Ч. 73 (14.321). Львів, середа 1. квітня 1936. Рік LVII.

Poczta. opłata opłacona ryczałtem.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий політичний процес у Львові.

Перед судом присяжних у Львові починається 1. квітня н. р. розправа проти шістьох молодих українців за приналежність до ОУН та за інші прояви. І так на лаві підсудних засядуть: 23-літній студент політехніки *Тарас Ярослав Гуцалюк*, 23-літній гімназійний абсольвент *Олександер Матла*, 30-літній приватний службовець *Осип Грицак*, 23-літній *Володимир Гладкий*, 26-літній *Володимир Стецюк Ярош* і 26-літній *Евген Костюк*. Розправа розписана на два дні.

Вийшли з Берези Картуської.

З концентраційного табору в Березі Картуській вийшли на волю: проф. Тесля, інж. Евген Врешьона, інж. Роман Базилевич, студ. Ярослав Масляк, студ. техн. Остап Дерлиця і студ. прав Павло Клим, який сидів двома наворотами.

В таборі лишилося ще 18 осіб, у тому 8 українців, 3 ендеків і 7 комуністів, (1 українець, 1 поляк і пять жидів). З українців перебувають ще у Березі: Павло Біласюк, Дмитро Грицай, Михайло Качмар, Василь Колодій, Петро Соноцький, Микола Скопляк, Дмитро Штимацо і Микола Ясінський.

Враження німецьких виборів у Італії.

РИМ, 31. 3. ПАТ. Італійські півурядові круги не дивуються вислідом нім. плебісциту; вони не сумнівалися, що нім. нарід суцільно підтримує свого вождя.

ГОЛОСУВАННЯ НА МОРІ.

РИМ, 31. 3. ПАТ. Німецькі громадяни, що мешкають в Італії та південній Швайцарії також взяли участь у голосуванні, а саме на покладі нім. корабля „Генуа", в хвилині коли він віддалився на 7 миль від берега, себто поза італійські територіяльні води.

НИНІ ОГОЛОСИТЬ НІМЕЧЧИНА ВІДПОВІДЬ.

БЕРЛІН, 31. 3. ПАТ. **Сьогодні передасть німецький уряд офіціяльну відповідь** через англійського амбасадора в Берліні або через німецького амбасадора в Лондоні. Політичні круги вичікують з напруженням тієї відповіди; покищо вона окутана тайною. Після останніх передвиборчих промов Гітлера, англійські круги вичікують німецької відповіди з великим песимізмом. Загально думають, що більша частина сьогоднішньої німецької декларації обійматиме відповідь на ті запити, що їх в недільній промові поставив Фляндєн. Колиж іде про загальні питання, то нім. відповідь буде торкатися трьох основних точок: 1) обмеження зброєнь, 2) відносин мирових запоруч щодо Сходу Европи і 3) можливого зобовязання не укріплювати деяких полос біля французького кордону. Правдоподібно сього дні не скличуть ще райхстагу, а це з технічних причин. Дотепер виставили покищо листи кандидатів, які дістали понад 1000 голосів; ще дотепер нема остаточних вислідів голосування.

КОЛИШНІЙ МІНІСТР ЗАСУДЖЕНИЙ НА СМЕРТЬ.

СОФІЯ, 31. 3. ПАТ. Б. міністра внутрішніх справ Болгарії полк. Колева і полк. Колендерова, обвинуваченних за приготування заговору проти уряду премієра Тошева в квітні минулого року, засудили на кару смерти на шибеницї. Трибунал обіцяв звернутися до короля з проханням замінити кару смерти на досмертну вязницю

Зброєння невтральних держав.

СТОКГОЛЬМ, 31. 3. ПАТ. Уряд зложив у парляменті проект розбудови збройних сил, зокрема лєтунства, протилєтунської оборони та мариарки. Узброєння армії змодернізувалиб, скількість полків зменшилиб, зате піднеслиб їхній чисельний стан. Центр та правиця домагаються ще більших зброєнь як уряд (що є в руках соціял-демократів), тому правдоподібно поставлять інший законопроект.

БЕРНО, 31. 3. ПАТ. Промовляючи у одній із законодатних палат, шеф військового департаменту, Мінгер заявив, що необхідно скріпити охорону швайцарських кордонів; уряд піддержує його у принципі.

ПАРИЖ, 31. 3. ПАТ. Агенція „Радіо" подає з Гаги: Голяндський уряд рішив чим скоріше скріпити свою военну фльоту перш за все під кутом охорони побереж. Проектують збудувати кілька легких кружляків, контрторпедовців, підводних суден та авіоматок. Парлямент ухвалив недавно кредити на оборону кольоній.

ПРОФЕСІЙНА АРМІЯ У ФРАНЦІЇ?

ПАРИЖ, 31. 3. ПАТ. „Еко де Парі" дальше веде кампанію за зреформуванням французької армії, доказуючи, що системя узброєного народу „не вистарчає". Треба створити спеціальний корпус професійних вояків, вивінуваних у найкращі та найскоріші засоби. На випадок несподіваної атаки, необхідна поважна сила відпору, а нею може бути лише професійна армія.

Знову стріли на кордоні.

ТОКІО, 31. 3. ПАТ. Комунікат квантунської армії повідомляє, що 2 монгольські літаки обстрілювали японсько-манджурську прикордонну стежу недалеко озера Буїр.

КОМУНІСТИЧНІ САБОТАЖІ.

ПЕКІН, 31. 3. ПАТ. Кружляють чутки, що виновниками пожежі у верстатах залізниці Пекін—Мукден є комуністи.

Персько-американське напруження.

ЛЬОНДОН, 31. 3. ПАТ. Уряд Ірану (Персії) замкнув своє посольство та всі консулятти на території Злучених Держав; в ще протест проти статтей у американській пресі, що обиджають перського шаха. Напруження тревае від жовтня мин. року, коли то амер. поліція арештувала була перського посла за надто скору їзду самоходом; небавом його відпустили. Дипльоматичних зносин зі Злученими Державами Персія не зірвала.

Дріжджеві порошки і ванілевий цукор кооп. „ПЛАСТ"

є доброю реклямою самі за себе; признання, які висловлюють пані, котрі вироби „Пласту" випробували, упевняють нас, що можемо обійтися без конкуренційних виробів. 1802 1—3

За чесні і гідні методи.

Напередодні Загальних Зборів Союзу Українок.

Львів, 31. березня 1936.

Розпочинаємо ці свої міркування стверджением тієї самої правди, яку у своїх кінцевих висновках підкреслювала наша стаття п. н. „Союз Українок і УНДО" (гл. „Діло" ч. 69): чим менше внутрішніх національних фронтів, тим сильніший зовнішній національний фронт, — чим менше енергії зужикається на внутрішні спори, тим більше можна зужити її на творення спільних національних цінностей. Ця теза не має нічого спільного з сентиментальним покликом „де згода в семействі": у здиференційованому під політичним і соціяльним оглядом громадянстві не можуть панувати той „мир і тишина", які були питомі у патріярхальних часах. Мусять існувати суперечки, мусить іти суперництво ідей, мусить приходити до сутичок між окремими живими й активними течіями. Але суперечки теж бувають творчі: ті суперечки, яких метою є вирівнювання різниць, вияснювання непорозумінь, кристалізація неясних ситуацій. І навпаки: суперечки, які не вияснюють, тільки поглиблюють непорозуміння, суперечки, які самі полягають на непорозумінні, які є ялові і яких єдиним практичним ефектом може бути тільки обосторонне ослаблення тих, що суперечку ведуть, такі суперечки мусять викликувати найгостріше застереження: вони зайві, вони шкідливі. Вони належать до тої категорії явищ, про які казав уже один з найбільших дипльоматів світа, Талєйран: „не більше ніж злочин, це дурниця".

Коли постороння людина приглядається спорові, що ведеться довкола Союзу Українок, то напевне не може вийти з дива: скільки непорозумінь лягло в основу того спору і скільки людей паде жертвою деяких одиниць, які — беручи безпосередно участь у спорі — не вміють зберігти необхідної у кожній справі міри. Це торкається передусім метод полєміки, **метод громадської боротьби.** Зазначимо, що це річ безнадійна вимагати від наших земляків такого тонкого розуміння поняття „фер", як його мають англійці: це річ політичної, громадської і товариської культури, добутої впродовж довгих століть організованого життя. Але можемо право вимагати, щоб права громадянства не добувала у нас методи, яка є запереченням англійської методи „фер": щоб наприклад поважні громадські дїячки, якими є безперечно внішні керманичі Союзу Українок та авторки передових статтей у пресовому органі тієї поважної організації, не інформували членів своєї організації про основні справи своєї організації **незгідно з правдою** і тим способом **не вводили** в організоване українське національне життя **невинносну** атмосферу: ту атмосферу, в якій кишить від легенд та в якій легенди стають в очах пересічних громадян аксіомами, за які зводять гомеричні бої. Спір довкола Союзу Українок не мав би й десятої частини своєї гостроти, коли б на ньому не затяжіли саме легенди, ширені деякими одиницями з Союзу Українок з енергією, може і гідною подиву, але витрачуваною справді без користи для суттьої справи; добра Союзу Українок, як організації, яка **не є єдиною власністю жінок, а тимпаче теперішніх її керманичів, але є власністю та цінністю всього національного колективу.** Не стаємо ніколи посуджувати у злобі, спеціяльній тенденції, вирок

Найдешевше джерело святочних закуп'в
муки, виробів українського промислу і споживчих товарів
тільки у крамниці
„ПРОМИСЛОВОГО МЛИНА"
Львів, пл. Унії Берестейської 4. Тел. 117-92
1792 2-3

хуванні і т. д.: це було введенням знову пресової полеміки на рейки жалюгідної лайки. Що більше: ми віримо, що ті, які говорять і пишуть деякі речі, що всупереч минаються з фактичним станом, — є щиро переєвідчені у правдивість тих своїх тверджень. Бо вони вже самі себе засугестіонували і діють у добрій вірі, борючись з вітряками.

Не хочемо взагалі полеміки і її не ведемо. Що інше полеміка, себто освітлювання тих самих фактів з іншого погляду, а що інше змагати до відтворення самого факту, до відчищення його з намулу легенд. І нам здається, що першим ділом, яке слід перевести на Загальних Зборах Союзу Українок, це очистити атмосферу з легенд і відмовитись від метод, якими у громадській праці користуватись не лицює.

Конкретно: не лицює, щоб перед Загальними Зборами Союзу Українок роз'їзджали по краю члени Головного Виділу тої організації і в своїй організаційно-підготовчій праці (бо тільки це може бути метою такої подорожі) інформували своїх членів в той спосіб, наче вони, нинішній Головний Виділ Союзу Українок, був тепер єдиним теперішнім заборолом національної чести і що УНДО та „Діло" змагають до „знищення" Союзу Українок! Не лицює, щоб орган Союзу Українок писав у своїй передовій статті буквально таке: „...Деякі кола громадянства, керуючись вузьким інтересом свого гуртка та завівшись у своїх надіях, що жіноча організація буде слухняним знаряддям для збільшення їх впливів, стараються затроїти атмосферу довкола Союзу Українок та витворити в громадянстві неприхильні до нього настрої..." („Жінка" з 15. ц. м., вступна стаття п. н. „Перед Загальним Зїздом"). Питаємо: які це „кола громадянства", який то „вузький інтерес", в який спосіб ті „кола" хотіли „збільшення впливів", **хто перший і проти кого почав витворювати неприхильні настрої?!** Взагалі **хто перший розпочав суперечку,** чи УНДО і „Діло" почали перші „проти Союзу Українок і його проводу нагінку", (як читаємо у тій статті), чи може **черговість була цілком інша?** Хто перший вніс елемент нетерпимости й нетолеранції у підході до справ, які не є і не можуть бути сутніми для такої організації, як Союз Українок? Чому напр. у такій широкій краєвій організації, як Союз Українок, не допущено лояльно до голосу на сторінках того самого жіночого часопису — речинць різних поглядів на актуальні політичні справи і чому жінки, які висловили прилюдно свої інші погляди від поглядів теперішнього проводу С. У., були нажені на найбільші особисті прикрощі від нього включно до болючих образ і викидання з організації? Як взагалі можна ширити вістку, що УНДО'вці й „Ділові" зależить на винищенні тої великої кревої жіночої організації, для якої те УНДО і те „Діло" присвятило стільки праці, стільки місця, стільки проявів найбільшої прихильности? **Хто вніс до справи особистий мотив? Який взагалі особистий мотив може грати ролю у проводі УНДО чи серед членів Редакції „Діла" в їх здогадній „кампанії" проти Союзу Українок?!** Хто вніс кризу у середину Союзу Українок? Чи може не є кризою те, що від активної участи у своїй організації відсунувся цілий ряд активних і загально шанованих дівчок? Хто загострив відносини між Союзом Українок та іншими жіночими організаціями і штовхнув Союз Українок у свого роду стан ізоляції? Навіщо це було потрібне Союзові Українок?!

Таких питань можнаб ставити без числа і всі вони зводились би до одного: до висвітлення істотного стану справ, яким є те, що слід відділити правду від легенди та не базувати своїх висновків на легенді, лише на правді. Слід протиставитись тому, щоб „баламутство не ширилося". Таким баламутством є напр. утотожнювання трьох цілком інших і цілком різних понять: 1) організація, 2) її провід, 3) його методи. **Ніколи ми не протиставились організації С. У. і не мали до організації ніяких застережень, другорядною для нас є справа особистого складу членів її Головного Виділу, а тільки й одинoко ми виступали проти метод поведінки лекого з членинь теперіш. Гол. Виділу!** Не хочемо себе вибілювати і казати, що у деяких статтях, які появились у „Ділі", не трапились перекривлення, — що в полеміці, яка велась на сторінках „Діла", усі тони були правильні. Але й тоді це торкалось поодиноких осіб, а ніколи організації Союзу Українок, як такої. Нам здається, що це велика різниця і не можемо вийти з дива, як можна ті речі переплутувати, як можна систематично впоювати в громадянство, що названі вгорі три речі — це одно й те само!

Чи це метода „фер"? Слово „джентельменство" своїм фільольогічним корінем стосується ніби тільки до мужчин; але невже воно не повинно мати застосування і до жінок? Чи можна напр. назвати джентельменством випад „Жінки" на Редакцію „Діла" за те, що Редакція — хоч не мала свого заступника на пресовій конференції С. У. — проте помістила в тої конференції звіт. Чи це звучить поважно, коли жіночий двотижневик, який має за собою рік існування, дає пошку „Ділові" і його Редакції в той спосіб, що „не годиться шануючому себе часописові користати з анонімових інформаторів". Хто тут рішає про те, що годиться у пресовій службі, а що ні? Не годиться лише писати неправду і не годиться... бути нескромним.

Ці речі треба пригадати перед Загальними Зборами Союзу Українок. Зачуваємо, що дехто готується переводити на тих Загальних Зборах генеральний бій з УНДО і „Ділом": це буде черговий бій з вітряками, бо УНДО й „Діло" цього бою не хочуть. Наш підхід до Загальних Зборів не є „боєвий", лише вискрізь річевий, з бажанням не загострювати, а ліквідувати спір. Наш підхід до завтрішніх Загальних Зборів такий, що завданням Загальних Зборів є проголосити резу: слід від Союзу Українок відмежувати все те, що вносить у творчу працю Союзу путанину й хаос. Ту путяницю і той хаос вводить не УНДО і „Діло", тільки **спори для Союзу Українок не суттєві:** бо спір за ту чи іншу політичну тактику відповідального політичного проводу це саме для Союзу Українок, як понад і поза політичної організації, річ абсолютно несуттєва. Для нас річчю абсолютно байдужою є те, який Виділ стане знову на чолі Союзу Українок: до внутрішніх справ тієї організації ми вмішуватись не маємо замір. Зате маємо право бажати собі від Загальних Зборів, щоб кожній голові та найбільш заслуженим членам Виділу Загальні Збори звернули увагу, що завданням кожночасного Виділу є намагатись жити у згоді і згідливо співпрацювати з усіми національними організаціями, а не з ними — проти їх волі — воювати; що завданням кожночасного Виділу є єднати жінок, а не роз'єднувати та доводити тими внутрішніми організаційними спорами до неприємних відгуків у прилюдній опінії; що особисті політичні погляди окремих дівчок Союзу Українок, без огляду на становище, що його вони в С. У. займають, не повинні тяжіти на всій організації та причиняти тій організації клопотів; що кожночасний провід кожної поважної організації має святий обовязок протидіяти легендам, що творяться довкола його організації а не причинятися до їх зросту.

Загальні Збори є компетентні зробити це. І коли зроблять це, то виключать загальне признання для себе і такою своєю річевою поставою зроблять Союзові Українок найбільшу прислугу; і ніхто з нас нічого більше Загальним Зборам Союзу Українок не бажає, як те, щоб вони добре прислужились своїй організації.

До характеристики відносин у Сов. Україні.

Проф. С. Сидоряк у нужді

З певного джерела довідуємося, що б. професор тернопільської гімназії Семен Сидоряк, який за часів української влади був бурмістром Тернополя, а в 1919 р. виїхав на Велику Україну, живе тепер у Києві в крайній нужді і рятує себе від голодової смерти жебранином. Словом, став „лишнім человеком". Щоби зрозуміти всю трагедію життя тієї людини, треба пригадати деякі етапи з його життя та праці на Вел. Україні. В часах громадянської боротьби на Україні проф. Сидоряк еволюціонував політично до комунізму. Він і вступив до комуністичної партії та займав там високі становища в ділянці освіти. Довгий час був ректором київського ІНО (Інститут Народньої Освіти), який тепер перетворений в університет. Його родина, а саме дружина і дві доньочки, жили довгий час у Тернополі, де мали власну хату. Зліквідувавши майно, вони виїхали всі до Києва, де приняли совітське громадянство. Спершу всім їм поводилося там можливо завдяки високому і відповідальному становищу С. Сидоряка. Та це довго не тривало. Бо ось у часі генеральних „чисток" партії, що відбувалися кілька разів, зокрема ж у часі сконцентрованої нагінки на галичан із приходом Постишева на Україну, попав у неласку і С. Сидоряк. Тепер він, загибаючи з голоду, примушений у Києві жебрати.

Звірства африканської війни.

ЖЕНЕВА, 31. 3. ПАТ. До секретаріяту Ліги Націй вплинуло кілька скарг абісинського уряду проти бомбардування амбулянсу Ч. Хреста у Чільзі, Гондарі та Кворамі. Бомбардування Гарару як здемілітаризованого міста уважає абіс. уряд нарушенням гаазької конвенції.

Рівночасно італійське меморандум обвинувачує абісинців за немилосердне трактування італ. раненних. До скарги долучують світлини.

У ЛЯБІРИНТІ ЖЕНЕВСЬКОЇ ПРОЦЕДУРИ.

ЛЬОНДОН, 31. 3. ПАТ. Відповідаючи на інтерпеляцію у палаті промад, Іден повідомив, що 23. ц. м. комітет 13-х розглядав скаргу абіс. уряду проти бомбардування іперитом та інші, опісля спрямував їх до італ. уряду з пригадкою на постанови женевського протоколу з 1925 р. Як лише наспіє відповідь італ. уряду, брит. уряд зробить все можливе, щоб розглянути цю справу всесторонньо.

ЗВІЛЬНЮЮТЬ БІЛИХ СТАРШИН.

РИМ, 31. 3. ПАТ. Як повідомляє Стефані, абісинський уряд розвязав контракт з бельгійськими старшинами, яких приняв свого часу до служби; причиною були економічні труднощі

ІТАЛІЙСЬКІ УСПІХИ.

АСМАРА, 31. 3. ПАТ. Італійці заняли в горах Амба Букутан позиції, що їх залишив деджаз Айлю Бурру; цей останній відступив.

ЕВРОПЕЙЦІ НЕ ВТІКАЮТЬ.

ДЖІБУТІ, 31. 3. ПАТ. У поїзді, що приїхав з Діре Дауа, не було ніодного европейця. З того можна виносити, що поголоски про паніку серед европейської кольонії міста Діре Дауа, були неправдиві.

БОМБИ І ЛЕТЮЧКИ.

ПАРИЖ, 31. 3. ПАТ. Авас повідомляє з Аддіс-Абеби: Абісинці нарікають, що італійські летуни засипують населення або іперитними бомбами, або летючками. Останніми часами кинули на місцевість Коббо летючки такого місту: „Народи Тіґре, Годзаму, Гондару й Уоллю! На територіях, занятих нами, жили ви давніше в нужді. Ми створили вам добробут (!). Не дайтеся гнобити вашій владі, що ніколи не дасть вам повних прав. Не проливайте крови за ваших гнобителів, що досі вас гнобили, а тепер потребують вашої помочі. В найближчій майбутності Італія дасть кожному все, відповідно до заслуг".

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій; Міські Театри у Львові, середа 1. квітня 1936.
Ваш кореспондент повідомляє!
Актуальний сценічний репортаж зза куліс війни абісинсько-італійської.
Незвичайна вистава. Великі збірні сцени.

Хто хоче побажати з Воскресенням Христовим

своїм найближчим, — нехай це зробить за посередництвом нашого щоденника „Діло". Побажання помістимо у святочному числі. Побажання до 15 слів коштує 2 зол., кожне дальше слово по 20 сотиків. Зголошення приймаємо до 9. квітня ц. р

Словаки виповідають боротьбу чехам.

БРАТИСЛАВА, 30. 3. ПАТ. Словацька народня партія оголосила комунікат у справі зірвання переговорів з урядом на тему вступлення до урядової коаліції.

Комунікат стверджує, що президія партії й обидва парляментарні клюби одноголосно стверджили, що дотеперішній виспід переговорів не дає ще достаточної гарантії щодо тревалої й вдоволяючої розвязки словацької проблеми, через що вони не уважають доцільним взяти участь в уряді. Вина розбиття переговорів лежить по стороні уряду, який не виявив достаточного зрозуміння словацьких постулятів.

„Словак", коментуючи цей комунікат, пише: Словаків жде нова боротьба, що скінчиться для них переможно. Нема прикладу в історії, щоби програв боротьбу нарід, який виявляє справжню життєздатність і витревалість та бореться зі самопосвятою за свої права, своє існування і свою майбутність. Підчас переговорів з урядом словаки зробили цінні досвіди, вони переконалися, що у Празі не рішає розум, ані почування, ані державний інтерес, тільки одна сила. Словаки досить сильні і свою силу ще побільшать, тому вони певні своєї перемоги.

Праця над зміною іміграційного закону.

Нью Йорк, 16. III. 1936.

В суботу 14-го березня відбулося в салях міської ради річне зібрання членів Краєвого Інституту для Опіки над Імігрантами, зорганізованого перед півтора роком. На зібранні прибув теж і полк. Деніло В. Мак Кормак, федеральний комісіонер для імміграції й натуралізації і виголосив цікаву промову про новий проект імміграційного закону, опрацьованого Кулиджом та Кером. Мак Кормак оперував цікавою статистикою, щоб доказати з одної сторони потребу зміни дотеперішнього імміграційного закону, з другої сторони, щоб виказати безосновність напастей на так звяних „чужинців" в Америці.

Є в Америці деякі впливові одиниці, що хочуть звалити причину теперішнього лиха на чужинний елемент — говорив Мак Кормак. Оттому вони доказують, що між чужинцями є великий відсоток злочинности та непослуху законам. Міжтим статистика, наскільки загалом її можна зібрати, доказує щось цілком протилежне. Мак Кормак каже, що 1-го липня 1935. було в Америці 4,564.933 чужинців, з них півтора мільона подало прохання за допущення громадянства. Але не всі чужинці, що тут живуть, можуть бути депортовані, як цього домагається дехто. Бо між родинами, напр. із 6-ти осіб, є деколи батько, деколи мати, що не мають громадянства. Отаке таких депортувати не можна. Таксамо нестійки закид, начеб чужинці забирали роботи від родовитих американців, бо більшість чужинців — це вже люди повад 50 літ, а як такі живуть із вітромадженої праці. Лише 13 відс. чужинців дістає підмогу.

В засаді чужинці стараються йти за допомогою до рідних бюр, отже допомогові фонди не йдуть на їх потреби, як це говорять противники. А вже щодо громадянської поведінки, то рекорд їх знаменитий. 87 відс. не має ніяких зокидів проти себе, а лиш 4 відс. має якісь малі поліційні провини. З того всього видно, що нагінка на чужинців не має стійности. Тому комісар думає, що треба прияти постанови про депортацію чужинців, але не без розбору, а відповідно до якоїсь класифікації.

Зате треба поправити закон у тому напрямку, щоб не розділювати родин, як це нераз бувае, по підставі теперішнього закону.

Після промови комісаря говорили ще урядовці інституту. Загалом прихильні заявилися за новим імміграційним законом на підставі проекту Кулиджа-Кера. Між прихильними був д-р С. Демедчук, що є членом інституту.

Проголошено теж вибір нової дирекції.

С. Д.

Арештування комуністів.

БУКАРЕШТ, 31. 3. ПАТ. Поліція викрила у Галаці сильну комуністичну організацію під назвою „демократичного блоку". Арештували повад 100 осіб, сконфіскували чимало бібули.

ВИЖГОРОДОК.

ІСТОРІЯ ВСІЄЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ІСТОРІЇ ОДНОЇ ЦЕРКВИ

(Докінчення)

IV.

У дійсності упрощений процедурі воєвідства відповідала ще більш упрощена „оборона" вижгородської церкви вищою церковною владою. Ще тоді, коли воєвідство вперше заждало віддачі латинникам вижгородської церкви, тодішній ординарій волинської епархії, митрополит Денис, згодився засадничо на цю передачу, лише вимагав відремонтування тієї другої церкви, що стоїть на цвинтарі за містечком. Так само й на цей раз у 1935 р., як по суді твердив представник старости, прийшло до якогось узгіднення з церковною владою, і знову фігурував ремонт другої цвинтарної церкви. Таке ставлення справи по суті було резигнацією з оборони вижгородської церкви і зводилось до звичайнісіньких, тим не менш недопускальних з релігійного погляду, торгів за церкву. Через оту резигнацію самі торги згори були засуджені на невдачу. І дійсно, коли з початку на ремонт цвинтарної церкви у Вижгородку мали асигнувати щось к 20.000 зол., то пізніше, здається, обійшлось чотирма тисячами, чи навіть меншою сумою. Важніше ще те, що церковна влада не могла сама, без порозуміння з парохіянами вижгородської церкви, давати своєї згоди на ревіндикацію тієї святині. Адже, згідно з канонічним правом православної церкви, і сама віруюча громада парохії є співвласником церковного майна поруч з епархіяльною владою. У справі вижгородської церкви не було ніякого порозуміння між епархіяльною владою і парохією.

Навпаки, поведінка волинської духовної консисторії навіть облекшила урядовим чинникам реалізацію їх пляну. У початках 1935 р. парохія у Вижгородку була необсаджена. І ось архиепископ Олексій призначив до Вижгородка о. Шиманова. Не можна було зробити нічого гіршого, бо цей о. Шиманов, що зі звичайнісіньского собі волинського Семенюка нараз „перевернувся в московського Шиманова", здобув був собі сумну славу

М. РУДНИЦЬКИЙ.

КІНО МАЄ 40 ЛІТ.

У нашій частині Европи кіно багато молодше. І досі доходять до нас з його здобутків, технічних і мистецьких, тільки слабші, неповні, рідкі зразки. Голівуд заливає всі краї своєю найбільшою продукцією, але про його великі осягнення знаємо мало. У добі німої фільми мали ми враження, що кіно зрівняє нас з усіма найбогатшими народами; нині знаємо, що дешевше діставати нові книжки в чужих мовах, ніж нові фільми.

Не знаючи великих етапів розвитку кіна, не уявляємо собі, що має воно творити, які величезні неодному голод повад будженні внутрішні його страви. Мало хто нині памятає перші успіхи екрану звязані з іменами Ґріфіта, Ляски, Івса, Волша, Двона, Інґрема, і дальші Штрогайма, Штернберґа, Віне, Люпу-Пік, Ланґа, Пабста, Діпона, Делюка, Ганса, Лебріс, Рене Клера... Це тільки один кінчик довгого пишного хвоста самих режисерів! Що вже й казати про сотні артистів, які пропадають у повені заголовків та шумі вуличної реклями!

Шум і реклама прийшли з Америки. Америка мала капітал і любов риска. Те, що бракувало їй у мистецтві, могла вона пробити з тим більшою силою в кіні. І досі нінне европейське виробництво не може суперничати з американцями в „мєґастр- (супер!) фільмах", що дають велитенські історичні картини, пригодницькі сенсації, правдиві краєвиди дикої природи, бої хижаків і памороч ні кабаретові ревії. Рисункові фільми теж їх винахід.

Кожний з тих родів любимо по трохи, поки не омеханізується. Продукція для мільонів обрахована на зиск, не має часу журитись мистецтвом. Зате викуповує з Европи мистців або робить слабими звичайні захриплі гуски. Та чи йдучи за віденську оберетку, богато думаємо про вимоги мистецтва? Зідхаємо часто до великих німецьких драм у стилі „Ґолема", „Каліґарі", „Вірівте", „Шпіґунів" і скрегочемо зубами на шмірах, лихі на жидів, що бойкотують німецький першорядний товар. Із Франції теж доходять до нас такі рідкі ластівки як „Під дахами Парижа": психольоґічні пєси за далекі від нашого смаку, такі монументальні трагедії як „Нужда́рі" вимагають за сильних нервів. Совітські мистецькі зразки теж грають головою по нервах; прегарні побутові студії рідко коли нескаламучені тенденцією.

Чи справді шукаємо в кіні нового мистецтва? рідко думаємо над цим. Може тільки тоді, коли виходимо з кіна занадто розчаровані або занадто задурманені його мамлявими принадами. Рідко шукаємо в кіні своєрідних вражінь, досить інших, ніж у театрі, на концерті або книжці. Найчастіше тягне нас туди тому, що все в ньому зекше від інших родів творчости.

З фільмою сталось те саме, що з літературою від хвилини, як екран промовив. Міжнародній характер фільми недобав першу велику перепону: мову. Надписи на звуковій фільмі не можуть нам заступити живого діяльоґу осіб; не тільки гумор, але сама інтонація голосу рідше часто про суттєві прикмети драматичного твору. Поверховна знайомість чужої мови не вистачає, щоб розуміти нюанси, а сучасний фільмовий діяльоґ часто зводиться до патяків.

Цим треба пояснити собі подекуди нехіть великого обожателя кінового мистецтва Чарлі Чаплїна до фільми, де таке велике місце займають діяльоґи. Давніше йшли ми до кіна з почуванням, що за його дверима затихне весь будений і вуличний гомін. Ми піддавались чаровні мовних жестів і музики. Сьогодні кіно памятає звуком — зміцнює той шум, що існує довкола нас; до нас промовляє не тільки природа, оркестра, але мертві предмети. Перемінна ця відбулась так само автоматично, як прийшов до нас одного дня новий технічний винахід. Радіо стало великим суперником кіна, коли йде про музику. Кіно дає в першій мірі насолоду очам — оживляє все що звязане з матерією і матеріалізує все духові конкретними образами.

Чому фільма так рідко наближається до мистецького твору? Продукують її для мільонів, але більшість невідомих. Автори сценарія, режисери та актори не знають навіть рівня освіти своїх глядачів, ні їх смаку, ні інших вимог. Коли творять вони фільму, рідко можуть вложити в неї щось із своїх переживань, які домагаються оригінального зусилля, щоб їх передати саме в такій-то формі. Там, де у літературі рішає мозок і серце, — рефлексія, аналіза, озброєна перетворювати вражіння в думки, у фільмі часто рішає механічно обертів апарату.

Клаптик життя, який проминає перед очима на екрані, не дає змоги перетворити зорове вражіння у внутрішнє. Думкою і анорушеним бракує слів митця — світла людської історії, яку передає він нам з якихось мотивів, для якоїсь мети. Фільма без тих мотивів стає часописом з живими образами, де ошуки, злочини, успіхи — весь безладний ланцюг причин і наслідків має не тільки схоплювати на сьогоднішній день, не проєктуючи навіть питання: навіщо?

Дуже рідко вміє кіно показати нам людину, якої постать зостається в нашій памяті, як герої великих літературних творів. Може тому, що кіно хоче наслідувати літературу її найдешевшими засобами, доступними для всіх. Але життя — такі його духові засоби

Нова книжка!

ВАЛЄРІЯ О'КОННОР ВІЛЬНСЬКА:

Лисенки й Старицькі

Наша відома авторка оповідає свої спогади про дві славні українські родини та їх культурне середовище.

Книжка має 82 сторінки і 9 ілюстрацій, та коштує тільки 1 зол. разом з поштовою пересилкою.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

на Волині своєю дуже активною участю у відомій афері з продажу церковних земель і лісів на Волині за часів архипастирської служби там митрополита Денисa. Вижгородчани зі сльозами в очах молили архиепископа Олексія змінити це рішення. Надаремне. Тоді згаряча, бо призначення о. Шимановa вижгородчани вважали прямо визовом, вони волинським звичаєм зачинили двері церкви перед о. Шимановом. Це була помилка, бо до дверей церкви, що їх зачинили вижгородчани, долучила свою печатку й поліція. Схаменулись вижгородчани, залишили у спокою о. Шиманова та заходились, щоб відчинили їм церкву. Просили, щоб бодай на Великодні Свята дозволили їм відправу Служби Божої. Вдруге, як тільки довідалися про смерть маршалка Пасудського, звернулись вони до старости і до воєвідства з просьбою, щоб відчинили їм церкву для врочистого поминального богослуження. Одначе церква стояла зачинена аж до червневих подій минулого року. А після тих подій вижгородчани благали церковну владу, щоб вона заскаржила рішення волинського воєвідства перед Найвищим Адміністраційним Трибуналом. Інші чинники звернулися з такою самою просьбою до Св. Синоду. Надаремне: до Найвищого Адміністраційного Трибуналу скарги не внесено. Митрополит Денис здобувся лиш на те, що в органі митрополії „Слово" помістив дві дуже дипльоматичні, але невиразні енунціації в справі вижгородської церкви, де нічеб піддержував вижгородчан. Але це не була ніяка оборона вижгородської церкви, тільки... тактичний крок у дальшій боротьбі митрополита Денисa з архиепископом Олексієм за волинську катедру. Митрополит Денис скористав з нагоди, щоб наче підчеркнути: ось — мовляв — як архиепископ Олексій та взагалі українці обстоюють права церкви; цього не булоб, якби я був далі волинським архиереєм. Хто знає, чи це суперництво за волинську катедру не причинилось теж до деякої міри до того, що так саме виглядала „оборона" вижгородської церкви церковною владою. Чи дивно після того, що, йдучи слідами своїх архипастирів, теперішній православний парох Вижгородка, свящ. Ходацький, взяв участь в урочистій зустрічі католицького біскупа, коли той приїхав на посвячення цього свіжо „ревіндикованого" костела?

Тільки самі вижгородчани робили все, що можливе, в обороні своєї святині. Скільки порогів вони наобивали, скільки понаписували просьб, щоб не забірали їм церкви! Звертались до волинської епархіяльної влади й до митрополії, до старости в Кремянці, до воєвідства в Луцьку, до міністерства віроісповідань, до маршала Пілсудського і до Президента Держави. Шукали помочі й у волинських послів кн. Радзівіла і П. Певного. Пропонували, щоб за гроші, що мають піти на ремонт другої, цвинтарної церкви, збудували у Вижгородку для горстки урядовців-поляків новий костел, а від себе обіцяли дарову повіч при будові костела і 100.000 цегол. Вижгородчани звертались навіть до тих церковних чинників, що ведуть на православній Волині унійну місію. Цей нарід, що взагалі дуже толерантний по своїй природі, слушно не добачує ніяких суттєвих різниць між православною та греко-католицькою церквою і рахує їх однаково благодатними. Крім того нарід бачить, що національний момент без порівнання сильніше зазначений у греко-католицькій церкві, ніж у сучасній православній церкві в Польщі. Тому зродилась була у вижгородчан думка перейти на унію, щоб лише зберегти для себе стародавню, величаву свою святиню, предмет їх гордощів. Але вижгородчани прийшли до переконання, що й ця дорога не доведе до цілі. І в той спосіб вичерпали всі можливі шляхи оборони.

Ось така дивна історія знайшла свій епільог у Хремянці на виїздній сесії рівненського окружного суду. Як у малій краплині води відбивається великий світ, так в історії вижгородської церкви відзеркалюється весь напрям політики супроти православної церкви в Польщі. І тому на закінчення слід поставити питання: Кому принесе користь подія з вижгородською церквою? Римові і зокрема унійній акції? — напевно ні. Це слід би прийняти під увагу о. Урбанові, що в „Орієнсі" апробував того роду „ревіндикацію" вижгородської церкви і навіть напав був на „Діло" за те, що, мовляв, воно неслушно виступило в обороні вижгородчан. Державі? — Що найменше сумнівно, але по нашому найглибшому переконанні теж ні. І як завсіди буває, безперечно радіє третій, — а цим третім є — такий близький від Вижгородка східний сусід. Адміністраційна влада ствердила в останньому часі: у Вижгородку та його околиці зростає комунізм. X.

НАРЕШТІ...

Нарада у д-ра Дмитра Левицького у справі власности „Нового Часу".

Як довідуємось, д-р Дмитро Левицький скликав на сьогодні нараду у справі остаточної ліквідації спору, що існує довкола правної власности „Нового Часу". Як відомо, за „Новий Час" процесувався ред. Дмитро Паліїв, покликуючись на співвласництво тієї газети, добуте за 200 доларів, які він дістав від д-ра Дмитра Левицького. Однак фактичний видавець, п. Іван Тиктор, взагалі всяке право співвласности комунебудь заперечує. Примірник умови, списаної між д-ром Дм. Левицьким і п. Дм. Паліївим, є у свідка тієї умови, посла Вол. Кузьмовича. Тому, що справа опинилась на сторінках газет і стала голосною, д-р Дмитро Лявицький рішив остаточно зліквідувати її через безпосереднє вияснення всіх спірних точок між всіми заінтересованими особами. Через те на ту нараду запрошені до приватного помешкання д-ра Дмитра Левицького: дир. Іван Тиктор, ред. Дмитро Паліїв, пос. Кузьмович, а від Товариства Письменників і Журналістів ред. Р. Купчинський. Витаємо такий громадський спосіб полагоди справи.

Величезний зріст поляків у Галичині.

В „Курієрі Варшавському" появилася стаття Заклинського, який на основі перепису населення в роках: 1890, 1921. і 1931. дійшов до висновку, що *число поляків у Східній Галичині зросло на 54.9 відсотків.* За „Дзенніком Польским", який передрукував статтю подаємо числові дані про прискорений зріст поляків у Галичині.

І так на терені нинішнього *львівського воєвідства* в 1890. р. жило: загалом 2.357.706 осіб, з того було *1.047.967 греко-католиків (44,4 відсотків);* 1.004.877 римо-католиків (42,6 відс.) і 280.461 жидів (11.9 відс.). В 1921. р. було 2,788.251 осіб, з того *1.184.372 греко-католиків,* (42,5 відс.); 1,266.887 римо-католиків (45.4 відс.); 322.250 жидів (11,6 відс.). В 1931. р. було 3.127.400 осіб, з того *1.305.021 греко-католиків* (41,7 відс.); 1.448.826 римо-католиків (46.3 відс.); 342.405 жидів (10.9 відс.).

В *тернопільському воєвідстві* жило в 1890. р.: загалом 1.405.227 осіб, з того *854.885 греко-католиків* (60.8 відс.); 341.638 римо-католиків (24.3 відс.); 203.043 жидів (14.4 відс). В 1921 р. було 1,435.146 осіб; з того *852.301 греко-католиків* (59.4 відс.); 449.734 римо-католиків (31.3 відс.); 129.283 жидів (9.0 відс.). В 1931. р. було 1,600.406 осіб; з того *871.073 греко-католиків* (54.5 відс.); 586-603 (36.7 відс.) римо-католиків, 134.117 (9.4 відс.) жидів.

В *станиславівському воєвідстві* жило в 1890. р.: загалом 1,120.276 осіб, з того *826.636 греко-католиків* (73.8 відс.); 125.468 римо-католиків (11.2 відс.); 153.846 жидів (13.7 відс.). В 1921 р. було 1,262.328 осіб, з того *932.051 греко-католиків* (73.8 відс.): 187.304 римо-католиків (14.8 відс.); 131.868 (10.4 відс.) жидів. В 1931. р. було 1,420.285 осіб, з того *1,080.010 греко-католиків* (73,0 відс); 245.944 римо-католиків (18.6 відс.) і 139.746 жидів (9.4 відс.).

У Східній Галичині (разом з чисто польськими зах. повітами) в 1890. р. жило: загалом 4,883.209 осіб, з того *греко-католиків 2,729.788* (54.9 відс.); 1,471.983 римо-католиків (30,1 відс.); жидів 637.350 (13.0 відс.). В 1921. р. було 5,485.725 осіб, з того *2,968.724 греко-католиків* (54.1 відс), 1,003.921 римо-католиків (34.7 відс.) і 538.333 жидів (10.6 відс.). В 1931. р. було 6,208.100 осіб, з того *3,257.013 греко-католиків* (52.3 відс.), 2,250.773 римо-католиків (36,7 відс.) і 616.262 жидів (9,9 відс.).

Наведені числа доказують, що на загальний приріст 27.1 відсотків населення в Галичині в роках 1890—1931. число римо-католиків збільшилося аж на 54.9 відсотків, число *греко-католиків лише на 19,3 відс.*, число жидів зменшилося на 3,3 відс.

В поодиноких воєвідствах зріст віроісповідних груп у роках 1890—1931. виглядав так: *львівське воєвідство: греко-католики + 24,5 відс.;* римо-католики + 44,2 відс.; жиди + 22,1 відс., загалом + 32.6 відс. *Тернопільське воєвідство: греко-католики + 2,0 відсотки;* римо-католики + 71.7 відс.; жиди — 33.9 відс., загалом + 13.9 відсотків. *Станиславівське воєвідство: греко-католики + 30,7 відс.;* римо-католики + 96,0 відс.; жиди — 0,2 відс., загалом + 32,1 відсотки.

В роках 1921—1931 зросло відсотково так: *львівське воєвідство: греко-католики + 10,2 відс.;* римо-католики + 14,4 відс.; жиди + 6,2 відс., загалом + 12,2 відсотки. *Тернопільське воєвідство: греко-католики + 2,3 відс.;* римо-католики + 30,4 відс.; жиди + 3,7 відс., загалом + 11.5 відс. *Станиславівське воєвідство: греко-католики + 15,9 відс.*, римо-католики + 31,3 відс., жиди + 6,0 відс., загалом + 17,3 відс.

Наведені дані стверджують просто великанський зріст римо-католиків. Відсотково найбільше зросло число римо-католиків на Поділлі, де у скалатським і тернопільським повіті творять вони вже навіть більшість. І так перепис населення з 1931. р. виказує, що римо-католики у скалатським повіті творять 51,1 відсотків (у 1890 р. тільки 35.3!), *греко-католики 39,0 відсотків* (у 1890. р. 48.7), жиди 9.5 відсотків; у тернопільському повіті: римо-католики 44.5 відс. (у 1890. р. 39.3), *греко-католики 42.8 відсотки* (у 1890. р 53.6) і жиди 12,5 відсотків.

По містах римо-католики теж сильно зростають. І так по містах львівського воєвідства відсоток римо-католиків сягав у *1921. р.* — 47.3, *греко-католиків 16,3* жидів 35.7; в *1931. р.* відсоток римо-католиків був 47.9, *греко-католиків 17,7*, жидів зменшився до 33,2. По містах тернопільського воєвідства відсоток римо-католиків у *1921* р. дійшов до 33,2, *греко-католиків 29,3*, жидів 37.2; в *1931.* р. відсоток римо-католиків був 37.7, *греко-католиків 27.2*, жидів 34.7. По містах станиславівського воєвідства у *1921. р.* відсоток римо-католиків осягнув 27,8, *греко-католиків 33,0*, жидів 37.4; в *1931* р. зріс відсоток римо-католиків на 29,3, *греко-католиків на 34,1* відсоток жидів зменшився на 34.7.

Ці статистичні дані виказують, що відсоток жидів по містах зменшується, хоч у дійсності цілий приріст жидів припадає лише на міста, а не на села. В усіх трьох воєвідствах на 56 повітів у роках 1890—1931. у 44-ох повітах число жидів зменшилося, а зросло лише в 12-ох повітах, а того в 5-ох львівського воєвідства. Найбільше напливають жиди до Львова, де число жидів збільшилося на 62.000 (166.6 відс.). Загальний відсоток жидів у Галичині в 1890. р. був 13.0, в 1921. р. — 10,6, у 1931 р. — 9.9.

Щодо міста Львова, то його стан під віроісповідним оглядом ілюструє отся табелька:

	гр.-кат.	римо-кат.	жиди
р. 1890	17.3	53.6	27.1
р. 1921	13.1	51.9	34.0
р. 1931	15.9	50.5	31.9

Значить: і в столиці краю наш елемент виказує значно нижчий відсоток, як у 1890. р. Зріст відсотка гр.-католиків у порівнанні з 1921. р. пояснюється тим, що перепис населення в 1921. р. свідомі українці бойкотували, тому він щодо нашого населення зовсім невірний.

Бандитизм у еспанській армії.

МЕЛЛІЛЯ, 31. 3. ПАТ. 3 замасковані бандити напали вчора на банк і забрали 100 тисяч песетів, ранили інспектора поліції і втікли автом. В погоню за бандитами вислали літак, який напав пізніше і самих бандитів. Виявилося, що це були вояки з місцевого гарнізону.

Кіно
Атлянтік
Нині велика подія в артистичнім житті Львова!! Найвеличавіша фільма французької продукції на тлі гарної любови княжни і офіцира в середовищі списків інтриг і злочину на підст. почитної повісти Петра Бенов
„КЕНІҐСМАРК.
В ролі: гарна, повна принаду і чару Elissa Landi та Pierre Fresnay, John Lodge і Jean Yonnel. — Білети відільного вступу та знижені неважні.

Новий Апостольський Адміністратор на Лемківщині.

Як довідуємося в останній хвилині, в найближчих днях треба сподіватися оголошення номінації нового Апостольського Адміністратора на Лемківщині, якого кандидатура остаточно устійнена і впрішена. Буде ним о. *Яків Перрідон*, б. ректор Малої Семинарії у Львові. Після виїзду зі Львова о. Перрідон був у Бельгії, у Франції і в Римі та в найближчих днях вертається до Львова. Кандидатура о. Перрідона стрінулася з живою підтримкою святоюрських кол.

Ліквідація кризи в УНО.

Як відомо, в УНО існує криза проводу, викликана формально зреченням з головства посла д-ра Івана Волянського, який мав досить диктатуру і неофіціяльного партійного диктатора, д-ра Осипа Назарука. Криза поглибилась ще через відомий лист Преосв. Хомишина до посла І. Волянського і сен. о. Лободича, щоб вони вступили, як звичайні члени, до УПР, наслідком чого сен. о. Лободич... зовсім вистунив з УПР. Тепер та криза ліквідована. Як довідуємось з достовірних джерел, на сьогодні скликана до Станиславова нарада Гол. Ради УНО, яка затвердить згори вже приготовану реформу проводу партійної організації УНО: головою в УНО надалі не буде, а радше буде ним Преосв. Хомишин; генеральний секретаріят злучується з редакцією „Нової Зорі"; звязковим між Станиславовом і Львовом є скарбник „Нової Зорі", який раз на місяць їздить до Станиславова. Так зреформований партійний секретаріят має повести оживлену видавничу діяльність: як перше брошура вийде відбитка з „Нової Зорі" під наг. „Гамаксофка — 10 заповідей УНО".

Львівське Т-во Акційне Броварів, С-ка Акційна у Львові

поручає на свята свої знамениті пива:

ЕКСПОРТОВЕ ясне БАВАР темний подвійно солодовий

ПОРТЕР ІМПЕРІЯЛЬ, чорний.

Звертаємо особливу увагу П. Т. Публіці на наше пиво у пляшках, оригінального обтягу Броварю, що мають 0.5 літра (пів літра) цебто на 25% більше пива, як пляшки деяких складів замісцевих броварів, що мають лише 0.4 літра.

Новий поділ політичних вязнів.

Агенція „Іскра" повідомляє, що у варшавській вязниці при Дзіколовичівській вулиці перевели новий поділ політичних вязнів, а саме: на протиурядових і протидержавних. До першої групи приділили ОНР-івців і членів опозиційних партій, а до другої групи комуністів, анархістів і українців. Обі групи сидять тепер в окремих келіях.

Вибори президента м. Львова.

Львівський воєвода видав розпорядок, що устійнює речинець виборів президента міста Львова на 22. квітня ц. р. Як повідомляє Аг. Всхуд на 22. квітня скличуть виборче засідання міської ради, при чому на денному порядку нарад в лише вибори президента м. Львова.

Нині в АПОЛЬО святочна премієра фільми „La Maternelle"

„Довинуючую Тебе, Мамо"

Фільма, що схвилювала серця міліонів видців! Торкається отверто пекучої теми про бездомну молодь. Нагороджена 16-ми золотими медалями! В гол. ролі геніяльна 9-літ. Полет Елямберт.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Т-ва Академічний Хор „Бандурист".

Дня 20. березня ц. р. відбулися в малій салі Муз. Т-ва ім. М. Лисенка Загальні Збори Т-ва „Бандурист" у присутності 57 членів, дириг. Плешкевича й куратора проф. д-ра Кольбушевського, декана львівського університету. Збори відкрив та відчитав порядок дня голова Т-ва Коник Юрій. В акад. р. 1935-36. діяльність Т-ва була доволі велика, коли візьмемо під увагу короткий час (заледви 4 і пів місяця). В тому часі хор брав участь в академії у честь Митрополита Шептицького, в Святі 22. січня, в Крутянській Академії „Молодої Громади" та в Шевченківському концерті в салі Великого Театру. Крім цього шіснацятка „Бандуриста" виступала на чотирьох менших імпрезах. В неділі і свята хор постійно співав на „дванацятці" в церкві св. Юра. Цитуючи слова українських композиторів-рецензентів про високий мистецький рівень хору, голова зазначив, що до цього причинився передовсім п. дир. Плешкевич, диригент хору та в імені Т-ва подякував йому за жертвенну, безінтересовну працю і вручив йому в доказ вдячности альбом. Дальше п. Коник зазначив, що Видїл належав до деякої міри справу з відзнакою Т-ва. На розписаний конкурс наспіло 20 проектів, з чого жірі АНУМ-у вирішило проект п. Краєвського. Завданням нового Видїлу буде довести цю справу до кінця.

З черги здав звіт секретар Т-ва т. Породко Діонисій. Хор має 65 активних членів („паперових" 85). Т-во від жовтня відбуло 39 проб і 4 засідання Видїлу. Скарбник п. Добрянський К. здав звіт із каси. Приходів було 413.03 зол., розходів 216.99 — сальдо додатнє 196.04 зол.

Із звіту бібліотекаря п. Микетея О. виходить, що катальог бібліотеки виказує в поіменному показчику 92-ох авторів, а поодиноких творів є 447 чисел. В цьому році видано 18 творів (Лисенка, Людкевича, Кудрика, Бортнянського, Козака Е., Райнеса, Сметани і Гесля.

Після звіту Контрольної Комісії (п. Штайн О.) ухвалено уступаючому Видїлові абсолюторію.

У дискусії забирали голос поодинокі члени Т-ва та висловлювали своє признання для уступаючого Видїлу, зокрема для голови Т-ва Ю. Коника. Після цього вибрано новий Видїл, що на засіданні дня 23. III. ц. р. уконституювався в цей спосіб: голова Породко Діонисій, заст. голови Стецюк Андрій, секретар Микетей Олег, скарбник Середюк Макар, бібліотекар Тимчук Роман, диригент Кудрик Олег; члени Видїлу: Гавзаїв Д. і Рубчак З. Контрольна Комісія: Штайн А. (голова), Гук Вол. і Левицький Борис.

*

Від Ред.: В окремій резолюції Загальні Збори Т-ва „Бандурист" виступили в оборону свого диригента п. Плешкевича перед зарядами рецензента „Діла", які він зробив п. Плешкевичеві у рецензії з недавнього Шевченківського концерту у Львові. На превеликий жаль, та резолюція втримана у невідповідному тоні і дозволяє собі навіть на образливі увваги під адресою нашого часопису, який завжди підходив і підходить до справ усіх наших співочих організацій, зокрема й особливо до „Бандуриста", з найбільшою і найщирішою прихильністю.

З цього приводу слід висловити кільки уваг. Вважаємо, що кожний рецензент, якщо тільки має до цього фахові дані, має повне право за своїм підписом (чи відомими всім ініціялами) критикувати твір і його виконавців, як це диктує йому його знання і совість. На цьому й полягають рецензії, — і не всі рецензії для всіх виконавців бувають завжди похвальні. І то чоголь це довело, коли напр. в обороні скритикованого українського письменника виступало Т-во письменників і журналістів, коли напр. ЗАСП чи львівська його філія, або спеціально творені для цього гуртки авторів почали виступати проти неприхильних театральних рецензій, коли критикований за репертуар директор міського театру кликав собі на поміч магістрат і т. п.? У даному випадку наш музичний рецензент ґ. р., якому фаховости ніхто не може відмовити, заквестіонував здібности п. Плешкевича як диригента оркестри при оцінці конкретного виконання музичного твору. Цей погляд міг бути правильний або ні, але не дає причини до „протесту" цілого співочого товариства. Співоче товариство може, очевидно, з симпатії до свого диригента та з вдячности за його безкорисну працю (якої ніхто ніколи не квестіонував) висловити йому співчуття: але не має права нападати на музичного рецензента і спутувати свободу критики за свої прилюдні виступи, а тимпаче не має права робити докорів газеті! А вже просто смішний закид тієї „протестаційної" резолюції, наче наш рецензент керувався „особистими мотивами", коли він — наскільки знаємо — ані до п. Плешкевича не має за ніщо особистої претенсії, ані не компетував і не компетує на його становище та спеціально кандидував іншого — а не себе — гідного кандидата на диригента. Навіщож лаятись та ображувати без причини людей?

Арештовано трьох поліцаїв за вбивство.

Поліцаї побили арештованого, опісля втопили в ріці.

В червні 1933 р. обікрав хтось українську кооперативу у Новосілках Ліських пов. Камінка Стр. Під закидом крадежі поліційна станиця в Милятині арештувала, між іншими Петра Папроцького з Полтви. У згаданій поліційній станиці виконували тоді службу ст. поліцай Зуба Павло (що заступав коменданта станиці Денисевича, який був на курсі), поліцаї Станислав Обушко та Бельський Станислав. Після арештування Папроцького пропав по ньому всякий слід. Щойно за три дні виловили з ріки змасакроване тіло Папроцького, а руками звязаними на плечах та прикріпленими до залізного дрючка. Переведена секція виказала сліди сильного побиття по цілому тілі. Слідство, що його повела поліційна станиця не дало висліду, а топельника, в якому розпізнали Папроцького, похоронили на місцевому цвинтарі.

Тимчасом у Милятині почали говорити, що Папроцький згинув не як жертва пімсти якихсь бандитів, лише його побили поліцаї, які зі страху, щоб не прийшлося їм відповідати, поспішили згори вкинути побитого чи може вже топлу в ріку в Милятині. Комендант Денисевич, якого тимчасом перенесли на також становище в Бережанах, виговорився, що довідався, що підчас його неприсутности в Милятині Новому поліцаї побили якогось Папроцького, опісля вкинули до води. На основі того прокуратор окр. суду в Золочеві приказав пов. комендантові держ. поліції в Камінці Струмиловій арештувати поліцаїв Павла Зубу, Стан. Обушка та Стеф. Бельського та відставити їх до розпорядження суду в Золочеві. На місце виїхали зі Золочева прокуратор Бертль та окр. сл. судії Закшевський та перевели слідство. Вже із вступного слідства виходить, що такий злочин був, бо найшлися свідки, які критичної ночі чули крики й зойки. Кажуть, що зголосився теж візник, який мав привезти згаданих поліцаїв критичної ночі виловив трупа до ріки. Тому то арештували ст. пост. Зубу Павла, пост. Обушка Стан. і Стеф. Бельського і їх відставили до арешту в Золочеві. Слідство проти всіх трьох закінчилося і незабаром відбудеться проти них судова розправа в окр. суді в Золочеві.

Нині кіно КАСІНО Темпераментна, у своїй найліпшій креації як еспанська танцюристка
ДОЛЬОРЕС ДЕЛЬ РІО у феноменальній фільмі п. н. **Калієнте, місто кохання.**
Найновіші музичні пробої! Танкові креації дотепер небачені! *Фільма для всіх!*

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Магазин постелі Р. Джала**, Львів, Хоружини 5 (побіч кіна „Апольйо") поручає ковдри, матраци, постелеве біллє і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 1—100

— **З нинішним числом „Діла"** одержують наші передплатники 7-е число літературного двотижневика „Назустріч". Зміст: Софія Яблонська: Комуністи під містом. Богдан Антонич: Слово про чорний полк. М. Рудницький: Олімп „Молодої Музи". С. Гординський: Люксембурський парк. Таня Чайківська: Біла дорога. Вол. Бірчак: Петро Карманський — історик „Молодої Музи". Осип Боднарович: Таки література. О. Кульчицький: Спроба гуцульської епопеї. Технічний розвиток кінематографу. Летіло 40 сорок.

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Філольог. Секції Наук. Тов. ім. Шевченка відбудеться в пятницю 3. ц. м. в год. 6 веч.

— **Літопис філії держ. гімназії з українською мовою навчання у Львові.** У звідомленні філії держ. української гімназії у Львові за 1935-36 шк. рік має появитися також огляд розвитку цієї школи за весь час її 30-літнього істнування, в тому теж особні глави присвячені: 1) учителям, 2) учням — головно абсольвентам цієї школи. А що авторові цієї статті неможливе иншим способом зібрати всі потрібні матеріяли, відкликається цим шляхом до б. учителів і абсольвентів філії із ввічливим проханням, щоби прислали якнайшвидше найважніші свої життєписні дані, а саме: 1) б. учителі — дати й місце уродин, студій, учительської, військової та громадянської праці; наукові чи літературні праці і все инше, що вважають доцільним помістити в завязку життєписному нарисі; 2) б. учні-абсольвенти — найважніші дані про свої студії, праці й осяги в ділянці фахових, суспільних, наукових, літературних і ін. занять та в добу війни. Бажане теж, щоб товариші подали інформації про близьких собі товаришів покійників, або таких, що не можуть про себе написати. Листи просимо надсилати на адресу: **„Філія Держ. Гімназії з українською мовою навчання — Ред. Комітет звідомлення". Львів вул. Пекарська ч. 19.**

Гімназійні студенти зберуть голос, бо фірма Зіттельс, Львів, Рутовського 7, напроти катедри завела абонамент на студентські однострої та літні студентські плащі, стисло приписові, місячно 10 зол. Їдемо навстріч засадам: добрий товар, а низькі ціни. 14/113

— **Зацікавлення галицькою нафтою у широкому світі.** Сьогодні приїхав до Львова представник відомої американської нафтової фірми „Стандард Ойль Компані", Джеймс Нотінгтул. Його приїзд стоїть у звязку з нововідкритими нафтовими теренами у Галичині та новозаснованими нашими нафтовими спілками. Джеймс Нотінгтул, що відвідав нашу редакцію, дістав від повідні інформації, до кого слід звернутись у цій справі.

— **Заборона святочної стріляниии.** Городське староство у Львові пригадує обовязуючу дальше заборону святочної стріляниии з пальної зброї, страшил, жабок, зладжених із каліхльорікум та инших вибухових матеріялів. Заборонено теж продавати ці матеріяли без лікарських рецепт. Хто порушить цю заборону, буде караний гривною до 500 зол. або арештом до 14 днів або одною і другою карою. За малолітніх і невиповільних відповідають родичі або опікуни. Подібна заборона святочної стріляниии адміністраційною владою істнує теж на провінції.

— **Нема безплатного санаторійного лікування в суспільній обезпечальні.** Згідно з останніми постановами обезпечені, яких Заведення суспільних обезпечень призначило до санаторійного лікування, оплачують з влас. кишені такі кошти: Самітні, що заробляють понад 200 зол. місячно і ті, що удержують родину та заробляють понад 300 зол. місячно, оплачують кошти дороги і клімятичну таксу; якщо лікувальне заведення віддалене понад 300 км. від місця замешкання обезпеченого, Заведення суспільних обезпечень платить кошти повоpотної дороги третьою клясою особовим потягом. Крім того обезпечені, спрямовані до лікування в місяцях червні, липні або серпні, оплачують частину коштів удержання в санаторії на основі таких норм: самітні, що заробляють від 200 до 300 зол. місячно, оплачують денно 1 зол., що заробляють від 301 до 400 зол. — 2 зол. денно, від 401 до 500 зол. — 3 зол., понад 500 зол. — 450 зол. Хто удержує родину і заробляє від 301 до 400 зол., платить 1 зол. денно, від 400 до 500 зол. — 1.50 зол. денно і т. д.

— **Українська опера в Парижі** повстає заходом українських емігрантів, як повідомляє Офінор. Її директором та організатором є Михайло Кунерів, відомий артист, б. соліст Української Національної Капелі. Брак української опери в Парижі відчувався вже від давнього часу і кращі українські артисти були приневолені співати по чужих операх та концертах. Справа заснування української опери заповідається дуже добре, бо серед артистів, які вже дали свою згоду до співробітництва, бачимо такі відомі українському громадянству і чужинцям імена, як Лідія Корецька, А. Антонович а крім того з жіночому ансамблі записані оперові артистки: Яхненко, Кірсанова, Н. Воловач та П. Подінєва. Чоловічий ансамбль може також гідно репрезентувати українське мистецтво, бо в ньому беруть участь окрім самого організатора опери Кайданів, Житовський, О. Чехівський та инш. Режисерська частина знаходиться в досвідчених руках В. Чикаленка, б. артиста театру Кропивницького, а на хормайстера запрошений відомий диригент А. Чехівський. Орхестрою диригує композитор Х. Євсевський, лавреат петербурської консерваторії та автор опери „Понад Дніпром". Першим виступом нової опери має бути вистава „Запорожця за Дунаєм" в орхестрації та з доповненнями С. Євсевського. Таким чином, не вважаючи на гостру кризу, українська еміграція після довгих років бездіяльности спромоглася завдяки невпинній енергії організаторів аж на два українські театри.

— **Примусове щеплення проти дифтерити.** З днем 30. ц. м. увійшов у життя розпорядок міністра суспільної опіки, що вводить обовязок охоронного щеплення проти дифтериту. Примус щеплення обіймає всі діти до 10 літ, а діти до 15 літ на випадок пошести цієї недуги. Наказ щеплення видає адміністраційна влада, а кошти оплачує державний скарб.

— **Нова монографія про О. Новаківського.** У найближчих днях появиться заходом Українського Т-ва Прихильників Мистецтва студія М. Голубця п. з. „Величина О. Новаківського у правдивому світлі", з численними ілюстраціями. Вступне слово до тої книжки напише проф. д-р В. Залозецький.

— **Видумана пригода ученици.** Справою гімназистки З. Ф., що оповідала недавно про свої дивні пригоди зі схопленням у Львові та в потязі до Стрия, занялася поліція і ствердила, що ціле її оповідання є видумане. Поправді вона виїхала з одним студентом ветеринарії зі Львова до Скнилова, а звідтам поїхали обоє до Стрия. Там дівчина покинула свого амanта і щоб уможливити собі поворот до дому, видумала фантастичну історію з якоюсь жінкою і двома мужчинами, що мовляв її схопили і вивезли зі Львова. Тимчасом її видалили зі школи.

— **Напад на поліцая.** В робітничому домі при вул. Кушевича у Львові відбулося вчора протестаційне віче у звязку з краківськими подіями. Після віча, що відбулося спокійно, гурт вічевиків окружив на замарстинівському мості поліцая, який робив там службу, причому хтось із них пробив його ножем у плечі. Ранений поліцай почав свистати і кликати на поміч. Тоді другий напасник ранив його ножем у шию. Надбігла поліційна резерва і розігнала напасників. Раненим занялося рятункове поготівля.

— **Апеляція стан. адвоката д-ра Лякса.** Засуджений на 11 літ вязниці (наслідком амнестії кара зменшена на 5 літ) за обманства станиславівський адвокат д-р Лякс, правний дорадник і заступник у судових справах станиславівського Владики, вніс апеляцію від присуду через канцелярію адв. д-ра Осипа Назарука. Як відомо, др Осип Назарук палко боронив у „Новій Зорі" „жида з походження" д-ра Лякса, як того порядного громадянина, який добре визнається у справах станиславівської капітули і тому нема причини відбирати йому її празних справ. Тому, що справа д-ра Лякса для декого досить неприємна, др Назарук дістав просто поручення боронити його перед апеляцією і регабілітувати, щоб д-р Лякс міг надалі виконувати свої дотеперішні функції.

— **Пожежі.** В Незнанові пов. Камінка Стр. згоріли будинки лісництва „Ойкос" зі збіжем і рухомостями загальної вартости 6 тисяч зол. Вогонь перекинувся на сусідні будинки господаря Шкрагана, які теж згоріли. — В селі Рубань пов. Сарни згоріла наслідком підпалу палата Марії Пурбе. Підпал стоїть у звязку з процесами, які вела властителька з місцевим населенням за лісні вируби та крадежі.

— **Краєва хроніка.** На дім Івана Гастика в Незнанові пов. Камінка Стр. напало вечором двох озброєних людців, що стероризували домашніх і забрали з хати різні річи. — З причини ремонту кітлів припинено на два тижні рух у тартаку фірми Бр. Гредель у Скольому.

— **Банк на ліцитації.** У Варшаві відбудеться 27. квітня ц. р. ліцитація люксусового будинку Польського Промислового Банку у Львові, що зголосив банкрутство. Скрахований банк має багатомільонові пасива й його варшавська камяниця є одною з небагатьох додатніх позицій в більянсі. Оцінено цей будинок на 946.000 зол. Одначе з тих активів можна буде покрити тільки скарбові й обезпеченеві належитости, а приватні претенсії пропали. Стратили гроші всі дрібні капіталісти, що вложили їх на щадничі книжечки.

— **Протижидівські ексцеси** вибухли в Мучині коло Н. Санча. Дентист Яків Лямпель, жид, побив Стефана Патка, торговельного помічника з „кулка" рільничого за те, що хотів розвісити на мурі протижидівську відозву. На вістку про це юрба місцевих мешканців кинулася на жидівські доми і почала бити шиби. Знищено вікна в синагозі та кількадесятьох жидівських домах. На місце приїхали слідчий суддя з Н. Санча і віцестароста.

— **Пачкування людей до Совітів.** Варшавська централя слідчої служби зліквідувала шайку, що перепачковувала людей до Совітської Росії. Провідником шайки був Абрам Вітенберг з Варшави, якого арештовано. Крім того приаер жано 6 осіб.

— **Переслідування духовенства в Совітах.** Російський часопис „Наш Путь" повідомляє про нові арештування священників у Совітах. В останніх місяцях заслано і розстріляно 10 священників. Один із них, парох із Хабаровська, Федір Міня, вмер голодовою смертю.

— **Нарешті стратять Гавптмана.** У звязку зі справою Гавптмана американський злочинний світ виявив велику солідарність. На ката Гавптмана, що приїхав до Трентону, посипались на вулиці револьверові кулі, але ушкодили тільки самохід. Тепер кат не виходить з мурів вязниці. Одночасно сто поліцистів пильнує губернатора Гофмана, бо гангстери заповіли йому пімсту. Довкола міста стежать сильні відділи національної гвардії. До Трентону не допускають цікого підозрілого. Тимчасом появилася окрема газета, що приносить тільки вістки у справі Гавптмана. Наклад цієї газети дійшов до 40 тисяч примірників. Одночасно оборона Гавптмана намовила якогось Павла Вендля, щоби прийняв

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Інж. Я. Благітка: 10 ГОДИН РУХАНКИ. „Сокільська Бібліотека" ч. 2. вид. Сокола-Батька. Львів 1936. стор. 76. Ціна 80 сот.

Рухликозо-спортове життя наших спортових клюбів та сокільських чи лугових гнізд не могло досі як слід розвинутися з тої причини, що бракувало нам фахових інструкторів та підручників. Рухлива видавнича секція Сокола-Батька видала тепер дуже потрібну книжку п. н. **„10 годин рухянки"** укладу інж. Я. Благітки. Повитають її з радістю всі рухликово спортові товариства, клюби, гнізда, що найдуть у ній невичерпане джерело праці. Автор зібрав у десятьох годинах вправи, що їх можуть виконувати всі змагуни. Вправи уложені з гадкою про найменші засібне у гроші та приладдя товариство. Це вправи зовсім безприладові. Для гнізд, що мають приладдя, подано в додатку вправи на дручинку, поручнях, коні то-що. Книжку цю повинен мати кожний, що цікавиться фізичним вихованнєм, повинен мати її кожний руховик, змагун і кожне товариство та гнізда.

Іван Петренко: БУРСАКИ. Історичне оповідання, Львів 1936. Вид. „Рідної Школи", ст. 32.

за себе його вину. І він зголосився до суду, заявляючи, що то він схопив дитину Ліндберга, яка припадково сама вбилася. Він заніс її на місце, де її опісля знайшли, а також носив карт ку, в якій домагався окупу. Все те не помогло засудженому, бо ніхто Вендлеві, караному за ріжні ошуканства, не вірить. Суд відкинув теж прохання Гавптмана про помилування і присуд виконають 31. березня в 20 год. (по півночі на основі европейського часу).

ДИВОГЛЯДИ.

АПАРАТ, ЩО ЗАПИСУЄ ДУМКИ.

Професор колюмбійського університету Джон Перкінс має недавно відчит перед збором професорів юридичного факультету про винахід, який може зреволюціонізувати дотеперішню техніку світової преси. Придумав він спосіб, як використати дактильофон для редакційної праці. Новознайдений ним апарат, що записує людські думки, наче звуки на грамофоновім диску, получив він з вічним пером. Перо це буде трохи більшого обему, як звичайне так, щоб могло помістити в собі кружок, подібний до колісця більшого годинника. Відомо, що людське думання, яке є хемічним процесом, можна перетворювати на світляні ефекти, зовсім аналогічно, як діється зі звуком при звуковій фільмі. Журналіст, який хоче писати статтю, прикладе дактильофон до чола і включить контакт, щоб дістати електричний струм. Його думки запише кружок; кружок передадуть до друкарні, який виголосить друкареві готовий текст; друкар перебе його відразу на машину. Покищо винахід проф. Перкінса дуже дорогий. Не можна його достосувати на велику скалю ще тому, що він вимагає дуже інтенсивної умової праці журналіста, якому не вільно переривати думання від хвилини, коли включить електричний контакт.

ЩО МОЖНА НАЙТИ В ШЛУНКУ?

Цими днями на кораблі, що переїджав Ля-Маншем, арештували одну даму з вищих сфер льондонського товариства, якої імени покищо поліція не виявляє. Іде тут про велику контрабанду діямантів, що від довшого часу йшла з Азії до Европи. Читачі може пригадують собі, що ще рік тому англійська преса принесла звістку про пропажу цілої низки найдорожчих діямантів магараджі Кіпурту-лю. Арештована дама, на яку давно вже підозріння поліції, не мала нічого підозрливого у своїх валізах. Тайна поліція без її відома переводила кілька разів ревізії в її багажі. Раз навіть вона була приневолена піддатись повній особистій ревізії, яка дала негативний результат. Виявилось, що згадана дама ховала всі діямантн у своєму шлунку, ділячи їх легко, наче рицинові кульки. Деякі з тих діямантів незвичайної величини залишилися в її шлунку на постійне. Коли перевели на ній насильну операцію, видобули з її черева 24 діямантн, 15 рубінів і два довжезні шнури чудових перел.

Дописи.

СТРИЙ.

Загальні збори Т-ва „Міщанська Бесіда" відбулися 22. березня ц. р. Це старе заслужене тво гуртує не лише міщан, але також свідомий ремісничий елемент Стрия. Останні два роки нуртували в т-ві нездорові напрямки, які взаємно поборювалися; все те закінчилося на цих заг. зборах перемогою здорового елементу. Новий виділ вибрано з головою п. Йосифом Красицьким, столярським майстром. Склад нового виділу дає запоруку конструктивної праці в товаристві.

Відчит д-ра М. Чубатого. Того самого дня відбувся в салі „Українського Касина" відчит проф. д-ра М. Чубатого зі Львова на тему: „Східні і західні впливи в українській церкві". Хоч відчит був дуже цікавий не притягнув багато учасників. Не знати, як собі пояснити абстиненцію нашої інтелігенції: чи була за мала пропаганда, чи те, що цього дня була в Н. Домі кінова вистава, заг. збори „Міщанської Бесіди", заг. збори „Плаю" та змагання Скали з Погонею...

Парохіяльні реколекції. Від 15. до 28. березня відбувалися в парохіяльній церкві реколекції під проводом о. Семьківського ЧСВВ. Реколекції мали велику фреквенцію так, що цього року треба було розложити їх на дві серії й обома неворотами церква не помістила всіх учасників. Сама тема, приклади для пояснення тем реколекцій, актуальні справи на злобу дня з українського життя були притягаючим чинником навіть для релігійно байдужих. Тішимося, що наша церква перебрала на себе ролю передовника й виховника та виховує нарід у національному дусі.

Конкурс хорів стрийської філії „Просвіти". Щоб підвести музичну культуру, завела філія „Просвіти" хорові конкурси, до яких зголосилося 37 хорів Стрийщини. Поділили їх на три серії в днях: 15., 22. і 29. березня ц. р. відбувалися в салі Німецького Дому (бо наш Н. Дім загнило кіно) змагання. В перших двох серіях вибилися мужеські хори: Добрини, Дуліби і Завалля; мішані: Дуліби, Добрини і Жупин та жіночий із Сихова. Про вислід, хто дістане мандрівну батуту, ще напишемо.

Гостина театру „Заграва". До Стрия завітав театр „Заграва" з виставою „Голготи" і „Думи про Нечая". Вистави відбувалися в салі Нім. Дому. Щодо вистави „Голготи", то думки громадянства були поділені. Одні захоплені, що можуть власними очима бачити історію Христових страстей, інші знову висловлювались, що хоч і строї і декорації і гра артистів були на високому рівні, але цієї теми може не випадає виставляти на звичайній естраді. Другого дня виставу „Голгота" відклнкали тому, що було за мале число учасників. Третього дня театр відіграв „Думу про Нечая", на яку прийшла головно молодь, що була нею захоплена.

Новий парох у Стрию. Дня 24. березня парохію в м. Стрию обняв новий парох о. декан Іван Винницький. Торжество обнятя парохії розпочав о. декан Гошовський, віддаючи новому парохові ключі церкви і привітав його при вході до церкви промовою; торжественну Службу Божу відправив новий парох в асисті оо. крил. Лопатинського і Дзеровича. Діяконували оо. Ліщинський і Гавриляшин. Велике число парохіян не могло поміститись в церкві, а численні делегації з місцевим старостою і президентом міста заняли в церкві зарезервовані для них місця

СТРІЛИЧІ НОВІ

Концерт у 75-і роковини смерти Шевченка уладив кружок Р. Ш. ім. Маркіяна Шашкевича 22. ц. м. Після Служби Божої і панахили за душу Т. Шевченка просто з церкви рушили всі люди до читальняного дому на Шевченківську академію, яку започаткував хор могутнім „Заповітом" Вербицького. Після вступного слова, що його виголосив о. декан Степан Ковалів, п. Іван Дорош з повним зрозумінням відеклямував „Посланіє" Шевченка. Гарно теж деклямувала п. Анна Липова Шевченкову „Хустину". Чималою несподіванкою була виставка: Кузьмінського „Дитяча присяга". Вечором відбувся Шевченківський концерт, який залишив якнайкраще враження, а старшині кружка Р. Ш. принів моральне вдоволення. Концерт започаткував хор „Заповітом" Стецька. Після вступного слова „Про значіння Т. Шевченка", що його виголосив о. декан Ковалів, почалася дальша концертова частина. З чималим зацікавленням слухала публіка хорових продукцій міш. хору в народніх строях під проводом диригента п. Теодосія Горвина. Хор відспівав „Учітеся" і „Розлилась могила" Кліма Роздольського, „Сонце заходить" Кошиця, Гей за горі" і Сеньочка „Реве та стогне". К-ну пісню нагородили слухачі густими оплесками. Зразковий реферат про Шевченка виголосив письменник Володимир Лопатинський. Реферат зробив на слухачах помітне враження. Крім того на програму концерту склалися деклямації, що їх виголосили: Катря Лебедь „Козачковському", Іван Дорош „Кавказ", Анна Липова „Іржавець". З дорослих деклямували: Остап Верес „Смерть Шевченка" — Богдана Лепкого, Михайлина Христіянин „Наш привіт Батькові Тарасові" і вкінці спільну рецитацію: „Шевченкові роковини". Опісля відбулася вистава „Одної ночі". Концерт замічався відспіванням національного гимну. Щойно по 10. год. вечором розходилися з бадьорим настроєм численно зібрані люди з цього концерту, що якому найшли правдиву насолоду і духовий відпочинок. Старшині Кружка Р. Ш. у Стрілнчах належиться признання за працю, зокрема енергійному голові д-рові Максимові Тимкову, під проводом якого Кружок проявляє ожнвлену й корисну діяльність. І так заходом д-ра Тимкова основали тут стипендійний фонд, на який складає гурт стрілнських громадян по 20 сот. щотижня на удержання стрілнської молоді в ремісничій бурсі у Львові. За його ініціятивою закупили в Стрілнчах Нових пляжрогку лаштунок на фестини, повнси дитячого садку, гру в м'яч, пятнашку та всякі імпрези. Другого пів моргa площі мають щойно докупити. Вкінці слід згадати про Шевченківський концерт, що його недавно уладив кружок „Союзу Українок" у Стрілнчах під проводом заступниці голови п. Ольги Мисогонської та про Шевченківську академію, яку уладила кооператива під проводом д-ра Дмитра Малоговського

Журба про здоровя найближчих

часто усуває сон з очей неодної мами та жінки.

Тому при перших проявах виснаженни треба негайно додавати до снідання 2—3 ложочки

ОВОМАЛЬТИНИ

д-ра Вандера.

Високовартісні відживні складники Овомальтини підтримують здоровя, додають енергії і не допускають до упадку сил.

Порція Овомальтини до снідання коштує тільки 10 сотиків.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Змінився.

Кажуть книжники, що людина змінюється що сім літ. Може й воно було так колись, але тепер напевно ні. Живемо в часах головокружного темпа на всіх полях — від винаходів до політичних орієнтацій. Людина не може нині ждати аж сім літ, щоби змінити свій погляд — кажім — на радіо-апарати, бо за сім літ стільки разів прийдуть нові уліпшення, що хіба ніколи вона не справилаб собі радія. Те саме і з політичними переконаннями. Треба рішитися швидко, бо по сімох роках може вже не бути ні тієї партії, від якої відскакуєш, ні тієї, до якої хочеш прискочити.

Тому не диво, що й мій один приятель не потребував навіть року, щоби основно змінитися.

Виїхав він був зі Львова на провінцію, „об'явивши шум столиці, добру посаду і все, що вязав зі столицею і посадою.

А вязав досить багато.

В першу чергу — танці. Не було вечерниць, дансінгу, чайного вечора, на яких не виступав би від ранньої ночі до пізного ранку, не зміняв три рази ковнірця, не підбив ніг і не оббив запяток. А при цьому ще й не захрип на амінь, бо цілу ніч проводив танцями: „Звідси пані — звідти панове!", „Реверанс власний", „З життям, з життям!", „Прошу просити..." і т. д.

Ясна річ, що з успіхами по паркетах йшли в парі успіхи по шарках. Не було дня, щоб мій приятель не біг на вустрічку, а були дні, коли бігав і на три.

— Як ти так можеш, — дивувався я.

— Бачиш, я чоловік мягкого серця. Не вмію відмовити...

І не відмовляв. А знайомі завдрили і зітхали: той має щастя!

— І спасіб! — додавав мій приятель. — Хочете — навчу і вас?!

Потім виїхав на провінцію і — гляньте тепер на нього!...

Його легкий, еластичний хід, той хід, що був славний далеко межами Львова, змінився на солідний крок гречкосія, чи якого там директора Черча. Одуховлене колись — невиспаними ночами, кавовим димом і дискусіями на мистецькі теми — лице, набрало сільсько-господарського вигляду, опалене сонцем та осмалене вітрами.

Приїхав на місяць до Львова, „забезвитись" — як казав, — пропадав десь цілими днями.

Певно якісь візити, вечері, снідання, любов...

— думав я. Перед двома днями стрінулись ми на вулиці.

— Що поробляєш? — питаю.

— Нудьгуся. В девятій вечором хочу вже спати, а рано не можу дочекатися, коли отворять браму.

— Ніколи до мене не зайдеш...

— Ніде не ходжу. Пощо?! Ви тут такі розсвареві...

— Не крути. Ти певно десь по парках товчешся.

Приятель зробив великі очі:

— Та з ким?!

— З якоюсь дівчиною!

— Не перечу, пішов би. Але скажи мені, як то зробити?

Тепер з черги я зробив великі очі.

— Ти? Ти питаєш як?! Ти, що тому рік...

І я почав вичислати.

— Давні часи! — махнув бувший джигун рукою. — Минулося. Не потрафлю, не вмію...

— Алеж не треба вміти! Вистане коли зрадиш охоту. В нинішних часах!?

— Не плети дурниць. Львів страшенно змінився. Дівчата стали теж такі якісь старозавітні...

— Ти в це віриш?

— Очевидно.

— А котрого нині?

— Першого квітня.

— То в такім разі і я в це вірю.

Галактіон Чіпка.

Спорт.

СТАНИСЛАВІВ. ПРОЛОМ—СТАНИСЛАВОВІЯ 5:0 (4:0).

Ворота добули Керницкевич 2, Урсакій 1 і брати Демичуки по 1. Склад: Андрійшин І і ІІ, Багриновський І, Куліба, Зубяк, Менів, Демичук ІІ, Демичук І, Керницкевич, Урсакій ІІ, Перейма. Тов. змагання з Станиславовою дружиною закінчились надзвичайно високою, хоч заслуженою виграною Пролому. Змагання грав Пролом, особливо в першій половині, дуже добре, не допускаючи противника до голосу. В другій половині, маючи запевнений висід, Пролом не виспівувався надто й щойно при кінці взявся до роботи та здобув ще одні ворота. В Проломі грали всі добре, Андрійшин І на воротах не мав багато стрілів, але ті, що їх мав, зловив надзвичайно і певно, за що збирав голосні оплески. Андрійшин ІІ і Багриновський ІІ в обороні грали без помилок. У поночі найліпший Куліба; Зубяк і Менів працювали теж дуже добре. Напад грав доцільно, в ньому краща була права сторона. Особливо Демичук І виносить багато амбіцій і старту, чим змушує до праці свого брата Демичука ІІ, що досі працьовитістю „не грішив". Керницкевич на середині під напад значно краще, як минулої неділі з Гіркою, хоч йому все ще бракує старту і стрілу. Ліва сторона нападу, Урсакій І Перейма, за повільна і дуже часто здержує розгін правої сторони. Сама гра досить цікава і гарна, велась увесь час при перевазі Пролому. Вже таки ця виграна не дає ще грачам Пролому права вірити занадто в свої сили і до змагань за мистецтво Б'яляни з Гакоагом (у неділю 5. IV.) йти на певну виграну! З Гакоагом треба грати ще амбітніше і доцільніше, бо опір Гакоагу буде значно більший, як Станиславовії. На виграну Пролому з Гакоагом жде все станиславівське громадянство і тому грачі не сміють завести їхніх надій!

Ревера — Гакоаг 8:1. Товариські змагання закінчились легкою виграною Ревери, для якої Гакоаг не був вінким противником. Б. Л.

ПЛИВАКАМ ПІД УВАГУ!

Останній передсвяточний плавацький тренінг у цім році відбудеться в четвер 2 квітня о. р. в год. 18.45. Білети по 50 сот. можна купити в „ЕКО" при вул. Сикстуській 29. або при касі в харчівні „Основи".

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольогії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

ЗУДОВА ВИШНЯ:
1. IV. Дівча з Маслосоюзу.
2. IV. Гори говорять.
3. IV. Інваліди.

В цім році Великдень святкуватиме Театр у Яворові.

Молодий Український Театр „Заграва".

1. IV. Тустановичі — Голгота.
2. IV. Тустановичі — Голгота.

Від 3. V. підуть вистави в Самборі.

Великий Міський Театр.

Середа, 1. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Четвер, 2. IV. год. 8. веч. Віденська танкова трупа проф. Гертруди Боденвізер.

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинуачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „Нана", „Погоня за місяцем".
ГРАЖИНА: „Цісарсько - королівський вальс".
КАСІНО: „Каліенте, місто кохання".
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Мілано", ревія: „Ціни нижче, програма вище".
КОПЕРНИК: „Невидний промінь" (Борис Кардов) і колірова гротеска: „Шибеник Петрусь".
МАРУСЕНЬКА: „Невидний промінь" (Борис Кардов) і колірова гротеска: „Шибеник Петрусь".
МІРАЖ: „Чортова спокуса" з Джоне Мохіком, „Зміна серденъ" з Джанетою Гейнор і Чарлзом Фарелем.
МУЗА: „Епізод" із Павлею Веселі.
ПАКС: „Голгота".
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".
ПАН: „Марія Башкірцев" із Сене Салкаєм.
РАЙ: „Із Екселенції шофер".
СВІТ: „Баль у Савою" та гротеска з Мікі Маус.
СТИЛЕВЕ: „Бурлака з над Волги" і ревія.
ТОН: „Борюся за життя" Павло Муні.
УТІХА: „Покуми" з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник"

ФОТОПЛАЗТІКОН.

(ул. Марійська 5.)

Нюйорк.

Закордонне радіо.

Середа, 1. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Твори Ег. Корнгута у вик. соль., 19.10 Звуковик для всіх, весела авд., 20.15 Симф. концерт, 22.10 Танк. музика, спів, **Братислава** (298,3) 19.50 Нар. пісні (гармонія) 20.40 Вальси, спів, **Прага** (470,2) 19.20 Автобіографія Власти Буріяна, виг. автор, **Париж** (2648) 18.30 Концерт орх., спів, 21.00 Сп. ресіталь, **Білгород** (437,3) 13.15, 19.20 Пісні, пісоньки, 21.20 Танк. музика, **Берлін** (356,7) 14.15 Вес. Танк. мельодії, 16.45 Солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, 16.45 Музика, 18.00 Соната з-дур Бетговена, **Кельн** (455,9) 20.45 „Квітень, квітень" вес. муз.-поп. вечір, **Мінхен** (405,4) 15.40 Молодь співає, 17.00, 18.00 Концерт, 19.00 Солісти, **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17.30 Сальон. орх., 19.00 Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30, 19.00 Легка музика, **Рим** (420,8) 13.10 Оперетові мельодії, 22.15 Танкова музика.

Четвер, 2. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Віольончеля, 18.25 „Генрих IV." траг. Шекспіра, 22.20 Музика, **Братислава** (298,8) 12.35 Концерт, 17.50 Форт. твори Бартока, 19.30 Спів, **Брно** (325,4) 17.15 Пісня, **Кошиці** (255,9) 17.30 Концерт, 18.00 Словацько-муз. авдиція для Закарпаття, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. квартет, 16.10 Танк. музика, 20.55 „Воскресення" кантата Р. Кароля, 22.15 Сальон. музика, спів, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 16.00 Авд. для дітей, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.00 Словацькі пісні, 21.00 Сп. ресіталь, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.00 Концерт орх., спів, 20.10 Веселий муз. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 21.10 „Ніч на провесні", авд. з муз., **Ляйпціг** (382,2) 16.20 Весела музика, 20.10 Моцартівський цикль, **Мінхен** (405,4) 13.15 Розр. мельодії, 18.00 Франконські композитори, **Будапешт** (549,5) 12.03 Сальон. музика, 17.30 Церковні пісні твори, 19.30 „Ля Фіяка" оп. „Респігія, 21.45 Концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Музика, 17.15 Вок. концерт, 21.25 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.15 Інстр.-вок. концерт, 19.00 Легка музика, 20.35 „Міньон" оп. Томаса.

Львівське радіо.

Середа, 1. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Дитина в передшкільному віці: Боротьба з хоровитістю, 12.30 Концерт орх., 16.00 Для ст. дітей, 16.20 Дуети (Марцінівна сопран, Чеховичівна контральт) у супр. форт., 16.45 Гутірка музика із слухачем радія, 17.00 Дискутуйно: Що думаємо про сусп. обезпечальні, 17.30 Як не любо в квітні було, авдиція з музикою, 17.50 Про книжку Стан. Вінценза: „На високій полонині" (Гуцульщина), 18.00 Камер. концерт, 18.30 Жіноча історична повість, 18.45 Йозе Рогачевський: гр. пл., 19.00 У новому скороминці під Костарницею, 19.10 Рекляновий концерт, 19.35 Спортові вістки, 19.38 Спортова загадка в нагородами, 19.50 Актуальний репортаж, 20.00 Прима Апріліс — кабарет 90.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Авдиція: Творчість Фр. Шопена, 21.40 Літературний Прима Апріліс, 21.55 Актуальна господарська гутірка, 22.05 Міжнародний концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Четвер, 2. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Музичний порадник для молоді середніх шкіл, 13.00 Бр. Губерман із гр. пл., 16.00 Чим є твій батько? авд. для дітей, 16.15 Віольончелевий ресіталь у супр. форт., 16.45 Товариські пісні давніх літ, хор., 17.00 Великопольське міщанство, 17.15 Фрагменти оп. музики, 17.50 Актуальна господарська гутірка, 18.00 Концерт: Найгарніші Моцартові сонати, 18.30 Що це таке кооперативна, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Джузепе Данізе з гр. пл., 19.00 40 літ фільми, 19.20 Рекляновий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Останній пісеньяр Львова (Людв. Людвиковська), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигалово-легунська охорона, 21.00 Театр Уяви: „Чорт" (із Ярачем), 21.35 Пісні Моніюшка, 22.30 Авд. в нагоди 100 виступу перед мікрофоном (скрипка, альтівка, віольончеля), 22.45 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 8.32.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.85, 90.03, 89.57, Берлін 213.98, 212.92, Амстердам 360.00, 360.72, 359.28, Копенгага 117.64, 117.46, Лондон 26.29, 26.36, 26.22, Нью Йорк чеки 5.30 і 7/8, 5.32 і 1/8, 5.29 і 1/8, Нью Йорк кабель 5.31, 5.32 і 1/4, 5.29 і 3/3, Осльо 132.43, 131.77, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.96, 22.00, 21.92, Стокгольм 135.60, 135.93, 135.27, Цюріх 172.90, 173.24, 172.56, Медіолян 42.50, 42.00, Гельсінки 11.64, 11.56, Мадрид 72.38, 72.73, 72.43, Монтреаль 529 і 1/4, 526 і 3/4.

Акції: Баїк Польський 95.00, 94.75, Ченстосіце 23.50, Цукор 22.50, Вуголь 22.50.

Папери:

6-прц. дол. поз. 72.00, 4-прц. долярова поз. 46.00, 7-прц. стабілізаційна 60.75.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З 38—40, 5% дол. Б. Г. 49—51, 4% Зх. Б. Г. 41—43, 4½% Зх. Б. Г. 44—46, 4½% Ком. 48—50, 4% Ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63 4½% Б. Г. К. 61—63.

Долярівка 45.00—46.00.

Збіже.

Ціни ьоко Львів	від	до
Жито Стандарт І.	12.25	12.50
Жито Стандарт ІІ.	12.00	12.25
Ячмінь одн.	14.00	14.25
Ячмінь на мливо	13.50	13.75
Ячмінь паст.	13.50	12.75
Вика темна	20.50	21.00
Вика сіра	19.50	20.00
Висівки житні	10.00	10.25

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 31-го березня ц. р. кооперативам платить за: ьоко Львів.

1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового враз з бочковим опакуванням . . .	2.60 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2.60 „
1 л. молока від 11. І. 1936	0.15 „
1 к. нець	2.30 „

Тенденція на масло удержана, на яйця знижкова, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 31. III. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, ьоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1.10 зол.
Курки товсті з острогами І. кл.	1.00 „
Індики товсті І. кл.	1.15 „
Індички товсті І. кл.	1.25 „
Пантарки товсті І. кл.	1.25 „
Качки товщені І. кл.	1.20 „

Приймає курн, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає новик достанців.

ОПОВІСТКИ.

Комітет для вшанування 25-літньої діяльности громадянської, педагогічної і виховної праці **Всч. о. Проф. Йосифа Проця**, подає до відома, що дня 5. квітня 1936, в годині 18, в салі Міщанської Читальні у Святині, відбудеться Святочна Академія у честь Ювілята. — За Комітет: Марія Столярська, голова, М-р Т. Керницький, секретар. 1801

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ГОСПОДИНІ-СЛУГИ бездітної, у середнім віці, з порученнями, треба до самостійного ведення господарства у самітнього священника. Зголошення „Діло" — „Бух". 1793 2—2

ПОТРІБНА жінка самітна, найкраще вдова по священнику, що займалася би совісно цілим домом у старого самітнього священника. Зголошення до парохіяльного уряду в Крехові з поданням умовин, решта особисто. 1805 1-3

КУПНО - ПРОДАЖА

МАШИНИ до писання фабричні нові від зол. 360, уживані з українськими і польськими черенками від 100 зол. Михальський Львів, Фредри сім. 1742 3—3

НАУКА

„ПОСТЕМП", Зіморовича 3, конц. школа—відділи: кравецтво, білля, корсетярство — приймає вписи. Виконує корсети і ін. індивідуально. Марія Ганусевич. 1803 1-6

РІЖНІ

ЗГУБИЛА Я БРИЛІЯНТ через мою легкодушність і неувагу, — тому що не була наперед в РОБІТНІ ОПРАВНО-ЮВИЛЄРСЬКІЙ при СИКСТУСЬКІЙ 9 (в подвірю) — ня в тій справі дає БЕЗПЛАТНО РАДИ. 1732 4—5

ПЕРШОРЯДНІ НАСІННЯ квітів і городовини, власної продукції, пастівних бураків і ін. Фірма „НАСЬОНА РОСЬЛИНИ", Ринок ч. 29, Львів (в перехідним пасажу). 1805 1—2

ПОЩО ПЕРЕПЛАЧУВАТИ, якщо гарне й солідне білля мужеське, жіноче, дитяче й постелеве купить кожний значно дешевше просто у фабриці „ПАВ" Сикстуська 1.

РАДИМО перед закупом постелевого білля оглянути знамениті вироби фабрики „ПАВ" Сикстуська 1.

ГАРНЕ білля в „МІЛЯНЕС" у найвищім гатунку власної продукції, а то: комбінації по 6.50, нічні сорочки 10.90, гарнітури апліковані 9.80, мотильки 3.90 поручає фабрика „ПАВ" Сикстуська 1. 1800 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ДЕНТИСТ
ЯКІВ НАСС
ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 17
приймає від 9—1 і 3—6.30.
В неділі і свята за попереднім зголошенням. — Для урядовців і шкільної молоді знижка. 187 1—2

ПОВІДОМЛЯЄМО П. Т. ПУБЛИКУ, ЩО НАША ФІРМА
ПЕРША ВІДЕНСЬКА
ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ
І ШТУЧНА ФАРБЯРНЯ
перенесена з вул. Лелевеля
на вул. ПІЛСУДСЬКОГО 10
Телефон ч. 270-58.
Роботу виконуємо прецизійно, дешево і пунктуально.
Відбір і достава даром.

Сальон мужеського кравецтва
М. Горбачинеський і Син
ЛЬВІВ, УЛ. АКАДЕМІЧНА 3, І. ПОВ.
Тел. 215-91
пригадує П. Т. Клієнтам, що вже настав сезон. На складі найбільший вибір матеріялів. Ціни приступні. Услуга як завсіди. 1789 2—5

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 74 (14.322). Львів, четвер 2. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьріччо 15·00 „ Півріччо 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

До відома передплатників Бібліотеки „Діла".

Цими днями висилаємо всім тим, що заголосились по передплатників Бібліотеки „Діла", 1-ий том тої Бібліотеки, а саме *збірку новель Улаша Самчука п. н. „Віднайдений рай"*. Для непередплатників книжка ця коштуватиме 2 зол. У половині цього місяця появиться другий том бібліотеки, *багато ілюстрований репортаж Софії Яблонської: „З країни опію й ризу"*. У травні дістануть передплатники бібліотеки два перекладні томи так, що від місяця червня щомісячні випуски будуть надсилані вже рівномірно.

Ціла бібліотека матиме дві різні обгортки: одну для творів оригінальних, другу для перекладних, зроблені нашим відомим мистцем-графіком П. Ковжуном. Крім цього кожна обгортка буде в іншому кольорі. Таким чином читачі Бібліотеки „Діла" дістануть не тільки добірну лектуру, але й у відповідному мистецькому оформленні.

Сподіємося, що Бібліотека „Діла" найде багато прихильників серед нашого громадянства і число її передплатників буде зростати постійно.

Перед японською збройною інтервенцією в Китаю?

ПЕКІН, 1. 4. ПАТ. 2-тисячний комуністичний відділ вдерся до провінції Гопеї і є на 140 км. від Тієн-Тсіну. Японські військові круги сильно занепокоєні — заявляють, що рішені боронити автономічного уряду провінцій Гопеї та Гагар.

ПЕКІН, 1. 4. ПАТ. Згідно з вістками, що надходять із провінції Шансі, урядові війська тієї провінції стають помалу панами положення. Вони припинили офензиву червоних.

Японський натиск, який має на меті висилку японських військ в глибину Гопеї й Шансі (хоч місцева китайська влада цьому протиставиться) в китайській прилюдній опінії викликав успокоєння.

ЯПОНСЬКА ІНВАЗІЯ НА МОНГОЛІЮ.

МОСКВА, 1. 4. ПАТ. **ТАСС подає: Дня 31. березня заатакував японсько-манджурський відділ на кількадесяти автах, при співділанні одної батерії, танків, панцирних авт і літаків монгольську прикордонну сторожу в Адикдольон і заняв ту місцевість, опісля пішов 45 км. вглиб Монголії.**

Монгольські війська дістали підмогу і примусили японсько-манджурський відділ до відвороту. Після того японці дістали дальшу підмогу і повторили наступ. Бої тривають.

ЯПОНЦІ ПРО МОНГОЛЬСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ПАКТ.

ТОКІО, 1. 4. ПАТ. Представник міністерства закорд. справ заявив закордонним кореспондентам: „Годі уявити собі, щоб японські війська самовільно вдерлися на чужу територію, коли б їх до того не спровокували, або якщо б вони не мали інших спеціальних причин.

Коли б японці були справді напали монгольську територію, СССР був би дав зовнішній Монголії військову поміч, бо є звязаний з нею пактом взаїмної помочі. Коли більшевики цього не зробили, є це ще один доказ, що чутки про японську інвазію неправдиві. **Японія лише зацікавлена характером монгольсько совєтських взаємин,** а зокрема — чи монгольсько-совєтський пакт взаїмної підмоги діяє автоматично, чи обнимає якісь спеціяльні застереження.

АТЕНТАТ.

ШАНГАЙ, 1. 4. ПАТ. Як подають японські джерела, невідомий напасник убив вчорашньої ночі губернатора провінції Шантунг

Рібентроп привіз до Льондону німецькі пропозиції,

яких зміст держать у строгій тайні.

БЕРЛІН, 1. 4. ПАТ. В год. 17-ій виїхав Рібентроп літаком з летунського міждану у Темпельгофі; він повіз німецьку відповідь. Кажуть, що після побачень з прем. Болдуїном та міністром Іденом впровадить Рібентроп деякі зміни в німецькій ноті, зокрема дотично справи укріплення Надренії. Як твердять німецькі сфери Німеччина не думає творити лінії фортифікацій, подібної до французької лінії Мажіно, бо в добі летунства тривкі укріплення без значіння. Виходилоб, що Німеччина зовсім не думає укріплювати Надренії.

ЛЬОНДОН, 1. 4. ПАТ. Німецька делєґація прибула до Льондону і увійшла негайно в контакт з міністерством закордонних справ. Незабаром Діктоф заявив, що зустріч Рібентропа з Іденом відложена до сьогоднішнього ранку

Райтер подає, що Рібентроп привіз зі собою пропозиції на переходовий час, зміни зачнуться переговорів в першому розмірі над внесками Гітлера в справі безпеки на заході Европи.

ЛЬОНДОН, 1. 4. ПАТ. Англійські щоденники не подають здогадів, що відповіла Німеччина. Відоме лиш те, що нота має 3 тисячі слів, та що не зачиняє дверей до дальшої дискусії.

Деякі щоденники нотують поголоску, що у відповіді Гітлера має бути пропозиція військового розєму по обох боках границі.

Німецьку відповідь проголосять сьогодні по полудні в Берліні й Льондоні одночасно

НАСТУП КОМІНТЕРНУ-

МАДРИД, 1. 4. ПАТ. Комуністична партія Еспанії має тепер мабуть 50.000 діяльних членів. Орган партії „Мундо Обреро" закликає до зорганізування „робітничо-селянського революційного фронту" згідно з директивами Димітрова та резолюцією 7. конґресу комінтерну. Активність комуністів непокоїть еспанські політичні кола.

БЕРН, 1. 4. ПАТ. Швайцарська влада вислала двох чужинців, що прибули до Швайцарії нелеґально й там *займались комуністичною пропагандою:* розкидали летючки, намагалися переманчукувати їх до сумежних країв.

ГАВАНА, 1. 4. ПАТ. Кубанський уряд видав низку постанов, щоби скріпити службу безпеки з огляду на скріплену *комуністичну пропаганду*. Відтепер на випадок якихнебудь заворушень жандармерія, військо та маринарка мають співділати з поліцією.

Реформа бельґійської армії.

БРІССЕЛЬ, 1. . ПАТ. Комісія народньої оборони приняла проект військової реформи, що зносить дотеперішній чисельний стан армії (67.000) та залишає урядові усталення щорічного континґенту. Соціялісти (що перед ремілітаризацією Надренії рішуче протиставлялися збільшенню армії) здержалися від дискусії. В пятницю парламент розпочатиме проект військової реформи.

Присилайте передплату!

Добрий інтерес, коли повний черес!

Щоб мати повний черес, складайте свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Куди прямує Гітлер?

Трівожні відгуки німецьких виборів у Франції.

Львів, 1. квітня 1936.

Що вислід німецьких виборів можна було заздалегідь передбачити — це стверджує вся закордонна преса; тим більше звертає на себе увагу здезорієнтування, яке виявляють деякі французькі та англійські щоденники, подаючи „здивування передбачені" висліди голосування. „Таймс" надаремне потішається, що вибори були переведені під сильною пресією — все одно він стверджує, що після недільної перемоги Гітлер буде ще більше неуступчивий у переговорах над ліквідацією локарненської справи. Значить без огляду на те, який був психічний настрій 45-ьох міліонів німців, що в неділю йшли до виборчих урн, чи він їх туди ентузіязм чи страх вони творять здисципліновану армію, що збитою лавою йде за своїм провідником.

Та чи справді лише під терором 98.79% голосуючих заявилося за Гітлером? „Перемогу Гітлера — стверджує у телеграфічному звідомленні берлінський кореспондент „Газети Польської" — не треба вияснювати ніякими пресіями ані штучками, лише німецьким характером, що є запереченням всякого індивідуалізму. З другої сторони Гітлер зумів так сильно, як ніхто передтим, розпалити патріотизм, національну гордість та віру у внутрішні сили Німеччини. Голосуючи за Гітлером, громадяни Німеччини дали Гітлерові вільну руку на найближчі літа".

Справді недільні вибори дали Гітлерові великий капітал довіря, але заразом наложили на нього чимало зобовязання та визначили напрямну його дальшої закордонної політики. Якщо Гітлер справді мав би цілком вільну руку в закордонній політиці, то закордон не мав би ще поважної причини до неспокою. До цього часу Гітлер дав себе пізнати як рішучий, але зрівноважений політик, тому слід припускати, що без позваної причини він не втягав би у воєнну авантуру своєї держави. Однак безперечно канцлер мусить також рахуватися з деякими внутрішніми силами, менш зрівноваженими, більш емоціональними. Диктатор мусить безупинно дбати про те, щоб підсилювати у масах довіря та привязання до своєї особи й до своєї політики. З другого боку — Гітлерові лекше це приходиться, ніж якомунебудь іншому диктаторові.

Бо Гітлер дістав в руки і втримує владу тому, що вказав своїй нації найбільш радикальний та прямий шлях до відбудови німецької імперії у давній велич, та ще й з месіяністичними напрямними, яких вона досі не мала. Передвиборчі гасла Гітлера не були пустою демагогією: дотеперішня політика нового канцлера заспокоювала патріотизм його прихильників, вибивала зброю з рук його ворогам. Відмовлення Саршини, вихід з Ліги Націй, привернення могутньої кадрової армії, відбудова воєнного летунства, морський договір з Англією, ремілітаризація Надренії, — ось етапи політики, що привернула Німеччині повну суверенність. А поруч із цим повна уніфікація державного устрою Німеччини (річ, якої не вдалося перевести навіть Бісмаркові!) та повна уніфікація німецької психіки, з ліквідацією всяких сепарат-

Хто хоче побажати з Воскресенням Христовим

своїм найближчим, нехай це зробить за посередництвом нашого щоденника „Діло". Побажання помістимо у святочному числі. Побажання до 15 слів коштує 2 зол., кожне дальше слово по 20 сотиків. Зголошення приймаємо до 9. квітня ц. р

но-льокальних патріотизмів, — перетворення німців у справді одну велику свідому націю!

Ясно, що на останньому етапі — справі Надренії і Локарна — тріюмфальний похід третьої імперії не може спинитися, бо така зупинка булаб початком відвороту. Пояснення перемоги динамічне — це не пасивний спочинок на лаврах, а постійний поступ. Громадянин третьої імперії, від кількох літ постійно підбадьорюваний перемогами заломився би психічно в хвилиною, колиб його обожаний канцлер не міг йому дати далі цього цінного наркотику. І ось виринає питання, яке хвилює Европу: чи зможе Гітлер заспокоїти націоналістичний розмах німецьких мас у теперішніх границях держави? Правда, у початках своєї влади, як лише замешкав у канцлерській палаті на Вільгельмштрассе, Гітлер мусів вести дуже поміркована зовнішню політику. З огляду на вороже становище закордону, що грозив Німеччині повною ізоляцією, вкладовування боєвої енергії німецького народу на жидах було менш небезпечне, ніж вкладовування її на державних сусідах. Однак тепер закорд. політичний терен, здається, таки більш актуальний, ніж якийнебудь внутрішній, тим більше, що радикальне форсування соціяльних реформ неможливе при теперішньому торговельному білянсі Німеччини. Так само вигасає боротьба з католицизмом, яка — ведена далі з таким розмахом — могласб грозити і зовнішніми клопотами і нарушенням національної єдности.

І тому панічно настроєна французька преса лякається, що ось-ось прийде черга на територіяльну експанзію Німеччини. Паріський „Евр" подає, буцімто у дипльоматичних кругах Берліна сподіються, що Гітлер буде старатися підтримати теперішній корисний настрій своїх громадян якимось енергійним жестом у напрямі ревізіонізму, інші французькі часописи непокояться долею Данцігу та Клайпеди.

Ці можливі напрямки німецької експанзії видаються мало імовірні. Ремілітаризуючи Надренію, Німеччина мабуть виступала у тихому порозумінні з Італією, зрештою так чи інакше не відважилась би наразити собі її у теперішній поважній ситуації. Австрія — зокрема після останніх римських доповнюючих пактів — стала доменою виключних впливів Італії; тому посягаючи по неї, Німеччина відбудувалаб фронт Стрези у всій його величі. Данціг надто дрібний, щоб через нього посваритись з Польщею, тимбільше, що чейже нинішній „суверенний" Данціг — і так національ-соціялістичний. Чи прийде черга на Східну Европу? А може на конкретизацію кольоніяльних ревіндикацій?

Годі губитись у здогадах. Вистане ствердити факти. Постава німецької нації, що негайно після ремілітаризації Надренії станула суцільно за Гітлером, утруднила Франції ліквідацію ренського конфлікту згідно з первісним її задумом та поставила Европу перед іншими труднощами, які прийдуть на чергу дня скорше чи пізніше: їх не вдасться оминути, бо вони природні, — бо неприродні постанови версайського договору, неприродний стан стисненої німецької нації, позбавленої сирівців і кольоніяльних можливостей, — неприродний стан Австрії, і — неприродний стан нинішнього Сходу Европи.

(гал.).

СУТИЧКИ СТУДЕНТІВ З ПОЛІЦІЄЮ

ПЕКІН, 1. 4. ПАТ. Між поліцією і студентами дійшло до сутички. Студенти демонстрували тому, що один арештований студент помер у вязниці. Підчас сутички 10 студентів ранили, 50 арештували.

КОМУНІСТИЧНА ПРОПАГАНДА МІЖ УЧЕНИКАМИ.

БУДАПЕШТ. 1. 4. ПАТ. В кількох середніх школах поліція викрила комуністичну пропаганду. Керманичем цілої акції був Сігеті, студент горговельної академії. Влада веде слідство проти 34 осіб, між якими є 30 малолітних.

Курс рідношкільних провідників

від 10. до 20. травня ц. р.

Щоб повчити рідношкільних провідників, як вести освітньо-виховні справи з особливою увагою до праці в дорості Р. Ш. на підставі статуту і правильника Рідної Школи, відповідно до постанов обовязуючих законів — улаштовує для них Головна Управа Рідної Школи 10-денний курс у Львові (від 10. до 20. травня ц. р. включно). В курсі візьмуть участь тільки члени Рідної Школи, кандидати на повітових рідношкільних провідників обовязково, а можуть взяти участь також кандидати на місцевих рідношкільних провідників.

Зголошення на курс слати тільки за посередництвом приналежного Повітового Союзу Кружків (Повітового Кружка) РШ до Головної Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська ч. 46, найдальше до 25. квітня ц. р. Головна Управа РШ своєчасно повідомить інтересованих, чи кандидат (кандидатка) принятий на курс.

Кошти курсу: 2 зол. вписового на адміністраційні видатки і крім того кошти подорожі й удержання у Львові. Головна Управа РШ подбає про дешеві нічліги і дешевий здоровий харч.

Ближчі подробиці подасть Головна Управа РШ до відома на письмі Повітовим Союзам Кружків (Повітовим Кружкам) Рідної Школи і зголошеним та принятим на курс кандидатом і кандидаткам. *Головна Управа Рідної Школи.*

Нові саботажі в совітських колхозах.

„Геральд Трибюн" приносить довшу кореспонденцію з Москви про нові випадки саботажів в совітських колективах. Тепер опір звернувся проти великої продукції молока расовими коровами. У колхозі Сталін недалеко Нижнього Тагілу була корова Емма, що давала 5.000 літрів молока річно. Хтось так її підгодував цвяхами і відпадками заліза, що вона згинула. Другий подібний випадок трапився в колхозі Красное Понізове в околиці Ярослава. Там жила корова, про яку навіть Сталін згадував у своїй промові, що вона дає 5.500 літрів молока в рік. І ця корова згинула в такий самий спосіб. Уряд думає, що це є новий опір селян проти стахановщини. Дівчина, що доїла корову в Нижнім повідомила владу, що недавно двох людей ворожило, що корова згине. Їх арештовано. Друга корова згинула саме тоді, коли дівчина виїхала в Москву, щоб дістати нагороду від Сталіна за зразкову працю.

Хоча Совіти роблять усі зусилля, щоб довести до передвоєнної видатности в продукції молока, то статистика показує, що далеко ще до цього. В 1916 р. було 59 міліонів корів, в 1933 р. було 38 міліонів корів, бо тоді найбільше селяни різали худобу, а в 1935 р. зросло це число до 49 міліонів штук молочної худоби.

Німецькі жиди не мають надії.

Доля жидів у Німеччині запечатана — так думає Карло Австріян, предсідник Амерікен Джуіш Дистрибюшен Каміті. Тому цей комітет хоче як найскорше визволити всіх жидів з Німеччини і розпочинає кампанію за зібрання півтора міліона дол. із самого Ню Йорку. З цілої Америки має прийти на цю ціль 3 і пів міліона долярів, а англійські жиди мають скласти 5 міліонів. Всі збірки мають бути переведені впродовж 8 тижнів через різні підкомітети й товариства. Австріян думає, що не буде важко перевести збірку в Америці на цей рік, але передбачує, що більше треба буде гроша на 1937 р. Комітет має на цілі перевозити жидів до Палестини насамперед з Німеччини, а потім із усіх інших країв. Заки вони виїдуть, комітет мусить приспособити вселенців до нових відносин. Діти у шкільному віці перестануть ходити до німецьких шкіл уже з днем 1. квітня, а зате будуть мати окремі жидівські школи. Джоінт Дистрибюшен Комітет співпрацює теж жидами з Польщі, Румунії та з інших східно-европейських країн. Совітська Росія співпрацює з комітетом і більше ніж 250.000 жидів поселить совітський уряд на землях Криму й України в так званім Агро-Джоінт проекті, де находиться більше ніж 3 міліони акрів землі.

Кілька уваг до споминів С. Северини за океаном.

Хто читав спомини С. Северини (чч. 38. до 47. „Діла" з 1936. р.) в її побуту за океаном, мусить подивляти чудову форму і гарний стиль, яким Шан. Авторка так гарно змалювала свій побут між земляками в Америці. Мусимо признати, що С. Северина вперта ідеалістка і тому все і всіх представила з ідеалістичного боку. Одначе треба теж признати, що спомини не можуть бути інші, бо С. Северина була тут як гостя і як з гостею з нею поводились. Тому не від речі буде згадати, що С. Северина як гостя з рідного краю мала нагоду перебувати поміж видатнішими українцями й поміж такими, які під оглядом матеріяльним стоять дещо краще. Та не мала вона спромоги ані навіть часу бачити правдиве дно життя українців в Америці.

Не є моєю інтенцією описувати правдиве життя українських мас, як також не мала такої інтенції і С. Северина. Пишу цих кільки скромних рядків тому і виключно в тій цілі, щоб наш пересічний читач у старім краю не думав, що Америка — це рай, бо — як каже Т. Шевченко — „нема раю на тім світі, хіба що на небі". Неодин, мавши рідню в Америці, може бути й огірчений до деякої міри, читаючи спомини зза океану. Бо чомуж його рідня, живучи в тім казочнім краю, не підмагає його матеріяльно хоч би в часі великої господарської скрути в Польщі?! Відака не знає, що може його рідня з 5 осіб живе за 8 дол. і 20 центів на тиждень тоді, коли скромне життя 5-ох осіб коштує тут коло 30 дол. у тиждень в нормальних часах. Правда, є тут наші земляки, що мають свої авта; та скільки їх у порівнянні з тими, що живуть з дня на день, або і з години на годину?

Дуже гарно представляє С. Северина українську молодь в Америці, але не забуваймо, що авторка пише лише про малу горстку тої молоді, яка студіює в університетах. А що можна сказати про далеко більшу частину тої молоді? Де вона? На жаль, велика частина з неї пропаща для нас цілковито, бо замериканізована, а багато з неї і не знає, хто вона. Є тут українські вечірні народні школи, та у них праця дуже тяжка і не дуже успішна; нема де правди діти, молодь ходить до тої школи за малими винятками під примусом батьків. А трапляється й таке, що батьки посилають дитину до школи тижні й місяці, а вона ледви чи ту школу бачить... Не пишу цього тому, щоб ту молодь представити в злім світлі; і не пишу цього на підставі поголосок, але на підставі мого власного досвіду, який мала я спромогу набути як учителька в такій українській вечірній школі в Нюйорку і Брукліні за 5 років моєї праці.

Усього правдивого життя наших земляків в Америці я не берусь тут описувати, а скажу коротко, що описати і представити все в правдивім світлі може лише той, хто жив з тими масами цілі роки і переживав з ними хвилини щастя й радости, як також хвилини смутку й горя. Я лише скажу дещо про життя наших жінок, особливо тих, які цілими ночами працюють при чищенні бюрових будинків-хмародерів. Нераз лишають вони малі діти дома, часто й без опіки. Я сама чула, як одна з наших жінок оповідала, що при-

Вмиваючись дбай про красу своєї цери

Вже від віків жінки знають, що маслиновий олійок має незрівнані косметичні прикмети, 20.000 спеціялістів косметики поручає вживати цей олійок як щоденний косметичний засіб. Мило Пальмолів виробляють виключно на пальмових і маслинних оліях. Вмиваючись, дбай таким робом за красу своєї цери. Двічі денно масуй тіло багатою піною мила Пальмолів. Лице плекане милом Пальмолів не має зморщок і завсіди є гладке, молоде і гарне.

Цілий світ подивляє цю „дівочу церу Пальмолів".

Велику кількість шляхетного маслинового олійку хуживають до виробу кожного кусника мила Пальмолів, яке, коли його все вживаємо дає молодість, свіжу церу і вроду

ціє на дві зміни (роботу за дві, одну по другій), а приходить додому ледви тримаючись на ногах. А дома чекають малі діти і знову праця домашнього характеру. А таких жінок у Ню Йорку й околиці багато. Оце переважно ті „пані", що в неділю заповнюють наші церкви, відвідують виставки, ходять на народні свята і складають жертви за народні цілі. Незавидна їх доля. Очевидно, С. Северина того не бачила, бо й не могла бачити. Зрештою вона приїхала до Америки, маючи перед собою зовсім іншу ціль.

Тут треба ще згадати дещо про мистецтво, бо це була головна ціль приїзду С. Северини до Америки. Маю враження, що С. Северина просто залюблена у своїх вишивках і зовсім природно, хотіла би, щоб усі інші обожали ці високо мистецькі твори. Правда, не було одної душі, яка їх не подивляла б і яка не застановилась би над журавлиною працею над кожною з тих вишивок чи прекрасних костюмів. Щож казати про високоосвічених американців, з якими С. Северина мала нагоду стрічатись? Зауважу тут, що лише висококультурні американці цікавляться і високо цінять мистецтво. Пересічні американці дуже реальні і практичні. А свій мистецький смак уміють задоволити і в 5- та 10-центових крамницях. Вони все прихвалять, скажуть, що чудове („богіфул"), напишуть дуже прихильну рецензію і на тім кінчиться. Хто думав би про практичний бік справи, дуже завівсяб у своїх сподіваннях.

Щоб те, що тут пишу, не виглядало на неправду, подам кілька фактів, ближче мені знаних. В 1924. р. перебувала тут артистка-малярка, п-а М. Дольницька. Людина молода, енергійна і сповнена ідеалізма. Бажала творити і працювати. А що терен її праці був доволі малий між своїми, пішла поєна заразу в американський мистецький світ. Мала навіть виставу своїх образів поміж американських та інших малярів. І що скажете, дорогі земляки? Ця молода й талановита людина не могла буквально запрацювати на свій скромний прожиток. Очевидно, що знеохочена, вернувшись між своїх, а небавом виїхала до Відня, де стала учителькою в малярській школі.

Другий приклад: Літа цілі перебуває тут балетмайстер п. Авраменко. Літа цілі працює над українським танком, обїздив з ним цілу Америку, а разом з ним і проф. Колиць зі своїм незрівняним хором. Мали виступи в найбільших містах і найкращих оперових салях, американські газети писали рецензії, як мало, п. Авраменко мав навіть щастя дістатися з українським танком до Білого Дому у Вашінгтоні на сам Великдень і танцювати перед самою панею Рузвельт. І всі ми думали, що людина ця українськими танками і тими чудовими костюмами завоює ввесь американський світ. А який вислід? Не зважаючи на ті всі виступи, на величезну працю і поміч цілої української еміграції, п. Авраменко як на початку, так і тепер мусить числити виключно на своє громадянство.

Ще інший факт: Кільканадцять літ тому прибув зі старого краю до Америки з гуцульськими виробами різьбар п. Якібюк. Хтож не знає тих чудових гуцульських виробів? Вони такі розкішні, як вдача самого гуцула із повісти Самчука. Найменші з них, як: ручки до писання, цигарниці, каламарі просто очінять до себе, немов мрійливі вершки наших любих Карпат. І подивімся знову, який вислід? П. Якібюк, хоч аскетично скромний у своїх вимогах, не міг утриматись тут і по виставі в Шікаго виїхав до рідного краю. Вислід того такий: де ми не були б і що ми не робили б, зуспіхом числити виключно на свої власні сили.

Все, що тут створено чи ще твориться, є вислідом величезних зусиль і посвяти одиниць. Деякі з них не то що не можуть нічого признавати, но кажучи вже про вдячність, а їх при найменшій нагоді „репрезентанти" суспільности викидають на брук. І це найтрагічніший кінець наших діячів тут, на чужині. І. Франко, видно, добре знав душу свого народу, коли бажав йому, щоб в горя й голоду не втікали від нього його найкращі сини... Так менш-більше предоставляється другий бік українського життя в Америці.

Коли йде нам про пропаґанду, то це зовсім інше діло. Треба нам освідомити собі, що пропаґанда вимагає величезних коштів і зусиль. Правду кажучи, в теперішніх тяжких часах годі й мріяти про це думати, хіба лиш мріяти. Це очевидно, лиш мій особистий погляд. Булоб дуже корисне, коли б американські українці писали дещо більше про своє життя в краєвих часописах. Бо на підставі таких дописів запал у старім краю мав би хоч мале поняття про реальне життя своїх братів тут, за океаном. А це життя деяких а нас дуже-дуже цікаве, особливо в початках.

Коли в своїм дописі я когонебудь діткнула чи образила або дещо усугальнила чи представила не зовсім точно, то на цьому місці прошу вибачення. Не зробила я того зі злої волі ані нарошно. Все тут я описала може занадто реально, означе щиро. *Марія Гінка-Демидчук.*

Бруклин, 16. березня 1936

Італійці заняли султанат Авса,

після походу при 64-степеневій спеці.

ВАРШАВА, 1. 4. ПАТ. Заняттям столиці султанату Авса, Сардо та цілого султанату італійці пересунули західну границю вузької надморської полоси Еритрей 250 км. на захід.

Італійські війська, що заняли Сардо, вирушили з баз в Ассаб і в Бейлюль, над Червоним Морем на північ від французької Сомалії. За кілька днів ці відділи перейшли 350 км. Стефані в Римі стверджує, що похід цих італійських відділів не має подібного прецедензу в колоніяльній історії світу. Італійські війська мусіли маширувати в температурі понад 64 степенів горячі, без води й без харчів.

Заняття Сардо та перехід через пустиню могли відбутися тільки при тісній співпраці з летунством. Італійській кольоні товаришила ескадра 25 літаків, що доставляла їй воду і харчі; італійські літаки 97 разів осідали на скалистому, вулканічному терені. Авас повідомляє з Асмари, що італійські летуни розігнали групи абісинської кінноти, тому італійська армія посувалася вперед, не стрічаючи ніякого спротиву.

Султанат Авса лежить між 11-им і 12-им рівнолежником на кордоні французької Сомалії; від 1896 р. підлягає Абісинії. Частина султанату надається до годівлі та під упрозу бавовни й підрівникових продуктів.

Стефані рішуче заперечує чутки, буцімто італійці заняли вже Гондар; це завдання належить до спеціяльної кольони, що тепер віддалена від Гондару на 50 км.

Стан італійських військ у східній Африці постійно росте. Авас повідомляє, що на обох абісинських фронтах є тепер 450.000 білих вояків з робітниками.

ПЕРШІ ГАЗОВІ МАСКИ В АБІСИНСЬКІЙ АРМІЇ.

АДДІС-АБЕБА, 1. 4. ПАТ. Абісинські урядові круги висловлюють вдоволення з приводу виступу Льорда Сесіля в справі вживання італійцями трійлиних газів. Вісти, що надходять до столиці стверджують, що абісинські війська сильно терплять від італійських газів. Вчора вислали на фронт перший транспорт газових масок, які приготовили абісинські жінки.

120 мільонів недобору в обезпеченевім товаристві „Фенікс".

Субвенції для Гаймвери.

ВІДЕНЬ, 31. 3. ПАТ. В чехословацькій філії обезпеченевого товариства „Фенікс" стверднли недобір у резервовім фонді премій, який доходить від 80 до 120 мільонів шилінгів. Чехословацький уряд поробив усі заходи, щоб охоронити інтереси обезпечених власної держави. До Відня приїхали два урядовці чеського міністерства внутрішніх справ на переговори у справі гарантій Австрії щодо покриття згаданого недобору. Одночасно кружляють поголоски про великі недобори в німецькій філії „Фенікса" внаслідок трансакцій централі з жидівськими емігрантами, які всіми покинули Німеччину. Тому взяла ведє з поспіхом слідство. Кружляють поголоски, що цій справі надав розголосу директор „Національбанку" і колишній міністер скарбу д-р Кінбек, який відграє в Австрії таку роль, як д-р Шахт у Німеччині. Кажуть, що д-р Кінбек противився, щоб тво „Фенікс" субвенціонувало антисемітичну організацію „Гаймверу".

Шпіонажа та саботажі в СССР.

МОСКВА, 1. 4. ПАТ. Як повідомляє ТАСС, перед військовою колеґією найвищого суду СССР на виїздовій сесії у Новосибірську стануло 8-ох залізничників з Томська під замітом шпіонської та диверсійної діяльности в порозумінню з розвідною однієї постороньої держави. 3-ох обвинувачених засудили на смерть, 5-ох на ввязницю від 3-ох до 10-ти літ.

Канада навязує торговельні взаємини

З С.С.С.Р.

ОТТАВА, 1. 4. ПАТ. Премієр Канади повідомив парламент, що уряд рішився привернути торговельні взаємини зі СССР. Консерватисти противляться, між либералами думки подільні.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ одинокий виступ в год. 8. веч.

СЛАВНОГО ТАНКОВОГО АНСАМБЛЮ **ҐЕРТРУДИ БОДЕНВІЗЕР**

Величава програма, під оглядом музичним і танковим.

З мистецького життя.

ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРАФІКИ У ФІНЛЯНДІЇ.

Заходом наших приятелів-фінів, у Гельсінках відбулася виставка сучасної української графіки від 15 лютого — 15 березня ц. р. Виставка відбулася при виставі фінських мистців в одній з кращих приміщень столиці Фінляндії. Складалася з експонатів приватних українських збирачів, де були вибрані зразки української книжкової графіки (обкладинки, ілюстрації, прикраси), гравюра і такі спеціальні галузі графіки як екслібріс, видавничі і фірмові знаки та ін. Кількасотня репродукцій і знимок ілюстрували також стару українську гравюру XVII—XVIII ст. і графіку XIX ст. З огляду на міжнародні відносини і „добросусідські" взаємини з нашими і фінськими сусідами, українська виставка відбулася без широкого розголосу та реклями. Та при тім значіння і вага її далекосяжні. Фінська громадянство мало змогу ознайомитись з однією з найбільш розвинених галузей українського мистецтва та переконатися про життєвість і швидкий розвиток української культури. Знавці мистецтва оцінювали виставу найприхильніше та дивувалися такому високому рівневі української книжкової графіки та гравюри.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У БРЮСЕЛІ.

Заходом брюсельської української кольонії відбувся дня 25. лютого ц. р. вечір українського мистецтва у Сальоні „Інтернаціонал", де сходяться представники чужинних кольоній в Бельгії для зближення і взаємної інформації. Український вечір почався викладом у французькій мові про українську гравюру від початків до наших днів із спеціяльною увагою для модерної української гравюри. Виклад ілюструвала спеціяльно для того уладжена фільма при помочі нового проекційного апарату бельгійського виробу фірми „Сінескопі".

Далі ділились своїми враженнями з публікою одна молода бельгійка і артистка-мадярка Тернер, що побували в Галичині і зокрема в Карпатах в 1933 р. Після того йшла демонстрація українських пісень з відповідними комментарями.

По викладах відбулося прийняття в сальоні, де розвішано сім образів арт. Ляври Тернер, а на столах під шклом розміщені вибрані зразки української сучасної гравюри, в його найкращих представниках.

Твори арт.-малярки Л. Тернер походять з часів її перебування в Галичині та тематично звязані головно з гуцульським побутом. Деякі з цих творів молодої талановитої артистки, недавно були опубліковані у книжці про її творчість, виданій видавництвом „De la Phalange".

Вечір українського мистецтва в Брюселі пройшов з успіхом і залишив на присутніх незатерте, гарне враження.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10.

VII. З'їзд Пасічників „Сільського Господаря" у Львові.

Дня 31. III. ц. р. в салі Т-во „Зоря" у Львові відбувся VII. Зїзд Пасічників „Сільського Господаря". На Збори прибули делегати від багатьох пасічницьких секцій при кружках і філіях „Сільського Господаря" в краю та пасічники з околиць Львівщини. Зїзд відчинив і провадив сеньйор старших пасічників інж. *Марцінків Іван* зі Сопілього. Зі звіту з діяльности Головної Секції Пасічників Т-ва „Сільський Господар", що його подав секретар Секції, було видно, що українські пасічники з кожним роком краще пристосовують. Досі в повітах організовано 230 пасічницьких секцій при філіях і кружках „Сільського Господаря", в яких є понад 5.500 пасічників, що обслуговують понад 5.500 пнів бджіл. Секції на совітах провадять дуже живу діяльність над поліпшенням вартости праці своїх членів.

По звіті та широких і ділових дискусіях Зїзд ухвалив низку резолюцій, які торкаються багатьох пекучих потреб сьогоднішнього стану українського пасічництва, а саме: 1) про необхідність організування всіх пасічників при Т-ві „Сільський Господар"; 2) про збут продуктів пасічництва лише через свої кооперативні організації; 3) про вставлення рубрики в буджеті промодських урядів на медодайні дерева для обсадження доріг і вулиць; 4) про збільшення дозволеної норми і вуличників; 5) про зниження на цього перевізного тарифи; 6) про кредит у Банку Рільнім для торговельних пасічницьких організацій при закупі меду і т. п.

По закінченні Зїзду присутні вирушили до Національного Музею при вул. Мохнацького і в його саді засідали в память свого патрона, світової слави пасічника Петра Прокоповича, що в цьому році припадає 160 літ від його народин, пам'ятну липу. На цьому святі садження липи промовляли: інж. *М. Боровський* — про заслуги великого Прокоповича і д-р *Свенціцький*, дир. Національного Музею, що у своїй промові між іншим згадав про те, що наші пасічники колись складали посильну лепту зі своїх пасік на церкву й удержували її; нинішні пасічники не повинні забувати про свою культурно-національну твердиню-музей та складати на неї свої лепти. Між пасічниками вирнула думка на будуче при посадженій пам'ятній липі поставити ще вузлик Прокоповича, його перший винахід. На цьому 9 год. 4-ій Зїзд Пасічників „Сільського Господаря" і це скромне свято садження пропам'ятної липи закінчились.

Дивний процес.

ЗА ФАЛЬШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ, ОШУКАНСТВА І.. ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

В середу 1. квітня ц. р. перед судом присяжних у Львові почався політичний процес против шістьох молодих українців. Трибуналові провадить ради. **Льокер**, вотують судді: **Міхалє і Капецький**, підсудних обвинувачує прок. **Мінсовеч**. Підсудних боронять: Тараса Ярослава Гуцалюка — **обор. д-р Б. Свєрошевський**; Олександра Матлу — обор. **д-р О. Навроцький**; Осипа Григорка — обор. **д-р М. Волощин**; Володимира Гладкого — обор. **д-р Ст. Шухевич**; Володимира Степана Ярош — **д-р Тенцер** (цього оборонця .уд призначив підсудному з уряду); і Евгена Костюка — обор. **д-р Ст. Білик**.

Розправа почалася щойно в год. 10.45 перед полуднем після вильосування лави присяглих тому, що підсудних Матлу і Грицака не привезли на час до суду з Бригідок. Чотири інші підсудні відповідають з вільної стопи.

Підс. Ярош відповідає по польськи, на коридорі розмовляє теж по польськи.. з поліційними агентами. До гімназії не ходив, подобає на

Опісля відчитали акт обвинувачення.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

На лаві підсудних засіли: 1) 23-літній студент політехніки **Тарас Ярослав Гуцалюк**, ур. в Буську; 2) 23-літній гімназійний абсольвент **Олександер Матла**, ур. у Містках; 3) 31-літній **Осип Григорак**, приватний урядовець, ур. у Стрию; 4) 23-літній студент **Володимир Гладкий**, ур. у Дрогобичі; 5) 26-літній ритівник **Володимир Степан Ярош**, ур. у Львові і 6) 26-літній студент політехніки **Евген Костюк**, ур. у Мостах Великих.

Лише перших чотирьох підсудних притягнув прокуратор до відповідальности за приналежність до ОУН (злочин державної зради зі ст. 97 § 1 к. з.). Два останні відповідають за такі звичайні, зовсім неполітичні провини, як: підроблення документів тотожности („доводів особистих") — провина зі ст. 191 к. з., сфальшування щадничих книжечок П. К. О. дописуючи невплачені ощадности — провина зі ст. 187 к. з., підроблення печатки і дотичників П. К. О., магістрату та печаток львівських почтових урядів — провина зі ст. 187 к. з. Крім того прокуратор притягнув до відповідальности підс. Володимира Гладкого за те, що в грудні 1934 р. дав Т. Гуцалякові 25 друків на документи тотожности, себто за допомогу у провині зі ст. 27 і 191 к. з. Вкінці підс. Тараса Гуцалюка за те, що передав цих 25 друків документів тотожности Евгенові Костюкові — отже теж за допомогу зі ст. 27 і 191 к. з. і за намагане сфальшування документу тотожности — провина зі ст. 23 і 191 к. з.

ЯК ВИЯВИЛОСЯ ФАЛЬШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ І КНИЖЕЧОК?

Поштова Каса Ощадности повідомила слідчий відділ поліції листом з 24. жовтня про ошуканства зі щадничими книжечками ч. 872.643 Ц на прізвище Степана Клера і ч. 872-766 Ц. на прізвище Маріянна Вурм. З відписів ощадностевих рахунків виходить, що в книжечці на прізвище

ПЕТЕР ФАБРІШІУС.

Анонімовий лист.

Для кожного женатого дуже неприємно дістати лист без підпису, більш-менш такого змісту:

„ВПоважаний Пане!

Уважайте на свою жінку! Вона буде старатись у суботу 17-го ц. м. під усякими претекстами вийти з хати. Вона має зустріч з поручником Шнеком на концерті Альмандарези. Там можете їх побачити.

Один приятель".

Пан Генкель кинув лист до кошів. Смішно! його жінка...! Він придивлявся їй уважно, коли вона налягала супу і пробував уявити собі, як його Маріянна може виглядати поруч поручника Шнека на концерті. Все ж мав він враження, що Маріяннна дивилась на нього якось дивно. Був лихий на анонімові листи, що подають неперевірені інформації щодо часу і місця.

У пятницю ввечір сказала Маріяннна до свого чоловіка:

— Чи ти маєш намір завтра кудись піти?

— Я маю роботу — відповів Генкель і обмився кравлки на шийку.

— То я піду до Фіфі, бо вже давно її не бачила.

Правда, що Маріяннна не була у Фіфі вже давно. Але з тою Фіфі було то неясне, що вона не мала телефону і не можна було перевірити, чи вона дома.

Генкель вибіг на вулицю і на першім стовпі з плякатами прочитав „Єдиний виступ еспанського скрипача Альмандареза". Він мало розумівся на музиці; продавав овочі і не чув про Альмандарезе більше, як про Баха. Побіг купити білет. Панна в віконці від карт відповіла:

— На жаль, усі білети розпродані.

Попросту пех! „Тільки мені це може трапитись..." подумав лихий і рішив, що за всяку ціну мусить дістати білет.

У суботу ввечір справді вдалось йому на пять хвилин перед концертом дістати дорогий білет.

Увійшов обережно до концертової салі.

Ходив між рядами крісел і розглядався на всі боки — Маріяннни не було.

Нараз почув за собою гострий спадомий голос:

— Емануель! Ти кого шукаєш?

— Тебе — відповів Генкель нелегко.

Маріяннна глянула на нього злобно:

— Мене? А я думала, що ти шукаєш?

— А я гадав, що ти є в гостині у Фіфі — відповів Генкель.

— Навіть не пробуй виправдуватись найвищими аргументами. Я знаю добре, за ким ти шукаєш...

Вона зробила довшу зупинку, як перед останнім кольором, який має кинути на стіл.

— Чи не мала тут бути панна Кітті?

Генкель почав гикатись:

— Кітті? Перший раз чую у своєму житті...

— Не викручуйся! — перебила гостро Маріяннна і показала йому перед носом лист... о, Боже, зовсім такий самий лист, який він мав у своїй кишені. Такий самий папір, машинове письмо тільки замість „ВПоважаний Пане" — „ВПоважана Пані"... і замість „поручник Шнек" — „панна Кітті"...

На концерті Альмандареза було мало оплесків. Цей артист виступав у цьому місті вперше і другого концерту не обіцював. Його підприємець Тобіас Штоцнер завів до цього, бо таке сьме явище повторялось теж в інших містах.

Після концерту він витягнув олівець і зробив обрахунок: 400 місць по 3 шилінги менше 40% листів із марками по 25 сотиків — дохід 1110 шилінгів.

Він був задоволений своїм успіхом.

ВЕЛИКИЙ УСПІХ

принесе

РЕКЛЯМА

у святочному числі

„ДІЛА“

яке вийде у великому обємі і накладі.

Усі установи, кооперативи і крамниці

не повинні обмежувати нагоди та не жаліти гроша на рекляму, яка стократно виплатиться.

Вурм до 1 зол. ощадности, а в книжечці на прізвище Клер до 3 зол. дописано в кожній з цих книжечок фіктивні ощадности на квоту 700 зол. І з цих ощадностей в днях 19, 20, 22 і 24. жовтня 1934 р. вибрали з кожної книжечки по 100 зол. Слідство покищо не виявило виновника. В лютім 1935 р. П. К. О. у Львові повідомила поліцію про дальші ошуканства щадничими книжечками. І так в книжечці ч. 132.106 — Л. на прізвище Марко Вайс ошуканець сфальшував ощадність 10 зол. і в днях 1, 4. і 5. лютого 1935 р. вибрав по 100 зол., себто 300 зол. На книжечку ч. 113.567 на прізвище Ян Буль ошуканець сфальшував ощадність 3 зол. і витягнув 11. лютого 1935 — 100 зол. В інших вісьмох книжечках ощадности П. К. О. виставлені на різні фіктивні прізвища і після сфальшування дрібних ощадностевих квот ошуканці витягнули до 12. лютого 1935 р. коло 1800 зол. Таким чином П. К. О. має шкоду на квоту 3.035 зол.

Припадок виявив ошуканців. І так 5. лютого 1935 р. зголосився у поштовім уряді ч. 1 у Львові невідомий мужчина, предложив урядничці Клементині Камінській щадничу книжечку П. К. О. домагаючись виплатити йому 100 зол. Тому що урядничка мала деякі сумніви, хотіла порадитись зі своїм начальником. Коли згаданий мужчина завважив, що Камінська щось підозріває, залишив щадничу книжечку, документ тотожности і відійшов. Поліційний аґент Франц Бабяж пізнав з фотографії в документі тотожности на прізвище здогадного Степана Віндя підс. Володимира Яроша, ритівника з фобітні "опьдґаера. Підс. В. Ярош признався вже на поліції до вини кажучи, що вже в літі 1934 р. міркував про ошуканства при допомозі щадничих книжечок П. К. О. і ждав лише нагоди, щоб придбати друк документу тотожности. У вересні 1934 р. зголосився до підсудного його шкільний товариш Евген Костюк і запропонував йому, щоб підробив печатку одного з громадських урядів зі зразка, відбитого на папері і показав йому документ тотожности. Ярош згодився під умовинною, що дістане один друк документу тотожности. Згідно з умовою зробив кавчукову печатку громадського уряду, а Костюк дав йому друк документу тотожности. За кілька днів підс. Ярош купив від підс. Костюка другий такий блянкет за 20 зол., опісля підробив печатку магістрату м. Львова і печатку з підписом начальника VIII. виділу магістрату Волинського. На документах тотожности підс. Ярош приклеїв свої фотографії, виповнив один на прізвище Степана Клера, другий на прізвище Маріяна Вурма і потвердив їх підробленою печаткою магістрату м. Львова, печаткою з підписом Волинського і сфальшував теж підпис Волинського.

На основі сфальшованих документів тотожности виробив Ярош дві книжечки П. К. О., вложив дрібні квоти 20 зол. і після того підняв дрібні квоти. На основі підписів і печаток у згаданих книжечках сфальшував печатку П. К. О., яка вибиває дати, дві печатки поштових урядів після того за 4 дні кожну з цих книжечок підняв по 100 зол., себто разом 800 зол.

Після таких „успіхів“ підс. Ярош робив заходи, щоб підс. Костюк дав йому нові документи тотожности. І дійсно в грудні 1934 р. дістав 25 друків документів тотожности. Одночасно запропонував підс. Костюкові таку спілку, що до деяких документів тотожности Ярош приклеїть свої фотографії, до інших дасть свої фотографії підс. Костюк. Кожний з них на власну руку мав витягати фіктивні ощадности і зиском мали поділитися по половині.

В 25-ох документах тотожности Ярош виповнив рубрики „воєвідство“, „повіт“ і „громада“. Опісля віддав 15 друків документів тотожности підс. Костюкові, який на 10 примірниках приклеїв свої фотографії і виповнив їх видуманими прізвищами, як: Буль, Снежний, Жук, Гох, Вроновський, Клюс, Гжиб, Кшижановський, Рись, Дуб, Крук, Волянський, Соболь і т. д. Підс. Ярош витиснув печатку магістрату м. Львова і печатку з підписом начальника VIII. виділу магістрату Лаби. Підс. Ярош виповнив лише 5 документів тотожности прізвищами: Вінд, Вайс, Вацек, Возьний і Валер. Побоюючись, щоб його не висліджували, підс. Ярош віддав підс. Костюкові всі згадані 10 документів тотожности. Опісля відобрав від підс. Костюка документи тотожности на прізвище Вайс, Вінд і Вацек кажучи, що хоче їх знищити. В дійсности потвердив їх печаткою магістрату м. Львова начальника VIII. виділу магістрату Волянського і на їх основі виробив собі три книжечки П. К. О. У двох книжечках на прізвище Вінд і Вайс сфальшував ощадности і в днях 1, 4. і 5. лютого 1935 р. витягнув 500 зол. Вкінці підс. Костюкові 5. лютого 1935 р. нога поховзнулася і одна книжечка і документ тотожности дістались в руки поліції.

На основі зізнань підс. Ярошa поліція арештувала 16. лютого 1935 р. підс. Евгена Костюка. Підчас ревізії поліція знайшла в шафі між книжками і зшитками 1460 зол., документ тотожности на прізвище Степан Крук з фотографією Костюка, більшу кількість фотографій підс. Костюка і Гуцалюка та картку паперу з печаткою громадського уряду в Синевідську Вижнім. Підс. Костюк признався до вини і зізнав, що в осені 1934 р. просив його товариш і співмешканець підс. Тарас Гуцалюк, щоб вишукав йому довіреного ритівника, який підробив би печатку одного громадського уряду і дав йому документ тотожности. На прохання Гуцалюка підс. Костюк звернувся до підс. Ярошa і таким чином почалися „історії“ з блянкетами документів тотожности, які підс. Гуцалюк продавав підс. Костюкові по 8 зол., а цей відпродував їх підс. Ярошеві по 20 зол. Підс. Костюк витягнув на основі 10 підробленних книжечок у днях 11. і 12. лютого 1935 р. у різних поштових урядах у Львові коло 1300 зол. Довідавшись від Ярошa про „пригоду“ на пошті підс. Костюк запакував всі свої сфальшовані книжечки П. К. О., документи тотожности, печатки і т. д., залягував і передав до перехову своїй знайомій Марії Степків.

НОВИЙ „СИПАЧ“.

Арештований 17. лютого 1935 р. підс. Тарас Гуцалюк признався до вини і заявив, що документи тотожности походять з магазину ОУН. Дістав їх тому, що сам був членом ОУН, куди його втягнув Макарушка до розвідки на весну 1933 р. Після арештування Макарушки в червні 1934 р. підс. Гуцалюк намагався на власну руку вести розвідку. Шукаючи відповідних людей, звернувся до підс. Олександра Матли, який його звів у грудні 1934 р. з підс. Грицаком. Цей натякнув йому, що буде його зверхником і доручив йому до трьох місяців здобувати розвідчий апарат. У звязку з тим підс. Грицак передав підс. Гуцалюкові інформаційні матеріяли про розміщення військових установ у Львові. Ще в зимі 1933-34 р. Макарушка дав Гуцалюкові коло 10 блянкетів документів тотожности, щоб їх переховав. Тому що на власну руку думав вести розвідку рішив підготовити деяку кількість „лівих“ документів тотожности для членів ОУН. Тому потребував печатки громадського уряду і теж

Страчення Гавптмана відложили на 48 годин.

ЛЬОНДОН, 1. IV. ПАТ. Трибунал для справ помилування в останній хвилині перед виконанням екзекуції Гавптмана відложив її на дальших 48 годин. Це відложення стоїть у звязку з арештуванням б. адвоката Венделя, щодо якого підозрівають, що був властивим убивником Ліндбергової дитини і має зложити такі зізнання. Щоби переслухати Венделя і дослідити відтиски його пальців, страчення Гавптмана мусіли відложити. Директор вязниці в Трентоні Кімберлінґ відмовив відповіді, чи екзекуцію виконають у четвер вечором, мовлячи, що тепер годі щось сказати в цій справі.

Губернатор стейту Гофман заявив, що екзекуцію відложили без його відома. Рішення запало у хвилині, коли вичерпано всі легальні можливости врятувати Гавптмана. Губернатор відложив теж на 30 днів екзекуцію ґанґстера із Філядельфії, Карла Ціла, якого мали стратити одночасно з Гавптманом.

ТРЕНТОН, 1. 4. ПАТ. Про відложення в останній хвилині екзекуції Гавптмана комунікують такі подробиці: з ментом, коли запало рішення, перед вязницею зібралася велика юрба, що кричала в честь Гавптмана і пробувала перервати поліційний кордон довкола вязниці. На пять мінут перед речинцем екзекуції предсідник трибуналу телефонічно приказав директорові вязниці здержати виконання смертного присуду, коли тимчасом Гавптман у супроводі духовника виходив уже на коридор із келії.

Оборонець Гавптмана заявив, що Гавптман уважає себе дальше невинним і має надію на своє остаточне помилування. Жінка Гавптмана на вістку про відложення екзекуції дістала нервового атаку. Вона надіється, що перед четвером зможе ще побачити чоловіка.

Трибунал радив цілу ніч і не рішив нічого в справі Венделя. Якщо Венделя поставлять у стан обвинувачення, дальше відложення екзекуції Гавптмана певне.

В ночі Гавптман писав довгий лист до губернатора Гофмана, прохаючи ще раз помилування та запевняючи, що не має нічого спільного з убийством Ліндбергового сина. Гавптман ще раз виказує на підозріну ролю д-ра Кондена, якої, за його думку не висвітлили як слід.

Заворушення між хорватськими студентами.

ЗАГРЕБ, 31. 3. ПАТ. Вчора вибухли в Загребі хорватські заворушення. 30 осіб ранено, в тому числі 19 демонстрантів і 11 жандармів.

БІЛГОРОД, 1. 4. ПАТ. У звязку з вчорашніми подіями в Загребі гурт студентів замкнувся в університетських забудуваннях і не хоче їх покинути. Ректор та один декан подалися до лікарні.

Вибагливий

Кравецький Салон для Пань і Панів

СЛОВАК Львів, Легіонів 5. І. (над кіном Касіно), тел. 247-83

поручає багато засоблений склад красних матеріялів і англійських по найприступніших цінах.

1708 6-10

OLEUM PETRAE

„Glimar“

До гигієни волосся

Очищена нафта, зовсім без запаху, скоро висихає.

Усуває радикально перхоть, зміцнює волосся, має всі прикмети знаменитого косметичного засобу.

Заступників шукаємо.

„Glimar“

С-ка з обм. відп.

Львів, ул. Баторія 26.

Нововідкрита цукорня Ринок 37.
під фірмою **В. ЗУБЖИЦЬКИЙ і С-КА**
довголітні працівники фірми Л. Залеський поручають П. Т. Публиці **на свята** власні першорядні цукорничі вироби по найнижчих цінах.

прилюдно дістав відбитки печаток громадських урядів у Волковиску і Синевідську Вижнім. Від Костюка довідався, що він має знайомого ритівника і тому передав йому зразки печаток. Як винагороду дав підс. Ярошеві один друк документу тотожности. Опісля продав Костюкові ще кілька друків документів тотожности. Щоб допомогти дальше друків документів тотожности підс. Гуцалюк звернувся до підс. Гладкого і цей дав йому 25 друків документів тотожности.

Підсудні Матла, Грицак і Гладкий заперечили приналежність до ОУН, а підс. Гладкий признався лише, що передав підс. Гуцалюкові 25 документів тотожности.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

В год. 12.30 почав зізнавати підс. **Гуцалюк.** Признається до приналежности до ОУН і каже, що його втягнув Макарушка. Відкликує свої зізнання, якими обтяжив підс. Матлу і Грицака. Повстає зміну своїх зізнань тим, що бажав вийти за всяку ціну на волю.

До розвідки не надавався. Печаток потребував до документів тотожности. Їх згодився достарчити йому підс. Костюк, але домагався за працю друків документів тотожности. Запевняє, що мав 10 таких документів тотожности, які дав йому Макарушка в 1933. р. У 1934. р. хотів підробити печатку громадського уряду з Синевідська Вижнього і Волковиска і з цією справою звернувся до Костюка. Потверджує, що підс. Ярош платив Костюкові за документи тотожности по 8 зол. Признається теж, що купив від підс. Гладкого 25 друків документів тотожности. Щойно перед арештуванням Костюка довідався, що ці друки використав підс. Ярош і Костюк до ошуканств.

Щойно в год. 3-ій пополудні почав зізнавати підс. *О. Матла.* До вини не почувається, до ОУН не належав. Підс. Матла зізнає рішуче і щиро. З його зізнань виходить, що до цієї справи взагалі не причасний.

Підс. *О. Грицак* до вини теж не почувається, з ОУН не має нічого спільного, нікого з підсудних не знає.

Підс. *В. Гладкий* теж не признається до приналежности до ОУН. Друки документів тотожности купив від невідомого мужчини в Рогатині на прохання свого тов. Гуцалюка.

Підс. *В. Ярош* зізнає по польськи. Признається до вини і жалує, що підробив дві книжечки ПКО. Підс. Костюкові заплатив за друки документів тотожности 450 зол. Запевняє, що з ПКО забрав 1.300 зол. Вкінці втаємничив підс. Костюка про свої ошуканства й оба спільно обманювали.

Підс. *Е. Костюк* теж признається до вини. З ПКО забрав 1.730 зол.

По зізнаннях підсудних предсідник відложив розправу до четвертка 9. год. рано.

42 МІЛЬОНИ ГРИВНІ НА АНТИКВАРЯ.

АТЕНИ, 1. 4. ПАТ. Відомого антиквара Руеса за те, що перепачкував із Греції різьби Акрольона дуже великої археольогічної вартости, засудили на кару 42 мільонів драхм.

— **„Чорні очі"**, це могутня фільма з життя передвоєнної Росії, режисерії Володимира Туринського, творця „Тараса Бульби". У фільмі бере участь славний циганський хор із Вірою Масальською і світової слави балет Джілева. Головні ролі в цьому фільмовому архитворі відтворюють найславніші европейські артисти Гарі Бавр, Сімон Сімон, Жан Маке і Жан Пер Омон. Фільма „Чорні очі" йде рівночасно в обох львівських кінотеатрах „Копернік" і „Марусенька".

Приймаю пацієнтів у своїм заведенні **у Львові, вул. Сикстуська 17.** Тел. 265-73 від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Власна техн.-дентистична лябораторія.
867 1-3 **НАСС**

Австрія вводить загальну військову службу.

1. квітня на засіданні австрійської союзної ради ухвалили одноголосно закон, що вводить загальну військову службу в Австрії.

На основі нового закону австрійський канцлер має право у спеціяльних умовинах покликати до військової служби зі зброєю або без зброї всіх мужчин від 18-го до 42-го року життя. Після ухвалення закону канц. Шушніг у довшій промові ствердив, що до ухвалення цього закону причинилися ріжні обставини закордонної та внутрішньої політики.

Велику сенсацію в політичних колах викликав теж факт, що бувш. військового аташе в Берліні генерала Янза іменували шефом генерального штабу австрійської армії.

Наради англійського кабінету над німецькою відповідю.

ЛЬОНДОН, 1. 4. ПАТ. Нині рано амбасадор Рібентроп вручив міністрові Іденові меморандум німецького уряду. Розмова представника Німеччини з англійським міністромх тревала около годину й закінчилася в год. 1.55. Іденові товаришив у цій розмові льорд Галіфакс, а з німецького боку товаришили амб. Рібентропові радник Діґгоф і др Торнеп. Після наради англійські міністри зявилися у премієра Болдуїна, де негайно почалися наради англійського кабінету.

Арештування комуністів у Лодзі та Варшаві.

ВИКРИЛИ ДРУКАРНЮ.

ЛОДЗЬ, 1. 4. ПАТ. Підчас останнього страйку волокняних робітників влада безпеки звернула пильну увагу на діяльність переворотових елементів, які продістався до професійних союзів, впливали на страйк.

Підчас обсервації викрили осідок окружної „техніки" комуністичної партії Польщі, яку ліквідували, причому найшли там друкарську машину, машину до писання, цикльостиль, спеціяльну машину до восківок із готовими до відбивання відозвами, матриці та готові до друку зецерські складки з відозвами. Крім того найшли партійні розрахунки й адреси дільничних „техніків" і т. п.

У звязку з новими арештували 14 осіб, у яких найшли багато обтяжуючого матеріялу, а саме відозви, партійні обіжники, головно брошури з нагод 7. московського Комінтерну.

Рівночасно у цілому лодзькому воєводстві у звязку із скріпленою комуністичною агітацією з тому, що комуністи продістаються до легальних організацій та анархізують суспільне життя і підбурюють маси до нелегальних виступів, влада безпеки приступила до ліквідації активних комуністичних діячів.

У Варшаві поліція від 48 годин переводить ліквідацію комуністичних ячейок. Арештувала 55 осіб. Перевели ревізію в льокалях професійних союзів: шкіряного та волокняного промислу і хемічної бранжі. Льокалі ще поліція опечатала. Підчас ревізії найшли багато складів комуністичних відозв у справі одноцілого партійного фронту.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з приводу 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили дальше в Адмін. „Діла": Петро Стецик 5 зол., о. Антін Содомора, Вербів 5 зол. з нагоди ювилею свого незабутнього катехита, п. през. В. Децикевич 10 зол. — Разом зложено 482 зол.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 26-115

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА
помагає при катарах.

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 3. квітня в год. 19-ій відбудеться у домівці Товариства при вул. Підвалля 7, І. реферат дра Я. Малиса: Чергові завдання укр. лікаря.

— **В салі Ремісничої Палати** у Львові (пл. Стрілецька), а не в Народнім Домі відбудеться загальний збір делегаток Союзу Українок. Як довідуємось, досі зголосило участь у зборі поверх триста делегаток.

— **Виставу нар. мистецтва у новочасному нутрі** відкрито 29. березня ц. р. в салях Музею артистичного промислу у Львові (вул. Гетманська 20). Оглядати можна щоденно в год. 9—14 і 17—19.

Фірма Віттельс, Львів, Рутовського ч. 7. напроти катедри дістала вже найновіші матеріяли на убрання, ангорки і плащі. Із знижених і дуже привабливих цін треба власне тепер скористати, коли сезон буде вповні. 14/113

— **В програму концерту,** що відбудеться 3. ц. м. в год. 7.15 в салі Театру Різнородностей, увійдуть фортепіянові концерти Бетовена, Шумана, Шопена, Цезаря Франка, Ігоря Белзи й Ліста — все в супроводі другого фортепіяну (проф. Г. Левицька). Скрипачці акомпаніюватиме проф. М. Бойлова. Білети можна вже набути в Союзовому Бюрі і в день концерту при касі.

— **Роковини смерти Т. Шевченка у Берліні.** Спілка Українців у Німеччині плянувала скликати на початку березня врочисті сходини для відзначення 75-ліття смерти Шевченка. Одначе, з огляду на політичні події в Німеччині, довелося відмовитись від думки про ширше свято з участю чужинців. Замість цього великим роковинам присвячено сорокові сходини „Живої Газети" 26. березня в ресторані Львореца. Перший промовляв Федір Ємець, що дав образ мистецької творчости поета і маляра Шевченка. Микола Данько-Троцький прочитав цікавий і змістовний реферат про переслідування української мови московськими окупантами. Сходини закінчилися промовою Петра Кожевникова.

— **Пропаґандовим управителем львівської радіостації** став п. Юрій Тепа, дотеперішній секретар цього відділу.

Гуртівня **Вселюдних убрань**
виробів лудзьких і тарнівських
продає по найнижчих цінах фірма
ІЗААК БАРТ
Львів, Казимирівська 5. І. пов.
1738

— **Перед стратенням Гавптмана,** яке заповіли на вчорашню ніч, прихильники злочинця вживали дальше всяких спроб його рятувати. Вони так стероризували ката Гвайта, що він захорував і в останній хвилині треба було шукати його заступника. Був теж клопіт з 12-ма свідками, що згідно з приписами закону мали бути при страченні. Вісьмох із громадян, призначених до тієї асисти, заявило, що зрікаються своєї місії. На їхне місце треба було призначити інших. Третьою сенсацією було перерваннє електричного струму в Трентоні. Але й цей дефект незабаром направили, 10 робітників з електрівні арештували, а саму електрівню обсадили поліцією. Одночасно жінка Гавптмана апелювала ще раз телеграфічно до Ліндберга, що живе в Англії. Тим разом ужила свого сина Манфреда, який звернувся до Ліндбергового сина з благальним проханням рятувати його батька. Одначе відповідь не прийшла. Крім того Гавптманова при помочі всіх американських радіостацій звернулася до „невідомого" вбивника Ліндбергового сина з горячим закликом, щоби зголосився добровільно. І це не принесло успіху. А тимчасом Гавптман, якого вже приготовили на смерть і обголили йому голову, плакав цілий день і повторяв голосно: „Я не винен". Написав теж прощальний лист до своєї матері і 12 листів до сина. Остаточно його страчення відложено на дві доби.

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: *„ВАШ КОРЕСПОНДЕНТ ПОВІДОМЛЯЄ“* — пєса на 7 яв *Р. Невядровича і П. Огоцького.*

7 картин, що мають на меті змалювати силу англійської дипльоматії, основану не силі шпигунської організації та далекосяжні передбачливости. Герой майже легендарний полковник Льоренс, провідник арабських повстань для цілей англійської політики. І досі не вірять, що він помер; поважні чужинні інформатори твердять, що його похорон — це чергова штука англійської тайної поліції, щоб дати Льоренсові нову свободу діяльности. Оця пєса виводить Льоренса в різних ролях у звязку з абісинською війною. Пєса зроблена на зразок шпигунських фільм, тримає ввесь час глядача у напрузі. Інтрига сплетена легко і підсилена розмовами на теми закордонної політики. Дуже добре передань атмосфера гарячкової шпигунської праці та її тайних ходів. Останній діяльот на англійському кораблі — маленький архитвір діялектики. Пєса не втратилаб нічого на своїй силі без яви в окопах, тимбільше, що і так вона за довга. Грати на нервах скорострілами занадто дешевий ефект.

Декорації оригінальні, цікаві, — пєса поставлена дуже добайливо. Гра артистів першорядна; у головній ролі Красновецький — сильний, зосереджений у собі; знамениту маску японця мав Кшеменський. *м. р.*

Дешеві білі дні

з 40% знижкою цін улаштовує

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

Для прикладу вільна ціна:

Полотно 70 шир.	0·53	Атлас постел. 90 ш.	1·35
Полотно 80 шир.	0·60	Атлас постел. 150 ш.	2·35
Мадаполям 80 шир.	0·80	Мережані пошевки	1·80
Мадаполям 90 шир.	0·95	Простирала ковдр мер.	4·50
Шифон 80 шир.	0·80	Простир. ковдр. корон	5·20
Шифон 90 шир.	0·90	Обрусове біле	1·90
Зефір сирий	0·55	Обрусове колір.	2·10
Зефір на сорочки	0·75	Обрусн з френдзя.	2·60
Полотно на сорочки	1·20	Столовий гарнітр. 6 ос.	6·—
Полотно шовкова	1·60	Серветки	0·20
Перкалїна колірова	0·65	Вафлеві ручники	0·28
Димка на підштанці	0·65	Кухонні ручники	0·50
Полотно на простирад.	1·25	Стирки корчинські	0·45
Простирада відпас.	1·90	Хустинки до носа	0·15
Всип рожевий 90 ш.	1·05	Мужеські хустинки	0·35
Всип рожевий 150 ш.	2·10	Капт пікові	2·50
Веба червона 90 ш.	2·—	Сінники	3·—
Шифон на постіль 90 ш.	0·95	Ковдри сатинові	9·—
Шифон постел. 150 ш.	1·70		

УВАГА: Вже дістали ми величезний вибір найновіших весняних і літніх матеріялів і продаємо їх по найнижчих цінах. При закупні товару від 5 зол. — задурно білети до першорядних кін.

Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Дописи.

ЧОРТКІВЩИНА.

Свято Шевченка в Джурині. Одна з найкращих читалень у чортківському повіті, в селі Джурині, улаштила разом з іншими місцевими товариствами дуже вдатний концерт у честь Шевченка в неділю 22. м. м. На програму концерту вложилися: вступне слово о. пар. Івахнюка, реферат студ. Е. Дмитріївського, хори мішані й мужеські під дирнг. п. Дмитріївського і кілька деклямацій. Після концертової частини відграно картину „Дитяча тайна“. Свято закінчилось відспіванням нац. гимну. Всю програму виконано бездоганно, не дивно, що свято зробило на всіх присутніх найкраще враження. Взагалі треба сказати, що Джурин працює добре, зокрема горнеться дуже до праці молодь, яка вносить всюди багато життя й руху. М. ін. заходом молоді виходить стінна газетка „Джуринські Вісти“, що викликує велике зацікавлення в цілому селі та вносить немало оживлення в життя читальні. В селі працюють з успіхом також інші наші установи, як кружок „Р. Ш.“, кооператива з філією, Кружок „Сільського Господаря“, т-во „Луг і т. з., так що Джурин — це нині безперечно одно з найактивніших сіл у Чортківщині.

СТАНИСЛАВІВ.

Свято „Просвіти“. Мин. неділі відбулося у Станиславові повітове свято „Просвіти“, влаштоване філією „Просвіти“. На програму склалися промова д-ра Лабія, деклямації малих дітей і старших селян, хори сільських спів. гуртків і хору читальні Бельведеру та інсценізація в якій батько, перед своєю смертю, довідується від своїх синів, що найбільшим скарбом народу, це його освіта. З поодиноких точок до найкращих належав виступ муж. хору з Черніева, який одноманітними строями робить дуже гарне враження, а своїм співом доказує, що при охоті і добрій волі можна зайти дуже високо. Великі заслуги в тому диригента Гнатушки, довголітнього керівника муж. хору „Думка“ зі Станиславова, який свій хор вчорне на „Думці“ і тому хор з Черніева є здисциплінований та карний. Дуже гарно теж вийшов виступ міш. хору з Ляцького Шляхоцького, яким диригує селянин. Гарне враження зробив дует двох дівчат з того хору, які відспівали „Деж ти бродиш моя доле“. Гарно теж вилала пісня „Засяло сонце золоте“, яку відспівали злучені міш. хори в супроводі орхестри „Зорі“ під дир. Ворончака. Інші точки випали теж добре. Опісля д-р Олесницький указав на заслуги читальні з Черніева, перепов короткі хід змагань взмат. гуртків і вручив представникам читальні вінець за здобуття першого місця. Публіка приняла це бурхливими оплесками. Закінчилось свято нац. гимном. Загальне враження зі свята дуже гарне і жаль лише, що станисл. громадянство прийшло в малому числі на концерт.

Демографічна виставa. Мин. неділі відбулось закриття демографічної вистави, на якому проф. д-р Кубійович виголосив цікавий реферат про господарство України. З прикрістю слід зазначити, що Повіт. Союз Кр. Р. Ш. у Станиславові мусить доложити до цієї вистави кількадесять золотих, бо станисл. громадянство дуже мало зацікавилося виставою: виставу відвідало коло 700 людей, що на Станиславів є дуже малим числом. От тут наглядно виявилося, яке байдуже є станисл. громадянство і як мало розуміє значіння „Р. Ш.“ Адже ця виставa, це не було жебрання грошей: за кілька сотиків давала „Р. Ш.“ змогу оглянути надзвичайно цікаву виставу, Станиславівське громадянство знане зі своєї байдужости і пасивности!

Концерт у честь Т. Шевченка відбудеться 4. квітня в салі „Сокола“ заходом усіх товариств Станиславова. На програму концерту складаються хорові продукції „Стан. Боянa“ й „Думки“, промова п. І. Стозничого, скрипк. сольо проф. Семенівча та деклямація п. Бригден. Гадаємо, що станисл. громадянство вщерть заповнить салю „Сокола“, віддаючи в цей спосіб поклін генієві Шевченка. Б. Л.

Найвеличавіший фільмовий архитвір про царську Росію — режисерії росіянина

Володимира Тужанського п. н. **ЧОРНІ ОЧІ** в гол. ролях Гаррі Бор і Сімон Сімон та знаменитий циганський хор з відомою Верою Массальською.

Нині премієра! КОПЕРНИК — МАРУСЕНЬКА

Із нашої панорами.

Веселий день.

Напередодні 1. квітня мають редакції один веселий день, коли вигадують усякі небилиці і пускають їх у світ, як правдиві вістки, що т. зв. Прима Апріліс. На другий день мають другий веселий день, ще веселіший, коли різні читачі беруть поважно ці традиційні вигадки. З року на рік стає важче дурити читачів. Не тому, що вони стали такі критичні, а тому, що у світі діються такі неймовірні речі, що все стає можливе.

Пустили ми вчора 8 деннікарських качок. Не всі добре підгодовані — деякі з них худощаві, як і личить домашній птиці на рідному харчі. Але як важко відрізнити їх від лебедів, індиків і пав!

Хто з тих, що чують у повітрі запах нафти, не побачить у своїй уяві делегата найбільшого нафтового американського концерну, як їде до Львова на переговори! Може він навіть сидати у своєму оригінальні дві великі хиби: „ніщо“ (нотінг) і „діра“ (гул) — нехай би тільки поцікавився нашою нафтою.

Хто читав ревеляції про те, як можна стати співвласником часопису за чужі гроші, міг дивуватись, чому д-р Дмитро Левицький не звернувся з домаганням, щоб йому звернув його 200 дол. тої, хто їх узяв, промовчавши, від кого взяв ці гроші. Відповідь проста: перше лекше жертвувати 200 доларів, ніж вести процес з людьми, які мають такий комерційний хист.

Про всякі кризи в УНО і дипльоматичні хоть „Нової Зорі“ можна писати, що завгодно. І так ніхто не знає, чому д-р Волянський дістав благословенство, щоб зірвся головства, чому адвокатом архикатолицької епархії є д-р Лякс з незовсім кришталевою минувшиною, — і так усі знають, хто крутить політикою і фінансами „Н. Зорі“, хоч ніхто не знає для якої ідеальної мети.

Так само можна повірити в усі вістки про нового кандидата на Апостольського Адміністратора Лемківщини. Не тільки о. Перрідон, який вернувся на постійне до Голландії, але навіть сам д-р Назарук міг би поставити свою кандидатуру на таке становище. Адже д-р Масюх залишив пів мільона золотих!

Чи можна уявити собі на 1. квітня більш ідилічну гармонію, як монографію М. Голубця про Новаківського під покровом „Українського Т-ва Прихильників Мистецтва“? Голубець віднаходить у Новаківському самі плями, „Прихильники“ вдивляються в нього, як у сонце!

Дві новинки у рубриці „Дивоглядів“ належе не неодин прочитає без здивування, хоч і виникає, що записує думки і шлунок, що може помістити довжелезні шнури перел — це покинуті мрії — одна: журналістів, друга контрабандистів. Якби журналістам вільно було весь час займатись контрабандою фальшивих вісток на втіху читачів, то хто зна, чи це було би веселіше. Життя випереджує часто нашу уяву такими дивоглядами, що досить їх тільки реєструвати.

Правда, часто не знаєш: сміятись з тих новин, чи плакати.

Діоген Бочка.

Нові книжки й журнали.

PRZEMIANY, miesięcznik społeczny młodych. Warszawa, 15. 1936. R. III., № 3.

Листування Редакції.

Український Центральний Комітет, філія у Хшанові: Висилати „Діло“ безплатно не можемо.

Вп. Д-р Н. Думка, Свенцяни: Такої обіцянки „Діло“ ніколи не давало. Заповідь тільки збільшення чездьятого числа, чого й придержуємось.

Листування Адміністрації.

Чорний Крук. Легітимація потрібна на суботу 4 п.м. поповудні. З огляду на передсвяточний тиждень, відчіть свою поїздку і вертайтесь!

Спорт.

УКРАЇНА — СВІТЕЗЬ.

В неділю 5. квітня ц. р. в год. 3.30 пополудні відбудуться товариські мячеві змагання згаданих дружин на гриші Світезі в год. 3.30 пополудні. Доїзд трамваєм ч. 9

ДЕЛЯТИН. У. С. Т. ПРУТ — СТШЕЛЕЦЬ 1:2 (1:0).

В мин. неділю отворив „Прут“ сезон копаного мяча. Дружину привітав секретар Т-ва п. Омелян Навроцький, що заохотив змагунів до дальшої праці. Тут треба зазначити, що саме секретар Т-ва вложив багато праці при зорганізуванні цьогорічної секції копаного мяча, за що належиться йому признання.

Гра між цими обома дружинами все жива й зложита. Темпо гри надає „Прут“ і видержує до кінця, не так як це було попереднього року. Цього року дружина „Пруту“ зовсім відмолоджена і хоч, на перший погляд виглядає на знемічену, то в часі гри показалося щось зовсім інше. „Прут“ перескаджував під воротами противника й разгурав стрілки на його ворота. Пять мінут перед кінцем першої половини Пендорак гарним стрілом добув ворота для „Пруту“. В другій половині по 10 мінутах „Стшелец“ вирівняв із замішання під воротами, а другого гола стрілив з офсайду, якого, на жаль, судде не зауважив.

Хоч „Прут“ програв, одначе дав доказ, що грає краще від свого противника; своїм симпатикам зробив „Прут“ милу несподіванку, тому думаємо, що наслідки цьогорічних змагань будуть зовсім інакші, як у попередніх роках. Але все зависить остаточно від дальшої праці.

Судіював п. Сербин Ярослав добре.

УЖГОРОД. РУСЬ — М. С. Е. (МУКАЧІВ) 5:1

Змагання розіграні на гриші Руси за мистецтво східньо-слов.-піддарп. дивізій, які Русь легко виграла у свою користь і веде тепер певно в табелі.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

АВСТРІЯ. Мистецтво. Адміра — Лібертас 4:0; Рапід — Гакоах 6:0; Вікторія — Вакер 2:0; ВАЦ — Ф. Ц. Вієна 4:4; Австрія — Фавоританер А. Ц. 3:0; Фльорідсдорфер А. Ц. — Спортклюб 2:2.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтво. Спарта — Сланя 5:0; Славія — Наход 1:1; Жіденіце — Пільзен 0:3; Вікторія Пільзен — Простейов 3:2; Братислава — ДФЦ (Прага) 3:1; Кладно — Моравська Славія 1:1; Теплїцер Футбаль Клюб — АФК Коліна 4:1.

МАДЯРЩИНА. Мистецтво. Сальготарієн — Гунгарія 2:3; Ференцварош — Сегед 2:0; Уйпешт — Ш. Окрута 2:0; Фебус — Кішпешт 1:0; Будафок — Будай XI 2:1; Аттіла — Терекветі 3:2.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ.

АМСТЕРДАМ. Голяндія — Бельгія 8:0 (4:0), 32.000 видців.

москвофілів.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

СУДОВА ВИШНЯ:
2. IV. Гори говорять.
3. IV. Інваліди.
В цім році Великдень святкуватиме Театр у Яворові.

Молодий Український Театр „Заграва".
2. IV. Тустановичі — Голгота.
Від 3. IV. підуть вистави в Самборі.

Великий Міський Театр.

Четвер, 2. IV. год. 8. веч. Віденська танкова трупа проф. Гертруди Боденвізер.

Театр Різнородностей.

Неначний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, намо!"
АТЛЯНТИК: „Кентгемарк".
ВАНДА: „Нана", „Погоня за місяцем".
ГРАЖИНА: „Шпарсько - королівський вальс".
КАСІНО: „Кайсенте, місто кохання".
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Маяно", ревія: „Цінн нинче, програма инше".
КОПЕРНІК: „Чорні очі".
МАРУСЕНЬКА: „Чорні очі".
МРАЖ: „Чортова спокуса" з Дікозе Мокінов, „Змія сердець" з Джанетою Гейнор і Чаралом Фаррелем.
МУЗА: „Експрес" із Павлею Веселі.
ПАКС: „Голгота".
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".
ПАН: „Марія Башкірцев" із Секе Сакалем.
РАЙ: „Їх Ексцеленція шофер".
СВІТ: „Бал у Савою" та гротеска в Жені Мане.
СТІЛЕВЕ: „Бурлака з над Волги" і ревія.
ТОН: „Борюся за життя" Пандо Муні.
УТІХА: „Полумя" з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник"

ФОТОПЛАСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Нюйорк.

Закордонне радіо.

Четвер, 2. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Віольончеля, 18.25 „Генрих IV." траг. Шекспіра, 22.20 Музика, **Братислава** (298,8) 12.35 Концерт, 17.50 Форт. твори Бартока, 19.30 Сніп, **Брно** (325,4) 17.15 Пісня, **Кошиці** (555,9) 17.30 Концерт, 18.00 Словно-муз. авдиція для Закарпаття, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. квартет, 16.10 Танк. музика, 20.55 „Воскресення" кантата Р. Кароли, 22.15 Сальон. музика, спів, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 16.00 Авд. для дітей, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісеньки, 17.00 Словінські пісні, 21.00 Сп. реціталь, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.00 Концерт орх., спів, 20.10 Веселий муз. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 21.10 „Ніч на процесії", авд. з муз., **Пайпціг** (382,2) 16.20 Інтермедія музика, 20.10 Моцартівський цикль, **Мінхен** (405,4) 13.15 Розр. мельодії, 18.00 Франконські композитори, **Будапешт** (549,5) 12.03 Сальон. музика, 17.30 Церковні Містові твори, 19.30 „Ля Фіяна" оп. Респіґія, 21.45 Концерт, **Мілано** (368,6) 11.30 Музика, 17.15 Вок. концерт, 21.25 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.15 Інстр.-вок. концерт, 19.20 Легка музика, 20.35 „Мінйон" оп. Томаса.

Пятниця, 3. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Музика, 14.00 Сп. реціталь Люізи Терацині (польор. сопр.), 15.20 Концерт для молоді, 17.30 Солісти — альт, тенор, бас, 19.15 „Самсон і Даліла" оп. Сен Санса, **Прага** (470,2) 15.00 Легка музика, 17.15 Смичк. квартет, 19.20 Нар. пісні, 22.20 Форт. реціталь, **Париж** (2648) 13.15 Розр. концерт, 21.15 Сніп, 21.45 „Фрідерика" оперета Легара, **Білгород** (437,3) 16.00 Форт. реціталь, 18.30 Пісні, 19.30 Популярні пісеньки, **Берлін** (356,7) 16.30 Легка й вес. музика, 20.10 Музика (орх.), 20.45 Концерт присв. творчості Брамса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.10 Форт. грія 22.30 Музика — варіації на 4 флейти, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 22.30 Німецькі пісні, **Нойлцер-Тенісен** сопр., **Будапешт** (549,5) 17.40 Сольо на тарогато, 18.00 Татарські пісні, 19.00 Популярні нар. пісні в супр. цит. орх., 20.15 Концерт., **Мілано** (368,6) 11.30, 13.35 Легка музика, 21.15 Джез музика, **Рим** (420,8) 20.30 Концерт орх., 22.00 Орг. музика.

Львівське радіо.

Четвер, 2. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Музичний порадник для молоді середніх шкіл, 13.00 Бр. Губерман із гр. пл., 16.00 Чим є тній батько? авд. для дітей, 16.15 Віольончелевий реціталь у супр. форт., 16.45 Товариські пісні давніх літ, хор., 17.00 Великополяське мінанство, 17.15 Фрагменти оп. музики, 17.30 Актуальна господарська гутірка, 18.00 Концерт: Найгарніші Моцартові сонати, 18.30 Що це таке кооператива, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Джузепе Даніле з гр. пл., 19.00 40 літ фільми, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Актуальна гутірка, 21.00 Останній пісенькар Львова (Люди. Людвиковський), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигазово-летунська охорона, 21.00 Театр Уваги: „Чорт" (із Ярачем), 21.35 Пісні Монюшка, 22.30 Авд. з нагоди 100 виступу перед мікрофоном (скрипка, альтівка, віольончеля), 22.45 Танкова музика з гр. пл.

Пятниця, 3. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шк. авд.: Як снігинка перемінилася в капцю води, з муз. ілюстрацією, 12.40 Р. Вагнер і Мальвіда з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальон. квартету, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для ст. дітей: Природа в квітні, 17.00 Північно-східні землі, 17.15 Хвилина поезії: Нові поезії Кал. Бежинського, 17.20 Нар. пісні, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Сніданки Яноска, 18.30 Програмова скрипка, 18.40 Хвилина нах. земель, 18.45 Сп. реціталь Ірини Цинської в супр. форт., 19.00 „Барди музики". 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Симф. концерт; у перерві ок. год. 20.50 Веч. денник, із сучасної Польщі, 22.30 Техн. скрипка, 22.50 Танкова музика з гр. пл.

Подяка.

Важке горе післав на нас Всевишній, забираючи нам Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся бл. п. о. **Атанасія Левицького.** Усім, що поспішили із словами розради з Їх Ексцеленцією Митрополитом Кир Андреєм на чолі; усьому Всеч. Духовенству, що під проводом Всеся. о. деканта Володимира Сухого відправило похоронні обряди, Вп. П.П. представникам українських установ, церковному хорові і братству, парохіянам, що на своїх плечах несли домовину з тілом Дорогого Покійника на далекий цвинтар і прихильникам, що взяли громадну участь у похороні, щиросердечне Спаси-Біг.

1810 **Дружина, Діти і Внуки.**

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.31—5.32.

Нім. марка 1.35—1.40, фр. франки 34.90 35.05, шв. франки 172.00—173.00, фунти стерлінги 26.20—26.35, австр. шілінги 98.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, румелі 30.00—33.00, італ. ліри 32.50—34.50.

Папери: 5-прц. конверсійна поз. 59.75, 5-прц. залізнича позичка 55.75, 6-прц. долярова позичка 73.00, 4-прц. долярова поз. 49.75, 48.50, 7-прц. стабілізаційна 62.00

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Жито Стандарт І.	12.50	—12.75
Жито Стандарт ІІ.	12.35	—12.50
Висівки житі)	9.75	—10.00

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 1-го квітня ц. р. кооперативам платити за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового пра в бочковим опакуванням . . .	2.60 „
1 кг. масла дес. експорт. пра в експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2.60 „
1 л. молока від 11. І. 1936	0.15 „
1 п. нець	2.30 „

Тенденція на масло удержана, на яйця знижкова, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 1. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Кури мол. товсті без остріг І. кл.	1.10 зол
Кури товсті з острогами І. кл.	1.00 „
Індики товсті І. кл.	1.15 „
Індички товсті І. кл.	1.25 „
Пантарки товсті І. кл.	1.25 „
Качки товщені І. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових достанців.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА жінка самітна, найкраще вдова по священнику, що займалася би сонісно цілим домом у старого самітного священника. Зголошення до парохіяльного уряду в Крехові з поданням умовин, решта особисто. 1805 2-3

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

Лисинецька фабрика прасованих дріжджей і спірту С. А. Львів, скритка почтова 30

Телегр. адреса: „Фалроль", Львів — Телефон ч. 208-44

поручає **на свята свої дріжджі, відомі своєю першорядною якістю.** 1808

МЕШКАННЯ

ПЯТЬ і чотири кімнат, комфорт, центр мешкання або бюра до винайму. Др Адольфіллер, Сикстуська 14. 3-5.

РІЖНІ

КАРНІШІ нормальної величини зол. 2.95 виконує **ШПІННЕР, ПЕКАРСЬКА 8.** 1759 5—11

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 10-66

РАДІОАПАРАТИ краєві, закордонні першорядні „Дім Шопена" Львів, Сикстуська 1.

ФОРТЕПІЯН Петрофа майже новий оказійно продає „Дім Шопена" Львів, Сикстуська 11. 1763 3—4

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, продаж, наєм. кутно, оказії, **МАРЕЦЬКИЙ.** Львів, Баторія 7. 1730 7—13

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ найновіші по найнижчих цінах продає „Познанська Шкільна", Львів, Казимирівська 21. 1778 2—6

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна вживані на ріжні ціни дешево продає, міняє, Ганак, Пілсудського 21, перший поверх. 1675 10-?

АРТ. БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ Фединського Степана, Львів, Ринок ч. 9 (в подвірю) виконує всякі церковні знаряди, чаші, хрести і т. п. 1784 3—3

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 36 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 3—15

ПЕРШОРЯДНІ НАСІННЯ квітів і городовини, власної продукції, пістіяних буряків і ін. Фірма **„НАСЬОНА РОСЬЛІНИ",** Ринок ч. 29, Львів (в перехіднім пасажу). 1805 2—2

МАШИНУ писарську, українське письмо, новий тип, дешево продає Патицький, Чарнецького 10. 1796 2—2

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Адольфа Рота Львів, Городецька 5 виконує зуби на догідні сплати. 1626 3—5

НАЙВИБАГЛИВІШІ фіранки, обруси, накидки, фабричні ціни, **ФРАЙЛІХ,** Сикстуська 21. 1—4

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, білля „Спорт", площа Галицька. 1811 1-10

ОГОЛОШЕННЯ.

Б. секундар держ. заг. шпиталя у Львові

Д-р Едвард Пельцнер

орд. у внутрішніх недугах

ЛЬВІВ, ПЛ. ГОЛУХОВСЬКИХ Ч. 1 (Бурдинок Скарбка) тел. 269-72. 1735 4—5

ХАРЧІВНЯ

О. Дружбяка

ЛЬВІВ, РИНОК 40

поручає смачні і здорові СНІДАННЯ. ОБІДИ і ВЕЧЕРІ. 1809

СТАНИСЛАВІВ — ул. Карпінського 14.
УКРАЇНСЬКА ОВОЧАРНЯ
МИХАЙЛА ШУПРИКА
поручає овочі, цукри, чоколяди.
1812 Продає „Діло".

Тапіцерські артикули

волосінь на матраци, дротяні вклади до ліжок поручає найдешевше ФРЕНКЕЛЬ і ЛІДЕР, Львів, Легіонів 25 В ПОДВІРЮ. Тел. 286-38. 1700 4—5

Дротяні сітки

до огорожі та інших цілей у всій густоті постачає НАЙДЕШЕВШЕ фабрика „СІТКОЦЕНТР", Львів, Красіцьких 18. Тел. 246-75. 1694 6—6

УВАГА!
ДЕШЕВА ХАРЧІВНЯ
А. ПАВЛОВСЬКОЇ
поручає обіди з 3 страв за 35 сот.
1743 ЛЬВІВ, СОБІСЬКОГО 28. 4—5

Власного виробу. — Ціни фабричні
КОВДРИ, МАТРАЦИ, ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. ПЕТРУШЕВСЬКИЙ
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20.
Цінники даром 2—4

На свята!
НАЙКРАЩІ ВУДЖЕНИНИ
ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ
поручає:
Адам Павловський
1783 ЛЬВІВ. СИКСТУСЬКА 7. 3—3

ХОЧЕТЕ ЗІСТИ СМАЧНИЙ ОБІД
ярський, мучний на десеровім маслі — вступи до нововідчиненої МОЛОЧАРНІ, Вірменська 8 (ріг Краківської). 1785 2-3

Чахотка легенів
є невблагання і щороку, без різниці-полу, віку й стану забирає дуже багато жертв. При поборюванні недуг: бронхіту, грипи, дошкульного кашлю, що перетомлює і т. ін. вживають ліяр.
„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АҐЕ",
який уделікує видіжкування плюотинним 13/III та усуває нашель. 36—1

НОВОВІДЧИНЕНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА
СТРІЙ
ПРИ ВУЛ. СИКСТУСЬКІЙ 30
робітня жіночих і дитячих суконь поручає журнали, форми, обтягання гудзиків, паски і т. п. 1795 2—3

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Тел. 256-62
Рік осн. 1890
ВЛАДИЛАВ СІДОР
Львів — Огродніцка 5. 1813 1-11

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий вибір
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млеко, Коральницька (
1817 1-10

Відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 75 (14.323). Львів, пятниця 3. квітня 1936. Рік LVII.

Poczta opłata opłacona ryczałtem.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

До українського громадянства!

Стан українського національного шкільництва в межах польської держави просто жахливий. На близько 7 мілїонів українців у польській державі сьогодні начисляють 457 народніх державних шкіл з українською мовою навчання. Крім цього є лише 5 українських гімназій та одна середня фах. школа; зате нема ані одної вищої школи. Здається, що ми одинокий нарід на цілому світі, що зі своїм шкільництвом не то не йде вперед, але, без огляду на зріст населення, навіть значно зменшує свій стан посідання в ділянці шкільництва. Поверх пів мілїона наших дітей не має змоги ходити не то вже до української, але взагалі до школи. Поверх третина нашого народу неграмотна, а в деяких околицях неграмотність перевищує 60% населення. Природно, що серед такого стану не може зростати в народі сила до самостійного, політичного, культурного й господарського життя. Нарід без підставної освіти мусить ще довгий час бути предметом використовування тих сил, що вороже ставляться до його національного відродження.

Нарід, що не має своєї держави, не може виконати якнайвід свого обовязку: виховати свою молодь. Одначе є таки обовязком громадянства зробити все можливе, щоби рятувати молодь і тимсамим цілий нарід від повної духової руїни.

Нарід створив Рідну Школу і дав їй важкий наказ: вести національне виховання нашої молоді. Дав наказ, та не дав їй потрібних до цього грошевих засобів. Важкими зусиллями зводу Рідної Школи впродовж довгих років — Рідна Школа може тепер вести цілу низку шкіл і виховних заведень, різнородні курси, порадню для вибору звання, дитячі бібліотеки, а в останніх роках переводить послідовно й успішно організацію дитячих садків і дорослу Рідної Школи.

Щоби вдержати теперішній стан Рідної Школи й оплачувати принайменше відсотки й рати від боргів, потрібно на цей рік 1,100.000 золотих. Можна надіятися, що суму 513.000 зол. оплатять учні шкіл Рідної Школи, але 587.000 зол. таки мусить зложити громадянство добровільними датками.

Однаке теперішній стан — це лише малесенький початок. Нам треба значно розбудувати всі роди шкіл по всіх закутинах нашої Землі, поширити головно сітку дитячих садків і гуртків дорослу; нам треба зайнятись молодю вищих шкіл, бо її число з року на рік меншає. На це треба великих грошевих засобів. Правда, ми нарід бідний, а до того ще тепер панує гостра криза. Та всетаки не такий уже бідний наш нарід, щоб 7 мілїонів людей не могли зложити хочби й мілїонових жертв на найважнішу ціль, бо на виховання свого молодого покоління. Ми обертаємо річно грубими сотнями мілїонів і один відсоток від тих мілїонів становить також грубі мілїони.

Щоб удержати дотеперішню свою діяльність і щоб її в міру грошевих засобів поширити, Головна Управа Рідної Школи звертається до всього громадянства з таким покликом:

1) кожний (повнолітній) член українського народу має стати членом Рідної Школи; річна вкладка 2 зол. (для селян і робітників 1 зол.);

2) молодь обох полів від 14 року життя повинна також стати членами Рідної Школи за дозволом батьків з річною вкладкою 30—60 сот.;

3) кожний українець має зложити на Рідну Школу щомісяця 1% свого місячного заробітку;

4) кожна українська торговельна і промислова установа має щомісячно зложити ½% від проданого товару, а кредитова установа 1% від уділених позичок;

5) українці-радні громадські і члени повітових рад мають у свій час подбати, щоби громадські ради й повітові виділи вставляли до громадських і повітових буджетів на ціль Рідної Школи суми, відповідні до числа українського населення й до сум призначених з тих же буджетів на культурні цілі інших національностей даної области;

6) українці власники „народової" позички мають зложити половину своїх облігацій на цілі Рідної Школи;

7) ті, що не хотять чи не можуть відвикнути від куріння тютюну, або від напитків, мають вплатити на Рідну Школу 10% від прокурених і виданих на напитки грошей, найменше річно по 2 зол., а всі, що грають у карти, мають зложити 10% виграних грошей;

8) кожне місто, містечко й село має старатися крім звичаєвої збірки з коляди й писанки уладити принайменше одну виставу й одни фестин у році на дохід Рідної Школи;

9) кожний українець чи українка буде на кожний свій лист чи картку наклеювати марку Рідної Школи;

10) кожний повіт доложить усіх зусиль, щоби вплатити для Рідної Школи через касу Головної Управи припадаючу на нього суму; кожний громадянин (ка), кожне українське товариство причиниться від себе до тієї вплати.

Від виконання того громадянського обовязку залежить майбутність народу. Перевести цей плян у повному обсязі важко. Та від нас самих, від нашої громадської контролі залежить його успіх. Для великої Мети слід посвятити й великий труд.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ:

Микола Заячківський, голова. — Д-р Степан Ганицький, секретар. — Дмитро Великанович, скарбник.

о. Олекса Базюк, заступник голови. — Д-р Дмитро Левицький, заступник голови.

Члени Президії: Блянка Баранова, Д-р Юліян Кордюк.

Члени Головної Управи: о. Бараник Северин, Глушко Степан, Кернога Михайло, д-р Коновалець Мирон, Кузьмович Володимир, Лилик Іван, д-р Перфецький Роман, Радзикевич Володимир, д-р Рибак Микола, м-р Старосольський Юрко, Шубертівна Юлія, о. Щербанюк Ів.

Нині 3. квітня 1936. у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ: Актуальний сценічний репортаж Р. Невяровича і П. Отоцького „Ваш кореспондент повідомляє"

Правда за Абісинію. Куліси політики велико держав. Дальші події полковника Льоренса.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

побажайте рідні, приятелям і знайомим на сторінках „Діла" у святочному числі. Побажання до 15 слів коштує тільки 2 зол., кожне дальше слово по 20 сот. Зголошення приймаємо до четверга 9. квітня ц. р. Адміністрація „Діла", Львів, Ринок ч. 10. II. поверх.

Як наші москвофіли славлять большевиків?

Львів, 2. квітня 1936.

По-правді тут нічого дивного: бо хоч галицькі москвофіли — чорносотенці й цареславці, а большевики робили революцію проти царату і соціяльної ревиції, то проте між одними й другими існує глибока „ідейна" зависк та спільна „місійна" ціль: ненависть до „виродків" та бажання за всяку ціну втримати „єдіну-неділиму". І хоч большевики реєстрілювали в періоді воюючого комунізму „золотопагонників", то проте російський патріотизм большевиків стоїть завжди понад усякі сумніви: тому й генерал Брусілов з чистою совістю перейшов на службу до червоної армії, накорденну політику Совітів устійнював аристократ Чічерін, — тому Мілюков проголошував „єдиний фронт" з большевиками у питаннях Далекого Сходу і тому Франція та Чехословаччина трактують московських большевиків як переємників не тільки ідеї, але й традиції державної Росії.

Наші доморослі москвофіли були спершу здезорієнтовані. Всю свою „ідеольогію" зачерпнули від казьонних ученых типу Погодіна і Фльорівського, що кували „наукові" теорії, потрібні для внутрішньої державної політики — уніфікації та централізації російської імперії — та для її політики зовнішньої — безупинної імперіалістичної експансії, проявованої зокрема у „собіранії русских земель". Всю свою надію ваші москвофіли покладали на велику Росію, всю свою екзистенцію з нею звязували, — не тільки у переносному значенні, але й буквальному: звідти плили „пособія", звідти йшли інструкції та приїздили на інспекцію виселанники Союза Русскаго Народа. 1917—20 рр. були гробом галицького москвофільства. Воскресло воно з російським миром. А кроте дезорієнтація того москвофільства проявилась була у розколі на фактичні (по лишаючи на боці формальні організаційні назви) дві групи: на тих, що втримували тісний звязок з московською протибольшевицькою еміграцією, і тих, що відразу пристосувались до нового духа, що повіяв з Москви. Всі чільніші москвофіли, не чолі з Кирилом Бальницьким, люди спритніші та більш далекозорі, відкинули без сентименту стару орнаментіку та прийняли покірливо нову. Менший гуртом, що його обзивовав „Русскій Голосъ", писав сліпалні статті у роковини вмаршу російських вівсь до Львова та любив „українізаційний" російський курс політики. Ідеольог тої групи Сірко-Каренін-Білинський-Бондаренко, творець „теорії", в яких штудерно були повиділювані поняття „нація" і „народ", „государство" і „держава", і дійшов навіть до такої єреси, як признання терміну „український" на означення „народу" (не „нації"), що живе на ліадні „Русі" або „государства Росії", та який має право до власної „держави" у межах „государства" (це все поважно: тяка безглуздя дивовижна займає перше місце у клопотах галицьких москвофілів,

які чейже мусять від часу до часу пояснити комусь, за кого вони себе вважають).

У практичній політиці той москвофільський гуртик проявив подібне спантеличення: він видався від плянів про виборчий блок з УНДО і акції у митрополита Шептицького до спілок з „русинами" з РАП-у та перетонів до жолобу Народнього Дому і його безконечних поїздок у польських державних банках.

Але прийшов кінець усім тим клопотам. Скінчилася на Україні „українізаційний курс", скинули москерські большевики маску супроти демосталів, перестали теж гратись у підмурки зі своїми земляками: прийшов поворот до старої просвербованої термінольогії „родіна" (батьківщина) і „патріот", прийшла теж реституція просвербованих всяких сознак старорежімності, включно до відзнак, стрічок, козацтва і т. д. Прийшов авторот до союзу з буржуазійними і капіталістичними державами, щораз менше чути у світі про Союз Совітських Соціалістичних Республік, а щораз більше про — Росію. Стару матушку Росію, з її спільним „ботівком", одним російським морем, де нього мають влитись усі славянські ріки, зі старою — всім москалим спільною — „місією" „собіранія земель"...

І вічні москвофіли з „Русскаво Голоса" заспали. Пошуканці за ідеольогією стали непотрібні. Відпав страх, що поміж редакційною кімнатою та вул. Руською у Львові та Москвою буде простягатись „чужа" земля, що прийдеться вдихати тут хіба московських кольоністів, що булоб річю досить важкою. Замість усього цього прийшлось тільки з признанням відписатися під тим, що діють московські большевики. І „Русскій Голос" підписується обома руками. У передовій статті „На путях к національному єдінству" (ч. з 29. IV.) просто захлистується від захоплення, як то чудово московські большевики „содействуют южнорусской культурѣ" і „осуществляют ідею всерусскаго національнаго єдінства". Найбільше подобалось редакторам „Р. Голоса" вичитане у варшавській російській газеті „Меч" оповідання якогось біженця малороса, який вповнявав, що він „русскій із України" та що він „українец-малорос, но конечно русскій!" Україна, мовляв, залишається вадлі „Кіевской Русью", зрадниками („предателями") є „галицькі українофіли", які йдуть на руку „западним імперіалістам", зрештою „Придніпровя" було завжди „русске", хоч „малорусскій вопрос" є відбивною для всяких сепаратистів і т. д. і т. п.

Поруч з тією статтею є ще велика хроніка „В зев. Росії" (а не якомусь „Соколі"!) і хроніка політичних подій в Европі: одна і друга могла б лишком бути поміщена у „Правді" чи „Известіях". Є ще хроніка п. н. „Малорусская жізнь в Росії" (є там такі квітки, як „малорусскій поет Тарас Григорієвич Шевченко" і „всемалорусская Академія"), є теж статтейки про краєві події, втримана у большевицькому тоні, є ще окремо вошкий цитат з „Правди", словом — є нова орієнтація і джерело надхнення...

ВЕЛИКИЙ УСПІХ

принесе

РЕКЛЯМА

у святочному числі

„ДІЛА"

яке вийде у великому обємі і накладі.

Усі установи, кооперативи і крамниці

не повинні оминути нагоди та не жаліти гроша на рекляму, яка стократно виплатиться.

Весняні ярмарки в Ляйпцігу.

(Власна кореспонденція з Берліна)

Ляйпціг, найбільше промислове місто Саксонії, начислює під цю пору 700 тисяч мешканців, коли в минулому столітті нараховував ще ледве 32 тисячі. В Ляйпцігу відбулася в 1519 р. — в замку, де нині стоїть новий ратуш — історична диспута Ека, Карльштата і Лютера. В Ляйпцігу перебував як студент Гете; до сьогодні можна оглядати славну „Авербахскеллер", яку увіковічнив він у своєму „Фавсті". Ляйпціг знаний у музичному світі такими іменами, як Себастіян Бах, Мендельсон, Вагнер, і світової слави концертами в „Гевандгавзі". Ляйпціг уславився в часі Наполеонівських воєн „битвою народів", яка 18. жовтня 1813 р. покінчилася програною „малого корсиканця". На спомин цієї битви в сторіччі роковини здвигнено в Ляйпцігу на рік до світової війни монументальну будівлю коштом шістьох міліонів золотих райхсмарок, т. зв. „Фелькершляхтденкмаль". Сьогодні годі уявити собі панораму Ляйпцігу без цієї будівлі.

Вище наведені факти в пересічі відомі нашому загалові; зате дуже мало знають у нас властиве обличчя Ляйпцігу, що від століть притягає до себе щорічно сотні тисяч чужинців і що було головним його скорого розросту в останньому столітті, а саме, що **Ляйпціг — це передовсім місто вічних ярмарків.** Це не дивниця. До матеріальних вартостей у громадянському житті було у нас довідавна зрозуміння обмаль, зате значно більше виділи ми цінити „багатства духа". Тому стільки студентів підчас останніх „критичних" літ кинулося продавати по домах саме книжки, хоч торговля як така здобула собі вже у нас права громадянства нарівні з іншими „поважними" заняттями. Тому й про Ляйпціг, як торговельно-промисловий осередок, знаємо ще найбільше як про центр високо розвиненого книгарського промислу.

Тимчасом правдиве обличчя Ляйпцігу і рівночасний його повсякденний зміст — це передовсім **„Ляйпцігер Мессе"**. Вже від тринадцятого століття — 1268 р. — Ляйпціг, як перехресна точка ріжних торговельних шляхів, стає виразним, а згодом визначним осередком европейської торговлі і від того часу розвиває безперервно традицію своїх торгів аж до нинішніх днів — уже як міжнародній чинник (точніше про історичний розвиток і значіння ляйпцігських ярмарків див. статті доц. Р. Дмінського в чч. 268—270 „Діла" за рік 1935).

Крім малих місцевих торгів відбуваються в Ляйпцігу двічі до року ярмарки великого міжнароднього значіння: весняні починаються в неділю перед першим понеділком березня; осінні — останньої неділі в серпні. Тягнуться вони приблизно тиждень, одначе ярмарки поодиноких бранж трівають ріжно.

Ярмарки відбуваються на двох відокремлених місцях: **„Мустермессе"** приміщена в середмісті, тобто Ринґу в більш як тридцяти спеціяльних будинках, новозбудованих або старих перебудованих і пристосованих до сучасних обставин. Цікаво оглянути теж старі подвіря (Höfe), що збереглися серед забудувань, де в давніх часах відбувалися ярмарки „на і під возом", ось так, як можна ще й нині бачити у нас напр. на славних улашковецьких ярмарках. У звязку з ярмарками творилося в Ляйпцігу й зникало чимало звичаїв, яких сліди знаходимо ще в ляйпцігських музеях. Ось на старовинній малюнку можна бачити ярмарок у Ляйпцігу, в часі якого виставлено на прилюдну тілесну кару пару жінок, що не дуже то придержувалися строгих звичаїв та обичаїв батьків. На цих-же картинах стрінете сьрізь і жидівських торговців. Сьогодніж у Ляйпцігу не скоро їх знайдете, хоч вони таки є... і торгують.

Друга частина ярмарків: **технічна й будівельна месса** — найбільший машиновий ринок світу — приміщена на розлогій площі за містом у прегарному комплексі сімнацяти величезних галь у стіп імпозантного — 96 метрів високого — памятника битви народів.

Цьогорічні весняні торги почалися в неділю 1. березня і стояли під знаком найкращих сподівань. Сьогодні їх білянс уже відомий, надії виправдані вповні ще й із наддатком. Від 1933 р. крива розвоєва весняних торгів підноситься постійно вгору. Цьогорічна була найкраща в останніх роках і щодо числа виставців, і відвідувачів, і загального обороту, і т. д. так, що в деяких ділянках досягла висліди мало що менших з часів доброї кониюнктури в 1928 р. Чимало фірм могло поправити свої обороти більш як на 25%.

Для ілюстрації тільки декілька чисел: участь брало 25 країв; виставців усіх 8163 — 27% більше, як у 1933 р.; між іншими з ЧСР 130, з Австрії 80, з Японії 132 (збірна виставa); технічна месса найбільша від часів її існування — в машиновому відділі 1.103 фірм; Польща як виставець участи не брала; першого дня саму технічну мессу звиділо 88.768 осіб.

Цілу мессу за час її отворення можна тільки „перебігти"; кожний вибирає ділянки, які йому найбільш підходять. **Ляйпцігські торги славилися здавна книгарським промислом, шкірництвом, шклом і порцеляною, інструментами до гри** і т. д.; в XIX. столітті закріпилася ще й **тяжка індустрія,** але й інші бранжі заступлені не менш солідно. Рекорд цього року осягнули торги **„німих продавців" — автоматів;** у цій ділянці переведено значну частину трансакцій передовсім із закордоном. Сенсацією дня було отворення станції „Фернзешпрех" — апарат в між Ляйпцігом і Берліном.

Не менш уваги присвятили й цього року німецькі промислові круги пропаганді своїх т. зв. „ерзаців": „буна" — синтетичний каучук; „вістра" — волокно з дерева; „вольстра" — міщанина вістри з вовною і т. п. Німецькі фахівці твердять що ці сирівці часто куди кращі від природних, а щонайменше їм дорівнюють; тому виступають проти окреслювання цих продуктів їхнього винахідничого духа назвою „ерзац". „Чи можна цукор з буряків називати „ерзацом" цукру з цукрової трощі?" — питав д-р Геббельс підчас своєї промови до представників преси.

Ляйпцігську мессу використовують теж як трибуну для пропаганди й політичних цілей — господарка й політика зазублені сьогодні неорозривно. Тому підчас торгів говорив міністр пропаганди про розподіл сирівців і світову господарку, але його слова були адресовані до закордонних міністерств усіх держав; тому говорив Келер і Ляй про вільну працю, вільну господарку — світову господарку; тому построено в одній з виставових галь окремий кольоніяльний відділ: **Німеччині треба кольоній!** — Серед богатого статистичного матеріялу, діяграм, вичерків і т. д. бачите також низку плякатів: Ганс — звичайний німецький Ганс — лежить на лежаку і накривається пошарпаною деркою, на якій напис „Дойтшляид". Коли накрие плечі, то вилазять ноги, як накрие ноги, то пуп голий. І ось приходить до нього „Германія", доштуковує йому кусень нової дерки з написом „Кольонії". Ганс накрився цілий з головою...

Годі виясняти подібно всі новини й сензації цієї імпрези. Для загального образу торгів, для зрозуміння величезного організаційного вкладу праці, хисту й величини успіху годиться ще згадати, що в часі мессі відбувається традиційне ціла низка зїздів підприємців, промисловців, інжинірів, купців ріжних бранж, цілі цикли зібрань, викладів і т. п.

Яке значіння і який вплив на розвиток не тільки економічного життя держави, але й поодиноких підприємств мають подібні імпрези, не приходиться на цьому місці підчеркувати. Французький політик Еріо очеркнув зміст таких торгів з приватницько-господарської точки погляду отсими словами: **„Торги — це ринок, де найпростішими засобами, на невеличкому просторі, в найкоротшому часі переводяться найбільші інтереси".** Як доповнення цієї характеристики, як другу сторону медалі можно навести слова німецького міністра пропаганди д-ра Гебельса: „Ляйпцігські торги — це виставове вікно („Шавфенстер") німецького промислу й памятник німецької праці".

К.

Італійці погоджуються на переговори,

але без інтервенції Ліги Націй.

ЛЬОНДОН, 2. 4. ПАТ. Як подає кореспондент часопису „Дейлі Геральд", франц. амбасадор де Шамбрен відїхав до Парижа; він везе умовини Мусолінія, під якими Італія підняласяби співпраці з західними великодержавами, а саме: 1) негайно припинити санкції, 2) відкликати рішення Ліги Націй, що осуджує Італію як *напасника; 3) залишити переговори обом воюючим сторонам при дорадчій участи В. Британії та Франції, але без інтервенції Ліги ані пристосування лігового пакту.* Британський амбасадор — як кажуть — відбув довшу [illegible] з Мусолінієм.

4.382 „світліц“ і 2.192 „домуф людових“.

З приводу відповіди п. Марії Яворської.

На нашу статтю п. н. „На шкільнім фронті без змін. З приводу чергової мобілізації Т. Ш. Л.“, поміщену в „Ділі“ з 12. лютого 1936 р. помістила п. Марія Яворська, візитаторка Кураторії Л. Ш. О. й віцепрезеска Т. Ш. Л., відповідь п. н. „Вежей добрей волі“ в журн. „Нове Часи“ з 15. березня 1936 р. з метою представити, що теперішня акція польських освітніх організацій на терені 3 східногалицьких воєвідств має — мовляв — інший характер, як перед війною, та що польська освітня акція обмежується до праці тільки серед польської суспільности. На жаль, це все не відповідає дійсності.

Насперед — в якому характері промовляла 4. січня 1936 р. п. Марія Яворська у львівській надавчій радієвій станції на тему „Освітня мобілізація у південно-східних воєвідствах“. Пі Яворська пише, що „промовляла як представниця Т. Ш. Л., польської освітньої організації“ і кличе з емфазою: „Чиж би тим (в „Ділі“) не розріжняли Т. Ш. Л. від Кураторії Л. Ш. О., шкільної політики від позашкільної освітньої діяльности суспільних організацій..?“

Щодо взаємин шкільної влади і польських освітніх організацій та участи представників Шкільних Кураторій і Шкільних Інспекторатів в польських освітніх товариствах і організаціях, беремо річ так, як представляє її сам представник шкільної влади. А саме: візитатор Кураторії Л. Ш. О. п. Генрик Блажевський у статті п. н. „З проблєм позашкільної освіти“ („Нове Часи“ з 15. II. 1936) говорить виразно „про переможчий вплив держави на освітню ділянку“ і стверджує, що **„представники тих шкільних властей** входять дуже часто до управ товариств і там уже слідує узгіднення, підтримане **перевагою влади“.** Отже такої ріжниці, як бажала це представити п. Яворська, на ділі нема! Навпаки — є повне узгіднення праці **під проводом представників шкільної влади!** Тому, чи п. Яворська промовляла в радіо як шкільна візитаторка, чи як віцепрезес Т. Ш. Л. — це не має суттевого значіння, а тим самим її штучне здивування та емфаза не на місці.

Обговорюючи статтю „Діла“, п. Яворська каже, що автор статті, сягаючи по 1886 р.к, „представляє — на його погляд (!) — послідовну політику польських політичних і суспільних діячів, що прямували до винародовлення українців“. В тій статті були **дослівно** зацитовані промови або писання Голеевського, Сікори та Копача, отже про їхню автентичність і тенденцію нема ніякого сумніву. Якщо п. Яворська маючи перед очима оригінальні цитати промов і статтей чи публікацій польських держ. діячів булаб осудила „послідовну політику винародовлювання українців“ і на її місце запропонувала щось конкретного, що давалоб змогу не тільки полякам, але й українцям розвиватися як двом рівноправним і лівнерядним націям — то тоді бачилиб ми добру волю для створення сприятливих передумов співжиття обох народів; інакше — якщо вжити стилю журналу „Нове Часи“ — буде це будівля фікцій та обріхування.

П. Яворська у своїй відповіді наводить низку фраз на тему „проблем згідливої співпраці обох народів для добра держави“. Але якщо зпід важкого покривала фразеольогічних деклямацій видобудемо суттевий зміст промови п. Яворської і доповнимо фактами життя і цифрами, — то переконаємось, що у становищі п-і Яворської та її численних попередників нема ніякої суттевої ріжниці, хіба тільки щодо форми. Тамті висказували свої думки ясно і отверто, а п. Яворська старається завинуги їх в мягку бавовну фразеольогії.

На прикладах аналогічних цитатів видимо це наглядно.

П. куратор Сікора: „Журба за „креси“, за східню границю Річпосполитої — це важне завдання держави. Ніодно зі суспільних питань не є таке пильне і ніодно на випадок занедбання не грозить такими страшними наслідками, як справа польського шкільництва на східних окраїнах“. А дальше поклик: „...Культурний, цивілізаційний взаїмодозволений кожному. Коли в кожній громаді на „кресах“, міській чи сільській, найдеться учитель-поляк, ідейник, тоді його вплив на окруження видасть просто незбчислені плоди. Учителя-поляка жде апостольська місія, він повинен стати місіонарем пропагатором польської думки на східних окраїнах“.

П. Марія Яворська: „Освітні занедбання в південно-східних воєвідствах є з природи річи більш загрожливі, ніж в інших частинах Польщі. Це причини, чому треба думати й говорити про створення освітнього фронту на нашій області... Чим виразніша суть культурної польської стихії серед елементу другої народности, тим більшу опіку треба розвинути над нею... Учитель є одиноким чинником, що може і мусить піднятися гіеї праці... До тих місцевостей треба так добирати учителів й учительок, щоби фізичними силами, організаційними здібностями, прикметами характеру і спеціяльним замилуванням до освітньої праці доросли до того завдання... — Перед ними стоїть нині поважна родя, велика місія“...

Отже між провідними думками п. Сікори і п. Яворської нема суттевої ріжниці.

А тепер перейдім до справи Т. Ш. Л.

Д-р Артур Копач, б. начальник головного відділу Кураторії Л. Ш. О. й одночасно генеральний освітній референт Т. Ш. Л.: „Теперішня державна ситуація вимагає, щоб особливий натиск поляки на східні окраїни. Кермапчі Т. Ш. Л. стоять на становищі, щоб найсильніше зміцнити польщину й польську культуру на східних окраїнах. Тепер не вистарчає вже оборона нашого стану посідання на східних окраїнах. Треба перейти до наступу“.

П. Марія Яворська: „Перша заповідь скоординувати працю і зусилля усіх організацій, що діють на нашій області... Дальшим етапом — визначення вождя чи командного штабу. Здається мені, що в цій справі не повинно бути на нашій області спору і спору не буде. Бо є в нас освітня організація, що від 45 літ держить варту над чистотою народового духа на цих землях... Довіря суспільности кваліфікує Т. Ш. Л. відіграти головну ролю в консолідації і координації освітньої праці суспільних організацій нашої области — обняти команду на освітньому фронті“.

І знову бачимо наглядно, що д-р Артур Копач і п. Яворська в нічому собі не протирічать, а навпаки прегарно себе взаємно доповнюють. Д-р Копач проповідує наступ в ціли поширення стану посідання на полуднево-східних окраїнах, а п. Яворська монтує генеральний штаб, покликуючи до того випробоване Т. Ш. Л!

Українському громадянству добре відома експансивна діяльність Т. Ш. Л. на наших землях. Вже перед світовою війною засновало Т. Ш. Л. сотки польських приватних шкіл там, де не було законної змоги (не було 40 дітей) заснувати державної польської школи, бувало для 10, 5 а навіть для 3 завербованих дітей. Після війни ті „школи“ получено з більшеклясовими українськими школами і попереміновано їх на утраквістичні. Ще в 1922 році удержувало Т. Ш. Л. 183 шкіл, з того 181 на українській території і тільки 2 на польській. Звіт гол. управи Т. Ш. Л. з 1922 р. поміщений в органі Т. Ш. Л. „Пшеводнік Осьвятови“ ч. 1-6 з 1923 р. стверджує: „Ми довели до порозумінни з Повітовими Шкільними Радами і тісної співпраці“. Отже вже у тих часах була плянова співпраця Т. Ш. Л. зі шкільними властями, яка тепер ще більше затіснилася.

П. Яворська пише: „Проблєма співпраці і співжиття обох народів на цій області не тільки не виключає інтенсивної праці польських суспільно-освітніх організацій **серед польської суспільности**, але підчеркує її конечність“.

Очевидно, якщо та праця обмежувалася би тільки до середовища **польської** суспільности, то проти **такої** праці ми не малиб ніякого застереження, бож і українські освітні організації обмежуються тільки до української суспільности і ніколи не втягають туди поляків. Зате **факти і цифри доказують, що експансія іде якраз на українських землях серед українського населення.** Ось докази:

П. Генрик Блажевський візитатор Кураторії Л. Ш. О. у статті п. н. „З проблєм позашкільної освіти“ („Нове Часи“ з 15. II. 1936) подає, що на терені Кураторії Л. Ш. О., отже 3 східногалицьких воєвідств, є **4.382 „світліц“** і 2.192 „домуф людових“. Річ ясна, що ті польські „світліци“ і „доми людове“ є не тільки в польських, але й українських громадах, бож взагалі всіх громад: чисто українських, мішаних і польських на терені воєвідств тернопільського, львівського і станиславівського є всього навсього 4.309! П. Блажевський пише дальше, що в 1934-35 р. було 1.761 вечірніх курсів з 33.671 слухачами, в чому **50 проц. було слухачів української народности!**

Отже нема ніякого сумніву, що як давніше так і тепер освітня праця польських установ не обмежується до польського громадянства, але ведеться її з незменшеною інтенсивністю і серед українського народу з метою поширити польський стан посідання. І маємо такий парадокс, що з одної сторони говориться і деклямується про створення передумов нормалізації відносин між поляками й українцями, та з другої сторони одночасно приготовляється новий наступ-ну офензиву на українські позиції під начальною командою Т. Ш. Л., бо дотеперішні осяги — мовляв — невистарчають!

Очевидно **одинокою відповідю на нові мобілізаційні плянн Т. Ш. Л. на наших землях мусить бути загальна мобілізація всіх українських сил під кермою своєї Рідної Школи** і найвидатніша моральна і матеріяльна піддержка цієї найважнішої всенародньої установи сучасної доби. Це наше право і наш обовязок, це природний гін до самооборони і самозбереження.

І. Г.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 229-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Перемогти

в тяжкій щоденній боротьбі за істнування можна тільки при повні здоровля і сил.

Сильним і здоровим буде тільки той, хто раціонально відживляється — отже додає щодня до снідання 2—3 ложечки

ОВОМАЛЬТИНИ

Д-ра Вандера.

Повнопартісні складники і вітаміни, які містяться в ОВОМАЛЬТИНІ запевнюють постійний приплив здоровля, сили й енергії.

OVOMALTINE

Нові битви на монгольсько-манджурському кордоні.

МОСКВА, 2. 4. ПАТ. ТАСС повідомляє про **битву між монгольськими та японсько-манджурськими** військами в районі між граничними станицями Адик—Догюн та Таменк—Бучак. **Битва тревала весь вівторок, через ніч, а покінчилась щойно вчора рано.** Монголи відкинули ворога з великими втратами і знова заняли станицю Адик-Долон.

ШАНГАЇ, 2. 4. ПАТ. Як подає ген. штаб кантунської армії, **12 монгольських воєнних літаків зазатакувало японсько-манджурський** відділ на кордоні; після 40-мінутової перестрілки вони повернулися. Небавом **сильний монгольський відділ з танками і хемічними боєвими засобами зазатакував знову** ті самі позиції; втрати по обох сторонах великі. Манджурський уряд вислав до монгольського протест.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЯСНЕНЬ.

ТОКІО, 2. 4. ПАТ. Прем. Гірота домагається від японського представника у Тсін-Кінг точного звіту про хід граничного інциденту 31. березня. Як подає щоденник „Дзі-Дзі“, токійський уряд має вістки про події на кордоні лише з совітського джерела, тому не має змоги на слід відповісти. Надмірна дискреція японських військових органів дезорієнтує ген. дипльоматію і викликує вражіння, що вони є напасниками.

Італійці здобули Ґондар

І ЗБЛИЗИЛИСЬ НА КІЛЬКАНАЦЯТЬ КІЛЬОМЕТРІВ ДО ОЗЕРА ТАНА

ПАРИЖ, 2. 4. ПАТ. Авас подає з Асмари: **Італійська пересувна змоторизована кольона заняла місто Ґондар.**

Згадана кольона перейшла ще 12 днів 800 км., останніх 30 км. пішки; там зучилася з другою кольоною, що надійшла з Дебарек. Негус сподівався, що решткам армії раса Іяру не допустять італійців до Ґондару, та вони відступили.

Тепер італійці віддалені всього на кількаканацять кільометрів від озера Тана. Якщо справді бунт у провінції Ґоджам тревае, населення підасться італійцям, в руки цих останніх перейде велика частина краю.

АБІСИНСЬКИЙ НАСТУП ПІД ОСОБИСТИМ ПРОВОДОМ НЕГУСА ЗАЛОМИВСЯ. — 7.000 АБІСИНЦІВ ПОЛЯГЛО.

РИМ, 2. 4. ПАТ. Як подае італ. военний комунікат, передучора армія негуса й цісарська гвардія атакували італійські позиції на півдні від Маї-Ще. Акція закінчилася повною перемогою італійських військ. Абісинський наступ тревав від 6-ої до 18-ої. Пополудні пішли італійські війська в протинаступ і розбили ворога, який у неладі уступив до долини Мекан. Втрати негуса дуже важкі: вбитих нараховують до 7.000 вояків. Італійців згинуло всього 63-ох, тубильців у італійській армії — 800. Абісинська армія мала понад 20.000 вояків; негус командував нею особисто.

На західньому відтинку північного фронту італійські кольони йдуть вперід на південь від Адді—Ремоа. Всі провідники племен провінції Волькаіт заявили льояльність італійській владі.

На сомалійському фронті бомбардували летуни Бурялля, на південь від Дагабур, головну квартиру абісинської армії в Гаррарі і частини здовж потоку Джіпрер.

ПАРИЖ, 2. 4. ПАТ. Кореспондент Аваса подае з Риму: Італійська перемога на відтинку озера Ашіянджі може мати вирішне значіння, бо невдача негуса може викликати серед абісинців упадок духа.

РОЗМІРИ ТА ЗНАЧІННЯ БИТВИ.

ПАРИЖ, 2. 4. ПАТ. Кореспондент Аваса подае з італ. головної квартири: Абісинська невдача матиме поважні наслідки; про вагу битви свідчить факт, що сам негус видав її. Він сам був близько поля бою з расом Кассою і Сеюмом. Була це найбільш завзята та безпощадна битва за час абісинської війни. Комендант негусової гвардії ранений, чимало вождів поляглo.

АБІСИНІЯ ПРОСИТЬ МИРА?

ПАРИЖ, 2. 4. ПАТ. Авас подае з Риму, що негусові емісарі навязали контакт з італійською начальною командою, щоб приступити до переговорів над завішенням зброї

Вибір воєвідського виділу
у Тернополі.

Недавно була в „Ділі" згадка про перше установче засідання воєвідської ради у Тернополі, зложеної з 18 членів, а саме з 14 поляків і 4 українців (о. Вальницький з Борщівщини, п. Шмата з Чорткова, п. Мулькевич з Камінеччини і п. Сполітакевич з Радехівщини). На цьому засіданні вибрано воєвідський виділ, зложений з трьох членів і трьох заступників. Вибрані: президент міста Тернополя пос. Відацький (заступник віцепрезидент міста Тернополя Павловський), п. Чарковський-Голівський, дідич з Янівки, пов. Тернопіль (заст. п. Сліпінський, ек. начальник скарбового уряду у Тернополі) та українці п. Микола Малицький, дідич зі Шлахтинець, пов. Теркопіль і заступник ем. гімн. проф. Ілярій Врикопіль і заступник ем. гімн. проф. Ілярій Врикопич. Крім цього до воєвідського виділу входять з уряду кожночасний воевода (тепер п. Дзевалтовський-Гінтовт) і начальник самоуправного виділу воєвідського уряду, так, що повний склад воєвідського виділу має пять осіб під проводом воєводи. Тернопільський воєвідський виділ є першим у Східній Галичині, що вже уконституувався, бо ві у Львові, ні в Станиславові досі ще не переведено виборів воєвідського виділу.

Німецькі предложення.

БЕРЛІН, 2. 4. ПАТ. Як подають з тутешніх міродатних кругів, засадничу основу німецького мирового плану, що його вчора предложив Рібентроп Іденові творить 17 точок: 1) **Рівноуправити всі держави**, що беруть участь у проектованих переговорах; 2) обмежити до чотирьох місяців першу добу переговорів над підписанням договору про ненапад; 3) **Не збільшувати в тому часі збройних сил** Німеччини в Надренії при такій самій поведінці Франції й Бельгії. Точки 4—7 передбачують **комісію** зложену з представників Вел. Британії, Італії і одної невтральної держави **для запоруки заряджень**, передбачених в 3-ій точці; уряд Німеччини готовий на основі повної взаїмности до всяких **військових обмежень на західному кордоні Німеччини.** Точки 8 до 10 пропонують **спільну нараду Німеччини Франції, Бельгії та гарантуючих держав** (Вел. Британії та Італії) найдальше по французьких виборах під проводом британського уряду для заключення **договору про ненапад на 25 літ між Францією і Бельгією та Німеччиною;** Вел. Британія та Італія підписалиб цей договір у характері ручителів. Німеччина готова зобовязатися до взаїмної військової помочі. 11-а точка говорить про заключення **летунського договору**, 12-а точка передбачує **участь Голяндії** в договорі безпеки для Західної Европи. 13-та й 14-та точка зобовязують Францію й Німеччину усунути з виховання молоді й з публичних виданнищв усе, що могло би нарушувати добрі взаємини обох народів. У 15-ій точці Німеччина висловлює готовість переговорювати безпосередньо про ненапад зі **сусідами на північно-східному та полуднево-східному кордоні.** 16-та точка подае умовини, під якими Німеччина готова **вернутися до Ліги Націй,** рівноуправнення щодо кольоній і відділення пакту Ліги від версайського договору. 17-та точка передбачує створення міжнародного розємчого трибуналу.

В третьому уступі ноти уряд Німеччини предкладае, щоб по заключенню европейського договору безпеки скликати **розбройну конференцію,** що мала б заборонити: 1) уживати газових і запальних бомб; 2) бомбардувати отверті місцевости; 3) обстрілювати місцевости віддалені 20 км. від полоси военних операцій; 4) уживати танків і важкої артилерії. По цих політичних умовах німецький уряд готовий перетворювати з гос **подарських справха.**

Між Іден передав текст німецької ноти французькому і бельгійському урядам.

ЛЬОНДОН, 2. 4. ПАТ. Райтер подае: Нарада брунійського кабінету тревала дві години. Мін. Іден вложив подрібний звіт з розмови з амбасадором Рібентропа.

АНГЛИЧІ ВДОВОЛЕНІ.

ЛЬОНДОН, 2. 4. ПАТ. Тутешня преса приняла Гітлерові пропозиції з почуттям полекші бо сподівалася гірших; тимчасом Німеччина не замикає дверей до дальших переговорів. Все таки німецька відповідь не вистарчає, зокрема тому, що Гітлер не зобовязується не фортифікувати Надренії на час переговорів. Відповідь Німеччини предложена так, щоб вдоволити англійську публичну опінію, зате не може вдоволити французької. Тому, щоб успокоїти Францію, британський уряд погодився на нараду генеральних штабів

ФРАНЦУЗИ НІ.

ПАРИЖ, 2. 4. ПАТ. Франц. уряд не занав до цього часу становища супроти нім. пропозицій; рознляне їх щойно сьогодні або завтра рада міністрів, у якій візьмуть участь франц. амбасадори з Льондону, Парижа та Риму. Преса широко коментує нім. предложення; вона стверджує, що у них нема ніяких уступок, тому радить їх відкинути.

Єгипет не веде переговорів з Італією.

КАІРО. 2. 4. ПАТ. Єгипетський премієр заперечив поголоски про переговори з Італією в справі заключення пакту ненападу.

ІТАЛІЙЦІ СКРІПЛЮЮТЬ ВІЙСЬКА НА ЕГИПЕТСЬКОМУ КОРДОНІ?

РИМ, 2. 4. ПАТ. Кружляють чутки, що небавом відплине до Киренаїки нова регулярна дивізія.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10/1.

Ширіть наш часопис!

РАЛЬФ УРБАН

ОСТОРОГА.

Дорога Ерико!

Небавком мине рік від часу, як ми не бачили одне одну і від місяців чекаю даремно відповіді від Тебе на мій останній лист. Я, правду кажучи, повинна гніватись на тебе, але пишу до Тебе тільки тому, що вважаю це своїм обовязком супроти товаришки. Мій далекий кревняк, що зветься Фріц Бергер (не знаю, чи я вже коли оповідала Тобі про нього) передасть Тобі в найблизчих днях привіт від мене. Він мусить на якийсь час перебрати директуру філії свого товариства у Твоєму місті. Коли він прийшов учора до нас попрощатись і сказав, куди їде, сказала я йому, що там маю одну свою шкільну товаришку і можу для неї передати привіт. Я зараз щось пожалілa, але Фріц не дав мені вже спокою, вмовляючи мене, що дуже тішиться, що в чужому місті буде мати бодай одну особу, яка зможе його ввести у тамошнє товариство.

Хоч це мені дуже прикро, але вважаю своїм обовязком остерегти Тебе поважно, як свою товаришку. Хоч мій кузин Фріц дуже симпатичний хлопець, але для молодих дівчат це невідповідне товариство і небезпечне. Він має не тільки всі погані норови зіпсованих молодців, але це страшний бабій, найгіршого гатунку. Він уміє крутити дівчатам голову і так довго повторяти їм усякі компліменти, поки всіх не падуть його жертвою. Тоді покидає одну переходячи до другої, яка йому більше почевае подобатись.

Він має тепер таку погану славу, що мами дочок на відданні у смертельнім страху, коли тільки почують його прізвище. Він наробив у нашім місті чимало лиха, залишаючи всюдно зломане серце за собою. Хоч він і мій кузин, я не соромлюсь сказати Тобі щиро, що з нашого становища чесних дівчат, це бестія, від якої треба тримatись здалека.

Тому не гнівайся на мене, що я висилаю Тобі такого немовлячого знайомого. Памятай на мою осторогу і старайся якнайскоріше відправити його із квитком. Найкраще було би, якби Ти взагалі з ним ближче не знайомилася. Напиши мені скоро, цілую Тебе міцно.

Твоя *Еля.*

•

Два місяці пізніше дістала Еля таку відповідь:

Дорога Еле,

Прислана Тобою бестія вже зовсім нешкідлива. Залучаю Тобі повідомлення про наш шлюб. Зі якийсь час напишу більше, бо тепер я дуже занята — присмирюю цю дику бестію.

Цілую Тебе *Ерико.*

•

Еля сіла під стіл і відписала негайно:

Дорога Ерико,

Дуже тішусь, що Ти так умала в засідку. Коли мій дорогий симпатичний кузин Фріц був тут у мене, побачив раз Твою фотографію. Ти йому так вже дуже подобалась, що просив мене написати до Тебе листа з дорученням. Але ж я знаю Тебе добре, що Ти зробила би зовсім навпаки, якби я Тебе просила звернути на нього увагу. Ось чому я вислала до Тебе осторогу. Як доказує цей прикład, мій лист, щоб Ти вистерігалась, був для молодця найкращою реклямою. Можу тепер признатись, що Фріц є скромненький і тихенький, як овечка. Поцілуй його від мене. Пересилаю Вам обоїм найщирші побажання щастя.

Цілую *Еля.*

Перекл. *в. г.*

Загальні Збори Союзу Українок.

В четвер 2. квітня ц. р. почалися в Ремісничій Палаті Заг. Збори Союзу Українок, які закінчаться щойно завтра. Точно, в год. 10.30 перед полуднем на салю ввійшла 80-літня Софія Русова в головою п. М. Рудницькою. Присутні повитали Ювилятку бурхливими оплесками. Голова *М. Рудницька* відкрила Заг. Збори і привитала двох присутніх почесних членів, а саме Софію Русову і Герміну Шухевичеву, яким присутні уладили овацію. Обі вони засіли за столом у почесній президії. Голова привитала далі представницю С. У. з Волині п. Багрянівську, представників „Просвіти" і представників преси, які на вищі Збори прийшли доволі численно. До президії ввійшли пп.: *Багрянівська, Рублева, Сютикова* і *Буньовська;* як секретарки: п. *Л. Горбачева* і п. *Несторівна.* На Збори надіслали привіти: письменниця Уляна Кравченко, Т-во „Відродження" і В-во „Батьківщина". Від „Просвіти" привитав збори д-р *К. Коберський*, від „Рідної Школи" — п. *Еланка Баранова*, яка висловила побажання, щоб зорганізоване жіноцтво повело конструктивну працю.

ЧЛЕНИ ВИДІЛУ РЕЗИГНУЮТЬ.

По відчитині протокольника нарад п. *Олена Федак-Шепаровичева* склала звіт з діяльности президії і торкнулася всіх болячок, які цікавлять не лише членів С. У., але й усе наше громадянство. Негайно по минулорічних Заг. Зборах з Виділу зрезигнували пп.: Селезінкова і Колтуновська. Обі вони відкликали свою резигнацію, але вже в листопаді 1935. р. п. Колтуновська зняла з Виділу. Зрезигнували теж з Виділу пп. Гавронцаківна, Надія Мілорушкова та секретарка Анна Палій. Ця остання — як запевняла референтка — уступила з Виділу під натиском зовнішніх кол.

Опісля згадала загально про діяльність Виділу, який у звітовому році відбув 30 засідань. До С. У. надійшло 893 листів, централа вислала 1950 (не вчислено тут звітів, обіжників і т. д.).

СПРАВА ВИБОРІВ ДО СОЙМУ.

Після цих технічних справ референтка торкнулася справи виборів до сойму і до сенату. На основі статуту і традиції — говорила референтка — Виділ занявся справою виборів. До того на основі нової виборчої ординації львівський і станиславівський воєвода повідомили, щоб Виділ С. У. призначив 11 представниць до окружних передвиборчих зборів. Виділ висунув як кандидатку на посолку голову С. У. п. М. Рудницьку. Коли уряд відкинув цю кандидатуру, президія С. У. видала комунікат, що зорганізоване жіноцтво не буде брати участи у виборах. Референтка заперечила, що президія вже більше не займалась справою виборів, ані не вела противиборчої акції. Після того в „Ділі" появилася відозва, яку підписало 10 жінок, членок Виділу або лише членок С. У., з покликом до жіноцтва, щоб воно взяло активну участь у виборах. Референтка заперечила, що президія не потягнула цих жінок до відповідальности.

СПІВПРАЦЯ С. У. ЗІ „СІЛЬСЬКИМ ГОСПОДАРЕМ".

Далі референтка згадала, що внаслідок резигнації 5 членів Виділу львівської філії С. У. Гол. Виділ призначив куратерію і приспішив скликання Заг. Зборів цієї філії. Виділ С. У. співпрацював з усіми центральними товариствами. Між С. У. „С. Г." співпраця охолонула від осени м. р. Представники „С. Г." не подали ніяких речевих мотивів, але заявили, що С. У. займається політичною діяльністю і тому не будуть з ним співпрацювати. І дійсно від січня ц. р. відносини між С. У. і „С. Г." цілком зірвані. Виділ знає з преси, що „С. Г." з Центросоюзом уладжує жіночі курси у львівському повіті, засновує секції господинь, складає совітові анкети. До праці в терені „С. Г." вдержує три платні сили, які обслуговують лише львівський повіт. Якби С. У. мав три платні службовички, тоді вони — запевняла референтка — зуміліб обслужити ввесь край. Всеж таки Виділ С. У. має надію, що вдасться йому наладнати співпрацю зі „С. Г.".

Згадала ще референтка, що з'їздом С. У. відбувається у Львові від 15. лютого п. р. 5-місячний курс громадського вишколу, в якому бере участь 28 учасниць. Заходом С. У. підготовано академію в честь С. Русової у 80-ліття її уродин.

Спинилася теж п-і Шепарович над справою пресової конференції, на яку скликав С. У. на 10. березня п. р. представників української преси. В цій нараді не взяв участи представник „Діла".

Тому, що у Львові перебуває п-і С. Русова і представниця С. У. з Волині, відбудеться тепер засідання Всеспітнього С. У. Далі говорила референтка про справу неприсутности делегаток Виділ С. У. на Міжнароднім Жіночім Конгресі, який відбувся у Цюріху минулого року. Вияснює, що делегація С. У. не виїхала на цей Конгрес тому, що С. У. Емігранток у Варшаві не подбав справи паспортів.

БОЛЮЧІ СПРАВИ.

Виділ виключив зі С. У. своїх двох членок, а саме п-і: Е. Тишинську і М. Колтуновську. Цю справу розвязують Заг. Збори мабуть завтра. Референтка нарікала на важкі внутрішні і зовнішні умовини, які не є пригожі для праці С. У. Внутрішні — не голосно недостача рук до праці. С. У. в діловому році звернував усеж таки 300 нових кружків. До зовнішніх труднощів зачислила референтка напади на С. У. деяких пресових органів, головно „Діла". Запевняє, що Виділ не давав причин до часописної полеміки. Підкреслює, що „Діло" помістило одну статтю, яка могла довести до розвязання С. У. (?!), хоч один з членів редакції здавав собі, мовляв, з цього справу.

На напади „Католицької Акції" на С. У. Виділ не реагував, бо С. У. стоїть ділі на засадах, що їх прийняв Всеукраїнський Жіночий Конгрес.

Приймаю пацієнтів у своїм заведенні
у Львові, вул. Сикстуська 17. Тел. 265-73
від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Власна техн.-дентистична лябораторія.

1807 3-3 **НАСС**

ПОДРІБНІ ЗВІТИ З ДІЯЛЬНОСТИ.

Широкий організаційний звіт з діяльности С. У. склала п. *Білякова*. В діловому році було 100 організаційних поїздок; крім того видавано обіжники, йшло жваве листування з філіями, яких є тепер 74. В діловому році засновано 300 нових кружків; всі кружки обєднують 34.721 членів, філії — 4.578 членів, разом С. У. має 39.199 членів. С. У. уладжував теж анкети, день селянки (минулого року уладило його 4 філії). Радіють тепер молодь горнеться до праці в С. У. Однак С. У. мусить тепер приложити дещо організування нових кружків, але мусить поглибити працю, бо члени С. У. в більшости є пасивні.

Цей звіт доповнила ще ред. *О. Кисілевська*, яка звернула увагу на страшні умовини життя на селі, головно на високий відсоток смертности дітей між українцями. Над зміною цих невідповідних умовин на селі мусять працювати члени С. У. Щоб сільське жіноцтво навчилося кращої господарки, слід заохочувати його до читання книжок. Вкінці заохочувала до організації читанок.

З черги звіт з культурно-освітньої праці склала п-і *Е. Храплива*. У звітовому році філії С. У. уладили 560 поїздок, делегатки виголосили 250 рефератів на різнородні теми. С. У. уладив 35 різних курсів; філії 150 свят. У 31 філіях є бібліотеки, з того лише одна дитяча.

П. *Ірина Гургула* склала звіт зі секції, яка дбала про поширення народнього мистецтва. Сім філій завело для своїх членів як святкові строї гцпові одяги своїх околиць. 14 філій уладило курси вишивання, 16 філій уладило виставки народнього мистецтва. 13 філій має окремі референтки народнього мистецтва.

Звіт з діяльности кооперативної секції виголосила п. *Неоніля Селезінкова*. Секція працює з РСУК і кооперативною гільдою. При 17-ох філіях є кооперативні секції.

Звіт з діяльности сільсько-господарської секції відчитала п. *Несторівна* тому, що референтка п. д-р *Кононенко* відійшла зі С. У. до „С. Г.". Заходом цієї секції відбувся 3-місячний інструкторський курс, який покінчило 19 курсисток. Ці інструкторки працюють тепер при філіях. У краю філії уладили 105 куховарських і трикотарських курсів.

Звіт з діяльности секції суспільної опіки відчитала п-і *О. Шепарович* тому, що референтку п-ю *М. Колтуновську* Виділ С. У. усунув з членів. Секція присвятила найбільше уваги опіці над дітьми наших емігрантів.

Про міжнародні зв'язки склала звіт *Мілена Рудницька*, касовий звіт п-і *М. Мудрикова*.

ПРОМОВА ЮВИЛЯТКИ С. РУСОВОЇ.

По перерві в год. 3.15 попол. промовляла п-і *С. Русова*. Привитала Збори від Української Жін. Нац. Ради у Празі. Радіє, що праця С. У. поглиблюється і поширюється. Стверджує, що часописи „Жінка" і „Жіноча Доля" обхоплюють усі ділянки жіночої праці. Вкінці накликає щоб жінки зберегли особисті сварки і непорозуміння.

З черги голова *М. Рудницька* виголосила реферат п. н. „Союз Українок у звітовому році". Референтка запевняла, що С. У. хоче бути понадпартійною організацією. Одначе з цього ще не виходить, — говорила референтка — щоб С. У. не займався загальнонаціональними справами. Опісля дуже широко говорила про справу виборів до сойму і запевняла, що відома нашим читачам тактика Виділу С. У. у справі виборів до сойму і сенату була правильна. Свою участь у виборчій акції пояснює референтка тим, що — мовляв — не передбачила компромісових умовин при виборах. Признає, що свій вибір на посолку приняла би, але не з особистих мотивів. Вкінці заявляє, що не приймає вибору на голову С. У. тому, що члени С. У. не станули в її обороні перед нападами преси. Таку саму заяву склала п. О. Шепарович в імени членів Виділу.

ДИСКУСІЯ.

В год. 5-ій почалася дискусія, в якій шість перших делегаток славословили голову і Виділ за їхню тактику. Делегатка з Рогатина Хоптикова говорила про нечувані відносини в Рогатинщині, де для паралізування акції кружків С. У. радикали закладають по селах Жіночі Громади. П. Пеленичка згадує, під якими умовинами молодь буде співпрацювати в „С. У.". Радіє з дотеперішньої політики Виділу і домагається, щоб Виділ не допускав до впливу в С. У. прихильників Палієва.

Делегатка **Терпилякова** підкреслює, що погляднення Виділу вважають у краю саме так, що С. У. займається політичною акцією. Якщо деякі члени С. У. усунулися з Виділу від праці, то лише тому, що з їх думкою Виділ не числився. І так нема вже рук до праці: тому не слід усувати членок, які мають за собою теж заслуги у громадянській праці. Слід співпрацювати з „С. Господарем", бо якщо „С. Г." займеться сільсько-господарською акцією між жіноцтвом, С. У. не буде мати з чим показатися на селі.

Делегатка др **Х. Кононенко** спростовує звіт п-і О. Шепаровичевої, яка подала, що др Кононенко була урядничкою в С. У. і відійшла до С. Г. Делегатка підкреслює, що вона була не лише урядничкою, але і членом Виділу С. У. Відійшла з Виділу С. У. тому, що її громадська совість не позволяла далі співпрацювати, бо голова та Виділ не рахувалися з думками членів. Виступаючи з Виділу 15. січня п. р. др Кононенко не знала, що дістане занятя в С. Господарі. Пригадує голові Рудницькій і Шепаровичевій, як то вони раніше ходили до С. Г., щоб забрав собі урядничку д-р Кононенко. С. Г. хотів, щоб С. У. вів сільсько-господарську акцію між селянками, але в Хліборобській Палаті заявили, що С. У. займається політичною працею і тому не може вести цієї справи. С. Г. веде корисну працю уладжуючи курси сільсько-господарських інструкторок, анкети і т. д. Наводить факт, що у Бріджині С. У. агітував між селянками, щоб не йшли на анкети С. Г. Тому що в дискусії можна промовляти 5 хвилин і голова Рудницька відзвала скінчити, др Кононенко не могла далі промовляти.

В год. 6.50 дискусію перервали тому, що в год. 7.30 починається академія в честь С. Русової.

Арештування комуністів.

Тайна комуністична радіостація в Варшаві.

У львівському воєвідстві перевели ревізії й арештували сто комуністів; у Самбірщині арештували 13 осіб, у Жовківщині 12, в Перемишлі 8, в Турчанщині 10 осіб. У Турці припинили в діяльності жидівський спортовий клюб „Макабі". В Дрогобиччині арештували 29 осіб і опечатали локаль муз.-драматичного т-ва, де найшли комуністичну бібулу.

У келецькому воєвідстві арештували понад 50 комуністів. У Варшаві переводили ревізію цілу ніч, до рана. арештували 19 визначних комуністів, м. ін. кількох членів центр. комітету комуністичної партії Польщі. Разом арештували в Варшаві досі 250 осіб. В мешканні Шмуля Естермана при вул. Муранівській 32. викрили тайну радіостацію, яка засоблялась електричним струмом із міської електричної сітки. Найшли там стенограми телеграм, які радіостація висилала до Москви. При цьому затримали радіотелеграфіста Абу Вольфінгера. Радіостація вдержувала звязки з усіма відділами компартії в краю та в закордоні.

Дивний процес.

ЗА ФАЛЬШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ, ОШУКАНСТВА І.- ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Сьогоднішній день розправи вказав, що деякі у справі приналежности 4-ох перших підсудних до ОУН опираються головно на здогадах і „неуфних" інформаціях. Конкретних фактів вини підсудних щодо приналежности немає. Розправа почалась о 9. год. Як перші зізнавали селіційні розвідчики: *Бобяк* і *Хімяк*. Обоє вони у своїх зізнаннях мнуться, заслоновуючись тим, що не пригадують собі, перекручують слова обвинуваченних. Інші свідки, як Кобальш, нач. розв. Фурман, асп. Гольдгаер, Сальпетер, Лінк, пол. розв. з Камінська і Костюківа зізнають головно за обставину фальшування „доводів".

Свідок *Ярослав Мак'рушка*, перед зізнанням складає протест против того, що його скованого спровадкують на розправу.(Обв. Матлу і Грицака теж пішки спровадили скованих). Зізнає, що ніодин з підсудних не був йому відомий як член ОУН, а обв. Гуцалюк був лише кандидатом на члена.

На цьому скінчилося переслухування свідків. Оборонці звернулися до трибуналу, щоб допустити нових свідків, і відчитати письмо на доказ невинности підсудних.

Трибунал пішов на нараду. Після наради відложив розправу до чергового дня.

Довкола страчення Гавптмана.

НЬЮ-ЙОРК 2. 4. ПАТ. Вчора вечором суд у Трентоні мав рішити, чи поставити в стан обвинуваченння б. адвоката Вендела, що признався до участи у схопленні дитини Ліндбергів. Одначе суд відложив рішення до випішнього дня.

ТРЕНТОН, 2. 4. ПАТ. Начальник вязниці Кімберлінг визначив покищо новий речинець страчення Гавптмана *на суботу*, 4. ц. м. год. 1. Одначе трибунал у справі вимушування має право відложити речинець екзекуції до часу вияснення справи Вендела. Якщо Вендела поставлять у стан обвинуваченння, тоді Кімберлінг зажідає відложення екзекуції поза визначену дату. Як зачувати, відтиски пальців Вендела не відповідають відтискам, які стверднло слідство. Також характер письма Вендела не є тотожний з характером письма листів, висланих у справі викупу.

Показується, що рішення про відложення страчення Гавптмана видав сам губернатор Гофман. Державний прокуратор Вілонц каже, що губернатор *не мав нїякої підстави* відкладати страчення і заповідає внесення скарги до федерального уряду проти губернатора за самоволю. Б. адвокат є людина зовсім знихчена і перебував підчас схоплення дитини в Шікаго, де займався ведениицтвом.

Велика перемога абісинців.

АДДІС-АБЕБА, 2. 4. ПАТ. Головна кватира абісинських військ оголошує комунікат про велику перемогу над італійцями. Згідно з цим комунікатом, абісинські війська заняли почвірну лінію італійських укріплень. На побоевищі згинуло, мовляв, 36 італійських старшин і 700 вояків та 2.000 тузенців, що боролись по італійському боці. Місця, де йшов бій, комунікат не подає.

Підступ сина раса Гаґоса.

КАІРО, 2. 4. ПАТ. Єгипетська преса повідомляє, що один із синів раса Гагоса з відділом 300 абісинців піддався італійцям. Опісля виявилося, що це був лише підступ. За кілька днів Гагос із своїми людьми пішов наступом на італійський табор, спалив міст на ріці Такзе, взяв до неволі кількох італійських старшин, забрав кілька скорострілів і вернувся до своїх.

Для полекшення акції раса Гагоса абісинські війська виконали тодіж диверсійний напад на сусіднього відтинку.

Вистава шкільних праць у Львові.

Виставі шкільних праць учнів з французької і німецької мови отворена в жіи. гімназії ім. Кор. Ядвіги у Львові (вул. Потоцького) у двох відділах. Маємо там зошити, оповістки та пропагандові листки, що свідчать про суспільно-громадянське життя молоді; маємо там численні ілюстрації до поодиноких читанок шкільної обов'язкової і позаобов'язкової праці; маємо спроби учнівських перекладів з німецької мови на польську й українську; маємо спроби учнівського драматизування кращих читанок; є краєвидні й етнографічні вирізки, географічні мапи, граматичні таблиці, мовні правила, ключі вправи; також моделярство пристосоване як засіб до полекшення чужої мови. Зі повідомлені були також деякими нотатки, вірників, власних словничків, одначе ми їх на салях не бачили.

Насуваються деякі сумніви, а саме: чи ті всі численні ілюстрації й моделяції, що вимагають великого накладу часу, причиняються дійсно до облекшення навчання; одначе певно, що вони причиняються до утривалення слів та до розумової розбудови чужомовного словництва.

Вистава ця, як перший почин актуалізованого навчання чужих мов, заслуговує на повне признання і її варто оглянути. Одначе коли мова би шкільна молодь світи оглядати виставу, тоді треба би ті всі стоси ілюстрацій та матеріялів якось наглядно упорядкувати; подібні змістом ілюстрації зіставити побіч себе; різні повимагати зі стосів та порозвішувати й порозкладати так, щоб кожна сама про себе впадала в очі; безпартісні усунути; ми бачили таку з написом: **Padelboot (?)**, а під цим другий напис **„Obsternte"** — оба написи стояли в простій суперечности зі собою, а сама ілюстрація лиш частинно відносилася до збору овочів. Коли молодь має зі завдження вистави дійсно скористати, тоді на виставі не повинен зіставитися хаос, який ми бачили 1. ц. м.

Д-р Л. В.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в Адміи. „Діла": дир. Ярослав Колтунюк 5 зол., Михайло Білик 3 зол.

— **Повідомляємо громадянство,** що карти вступу на свято Софії Русової, яке улаштовує „Тов. Укр. Захоронка" і „Рідна Школа" дня 7. квітня можна дістати в крамниці Народ. Мистецтва, вул. Костюшки. 1832

— **Овочевий страган** кн. Богачевського вже знов чинний і поручає смачні і здорові овочі. Ріг Ринку, напроти цукорні Міхотка. 1820

— **Яка буде цього року весна?** Весна цього року незвичайно вчасна. Заповідається гаряча й тепла. Тому управа жнаця в Черчі відкриває сезон уже 1-го травня. Найкраще їхати на лікування весною: найвигідніше тоді купатись і найдешевше утримання. 1830

— **Відгуки першоквітневих жартів.** Те, що сказав наш малий фейлетоніст у вчорашнім фейлетоні „Веселий день", справдилось. Багато осіб не всилі відрізнити жартів від правди і навіть сьогодні, після вчорашнього малого фейлетону, питаються, чи вся новинка п. з. „Нарешті" таки вигадана. На просьбу деяких осіб, згаданих у цій новинці, подаємо до відома, що вся вона — тільки 1-квітневий жарт і не можна з неї робити ніяких поважних висновків.

— **Засідання фільольогічної секції НТШ** відбудеться в суботу, дня 4. квітня 1936. р. в бібліотечній кімнаті в 18. год.; порядок дня: докінчення справ попереднього засідання.

— **Засідання Комісії національної економіки, соціольогії й статистики при Історичній Секції НТШ** відбудеться в понеділок, дня 6. квітня ц. р. в год. 7-ій вечором у Бібліотеці НТШ.

— **Сьогодні в пятницю 3-го квітня перша вистава „Дитячих опер"** в театрі Ріжнородностей в імпрезі „Рідної Школи". Початок в год. 3.30 попол. В операх „Червона Шапочка" і „Лисичка Котик і Півник" — беруть участь молоді, многообіцяючі співочі сили. Повторення вистав відбудеться: в суботу 4-го і в неділю 5. квітня в тій самій порі і в тій самій салі театру Ріжнородностей. Хто не мав досі змоги набути білєтів вступу — то може набути їх ще в пятницю і суботу в год. 3-ій в касі театру Ріжнородностей.

— **Репрезентаційна вистава еспанської графіки** в салях польського Т-ва прихильників мистецтва у Львові (Промисловий музей, вул. Дідушицьких 1) викликала велике зацікавлення широких кол прихильників справжнього мистецтва. Вистава отворена щодень від год. 10 до 15 попол.

— **Академічні Вечорі в Дрогобичі і Яворові.** В неділю 5. квітня ц. р. в год. 18. відбудеться в Дрогобичі з виходом Богосл. Наук. Т-ва у Львові виклад п. н. „Католицизм і націоналізм". Предлегент о. д-р М. Конрад. Того самого дня і в тій самій годині відбудеться також виклад у Яворові п. н. „Надприродні явища у Насті Волошин". Предлегент о. д-р Г. Костельник.

— **Не продають українцям землі.** Наслідком банкрутства польських дідичів у Сх. Галичині ведеться парцеляція більшої земельної власности. В селі Телячім пов. Підгайці селяни українці звернулися до Земельного Уряду у Львові з проханням, щоби позволив їм набувати при парцеляції землю. Земельний уряд відповів, що вони не мають права купувати землі на парцеляції, бо не служили в польському війську. Подібні факти були в повітах Тернопіль, Борщів і инших.

— **Сконфіскували Гоголя в Коломиї.** Підчас ревізії в мешканні п. С. Кузьми в Коломиї заброшено повість Гоголя „Тарас Бульба" в українському перекладі. Коломийський прокуратор рішив сконфіскувати цю книжку, добачуючи в ній зневагу польського народу й підбурювання против Польщі. Справа знайшлася на днях на вокзалі окружного суду в Коломиї, який затвердив конфіскату небезпечних місць у повісті. Проти цього присуду оборона внесла відклик до апеляційного суду. Дивна річ, що повість „Тарас Бульба" появлялась у нас без цензури?

— **Кредити на розбудову міст.** Із Фонду праці придільно такі кредити для міст: Львів дістане на розбудову каналізації 300.000 зол., на дорогові роботи 170.000 зол., на регуляцію Полтви 50.000 зол., на розбудову трамвайових ліній зурної перешкоди уже в кількох виданнях по 160.000 зол., Т-во боротьби з туберкульозою в ред і по війні, і щойно тепер, коли зацікавився нею ввесь світ, бо вирнула навіть в чужинних операх і кінах, коломийський суд рішив її сконфіскувати. Що скаже на це львівська опера Голоску 15.000 зол., на будову бараків для бездомних 15.000 зол. Поодинокі міста львівського воєвідства одержали: Перемишль на розбудову каналізації 175.000 зол., на дорогові роботи 40.000 зол.; Сокаль на дорогові роботи 20.000 зол.; Самбір на дорогові роботи 25.000 зол.; Дрогобич на дорогові роботи 35.000 зол., Борислав на розбудову каналізації 50.000 зол., на будову доріг 120.000 зол. і на будову торговиці 15.000 зол.; Сянік на будову водотягів 100.000 зол.; Рихтя на розбудову каналізації 90.000 зол.

— **Віддавати нелегальну зброю.** Станиславівський воєвода Старжинський оголосив поклик до всіх, хто на терені воєвідства має нелегально пальну зброю та муніцію, щоби зложили її добровільно до 15. ц. м. у міських і громадських урядах або у солтисів громад. Після 15. квітня будуть переведені ревізії осіб, мешкань та будинків і в кого знайдуть зброю, того потягнуть до строгої відповідальности.

— **Кредити на воєвідські публичні роботи.** Міністерство праці і суспільної опіки призначило на сезонові публичні роботи із кредитів фонду праці в загальній сумі 46 міліонів зол.: 9 мі-

ліонів на акцію затруднення безробітної молоді; 5 міл. на мешканеве будівництво для товариства робітничих осель, 600 тисяч на регіональні плани та студії. Решту 31.400.000 зол. розділено між поодинокі воєвідства, м. ін. для львівського воєвідства 1.450.000 зол., станиславівського 580.000 зол., тернопільського 560.000 зол., волинського 720.000 зол. Міністерство праці звеліло всім воєвідствам розпочати негайно роботи.

— **Кров'ява хроніка.** Господар Петро Арендач виступив з процесом проти Антона Пшибильського в Стрию (Долішні Лани), від якого домагається 20.000 зол., мовлячи, що ще за часів війни оба знайшли укритий скарб у золотих монетах. Пшибильський взяв цей скарб у переховання, частину виплатив, а більшу частину сховав і не хоче своєму спільникові нічого більше дати. — Урядовець судової прокуратури в Н. Санчі, 35-літній Тадей Янішький, посперечавшись зі своєю жінкою, застрілив її з револьвера. — В Тернополі арештовано почтового підурядовця Слоника, що здефравдував коло 40 тисяч зол., які вибирав із грошевих листів. — На дорозі із Стрілиськ до Грусятич пов. Бібрка напав Михайло Вишиванний на 70-літню Розалію Перетятко і зрабував їй 10 доларів. Його арештовано. — На дорозі між Козиною і Єзуполем два замасковані напасники ограбили Михайла Тихонюка та його жінку, відбираючи їм гроші. — В Тужилові пов. Калуш згорів громадський дім, в якому згинув якийсь волоцюга, що там ночував. — До Сяну під Перемишлем кинулася молода дівчина, як показалось, безробітна манікірисгка зі Львова, що приїхала до Перемишля шукати посади. Дівчину вирятували і відставили до шпиталю. — В Желехові Вел. пов. Камінка Стр. обікрали злодії церкву, забравши позолочувану чашу і літургічні ризи. Тої самої ночі зломилися теж до місцевої кооперативи, але не взяли нічого.

— **Велика пожежа.** В Млаковичах пов. Городок Яг. згоріло в ночі на 1. ц. м. 10 хат, 10 стаєн і 9 стоділ. Шкоду обчислюють на поверх 10 тисяч зол.

— **Арештування комуністів у Станиславові.** Слідча влада перевела в Станиславові масові ревізії у відомих комуністичних діячів і придержала 20 осіб. У дальших 13 осіб зревідовано мешкання. Повітове староство наслідком стверджения комуністичної діяльности закрило т-во „Пшебуй" та опечатало його домівку.

Небувала нагода у Фірми А. Віттельс, Львів, Рутовського 7. Просимо вступити й оглянути студентські приписові плащі, дитячі плащики і хлопячі одяги за безцінь. Продаємо за готівку, зате ціни фактично низькі. 14/113

— **Сміла втеча вязня.** Як повідомляють із Ковля, знаний бандит рецидивіст, засуджений на 7 літ вязниці, коли відводили його із судової салі до келії, сіпнувши сильно рукою, вирвав кайдани, якими був прикований до співтоварища, і втік на найбільше рухливій вулиці. Досі не вдалося його відшукати.

— **Шкідливі фільми.** Компетентні чинники у Варшаві звернули увагу польських фільмових продуцентів, щоб не випускали образів на російських мотивах, де люди виступають в російських одностроях, бо такі фільми мають шкідливий вплив на видців. Рішено також недопускати заграничних фільм з гангстерським змістом, тому що такі фільми впливають некорисно на психіку неосвідомлених елементів і причиняються до зросту злочинности. Признають також імпорт несамовитих фільм, що впливають відемно на психіку і нервову систему публики.

— **Спортовий гимн.** В державнім уряді фізичного виховання у Варшаві створено музичний комітет, що має устійнити умовини музичного конкурсу на спортовий гимн і марш. Не можна би українцям подумати про щось подібне?

— **З Польщі.** Варшавський апеляційний суд затвердив присуд, яким засуджено на 6 місяців вязниці кс. Йосифа Котовіцького, який вдарив в ухо учня за неморальне поведення і спричинив хоробу хлопця. — У познанському суді Стефан Гоньчинський, засуджений за крадіж на 2 роки вязниці, добув ніж і кликнувши: „я невинен", пробився в серце. — Біля Познання впав військовий літак, причому пільот легко потовкся.

— **Географія совітської Росії.** Совітська академія наук приготовляє географію Совітської Росії в 28 томах. Видавництво буде мати спеціяльний характер і буде скінчене впродовж чотирьох років.

— **Міжнародній зїзд безбожників** відбудеться в часі Великодних свят у Празі. На зїзд запрошено також представників совітських безбожників, які запрошення прийняли й обіцяли прислати численну делегацію.

— **Нелегальний транспорт.** Австрійська влада придержала на чехословацькій границі вантажний самохід, на якому находилося 70 тисяч примірників соціялістичного органу „Арбайтерцайтунг", що виходить у моравському Берні. Як відомо, „Арбайтерцайтунг" вистулає гостро проти австрійського уряду. Арештовано теж чотирьох конвоентів цього транспорту.

— **Міліон людоїдів на світі.** Відомий антрополог д-р Амерсвіль з Едінбурга видав брошуру, в якій стверджує, що тепер живе на світі міліон людей, які постійно, правильно або принагідно їдять людське мясо. Підчас своїх подорожей по світі він особисто переконався, що люди в нинішніх часах є присмаком для деяких людських племен. Найбільше випадків людоїдства він стверднв у середущій Африці та на островах на північ і захід від Австралії.

— **Німецькі часописи заборонені в Чехословаччині.** Чехословацький уряд оголосив спис 128 німецьких часописів, заборонених у Чехословаччині. У спису є низка великих щоденників, політичних журналів, гумористичних часописів, радієвих оглядів та кілька фахових часописів.

— **Св. Письмо по циганськи.** У Празі має появитися на днях перший зшиток перекладу св. Письма на циганську мову. Перекладу підявся фільольог С. Ман, лектор англійської мови берненського університету, один з небагатьох знавців циганів та їхньої мови. Переклад має подвійну ціль: поперше утревалити на письмі одну з найцікавіших мов, споріднену зі санскритом і індійськими мовами, а подруге прислужитися самим циганам, що не мають досі ніякої літератури у своїй мові. Більшість циган, що живуть у Чехословаччині числом 26 тисяч (головно на Словаччині), є католиками.

— **Навернув на християнство 10.000 поган.** До Льондону приїхав місіонар Алістер Сміт, що провів 45 літ серед диких племен Африки. В 1891 р. вислали його до південної Африки навертати на християнську віру поганське плем'я негрів. Останніх 30 літ він жив постійно серед зулюсів і з наражением життя виконував свою місію. Часто попадав у руки канібалів, але все вмів вийти цідо з небезпеки. За той час удалось йому приєднати 10.000 зулюсів до християнства та взагалі до европейської культури.

— **Жінки пасторами в Норвегії.** Норвеський парлямент ухвалив проект закону, що надає жінкам право виконувати всі адміністраційні обовязки нарівні з мужчинами. В дискусії деякі посли зазначували, що іменування жінок священниками вразило би релігійні почування населення. Одначе міністер справедливости відповів, що рад буде у виїмкових випадках надіяти жінки функціями пасторів.

— **Смертна пощоччина жінки.** Незвичайна подія сталася в одному німецькому містечку біля Марбурґа. 55-літній різьбар Ґрегор Дракслер посварився з фабричною робітницею Анною Вебер, яка, доведена до крайности, вдарила його двічі в лице. На велике здивування очевидців тієї сцени Дракслер, почуваючись беззоронним, обернувся і не мовлячи ні слова, пішов додому. По дорові він захитався і впав на землю. Покликали лікаря, але він не міг уже нічого вдіяти. Дракслер помер серед страшних судорогів. Обдукція виявила, що від сильних ударів жіночої руки йому тріс череп. Енергійну Анну Вебер арештували.

— **Рікні вістки.** Румунська фільмова цензура заборонила висвітлювати фільми, в яких виступають гангстери. — У Тсінан-фу вбили губернатора китайської провінції Шантунтан-фу-гу. — В Нанкіні згорів підчас осідання чотиромоторовий пасажирський китайський літак, причому залога згинула, а пасажири врятувалися.

— **Музей „Бойківщина"** в Самборі мав від 1. січня до 31. березня ц. р. 94 каталогові числа приросту до ч. 4.090 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археольогія 59, етнографія 110, портрети 1, банкноти 4, печатки 1, різьба церковна 3, старі памятки 1. Архів і бібліотека: книжки 92, стародруки 1, документи з часів світової війни 3, часописи 632, афіші 8, кліші 9. Жертводавцями були: о. Вонь Л., Височанський І., Городиський І., Дорожовець П., проф. Дахнівський Д., Іжицька М. з Белеїв, проф. Кубійович В., д-р Кобільник В., Кноллер І., Кінасевич Я., Лаврів Р., Максимяк Л., Мищишин П., др Максимчук І., Томаток Б., „Товариство Наукове", Львів, Федорович І., о. Чижович С. Спеціяльно складає Управа Музею „Бойківщина" щиру подяку о. Білинському Петрові (Матьків) за збірку пригарних модечів, Вп. П. Проф. Дрові Домбковському П. за дар цінних книжок для нашої бібліотеки та Вп. Радн. Стефановичеві М. за кільканадцять цінних книжок.
— **Управа Музею „Бойківщина". Самбір, вул. Тиха ч. 1.**

Ціни від 0.40 — 2.60

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": *„ОБВИНУВАЧУЮ ТЕБЕ, МАМО!"*

Фільма зроблена на підставі відомого ще передвоєнного твору франц. письменника Леона Франів п. з. „Дитячий Захист". Заголовок фільми може лякати неодного; й зміст не такий принадливий, не такий театральний. Бачимо історію двох нещасливих осіб на тлі цілої громади бідних, збитурканих дітей, яких батьки мусять необувати на пів дня з дому, відсилаючи їх до захисту. До цієї виховної установи зголошується на служницю дипльомована вчителька, без засобів до життя, не маючи змоги чекати на посаду. Вона так прив'язується до чужих дітей ,так уміє відгадувати їх духові та фізичні потреби, що заступає неодному з них маму. Є тут теж одна 9-літня дівчинка — донька легкодушної пяхи. Вечорі, які вона проводить з мамою в нічному шинку, серед найгіршого товариства, залишають їй болючі спомини. Потребу сильного почування переносить вона на свою опікунку-служащу з захисту. Коли й опікунка схоче й залишити саму, після того, як покинула її мама, вона переживе знову трагічну хвилину.

Вся фільма складена з нізких психольогічних моментів; бувають і смішні сцени — не для молоді. 9-літня Полета Елімбер ,що грає першорядну ролю, майже не робить вражіння дитини своїми очима, в яких відбивається страх передучасного усвідомлення. Головну ролю грає досі невідома нам артистка з подивугідною ніжністю. Фільма неперечима. Не дивно, що діставала вона 16 нагород у різних краях Европи та Америки.

ДИВОГЛЯДИ.

ЦІЛУНОК НА СУДОВІЙ САЛІ І В НАУЦІ.

Перед цивільним судом у Парижі відбувається цими днями процес подруґів Бельжанів у розводовій справі. Жінка домагається розводу, обвинуваченчи свого чоловіка в тім, що він від двох літ, від часу, як оженився, ще не поцілував її віразу. Вона любить свого чоловіка, але його поведінка нищить подруже щастя. Чоловік відповів устами свого адвоката, що він від наймолодших літ не любить цілуватись.

У звязку з тією історією можна навести свіжі досліди одного американського психольога Мея Кліва, який діявся в радіо із своїми слухачами висліданнь анкети на тему: „Чому дівчата, коли цілуються, заплющують очі?" На 100 дівчат 72 підчас цілунку мали заплющені очі. Тільки три відкрили одно око, а другим дивились здивовано на мужчину; тоді це друге око розширялось. 4 дівчата заплющили очі вже підчас цілунку. Лише 21 з них мали відкриті очі весь час. Психольог поцікавився причінами цього явища і дав на це таку відповідь: 72 дівчат заплющило очі тому, що мужчина, який цілував їх не був такий гарний, як вони собі це уявляли, коли заплющували очі, мріяли. Ті, що відкривали очі, робили це під впливом вусів ,які їх кололи або здивовані несподіваним для них цілунком.

ГРА В КАРТИ ПІД ХМАРАМИ.

Шулери з Лос Анджельос найшли спосіб, як обійти поліційний закон, що не дозволяє на азартну гру. Вони автінтували кімнату до гри в літаку, куди всідали гості, які мали охоту грати. Поліція знала про цей літак, але не могла грачів зловити, щоб перевірити, яку гру вони грають. Одного дня, коли літак сів, поліція найшла там докази, що йшла азартна гра і літак сконфіскували.

Спорт.

ЗМАГАННЯ ВІДБИВАНКИ

В суботу 4. і в неділю 5. ц. м. уладжує У. С. С. щодалі змагання у відбиванці. Мали не бути кревні змагання, але вподі дружини з краю не згодилась. Тому дівчата у них участь по 4 кількані дів. і муж. дружини Львівщини: жінки — Плай, Сокіл-Батько, Стріла і Дніпро (Винники), мужчини — Сокіл-Батько, Сокіл IV, Плай і Чорнн. Вони дають запоруку гри на високім рівні, повної емоційних моментів.

Змагання ві відбудуться у Спортовій Галі при вул. Яблоновських (поміч плавальні) від год. 15. до 18 на двох грищах рівночасно. Ціни вступу від 30 сот.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Улас Самчук: **ВІДНАЙДЕНИЙ РАЙ.** Львів 1936. Бібліотека „Діло" ч. 1. Стор. 168, 8°. Вінета Павла Кожуха.

M. M.: **Z.S.S.R. RZECZYWISTOŚĆ.** Warszawa 1936. Wydawnictwo Kwartalnika „Wschód". Str. 79, 8°.

ЖУРНАЛИ:

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ. Львів, квітень 1936, ч. 4. Зміст: Ф. Невестюк: У Севастополі; Ярослав Шромченко: Ще про однострій української морської піхоти в рр. 1917-20; Ю. Е. О.: Великодній спомин із 1915 р.; полк. В. Євтимович: До історії кам'янецької спільної юнацької школи; І. Іваниць: Великодня „Бомба"; Інж. М. Сидлан: Шлях І-го Галицького Корпусу в поході на Київ; Д-р Мих. Антонович: Нові дні вістки про Коліївщину; Мих. Островерха: У московському полоні; Тришатьбіти та „фарізеї"; Теодор Мартчак: На переломі; Бібліографія.

Листування Адміністрації.

Чорний Крук. Інтервенція потрібна на суботу 4. ц. м. пополудні. З огляду на передсвяточний тиждень вінчіть свою поїздку і вертайтесь!

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати почтовими марками.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

СУДОВА ВИШНЯ:

3. IV. Інвалідн.

В цім році Великдень святкуватиме Театр у Яворові.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 3. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Субота, 4. IV. год. 3. веч. Аб. 12. „Баль у Савою". Ціни найнижчі.

Неділя, 5. IV. год. 3.30 пол. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою"; год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Понеділок, 6. IV. год. 8. веч. Аб. 13. „Пан отець Марко".

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"

АТЛЯНТІК: „Кенігсмарк".

ВАНДА: „Нана", „Погоня за місяцем".

ГРАЖИНА: „Цісарсько-королівський вальс".

КАСІНО: „Каліенте, місто кохання".

КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Мілано", ревія: „Ціни нижче, програма вище".

КОПЕРНИК: „Чорні очі".

МАРУСЕНЬКА: „Чорні очі".

МІРАЖ: „Чортова спокуса" з Джозе Мохіком, „Зміна сердець" з Джанетою Гейнор і Чарлзом Фарелем.

МУЗА: „Дім ч. 36".

ПАКС: „Голгота".

ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".

ПАН: „Марія Башкірцева" із Секе Сабаном.

РАЙ: „Їх Ексцеленція шофер".

СВІТ: „Баль у Савою" та гротеска з Мікі Маус.

СТИЛЕВЕ: „Бурлака з над Волги" і ревія.

ТОН: „Борюся за життя" Павло Муні.

УТІХА: „Полуна" з Дольорес дель Ріо та ревія.

ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник"

ФОТОПЛАСТІКОН.

(вул. Марійська 5.)

Нюйорк.

Закордонне радіо.

Пятниця, 3. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Музика, 14.00 Сп. ресіталь Люїзи Геранні (кольор. сопр.), 15.20 Концерт для молоді, 17.50 Солісти — альт, тенор, бас, 19.15 „Самсон і Даліла" оп. Сен Санса, **Прага** (470,2) 15.00 Легка музика, 17.15 Симфон. квартет, 19.20 Нар. пісні, 22.20 Форт. ресіталь, **Париж** (2648) 15.15 Розр. концерт, 21.15 Сніх, 21.45 „Фридерика" оперетка Легара, **Білгород** (437,3) 16.00 Форт. ресіталь, 18.30 Пісні, 19.50 Популярні пісеньки, **Берлін** (356,7) 16.30 Легка й вес. музика, 20.10 Музика (орх.), 20.45 Концерт присв. творчості Брамса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.10 Форт. грія 22.30 Музика — варіації на 4 флєти, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 22.30 Німецькі пісні, **Нойзідер-Генісен** сопр., **Будапешт** (549,5) 17.40 Сольо на тирогато, 18.00 Татарські пісні, 19.00 Популярні нар. пісні з супр. цит. орх., 20.15 Концерт., **Мілано** (368,6) 11.30, 13.35 Легка музика, 21.15 Джез. музика, **Рим** (420,8) 20.30 Концерт орх., 22.00 Орг. музика.

Субота, 4. квітня 1936.

Відень (506,8) 19.20 „Віденки" оп. Легара, 22.00 Концерт, **Братислава** (298,8) 19.15 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470,2) 19.15 Сольо на вельофоні й тубафоні, **Париж** (1648) 17.00 Концерт, 21.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 18.30 Пісеньки, 20.00 Легка музика, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 19.00 Вес. радіопєса з муз., 22.30 „Кінець діло хвалить" вес. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.00 Музика, **Лайпціг** (382,2) 19.10 Секстет на дві скр., альтівка й віольончель, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 15.15 Солісти, 19.15 „Трубадур" оп. Верді, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музику, 17.30 Сальон. музики, 20.45 Концерт, 22.30 Цит. музика, **Мілано** (368,6) 13.10 Пісеньки, 20.35 „Ідя Габаро", „Сестра Анджеліка", „Джанні Скікі" оп. Пучіні, **Рим** (420,8) 13.15 Пісеньки, 19.20 Легка музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 3. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шк. авд.: Як сніжинка перемінилася в капю води, з муз. ілюстрацією, 12.40 Р. Вагнер і Маскані з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальон. квартету, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для студентів: Природа в квітні, 17.00 Північно-східні землі, 17.15 Хвилина поезії: Нові поезії Кая. Вежинського, 17.20 Нар. пісні, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Слідами Яносіка, 18.20 Програмова скринька, 18.40 Хвилина зах. земель, 18.45 Сп. ресіталь Ірини Цвінтинської в супр. форт., 19.00 „Барди вулиці", 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Симф. концерт; у перерві ок. год. 20.20 Веч. денник, із сучасної Польщі, 22.30 Техн. скринька, 22.50 Танкова музика з гр. пл.

Субота, 4. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт напер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань із гр. пл., 14.30 Сальонова музика з гр. пл., 15.00 Сине волосся, легенда, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт орх., 16.05 Лекція фр. мови, 16.15 Веселя авдиція для дітей: „Катруся й Маруся в цирку", 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Упосліджена провінція, 18.00 Пісні вик. Е. Плонський (баритон) у супр. форт., 18.25 Муз. мініятури, **смичк. квартет, М. Рак І. скр., Л. Сак ІІ. скр., М. Лобачевський** альтівка, П. Пшенічка віольончель, прогр.: В. Барвінський: Шість мініятур, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Із різних країн — форт. твори, 19.00 Гуцульська панорама, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Легка музика, спів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Шевченків образок, 21.00 Чеястохова, 21.30 Віденська забава, 22.00 Сон на виставі образів — авд. на осн. „Образків з виставн" Мод. Мусоргського, 23.05 Легка сальонова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30,75.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.85, 90.03, 89.67, Голяндія 360.75, 361.47, 360.03, Лондон 26.31, 26.38, 26.24, Нью Йорк 5.30 і 5/8, 5.32 і 1/8, 5.29 і 5/8. Нью Йорк кабель 5.31, 5.32 і 1/4, 5.29 і 3/4, Осло 132.15, 132.48, 131.82, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.96, 22.00, 21.92, Швайцарія 173.05, 173.39, 172.71.

Гарні й дешеві книжки

Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Д-р Василь Маковський: **Гмінд**	2.00 зол.	2.50
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя І.—ІІ.**	2·80 „	0·50
Мих. Галущинський: **З Українськими Січ. Стрільцями**	1·90 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина І. ІІ. ІІІ.**	4·50 „	0·50
Окрема частина по зол 1·50		
Ірина Вільде: **Химерне серце**	1·50 „	0·30
Василь Софронів: **Липнева отрута**	1·40 „	0·30
Ст. Левинський: **З японського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буреверхи,** переклав М. Рудницький	(в черпанє)	
Проспер Меріме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	0·95 „	0·25
Альфонс Доде: **Маціцький,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·50 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	1·00 „	0·30
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0·80 „	0·15
Гордій Брасюк: **Безпутні**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжна Репніна**	0·80 „	0·15
Михайло Возняк: **Белей і Коннський**	0·50 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці

„Діло", Львів, Ринок 10

та у всіх книгарнях.

Папери: 5-прц. конверсійна поз. 59.75, 5-прц. залізнична позичка 55.75, 6-орц. долярова позичка 73.00, 4-прц. долярова поз. 49,75, 48.50, 7-прц. стабілізаційна 62.00, дрібні 62.88.

Акцій: Банк Польський 95.00, 95.75. Ліліпон 9.10.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 2-го квітня п. р. кооперативам платив за:

	львівсько Львів.
1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового враз з бочковим опакуванням	2·60 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням платить дефінітивну ціну	2·65 „
1 л. молока	0·15 „
1 шт. яєць	2.35 „

Тенденція на масло і молоко вдержана, на яйця слаба, на сметану вичікуюча.

Маслосоюз повідомляє, що від 2. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1.10 зол
Курки товсті з острогами І. кл.	1.00 „
Індики товсті І. кл.	1.15 „
Індички товсті І. кл.	1.25 „
Пантарки товсті І. кл.	1.25 „
Качки товщені І. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних достанців.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПРОДАВЦІВ (ЧИНЬ) з обувної бранжі має виїзд до воєвідського міста шукає поважне підприємство. Рефлектуємо тільки на молоді сили. Оферти з поданням вимагання платні та з залученням фотографії, спрямувати під „Котовщі" до Адміністрації. 1833

РІЖНІ

ВИОКАТИ, меблеві покриття, накидки, обруси, декорації кімнат, найдешевше ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 1816 1—4

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, дообрі РАДІОПРИЙМАЧІ, грам. кружки, стальні ЕЛЯМПИ, знижені БАТЕРІЇ і пр. поручають Інж. БОГАЧЕВСЬКИЙ і Інж. МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1, тел. 116-48. 1819 1—8

ОЩАДЖУЄ, хто купує в „ЕЛЄКТРОРАДІО" Львів, Личаківська 43. Найдешевше джерело закупу радієвих приладів, голосників, ощадностевих жарівок, ламп, лямпок і електротехнічних матеріялів. 1782 2—9

ОГОЛОШЕННЯ.

КОРИСНА ПРОДАЖА

всілякого роду **билин** (зимових рослин), **рослин і кущів до прикраси** в Огород. Заведенню в Блюдниках.

:-: ЦІНИ НЕБУВАЛО НИЗЬКІ.

Продажа:

Львів, пл. Галицька 10,

палата Бесядецьких.

НА СВЯТА!

НАЙЛІПШІ МЕДИ постачає філія тернопільської медоситні

„ПОДОЛІЯ" ЛЬВІВ, КОСТЕЛЬНА 8

побіч площі Стрілецької.

На складі також НАЙЛІПШІ В И Н А. 1918 Тел. 287-59. 1—5

НА СВЯТА

добрі вудженини

поручає

Михайло Нановський

1831 ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 72. 1—3

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·60

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07
слова товстим друком подвійно.	

Остання сторінка 1/1	зол.	480.—
„ „ 1/2	„	250.—
„ „ 1/4	„	130.—
„ „ 1/8	„	70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 76 (14.324). Львів, субота 4. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеґрам: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Гострий тон анґльо-німецьких розмов.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Преса подає ось які подробиці про **вчорашні переговори Рібентропа з Іденом та сером Вансітартом. Іден домагався, щоб Німеччина зобовязалася не фортифікувати Надренії за час переговорів, Рібентроп рішуче відмовив.** Крім того він **гостро скритикував брит. уряд** за те, що він допустив **до негайних нарад ґен. штабів.** Коли — мовляв — дійде до порозуміння над пактом взаїмної допомоги, німецькому ґен. штабові важко буде пристосуватися до деяких рішень, принятих ген. штабами Франції, Бельгії та В. Британії. Іден відповів, що **Німеччина, яка самовільно зломала льокарненський пакт, не має права обмежувати свободи ділання інших сигнатарів того пакту.**

РІБЕНТРОП НЕ ХОЧЕ ГОВОРИТИ ПРО КОЛЬОНІЇ.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Опісля сер Вансітарт запитав: 1) чи Німеччина готова не скріплювати в Надренії підчас переговорів лише регулярної армії, чи також піввійськових „ударних відділів"; 2) чи зі східними та південними сусідами підписалаб такий самий пакт як зі західними; 3) як точно виглядають кольоніяльні ревіндикації Німеччини, коли їх підійме, чи домагається безпосереднього володіння кольоніями, чи вдоволиться мандатами. Рібентроп відповів, що він не уповноважнений відповідати на ці питання; опісля розмовляв телефонічно з Гітлером.

АНҐЛІЙЦІ ПРО НІМЕЦЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Райтер ось як характеризує становище тутешніх кругів до ньм. пропозицій: У них слід виріжнити відповідь на „білу книгу" та мировий пакт. Перша частина **приносить розчарування, бо відкидає пропозиції „білої книги", тому не може розвіяти побоювань** Франції та Бельгії. **Плян мира слід розглянути дбайливо і точно.**

ЯК БРИТ. УРЯД РОЗУМІЄ НАРАДИ ГЕН. ШТАБІВ?

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Мін. Іден зверне увагу Франції та Бельгії, що наради ґен. штабів мають мати **виключно технічний характер. Вони не можуть збільшувати політич. зобовязань В. Британії ані вязати її дотично організації оборони.** Французький амбасадор — як довідується Райтер — запевнив Ідена, що **франц. уряд прийме ці умовини.**

БРИТИЙСЬКІ ҐАРАНТІЙНІ ЛИСТИ.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Мін. Іден доручив амбасадорам французькому та бельґійському ґарантійні листи брит. уряду. Вони відповідають проектові з „білої книги", лише що нема у них згадки про Італію. Про наради ген. штабів згадано, що не потягають вони за собою нових зобовязань політичного характеру ані дотично організації армій.

ІТАЛІЯ СУПРОТИ ГІТЛЄРОВИХ ПРОПОЗИЦИЙ.

РИМ, 3. 4. ПАТ. З огляду на санкції, італ. уряд заховує повну резерву до першої частини ньм. відповіди (дотично нарушення Льокарна). Зате пропозиції другої частини уважає гідними уваги.

Перед крізою британського уряду?

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Прем. Болдуін заявив вчора в палаті громад що в понеділок уряд поставить питання довіря з огляду на те, що на передвчорашньому голосуванні лише меншина висловилася за ним.

НОВА НЕВДАЧА.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Вчора уряд знову зазнав поразки — тим разом у палаті льордів, яка 33 голосами проти 9-ох ухвалила проект закону про обезпечення рільничих робітників від безробіття, що його уряд поборював.

КОРОНАЦІЯ БРИТИЙСЬКОГО КОРОЛЯ.

ЛЬОНДОН, 3. 4. ПАТ. Прем. Болдуін повідомив, що Едварда VIII. коронуватимуть в травні 1937 р.

АБІСИНСЬКІ ДОМАҐАННЯ.

АБІСИНСЬКІ ДОМАҐАННЯ.

ПАРИЖ, 3. 4. ПАТ. Абісинський посол у Парижі вислав до секретаріяту Ліги Націй ноту, у якій домагається: 1) фінансової підмоги, 2) знесення всіх перешкод у постачанні зброї до Абісинії, 3) скріплення і розширення санкцій, 4) інтервенції, що поклалаб край нищенню цивільного населення.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТІ.

РИМ, 3. 4. ПАТ. Італ. воєнний комунікат стверджує, що на півн. фронті абісинці відступають, а італійські війська, зокрема авіятрині, їх переслідують. Третя бригада получилася з кольоною, що заняла Ґарар — тепер реорґанізується. На сомалійському фронті без змін

ТАКИ НЕМА АБІСИНСЬКО-ІТАЛІЙСЬКИХ ПЕРЕҐОВОРІВ.

АДІС АБЕБА, 3. 4. ПАТ. Комунікат абісинського уряду найбільше рішучо заперечує поголоски про безпосередні переговори з Італією; походять вони з італійських джерел.

РИМ, 3. 4. ПАТ. Міродатні круги заперечують чутки, буцімто негус вислав до італійського командування парляментаристів для переговорів над завішенням зброї.

ІТАЛІЯ НЕ НАРУШИТЬ БРИТ. ІНТЕРЕСІВ У АБІСИНІЇ.

РИМ, 3. 4. ПАТ. З огляду на заняття Гондару італ. міродатні круги заявляють, що уважають обовязуючою заяву Мусоліні дотично пошани брит. інтересів у Абісинії, дарма, що італ. премієр зложив її ще перед санкціями.

ЄҐИПЕТ НЕ БОЇТЬСЯ ЗА ОЗЕРО ТАНА.

КАЇРО, 3. 4. ПАТ. Відповідаючи на запити єґипетський премієр заявив, що коли б італійці заняли озеро Тана не випливалаб з цього ніяка небезпека, бо єґипетські інтереси у цих сторонах можна забезпечити і дипльоматичним шляхом.

ДЕМЕНТІ.

РИМ, 3. 4. ПАТ. Тутешні позурядові круги заперечують чутки, буцімто франц. амб. де Шамбрен предложив італ. урядові своєрідний ультимат. Неправдивими називають також напр. умовини, під якими — як подала преса — італ. уряд згодився би виконати свої зобовязання як ручитель Льокарна.

Американський оптимізм.

НЮ-ЙОРК, 3. 4. ПАТ. Після повороту з льондонської морської конференції Норман Девіс висловив надію, що останній морський договір покладе кінець переговорам у збройнях. Сподівається, що після ліквідації африканської війни приступить до договору Італія, а трохи пізніше і Японія. На запит японських журналістів він відповів, що про обмеження фортифікацій на Тихому Океані у Льондоні не говорили.

Трудися і щади, а не зазнаєш біди!

каже українська приказка, тому складай свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

де крім звичайних відсотків зможеш дістати ще й премію за ощадність у висоті 25—100 зол.

ВИРОБИ КООП. „ПЛАСТ":
ДРІЖДЖЕВІ ПОРОШКИ
і ВАНІЛІНЕВИЙ ЦУКОР
користуються повним признанням тих, що їх фактично випробували. 1802 1-2

Чому Франція мусить переговорювати з Німеччиною?

Прага, квітень 1936.

„За десять днів, які минули від військової обсади Надренії Німеччиною, не зажила Европа нічого крім кількох промов французьких і анґлійських політиків. Прийдеться нам напевно дожити ще й того, що Ліга Націй осудить Гітлерів вчинок, як грубе нарушення версальського мира й льокарненського пакту. Бо щож іншого може зробити Ліга Націй, якщо не хоче просто брехати. Але й це не буде ще велике діло й нічого воно не направить. Перед роком було таке саме. Навіть дитина бачить, що Гітлер нарушив і версальський мир і льокарненський пакт. Але діяльність політиків починається саме аж за тим, що бачать й діти. Всі великі й важні дипльоматичні вчинки, всі ходи на майбутнє — є ще перед нами, а суть того, чого ще певно діждемося, можна висловити в одному реченні, що його хтось колись висказав з мелянхолійною іронією: політика це справа, яка безкомпромісово веде до опортунізму. І справді, колиб воно так не було, то ми повинні вже бачити, як французькі, бельґійські й анґлійські війська вмашерують до Надренії й викидають відти тих, які згідно з постановами Льокарна не мають там що робити. І це був би найпростіший спосіб розвязки надренського питання. Але якраз тому, що воно так не діється, мусимо очікувати, що з Німеччиною — так чи інакше — держави будуть переговорювати."

Так дослівно писав у пражській „Пржітомності" в 18. м. м. чільний чеський публіцист Перутка, наприкінці першої декади спору за зломання Льокарна. Від того часу прийшли нові події: скінчилася льондонська конференція, Німеччині поставили низку запитів (далеко не ультимативного характеру) і ось саме Німеччина на ті запити вже відповіла. Та все воно разом виправдує у цілій ширині виводи згаданого чеського публіциста, який доказував відразу, що нема для Европи іншого виходу, як тільки — переговорювати з Гітлером. Зараз після вмаршу німецьких військ до Надренії перед Европою стануло три можливости:

1. Безвідкладна військова протиакція, себто вмарш до Надренії. Але такий крок не був би в дійсності нічим іншим, як війною, а для цього не має ніхто відваги, бо ніхто не хоче правдоподібну майбутню війну замінювати певною теперішньою війною;

2. ані не вести війни, ані не переговорювати, а проголосити санкції проти Німеччини, себто розділити світ високими мурами офіціяльно фактично і формально перетворити світ у два воєнні табори і так жити побіч себе у без-

упішному страху. Але й це мусілоб в остаточному висліді довести до війни, бо такі два вороже табори не моглиб довго спокійно побіч себе існувати;

3. хоч з бодем, але проболтнути крок Німеччини, прийняти здійснення німецької рівноправности, як чогось, чого вже не можна припинити та переговорювати з Німеччиною про її мирові пропозиції. Очевидно треба бути приготованим на дві можливости: на ту, що Гітлер думає щиро, й на ту, що його пропозиції це лише підступ. Ніхто не може заглянути в душу Гітлера й ніхто не може нині передбачити до чого його примусять в майбутньому обставини; може бути, що будуть вони його змушувати до збереження мира, а може й бути, що будуть його пхати до війни. Треба бути розумно приготованим і на одну і на другу можливість.

Кожний, хто з самого титулу свого становища примушений політично думати, мусить відразу рішатись на одну з цих трьох можливостей. Іншого виходу для Европи не було і нема. Нема теж ніякого сенсу підбурювати світ проти Німеччини і не погоджуватися на вхід німецьких військ до Надренії. З першої можливости, з військової протизакцій, Франція й Англія вже зрезигнували. Дорога до господарських протинімецьких санкцій ніби формально ще існує, але фактично вона вже зачинена доконаним фактом переговорів з амб. Рібентропом, вимінною пропозицій з Гітлером та всім підходом до справи. Здається, що Англія й Франція вже остаточно погодились з думкою, що зреалізуванням повної рівноправности Німеччини вже не можна нічим відвернути і тому в дусі погодились з німецькими залогами в Надренії. Нині йде вже лише про те, щоб примусити Гітлера, „щоб заграв комедію на тему: не сталося те, що сталося і щоб розвязав в якийсь спосіб ребус, як опорожнити Надренію залишаючи в ній рівночасно німецькі війська". Чи таке вирішення цілого питання достойне Европи — це вже питання іншого роду, але воно потрібне тепер для Франції з огляду на тамошні недалекі вибори. Французький уряд мусить чейже у передвиборчій кампанії якимсь чином виправдатися з закиду, що пустив німецькі війська до Надренії, тимбільше, що Гітлер має вже свою виборчу кампанію за собою: він блискуче використав справу Надренії для дальшого об'єднання всіх німців довкола себе. Ясно, що після тих виборів, що йшли під гаслом добуття рівноправности, Гітлер німецьких військ з Надренії не відкличе. Не треба теж забувати, що Гітлер опер цілу свою карієру на тому, що своїй поведінці надає німбу первовзорія частинно Зігфріда, частинно Льогенгріна, і дарма булоб сподіватися, що він згодився би покликуватись тепер на первовзір Штреземана. За Гітлером в його змаганнях до повної рівноправности Німеччини стоїть вже нині цілий німецький нарід і з тим треба рахуватися. Інша вже річ — німецька експансія. Найкращим засобом протиставитись їй це поважна аналіза останніх Гітлерових пропозицій: правда, англійці і французи вважають, що приймати простягнену до згоди руку Гітлера це експеримент. Але бо й відкинути цю руку це теж експеримент. Відкинути беззастережно Гітлерівські пропозиції булоб лише легкодушним поглибленням господарського упадку Европи, а далі це булоб тільки прискоренням вибуху війни. „Світ поділений на два, по зуби озброєні табори, не міг би довго жити у мирі".

М—н.

Найдешевше джерело святочних закупів
муки, виробів українського промислу і споживчих товарів
тільки у крамниці
„ПРОМИСЛОВОГО МЛИНА"
Львів, пл. Унії Берестейської 4. Тел. 117-92
1793 - 3

Молочарство у світлі цифр.

(На основі промови сенатора інж. Ю. Павликовського).

При дебаті у сенаті над законом про молочарство сенатор інж. Ю. Павликовський виголосив цікаву промову, яка особливо цінна статистичними даними. Зміст цієї промови подаємо нижче:

Новий молочарський закон головно порядкує молочне господарство дрібної рільної власности, бо дрібна рільна власність посідає майже 95 прц. загалу голов рогатої худоби. Не мінле того стану і те, що панська худоба представляє більшу ужиткову вартість, так що продукція молока в дворських оборах є майже двічі більша, якби була від такоїж скількости пересічних селянських корів. Очевидно, що і годівельна культура в дрібних господарствах теж не рівномірна. Вона паде в напрямі зі заходу до сходу. Разом із годівельною культурою паде теж молочність, так, що на сході вона покривається майже з фізіольогічними функціями вживлення приховку рогатої худоби та не сягає більше як 700 літрів річно. Краєва продукція сягає до 9 міліярдів літрів річно. На продукцію великої власности припадає в цьому — 850 міліонів літрів. На поодинокі групи воєвідств припадають слідуючі кількости молока: у центральних воєвідствах на дрібну власність припадає — 3 міліярди літрів, а на велику — 250.000.000 літрів. У західних воєвідствах мала власність продукує майже 1.400 міліонів літрів, а велика власність — 352 міліони. У полудневих воєвідствах мала власність продукує 2.500 міліонів літрів, а велика 114 міліонів літрів. Вкінці у східних воєвідствах мала власність продукує ок. 11.400 міліонів літрів, а велика 86 міл. літрів. Інтензивність продукції молока ще ясніше представляє її відношення до 1 гектара рільничих ужитків. Ця справа представляється так: у цілій державі на 1 гектар припадає річно пересічно 351 літрів молока. Центральні воєвідства стоять нижче тої пересічної, бо там припадає 343 літри. Натомість західні воєвідства продукують на 1 гектар рільних ужитків 491 літрів, отже на 150 літрів більше від пересічної. Полудневі воєвідства, отже українські, 480 літрів, себто на 129 літрів понад загальну краєву пересічну продукцію. Натомість східні воєвідства це група, яка продукує на 1 гектар рільних ужитків ок. 200 літрів, отже на 151 літрів менше від пересічної продукції.

Отже й полудневі і західні воєвідства скупчують у собі разом майже половину продукції молока й виказують найвищу продукцію молока у відношенні до гектара землі. Одначе й продукція молока на заході і півдні може бути ще піднесена. По переведенні меліорації та по скоригуванні плодозміни, молочарська продукція може бути ще підвищена майже двічі, тимбільше, що сьогодні для раціонального вживлення худоби бракує державі около 18 міліонів квінталів доброї паші. Ясно, що піднесення молочности вимагає від суспільности й від держави заінтересування рільником, та піднесення його загальної та фахової освіти. Чейже стан годівлі худоби, говорячи словами Буяка, є провірником правдивої культури села. Добрим союзником у підношенні годівлі худоби є економічний інтерес самого населення. Рільниче населення добре бачить, що приходи з молочної господарки є дуже поважні, навіть при примітивному стані господарки. Отже воно горнеться дуже радо до годівельних акцій, які добровільно переводять рільничі організації. Населення уліпшує свої обори, йдучи до власної годівельної акції дорогою контролі молочности. Але тут на нашій території стрічає деякі труднощі цей гін рільничого населення до підвищення прибутків годівельного господарства. Організація контролі молочности на нашій території стрінулася з трудношами з боку рільничих палат, яка стоїть на становищі ексклюзивности контролі молочности. Повертаючи до економічного інтересу населення від продукції молока, слід зазначити, що від 1928/29 до 1932/33 готівкові впливи за молоко виносили пересічно 13,97 прц. всіх доходів рільника, а готівкові впливи зі збіжевої господарки в тому самому часі виносили 19,79 прц. Так виглядає загальнодержавна пересічна.

Коли приглянемося поодиноким полосам краю, бачимо, що у поморському воєвідстві дохід з молочної господарки перевищає дохід зі збіжевої господарки, бо молоко дає 20,52 прц. доходу, а збіжжа лише 19,80 прц. загального приходу. У краківському воєвідстві приходи з молочної господарки сягають майже 15 прц., а приходи зі збіжевої господарки лише 6,88 прц. У львівському воєвідстві приходи з молочної господарки сягають 21,04 прц., приходи зі збіжевої господарки 21,20 прц. Лише в воєвідствах тернопільському і станиславівському приходи з молочної господарки відносяться до приходів зі збіжевої господарки як 1 : 1½. Повертаючи до загальної суми продукції молока в краю до тих 9 міліярдів літрів треба ствердити, що, теоретично річ беручи, 60 прц. тієї продукції молока нормально повинно би консумувати село, і тільки 40 прц. становить надвижку, яку можна переробити без шкоди для сільського господаря. Одначе треба у тій цифрі зробити деяку корективу, приймаючи під увагу, що існує 34 прц. карлових господарств, де корова є одиноким живителем цілої родини. Отже 1/3 загальної продукції молока взагалі слід вилучити з тієї групи, яка надавалася би до переробки. Можна припускати, що округло 2,5 міліярда літрів молока — це є той контингент сирівця, що мав би тепер підлягти новим порядкам, які будуть випливати з нового молочарського закону.

Тепер слід застановитися, в яких огнищах відбувається переробка молока. У 1929 р. в державі було 4.176 молочарських заведень, які переробляли понад 900 міліонів літрів молока, що становить понад 10 прц. загальної продукції молока, або 36 прц. того загального контингенту сирівця, який мусить становити підставу переробки.

Зпоміж всіх огнищ переробки, бачимо 1.330 кооперативних молочарських заведень, що становить 1/3. Решта, це приватні молочарні. Кооперативні молочарські установи переробляють 66 прц. продукції, а експортують 92 прц. загального експорту масла з краю. Беручи на увагу правну структуру й суспільне наставлення молочарських заведень, бачимо, що назагал молочарські заведення мають ремісничий нефабричний характер, бо пересічна загальна переробка у всіх заведеннях сягає лише 6000 літрів денно. Але поступ у напрямі фабричної переробки йде дуже скоро вперід.

Всі молочарські заведення підлягають будівельному і промисловому законові та розпорядкові Міністра Суспільної Опіки про нагляд над молоком та його перетворами. Ціла група кооперативних заведень, крім цих законів, підпідає ще під постанови закону про кооперативи з 13. березня 1934. р. Отже всі кооперативи підлягають контролі держави.

Додатковій контролі не підлягають лише приватні заведення, яких є в державі около 3 тисячі одиниць. Серед тих приватних заведень на заході є великі промислові підприємства, які виробляють продукт першорядний, що вповні рівняється продуктові першорядних кооперативних організацій, якими є наші молочарські союзи. Зате у воєвідствах центральних, полудневих та на сході, поза небагатьома приватними одиницями, які стоять на висоті і які можна порахувати лише на десятки, стоїть велика фаланга дрібних заведень. Це є заведення, що визискують рільника та не дбають про інтерес консумента так під оглядом цін, як і під оглядом гігієни виробів. Дуже часто на нашій території є це пиравани, за якими скриваються фабрики штучного масла — маргарини, як це виявилось при останніх ревізіях у Львові.

Дуже часто ці дрібні приватні заведення ведуть несовісну конкуренцію зі солідними заведеннями, бо совісної конкуренції кооперація не боїться. Кооперація організує дрібного рільника, а без молочарських кооператив і взагалі без рільничих кооператив дрібний рільник, який розпоряджає дуже малим рільним верстатом, не може розвязати питання дохідности свого господарства. Тому саме ці дрібні приватні молочарські заведення, що позбавлені сьогодні додаткової контролі, повинні підлягати контролі бодай рільничих палат з деякі території, як інституцій публичного права і як репрезентантів рільничих інтересів.

Рільничий і кооперативний світ ніколи не протиставився справі упорядкування приватного молочарства, маючи на увазі в першу чергу дрібні, дикі молочарні, що бушують на території зі шкодою як для продуцентів, як і консументів. Одначе рільництво й кооперація, що і тепер є під повною контролею уряду, не бачать потреби **нової** інгеренції державної влади в контролюванні кооперативного молочарства. Контроля потрібна, де є застій, або де є зловживання. Натомість динаміка кооперативного молочарського руху виказує вповні здоровий розвиток молочарства. З одного боку бачимо комасацію молочарських заведень, які чейже переробляють 60 проц. загальної продукції молока. Дальше при комасації помічуємо технічну нормалізацію тих молочарень, обниження коштів продукції, совісну заплату рільникові за продукти і збільшення якости продукції масла, а цього шукають і міський консумент і заграниця. Про це найкраще свідчить динаміка розвитку експорту масла за кордоном. Колиб масло з

кооператив не було відповідне, то чейже експорт масла за кордон не зростав би як на дріжджах У 1928 р. молочарська кооперація партицилювала в загальній сумі експорту масла за кордон лише несповна в 30 проц., а в 1930 р. вже 70,7 проц., в 1932 р. — 82,1 проц., в 1934 р. — 91,1 проц. і останньо в 1935 р. 91.8 проц. Це свідчить, що якість масла, яке продукують кооперативи, стоїть на висоті й не потрібує додаткової контролі.

Про те, що молочарська кооперація пнеться з гору, говорить теж і позитивне становище цілої молочарської кооперації до стандаризаційних норм, які саме опрацьовує міністерство рільництва. Крім того молочарська кооперація і ревізійні союзи не мають ніяких застережень щодо гострих ригорів закону про молочарство. Але йде нам теж про те, щоби людини, яка йде власними силами, не мучити додатковими контролями, що є зайві при істнуванні „державної" контролі, яка вже тяжить на кооперативному молочарстві. Додаткова контроля, це лишній тягар для молочарства, а перекалування остаточного рішення дискреціональній владі староств і по части рільничих палат, не ворожить нічого доброго для розвитку кооперативного молочарства.

У Галичині від початку грудня м. р. по нинішній день старости, як предсідники повітових виділів, ведуть посадо-організаційний молочарсько-кооперативний рух. Вони намовляють до переношення молочарських осередків, а коли сила їх аргументів не є переконуюча — тоді повові предсідники повітових виділів пересідаються на стільці повітових старостів і при допомозі своєрідного стосування промислового закону, масово замикають молочарські кооперативи. В терені ведуть цілий вічевий рух за будуванням таких делікатних кооператив, як молочарські, чинники, що з молочарством не мали дотепер нічого спільного. Цілковито при цьому парцелюється українські молочарні. Будинки та ці великі інвестиції, які вложено в будову улюджень, мають зникнути зовсім з орбіти приходів господарства, мають бути ужиті на людові доми, або на млини і т. п. Але найбільше дивує те, що в тій шкідливій пропаганді ширяться гасло, що селяни не потрібують нічого вкладати до старостинської кооперативи, що все зробиться їм даром, що не треба уділів, бо уділи будуть 2-золотові, а з таких 2-золотових уділів повстануть великі парові молочарні, бо на все прийдуть кредити...

Сліх ще підкреслити, що ту цілу акцію ведеться довірочно. Цілий край є обурений та побоюється, що при такому „порядкуванні" молочарства лійде до різних зовсім непередбачених несподіванок зі шкодою для краєвої культури, для суспільних організацій і для держави. Можна побоюватись, щоби бюрократично організаційна загонистість не довела українську молочарську кооперацію до загибелі.

Вибагливий
Кравецький Салон для Пань і Панів
СЛОВАК **Львів, Легіонів 5. І.**
(над кіном Касіно), тел. 247-87
поручає багато засоблений склад красових матеріялів і англійських по найприступніших цінах.
1708 7-10

Доки Москва гнобитиме Україну?

(З італійської преси.)

Від коли дипльоматія Москви і Комінтерни явно пішли проти Італії, себто від вибуху італо-абісинської війни, — від тоді й італійська преса гостро виступає проти Москви. Часто появляються статті про українську справу, про її значіння та вплив її на европейську політику.

В найновішому числі тижневика „Рома Фашіста" з 10. березня ц. р. появилася стаття п. н.: „За лаштунками російсько-німецького контрасту". Автор статті — відомий на римському грунті журналіст і поет Джачінто Тревізонно.

В цій статті автор зупиняється широко на німецько-польському порозумінні в справі протисовітського блюку, про що свого часу реферувалася вся преса Европи. Дальше говорить і про заяви державних мужів сучасної Німеччини про Україну. На підставі здогадного порозуміння і всяких заяв згаданих державних мужів, Дж. Тревізонно пише таке:

„Те, що говорять вправи націсти в справі України, збентежило совітську душу товариша Сталіна. Потужна і добре зорганізована Німеччина, досконало приготована до експльоатації копальняних і хліборобських джерел Східної України, готова створити в різних делікатних пунктах сильні осередки, здатні до оборони й до нападу, — така Німеччина глибоко болюче зачепить імперіялістичні мрії червоного царя. Надто страчивши вихід на Чорне Море, стає з тією хвилиною потугою другорядного значіння з тавром чисто азіятським.

„Страх совітських правителів не є зовсім безпідставний. Бо вони дуже добре знають, що українці вже надто европейці, щоб не скористати і при цій нагоді не відзискати своєї незалежности. Бож, щоб здавити ці змагання українців, завдалегідь приготовано, саме в шпихлірі Европи, голод і дорожнечу тому два роки. І пристосовано засоби насильного виселення українців, на яких місце поселювали елементи певні й вірні червоному неоімперіялізмові.

„...Треба раз на завжди спрокинути ту легковірну концепцію багатьох, що Росія — це тіло етнографічно ясно означене. Сама совітська статистика з перепису 1926. р. вказує, що на 147 мільонів мешканців нараховують таки лише 52,9 відсотків правдивих росіян. Решта 47.1 відсотків — це 15 різних народностей, серед яких Україна доходить до значної відсоткової цифри, бо аж 21.22, себто: більше як 31 мільонів населення.

„Ото й треба спитати, чи Україна дальше схоче, щоб її Москва знобила, чи при першій нагоді кинеться в сторону визволителя, хоч би це був націст, чи поляк...

„...Ось у цьому, а не в чому іншому, мусимо добачати те, що Росія вхопилася французької тези, що досягла франко-совітського порозуміння. Також Росія підтримала політику санкцій проти Італії лише на те, щоб перешкодити Італії, щоб вона не мала ніякого впливу на майбутню долю України".

Статтю, що її Дж. Тревізонно написав, як бачимо, ані становища італійсько-українських інтересів і в якій виходимо дуже влучні думки про недалекі події на сході Европи, закінчує автор так:

„З цього виходить, що, дуже імовірно, у випадку сильніших і несподіваних контрастів між Росією та Німеччиною Україна знову зважиться на вибух, який у 1917. році довів її до незалежности. І любонь тоді, після зломання совітської загрози, історія Европи змінить зовсім свій хід".

м. З.

МОСКВА—ПРАГА.

БУКАРЕШТ, 3. 4. ПАТ. В четвер підписали чесько-румунсько-совітський договір в справі **безпосередньої летунської комунікації Москва—Прага** з причалюванням в Яссах та Клюж (Кольошварі). Урухомлять її від 1. травня.

ЗБІЛЬШЕННЯ БЕЛЬГІЙСЬКОЇ ПАЛАТИ ПОСЛІВ.

БРІССЕЛЬ, 3. 4. ПАТ. Парламент рішив учора піднести число послів зі 187 на 202.

ЕВЕРЕТ БРОНКС.

НЕБЕЗПЕЧНА ПРОФЕСІЯ.

— Не можу — сказала Патриція Сантерфілд і відгорнула нервовим рухом мичку білого волосся із свого чола.

— Але я хочу — відповів Тед Максвел з тою рішучістю, яка характеризує сильнішого.

Патриція Сантерфілд була хамерною молодою жінкою. Вона тупнула ногою і крикнула:

— Ти мусиш щось зробити з тими своїми поїздами; два останні вийшли з рейок перед самим мостом.

— Дай мені спокій з поїздами — і підніс руку в гору.

Патриція подалась мимоволі взад і пустила на столі паровіз, вагон-ресторан і два звичайні вагони, що впали з гуком на барвисте лінолеум дитячої кімнати.

— Нехай лежать. Слухай мене уважно, я хочу тобі показати новий винахід шифрового письма.

Вона почала слухати.

— Я саме нині винайшов дуже простий спосіб азбуки, яку нелегко відгадати. Я пишу замість потрібної букви ту другу, яка наступає в азбуці по ній: замість А пишу Б, замість Д кладу Е і так далі. Наприклад „завтра" значить у мене „ібгуоб". Розумієш?

— Розумію.

— Тепер напишу тобі ціле речення. Наприклад: „Завтра хочу піти до театру" буде виглядати „Ібгуоб цйиф..." і так далі, треба тільки вміти добре напамять азбуку.

До кімнати ввійшов батько Теда, погладив по голові його та його товаришку забавки і спитав:

— Мама де?

— Вийшла до міста. А ти теж виходиш?

— Так, тільки переодягнусь. Скажи мамі, що приїхав один з моїх давніх шкільних товаришів і запросив мене на вечерю. Нехай не гніваються.

Кажучи це, кинув оком на листок паперу свого сина, вкритий дуже дивними словами. Подумав хвилину і розсіяний сказав:

— Ти, здається, хотів іти до театру? Підеш у неділю Тедді.

Вийшов і за хвилину вернувся у смокінгу. Одною рукою підтягав кінчик чорної краватки, а другою поквапно вложив до задньої кишені штанів револьвер.

— Тату! чи ти позволиш мені побавитись тим, що ти сховав, коли ти вернешся?

— Револьвером? — засміявся батько. — Ні, бо я не буду вже його мати при собі, коли вернусь додому. До побачення, мої діточки! Бавтесь гарненько.

Діти дивились йому вслід. По хвилині Патриція сказала: „Мій татко є директором банку, а твій?"

Тедді не вмів дати на це відповіди.

*

Стюарт Блай приймав свою старого приятеля Максвела з незвичайною втіхою і зараз почав ділитись своїми враженнями. Спомини спільно проведених літ вирвалися перед ними.

— Ага! щоб не забути — говорив Блай — я позичив тобі кілька літ тому мій гарний револьвер. Що з ним сталось?

— Зараз зробимо покус-покус і він найдеться — зажартував Максвел і витягнув з кишені револьвер так, якби хотів стріляти.

— Обережно! ти знаєш, що зі зброєю не можна жартувати. Ти неможливий у своїх жартах!

— Мій шеф каже те саме завсіди. Але бачу, що ти чудово мешкаєш. Ти доробився великого маєтку?

— От, чоловік живе якось. Я перенісся до бранжі авт. А як тобі ведеться?

— Не можу нарікати — сказав Максвел — маю зовсім добре становище і весь час занятий. Я знаєш..."

Але тут щось звернуло його увагу:

— Ого. Стюарте, бачу, що твоя жінка вміє дає свої листи? То в тебе стоять справи краще, ніж у мене, бо моя жінка ніколи не показує мені своїх листів, але ховає їх десь до шафи з білизною. Може і має рацію, бо знає, що вмію читати між рядками.

Блай засміявся:

— Моя Віві не має з чим середімною ховатись.

— Но, но! нема такого подружжя, щоб не мало своїх секретів.

— Тоді краще є бавитись — сказав Блай. — Хоч я мав би підставу до заздрощів, бо один молодий письменник закохався в моїй жінці по вуха і що тижня вписує до неї палкий лист, ось такий, як тут лежить. Віві перечитує мені завсіди ті листи і ми сміємося страшно з його надутого стилю. Ось наприклад зразок, послухай: „Монтреаль, 20 листопада. Вівторок. ВПоважана Пані! Як дивно, що думаю звичайно про Вас! Була пята година тоді! Я покидав „Централь" і зустрів Вас!..."

— Стривай! — сказав Максвел.

— Но, що ти скажеш на це? Поросту смішака? Чи не смішно?

Максвел не сміявся.

— Я радив би тобі, дорогий приятелю, сминути скандалу... Краще завчасу якось так дискретно вилутатись з цього інтересу...

— Не розумію.

— Говорю про твоє подружжя...

— Жартуєш?..

— Ні трохи. Прочитай той лист так, щоб перескакувати кожні три слова і читати тільки кожне четверте.

Блай дивився на лист.

Майже заїкаючись прочитав: „Вівторок. Як звичайно пята Централь"...

— Не бери цього так дуже трагічно. Це трапляється кожному. Ти що не віриш? Ага, ти питаєш мене, чим я займаюсь. Я є директором бюра канадійської тайної поліції

Переклв. с. с.

Як п. Д. Паліїв здобуває анонси?

Нижче даємо фотографічну знимку листа, яким п. Дмитро Паліїв старається здобувати інсерентів спомпи польських і жидівських фірм. Як недавні революції у „Батьківщині", так і цей спосіб здобування анонсів — подія без прецедентів в історії української преси, та мабуть рідка подія взагалі в історії преси цілого світа. Гадаємо, що ніяких ближчих коментарів цей сумний документ часу не вимагає.

ВИДАВНИЦТВО
„БАТЬКІВЩИНА"
ЛЬВІВ, ВІРМЕНСЬКА 25п.
ТЕЛ. 212-15

WYDAWNICTWO
„BATKIWSZCZYZNA"
LWÓW, ORMIAŃSKA 25n.
TEL. 210-15

„УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ" ДЕННИК
„БАТЬКІВЩИНА" ТИЖНЕВИК
„ПЕРЕМОГА" КВАРТАЛЬНИК
РЕФЕРАТИ видання двотижневе
КАЛЕНДАР „БАТЬКІВЩИНА"
„UKRAJIŃSKI WIŚTY" DZIENNIK
„BATKIWSZCZYZNA" TYGODNIK
„PEREMOHA" KWARTALNIK
REFERATY (wydanie dwutygodniowe)
KALENDARZ „BATKIWSZCZYZNA"

Lwów, dnia

Reklama prasowa jest kosztowną, więc inserent musi być zorjentowany w powodzi czasopism i dzienników, by wybrać pismo najpoczytniejsze i najbardziej odpowiadające celowi reklamy

Jak WPanom wiadomo dziennik „Dilo" jest najstarszym dziennikiem ukraińskim, zaś „Ukrajinski Wisty" - najmłodszym, a mimoto najpoczytniejszym, że tak istotnie jest, cytujemy poniżej bezstronny i niezainteresowany głos naczelnego redaktora lwowskiego dziennika „Dziennik Polski":

„Za „Ukraiński Wisty" p. Baran (poseł) nie bierze odpowiedzialności, bo nie są organem UNDO... Zgoda!... Ale mimoto organ Paliiewa jest dziennikiem bardzo wpływowym i bardzo poczytnym, poczytniejszym bez żadnego porównania od „Dila". Skoro zaś jest poczytnym - odpowiada prawdziwym nastrojom społeczeństwa"
(„Dziennik Polski" z dnia 12 stycznia b. r Nr. 12-ty, strona 3.)

Powyższy wyjmek z artykułu „Dziennika Polskiego" uważamy za odpowiednie podać do Pańskiej wiadomości WPanów i kreślimy się

z poważaniem

Administracja Dziennika
„UKRAJIŃSKI WIŚTY"
Oddział ogłoszeń

Зїзд опікунів і передовиків Хліборобського Вишколу Молоді Львівщини.

Дня 3. квітня ц. р. скликала львівська Філія „Сільського Господаря" зїзд опікунів і передовиків Хліборобського Вишколу Молоді львівського повіту. Хліборобська молодь Львівщини, зорганізована у Гуртках Хліборобського Вишколу Молоді при кружках „С. Г.", начисляє вже 335 осіб, у тому 197 хлопців і 138 дівчат, які працюють у 26 гуртках, а саме 9 хлопячих, 5 дівочих і 12 мішаних. Всю цю працю веде Філія „С. Г." під кермою інж. П. Зеленого та інж. О. Дучимінської. Цей зїзд був присвячений оглядові зимової освітньої праці та вказівкам для практичної праці на ріллі під весну. Дівчата і хлопці управлятимуть у цьому році буряки, бараболі та льон.

Зїзд відкрив від Філії „С. Г." **інж. П. Зелений** та подав порядок нарад і їх завдання. Зїздові проводив **о. Т. Ковалюк** (Скнилів), секретарював **Ст. Делик** (Винлобоки). Потім **д-р Е. Храпливий** говорив про цілі й завдання Хліборобського Вишколу Молоді на нашому селі, **інж. П. Зелений** подав огляд освітньої праці Х. В. М. цієї зими та вказівки до практичної господарської праці на весні, **інж. Оксана Дучимінська** говорила про освітню працю, значіння книжки і часопису в Х. В. М., зокрема як використати молодечий часопис „Хліборобська Молодь" (тепер іде у Львівщині 300 прим.), **інж. А. Романенко** про взаємні прогульки Гуртків ХВМ, про розваги у молоді та про звязок молоді цілого повіту зі собою при помочі безпосередньої зустрічі Гуртків.

З черги поодинокі передовики здавали звідомлення з праці своїх Гуртків ХВМ, а саме: з Підберезець передовник **Іван Цар** (15 літ), з Гаїв **Микита Готь**, з Миклашева **Моравський Іван** (14 літ), з Водник опікун **І. Бордон**; крім того були передовики зі сіл Підбірці, Винлобоки, Водники і Ременів. Опісля ставили ще опікуни і змагуни запити щодо дальшої праці.

В зїзді взяли теж участь як гості курсантки курсу господинських інструкторок „Сільського Господаря", щоби прислухуватись і пригляднутись практичній роботі „Сільського Господаря" серед молоді.

Замкнув зїзд **інж. Зелений**, після чого відбулася ще відправа передовиків. Цей зїзд зміцнить напевно організацію молоді „С. Г." у Львівщині, що така потрібна для нашого села.

Мін. Понятовський у Львові.

КОНФЕРЕНЦІЇ ТА ЛЮСТРАЦІЇ МІН. ПОНЯТОВСЬКОГО У ЛЬВОВІ.

У четвер приїхав до Львова міністер хліборобства Понятовський з вищими службовцями свого міністерства. Відбув довшу люстрацію хліборобського виділу у львівському воєвідстві та зацікавився справами хліборобства львівського воєвідства. В четвер пополудні відвідав із воєводою Белїною-Пражмовським рільничу палату. У пятницю з віцевоєводою Сохацьким перевів люстрацію міської різні, опісля відвідав дирекцію державних лісів, де мав довші балачки на тему лісів у Галичині. (Аг. Всхуд).

МІН. ПОНЯТОВСЬКИЙ У ПРОФ. БАРТЕЛЯ.

Міністер хліборобства Понятовський, що є тепер у Львові, відвідав бувш. премієра проф. Бартеля та мав із ним довшу розмову. (Всхуд).

Після привернення обовязкової служби в Австрії.

БУДАПЕШТ, 3. 4. ПАТ. Тутешня преса прихильно ставиться до привернення заг. військової служби в Австрії. „Год змагати від малих держав — пише „Нестор Льойд" — щоб вони дальше утикалися під ярмом мілітарних постанов мирових договорів, зокрема тепер, коли Німеччина їх не вповає.

БУКАРЕШТ, 3. 4. ПАТ. Вістки з Відня викликали неспокій, щоб і Мадярщина не пішла за слідом Австрії. Сподіються, що у цій справі скличуть небавом конференцію Малої Антанти.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Німецький міністер відлетів до Риму.

БЕРЛІН, 3. 4. ПАТ. Німецький міністер д-р Франк, президент академії німецького права, відлетів нині рано літаком до Риму. Виголосить там відчит про законодавство та пристосування справедливости в нац.-соц. устрою. При цій нагоді д-р Франк має навязати взаємини з італійськими офіціяльними чинниками.

ВЕЛИКИЙ УСПІХ

принесе

РЕКЛЯМА

у святочному числі

„ДІЛА"

яке вийде у великому обемі і накладі.

Усі установи, кооперативи і крамниці

не повинні омижути нагоди та не жаліти гроша на рекляму, яка стократно виплатиться.

Манджурія грозить.

ТОКІО, 3. 4. ПАТ. Як подає Домей, манджурський уряд вложив на руки монгольського премієра ноту з суворою осторогою: якщо Монголія негайно не запобіжить провокаціям на кордоні, між обома державами може дійти до дуже поважного загострення.

КОМУНІСТИ ВІДСТУПАЮТЬ.

ПЕКІН, 3. 4. ПАТ. Комуністичні війська почали відворот на південь, залишаючи кілька залізничих стацій на півдні пров. Шансі. Урядові війська зложені з 7 дивізій; командує ними міністер війни ген. Го-Їнг-Чін. Війська автономних провінцій Гопей і Чагар відкинули комуністичні частини, що були вдерлися до Гопей.

ГАЗОВІ БОМБИ НА МОНГОЛЬСЬКО-МАНДЖУРСЬКОМУ КОРДОНІ?

МОСКВА, 3. 4. ПАТ. Як подає ТАСС, в Улан Батор Хото заперечують, немовби монгольські літаки скидали у недавних пограничних боях газові бомби.

Нововідкрита цукорня Ринок 37,
під фірмою В. ЗУБЖИЦЬКИЙ і С-КА
довголітні працівники фірми Л. Залєський поручають П. Т. Публиці на свята власні першорядні цукорничі вироби по найнижчих цінах.

З ЕСПАНСЬКОГО КІТЛА.

МАДРИД, 3. 4. ПАТ. Внутрішне положення в Еспанії в звязку з визначеними на 12. квітня громадськими виборами є незвичайно напружене. В Мадриді поліція видала ряд превенційних заряджень; сильні поліційні стежі обїздять самоходами й мотоциклями вулиці міста. З провінцій надходять постійно вісти про заворушення лівих елементів. У Вадолятоса під Севілею рільні робітники намагалися розброїти кількох поліцаїв; дійшло до стрілянини. Були притім убиті чотири особи, а чотири були ранені. В місцевості Космеля підчас удару між власниками дібр і рільними робітниками були дві особи вбиті.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

У Франції в Сартрувіль прийшло до бійки між членами „Круа де Фе" і „Людового фронту".

Обі американські законодатні палати ухвалили торговельний договір з Канадою.

Австрійці виявили радість з приводу привернення загальної військової служби живелювими демонстраціями.

Сирійських делегатів, що виїхали на переговори до Парижа, прощала юрба у Бейруті з ентузіязмом. Підчас переїзду через турецьку територію віддавали їм військові почести.

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольогії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла". Львів. Ринок 10.

Ювилей Софії Русової.

(Святочна Академія в Театрі Ріжнородностей і комерс).

Українське жіноцтво вшанувало 80-ліття своєї сеніорки проф. Софії Русової святочним вечором у салі Театру Ріжнородностей. Відбігаючи від традиційного шаблёну академій чи концерту, організаторки свята доручили п. Ковальчуковій режисерію спеціяльної інсценізації, яка мала представляти головні етапи життя Ювілятки. Ідея сама собою нова й цікава, а її зреалізування на сцені було назагал досить вдатне. Друга справа, що любий текст інсценізації переглянув хтось з літературним хистом, то можна було оминути неодного занадто наївного чи перебарщеного місця.

В рямі інсценізації входили: прольог, окремі сценки з життя С. Русової, промова п-і Горбачевої, сценка на тлі Лисенківської „Елегії", продукція хору й ін. Всі виконавці — п-і Кривіцька, Левицька, Зарицька й ін. — старалися дати з себе все щонайкраще.

При кінці інсценізації на сцену ввели Достойну Ювілятку, яка приймала побажання від представників наших найголовніших культурних та громадських установ. Від „Просвіти" промовляв д-р Брик, від Наукового Т-ва ім. Шевченка — д-р В. Сімович, від Рідної Школи — п. Б. Баранова, від Т-ва Емігрантів — др Корчинський, від Союзу Українок — п. Мілена Рудницька. Найбільш зворушливою була кінцева промова, чи пак подяка самої Ювілятки, яка в простих, скромних, щиросердечних словах говорила не про свої заслуги, не про своє трудолюбиве, важке життя, але про любов Батьківщини, про віру у здійснення мрій — її і всіх нас..

Співом „Многая літа" і національним гимном закінчилося це поважне і зворушливе свято.

Після того в „Клюбі Українських Емігрантів" відбувся комерс, на якім зібрались представники установ і преси та представниці централі і філій „Союзу Українок". Підчас вечері складали Ювілятці привіти (між іншими): п. Ціпановська — від ділового комітету свята, п. Багрянівська — від жіноцтва Волині, полк. Доценко — від управи Клюбу, ред. Купчинський від „Діла" і „ТОПЖ-у".

Крім цього відчитувано деякі з надісланих привітів (було їх ок. 150). Деякі з них, артистично виконані з портретами Ювілятки, деякі на скромних картках паперу, але ще більш зворушливі, бо писані і вислані малими дітьми „Рідної Школи". Був привіт і від учителів-заточенців з далеких земель корінної Польщі.

Все це давало Ювілятці наглядний доказ, що її праця для рідного народу — знана і цінена серед найширших верств нашого громадянства.

На кожному святочному столі протиалкогольна карта Р. Ш.!

Головна Управа Р. Ш. видала по місте цьки виконані карти, що звільняють від уживання алькоголю й частування ним гостей. Така карта повинна прикрашувати кожний український святочний стіл. Карти можна набути в Повітових Союзах Кружків (Повіт. Кружках) РШ. або в Головній Управі Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46, за зложенням добровільного датку на Рідну Школу. Імена осіб, комітетів чи установ, що зложать за карту від 1 зол. вгору, будуть проголошені в пресі.

Загальні Збори Союзу Українок.

ДРУГИЙ ДЕНЬ НАРАД.

В пятницю 3. квітня ц. р. наради почалися в год. 9-37 передполудневі. У головній салі йшли наради кооперативної секції під проводом п-і *Ірини Макух-Павликовської*. Основний реферат про участь жіноцтва в кооперативному русі виголосила п-і *Неоніла Селезінкова*. В дискусії на тему праці жіноцтва в кооперації забирало голос 17 делегаток. Після того на внесок референтки присутні приняли 8 резолюцій.

Одночасно в побічних салях йшли наради комісій: фінансової і резолюційної та комісії-матки.

ГОРЯЧА ДИСКУСІЯ.

Щойно в год. 11-50 почалося пленарне засідання. В продовженні дискусії над звітами з діяльности перша промовляла делегатка *Мельниківна* зі Станиславова. Домагається, щоб централя перевела в себе діловий поділ праці, філіям висилала передумані вказівки. Дел. *Ковальчукова* (Городок) виступала проти акції С. Г., яку це Т-во веде між сільським жіноцтвом і конкурує з С. У. Дел. *Івашкевич* (Бережани) виступила проти сварок в централі С. У., які дуже погано впливають на працю жіноцтва по селах. Дел. *Жарська* (Белз) підкреслює, що головним завданням С. У. є перевиховати своїх членок під національно-громадським оглядом, а не господарським. Тому дуже добре сталося, що вихованням господинь займається С. Г. Гостро критикує Вилів за його первісне становище взяти участь у виборах. Дел. *Антонюкова* (Тернопіль) висловлюється за співпрацю С. У. зі С. Г. Дел. *Васильчишин* (Стрий) критикує С. Г. за його акцію між сільським жіноцтвом.

ОДИН ЗАПИТ ДО ГОЛОВИ.

Членка п-і *Дзеровичева* запитує голову, чому вона покинула дотеперішні заходи здобути паспорт на виїзд до Парторогу на Міжнародний Жіночий Конгрес і тепер складає вину за відмову дістати паспорт на С. У. Емігрантки у Варшаві і вносить зайвий фермент. Пригадує, що голова С. У. навіть по пацифікації діставала паспорт на виїзд за кордон. Щодо закидів на „Католицьку Акцію", то вони полягають на непоінформованости. Хай делегатки наведуть бодай одно місце з журналу „К. А.", де взивається до боротьби між католиками і православними. Нарікання голови на „розіджену душу" натягнені, бо „К. А." писала про душі переїджені лібералізмом. Напади часопису „Жінки" на Генеральний Інститут К. А. б'ють посередно в нашу єрархію. Взиває жінки з християнським світоглядом, щоб не далися звести на манівці.

ЗАЯВА ВІД КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА.

Делегатка „Будучности п-і *Конрадова* звертає увагу на конечність праці С. У. над етичним вихованням нашої молоді на селі і в місті. Провідниці кружків повинні звернути увагу, щоб спинялися доплив сільських дівчат до великих міст, головно під зиму, де вони наражені на страшні знущання та стають живим товаром. Заявляє від 10 організацій католицького жіноцтва, що вони ніколи не дозволять перетворити С. У. на суто католицьке Т-во.

У С. У. НЕМА МІСЦЯ НА ПОЛІТИКУ.

Дел. *Безналко* (Золочів) довше спиняється над напрямними праці С. У. С. У. не повинен мішатися до політики і в С. У. повинні бути обєднані членки різних політичних напрямків. Так, на жаль, не було і тому ще три роки відійшла зі С. У. п-і І. Блажкевичева. Справа довкола участи у виборах була теж політикою. Новий Виділ повинен наладнати добрі взаємини з іншими національними установами. Дел. *Кордубова* (Тернопіль) зявляє, що хоч сама є членкою У. С. Р. П., проте працює в С. У., щоб зафіксувати попад

МЕБЛІ:
Теа. 216-62
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
ВЛАДИЛАВ СІДОР
Львів — Огродніцка 5. 1813 2-10

партійність і всенаціональність С. У. Заг. Збори повинні прийняти резолюцію, щоб закинути всякі політичні спори. Дел. *Жолнірчукова* (Броди) виясняє, чому члени С. У. не піддали на анкету, яку скликав С. У. Делегатки: *Пасинак* (Рогатин), *Басова* (Гаї к. Львова) і *Геба* (Черче) не вносять в дискусію нічого нового.

Ред. *О. Кисілевська* викликує, щоб делегатки не тратили часу на дрібні мілі справи. Слід довести за всяку ціну до покращання відносин в С. У., який мусить стати тим, чим є „Просвіта" і „Р. Ш." Закид, чому жінки, які є в партії УНДО не боронили виключених з партії голови М. Рудницької і О. Шепаровичевої є невідповідний бо ці жінки, які залишилися в УНДО, можуть мати ін. погляди на цю справу. Одначе хто є у проводі Т-ва, не може паралізувати Т-ва на те, щоб воно зустрічалося з різними перепонами. Зі С. Г. слід співпрацювати, бо С. У. не може вже тепер охопити своєю акцією цілого краю.

Дел. *Заяцівна* (Сколе) домагається, щоби Виділ С. У. подбав про те, щоб кружки і філії С. У. звільнила влада від стемплевих оплат. Після дел. *Левицької* (Дрогобич) п-і *Струтинська* (Львів) виясняє чому С. Г. веде сільсько-господарську акцію. Дел. *Хонякова* (Рогатин) і *Мельниківна* (Станиславів) не вносять нічого нового. Дел. *Волощикова* (Львів) оправдується за свої вчорашні закиди перед ред. О. Кисілевською і гостро виступає проти д-ра Дзеровича, „Діла" і п. Тишинської. Колеж п-і *Дзеровичева* зголосилася до слова і хотіла вияснити закиди кинені під адресою її чоловіка д-ра Дзеровича, то голова М. Рудницька відбирає їй слово — мовляв тому, що зголосилася до слова у формальній справі. Дел. *Пелемичка* (Стрий) виступає проти політичного католицизму, С. У. не може стати його знаряддям. Критикує акцію п. Тишинської. Делегатка Малярійського Т-ва Пань *Вощанська* підкреслює, що поділ на католички і некатолички тут ні причому, бо всі членки С. У. є католичками. Такі слова, як „хай пропадуть Дзеровичі", що їх вчора кинула одна делегатка під адресою д-ра Дзеровича, є дуже некультурні. Делегатка С. У. Емігранток *д-р Кононенко* виясняє доцільність С. Г. акції між сільським жіноцтвом. По промовах дел. *Жарської* (Белз) і *Терлецької* (Кути) дискусію закінчили.

Після того п-і О. *Шепаровичева* зреферувала справу видавання часопису С. У. „Жінка". Від Надзірної Ради видавничої кооперативи „Жінка" промовляла п-і *В. Дорошенкова*. По короткій дискусії в цій справі в год. 2-15 перервали наради.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій веч.:
БАЛЬ У САВОЮ з Ів. Кульчицькою і Войт. Дзедушицьким
оперетка П. Абрагама.
Величава вистава. Численний балет. Ціни найнижчі.

БУДЖЕТ С. У. НА 1936. РІК.

По перерві в год. 4-ій п-і *Мудрикова* склала звіт з фінансової комісії і запропонувала, щоб Заг. Збори прийняли преліміпар буджету С. У. на 1936. р. у квоті 7.700 зол. річно в розходах. По короткій дискусії збори прийняли цей преліміпар.

ВИСОТА ЧЛЕНСЬКОЇ ВКЛАДКИ.

П-і *Мудрикова* запропонувала, щоб членки платили вкладку до центрілі С. У. по 2. зол. річно, кружки по 5—10 зол. річно. По довшій дискусії Збори затвердили висоту членської вкладки.

ЯК ЧЛЕНКИ С. У. ЦІКАВЛЯТЬСЯ НАРОДНІМ ЗДОРОВЛЯМ.

З черги д-р *Корнцівна* висувала плян праці, як піднести народне здоровля і зголосила відповідні резолюції. Здавалось би, що така важна ділянка, як освідомлення жіноцтва по селах і містечках, про боротьбу з недугами, нечувано високим відсотком смертности немовлят зацікавить бодай філії С. У. Ні! Вони цікавилися усіми іншими справами, але не справою плекання здоровля між найменшими сестрами, селянками, робітницями і т. д. І присутні почули такий парадокс від референтки, що на П обіжник у цій важній справі відгукнулася ледаи *одна*(!) філія С. У. І якже можна вчити селянок як піднести гігієну, як філія не має фахово підготовленої інструкторки. А тимчасом справа поправи народнього здоровля — говорила в дискусії п. ред. *О. Кисілевська* — повинна стати ударним гаслом. Філії повинні з лікарями улаштувати кількаденні курси по селах і містечках і навчити селянок та робітниць, як давати першу поміч у наглих випадках, як відзивляти недужого, як плекати немовлят і т. д. Бо, як підкреслила дел. *Світенька* (Городеччина), не можна вимагати від селянок, щоб плекали добре немовлят і т. д., коли наше село виховувало до війни коршма та алькогольні напитки.

САНКЦІЇ ПРОТИ „ДІЛА"?

Опісля голова М. Рудницька давала широкі вияснення делегаткам, які забирали голос в дискусії. На вступі призвала, що хід заг. збосір'в під ідеольогічним оглядом був слабкий і не стояв на висоті завдань. Справді делегатки кинули багато нових думок, але позатим більш нічого. Опісля голова зробила реверанс під адресою представників національної преси, кажучи що преса має право критикувати те, що є неправильне в С. У. і т. д. Одначе від преси слід вимагати, щоб вона вірно насвітлювала справу. І тут ні сіло ні пало голова накинулася на „Діло" кажучи, що звіт з першого дня нарад „Діло" подало „у кривому зеркалі". А далі звертаючись до присутніх заявила: Кількадесять тисяч свідомих наших членів знає, як можна примусити, щоб преса подавала звіти правдиві і приємливі з нашого жіночого руху. З черги переконувала дел. Пеленичку, що „фемінізм" і український національний жіночий рух це одно і те саме. Чи дел. Пеленичка бажає — питає голова — щоб наше жіноцтво опинилося в такому положенні, в якому нині є жіноцтво в Німеччині?

ОКЛИКИ — ГАНЬБА!

Опісля голова „розоблачала" делегатку С. У. Емігранток др Кононенко, висуваючи проти неї такі важкі закиди, що вона, як урядничка С. У. занедбувала свої обовязки. Ми розійшлися — каже голова — з дел. Кононенко як членкою Виділу тому, що вона вела інтригу між членами Виділу проти голови. (На сі ці окліки: ганьба, ганьба! під адресою голови). Одночасно дел. Н. **Дорошенко** протестує проти таких закидів голови під адресою делегатки С. У. Емігранток.

В год. 6.50 вечором голова вияснювала далі, тому докінчення з другого дня нарад подамо завтра.

*

На Заг. Зборах С. У. було 384 осіб; 2 почесні членки; від 68 кружків 116 делегаток, від 54 філій 126 делегаток, 19 членів Головного Виділу С. У., 9 делегаток С. У. з Волині, 12 представниць від інших жіночих товариств, 12 представників 8 центральних установ, 18 представників (ць) преси і 70 гостей.

Також до вибагливих будинків.

Дивний процес.

ЗА ФАЛЬШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ, ОШУКАНСТВА І.. ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Розправа почалася в год. 10.25. На вступі адв. д-р Павенцький звертається до суду, щоб він звернув увагу польській пресі, головнож „Дзенникові Польскому", щоб цей орган не подавав брехливо звідомлень з розправи.

Дальше на внесок прокуратора переслухано свідка Сліву, нач. розв. з Рогатина. Зізнання цього свідка викликують сміх серед оборонців, лави присяглих і публики. Свідок зізнання свої опирав виключно на „поуфних", конфіденціональних інформаціях. Між іншим закидує обв. Гладкому такий злочин, що він у сл. вязниці не заломився, а навпаки — підніося душевно. Обор. д-р Старосольський та обор. д-р Гладкий стверджують, що св. Слива говорить неправду.

В дальшому суд відкинув внески оборони і замкнув доказове поступовання.

По відчитанні питань присяглим суддам забрав голос прокуратор д-р Мінасович, що піддержував у своїй промові тези акту обвинувачення.

Як німці присягали на чеському кордоні.

МОР. ОСТРАВА, 3. 4. ПАТ. Чеська жандармерія веде слідство у справі подій після останньої бійки в Опаві. Новобранці німецької національности після того, як вернулися з асентерункової комісії, пішли гурмою над німецький кордон і там присягали спільно на вірність Німеччині та виголошували протичеські промови

НОВИНКИ.

— **Найкращі лисн. пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнн літом. 10—?

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успенської церкви: дир. О. Саевич 5.—, о. крнз. Ю. Дзерович 5.—, о. крил. В. Лищиняк 5.—, о. крил. д-р В. Лаба 5.—, о. канцлер Галянт 5.—, о. крил. Лужницький 5.—, М. Гозикова 5.— зол.

— **Барвінок** — це традиційна прикраса Святешного. Але не сам тільки живий барвінок найдеться цього року на нашому Великодному столі. Кожна свідома громадянка закупить усілякого роду мясиво, печиво та добірні солодощі на „Солодкому Базарі" Кружка „Р. Ш." ім. Гнини Барвінок у Львові, в Великодну Пятницю 10. квітня ц. р. при вул. Мохнацького 12. 1837

— **Замінення Посмертної Вистави О. Новаківського** в неділю 5. квітня 1936. 1838

— **Річні Звичайні Загальні Збори Українського Т-ва Допомоги Емігрантам з України** у Львові відбудуться в неділю 5-го квітня ц. р. в год. 10. рано (а в 11-ій год. при всякому числі присутніх) у помешканні Клюбу Украін. Емігрантів, пл. Бернардинська 2. I. пов. — **Управа** 1836

— **Традиційну шутку українських інвалідів** будуть продавати Вп. пані під усіми львівськими церквами, як що року, у Квітну неділю 5. квітня ц. р. 1839

— **Закриття посмертної вистави Ол. Новаківського** в музеї Наук. Тва ім. Шевченка у Львові відбудеться в неділю 5. ц. м. попол.

— **Показ фортепіянових творів** Нестора Нижанківського і Василя Барвінського для дітей та молоді у виконанню Я. К. Барвінської відбудеться в неділю 5. ц. м. в малій салі Музичного Тва ім. Лисенка у Львові. Пояснення до поодиноких точок подасть проф. Геля Левицька. Початок год. 5. попол. Вступ вільний. Добровільні датки на хору і бідну молодь Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові приймається з подякою.

— **З радія.** Львівська радіостація передає в суботу 4. квітня в год. 18.25 музичні мініятури В. Барвінського у виконанні смичкового квартету. Виконавці: М. Рак I. скрипка, Л. Сак II. скрипка, М. Лобачевський альтівка, П. Пшеничка віольончеля.

— **Концерт скрипака проф. Юрія Криха** відбудеться вперше по поверотї з Парижа в Тернополі в неділю, 5. ц. м. Увесь дохід призначений на Захоронку. Концерт у Львові відбудеться 14. ц.м. Дохід на Рідну Школу.

— **В неділю почта отворена.** Дирекція почт повідомляє, що в неділю, 5 ц. м. будуть отворені всі почтові уряди й агенції від год. 9 до 12.

— **Додаткові святочні потяги.** Залізнична управа зміцнила склад особових потягів у святочному часі та уруховмила нові потяги, що лучать Львів і Сх. Галичину з Варшавою та іншими воєвідствами. Ближчі подробиці на стаціях.

— **Прохання у справі збірника світлин.** Звертаюсь з прилюдним проханням допомогти мені видати памятковий альбом як збірник світлин. Прошу надсилати мені ріжні фотографічні знимки чи то окремих осіб, чи з життя товариств, громад, витинки з часописів і т. п., зазначуючи, що світлини представляють та де і коли їх зроблено. Світлини будуть видані в кількох серіях по 100 штук, причому кожний альбом буде коштувати по 25 зол. Знимки, замовлення і всякі запити надсилати на адресу: Piotr Oleksijenko, Szamotuły w Poznańskiem „Foto-Ognisko", Rynek 40.

— **Осторога.** Якийсь чоловік ходить по українських домах у Львові і випрошує гроші, оповідаючи, що вийшов недавно з концентраційного табору у Березі. Довідуємося, що це звичайний ошуканець, перед яким остерігаємо наше громадянство.

— **Бурмістр Судової Вишні не приняв підвишки платні.** Бурмістр Судової Вишні Пайгерт не приняв підвишки платні, яку йому міська рада одноголосно ухвалила. Зате бурмістр Пайгерт призначив дотичний кредит на ремунерацію для найгірше ситуованих службовців міської управи.

— **Зловживання скарбових урядовців.** Львівський суд займається справою скарбового урядовця Бронислава Фіхтля, що спроневірив 2.500 зол. Як поборець скарбового уряду він інкасував податки в місцевостях під Львовом. Вернувши із службової подорожі з Борщович, він повідомив своє начальство, що йому вкрали 2.000 зол. Дохождення устійнили неправдивість його оповідання і ствердили, що Фіхтель не передав до каси 2.500 зол. Разом із ним відповідає перед судом також скарбовий урядовець Адам Важин, що помагав йому у зловживаннях.

— **Курси українознавства в Неаполі.** В королівському Східному Інституті в Неаполі заповіджено на 3. ц. м. інавгурацію курсів українознавства. На лектора запрошено Е. Онацького з Риму. Перші виклади будуть на теми: 1) Українські межі Европи й Азії та 2) Українська мова та її головні прикмети.

— **Арештування у Станиславові.** У звязку з недавніми петардовими вибухами в Станиславові поліція перевела арештування серед членів незвичайної організації ОНР у Львові. Арештовано студентів університету й політехніки: Ст. Шалєра, Зб. Сікорського, Ром. Вуйцицького, Каз. Дунаєвського, Кристина Шміда, Юрія Панцевича, підприємця Вернера й електромонтера Вл. Шведзінського. Знайдено у них нелегальні матеріяли. Вони творили осередок ОНР на Львів і мали виконувати бомбові замахи в Станиславові.

— **Присуд за зловживання в мостиському старостві.** У процесі за зловживання в повітовому старості в Мостиських оголосив перемиський окружний суд присуд, яким засудив б. війта громади Рудники (пов. Мостиська) Курка на три роки вязниці і гривну 200 зол., Ілько Шварца, купця в Мостиських, на 2 роки вязниці, Стан. Стахурського, реставратора в Мостиських, на 2 роки вязниці й гривну 300 зол., Филипа Летьовського, урядовця мостиського староства, на 3 роки вязниці, гривну 300 зол. і позбавлення громадянських прав на 5 літ. Обвинуваченого Конст. Галіньского, теж старостинського урядовця в Мостиських засуджено на рік вязниці, гривну 100 зол. і втрату прав на 3 роки. На основі амнестії всім засудженим обнижено кару до половини.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

побажайте рідні, приятелям і знайомим на сторінках „Діла“ у святочному числі. Побажання до 15 слів коштує тільки 2 зол., кожне дальше слово по 20 сот. Зголошення приймаємо до четверга 9. квітня ц. р.

Адміністрація „Діла“, Львів, Ринок ч. 10. II. поверх.

— **Небіжчик вернувся до жінки.** Цікаву справу розглядає ряшівський цивільний суд. В 1915 р. покликано до австрійського війська Матея Кубіса, що був жонатий і поводився погано зі своєю молодою жінкою. Коли Кубіс кілька літ не давав про себе знаку життя, його жінка, будучи певною, що чоловік згинув на війні, перевела судовою дорогою ствердження його смерти і вийшла вдруге заміж. З другого подружя має вже 10-літнього сина. Аж минулого року явився нагло Матій Кубіс і замешкав у своїй хаті. Витворилася неможлива ситуація для жінки, що опинилася наразі між двома чоловіками. А що перший чоловік не хоче добровільно вступитися, жінка зажадала в судовій дорозі розділу від стола і ложа, волюючи остатись з другим чоловіком.

— **Несамовита драма** розігралася в Янікові біля Івоврощлава. В місцевій школі був учителем Стефан Биковський, якого шкільна влада звільнила зі служби. Коли на 1. квітня ц. р. управитель школи Войцеховський повідомив його про це, Биковський рішив піместитися. Вечором прийшов до шкільного будинку і довідавшись, що Войцеховський виїхав, Биковський застрілив з револьвера учительку Космовську та слугу Пелягію Заліту. Опісля вибіг на вулицю і почав стріляти до прохожих. Коли запас набоїв скінчився, він заложив новий магазинок і стріляючись з кількома поліцаями, почав до них стріляти, раняючи одного з них. Опісля скрився до шкільного будинку і звідси стріляв дальше до поліцаїв. Останній набій спрямував проти себе, раняючись тяжко в голову. Його відставили до шпиталю, де він хотів скінчити самогубством, бо домагався сірників, щоби підпалити динамітовий набій, який мав при собі

Подивляй сензаційно низькі ціни бельських суконних матеріялів у фірмі А. Віттельса, Львів, Рутовського 7. також імпреговані пальта, мужеська гардероба до міри, казково дешево: Тренчкот для реклями зол. 17.—. Ідемо з духом часу і постійно обнижуємо ціни на наші вироби. 14/113

— **Нова німецька зброя.** Паризький щоденник „Ексцельзіор“ оголосив цікаві вістки про німецькі збороння. Німецька піхота має скорострільні з калібром 22 мм. Вони викидають на мінуту 100 куль, що пробивають панцир 25 мм. завгрубшки на віддаль 1000 метрів. Недавно армія дістала протитанкові гарматки, яких стрільна важать 650 грамів і перебивають на віддаль 600 метрів панцирні плити 33 мм. завгрубшки. Артилерія дістане гармати, що стріляють на 18 км. стрільнами, що важать 15 і пів кг. Тепер ведуться проби з гарматами калібру 210 мм., що можуть острілювати неприятеля з віддалі 50 км. Крім того у фабриці Круппа приготовляють 55-центиметрові моздіри та гармати з калібром 40 цм.

— **Справа Гавптмана.** Як повідомляють із Трентону, трибунал, що має рішити справу чи поставити б. адвоката Венделя в стан обвинуваченння у вбивстві Ліндбергової дитини, переслухує дальше свідків. Правдоподібно трибунал буде домагатися дальшого відложення страчення Гавптмана. Тимчасом Гавптмен під впливом психічних переживань в останньому часі напів збожеволів

— **Літаком довкола землі.** Відомий англійський летун Молізон приготовляється до лету довкола світа. В найближчих днях він вилетить з Льондону, щоб у шістьох днях пістатись до Австралії. Опісля перелетить понад Тихий океан до Сан Франціско і понад Зєднані Держави та Атлянтик вернеться до Льондону. Весь цей велитенський лет, що обіймає трасу 40.000 км., відбуде одним тільки літаком.

— **Друкарський чортик** напакостив у вчорашньому числі „Діла“, перекручуючи зміст новинки п. н. „Кредити на розбудову міст“ тим способом, що всадив у неї пять кінцевих рядків з попередньої новинки п. н. „Сенсефікували Гоголя в Коломиї“. В попередньому числі (74-му) у статейці про зїзд пасічників „Сільського Господаря“ у Львові вийшло помилково, що в пасічницьких секціях є понад 3.500 пасічників, які обединують понад 5.500 пнів, замість (як має бути) **60.500 пнів бджіл!**

— **Весна, гарна і радісна** і Великодні Свята вже за дверима. Отже час подумати за добре печиво. Кожна Пані Дому знає, що святочне печиво завжди їй удається і буде смачніше, коли додамо до муки „Мовдамін“ в пропорції 1/3 на 2/3 муки. Просимо не забувати зазобатись уже нині в пачку „Мовдамін“. Пачка 225 гр. тепер тільки 80 сотиків. „Мовдамін“ є також конечний як відживка для немовлят і дітей.

В „країні гумору“.

Є люди, що не мають почуття гумору. Так само як дехто не має почуття справедливости, стиду, чи дівочости. Вони ображуються за щонебудь і денебудь.

— Прошу вас! Якби це було дома, між знайомими. Але на засіданні... О, мій пане, дякую!

І ввесь соплять.

За тиждень ви чуєте від них ось:

— Прошу вас! Якби це було де інде, возьмім — на засіданні, в кавярні... Але в моїй хаті!? О, мій пане дякую...

І знову соплять.

Хто не має почуття гумору, той напевно має вічну жажду на похвали, признання і тим подібне кадило.

Тоді не тільки ображуються за жарт, але й за те, коли їх не похвалити.

Стоїть такий кадилюлюб на чолі якоїсь установи. Спробуйте, напишіть: Товариство Н. Н. зробило цього року таке і таке. Завтра маєте вже телефон, лист, а то й особисту візиту в редакції.

— Прошу вас! Очевидно — товариство, але самі знаєте, що якби не я...

І соплять.

Тому люблять переглядати всі завідомлення, дописи й описи, що йдуть до часописів від їх установ, а ще більше люблять дописати щось від себе. Наприклад: „Після промови голови товариства“ додадуть між „після“ і „промови“: знаменитої, глибоко обдуманої і з вродженою красноріччівістю виголошеної“...

Бувае часом, що автор завідомлення чи опису довідається про поправку, прибіжить до редакції і просить викреслити вставку. Редакція це з приємністю робить, хоч за те має дуже часто великі неприємности.

— Прошу вас! Чому ви статті з нашого товариства так страшно скорочуєте? Чи ми вже не варті того малого місця в своїй газеті?

І соплять.

Каже дехто, що чим більша особиста і збірна культура даного середовища, тим більше почуття гумору і в осіб і в середовищі. Не можу цього твердити напевно, бо в чужих краях мійже не був, а на підставі лектури можу тільки припускати. Всеж таки, коли малюють міністрів у спортових штанцях, а великих учених чи політиків натягають по кабаретах — видно, що почуття гумору там справді дуже розвинене.

Коли синій від злости ніс ображеного нашого достойника здивує вас і ви спитаєте його, чого, властиво, він образився, то дістанете відповідь:

— Прошу вас! Я за поважний на те, щоби з мене хтось собі жартував. Щож то? Осмішити мене хоче?!...

І ані в гадці їм, що саме тому виглядають ще смішніше.

Коли наближається „прима апріліс“ — двері редакцій риплять, телефони дзвонять, а все і справі першоквітневих жартів...

— ...Тільки дуже вас прошу, про мене нічого...

— ...Я не від того. Жарти люблю, але зрозумійте...

— ...Коли мене зачіпаєте, слово даю, що...

— ...Я чув, що там мене... Пане редакторе, це було напрямду...

А після „прима апріліс“ кожний з них:

— Наші газети? Ні помислу ні „віцу“! Я бачив французькі... Фламдеи як танцерка. Капітальне!

Галактіон Чінка.

З кіна.

Кіна „Коперник“ і „Марусенька“: „Чорні очі“.

Французька фільма буцімто з російського життя, з доби передвоєнної Росії. Обстанова і середовище не грають тут ніякої ролі. Змальований тут духовий конфлікт батька, який бажаючи запевнити своїй дочці безжурне та вигідне життя, стає „метрд'отелем“ у великому ресторані. Веде він подвійне життя так, що донька його пересвідчена про високе становище свого батька. Приходить момент, що донька закохується і батько починає поволі відкривати цю затягу правду. Вибір доньки паде на чоловіка, що бував частим гостем ресторану, де батько виконує ролю головного платничого. Фільма утримана в тоні поґідної, дискретної драми без великих театр. сцен, вирежисерована як першорядна пєса. Гол. ролю грає Гаррі Бор, незрівняний артист, цікавий навіть у зовсім сірих ролях. Його доньку грає Сімона Сімон — молоденька артистка, що залишає свобідний чар простотою своїх мистецьких засобів.

ДИВОГЛЯДИ.

СУД МАЄ КЛОПІТ ІЗ БЛИЗНЯКАМИ.

Данські суди мають складну справу. На острові Борнгольм, у місточку Вольдбі, одна молода дівчина познайомилась рік тому з одним представником фірми, що їздив як комівояжер і заручилась з ним. Згодом молодець починав позичати гроші від своєї нареченої, кажучи, що внаслідок у тяжкій фінансовій ситуації. За якийсь час прислав їй лист, що мусить виїхати на довший час. За кілька місяців появився інший мужчина, дуже до нього подібний. Представився їй як брат її нареченого, що згинув в автовій катастрофі. Наречена дуже прибита, хотіла відвідати могилу покійного і звернулась до урядових органів, щоб вивідати про місце катастрофи. Про таку катастрофу ніхто нічого не знав і тоді дівчина повідомила поліцію. Виявилось, що обі брати живуть; вони блізнюки і такі подібні, що наречена не може напевне сказати, хто з них взяв від неї гроші. Суд і преса шукають Соломона, щоб допоміг ошуканій дівчині.

ГОЛУБИ ЛЮБЛЯТЬ АЛЬКОГОЛЬ.

Перед собором у Метці злітаються від довгого часу хмарами голуби. Вони так освоїлись з людьми і з місцем, що не хотять утікати перед ними і загороджують дорогу прохожим. Магістрат рішив їх позбутись, але не мав відваги їх продати, бо всі до них звикли. Рішили, що треба їх спіймати і перенести на інше місце. Для цього посипали їм зерно, намочивши його сильно в алькоголю. Відомо, що птахи напівгал легко пяніють. На другий день, коли голуби повибирали все зерно і люди чекали на хвилину, коли можна їх половити, голуби зовсім легко відлетіли. Виявляється, що голуби дуже люблять алькоголь і не легко пяніють.

Спорт.

УКРАЇНА — СВІТЕЗЬ.

Тов. змагання цих дружин відбудуться в неділю 5 ц. м. на гриші Світезі (поїзд 9-ою і 5-ою). Початок в год. 15.30 попол. Попередять змагання дружин молодших.

УКРАЇНА — РЕКОРД.

Змагання України з Рекордом відбудуться у вівторок 7. ц. м. на гриші 40. п. п. у Клепарові. Початок в год. 15.30 попол.

ЗМАГАННЯ ВІДБИВАНКИ У САЛІ.

Змагання у відбиванці жінок і мужчин відбудуться в Спортовій Салі при вул. Яблоновських (коло пливальні) в суботу 4. і в неділю 5. ц. м. Участь заголосили найліпші українські дружини львівські, як Сокіл-Батько, Сокіл IV, Стріла, Плай, Дністро та Чорнн. Початок змагань в год. 15. попол.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

О. др Г. Костельник: НАСТЯ ВОЛОШИН ДІВЧИНА ЗІ СТИГМАМИ. Перша частина. Історія Стигматизації. Накладом автора. Львів 1936. Стор. 139, 8°. В тексті кілька знимок.

ЛІТУРГІЯ СВ. ІОАНА ЗОЛОТОУСТОГО. Праці Українського Наукового Інституту у Варшаві. Варшава 1936. стор. 40, вел. 8°.

Роман Леонтович: ЗВЕНИСЛАВА. Оповідання з української старовини. „Українська Бібліотека“ ч. 39. — Львів 1936, стор. 128, 16°.

Мерім Лужницький: ДУМА ПРО НЕЧАЯ. На 4 дії. З передмовою Юрія Шкрумеляка й режисерськими завагами Б. Бланацького. Накл. Театр „Нашого Подвір'я“ ч. 5. Львів 1936, стор. 36, 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Городок:

4. IV. Німа теща.
5. IV. Дівча з Маслосоюзу.
6. IV. Отаман Пісня.
7. І. IV. Гори говорять.

Яворів:

8. IV. Лев в Абісинії.

Дальші виставі гратиме театр у Яворові підчас Свят.

Великий Міський Театр.

Субота, 4. IV. год. 8. веч. Аб. 12. „Бадь у Савою". Ціни найнижч.

Неділя, 5. IV. год. 3.30 пол. Аб. 12. Ціни найнижчі „Бадь у Савою"; год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Понеділок, 6. IV. год. 8. веч. Аб. 13. „Ванотець Марко".

Вівторок, 7. IV. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер і шт".

Середа, 8. IV. год. 8. веч. Аб. 11. „Трапіна пані генеральової".

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „Нана", „Погоня за місяцем".
ГРАЖИНА: „Цісарсько-королівський чадьо".
КАСІНО: „Кальєнте, місто кохання".
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Міляно", ревія: „Ціни нижче, програма вище".
КОПЕРНИК: „Чорні очі".
МАРУСЕНЬКА: „Чорні очі".
МІРАЖ: „Катерина" з Фр. Галь.
МУЗА: „Дім ч. 56".
ПАКС: „Голгота".
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".
ПАН: „Марія Башкірцев" із Секе Сакален.
РАЙ: „Їх Ексцеленція шофер".
СВІТ: „Бадь у Савою" та гротеска з Мікі Манс.
СТИЛЕВЕ: „Бурлака з над Волги" і ревія.
ТОН: „Борюся за життя" Павло Муні.
УТІХА: „Полума" з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Югославія.

Закордонне радіо.

Субота, 4. квітня 1936.

Відень (506,8) 18.30 „Віденки" оп. Легара, 22.00 Концерт, **Братислава** (298,8) 19.15 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470,2) 19.15 Сольо на ксильофоні й тубафоні, **Париж** (1648) 17.00 Концерт, 21.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 18.30 Пісеньки, 20.00 Легка музика. **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 19.00 Вес. радіопреса з муз., 22.30 „Кінець діло хвалить" вес. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, **Ляйпціг** (382,2) 19.10 Секстет на дні скр., альтівка й віолончель, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музики, 13.15 Солісти, 19.35 „Трубадур" оп. Верді, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цик. музику, 17.30 Сальон. музика, 20.45 Концерт, 22.30 Цик. музика, **Мілляно** (368,6) 13.10 Пісеньки, 20.35 „Ль Табаро", „Сестра Анджеліка", „Джанні Скікі" оп. Пуччіні, **Рим** (420,8) 13.15 Пісеньки, 19.20 Легка музика.

Неділя, 5. квітня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 12.35 Розр. концерт, 15.30 Квартет, 18.10 Відень-Будапешт, розр. концерт, 22.20 „Дер рехте Ман дер Вельт" муз. ком. Бенацького, **Брно** (325,4) 17.20 „Великдень" пісні в супр. форт., **Кошиці** (395,9) 18.00 Словно-муз. авд. для Закарпаття, **Прага** (470,2) 7.50 17.50 Концерт, **Париж** (1648) 20.30 Цик. музика, 21.45 „Генрих VIII" др. Шекспіра, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 16.00, 18.00 Пісеньки й мельодії, 21.10 Попурі, **Берлін** (356,7) 10.30, 12.00 Музика, 19.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 18.00 Мельодія і ритм, **Ляйпціг** (382,2) 10.00 Музика, 11.50 Кантата Баха „Ах їх зеге ешт, да їх нур Гохцайт геге", 16.00 Вес. попозудне, 20.10 Мельодії світ., концерт симф. орк., **Мінхен** (405,4) 10.30 Нар. музика, 13.10 Форт. твори Моцарта, **Будапешт** (549,5) 12.50 Концерт оп. орх., 17.15 Хор, 21.10 Лістів фестіваль, 22.20 Цик. музика, **Мілляно** (368,6) 19.25 Вес. авд., 21.15 „Аве Марія" оп. Бетіцелія, **Рим** (420,8) 12.30 Форт ресіталь, 13.10 Вес. авд., 17.00 Симф. концерт, 22.15 Концерт солістів.

Львівське радіо.

Субота. 4. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Музичний поранок у перерві ок. год. 13.00 Театр Уяви: „Трагічна історія д-ра Фавста" виїмки з драми Хр. Марльова, 14.00 „Помпа станула" фрагм. із пов. Г. Морцинка „Люди добрі", 14.20 Музика з гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Гутірка про конституцію, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.55 Зелена пашня ввесь рік, 16.00 Хвилина питань, 16.15 Рекламовий концерт, 16.30 Попурі з Церероних творів, гр. пл., 16.50 Актуальна гутірка, 17.00 Підвечірок при мікрофоні, у перерві ок. 17.45 Музика з гр. пл., 19.00 Спортові вістки, 19.15 Релігійна музика, 19.45 Книжки про театр і акторів, 20.00 Концерт солістів: музика, спів, 20.45 Виїмки з творів Н. Ліпсудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00, На веселій львівській хвилі, 21.30 Вражіння з Єрусалиму, 21.45, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Концерт орх., 22.45 Вечірні мельодії з гр. пл.

Неділя, 5. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань із гр. пл., 14.30 Сальонова музика з гр. пл., 15.00 Сине волосся, легенда, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт орх., 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Весела авдиція для дітей: „Катруся й Маруся в цирку", 16.45 Вся Польща співає, 17.30 Упосаджена провінція, 18.00 Пісні вик. Е. Плонський (баритон) у супр. форт., 18.25 Муз. мініятури, смичк. квартет, М. Рак і. скр., Л. Сак ІІ. скр., М. Лобачевський альтівка, П. Пшеничка віольончель, програм.: В. Барвінський: Шість мініятур, 18.40 Сільва веруе, 18.45 Із різних країн — форт. твори, 19.00 Ґданська панорама, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Легка музика, спів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Шведський образок, 21.00 Чехостовки, 21.30 Віденська закуска, 22.00 Сон на виставі образів — авд. на осн. „Образків із вистави" Мод. Мусоргського, 23.09 Легка сальонова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.30.

Нім. марка 1·37—1·42, фр. франки 34.90 35·05, шв. франки 172.00—175·00, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 31.00—33.00, італ. ліри 33.00—35.00.

Папери: 2-прц. конверсійна поз. 59.50, 6-прц. дол. позичка 73.75, 4-прц. долярова поз. 50, 48.50, 49, 7-прц. стабілізаційна 61.40, дрібні 62.15.

Акції: Банк Польський 96.25, Ліґнопон 9.10, 9.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 3-го квітня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового враз з бочковим опакуванням . . .	2·60 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням платить дефінітивну ціну	2·65 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і молоко сильна, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 3. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір птахокасарні „М. С." у Львові, (вул. Декер та ч. 4):

Курки мол. товсті без острігів І. кл.	1.10	зол.
Курки товсті з острогами І. кл.	1.00	„
Індики товсті І. кл.	1.15	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„
Качки товщеві І. кл.	1.20	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних достатків.

КУПНО - ПРОДАЖА

ПРОМИСЛОВИЙ ОБЄКТ, близько трамваю, 300 кв. с., мешкальний дім (адміністраційний) 5 убікацій, муровання; фабричний будинок, пруський мур, 141 кв. м. забудування; дерев'яний магазин, 104 кв. м. забудування; електричний кабель до моторів, евентуально пара, телефон, на догідних умовинах продам. Інж. Дурбак, Львів, Потоцького 47, тел. 112-84. 1840 1-3

POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY У ПОЛЬЩІ А. С.

Львів - Варшава - Бельсько
Цешин - Дрогобич - Гдиня
Краків - Перемишль - Станиславів - Тарнів.

Працюй, Збогачуйся, Збирай

вощадности складай в Повшехнім Банку Заїмковім на вкладкові книжечки, імінні або на показчика, що гарантують безоглядну тайну вкладу. Вклади платні на кожне домагання або за виповіджением в централі і відділах. Опроцентування від 5% до 6½% річно.

Повшехни Банк Зьйомкови в Польщі А. С.

Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Дрогобич, Гдиня, Краків, Перемишль, Станиславів, Тарнів.

БУДІВЕЛЬНІ ПЛОЩІ по 200 сяжнів у Львові **на Богданівці** біля останнього перестанку 8-ки при кооп. „Зоря" до продажі. Зголошення: Юрій Чайковський, пл. Вільсона 9/7 м. (проти головного дворця). 1—4

РІЖНІ

КАРНІШІ нормальної величини зол. 2,95 виконує **ШПИННЕР. ПЕКАРСЬКА 8.** 1759 6—11

ТАБЛЄТКИ коронкові, шовкові, круше, капи ручної роботи, найдешевше **ФРАЙЛІХ.** Сикстуська 21. 1816 1—4

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, дообір РАДІОПРИЙМАЧІ, грам. кружки, стилєти ЕЛ. ЛЯМПИ, анодові **БАТЕРІЇ** і пр. поручають Інж. **БОГАЧЕВСЬКИЙ** і Інж. **МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1,** тел. 116-48. 1819 2—3

ЯКЩО тобі знищиться капелюх дай відновити за 1 зол. до **„КАПЕЛЬЛЬО"** Кентшинського 18. 1078 10-7

ПАРАСОЛЬКИ найновші найдешевше тільки Вирібня парасолів **КОРКЕС, Львів,** Казимирівська 4, І. пов. 1721 3—5

МАШИНИ до писання фабричні нові від зол. 360, уживані з українськими і польськими черенками від 100 зол. Михальський Львів, Фредри сім. 1742 4—5

ЗГУБИЛА Я БРИЛЯНТ через мою легкодушність і неувагу, — тому що не була наперед в **РОБІТНІ ОПРАВНО-ЮВИЛЕРСЬКІЙ** при **СИКСТУСЬКІЙ 9** (в подвірю) — яка в тій справі дає **БЕЗПЛАТНО РАДИ.** 1732 3—3

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 4—15

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, білля „Спорт", площа Галицька. 1811 2-10

ОГОЛОШЕННЯ.

НА СВЯТА
добрі вудженини
поручає
Михайло Нановський
1831 ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 72. 2—3

На свята!
НАЙКРАЩІ ВУДЖЕНИНИ
ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ
поручає:
Адам Павловський
1783 ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 7. 3—3

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

Роман Горголєвський
ЛЬВІВ
давніше АНТІН ГАЛЬСЬКИЙ
вул. Собіського 3. Телефон 239-70,
поручає в найбільшім виборі, по найнижчих цінах:
ПОСУДУ кухонну емальовану, алюмінієву і залізну,
НАКРИТТЯ столове альпакове, сталеві і ножівничі вироби та всілякі артикули з цієї ділянки. 1670

Найдешевша ВИРІБНЯ СІТОК до огорожі
„СЯТКОДРУТ"
Львів, Замарстинівська 33.
1749 2-5

Від 10 зол. місячно
обува для цілої родини
разом з реперацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

ОДИНОКА ХРИСТІЯНСЬКА ВИРІБНЯ
сіток до огорожі і сіток до ліжок та всілякі шлюсарські роботи
М. ВЕНЦЕК, Вайчинська 24 (тел. 215-18)
1702 6-10

Сальон мужеського кравецтва
М. Горбачинський і Син
ЛЬВІВ, УЛ. АКАДЕМІЧНА 3, І. ПОВ.
Тел. 215-91
пригадує П. Т. Клієнтам, що вже настав сезон. На складі найбільший вибір матеріялів. Ціни приступні. Услуга як завсіди, 1789 3—5

ХОЧЕТЕ ЗІСТИ СМАЧНИЙ ОБІД
прський, мучний на десеровім маслі — вступи до нововідчиненої МОЛОЧАРНІ, Вірменська 8 (ріг Краківської). 1785 3-3

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.
СМІХ ЗЕМЛІ
Ціна 0·80 зол., з почт. перес. 0·95 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 77 (14.325). Львів, неділя 5. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

КОНФЕРЕНЦІЯ АМБАСАДОРІВ

ОСНОВОЮ ДАЛЬШИХ ПЛЯНІВ ФРАНЦ. УРЯДУ.

ПАРИЖ, 4. 4. ПАТ. Вчора на Ке д' Орзей відбулася конференція франц. амбасадорів з Лондону, Берліну і Риму та Брюсселі. Прем. Сарро та міністри Фландєн і Поль Бонкур вислухали звіт про політ. ситуацію у тих краях після ремілітаризації Надренії і німецьких предложень з 31. березня. Тим способом **уряд дістав дані, на основі яких випрацює меморандум у відповідь на останні нім. предложення;** затвердить його здається у понеділок. Міп. Фландєн старатиметься **у найближчому тижні зібрати конференцію** льокарненських держав до Парижа або Брюсселі; Італія напевно візьме у ній участь. Конференція розгляне нім. відповідь і застановиться над тим, як зареагувати на німецьку відмову дотично устійнення переходового періоду в Надренії. Тому, що Німеччина висунула також пропозиції дотично організації всеєвропейського миру, які тим самим цікавлять не лише сигнатарів Льокарна, але й інші держави, повинна їх розглянути Рада Ліги Націй. У тій справі британські урядові круги годяться з французькими.

ПАРИЖ, 4. 4. ПАТ. Як твердять великі часописи, **франц. уряд задумує німецькому плянові замирення Европи протиставити свій власний;** предложив би його на конференції льокарненських держав, що збереться правдоподібно в середу в Парижі. Франц. плян — у противенстві до німецького — обнимав би всі держави Европи; предложилиб його Лізі Націй.

АНГЛІЙСЬКІ ПОБАЖАННЯ.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Райтер припускає, що **брит. уряд бажав би, щоби розмови довкруги нім. пропозицій велися дипльоматичним шляхом, а не на зборах представників льокарненських держав.**

ТАЙНА РОЗМОВА РІБЕНТРОПА З ЛЬОЙДОМ ДЖОРДЖОМ.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Велике здивування викликала розмова Рібентропа з б. премієром Льойдом Джорджом; її зміст — як подає Райтер — і дальше держать у тайні.

Мадярщина ані Болгарія не впровадять загальної військової служби.

БУДАПЕШТ, 4. 4. ПАТ. Добре поінформовані мадярські круги запевняють, що мад. уряд не думає впроваджувати загальної військової служби, як Австрія; всеж таки не реагують а рівноуправнення.

СОФІЯ, 4. 4. ПАТ. Болгарська телеграфічна агенція заперечує вістку — яку поширив букарештенський щоденник „Моста" — немов би Болгарія задумувала привернути заг. військову службу.

Італійські літаки над столицею Абісинії.

АДДІС-АБЕБА, 4. 4. ПАТ. Сьогодні рано над містом перелетіло 5 італ. бомбардуючих літаків. Обсерваційні стійки твердили, немовби один літак упав в околиці міста.

Галицька Каса Ощадности
у Львові
видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в пол. в золоті, платні на коротке жадання або термінові.
ВКЛАДКИ
ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.
ФОНД 6/45
резервовий понад 4,000.000 золотих.

АДДІС-АБЕБА, 4. 4. ПАТ. Ніякого італ. літака не зістрілили. Радіостанції не бомбардували, зате — як кажуть — викликали пожежу на летунському майдані. Після трьох чвертей години літаки відлетіли. Серед населення не поміт но було поважнішої паніки.

АДДІС-АБЕБА, 4. 4. ПАТ. Як стверджують останні вістки, італ. літаки не бомбардували летунського майдану, лише острілювали його скорострілами, крім того спалили один абіс. літак. Абісинці не відстрілювалися.

КОМІТЕТ 13-ох ЗБЕРЕТЬСЯ НЕБАВОМ.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Райтер повідомляє: Голова Комітету 13-ох Мадаріяга скличе в найближчому часі наради комітету в Женеві, покликуючись на заяву Мусоліпія про готовість переговорювати. Райтер звертає увагу, що Мадаріяга не дістав досі ніякої відповіди від італійського уряду на абісинський протест проти вживання газів.

Англія не уступить зі своєї позиції на Середземному Морі.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. „Дейлі Телеграф" заперечує поголоски, немов би брит. уряд задумував зліквідувати морську базу на острові Мальті і стягнути більшість збройних сил зі Середземного Моря. Як лише міжнар. ситуація вернеться до рівноваги, брит. уряд розгляне стратегічні питання Середз. Моря і правдоподібно вдасть нові заряджения, але не думає там зменшувати збройних сил.

Еспанський премієр обіцює здавити анархію.

МАДРИД, 4. 4. ПАТ. На засіданні кортезів прем. Азана у довгій промові суворо скритикував діяльність як лівиці так і правиці за те, що демагогією провокують юрбу до ексцесів; обіцяв безоглядно карати за всі провини проти публичного ладу. Промова премієра успокоїла населення, яке боялося, що комуністи або військові круги зроблять переворот.

ВИБОРИ ДО ГРОМАДСЬКИХ РАД ВІДЛОЖЕНІ.

МАДРИД, 4. 4. ПАТ. Рада міністрів рішила вчора відложити на необмежений час дату виборів, що мали відбутися 12. квітня.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третого Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

Хто спекулює —
може переспекульовати,
а той осягне спокій і користь,
хто заощаджену готівку
вложить на опроцентовану книжочку в
„НАРОДНІЙ ТОРГОВЛІ",
Львів, Ринок 36, I. п.

Дріжджеві порошки
і ванілевий цукор кооп. „ПЛАСТ"
є доброю реклямою самі за себе; признання, які висловлюють пані, котрі вироби „Пласту" випробували, упевняють нас, що можемо обійтися без конкуренційних виробів. 1802 2—3

Пиррова перемога.

Львів, 4. квітня 1936.

Не знаємо, чи багато присутніх на Загальних Зборах Союзу Українок розійшлось і розїхалось по домах з почуттям вдоволення. Але ми глибоко переконані, що таки величезна більшість була тих, які вийшли зі Зїзду центральної української жіночої організації з почуттям несмаку з почуттям жалю до одиниць, які не дбали про те, щоб утримати Збори на рейках строго ділової дискусії і ділової праці та подекуди й свідомо штовхнули Збори на шлях пустомельщини. Величезна більшість учасників З. Зборів С. Українок мусить згадувати ті збори з почуттям жалю, що ті збори не стали тереном вирівнання усіх розбіжностей і замирення всіх заступлених на Зборах течій для спільної творчої праці у спільній організації, — і з почуттям найбільшого остраху за майбутність Союзу Українок.

Виділ Союзу Українок мав перед Загальними Зборами надзвичайно корисну для себе ситуацію: не було просто ніякої боротьби за становище голови організації (не тому, щоб не було відповідних, гідних осіб, а тому, що не було охочих і що так склалась ситуація) і тому відпадало зовсім справа персонального суперництва. Простий висновок з такої ситуації був той, щоб голова С. У. та ввесь Виділ прийняли тактику примирку, щоб взаємні не кусалися на полеміку, щоб оминути т. зв. дразливих питань, ліквідуючи їх відповідними спокійними й тактовними зізнаннями: тоді всі одноголосно булиб прийняли такий зворот до злагоди і строго ділової праці, всі одноголосно булиб дали завдяки новому Виділові під проводом давньої голови для ведення С. У. і всі охоче булиб стягали до праці у Виділі. На превеликий жаль, зараз перша референтка позволила собі у звіті з діяльности преміїї на мало тактовні звороти супроти Сільського Господаря і „Діла" та інших органів преси, — а ті скрегітливі тони поглибив референт на тему „С. У. у світовому році". Не зміг безпосередньо передтим виголошений зворушливий поклик сеніорки українського жіночого руху — достойної ювилятки Софії Русової: „треба, дітоньки, жити в згоді..." Вправді голова організації заявила, що Союз Українок хоче і має бути понадпартійною організацією, але тут-же доручала членам організації, що вони не виступили були масово в її оборові за справу, що мала суто політичне та ще й особисте підложжя. І в тім

АНТИМАҐНЕТНИЙ

своїм першім референті і в дальшому ході нарад голова Зборів не зуміла відповідно панувати над своїми нервами та зберігати тон і спокій: і Загальні Збори великої краєвої організації були свідками каяття, докорів, образ і перепросин. Такі особисті випади голови Зборів, одночасно голови великої краєвої організації, як проти одної заслуженої для організації дівчини, делегатки одної з найповажніших організаційних клітин, — такі особисті випади були у нас просто на правильних зборах і з'їздах без прецеденсу. Жалюгідне видовище.

Без прецеденсу були такі випади проти української преси, які довели до того, що один із присутніх справоздавців був примушений правдиво запротестувати і загрозити, що всі часописі справоздавці вийдуть зі сали. Без прецеденсу були такі випади одної провідної організації проти другої („Сільського Господаря"), які на будуче майже вимежовують їх взаємну співпрацю. Просто з дива не можемо вийти: який сенс робити такі речі, як може така організація, як Союз Українок, уявляти собі, що може існувати та з користю діяти — без тісної співпраці з іншими краєвими організаціями, у першу чергу саме з Сільським Господарем та з Рідною Школою?! Як може така організація дозволяти собі на колючки, жалі і претенсії до преси, без навіть на якісь смішні погрози бойкотами, — як може така організація воювати на всі фронти, коли вона не повинна мати ні одного фронту — поза фронтом боротьби з неграмотністю, з культурним невдашництвом і господарською відсталістю, з браком національної і громадської свідомости.

Заг. Збори Союзу Українок виявили образ повного розладдя. Показалося, що навіть у найтіснішому гуртку голови С. У. в останньому часі, яке після виходу з Гол. Виділу тих одиниць, про які казалося у житті й діяльности президії, виникли гострі різниці думок на будучі шляхи організації і що єдина контркандидатура, про яку була мова у кульоарах, була висунена саме від найближчих співробітниць голови С. У. І коли ця розумна концепція перепала через опозицію голови (її зречення було тільки тактичним ходом), — до нового Виділу не згодилися ввійти ані дотеперішня організаційна референтка, ані фінансова, ані культурно-освітня (разом з організацією дорослу), ані кооперативна (ця остання — член Ради РСУК) — не рахуючи чотирьох членець Виділу, які вже раніш усунулись від праці, з того три — виключно через внутрішні спори та нестерпну атмосферу! Замість ту атмосферу прочистити вирівнанням спорів, тактика голови і її заступниці пішла по тій лінії, щоб надалі неприємні собі особи тримати здалека. Спосіб, в який полагоджено відділ двох недавніх активних членець С. У., засадничих жіночих дівчок, які боролися проти несправедливого викреслення їх із рядів організації, спосіб поводження такої делікатної справи подобав просто на сміх: в останній хвилині дводенних нарад, опівночі, при навіть порожній салі, коли не було й п'ятої частини делегаток, — прочитано протоколи, яких ніхто не чув, і проголосовано „одобрення" постанови Виділу, — щоби спекатися справи.

Стільки було непотрібного на такому поважному зборі, що можна було втратити зовсім перспективу на речі найповажніші. Ця неповажніша річ — це будучність Союзу Українок. Під адресою дотеперішнього Виділу і його голови впало на Зборах багато-багато слів перестороги, вчило багато розважних слів доброзичливої критики й поради. Ті поважні дівчата з громадським досвідом не допустили теж до чимало таких постанов, які були б ще важче затяжіли на організації С. У. (напр. проект городільної резолюції, що „український нарід опинився без національного проводу!"). Але одночасно на Заг. Зборах Союзу Українок цього року вперше проявила себе та сама течія крику і пустословія, з якою прийшлось впродовж минулих літ боротися на терені загальних зборів і з'їздів РСУК-а, Рідної Школи і „Просвіти". Короткозора і безрозважна тактика Гол. Виділу, чи радше голови Союзу Українок, довела до того, що мабуть саме та течія спричинить організації найбільше клопотів і примусить всі сили, якими зележить на існуванні організації, перевести в тією течією боротьбу. Коли та боротьба не буде виграна — течія гомінких крилатих фраз спаралізує дорешти і розвалить Союз Українок.

Це невеселі висліди. Невеселі підсумки Заг. Зборів Союзу Українок. „Від УНДО ми відійшли, щоб до Пілсудського дійти", сказала одна з делегаток. І хоч голова „еле президіо" заявляла, що ні один член Виділу не є членом ФНЄ, то проте голосну мову мав орівіт „У Вістей" і „Батьківщини" для З. Зборів: *єдиний* привіт із цілої преси. Замість вивести Союз Українок зі стану ізоляції у світі української преси — Заг. Збори, через тактику голови — ту ізоляцію поглибили; замість довести до обєднання жіночих сил — Загальні Збори ще дальше відштовхнули і поодинокі клітини С. У. і споріднені краєві організації; замість притягнути назад до співпраці у С. У. давніх дівчат — Загальні Збори примусили цілий гурт дальших дівчат відсунутись від праці. Не знаємо точного тексту всіх постанов і резолюцій жіночого зїзду. Але загального вищенакресленого образу вони вже не змінять. Будемо чекати, чи може бодай тепер тільки президія С. У. зміннть свою поведінку, чи вона зміннть тон свого пресового органу. Це повинно обовязково статися: бо треба би справді бути позбавленим усякого критицизму, щоб не признати, що „перемога", яку добула попередня (неповна) президія Союзу Українок — це Піррова перемога.

Гуртівня **Вселюдних убрань**
виробів лудзьких і тарнівських
продає по найнижчих цінах фірма
ІЗААК БАРТ
Львів, Казимирівська 5. І. пов.
Гузя

Закарпаття.

НА ШЛЯХУ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ АВТОНОМІЇ.

Президент міністрів д-р Годжа прийняв 30. березня ц. р. на довшій авдієнції губернатора Підкарпатської Руси Константина Грабара, з яким обговорив справу обсади губернаторського уряду в Ужгороді. На цю справу погодився перед місяцем центральний уряд у Празі, що затвердив уже відповідну скількість місць-посад у губерн. уряді. През. д-р Годжа просив губ. Грабара предложити йому спис осіб, що ввійшлиб до губ. уряду в Ужгороді. Губ. Грабар предложив такий спис з місця, тому рахуються з тим, що утворення губ. уряду буде зреалізоване в найближчому часі.

ГОСТИНА ТЕАТРУ ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ У ПРАЗІ.

Ми вже повідомляли, що в днях 1., 2. і 3. ц. м. гостив у Празі в міському театрі на Виноградах театр Підкарпатської Руси із Ужгороду з 3 виставами: двома чеськими в перекладі на українську мову Підкарпаття (драма братів Мрштіків „Маріша" і пєса Стровпежніцького „Наші фуріяти") та з „Безталанною" Карпенка-Карого. Всі три вистави пройшли з великим успіхом, виконавців витали просто ентузіястично. На виставах були визначні члени чсл. уряду, масово прибули члени підкарпатської колонії у Празі. Чеська преса підкреслює, що жіночі ро-

---

С. КРЕНБЕРҐЕР.

Кольомбіна.

— Ні, я більше не граю!

З цими словами вбігла велика артистка Діна до своєї гардероби, залишивши зовсім спантеличених за собою директора, режисера й автора. Що сталось? Нараз, після другої дії такий неоправданий вибух?!

— Шкода й говорити. Я більше не граю! Взагалі не хочу грати!

Упала на крісло, провела обома руками по чолі, немов би хотіла прогнати неприємні думки.

— Діна! — спитав спокійно директор — що з вами? Адже виставу мусимо скінчити. Публіка заплатила гроші, не і сам автор...

Голос застряг йому в горлі від схвилювання. Артистка говорила далі:

— Публіка, автор — і все інше мені байдуже. Тут іде головно про мене. Що сталось? Я глянула ніжно на себе очима зверх рамки і побачила свої ледаще „я" знехтоване, потоптане, розбите, знехтоване. Ціле життя накладаю на себе цегли сухі, помалую собі лице штучно, а свою душу віддаю на якомусь вішалку у кутку. Нині відчула я весь тягар такого життя і хочу його скинути зі себе. Живу цілими роками тільки сценою та оплесками, забуваю про власні почування. Що я знала досі про себе? Чи справді можу сказати, що я жила? Грала тільки чуже життя і затрачувала себе в чужих ролях. Усі мої радощі, великі хвилини зворушення, прививчання до ідеалів, терпіння та думки кінчились для мене від хвилини, як упала передзімою театральна завіса. А потім приходила я тут, щоб скинути маску, стерти із свого лиця ті кольори, що мене прикрашували! Бачила я у дзеркалі завсім чуже лице — своє власне і з ним виходила з театру. Я одна виходила з театру без ніяких зворушень, без того настрою, що мали мої глядачі. Хто цій невідомій жінці кидав квіти, хто ділився з нею своїм почуванням? — ніхто. Все це йшло для особи, що виступала на сцені. Коли вона скидала маску, не було вже її. Діна приходила до свого самотнього мешкання і там чекали на неї квіти, вінки! І знову все те було для її гри, не для неї самої!

Вона почала плакати:

— Я сама собі вижена, сама! Але тепер мушу все це направити. Від нині, від зараз!

Режисер слухав і сказав брутально-холодним тоном:

— Мушу вам признатись, що плачете чудово. Яка сила в ній сцені!

Діна відповіла з криком:

— Сцена тому сильна, що це мій перший власний виступ.

— Возьми себе в руки, дитино — заспокоював її директор — мусиш докінчити свою роль!

Зложив руки, якби благав її.

А за дверима гардероби стояв кремезний мужчина і підслухував. Довкола виразистого лиця сірів волосся. Ввійшов до гардероби і сказав до директора:

— Я хотів би з панею Діною порозмовляти в чотири очі.

Директор і режисер завагались, але гість рухом руки вислав їх з кімнати. Поклонився артистці і сказав:

— Пані! те, що ви почули вперше так сильно голос життя на сцені і то саме в моїй пєсі, робить мені велику честь.

— Ви? Здається, робите мені комплименти.

— Бачите, пані! я чув ваші слова про те, як ви глянули на себе очима зверх рамки. Я сидів на салі і наші очі зустрілись. Це зустріч мистецтва і життя. Велика хвилина. Для мене теж.

— Для вас?!

— Так, і для мене, бо в кожнім справжнім творі життя грає головну роль і кожний, хто від творює якусь постать до глибини, подає руку мистецтву, яке придадує йому силу життя.

Письменник підкреслив останні слова.

— Придадує йому силу життя? — повторила машинально артистка.

— Так, за те, що він його звеличує — всміхнувся письменник.

— Розумію. Я почуваю себе дуже самотня. Я ціле своє життя тільки витрачувала себе, а від життя не діставала нічого.

— Слухайте пані! жертвувати можуть тільки ті, що мають. Це найбагатші. А ті, що вічно тільки приймають усякі дари це білі ки. Та є ще і княжі жебраки, такі, що самі мусять голодувати, бо ніхто не відважується їм допомогти, гадаючи, що вони багаті.

Артистка оживилась:

— Я скажу вам попросту. Я хочу бути нарешті жінкою, хочу жити так, як живе сотні інших, звичайних, що заходяться при своєму господарстві.

— Пані моя! таке звичайне щастя лежить на вулиці і кожний може його знайти, як тільки схоче за ним схилитись. Але те велике щастя, що дуже часто межує з терпінням доступне тільки вибранцям. Ми, артисти, переживаємо тільки тоді, коли творимо.

Автор поцілував артистку в руку і докінчив:

— І тільки часом, коли сидимо між глядачами, придивляючись, як інші творять.

Діна сказала схвильована:

— Розумію. Ви хочете сказати, що й інше життя належить до мистецтва..

— Так, пані...

І взявши її під руку, повів на сцену.

Третя дія почалась.

Пер. *д. ж.*

лі були виконані краще, як ролі мужчин, хоч і мужеські ролі приготовано дбайливо та з добрим зрозумінням.

ОДНУ ГІМНАЗІЮ ДАЮТЬ, А ДРУГУ ВІДБИРАЮТЬ?

Закарпатська преса приносить вістку, що місто Севлюш має в найближчому часі дістати нову українську („руську") гімназію, до введення в життя якої все готове. Одначе одночасно мавб бути перемінена на чеську українська гімназія в м. Берегові. Чи це правда, не знати. Одночасно з цим появилася вістка в газетах, що директором української гімназії в м. Хусті на місце москвофіла д-ра Сулинчака (що став директором гімназії в Ужгороді) має бути іменований словак проф. Йосиф Трохта, проти чого закарпатська преса різко застерігається

ГОСТИНА ТЕАТРУ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ У ХУСТІ.

14. і 15. березня ц. р. гостив у Хусті театр старших пластунів під веденням Ю. Грома. Першого вечора дав виставу — комічну оперету Ю. Грома п. н. „Фліpт і кохання". На бажання присутніх (між котрими можна було бачити й посла інсп. Ю. Ревая, що мав там виклад на істор. і політ. теми) на сцену показався сам автор театральної пєси. Другого вечора згаданий театр виставив 4 мініятурні пєси: 1. „Голодний" — трагедія Ю. Грома, що сам чудово грав головну ролю (Голодного). Цілий час гри публіка аж сльози на очах показувалися, бо в трагедії дуже ясно представлено, як деякі наші люди вміють „помагати" і словом і радою, але ніколи на ділі. 2. „Артист", добре підобрана пєса, щоб після сумного „Голодного" публіку розвеселити. 3. „Невольник" — трагедія военнополоненого на Сибірі по світовій війні. Четверта пєса цього вечора, повна сміхів і жартів, це ревіяльний скетч на 8 картин п. н. „З Хусту до Абісинії" — автора Ю. Грома. Тут кожний, хто не вірить часописам, міг пізнати всю правду, що таке Абісинія і її війна з Італією. Дуже добре зробила управа театру, що кожну театральну пєсу попередила коротким змістом, після чого публіка з більшим зацікавленням слідила за подіями. Хуст мало коли мав таке щастя, щоб міг так розвеселитися, як тепер на цих виставах театру старших пластунів.

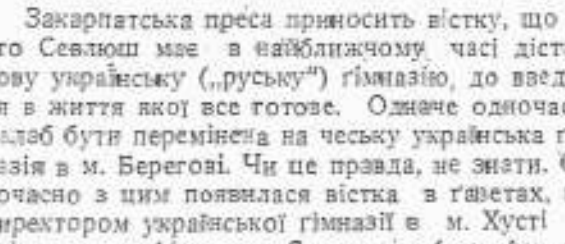

Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памяткових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. Незабаром появиться праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: **Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.**

1783 2-3

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ ЧАСОПИС!

ГОСТИНА ТЕАТРУ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ У ХУСТІ.

Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памяткових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. Незабаром появиться праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.

1783 2-3

ЧОМУ ВЯЗНИЦІ ПОВНІ?

Читаємо у щоденній пресі, що амністія справді опорожнила вязниці, одначе тепер вони в прискіпшому темпі заповнюються. Хочу звернути увагу на те, чому саме є такий арешт злочинности і за що сидять там люди. Коли заглянути у карний реєстр при котромунебудь повітовому суді, то 50 прц. усіх кар це лісові шкоди і крадіжі, а 35 прц. це скарбові переступства, головно за посідяння тютюну. Про причини лісових крадежей писав я свого часу і коли би провідні господарські державні чинники вглибилися поважно в суть лісових крадіжей, то певно вутіль у безлісних околицях коштував би нині 2 зол. сотнар і тих теперішніх лісових крадіжей майже не було.

Знову інша річ — це переступство посідання тютюневого сирівця. Нині коштує 1 пачка тютюну найгіршої якости т. з. махорки 60 сот. Деяк пересічний селянин може позволити собі на такий видаток, що рівняється винагороді за півтора дня роботи? Хтось скаже, хто не має за що, хай не курить — я вповні з тим годжуся, але палоговий курець ніколи.

Тютюневий монополь забирає від плянтатора тютюн найкращої якости по 3 зол. за 1 кг. а каже собі платити за 1 кг. найгіршого аж 12 зол. Яке тут відношення? Розуміється, що більшість плянтаторів садить тютюн головно тому, щоби мати що курити. А щоби мати що курити, треба то вміти переховати і починається скривання тютюневого сирівця по стріхах, дуплах, закопування у землю у фляшках. До якої прецизности доходить часом переховування тютюну, переходить всяке поняття. Одночасно тютюневий монополь також „видосконалює" свою техніку видобуття нелеґально переховуваного тютюну. За тютюном шукає поліція і т. зв. „льотні бригади" скарбової сторожі з цілими масами своїх конфідентів. У вислідї все лише кількість тютюну попаде до рук влади і починаються арешти, кари доходження все горендальші гривни, яких власники не всилі заплатити і заповнюють на довгі місяці вязниці. Розуміється, що не обходиться без підкидання тютюневого листя з пімсти і допосу, а навіть провокації. В руки влади попадають лиш менше проворні, одначе є „викваліфіковані" одиниці, на взір американських „гангстерів", що при переховуванню і торговлі тютюном роблять інтереси.

Ціла та процедура з тютюном вязниці непомірно обтяжує державний скарб і терпять ціла суспільність.

А проте це можна дуже легко розвязати, так, як уряд Зл. Держав Америки розвязав справу алькоголю. Чи чув хто перед війною, щоби хтось курив тютюн своєї продукції? Ніколи, бо за кількасотників міг набути легально, скільки і де хотів.

З тої політики високих цін тютюну, особливо там, де сіють тютюн, слід якнайскорше завернути. В інтересі держави лежить не карати громаду, але їх відтягнути від роблення злочину. Якби тютюн найгіршої якости коштував напр. 10 сот. замість 60 сот., то певно зараз зліквідувалась ціла нелеґальна торговля і переховування тютюневого сирівцю. Сотки теперішніх мешканців вязниць перестали б бути на удержанні держави, маси палогових курців не відбували б по вязницях злодійської школи, бо вязниця лєдви одну десяту частину своїх мешканців відстрашує від проступів, а девять десятих, особливо молодих хлопців, деприваує ріа на все.

Поінформований.

Нововіднайдені історичні мапи України.

НЮ ЙОРК, 4. березня. (Вл. кор.). Минулого тижня знайшов д-р С. Демидчук в одній антикварні кілька мап з історії України. Досі не чути було, щоб хтось із українців про них згадував, тому вони можуть бути новістю для неодного українця. Є це такі мапи: 1. З французьким наголовком в українськім перекладі така мапа: „Русь Чорна або польська, що обіймає провінції Чорну Русь, Волинь і Поділля, поділені на їх воєвідства і звичайно знані під іменем **Україна або Край Козаків**". Мапу нарисував Самсон у Парижі в р. 1674, отже зараз по Андрусівськім договорі, коли то Україну після смерти Хмельницького поділила між себе Польща й Москва. Західні границі України сягають поза ріку Вислок і переходять поміж Ряшевом та Лежайськом аж до Карпат. Лежайськ лежить на території Руси Чорної. Але напис „Русь Чорна" на мапі поданий на півночі, а на полудне написано по французьки: „Галятинат Львівський". На півночі границить ця частина України із Литвою, на північному Сході на границі є напис: „Граница Московіт". Територія України по лівому боці Дніпра не вкінчена, бо вона не належала до Польщі, але є подані північні і північно-східні границі України в тім відтинку. На полудни притикає Україна частинно до лиману Дніпра а з ним і д. Чорного моря, з західна частина берега Чорного моря занята татарією, яка належала до турецької імперії. На полудне від воєвідства брацлавського є Мултанія, а на полудне від Покуття є князівство Трансильванії, а дальше Угорщина. Напис на мапі від Поділля через Дністро по французьки такий: „Ukraine du Pays de Cosaques". Такий сам напис, як згадано, є теж і в наголовку. Між знаками до мірення подані милі італійські, потім польські, потім „ліги українські", а дальше верстви московські, милі німецькі, французькі. Мапа сягає від 45-го до 60-го полуденника і від 47-го до 52. північного рівнолежника. Крім того і повище 52-го рівнолежника назначені деякі околиці, а границі на заході мають напис: „Велика (чи може „висока") Польща".

Друга мапа має французький напис: „Вища Волинь, або палятинат Луцький, нарисований з **великої мапи України Вісер де Боплана** Самсоном д' Абервіль королівським географом у Парижі в р. 1665". Іншу частину цієї „великої мапи України", де представлена Чорна Русь з Покуттям, набув гром. Василь Пуйда.

Третя мапа, теж французька, представляє „План славної битви заведеної в околиці **Полтави на Україні** між армією його царського величества Петра Першого, імператора Великої Руси й армією його величества короля шведського Карла XII. в днях 27. червня — 8. липня 1709".

Ця мапа подає подрібне розміщення московського, козацького і шведського війська з різними написами, а зрештою подає точно околицю битви довкруги Полтави над рікою Ворсклою. Мапа видана в Газі заходами Піера Гуссон, а не має поданого року. На північній границі плану поданий напис по латинськи: „Україне парс". В лівому розі на горі подання плян замку Перево-

ПЛАЩІ, ЖІНОЧІ КОСТЮМИ, УБРАННЯ, РАГЛЯНИ
поручає найдешевше
І. ШАПІРА
Львів, Личаківська 1. 1794 2-2

VIM чистить усе

Дрібочка Вімy на вогкій шматинці, старанно ополокати, а все дома буде листіти чистотою!

На підмогу протиалькогольній пропаґанді!

Від багатьох літ веде Українське Протиалькогольне Товариство „Відродження" завзяту боротьбу з отрутами: алькоголем і нікотином, що руйнують здоровля і майно громадянства, деморалізують психічно та виродкують цілі покоління. Зокрема наш нарід від століть терпить великі шкоди від цих своїх ворогів. Рятуючи його, „Відродження" розгортає на всіх ділянках суспільного життя пропаганду проти отрут: починаючи від шкільної молоді через усі товариства та всі кола громадянства аж до його верхівки, „Відродження" сіє абстинентські гасла. Ця важка, невгомонна праця вимагає окрім сил і рук до праці великих матеріяльних засобів. Увесь час „Відродження" боролося й бореться з недостачами матеріяльними, які спутують розгін та обмежують працю, паралізуючи всякі самостійні і більш далекосяглі потягнення. Треба зазначити, що в своєму житті і зусиллях Товариство полишене весь час само собі, своїм власним засобам, та всупереч усім труднощам удержується власними силами. Від ряду літ воно взагалі не діставало права на прилюдні збірки й не могло за їх посередництвом втягнути широких кол громадянства до співпраці.

Щойно в цьому році наше Товариство дістало дозвіл на прилюдну збірку у Львівському та Станиславівському Воєвідстві, яка відбудеться в днях від *18—21. квітня на терені Станиславівського та від 19—21. квітня на терені Львівського Воєводства.* Зокрема в дні 19. квітня має перевестися збірка під усіма українськими установами й церквами по містах та містечках згаданих воєвідств. Для переведення всієї збіркової акції підготовано в областях обох воєвідств повітові та місцеві збіркові комітети, зорганізовані будьто силами Т-ва „Відродження", будьто при співпраці Т-ва „Просвіта".

На цьому місці Головна Рада Українського Протиалькогольного Товариства „Відродження" звертається до українського громадянства з проханням: Прийдіть нам в допомогу в нашій важкій праці! Жертвуйте датки на наші збіркові листи та до наших збіркових пушок! Не оминайте нагоди причинитися своєю хочаб малою лептою до скріплення й піднесення протиалькогольного та протинікотинного Товариства до активізування боротьби з отрутами! В днях від 18—21. квітня дійте доказ, що лежить Вам на серці здоровля, добробут і майбутнє українського народу! Ставайте всі на протиалькогольний та протинікотинний фронт!

ГОЛОВНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНОГО Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ":

Д-р Софія Парфанович, голова. *Іван Костюк,* секретар.

ВЕСНЯНІ УБРАННЯ

виконані першорядно з чисто вовняного матеріялу **зол. 86**

ВЕСНЯНІ РАҐЛЯНИ зол. 58

поручає

„ПОВШЕХНИ СКЛАД ОДЗЕЖИ"

ЛЬВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША.

точна над рікою Бористенес, а в поясненнях сказано, що там містилося 16.287 шведів, що третього дня битви піддалися князеві Меншикову.

Оці три, чи пак 4 мапи величини розгорненої американської газети. Всяки подані кількома красками, а на пляні битви під Полтавою подавний герб Петра Великого.

Четверта мапа представляє східну Европу. Вона видана в Голяндії і має написи в голяндській мові. Її нарисував Еман Бовен, поправив В. А. Бахіене, а клішу нарисував І. ван Яген в р. 1778. По обох берегах Дніпра є напис „Україне", на північному сході є напис „Клейн Руссланд", а на північ від неї „Гроот Руссланд". Границя на заході в північній частині подана з Литвою, в полудневій частині з Польщею. Величина цієї мапи сягає половину попередно згаданих, отже як одна картка американської газети. Чотири мапи тут списані, набув на власність др Демидчук, а одну, як згадано, Василь Пуйда.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

Загальні Збори Союзу Українок.

Докінчення нарад з другого дня.

АБСОЛЮТОРІЯ І КЛОПІТ З РЕЗИҐНАЦІЄЮ НОВОВИБРАНИХ ЧЛЕНОК НОВОГО ВИДІЛУ.

По обширних вияснениях голови М. Рудницької делеґаткам — на внесок п. **Луневої**, яка відчитала звіт контрольної комісії, Заг. Збори признали абсолюторію Виділові (дел. Н. Дорошенко здержалась від голосування) за його діяльність. Опісля п-і О. **Ціпановська** відчитала в год. 7.30 вечором листу членів, яких комісія матка запропонувала до нового Виділу. І так на голову С. У. комісія матка запропонувала п. Мілену Рудницьку, яку теж Заг. Збори вибрали через аклямацію, при голосних оплесках делеґаток. М. Рудницька заявила, що вибір приймє, якщо листу членів Виділу комісія матка узгідніть з нею. По короткій „чистці" листи комісії матки враз з новообраною головою Заг. Збори вибрали до нового Виділу всіх членок, яких запропонувала в імені комісії матки п-і О. Ціпановська. Отже до Виділу ввійшли пані: **Ольга Ціпановська, ред. Олена Кисілевська (Коломия), Олена Федак-Шепаровичева, Лідія Горбачева, Амалія Рублева (Станиславів), Каштанюкова Олена, Ґургулівна Ірина, д-р Яцкевич-Кос Віра, д-р Ст. Коренціївна, Лукія Бобилякова (Перемишль), Марія Пясецька, Несторівна Леся, Мрицівна Мирослава і Любов Захарко** — три з провінції, всі інші зі Львова. Заступницями Виділу Заг. Збори вибрали: **Дзьобу Оксану, Татухову Богдану, Федорчаківну Степанію, Іжицьку Марію, Шавякову Лідію і Любов Савойкову.**

До Контрольної Комісії ввійшли: **Лунева Ірина, О. Лукашевська і Ярослава Любомирович;** їхніми заступницями: **Майковська Зиновія і Паліева Олена.**

Ред. О. **Кисілевська** тричі зрікалася становища в новому Виділі тому, що Заг. Збори С. У. не прочистили атмосфери, не поладнали всіх трудношів, які на далі залишаються перед С.У. Тому треба багато попрацювати, щоб усунути ці труднощі. С. У. мусить жити в згоді з іншими товариствами й організаціями. Підкреслює, що не почувається на силах до цієї важкої праці. До того проживає в Коломиї і не зможе приїздити постійно на засідання Виділу. Делеґатки ввесь час голосними оплесками не давали ред. О. Кисілевській прийти до слова, а по кожній заяві не приймали цієї резиґнації до відома. Щойно в год. 10-ій вечором по довгих проханнях п-і Кисілевська приняла вибір кажучи, що якщо побачить, що не буде могти видержати на своїм становищі, тоді зрезиґнує. Просить, щоб до неї не пристосовувати резолюцій, яка забороняє резиґнувати членом Виділу зі своїх становищ під час ділового року.

Нарешті стратили Гавптмана.

ТРЕНТОН, 4. 4. ПАТ. *Гавптмана стратили сьогоднішньої ночі в год. 1 мін. 41.*

Оборона робила ще вчора розпучливі спроби його ратувати. Ґубернатор Гофман, що мав учора тишу розмову з прокуратором Вілєнцом, надармо старався намовити його, щоб згодився відложити виконання смертного присуду, а тимчасом перевести доходження у справі б. адвоката Бенделя у графстві Ґантінґдон. Одначе після розмови з Вілєнцом губ. Гофман за посередництвом свого секретаря повідомив, що годі дальше відложити виконання присуду з огляду на становище влади повіту Мерсея, яка рішучо відмовила видати Бенделя ґантінґдонській владі.

У хвилині, коли Гавптмана мали вивести до салі, в якій виконують вироки, директор вязниці, кол. Кімберлінґ велів ще своєму секретареві впевнитися телефонічно, що вже нема ніяких ґвитлів на відложення екзекуції. В год. 1 мін. 38 до директора вязниці наголосився один із вязничних сторожів і заявив, що в бюрі дирекції вязниці не одержали ніяких вісток, що позволяли б оволікати дальше виконання присуду.

В год. 1 мін. 41 ввели Гавптмана до салі, де находиться електричне крісло. Він поводився зовсім спокійно. Звертала тільки увагу велика блідість його лиця. Два вязничні сторожі підвели його до крісла, на якому він усівся, не пробуючи зовсім боронитись. Коли прив'язували його до крісла, глядів спокійно на 55 свідків, що були при екзекуції. Перший раз пустили електричний струм в год. 1 мін. 41. Дальші два струми закінчили екзекуцію. В год. 1 мін. 44 кат Еліот зняв струм.

Кільох осіб, яким зробилося недобре, вивели із салі. Шість лікарів досліджували тіло Гавптмана і перенесли до кімнати, де відбулася секція.

Директор вязниці полк. Кімберлінґ заявив, що Гавптман до останньої хвилини був певний, що врятується від смерти. Він не хотів навіть сповідатися і не тратив довголітніх відвар.

Коли його жінка довідалася про страчення чоловіка, дістала нервову істерії і стала голосити: „Чому ви це зробили?" Врешті успокоїлась і рішила виїхати негайно до Ню Йорку, де находиться й син Мшфред.

Підчас екзекуції вязницю окружала юрба народу. Влада видала відповідні розпорядки, що запевнювали безпеку представників влади, які в останньому часі стали непопулярними. Сильні поліційні відділи стерегли мешкання прокуратора Вілєнца і ґубернатора Гофмана.

Ґубернатор Гофман, що після екзекуції покинув своє бюро, відмовив усяких розмов журналістам і вдарив у лице урядовця, що хотів відвести його додому.

Влада видала дуже строгі розпорядки, щоби запевнитися, що ніхто з осіб, які допущено до місця страчення, не зробить фотографічних знимок. Всі очевидці смерти Гавптмана мусіли підписати письмо, яке їх остерігало, що на випадок поширювання знимок грозить їм судове доходження. Незалежно від того чотири рази підважали їх особистій вещі.

Нововідкрита цукорня Ринок 37.
під фірмою **В. ЗУБЖИЦЬКИЙ І С-КА**
довголітні працівники фірми Л. Залеський пополучають П. Т. Публіці **на свята** власні першорядні цукориничі вироби по найнижчих цінах.

Д-р Ст. Коренціївна теж зголосила свою резигнацію з Виділу тому, що професійні обовязки унеможливлюють їй виїздити з рефератами на провінцію. Звязок з філіями при допомозі обіжників не приносить ніякої користи. Найкращий доказ, що в минулому діловому році ледви одна філія відгукнулася на її обіжник у справі піднесення народнього здоровля. Одначе Збори не приняли і цієї резигнації. Заг. Збори згодилися теж, щоб урядничка С. У. Мирослава Мриціївна ввійшла до Виділу.

Нововибрана голова М. Рудницька сказала довшу подяку за вибір запевнюючи, що єдина ціль її життя — це С. У. і праця для нього. Просила, щоб їй далі довіряли і щоб це довіря не вимагляли лише оплесками. Запевняла, що С. У. побере всі трудноші і сподіється, що вже на найблизших Заг. Зборах пані вважатимуть за честь, щоб увійти до Виділу.

П-і **Білякова** заявила, що до нового Виділу відмовилась увійти не тому, щоб боялася відповідальности. Ні! Рішуче ні! Висловила теж своє обурення, що на Заг. Зборах видвигнули справу д-р Х. Кононенко, яку повинна була розглянути комісія.

ДОВГА НИЗКА РЕЗОЛЮЦІЙ.

З черги голова відчитувала довгу низку резолюцій, що їх устійнила резолюційна комісія. Найбільше клопоту мала голова з двома резолюціями: у справі становища С. У. до релігійного виховання і в справі резолюції, яка мала ствердити, що українська нація не має національного проводу.

В першій справі голова відчитала резолюцію, яка стверджує, що С. У. стоїть далі і непохитно у відношенні до Церкви і релігії на становищі, що його оформила резолюція І. Всеукраїнського Жіночого Конгресу у Станиславові. Одночасно п-і **Терлецька** домагалась, щоб голова піддала під голосування її резолюцію того змісту: Зїзд С. У. стверджує необхідність праці над освідомленням жіноцтва на християнських засадах та над релігійним вихованням дітей. По вияснениях голови і короткій дискусії Заг. Збори приняли першу резолюцію.

НЕМА НАЦІОНАЛЬНОГО ПРОВОДУ?

Опісля голова відчитала резолюцію, в якій говорилося, що „українське громадянство опинилося без національного проводу". П-і Кисілевська як стій домагалася, щоб цей нещасливий зворот з резолюції виєреслити, бо це доведе до нового загострення і полеміки в С. У. (На салі було чути окліки: Як це так? Як довго п-і М. Рудницька була в УНДО — тоді національний провід був, а тепер по відході з УНДО нема вже цього проводу?!). Одночасно дел. **Пеленичка** заявила, що українська нація має такий провід, але він не може виявитися на зверх.

П-і Н. **Селезінкова** запротестувала проти таких слів у резолюції і підкреслила, що не пристадує собі, щоб старий Виділ зголошував такі внески до резолюційної комісії. У відповідь голова запевнила, що старий Виділ приняв такий внесок на засіданні, на якому не було саме п-і Селезінкової. Кінець-кінців Заг. Збори приняли цю нещасну резолюцію зі згаданою поправкою.

ПРОТЕСТ ПРЕДСТАВНИКІВ ПРЕСИ.

Тому, що по різких заявах голови і поважних осіб С. У. делегатки почали ворожо ставитись до української преси, всі присутні пресові справоздавці підписали одноду шно внесок і передали президії Зборів з домаганнем допустити до голосу представницю преси. Негайно після того ред. **Глібовицький** склав таку заяву протест в імени всіх представників преси проти неслушних закидів під адресою української національної преси: Наша терпеливість вичерпана. Поважні особи тут на Зїзді виступали проти української преси. Якщо ми не вийшли зі салі на знак протесту — хоч повинні були це вже давно зробити — то тільки тому, що з професійного обовязку мусіли тут залишитися, щоб показати, що позитивно ставимося до зорганізованого українського жіночого руху. Преса є також великою національною цінністю і якби не вожа праця національної преси, то не було би організації і цей Зїзд не був би такий численний. Після таких виступів загально проти всієї нашої преси присутні розїдуться з тим переконанням, що найкраще не читати української преси. В імени всіх представників преси підкреслюю, що на будуче в подібнім положенні будемо приневолені вийти зі салі.

НОВИЙ МАТЕРІЯЛ ДЛЯ СУДУ ЧЕСТИ.

Опісля пізним вечором нарешті дійшла до голосу д-р **Х. Кононенко**, щоб відповісти на закиди голови. Згадала, що не буде спростовувати особистих закидів, бо їх вияснить суд чести. Щодо закиду інтриганства в С. У. — д-р Кононенко підкреслює, що за весь час своєї 19-літньої громадянської праці на еміграції себто у Відні, Празі, Канаді, Варшаві і на Підкарпатті не стрінулася від нікого з цим закидом. Якби я була інтриганткою, тоді п-і Залізняцова, Ціпановська і Барановська (ця остання стала в обороні д-р Кононенко) не працювалиб зі мною у Відні; з Канади не писала би до мене дотепер голова Союзу Українок п-і Савеля Стечинська. Зрештою сен. Кисілевська може потвердити, що підчас свого побуту в Канаді чула про мене слова пригнання. (Ред. О. Кисілевська потверджує це). Знову у Празі я довго-довго працювала з п. С. Русовою і вона може виставити мені найкраще свідоцтво (п-і С. Русова це потвердила). Вкінці я працювала на Закарпатті, де зорганізувала наше темне жіноцтво. Голова М. Рудницька була на такім великім жіночім зїзді в Ужгороді, побачила мій організаційний хист і тому спровадила мене до Львова. Підтримує свій закид під адресою голови С. У., що у Виділі не було свободи думки. Побачивши, що потягнення М. Рудницької можуть зваготїти на С. У., я отверто заявила це голові. Цю отвертість використала голова М. Рудницька і назвала це інтриганством. Я розійшлася не зі С. У., але з М. Рудницькою, бо побачила, що голова тягне С.У. до нової політ. організації... — До якої, до кого? — падуть окліки на салі. — До Пилієва — заявила д-р Кононенко.

ПРОЩАННЯ С. РУСОВОЇ.

В год. 9.50 вечором до слова прийшла **п. С. Русова** взиваючи присутніх на Зїзді жінок до як найшвидшого поладнання всяких конфліктів у жіночих організаціях на засаді всепрощення та пошанування один одного. Дякувала за всі привіти, що їх висловили присутні жінки.

Присутні відспівали в честь п. Софії Русової тричі „Многая літа" і так достойна Ювилятка попрощалася з присутніми.

ЗАТВЕРДИЛИ ВИКЛЮЧЕННЯ ДВОХ ЧЛЕНОК.

Після того Заг. Збори в год. 10.20, коли на салі була ледви 1/5 членів, розглянули відклик двох виключених членів С. У. — п. **Е. Тишинської** і п. **М. Колтунюкової.**

Над обома справами відбулася довга дискусія, читали відклики виключених членів і слухано довгих вияснень голови в цих справах.

Щодо п. **Е. Тишинської,** Заг. Збори затвердили постанову Виділу та рішили, що п. Е. Тишинська буде принята знову в члени, якщо схоче бути членом С. У.

Заг. Збори затвердили теж постанову Виділу в справі виключення зі С. У. п. **Колтунюкової** та одночасно взвали п. **Шепаровичеву,** щоб вона пішла на громадський суд у справі образи п. Колтунюкової, якщо остання на те згодиться.

Врешті на внесок п. М. Рудницької Зїзд рішив, щоб п. **С. Русова** визначила членів комісії, яка мала б розглянути справу конфлікту голови з п. д-р Х. Кононенко.

В ОБІЙМИ... ПАЛІЄВА.

При кінці нарад п. **Пелешичка** (Стрий), навязуючи до слів п. Кононенко, поставила запит до голови про її співпрацю з п. Палієвом. М. Рудницька відповіла, що ніхто з членів Виділу С. У. не є членом ФНЄ і вона не чула, щоб хтонебудь з членів Виділу мав такі наміри.

По останнім слові п. Міцени Рудницької, яка взивала учасниць до дальшої праці, висловлюючи надію та віру в краще наше майбутнє, присутні відспівали національний гимн і в год. 11.50 в ночі розійшлись додому.

*

П-і Конрадова просить нас зазначити, що в своїй заяві від католицького жіноцтва, яку ми подали вчора, мова на думці **релігійне, а не католицьке т-во.**

З ВІДЧИТОВОЇ САЛІ.

„Третя Німеччина".

В пятницю 3. ц. м. відбувся на Молодій Громаді у Львові відчит **ред. І. Витвицького** на повищу тему. На початку референт пояснив термін „ІІІ. Німеччина": І. римське цісарство, ІІ. Німеччина Бісмарка та Вільгельмів від 1870 р. включно з веймарською республикою, ІІІ. Німеччина від нац.-соц. перевороту. (Слід зазначити, що існує теж інший історичний поділ: І. Німеччина від 1870—1918, друга — це веймарська республика і третя — Німеччина Гітлера). Предлегент схарактеризував теж ті поодинокі три великі історичні німецькі епохи, після чого ширше схарактеризував ідеольогічну суть національсоціялізму: міт крови і міт германського лицарства. Революція Лютра у XVI. ст. була фактично лише бунтом. З феодального середньовічного періоду Лютер перетворив Німеччину на країну з почуттям хутор янського патріотизму безлічі удільних князівств. Англійська революція Кромвеля створила тип патріота-джентельмена; велика французька революція створила тип громадянина. — Німеччина залишилась краєм хуторянщини. На Німеччині Вільгельмів і веймарської конституції тяжіло роздвоєння яке виявилось було у затяжному спорі між Бісмарком та Мольтке. Не вояк панував у Німеччині, а фінансіст. Після програної війни вояки-фронтовики-вояки рятували ситуацію внутрі держави, ломлючи комуністичну революцію. Потім референт зупинився на характеристичних рисах тоталїтарної держави. Індивідуалізм

СУКНА Рудольф Світальський - Тадей Ґаєр **Львів, вул. Баторія ч. 20** готель Сасьонй.
МАТЕРІЯЛИ ЖІНОЧІ, НАЙМОДНІШІ у великому виборі
Низькі ціни. Догідні умовини сплати. Кооперативам відповідний рабат.

Німецький уряд не думає про девалюацію.

БЕРЛІН, 4. 4. ПАТ. В органі Шахта „Дер Дойче Фольксвірт" появилася стаття, яка покликується на інформації з міродатних кол, рішуче заперечує вістки про девалюцію марки; фінансова політика Німеччини не зміниться

Зближення арабських держав.

ЛЬОНДОН, 4. 4. ПАТ. Передвчора підписали у Багдаді союзний договір між Іраком та Геджазом; в понеділок оголосять його у Мецї та Багдаді. Цей договір має бути виєловом арабської та мусульманської солідарности; можуть до нього приступити також інші мусульманські держави.

АСПІРИНА

краєвої продукції

Так дійсно, Аспірину виробляємо тепер у краю і то на підставі оригінальних приписів фабрики „Баєр".

Значок у формі баєрівського хреста ручить за чистоту і тотожність

АСПІРИНИ

Можна купити у всіх аптиках.

Ціна за 6 табл. тепер уже тільки 90 сот., за 20 табл. зол. 2.25.

у ІІІ. Німеччині може вижитись тільки у рямцях законодавства. „Одиниця — ніщо, нарід — усе". Маси пішли за гаслами Гітлера, основні відчовою старогерманської романтичної орнаментики. Люди, втомлені демагогією політичних партій, пішли за — ще більшою демагогією. На гітлерівській революції розчарувались болюче консерватисти — Гутенберг і Папен, — не розчарувався генеральний штаб. Сьогодні панує у Німеччині робітник (не у класовому соціалістичному розумінні) і новк. Брунатний мундир уступив місце сірому вояцькому мундурові.

Потім референт давав відповіди на запити. Вони торкалися питання про внутрішні конфлікти між радикальною молодю і верхами (тих конфліктів від ліквідації Рема нема, зате є конфлікти церковні), справи „пучу" Рема (д. цікаве пояснення генези кріавої розправи), справи здогадного „українофільства" й ін.

Однаково реферат, як і відповіди референта були дуже цікаві. Видно, що справді тов. Винницький як журналіст не змарнував свого побуту в Німеччині: вивчив історію та пізнав відносини, навчився теж аналізувати суспільно-політичні рухи, словом, зробив те, що є найбільшим обовязком кожного журналіста на чужині.

Новий лад у церкві св. Варвари у Відні.

Відень, 1. квітня 1936.

Наша греко-кат. парохія св. Варвари у Відні стояла отсе вже вдруге за час її 150-літнього істнування перед загрозою її евентуальної ліквідації. Ту небезпеку вдалось оба рази щасливо омминути і саме на днях запало остаточне рішення в цій справі. Апостольська столиця, що із за меж політичних кордонів була примушена шукати нової відповідної, практичної розвязки питання юрисдикції над нашою церквою, найшла її в такій формі, що ми — на мою думку — маємо повну причину радіти її рішенням.

В згадуваній справі появився декрет Апостольської Столиці, якого дослівний переклад виглядає так:

„Маючи на увазі, як велике є значіння архипастирської опіки для добра душ і якнайскорше її перевести, коли церковна юрисдикція даної епархії по змозі відбувається серед границь цивільної влади, постановив наш Св. Отець Божим Провидінням Папа Пій XI., після реферату підписаного кардинал-секретаря св. Конгрегації для Справ Східної Церкви на авдієнції дня 7. квітня 1934 року, вийняти парохію византійського обряду при св. Варварі у Відні зпід юрисдикції українського Митрополита у Львові і віддати під владу архиепископа у Відні.

Одначе, звязуючи особливі причини, які ту парохію світло вирізняють поміж інші парохії того обряду, як також з уваги на її славну історію й історію пов'язаного з нею знаного інституту „Барбареум", в якім колись виховувалися світочі византійського обряду і багатонадійні заступники Церкви, св. Отець зарядив, що архиепископ Відня здержуватиме цю як окремий делегат Святішого Престолу.

Надто бажаним св. Отця є, щоб при кожночасним опорожненні парохії український митрополит у Львові предложив імена трьох кандидатів, з котрих віденський архиепископ вибере одного, побожністю й наукою відзначеного, який відтак завідуватиме парохією і який матиме юрисдикцію над усіми вірними византійського обряду, що мають свій осідок в Австрії.

Все це стоїть з оцим декретом православне. Все, що було йому противорічне, не має в будучності значіння.

Дано в Римі, в палаті Св. Конгрегації для Справ Східної Церкви, дня 20. грудня 1935 р.

† Кардинал А. Сінчеро в. р. О. Цезаріні в. р. асесор, Єпископ у Пренесте, секретар.

З нагоди перебрання парохії св. Варвари у Відні архиепископом д-ром Теодором Іннїцером відбудеться в неділю 5. квітня в церкві торжественна Служба Божа з привітанням архиепископа, як окремого Делегата Апостольської Столиці. Вечором того самого дня відбудеться у великій салі Військового Касина святочна академія, в якій по привітанні парохом св. Варвари, о. д-ром Горникевичем, забере слово сам делегат, кардинал-архиепископ д-р Іннїцер. Виклад про ролю і вплив Відня на відродження України із окремою увагою до заслуг Католицької Церкви читатиме др Тарас Бородайкевич. Вокальну й інструментальну частину вечора виповнять продукції мішаного хору із сольовим вкладом нашого земляка, члена Держ. Опери, п. Івана Савки, далі знаних мистців п-ні Дарії Карлнович і п. Богдана Бережницького (фортепіян-чельо) та нашого ще молодого, але незвичайно талановитого композитора і піяніста Тараса Микиші.

Ост.

ТУРЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРД. СПРАВ У ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 4. 4. ПАТ. Нині вранці приїхав до Білгороду турецький міністер закордонних справ Ружді Арас. Після півгодинної розмови із премієром Стоядиновичем, міністра Араса попудні приняв князь-регент Павло.

НЕМА ЦУКРУ, СОЛИ, МАСЛА...

ПАРИЖ, 4. 4. ПАТ. Агенція Авасе повідомляє з Москви: Контрольна комісія, яка переводила слідство в справі торговлі споживчими артикулами в европейській частині СССР., ствердила, що в багатьох місцевостях нема цукру, солі, масла й інших артикулів першої потреби.

Пересторога.

По Львові грасують різні типи, що нападають до рідні прибитої горем при утраті когось зі своїх найближчих і домагаються заплати за якусь буцімто зроблену прислугу при похоронах.

Звертаємо увагу, що всякі чинності, звязані з похоронами, входять в обсяг похоронного рахунку і таких людців треба відсилати негайно в руки поліції.

Ця шайка опришків крутиться також під шпиталем та втягає силою наших селян до чужих заведень і вимушує від них різні, нічим неоправдані грошові квоти.

Заінтересовані повинні звертатись виключно до „Харісу", де дістануть докладні інформації і совісне виконання своїх поручень.

Похоронне заведення „ХАРІС", Львів, вул. Корнякт 3, ч. тел. 214-64
1841 коло церкви Преображенської.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успенської церкви: о. А. Бучацький 2.—, Я. Кузьмів 3.— зол.; в Адміністрації „Діла": о. Север. Зубрицький, Чолени 1 зол.

— **Велику передсвяточну знижку цін** на килими й інші льняні вироби завела фірма **М. Хамули** (Львів, пл. Марійська 8). Подарунки на свята й іменини. Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь! 1844 1—10

— **Магазин постелі Р. Джала**, Львів, Хорущини 5 (побіч кіна „Аполльо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 2—100

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 27-111

— **Коли найкраще лікуватись.** Весняний сезон у Черчі починається цього року вже з 1-шим травня. Вчасна весна й дешеві ціни, повинні заохотити кожного, що потребує лікувати ревму, ішіяс, гіхт, недуги шлунка, міхура, нирок, нервові або жіночі скористати з цього найдешевшого, а притому найдогіднішого сезону. 1830

— **Великодне курятко** приносить святочні бажання усім членам і прихильникам Товариства Українська Захоронка у Львові. Нехай воно прикрасить великодний стіл у кожній українській хаті, та пригадає всім, хто круглим його засяде, велику ціль, невтомну працю та зростаючі все потреби товариства. 1857

Повідомлення. Повідомляємо, що впровадили ми на теперішній весняний сезон 1) імпрегнований плащ з габардини зол. 17, 2) камгарнове убрання зол. 55, 3) англійська нагортка зол. 50. Фірма А. Віттельс, Львів, Рутовського 7. За якість і виконання ручимо.

14/113

— **Передплатникам бібліотеки „Діла"** вислали ми вчора перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений рай". Пригадуємо, що річна передплата з 12 книжок для передплатників „Діла" — 18 зол. Просимо передплатників бібліотеки присилати чеками, які долучили ми до книжки з дописком „Бібліотека Діла", по змозі передплату річну, піврічну або чвертьрічну, а в крайньому випадку належність за вислані примірники.

— **Виступ Голинського в „Паяцах".** В найближчому часі дасть у Львові низку вистав оперний ансамбль із Варшави під проводом дир. Мавуржевича. Довідуємося, що 15. ц. м. виступить гостинно в цьому ансамблі в опері „Паяци" відомий наш співак, п. Мих. Голинський.

— **Вистава „Весталки".** Заходом Марійської Дружини Абсольвенток відбудеться в неділю 5. ц. м. в год. 17. у вуйківській салі при вул. По-

Дивний процес.

ПРИСУД.

У процесі Гуцалюка і товаришів по промовах оборонців, які скінчили промовляти вчора пізно в год. 9-ій вечором, була ще репліка прокуратора та оборонців. Щойно в год. 10.30 вечором присяжні пішли на нараду. В год. 11.30 виголосив предсідник відчитав вердикт суддів присяжних, яким потвердили вину підс. Гуцалюка за приналежність до ОУН, а заперечили вину у цій самій справі щодо підсудних Матли, Грицака і Гладкого. Крім того потвердили вину підсудних: Яроша, Костюка і Гладкого за інші неполітичні провини.

По тригодинній нараді предсідник трибуналу оголосив в год. 2.30 в суботу 4. квітня н. р. такий присуд:

Підс. **Тараса Ярослава Гуцалюка** трибунал засудив за приналежність до ОУН на **4 роки вязниці**. На основі амнестії зменшив йому кару на 2 роки та зачислив слідчий арешт. За фальшування документів засудив підсудного на **6 місяців і цю кару йому завісив.**

Підсудних **Олександра Матлу і Осипа Грицака** суд на основі вердикту увільнив від вини і кари.

Підс. **Володимира Гладкого** суд увільнив від закиду за приналежність до ОУН, а за передання бланкетів „доводів особистих" засудив на **8 місяців вязниці**, з чого 4 місяці йому зарахував на основі амнестії.

Підсудних **Володимира Яроша і Евгена Костюка** засудив суд за фальшування документів і вибирання грошей з П. К. О. по **1 році** вязниці, з тим, що зменшив їм кару **по пів року** і зачислив слідчий арешт. Підсудні мають звернути П. К. О. вибрані гроші і заплатити кошти процесу. Підсудні **Матла і Грицак** вийшли на волю.

*

Справлення помилки: У звіті з третього дня розправи зайшла дружерська помилка. Подано „обор. др Гладкий", має бути „обв. Гладкий".

2 ВЕЛИКОДНІ ПРОГУЛЬКИ
до **АВСТРІЇ** від зол. **75**
від 9. до 15. квітня 1936. р.
до **РУМУНІЇ** від зол. **28**
від 11. до 16. квітня 1936. р.
Зголошення: П. Б. П. **ФРАНКОПОЛЬ**
ЛЬВІВ, ул. ХОРУЩИНИ ч. 18, тел. 245-66.

тоцького ч. 95 вистава „Вестальки", з якої дохід призначений на будову церкви СС. Василіянок у Львові.

— **В читальні „Просвіти" на Личакові** відбудуться в неділю б. ц. м. святочні сходини в память Т. Шевченка з рефератом, на які видїл читальні запрошує все українське громадянство личаківської дільниці. Початок год. 18.30. Концерт відбудеться по святах.

— **Вистава песи українського большевицького автора у Празі.** Чеська преса повідомляє, що до Праги приїздить у найближчих днях відомий український большевицький драматург Олекса Корнійчук, щоб бути присутнім на премієрі своєї драми „Платон Кречет".

— **Відгомін варшавського процесу.** Підчас варшавського процесу проти Бандери і товаришів покарав, як відомо, суд гривною майже усіх оборонців, що виступали в цім процесі, м. ін. і оборонця д-ра Володимира Горбового гривною 200 зол. Цими днями коморник городського суду ревіру І. у Долині візвав д-ра В. Горбового заплатити згадану гривну під загрозою лїцитаційної продажі його майна.

— **Ревеляцією Львова приїзд Цирку Станевських на Великдень.** На днях приїздить до Львова Цирк Станевських, який дасть виставу вже першого дня свят. Програма Цирку буде найбагатша з усіх, які ми досі бачили. Львів побачить світової слави жонглера Масімілїяна Труці. На програму складається 20 добірних атракцій з усіх дїлянок циркового мистецтва. Побачимо велитенських шимпанзів, відомих із фільм, акробатичні групи Гунґарія, Арістон, Стенлі і т. д. Справжньою оздобою буде Бім-Бом (Е. Станевський партнер), що втішався величезними успіхами у закордоні. Вершком вистав буде матч копаного мяча на роверах із участю публики. Славні гротескові коміки Манеті, знамениті тресури 16 арабських коней п. Еми Труці, а найбільшою сенсацією буде виступ живих статуй з бронзу, крім того пси на чортівському колї й багатобагато атракцій. Цирк Станевських починає свою гостину 1-го дня Великодніх Свят, себто в неділю 12. квітня в год. 4.30 попол. при вул. Пельчинській. Діти й молодь на цю виставу платять половину.

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

з Воскресенням Христовим передайте рідні, приятелям і знайомим на сторінках „Діла" у святочному числі. Зголошення приймаємо до четверга 9. квітня ц. р. Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

— **Автомобілева катастрофа.** У суботу пополудні на вул. Коперника у Львові понижче гол. почти на авто, яким їхав польський та румунський старшина впало друге авто, що надїхало з вул. Осолїнських. Авто, о якому були згадані старшини, вивернулося догори колесами, а старшини вилетїли на вулицю. Шофер Михайло Іванків був тяжко ранений, оба старшини лишили цїло. Раненого шофера забрали до шпиталю.

— **Львівська хроніка.** Рудольф Кожушник із вул. Рицерської 29 і уч. VII. гімн. клясн Марїян Гладиш із Клепарова пропали тому кілька днів. — На розі вул. Яцівської та Городецької пекарський віз Стан. Липкова зі Збоїськ ударився із трамваєм. Вибив дишлем шибу, одначе нікого не зранив. — Суд притягнув до відповідальности купця Ад. Ротера за те, що поліцаєві всунув у кишеню 3 зол. 50 сот., коли цей записав його, що не замкнув у приписаній порі своєї крамниці.

— **Поворот неграмотности.** Статистика, ведена при військовій бранці в Польщі, виказує, що в центральних воєвідствах 26 прц. абсольвентів вселюдних шкіл не вміють читати ні писати. На східних теренах цей процент доходить до 33. Ця статистика виставляє дуже погане свідоцтво вселюдному шкільництву в Польщі. Маємо доказ, що нижчиша школа випускає молодь без належитого опанування штуки читання й писання, не забезпечуючи її навіть перед анальфабетизмом.

— **Податок для незаможних новоженців.** Державна рада здоровля розглядає проект закону про допомогу для новоженців, який виладило евґенічне товариство. В законі передбачується м. ін. оподаткування кавалерів понад 30 літ і бездітних подруж у користь запомогового фонду для незаможних новоженців. Вільні від податку були би незаможні кавалери, що не можуть женитися з огляду на своє здоровля, та деякі категорії незаможних бездітних родин.

— **Безробіття в Польщі.** Згідно з даними бюр посередництва праці в усій Польщі було 1. квітня 479.049 безробітних. Це значить, що впродовж останніх 15 днів було 10.042 безробітних менше.

— **Розбудова Станиславова.** Комітет розбудови м. Станиславова відбув засідання, на якому заопініовано подання у справі приянання кредиту з державного будівельного фонду на будову мешкальних домів. Контингент на 1936 р. для Станиславова устійнено на 350 тисяч зол. Комітет рішив признати на пять блькових домів 76.500 зол., на 45 менших домів 223.500 зол. В пятьох блькових домах має повстати 37 самостійних мешкань з лазничками, а в 45 менших домах буде 107 мешкань.

УВАГА!
Нині відкриття нової
КРАМНИЦІ ОБУВИ і ПАНЧІХ
ДельКа
у Дрогобичі, Ринок 17.
Великий вибір найновіших моделів.

— **Сіркові джерела біля Ліська.** У віддалї одного кільометра від міста Ліська відкрили лїкувальні сіркові джерела. Лїкарська аналіза води випала додатно і тому міська управа рішила уладити лїкувальне заведення. Одночасно в околиці шукають за джерелами нафти.

— **Окупаційний страйк** 180 робітників у фабриці рільничих машин „Польна" в Перемишлі скінчився. Фірма підписала збірну умову, якою підвищено зарібки робітників на 10—25 прц. Крім того принято назад до праці тих робітників, яких редукція довела до страйку.

— **Нову латинську парохію** утворено в Перемишлі на Болонню. Є це дільниця заселена переважно українцями.

— **Після судді арештували прокуратора.** У звязку з аферою Бергманів та арештованого недавно окружного судді Мих. Гонсьоровського арештовано вчора емер. прокуратора із Чорткова Соколовського. Арештованого, що мешкав у Кракові, перевезено до слїдчої вязниці у Львові.

— **Смерть проф. Ціпера.** У Кракові помер у 81 р. життя д-р Альберт Ціпер, що перед війною був гімназійним професором у Львові і знаний був зі своїх літературно-наукових праць та як автор німецької граматики.

— **Фільварок для доньок Пілсудського.** На замку у Варшаві відбулося вчора в прияві президента Мосціцького засідання родинної ради, що опікується двома малолїтніми донъками марш. Пілсудського. Рішено, щоби за гроші, які добудуть з частинної реалізації авторських прав марш. Пілсудського, купити для доньок фільварок в одному із східних воєвідств.

— **Велика пожежа.** В ночі з 30 на 31 березня ц. р. вибухла пожежа в будинках Луця Вербового в Корнях равського повіту. Жертвою пожежі стало 5 господарств, м. ін. згоріло багато господарського приладдя, дробу і пара коней. Луць Вербовий, рятуючи свій інвентар, тяжко попарився так, що його в дуже грізному стані відвезли до лїчниці у Львові. Страти обчислюють на десятки тисяч золотих. Пожежа була ділом правдоподібно якоїсь злочинної одиниці, бо вогонь вибух у стодолі, яка була зовсім відокремлена від мешканевих будинків.

— **Цікава депутація.** Перемиські злодії, звільнені недавно на основі амнестії, висилали депутацію до перемиського староства, магістрату, суду і прокуратури, яка заявила, що злодії хотять покинути своє дотеперішне ремесло і бажають заробляти на життя працею. Депутацію принято всюди прихильно, а бурмістр велїв видати злодіям опал і харчі на 10 днів, приріжаючи й працю, як з весною почнуться міські роботи.

— **Краєва хроніка.** У Свистільниках пов. Рогатин 18-лїтній Гуменний і 14-лїтній Дуда знайшли артилерійське стрільно з часів війни і пробували його розібрати. Стрільно вибухло, ранячи тяжко Гуменного та випалюючи йому очі. Дуду ранило лекше. — В околиці Пивничної пов. Н. Сянч знайшли змасакроване сокирою тїло Михайла Богуцького. Під закидом убивства арештовано його жінку та брата, які мали з ним порахунки. — В городі Михайла Гуцуляка у Снятині знайшли в дуплї верби чотири гранати, що походили з часів світової війни.

— **Жиди їдуть до Палестини.** Крізь граничну стацію в Снятині переїхав новий транспорт жидівських еміґрантів до Палестини числом 800 осіб. Одночасно поїхала туди зорґанізована Орбісом прогулька до Палестини у складі 50 осіб.

— **Віднайшли вкрадені гроші.** У звязку з крадіжю грошей з почтового амбулянсу в Тернополї розведено слїдство, що довело до сенсаційного висліду. Карло Слоник, що обслуговав амбулянс, признався до вини і на підставі його вказівок викопали на лучі над рікою Серетом, у віддалї 300 метрів від його дому вкрадену суму 39.000 зол. і 665 долярів. Гроші були сховані у двох блящаних посудах, обвинених шматами. Їх передано начальникові почтового уряду в Тернополї.

Скільки голов

стільки висказів. На однім пункті погоджуються всі: Здоровля є найбільшим скарбом. Усі знають час депресії, виснаження, хвилини, коли чоловік стає слабий, нездібний до жадного почину, без охоти до праці. В такій хвилині проти цїлковитого заломання дїлає Овомальтина Д-ра Вандера, яка зміцнює організм, дає нову енергію, дозволяє виконувати працю без утоми і знову відчувати радість життя, яку дає повне здоровя і розвиток усіх сил.

OLEUM PETRAE
„Glimar"
До гигієни волосся

Очищена нафта, зовсім беззапаху, скоро вицхає.
Усуває радикально парплї, зміцнює волосся, має всї прикмети знаменитого косметичного засобу.
Заступників шукаємо.
„Glimar"
С-ка з обм. відп.
Львів, ул. Баторія 26.

ЯКЩО ЖІНОЧІ ТОРБИНКИ
то лише
з фабрики РОЗЕНЦВАЙҐА
ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 5. Тел. 229-20.

З НАШОЇ ПАНОРАМИ.

Інтимний звіт.

В годині пів до 1-ої вночі збудився я нервово і сів на ліжку. Ні, не було сумніву — це вертала моя жінка. Вийшла в год. 9-ій зранку.

— Ти була в театрі? — спитав я несміливо.

— В театрі! Я просто з Загальних Зборів Союзу...

Хотів я сказати: — „неймовірне", але вкусив себе в язик.

— Чекай- зараз тобі оповім. Шкода, що ти не міг бути. Наприклад як кореспондент від якоїсь газети. Там був би ти почув правду, бо мені ніколи не віриш! Говорили ми про те, що пора нам уже зірвати з пресою мужчин і читати власні газети.

— Маєш рацію! Я вже давно звертав тобі увагу, що у нас дома занадто часто повторяються ті самі дві зупи...

— Е, з тобою не можна говорити поважно... Кажу тобі, варт було бути. Правдивий бій! Промови, внески- резолюції...

— Сльози, перепросини, судові скарги... Знаю еже- бо перед вечором зустрів я дра Пилячку, якого жінка дістала пальпітацій і вернулась до хати зелена, як кисле яблуко...

Моя жінка говорила незворушно далі:

— Всі ваші збори теж не кращі. Я маю глибоке пересвідчення, що якби мужчини не мішались до наших справ, то в нас не було би так багато квасів і конфліктів.

— А я дозволю собі на наукову гіпотезу, що якби жінки не мішались до наших справ, то не мали би зовсім квасів і конфліктів.

— Тоб ти може хочеш відбирати нам права забирати голос у політиці?

— Алеж ні... ви, жінки маєте дуже приємний голос... Я тебе слухаю. Дуже тішусь, що ви всі перепросились...

— Но, не всі це було неможливе... Знаєш, є завсіди деякі принципіяльні й особисті справи...

— Мене цікавлять тільки принципіяльні. Чи пані Марсальська вийшла до виділу?

— Видно що ти зовсім не орієнтуєшся! Вона сказала два тижні тому про Королинську, що тепер дре нюса від часу, як її чоловік став директором.

— А Мічинська?

— О, це дуже розумна жінка. Вона мала чудову промову. Сказала, що ніколи не погодиться з диктатурою ані мужчин, ані жінок, що до політики ми, жінки, не маємо досить сильних нервів і що ми повинні показати мужчинам що нас ніхто не перекричить... Між іншим була чудово вбрана. Мала, знаєш, зовсім такий модний костюм, як тобі подобався цими днями на вулиці...

— Так, що назагал нікого скандалу, як ти сподівалась, не було?...

— Ні. Те, що деякі пані резигнували, а потім дали себе вибрати — то це було передбачене. Те, що багато не хотіло вийти до виділу з принципіяльних мотивів — то це їх чисто особиста справа. А ті особисті справи з образою і скаргами ми рішили розвязати принципіяльно: тих, що будуть проти — то викинемо...

— Повна рація: викинути на писок.

— А як почувала себе ювілятка?

— Мала дуже гарну промову, прохлючи, щоб усі працювали в згоді і не розбивали своїх сил...

— Но, добре... йди спати, бо я завтра мушу встати в 7-ій...

— Але ти не забудеш, що ти мені обіцяв?

— Не пригадую собі.

— Я мушу завтра конче мати весняний капелюх, бо йду на чай до Мічинської... Нехай вона трісне з заздрости, та малпа одна!

Діоген Бочка.

ВЕСНЯНІ МОДЕЛІ для ПАНЬ поручає нововідкритий магазин жіночої конфекції Ф-ма АКЕР і ШЛЯЄ
бувший спільник фірми „Леді", ЛЬВІВ, тепер ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

— **Мільйонові ошуканства.** Слідство в афері висилкового бюра „Космолюкс" у Варшаві стверділо, що це підприємство вимантижо від наївних людей поверх мільйон зол. Тепер ліквідують подібні ошуканчі фірми в Лодзі і Кракові.

— **Безбожницька пропаганда в Европі.** „Центральна рада безбожників" у Москві рішила розкинути цього року 11 мільйонів книжок і брошур протирелігійного змісту, писаних у головніших европейських та азійських мовах. Цю величезну повінь безбожницької пропаганди спрямовано за границю при помочі комуністичних організаційних комірок у різних краях. Роздають їх задармо.

— **Жахлива летунська катастрофа** склалася на летовищі у Велінгтоні (Нова Зеляндія), де летун Джемс Фрацер парад 10-тисячною юрбою пописувався скоками з висоти 1000 метрів. З невідомої причини легкопад не отворився і Джемс Фрацер упав між публику та вбився. Настав дикий переполох, причому потолочено на смерть кілька жінок. Дві жертви відставлено з поломаними кістьми ще живими до шпиталю.

— **400 весільних гостей.** Мадярщина належить до тих щасливих країн, де ще не перевелися гучні весілля, на які запрошують сотки гостей. В місцевости Бата-Апаті було цієї зими весілля, якого не бачили вже кількадесять літ. Хліборобів Цаик ставив з донькою іншого землевласника, одиначкою, перед півтар. Батько дівчини запросив на весілля не менше як чотириста осіб, які три дні вживали його гостинности. А приймав він їх справді по княжівськи. Дванацять жінок приладжували день і ніч різні страви. Зужито на це 650 кг. мяса і 180 штук різного дробу. На різні „легуміни ужили 700 кг. муки і майже 100 кг. цукру. Випили 1500 літрів вина, причому минулося багато інших алькогольних напоїв і содової води. На весіллі грали на переміну дві циганські капелі, які третього дня були такі перетомлені, що мусіли покликати ще одну капелю. Крім запрошених гостей було на весіллі ще багато цікавих.

— **Славна англійська летунка** Емі Молізон відлетіла минулої пятниці з летовища Грейфсенд, щоби побити рекорд на лінії Льондон—Капштадт. Її літак може перелетіти 2.200 англійських миль без осідання, з вантажем 1.270 гальонів палива. Вона рішила летіти здовж західних берегів Африки, розвиваючи пересічно 150 миль на годину (1 англ. миля = 1.600 метрів).

— **Медаля Леніна і безроги.** Найвище совітське відзначення „медалю Леніна", що її першу дістав Тухачевський, почав совітський уряд масово роздавати за годівлю свиней. Досі таких відзначених нараховує большевицька преса 1173, в т. ім. дістала її й одна жінка, якої курка знесла за рік 165 яєць. Чи не нагадує це останніх днів Австрії, коли медалю давали тим, що їздили на „форшпан"?

Нині в неділю у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ дві вистави: Год. 3.30 попол. — ціни найнижчі —
виступи І. Кульчицької і В. Дзєдушицького БАЛЬ У САВОЮ
Год. 8-ма веч.: Ваш кореспондент повідомляє
(ЛЬОНДОН — АДДІС-АБЕБА — ТОКІО) Репортаж з абісинської війни.
У понеділок у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ бонові вистави драматична поема Словацького.
ПАНОТЕЦЬ МАРЕК
Величава інсценізація. Концерт акторської гри.

Дописи.

РАВА РУСЬКА.

Концерт у честь Шевченка в Журавцях. Дня 29. березня ц. р. заходом читальні „Просвіти" в Журавцях відбулося свято в честь Шевченка. Велика сала читальні була заповнена вщерть. Вступне слово виголосив п. Андрій Булавич. По нім хор читальні відспівав „Запоріг". Дальше були деклямації, переплітані відповідними хоровими точками. Свято закінчено інсценізацією „Розритої могили" та національним гимном. На жаль, поміж учасниками свята не було видно ні салі місцевої української інтелігенції ані тих громадян, що стоять у проводі громади. Весь дохід з концерту передано на будову памятника полеглим за волю України в Раві Руській. Подаємо це як приклад, за яким повинні піти всі села равського повіту і в цей спосіб дати змогу виділові філії Тов. Охорони Военних Могил у Раві Руській побудувати по Великодних Святах памятник тим, що впали на полі слави в равському повіті.

ПОСТІЛЬ КОВДРИ МАТРАЦИ
по революційно низьких цінах
поручає нововідкритий магазин
під фірмою М. Цімерман Шайнохи 3
1859 1—5

ЗОЛОЧІВ.

З відчитової сали. Дня 2. ц. м. виголосив пос. В. Кузьмович у Золочеві в салі „Бесіди" реферат для інтелігенції п. н. „Аналіза сьогоднішнього політичного положення". Реферат був призначений для місцевої інтелігенції. Прибулих на салі було коло 80 осіб, головно молоді. Реферату вислухали прибулі з увагою. Опісля відбулася коротка дискусія, в якій забирало голос кількох промовців.

ТЕРНОПІЛЬ.

Свято рідношкільної молоді в честь Софії Русової. Дня 30. березня влаштувала молодь гімназії „Рідної Школи" прилюдний концерт для вшанування Софії Русової. На програму свята склалися: святочна промова уч. VI. кл. Л. Федунівної, відчитання фрагменту зі споминів Ювілятки про перший дитячий садок у Києві, деклямація, продукції гімназійного жіночого та мішаного хору під проводом директора гімназії п. О. Бачинського і гімназійної орхестри під проводом п. Ю. Криха, проф. Муз. Інст. ім. Лисенка в Тернополі. Концерт відбувся в салі „Української Бесіди", яку вщерть заповнили запрошені гості та шкільна молодь враз із батьками та вчителями. Завдяки добре вибраній програмі та її дбайливо підготовленому виконанню, яке в кожній точці стояло на мистецькому рівні, концерт пройшов серед поважного, святочного настрою, переймаючи слухачів духом пошани для нашої заслуженої Громадянки, піонірки національного виховання.

А.

Добра Новина!
Улаштовуємо дешеву передсвяточну продажу вовняних товарів, шовкових і білизняних по казково низьких цінах
Галицький Магазин Новин
Львів, Галицька 15.
Для приладу кільна цін:

Полотно 70 шир.	0·53	Атлас постел. 90 ш.	1·35
Полотно 80 шир.	0·60	Атлас постел. 150 ш.	2·35
Мадаполям 80 шир.	0·80	Мережані пошевки	1·80
Мадаполям 90 шир.	0·95	Простирала ковдр. мер.	4·50
Шифон 80 шир.	0·80	Простир. ковдр. корон.	5·20
Шифон 90 шир.	0·90	Обрусове біле	1·90
Зефір сирий	0·55	Обрусове кольор.	2·10
Зефір на сорочки	0·75	Обруси з френд.	2·50
Полотно на сорочки	1·20	Столовий гарніт, 6 ос.	6·—
Полотно шовкова	1·60	Серветки	0·20
Перкаліна кольорова	0·65	Вафлеві ручники	0·29
Дивка на підштанці	0·65	Кухонні ручники	0·50
Полотно на простирад.	1·25	Стирки корчинські	0·45
Простирала відпас.	1·90	Хустинки до носа	0·15
Всип рожевий 90 ш.	1·05	Мужеські хустинки	0·35
Всип рожевий 150 ш.	2·20	Капці пікові	2·50
Веба червона 90 ш.	2·—	Сінники	3·—
Шифон на постіль 90 ш.	0·95	Ковдри сатинові	9·—
Шифон постел. 150 ш.	1·70		

УВАГА: При закупі товару від 5 зол. задурно відвезти до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою поспіпдатою.

Листування Редакції.

М. Г. в Станиславові: Статтю на подану тему помістимо дуже радо.

Спорт.

НЕДІЛЬНІ ЗМАГАННЯ.

Україна — Свiтязь. Грище Свiтязi, год. 15.30. Попередять змагання дружин молодших.

Лут — Львовянка. Грище Вел. Лугу, год. 15. Попередить змагання дружин молодших.

Змагання відбиванки. Спорт. Гали при вул. Яблоновських, год. 15.

ІЗ СЕКЦІЇ КОПАНОГО МЯЧА „ЛУГУ".

Львівський Луг зголосив свою секцію копаного мяча до ЛЗОПН-у та рішенням Управи його приняли в члени ЛЗОПН із зарахуванням до Цикляси. Тимсамим Луг взяв на себе великий обовязок, але не стає до того непідготовлений. Секція копаного мяча Лугу розпочала свою діяльність вже минулого року та в минулому році розіграла 11 змагань з українськими й польськими дружинами. З цих 11 змагань Луг 7 виграв, а 4 програв із загальним відношенням вороть 47:24 у свою користь.

Одною з ціллю діяльности секції копаного мяча Лугу є класове горне огнище в Луговому Городі при вул. Вулецькій.

Перші свої (товариські) змагання в рамах ЛЗОПН-у розіграє Луг із силною А-клясовою дружиною „Львовянкою" (5-те місце в минулорічній табелі львівської А-класи). Змагання ці відбудуться в неділю 5. квітня с. р. в 15-ій год. в Луговому Городі при вул. Вулецькій. Ці змагання будуть попереджені в 13-ій год. змаганнями дружин молодших.

Гемороїди

є причиною злого самопочування і т. п. Треба конечно усунути ті дошкульні терпіння. При гемороїдах вживаємо

Anusol
„Goedecke"

МОЖНА ДІСТАТИ В АПТИКАХ
12 чопків 5 зол. - 6 чопків 3 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича
Городок:
5. IV. Дівча з Маслосоюзу.
6. IV. Отаман Пісня.
7. I. IV. Гори говорять.
Яворів:
8. IV. Лев з Абісинії.
Дальші виставки гратиме театр у Яворові підчас Свят.

Великий Міський Театр.
Неділя, 5. IV. год. 3.30 поп. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою"; год. 8. веч. Аб. 14. „Наш кореспондент повідомляє".
Понеділок, 6. IV. год. 8. веч. Аб. 13. „Пані тень Марко".
Вівторок, 7. IV. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт".
Середа, 8. IV. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіна пані генеральова".

Театр Різнородностей.
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „Ґріх", „Двобій зі смертю".
ГРАЖИНА: „Цісарсько-королівський вадьс".
КАСІНО: „Кадісенте, місто кохання".
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Мілямо", ревія: „Ціни низчі, програма вищі".
КОПЕРНИК: „Чорні очі".
МАРУСЕНЬКА: „Чорні очі".
МІРАЖ: „Катерина" з Фр. Гель.
МУЗА: „Дім ч. 56".
ПАКС: „Голгота".
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".
ПАН: „Марія Башкірцева" із Секс Саквлен.
РАЙ: „Їх Ексцеленція шофер".
СВІТ: „Баль у Савою" та гротеска з Мікі Мавс.
СТИЛЕВЕ: „Бурлаки з над Волги" і ревія.
ТОН: „Борюся за життя" Павло Муні.
УТІХА: „Полумя" з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Югославія.

Закордонне радіо.

Неділя, 5. квітня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 12.55 Розр. концерт, 15.40 Квартет, 18.10 Відень-Будапешт, розр. концерт, 22.20 „Дер рехте Ман дер Вельт" муз. ком. Бенацького, **Брно** (325,4) 17.30 „Вечаванець" пісні в супр. форт., **Кошиці** (255,9) 18.00 Словно-муз. авд. для Закарпаття, **Прага** (470,2) 7.50 17.50 Концерт, **Париж** (1648) 20.30 Цик. музика, 21.45 „Генрих VIII" др. Шекспіра, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 16.00, 18.00 Пісеньки й мельодії, 21.10 Попурі, **Берлін** (356,7) 10.30, 12.00 Музика, 19.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 18.00 Мельодія і ритм, **Лайпціг** (382,2) 10.00 Музика, 11.50 Кантата Баха „Ах ік зеге ейт, да ік цур Гоцайт гете", 16.00 Вес. полудне, 20.10 Мельодії світ, концерт симф. орк., **Мінхен** (405,4) 10.30 Нар. музика, 13.10 Форт. твори Моцарта, **Будапешт** (549,5) 12.50 Концерт оп. орх., 17.15 Хор, 21.10 Дістафестіваль, 22.20 Цик. музика, **Мілянo** (368,6) 19.25 Вес. авд., 21.15 „Аве Марія" оп. Бетінеллі, **Рим** (420,8) 12.30 Форт ресіталь, 13.10 Вес. авд., 17.00 Симф. концерт, 22.15 Концерт солістів.

Понеділок, 6. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.10 Пісні й арії відеп. Р. Санта (бас), 21.05 Вес. мельодії, **Прага** (470.2) 12.35 Концерт, 17.40 Форт. рецізаль, 20.00 Концерт дїточих хорів, **Париж** (1648) 9.15 Легка музика, 18.30 Симф. концерт, 21.00 Радіосценки, 21.45 Камер. концерт, **Білгород** (437,3) 11.00 Популярні мельодії, 16.20 Пісеньки, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 19.00 Форт. музика, 20.10 Весняні мельодії, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 22.30 Музика, **Кельн** (455.9) 16.00 Словно-муз. авдиція, 21.40 „Пригоди Сімплтіцісімуса" симф. поема Р. Штравса, **Мінхен** (405,4) 16.50 Солісти, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. рецізаль, 12.50 Співи, 13.30 Великі вальси й малі марші, 17.30 Популярні нар. пісні в супр. инг. орх., 22.30 Симф. концерт, **Мілянo** (368.6) 17.15 Танкова музика, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика 17.15 Скрипка, 20.35 Орх.-вок. концерт.

Вівторок 7. квітня 1936.

Відень (506.8) 10.50 Сільська музика, 12.00 Концерт, 15.20 Великодні пісні для дітей, 20.00 Мистці класичної оперетки (орхестра, сопран. тенор), **Братислава** (298,8) 17.50 Форт. твори Ліста, 19.40 „Обой" сцени із студ. життя на оск. Андреєва, муз. Черепніна, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 19.10 Словацькі нар. пісні, 21.20 Сп. рецізаль І. Смірнова, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Шубертові пісні вик. А. Лєнка, **Прага** (470.2) 18.30 Концерт дїточого хору, 17.20 Еспанська музика, 19.10 Веселі нар. пісеньки, **Париж** (1648) 12.00, 18.30 Орх. концерт, співи, 21.45 Вечір давніх і нових пісеньок, **Білгород** (437.3) 11.00, 21.10 Концерт, 12.00 Популярні мельодії, 16.20 Форт. рецізаль, 19.50 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 19.15 Пісні Е. Шредера до слів Мікелянджела, 20.10 Шубертіяський концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 22.30 Музика, 16.00 Концерт, **Лайпціг** (382.2) 19.10 Пять рел. сонетів до слів Кернера на сольо і форт., **Мінхен** (405,4) 13.15, 16.50 19.15 Концерт, 18.00 Вес. музика. **Будапешт** (549.5) 13.30 Співи, 18.30 Вільовчеля, 19.35 Форт. рецізаль, 22.15 „Парсіфаль" оп. Вагнера, III. дія, **Мілянo** (368,6) 17.15 Легка й танк. музика, 22.00 Камер. музика, **Рим** (420.8) 13.10 Орх. музика, 20.35 „Ля форса амороза" оп. Занфонія.

Львівське радіо.

Неділя, 5. квітня 1936.

6.30 Ранішня зарядія, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Мунчний порадник; у перерві о год. 13.00 Театр Уявн: „Трагічна історія д-ра Фавста" вимки з драми Хр. Марльова, 14.00 „Помпа станула" фраг. із пов. І. Морщина „Люди доброї", 14.20 Музика з гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Гутірка про конституцію, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Зелена, наша вевсь рік, 16.00 Хвилина читань, 16.15 Рекламовий концерт, 16.30 Попурі з Шекспірових творів, гр. пл., 16.50 Актуальна гутірка, 17.00 Підвечірок при мікрофоні, у перерві ок. 17.45 Музика з гр. пл., 19.00 Спортові вістки, 19.15 Релігійна музика, 19.45 Книжки про театр і акторів, 20.00 Концерт солістів: музика, співи, 20.45 Вибори з творів Н. Підсудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00, На веселій львівській хвилі, 21.30 Враження з Єрусалиму, 21.55, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Концерт орх., 22.45 Весняні мельодії з гр. пл.

Понеділок, 6. квітня 1936.

6.30 Ранішня зарядія, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Вертаємо на Волинь — репортаж-фейлетон, 12.25 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Популярна й легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальон. тріо, 16.00 Легка німецька музика, 16.15 Пісні з вик. хору, 16.30 Театр Уявн: „Білий чередник" фраг. Ед. Мархлєвського, 16.50 Поезії Юл. Словацького, 17.05 Про поворення, 17.10 Сучасна польська форт. музика, 17.40 Боротьба людей із епідеміями-комахами, 17.50 „Ринок" радіограма з музикою Ю. Тепи, 18.30 Скринька для дітей, 18.40 Муз. мельодії з гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка, 19.05 Сільський форум, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Воєнська авдиція, 20.30 Сальон. тріо; у перерві ок. 21.45 Вечірній денник. Із сучасної Польщі 21.10 „На високій палюбині" літер.-муз. авд. про Гуцульщину, 22.00 Симф. концерт 23.05 „Вечором" музика з гр. пл.

Вівторок, 7. квітня 1936.

6.30 Ранішня зарядія, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Співаємо пісеньки авд. для дітей, 12.35 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Популярний концерт із гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальон. тріо, 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Гайдн: Симфонія: „З ударом у литаври" й „Алегро Симфонії ґдур" з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Шлеський наріж, 17.15 Концерт легкої музики, 17.45 Говорена енциклопедія, 17.55 Релігійна музика, хор, 18.30 Про поетичну творчість еп. Бандурського, 18.45 Форт. ресіталь, 19.00 Львівський актуальний фейлетон 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Голландець-скиталець" оп. Р. Вагнера; у перерві Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.45 Рецитація: Поетичні переклади Каз. Рихловського, 23.05 Твори Кетельбія з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.31.

Нім. марка 1·27—1·42, фр. франки 34.90 35·05, шв. франки 172.00—173·00, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 31.00—33.00, італ. ліри 34.00—36.00.

Золото: Долари 9.06—9.09, Рублі 48.00—49.00, Фр. франки 34.40—35·05, Корони 36·50—37·00, Дукати 83.20—83.90; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.65—0.65.

Долярівка 48.50—50.00.

Збіже.

Ціни львівські	Львів від	до
Пшениця одн.	18.75	—19.00
Пшениця зб.	18.25	—18.50
Жито Стандарт І.	13.37	—13.50
Жито Стандарт ІІ.	12.50	—12.75
Вика темна	20.00	—20.00
Вика сіра	19.00	—19.80

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 4-ім квітня н. р. кооперативам платити за 1 львівську Львів.

1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового враз з бочковим опакуванням	2·60 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням платить дефінітивну ціну	2·65 „
1 л. молока	0·15 „
1 кг. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і молоко сильна, на яйця здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, дбоко подвір птахомисарні „М. С." у Львові, (вул. Дзерж та ч. 4):

Курки мол. товсті без острїг 1. кл.	1.10 зол.
Курки товсті з острогами 1. кл.	1.00 „
Гилики товсті 1. кл.	1.15 „
Індички товсті 1. кл.	1.25 „
Пантарки товсті 1. кл.	1.25 „
Качки товсті 1. кл.	1.50 „

Приймає курки, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по денних цінах.

Приймає денні достави.

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

ЖИДНИК на державній посаді, кавалер, пристійний, милий, літ 34, греко-кат., ожениться з особою, яка позичить мені негайно 1.000 зол. Адмін. „Діла" під „Ідеальний муж". 1846 1—1

КУПНО - ПРОДАЖ

ПРОДАМ склеп кольоніяльно-споживчий у добрім місці з багатою клієнтелею. Зголошення до „Діла" під „Сейчас". На відповідь залучити почт. марку за 25 сот. 1853 1—2

БУДІВЕЛЬНІ ПЛОЩІ по 200 сяжнів у Львові на Богданівці (від останнього перестанку вжи при кооп. „Зоря" до проїзду). Зголошення: Юрія Чайковського, пл. Вільсона 9/7 м. (проти головного дворця). 1—3

НАУКА

„ЮСТЕМП". Зіморовича 3, конц. школа— відділи: кравецтво, бїлля, корсетництво — приймає вписи. Виконує корсети і ін. індивідуально, Марія Ганусевич. 1803 2-5

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА жінка самітна, вибраднє вдова по священнику, що хотіла би совісно цілим домом у старого самітного священика. Зголошення до парохіяльного уряду в Крехові з поданням умовин, решта особисто. 1805 2-3

РІЖНІ

КАРНИШ нормальної величини зол. 2,50 виконує ШПИНЕР, ПЕКАРСЬКА 8. 1759 7—11

Ширіть наш часопис!

SALAMANDER

ОБУВА, ЯКА ДЛЯ КОЖНОГО Є РАДІСТЮ!

Ще раз знижені ціни!
Великий вибір весняних моделів!
ЛЬВІВ, Легіонів 11.

MARKE SALAMANDER

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, зокрема РАДІОГРИМАЧІ, грам. кружки, стилі і ВІЛ. ЛЯМПИ, анодові БАТЕРІЇ і пр. поручають Інж. БОГАЧЕВСЬКИЙ і Інж. МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1, тел. 116-45. 1819 3—5

НАЙВИБАГЛИВІШІ фіранки, обруси, накидки, фабричні ціни. ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 2—4

КНИЖКИ всякого роду купуємо в кожній скількости. Платимо найвищі ціни. Зголошення в Адміністрації під „Книжки уживані". 1845 1—2

ГЕРБИ І МОНОГРАМИ У ШЛЯХОТНИХ КАМЕНЯХ гравіруе Бодек, Львів, Лінде го 2. 1849 1—4

НОВОВІДЧИНЕНА шкіряська робітня виконує всілякі ШКІЛЯРСЬКІ роботи. Зимерстинівська 47. 1850 1—5

СПОРТОВІ ВІЗКИ кулую по найвищій ці чі. Вирібна візків Пасаж Мікольша. 1781 1—2

НАЙВИБАГЛИВІШИХ вдоволить тільки наші дизенгні мужеські оксфордові сорочки, найновіші 4.50—5.50, попелінові 4.95, підшиваці з сирого шовку, подвійні клини у кроці 2.75 і хлопчі сорочки по дешевій фасон 2.95. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1835 1-2

ОВОЧЕВИЙ СТРАГАН Інж. Богачевського вже знов чічний і поручає свіжі і здорові овочі. Р-т Ринку, нашр. цухорні Міхотка. 1826 1—3

ВІДОМИЙ НАЙДЕШЕВШИЙ магазин жіночої конфекції І. НАСС Краківська 4, І.п. поручає плащі і костюми на теперішній сезон по дуже низьких цінах. 1855 1—3

ВІЗКИ дитячі найновіших типів поручає фірма Кіс, Жовківська 17, ріг Божничої. Приймає всілякі реперації та відновляє. 1629 5—6

РОЛЬКИ крепові — БІБУЛКИ на серветки або готові, ЗУБОЧИСТКИ та всілякі КАНЦЕЛЯРІЙНЕ ПРИЛАДДЯ поручає найдешевше фірма „ОКАЗІЄ ПАПЕРНІЧЕ" Львів, Казимирівська 33, тел. 246-31. 1690 4—5

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня моделі проходових і купелевих костюмів та джемперки. Трикотарня, Сикстуська 31, Купферберґова. 1779 2—6

ПОЩО ПЕРЕПЛАЧУВАТИ, якщо гарне й солідне білля мужеське, жіноче, дитяче й постелеве купить кожний значно дешевше впрост у фабриці „ПАВ" Сикстуська 1.

РАДИМО перед закупом постелевого білля оглянути знамениті вироби фабрики „ПАВ" Сикстуська 1.

ГАРНЕ білля в „МІЛЯНЕС" у найвищім гатунку власної продукції, а то: комбінації по 6.50, нічні сорочки 10.90, гарнітури аплікувані 9.80, мотильки 3.90 поручає фабрика „ПАВ" Сикстуська 1. 1800 2—3

ГОСТРЕННЯ НОЖІВ, ножичок, бритв та виклювання і мілювання, напрасу всіляких предметів, полагоджує фахово і дешево ГЕНРИК ПРОКОПЕК, Пілсудського 12, вхід з вул. Лозінського. 1796 2—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, нирхові, проти усування матиці під гарантією виконує відомо УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 11-66

РАДІОАПАРАТИ краєві, закордонні першорядні „Дім Шопена" Львів, Сикстуська 1.

ФОРТЕПІЯН Петрофа майже новий оказійно продає „Дім Шопена" Львів, Сикстуська 11. 1783 4—4

ФОРТЕПІЯНИ, пінніна, продаж, наєм, купно, оказії, МАРЕЦЬКИЙ, Львів, Баторія 7. 1730 8—13

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ найновіші по найнижчих цінах продає „Познанська Шкільня", Львів, Казимирівська 21. 1778 3—6

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Адольфа Рота Львів, Городецька 5 виконує зуби на догідні сплати. 1626 5—5

ОЩАДЖУЄ, хто купує в „ЕЛЄКТРОРАДІО" Львів, Личаківська 43. Найдешевше джерело закупу радієвих приладів, гоосників, ощадностевих жарівок, ламп, лампок і електротехнічних матеріялів. 1782 3—5

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, білля „Спорт", площа Галицька. 1811 3-10

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р Ігнатій Левенгек

в недугах міхура і сечового органу
ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4. Тел. 248-11.
1565 7—10

Б. секундар держ. заг. шпиталя у Львові

Д-р Едвард Пельцнер

орд. у внутрішніх недугах
ЛЬВІВ, ПЛ. ГОЛУХОВСЬКИХ Ч. 1 (Будинок Скарбка) тел. 269-72.
1735 5—5

Від 10 зол. місячно

обува для цілої родини

разом з реперацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

Пасхальний стіл

пінніні прикрашують
вина
меди
шампани
Г. МАКОВСЬКОГО
в Крушвиці
Давно признані за найлучші.
З державні золоті медалі.

Кімната до снідань

поручає снідання, обіди і вечері дуже свіжі і здорові по цінах низьких. ОБІД ІЗ ТРЬОХ СТРАВ 1 ЗОЛ.

ЛЕВ РУБІНФЕЛЬД

ЛЬВІВ, СЛОВАЦЬКОГО 14. 2—2

НА СВЯТА!

НАЙЛІПШІ МЕДИ постачає філія тернопільської медоситні

„ПОДОЛІЯ" ЛЬВІВ, КОСТЕЛЬНА 8

побіч площі Стрілецької.
На складі також НАЙЛІПШІ В И Н А.
1818 Тел. 287-59. 2—3

ВЛАСНИЙ ВИРІБ

КОВДЕР І МАТРАЦІВ

ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.

Великий вибір
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млєко, Коральницька 6
1817 2-10

НОВОВІДЧИНЕНА УКРАЇНСЬКА ФІРМА

СТРІЙ

ПРИ ВУЛ. СИКСТУСЬКІЙ 30

робітня жіночих і дитячих суконь поручає журналі, форми, обтягання гудзиків, паски і т. п. 1795 3—3

Для хорів і аматорських кружків!

Т-во ім. Лисенка, кооп. театральна і „Український Дім" у Львові мають на складі хорові і драматичні видавництва по зниженій ціні, а саме:

Хори:
1) Ф.Колесси: „Вулиця" міш. хор. зол. 1.—
2) Ф.Колесси: Утоптала стежечку м.х. 1.—
3) М. Колесси: Лемківські пісні м. х. 1.—
4) М. Колесси: Поліські пісні міш. х. 1.—
5) М. Вербицький: Заповіт міш. хор 1.—
6) М. Вербицький: Жовнір муж. хор 0.50

Партитури:
1) Як коваса та чарка зол. 2.—
2) Невольник зол. 2.50
3) Ой не ходи Грицю зол. 2,50
4) Святання на Гончарівці зол. 3.—
5) Бувальщина зол. 2.50
6) Ніч під Івана Купала зол. 2.50

Примірники:
1) За двома зайцями зол. 1.—
2) Ніч під Івана Купала зол. 1.—

При купні 10 примірників кождого видавництва 10 проц. знижки.

Продається лише за готівкою, яку треба надіслати: МУЗ. Т-ВО ЛИСЕНКА, ЛЬВІВ, 1734 ШАШКЕВИЧА 5. 3—3

УВАГА!

ДЕШЕВА ХАРЧІВНЯ

А. ПАВЛОВСЬКОГО

поручає обіди з 3 страв за 65 сот.
1743 ЛЬВІВ, СОБІСЬКОГО 28. 3—3

НА СВЯТА!

поручає всякі святочні цукорничі вироби по зниженых цінах

„ПЧІЛКА" Ринок 27.

РОБІТНЯ ВАГ

направляє ріжні ваги та на бажання нові ваги ріжного типу. —

Болеслав Мізерацький

Львів. ул. Вибрановського 2, тел. 254-93.
1048 1—3

Міський заряд в корол. стол. м. Львові II. Вид.
ЛВ. ІІ/1—1332/36.
У Львові 5. квітня 1936.

ОПОВІЩЕННЯ.

Міський Заряд в корол. стол. м. Львові подає до загального відомости, що преліміар буджету громади міста Львова на рік 1936-37 виложений до переглядну в бюрі Виділу II/1 Міського Заряду (ратуш II. п. двері ч. 267) впродовж 1 тижня, а саме від 5. квітня до 11. квітня 1936 включно, в годинах від 9-ої до 13-ої.

Інтересованим платникам прислуговує право переглядати в повищім речениці буджетовий преліміар та вносити зажиття і застереження в дальшім речениці 1 тижня, себто до 18. квітня 1936 р. включно.

п. о. Президент міста:
Д-р Станислав Островський в. р.
1860 Віцепрезидент міста.

ПОВІДОМЛЯЄМО П. Т. ПУБЛИКУ, ЩО НАША ФІРМА

ПЕРША ВІДЕНСЬКА ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ І ШТУЧНА ФАРБЯРНЯ

перенесена з вул. Лелевеля

на вул. ПІЛСУДСЬКОГО 10

Телефон ч. 270-58.
Роботу виконуємо прецизійно, дешево і пунктуально.
Відбір і достава даром.

НА СВЯТА

добрі вудженини

поручає
Михайло Нановський
1831 ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 72. 3—3

Меблеві покриття

хідники, церати, капи і накидки у найбільшім виборі поручає
ФРЕНКЕЛЬ І ЛІДЕР, Львів, Легіонів 25, в подвірю. Тел. 286-38. 1700 4—10

Роман Горголєвський

ЛЬВІВ
давніше Антін Гальський
вул. Собіського 3. Телефон 239-70.
поручає в найбільшому виборі, по найнижчих цінах
ЗНАРЯДДЯ ремісниче й городниче.
ОКУТТЯ для будівель і меблів та всілякі артикули з цієї ділянки. 1670 4—5

СВЯТОЧНИЙ НАСТРІЙ ДОМА

доповнить свіжий гарний цвіт

поручає „МІМОЗА" пл. Смольки 4.

Великодні тістечка

„Бакін"-ом і ваніліє-вим цукром

д-ра ЕТКЕРА

Заступники: Вольфрам і Розенкранц. — Львів, Пілсудського 11.

Гуртовий склад цукру

М. МОТАК

поручає НА СВЯТА кольоніяльні товарі по цінах дуже низьких.
ЛЬВІВ, ДЗЯЛИНСЬКИХ 9. (Тел. 106-18).
(Бічна Городецької — близько головного 1—2 двірця).

НА СВЯТА

горіхи, мігдали, родзинки,

неміровська вудженина, компоти і мармоляди — поручає найдешевше і найліпші
ДІЯБЕТИК, ЛЬВІВ, ПЛ. КАПІТУЛЬНА 3.
Тел. 218-45.

БАЖАЄ ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І ПРОСИТЬ ЗАКУПИТИ НА СВЯТА В ІІ СКЛЕПАХ КОЛЬОНІЯЛЬНІ И СПОЖИВЧІ ТОВАРИ.

ВИНА-ГОРІВКИ-КОНЯКИ

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ".

„МАТАВОР"

МЕХАНІЧНА ФАБРИКА ПАПЕРОВИХ МІШЕЧКІВ
ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 48, тел. 293-71.
Постачає Кооперативам і Народній Торговлі. 1847

Власного виробу. — Ціни фабричні.
КОВДРИ, МАТРАЦИ, ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. ПЕТРУШЕВСЬКИЙ
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20.
Цінники даром. 3—4

Салон мужеського кравецтва

М. Горбачинський і Син

ЛЬВІВ, УЛ. АКАДЕМІЧНА 3, І. ПОВ.
Тел. 215-91
пригадує П. Т. Клієнтам, що вже настав сезон. На складі найбільший вибір матеріялів. Ціни приступні. Услуга як завсіди
1789 4—5

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 78 (14.327). Львів, вівторок 7. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Прем. Годжа про автономію Підкарпатської Руси.

ПРАГА, ПАТ. Прем. Годжа на пресовій конференції обговорив у суботу 4. квітня низку актуальних політичних і господарських проблем. Прем. Годжа згадав про переговори зі словацькими автономістами у справі їхнього приступлення до урядової коаліції. Ці переговори покищо перервані, але не зірвані. Їх можна буде продовжувати у відповідним моменті. В найближчому часі тягнуть переговори з німецькою християнсько-суспільною партією у справі приступлення цієї партії до уряду.

Опісля прем. Годжа обговорив децентралізаційну політику уряду і проект автономії для Підкарпатської Руси. Автономію вводитимуть поступово. *Тепер повиряють компетенції уряду губернатора і створять спеціяльне бюро при губернаторі. До компетенції цього бюра належатимуть культурні, шкільні, мовні та господарські справи.*

Згадуючи про введення в Австрії загального обовязку військової служби премієр підкреслив, що цей закон порушує мировий трактат і тому Чехословаччина мусить проти нього зопротестувати. Не виключене, що держави Малої Антанти зложать у Відні збірний протест.

Опісля премієр обговорив порушення локарненського договору і заявив, що Чехословаччина залишиться вірною політиці збірної безпеки.

Дводенні наради Генеральних штабів у Льондоні.

ЛЬОНДОН, в. 4. ПАТ. Британсько-французькі штабові наради починаються у Львові в середу і потребують два дні. Французька делегація прийде під проводом заступника генерального штабу ген. Швайєгута, британська делегація під проводом шефа відділів штабу: оперативного і розвідчого ген. Діла. Крім того в нарадах візьмуть участь представники военної фльоти і летунства. Британська делегація зверне спеціяльну увагу на обговорення співпраці фльоти і летунства В. Британії на випадок нападу Німеччини. На випадок війни співпраця сухопутніх британських військ у перших місяцях буде невелика й обмежиться до висилки на континент експедиційного корпусу в силі двох дивізій. Тому, що наради штабів, згідно з завданнями британського уряду в „гарантійнім листі" не потягають ніяких зобовязань у справі організації національної оборони, не слід сподіватися побільшення британського експедиційного корпусу. Ввесь тягар нарад штабів зводиться до співпраці британської фльоти з метою оборони північних бордюрів Франції і Бельгії та до летунської допомоги. З цією метою Франція і Бельгія визначать летовиска, які передадуть до вжитку британським повітряним силам.

Протест держав Малої Антанти проти загальної військової служби в Австрії.

БІЛГОРОД, 6. 4. ПАТ. Щоденник „Время" лише у справі порушення Австрією договору в Сен-Жермен, покликуючись на заяву прем. Годжі, що держави Малої Антанти не перейдуть до денного порядку від посунення австрійського уряду і будуть енергійно протестувати. Якщо бажається ударемнити політику доконаних фактів, на невідомо чим скінчиться, тоді посунення Австрії не можна вважати лише справою, яка цікавить Австрію і державу М. Антанти. Цією справою повинно зацікавитись Европа і всі члени Ліги Націй. Всі такі порушення дотепер передавали Раді Ліги. Чомуж так не мало би поступити в порушенням сен-жерменського договору. Щоденник пише, що теперішнє положення подрібно розглянуть на найближчій сесії ради держав М. Антанти, бо воно має загально-европейське значіння і тому ця справа підлягає компетенції Ліги Націй.

Японія з поспіхом підготовляється до війни.

КОНТРОЛЯ УРЯДУ НАД ПРОМИСЛОМ.

ТОКІО, 6. 4. ПАТ. Часописи повідомляють, що міністерство війни опрацювало план контролі всіх галузей промислу звязаних з національною обороною. Щоденник „Асагі" стверджує, що це в першу чергу торкатиметься летунського, самоходового і нафтового промислу. Щоденник „Йомюрі" довідується, що уряд підготовляє декрет, на основі якого всі нафтові товариства будуть зобовязані змагазинувати запаси нафти у висоті їх піврічної продукції. Цей декрет обовязуватиме від 15. квітня н. р. Згаданий щоденник пише, що англійські й американські товариства рішили покинути японський ринок побоюючись, що ці нафтові запаси забере японська марінарка на випадок війни.

2 МІЛЯРДИ ЄН НА ЗБРОЄННЯ.

ПАРИЖ, 6. 4. ПАТ. Авас повідомляє з Токіо: Японська армія завдяки перших кредитів у квоті 2 мільярди ен на реалізацію плану модернізації зброєнь. Ці видатки втягнуть до цьогорічного буджету. Армія є тієї думки, що з модернізацією воєнного матеріялу не можна ждати до 1937/38, як це передбачував первісний план з уваги на напружене положення на манджурсько-монгольськім і манджурсько-совітськім кордоні. Військові кола рішили негайно збільшити чисельний стан та озброєння квантунської армії, хоч річниця виплати спеціяльних кредитів покищо не визначили.

ЗМІЦНЮЮТЬ ЯПОНСЬКУ АРМІЮ В МАНДЖУ-КО.

Щоденник „Хутціль" повідомляє, що зміцнення квантунської армії (японська армія в Манджу-ко) вимагатиме спеціяльних видатків в сумі одного мільярда ен. Це дасть змогу зміцнити чисельно квантунську армію, доповнити муніційні запаси, підвищити рівень зброєнь квантунської армії на зразок військових залог в Японії та випосажити їх у найновіші засоби боротьби.

Большевицькі літаки над Манджу-Ко.

ТОКІО, ПАТ. Агенція Домей повідомляє з Гейн-Кін: Большевицький військовий літак появився вранці 3. квітня над місцевістю Муліпіту на північний схід Нін-Чіян. Прикордонна сторожа отворила вогонь і приневолила його до повороту на большевицьку територію. Другий большевицький літак появився того самого дня над містом Гейто, перелетів ще над кількома містами і вернувся до СССР.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ востаннє
Ібсена ПЕР ГІНТ з музикою Гріга.

Добрі відсотки
Найбільшу певність
Інтратний інтерес
Спокійну голову
Трівке опроцентування
Естетичну книжечку
Резерву на старість

будете мати — складаючи свої ощадности в кооперативному банку „ДНІСТЕР", Львів, ул. Руська ч. 20.

ВИРОБИ КООП. „ПЛАСТ":
ДРІЖДЖЕВІ ПОРОШКИ
І ВАНІЛІНЕВИЙ ЦУКОР
користуються повним признанням тих, що їх фактично випробували. 1803 2-2

Гітлер контра Літвінов.

Прага, кінець 1936.

Акт зірвання локарненського пакту Гітлером та обсада демілітаризованої надрейнської полоси німецьким військом викликали заколот в Европі, серед якого затемнились і причини цього кроку і властивий його зміст. На перший плян знічільно висувають чемусь конфлікт між Німеччиною з одного та Францією і Бельгією з другого боку так, неначеб справді все крутилося лише довкруги цього конфлікту. Так бодай засвітлює цілу цю справу т. зв. світова преса, залежна від міжнародніх світових концернів, які в такому насвітленні мають свій спеціяльний інтерес. Погляд автора цих рядків дещо інший.

Годі припускати, щоб европейські дипльомати не передбачували того кроку Німеччини, який не є нічим іншим, як лише одним із звен ланцюга на шляху до рівноправности Німеччини. Коли тепер довкруги цього очікуваного кроку Німеччини постала така метушня на Заході Европи, то мимохіть насувається думка, що ця метушня штучна і що вона в першу чергу має на меті відвернути увагу від далеко важніших справ. Треба пригадати собі, що діялось в Европі перед цим кроком Німеччини. Міжнародні фінансисти, яким виповів безпощадну боротьбу на смерть й життя Рузвельт, старалися приспівувати різні европейські державці, щоб вели таку господарську політику, при допомозі якої міжнародній фінансовий світ міг би знищити Рузвельта. Але їхні заходи в Европі не мали бажаних успіхів, головно через недодатливість німецького, французького та італійського уряду. Так само не увінчалися успіхом зусилля міжнародньої фінансієрки підбити під свій абсолютний вплив колосальний китайський ринок, щоб при його помочі знищити непокірного Рузвельта та економічну політику Америки: не вдалося це через загарбання Японії і фактичну тиху японсько-китайську співпрацю. Тоді капітал почав шукати союзника і вибився його у. СССР, природнього ворога Японії та фашистівських диктатур у Німеччині й Італії. І якраз з цього союзництва походить початок виступів СССР в Европі, прилучення СССР до Ліги Націй та зростаючий вплив Совітів в европейських справах, а вслід за цим теж ріст большевицької пропаганди в західньо-европейських державах, головно у Франції. Між міжнароднім капіталізмом та московським комунізмом, двоє виразниками грубого матеріялізму, завязався нечистий аліянс, якого наслідом на Заході Европи було між іншим застосування санкцій проти Італії, а на Далекому Сході мало прийти до поділу Китаю між вплив большевицькі та вплив міжнародного капіталу. Щоб могти успішно розрахуватися з Японією, Совіти потребують — на випадок збройного конфлікту на Сході — забезпечити своїх західніх ма-

вищь перед Німеччиною. Відсіч франко-совітський союз (який практично Франції не дає нічого, а Совітам усе), що його вміло накинув Літвінов французьким політикам. Відсіч теж плян окруження Німеччини оборонним валом держав, про який стільки писалося від часу похорону англійського короля Юрія V.

Однак останній крок Німеччини сильно ослабив позицію СССР. Гітлер вирвав ініціятиву в Европі з рук Літвінова і перебрав її в свої руки. Перша ріл, яка після цього на ділі вже сталася, це фактичне (хоч і не формальне) приняття протиітальійських санкцій, бо Франція, з огляду на німецьку небезпеку, тепер Італії більше потребує, — а це доведе і до скорого завершення в Абісинії. Тут теж криється тайна скріпленого наступу італійських військ та їх перемог. Італія почне знову підігравати свою недавню ролю в середній Европі, де буде поборікувати впливи СССР, а рівночасно натиск Німеччини на Австрію. Вилиця Італії та Німеччини в новому Союзі Народів — нескільки, розуміється, Німеччина до нього приступить — застарчать мабуть теж на парторжування впливів Совітів і в Західній Европі. Тоді у Франції прийде знову зворот на право, до політики Лявала, себто до европейського порозуміння.

Значення в те, що про ролю СССР в сегодняшньому конфлікті світові преса майже нічого не пише, хоча крок Німеччини, очевидячки, звернений в першу чергу проти СССР.

Р. М—ий.

Ювилятка Софія Русова в гостях у „Сільському Господарі".

На запрошення „Сільського Господаря" відвідала Софія Русова з. квітня ц. р. курс господинських інструкторок, що його веде вище згадане господарське Товариство. Ювилятку впровадила управительна курсу др Х. *Кононенко*, а курсантки стрінули Достойну Гостю хлібом-сіллю. Привітальне слово сказала курсантка *Леся Рунька*, за що щиро дякувала Ювилятка, після чого хор курсанток відспівав сеньорці нашого жіночого руху многоліття.

Ювилятка оглянула помішення курсу, зокрема викладові салі, інтернат та кухню; цікавилась усіми справами курсанток та управи курсу, як і вислідами дотеперішнього навчання і при цьому висказала своє признання й похвалу управі курсу.

Управа курсу запросила потім Достойну Гостю на спільний обід з курсантками, в якому Гостю на спільний обід з курсантками, в якому взяли участь теж пані: дир. *Константина Малиця*, *Ірина Павликовська*, *Софія Ракова*, ред. „Ноа, *Ірина Павликовська*, *Софія Ракова*, ред. „Нова Хата" *Лідія Бурачинська* й ін. Серед милої бесіди гутірки на теми, звязані з господинською працею „Сільського Господаря" та з майбутньою працею курсанток, провела Ювилятка довший час у товаристві наших будучих господинських інструкторок.

Курсантки щиро прощали свою Гостю, що так сердечно і зі зрозумінням поставилась до їх праці й курсу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Розвязання управи найстаршої української фундації.

В Тернополі істнує фундація ім. князя Константина Острозького для допомоги підупавшим міщанам, основана ще з кінцем 16. століття. Майно фундації творить близько триста моргів поля в Тернополі, доколи котрого ужитковано в цей спосіб що до війни удержувано з них в окремому власному заведенні при вул. кн. Острожського в Тернополі сторих підупавших міщан і міщанки, уроженців Тернополя, даючи їм безплатне приміщення, одежу і харч. По війні в домівці заведення приміщено сирітський захист під управою Сестер Служебниць, що істнує і досі, а бідним міщанам роздавали від часу до часу підмоги у збіжу або в готівці.

Фундацією кермувала окрема досмертна управа (куратерія), зложена в останніх роках з двох інтеліґентів (ем. гімн. проф. Ілярія Брикович і ем. почтового урядовця Панька Чубатого) і місцевих міщан. Головою куратерії був п. Панько Чубатий, а її діяльність підлягала контролі львівського воєвідського уряду як краєвої фундаційної власти на місце розвязаного краєвого виділу.

Деякі українські міщанські кола, невдоволені з дотеперішньої господарки куратерії, робили від довшого часу заходи у місцевому староствї, воєвідстві, у воєвідському уряді у Львові та в міністерстві внутрішніх справ у Варшаві з метою зміни теперішньої управи. Польські урядові кола дали послух тим заходам і львівський воєвідський уряд розвязав недавно теперішню куратерію фундації, іменуючи урядового комісаря в особі будівничого й міського радного п. Андрія Фалендиша, що довгі роки був головою Міщанського Брацтва, при чому додано йому прибічну раду зі шести членів. В пятницю дня 27. березня ц. р. відбулася урядова передача управи фундації до рук комісаря Фалендиша в присутности делегатів староства і повітового виділу.

Час урядування комісаря Фалендиша й прибічної ради означено найдовше на один рік і впродовж цього часу мають вони упорядкувати справи фундації й перевести вибори нової управи (куратерії), яка перейме дальший заряд фундації. Тут являється пекуча потреба зміни постанов статуту у цьому напрямі, щоб членів куратерії не вибирано на ціле життя, як було досі і

Діяльність комінтерну в Америці.

Федеральні агенти викінчили досліди над діяльністю Третього Інтернаціоналу в Америці під вказівками з Москви. У звіті сказано м. ін.:

Комуністичні революції не приходять випадково. Їх плянують і підготовляють наперед. Із совітських джерел призбирано такі інформації: Політбюро СССР має 9 людей, що кермують діяльністю комуністів в Америці. Це так званий „Торгпред". В ньому є три департаменти. Перший це „Разведупр" для військової та морської розвідки. Між ними двох „военспеців" високої військової ранги.

У „Разведупр" є три секції: одна для збирання інформацій у війську та военній маринарці, друга має контролю над комуністичними „сотнями", що творять революційну армію, третя секція має за завдання знищити мілітарну силу Злучених Держав. Третя секція має аж 9 відділів.

Другий департамент „Торгпреду" обіймає теж три секції: одна це Чека, отже тайна поліція, що займається: 1) дослідами настрою мас; 2) вихованням мас, що наставлені проти революції; 3) нападами на одиниці, що їх засудила Чека; 4) охороною комуністичних провідників, які перебувають на території Злучених Держав отверто або таємно.

В подробицях подані кваліфікації членів Чека. М. ін. вони мусять присилати щоденно звіт із своєї праці в „Торгпред", гарно і модно вбиратися, не сміють мати при собі ніяких компромітуючих писем на випадок арештування, ніколи не зраджувати своїм товаришам про свої завдання, на випадок арештування ніколи не признаватися до вини, у вязниці з ніким не розмовляти і т. п.

Третій департамент Комінтерну це відомий Амторг в Злучених Державах. Під його наказами служить Ікі („Исполнителний комуністичний комітет"), що підлягає безпосередньо Комуністичному Інтернаціоналові в Москві. Департамент має завдання вживати зорганізованих сотень для поборювання протикомуністичних груп, діставати зброю в чужих краях, розброювати поліцію, фабрикувати бомби, розбивати робітничі організації, нищити зброю уряду, як не можна захопити її в свої руки, а вкінці опановувати засоби теперішньої влади.

ВЕСНЯНІ МОДЕЛІ для ПАНЬ поручає нововідкритий магазин жіночої конфекції **Ф-ма АКЕР і ШЛЯЕН**
бувший спільник фірми „Леді", ЛЬВІВ, тепер ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

ЛЕОН АНДОР.

РОЗЧАРУВАННЯ.

Славний тенор Віллі Франк зупинився у вибагливому готелі із своїми пятьома великими валізами, двома расовими псами і своїм секретарем. Їстр приносили йому до помешкання на гору. Найкращі страви діставали пси, бо тенор задовольнявся 5 декамр сухої шинки, двома помаранчами і малим шматком сухого хліба. Франк мусів боротись із своєю опасистістю, бо 15 літ його сценічної карієри залишили сліди на ньому і він мусів у деяких ролях на сцені вдягати на себе шнурівку.

Після обіду та вечері почував себе маестро завсіди дуже ніяково і він завдро думав про свого секретаря, що сидів у ресторані та замовляв собі що найкращі страви, без огляду на те, чи вони відживні та товсті. Тепер хронів він у сусідній кімнаті блаженним сном ситого.

Віллі Франк підійшов до вікна і подивився своє родинне місто, залите чудовим сонцем. Тут починалась його велика карієра.

Так... 15 літ тому виїхав на чужину звідти, блукав по великих столицях і аж тепер вертається сюди славний. Він не дуже тішився, що зустрінеться із своїми давніми знайомими, які будуть пригадувати йому, який він був сухий, як майже виголоджений співав у хорі опери. Останні роки проводив Франк над швайцарським озером у власній віллі і там гадав провести останні роки свого життя, коли покине сцену.

Саме тепер запросили його до державної опери з нагоди 100-ліття її заснови, щоб узяв участь у ювилейнім святі. Партнеркою Франка була славна співачка Ріта Валеско, з якою колись вязала його близька дружба.

Вистава „Кармени" проходила як звичайно. На авдиторії видко було прегарні вечірні тоалети, однострої фраки, навіть ордери — на сцені найкращий ансамбль, першорядна гра і після кожної дії сильні оплески. Дон Хозе тримав за руку Кармену і кланявся усміхнений перед завісою; при цьому несміливо глянув на славну співачку. Мимохіть мусів ствердити, що Кармена дуже постарілась і що при світлі рампи замітно виступили зпід шминки повазні зморшки.

Після вистави співак хутко переодягнувся і пішов до гардероби співачки. Вони не бачили одне одного кільканацять літ і Франк хотів привитати її кількома теплими словами. Якось складалось досі так, що Ріта Валеско завсіди находилась на виступі в іншому місті, ніж він.

Артистка приняла Франка з великою радістю. Вони обмінювались компліментами. Після кількох хвилин прийшла молчанка. Віллі Франк почав вараз меланхолійно згадувати літа своєї молодости. Дуже цінне було те, що обоє памятали якнайточніші подробиці із свого життя.

— Ніколи в житті не забуду, пані, що за вухом ви маєте малий пеочик — сказав артист весело. І встав із крісла так, немов би хотів перевірити свою добру память.

Артистка відхилилась у бік, щоб не дозволити на таку недискретну сміливість і теж засміялась щиро на доказ, що зазвичаї Франка не бриала вона поважно.

— Боже мій! як хутко минає той час! — сказала артистка із глибоким зідханням. — Чи памятаєте ви ще той наш виступ у „Кармені", коли ми співали ще в хорі? А потім, як ми пішли разом голодні на вечеру?

Пані Валеско не докінчила речення, тільки дивилась довгим поглядом на артиста.

Вони знову замовкли. Тепер поцілував артистку в руку і попрощався.

Ідучи вулицею, згадував давні часи і думав, шептаючи вполголос до себе:

— Треба було аж двацять літ, щоб довідатись правду! Справді не варт було відвідати її на те, щоб переконатись, що вона тоді казала неправду. Пригадую собі як нині. Вона пішла після тої славної нашої „Кармени" до дому кажучи, що дома жде на неї недужа мама. А я, закоханий, ходив попід її вікна! Показується, що вона зїла в місті вечеру з кимсь іншим!

Артистка натягала в гардероби рукавички і мала вже на собі плащ.

— Ніколи в житті — говорила вона роздратовано до себе — не мала я за вухом перчика! Той старий осел переплутав мене з якоюсь іншою артисткою!

Перекл. *о. б*

що відомо відбивалося на ході справ фундації, але на означений довший час, напр. на пять л'т, щоб можна переводити відміну членів куратор'ї молодшими людьми.

Так вкоротці представляється справа з найстаршою українською фундацією в Галичині, що може й повинна відограти ширшу роль у відродженому нашому житті, а не бути тільки виключно пристановищем для підупалих старців. Очевидно до цього не покликаний комісар, якого ролі обмежена часово й щодо компетенцій. Змінює зробити щойно вибрана куратор'я, а комісар Фалевичів повинен покінчити свою працю організаційне до року. У склад майбутньої куратор'ї повинні увійти найповажніші одиниці зпоміж духовенства й інтелігенції, що зможуть виконати найкраще усі завдання фундації.

Голова до гори!

Сьогоднішнє життя зі своїми кризовими проявами надбуває на незвичайні труднощі. Однак можемо їх перемогти, якщо до праці приступаємо з сильними нервами, здорові і в погідній настрою. Щоб це осягнути, мусимо дати організмові більше як звичайно поживи. Тим „більше" є Овомальтина Д-ра Вандера, силотворча вітамінова відживка.

OVOMALTINE

Можна дістати вже від 1.20 зол.
Найекономічніша пушка Чікілева.

Большевики допоможуть зброєю і грішми Китаєві проти Японії.

Коли дійде до війни між СССР і Китаєм проти Японії?

ТОКІО, 6. 4. ПАТ. Агенція Домеї повідомляє: Щоденник „Гохішімбун" оголосив подробиці тайного большевицько-китайського договору. Згідно з цим договором китайський уряд мав признати контролю большевиків над Зовнішною Монголією і Сін-Кіян-Гієм (китайський Туркестан). Китай та СССР мають оголосити війну японському імперіялізмомі. Речинець війни може означити теж одна сторона. Большевики мають засобити Китай у зброю і муніцію підчас миру, а грішми підчас війни. Оба уряди вестимуть незабаром переговори в справі налагодження летунської комунікації між СССР і Китаєм.

ЗОВНІШНЯ МОНГОЛІЯ — ОСЕРЕДОК 3-го ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

ТОКІО, 6. 4. ПАТ. Ар. Домеї обговорює у дописах із Гсін-Кінгу справу совітсько-монгольського пакту взаємної помочі. Комунікат твердить, що метою згаданого пакту є утруднити взаємини між Манджуко й зовнішньою Монголією, головною Москва хоче вчинити із зсовгизованої зовнішньої Монголії основну центрату 3-го інтернаціоналу для ширення комуністичної пропаганди у сх. Азії. Ар. Домеї вказує, що це створює безпосередню загрозу для Японії та звертає увагу, що більшість монгольських військ вишколена совітськими інструкторами та має новочасну зброю.

Представник м-ства закордонних справ сказав у зв'язку з монгольсько-совітським пактом, що можнаб успішно полагодити прикордонні справи між Манджуко й зовнішньою Монголією, колиб передтим вдалося усунути „спеціяльні військові пакти".

Чесько-українське свято в честь Т. Шевченка.

Мл. Болеслав, квітень 1936.

Українська еміграція в Чехословаччині гідно й достойно відсвяткувала 75-і роковини смерти Т. Шевченка. Не було, здається, ні одної й найменшої української кольонії, яка не влаштувала у себе Шевченківського свята. А свята ці були різні: імпозантні й дуже скромні, залежно від чисельности кольонії й від сил, які могли виступати як виконавці програми, але всі вони були навіяні глибоким шанованням для Того, якого Заповіт став дороговказом нації. Забракло б забагато місця, щоб описати ті всі свята, чи то в Літомержицах, чи в Йозефові, чи в Либерці, чи в Градці Кральовім — свята, які з одного боку підвели на дусі наших братів, а з другого гідно запрезентували їхню культурність і національну гордість перед чужинцями — (на кожному з тих свят було багато місцевих і доволичних чехів). Але про одно з цих свят треба таки згадати тут дещо докладніше, а це про Шевченківське свято, що його влаштувало дня 29. березня Чесько-українське товариство в Млядій Болеславі.

Млада Болеслав, це місто тої менш-більш величини, що наш Станіславів, віддалене від Праги на дві години їзди особовим поїздом. Місто незвичайно гарне й культурне. Багато тут різних шкіл, музеїв, культурних організацій і установ та історичних памяток — словом „Чеські Атени". В самій Мл. Болеславі й околиці живе багато наших еміґрантів, здебільша бувших таборитів з колишніх військових таборів у Німецькому Яблінному та в Йозефові. Нині це здебільша робітники й дрібні підприємці. Нашої інтелігенції тут обмаль — кільком одиниць. Але, не дивлячись на те, тутешня наша кольонія гарно зорганізована й веде живу діяльність у двох організаціях: у Допомоговому товаристві й у відділі Українського Всепрофесійного Робітничого Союзу. Заходом енергічніших одиниць з обох цих організацій повстало тут перед двома роками Чесько-українське Товариство. Нині воно начисляє вже ок. 80-ти членів й веде дуже інтенсивну роботу в напрямі чесько-українського зближення й поглиблення чесько-українських взаємин. Душею товариства з боку чехів є великий земледільчий Союз, інж. Вейр та п. Клайн, а з боку українців др Минюк, Безвецький і Брончишин. І саме отсе товариство влаштувало згаданий концерт.

Концерт відбувся у великій салі Гранд-Готелю, що її по береги виповнили чеські й українські гості. Чеські гості це, так би мовити, еліта місцевої інтелігенції й міщанства, а українські — це члени обох місцевих організацій з родинами та кількох гостей з Праги. Програма концерту так добірно складена й так високомистецьки виконана, що перед таким концертом міг би засоромитись і не один концерт празької української кольонії, особливо цьогорічний Шевченківський концерт. В програму концерту входили виступи найкращого чеського місцевого хору (ок. 60 осіб), який під диригентурою судового радника др Свободи відспівав три пісні, між ними й Заповіт (по чеськи у перекладі о. Тіхого), реферат доц. др Дольнецького з Праги „Шевченко — поет України", незвичайно глибоко обдуманий і теплий реферат відомого чеського письменника проф. Ферд. Стрейчка: „Культурні взаємини Шевченка з чеськими будителями" та деклямація малої дівчинки К. Брончишинівної „Розрита Могила" — по чеськи. Крім цього було ще сопранове сольо п-ни Вендульки Слянської, молодої гімназистки, доньки директора місцевої гімназії, яка дуже гарним, незвичайно приємної ліричної краски голосом відспівала дві пісні: Лисенкову: „Ой плине, плине селезень" і „Розрита могила", що її в час вагоди концерту скомпонував молодий чеський композитор, відомий музичний критик др П. Петр. Чисто української точки програми була деклямація п. Наталії Дорошенкової: „Іван Гус". Такого високо-мистецького виступу, такої сили експресії та логічної й глибоко продуманої інтерпретації деклямованого твору не можна стрічати щоденно. Не дивно, що деклямація зробила на всіх величезне враження, тимбільше, що багато чеських гостей мало перед собою чеський переклад „Івана Гуса" й пильно слідило за кожним словом декляматорки. Концерт закінчився чехословацьким й українським гимном, що їх відспівали всі присутні.

Українська еміграція в Чехословаччині повинна бути не лише вдячна Чесько-українському товариству в Мл. Болеславі, головно його провідникам за таке свято, але й повинна взяти собі приклад з нього освідомлюючи собі, що такі свята, така праця принесе нашій справі тисяч разів більше користи, віж усе „мала й велика" політика та дуже мале... політиканство внутрі самої еміґрації. Передовсім повинна би собі з цього взяти приклад сама тота Прага, де й сил і можливостей до такої праці куди більше, як у такій Младій Болеславі.

Гість з Праги.

Вистава образів українських артистів у Нюйорку.

Маємо в Ню Йорку зовсім поважну виставу образів Кружка Українських Артистів. Требаб і фахового критика, щоб міг її українському громадянству описати. Може тоді зчасом і американська українська громада зрозумілаб, яке завдання сповняє маляр для свого народу. Особливо тепер у повоєнній епосі, таке зрозуміння потрібне. І потрібне воно тут, на чужині, де наш чоловік не звертає уваги на мистецтво загалом, бо не відчуває його потреби. А поглянувши на свої образи, всеж він хоч відчув би, пощо малярі тратять час, фарбу і докладають зусиль, щоб своєму народові поставити щось перед очі...

Входиш у велику кімнату на підданші під ч. 747 Бродвей, Ню Йорк (Недалеко Вашінгтон Скера при 8-ій вулиці). Це Український Мистецький Осередок (**Ukrainian Art Centre**). Очам не віриш: кімната просторе, а образів тільки, що не знати, від чого починати. Коли ти українець, то відразу відчуваєш, що ти в українській кімнаті. А коли поглянеш на образи, то й твоє рідне село перед тобою й ідилічні сцени із твоїх дитячих часів, і картини-спомини із визвольної боротьби. Не треба бути аж високо освіченим, щоб усе те відчути. Треба мати примітивну українську душу, а все решта доконає одна, друга, третя картина.

Не порахуєш усіх; помагають тобі артисти, що мають дижур: **Михайло Мирош**, головний інспіратор виставн: **Василь Панчак**, якого ми вже знаємо із його виставн в Народньому Домі перед двома роками; **Іван Кучмак**, що недавно приїхав із Канади до Злучених Держав; декуди прийде молоденька в Америці вже уроджена панна **Олена Габ**, і ще один американський українець, **Михайло Трекур**, молодий нащадок донського козака **Петро Воронів**, а із стін споглядає на тебе наш галицький земляк, що не прибув особисто, але прислав свої твори, **Петро Обаль**. Гармонійно добрана сімка.

При помочі артистів тут приявних довідуємось, що всіх образів є понад 200, але розвішено до деяких 162. Нема місця, а нові прибувають. Радять собі тим, що не обмежують виставн на місяць, як було плянованої, а роблять її постійною. Можна оглядати все свіжі додатки і тому не завадить людині раз і другий дати „кводро" (25 ц.) вступу, бо все є щось свіже.

Годі стриматися, щоб хоч дечого не описати. Кожен з артистів пробує своїх сил всесторонньо, та всеж Мирош спеціялізується у фігуральній композиції і портретах, Панчак у американських краєвидах і портретах, Кучмак мабуть найбільше притягає глядача своїми воєнними композиціями („баталіст"), портретами й рідними пейсажами, а молодші (Габ, Трекур, Воронів) це модерністи. Наш далекий краєвий Обаль це деревотинник.

Глянеш на Мирошового гуцула — розкіш! Із лиця бє інтелект, сперся рукою на коліно і безжурно курить свою люльку. А все те вбране в характеристичну гуцульську одежу. І шапка на голові характеристична: без неї, хто зна, якби отой гуцул виглядав. А потім один образ за другим, кожен щось каже. Але мусиш зупинитися на „Майській Ночі". Це дівчата-мавки хоровід виводять на майдані над річкою. Щось ніби фантазія, але мимохіть пригадуються гагілки, лише, що тло не гагілок, а вільної природи, заквітчане кущами, лісом і квітками. Мирошове „Втілення думки" було описане в „Ню Йорк Сан" у 1935 р. коли то він виставив цю картину в „Державній Академії Рисунків" при 57 вул. Звернули увагу його картини в американському мистецькому світі.

З іменем Кучмака мусимо зв'язати картини із недавньої нашої трагедії: Перехід за Збруч УГА (3 картини), тиф (3 картини), „Ой та дожурились" (1 картина). Дух Стрільця, як „Сторож Стрілецьких Могил" переносить видця в іншу атмосферу, таку далеку від реальної при Бродвею. Всі оті образи роблять сильне враження на глядача. А коли перейде він ще до маленького хлопчини, що молить молитву із матерю „На могилах батьків" серед дозрілої різної пшениці, то глядач не стримає своїх сліз. Зате лекше дихається перед картиною „Біля криниці". На

...ображати" і ін. Зо вони нагадують погідні дні еміґранта.

Пачак виставив тепер нові портрети: молоденьку задуману скрипачку, що вийшла заміж за українського редактора. Над нею музика у кришталевій віночку. Усе те під деревом на тлі місячної ночі. Техніка оригінальна, приковує вигин. 2 Пачакові образи добрали із нашої виставки до згаданої Академії, деякі описав аж у американській пресі один нюйоркський кореспондент. Куплили з ґір Кетскіл на північ у нюйоркськім стейті відзначаються пригарною грою кольорів, серія оригінальних композицій над потоками, у лісі і т. д.

Пачак спеціалізується в американських пейзажах, бо від дитячих літ живе в Америці і тут студіював малярство. Рідного краю майже не знає, тому й не береться до краєвих картин. Дані українські фірми із ґір Кетскіл у нюйоркському стейті вказують, що в нього український дух.

Панна Ґаб виставила комерціяльні композиції, що в них проявляється абстракційний модернізм. Але памятає й на українське походження, як це слідно в картині з написом „Свою Україну любіть!", „Чи пророцькі слова перейшли в кров і душу дитини!" — мимохіть нагадуються слова Франка.

Воронів виставив ряд краєвидів, трактованих модерно. Трекур (американський українець, походить із стейту Огайо, батьки із Закарпаття) студіював у Філядельфії; цей рисівник спеціялізується в часописних ілюстраціях. Обаль, з Галичини, це дереворитник (Франка „Камінярі", портрети, „Україна" і ін.) з цікавою технікою.

Стільки на цей раз. Коли виставу відвідає більше число українського громадянства можна буде поробити відповідні висновки. Побачимо за місяць, кільки українських, а кільки неукраїнських видців зацікавилося виставою, бо кожен глядач записує своє ім'я у пропамятну книжку.

С. Демидчук.

Нью Йорк, 16. березня 1936

Відгуки Заг. Зборів Союзу Українок.

ПОВНИЙ ТЕКСТ ЗАЯВИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА

З огляду на те, що в пресі появився невірний зміст моєї заяви, яку я відчитала на Загальнім Зїзді С. У., подаю повний її текст:

1. Зорганізоване українське католицьке жіноцтво ніколи не вело ніякої акції на шкоду Т-ва „Союз Українок", не прямувало до його розбиття ні перетворення його в якесь релігійне товариство.

2. Ціллю всіх дотеперішніх його змагань було оперти працю С. У. на засадах християнської етики, всупереч релігійному індеферентизмові.

3. Зорганізоване українське катол. жіноцтво заявляє, що воно не є на услугах ніякої партії чи групи ні приватних осіб, а прямує в найглибшого свого переконання тільки до того, щоб релігійна резолюція, ухвалена на першім Жіночім Конгресі у Станиславові, була в С. У. практично переведена в життя в правдиво християнським змістом.

А. Конрадова.

ЗАЯВА ФІЛІЇ СЮЗУ УКРАЇНОК-ЕМІҐРАНТОК у Львові.

Управа Філії Союзу Українок-Емігранток у Львові заявляє, що її представниці пп. Н. Дорошенко і д-р Х. Кононенко згідно з рішенням Управи дня 1. квітня ц. р. були на Загальному Зїзді Союзу Українок у днях 2. і 3. ц. м. як обсерваторки.

П. др Х. Кононенко виступала на тому Загальному Зїзді не як делегатка від емігранток, а за дозволом Зїзду, як бувший член Головного Виділу Союзу Українок.

В. Панченко, голова. З. Єрощукова, секр.

ВИЯСНЕННЯ Д-РА Х. КОНОНЕНКО.

Одним спростовую вимітки в часописах, ніби я виступала на Загальному Зїзді Союзу Українок як делегатка Філії Союзу Українок Емігранток у Львові; промовляла я за дозволом Заг. Зїзду, як бувший член Головного Виділу Союзу Українок, що я двічі виразно зазначила.

Також зміст моїх промов у більшості подано невірно щодо окремих дрібниць. Так напр. у ч. 77. „Діла" сказано: „З Канади не писала би до мене дотепер голова Союзу Українок п-і Савеля Стечишин..." Я сказала так: „Не відвідували би мене також у часі свого побуту в Европі наші канадійці, як напр. колишня голова Союзу Українок Канади п-і Савеля Стечишин та не писалиб до мене з Канади й досі листів".

Львів, 5. 4. 1936. **Д-р Харитя Кононенко.**

ВИЯСНЕННЯ П-І Б. БАРАНОВОЇ.

П-і Блянка Баранова просить нас зазначити, що в звідомленні „Діла" перекручено її назвище на: Барановська. П-і Б. Баранова виступала в оборони п. д-р Кононенко, з якою працювала разом у Відні в рр. 1921/22, де тоді п. Б. була заст. голови Української Жіночої Нац. Ради і членом Виділу Українського Жіночого Союзу.

З хорового життя Стрийщини.

Значний зріст нашого хорового руху на селі, часті масові хорові продукції і конкурси сільських хорів у рідних містах Галичини — це серед сучасної культурної кризи один з багатьох позитивних, кращих проявів духового мистецького життя, яке йде чимраз то ширшим та глибшим руслом серед наших народніх низів. Перед веде в цій справі, що правда, не Львів, а провінція. Доказом цього був і цьогорічний, від минулого року вже другий з черги великий конкурс хорів, улаштований стрийською філією „Просвіти".

Конкурс тягнувся кілька неділь; стануло до нього коло 40 хорів рідних ближчих і дальших сіл Стрийщини, з яких згодом, після вилімінування слабших кандидатів, стануло до останнього фінялу ще 18 хорів мужеських, мішаних і жіночих із таких 12 сіл: Братківці, Ходовичі, Лисятичі, Голобутів, Добрівляни, Нижів, Гірне (мішані хори), Кулин (жіночий), Конюхів (жіночий і мішаний), Дуліби, Добряни (мужеський і мішаний).

Склад чисельний однородних хорів був від 30 до 50 осіб. Мішані гурти доходили декуди до 60—70 осіб (Добряни, Дуліби). Голосовий матеріял майже всюди був зовсім задовільний, у деяких гуртах навіть першорядний (напр. у Гірнім жіночі голоси, або мужеський хор із Дуліб у силі коло 45 хористів). Ці голосові з'єднання могли б стати основою навіть найвище ескрупульного хорового мистецтва. Провід хорів був, очевидно, трохи слабший; але коли зважити, що диригентами були переважно селяни і дяки, виняткою студенти та один духовник, то треба признати, що й тут бачили ми часто диригентський хист і талант, своєрідну інвенцію в інтерпретації, а навіть деяку музичну культуру (напр. диригенти із Конюхова, Добрян, Добрівляна, Дуліб, Братківців).

Репертуар пісень, вибраний до конкурсу, свідчив уже наглядно, що зріст смаку і музичної культури на селі. Між творами домінували обробітки народніх пісень Леонтовича (6), Лисенка (3), творів Стеценка (3), Філярета Колесси (3), Кошиця (2); і тільки виняткова чули ми останки ще недавно улюбленої хорової літератури в стилі Котка, Давидовського і подібних авторів.

Виконання творів стояло у переважній частині хорових продукцій на висоті; можнаб завважити, що рівень виконання йшов у парі із вартістю виконуваних творів. Навіть такі змістово і технічно доволі трудні твори, як Стеценка „Сон", „Ой на горонці", Леонтовича „Ой пряду" й ін., були в головних рисах виконані добре, бодай з доброю інтенцією. Тільки у селі Гірнім голосові вальори, очевидно, музикальних співаків були значно обниженні репертуаром, зложеним із безглуздих „шлягерів" у роді „Бандури" Давидовського. Крайня вже пора, щоб село в такими голосистими і музикальними хористами придбало більш тямущого диригента, який защінив би у них більше смаку й музичної культури.

У репертуарі сільських хорів появся навіть такий білий крук, як муж. хор Сметани „Честь героям", виконаний справно й гарно; жаль тільки, що загоністий диригент забавився в самовпевненого композитора, додавши в середині твору непотрібну й неграмотну вставку, яка під кожним оглядом відбивала від цілости твору.

Одначе всетаки нівелював конкурс хорів у Стрию був наглядним доказом, що музична культура йде чимраз ширше і глибше в наші народні маси, створює на селі потребу її плекання, добуває із села свіжі, невичерпані ще духові засоби, та вяже наше село із містом в одноцільний національний організм. За працю в тім напрямі належиться щира вдяка та признання стрийській „Просвіті" як і стрийським музичним кругам, які із „Просвітою" кооперують у цьому гарному та важному виявлянні. Одиночна вдячність мала належну вдячну із признанням „батути", себто першої нагороди; і хоча по довгій нараді признала й хорам із Дуліб, то була приневолена незалежно від цього видати кожному хорові грамоту із точною і подрібною класифікацією його голосового матеріялу, спосібностей і праці диригента, мистецького рівня виконання і т. д.

Ст. Людкевич.

Свята Шевченка.

ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ В ЗНЕСІННІ НОВІМ.

Заходом всіх культурно-освітніх установ львівського передмістя Знесіння відбудеться величаве свято в честь Шевченка. На програму зложились виступи мішаного, жіночого й мужеського хору, деклямації п-ни Ірини Мокрицької (Леся Українка: На роковини), п. Р. Слюзар (Кавказ), річеве й бадьоре вступне слово п. П. Мілянтського, сольоспів п-і Ольги Жидачек та скрипкове дует у виконанні п-ни Дарії Лотоцької і п. Смеляна Рака. Всі точки були виведені бездоганно і виконавцям належиться повне признання. Зокрема слід відмітити жіночий хор (І досі сниться), мужеський хор (Закувала та сива зозуля) і скрипковий дует. Диригували хорами п-і Дарія Лотоцька і Володимир Панасюк. При фортепіяні п. Б. Лончина. Салю була битком виповнена знесінським громадянством, яке — на жаль — тільки раз у році заповнює цілком салю Народнього Дому.

С.

КОНЦЕРТ У ЧЕСТЬ ШЕВЧЕНКА В СУДОВІЙ ВИШНІ.

В неділю 5. квітня ц. р. відбувся в Судовій Вишні заходами філії „Просвіти" у великій салі Народнього Дому Шевченківський концерт. На програму зложились виступи судововишенського хору під управою проф. **Молешія** і читальняних хорів із сіл Бортятин, Дидятичі, Дмитровичі, Мокряни Великі і Макунів. Свято почалося в год. 12. впівдудне відспіванням „Заповіту", виконаного обединим хором усіх названих вище читалень. По Заповіті виголосив святочну промову **пос. Василь Мудрий.** Далі йшли на переміну хорові продукції читальняних хорів і деклямації. Найкращі хори були з Судової Вишні — з Дмитрович. Одну точку виповнив дебют селянської орхестри із Дидятич. Ціле свято мало дуже поважний характер. Салю була переповнена.

ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ В ПЕРЕМИШЛІ — ШЕВЧЕНКОВІ

Святочний концерт у честь Шевченка уладила жіноча гімназія Українського Інституту для дівчат у Перемишлі дня 28. березня ц. р. в концертовій салі гімназії. Концерт почався „Заповітом" Вербицького. Відтак учениця І. Круцько виголосила коротке, але ядерне вступне слово. З хорових точок на особливу увагу заслуговують „Гаївки" Людкевича, що їх прекрасно відспівав хор у супроводі фортепіяну. Та найбільше заслужених оплесків добула собі Н. Ляхович, уч. VIII. кл., що відограла таку тяжку річ, як Ліста „Концерт Es-dur" у супроводі другого фортепіяну. Вірна інтерпретація та незвичайна техніка дозволяє нам сподіватися розвою цього небуденного таланту. Уч. Б. Сандович з чуттям і глибоким зрозумінням деклямувала Шевченка: „Зимбір з лірики". Одначе справжньою атракцією цього вечора була інсценізація „Розритої могили" Шевченка. Ця мистецька інсценізація зобразила трагедію Переяслава: Кровожадна Москва, персоніфікована хижими супами, погребала Україну в могилі, одиноке променисте явище

воскресення України не дав на себе довго ждати. Вона воскресла ще в більшому тріюмфі своєї слави. Увесь концерт пройшов справді вдатно, залишаючи по собі сильне враження. Окрема подяка за його підготування належиться п. проф. М. Данилевич. Сцена була прибрана зі смаком. Учасники виповнили салю по береги, даючи цим доказ своєї щирої симпатії до молоді та її головного виховника, дир. Бобеляка, який у релігійно-національне виховання молоді вкладає всю свою богату душу.

Гість.

2 ВЕЛИКОДНІ ПРОГУЛЬКИ
до **АВСТРІЇ** від зол. **75**
від 9. до 15. квітня 1936. р.
до **РУМУНІЇ** від зол. **28**
від 11. до 16. квітня 1936. р.
Зголошення: П. Б. П. **ФРАНКОПОЛЬ**
ЛЬВІВ, ул. ХОРУЩИНИ ч. 18, тел. 245-66.

Передплатникам бібліотеки „Діла" до відома!

Усім, які зголосились на передплатників бібліотеки вислали ми перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений Рай". Пригадуємо, що річна передплата за 12 книжок для передплатників „Діла" — 18 зол. Прохаємо передплатників бібліотеки присилати чеками, які долучили ми до книжки з дописко бібліотека „Діла", по змозі передплату річну, піврічну або чвертьрічну, а в крайньому випадку належність за висланий примірник.

Адміністрація „Діла".

„Наталка Полтавка" звуковою фільмою.

Ню Йорк, 21. березня 1936.

Коли буде скінчена праця, що її тепер веде фільмова Студія Василя Авраменка в Ню Йорку, тоді з екранів чужих кіно-театрів заговорить українською мовою українська фільма, наша популярна оперета *„Наталка Полтавка"* Івана Котляревського. Буде це перша дійсно-українська мовна фільма, вироблена в українській мові та в національно-українському дусі. Це саме буде відріжняти її від тих ніби-українських фільм, що то їх виробляють у Києві та Одесі на большевицький взір.

Оригінальний сюжет „Наталки Полтавки" перероблено та значно поширено і пристосовано до фільмування. Акція буде відбуватися не тільки в українському селі, де живе Наталка, але також і на чужині та в Полтаві, куди скитається її любий Петро. Виступатимуть великі хорові гурти.

Для фільми законтрактовано ті найкращі наші мистецькі сили, що живуть на американському терені і тепер уже відбуваються безнастанні проби. Її будуть накручувати при помочі технічного апарату одної з передових американських фірм, а технічне виконання її буде в руках американських директорів цієї фірми. Музична й вокальна частина фільми в руках визначної української сили. В загальному справа виведення фільми є в руках арт. Василя Авраменка.

Справа цієї української фільми набирає великої актуальности як справа національна. Арт. Авраменко, що є ініціятором цього діла, не хотів забратися до цієї праці інакше, тільки як до праці національної. На його думку, час вже найвищий, щоб українська фільма започаткувала українську фільмову індустрію тоді, коли фільма служить цілому світові не тільки як мистецтво, але також як один із найсильніших чинників світової опінії та пропаганди, побіч преси, книжки та радія.

Зрозуміла річ, що з огляду на таку вагу фільми в теперішньому житті українська фільма — як індустрія — буде мати для українців колосальне значіння. Вона навчить чужинців, що українці — це нація, вона теж передасть у спадщині прийдешнім поколінням українське минуле. Тому справа фільми — це для нас під теперішню пору справа нац. значіння. Розбудова її буде народнім надбанням.

З тої причини приступив до співпраці зі Студією В. Авраменка Комітет, що зорганізувався для громадянського репрезентування її. Він також має над цією справою фінансову контролю, згідно з відповідною умовою зі Студією Авраменка.

Фільма появиться до кількох місяців. Є плянованє, що заки вона піде на чужий ринок, її перш усього висвітлить українцям у більших українських центрах Америки. Рівночасно влаштовуються свята в честь автора пісні, Івана Котляревського.

Студія вже задалегідь дістала відповіді оферти в Европи на поширення фільми в різних краях. Між іншим Студія зв'язала зв'язок зі славним фільмовим директором паризької фільмової фірми „Ль' Екран Д' арт", п. Евгеном Деславом (українцем). Є думка при його помочі не тільки поширити цю фільму в Европі, але також підготовити й накрутити дальші фільми. Є певні дані думати, що з цією метою п. Деслав навіть прибуде на якийсь час до Америки.

еско.

Скандальна справа д-ра І. Лякса.

Про засуд д-ра Ігната Лякса, адвоката у Станиславові та синдика гр.-кат. станиславівської капітули, ми вже згадували. А проте справа Лякса втримується серед станиславівських громадян усе ще як першорядна сенсація, на жаль сенсація найгіршого сорта.

Судова розправа виволікла на денне світло просто неймовірні кримінальні „гешефти" канцелярії підсудного: обманства й митарства діялись там з єдиною метою — добути гроші. Було там вироблювання за гроші „прихильних настроїв" для клієнтів в суді й інших установах, було підроблювання, доповнювання і крадіж документів, виставлювання векслів на більші, ніж треба було суми, обдирання зі скіри нещасних клієнтів чи то у формі лихварських відсотків чи завороткних гонорарів, за всякі конференції й інтервенції, було фальшування білянсів, та вершком усього було створення „Акційної Спілки" при помочі фіктивної неістнуючої групи віденських фінансістів, на підставі повноважстей від видуманих осіб і сфабрикованих листів від фіктивних приятелів...

Жертвами того обманця були люди всіх станів, усіх віроісповідань і всіх народностей. Д-р Лякс не робив різниці, чи це жид чи поляк чи українець попав в його лабети. — коби тільки можна було його обманути. Не робив теж різниці у висоті „заробітків" і лакомився навіть на розмірно дрібні суми.

Ось тому ніхто не жалів обвинуваченого, коли трибунал засудив його на 11 літ тюрми, заміненних в дорозі амнестії на 5 літ, на позбавлення громадянських прав та заборону виконувати звання адвоката. Найприкрішим моментом у всій цій історії це той факт, що станиславівський Ставіський був правним дорадником станиславівського Владики і тішився таким його повним довірям, що єпископ Хомишин приходив показувався в його товаристві та приймав його ледви не що вечора у своїй палаті. Він був дорадником Владики у справах Земельного Банку, він переводив парцеляцію богородчанських дібр, він був фактичним контрольором господарки єпископських маєтків. Правда, може хто сказати, що не винуватий Владика, коли в його довіря вкрався якийсь обманець. Але що відповісти на те, що — як пишуть нам із Станиславова, — вже й після засуду д-ра Лякса — він не втратив попереднього довіря у тамошнього гр.-кат. епископа! Ми були дуже раді, коли дістали авторитетне вияснення, що ці наші звістки не відповідають правді.

Засідання УПР.

У понеділок, 6. ц. м., відбулися у Львові впродовж цілого дня наради Української Парляментарної Репрезентації. На нараді основно розглянуто всі справи, звязані з сучасним політичним положенням та організаційною працею на місцях.

Переполох в Адіс-Абебі.

РИМ, 6. 4. ПАТ. Агенція Стефані повідомляє з Джібутті: Останні невдачі абісинців викликали в Адіс Абебі переконання, що абісинська держава розпадається.

В столиці Абісинії панує терор і безлад. **Відбуваються масові демонстрації проти европейців,** бо проти них головно звертаються обвинувачення за останні невдачі на фронті. Майже всі европейці покинули столицю.

В родині негуса панують непорозуміння. Арештували двох членів цісарської родини, Габруета і Беляї. Їх обвинувачують у головній зраді і співучасті в повстанні у провінції Годжам. Кажуть, що обидвох арештованих засудили на кару смерти. Присуду не виконали лише тому, що уряд боїться повстання.

АСМАРА, 6. 4. ПАТ. З головної італійської квартири повідомляють, що армія негуса в переполосі відступає. Італійська офензива розвивається у нагальнім темпі. Вчора пополудні за еритрейським корпусом перемаршерував через місто Кворум 1-ий корпус. Абісинський літак, що долетів до Дессіє, переслідували італійські літаки аж до Адіс-Абеби, де він осів. Італійські літаки обстрілали його зі скорострілів і знищили. Одночасно скинули летуни декілька бомб і знищили другий абісинський літак в Адіс-Абебі.

Італійська офензива ввела повний безлад в абісинській армії. Армія негуса розторощена. Після здобуття Кворам посувається італійці дальше на південь, не зустрічаючи ніде навіть найменшого спротиву ворога.

ЛІТАКИ НАД АДДІС-АБЕБОЮ.

З Адіс-Абеби повідомляють: Вчора в год. 7.30 рано над Адіс-Абебою появилася ескадра італійських літаків. Літаки кілька разів окружили столицю, викликуючи переполох між населенням. Абісинці кажуть, що один італійський літак злетів недалеко міста. Załoga літака згинула.

ПОСТІЛЬ КОВДРИ МАТРАЦИ

по ревеляційно низьких цінах
поручає нововідкритий магазин
під ф-мою **М. Цімерман** Шайнохи 3

ТАЙНІ НАРАДИ ГУБЕРНАТОРІВ ЕМІС. БАНКІВ У Д-ра ШАХТА.

ПАРИЖ, 6. 4. ПАТ. Аг. Авоса повідомляє зі Женеви, що губернаторів емісійних банків Франції, Англії, Італії, Японії, Голяндії, Швайцарії та Німеччини, які радять у Базелі на річній сесії адміністраційної ради банку міжнародніх виплат запросив д-р Шахт до Бадер-Вайлер у Баденії. Наради з д-ром Шахтом відбуваються в великій тайні. Здогадуються, що д-р Шахт старався переконати присутніх, що Німеччина бажає взяти чинну участь в европейській господарській співпраці. Шахт, кажуть, зреферував господарське та фінансове положення Німеччини та ще раз заявився проти репарацій і мирн.

Ніві КІНО КАСІНО

Феноменальна святочна програма! Найдорожча фільма, яку випродуковано в останніх 5 літах.
Гігантичний архитвір виріб. „Метро" на р. 1936
реж. геніяльного Франка Льойда, в гол. ролях
Чарльз Лефтон, Клєрк Гебль, Франше Тон та найкращі жінки з острова Таїті.

БАВНТІ

На кожному святочному столі протиалкогольна карта Р. Ш.!

Головна Управа Р. Ш. видала по мистецьки виконані карти, що звільняють від ужи вання алькоголю й частування ним гостей. Така карта повинна прикрашувати кожний український святочний стіл. Карти можна набути в Повітових Союзах Кружків (Повіт. Кружках) РШ. або в Головній Управі Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46, за зложенням добровільного датку на Рідну Школу. Імена осіб, комітетів чи установ, що зложать за карту від 1 зол. вгору, будуть проголошені в пресі

АМНЕСТІЯ В БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 6. 4. ПАТ. З нагоди недалеких Великодніх Свят король підписав декрет про помилування 341 засуджених цивільними судами та 142 засуджених військовими трибуналами. Із тих 24 особам, засудженим на кару смерти, зменшують цю кару на досмертну вязницю. 317 осіб, що відсиджують кару по вязницях, вийде негайно на волю. Між помилуваними, із яких понад сто засуджено на основі закону про охорону держави, є префект столичної поліції, якого свого часу засудили були на кару смерти, яку йому замінили на досмертну вязницю.

„ГІНДЕНБУРГ" ВЕРТАЄТЬСЯ ДО НІМЕЧЧИНИ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 4. ПАТ. Повітреплав „Гіндербург" відлетів нині в 7. год. вранці в повороту дорогу до Німеччини. На чердаку повітреплава є його командант др Екенер.

КРІВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЛИВАНІ.

ЄРУСАЛИМ, 6. 4. ПАТ. У Джебель, в полудневому Ливані, відбулися сходини націоналістів, на яких присутні збирали підписи на відозву з домаганням, щоб Ливан прилучили до Сирії. Дійшло до кривавих заворушень між поліцією і населенням. Лад привернув щойно відділ 400 вояків з французькими старшинами. Один старшина і вояк тяжко ранені, трьох націоналістів убитих. Поліція перевела масові арештування.

ЧАЙ ПРІВЕС

Сильно запашний
Дуже видатний

ПІД ГАРАНТІЄЮ ПРИРОДНИЙ, НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успенської церкви: Е. Б. 10.— зол., Н. Н. 10.— зол.; в Адміністрації „Діла" радник Олександер і Марія Кміцикевичі 10.— зол.

— **До святочного печива** уживайте олійків і аромятів тільки Укр. виробні „Арова" у Львові. 1868

— **Найкращі лисячі пелєринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хоругви 5 (побіч кіна „Аполльо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 3—100

— **Загальні Збори кооп. Український Театр у Львові** відбудуться 10-го ц. м. в год. 5-ій попол. у домівці кооперативи в домі Муз. Інституту ім. Лисенка, при вул. Шашкевича, партер. Усі члени кооперативи, що цікавляться театральними справами повинні би взяти участь у цих зборах.

— **З Товариства популярних і наукових викладів ім. Петра Могили у Львові.** На Загальних Зборах Т-ва дня 29. березня ц. р. вибрано нову Головну Раду. В її склад увійшли: д-р Свенціцький, д-р Карпинець, Марія Сосенко, ред. Кравців, мґр Монцібович. Головою Т-ва вибрали д-ра Д. Лукіяновича.

— **Цирк Станевських приїздить на Свята до Львова.** Вистави починає 1-го дня Великодних Свят. Головною точкою нової програми є феноменальні витресовані універсальні шимпанси Тарзан II. і Фіфі, відомі досі з багатьох фільм. Рекордову програму репрезентують: мадярська трупа блискавкових акробатів „Гунгарія" й улюблені у Львові Бім Бом і Макс, безконкуренційні й музикальні сатирики та коміки, Тріо Гарі Гольдт, метч копаного мяча на роверах, пре веселі італійські Манеті. Рекордові циркові атракції Стенлі, трупа Арістон, знаменита тресура коней п. Еми Труці. Вершком програми будуть живі статуї з бронзу, два Рейнш, славна американська тресура псів на чортівському коні й багато інших атракцій. Перша вистава в неділю 12. квітня в год. 4.30. Діти на цю виставу платять половину.

— **Тягнення інвестиційної позички.** Сьогодні відбулося тягнення 3 прц. інвестиційної позички II. емісії; м. ін. впали такі більші виграші: 200.000 зол. на серію 21135, ч. облігації 32; 50.000 зол. на с. 12387, ч. обл. 24; 25.000 зол. на с. 21779, ч. обл. 47; 100.000 зол. на с. 6034, ч. обл. 23; 100.000 зол. на с. 14462, ч. обл. 50; 100.00 зол. на с. 14626, ч. обл. 35; 100.000 зол. на с. 21046, ч. обл. 30; 100.000 зол. на с. 21553, ч. обл. 46.

— **Свято української писанки в Ченстохові.** Управа Українського Т-ва допомоги емігрантам з України в Ченстохові рішила влаштувати на Великдень свято української писанки для дітей місцевої української кольонії. Бідним дітям українських емігрантів хоче зробити спільне святочне та обдарувати їх святочними подарками. На цю ціль просить Управа наших Земляків і рідні установи Галицької Землі про ласкавий датек, за який від себе, від дітей та їх батьків згори складає щиру братню подяку. Ласкаві датки в грошах і натурі просимо слати на адресу Т-ва допомоги в Ченстохові, вул. св. Варвари ч. 62.

— **Нова почтова агенція.** Дирекція почт і телегр. повідомляє, що з днем 8. ц. м. отвирається почтова агенція в селі Пониковиці пов. Броди.

— **Водопроводи й каналізація в Стрию.** Міська управа в Стрию приготовляє пляни водопроводів і каналізації. На цю ціль вставили до нового буджету 10.000 зол.

— **Електрифікація Теребовельщини та Копичинеччини.** У Теребовлі на засіданні повітового виділу устійнили подробиці електрифікаційного пляну теребовельського та копичинецького повіту.

— **Приділ бурякового контингенту.** Оселі в Бартошівці та Коленднях біля Чорткова одержали приділ бурякового контингенту для цукроварні, що небаром має повстати коло Тернополя. (Вхуд).

Фірма А. Віттельс, Львів, Рутовського 7, напроти катедри, відома є в мужеській гардеробі як найдешевша, а при цьому дуже солідно; для прикладу: правдиво вовняний камґарновий гарнітур до міри за 85 зол., а дворядовий раглян на міру з першорядного бельського матеріялу за 60 зол. Кравецька робота загарантована.

14/113

— **„Платон Кречет" на сцені празького театру.** Ми вже згадували про те, що до репертуару чеського театру в Празі ввійшла пєса українського письменника з Сов. України О. Корнійчука „Хірург Платон Кречет". Премієра відбулася 3. ц. м. У „Прагер Прессе" з цієї дати появилась розмова з Корнійчуком, який приїхав до Праги, щоб бути особисто на першій виставі своєї пєси. В цій розмові подав він, що „в пєсі хотів представити боротьбу людини зі смертю, змагання продовжити людське життя". Пєсу виставило досі 1.800 театрів Сов. Союзу в різних мовах. Автор згадав у своєму довгому інтервю також про театральне життя на Сов. Україні, про 100 українських театрів, які — мовляв — „що йно від жовтневої революції можуть свобідно репрезентувати мистецтво 30-мільйонової нації". „Прагер Прессе" з 5. квітня ц. р. приносить рецензію з вистави „Хірурга Платона Кречета", з якої виходить що премієра пройшла в великим успіхом.

— **19.000 овочевих дерев при дорогах.** У Станиславівському повіті почалось дальше садження овочевих дерев при повітових дорогах. Цього року повітовий виділ засадить на різних відтинках доріг коло 2.000 штук черешень, морви і т. п. В останніх роках засаджено понад 19.000 овочевих дерев, які на весну старанно доглядають. Цей приклад вплинув корисно на населення повіту, яке зачинає закладати сади і дбати про давні овочеві дерева. В багатьох випадках громади зужитковували до цього громадські неужитки, що стояли відлогом.

— **День праці** відбувся в Чернієві пов. Станиславів при участи 400 селян і 300 фір. Спільним зусиллям звезено 615 куб. м. шутру на повітову дорогу, яку направили на просторі 1.600 метрів.

— **Еміграційні ошуканці.** Державна еміграційна влада викрила шайку еміграційних ошуканців, що бушували на Волині і Поліссі. Воки намовляли селян емігрувати до Африки та Середущої Америки (Еквадору), обіцюючи їм безплатний наділ землі та безплатну дорогу. А посиці брали від наївних різні оплати (вписове, гощо) і видавали поквітування та легітимації з печаткою „Скафа" (організація козаків у Альжирі). Провідником ошуканчої шайки був Станислів Туркус, що подавав себе за інжиніра. Він послуговався помічниками, що вербували й ошукували людей в різних місцях краю. Всіх арештовано

МЕБЛІ:

СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ

Тел. 246-62

Рік осн. 1890

ВЛАДИЛАВ СІДОР

Львів — Огродніцка 5. 1813 2-10

— **Подвійний смертний присуд.** В окружному суді в Сосніці запав присуд у процесі Павла Гжешольського. Процес розкрив жахливу моральну гниль, яка панує в середніх колах тамошнього громадянства. За отроєння сина Юрія засуджено Гжешольського на кару смерти, яку на основі амнестії зменшено на досмертну вязницю. За отроєння дєньки Люцини засуджено його також на кару смерти з позбавленням прав раз на все. За спробу отроєння служниці засуджено його на 3 роки вязниці, яку на основі амнестії зменшено до півтора року. Як збірну кару за всі злочини суд вимірив Павлові Гжешольському кару досмертної вязниці з позбавленням прав на все.

— **Банкрутство Польського Банку Промислового** з осідком у Варшаві не перестає хвилювати тисячів дрібних вкладників, що втратили коло 12 мільонів зол. заощадженого гроша. Як виходить із білянсу, зладженого з кінцем 1934 р., надвишка пасивів над активами доходила до 10 мільонів зол., причому нерухомости представляли вартість 2 міл. 322 тис. зол. Дирекція банку господарила скандально. На саме уладження люксусових сходів видано пів мільона зол. Крім того випрацовано величезні відшкодування. Самі директори дістали відшкодування у висоті 300 тисяч зол. Протекційні позички, незабезпечені якслід на гіпотеках, пішли в сотки тисяч зол. Крім того викрито багато інших скандальних фактів, що заповідаються як сенсаційні аферн. Слід зазначити, що довіря до Польського Промислового Банку було свого часу дуже велике, бо він удержував добрі взаємини з великими заграничними банками.

— **Арештували дефравданта.** У слідчій вязниці в Сяноці опинився б. судовий скарбник із Риманова, Антін Берицький, що здефравдував із судових депозитів кількадесять тисяч зол. і в грудні м. р. за фальшивим пашпортом виїхав до Аргентини. Недавно арештували його на німецькій границі, як за фальшивим пашпортом, виставленим на інше ім'я вертався з Аргентини до краю. Знайшли при ньому незначну готівку.

— **Скандальна господарка в Жирардівських промислових заведеннях,** що довела цю акційну спілку до банкрутства, виявилася тепер конкретно завдяки судовій комісії, що скінчила на днях ревізію цілого ціловодства. Ревізія потвер

СКОРО, ПРЕЦИЗИЙНО І ДЕШЕВО!
напрaвляє РАДІОАПАРАТИ
і всілякий радіевий нарид
Ф-ма Павловський & В. Міхевич
ЛЬВІВ, УЛ. СЄНКЕВИЧА 2, тел. 231-23
1872 побіч готелю Жоржа. 1—3

дила всі вакиди меншости акціонарів, бо стверділа втрати на 23 мілїони зол., які потерпіло в дприємство через те, що переплачувало грубо гирівці із затримниці та платило заїнсові проценти при кредитових трансакціях. Зловживання тревали 10 літ до часу встановления судового секвестру й усунення від управи концесіонарія концерну Бусака. Судова розправа у справі Кирдрівських заведень заповідається сензаційно.

— **Львівська хроніка.** На залізничому двірці придержали К. Грайна, сина службовика ПЗУВ у Тернополі, що втік із батьківського дому, вкравши 300 зол. — Поліція арештувала 16-літнього Бер. Вольмана та 14-літнього Олександра Петрова, що обкрадали пивницю готелю „Жоржа", перелилувавши віконні краги. Забрали вони із пивниці лікери, овочеві консерви, англійські соси до мяса й ін. Більшість цієї добичі забрали спільники, які втікли. Пізніше арештували ще їх спільників, 11 малолітніх злодіїв.

— **„Змова проти світу".** Під такою назвою Кооперативне Видавництво „Хортиця" у Львові випустило нову книжку, яка докладно описує всі страхіття большевицької чрезвичайки й бестільські махінації в цілому світі тайних агентів ГПУ. Автор книжки — людина, дуже добре ознайомлена з таємницями Чека, Могамед Ессад-Бей. Видавництво розсилає книжку тим вітборцям своїх видань, що заплатили гроші за попередню книжку: повість А. Чайковського „Полковник Кричевський". Ціна книжки — 1.90 зол. Особи, що бажали б придбати нову книжку, мають надсилати гроші В-ву чеком ПКО у Львові ч. 503.110. 1874

Фабрика дзеркал і шліфярня скла **М. БИК. ЛЬВІВ.** УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57, — Власна металізація і гальванізація стекін. 1—365

— **Незабутня „Фрайляйн Доктор" на екрані.** Улюбленица львівської публики, артистка високої класи **Ірина Айхлєрівна** креує головну жіночу ролю, в найновішій польській фільмі, якої премєра відбудеться вже підчас Великодних Свят в кінотеатрах **Коперник і Марусенька.** Цей архитвір, це перлина польської продукції, створена на тлі повісти Стефана Жеромського, завсіди почитної, завсіди актуальної п. н. **„РОЖА".** Від часу істнування польських фільм не було ще такого гігантичного під всяким оглядом образу, в якому брали би участь всі велитні польського мистецтва, сцени та екранів. Для прикладу подаємо деякі назвиська: Витовт Захаревич, Михайло Зніч, Стефан Ярач, Богуслав Самборський, К. Юношa-Стемповський, Желіховська, Цибульський, Лінсерфіна, Даменцький, Гнідзінський, Семполінський, Оверло, Моложовський і багато багато інших. Ніякий архитвір не мав такої вистави, таких будівель, таких інсценізацій, змісту та техніки знімок. Режисерував тут польської кінематографії — Йосиф Лайтес, сценарій опрацював Анатоль Штерн, керівництво продукції Марк Лібков. Рожа це єдинока репрезентативна фільма польської продукції на р. 1936. Рожі це гордість польської кінематографії! Цю фільму вдалося надзвичайними зусиллям закоштрактувати до виключного висвітлювання в кінотеатрах Коперник — Марусенька. Премієра вже 12. квітня п. р.

З концертової салі.

КОНЦЕРТ УЧЕНИЦЬ ПРОФ. ГАЛІ ЛЕВИЦЬКОЇ.

Дуже приємну несподіванку приготовила нам наша симпатична піяністка, проф. Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові, п. Галя Левицька. В культурній, гарній салі театру Ріжнородностей виступило пять її учениць-адепток піяністичного мистецтва, усі виказуючи гарні прикмети школи своєї учительки. Солідність опрацювання, памятеве опанування твору, ритмічна гнучкість — це головні риси, спільні всім виступаючим. Ріжнородність динаміки й агогіки, технічна досконалість і „розмах" — як загально музичний, так і чисто піяністичний — повинні прийти згодом, з практикою виступів та невсипущою працею над власним розвитком. Найбільш зрівнсованій ученици, що виявляє найбільше піяністичного хисту, треба зробити спеціяльне зауваження: більше уваги на чистоту гри! „Мазня" — одно з найнебезпечніших і найприкріших явищ у початкуючих піяністів. Пп. Калиновичівна, Дудківна, Кравцівна, Селевінківна і Колтунюківна можуть бути вдоволені своїм виступом — таксамо як і їх учителька. — На окрему похвалу заслуговує добір програми (концерт в акомп. другого фортепіяну), серед якої найшовся і модерний твір: Концерт кишиня Ігора Белзи. При нагоді учівського концерту не хочемо зупинятися над самим твором, тільки підчеркнути, що вводження нової літератури в програми концертів може тільки вийти на користь усім — і виконавцям, щоби звикали до виконування „невдячної" нової музики і слухачам, щоби привикали її слухати і, може, розуміти та любити.

В концерті виступила також молоденька скрипачка Леся Деркач, ученица проф. Москаличева, зраджуючи головно у виконанні Франкер—Крайслера „Сіцілїяни і Ріґодон" непересічний талант, вартий спеціяльної уваги й опіки. Більш як солідне виконання своєї точки скрипачкою доказало, що вона цю опіку й увагу свого професора — має.

При кінці мимовільна рефлєксія, яка насунулось нам вчорашньому концерті: пять піяністок і скрипачка — і ніодного поміж ними молодця чи хлопця! Деж наші будучі піяністи, скрипачки?! Як учить нас історія і всесвітньої музики і музики кожного окремого народу, „історію" поміж виконавцями всетаки роблять ...мужчини (даруйте, пані!). А у нас — якось сумно виглядає на цьому фронті... ар.

ВЕЛИКУ ПЕРЕДСВЯТОЧНУ ЗНИЖКУ ЦІН на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби вела фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.
1844 2—10

З театру.

Опера для дітей. (Три вистави дитячих опер у Театрі Ріжнородностей).

Зовсім небуденною імпрезою були три вистави „дитячих опер", які відбулися в пятницю, суботу й неділю у салі Театру Ріжнородностей. Небуденна подія була це і з огляду на те, що були ті дитячі опери справжньою у нас новинкою і з огляду на виконавців — молодих, дуже талановитих адепток співу, які вперше стояли на театральних дошках, що до того в опері (дарма, що „дитячій"), і врешті з огляду на аудиторію, яка у львівській частині складалася з малих і найменших дітей. Ті маленькі глядачі й слухачі мабуть уперше були в театрі і винесли з нього перші враження театру, одночасно злученого з музикою і співами, на вік „цілком великих і поважних" опер. Всім відомо, які важні в житті людини її дитячі перші враження з дитинства і який вони інколи мають вплив на цілішу психіку й життя.

Інші дві опери: „Червона шапочка" Цезара Кюї і „Лисичка, котик та півник" Степовика. Перша з них своїми хорами, дуетами й аріетами — справжня опера в мініятурі. Ще до того — з гепіендом: „страшний" вовк, який зїв бабусю і внучку, стає шляхотним, присягає на будуче „весь народ любити" і в нагороду за це відходить свобідно... „Лисичка, котик та півник" весела, погідна, повна легких до запамятання мелодій і народніх мотивів; усе це гарно, легко приємно зрефлєктовано і вигідно написане для голосів. Друга дія — у лисички — дуже жива своїми хорами і забавою, яка йде своїм лисичиним. Дуже приємно було пізнати цей — встати великий і поважний — твір Степовика, який у цьому роді музичної літератури може занять почесне місце.

Виконавці всіх головних партій — ученині знаменитої вчительки, проф. Улуханової з Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові — грали справді con amore. Як старі рутиновані артисти! Всім їм належиться похвала в рівній мірі. П-а *Рена Дросевич* (яка в обох операх грала головну ролю), подає найкращі надії на справжню артистку своїм „вторельним" талантом, милим голосом і свободою та грацією, з якою рухалась на сцені. П-і *Антонович* і п-а *Гумінілович* шляхотно рипалізували м'ж собою справді чарівними тембрами своїх голосів; симпатична п-а *Сушківна* дасть собі очевидно раду на сцені і на естраді не тільки як „вовк" чи „Півник".

Малий хор і мала орхестра цілком достроювались до цілости; співали і грали найкраще. Мистецький провід і приготування цієї вистави були в руках *Антона Рудницького*, який від фортепіяну кермував усім і всіми. П. *Леся Крицінська* провадила весь цей молодечий ансамбль у світ театральних жестів і міміки та зробила це — чудово. Цим днем мистецьким провідникам опери належиться слова великого признання і подяки за таку милу, культурну і потрібну імпрезу: не менша належиться і „Різній Школі", під якої егідою вона відбувалася, та редакції „Світа Дитини" за вперщену організацію.

На пресліпке диво — були у Львові й такі українські школи, які або зовсім не поцікавились тими виставами і не взяли ні одного (!) білету для своїх дітей, або поставились настільки байдуже, що прислали мінімальний контінґент. Колиб пп. директори й управителі шкіл бачили захоплення дітвори на тих виставах, можеби не відмовили б і своїм вихованцям тієї втіхи. Цікава річ: на авдиції рецитації у чужій мові всі учні деяких українських шкіл мусіли недавно ходити примусово!...

Тому думаємо, що ті школи, які досі не скористали з цієї для дитячих очей, так само Захоронки, повинні надолужити втрату і додатково ту імпрезу зорганізувати для своїх вихованків.

НАЙЛІПШІ ШИНКИ і ВСЯКІ ВУДЖЕНИНИ, КАНАПКИ, ВИНА, ГОРІВКИ, ДЕЛІКАТЕСИ найкорисніше і найдешевше тільки в СОФІЇ ТЕЛІЧЕК
3 113 Львів вул. Академічна 6 1—2

Відозви й комунікати.

ТОВАРИСТВО „РЕМІСНИЧО-ПРОМИСЛОВА БУРСА" У ЛЬВОВІ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА.

В ювилейному році заснення нашими (1898) основано Тво „Ремісничо-Промислова Бурса" у Львові. Товариство це, якого основниками були м. ін. дир. В. Нагірний, д-р К. Левицький, проф. Ю. Романчук, о. А. Качала, А. Андрейчин та І. Ковальський — знані і заслужені українські патріоти, поставило собі за завдання виховати нашій суспільности кваліфікованих і свідомих ремісників, промисловців і купців.

Наше Громадянство без ріжниці партійної приналежности і звання д. прихильно оцінило змагання Ремісничо-Промислової Бурси. Вже тоді наш загал зрозумів значіння промислу, торговлі і ремесла для правильного розвитку національної справи. За зрозумінням прийшли діла. Між ними заслуговують на перше місце гарні напрямні книжні дари, як жертва арт. співака Ол. Мишуги, запис о. Залуцького і постійна поміч Екц. Митрополита А. Шептицького. За-давши им та іншим жертвам (про всі годі писати), завдяки праці Виділів — Ремісничо-Промислова Бурса вивела в український світ неодну сотку добрих купців, ремісників і промисловців — свідомих громадян.

По війні зрозуміння ваги господарського розвитку поширилося і поглибилося д. значно. Умовини нашого життя вимагають відбудувати промислові, ремісничі і торговельні верстати праці. Але цій розбудові бракує покищо сильна підвалина, нема в нас покищо ремісничих бурс. Зате кожного дня пливе до міста хвиля найактивнішого сільського елементу по науку і працю в промислі, торговлі й ремеслі. Ця наука тільки тоді принесе користь молоді й народові, коли ремісничі бурси охоронять цю молодь від небезпек великого чужого міста і дадуть помічну руку й найбідніщим вийти в люди...

Виділ Ремісничо-Промислової Бурси у Львові, сповняючи своє статутове завдання (§ 2. виховання української молоді на фахових ремісників і промисловців) і розуміючи потреби національного життя — приступив до розбудови ремісничої бурси. На місце малого і невідповідного будинку, що міг помістити тільки 20 учениць — ми купили одноповерхову каменичку і партеровий дім для 60 хлопців.

Подаючи це до відома нашому Громадянству, в надії на зрозуміння наших змагань кличемо:

Поможіть нам виплатити дім для Ремісничої Бурси!

Вступіть в ряди наших співробітників, як члени основателі (одноразова жертва зол. 200), як члени спомагаючі і члени звичайні.

Уховлюйте на кооперативних зборах і засіданнях громадських рад жертви на Ремісничу Бурсу!

Купуйте цеглки та фонд Будови Ремісничої Бурси!

Жертви приймає Земельний Банк на конто ПКО 503.172 „Дім Ремісничої Бурси".

Жлемо на Вашу поміч. Не відмовте її для добра нашої молоді, яка скрізь і завсіди була окрасою добра цілого народу.

Львів, у квітні 1936.

Головна Рада Ремісничо-Промислової Бурси у Львові, вул. Ходоровського 3.

о. проф. А. Бучацький, голова, **Василь Цьонь,** секретар.

Нововідкрита цукорая Ринок 37.
під фірмою **в. зубжицьхия і с-ка**
довголітні працівники фірми Л. Залєський поручають П. Т. Публиці **на свята** власні першорядні цукорничі вироби по найнижчих цінах.

ДИВОГЛЯДИ.

АВТОМАТИЧНІ ОЧІ.

На новім велитенськім англійськім кораблі „КвінМері" помістили прилад, якого досі не мав ніодин корабель. Є це „автоматичні очі", які мають стежити за тим, щоб на пароплав не попав ніодин пасажир без білету, тоді, коли ніхто з людей його не бачить. На входових містках і коридорах поміщені фотоелектричні апарати, що кожного реєструють. Урядовці від контролі білетів знають кілько білетів продано і в кожній хвилині можуть перевірити чи всі вони є на кораблі.

ПОЛІЦІЯ — ПОСЕРЕДНИКОМ ПОДРУЖЖЯ.

Кілька місяців тому у Будапешті одна модистка поклала руку на своє життя в розпуці, що батьки її нареченого не хотіли дати синові дозволу на шлюб з нею. Поліційний урядовець, що вів слідство у цій справі, запросив нареченого до себе до бюра. Наречений не мав мадярського громадянства і це теж грало ролю у труднощах, які робили батьки нареченої. Поліція довідавшись про причину тих труднощів ужила заходів, щоб молодець дістав хутко мадярське громадянство. За якийсь час звернулась на поліцію його наречена, повідомляючи, що її батьки вже дали переконатись і годяться на її шлюб з молодцем. При цьому висловила сумніви, чи ця згода втримається довго, бо вони часто змінюють свою думку щодо її нареченого. Тоді поліція перевіривши фактичну згоду батьків, дала виняткову згоду на негайний шлюб, щоб молодій парі не псувати щастя. Така роля поліції зовсім природна в даних обставинах, видається у наших очах, у нинішніх часах, на жаль — дивоглядом.

КАНДИДАТІВ ЯК ГРИБІВ ПО ДОЩІ.

У франц. міністерстві закордонних справ зареєстрували досі 2116 кандидатів на 618 місць послів у парляменті. У одним департаменті Сени стає до виборів 483 посольських кандидатів.

НОВОМОДНЕ ВОЛОССЯ.

Шойно від недавна прийшла за модою одягу теж мода на волосся. Міжнародній союз стрижіїв чи може його диктатори у великих центрах, виводили нові зачіски і означували модні коліри. З Відня, що славиться мистецтвом прикрашування волосся приходить вістка, що тепер уже змінюють моду на волосся з кожною новою порою року. Наприклад цієї весни не буде модне занадто довге волосся, але і не за коротке. Не за довге тому, що на весну може бути гаряче, а не за коротке тому, що коротке взагалі вийшло з моди... на якийсь час. Щодо коліру то верх узяли блюнетки з бронзовим відтінком. Платинові бльондинки зійшли на другий плян. Бодай в очах фризієрів.

ДИТИНА ВРОДЖЕНА В ПОВІТРІ

Шведська громадянка Оверторнеа мусіла виїхати в негайній справі до міста Боддем, що лежить на шведсько-фінляндськім кордоні. Коли літак сів, виявилось, що вона породила дитину. Є це здається перша дитина, яка вродилась на літаку. Шведська преса займається тепер питанням, яке місто народин дитини вписати в метрику. На ім'я новонародженій дівчинці дали „Аріель" на честь повітря, додаючи поетичному імені з Шекспірової драми, жіноче закінчення.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": „КАЛІЄНТЕ МІСТО КОХАННЯ".

Мексик. Місто, куди приїжджають багаті та веселі люди, щоб провести бездумливо час серед танців і коктейлів. Одні втікають перед настирливими поліційськими жінками, інші шукають нових знайомостей. Два приятелі помагають собі, як можуть і як можуть шкодять, коли стають суперниками. Грубенькі студентські дотепи у стилі американських фарс, веселі сцени, що мають підтримувати інтригу на те, щоб нам показати балет. Еспанські танці повні темпераменту та чудово вирежисеровані під акомпаніямент милозвучних народніх пісень. Для самого балету варт бачити що трохи довгу пісенітницю. Дольорес дель Ріо, що згодилась у фільмі на дефініцію власної особи: „мішок з кістками" танцює незвичайно. Пат О' Браєн, як завжди, має веселі клопоти з жінками

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ШО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Дописи.

ЛЬВІВ.

За оживлення діяльности чит. „Просвіти" на Личакові. Чит. „Просвіти" на Личакові по недавніх заг. зборах, що відбулися з кінцем лютого ц. р., починає не лиш ожвавлену культурно-освітню працю, але теж скорим темпом єднує фінанси та береться до побільшення своєї домівки. Для повного ожвавлення праці потрібна співпраця всіх членів читальні, ба навіть усіх громадян Личакова, цієї мабуть найбільш української дільниці Львова. Видія читальні подає до відома, що перевів перереєстрацію членів, так, що читальня нараховує тепер 73 старших громадян і 45 зашкільників; 22 членів поставлено під знаком запиту, 30 скреслено з членського списку. Видія звертається до всіх свідомих громадян Личакова до всіх суспільників і прихильників організованого життя, вступати в члени чит. „Просвіти" на Личакові. Збільшаючи число членів, поглибимо нашу діяльність, розбудуємо домівку і наше культурне життя піде правильним руслом. **Заходіть до нашої читальні, де що неділі відбуваються реферати і товариські гутірки!** Маємо найкращі задуми супроти українського громадянства нашої дільниці, тому допоможіть нам їх здійснити!

ОГОЛОШЕННЯ
до святочного числа
„ДІЛА"
яке вийде у великому обємі і накладі
приймає Адміністрація
до четверга 9. квітня год. 14-ої.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Конкурс просвітянських хорів. Заходом рухливого виділу філії „Просвіти" при допомозі Муз. Інституту ім. Лисенка уладжено в нас дня 29. березня в салі Народнього Дому в 12. год. конкурс просвітянських хорів. До конкурсу стануди хори з Бушковичі, Германовичі, Кормановичі, Оріховець, Рожубовичі, Кусенич, Мацькович, Коровник, Гороховець (два), Яксманич (два), Перекопиної, Селиськ, Нижанкович (два), Пикулич і Медики — разом 18 хорів з 15 місцевостей (а з Перемишля чит. „Просвіти" не має хору?). Перед початком конкурсу промовив до хористів, диригентів і численно зібраної публики голова філії „Просвіти" др Мик. Хробак про красу української пісні і значення змагань, бажаючи найкращих успіхів усім змагунам у їх найкращих культурних зусиллях. Хори співали за порядком так, як їх вище вичислено. Перед служечами пересунулися бадьорі лиця 14 мішаних, 3 мужеські й 1 діточий хорів, що своїми голосами та прекрасними строями давали всім нам багацько вдоволення й насолоди. Зачинають Бушковичі „Най думка", а зараз Германовичі протестують „Не плакати нам"; Рожубовичі згадують „Ой заросли вже дороги", Кусеничі молюють свою долю словами „Ой горе чайці", а діти з Гороховець щебечуть „Слава Шевченкові". Іде рояне співацького дорібку — один кращий від другого, а всі разом, інтелігентні лиця, з котрих пробивається почуття самопошани й гордости. Наче кажуть до глядачів: Дивіться, що ми вміємо, бачите скарби нашої душі, сяяги нашої праці! Дивіться! Та хто має дивитися, коли на салі серед півтора тисячки культурних, інтелігентних селян, що мали йшли послухати, як їх хор буде співати, аж вісьмох міських культурних інтеліґентів! Вичислюємо їх на памятку: Олена Кульчицька, Ольга Савчинська, Анна Косоножиха, Ярослава Несторович-Строжицька, Анна Косоножиха, Ярослава Несторович-Строжицька, Олександер Козьоринський, Михайло Зубрей, Анеська, Олександер Козьоринський, Михайло Зубрей, Анеська, Марінович, Й. Лозинський. Інші — оглухли, не чують, а пізніше нарікають, що селянство відчахнулося від міського проводу. Переважна частина хористок і хористів виступили в народніх строях, але разили френдзлі при фартухах; пора нашим інтелігентним селянам закинути ту „новацію" та шити запаски без френдзлів. — По співах журі, зложене з членів виділу філії „Просвіти" й філії Музичного Інст. ім. Лисенка, видало таку оцінку: першої нагороди — фігурку з бронзу на мармурі — мандрівну з року на рік, з рук до рук найкращого хору не призначено ніякому хорові, зате вирішено, що по двох-трьох місяцях за ту першу нагороду змагатимуться хори Медики й Пикулич, як два найкращі з усіх конкурсових. Другу нагороду постійну — „Альбом У. С. С." — тобто хор з Нижанкович, третю призвала комісія Яксманичам — „Крути" (образ), а Оріхівці дістали 10 зол. на ноти. Маньковичі 5 зол. теж на ноти. Іншим хорам та їх диригентам слушно признано дипльоми за їхню очевидну й успішну працю. Організаторам конкурсів радимо на будуче вибрати на попис більше бадьорих, живих пісень. Так девять пісень, що зачинялися від „Ой, ох" таки за багато нараз бож знаємо: цеж наші голосіння „Ой заросли, Ой на горі, Ой горе, Ой чогож, Ох не люби" і т. д. Приділеному для глядачів скромненька програмка, бо заповідання конферансієра — величезного чужинця з тихим дитячим голосом — доводило дальших слухачів до розпуки.

М. Нагорецький.

ТЕМНЕ ПИВО
BAWAR
ПОДВІЙНО СОЛОДОВЕ.
СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ ЛЬВІВСЬКОГО ТОВ. АКЦ. БРОВАРІВ С. А.

БЕРЕЖАНИ.

Вибір українця лавником у міській раді в Бережанах. Всім відомо, що виборча ординація з 23. III. 1933 до міських рад і специфічна виборча геометрія у виділюванні поодиноких виборчих округ не давали змоги українському громадянству вибрати при виборах, які відбувалися в грудні 1933 р., відповідного числа українських радних. У Бережанах, в яких давніше на 48 радних було принайменше 8 українців, увійшов до міської ради на 24 радних тільки один українець, а лавника не вибрано з українців ніодного, хоч у давній раді було двох асесорів. Через заказ президса львівської апеляції, щоб судді не належали до міських рад, зрезигнував з кінцем м. р. зі становища лавника суддя др Цибульський. Зорганізоване українське громадянство міста Бережан внесуло домагання, щоб на опорожнене місце лавника вибрано українця. До цього слушного домагання поставилися компетентні чинники прихильно і дня 28. III. міська рада в Бережанах вибрала одноголосно лавником місцевого пароха й декана о. Евзевія Бачинського. Вибір цей українське громадянство міста Бережан прийняло прихильно.

Бережанський.

Шахи.

ШАХОВИЙ ТУРНІР ЗА МИСТЕЦТВО УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА.

Заходом Т-ва „Основа" улаштовано шаховий турнір за мистецтво українського студента за 1935-36 р. До змагань зголосилося 28 учасників. Елімінаційні розгривки за вхід до фіналу відбулися в двох групах по 14 учасників. До фіналу увійшли: з першої групи Романишин, Мончук, Хомяк, Костецький; з другої — Савка, Шевчик, Тучапський, Кордуба. Остаточний вислід турніру такий: 1. Романишин, 2. Шевчик, 3. Мончук, 4. Хомяк, 5. Костецький, 6. Кордуба, 7. Савка, 8. Тучапський.

Закінчення турніру відбулося дня 1. ц. м. роздачею нагород. Титул шахового мистця українського студента на 1935-36 рік і першу нагороду „Основи" — 50 зол. — здобув Романишин Михайло, другу нагороду Земельного Банку Іпотечного — 25 зол. — дістав Шевчик, третю нагороду Маслосоюзу — стінний годинник — припала Мончукові, четверту нагороду з вкладок дістав Хомяк, п'яту нагорода вид. „Батьківщина" — піврічний абонамент „У. В." та книжки — дісталась Костецькому, шосту нагорода п. Тиктора — „Велика Історія України" — припала Кордубі. Савка дістав сему нагороду з вкладок, осьма нагорода „Неділі" — книжки вид. „Неділя" — припала Тучапському.

Яс.

Спорт.

УКРАЇНА — СВІТЕЗЬ 3:0 (2:0)

Третє з черги товариські змагання, що їх вирішила українська одинадцятка певно у свою користь, перемігши у гарному стилі дуже амбітного суперника. Україна виступила у складі: Босий, Одійник, Воробець; Підлісецький, Гошовський, Роман; Магоцький, Міхльош, Скодень, Петрів, Краєвський і запрезентувала гарну гру — виказуючи своїми доцільними й небезпечними потягненнями щирий ентузіязм серед української публики, яка, не зважаючи на дошкульне зимно, зібралася в кількости понад 500 осіб.

Хід гри: З початку Світезь накидає шалене темпо, одначе скоро грачі її слабкуть; ініціятиву перебирає Україна, яка раз-у-раз загрожує воротам противника, але добрий воротар і певна оборона Світезі не допускають до злобуття воріт. Щойно в 30. мін. вдається це Скоденеві, який використав замішання під воротами противника і стрілив з найближчої віддалі. За 10 мінут Петрів зіставє м'яч від оборонця Світезі і гострим стрілом у ріг змушує воротаря до капітуляції. Друга половина гри веться дальше під знаком переваги України, яка грає в десятку (без Магоцького), і Міхльош, який вже вернувся до давної форми, гарним, далеким стрілом під поперечку усталив вислід змагань. Назагал українська одинадцятка вповні вдоволила. Зате грачі Світезі, хоч фізично сильні і мають добрий біг та певні викони, не мають комбінаційного змислу і тому майшли з грища переможені. Суддював п. Медицький дуже добре.

УКРАЇНА II — СВІТЕЗЬ II 1:1 (1:0)

Молодий нарибок України зопрезентував також гарну комбінаційну гру, що дає запоруку, що неодин з тих молодяників скріпить у недалекій будучині першу дружину.

ЛУГ — ЛЬВОВЯНКА 2:2 (0:1).

Перші товариські змагання, що їх розіграла в Лузі Городі молода дружина львівського Лугу з Львовянкою, принесли українській одинадцятці дуже почесний вислід, бо невпрішену з А-клясовим противником. Грали луговики д. амбітно й жертвенно, а що мають у своєму гурті кількох вже заавансованих змагунів, то змогли вести ввесь час рівнорядну гру, а в другій половині вели вже навіть 2:1 і могли ті змагання виграти. Голі для Лугу стрілили Савчак і Жовнір Е. Суддя п. Кац. Вислів ч. 100.

ЛЬВОВЯНКА II — ЛУГ II 9:0.

ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ ВІДБИВАНКИ.

Богатий цьогорічний сезон зимових змагань відбиванки закінчив у неділю турнір за нагороди, що відбувся у Спортовій Галі. Висліди його заміткі тим, що обидві сокільські дружини: С.-Б. і С. IV, що — як відомо — добули недавно два перші місця у першенствах Львівщини в салі С.-Б., мусіли вдоволитися тепер дальшими місцями. Наперед, висунулися дружини Плаю й Черника, що виграли з С. IV у двох сетах, а з С.-Б. у трьох. Гра їх за перше місце була дуже гарна й цікава. Виграв **Плай 2:1**, С.-Б. — С. IV 2:1.

Порядок: 1) Плай 6 т., 6:2. 2) Черник 4 т., 5:3. 3) Сокіл-Батько 2 т., 4:5. 4) Сокіл IV 0 т., 1:6.

Жінки мають знову нового мистця. Це **Дніпро з Винник**, що виграв із Соколом-Батьком 2:0 і вирішну гру з Плаєм 2:1. Плай — С.-Б. 2:0.

На закінчення відбулися ще змагання кошиків Черник — Плай 5:3 (2:1).

ПОРЦЕЛЯНУ — СКЛА — КРИШТАЛИ

та ЕЛЄКТРИЧНІ ЛЯМПИ МАЙЖЕ ЗАДУРНО продає фірма

Т. і І. АВІН - ЛЬВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША, філія ЯГАЙЛОНСЬКА 4. 1570 1-2

БІГ СОКОЛІВ НАВПРОСТЕЦЬ.

Цьогорічний сезон бігів навпростець у Львові відкрили соколи у неділю 5. ц. м. Вони відбули внутрішній біг навпростець при участи 14 змагунів. У біту к. 1 км. перемір Ронзко 2 м. 4 с., 2) Рольбах, 3) Фільо.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ВЕЛИКІ ГАЛЛУКИ. **Рух — Погонь 2:1 (1:0).**
ПОЗНАНЬ. **Варта — Гарбарня 2:1 (0:0).**
ЛОДЗЬ. **Л. К. С. — Варшавянка 1:1 (0:0).**
ВАРШАВА. **Легія — Домб 2:1 (0:0).**
КРАКІВ. **Вісла — Шлеськ 2:0 (2:0).**

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — Лехія 1:0 (0:0).**
ЛЬВІВ. **Польонія (Перемишль) — П. Сокіл 1:0 (1:0).**
ЛЬВІВ. **Чорні — Огніско 7:2 (5:1).**
ПЕРЕМИШЛЬ. **Чувай — Р. К. С. 5:2 (2:1).**

ЗМАГАННЯ В КРАЮ.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян — Гагібор 8:0.**
ТЕРНОПІЛЬ. **Поділля — Креси 1:7.**
СТАНИСЛАВІВ. **Ревера — Станиславовія 6:0.**
РЯШІВ. **Ресовія — З. З. К. 4:0.**

Українська фабрика
ОВОЧЕВИХ ПЕРЕТВОРІВ

поручає
знаменитї вироби
по низьких цінах.

ЛЬВІВ, ул. ПЕТРА і ПАВЛА 25.
1865 1-2 ПАВЛО ГОЛЯК.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ.

ВІДЕНЬ. **Мадярщина — Австрія 5:3.** Перемогла не сподівано мадярська репрезентаційна дружина. Видзів 45.000. Це 80-ті міждержавні м'ячеві змагання між Австрією й Мадярщиною.

ЦЮРІХ. **Італія — Швайцарія 2:1**

ЛЬОНДОН. **Англія — Шотландія 1:1 (0:0).** На ці змагання приїхало до Льондону 60.000 шотландців. На стадіоні Вімблей, де відбувалися згадані змагання, було 100.000 видців.

УКРАЇНА — РЕКОРД.

Товариські змагання між цими дружинами відбудуться у вівторок 7. ц. м. в год. 3.30 на грищі 40. п. п. (коло плавального басейну) на Клепарівській вулиці (за домом інвалідів).

УКРАЇНА В ОКРУЖНІЙ ЛІЗІ.

На численні запити, спрямовані до С. Т. „Україна", просять нас повідомити, що її перша дружина є дальше в Окружній Лізі і розпічне змагання за мистецтво в серпні цього року. З мистців, які тепер ведуться лічки в тій ціли, щоб виставити кандидата до змагань за вхід до Державної Ліги, С. Т. „Україна" зрезигнувала, щоб за цей час зреорганізувати І. дружину, яка би в осінніх змаганнях змогла відограти поважнішу ролю.

Українська фабрика
ОВОЧЕВИХ ПЕРЕТВОРІВ

поручає
знаменитї вироби
по низьких цінах.

ЛЬВІВ, ул. ПЕТРА і ПАВЛА 25.
1865 1-2 ПАВЛО ГОЛЯК.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ.

ВІДЕНЬ. **Мадярщина — Австрія 5:3.** Перемогла не сподівано мадярська репрезентаційна дружина. Видзів 45.000. Це 80-ті міждержавні м'ячеві змагання між Австрією й Мадярщиною.

ЦЮРІХ. **Італія — Швайцарія 2:1**

ЛЬОНДОН. **Англія — Шотландія 1:1 (0:0).** На ці змагання приїхало до Льондону 60.000 шотландців. На стадіоні Вімблей, де відбувалися згадані змагання, було 100.000 видців.

УКРАЇНА — РЕКОРД.

Товариські змагання між цими дружинами відбудуться у вівторок 7. ц. м. в год. 3.30 на грищі 40. п. п. (коло плавального басейну) на Клепарівській вулиці (за домом інвалідів).

УКРАЇНА В ОКРУЖНІЙ ЛІЗІ.

На численні запити, спрямовані до С. Т. „Україна", просять нас повідомити, що її перша дружина є дальше в Окружній Лізі і розпічне змагання за мистецтво в серпні цього року. З мистців, які тепер ведуться лічки в тій ціли, щоб виставити кандидата до змагань за вхід до Державної Ліги, С. Т. „Україна" зрезигнувала, щоб за цей час зреорганізувати І. дружину, яка би в осінніх змаганнях змогла відограти поважнішу ролю.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів, квітень 1936. Р. IV., кн. 4. Зміст: Евген Маланюк: 2. X. 1935. — Ю. Клен: Два сонети. — Сергій Кушніренко: Вірля на припоні. — Атавізм. — М. В.: * * *. — Мирон Ґавур: Король городів. — Евген Маланюк: „Толстоєвський". — М. Мухин: Проф. М. Грушевський. — Іван Коровицький: З психольогії поетичних образів. — В. Іванис: Сировина для чорної металюргії на Україні і Кавказі. — Ж. Жакоби: Диктатура пролетаріяту. — Степан Луцик: Посмертна вистава творів О. Новаківського. — Дм. Донцов: Коли вмирає легенда. — Лестер Коген: Хрест, півмісяць і зірка. — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. — Від Адміністрації.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 7 (37) з 5. квітня ц. р. Зміст: Солідарність господарського активу. Яр. Курдинюк: Світ у сонці (в-рш). В. Несторович: Мертві і живі капітали. Останній день промислової виставки. Надзвичайна сирова (Торг.-Пром. Банк). Одна з господарських можливостей. Торговельна молодь у честь нац. Генія. Масова злотощадність (Д. Конюх). Ціни на виставовому вікні (С. Пастернак). Тайна успіху, яка перестала бути тайною. Мандрівні купці-гуцули. Відповідь на 4 питання. Ідемо до крашого. З видавничих новин. Корисне порозуміння (приватники і кооперація ідуть разом). Дещо з досвіду. Гуцульщина. Вартісні препарати. З життя Філій СУКП. Д-р І. Гриців: Нова податкова організація. Ринок і ціни. На третім поверсі (малий фейлетон Г. Брушки) і різні інформаційні нотатки. Число багато ілюстроване, обемом 16 ст.

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований журнал Українського Протиалькогольного й Протинікотинного руху. Львів, березень-квітень 1936. Р. IX. Ч. 3-4. Зміст: Підсумки й напрями. — С. Г.: На Великдень. — С. Г.: 31 свячень. — Звіт з діяльности Головної Ради Українського Протиалькогольного Т-ва „Відродження" за час від 1. березня 1935 до 31. березня 1936. — Звіт з діяльности Генерального Секретаріяту Світового Союзу Боротьби з Алькоголізмом в Лозанні за 1935 рік. — І. К.: Львівський карнавал. — Кіндрат Гавриляк: Великодній жаль. — Ів. К.: Огляд преси. — Ювілейний рік Генія України. — М. Чоловий: Лемківщина. — Відродженецький гимн. — Вісті з протиалькогольного руху. — Різне.

ЛІКАРСЬКИЙ ВІСТНИК, орган лікарської комісії Наук. Тов. ім. Шевченка і Українського Лікарського Т-ва у Львові. Львів, дня 1. березня 1936. Р. XIV. Ч. 2. Зміст: І. Ортинський: Kosacea та деякі інші захорювання кровообігу шкури лиця. — М. Старух: Гострі зональні інфільтрати в лівій підчеревній ділянці особливо в чоловіків. — XXI. Звичайні Загальні Збори У. Л. Т. в 1935 р. — Загальні Збори Спілки Українських Лікарів в ЧСР. — Л. Максимовська: Організаційні питання. — Дещо про податки. — Хроніка сходин У. Л. Т. — З Медичної преси. — Новинки.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ, Львів квітень 1936. Р. XV.

ЗА РОДНУЮ ШКОЛУ. Відень 1936. Стор. 16. ф. 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мод. Театр. „Заграва":
7—9. Перемишль „Голгота".

Український Театр ім. І. Тобілевича.
Городок:
7. I. IV. Гори говорять.
Яворів:
8. IV. Лев в Абісинії.
Дальші вистави гратиме театр у Яворові підчас Свят.

Великий Міський Театр.
Вівторок, 7. IV. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт".
Середа, 8. IV. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової".

Театр Різнородностей.
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „Гріх", „Двобій зі смертю".
ГРАЖИНА: „Цісарсько-королівський вальс".
КАСІНО: „Бавнті".
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Мілано", ревія: „Ціни нижче, програма вище".
КОПЕРНИК: „Чорні очі".
МАРУСЕНЬКА: „Чорні очі".
МІРАЖ: „Катеринка" з Фр. Гель.
МУЗА: „Дім ч. 56".
ПАКС: „Голгота".
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".
ПАЙ: „Марія Башкірцев" із Секе Саналем.
РАЙ: „Їх Експеленція шофер".
СВІТ: „Бал у Савою" та гротеска з Мері Марс.
СТИЛЬОВЕ: „Бурлака з над Волги" і ревія.
ТОН: „Борюся за життя" Павло Муні.
УТІХА: „Полуна" з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
Югославія.

Закордонне радіо.

Вівторок 7. квітня 1936

Відень (506,8) 10.50 Сільська музика, 12.00 Концерт, 15.20 Великодні пісні для дітей, 20.00 Мистці класичної оперетки (орхестра, сопран. тенор), **Братислава** (298,9) 17.50 Форт. твори Л-ста, 19.40 „Обой" сцени із студ. життя на осн. Андреєва, муз. Черепніна, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 19.10 Словацькі нар. пісні. 21.20 Сл. весіль і Смітанова. **Мон. Острава** (269.5) 17.35 Шубертові пісні вик. А. Лепка, **Прага** (470.2) 15.30 Концерт дитячого хору, 17.20 Еспанська музика, 19.10 Веселі нар. пісеньки, **Париж** (1648) 12.00, 15.30 Орк. концерт, співи, 21.45 Вечір давніх і нових пісеньок, **Білгород** (437,3) 11.00, 21.10 Концерт, 12.00 Популярні мельодії, 16.20 Форт. реціталь, 19.50 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 19.15 Пісні Е. Шредера до слів Мікельанджело, 20.10 Шуфертівський концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 22.30 Музика, 16.00 Концерт, **Лайпціг** (382.2) 19.10 Пять рел. сонетів до слів Кернера на сольо і форт., **Мінхен** (405,4) 13.15, 16.50 19.15 Концерт, 18.00 Веч. музика. **Будапешт** (549.5) 13.30 Співи, 18.30 Віольончелі, 19.35 Форт. реціталь, 22.15 „Парсіфаль" оп. Вагнера, III. дія. **Мілано** (368,6) 17.15 Легка й танк. музика, 22.00 Камер. музика, **Рим** (420.8) 13.10 Орх. музика, 20.35 „La farsa amorosa" оп. Зандонаї.

Середа, 8. квітня 1936

Відень (506,8) 19.00, 13.30 Концерт, 16.05 „Іванъ і Ґантеа" оп. Гумпердінка, 17.00 Арії та пісні, Зденка Зіка сопран, 19.50 Трюмф кальса, концерт, 22.05 Легка віденська музика, **Братислава** (298,8) 19.25 Словацькі нар. пісні, **Мор. Острава** (269,5) 20.50 „Через танець до щастя" оп. Т. Штольова, **Париж** (1648) 12.00 13.15, 18.30 Концерт, 21.00 Сп. реціталь, 21.45 „Прокляття" траг. Анрі Батеая, **Білгород** (437,3) 11.10, 19.50 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 14.15 Реар. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 19.00, 16.00 Музика, 16.00 Франс-Йозеф (Т. Егерт баріт.), 21.15 Вес. вечір, **Кельн** (455,9) 15.15 Популярна музика, **Лайпціг** (382,2) 16.30 Камер. музика, 19.25 „Вандерер-Фантазі" Шуберта, **Мінхен** (405,4) 17.00 Сюїти, 18.00 Симф. концерт, 20.45 Поп.-муз. концерт, 22.30 Соната на скр. і форт. а-мол Шумана, **Будапешт** (549,5) 12.05, 21.45 Цит. музика, 17.30 Хор, 18.30 Сальон. музика, 22.50 Симф. концерт, **Мілано** (368,6) 19.00 Легка музика, 20.30 „Ля ботега фантастіка" оп. Моріа й Антоніелі.

Четвер, 9. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Бах і його сучасники, концерт, 17.30 Сюїта (Таніє баріт.) 19.45 „Реквієм" Херубіні, 20.15 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 15.00 Симф. концерт, 17.35 Смітк. квартет, 19.10 Шведські нар. пісні, **Брно** (325,4) 11.05 Сальон. музика, 19.40 Весняні пісні, вок. квартет **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 21.00 „Сулямит" драма Купріна з муз. Шпітца, **Прага** (470.2) 17.15, 17.45 Пісні, 22.15

Сальон. музика, **Париж** (1648) 9.20 Легка музика, 18.00 „З коханням не жартувати" ком. Мюссе, 21.00 Пісні. 21.30 Релігійна музика, **Білгород** (437.3) 12.00 Концерт, 20.00 Бахові й Гендлеві твори, хор, орх., **Берлін** (356.7) 14.15 Нім. мельодії, капеля, 17.00 Берлінтові твори, форт., спів, 19.15 Релігійна музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 20.10 Вільгельм, фортепіян, **Лайпціг** (382.2) 20.10 „Косі фонтане" ком. оп. Моцарта, **Мінхен** (405.4) 12.00 13.15, 17.00 Музика, спів, **Москва** (1724) 20.00 „Сорочинський ярмарок" оп. Мусоргського, **Будапешт** (549.5) 12.05 Форт. реціталь, 13.30 Вок. квартет, 19.15 Сольо на флеті (концерт Моцарта), 22.35 Сальон. музика, **Мілянo** (368.6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, **Рим** (420.8) 13.10 Популярна музика, 17.17 Вок. австр. концерт, 20.35 Релігійна музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 7. квітня 1936.

6.30 Ранішня вадація, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денчик, 7.35 Трохи інформацій, 7.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Співаємо пісеньки вад. для дітей, 12.35 Концерт орк., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Полудневий концерт із гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальон. тріо, 16.00 Скрипка ПКО, 16.15 Гайдн: Симфонія: „З ударом у литаври" й „Алегро Симфонії г-дур" з гр. пл. 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Шлеський наріг, 17.15 Концерт легкої музики, 17.45 Говорена енциклопедія, 17.55 Релігійна музика, хор, 18.30 Про поетичну творчість кн. Бакдурського, 18.45 Форт. реціталь, 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Голяндець-скиталець" оп. Р. Вагнера; у перерві Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.45 Рецитація: Поетичні зеркалди Каз. Рихловського, 23.05 Твори Кетельбія з гр. пл.

Середа, 8. квітня 1936.

6.30 Ранішня вадація, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Гутірка: Купуємо матеріали, 12.30 У великопістному настрої, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Орк. концерт, 16.00 Для дітей: Над рікою, що кормить людей, 16.20 Фр. Ліст: Концерт е-моль, гр. пл., 16.45 Гутірка музика зі світлачем радія, 17.00 Дискутуймо: Чесноти й чеснотоньки, 17.20 Камер. концерт, 17.50 Про книжку Жанна: Мандрівка в невідоме, 18.00 Три мотети Ст. Монюшка (хор, сольо), 18.30 Культура духа сучасного Відня, 18.45 Джакомо Пуччіні: „Турандот" із гр. пл., 19.00 **„Страстний тиждень у легендах українського села" вик. Анат. Курдиник**, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальний репортаж, 20.00 Театр Уявш: Сцени з „Юди" К. Г. Ростворовського із Л. Сольським у гол. ролі, 20.30 Ave Марія в пісні" в гр. пл., 20.40 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Авд.: Творчість Фр. Шопена, 21.50 Гимни до Бога (Релігійні почування в різних поетів), 21.55 Актуальна гутірка, 22.05 Церковна музика, хор, органи, 23.05 Концерт орх.

Четвер, 9. квітня 1936.

6.30 Ранішня вадація, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шуман і Шуберт із гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Моцарт із гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Секстет, 16.00 Для ст. дітей: „Весна в пущі та на великих водах" ілюстр. голосами птахів. 16.15 Реп. концерт, спів, органи, 16.45 Твори на віольончелю в супр. форт., 17.00 Роля львівського міщанства в історії Польщі, 17.15 Концерт: Найгарніші Моцартові сонати, 17.50 Актуальна гутірка, 18.00 Симфонії з гр. пл., 18.30 Гутірка про моди, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 „Дроздяда" Мюнета з гр. пл., 19.00 Божий Гріб у пластиці, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Театр Уявш: „Петро Скарга" авд. Ст. Мілашевського, 20.30 Трансм. з варш. фільг. (у прогр. „Міся Соляніс" Бетовена); у перерві Вечірній денник, Протигазова і летунська оборона. 22.30 Концерт орх.

Радіокутик.

ВЕЛИКДЕНЬ 1936 У РАДІО.

Львівське Радіо передаватиме з нагоди цьогорічного Великодня кільна авдицій для українців: у середу 8. ц. м. в год. 19.30—19.10 говоритиме до мікрофону ред. А. Курдиник про „Страстний Тиждень у легендах українського села". У Великодний Понеділок 13. ц. м. в год. 19.10-19.45 почуємо укр. народні пісні в гармонізації Нижанківського. Кошиця „За Людовиго" в виконанні хорів Дм. Котка й „Сурми" з кружків. У Великодний Вівторок 14. ц. м. в год. 10.00—11.57 передаватиме львівське радіо Богослужения з Волоської церкви у Львові, а в год. 19.35—19.40 гутірку про спортове тво „Україна". Врешті у пятницю 17. ц. м. почуємо зі студії Львівського Радія театру „Запорожець за Дунаєм" яку передаватимуть на всю Польщу.

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.31.

Нім. марка 1.30—1.45, фр. франки 34.85 35.05, шв. франки 172.50—173.50, фунти стерлінги 26.20—26.35, австр. шілінги 98.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 31.00—33.00, італ. ліри 35.00—37.00.

Папери:

6-прц. дол. позичка 73.75, 5-прц. зал. 93.00, прев. долярові 49.50, 49.75, стабілізаційна 61.50 — 62 62.25 — 62.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 6-го квітня н. р. кооперативам платитиме за: льоко Львів,

1 кг. масла десерового бльокове включно з опакуванням	2.75	зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового включно з опакуванням	2.80	„
1 л. молока	0.17	„
1 кг. лещ	2.40—2.45	„

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 6. IV ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „M. C." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мод. товсті без остріг І. кл.	1.10	зол.
Курки товсті з острогами І. кл.	1.00	„
Індички товсті І. кл.	1.15	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„
Качки товщеві І. кл.	1.20	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількості.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повик достанців.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень у Страстнім тижні і на празник Христового Воскресення. У страстний четвер д. 9. квітня в год. 9. Служба Божа св. Василія Вел., год. 6. вечором Страсти Г. н. Іс. Христа. В Великдень Пятницю д. 10. квітня год. 9. Царські часи, год. 10.30 Вечірня, обхід і винесення Плащениці, год. 5.30 попол. Надгробна Утреня. Підчас неї хор Успенської церкви під орудою проф. Прокоповича відспіває псальми. В суботу д. 11. квітня год. 9. Служба Божа св. Василія Вел. з вечірнею. Дня 12. квітня в Світлий празник Христового Воскресення год. 4.30 рано Надгробне. Опісля Воскресна Утреня. Читані Служби Божі год. 6, 7, 8, 9 і 12. Архиерейська співана Служба Божа год. 10. Вечірня год. 5. попол. В днях 13. і 14. квітня у Світлий понеділок і вівторок читані Служби Божі, год. 6.15, 7, 8, 9. і 12. Співана год. 10. Вечірня в 4. год. В дні 13. квітня (в понеділок) буде Служба Божа трансмітована радіем.

Подяка. Високоповажаним Панам адвокатам дрові М. Волошинові, дрові Ол. Павенцькому та дрові Ст. Шухевичеві за совісну та вповні успішну оборону в політичному процесі в днях 1—3. IV. 1936 р. — сердечну подяку складають: Вол. Гладкий, Ос. Гриняк, Ол. Матла. — Львів, 6. IV. 1936.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЗРЕДУКОВАНИЙ ревізор Кооперативної Ради, рутинований книговод, маючи на утриманні жінку і 4 дітей, без засобів до життя шукає якоїнебудь праці. Адміністрація „Діла" для „Безробітного". 1-2

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

КАВАЛЄР, літ 42, вища освіта, становище, одружиться з панною, приятількою, зграбною, лагідної вдачі, середнього росту, до літ 32. Зголошення зі світлиною до „Діла" під „Довіря". 1861

Ширіть наш часопис!

На Свята поручаємо горівки і лікери марки М'КУЛЯШ і ЛЬВІВСЬКОЇ РЕКТИФІКАЦІЇ Акц. Сп.

НАЙВИБАГЛИВІШІ В СМАКУ

Дерби — Кристаль — Талісман — Старка — Стара житнівка — Прабабка

НАЙНОВІШІ ЛІКЕРОВІ КРЕАЦІЇ

„Муринок" (Абісинський лікер)
„Вишняк на меді"

MICHELIN НОВІ ОПОНИ

проти ковзання

„СТОП"

ВИТОВТ ТРАНДА

Львів. ул. Академічна 7.

РІЖНІ

КАРНІЗИ нормальної величини зол. 2.50 виконує ШПИННЕР, ПЕКАРСЬКА 8. 1759 8—11

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, дообрі РАДІОПРИЙМАЧІ, грам. кружки, стальні ЕЛ. ЛЯМПИ, анодові БАТЕРІЇ і пр. поручають Інж. БОГАЧЕВСЬКИЙ і Інж. МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1, тел. 116-48. 1819 4—9

БРОКАТИ, меблеві покриття, накидки, обруси, декорації кімнат, найдешевше ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 1816 2—4

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 5—15

ФОРТЕПІЯНИ, пінкіна, продаж, наєм, купно, оказії, МАРЕЦЬКИЙ, Львів, Баторія 7. 1730 9—13

ОЩАДЖУЄ, хто купує в „ЕЛЄКТРОРАДІО" Львів. Личаківська 43. Найдешевше джерело закупу радієвих приладів, голосників, ощадностевих жарівок, ламп, лямпок і електротехнічних матеріялів. 1782 4—5

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, біля „Спорт", площа Галицька. 1811 4-10

КНИЖКИ всякого роду купуємо в кожній скількости. Платимо найвищі ціни. Зголошення в Адміністрації під „Книжки ужиткові". 1845 2—4

ГЕРБИ І МОНОГРАМИ У ШЛЯХОТНИХ КАМЕНЯХ гравіруе Бодек, Львів, Ліндого 2. 1849 2—2

НОВОВІДЧИНЕНА шклярська робітня виконує всілякі ШКЛЯРСЬКІ роботи. Замарстинівська 47. 1850 2—3

ОВОЧЕВИЙ СТРАГАН Інж. Богачевського вже знов чинний і поручає свіжі і здорові овочі. Ріг Ринку, нашр. цукорні Міхотка. 1826 2—3

ВІДОМИЙ НАЙДЕШЕВШИЙ магазин жіночої конфекції І. НАСС Краківська 4, І.п. поручає плащі і костюми на теперішній сезон по дуже низьких цінах. 1855 2—3

ПАРАСОЛЬКИ найновіші найдешевше тільки Вирібня парасолів КОРКЕС, Львів, Казимирівська 4, І. пов. 1721 4—5

КОСМЕТИЧНИЙ КАБІНЕТ „Кёва" виконує всілякі заходи, манікір 30 сот. Площа Марійська 8, (дім Шпрехера), мезонін ліворуч, тел. 115-63. 1866 1—2

ВСІЛЯКУ МАШИНОВУ ПЕРЕПИСКУ най солідніше полагоджує „Povlei-pis" пл. Бернадинська 17, тел. 243-63. 1869 1—3

ОБРУЧКИ шастя, столові накриття срібні, альпакові, годинники та всілякі біжутерію поручає найдешевше Вандер, Шайнохи 1. 1872 1—3

ХЛОПЧІ гарні і тревалі оксфордові СОРОЧКИ 2.90, попелінові 3.45, пошитихта 1.50, дівочі з нансуку, прегарно гафтовані 1.40, нічні 1.90. Фабрика Біжів „АСТРА", Львів, Сикстуська 2. 1—2

НОВОЧАСНА вирібня парасолів і парасольок „ЛЮН", Львів, Шайнохи 2 поручає вибагливі парасольки, як також складані, дуже дешево. Реперації і покриття. 1871 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ЦУКОРНЯ

МИХАЙЛА ГОЖЕВСЬКОГО

вул. Пілсудського 6

поручає знамениті тіста, чашники, чоколядки та торти по зниженых цінах. 1864

Дешево! Сітки до огорожі І. КОНРАД ЛЬВІВ, ГЕТЬМАНСЬКА 22. 3-5

палата Бесядецьких.

ОДИНОКА ХРИСТІЯНСЬКА ВИРІБНЯ

сіток до огорожі і сіток до ліжок та всілякі шлюсарські роботи

М. ВЕНЦЕК, Вірменська 24 (тел. 215-18) 1702 7-16

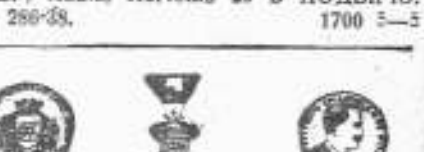

ВЕЛ. ФАБР. ФАБР. АП. „КОВАЛЬСКІ" ВАРШАВА

ВЛАСНИЙ ВИРІБ

КОВДЕР І МАТРАЦІВ

ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.

Великий виріб ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**

Маріян Млєко, Коральницька 6 1817 3-10

Тапіцерські артикули

волосінь на матраци, дротяні вклади до ліжок поручає найдешевше ФРЕНКЕЛЬ і ЛІДЕР, Львів, Легіонів 25 В ПОДВІРЮ. Тел. 286-38. 1700 3—5

ПОВІДОМЛЯЄМО П. Т. ПУБЛИКУ,

ЩО НАША ФІРМА

ПЕРША ВІДЕНСЬКА ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ І ШТУЧНА ФАРБЯРНЯ

перенесена з вул. Лелевеля

на вул. ПІЛСУДСЬКОГО 10

Телефон ч. 270-58.

Роботу виконуємо прецизійно, дешево і пунктуально.

Відбір і достава даром.

НА СВЯТА!

НАЙЛІПШІ МЕДИ постачає філія тер' нопільської медоситні

„ПОДОЛІЯ" ЛЬВІВ. КОСТЕЛЬНА 8

побіч площі Стрілецької.

На складі також НАЙЛІПШІ В И Н А. 1818 Тел. 287-59. 3—5

РОБІТНЯ ВАГ

направляє ріжні ваги та на бажання нові ваги ріжного типу. —

Болеслав Мізерацький

Львів. ул. Вибрановського 2, тел. 254-93. 1048 2—3

НА СВЯТА!

поручає всякі святочні цукорничі вироби по зниженых цінах

„ПЧІЛКА" Ринок 27.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 79 (14.328). Львів, четвер 9. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телєграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

З Берези і в Березі.

Дня 5. квітня ц. р. вийшов на волю з Берези Картуської студ. Михайло Качмар, де сидів від 9. листопада 1935 р. До Берези вивезли його після арештування підчас побуту на феріях дома в Старяві коло Мостиськ. В таборі залишилося ще 7 українців: Грицай Дмитро, студ. техн. від 8 липня 1934, Штикало Дмитро, студ. філ. від 8 липня 1934, Колодій Василь, студ. торг. наук в Празі від листопада 1934, Білосюк Павло, студ. ланц. техн. від лютого 1935, Ясінський Микола зі Станиславова від липня 1935, Скопюк Микола з Луцька від серпня 1935 і Савощький Петро, студ. прав зі Львова від 1 вересня 1935. Крім цього в таборі є ще трьох ендеків (яких вивезли другі) і 7 комуністів, з чого 1 українець, 1 поляк і 5 жидів.

Політичний процес у Луцьку.

В понеділок почався в луцькому окружному суді політичний процес проти пятьох молодих українців з Луцька й околичних сіл, яких прокуратор обвинувачує за протидержавну діяльність і за приналежність до ОУН. На лаві обвинуваченних засіли: **Евген Шульга** з Луцька, ур. 23. вересня 1918 р., учень VIII кл. гімн., **Тимофій Терпіль** з Жидичина, ур. 22. січня 1907 р., **Ігор Корнелюк** з Ківерців, ур. в 1911 р., **Лідія Кушніруківна,** ур. 8. березня 1912 р. та **Зіна Бахова,** ур. 29. червня 1912 р. (обидві з Жидичина). Усі підсудні, крім І. Корнелюка, перебувають у слідчім арешті від 7 листопада 1935 р. Прокуратор обвинувачує всіх підсудних зі ст. 97. § 1. к. з. у звязку зі ст. 93. § 1. і 2. к. з. Ця розправа має має стислий звязок з процесом Кіндрата Швеця і тов., засуджених 3. 12. 1935. та процесом Олександра Куца, засудженого на 9 літ вязниці за приготування замаху на волинського воєводу Г. Юзефського.

Підсудних боронять: д-р С. **Шухевич** зі Львова, адв. **Самійло Підгірський** з Ковля та **адв. Головинський і Забродський** з Луцька. На розправі зізнаватиме понад 20 свідків.

Арештування комуністів у Коломиї.

Поліція арештувала на днях в Коломиї кільканацять осіб за комуністичну діяльність, між ними редактора тижневика „Голос Покуття" Голуба. Арештованих віддали до диспозиції слідчих суддів: Бжонського і Беньовського.

Комітет 13-ох збирається сьогодні.

ПЕРЕД ЗАГОСТРЕННЯМ САНКЦІЙ?

ЖЕНЕВА, 8. 4. ПАТ. Сьогодні зачинаються в Женеві наради комітету 13-ох. Мін. Ідена буде домагатися, щоб припинили в Абісинії війну, французька делегація видвигне справу санкцій проти Німеччини в справі Надренії.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. „Дейлі Телеграф" припускає, що на внесок Англії та Франції, Комітет 13-ох звернеться сьогодні до Мусоліні з домаганням негайно припинити дальшу війну. Заключення італ.-абісинського перемирє буде звязане з ухиленням санкцій. Рішення комітету 13-ти матиме ультимативний характер. Якщо до тижня не дасть Мусоліні відповіди, санкції загострять, а пристані замкнуть для італійських кораблів.

ІТАЛІЯ СУПРОТИ КОМІТЕТУ 13-ох.

РИМ, 8. 4. ПАТ. Міністерство преси і пропаганди оголосило вчора комунікат ось якого змісту: На письмо предсідника комітету 18-ох Мадаріяги італ. уряд відповів, що вишле свого уповаженого до Женеви і запропонував Мадаріязі приїхати до Риму, перевести вступні розмови. Мадаріяга хоче перш за все скликати комітет 13-ох, щоб йому закомунікувати зміст італійської відповіди та евентуально дістати повноваження для переведення виміни поглядів у Римі.

Завтра відбудеться конференція представників льокарненських держав; італійська делегація їде буцімто до Женеви як ручитель Льокарна на наради комітету 13-ох. Праці цього останнього пічнуться направду щойно після Великодня; воєнних операцій не припинять.

РИМ, 8. 4. ПАТ. Урядові круги не привязують великої ваги до праць комітету 13-ох, бо не сподіються, щоб він зумів принести розвязку абісинської справи. Вони уважають, що комітет 13-ох зовсім некомпетентний видавати рішення в справі бомбардування цивільного населення та уживання газових бомб; впрочім, якщоби розглянув абісинські жалоби, переконався би, що вони безосновні.

ЯК ПОСТУПИТЬ ФРАНЦІЯ?

ПАРИЖ, 8. 4. ПАТ. Як подає тутешній кореспондент „Ляворо Фашіста", у Парижі сподіються, що Англія буде домагатися поширення протиіталійських санкцій, а Франція — як дотепер — буде за поєднанням, хіба що Англія винагородить її за загострення санкцій новими гарантіями проти Німеччини.

ПРОТИ САНКЦІЙ.

РИМ, 8. 4. ПАТ. 60 румунських громадян вислало у секретаріяті венецької фашистівської організації 60 баньок з нафтою як протест проти санкцій та вислів симпатій для Італії. Цю нафту передадуть Мусолініому.

Президент Еспанії уступає.

МАДРИД, 8. 4. ПАТ. Партії людового блоку рішили вчора пополудні, щоб президент республики Замора розвязав попередні кортези, хоча це не було необхідне. На основі 81. статті конституції після того рода рішення президент республики є обовязаний уступити.

МАДРИД, 8. 4. ПАТ. У висліді голосування в парляменті еспанський президент Замора уступив. До хвилини вибору нового президента, його уряд виконуватиме віцепрезидент і голова кортезів, Мартінез Барріос. Президія кортезів пішла до президента Замори повідомити його про вислід голосування. Замора не прийняв делегацію і зажадав письменної ухвали. Надіються, що сьогодні премієр Азана зголосить димісію кабінету.

БОМБИ У БАРСЕЛЬОНІ.

БАРСЕЛЬОНА, 8. 4. ПАТ. Сьогодні рано у Барсельоні у дільниці св. Андрія зробили бомбовий замах на фабрику обуви та самоходів; підозрівають страйкуючих металюргічних робітників.

Присилайте передплату!

Сотик не завадить, а в біді порадить!
каже наша приповідка, тому складайте свої ощадности в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Національне питання Підкарпатської Руси.

Прага, квітень 1936.

Останніми часами чеська преса дуже часто й дуже багато пише про Підкарпатську Русь — і то на ріжні теми, торкаючись ріжних ділянок тамошнього життя. Причиною такого більшого зацікавлення життям і відносинами Підкарпатської Руси у чеській пресі, особливож пресі партійній, є той факт, що чехословацька центральна влада приступила остаточно до безпосередніх підготовчих праць, щоби постепенно ввести в життя автономію для Підкарпатської Руси. Саме тепер йде у Празі праця над розбудовою чи над поширенням і унормуванням компетенції губернаторського уряду Підкарпатської Руси. Ясна річ, що вся та підготова викликує живе зацікавлення серед чехословацьких політичних партій, головно серед тих, які ведуть свою працю й мають свої домени на Підкарпатській Руси.

Зрозуміло теж, що їхня преса підходить до життєвих питань Підкарпатської Руси і насвітлює їх залежно від головних напрямних своєї тамошньої політики і від свого основного, принципіяльного становища до національного питання. Не треба забувати, що центральна празька влада часто заявляла, що одною із головних перешкод, які досі не дозволяли їй виконати міжнароднього зобовязання дати Підкарпатській Русі автономію, було якраз отсе національне питання, чи краще сказати той хаос, який в цьому питанні на Підкарпатській Русі панував, та який ті політичні партії, кожна по своїому старалися „розвязати", а в дійсності використати для своїх вузькопартійних інтересів. Нині настав вже час, коли Прага побачила, що реалізації автономії не можна відкладати до безконечности, а партійна преса заворушилась, бо для чеських партій виринає неприємна можливість, що після введення автономії і в міру дальшого розросту національної стихії, треба буде або перевірити своє дотеперішнє відношення до національного питання автохтонного населення Підкарпатської Руси, або й не стратити своєї дотеперішні позиції.

Із ріжних голосів чеської преси ми вибрали для наших читачів один дуже замітний, а замітний тим, що написаний у спокійному, річевому і обективному тоні та з повним знанням тамошніх відносин. Є це стаття з празького двотижневика „Чін". Стаття називається: „Рус? Русін? Українец?" а її автором є Богдан Лічнг.

Ствердивши, що населення Підкарпатської Руси, яке довгими віками жило під мадярським ярмом, втратило почуття своєї національної приналежности і щойно після прилуки Закарпаття до Чехословаччини почало його назад відшукувати, автор приступає до річевої аналізи національних відносин Підкарпатської Руси під нинішню пору.

Автохтони Підкарпатської Руси діляться на три „народні групи", які себе взаємно поборюють та за якими стоять поодинокі політичні групи, що для своїх власних інтересів цю боротьбу лише поглиблюють.

І так є тут т. зв. русофільська група. Її можна поділити на дві частини: консервативну, за якою стоїть аграрна партія і радикальну, яка вміщається в автономістичній партії Бродія і в Русско-Народній Партії Фенціка. Місцеві провідники обох цих напрямків не здебільша люди, які що-

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Владислав Сідор
Львів — Огродніцка 5. 1з13 3-10

йно після прилуки Підкарп. Русі до ЧСР пізнали, що не є мадярами. В деяких з них це пізнання увійшло вже в їхню кров і вони зорганізовані в аграрній партії. На їхню думку лише їхня національна політика може врятувати Підкарп. Русь перед культурним занепадом і в такому переконанні працюють вони в „Обществі Духновича". Останніми часами витворилося серед них сильне українське крило, яке навіть видає свій тижневик, який є більш поширений, ніж офіційний „русскій". Їх відношення до держави ультральояльне. Аграрна партія на Підк. Русі це синонім держави.

Щож торкається радикальної частини русофільської групи, то вона — як ми вже сказали — вміщається у двох політичних партіях. І так передовсім у т. зв. Автономному Союзі, що його був зорганізував бл. п. Куртяк, відомий зі своїх нескритих симпатій до мадярів. Та і його наслідникові не все вдається закрити свого мадяронства — і так є з цілим Автономним Союзом. Дуже характеристичне для національних настроїв тієї групи, що серед її членів і прихильників ще й нині втримуються чутки, наче Куртяк не помер, що замість нього поховали в Хусті якогось бовдана, а він сам в Мадярщині організує наступ на Підкарпатську Русь!

Третім чинником русифікації Під. Руси є Русская Народная Партія Фенціка. Повстала вона недавно і вже при минулих парляментарних виборах здобула собі один мандат. Партія ця об'єднана з т. зв. чеським Народнім Об'єднанням Крамаржа і Стржібного. Сам Фенцік, як її вождь, це колишній учитель гімназії, потрійний доктор, професор теольогії, людина, якій за спосіб її життя відібрано священичий чин, людина, яка до перевороту не вміла ні слова по московськи, незвичайно амбітний і жадний слави, а його життєва ціль — опанувати цілу Підк. Русь. Ніякий засіб, щоб досягнути ту мету, не є для нього неможливий, а тому і не диво, що — не відмовляється приймати й чужу, заграничну грошеву поміч — як це відкрило і доказало було свого часу ужгородське „Українське Слово". Недавно був Фенцік на підставі закону про охорону держави арештований при своїм повороті з подорожі до Америки.

Друга національна група на Підк. Русі це свідомі українці. І цю групу можна поділити на консервативну і радикальну. До консерватистів належить зарахувати т. зв. народників, себто клєрикальну партію. Деякі з них називають себе ще русинами, хоча провід партії з о. Волошином на чолі є зовсім українського напрямку.

За радикальною частиною української групи стоять соціял-демократи. Як тамта консервативна так і ця радикальна частина української групи, підходить до розвязки національного питання на Закарпатті передовсім з чисто наукового становища, головно з фільольогічної основи. Тримається тої наукової аксіоми, що теперішня народня мова Підк. Руси це діялекти української мови, а далі й оречення Чеської Академії Наук, що Підкарп. Русь заселюють українці. Ці групи вірять непохитно в перемогу народньої стихії. До держави ставляться зовсім льояльно і з цієї своєї позиції не даються випровокувати навіть найважчими „павшальними" закидами щодо ірредєнти. Дійсним репрезентантом цієї групи, крім чисто партійної преси, є ужгородський часопис „Українське Слово", про яке відомий Рене Мартель у своїй книжці про Підк. Русь висловлювався з великим признанням.

Цікаво складається, що до радикального українського бльоку належать комуністи й гурток незорганізованих українських гурранаціоналістів, згрупованих коло місячника „Пробоєм". Оба ці протилежні напрямки мають повно гарних фраз про нарід і народність, а комуністи, користуючись головно цими фразами, досягли при останніх парляментарних виборах навіть гарних успіхів. Але дійсної культурної праці оба ці напрямки між місцевим населенням не ведуть, а перешкодою в цьому їхня ексклюзивність. Всю культурну працю веде „Просвіта", що „є на ділі понадпартійною організацією і яка, хоча бється з тяжкими фінансовими труднощами, працює більш інтенсивно і досягає куди кращих успіхів, як „Общество Духновича".

Накінець лишається ще третя група т. зв. русинська. За нею не стоїть ніяка політична сила, хіба, що будемо сюди зачисляти вищі церковні круги, які ще донедавна явно симпатизували з мадярами, а нині всією силою свойого авторитету пропагують отсе русинство. Правда, ще й нині більшість селян, запитана про їхню національність, каже, що вони русини, але так було воно ще донедавна і в Галичині! І нині вже науково доказано, що „русин" це тавтольогія українця. Якоїсь окремої русинської мови й літератури чи культури нема, не може й істнувати якась окремішня русинська національність. А колиб вона й мала творитися, то мусіла би творитися для неї і літературна мова, це мусілаб бути жива мова, а її основою мусів би стати домінуючий на Підк. Русі гуцульський діялект, діялект живої української мови. Це розуміють дуже добре й русофіли і тому не диво, що вони поборюють те „русинство" навіть завзятіше, як самі українці, бо українці свято переконані у тому, що всі ті, які нині себе завзято прираховують до „русинів", назвуть себе колись самосвідомо українцями. А далі українці знають теж і те, що і з русофілів на Підкарпатті останеться колись лише невеличкий гурток.

М—н.

НАЙЛІПШІ ШИНКИ
І ВСЯКІ ВУДЖЕНИНИ, КАНАПКИ, ВИНА, ГОРІВКИ
ДЕЛІКАТЕСИ
найкорисніше і найдешевше
тільки
в СОФІЇ ТЕЛІЧЕК
З 113 Львів вул. Академічна 6- 1—2

15-ліття Спілки Українців у Німеччині.

Виклад проф. д-ра Павля Рорбаха в Домі Німецької Преси в Берліні.

Берлін, 6. квітня 1936 р.

Спілка Українців у Німеччині врочисто святкувала в четвер 2. квітня пятьнадцять років свого істнування і діяльности. Ювилейні сходини відбулися в гарних репрезентативних салях „Газ дер Дойтшен Прессе" (Тіргартенштр. 16), що є місцем репрезентативних імпрез політичного і пресового світу в Берліні.

Велика сала з її 200 кріслами була заповнена. Переважали німецькі гості, з яких звертали на себе увагу проф. д-р Рорбах з дружиною, дружина покійного генерала Гофмана, дружина письменника Карла Фр. Новака, провідниця німецького жіноцтва з колишньої Росії Е. фон Кнапп, проф. д-р Авраген з дружиною, амбасадор С. Гай з дружиною, Адольф Фраш (голова Союзу Німців з б. Росії) з дружиною, Карло фон Кігельген з дружиною (Союз Представників Закордонної Преси), д-р Георг Люббрандт (начальник Східнього Відділу Зовнішньо-Політичного Уряду Партії), проф. д-р Цехлін, д-р Гайгер (Міністерство Пропаганди), д-р Густав Шпехт, кілька референтів Антикомінтерну, заступники преси („Фелькішер Беобахтер", „Берлінер Льокаль-Анцайгер", „Берлінер Моргенпост", „Берлінер Цайтунг ам Міттаг", „Ахт Ур-Абендблят", „Дер Ю денкенер", „Дер Дойтше ім Авслянде", „Дойтше Пост аус дем Остен" і „Дер Наге Остен") і багато інших.

Серед ріжних чужинців було багато грузинів на чолі з князем Діасамідзе, б. генеральний консуль Білоруської Народньої Республики в Берліні Боровський, князь Масальський (голова „Москвії"), В. Деспотулі (редактор „Нового Слова"), туркестанці, ідель-уральці, вірмени й козаки. З української преси були заступлені: „Діло", „Новий Час", „Тризуб" і „Манджурський Вістник".

Свято відкрив голова Спілки Петро Кожевників, 20-хвилинною промовою, в якій він перш усього підкреслив велике історичне значіння 1936 року для української нації, бо на цей рік припадають роковини 75-ліття смерти Тараса Шевченка і 10-ліття вбивства Головного Отамана Симона Петлюри. Далі промовець подав головніші моменти з історії українсько-німецьких взаємин від XI. століття аж до нинішніх днів, після

РАНДОЛЬФ.

Нещасливий випадок.

Герберт Отто побачив молоду дівчину саме в тій хвилині, коли вона переходила вулицю на другий бік. В тій самій хвилині забув він, що має 61 літ, що є поважним радником на пенсії і що саме минулого тижня терпів страшенне від подагри.

Але в серці почував себе молодим і побачивши гарну постать, почав іти за нею. Дівчина була гарна, стрункa, зовсім такий тип, про який мріяв він 40 літ тому. Ішов швидко, ходою мужчини енергійного, що не відкладає свого рішення до другого дня.

Ішов і думав:

— Я вже не такий молодий, але статистика доказує, що саме мужчини в розцвіті своїх сил захоплюються 20-літніми і це зрештою зовсім природне.

Ідучи так швидко вперед не побачив, що перед ним іде якийсь молодець. Зачепив за нього в розгоні так сильно, що мало не перевернувся.

— Прохаю вибачення! — сказав молодець збентежений і поміг старшому добродієві встати.

Отто хотів саме відповісти грубо молодцеві, але побачив, що в гурті людей, що зібрались довкола нього находиться також дівчина, за якою йшов.

— Нічого не сталось! — відповів він, стрішуючи порох із коліна — це я повинен прохати вибачення у вас.

— Чи ви може ранені? — спитала дівчина зажуреним тоном, глянувши на нього симпатичним оком.

Радник усміхнувся теж, випростувався і сказав:

— Вже все в порядку!

— Алеж ви штикульгаєте — крикнула дівчина. — Чи нога не болить вас? Ви не повинні легковажити собі цього... Я зараз покличу авто і відвезу вас до дому!

І заки радник міг відповісти, вона дала знак автові і помогла йому спільно з молодцем всісти до середини. Молодцеві стало лекше на душі, що зможе бодай зреванжуватись старшому панові. Дівчина сиділа поруч радника зовсім свобідно, як давня знайома, опікуючись ним. Тішилась таким нещасливим випадком. Молодець сидів напроти.

— Но, тепер мусите вступити до мене обов на склянечку вина! Я дуже вам вдячний і цю нашу знайомість мусимо якось закріпити!

І вийшов з авта бадьорим кроком, навіть не потребуючи помочі. Почував себе дуже добре і мав вражіння, що його крок має зовсім молодечу легкість.

Настрій дома був дуже приємний. Герберт Отто мав виняткový талант як імпровізувати такі запросини. Навіть дівчина мусіла звернути на цей талант увагу. Всі цокались у честь такого незвичайного випадку, що дав їм нагоду зробити знайомість на вулиці.

Нараз дівчина сказала:

— А тепер я мушу вже йти! Гадаю, що ви почуваєте себе зовсім здорові, пане радніку? Нічого вас уже не болить, правда?

— Трошечки...

— Я звертаю вашу увагу, що ви не повинні би собі такої справи легковажити — сказала вона. — У такому пізньому віці як ваш це може бути дуже небезпечне.

І вийшла з молодцем.

„У такому пізньому віці..." — прошепотів він до себе. Підійшов машинально до вікна і побачив, як молода пара зупинилась на вулиці і живо розмовляла. Вона всміхалась і довго тримала руку в його руці, прощаючись.

Тоді радник почув, що щось закололо його. Не знав тільки, чи це в коліні.

Перекл. в. г.

чого досить докладно ознайомив зібраних з діяльністю Спілки Українців.

Серед бурхливих оплесків слово взяв проф. д-р Павль Рорбах для виголошення реферату на тему **„Тисяч літ України та Східньої Европи"**. Патріярхальна постать німецького вченого, його велика ерудиція та незвичайне знання східноєвропейських проблєм, полонили всіх присутніх і змусили їх з найбільшою увагою вислухати його реферату.

Референт за одну годину накреслив штрихами образ складного історично-політичного переворення Сходу Европи, зокрема України від кінця першого тисячоліття аж до останніх днів. Це був не тільки відчит, але також і повна віра в непереможність української ідеї, спомин незатомного діяча на ниві освідомлення Німеччини та цілого світу щодо долі чи недолі України Володимира Великого, галицько-волинської доби, Литовчини, гетьманщини, московсько-царського панування, останнього відродження й сучасного кріваво поневолення большевицькими спадкоємцями російського імперіялізму.

Кілька разів лунали оплески коли старий професор оповідав про свою неймовірно тяжку працю разом з його вірним співробітником, другим великим німецьким приятелем України, Акселем Шмідтом. Наприкінці проф. Рорбах висловив надію, що перебудова совітського Сходу в систему самостійних національних держав буловб запорукою довготривалого успішного розвитку цілої Европи!

Після реферату проф. Рорбаха відчитано довгий список привітних листів і телеграм з Німеччини та різних інших країн, при чому раз-ураз лунали прізвища чільних чужинців.

Приємною несподіванкою для присутніх українців було оголошення директора „Центросоюзу" у Львові, Івана Мартюка у голови Спілки з побажаннями для організацій не тільки від своєї установи, але також і від Українського Спортового Союзу у Львові.

Кількадесять гостей до пізньої пори залишилися разом з членами Спілки та з львівським гостем у жвавих розмовах про минуле, сучасне й майбутнє України.

Більше сил

придбати, ніж зужити, значить зберегти молодість!

Більше сил, ніж їх можемо втратити за один день дає Овомальтина д-ра Вандера, добута з концентрації найбільш вартісних відживних субстанцій. Споживана на снідання або вечеру, Овомальтина переходить скоро у кров, покріплюючи організм і переміняється в енергію.

СМАЧНА І ЛЕГКА ДО ПРИЛАДЖЕННЯ.

OVOMALTINE

Всюди можна дістати в ціні вже від зол. 1.20 за пушку.

Єгипетські інтереси над озером Тана забезпечені.

КАІРО, 8. 4. ПАТ. Премієр Магер Паша заявив пресі, що дипльоматичні переговори покінчилися і дали вдоволяючу забезпеку для єгипетських прав та інтересів над оз. Тана.

РИМ, 8. 4. ПАТ. Мін-ство преси та пропаганди оголосило комунікат такого змісту: Наступ італійських військ здовж кордону англо-єгипетського Судану занепокоїв публичну опінію Англії; її повинні заспокоїти італійські офіційні заяви про пошану британських та єгипетських інтересів. Недавно Єгипет намагався доказати, що італійці загрожують допливові води з озера Тана до Нілю. Це концепція абсурдальна, бо технічно було би надзвичайно важко змінити русло Нілю. Впрочім італійці навіть не думають порушувати британських ні єгипетських інтересів. Свого часу віцемін. Сувіч заявив єгипетському шарже д'афер, що Єгипет не потребує цим непокоїтися; небавом оба уряди потвердять це виміною нот.

ДОРОГА ДО ДЕССІЄ ВІДКРИТА.

ПАРИЖ, 8. 4. ПАТ. Кореспондент Аваса перелітаючи літаком понад Дессіє побачив лише один абісинський відділ в силі коло 500 вояків, які на вид літака розбілися; до літака за ввесь час ніхто не стріляв. Дорога з Кворам до Дессіє для італійців отворена.

ЗАГАЛЬНА МОБІЛІЗАЦІЯ В АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. Представник абісинського посольства в Льондоні заявив, що Гайле Селясіє оголосив учора загальну мобілізацію. Чисельний стан абісинської армії зросте двічі.

Знак охоронний

ЧАЙ ПРІВЕС

Сильно запашний
Дуже видатний

ПІД ҐАРАНТІЄЮ ПРИРОДНИЙ, НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

Англійська політика в абісинській та ренській справі.

Дискусія в палаті громад та заява довіря.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. В понеділок в палаті громад почалась велика дискусія над закордонною політикою. Почав її Черчіль, який заявив, що Абісинія може бути незабаром окупована італійським військом. Перемога Італії в Абісинії це буде сумна сторінка в історії Англії: напасник порушив договори, здобув Абісинію, а Рада Союзу Народів невсилі зробити нічо, щоби оборонити абісинську державу. Англія ні Союз Народів не здобулися на нічо більше, як на протест та на заборону вивозити муніцію до Абісинії. Це тільки викликало в Італії ненависть до Англії, та збільшило видатки Англії на військо. Англія причинилась до того, що Франція віддалилась в закорд. політиці від Італії, а це дало тільки Гітлерові нагоду обсадити Надренію. За це все відповідає англійський уряд, і все це дає Англії науку, щоби інтервенювати тільки тоді, як Англія може довести справу до кінця.

У відповідь на промову Черчіля міністер Іден виступив в обороні теперішньої політики англійського уряду. Він заявив, що справа Абісинії безперечно доказує, що впливи Союзу Народів є обмежені, та що санкції не дають безпосереднього наслідку. Між Англією та Францією не усталено досі одностайної тактики в абісинській справі: Англія прямує до нафтових санкцій, а Франція старається довести до переговорів. Комітет тринацятьох прихилився до становища Франції, але Італія, хоча згодилася на мирові переговори з Абісинією, почала знову офензиву. Про якінебудь переговори в Женеві нема мови, бо наперед треба завішення зброї.

Щодо справ Надренії та пропозицій Гітлєра, міністер Іден заявив, що Ліга Націй повинна використати кожну нагоду для закріплення мира в Европі, та що Англія старається обєднати під опікою Ліги всі держави, які бажають мира і співпраці держав. Іден переконаний, що впливи і значіння Ліги Націй всеж таки зростають.

Таксамо Чемберлен заявив, що Ліга Націй — це одинока охорона проти війни. **Німецькі пропозиції треба взяти під увагу.** Англія щиро хоче переговорів з Німеччиною, але мусить знати, чи Німеччина далі домагається звороту кольоній, які є під мандатом побідних держав.

Велика дискусія в палаті громад закінчилась ухваленням **заяви довіря для уряду 361 голосами проти 145.**

ПОСТІЛЬ КОВДРИ МАТРАЦИ

по ревеляційно низьких цінах
поручає нововідкритий магазин
під фірмою **М. Цімерман** Шайнохи 3

Справа ремілітаризації Босфору та Дарданелів.

ЛЬОНДОН. 8. 4. ПАТ. Відповідаючи на інтерпеляцію у палаті громад, мін. Іден повідомив про заяву турецького міністра закорд. справ, що турецький уряд видвигне питання ремілітаризації чорноморських проливів у хвилині, коли уважатиме це за відповідне.

По колхозах не признають прав матері.

(РО) „Соціялістическое Земледеліе з 4. ц. м. стверджує у вступній статті, що майже по всіх колхозах не шанують і не дають вагітним жінкам відпусток. Шоб скинути з себе відповідальність, провідники колхозів вимагають в такому випадку від жінки посвідки, що вона працює добровільно; у противному разі не зараховують їй трудоднів

БОЛЬШЕВИЦЬКО-МОНГОЛЬСЬКИЙ ДОГОВІР.

МОСКВА, 8. 4. ПАТ. Тутешня преса оголошує текст протоколу, підписаного 12 березня в Улан-Батор-Хото між СССР і Зовнішньою Монголією.

1. стаття: На випадок небезпеки напасти на СССР або Монголію оба договорюючі уряди спільно розглянуть справу і видадуть постанови, щоби забезпечити свої території.

2. стаття: На випадок збройної напасти оба уряди обіцюють собі поміч, не виключаючи навіть збройної.

3. стаття: Виповнюючи зобовязання на основі одної з двох перших статей, війська одної договірної сторони можуть увійти на територію другої, як лише війна покінчиться.

ЯК 1914. Р.

ПАРИЖ, 8. 4. ПАТ. Лідер „Республіканського Фронту" пос. Франклін Буйон виголосив вчора через радіо промову, у якій накликував до народного зєднання, як 1914. р.

РАДІО НА ПОСЛУГАХ ПАРТІЙ.

ПАРИЖ, 8. 4. ПАТ. Вперше у французькій виборчій кампанії віддали радіо до розпорядження політ партій; кожна партія дістає означений час для виборчої агітації.

Добра Новина!

Улаштовуємо дешеву передсвяточну продажу вовняних товарів, шовкових і білизняних по казково низьких цінах

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

Для прикладу кілька цін:

Полотно 70 шир.	0·53	Атлас постел. 90 ш.	1·2[illegible]
Полотно 80 шир.	0·60	Атлас постел. 150 ш.	2·3[illegible]
Мадаполям 80 шир.	0·80	Мережані пошевки	1·8[illegible]
Мадаполям 90 шир.	0·95	Простирала ковдр. вер.	4·50
Шифон 80 шир.	0·80	Простир. ковдр. корон.	5·25
Шифон 90 шир.	0·90	Обрусове біле	1·90
Зефір сирий	0·55	Обрусове колір.	2·10
Зефір на сорочки	0·75	Обруси з френдал.	2·60
Пошеліна на сорочки	1·20	Столовий гарнітґ, 6 ос.	6·—
Пошеліна шовкова	1·6[illegible]	Серветки	0·2[illegible]
Перкаліна колірова	0·65	Вафлені ручники	0·28
Димка на підшивці	0·65	Кухонні ручники	0·50
Полотно на простирад.	1·25	Стирки хорчинські	0·45
Простирала відпас.	1·90	Хустинки до носа	0·15
Всип рожевий 90 ш.	1·05	Мужеські хустинки	0·35
Всип рожевий 150 ш.	2·10	Капґ пікові	2·50
Веба червона 90 ш.	2·—	Сіянки	3·—
Шифон на постіль 90 ш.	0·95	Ковдри сатинові	9·—
Шифон постел. 150 ш.	1·70		

УВАГА: При закупі товару від 5 зол. задурно біжети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо на почтовою посилкатою.

НІМЕЦЬКО-СОВІТСЬКА ВІЙНА НЕМОЖЛИВА.

ПАРИЖ, 8. 4. ПАТ. На сторінках щоденника „Фігаро" ствердив ген. Нісель, що війна між Німеччиною і СССР неможлива, бо ці держави з собою не межують. Польща не пропустить крізь свою територію ніяких сухопутніх ні повітряних військових транспортів, а її армія до цього досить сильна. Становище Румунії подібне, впрочім транспорти через її територію важкі: з Чехословеччиною лучить її лише одна залізнична лінія, дотунських майданів мало; надії чехів на поміч совітських літаків безосновні. Також і Франція не може рахувати на те, що на випадок війни СССР зазтакує Німеччину.

Передплатникам Бібліотеки „Діла" до відома!

Усім, які зголосились на передплатників Бібліотеки, вислали ми перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений Рай". Пригадуємо, що річна передплата за 12 книжок для передплатників „Діла" — 18 зол. Просимо передплатників Бібліотеки присилати чеками, які долучили ми до книжки з дописком бібліотека „Діла", по змозі передплату річну, піврічну або чвертьрічну, а в крайньому випадку належність за висланий примірник.

Адміністрація „Діла".

На меліораційні роботи у Сх. Галичині.

З кредитів, які міністерство земельних справ призначило на меліораційні роботи в загальній сумі 4 і пів міліона зол., припадає на південно-східні воєвідства подрібно:

Львівське воєвідство дістане 510.000 зол., з того на регуляцію Полтви 60.000 зол., на регуляцію ріки Тисьменниці 50.000 зол., ріки Білки 30.000 зол., на будову ярчівського каналу 20.000 зол., на будову ріки Черешнівки 30.000 зол., Верещиці 30.000 зол., на осушення незанських багон 15.000 зол., на регуляцію ріки Млинки 20.000 зол. на регуляцію ріки Рати 30.000 зол. і т. д.

Тернопільське воєвідство одержить 105.000 зол., з того на регуляцію тимковецького потока 60.000 зол., ріки Полтви 15.000 зол.

Станиславівське воєвідство дістане 150.000 зол., м. ін. на регуляцію ріки Ворони 28.000 зол., ріки Стримби 22.000 зол., Зизави 20.000 зол., Вовні і Кіни 20.000 зол., на обвалування Дністра 30.000 зол. і регуляцію Гнилої Липи 20.000 зол.

—o—

Чехословаччина базою комуністичних пропаґанд.

Закордонна преса принесла недавно вістку, що в багатьох місцевостях на терені Чехословаччини Совіти побудували за згодою місцевого уряду тайні підземні схови для літаків, а навіть цілі летовища, при яких днями і ночами роблять вартову службу вояки в однострої совєтської армії. У звязку з тим у швайцарському щоденнику „Курієр де Женев" появилася стаття п. н. „Прага осередком комуністичної пропаганди", в якій читаємо:

„Комуністи в Чехословаччині втішаються більшою свободою, відколи заявили свою лояльність супроти держави. Торкається це офіціяльної комуністичної партії та різних вибито „нейтральних" організацій, що переводять свої комуністичні програми як т-ва прихильників СССР, культурних і господарських взаємин з Росією і т. п. Ці законспіровані комуністичні угруповання мають великий вплив на робітничі і хліборобські кола, де систематично організовують „культурні" відчити і дискусії, видають чекописи присвячені культурним і господарським звязкам зі Совітами і т. п. В останніх часах почали цікавитись Совітами дрібне міщанство і представники капіталістичного світа. Комуністичній пропаганді помагають багато совітські фільми. У Празі є спеціяльне кіно, що висвітлює тільки совітські фільми.

Щораз більша комуністична пропаганда слідна теж у пресі. Величезну прислугу комінтернові робить тижневик „Нове Вельтбіне", що є продовженням видаваного давніше в Німеччині тижневика „Вельтбіне". Редагує його журналіст Пол Гайнц, емігрант з Німеччини. Другим тижневиком у Празі, оплаченим комуністами, є „Вартайт".

Серед чехословацької інтеліґенції та в академічних колах діє успішно організація „Лєва фронта", що має дві секції: чеську та німецьку, а на провінції: словацьку та мадярську. Її діяльність подібна до роботи згаданих різних „приятелів Росії". Одна її фракція має назву „Союз революційних письменників".

Слід додати, що емігранти з Німеччини мають у Празі два видавничі доми: „Каха-Ферлаг" і „Малік-Ферлаг", з якими співпрацює комуністичний журналіст Войскопф, редактор комуністичного часопису „А. І. Ц.".

Ціла та, на великі розміри закроєна акція Комінтерну зорганізована знаменито. Її апарат функціонує справно при допомозі густої сітки агентів і законспірованих станиць, що держують між собою звязок посланцями, які рекрутуються зміж енергійних людей, готових кожної хвилини навіть згинути для добра комуністичної справи. Улекшує їм цю роботу буржуазна преса, що теж не скриває своїх симпатій до Совітів, як військового союзника в обороні перед Німеччиною".

Молодь і наші найменші — Софії Русовій.

Сердечний характер свята.

Важко писати про свято в честь С. Русової, яке тва „Українська Захоронка" і „Рідна Школа" уладили у вівторок 7. квітня ц. р. в салі театру „Ріжнородностей", бо ніякими словами, описами ні метафорами не вспіє передати сердечного настрою, що панував на цьому святі.

При вході до салі, п. Русову повитав хор дівочої школи ім. Шевченка привітною кантатою, що починалась словами:

„...Витай нам, Пані, в рідному краї,
Поклін дітвора приносить Тобі..."

Опісля учениці дівочої школи ім. Шевченка склали устний привіт Ювилятці, зладжували це в той спосіб, що старша дівчинка на естраді ставила питання (Галя Заячківська), а чотири маленькі дівчатка відповідали їй зі салі зпоміж публики (Леся Храплива, Гішеничка, Ганка Дорошенко і Лідка Палій). Цієї живої, щирої і зворушливої розмови, що витиснула сльози радости в Ювилятки і в присутніх на салі, здебільша матерей, годі передати. В кожному випадку дитячі журнали повинні надрукувати текст цієї милої розмови наших найменших про Ювилятку, її заслуги і т. д. Опісля разом з квітами передали учениці Ювилятці прегарний альбом в гуцульській вишиваній обгортці від Кружка ім. Ганни Барвінок і школи. З черги діти з Української Захоронки і молодь усіх шкіл Р. Ш. у Львові передефілювали стрункими рядами перед п. С. Русовою, яка сиділа в першому ряді між головою Р. Ш. дир. Заячківським і п. К. Малицькою, та раділа невимовно на вид цих ніжних і розсміяних оченят української дітвори м. Львова, яка прийшла скласти поклін Ювилятці. По кількох „гагілках", що їх вдатно виконали учениці дівочої школи ім. Б. Грінченка, хор учениць гімн. Р. Ш. ім. І. й І. Кокорудзів відспівав під проводом проф. І. Гриневецького настроєву пісню „Човен" — Ф. Мендельсона — С. Людкевича.

Другу частину свята виповнили пописи дітей із львівських захоронок і як звичайно саме вони найбільше подобалися публиці. Без зайвих фраз, без штучних поз і жестів, але у спосіб щирий, безпосередній і правдиво дитячий, пописувалися перед Бабусею своїм ніжним мов легіт весняного вітру таночком, чудові квіточки, — скакали й цвірінькали під ритм добре дібраної музики безжурні горобці, „солідні" порядки робили у лісі на привитання весни, малі добродушки. Та всеж, найбільше зворушливим моментом цілої імпрези була хвилина, коли дві найменші дівчинки зійшли до Ювилятки просити, щоби вона прийшла на сцену поміж діти. І пішла сердечна розмова, тиснувшися до доброї Бабусі усі найменші діти і складали перед нею гостинці. Була там мала хатинка, така зовсім подібна до тої, що стоїть „на зеленому горбочку у вишневому садочку" — і зайчик з крашанками і жовті курятка у кошику і багато-багато квітів. Довго розмовляла Ювилятка з дітьми і в цій хвилині напевно почувалася такою щасливою, як вони всі з Нею.

На свято наспіли привіти від Української Парляментарної Репрезентації, від УНДО-вання і з'д „Сільського Господаря". Крім того на святі вибачили ми голову УПР, пос. В. Мудрого і посланців: В. Целевича, В. Кузьмовича, Д. Великановича, З. Пеленського, Ст. Біляка та сен. Ю. Павликовського. Програма закінчилася спільною фотографією Ювилятки в окруженні дітвори.

ОГОЛОШЕННЯ

до святочного числа

„ДІЛА"

яке вийде у великому обємі і накладі

приймає Адміністрація

до четверга 9. квітня год. 14-ої.

СВЯТА ШЕВЧЕНКА.

Три концерти молоді в 75-ті роковини смерти Т. Шевченка.

Заходом учениць держ. учит. семинарії, школи ім. М. Шашкевича і школи Бр. св. о. Миколая в Перемишлі відбувся в салі Народнього Дому 16. березня ц. р. святочний концерт, зложений з двох частин: І. хорово-музичної; ІІ. ілюстрацій віршів Т. Шевченка. Обі частини підготовили дуже совісно. Діти виступили в народніх строях. Настрій на концерті поважний і святочний так серед дітей, як і серед батьків, хоч салю була набита, що й голки годі було впустити. На концерт прийшло понад 500 селян-батьків. Порядок ввесь час зразковий, завдяки добрій організації учителів.

Другий з черги концерт у честь Шевченка уладила молодь жін. гімназії Українського Інституту для дівчат, про що в „Ділі" був уже допис.

Третій концерт під гаслом „Воскресну нині ради Їх" улаштували учні державної гімназії з українською мовою навчання у власній гімназійній салі дня 30. березня ц. р. Цим концертом завершила молодь свій поклін безсмертному Кобзареві України. Музично-хорові точки вивели гарно. Одна тільки серенада М. Чайковського була не по силам виконавцеві. На дванацять точок — девять звязано з іменем і творчістю нашого Генія і це додатня сторінка концерту. Оба виступи і смичкової орхестри й секстету на скрипки, фортепіян і фісгармонію вийшли цілком удатно і були доказом, що в тім напрямку зроблено великий поступ. Сценічна інтерпретація поеми Т. Шевченка „Чернець" у двох відслонах була виховна і артистична та випала дуже гарно. Видно було багато піетизму та інвенції тих чинників, що склалися на виведення імпрези, себто дирекції, учительського збору та учнів. Цей день був справжнім святом для них і для нас батьків. Добра і солідна підготованість стягнула повну салю публики з усіх кол перемиського й дооколичного громадянства.

Приємно було нам усім почути, що культ Шевченкового слова вперше на гал. землі започаткували на перемиському ґрунті гімназійні учителі бл. п. А. Полянський, Анатоль Вахнянин, Д. Гладилович та що перший громадянський концерт тут саме відбувся перед 71 роками, а перший учнівський поклін Генієві України склала теж тутешня гімназійна молодь перед 65 роками. В імя цих великих і славних традицій Перемишля підготовано й переведено й цей останній поклін і він у нічому не уступав давнім святам та був радше їхнім завершенням.

Всім тим, що влаштували всі три концерти, належиться щира подяка за їх працю і той світлий спомин, що його залишили по собі ці три гарні Шевченкові Дні. Діти в тих днях не мали науки.

М. Нагорецький.

Фабрика дзеркал і шліфярня скла **М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24 Тел. 252-57.** — Власна металізація і гальваностегія. 2—365

Стан здоровля Ексцел. Митроп. Шептицького.

В стані здоровля Ексцел. Митрополита Шептицького, як довідуемось, зайшло було в мин. суботу погіршення. По двох днях Ексцел. Митрополитові покращало і тепер він уже почуваеться значно краще.

Зріст релігійности в СССР.

(РО) Орган професійних союзів „Труд" з 4. ц. м. стверджує, що завдання большевизму на полі протирелігійної боротьби ще не виконані і совітська влада мусить боротися з „рештками капіталізму в економії та людській свідомости". **Серед робітничої верстви є ще маси віруючих людей.** Зліквідувати релігійність є першим обовязком проф. спілок, та вони його занедбують, обмежуючися до протирел. кампанії лише двічі у рік: перед Різдвом та Великоднем. Представники церковного світу вихісновують це, що компетентні організації залишили релігійну справу і розширюють свої впливи. Стаття кінчиться словами: Невтральне відношення до релігії значить стільки, що лібералізм супроти клясово ворожої ідеольогії.

Чехословаччина має 15,162.000 населення.

Природний приріст населення Чехословаччини в 1935. р., згідно зі статистичними даними, досяг ледви 65.733 осіб (у 1934. р. — 81.554 осіб). Згадані числа виявляють велике зменшення природного приросту населення ЧСР. Найбільше зменшення виявляє Чехія (Богемія), де число новонароджених перевищає число померших ледви на 6.245 осіб і зменшилося з попереднім роком майже на 60 відсотків. Зате в першім чвертьріччі цього року в самій Чехії число померших осіб було вже на 638 більше ніж новонароджених! В Моравії число новонароджених осіб у мин. році перевищає кругло на 14.000 число померших, у Словаччині на 32.000, на Підкарпатській Руси на 13.000, хоч Підк. Русь має десять разів менше населення, як Чехія. На основі природного приросту загальне число населення Чехословаччини в дні 1. І. 1936. досягло 15.162.000 осіб. В 1930. р. загальний перепис населення виявив, що в Чехословаччині було 14,729.536 осіб.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з приводу 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії успенської церкви: Н. Н. 1 зол., Лемішко Й. 3 зол., о. Савин Дурбак 5 зол., в Адміністрації „Діла" Марія з Ковальських Дочилова б. ученица в доказ памяти і вдячности 5 зол.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 28-111

— **Найкращі лисн, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Безплатний показ галяреток і будинів** із фабрики „Аросa" та знаменитих нових тістечок „Загадка" в передполудневих годинах на „Солодкому Базарі" Кружка Р. Ш. ім. Г. Барвінок, Львів, Мохнацького 12 у Великодну Пятницю 10 квітня ц. р. 1907

— **Великдень у радіо.** Львівська радіостація подає до відома, спростовуючи попередню вістку, що передаватиме у **Великий Понеділок 13. ц. м. богослуження з Волоської церкви в год. 10.00—11.57, можливо з проповіддю Ексцел. Митрополита,** а попол. **від г. 14.17 концерт українських нар. пісень** у виконанні хору Дм. Котка та „Сурми" з кружків. У Великий Вівторок передаватиме львівська радіостація в год. 19.35—19.40 **гутірку про Спортове Т-во „Україна",** а в одному з найближчих днів по Святах — точний речинець ще подамо — передаватимуть зі Львова на всі радіостації Польщі оперу „Запорожець за Дунаєм".

— **В Успенській Церкві** відспіває в дні 10. квітня (Велика Пятниця) в год. 6.30 вечором хор гоїж церкви під орудою проф. Орленка-Прокоповича псальми. А саме: 1) Бахметев: Благообразний Йосиф, 2) Львов: Услиши Господи молитву мою, 3) Бортнянський :Милость Твоя Господи, 4) Львов: Возлюблю Тя Господи, 5) Ведель: На ріках Вавилонських.

— **На третій день Великодних Свят,** себто 14. ц. м. улаштовує „СУПРОМ" концерт нашого скрипача Юрія Криха в год. 8. веч. у салі Муз. Т-ва ім. Лисенка у Львові. Скрипач вперше, від коли вернувся після своїх студій з Парижа, дасть такий концерт у Львові. Імпреза цікава тим, що звичайно підчас свят не дають у нас ніяких концертів. Подробиці в афішах. Вступ за програмкою.

— **Новий часопис для молоді.** З днем 1. квітня ц. р. почав виходити у Львові двотижневик позашкільного виховання п. н. „Шлях Молоді", виданий кооперативою Рідна Школа. Часопис дуже на часі, особливо, коли він має справді стати добрим провідником і дорадником у трудній дорозі до національної свідомости, освіти і культури, як заповідає його редакція. Перше число складене досить цікаво і старанно, та надіємось, що дальші числа будуть ще кращі. Адреса видавництва: Львів, вул. Сикстуська ч. 46.

— **Власникам Української Заг. Енцикльопедії.** Повідомляємо, що із незалежних від Редакції УЗЕ причин **поміщено** помилково в III. томі на 197. ст. замість світлини пок. Андрія Стечинського світлину покійного Едмунда Яхімовського. Щоб усунути цю помилку, В-во УЗЕ виготовило властиву світлину А. Стечинського і вліплює її на місце помилково вміщеної. Бажаючим усунути цю помилку, В-во висилає відбитку А. Стечинського.

ЩАВНИЦЬКА МАҐДАЛЄНА
усуває надмір квасу у шлунку.

— **Свячене в українській колегії в Римі.** На прохання конгрегації для Східної Церкви прибув до Риму мукачівський епископ А. Стойка і висвятив кільканацятьох питомців на дияконів а девятьох виорднував на священників. Із львівської архидієцезії пресвитерами стали о. Д. Михайлищук, о. Ст. Сярок, о. Крат і о. Яришкевич.

— **Великодні ферії у школах,** що розпочались з днем 8. ц. м. (в українських школах з огляду на свято Благовіщення з днем 7. ц. м.) кінчаться 14. ц. м., а у школах, де є молодь греко-кат. обряду або одного і другого, дня 15. ц. м. включно.

— **Дижури у суспільних обезпечальнях.** Дирекція суспільної обезпечальні у Львові повідомляє, що 12. квітня з причини Великодної неділі всі бюра і амбуляторії будуть нечинні. Лікарський дижур для наглих випадків у тяжко хорих того дня матимуть домашні лікарі д-р Фелєр Норберт, вул. Жовківська ч. 30, тел. 245—30, д-р Клюг Северин, Богданівка 2. б., тел. 282—53, д-р Фалік Давид, Волинська 2, тел. 244—18, д-р Маргулес Осія, Академічна 8., тел. 235—26. Лікарі діточих недуг: д-р Гарфайн Ольга, пл. Яблоновських 1., тел. 228—50. Хірург: д-р Зельцер Яків, вул. Фредра 7., тел. 214—25, гінекольог д-р Флєкер Теофіль, вул. Крашевського 17., тел. 270—94. Дня 13. квітня ординують для тяжко хорих усі лікарі суспільної обезпечальні, так, як у неділі. Інформаційне бюро чинне того дня від год. 8. до 22. Телєфон 203—61.

— **Ліквідують міські харчеві крамниці.** Управа м. Львова рішила зліквідувати крамниці міського харчевого заведення з харчевими магазинами на головному двірці і опаловими складами у місті. Зате рішено розбудувати міські молочарські крамниці, що конкурують з Маслосоюзом.

— **Оплати за оцінку підручників.** Міністерство освіти означило таксу за оцінку проєктів і підручників для фахових шкіл. Автори і видавці обовязані платити по 4 зол. від кожного аркуша друку вісімкового формату або від 14 сторінок рукопису.

— **Проти коедукації у школах** звертається громадянська опінія в західній Польщі. В найближчому часі шкільна влада має одержати меморіял у справі шкідливого впливу спільної науки хлопців і дівчат, особливо у віці полового дозрівання. У звязку з тим відбуваються збори батьків і западають резолюції, що заявляються рішучо проти коедукаційних шкіл.

Вибагливий
Кравецький Салюн для Панъ і Панів
СЛОВАК **Львів, Легіонів 5. І.** (над кіном Касіно), тел. 247-83
поручає багато засобленний склад красних матеріялів і англійських по найприступніших цінах.
1705 5-10

ХАРАКТЕР СОЮЗУ АРАБСЬКИХ ДЕРЖАВ.

ЛЬОНДОН. 8. 4. ПАТ. Договір між Іраком та Геджасом, що про нього ми недавно згадували, звязує обі держави на 10. літ. За той час вони мають полагоджувати евентуальні спори мирним шляхом. Обовязок взаїмної допомоги обовязує не лише підчас війни, але й на випадок повстання на території одної з договірних держав. Консулярні представники Іраку та Геджасу мають співпрацювати. Тепер стараються втягнути до союзу ще й третю арабську державу — Ємен.

—o—

ДВОБІЙ МАДЯРСЬКОГО ПРЕМІЄРА.

БУДАПЕШТ, 8. 4. ПАТ. Підчас засідання соймової комісії премієр Гембеш кинув оклик, яким обидився посол Ернарт, що вислав премієрові секундантів. Вчора в год. 19. відбувся двобій на пістолі; ніхто не є ранений. Противники розстались без згоди.

ЗІЗВИСЬКА ЗОФІЯ

Львів, вул. Ґвардійська ч. 1

Спеціальність: Вишивання на машинах.

Виконує всякі вишивання на машинах, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 28-111

— **Тягнення інвестиційної позички.** У дальшому тягненні 3 проц. позички II. емісії впали такі виграні: Головна виграна 200.000 зол. впала на ч. 32 С 21135, 50.000 зол. на ч. 24 С 12387, 25.000 зол. на ч. 47 С 21770, 10.000 зол. на ч. 23 С 6034, 30 С 21046, 35 С 14626, 46 С 21593, 50 С 14462; 5.000 зол. на ч. 4 С 4591, 11 С 8785, 13 С 11623, 16 С 20313, 30 С 20324, 30 С 21850, 38 С 2989, 40 С 8333, 42 С 1410, 42 С 1410, 42 С 17212, 43 С 7667, 50 С 4153; 2.000 зол. на ч. 5 С 2177, 7773, 8632, 0445, 22688, 26 С 453, 4048, 5842, 16386, 18510, 20 С 1043, 8071, 4793, 10163, 15550, 24 С 4044, 5176, 7387, 9939, 12850, 39 С 971, 1719, 5363, 6557, 7721, 8144, 8870, 10512, 11017, 11228, 12418, 12521, 17323, 18860, 20666, 44 С 2016, 2269, 8705, 14016, 15768; 1.500 зол. на ч. 1 С 42, 3375, 7302, 10836, 9418, 12541, 15123, 15983, 19616, 21400, 9 С 822, 3072, 5918, 10126, 11311, 12985, 13500, 16255, 20499, 22244, 24 С 2649, 5559, 3345, 5893, 9390, 17141, 17727, 20973, 20989, 21559, 35 С 364, 527, 1546, 1588, 13940, 15193, 16129, 16820, 21425, 21625, 36 С 1207, 1766, 2821, 3678, 7181, 8642, 15961, 19852, 21715, 22821, 37 С 8203, 8419, 9079, 12778, 14890, 15052, 17790, 20721, 21669, 22214.

— **У середу** відбулося додаткове великодне тягнення 24-ої Державної Льотерії. М. ін. впали такі більші виграні: **20.000 зол.** на ч.: 179461. 5.000 зол. на чч.: 1835, 29379, 49399, 56685, 157389, 164410, 182607, 186561. **2.000 зол.** на чч.: 2760, 7093, 16340, 43096, 48617, 79566, 135675, 136153, 143096. **1.000 зол.** на чч.: 5176, 6125, 10030, 10618, 11551, 12532, 16557, 16342, 17107, 19891, 19634, 26083, 31879, 31135, 35200, 39660, 41971, 45274, 51450, 54957, 55955, 63985, 64359, 65271, 69898, 72196, 73857, 73116, 75171, 77744, 79479, 84066, 84186, 87418, 89643, 902643, 90279, 93670, 98457, 100287, 100985, 100986, 102872, 103579, 106113, 106258, 107754, 108764, 109240, 112426, 113441, 113760, 116308, 122963, 127118, 128547, 131835, 133659, 136154, 136985, 137414, 138145, 141932, 142343, 144922, 146191, 146206, 146274, 147493, 148175, 148838, 153187, 155185, 155175, 157620, 158579, 158948, 161417, 163022, 163437, 165631, 166953, 168175, 169193, 171238, 171578, 172480, 174217, 177690, 178302, 178429, 179434, 179455, 179955, 180566, 180827, 182364, 187522, 190246, 191619, 192109.

— **Памятник марш. Пілсудського** має стануть на узгірі при вул. Пелчинській у Львові коштом 10 міліонів зол. Будова буде сполучена з великими земляними роботами. Площу при вул. Пел-

SALAMANDER
ОБУВА, ЯКА ДЛЯ КОЖНОГО Є РАДІСТЮ!
Ще раз знижені ціни!
Великий вибір весняних моделів!
ЛЬВІВ, Лєгіонів 11.
MARKE SALAMANDER

ПОРЦЕЛЯНУ — СКЛА — КРИШТАЛИ
та ЕЛЕКТРИЧНІ ЛЯМПИ МАЄ ЖЕ ЗАДУРНО продає фірма
Т. і І. АВІН ЛЬВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША, філія ЯГАЙЛОНСЬКА 4. 1870 2-2

чинський перемінять на парк і місце військових парад. Місце, на якому стане памятник, злучать широкою алеєю крізь старий цвинтар (стрийський) з кадетською школою. У звязку з тим, плянують збурити військові казарми на горі Цитаделі, яку перемінять на плянти.

— **Нещастя артистки Н. Кульчицької.** Відома оперетков артистка Ніна Кульчицька, що від кількох місяців виступала у львівському міському театрі, дуже поважно ранена в автовій катастрофі 8-го ц. м. Провожала вона когось знайомого на дорогу; коли верталась сама автом до готелю Жоржа, де мешкала, по дорозі на вул. Фоша наїхав на таксівку вантажний віз. Дишель воза вибив шибу в авті і вдарив артистку в голову та

— **Трагічний кінець гіпнотизера.** В одній мадярській місцевости появився гіпнотизер з Будапешту й ужив за медіюм одного сільського хлопця. Він дав хлопцеві ніж і засугерував його, що зближається його давний ворог, якому він сприятав зперед носа дівчину. Гіпнотизований хлопець реагував на все живо. Коли гіпнотизер шепнув йому до уха, що ворог хоче його бити, хлопець кинувся на гіпнотизера і вбив йому ніж у груди. Видні думали, що все те було в програмі сеансу, і не поспішили на поміч гіпнотизерові, що лежав на землі. Минуло багато часу, заки вдалось збудити хлопця з гіпнотичного сну. Тяжко раненого гіпнотизера мусіли відвезти до шпиталю.

РЕВЕЛЯЦІЯ ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ! Тільки кілька днів
при вул. Пелчинській
ЦИРК СТАНЄВСЬКИХ
ВІДКРИТТЯ В НЕДІЛЮ 12. КВІТНЯ в год. 4.30 поп. і 8.30 веч.
В понеділок, вівторок і середу по 2 вистави в год 4.30 поп. і 8.30 веч
НОВА БАГАТА і РЕВЕЛЯЦІЙНА ПРОГРАМА АТРАКЦІЙ 1936 р.
на чолі 20 точок програми Массімілієно Труцці, найбільший жонглєр світа.
Живі статуї з бронзи, — ШИМПАНСИ, Тарзан і Фіфі, — БІМ БОМ і Макс. —
Метч копаного мяча на роверах. — Тресура 16 коней. — Пси на дівольському колесі.
ЗВІРИНЕЦЬ відчинений щодня від 10 р. до 7 в. Вступ 25 сот. 1905 1—2

рамя. Ранену артистку перевезли до готелю. Про стан її покищо нічого невідомо. Н. Кульчицька щойно недавно видужала після затяжної грипи і кілька разів мусіла переривати свої виступи в оперетках „Пригода в Гранд Готелю“ і „Баль у Савою“, що мали великий успіх.

— **Урухомили тартак.** В Татарові пов. Надвірна урухомили тартак, вирендований С. Штайнбергом з Отинії. Знайшло роботу 25 робітників і 5 фірманок.

— **Страйк в Ожидові.** В тартаку в Ожидові, пов. Золочів, що належить до М. Баворовського, застрайкувало 120 робітників, домагаючись збірної умови. Досі не нарушено спокою.

— **Ріки підносяться.** Наслідком дощевих опадів стан води на Бистриці Солотвинській піднісся на 40 цм. понад нормальний рівень. Подібне явище замічається на інших підгірських ріках. Покищо повінь не грозить.

Гімназійні студенти виберуть голос, бо фірма Віттельс, Львів, Рутовського 7. напротив катедри ввела абонамент на студентські однострої та літні студентські плащі, стисло приписові, місячно 10 зол. Йдемо назустріч засадам: добрий товар, і низькі ціни. 14/113

— **Комуністичний процес.** Перед окружним судом у Золочеві відбулася розправа проти Василя Швайки і Петра Чобота, яким закинули комуністичну діяльність. Швайку засуджено на 2, Чобота на 3 роки вязниці із втратою громадянських прав. При застосуванні амнестії та зарахуванні слідчого арешту Швайку випущено на волю, а Чоботові обнижено кару до півтора року вязниці.

— **За спроневірення.** Самбірський суд засудив за спроневіреня управительку почти в Ляшках Мурованих на півтора року вязниці з припиненням на 5 літ.

— **Мамут на Волині.** В селі Липя під Дубном знайшли при копанні криниці у глибині 15 метрів кости мамута. Біля них знайдено останки кремяних списів, сокир і стріл, якими мабуть забито звіря. Один зуб важить 8 кг. і зберігся дуже добре. Справою зайнялися археольоги.

— **В Румунії заборонили магію і спіритизм.** Румунський уряд видав розпорядок, яким заборонив на терені цілої держави уладжувати вистави, засідання й демонстрації, що стоять у звязку з магією, окультизмом, гіпнотизмом, сугестією, спіритизмом, телепатією, факіризмом, хіромантією, психографією і т. п. Розпорядок торкається приватних і публичних імпрез. Крім того заборонено фільми, що займаються подібними справами.

— **Париж будує протигазові сховки.** Під поверхнею площі де Фет у Парижі побудували газовий схов, у якому може вигідно поміститися 8.000 осіб. Схов находиться у глибині 52 метрів під землею. В найближчому часі Париж має дістати 130 таких протигазових сховів.

— **Величезний зріст населення в Совітах.** Французька преса стверджує в нетаєним вдоволенням за совітськими джерелами статистичні дані про населення новочасної тюрми народів, якою є Большевія. В останньому часі Совіти начислюють собі 173 мільонів мешканців. Томущо на терені совітської держави прибуває що року пересічно 4 мільони, за тридцять літ число мешканців СССР зросте до 388 мільонів!

— **Знайшли доньку фараона Хеопса.** Біля египетських пірамід підчас розкопування грунту знайшли саркофаг княжни з четвертої династії фараонів. Археольоги думають, що це тлінні останки доньки фараона Хеопса, який побудував другу піраміду.

— **Мексиканське жниво.** Філядельфійський архиепископ, кар. Дугерті оголосив на основі певних джерел, що від 1926 р., коли почалось переслідування Церкви в Мексику, вбили там 5.300 осіб, між ними понад 300 священників. Одночасно замкнено урядово 262 церкви, не числячи багатьох церков збурених або підпалених.

— **Динамітовий атентат на потяг.** На лінії Вера Круз — Мексик вибухла динамітова бомба під особовим потягом, який впав з мосту в ріку. Число вбитих доходить до 90 осіб. Думають, що атентат мав політичний підклад, бо у потязі їхали члени конгресу революційної партії, що радив у Вера-Круз.

— **Німецькі імена тільки для німців.** У Німеччині йде агітація за тим, щоб на будуче тільки німецькі діти могли діставати німецькі імена, а діти чужинців називати при хрещенні тільки іменами заграничними. Тим способом кожного мешканця Німеччини вже по імени можна буде пізнати, чи він німець чи чужинець. Тільки у виїмкових випадках уряди цивільного стану можуть позволяти на чужинецькі імена для німців, напр. коли батько або мати є чужинцями.

ВЕЛИКУ ПЕРЕДСВЯТОЧНУ ЗНИЖКУ ЦІН
на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби ввела
фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

— **Телевізія в летунстві.** В Німеччині та Італії роблять досліди над застосуванням радієвих хвиль, коротших від 1 метра, щоби викрити літаки в повітрі. Дециметрові хвилі, спрямовані малими висилачами вгору, вертаються назад на землю, де при їх помочі можна означити відлядь і висоту викритих літаків. Крім того телевізія приносить літакам нову поміч винаходом, що позволяє їм осідати серед мряки. Летовища будуть мати висильні станції, а літаки телевізійні екрани. На екрані буде видко пляц летовища та скошці і поворушну світляну точку, що означує положення літака. Це дасть літакам змогу осідати при мряці або в ночі, коли з огляду на безпеку годі освітлити летовище.

— **Жахлива кара за дезерцію.** Наслідком останніх невдач в абісинській армії настала масова дезерція. Недавно зловили 10 абісинських старшин, як переходили на італійську сторону. З наказу негуса їх страчено жахливим способом. Дезертирів привязали до дерев, обляли бензином і підпалили. Всі згоріли живцем.

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ
з Воскресенням Христовим
передайте рідні, приятелям і знайомим на сторінках „Діла“ у святочному числі. Зголошення приймаємо до четверга 9. квітня п. р. Адміністрація „Діла“, Львів, Ринок 10. т:т:т

— **Спеціялізуються в окраданні бібліотечних кас.** Головний бібліотекар у Бруклині, д-р Мілтон Фергусон, оголосив осторогу для злодіїв, щоб даремне не трудилися і не розбивали отетривалих кас, бо там нічого не найдуть. Крім цього він казав лишити каси отворенними так, щоб злодії могли легко переглянути, що там грошей нема. До цього спонукали бібліотекаря часті вломи. Злодії двічі, розпораз, вломилися до кімнати із залізною касою, викрутили комбінацію, отворили двері, але не мали часу навіть забрати 40 дол., що там були переховані. Видко хтось їх сполошив. В філіяльних відділах злодії доконали влому 18 разів упродовж двох років. Грошей там не найшли, а каси порозбивали. На щастя злодії не наробили великих шкід у книжках, бо книжки їх не інтересують, зате нападали кожним разом бібліотеку на небезпеку вогню.

— **Ріжні вістки.** Б. еспанська королева Вікторія рішила виїхати до Абісинії як сестра милосердя в Червоному Хресті. — Понад стейтами Алябама, Міссісіпі і Тенесі перейшов циклон і знищив цілком місто Тунельо з багато місцевостей сильно ушкодив. — Біля місцевости Фредерікобургу (Пенсильванія) розбився військовий літак, причому згоріло 4 летунів. — В селі Дація Романа на Семигороді найдена в полі артилерійська граната розірвала трое дітей. — Біля острова Вентотом (Італія) впав у море військовий літак, причому згинуло пять осіб. — В Англії зударилися два військові літаки, причому оба пільоти згинули. — На шосі біля Найштадт наїхало приватне авто на придорожне дерево, наслідком чого три особи втратили життя.

Гуртівня **Вселюдних убрань**
виробів лудзьких і тарнівських
продає по найнижчих цінах фірма
ІЗААК БАРТ
Львів, Казимирівська 5. І. пов. 1738

З концертової салі.

Концерт Ю. Криха в Тернополі.

В неділю 5. ц. м. відбувся у нас концерт скрипака Ю. Криха, уладжений заходом філії Т-ва охорони дітей. Концерт цей був безперечно одним з найкращих у цім сезоні. Саля „Української Бесіди“ зібрала цим разом добірну публику всіх трьох народностей.

П. Криха чув я ще в 1930. р. Від того часу замічую великий поступ у його грі. Є це скрипак повний верви й темпераменту. Програма зложена була з творів, у яких переважала технічна структура. А шкода, — бо як вказували деякі частини виконуваних творів — твори більш „кантиленового“ характеру далиб йому теж багато успіху. Одно ще застереження щодо самої програми: слід було вставити бодай один твір української музики.

Концерт зачав скрипак Сонатою А-дур Бетовена, в якій він мав змогу показати всі прикмети своєї гри. Прецизна і легка техніка, видатний, гарний і мягкий тон — це головні прикмети цього симпатичного і сконцентрованого артиста.

Потім слідував концерт д-моль Венявського, дуже совісно опрацьований, у якому скрипак виказав багато бравурних моментів.

У другій частині концерту заграв скрипак „Шант д' Еспань“ Самеценіля і „Фріс“ Бартока. Відіграння цих творів було бездоганне, та вони не викликали доброго вражіння, бо не все модерне мусить бути одночасно й гарне. Як рекомпензату за це відіграв Крих „Лет джмеля“ Римського-Корсакова, вдатну музичну ілюстра-

СКОРО, ПРЕЦИЗІЙНО І ДЕШЕВО!
направляє РАДІОАПАРАТИ
і всілякий радіевий нарад
Ф-ма Павловський і В. Міхеевич
ЛЬВІВ, УЛ. СЄНКЕВИЧА 2, тел. 231-23
1872 побіч готелю Жоржа.

ції, яка знаменито підхоплює звуково голос джміля. Відтворення цієї композиції було ефектовне.

Як кінцеві точки подав нам скрипак „Ave Марія" Шуберта і дуже цікаву та симпатичну і вдячну скрипкову композицію „Ля ронде де лютінс" Бацціні. Ми мали нагоду почути тут прегарні ходи пасажові, стаккато і спікато. Продукція ця викликала бурю оплесків. Приневолений оплесками заграв п. Крих додатково „Заколисну пісню" Шуберта.

Супровід фортепіянований п. Любчак-Крихової знаменито достроювався до гри скрипкової і багато причинився до успіху — головно в сонаті Бетовена.

Одна з дівчаток захисту зложила мистцеві подяку за безкорисний труд і працю. Згадати годиться, що ввесь дохід з концерту призначений був на цілі Т-ва охорони дітей.

Василь Безкоровайний.

—o—

ІТАЛІЙЦІ ЗАЛИВАЮТЬ АБІСИНІЮ ІПЕРИТОМ.

АДІС АБЕБА, 8. 4. ПАТ. Абісинський уряд оголосив такий комунікат: Згідно з вістками із Квораму, італійські літаки від 4 днів літають безупинно над півн. фронтом і смугами поза ним і поливають землю іперитом. Жертв у людях дуже багато, головно серед цивільного населення.

ІТАЛІЙЦІ ВЖИВАЮТЬ НОВОГО ТРІЙЛИВОГО ГАЗУ.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. Райтерів кореспондент повідомляє, що згідно із нестверджених вістками, які прийшли до Адіс Абеби, до успіху італійців на півн. фронті причинилося значно пристосування нового трійливого газу, який продається навіть крізь найкращі газові маски. Люди затроєні цим газом сліпнуть, їх голова пухне й після 220 хвилин умирають серед страшних мук.

Аполько
Тільки 3 дні. Великий четвер, пятниця і субота т. є. 9., 10. і 11. квітня
найбільша релігійна фільма
ГОЛГОТА
ЖИТТЯ І МУКИ ІСУСА ХРИСТА

ЛІКВІДАЦІЯ ОНР.

Арештування у Львові і в Станиславові.

Мродатні кола повідомляють: Від 18. березня 1933 р. до 2. лютого ц. р. у Львові і в Станиславові кинули 12 бомб. Крім матеріяльних втрат вибух бомби 22. червня м. р. у каменици в Ринку ч. 14 зранив 13-літнього Мунека Вербнера, який по кількох днях помер у шпиталі. Незалежно від бомбової акції у Львові кидали теж петарди до жидівських крамниць. Після довгих обсерацій поліція арештувала 1. квітня ц. р. у Львові 5-ох студентів, 2-ох колишніх студентів і одного монтера, членів ОНР і Стронництво Народового. В арештованих поліція знайшла порох, льонтикріси, муніцію, кастети, друкарські черенки, брошури та летючки ОНР.

Спорт.

УКРАЇНА — РЕКОРД 4:3 (2:2).

Уже четверті з черги товариські змагання вирішила українська одинадцятка у свою користь, і то по завзятій боротьбі з дуже амбітним противником. До цих змагань виступила Україна в такому складі: Босий; Воробець, Оліяник; Скоцень І., Гошовський і Роман; Пальседький, Скоцень ІІ., Мельник, Петрія і Краєвський. Гарна гра „фер"-добра техніка і ще кращі комбінаційні потягнення викликали захоплення не лише серед української публики, але також серед чужої. Перший „самовбивчий" гоаль для Рекорду стрілив Краєвський з наріжника на початку змагань, а незабаром Петрія здобув другі ворота для України. Одначе напад Рекорду, який мав дійсно мабутнє шестя, вирівняв ще у першій половині. По перерві напад Рекорду несподівано підвищив відношення воріт на свою користь, здобувши треті ворота. Це ще більше заохотило грачів України до жертвенної гри. Напад увесь час змагань сидів під воротами Рекорду і бомбардував їх безпастанними стріляннями, одначе за часто перестрілював або голі ловив воротар. Вкінці Скоцень ІІ здобув треті ворота, а в передостанній хвилині здобув і вирішні четверті ворота. Судівство добре п. Нусенблят. Видів коло 500.

На свята
ВИНА ІОКАЙСЬКІ, УГОРСЬКІ
тільки у винярні
MAGYAR CSARDA
Львів, 3. Мая 11 а. Тел. 238-36
Відвідуйте нашу угорську винярню.

ПРИЇЗД „УКРАЇНИ" ДО СТАНИСЛАВОВА.

На Великодні свята загостить до нас львівська „Україна", що розіграє першого дня змагання з Гіркою другого — з Пролом. Змагання ці викликали вже тепер велике зацікавлення раз тому, що „Україна" тепер у добрій формі, як теж і те, що „Україна" вже дві рази не грала у Станиславові. Змагання заповідаються дуже цікаво, бо і Гірка і Пролом тепер у добрій формі, чим приневолять „Україну" до доброї гри, якщо „Україна" схоче в оба дні виграти.

Б. Л.

Передсвяточна знижка цін
БИТОЇ ПТИЦІ
В крамниці „МАСЛОСОЮЗУ", Львів, Косцюшка 1 а, тел. 239-66.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

У Великий четвер, пятницю та суботу вечинні.

Кіна.

АПОЛЬО: „Голгота".
КАСІНО: „Бавгті".
КОПЕРНИК: „Цар царів".
МАРУСЕНЬКА: „Цар царів".

Закордонне радіо.

Четвер, 9. квітня 1936

Відень (506,8) 12.00 Бах і його сучасники, концерт, 17.30 Спів (Тавше барит.), 19.45 „Реквієм" Херубіня, 20.15 Симф. концерт, **Братислава** (296,8) 15.00 Симф. концерт, 17.35 Смичк. квартет, 19.10 Шведські нар. пісні, **Брно** (325,4) 11.05 Сальон. музика, 19.40 Весняні пісні, вок. квартет, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 20.00 „Судьміт" драма Купріна з муз. Шіматека, **Прага** (470,2) 17.15, 17.45 Пісні, 22.15 Сальон. музика, **Париж** (1648) 9.20 Легка музика, 18.00 „З коханням не жартувати" ком. Місета, 21.00 Пісні, 21.30 Релігійна музика, **Білоград** (437,3) 12.00 Концерт, 20.00 Бахові й Гендлеві твори, хор, орх., **Берлін** (356,7) 14.15 Нім. мельодії, капели, 17.00 Берендтові твори, форт., спів, 19.15 Релігійна музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 20.10 Віольончела, фортепіян, **Лайпціг** (382.2) 20.10 „Коси фантуте" ком. оп. Моцарта, **Мінхен** (405,4) 12.00 13.15, 17.00 Музика, спів, **Москва** (1724) 20.00 „Сорочинський ярмарок" оп. Мусоргського, **Будапешт** (549.5) 12.05 Форт. реціталь, 13.30 Вок. квартет, 19.15 Содьо на флеті (концерт Моцарта), 22.35 Сальон. музика, **Міляно** (368.6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 17.17 Вок. інстр. концерт, 20.35 Релігійна музика.

Пятниця, 10. квітня 1936.

Відень (506,8) 19.55 „Страсти св. Луки" Баха, **Кошиці** (259,1) 17.15 Рел. пісні, 19.10 Хор, **Прага** (470,2) 15.00 „Сім слів Спасителя" Гайдна, 18.10 Рел. пісні, 20.05 „Стабат Матер" орат. Двожака, **Париж** (1648) 13.15 Розм. концерт, 18.30, 19.00 Симф. концерт, **Білоград** (437,3) 12.00 Хор, 18.30 Гайднів квартет, **Берлін** (356,7) 10.30 Камер. музика, 19.20 Орг. музика Баха, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 „Смерть і життя" муз. поема, 20.15 Концерт орх. **Лайпціг** (382.2) 17.00 Концерт, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 20.10 Богослужения г-моль Баха, **Будапешт** (549.5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.50 Сальон. музика, 19.45 „Страсти св. Івана" орат. Баха, **Міляно** (368.6) 11.30 Легка музика, 20.45 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.35 Легка музика, 17.00 Транем. з Акад. св. Сесилії, 20.45 Концерт хору.

Львівське радіо.

Четвер, 9. квітня 1936

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шуман і Шуберт із гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Моцарт із гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Секстет, 16.00 Для ст. дітей: „Весна в пущі та на великих водах" ілюстр. голосами птахів, 16.15 Реліг. концерт, спів, органи, 16.45 Твори на віольончелю в супр. форт., 17.00 Роля львівського міщанства в історії Польщі, 17.15 Концерт: Найгарніші Моцартові сонати, 17.50 Актуальна гутірка, 18.00 Симфонії з гр. пл., 18.30 Гутірка про моди, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 „Іродіяда" Маснета з гр. пл., 19.00 Божий Гріб у пластиці, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Театр Уяви: „Петро Скарга" авд. Ст. Мілашевського, 20.30 Трансм. з вирш. фільг. (у прогр. „Міса Солемніс" Бетовена); у перерві Вечірній денник, Протигазова і летунська оборона, 22.30 Концерт орх.

Пятниця, 10. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.15 Бетовен із гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Симфонії з гр. пл., 15.30 Орг. реціталь, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Оох. концерт, 16.50 Для ст. дітей: „Чудо на пустині" ав. оси. Зельми Лягерлеф; „Дрімучі хліборобські скарби", 17.25 Рецитація поезії К. Г. Розтворовського „Конфітеор", 17.30 Рел. авдиція, хор, 18.20 Спортовий порадник, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 Рецитації в супр. орх., 19.00 Легенда про коронінські дзвони, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Снеговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Містерія про Христові страсти, 20.20 Велика Пятниця з гр. пл., 20.30 Музика з гр. пл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Гайдн: Сім Христових слів, см. орх., 22.15 Технічна скринька, 22.30 Музика з гр. пл.

Радіокутик.

БІДНИЙ СЕРЕД БАГАТИХ.

Радіослухачі любять порівнювати польську радіофонію з радіофоніями чужими. Це річ зрозуміла, коли мати на увазі, що ніде поза радієм таке порівняння не є можливе. Радіовий приймач однаково добре дозволяє слухати авдиції краєві і закордонні...

Одначе в дійсності ці порівняння незавжди слушні. Радіослухач, незадоволений якістю авдиційо „Польського Радія", переноситься на закордонну хвилю і слухає кількадесять доступних для його приймача станій. Очевидно, що при такій кількості закордонних станій мусить трапитися програма, яка відповідає його смакові, врешто така програма, яку за хвилину може подати і „Польське Радіо".

Ніхто не слухає у Польщі закордонних станій від ранку до вечора, чи то довший час на одну добу в такий спосіб, як нормально слуховємо програми П. Р.". І це є головна причина того, що деяким слухачам здається, що закордонні програми є чомусь кращі і досконаліші.

Програми всіх радіостаній на світі досить подібні одна до одної. Так само подібні, як і думки слухачів про програми власних радіостаній. Однак не про це йде. Поки порівняння польської радіофонії з радіофоніями закордонними, треба також узяти на увагу ще багато інших чинників, які найбільше рішають про вартість програми.

Передовсім різні є артистичні капітали продукових країн, як теж різні грошові капітали, якими розпоряджують радіофонії. Італійське радіо може видавати десятки опер за один місяць, але на це не спроможається навіть при великих заходах напр. англійська радіофонія. Німецька радіофонія може в одному місяці: заангажувати до виконання радієвої програми понад 1000 виконавців легких авдицій, а польська радіофонія може числити тільки на десятки, бо тут на артистичному ринку просто нема такої кількости виконавців. У багатьох випадках „П. Р." мусить щойно школити з великими труднощами відповідні кадри мікрофонових артистів, тобто виконувати ту працю, яка деінде, як радієва проблема, не існує.

Одначе найбільші є різниці матеріяльних засобів, якими розпоряджають радіофонії продукових країн. Радіослухачі мусять певно знати факт, що німецька радіофонія розпоряджає в році 348 мільонами золотих, англійська радіофонія має 94 міл. золотих, а французька 45 млд. зол.

А як же в Польщі?

Правда, кількість абонентів „П. Р." зростає — одначе багато часу пройде ще, поки прибутки „П. Р." дасть змогу слухачам порівнювати можливості польської радіофонії з радіофоніями закордонними. При сотнях і десятках мільонів золотих закордонних радіофоній, „П. Р." має річно лише 13 млд. зол.

З цього скромного бюджету „П. Р." мусить не тільки покрити біжучі програмові видатки, та видатки технічні і адміністраційні, але і розбудовувати власні станції та покривати закордонні зобов'язання, затягнені давніш на будову радіостанцій.

Порівнявши ціх чотирьох бюджетів видно, який скромний є бюджет польської радіофонії, як теж все велике зусилля вкладає „П. Р.", щоб зорівнятися закордонним радіофоніям.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 3.28—3.31.

Нім. марка 1·38—1·42, фр. франки 31.85 35·05, шв. франки 172.50—175·50, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 31.00—33.00, італ. ліри 33.00—34.50.

Золото: Долари 9.05—9.10, Рублі 4.80—4.90, Фр. франки 34.50—35·00, Корони 36·50—37·00, Дукати 83.50—84.00; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.58, Рублі 1.20, Фльорени 0.65—0.67.

Долярівка 4·50—5.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. 3 38—40, 5% дол. Б. Г. 30—32, 4% Зх. Б. Г. 37—39, 4½% Зх. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця оди.	19.00	—19.25
Пшениця зб.	18.50	—18.75
Вика темна	19.25	—19.75
Вика сіра	18.25	—18.75
Мука пш. гат. І. вигід	33.00	—35.50
Мука пш. гат. І А	32.00	- 32.50
Мука пш. гат. І Б	31.00	—31.50
Мука пш. гат. І Ц	29.50	—30.00
Мука пш. гат. І Д	27.50	—28.00
Мука пш. гат. ІІ А	27.00	—27.50
Мука пш. гат. ІІ Б	26.50	—27.00
Мука пш. гат. ІІ. Ц	25.25	—26.75
Мука пш. гат. ІІ Д	25.00	—25.50
Мука пш. гат. ІІ Е	23.00	—24.50
Мука пш. гат. ІІ Ф	22.50	—23.00
Мука пш. гат. ІІ І	20.00	—20.50
Мука пш. гат. ІІІ А	15.00	—16.0
Мука пш. гат. ІІІ. Ь	14.50	—15.0
Мука пш. паст.	12.50	—13.00
Мука пш. разова до 0 - 95 пр.	22.50	—23.00
Мука жит. вит. 0—30 пр.	22.50	—23.00
Мука жит. гат. І 0—50 пр.	21.75	—22.00
Мука жит. гат. І 0—65 пр.	14.00	—14.50
Мука жит. гат. ІІ 50—65 пр.	14.00	—14.50
Мука жит. раз. до 0—95 пр.	15.50	—16.00
Мука житня посл. понад 65%	11.00	—11.50
Висівки житні	10.25	—10.50

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8-го квітня б. р. кооперативами платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла десертового бльокове включно з опакуванням	2.75 зол.
1 кг. масла десертового бочкового і експортового включно з опакуванням	2·80 „
1 кг. подока	0·17 „
1 кг. вець	2.40—2.45 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. IV. б. р. платить своїм достанцям за 1 живої наги птиці, льоко подвір'я птахозакупника „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Кури мол. товсті без остріг І. кл.	1.10 зол.
Кури товсті з острогами І. кл.	1.00 „
Індики товсті І. кл.	1.15 „
Індички товсті І. кл.	1.25 „
Пантарки товсті І. кл.	1.25 „
Качки товщені І. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових достанців.

Оповістки.

Порядок Богослужень в Страстну Середу й Свято Воскресення Христового в Архикатедр. Храмі св. Юра у Львові. Дня 8. квітня 1936 **Великий Четвер:** 6, 7 год. Читані Служби Божі. — Утреня. 8.30 год. Архиєрейська Служба Божа св. Василія Вел. з Вечірнею і чинами посвячення Антимінсів, св. Мира і уминання вит. 18. (6. попол.) год. Утреня Страстей Г. Н. І. Хр. Дня 10. квітня **Велика Пятниця:** 9. год. Царські Часи. 11. год. Вечірня й обхід з Плащаницею. Год. 17. Псальми. 18 (6. попол.) год. Єрусалимська Утреня. Дня 11. квітня **Велика Субота:** 5, 7. год. Читані Служби Божі. 9. год. Співана Служба Божа св. Василія В. з Вечірнею. 17.30 (5.30 попол.) Надгробне. 18 (6. попол.) год. Воскресна Утреня і свячення пасок. **Неділя Пасхи:** Від год. 6. Читана Служба Божа і проповідь. 9. год. Співана Архиєрейська Служба Божа. 12. год. Читана Служба Божа. 16 (4. попол.) Вечірня. **Світлий Понеділок:** Від 6. год. Читані Служби Божі — Утреня. 8. год. Братська Служба Божа. 10. год. Співана Служба Божа 12. год. Читана Служба Божа. 16. (попол.) год. Вечірня. **Світлий Второк:** Все як звичайно в Свята.

Річні загальні збори товариства „Зоря" у Львові, відбудуться в неділю 19. квітня б. р. в год. 10. передпол. в салі т-ва вул. Зіркевська 25, зі звичайним порядком нарад. На випадок неприбуття статутом передбаченого числа членів, збори відбудуться годину пізніше, себто в 11 год. незалежно від числа присутніх членів. — Видїл.

Порядок Богослужень в Успенській церкві у Страстнім тижні і на празник Христ. Воскресення. У страстний четвер 9. квітня год. 9. Служба Божа св. Василія Вел., год. 6. вечором Страсти Г. н. Іс. Христа. В Великому Пятницю д. 10. квітня год. 9. Царські часи, год. 10.30 Вечірня, обхід і винесення Плащаниці, год. 5.30 попол. Надгробна Утреня. Підчас всі хор Успенської церкви під орудою проф. Прокоповича підспівує псальми. В суботу д. 11. квітня год. 9. Служба Божа св. Василія Вел. з вечірнею. Дня 12. квітня в Світлий празник Христового Воскресення год. 4.30 рано Надгробне. Опісля Воскресна Утреня. Читані Служби Божі год. 6. 7. 8. 9 і 12. Архиєрейська співана Служба Божа год. 10. Вечірня год. 5. попол. В днях 13. і 14. квітня у Світлий понеділок і второк читані Служби Божі, год. 6.15, 7. 8. 9. і 12. Співана год. 10. Вечірня о 4. год. В дні 13. квітня буде Служба Божа трансмітована радієм.

Безрадна старушка невсилі працювати на утримання, має тяжко хорого мужа, просить милостивих людей якоїнебудь помочі. — Розалія Взиджала: Львів, вул. Кор. Лящинського 46. 1—2

НАУКА

„ПОСТЕМП", Зімровича 3, конц. школа— відділи: кравецтво, білля, корсетництво — приймає вписи. Виконує корсети і ін. індивідуально. Марія Ганусевич. 1803 3-5

КУПНО - ПРОДАЖА

БУДІВЕЛЬНІ ПЛОЩІ по 200 сяжнів у Львові на Богданівці біля останнього перестанку 8-ки при кооп. „Зоря" до продажі. Зголошення: Юрій Чайковський, пл. Вільсона 9/7 м. (проти головного дворця). 3—4

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЗРЕДУКОВАНИЙ ревізор Кооперативної Ради, рутинований книговод, маючи на утриманні жінку і 4 дітей, без засобів до життя шукає якоїнебудь праці. Адміністрація „Діла" для „Безробітного". 2-2

РІЖНІ

КАРНІШІ нормальної величини зол. 2,95 виконує ШПІННЕР, ПЕКАРСЬКА 8. 1759 9—11

ТАБЛЄТКИ коронкові, шовкові, круше, капи ручної роботи, найдешевше ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 1816 2—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці від гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 12-60

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Енлерс. 797 6—15

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, продаж, наєм, купно, оказії, МАРЕЦЬКИЙ, Львів, Баторія 7. 1730 10-13

ПЛАЩИКИ, сукошки, убранка, шапочки, білля „Спорт", площа Галицька. 1811 5-10

ГЕРБИ І МОНОГРАМИ У ШЛЯХОТНИХ КАМЕНЯХ гравірує Бодек, Львів, Лндорого 2. 1849 3—4

НОВОВІДЧИНЕНА шкляpська робітня виконує всіляке ШКЛЯРСЬКІ роботи. Замарстинівська 47. 1850 3—5

ОВОЧЕВИЙ СТРАГАН інж. Богачевського вже знова чинний і поручає свіжі і здорові овочі. Ріг Ринку, вітр. цукорні Міхотка. 1820 5—3

ВІДОМИЙ НАЙДЕШЕВШИЙ магазин жіночої конфекції І. НАСС Краківська 4, І.п. поручає плащі і костюми на теперішній сезон по дуже низьких цінах. 1855 3—3

ВСІЛЯКУ МАШИНОВУ ПЕРЕПИСКУ найсолідніше полагоджує „Powiel-pis" пл. Бернадинська 17, тел. 243-63. 1869 ?—3

ОБРУЧКИ шастя, столові накриття срібні, альпакові, годинники та всіляку біжутерію поручає найдешевше Вандер, Шайнохи І. 1872 2—3

НОВОЧАСНА виробня парасолів і парасольок „ЛЮН", Львів, Шайнохи 2 поручає вибагливі парасольки, як також складані, дуже дешево. Реперації і покриття. 1871 2—3

ПЕЧАТКИ кавчукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 1—11

ІРА, одинока українська фірма М. Коваліе, Кохановського 7. Великий вибір товарів спожившчих і кольоніяльних всякого роду. Овочі і напої по цінах дуже дешевих. Тел. 277-92. 1902 1—2

усі

прихильники фотографії

„КОДАК"

зможуть фотографувати підчас Великодних Свят камерами

„КОДАК" ББ

обєктив дублє, знимки миттеві і часові
розмір 4×6½ шм.

зол. 12.50

8 ЗНИМОК НА БОЛОНІ

Verichrome 28' Nr. 127

Оглянь у кожнім фотоскладі численні моделі камер „Кодак"
від зол. 12.50 — 380.—

Kodak Sp. z o. o. — Warszawa, plac Napoleona 5

XIV. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Українського Товариства ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ У ЛЬВОВІ відбудуться дня 25. квітня 1936 р. (субота) в год. 16.30 у салі Т-ва „Сокіл-Батько" у Львові, вул. Руська ч. 20. з порядком нарад:

1. Прийняття протоколу останніх Заг. Зборів.
2. Звіт з діяльности Т-ва за 1935 р.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Уділення абсолюторії за 1935 р.
5. Вибір голови, 4 членів Г. Ради і 2 заступників.
6. Вибір Контрольної Комісії.
7. Внесення і запити.

Коли б у назначеному часі не було достаточної скількости членів, Збори відбудуться годину пізніше з тим самим порядком нарад та важністю рішень.

1913 Головна Рада УКТОДІ у Львові.

ДО ВИНАЙМУ

мешкання повнокомфортові 1-кімн. при вул. Стрийській, 2- і 3-кімнатні при вул. Малаховського 2.

Відомість: Адміністрація Нерухомостей З. У. С. у Львові вул. Брамарівська 16, телеф. 233-34. 1906 1—3

АНГЛІЙСЬКІ МОТОЦИКЛІ B.S.A.

найновіші моделі

ВІТОЛЬД ТРАНДА

Львів, Академічна 7.

ГАР поручає гребені і дзеркала всякої величини та погрудця Т. Шевченка і Франка. ЛЬВІВ, ПОТОЦЬКОГО 58 а. 1882 1—2

На свята

ВЕПРОВІ ВУДЖЕНИНИ поручає М. ДЖЕВІЦКИЙ — ЛЬВІВ, Кентшинського 14, Городецька 91, Словацького 4, Л. Сапіги 21. 1912 1—1

НА СВЯТА!

НАЙЛІПШІ МЕДИ постачає філія тернопільської медоситні

„ПОДОЛІЯ" ЛЬВІВ, КОСТЕЛЬНА 8

побіч площі Стрілецької.

На складі також НАЙЛІПШІ В И Н А. Тел. 287-59. 1818 4—5

Власного виробу. — Ціни фабричні.

КОВДРИ, МАТРАЦИ, ПОДУШКИ

готові простирала, пошевки, білля, полотна, коцн, капи, дивани, обруси, ручники

А. ПЕТРУШЕВСЬКИЙ

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20.

Цінники даром. 4—4

СВЯТОЧНИЙ НАСТРІЙ ДОМА

доповнить свіжий гарний цвіт

поручає „МІМОЗА" пл. Сиольки 4.

КЕМ. ФАРМ. ФАБР. АП. „КОВАЛЬСКІ" ВАРШАВА

ВЛАСНИЙ ВИРІБ

КОВДЕР І МАТРАЦІВ

ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.

Великий вибір

ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**

Маріян Млєко, Коральницька 6

1817 4-10

ДІМ ДИТЯЧОЇ КОНФЕКЦІЇ

„Рай Дитини"

І. ГІСС

ЛЬВІВ, вул. Рутовського ч. 1.

Поручає дитячі вбрання, плащики для хлопців і дівчат. — Ціни низькі конкуренційні

Меблеві покриття

хідники, церати, капи і накидки у найбільшім виборі поручає

ФРЕНКЕЛЬ і ЛІДЕР, Львів, Леґіонів 25, в подвірю. Тел. 286-38. 1700 5—10

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 80 (14.329). Львів. пятниця 10. квітня 1936. Рік LVII.

Видається щодня рано

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річне 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

МС

Передсвяточна знижка цін

БИТОЇ ПТИЦІ

В крамниці „МАСЛОСОЮЗУ", Львів, Косцюшка 1 а, тел. 239—66

Заява Мусолінія.

РИМ, 9. 4. ПАТ. Вчора на Раді Міністрів зложив Мусолінї політичну декларацію такого змісту: Наші побіди, а зокрема остання побіда над озером Ашінанджі і погром озброєної европейцями армії негуса, наближує Італію до першої цілі, яка спонукала видати війну Абісинії. Перша ціль — це безпека наших кольоній; осягнемо її тоді, коли зліквідуємо абісинські військові формації, що й станеться незабаром. На територіях, що їх займали італійські війська, населення виявляє свої симпатії до Італії, бо дістало охорону перед грабіжництвом расів й може вернути до нормального заняття.

Італія відповіла позитивно на запит комітету 13.

Наші війська в сх. Африці непорушені. Їхній моральний стан — знаменитий. Одночасно, в приспішеному ході йде підготова сухопутніх, морських і повітряних сил. Ширий привіт шле рада міністрів летунському промислові та робітникам, що зайняті в тім промислі, за розміри осягненої в останніх місяцях продукції.

Боротьба проти санкцій розвивається скрізь з найбільшою рішучістю й успіхом

Це слід завдячувати духові, винахідчивості та ініціятиві продуцентів, діяльности центральних і провінціяльних фашистівських органів і щоденній інтелігентній співпраці італійського жіноцтва.

ВІДПОВІДЬ ЛЬОНДОНОВІ ТА ЖЕНЕВІ.

РИМ, 9. 4. ПАТ. У промові Мусолінія добачують відповіди на останню заяву мін. Ідена, який уважає, що годі вести поєднавчі переговори у Женеві, доки Італійці не припинять воєнних операцій в Абісинії. З заяви Мусолінія виходить, що Італія зовсім не думає перервати воєнної акції, лише вестиме її аж до повного знищення абісинської армії, незалежно від переговорів у Женеві.

ОФІЦІЙНИЙ КОМЕНТАР.

РИМ. 9. 4. ПАТ. Міністерство преси і пропаганди зложило комунікат такого змісту: Заява Мусолінія значить, що **Італія готова ставити чоло кожній евентуальности**, тому приготовлює всі свої збройні сили. З другої сторони заяви лояльности підбитих Абісинією племен виказують, що Італія не виступає на фронті як навязник.

Розходження між Англією та Францією у комітеті 13-ох.

ЖЕНЕВА, 9. 4. ПАТ. Підчас нарад комітету 13-ох виявилося сильне розходження між англійською та французькою делегацією. Перша з них намагається приспішити рішення в справі завішення збройних операцій і закидує комітетові надто повільну процедуру. Навпаки франц. делегація омінає загострення ситуації і бажає, щоб після завішення зброї негайно припинити санкції. Мін. Іден зарезервував собі лецизію на випадок, якщоб Італія відмовилася негайно навязати контакт з председником 13-ох.

РОЗГЛЯДАЮТЬ АБІСИНСЬКІ СКАРГИ.

ЖЕНЕВА, 9. 4. ПАТ. На вчорашньому полудневому засіданні комітету 13-ох велася дальше дискусія над способом ведення італійсько-абісинської війни. Британська делегація предложила документ з абісинськими скаргами та заявами білих лікарів, що лікували кількасот абісинців, затроєних боєвими газами. Покликали до життя правничий комітет, що має за завдання вимітити процедуру, після якої слід розглядати питання нарушення міжнародніх конвенцій. Комітет 13-ох уповажнив свого председника Маддаріягу до переговорів з обома воюючими сторонами.

СССР відкинув китайський протест.

МОСКВА. 9. 4. ПАТ. Передвчора китайський уряд спрямував до совітського протест проти пакту між СССР і Монголією, що номінально належить до Китаю; тому совітсько-монгольський договір нарушує суверенність Китаю та китайсько-совітський договір з 1926 р.

Вчора ком. Літвінов зложив на руки китайського шарже д'афер відповідь такого змісту: Підписуючи протокол з Монголією, СССР не нарушує суверенности Китаю тому, що не вносить ніяких змін у формальні ані фактичні відносини між СССР і Монголією. Мотивуючи своє право заключувати договори з китайськими автохтонними провінціями, СССР покликується на прецеденс з 20. вересня 1926 р., коли то він заключив у Мукдені договір з урядом трьох східних провінцій, а нанкінський уряд не запротестував. Підмічуючи чисто оборонний характер протоколу з Монголією, московський уряд відкидає китайський протест як неумотивований.

Перед ревізією бельгійської конституції.

Успіх уряду.

БРЮСЕЛЬ, 9. 4. ПАТ. Вчора палата послів обговорювала діяльність уряду за час, як він користувався повновластями; на загал промовці хвалили уряд. Прем. Ван Зелянд підмітив необхідність стабілізації валюти та далекосяжних реформ у фінансовій та адміністративній ділянці а навіть ревізії конституції. Він заповів, що у Женеві обстоюватиме загальне розброєння, „бо перегони зброєнь — це перегони до смерти".

Нова книжка!

ВАЛЄРІЯ О'КОННОР ВІЛІНСЬКА:

Лисенки й Старицькі

Наша відома авторка оповідає свої спогади про дві славні українські родини та їх культурне середовище.

Книжка має 82 сторінки і 9 ілюстрацій, та коштує тільки 1 зол. разом з поштовою пересилкою.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

Загальна військова служба в Австрії.

(Від нашого кореспондента.)

Відень, квітень 1936.

Безпосередньо по римських нарадах проголосив австрійський канцлер Шушніг новий закон про введення загальної військової служби. Хоча приготування до заведення загального обовязку військової служби йшли вже від довшого часу та вже при останньому переписі населення при недавній видачі нових особистих посвідок особно зареєстровано мужчин відповідних річників, то проте той останній крок уряду був несподіванкою для загалу. Це тим більше, що ще минулого року, коли Німеччина самовільно перевела своє озброєння віденський уряд виразно заявив, що дальше буде вірно триматися приписів санжерменського договору та не буде зброїтись. Про око австрійський уряд маскує і тепер військову ціль нового закону під назвою „Загальна державна служба" (Альгемайне Бундес-Дінстпфліхт). Вона тим хоче здеклярувати, що цей новий громадянський обовязок не конче мусить означати службу зі зброєю в руці, та дальше аргументує, що тим самим також не нарушено мировых трактатів і постанов про те, що Австрія не сміє мати більше як 30.000 війська, складеного з добровольців а не професійних вояків. Але на підставі того, як розуміють той закон компетентні кола як в самій Австрії, так і в сусідніх державах, про чисто військовий характер того закону не може бути сумніву. Розуміється, що нова „державна служба" це ніщо інше, як обовязок для всіх мужчин від 18 до 42 року життя перейти військовий вишкіл. Ще й до того вимір служби такий самий, як у старій австро-угорській монархії. Самозрозуміло, що не всіх, кого обхоплює новий закон, візьметься до кадрової служби; залежно від фізичної і умової здібности та від загальної потреби притягатимуть мужчин до робіт при будові доріг, фортифікацій то-що. Крім того число кадрової армії мусить бути обмежене й із фінансових причин, так, що обіймати буде не більше як 20 до 30.000 людей нараз. На цю осінь хочуть покликати річник 1915 не нараз, а у двох частинах, кожний раз по пів року. Старші річники від 1900 до 1914 дістануть вишкіл в осібних курсах та ще старші, що й так ще брали участь у світовій війні, покищо взагалі мають остатись у резерві. З огляду на те, що треба ще тримати при війську кілька літ згори, на підставі дотеперішнього закону, зобовязаних вояків-добровольців, та ще й тому, що якось треба зробити лад з істнуючою т. зв. добровільною міліцією, отже з військами т. зв. гаймверів, то не швидко закінчиться нова організація армії. Новий австрійський шеф генерального штабу Янза, що досі був військовим аташе в Берліні, має таким чином перед собою силу тяжкої роботи.

Вже тепер ставлять питання, які наслідки буде мати зворот Австрії до військовости. Бо що новий закон юридично при всій зручній стиліза-ції, таки противиться санжерменським зобовя-

заняям, — це ясно. А що Італія стоїть за тим кроком австрійського союзника, також ніяка тайна. Припускають, що й Мадярщина, Болгарія і Туреччина внедовзі теж виманіпулюються з усіх застережень щодо їх озброєння. Протести, що їх виголошує Франція, звучать покищо дуже лагідно. Гостріші вони від Малої Антанти, яка знову лякається габсбурської небезпеки. Але загально беручи та при відомій байдужності Англії до справ середньо-европейської політики, ледви чи дійде до яких більших комплікацій у заграничній політиці Австрії. Кому вже може стати ця мала та слаба держава небезпечною? Тому й австрійське населення під цим оглядом спокійне.

Новий закон не стрічає також у внутрішній ситуації ніякого поважного спротиву. Своєчасні опозиційні партії, соціяльні демократи та націо-

нальні соціялісти не мають змоги критикувати, тим більше, що в суті річи нічого не мають проти загальної військової служби. Інша річ, що того захоплення, про яке пишуть в інспірованих газетах, не видно. Було кілька маніфестацій та походів з лямпіонами, але вже поклик офіціяльних кругів, вивісити прапори на приватних каменицях, лишився без ширшого відгуку. До того є поголоска, що до збройної служби будуть призначені тільки члени т. зв. фронту батьківщини, отже прихильники теперішнього режиму, та що противників режиму хочуть запрягти тільки до фізичної праці. Тимчасом саме в молодих річниках, як відомо, націоналістичні гасла дуже поширені. Тому то й лунає характеристична заява майбутніх новобранців: „До війська з охотою, але проти Німеччини не підемо!" **Віденець.**

РЕВЕЛЯЦІЯ ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ! Тільки кілька днів
при вул. Пелчинській
ЦИРК СТАНЄВСЬКИХ
ВІДКРИТТЯ В НЕДІЛЮ 12. КВІТНЯ в год. 4.30 поп. і 8.30 веч.
В понеділок, вівторок і середу по 2 вистави в год 4.30 поп. і 8.30 веч.
НОВА БАГАТА І РЕВЕЛЯЦІЙНА ПРОГРАМА АТРАКЦІЙ 1936 р.
на чолі 20 точок програми Массіміліяно Труцці, найбільший жонглер світа.
Живі статуї з бронзи, — ШИМПАНСИ, Тарзан і Фіфі, — БІМ БОМ і Макс. —
Метч копаного мяча на роверах. — Тресура 16 коней. — Пси на діявольськім колесі.
ЗВІРИНЕЦЬ відчинений щодня від 10 р. до 7 в. Вступ 25 сот. 1905 2-2

НАШЕ СЕЛО ЗБЛИЗЬКА.

VI. ЙОГО ГОСПОДАРСЬКЕ ЖИТТЯ.

У цій статті хочу кинути кілька завваг про господарське життя нашого села.

Під оглядом господарки наше село стоїть сьогодні ще дуже низько. Як колись, так і тепер селянин сіє збіже, садить картоплю та іншу яринну отак, щоб земля облогом не лежала та щоб було що зимою їсти. Дуже рідко стрінете плинову, промислову, однородну господарку. Для нашого селянина це ще „обіцяна земля", до якої йому чомусь дуже важко дістатись, хоч має її вже на краю свого горизонту. Він вже бачить, як чужинці з тієї самої землиці витягають кількакратно більші прибутки від нього. Згадаю хочби про болгарів, що після війни прийшли у підльвівські села і на землі нашого селянина, богом працею, за яку дуже лихо платять, дороблюються майна, тоді, коли наш селянин ще бідкається, нарікає і нічого не робить, щоб поправити своє положення. Він далі є фаталістом і вірить у призначення („як Бог дасть, так і буде"), забуває, що Бог помагає тільки тим, що розумно працюють. Коли нашому дядькові впаде тварина, чи поле не зародить, то він не дошукується причин, не ставить собі питання: „чому?", тільки що найбільше здобудеться на фаталістичне: „Така вже воля Божа", або „Пан Біг мене покарав" і т. п. Вправді тут і там є вже зазвичні поступи в господарюванні, але це здебільша під натиском біди. Бо колись батько мав 20—25 моргів землі, а син має 2—10 моргів і мусить вижившити таку саму родину; отже саме життя змушує його до поправи господарства. Назагал лишається майже все по давньому. А так далі бути не може, коли хочемо бути господарями на своїй землі, коли не хочемо, щоб чужинці забрали нашу землю, а ми перейшли в найми. Вже й так за останніх 40 літ стан нашого посідання в Галичині значно зменшився, а в парі з тим упав природній приріст населення, тоді, коли неукраїнський елемент зріс за той час більше як на 50 відсотків. Бо відома річ: приріст населення у великій мірі залежить від матеріяльного добробуту, який знов залежить від свідомости і невпинної плинової праці.

Якже зарадити лихові?

Мусимо позбутись отого фаталізму, і питомої нам повільности та **взятися до господарки з олівцем у руці.** Треба перевести комасацію грунтів, щоб замість кількох малих кусків поля господар мав один порядний кусень. Вправді таку комасацію не легко буде перевести, але при відповідних зусиллях таки дасться це перевести. Перед світовою війною перевело комасацію грунтів село Підберізці (пов. Львів), що сьогодні належить до найбагатших сіл у Галичині. Далі треба вже раз зірвати з нашою „традиційною" господаркою, яку плекаємо по наших батьках, та взятися планово до господарки більш однородної, промислової. Підмісько села повинні зайнятися городництвом, годівельно-молочарською господаркою, дальші села садівництвом, плеканням промислових рослин, пасічництвом, ну і вкінці доцільним плеканням збіжевої культури.

Скільки то гроша видає місто щоденно на яринну, квіти, овочі, набіл, тощо, а як багато того гроша пливе в чужу кишеню, отих болгарів, мадярів та ін., замість лишитися в наших руках! Наш селянин воліє нераз „плекати" лободу, ніж засадити грядочку трускавок, суниць, помідорів, або майже зовсім невідомого по наших селах румбарбарум (м. р. бачив я перші спроби плекання цієї рослини дітворою в Чижикові, пов. Львів), чи якоїсь іншої городовини, яка принеслаб напевно більший прихід, як уся та „мізерія", що її управляють наші селяни по своїх городах. Або годівельно-молочарська продукція, яка давніше піднесла з упадку та зробила одним з найбагатших і найкультурніших народів Европи: в нас вона чомусь дуже поволі розвивається. Вправді „Маслосоюз" і „Сільський Господар" дуже багато праці вложили в оживлення цієї важної ділянки в господарській продукції нашого села, одначе саме село дуже пильно двигається вперед. Велику частину молочних продуктів збуває наше село незорганізованою і цим шкодить тій другій зорганізованій частині. Про видатність і якість того продукту мало дбає наш селянин, мовлячи, „аби хвіст при хаті та ложка свого молока", але де є районові молочарні, ця справа з кожним днем налагоджується. Щоб не бути голословним, скажу, що знаю одну жінку в підльвівському селі, яка має 12 коров, коло яких працює цілий день, але за те дістає з районової молочарні за молоко 350—500 зол. місячно, а кошти годівлі тих коров доходять ледви до 50—60 зол. доходу брутто. Але кілько маємо таких годівельно-молочарських господарств по наших селах? А чейже не „святі горшки ліплять", треба тільки взятися розумно до господарки.

Подібна справа і з садівництвом. Відома річ, що один морг саду дасть більше приходу, як 10 моргів поля засіяного збіжем. А чи дуже спішимося закладати сади? А тимчасом рік-річно спроваджують до нас сотки вагонів різних овочів, щоб заспокоїти запотребування внутрішніх ринків, коли на полі чи городі нашого селянина замість овочевих дерев росте бурян, а під хатою і взагалі здовж доріг ...кучерява верба.

Подібно річ мається і з пасічництвом. Знаю одного господаря, якому батьки, вмираючи, лишили пів морга городу і пять пнів пасіки. Сьогодні він має 32 морги землі, гарний мурований дім, діти покінчили високі школи, а все те завдяки тим невсипущим пчілкам, яких має під цю хвилину понад 120 пнів. А скільки є таких сіл, де не знайдете ні одного вулика?

Таких і подібних прикладів можна наводити дуже багато з кожної ділянки господарського життя, але це зайве, бо про всі ті речі ми знаємо. Ми при нагоді навіть скажемо, що то правда, але ввести це в життя нам не спішиться. Ми, як звичайно, маємо ще час! Ми звикли йти у хвості інших. **І це недбальство й лінивство треба конче викорінити!**

Селянин мусить взяти олівець у руки, щоб знав, яка калуза господарки поплачується, а яка ні. Ми догадуємося, що управа льону, конопель, чи якоїсь іншої промислової рослини поплатна, але який можна мати з неї прихід, того вже не знаємо, бо ми звикли тільки **догадуватись.** Те саме з господарським знаряддям. Ціле літо й осінь будуть жінки тарахкати на старих терлицях льон і коноплі, але ніхто не подумає, щоб кооперативним способом набути машинову терницю, чи якогось машинового тріпака. Ми воліємо робити одну роботу 10 днів, замість зробити її в однім дні, коби тільки не ризикувати! Ми дивні консерватисти, а це також причина нашої біди.

Завданням наших провідних кол старатись усунути ті чисто господарські причини нашої біди. А усунути їх можна, на мою гадку, тільки при допомозі **господарського виховання.** Вже початкова школа на селі повинна навчити дитину основних річей з науки господарства, господарського книговодства тощо. На жаль, початкові школи, на які ми не маємо впливу, замість навчити дитину тверезо дивитись на господарські справи, щоб вона вміла дати собі раду в дальшому житі, впливають зовсім протилежно, вони відчужують молодь від господарки. Наслідок такий, що пізніше багато нашої селянської інтелігентної молоді, по скінченні середньої або високої школи, хоч має кілька моргів землі, яка при відповідній господарці може дати навіть гарний прихід, не може взятись до ніякої праці, тільки жде на „посаду". Тому ввесь тягар господарського виховання спадає у нас на товариства, перш за все на станове тво наших селян, яким є „Сільський Господар". Кожний Кружок „Сільського Господаря" в порозумінні з іншими місцевими товариствами обовязково повинен вести „Вишкіл Хліборобської Молоді", **бо від виховання цієї молоді залежить майбутній добробут цілої нації** **Андрій Качор.**

Навіщо розсварювати українки еміґрантки з галичанками?!

Союз Українок-Еміґранток в обороні правди.

Цього року централя Союзу Українок Еміґранток не одержала запрошення на зїзд Союзу Українок у Львові і не мала на цьому зїзді своїх представниць, які могліб забрати голос в обороні Союзу Українок Еміґранток перед новими обвинуваченнями п. М. Рудницької і її співробітниць. З огляду на це Головна Управа Союзу Українок Еміґранток мусить цією дорогою ще раз боронитися перед цими обвинуваченнями.

Отже ще раз категорично заявляємо, що СУЕ ніколи не брав на себе полагодження справи пашпортів для української делегації на Міжнародній Конгрес, а лише обіцяв п. Рудницькій просити урядові чинники У.Н.Р., щоб вони погодилися підтримати в міністерстві прохання про пашпорти делегаток з Галичини. Таку підтримку наші урядові чинники, згідно з інформаціями, які має Головна Управа СУЕ, п. Рудницькій дали. Але ця підтримка не могла бути для справи пашпортів рішаючою. А тим більше не могла вона бути рішаючою тоді, коли п. Рудницька зі свого боку не поробила ніяких кроків у справі пашпорту і навіть не подала прохання до відповідних польських чинників. Того недогляду від п. Рудницької ми не могли навіть підозрівати, тим більше, що п. Рудницька, як особа, що нераз їздила за кордон і нераз натрапляла на всякі трудноші, мусіла добре знати, як совісно треба в таких випадках полагоджувати всі формальності.

З огляду на це СУЕ ще раз і з повною рішучістю відкидає безпідставне твердження п. Рудницької і її співробітниць про те, що ніби то СУЕ завинив у тому, що українська делегація не була присутня в Царгороді.

На цьому місці мусимо також висловити свій жаль з приводу того, що такі обвинувачення кидається нам у нашій відсутності, свідомо не запросивши нас на зїзд, де ми мали би змогу докладно виявити цю справу перед представницями українського жіноцтва Галичини, на доброму співжитті з яким нам дуже залежить. Твердимо, що такою поведінкою Головний Виділ Союзу Українок не лише не служить ідеалам, вакресленим на Українському Жіночому Конґресі у Станиславові, а навпаки нерозважно розбиває один з тих ідеалів. Цим ідеалом є обединання українського жіноцтва всіх земель в одну, велику однодушну родину. Ми, у

українські жінки еміґрантки, яких ворожа навала викинула з рідної землі на вигнання, з радістю прийняли заклик до обединання і простягнули руку сестрам українкам з Галичини. Галичина стала для нас тим тереном, на якому ми відпочивали від прикростей еміґрантського життя, де переставали думати, що ми вигнанки, де почували себе у власній хаті, у своїй родині. Приймаючи із зворушенням і здячністю допомогу і підтримку, які знайшли у сестер галичанок, ми, українки-еміґрантки, старалися з свого боку співпрацювати з Союзом Українок у Львові і допомагати йому в межах наших можливостей. Не наша вина, коли наші можливости взагалі в умовах перебування на чужині дуже обмежені, не наша вина також, що п. Рудницька забула виконати потрібні для одержання пашпорту формальности. Не знаємо, кому залежить на тому, щоб очорнювати жіноцтво української еміґрації та розбивати єдність між українським жіноцтвом взагалі. В кожному разі мусимо ствердити, що той, хто так робить, не діє ані на користь ані загальної нашої української справи, ані справи українського жіноцтва.

З свого боку заявляємо, що мусимо прийняти рішучі міри проти поведінки п. Рудницької. Досі ми не хотіли цього прикрого непорозуміння роздмухувати у справжній конфлікт, але, якщо п. Рудницька не припинить своїх безпідставних нападів на СУЕ, то ми будемо змушені передати справу до громадського суду.

Однак віримо, що цей прикрий інцидент між нами і п. Рудницькою не відіб'ється на наших приязних відносинах з українками з Галичини і що на наступному загальному зїзді українського жіноцтва у Львові ми, українки еміґрантки, мешканки Варшави, будемо мати знову змогу вітати наших сестер і почуватися серед них, як у своїй родині.

Управа
Союзу Українок-Еміґранток у Польщі:

Олена Лукасевич, з. голови.

Наталя Холодна, керівничка секції зовн. зносин.

НАЙЛІПШІ ШИНКИ і ВСЯКІ ВУДЖЕНИНИ, КАНАПКИ, ВИНА, ГОРІВКИ, ДЕЛІКАТЕСИ

найкорисніше і найдешевше

тільки

в **СОФІЇ ТЕЛІЧЕК**

З 113 Львів вул. Академічна 6.

В обороні рідних мов неросійських народів СССР.

Українська Парляментарна Репрезентація одержала від еміґрантських організацій Азербейджану, Карелії, Північного Кавказу, Криму, Дону, Грузії, Кубані, Туркестану й України таке письмо:

До Української Парляментарної Репрезентації в Польщі. На руки Голови В. Мудрого.

Високоповажаний Пане Голово!

Маємо честь предложити Вам таке прохання:

Уряд московських большевиків вернувся від цілого ряду літ на всьому просторі СССР до старої москалізаційної політики царату. За кулісами фіктивного істнування національних республик проводить Москва з нечуваною брутальністю і силою цілим партійним і державним апаратом безоглядну москалізацію. Остаточні цілі мовної політики московських большевиків виявляють нам такі факти:

1. Заява Сталіна на XVI зїзді ВКП(б): „Розквіт національних формою і соціялістичних змістом культур в умовах диктатури пролетаріяту в одному краї для злиття їх в одну спільну соціялістичну (і формою і змістом) культуру з одною спільною мовою, коли пролетаріят переможе у всьому світі й увійде в життя соціялізм, — у цьому саме суть діялектичности питання, поставленого Леніном про національну культуру".

2. Тому, що події останніх років підривали віру московських большевиків в їх перемогу над світом, вони почали здійснювати це завдання, щоб створити одну спільну мову в межах СССР, визнаючи мовою пролетаріяту мову Леніна і Сталіна та жовтневої революції — мову московську. На злиття нац. мов народів СССР з мовою московською спрямована вся праця большевицького мовознавства, що устами свого ідеольога Марра виставила т. зв. яфетичну теорію, яка ясно окреслює цілі мовної політики Москви:

„...Питають, яка суть яфетичної теорії? Я відповім так: Суть її в тому, що, виходячи з історизму різно і навіть багато стадіяльних діб, вона дала побудовану методою діялектичного матеріялізму науку про мову, викрила єдність повставання елементів мови і розвитку їх у мову, повставання форм, що разом із господарством, мають у висліді боротьби й перемоги пролетаріяту, перетворитися в єдність мови-думання з єдністю світового господарства і його бази". (Н. Я. Марр: „Язик і современность").

За Марром: „Завдання сучасного мовознавства є: вивчити техніку мовної творчости для полегшення та прискорення процесу мовної уніфікації, який тепер здійснюється". (Н. Я. Марр: „К происхождению языков").

Численні авторитетні заяви Сталіна і теорія Марра не залишають нам ніякого сумніву щодо правдивої мети большевицької мовної політики в москалізаційна акція в межах України, Карелії, Криму, Ідель-Уралу, Північного Кавказу, Грузії, Азербейджану, Туркестану, Інгерманляндії, Комі (Зирян) і серед усіх інших народів СССР та брутальне поневолення мов тих народів свідчать, що Москва не обмежується лише до політичного й економічного гноблення тих народів, але змагає до цілковитого знищення їх самостійности, самобутности та окремішности їх мов.

Ми, представники політичних еміґрацій поневолених Москвою народів, обеднані в Лізі „Прометей", маємо честь звернутися до Високої Української Парляментарної Репрезентації в Польщі взяти нас в оборону перед диким насильством Москви над нашими мовами відповідним протестом перед Лігою Націй.

Д-р Й. Накашидзе вр. К. Юмаке вр., Барасбі Бейтуган вр., інж. Л. Пячасенко. Алі Чертен вр., д-р Азібі вр.

З організаційного руху.

Повітовий Народній зїзд УНДО в Перемишлі.

В Перемишлі відбувся дня 24. березня ц. р. в салі Народнього Дому Повітовий Народній Зїзд. Присутніх було к. 300 членів партії. Зїзд відкрив і проводив ним голова Повітового Народнього Комітету д-р **Микола Рибак**. Він привітав делегатів Центрального Комітету й Української Парляментарної Репрезентації, послів Володимира Целевича і д-ра Степана Біляка, та представив Зїздові політичну акцію в перемиському повіті. При цьому подякував б. послові д-рові Володимирові Загайкевичеві за його невсипущу працю на освітньому, економічному й політичному полі.

До Президії Зїзду крім голови вибрано: о. Войтовича з Негрибки, Менцінську Леонтину з Краплич, д-ра Володимира Загайкевича з Перемишля, д-ра Михайловського Евгена з Перемишля, Ковалиська Стаха з Болестратич, д-ра Петра Войтовича з Перемишля, Денаровича Гриця з Дроздович, мґра Івана Дідуха з Перемишля, Корбецького Петра з Руського Села, Ваповського Дмитра з Германович, Кашубинського Андрія з Пикулич і Станіміра Осипа з Перемишля.

Звіт з діяльности ПНК за час від 28. 5. 1935. до 24. 3. 1936. здав секретар **Осип Сенечко**. Про інтенсивність праці ПНК свідчить те, що в м. р. ПНК відбув 26 засідань. З черги інж. агроном Володимир **Мосора** виголосив реферат про значіння господарської організації. Потім зложили посольський звіт і реферували про політичне положення українського народу посли **Целевич і д-р Біляк**.

В дискусії по рефератах забирали голос: дир. Іван Гонтарський з Перемишля, Бенко з Вовча, Ривак Кирило з Дунькович, дир. Пеленський з Перемишля, Глембоцький Захарко з Яксманич, Войтович Антін з Дрогоєва, Дмитраш Семен з Перемишля, Кміцикевич Роман зі Стібенця, Стасів з Журавиці, Чорняк з Валяви, о. Прокурат з Хіднович, д-р Рибак Микола з Перемишля, Сенечко Осип з Перемишля й ін.

По дискусії переведено вибір нового Повітового Народнього Комітету, до якого ввійшли: головою — д-р Микола Рибак, членами — дир. Гонтарський Іван, Сенечко Осип, мґр Навроцький Степан, Станімір Осип, всі з Перемишля, інж. Мадай Степан з Торок, Андрій Кашубинський з Пикулич, о. Прокурат Михайло з Хіднович, Чумера Андрій з Хіднович; зі старих членів залишилися в Комітеті (в цьому році не прийшли до вибору): о. Борисевич Андрій з Дрогоєва, д-р Загайкевич Володимир з Перемишля, д-р Біляк з Перемишля, Войтович Василь с. Василя з Трійничь, о. Малецький Онуфрій з Медики і д-р Хробак Микола з Перемишля.

Делегатами на Крєвий Народній Зїзд у Львові вибрано: д-ра Загайкевича Володимира, д-ра Хробака Миколу, Станіміра Осипа, о. Войтовича Петра, Менцінську Леонтину, д-ра Михайловського Евгена, о. Малецького Онуфрія, о. Прокурата Михайла, Чумера Андрія, інж. Мосору Володимира, м-ра Навроцького Степана і Кашубинського Андрія; з уряду Пов. Нар. Комітету в Перемишлі є: д-р Рибак Микола і Сенечко Осип.

По нарадах Зїзд ухвалив цілу низку резолюцій в освітніх, господарських і політичних справах, зокрема приняв до відома звіт посла перемиської округи Целевича і посла д-ра Біляка та висловив довіря Українській Парляментарній Репрезентації і проводові УНДО. Окрему увагу звернув Зїзд на Лемківщину й у цій справі приняв таку резолюцію: „Зїзд апелює до церковних та урядових чинників, щоб звинули Апостольську Адміністратуру на Лемківщині тому, що вона скорочує споконвічне право до лемківських земель найстаршого українського перемиського епископа і відділює Лемківщину від культурного, освітнього й економічного звязку з цілим українським народом, а зате штучно скріплює на тих землях вороже москвофільство".

При кінці Повітовий Зїзд візвав громадян вступати в члени Українського Національно-Демократичного Обединення, бо лише сильна політична організація може здобути народові права.

Опанцирений кордон.

В закордонній пресі появилися свого часу сенсаційні вістки про французькі фортифікації на східній границі, отже й здовж берегів Рену, що тягнеться від Ніцеї до Люксембурга. Ці фортифікації, звані „лінією Мажіното", складаються з довгого ланцюга самостійних твердинь, які можна порівняти із закопаними в землі панцирниками. На поверхні землі видно тільки невеличкі панцирні вежі, що є немов вершками укритих під землею казамат, які сягають до 50, 100 і більше метрів у глибину. Така цитадель творить під землею справжнє місто з гарматами, магазинами муніції, харчів та інших воєнних матеріялів, з казаматами на мешкання, канцелярії та цитаделі із коридорами та віндами. Кожна така цитадель лучиться підземними коридорами зі сусідніми цитаделями і творить нерозривне звено в цілому ланцюзі прикордонних фортифікацій. При помочі відповідних механізмів на поверхні землі висуваються дула гармат і скорострілів, що автоматично засипують ворога вогнем. До обслуги цієї зброї потрібне тільки мале число вояків, так, що решта залоги може спокійно та вигідно відпочивати глибоко під поверхнею землі.

Як повідомляє тепер французька преса, німці, обсадивши в останньому часі надренську полосу своєї землі, приступили негайно також до фортифікування своєї західної границі. Фортифікаційні плями були приготовані заздалегідь. У великих надренських магазинах лежали вже давно готові сталеві конструкції, які треба тільки привезти на місце і змонтувати. Це й станеться, як тільки будуть готові земляні та бетонові роботи. Одночасно у всіх більших надренських місцевостях викінчують великі військові будинки. Дальше довідується французька преса, що осьтакі німецькі міста будуть перемінені на твердині: Кельн, Сарбрікен, Мангайм, Майн, Франкфурт над Меном, Трієр, Ахен, Кобленц і Дісельдорф. У Кельні, Дуісбурзі і Дісельдорфі збираються великі повітряні сили. В Сарбрікені розпочали будову великих підземних гангарів.

Все те викликує у французьких військових колах велике порушення.

Подяка проф. Софії Русової.

Вельмишановний Пане Редакторе!

Дозвольте мені на сторінках Вашого ш. часопису висловити мою щиру подяку за одержані мною привітання від Високошановних українських установ у Львові — Просвіти, Наукового Т-ва ім. Шевченка, Рідної Школи, від Високої Президії Української Парляментарної Репрезентації, від Комітету Українського Національно-Демократичного Обєднання, від Союзу Українок, від Союзу Українських Емігранток та інших установ, а також від дорогих приватних осіб.

З радістю приймаю ці привітання як доказ нашої солідарности у відношенні до тої Великої Української Ідеї, коло якої я по змозі сил працювала ввесь мій довгий вік.

Проф. Софія Русова.

Львів, дня 8. IV. 1936. р.

Всілякі гатунки **ГОРІЛОК 40%**
з фабрики Здеслава гр. Тарнавського в Дзікові по зол. 6·90 за літр на складі
ТОРГОВЛІ ВИН
Р. ШТАДМІЛЄРА
1931 **Львів, Ринок 34.** 1—2

ПЕРША НАДВИШКА ДОХОДІВ НАД ВИДАТКАМИ.

ВАРШАВА, 9. 4. ПАТ. Вчора на пресовій нараді в міністерстві скарбу нач. Януш Раковський поінформував журналістів про виконання бюджету за березень ц. р. кажучи, що вперше від 1930 р надвишка доходів над видатками дійшла до 0.6 міліона зол. Референт згадав, що в кожному міністерстві є один урядовець, який дбає, щоб міністерство виконувало бюджет згідно зі скарбовим законом.

AMERICAN HOUSE
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 5
поручає **плащі, напелюхи, сорочки, піжами, краватки, рукавички і т. д.** Для П. Т. урядовців догідні 1920 рати. 1—3

ПРОВІДНИКИ ПОКИДАЮТЬ НІМЕЦЬКИЙ НОВОПОГАНСЬКИЙ РУХ.

БЕРЛІН, 9. 4. ПАТ. Один з головних діячів німецького новопоганського віроісповідання („Дайчес Глябен"), гр. Ревентльов виступив з організації „Дайче Глябенсобевегунг"; він бажає поборювання християнства, але не може погодитися з методою цієї боротьби, що полягає на екстермінації. Кажуть, що і сам творець організації, теоретик новопоганського руху, думає також його покинути.

Фабрика дзеркал і шліфярня скла **М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57.** — Власна металівня і гальванізація. 3—365

БОМБАРДУЮЧІ ЛІТАКИ ДЛЯ КИТАЮ.

ЛЬОС АНДЖЕЛЬОС. 9. 4. ПАТ. Тутешнє летунське заведення приступає до будови 31 бомбардуючих одноплатівок для Китаю; вони можуть відбувати 1600-кільометрові лети зі скорістю 330 км. на годину.

На свята
ВИНА ТОКАЙСЬКІ, УГОРСЬКІ
тільки у винярні
MAGYAR CSARDA
Львів, 3. Мая 11 Д. Тел. 238-36
ідіть до нашої угорської винярні.

КАНДИДАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА ЕСПАНІЇ.

ПАРИЖ, 9. 4. ПАТ. Авас подає: Як Мартінез Барріо не схоче бути президентом еспанської республики, висунуть Санчеса Романа, що має підтримку людового фронту.

ПІСЛЯ МЕКСИКАНСЬКОГО ЗАМАХУ.

МЕКСИК, 9. 4. ПАТ. У вчорашньому замаху на поїзд згинуло 13 осіб, а 18 було важко ранених. Щоби охоронитись на майбутнє перед замахами мягкого війни подвоїло стійки коло залізничих ліній.

Присуд у політичному процесі в Луцьку.

В днях 6. і 7. квітня ц. р. відбулася перед окружним судом в Луцьку розправа проти **Евгена Шульги, Тимофія Терпиля, Ігора Корнелюка, Лідії Кушнірук і Занаїди Бахівної.**

На початку розправи, коли др Ст. **Шухевич,** як оборонець Шульги поставив до цього підсудного запит в українській мові, віцепрокурор Боричко поставив домагання, щоб председник „поучив" оборонця про постанови закону в справі вживання мови, мовляв, адвокатові не вільно вживати в суді іншої мови — тільки державної. На те председник Закшевський завважив, що коли б поведінка оборонця була суперечна зі законом — він сам звернув би йому увагу.

Підсудні заперечили вину. Суд переслухав кількох свідків поліцаїв, які дуже сильно і майже виключно обтяжували Евгена Шульгу. В характері свідка виступив навіть начальник воєвідського політичного видіду Ясінський, з чого слідно, яку велику вагу державний прокуратор привязував до висліду розправи.

Суд видав присуд, яким засудив за приналежність до ОУН всіх підсудних **по два роки вязниці.** Одночасно дарував їм кару на основі амнестійного закону так, що всі підсудні вийшли на волю. Суд не приняв, щоб Шульга брав участь у приготуваннях до атентату на воєводу Юзефського. Тактовний провід розправи спочивав у руках предс. Закшевського.

Боронили адвокати: др Ст. Шухевич зі Львова, Самійло Підгірський з Ковля, Забродський і Вижиковський з Луцька.

—o—

Французький плян забезпеки мира в Европі.

ПАРИЖ, 9. 4. ПАТ. Авас подає текст французького меморіялу, що творить відповідь на німецький меморіял та плян організації европейського миру. Міліторизація Надренії — стверджує меморіял — була актом ворожим супроти Франції; ця остання мала право силою привернути нарушений правний стан. Щоби не збільшувати Европі комплікацій, Франція старалася при посередництві Ліги Націй мирно залагодити цю справу. Демілітаризація Надренії була тільки спробою охоронити Европу перед новими воєнними кроками Німеччини і не нарушила ніяких точок Вільсона. Льокарнський договір служив лише для закріплення мира та Німеччина не завагалася зруйнувати його, нарушуючи територіяльний статут Европи з 1919 року. Цей крок Німеччини оправдує побоювання, що Німеччина може таксамо зголосити свої претенсії до Данціґа, Клайпеди й Австрії. Німеччина може таксамо домагатися ревізії всіх кордонів та звороту колоній. Пропозиції Гітлера є невистарчаючі і не вдовольнюють Франції. Мир і безпека Европи творить одну цілість, а роля Німеччини в Лізі Націй завжди була двозначна.

Франко-совітський договір є зусиллям повязати всі держави договорами про неагресію і ще минулих років Німеччина сама була схильна заключити з СССР такий договір. Німеччина постійно легалізувати Лігу Націй та Міжнародній Трибунал в Газі. Німеччина хоче вмішуватись до політики всіх держав, але протестує проти того, щоби Ліга Націй регулювала німецьку політику. Німеччина досі не перевидить обмеження зброєнь і постійно збільшує военне летунство.

Франція хоче не тільки зробити війну більше гуманною, **але щоби війни взагалі не було,** а Німеччина досі не апробувала такої концепції. Франція приняла до відома пропозиції Гітлера в справі замирення Европи на 25 літ, але те **замирення можливе лиш тоді, як Німеччина буде дотримувати мирові зобовязання. Мир можливий лиш між народами, які шанують право, не лише силу.**

Европа мусить поставити Німеччині питання: чи вона узнає без застережень територіяльний статут і кордони з 1919 року і чи думає щиро шанувати їх. Мир в Европі не буде забезпечений, доки буде панувати смертельне суперництво націоналізмів, доки будуть збільшуватися зброєння. Мир в Европі забезпечить пошана права, рівність держав та дотримування договорів.

Доки мир Европи буде залежати від потреб і амбіцій окремих народів, доки всі конфлікти не будуть полагоджуватись по лінії міжнародньої справедливости і права, яке обовязувало усі держави, доки сильніші держави не зречуться гегемонії над слабшими державами, доки міжслабшим і сильнішим не запанує ідея взаємної помочі замість насильства, доти мир Европи буде в небезпеці.

Щоби в Европі завести мир на 25 літ, так як пропонує Гітлер, треба на 25 літ забезпечити непарушність договорів з 1919 р. та довести до того, щоби найменша зміна в укладі кордонів Европи могла відбутись тільки за згодою всіх европейських держав.

Ліга Націй повинна розпоряджати постійною армією, яка моглаб силою вводити у життя постанови Ліги.

Всі держави повинні зменшити зброєння та повести спільну господарську акцію, усталену 1931 року в Раді Ліги. Конечна є ревізія колоніяльних статутів, але не щодо політичної суверенности, тільки дотично справ мита, торговлі та кредитів. Всі договори і політичні потягнення треба гармонізувати з договором 1919 року про кордони европейських держав.

Зі своєї сторони франц. уряд висував плян забезпеки европ. миру, що опирався би на збірній безпеці, взаємній допомозі, розброєнні, економічній співпраці, обмеженню европ. засобів праці та інтелігенції та волі до мира а проти війни, до добробуту а проти скрути.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати почтовими марками.

Як відбувалось перебрання парохії св. Варвари у Відні.

Святочне богослуження в церкві. — Промова кард. Інніцера. — Величава академія.

Як нашим читачам уже відомо, в неділю 5. квітня ц. р. кардинал архиепископ д-р Теодор Інніцер перебрав під свою юрисдикцію гр.-кат. парохію св. Варвари у Відні на основі декрету Апостольської Столиці, зміст якого ми теж уже подали в „Ділі". Дотепер ту юрисдикцію виконували наші митрополити у Львові на основі цісарського декрету з дня 28. червня 1820. р. З цієї нагоди парох **о. д-р Мирон Горникевич** відправив у неділю передполуднем торжественну Службу Божу. Святочну проповідь виголосив **о. пралат Яків Фрід,** підкреслюючи, що церква зберігає і боронить окремішности поодиноких народів.

Вполудне приїхав до церкви з великою асистою кардинал архиепископ д-р Т. Інніцер, якого привитав о. парох Горникевич як делегата Апостольської Столиці. **Кардинал д-р Інніцер** висловив свою радість з цього зрозуміння, яке члени української громади виявили з нагоди передання юрисдикції Апостольською Столицею віденському архиепископові. Кардинал запевнив членів української громади, що їх права і привілеї не будуть обмежені. Святіший Отець не прикладає ніякої ваги до латинізації або германізації поодиноких католицьких обрядів. Кардинал радіє, що у Відні крім римо-католицького обряду існують ще інші католицькі обряди, бо це означає ріжноманітність в єдности. Церква не хоче уніфікації, але єдности. Згадав теж про численних мучеників-українців у роках большевицького перевороту і візвав усіх, щоб молились за свободу, незалежність і єдність Церкви. При кінці потвердив дотеперішні права пароха св. Варвари і заявив, що в цій справі видасть ще окремий декрет.

В неділю вечором відбулася святочна академія у салі Військового Касина, на яку прибули численно члени української громади і багато гостей. Академію започаткував хор під управою п. **Андрія Гнатишина** церковною піснею Архангельського: „Не імами іния помочі". Опісля парох

о. д-р **Горинкевич** отворив академію, привитав гостей, між ними кардинала д-ра Інніцера, віцебурмістра д-ра Кресе, пралатів Главаті та Ортенбург Тавбера, о. дра Кочі протоєрея Вончакова й ексарха румунськосхідної церкви Янковчі. Згадав теж, що тепер пароха іменуватиме віденський архиєпископ зпоміж кандидатів, предложених львівським митрополитом. Опісля підкреслив ролю нашої церкви у Відні в посередництві між Заходом і Сходом.

Основний реферат про ролю греко-католицької Церкви в національному відродженні українців та про її звязки з Заходом виголосив державний архівар **д-р Тарас Бородайкевич**. Після того кардинал **д-р Інніцер** виголосив коротку промову запевняючи, що буде духовим батьком нашої парохії. Згадуючи про теперішню боротьбу між релігією та атеїзмом, кардинал підкреслив, що всі католицькі обряди повинні змагати до єдности. Те, що нас розділює, не є суттєве і не входить у ділянку догм. Тому треба знайти шляхи, щоб обєднати те, що розєдналося в ході століть. Папи енергійно виступали проти того, щоб хтонебудь з католиків легковажив члена іншого обряду і це забороняє теж канонічний кодекс. Вкінці кардинал подякував за сердечне приняття, яке приготовило українське громадянство і вказав на велике значіння парохії св. Варвари для розвитку греко-католицького обряду.

З черги хор відспівав псалом Д. Бортнянського: „Блажен муж". Як солісти в хорових партіях виступили: п-і Ольга Лепка, Вера Тодорова, Карпо Заяць та Іван Савка. Наш відомий піяніст і композитор **Тарас Микиша** відограв концерт Д-моль Марцельо-Баха, свої власні варіяції на тему нашої пісні „Гандзя" і вкінці „Мазепу" Ліста. Його високо-мистецьке виконання згаданих творів захопило присутніх, які нагородили його голосними оплесками.

По перерві п. **Ольга Лепка** відспівала пісню Барвінського „Ой поля, ви поля"; арію з опери „Купало" А. Вахнянина та І. Степового „Розвійтеся з вітром". Її приємний, ніжний голос залишив миле враження.

Проф. **Богдан Бережницький** відограв на челло під акомпаніямент на фортепіяні **п. Дарії Каранович** „Ноктюрн" і „Гумореску" В. Барвінського та „Рондо" Д. Бортнянського. Темпераментна гра і глибоке відчуття залишили теж незатерте враження. Далі член державної опери **Іван Савка** відспівав прегарно відому пісню М. Лисенка „Ой, чого ти почорніло?" і Р. Вагнера „Молитву короля Гайнріха" з опери „Льогенгрін". Вкінці хор відспівав з великим успіхом пісні: „Зашуміла ліщинонька" П. Демуцького і „Чумарочка" Котка-Давидовського. Це величаве наше свято у Відні закінчилося відспіванням нашого й австрійського національного гимну.

На свято наспіло багато привітів, між ними від централі Католицького Шкільного Союзу в Австрії. **Т.**

Знак охоронний

ЧАЙ ПРІВЕС

Сильно запашний
Дуже видатний

ПІД ҐАРАНТІЄЮ ПРИРОДНИЙ, НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

Відповідь Франції на нім. меморіял.

Першою засадою в міжнародніх взаєминах повинно стати признання прав і незалежности всіх держав та пошана зобовязань. Міжнародне право вимагає пошани договорів, ніодного з них не можна відкинути односторонно. В новій організації Европи, в якій всі рівноуправнені народи будуть добровільно обєднані, кожна держава зобовяжеться шанувати територіяльний статут цього обєднання. Цей статут буде можна змінити тільки за згодою всіх; ніякого домагання зміни не можна буде заголосити перед 25 роками. Щоб договори не стали мертвою буквою, гарантуватиме їх загроза санкцій. Минимо рівноправности держава може зречися деяких суверенних прав над частиною своєї території, зокрема, коли це необхідне для безпеки деяких держав, загрожених гегемонією других. Збірна безпека має зрівноважити природні нерівности сил поодиноких держав, що можна її здійснити лише у регіональній формі; тут тому регіональну одиницю становить Европа. Якщо її цілу годі обхопити одним гарантійним пактом, треба би тимчасово вдоволитись меншими регіональними пактами — їх зорганізувала би спеціяльна комісія Ліги Націй. Щоб виповнити всі зобовязання взаїмної помочі, обєднані держави Европи будуть вдержувати військові сили, воздушні й морські, до розпорядження европейської комісії або Ради Ліги Націй. Окрема комісія наглядала би над виконанням договорів. Дальші точки меморіялу обговорюють економічну співпрацю.

Цей плян мав би бути безпосередньо втиснений в рами Ліги Націй; лише члени Ліги могли б до нього приступити. Не мусів би він обнимати усіх держав.

Оцінка закордонної преси.

ЛЬОНДОН, 9. 4. ПАТ. До французького пляну мира англійська преса поставилась **неприхильно;** вона одноголосно твердить, що цей плян неможливий до виконання. „Таймс" уважає, що европейські держави ще не дозріли до резигнації зі своєї суверенности, як того домагається французький плян і слід його простудіювати разом з німецьким. „Дейлі Телеграф" погоджується з „Таймсом", а крім того підмічує, що у тій комісії, яка кермувалаб всею европейською політикою, Франція зі своїми сателітами заняла би провідне місце; одиноким завданням франц. пляну є здається: унеможливити здійснення нім. пляну.

БЕРЛІН, 9. 4. ПАТ. „Фелькішер Беобахтер" називає франц. пропозиції у противенстві до німецьких купою фраз, що затемнюють кожну конкретну подробицю. Помимо теоретичної заяви, франц. меморіял заперечує рівноправство Німеччини. „Кройц Цайтунг" жаліється, що Франція відкинула руку, яку Німеччина витягнула їй для поєднання; „Берлінер Льокаль-Анцайгер" пише, що париський уряд не бере нім. пропозиції як цілости, лише полемізує з її поодинокими місцями.

Засідання У. П. Р.

Пригадуємо П. Т. Членам Української Парляментарної Репрезентації, що засідання У.П.Р. відбудеться у Львові в четвер 15. квітня с. р. в год. 11.30.

Президія У. П. Р.

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.** 1937 1—6

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психольогії

Химерне серце

Ірини Вільде.

Ціна 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

— **Пресова прогулька у Львівських Броварах.** Мин. тижня на запрошення Управи Львівських Броварів, представники преси зробили прогульку для оглядин цієї важливої станиці краєвого промислу. При тій нагоді були вони свідками першого обтягу до бочок нового роду пива Львівських Броварів, а саме: темного, подвійного солодового „Баварy". Це високоступневе пиво є новинкою на краєвому ринку, бо варене воно на мінхенський лад. Його смак знаменитий. При тій нагоді управа поінформувала прогульковців про новий засіб конкуренції, що випустила в роздрібну продажу зменшені обємом пляшки зі 0.5 на 0.4 літра, обнижуючи водночас ціну пляшки з 65 сот. на 50 сот. Поправді при зменшеній містоті пляшки, ніякої обнижки нема. Загальне враження прогульки приємне. Представники преси переконалися, що хоч які тяжкі в господарські умовини життя, то всеж львівські Бровари не лише втримуються далі на високому гігієнічному рівні, але й постійно підвищають якість своєї продукції. А що найважніше: дають працю соткам працівників, серед яких поважний відсоток українців.

— **Новий просвітний орган.** Появилося перше число „Просвіти", місячника освіти, виховання й культури. Редакція заповідає, що в цьому часописі буде систематично обговорювати всі питання звязані з просвітною організацією. Потребу такого видання відчувають вже не лише просвітні робітники в краю й Читальні „Просвіти", але й наші установи, що співпрацюють з „Просвітою". Цей місячник одержали вже всі Читальні та Філії „Просвіти" в краю. Але його повинні запренумерувати собі всі ті, що цікавляться духовим вихованням народу та для нього працюють. Передплата лише 2.50 зол. до кінця р. р. Окреме число коштує 30 сот.

— **Почта в часі Великодня.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в першому дні Великодних Свят, 12. ц. м. урядування на почтах буде зовсім припинене. Виїмок у службі доручень творять хорчеві пачки, які будуть доручувані як звичайно. В дні 13. ц. м. (понеділок) почтові уряди виконують нормальну зовнішню службу від год. 9 до 11-ої. В цьому часі доручать почтові посилки.

— **В другому дні тягнення** 3 пр. інвестиційної позички впали такі виграні: По 500 зол. на чч.: 2 Серія 692 1381 1453 1692 2971 3457 4653 5377 5851 7763 8226 9129 9318 9547 11455 12559 12666 13420 13708 14338 14434 15136 15363 16226 16766 18180 18821 18957 19122 19166 20890 21393 21597 22748. — 46 Серія 1863 2031 2965 3261 3454 5820 6346 6857 6971 6975 7845 8485 9403 9804 10368 10828 10733 11251 11381 11305 11552 12021 12239 13583 14174 14257 15485 17072 17690 18715 19387 20125 20247 20649 21934. По 300 зол. на ч. 2 Серія 525; ч. 20 Серія 195 221 818 838 693 1291 1954 3079 3181 3658 3699 3715 3967 4044 4618 4834 5080 5545 5896 6339 7055 7901 8121 8813 8873 9199 9299 9348 10184 10484 10404 10464 11155 11167 11173 11442 11603 11807 11901 12057 12386 12859 13415 13554 13833 14640 15558 15658 15984 16259 13554 13833 14640 15558 15658 15984 1625 16291 17110 17194 17851 18455 19115 19168 19263 19555 19729 20106 20318 20620 21024 21210 21039 21283 21703 21837 22029 22502 22547. Ч 23 Серія 3: 337 513 556 1127 1717 2088 2013 2118 2245 2257 2281 2683 2877 3524 4291 4440 4627 4698 4702 4729 5070 5383 5777 5946 6351 6412 6586 6759 6850 6903 6950 7463 7746 8137 8620 8703 8876 9726 9810 10490 10612 10868 11373 11660 11946 12254 12462 12820 13673 14156 14410 15144 15464 15522 15762 16626 16636 16779 18459 18521 18909 19338 19351 19413 19435 19487 19810 21214 21241 21470 22349 22889. — 30 Серія 348 390 451 762 806 1165 1566 1884 1938 2121 3127 3184 3643 3662 4194 4217 4227 4568 4616 4852 5129 5347 6225 6308 6364 8305 8616 8764 8864 9030 9900 10046 10582 10719 11027 11409 11569 11538 11653 11690 11888 12692 13067 13399 13699 13799 13774 14000 15041 15360 15446 15917 16079 16479 16527 16722 16731 17018 17188 17776 17825 18484 18457 18682 18699 18858 19431 19472 19555 196610 20195 20442 20612 21943. — 35 Серія 266 549 762 1621 2299 2304 2810 3155 3309 3341 3390 3917 4057 4314 5393 5493 5606 5673 5712 6267 6605 6950 7078 7368 7310 7784 8622 8696 9393 9417 9538 9544 9576 9615 10177 11512 11581 11624 12416 12464 13036 13476 13845 14408 14681 14747 14892 15138 15616 16318 16515 16228 17254 17305 17875 17960 18254 18172 18825 19351 19624 20360 20493 20695 21371 21544 21578 21675 22599 22604 22824. — 39 Серія 1 68 170 398 882 1041 1463 1737 1948 2019 2028 2078 2348 2640 2649 2931 3847 3673 3931 4194 4280 4465 4537 4741 5027 5316 5439 5538 6227 6351 6481 6805 7325 7408 7619 8995 9114 9284 9356 9958 10460 10957 11018 11241 11488 11815 11863 12660 13041 13578 14560 14943 14968 15538 15624 16287 16593 16680 17360 17373 17826 18609 18945 19909 21187 21270

— **Винахід лікаря.** Відомий лікар у Львові др О. Тушницький, що має вже за собою кілька опатентованих винаходів, сконструював нові помпи-мотори, що працюють виключно при помочи ріжниць зовнішньої та внутрішньої температури. Комісія, делегована математично-природничо-лікарською секцією НТШ, провірила правильне функціонування моделю нової помпи і ствердила правдивість наукових основ цього винаходу. Тому, що винахідник старається про патент для свого винаходу, ближчих описів апарату покищо не можна подати.

— **Телефон у Діділові.** В почтовій агенції Діділів пов. Камінка Стр. введено телефонічну і телеграфічну службу в обмежених денних годинах. Так само в почтовій агенції Желехів тогож повіту.

— **В Українському Клюбі у Відні** відбувся 2. ц. м. концерт лотиського піяніста Олександра Гурачча. В програму концерту входила попри композиції Бетовена, Ліста, Шуберта й інших, тожок „Прелюдія е-моль" В. Барвінського.

— **Страйк у Синевідську.** В тартаку у Синевідську Вижньому біля Сколього застрайкувало 250 робітників українців з тої причини, що управа тартаку не приняла до роботи одного українця. Робітники полякн числом 200 не страйкують.

— **Не „Розспіваний" ані „Піп Іван", тільки Чорна Гора.** Відомий польський дослідник і знавець Гуцульщини, д-р Петро Коппи виступив рішучо проти назви „Розспіваний", яку деякі польські кола стараються накинути верхові Чорногори, Піп Іван. Він називає її безглуздою і на основі старих документів виказує, що назвіть назву Піп Іван придумали в 19-му столітті чужі чинники, підчас коли самі гуцули називають цей верх здавна тільки Чорною Горою, не розтягаючи цієї назви на цілу гірську групу. Д-р Коппи стверджує притім, що дивовижну назву „Розспіваний" придумав Петро Шекерик, теперішній війт громади Жабє. Назва вічим неоправдана і її треба рішучо відкинути.

Фірма Віттельс, Львів, Рутовського ч. 7. напротив катедри дістала вже найновіші матеріали на убрання, шагортки і плащі. Із знижених і дуже привабливих цін треба власне тепер скористати, бо ж сезон буде вповні. 14/113

— **Парк Т. Шевченка.** На окраїні Олександрівського форту на побережі Каспійського моря, (півострів Мангишлак) є невеликий парк, що служить мешканцям улюбленим місцем проходів. Цей парк розрісся з дерев, які посадив Тарас Шевченко, живучи тут на засланні. При парку збереглася й домівка Шевченка.

— **„Товаришу Сталінові привіт"...** В понеділок, 6. ц. м. відбулось доволі оригінальне закінчення т. зв. „всесоюзного радіофестивалю", себто совітських радіевих імпрез. А саме по черзі відізвались репрезентативні радіостації усіх складових частин чи пак „республик" Союзу за посередництвом могутньої радіостації Комінтерну. Наперед йшла в дотичній мові чолобитня для Сталіна, а зараз після того спів інтернаціоналу теж у дотичній мові. Відізвались: Карелія, Білорусь, Крим, Україна (наперед жіночий голос: „Товаришу Сталінові привіт від Радянської України!", — а відтак спів „Повстаньте гнані і голодні"), Вірменія, Грузія, Азарбейджан, Надволжські німці, Чувашія, Узбекістан і врешті Москва, де вже пролунав привіт Сталінові „від Союзу". Казьонна організація чолобитні функціонує ще краще, ніж за царських часів, на яких вгорується! (Н.)

— **Еміграція з Волині.** Відділ Еміграційного Синдикату в Рівному вислав в останніх кількох місяцях по 200 осіб до Парагваю, Бразилії та Аргентини. Найбільше їдуть малоземельні українці та чехи з повітів дубенського, рівенського і кремінецького, бо в тих повітах лекше продати врожайну землю. В північних волинських повітах еміграційний рух менший, бо там земля гірша і тому труднійше її продати й зібрати готівку на дорогу.

— **Згоріло 12 загород.** У селі Голосковичі пов. Броди пожежа знищила 10 мешкальних домів і 18 господарських будинків з мертвим інвентарем на загальну шкоду 26.000 зол. Пожежу спричинили два хлопці, що бавилися вогнем під хлівом.

— **Краєва хроніка.** У шпиталі в Дрогобичі померла 26-літня жінка поручника, Марти Ст., наслідком недоводного заходу, який перевела на ній доглядачка суспільної обезпечальні, Н. Мавперова. Справою зайнялася слідча влада. — У зв'язку з аферою ярославського коморника Миколи Давидюка, арештовано теж його жінку під замітом участи в його зловживаннях. — Біля Підмонастирка пов. Радехів згоріло 20 морґів молодого ліса. Вогонь спричинив один селянин, що випалював суху траву. — Між Жидятичами і Запитовом на лінії Львів—Стоянів вискочив із шин товаровий потяг, наслідком чого настала в руху кількагодинна перерва.

— **Летуиська катастрофа.** З мокотівського летовища під Варшавою вилетів на шкільному апараті 21-літній Віктор Модзелевський і всупереч приписам полетів у напрямі Вовра, щоби за-презентуватися своїй рідні, яка живе в Садулях. Пільот обнизив лет і виконав на незначній висоті сильний поворот, в часі якого не міг уже привернути апаратові нормального положення. Літак упав боком на землю і розбився, причому Модзелевський погиб. Він був учнем 8-ої кляси гімн. і після матури хотів вступити до військової школи пільотів.

— **З Польщі.** Головна виграна інвестиційної позички в сумі 200.000 зол. впала на льос, що є власністю Комунальної Каси у Бидгощі. — Для малолітніх доньок марш. Йос. Пілсудського куплено фільварок Вулька Пйотрковська під Білостоком, що має 300 моргів орної землі. — У фабриці рільних знарядів у Завістях, пов. Острів Мазовецький 40-літній бухгальтер Зигм. Зисковський, звільнений зі служби застрілив директора Голембйовського двома вистрілами з револьверу. — Директора суспільної обезпечальні в Лєшні, Малішевського засуджено на 4 роки вязниці за дефравдацію і фальшування документів.

— **Приватна наука заборонена у Німеччині.** Німецький міністер освіти Руст видав розпорядок, на основі якого не вільно приймати дітей до приватних шкіл. Розпорядок каже, що для кожної німецької дитини мусить бути місце в державній прилюдній школі. Діти, що ходять уже до приватних шкіл, мусять з новим шкільним роком перейти до державних шкіл.

— **Спекулянти за кулісами зброєнь.** Увесь світ сьогодні зброїться, хоча всі хотять мира. Всі нарікають на цей стан вічної непевности, що непокоїть людей та утруднює суспільне й господарське життя. Але є люди, що в тій атмосфері воєнних алярмів почуваються найщасливішими. Це власники акцій воєнного промислу, переважно в Англії. Ті спекулянти заробили в останньому році 1.400 міліонів шілінгів. Акції 13 фабрик зброї та муніції піднеслися в останніх місяцях від 11.2 до 34.4 міліонів фунтів штерлінгів, отже на 207 прц. Заробили теж на цій воєнній спекуляції власники аероплянових фірм. Вартість їхніх акцій піднеслася із 23.2 до 38.5 міліонів фунтів штерлінгів, т. зн. на 76 прц. Між тими фірмами будови воєнних аероплянів находиться одна, що її директори поділили між себе заробіток у сумі 200 міліонів. Одначе це не легка річ для звичайного смертельника набути такі акції фабрик зброї та муніцій. Вони зарезервовані тільки для вибраних. Спекулянти, які могли ще ті акції набути стали богачами впродовж одного дня. Льондон має тепер 6 міліонерів більше, ніж місяць тому. А сіра маса населення, прибита господарською кризою та безробіттям, оглядається неспокійно, чи не надходить хвилина, коли їй звелять ще стати гарматнім мясом.

— **Бджоли, що не жалять.** В англійському місті Брістоль роблять у місцевому зоольогічному городі цікаві досліди з бджільними матками. Хотять випродукувати бджолу, яка не жалить. Досі вдалось виплекати дуже лагідні бджоли, що не кидаються на людей ані на звірята, хіба, що дуже роздратовані. Всеж таки не тратять нічого зі своєї жвавости і трудящости.

З життя т-ва „Основа". Виділ т-ва українських студентів львівської політехніки „Основа", вибраний на загальних зборах 22. березня ц. р., уконституувався так: Шухевич Юрій голова, Рогожа Роман — заст. голови, Пінковський Роман секретар, Стефанівський Богдан скарбник, Голик Маріян бібліотекар, Шилкевич Юрій домівкар, Теребушка Роман, Сітницький Юрій, Пузяк Мирослав члени Виділу; Волянський Григорій, Баранський Роман, Шавала Евген заступники виділових. Контрольна комісія: Олесницький Роман, Домбровський Маркіян, Котецький Богдан.

З кіна.

Кіно „КАСІНО": „БАВНТІ".

Так називається англійський корабель, що виїжджає з наємними вояками та всякими злочинцями за панування королеви Анни на далекі моря, щоб відкривати невідомі острови та багатства первісних народів. „Бавнті" значить „щедрота, добродійність" і така назва платить дає добровольців, що йшли до війська. У даному випадку назва ця звучить як глум, бо капітаном згаданого корабля є тиран, скупар і людина без серця, що знущається над своїми підвладними — старшинами і моряками. Поняття дисципліни рівнозначне в нього з найбільшою тиранією. Своєю поведінкою доводить він одного із своїх найближчих старшин до того, що той звязується на бунт, в якому беруть участь покривджені. Фільма повна жорстоких сцен, — дуже довга і різнохарактітна, нагадує довгу повість. Сцени з островів Таіті невикористані як слід. Головні ролі грають Чарльс Лафтон — відомий із жорстоких типів, які відтворює по мистецьки, Клярк Гебл і Франшо Тон.

✝ Посмертні згадки.

Дня 22. березня ц. р. помер у Кізлові (тернопільський повіт) **о. Данило Зарицький,** парох, висл. декан, ювилят в 76. р. життя. Покійник, скромний і спокійний діяч, дбав про основання та розвиток українських установ і давав щедрі жертви на них, хоч часто сам жив у недостатках.

Як священник ревний і працьовитий, не покидав парохії в часі світової війни, а скитаючись від села до села з палицею в руці виконував обовязки душпастиря в покинених парохіях, відправляв Богослуження дуже часто під голим небом, а то й, бувало, під градом куль і своїм приміром і ревною працею зберігав людей від повоєнної деморалізації.

Був дуже повважаний і загально люблений.

1951

В. Й. П.!

Дописи.

ЛЬВІВ.

Шевченківський концерт молоді СС. Василіянок. Молодь школи СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 (учит. і захоронкарської семинарії, гімназії та школи ворків) уладила 4. ц. м. концерт у 75-ліття смерти Шевченка. Гарно прибрану салю наповнила дітвора, родичі та запрошені гості. Жіночий хор середніх шкіл відспівав „Заповіт". Вступне слово виголосила уч. V. курсу І. Матіяшів. Дитячий хор тими диригували 10-літня уч. Л. Терлецька, відспівав пісні „Тече вода" і „Сонце заходить". Малий хлопчик Л. Яремко віддеклямував вірш Шевченка „На Великдень, на соломі". Відома зі своїх виступів молоденька скрипачка І. Бучацька відіграла при форт. супроводі своєї сестри Л. Бучацької, Чайківського „Берсеза" і Голенковського „Рондо". Жіночий хор середніх шкіл під управою уч. Ш. кл. гімн. Г. Мірошниченко відспівав „Українську баркароль" Пачовського-Людкевича. Після перерви І. Ковальська (сопран) та А. Продан (альт) відспівали пісню Лисенка „Пливе човен". З черги І. Гарасим відіграла на фортепіяні Сребера „В цигансьхім таборі". Жіночий хор сер. шкіл під управою уч. Ю. Лозинської відспівав „Хор русалок" і „Причинну". Відтак уч. Е. Новаківська (сопран) відспівала дві пісні до слів Шевченка: „Ой одна я одна" та „І золотої і дорогої". Вірш Шевченка „Три дуки" виголосили Я. Пилипів, Я. Тернавська й І. Мельник. Дальше жін. хор сер. шкіл під управою Ю. Лозинської відспівав дві пісні: „Учітеся" та „Гимн у честь Т. Шевченка". Вкінці хор і вся салю відспівали нац. гимн. Всі точки були добре підготовані й гарно виведені.

Гість.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духовних потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10/I.

СТРИЙ.

До відносин на передмісті Лани. Від Брацтва Церковного у Стрию на Ланах дістаємо лист, у якім його старшина просить нас зазначити, що допис у „Ділі" з 14. м. м. щодо Лапів не у всьому відповідає дійсности. А саме в Братськім Домі відбувався в зимі курс танців за дозволою Ординаріяту, а на закінчення того курсу відбувся комплет (забава), де як це нерідко буває, міг хтось бути і нетверезий, за що очевидно старшина, тимбільше о. парох, не можуть відповідати. Рівночасно старшина Брацтва зазначує, що за теперішнього о. пароха добудовано захристію, докуплено до церкви площу за 2.000 зол., заведено електрику і справлено великий дзвін, про що арештою вже був допис у „Ділі". Крім того побудовано нову церкву на Заплатині (6 км. від Стрия), що належить до парохії Лани. Вкінці старшина Брацтва стверджує, що за теперішне розділення в парохії не повинні ані о. парох, тільки самі люди.

ЯВОРІВ.

Концерт у честь Матері Божої уладила Марійська Дружина пань в Яворові 8. березня ц. р. На гарно прибраній сцені образом Марії виголосила п. Ярослава Фільцова дуже цікавий реферат про культ Пречистої Діви на Україні. Міщаний хор під проводом д-ра Неділки виказав добру дисципліну і гарний голосовий матеріял солістів. Сопранові соля виконала співачка п. Дарія Неділкова; вона як і інші солісти (проф. Шипайлівна, о. Бариляк, проф. Левицький Р.) творили ядро хору. Могутній псалом Бортнянського „Услиши Господи глас мой" і богож XXX. псалом виконав хор зовсім стилево дарма, що з деякими інтонаційними і динамічними відхиленнями. Рецитація інж. Погорецької „Легенда Санта" Уляни Кравченко мали великий успіх. Фортепіянове соло проф. Марії Винницької належало до музично найкращих точок програми. Поважним мистецьким досягненням, що має без сумніву велике значіння в музичному житті Яворова, було виконання ораторії Мендельсона: „Христос". Монументальний і глибокою релігійністю наснажений твір виконав хор так поправно, що за це належиться велике признання передовсім диригентові д-рові Неділці, що зумів непрофесійний хор довести до такої подивугідної дисципліни.

Приймаю пацієнтів у своїм заведенні у Львові, вул. Сикстуська 17. Тел. 265-73, від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Власна техн.-дентистична лябораторія.
1—3 1933 **НАСС**

СТАНИСЛАВІВ.

Концерт у честь Шевченка. Мин. суботи відбувся у нас в салі „Сокола" святочний концерт у честь Шевченка. На програму зложились: гарно продумана промова п. І. Ставичого; особливо сильне враження робили порівняння могутніх слів Генія до наших теперішніх відносин; хорові продукції „Стан. Боян" та „Думки", деклямація п. С. Бриндзея і скр. сольо проф. Сенкевича (при форт. проф. Криканівська). До найкращих точок належало скр. сольо проф. Сенкевича і „За байраком байрак" Шевченка-Лисицького у виконанні „Думки". І хоч всі інші точки були виконані цілком добре, то всеж таки концерт святочного враження не викликував. Причиною цього вважаємо те, що програма концерту не була якслід продумана, а складана радше от так, „щоб відбути панщину".

Концерт у честь Шевченка на Бельведері. Мин. неділі відбувся на передмісті Бельведері концерт у честь Шевченка. На самому початку з приємністю мусимо завважити, що читальня „Просвіти" на Бельведері поставилась до концерту дуже поважно, звертаючи увагу на моральний ефект і не турбуючись зиском матеріяльним. Вже сама програма вказувала на те, що „громадяни більниці Бельведер зложать глибокий поклін Пророкові України", як сказано було у програмі. А програма була така: 1) „Заповіт" — хор у супр. симф. орх. з баритон. сольом; 2) Вступне слово мгра Свічного; 3) „Минули літа молодії" — тенор. сольо М. Бурака; 4) „Минають дні" — мельодеклямація В. Полчанівної; 5) „Зажурилась зазуленька" — міш. хор; 6) „На панщині пшеницю жала" — інсценізація; 7) „Колисанка" і „Спомин" — віольонч. сольо проф. І. Надільського; 8) „Якби мені черевики" — міш. хор; 9) „Кавказ" — декл. М. Дудин; 10) „Полуботок" — міш. хор у супр. форт. Диригент дир. І. Ворончак, при форт. проф. І. Ліськевич-Снігуровичева. Закінчилося свято нац. гимном. Загальне враження лишилось дуже гарне, Бельведер може бути ві свого свята вповні вдоволений. Б. Л.

ВЕЛИКУ ПЕРЕДСВЯТОЧНУ ЗНИЖКУ ЦІН на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби ввела фірма М. ХАМУЛИ
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й іменини. Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

СКАЛАТ.

Загальні Збори філії Сільського Господаря в Скалаті відбулися 24. м. м. при участи 114 осіб, представників 30 кружків С. Г. і кооператив. З звіту з діяльности філії С. Г. видно, що за нецілих два роки своєї оживленої праці філія С. Г. немов збудила зі сну дрімаючу довколишню Скалащину. Філія урухомила працю в 11 давніше заснованих та заснувала 27 нових кружків С. Г., які обединують 2.362 членів. При кружках С. Г. існують секції: насінничі, господинь, Х. В. М., годівлі безрог і корів, допомогові і шпихлірові. Кожна секція веде якусь реальну працю згідно зі своїм правильником. Спроваджено 1000 штук щеп, 2 і пів вагона денатурованого цукру (спільно з Под. Пас. Спілкою), пів вагона суперфосфату й 1 вагон конопляних макухів. Закупляно 24 штук зародових безрог в. б. а. раси і 3 бугаї. Філія веде контролю ужитковости безрог та контролю несности курей. Уладила 32 доїльних п'ять зі штучним запилюванням, 22 з відкваплюванням земні та 4 з різною обробкою земли. Започаткувала теж територальну акцію вапнення та апробування поодиноких сортів збіжа. Поширює мелодії: дерева (липу, акацію) і рослини (есперцету, фацелію медову). Філія С. Г. допомогала Пов. Союз. Кооп. подарувати збут живці, закладнати збут збіжа та започаткувати збут безрог і прядива. Повітовий агроном інж. А. Чемерис відбув в одному році 182 поїздок у 20 справах та 9 повітових анкет і 102 анкети по селах при пересічній участи 32 членів. Філія уладила такі господарські курси: В грудні м. р. 5-денний курс для передовиків Х. В.М. в Скалаті при участи 42 курсантів з 12 сіл. Від 17. II. — 14. III. т. р. відбувся у Вікні годівельно ветеринарний курс при участи 62 курсантів з 22 сіл. Відбулися також 3 однотижневі ветеринарійно-годівельні курси в Богданівці, Колодівці і Супранівці при участи 48 до 80 членів. Працю філії С. Г. фінансували споживчі кооперативи з цілого повіту разом з П. С. К. та Українбанком у Скалаті, від листопада 1935 р. Рай. Молоч. у Вікні і лише Україн-банк у Грималові відмовився дати філії С. Г. якунебудь, навіть найменшу фінансову підтримку. Сільсько-господарська праця в повіті вже так розбудована, що один агроном не може всього сам обслужити і тому постановлено заангажувати цього року інструкторку до секцій господинь та інструктора до Х. В. М. Прикро вражає, що філія С. Г. не має своїх представників (нема навіть агронома) ані в рільній комісії ані в повітовім комітеті для сільської молоді при Повітовім Виділі, хоч Рада філії С. Г. в цім напрямі робила відповідні заходи. Жалюгідне й те, що в деяких т. зв. „свідомих" селах не можна в цілому повіті знайти одної людини, опікуна, якій займався б Х. В. М. та мужа довіря, що організував би збут безрог: тих організаторів нових господарських ділянок мусимо сподіватися з чужих наших сіл.

Нарешті! Заходом чит. „Просвіти" в Скалаті та при допомозі пп. А. Д. відбувся б. ц. м., після кількалітньої перерви (!), концерт у честь Шевченка. Приємно вражало, що мабуть уперше від пепамятних часів сала читальні була битком набита. Програму свята виконано бездоганно. В першу чергу треба згадати про добре обдуманий, високо патріотичний реферат, що його виголосив п. Теодор Качалуба, п. Зоня Купецька дуже добре відділеклямувала „Утоплену". Також інсценізація „Розритої могили" залишила миле враження. І. Ч.

НА СВЯТА 1935 **ЦВІТИ** ГАРНІ ДЕШЕВІ 1—2
„НІЦЕЯ" Академічна 20.

Спорт.

ОКРУЖНИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

Біг навпростець за першенство Львівщини відбувся цього року у Винниках 7. ц. м. Стартувало 13 змагунів, 7 жінок і 6 юніорів тільки з чотирьох товариств.

Біг 3,5 км. мужчин виграв Варцаба (Пласт), Г. Гаврилюк (Черник) 3. Левицький (УССК). 2,5 км. юніорів: 1. Кінах, 2. Олексів, 3. Зориновч, всі з Дніпра (Винники); з жінок 1. Павлів, 2. Адріянович, 3. Олеговин з УССК.

СТАНИСЛАВІВ, б. 4. ПРОЛОМ — ГАКОАГ 5:1 (3:1).

Ворота добули: Зубик 1, Якібчук 2 і брати Демянчуки по 1. Судив п. Серафині д. добрий. Склад: Андрішин І і ІІ, Багриновський ІІ, Куліба, Зубик, Чапалинський, Демянчук ІІ і І, Керникович, Урсакий ІІ, Якібчук І. Перші змагання Пролому за мист. Бкл. вивели знаменито. Добре приготування дружини до мистецтв (у чому велика заслуга і проводу і тренера Ос. Новицького) позволило Проломові вирішити змагання легко у свою користь. У Пролому грали всі добре. Задн Пролому не допускали противника до голосу. Облекшуваи працю задам атак Пролому, який того дня грав направду дуже добре, зрозумівши нарешті, що назад мае стріляти голі. Такої кількости стрілів на ворота напад ще ніколи не відлав і тільки виразний сих і при кінці легковаження зберегли жид. дружину перед двоцифсрною програною. Сама гра була досить цікава, в дуже доброму темпі, а величезною перевагою Пролому. Гакоат доходив до голосу лише тоді, як Пролом відпочивав. Одначе змагуни Пролому по цих змаганнях не вільно „сточувати на лаврах", а дальше працювати так, як досі, бо лише солідна й уперта праця зможе завести Пролом до належної йому зовсім слушно А-кл.

Бескид (Надвірна) — Світ (Монастирська) 0:1. Мнст. Б-кл. Нещаслива програна української дружини.

ПЕРША ПРОГРАНА „РУСИ".

КОШИЦІ. С. К. Русь — ЧСК (Кошиці) 3:2 (1:1). Це перші змагання, які програла ужгородська Русь у цьому сезоні. Попередної неділі Русь виграла з мукачівською МШЕ 5:1 (2:1).

Після останніх змагань табеля закарпатсько-словацької дивізії (округи) виглядає так:

1. СК Русь, Ужгород	в. в. 33:14	т. 15
2. КАЦ, Кошиці	22:15	14
3. ЧСК, Кошиці	26:21	12
4. МШЕ, Мукачів	21:19	11
5. АЦ, Сп. Нова Весь	22:18	9
6. ЧСК. Ужгород	18:24	9
7. БФТЦ, Берегів	17:29	7
8. Тереквеш, Кошиці	9:28	3

З У. С. Т. „ДОВБУШ" У ЧЕРНІВЦЯХ.

У. С. Т. „Довбуш", яке в осінньому сезоні виграло всі змагання, грало тепер з Макабі й Робітничими з вислідом 1:1 та з польським Вавелем 1:0. Тепер „Довбуш" стоїть на першому місці з 14 точками. Після нього йдуть: Макабі й Робітники по 11 т., Вікторія 6, Вавель 4 і Залізничники 2.

ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтва, Славія — Жіденіце 3:0; Спарта — Вікторія Пільзно 10:1; ДФЦ — ФК Теплиц 0:0; С. К. Простейов — Братислава 3:0; СК Пільзно — СК Кладно 8:4; Моравська Славія — Нім. Ф. Кл. Сашц 4:1; АФК Колін — СК Наход 5:1.

СКОРО, ПРЕЦИЗІЙНО І ДЕШЕВО!
направляє РАДІОАПАРАТИ
і всілякий радіовий нарад
ф-ма Павловський і В. Міхевич
ЛЬВІВ, УЛ. СЄНКЕВИЧА 2, тел. 231-23
1872 побіч готелю Жоржа. 7—3

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. — Зміст: О. Тит Войнаровський — вісімдесятьлітник (порт.). — Я. М. Береза: Великодні обрядки (3 обр.). — В. Ковальчук: Що таке поралництво в справі вибору фаху. — М. Нижанківська: Народній одяг (8 обр.). — ін.: „Затроєння качачими яйцями. — стр.: Назад — добрий батько. — Ярослава Малащук: Про гагілку „Зельман". — І. Костевич: Освіта й культура за Ярослава Мудрого. — дж.: Свято вишні в Японії. — Михайло Рудницький: Лев Толстой (порт.). — Насіння „Народньої Торгівлі". — С. Яблонська: Як роблять опій, як його курять і як від нього гинуть. — Л. Лесевич: Шифрова машина инженера Кріги (3 обр.). — Ярослав Пастернак: З історії купелі (3 обр.). — М. Сем.: Великодні писанки в поясненні українського проповідника XVII. ст. — хр. с.: Ювилей двох визначних дівчат у Болтарії. — „Червоні Калини" (3 обр.). — Володимир Січинський: Дещо про грецький стиль (2 рис.). — Л.: Мстинний олень. — Петро Подвірський: Токайське вино хатнім способом (2 рис.). — Василь Пачовський: Побратимство крови. — Степан Чернецький: З минулого нашого театру. — С.: Нові археольогічні знаходи. — Ярослав Малащук: Гагілки. — Пятьнадцятьліття українського спортового клюбу „Довбуш" у Чернівцях (2 обр.). — Бібліографія. — Додаток: Павло Алепський: Подорож патріярха Макарія (далі б.).

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, березень 1936. Р. XXXI. Ч. 3. Зміст: о. Осмелин Квіт: Бережім своєї гідности й поваги. — о. А. Лушпинський: Великий піст в річнім церковнім уставі нашої Церкви. — о. Михайло Ковик: Як вести парохіяльні літописи. — Х.: З життя православної неоднаненої Церкви. — о. Іван Нагурський: „Вовкуючий польський католицизм" і наше духовенство. — Щоби балакунство не шкодило. — Х.: Посмертна згадка. — Нові книжки. — Всячина.

МИ, літературний чвертьріччий журнал. Кн. V. Зима 1936. Зміст: Наталя Лівицька-Холодна. Ріки Росії — 5; Андрій Крижанівський. Історія одного вагону — 6; Богдан І. Антонич. Стяги в куряві — 42; Ю. Яновський. Козак Швачка — 46; Святослав Гординський. Слово про Ігорів полк — 73; Віллям Фолкнер, Гарячий вересень — 77; Борис Ольхівський. Цетерум ценсеоус — 94; Святослав Гординський. Блаженні і вперед — 116; Люї Маршен Шофін. Гордість — 123; Рецензії: І. В. Дубицький. О. Ольжич. Рінь — 129; С. Д-га. Ірина Вільде. Метелики на цвинтарях — 130; В-кий. Іван Лиса. Тринадцять притч. Оповіді про смерть, війну й любов — 134; Б. Ольхівський. Ф. Антоні Оссендовскі. Полесе: В польській держави — 136; Петро Шитенець. Владімєж Боєчковскі. У зарудел упадку і вельможні — 145; В. Ольхівський. Уласс Самчук. Вівня і революція — 166; Книжки й часописи, надіслані до редакції — 160.

ДЗВОНИ, літературно-науковий місячник. Львів березень 1936. Р. VI. Ч. 3. Зміст: Б. Жарський: Христос Воскрес; З Вежинського — Т. Курпіта: Гетеналія. — І. Атаманюк: Тінь. — Р. Мангс: Дорогому Отцю Єпарховій. — Пісня над піснями. — К. Гриневичева: Зустріч. — Н. Королева: Початкова дресура. — К. Подільський: Межі та населення України на давніх мапах. — Д-р М. Гнатишак: Тарас Шевченко і релігія. — М. Шереметa: Характер. — Хроніка. — Рецензії.

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Львів, 1. квітня 1936. Р. XII. Ч. 7-8. Зміст. К. Мацицька: Межі. — С. Северина ЧСВВ.: Великдень за океяном. — Б. З.: У хлі. — М. Броварський: Єлисавета Скоропадська. — Куро господарських інструментів орок. — С. Свенцька: Право жінки на працю. — М. Д.: Ярослава Лагодинська. — Свята Софії Руссової. — В. Січинський: Ремесло української кераміки. — Л. Бурачинська: Перші жінки Америки. — Д-р Софія Парфанович: Початок і кінець вигідности. — Д-р Дарія Дзерович: Новітні способи прання. — Ст. Гаврисевич: Весняки. — О. Бережницька-Будзова: Як прибрати великодній стіл? — З нашого досвіду. — Софія Русова: Мої спогади.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА, економічно-суспільний місячник. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. Зміст: На сторожі дня. — Ф. П. Ворбас: Кооперація культурною революцією. — Ц. Гарасевська: Домашній промисл на Гуцульщині. — П. Панченко: Боротьба фабрики „Дендера" з синдикатом „Центросоюзу". — Сільсько-господарська кооперація в Швеції. — Серед книг. — Господарська хроніка. — Додаток: М. І. Туган-Барановський: Кооперація, її суспільно-економічна природа.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

У Великий четвер, п'ятницю та суботу вечорами,

ОПЕРА.

АПОЛЬО: „Голгота".
КАСІНО: „Павич".
КОЛЕРІЙ: „Цар царів".
ЛАТУЕЛЬНА: „Цар царів".

Закордонне радіо.

Пятниця, 10. квітня 1936.

Відень (506,8) 19.55 „Страсти св. Луки" Баха. Кошиці (259,1) 17.15 Рел. пісні 19.10 Хор. **Ірвта** (410,2) 18.00 „Сам слав Спаситель" Гайдна 18.10 Рел. пісні, 20.05 „Стабат Матер" орат. Дворжака, **Париж** (1648) 13.15 Розр. концерт, 18.30, 19.00 Симф. концерт, **Білоград** (437,3) 12.00 Хор, 18.30 Гуцька квартет **Берлін** (356,7) 10.30 Камер музика, 19.20 Орг. музика Баха, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 „Смерть і життя" муз. поема, 20.15 Концерт орк. **Лянцік** (382,2) 17.00 Концерт, **Мілян** (365,4) 12.00 Концерт, 20.10 Богослужіння г-моль Баха, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орк., 17.50 Сальон. музика, 19.45 „Страсти св. Івана" орат. Баха, **Мілянно** (368,8) 11.30 Легка музика, 20.45 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.35 Легка музика 17.00 Транем. з Акад. св. Сесилії, 20.45 Концерт хору.

Субота, 11. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Симф. концерт, 18.00 „Парсіфаль" оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 17.15 Форт. рецталь, 19.40 Весна та великдень у словацькій нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.15 Концерт хору студентів теольогії, 19.30 Концерт, **Прага** (470,2) 21.30 Сільська орхестра, 22.30 Легка музика, **Париж** (1648) 16.00 Для дітей, 21.00 Спів, 21.45 Орх. концерт, **Білгород** (437,3) 12.00, 20.00 Концерт хору, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 22.20 „110 нових берегів" суети з „Фавста" 1 етого, орх., хор. **Кенігсаустергавзен** (1571) 18.00 пар. танки й пісні, 20.10 „Завтра Великдень" вес. вечір, орх., лайпціг (382,2) 19.00 Фрагмент із „Фавста" 1 етого, 22.30 „Сумерк богів" оп. Вагнера, III. дія, **Мінхен** (535,4) 13.15 Музика, 22.40 Легка музика, **Будапешт** (549,5) 20.40 Концерт, 22.15 Цигансьна музика, **Мілянно** (368,8) 13.10 Легка музика, 20.35 „Пелеас і Мелісанда" драма метерлінка з муз. Дебісі, **Рим** (420,8) Легка музика, 20.55 Камер. концерт.

РОБІТНЯ ВАГ

направляє різні ваги та
на замовлення нові ваги різного типу. —

Болеслав Мізерацький

Львів, ул. Вибрановського 2, тел. 254-93.
1048 3—3

Львівське радіо.

Пятниця, 10. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішні вісті, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.15 Бетховен і гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Симфонії з гр. пл., 15.30 Орг. рецталь, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Орх. концерт, 16.50 Для дітей: „Чудо на пустині" на осн. Зельми Лягерлеф; „Дрючі хліборобські скарби", 17.25 Рецитація поезії К. Г. Розтворовського „Конфітеор", 17.30 Рел. авдиція, хор, 18.20 Спортовий порадник, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 Рецитації в супр. орх., 19.00 Легенда про короснинські дзвони, 19.20 Вісті, концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісті кн. 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Містерія про Христові страсти, 20.20 Велика Пятниця з гр. пл., 20.30 Музика з гр. пл., 20.45 Вечірній дениик, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Гайдн: Сім Христових слів, сим. орх., 22.15 Технічна скринька, 22.30 Музика з гр. пл.

Субота, 11. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 7.20 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дениик, 12.15 Російська симфонія з гр. пл., 13.15 Релігійна музика з гр. пл., 14.30 Легка музика, орх., 15.30 Театр Уяви: Великодня легенда торуньских дзвонів — для ст. дітей, 16.00 „Медитації еп. Адемара" з пов. Софії Коссак „Хрестоносці", 16.15 Рел. твори, хор (гр. пл.), 16.55 Сільва-ерум, 17.00 Про славного мореплавця Мирославського, 17.15 Новини з гр. пл., 17.50 Великодні бажанки, 19.00 „Ресурекція" музичет. суїта до сам Конопніцької Каспровича, Загадловича, Реймонта й ін. (з участю драм. артистів, співаків, орх.), 19.30 У святочному настрою — гр. пл., 20.15 Гендель: Псальма на хори, солісти і орг., 20.45 Гутірка великодних дзвонів, муз. авд., 21.00 Свято Воскресення, авд., 21.30 Форт. рсіталь, 21.50 Симф. концерт, 23.45 Легка музика з гр. пл.

Радіокутик.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" В РАДІО

Комічна опера Артемовського „Запорожець за Дунаєм" буде надавати львівська радіостація на всі польські розголоси 17. квітня год. 20.00.

Виконавцями будуть відомі артисти: Марія Сокіл, Ольга Лєщова, Я. Розловський, М. Мартіні, В. Балтарович і С. Снежек. Музичний провід у руках А. Рудницького.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

Англійські суди, коли не можуть устійнити місце замешкання свідків у найславніших процесах, уживають помочі радія. Це дає надзвичайно добрі наслідки.

Люцернський план розподілу радієвих хвиль буде змінений, як кажуть, на Зїзді Міжнародньої Радіофонічної Унії, що відбудеться в Каїрі в лютому 1938 року.

В Кельні, у Вищій Музичній Школі, почався І. березня ц. р. 4-тижневий курс, який має на меті зазнайомити учнів із засадами складення радієвої програми та з технікою виконання вокальних і інструментальних продукцій перед мікрофоном.

Суд у Берні признав у першій інстанції фабрикантам кружків спеціяльні авторські права, зате суд другої інстанції в Німеччині заборонив передачу кружків через радіо від тантієм, заборонюючи тільки безплатно надавати нові кружки.

Кожної неділі пополудні англійська радіофонія подає 2-годинне слуховище, основане на творах Шекспіра.

В Англії абоненти радія сталовать 16 проц. загалу мешканців.

РІЛЬНИЧА ПРОГРАМА.

У неділю 12. квітня год. 15.00 — слуховище.

У понеділок 13. квітня год. 15.00 — слуховище.

У вівторок 14. квітня год. 19.25 — „Рільнича скринька".

У середу 15. квітня год. 19.25 — бесіда.

У четвер 16. квітня год. 19.25 — бесіда про лен.

У пятницю 17. квітня год. 19.25 — „Рільнича скринька".

У суботу 18. квітня год. 12.15 — „Перегляд рільничої преси".

Починаючи від 14. квітня час висилки щоденних авдицій для села пересунено з год. 18.55 на год. 19.25.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.30.

Нім. марка 1·38—1·42, фр. франки 34.85 35·05, шв. франки 172.50—173·50, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 35.00—37.00.

Золото: Долари 9.06—9.10, Рублі 4.80—4·90, Фр. франки 34.50—35·00, Корони 36·20—37·00, Дукати 83.30—84.00; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.62—0.63.

Долярівка 49.00—51.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 38—40, 5% дол. Б. Г. 30—32, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% Ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. І. К. 61—63.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го квітня ц. р. кооперативам платив за: львіво Львів.

1 кг. масла десерового бльокове включно з опакуванням	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового включно з опакуванням	2·80 „
1 л. молока	0·17 „
1 к. яєць	2.40—2.45 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко зниження.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. IV. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, львоо подвіря птахомисарні „Аі. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 6):

Курки нод. тонсті без остріг І. кл.	1.10 зол.
Курки тонсті з остроґами І. кл.	1.00 „
Індики тонсті І. кл.	1.15 „
Індички тонсті І. кл.	1.25 „
Пантарки тонсті І. кл.	1.25 „
Качки тонщені І. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових достанців.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень в церкві Преображення св. Спаса у Львові. **Велика Пятниця 10. IV.:** Год. 9. Царські часи; Вечірня з виносом плащаниці; год. 6. веч. Трисалимська Утреня; Псальми. **Велика Субота 11. IV.:** Год. 9. рано Служба Божа св. Василія Великого з Вечірнею; год. 5.30 вечір Надгробне; год. 6. вечір Обхід і Воскресна Утреня. **12. IV. Воскресення Господнє:** год. 7. і 8. рано читані Сл. Божі; год. 7.30 свячення пасок; год. 9. Співана Соборна Сл. Божа без проповіди. Двацятки нема. В год. 5 вечір Вечірня з проповідю. Дня 13. і 14. IV. Порядок Богослужень звичайний. — Управа храму.

Конкурс. Головна Управа Р. Ш. розписує конкурс на посаду учителів (льок) Р. Ш., а саме: української, польської, німецької мови, історії, географії, математики, практичних занять та рухливих ігор. Докладніші дані в журналі „Рідна Школа". 1927

Безрадна старушка невсилі працювати на утримання, має тяжко хорого мужа, просить милостивих людей якоінебудь помочі. — Розалія Ванджала, Львів, вул. Кор. Лящинського 46. 2—2

КУПНО - ПРОДАЖА

БУДІВЕЛЬНІ ПЛОЩІ по 200 сяжнів у Львові на Богданівці біля останнього перестанку 8-ки при кооп. „Зоря" до продажі. Зголошення: Юрій Чайковський, пл. Вільсона 9/7 м. (проти головного двірця). 4—5

СТАРША жінка продасть першорядну молочарню, центр Львова. Товар, радо-білкарди, ціле комплетне уладження. Готівка 4.000—6.000 зол., решта квоти на рати. Зголошення до „Діла" під „Оказія".

ПРОМИСЛОВИЙ ОБЄКТ, близько трамвею, 360 кв. с., мешкальний дім (адміністраційний) 5 убікацій, мурований; фабричний будинок, пруський мур, 141 кв. м. забудування; деревляний магазин, 104 кв. м. забудування; електричний кабель до моторів, евентуально пара, телефон, на догідних умовинах продам. Інж. Дурбан, Львів, Потоцького 47, тел. 112-84. 1840 2-3

МЕШКАННЯ

ВИНАЙМУ від 1. V. сонячний, умебльований покій, вхід з клітки сходової, двом студентам або панові на становищі. — Мацькевичева, Лісна 17, І. п. 1941 1—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА пристійна панна експедієнтка-касієрка до галянтерійного складу. Кавція 500 зол. готівк., знімку, короткий опис життя подати до „Діла" під „Пристійна посада". 1933а

РІЖНІ

НЕЩО ПЕРЕПЛАЧУВАТИ, якщо гарне й солідне біля мужеське, жіноче, дитяче й постелеве купить кожний значно дешево впрост у фабриці „ПАВ" Сикстуська 1.

РАДИМО перед закупом постелевого біля оглядути знаменитої виробу фабрики „ПАВ" Сикстуська 1.

ГАРНЕ біля в „МІЛЯНЕС" у найвищім гатунку власної продукції, а то: комбінації по 6.50, нічні сорочки 10.90, гарнітури апліковані 9.80, мотильки 3.90 поручає фабрика „ПАВ" Сикстуська 1. 1800 3—3

ОЩАДЖУЄ, хто купує в „ЕЛЕКТРО-РАДІО" Львів, Личаківська 43. Найдешевше джерело закупу радієвих приладів, голосників, ощадностевих жарівок, лямп, лямпок і електротехнічних матеріялів. 1782 5—5

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, добрі РАДІОПРИЙМАЧІ, грам. кружки, стилєві ЕЛ. ЛЯМПИ, анодові БАТЕРІЇ і пр. поручають Інж. БОГАЧЕВСЬКИЙ і Інж. МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1, тел. 116-48. 1819 5—5

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, біляна „Спорт", площа Галицька. 1811 6-10

ГЕРБИ І МОНОГРАМИ У ШЛЯХОТНИХ КАМЕНЯХ гравіруе Бодек, Львів, Ліндого 2. 1849 4—4

ВСІЛЯКУ МАШИНОВУ ПЕРЕПИСКУ най солідніше полагоджує „Povlet-pis" пл. Бернадинська 17, тел. 243-63. 1869 3—3

НОВОВІДЧИНЕНА шкіряська робітня виконує всілякі ШКЛЯРСЬКІ роботи. Замарстинівська 47. 1850 4—5

ІРА, єдинока українська фірма М. Ковама, Кохановського 7. Великий вибір товарів споживчих і кольоніяльних всякого роду. Овочі і набіл по цінах дуже дешевих. Тел. 277-92. 1902 2—2

НОВОЧАСНА виробня парасолів і парасольок „ЛІОН", Львів, Шайнохи 2 поручає вибагливі парасольки, як також складані, дуже дешево. Реперації і покриття. 1871 3—3

НАЙВИБАГЛИВІШІ фіранки, обруси, нашвидки, фабричні ціни, **ФРАЙЛІХ,** Сикстуська 21. 3—4

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 1—30

СУБТЕЛЬНА, пристійна, становище, шукає товариша життя віх 35—40, непересічного духово, незалежного матеріяльно. „Діло" для „Поступової 33". 1938 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

Гуртовий склад цукру

М. МОТАК

поручає НА СВЯТА кольоніяльні товари по цінах дуже низьких.

ЛЬВІВ, ДЗЯЛИНСЬКИХ 9. (Тел. 106-18). (Бічна Городецької — близько головного двірця) 1—2

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вух. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 1-3

Найдешевше джерело закупу! Новости для пань і дітей!

Плащики і суконки, гардероба і біля для дітей. Панчохи і рукавички. Вибагливе біля для пань. Блюзки і светери. Реформи і комбінації. Плащі і купелеві строї. Спеціяльність „Тетра" виправи для немовлят. Гарнітури до хресту. Фірма

„ТРИКОТАЖІ"

Львів, пл. Капітульна ч. 3.

1934 (напроти катедри). 1—3

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Карпатського Лещетарського Клюбу

відбудуться 10. травня 1936 в год. 10-ій рано у власній домівці при вул. Домініканській 11, з таким порядком нарад:

1. Відчинення Заг. Зборів,
2. Відчитання і приняття протоколу.
3. Звіти з діяльности за минулий рік.
4. Звіт Контрольної Комісії з переведеної ревізії.
5. Затвердження звітів і уділення абсолюторії,
6. Затвердження плану праці і бюджету на слідуючий рік.
7. Вибір голови Т-ва.
8. Вибір всіх членів Ради К. Л. К.
9. Вибір Контр. Комісії.
10. Ухвалення висоти членських вкладок.
11. Внески і запити.

Участь в Заг. Зборах з рішаючим голосом прислуговує відпоручникам членів, вибраним на Заг. Зборах філій (на кожних 20 членів 1 відпоручник), членам Ради К. Л. К. і кожночасному голові кожної філії. 1929

Читайте „Діло"!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10

Ч. 81 (14.330). Львів. неділя 12. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060. 143.32с. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 25 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 30 сот.

Воскресення.

І КНИЖНИКИ І ФАРИСЕЇ
І ЗБАЛАМУЧЕНА ТОВПА:
„ВІН ПОПРАВЛЯВ ЗАКОН МОЇСЕЇВ.
ЗАТЕ УМЕР, ЗАБУВСЬ, ПРОПАВ!"

ЗАНЕСЛИ ТІЛО В СКЕЛЬНІ ЗВЕРТИ
(ДОВКОЛА СТОРОЖА І ГНІВ!),
А ВІН — НА ТРЕТІЙ ДЕНЬ ПО СМЕРТИ —
ВОСКРЕС І СОНЦЕМ ЗАЯСНІВ!

І РОЗЛИЛАСЬ ЙОГО ІДЕЯ
ЦІЛЮЩОЮ ВОДОЮ В СВІТ.
ПОПРАВЛЕНИЙ ЗАКОН МОЇСЕЯ
ДО НИНІ, МОВ СКАЛА, СТОЇТЬ...

НЕМАЄ СМЕРТИ ДЛЯ ІДЕЇ
НІ ЗА ТРИ РОКИ, НІ ЗА ВІК,
КОЛИ ВІДДАСТЬ ЖИТТЯ ЗА НЕЇ
НАВІТЬ НЕ БОГ, А ЧОЛОВІК!

ХОЧ ЗЛЮЩИМИ РУКАМИ БИТА,
РОЗПЯТА НА ХРЕСТІ ПРОВИН,
ХОЧ КАМЕНЕМ ВІКІВ ПРИКРИТА —
ВСТАЄ, ВОПЛОЧУЄТЬСЯ В ЧИН!

Р. Купчинський.

ЗМІСТ:

1. **Р. Купчинський:** ВОСКРЕСЕННЯ (вірш).
2. **О. Г. Костельник:** ГОЛГОФТА І ВОСКРЕСЕННЯ.
3. **Василь Мудрий:** ДОСВІДИ І СПОСТЕРЕЖЕННЯ.
4. **Д-р Кость Левицький:** У ПРАВДІ ЖИТТЯ — НАШЕ БУДУЧЕ.
5. **Д-р Степан Баран:** ФРОНТОМ ПРОТИ КОМУНИ.
6. **М. Рудницький:** ВЕЛИКОДНІ ДЗВОНИ (фейлетон).
7. **І. Кедрин:** НЕПОРОЗУМІННЯ МІЖ ПРЕСОЮ І ЧИТАЧАМИ.
8. ПРОГУЛЬКА ДО РИМУ.
9. ВИСЛІД КОНКУРСУ НА ЕКОНОМІЧНІ СТАТТІ „ДІЛА".
10. **Іван Німчук:** ЧИ БУДЕМО ПОСТІЙНО ТРАТИТИ?
11. **В. Нестерович:** ПРОБЛЄМА УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ.
12. **Ст. Сірополко:** ШКОЛИ В СТОЛИЦІ СОВ. УКРАЇНИ.
13. **Евген Храплявий:** ЗА НАШУ СІЛЬСЬКУ МОЛОДЬ.
14. **М. Возняк:** УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЙНА ПІСНЯ 1848 Р. (фейлетон).
15. ВІСТКИ ЗІ СВІТА.
16. **Д-Р Семен Демидчук:** ЗА ІСТОРИЧНИЙ АТЛАС УКРАЇНИ.
17. **Зореслав:** ПРИВІТАННЯ ВЕСНИ (вірш).
18. **В. Михайлів:** ПРІМА АПРІЛІС (фейлетон).
19. **Петро Карманський:** ДВА ПОКОЛІННЯ. Слово до „молодих".
20. ВСЬОГО ПОТРОХИ.
21. **Галактіон Чіпка:** ШІСТЬ ЛІТ (малий фейлетон).
22. З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.
23. НОВИНКИ.
24. СПОРТ.
25. СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ.
26. ДОПИСИ.
27. НОВІ КНИЖКИ І ЖУРНАЛИ.
28. ОГОЛОШЕННЯ.

О. Г. КОСТЕЛЬНИК.

ГОЛГОФТА І ВОСКРЕСЕННЯ.

ХОЧБИ МИ ЩО РОБИЛИ, ТО ТЕРПІННЯ ЗАЛИШАТЬСЯ СКЛАДНИКОМ НАШОГО ЖИТТЯ. ТЕРПІННЯ НАС ПЕРЕСЛІДУЮТЬ, ТЕРПІННЯ ХОЧЕМО ПЕРЕМОГТИ, А РАДОЩІВ ХОЧЕМО СОБІ ЗДОБУТИ. ШЛЯХ НАШОГО ЖИТТЯ, ЯКИЙ БИ ВІН НЕ БУВ, ЦЕ УКЛАД ТЕРПІНЬ І РАДОЩІВ. ЛЮДИ ЙДУТЬ РІЖНИМИ ШЛЯХАМИ ЖИТТЯ: РІЖНИЙ УКЛАД ТЕРПІНЬ І РАДОЩІВ БУВАЄ ДЛЯ НИХ ІДЕАЛОМ. ГРЕЦЬКИЙ СТОЇК І ІНДІЙСЬКИЙ ФАКІР ЗМАГАЮТЬСЯ ПЕРЕМОГТИ ЖИТТЄВІ ТЕРПІННЯ НЕҐАЦІЄЮ ЖИТТЯ. ЦІЛЬ ІХ ЖИТТЯ — ГОЛГОФТА З МЕРТВИМ МЕСІЄЮ.

БУВАЄ ІНШИЙ ШЛЯХ ЖИТТЯ — УТЕЧА ПЕРЕД ГОЛГОФТОЮ. ВТІКАЮТЬ ПЕРЕД НЕЮ, А ЗАЄДНО ТЯГНУТЬ І ЗА СОБОЮ, ЯК НЕВОЛЬНИК СВОЇ КАЙДАНИ НА НОГАХ.

ГОЛГОФТУ ТРЕБА ПЕРЕЙТИ, ЩОБ ДІЙТИ ДО ВОСКРЕСЕННЯ! ЦЕ ХРИСТОВИЙ ШЛЯХ.

ЯКА ЖАХЛИВА ГОЛГОФТА, КОЛИ БЕРЕМО І САМУ ПРО СЕБЕ, ЯК КІНЕЦЬ ЖИТТЯ! ТАКУ ГОЛГОФТУ МАВ НА ДУМЦІ АП. ПАВЛО, КОЛИ ПИСАВ: „ЯКЩО МИ ТІЛЬКИ В ЦЬОМУ ЖИТТІ НАДІЄМОСЯ НА ХРИСТА, ТО МИ НАЙНЕЩАСЛИВІШІ З УСІХ ЛЮДЕЙ". АЛЕ ЯКА ГОЛГОФТА ВЕЛИЧНЯ, КОЛИ БЕРЕМО І У ЗВЯЗКУ З ВОСКРЕСЕННЯМ, ЯК СТУПІНІ, ЩО ВЕДУТЬ ДО ПОВНОЇ ПЕРЕМОГИ ТЕРПІННЯ, ДО ТРІУМФУ ЖИТТЯ НАД СМЕРТЮ!

ВИКРЕСЛІТЬ З ХРИСТОВОГО ЖИТТЯ ГОЛГОФТУ, ТО ВИКРЕСЛИТЕ З НЬОГО САМЕ СЕРЦЕ, ЩО Є МОТОРОМ ЦІЛОГО ОРГАНІЗМУ. ВИКРЕСЛІТЬ З ІЛІЯДИ ЧИ ОДИСЕЇ ВСІ ТЕРПІННЯ ТА ЗМАГАННЯ, ТО ЩО З НИХ ЛИШИТЬСЯ?

НАРІД, ЩО ПЕРЕХОДИТЬ ГОЛГОФТУ, ПОВИНЕН ЗАЄДНО ПАМЯТАТИ, ЩО САМЕ ТУТ І ТЕПЕР ВИРІШУЄТЬСЯ ДОЛЯ ЙОГО ВОСКРЕСЕННЯ. ХТО ВТІКАЄ ВІД ГОЛГОФТИ, ВТІКАЄ ВІД ВОСКРЕСЕННЯ, А ГОЛГОФТУ ЗАЄДНО ТЯГНУТИМЕ ЗА СОБОЮ.

НЕСЛАВНО ПЕРЕБУТА ГОЛГОФТА — НЕСЛАВНЕ ВОСКРЕСЕННЯ.

А ХТО ПЕРЕБУДЕ ГОЛГОФТУ, ЯК ХРИСТОС, ТОЙ І ВОСКРЕСНЕ, ЯК ХРИСТОС.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВАСИЛЬ МУДРИЙ.

Досвіди і спостереження.

Львів, 8. квітня 1936.

I.

Ледви десять днів минуло від закінчення першої буджетової сесії нових законодатних палат у Польщі. Тому в усіх ще свіжі спомини про цю сесію. Я бажав би з нагоди Великодня присвятити цій минулій сесії дещо уваги, зокрема насвітлити діяльність Української Парляментарної Репрезентації.

Обі палати покликані до життя на основі нової конституції і нової виборчої ординації. Виборча ординація, проти якої ми мали багато застережень в попередньому соймі, створила дуже поважні труднощі для нас. Як новий конституційний закон так виборча ординація, що змагали до повного переустрою польської держави, були безпосереднім товчком до того, що ми вважали за доцільне саме при нагоді внутрішнього переустрою Польщі зревідувати нашу дотеперішню політику й визнали за потрібне наставити її на зовсім інші рейки у наших таки національних інтересах.

На одне з передових гасел нашої політики в Польщі поставили ми справу нормалізації польсько-українських відносин. Зробили ми це передовсім з мотивів внутрішньої нашої потреби, але не поминули при вирішуванні тієї важної і далекосяглої справи також мотивів міжнароднього характеру і що найважніше, — мотивів всеукраїнської національної рації. Ясно, що про нормалізацію польсько-українських взаємин не можна нічого вирішувати односторонньо. Бо в такому випадку всі наші й найкращі рішення могли бути в практичному житті нереальні. І тому ми справу нормалізації польсько-українських відносин поставили в площину контакту з польськими найвідповідальнішими чинниками. Ці чинники теж бажали тієї нормалізації і під таким гаслом пішли наші розмови з тими чинниками. В основу розмов у справі нормалізації відносин лягла не тільки конституційна, але й фактична гарантія повного права українського народу в Польщі на всесторонній національний розвиток. Конкретно український нарід, як суцільний національний організм, має право і змогу боротися за свої максимальні постуляти в Польщі з тим, що українська національна рація в ході цієї боротьби не може попадати в суперечність і в конфлікт із польською державною рацією. З такої платформи повинно вирости по обох сторонах взаємне довіря і конструктивна співпраця над нормалізацією польсько-українських відносин.

Після узгіднення тих справ приступили ми до реальної, конкретної праці, — а в першу чергу до справи нашої участи у виборах до парляменту. Ми дійшли до порозуміння в тій справі, в його умовини всьому нашому громадянству відомі. З компромісу при виборах увійшло до польського парляменту 14 українських послів і 5 сенаторів. У парляменті, як відомо, ми одинокі явилися як одна суцільна організація і виступили там під назвою Української Парляментарної Репрезентації. З уваги на нашу чисельність дістали ми місце й у президії Сойму

II.

У часі надзвичайної сесії, яка тривала коротко, та яка попередила першу буджетову сесію, ми взяли участь у голосуванні над повновластями в господарських справах для уряду. Ми голосували за повновластями з двох причин, а саме: тому, що голосування за повновластями випливало з цілої льогіки започаткованої нами політики, і тому, що ці повновласти мали бути використані для унормування цілої низки господарських справ, при чому йшли вони в напрямі полекші положення хліборобства і зокрема дрібних сільських хліборобів.

Після цієї надзвичайної сесії прийшла сесія звичайна, буджетова, що тривала з малими перервами цілих чотири місяці. Ця 4-місячна праця на парляментарному терені дала нам багато досвіду і змоги пізнати цей новий парляментарний світ. Передовсім виявилося, що серед польських послів у соймі переважають старі звички в оцінці й підході до українських справ. Не можна сказати, щоби сойм або сенат у переважі мали шовіністичний протиукраїнський підхід, але не можна твердити також і того, щоби вони мали розумне бажання і добру волю обєктивно оцінювати положення і потреби українського населення та йти таким чином на стрічу правдивій нормалізації польсько-українських відносин. Наші чисто політичні виступи як на соймовому так і на сенатському терені не найшли серед більшо-

Українська фабрика ОВОЧЕВИХ ПЕРЕТВОРІВ

поручає
знамениті вироби
по низьких цінах.

ЛЬВІВ, ул. ПЕТРА і ПАВЛА 25.
1865 2-2 ПАВЛО ГОЛЯК.

сти польських послів і сенаторів належного зрозуміння. І так у соймі моя програмова промова з 6. грудня 1935. р. не найшла пригожого ґрунту. Загал польських послів її не зрозумів. Підійшов до її оцінки примітивно і реагував потім на неї в окремих виступах своїх представників доволі різко. Очевидно, що реагували на неї польські посли з нашого терену. Колиж при дискусіях над поодинокими ресортами наші посли змальовували фактичний стан відносин і висували конкретні постуляти, тоді й на це були подекуди навіть дуже різкі реакції з польського посольського середовища. Пригадаю хочби виступи послів Відацького, Екерта, Остафіна, які найбільше впадали в очі. В результаті можна стверднти, що минула буджетова сесія на соймовому терені, так само як і на сенатському, нас до польських парляментаристів не зблизила.

Деж шукати причини того, що минула сесія не витворила на соймовому терені між нами й польською більшістю не тільки атмосфери взаємного зрозуміння, але й атмосфери необхідного обєктивізму в оцінці нашої праці? Здається, що польські парляментаристи сподівалися з нашого боку чогось кращого для них і приємнішого не тільки для їх вуха, але й для почувань. Тимчасом ми — маю враження— ставили справи гідно та чесно і зовсім не мали охоти ні бажання підпорядковувати нашу національну рацію, яку ми репрезентували, їхнім бажанням і настроям. Вони мабуть сподівалися, що ми будемо хвалити все, що діється, і не будемо висувати ніяких постулятів, щасливі і вдоволені з того, що можемо животіти. Але найприкрішим моментом у минулій сесії була промова сен. Домащевича в сенаті, в якій недвозначно прогомоніли нотки шовінізму ендецької породи. Такі мало сприятливі для нас настрої польської парляментарної більшости унаглядновались також і на деяких комісіях, де була мова про наші поправки. Маю на увазі передовсім адміністраційно-самоуправну комісію, де наші поправки до самоуправних законопроектів відкидали. Таким чином атмосфера конструктивної праці для наших представників у парляменті була несприятлива.

III.

На парляментарному терені й поза ним висунули ми до польських правлячих чинників цілу низку чисто конкретних домагань, які видвигало само життя. У відповідь на це дістали ми на парляментарному терені три енунціяції польських урядових чинників. Загально відповів на наші домагання теперішній премієр Косцялковський у соймі, а міністр внутрішніх справ Рачкевич у сенаті. Крім того на конкретні наші домагання в освітній ділянці відповідав міністр Свентославський. Всі ті заяви були загальникові і всі вони підкреслювали, що справедливі й необхідні потреби українського населення будуть постепенно заспокоювані. Хоч як ці енунціяції загальникові, то всеж вони є зобовязанням уряду. Можна в них дошукуватись з таким самим правом значніших перспектив для заспокоювання наших потреб, як і дуже незначних. Але такий чи інший вислід теперішньої політики залежить у великій мірі від нашої праці і вмілої боротьби за реалізацію наших оправданих постулятів.

А цих постулятів, як сказано, висунули ми багато. Треба стверднти, що деякі з них находяться у стадії реалізації. Зазначую лише з приємністю, що реалізація деяких справ іде дуже поволі. Маємо на увазі важніші справи, бо за час нашої праці на парляментарному терені полагоджено цілу низку дрібних, менше важних справ, які були наслідком інтервенцій нашої Репрезентації у поодиноких ресортах уряду. Та ці дрібні справи, очевидно, не мають ніякого засадничого значіння, коли мова про цілість українського питання у Польщі та зокрема про правдиву нормалізацію польсько-українських відносин. Одно треба обєктивно стверднти, а саме, що в уряді унаглядниласъ далеко більше доброї волі і зрозуміння для нагн нормалізації як на парляментарному терені.

IV.

Наші посли й сенатори старалися працювати у парляменті інтенсивно. У соймі входили наші представники до всіх комісій. Найвідповідальнішою була праця у буджетовій комісії як соймовій так і сенатській. Там виголошено і цілу низку промов, з яких деякі мали суто політичний і дуже важний характер. До таких належали промови при розгляді буджету міністерства військових справ, виголошені в соймі послом Целевичем, а в сенаті сен. Луцьким. Обі ці промови, виголошені на буджетових комісіях, найшли широкий відгомін не тільки у нас, але й у польському громадянстві. Вони були подиктовані мотивами наших національних інтересів у Польщі, а крім того і ширшою вимогою всеукраїнського характеру. Очевидно, що кожному неупередженому і вдумчивому обсерваторові теперішнього розвитку світових подій стануть ці мотиви доступними і зрозумілими, коли призадумається над нашим положенням у теперішньому крутіжі великих подій. А тому й не думаю писати про ці мотиви.

На початку сесії заповіли ми, що будемо до буджету ставитись річево. Після розгляду цілого буджету, для всіх ресортів, ми голосували перший раз від істнування Польщі за буджетом. Мушу стверднти, що рішення нашої Парляментарної Репрезентації в справі такого голосування було однодушне. Випливало воно з мотивів наскрізь політичної натури і було завершенням першого етапу нашої парляментарної праці в польських законодатних установах.

Голосуючи за буджетом ми цим дали висліз довіря для теперішнього польського уряду. Робили ми це свідомо і стверднли перед голосуванням, що уряд виявляє добру волю, хоче і конкретно ініціює працю в напрямі нормалізації польсько-українських відносин. Здійснювання деяких наших постулятів почато, інші найшлися у стадії розроблювання і підготови до їх реалізації.

Знаємо, що польська прилюдна опінія на нашому терені дуже занепокоєна теперішніми нашими політичними працями й тому де може, там параліжує або намагається параліжувати почини з польської сторони в напрямі заспокоювання наших слушних домагань. Не лишається на тім відтинку позаду і більшість польських послів зі Східної Галичини. Ця прилюдна польська опінія має практично дуже шкідливий вплив передовсім на органи місцевої влади і намагається настроїти їх у цілком протилежному й суперечному з духом нормалізації напрямі.

Шкідливий вплив на цілість польсько-українських відносин має і нічим неоправданий шум та галас нашої української опозиції, яка не висуває ніякої позитивної програми праці, але тільки

ВЕРШОК ТЕХНІКИ

ганить і викпиває працю Української Парляментарної Репрезентації та намагається її цілком обезцінити. Цей галас нашої опозиції використовує, очевидно, польська преса і ширить у польській суспільності цілком хибні й невірні інформації про правдивий стан настроїв і відношення сил на українському політичному фронті. Очевидно, що ні наша опозиція ні нехіть польської місцевої опінії до наших змагань не заломлять нашої твердої волі в напрямі дальшої праці, праці позитивної і невтомної над угрунтуванням якнайкращих можливостей для нашого національного життя у Польщі. А всім тим, які надіялися, що від нашої політики спадуть на них відразу всі „благодати", і які невдоволені з неї тому, що ці „благодати" ще не сплили, можу на успокоєння сказати, що вони перерахувалися. Бо ми все ставили справи так, що саме теперішня наша політика вимагатиме від нас далеко більше праці, терпеливости й витривалости, ніж попередня, і що кожний наш здобуток треба буде освячувати великим капіталом праці і зусиль. Не треба забувати, що того, що ми прогаяли і втратили за вісімнацять літ — а тратили ми дещо одним почерком пера — не можна відбудувати й відзискати за рік чи за два. На це треба щонайменше кілька літ інтенсивної витревалої праці, але крім того і зрозуміння змагань і зусиль нашої Парляментарної Репрезентації на тому полі серед широких кол нашого громадянства. Без того зрозуміння і без постійної підтримки цих зусиль важко мати завеликі вимоги до теперішньої нашої політики.

Текстильний склад **Рудольф Світальський - Тадей Ґаєр** **Львів, Баторія 20,** готель Сасьний

Великий вибір першорядних матеріялів: мужеських, жіночих та Всеч. Духовенства

Ціни виняткова низькі. **Догідні сплати.** **Кооперативам відповідний рабат.**

Д-Р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

У правді життя — наше будуче.

Пресова полеміка останнього часу всім нам надоїла, бо перейшла у ремствування всіх на всіх. А проте вона показала нам, що за час бурхливого, повоєнного життя призбиралось у нас стільки грішного егоїзму для догоди особистим амбіціям без огляду на громадянську мораль і добро нашої нації, що треба поважно призадуматися над цим, щоби прочистити таку нездорову атмосферу, витягаючи висновки з отих боїв і розбоїв, які ще тут і там докінчуються.

У сучасних буденних змаганнях з усякими перепонами приходиться нам переживати важкі хвилини. І тоді ми, старші, шукаємо звязку з минулим. Та шукаючи його, кажемо, що те минуле було краще й ліпше, дарма, що молодші доповідають, що воно було сумне й невеселе...

Але хто перебував і добував минуле та зазнав сьогоднішнього, той не кине камінем на минуле: він розважить, що всякий час має свої добрі й лихі сторінки. І було щось у тому минулому, що нас підіймало і тримало **у вірі в кращу будучність нашого українського народу.**

Те, що нас у свому часі підіймало і тримало в житті, це було замилування **до культури, до громадянської моралі і праці для добра нації.** Культура, прилюдна мораль і праця — це були ті три дежерела імпульсу, які піддавали нам охоту до життя і праці, без котрої не було життя. Це були три правди нашого життя, яких ми намагалися тримати і серед яких не знали виїмків...

А коли сьогодні бачимо, як наші громадяни, ніби люди передові, що мають претенсії до високої культури і знання, любуються у прилюдному хамстві і простацьких зневагах, — то це таке погане, що нам сором приносить. Це треба покинути безумовно, бо вже й чужі люди з нас сміються.

Звідси бачимо: скільки нам дійсно до культури ще недостає і як її треба добувати нам — мерщій при всякій нагоді. А громадянська мораль — ця прадідна віра, сперта на християнській етиці — куди вона замандрувала? Коли сьогодні люди нею торгують і за особисті здобутки переліцитовують своє християнське вірування з католицьким так, як кому треба, — то цим вони затрачують свою **громадянську мораль,** бо вона мусить бути чиста й одна!

Тут належить також громадянська **солідарність,** що не знає відхилів і вискоків у **цей чи в** той бік, — щоб не затрачувати віри у кращу будучність українського народу. Партія **партією** — але понад партіями є щось вище...

А до того йде **громадянська праця,** що раніш була прикрасою і знаменем духовної і світської інтелігенції. Де сьогодні поділись ці двигарі громадянства на низах — підвалинах? Їх майже нема вже та всякий гремить на самих селян-хлопів, що вони ослабають і не держаться одностайно. А їх верхи?!...

Бо громадянство **не живе у правді життя і** тому ідейна праця затрачує все більше **подвижників,** що є конечною річю **для добра нації. У** тому невідрадному положенні живіша молодь стає більш покапна до підземелля, де гадає піднестися в ряди героїв, — та відтак у зраненому патріотизмі марно коротає свій вік і пропадає **для нас** на все! Це наша трагедія...

Та ми не можемо ні на хвилину **забувати** того, що на нас, старших і молодших, **тяжить** важкий обовязок **для будучности нації:** обовязок зорганізувати наші творчі сили для життя **нації, її життєздатности і самовистарчальности.**

До цього треба нам відчутою, **провідною** думкою зєднити працю всього народу, — **до зломання лихоліття власними силами!**

Отсього **Світлого Воскресення** у правді життя — бажаю нам усім.

Д-Р СТЕПАН БАРАН.

Фронтом проти комуни.

В останніх роках московські комуністи чи пак СССР мали безсумнівні успіхи і в Европі і в Азії. Ними є у першу чергу військові договори з Францією і Чехословаччиною про взаємну воєнну допомогу та поширення й закріплення московських впливів у Китайському Туркестані і Зовнішній Монголії з метою шахувати військово японців в Манджурії. На Далекому Сході і в Китаю слідно велику московську рухливість, якої не було там від 1914 р. Концентрація військ і закріплювання границі вказують недвозначно на московські наміри взяти в руки ініціятиву у розвої майбутніх подій ще у часі, коли японці не стануть ще кріпко на східне-азійському суходолі. Одним словом і Літвінов в Европі і Бліхер у Східному Сибірі можуть похвалитися деякими успіхами, що не остались без значіння для акції комінтерну у цілому ряді держав.

Зріст большевицької пропаганди помітний і в нас. Обмосковлювання Наддніпрянської України, систематичне винищування її дівчів, руїна українського села та поголовне знищення усіх галичан, що там остались або туди виїхали, навіть ліквідація деяких зовнішніх ознак національної окремішности — знищили у нас усякі радянофільські симпатії на селі й серед інтеліґенції, що ставали вже загрозливі. З розвязанням Сельробу як прибудівки компартій, з упадком Української Партії Праці (УПП) кілька літ наше село було вільне від комуністичної агітки. Але не всюда. Остались ще повіти й полоси краю, де большевицька пропаганда таки не загинула, а тільки хвилево значно ослабла.

Очевидно, кожне суспільне явище мусить мати свою причину, а до свого розвою придатне підложа. Досліджуючи хочби лише з грубша большевицьку пропаганду в Галичині, добачимо кілька полос, що стали базою для комуністичної акції. З трьох східно галицьких воєвідств найбільше комуністичне насичення виказує станиславівське воєвідство, найменше тернопільське, з трьох епархій — станиславівська найбільше, львівська найменше.

Большевицька пропаганда спирається на ріжному підложі — або на давнішому радикальному русі (Покуття — повіти Дрогобич—Самбір) або на москвофільстві (повіти Жовква—Рава Руська і Лемківщина). Найпомітніша большевицька агітація виступає на здеправованому Покутті, з осередком у Коломиї та в повітах: Коломия, Косів, Снятин, Городенка і Товмач, що десятки літ були під впливом розхристаної радикальної демаґоґії, а сьогодні творять пригожий ґрунт і для комуністів і для сектантів. Масові процеси на комуністичному тлі в Коломиї, де, як провідники являються молоді жиди й жидівки, а наші люди здебільша як статисти й їхні жертви, розкривають нам очі на небезпеку, що несе їх у наше село большевицька пропаганда, яка на Покутті зачинає прибирати масовий характер. Протиакцій з нашого боку там не слідно. Навіть наше духовенство не взялося там досі до зорганізованої систематичної боротьби з комуністичним рухом, що несе зі собою незнане до недавна на селі активне безбожництво. А поліційні і судові протоколи зонотували там випадки яскравих безбожницьких виступів.

Ті самі причини (радикалізм), що на Покутті, існують теж і в другому більшому осередку большевицької агітації — в повітах Дрогобич і Самбір. Читали ми про напад й тяжке побиття комуністами священника в Самбірщині, про збещещення ними і спалення церкви у цьомуж повіті, про напади й кровані розправи комуністів на наших людей і наші установи у ріжних селах Дрогобиччини. Епільоґ тих бешкетів відбувся опісля на судовій салі в Дрогобичі чи Самборі. Розхристана демаґоґія мостила шлях комуністам у наше село. Найліпшим доказом цього південні повіти Поділля. Не було там ніколи радикальної й соціялістичної агітації й нині комуністичні агітатори не мають там зовсім доступу. І навпаки, в кількох великих радикальних селах Тернопільщини комуна таки загніздилася.

Інакше підложа для комуни є у повітах Жовква і Рава Руська, що були під москвофільським впливом. Тут угрунтували його молоді москвофіли з „Народньої Волі", пізніше з „Сельробу". До деякої міри є те саме й у деяких сторонах Лемківщини. У Жовківщині і Равщині у парі з комунізмом йде звичайний бандитизм у таких розмірах, яких нема в інших частинах краю.

Ще одно характеристичне явище, якого не знала давніша комуністична агітка у нашому селі. Це — висування комуністами та голошення ними деяких наших національних гасел, щоб лекше замилити очі й приподобатися юрбі та здобути її довіря. Буває нераз, що не легко відріжнити відразу націоналістичного агітатора від комуністичного і вони — буває — взаємно несвідомо себе підтримують тактично. Передовсім звернули комуністи увагу на товариство „Каменярів", яке гуртує сільську молодь і стоїть під політичним впливом радикально-соціялістичної партії. Маючи практику у польських організаціях „Стшельца" і „Легіону Млодих", яких сотки розложили і зліквідували, примазуються нині до „Каменярів" — особливо на Покутті, з тою самою метою, і радикальні діячі мають сьогодні чимало клопоту з боротьбою з тією комуністичною провокацією.

Те все річи, що діються на наших очах, які для нас дуже загрозливі. Сказано вже, що не створено у нас і не зорганізовано систематичної протибольшевицької акції. А її треба перевести. До цього покликана й церква й національні політичні партії й наші установи: „Просвіта", Рідна Школа, Союз Українок, кооперація, організації молоді і т. д. Небезпека велика й тому конечна суспільна акція усіх церковних і національних чинників проти комуністичних

Рахуй гроші з тиха —
не зазнаєш лиха!

навчає стара українська приповідка, тому складайте свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

що зберігає вкладки у строгій тайні.

М. РУДНИЦЬКИЙ.

Великодні дзвони.

Нема кращих свят, як Великодні, ранньою весною, на селі, для міщуха, що вирвався по довгих місяцях на лоно природи. Нема кращих, коли весна єднає в собі золотистий усміх світанку з блакиттю та зеленню — вже теплими, наче травневий килим.

І нема кращих споминів, як ті, що звязані з літами всміхненими як найкращий великодній травень...

Ось один із них.

Ідемо як студенти до Бойковець. Запросив нас на свята син місцевого вчителя — Капко; хоче нам показати один звичай дуже оригінальний, бо існує він тільки в їх селі. Звичай має всього 25 літ і саме стільки живе в селі парох Зарицький, чудак-удовець. На Великодні Свята приходить такий святочний момент, коли після негармонійних калатал нараз озиваються дзвони. Отець Зарицький був тої думки, що нема кращої музики, як дзвони — тільки мало хто вміє з них добути ту мельодію, з якою не може рівнятись ніяка гармонійна орхестра.

Коли ми, цікаві, зважились уже після знайомости з панотцем спитати його, як йому прийшла думка ввести у своїй парохії новий звичай, він задумавшись сказав:

— Не знаю... Може це спомин з одної продукції, яку я бачив іще хлопцем. Один штукар грав на кільканацяти дзвониках і шклянках так, немов би його палочки навіть не торкались предметів. А потім раз читав я одну книжку...

Не сказав усієї правди. Старші люди в селі казали, що „на нього все це найшло" від похоронів його жінки. Впала страшна злива і коли почали дзвонити — дзвони наче похрипли.

О. Зарицький рішив вибудувати пречарну дзвінницю і власними грішми спровадив щонайкращі дзвони, казали: з чужини. Коли повймав нового дяка, то раніше казав йому „практикувати" на дзвінниці два-три місяці і від його хисту дзвонити залежало, чи залишав його у себе.

Найбільшою почестю для парохіян Бойковець було дзвонити на Великдень. Тих, що брали участь у цьому обряді, він запрошував до себе раз у рік на Великодний обід. А мати честь дзвонити не міг будь-хто. Треба було спершу бути кандидатом до такої ролі, но, і мати щастя. Найповажніші громадяни входили у список щорічних „кандидатів", залежить від того, чи не пропустили за рік ніодної Служби Божої і не прогрішились ніяким нечесним прилюдним учинком. Їх імена йшли на окремих карточках до урни і маленькі діти тягнули льоси.

Вся атракція того моменту, як вибранці мали тягти за мотузи дзвонів, була в тому, що коли останні звуки дзвонів прогомоніли, ті, що стояли поруч — христосувались.

Мав о. Зарицький доньку, яку тримав гостро, наче в манастирі. Це була одна з перших наших студенток — сувора, мовчазна. Мало хто знав її у Львові, ще менше могли сказати про неї на селі, коли приїзджала до батька на вакації та на свята. У той чудовий, розсміяний Великдень, коли ми їхали до Бойковець, наш товариш Капко був сумний. Він скривав віддавна перед нами свою симпатію для доньки о. Зарицького, а цих Свят почував себе тим більше ніяково, що його батько мав якусь суперечку з парохом і вони гнівались.

Не було навіть надії, що зможемо побувати в гостях на приходстві! Та коли ми приїхали до села, здивувались дуже, що о. Зарицький негайно прислав записку до вчителя, пригадуючи чемно, щоб усі були ласкаві взяти участь у відомім святі. Льотерія на Великдень! Смішно було: льосування з тим, що треба дзвонити на дзвінниці, а з нас ніхто, крім Капка, навіть за шнур не вміє тягнути.

Та річ була не в тому. Ми мовчки зрозуміли таємне бажання свого товариша. Нічого йому не кажучи, пішли зараз з офіціяльними відвідинами до пароха і в розмові запропонували свої послуги в організації „льотерії", яка має вибрати „дзвонарів". Він дуже радо згодився, передав нам свій список усіх кандидатів і ми взяли на себе переписання прізвищ на картки.

Великодня неділя була як мрія. Капко, який не мав досі ніразу щастя належати до дванацятки „дзвонарів" — стояв при тому самому дзвоні, що донька пароха.

Прийшла хвилина, коли ми, стоячи обік, тремтіли від двох думок: що буде, коли Зарицька на слова „Христос Воскрес!", коли треба похрестосуватись — здрігнеться і відступить узад? Що буде, коли хтось догадається, що ми „поправили" трохи химерні настрої воскресної урни так, щоб ті, які чекали на її вислід з якнайбільшою нетерплячкою, могли радуватись.

На щастя, о. Зарицький не бачив зворушливої сцени христосування під дзвінницею й нічого не догадався. З Капком пішли ми теж на обід до пароха, винятково „як рідкі гості".

Бувають усякі великодні обіди. Наша нація здавних-давен славилась кулінарним мистецтвом і ми вміємо гостям догодити за столом. Але той обід, який ми їли в Бойківцях у той сонячний Великдень, мав такий смак, якби всі страви мали приправу з коріння весняних цвітів. А чарки, коли ми цокались ними, дзвеніли ледве чутним відгомоном Великодніх дзвонів і нагадували конвалії.

Ми мали між собою щасливу пару. Панна Зарицька, з містичним для нас іменем Хризанти, видалась нам хризантемою, яка втратила свій сніжний холод і запалала весняним багром. Настрій, що йшов від них обоїх, нагадував своєю ніжністю поодих крізь відчинене віхно. І слова Великодної пісні мали для нас якусь дивну міць і ми співали багато-багато разів весняну, переможну пісню, що розширювала нам груди:

„Христос воскрес!"

затій на наше село. Думаю, що у цій справі не важко буде знайти спільну мову й розпочати одноцільну зорганізовану боротьбу з тими, що сьогодні є найбільше безпощадними нашими ворогами. І наша боротьба з ними мусить бути теж безпощадна.

Сумний приклад волинської дійсности повинен нас дещо навчити. Сучасний наш занепад на Волині завинила у великій мірі комуна, що не стріпувався там зі сильною зорганізованою протиакцією.

Мусить повстати у нас одноцільний протибольшевицький фронт до чинної безпощадної боротьби з висланниками червоної Москви, яких власними силами мусимо аліквідувати.

За Збручем не гомонять великодні дзвони. Нема здебільша й воскресної Богослужби. У день Христового Воскресення піднимають голову безбожники-комуністи, — ті, що зруйнували нашу державу й поневолили наш нарід. Бажаліб поневолити й нас і тому посилюють у нас свою акцію. На це одинока наша відповідь: спільним фронтом проти комуни!

ВЕСНЯНІ МОДЕЛІ для ПАНЬ поручає нововідкритий магазин жіночої конфекції **Ф-ма АКЕР і ШЛЯЕН**

бувший спільник фірми „Леді", ЛЬВІВ, тепер ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

І. КЕДРИН.

Непорозуміння між пресою і читачами.

Яка основна мета, яка підстава буття, яка завітня місія преси? **Інформаційна служба**, — не проповідництво моралі й громадянських чеснот, не пропаганда ідей і не функції організатора, — тільки інформація, інформація про все, що довкола у рідному і чужинецькому світі та в усіх ділянках життя діється. Преса — це відзеркалення життя. І те зеркало має бути чисте, без „фальшів". Преса має передусім і головно подавати до відома читачів факти.

Якаж основна риса сучасної преси, який критерій поділу її, що гуртує довкола кожного часопису окремий гурт читачів, що привязує їх до газети, ба навіть фанатизує? **Тенденція:** насвітлювання фактів згідно з ідеольогією даного часопису. З тенденції зроджується джерело найбільшого непорозуміння, яке постійно трапляється між читачами й пресою: читач хоче бачити в газеті те, що йому приємне, що відповідає його вдачі і — бажанням. Тимчасом газета при всьому найзразнішому своєму ідеольогічному обличчі, яке слідне у статтях, комунікатах, оглядах преси, полемічних замітках, — мусить подавати факти такими, як вони є: може їх насвітлити по свому, виправдати або осудити, але не може ані промовчат, ані зникнути.

Коли придворний лікар Людвика XIII, Теофаст Ренодо, власник кількох адресових бюр у Парижі, джерел паризьких новинок, звернувся рівно 305 літ тому до кардинала Рішеліє за дозволом видавати друком і продавати свої інформації, всевладний міністер миттю зорієнтувався, що таке видання може мати для держави і режиму величезне значіння. А проте той перший европ. новочасний часопис „Газет" (залишаємо на боці генеальогічне дерево преси, що виводиться ген аж від „часописів" з часів Юлія Цезаря) — хоч не мав ніяких критичних заміток про пануючі відносини, то всеж подавав вістки у такій формі, як їх його видавець зпоміж публики діставав. І тільки перший політичний часопис „Ета Женеро", що його заснував Мірабо у пристрасних днях французької революції, — впровадив до преси тенденцію: ту тенденцію, яка має на своїй совісті не один смертельний гріх супроти завітньої інформаційної місії преси, — якщо журналіст не знає межі поміж обовязком бути вірним для ідеї часопису і не дожити вірности засаді правди при передачі фактів. Ця сполука субективізму, як наймаркантнішої риси характеру журналістичної праці, — з звуковим обективізмом, який із журналіста робить історика щоденних подій, — саме ця сполука вимагає найбільшої постійної натуги від журналіста, але й одночасно найбільшого зрозуміння і вирозуміння.

Правда і тенденція — це ті дві залізні баріери, що сковують з обох сторін „свобідний" шлях журналістики. „Найсвобідніше" заняття з усіх існуючих професій — не трояндами, а тернями встелює дорогу своїм виконавцям — саме через кансени правди і тенденції, яких вони мусять триматися. Скільки внутрішніх конфліктів приходиться переживати журналістові, що не може відступати від засади про вірну передачу фактів, без чого образ події був би фальшивий, — та мусить тямити про загальнонаціональний інтерес, про характер свого часопису, про цензуру, про технічні можливости, про можливі негативні рефлекси у практиці та про безліч інших моментів, які завжди вплутуються у практичну журналістичну роботу! Автор цих рядків тямить напр., які шалені труднощі були звязані з українською пресовою службою на останньому варшавському процесі. Це вже другорядна і маловажна річ, що в остаточному висліді, коли прийшлось найбільш суперечні моменти брати під увагу і виконувати свій обовязок серед обставин, які казали зітхати: коби найшвидше скінчилась та історія, — що в наслідку таки український справоздавець мав безліч грубих особистих неприємностей. Однак характеристичний для наших відносин момент, про який можна вже нині згадати з усмішкою, що в той сам час один із громадян таки до Редакції „Діла" приніс статтю з їдкими увагами на адресу українських варшавських справоздавців, як то такий панок нічого не робить, добре бавиться а поміж чорною кавою і лікером пише свої „враження"... Чи не маємо тут класичного зразка непорозуміння між газетою і читачем, непорозуміння поміж дійсними умовинами праці й обовязку преси та уявним образом, вичарованим із незнання або таки й із ...злоби?..

Зрозуміння і вирозуміння: і одно і друге у нас шкутильгає. У нас — себто в українській пресі й українському громадянстві. Існують у нас журналісти і пресові органи, які порівнання преси з дзеркалом життя розуміють тільки в той спосіб, що те дзеркало мусить бути — криве. Існують журналісти, які просто почувають себе незручно, коли мають подати вістку про щось, що їм особисто неприємне, існують теж громадяни, які в титулу свого передплатництва газети чи приналежности до даної ідеольогічної групи мають вимоги до часопису, як до органу, що має рахуватись з почуваннями і становищем — кожного окремого читача. Наприклад: коли в „Ділі" у звіті з загальних зборів одної установи появилась була замітка про виступ одного з присутніх, той громадянин відмовився від дальшої передплати часопису, висловлюючи своє обурення, як можна було його критикувати. На денному порядку бувають випадки, що поодинокі земляки мають до рідного часопису жаль, коли той рідний часопис принесе ту саму звістку наскрізь хронікарського характеру, що часопис чужинецький: може в окремих випадках і правду має такий громадянин, але що має діяти редакція, коли вона — промовчавши таку звістку — негайно зустрічається з закидом від інших читачів: треба — мовляв — поруч з українською газетою конче читати газети польські, бо — мовляв — українська газета займається промовчуванням і тушуванням „цікавих" фактів.

Ось і нове непорозуміння: що слід розуміти під поняттям цікавого газетного матеріялу? Призначенням щоденника є — бути всестороннім, мати не тільки найбільш актуальний, але й найбільш різнородний матеріял. Очевидно, кожний читач має свій смак і свою ділянку зацікавлення, тому кожний шукає у газеті за одним відділом. І це річ зовсім зрозуміла — тільки не для всіх: можнаб писати цілу історію, скільки боротьби редакція такого „Діла" мусіла перевести, скільки прикрощів члени редакції зазнати, поки введено постійні літературні, економічні, спортові відділи, відділи рецензій з кін, — скільки людей ремствувало на „зайве витрачування місця" — при чому, очевидно, кожний читач мав на увазі інше місце. „Цікавий" матеріял для американської преси й американської публики — місяцями емоціонуватись долею одного бандита. Цікавий — на думку деякого українського журналіста — матеріял стає тоді, коли він обовязково підлитий запашним сосом проти ненависної політичної партії, ненависної газети або ненависного діяча.

Вкінці третє — так само ноторійне та мабуть найприкріше — непорозуміння: щодо погляду на джерела істнування преси. Це вже, так мовити, суто українське специфікум. Преса у понятті українського загалу — це громадська установа, яка має дбати сама за себе. Наша преса є справді громадянською функцією: але те т. зв. громадянство нею ні трішки не цікавиться. Чи треба під цим розуміти, що земляк має читати рідну пресу, хоч би вона й була нецікава, або що на пресовий фонд якогось часопису мають складатись люди, які тої газети не читають? Річ у зовсім чомусь іншому: навіть ті, які читають газету, привикли до неї, є з неї назагал вдоволені, зараховують себе до старих приятелів газети, — себто навіть ті, які творять матеріяльну і моральну базу газети, забувають, що газета — це підприємство, це велика машина, яка безперервно працює і не може ні на мить зупинитись та яка через те має постійні і безупинні готівкові видатки, і що газета, як кожне підприємство — є запереченням філянтропії! Забуваючи на таку маленьку дрібницю, створюють ніде у світі нечуваний „стан" післяплатників: те найбільше непорозуміння у світі друкованого слова.

„ЦЕНТРОСОЮЗ"

ЛЬВІВ, ЗІМОРОВИЧА Ч. 20/22.

ПРОДУКЦІЯ:

Фабрика мила виробляє мило до прання й миття з запахом (картон) — мило товаристове (троякий формат) — мило до голення.

Навивальня ниток.

Мясарня: варстат, ул. Торосевича ч. 5.

Мясарські крамниці: Ринок ч. 2. — Личаківська ч. 50. — Жовківська ч. 175. — На Байках ч. 8. — Зибліневича ч. 2. — Всі худженини й сира воловина, телятина, свинина й товщ щодня свіжі.

ЕКСПОРТ:

яєць, беконів фасолі і збіжжя за границю.

Сільсько-господарський відділ: Штучні погної, насіння, господарські машини і приладдя.

Добра Новина!

Улаштовуємо **дешеву передсвяточну продажу** вовняних товарів, шовкових і білизняних по казково низьких цінах

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

Для приладу ціни:

Полотно 70 шир.	0·53	Атлас постел. 90 ш.	1·35
Полотно 80 шир.	0·60	Атлас постел. 150 ш.	2·35
Мадаполам 80 шир.	0·80	Мережані пошевки	1·80
Мадаполам 90 шир.	0·95	Простирада ковдр. мер.	4·50
Шифон 80 шир.	0·80	Простир. ковдр. корон.	5·20
Шифон 90 шир.	0·90	Обрусове біле	1·90
Зефір сирий	0·55	Обрусове колір.	2·10
Зефір на сорочки	0·75	Обруси з френдзя.	2·50
Попелина на сорочки	1·20	Столовий гарніт. 6 ос.	6·—
Попелина шовкова	1·60	Серветки	0·20
Перкалева колірова	0·65	Вафлеві ручники	0·28
Димка на підшванці	0·65	Кухонні ручники	0·50
Полотно на простирал.	1·25	Стирки корчинські	0·45
Простирала відпас.	1·90	Хустинки до носа	0·15
Всип рожевий 90 ш.	1·05	Мужеські хустинки	0·35
Всип рожевий 150 ш.	2·20	Капи пікові	2·50
Неба червона 90 ш.	2·—	Сінники	3·—
Шифон на постіль 90 ш.	0·95	Ковдри сатинові	9·—
Шифон постел. 150 ш.	1·70		

УВАГА: При закупні товару від 5 зол. задурно бідони до перторядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою посилкатою.

Насіння городовинне, господарське і квітове селекційне у добірних відмінах поручає

ФІРМА **Е. ФРЕЕГЕ** ЛЬВІВ

Трибунальська ч. 3. Тел. 255-70 1—2

Прогулька до Риму.

З нагоди всесвітньої виставки католицької преси, що відбудеться від травня до жовтня ц. р. у Ватикані, організується з кінцем липня та початком серпня ц. р. прогулька до Риму. Проектований шлях прогульки: Львів, Відень, Венеція, Рим, Неаполь, кораблем до Генуї, Інсбрук, Зальцбург, Мінхен, Берлін, Варшава, Львів. По дорозі булаб між іншим затримка в Зальцбургу, де в цьому часі відбуватиметься конгрес „Пакс Романа", як теж у Берліні підчас літньої Олімпіяди.

Кошти прогульки, що тріватиме приблизно 3 тижні, будуть 400—500 зол. При зголошенні просимо подати: 1) імя і прізвище; 2) дату уродження; 3) заняття; 4) точну адресу. Зголошення до 10. травня ц. р. надсилати на таку адресу: Генеральний Інститут „Католицької Акції", Львів, вул. Зіморовича 3. (Телефон 257—87).

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Д-р Маркіян Дзерович. **Роман Данилевич.**

Вислід конкурсу.

на економічні статті „Діла", фундовані п. Василем Тихим.

В новорічному числі проголосила наша Редакція конкурс на тему **„В якій господарській ділянці зосередити наші сили, щоб двигнути нарід з теперішнього положення".** Десять конкурсових нагород уфундував американський земляк п. Василь Тихий.

Дня 9. ц. м. журі, в якого склад увійшли: **сен. О. Луцький, дир. М. Творидло, д-р І. Витанович** та **інж. В. Несторович,** після розглянення 39 статтей, надісланих на конкурс, рішило признати нагороди ось-таким авторам: 1) п. **Іван Билина,** Яворів, 2) м-р **Богдан Галайчук,** Львів, 3) п. **Олекс. Гладишовський,** Тискова, п. Белигород, 4) п. **Р. Романовський,** Львів — усі по 5 долярів; 1) п. **Д. Барчук,** Хирів, 2) п. **Ст. Левинський,** Львів — оба по 3 доляри.

Журі не найшло кандидата на першу нагороду у висоті 10 ам. долярів, і дальших кандидатів на ще 3 нагороди по 3 ам. доляри. З цього приводу рішило воно запропонувати Редакції розписати в порозумінні з фундатором ще один конкурс на тему: **„Конкретний проект для основання корисного підприємства"** з двома нагородами по 5 і трьома по 3 доляри. До цієї справи наша Редакція ще повернеться.

Надісланих фундатором 10 долярів за труд для журі його члени рішили передати на фонд будови української торговельної школи у Львові.

Признані нагороди можна відібрати в Адміністрації „Діла" в годинах урядових.

ВЕСНЯНІ УБРАННЯ
виконані першорядно з чисто вовняного матеріялу **зол. 86**
ВЕСНЯНІ РАГЛЯНИ **зол. 58**
поручає
„ПОВШЕХНИ СКЛАД ОДЗЄЖИ"
ЛЬВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША.

ІВАН НІМЧУК.

Чи будемо постійно тратити?

Українська преса в Галичині дивно мало присвячує уваги віроісповідним і національним даним, що їх від якогось часу публікує Головний Статистичний Уряд на основі перепису населення Польщі з 1931. р. А вже про якусь аналізу тих даних і висновки з них для нашого національного колєктиву нічого й казати.

Тимчасом дані того перепису для нас дуже важні і незвичайно повчальні, а значіння їх дуже далекосягле. Особливож дані про віроісповідний склад населення Східної Галичини, що їх у найзагальніших витягах принесло „Діло" перед кількома днями (віроісповідні дані польського перепису в загальному вірогостойні).

Бо подумаймо тільки: Всі ті статистичні дані говорять прочистою мовою одно: ми, українці греко-католики, тратимо постійно і при кожній конскрипції якийсь відсоток нашого населення в користь поляків, ми ввесь час у відвороті! Коли ще в 1890. р. офіціяльна статистика виказувала у Сх. Галичині 2,729.488 (54.9 прц.) греко-католиків на 1,471.983 (30.1 прц.) римо-хатоликів, то в 1931. р. було 3,257.013 (52.3 прц.) греко-католиків на 2,280.773 (36.7 прц.) римо-католиків. До того не треба забувати, що перед 40 чи 30 роками ще величезний відсоток римо-католиків у Сх. Галичині вживав виключно української мови і почувався та причислявся до українців. А нині?...

Із зіставлення поданих вище статистичних даних виходить, що за останніх 40 літ римо католики збільшили у нас свій стан посідання на кругло 810.000 душ (54.9 прц.), а греко-католики, хоч у 1890. р. було їх майже вдвоє більше від римо-католиків, виказали тільки 527.000 душ прибутку (19.3 прц.). А вже найбільше зріс відсоток римо-католиків на Поділлі, особливо в повітах: Скалат, Тернопіль, Збараж, Теребовля, Копичинці, Чортків і т. д. В деяких з тих повітів римо-католики мають уже більшість, або до більшости вже їм небагато бракує. Небувалий зріст виявляє теж польський (рімо-кат.) елемент у станиславівському воєвідстві, де він за 40 літ зріс аж на 96 прц. (!) і творить нині вже 6-ту частину населення, хоч іще розмірно недавно (1890. р.) було там всього 11.2 прц. римо-католиків, отже менше, як жидів (13.7 прц.).

Застановляючись отак над цими цифрами, приходимо до дуже сумного висновку. А висновок той такий, що ми тратимо з року на рік наш стан посідання в користь сусідів. На основі порівняльних цифр дехто пробує навіть обчислити, до якого часу нас, українців, на нашій території не стане, коли з нас тут не буде і сліду...

Та лишім такі обчисления кому іншому, а самі, як живі люди, що хочуть жити, призадумаймось, які причини склались і складаються на той сумний стан і чи є змога його направити. Чи можливо нам довести до того, щоб наш елемент у цьому краю не топився, не меншав, а зростав принайменше так, як наші сусіди?

Щоб на це відповісти, треба наперед усвідомити собі, які причини склались на те, що ми на нашій території виявляємо постійні втрати. Щойно пізнавши ті причини, можна на їх основі зробити відповідні висновки.

Нема сумніву, що тих причин є багато. Важніші з них, на мою думку, такі: 1) наша господарська і культурна відсталість, що не дає змоги піднятись нашому народові на вищий рівень життя; 2) як вислід тієї відсталости велика нужда, що потягає за собою вічне недоїдання, всякі недуги і т. д., отже й високу смертність населення, зокрема дітей; 3) велика селянська еміграція з наших земель до Америки Північної і Полудневої, особливож еміграція по світовій війні, коли то виїздили від нас у світ майже виключно греко-

Вибагливий
Кравецький Салон для Пань і Панів
СЛОВАК **Львів, Легіонів 5. І.** (над кіном Касіно), тел. 247-83
поручає багато засобленний склад краєвих матеріялів і англійських по найприступніших цінах.
1706 9-10

католики (бо всі латинники могли легко і за дешеву ціну набути тут землю, тому не мали потреби еміґрувати); 4) велика українська політична еміграція на Схід (СССР) і на Захід (Чехословаччина, Австрія, Німеччина, Франція і т. д.; 5) приплив великої маси польських кольоністів у повоєнних роках, що створили у нас цілі десятки нових осель і безперечно скріпили стан посідання римо-кат. елементу; 6) наплив польського елементу із заходу в характері урядовців усяких службовиків, ремісників, робітників і т. д.; 7) вкінці переходи наших людей на римо-кат. обряд для хліба — під натиском ріжних чинників.

Отсе булиб ті головні причини, що довели до сильного убутку греко-католиків та до зросту римо-католиків на наших землях. А тепер питання: Чи діють вони і нині, чи може деякі з них відпали, а принайменше ослабли в свому діланні?

Якщо перейдемо ті причини уважно по черзі, то побачимо, що поза двома першими всі вони нині перестали властиво діяти, отже з цього боку більшої загрози для нас нема. Ослабли теж сильно такі колись численні переходи на латинське, бо тепер і за ціну такого переходу важко дістати посаду чи взагалі працю. Але й дві перші причини — наша господарська відсталість і звязана з нею нужда й безробіття — не мають уже такого впливу на зменшення числа греко-кат. населення, як колись. Бо, нема сумніву, що під господарським оглядом ми робимо з року на рік більші поступи, наше населення зачинає жити в кращих гігієнічних умовинах, старається краще відживлятись, дбає більше про діти і т. д. Також національна свідомість нашого народу зростає щораз більше — а це найпевніше забороло перед денаціоналізацією. А щодо нужди, то вона поширена нині мабуть на всі слої населення Польщі, без ріжниці віри й національности, отже всі терплять менш-більш однаково під її обухом.

З вище сказаного можна би зробити той висновок, що оскільки в найближчих роках не зайдуть якісь надзвичайні події, напр. війна на наших землях, то чисельний стан нашого народу не повинен би вже тепер виказувати більших страт. Цей висновок робимо на цій основі, що причини, які доводили до зменшення числа греко-католиків на наших землях, перестали або перестають діяти.

В. НЕСТОРОВИЧ.

Проблєма української інтеліґенції.

В чому лежить її розвязка?

В сумі наших національних турбот на одному з перших місць стоїть справа інтеліґенції в теперішньому і ще більше в майбутньому. Що в себе представляють народні маси, позбавлені рідної інтеліґентної верхівки — це бачимо хоч би на понурому тлі волинської дійсности. В Галичині ми ще засібні старим, передвоєнним людським капіталом, та проте і тут стоїмо перед гострою проблємою: **Що буде далі?** Не тільки батьки, безпосередньо зацікавлені долею своїх дітей, але також усе громадянство мусить розглянути докладно питання: Які виглади має наш інтеліґентний доріст, що в усе нових кадрах приносить на ринок праці свої услуги, звязані з його освітнім цензом? І не тільки розглянути мусить громадянство це питання, але мусить воно його розвязати, бо цього невблаганно вимагає наше національне буття.

Утруднений, якщо не зовсім замкнений доступ для українців до державної служби, небувала навперизація вільних звань, розмірно скромні національні надбання, які давалиб готові взятати праці — все те спричинює безліч трагедій у житях нашого життя. Вони навіть не все доходять до відома загалу, їх не реєструє майже ніяка статистика, бо політичні судові процеси чи хроніка самогубств — це тільки невеличка частина великої цілости. Поворот нашої інтеліґентної молоді на село стає здебільша могилою її аспірацій, її самопочуття і можливости капіталізувати набуте знання. Тільки рідко село користає з фактy „десеміґрації"

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третого Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу

людей, що страждають від „суспільної деградації".

Булоб трюізмом доказувати, що проблема нашої інтелігенції — це **проблема по суті економічна,** що станула вона на ввесь ріст як наслідок нашої незвичайно скомплікованої, в першу чергу матеріяльної дійсности. Бездержавність і звязані з цим важкі політичні обставини не творять непрохідних барер для вияву потенціяльних сил в економіці, для вирощування національного капіталу. Тому наше — хоч яке незавидне — життя скриває **безліч можливостей** економічної розбудови, та в **цьому і тільки в цьому** міститься **розвязка** також проблеми нашої інтелігенції.

В основі господарської ролі інтелігентів лежать **услуги,** звязані з їх професійною освітою і досвідом. Чим більший попит на ці услуги — тим краще живеться інтелігенції; чим він менший — тим вона біднїша. Це незрушна правда, яка мусить нам послужити вихідною точкою при насвітлюванні долі української інтелігенції. Ця доля є саме тому недолею, що **нема у нас ще відповідного попиту на услуги наших інтелігентів.** І цей попит треба конче створити, розвиваючи з великим завзяттям національне господарське життя, помножуючи в усіх напрямах і в усіх формах продукційні процеси. Торговля, ремесло і промисл не тільки самі собою створюють можливости праці для тисячок інтелігентів, але витворюють теж грунт для існування багатьох помічних установ з широко розгалуженими агендами; торговля, ремесло і промисл дають також матеріяльну базу для існування безлічі вільних звань. Це ділянки, на яких мусимо особливо зосередити організаційний хист і дотеперішні матеріяльні надбання, коли хочемо, щоби трагедія інтелігентних одиниць не стала швидко трагедією націй.

Одначе треба підкреслити, що всі організаційні спроби, підприємчивість і вложені капітали може обернути внівець **недостача господарської зрілости серед широких кол громадянства.** „Зріст продукційної лінії — говорив недавно на Заг. Зборах „Суспільного Промислу" один із директорів, показуючи на графікони продукції та персоналу тої установи — покриває зі зростом числа службовиків. Коли продукція паде, тоді треба вівільняти когось зі службовиків. Кожна нова тисячка кільограмів — це новий варстат праці..."

Чи освідомить собі це якслід наше громадянство? Чи зрозуміють це батьки, які бідкають над безробіттям своїх дітей („даремно кінчили школи"), і які проявляють так часто просто злочинну байдужність до українського купця чи до продукту українського промислу?!

Зріст нашого господарського життя, нашого добробуту чи багацтва неможливий без чинної патріотичної підтримки усього громадянства. Тимсамим неможлива без цієї підтримки й розвязка болючої проблеми української інтелігенції.

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Тел. 236-67
Рік осн. 1890
Владислав Сідор
Львів — Огродніцка 5. 1813 4-10

су. Як бачите, тут не лише ортографія хибує".

Підняти грамотність учителів В. Затонський береться за допомогою офіційних іспитів з диктату для всіх учителів. „Ми повинні — так закінчив він свою промову до учителів м. Києва, — добитись і добемось, щоб учителі стали грамотні... Може, вони в цьому (себто, в неграмотності С.) і не винні, але факт лишається фактом. А щоб учитель не міг навчитись грамотно писати, цьому я не повірю і я певний, що ми цього добемося. Зараз на цьому етапі головне завдання — підвищити грамотність учителів. Це є основне".

Нема чого доводити тут, що самими постановами київського міського комітету комуністичної партії про „большевицьке реагування на прояви класово-ворожого впливу на школу" та винаходом В. Затонського у формі офіційних іспитів для учителів з диктату, як панацеї для підвищення грамотности в школі, ніколи не вдасться підняти навчально-виховну працю в школах совітської України.

Отож з певністю можна твердити, що **грамотність учителів, а разом з тим і учнів у школах сов. України, і надалі залишиться на тім самім рівні з тої причини, що большевицька влада по старому сполучує свою шкільну політику з політикою соціялістичного будівництва. Як** і раніш, большевицька влада засобляючи школи в учительський персонал, насамперед дбає про відданість його владі та комуністичній партії, немилосерно викидаючи з лав учительства „клясово-ворожі елементи", як про це свідчить постанова XVIII. пленуму київського комітету комуністичної партії, де подано імена тих „ворогів" (Перепелиця, Туранський, Лущейко, Шеромет, Тутов, Галай). Як і раніш, від учнів вимагають насамперед участи і конкретної роботи в піонірських організаціях. Де вже думати учням про засвоєння грамотности, коли, як свідчить та сама постанова XVIII. пленуму, нерідко тримають дітей в піонірській кімнаті до 12 години ночі!-

Мимоволі повстає питання: що ж представляють з себе школи поза Києвом — на всьому просторі Сов. України, коли в самій столиці офіційно стверджено невідрадний стан шкільної справи?

Прага 6. IV. 1936.

ЯКЩО ЖІНОЧІ ТОРБИНКИ
то лише
з фабрики РОЗЕНЦВАЙҐА
ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 5. Тел. 229-20.

СТ. СІРОПОЛКО.

Школи в столиці Сов. України.

Про стан шкільництва в Києві, столиці сов. України, знаходимо найновіші дані як у постанові XVIII. пленуму київського міського комітету комуністичної партії з дня 10. грудня 1935 р., так в промові комісаря народньої освіти В. Затонського на конференції учителів м. Києва 3. січня 1936 р.*)

Насамперед ще досі київські школи не можуть похвалитися мінімальним уряджением: є школи, де не вистарчає каламарів, де діти сидять у класі у верхньому одязі (напр., 81-а, 100-а школа). Бібліотеки в школах бідні, зокрема нема достатньої літератури для позашкільного читання учнів. В школах бракує научних приладів. „Куди не підеш, — свідчить В. Затонський, — скаржаться, що немає малюнків. Ми вже не такі бідні, не такі безпорадні, щоб не можна було цих малюнків дістати. Інша річ, коли кажуть, що не вистарчає географічних карт чи чого іншого".

Але, що головніше, школи не можуть похвалитися успіхами навіть в засвоєнні учнями простої грамотности.

Безперечно, найбільше в цьому завинив комісаріят народньої освіти, що до цього часу ставить школі насамперед соціялістичні та комуністичні завдання, а вже на другому плані — освітні. Не диво, що й самі учителі, пройшовши підготову в большевицькій педагогічній школі — технікумі чи інституті, або на короткотермінових учительських курсах, винесли відтіль значно більше есілякої премудрости з катехизму комуністичної партії, ніж елементарного знання з загальноосвітніх предметів.

І от тепер В. Затонський б'є на гвалт, що й в Києві можна знайти неграмотних учителів. „От ми переглянули, — каже він, — кілька звітів класних керівників. Наприклад, в плані виховної роботи 30-ої школи написано так: „Придбати чорнило для класа, організувати на це збір грошей через учнів", або „підготовити 2 вечірі самодіяльности". Це пише викладач 4 кл.

*) Постанову XVIII. пленуму київського комітету комуністичної партії та промову В. Затонського: „Рішуче піднести грамотність у школі" див. у часописі „Комуністична Освіта", ч. 3. 1936 р.

ЦЕМЕНТ „Волинь"
в найвищім ґатунку свіжої торгічної продукції поручають
Брати Кіршбавм
Львів, ул. Ягайлонська 11. Тел. 236-47.

Небувала святочна програма в **АПОЛЬО** Музика, гумор, Найоригінальніша фільма сезону! кохання, спів! Контушова Польща на екрані! **СТРАШНИЙ ДВІР**
Співучасть: Цвіклінська, Гроссівна, Колті, Машинський, Седлянський, Орвід та ін.

ЕВГЕН ХРАПЛИВИЙ.

За нашу сільську молодь.

Великдень — і знов наша сільська молодь висипалася під церкву мов маків квіт, і знову грає гагілки. А ми тішимося. Бо чиж є кращий образок на нашому селі, як отсі наші майбутні наслідники на Великдень під церквою? Може між ними, отими хлопятами та дівчатами, блукають майбутні наші вожди й передові діячі, може серед тих молодих головок неодна іскра Божа тліє. Чиж не зпоміж отсеї молоді вийшли чи не в більшості передові люди нашого народу?

Але мине Великдень і наші хлопці й дівчата, що у позашкільному віці, підуть до праці на ниви, а далі йтиме рік за роком, минатиме один Великдень за другим, треба буде перебрати сінові батьківське господарство, чи доньці мамину хату. А вони будуть такіж як і були, своїм розумом, не вчились, бо бідні, не мають знання, не знають звідкіля до праці забратись. А тоді прийдуть знову чужі дослідники на наше село та будуть в чужих газетах писати, що ми — це єдиний нарід в Европі, що босаком ходить і тільки в одній сорочці. А всі ми (а може й ті по нас), будуть знову нарікати на народ темний. Темний, бо бідний, а бідний, бо темний. Відповідальність на нашому поколінню велика, коли так залишимо справу, коли в корені її не направимо. В корені, — а коренем цим — наша сільська молодь.

Якщо говорю про сільську молодь, то вправді великою нашою журою є дітвора у шкільному віці, але найбільшою журою є молодь, що вийшла зі школи, а ще не може увійти в усі громадські права. Це молодь між 14-им і 18-им, чи 20-им роком життя. Тоді, коли у молоді формується душа, коли вона найбільше вразлива на все, що довкруги неї діється, коли вона, наче губка всякає у себе все, — добре й але, — що їй подає чи то виховуюча рука, чи умовини. А тому, що цеї виховуючої руки нема, ця душа молодеча виростає з прикметами, які добра доля і обставини дадуть.

А до того ця молодь має стати за недовгий час до праці в господарстві. До браку загального, громадського виховання долучується ще брак фахової, господарської освіти. Якжеж мають із цеї молоді вирости кращі громадяни і кращі господарі? Звідки ця молодь має набрати кращого громадського виховання і господарського знання?

В останніх часах у нас багато дискутують про те, хто має цю роботу серед молоді робити. Як гарно булоб, колиб дискутували над тим хто

ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ ПАНЬ-ЧЛЕНОК РІДНОЇ ШКОЛИ
відбудеться в суботу 18 квітня ц. р. у Львові у всіх салях Української Бесіди і в жовтій салі Народнього Дому.

РАВТ ДЛЯ РІДНОЇ ШКОЛИ

Запрошення вийдуть зараз по Великодні. — Товариські сходини; продукції українських мистців; весела забава добірний буфет.
1928

і скільки вже зробив. Але добре і те, бо вже принаймні слідне зацікавлення справою не тільки в одному товаристві. А праці тут доволі. Від трьох років виходить постійно один часопис для молоді („Хліборобська Молодь", видає „Сіл. Господар"), а тепер появилось перше число нового часопису („Шлях Молоді", видає „Рідна Школа"). А треба би ще неодного часопису для молоді у позашкільному віці. Неодного і то **добре** редагованого, нетільки, щоби він вийшов. Бож це має бути засіб формування **душі** молоді, збільшення її **знання**, а не засіб зібрання передплати. Мусимо усі збільшувати число передплатників цих часописів, але скількиж повітів є таких, де наші люди не знають навіть, що ці часописи виходять!

Та добра книжка і часопис для молоді — замало. Мусить бути міцна і свідома своїх завдань керма справи — належний провід, мусить бути організація, що обеднує молодь і знає чого хоче. А молодь до такої організації радо горнеться. Для приміру подамо Хліборобський Вишкіл Молоді „Сільського Господаря", організацію, що виховує позашкільну молодь і фахово вчить господарського знання; в цьому є це єдина господарська молодеча організація у нас. Хліборобський Вишкіл Молоді „Сільського Господаря" — це наскрізь продумана виховна й фахово-господарська праця, що треває 4 роки, через які мусить пройти молодець чи дівчина. Це **школа** фахового знання, яка нетільки теоретично, а й практично вчить господарювати, при цьому учні є все дома, а не мусять нікуди йти поза село. Цю школу ведуть **фахівці**, бо тільки так ведена праця дає висліди. Отже ця молодеча організація приневолює молодь до **систематичної** праці над собою, праці впродовж чотирьох років, праці під наглядом фахівців. Це вже вимагає чимало жертв від молоді. А молодь всюди до цеї організації горнеться. Ось числа:

І ік	Ґуртків Хл. Вишколу Молоді	дівчат	Учасників хлопців	разом
кінець 1933	59	306	222	528
кінець 1934	220	1.029	966	1.995
кінець 1935	285	1.880	955	2.835
початок 1936	620	4.732	2.407	7.139

Отже сільська молодь розуміє вагу справи, вона розуміє її тимбільше, що ця організація дає їй теж практичне господарське знання. Та цю працю треба було підготовити. А підготовку вело в р. 1936. аж 43 фахівців по повітах, які уладили 63 курсів з 1.518 курсантами для передовників і 236 курсів із 4.137 курсантами для змагунів Хліборобського Вишколу Молоді. Це величезна праця (хто її знає, цей оцінить) — а молоді перейшло через неї тільки дещо поверх 7.000!

Наводжу ці числа, щоби показати, як великої треба праці над молодю, коли її хто бере поважно, і кому залежить на справі, а не на числі. А тої молоді, що чекає на цю працю на наших селах ще сотні тисяч! Є місце до праці, є над ким працювати. Треба тільки направду працю вести після пляну і продуманої програми, бо душа молоді — це дуже ніжний і цінний скарб для всього народу. Над нею треба попрацювати, якщо висліди мають бути добрі і тревалі.

Отже не питання **хто** має вести працю, а наказ: **усі**, що відповідальні за наше село, його розвиток і майбутність. Але це мусить бути направду праця для справи, праця для нашої молоді.

Нехайжеж співи гагілок, що гомонять під звуки великодніх дзвонів звернуть увагу наших провідників села на найцінніший скарб, що його маємо, на молодь українського села!

5.000
ГАРНИХ БОМБОНЄР
ВИБАГЛИВИХ
ДЕСЕРОВИХ
ЧЕКОЛЯДОК
загальної вартости
Зол. 60.000
призначила для реклями
фабрика чекоряди
Fuchs
Кожний може дістати в 1936 р. бомбонєру вартости 12 зол. як безплатну премію.
Подрібні інформації дають фірмові склади і крамниці і всі більші підприємства із солодощами.

Христос Воскрес!

В часі, коли людство святочно пригадує память Великого Чуда, не слід і нам, українцям, попадати у зневіру.

Встаньте всі втомлені духом, ободріться маловіри, прозріть невидючі й пізнайте, що Рідна Школа кладе нові основи для нового українського покоління. Це покоління має бути гідне і вести українську націю до вершин, до зір і наближувати її до найвищих національних ідеалів, здійснювати наші національні бажання.

У дні особливого підйому духа розкриймо в один час жертвенні серця народу, сповнім потребу душі спрагненої чину і масовими великодніми дарами зложім **гідну пасивку Рідній Школі!** Цеж буде дар на вдержання її шкіл і виховних заведень. Це буде поміч, що дасть змогу найширшим масам української молоді переймати гаслами Рідної Школи: **Честь Нації; Воскресення України.**

Христос Воскрес!

СВЯТА у Міських Театрах у Львові:

у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в неділю вечором — Баль у Савою з Іванною Кульчицькою.

В понеділок пополудні: Аддіс Абеба (Кореспондент наш повідомляє). Репортаж.

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ оба дні: Трафіка пані ґенералової комедія Буш Фекете.

В. МИХАЙЛІВ

Prima Aprilis.

Метеорольогічний комунікат заповідав на кінець березня великі сніги. Наталка Калуська ждала цієї вістки, наче льотерійної вигри. Від місяця приготовила лещета, спортовий костюм, навіть деякі лещетарські харчі. Остання нагода використати безсніжну зиму! — нема чого й надумуватись. Товариства не треба було шукати: Марійка Мінкевич і Ромко Перинка вже від двох тижнів рвались у гори на чехословацький бік.

Ще того самого вечора повідомила Наталка свого чоловіка, що їде на лещетарську прогульку. На як довго? — це буде залежати від погоди. Цьогорічна зима така химерна, що при кінці березня можуть навіть у нас цвісти дерева. На кожний випадок після перших великих снігів, за який тиждень морозів лещетарі можуть ручити.

Северин Калуський ніколи не мав ніяких застережень щодо виїзду жінки на вакації або підчас року. Вона потребувала спорту, а він залюбки залишався дома. Не тому, що так дуже любив самоту або так мало любив жінку. Не було для нього більшої насолоди, як уранці після кави, яку пив завсіди в ліжку в год. 7-ій, пролежати ще годинку з папіроскою та книжкою. До бюра йшов щойно на 10-ту. У корабельній фірмі „Океан" він листування та трохи книговодства. Ніхто не звертав там уваги, в якій годині він приходить — щоб усю свою роботу зробив.

Наталка не любила його старопарубоцької та урядницької звички „валежуватись у ліжку". Вставала перед 7-ою, робила шведську гімнастику, провітрювала мешкання і що десять хвилин гукала :

— Верцю! Вставай уже! Ціле місто на вулиці від години! Ніколи посприятати не можна через тебе!

Та це була тільки понтока стягнути його з ліжка, бо в його кімнаті лежали по кріслах його старі убрання, капці або газети по кілька днів нетикані. Наталка не мала часу стирати пороху ані займатись господарством, бо кожну вільну хвилину присвячувала спортовій організації „Розгін". Дім вела стара Настя, яку чотири роки тому, замісць шлюбного дарунку, прислала Наталці із Вербівки щира тіточка Клявдія.

— Як є така погода — сказав Калуський жінці — остання цієї зими і ти вже умовилась, то їдь. Якось із Настею дамо собі раду...

— Уявляю собі цю раду! — відповіла Наталка — напевне перед девятою кави до уст не візьмеш!

І поїхала.

Спортові товариші Наталки — Марійка Мінкевич і Ромко Перинка (напів наречені) ще в залізниці найшли ширше товариство, що прямувало на сніжні верхи з тими самими причандалами. Снігу не треба було возити зі собою і пять днів минуло їм у сонці, на вовчім апетиті і ведмежім сні. На шостий пішов дощ, весна моргнула більмом — ногу можна було зломати за порогом хати. Захист „Вірлине гніздо" гомонів від співів і жартів. Перинка забавляв усіх анекдотами із власної збірки „Тисяча й одної ночі", підкладав сусідам під подушку вилки, підспівував до бринзі чеколяду.

28-го березня ввечір ударився в чоло і сказав до Калуської:

— Пані Наталко! Не вільно нам забути, що за кілька днів „пріма апріліс". Треба буде придумати щось таке, щоб ті наші цуцики з „Розгону" казились! Свому чоловікові теж можете вислати якийсь мюнімчик. Нехай не тужить, філістер!

— Алеж ви наївні! Я певна, що він радий, коли може не відчиняти у своїй кімнаті вікон і спати до полудня.

— Но, но, знаємо ми тих вдоволених чоловіків, що із заздрощів гризуть уночі подушку і кажуть, що залишають своїм жінкам повну свободу! Якби так виставити його на правдиву пробу... Але річ ясна, з вами це неможлива річ!

Махнув рукою і взявся до ковбаси, що пахтіла йому весняними фіялками. Попивав часом селединового коліру і буцім-то думав. На доказ, що мовчанка його не пройшла даремне, почав знову:

— Маю геніяльну ідею! Вишліть йому на Пріма Апріліс лист, що більше до нього не вернетесь, бо зустріли тут чудового хлопця, що відповідає вашим ідеалам, такого як я, наприклад. Коли повірить, то це буде божеська комедія!

Побіг до решти товариства і чванився своєю думкою. Найшов таких, які погоджувались з його геніяльністю і радили жонатим та заміжнім використати таку штуку. Наталка тішилась жартом певна, що Северин уважатиме такий лист від неї за доказ її прегарного настрою і памяти про нього. Лист при співучасти Перинки виглядав так:

„Вибач мені, Северине, за тих кілька слів, які може будуть для Тебе прикрою несподіванкою, а може й ударом. Вибач теж за таку форму, відповідну до хвилини та обставин. Після зрілої надуми я рішила більше не вертатись до Твоєї хати і почати нове життя. Наші вдачі та характери — Ти сам мусів це ствердити не раз — зовсім суперечні. Формальні справи щодо розводу та моїх річей полагодить у моїм імені адвокат Йосиф Гусанек, з яким я тут познайомилась. Ще раз не гнівайся! Бажаю Тобі всього найкращого!

Наталка".

Чому Перинка вирахував, що лист з чеського кордону до Львова мусить їти аж три дні — невідомо. Калуський дістав його 30-го вранці, коли курив у ліжку папіроску. У такій позиції удари долі приймає людина спокійніше, ніж за роботою в бюрі або вночі, коли кіна та театри чигають на людські втомлені нерви. В одну мить вирнуло перед Калуським усе його життя. Він мусів своїй жінці признати рацію: — вони не ма-

Веселих свят своїм відборним вживає одинока українська кооп. фабрика **„ПРОДУКЦІЯ“** **ЛЬВІВ Ринок 36**
ВИРОБЛЯЄ: **овочеву мармоляду, сливкові повидла, соки і т. п.**

До Всечесніших урядів та комітетів церковних.

Наша фірма дістала останніми часами багато запитів про наше відношення до новоповстałої в Станиславові ліярні дзвонів під фірмою Вільчиньські й Фельчиньські, що їздять від села до села, розпихаючи де тільки вдається свої вироби.

Отже заявляємо, що з названими людьми нас нічого не лучило і не лучить.

Дивним дивом фірма ця повстала на тому самому місці, де недавно була фірма **Магас і С-ка** здемаскована в часописах, а за якою скривалися два жиди **Ізраель і Ляйб Бергери.**

Врешті подаємо до ласкавого відома, що поза нашими осідками Калушем і Перемишлем більше ніде не маємо ніяких робітень ані складів і загалом з іншими ліярнями дзвонів ніякі звязки нас не лучать.

З належною пошаною
БРАТЯ ФЕЛЬЧИНСЬКІ
Ліярня дзвонів
КАЛУШ або ПЕРЕМИШЛЬ.

їнський нарід, а мав України є кількадесять. Із самого атласу Янсонія можна написати цілі розвідки для теперішнього покоління про розвиток української території та характеристику українського народу, а багато можна навчитися і про походження слова „Україна“ (чи від „окраїна“ чи від „країна“).

Для зрозуміння слова „Україна“ багато може причинитися теж атлас де Ліль, (Atlas Noveau, par Guillome de L' Isle), виданий в Амстердамі 1738 р., тому, що на малій Угорщини подає назву по латинськи „Комітатус Унгварієнзіс“, а під тим написом ще додатково „Країна суперіор“ і „Країна інферіор“. Слово „Країна“ є теж ужите в атласі Д' Анвіля з р. 1743—1771, виданім у Парижі, але це слово написане під назвою Волині на правім березі Дніпра, а окремо є ще „Україна“ на лівім березі. Д' Анвіль, як сказано в наголовку, був між ін. членом петербурської Академії Наук і щедро вживав назви „Україна“ в кількадесяти мапах. Але виданий в р. 1745 у Петербурзі в латинській мові „Атлас Руссікус“ не подає ні на одній мапі назви України. Зате англійський „Дженерал Атлас“ з р. 1804 Томаса Кітіна містить ще назву „Україн“ по обох боках Дніпра. Галичину називає Червоною Русю, а в північній Угорщині на нашім Закарпатті є Горішня Країна („Аппер Країна“) й Долішня Країна („Ловер Країна“) і між ними місто Унгвар (Ужгород).

В нюйорській прилюдній бібліотеці атласів та книжок з описами подорожей на Україну стільки, що й на звичайний віз не забрав би, а легко можна дістати й фотостатичну відбитку бажаної мапи чи сторінки або обрізка з книжки. Згадую це тому, бо не знаю, як ставляться європейські бібліотеки до таких справ. Не маючи спромоги переглянути книжку Ілька Борщака, згадану свого часу в „Ділі“ („Що написали про Україну за останніх 500 літ“), не знаю теж, чи нюйорська бібліотека не має часом уникатів, яких і в Європі не можна вже подибати. На всякий випадок нюйорська прилюдна бібліотека більше приступна для використання матеріялу до історії України, ніж усякі інші.

Колиб хтось з европейських українців поважно піднявся зладити український історичний атлас, повинен теж взнати американських українців до матеріяльної допомоги на видання такого атласу, бо саме американські українці можуть з нього найбільше користати для пропаганди. Треба б лише такий атлас видати в кількох мовах, як от „Atlas Hierarchicus“, виданий заходом Ватикану в Падерборн у 1913 р. Там поданий текст в мовах: італійській, німецькій, французькій та англійській. Український історичний атлас, очевидно, мусів би мати теж і український текст, а устуни мусівби бути написані стилем, в якому кожне слово повинно бути важене.

ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ.

Два покоління.

Слово до „молодих“.

Спомини з часів „Молодої Музи“, що вийшли книжкою п. н. „Українська Богема“, дали нагоду нашим гоміним „молодим“ боєвикам до чергового порахунку з „батьками“, тобто з поколінням поетів, з якими звязав мене час і дружба. Один з авторів такої буцім-то боєвої статті пише, що „проблема поколінь, проблема „батьків і дітей“ позначилася у нас не тільки в громадському житті“, скажу більше: скажу, що ця — не проблема, а дурійка ворожнечі й майдократії — позначається у нас уже на шкільній лавці, і вона — роздута такими виховниками, як Д. Донцов і його учні — є загрозливою недугою, яка веде до шкідливого розвалу нашого громадського життя. На жаль, цю недугу добачають лише вчителі, для яких праця у школі стає де далі — просто неможливою.

Та перейдім до деяких закидів. Вони зводяться ось до чого: З одного боку стоять у нас — по словам — „поети сентименталізму, забарвленого інколи народництвом“, з яких „дуже мало... взяло привід прізвища в історії нашої літератури й життя“, та які були „революційними паничами, що потім присідали на посадах“, і які хоч і „жили напередодні світової війни, в час, коли зароджувалися, надходили події, що мали порушити землю з основ“, „не залишили сучасній молоді зливе ніякого прикладу ні своїми творами ні життям“. — З другого боку стоять „ті, що виросли у твердих двацятих і трицятих роках, духовість яких формувала війна й революція, творчість яких визначає передовсім активна постава супроти життя й дійсности“, „друга генерація — молоді письменники й мистці, (що) йдуть своїм власним шляхом, змагаючися за нові ідеї й засоби“, яких ідеалом є по словам Ольжича „в шинелі сірій впасти від гранати“.

Само собою насувається тут Самчуківське „дайош Варшаву?!“, або: „сіра шинеля, гранати в руки і відвойовуй від „революційних паничів“ „посади“ й місце при кавареяному столику! Мимохіть нагадуються тобі шкільні вправи теперішніх учнів, де читаєш раз-у-раз: „Перед війною абсольвентові школи посади напихали, хоч він і не хотів приймати їх, і він міг вести панське життя, не працюючи“ (автентичне).

Ціле непорозуміння ворожнечі „молодих“ геніїв до „батьків“ недотепів родиться з того, що ці молоді насправі дуже мало **пережили** і дуже мало стараються знати, хоч їх „духовість формувала війна й революція“ і вони „змагаються за поширення обрію нашої духової творчости“. Пережили вони мало, бо більшість з них тоді, як ішла війна й революція, щойно вчилася малої абетки; а щоби навчитися абетки великої, до цього вони завигідні. Доказом цього є хочби й такі статті, яких автори у моїх спомиках не дочитались нічого, хіба про кавярні і по-

---

ли нічого спільного. Навіть ту каву з папіроскою і ті мрії серед своїх подушок, які так розніжнювали його, Наталка мусіла завсіди зіпсувати йому своїми заввагами та докорами.

Буває так, що коли лікар відкриє в нас якусь зовсім несподівану недугу, з якою можемо надалі ходити по світі, то приймаємо цю новину так, якби ми не хотіли навіть думати про неї. Калуський пішов як звичайно до бюра, так само працював і зїв дома обід. Але по обіді пішов до кавярні, казав дати собі чорної кави і курив. Порівнював, чи смак такий, як дома. Бентежило його те, що не може так спокійно мріяти. Очевидячки, стояла тут на перешкоді вістка від жінки. Пробував заволодіти собою. „Йосиф Гусанек! Напевне спортовець, ще й чех... Факт, що вона може захопитись чужинцем, з яким зазнайомилась на прогульці і хотіти вийти за нього, характеризує її зовсім добре“...

Прийшло йому на думку, що мусіла знати його вже раніше. Не дурно вибралась саме на чеську сторону. Так, якби в нас не було досить лещетарських теренів...

Увечір порядкував свою кімнату. Шукав, чи нема яких річей Наталки. Переносив їх до жінчиної шафи. Завагався на мент, чи має теж відложити її листи до нього. Переміг себе — навіть не хотів їх читати. Завязав шнурком і відніс до другої кімнати разом з подушкою, яку дістав від Наталки на імянини. „Краще не залишати в себе предметів, що розбуджують спомини...“

На другий день уранці сказав Насті, що не буде ані на обіді ані на вечері. Не знав іще, куди піде, але відчував деяку полекшу, що може вибиратн між кількома ресторанами. Цікавий був на список страв: чи крім помідорової зупи і грибкової, як дома, може сподіватись там іще третьої.

У бюрі старався говорити голосно та самопевно, щоб ніхто не догадувався, що має якийсь клопіт. Коли залишився сам з машиністкою Ніною, спитав її:

— Панно Ніно, чи не хотіліб ви нині скористати з нагоди, що я маю вільний білет на „Щасливе подружжя“? Моя жінка мала вернутись, але забарилась... а сам не маю охоти йти.

— Дуже радо, пане — хотіла сказати як звичайно „пане контрольор“, але подумала, що в такій ситуації можна дозволити собі на — Северине...

„Щасливе подружжя“ було превеселою французькою фарсою і трохи розвіяло хмаринки меляхолії Калуського. Французькі комедії мають теж ту прикмету, що розбуджують сильний апетит. Після вистави за вечерою Калуський заприміткив, що панна Ніна не є ані така дурна, як собі уявляв, ані така безбарвна, як бачив її за машиною. Навіть здивувався, що мала так багато смаку: від капелюха до черевиків усе було в тім самім тоні.

— Ви зовсім подібні до Норми Крофорд у фільмі „Її звеличники“ — аж сам здивувався своїм компліментом.

— Хочете сказати Норми Шірер?... Крофорд має імя Джан... Саме тепер іде нова фільма з нею в „Касіно“. Варт було поглянути... але при нинішній кризі — —

— Якби ви хотіли, то можемо завтра — —

— А як приїде ваша жінка?

— Ні. Вона не приїде так скоро.

Повних пять днів учила машиністка свого наставника, чому американська ревія „Гинемо від сміху!“ зовсім нецікава і недотепна, хоч йому дуже подобалась у ній ревія з 200 танцюристками. Калуський ствердив здивований, що вранці не любить уже лежати довго в ліжку і з приємністю починає ходити до бюра.

7-го квітня приїхала перед святами Наталка, коли Северин був у бюрі. Зараз із кількох речень служниці зрозуміла вона, що Северин повірив в її лист. Лист прийшов на два дні раніше. Коли відчинила шафу, втратила бадьорий настрій, з яким верталась додому. Северин не їв дома і вертався невідомо як пізно...

Ще більше здивований був Северин, коли ½12-ої вночі застав дома Наталку.

— Коли ти дістав мій лист на Пріма Априліс?! — спитала вона різким, подратованим голосом.

Він зацукався. Хвилину не міг зрозуміти, що трапилось і відповів іще більше подратований:

— Тобі завсіди дурні жарти в голові!

Вийшов з кімнати і пішов спати. Наталка не могла заснути. Здавалось їй чомусь, що Северин її любить більше, ніж вона собі це уявляла. Вранці, коли він пішов мовчки до бюра, вона була зачудована, що він сам навів такий лад у своїй кімнаті. Вперше, за ввесь час її подружжя, прийшло їй на думку, що досі не дуже звертала увагу на лад у хаті. Просиділа ввесь день дома — прибирала, заглядала до кухні. Була горда, що має чоловіка, який так сильно до неї привязаний.

Перший день минув їм, як перемиря, що кожної хвилини може спалахнути новим боєм. Та під вечір настрій невиразного вичікування прояснився.

— Ти не гніваєшся на мене, Верцю? — спитала Наталка з такою ніжністю в голосі, що він не пізнав у ній задиркуватої спортсменки.

— Я й так не дуже цьому повірив — відповів він трохи нерішуче.

— Ти певне вже готов не пустити мене на другий раз на таку прогульку? — перевірювала його.

Северин скривився, як чоловік, в якого випрохують запитом комплімент:

— Ти знов не думай собі, що я вже такий дуже нещасливий, коли сам лишаюсь дома. Ти навчила мене трохи самостійности, но і ще чогось... Я почав ходити двічі на тиждень на більярд до „Центральної“. Це дуже добра гімнастика!

— Ти вже повинен був давно взятись до якогось спорту! — сказала радісно Наталка.

— Я хотів би, але знаєш, при такому занят-

„ҐАЗИ ЗЕМНІ“
Акційна Спілка для Нафтового Промислу
Центральне Бюро: Львів, Академічна 7. Тел. 102-47
поручає випродукований на найновіших дестиляційних урядженнях
БЕНЗИНУ і НАФТУ для всіх цілей
МАШИНОВІ і ЦИЛІНДРОВІ ОЛІЇ
АСФАЛЬТ для доріг і промислу
Самоходові олії „FINISH-OIL“
ЕМУЛЬСІЮ БЕНЗИНОВУ
патенту проф. д-ра Пілята для фабрикації бензинового мила.
1884

сади „молодомузців“, дарма, що в на прикладах живих людей змалював життєву трагедію сучасного життя більшости тих письменників. Наші молоді не розуміють, чому більшість тих мистців сьогодні примирає голодом, бо їм вигідніше видати присуд: „котюзі по заслузі“.

„Якби ви, молодці, вчилися так, як треба, то і мудрість би була своя“. А так ви плетете: „жили напередодні світової війни, в час, коли зароджувалися... події“ і т. д. Генеральний штаб австрійської армії був заскочений вибухом війни і не був до неї підготований, а якісь міфічні „молодомузці“ знали про її неминучість і дивилися мов телята на нові ворота на ці надходячі події та нічичирк!

Та нехай би! — А проте, що скажете ви, „активісти“, на таке: Сьогодні щомісяця пишуть про нову воєнну загрозу, а ви „активісти“, що? Формуєте полки? Кінчаєте студії у воєнних академіях? закуповуєте зброю, муніцію? вчитеся аеропланами літати? Робить це, чи бодай накликує до цього хоч би ваш літературний шеф ударник? — Куди там! — Одні зідають останній загін батька селянина і ждуть на посади, інші приспівують їм воєві дитирамби. Правда, є ще такі, що йдуть під команду отам. Коновальця, і не „в сірій шинелі від гранати“, а таки на шибеницї — падуть. І для нас старих непотрібів це все зрозуміле, бо ми думаємо так, як думає Альдос Гакслі, що „кожне покоління має свою приватну історію і свій власний рід пророцтва“. Що: „кожне покоління платить своєю монетою і доконує свого вибору“. Ми для вас вибачливі. Та дозвольте нам послужитися словами Клемансо: „Ці ваші революціонери (не ті, що ними дійсно були, а ті, що роблять революцію на сторінках журналів), мають саме стільки ідей, скільки мають їх ноги від стола. Заздрість і розжалення це все, що вони мають“. Бо і якже можуть бути ідейними і готовими до посвяти ті, яким обплювали всі рідні цінности, все минуле їх народу? „Cui bono“ вони будуть посвячувати себе і свою молодість? Адже вони мусять мати приклади з минулого! І що значать ці ваші вічні нарікання на те, що старше покоління не залишило молоді нічого? Залишило вам те, що й собі. Що більшого могло вам залишити понад те, що ви сьогодні знаєте про дійсність існування у другій декаді XX. ст., наперед У.С.С.-ів, а потім У.Г.А., і існування в 1918—19 рр. української держави? Нам попереднє покоління у спадщині не залишило навіть нашої національної назви, і ми мусіли відвойовувати її. Миж залишили те, що Б. Хмельницький залишив майбутнім поколінням: спогад боротьби за власну державу і фактичне існування цієї держави.

У вас зате ми бачимо покищо істерію, розгардіяш і негацію. Та говорім про активізм.

Ми всі активісти. Тільки не з вашої школи. Бо тоді, як дехто з ваших хресних батьків цілу війну пересидів одинцем у Берліні і показався на Україні аж на міністерському фотелі гетьмана Скоропадського, а потім знову вирнув у Відні, в тому часі ми, „революційні паничі“ — „молодомузці“ — замість давати собі безцільно розбивати черепи гранатами донських козаків і італійських берсалєрів, і замість на власну руку „робити політику“ в Берліні, пішли працювати в єдиній тоді доцільній організації, в „Союзі Визволення України“, що обединювала ввесь наш актив без огляду на партійну приналежність (Б. Лепкий, В. Пачовський, М. Паращук, П. Карманський і М. Голубець), а пізніше пішли до завошивлених бараків у Німеччині, і вислухуючи від рідних патріотів московських епітети: „австрійські й німецькі к...и“, формували душу майбутніх активістів. І наша праця дала Україні трохи чи не єдиний справжній актив у великих днях революції. А потім ми робили те саме всюди, де тільки треба було збирати загублені душі рідного народу.

Це не була ідилля, ні! Це була боротьба не легша від фронтової служби! — Від гімназійної салі, через табори полонених, курси на Україні, школу на Підкарпатті, а де в кого і далі, за океаном — аж до роботи при будуванні держави — отсе той наш активізм, на якому ви, молоді, тепер будуєте, за життя нас поховавши й обплювавши, та тріюмфуючи, що, мовляв, ми „поломили перо“ і „поломили крила“.

Чи ми поломили перо, не вам це знати; а як би й поломили, так малиб до цього причини. А крила поломив нам наш „активізм“, дарма, що ви тицяєте нам „посадами“, яких ми з легким серцем позбулися, саме в ім'я нашого активізму.

Я написав у моїх споминах доволі ясно про те, як ми, тоді молоді, бачучи байдужність загалу до духової культури, намагалися що ведугу лікувати. Сьогодні скажу більше. Скажу, що коли в ювилейному році І. Франка, тоді, як суспільство ладилося навіть ювілейним даром сплатити ювілятові довг вдяки й заплатити йому за кривду, вийшла на світ прегарна книжка поета „Semper tiro“, яка вартує безперечно більше, ніж уся збірна творчість „активістів“, за цілий рік розійшлося цієї книжки аж 300 примірників. Ціна книжки була 1 австр. корона...

Ось чому ми були „поетами сентиментальізму“! Ми є ними і сьогодні, бо ми свідомі того, (тепер ми справді свідомі!), що йде велика пора. А водночас бачимо, що ця пора, не дивлячися на паперовий активізм застукає нас у гіршому становищі та й дотого без Франка, якого грандіозну постать ви, активісти, руками вашого вчителя стягнули з педесталу. Ми бачимо, що нашому „piccolo mondo antico“ ви можемо протиставити тільки ваш „piccolo mondo moderno“, який є настільки меншій, що в ньому нема ні якого авторитету, бо ви цей авторитет знищили, а дотого ви виховали теперішнє покоління в істерії. А ми віримо цитованому вище Гакслеєві, що „чуття постачає зразу багато енергії, яка всеж скоро вичерпується, якщо чуття не буде зраціоналізоване“.

Ось чому ми не переставмо бути сумними, не можемо нарівні з вами вигукувати: evoe! і потрясати паперовими мечами! Ми бачимо наслідки цієї істерії на судових розправах, бачимо дещо таке, що соромом палить наші обличчя, що ранить нас до живого. А одначе ми, старі, не насмілюємося накинути цього вашій совісті і відповідальності, так, як ви побите нас відповідальними за недавні невдачі, заплющуючи очі на те, що опріч нас, молодих, існував великень Франко, і на те, що Наддніпрянщина мала Шевченка, а всетаки вона, вдесятеро більша Галичини, не спромоглася дати на таку кількість справді організованої боєвої сили, що Галичина.

Ні, таки мусите вглянути в наше минуле трохи далі. Міряти події історичні аршином одної чи двох декад часу трохи рисковно!

Наш біляс замкнений, або дополовини замкнений. Нам історія, одинокий справжній суддя, вже назначила місце в історії рідної культури. Ви цього присуду не скасуєте, хоч би і як заперечували нас, використовуючи до цього всяку нагоду, аж до радія включно. Зате про вас ми ще маленько знаємо.

Дотого ми не приписуємо поезій такого великенського значіння, як ви; бо якби душу загалу оформлювала тільки література, то зва-

І при домашній праці ніжні руки
Зробить це
NIVEA

в пудельках
і тубах
від зол. 0.40—2.60

ті, яке я маю, ніколи не можна дозволити собі на такий панський спорт, як виїзд у гори...

— А ти не міг би попросити свого директора якої відпустки? Працюеш уже так довго цілими днями.

Северин тільки бомкнув:

— Е-гм...

І пішов до бюра. Набрав сміливости і ввійшов до кабінету директора:

— Пане директоре! Моя жінка поважно занедужала в горах і я хотів би поїхати до неї...

— Тиждень буде досить? — спитав директор.

— О, певне...

— Можете їхати хочби зараз. Може вам треба на дорогу? Ми тут з панною Ніною дамо собі раду.

Северин телефонував негайно до свого приятеля Порецького:

— Стефку! Хочеш узяти мене зі собою на свята на село? Я вільний на цілий тиждень!

Порецький був славний гуляка і постійно кепкував собі з Северина, що не вміє ні їсти, ні випити.

— Ти не жартуеш? Дуже радо!

Северин уже не вертався до хати. Сів і написав листа до жінки, прохаючи машиністку, щоб передала його ввечір.

Наталка читала й очам своїм не вірила:

„Моя дорога! Саме вичитав я звістку, що на Великдень упаде на селі в одного мого приятеля сніг. Їду туди. Коли буде сніг, напишу“.

Вбігла до кухні і кричала:

— Настю, скажіть мені правду, що наш пан підчас моєї неприсутности тут виробляв? Чи ви можете це собі уявити — на самі великодні свята виїхав і ні словом нас не попередив! Що ви на це скажете?

— Е, прошу пані — відповіла служниця — це звичайна річ... весна... Ну, і мусить раз на рік наш пан бодай на свята перевітритись!

живши те, що в 1919 р. галицька молодь кинула масово гімназії і пішла воювати, довелось би сказати, що тодішня поезія вивязалася із завдання напрочуд гарно. А хоч би і так було, так не слід забувати, що до ідейного захоплення треба ще реальних основ і проводу. А цього ми, поети, не були всилі дати. Таксамо, як ви, опріч захоплення не можете дати молоді ніщо більше. В таких випадках виходить або таке, що ця ідейна молодь гине гекатомбами від голоду, тифу, недостачі крісів і набоїв, або мається в результаті винайдених вами „героїв абсурду“ [sic!), замість героїв доцільного діла, або молодь загаюють у тюрми, щоб перейшла школу покірливости й компромісовости. І в результаті маємо романтику. Та романтики сьогодні нарід не потрібує забагато. Бо тоді приходить модія самогубства, і то самогубства масового, тобто — прольог до вмирання нації.

Щодо себе, звертаю вашу увагу, що на мій рахунок записано не тільки книжки: „Ой, люлі, смутку“, і „Пливем по морю тьми“, — але й „Al fresco“, „Між рідними...“, „За честь і волю“, ба навіть переклади Манцінія, та що дві останні названі книжки найшлися на індексі книжок заборонених. Чи ви завдали собі труду, щоби подумати, чому ці книжки нецензурні? І чи думаєте, що до того, щоби розбуджувати активізм, треба конечно будючих вигуків? Був час (1920—21 р.р.), коли навіть 70-літні старці, слухаючи у Відні на сходинах журналістів і письменників моїх, як пише Д. Донцов, „скиглінь“, схоплювалися з місця і викликали: Слухаючи цих віршів, я старий готов якстій іти на бій! — Тоді ще волюнтаризму й активізму у нас не опатентували; але тодішнім людям інекцій волюнтаризму не було треба: вони мали щось сильніше — мали ідею, що криком, себе не випадає.

Вся „Писанка“ для Рідної Школи!

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО НЕ ЗАБУВАТИ НА „ПИСАНКУ“ ДЛЯ РІДНОЇ ШКОЛИ! НЕХАЙ КОЖНЕ ТОВАРИСТВО (КРУЖОК Р.Ш., ЧИТАЛЬНЯ, ЛУГ, СОКІЛ, КАМЕНЯРІ, КООПЕРАТИВА, МОЛОЧАРНІ і т. д.), КОЖНЕ ПІДПРИЄМСТВО І КОЖНИЙ УКРАЇНЕЦЬ ТА УКРАЇНКА ОСОБИСТО ЧИ ГУРТОМ ПЕРЕШЛЮТЬ ДАР НА „ПИСАНКУ“ РІДНІЙ ШКОЛІ. ПРИХОДИ З ВИСТАВ, КОНЦЕРТІВ ТА ІНШИХ ІМПРЕЗ У ЧАСІ ВІД ВЕЛИКОДНЯ ДО ВОЗНЕСЕННЯ ЙДУТЬ НА РІДНУ ШКОЛУ.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ, Львів, вул. Сикстуська 46.

Веселих і тверезих свят!

Чверть століття минуло, від коли українське громадянство стануло зорганізовано до боротьби з отрутами: алькоголем і нікотиною. Кожного року у святочному часі гомонять важливі гасла Т-ва „Відродження“. Так у цьому році з нагоди Світлого Празника Воскресення Христового кидаємо гасло:

Святкуйте без алькоголю й тютюну! Не безчестіть Радісного Свята пияцькими піснями та пяними вигуками! Рятуйте своє здоровля та здоровля своїх нащадків! Алькогольна й нікотинна грізна отрута метиться з роду в рід. В радісний День Воскресення Христа Царя й Ви причиніться до визволення нашого народу з оков алькоголізму й нікотинізму, що їх двигає від віків! Святкуйте тверезо та без тютюневого чаду! Тільки такі свята дадуть Вам вдоволення та дійсну радість, Вашому тілу відпочинок та нові засоби сил, а Ваше майно збережете перед злочинною розтратою! Замість на алькоголь і тютюн — жертвуйте на Т-во „Відродження“ та на загальнонародні цілі!

Головна Рада Українського Протиалькогольного Товариства „Відродження“ у Львові.

Оригінальні англійські матеріяли на пальта й убрання та мужеські й жіночі матеріяли з найліпших бельських фабрик

поручає по цінах дуже низьких

М. ДІРР і С-ка Львів, пл. Ґолуховських 11, тел. 267-35.

Всього потрохи.

ТРЕБА ВМІТИ В ЧАС УРОДИТИСЬ.

20 літ тому виїхав із мадярського міста Кечкемет робітник-селянин Якош Барабаш, імовірно наш земляк, з жінкою до півд. Америки. У грудні минулого року вмер він несподівано в Буенос Айрес і вдова рішила вернутись на батьківщину. Її сестра прислала їй гроші на дорогу і Барабашова сіла на італійський пароплав. У дорозі вродила вона сина, назвавши його Віктор Емануель. Між пасажирами зробили збірку на маму та дитину і за кілька годин дістала вдова 20.000 лірів. Коли вона приїхала до Кечкемет, дістала вона повідомлення, що італійська держава призначила на виховання молодого Віктора Емануеля 65.000 лірів, які лежать в італ. банку. Крім цього корабельне товариство, до якого належить корабель, де вродився хлопець, заявило, що прийме хлопця від 12 р. життя до себе на службу.

ОСТАННІ ВЕСНЯНІ НОВИНИ В ШОВКАХ І ВОВНАХ

вже надійшли до фірми

АДОЛЬФ АВЕРБАХ

Львів, Ринок 20, тел. 207—54.

Ціни безконкуренційні. — — — Великий вибір

ЯКІ БУВАЮТЬ КЛЮБИ?

Англія славна своїми клюбами. Щороку засновують там нові клюби, з якою метою. Найславніше своїми клюбами графство Йоркшір. Саме там повстав недавно клюб — „пантофлярів“, себто чоловіків, які дома у прияві своїх жінок не мають голосу. Осідок цього клюбу — Галіфакс. Уже в першім місяці до клюбу зголосилось дуже багато членів. У чому завдання цього клюбу, досі точно невідомо. Бідні чоловіки будуть імовірно мати право у клюбі жалітись на кривди, які відчувають дома. У Галіфаксі є ще „Клюб духових жебраків“, у Гадрерсфілді „Клюб брехунів“, у Шефілді „Клюб череваня“ і в Бердфорді „Клюб мужчин на 6 стіп завишки“.

ІВАН ЛЯВРУК

Першорядний склад ножівничих виробів.

ЛЬВІВ, ул. ГАЛИЦЬКА 6. Тел. 255-72

З КАРІЄРИ АНГЛІЙСЬКИХ ДЖОКЕЇВ.

Цього місяця святкував в Англії у м. Істборн джокей Чарльс Вуд своє діямантове весілля в 81 р. життя. Його жінка має 79 літ. За своє життя він здобув — 1750 перших нагород на кінських перегонах і три рази найбільшу нагороду славного „дербі“. Його великим суперником був один із найбільших джокеїв Англії Фред Арчер. Арчер, був як на джокея, трохи за високий, бо мав аж 1 м. 74 цм., а джокей не повинен важити більш як 54 кг. У 25-ім році життя побив він усіх інших джокеїв, але з року на рік його професія ставала для нього щораз важча. Не помагали купелі і дієта. Після передчасної смерти своєї жінки, яку дуже любив, покінчив він самогубством у 1888 р. Попереднього року здобув він 246 нагород, разом за все коротке 29-літнє життя 2750 виграних і 4 рази „дербі“ — пересічно 200 виграних річно. Тепер найпопулярнішим англійським джокеєм є Гордон Річардс, що два роки тому здобув 247 виграних — рекордову цифру. Його перевищив тільки у 1906 р. американець Міллер, що мав за рік 388 виграних. Тут треба додати пояснення, що в Америці кінські перегони тягнуться 12 місяців, а в Англії тільки від березня до листопада.

НАЙБІЛЬШИЙ СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ЧАЮ.

Одну з найоригінальніших професій у світі має у Нью Йорку містер Чарльс В. Фентон, що є спеціялістом від усяких родів чаю. Він може з завязаними очима ствердити на підставі смаку чаю, звідки чай походить і до якої сорти належить. Уміє теж сказати підчас якої погоди дозрівав даний рід чаю. Фірма, в якій він працює, має на складі 100 родів чаю і Фентон дістає велитенську плату за свій хист, ділити роди відповідно до їх якости та ціни.

Передплачуйте

„Вістник“ „Квартальник Вістника“

під ред. Д-ра Дм. Донцова.

Передплата „Вістника“:

Річно зол. 23, піврічно 12 зол., платних згори, ціна окремої книжки зол. 2.20. Для заграниці: річно зол. 30, або рівновартість в чужій валюті. Ціна окремої книжки зол. 2.50.

Передплата на „Квартальник Вістника“: (чотири книжки) річно зол 5, для заграниці зол. 7. Передплатники „Вістника“ платять половину (зол. 2.50 і 3.50 платних згори).

Адреса: „ВІСТНИК“, Львів, Чарнецького ч. 26. м. 21. Чек. конто ПКО 300.371

ЯК ДОВГО ЖИВУТЬ ЛЮДИ НА ЗЕМЛІ?

Над розвязкою цього питання вчені ломлять собі голови від давна і досі не знають нічого певного. Легко можна стверднти, що один людський череп старший від другого, бо він лежав глибше в землі. Але вік людства взагалі? Тут можна тільки ставити гіпотези.

Німецький вчений Альбрехт Пенк мав недавно у німецькій академії в Берліні виклад на цю тему. Він подав докладніші хронольогічні висновки на основі найновіших дослідів. Остання ледяна епоха скінчилася менш більш тому 15 тис. літ. Вона тревала приблизно 10 тис. літ, а тепла епоха перед нею 20 до 30 тисяч літ. Тоді була на теперішній німецькій землі досить значна культура. Сильні люди полювали на мамутів і виставляли у своїх оселях мамутові зуби як трофеї. Перед тим переходом була передостання ледяна епоха, а перед нею теплий період що тревав яких 200 тисяч літ. Але перед тим досить довгим теплим періодом були вже дві початкові ледяні епохи. Людська долішня щока, яку знайшли біля Гайдельбергу, походить без сумніву з часу між першою і другою ледяною епохою, отже вперед яких 300 тисяч літ. Таким чином вік людського роду можемо означити на яких 500 тисяч літ. Коли проф. Пенк виступив з цією гіпотезою тому 50 літ, стрінувся з переченням фізиків, які признавали тоді землі вік 20 мілионів літ. Тимчасом досліди над радіоактивністю виказали, що вік землі далеко більший. На основі нинішнього стану науки справа представляється так: Вік землі невідомий. Тверда й кора істнує кругло 3 мілі ярдн літ, а початки органічного життя припадають на останню шесту частину того часу. Отже органічне життя на землі істнує від 500 мілионів літ. Життя людини займає тільки тисячну частину цього часу, отже 500 тисяч літ. А його історія обіймає знову тільки сотну частину цього числа, отже останніх 50 тисяч літ. Отже колиб вік твердої кори землі назвати тижнем, починаючи від опівночі на понеділок, то цілий тиждень аж до кінця суботи на землі не було взагалі ніякого органічного життя. Воно починається аж останнього дня тижня в неділю. Але людина виступає щойно в год. 9.30 вечором, а його історія відома аж півтора минути перед північю. Півтора минути — після цілого тижня розвитку земної кулі.

Торговля металів

Вайдгорн і Канарінфогель

ЛЬВІВ, ул. БОІМІВ 36.

тел. 243-31, 285-61.

П. Т. Гостям і постійним відборцям **Веселих Свят.**

КЛЯРА,

Львів, Підвалє 7.

ХРИСТІЯНСТВО СЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИХ МУРИНІВ ТА ІНДІЯН.

Статистика виказує в останніх роках великий розріст християнських місій, присвячених спеціяльно чорним мешканцям Злучених Держав та індіянам. Тому 50 літ було там всього 15 церков для барвистих мешканців, яких обслуговувало 15 душпастирів. Сьогодні число церков для самих тільки муринів дійшло до 221, а душпастирів до 249. Крім того мурини мають 189 парохіяльних шкіл, 15 сирітських захистів, 7 інтернатів, 3 промислові школи, 49 вищих шкіл, 1 колегію, меншу і більшу семинарію. Поверх 35.000 муринських дітей дістає тим способом шкільну освіту. У тих школах і заведеннях є занятих 200 світських учителів і 1.000 черниць. Учителі рекрутуються майже зі самих муринів.

Подібно стоїть справа з індіянами. Взагалі у Зл. Державах живе 12 міл. 500 тисяч муринів і 340 тисяч індіян. З муринів є коло 250.000 католиками, пів мілюна є охрещених, пів мілюна методистів, а решта належить до ріжних протестантських сект або живе у безвірстві. Щодо індіян, то вони є переважно католиками.

КОЖНА ПАНІ

одягається

тільки в **„МАРҐОТ“**

ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 9. (б. кіна „Коперник“)

Найодніші плащі і сукні — Солідне виконання — Дешеві ціни.

ВЕЛИКІ БУДІВЛІ В 1936. Р.

Сучасна техніка виконує велитенські будівлі, про які щенедавно ніхто не пробував мріяти. На 1936. р. інжиніри заповіли цілу низку таких будівель. Перш усього звертають увагу плани двох величезних каналів. Перший з них має перетяти великий американський півострів Фльориду, щоб скоротити водну дорогу з Атлянтійського-

Togal

До поборювання горячки при грипі і простуді надаються завдяки своєму хемічному складові, таблетки Тогаль, які є засобом проти болів і проти горячки 2/108

го океану до Мексиканського моря. Довжина каналу обчислена на 195 англійських миль (поверх 300 км.). Другий канал будують Совіти і він має злучити Москву з Волгою, перемінюючи совітську столицю в порт. Велику ріжнородність бачимо в проектах тунелів. На першому місці слід згадати про Андійський тунель, що злучить попід гірське пасмо Андів Чілє з Аргентиною. Буде це найбільший тунель на світі, бо довгий на 35 км. Дальше проектують тунель, що має пробити гірський масив Мон-Блянк, щоби злучити Францію з Італією. Абісинська війна відсунула на другий плян проект будови тунелю попід Гібральтарський пролив, що лучив би Европу з Африкою. Японський уряд приступає, як відомо, до будови великого підморського тунелю, що лучитиме два найважніші японські острови. Данські та шведські інжиніри працюють тепер над

Приймаю пацієнтів у своїм заведенні
у Львові, вул. Сикстуська 17.
Тел. 265-73, від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Власна техн.-дентистична лябораторія.
2—3 1933 **НАСС**

полученням Копенгаги зі шведським портом Мальме при помочі мосту над проливом Сунд, що буде опиратися об острівець Сальтголь. Міст буде довгий на 25 км., широкий на 15 м. В цьому році розпічнеться теж будова фантастичної вежі, запроєктованої у звязку зі світовою виставою, що відбудеться в Парижі в 1937. р. Вежа буде висока на 800 метрів. Теперішню вежу Айфля, високу на 300 метрів, (побудовану 1889. р.), мають розібрати. Згадатиб ще про тунель, який будують французькі інжиніри під Вогезами. Тунель довгий на 8.300 метрів, але він зближує Альзацію на 50 км. до Парижа, бо досі потяги мусіли в цьому місці далеко колувати.

На свята
ВИНА ТОКАЙСЬКІ, УГОРСЬКІ
тільки у винярні
MAGYAR CSARDA
Львів, 3. Мая 11 А. Тел. 238-36
відвідуйте нашу угорську винярню.

ЧОМУ ВИ ЖЕНИТЕСЯ?

У Зл. Державах переведено цікаву анкету до 18 тисяч свіжо звінчаних подружих пар. В анкеті поставлено два основні питання: 1. Що рішило про те, що ви пібралися? 2. Як довго надієтеся витревати в подружому стані? З відповідей на перше питання показалося, що тільки 5 прц. подруж побралося з любови, 2 прц. подало матеріяльні мотиви, які рішили про женячку, а 91 прц. не могло дати іншого мотиву, як тільки хвилевий настрій, який рішив про подружжя. На друге питання: як довго, на вашу думку, тревatиме ваше подружжя? — 42 прц. відповіло, що 5 до 7 літ;8 прц. думало, що тільки 2 роки; 10 прц. обчислило час свого співжиття на 10 до 20 літ. Решта мала надію, що витревають зі собою до смерти. Анкета свідчить найкраще, яким великим лихом є подружий закон, що допускає розводи. Подружжя стається трохи не сезоновим і, як виявляє статистика, тревае пересічно тільки 6 літ і 8 місяців.

Дві книжки, про які говорять:
Святослав Гординський,
БУРУНИ, поезії . ц. 2.— зол.
СЛОВО ПРО ІГОРІВ ПОЛК . . „ 1.20 „
Замовляти в книгарнях і Адміністрації „Назустріч", Львів, Ринок 10.

ВІДГУКИ ДНЯ

Шість літ.

„Діло" — стара газета. Підіть у кімнату, де на полицях стоять його річники — один при однім, довгим рядом, як вояки на муштрі. Тільки вояки менші більш одного вигляду, одного віку, а тут — від молоденького 1935. до найстаршої „ляндштурми" з 1880. року. Стоять (трохи припорошені!) і самим своїм числом говорять уже до вас.

Але завдайте собі трохи труду і розгорніть котрийсь річник — заговорить ще не так. Хто там не виступав і під власним іменем і під псевдонімом і під редакційним „безпідписом!" Хто там не дебютував на письменника, хто не пробував робити карієри політика, хто не виростав на журналіста! А які імена стоять там поруч у такій згоді, що дай Боже на Сеят-Вечір такої згоди кожній українській родині. Стоять річники, стоять імена, а світ іде, а наш світ, то таки женe як льокомотива...

Великдень...

Скільки вже Великоднів памятає „Діло", а з ним кільканацять і я грішний. А кожного Великодня великодне число, а в кожнім великоднім числі і малий фейлєтон і:

— Слухай! Можеб ти так ще великодний вірш!

І я писав. Фейлєтон з місця, а вірш — з дзвонами. Одно і друге бувало ліпше, бувало гірше — як погода в квітні.

Цього року знов... Щоби тут такого?! Можнаб від біди знову який політичний перекладанець, бо є з чого, можнаб і великодні баби, бо збори „Союзу Українок" ще не застигли, можнаб якийсь татарський сос, бо всі ще памятають полемічні баталії в часописах. Але форма стара — не манить.

Піду, думаю, до старих річників „Діла" на пораду. Може з їх пожовклих сторінок щось виловлю.

Беру річник 1930.

Великоднє число — як кожне: вірші, статті, оповідання, фейлєтони, а над тим усім більша скількість дзвонів.

Шість літ тому.

Хтось десь сказав, що століття в житті нації це один день. А вже шість літ, то хіба одна година. Що може за одну годину змінитися в житті великого, сорокмілі... і т. д.?...

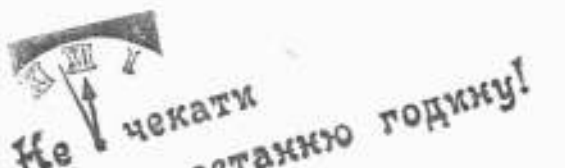

Час це гроші, здоровля це майно. Не чекай, аж Тобі скаже лікар „Пий щодня Овомальтину, щоби не допустити до виснаження і ослаблення". Порівнай вартість Твоєї зарібкової сили з коштом чарки

ОВОМАЛЬТИНИ д-ра Вандера

Порція Овомальтини до сніданя коштує тільки 10 сотиків.

Овомальтина смачна і легко її приладжувати.

Перегляньмо великодне число з 1930. р., а щоб скорше, то тільки зміст. Які там автори стоять поруч себе у євангельській згоді!

Пані Мілена Рудницька поруч пані Блянки Баранової і... рідного свого брата Івана Кедрина.

Направду зворушливий великодний образочок.

Д-р Василь Панейко, і співробітники „Діла".

„Куда, куда ви удалілись..."

А й серед решти авторів є багато таких, що самі не повірилиб у те, що стоять поруч себе, або, що стоять загалом у „Ділі".

Чиж можна казати, що шість літ у житті нації одна година?!

В житті родини — розумію. Перед двома днями читав я повість „З дикого Заходу", у якій в 11. годині мама, тато і донька сиділи при столі, а вже в 12. батько був забитий, мати вмерла на серцевий удар, а донька кинулася стрімголов у водопад.

Може в інших народів — справді час так повільно минає, але в нас він гонить, як у малій родині з повісти „На дикому Заході".

Коли возьмете Ш. Читачі до рук цьогорічне великодне „Діло", не тільки читайте його, але й старайтеся відгадати: хто з нас, авторів за шість літ не повірить, що в 1936 р. стояв поруч себе у великоднім числі і у великій згоді?!

Галактіон Чіпка.

І. ВАЛЛЯХ і СИН головний склад сукна Львів, **Ринок 33,** рік осн. 1841. Тел. 247-16 поручає на кожний сезон великий вибір першорядних англійських новин і бельгійських на убрання, жіночі костюми, пальта мужеські рагланки і т. д. Будові матеріяли, фільци. 1918 Сукна для Всч. Духовенства. Вопи на дяжа і коні. Ціни безконкуренційні. 1—3

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Спілка Черче.

Загальні Збори Мінер. Живця Черче, Сп. з обм. пор. у Львові відбулися 5. ІІІ. ц. р. в салі засідань Т-ва „Дністер". Зборами проводив през. Кость Левицький, секретарювали дир. М. Скрипка і дир. Е. Чесник Звітували дир. М. Кисілевський і дир. Л. Лепкий.

Здаючи звіт із біляису за 1935 р. та порівнюючи його з р. 1934, дир. Маркіян Кисілевський подав, що гостей-кувинців мав Живець у р. 1935 більше як у р. 1934 на 27 прц., боровинових купелів видано в р. 1935 на 35 прц., сірчаних на

ВЕЛИКИЙ ВИБІР МАТЕРІЯЛІВ ВОВНЯНИХ НА
ЖІНОЧІ ПЛАЩІ — СУКНІ
поручає фірма
АНТІН УВЄРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 10.

20 прц. та газових на 50 прц. більше, як у р. 1934. Зиск на купелевім відділі був на 42 прц. більший, як у р. 1934. Цей збільшений зиск дав змогу Дирекції Живця амортизувати рухомости і нерухомости Спілки на зол. 14.573.70 та виказати чистий біляисовий зиск у висоті зол. 5.744.68. Відтак дир. М. Кисілевський поясняв поодинокі позиції біляису за р. 1935 та рахунки з дальшої розбудови Живця.

Дир. Л. Лепкий в адміністраційному звіті за минулий сезон зясував докладно причини розросту фреквенції в 1935 р. та деякі труднощі, що виринули з цього приводу, зокрема в головному сезоні. Та всеж таки труднощі ці вдалося перебороти. Управа, заскочена надмірним напливом гостей, всіла наборзі вибудувати додаткові кабіни, продовжила години купелів і таким чином усі гості були обслужені. Відчувався також недостача пансіонів, бо ті, що є вже у Черчі, були переповнені. Тут Управа забігала лихові, як могла і більшість гостей діставала потрібне примішення, головно кімнати у селян.

Та на цей рік усе вже заздалегідь обдумане і приготоване: вибудовано нові кабіни, поширено на більшу кількість купелів машиновий відділ, побільшено реставраційну салю „Палатку", навіть променаду на джерела приспособлено так, щоб могла помістити велике число лікувнців підчас проходів. Перебудовано також павільон, де подають воду, з окремою естрадою для музики, що програватиме підчас видавання вод. Також викінчено декільканові нових елегантних віль, так, що і справа пансіонів, чи пак помешкань уповні забезпечена. Всі ці віллі вже з 1. травня ц. р., в дні відкриття сезону, будуть віддані до вжитку гостям.

По звітах виникалася ширша дискусія, що тревала кілька годин, бо зацікавлення Живцем тепер доволі велике. Між іншими забирали слово др Р. Савойка, який висловив Управі за вмілу господарку признання, п. Д. Стецьків у справі майбутнього сезону та дир. Е. Бурачинський, що підчеркував велику вартість не лише черчанської боровини, але й сірки та інших цілющих вод.

По переведеній дискусії Загальні Збори затвердили предложений біляис Спілки, призвали абсолюторію Надз. Раді й Дирекції Спілки та розділили чистий зиск у той спосіб, що признали 2 прц. дивіденду членам спільникам, а решту придїлили до резервового фонду.

Всім нашим Членам Відборцям і Прихильникам бажаємо

Веселих і щасливих Свят Христового Воскресення

1942 *НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.*

ПРОТИ БОЛІВ
Аспірина, вироблювана тепер у Польщі. Значок „Баєр" у формі хреста на опакуванні і таблетках дає гарантію чистоти препарату.

ASPIRINA BAYER

Можна дістати у всіх аптиках. — Ціна 6 табл. тепер уже тільки зол. 0.90, за 20 табл. зол. 2.25

Новинки.

— **Усім Передплатникам, Читачам і Прихильникам „Діла" пересилаємо щирі побажання Веселих Свят. Христос Воскрес!**

— **Чергове число „Діла" появиться в середу** 15. ц. м. з датою 16. ц. м.

— **Смачні і дешеві десерти** будині і дрицці, в різних смаках, поручає укр. виробна спож. артикулів „Аброза" у Львові.

— **На уфундування вітражу** в Усп. Церкві зложив в Адмін. „Діла" п. М. Малицький, Шляхтинці, вол. 25,— з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського, свого дорогого професора і катехита.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
своїм відборцям бажає
ф-ма Ф. Ожеховський
склад текстильних товарів
ЛЬВІВ, РИНОК 29.

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хоружини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 4—100

ОСТАННІ ВЕСНЯНІ НОВИНИ
жіночих і мужеських матеріялів
поручає
ДІМ МОДИ
ЛЬВІВ, ПЛОЩА МАРІЙСЬКА 4.
Українська обслуга.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 29-111

Хвальним Дирекціям Народної Торговлі, Центросоюзу, Повітових Союзів і Їх Співпрацівникам та всім Відборцям складає найщирійші побажання з нагоди Воскресення Христового Фабрика виробів хемічних
О. ЛЕВИЦЬКА і С-ка у Львові.

— **З цим числом „Діла"** висилаємо всім нашим Передплатникам як безплатний додаток 8-ме ч. журналу „Назустріч".

— **Від управи живця Черче.** Управа Живця Черче повідомляє, що цьогорічний сезон починається дня **1-го травня,** при тому бажає всім своїм Вп. лікуванцям — Веселих Свят!

— **Потрібна книжка.** Вийшла з друку книжка-підручник м-ра Миколи Тополянцького п. н. „Як купувати-продавати, дарувати, наймати, арендувати, виговджувати, позичати, позичати гроші у чужій валюті, договоровати ся про працю і діло, посередничати, завязувати спілки, встановляти доживоття і вручити за чужі зобовязання". Точний переклад з приступними поясненнями нового, обовязуючого тепер закону про зобовязання. Стор. 400, на добірному папері. Друк дбайливий, черенки кількох кроїв. Ціна прим. тільки 4 зол., з почт. оплатою зол. 4.50. Замовляти в українських книгарнях.

— **Відповідь на цікаві питання.** Равт Рідної Школи? Чи це можливе? Чи дійсно зараз по великодних святах? Навіщо Рідній Школі равту? — Такі й подібні запити йдуть при зустрічі мужчин і жінок, старших і молодших. Розуміється, що Рідна Школа не є установою від забав, хоча їх із своєї програми не виключає. Але щоб оминути зайве непорозуміння, треба заздалегідь сказати, що не Рідна Школа уладжує равт. Його уладжує у Львові 18. квітня ц. р. Комітет Пань, членок Р. Ш., під проводом п. Івани Левицької і п. Блянки Баранової. В Комітеті запопадливо трудиться цілий гурт визначних львівських Пань, щоб тільки вдоволити всіх тих, що бажають духово відлочити. Тому програма равту для Рідної Школи не обмежиться на самій товариській гутірці, на танках і добірному буфеті, але виступлять теж мистці-любимці української публики, як д-р Н. Нижанківський, п. Приймова, п. Зарицька, скрипак Крих і симпатичні українські ревелерси. Вступ за запрошеннями дає запоруку, що найдемося в милому й рідному товаристві. Можна надіятися, що ця перша поважна й весела весняна імпреза стягне до саль забави, всіх, що мають у собі життя, чи бажають його в собі розрухати; всіх, що бажають стрінутися на невтральному місці, що бажають відпочити нервами і духом. Про охорону перед натовпом уже подбали наші Пані-Комітетові так, що замовили всі салі Української Бесіди й жовту салю Народнього Дому. Розпічнім цьогорічну весну визначною допомогою Рідній Школі!

Знак охоронний

ЧАЙ ПРІВЕС
Сильно запашний
Дуже видатний
ПІД ҐАРАНТІЄЮ ПРИРОДНИЙ, НЕ ПЕРФУМОВАНИЙ

— **Третього дня тягнення** другої емісії 3-проц. інвестиційної позички впали такі виграні по 300 зол. (Перша цифра означає число облігації, друга — серії): Ч. 13. С. 75 361 608 642 701 718 739 926 964 1391 1607 1563 2214 2011 2894 3378 3865 3107 3208 4138 4219 4737 5148 7024 7084 7879 8750 8516 8892 9306 9383 9803 10191 10062 10741 10830 11040 11726 11347 11909 12019 12019 12647 13936 14519 15046 15722 16096 16574 16778 16787 16862 17531 17942 18923 18956 18514 19083 19371 20046 20328 20645 20743 20871 21027 21278 21697 22057 22984 22184 22633. Ч 27. С. 76 1718 1891 2029 2338 2737 3272 3563 3209 3758 3897 4011 4103 4370 4752 4790 4960 5743 5945 6402 6529 6939 7233 7378 7632 7660 7761 8197 8287 8895 9367 9435 9971 10008 10194 10730 10390 10119 108 11148 11877 12629 13375 13571 14850 14393 14027 14759 15240 1575916092 16743 16787 16838 17703 17732 17400 17880 18283 19085 191 14 19315 19954 20221 20495 20670 21009 21045 21419 22194 22371 22618 22704. Ч. 31 С. 738 884 902 1072 2063 2416 2094 2543 2668 2908 2981 2668 3409 3495 3886 3825 3833 4605 4544 5310 5755 6056 6474 6737 6726 6583 6984 7032 5788 7589 8228 9094 9660 9857 10367 10415 10878 11079 11514 11657 12400 12723 13443 13578 13648 13688 13993 13182

Хвальним Дирекціям: Ревізійного Союзу Українських Кооператив, Центросоюзу, Народної Торговлі, Повітових Союзів, службовикам тих установ і всім кооперативним працівникам, своїм П. Т. Відборцям і прихильникам складає бажання Веселих Свят.

Дирекція Кооп. „Будучність" в Тернополі.

Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памяткових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовна маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. Незабаром появиться праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.
1781 3-2

14883 15410 15433 15172 15427 15975 16379
16444 17364 17551 18191 18407 18605 19805
20498 20570 20683 20991 21278 21119 21560
21864 21930 22409 22637. Ч. 48. С. 323 354 819
932 979 1756 3800 3994 3678 4386 4542 4701
932 979 1756 3800 3994 3678 4386 4542 470
4746 5004 5280 5637 5700 6100 6680 7245 7461
7466 7663 7696 7908 8759 8949 9079 9251 9311
9335 9840 10532 10996 10967 11020 11141 11284
11402 11968 12635 12697 13461 14079 14508
11402 11968 12635 12697 13461 14079 1450
15202 15508 15911 16460 16752 17276 17309 17788
18600 18852 19018 19024 19372 20333 20646
20855 21002 21885 22117 22254 22055 22788
22699. Ч. 49 С. 215 278 438 439 554 1306 1623
2020 2296 2417 2527 2824 3209 4659 5178 5724
5725 5936 6347 6578 6640 7571 7904 8070 8173
8349 9225 9695 9589 10393 11128 11165 11335
12122 12916 13399 13504 14152 14535 14754
14842 14938 15130 15093 15265 15736 16251
16359 16430 16696 17121 17572 18044 18401
18597 19551 19578 19843 20114 20081 20094
20497 20861 20202 20632 21787 21497 21020
21012 21835 22129 22097 22751.

Вже знаю!
ЗНАМЕЙНІТІ ПОРОШКИ ДО ПРАННЯ
„МІМІ" порошок до намочування білля і змякчування води.
„АТОМ" самопральний порошок до варення білля.
„МОТА" всесторонній порошок до миття, дезинфекції і відвонювання
виробляє:
ХЕМІЧНА ВИРІБНЯ „МОТА" передтим „АТОМ"
ЛЬВІВ, ПЄРАЦЬКОГО 38, ТЕЛ. 268-56.

— **Румунські шикани за „Діло".** Не вважаючи на дозвіл міністерства закордонних та внутрішніх справ („дирекції преси") на ввіз нашого часопису до Румунії — трапляються ще випадки, де тамошні нижчі (як звичайно) адміністраційні органи на власну руку „забороняють" або „конфіскують „Діло". Кілька місяців тому згадали ми, що часом „пропадає" „Діло" на румунській почті — а часом доходить до передплатників тільки на 2 сторінках. — Тепер зачуваємо, що румунські власти оголосили, як про якийсь злочин, що в одній місцевості черновецького повіту „найдено" „Діло" в одного пенсіонованого вчителя та іншим разом „приловлено" селянина, що купив собі часопис в одній трафіці (в Чернівцях) й забрав зі собою на село. Цікаво, що одночасно ніхто в Румунії нікого не тягає за купно й колпортажу большевицьких газет, якими засипана вся Румунія, хоч одночасно йдуть частенько комуністичні процеси по військових судах. **Ч.**

— **Ювілятка Софія Русова в Рідній Школі.** Дня 8. квітня відвідала п. Софія Русова домівку Головної Управи Рідної Школи. Вельмишановну Ювілятку привитав від Товариства п. Микола Заячківський, а відтак, представивши їй рідношкільних службовників, зазнайомив її з напрямними праці цього Товариства. Пані Русова, що все своє життя присвячує справам виховання, живо цікавилась поодинокими досягненнями Рід-

ної Школи, раділа могутнім розвитком цієї установи й тою уважливістю, яку український загал виявляє до її праці і змагань. Уважаючи справи виховання за підставові справи у дальшому розвитку українського національного життя, порушила Ювилятка справу тісної співпраці із Закарпаттям та приобіцяла свою поміч у цьому напрямі. За незвичайно милою розмовою, ілюстрованою виданнями Товариства і станом Рідної Школи під сучасну пору, щиро попрощалась Дорога Гостя з присутніми, залишаючи по собі якнайкращі враження.

— **Поранок пластичних танків,** виконаних школою Белі Кацової, відбудеться в понеділок, 13. ц. м. в Театрі Ріжнородностей у Львові. Ціни популярні. Початок в год. 12. в полудне.

— **Рух трамваїв у Львові** в першому дні Великодних Свят розпічнеться в год. 13. з передмістя а в год. 13.20 з кінцевих стацій. В другий день свят трамвай буде курсувати нормально.

— **Мораторія для безробітних льокаторів.** Минулого тижня увійшла автоматично в життя мораторія для безробітних, здержуючи ексмісію з одно і дво-кімнатних мешкань на час до 31. жовтня ц. р. З добродійства закону скористало в цілій Польщі коло 150.000 льокаторів.

— **Ліквідують комуністичні організації.** В часі останньої ліквідації комуністичних організацій в Польщі арештовано поверх 600 осіб. В самій Варшаві арештували коло 300 осіб під закидом комуністичної діяльности.

— **Скажений пес у Львові.** На вул. Міцкевича міський гицель зловив пса, що надбіг із площі св. Юра. Тому, що у цього пса ствердженo скаженину, міська санітарна влада взиває його власника а також власників покусаних звірят, щоби зголосилися негайно в IV. виділі міської управи при вул. Бурлярда ч. 2. (ветеринарійний відділ) в інтересі власного здоровля та безпеки.

Небувала нагода у Фірми А. Віттельс, Львів, Рутовського 7. Просимо вступити й оглядути студентські приписові плащі, дитячі плащики і хлопячі одяги за безцінь. Продаємо за готівку, зате ціни фактично низькі. 14/113

— **Випроцесував пів міліона, а втратив 700 тисяч зол.** Окружний суд у Львові оголосив присуд у процесі Рудрофа, власника брідських лісів, який відкликався від присуду городського суду у справі наложеної на нього мільонової грошевої кари за фальшиві податкові зізнання. Присуд другої інстанції змінив присуд городського суду остільки, що кару арешту з одного року зменшив на 3 місяці, а гривну у висоті 8 і пів міліона зол. зредукував до 8 міліонів. Зате одночасно засуджено його на заплату судових коштів в обох інстанціях на 1,200.000 зол.

— **Припинення адвоката.** Наслідком засудження адвоката д-ра Іг. Лякса за звичайне переступство на 5 літ вязниці, львівська адвокатська палата припинила його в правах адвоката.

AMERICAN HOUSE
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 5
поручає плащі, капелюхи, сорочки, піжами, краватн, рукавички і т. д. Для П. Т. урядовців догідні рати. 1920 2—3

— **Краєва хроніка.** В Гошеві пов. Товмач помер серед проявів скаженини селянин М. Бойко, якого покусав хорий пес. — В Перемишлі скінчився страйк візників і піскарів, які підписали збірну умову. — Біля Сосниці пов. Ярослав поспішний потяг убив три коні, що знайшлися на шляху. — До мешкання Хаїма Вольда в Ходорові кинув **хтось петарду,** яка не вибухла. — На шкоду Іти Гелер у Войнилові пов. Калуш вкрала заробниця Марія Кос із Дубовиці 330 долярів, схованих у сінніку. Арештованій відобрано всі гроші. — В Сільниці пов. Перемишль замасковані напасники добулися до мешкання вчительки і коли вона втікла до сусідів, зрабували їй гроші, годинник і святочні запаси

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
своїм Відборцям
бажає
ф-ма Михайло Фляйшер
ГУРТІВНЯ ПАПЕРУ
ЛЬВІВ, Сикстуська 23. Тел. 240-87.

— **Жахлива подія** склалася на стації Конопки під Цехановом. 14-літній учень торговельної школи у Млаві, Евген Томашевський, хотячи скоротити собі дорогу до особового потягу, яким мала приїхати його мати, пробував дістатися попід товаровий потяг, що стояв на стації. В тій хвилині товаровий потяг рушив і відтяв хлопцеві голову.

ТЕМНЕ ПИВО
BAWAR
ПОДВІЙНО СОЛОДОВЕ.
СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ ЛЬВІВСЬКОГО ТОВ. АКЦ. БРОВАРІВ С. А.

— **Страйки в Польщі.** На основі обчислень головного статистичного уряду впродовж останнього кварталу 1935. р. занотовано на терені Польщі 287 страйків, що обняли 1.424 промислові заведення. Страйкувало 88.671 осіб. Найбільше число заведень, обнятих страйком, припадає на одіжний промисл, а саме 483 заведення, найбільше число страйкарів (54.984 осіб) на гірництво.

НА СВЯТА 1935 **ЦВІТИ** ГАРНІ ДЕШЕВІ 2—2
„НІЦЕЯ“ Академічна 20.

— **Загадочна пригода реемігранта.** В потягу, що йшов із Парижа до Варшави, щев по дорозі пасажир 2-ої кляси, Андрій Кочерго, реемігрант, що вертався з Буенос Айрес до Вильна. В передлі залишилися його валізи, які передано варшавській поліції. Доходження ствердило, що Кочерго вийшов на коридор вагону і більше не вернувся. Наслідком розісланих телефонограма наспіла інформація, що тіло Кочерги знайшли замасковане на залізничному шляху біля Барлоги. Загадочною справою занялася слідча влада.

До кожної туалети відповідну ТОРБИНКУ поручає найдешевше Магазин Вибагливої Галянтерії ЛЕВ ПРОПСТ, Львів, пл. Марійська 3, тел. 205-83. 4/114 1-2

— **Де є найвищий поліцай?** На вулицях Лодзі появився постеруновий, високий на 2 метри і 8 цм. Є це найвищий поліцай на світі. Досі найвищим поліцистом славилося місто Оксфорд в Англії. Тепер польський поліцай з Лодзі побив його на цілу голову.

Всілякі гатунки **ГОРІЛОК 40%**
з фабрики Здзіслава гр. Тарнавського в Дзікові по зол. 6·90 за літр на складі
ТОРГОВЛІ ВИН
Р. ШТАДМІЛЄРА
1931 Львів, Ринок 34. 2—2

— **Лемківський Зїзд у Філядельфії.** Заходом організації оборони Лемківщини відбудеться при кінці травня ц. р. Лемківський Зїзд у Філядельфії, в якому можуть брати участь не лише поодинокі члени поодиноких відділів організації оборони Лемківщини, але також громадяни взпза організації, які цікавляться цими справами. На Зїзді вирішать справу допомоги часописові „Наш Лемко“ у Львові та обговорять багато інших справ, звязаних з рятувальним братів лемків у Галичині та з життям лемків на еміграції. Крім того зїзд намітить плян праці на майбутне і прийме статут організації оборони Лемківщини. Всі листи в цій справі слати на адресу голови Організації оборони Лемківщини: Василь Левчик, 48 Вашингтон евеню, Елізабет, Н. Дж.

Галицька Каса Ощадности
у Львові
видає ощадностеві книжечки на покажчика або іменні, золотові або в вол. в золоті, платні на ложне жадання або термінові.
ВКЛАДКИ
ощадностеві зложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.
ФОНД 6/45
резервовий попад 4,000.000 золотих.

— **Дипльоми німецьких матерей.** Управитель округи Франконія видав розпорядок, що кожній матері четверо дітей признає дипльом німецької матері. По всіх урядах, бюрах, залізницях, трамваях, а навіть склепах мають трактувати таку матір упривілеєнним способом, віддаючи їй всюди першенство.

ВЕЛИКУ ПЕРЕДСВЯТОЧНУ ЗНИЖКУ ЦІН на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби ввела фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини. Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

— **Найбільше летовище на світі** буде на Темпельгофі під Берлїном. З ініціятиви Гітлера теперішне летовище, що обіймає 600 моргів, перебудовують до простору 1.600 моргів. У 15 велитенських галях, що займуть фронт на півтора кільометра, знайдуть примищення 120 пасажирських літаків і численні спортові уладження. Будівельні роботи скінчаться за два роки.

Дріжджеві порошки
і ванілевий цукор кооп. „ПЛАСТ“
є доброю реклямою самі за себе; признання, які висловлюють пані, котрі вироби „Пласту“ випробували, упевняють нас, що можемо обійтися без конкуренційних виробів. 1802 3—3

— **Ріжні вістки.** У Відні помилували і випустили на волю Рудольфа Дертіля, засудженого за вбийство канцлера Дольфуса на 5 літ тяжких робіт. — У фабриці в Ліль вибухла посуда з амонїяком, причому згинули три особи. — Відомий піяніст Падеревський згодився обняти ролю у фільмі, що представить його артистичну карієру. — В Парижі засудили на 5 літ вязниці б. капітана австро-угорської армії, Едв. Бернгубера за шпигунство в користь Німеччини.

КОМІРЦІ до прання
ОДІЖ до хем. чищення
приймає **Е. Говикович**
ЛЬВІВ, ДОМІНІКАНСЬКА 4.

Спорт.

СВЯТОЧНА ПРОГРАМА.

Як нашим читачам відомо, І. дружина львівської „України“ виїздить на свята до Станиславова, де розіграє в неділю змагання з Гіркою, в понеділок — з Прологом.

Перемиський „Сян“, як нас повідомляють, підчас свят відпочиває.

Львівська „Погонь“ спровадила до себе віденську лігову дружину „Вакер“, з якою розіграє змагання в обох днях Свят.

На гриці Цитаделі відбудеться підчас Свят турнір чотирьох дружин: Чорних, Лехії, Гасмонеї і Р. К. С.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Дорогій Родині і всім Знайомим складають бажання Веселих Свят — **Іванна і Др. Дмитро Левицькі.**

Усім своякам, товаришам праці, знайомим і прихильникам, як у краю так і за кордоном пересилаємо з нагоди Великодня щирі святочні побажання. — **Ярослава і Василь Мудрий.**

Всім нашим приятелям і знайомим бажаємо Веселих Свят. **Остап і Орися Луцькі.**

Усій Рідні, Друзям і Знайомим Веселих Свят. Христос Воскрес! — **Ірена і Володимир Кузьмович.**

Своїм знайомим і приятелям складаю оцею дорогою побажання з Воскресенням Христовим! — **Пос. Дмитро Великанович.**

Замість окремих писем оцею дорогою передаю моїм Приятелям і політичним Другам щирі побажання з Великоднем. — **Пос. Володимир Целевич.**

Родині, і Другам та Громадянам повітів: Бережани, Зборів, Перемишляни та Членам Народньої Організації Українців м. Львова і Міщанського Братства та Товариства „Воля" у Львові з Воскресенням Христовим щирі побажання шле — **пос. Др. Степан Біляк.**

Дорогій Рідні і Приятелям у краю і за кордоном з Воскресенням щирі бажання кращої долі шлють — **Др. Михайло і Олена Волошини.**

Дорогій Родині, Друзям і Знайомим — з нагоди свят Христового Воскресення складає найщиріші побажання — **о. Петро Хомин** з родиною.

Всім Дорогим Своякам і Високоповажаним Знайомим Веселих Свят Великодних щиро бажають — **Ірина і Маркіян Кисілевські.**

Усім приятелям і знайомим, та дорогій Рідні найкращі побажання зі Святами Воскресення пересилають — **Марія і Ярослав Колтунюки.**

Рідні, друзям і знайомим Веселих Свят бажають — **С. і М. Кузики, Львів.**

Рідні, приятелям і знайомим бажання Веселих Свят шле — **Баландюк Теофіль.**

Всій рідні у Львові, Тернополі, Мостищах, Зборі, Лопянці, Збаражі, Надвірній, Перемишлі, передають з Воскресенням сердечні побажання — **Громницькі.**

З нагоди Празника Воскресення Г. Н. І. Хр. пересилає найщиріші побажання — **о. Омелян Горчинський,** Львів — Підвалля 9/1.

Веселих і Щасливих Свят — Родині, Приятелям, Знайомим бажають — **Ольга і Михайло Соневицькі.**

Др. Олександер і Надія Лаврівські бажають рідні та знайомим Веселих Свят.

Своякам, Товаришкам, Знайомим та Другам-Емігрантам з Великої України найкращі бажання з Воскресенням Христовим шле — **Ліза Круківна.**

Всім своїм приятелям бажають як найкращого Великодня — **Др. Іван і Олена Копачі.**

Найщиріші Побажання Світлого Христового Воскресіння пересилає: Рідні, Приятелям, Знайомим і Співпрацівникам на церковній та народній ниві — братво Хр. **о. Олекса Базюк,** мітрат.

Веселих і щасливих свят усій Рідні, Приятелям і Знайомим у Краю й на еміграції бажають — **Дора й Василь Сімовичі.**

Фабрика дзеркал і шліфярня скла **М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57.** — Власна металівня і гальванізація. 4—365

Дорогій Рідні, Кревним і Знайомим пересилаємо сердечні побажання Веселих Свят — **Олена і Іван Цурковські,** Станиславів.

Стефанія і Іван Филиповичі пересилають своякам і знайомим всього найкращого із днем Воскресення Христового!

Микола Капуста, директор Р. С. У. К. бажає Своякам і Знайомим Веселих Свят.

Рідні і Знайомим бажаємо щиро безжурних Свят. Христос Воскрес! — **Ніна і Д-р Ярослав Сезізінки.**

Шкільним товаришам, другам і знайомим, з нагоди свята Христового Воскресення складаю щиросердечні побажання: „Христос Воскрес! — **Др. Василь Маковський.**

Щастя — здоровля з Воскресенням Христовим бажають Родині, Приятелям та Знайомим — **Миколи Бонковські,** Львів.

Дорогій Родині, всім Приятелям і Знакомим пересилають сердечні побажання „Веселих Свят" **Юліян і Іванна Шепаровичі.**

Рідні і знайомим складають найщиріші побажання з нагоди Воскресення Христового — **Скопляки.**

Приятелям і Знайомим зі Святом Воскресення найсердечніші побажання. Христос Воскрес! — **Ліна і Микола Малицькі, Шляхтинці.** На Рідну Школу складаємо 10.— зол.

Всіх своїх знайомих сердечно вітаю з Великодними Святами. Христос Воскрес! — **інж. Антін Романенко.**

Приятелів і знайомих поздоровляють із Святами — **Д-р Денис і Каролина Лукіяновичі.**

Дорогій Родині, Друзям та Знакомим шлемо сердечні святочні побажання — **Леся і д-р Ярослав Дудикевичі, Бібрка.**

Рідні, Друзям і Знайомим щирі побажання радісного Великодня пересилають — **Дубицькі в Любянцях.**

Рідні і Знайомим у краю й за кордоном складають з празником Христового Воскресення щирі побажання всього найкращого — **Крушельницькі-Никифоряки, Станиславів.**

Дорогій Родині і Всім Знайомим складають щирі бажання Веселих Свят — **Наталка і Іляріон Бриковичі у Тернополі.**

Всім Товаришам праці, Кревним, Знайомим щирі побажання з Христовим Воскресенням пересилає **о. Маріян Цурковський зріднею.**

Веселих і щасливих свят бажають родині і приятелям **інж. Евген і Марія Гузарі. Лісковець — Чехословаччина.**

Побажання Веселих Свят Рідні і всім Знайомим пересилають — **о. Андрій і Юлія Пшепюрські.**

Бажання веселих свят усій Рідні, Приятелям і знайомим пересилає **о. Теофіль і Ігор Чайковський, Сілець Белзький.**

ВСІМ ПРИХИЛЬНИКАМ
і ВІДБОРЦЯМ
ВЕСЕЛОГО І ЩАСЛИВОГО
ХРИСТОС ВОСКРЕС
бажає
Фабрика солодощів „ФОРТУНА НОВА"

Рідні, Другам і Знайомим бажаю Веселих Свят. Христос Воскрес! — **Д-р Іван Німчук.**

Замість карток з побажаннями Веселих і Щасливих Свят Родині, Знайомим на Рідну Школу дають 2 зол. — **Оля і Іван Одіжинські.**

Галя і Роман Купчинські бажають „Веселих Свят" усім Рідним і Знайомим.

Дорогій Рідні, Приятелям і Знайомим в краю і за кордоном з Воскресенням Христовим привіт і щирі бажання пересилає — **о. Я. Чемеринський і Рідня.**

Дорогій Рідні, Своякам і Знайомим пересилаю щирі побажання Веселих Свят — **Степан Гавришук.**

Заточенцям, Панству: Бундзякам, Бачинським, Цалинюкам, Івасикам, Жеребецьким, Мудрикам, Судомирам і всім Знайомим Веселих Свят бажає — **Здріль.**

Родичів, Приятелів і Знайомих щиро вітаємо з Великоднем — **Надія і Сергій Литвиненки.**

Всього найкращого з нагоди Великодних Свят рідні та знайомим! — **Марта і Михайло Рудницькі.**

Рідні, Приятелям і Знайомим бажає з нагоди Свята Воскресення всього найкращого — **Володимир Несторович.**

Рідні, Приятелям і Знайомим бажають Веселих Свят — **Марія і Олекса Кузьми.**

Всім Своякам і Приятелям в краю і закордоном, Веселих Свят бажають **Ольга** і **Роман Голіяни.**

Щирі побажання з нагоди свят Великодня всій дорогій ближчій і дальшій Семї, сердешним Друзям нашим, Товаришам та добрим Знайомим, у краю й за межами його сущим, шлють — **Михайлина й Іван Ставничі** з донечкою Орисею Христею Мотрею в **Павелчі** біля Станиславова.

Усій Родині, Приятедям і Знайомим Веселих Свят бажають **Іванна і Василь Левицькі.**

Приятелям і Знайомим у краю і за кордоном сердечні бажання з Пескою. **Мих. Островерха.**

Всій Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят бажають — **Д-р Дмитро і Міра Блавацькі.**

Всій Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят бажає — **м-р Михайло Хомяк.**

В-во „Український Видавничий Інститут" бажає всім своїм Співробітникам і всім Вп. Передплатникам Атласу України — Веселих Свят.

Усім своїм співробітникам, прихильникам та жертводавцям „Веселих Свят" бажає **Управа Музею Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24.**

Своїм членам і прихильникам Веселих Свят бажає **Львівський Боян.**

Союз Українських Студентів „Основа" — Данціг пересилає всім Студентським Організаціям та колишнім членам СУСОД-а найщиріші святочні побажання.

Усім Членам Почесним, Добродіям і Звичайним Членам УКТОДІ, усім Жертводавцям і Прихильникам нашого товариства бажаємо „Веселих Свят". **Головна Рада Українського Товариства Допомоги Інвалідам у Львові.**

Відділ Українського Центрального Комітету у Львові сердечно вітає з Великодними Святами всі Краєві та Емігрантські установи й організації, як теж і братів та сестер на рідних і поза рідними землями сущих. Христос Воскрес! **Управа Відділу.**

Кооперативна фабрика „Суспільний Промисл" пересилає всім споживачам „Луни", солодової кави „Луни" і „Пражь" Веселих Свят.

Народня Гостинниця бажає своїм Членам і Гостям, що заїжджають до готелю, Веселих Свят. „Христос Воскрес!" — **Дирекція.**

Харчівня Д. Дружбяка, Львів, Ринок 40 бажає своїм постійним Гостям Веселих Свят.

Всім нашим Відборцям і Прихильникам бажаємо Веселих Свят. **Фабрика свічок „КЕРОС".**

Кооп. Мех. Пекарня „Золотий Колос" у Львові, вул. Янівська 77, тел. 292-17 бажає своїм відборцям „Веселих Свят".

Фірма Меллер і Розенберг — гуртівня шкір — Львів, Жовківська 14. — бажає своїм Вп. Відборцям Веселих Свят і поручається надалі.

Громадянам Личакова та іншим своїм клієнтам бажає Веселих Свят **одинока українська пральня М-ра Р. Кульчицького, Личаківська 117.**

Кравецька робітня В. Хомина, Львів, Домініканська 11. з нагоди Воскресення Христового бажає своїм клієнтам Веселих Свят.

Веселих і Щасливих Свят бажає своїм Клієнтам і Знайомим **Андрій Дуфанець.**

Торгівля споживчих товарів **Костя Бородайкевича** в Станиславові, вул. Голуховського ч. 50, складає своїм П. Т. Відборцям і Прихильникам найщиріші побажання Веселих Свят!

Веселих Свят бажає — **К. Бізанц і К. Пікавс.**

Веселих Свят бажає фірма **„Дерби"** склад взуття пл. Капітульна 3. (напроти Катедри).

Левицький Михайло, ресторан „Вільшина", Стрий, Болехівська, складає щирі побажання Веселих Свят своїм Вп. Гостям і Знайомим.

Вельмишановним Клієнтам з Воскресенням Христовим бажає Веселих Свят
Юліян Глушевський
РОБІТНЯ ФУТЕР
Львів, пл. Капітульна 3.
Тел. 254-46.

Держко Іван, механічна пекарня, Стрий, Зелена бажає своїм П. Т. Покупцям Веселих Свят.

Красінський Йосиф, столярська робітня, Стрий, Сінкевича — складає побажання Веселих Свят своїм Вп. Клієнтам і Знайомим.

„Асторія", ресторан і сніданкові кімнати, Стрий, Третього Мая — своїм Вп. Гостям шле щирі святочні побажання.

Бізанц Рудольф, ресторан, Стрий Народний Дім — бажає своїм Вп. Гостям Веселих Свят.

„Фортуна Нова", Стрий, Гоша 4. — пересилає своїм Вп. Гостям побажання Веселих Свят.

Борис Пилип, галянтерійна торговля, Стрий, Ринок — бажає Веселих Свят своїм П. Т. Покупцям.

Кравчук Володимир, першорядна робітня всілякого роду обуви, Стрий, Львівська — бажає своїм Клієнтам і Знайомим Веселих Свят.

Диба Степан, фризієрське заведення, Стрий, Третього Мая — ВШан. своїм Гостям складає побажання Веселих Свят.

„Труд", коопер. кравецька робітня, Стрий, Смольки, — бажає своїм Шан. Гостям Веселих Свят.

Струмеляк Іван, кравецька робітня, Стрий, Потоцького, — складає щирі побажання Веселих Свят своїм Вп. Гостям.

ДОМИ ТОВАРОВІ ТРУСТ ГЕТЬМАНСЬКА 12 ГОРОДЕЦЬКА 85
18 СКЛЕПІВ ПІД ОДНИМ ДАХОМ
Нововідкритий Великий Дім Товаровий Ринок 32
(рір Трибунальської)

Міська Комунальна Каса Ощадности у Львові.

Дня 6. квітня ц. р. відбулося засідання Міської Ради Комунальної Каси Ощадности у Львові, на якім прийняли і затвердили звіт Дирекції Каси з її діяльности та замкнення рахунків за 1935 рік.

Кількалітня господарська криза, без огляду на деякі поправи — як також і моменти політичного характеру на міжнародньом терені, зложилися на те, що рік 1935 не був спеціально успішний для розвитку капіталізації. Все-ж Міська Комунальна Каса Ощадности у Львові основана на залізнім капіталі довіри, яке здобула серед суспільности довголітньою працею, зуміла цього року знову піти на великий крок уперед у своїм постійнім розвитку, що найкраще стверджує дальший зріст ощадностевих вкладів.

Стан ощадностевих вкладів у дні 31. грудня 1935 р. був 57.021.918.47 на 104.503 вкладкових книжечках, який у відношенні до попереднього року виказує зріст на зол. 1,440,486.09 і 5.241 книжечок. Тому, що вклади на бікучих рахунках осягнули під кінець звітового року зол. 4.547 703.65, то загальний стан вкладок у Касі був на дні 31. грудня 1936 року зол. 61.569.622.15.

Для вигоди працюючих кол, а зокрема купецтва Каса продовжила від 1. квітня ц. р. час урядування у вкладковім відділі Централі до години 19.30 (7.30 вечір) через що ці кола мають тепер змогу полагоджувати свої вклади по замкненню своїх варстатів праці.

Постійну розвоєву тенденцію виказують оба міські Відділи Каси, а саме при вул. Городецькій 60 і Жовківській 75, про що свідчить стан їх вкладів під кінець 1935 року, а саме:

у Відділі І (вул. Городецька 60) зол. 4,954,847.44
у Відділі ІІ (вул. Жовківська 75) зол. 1,928.575.88

У звітовому році полагоджено у вкладковім відділі 315.589 сторін, або пересічно понад 1.000 сторін денно.

Допущено відсотків від вкладок з кінцем цього звітового року зол. 2,886.668.91.

Якщо йде про кредитову діяльність Каси, то в ділянці гіпотечних позичок обмежилася цього року переважім до полевки, які Каса зробила багато довжникам у сплаті позичок, беручи під увагу їх зменшену платничу змогу, якої причиною господарська ситуація. Полекші ці мали свій вислів тім, що або продовжували амортизаційний час, або теж у капіталізації залеглостей і призначання довшого часу на сплату позички, якінці на сконвертування вексльових позичок на гіпотечні у випадках, які заслуговують на увагу.

Стан гіпотечних позичок дійшов з кінцем звітового року до 853 позичок на зол. 18,312.561.13. У відділі вексльових кредитів эсконтовано за 1935 рік 46.315 векслів на загальну квоту зол. 37,664.617.47.

Стан вексльового портфелю дійшов з кінцем грудня 1935 р. до 10.572 векслів на загальну квоту 10,006.206.87 золотих.

Як видно зі звіту дирекції Каси, причиною зменшення вексльового портфелю у відношенні до минулого року був неторішній брак доброго матеріялу вексльового, як це від довшого часу можна стверднти на ринку.

Треба ще згадати, що Каса, хотячи притти з помічною допомогою в нинішніх важких часах своїм довжникам, з власної ініціятиви обмежила почавши від 1. січня 1936 р. опроцентування вексльових позичок на 8% річно, а гіпотечних позичок на 7% річно.

Продовжуючи дальше відданужучу діяльність для рільництва, заключила Каса до дня 31. грудня 1935, 665 конверсійних умов на Акцептаційний Банк на загальну суму зол. 1.923.031, як також 8 умов поза Акцептаційним Банком на зол. 161.003. Приготовлено дальше 400 умов на суму около зол. 1,700.000.

Міське Заставне Заведення, яке приходить на поміч найбідніщим мешканцям міста, удільнюючи дрібних позичок, які виказують на дні 31. грудня 1935 р. стан 33.064 застав, обтяжених зачетами на квоту зол. 2,285,662.25. Загальний оборот Заведення у звітовому році був зол. 21,776.646, а пересічна висота позички зол. 62.

На підставі рішення Ради Каси розділ чистого зиску за рік 1935 у висоті зол. 235.153.74 переведено в ней спосіб, що відповідно до розпорядку Президента Річпосполитої з дня 24. X. 1934 року переказано до запасового фонду зол. 170.486.43, до гарантійного фонду зол. 11.767.76, а решту у квоті зол. 52,909.56 призначено на суспільні цілі, з чого зол. 26.000 на доключення школи для дітей загрожених туберкульозою у Брюховичах.

Важним на увагу вище згадані дотації теперішні резервові фонди Каси дійдуть до суми зол. 6,291.639,23 т. є 11,30% вкладового капіталу.

1928

—o—

стрій. Мішаний хор під управою о. д-ра Побігушки співав зовсім поправно, хоч відчувалася недостача теноріз; деклямація віддана з повним зрозумінням і відчуттям; не мінше вдатне було скрипкове сольо управителя господарської школи. На домагання публики скрипак мусів грати ще наддаток. Найкращою точкою була гра на фортепіяні п. Ірини Стасюкової. Насувається при цій нагоді кілька таких завваг: Чому ми не можемо раз здобутися на точність і даємо концерт з місячним опізненням? Чому в нас не отворять вже раз музичної школи, хоч маємо добрі кваліфіковані сили до науки на скрипках і на фортепіяні.

Д-р В. Л.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

TARAS SZEWCZENKO: POEZJE. W przekładach M. Bieńkowskiej, K. Dumańskiego, A. J. Gorzaleczyńskiego, T. Hollendra, J. Iwaszkiewicza, Cz. Jastrzębа-Kozłowskiego, B. Łepkiego, J. Łobodowskiego, Wł. Słobodnika, L. Sowińskiego, K. Wierzyńskiego, Z. Wojnarowskiej, B. Zyzaника. Pod redakcją Pawła Zajcewa. Ukraiński Instytut Naukowy, Warszawa, 1936, Str. 408. Treści: Przedmowa. Z „Kobzara" 1840 roku (6 poezyj). — Z innych poezyj początkowego okresu (1837—1842) (6 poezyj). — Trzy lata (1843—1845) (20 poezyj). — Z cyklu „W kazamatach" (18. IV. — 30. V. 1847). (9 poezyj). — Poezje z czasu niewoli (1843—1850) (45 poezyj). — Po powrocie z zesłania (1857—1861) (22 poezyj). — Paweł Zajcew: Komentarze i przypiski. — Paweł Zajcew: O polskich przekładach Szewczenki. — Bohdan Łepki i Paweł Zajcew: Uwagi bibljograficzne. — Spis przekładów poezyj T. Szewczenki. — Skorowidz I. — Skorowidz II. — 10 ілюстрацій.

ДЕРЕВОРИТИ. Вид. Українського Мистецького Гуртка „Спокій". Варшава 1936. Високомистецьке видання — 17 листків, формат вел. 4°. Всі відбитки з оригіналів. Ціна 3.50

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича:

Яворів:

12. 4. „Нам тещи"; 13. 4. „Горя говорять"; 14. 4. „Дівча з Маслосоюзу"; 15. 4. „Інвалїда".

Великий Театр:

Неділя, 12. 4. год. 3. веч. Аб. 12. „Баль в Савою", виступ І. Кульчицької і Войтіха Дзедушицького.

Понеділок 13. 4. год. 3.30 попол. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Понеділок, 13. 4. год. 8. веч. „Манон" опера.

Вівторок 14. 4. год. 8. веч. Аб. 12. „Баль в Савою", виступ І. Кульчицької і Войтіха Дзедушицького.

Середа 15. 4. год. 8. веч. „Кавалєрія Рустікана" і „Пяяцї" опера.

Четвер, 16. 4. год. 8 веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Пятниця, 17. 4. год. 8. веч. „Богема" оп.

Субота, 18. 4. год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Театр Ріжнородностей:

Неділя. 12. 4. год. 8 веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової".

Понеділок, 13. 4. г. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової".

Вівторок, дня 14. квітня 1936, год. 8-а веч.: у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ
БАЛЬ У САВОЮ
Першорядна обсада. Багата вистава.
з Іваниною Кульчицькою в головній ролі. Численний балет.

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Повітовий концерт у честь Шевченка відбувся в Копичинцях 5. ц. м. заходом філії „Просвіти". В концерті взяли участь: 1) хори Т-ва „Боян" з Копичинець, читальні „Просвіти" зі Сухоставу і Т-ва „Луг" з Яблонова, 2) орхестра Т-ва „Боян" з Копичинець, 3) 10 членів читальні „Просвіти" з Баворівщини. Не взяв участи лише хор з Гадинковець. На програму концерту складалися 1) Заповіт, 2) вступне слово, 3) Ой горе чайці — міш. хор зі Сухоставу, 4) Іван Підкова — збірна декл., 5) Дочка — увертура — орх. „Боян", 6) Садок вишневий — інсценізація, 7) Ой у полі криниченька і Сонце ся сховало — мішаний хор з Яблонова, 8) Вязанка українських пісень — орх. „Боян", 9) За байраком байрак — інсценізація, 10) На городі коло броду і Світе тихий (Розрита могила) — міш. хор „Боян". Виконання всіх точок було бездоганне. Гарно відспіваний „Заповіт" трьома злученими хорами викликав враження могутности й сили. Таке саме враження залишила збірна деклямація: „Іван Підкова", що її виконало 10 молодих членів чит. з Баворівщини. Хори читальні зі Сухоставу і т-ва „Луг" з Яблонова заслугують на окреме вирізнення. Не зважаючи на дощ, оба хори не зломили дисципліни і в комплеті прибули до Копичинець, щоб разом з іншими склясти поклін генієві України. Під управною рукою диригента д-ра Менцінського, голосом читальні в Сухоставі, оба хори відспівали крім „Заповіту" три пісні і за їх добре виведення збирали від публики голосні оплески. Вірно відтворювала дійсність інсценізація „Сонце заходить", у виконанні членів читальні зі Сухоставу. Орхестра т-ва „Боян" під управою п. Заварича відіграла увертуру „Дочка" та вязанку українських пісень. Виконання обох точок було таке поважне, що неглядно можна було побачити великі поступи орхестри під фаховою управою капельмайстра. Настроєвою була інсценізація „За байраком байрак", що її виконали члени читальні з Баворівщини. П. Гречка у ролі козака грав як справжній артист. Добре вивязався зі свого завдання і п. Я. Клим як рецитатор. Хор Т-ва „Боян" з Копичинець виступив з двома точками: „На городі коло броду" та „Розрита могила" і виконав їх по мистецьки, а чому заслуга диригентки п. І. Білинової, учит. Р. Ш. Хор мав теж гарну нагоду виявити свою силу і красу голосів та дав доказ, що його праця поступає вперед. Громадянство прийшло на концерт доволі численно, хоч погода перед концертом була дуже погана.

Роковини смерти Івана Франка, які припадають у цьому році у 20-ліття смерти Поета, відсвяткують читальні „Просвіти" Копичинеччини концертами та сходинами або академіями. В Копичинцях улаштує концерт філія „Просвіти", що вже тепер починає підготовну працю.

БЕРЕЖАНИ.

Шевченкове свято в Бережанах. Дня 5. ц. м. відсвяткувало бережанське громадянство 75-ті роковини смерти Т. Шевченка прилюдним концертом у салі Українбанку. Програма концерту така: 1. Шевченко-Барвінський: „Заповіт" — міш. хор; 2. Святочне слово — проф. Підлужний; 3. Шевченко-Лисенко: „Бють пороги" — міш. хор з форт.; 4. Сгамбаті: „Цевія" та Сіндінг: „Весь шуми" — форт. сольо п. Стасюковоі, 5. Алар: Конц. фантазія з „Фавста" — скрипкове сольо інж. Маркова; 6. Шевченко: „Кавказ" — рецитація п. Літинської; 7. Лисенко: „Туман хвилями" — міш. хор. Фортепіянові дострій в руках п. Бачинської і Джудинської. Восьма точка з невідомих причин відпала. Концерт вийшов добре; глибоко обдумана програмова надала цілому святові особливий на-

TATPA
оригінальні частини
ВІТОЛЬД ТРАНДА
ЛЬВІВ, АКАДЕМІЧНА 7.

Цирк Станевських — вул. Пельчинська.

Неділя, 12. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол. і в год. 8.30 веч.

Понеділок 13. квітня, вівторок 14. квітня, середа, 15. квітня дві вистави; в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Четвер 16. квітня, Пятниця 17. квітня одна вистава: в год. 8.30 веч.

Субота 18. квітня, неділя 19. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Кіно.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Моношка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ГРАЖИНА: „Лише ти".
КАСІНО: „Баккі".
КОЛІСЕЙ: „Боротьба за хліб насущний", реж. „Радіймо разом".
КОПЕРНИК: „Рожа" на осн. Жеромського.
МАГУСЕНЬКА: „Рожа" на осн. Жеромського.
МІРАЖ: „Агасвер" із Кінр. Фабіттом.
МУЗА: „Дім ч. 56".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАЛЯС: „Дай нам цю ніч" (з Іваном Кепурою).
РАЙ: „Любовні маневри".
СВІТ: „Гармонія балтику".
СТИЛЕВЕ: „Буранна з над Волги" реміз.
ТОН: „Борюся за життя" Паоло Муні.
УТІХА: „Напад на конго".
ХІМЕРА: „Веселе палиця" комедія.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Маріяцька 5.)
Югославія.

Львівське радіо.

Субота, 11. квітня 1936.

6.30 Ранішня вадиція, 6.50, 7.20 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дзенник, 12.15 Російська симфонія з гр. пл., 13.15 Релігійна музика з гр. пл., 14.30 Легка музика, орх., 15.30 Театр Уяви: Великодня легенда торунських дзвонів — для ст. дітей, 16.00 „Медитації ев. Адемара" з пов. Софії Коссак „Хрестоносці", 16.15 Рел. твори, хор (гр. пл.), 16.55 Сільва рерум, 17.00 Про славного мореплавця Мерославського, 17.15 Новини з гр. пл., 17.50 Великодні бараночки, 19.00 „Ресурекція" муз.-поет. сюїта до слів Конопніцької Каспровича, Загадловича, Рейманта й ін. (з участю драм. артистів, співаків, орх.), 19.30 У святочному настрою — гр. пл., 20.15 Гендель: Псальма на хори, солісти і орг., 20.45 Гутірка великодних дзвонів, муз. авд., 21.00 Свято Воскресення, авд., 21.20 Форт. рсіталь, 21.50 Симф. концерт, 23.45 Легка музика з гр. пл.

Неділя, 12. квітня 1936.

9.00 Ранішня вадиція, 10.05 Богослуження, опісля музика з гр. пл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Бажання радіослухачам — гутірка Веселої 4-ки, 12.20 Словно-муз. авд., 13.05 Тисяча тактів музики, 14.00 Концерт бажань, 15.00 Веселий день у господарстві, сільська авд., 15.30 Нар. музика, 16.15 Для дітей: „Великдень" із муз. і пісеньками, 16.30 Танкова музика, 17.30 „Мішанка для канарків" весела муз. авд. 18.00 Концерт Данового хору, 18.30 Театр Уяви: „Свячене в кн. Радивая Сероткн" на осн. Юл. Словацького. 19.10 Спортові вістки, 19.15 Славні вальси з гр. пл., 20.00 Концерт солістів, 20.45 Вибори з творів Я. Пілсудського, 21.00 Хвилина Людомира Ружицького з гр. пл., 21.15 На веселій льв. хвилі, 22.00 „З весною коли цвітуть фіялки" концерт орк.

Понеділок, 13. квітня 1936.

9.00 Ранішня вадиція, 10.00 **Богослуження з Успенської церкви у Львові,** 11.30 Дж. Пуччіні з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Чи опера пережилась? — театр. всячина, 12.15 При святочному столі, веселий муз. поранок (муз. спів); у перерві ок. 13.00 год. „Бесіда з квітками" спеч Арк. Аверченка, 13.35 „Смігус у Бенямінові" фейл. Словой-Складковського, 14.15 **Концерт із гр. пл. вир. пісень згармонізованих С. Людкевичем, Н. Ніжанковським і ін.,** 15.00 Авд. з Вильна: „Лалимпяки", 15.25 Муз. авд.: Смігус дингус, 15.45 Гутірка, 16.00 Форт. рсіталь, 16.30 Як це давніше бувало (ревія 846 і мазурків) авд. для дітей, 17.00 Франц. пуська й італ. вес. пісеньки з гр. пл., 18.00 „Сюда-баба" авд. з вокальною ілюстр., 18.20 Реклам. концерт, 18.35 Пісеньки Данового хору з гр. пл., 19.00 Сільва рерум, 19.05 Спортові вістки, 19.10 Сальон. музика, 19.45 Подорожуймо: „Сеція без боротьби биків", 20.15 Сп. рсіталь Еви Бандровської в супр. форт., 20.45 Вечірній дзенник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 „Ведро вес. мельодій" (орх. спів), 21.55, 21.56 Спортові вістки, 22.15 Муз. вадиція на мотивах Любляншини, 22.30 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок 14. квітня 1936.

6.30 7.40 Ранішня вадиція, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дзенник, 12.15 Польська опера з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці 13.20 „В Еспанії" з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Легка музика, орх., 16.10 Скринька ПКО, 16.25 Співочий рсіталь Ст. Зміча в супр. форт. 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Відчит: Годівельні балачки, 17.15 Концерт данської музики 18.00 Куток жінки, 18.10 Арії та пісні Моцарта у вик. Сесилії Вольжинської, 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Сп. рсіталь Сес. Отто в супр. форт., 19.10 Львівський актуальний фейлетон, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 20.00 Ліквідація шартотеки, 20.10 Симф. концерт, 20.30 Гротескова музика з гр. пл., 22.45 Літ. радіові хвилини, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Середа, 13. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня вадиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дзенник, 12.15 Пісеньки з гр. пл., 12.30 Вальс із „Вільдтайфан", орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Легкі пісеньки з гр. пл., 16.00 „Гутірка Майстеркленки з Лінгландією" для дітей, 16.20 Фольклорист. вадиція, 16.45 Гутірка музики зі слухачем радія 17.00 Дискутуймо: Чи конче мусимо утруднювати собі життя?, 17.20 Дует на два фортепіяни, 17.50 Книжка та знання, 18.00 Сьвіч. квартет Ц-дур Моцарта, 18.30 Завдання теперішнього театру, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Недужі уста й організм, 19.10 Реклам. концерт 19.35, 19.45 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Вок.-муз. вадиція, 20.25 Сучасна оперетка з гр. пл., 20.45 Вечірній дзенник, 21.00 Авд.: Творчість Фр. Шопена (муз., спів), 21.40 Літер. нарис: Письменникові труднощі, 21.55 Актуальна гутірка, 22.05 Ловецькі сигнали на дворі кор. Августа II., 22.20 Танкова музика, орх., Закінчення вадиції.

ШИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го цього м. р. кооператівам платин за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокове вилучно з опакуванням	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового вилучно з опакуванням	2.80 „
1 л. молока	0.17 „
1 к. яєць	2.40—2.45 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. IV. с. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомисарні „M. C." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.05 зол.
Курки товсті з остругами 1. кл. 0.95 „

Приймає курн, [illegible]
ки в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

НАУКА

„СТЕМП", Зіморовича 3, конц. школа — відділи: кравецтво, білля, корсетництво — приймає записи. Виконує корсети і ін. індивідуально. Марія Ганусевич. 1803 4-5

З ФРАНЦУСЬКОГО до іспиту WSHZ приготовляє рутинована вчителька. Пекарська 1 п, мезанін. 1877

КУПНО - ПРОДАЖА

БУДІВЕЛЬНІ ПЛОЩІ по 200 сяжнів у Львові на Богданівці біля останнього переставку 8-ки при кооп. „Зоря" до продажі. Зголошення: Юрій Чайковський, пл. Вільсона 9/7 м. (проти головного двірця). 5—5

ПРОМИСЛОВИЙ ОБЄКТ, близько трамвая, 360 кв. с., мешкальний дім (адміністраційний) 5 убікацій, мурований; фабричний будинок, пруський мур, 141 кв. м. забудовання; деревляний магазин, 104 кв. м. забудовання; електричний кабель до моторів, евентуально пара, телефон, на догідних умовинах продам. Інж. Дурбак, Львів, Потоцького 47, тел. 112-84. 1840 3-3

МЕШКАННЯ

ВИНАЙМУ від 1. V, сонячний, умебльований покій, вхід з клітки сходової, двом студентам або панові на сталовищі. — Мицькевичева, Люкя 17, I. п. 1941 2—3

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

СУБТЕЛЬНА, пристійна, сталовище, шукає товариша життя віх 35—40, неперечіного духово, незалежного матеріяльно. „Діло" для „Поступової 33". 1938 2-2

РІЖНІ

КАРНІШІ нормальної величини зол. 2.95 виконує ШПИНЕР, ПЕКАРСЬКА 8. 1759 10—11

ЯКЩО тобі зникиться капелюх дай відновити за 1 зол. до „КАПЕЛЛЬО" Кентшинського 18. 1078 11-?

МАШИНИ до писання фабричні нові від зол. 380, уживані з українськими і польськими черепками від 100 зол. Михальський Львів, Фредри сім. 1742 5—5

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ найновіші по найнижчих цінах продає „Познанська Шкальня", Львів, Казимирівська 21. 1778 4—6

КОСМЕТИЧНИЙ КАБІНЕТ „Кéва" виконує всілякі заходи, манікір 30 сот. Площа Марійська 8, (дім Шпрехера), мезанін ліворуч, тел. 116-53. 1886 2—2

ПАРАСОЛЬКИ найновіші найдешевше тільки Виробня парасолів КОРКЕС, Львів, Казимирівська 4, І. пов. 1721 5—5

ВІЗКИ дитячі найновіших типів поручає фірма Кік, Жовківська 17, пір Божничої. Приймає всілякі реперації та відновляє. 1629 6—6

РОЛЬКИ кремові — БІБУЛКИ на серветки або готові, ЗУБОЧИСТКИ та всілякі КАНЦЕЛЯРІЙНЕ ПРИЛАДДЯ поручає найдешевше фірма „ОКАЗІЄ ПАПЄРНІЧЕ" Львів, Казимирівська 33, тел. 246-31. 1690 5 -5

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня моделі проходових і купелевих костюмів та джемперки. Трикотарня, Сикстуська 31, Купфербергова. 1779 5—6

ГОСТРЕННЯ НОЖІВ, ножичок, брита та ніклювання і мідювання, направу всіляких предметів, полагоджує фахово і дешево ГЕНРИК ПРОКОПЕК, Пілсудського 12, вхід з вул. Лозінського. 1796 3—3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 13-66

УВАГА! Христіянська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 7—15

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, продаж, наєм, купно, оказії, МАРЕЦЬКИЙ, Львів, Баторія 7. 1730 11-13

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шалочки, білля „Спорт", площа Галицька. 1811 7-10

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 2—11

КООПЕРАТИВНА ФАБРИКА „КОМЕТА" У ЛЬВОВІ НА ЗНЕСІННІ, вул. Словацького 1. виробляє і продає різного роду полотна льняні і бавовняні та сукна-самоділи. Для своїх виробів купує сільську і фабричну льняну пряжу і конопляну пряжу — найкраще платить. Підтримуйте наш рідний промисл! 1878

ПАНОВЕ ВОЛІЮТЬ наші знамениті мужеські оксфордові сорочки 4.50, попелінові 4.95, з сірого полотна 5.75, Модні мужеські піжами 9.80, прегарні жіночі піжами 12.50. Фабрика Білля „АСТРА", Львів, ул. СИКСТУСЬКА 2. 1835 1—2

ВІЗКИ дитячі, нові і вживані, поручає Виробня візків Пасіж Міколяша. 1781 1—2

М. ВАРЦАБА, паркетярський майстер, — Львів-Клепарів, вул. Креховецького ч. 13. Тел. 305-29. поручається П. Т. власникам домів, як також усім П. Т. Адміністраціям. 1925

АДРЕСИ вільних мешканів та вільних посад здобудете в читальні часописів „Оаза", Львів, Рутовського 22. 1953

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 2—10

ОБРУЧКИ щастя, столові накриття срібні, альпакові, годинники та всіляку біжутерію поручає найдешевше Вандер, Шайнохи 1. 1872 3—3

НОВОВІДЧИНЕНА шклярська робітня виконує всілякі ШКЛЯРСЬКІ роботи. Замарстинівська 47. 1850 5—5

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р Ігнатій Левенгек
в недугах міхура і сечового органу
ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4, Тел. 248-11.
1565 8—10

MICHELIN
НОВІ ОПОНИ
проти ковзання
„С Т О П"
ВІТОЛЬД ТРАНДА
Львів. ул. Академічна 7.

Найдешевша ВИРІБНЯ СІТОК до огорожі
„СЯТКОДРУТ"
Львів, Замарстинівська 33.
1749 3-5

Перестороґа.

По Львові грасують різні типи, що вивідують до різні прибиткої горем при утраті когось зі своїх найближчих і домагаються заплати за якусь буцім-то зроблену прислугу при похоронах.

Звертаємо увагу, що всякі чинності, зв'язані з похоронами, входять в обсяг погребового рахунку і таких людей треба відсилати негайно в руки поліції.

Ці шайки ошукуючих крутиться також під шпиталем то втягає силою наших селян до чужих заведень і вимушує від них різні, нічим неоправдані грошеві квоти.

Заінтересовані повинні звертатись виключно до „Харісу", де дістануть докладні інформації і солідне виконання своїх поручень.

Похоронне заведення „Х А Р І С",
1841 Львів, ул. Коперника 3, ч.тел. 214-64
1—3 коло церкви Преображенської.

Роман Ґорґолєвський
ЛЬВІВ
давніше АНТІН ГАЛЬСЬКИЙ
вул. Собіського 3. Телефон 239-70,
поручає в найбільшім виборі, по найнижчих цінах:
ПОСУДУ кухонну емальовану, алюмінієву і залізну.
НАКРИТТЯ столове альпакова, сталеві і ножівничі вироби та всілякі артикули з цієї ділянки. 1670

Від 10 зол. м-сячно
обува для цілої родини
разом з реперацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

ОДИНОКА ХРИСТІЯНСЬКА ВИРІБНЯ

сіток до огорожі і сіток до ліжок та всілякі шлюсарські роботи
М. ВЕНЦЕК, Вовчинська 24 (тел. 215-18)
1702 8-10

Сальон мужеського кравецтва
М. Ґорбачинський і Син
ЛЬВІВ, УЛ. АКАДЕМІЧНА 3, І. ПОВ.
Тел. 215-91
пригадує П. Т. Клієнтам, що вже настав сезон. На складі найбільший вибір матеріялів. Ціни приступні. Услуга як зависїди. 1789 5—5

НА СВЯТА!
НАЙЛІПШІ МЕДИ постачає філія тернопільської медосити
„ПОДОЛІЯ" ЛЬВІВ, КОСТЕЛЬНА 8
побіч площі Стрілецької.
На складі також НАЙЛІПШІ В И Н А.
1818 Тел. 257-59. 5—5

ДІМ ДИТЯЧОЇ КОНФЕКЦІЇ
„Рай Дитини"
І. ГІСС
ЛЬВІВ, вул. Рутовського ч. 1.
Поручає дитячі вбрання, плащики для хлопців і дівчат. — Ціни низькі конкуренційні

УВАГА!
Поручаємо найдешевший і найліпше засоблений СКЛАД ШКІР
під фірмою
МЕЛЛЄР і РОЗЕНБЕРҐ
ЛЬВІВ, УЛ. ЖОВКІВСЬКА Ч. 14
(Вхід від Старого Ринку). 1880

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

Бюро Бухгалтерійно-Ревізійне СТАНИСЛАВА ГРУШЕЦЬКОГО

б. бухгальтера Палати Скарбової у Львові

вул. ЯГАЙЛОНСЬКА 15 м. 5. Тел. 286-90

закладає і провадить торговельні книги, сповняє білянси або дає вказівки при **складанні білянсів**. Приймає надзір над книговодством усяких **Бухгалтерійно Податкових** порадней.

Хемічна вирібня „МОТА"

Львів, вул: Пекарського 38, ч. тел. 268-56.

виробляє:

всесторонній порошок, що знищує

„МОТА" миє відвонює дезінфекує

все молочарське приладдя та всяку господарську посуду. — Генеральне заступництво на всі молочарські круги Сх. Галичини і Волині перебрав

„Маслосоюз" Львів, Б. Гловацького 23

„ЦЕНТРОКОЛЬ"

гуртівня їстивних оліїв і кольоніяльних товарів. С-ка з обм. відп. **Львів, ул. Корняктів 3, тел. 288-94.**

Їстивні олії першорядної якости.

Гуртова продажа. 1879

ГАР поручає гребені і дзеркала всякої величини та погруддя Т. Шевченка і Франка.

ЛЬВІВ, ПОТОЦЬКОГО 58 а. 1882 2—

Дешево! Сітки до огорожі І. КОНРАД

ЛЬВІВ, ГЕТЬМАНСЬКА 22. 4-5

палата Бесядецьких.

Б. і М. Малєрман

гуртівня овоч в і кольоніяльн. товар'в

Львів, Казимира Великого 4

Тел. 206-86. 1899

Всілякі шлюсарські роботи будівельні і механічні виконує солідно, скоро і дешево шлюсарська робітня — — — — —

СЕМЕН КОЗАК

ЛЬВІВ, СКАРБКІВСЬКА ч. 32

і ВІРМЕНСЬКА 29.

ОСНОВАНИЙ В 1867 РОЦІ

Акційний Банк Гіпотечний

У ЛЬВОВІ, ПЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 15.

ВІДДІЛИ: Краків, Станиславів, Тернопіль, Чернівці.

ПЕРЕВОДИТЬ всілякі банкові трансакції;

ПРИЙМАЄ ВКЛАДИ на бікучі рахунки і ощадностеві книжечки;

ПЕРЕХОВУЄ вартісні папері і винаймає сховища (сейфи);

КУПНО і ПРОДАЖА валют, девіз і вартісних паперів.

ДАЄ ПОЗИЧКИ під застав дорогоцінностей і вартісних паперів.

АНГЛІЙСЬКІ МОТОЦИКЛІ B.S.A.

найновіші моделі

ВІТОЛЬД ТРАНДА

Львів, Академічна 7.

Найдешевше джерело закупу! Новости для пань і дітей!

Плащики і суконки, гардероба і біля для дітей. Панчохи і рукавички. Вибагливе біля для пань. Блюзки і светери. Реформи і комбінації. Плаші і купелеві строї. Спеціальність „Тетра" виправи для немовлят. Гарнітури до хресту. Фірма

„ТРИКОТАЖІ"

Львів, пл. Капітульна ч. 3.

1934 (напроти катедри). 2—3

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вух. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 1-3

ВЛАСНИЙ ВИРІБ

КОВДЕР І МАТРАЦІВ

ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.

Великий вибір

ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**

Маріян Млєко, Коральницька 6

1617 5-10

Працюй, Богатись, Збирай,

в ощадности складай в Повшехном Банку Земском на окремі вкладові книжечки або на показчика, що забезпечує безоглядну тайну вкладу. Вклади платні на кожне домагання або за виповіданням у централі і одділах. Опроцентування від 3½ до 6½ річно.

POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S. A.

Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Дрогобич, Гдиня, Краків, Перемишль, Станислав, Тарнів. 34/197 1-6

Вже надійшли нові моделі на рік 1936

„FORD" Junior de Luxe 32 км

значно уліпшені під оглядом вигоди, краси і технічної справности **в обнижен й цінї.** Лімузини з двома і чотирома дверми.

Запасові частини — Репераційні варстати.

Ближчі інформації і покази у фірмі **„БЕКАТЕ" Ска з. о. п.**

ПРЕДСТАВНИЦТВО

„FORD-MOTOR-COMPANY" A/S

ЛЬВІВ, УЛ. ЗИБЛИКЕВИЧА 13. ТЕЛ. 295-01

Геліотерм Львів, Академічна 7 (ГМАХ ШПРЕХЕРА) Тел. 290-00

Фабричний склад лікарських інструментів, меблів, рентґенівських і електро-медичних 1909 1-3

Низькі ціни!
Догідні умовини платности!

Кошториси та фахова порада безплатно!

Друге оголошення.

XXII. Звичайні Загальні Збори Акціонарів Земельного Банку Гіпотечного

Спілки Акційної у Львові,

відбудуться в пятницю, дня 24. квітня 1936 в льокалі Банку у Львові при вул. Словацького 14/I, год. 12-та.

Порядок нарад:

1) Отворення і вибір предсідника загальних Зборів.

2) Звіт Надзірної Ради в діяльности й стану Банку, затвердження білянсу, як також рахунку страт і зисків за р. 1935 та уділення абсолюторії Дирекції і Надзірній Раді Банку.

3) Розділ зиску.

4) Вибір 7 членів Надзірної Ради на місце тих, що уступають.

5) Внесення згідно з § 67 статуту.

До участи в Загальних Зборах є управнені ті акціонарі, які згідно з § 60 статуту найпізніше 7 днів перед Загальними Зборами зложать в касі Банку свої акції, або посвідки передбачені законом. Управнені до участи в Загальних Зборах застерегають легітимації.

Акціонарі, які заступають принайменше 1/10 частину акційного капіталу, можуть не пізніше як 14 день перед Загальними Зборами заголосити додаткові справи по порядку нарад.

ДИРЕКЦІЯ
Земельного Банку Гіпотечного
Спілки Акційної у Львові.

Земельний Банк Гіпотечний

Акційна Спілка

Централя: Львів, вул. Словацького ч. 14.
Філія: Станиславів, вул. Собіського ч. 11.

Телефон ч. 203-82, 252-92.
Конто в ПКО. (Варшава) ч. 149.000.
Конто в ПКО. (Львів) ч. 500.170.

Адреса телєграфічна: Землебанк — Львів.
Жировий рахунок в Банку Польському у Львові.

Акційний капітал зол. 5.000.000. — Власна кількість.

ВИКОНУЄ всякі банкові чинности.
ПЕРЕВОДИТЬ інкасо у всіх місцевостях у краю і на чужині.
ПРИЙМАЄ і ВИПЛАЧУЄ вклади в золотих і золотих в золоті та депозити на бікучий рахунок.
КУПУЄ і ПРОДАЄ цінні папери, девізи, валюти по курсі дня на найкорисніших умовинах.
ПОЛАГОДЖУЄ перекази заграницю до всіх місцевостей світа.

У ВСІХ КРАЯХ ЕВРОПИ И АМЕРИКИ ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ.

Ґрафіка

МАРКО ЗАЙДЕ

Львів, св. Михайла 8.

Телефон ч.: 219-03 і 220-43.

Інвентар для друкарень: як машини друкарські і для переплетні, черенки, ретязи та інше друкарське приладдя. — Одинока у Східній Галичині фабрика друкарських фарб, чорних і кольорових.

Власна вирібня вальцевої маси і пневматична відливня вальців.

Поручаємо „ФЛІТТ" у рідині і порошку

на цілковите винищення насікомих, крилатих і повзунів.

Можна дістати у всіх фабричних складах.

Головний склад:

ПЕТРО МІКОЛЯШ і Ска

Львів, ул. Коперника ч. 1. 1894

Фабрика хемічних виробів

О. ЛЕВИЦЬКА і С-ка Львів, вул. Кордецького 51 Тел. 260-05 ПКО 503.881

поручає власні вироби найкращої якости:

Пасту до взуття „Елєґант" терп. і віск у всіх красках
Пасту до взуття „Елєґант" люкс в тубах у всіх красках
Пасту до п длоги „французька маса" (фротерову і фарб.)
В ск до підлоги — Сикку до білля помадкову і коронову —
Шварц до чоб.т, Васелін у до шкір — Віск шевський
Смолу шевську чорну і білу — **Трутку на мухи — Мухолапки.**

ВАЖНЕ!

Доставляємо через кооперативні Союзи, а де таких нема просто Кооперативам

високовартостевий портляндський цемент

марки „Ґурка" і „Фірлєй"

по найнижчих цінах, а фабрики гарантують за їх якість.

„Центросоюз".

ТОВАРИСТВО КРЕДИТОВЕ ЗЕМСКЕ

ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 4, тел. 200-79

1893

Вашу будучність найкраще і найпевніше забезпечить ::

„Карпатія"

Товариство взаїмних обезпечень на життя

у Львові, Ринок ч. 38.

Між найліпшими найсмачніші!

Цикорія „Луна", солодова кава „Луна" і підмінка кави „Пражіть"

виробу кооперативної фабрики домішок до кави

„Суспільний Промисл",

Львів-Богданівка 30. Телєфон 242-97.

Жадайте у всіх силепах.

Пригадуємо, Українськ й Суспільности, що

Українська Щадниця в Перемишлі

є одинокою

Українською Касою Ощадности

яка користується пупілярною обезпекою.

Вона приймає вкладки в золотих, або в золотих у золоті і виставляє Ощадностеві книжечки на імя вкладника або на предявника.

Дає теж векслеві позички на догідних умовах.

Чекове конто в П. К. О. 144.755.

Купуйте знані зі своєї якости вироби

„Маслосоюзу"

масло: десерове і кухонне,
сири: едамські і трапістів,
сирки: Імперіяль, Ромадур, а ля крем, пивні,
молоко: пастеризоване й повне,
сметанку: і сметану,
битий дріб: кури, гуси, качки, індики,
яйця,
мід.

Передплачуйте! Читайте!

Український Бескид

найбільший провінціональний тижневик, краєвого характеру, що появляється в Перемишлі.

Український Бескид обговорює докладно всі питання католицького релігійно-церковного життя освітлює вірно події національного, політичного і суспільного життя українського народу у всіх займанщинах.

Український Бескид містить що тижня огляд політичних подій цілого світа за минулий тиждень.

Український Бескид появляється кожного тижня, під неділю, на 8-ох сторонах друку формату 47,5×32 цм. Річна передплата 8 зол.

Жадайте оказових чисел Українського Бескиду.

Редакція Українського Бескиду в Перемишлі, вул. Водна ч. 10.

Телефон Редакції і Адміністрації ч. 1675.

Конто Почтової Каси Ощадности ч. 504987.

Передплачуйте! Читайте!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 82 (14.331). Львів, четвер 16. квітня 1936. Рік LVII.

Початок оріста оріасова русалим.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. шадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеґрам: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Італійці заняли Дессіє.

РИМ, 15. 4. ПАТ. У военному комунікаті ч. 185 марш. Бадоліо повідомляє, що нині рано італ. війська увійшли до Дессіє.

НАПРУЖЕННЯ НАД ОЗЕРОМ ТАНА.

РИМ, 15. 4. ПАТ. Деякі британські часописи назвали заняття берегів озера Тана **окупацією британських вод.** Італійське мін-во преси й пропаганди заявляє, що така точка погляду безосновна, бо Італія пошанує брит. інтереси. Італ. півурядові круги успокоюють брит. публичну опінію, яку затрівожив факт, що італ. війська заняли місцевість Галлябат на кордоні Судану, недалеко більших брит. залог.

АБІСИНСЬКА АРМІЯ ЩЕ НЕ ЗНИЩЕНА?

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Єгипетська преса повідомляє з Каіра: Коптійський патріярх дістав з Абісинії звідомлення, що стан цісарської ґвардії є добрий; цісар на ній не завівся і не втратив довіря до своїх збройних сил. Абісинська тактика буде дальше полягати на тому, що будуть омінати боїв на більшу скалю та будуть завертати вглиб краю. Війна буде залежати від того, чи й як італійці перетривають дощеву пору. Армія раса Сеюма, як про це кажуть згадані джерела, залишиться дальше над горішнім бігом ріки Тахазе.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТІ.

ВАРШАВА, 15. 4. ПАТ. В останніх днях італійські частини на північному фронті посунулися далеко у глибину краю. З дня на день сподіються офензиви ґен. Граціані, що мав би зайняти Ґаррар і Адді-Абебу з півдня. З другої сторони доводиться чути думку, що дощева пора перерве італійську офензиву. Італійці заняли півострів Ґоргора на озері Тана та місцевість Гобо. Італійські літаки перелітають над столицею і хоч не бомбардують, її евакуювали. Кружляють чутки, що як італійці займуть Дессіє, проголосять раса Десту негусом.

ПЕРЕҐОВОРИ В АДДІС-АБЕБІ?

ВАРШАВА, 15. 4. ПАТ. В Еритреї кружляють чутки, начеб один з абісинських вождів, уважаючи положення цісаря безнадійним, занявся столицю та почав переговори з італійцями.

ЦІСАРЕВА ПЕРЕД МІКРОФОНОМ.

Вчора промовляла в радіо до громадян Вел. Британії та Злуч. Держав абісинська цісарева. Її промову ледви було чути. „В ім'я людяности закликаю до помочі", сказала м. ін. цісарева.

ІТАЛІЯ ЗНЕСЛА НЕВІЛЬНИЦТВО.

РИМ, 15. 4. ПАТ. З Асмари звідомляють: В перший день Великодня маршал Бадоліо проголосив маніфест, яким скасував невільництво на всіх територіях, занятих італійськими військами. Перед приходом італійців Ґондар був одним з найбільших осередків торговлі невільниками в Абісинії; щотижня відбувалися там торги, підчас яких продавали кілька тисяч невільників. Акт визволення не припинить рільних робіт на занятих теренах, бо італійська влада передбачує рівночасно з офензивою війська політичну й господарську організацію здобутих територій.

Про знесення невільництва повідомила Італія Лігу Націй та її органи як комітет 13-ох, та ком. боротьби з невільництвом.

Нині Італія починає переговори.

РИМ, 15. 3. ПАТ. Вчора виїхали до Женеви бар. Альойзі, мін. Рокко та пресовий радник Маніа. Сьогодні вечором предсідник комітету 13-ох переговорюватиме з Альойзім, а завтра поінформує комітет про хід сьогоднішніх розмов.

Як подають італ. півурядові круги, бар. Альойзі виїхав не як делеґат — тому не братиме участи у нарадах комітету 13-ох, лише як уповноважений, щоби навязати контакт для мирових прелімінаріїв. У принципі Італія не домагається безпосередних переговорів з Абісинією, а то не булаб відповіла на заклик комітету 13-ох.

ВАЖКА СИТУАЦІЯ.

ЖЕНЕВА, 15. 4. ПАТ. Наради комітету 13-ох мали в останніх днях бурхливий характер. Італія виявила повну неуступчивість. Мін. Іден домагався ультимативного ставлення справи, але мін. Фляндєн остерігав, що це може довести лише до компромітації Ліги, зате піддавав, щоб Італія почала безпосередні переговори з Абісинією. Комітет 13-ох закликає обі воюючі сторони не уживати метод ведення війни, що противляться міжнародньому праву. В цій справі — як кажуть — Італія згодилась би дати виляснення, лише не комітетові 13-ох, а зарядові міжнароднього Червоного Хреста, і то лише, якщо перш за все розглянуть італійські скарги проти абісинських жорстокостей. Комітет 13-ох спрямував до абісинського уряду предложення, зложені з 30-ох точок; абісинські круги ними дуже розчаровані; кажуть, що Женева хоче змусити Абісинію безпосередно переговорювати з Італією.

АБІСИНІЯ ДЯКУЄ.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Телеґраф", абісинський уряд подякував британському за зусилля для збереження незалежности Абісинії.

Наради ґен. штабів Франції, Англії та Бельґії почалися вчі.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. Нині в год. 11.30 почалися в палаті адміралїції наради представників ґен. штабів льокарнеиських держав. В конференції беруть участь високі достойники, що вказує на її вагу. В склад французької делеґації входить: заступник шефа ґен. штабу ґен. Швесгют, заст. шефа штабу маринарки віцеадм. Абріяль та заст. шефа штабу летунства ґен. Мушар. Бельґію репрезентуватимуть отамани де Фонтен і Вутерс. Членами британської делеґації є шеф розвідки та военних операцій генерал-поручник Діл, перший старшина ґен. штабу, подк. Рональд Адам, шеф руху та розміщення військ, ґен.-чет. Веннінґ, заступник шефа штабу летунства, віцемаршал Каврлні, сотн. Ґерріс, ком. Ендрю та шеф морського штабу віцеадм. Джемс.

Комуніст — посадник столиці.

БРАЗИЛІЯ ЛІКВІДУЄ КОМУНІЗМ.

ПОРТО АЛЕҐРЕ, 15. 4. ПАТ. Посадника з Ріо де Жанейро, Педра Ернеста, арештували під замітом співпраці з комуністичною акцією.

За участь у ком. заговорах уряд звільнив останніми часами чимало державних урядовців, а також кільканацять професорів університету. Ввели пресову і телеґрафічну цензуру.

Що в молодості придбаєш — те на ціле життя маєш! — тому від молодих літ складай свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Кінець Абісинії?

Покищо нелегко точно очеркнути розміри абісинської катастрофи, нелегко відділити правду від італійської пропаганди у вістках про розгром абісинських військ та про внутрішній розклад Абісинії. Певне лише, що положення Абісинії щораз то важче і що італійські апетити на неї щораз більші; італ. уряд не вдовольняється вже навіть пропозиціями Гора-Лявала, що віддавали йому частину Абісинії прямо, решту — під вплив. Це загроза для британських інтересів на півніше; на тепер — здобуття Ґондару зблизило італійців на кільканадцять кільометрів до озера Тана, якого побережжа можуть легко опанувати, бо на південному його кінці у Ґоджамі, вже довший час цісарська влада ослаблена повстанчим рухом. Договором з 1925 р. Італія признала околиці озера Тана, яке має першорядну вагу для наводнення Єгипту та англо-єгипетського Судану, областю британських інтересів. Правда, римський уряд дичі обіцяв їх пошанувати після опанування Абісинії, всетаки з погляду Великої Британії куди краще булоб, якщоб Абісинія, а принаймніше побережжа озера Тана не належали до ніякої великодержави.

Ось і один мотив, що саме у теперішній скрутні зацікавив долею Абісинії британський уряд, який вже від довшого часу закинув був военні демонстрації на Середземному Морі та форсування санкцій. Другий, який назву „психольоґічним", щоб не викликати у когось іронії, уживаючи вислову „ідеалістичний" — це питоме англосаксонській ментальности змагання до етики та справедливости у політичному житті. Як воно проявляється, бачимо з промови лібералa Сінклера на понеділковому засіданні палати громад. Коли Сінклер домагався крім ембарґа на нафту, крицю, залізо та вугілля ще й безпосередньої помочі для абісинської армії, а консерватисти звернули увагу, що це значило би стільки, що видати війну, він заявив: „Це не булаб би війна лише повіч для жертви нападу. Якщо би напасник нас за те заатакував, ми мусіліб показатися рішучими".

Не маємо місця розглядати питань, чи у льондонській палаті громад більшу ролю грає ідеалізм, чи інтерес та чи інтерес не криється під плащиком ідеалізму. Важна для нас загальна вислідна, яка означує становище уряду. Відповідаючи на інтерпеляції Сінклера та інших, мін. Іден пригадав, що брит. уряд домагався негайних нафтових санкцій. Лише на бажання Франції ініціятиву передали покищо поєднавчому комітетові 13-ох; Італія прийняла його мировий заклик, а проте офензиви не припинила. „На думку британського уряду — продовжував Іден — годі говорити у Женеві про поєднання, коли війна ведеться дальше. **Якщо не осягнемо правдивого поєднання, покінченого перерванням военних операцій, санкційний комітет 18-ох мусітиме стануги в обличчі своїх завдань.** Брит. уряд готовий разом з іншими брати участь у розпорядженнях економічних, фінансових і **інших**". Невже під „іншими" слід розуміти военні?

Так чи ні, все одно виходилоб, що британський уряд готов піддержати Абісинію в її теперішньому скрутному положенні. Чи лише не запізно? Санкції булиб дуже партісною помічю для Абісинії, але **лише** помічю, бо рішучий удар могліб італійцям зробити одинока абісинська армія. А що її — наскільки вірити італійським джере

Присилайте передплату!

Насіння городовинне, господарське і квітове селекційне у добірних відмінах поручає

ФІРМА **Е. ФРЕЄГЕ** ЛЬВІВ

Трибунальська ч. 3. Тел. 255-70 2—2

лам — вже нема, санкції не уневможливили би підбою Абісинії, лише його затягнулиб, продовжуючи до безконечности теперішню дипльоматичну кризу, яка так дійсно дається в знаки і то не лише самій Італії, але й Англії. Значить — слід припускати, що у Льондоні ждуть таки позитивної розв'язки — збереження абісинської держави.

Небавом почнеться дощева пора тріюмфальний похід італ. військ припиниться, прийде прикре безділля у вогких землянках, фебра; маршал Бадольо не могтиме підтримувати завзяття італійської нації воєнними звітами. В таких умовинах санкцій, зокрема нафтові, були би для Італії куди грізніші чим дотепер. Можливо, що негус зумів би вихіснувати передишку і під осло ною дощу та санкцій переорганізувати свою армію.

Чи вона ще існує? Всупереч загально поширеним вісткам Райтер твердить, що черен абісинських військ не розбитий, а виконує лише стратегічний відворот. У вівторок негус покликав під зброю всіх боєздатних мущин. Та що найбільш цікаве: італійські півофіціяльні круги переконані, що абісинської армії годі не доцінювати. „Абісинія не є переможена, мої війська готові до бою, доки один італієць є на нашій території" — телеграфує Гайле Селясіе зі своєї головної кватири. Чи сам у це вірить? Важко категорично перечити, або потакувати: східно-африканська війна принесла вже стільки несподіванок. Найбільш несподіваним слід уважати — здається — сам факт, що після багатомісячних нерівних змагань, варварська Абісинія з її примітивним озброєнням та середновічним устроєм ще не розпалася під ударами могутньої модерної Італії.

М-р Б. Галайчук.

Приймаю пацієнтів у своїм заведенні **у Львові, вул. Сикстуська 17.** Тел. 265-73, від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Власна техн.-дентистична лябораторія.

НАСС

3—3 1933

Українські справи в анґлійській пресі.

У звязку з дипльоматичними переговорами й конференціями, що відбувалися недавно в Льондоні, згадували часто і Україну, відповідно до того, як це кому було вигідно. Нема сумніву, що невирішена українська проблема на Сході Европи становить велику небезпеку для европейського мира, але вирішувати українську справу не можна понад головами українського народу. Українське Бюро звернуло на це увагу в анґлійській пресі. Листи Бюра викликали цікавий відгомін серед анґлійського громадянства.

„Норт Мейл" (Ньюкесль) з дня 1. квітня ц. р. помістив гострий допис Українського Бюра в Льондоні:

„З великим зацікавленням прочитали ми статтю, поміщену в „Норт Мейл" дня 18. березня під наголовком „Чи загрожує кому франко-совітський пакт?" У статті згадується також про здогади наміри Німеччини зайняти Україну.

„Чи не уважаєте, що в таких справах, як накреслення будучности української нації та впорядкування її внутрішніх справ, повинні мати рішальний голос самі українці, 43-мільйоновий нарід?

„Від довшого часу Україну уважають огнищем европейської небезпеки, не тільки тому, що хтось напише, що Німеччина має якісь замірн супроти України, чи й тому, що Україна — це найбільша поневолена нація в Европі, і хоч поділена між чужі держави, веде безпастанну боротьбу; відноситься це в першій мірі до Совітів, які мільйони українського населення заморили голодом. Україна — це багатий край, положений між Польщею і між доступом до Середземного Моря, стоїть на дорозі російської експансії на Балкан; українська територія в Чехословакії творить наче міст поміж Польщею й Мадярщиною. Українців у Польщі нараховують 6 до 7 мільонів; у польській внутрішній політиці творять вони дуже важний чинник.

„Для Великої Британії українська справа повинна становити фактор першорядної ваги. Українці переконані, що певне положення в Европі буде тревати доти, доки остаточно не буде вирішена українська справа, себто доки не буде створена сильна й незалежна Україна. Велику підтримку і всякий обяв прихильности Великої Британії українці повитають з найбільшою здячністю, але коли їх не дістануть, то чи можна їм брати за зле, що будуть глядіти за підтримкою до зреалізування своїх змагань у кого іншого? Чи зреалізування своїх змагань у кого іншого? Чи заповідання або переслідування такої нагоди вийде на користь Великій Британії?" (Слідує підпис).

До редакції „Норт Мейл" та до Бюра насіпла низка листів. Ось один з таких листів (поміщений у „Норт Мейл" дня 3. квітня ц. р.):

„Допис Українського Бюра незвичайно цікавий, — пише Рональд Ріверс з Доргам — і я йому зовсім влучно говориться, що українською справою повинен зацікавитися увесь британський загал. Скільки з нас знає про те, що майже пів мільйона українців є також британськими громадянами? Що в Канаді по британцях і французах становлять вони третю, найбільшу національну групу?

„Це нація, що з посвятою від років бореться за свою незалежність; сьогодні поділена вона поміж Польщею, Совітами і Румунією; це енергійний, працьовитий і чесний нарід, якого називають назвіть „британцями Східної Европи". Бракує їм спільного проводиря — але, що зміг би він зробити, хочби й появився, проти трьох держав, озброєних по свої зуби? Велика Британія повинна принайменше дати моральну підтримку цій численній нації (по своїй величині четвертій в Европі), що терпить насилля від трьох сильних держав, що заняли її землі. Для тих, що бажають в Европі тривкого мира, день повстання вільної та соборної України буде напевно днем радости". (Слідує підпис.)

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Замах на еспанський уряд.

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. Підчас дефіляди вибухло під трибуною уряду кілька петард, не спричинюючи шкоди; опісля пролунало кілька револьверових вистрілів. Юрба обвинувачує фашистів.

СУТИЧКИ.

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. На вулиці столиці застрілили суддю, що засудив студентів-фашистів. Підчас сутички між фашистами та членами лівиці у Херез де Ля Фронтера убили 2 особи, а кількінадцять ранили. Маніфестанти намагалися підпалити одну церкву.

КОМУНІСТИ ЗНЕВАЖАЮТЬ АРМІЮ.

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. Підчас дефіляди у Сарагосі гурт комуністів обкинув зневагами відділ піхоти. 12-ох старших, що реагуючи ранили 3-ох комуністів, арештували на приказ коменданта гарнізону.

ТАКОЖ „ФАШИЗМ".

МАДРИД, 15. 4. ПАТ. Підчас військової дефіляди в Овіедо якісь дівчата з вікон підняли оклики „нехай живе Еспанія!". Юрба уважаючи їх фашистами, намагалася вдертися до їхнього помешкання; поліція ледви привернула лад.

С. ГАВРИЛЮК

Враження й рефлексії з оглядин одного регіонального музею.*)

В Галичині оживився останніми роками музейницький рух і то передовсім регіональний.

Дуже варто до такого музею зайти. Певно, що це не Лювр, ні Люксембург, ні Ляйпціг і в ньому не знайдете архитворів славних мистців. Ні Моени Жан Леонарда да Вінчі, ні Рембрандтів чи Веласкезів там не побачите, зате (як це звичайно по регіональних музеях буває) побачите колективний архитвір — народне мистецтво.

В такім скромнім музею у скромних габлотках стоять рядом народні деревляні вироби, як гуцульські чаші, тарілки, прекрасно різьблені деревляні церковні хрести, бочілки на горілку тощо. На стінах церковні образи, виконані переважно найбільш незнаним сільським артистом, але скільки чару має нераз цей примітивізм! На стінах висять, пришиті до сірого картону, вишивки, при стінах манекіни в народній ноші.

Оглядаючи ці експонати, маємо не тільки естетичну насолоду. З них легко відчитаєте і середовище і життя їх творців. Кілько то почуття краси та природної моралі має крій полтавського жіночого строю! Або як багато говорить сільська сорочка пащицяної селянки — ціла вишита в чорний взір! Або козацька люлька такого обему, що його тепер ніде не побачите — чи не говорить вона про велику силу організму її власника?

Народні вишивки мають також багатство колорів, що здається, народній артист схопив у них і червень заходячого сонця і зелень літньої трави і взагалі всі барви природи. Народні вишивки свідчать про велике почуття барв і декоративного змислу у народнього артиста та отвирають поле до досліджів для фахівців. У них і ростинні мотиви і геометричні.

Крім багатьох інших річей, як церковні образи, іконостаси, старі церковні книги і т. д., побачите ще в такому музею памятки стрілецькі, козацькі і навіть з княжої доби.

Оглядаючи біжутерію княжої доби, як жіночі ковтки чи перстені, мусимо захопитись незвичайною майстерністю роботи. Порівняйте напрятий прекрасно плетений зі срібних дротів перстень з виробами нинішньої доби і побачите який великий занепад мистецького промислу настав у XX. віці техніки.

Хто живе в більшім змеханізованим місті і в мешканні, а якому всі предмети від стола, крісла до скатерті, тарілки й ложки є продуктом машини, нехай піде до музею народнього мистецтва, щоб переконатися, нескільки вище і під оглядом річевости, і під оглядом естетики стоять продукти, виконані ручно живою людиною. Цей контраст нинішньої доби з минулою побачите там найліпше.

Тепер правдиве, щире мистецтво вбиває машина, фабрика, бізнес. Нинішній промисл, що вліз і в ділянку мистецтва, працює машиною, яка продукує денно велике альґебраїчне число „мистецьких" продуктів. Продуктів мертвих у вислові, бо мертва машина не може створити нічого живого. Для прикладу порівняйте вироби сільського гончара (ручна робота) з виробами фабричними, порівняйте клямку до дверей з ручною роботою доброго коваля, фабричну скатерть з ручно вишиваною.

По одній стороні предмети, які можуть говорити про високий рівень техніки XX. віку (щодо мистців, які проектують дотичні предмети, то вони звичайно приноровлюються до смаку базару, що часто може бути дуже поганий), по другій стороні мистецтво правдиве, що говорить про потребу естетичних вражінь та про абстрактне почування краси серед поодиноких мистців і серед народу.

І цим народне мистецтво таке для нас цінне.

Нещастя, яким є для правдивого мистецтва машина, не було би ще таке велике, якби не те, що машинові продукти втискаються на село, а бізнес нищить народнього мистця. Яке спустошення робить у народньому мистецтві бізнес, видно хочби по нинішніх гуцульських деревляних виробах і писанках. Їх рівень сильно обнизився, бо народній мистець почав на замовлення продукувати „кіч" масово, дешево і швидко.

Або як страшно потерпіла від машинової тандити прегарна народня ноша! Словом: машина загрожує цілому народньому мистецтву.

Тому українські регіональні музеї, для яких серед нашого громадянства зростає щораз більше зрозуміння, для нас такі дорогі. Збірки продуктів народнього мистецтва, чи то одяги чи вишивки чи меблі чи інші предмети народнього вжитку, сколекціоновані в скромних салях наших музеїв, завжди будуть невичерпаною керницею мистецьких скарбів та естетичних вражінь для мистців-пластиків і для всього народу. Як народня пісня для української музики, як народня поезія для літератури.

І в цьому велике завдання й вага культурної праці українських регіональних музеїв для теперішности й будучини.

*) Музей ім. о. И. Кобринського з Коломиї.

„Для усього українського тут і там народа..."

Проповідь Й. Е. Митрополита Кир Андрея, передана у львівськім радіо в часі Служби Божої в Успенській церкві у Львові другого дня Великодних Свят, 13. квітня 1936.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Проповідь коротка, у двох словах несе цілу силу Євангелія. Віруючим і невірним приносить вона світло з неба, потіху і силу до життя навіть серед найтяжчих злиднів. Нею звертаюся сьогодні до Вас усіх, Дорогі Браття. До Вас віруючих і Христові вірних християн і до Вас невіруючих, що від Христа далекі, думаєте, що можна жити без Бога. А до Вас невіруючих у першому ряді, бо Ви тими овечками Христового стада, що їх Христос перших шукає.

У короткій проповіді десятьох хвиль не пора давати переконуючі докази, що — Воістину воскрес. — Але можна хоч здалека вказувати дорогу. А може і нема ліпшого доказу як переконання. Погляньте у душу, у життя правдивих християн, погляньте на християнство, і побачите, чим для нас Христове воскресення. Зрозумієте, що воно світлом з іншого, ліпшого світа, зрозумієте, що той світ не є вигадкою ані мітом. На Вашу думку, на думку тих, що не знають Бога, безконечне майже чергування смерти і життя, гнилі і пишного розвою, а яких складається дочасне буття, мусить закінчитися смертю. Вам чужі поняття вічного життя і вічного блаженства. По Вашому смертю кінчиться життя одиниць, життя суспільности і народів, та й життя тої зорі, на якій прийшлось нам жити. Усьому мусить прийти кінець. Будуччина сповита темрявою смерти.

Миж, християни, живемо надією, надією побіди, надією тріюмфу, надією вічного життя і вічного блаженства. Така суть нашого життя. В ній сила, що переможе найлютіших ворогів, терпеливість, що перетревае найгірші перевороти, і хрест, символом побіди, значить усю будуччину!

Погляньте у те життя християнина. Зрозумієте, чим для нього Богом обявлена правда — що Христос воскрес, — що воскресне разом в ним той, хто в ним терпів і умирав. Хто терпеливо носив хрест щоденних обовязків, хто прощав ворогам, а ближніх любив, хто серед злоби і бруду цього світа умів серцем зніматися до Бога і Бога назвав Отцем, — той надіється вічного блаженства і не тільки надіється, бо надія усе злучена з якимсь страхом, що може не здійснитися. Надія воскресення для нас радісним очікуванням певної і ясної будуччини. — „Чаю воскресення мертвих..."

Погляньте на життя правдивих християн. Старайтеся зрозуміти їх поняття про майбутність, а найдете в них найсильніші докази, що дійсно Христос воскрес, що і для Вас воскресення... У тій одній правді віри всі містяться. У тому одному промінчику з неба всі небесні дари. Приймість Божу правду. Нехай світло з неба просвітить Вас, а Христос, що й для Вас умер на хресті, зробить Вас учасниками Свого воскресення.

І до Вас, віруючі і вірні Христові, Божі діти — християни — звертаюся з тою проповідю. У ті два слова рад би я вложити світло небесного сонця і тепло вічної радости. Знаю, скільки поміж Вами терпіння і які глибокі вони бувають, які тяжкі. Але знаю і силу тої проповіди, що її Вам несу. Бо у тих двох словах проповіди Христос Воскресе — могутня, премогутня сила, сила, що побіджує і саму смерть, а чоловіка підносить у надприродне життя. Я рад би у це слово проповіди вложити всі святочні бажання, усі святочні молитви за Вас, усе те, що Всемогучий Бог дае вірним у Своєму благословенстві і Своїй благодаті. У слово проповіди рад би я вложити Божу благодать і Божу силу і Божу потіху і Боже життя. Одним словом, те світло з неба, що його приносить Боже обявлення і християнське надприродне життя.

Для Вас усіх, для Ваших родин і сіл і міст — для усього українського, тут і там, для всіх терплячих і всіх сумних — нехай те слово принесе з неба „всякое даяніе благо і всяк дар совершен". Нехай Вас двигне, скріпить, освятить, очистить. Нехай буде доповненням того Пасхального Причастя, яке Вас злучило з Ісусом Христом, яке Вас злучить з Ним на віки.

Христос Воскресе.

Вибагливий
Крайовий Салон для Пань і Панів
СЛОВАК **Львів, Легіонів 5. І.** (над кіном Касіно), тел. 247-83
поручає багато засобленний склад красних матеріялів і англійських по найприступніших цінах.
1708 10-10

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Президент Латви Квіезіс уступив передвчора тому, що час його урядування покінчився. Його заступає премієр Ульманіс.

Турецький уряд домагається від Ліги Націй ревізії льозанського мира, що здемілітаризував Босфор і Дарданелі.

Німецький амбасадор у Льондоні фон Геш помер нагло.

Всесоюзний конгрес комсомолу рішив обмежити діяльність цієї організації до культурної, спортової та виховної ділянки, зрікаючися всяких політичних впливів.

Австрійський канцлер розвязав військові формації пробоєвих частин і залишив цій організації виключно культурні цілі.

Грецький премієр Демерзіс помер нагло; похоронили його вчора. Король поручив ген. Метаксасові створити новий уряд.

AMERICAN HOUSE
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 5
поручає **плащі, капелюхи, сорочки, піжами, краватки, рукавички і т. д.** Для П. Т. урядовців догідні рати.
1920 3—3

Гватемала згодилася взяти участь у всеамериканській конференції, а рівночасно запропонувала, щоби всі америк. республики заключили пакт взаїмної помочі на випадок нападу якоїсь заморської держави.

У **Франції** зголосили вже 3000 виборчих кандидатур на 618 мандатів.

Б. мексиканського президента Каллеса арештували та, разом з кількома прихильниками, депортували літаком до кордону Гватемалі.

Французький сенатор Анрі Шерон помер вчора. 12 разів був він міністром і мав чималу популярність.

У Чілє радикальна партія домагається, щоби держава виступила з Ліги Націй.

Представники льокарненських держав ствердили на засіданні в пятницю, що німецький уряд не причинився до відбудови довіря, але поминув того слід вичерпати всі можливости порозуміння. Французький та німецький плян замирення перешлють до Ліги Націй.

Де поділись Остап Вишня, Дмитро Загул і Іван Ткачук під Совітами?

Довголітній співредактор (20 років) большевицької газети „Українські Робітничі Вісти" з Вінніпегу, Манітоба, Канада, Данило Лобай, видає там тепер свою власну тижневу газету „Правду", також большевицьку, але трохи самостійнішу щодо свободи думки.

Редактор Данило Лобай в газеті „Правда" розкриває фарисейство вірних послушників Москви а котрими працював такі довгі роки.

Ось передаємо з тієї газети, з видання із 16. березня 1936. цікавий репортаж Данила Лобая про те, як пропали на совітській Україні відомий письменник гуморист Остап Вишня, поет Дмитро Загул й редактор Іван Ткачук.

Читаємо там:

„...Остапа Вишні нині більше немає (він зник, як сотні й тисячі інших, хоч одинокий „аргумент", який можна було найти проти нього в радянських газетах і журналах, був такий: „куркульський блазень" і „куркульський скалозуб". Ніде не було сказано, що він належав до УВО або чимось провинився проти радянської влади. Ніде не було сказано, що його арештовано.

„Твори Остапа Вишні читали українські робітники в Канаді (вони друкувалися в „УРВ") і любили їх, але ніде не була вміщена його фотографія.

„Інший український радянський письменник, якого твори — і його самого знають українські робітники в Канаді, — це Дмитро Загул (походить з Буковини). Він є тепер на Сибірі й пише до своєї сестри в Альберті, щоб допомогла йому, бо він примирає з голоду. Він навіть не знає, за що його вислано на Сибір. Сестра Загула побивається серед комуністичних організацій у Канаді і просить вияснення: Чи правда, що Загул є на Сибірі, а якщо так, то за що його засуджено? ЦВК мовчить, бо й сам не знає, а якби секретар написав що на власну руку, то це булаб „контр-революція"...

Знову Іван Ткачук був редактором газети „Червона Зоря" в Дніпропетрівську й одним з редакторів журналу „Західня Україна", що виходив у Харкові. Він дописував до комуністичної газети „Сила" у Львові і його статті про радянську Україну польська цензура цілком конфіскувала — замість статті залишались великі білі плями. Тепер про Івана Ткачука не чути більше на радянській Україні. Ніде не було сказано, що він належав до УВО або робив яке шкідництво. Ніде не було сказано, що його арештовано.

„Як він стан „контр-революціонером" і що з ним сталося взагалі — про це може знати й пояснити хіба той якийсь його приятель, що очорнив його перед сов. владою..."

Кріваві демонстрації безробітних у Львові.

Три особи ранені, одна з них померла.

У вівторок 14. квітня ц. р. вполудне безробітні уладили демонстрацію у Львові. Її хід такий: Перед будинком фонду праці при вул. Вишневецьких зійшовся більший гурт безробітних. Директор бюра заявив делегації, що тепер знайде працю 200 безробітних. Покищо нема кредитів і тому безробітні знайдуть працю, але постепенно, з хвилиною внеднання нових кредитів. Чути було ворожі оклики проти през. Дроняовського. З черги пішли безробітні до Ринку, де не вислали делегації до президії міста. Колиж безробітні хотіли уладити похід, поліція їх розігнала. Безробітні дрібними гуртами пішли на Марійську площу, звідкіля пішли походом у числі 250 осіб вул. Академічною на Академічну площу. По дорозі вибили камінем велику шибу в цукорні Залеського. На Академічній площі безробітні стрінули 60 робітників, які працювали при направі міських каналів. Комендант кінної стежі поліції візвав присутніх, щоб розійшлися. У відповідь посипалося каміння і один поліцай у власній обороні стрілив з револьвера та зранив три особи. Тяжко раненого 23-літнього Володислава Козака з Клепарова відвезли таксівкою до шпиталю, де він помер. Був нежонатий. Другого, раненого в голову і в ногу Миколу Шереду з Кривчиць, батька двох дітей, ратункове поготівля відвезло до шпиталю. Прізвища раненого третього безробітного покищо не вдалося устійнити. Підчас сутички на Академічній площі безробітні повибивали камінням вікна в кавярні „Шкотській", „Рома", в аптиці Пілецького, в кіні „Пан", у поблизьких крамницях: Скварчинського, Таргальського, харчівні „Поможанка", адміністр. „Куріера Варшавського" і т. д. Вартість вибитих шиб обраховують на 10.000 зол. Поліція, дставши підмогу, розігнала демонстрантів. На місце події приїхав городський староста Протасевич, який довший час урядував на місці, опісля приняв у старостві делегацію безробітних. Крім того староста Протасевич відбув нараду з віцепрезидентом міста д-ром Островським у справі праці для безробітних. Дохождення виявили, що події організували комуністи.

ЩО КАЖЕ ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ?

ПАТ повідомляє:

У вівторок передполуднем зійшовся більший гурт безробітних перед бюром посередництва праці при вул. Святохрестній, домагаючися праці. Коли представник фонду праці заявив безробітним, що покищо не може дати праці більшій кількости безробітних, частина робітників пішла до магістрату, намагаючись дістатися до ратуша. Поліція не допустила до цього. Тоді безробітні пішли на Академічну площу, де робітники працюють при направі міських каналів. Шість кінних поліцаїв намагалися успокоїти безробітних, але тоді на поліцаїв полетіло кілька брукових кісток і каміння. Відділ поліції відступив на вул. Академічну. Один з поліцаїв в обороні власного життя стрілив 5 разів у повітря, опісля раз до нападників і зранив дві особи. Один з них 23-літній безробітний В. Ко-

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Владислав Сідор
Львів — Городницька 5. Тел. 5-10

зак помер у шпиталі, другий перебуває у шпиталі. Більший відділ поліції розігнав демонстрантів.

СЛІДСТВО В СПРАВІ КРОВАВИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ У ЛЬВОВІ. АРЕШТУВАННЯ.

Аг. Всхуд повідомляє: „Вступне слідство виявило, що атентати на вулицях Львова викликали планово агітатори, яких метою було виразно спровокувати ці події. Підчас відомих подій у місті, головнож на Академічній площі влада безпеки арештувала кількох агітаторів. Агітаторів тих притягнуть до судово-карної відповідальности.

Прокуратор окружного суду у Львові д-р Хіровський зарядив безпосередньо після подій якнайенергічніше слідство, яке при ужитті всього апарату безпеки тревало вчора, йшло всю ніч і ведеться далі.

Після вступного слідства арештованих агітаторів відставлять до розпорядження прокуратора окружного суду та замкнуть у вязниці.

Підчас слідства влада безпеки арештувала кільканацять осіб, м. ін. Салязіна Теодозія, Фердера Геноха, Кришького Казимира, Біка Товію, Лабу Михайла, Ручка Володислава, Мармуженича Михайла, Герінга Нухіма, Фукса Шуліма, Вальфіша Герша, Фляшера Мойсея, Гедамського Мойсея, Гацюка Івана.

Арештованим, на основі зізнань свідків, закидають, що атакували владу безпеки камінням, кількочно були ранені, а крім того частину названих придержали на місці за агітацію та підбурювання до заворушень. Зазначає, що багато з вище названих походить взагалі Львова та не вміє пояснити, чого перебуває у Львові. Деякі не мають місця замешкання, а інші фігурують у карних реєстрах, як кілька разів уже карані.

Своїм арештованих на місці подій придержали двох із двома пістолями зі слідами користування пальної зброї".

ХВИЛИНА МОВЧАНКИ.

Згідно з обітницею, що її дали делегації безробітних у Фонді Праці, у середу 15. квітня двісті безробітних одержало працю. Ці безробітні перейшли групами в год. 14. на Академічну площу, бо вони дістануть працю в повіті. На Академічній площі виголосили дві промови, по польськи, опісля по українськи, після чого настала хвилина мовчанки. Спокою ніхто не порушив, тому поліція не інтервенювала.

ПОХОРОН.

Похорон Вол. Козака, що помер наслідком рани, відбудеться на кошт міста в четвер в год. 3. пополудні із анатомії заг. шпиталю

Добра Новина!
Улаштовуємо **дешеву передсвяточну продажу** вовняних товарів, шовкових і білизняних по казково низьких цінах
Галицький Магазин Новин
Львів, Галицька 15.
Для прикладу кільки цін:

Полотно 7/4 шир.	0·53	Атлас постел. 90 т.	1·35
Полотно 80 шир.	0·60	Атлас постел. 150 т.	2·35
Мадаполам 80 шир.	0·80	Мережані пошевки	1·80
Мадаполам 90 шир.	0·95	Простирадло ковдр. мер.	4·50
Шифон 80 шир.	0·80	Простир. ковдр. корон.	5·20
Шифон 90 шир.	0·90	Обрусове біле	1·90
Зефір сирий	0·55	Обрусове колір.	2·10
Зефір на сорочки	0·75	Обруси з френд.	2·50
Полотно на сорочки	1·20	Столовий гарніт. 6 ос.	6·—
Полотно шовкова	1·60	Серветки	0·20
Перкалін колірова	0·65	Вафлені ручники	0·28
Димка на підштанці	0·65	Кухонні ручники	0·30
Полотно на простирад.	1·25	Стирки корчинські	0·45
Простирала відпас.	1·90	Хустинки до носа	0·15
Всип рожевий 90 ш.	1·05	Мужеські хустинки	0·35
Всип рожевий 150 т.	2·20	Капці пікові	2·50
Веба червона 90 т.	2·—	Сінники	3·—
Шифон на постіль 90 т.	0·95	Ковдри сатинові	9·—
Шифон постел. 150 т.	1·70		

УВАГА: При закупі товару від 5 зол. задурко будете до першорядних цін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою поступатою.

Відгуки Заг. Зїзду Союзу Українок.

З листів до Редакції.

Хвальна Редакціе!

Прошу не відмовитись помістити на сторінках часопису „Діло" мій відклик до Заг. Зїзду Союзу Українок. Це прохання мотивую тим, що і справу цього відклику і загалом справу відомої акції частини українського зорганізованого жіноцтва за участю у виборах потрактовано на Заг. Зїзді С. У. незвичайно тенденційно і незгідно з фактичним станом річи. Свідомо відсунено цю справу на останню хвилину — коло 12-ої години вночі, коли сала була майже порожня, коли залишилось лише коло 1/5 делегаток, ще й до того втомлених нарадами. Відклик мій відчитано так невиразно і скоро, що ніхто із присутних не міг зорієнтуватись, у чому діло. Зате пояснення голосни були голосні й тенденційні і вони спричинили те, що неінформовані члени Заг. Зїзду признали рацію рішенню Гол. Виділу С. У., а за тим скривдили мене, яка мала відвагу стануги в обороні правди та поборювати неправильне становище Гол. Виділу С. У. Таким робом Заг. Зїзд С. У. — але неінформований — підтвердив постанову Гол. Управи С. У., якою Гол. Управа виключила мене зі Союзу Українок. Безперечно, це підтвердження не лише здезорієнтувало дорешти членок Союзу Українок щодо виборчого становища проводу УНДО літом 1935 р., але й дало апробату фальшивій інтерпретації постанов статуту С. У. і створило таким робом небезпечний прецедене на будуче. Тому, що ціла історія мого виключення почалась фактично з надрукуванням моєї статті в „Ділі" з дня 18. грудня 1935 р. п. н. „Чи справді зрада і злочинна жіночої солідарности?", думаю, що маю право виступити на сторінках цьогож таки „Діла", хоч знаю, як неприхильно ставляться його читачі до всяких полемік. Не маю іншої змоги обороняти своє становище, а також і становище тих жінок, що виступили по боці проводу УНДО, врешті становище, що на терені Союзу Українок не вільно переводити політичних розрахунків.

Евстахія Тишинська.

ВІДКЛИК

Святий Зїзде!

Головний Виділ Т-ва „Союз Українок" у Львові виключив мене з членів Т-ва на основі § 19. уст. статуту, мотивуючи своє рішення тим, що я принесла Т-ву шкоду через поширювання друком неправдивих відомостей у статті, поміщеній в „Ділі" ч. 338 з дня 18. грудня 1935. З уваги на те користаю з права, що прислуговує мені на основі цьогож § 19 статуту і відкликуюся від рішення Головного Виділу до Загального Зїзду Т-ва „Союз Українок", мотивуючи свій відклик так:

1) Стаття, поміщена в „Ділі" ч. 338, як одинокий аргумент виключення мене з членів Т-ва С. У., є лише наслідком становища Головного Виділу „С. У." до останніх соймових виборів. Це становище викликало непорозуміння і тертя внутрі самого Т-ва та конфлікти між членами Т-ва і Головним Виділом С. У.

2) Згадана стаття спирається на правдивих і загальновідомих фактах, які можна свідками стверднти. Твердження Головного Виділу, що я поширювала друком неправдиві відомости і тим понизила Т-ву С. У., є зовсім безпідставні, тимбільше, що головні факти, наведені у цій статті, були вже оголошені в „Ділі" в статтях у серпні й листопаді 1935 р., а навіть у „Жінці" в комунікаті Головної Управи С. У.

3) Я скористала лише з права критики, що прислуговує мені і членам С. У., як членам установи, опертої на демократичних основах і боронила неслушно напятнованого „зрадою" виступу тих громадянок, що підписали відозву за участю у виборах загалу нашого жіноцтва. Я боронила цього виступу тому, що він був виповненим громадянського обовязку жінок — здисциплінованих членів партії. Ці громадянки поступили зрештою як членки міжпартійної аполітичної установи, якою є Союз Українок, де є місце для всіх політичних поглядів і переконань та повна гарантія свободи членів у політичних справах.

Досі не було випадку, щоби в наших національних установах, опертих на демократичних засадах, де членам прислуговує право критики провідних органів тих установ, членів за використання цього права виключувано з товариств. Ми були свідками дуже гострих і часто неслушних та несправедливих прилюдних — отже й у пресі — атак членів на Головний Виділ Просвіти, Г. У., Рідної Школи й інших національних установ. Та проте ніякого з атакуючих членів не виключали із членів цих товариств.

Реасумуючи повищі виводи, стверджую, що застосування § 19. статуту, на основі котрого виключено мене з членів Т-ва С. У. за поміщення в „Ділі" критичних заміток, опертих на правдивих фактах в обороні слушних прав членів Т-ва С. У. — зовсім не є оправдане. На цій основі відкликуюся до Загального Зїзду Т-ва Союз Українок від рішення Головного Виділу тогож Т-ва та надіюся, що Загальний Зїзд вирішить мою справу справедливо і мені, довголітньому членові Т-ва С. У., теж бувшому членові Головного Виділу С. У., приверне неслушно відібрані членські права, знулюючи рішення Головного Виділу.

Евстахія Тишинська.

Протияпонський заговір
У МАНДЖУРІЇ.

АРЕШТУВАННЯ МАНДЖУРСЬКИХ ДОСТОЙНИКІВ.

ТОКІО, 15. 4. ПАТ. Велике враження викликало тут арештування губернатора півн. Тсінгану ген. Лінг-Шенга та кількох інших достойників під закидом державної зради.

МОСКВА, 15. 4. ПАТ. Коментуючи цю подію, „Ізвестія" твердять, що большевицька влада не мала зносин з заговором манджурських достойників; заразом остерігають Японію, що і на майбутнє вона стрінеться нераз з подібними небезпеками, з огляду на протияпонське становище манджурської адміністрації та князиків Внутр. Монголії.

ЯПОНІЯ РОЗТИНАЄ ГОРДІЙСЬКИЙ ВУЗОЛ?

ТОКІО, 15. 4. ПАТ. Як подають з Тсінкінґ, манджурський уряд повідомив совітський, що одностороннo витичить кордон на південь озера Гальке, не порозумівшись зі СССР. Військові та цивільні експерти виїхалиб туди вже у початках травня.

Гостина єпископа Д'Ербіні в Льондоні.

В Льондоні перебував короткий час єпископ Д'Ербіні, почесний ректор Східного Понтифікального Інституту в Римі, один з найкращих знавців релігійних справ у Совітах. На прийнятті, яке устроїли для нього католики Льондону, був присутній також управитель Українського Бюра.

В дуже живих словах представив шановний гість незавидне положення віруючих у Совітах, особливо на Україні. Свою розмову ілюстрував він совітськими шкільними підручниками з безбожницькими текстами, численними протирелігійними афішами і т. п., якими послуговується безбожницька акція в Совітах.

„Терпіння віруючих у Совітах — говорив шан. гість — можна прирівняти хіба до Дантового пекла, але й воно блідне супроти терпінь цих новітніх мучеників... На Україні лишився тільки один немічний, осліплий католицький священик... У Києві нема ніодного, в Одесі теж... Те, що терплять католики, терплять і православні і євангелики. Совітська влада взялася тепер до нової тактики переслідування. Не забиває їх, але знищить повільною смертю. Тисячі священників вимирає з голоду й холоду на заслannях та у вязницях..."

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Сирійські націоналісти організуються.

БЕЙРУТ, 15. 4. ПАТ. Блок сирійських націоналістів вирішив зорганізувати молодь у здисциплінованні військово-політичні ряди. Нова організація молодих патріотів носитиме назву „Залізних Сорочок". Відзнакою сирійських фашистів є горіючий свічник. Головна мета організації — це негайне обеднання та визволення Сирії в її природних кордонах, а пізніше — здійснення арабської імперії. Повстання „Залізних Сорочок" зустрінуги в усьому краю з великим захопленням. До організації голосяться численні добровольці.

Лявaль взиває до порозуміння з Німеччиною.

ПАРИЖ, 15. 4. ПАТ. Паризька преса оголошує знамениту заяву б. премієра й міністра закорд. справ Лявaля про теперішню політичну ситуацію в Европі. Лявaль заявляє, що без порозуміння між Берліном і Францією не можлива забезпека миру в Европі; він висловився виразно за конечністю порозуміння з Німеччиною. Навязуючи до мирових заяв Гітлера, Лявaль зазначив, що треба використати атмосферу, витворену заявою канцлера, щоб розвязати всі спірні справи між Францією й Німеччиною. Управильнення франц.-німецьких справ може наступити в тісному порозумінню з запрязненими державами. Лявaль боронить політичної лінії, що довела до франц.-совітського порозуміння, а при кінці своєї заяви кладе особливий натиск на засаду неподільности миру, як на сході, так і на заході Европи. Теперішня хвилина — зазначив Лявaль — вимагає воскресення спільного фронту Стрези.

Чарка
Овомальтини
10
сотиків

З життя установ.

Як пройшов зимовий сезон у Товаристві „Зоря" у Львові.

Освітньо-організаційна праця в Товаристві українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря" у Львові набирає живішого темпа в зимовому сезоні кожного року. Це час викладів та всякого роду свят.

Зимовий сезон 1935—36-ого року почався в неділю 3. листопада посвяченням кімнат поширеної домівки Товариства і першим викладом для всіх членів. З того часу такі виклади для загалу членів відбувалися постійно кожної неділі в полудневих годинах. Усіх викладів для загалу членів було 18, крім того два виклади окремо для жіночої секції при Т-ві „Зоря". Поза викладами для загалу членів відбувалися теж кожної неділі у вечірніх годинах виклади для ремісничої молоді в кімнатах, призначених для секції спіки. Останній виклад у минулому зимовому сезоні відбувся в неділю 29. березня ц. р.

До викладів були запрошені й викладали: проф. д-р Сімович, проф. Матіїв-Мельник, інсп. д-р Колач, д-р Станецький, проф. д-р Чехович, проф. д-р Кучер, д-р Осінчук, проф. Глушкевич, ред. Т. Коструба, проф. Ваврик, проф. д-р Ластовецький, д-р Софія Парфанович, м-р Мриціна, дир. Коць, ред. Воробець. Товариство „Зоря" почувається до милого обовязку зложити всім Вп. П. Прелегентам щиру подяку за їх труд для українського міщанства.

В мин. зимовому сезоні відбулося кілька товариських свят, що згуртували більшу кількість членів. Замітніші з них були: 1) посвячення поширеної та відновленої домівки; 2) просфора для членів і друга просфора для молоді; 3) річне свято ремісничої молоді, яке Т-во „Зоря" вже традиційно уладжує кожного року перед Великоднем і яке проходить кожним разом з великим моральним успіхом; 4) свято в 75-ліття смерти Шевченка, що відбулося теж з великим успіхом 29-го березня ц. р.

Поза освітньою працею Т-во „Зоря" дбало теж про розвагу для своїх членів. З цією метою уладжувало в суботи й неділі вечором для членів і запрошених гостей вечерниці з танцями в часі мясниць.

Як видно з цього коротенького й загального звіту, то минулий зимовий сезон у Т-ві „Зоря" був доволі оживлений. Не диво, що домівка Т-ва була постійно виповнена членами, що знаходили в своєму Товаристві науку і милу та розумну розвагу.

„Запорожець за Дунаєм" в радіо на цілу Польщу.

Як ми вже згадували перед Святами, Польське Радіо передаватиме на всі свої радіостації нашу найпопулярнішу оперу „Запорожець за Дунаєм". Передача відбудеться завтра, в середу 17-го ц. м., в год. 20-ій (8-ій веч.) і трівatиме до год. 21.15 (9.15). В опері, яку передаватимуть зі студіо львівської радіостації, беруть участь: Марія Сокіл (Одарка), Мерія Сабат-Свірська (Оксана), Іван Романовський (Іван Карась), Володимир Балтарович (Андрій і Ахмед), Михайло Мартіні (Султан) і Оля Сушківна (голос одалиски), орхестра і хор. Музичним провідником цілої авдиції є Антін Рудницький.

Оперу спеціально пристосовано до умовин радіових передач та до часу, призначеного для передачі. Зміст акції і відповідні положення даватиме спікер по польськи, так що в тисячі польських радіослухачів матимуть нагоду познайомитись з архитвором нашої клясичної музичної літератури і вповні його зрозуміти.

Передача „Запорожця за Дунаєм" буде першою того роду едицією Польського Радія, яку треба привитати з признанням. Хочемо надіятися, що той „добрий початок" вийде в Польському Радіо гідне продовження!

Нині в Міських Театрах у Львові:
У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ Невяровича і Отощького „АДДІС АБЕБА"
актуальний репортаж зза куліс війни італійсько-абісинської!
Полковник Лоренс при праці! Історія великого розвідчика!

НОВИНКИ.

— **Святочні бажання, які надійшли після видрукування святочного числа:**

Дорогій Рідні, Товаришам шкільної лавки, Співробітникам Кр. Мол. Союзу „Маслосоюз", всім Знайомим бажання Веселих Свят складають — **Степан і Софія Шуровські, Бельсько.**

Рідні, приятелям і знайомим з нагоди Воскресення Христового складають щиросердечні бажання — **Оля і Іван Терпиляки, Крилос.**

Рідні, Приятелям і Знайомим Веселих Свят бажає — **Д-Інж. Степан Пиндус, Ченстохова.**

Веселих Свят всім добрим українцям бажає **Українське Бюро купна продажі недвижимостей „Трансакція", Львів, Миколая 6 (ріг Длугоша 1), тел. 117-94.**

о. Микола і Софія Старухи, Шумляни — Рідні, Кумам і Знайомим бажають Веселих Свят.

Фабрика дзеркал і шліфярня скла М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — Власна металізація і гальванізація стекла 5—365

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успенської церкви: о. Дубіцький В., Любінці ад Стрий 3.— зол., Д-р І. Копич — 100 прим. двоєї брошурки про Митрополита Кир Андрея: Преосвящ. Кир Никита 10.— зол., Хр. Самборська 5.— зол.; в Адмін. „Діла": Юрій і Стефанія Нападієвичі, Посіч 10.— зол., Апольонія Сушко, Львів 2.— зол.

— **Виклад Преосв. епископа Н. Будки.** Заходом Центрального Жіноч. Кружка У.К.С. в пятницю, 17. квітня ц. р. від год. 5.30 пополуд. в салі Марійського Т-ва Пань при вул. Руській ч. 10 виголосить Преосвященний епископ Будка другу частину реферату на тему „Жінка в парохії в нинішних часах". Побажана участь членів і гостей.

— **Загальні Збори Т.О.в.У.Е.** (Товариства Опіки над Українськими Емігрантами) відбудуться у Львові в пятницю, 17. квітня ц. р. в год. 5. попол. в льокалі при вул. Вишневецьких ч. 4, II. пов. (Еміграційний Дім).

— **Роля демонічности в українців і москалів.** В Українському Наук. Інституті в Берліні виголосить на цю тему проф. др Мірчук виклад у німецькій мові в пятницю 17. ц. м. Початок год. 8 веч.

— **Весняна несподіванка.** Рада для Рідної Школи, підготовляючий львівськими жіноцтвом на суботу, 18. квітня ц. р., заповідається справді принадливо. Сальонова музика переводить проби, відомі мистці вже рішилися, якими саме творами людського духа мають справити насолоду вибагливим слухачам, місця на столики у гри в бріджа вже визначені, столи на буфет приготовані. Не диво, що стільки про цей бал у Львові говорять. Краще пори не могли комітетові й вибрати. Чи хтось ще видумається уладжувати цього року подібну товариську імпрезу, чи ні, а тут завдяки Рідній Школі вже таки на початку весняних мясниць зможе добірна публика провести спільно кілька безтурботних годин. Можна сподіватися, що забава протягнеться й до рана, а тоді справді кожний учасник доживе хвилини, що й „у наше віконце засвітить сонце". Запрошення вже розсилають, а хто з недогляду не одержав би його дома, може зголоситися в Рідній Школі (вул. Сикстуська ч. 46).

— **Українське Академічне Товариство „Січ" у Відні.** Склад нової управи цього т-ва, вибраної на надзвичайних загальних зборах дня 8. м. м. такий: голова — Богдан Юськевич, канд. мед., заст. голови — Василь Мричко, канд. мед., І. секретар — Маркіян Припхан, канд. мед., ІІ. секретар — Мирослав Жарський, абс. тех., касієр — Карпо Микитчук, студ. вис. торг. шк., І. бібліотекар — Ярослав Явний, студ. вис. торг. шк., ІІ. бібліотекар — Ярослав Бойдунник, абс. тех., архівар — Іван Дачишин, студ. мед., господар — Богдан Вільчинський, студ. вет. мед., прес. референт — Андрій Жук, канд. тех., заступники виділових — Роман Гарас, канд. тех., Амвросій Головач, студ. муз.

Подивляй сензаційно низькі ціни бельських суконних матеріялів у фірмі А. Віттельса, Львів, Рутовського 7. також імпрегновані пальта, мужеська гардероба до міри, казково дешево: Тренікот для реклами зол. 17.—. Ідемо з духом часу і постійно обнижуємо ціни на наші вироби. 14/113

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали такі виграні: 10.000 зол. на ч. 17031 123060, 5.000 зол. на ч. 36356 183232, 2.000 зол. на ч. 15064 120008 121772 143882 180676, 1.000 зол. на ч. 3686 30598 57207 115018 120286 153775, 500 зол. на ч. 8125 57630 57759 74264 95912 109366 110945 112779 163489 183382 190955, 400 зол. на ч. 5139 11266 152217 28245 48769 52974 71412 94855 112502 115767 122989 130765 156395 170373 171974.

— **Почтову агенцію** орухомлено в Шумлянах пов. Підгайці. До нової агенції приділено громади Шумляни, Славутин, Боків, Кащівку та фільварки Маріянів і Краснолісся.

— **Великодні свята** пройшли взагал при надуже святочній погоді. В західній Европі, головно у Франції та Німеччині впали снігі, вкривaючи грубою верствою розцвілі сади та зелені поля. Такої негоди в половині квітня не було там уже кількадесять літ. Низька температура дійшла аж до нас, хоча у Сх. Галичині обійшлось без снігу. Першого дня свят було досить холодно, цілий понеділок падав дощ, тільки у вівторок трохи покращало, з чого найбільше була рада молодь, що могла провести традиційні гаївки та інші великодні забави.

Чи Ви Пані вже знаєте, що
недуги шкіри спричинюють парші, передчасну лисину, мертвецьку лисину, лисинові лущиці, ломоту волосся, сивину, випад волосся і багато інших прикрих наслідків для здоровля й естетичного вигляду.
Oleum Petrae „Glimar" запобігає всіляким недугам волосся.
Oleum Petrae „Glimar" нафта цілком без вони, яка скоро висихає, не дразнить шкіри, високо дезинфекційна, зміцнює кровообіг у шкірі голови, усуває всілякий бруд і нечистоту, робить шкіру м'якою, а волосся еластичним, надає волоссю властивий, природний полиск і залишає ніжний запах.
Домагатися в аптиках, дрогеріях і перфумеріях.
Виріб: „Glimar", Львів, ул. Баторія 26.

— **Шляхетчиною морочать людям голови.** Як повідомляє ПАТ, серед нащадків давної хоцькової шляхти в Самбірщині виступає сильна тенденція обєднуватися в т. зв. „лицарські союзи", що спираються на давні шляхетські традиції, очевидно з польонофільським підкладом. Акція вийшла із села Кільчич Шляхотських і поширюється на інші села, де жила колись т. зв. хоцькова шляхта. Досить сказати, що акцію веде „Товариство розвою зем всходніх", щоби зрозуміти її шкідливість для української справи.

— **Ліквідація семінарії.** У звязку з ліквідацією державної учительської семінарії в Залішиках, що існує від 38 літ, буде 4. і 5. VII. ц. р. звід абсольвентів і вихованців цієї установи.

— **Більше порядку!** З таким вражінням відійшло українське населення своєї церкви у Львові в часі страстних богослужень у Велику Пятницю та Суботу, як неменш на сам Великдень. При величезному здвизі народу відчувався брак сили, яка здержувала би якийсь порядок серед того стихійного руху тисячної юрби, що напр., в архикатедральній церкві св. Юра товпила себе і роздавлювала взаїмно в різних напрямах, не позволяючи ні то молитися побожним вірним, але навіть священикам правити богослуження при бічних вівтарях. Хаос і нелад при відвідуванні цвинтарів або при масових причастях був жахливий. Колись удержували порядок у цій порі наші пластуни та пластунки і тоді інтелігентній людині, непривичній до стиску та штуркання, було можливо зайти до церкви. Сьогодні до тої самої ролі треба би вжити якогось сильного гурта впорядників з окремими відзнаками, бо інакше виходять несамовиті сцени, що відстрашують людей від церкви. Треба би теж зробити конець оргіям, які счиняє під самою церквою міське шумовиння, вдаштовуючи на різні лади експльозії вибухових матеріялів. Всяка великодня стрілянина є взагалі заборонена адміністраційною владою і зовсім слушно. Цю заборону не дуже респектують у місті, а вже те, що діялося цього Великодня під церквою св. Юра, переходило всякі границі. Стягнулися сюди з цілого міста темні індивіда, запиті, з папіросами в зубах та з накритими головами, і під самими вікнами митрополита бавилися в гураганну канонаду, так що в церкві не можливо було богослуження слухати. Спроби деяких старших громадян припинити це гультайство були безуспішні, бо ніде не було видно поліції. Невже нема на те все ради? Невже під самою архикатедральною церквою в часі Богослуження і під вікнами недужого Митрополита має право гуляти безкарно безвідповідальна міська чернь? Відповідь на це питання лишаємо культурному українському громадянству.

— **Спадок температури,** сполучений з морозами і снігами, які навістили перед кількома днями край, особливо західну його частину, спричинив значні шкоди в садівництві. В багатьох селах вимерзли пупянки квітів на грушах і черешнях. Потерпіли також кущі порічок і агресту.

— **75-ті роковини смерти Шевченка в англ. пресі.** З нагоди 75-ліття смерти Великого Кобзаря Українське Бюро в Льондоні подало до англійської преси короткий життепис Шевченка. Його помістила ціла низка часописів (як „Бірмінгтем Дейлі Мейл" та ін.).

— **Про релігійні переслідування на Україні** помістив католицький тижневик „Теблет" (Льондон) дня 4. ц. м. довшу статтю. Майже всіх католицьких священників повисилали на Сибір, Соловки, або позамикали у вязниці. Із смертю екзарха о. Фйодорова (якого наставником був Ексц. Митрополит Шептицький) лишився всього один чи два католицькі священники на цілу Україну. (Укбюро Льондон).

— **Панахиди в українській мові.** Волинський консистор видав обіжник до духовенства своєї дієцезії з поясненням, що панахиди в українській мові за упокій визначних українців можна відправляти на домагання парохіян без окремого конзисторзового дозволу дієцезіяльної церковної влади.

— **Пожежі.** В Угерцях пов. Самбір вибухла грізна пожежа й знищила три господарства. Шкоди обчисляють на 30 тисяч зол. — Під Березовом згоріло 7 мешкальних домів і стоділ. Пожежу спричинив 11-літній Влад. Мікось, що стріляв на Великдень з пістолета.

— **Львівська хроніка.** Директором суспільної обезпечальні у Львові має стати б. куратор львівської шкільної округи і пізніший віцевоєвода Свідерський. — На вул. Колонтая поліційний розвідчик стрінув у ночі знаного кримінальника Йосифа Томину. Коли при легітимуванні Томина сягнув до кишені по револьвер, поліцист випередив його і постріляв його тяжко в голову, наслідком чого той помер, привезений до шпиталю. — В домі при вул. Вишневецьких пострілився з самогубним намером 21-літній Адам Павлик, що приїхав зі школи підхорунжих з Грудзьондза на свята до Львова.

— **Краєва хроніка.** З Мицова пов. Сокаль привезли до львівського шпиталю 14-літнього Михайла Гайчука, якому підчас святочної стрілянини вибили одно око. — Під потяг, що їхав із Самбора до Львова, кинувся біля станції Салин якийсь молодий мужчина і згинув на місці. — В родині Райтерів у Бабулинцях пов. Бучач прийшло до бійки, в якій Антін Малярчук пробив свого тестя Франца Райтера сцизориком у серце, наслідком чого він помер, а тещу Анастазію Райтерову тяжко покалічив.

— **Грабіжництво в краю.** На дім 70-літньої Еви Гам у Радехові-Кутку напали в ночі два грабіжники і коли один почав душити старуху, другий зрабував з куфра 428 зол., одну облігацію та вексель. Оба грабіжники втікли серед темряви. — На дорозі між Посуховом і Бережанами напали два грабіжники на 27-літню служницю з Носова, Ангелю Миш і відобрали їй увесь маєток, 16 зол. та шаль. — На Йосифа Кушлика під Вишнівчиком пов. Підгайці напали чотири бандити і зрабували йому 1.100 зол., призначених на купно грунту. — До хати Анни Яхрів у присілку Солтиство села Літині пов. Дрогобич добулися три озброєні опришки й зрабували їй 18 зол. Одного з них придержав поліцай і багнетом ранив у груди.

— **Самоходова катастрофа** склалася на шосі Львів—Стрий. В напрямі Стрия їхало автом пять осіб, а саме лікар ветеринарії з Ходорова др Ів. Друшкевич, урядовець міської різні Мир. Коцовський і три інші мужчини. В часі швидкої їзди зіпсувався в руках д-ра Друшкевича керма самохід перевернувся до рова. Д-р Друшкевич і М. Коцовський тяжко потовклися, три інші пасажири вийшли з легкими ранами.

— **Ще один дурисвіт.** По селах тернопільського воєвідства вештається якийсь дурисвіт і навідується до селян, що мають синів в Америці. Оповідає їм, що його брат сидить разом з їх сином у вязниці в Тернополі, куди депортували їх з Америки. Але він може його звільнити, як що дістане гроші на кошти, і тут подає ті кошти в довільній висоті, звичайно 100—150 зол. І знаходяться такі люди, що йому вірять, їдуть з дурисвітом до Тернополя, та дають йому гроші в якійсь перехідній брамі, де він пропадає без сліду. Так ошукав він уже кількінадцять осіб.

— **Трагічна пригода пачкарів на границі.** До снятинського шпиталю привезли Романа Кролотила, якого тяжко постріляла гранична сторожа. Він перейшов нелегально границю і вертався з Румунії з двома пачкарами. На вид граничної сторожі румунські спільники втікли, а Кролотило дістав кулю в ногу. При ньому знайшли кіш із фляшками румунської горівки.

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 5—100

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 30-111

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили мн наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

З циркової арени.

ВИСТАВИ ЦИРКУ СТАНЄВСЬКИХ У ЛЬВОВІ.

Цирк Станєвських має славу одного з найкращих у Польщі. Треба признати, що управа завжди вміло добирає поодинокі точки програми, щоби створити цікаву і гармонійну цілість. Розтягність програми велика: від гарної тресури коней п-і Труцці до політичних куплетів Станєвського і його капітального партнера. З поодиноких точок на перше місце вибивається феноменальний жонґлер Труцці. Дуже добрі номери інтелігентних шимпанзів, що виконують багато „людських" штук. Ансамбль „Гунґарія", веселі італійські еквілібристи Манетті, „люди з бронзи", десять фокстер'єрів на „чортівськім колі" та інші доповнюють дійсно цікаву програму. Дивогляди.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

БУХАРІН ІДЕ ДО ЕСПАНІЇ.

Паризький „Ле Жур" повідомляє, що бувший голова комінтерну Бухарін є в дорозі до Еспанії. У вівторок переїздив Прагою та Брюсселю, а середу його сподівалися в Штрасбургу, відки поїде до Парижа на наради з провідниками французької комуністичної партії. До Мадриду прибуде Бухарін 19. квітня. Він проектує утворення французько-еспанського комуністичного порозуміння, щоби приготовити маси до революції.

КОЛИ ІТАЛІЙЦІ ЗАЙМУТЬ АДІС АБЕБУ?

РИМ, 15. 4. ПАТ. Італійські війська після заняття Десіє є на 250 км. від Адіс Абеби. Добрі шляхи дозволяють на скору офензиву, тому вмаширування італійців до Адіс Абеби це питання днів. Здогадуються, що офензива ген. Граціяні на південному фронті почнеться дещо вчасніше так, що його змоторизовані відділи повинні ввійти до Адіс Абеби рівночасно з військами, які наступають із півночі. Десіє було свого роду військовою столицею Абісинії, має касарні, склади аброї, порохівню, радіостацію, телеграф і телефони, новочасний шпиталь і летовище. У Десіє перехрещуються караванові шляхи, що лучать Гондар із Адіс Абебою та Джібуті.

ПЕРЕМОЖЕНИЙ ПЕРЕМОЖЕЦЬ.

ЛЬОНДОН, 15. 4. ПАТ. В інтервю, що його одержав представник Райтерової агенції в Адіс Абебі, абісинська цісарева сказала: „Цісаря ще не перемогли і він буде боротися до кінця. Навіть коли б мав програти війну, то його повинні проголосити переможцем, бо боровся з чинниками, які мають величезну перевагу в ділянці модернізації".

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Ірини Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Порто 30 сот.

Ціна 1.50 сот.

Посмертні згадки.

МИКОЛА ПАРФАНОВИЧ.

В кліматичній місцевості Розлуч пов. Турка н. Стр., помер у 69. році життя Микола Парфанович, вислужений інспектор державних залізниць, бувший член уряду і товариш секретаря залізниць ЗУНР в 1918. р. та волинський член управи УСДП. На становищі інспектора залізниць присвячував увесь свій вільний час організуванню залізничників. По наших визвольних змаганнях не опускав рук і кидався у вир праці. Був членом куратерії В. Ш., працював в „Службовику", органі „СУПРУГА". В останніх роках свого життя оселився в Розлучі, де працював над розвитком ідеї кліматичної місцевости і як председник кліматичної комісії гідно боронив наших прав.

Залишив двох синів лікарів та три доньки, з яких одна, Софія, є відомою лікаркою у Львові й активною громадянською діячкою як голова Т-ва „Відродження". Похорон відбувся у Львові третього дня Великодних Свят на Личаківському цвинтарі, де тіло Покійного зложили в родинній гробниці. В. Й. П!

Юлія з Гуркевичів **Тисовська,** вдова по народнім учителі, мати о. Володимира, пароха Калуша, — Олександра, емер. професора у Львові, і Евгена, радника суду в Берегові на Закарпатті, померла 20. березня ц. р. в Калуші, прожившн 88 літ. В. Й. П.

З кіна.

КІНА „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА" *„РОЖА".*

Свобідна перерібка на підставі драми Жеромського. Боротьба польської революційної інтелігенції з царатом: тайні організації, вічні промови до селян і робітників, летючки. На цьому тлі любовна історія — молода малярка між двома братами-суперниками. Один землевласник, тверезий, грубий реаліст, другий — мрійник, що хоче жертвувати все для ідеї. Бачимо теж протиставлені дві течії у польському громадянстві: революційну, що стоїть за отвертою і підземельною боротьбою з ворогом і компромісову, що не вірить в успіхи революційної боротьби, головно тому, що ця частина польської інтелігенції добившись більших становищ і посад серед російської бюро-

кратії, не хотіла би їх утратити. Сцени конфлікту з російською поліцією, революційної змови та тюрми нагадують дуже живо аналогічні фільми американського виробництва. Багато тут великих акторських жестів і слів, терпіння та сентименталізму. Головні ролі представлені найкращими артистами: Айхлерівною, Стемповським, Самборським, Знічом, Цибульським. Айхлерівна має претарні, глибоко зворушливі моменти.

КІНО „АТЛЯНТИК": *„КЕНІГСМАРК"*.

Кеніґсмарк — шведський офіцер з XVII. віку, що вславився несамовитим коханням до жінки електора ганноверського, пізнішого англійського короля Юрія І-го. Ганноверський князь наказав його вбити. Фільма зображує історію його сестри Аврори, — свобідно переіначуючи історичні факти за сенсаційною повістю фр. письменника Пєра Бенуа. У цій повісті молодий француз на тлі двору княжни Аврори описує історію Кеніґсмарка і шукаючи за матеріялами, випадково відкриває тайну його вбивства, як теж тайну смерти чоловіка Аврори. Історичне тло не має тут зайве якогось значіння; це сальоново-кримінальна історія з двірською обстановою. Головну ролю холодної, зрівноваженої Аврори грає Елісса Ландї.

ВЕЛИКУ ЗНИЖКУ ЦІН
на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби вдала фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й іменини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

ДИВОГЛЯДИ.

ДОКАЗ ЛЮБОВИ.

В англійському місті Брайтон грабар знайшов на цвинтарі пакет. У пакеті лежав людський палець від ноги і такий лист: „Дорога Рене! Тепер я вже знаю, що Ви мене не любите. Але я все ще люблю Вас і посилаю Вам доказ свого кохання. Коли Ви дістанете цей доказ, може зрозумієте моє щире і сильне почування. Лес". Поліція ствердила, що Рене це стерпна сестра милосердя у міському шпиталі, а той закоханий адоратор теж служить у шпиталі в недалекому місті. Найцікавіше те, що долучений до любовного листа палець не є власністю автора листа, а мабуть украденний у шпиталі після операції якогось нещасного.

СУЧАСНЕ ОГОЛОШЕННЯ.

У „Прагер Прессе" прочитали ми недавно таке оголошення: „Не маючи ніякої змоги найти праці, я готов передати себе в розпорядкування будьякого вченого, який хотів би перевірити над живою людиною медичні та хемічні експерименти". Редакція додає до цього таке пояснення. Автор має 35 літ, 8 дітей і 4 роки вже без праці. Коли ми недрукували його дивне оголошення то не для того, щоб йому допомогти найти таке заняття, яке він пропонує, а щоб звернути на нього увагу добрих людей.

ГРОШІ ПРИНОСЯТЬ НЕЩАСТЯ.

Один жебрак у Барцельоні дістав неподівано спадщину 30.000 песет. Він не хотів її прийняти, бо дійшов до переконання, що гроші приносять завсіди нещастя.

Спорт.

ДВІ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ У СТАНИСЛАВОВІ.

СТАНИСЛАВІВ, 12. 4. **Україна — Пролом 1:0 (1:0).**

Святочною спортовою атракцією Станиславова був виступ І. дружини копаного мяча С. Т. „Україна". Прихід симпатичної одинадцятки попередила фама про добру її форму, що хід змагань уповні підтвердив. До змагань станула Україна у складі: Босий, Олійник, Завадівський; Роман, Гошовський, Підлісецький; Скоцень, Мікльош, Лисик, Петрів, Краєвський, рез. Вовк Мал. Пролом: Андрійшин І, Андрійшин ІІ, Багриновський; Куліба, Зубик, Менів; Демянчук І, Демянчук ІІ, Керникевич, Урсакій, Якібчук. Гостей привітав промовою заст. голови Пролому д-р І. Кутинський, вручаючи провідникові китицю цвітів.

Гру починає Пролом і зразу помітно, що дружина вробила великий поступ. Обосторонні живі акції ліквідують певно оборона, а то й воротарі. Скоро помічається, що оборона Пролому — це найсильніша його частина і завдання мягкого нападу України не буде легке. Всеж таки у 18. мін. з підворітного замішання добуває Лисик ворота для України. Пролом забирається до праці і вислідом ворота... добуті з відстороми. До кінця першої половини зіграта гра, вислід кожної хвилини може змінитись як для одних, так і для других.

По перерві дружина Пролому дещо звільняє темпо і тимсамим надає ініціятиву технічно вищим гостям. Україна часто грізно атакує, але завдяки певній і рішучій обороні Пролому безуспішно. Вправді Лисик добуває ефектові ворота, які судія відсвистує, та зараз поправляє своє рішення і велить дальше грати. Це спонукує обі дружини до зриву, одначе він до кінця змагань не дає наслідків.

Найкращими грачами Пролому показались Андрійшин І. Андрійшин ІІ, Куліба і Демянчук ІІ. Інші теж задоволяли. Урсакій мусить закінчити гру руками. В Україні виріжнялись особливо: Босий, Олійник, Гошовський, Мікльош і Лисик.

У передмаганнях грали Пролом II — Гірка II з вислідом 0:0. З грачів замітний воротар Пролому II. Максимик.

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА
усуває хрипку і флєгму при грипі.

13- 4. **Україна — Гірка 7:1 (1:1).**

Вже ранком зачався правдивий обливаний понеділок. Дощ лив, як на замовлення. Вплинуло це на гумор як зажурених господарів так і гостей.

Точно о год. 3-ій вибігає на грище одинадцятка України, а відтак Гірки. Слідують привіти й обійма прапорців.

Гра почалася в досить живому темпі на болотнистому грищі. Гострі старти закінчуються постійно упадками і більшість грачів уподібнюється небавком на велику втіху деяких видців до абісинців. Акції України не завсіди вдаються, не так наслідком гри противника, як з причини теренових труднощів. Перші ворота добуває Мікльош, лежачи разом з воротарем у підворітному болоті. Гірка, подразнена втратою воріт, збільшує темпо й декільна разів позамно загрожує. Грізні ситуації ви-

пише певно добре диспонований воротар Босий. Майже неминучі ворота боронить Скоцень. Перед кінцем першої половини Гірка вирівнює з карного кону за фавль оборони.

Друга половина належить стовідсотково Україні. Кожна акція — це завязок воріт. Знаменитий Гошовський разураз підсилює напад мячами, а Мікльош, Петрів, Скоцень і навіть Краєвський, який цілі змагання кулеграють зразково. При такій грі на успіх не треба довго ждати. Ворота посипались чергою. Вправді Скоцень не використовує карного, але зарагже Мікльош добуває ворота. Не минули й 3 хвилини, а загравання Петрова перебиває Краєвський і Україна веде 3:1. Гірка переходить до розпучливого противступу, але це не перешкоджує Мікльошові з подання крилового стрілити четверті ворота. Цей гол заломлює цілковито противника. П'яті ворота добуває Краєвський з вільного шести Скоцень зі сольової акції. Серію воріт закінчує Мікльош, стріляючи 7. гол. Ще кілька грізних ситуацій під воротями Гірки і судія п. Вільдер, що вів гру дуже поправно, кінчає змагання. Гаряче оплескувані задоволеною публікою покидають львівські гості грище.

З грачів Гірки виріжнявся воротар, пр. оборонець-середняк помочі і правий лучник. В Україні блискучою формою вирізнявся Гошовський, дальше стрілець 4 гоів Мікльош, воротар Босий і працьовитий Петрів.

ЛЬВІВ, 12. 4. **ЛУГ II. — ГВЯЗДА-ШТЕРН 3:3.**

В Луговому Городі відбулися пізнав Свят товариські змагання в копаному мячі між дружинами Луг II і Гвязда-Штерн. Вислід 3:3 (0:1).

КРАЄВИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

Цьогорічний краєвий біг навпростець відбудеться в Перемишлі в неділю 19. ц. м. Це буде найповажніша цього роду імпреза, тимбільше, що переможець добуде крім почесного титулу краєвого мистця ще й нагороду „Нов. Часу". Мин. року цю нагороду здобув Варшава (Піля-Львів), що й тепер має найбільші виглядн її знову здобути. Крім нього будуть стартувати всі кращі змагуни, що заведуть зі собою завзяту боротьбу за місця і за дружинове першенство. Змагуни Перемищини повинні використати те, що біг відбудеться у Перемишлі та своєю численною участю у змаганнях причинитись до більшого їх успіху. Український Спортовий Союз замикає зголошення до біґу 5 км. мужчин і 500 м. жінок у суботу 18. ц. м. в год. 20.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ФІЛІЇ К. Л. К. У ЛЬВОВІ.

Дня 29. березня ц. р. відбулися Заг. Збори львівської філії К. Л. К. при участи членів та делегатів Ради Гол. Товариства. Видїла Філії предложив Заг. Зборам докладний звіт з діяльности за діловий рік, з якого довідуємося, що Клюб приготовлявся дуже добірково до зимового сезону: винайняв домівку, площу С.-Б. та критий плавальню, де члени філії вели лещетарську заправу. Короткий і непригожий зимовий сезон не дав філії змоги виказати усієї справности всеж на всіх лещетарських змаганнях, які відбулися в цьому році, мистецтва та перші місця добули члени філії К. Л. К. у Львові. По дальших звітах секретаря, скарбника і господаря, які прийнято без дискусії та після уділення абсолюторії вибрано новий Видїл філії К. Л. К. в тім складі: голова інж. В. Рожанковський, заст. голови мґр Ю. Пачовський, секретар Н. Ніжанковська, скарбник О. Струмінський, справами мґр С. Рожанковський, господар В. Сенчина. Нововибраний Видїл займеться в літнім сезоні організуванням спортового життя Клюбу у секціях: жіночих спортів, легко атлетичній, спортових гор та пливальній.

Загальні Збори філії, яка начислює 97 членів, вибрали 5 делегатів на Заг. Збори Гол. Т-ва. Крім делегатів прислуговує кожному членові К. Л. К. право участи в заг. зборах з правом дорадчого голосу. Тому Видїл філії закликає всіх своїх членів до масової участи в заг. зборах Гол. Т-ва, які відбудуться 10. травня ц. р. в год. 10. у власній домівці при вул. Домінїканській 11.

ГОСТИНА ВАКЕРУ У ЛЬВОВІ.

ЛЬВІВ. ПОГОНЬ — ВАКЕР (ВІДЕНЬ) 0:2 (0:2).

ЛЬВІВ. ПОГОНЬ — ВАКЕР 3:2.

Першого дня Великодніх Свят віденська дружина перемогла Погонь, а понеділок Погонь вирішила відплатні змагання у свою користь.

ТУРНІР 4 ДРУЖИН У ЛЬВОВІ.

Гасмонея — Р. К. С. 2:1 (2:1).
Лехія — Чорні 1:0 (0:0).
Лехія — Р. К. С. 4:1 (2:1).
Чорні — Гасмонея 0:0.
Переможцем вийшла Лехія.

ГОСТИНА БУДАЮ У КРАКОВІ.

КРАКІВ. Краковія — Будай Ф. Ц. 1:1 (0:1).
КРАКІВ. Гарбарня — Будай 2:1 (2:1).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БРЮССЕЛЬ. Антверпія — Вісла (Краків) 1:1 (1:0).
БРЮССЕЛЬ. Ференцварош — Вісла 3:0 (2:0).
ЛЯЙПЦІҐ. Рух (В. Гайдуки) — Дрездвер С. Ц. 1:0.
ЛЯЙПЦІҐ. Рух — Фортуна 3:1 (1:1).
ШТУТГАРТ. Уйпешті — С. Ц. (Штуттгарт) 5:2.
ГАМБУРҐ. Гамбургер Спорґферайн — Корінтіянс (англійські аматори) 2:1 (1:0).

СВЯТОЧНИЙ ТУРНІР У ГОЛЯНДІЇ.

АМСТЕРДАМ. Віенна — Аякс (Амстердам) 4:0.
АМСТЕРДАМ. Уйпешті (Будапешт) — Блювіт (Амстердам) 6:1.
АМСТЕРДАМ. Віенна — Уйпешті 1:0.

Ці міжнародні змагання вирішила у свою користь Віенна, яка у фіналі перемогла мадярську дружину Уйпешті.

СВЯТОЧНИЙ ТУРНІР В АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ. Австрія — Угорщина 5:3. Рапід — Спарта (Прага) 5:1. Австрія — Спарта 1:0. Рапід — Угорщина 3:3.

ПОСТІЛЬ
КОВДРИ
МАТРАЦИ
по революційно низьких цінах
поручає нововідкритий магазин
під ф-мою **М. Цімерман** Шайнохи 3

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Juljusz Stefan Petry: MOCARZE, opowieść dramatyczna w 5 aktach. Nakładem Wydawnictwa „Reduta — Tydzień Polski" we Lwowie. Lwów, 1936, Str, 38, 8°.

Dr. Józef Putek: PRZEŻYTEK ROSYJSKI W POLSCE. Obszar gmin zbiorowych w powiatach bialskim, wadowickim i żywieckim. Wydanie trzecie. Kraków 1936, Str, 16, 8°.

ЖУРНАЛИ:

PLON. Chorzów, kwiecień 1936. R. III, № 4.

UKRAINISCHE KULTURBERICHTE des Ukrainischen Wissenschaftlichen Institutes. Berlin 1936.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY. Lwów, marzec 1936. R. X № III.

RYCERZYK NIEPOKALANEJ. Niepokalanów. kwiecień 1936. R. IV. № 4.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича. Янів.
16. IV. Ніна теща.
17. IV. Дівча з Маєсосовку.
18. IV. Отаман Пісня.
Підберізці.
19. IV. Отаман Пісня.
Винники.
20. IV. Лев з Абісинії.
21. IV. Отаман Пісня.
22. IV. Ніна теща.
23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Четвер, 16. 4. год. 8 веч. Аб. 14. „Наш кореспондент повідомляє".
Пятниця, 17. 4. год. 8. веч. „Богема" зн.
Субота, 18. 4. год. 8. веч. Аб. 11. „Наш кореспондент повідомляє".

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Четвер 16. квітня, Пятниця 17. квітня одна вистава: в год. 8.30 веч.
Субота 18. квітня, неділя 19. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.
На попольудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Моношка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Банзі".
КОЛІСЕЙ: „Боротьба за хліб насущний", ревія: „Радімо разом".
КОПЕРНИК: „Рожа" на осн. Жеромського.
МАРУСЕНЬКА: „Рожа" на осн. Жеромського.
МЕТРО: „Останній сигнал", „Небезпечний любо".
МІРАЖ: „Катерина" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Бляд".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Вередлива Маріета" та ант. додатки.
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Любовні мелодії".
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подумай про мене".
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Напад на Конго".
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерлі Темпль.

ФОТОПЛАСТІКОН.

(ул. Марійська 5.)
„Італійська Ревія".

Закордонне радіо.

Четвер, 16. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.00 Швайцарська форт. музика, 18.25 „Валькірія" оп. Вагнера, **Прага** (470,2) 19.39 Нар. пісні, 20.05 Концерт фільг. орх., 22.15 Сальон. музика, **Париж** (1648) 21.00 Спів, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (457,3) 13.15 Пісеньки, 17.00 Популярні мельодії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.10 Танц. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 16.00 Музика. 17.50 Форт. сонати Моцарта, 20.10 „Чародійний флет" оп. Моцарта, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 15.00 Танц. музика, 19.00 Нар. музика, **Будапешт** (549,5) 17.50 Невідомі Листові твори, 19.30 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика 17.15 Вок. концерт, 21.40 Віольонч. ресіталь, **Рим** (420,8) 17.15 Солісти, 20.35 „Дон Пасквале" оп. Доніцетія.

Пятниця, 17. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.20 Солісти, 19.30 Легка форт. музика, 20.00 „Країна дармоїдів" оп. Вайнбергера, **Кошиці** (259,1) 17.40 Твори А. Сольти, спів, музика, 18.00 Для Закарпаття (у програ. нар. пісні в вик. шк. хору), **Прага** (470,2) 21.30 Сер. концерт, **Париж** (1648) 13.15 Симф. концерт, 17.00 Камер. музика, 18.30 Популярна й симф. музика, пісні, **Білгород** (457,3) 11.00 Концерт, 17.00, 20.40 Пісеньки, 19.50, 21.10 Сарник. музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Оперетові мельодії, 20.10 Симфонія ц-моль траг. Брамса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Діточі пісеньки, 17.50 Поморські нар. танки, Лайпціг (382,2) 18.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15 Музика, 19.00 Симф. концерт, **Будапешт** (549,5) 13.20 Цит. музика, 17.30 Концерт оп. орх., 22.10 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 13.35 Легка музика, 21.20 Солісти, муз., спів, **Рим** (420,8) 20.35 Вок. концерт, 21.15 Концерт військ. орх.

Львівське радіо.

Четвер, 16. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. порінок для вик. молоді — спів, муз., 13.00 Італійська пісня в гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Оп. Фрагменти з гр. п., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт мандоліністів, 16.00 Оповідання для дітей П. Сорокошича: „Гіркі мігдали", 16.15 Чар оперетки, концерт орх., 16.50 Концерт мішаного хору, 17.05 Варшавське міщанство, 17.20 Сп. ресіталь М. Тромпчинської (контральт) в супр. форт., 18.00 Форт. ресіталь Зігфр. Ґрувдельса, 18.30 Перед карнавалом сезоном, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 В Еспанії, гр. пл., 19.00 Відчит: Альжир і Еспанія, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Як ми були студентами, муз. авд., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигазовий лет. оборона. 21.00 Театр Уяви: „Народини героя" Юр. Островського, 21.35 Пісні Ст. Монюшка (Азгрович сопр., Сконечна-Чернінська альт) в супр. форт., 22.30 Легка музика в вик. орх.

Пятниця, 17. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. порінок для вик. молоді — спів, муз., 13.00 Італійська пісня в гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Оп. Фрагменти з гр. п., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт мандоліністів, 16.00 Оповідання для дітей П. Сорокошича: „Гіркі мігдали", 16.15 Чар оперетки, концерт орх., 16.50 Концерт мішаного хору, 17.05 Варшавське міщанство, 17.20 Сп. ресіталь М. Тромпчинської (контральт) в супр. форт., 18.00 Форт. ресіталь Зігфр. Ґрувдельса, 18.30 Перед карнавалом сезоном, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 В Еспанії, гр. пл., 19.00 Відчит: Альжир і Еспанія, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Як ми були студентами, муз. авд., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигазовий лет. оборона. 21.00 Театр Уяви: „Народини героя" Юр. Островського, 21.35 Пісні Ст. Монюшка (Азгрович сопр., Сконечна-Чернінська альт) в супр. форт., 22.30 Легка музика в вик. орх.

Радіокутик.

СПІВПРАЦЯ „ПОЛЬСЬКОГО" РАДІЯ З ФІЛЬГАРМОНІЄЮ.

В останніх днях дійшло до узгіднення умовин праці між „Польським Радіем" і Варшавською Фільгармонією. „Польське Радіо" відновляє трансмісію симфонічних концертів у пятницю і четверги з Варшавської Фільгармонії.

Співпрацю двох таких важливих культурно-артистичних інституцій без сумніву зустрінуть з радістю, як взагалом слухачі, так і артистично-музичні кола.

ЩО НАМ ДАЄ РАДІО?

„Радіо-Вохе" приносить у вступній статті міркування одного з довголітніх радіослухачів на тему слухання радія. З цієї статті подаємо цікавіші уваги.

Основуючися на своєму досвіді, яко постійний відвідувач театрів, опер і концертів, автор статті твердить, що радіо не може замінити ані театру, ані концерту. Театр без виловища — це не театр, а при концертах зоровий елемент відограє дуже велику ролю. Зушиняючи зір на диригенті чи виконавцях слухач-гледач може більш скупчити увагу, зате слухач дома находиться переважно в далеко гірших умовинах, бо зорові враження з його щоденного оточення скоріш відвертають його увагу, насувають йому враження і думки, які перешкоджають слуханню. Не кожний — в теперішніх умовинах — може дозволити собі слухати радія за самоті та в темряві.

Отже творці радієвих програм повинні взяти собі справу, що радієва музика дома, також як акустична частина у звуковій фільмі, має переважно значіння тільки як тло — і цей засадничий факт треба брати на увагу при надаванні. Слухач, очевидно мусить із свого боку зрозуміти, що радіо не може цілий час надавати тільки тло, — і мусить надалі намагатися найти свої власні своєрідні завдання. Але вони напевно не полягають на конкуренції з театром або концертовою салею.

Автор статті не задовольняється поважними радієвими авдиціями: багато приємних хвилин завдячує він радію, зокрема легкій музиці. Намовляє також як найчастіше послуговуватися... кнеткою до виключення відбірника.

ТЕЛЕВІЗІЯ НА УСЛУГАХ ЛЕТУНСТВА.

В Німеччині і Італії ведуть досліди над застосуванням радієвих хвиль коротших як 1 метер, щоб відкрити літаки у повітрі. Дециметрові хвилі, спрямовані малими висильниками до гори, повертають на землю, де можна при помочі них означити віддаль і висоту літаків.

Крім того телевізія приносить літакам нову поміч у вигляді виїзду, дозволяє на приземлення в темряві. Аеродроми мають дістати висильні стації, а літаки — телевізійні екрани. На цьому екрані буде видно мапу аеродрому і околиць та рухомий світлий пункт, що означає положення літака. Це уряджения при одночасному застосуванні високомірів дозволить приземлення в темряві, коли з огляду безпеки не можна освітлювати аеродрому.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30.75.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.88, 90.06, 89.70. Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Голяндія 360.79, 361,47, 360.03, Копенгага продаж 117.44, купно 116.86, Льондон 26.24, 26.31, 26.17. Нью Йорк 5.31, 5.32 і 1/4, 5.29 і 3/4. Нью Йорк кабель 5.31 і 1/8, 5.32 і 3/8, 5.29 і 7/8, Осло 131.90, 133, 157, Париж 35.01,35.08, 34.94, Прага 21.96, 200, 192, Стокгольм продаж 136.63, купно 134.97. Швайцарія 173.15, 349, 281, Італія продаж 42,50, купно 42.00, Гельсінки продаж 11.59, купно 11.53, Еспанія продаж 72.70, купно 73.40, Монтреаль продаж 5.28 і 1/4, купно 523 і 4/4 неодноцінна.

Акції: Банк Польський 95, Ліпопоп 9.10, Страховничі 28.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 15-го квітня п. р. кооперативи платили за:

	Львів	Львів
1 кг. масла десер. бльокове	2.75	зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з опакуванням	2.80	„
1 л. молока	0.17	„
1 к. яєць	2.40	„

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1.05	зол.
Курки товсті з остригами І. кл.	0.95	„
Півники товсті І. кл.	1.15	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„
Качки товщені І. кл.	1.20	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

На Рідну Школу зложив Вп. Іван Скретота з Богданівки 6 зол. замість алькоголю на святк. 1958

МЕШКАННЯ

ВИНАЙМУ від 1. V, сонячний, умебльований покій, вхід з клітки сходової, двом студентам або панові на становищі. — Мацькевичева, Лісна 17, I. п. 1941 3—3

КУПНО - ПРОДАЖА

КАМЯНИЦІ НОВІ І ПЕРЕДВОЄННІ, ВІЛЛІ одно і більше родинні, ПАРТЕРОВІ ДОМИ з городами, в різних частях міста, з довільним вкладом готівки, в догідним довголітнім довгом, ПАРЦЕЛІ більші і менші, ВІЛЛІ В ЗИМНІЙ ВОДІ і БРЮХОВАЧАХ, ПЕНСІОНАТИ У ВСІХ КЛІМАТИЧНИХ МІСЦЕВОСТЯХ найкраще купити можна через українське Бюро „ТРАНСАКЦІЯ", ЛЬВІВ, ДЛУГОША 1, РІГ МИКОЛАЯ, тел. 117-94. 1950

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ДО УЧЕНИКА VI. кл. гімн. клясичного типу потрібний на провінцію від зараз добрий і енергійний інструктор. Ціле удержання в гірській околиці і доплата після згоди. Зголошення: Яремич Іван, Битків, коло Надвірної. 1559

Читайте „Діло"!

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

СТАРША сирота по священику глядає праці у семейної особи. Урядує Парохіяльний Тарнів Нижня п. Соколькі Гурске. 1954 1—3

РІЗНІ

КАРНІШІ нормальної величини зол. 2,95 виконує ШПИНЕР, ПЕКАРСЬКА 8. 1759 11—11

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, вирков', проти усування матиці від гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 15-66

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 8—15

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, продаж, наєм, купно, оказії, МАРЕЦЬКИЙ, Львів, Баторія 7. 1730 12-15

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, білля „Спорт", площа Галицька, 1811 8-10

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі граверки найдешевше, бо в полірю, Сикстуська 16. 1903 3—11

МОТОЦИКЛ, роверн, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 3—30

ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ хлопячих сорочок до виборуг оксфордрай, анлятково тршвалі 2.95, попелінові 3.45, підштинці 1.50, роскішні дівочі сорочинки від 1.40, нічні 1.95 Фабрика Білля „АСТРА", Львів, Сикстуська 2. 1835 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

ДО ВИНАЙМУ

мешкання повнокомфортові 1-кімн. при вул. Стрийській, 2- і 3-кімнатні при вул. Малаховського 2.

Відомість: Адміністрація Нерухомостей З. У. С. у Львові вул. Браєрівська 16, те

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий вибір
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріяи Млеко, Коральницька 6
1817 6-10

Найдешевше джерело закупу! Новости для пань і дітей!

Плащики і суконки, гардероба і білля для дітей. Панчохи і рукавички. Вибагливе білля для пань. Блюзки і светери. Реформи і комбінації. Плямі і купедеві строї. Спеціяльність „Тетра" випрани для неможлив. Гарнітури до хресту. Фірма

„ТРИКОТАЖІ"

Львів, пл. Капітульна ч. 3.

1934 (напротив катедри). 3—3

СТАНИСЛАВІВ — ул. Карпінського 14
УКРАЇНСЬКА ОВОЧАРНЯ
МИХАЙЛА ЦУПРИКА
поручає овочі, цукри, чоколяди,
1812 Продає „Діло".

Шукаєте мешкання?

Найдете його і буде воно Вам зовсім відповідати, якщо дасьте оголошення до „Діла".

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 83 (14.332). Львів, пятниця 17. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Весняний равт Рідної Школи 18 квітня 1936, година 9. вечором в салях Народнього Дому

Мистецькі продукції і танки. Стрій довільний.

Вступ тільки за запрошеннями: їх можна дістати в Рідній Школі (вул. Сикстуська 46). 1969 1-2

Д-р Аменде помер.

ПЕКІН, 16. 4. ПАТ. В Пекіні помер на удар серця др Евальд Аменде, відомий основник т. зв. секретар европейського конгресу національних меншин.

Вістка про смерть д-ра Евальда Аменде болюче вразить чимало наших діячів, які мали нагоду безпосередньо стрінутись з тим молодим, повним життя й енергії дослідником національних справ і борцем за національні права недержавних народів і нац. меншин. Д-р Евальд Аменде належав до тих чужинців, які найкраще орієнтувались у цілості української проблеми та в характері проблем українців у Польщі, Румунії і Чехословаччині. Знав він і постійно студіював ці справи не тільки теоретично, але й із автопсії, відвідуючи всі центри українського життя, — був теж кількакратно у Львові. Д-р Аменде зокрема глибоко був потрясений трагедією українського народу в Совітах та видав книжку п. н. „Голод на Україні" в багатьми документальними даними про тамошню голодову катастрофу.

Смерть захопила його — як видно з телеграми — підчас одної з безупинних подорожей по світі. В. Й. П!

Марево санкцій?

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Як подає Авас із Женеви, **председник комітету 18-ох де Васконсельос повідомив членів комітету, що можливо прийдеться скликати комітет 18-ох у найближчому часі.** Члени комітету 18-ох мусять бути приготовані на те, що про дату засідання повідомлять їх дуже пізно.

ІТАЛІЯ І КОМТЕТ 13-ох.

ЖЕНЕВА, 16. 4. ПАТ. Перша розмова председника комітету 13-ох Мадаріяги з бар. Альойзієм тревала менш більш годину; вдруге говоритимуть вони коло год. 11.45 у присутности ген. секретаря Ліги Авеноля

МИРОВА МІСІЯ ПАПСЬКОГО НУНЦІЯ?

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. „Дейлі Експрес" подає, що папський нунцій з Берна монсіер Бернардіні дістав вчора вечором приказ виїхати до Женеви і ужити всього впливу Апост. Престола, щоби довести до скорого замирення в Африці.

СЕСІЯ РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 16. 4. ПАТ. Звичайна сесія Ради Ліги почнеться у Женеві 11. травня; председником буде мін. Іден.

НАРАДИ ФРАНЦУСЬКИХ ДЕРЖАВНИХ МУЖІВ.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Предметом наради прем. Сарро з мін. Фланденом та мін. Поль Бонкуром була оцінка теперішньої міжнародньої ситуації напередодні засідання комітету 13-ох. Про її хід не дали ніяких інформацій, як і про розмови Фландена з амбасадором Англії та Італії.

Офензива в Огадені почалася.

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Як подає Райтер з Діредауа, на **огаденському фронті почалися завзяті бої.** Абісинці твердять, що — не зважаючи на сильне летунське бомбардування — вони тримаються на позиціях.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Авас подає з Діредауа: У великій битві на огаденському фронті операціями керує ген. Вагіб-паша та начальний вождь південного фронту рас Насібу. Абісинці підмічують незвичайно оживлену діяльність італ. летунства.

АБІСИНСЬКА ПЕРЕМОГА?

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Райтер подає з Аддіс Абеби: Тут кружляють чутки, що минулої неділі 20-тисячна армія під командою негуса завзятно атакувала італ. колюну на південний захід від оз. Ашінанджі і розбила її. У битві будьмто згинуло 2.000 ескарів та 400 італійців.

ДЕССІЄ ЩЕ У АБІСИНСЬКИХ РУКАХ?

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Абісинський уряд категорично заперечує чутку про втрату Дессіє та натякає, що абіс. війська находяться на північ від того міста. В тих сторонах — мовляв — останніми часами взагалі не було більших боїв. Абіс. офіційні джерела держать у тайні місце гол. квартири негуса, щоби не наражувати її на летунські атаки.

В АБІСИНІЇ БУДУЮТЬ ВЖЕ ЛІТАКИ.

АДДІС АБЕБА, 16. 4. ПАТ. Вчора відбувся перший лет літака, цілковито виконаного в Абісинії. Пільотував німецький інжинір Вебер, технічний начальник абіс. летунства, що сам сконструював цей літак.

ЗНАЧІННЯ ДЕССІЄ.

ВАРШАВА, 16. 4. ПАТ уважає упадок Дессіє рішучим моментом війни. Тепер черга на столицю, бо на північ від Дессіє нема вже поважніших абіс. військ, які могли би ставити опір змоторизованій італ. армії. 250 кільометрів з Дессіє до Аддіс Абеби італійці могліб правдоподібно перейти за яких 10 днів; дорога, що лучить ці два міста, ще надається для самоходів, дарма, що абіс. транспорти її поважно знищили.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ОПТИМІЗМ.

РИМ, 16. 4. ПАТ. Здобуття Дессіє зробило чимале вражіння; на приказ Мусоліні всі доми удекоровані прапорами. Сподіються, що небавом італ. війська займуть Аддіс-Абебу і війна покінчиться за кілька тижнів. Оптимізм помітний також у біржевих та промислових кругах, які надіються, що санкції небавом покінчаться.

АБІСИНСЬКИЙ НАСЛІДНИК ПРЕСТОЛУ ПІДДАСТЬСЯ?

ДЕССІЄ, 16. 4. ПАТ. Останніми днями говорили, немовби наслідник престолу Асфа Воссен, який з 1000 вояків до останньої хвилини тримався у Дессіє, задумував піддатися італійцям. В останній хвилині перед приходом італ. військ він відїхав, невідомо куди.

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

Муравлина праця
для села і над селом.

Перед Загальними Зборами Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар".

Львів, 16. квітня 1936.

Коли ці рядки дійдуть до рук читачів, будуть радити у Львові Звичайні Загальні Збори Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар".

На перший погляд це подія важна тільки для селян і тих, що цікавляться покращанням способів господарки, може ще й доходовістю свого господарства. Та коли хто розгорне книжечку, що говорить про працю цієї нашої центральної господарської установи, то зразу мусить змінити свій погляд. Це не та установа, що тільки дбає за краще господарювання, це передусім централя, що **репрезентує село,** хоронить його інтереси, заступає його справи у найширшому розумінні цього слова. Коли інші наші господарські установи заступають поодинокі ділянки нашого села і працюють в поодиноких напрямах, то „Сільський Господар" є тою централею, що обхоплює цілість інтересів і справ нашого села, є представником і виразом усіх ділянок нашого хліборобства.

Не дивно, що саме ця організація виказує з року на рік поважний зріст так своєї підбудови, як і членів-хліборобів. Бож „Сільський Господар" заступає не тільки інтереси своїх членів перед урядом, територіяльною самоуправою, Хліборобською Палатою, всякими організаціями і т. д., але також активно допомагає нашому селові, як це було напр. зі справою голоду в Яворівщині, чи при організації нової цукроварні в Тернопільщині, чи при експорті худоби закордон, чи при багатьох інших великих для нашого селянства справах, що перейшли через „Сільський Господар" у цьому році. Село наглядно бачить, яку вагу має це хліборобське Товариство, село його справді потребує, а тому й дбає нього горнеться. Число Філій було 65, та Кружків „Сільського Господаря" з кінцем 1935 р. було 1.451 (зріст від 1934 р. 11,3 прц.); членів, що вплатили вкладки в 1935 р., було 76.471, себто збільшилось це число від 1934 р. на 19.359 осіб або 25,3 прц.! Це гарно на сьогоднішні ча-

си скрути й повного браку гроша на селі чимало осяг!

Та ще краще виглядає розвиток самої праці „Сільського Господаря". Коли зважимо, що в 1935 р. відбули Кружки 1.213 загальних зборів, 4.023 сходин членів, 49 повітових нарад, 104 повітових господарських курсів, уладили 46 повітових вистав-показів, уладили 131 Свят „Сільського Господаря" і 10 повітових „Свят Обжинків" — то не дуже поважне зусилля, яке треба як слід оцінити.

Фахова праця „Сільського Господаря" розвивається теж зразково. Фаховий агрономічний персонал „Сільського Господаря" начислює 53 агрономів, з того 6 у централі, 47 на повітах (в 1934 р. — 41). Біда тільки в тому, що „Сільський Господар" пошукує дальших агрономів, а їх нема. Подумати — серед безробіття інтелігенції — бракує одних фахівців, про яких недавно ніхто й не говорив. Отже наше село зрозуміло працю фахівців і їх потребує. А що ця праця потрібна, каже розвиток фахових секцій при Кружках і Філіях „Сільського Господаря", які організують поодинокі ділянки сільського господарства. І так тепер в організації „Сільського Господаря" є 206 шпихлірових секцій (6.322 членів), 109 садівничо-городничих секцій (1.430 членів), 67 секцій годівлі рогатої худоби (1.205 членів, 1.416 корів), 288 охорони тварин (10.956 членів, 23.19 корів), 216 годівлі безрід (2.894 членів), 110 годівлі дробу (1.804 членів), 235 пасічничих (4.025 членів, 55.700 пнів), 129 жіночих секцій (1.554 членів).

На окрему згадку заслуговує праця „Сільського Господаря" над молоддю у власній молодечій організації, що називається Хліборобська Молодь. Ця організація систематично вчить молодь господарства і організованости. Сьогодні є в цій організації поверх 7.000 молоді у віці 14—18 літ, а наука триває там 4 роки. Це особливо високохарактерна праця, яку село дуже цінить, бо бачить її добрі висліди. Ця організація уладила вже в 1936 р. 299 курсів, через які перейшло яких 7.000 молоді.

Цього короткого нарису вже досить, щоби вказати на те, яку велику роботу робить „Сільський Господар", хоч пропускаємо ще багато іншої цікавої роботи, що подана у звідомленні. Колиж до цього додати ще три часописи („Сільський Господар", „Хліборобська Молодь" і „Український Пасічник"), що мають близько 20.000 накладу, то зрозуміємо вагу цієї організації для нашого села.

Тож у дні, коли ця наша селянська організація відбуває свої загальні збори — робимо властиво підсумки своєї праці над піднесенням культури і господарства нашого села. Тому працю „Сільського Господаря", яка далеко ще неповна і незавершена, треба не тільки вітати, але її всюди найпалкіше підтримувати. І висліди будуть тим кращі, чим активніше й свідоміше буде українське село; тому доля „С. Господаря" нерозривно звязана з долею нашого села, тому й усі, що глядять на українське село, як підставу екзистенції, найбільшу цінність і резервуар усіх сил української нації, — мусять дорожити „Сільським Господарем".

Фабрика дзеркал і шліферня скла М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — Власна металізація і гальванізація. 6—869

Театр Підкарпатської Руси у Празі.

Прага, квітень 1936.

Як уже читачі „Діла" знають, у днях 1., 2. і 3. ц. м. гостив у Празі в міському театрі на Виноградах краєвий театр Підкарпатської Руси з Ужгороду. Театр дав у Празі лише три вистави: драму братів Мрштіків „Маріша", пєсу Стровпежницького „Наші фурії" й „Безталанну" Карпенка-Карого. Дві перші в перекладі з чеського на мову Підкарпаття (до речі: чисту українську мову, закрашену місцевим кольоритом), остання в чистій літературній українській мові.

Гостина ужгородського театру у Празі була для Праги чимсь сенсацією. Боже подумати тільки: з далекої Підкарпатської Руси, яка для середнього пражака все ще здається чимось екзотичним, тою „незнаною землею", де живуть Шутаї, Рилєєві, різної масти „русіві" й ведмеді, — приїздить до Праги театр, і то просто до міського театру на Виноградах. І дійсно Прага мала сенсацію, бо замість якоїсь екзотики чи „цірку", як це собі уявляв один сміховський (Сміхов — частина Праги) міщух, до Праги приїхав справжній, повнокультурний і високомистецький театр. Приїхав і вже після свого першого виступу заволодів Прагою, здобуваючи собі признання не лише у широкої публики, але й у найвибагливішої столичної критики; а зі сподіваної екзотики лишилось хіба лиш одно, а саме те, що дію всіх трьох вистав перенесено в місцеве середовище — але цей факт нічим не обнизив високого мистецького рівня самих вистав. На нашу думку навіть навпаки— це дало можливість артистам глибоко вжитися і в саму дію і в психіку діючих осіб. Це робило їх всіх на сцені дійсними, живими людьми, без сліду найменшої навіть акторської маневри, без сліду якогось „театрального стилю".

І це найважніший чинник, на якому спирається високий мистецький рівень цілого ансамблю ужгородського театру. Замість театральних маневр — ми бачили безпосередню природність, замість театральної рутини — глибоке чуття. Хвилинами навіть здавалося, що артисти ніяк не вириваються з рук режисера і забувають на те, чого їх навчили та самі стихійно творять на сцені і роблять у даному моменті те що якнайліпше зробити в такому випадку не на сцені, а в дійсному житті. Хвилинами знову здавалося, що зі сцени віє на вас якимось примітивізмом і що нас, призвичаєних до гри професійних акторів, це якось неприємно вражає; але коли ви далі вдумувалися в гру і дію, коли бачили, що Софія в „Безталанній", у хвилині її найбільшого душевного болю не вживає ніяких інших акторських засобів, лише тихого, глибокого зідхання й кількох краплинок сліз з дійсно сумних очей, то ви бачили, що це вже не примітивізм і не брак акторської рутини, але що це вже і не акторська гра, а правдиве життя. Навіть той на сцені ніби несміливий і здержаний у своїх рухах Гнат, який декоди робив враження що не знає що зробити зі своїми руками, бо ще не має саме отої акторської рутини, а глибоко природний саме у тому своєму „примітивізмі" і тоді, коли ані розумом ані рафінованістю не може опанувати своєї роздвоєної душі, і тоді, коли, вбивши Софію, клячить біля її трупа і каже, що він це зробив із серця.

Таким примітивним, але природним був він в таких життєвих випадках і наш простолюдин і з Київщини і з гуцульської Верховини. І так грають всі артисти цього театру і тому є оправдана надія, що під дальшим відповідним проводом і при дальшім такім святім запалі до театрального мистецтва артисти ужгородського театру збудують нову, трівку святиню нашого театрального мистецтва і цим причинять своїх рук до піднесення культурного рівня наших братів в Підкарпатської Руси.

Так дивилася на празькі виступи ужгородського театру українська колонія у Празі і з такими побажаннями проводжала його назад у повороті до дальшої праці на рідній землі. Побажаймо ще тільки, щоб і ті, від яких буде залежати дальше існування цього театру, теж не забували, що він тільки тоді сповнить свою місію, коли тісно зв'яжеться зі справжньою народньою культурою автохтонного населення Підкарпатської Руси і коли не буде спиняти природного росту народньої стихії. Факт, що гра артистів у пєсі в чистій народній мові, хоч ця пєса під оглядом сценічним може й слабша, здобула собі більше признання навіть у чехів, ніж пєси грані в перекладі на місцеву говірку, говорить сам за себе. Цей факт найкраще вказує шлях, яким повинен піти дальший розвиток краєвого театру Підкарпатської Руси.

М—н

Японія не визнає лондонських постанов конференції.

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Телєграф", Японія рішила не пристосовуватися до постанов морської роззброєвої конференції у Льондоні. Вона не інформуватиме інших великодержав про розбудову своєї фльоти — переводитиме її потайки навіть перед парляментом і пресою.

НАРАДА ЯПОНСЬКИХ СТАРШИН.

ШАНГАЙ, 16. 4. ПАТ. Новий японський військовий атташе у Китаю ґен. Кіта скликав нараду всіх яп. старшин, що повнять службу у Китаю; опісля виїхав до Нанкіну, щоб познайомитися з китайсько-совітськими взаєминами.

ДИПЛЬОМАТИЧНІ ВЗАЄМИНИ З ЄГИПТОМ.

ТОКІО, 16. 4. ПАТ. Дня 1. червня ц. р. отворять у Токіо єгипетське посольство. Японське посольство у Каїрі почне урядувати щойно у вересні.

КОНСОЛІДАЦІЯ ВПЛИВІВ НА КОНТИНЕНТІ.

ТОКІО, 16. 4. ПАТ. До Гсін-Кінг приїхала дипльоматична місія автономного уряду Сх. Гопеї. Вона має завдання навязати офіційні взаємини з урядом Манджурії.

УСПІХИ КОМУНІСТІВ У КИТАЮ.

ПЕКІН, 16. 4. ПАТ. З китайських джерел подають, що комуністи заняли 6 округів провінції Шансі зовсім, а 14 частинно; велика частина населення скомунізована. Урядові війська воюють з червоними.

Еспанський уряд виконавцем волі „людового фронту".

Експозе премієра.

МАДРИД, 16. 4. ПАТ. На засіданні кортезів прем. Азана виголосив експозе, у якому обіцяв скоро перевести реформи, що їх домагається „людовий фронт". Акти терору переслідуватиме, не зважаючи на те, проти кого вони спрямовані.

Монархісти сильно заатакували уряд, і домагаються, щоб він уступив, бо не вміє запевнити ладу і безпеки. Соціяліст, комуніст та представники центру і каталюнської лівиці висловили урядові довіря — а вони разом творять більшість. Комуністи та соціялісти закидували урядові, що не досить енергійно поборює противицю. У розгарі дискусії соціяліст Ільоніс сказав м. ін.: „Розумію підпали церков, хоча не оправдую їх". Серед гамору, що повстав підчас полеміки, засідання перервали. Голосування над експозе відбудеться ще нині.

СПРАВА АВТОНОМІЇ ДЛЯ БАСКІВ.

МАДРИД, 16. 4. ПАТ. Посли з баскійської провінції зложили проект автономного статута цієї провінції; розглянуть його кортези. Проект підписали всі баскійські посли.

Наради ґен. штабів окутані тайною.

ЛЬОНДОН, 16. 4. ПАТ. Як подає Асоц, наради представників ґен. штабів Англії, Франції та Бельгії тоєватимуть коло 8 днів. Вони окружені глибокою тайною. Поподудневі наради тревали коло 3-ох годин; окремо радили представники суходільних військ, летунства та маринарки.

ПОСТІЛЬ
КОВДРИ
МАТРАЦИ
по ревеляційно низьких цінах
поручає нововідкритий магазин
під фірмою М. Цімерман Шайнохи 3

Наради У. П. Р.

В середу 15. квітня ц. р. відбулося у Львові засідання Української Парляментарної Репрезентації при повному комплеті послів і сенаторів. Предметом нарад були організаційні справи та політична праця членів Репрезентації в терені. Наради тревали без перерви від год. 11.30 передполудням до год. 5.45 вечором.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Терористична акція у Бретонії.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Останніми часами підпалив хтось префектури в Нант, Кемпер, Сен Бріє та Рен; ці акти приписують бретонським автономістам. Слідство виявило, що ці всі замахи зробили таким самим способом і таким самим знаряддям, тому припускають, що їхні виконавці а принайменше інспіратори були ті самі. Замахи виглядають скоріше на демонстрацію як на справжні зусилля підпалу.

АТЕНТАТИ В АВСТРІЇ.

ПАРИЖ, 16. 4. ПАТ. Як подає Авас з Відня, на основі присуду націонал-соціялістичного кантурового суду убили недавно у Стирії двох людей; вчора згинув у Грацу 6. член націонал-соціялістичної боївки.

городовину, гриби, запашне коріння, мясний екстракт ітп.
без жадних хемічних домішок.
20 ріжних смаків улекшує вибір! 1 кістка — 2 тарелі **тільки** **20** сотиків

Дехто з наших Вп. Передплатників реклямує книжки, які ми висилали зі серії БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА", тому ще раз повідомляємо, що перший том нашої бібліотеки висилали ми тільки тим Вп. Передплатникам, які зголосили передплату на БІБЛІОТЕКУ „ДІЛА". Якщо хто ще з Вп. Передплатників „Діла" схотів би передплачувати і бібліотеку, нехай прише зголошення. Цілорічна передплата за 12 томів на Бібліотеку „Діла" для передплатників „Діла" — 18 зол., для непередплатників нашого часопису — 24 зол. Можна сплачувати місячно. Усіх, що одержали перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений Рай", просимо долученими до книжки почтовими складанками, прислати передплату.

З наших театральних справ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООПЕРАТИВИ „УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР" У ЛЬВОВІ

10-го ц. м. відбулись Загальні Збори Кооперативи „Український Театр" у Львові, що стягнули дуже малу скількість членів. Це мале зацікавлення зборами такого товариства треба пояснити собі передовсім тим, що найважнішa справа: будови театральної салі, неначе завмерла і само це товариство, розпоряджаючи мінімальними фондами, не всилі її полагодити.

Зборами проводив голова Нада. Ради радник Й. Дрималик, секретарював О. Боднарович. Відчитували більянс, здавали звідомлення з діяльности і вели довгу дискусію над незавидним станом нашої театральної справи. Забирали голос: радн. Й. Дрималик, В. Блавацький, Л. Лісевич, Л. Лепкий, М. Рудницький, П. Гладкий, І. Олексин, С. Волинець. У довшій промові Л. Лепкий представив причини, через які згадана кооператива не всилі була розвинути бажаної діяльности і чому вистава „Запорожця за Дунаєм" не принесла сподіваного доходу. Успіхові „Запорожця" перешкодила зовсім несподівана заборона покористуватися вдруге салею Великого Міського Театру, дирна, що її обіцяли „Кооперативі"; а щодо від десяток літ мріяної будови театру, то ця справа залежала виключно від „Комітету будови українського театру", що фактично управляв площею при вул. Сапіги і фондами, призначеними на будову театру. Довгі спроби Кооперативи, щоб спільними силами вибудувати бодай театральну салю, не мали успіху. Були теж ріжні заходи, щоб увійти в порозуміння з деякими нашими установами, які, будуючи власний дім, могли би помістити в ньому салю, пригожу на театральні вистави, концерти, збори та забави. Як довго теперішня нова установа „Український Дім", що повстав на місці „Комітету будови українського театру", не розвяже справи з театральною площею, якою опікується, не легко буде вибудувати таку салю.

Збори вибрали нову Нада Раду у такому складі: **Й. Дрималик, д-р М. Волошин, д-р Савчак, В. Блавацький, О. Боднарович, І. Олексин, В. Мудрий; заступники: Ст. Волинець і М. Бенцаль.** До Контрольної Комісії ввійшли: Й. Дрималик, д-р Савчак і д-р Волошин. До Управи належать: М. Рудницький, Лев Лепкий і о. д-р Осип Застирець. — Збори ухвалили на внесок Вол. Блавацького зорганізувати при кооперативі **збут театрального приладдя** для театральних аматорських гуртків, а на внесок п. Окпиша за гроші кооперативи купити якусь нерухомість, щоб зберегти капітал перед девалюацією.

Ціни від 0.40 — 2.60

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Шведський король відвідав през. Лебрена та бесідував з ним пів години.

Чеський суд у Кошицях засудив 5-ох шпіонів на висилку від 2-ох до 5-ох років.

БОБЕРСЬКИЙ ІВАН.

СКОК НА 101 МЕТРІВ.

Верхи словінських гір вкриті снігами, але на збочах цвитуть серед снігів жовтаві і білявi цвіти, трава зачинає зеленіти, а бучина дістає дрібненькі листки. Весна старається вийти аж на шпилі гір.

Лещетарі бажають, щоб сніг білів по горах цілий рік, але плавати домагаються сонячного гарячого світла, щоб плавали по синіх хвилях Адрії. Вони знають, що лещетарі програють справу. Хто має лещети, йде тихо на високі полонини прощатись з білим снігом. Ще до кінця квітня чекатимуть снігові полями по горах на лещетаріа.

Велике прощання з зимою відбулось на словінській землі в половині березня. В північний кут Югославії, де воно на словінській землі доторкає Італії й Австрії зїхалось около 15.000 людей, щоб глядати на лещетарський скок. Змагання заключені були кільна тиднів наперед. Читачі читали нетерпляче, схвильовані звіти про погоду. Цілими тиднями було мрячно, вогко, тепло, значе два дні перед змаганнями похмільо. Зима, союзниця лещетарів, що їх є так багато в гарних горах Словенії, присвола ще у зарунку ще один, останній примороск саме на день змагань, 10-го березня, забрала мряку з блакитного небозводу і прощалась чарівним усміхом сонця, щоб за нею тужити.

Примороск скріпив сніг у горах близько Триглава, 2863 м., найвищої гори в Югославії. З села Планиця дістались люди за чверть години ходу у спеціяльну закутину. Хто знов би між ці завіяні снігом, дикі скелі, любо ще лещетарі, що потягнули за собою тисячі глядачів. Одинадцять поїздів, шіснадцять омнібусів, багато авт, мотоциклів привезли гостей з усіх сторін а також із сусідньої Австрії. Поспішили теж люди сіхотою. Вступ 20 динарів, це майже пів долляра. Порядок знаменитий, ніде ніяких зупинок, ніде непередбаченої перепони. Залізничні поїзди, скорбанки, пошти, окремий почтовий уряд спішили до вкладно свою службу.

Люди окружили збитою масою простір, куди зїздять лещетар по виконаним скоці. Точно напроти скочні приладжена була мала степениця для визначних осіб, зрештою всі місця стоячі. Но снігу лежали дошки, щоб безпечніше і тепліше стояти. Скочня протинала смерековий ліс з гори на долину на яких тридцять метрів ширини, а понад 300 метрів довжини. Люди розставились також по убочі, дуже цікаві повилазили на дерева.

„Смереки з людьми" — зауважила пані в довгім чорнім плащі „виглядають неначе ялинки з горіхами і яблучками. Як властиво ця скочня збудована?" — говорила дальше до сусідки, що стояла побіч неї в темно-синіх лещетарських штанях, жовтавій блюзі, з зеленавою хустиною на шиї і стофарбованим скучерявленим волоссям на відкритій голові.

— Убіч гори — відповіла лещетарка — старанно витоптана наложеним снігом. В половині смуги збудований поміст з дерева, високий на яких 4 метри. Притикає до гори, як великий гамке, або полиця. Горішня частина смуги, відбудована деревом, служить до зїзду на лещетах, щоб дістати розгін. Хто зїде на полицю, зіскакує в долину. Долішня частина смуги є для зіскоку і зїзду вділ.

Лещетар, старший віком, в темно-синім блузі і дашковій шапці, що стояв перед обома панями, звернувся свобідно до лещетарки і докинув:

— На самім верху є ще тераса з дерева, де уставляються лещетарі до гамбігу. Зійти до берега полиці треба переїхати 140 метрів вділ з висоти 65 метрів. Простір до перескоку від полиці вділ, довгий на яких 120 метрів, а високий на 85 метрів. Лещетар зіскакує з помосту, як з даху 22-поверхового хмародера на вулицю.

— Мій вражіння — сказала пані в чорнім плащі, — що простір коло все для відлоту міг би бути довший, а може здається це мені, бо так багато тут людей стиснулось коло огорожі?

— Так, дійсно — відповів лещетар у дашковій шапці, — огорожу можнаб ще дальше посунути, а тоді був би простір свобідніший для лещетарів, що відїздять і потребують місця, щоб закінчити розгін. Але сама скочня може мінитись в усіми скочнями. Послухайте, як убіч гори добре заокруглена в профілю. Нема ліпше збудованої і нема більшої скочні, як ця скочня, що її начеркував і вибудував інжинір Блеєвец. Глянїте на поміст, чи там полицю. Вона зроблена досить, не є заокруглена вверху, і не спадає скосом вділ. Це для скочні дуже важна прикмета.

Збилась 10-та година передполудням. Військова музика заграла югославянський гимн, опісля якусь сокальну мельодію. Чути було голоси: „Архиєпископ Розман". Стою на пальці, щоб ліпше бачити, видку перед собою шию і чуприни а через прогалини поміж голови долапую в високого мужчину в фіолетовій шапочці, поруч нього стоїв малий хтось синій, направо хтось чорнявий. Всі три одіті по церковному. Архиєпископ посвятив лещетний стадіон і промовив коротко, що бажає, щоб благословенство Боже спливало на всіх, що користають з цього стадіону. Опісля промовив мужчина в коротко остриженім вусом в генеральськім однострою в імені молодого короля Петра II., який признав лещетний стадіон під свій патронат. Третій говорив старший віком мужчина в імені словінського лещетарського товариства „Планиця". Дякував усім, що помагали викінчити скочню, передовсім державній владі, яка не відмовила ніякої помочі.

Басовий голос з дерев'яної вежі, що стояла на убочі рівно з помостом, віщав через голосник: „Прошу лещетарів до старту". Трубач затрубив, упорядник замахав червоним прапорцем при кожнім лещетарі, що мав їхати. Все сходили до відомо, хто зїздитиме, опісля подавав довжину вконаного скоку. Скакало 18 людей: 3 чехословаки, 2 швайцарців, 6 австріяків, 2 югославян-словінців. Спочатку йшли пробні скоки, опісля скоки, які числились у змаганнях за кубок і довжінь скоку. Скакали самі добрі силь. З великого числа своїх лещетарів поставила Югославія лише двох найліпших. Це вже доказує строгий добір учасників. Усі скоки були дораз-но виведені. Видці були охоплені красою рухів. Серед публики чув я жіночі і мужеські голоси: „чудово", „легко", „гарно", „чемурно", „як птах". На вежі показувалась біла таблиця а чорно написаним

Загальні Збори Маслосоюзу.

ПОВАЖНИЙ ДІЛОВИЙ НАСТРІЙ.

В четвер 16. квітня ц. р. відбулися чергові XXIV. Звичайні Загальні Збори Маслосоюзу, які виявили дальший зріст і зміцнення всієї нашої молочарської кооперації та її централі. Основні та річеві звіти членів дирекції Маслосоюзу і спокійна та ділова дискусія були найкращим доказом, що все наше зорганізоване громадянство стоїть і дорожить централею молочарської кооперації — Маслосоюзом та відіб'є всі заходи ріжних чинників, щоб знищити ці здорові наші господарські установи, якими є районові молочарні М. С.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ І ВЕРИФІКАЦІЯ ПРОТОКОЛУ.

Збори відкрив в год. 10.30 передпол. голова Надз. Ради **сен. інж. Ю. Павликовський** в салі Української Бесіди при вул. Руговського ч. 22. Голова ствердив, що в Зборах бере участь вимагане статутом число членів (78 представників Р. М.), привітав делегатів, представників преси і гостей (50 осіб) і покликав на секретаря п. Семанюка, управителя Р. М. з Коршева. Згадав про смерть управителя Р. М. з Рожиці на Волині п. Веремчука, память якого присутні вшанували повставанням з місць.

Опісля голова ствердив з радістю гарний розвиток нашої молочарської кооперації і довше спинився над наступом на українське молочарство над новим молочарським законом, який вже приняли законодатні палати. Цей закон уже незабаром оголосять, а його постанови обв'язуватимуть в 3 місяці від дня оголошення. Голова підкреслив, що завдяки інтервенції представників УПР і М. С. у віцепрем'єра Квятковського вдалося злагіднити некорисні для нашої молочарської кооперації постанови первісного молочарського закону і примусової районізації молочарень уже не буде. Одначе не слід забувати, що небезпека ще не минула, бо новий молочарський закон вимагає від Р. М. добрих будинків і ще кращих технічних уладжень. Одночасно мусимо слідкувати за тим, як ці постанови нового молочарського закону здійснюватимуть у щоденному житті і з якими труднощами будемо стрічатися від Хліборобських Палат. З черги на внесок дел. **Федака** Збори рішили, щоб протокол з попередніх Заг. Зборів зверифікувати без дискусії.

ШИРОКИЙ РОЗМАХ ПРАЦІ. — ПОСЛІДОВНА РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАЦІ.

Опісля директори М. С. **інж. А. Палій** та Андрій **Мудрик** склали основне звідомлення з діяльности Союзу. Дир. А. Палій ствердив, що українська молочарська кооперація зміцнилася морально і матеріяльно. В теперішній грізній хвилині наша молочарська кооперація сильна, бо дирекція М. С. зреалізувала добре обдуману програму, покриваючи Галичину сіткою життєздатних великих Районових Молочарень, вивінуваних достаточним оборотовим капіталом (члени кооперативи платили по 25 зол. уділу від корови) і новітнім технічним уладженням. Майже всі Р. М. приміщуються тепер у вигідних, великих новозбудованих власних будинках. Нині наша районізація молочарень і будинки Р. М. Маслосоюзу є зразком для польської молочарської кооперації. Успіх нашої кооперації в тому, що М. С. платить найвищі ціни селянам доставцям в усій Польщі і продає вироби по найдешевших цінах. Після того оба директори подали деякі доповнення до друкованого звідомлення дирекції з діяльности Союзу. З цього звідомлення довідуємося, що продукція масла та його збут, експорт та ввесь оборот М.С. помітно збільшились в 1935 р.

ЦІНИ МАСЛА.

Пересічна виплата М. С. для своїх членів у діловому році сягала 2,41 зол. за 1 кг. 1-го масла, продаваного в краю, що в порівнянні з пересічною ціною з 1934 р. (2,36 зол.) дає звишку ціни на 2 прц. Зате пересічна виплата за експортове масло впродовж останніх 5 місяців ділового року сягала 2,90 зол. за 1 кг., що в порівнянні з пересічними цінами в тих самих місяцях минулого року (2,143 зол.) дає зріст ціни на 35,32 прц.

Основною підвалиною праці М. С. є Р.М. з фізичними членами, які ведуть свою працю в кількох, а то й кільканацятьох селах. Дізовий рік закінчив М. С. зі 155 членами (в 1934 р. було 168 членів), що заявили 2.661 уділів по 100 зол. на суму 266.100 зол. Число членів М. С. зменшилося тільки коштом мішаних кооператив і тому це не має ніякого впливу на зменшення сили М. С. Навпаки, теперішні члени М.С. — це самі сильніші одиниці, які виявляють щораз то більшу організаційну і господарську силу.

ТОРГОВЕЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ М. С.

В 1935 р. Р. М. доставили до М. С. 2,809.761,42 кг. масла, себто в порівнанні з 1934 р. достава масла зросла на 357.236,12 кг. або на 14,57 відсотків. У звітовому році було вже 80 кооператив, які доставили поверх 10.000 кг. масла річно (в 1934 р. — 72 кооперативи). Зпоміж цих кооператив висунулися вперед 2 кооперативи з річною доставою від 80.000 до 100.000 кг. Цих 80 кооператив покрили 85,96 відсотків всієї достави до М.С.

На збільшену продукцію і доставу масла вплинуло поширення гуртової продажі, яка осягнула 1,824.764.07 кг., себто найвищу цифру від початку існування М. С., а на 163.170.95 кг. або 9,82 відсотків більше ніж у 1934 р. (1,661.593.12 кг.).

Експорт масла М.С. в 1935 р. обмежувався тільки до двох головних ринків, англійського, де вислано 431.000 кг. і німецького, де вислано 51.612 кг. Загалом М.С. вивіз у 1935 р. 483,021 кг. масла, що в порівнанні з 1934 р. (255.357 кг.) зріс на 227.664 кг. або 89,15 прц. У роздріб продав М. С. у своїх 33-ох постійних крамницях і 7-ох сезонових 481,739.39 кг. масла.

До М. С. кооперативи доставили молока в 1935 р. 4,379.621 л., або на 536.509 л. більше ніж у 1934 р., себто на 13,96 відсотків. В сирому стані продано 1,913.070 л. молока, або на 188.676 л. більше, ніж в 1934 р., себто на 10,93 відсотків. Збут пастеризованого молока збільшився з 631.598 л. до 752.179 л. в 1935 р., або на 120,581 л., себто 19,08 відсотків. Бажаючи дати добре і здорове пастеризоване молоко міському населенню М. С. приступив з кінцем звітового року до розбудови своєї міської молочарні у Львові, яка дасть денно 15 до 20.000 л. молока, себто покриє 1/4 запотребування м. Львова на молоко.

Крім того крамниці М. С. продали у звітовому році 245.329 л. сметани, або 8.000 л. більше ніж в 1934 р., себто 3,37 відсотків. Твороту продано 94.348 кг., себто на 1.794 кг. більше або 1,94 відс. Твердих сирів продав М. С. 26.712,64 кг., в тому з власної сироварні едамських 11.177,27 кг., себто на 4.402 кг. або 64,98 відс. більше; трапістів 9.664.09 кг. або на 4.659 кг. — 95,28 відсотків більше. Готової бринзи продано 27.606 кг., себто на 4.255 кг. більше, або 18,22 відс. Яєць продали 5.223.435 штук, себто 8.85 відс. більше ніж у минулому році. Меду продано 13.355 кг. або 10,68 відс. більше. Рибних консерв продано

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

числом метрів по кожнім скоці. Після оцінки суддів, перший був австрієць д-р Гаральд Райль, друге місце здобув чехословак Олдрих Будірек, третє швайцарець Рея Лєоба. Далі пішли три: чехословак Рудольф Врана, югославяни-словінці Франц Прібошек і Альбін Новшак.

Добре виконаний лещетний скок чарує видця, бо ось чоловік стає на кілька хвилин орлом, вилітає сміло у повітря, злітаючи безпечно і свобідно ген землю.

Скок у природі потрібний для лещетара, коли з'їздить з гори і наїжджає на снігову засну, яка утворилась на обриві землі, на скелі, або на зломаним дереві. Засна врівається нагло опереду. Чи має лещетар зупинитись над стрімкою стіною? Пощож переривати їзду? Він влягає просто себе і йде як лискавка далі в долину.

На штучно вибудованій скочні бере лещетар розгін до скоку, оригінає коліна, похиляється вперед у напрямі з'їзду. Наїжджає на полицю і тут має доказати притомність ума. Коли лише кінці лещетів досягнуть берега полиці, себто помосту, простує коліна, випрямляє хребет, мече рамена боком угору сносом, неначе птах крила і так відбивається від помосту. Відбій пригадує скок у даль з місця без розбігу. Чим сильніший розгін і відбій, тим довший скок. Відскок від полиці треба виконати у відповідну хвилину, не за скоро і не за пізно. Розмах від сильного розгону влекшує рівновагу підчас скоку.

Коли лещетар уже летить, має держати лещети рівно, а рівнобіжно до лінії лету, має похилити кадовб сильно вперед, неначе клонився би в клубах на повітря перед собою, а має пяти не відривати від лещетів, щоб міг лещетами кермувати. Сильний наклін вперед змешшує напір повітря, а через те робить скок довшим. Повітря ставить гнкий опір, як при їзді поїздом, коли нахилимо голову з вікна, боже лещетар при відскоці а полиці летить із скорістю 20 метрів на секунду, або 70 кільометрів на годину. Через вправу набуває лещетар чуття, яке положення тіла скріпляє рівновагу, змешшує напір повітря, збільшує довжину скоку і влекшує зіскок на рівні ноги, щоб при великій швидкости не перевернутись, або не впасти коміть головою. Нахил вперед збільшується, коли лещетар кружить випростованими раменами в напрямі від себе, себто назверх. При зіскоці висуває одну ногу дещо наперед і згинає задню ногу, щоб удержатись ліпше в рівновазі. Тому, що зіскакує на убіч і іде вправо дальше в діл, ноги можуть видержати великий стусан об землю. Кожний лещетар виробляє згодом свою методу, як осягнути найдовший і найбезпечніший зіскок.

Полудневе перерва дала нагоду видцям розсістись по снігу, перекусити, а навіть переїхатись лещетами по спадистій поляні між скелями. Сніг блистів від сонця і зазначував ясними рисами верхи, підчеркував стрімкі стіни, зарисовував щерби, жолоби, вахилені із стін угли і грані. Скелисті верхи блистіли, неначеб мали в собі скарби чистого срібла. Хто не мав лещетів, бродив по полі, поривав від часу до часу сонце колін в снігу, видобувався серед сміху наверх і йшов дальше, щоб знову запастись. Припаси в гостинниці під отвертим небом вичерпались від лещетового апетиту гостей.

По перерві йшла друга частина порядку, а саме скоки, щоб осягнути якнайбільшу довжину скоку. Лещетарі освоїлись були із скочнею перед полуднем, відпочили і тепер розвинули свою силу, завзятість і візвагу до найдальших меж. Один старався перевищити другого. Буря оплесків зривалась між скалами.

Югославянин-словінець Франц Прібошек скочив на 77 м., югославянин-словінець Альбін Новшак на 89 м., чехословак Олдрих Будірек осягнув 95 м., австрієць Франц Ашенвальд 96 м., д-р Гаральд Райль 89 м., а австрієць Йосиф Брадль 101 (сто одна) метрів. Брадль вилав з сильним розгоном і вилетів у повітря з великим нахилом вперед. Жваво кружив раменами, щоб збільшити нахил. Кожний видець відчув, що він летить довго, довше, ніж усі інші. Зіскочив пружисто і відхав безпечно. Судді перевірили довжину скоку і басовий голос з голосника заявив: „Йосиф Брадль сто один метрів". На вежі показалось чорне на білім число 101. Гук оплесків відбився об скелі і ліси. Видці закричали: „Живіо" і плескали, та плескали. Опісля кинулись декотрі вперед, щоб побачити Брадля цілком близько: круглє, приязне лице, веселі очі, русяве волосся, середній ріст. Сміявся щиро. Світливці кинулись до нього із своїми приладдями. Цей був лещетар, що скочив найбільший скок на найбільшій скочні світа.

Незвичайно були зчудовані лещетарі Норвегії. Приїхало їх пять, щоб узяти участь у змаганнях. Прапор їх держави повівав між прапорами тих держав, відки лещетарі вищішнього дня виступили змагатись з собою. Між норвежцями були звісні із своїх гарних скоків братя Біргер Рууд і Жигмонт Рууд. Вони виходили по сходах скочні вгору, однак на те, щоб відмовитись від участи і покликувались на брак дозволу від норвеської організації, яка не бажає брати на себе відповідальности за скоки своїх членів на надто великих скочнях. Цією відмовою були видці розчаровані, бо очікували, що побачать світових мистців — норвежців, при скоці, та що норвежці осягнуть найбільший скок. Лаврову гілузку перемоги забрали тепер не вони, але їх ученики, яких вони заправляли в лещетарстві. Саме це мусіло наповнити норвежців радістю і вдоволенням.

По змаганнях йшла роздача нагород. Орхестра заграла гимн тої держави, від якої лещетар діставав нагороду. Мандрівну чашу короля Петра II. дістав [illegible]вець Йосиф Брадль за найдовший скок. Югославянин-словінець Альбін Новшак дістав за найбільший югославянський осяг у скоці чашу, яку ассигнувала редакція білгородського часопису „Правда". Розділено також інші нагороди.

Видці спішились на двірець. Лишали пишну скочню в Плєвлі з новим враженням, що лещетарі Середньої Европи зачинають перемагати скандинавців.

Югославія.

—o—

21.342 коробок, себто на 15.520 штук, або 261.42 відс. більше. Самого хліба продали крамниці М. С. впродовж року 94.041 кг., себто на 32.195 кг. більше або 52,06 відс., продажа булок збільшилася з 176.947 до 390.241 штук або 120,54 відс.

ЗАГАЛЬНИЙ ДОХІД.

Тому що зріс збут масла, збільшились ціни на масло та побільшилися обороти в інших ділянках М. С. Загальний білянсовий оборот за 1935 р. дійшов до суми 56,950.688.06 зол. супроти 52,039.078.66 зол. з попереднього року. Якщо до цього дочислити ще внутрішній оборот поміж власними відділами у краю, загальний білянсовий оборот осягнув 69.553.620.79 зол. супроти 56,746.582.30 зол. у 1934 р., себто на 22.13 відс. більше. Загальні торги збільшилися на 20,31 відс., кошти адміністрації і продукції зросли лише на 7,23 відс. М. С. замкнув свою торговельну діяльність білансовою надвишкою 20.329.42 зол.

Дир. Мудрик ширше обговорив технічний нагляд над продукцією масла Р. М., спинився довше над співпрацею М. С. з С. Г. з метою наладнати правильну годівлю корів та зорганізувати охорону сільсько-господарських тварин.

Обі звіти доповнив ще ревізор РСУК **Зибенко.** Після того дир. Р. М. у Печеніжині **О. Андрійович** відчитав звіт контрольної комісії з переведеної провірки діловодства і поставив внесок, щоб заг. збори признали абсолюторію з діяльности Н. Ради і Дирекції та затвердили білянс на 1935 р.

ДВОГОДИННА ДИСКУСІЯ.

По 10-хвилинній перерві почалася ділова дискусія, в якій забирало голос 20 промовців. Інж. **Е. Храпливий** спинився довше над співпрацею М. С. з С. Г. **Дел. Вишневський і Сергій Найдко** обговорювали важкі умовини праці Р. М. на Волині, вказували на некорисну політику цих польського Ревізійного Союзу в Варшави та підкреслювали тісний зв'язок Р. М. на Волині з своєю централею М. С. у Львові. **Дел. Андрійович** висловив подяку Української Парляментарній Репрезентації за те, що злагіднила некорисні для нас постанови нового молочарського закону і взивав до дальшої інтенсивної праці по Р. М. **Сен. О. Луцький** ширше спинився над плянами праці М. С. у новому році, звернув увагу на необхідність зібрати якнайбільше фондів, щоб своєчасно можна було сповнити всі вимоги нового молочарського закону. Слід подбати, щоб Р. М. мали до праці в своєму районі агронома і ветеринаря. Вкінці підкреслив, що Р.С.У.К. зверне увагу, щоб Р. М. мали теж добрий провід, як цього вимагатиме новий закон. **Дел. Зеленяк** відчитав кілька резолюцій, які опісля приняли Заг. Збори.

Делегатам дали основну відповідь голова **Павликовський**, директори **А. Палій** та **А. Мудрик і рев. Зибенко.**

АБСОЛЮТОРІЯ І РОЗДІЛ БІЛЯНСОВОЇ НАДВИШКИ.

Опісля Заг. Збори признали абсолюторію Н. Раді і Дирекції за їх діяльність і затвердили розділ білянсової надвишки згідно з внеском Н. Ради. З черги на внесок **дир. А. Палія** Заг. Збори затвердили прелімінар буджету на 1936 р., а на внесок дир. **Мудрика** означили висоту зобов'язань М. С. до 1.500.000 зол. та найвищу межу кредиту, який може признати М. С. своєму членові, до 10-кратної висоти уділу.

ПОНОВНИЙ ВИБІР ВИЛЬОСОВАНИХ ЧЛЕНІВ Н. РАДИ.

Далі Заг. Збори вибрали вдруге до Н. Ради всіх вильосованих членів, устійнили висоту презенційної марки до 10 зол., приняли низку резолюцій і на внесок дел. Мигаля рішили, що чергові Заг. Збори М. С. відбудуться теж у Львові.

В год. 4.50 пополудні Заг. Збори закінчилися відспіванням національного гимну.

ЛАСОЩІ
не вистарчають! — Організм дитини, що розвивається, потребує всіх відживних складників конечних для обігу крови, будови кістяка і мязів. Правдивим будівничим росту є
ОВОМАЛЬТИНА
Д-ра Вандера
багата у вітаміни відживка з знаменитим смаком.
OVOMALTINE

Кровавi демонстрації у Львові.

ВБИТІ І РАНЕНІ. ВУЛИЦІ ЗДЕМОЛЬОВАНІ.

(Офіціяльний комунікат ПАТ-а).

ВАРШАВА, 16. 4. ПАТ. Дня 16. ц. м. у Львові підчас похорону Володислава Козака, що помер наслідком ран, одержаних підчас подій з безробітними дня 14. квітня ц. р., — дійшло до нових ексцесів, що їх викликали скомунізовані елементи та вуличне шумовиння. Похоронний комітет, заступлений представниками місцевих професійних союзів, узгіднив із владою трасу похорону на Личаківський цвинтар і запевнив, що похорон відбудеться спокійно при участи власної порядкової сторожі. На жаль, даних зобовязань не додержали. Похоронний кондукт замість на Личаківський цвинтар в останній хвилині під впливом агітації переворотових елементів звернувся демонстраційно через ціле місто на Янівський цвинтар. Підчас похорону переважаюча частина його учасників стала допускатися ексцесів, била виставові шиби та грабила крамниці, а при цьому в деяких місцях заатакувала відділи держ. поліції револьверовими стрілами та камінням. У такому положенні відділи державної поліції мусіли вжити зброї. Підчас сутичок убито три особи, а ранених є кільканадесять. Було теж ранених кільканацять поліцаїв. Прокураторська влада повела енергійне слідство.

*

КОМУНІКАТ АГЕНЦІЇ „ІСКРА".

Варшавська Агенція „Іскра" в комунікаті подає, що вже перед похороном зросла юрба до 8.000 людей і серед тієї маси почалася агітація, щоб змінити трасу похорону на Янівський цвинтар. Виявилося, що агітатори ті в невідповідальний і легкодушний спосіб забажали звернути юрбу через місто, перемінюючи сумний обряд похорону у велику демонстрацію юрби. Юрба розагітована окликами „На Янівський цвинтар!", пішла в напрямі середмістя.

Вже тепер видно було, що ні похоронний комітет ані похоронна міліція не опановують зовсім положення.

На розі вул. Жулінського невеличкий відділ поліції заступив дорогу, спрямовуючи юрбу в протилежному напрямку. До поліції впали з юрби каміння та револьверові стріли, що зранили кількох рядовиків держ. поліції. Поліція мусіла вжити білої зброї, та не могла видержати напору юрби, що без перешкоди пішла в напрямі пл. Бернардинської й Академічної, атакуючи по дорозі поліцію рев. стрілами та камінням.

Рівночасно від юрби відлучилося вуличне шумовиння, щоби грабити християнські та жидівські довколичні крамниці. Поліція, після нової перестороги, засипана стрілами, мусіла вжити пальної зброї. Частина юрби, що найшлася на Казимирівській вул. пішла наступом на поліційні касарні при цій вулиці й у цьому місці поліція мусіла вжити теж пальної зброї. Рівночасно невідповідальні елементи у ріжних сторонах міста стали на власну руку бити шиби та грабити крамниці.

На Янівський цвинтар дійшло ледви ок. 1.500 осіб, а решта розійшлася після поодиноких сутичок із поліцією. Частина демонстрантів, вертаючись із похорону, зібралася біля міського театру, тут зупинила два трамваєві вози, перевернула їх, щоби перемінити їх на збройну барикаду. Цю групу зліквідували на місці білою зброєю.

У ВИСЛІДІ СУТИЧОК ІЗ ПОЛІЦІЄЮ БУЛО ВБИТИХ НА МІСЦІ ТРИ ОСОБИ, ОКОЛО 60 РАНЕНИХ, ІЗ ЯКИХ ПРИ ПЕРЕВ'ЯЗУВАННІ РАН АБО В ШПИТАЛЯХ ПОМЕРЛО 5 ОСІБ.

НОРВЕСЬКИЙ МІНІСТР ЗАКОРДОН. СПРАВ У ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 16. 4. ПАТ. 17. квітня приїздить до Варшави норвеський міністер закордонних справ Гальвдан Коґт. Побуде у Варшаві два дни, буде на авдієнції у президента держави у міністра закордонних справ Бека та премієра Коцялковського. З нагоди побуту мін. Коґта в Варшаві відбудеться ряд приять.

НОВИНКИ.

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

— **Пригадка.** Річні Загальні Збори Українського Т-ва Допомоги Емігрантам з України у Львові перенесено на неділю 19-го квітня ц. р. на год. 10 рано. Збори відбудуться в льокалі Клюбу Українських Емігрантів (пл. Бернардинська 2), про що Управа повідомляє всіх Вш. своїх членів. 1963 1—1

— **Дві вистави театру „Заграви" у Львові.** 18-го квітня в год. 7.30 веч. і 19-го квітня в 3. год. попол. виставить театр „Заграва" у салі театру Ріжнородностей релігійну містерію в 8 картинах „Голгофта" Меріяма-Лужницького.

— **Радієву трансмісію „Запорожець за Дунаєм"** можуть члени Т-ва Молода Громада і впроваджені гості вислухати в пятницю 17-го ц. м. в год. 20-ій у домівці товариства. 1961

— **Звільнення від мита.** Міністерство скарбу згодилося звільнити від мита прилади і препарати, які спроваджують українські освітні установи із заграниці. Таке звільнення дістала теж управа Українського Національного Музею у Львові.

— **Новий директор суспільної обезпечальні.** Як повідомляє агенція „Всхуд", б. новогродський віцевоєвода Стефан Свідерський іменований директором суспільної обезпечальні у Львові і з днем 16 ц. м. обняв урядування. Дотеперішній управитель обезпечальні інж. Валігурський переходить на становище директора одної з більших обезпечалень б. Конґресівки.

— **Хто виграв?** В другім дні тягнення держ. клас. льотерії впали такі виграні: 20.000 зол. на ч. 94526, 10.000 зол. на ч. 326 122621 186117 194147, 5.000 зол. на ч. 116093 165011 174308, 2.000 зол. на ч. 5552 22583 44723 58924 137421 149338 190959, 1.000 зол. на ч. 13779 15554 21292 53092 107087 109712 127322 142306 171415, 500 зол. на ч. 15661 29733 40670 47331 48492 68799 77471 81556 91432 119228 17357 190789. 400 зол. на ч. 73 46 44072 49512 68328 87330 88005 99656 102358 105878 110903 142484 156644 184028 192757.

— **Ліґа туристичної пропаганди** організує популярні потяги з усіх залізничих дирекцій на сьогорічні Познанські Торги. До коштів переїзду додається безплатний вступ на Торги та інші індивідуальні знижки в Познані, а саме: полекші в готелях на 20 прц., ресторанах на 10 прц., в театрах на 25 прц. та в автобусових прогульках по місті на 70 прц. Крім того обовязує індивідуальна знижка, яку дістається на основі карт участи, виданих залізничими касами на всіх більших станціях у Польщі. Карти участи видається безплатно, а оплату 3 зол. платиться в Познані при вступі на Торги. Після заплачення цих 3 зол. дістається карнет, що уповажнює до всіх льокальних знижок. Зокрема Ліґа туристичної пропаґанди організує в днях 17—21. ц. м. зїзд міщанства до Варшави, причому дирекції залізниць випускають цілий ряд популярних потягів.

— **Обікрали церкву.** В с. Великому Ракіщі на Кремінеччині в ночі на 5 ц. м. злодії виняли вікно, влізли до церкви і забрали зі скарбонки 40 зол. і папірові російські гроші. По собі полишили виразні сліди, які повели до с. Бакотія із

км.), де арештовано Твердовського і Козака, що недавно по амнестії вийшов з вязниці, де відбував кару за крадіж коней.

ВЕЛИКУ ЗНИЖКУ ЦІН
на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби вводить
фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

— **Жертви еміграційного ошуканця.** Румунська влада видалила крізь граничну стацію Снятин 11 жидів, польських громадян, що виїхали до Констанци, звідки еміграційний агент Шклярчик мав перевезти їх нелегально до Палестини. Тимчасом Шклярчик, видуривши від них гроші, втік у Констанці. Опинившись у безвихідному положенні, вони звернулися до снятинського староства за помічю.

— **Ограбили в потязі.** В потязі Букарешт—Чернівці—Варшава ограблено одного пасажира при помочі наркози. Перед стацією Нова Сулиця увійшли до переділу II. кл. два елегантні мужчини й один з них почастував папіроскою купця Зільберштайна. Від папироски Зільберштайн заснув твердо і збудився аж у Чернівцях, де ствердив, що пропав його портфель з кількот тисячами левів.

— **Внарештовують директорів.** У звязку з великими зловживаннями в асекураційному товаристві „Фенікс" у Відні арештовано не тільки директорів цього т-ва, але й трьох директорів Компасбанку. Всі три є жиди.

Повідомлення. Повідомляємо, що впровадили ми на теперішний весняний сезон 1) імпрегнований плащ з габардини зол. 17, 2) камгарнове убрання зол. 55, 3) англійська накортка зол. 50. Фірма А. Віттельс, Львів, Рутовського 7. За якість і виконання ручимо.
14/113

— **Ріжні вістки.** В Грунвальді приватний самохід упав з насипу 7 м. заввишки, причому згинули два пасажири, а три інші тяжко покалічились. — Другий син б. австрійського наслідника престола арх. Франца Фердинанда, вбитого в Сараєві, кн. Ернест Гогенльоге заручився з Марією Терезою Вуд, донькою англійського капітана Джорджа Вуда і гр. Рози Льоней, посвяченої з мадярською аристократією. — В одній японській копальні вугля зірвалася вінда і впала на дно, причому згинули 82 робітники.

— **Вартісно** і по домашньому є приправлені зупи КНОРР, яких споживають у Польщі день у день багато тисяч тарелів. З уваги на всякий смак консументів виробляємо 20 ріжних зуп. Кожна кістка в опакуваний жовто-бронзовім з характеристичним написом КНОРР, коштує без випитку тільки 20 сотиків і видає 2 великі тарелі смачної й пожиивної зупи. Відомо вже від десятків літ, що: зупи КНОРР — це добрі зупи.

З концертової салі.

ЮРІЙ КРИХ

На жаль, не чув я першої частини концерту цього симпатичного скрипака. З другої, в якій найшлися твори Отмацейля, Бартока, Римського-Корсакова, Шуберта і Баціпія, можна було відчести гарне й вискрізь позитивне враження про талант і працю Юрія Криха. Технічно дуже зазвансований, музикальний і серіозний у своїх артистичних намірах — Крих є вже сьогодні скрипаком у повному розумінні цього слова. Очевидно, щойно дальша праця і часті (якнайчастіші!) виступи дадуть йому те, що в першу чергу ріжнить уповні зрілого віртуоса від молодого: переконливість гри, яка стоїть понад технічними проблемами і якою виконавець мусить „захопити" публіку — без огляду на те, чи виконує він твір слякий чи такий. Власне тої переконливости бракувало мені — чи пак п. Крихові — у виконанні Бартока „Фріс" — рапсодичного твору, досить складного і під оглядом композиторської концепції і під оглядом чисто інструментально-технічних засобів. „Переконливістю" називаю в даному випадку той ступінь артизму, на якому виконавець — все одно: співак чи інструменталіст — передає твір, перетравивши його цілком — себто тоді, коли чисто технічна сторона твору не відграє вже взагалі ніякої ролі, стає самозрозуміла — а на перший та одинокий план висувається: музика.

Одно зауваження в сторону програми: Баціпія „La ronde des lutins" краще не грати — а в кожному разі не як останню точку. Музично без найменшої вартости — цей „твір" є тільки нагромадженням всіляких чисто віртуозних ефектів, поданих несмачно і без всякої потреби. Щоб ними зацікавити, треба би ними заблестіти мов фаєрверком.

Крих є на нашому галицькому ґрунті покищо одиноким скрипачем, який нарешті заповнює прогалину майже цілковитої недостачі скрипачів-виконавців. Треба йому побажати одного: якнайбільше нагод до виступів! Бо приклади з усіх ділянок нашої музичної дійсности, на жаль, дають сумний досвід: що в педагогічній праці, в яку поневолі закопуються наші віртуози-виконавці, надто скоро затрачуються вони — як виконавці.

П-і Ірена Любчак-Крихова була при фортепіяні першорядною партнеркою свого мужа. А успіхом вечора можуть по справедливости обоє поділитися. *ар.*

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„ПІСНЯ КОХАННЯ".*

Молодий італійський рибалка їздить по морі, ловить рибу і співає. У Сорренто всі знають його чудовий голос і з любови його слухають. Приїздить туди на гостинний оперовий виступ славний колись тенор, уже не молодий і не може докінчити виступу — його обкидують яйцями. Приїхав він до Сорренто ще й тому, що підготовляє до дебюту молоду співачку, яка має разом із ним виступити в новій опері, написаній опікуном молодої дівчини. Знаємо заздалегідь, що партнером цієї молодої гарної дебютантки буде молодий рибалка, замість старого вислуженого тенора. У фільмах, де співали Пікавер і Шмідт сюжет був дуже подібний; Кепура має над ними перевагу своїм молодечим виглядом, кращою грою і кращим голосом, хоч його постійні фортіссіма не мають у собі тої розніженої, мягкої мельодійности, що так чарує в італійських народніх піснях на тлі неаполітанської природи. Оперові співаки мусять мати такий сценарій, що давав би їм нагоду якнайчастіше виступати на сцені і то в опері; тоді інтрига фільми сходить на другий плян перед самим співом. І тут кілька веселих сцен. Кепура співає з дуже доброю американською співачкою Ґледіс Свортавт. Ролю опікуна молодої співачки грає артист, що подобає більш на сторожа у вязниці, ніж на композитора.

КІНО „АПОЛЬО": *„СТРАШНИЙ ДВІР".*

З відомої опери Монюшка зробили легку, безпретенсійну комедію, що нагадує Фредрові „Шлюбні обіти", тільки не жіночі, а мужеські. Мами, що мають доньок на відданні, зв'язались видати їх заміж за двох молодців, що належать до т. зв. „доброї партії". Та плянам їх перехрещує пара молодих дівчат із т. зв. страшного двора, де мешкає багатир-мечник. На основу фільми складаються сентиментальні сцени закоханих весільних дівчат і комічні з веселим дворським слугою, знехотним старим львовяском і т. зв. духами. Співів небагато.

Зі судової салі.

ТРЬОХ СЕЛЯН ПЕРЕД СУДОМ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

Нічю з 8. на 9. червня м. р. в Оброшині біля Львова хтось повибивав шиби мешканцям, самим полякам. Виновники підчас утечі відстрілювались. Їх не викрили, одначе підозріння впало на трьох братів **Кушнірів, Василя Юрка та Михайла** з Бартатова. Акт обвинувачення проти них спирався на таких позиках, що коли прийшла до них над раном поліція, знайшла розвішені на возі двоє мокрих штанів, а в першого знайшли револьвер. Кушніри боронились, що штани замочили при риболовлі, а револьвер купив Василь і хотів відпродати. Їх арештували і 15. та 16. квітня ц. р. відбулася розправа за приналежність усіх трьох до О. У. Н. перед суддею радником Циганом. Обвинувачував прокуратор Краєвський. У четвер, 16. квітня запав присуд, яким суддя увільнив усіх трьох із браку доказів. Боронив адвокат др **В. Старосольський.**

ДИВОГЛЯДИ.

ВЕЛИКОДНА МІСТЕРІЯ ІЗ СПРАВЖНІМИ МУКАМИ.

В американському стейті Новий Мексик, недалеко Альбюркерк, живе релігійна секта складена з самих червоношкірих. Підчас Великодної Пятниці вона відграє страстну містерію, як в Оберамергав, тільки так, якби ця дія відбувалась справді. Співаючи псальми виходять члени цієї секти в гори, із голими плечима і по дорозі бичують один одного. Деякі несуть хрести, другі вдягають на голови кактусові вінки. На верху гори один із сектантів, що грав ролю Христа, мусів переходити муки. Його прибили на хрест і кілька годин справді мучили. Поліція, що охороняла весь час дорогу цієї процесії, дбала за те, щоб ніхто з білих не вмішувався до неї і цим не паразив релігійних почувань сектантів.

СОВІТСЬКА КАРІЄРА.

З совітської преси довідуємось про незвичайну карієру одного слідчого судді Яшкова, що має тепер 24 роки. Почав він з того, що бігав по вулицях безхазяйний. За неморальну поведінку взяли його до „ізолятора". Тут украв пачку бланкетів і три комсомольські білети; втік до Москви і під прізвищем комсомольця Зінкевича вступив до фабрики; звідти до інституту совітського права. Скінчивши інститут став слідчим суддею в Казакстані. Тут покрав бланкети і печатки районного прокуратора і став самозванним прокуратором. Коли все виявилось, утік до Москви і зумів дістати посаду в одній з установ комісаріяту справедливости. Та тут знову самозванно схотів стати якимсь вищим урядовцем і при цьому його арештували, засудивши на 3 роки втрати громадянських прав.

Всячина.

ЧОМУ БУДУВАЛИ ЄГИПЕТСЬКІ ПІРАМІДИ?

Американський єгиптольог, проф. Райсиер, вернувся недавно з Гізе, де зробив цікаві відкриття. Його наукова експедиція відкрила багато статуй з епохи фараона Микеріноса, що панував коло 3.000 літ перед Христом. Відчитані на тих статуях написи кидають зовсім нове світло на генезу будови пірамід. Досі всі думали, що тільки релігійні вірування і культ старинних володарів спонукували до будови тих величезних будівель, які перетревали тисячліття. Останні відкриття стверджують, що єгипетські фараони не так хотіли увіковічнити свої імена, як керувалися далеко важнішими спонуками. Єгипет терпів від господарської кризи, що тревала поверх 150 літ. Почалась вона за часів фараона Хеопса і скінчилась аж за півтора століття. Жреці, яких віщування уважано непомильними, заповіли кільканацять літ наперед це лихоліття. Щоб дати населенню заняття й прожиток, фараони затруднювали кількасот тисяч робітників при будові величезних пірамід. Причиною тодішньої господарської кризи був неврожай, що навідував Єгипет довший час. Населення голодувало і вмирало від ріжних пошестей. Роботи при величезних будовах показалися корисними і за панування Микеріноса скінчилася нарешті криза.

ОСТАННІ КОЧОВИКИ В ЕВРОПІ.

В македонських горах живе племя каракачів, що не сидять на одному місці, тільки як цигани мандрують з місця на місце. Каракачі прийшли до Македонії з Греції (Епіру). Єдиний їх маєток це великі стада овець, що є власністю цілої родини. На витревалих коніках або мулах гонять ті стада з місця на місце, не знаючи над собою ніякої адміністраційної влади та не платячи ніде податків. Вони не відбувають ніде військової служби, а одиноким володарем є голова родини, що поводиться зовсім автократично. Він одинокий має право зноситися із зовнішним світом. Ці зносини зводяться до виміни сирів, які вони виробляють, на ріжні потрібні їм річи. Живуть у шкіряних шатрах з плоскими дахами і є незвичайно честилюбиві та завзяті. Нападані іншими ватагами бороняться до загину, але самі ніколи не нападають. Всякі спроби поселити їх на одному місці не повелися.

Дописи.

СТРИЙ.

Пекуча потреба. Передмістя Стрия Новий Світ і Помірки відчувають пекучу потребу церкви або бодай більшої каплиці. Віддалені від парохіяльної церкви кілька кільометрів, відчужуються поволи від церкви а через це й української народности. Запримітив це бл. п. о. Височанський, душпастир і радний міста, що вентилював справу будови нової деревляної стилевої церкви на міській площі між тими обома передмістями; вже завязався був і комітет, але неблаганна смерть забрала нам передчасно того енергійного діяча й душпастиря — а потреба церкви тепер ще більше зросла. Зачуваємо, що там задумують поставити костел, а тоді матимемо загрозу для українського (гр. кат.) населення тої частини міста. Може би свідомі громадяни Стрия занялись тою справою, дали ініціятиву, зорганізували міщан і своїм проводом помогли розпочати працю. Міщан обох згаданих передмість радо підуть за ініціятивою і своїми лептами збудують таку потрібну їм церкву, а коло неї і захоронку.

Псальми. „Стрийський Боян" під проводом п. Коцашевича відспівав у Велику Пятницю в обох стрийських церквах псальми. Добре виконання усіх псальмів підносило релігійні почування зібраних у церквах громадян і мимоволі казало свідомішим призадуматися, яких засобів слід би вжити, щоб цій такій важній установі привернути славу покійного о. Нижанковського. Зачуваємо, що диригент „Бояна" п. Коцашевич підготовляє в роковини смерти бл. п. о. Нижанковського академію у Стрию, щоби в той спосіб заохотити стрийське громадянство йти за мистецькими вказівками великого музика.

Віднова читальні „Просвіти" на Ланах. Заходами інж. О. Бандери відновлено читальню на передмісті Лани. На спілку з Тов. „Український город і дріб" винайнято домівку на середині передмістя, де свідоме міщанство гуртується і радо вчиться нових напрямків господарства під проводом інж. Созанського, як також слухає освітніх рефератів.

КРЕМЯНЕЦЬ.

За побиття учителя. 12. листопада 1935 р. мешканці м. Кремянця Олекса Шушкевич, Павло Горобець, Созонт Вітковський (б. солтис) і Павло Титов, після доброї пятнички вертаючись до дому, напали на учителя вселюдної школи Киричука, який разом з Найчуком і Корфом вийшов з кіна і вертався до дому. Пані, не маючи на чому вилядувати своєї енергії, в нелюдський спосіб стали бити Киричука — вибили йому 5 зубів, деревляною латою розтяли горішню і долішню губу, після чого він мусів цілий місяць лікуватися. 30. березня ц. р. окружний суд у Кремянці, розглянувши цю справу, засудив Шушкевича на півтора року вязниці, Горобця на 2 роки, а інших увинних. От до чого доводить горілка!

Страйк пекарів. 1. квітня закінчився у Кремянці страйк пекарів, який тягнувся 2 тижні. За той час Кремянець був майже без хліба. Привозили хліб тягаровими автами з Дубна і на підводах з околичних містечок Вишнівця і Катербурга. Страйк мав виключно економічний характер і вибух у всіх 10 кремянецьких пекарнях на тлі грубого поводження з робітниками господарів, а також з причини малої оплати праці і довжини робочого дня, бо працювали по 18 год. денно і діставали за працю від 10 до 40 зол. тижнево. Страйк ішов спокійно й організовано, що змусило працедавців піти на уступки. І робітники погодилися приступити до роботи. Власники пекарень зобовязалися трактувати робітників по людськи, робітники мають працювати лише 8 годин денно й оплата праці має мати надвишку до теперішньої платні від 20 до 80 проц., крім того кожний робітник замість марних харчів має діставати денно 1 кг. хліба разового і пів кг. білого.

Арешти комуністів. З 31. березня на 1 квітня в Кремянці поліція перевела ревізії та арешти серед жидівської молоді у звязку з ліквідацією у Варшаві комуністичної централі. До Кремянця 31. III. приїхав делегат з Люблина і мав відчит про значіння страйків для працюючих у помешканні робітничого спортового клюбу „Ютшня" („Зірниця"), де зібралося більш сотки жидівської молоді. Зібрання це тягнулося від 9. год. веч. до 1. год. ночі, коли зявилася поліція, перевела ревізію і всіх присутніх заарештувала. В льокалі знайдено червоні прапори і транспаренти на день 1. травня. На залізничому двірці затримала поліція експедитора з комуністичною бібулою. Після допиту у слідчого судді затримано лише 11 осіб; з них 1 полък, 1 українець і 9 жидів (між ними останніми є Рабінович голова проф. союзу умових робітників і Гінзес, голова роб. спортового клюбу). У Вишнівці і Катербурзі переведено також арешти серед жидівської молоді.

ЛЮБЛИН.

Спільне свячене в Люблині відбудеться у провідну неділю 19. 4. ц. р. після співаної Сл. Божої, що зачинається, як звичайно в неділю, в 11-ій год. Спільне свячене не зачнеться в 13. год. в салі Кат. Акції (Люблин, вул. Зелена 3). Приїхати повинні всі заточенці з околиці Люблина. Хто буде на свяченім, повинен по змозі повідомити Церк. Комітет (Люблин, Зелена 3) наперед.

Марійська (содаліська) вистава в Люблині. Недавно відбувся в Люблині при вул. Зеленій ч. 3 в салі Катол. Акції, де відбуваються проби українського гр.-кат. хору, загальна вистава содаліції. Українська частина вистави була добре заступлена, заняла вона один ріг досить великої салі. На тлі вишиваного килима довкола вишиваного образу Матери Б., прикрашеного вишиваними рушниками, розміщені були різні знимки (28) Марійських кружків; найгарніша була знимка Української Мар. Дружини Пань з Перемишля, а також знимка Марійської Дружини в Мукачеві. На столі перед килимом, накритім вишиваним настільником, лежало 17 примірників українських Марійських місячників (напр. „Наш Приятель" і т. д.) і книжечок (видань). Заступлена була не лише „Україна в Галіції", як пояснював один з місцевих ксьондзів. Марійське Товариство під проводом оо. Василіян (о. Маркевич) добре обіслало цю світову виставу (бо тут були експонати з цілого світа, навіть з Китаю). Українські Марійські відзнаки були на окремому столі між відзнаками інших народів. Вистава була отворена три дні, опісля перевозитимуть її до інших міст. **М. Миханько.**

ВІДГУКИ ДНЯ.

Тяжка тема.

Люблю „Рідну Школу". Не тому, що тим моїм дітям вчаться, не тому, що тим батькам можна далеко більше, як у державних школах, але тому, що „Рідна Школа", то таки рідна школа. Вистане піти на концерт, чи якийсь Миколаївський Вечір.

І тому я був вчора в дуже прикрім становищі. Не зроблю — душа заболить, зроблю — наперед знаю, що не буде потіхи.

Прийшла до мене одна пані:

— Я до вас!...

— Певно якийсь фейлетон?

— Може і вгадали.

— Вибачте: привітний, чи офіціяльний?

— Офіціяльний.

— О, то дякую.

— Але ж пане р...

— Ні, направду не можу.

— Ми вас дуже просимо.

— Хто?

— Рідна Школа.

Я замовк.

Що було казати? Що не зроблю!? Тій „Рідній Школі", яка... (гляди статті з тієї ділянки у всіх українських часописах!), якої вчителі... (гляди листу платень!), яку на кожному кроці... (гляди різні розпорядки!):

Хоч би душа ставала дуба — мушу!

— Ваші фейлетони всі читають — підбадьорювали мені аранжери. — Як напишете, то певно більше людей прийде.

— Дай Боже — відповів я, щоб одно і друге було правда. Мені здається, що тепер Абісинія побила „Відгуки дня". Можеб так оповістку про імпрезу всадити між здобуття Гондеру і заняття озера Тана!?

— Не жартуйте, а таки напишіть!

І я пишу:

Шановні Громадяни Львова! В суботу, 18. квітня 1936. р. відбудеться в салі Української Бесіди Раут на Рідну Школу! Початок у 21. годині, стрій довільний, вступ за запрошеннями, танки, музика сальонова, буфет у заряді пань. А надто все: мистецька частина — спів, рецитація, фортепіян.

Хто хоче розросту... (гляди статті!), хто не хоче кривди... (гляди листа платень!), хто не замикає очей... (гляди розпорядки!), той конечно причиниться своєю присутністю до викупления карти вступу на Раут.

Розумію — часи нині нелегкі, а вечорі теплі. Прийдеться публиці вибирати між платним вечором у салі і безплатним проходом у парку. Але прошу взяти під увагу і аранжерів і... моє.

Нелегко було аранжерам Рауту зложити програму і зорганізувати імпрезу. Хто організував подібні речі, а ще на весну, той знає, як це тяжко. Кого не спитати, кожний каже:

— Дайте собі спокій! Буде клапа. Можеб він зачекати до вакацій.

Або:

— На мою думку сама ідея невдзячна. Поміркуйте над чимсь іншим.

А коли аранжери таки ріпаться, тоді нові труднощі.

Ще з мистецькою частиною найлекше: „СУПРОМ" дість дозвіл, мистці згодяться і умови більш готове.

Але буфет...

Крути, щоб якнайменше видати, щоб буфет був добрий, щоб дешево продавати, а якнайбільше заробити. Квадратура кола, яку наші пані якось розвязують.

Тінки...

Навіть з провідником танців хорошо. І розійшлося і не паростають.

Це щодо аранжерів.

А щодо мене.

Прошу взяти під увагу, як тяжко написати про таку імпрезу... наперед.

Але якось перебрив.

Славе Тобі Господи!

Галактіон Чіпка.

БЕЛЗ.

Свято в честь Шевченка. Заходом культурно-освітніх товариств Белза відбулося дня 5. 4. свято в честь Шевченка, в програму якого входили співи хору в Белзі, деклямації та промови. Хорові точки випали вдатно і велика дяка належиться провідникові хору п. Петрові Дзікові, що в короткому часі зумів підготовити хор в доволі складних творах, напр. „Лічу в неволі дні і ночі" з теноровим сольом з. Романова. З великим чуттям віддеклямували „Послання" п. Базарко, а п. Оля Жарська „Тополю". Рясні оплески добула своєю деклямацією „Наш Пророк" маленька Мірося Гембарівська. Реферат про життя і значіння Шевченка виголосив др Степан Козак, свято відкрив промовою др Іван Салагуб, голова філії „Просвіти" в Белзі. Свято полишило милий спомин. Громадянство Белза на жаль, не прийшло на це свято так, як це повинно бути і як цього бажали ті, що заходилися коло його влаштування. В Белзі — як показало це свято — ще „много званих а мало ізбранних".

Збори кружка „Сільського Господаря". В дні 7. 4. мав кружок „Сільського Господаря" в Белзі свої річні загальні збори під проводом ем. управителя школи п. Михайла Гадзяя, що, хоч старенький, бере живу участь в українських установах Белза. Він своїм великим знанням та життєвим досвідом служить прикладом, як треба працювати для господарського та культурного підвищення наших мішан. На збори явилося доволі членів. Жива дискусія над звітами проводу та начерканий плян вказують на велике зрозуміння цілей Т-ва „С. Г." та його завдань. По промовах інж. Бородайка, д-ра вет. мед. Коненка, п. Теодора Ліськевича, голови кружка др. Галяяя, п. Дикова, представника Районової Молочарні в Белзі, д-ра Салагуба й ін. намічено загальний плян праці на будучий рік. Зокрема підчеркнено вагу годівлі молочної худоби та молочарства. Розбудову цієї ділянки в найближчій будучині має перевести нова Рада кружка під проводом голови п. Теодора Ліськевича.

СТАНИСЛАВІВ.

Святочна ревія „Сфінкса". Український драм. гурток „Сфінкс" під арт. проводом д-ра Я. Хмілевського дав на другий день Великодних Свят ревію в 15 образах п. н. „Це грає тільки „Сфінкс". На початку мусимо з приємністю зазначити, що в цілій ревії не було ніодного місця, яке могловб когось образити. Не було вже особистих симпатій чи антипатій в жартах. Заслуга це безперечно д-ра Я. Хмілевського, який цілій ревії надав культурну форму. Переходячи до оцінки поодиноких точок слід зазначити, що всі були добрі, що у всіх точках слідна була підготова; так і видно було, що драм. гурток „Сфінкс" поважно бере своє завдання: заповнити прогалину, витворену відсутністю професійного театру. З чотирьох скетчів найкраще випав „На станції", відіграний з усіми подробицями й викінченням (Т. Ліськевич і Б. Лукасевич). Добре теж випав „Позаник", у якому на перший плян вибивався знаменитий Пусьо Крушельницький. Скетчі „В парку" та „Злодій" теж вдалі. Знаменито вийшов „Прольог", вит. зложений Лідою Каратницькою, який доказав, що в культурний спосіб можна кожного „зачіпати", кожному „причіпити латку" й ніхто за це не образиться, бо добра сатира мусить кожному подобатись. Реверлери „Льоня" співали дуже гарно. Найбільше подобалось танго „Ксеня" й „Червоні маки". Гарне вражіння зробила інсценізація пісні „На склоні гір", яку реверлери відспівали з великим чуттям. Сольовий спів Чорнобіля вийшов гарно. Особливо танго „Так тужу за тобою" відспівав Чорнобіль прекрасно. З танків цим разом „білий вальс" був дещо слабший (як, та сухий), зате „Чардаш" (Ліл. Каратницька й Б. Лукасевич) був у добрім темпі та з мадерською вервою. Жарти й дотепи заповідачів добрі й культурні. Дуже помислово вийшло заповідання перерви, коли то цілий гурток вийшов заповідати нібито чергову точку, а чого зробився балаган і щойно Льоньо заповів перерву. Знаменитий був „Фінал", дуже помислово зладжений і так само виконаний. Закинутиб можна цілій ревії брак темпа, що хапливими всі відчували. Загальне вражіння гарне: ревія була дуже вдатна. Декорації М. Зорія гарні, помислові й ефектовні і ще раз потвердили талант їх виконавця. Публики досить багато.

Б. Л.

Спорт.

УКРАЇНА — Т. Ш. Л. (ЛЕВАНДІВКА).

Тов. змагання цих дружин відбудуться в неділю 19. ц. м. на грищі Т. Ш. Л. у Левандівці. Початок о год. 11.30. Попередять змагання дружин молодших о год. 10.

З ЛЕГКО-АТЛЕТИЧНОЇ СЕКЦІЇ У. С. К. „СЯН" У ПЕРЕМИШЛІ.

Легко-атлетична секція „Сяну" під проводом п. Романа Степана приготовляється до змагань у літньому сезоні. Останні зимові змагання у спортовій галі за неофіційне мистецтво Перемишля дали „Сяновії" друге місце (15 точок). Перше місце зайняла „Польонія" (42 точки) завдяки змобілізуванню усіх змагунів легкоатлетів (членів і нечленів), що тепер відбувають військову службу в мурах перемиського гарнізону, та завдяки ставленню до змагань жіночої секції, якої „Сян" поки що не має.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ Краєвого Молочарського Союзу Маслосоюзу і замкнення рахунків за 1935-ий рік. Львів 1936. Стор. 36, ф. 4°.

ЗВІДОМЛЕННЯ з праці Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар" за 1935 рік. Львів, 1936. Стор. 48. ф. 8°.

ЖУРНАЛИ:

ВІСТИ З ЛУГУ, письмо присвячене луговим справам, дроснік і науці. Львів, квітень 1936. Р. XI. Ч. 4. Зміст: З великоднім зовом дзвонів. — Годовий Отаман Симон Петлюра. — Вступне слово про т. Шевченка. — Луг у великодні Свята. — Плян праці на квітень і травень. — Закладайте Луги. — З життя Лугової Організації.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО, ілюстрований журнал української молоді. — Львів, квітень 1936. Р. IV. Ч. 4.

ОБРІЙ, тижневик. Львів. 2. квітня 1936. Ч. 9.

ТРИЗУБ, тижневик. Париж 1936. Ч. 12, 15-16. Р. XII.

ВІСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ В БЕРЛІНІ. Берлін, 31. березня 1936. Р. IV. Ч. 3.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, Ужгород, квітень 1936. Р. VII. Ч. 4.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, березень 1936. Р. II. Ч. 3.

НАШ СВІТОГЛЯД, науково-знаховний журнал. Стрий, 5 квітня 1936. Р. I. Ч. 9-10

ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. Львів квітень 1936. Р. III, Ч. 17.

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ, часопис Союзу Українського Сокільства за кордоном. Прага, квітень 1936. Р. II. Ч. 3.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, березень 1936. Р. II. Ч. 3.

ІДІМ СЛІДАМИ СВ. ЙОСАФАТА. Летючка, видана заходом жебручого закону Братів Йосафатів у Львові.

ВОГНІ, ідеольогічний журнал нового покоління. — Львів, березень-квітень 1936. Р. VI. Ч. 7-8.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ. Вільня, сакавік 1936. Г. VIII. Нр. 3.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Театр „Заграва" у Львові. Сала театру Різнородностей.

18. IV. год. 7.30 веч. „Голгофта".
19. IV. год. 3. попол. „Голгофта".

Український Театр ім. І. Тобілевича. Янів.

17. IV. Дівча з Маслосоюзу.
18. IV. Отаман Пісня.
Підберізці.
19. IV. Отаман Пісня.
Винники.
20. IV. Лев з Абісинії.
21. IV. Отаман Пісня.
22. IV. Німа теща.
23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Пятниця, 17. 4. год. 8. веч. „Богема" оп.
Субота, 18. 4. год. 8. веч. Аб. 14. „Ваш кореспондент повідомляє".

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Субота 18. квітня, неділя 19. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Неділя, 19. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Понеділок, 20. квітня 1. вистава в год. 8.30 веч. Ревеляційна програма з Масивідомом Трузі на чолі.

Вівторок, 21. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Моношка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Бавнт".
КОЛІСЕЙ: „Боротьба за хліб насущний", ревія: „Радісно разом".
КОПЕРНИК: „Рожа" на осн. Жеромського.
МАРУСЕНЬКА: „Рожа" на осн. Жеромського.
МЕТРО: „Останній сигнал", „Небезпечний любо".
МІРАЖ: „Катеринка" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Блад".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Вередлива Маріета" та акт. додатки.
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Любовні маневри".
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подумай про мене".
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Напад на Конго".
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(вул. Марійська 5.)
„Італійська Ревія".

Закордонне радіо.

Пятниця, 17. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.20 Солісти, 19.30 Легка форт. музика, 20.00 „Країна дармоїдів" оп. Найнбергера, **Кошиці** (259,1) 17.40 Твори А. Сольта, спів, музика, 18.00 Для Закарпаття (у програ. нар. пісні в вик. шк. хору), **Прага** (470,2) 21.30 Сюр. концерт, **Париж** (1648) 13.15 Симф. концерт, 17.00 Камер. музика, 18.30 Популярна й симф. музика, пісні, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 17.00, 20.30 пісеньки, 19.50, 21.10 Скрипк. музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Оперетові мельодії, 20.10 Симфонія h-moль трат. Брамса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Дитячі пісеньки, 17.50 Поморські нар. танки, **Лайпціг** (382,2) 18.00 музика, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15 Музика, 19.00 Симф. концерт, **Будапешт** (549,5) 13.25 Циг. музика, 17.30 Концерт оп. орх., 23.10 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 15.35 Легка музика, 21.20 Солісти, муз., спів, **Рим** (420,8) 20.35 Вок. концерт, 21.15 Концерт пісень. орх.

Субота, 18. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Для дітей, 19.10 Пісні в арії (Рокита сопран) 22.30 Форт. реціталь, **Братислава** (298,8) 19.40 Скрипка, 21.00 Нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.25 Дитячі пісні, 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470.2) 16.05 „На зеленій левадонці" оперетка Бенеша, 20.05 Концерт, **Париж** (1648) 17.00 Розр. концерт, 21.00 Спів, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 16.00 Концерт, муз., спів, **Кенігспустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 16.00 Веселе пополудне, **Лайпціг** (382,2) 18.00 Концерт, 19.30 „Анджеліка" оп. Росінія, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 19.30 Пісні, 20.10 Улюблені давні мельодії орх., солісти, **Будапешт** (549,5) 17.50 Циг. музика, 21.00 **Фрагменти з балетів, Мілянo** (368,6) 11.50 Легка музика, 20.35 „Мефістофель" опера Аріга Боіто, **Рим** (420,8) 13.10, 19.00 Легка музика, 22.15 Танкова музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 17. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Авд. для шкіл: „Бунт священого", 12.40 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Давня та сьогоднішня оперета з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Народній танок із гр. пл., 16.00 Для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 „Полоскун-шоп, мій син і я" опов. для дітей, 17.00 Гутірка про ліси, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Форт. реціталь (дотяська музика), 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Легка музика, спів, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилинка, 18.45 Оп. арії в супр. форт., 19.00 „Кохання від першого погляду" вес. фейл. Вільг. Раорта, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами радія, **20.00 „Запорожець за Дунаєм" у вик. солістів, хору й орх.**, 21.15 Вечірній денник, 21.25 Із сучасної Польщі, 21.30 Ораторія „Лет" Ст. Кадурн. хор, симф. орх., 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танк. музика.

Субота, 18. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд періодиків, 12.25 Природа в музиці, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань із гр. пл., 14.30 Сальонове тріо, 15.00 Великодні співи сибірського заслання, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт Ерінового хору з гр. пл., 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Вся Польща співає, 16.30 Відчит: „Кілінський", 16.45 Театр Уяви: „Кілінський" іст. авд. для молоді Мих. Балуцького, 17.15 Новини з гр. пл., 17.45 Світ наших ростин: „Крокус", 17.50 Говоримо про провінцію, 18.00 Концерт солістів, спів, музика, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Реклямовий концерт, 19.10 Бюльо про сьогоднішню культуру та дегенерацію, 19.15, 19.19 Спортові вістки, 19.25 Промова з нагоди 10-ліття радія в Польщі, 19.30 Із спогадів радіохронікаря, 19.45 Концерт хору, 20.30 Падеревський з гр. пл., 20.50 Вечірній денник, 21.00 На польську нуту, 21.30 Концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

МІКРОФОН НА ГЛИБИНІ МОРЯ.

Американський природник Вільям Бір перпувся недавно з незвичайно цікавої подорожі з острова Бермудського архипелягу, де опускався в металевій кулі на глибину Атлянтійського океану. Там він досліджував життя глибин, роблячи теж досліди над ультра-фіолетовими промінями.

На запрошення американського радія дослідувач зголився надавати із своєї кулі враження, які пересилали в етері на цілий світ. На верхньому чердаку корабля, звідки спускали кулю, зінсталювали дві вивішувані висильні станції та два відбірники для відомостей з глибини океану. Фахова технічна підготова уможливила радіослухачам Сполучених Держав вислухати справоздання, як опускали металеву кулю на глибину 670 метрів нижче рівня океану. Ці відомости, з огляду на велику віддаль Бермудів від Америки, треба було надавати на коротких хвилях.

Підготова тривала кілька тижнів. Ішло про те, щоб відбір відбувся якнайліпше, а з другого боку, щоб оминути небезпеки, яка загрожувала людському життю при цьому рискованому експерименті.

Врешті прийшов день вадиції. Після пробного спуску відбувся остаточний спуск металевої кулі на глибину моря. З огляду на те, що цю авдицію заповіли тільки на дві години наперед, всі інші точки програми мусіли відійти перед цим цікавим репортажем.

Перші пів години присвячено описові того, що відбувалося на чердаку корабля підчас приготовлень і забезпеки металевої кулі, в середині якої сидів дослідувач. Два мікрофони, помішені недалеко, передавали звуки приладдя, яке замикало щілини, потім звуки вітру при спуску сталевого приладу на дно моря.

Підчас другої пів-години надавали голос американського вченого, що сповідав свої фантастичні враження між 457 і 670 метрами глибини. Спікерка при телефоні, який сполучував кулю з покладом корабля, записувала ці спостереження подаючи водночас смілівому досліджувачеві технічні інформації про глибину спуску кулі і т. п.

Голос містера Біга проходив з початку 900 метрів телефонічним каблем в глибину океану на чердак корабля. На покладі цей голос трансмітували океанічним каблем до 50-ваттової коротхвильової висильної станції на Бермудах, звідки пересилали його далі при помочі спеціальної інсталяції до радіостанції в Сен-Джордж, щоб з черги переказати висильній станції в Ню-Джерсі, звідки вже безпосередньо він доходив до нюйорської розголосні. Там розполіловано прийняті довгі і короткі хвилі, що відбули далеку підморську подорож при помочі складної мережі висильних станцій, щоб знову кинути ці незвичайно цікаві інформації в етер від берегів Атлянтійського океану до Пацифіку.

На короткій хвилі вони дійшли навіть до Англії, звідки передали їх на засяг станцій англійської радіофонії.

Тому, що кожне слово, вимовлене в металевій кулі американським вченим або його помічником, було звичайною розмовою про те, що їх оточує і що вони бачать на цій величезній глибині, — ця авдиція мала характер дійсно безпосередній.

Був це справді репортаж непідготовлений і згідний з дійсністю. Репортаж направду подивугідний — з 670-метрової глибини океану...

БІРЖА.

Збіже.

Ціни ньоко Львів	від	до
Пшениця одн.	19.50	—19.75
Пшениця зб.	19.00	—19.25
Мука пш. гат. I, витяг.	33.50	—34.00
Мука пш. гат. I А	32.50	- 33.00
Мука пш. гат. I Б	31.50	—32.00
Мука пш. гат. I Ц	30.00	—30.50
Мука пш. гат. I Д	28.00	—28.50
Мука пш. гат. II А	27.50	—28.00
Мука пш. гат. II Б	27.00	—27.50
Мука пш. гат. II, Ц	26.75	—27.25
Мука пш. гат. II Д	25.50	—26.00
Мука пш. гат. II Е	24.50	—25.00
Мука пш. гат. II Ф	23.00	—23.50
Мука пш. гат. II Г	20.50	—21.00
Мука пш. гат. III А	16.00	—16.50
Мука пш. гат. III. Б	15.00	—15.50
Мука пш. паст.	13.00	—13.50
Мука пш. разова до 0 - 95 пр.	23.00	—23.50
Висівки житні	10.50	—10.75
Висівки пш. грубі на кліво	10.25	—10.75
Висівки середні станд.	9.25	—10.00
Висівки мілкі	11.25	—11.75
Висівки лучпівні	9.25	— 9.75

Інші курси без змін.

Вже небаром відкриття
відомої **ВИРІБНІ МОРОЖЕНОГО** напроти гол. почти
„ПІКАДІЛІЛІ" тепер **Словацького 4,** тел. 111-07
знамените **Морожене і Мельби.**

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—31.

Нім. марка 1.37—1.42, фр. франки 34.85—35.05, шв. франки 172.50—173.50, фунти стерлінги 26.15—26.30, австр. шілінги 98.60—100.00, чеські кор. 19.60—20.10, румлеї 32.00—33.00, італ. ліри 37.00—38.00

Золото: Долари 9.11—9.13, Рублі 4.80—4.90, Фр. франки 34.80—35.20, Корона 36.75—37.20, Дукати 84.40—84.00; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.75—0.75.

Долярівка 49.00—51.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. 38—40, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% Зх. Б. Г. 37—39, 4½% Зх. Б. Г. 41—43, 4½% Кон. 51—53, 4% Кон. 44—46, 4½% Б. Г. Н. 61—63 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 16-го квітня б. р. кооперативам платив за львоно Львів

1 кг. масла десер. бльокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну виключно з опакуванням	
1 д. молока	0.17 „
1 шт. яєць	2.40 „

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 16. IV б. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, львоно подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Депертівська ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг I. кл. 1.05 зол.
Курки товсті з остроганами I. кл. 0.95 „
Приймає курки в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори філії Українського Товариства Охорони Дітей і Опіки над молодю відбудуться дня 4. травня 1936 р. год. 5.30 (17.30) в салі Укр. Бесіди при вул. Рутовського ч. 22 зі звичайним денним порядком. 1962

На оселю українських робітників перезложив Повітовий Союз Кооператив у Копичинцях зол. 39.22. — На вказів зложив п. Роман Петрацький з Копичинець зол. 15.—.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

СТАРША сирота по священику глядає праці у самітної особи. Уряд Парохіяльний Тарнава Нижня п. Соколікі Гурскє. 1954 2—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПАННА пристійна, господарна з 3—4 тис. зол. найде посаду. Згол. до „Діла" під „Постійна". 1966 1—2

НАУКА

ДО УЧЕНИКА VI. кл. гімн. класичного типу потрібний на провінцію від зараз добрий і енергійний інструктор. Ціле удержання в гірській околиці і доплата після ягоди. Зголошення: Яремич Іван, Битьків, коло Надвірної. 1559

РІЖНІ

ПЛАШИКИ, суконки, убранка, шапочки, біля „Спорт", площа Галицька. 1811 9-10

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісь, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904в 1—12

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 84 (14.333). Львів, субота 18. квітня 1936. Рік LVII.

Рос'йова оплата оплачена тусземет.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Криваві демонстрації у Львові.

ЩО ДІЯЛОСЬ У ЧЕТВЕР?

обмежуємось до цього, що пишуть у цій справі кореспонденти варшавських щоденників. „Газета Польська" м. ін. пише:

„Похоронний похід рушив на вул. Пекарську. При вул. Жулінського, коли народ, що йшов за домовиною, хотів скрутити в сторону воєвідського уряду, поліція не хотіла до цього допустити. Тоді посипалися **каміння та стріли на поліцію.** На цю провокацію поліція зареагувала також **стрілами.** До другої сутички прийшло на Академічній площі, бо агітатори хотіли тут зробити віче, як на місці, де у вівторок згинув безробітний Козак. Одначе поліція до цього не допустила, а коли юрба почала кидати на неї камінням, муслла й тут **вжити зброї.**

До третьої сутички прийшло на пл. Галицькій, коли юрба хотіла йти крізь Ринок. З юрби впало каміння не тільки на поліцію, але й на **склепові вистави.** Зовсім знищено склепи Новака, Штарка, Янковського, Ведля, Ціперз, отже всі склепи, що находяться на площах Галицькій та Марійській.

До четвертої сутички прийшло під касарнею поліції при вул. Казимирівській. Від того місця юрба, що чисилла коло 3.000 осіб, змаліла до половини. В цьому числі юрба дійшла **на цвинтар,** де відбувся похорон Козака. Вертаючи із цвинтаря, юрба **стягнула на вул. Янівській постерункового з коня** і сильно його побила. При вул. Городецькій розбивали склепи і нищили вистави. **Великий склад будівельного дерева Ека обляли нафтою і підпалили.** Юрба пробувала перешкоджувати пожежній сторожі в гашенні. Напала теж на **Львівські Бровари і зрабувала велику скількість пива.** До рабунків прийшло теж на інших вулицях."

Варшавський „Курієр Поранни" подає: „На пл. Галицькій і вул. Легіонів прийшло до **справжнього погрому склепів.** Демолювали нутра склепів навіть замкнених. Нищили вистави і футрини. Били камінням шклянї вивіски та **вікна приватних мешкань.** Вибили шибн в казармях Віденській, де ля Пе, у склепах Ціпера і Бернфельда. Біля старого театру при вул. Скарбківській знищили електричну сіть і розбивали склепи навіть **на першому поверсі".**

Врешті позволимо собі зацитувати вчинішній „Век Нови":

„Не дасться навіть приблизно означити шкоди, зроблені плюндруванням склепів, з яких виносили на вулиці товари, підпалювали або забирали додому. **Найбільше потерпіла вул. Городецька,** від костела св. Анни до костела св. Єлисавети. **Сильно знищено теж вул. Льва Сапіги** з поперечними, де здемольовано багато склепів. **Знищено майже всі ліхтарні,** так що вечором панувала в місті темрява. Жажда знищення була така сильна, що без надуми вищено, ломано, толочено все, що тільки попало під руки".

Від себе додамо, що при вул. Городецькій **спалено цілий склеп з обувою** та ограблено кілька склепів з обувою та одягами. Здемольовані майже всі ресторани та шинки. В різних місцях **перевернено пять трамваєвих возів і багато самоходів та звичайних возів,** імпровізуючи з них *барикади*

ПОРЯДОК І СПОКІЙ ПРИВЕРНЕНО

Півурядова агенція „Всхуд" оповіщує:

Після вчорашніх подій сьогодні настав у Львові **спокій і порядок.** З наказу президії міста впродовж ночі упорядковано вулиці, особливо вулиці Городецьку та горішню Льва Сапіги. Всякі запори й барикади спрятано. Від рана курсують на всіх лініях трамваї. В місті панує всюди нормальний ухх.

Львівський воєвода Беліна Пржимовський видав пізним вечором відповідні розпорядки, щоби вдержати порядок і лад у місті. Поголоски про якісь перепони в нормальному функціонуванні заведень публичного вжитку, особливо електрівні, газівні та водотяги є видумкою комуністичних агітаторів і суспільного шумовиння. Завдяки відповідним забезпеченням усі вони функціонують нормально.

До Львова стягнено нові сильні відділи поліції, пішої та кінної, що обняли зміцнену службу безпечности і приступили до охоронної акції. Сильні поліційні стежі дбають про безпеку міста.

Державна і міська влада одержує велику кількість скарг від населення м. Львова, особливо тих частин міста, де розігралися вчора відомі події, **на бандитизм і ексцеси темних елементів,** які, підбурювані агітаторами, не тільки нападали на спокійне населення, розбивали й грабили склепи, а навіть перешкоджували всякій санітарній акції, унеможливлюючи раненим користуватись лікарською допомогою від ратункового поготівля, Червоного Хреста і приватних лікарів. Агітатори спрямовували навмисне юрбу на аптики, змушуючи їх до припинення діяльности.

Взагалі темні елементи пробували **ширити якнайбільший терор.** На місці подій гуляли **криміналні проступники,** які, щоб улекшити собі злочинну роботу, почорнили собі лиця саджею.

Вкінці комунікат закликає суспільні організації, щоби приступили до співпраці з урядовими чинниками над удержанням порядку і спокою в місті.

ЧОМУ АЖ ВЧОРА?

Коли в місті йшли небувалі заворушення, в салі міської ради зібралися члени польського кола радних на засідання, присвячене буджетовим справам, а властиво подіям, які розгривалися на вулицях міста. Промовці висловлювали жаль з цього приводу й інтерпелювали віцепрезидента д-ра Остроського, домагаючись вияснень, що думає **зробити міська управа, щоби дати працю безробітним у Львові.** Радні домагалися **орухомлення** всіх можливих кредитів, призначених на цю ціль, та старатися, щоби місцева і центральна влада приділила для Львова суми, які відповідають **справжнім потребам міста.**

Д-р Островський відповів, що місто затруднює вже тепер максимальне число робітників, що відповідає призначеним на це кредитам, а саме 1.742.184 зол. на дорогові роботи і 1,048.900 зол. на роботи каналові. Незалежно від того будуть викінчувати електрівню при вул. Пелчинській коштом 750.000 зол. і будувати дві школи коштом 300.000 зол. Дальше віцепрезидент висловив надію, що в найближчому часі місто **одержить додаткові кредити** Банку Кр. Господарства на розбудову в сумі двох міліонів.

(Продовження на ст. 5-ій).

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

Добро здобудеш
Наріл збагатиш
Інтерес зробиш
Старість забезпечиш
Талан придбаєш
Европу зідеш
Радости життя зазнаєш

складаючи свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20,

Вулиця при голосі.

Львів, 17. квітня 1936.

Вчорашній день пройшов під знаком гостинного виступу вулиці у Львові. Сутичка юрби безробітних з відділом поліції три дні тому на Академічній площі, де згинув один безробітний, — ця недавна подія видалась невинною іграшкою в порівнянні з тим, що діялось у Львові вчора: повибивані виставові вікна й вивіски не тільки у цілому центрі міста, але й на його ближчих і дальших вулицях, цілий ряд здемольованих крамниць, грабіжі й підпали, перевернені трамваї й авта, безкарна гульня юрби. Це вже не тільки демонстрація безробітних, що через якийсь інцидент довела до жалюгідної перестріляки та жертв, — це вже „правильний" виступ вулиці для якої проблема безробіття є щонайбільше відбивною для власних цілей, які з питаннями праці й заробітку не мають нічого спільного. І тут доходимо до суті справи.

Колиб ми казали, що суттю справи є комуністична агітація або виключно робота „невідповідальних чинників", то це булоб безумовно у процентуванням теми. На жаль, справа багато складніша. Входять до неї елементи: 1) соціяльний (господарська криза і безробіття). 2) політичний (опозиційні настрої робітничих кол з одного боку та акція Комінтерну з другого).

Всі ці моменти тісно взаємно повязані.

Одною з підставових правд науки про суспільні рухи й державу є рівнобіжна радикалізація політична з соціяльною. Тому було віддавна аксіомою, що з поступом господарської скрути у Польщі мусять радикалізуватись настрої і мусить зростати опозиція. Що державні чинники здавали собі з цього справу, на це вказує тактика „лицем до громадянства", стосована премієром та новим міністром фінансів, покликаним для санації господарських відносин. Однак ще більше вказували на це голоси, що містирливо радили при заходах над зрівноваженим будже ту не спускати очей з однаково важливої другої справи — боротьби з безробіттям, яку слід повести через урухомлення великих принодних робіт. Що компресія видатків, необхідна для буджетової рівноваги, та великі інвестиції, необхідні для ліквідації безробіття — це квадратура кола, це вже та трудність, яка завжди вирівнює при важкій господарській скруті.

Сяк-так зрівноважений буджет переведено крізь законодавчі палати, але не урухомлено таких великих робіт, які радикально ліквідували б ту соціяльну болячку. До того й внутрішні політичні відносини у польському таборі нескристалізовані і несконсолідовані настільки, щоб не давати дороги для політичних рефлексів соціяльного напруження. І тому бачимо сьогодні метушню діяльність двох сторін польської селянської та робітничої лівиці (Стронництво Людове і ППС) та комуністів. Діяльність одних і других

Фабрика дзеркал і шліфярня скла М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — Власна металізація і гальваностегія. 7—365

вазублюється остільки, що серед двох названих польських легальних партій є щораз більше прихильників „спільного" чи т. зв. людового фронту на французький (та еспанський) лад. того фронту, який є одним з останніх тактичних винаходів III. Інтернаціоналу. А проте цілі комуністів є ще окремі, зовсім специфічні, багато інші від цілей польської демократії, яка вдоволилась би лібералізацією режиму та може навіть не торкаючи конституції — зміною виборчої ординації. Цілі комунізму — це взагалі знархізація внутрішніх відносин у Польщі й ослаблення Польщі як держави, таке глибоке ослаблення її, щоб вона втратила у світі значіння поважного й самостійного чинника та мусіла підпорядкуватись франко-російській системі, як підрядний, слідний виконавець її волі. Господарська скрута, „устроєний імпас" — кажучи термінольогією польської публіцистики, безробіття, боротьба з режімом — все це тільки помічні засоби до цілі. Гульки вулиці — це теж засіб до цілі, засобом до цілі є провокування стрілів і робітнича кров, яка зменшує ряди безробітних тільки на ті одиниці, що ту кров утратили.»

Факт, що робітничий комітет, зложений з представників професійних союзів, зломив умови щодо порядку вчорашнього львівського похорону і цілковито втратив владу над масами, безсильно передаючи ту владу — вулиці, — той факт проречисто підтверджує наші уваги, висловлені ледви тиждень тому з приводу краківських подій, що польська легальна лівиця, конкретно — ППС, втратила серед польського робітництва керманичські впливи у користь явних і закаптурених комуністів. Не маємо теж ніякого сумніву, що вчора у Львові дала себе пізнати не тільки нужда, але й провокація. Хто бачив підростків, які увихались по вулицях з камінням по кишенях і били вікна в хвилинах, коли населення вже спокійно проходжувалось, — хто бачив сцени, наче прецизійно вирежисеровані режисерами, що чудово знають психіку вулиці — тієї, що бешкетує і тієї, що пасивно, не вважаючи на свою фізичну перевагу, приглядається бешкетам, — той мусів признати пляновий характер вчорашнього „виступу" у Львові.

Серед таких складних відносин необхідний надзвичайний такт, зимна кров та пляновість поведінки всіх органів влади. Вчорашні події, так само як події у Кракові і кривава демонстрація зперед трьох днів у Львові, певне будуть предметом слідства: хто у них завинив, хто їх спровокував, в якому місці вони розпочались, чи справді не можна було оминути такого проливу крови і чи справді аж стільки людського майна мусіло змарнуватись. Сьогодні навіть взявши на увагу згадані моменти провокації — годі мати на це всесторонній і ясний погляд. Але напр. у міркуваннях на тему краківських подій читали ми в останньому „Бунті Młodych" з 10. ц. м., у часописі, якого державницька, санаційна і протикомуністична фізіономія не підлягає ніякому сумнівові, що „опінія Кракова дивно одностайно й однозгідно твердить, що в поведінці властей не було все в порядку". Ми далекі від повторювання такого закиду під адресою львівських органів влади, бо — як кажемо — не знаємо подробиць фактичного стану вчорашніх подій.

Зимна кров, рівновага духа і такт потрібні також усім громадянам. На вулицях міста появились у такому дусі дві відозви. На превеликий жаль, обидві ті відозви мусять викликати поважні застереження. Передусім відозва урядуючого віцепрезидента міста, д-ра Островського: чому вона появилась тільки в одній мові і чому у ній такі польські патріотичні нотки, які можуть торкатися тільки одної частини мешканців Львова? Чи президентові міста не залежить на тому, щоб апелювати також до українських робітників і всіх українців мешканців Львова — зберігати спокій? Чи д-рові Островському не відомо, що саме периферії міста, які можуть відіграти таку благодатну ролю при ліквідації заворушень невідповідальних елементів, у поважній мірі українські, та що й серед самих безробітних у Львові величезний відсоток творять українці? Ще більше застережень викликує відозва, підписана „Звйонзком оборонців Львова з осени 1918 року". Не знаємо, при чому тут та організація. Здається нам, що проти гульби вулиці, проти комуністичних провокацій і за спокійне полагоджування соціяльних проблем треба мобілізувати всі верстви населення, без огляду на національність. Здається нам, що саме в такому моменті річю найменш відповідною є витягати наверх моменти національної натури та що справді не найменш відповідний момент пригадувати осінь 1918 року! Коли автори згаданих відозв не відчувають їх невідповідного тону, то може найдуться чинники вищі, в дповідальні за цілість державного життя, які звернуть увагу, кому слід, щоб у таких неспокійних днях не дразнити ще одної сторони, яка у вчорашніх подіях зовсім непричасна, та яка у тих подіях так само пошкодована.

Малий Познань = великий Космач.

З нагоди радієвої авдиції п. н. „В Полесю нема шкул"

Нарікають нині люди на недостачу українських радієвих авдицій і на те, що ті нечисленні авдиції по більшій частині банальні, нецікаві, неактуальні. Але час до часу бувають авдиції й актуальні. Таку актуальною авдицією вважаю відчит п. н. „В Полесю нема шкул", що його о. Зенон Скерський виголосив 10. квітня ц. р. в год. 20.55. у варшавській надавчій радієвій станції на всі польські радіослухачі.

Отже те нещасне українське Полісся, що тепер на передвістку голодом примирає, — потопає також у тьмі кромішній, бо там нема шкіл, нема учителів. Коли в цілій Польщі на одного вчителя припадає пересічно 63-2 учнів, то на Поліссі на одного вчителя припадає 84-2 учнів. Одначе — це тільки теоретично „припадає", а фактично 70.000 поліських дітей взагалі не побирає ніякої науки, бо для них нема ані учителів ані шкіл. Положення грізне і безнадійне, бо шкільна влада не має змоги зробити щонебудь для поправи цього жахливого стану. Треба шукати приватної ініціятиви і приватних засобів.

І п. Зенон Скерський звертається із зазивом через радіо до всіх поляків, щоб прийшли з грошевою допомогою товариству „Мацєж Школьна", яке на Поліссі закладає приватні школи. Таку приватну школу заложила „Мацєж Школьна" між іншим у Познані. Очевидно, не в тому великому Познані на західніх окраїнах Польщі, але в маленькому Познані на Поліссі, мабуть такій мазурській колонії. Та приватна школа „Мацєжи Польскої" в тому новому Познані на Поліссі міститься в хатчині, яка зовсім не годиться на школу, бо не відповідає найпримітивнішим вимогам шкільної гігієни. Вона маленька, низенька, словом — лиха, а наука во дітей у такій „домівці" — це дійсна катівня і для дітей і для вчительської сили. Але будь-що-будь школа є...

Таких нових шкілок бажає „Мацєж Школьна" заснувати тепер на Поліссі триста, та не має на це фондів. І п. Зенон Скерський кличе до польської суспільности, щоб не шалила латків на ту ціль, бо щойно з тих шкіл „діти мають творити нову культуру і будувати Польщу" (дослівно записані слова).

Як семі поліцаї-українці приймають ті приватні школи „Мацєжи Польскої" — про це предлегент не згадав. Але мені пригадується нарікання польської преси з такої нагоди: Провідниця польської півоселі на Поліссі роздає дітям каву, а поліцай, здається би, нічого не розуміє, але робить таку характеристичну заввагу:

— Я знаю, на що роздаєте даром вашим дітям каву і ємсощі. Ви хочете таким чином купити українську душу наших дітей. — але це вам не вдасться...

Очевидно, польська преса не рахується з національною підсвідомістю неграмотного поліцая, тільки з тої причини впрікає на... недостачу вдячности за одержані благодаті!

Дня 1. XII. 1922. р. були ще на Поліссі 22 українські школи. Перед кількома роками була на Поліссі в Бересті над Бугом вже тільки одинока приватна українська школа під патронатом Рідної Школи зі Львова. Фактичним власником тієї школи була Просвіта в Бересті над Бугом, бо Рідної Школи рішуче не допускають на Полісся. Отже на ту одиноку українську приватну школу поведено такий наступ, що кінець-кінцем доведено до її ліквідування. З української преси впереді 4—5 літ та з тогочасних інтерпеляцій Українського Соймового Клюбу може кожний переконатися наглядно, що переходила тепер вже покійна, одинока українська приватна школа на Поліссі та її учителі.

Спроби створювати кружки Рідної Школи на Волині й Поліссі не мали успіху, бо натрапляли на безоглядний спротив адміністраційної влади. Таким чином українські мешканці Полісся не з власної вини позбавлені української школи, а їх діти змоги побирати науку в рідній мові, як з педагогічного огляду одинока доцільній.

Бо життєвий досвід доказав наглядно, що наука, подавана в чужій мові, не приймається і спричинює поворотних аналфабетів, які на східніх окраїнах Польщі (отже саме на Поліссі) творять 33 прц., себто третину всіх тих, що ходили до школи!

Таким чином польська державна школа на Поліссі не осягнула успіху. Її білянс не то під оглядом польонізації, але просто під оглядом грамотности — негативний. Чи поведеться ще приватним школам „Мацєжи Польскої", можна дуже сумніватися. На всякий випадок немає змислу робити перепон Рідній Школі й українським приватним школам на Поліссі. Може там працювати „Мацєж Школьна" — нехай-же буде вільно й українській шкільній і виховній установі Рідній Школі працювати між своїм українським народом на Поліссі! Бо тільки таким способом поширимо світло науки й поборемо тьму серед поліщуків.

При цій нагоді ще одна аналогія видається в очі. В поліському Познані шкільна влада дозволила на приватну школу „Мацєжи Польскої", хоча домівка не то невідповідна, але взагалі не відповідає найпримітивнішим вимогам шкільної гігієни. Одначе спеціяльно на школу будований і викінчений у 1932. р. будинок Рідної Школи в Космачі-Плаун, признаний комісійно за відповідаючий усім санітарним і шкільним вимогам, має всю шкільну обстановку, має все шкільне приладдя і прибори з бібліотеками для учителів і для учнів включно — а й досі шкільна влада не дала концесії на ту школу!!

Такий різний спосіб поведінки певне не причиниться до наладнання передумовин співжиття обох народів — в інтересі обох народів.

І. Г.

Міські Театри у Львові, субота 18. квітня 1936.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій: **„АДДІС АБЕБА"**

Живий і повний емоцій актуальний репортаж Отоцького і Невяровича.

Куліси абісинської війни. Полковник Льоренс ділає.

Природний рух населення в европейських державах.

Головний статистичний уряд виладив підсумки природного руху населення в европейських державах у третьому кварталі м. р. Найбільше число уродин занотовано в Німеччині, а саме 307.586. На другому місці находиться Італія з 241.800 уродинами, на третьому Польща 225.525, дальше Франція 160.185, Англія 155.615, Чехословаччина 66.838, Мадярщина 48.821, та Голяндія 42.675. В порівнанні з числом мешканців найбільше число уродин занотовано в Польщі, де на 1000 мешканців припадає 25 уродин, в Італії 22, в Мадярщині 21, в Голяндії 21, в Німеччині 18, в Чехословаччині 17, в Англії 15, у Франції 15.

Найбільше число випадків смерти занотовано в Німеччині 170.739, опісля в Італії 138.238, Франції 136.423. Англії 100.060. Польщі 95.738. Чехословаччині 43.548, Мадярщині 32.642. На 1000 мешканців припадає в Мадярщині 14 випадків смерти, Італії та Франції по 12, Чехословаччині 11, Польщі 11, Німеччині 10, Англії 9, Голяндії 7.

Найбільший приріст населення стверджено в Німеччині, а саме 136.847 осіб, в Польщі 119.787, Італії 103.565, Англії 55.555, Голяндії 27.193, Франції 23.762, Чехословаччині 23.290 і в Мадярщині 16.174. Найбільший приріст населення у відношенні до числа мешканців занотовано в Польщі, а саме 14 на 1000 мешканців, на другому находиться Голяндія з 12, Італія 9, Німеччина 8, Мадярщина 7, Чехословаччина 6, Англія 5, Франція 2.

Отже найгірше стоїть справа з приростом населення у Франції.

Напад на похоронний похід.

Вбиті й ранені.

У Мадриді в дільниці Пазео дель Кастеллана при переході похоронного походу за домовиною пор. Льос Рееса невідомі люди, причаєні в одному з домів, що будуються, стали стріляти з револьверів учасників похорону. Цивільна гвардія відповіла стрілами. Було двох убитих і кільканацять ранених. Цивільна гвардія окружила всю дільницю та з револьверами в руках ревідувала прохожих, що мусіли ходити з руками, піднесеними вгору.

Подія викликала велике враження в кулюарах парляменту. Б. соціялістичний міністер Прієтто інтервеніював у председника кортезів.

За дозброєння Мадярщини.

Мадярські часописи повідомляють, що акція за ревізією військових клавзул договору в Трianoн набирає щораз більше сили. Щоб проломити пічвність уряду, кольпортують в Будапешті вістки про легунський договір між Францією, СССР і Малою Антантою. Кажуть, що на випадок поважного міжнародного конфлікту можлива атака на Будапешт. Мадярщина, позбавлена повітряної фльоти, була би зовсім безсильна. Мадярщина повинна піти за приміром Туреччини, яка признала, що „статус кво" в Европі не можна здержати .У власному інтересі вона тепер користується аргументами, що ними користувалися досі краї, які боролися за ревізію. „Пестер Льойд" пише: Коли держави — переможні й переможені — звертаються до ревізії, то цього права не буде можна відмовити також Мадярщині.

На думку мадярських політичних кол Мадярщина повинна обєднатися з Болгарією й разом з нею виступити в Женеві з внеском на доозброєння. Це буде тим легче, що Болгарія держиться тої самої тактики, що й Мадярщина й не думає наслідувати Австрії й Німеччини, створюючи доконані факти.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Бельгійський король у Римі.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Бельгійський король Леопольд, що був на відпочинку в Швайцарії несподівано виїхав до Риму. У політичних колах думають, що бельгійський король в Римі розмовлятиме во тему щораз гострішого напруження між Англією та Італією.

ДВІ ГОЛОВНІ ВИГРАНІ В „НАДІЇ"

У 3-тім дні тягнення III. кляси впали дві головні виграні по . . . . . Зол. 100.000
на льоси: Ч. 104.798
і Ч. 192.588
закуплені в популярній і незмінно щасливій колєктурі

„НАДІЯ"

Львів, Леґіонів 11.

Купуйте щасливі льоси IV. кляси!

5 найкращих українських видань
за 1935 рік.

На Зборах УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ КНИГИ у Празі, що відбулося дня 9. квітня ц. р., вибрано 5 найкраще виданих українських книжок за 1935. рік. Такий конкурс-пікет відбувається у згаданому Товаристві кожнорічно і чим далі — все більше викликує зацікавлення поміж видавцями, авторами та широким громадянством. Видавці в пожаданому супернцтві стараються звернути належну увагу на оформлення своїх видань і тим підвищують рівень культури українських друків. Тому бібліофільські видання не є таким рідким явищем, як це було раніш в українському видавничому русі. При виборі бібліофільських видань Товариство розглядало не тільки ті книжки, які прислано на конкурс, але також усі доступні видання з цілого українського видавничого руху.

Наміченя видання для відзначення спеціяльна комісія знавців у складі пп.: П. Богацький, М. Бутович, П. Зленко, Р. Лісовський і В. Січинський. Голосуванням усіх присутніх на Зборах членів Товариства відзначено 5 найкращих українських видань за 1935 рік у такій черзі:

1) УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ 1914—1920. Накладом Юбілейного Комітету. Оформлення під ред. І. Іванця. Львів, 4°, ст. 176., з численними ілюстраціями.

2) МИКОЛА ГЛУШЕНКО. VII. Вистава

о. О. ПРИСТАЙ.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

ЧАСТИНА ПЕРША: НОВІ ОБРІЇ.

1. БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ!

В тім театрі людського життя лише Бог й Янголи можуть бути видцями. **Пітагор.**

Нарешті надійшов час мого відїзду до Америки. Було це дня 17. листопада 1907. року. Перед заходом сонця попрощався я на залізничому двірці в Коломиї з моєю рідною. На двірець супроводили мене дружина, діти, стрийко дружини Василь Бачинський, що був тоді директором української позичкової каси в Коломиї, його дочка Мінця і моя давня сусідка, полька зроду, трускавецька громадянка Діцова. Часу до поїзду було досить багато. Тому ми постановили піти на двірець пішки, щоб іще востанне поговорити й налюбуватися собою. Востанне!... Бо виїхати з Галичини до Америки, це не те саме, що бувало поїхати із Журова до Львова, звідкіля вже на другий або на третій день верталося назад додому. До Америки треба було зробити добрих кілька тисяч кільометрів дороги, здебільшого морем, звичайно не маючи великих виглядів на поворот до батьківщини. Діти думали, що тусько[1]) поїде і незабаром вернеться, та ще й пригінчика[2]) привезе їм. Але я цілим своїм єством відчував вагу тієї хвилини. Бо чейже недаром сказав Байрон, що духом розпуки віє від того фатального слова „будьте здорові!", хоч і покладаємо на нього надію і віру.

Забагато літ[3]) прожив я у своїй батьківщині, щоб не відчути цілою своєю душею того великого болю серця, що опановує людину підчас розлуки з усім, їй найближчим. Перед моїми очима вирнули картини з минулих часів, почавши від моєї раннього молодости. Ось та рідна стріха, що під нею я побачив перше проміння денного світла, гумно, обора, сад і ті батьківські ниви. А там серед саду оборіг із свіжим сіном, що вліті був моєю чудовою спальнею. Тихі сільські ночі при яскім сяйві місяця і звуки сопілки, що на ній вигравав нічний пастух коней. В ті незабутні місячні ночі на оборозі більше передумував я, ніж спав... У голові майнуло мені, що цього не знайду в Америці, а може вже й ніколи того всього не побачити мені!

Спогади хутко чергувалися. Прийшли часи шкільної лавки. Обличчя любих шкільних товаришів, учителі, наші гарні прогульки в карпатських горах і лісах та славний наш історичний Урич. Врешті семинарійні часи, весілля, перша посада приватного безплатного сотрудника і перша парохія. Церковна та національно-громадська праця серед парохіян і заходи у власному господарстві, що вінчалися успіхами й приносили радість та задоволення. А тепер все це злетіло на розболіле серце, мов рій дошкульних мух.

Біля мене стояла моя дружина, що з нею я прожив цілих 14 років у найкращій згоді. Окружило мене наших четверо дітей, що їх мав я виховати. Автім мусів розлучатися з ними, з дружиною і з цілою батьківщиною. Свідомість цього просто приголомшувала мене й одчай пронизував серце. Є люди, що в таких випадках віддаються плачеві, але є теж такі, що їм не стає сліз і вони не проявляють свого душевного болю. Зате тимбільше терплять, бо не можуть показати назверх свого страждання. Рідня ревно розплакалася, а мені покотилися тільки дві грубі сльози по зміненім обличчі при останнім: бувайте здорові!

—o—

Не тямлю, як я доїхав того вечора з Коломиї до Львова. Знаю тільки, що наше галицьке сонце, що досіль мило й лагідно просвічувало мені дорогу життя, хоч іноді й припікало, десь непомітно сховалося. Не встиг я навіть сказати йому: бувай здорове, моє рідне сонечко! Хутко зайшло, немов розсердилося на мене за те, що я покидав його. Хотіло мабуть, щоб я іще більше затужив за ним. Достоту зробило таксамо, як та дівчина, що передражнюючись із своїм хлопцем, ховається перед ним.

На львівськім залізничім двірці я зустрінувся із молодим земляком, що сам приступив до мене, пізнавши в мені українського священника. Перепросив за сміліть і представився мені. Це був Омелян Бартіш, питомець другого року Духовної Семинарії. Він також їхав до Америки. Купуючи корабельну карту в агенції, довідався, що й я поїду тим самим кораблем, що ним він мав їхати. Отже тому розглядався, шукаючи мене і врешті знайшов. Ця зустріч дуже втішила нас обох. Бо ми мали тепер бути собі товаришами подорожі аж до самої Америки. А це треба було вважати щасливим і цінним придбанням. Буде з ким говорити, збивати нудьгу на кораблі і розганяти тугу за родиною.

(Далі буде.)

[1]) Наші діти кликали мене „тусько" (татусько) а дружину „мучця" (мамуня).

[2]) Дарунок.

[3]) Мені було тоді вже 45 років.

Дехто з наших Вп. Передплатників реклямує книжки, які ми висилали зі серії БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА“, тому ще раз повідомляємо, що перший том нашої бібліотеки висилали ми тільки тим Вп. Передплатникам, які зголосили передплату на БІБЛІОТЕКУ „ДІЛА“. Якщо хто ще з Вп. Передплатників „Діла“ схотів би передплачувати і бібліотеку, нехай прийшле зголошення. Цілорічна передплата за 12 томів на Бібліотеку „Діла“ для передплатників „Діла“ — 18 зол., для непередплатників нашого часопису — 24 зол. Можна сплачувати місячно. Усіх що одержали перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений Рай“, просимо долученими до книжки почтовими складанками прислати передплату.

АНУМ. Каталог. Видання Асоціації Незалежних Українських Мистців. Львів, 32°, ст. 16, з 6 ілюстраціями.

3) ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ. Матеріали до історії Війська Українського В-ня Українського Воєнно-Історичного Товариства. Каліш, 8°, ст. 276. Обкладинка Петра Холодного Стар.

4) „НОВА ХАТА“, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Обкладинка С. Гординського. Львів, 4°, чч. 1—24.

5) ШАРЛЬ ДЕ-КОСТЕР, ЛЕГЕНДА ПРО ТІЛЯ УЛЕНШПІГЕЛЯ. В-во „Молодий Більшовик“. Супер-обгортка, фронтиспіс, форзац, титульна сторінка та ілюстрації (в деревориті техніці) З. Бланка і М. Фрідкина. Київ, 16°, ст. 328.

Всі ці видання дістали відзначення за такі свої додатні прикмети: Збірник УСС — за цілість, с. т. добрі оформлення, папір, черенки, друк, защитна, переплет. Каталог виставки творів Миколи Глущенка з прикладом літературного, недорогого, надзвичайно дбайливо (подвійна окладинка, гарні черенки і друк, відповідне оформлення ілюстрацій). Збірник „За Державність“ визначається своєю солідністю, і не зважаючи на академічність видання, має бібліофільські ознаки — добрий, жовтавий папір, досить добрий друк і гарні деякі ілюстрації зі стрих гравюр. З часописів у цьому році відзначений відомий двотижневик „Нова Хата“, що вибивається серед інших подібних часописів гарним оформленням, різноманітністю ілюстраційного матеріалу, зокрема з українського народнього й ін. мистецтва та своїми безплатними додатками і м. ін. кольоровими репродукціями українських народніх вишивок. Нарешті книжка Шарля де Костера в перекладі на українську мову є прикладом добре виданих популярних книжок з красного письменства, з дбайливим оформленням, переплетом, супер-обгорткою та ілюстраціями, виконаними у деревориті техніці, при чому деякі з них друковані у двох фарбах.

Адіс-Абебу здобудуть із повітря?

В італійських часописах появилися вісти, що начальна італійська команда хоче зайняти столицю Абісинії з повітря. 100 італійських літаків могловб за 80 хвилин перевезти баталіон війська із скорострілами з Дессіе до Адді-Абеби. Це булаб подія досі невідома в історії воєн. Що такий плян не зовсім безосновний, бачимо це по недавньому здобутті столиці султанату Аусси, Сардо. Сардо займав спочатку маленький відділ італійського війська, що перейшов упродовж 16 днів безлюдну й жахливу пустиню Данкалі. Опісля літаки перевезли за кілька годин з пристані Ассаб до Сардо залогу 2.000 озброєних вояків.

ІТАЛІЙСЬКІ ЛЕТЮЧКИ ЛЕТЯТЬ НА АДДІС-АБЕБУ.

АДДІС-АБЕБА, 17. 4. ПАТ. Над столицею Абісинії перелетіли сьогодні рано на невеликій висоті два італійські бомбардові літаки. Скидали червоно-жовті летючки, які населення взяло за газові бомби. Цим разом мешканці столиці не були вже такі перелякані, як підчас останньої дефіляди двацятькількох італ. літаків над Адді-Абебою.

ПОДРОБИЦІ ПРО ЗАНЯТТЯ ДЕССІЄ.

РИМ, 17. 4. ПАТ. До Риму надійшли подробиці про вмашерування італійських військ до Дессіе; як вмашеровував еритрейський корпус, місто наче вимерло. Більшість мешканців схоронилася в доокольичних селах. Будинки, що в того і невеликого видання, але виданого незвичних були абісинські військові магазини, знищені зовсім кількакратним бомбардуванням з літаків. Разом з військами ген. Біролі прилетіли до Дессіе 3 літаки.

Передні італійські стежі звідомляють, що зустріли відділ вояків з племени Галля, що були в погоні за військами негуса. Багато трупів вояків негусової гвардії жахливо змасакровані білою зброєю. Це доказ страшної ненависти цього племени до мешканців провінції Шоа, з якої походить більшість вояків абісинської армії.

Кореспонденти італійських газет звідомляють, що дорога з Дессіе до Адді-Абеби в дуже доброму стані так, що змоторизована колюмна моглаб перейти цю віддаль у трьох днях.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ ГАРАР.

ЛЬОНДОН, 17. 4. ПАТ. Райтер повідомляє з Риму з італ. міродатних кол, що італійці заняли вчора Гарар. Офіційно цієї вістки не ствердили.

АБІСИНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ОДЕРЖАЛА ІТАЛ. ВІДПОВІДЬ.

ЖЕНЕВА, 17. 4. ПАТ. Нині рано председіння комітету 13-х дав абісинській делегації італійську відповідь у справі навязання мирових переговорів. Абісинська делегація має повідомити про своє становище до нинішнього пополудня.

МУСОЛІНІ ГОДИТЬСЯ НА ПЕРЕГОВОРИ БЕЗ ЛІГИ НАЦІЙ.

З Женеви повідомляють: Становище Абісинії не змінилося. Негус зовсім покладає надії на Лігу Націй. Італійці не відмовляються зачати переговори. Бар. Альойзі поінформував Мадаріягу, що Італія готова переговорювати, одначе безпосередньо з Абісинією й без участи Ліги Націй. Ліга Націй може щонайвище виделегувати на переговори свого обсерватора. Італійська делегація вимагає теж, щоб підчас розєму на фронті абісинський цісар не реорганізував збройних сил.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта“ у Львові, Ринок 10/1.

Кріваві події у Хорватії.

БІЛГОРОД, 17. 4. ПАТ. Учора в Керестаті біля Загребу прийшло до поважних заворушень. Кількасот селян напало та вбило 6 молодих людей, яких підозрівали, що належать до організації „народніх добровольців“, обвинуваченних у недавньому вбивстві посла Беркліча. В дійсності вбиті належали до організації „Союзу югосл. радикальної молоді“. До Загребу прийшли, щоб відвідати бувш. бана Загребу Міхайловича. Міхайлович і один із молодих людей зізнав, що ніхто із гостей бувш. бана не був озброєний. Юрба 500 селян, що домагалася видачі представників молоді, що були у Міхайловича, вдерлася до його хати та повбивала безборонних, а Міхайловича ранили легко в голову. Хату здемолювали, заки ще прийшла поліція, опісля відійшли до села Ракіти, де вбили одного селянина та спалили його хату.

ЛЕВ ЯСИНЧУК.

Галицьке лихоліття.

Замітки про II. том книжки о. Ол. Пристая: „З Трускавця у світ хмародерів“.

Українські умови життя не дали змоги писати про Бісмарків, Людендорфів, Ленінів, Муссоліні чи Гітлерів грубі книжки, що їх перекладають на всі мови. Зате у нас появляються попри спомини провідних людей також спомини „звичайних собі“ людей, що хоч до проводу не рвалися, але щось пережили, щось бачили і передають це майбутнім поколінням на науку. До цих других треба зачислити о. Олексу **Пристая**, гр.-кат. священника у Злучених Державах Америки, що видав уже другий том своїх споминів.

Захоплений першим томом передав я свої враження на сторінках „Діла“. Жаль було би, якби наша публика пересліпила появу такої книжки. Є в ній, на мою думку, кілька непотрібних і поверховних випадів на тему політики чи громадських явищ, але можна теж з неї пізнати різні типи довоєнного галицького села, його мешканців, відносини, невигодини, тощо.

Місцями гірко читати ці спомини. Якби не їх безпосередність і щирість, дехто може й не дав би їм віри. Читаючи їх, не знаєш, чому більше дивуватися: чи насвітлюваним відносинам чи відвазі автора ті відносини не то зображати, але загалом реєструвати.

На тлі демораліз уючої політики ослабленої галицької коршми, що наслідком панщизняної й пізнішої темноти нашого селянства зросла малощо не до провідного чинника в селі; на тлі багатьох випадків неособливо-християнської поведінки римо-кат. клиру і на тлі шляхетчини, що ненавиділа нарід, на якому галапасувала; на тлі австрійської політики за цісаря Франца Йосифа I, що польськими руками кермувала Галичиною — автор малює запалі галицькі села, відсталі від культури, зі своїм предківським способом рільної господарки, без промінчика самостійної волі та змоги поправити свій смертельний стан, без відчуття потреби якихнебудь змін хоч би й у свою користь, без особлившого довіря до рідної найближчої провідної верстви. І в тому селі буває або тип селянина доброго, з природи чесного, вдячного за хосенний провід і науку, або такий демагогічний тип, що руйнує найкращу думку, а набуту науку використовує проти свого вчителя. Автор унаглядню це прикладами (поступ села під впливом місцевих установ, спроба купити панський ліс, рільничий страйк і т. п.). А село автор любить справді по селянськи. Він кількома наворотами змальовує цінними словами, хоч і простими штрихами, особливо сільську природу. „Серед повжної тиші бренить комашня. Гомонять дивні й лагідні звуки. Природа дякує своїому Творцеві. На прозорих струнах соняшного промінння грає йому пісню слави“ (стор. 330).

Село в автора — це підклад; на ньому змальовує він рельефно не сильветку, але докладний портрет сільського священника. Цьому станові він присвячує у книжці дуже багато уваги, починаючи від підготовки на священника, від тих внутрішніх спонук, що приводять молоду людину в мури духовної семинарії. О. Пристай представляє всякі добрі й погані типи, звичаї, вибрики гордих питомців включно до страйку викликаного наклепами вітрогонних, глупоамбітних, завзятих товаришів — чи то супроти свого Богу духа винного товариша, чи т. зв. „варехи“.

Автор уважає, що вже з хлопця мав охоту стати священником, бо ще як гімназійний учень виголошував проповіди на полі до полукіпків.

Кілька літ побуту в дух. семинарії заслугують на те, щоб про них згадати. І автор згадує доволі докладно, як то там підготовляють на священника.

Вже в І. томі показав нам декілька безпосередніх образків своїх дрогобицьких та стрийських учителів, що то вміли „двійки і трійки“ писати, замість потрудитися навчити учня. Але бачимо, що й на богословії не все було багато краще, особливо, коли професори так далеко відбилися від дійсности, що можна було плести їм банелюки в роді тих, які оповідали сміховинці-питомці „світлішому“ професорові, що напр. „буряки погнили в копицях“, або, що миші „вже зїли всю землю і люди не мають тепер де сіяти пшениці“. Автор каже, що в семинарії мало було „тих правдивих майстрів-виховників“, а „буйна семинарійна молодь не чула над собою такого авторитету, що був би синтезою розуму, серця, такту, вирозумілости і сталевої рішучости“. Мимоходом потішимо автора, що в цілому нашому житті, ще й сьогодні нема того цвіту забагато. Професори (за словами автора) вчили в семинарії „про такі недосяжні проблеми, як, скільки янголів може вміститися на тонесенькім кінчику голки“; професори читали одноманітні виклади „із якихсь спокон вічних скриптів“ (стор. 46), а учні кували латинські „питати, форми, формулки“, на те, щоб „в такого бувшого студента зналишилося в руках гарне свідоцтво або й дипльом, зате в голові була тільки зарозумілість“, „голова світила пусткою, отже була чиста як бурштин“.

(Докінчення буде).

Ширіть наш часопис!

З листів до Редакції.

КРУТІЙСТВА „НОВОЇ ЗОРІ".

Високоповажний Пане Редакторе!

Дозволю собі просити Вас помістити на сторінках Вашого Шановного часопису отського листа:

В числі 69. „Діла" з 27. березня ц. р. Ви ласкаво зволили вмістити мого листа, що подав в пересторогу Католицької Пресової Агенції серед тижневиком „Ді Нає Вельтбіне", який є на послугах Комінтерну, та якого статті від довшого часу передруковувались у „Новій Зорі".

В „Новій Зорі" з дня 2. квітня 1936. року містить Редакція, сходлена на неприємним учинку, у відповідь на мій лист статтю „Під веселу хвилину", в якій маємо черговий зразок „гумору" та „сальонового" стилю, гідний усіх попередніх пописів „гамакософки".

Метою Редакції є очевидно звести справи засідничі на особисті дотинки. Але вважаю нижче людської гідности відповідати „католицькому" журналістові на ті особисті дотепи, що є заперечуванням всякої християнської культури, — мушу тільки для добра католицької справи виступити ще раз річево у звязку з деякими уступами відповіді редакції „Нової Зорі".

Перше: Стверджую, що редакція свідомо *перекрутила* зміст мого листа, вказуючи, немов би то я „запримітив небезпеку" для св. Католицької Церкви у звязку з діяльністю органів, підпорядкованих Комінтернові. Зате ту небезпеку запримітила Католицька Пресова Агенція, що вважає конечним видати про це пересторогу.

Тому всі ті „дотепні" випади „католицького" журналіста відносяться властиво не до мене, а до *офіціяльної Католицької Пресової Агенції*, яка, на думку „католицького" журналіста, безпідставно бє на тривогу...!

Отже виходить, що ті католицькі діячі з Католицької Пресової Агенції, які ціле своє життя *невпинно* стояли і далі стоять на сторожі інтересів Католицької Церкви — помиляються і навпаки — колишній радикал-атеіст — є неспомильний.

Друге: „католицький" журналіст *недобросовісно* старається поставити нарівні поміщувані уступи з „Ізвестій" із дружовими ним статтями з „Ді Нає Вельтбіне". Тимчасом для всякого читача ясно, що „Ізвестія", чи „Правда" — це *загальновідомі* комуністичні органи. Зате галицьким читачем було *невідомо*, що „Ді Нає Вельтбіне" є на послугах Комінтерну. А це тим більше було незнано читачам „Нової Зорі", що редакція подавала, як не було із статтею Люї Фішера, це й свої заголовки, напр.: „Що сказав *визначний* журналіст?" і тимсамим вводила в блуд своїх читачів.

Третє: редакція *іронічно* питає мене поради, чи вона, для добра Католицької Церкви, не має містити нічого з комуністичної преси і т. д. Відповідаю цілком *поважно*, що може містити, оскільки виразно подає політичну характеристику органу й автора.

Але, обвинуваченую тут прилюдно редакцію „Нової Зорі", вважаючи це *неєдиним* католицького органу і взагалі кожного культурного органу, що вона містить дослівно статті, *не поданючи джерела, звідкіля вони взяті*, як це напр. сталося в ч. 20. з 15. березня ц. р. у статті: „Жид про жидів".

Мабуть редакція „Нової Зорі" знає, як такі, методи в журналістиці називаються і я звертаюся з публичним запитом до редакції „Нової Зорі" *звідкіля ця стаття взята?*

Четверте: щодо моєї брошури — „Московська месоверія і дорадники Греко-Католицької Ерархії", — то в дискусії з „католицькими" журналістами, які впродовж довгих років *надужівали* католицького органу для пропаґанди московського масона, входити не буду.

Приймість, Високоповажний Пане Редакторе, вислови повної до Вас пошани

Варшава, 9. квітня 1936.

М. Куницький.

Еміґраційні справи.

ВАЖНІСТЬ БРАЗИЛІЙСЬКИХ ВІЗ.

Візвання, одержані від своїків або близьких осіб з Бразилії, важні в один рік від дати виставлення. Тому треба заздалегідь полагодити всі виїздові й візові формальности. За порадою й допомогою слід звертатися до Еміґраційного Дому у Львові при вул. Вашингтонських ч. 4.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІГРУЮЧИХ ДО ПЕРУ.

Консулят Республики Перу у Варшаві повідомляє, що особи, управнені дістати перуліянську візу, обовязані зложити всі документи два неділі перед відїздом транспорту з Варшави. До цього заповідження треба точно приноровитись.

До українського населення міста Львова.

Велике безробіття, яке від довшого часу панує і в місті Львові, спричинило дня 14. квітня ц. р. демонстраційний похід безробітних, який закінчився трагічною смертю робітника бл. п. В. Козака. Його похорон використали невідповідальні чинники в тій ціли, щоби викликати в місті заворушення та ширити руїну.

Ми знаємо, що велика кількість безробітних, а в тому числі й українських безробітних, разом зі своїми родинами живе в безвиглядній нужді. І ми боремося з тим нищем рішуче домагаючись праці для всіх безробітних. Але нищення чужого майна ніколи й ніде не довело до поправи долі робітництва. Та на це не зважають безвідповідальні комуністичні агітатори, які й цим разом використали тяжку долю робітництва. Для них байдужі жертви людського життя, для них байдужа пролита робітнича кров. Для них найважніші — заворушення, замішання, руїна. І вони то дня 16. квітня ц. р. штовхнули робітничі маси до таких засобів боротьби, які мусять викликати і викликали вже тяжкі неповинні жертви.

Остерігаємо українських робітників перед неправдивими кроками, які підшептують їм невідповідальні агітатори. В імя національного інтересу й інтересу робітничої верстви взиваємо Українське Громадянство до збереження рівновагі духа й повного спокою.

НАРОДНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ МІСТА ЛЬВОВА.

Львів, дня 17. квітня 1936. р.

Етнографічне Товариство
Підкарпатської Руси.

29. березня ц. р. відбулися в Мукачеві річні загальні збори Етнографічного Т-ва П. Р. По прочитанні протоколу з минулорічних загальних зборів подали звіти праці за минулий рік функціонарі Т-ва та ревізійна комісія. Зі звітів видно, що Т-во розвинуло живу, кипучу діяльність і за один рік досягло поважних успіхів. До Етнографічного Музею в Мукачеві вібрано 560 предметів і переведено їх консервацію.

До Т-ва прибуло понад 50 рукописів нових записів устної народньої словесности (пісні, звичаї, перекази тощо). Зібрано вже з багатьох сіл описи народнього одягу. Заходами Т-ва прочитано в Мукачеві 47 рефератів з етнографії. Видано чч. 1. і 2. „Вістей Етнографічного Т-ва", також видано програми: для опису народнього одягу та для запису відомостей, що торкаються обрядовости й орнаментики писанок, „Інформаційний Листок" для збирання річей і матеріялів до Етнографічного Музею. Приготовано до друку дальших 18 програм. Різних рукописних матеріялів зібрано в Т-ві на 50 аркушів друку. Навязано взаємки з різними етнографічними тваринами. Членів у Т-ві: основників 11, звичайних 75 і надзвичайних 2. Грошеві суми Т-ва: прибутків кч. 1.483.70, видатків кч. 1.263.20, готівка в касі й банку кч. 180.50. Грошевих допомог від урядів Т-во не діставало.

Згідно зі статутом Т-ва замість уступаючих трьох членів Ради вибрано трьох нових: проф. К. Шпіталія, проф. О. Приходька і проф. інж. О. Фірцаківну. Склад Ради Т-ва тепер такий: дир. о. А. Волошин — голова, проф. А. Балаж — заст. голови, проф. О. Приходько — II. заст. голови, проф. д-р Ю. Головацький — секретар, проф. інж. О. Фірцаківна — скарбник, проф. К. Шпіталій — референт музейної комісії, проф. д-р І. Паньківич та Е. Маркович, шк. інспектор у Мукачеві — члени Ради. Кооптовано до Ради: д-ря В. Охримовича, адвоката і д-ра М. Обідного. Заступники членів Ради: д-р В. Ульваньский, О Полянський, директор, Лука Демян та О. Маркуш, шк. інспектор у Тячеві. Ревізори рахунків: І. Кузьма, директор, В. Курїх, учит., Ю. Тищенко і проф. А. Чичура.

Адреса Т-ва: Мукачів, вул. Самовольського ч. 12

Криваві демонстрації у Львові.

(Докінчення зі стор. 1-ої).

ПРОВІЗОРИЧНИЙ СПИС ЖЕРТВ КРІВАВИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ.

Покищо подаємо провізоричний спис жертв кривавих подій в четверга 16. квітня.

Убитих 10 осіб:

Михайло Лящінк. вул. Королівська 24. Владислав Логуцький, Дзялинських 4. Мечислав Сікорський, Мурарська 32. Генц Бронислав, Вірменська 16. Петро Грабовський, літ 51, вул. Міцкевича 7. Незвиц 4 осіб досі не ствердили, бо не мали документів.

Тяжко ранені поліцаї:

Ст. пост. Налепа, пост. Ліпак. пост. Опілко, пост. Главач. пост. Драпала, пост. Бучек, ст. пост. Бартчак. Вони ранені камінням або кулями.

Легко ранені:

Підком. Сенкевич із поліц. школи в Мостах Великих, підком. Афтович, пшод. Шляпек.

Крім того кількоканять поліцаїв покусано.

Ранені:

Рестецький Альфред, Радзимачський Іван. Галецький Михайло. Ейдк Іван. Чоботний Дмитро, Бережецький Станислав, Марташ Теодор. Яремко Йосиф. Фрєм Мозес, Гитенберг Яків, Пухала Йосиф, Клін Анеля Кібгал Михайло. Шпанський Адам. Монтагнарський Роман, Пяня Михайло, Ботнер Едмунд, Денський Андрій, Романишин Іван, Касперський Мартин. Мєсь Владислав, Гладкий Йосиф, Прокопович Владислав, Фурман Лев, Квецінський Станислав, Типрович Іван. Врона Іван, Петрик Адам, Круль Василь, Хавк Йосиф. Фремд Йосиф, Шнбер Михайло, Константін Барух, Шнідлер Герш. Зупало Стефан Адамчук Ядвига.

Повний спис жертв появиться щойно, як зберуть усі назвища зі шпиталів і т. п.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

200 АРЕШТОВАНИХ.

Вечором 16. квітня та вночі арештували около 200 осіб, яких придержали на барикадах або при грабіжах.

Словаки будуть боротися
аж до перемоги.

БРАТИСЛАВА, 17. 4. ПАТ. О. Андрій Глінка, провідник словацької народньої партії помістив у „Словаку“ статтю „Словацький Великдень“, у якій стверджує, що словацький нарід і далі терпить великий гнет, муки та пекельні напасти від чехів лише тому, що словаки не хочуть запродувати свого народу та боротьби за його права. Останніми часами ті напасти збільшилися тому, що словаки не приняли жертвованих їм урядових міністерських фотелів і синекур та відкинули предложення полагодити словацьке питання під кутом бачення чеськ. національної єдности. Та словацький нарід і його геройські борці не бояться боротьби й будуть вести її далі аж до повної перемоги. Дядемося словацького Великодня, радісного Воскресення та слави.

КОНФІСКУЮТЬ СЛОВАЦЬКІ ЧАСОПИСИ.

БРАТИСЛАВА, 17. 4. ПАТ. Останнє число двотижневика „Наступ“, органу молодих словацьких автономістів сконфіскували в 18-ти місцях. Також ост. число „Народніх Новин“, органу словацької народньої партії сконфіскували за кілька протидержавних статтей.

Загальні збори „Сільського Господаря“.

ЗАГАЛЬНЕ ВРАЖІННЯ.

В пятницю 17. квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Краєвого Господарського Т-ва „Сільський Господар“, які перемінилися в дійсности на конгрес представників нашого зорганізованого сільсько-господарського життя. Річеві звіти членів дирекції С. Г., ділова дискусія, великеньке зацікавлення села працею С. Г. були найкращим доказом, що С. Г. розворушив уже своєю корисною сільсько-господарською працею наше селянство. Воно масово горнеться тепер до своєї станової організації і щораз точнішим виплачуванням членських вкладок уможливлює С.Г. поширити свої агенди і поглибити свою працю. Мило було почути, що С.Г. потребує до сільсько-господарської праці нових фахівців агрономів і радо їх заангажував би, але на жаль нема таких між нашою безробітною інтелігенцією.

ВІДКРИТТЯ ЗАГ. ЗБОРІВ.

При вщерть виповненій салі Української Беседи, яку виповнили 213 осіб (представники 46 філій С.Г., 32 кружків С. Г., 18 Районових Молочарень, 10 П.С.К., 7 наших центральних кооперативно-фінансових і освітніх товариств, 13 представників нашої преси, 55 осіб і 2-ох представників влади), Заг. Збори відкрив в год. 10.40 передполуднем **сен. інж. Ю. Павликовський** у заступстві недужого президента Т-ва С. Г. о. Тита Войнаровського та обняв провід Заг. Зборів. Голова привитав делегатів, представників преси, гостей, представника Хліборобської Палати п. Цемнолонського і представника хліборобського виділу львівського воєвідства Мосаковського. Президент львівської Хліборобської Палати К. Папара надіслав виправдання своєї відсутности на Зборах. Привіт надіслала організація наших інжинірів, устний привіт від С. У. склала голова п. М. Рудницька. Тому що голова С.У. відразу торкнулася діяльности С. Г. сен. Павликовський звернув п. Рудницькій увагу, що ще нема дискусії над звітом з діяльности С.Г. Голова С.У. заявила, що С.У. бажає якнайтісніше співпрацювати з С. Г. Голова Зборів згадав, що тепер минає 38 років від заснування першого українського хліборобського товариства, подав коротку історію С.Г. і підкреслив, що С. Г. своєю інтензивною працею між нашим селянством поборе всі трудноші, звязані з нечуваною скрутою. Опісля подякував нашим кооперативним централям за співпрацю і матеріяльну допомогу С. Г. Згадав теж, що в діловому 1935 р. відійшли від нас: Василь Петрусик (Тернопільщина), Мик. Левко (Рава Руська), о. Семен Кульчицький (Рудеччина), о. Василь Мотюк, о. Іван Повлусевич, о. дек. Михайло Жарський і Григорій Веремчук (Рожище на Волині), а їх память вшанували присутні повставанням з місць. До президії голова запросив найстаршого віком члена Ради С. Г. о. Онишкевича, та секретаря п. Семанюка з Коршева.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ.

Тому, що Заг. Збори рішили зверифікувати протокол з попередніх Заг. Зборів, негайно після того *інж. др. Е. Храпливий* склав основний, одногодинний звіт з діяльности управи С. Г. Промовець звернув увагу, що діяльність С. Г. спутували: світова криза, скрута у Польщі і специфічна скрута нашого селянства, якого поверх 80 відсотків живе на вірноватих, нижче 2-ох гектарів господарствах. Праця С. Г. ділилася на три частини: 1) заступництво селянства перед урядом, Хліборобськими Палатами і самоуправними установами; 2) розбудову станової організації нашого селянства і 3) на фахову агрономічну працю з метою посилити сільсько-господарську працю. Тому, що мічі читачі знають уже про висліди цієї інтензивної і важливої праці С. Г. зі вступної статті вчорашнього „Діла“, нижі подаємо лише доповнення до оголошеного звіту з діяльности.

Заступаючи інтереси нашого селянства С. Г. пильнував найважливішої справи, а саме, справи переходу землі в руки нашого селянства. Своїми інтервенціями перед урядом і Хліборобськими Палатами С. Г. впливав на зміну аграрної політики супроти нашого села.

У звітовому році С. Г. започаткував акцію допомоги голодній Яворівщині, дбав про справу цін на худобу, організував збут худоби та брав живу участь в організації цукроварні в Тернопільщині.

ЗРІСТ ФІЛІЙ І КРУЖКІВ.

Опісля промовець довше спинився над зростом філій і кружків С. Г., який найкраще унаглядновали присутнім гарно виконані графіконці, що їх розвішано по стінах салі. Ми в тому вже щасливому положенні, — говорив промовець — що С. Г. не допускає до відкривання кружків по тих селах, де вони не проявляли би живої діяльности, бо С. Г. стоїть на становищі, що лише активні кружки можуть виконати свою ціль, себто допомогти нашому селянинові. В кожному випадку у діловому році кружки зросли на 11 відсотків, число членів на 25 відсотків.

ФАХОВА ПРАЦЯ, ВИШКІЛ МОЛОДІ і СПІВПРАЦЯ З С.

Після того промовець дуже широко обговорив фахову працю агрономів в різних ділянках сільсько-господарського життя нашого села, спинився над катастрофальним положенням нашого хліборобського шкільництва, справою організації сільських господинь і співпрацею в цій ділянці з С. У. С. Г. — говорив промовець — як загально-національна установа співпрацює радо з усіми нашими національними організаціями. Якщо падуть голоси деяких централь, що С. Г. йде за одною політичною партією, то це шкодить в першу чергу таким централям. Опісля інж. Е. Храпливий обговорив ще хліборобський вишкіл сільської молоді і поширення видань та преси С. Г. між нашим населенням.

З черги дир. *інж. М. Холевчук* обговорив замкнення рахунків і білянс за 1935 р., який скінчився невеличким недобором 682.72 зол. В імени контрольної комісії **дир.** І. Павлик поставив внесок, щоб Заг. Збори признали абсолюторію Головній Раді і Дирекції за їх діяльність та затвердили замкнення рахунків і білянс за 1935. р.

ТРИГОДИННА ДИСКУСІЯ.

Після вибору, на внесок інж. Каплистого, 7-членної комісії мотки, почалася довга ділова дискусія, в якій забирало голос 21 промовців. Всі вони стверджували, що С. Г. виконує важливу працю для нашого села, давали свої поради, як ще краще С. Г. повинен вести свою працю, на які ділянки праці повинен звернути більше уваги, які взагалі повинен започаткувати і т. д. Одночасно майже всі промовці підкреслювали, що адміністраційна влада, Повітові Виділи та їх інструктори й урядовці Хліборобської Палати у Львові ставляться вороже до С. Г., роблять перешкоди в праці нашим агрономам і філіям та кружкам. Заг. Збори як конгрес нашого зорганізованого селянства вислухали з великою увагою, промови *пос. З. Пеленського*, який широко обговорив голод на землю нашого селянства і нечувані перешкоди, які є одиначні з фактичною забороною купна землі нашим селянством і назвів голос пересторги відомого польського політика і землевласника Ст. Лося у „Бунті Молодих“ проти колонізаційної політики на наших землях. Опісля пос. Пеленський вказав на страшну нужду нашого села і на перешкоди у поширенні діяльности С. Г. на наших північно-західніх землях. Вкінці відчитав тікі три резолюції:

1) Загальні Збори С. Г. стверджують, що теперішня аграрна політика держави унеможливлює українським селянам набувати землю з парцеляції більшої власности. Заг. Збори домагаються, щоб земля з парцеляції переходила в руки автохтонного українського хлібороба.

2) Заг. Збори С. Г. домагаються призначення відповідних державних інвестиційних фондів для урухомлення робіт при дорогах, меліораціях і регуляціях рік.

3) Стверджують, що заборона основувати С. Г. на Волині і Полісі здержує розвиток українського села.

Промову пос. Пеленського зустрінули присутні бурхливими оплесками. Про нечувані перешкоди у праці філії С. Г. в Луцьку говорили ще делегати: Роман Клос і Сергій Наїдко.

Основні висновки промовцям давали: **голова Ю. Павликовський, інж. Е. Храпливий та інж. М. Холевчук.**

Опісля Заг. Збори признали одноголосно абсолюторію, зголошені резолюції і плян праці та преміяпар буджету С. Г. на 1936 р., що їх зреферував інж. Храпливий.

ВИБІР ГОЛОВИ, 6-ох ЧЛЕНІВ РАДИ і КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ.

На внесок голови комісії-матки інж. Брилинського Заг. Збори вибрали головою С. Г. п. **Мирона Луцького,** членами Ради: **інж. Мудрака, о. Онишкевича, інж. Хрововята, інж. Творидла, ред. О. Кисілевську і п. Семанюка;** на заступників: пос. З. Пеленського та інж. Каплистого. До Контр. Комісії ввійшли: дир. А. Мудрик, дир. І. Павлик та інж. Еліяшевський; їх заступниками: Л. Бачинський і М. Кернога.

Крім того Заг. Збори одноголосно вибрали спеціяльну делегацію з трьох осіб, а саме: голови Мирона Луцького, інж. Е. Храпливого та о. Петрушевича, щоб подякували дотеперішньому довголітньому президентові С. Г. о. Титові Войнаровському за його успішну діяльність. По внесках і запитах новий голова замкнув Збори в год. 5.10 пополудні.

Спроба заворушень у Варшаві.

Коли до Варшави прийшли вістки про кровавні події у Львові, переворотові елементи у Варшаві старалися викликати заворушення. Пізнім вечором на вул. Длугій зібралася більша скількість маніфестантів, ок. 200 осіб, що пішли в напрямі Театральної Площади та по дорозі підносили протидержавні окліки. Поліцай пішов до недалекої кварталу, щоб повідомити телефонічно владу. За поліцаєм пішло кількох демонстрантів, не дали йому телефонувати й усунули його в кварталі. Поліцай у власній оборонні вистрілив у повітря і так зааларумував сусідні поліційні станиці. Прийшла поліційна підмога та розігнала демонстрантів, причому арештувала дві жінки.

В інших місцях Варшави малі гуртки демонстрантів намагали зібратися, одначе поліція їх розганяла.

НОВИНКИ.

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад з солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

— **В Черчі першорядний пансіон „Амата“** поручає огріті кімнати, здоровий харч, на бажання дієтетичний, вже від 1. травня. Ціни помірковані.

— **Відложили Весняний Равт Р. Школи.** Запоміджений на суботу 18. ц. м. Весняний Равт Р. Ш. у Львові відложений з незалежних від комітету.

— **Хто виграв?** У сьогоднішнім дні тягнення держ. кляс. льотерії впали такі виграні: 100.000 зол. на ч. 104798 161477 192588, 50.000 зол. на ч. 64051, 20.000 зол. на ч. 190650, 10.000 зол. на ч. 6492 25622, 5.000 зол. на ч. 22738 113985 134004 144257 173997, 2.000 зол. на ч. 7281 13540 19052 78460 136146 183277 192826, 1.000 зол. на ч. 13213 33928 82958 102604 173574 177244, 500 зол. на ч. 1094 14135 23286 24801 61618 82849 114462 133983 134089, 400 зол. на ч. 5870 12326 24770 26256 29017 29099 34738 37389 60640 65396 102581 115024 119747 130817 143565 148358.

— **Краєва хроніка.** У Дрогобичі арештовано міського радного, члена управи союзу легіоністів та інших польських організацій, за спроневіряння 6.000 зол. — В Зарічу пов. Городок підчас великодної стріляниии розсадило моздір, який розірвав черево 18-літньому Стефанові Процеві. Нещасний перевезений до львівського шпиталю помер.

— **Бунт вязнів.** В Рівічу судили вязнів, що викликали торік бунт проти жорстокого режиму. Усіх обвинувачених засуджено по 6 місяців вязниці, хоча вони відсиджують досмертну вязницю.

ВЕЛИКУ ЗНИЖКУ ЦІН
в КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби ввела
фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЇСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

— **Памятники гуцульського будівництва.** Воєвідський уряд у Станиславові як консерваторська власть заквалифікував кілька будинків у гуцульському стилі до групи памяток, що підлягають законній охороні. Між иншим ствердже но памяткову вартість філіяльної церкви з 18 століття в Татарові, як характеристичний тип дерев'яного будівництва, разом з дзвінницею, о-горожею та фігурою Богомтери. Памятковою признано теж стару церкву з 18 ст. з дзвінницею в Микуличині. Всіх памяткових будівель не вільно переробляти без дозволу компетентної власти.

— **Будова шкіл у Надвірнянщині.** З весною приступлено до будови або викінчування шкіл у таких місцевостях надвірнянського повіту: Молоткові, Гвіздю, Зэрічі над Прутом, Ославах Білих і Гуті. Викінчується будову 7-клясової селюдної школи в Делятині та проектується будову школи у Ворохті.

Фірма А. Віттельс, Львів, Рутовського 7, навроти катедри, відома є в мужеській гардеробі як найдешевша, а при цьому дуже солідна; для прикладу: правдиво вовняний камгарновий гарнітур до міри за 85 зол., а дворядовий реглян на міру з першорядного бельського матеріялу за 50 зол. Кравецька робота загарантована.
14/113

— **Летунська катастрофа** склалася на летовищі в Мокотові під Варшавою. Військовий літак на висоті 500 метрів попав у повітряний коркотяг і розбився. Пільот Авг. Вільковський згинув на місці.

— **Зімлів на вид долярів.** До одного більшого банку у Варшаві зголосився недавно Дмитро Рудницький, селянин із Волині, опікун сиріт по вояку американського легіону, що згинув у світовій війні. Американський уряд признав тим сиротам ренту, що впродовж довгих літ виросли до суми 7.000 долярів. На вид грошей, які виплатив йому касієр, Рудницький зімлів. Він до останньої хвилини не вірив, що одержить гроші.

— **Крадіж раду.** В копальні уранової руди в Яхимові (Йоахімсталь) в Чехії викрили велику крадіж раду, що тревала систематично вісім літ. Украли разом 260 міліграмів раду мілісно-вої вартости. Довголітнє слідство навело на слід злодія, коли продавав препарат раду як посередник одного копальняного урядовця. Його арештували разом з трьома робітниками, що посередничили в продажі крадсного раду. При арештованих найшли чотири міліграми раду великої вартости.

— **В память тих, що згинули для науки.** В палаті науки на терені майбутньої міжнародньої вистави, що відбудеться на другий рік у Парижі, має стануги памятник „Товариства франуцуських дослідників", якого головою був вчений Шарль Ріше, що помер недавно.

— **Радіо кермує зброєю.** Одна англійська фабрика зброї випробовує новий тип скорострілу, що стріляє без людської обслуги, кермований радіевими хвилями. Він може обертатися на повних 180 ступнів. Скоростріл є сильно оплюнцірений, так що видержує навіть удари менших артилерійських стрілен.

— **Сьогорічні нагороди Нобля.** Шведська академія наук має признати цього року пять нагород, а саме з хемії, фізики, медицини, літератури й одну мирову. На кожну нагороду призначено 159.849 шведських корон.

— **Різні вістки.** В Нью Йорку обікрали палату мільярдера Рокфелєра, з якої вивезли вантажними автами в білий день меблі та різні дорогоцінности вартости півтора мільона долярів. — В північній Італії розбився літак, причому згинуло 7 пасажирів. — Ліндберг, що перенісся з Америки до Англії, став директором фабрики літаків у Льондоні.

Всячина.

ПРИЧИНА ЗАГИНУ СЛОНІВ

В Індії щораз менше слонів. У Середущій Африці є їх більше і вони не вигибають, завдяки законові, що не дозволює вынищувати звірят. Чому полювання на слонів не зменшується? Від 1830. р. у всьому світі виробили не менше 2 міліонів більярдів. На сім більярдових куль іде одна пара клювашів. Отже за 100 літ самі більярди зїли 300.000 слонів. Тому, що більярдів є на світі щораз більше, опікуни слонів звертаються з покликом до фабрикантів більярдів, щоб почали виробляти більярдові кулі з чогось іншого.

КОРОЛЬ ЗАСТУПАЄ СВОГО СЕКРЕТАРЯ.

Власник коня, що виграв недавно велику нагороду на англійських перегонах, майор Ноель Фурльонг, дістав побажання від короля, з такої нагоди. Не знав він, як подякувати королеви, відно з етикетою і телефонічно викликав королівського секретаря у палаті Сент-Джеймса. Саме тоді, коли секретар відповідав майорові, що, на жаль, не знає принятої формули. Саме тоді, король, що теж тримів випадково слухальце від свого телефону, вмішався у розмову: „Це я — король. Не журіться. Я приймаю вашу подяку телефонічно"... І після цього почав король Едвард VIII. розмову про коні. Король дуже часто бере слухальце замість свого секретаря і бентежить тих, які хотять говорити з секретарем.

КІЛЬКО МОВ Є НА СВІТІ.

Досі фільольоги ще не погодились щодо того, кілько є на світі живих мов. Підрахувати їх нелегко тому, що багато з них такі зближені одна до одної, що деякі мовознавці не вважають їх за самостійні. Одно з останніх статистик подає число таких мов на 2796. Найважніших мов є 860; з цього 48 припадає на Европу, 153 на Азію, 118 на Африку, 424 на Америку і 117 на океанські острови. Статистика стверджує, що скількість мов поступнево зменшується; пояснюється це тим, що деякі дрібні первісні народи сприймають мови великих народів. Англійський мовознавець Вілямсон твердить, що з екзотичних мов щезає пересічно що-року три, і що в будучині мови цих народів щезнуть зовсім.

—o—

Дописи.

БОРЩІВ.

Дальший наступ на українське кооперативне молочарство. В борщівськім повіті замкнула й опечатала державна поліція три сметанкові збірні в селах: Івашків, Шишківці і Глубічок Великий, мотивуючи це тим, що нема дозволу на виїзді зі староства. Про всі ці збірні зголошено до староства перед їх урухомленням, а в Івашкові була комісія зі збірної громади зі зголошенням і планами, які внесено до староства і нічого не змінила, бо всі збірні уряджено згідно з вимогами закону. В Івашкові збірня чинна від 1. грудня 1935 р., а що староство не видало досі своєї резиґії на письмі, то хіба не є иншою селян.

ЗАЛІЩИКИ.

Шевченкові роковини відсвятковано майже по всіх селах заліщицького повіту по читальнях „Просвіти" і кружках „Рідної Школи". В Садках поліція перервала Шевченківське свято, бо діти вправляли хоругвами, на котрих був тризуб, хоча староство затвердило програму з точкою: „Вправи хоругвами".

Пропав урожай морель. По дуже теплій березні настав морозний і дощевий квітень. Цьогорічна дагідна зима з нагляди скоками температур наробила багато шкід у садах. Урожай морель пропав зовсім, інших овочів — під знаком запиту. Полеві роботи були в повнім розгарі та на жаль за скоро перервав їх дощ. Є побоювання, що посіяне і скільчене зерно вимерзне так, що ще раз треба буде сіяти.

Спорт.

ПРОГУЛЬКА Т-ВА „ПЛАЙ".

Т-во „Плай" улаштує в неділю 19. ц. м. прогульку до Сихова і Вінник. Збірка в год. 9. коло радіевої станції при вул. Повінського. Трамвай ч. 10.

ДЕЩО ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ І ПЛЯНИ У. С. К. „СЯН" У ПЕРЕМИШЛІ.

В цьому сезоні розіграла 1. дружина У. С. К. „Сян" товариські змагання з „Чуваєм", „Польонією" і „Гагібором" у Перемишлі. З ліговим „Чуваєм" програв „Сян" у відношенні 3:1, з ліговою „Польонією" зремісував 3:3, а найсильнішим перемиським жидівським клюбом „Гагібором", що мин. року добув мистецтво Б-клясе перемиsько-дрогобицької групи, виграв у відношенні 2:0. Всі згадані змагання мали експериментальний характер з метою провірити вартість кандидатів до дружини. Експеримент дав позитивні висліди. І. дружина дістала трьох не то добрих, а без сумніву талановитих змагунів з II. дружини. Позатим з них сильний, гарячий запальник з добрим тактичним і дриблінгом, незвичайним стрілом, а вже просто феномен у двобоях; другий і третій Ходань II. і Неофіта — помічники творці і в оборчім тижби мовити стартом до нап. Четвертий кандидат, нападник Лехицький, не кваліфікував себе ще остаточно.

II. дружина У. С. К. „Сян" розіграла два змагання з найсильнішим перемиським робітничим клюбом Р. К. С. „Польонією", вирішуючи їх 1:0 у свою користь. III. дружина виграла змагання з Цілясовими „Орлятами" у відношенні 10:0. Дві дальші дружини юніорів У. С. К. „Сян" роблять свободні вражіння справжньої воєнної талантів. Провід секції кожаного мяча має др Мирослав Кузик, технічним референтом для І. дружини є п. Качмар Іван, таким же референтом для II. і III. дружини є п. Ходань (І) Іван, для дружин юніорів проф. Маринович Антін. Заправою і тренінгами кермує і веде їх проф. Романець Михайло.

Організаційна діяльність Виділу У. С. К. „Сян" стала настільки різнонайтна, що вимусила конечність створити комісійно при тому комісії є проектодавцями перед пленумом Виділу і виконавцями його постанов. З-поміж них комісій слід згадати „комісію плянування" (будова стадіонів), викупно-майкову групу, уладнувачів справ під головуванням І. п. Ролла Корженьовського та „комісію посвячення площі" під головуванням проф. Богдана Шеховича. Ця комісія приготовляє тепер на першу половину червня ц. р. У Виділі клюбу встановлено окремий пост духовника-капелана в особі о. проф. Галинського Петра. Клюбовими лікарями є др Мирослав Кунш і д-р Михайло Старух. Цей останній є одночасно делегатом клюбу до управи недавно реактивованої перемиської підокруги Л.О.З.П.Н.

ГОСТИНА МАДЯРСЬКОЇ ДРУЖИНИ „НЕМЗЕТІ" В УЖГОРОДІ.

В часі Свят гостила в Ужгороді спільна мадярська дружина „Немзеті", що розіграла два змагання: зі С. К. „Русь" з висліком 4:2 і з Ч. С. К. з висліком 4:0.

Русь II. — У. Т. К. II. 3:3.

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Тел. 216-67
Владислав Сідор
Львів — Огродніцка 5. 1512 6-10

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Есеєд Бей: ЗМОВА ПРОТИ СВІТУ Г. П. У. Авторизований переклад із німецької мови. Львів 1936. Накладом В-ва „Хортиця". Стор. 180, ф. 16°.

Зореслав: СОНЦЕ Й БЛАКИТЬ, книжка в серії т. зв. Ужгород, 1936. Стор. 72, ф. 8°.

М. Вільшенко: ЧЕРВОНА ШАПОЧКА. Зарматизована казка в 2 діях зі співами і танцями. Муз. мотиви М. Гайворонського. Видання друге. Дитяча Бібліотека ч. 8. Львів 1936. Стор. 36. Ціна 60 сот.

ЖУРНАЛИ:

ШЛЯХ НАЦІЇ, місячник української національної політики і громадського життя. Львів, березень-квітень 1936. Р. II. Ч. 3-4. Зміст: Д-р О. Кульчицький: Тоґта та її вожд. — Кайзе Шремпф: Чи війни є конечністю? — О. Мишук: Совітське господарство. — Гриць Гладкий: Дещо про бюджети повітових самоуправ. — Анатоль Курдидик: Чому Гітлер бореться з жидівством? — Г. Бишток: Між океяном і континентом. — „50 літ японського апетиту". — Юрко Задорожний: За політичне укра'ївство — Зенон Пезенський: Проблеми нашого збройного устрою. — Рецензії. — Хроніка.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, орган Українського Сокільства. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. Зміст: Святослав Ольшенко-Вільха: Христос Воскресе! — Будуймо спільними силами власні рухівні. — Тіловиховний курс Сокола-Батька. — Г. П.: Київ. — Суперництво 1936 р. — Трострівні. — Організаційні справи. — XI. Олімпійські Ігрища — Звіт Старшини Сокола-Батька за час від 1. січня до 31. грудня 1936 р. — З життя сокільського життя.

НАРОД СОБІ, аполітичний новодантійний місячник для піднесення культури і добробуту. Ч. 1. Видає Т-во „Нова Школа" у Львові, за редакцією відповідає Мих. Терлецько.

ДЯКІВСЬКИЙ ПРАПОР, тижневик Крайової організації греко-католицьких дяків, почав виходити в Коломиї (вул. Хоминевських 38). Видавець Мих. Возницький.

НА СЛІДІ, журнал молоді. Львів, квітень 1936. Р. I. Ч. 3.

Театри.

Театр „Загава" у Львові. Сала театру Ріжнородностей.

18. IV. год. 7.30 веч. „Голгофта".
19. IV. год. 3. попол. „Голгофта".

Український Театр ім. І. Тобілевича.
Яніа.
18. IV. Отаман Пісня.
Підберізці.
19. IV. Отаман Пісня.
Винники.
20. IV. Лев з Абісинії.
21. IV. Отаман Пісня.
22. IV. Ніна тетка.
23. IV. Інвалідія.

Великий Театр:

Субота, 18. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Аддіс-Абеба".

Неділя, 19. IV. год. 3.30 поп. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою"; год. 8. веч. „Гранітна" опера.

Понеділок, 20. IV. год. 8 веч. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою". Бонові знижки важні!

Вівторок, 21. IV. год. 8. веч. Прощальна вистава „Лякме" опера.

Середа, 22. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Аддіс-Абеба".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Неділя, 19. квітня 2. вистави: год. 3.30 попол. і 8.30 веч.

Понеділок, 20. квітня 1. вистава в год. 8.30 веч. Реведиційна програма з Максиміліяном Труці.

Вівторок, 21. квітня 2. вистави: год. 3.30 попол. і 8.30 веч.

На попохудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн Монюшка.
АТЛЯНТИК: „Кевінгсмарк".
ВАНДА: „Приватне життя короля Генриха VIII.", „Пристань Сан Діего".
ГРАЖИНА: „Паприна".
КАСІНО: „Банті".
КОЛІСЕЙ: „Колишня жінка" та ревія
КОПЕРНИК: „Рожа" на осн. Жеромського.
МАРУСЕНЬКА: „Рожа" на осн. Жеромського.
МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти", „Заточенець".
МІРАЖ: „Катерина" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Блад".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Вередлива Маріета" та акт. додатки.
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Любовні маневри".
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТШЕЛЕВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подунай про мене".
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Напад на Конго".
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерді Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Італійська Рівіера". 6

Закордонне радіо.

Субота, 18. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Для дітей, 19.10 Пісні й арії (Рожата сопран), 22.30 Форт. рецітель, **Братислава** (298,8) 19.40 Скрипка, 21.00 Нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.25 Діточі пісні, 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470.2) 16.05 „На зеленій левадонці" оперетка Бенеша, 20.05 Концерт, **Париж** (1648) 17.00 Розр. концерт, 21.00 Спів, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 16.00 Концерт, муз., спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 16.00 Веселе пополудне, **Лайпціг** (382,2) 18.00 Концерт, 19.30 „Анджеліка" оп. Россіні, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 19.30 Пісні, 20.10 Улюблені давні мельодії, орх., солісти, **Будапешт** (549,5) 17.50 Цик. музика, 21.00 Фрагменти з балетів, **Мілано** (368,6) 11.50 Легка музика, 20.35 „Мефістофель" опера Аріга Бойта, **Рим** (420,8) 13.10, 19.00 Легка музика, 22.15 Танкова музика.

Неділя, 19. квітня 1936.

Відень (506,8) 10.45 Військ. весняна парада, 11.15 Симф. концерт, 12.50, 15.40 Легка й камер. музика, 19.30 **„Генрих IV."** драма Шекспіра, **Братислава** (298,8) 12.20 Попурі з оперет, 14.10 Форт. рецітель, **Кошиці** (259,1) 10.00 Словацькі нар. пісні з супр. гітари, 18.00 Хор, **Прага** (470,2) 7.35, 9.30, 20.55 Концерт, 8.30 Рел. музика, 14.30 Хор, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 Легка музика, 20.45 „Торговець щастя" комедія Кістемекерса, **Берлін** (356,7) 10.30 Форт. музика, 12.00 Військ. орх., 19.00 Шіллєрові твори, орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Шопенівський концерт, 18.00 Мельодія та ритм, орх., **Лайпціг** (382,2) 11.30 Кантата Баха, 14.55 Европейські нар. мельодії, **Мінхен** (405,4) 9.30 Гумор Шнабіґ у слові та пісні 14.00 Вес. авдиція, 14.45 Сім пісень до Денеселових слів з муз. Гегля, **Будапешт** (549,5) 15.30 Цик. музика, 18.30 Сальонова музика, 21.30 Концерт орх., **Мілано** (368,6) 12.15 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.00 Симф. концерт, 20.55 „Ля льотерія ді Купідо" ком. Піколія.

Львівське радіо.

Субота, 18. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд періодиків, 12.25 Природа в музиці, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань із гр. пл., 14.30 Сальонове тріо, 15.00 Великодні спогади сибірського заслання, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт Ерінового хору з гр. пл., 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Вся Польща співає, 16.30 Відчит: „Кілінський", 16.45 Театр Уяви: „Кілінський" іст. авд. для молоді Мих. Балуцького, 17.15 Новини з гр. пл., 17.45 Світ наших рослин: „Крокус", 17.50 Говоримо про провінцію, 18.00 Концерт солістів, спів, музика, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Рекламовий концерт, 19.10 Бюльот про сьогоднішню культуру та дегенерацію, 19.15, 19.19 Спортові вістки, 19.25 Промова з нагоди 10-ліття радія в Польщі, 19.30 Із спогадів радіохронікаря, 19.45 Концерт хору, 20.30 Падеревський з гр. пл., 20.50 Вечірній денник, 21.00 На польську нуту, 21.30 Концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Неділя, 19. квітня 1936.

8.30, 8.33 Ранішня авдиція, 8.45 Дута орхестра, 9.15 Ранішній денник, 9.30—11.00 Богослуження, описи музика з гр. пл., 11.00 На польському трансатлянтику, 11.15, 14.15 Відслоненння пам'ятника І. Кілінського в Варшаві, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Музичний поранок, спів, музика; у перерві „Горох при дорозі" А. Дигасінського, 14.45 Хвилина питань, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Думки з гр. пл., 15.30 Театр Уяви: „Свічка згасла" комедія Ол. Фредра, 16.00 Біг за нагороду 10-ліття Польського Радія, 16.45 Концерт бажань, 18.45 Авдиція: „Пан Котик був хорий", 19.40 Реклям. концерт, 20.00 Карло Шимановський: Скрипковий концерт у супр. симф. орх., 20.30 Літературні новини, 20.45 Вибори з творів Ю. Пілсудського, 20.50 Вечірний денник, 20.59 Що думають про радіо, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.35 Концерт, 22.45, 22.46 Спортові вістки, 23.05 Легка музика з гр. пл.

Радіокутик.

„КАЗАНОВА" ОПЕРА Л. РУЖИЦЬКОГО В РАДІО.

Італійський Дон Хуан — Казанова — має звідницьку силу, що сягає далеко поза могилу. Кілька соток років не ослабили чару цієї постаті. Ще тепер він зводить — фантазією поетів, письменників і музиків. Життя Казанови зайняло також увагу Л. Ружицького, який скомпонував музику до тексту Ю. Кжевінського. Фрагменти з життя Казанови, як напр.: крадіж дошки турецького пана, зрада і втеча з Туреччини з іншою жінкою, втеча з венецької вязниці, перебування на дворі короля Станислава Августа, двобій з Браніцьким — знайшли своє відбиття в опері Ружицького.

Багатство акцій, сценарія і постійна зміна атмосфери знайшли тут найбільше уваги. Мельодійність твору, гарна інструментація і безпосередність запевнили „Казанові" симпатію й успіх. Цю оперу надалуть з Познани 20. квітня в год. 20.00.

ЮВИЛЕЙНИЙ МУЗИЧНИЙ ТИЖДЕНЬ.

В суботу 18. квітня розпочинаються ювилейні музичні авдиції „Польського Радія", яких метою буде відзначення десятилітньої радієвої праці.

Початком буде великий „радієвий банкет", під керівною З. Гужинського для слухачів усіх радіостацій. Впродовж тижня від 19. до 25. квітня можна буде почути ріжні сальонові орхестри, ріжні „Трійки" і „Пятки", а передовсім Малу Орхестру П. Р. Участь в авдиціях візьмуть, розуміється, і солісти.

Крім того відбудеться цикль репрезентаційних концертів усіх регіональних радіостацій, які будуть трансмітувати концерти своїх симфонічних орхестр. Великий симфонічний концерт усіх орхестр, включно з орхестрою Варшавської Фільгармонії, буде кульмінаційною точкою радієвої музичної програми в ювилейному тижні. Орхестри гратимуть одна по одній.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ КОНЦЕРТ З ПАРИЖА.

Европейський концерт з Парижа буде виданий 21. квітня в год. 20.30. В програмі концерту: „Гірська симфонія" Інді, „Псалом 48" Ф. Шмітта, кілька творів Дебюссі, сюїта вальсів і танків Г. Перне.

POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S. A.

Працюй, Збогачуйся, Збирай

в ощадности складай в Повшехнім Банку Зйонжовім на вкладкові книжечки імінні або на показчика, що гарантують безоглядну тайну вкладу. Вклади платні на кожне домагання або за виповідженням в централі і відділах. Опроцентування від 5% до 6½% річно.

Повшехни Банк Зйонзкови в Польщі А. С.
Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Дрогобич, Гдиня, Краків, Перемишль, Станиславів, Тарнів.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.31.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.90, Берлін 213.45, Голяндія 360.60, Лондон 26.26, Нью Йорк 5.31 і 1/4, Нью Йорк кабель 5.31 і 1/8, Осльо 131.90, Париж 35.01, Прага 21.95, Стокгольм 135.45, Швайцарія 173.18. Неофіційна. Банк Польський 95, Ліллпон 9, Страховичі 27.25. Дещо слабша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 17-го квітня п. р. кооператива платить за:

	льоко Львів
1 кг. масла десер. бльокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з спакуванням	2.80 „
1 л. молока в дні 15., 16. і 17. квітня платив по	0.15 „
1 кг. вець	2.40 „

Тенденція на масло і яйця здержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 17. IV. п. р. платить свої доставщи за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декер та ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.05 зол.
Курки товсті з острогами І. кл. 0.95 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПАННА пристійна, господарна з 3—4 тис. зол. найде посаду. Згол. до „Діла" під „Постійна". 1966 2—2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

СТАРША сирота по священику глядає праці у самітної особи. Уряд Парохіяльний Тарнава Нижна п. Соколіки Гурске. 1954 3—3

РІЖНІ

ЯКЩО тобі зависпться капелюх дай відновити за 1 зол. до **„КАПЕЛЛЬО"** Кентшинського 18. 1078 12-?

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 9—15

ФОРТЕПІЯНИ, піяніна, продаж, наєм, купно, оказії, **МАРЕЦЬКИЙ**, Львів, Вікторія 7. 1730 13-13

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 4—11

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 4—30

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, біля „Спорт", площа Галицька. 1811 10-?

І ВІН ПАНЕ повинні носити знаменито скроєні сорочки: оксфордові модні і тривалі 4.50—5.50 поплінові, дуже гарні 4.95, з сирого шовку 5.75. Підштанці з сирого шовку 2.75 та всіляке білля хлопяче і дівоче у великім виборі поручає „АСТРА", Фабрика Білля, Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1835 1—2

ПОШУКУЮ негайно лікаря на заступство евент. відступлю місце. Д-р Попович, Любовиська. 1958 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

Роман Горголєвський
ЛЬВІВ
давніше Антін Гальський
вул. Собіського 3. Телефон 239-70
поручає в найбільшому виборі, по найнижчих цінах
ЗНАРЯДДЯ ремісниче й городниче.
ОКУТТЯ для будівель і меблів та всілякі артикули з цієї ділянки. 1670 5—5

Найдешевша ВИРІБНЯ СІТОК до огорожі
„СЯТКОДРУТ"
Львів, Замарстинівська 33.
1740 4-5

Від 10 зол. місячно
обува для цілої родини
разом з репарацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

ОДИНОКА ХРИСТІЯНСЬКА ВИРІБНЯ

сіток до огорожі і сіток до ліжок та всілякі шлюсарські роботи
М. ВЕНЦЕК, Пелчинська 24 (тел. 215-18)
1708 9-10

ДО ВИНАЙМУ
мешкання повнокомфортові 1-кімн. при вул. Стрийській, 2- і 3-кімнатні при вул. Малаховеського 2.
Відомість: Адміністрація Нерухомостей З. У. С. у Львові вул. Браєрівська 16. тел. 233-34. 1906 3—3

Руханковий вечір „Сокола-Батька"

відбудеться 21. квітня 1936 в салі театру „Ріжнородностей" вул. Рутовського ч. 22. Програма: 1. а) Живий образ — всі чети С.-Б. б) Вступне слово — побр. інж. А. Палій. 2. Весняні мрії — вправи вільноруч посестер укл. побр. В. Тихоліза. 3. Вправи на поручах — II-га чета членів. 4. „Запливчики" — нац. танок укл. побр. В. Тихоліза. 5. Долівкові вправи — I-а чета членів. Перерва 10 хв. 6. Вправи на дручнику — I-а чета членів. 7. Вправи вільноруч — III-а чета членів укл. побр. інж. Я. Благітка. 8. Вежі на обручі — члени. 9. Вправи на високій коні — чета учасників. 10. Фізичне виховання в старинах. а) старинна доба, б) середньовічна доба, в) новітня доба. Музика до вправ Я. Ярославенка. Фортепіяновий дострій п. мгр. Б. Перфецький. Початок 19.30. Білети можна набути скорше від дня 20. IV. 1936 в Союзнім Базарі, а в дні попису — при касі театру від 18. год. Слід сподіватися, що ваше громадянство не помине нагоди оглянути вправи, вперше у Львові виведені.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 85 (14.334). Львів, неділя 19. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеґрам: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Поєднавчі зусилля Ліґи Націй завели.

ЖЕНЕВА, 18. 4. ПАТ. Комітет 13-ох ствердив, що поєднавча акція не повелась. Предс. Мадаріяґа подав італ. відповідь до відома абісинській делеґації, яка заявила, що готова переговорювати лише в рамах Ліґи, тому уважає, що Італія не приняла заклику комітету 13-ох. На понеділок рано скликали Раду Ліґи Націй, який комітет 13-ох предложить звіт зі своїх зусиль; засідання Ради буде публичне.

Дирекція Галицької Каси Ощадности

у Львові

подає отсим до відома П. Т. Публики

зміну нумерації телефонів:

Централя 100-70, 100-71, 100-72, 100-73, Дирекція і Секретаріят 289-14, Директор гіпотечний 295-07, Директор касовий 295-06.

Пополудневі дижури:

Відділ вкладок 100-71, Головна ліквідатура 100-72 Книговодство 100-73.

ІТАЛІЙЦІ МОВЧАТЬ

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Як подає Азас з Риму, італійські міродатні круги відмовляють інформацій про дальшу політику Італії після невдачі зусиль комітету 13-ох. Італ. публична опінія не заскочена, бо вона ніколи не вірила, що інтервенція Ліґи Націй доведе до ліквідації війни.

Слід сподіватися, що італійці не припинять наступу, доки не здобудуть Аддіс Абебу. На суші ані на морі не можнаб заскочити Італії, бо вона приготована на різні можливости. „Нікого не провокуємо, але як буде треба, ми будемо готові до збройної оборони".

БРИТІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

ҐІБРАЛЬТАР, 18. 4. ПАТ. **Англійська фльота покинула вчора Ґібральтар і виїхала на маневри на Середземному морі.**

АБІСИНСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

АДДІС-АБЕБА, 18. 4. ПАТ. Негус знову вислав протест до Ліґи Націй, в якому жаліється, що 7 місяців даремне жде якихнебудь рішучих заряджень проти італійського напасника.

ПОЗИЧКА ДЛЯ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Позичку для Абісинії можна буде субскрибувати не скоріше, як за тиждень, як отримають з Аддіс Абеби потрібні відомости.

ЄГИПЕТ ОСЛАБЛЮЄ САНКЦІЇ.

РИМ, 18. 4. ПАТ. Як подає преса з Олександрії, египетський уряд оголосив декрет, яким дозволює привозити з Італії ряд товарів, як: медичні й наукові інструменти, фармацевтичні продукти, мотори, частини самоходів та рільничі машини. „Джіорнале д' Італія" подивляє відвагу Єгипту тому, що декрет спрямований проти імперії, „якої гармати, звернені на египетську столицю".

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,

вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

Румунія видасть утікачів з УССР?

ЧЕРНІВЦІ, 18. 4. ПАТ. Як подає тутешня преса, до розпорядимости воєнного суду віддають частину утікачів, що минулої зими перейшли Дністер і схоронилися до Сороки; згаданий суд має перевести слідство — правдоподібно в звязи з румунсько-совітським договором, заключеним перед кількома днями про взаємне видавання утікачів.

ПЕРЕД СЕЛЯНСЬКИМИ МАНІФЕСТАЦІЯМИ.

ЧЕРНІВЦІ, 18. 4. ПАТ. Опозиційна народньо-селянська партія заповіла на день 26. ц. м. великі маніфестації, у яких візьмуть участь селянські делеґації з цілої Буковини та провідник партії Мігалаке.

СССР. підтримує турецькі домагання дотично демілітаризації проливів.

ДОТИЧНО ДЕМІЛІТАРИЗАЦІЇ ПРОЛИВІВ.

МОСКВА, 18. 4. ПАТ. Як подає ТАСС, ком. Літвінов доручив передучора турецькому амбасадорові відповідь на турецьку ноту в справі проливів. Большевицький уряд **готов взяти участь у переговорах над устійненням такого стану у смузі проливів, що запевнювала би безпеку Туреччини.** СССР уважає, що для запевнення миру необхідно утримати повну суверенність Туреччини над проливами. На думку московського уряду побоювання Туреччини вповні оправдані, з огляду на те, що загроза війни є справді реальна.

ВІДГУК У ГРЕЦІЇ.

АТЕНИ, 18. 4. ПАТ. Сподіються, що після демілітаризації чорноморських проливів, також Греція могтиме укріпити острови Лемнос і Самотраке при виході до Дарданелів, а також три острови при березі коло Азії: Хіос, Самос та Мітілене. З огляду на добрі грецько-турецькі взаємини не ждуть ніяких ускладнень.

Грецький уряд думає піднести чисельність армії до 600.000 вояків, а військовий буджет до 6 міліярдів драхм. Крім того збудують 4 контрторпедовці та 4 підводні судна і зреорганізують летунські майдани

Протикомуністичні заворушення в Ірляндії.

ДЕБЛІН, 18. 4. ПАТ. У велику суботу вулицями міста відбувався похід ірляндської республіканської армії на честь повстанців, що полягли 1916 р. Коли комуністи пробували прилучитися до маніфестації, юрба заатакувала їх і розігнала. 100 осіб, між ними один комуністичний посол, було ранених, дарма, що поліція намагалася оборонити комуністів. За кілька днів у середмісті відбулося комуністичне віче. Ледви перший промовець вийшов на трибуну, як юрба прорвала політичний кордон і розігнала зібраних на вічі, співаючи гимн „Віра наших батьків". Частина комуністів схоронилася в комісаріяті. Поліція охоронила домівку т. зв. республіканської унії, яку юрба молоді намагалася знищити.

ЛІКВІДАЦІЯ КОМУНІЗМУ В БРАЗИЛІЙСЬКІЙ АРМІЇ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 18. 4. ПАТ. Здеґрадували 3-ох старшин маринарки та 6-ох сухопутньої армії, замішаних до комуністичної революти в листопаді мин. року.

Міські Театри у Львові, неділя 19. квітня.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 3.30 Ціни найнижчі. Виступи І. Кульчицької і В. Дзєдушицького.

БАЛЬ У САВОЮ Славна оперетка Павла Абрагама. Величава вистава. Гарні мельодії.

С. Хруцький.

Італійські перемоги й анґлійські клопоти.

Женева, 16. квітня 1936.

Політична ситуація Европи стає щораз складніша і щораз більше напружена. До великих конфліктів приходять малі. До абісинського конфлікту доходить відмова військової служби в Австрії, що збільшує значіння Італії. Введення німецького війська до Надренії використовує Туреччина, щоб домагатися права укріплювати Дарданелі.

В Женеві панує найбільше замішання і безпорадність. Від сходин Ліги Націй, що почалися 16. ц. м., не очікують в Женеві ніяких добрих висліджів. Між гострими ріжницями в поглядах Льондону та Риму на абісинську справу не здвигнено покищо навіть найхитчішого мосту. Анґлійський уряд жадає: спершу припинити військові операції та почати мирові переговори, а потім припинити санкції. А Мусоліні жадає: спершу припинити санкції, а потім все інше. Анґлійська опінія вимагає рішучої акції проти Італії. „Таймс" заявляє, що Іден має за собою підтримку цілого кабінету міністрів. Зі свого боку Іден ніби має намір в разі дальшої упертости Італії загострити санкції, поширивши їх на довіз нафти до Італії. Анґлійська нервовість дуже зрозуміла: італійці дійшли до серця Таца та судівського кордону, де лише дротяні загороди відокремлюють анґлійські збройні сили від італійських.

У колах Ліги Націй твердять, що анґлійський уряд рішив не йти у своїх заходах проти Італії дальше, ніж інші члени Ліги, отже про війну себто то нема мови. Одночасно висловлюють великий сумнів щодо дальших санкцій, які Америка очевидно не має наміру підтримувати, а Франція саботує. Французька преса заявляє досить отверто, що Франція в абісинському конфлікті не заінтересована. В дійсності французький уряд в цім конфлікті заінтересований остільки, оскільки через нього можна змушувати в Льондоні гостріші виступи проти Німеччини. В цім останнім пункті інтереси Москви та Парижа цілком рівнобіжні. Московська політика спрямована безпосередньо не проти Італії, а проти Німеччини. Тим більше, що італійські перемоги в Абісинії зруйнували основно московські мрії про повалення фашизму. Тому Москва намагається тепер за всяку ціну осягнути при французькій допомозі порозуміння з Римом, щоб зосередити всі сили проти Німеччини. Чи матимуть в Римі таку коротку память про московський „суперсанкціонізм", це питання інше.

Дуже потішаюче явище в сучасній сумній ситуації Европи те, що в Льондоні починають мабуть нарешті розуміти, які фатальні наслідки має для Анґлії ціла дотеперішня політика Франції. Кореспондент „Журналь де Женев" пише між іншим з Льондону: „Ніколи ще від кінця минулого віку британська опінія не була така обурена проти Франції, як тепер. Ніколи ще анґлійська преса не діставала та не оголошувала так багато листів, які у своїй величезній більшості виявляють надзвичайну ворожість до Франції. Ніколи ще не бачили такого поширення франкофобських настроїв..." Обурення анґлійського громадянства проти Франції, а властиво проти її сучасних керманичів, тим більш зрозуміле, що політична ініціятива в Европі находиться все ще в руках французького уряду, який в найбільш безоглядний спосіб вимушує від Анґлії, щоб вона дотримала попередні формальні зобовязання та намагається за всяку ціну скасувати їй нові ще більш небезпечні зобовязання.

ОСТАННІ ВЕСНЯНІ НОВИНИ
жіночих і мужеських матеріялів
поручає
ДІМ МОДИ
ЛЬВІВ, ПЛОЩА МАРІЇСЬКА 4.
Українська обслуга.

Головними хибами анґлійської політики на европейськім суходолі була її повільність, консервативність і засадничість, що у висліді вийшло на добро навіть не так самої Франції, як радше Москви. Рівновагу, яку Льондон хотів зберігати між Парижем та Берлїном, французький уряд перетворив в політику оточення Німеччини, потрібну головно Москві. Політика Барту удалась плян пакту чотирьох держав, запропонований Мусолінієм. Обіцявши Італії вільну руку в Африці Франція свідомо допровадила до сучасного анґльо-італійського конфлікту, сподіваючись використати і Анґлію і Францію для переведення франко-московського пляну в Европі. Спонукуючи анґлійських політиків до подорожі до Москви та згоди на франко-московський пакт, французький уряд сподівався очевидно компенсувати цим анґльо-німецькі відносини і міг примушувати, що Німеччина відповість на це введенням війська до Надренії. Але можливо, що тепер французький уряд перерахувався і переоцінив міру анґлійської терпеливости.

Однак Анґлія все ще зберігає свої формальні зобовязання супроти Франції з дійсно анґлійською, гідною подиву, льояльністю. У Льондоні відбуваються наради представників генеральних штабів Анґлії, Франції і Бельгії, але без Італії, наради технічні і властиво цілком безпредметові, бо на територію Франції Німеччина не заїхає і не має наміру на них напасти. Справа Надренії до теми нарад не належить. Та й ледаш чи Франція захоче підносити це питання тепер, перед переведенням виборів. А перемога большевицько-соціялістичного блоку, якої чекають у Франції, анґльо-французьких відносин напевне не поліпшить.

Для сучасної політичної ситуації дуже характеристично, що французька преса виступає гостро не лише проти Анґлії, а й проти Ліґи Націй, якій закидає, що вона не має навіть сили до-

---

о. О. ПРИСТАЙ.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Мій пожаданий товариш подорожі, О. Бартіш, був молодий, бо ледве 22-літній юнак. Він мав гарні очі, сині мов небо, ніжний голос і приємний, такий дівочий, невинний вигляд. З цілої його поведінки було видно, що це благородна душа, наскрізь захоплена ідеєю служби Богові і своєму народові на еміґрації в Америці. За дозволом митрополита А. Шептицького, він покинув львівську Духовну Семінарію, щоб закінчити богословські студії в Америці, висвятитися в безженстві й стати до місіонарської праці, що тоді дуже потребувала робітників. Висвятитися в безженстві рішився тому, що хотів цілком посвятитися духовному станові, а крім того зневірився в щасливість подружнього життя. Між іншим розповів мені історію свого брата, що могла кожного, не лише „мрійника", відстрашити від одруження. Його брат Евген, закінчивши богословські студії, оженився був з гарною полькою з доброї львівської родини. Але жив з нею дуже короткий час, щось несповна рік. Бо вона залюбилася в якомусь військовому старшині, покинула чоловіка й повіялася світами. Вже ніколи не вернулася. Брат розчарувався й огірчений на свою лукаву долю, покинув парохію та виїхав до Америки.

*

Наш поїзд мав відїхати до Кракова в 12-ій годині опівночі, а це була щойно 10-а година. Отже було доволі часу наговоритися і розглянутися по залізничому двірці. В почекальні другої кляси було небагато людей, і то здебільшого самі жидівські купці. Наших земляків не було видно. Хоч почекальня була добре освітлена й чиста, проте в ню пору уявляла собою велику понуру салю із заспаними, немов напів завмерлими постатями, що снувалися, наче тіні з одного кута в другий. Іще сумніша й понуріша була почекальня третьої кляси. Вона була так нужденно освітлена, що здавалося, цісарсько-королівська галицька залізниця стоїть над берегом банкроцтва. За прилавком буфету стояв грубий і червонолиций мужчина та обслуговав подорожніх. Вздовж стін лежали пакунки ріжної форми, барви й розмірів, а біля деяких з них куняв жид, жидівка або кількоро дітей. Чимало подорожніх проходжувалося по салі. А мій товариш подорожі постійно споглядав на годинник, що немов злід землі придушено стукав на стіні або вибігав на перон, щоб подивитися, чи буда не приїхав уже наш „краківський" поїзд. Час не минав, а волікся чомусь дуже помалу. Вночі їхати залізницею, або чекати на двірці, не належить до приємности. Найкраще ночувати дома. Нам здавалося, що чекаємо на двірці не дві години, а цілі дві ночі. Але врешті портіер гукнув:

— До Пшемишля, Кракова, перше дзвонення!"

За хвилину ми вже сиділи в переділі вагону, розташували свої річи й сказали столичному городові князя Льва: бувай здоров!

Зі Львова до Кракова їхали ми цілих шість годин, а за той довгий час трохи думалося і трохи дрімалося. Але дрімоту переривав мені часто мій товариш подорожі. Він просто будив мене, щоб мав з ким говорити й розважити себе. Йому було дуже тужно. Сердега плакав майже цілу дорогу. Не диво, був молодий юнак, що залишив дома батьків, сестер, братів, товаришів і можливо ще когось. А напевно найбільший жаль було йому покидати своє рідне гніздо, бо де-ж є таке правдиве українське серце, щоб не любило свого рідного краю з усіма його смутками й радощами?

На двірцях всідали до поїзду нові подорожні, тупали ногами, розкладали свої клунки на поличках, кашляли й голосно говорили, а жиди таки кричали. Вони зрештою всюди однакові себто крикливі, навіть у своїй біжниці. Типовий галицький кондуктор мав найбільше з ними до діла. Вони робили йому у вагоні правдивий ярмарок. Верещали, лаялися цілком по-ярмарочному й навіть проклинали. Очевидно, серед такої метушні та гармидеру годі було твердше заснути, хоч як відчували ми втому і дуже хотілося спати. А ще й поїзд немилосердно шарпав собою, наче норовистий кінь, або так скреготав колесами, що це аж пронизувало серце. Він сапів, стукав, шумів і мимохіть заколихував.

—o—

Дрімав я приблизно годину. А потім, вибившись із сну, притулився в кутику купе й цілою душею віддався думкам. Тоді-ж було їх у мене, як у зайця стежок. Передовсім згадав я дружину. Її враз з дрібними дітьми залишив я на Провидіння боже. Бо хоч і матеріяльно була забезпечена, проте залишилася сама без чоловіка, а діти були тепер без батька. Пригадалася також моя улюблена господарка, ниви, сіножаті й молодесенький лісок. Вирнули перед очима: церква, читальня, хор, райфайзенка, кооперативна крамниця і мої добрі парохіяни. Хто цим усім заопікується? Не пропаде ціла довголітня праця? Не змарнуються з трудом осягнені успіхи?

Мучили настирливі питання. Але хід думок не зупинявся. Згадав я і всі переслідування ц. к. галицької влади, почавши від львівського намісництва і краєвого виділу, а скінчивши на різних повітових, старостинських кацикаx. Ці останні особливо дошкуловали своєю безмізкою формалістикою, грубою поведінкою і злобними обманами, щоб тільки шкодити нашому національному рухові. Тому я лекше зідхнув на згадку, що їду до вільної землі Вашинґтона, де нема ц. к. жандармів, старостів і коляторів. Там ніхто не буде переслідувати українського священника за метрикальні викази... Боже, там буде майже рай на землі! В Америці зможу без ніяких перепон влади працювати для народу, виховувати й просвічувати його.

(Далі буде.)

провадити до мира між Італією та Абісинією і служить лише знаряддям англійської політики. „Матен" гостро виступає проти англійської політики і заявляє, що вона небезпечна для Франції. Граф Д'Ормезон написав у „Фігаро", що Ліга Націй є тепер „небезпечним багном, в яке можна втопитись..."

Признання Д'Ормезона тим цінніше що до сучасного стану допровадили Лігу Націй ніхто інший, як саме Франція з Московщиною. А поза тим без французького „посередництва" порозуміння між Англією та Італією можливе навіть в межах самої Ліги Націй. „Нью Кронікль" повідомляє, що Італія не противилась би вирішенню абісинської справи на основі італійсько-британської умови з 1925. р., згідно з якою всі англійські інтереси довкола озера Тан мали би бути забезпечені. Ціла західна Абісинія булаб під виключною контролею Італії, а негус мав би задовольнитися невеликою частиною центральної Абісинії під італійським протекторатом. При тім Італія малаб навіть дістати позичку Ліги Націй для відбудови Абісинії.

До здійснення цього пляну покищо ще досить далеко, а ще дальше до порозуміння трьох пошкодованих франко-московською політикою держав — Англії, Італії та Німеччини. Вестанні — появилися вже поголоски про мейбутню подорож Ідена до Берліна і про англійську позичку Німеччині. І хоч ті поголоски здементовані, проте сама їх поява дуже характеристична.

М. Данько.

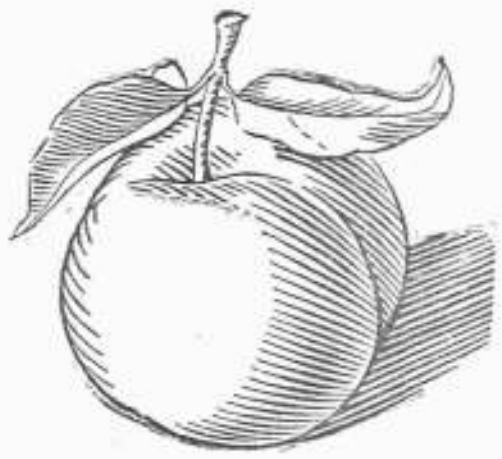

Делікатна цера як бресква

Цера є дуже вразлива і невідповідне мило може її зашкодити

Тільки добре мило — Еліда 7 Квітів — становить підставу раціонального плекання цери. Багата піна усуває з пор усілякі занечищення. Має значні косметичні прикмети, є надзвичайно лагідна і завдяки ньому робить церу миткою і делікатною.

МИЛО 7 КВІТІВ ЕЛІДА

ДОСЛІДЖЕНЕ ДЕРМАТОЛЬОГІЧНО.

В обороні загроженої гімназії.

Зїзд української молоді у Кремянці.

Кремянець, 16. IV. 1936.

15. квітня відбувся у Кремянці зїзд бувш. вихованців кремянецької української гімназії, який після обміну думок рішив заснувати „Т-во б. вихованців української гімназії у Кремянці", що ставить собі за ціль а) обєднати б. учнів гімназії для взаємного піднесення культурного рівня і витворення внутрішньої духової спільноти, а також несення як духової, так і матеріяльної самопомочі і б) опікуватись та нести моральну й матеріяльну поміч українській гімназії у Кремянці. На цьому зїзді принято статут Т-ва й обрано його провід. Після реферату п. Димнича про положення української гімназії у Кремянці зїзд прийняв одноголосно отсі резолюції:

І. У ШКІЛЬНИХ І ВИХОВНИХ СПРАВАХ.

1) Виходячи із заложення, що національне виховання є кардинальним постулятом сучасної педагогіки, Організаційний Зїзд домагається зреалізування цього постуляту у відношенні до українського населення шляхом відкриття відповідної кількости українських як нижчих, так і середніх державних шкіл а також заложення у Львові українського університету.

2) Стверджуючи абсолютну конечність та навіть незмінну потребу для українського населення Волині, Холмщини і Полісся трьох існуючих на Волині приватних українських гімназій, Організаційний Зїзд категорично протестує і домагається припинення всяких спроб у напрямі ліквідації якоїнебудь з цих шкіл, домагаючись одночасно удержавлення їх, чи надання їм прав державних гімназій.

3) Організаційний Зїзд протестує проти всяких практик, що утруднюють нормальне існування українських приватних шкіл на Волині зокрема проти безпідставного звільнювання чи переношення українських учителів до інших шкіл підчас шкільного року та свідомого проволікання затвердження поодиноких педагогічних сил.

4) Організаційний Зїзд домагається уреґулювання доступу вихованцям українських середніх шкіл та всіх відділів високих шкіл у Польщі.

5) Організаційний Зїзд закликає українське громадянство Волині, в першу чергу інтелігенцію, повести широку зорганізовану акцію за підтримкою існуючих українських шкіл та посилати свої діти виключно до рідної школи.

6) Організаційний Зїзд закликає українську молодь до інтенсивної праці над собою для виробления та скристалізування сильних характерів шляхом як національно-духового, так фізично-спортового самовиховання.

7) Розуміючи шкідливість уживання алькоголю та нікотини, Організаційний Зїзд кличе українську молодь до активної підтримки абстинентського руху, як одного з засобів виховання українського молодого покоління на здорових і життєздатних українських громадян.

8) Організаційний Зїзд шле привіт та вияви своєї солідарности з ідеєю, що їх поширює своєю невсипущою працею Т-во „Рідна Школа" у Львові та Український Технічно-Господарський Інститут у Подебрадах.

ІІ. В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ.

9) Організаційний Зїзд стверджує із задоволенням зацікавлення б. вихованців української гімназії в Кремянці справами різної школи, що виявилося численною їх участю в Зїзді.

10) Одночасно Організ. Зїзд закликає усіх, кому дорога будучність і розвиток української молоді, вступити в члени Т-ва б. вихованців к. у. г. і вести інтенсивну та послідовну працю.

11) Організ. Зїзд звертається з гарячим закликом до всіх українських організацій, установ і поодиноких фізичних та правних осіб, щоб якнайбільше підтримали українську кремянецьку гімназію та інші українські школи при помочі датків, признанням касових належностей, стипендій чи уряджуванням різного роду імпрез в їх користь.

12) Організаційний Зїзд, побоюючись закриття гімназії у Кремянці, просить концесіонаря гімназії п. Сергія Міляшкевича з усіх вище згаданих мотивів не зрікатися концесії та задержати її надалі, бо його відмова може потягнути за собою ліквідацію гімназії.

—o—

Ювилей львівської Ставропігії.

В неділю 19. квітня святкує львівська Ставропігія ювилей з приводу 350-ліття свого існування.

Дня 1. січня (ст. ст.) (10. І. н. ст.) 1586. р. надав царгородський патріярх Йоаким львівському церковному братству при церкві св. Успення Богородиці пр-ва ставропігії, себто взяв його під владу місцевого єпископа і дав йому право контролі над останнім. Очевидно, викликало це негодування тодішнього львівського, що православного епископа Гедеона Балабана; і пізніші львівські православні епископи не раді були Ставропігії, але їх спроби підпорядкувати собі Ставропігію були безуспішні.

Львівська Ставропігія удержувала від самих початків існування свою школу, згодом (від 1591. р.) друкарню, що були освітніми розсадниками цілої України від кінця XVI. до кінця XVIII. ст. Поміж добродіями і членами Ставропігії у XVII ст. стрічаємо також українських гетьманів. Після заведення унії у львівській епархії в 1700. р. приступила до церковної унії з Римом також Ставропігія в 1708 р.

Від часу прилучення Галичини до Австрії (1772. р.) роля Ставропігії як культурно-освітнього розсадника обмежилася тільки до Галичини. Цісар Йосиф II. перемінив ставропігійське братство на Інститут. Ставропігійський Інститут завдячує своє існування в історії народньої галицько-української преси; саме перед 1848. р. його члени заходилися коло основання першого фахового часопису „Галицька Пчола", який через пізніші події не появився.

На жаль, світлій ролі львівської Ставропігії в минулому України не відповідає її теперішній стан та діяльність. Від часу розриву між українським національним табором і москвофілами в Галичині останні зробили зі Ставропігії свою твердиню. Внаслідок того Ставропігія не служить інтересам оборони нашого народу та його культурно-освітнім цілям, як не було в минулому. Через те і її цьогорічний ювилей не стане українським національним святом, яким повинен був бути, а є тільки святом горстки запаморочених москвофілів.

Бретонські автономісти — замаховцями.

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Стверджено, що префектури у містах Нант, Кемпер, Ренн та Сен Бріє заняли таки бретонські автономісти. В Нант поліція увійшла до домівки, у якій відбувалися сходини автономістів саме в хвилині, коли вони складали присягу на вірність Бретонії та обіцювали боротися за її незалежність усіми засобами; підчас труєу вбійшли м. ін. пляц префектури у Нанті. Всіх зрештованих з виїмком одного випустили на волю за кавцією.

НІМЕЦЬКА РУКА?

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Обговорюючи скріпльену активність бретонських автономістів, „Ексцельзіор" підмічує, що бретонська націоналістична партія має всього 1500 членів. З огляду на те, що відзнаку брет. автономістів є свастика, згаданий щоденник підозріває, що їх фінансують німецькі націонал. соціялісти. (До цих підозрінь слід ставитись з резервою тому, що французи залюбки представляють сепаратистичні рухи спрямовані проти Франції як комуністичні або німецькі витвори).

Акційна Спілка для будівельного промислу, перше **Іван Левицький,** виплачує з днем 20. квітня ц. р. дивіденду за рік 1935 у висоті 1.00 зол. від акції через Кооп. Банк „Дністер", Львів, вул. Руська 20.

1980 1—1

ВЕЛИКИЙ ВИБІР МАТЕРІЯЛІВ ВОВНЯНИХ НА

ЖІНОЧІ ПЛАЩІ — СУКНІ

поручає фірма

АНТІН УВЄРД

ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 10.

АВСТРІЙСЬКИЙ КАНЦЛЄР ПРО СПРАВУ „ФЕНІКСА".

ВІДЕНЬ, 18. 4. ПАТ. У промові канц. Шушніґ згадав м. ін. про справу асекураційного товариства „Фенікс": він заявив, що публ. опінія в пору дізнається про всі подробиці. Помимо того вся преса, зокрема провінціональна, домагається, щоб подати імена осіб замішаних в аферу.

XI. Зїзд агрономів „Сільського Господаря".

В дні 18. квітня п. р. відбувся черговий, одинадцятий зїзд агрономів „Сільського Господаря". У зїзді взяло участь 56 агрономів, що працюють в організації „Сільського Господаря" в краю і централі та в кооперативних установах. Зїздові що був найчисленнішій з дотеперішніх, проводили: *інж. М. Творидло* (Львів), *інж. Вакуловський* (Рогатин) та *інж. Мосора* (Перемишль); секретарював *інж. П. Зелений* (Львів).

Зїзд відкрив від „Сільського Господаря" *інж. д-р Е. Храплівий*, що вказав на завдання цього чергового зїзду наших агрономів, який має потягнати низку справ професійного і фахового характеру. З черги обговорено професійні справи нашого агрономічного світу та прийнято низку резолюцій у цих справах.

По спільному обіді, яким гостила група агрономів управа кружку господарських інструкторів „Сіл. Господаря", обговорено ще багато фахових справ, а саме: господарську пресу перед нашими господинь, чергові справи Хлібороб ського Вишколу Молоді, сіл.-господарської преси, агротехніки й інші.

У зїзді взяв теж участь новообраний президент „Сільського Господаря" *п. Мирон Лучкий*, якого широ витали наші агрономи, як нового свого провідника і дотеперішнього довголітнього працівника „Сіл. Господаря" в праві.

До кожної туалети відповідну ТОРБИНКУ поручає найдешевше Магазин Вибагливої Галянтерії ЛЕВ ПРОПСТ, Львів, пл. Марійська 3, тел. 205-83. 4/114

Турецька армія заняла здемілітаризовану смугу?

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Авас подає зі Стамбулу: На основі передвчорашнього рішення ради міністрів під проводом президента республики, *турецькі війська увійшли до здемілітаризованої смуги в Дарданелях.*

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Райтер повідомляє, що вчора рано сильні турецькі відділи обсадили всї стратегічні точки на півострові Галіполі.

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Райтер стверджує, що вістки про заняття здемілітаризованої полоси не сотвердили.

АНКАРА, 18. 4. ПАТ. Анатолійську телегр. аґенцію уповажнили стверднти, що чутки про нараду тур. уряду в справі окупації здемілітаризованої смуги є неправдиві.

СУКНА
РУДОЛЬФ СВІТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЄР
Львів, Баторія 20. — готель Саський.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІЯЛІВ МУЖЕСЬКИХ.
Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

Абісинські надії.

АДІС АБЕБА, 18. 4. ПАТ. Абісинська публ. опінія приняла спокійно вістку про здобуття Десіе, вона все ще **рахує на поміч Ліги Націй**, яка — мовляв — мусітиме інтервенювати, якщо не хоче нарушити свого престіжу. **Сподіються в найближчому часі енергійного виступу Англії.** Абісинські війська не всилі боронити столиці; рахують хіба на те, що італійці не зуміють сформувати досить сильного відділу, який заняв би Адіс Абебу.

РОЗМІЩЕННЯ АБІСИНСЬКИХ ВІЙСЬК.

РИМ, 18. 4. ПАТ. Як подають з Могадішіо, абісинські війська, які намагаються стримати офензиву ген. Граціяні в Огадені складаються з двох груп з 25.000 вояків під командою раса Насібу розложилися в околиці Ассабанет Дагабур, інших 25.000 — коло Джіджіги. Частина абісинських військ розложилася здовж залізн. лінії Адіс Абеба-Джібуті, армія під командою Бєєне Мерід — між ріками Уебі та Дестро. На горбках біля Сідамо находяться недобитки армії раса Дести під командою Маконена Демісіе.

ЗНОВУ ЛІТАКИ НАД СТОЛИЦЕЮ.

АДІС АБЕБА. 18. 4. ПАТ. Вчора рано над Адіс Абебою появилися два італійські бомбардуючі літаки. Абісинські джерела стверджують, що літаки оструювали зі скорострілів цісарську палату; мабуть є кількох ранених. Міністр закордонних справ Герай вислав до генерального секретаря Ліги Націй гострий протест проти оструювання столиці, як отвертого міста. Міністр стверджує, що тепер слід сподіватись фальшивих італійських вістох, що літаки оструювали зі землі, а не дасть вже цим претекст до бомбардування міста. Що італійці будуть бомбардувати Адіс Абебу, можна вносити з факту, що італійські літаки чотирократно перелітали над містом.

РИМ, 18. 4. ПАТ. В столиці Абісинії панує постійна тривога перед новим налетом італійських літаків. Вчора рано вискідок фальшивих сигналів, зарядженo алярм, що викликав загальну паніку на вулицях. Місце побуту цісаря й надалі окружене тайною. Абісинський уряд на випадок небезпеки має намір перенестися на захід від Адіс Абеби. Посольство З. Д. П. А. взивало своїх громадян, щоби підчас евентуального бомбарду вання схоронилися в будинку англійського посольства, що має протилетунські захисти.

НА ЗДОБУТИХ ЗЕМЛЯХ.

РИМ, 18. 4. ПАТ. Маршал Бадоліо повідомляє: В Десіе далі йде організаційна праця. Провідники й нотаблі племени Волльо Салля та інших сусідних племен заголошують підданість. На сомалійському фронті оживлений рух передніх сторожей.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ОҐАДЕНІ?

ВАРШАВА, 18. 4. ПАТ. подає: В Огадені йдуть завзяті бої; ген. Граціяні у своїй офензиві заняв ряд місцевостей. Абісинські джерела твердять, що дощі замінили Огаден у одно велике багно, серед якого італ. змоторизовані частини унерухомлені. Абісинці атакують ізольовані італ. відділи, пристосовуючи партизанську тактику.

ХИТРО-МУДРО.
Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блоччків Р. Ш.

Після нарад ґен. штабів.

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Коротший комунікат повідомляє лаконічно, що наради відбулися у дуже приязній атмосфері та що дальші інформації подадуть військові, морські та летунські аташе.

ЛЕВ ЯСІНЧУК. 2)

Галицьке лихоліття.

Замітки про II. том книжки о. Ол. Пристая: „З Трускавця у світ хмародерів".

(Докінчення).

Наближався час свячення, а питомець навіть не знав підставових річей, що хоч з формального боку, але рішуче кваліфікують священника в очах маси. Тому то (за словами автора) трапляються священники, що йдуть на соборному похороні „як косарі", „немов на прогульці", що підчас богослуження вигинається і викручується „немов танцює лянсієра", „дає дяка або паламаря, очевидно просто від престолу і підчас відправи", „не знають, куди їм руки подіти", „фелон досягає одним кінцем землї, а другим спинається вгору по плечах священника", а з парохіянами обходиться так, що перестрашений малий хлопчина, що приходить до першої сповіді, тікає з церкви і замість сповіді — герцює собі з товаришами, як це сталося з автором. Тому питомці присвоювали собі потрібні речі через самонавчання і то вночі, щоб не показати семинарицькій владі, що переступають домашній порядок.

Автор малює тип українського священника як провідного громадянина, першого вчителя народньої маси. Добрими священниками бувають ще ті, що вже в семинарії мріяли про „шпаркі цісарські коні і пінську карету", про вибагливе умеблювання „резиденції", про гучні празники, але ті, що вже в підготовці до духовного стану знали, що вони мають працювати „для своєї Церкви й Нації". Автор навіть каже, що в наших умовинах священик має не лише „відспівати Службу Божу, охрестити дитину, повінчати молодят і виголосити проповідь. Український священник мусить бути щирий і правдивий порадник своїх парохіян у всіх їх життєвих справах". Автор вияснює, чому священник повинен ходити до читальні й вести українські установи так, як він це робив зі своєю дружиною; чому обовязком священника в першій мірі селянина „не тільки потішити в його горі, але й порадити, як йому слід берегтися від лиха". Автор згадує, що коли він розпалив у серцях громадян „святий вогонь любови до України", то бачив, „як їх обличчя сяли самопевністю й силою". І думав тоді автор: „Якби так наших 3.335 священників у цілій галицькій волості" й інша українська інтелігенція „взялися до читалень та різних інших установ, збудувавши б твердиню, якої і ворота здові не одолілиб". Правда! При цьому пригадався мені висказ українця на одному з моїх віч в Америці: „Якби ми були у старому краю хочби раз на великдень почули, хто ми, — все було би сьогодні інакше".

Щоправда, то раз вирвалося признання о. Пристаєві, що він використовуючи своє становище священника для „осягнення національно-політичних, освітних та економічних цілей", зробив „великий промах", бо „тяжко згрішив". Але можна надіятися, що йому Бог цей прогріх простить, бо вірив під його прикладним проводом пізнавав того Бога.

Автор не щадить барв, щоб змалювати долю галицького сотрудника, що через примусовий замешкати у справжній колибі. Коли вимагаємо від світа, що звичайний жуйдер повинен би мати людське істнування, то автор оповідає, як він з дружиною мусівся спати на землі в Підбірцях. А як дивився парох на сотрудника? Нерза сотрудник мав у пароха „менше значіння, ніж його служниця Настя, чи й тупуватий брат, пастух Грицько". Це було поправді у пароха, що міг служити за „зразок", що був польським повстанцем. І, якби він одиноким таким, то булоб щастя. Але духовна влада стояла по його боці, хоч він до тієї міри легковажив своє становище, що при Сл. Божій „дживав малинівку замість правдивого виноградного вина".

Одиноке добрий священник, що працює, що привертає, кладе на ноги й ширить мораль, що освідомлює нарід, (по словах автора) не завжди задавав вдоволення своєї духовної влади; воно нераз дальше дуже болюче „досвідчує" вже долю випробуваного священника й тим викликає почуття бунту проти авторитету навіть у серці, що криється під священичою рясою. У книжці о. Пристая є чимало на це прикладів і доказів. Нерза доля священника залежить і від того, з ким він жонатий та які звязки має, а нераз то й „забражне місця в цілій дієцезії".

Все це предстівлене живо й гарно. Хоч автор каже, що коли його „перо не має сили", „а бувае бракує слів, щоби віддзеркалити дійсність", яку він пережив. Тому й байдуже, що скажуть про його спомини. Але треба призвати, що в нього є своєрідні гарні і прості образи та порівняння. Христова наука „родила свої здорові овочі, такі пахучі й маєтні, немов свіжі суниці у зарубі на сонці". Або таке невинчене із словників, не створене штучно порівняння, але зложене з глибини власного переживання: „Хоч який довгий день у літі, проте він минає хутко, наче людське щастя. Не так воно зимою. Вправді зимові дні коротші, але вони ледви волочать ноги за собою. Таксамо й бідному в білі видається, що час стоїть на місці".

В часі весілля автора згадала молода дружина, що нема на ньому її матусі. І „впали наші гарячі сльози немов краплі гіркого полину та змішалися в чаші з родощами двох молодих сердець".

Хотілось би все переповідати, стільки там цікавого в тій книжці. Ця книжка, то соціяльна студія 80 і 90 рр. українського галицького лихоліття; це політичний огляд тодішнього часу вбраний у легку форму споминів. Ці спомини — це одна сторінка з історії українського відродження. Їх повинні конче прочитати, особливо — молоді!

Підсумки кривавих подій у Львові.

Агенція „Всхуд" повідомляє:

Пятниця минула у Львові спокійно. В місті далі йшла праця над привернением ладу на вулицях, власники крамниць і магазинів вставляють вибиті шиби, порядкують вітрини і т. д. Рух у місті був зовсім спокійний, трамваї курсували, самоходи і кінні дорожки від ранку були на своїх стійках. В суботу місто мало звичайний нормальний вигляд, всі установи працюють шкільна молодь в школах, всі нормально виконують свої заняття. Панує лад і порядок, якого бережуть сильні відділи кінної і пішої поліції та густі стежі в цілім місті.

ПОХОРОНИ ЖЕРТВ ТРАГІЧНИХ ПОДІЙ.

Похорони жертв трагічних подій у Львові відбулися на Янівськім цвинтарі в асисті священника і в присутности родин померших. Похорони відбулися в повному ладі і спокійно.

МОЛОЧНА ЧОКОЛЯДА

ЦЕ ЗДОРОВЛЯ ДІТЕЙ

АРЕШТУВАЛИ 661 ОСІБ.

Влада безпеки веде далі енергійну акцію, щоб забезпечити місто перед можливими вибриками невідповідальних елементів. Поліція перевела масову арештування осіб, які брали участь в останніх вуличних подіях, чи пак вели зорганізовану комуністичну агітацію. Прокуратор веде слідство у приспішеному ході. Арештували 661 осіб, з тих 49 під закидом грабунку, 177 за переворотову акцію, після вступних доходжень передали судові 306 осіб.

Нині рано згодосилися всі робітники, які працюють при публичних роботах у Львові і приступили до праці. Комуністичні агітатори намагалися тероризувати робітників, які працюють, таким чином, що погрожували робітникам репресіями супроти їх родин. Робітники виступали проти цієї терористичної акції, в богатьох випадках роботу справді припинили, але робітники висловлюють далі бажання працювати тимбільше, що нині, себто в суботу відбуваються тижневі виплати за працю. Влада безпеки видала рішучі розпорядки, щоб робітникам, які зголошуються до праці, запевнити охорону в змогу працювати.

СЛІДСТВО ПРОТИ ЧЛЕНІВ ПОХОРОННОГО КОМІТЕТУ.

Агенція „Іскра" повідомляє:

Прокуратор притягнув до відповідальности членів похоронного комітету за те, що довели до кривавих подій на вулицях Львова своєю недбальністю і невиконанням принятих на себе зобовязань вдержати спокій і лад підчас похорону жертви подій з 14. квітня ц. р. До похоронного комітету входили: як голова **Іван Кушнір,** представник клясових професійних союзів, **Броніслав Скаляк,** представник клясових професійних союзів, двох представників союзу професійних союзів **Казимир Бялік і д-р Казимир Заклевський** та **Емануїл Гофер,** представник Бунду.

ЛЬВІВСЬКІ ПОДІЇ ПЕРЕД РАДОЮ МІНІСТРІВ.

В пятницю пополудні відбулося коротке засідання ради міністрів, яка розглянула актуальні справи. Міністер внутрішніх справ Вл. Рачкевич вясував хід львівських подій.

РОЗПОРЯДКИ КУРАТОРА ГАДОМСЬКОГО.

Львівський куратор Гадомський видав кілька розпорядків, щоб запевнити опіку шкільній молоді. В усіх школах наука відбувається нормально. Управителі шкіл та учителі з доручення куратора звернули молоді увагу на небезпеку підчас можливих вуличних подій і наказали молоді поводитись дуже обережно та рішуче заборонили шкільній молоді вештатися по вулицях. Далі куратор припинив аж до відкликання всі пополудневі заняття шкільної молоді по школах і в організаціях. Одночасно шкільна влада звернулася з горячим покликом до батьків та опікунів, щоб збільшила опіку над шкільною молодю.

ВЕЛИТЕНСЬКІ МАТЕРІЯЛЬНІ ВТРАТИ.

Білянс кривавих вуличних подій у Львові страшний. **Шкоди від знищення крамниць сягають кількасот тисяч. Заг. висоти покищо не можна устійнити. На розміри знищення вказує факт, що лише при одній вул. Сапіги вибили виставові шиби в поверх 60-ох крамницях від пл. Більчевського аж до вул. Потоцького.** Пригноблююче вражіння викликує горішній кінець вул. Городецької, себто від костела св. Єлисавети. **При цій вулиці у підніжа Святоюрської гори згорів великий склад дерева фірми Зісман та Ек, великий склад нафти і крамниця з обувою при вул. Городецькій ч. 75.** Дійшло до того, що юрба розбивала і нищила почтові скринки. При вул. Казимирівській повибивали вікна в Католицькім Домі, на розі вул. Сонішної повибивали зовсім усі вікна 5-поверхового будинку Суспільної Обезпечальні аж до даху.

Жахливо виглядають центральні вулиці Львова, а саме вул. Легіонів, площа Марійська і Городицька. Всі майже крамниці у пятницю мали спущені стори, бо їхні грубі виставові шиби повибивані. Багато крамниць пограбували, між ними ювилера Ціпера, багато шинків, склад обуви „Батя" і т. д. Черевики з цієї крамниці виносили на вулицю і юрба вибивала ними вікна.

В четвер в год. 10-ій вечором воєвода Белін Пражмовський приняв делегацію робітників, у склад якої входили між іншим голова Союзу Професійних Союзів професор університету Закшевський, голова Ліги Оборони прав громадянина, професор політехніки Шимкевич, ред. Щирек і адв. Гершталь з ППС.

У пятницю мешканці м. Львова масово залягли вулиці, головно в Городецькій дільниці. Прохожі оповідали собі дивовижні поголоски, м. ін., що в Городку в четвер були заворушення і підчас того вбили кількох поліцаїв. Такі самі заворушення нібито були теж у Самборі, Лодзі і т. д. Ясно, що ці поголоски неправдиві.

Фабрика дзеркал і шліфярня скла **М. БИК, ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57.** — Власна металіяна і гальванізація стекла. 8—365

ПЛЯНОВА ГРАБІЖ.

ПАТ. подає такі подробиці кривавих подій:

З кількох крамниць юрба викинула товар на вулицю. Біля одної крамниці лежали живі риби. З цукорні Ведля забрали всі солодощі, з вистави фірми Лінтнер забрали горівки. Частину пляшок розбили на хіднику. В крамниці Янковського вибили дві великі шиби. Зрештою на цілім відтинку не залишилася майже ніодна шиба. **Не пощадили теж шиб у Великім Театрі.** Цей факт вказує на те, хто був в юрбі і що нищили планово, бо виключене, щоб безробітні, які домагаються хліба, могли мати якунебудь претенсію до театру. Велике знищення видно на вул. Городецькій, де згідно зі загально відомою тактикою комуністів, їхні групи підпалили великі склади дерева. **На бічних вулицях Городецької дільниці головно в околиці пл. Бема стрічали багато пяних. У львівських броварах загарбали кілька тисяч пляшок пива.** Впадало в очі, що перед вечором кількадесять підростків ходили вулицями середмістя і по черзі розбивали газові лямпи.

Крім того списку ПАТ-а відомо, що у **Промисловім Музею вибили 56 шиб та знищили два дорогоцінні образи: Матейка і Грабовського. В кавярні „Гранд" напроти Великого Театру повибивали теж майже всі вікна і знищили внутрішне уладження, як зеркала, мармурові столики і т. д.** Юрба розтягнула паркан з городу біля костела св. Анни. З ресторану і складу горівок Н. Френкля при вул. Потоцького юрба забрала всі пляшки з горівкою.

З українських установ, оскільки нам відомо, потерпіли 4 крамниці „Маслосоюзу", а саме при вул. Жовківській, Янівській, Городецькій і Костюшка, де повибивали шиби і порозбивали вивіски. Крім того юрба повибивала шиби у крамницях багатьох приватних українських купців та в приватних помешканнях українців. Міська влада переводить спис шкід

РЕВМАТИЗМ

артретизм, подагра, грипа і простуда є пошестю людства. Проти цих терпінь уживаємо таблеток Тогаль. Тогаль приносить полекшу тим, що терплять.

Ціна зол. 1.50

СПИС РАНЕНИХ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПО ШПИТАЛЯХ.

Загалом по львівських шпиталях перебуває 51 ранених, між ними 5 жінок. І так у **Загальнім шпиталі лікуються:** 1) Ростецький Альфред, 34 р., рим.-кат., безробітний. Клепарів, вул. Івашкевича; 2) Бяли Іван, 33 р., рим. кат., безробітний теслярь, Замарстинів, вул. Ткацька 11, 3) Галецький Михайло, 28 р., гр.-кат., безробітний; 4) Чорній Дмитро, 26 р., безробітний, Клепарівська ч. 15. 5) Маріяш Теодор, 23 р., гр. кат., безробітний, вул. Глибока 3; 6) Яремко Йосиф, рим. кат., будівельний робітник з Давидова; 7) Василишин Амброзій, гр. кат., 24 р., безробітний, пл. Академічна 1; 8) Денека Андрій, 24 р., гр. кат., будівроб., Підбірці пов. Львів; 9) Войтків Іван, 25 р., гр. кат., безробітний, Броди; 10) Радоманський Іван, 29 р., рим. кат., безробітний, Синявська 11а; 11) Ентенберг Яків, 26 р., безробітний, Голоско Вел. 66; 12) Шпігель Гершон, літ 26, торг. помічник, Байсера 2; 13) Березовський Стан., 49 р., римокат., інвалід, Бічна Любенська.

В шпиталі Суспільної Обезпечальні при вул. Курковій лежать: 1) Петрик Адам, евангелик. 34 р., Бічна Золотої 6; 2) Врона Іван, 32 р. римокат. Бельовського; 3) Міх Владислав, 31 р., гарбарський робітник, Замарстинів; 4) Ляска Стан., 35 р., римокат., броварняний робітник, Клепарів; 5) Прокопович Стан., 22 р., римокат., безробітний, Немцевича 24; 6) Квіцінський Степан, 34 р., римокат., Лелевеля 24; 7) Зенчук Міхал, 28 р., римо-кат., робітник МЗЧ, Борщовичі; 8) Брезденъ Гжегож, літ 37, римокат., Дорога Кривчицька 6; 9) Тетрович Іван, 30 р., римокат., робітник МЗЧ, Гавзнера 16; 10) Гаєк Йосиф, 34 р. римокат., занятий в ТЕСП, Богданівка, Зигзак 18; 11) Круль Базилі, літ 54, римокат., робітник МЗЧ. Потоцького 62; 12) Жолтанський Йосиф, 34 р., римокат., робітник МЗЧ., Левандівка; 13) Влодкі Йосиф, 28 р., римо-кат., магістр. робітник, Бернштайна 14; 14) Касперський Мартин, 27 р., римокат., магістр. робітник Левандівка; 15) Романишин Іван, 22 р., гр. кат., візник, Боїмів 52; 16) Герчаковський Володимир, літ 31, гр. кат., доворець, Пекарська 6; 17) Шуба Тома, 52 р., римокат., безробітний, Клепарів.

В жидівськім шпиталі лікуються такі ранені: 1) Пухаль Никодим, гр.-кат. роб., Клепарів; 2) Кріґедь Мозес, 30 р., куферник, Шпитальна 23; 3) Бариляк Юзеф, 21 р., римо-кат., швець Шпитальна 23; 4) Шрайбер Фридерика, 23 р., прив. вчителька, Жовківська 32; 5) Малькут Василь, гр.-кат., 23 р., робітник, Замарстинів; 6) Фляйшман Міля, цукорн. помічниця, Замарстинів.

В хірургічній клініці перебувають: 1) Павло Микола, 26 р., безроб.; 2) Премінгер Макс, 24 р., робітник, Мартина 5; 3) Грайс Яків, 29 р., торговельник, Жовківська 54; 4) Константин Борух, 25 р., друкар, вул. Каштелянська 14; 5) Жултанський Франц, 30 р., Більчевського 4; 6) Монстис Як, 40 р., цегляр, у бараках на Персенківці; 7) Шумала Теофіль, 23 р., без професії, Кордецького 33; 8) Фремд Мозес, 32 р., Старорізницька; 9) Грабовец Міхал, 29 р.; 10) Крук Міхал, 43 р., бетоняр, Потоцького 75; 11) Шіндлер Генш, 22 р., пл. Збіжева 2; 12) Сидор Міхал, 28 р., шофер, Бічна Декерта 8; 13) Бендрова Емілія, 29 р., робітниця, Джерельна 50; 14) Тичка Анна, 60 р., Замойського 8; 15) Кельц Марія, 22 р., кравчиня, вул. Сніжна 6.

10 УБИТИХ.

Між убитими 7 мужчин і 3 жінки. 1) Сікорський Мечислав, 29 р., робітник, рим.-кат., Мурарська 32; 2) Рогоцький Владислав, 40 р., жонатий, возьний, Свентокшиська 43; 3) Латинник Михайло, візник, 31 р., жонатий, Замарстинів. Королівська 24; 4) Грабовський Петро, 51 р., римо-кат., жонатий, службовик міського завед. чищення міста, Мицкевича 7; 5) Гвоздій Іван, 33 р., жонатий, гр.-кат., робітник, Дзялинських 3; 6) Герц Бронислава, 32 р., Вірменська 16; 7) Леа Арнт; 8) Похвала Йосиф, 22 р.; 9) Володислав Миронюк, 20-літній гутник, вул. Старозеленська. Назвиска 10-го вбитого покищо не устійнили.

ПОХОРОН СЕРЕДИ.

У пятницю відбувся похорон другого робітника — Середи, що був ранений 14 ц. м. рівночасно з убитим В. Козаком і помер у шпиталі. Влада не дозволила на маніфестаційний похорон, бо не хотіла допустити до кривавих експесів.

Чи то по християнськи?

У Станиславові відбувся повітовий з'їзд, організований „Окружним Товариством Рольничим". У з'їзді взяли участь представники „рільничих кулюк" із станиславівського повіту, молочарень, кооператив та представники суспільних товариств і організацій із повіту та Станиславова. М. ін. взяли участь о. кан. Колхановський, староста Пашковський, шк. інсп. Пікульський, през. окр. ТШЛ і кола ТШЛ дир. Зберовський і ін.

Збори отворив о. кан. Босак. Референт на тему положення польського населення в Станиславівщині виголосив проф. Ясінський. Він змалював стан організації суспільного й господарського життя у поляків і українців. Інж. Вільконь змалював діяльність і методи праці рільничих кулюк у Станиславівщині.

Після дискусії з'їзд м. і. ствердив, що продавати землю у непольські руки це злочин супроти народу й держави. Тих, що продають землю у непольські руки, треба виключити з усіх польських організацій і товариств. Парцеляцію маєтків треба переводити доцільно, причому треба брати під увагу інтерес польського народу й держави.

Відкликали вибори президента.

Ar. Всхуд повідомляє, що на внесення виконуючого обовязки президента м. Львова віцепрезидента д-ра Островського львівський воєвода Беліна-Пражмовський відкликав аж до дальшого зарядження вибори президента м. Львова, що були визначені на 22. квітня ц. р.

Еміграційні справи.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТИХ, ЩО ІДУТЬ ДО АРГЕНТИНИ.

В ХАРАКТЕРІ НАРЕЧЕНИХ.

Емігранти, що ідуть до Аргентини до нареченних, мусять мати крім свідоцтва (офіціяту) від нареченого, виставленого Дирекцією Імміграції в Буенос Айрес, також легалізований польською władою дозвіл родичів на виїзд до Аргентини і на подружжя. Того вимагає аргентинська влада.

ЗМІНА ДОМІВКИ РЕП. КОЛЮМБІЇ У ВАРШАВІ.

Консулят Колюмбійської Республики у Варшаві міститься тепер при вул. Владиславській ч. 18. Мокотів.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Сіямі померло за кілька місяців 1530 осіб на холеру; 5 мілїонів мешканців Сіяму піддали щепленню.

Норвеський міністер закорд. справ приїхав з Букарешту до Варшави.

Австрійський генерал барон Гісль помер у 76. році життя. Колись повинен він дипльоматичну службу і 24. липня 1914 р. вручив був сербському урядові ультимат.

Швайцарська федеральна рада предложила парляментові проект нових кредитів у висоті 430 мілїонів франків на скріплення оборони держави.

Литовська поліція подрешетувала агітаторів, що намагалися викликати заворушення по селах.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10 І.

ВЕСНЯНІ МОДЕЛІ

для ПАНЬ поручає нововідкритий магазин жіночої конфекції

бувший спільник фірми „Леді", ЛЬВІВ.

Ф-ма АКЕР і ШЛЯЕН

тепер ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

Справа вязнів в тюрмі Чесного Хреста.

Українські жінки внесли подання в справі вязнів, що перебувають у вязниці Чесного Хреста з проханням перенести їх до інших вязниць.

Сьогодні дістала п. Марія Білінова таке письмо:

„Прокураторський Надзір при Міністерстві Справедливости комунікує в цілі повідомлення і інших осіб підписаних на подання з дня 27. II. 1936., що згідно з новозапроектованим планом поділу вязниць, вязниця в Чесним Хресті не буде призначена для цієї категорії вязнів, яку нині означує іменем „політичних вязнів" і тому всі вязні будуть перенесені до інших вязниць постепенно і в міру буджетових і транспортових можливостей". Міністерство Справедливости, Варшава, 4. IV. 1936. р. Керманич Прокураторського Надзору. Підпис нечитний.

Міські Театри у Львові, понеділок 20. квітня.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-ій БАЛЬ У САВОЮ

з Ів. Кульчицькою і В. Дзедушицьким.

68 спалених церков, 72 убитих, 300 ранених.

ПІДСУМКИ ЕСПАЙСЬКИХ ВИБОРІВ

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. За час недавних виборів спалили 68 церков, убили 72 особи, ранили 300.

ЛІВИЙ КУРС УРЯДУ.

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. Уряд рішив **розвязати фашистівські ліги,** як нелеґальні організації та відібрати військовим, перенесеним у стан спочинку їхні права якщо виявлятимуть діяльність, спрямовану проти теперішнього режиму. В адміністрації та армії переведуть низку персональних змін.

Арештували 200 членів фашистівських організацій та 25 членів цивільної гвардії, м. ін. чимало старшин. Цілий ряд військових старшин увязнили за те, що вийшли з касарень підчас гострого поготівля. Трьох полковників з командного складу цив. гвардії усунули, як також директора служби безпеки і команданта поліції Мадриду.

Соціялістичні посли вдоволені розвязанням фашистівських ліг. Прем. Азана заповів нові репресії проти правиці, які дадуть лівиці настільки поважну сатисфакцію, що вона припинить страйк.

СТРІЛЯЮТЬ ДО ПОСОЛЬСТВ.

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. Цивільна управа міста стверджує, що вчора пополудні підчас перестрілки кілька куль припадково влучило у будинок чехословацького та мадерського посольства, не ранячи нікого. Віцеміністер висловив обом послам співчуття.

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. Бразилійська амбасада в Мадриді домагається скріплення постійної охорони, бо підчас недавних заворушень до будинку впало кілька куль, м. ін. до кабінету амбасадора.

Ширіть наш часопис!

ВЕСНЯНІ УБРАННЯ

виконані першорядно з чисто вовняного матеріялу **зол. 86**

ВЕСНЯНІ РАГЛЯНИ **зол. 58**

поручає

„ПОВШЕХНИ СКЛАД ОДЗЄЖИ"

ЛЬВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША.

Хорватські селяни в обороні своїх провідників.

БІЛГОРОД, 18. 4. ПАТ. Кривві події в Керестінаці і Роніті коло Загребу, підчас яких вбито 11 осіб, викликали сильне вражіння в усьому краю. Преса присвячує цим подіям цілі сторінки. На місце подій виїхала спеціяльна комісія, яка устійнить відповідальність винуватців тих подій. Преса в Загребі подає факти, суперечні з вістками преси з Білгороду. Югославянська преса пише, що 6 убитих, молодих людей у Керестінаці, належали до югославянської радикальної унії. Вони не були озброєні і не брали ніякої участи у провокаційних виступах. Зате хорватська преса пише, що це був озброєний гурток „четників", які переходили хорватськими селами і підмовляли ворожі оклики проти провідників хорватської селянської партії, домагаючись їх смерти. Селяни міркували, що цей гурток може допуститись нових убивств тимбільше, що перед кількома днями один з „четників" убив колишнього посла Берліячіча. Гурт селян зі страху перед „четниками" схоронився у замку в Керестінці та заявив колишньому банові Антополові Мігайловичеві, що вони є членами югославянської радикальної унії. Коли Мігайлович переговорював зі селянами, один з „четників" перший вистрілив з револьвера і вбив одного селянина та таким чином дав до масакри „четників". До подібної події дійшло в селі Роніті, де колишній „четник" Бута стрілив до селян і вбив одного з них. Розярені селяни вбили Буту з його жінкою і дітьми, а дім підпалили. В Білгороді і Загребі переконані, що до останніх трагічних подій дійшло тому, що хорватські селяни озлоблені на членів ультранаціоналістичної організації „четників". Організацію „четників" розвязали в Хорватії в останньому часі.

НОВА МОБІЛІЗАЦІЯ В ІТАЛІЇ.

РИМ, 18. 4. ПАТ. „Гозета Уфіціяле" оголосила декрет про частинну мобілізацію 1913 річника резервістів летунів, які служили в 1934. р. Декрет мотивує мобілізацію необхідністю зміцнити в теперішніх умовинах летунські сили.

ДЕ СКРИВАЄТЬСЯ ЦІСАР АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Райтер повідомляє з Адіс Абеби: В місті кружляють поголоски, що негуса вбили. Абісинська влада рішуче заперечує ці вістки запевняючи, що вдержує постійно з ним телеграфічний звязок з цісарем. Місце побуту цісаря не можуть виявити з військових огляднів.

КОЖНА ПАНІ
одягається
тільки в „МАРҐОТ“
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 9. (б. кіна „Коперник“)
Наймодніші плащі і сукні — Солідне виконання — Дешеві ціни.

Свято Шевченка на чужині.

Свято в честь Шевченка української кольонії в Букарешті.

Українська кольонія в Букарешті відсвяткувала 20. березня ц. р. память Шевченка. Великому залю ім. т-ва „Айнтрахт“ виповнила не тільки українська, але й численно виступлена чужа публіка. Окрім офіціяльних заступників із поодиноких міністерств, представників румунської преси, представників болгарської, турецької, німецької і російської кольонії, було багато інших гостей-чужинців, які із зацікавленням слідкували за поодинокими точками програми.

Свято відкрив *д-р В. Тренке*, заст. голови організації українських еміґрантів у Румунії, що привітав усіх гостей. Після того мужеський хор відспівав „Заповіт“ Стеценка, що зробив мабуть велике враження на чужинців, бо вони по відспіванню цього гимну оваційно плескали. Далі був реферат *д-ра Ом. Поповича*, призначений для чужої публики і тому виголошений в румунській мові. Промовець згадав важніші події з життя Шевченка та змалював його значіння для українського та інших, досі ще поневолених, народів.

Окрім добрих хорових точок програму виповнили і сольові виступи: відомої оперової співачки *п-і Синенької-Іванницької* (сопран), українського композитора проф. *М. Войченка* та знаного чернівецького баритона *О. Гишка*. П-і І. Синенька-Іванницька відспівала пісні Січинського та Нижанківського, п. Гишка пісні Людкевича та Лисенка. Проф. Войченко відограв на фортепіяні свої цікаві й цінні композиції: „Поему“ та „Українську Рапсодію“. Зайва річ розписуватись, як виконали вище згадані солісти свої точки. Деякі пісні захоплювали навіть чужих, які не були в силі зрозуміти українського слова...

На закінчення виставлено живий образ у постановці артиста-маляра С. Богдановича. Закінчено свято гимном-молитвою „Боже Великий“.

Свято вийшло значно ліпше, як минулорічні Шевченківські концерти: воно не тільки обєднало нашу доволі численну букарештенську громаду та заохотило її до дальшої праці, але й вплинуло корисно **на ведення** інформаційної діяльности серед чужинців.

Успіх цього свята завдячуємо передовсім рухливому приготовному комітетові під тактовним проводом д-ра М. Михальського. *Н.*

Уродини канц. Ґітлєра.

БЕРЛІН, 18. 4. ПАТ. На день уродин канцлєра Ґітлєра (20-го квітня) заповіли в Берлині військові паради. Біля Бранденбурської брами буде дефілядо, в якій візьмуть участь військові відділи всіх родів зброї. Вже від тижня будують трибуни, які мають помістити кількадцять тисяч людей. Ґебельс виголосить вечором промову, яку транслюватимуть усі німецькі радіостанції.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК НАЧ. ВОЖДА НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ.

БЕРЛІН, 18. 4. ПАТ. Офіціально звідомляють: Начальний вождь німецької армії ґенерал артилєрії барон фон Фріч упав із коня на майдані вправ у Берґен. Наслідком випадку ґен. Фріч має здавлену грудну клітку та кровотік. Хоч зранення не такі тяжкі, всеж ґен. Фріч не може вернутися до Берліна. Ґен. Фріча на військовій параді в дні канцлєрівських уродин заступатиме ґенерал піхоти фон Рундштет.

ІЗ СКОРОСТРІЛА СТРІЛЯЮТЬ ВЯЗНЯ.

АТЕНИ, 18. 4. ПАТ. Засуджений на довголітню вязницю злочинець Маріпос замаїв до своєї келії посла Ефтаксіяса, який відвідав вязницю, опісля добув револьвер і погрожував, що вбє посла та сам покінчить самогубством, коли його не помилують. Щоби увільнити стероризованого посла, перед келією уставили скоростріл і з нього застрілили злочинця, а рівночасно зранили легко в голову посла Ефтаксіяса.

Тільки освітою, культурою і вихованням зл... будемо кращу долю. Не жалуймо даткір... скріплення освітних змагань.

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Магазин постелі **Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо“) поручає ковдри, матраци, постелеве біллє і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 6—100

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 31-111

— **Подяка.** Управа Нар. Лічниці складає прилюдну подяку Дирекції „Центросоюзу“ за дар в сумі 2.000 зол. на памятковe ліжко імени „Центросоюзу“. 1981

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

— **Виклади в університеті й політехніці відложені.** Визначений на понеділок 20. квітня початок викладів у львівському університеті пересунули на один тиждень. Виклади почнуться у понеділок 27. квітня. Також виклади у львівській політехніці почнуться щойно 27. квітня.

— **Шпитальні оплати в натурі.** Прилюдні шпиталі на провінції найшлися в тяжких умовинах наслідком зростаючих усе зореглостей за кошти лікування та наслідком слабої фреквенції хорих. Головно селяни не хочуть лікуватися по шпиталях, бо це для них задорого. Деякі повітові виділи постановили приймати шпитальні оплати почести в натурі. Роблять це на пробу.

— **На карти Рідної Школи, що звільняють від** алькогольних напоїв з нагоди Великодних Свят, зложили отсі Вп. Громадяни (жки) в зол.: зі Львова — по 2: Заячківський Микола, д-р Ганицький Степан; п-во Стернюки, Пустомити 1.50; зі Сколього: по 2: Соневицький Юліян; по 1: ксп. Логинський Іван, о. дек. Мосора Михайло, Табенцька Стефанія, Седовський Володимир, Лучка Степан, Івасиків Розина, Колянковський Евген, д-р Булак Степан, д-р Дольницький Степан, Тополюницька Юлія, Малиняк Ярослав, о. Притуляк Микола, Тичинська Марія, Владика Остап, Дикоська Палагна, Бандурович Адам, Бульба Михайло, Гребеняк Василь, Сербин Володимир, п-во Рибчуки, Билень Теодора, Нагірний Осип і Марцінків Іван. — Хто черговий?

— **Відмовили дозволу на збірку для Рідної Школи.** Повітове староство в Дрогобичі відмовило старшині Повітового Союзу Кружків Р. Ш. в Дрогобичі дозволу на переведення збірки на „писанку Рідній Школі“. В мотивах староство подало, що П. С. Кр. Р. Ш. е на правах відділу, отже не може користати з публичних збірок. Дня 7. квітня ц. р. староство відкликало щоправда свою заборону, але дало дозвіл на збірку аж по святах, в днях 15., 16. і 17. квітня, то є в будні дні, в які збірку в повіті перевести рішучо не дасться, тому Старшина П. С. Кр. Р. Ш. зрезигнувала з дозволу.

— **Всестудентський красномовний турнір.** Товариші (ки), що зголосили свою участь в красномовному турнірі, а тем своїх промов ще не подали, зволять зголосити їх найдальше до дня 25. квітня ц. р. До цього часу слід також предложити текст (конспект) промов і на окремому з перед їх підклад (фактичний стан) як введення до теми. В цьому річищі можуть зголошувати ся також нові кандидати, предкладаючи рівнож все потрібне. Турнір відбудеться в першій половині травня ц. р. Точний речинець подасться окремо. Листування спрямовувати на адресу п-ра Стефаника Семена, Львів, Підвалля 7/II. **Правнича Громада.**

— **Нові людові доми.** Завдяки акції „Товариства школи людової“ у снятинському повіті вибудовано два нові людові доми, а саме в Потічку і Трійці. Товариство має в цьому повіті 10 світлиць і 8 бібліотек.

— **Грім у Львові.** Вчора коло 3 год. попол. перетягнула над Львовом велика буря з громовицею. Підчас зливи впало кілька громів, перших цього року. Один грім ударив у дім при вул. Ясній (бічна вул. Перацького), викликуючи пожежу. Дощ, що тревав кілька годин, причинився значно до успокоєння напруженої атмосфери в місті.

Гемороїди
є причиною злого самопочування і т. п. Треба конечно усунути ті дошкульні терпіння. При гемороїдах вживаємо
Anusol
Goedecke
МОЖНА ДІСТАТИ В АПТИКАХ
12 чопків 5 зол. - 6 чопків 3 зол.

— **Нова почтова агенція.** З днем 18. ц. м. звинено почтову агенцію в Кольварії Пацлавській пов. Добромиль з II почтовий обсяг приділено до агенції в Новосілках Дидинських тогож повіту, яку орухомлено з днем 19 ц. м. В місцевости Кальварія Пацлавська на місце звиненої агенції встановлено почтове посередництво з поширеним обсягом ділання.

— **10-ліття Польського Радія.** В днях 18.-25. ц. м. Польське Радіо опроводить 10-ліття свого істнування, влаштовуючи відповідні ювилейні програми. З днем 1. ц. м. число абонентів Польського Радія дійшло до 551.736. З того числа 358.462 абонентів живе по містах, а 193.274 по селах. В останньому році прибуло 132.105 нових абонентів.

— **Електрифікація станиславівського воєвідства** розпочалася. Організується міжкомунальний електрифікаційний союз долини Опору, щоб зелектрифікувати кліматичні місцевости Славсько Вижне, Гребенів, Тухлю, Славсько і ін. Проектується теж урухомлення власної електрівні в Моршині, дальше електрифікація Рожнітова і Кут, де має повстати електрівня турбінова водна.

— **Банкрутство міського похоронного заведення.** Управа м. Львова задумує аліквідувати міське похоронне заведення „Конкордія“ з причини великих дефіцитів, яке приносить це підприємство, не сповняючи при цьому свого завдання як регулятора цін похорону. Покищо окрема магістратська комісія переводить ревізію господарки в „Конкордії“. Директором заведення був гр. Стокальський, що відповідатиме перед судом.

НАЙЦІКАВША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ
Ірини Вільде
ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ
208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла“. Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

— **Фабрику фальшивих долярів** викрили в Рудниках пов. Снятин. Фальшівники виробляли 1 і 2-долярові банкноти, а крім того 10-золотові монети. У звязку з тим арештовано Юру Джамана, агента видавництва „Рекорд“ з Коломиї, а крім того Василя Абрамінка і Вас. Жовтяка.

— **Краєва хроніка.** Коло Підберезець пов. Львів наїхав самохід на придорожне дерево, наслідком чого шофер М. Фрідель потовкся. — На залізничому шляху Львів-Дублани кинувся під поїзд 45-літня Розалія Скальська і згинула на місці. Причиною самогубства була нужда. — Біля стації Калинів коло Самбора кинувся під поїзд і згинув Карло Вольтер із Кільчич. — У Словіті пов. Перемишляни згоріла загорода Стефана Макара наслідком підпалу. Шкоду обчислюють на 1.500 зол. — У Сколім урухомлено після 14-денної перерви тартак Братів Гредліа, що затруднює кількадесять осіб. — В Анизберту біля Сколього згинув солтис Георг Кравс, якого копнув кінь.

— **Урядові оповістки в українській мові.** Буває іноді, що деякі урядові оповістки чи то Магістрату чи Воєвідського Уряду появляються в українській мові, то мова ця, як і правопис — пожалься Боже! Ось на днях оголошено у Львівському Воєвідстві „Оповіщення о загальнім військовім обовязку мужчин **ставленнясь**(!) на основі розпорядку з дня 9. **марціа** о бранці рекрута“. А далі такі перлини й самоцвіти: на

І. ВАЛЛЯХ і СИН головний склад сукна Львів, Ринок 33, зал осн. 1841. Тел. 247-16
поручає на кожний сезон великий вибір першорядних англійських тканин і більших на убрання, жіночі костюми, пальта, мужеські реглани і т. д. Будові матеріяли, фільци.
Сукна для Всч. Духовенства. Коци на ліжка і коні. Ціни безконкурсові 2-5
1915

кликую до ставленнясь, мужчин яки підлягають, від обовязку ставленнясь до брамки, узнані за часово незда́тних, не доповнили обовязку ставленнясь, адміністрації, обовязок ставленнясь до брамки належить виповнити, належить виявідатись, вилучені від особистого ставленнясь, если адтожість, поборові є одиноки кормітелями родин, печать уряду цівільного стану, вина не ставленнясь, без уснованих причин, незгодо ченнясь, чим був поповнений, в замірі ухиленнясь ітд. — Невже справді в цілому Воєвідському Уряді нема нікого, хто знав би як слід українську мову? Якже там полагоджується українські відклики? Все те виглядає на дивогляд і відноситься також до львівського магістрату, де українські письма лежать довгі роки неполагоджені.

Гімназійні студенти зберуть голос, бо фірма Віттольс, Львів, Рутовського 7, напроти катедри ввела абонамент на студентські однострої та літні студентські плащі, стисло приписові, місячно 10 зол. Підемо назустріч засадам: добрий товар, і низькі ціни. 14/113

— **Орухомлення дорогових робіт.** Згідно із загальним інвестиційним планом львівського воєвідства дороговий уряд у Львові орухомив дальші дорогові роботи. Воєвідське бюро фонду праці вжило до цих робіт 250 безробітних, з того 200 зі Львова і 50 із львівського повіту. На другий тиждень розпічнуться дальші роботи. Загальні кредити для львівського воєвідства дають суму 1.450.000 зол. Програма робіт передбачує м. ін. розбудову каналізації у Львові, на що виасигновано 300.000 зол., на будову другого трамвайового шляху на вул. Понінського 160.000 зол., на вуличні і земні роботи у Львові 170.000 зол., на регуляцію Полтви 50.000 зол. Крім того призначено на будову каналізації в Перемишлі 175.000 зол., на вуличні і земні роботи в Рашеві 90.000 зол., на будову водотягів у Сяноці 100.000 зол., на каналізаційні роботи в Бориславі 60.000 зол., на вуличні і земні роботи та будову торговиці в Бориславі 135.000 зол., на регуляцію потоків Серету і Тисьменниці 35.000 зол.

— **Нові кольоністи.** Дня 24. м. м. переїхало через Люблин кілька фір нових кольоністів з конського повіту (на зах. від Радомя). Їхали на Волинь до луцького повіту, де одержали по 10 гектарів поля. Везли зі собою всю домашню обстанову.

— **Велика фабрика кожухів** у Старому Самчі на Лемківщині збанкротувала. Власниками були поляки. Фабрика затруднювала 100 робітників, які тепер побільшили число безробітних.

— **Адвокат дефравдант.** В Станиславові арештували адвоката д-ра Ізидора Танненбавма, що був синдиком конкурсової маси фірми Сегаль і Ска. рафінерій нафти в Надвірній. За два роки свого урядування він спроневірив 200 тисяч зол. і втік за границю. Тому що за ним розписано стежні листи, д-р Танненбавм по двох роках вернувся до Станиславова і зголосився до прокуратора, який звелів його арештувати.

— **Тайний виріб самогону.** В Бережниці відкрили в лісах тайну фабрику горівки, що доставляла самогін населенню трьох сусідних повітів. Арештовано кілька осіб, які признались, що випродукували в останніх місяцях дві тисячі літрів самогону.

— **Цигани обікрали ціле село.** В лісі біля села Махів пов. Тарнобжег розтаборилася ватага циганів. В неділю, коли майже все населення Махова пішло до костела, віддаленого 5 км., цигани впали до села і почали грабити хати. Добичею циганів сталася більша готівка, одіж, дріб та багато інших річей. Ограбивши село, цигани звинули табор і переправившись крізь Віслу, почали тікати на возах у глиб келецького воєвідства. Тимчасом мешканці Махова, вернувши з костела і стверднвши грабунок, повідомили поліцію, яка пустилася в погоню за циганами. Дігнали їх під селом Коншинянце, при чому відобрано їм частину грошей та краденых річей. Циганів арештували.

— **Гроші пропали за хмарами.** Незвичайний випадок стався на ярмарку у Слупцях біля Ловіча. Одна селянка хотіла зробити своїм дітям несподіванку і купила три газові бальоники, а щоби вони не втікли, обтяжила їх хусткою від носа. На біду потрутив її хтось із проходжих, бальоники вирвалися їй з руки і полетіли з хусткою в гору. Жінка счинила крик, бо в хустинку завязала була 150 зол., які дістала за продану корову. Надармо стріляв до бальоників один поліцай. Гроші щезли незабором за хмарами.

— **Німецька зброя безконкуренційна.** Головний інжинір американської тяжкої артилерії, пік. Мілер подав у пресі сенсаційну вістку, що в Німеччині придумали вибуховий матеріял, який на випадок війни дає німецькій армії величезну перевагу. Новий вибуховий матеріял побільшує швидкість і силу вистрілів на 50 проц. На думку пік. Мілера Німеччина своїм винаходом придбала собі безконкуренційну зброю.

— **Смерть відомого італійського композитора.** В Римі помер в 68-ім році життя один з найвизначніших сучасних музик Італії композитор Отторіно Респігі. Був він автором численних оркестрових, камеральних і ін. творів. Велику популярність в програмах симфонічних концертів цілого світа здобув його твір „Римські піній". Опера Респігія „Фіямма", виставлена недавно вперше в Будапешті і в медіоланській „Скалі" відніесла великий успіх.

— **12-літний математик.** Велику сензацію викликав 12-літній гімназист Борис Корн у Києві у звязку з конгресом математиків і фільософів, що відбувся у цьому місті. Хлопець предложив ученим нову теорію чисел. Математики зацікавились нею і попросили його, щоби виложив її на повному засіданні в університеті. Чотиристах професорів, математиків, фізиків і астрономів слідкували за виводами хлопця. Вони піддали його строгому іспитові, який він видержав блискуче. Опісля допустили його до університетських студій. Загально думають, що відкрили незвичайного генія. Тому що Корн походить з бідної родини, йому признали стипендію, щоби міг дальше студіювати.

ВЕЛИКУ ЗНИЖКУ ЦІН
на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби ввела
фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

— **Літак розбився об скелі.** Біля села Орвін у Швайцарії розбився об скелі німецький військовий літак, що походив з Авгсбурґа. В літаку находилася залога з 5 осіб. Пільот тяжко ранений, два летуни вбилися на місці, а двох ще не знайшли. Літак горів. Причиною катастрофи була мряка, серед якої літак заблудив.

— **Летунська катастрофа.** Підчас летунських вправ школи пільотів у Нортгемптон упав один апарат на летунський гангар, що згорів цілий. Згинули два пільоти і механік, що був занятий у гангарі. Кілька літаків, що находилися в гангарі, також згоріли.

— **Нова стигматичка в Італії.** В італійській місцевости Козенца (Калябрія) живе черниця, сестра Олена Аелльо, яку в цілій околиці називають „святою сестрою". У В. П'ятницю вона дістала криваві стигмати на чолі, лівому боці та на стопах. Справою зайнялися лікарі та духовні кола.

З опери.

„МАНОН". — „СІЛЬСЬКА ЧЕСТЬ". — „ПАЯЦИ".

Першою з низки опер, які заповіджено у третьому цьоторічному сталіоне у Львові, йшла „Манон" Массне. Вибір не був щасливий; „Манон" Масне одна з цих опер, на які заряджується більше в житті не піти, коли почуєте її один, перший раз. (Таку торжественну постанову зробив бодай я.) Фатальне і з погляду нинішньої оперової драматургії не лише наївно, але фальшиво построєне лібретто (навіть такий чистокровний театрал, як Пуччіні, не міг з цим сюжетом багато зробити — хоч „Манон Леско" всетаки найслабша з його опер) сполучене з бодистою, нецікавою музичною мовою. *Федичковська* в титуловій ролі була під акторським оглядом на ціле небо вища від співачки. *Волінський* — як Кавалер де Грів — мав знаменити вокальні моменти.

Як друга вистава йшли нероздільні сіямські близнюки: „Сільська честь" і „Паяци". В першій центральною постаттю була *Плятівна* (Сантуцца), своїм чудовим голосом, так і грою. Знову добрий *Волінський* (Туріду); вповні поправився Карпатський (Альфіо). — В „Паяцах" на перше місце висувався *Врага* в ролі Тонія. Він, баєіст, знажився на різиковний експеримент співати високу, експоновану баритонову партію. Треба признати, що заспівав її ліпше, як неодин баритон; побіч того дав драматично сильну фігуру блазна, якого доля робить знаряддям пімсти над невірною жінкою і її любовником. Коханком був *Голинський*; по довшій перерві знову можна було почути його могутній, рідного тембру голос у партії, де він міг його як слід розвинути. Недда п-і *Фетті*, *дичковської* була культурна і неприємна у вирізі й жесті. Голосово — ще слабша, як у „Манон". Ця співачка не вміє вже нині зспівати мілодії фрази, не змінюючи в ній усіх голосових регістрів, включно до низького „циганського" вібрато, яким так радо послуговуються виконавчині циганських романсів...

Дирігував обома виставами п. Мазуркевич. Сцена і те, що на ній діялось — нижче всякої критики. *ар.*

Дописи.

ЗАЛІЩИЧЧИНА.

З Повітової Ради. Дня 27. III. відбулося засідання Повітової Ради в Заліщиках. Виділ предложив буджет на рік 1936/37 в сумі доходів і розходів по 284.459.42 зол. З поодиноких позицій впадає в очі, що утримання бюрового персоналу коштує аж 33.542.16 зол.; окрім цього емеритури 8.068.44 зол., з того бувшого секретаря Повітової Ради аж 7.666.68 зол. річно. Між урядовцями нема ніводного українця. Видатки на дороги є на суму 138.697.60 зол., з того на оплату урядовців і дорожників вряд із соціяльними оплатами за них, видає повіт 39.202.70 зол. На народне здоровля видає повіт 33.726.60 зол. На поширення рільної культури є видаток 16.075.34 себто на 688.80 зол. більше, як у р. 1935-36, з того 5.775.76 зол. їде на гажу і діети повітового агронома. Вражає в буджеті позиція 2.000 зол. на уділи для молочарських польських кооператив, себто на конкуренцію з нашими молочарнями М. С. Для філій „Сільського Господаря" в Товстім і Заліщиках обіцює виділ субвенцію після узгіднення агрономічної праці в повіті. Поживемо — побачимо, що варта обіцянка. Населення повіту складає в податках на повітове самоврядування 60 проц. додатку до податку грунтового, отже 62.000 зол., до інших податків державних 25.100 зол. і спеціяльну дорогову оплату 70.000 зол., разом 157.100 зол. Як додаток вище повітової господарки слід піднести, що дорогові оплати є найвищі з усіх повітів, а дороги значно ліпші, як у сусідніх, напр. у повіті бучацькім. На засіданні піднесено застрашливе розповсюднення венеричних недуг, головно сифілісу. Коли шпиталь у Заліщиках мав перед війною пересічно 8 хорих сифілісом на рік, то тепер число таких хорих дійшло до 80 місячно. Вплив літнього та волочення сотень „безробітних" по селах! З цією метою урухомлено противенеричну станицю.

Спорт.

РУХАНКОВИЙ ВЕЧІР СОКОЛА-БАТЬКА.

У вівторок 21. ц. м. в год. 19.30 відбудеться в салі театру Ріжнородностей руханковий показ Сокола-Батька, як закінчення зимового руханкового сезону. У виступі беруть участь усі відділи (коло 100 руховичок) в вправах на приладах (кінь, поруча, дручок), вправах вільноруч, вежах, танках та живих статуях. Львівські громадяни, які цікавляться фізичним виховання молоді, будуть мати нагоду приглянутися праці Сокола-Батька та оцінити осягнені вроблено в тій ділянці.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. С.

В неділю 26. ц. м. відбудуться XI. в черзі звичайні Загальні Збори Українського Спортового Союзу зі звичайним порядком нарад. Слід звернути увагу, що Збори відбудуться в домівці Союзу Українських Купців і Промисловців у Львові, Ринок 45, 1., вхід від вул. Гродзіцьких ч. 1, а не, як було помилково подано в час. „Спорт", з Ринку ч. 10 (давня адреса СУКП). Початок в год. 9.

ВІДЛОЖЕНИЙ КРАЄВИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

З незалежних від Спортової Ради причин краєвий біг навпростець не може відбутися цієї неділі (19. ц. м.) в Перемишлі. Тому переложено речинець бігу на день 26. ц. м. Старт у Львові на площі Сокола-Батька в год. 8. рано. Також продовжено речинець зголошень до суботи перед змаганнями.

НЕДІЛЬНІ ІМПРЕЗИ.

Україна — Т. Ш. Л. (Левандівка). Год. 11.30. Грище Т. Ш. Л. Попередять змагання дружин молодших в год. 10-ій.

Погонь — Л. К. С. Змагання за мист. Год. 16. Грище Погоні. Попередять мист. змагання Погоні і Б. з Чорними в год. 14.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 8 (38) з 15. квітня ц. р. Зміст: Фахова підготова (Одна з найважніших проблем нашого госп. розвитку). Збут виробів нар. промислу в Америці. З нашого Мерану. Шкіра — важний артикул торговлі. Картелізація права до праці. Закуп і збут сільсько-госп. продуктів як вартат. праці. Глибоко в терені (фейлетон). Ціна установа (Укр. Рем.-Торг. Банк у Станиславові). Заг. Збори льв. „Споживчої Секції". З життя „Секції Торг. Молоді". Зміна податкової ординації (Доміщення). Видавничі новини. Різні вісти. Ринок і ціни. Інформації.

ЖІНОЧА ДОЛЯ, ч. 7-8. Зміст: Уляна Кравченко: * * * — О. Кисілевська: Христос Воскрес. — М. Вакульчик: Великодні звичаї на Поліссі. — Елеонора Гонтова: З великодніх звичаїв. — Д-р В. Г.: Святковий стрілецький спогад. — Ірина Вільде: Вікна нарозтіж. — В житті не так, як у казці (Виховне). — Ольга Олександра Дучимінська: Українська стигматичка Настя Волошин. — Іван Буда: Український „Вундеркінд". — Марія Завадюк: Жінки й жіночі питання в літературі. — О. Кисілевська: По широкому світі. — Мати заміжньої доньки: Кілька слів про нещасливі Олюні й подружнє щастя. — Д-р Е. Бенеш: Як осягнути щастя й успіх у житті. — М. П.: Христос Воскрес. — В. Ю. К.: Англійський король Едвард осьмий. — З. Мірна: Чеське жіноцтво. — Д-р К. Т.: Шарльота Масарикова. — Вістки зза моря. — Наші досягнення. — Бережім найдорожчий скарб — здоров'я! — М. Забело: Спортове мандрівництво. — Дещо про весняну ньогорічну моду. — Тромпи. — Не закидаймо гарного народнього звичаю! — Як „робити" святковий настрій. — Що їсти? — З жіночого руху. — Серед книжок. — Читайте й радьте! — Листування. — Новинки.

ЖІНОЧА ВОЛЯ, ч. 7-8. Зміст: Т. Дмитренко: Христос Воскрес! — Ольга К.: На Великдень. — Хто така Софія Русова. — Свято матері за плечима. — Остання пора думати про дитячі садки. — Коли хочемо мати добрих дітей, то не биймо їх. — Чужа хата — не наша хата. — Доки так буде? — Посестрам-дівчатам. — Здоров'я жінки. — Городовина як ліс. — Частина господарська. — Вчімся вряд з дітьми! — Що їсти? — Шануймо наші звичаї. — З жіночого руху. — Монольог. — Рижне. Веселий куток.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ми не одинокі.

Приємно є не бути останнім. Щоправда, в св. Письмі стоїть, що послідні будуть первими, але тим можна тільки потішатися, бо тішитися нема чого. Заяць, якому набридла була раз остання льокація, не втопився з розпуки тільки тому, що знайшов ще щасливіше сотворіння — жабу. Ми навіть не йдемо так далеко — вистане, коли стрінемо когось рівного собі.

Нераз снують чорні думки на тему нашого майбутнього, коли пригадую собі нове мимуле. Нераз, у хвилинах зневі́ри, розчарування, чи іншої компромітації кричу до себе і знайомих: „Такого народу хіба на цілім світі нема!" (очевидно, беру під увагу не всесвіт, а тільки нашу землю!) Знайомі переважно поплакують, бо й вони мають подібні напади національного песимізму.

Тому приємно, коли вичитаєш щось таке: „Озброєні ватаги племена Адзебо-Ґалля завдають військам негуса нові криваві втрати".

Аж легше!...

Прецінь є ще хтось на цім гарнім світі, що витримує з нами конкуренцію в „озброєних ватагах", у „завданні кривавих втрат", і в тім, хто ці ватаги і кому завдають втрати.

Справа Абісинії така популярна в нас, що не тяжко додумітися, хто і кому. Одно абісинське племя сказало собі про Негуса: „Йдеш наперед — ми тихо, відступаєш — бієм!" І коли Негус почав відступати, вони обрізки зі стріхи і в потилицю: бах!

А там знову таке: „Дедзак Кзома не слухає Негуса і не признав італійської влади та воює з обидвома сторонами". Спробуйте спитати пів'на дедзака, за ким він — напевно відповість: „Я за народом!" — і... закурить папіроску десятьфунтовим банкнотом.

— — — — — — — —

На стацію в Умані прибився відділ кінноти. Осмалені на бронзу обличчя, запорошені сині жупани і зелені пояси. А в жупанах і за поясами револьвери, кинджали, а то й обрізки та ножаки. Хлопці як соколи, коні як орли. За ними вкотилася повозка зі скорострілом наперед, з малим монгольським типом позаду. А за повозкою знову відділ кінноти — гляди як вище.

На стації штаб полку УСС, а до нього в гості — Батько Махно зі штабом і гвардією.

— За ким ви, батьку?

— Я за народом! Денікіна в шию, Петлюру тоже. Народ! Вот, понімаєте?!

А вертовчись з візити, поскочив до міста від другу до крамниць на закупна без грошей і кущця.

— — — — — — — —

На муріжку, при дорозі сидів молодий стрілець і перевязував рвану ногу. Лице, зморене голодом і думками, судорожно викривлювалось коли говорив:

Пішли ми в наступ. Взяли одно село, друге, все в порядку. Але большевики дістали підмогу, натиснули і ми відступаємо. Нова решта і два гармати оставили попід ліс і в село. А тут з хат, із-за тинів, із-за можного горбика травах, травах тататата. Бють, що ніде й сховатися. Багато наших упало. Я з кількома ще — через якесь подвір'я і до ліса. А тут за нами і ліві і ліві: бий, забий! Рвонули в ногу, а я таки дбзі. Лежав в житі тям утік.

— Хтож то? Большевики?!

— Де там! Пришівська Волость! Чували може про таку?

— — — — — — — —

Спасибі тобі, племя Адзебо-Галля, спасибі тобі, дедзаку Кзомо, спасибі за потіху:

Ми не одинокі.

Галактіон Чінко.

Для вашого здоровля

Аспірина, яка тепер є краєвим препаратом.

ASPIRINA BAYER

Можна дістати у всіх аптиках.
Ціна за 6 табл. тепер вже тільки зол. 0.90, за 20 табл. зол. 2.25.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Театр „Загава" у Львові. Сала театру Різнородностей.

19. IV. год. 8. попол. „Годгофта".

Український Театр ім. І. Тобілевича. Янів.

18. IV. Отаман Пісня.

Підберізці.

19. IV. Отаман Пісня.

Винники.

20. IV. Лев з Абісинії.

21. IV. Отаман Пісня.

22. IV. Ніна тета.

23. IV. Інвалїди.

Великий Театр:

Неділя, 19. IV. год. 3.30 поп. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою"; год. 8. веч. „Травіята" опера.

Понеділок, 20. IV. год. 8 веч. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою". Бонові знижки важні!

Вівторок, 21. IV. год. 8. веч. Прощальна вистава „Ляклє" опера.

Середа, 22. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Аддіс-Абеба".

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Неділя, 19. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Понеділок, 20. квітня 1. вистава в год. 8.30 веч. Ревеляційна програма з Масляним Труці.

Вівторок, 21. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Монюшка.

АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".

ВАНДА: „Приватне життя короля Генриха VIII.", „Пристань Сан Дієго".

ГРАЖИНА: „Паприка".

КАСІНО: „Баккі".

КОЛІСЕЙ: „Колишня жінка" та ревія.

КОПЕРНИК: „Окружена" із Сільвією Сідней.

МАРУСЕНЬКА: „Окружена" із Сільвією Сідней.

МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти", „Заточенець".

МІРАЖ: „Катерінка" в Фр. Галь".

МУЗА: „Капітан Блад".

ПАН: „Мельодія великого міста".

ПАКС: „Вередниця Маріета" та акт. додатки.

ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.

РАН: „Любовні маневри".

СВІТ: „Рапсодія Балтику".

СТИЛЯВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подумай про жене".

ТОН: „Остання станиця".

УТІХА: „Напад на Конго".

ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Маріїнська 5.)

„Італійська Рів'єра".

закордонне радіо.

Неділя, 19. квітня 1936.

Відень (506,8) 10.45 Військ. весняна парада, 11.15 Симф. концерт, 12.30, 15.40 Легка й камер. музика, 19.30 „Генрих IV." драма Шекспіра, **Братислава** (298,8) 11.20 Попурі з оперет, 14.10 Форт. реціталь, **Кошиці** (259,1) 16.00 Словацькі нар. пісні в супр. гітари, 18.00 Хор, **Прага** (470,2) 7.35, 9.50, 20.55 Концерт, 8.30 Рел. музика, 14.30 Оп. **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 Легка музика, 20.45 „Торговець щастя" комедія Кістемекерса, **Берлін** (356,7) 10.30 Форт. музика. 12.00 Військ. орк., 19.00 Шпільгесові твори, орк., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Шопенівський концерт, 18.00 Мельодія та ритм, орк., **Лайпціг** (382,2) 11.30 Кантата Баха, 14.55 Європейські нар. мельодії, **Мінхен** (405,4) 9.30 Гумор Швабії у слові та пісні 14.00 Вес. авдиція, 14.45 Сім пісень до Демеденних слів з муз. Гегля, **Будапешт** (549,5) 15.50 Циг. музика, 18.30 Сальонова музика, 21.30 Концерт орк., **Мілянo** (368,6) 12.15 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.00 Симф. концерт, 20.35 „Ля льотерія де Кунідо" ком. Шмодія.

Понеділок, 20. квітня 1936.

Відень (506,8 16.05 Солісти, сопран і фортепіян, 20.45 „Дайтше Зеле, дайтшес Лід", солісти, хор, органа, орхестра, 22.30 Сучасна австр. музика, **Братислава** (298,8) 20.40 Дуети на флят і арфу, **Кошиці** (2591) 18.00 Концерт хору „Бамзуристі", **Мор. Острава** (280,5) 17.35 Спів, 21.00 Симф. концерт, **Прага** (470,2) 17.40 Форт. твори Мендельзона, 20.40 Діточий хор, 21.25 Квартет ґдур Бетовена, **Париж** (1648) 11.00, 12.15, 17.30, 21.00 Концерт. 20.45 Скриковий реціталь, **Біагород** (437-3) 11.00 Популярні мельодії, 20.00 „Фавст" оп. Гунода, **Берлін** (356,7) 17.00 Веселий Шуберт (спів, муз.), 19.00 Тріо, 22.30 „Нічліг у Гревалі" оп. Кройцера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, 19.00 Концерт, **Лайпціг** (382,2) 13.15 Концерт, **Мінхен** (405,4) 14.00 Легка музика, 17.20 Рецитації та пісні, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. реціталь. 19.30 „Чародійний флет" оп. Моцарта, **Мілянo** (368,6) 17.15 Спів, 21.50 Форт. реціталь, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика, 20.35 Орх. концерт (муз., спів).

Вівторок, 21. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Пісні й арії, 22.25 Поважні й веселі пісні, **Братислава** (298,8) 17.50 Листові пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Спів, 19.25 Концерт, **Прага** (470,2) 16.10 Сальонова музика, 17.20 Оп. арії, 18.25 Великодні пісні, **Париж** (1648) 11.00, 17.30, 18.30 Концерт, **Біагород** (437,3) 13.15, 20.30 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 20.10 Розр. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, **Кельн** (455,9) 16.50 Нова камер. музика, спів, 21.00 „Кавалєрія Русткана" оп. Масканіні, **Лайпціг** (382,2) 15.00 Нар. пісні, танки й гумор, **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 19.15 Форт. реціталь, **Будапешт** (549,5) 17.30 Вок. концерт, 18.40 Циг. музика, 22.35 Легка музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 Вок.-муз. вечір.

Львівське радіо.

Неділя, 19. квітня 1936.

8.30, 8.33 Ранішня авдиція. 8.45 Дута орхестра, 9.15 Ранішній деннік, 9.30—11.00 Богослуження, опісля музика з гр. пл., 11.00 На польському трансатлянтяку, 11.15- 14.15 Відслонення памятника І. Кілінського в Варшаві, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Музичний порізок, спів, музика; у перерві „Горох при дорозі" А. Дигасівського. 14.45 Хвилина питань, 15.00 Оглад ринків рільних продуктів, 15.15 Думки з гр. пл., 15.20 Театр Уяви: „Сєчка загадує" комедія Ол. Фредра. 16.00 Біг за вагороду 10-ліття Польського Радія, 16.45 Концерт бажань. 18.45 Авдиція: „Пан Котик був хорий", 19.40 Реклам. концерт, 20.00 Карло Шимановський: Скриковий концерт у супр. симф. орх., 20.30 Літературні новини, 20.45 Вибори з творів Й. Пілсудського, 20.50 Вечірний деннік 20.59 Що думають про радіо. 21.00 На весе́лій львівській ханї, 21.55 Концерт 22.45, 22.46 Спортові вістки, 23.05 Легка музика з гр. пл.

Понеділок, 20. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий деннік, 12.15 При поході овець, 12.25 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 При чорній каві, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Орх. музики. 16.00 Скринька для дітей, 16.10 Сільвєр рерум, 16.15 Форт. твори польських композиторів, 16.45 Вгадайте хто це говорить? авд. із гр. пл., 17.05 Концерт, орх., солісти, 18.35 Плита як новий лят — муз. репортаж, 19.25 Реклямовий концерт, 19.40 Спортові вістки. 19.45 „Мої враження перед мікрофоном" анг. Бой-Желенський, 19.59 Що говорить про радіо, 20.00 „Казанова" ком. опера Людомира Ружицького; у перерві ок. 20.40 Вечірний деннік, Інтервю з калушинком шевцем ок. 21.50 „Прийдіть до нас на радіо" скеч. 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок, 21. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.00 Для шкіл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий деннік. 12.15 Для мол. дітей: У нашому городі. 12.30 Концерт орх. (у перерві: „Український танок" Жигм. Носковського), 13.10 Домашнє господарство 13.35 З ринку праці. 13.20 З рідних країн, гр. пл. 15.15 Експорт, 15.20 Біржа. 15.30 Нар. та дворські пісеньки у вик. дуету, 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Орх. твори. 16.45 Концерт, 17.00 Гутнічий промисл, 17.15 Концерт хор, солісти, орхестра, 18.50 Реклямовий концерт. 19.05 Е. Вальтайфель: „Еспанія" з гр. пл., 19.10 Технічна скринька. 19.20 Актуальна гутірка, 19.30 Інтервю, 19.35 Воєнська авдиція, 20.00 Суспільна й культурна роля радія, 20.15 Вечірний деннік, 20.25 Що говорять про радіо, 20.30 Концерт симф. орхестра, хор, 21.30 Четвероріжкові загадки, 21.43 Концерт орх., 22.35, 22.39 Спортові вістки, 22.45 Про польських відбувающих мандрівників і дослідників, відчит в анґл. мові, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних обротах 5.31.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.90, 90.08, 89.72, Берлін 213.45, 99, 12.92, Голяндія 360.45, 61.17, 59.73, Копенгага 117.20, 49, 16.91, Лявндон 26.05, 32, 48, Нью Порк 5.31 і 1/8, 5.32 і 3/8, 5.29 і 7/8, Нью Порк кабель 5.31 і 1/4, 32 і 1/2, 30, Париж 35.01, 08, 4.04, Прага 21.96, 2.00, 1.92, Стокгольм 135.40, 72, 67, Швайцарія 173.15, 59, 2.81, неодноцінна.

Акції: Банк Польський 95.75, Ліґнопол 9,00, Стратосфіра 27.25, 27.00 слабша.

Папери:

Конверсійна 56.10, 6-долярова 74.75, прем. долярова 50.25, стабілізаційна 62, 72.45 ост. дрібні, 68 сотня.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18-го квітня п. р. кооперативам платив за львово Львів

1 кг. масла десер. бльвкове	2.75	зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну якнайчо з опадкуванням	2.80	„
1 л. молока в дні 15., 16. і 17. квітня платив по	0.15	„
1 шт. яєць	2.40	„

Тенденція на масло і яйця здержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 20. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомасарні „Ш. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острїг 1. кл. 1.05 зол.
Курки товсті з острогами 1. кл. 0.95 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних доставців.

ОПОВІСТКИ.

Замісць квітів на домовину Дорогого Вуйка Миколи Парфановича складають 10 зол. на шпиталь ім. Митрополита. — І. Ю. о. З. Маркевичі. 1977

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д-ра Баранецького у Львові ул. Миколая ч. 21 рів ул. Зимбжевича приймає пацієнтів — по перерві святочній — як звичайно щодня від 3—6 пополудне в хоробах зубів і устної ями. Власна техніч-но-дентистична робітня. 1976 1—5

НАУКА

„ПОСТЕМП", Зіморовича 3, конц. школа — відділи: кравецтво, білля, корсетництво — приймає записи. Виконує корсети і ін. індивідуально. Марія Ганусевич. 1803 5-5

З ФРАНЦУСЬКОГО до іспиту WSHZ приготовляє рутинована вчителька. Пекарська 1 п. мезонін. 1979

КУПНО - ПРОДАЖА

МАШИНУ до писання українську, польську або українсько-польську куплю. Зголошення до „Діла" для „канцелярії". 1970 1—2

МЕШКАННЯ

ПОКІЙ З КУХНЕЮ у Львові в Ринку 44 до винайму від 1. травня. Зголощуватись від 9—2 год. в Доставі Ринок 43. 1971

ПОКІЙ гарний сонячний умебльований вїбний вхід з утриманням або без винайму від 1. мая Концова 14/II. двері 6.

ПЯТЬ і ЧОТИРИ КІМНАТИ, комфорт, центр, на мешкання або бюра до винайму. Др Альтшіллер Сяхстуська 14. 1-1

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

ПРИСТІЙНА ПАННА, унів. осьвіта, власниця реальности, л/т 35, шукає субтельного, інтеліґентного самостійного „Товариша життя". Незношимові зголошення слати до редакції „Діла" під „Брунетка".

ЛИСТУВАННЯ

ЖІНКУ, яка в понеділок 6. квітня, під семої рано, їхала з малою дівчинкою трамваєм одинкою у Львові на дверець бажає пізнати мужчина, що сидів напроти. Ласкаві листи, коли є заінтересування, слати до Бюра Деникїв Фінкель, Львів, Коперника 2 „Для зацікавленого". 1972

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОЩУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

РІЖНІ

НАЙВИБАГЛИВІШИХ вдоволять тільки наші знамениті мужеські оксфордові сорочки, найновійші 4.50—5.50, попелинові 4.95, відстанні з сирого шовку, подвійні клини у кроці 2.75 і хлопячі сорочки подвійний фасон 2.95. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1833 2-2

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ найновійші по найнижчих цінах продає „Познанська Шкільна". Львів, Казимирівська 21. 1778 5—6

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня моделі проходових і купелевих костюмів та джемперки. Трикотарня, Сикстуська 31, Купферберґова. 1779 4—6

ГОСТРЕННЯ НОЖІВ, ножичок, бритв та цїклювання і мілювання, направу осїлних предметів, полагоджує фахово і дешево ГЕНРИК ПРОКОПЕК, Пілсудського 12, вхід з вул. Лозїнського. 1796 4—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 15-6б

МОТОЦИКЛІ, самоходи, куплю, продажа, комісь, замінa Автоспорт Львів, Словацького. 1904а 2—13

ДИТЯЧІ ВІЗКИ поручає, направляє солїдно, заміняє на спортові. Вирібен віжків Пасаж Миколяша. 1781 2-2

ШУКАЄМО спільника з більшим капіталом до рентового підприємства. Співпраця не виключена. Ближчі інформації у секретаря Союзу Українських Купців і Промисловців, Львів, ул. Гродзіцьких 1/I. 1975

ЗА ЗОЛОТО, срібло, золоті зуби, заставні карти платить найбільше Вандер, Шайнохи 1. 1872

ЗА 1 ЗОЛОТИЙ переробляє вирібен капелюхи жіночі, мужеські. Коперника 25, подвіря. 42/22 1—5

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС

на учительку німецької мови в жіночій гімназії СС. Василіянок у Станиславові. Вимагані повні кваліфікації і бажані повновні референції. Платня на підставі умови. Подання до 15. травня.

1978 Дирекція.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООП.

Український Банк Кооперативний

кооп. з обмеженою відпов. в Тернополі, відбудуться дня 25. квітня 1936 р. в год. 11. передпол. у салі Т-ва „Міщанське Братство" в Тернополі, вул. Острожського ч. 9. 1962

Пересторога.

По Львові грасують різні типи, що апелюють до рідні прибитої горем при утраті когось зі своїх найближчих і домагаються заплати за якусь буцімто зроблену прислугу при похоронах.

Звертаємо увагу, що всякі чинності-звязані з похоронами, входять в обсяг похоронного рахунку і таких людців треба віддати негайно в руки поліції.

Ця шайка ошуканців крутиться також під шпиталем та втягає силою наших селян до чужих заведень і вимушує від них різні, нїчим неоправдані грошеві квоти.

Заінтересовані повинні звертатись виключно до „Харісу", де дістануть докладні інформації і совісне виконання своїх поручень.

Похоронне заведення „ХАРІС", Львів, ул. Коринктів 3, ч.тел. 214-64 коло церкви Преображенської.

1841 2—3

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий вибір
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млєко, Коральницька 6
1817 7-10

dh. A. GEPNER
WARSZAWA GRZYBOWSKA 27
TEL. 690-27, 655-25, 659-25

Б Л Ь О К И
Б Л Я Х И
П Р У Т И
Д Р О Т И
Р У Р И

METALE

ЦИНА, ЦИНК, ОЛОВО, МІДЬ, НІКЕЛЬ, АНТИМОН, АЛЮМІНІЙ, БІЗМУТ, КАДМ, МАНГАН, МАҐНЕЗІЙ, КОБАЛЬТ, РТУТЬ.

МОСЯЖ, БРОНЗА, ЛОЖИСЬКОВІ СТОПИ, ДРУКАРСЬКІ СТОПИ ТА ІНШІ.

МІНІЯ І ҐЛЄЙТА ОЛОВЯНА.

БЛЯХА ЦИНКОВА, БЛЯХА ПОЦИНКОВАНА, БЛЯХА БІЛА, БЛЯХА ЧОРНА

СТАРІ МЕТАЛІ.

Д-р Ігнатій Левенгек
в недугах міхура і сечового органу
ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4. Тел. 248-11.
1565 9—10

Від 10 зол. місячно
обува для цілої родини
разом з реперацією в першорядній фірмі „Ар-Ка" Львів Зіморовича 17

Геліотерм Львів, Академічна 7 (ГМАХ ШПРЕХЕРА) Тел. 290-00
Фабричний склад лікарських інструментів, меблів, рентґенівських і електро-медичних 1909 2-3
Низькі ціни! Догідні умовини платности! Кошториси та фахова порада безплатно!

Нагода, яка не вернеться!
Велика весняна продажа вовняних, літних, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.
ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу:

Вовна гладка	1.50	Попеліна на сорочки	1.10
Вовна шкоцька	1.50	Сирий шовк	1.15
Вовна ангора	2.—	Перкалїна колїр.	0.6[illegible]
Марокен вовняне	3.90	Полотно шир. 70 цм.	0.53
Вовна на спідниці	4.—	Сирий зефір	0.55
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Прінц"	0.80
Вовна на плащі	5.—	Димка на підштанці	0.65
Шевіоти анґл.	2.80	Вспн рожевий	1.05
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.30
Марокен шовк.	1.50	Пошевки мережок.	1.80
Монголь шовк.	1.60	Полотно на простир.	1.25
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	1.90
Кльоке шовк.	5.90	Капи й обруси	2.50
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	1.90
Марокен на шлафроки	1.—	Ручники вафлеві	0.28
Крепони	0.85	Стирки до начинки	0.45
Перкалї	0.65	Простирала на коцари	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Акційна Спілка для промислу будівельного

ПЕРШЕ ІВАН ЛЕВИНСЬКИЙ

Рахунок бїляну з днем 31. грудня 1935.

АКТИВА: I. Маєток сталий: 1) Ґрунта зол. 55.453.65; 2) Будинки а) фабричні зол. 94.422.08, б) мешкальні 1.214.81 зол. 3) Технічне уряджения зол. 32.179.70; 4) Бюровий інвентар зл. 918.95; разом 184.189.14 зол. II. Маєток плинний: 5) Готівка в касї зол. 1.393.59; 6) Готівка в банках зол. 68.674.72; 7) Процентові папері зол. 4.754.00; 8) Римеси зол. 10.334.95; 9) Акції і уділи зол. 11.965.16; 10) Матеріяли зол. 2.965.33; 11) Півфабрикати зол. 2.383.60; 12) Готові виробы зл. 8.231.84. 13) Довжники зол. 113.070.13; 14) Виграні премії зол. 1.000.00; 15) Сумнівні належитости зол. 1.469.16; 16) Спеціяльний перехідний рахунок ріжниць курсових зол. 64.235.77. Разом зол. 474.657.39.

ПАСИВИ: Власні капітали: 1) Капітал закладовий зол. 100.000.00; 2) Капітал запасовий 55.000.00 зол.; 3) Капітали резервові а) резерва спеціяльна зол. 1.100.00, б) еквівалент проданих ґрунтів 240.483.06 зол. II. Капітал амортизаційний а) сальдо з р. 1934 зол. 26.535.31, б) дописано в р. 1935 зол. 6.030.93, разом 32.566.24; III. Капітал облїґаційний: 5) Резерва податкова зол. 3.728.80; IV. Зобовязання: 6) Незаплачені податки зол. 10.942.45; 7) Різні вірителї зол. 599.29; 8) Дивіденда за р. 1932 зол. 15.00; 9) Дивіденда за р. 1933 310.00; 11) Решта зиску з р. 1934 зол 310.00; 11) Решта зиску з р. 1934 зол. 12.548.36; 12) Зиск в році 1935 зл. 17.375.45. Разом зол. 474.657.39.

Рахунок втрат і зисків.

ВТРАТИ: 1) Адміністрація а) загальна зол. 16.941.01, б) конта фабрикації зол. 1.468.82; 2) Податки а) державні 4.296.32 зол., б) комунальні зол. 476.19. 3) Амортизація зол. 6.030.93; 4) Зиск а) решта зиску з р. 1934 зол. 12.548.36. б) зиск з р. 1935 зол. 17.375.45. Разом 59.136.08

ЗИСКИ: 1) Відсотки зол. 8.264.37; 2) Наєм а) льокалїв зол. 24.097.16, б) машин зол. 4.105.23; 3) Будинки зол. 3.724.12; 4) Технічне уладжения зол. 2.856.16; 5) Бюровий інвентар зол. 121.85; 6) Фабрикати зол.759.43; 7) Курсові ріжниці зол. 1659.40; 8) Виграні премії зол. 1.000.00; 9) Зиск з р. 1934 зол. 12.548.36; Разом зол. 59136.08.

Поданий бїлянс та рахунок втрат і зисків затвердили XIV. Звичайні Загальні Збори, які відбулися дня 16. квітня 1936 р.

УПРАВА:

Інж. Павло Дурбак вр. пп. Інж. Роман Колтунюк.

За редакцію відповідає Олександер Костюк. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 86 (14.335). Львів, вівторок 21. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·050, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Генеральний страйк у Львові.

ПАТ· повідомляє: Союз міських робітників м. Львова оголосив 24-годинний страйк, який почався в понеділок 20. квітня ц. р. в 6'й год. рано. Члени союзу друкарів і робітники П.А.С.Т'и теж не працювали. Влада доложила всіх зусиль, щоб на час страйку виконували свої функції всі установи публичної ужитковости, а саме: електрівня, газівня, водотяги і споріднені заведення, які мають зовсім запевнений хід праці. Слід пригадати, що всі організації польських комбатантів заявили, що їхні члени готові допомогти владі у протистрайковій акції.

Рада Унії Союзів умовних робітників у Львові рішила не брати участи у страйку.

ПІВУРЯДОВИЙ ГОЛОС ПРО СТРАЙК.

Півурядова пресова агенція „Всхуд" видала в полудне комунікат, в якому стверджує, що заповіджений загальний страйк не удався. Завдяки рішучим розпорядкам влади всі заведення публичної вжиточности, як електрівня, газівня і водотяги функціонують без перепон. Кавярні і ресторани отворені, а де кельнери здержалися від праці, гостей обслугують власники льокалів.

Про забезпечення спокою і порядку дбають поліційні стежі. Ніде не прийшло до якихсь інцидентів. Тому що трамваї не курсують, заступають їх кінні дорожки. Залізничний рух нормальний.

З терену львівського воєвідства приходять вістки, що всюди панує спокій і нормальне життя. У воєвідствах тернопільськім і станиславівськім страйку взагалі не проголошено.

СПЕЦІЯЛЬНІ КОМІСІЇ СПИСУЮТЬ ШКОДИ.

Промислово-Торговельна Палата при співучасти промислово-торговельних організацій у Львові, а саме: купецької конгрегації, львівського товариства купців, централі союзу купців промисловців, корпорації гостинниць і ресторанів, товариства польських купців і промисловців і товариства дрібних купців і торговців переведе в найближчих днях спис шкід, що їх потерпіли купці і промисловці у звязку з подіями 14—16. квітня ц. р. Спеціяльні комісії, зложені з делегатів Палати і представників згаданих організацій, переведуть спис на місцях, де шкоди повстали.

ХТО БУДЕ ПЛАТИТИ ЗА ШКОДИ?

Правничі кола вважають, що є дуже мала надія, щоб влада винагородила шкоди пошкодованим.

ЩЕ ДВІ ВІДОЗВИ.

У справі кривавих подій у Львові польські львівські архиепископи Тедорович і Твардовський видали спільну відозву до польського населення, в якій накликують усіх, голосно польських робітників, щоб скупчили свої сили для оборони перед суцільними лавами комунізму. В понеділок розліпили на мурах м. Львова ще й відозву ендеків, якої перший наклад влада сконфіскувала.

ПРОЄКТ МІЛІЦІЇ З ТРЬОХ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ ПЕРЕПАВ.

На засіданні польського клюбу міських радних у Львові виринув внесок, щоб створити громадянську міліцію, яка помагала би владі при вдержанні ладу в місті. Міліція складалася би з трьох секцій, а в склад кожної секції малиб увійти **представники трьох національностей**, які заселюють Львів. Внесок цей перепав.

КОМУНІКАТ ПАТ·А.

ЛЬВІВ, 20. 4. ПАТ. Проголошений на нині страйк робітників прилюдного вжитку не вдався. Перемогли протистрайкові тенденції, які вже вчора виявлялися серед більшости ріжної категорії робітників. Електрівня чинна за виїмкою варстатів водопроводи й газівня працюють нормально. Трамвайова обслуга зголосилася. Телефони працюють. Положення в місті нормальне. Крамниці відчинені, кавярні й гастрономічні заведення чинні при помочі їх власників і родин. У Львові ніяких демонстрацій ні гуртів на вулиці не було. В місті повний спокій і порядок. Ранішні часописи вийшли у звичайному обемі.

ЗАЛІЗНИЧНИКИ ОСУДЖУЮТЬ ПОДІЇ ІЗ 16.ц.м.

ЛЬВІВ, 20. 4. ПАТ. Федерація польських залізничників прислала на руки львівського воєводи таке письмо:

„У звязку з подіями, що мали місце 16. ц. м. осуджуємо якнайенергічніше переворотові елементи та в доказ солідарности зголошуємо готовість співпрацювати з владою в кожному напрямі, який вона вкаже. Ухвала запала на надзвичайному засіданні 18. ц. м. — Окружна Управа".

КОНФІСКАТА „ГАЗЕТИ ПОЛЬСКОЇ".

ВАРШАВА. 20. 4. ПАТ. Перше видання недільного числа „Газ. Польскої" сконфіскували на приказ уряду за вступну статтю на тему недавніх заворушень.

АБІСИНСЬКА ЦІСАРЕВА ПОКИНУЛА АДІС АБЕБУ.

РИМ, 20. 4. ПАТ. „Пополью д' Італія" повідомляє, що з Адіс Абеби виїхала на захід цісарева Менен із молодшим сином Маконеном кн. Гарару. Поїхала мабуть до Амбо, де, мовляв, є негус, наслідник престолу Асфа-Авсен і рас Касса та Сеюм. У ціс. палаті остался лише службовики та 300 озброєних людей під командою грецького старшини. Адіс Абебу покинули теж у невідомому напрямі міністер закорд. справ і міністер вн. справ.

ЗАВТРА ІТАЛІЙЦІ ЗАЙМУТЬ АДІС АБЕБУ.

БЕРЛІН, 20. 4. ПАТ. „Берл. Цтг. ам Мітаг" у телеграмі з Адесі Абеби заповідає в сенсаційній формі можливість здобуття столиці Абісинії вже завтра. Здогад цей мотивує кореспондент бажанням Італії зробити цей рішаючий крок у дні роковин основання Риму.

БРИТІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ЗБИРАЮТЬСЯ НА КОРДОНІ АБІСИНІЇ.

КАІРО, 20. 4. ПАТ. Еритрейський та абісинський кордон англо-египетського Судану замкнені, торгівля, що велася мимо санкцій, припинена. Суданські купці та робітники поспішно покидають Еритрею. З міст Амбари та Хартуму виходять на південний схід великі військові транспорти.

МАНЕВРИ ПРИ ЄГИПЕТСЬКИХ ПОБЕРЕЖАХ.

КАІРО, 20. 4. ПАТ. При березі недалеко Александрії відбуваються комбіновані маневри брит. фльоти і прибережної артилерії та літаків.

АБІСИНСЬКА СПРАВА В ЖЕНЕВІ. КОМІТЕТ 18-ох СКЛИКАНИЙ.

ЖЕНЕВА, 20. 4. ПАТ. Предсідник Васконселлос скликав членів експертів координаційного комітету на завтра.

Греція хоче демілітаризації проливів.

АТЕНИ, 20. 4. ПАТ. Цього тижня відповість грецький уряд на турецьку ноту в справі Дарданелів; сподіються прихильної відповіди тому, що знулювання лозанських постанов про проливи автоматично далоб Греції право укріпити острови Самотраке і Лемнос. Якщоб Ліга Націй увеважнила 18. статтю лозанського мира, мусілаб дозволити Греції укріпити острови Хіос, Самос, Мітілене та Ікарію.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ ПРЕМІЄР У ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 20. 4. ПАТ. Бельгійський премієр і міністер закордонних справ Бельгії Ван Зеланд із жінкою виїзджає 25. ц. м. з Брюселю до Варшави, щоби ревізитувати міністра закордонних справ Бека та його жінку в Брюселі. Із премієром їде директор кабінету гр. Де Ліхтерфельд і повновласний міністер бар. Де Варден.

ЧЕМБЕРЛЄН ПЕРЕГОВОРЮЄ ІЗ БЕНЕШОМ І КРОФТОЮ.

ПАРИЖ, 20. 4. ПАТ. Буший міністер закордонних справ В. Британії Остен Чемберлен приїхав сьогодні з Відня до Сезіморусті біля Табору, де є літній осідок, през. Бенеша. Чемберлена прийме през. Бенеш вівторок у Празі, крім того нараджуватиметься він із прем. Крофтою.

СТРАЙК НА 1. ТРАВНЯ.

ПАРИЖ, 20. 4. ПАТ. Нац. рада федерації робітників, що працюють під землею, постановила проголосити 1. травня страйк у всіх вугльових басейнах і так поширити страйк, що його ухвалили гірничі синдикати в півн. копальнях, коли би власники копалень не взяли під увагу гірничих домагань.

НЕДУГА ПРЕМ. КОСЦЯЛКОВСЬКОГО.

ВАРШАВА. 20. 4. ПАТ. Комунікат Ради Міністрів повідомляє, що прем. Косцялковський захорів на ангіну, тому відложив свою поїздку до Будапешту; відвідав його президент Мосціцький.

Дипломатичний корпус покидає Адіс-Абебу.

Адіс Абеба, 20. 4. ПАТ. **Закордонні посольства і чужинці приготовляються, щоби покинути столицю нині а найдальше завтра. Старшини з бельгійської військової місії відідуть ще нині вечором окремим поїздом.**

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ ДЖІДЖІГУ.

ПАРИЖ, 20. 4. ПАТ. **Авас подає з Адіс Абеби: Італійські війська заняли Джіджігу.**

ОБОРОНА АДІС АБЕБИ.

ВАРШАВА, 20. 4. ПАТ. На великій маніфестації площі перегонів уряд закликав населення, **зорганізувати останню лінію оборони** проти італ. колюни, що машерує з Десіе. Зголосилося 5.000 узброєних вояків. Якщо ця лінія заломиться, **абісинці не боронитимуть самої столиці, щоб не наражувати її на збомбардування.** Навіть якщо би італійці заняли Адіс Абебу, **абісинська армія може ще боронитися через кілька місяців.**

АДІС АБЕБА, 20. 4. ПАТ. Американський сотник Делвос, що служить у абіс. армії, вернувся з фронту до столиці, та заявив представникові преси, що: **Упадок Адіс Абеби не буде кінцем війни, лише початком нових трудноців для марш. Бадолія. Будемо боронитися, доки цісар залишиться на полі бою.**

АРМІЯ РАСА НАСІБУ НЕ ЗНИЩЕНА.

ВАРШАВА, 20. 4. ПАТ. Як подають італійські джерела, завзята битва, що почалася 14. ц. м. покінчилася 18. ц. м. наступом сомалійських та лібійських військ у долині ріки Діяна-Гобо, на захід від Горагаї. Армія раса Насібу добре випосажена і ненарушена, після 4-денних боїв відступила. Італійський комунікат говорить лише про італійську перемогу, не про знищення абісинських військ. Авас припускає, що рас Насібу має великі резерви, які ще дотепер не брали участи у боях; підмічує, що до тепер чутки про здобуття Джіджіги та Гарару не справдилися.

В Адіс Абебі кружляють чутки, що італійці заняли Анкобеб, на 125 кільометрів на північ від Абіс Абеби.

КОМУНІЗМ В ІНДІЯХ.

В Льондоні появився звіт міністерства для Індій про „моральний і матеріяльний поступ і ситуацію в Індіях в 1933—34 рр." В ньому говориться про „нову комуністичну небезпеку в Індіях". Ця нова хвиля комуністичної пропаганди та організації спирається на трьох чинниках — на великім генеральнім штабі добре вправлених та перекованих совітсько-московських агентів і партійників, на відомі лівого крила „Всеіндійського конгресу", та на радикальнім крилі професійних спілок.

Частина цих совітських агентів вийшла у 1933 р. з вязниць, до яких вони дістались у висліді великого процесу змовників в 1929 р. Цей процес стверднв, що змову організувала Москва, яка постачала керманичів змови, гроші та пропагандивний матеріял. Завданням московських агентів було підтримувати кожний рух, який міг провадити до збройного повстання. Вийшовши з вязниць ці агенти відновили негайно свої роботи, але поводилися обережніше, полишаючи масову роботу місцевим організаціям. Наслідками їх роботи була відбудова комуністичної партії Індій та великий страйк текстильників у 1934 р. В летючках, виготовлених масово в таємних друкарнях та розповсюджених по цілій країні, закликалося до соціяльної ненависти та насильства, разом з тим давалось вказівки комуністичним агентом щодо революційної акції та захоплення влади. Летючки підписувала Індійська секція Комінтерну.

Коли Ґанді показався надто безсилим, щоб керманувати Всеіндійським Конгресом, що повстав в значній мірі завдяки його власній акції, головним керманичем став фактично адвокат Неру. Наприкінці 1933 р. він досить несподівано оголосив себе прихильником комунізму, заявивши: „Світ має тепер вибирати між фашизмом та комунізмом; я обстоюю цілком комунізм". Але Неру бачив у комунізмі рух, що міг перебороти касти, релігії та роси Індій і зробити з них цілість, що могла б служити основою незалежної держави. Москва ж хотіла лише надужити індійський націоналізм, як революційний рух, що міг би передати в московські руки стратегічний провід і панування над Індіями. У 1934 р. Конгрес жадав: „Необмеженої національної контролі над армією та іншими засобами оборони, над зовнішніми зносинами, над фінансами та господарством", — отже фактичної незалежности від Англії.

Вже у 1929 році большевики спромоглися розбити професійні спілки та відокремити від них комуністично-революційну групу. В кінці 1933 р. Неру осягнув порозуміння між цією групою та лівим крилом Всеіндійського Конгресу. Наслідком цього було уладження згаданого генерального страйку текстильників та створення комуністичної партії Індій, що прибрала назву „Всеіндійської клясової партії праці". Провід над нею лишився цілком у московських руках. Сам Неру попав у таку залежність від московських агентів, що за підбурювання населення Бенгалії засуджено його в березні 1934 р. на два роки вязниці. Місяць пізніше розпочався в Бомбаю страйк, що при допомозі терору прибрав великі розміри і загрожував перетворитися в загальний страйк наскрізь політичного характеру. Але уряд вирішував комуністичних керманичів страйку і в червні страйк занепав. Безпосередньо потім англо-індійський уряд заборонив комуністичну партію разом з усіми її філіями і видавами. А проте це її не знищило, як показалось в осені в часі страйку докових робітників у Калькуті.

Розвиток комуністичного руху в Індіях у 1934 р. показує, в який складний спосіб комунізм московської школи сполучує переведення програми світової революції з націоналістичним рухом та як він визискує цей націоналізм для своїх цілей.

До таких цікавих висновків доходить у своїм звіті міністерство для Індій. Можна було б сподіватися, що з досвіду зробленого в Індіях англійський уряд скористає і у відношенні до комуністів в самій Великобританії, і в своїй політиці в Европі. Але мінни англійської політики мелють дуже помалу. Провідні політичні кола Англії вважали, що окупація Абісинії Італією загрожує деякі англійські кольонії, ці англійські кола дуже вразливі на можливість кольоніяльних ревіндикацій Німеччини, але на поважну загрозу Індій Москвою в Льондоні відповіли благословенням франко-московського пакту.

Тяжко, розуміється, припустити, що в Льондоні аж тепер зрозуміли, що діялося у 1934 р. в Індіях, та зрозуміють аж у 1938 році, що діється там тепер. Але взагалі в Европі, за виїмком може Польщі, звичайно ще довго гатять по позиціях, які московські можновладці вже давно покинули. Тепер наприклад вогонь европейських критиків большевиків спрямований все ще на Комінтерн і на „світову революцію", яку ніби готує Москва, тоді коли Кремль віддавна дбає найбільше про найближчу свою мету, про знищення Німеччини через можливо найдовше втримання сучасного неможливого ладу в Европі. Ролю Комінтерну перебрали цілком добре „народні фронти" різних сортів — соціялістично-большевицькі, націоналістично-большевицькі, католицько-большевицькі та інші, і різні „приятелі СССР". Фірма Комінтерну існує на те, щоб вона відтягала на себе напади, які повинні би звертатись безпосередньо проти Совітів, як держави. Але за повожнішу позичку Кремль все буде готовий „розвязати" Комінтерн.

Єдина позиція, якої Москва покинути не може, це та, яку вона займала супроти поневолених націй СССР, але на цю позицію Европа спрямовує покищо на жаль найменше ударів. На жаль усе ще нема в Европі зрозуміння, що втрата тієї позиції означалаб для Москви одночасно втрату позицій і в Калькуті і в Парижі.

М. Данько.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Ірини Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.

Замовляти в Адміністрації „Діла". **Порто 30 сот. Ціна 1.50 сот.**

Нужда Підкарпатської Руси.

Прага, квітень 1936.

Ми вже недавно писали про те, що чеська преса, головно партійна, останніми часами щораз більше уваги і місця присвячує питанням Підкарпатської Руси. Рівнож ми вказували на основні причини цього живішого зацікавлення, підкреслюючи, що найважнішою з них є неділе ке вже — здається — введення в життя автономії Підкарпатської Руси. Одну із таких статтей, що торкалися національної проблеми Підкарпатської Руси, ми нашим читачам зреферували, а нині дозволимо собі зреферувати не менше цікаву про господарський стан і господарське майбутнє населення Підкарпатської Руси. Це стаття професора Карлового університету у Празі дра Ю. Комарека п. н. „Плюндрована земля", що її принесло вечірнє видання празького „Чеського Слова" (органу партії чсл. народніх соціялістів) з дня 2. ц. м.

У тій статті читаємо: „Підкарпатська Русь стане в майбутньому твердим горішком для чехословацької політики, якщо наші погляди на дійсний стан цієї країни основно не зміняться. І так перш усього треба вилікуватись з помилки, що Підк. Русь є з природи багатою землею. Рівнож треба вилікуватись і з тої помилки, що І. Русь стане багатшою й щасливішою, якщо кожний її мешканець научиться як слід читати й писати й буде могти читати книжки й часописи. Найважніша річ, треба вилікуватись вже раз з тої помилки, що є ще велика можливість дальше інтенсивно кольонізувати цю дику лісову країну. Крім камяної соли нема на Підк. Русі покищо ніякого іншого природного скарбу, який міг би стати основою живішого промислу.

Величезні ліси, які вкривають Карпатську Верховину, є покищо дикими лісами, з поганими транспортовими можливостями й низькою якістю бука. Давній природний відбут карпатського дерева до Угорщини майже завмер, вбитий політичною автаркією. Крім цього Підк. Русь сусідує з країнами, що теж багаті на дерево. Вивозити дерево з Підк. Руси на захід через високі транспортові тарифи не виплачується. Та всетаки карпатські ліси це одиноке господарське майбутнє Підк. Руси. Часто говориться про те, що переміною ліса в рілю Підк. Русь зискалаб досить орної землі для зростаючої популяції місцевого населення. Але на жаль такі балачки це нічо інше, як лише пусті, а то й шкідливі демагогічні гасла. Переважаюча більшість карпатських лісів росте на абсолютно лісових ґрунтах, які для рільництва зовсім не годяться. Те, що можна було з успіхом заорати, заорало населення вже давно. Там, де після державного перевороту, через незнання природних географічних і геольог. умовин, приділено населенню лісові пацелі під упоаву ріллі, світять нині голі, водою розриті узбіччя. На всіх цих узбіччах ви нині не найдете вже ані крихітки врожайного ґрунту, а лише виключно мазкі глинки, які в дощеву пору перемінюються в одну клейку масу, а в час посухи висихають на камінь. Вже нині в багатьох цих місцях простягається глинясто-камінна пустиня, на якій не росте навіть трава, щоб можна було хоч на ній попасти худобу. Ріля ніколи не буде могти вижити бідного карпатського верховинця так, щоб він не голодував. До цього не треба забувати ще й на те, що маєток тутешнього населення, за принятим тут звичаєм постійно роздроблюється. Хто має морґ поля й четверо дітей, ділить цей ґрунт по рівному між ці діти, а ці будуть цей ґрунт опісля знову ділити. А що станеться за яких пятьдесять літ? А тимчасом ці діти не навчилися нічого такого, з чого могли б вижити. Покищо вміють вони лише те, що й їхні батьки: пільну і лісову працю. Але що робитимуть ці молоді родини далі, в майбутньому, коли рілі обмаль, а праці в лісі теж нема? Чехословацький уряд за цих 16 років поставив тут ряд гарних шкіл, а в них вчаться тутешні діти ріжних віршів, процентування й історії, але ніхто не вчить їх того, з чого могли б опісля жити: скожім от якогось ремесла. Замість того, щоб їх навчити краще господарити, дається всяке абстрактне знання. А найсумніше при цьому усьому те, ще уряд вже не вміє давати далі землі під оселення, бо її вже нема. І тутешній мешканець не вже сам добре розуміє й тому домагається все нових й нових пасовиськ. І не диво, бо лише з одинокого пастирства може тутешнє населення мати сякий такий прожиток. Однак не треба думати, що населення домагається цих нових пасовиськ тому, що їх тут мало. Зовсім ні. Хто лише трохи знає Карпати, цей добре знає і те, що площа вкрита пасовиськами тут величезна і що ті пасовиська, якщо їх якість булаб ліпша, могли б легко вижити тричі більші стада, як тепер.

Коли карпатські пасовиська порівняти з пасовиськами напр. таких Крконошів чи Шумави, то не можна заперечити, що карпатські пасовиська надаються лише до екстенсивного їх використання, а не до далекосяглої меліорації. Карпатські полонини мають погане мінеральне підложжа, а що важніше терплять недостатком постійного зрошування. Випадки, що полонинські пасовиська надаються до випасу більших стад лише від травня до половини серпня, тут дуже часті. Навіть широко розлогі низові пасовиська над Тисою не кращі. Водяне багатство, яке є умовиною добрих лук і пасовиськ, зачинається щойно глибоко в долах і на узбіччах і тому треба буде прикласти ще багато пильної, пляновой праці, щоб там повстали добрі, рентовні сіножаті й пасовиська. І це одиноке майбутнє спасення тутешнього населення при його великій популяції. Площа посівної площі тут вже не збільшиться, хочби викорчувати навіть усі карпатські ліси — і з такими демагогічними гаслами вже найвищий час раз на все скінчити. Треба теж закинути й ті немінш демагогічні гасла, які домагаються дозволу випасу в лісах. Лісовий випас є дуже мало рентовний і не стоїть в ніякій пропорції до шкоди, яку таким чином лісові робиться. Населення мусить зрозуміти, що ліс це таке саме важне джерело прожитку, як поле чи пасовиська.

Треба рахуватися з тим, що за 50 літ населення Підк. Руси майже подвоїться. І що робитимуть ці люди, коли їх нічого не навчиться і коли вже теперішній генерації дозволиться винищувати землю і то лише тому, що досі не продумано ніякого господарського пляну країни?"

— Стільки сказав про господарське майбутнє П. Руси проф. Комарек. Ми його статтю навмисне подали нашим читачам майже в дослівному порядку, бо ті цінні думки автора мають — з деякими малими поправками — своє актуальне значіння і для господарського майбутнього нашого населення по галицькому боці Карпат —

М-н.

З польської преси.

Ст. Лось про земельну реформу у Східній Галичині.

У „Бунті Młodych" з 10-го ц. м. маємо низку дуже цікавих статтей: поклик до консолідації всіх несоціялістичних відлемів польської молоді (отже ендеки, пілсудчики і т. д. — надзвичайно характеристичний прояв часу!), — статтю Кс. Прушинського про небезпеку т. зв. людового фронту у Польщі на зразок Еспанії і Франції, велике інтервю зі Ст. Стронським про всіх попередніх польських міністрів закордонних справ, врешті велику статтю Ст. Лося п. н. „Земельна реформа на пів. сході". Безпосередньо нас, українців, торкається ця остання, — тому й реферуємо її, зазначуючи на самому вступі першорядні її прикмети: багатий цифровий матеріял, річевий розумний підхід і надзвичайно переконливу аргументацію. Політично — вона правильна і цілком для нас приємлива: вказує на страхітливі наслідки щораз більшого подрібнення селянської земельної власности, на величезну бідноту українського села та на повний і господарський і соціяльний і політичний абсурд кольонізації, як „імпортованого збільшування польського стану посідання".

Наводячи статистичні дані про стан земельного посідання у Сх. Галичині, автор зараховує, що запас землі, призначений на парцеляцію, рахував у 1919. р. 702.898 гект., а в 1934 р. —408.414 га, себто за 15 літ зменшився на 294.454 га. Коли б парцеляція фільварчної землі йшла далі тим темпом, то в 1954. р. ввесь запас землі був би вичерпаний. Однак цілою дальшою чергою статистичних даних автор виказує, що нужда землі, яка висловлюється у величезній скількости карловатих, господарськи нежиттєздатних господарств, наслідком тієї парцеляції зовсім не зменшилась, — що більше, після ев. дальшого сконсумування призначеного на парцеляцію запасу землі, карловаті господарства, які пересічно мають у 1936. р. по 2 га, у 1951. р. виказуватимуть по 1½ га землі. Причина цього страхітливого стану — щораз більше дідлення селянської землі наслідком зросту населення. Автор запитує, чи в такому стані речей форсування парцеляційного процесу взагалі має з погляду аграрної політики якийсь сенс, але на це питання дає зараз таку відповідь, що без огляду на раціональність чи нераціональність парцеляції — вона мусить іти і йтиме далі. На це складається передовсім громадська ситуація самого поміщицтва, яке не має іншого виходу, — а крім того ціла низка дрібних чинників, що їх автор вичислює подрібно аж у 8-ми точках. Цікаво, що аж на сірому кінці, в останній точці, наводить автор голод землі. Пояснює це в той спосіб: „...Голод землі є тільки функцією приросту населення, буде зникати в міру урбанізації арійського елементу в Польщі, яка спричинить те, що надмір сільського населення буде шукати приміщення і заробітку по містах".

Після того автор переходить, так мовити, до „політикум" аграрної проблеми у Східній Галичині, а саме до закиду, начеб в українські руки перейшло за польські часи 300.000 га землі. Автор відразу називає це брехнею, бо ввесь розпарцельований запас землі мав 294.000 га. Крім того — західні повіти Львівщини майже польські і тут до 100 прц. парцельованої землі діставалось в руки польські, а мішані терени були предметом кольонізації імпортованими з краківського воєвідства селянами. Тут уперше автор висловлюється проти кольонізації, стверджуючи, що „політика рятування польської землі витворила мало передтим у Польщі відомий тип хлопа — торгівця землею".

Автор нічого — очевидно — як полк-патріот не має проти того, щоби скріплювався польський елемент в Галичині, але рішуче виступає проти скріплювання його державними засобами, яке в наслідку „розгартовує польщину і її нищить".

> „А вже як найбільше нещастя на державну мірку вважав би я всіляке скріплювання польщини і рятування польського стану посідання на південному сході масовим, на дільницеву мірку розрахованим та державою фінансованим імпортом польських хлопів з поза терену".

Автор збиває тезу, що українське село і польський фільварок це окремі світи. Господарські ці світи дуже близькі. Ніде у Польщі симбіоза малоземельного селянина з фільварком не посунулась так далеко, як у Сх. Галичині. Малоземельний селянин „співпрацює з фільварком і дуже часто живе з фільварку". Він дорабляє собі з праці на фільварку. Через те і його настроєвий підхід до фільварку інший, ніж деінде: тому він і не квапився нищити маєток фільварку у переломових історичних хвилинах ані „роздрапувати" дворську землю у 1918. році, хоч міг це зробити. Фільварок просто доповнює його нуждарську екзистенцію. Ситуація змінюється з моментом переходу фільварчної землі в руки імпортованого кольоніста. Тоді відпадає автоматично той заробок, який рятує малоземельного селянина, який одночасно є робітником на фільварку, — і малоземельний селянин опиняється буквально перед муром голодової смерти. Малоземельний, чи радше карловатий селянин

> „толерував обпарчика нераз з симпатією, але не може толерувати імпортованого парцелянта. Або викупить його за всяку ціну, або буде боротись з ним, боротися на ножі і підпали... Це не буде національна боротьба, це буде звірина боротьба за екзистенцію, а національний мотив буде тільки співчинником, що скріпить завзятість тої боротьби..."

В дальшому автор аналізує потенціяльні можливости кольонізації і виказує чорне на білому, що вона — повний абсурд. Коли б навіть скольонізувати ввесь існуючий запас землі, то це далеко 40.000 господарств по 10 га (коштом величезних мільонів). У сумі це дає 4,5 проц. існуючих вже господарств, себто національного обличчя краю не змінює.

> „Зате таке драстичне „скріплювання польського елементу" малоб той єдиний наслідок, що за ніж, кресало і ціп вхопив би ввесь місцевий елемент без ріжниці національности. Польсько-українська „угода" булаб переведена сама собою, спонтанічно і стихійно..."

Тому автор поручає при реалізації земельної реформи мати 1) змисл дійсности, 2) змисл справедливости і 3) здорового розуму. Ще раз перестерігає автор перед тим, щоб заогнювати національну і соціяльну проблему на селі будуванням патьомкінівських міражів, які втішалиб очі і серця мандаринів.

З українського життя на Дал. Сході.

УКРАЇНСЬКИЙ БАНДУРИСТ І ШАЛЯПІН.

В „Манджурському Вістнику" з 29. березня поміщена така цікава вістка:

Як відомо до м. Харбіна приїздив відомий московський співак та артист Ф. Шаляпін і дав тут три свої концерти.

Випадково склалося так, що наш бандурист Г. Северенюк зустрівся з цим співаком і Шаляпін попрохав його виконати кілька пісень під акомпанямент на бандурі. Цей своєрідний концерт відбувся 18. березня в кімнаті готелю, де перебував Шаляпін.

Северенюк виконав такі речі: „Думи" до слів Т. Шевченка, „Пісня про отамана Байду" та в'язанка укр. пісень. Підчас цього „концерту" Шаляпін розказав, як багато років тому, коли ще був молодий, йому довелося працювати з української трупі, де він вивчив, добре українську мову, котру до сьогодні ще не забув й на доказ цього продеклямував кілька вимків з шевченківських творів.

Після того концерту Шаляпіна в театрі „Америкен", на котрий був запрошений і п. Северинюк як гість концертанта, обоє нові знайомі обмінялися своїми світлинами з відповідними написами.

У ХАРБІНСЬКІЙ ФІЛІЇ ТОВ. „ПРОСВІТА".

Харбінська філія нашої львівської „Просвіти" відбула 8. березня свої річні Загальні Збори. Вибрано новий виділ у складі: голова — І. Паславський, секретар — К. Кроковський, член — К. Заблоцький. Ревізором філії вибрано д-ра І. Шлендика.

Слід зазначити, що філія „Просвіти" в Харбіні виявляє постійно живу діяльність. Щотижня по четвергам відбуваються сходини з обов'язковим рефератом. З останніх рефератів згадаємо: 13. лютого — п. Світ „Зелена Україна в сучасних міжнародніх обставинах", 5. березня — п. К. Андрущенко: „Культура Москви й України" І. частина, 19. березня — те саме ІІ. частина, 12. березня вечір памяти Нечуя-Левицького (провід п. І. Паславського), 26. березня — п. Паславський: „Точність і час", 2. квітня — п. І. Світ „Полковник Ля Рок і його ідеї". Всі ті реферати мали численну авдиторію.

ГАЛИЦЬКІ ДІЯЧІ НА ЗЕЛЕНОМУ КЛИНІ.

П. Яхно продовжує на сторінках „Манджурського Вістника" у фейлетоні свою працю п. н. „Чітинський процес". Почав він її від вибуху російської революції в 1917 р., тому обіймає загально історію національного відродження українців на Зеленому Клині. В 9-му відтинку того фейлетону читаємо між іншим осьтаке:

„Почувся значний брак культурних сил. Галичани, що приймали активну участь в українському житті Далекого Сходу — це були одиниці. Більшість із них находилась по таборах для полонених, звідки виїзди на волю не було так легко. Одними з перших дівчів із галичан були: Мелашич і Гадзаман (в оригіналі надруковано неправильно Гадзман) на Приморщині та П. Мартчишин у Забайкальщині".

Від себе додамо (нам відомі ті часи з автопсії), що галичани відіграли велику ролю в розбудженні національної свідомости українців на Сибірі і на Дал. Сході. Здовж сибірської залізничої магістралі мов гриби родились „Просвіти" і „Громади", до чого почин давали часто галицькі українці, що пробували тоді там у ролі військових полонених, або бодай причинялись вони у великій мірі до оживлювання праці згаданих установ. Роля, яку відіграли галичани в розбурханні української стихії в Азії чекає ще свого історика.

З названих дівчів — Іван Гадзаман ще 2 роки тому жив у Хабаровську (чи і тепер там є — не знаємо), а Петро Мартчишин працює в Харбіні.

Н-вич.

Свята Шевченка на чужині.

Академія в честь Шевченка в Білгороді.

Українське Артистично-Драматичне Товариство в Білгороді, столиці Югославії, приготовило 29. березня в салі „Колачевого університету" святочну академію в 75-ті роковини смерти Шевченка. Академія була чудово підготовлена. Взяли в ній участь найкращі мистецькі сили, так, що академія випала дуже величаво. Ми, українці в Білгороді, не мали ще нагоди почути так достойно і величаво наведеного свого живого слова і нашої пісні. Все вийшло маестатично наче б'ється наш Дніпро, від вступної промови відомого сербського письменника *Душана Николаевича* аж до кінцевої пісні „Бють пороги".

Тисячна публіка насолоджувалась нашими прекрасними і по мистецьки відспіваними піснями. *П. Попов, п-і Молгова, Попова, Валяні*, могутній хор п. *Гриньова* збирали гучні оплески.

Проф. університету д-р *Чубинський* чудово деклямував Шевченкову поему „Чернець", а наш сеніор українець п. *Іван Буда* пояснив дуже пластично „Чому святкуємо день Тараса Шевченка"? Він підчеркнув, що Шевченкові твори — це національне євангеліє, в котрім кожний український патріот найде для себе заповіди, як любити свій нарід і свою Вітчизну.

Ми дуже вдячні організаторам за це свято і складаємо нашу щиру подяку в першу чергу п. *Борисовцеві*, п. Ільченкові і п. Іванові Будові, котрі найбільше причинились до того, що та Шевченкова академія, що була дуже влатною українською маніфестацією в Білгороді, була на достойній висоті.

Інж. М. Кіндій.

Свято Шевченка в Пардубицях.

Українське соколиське гніздо та С. У. С. у Пардубицях, ЧСР, влаштували святочну академію в честь Шевченка, на якій були виголошені відповідні реферати, а діти місцевих українців продеклямували уривки з творів нашого генія.

Вокальну частину програми виповнив народніми українськими піснями оперовий співак *М. Дуда* з Праги в супроводі фортепіяну (п. *Джеміралі* — італієць). В середніх піснях, гармонізованих Людкевичем та Січинським п. Дуда показав великий голос в широким діяпазоном, вправний в цілім розсягу (стара італійська школа) та вміння інтерпретувати народні пісні. Успіх був такий великий, що п. Дуда мусів додати декілька арій та італійських пісень.

На академії було значне число чеських гостей, у яких як і у наших людей, залишилося з академії найкраще вражіння.

Інж. Ю. Синявський.

ЖИДІВСЬКО-АРАБСЬКІ СУТИЧКИ.

ВБИТІ й РАНЕНІ.

ЄРУСАЛИМ, 20. 4. ПАТ. Рейтер повідомляє: Підчас бійок у Яффі втратило життя чимало людей. Ситуація поважна, влада зосередила військо.

ПАРИЖ, 20. 4. ПАТ. Як подає Авас з Каїра, по різних місцевостях Палестини дійшло до поважних сутичок між мусульманами та жидами. У Гайфі убили 4-ох жидів та 2-ох арабів; англійський поліційний старшина важко ранений; бояться, щоби заворушення не перекинулися на Тель Авів. Проголосили виняткový стан.

КАІРО, 20. 4. ПАТ. Вчора заворушення обняли всю Палестину. З різних сторін вирушили араби до Тель Авіву, атакуючи по дорозі жидівські самоходи. У шпиталях в Тель Авів є вже 50 ранених.

ЄРУСАЛИМ, 20. 4. ПАТ. У Яффі убили 10-х жидів та 22-ох арабів, ранили 35-ох жидів та кількох арабів. Тепер панує спокій, але ситуація напружена. У Яффі і Тель Авіві завели виняткový стан.

ЄРУСАЛИМ, 20. 4. ПАТ. Прийшло до нових сутичок між жидами й арабами. В околицях Тель Авіву і Яфи було багато ранених. Поліція привернула порядок.

ЛЬОНДОН, 20. 4. ПАТ. Корабель „Польонія", що вчора веч. приплив до Яфи, спрямували до Гайфи, де нині рано висадив на беріг кількасот жид. еміґрантів. Спеціяльний поїзд забрав їх до Тель Авіву.

Похорони 9 жидів, що їх убили у вчор. заворушеннях, відбувся нині в Тель Авіві при участи багатотис. юрби. Порядку ніде не нарушили. Зате на периферіях Яфи, вже недалеко Тель Авіву, йшли бої між арабами й жидами. Одного жида вбили кількох ранили.

КАІРО, 20. 4. ПАТ. Проголошення воєнного стану в Палестині причинилося до успокоєння умів. Всеж є велике занепокоєння. Комунікація між Гайфою і Тель Авівом перервана, тому, що влада видала превенційні розпорядки. Муніципальна влада у відозвах накликала населення до спокою. До нових подій дійшло пополудні після похорону вчор. жертв. Є понад 50 раненых.

ЦЕНТРАЛЯ КОМІНТЕРНУ В ПАРИЖІ.

Німецька преса довідується з Парижа, що централя Комінтерну, яка перенеслася з Праги до Парижа, розвиває там рекордову діяльність. Централя Комінтерну розбудувала свої три секції: европейську, африканську та азійську. Кожна держава в Европі одержала зміцнену обсаду агентів у поодиноких рефератах, видосконалено теж в останніх місяцях технічну службу.

У звязку з тим берлінська преса розписується широко про останні комуністичні заворушення в Польщі, зазначуючи, що вони вибухають у спокійних досі осередках.

УРОДИНИ КАНЦ. ГІТЛЄРА.

БЕРЛІН, 20. 4. ПАТ. Перші зложили бажання канцлерові Гітлерові службовики його штабу, опісля провідник пробоєних відділів Гімлер, опісля канцлер із балькону канцлерського уряду приняв дефіляду баталіону особистої гвардії. З черги складали бажання члени уряду, представники партійних організацій і ін. В год. 10. передпол. зложила бажання канцлерові делеацтія армії з міністром ген. Бльомбергом. Перед 11 год. канцлер із найближчим почотом виїхав на місто, овацийно витаний юрбою. В год. 11.20 почалася дефіляда перед канцлером.

БЕРЛІН, 20. 4. ПАТ. Відповідаючи на бажання, що їх зложили представники війська, канц. Гітлер висловив у щирих словах подяку за зразкову управу в царині відбудови німецької збройної сили. М. ін. сказав, що „завдяки відродженій силі народу сподіюся, що в найкоротшому часі могтимемо запевнити мир нашому народові, а може навіть і іншим народам".

БЕРЛІН, 20. 4. ПАТ. У великій військовій параді в Берліні взяли участь усі роди зброї. Головно численно були заступлені змоторизовані й панцирні відділи, а теж летунство. Гітлера, як приїздив і відїздив, сами народу витали із захопленням.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК НА ПАРАДІ.

БЕРЛІН, 20. 4. ПАТ. Підчас нинішньої дефіляди в Шарльотенбургу приключився нещасливий випадок. Один із танків, покидаючи вулицю, на якій відбувалася парада, зісовгнувся із трамваєвих шин і впав на гурт людей, що стояли за дорогою. Чотири ученики були ранені, у тому два тяжко, а довголітній возьний берлінського відділу ПАТ-а дістався під переїзджаючий танк, який зломив йому ногу та тяжко потовк його. У тяжкому стані перевезли його до шпиталю.

СКАСУВАЛИ ПІДМОГИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

НЮЙОРК, 20. 4. ПАТ. Парлямент стейту Ню Джерзі ухвалив скасувати підмоги для безробітних. Це викликало заворушення та похід безробітних до парламенту в Трентоні. Поліція окружила парлямент і не допустила нікого.

НОВИНКИ.

— **Ювилей Ставропігії** з приводу її 350-ліття складався з двох частин: архиерейського богослужения в Успенській церкві, що його відправив у численній асисті Преосв. Будка і виголосив при цьому відповідну проповідь, та з концертової частини, улаштованої вечором у салі театру Ріжнородностей. Вступну промову на концерті виголосив сенйор Ставропігії А. Гулла по українськи, реферат мав проф. Ваврик, що почав його по українськи, потім перейшов на російську мову та закінчив його в українській мові. Позатим співали слабі хори мужеські й мішані, виконуючи такі твори, як „Отче наш", „Христос воскресе" й інші, з російською вимовою (!), „орхестра" з 8 музикантів, що її важко було слухати, солісти, що співали теж російські пісні тощо. Концерт протягнувся поза північ і примусив усіх учасників, які зрештою не виповнили навіть половини салі. На святі явився ординарій митроп. архиепископ Твардовський, православний монкат. архиепископ Філотей і як одинокий український парох у Львові єпх. Філотей і як одинокий грекo-кат. духовник, парох Успенської церкви, якої власником є Ставропігія, о. кан. Лопатинський. Було теж кількох відомих українських інтелігентів, які прийшли на концерт з цікавости. Концерт з приводу 350-ліття такої установи, як львівська Ставропігія, виявив ще раз наглядно повний упадок москвофільських впливів серед нашого народу.

— **Проби хору Т-ва „Львівський Боян" починаються** для пань у вівторок 21, мішана в четвер 23. ц. м. в год. 7½ вечером. **Виділ.**

— **Пів міліона зол. на дорогові роботи.** Віцепрезидент м. Львова д-р Островський виславив до управи Фонду Праці у Варшаві письмо, домагаючись приділу більшої скількости матеріялів до будови доріг у місті. Міська управа затруднює тепер коло тисячі робітників при роботах дорогових, каналових і міських плянтаціях. Щоб заспокоїти велике запотребування праці, міська управа просить призначити дальші дотації на дорогові роботи у висоті пів міліона зол.

Спорт.

УКРАЇНА — Т. Ш. Л. 4:1 (2:0).

Чергові товариські змагання, що їх одинадцятка України легко виграла у свою користь, хоч грала у резервовому складі. І так до першої половини на воротах грав Гуцул, опісля Босий, на оборонї: Воробець та Одійник, на помочі: Пазуняк, Гошовський, Скоцень II; у нападі: Підлісецький, Скоцень I, Лисик (зійшов розбитий з грища на 20 хвилин перед закінченням змагань), Петрів, Мікльош, Малюха і Краєвський. Україна ввесь час мала перевагу і напад сидів під воротами Т. Ш. Л. Якщо дружина Т. Ш. Л. вийшла всемтаки з доволі низькою програною, то може це завдячувати лише своєму воротареві Хмельовському. Перші ворота здобув уже в 3. хв. Мікльош, другі в 35-ій хвилині Лисик. По перерві господарі докладають усіх зусиль, щоб здобути бодай одні ворота, але це їм не вдається. Мікльош, який мав у неділю свій д. добрий день, у 60. хв. стріляє треті ворота з гарного перебою, а три хвилини пізніше Краєвський стріляє ефектовного гола з карного, який воротар Хмельовський зловив. Щойно з нарїжника в 72 хв. Брадецький здобув почесні ворота для Т. Ш. Л. Четверті ворота для України теж з нарїжника здобув Мікльош. Видців 800. Судійював добре п. Кмецінський.

Ці змагання попередили змагання резервових дружин: **Україна II — Т. Ш. Л. II. 0:2 (0:1).**

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Л. К. С. 1:0 (0:0).

КРАКІВ. Рух — Гарбарня 2:2 (1:1).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича:
Винники.
21. IV. Отаман Пісня.
22. IV. Ніна теща.
23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Вівторок, 21. IV. год. 8. веч. Прощальна вистава „Лякме" опера.
Середа, 22. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Хаджі-Абеба".

Театр Ріжнородностей:

Неділний.

Цирк Станевських — вул. Пекарська.

Вівторок, 21. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.
На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 30 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Моношка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „Приватне життя короля Генриха VIII.", „Пристань Сан Дієго".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Бавати".
КОЛІСЕЙ: „Кицишня жінка" та ревія.
КОНЕРВАТОР: „Опружжена" із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Ожуженна" із Сільвією Сідней.
МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти", „Заточенець".
МІРАЖ: „Катерина" в Фр. Гальо".
МУЗА: „Капітан Блад".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Вередлива Маріета" та акт. додатки.
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАН: „Любовні маневри".
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЬВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо" та ревія.
ТОН: „Остання станиця".
УТІХА: „Монте Хрісто" й ревія.
ХІМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Царгород.

Закордонне радіо.

Вівторок, 21. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.20 Пісні й арії, 22.25 Поважні й веселі пісні, **Братислава** (298,8) 17.50 Листові пісні. **Кошиці** (259,1) 18.00 Спів, 19.25 Концерт, **Прага** (470,2) 16.10 Сальонова музика, 17.20 Оп. арії, 18.25 Великодні пісні, **Париж** (1648) 11.00 17.30, 18.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 20.40 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 20.10 Розр. концерт. **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, **Кельн** (455,9) 16.50 Нова камер. музика, спів, 21.00 „Кавалерія Рустжана" оп. Масканіо. **Лайпціг** (382,2) 18.00 Нар. пісні, танки й гумор, **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 19.15 Форт. реціталь, **Будапешт** (549,5) 17.30 Вок. концерт, 18.40 Циг. музика, 22.35 Легка музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 Вок.-муз. вечір.

Середа, 22. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.20 Скрипка, 19.50 Симф. конц., **Братислава** (298,8) 19.25 Слов. нар. пісні, **Прага** (470,2) 19.25 Легка музика, 21.10 Хор, **Париж** (1648) 11.00, 17.50 Концерт, 18.00, 20.00 Спів, **Білгород** (437,3) 16.30 Мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Для дітей, 15.20 Концерт, **Лайпціг** (382,2) 19.00 Пісні, **Мінхен** (405,4) 14.00 Тріо, 16.30 Беседа муз. авд. для дітей, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 17.00 Скрипка, 19.50 Балети, **Мілано** (368,6) 11.30 Орх. музика, 17.15 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.30 „Мефістофель" оп. Боїто.

Львівське радіо.

Вівторок, 21. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.00 Для шкіл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: У нашому городі. 12.30 Концерт орх. (у резерві: „Український танок" Жигм. Носковського), 13.10 Домашне господарство, 13.35 З ринку праці, 13.20 З рідних країн, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Нар. та дворські пісоньки у вик. дуету, 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Орх. твор. 16.45 Концерт, 17.00 Гутенчий промисл, 17.15 Концерт хор, солісти, орхестра, 18.50 Рекляновий концерт, 19.05 Е. Вальдтайфель: „Еспанія" з гр. пл., 19.10 Технічна скринька, 19.20 Актуальна гутірка, 19.30 Інтервю, 19.35 Воєцька авдиція, 20.00 Суспільна й культурна роля радія, 20.15 Вечірний денник, 20.25 Що говорять про радіо, 20.30 Концерт симф. орхестри, хор, 21.30 Чотирорядкові загадки, 21.45 Концерт орх., 22.35, 22.39 Спортові вістки, 22.45 Про польських підбігунових мандрівників і дослідників, відчит в анґл. мові, 23.05 Танкова музика з гр. плит.

Середа, 22. квітня 1934.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Радіо у сільській військовій та фабричній читальні, 12.35 Сто тактів музики, 13.10 Домашне господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт орх., 16.00 Для дітей: Історія про дерев'яного вовка, 16.25 Музична загадка, 17.00 Що це таке культура, 17.20 Вок.-муз. концерт, 19.20 Сільна реруш, 19.30 Рекляновий концерт, 19.45 Програмова скринька, 19.55, 20.00 Спортові вістки, 20.05 Актуальна гутірка, 20.15 Що говорять про радіо, 20.15 „Раз на видни" радіовертеп, 20.45 Вечірний денник, 20.35 Інтервю з Тад. Бохенським, 21.00 Творчість Фр. Шопена, 21.40 Поетичні мініятури, 21.55 Відгомони антен, 22.15 Це спогади.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 87 (14.336). Львів, середа 22. квітня 1936. Рік LVII.

Поєднуймо працю зі спокоєм

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чверть-річно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 219-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед апеляційною розправою

за вбивство між. Перацького.

В апеляційнім суді у Варшаві йде підготова до розправи за вбивство між. Перацького. **Апеляційна розправа починається в понеділок 27. квітня ц. р. і потрвває найменше два тижні, бо суд розписав її на 12 днів. Розправою буде проводити віцепрезидент Гацек, обвинувачуватимуть прокуратори Рудніцький і Желєнський. На розправі будуть усі 12 підсудних і тому приставлять ще одну лаву для підсудних.** Розправа відбудеться в салі ч. 3 апеляційного суду при вул. Красінських. Частину суду, в якій буде йти розправа, перегородили від решти будинку. Всі кімнати опорожнили, в салі розправи доставили підвищення. Оборонці сидітимуть напроти підсудних, біля оборонців приставили два столи для журналістів. Тому, що саля розправи невеличка президент суду видасть дуже малу кількість карт вступу для публики.

Після маніфестаційного страйку.

СТРАЙК СКІНЧИВСЯ.

Загальний 24-годинний страйк у Львові скінчився у вівторок, 21. ц. м. в год. 6 раном. Всі фізичні працівники повернулись до своєї праці, розпочався знову рух трамваїв, появились автодорожки, вийшли газети і ціле життя в місті пішло знову нормальною ходою.

ХТО СТРАЙКУВАВ?

Для вірної інформації слід зазначити, що крім робітників по фабриках і приватних варстатах до маніфестаційного страйку прилучились всі друкарі, наслідком чого в понеділок газети не вийшли, далі шофери, кельнери і багато торговельних помічників. Застрайкувала теж технічна прислуга в кінах і театрах, наслідком чого не було ніде кінових сеансів, ні театр. вистав. Трамваю не вдалось оруховити, зате вечірне освітлення міста переведено при помочі змобілізованих шкільних терціянів, судових возьних і т. п. під охороною поліції.

СПОКІЙ У ЛЬВОВІ.

У Львові запанував повний спокій. Робітники всіх категорій, що провели солідарно 24-годинний маніфестаційний страйк, вернулись до праці. По місті ходять ще скріплені поліційні стежі, які будуть певно в найближчому часі стягнені.

Дві сензаційні димісії.

ВІДГОМІН КРІВАВИХ ПОДІЙ У КРАКОВІ

ВАРШАВА, П. А. Т. Президент Польщі на внесок ради міністрів звільнив зі становища краківського воєводу **Казимира Світальського.** Одночасно премієр ради міністрів звільнив **І. Матушевського** зі становища голови ощадно-стево-віддовженевої самоуправної комісії.

До димісії краківського воєводи Світальського подав варшавський „Курієр Поранни", орган зближений до уряду, такий коментар: Димісія воєводи Світальського є актом далекосяглого морального значіння. Між урядом і димісіонованим краківським достойником ніхто не може дошукатися ні політичних ні ідеольогічних ріжниць. І пригадують, що Казимир Світальський був „легіоністом, працював кілька років у прибічній канцелярії марш. Пілсудського, по травневім перевороті був директором департаменту, міністром, премієром, маршалом сойму, вкінці віцемаршалом нового сойму, отже мав за собою гарну минувшину. Всеж таки коли уряд дійшов до переконання, що він відповідає за жалюгідні краківські події, не завагався витягнути якнайдальших висновків.

Прем. Косцялковський їде

ДО БУДАПЕШТУ.

Напружене в останіх днях політичне положення вже проясняється. Здоровля прем. Косцялковського покращало так, що премієр виїде до Будапешту в середу 22. квітня ц. р. До Варшави премієр вернеться вже в суботу, щоб прияти бельгійського премієра ван Зеланда.

Італійська перемога в Огадені?

АСМАРА, 21. 4. ПАТ. Офіційні джерела подають, що абісинське військо в Огадені розбите. Подробиці невідомі.

РИМ, 21. 4. ПАТ. У воєнному комунікаті ч. 191. марш. Бадольо повідомляє, що італ. перемога в Огадені біля Данане матиме поважні наслідки. Абісинці розбиті втікають здовж караванних шляхів, італійці їх переслідують. Деякі італ. змоторизовані частини посунулись на 100 км. Зокрема відзначились лібійські добровольці. Головну квартиру перенесли до Дессіе.

АБІСИНСЬКЕ НАСВІТЛЕННЯ СИТУАЦІЇ.

АДДІС-АБЕБА, 21. 4. ПАТ. Згідно з вістками, що надходять з північного фронту, італійці не займали ще місцевости Анкобер; абісинці надіються, що там зустрінуть італійці поважний спротив. Негус відступив з арміями расів Касса, Сеюма й Імру зі запасними військами до західних околиць Абісинії. Абісинські сили сягають 150—200 тисяч вояків.

На південному фронті — як кажуть абісинські джерела — перебуває 150 тисячна армія на терені Гарраґу, Чіліе, Габа й Аллята. Дотеперішні абісинські страти оцінюють на 50 тисяч осіб, з чого 15 тисяч згинуло від трійливих газів. Крім того згинуло побіля 5 тисяч цивільного населення.

АБІСИНСЬКИЙ УРЯД ЗАЛИШАЄТЬСЯ У СТОЛИЦІ.

АДДІС АБЕБА, 21. 4. ПАТ. На останньому засіданні уряд рішив залишитися у столиці з внутрішньо-політичних мотивів.

ЦІСАРЕВА НЕ ВИЇХАЛА.

АДДІС-АБЕБА, 21. 4. ПАТ. Вістки з італійських джерел про виїзд цісаревої виявилися неправдивими. Телефонічна сполука з Афдемом, Анкобером та Джіджігою відбувається без перепон — значиться ці міста не заняті.

ЗАВЗЯТІ БОЇ БІЛЯ АДДІС-АБЕБИ.

АДДІС-АБЕБА, 21. 4. ПАТ. Рейтер повідомляє: На північ від міста йдуть завзяті бої; подробиці невідомі.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Хто добре газдує, той гаразду є!

Кажуть старі люди, а господарюєте добре, складаючи свої ощадности на ПРЕМІЙНУ КНИЖЕЧКУ

Кооперативного Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

на яку крім звичайних відсотків можете дістати ще й нагороду за ощадність 25—100 зол.

Deus ex machina?!

Львів, 21. квітня 1936.

Колись хронікар післятравневих часів хотів утримати свою хроніку у панегіричному тоні, то саме тепер, наприкінці 10-тих роковин травневого перевороту, мав би розгризти дуже важкий горіх. За той час було чимало моментів, які — делікатно кажучи — з ідиллею не багато мали спільного; адже й був напр. 1930 рік з краківським конгресом, „пацифікацією" і Берестям, адже було за тих 10 літ таки 15 змін кабінету, які хоч і називалися скромно „змінами варти", то проте мали свої причини. Сьогодні може навіть нема таких рішучих претендентів до влади, як колишній „центролія", не кажучи про „хіено-пяст" з рр. 1926/28. А проте сьогодні відносини в Польщі може ще складніші, — саме тому, що найповажніші труднощі у політичній, соціяльній і господарській ділянці існують після того, як переведено вже всі ті закони, що мали остаточно вирішити всі засадничі сумніви, остаточно стабілізувати устрій і систему правління.

Ось зберім кілька фактів тільки останніх двох тижнів. Із організаційно-політичного життя пригадаймо, що в тому часі постало у Варшаві „Народове Строительство Праці", з дівчами колишньої НПР (Народ. Партія Роб.) — лівиці, що приступили були до ББ; на Волині повстала волинська „регіональна група", як „осередок польської політичної думки на волинському терені"; у Познані відбувся з'їзд делегатів якоїсь нової радикально-селянської партії, заснованої послом Мрозом, а на Шлеську існує Народово Хшесьціянське Зєдночене Праці, — теж санаційна партія. Крім того санаційний „Бунт Молодих" впрозо взиває до створення спільної організації всіх правих польських молодих елементів, яких не ділить уже особа Йосифа Пілсудського, що стала вже — як аргументує той часопис — всіми признаною загально-національною історичною цінністю. Одночасно йдуть — як читаємо у тому самому „Бунт Молодих" (що зрештою є прилюдною тайною) — практичні заходи, щоб створити „спільний фронт" усіх ліві их елементів, конкретно — Стр. Людового, ППС і комуністів. Вкінці знаємо, як шалено вперед пішла активізація офіціяльної і неофіціяльної польської еміґрації, яка не цурається навіть використовувати львівські події для своїх цілей, впрягаючи до свого воза навіть такі чинники, які найменше туди годяться (читай текст відозви двох польських епископів у Львові). І все це діється після того, як тезу про зайвість і шкідливість політичних партій закріплено у законі про виборчу ординацію та у внутрішній організації парляментарних установ, де навіть назва „клюб" стала проскрибованою.

Залишім опозицію всіх родів і мастей на боці і поглядьмо, як виглядає сам урядовий табор. Консервативний „Час" заявляє, що існує сьогодні у Польщі „найгірша лінія поділу", бо повний брак зв'язку між урядом і сеймом з одного боку та польським громадянством з дру-

того, і виразно домагається трьох річей: 1) нових соймових виборів, 2) виборів до самоуправних установ і 3) свободи преси і свободи зборів. Яке характеристичне явище, що в обороні ліберальзму політичного, в обороні засади, що приємна критика не шкодить державі й режимові, виступають навіть консерватисти! У відповідь на актуальне питання надзвичайної соймової сесії один варшавський публіцист заявляє, що „сойм не є вже затичкою безпеки", а в „Хвилі" читали ми кілька днів тому цілком слушне речення: „правдива опінія ломить собі голову від якогось часу, щоби збагнути, хто і що репрезентує у нинішніх часах урядовий табор". Ще дужче ломили собі голову пресові цензори в комісаріяті уряду м. Варшави, коли в суботу в ночі прийшов з президії ради міністрів приказ сконфіскувати всю, від першого до останнього рядка з наголовком включно, передову статтю „Газети Польскої", центрального півурядового щоденника, якого екзистенція на 100% залежить від волі уряду. Варшавський (теж проурядовий) „Експрес Поранни" цитує голоси закордонної преси про ту конфіскату (бо так дивно діється, що завжди у Польщі про найцікавіші актуальні події варшавська преса мусить покликуватися щойно на чужинецьку, а львівська чекати приходу часописів з Варшави), яка ту конфіскату „вважає симптомом найцікавіших напружень, що дивним дивом збіглися з недугою п. премієра Костяльковського". Нема ніякого сумніву, що відбиском тих „напружень" є остання димісія краківського воєводи Світальського й димісія Матушевського зі становища голови ощадностевої комісії для самоуправи. Виходилоб, що уряд рішив не церемонитись з тою „полковницькою" групою, яку ніби репрезентують пп. Медзінський—Світальський, і що одночасно перестав церемонитись з лідером і головним речником оборонців дефляційної політики, згаданим кол. міністром фінансів п. Матушевським.

Вказувалоб це на рішучість уряду. Але тут знову виринає питання: на кому спирається сам уряд? Які чинники є його силою, які організації та які конкретні успіхи праці? Не вдаючись у точнішу аналізу тих питань, можна стверднти, що про тривкість уряду п. Костяльковського не свідчать безупинні поголоски про чергову „зміну варти". Про тривкість того уряду не свідчить факт, що він не зважився на ніякі глибші реформи в ніодній ділянці, за винятком хіба тих декретів міністра фінансів, що змагали до зрівноваження буджету. Не використав той уряд навіть знаменитої нагоди для стабілізації національних відносин, для якихнебудь поважніших реформ, що їх домагалось і домагається українське громадянство.

Ми вже звертали увагу негайно після львівських подій, що їх підложжа дуже складне і що скидати вину виключно на комуністів — це упрощувати справу. Ніякий опозиційний чинник не міг би використати ситуації для виступу на таку широку мірку, колиб ситуація не була приложа не тільки через нужду робітництва, але й через брак стабілізації політичних відносин. І тому ані Краків ані Львів не явився на овиді останніх днів як „deus ex machina".

Питання проливів та український державний інтерес.

„Лекція ломання договорів", яку недавно дала Німеччина, не минула безслідно: Австрія вже розправилася з Сен-Жерменом, Туреччина підіймає руку на лозаннський договір, що забороняє їй фортифікувати чорноморські протоки — Босфор та Дарданелі. І знову на міжнародній небосхід вприває стоге питання проливів. Воно не існувало так довго, як довго Чорне Море було неутрішнім турецьким озером, як довго всі прибережні держави були під безпосереднім володінням султана і вся прибережна смуга — під його васалями. (Волощина, Молдавія, Крим, Черкеси). Коли на Чорному Морі появились нетурецькі судна, належали вони або до західних держав та переділавалися у Чорне Море поміж мури султанського серая за дозволом Високої Порти, або до запорожців, що арештою у нікого дозволу не питали. Для Литви, Польщі та України Чорне Море не уявляло собою ніякої господарської вартости, бо його північне побережа стало кочевищем, а проливи опинилися у турецьких руках.

Щойно з хвилиною, коли Київ дістався у російські руки, на північному березі Чорного Моря появилася держава, яка близько зацікавилась морем та проливами. Царгород манив москалів своїм історичним престіжем, як давній осідок Східної Імперії, якої наслідниками увважали себе царі, а також своїм географічним положенням, що давало економічну та стратегічну перевагу не лише на Чорному Морі, але й на Балкані та у Леванті.

Безпосереднє володіння Царгородом було для Росії величезною, але далекою метою, від якої ділила її абройна сила Туреччини та заздрість інших великодержав, що боялися за свої інтереси на Сході. Неодно дипльоматична криза, неодна морська демонстрація, неодна війна вирішила історію проливів. Не могучи безпосередньо володіти проливами, російський уряд намагався дати їм такий правний статут, що забезпечував би російські інтереси. Первісно, як Росія чулася дуже сильною, вона бажала, щоб проливи були отверті як для торговельних суден, так і для военних. Щойно кримська війна навчила москалів, що на морі можна дістати здорового прочухана і що воно безпечніше, коли проливи замкнені. Росія зрозуміла, що вона в'єпрість сухопутна держава, що на морі важко їй утримати перевагу у ривалізації з Англією, тому волїла, щоб до остаточної розгривки з цією останньою дійшло виключно на азійському суходолі.

Щоб зєднати московського кольоса на свою сторону, антанта обіцяла йому після перемоги у світовій війні Царгород з побережами проливів. Коли мирові конференції приступили до перебудови Европи, Росія, повалена революцією (о чім не мічу, не мала поважнішого впливу і на урегулювання правного стану чорноморських проливів, що його приняли 1923. року у Лозанні. Туреччина добровільно підписала тоді протокол, долучений до лозаннського договору, що ліквідував

o. О. ПРИСТАП. 3)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Від моїх парохіян, що приїзджали за моря на відвідини до Старого Краю, наслухався я про Америку багато таких оповідань, немов із „Тисяч і одної ночі". Австрійсько-галицькому громадянинові просто тяжко було повірити, що на світі істнує край з такою широкою і правдивою свободою. Недаво, думав я собі, що в тій Америці стільки мільонерів і люди так хутко багатіють. Бо свобода дає підприємчивим людям змогу дороблятися маєтку. Де свобода й освіта, там і добробут!

До цієї свободолюбної і багатої Америки масово еміґрували зубожілі галицькі селяни. Там збагачувалися і з них робилися заможні американські громадяни. Отжеж, коли в Галичині я працював з успіхом серед нашої сільської бідноти, то тим більших досягнень можу сподіватися в Америці, де наші земляки жили в добробуті. Зі журівськими малоземельниками, поденниками й двірськими форналями я придбав для них цілий ряд національно-громадських установ, хоч австрійсько-галицька бюрократія постійно кидала нам колоди під ноги. В умовинах галицької нужди доказували ми просто чудес, а тимбільше буде можна виконати чимало корисного для нашого народу в Америці. Там напевно будуть сприятливі умовини праці. Бо передовсім американська свобода забезпечує кожному народові його вільний розвиток. А крім того наші заокеанські еміґранти, це здебільшого заможні люди, тобто не пригнічені важкими турботами про передновок і взагалі про життєві злидні, можуть брати навіть дуже активну участь в національному русі. Для мене відкривалася там нагода до діяльности! Але це все були покищо тільки мрії... А від них до дійсности було ще далеко. Бо, повторяючи за Блонтом, як сни є лише фантазією тих, що сплять, тимсамим фантазії є лише снами мрійників.

З повені моїх думок я отямився аж у Кракові. Була вже год. 6.30. Тут ми надали наші куфри до німецької пристані Бремен через Мисловиці. По півгодинній перерві всіли знову до вагону й пустилися в дальшу путь. Але за Краковом наш поїзд, що був уже під німецькою управою, замість поїхати через Мисловиці до Бремен, кудою ми надали свої куфри, преспокійно спрямувався до Одерберґу[1]). Тут перший раз у своєму житті зустрінувся я з німецькими залізничими урядовцями, що були чемні й дуже услужні. Ми зараз відчули ріжницю між нашими „краєвими порядками" і цим зразковим ладом у культурному світі. Не сподівалися ми, галицькі „пецухи", що поза Галичиною і носа не показали та взагалі не дуже розшибалися по залізницях, що справа з нашими куфрами буде так легко полагоджена. Вислявши телеґраму, що за неї заплатили 1 марку 48 фенїків, залишилося нам досить вільного часу. Бо наш поїзд приїхав до Одерберґу в годині 10-ій хвилин 48 передполуднем, а до Берліна мав відїхати в 12-ій годині. Тому, поснідавши, ми могли ще оглянути це пограничне місто.

Одерберґ, це чисте й веселе місто з гарними каменицями, що біля них були городи, з чистими вулицями й хідниками. Мешканці, мужчини й жінки, були здебільшого високого росту, живі й веселі. Кухарки відріжнювалися своїми білими серпанками на голові, а свій „фах" проявляли кошиками, повними харчів. На вулицях було чути три мови. З них переважала німецька. За нею йшла польська й чеська. Але крім німців, поляків і чехів, жили в місті також жиди, що одіжжю встигли вже „зевропеїзуватися" тут. Не мали на собі ні довгих халатів, ні ярмурок. Навіть пейси зникли в них.

Перед відїздом поїзду ми піддалися оглядинам митних німецьких урядовців. Ціла „ревізія" полягала на тім, що нас запиталися:

„Що там маєте?"

На тім і закінчили митарі своє урядування. Точно в 12-ій год. поїзд відїхав.

Приїхавши до Берліна, ми знайшлися в новому клопоті. Бо кондуктор заявив нам, що до Бремен мусимо пересідати на Потсдамербангоф[2]), положеним на другому кінці Берліна. Ми висіли з поїзду та щойно почали розглядатися за поліцаєм, щоб розвідатися, кудою нам дістатися до Потсдаму; тоді приступив до нас якийсь старший пан. Був порядно одітий, а на голові мав високий циліндер. Почав говорити берлінським діялектом, малощо зрозумілим для нас, „галицьких німців". Спитав чого нам треба, та чи не міг би він помогти нам в чімнебудь. Тут мушу мимохіть згадати, що я їхав з Коломиї аж до самої Америки у священичій рясі. Наш незнайомий вислухав наші „болі" і пішов до каси білетів. Там купив якусь бляшку з числом і вийшов перед двірець, де викликав те число, що було на бляшці. В тій хвилині явився фіякер. Незнайомий сказав нам, щоб ми всіли, а потім сам вліз за нами до фіякра. Візникові наказав їхати на потсдамський залізничий двірець. Тут була для нас нова заковика, бо ми не знали, як заплатити услужному нім німцеві, словами чи ділом, себто дрібними. Розлучаючись з цим увічливим німцем, ми не знали, хто він був. Тепер, коли читаю в моїх записках про цю берлінську пригоду, здогадуюся, що це був німецький державний детектив. І його завданням було опікуватися приїзжими чужинцями, щоб вони не попали в руки яких небудь обманців, що їх достатком крутиться на кожному кроці у великих містах.

(Далі буде.)

а) По-чеськи Богумін, це прикордонний залізничий вузол.

1) Потсдамський залізничий двірець

Дехто з наших Вп. Передплатників рекламує книжки, які ми висилали зі серії БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА“, тому ще раз повідомляємо, що перший том нашої бібліотеки висилали ми тільки тим Вп. Передплатникам, які зголосили передплату на БІБЛІОТЕКУ „ДІЛА“. Якщо хто ще з Вп. Передплатників „Діла“ схотів би передплачувати і бібліотеку, нехай прищле зголошення. Цілорічна передплата за 12 томів на Бібліотеку „Діла“ для передплатників „Діла“ — 18 зол., для непередплатників нашого часопису — 24 зол. Можна сплачувати місячно. Усіх що одержали перший том нашої бібліотеки, новелі У. Самчука „Віднайдений Рай“, просимо долученими до книжки почтовими складанками прислати передплату.

стан війни між Києм та антантою; вона зобов'язалася здемілітаризувати широку смугу по обох берегах Босфору, Дарданелів та моря Мармара і недалекі острова. Мала це бути гарантія свободи проливів, які вже мали бути отверті для торговельних та воєнних кораблів.

Теперішній стан, при демілітаризації проливів, є дещо вигідний для Туреччини, та куди більш прикрий для СССР. Він загрожує *частину турецької території* на периферіях держави, *ціле довге совітське побереже Чорного Моря.* З огляду на те, що закордонна політика Туреччини орієнтується на Москву, після уфортифікованих проливів большевики не потребували б боятися на випадок війни ніякого нападу крізь Чорне Море (інші побережжа СССР будьто дуже короткі, будьто недоступні). Тому за турецькими домаганнями ремілітаризації проливів слід добачувати натиск большевицького союзника, який хоче замкнути царгородські ворота, щоб чутися за ними, як у себе дома.

Ледви чи є у дипльоматичній історії якесь питання, яке мало би з українського погляду таку вагу, як питання проливів, питання нашого одинокого виходу у світ і безпеки нашої головної природної границі. Чи наш *державний* інтерес вимагає, щоб протоки були замкнені чи отверені, здемілітаризовані чи уфортифіковані — це питання дуже цікаве та надто широке, щоб його можна було розглядати у невеличкій газетній статті.

Дещо простіше виглядає ця саме справа з погляду наших *визвольних інтересів.* З хвилиною, як наш нарід підійме зброю проти московського окупанта, необхідний звязок зі зовнішнім світом, що уможливив би постачання для української армії товарообмін і т. д. Ніщо не може вдоволити сухопутній звязок, залежний від політики того чи іншого сусіда. Якщо ми ждемо визвольної боротьби, а не інтервенції, нам необхідний вільний доступ через море. І тому для нас дуже важно, щоб відчас майбутніх, може вже недалеких, визвольних змагань чужі кораблі могли свобідно причалювати до наших пристаней, щоб турецький уряд не мав змоги під впливом совітського замкнути протоки батеріями та фортифікаціями і лишити наш нарід без звязку зі світом — сам часом з ворогом. *(гол.)*

Після кривавих подій у Львові.

КРІВАВІ ПОДІЇ І ЦЕНЗУРА.

У варшавському сіоністичному органі „Наш Пшеглёнд“ відомий жидівський публіцист Регніс помістив статтю з гострою критикою строгої системи цензури підчас останніх кривавих подій. Коли дійде до важливих подій — пише Регніс — в редакції дожидають урядового комунікату. Коли в год. 6-ій вечором зі Львова надійшли телефонічні вістки, редактор кивав скептично головою, знаючи, що з цього ніщо не вийде. З комісаріяту уряду повідомили, щоб нічого не писати і ждати офіційного комунікату. Закордонні кореспонденти подали вже вістки кільва годин швидше. В радіо можна було почути комунікати по німецьки, французьки і чеськи. Читач мусів ждати, бо це мабуть важніше для закордону, ніж для краю. Чергового дня починається дивна гра. Опозиційні та інформаційні часописи мовчать і не подають ніяких вістей, крім урядових комунікатів. Знову львівські часописи не могли подати інформацій своїх співробітників, репортерів ні власних свідків. Зате львівські часописи подавали телеграми ПАТ-а, „Іскри“, себто у Львові подавали варшавський опис львівських подій. Телеграми агенції „Іскри“ доповнювали ще інформаціями АТЕ. Решти фактів не обговорювали і львівських подій всесторонньо не висвітлять навіть спізнені внески та посольські інтерпеляції.

МЕМОРІЯЛ ЛЬВІВСЬКИХ ДОСТОЙНИКІВ.

Один з варшавських часописів повідомляє: В політичних колах кружляють поголоски, що б. премієр проф. Бартель, кол. воєвода Берковський і професори політехніки Надольський, Кручковський та Сосніцький збирали підписи під деляцію, яку спеціяльна делегація завезе до Варшави і предложить центральній владі у звязку з останніми львівськими подіями.

За скликання сойму на надзвичайну сесію.

Кружляють поголоски, що група робітничих послів робить заходи, щоб скликати сойм на надзвичайну сесію. Одначе такий внесок мусіло би підписати бодай половина послів. Кінець кінців рішення в цій справі залежить від президента. Дуже можливе, що уряд з власної спонуки скличе надзвичайну сесію сойму вже в половині травня ц. р., але це неправдоподібне. Сойм не відограє вже долі вентиля безпеки — пише польська преса — і до того робітничі партії не є в ньому заступлені. А тут крім львівських подій ходять поголоски про окупацію фабрик, про конфлікти з робітниками в Лодзі, Кракові і Сосновці.

Положення в Европі поважніше

ЯК 1914 Р.

ЛЬОНДОН, 21. 4 ПАТ. *У промові,* виголошеній вчора у Менчестері, міністер війни Купер **закликував до збільшення регулярної армії тому, що теперішнє положення в Европі поважніше як 1914 р.** Цей стан обходить англійців дуже близько — чим скоріше вони собі звсують це, тим краще не лише для них, але й для світу. Англія не може рахувати на те, що залишиться осторонь від подій. Слід глянути дійсності в очі і взяти на себе відповідальність. Тимчасом тепер британська армія менша як 1914 р.

Революція в Гондурасі?

МЕКСИК, 21. 4. ПАТ. Часопис „Ультімас Нотіціє“ подає з міста Манагуї (Нікарагуа), що проти президента республики Гондурас (Середня Америка) вибухло повстання. Повстанці перейшли у кількох місцях кордони. Йде їм про те, щоби президент Гондурасу не залишився на своєму становищі на нову 6-літню каденцію.

—o—

Козаки вертаються у ласку.

МОСКВА, 21. 4. ПАТ. Як подає ТАСС, ЦВК СССР рішив знести всі обмеження дотично служби козаків у червоній армії; під цей розпорядок не підпадають лише одиниці, що втратили права на основі судового присуду. Як причину подає ЦВК обставину, що козаки віддані совітській владі та бажають боронити краю разом з іншими працюючими.

Присилайте передплату!

ПАНІ і ПАНОВЕ

КУПУЮТЬ ЕЛЕҐАНТНІ І СОЛІДНІ
ВОВНЯНІ ШОВКОВІ ПОЛОТНА
ТЕКСТИЛНОЇ ҐИРТІВНІ
ЛЬВІВ - РИНОК 30

Одна цікава анкета.

„Ле Журналь“, одне з найбільших паризьких щоденників, розписав був недавно анкету, в якій взяло участь понад сто тисяч осіб. Анкета ця обіймала такі чотири питання:

1) Чи на вашу думку европейський мир залежить від франко-німецького збливження? Вслід відповідей на це питання був такий: 78.169 — так, 20.744 — ні.

2 Думаєте, що ми можемо порозумітися з Німеччиною? Відповіди: 69.161 — так, 26.276 — ні.

3) Маєте довіря до франко-совітського союзу? Відповідь: 13.006 — так, 78.268 — ні!

4) Чи по вашу думку Ліга Націй зможе колись витворити тривкий мир в Европі? Відповідь: 17.756 — так і 72.792 — ні.

КРІЗА БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ НА ТЛІ ПИТАННЯ ПРОЛИВІВ?

АТЕНИ, 21. 4. ПАТ. Міродатні круги заперечують — через Атенську Агенцію — чутки про кризу внутрі Балканської Антанти; поширив їх часопис „Врадині“. Грецькому урядові невідомо, щоб турецькі домагання укріплення проливів довели до розбіжности думок між членами Балканської Антанти.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИК. ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 9-365

КОНФЛІКТ МІЖ КОМІТЕТОМ 13-х І ЧЕРВОНИМ ХРЕСТОМ.

ЖЕНЕВА, 21. 4. ПАТ. Председник комітету 13-х Мадаріяга зложив председникові міжнародного Червоного Хреста протест тому, що управа Червоного Хреста відмовилася дати комітетові 13-ох інформації дотично бомбардування санітарних амбулянсів італійцями.

—o—

УРУГВАЙ СОЛІДАРИЗУЄТЬСЯ З САНКЦІЯМИ.

МОНТЕВІДЕО, 21. 4. ПАТ. Уругвайський міністер закорд. справ Уругваю заперечив чутки, немовби Уругвай підтримував тенденції до знесення протитаїх санкцій.

—o—

УТІКАЧІ З ЕСПАНІЇ.

ГІБРАЛЬТАР, 21. 4. ПАТ. До Гібральтару напливають сотки утікачів з Еспанії, що бояться заворушень та переслідувань.

ІМЕНУВАННЯ В НІМЕЦЬКІЙ АРМІЇ.

БЕРЛІН, 21. 4. ПАТ. Канц. Гітлер, як начальний вождь, надав нині міністрові війни ген. фон Бльомбергові рангу фельдмаршала, командантові армії ген. Фрічеві рангу генерала-полковника, адміралові Редерові командантові фльоти рангу генерал адмірала, міністрові летунства ген. Герінгові рангу генерала-полковника.

ДАЛЬШІ СЕЛЯНСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 21. 4. ПАТ. В околиці м. Осек селяни обкидували жандармів камінями; жандарми, стріляючи, убили 3-ох селян.

БІЛГОРОД, 21. 4. ПАТ. Як стверджують офіційні дані, підчас заворушень у Керестінці (округа Самобор) 11 осіб убили, 3 ранили; арештували 10.

Славні німецькі поети

відомі письменники беруть участь у розривковій частині „GARTENLAUBE". Вони оповідають у своїх творах про німецький нарід і німецьку країну та передають свої прецікаві оповідання і захопливі романи в цьому родинному журналі. — — „DIE GARTENLAUBE" дістанете у кожного торговця книжками й часописами.

Ціна 1 прим. тільки 25 фенігів.

ВЕСНЯНІ МОДЕЛІ для ПАНЬ поручає нововідкритий магазин жіночої конфекції бувший спільник фірми „Леді", ЛЬВІВ, **Ф-ма АКЕР і ШЛЯЕН** тепер ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

Бандитський напад комуністів

НА ГОЛОВУ ФІЛІЇ „ПРОСВІТИ" В КОСОВІ.

Молодь околиць Косова є вже відома зі своїх большевицьких подвигів. Вона під впливами жидівсько-комуністичного шумовиння і зовсім не розбирається в засобах боротьби з усім, що українське, про що вже нераз писала наша національна преса. Большевицькі напади звертаються в першу чергу на українські установи, чільніші одиниці та взагалі на національно свідомих громадян.

Ніні приходиться нам занотувати знов один такий бандитський вчинок. І так у ночі з великої п'ятниці на суботу, большевицька банда вибила всі шиби у голови Філії Т-ва „Просвіта" в Косові адв. д-ра Петра Рондяка (вже другий раз). Безпосередньою причиною цього нападу був процес, який веде д-р Рондяк як правний заступник читальні „Просвіти" ім. Павлика на Монастирськім—Косів за її майно. Цей процес почався саме у великий четвер 9. квітня ц. р. До процесу дійшло ось чому: Гол. Виділ Матірнього Т-ва „Просвіта" у Львові припинив в урядуванні виділ читальні „Просвіти" ім. Павлика на Монастирськім за протистатутову діяльність і назначив одночасно куратерію, яка по виключенні з членів читальні шкідливих елементів, скликала Заг. Збори, на яких вибрано новий виділ. Тому, що майже цілий старий виділ читальні з богатьома подібними їм большевицькими прихвостнями опинився поза читальнею, не хотів віддати майна читальні новому виділові (власний будинок, музичні інструменти та інші речі), бо що більше, без згоди Мат. Т-ва у Львові перенесли це майно на кредитову кооперативу „Єдність", яка є членом Русского Ревізійного Союзу Кооператив. Тому новий Виділ мусів виступити з цією справою до суду. В імені нового Виділу читальні виступав в суді адв. д-р Рондяк. Противну сторону, себто опозицію большевицького покрою (старий виділ) заступав адв. д-р Гардецький. І саме тому, що д-р Рондяк став в обороні читальні, а тим самим в обороні інтересів Матірнього Т-ва, впав жертвою нападу большевицького шумовиння. Цей факт потряс всіми косівськими членами до глибини і косівське громадянство висловило йому з цього приводу своє співчуття.

Зате вчинок д-ра Гардецького рішуче осудило все національно свідоме громадянство Косівщини, бо виступаючи як правний заступник (та ще большевицької!) шкодив не опозиції (та ще большевицькій) шкодив не тільки самій читальні, але також Матірньому Т-ву. За таку протинаціональну роботу новий Виділ читальні одноголосно виключив д-ра Гардецького дня 14. квітня ц. р. з членів читальні та закрив йому і зол. членської вкладки.

Здогадуються, що після цього вчинку, д-ра Гардецького виключать з членів з усіх інших культурно-освітніх товариств у Косові.

Ґенеральний страйк у Палестині.

ЛЬОНДОН, 21. 4. ПАТ. Після останніх подій **араби рішили проголосити ген. страйк у цілій Палестині,** щоб заставити британську адміністрацію сповнити їхні домагання, зокрема, щоб заборонили жидам поселюватись та купувати землю в Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 21. 4. ПАТ. На шляху Єрусалим—Гайфа комунікація перервана, як і взагалі головний рух у цілому краю. Поїзд з Тель Авіву до Єрусалиму обкидали камінням.

БЕЙРУТ, 21. 4. ПАТ. Урядово стверджують, що підчас заворушень у Яфі убили 19 осіб, ранили 130.

НАПАД НА ПРОЧАН.

БЕЙРУТ, 21. 4. ПАТ. На палестинській території, під Дженін, араби обкидали камінням самохід з ливансько-французькими прочанами; всі легко ранені. Винівників зрештували

—o—

Паніка в Аддіс-Абебі.

АДДІС-АБЕБА, 21. 4. ПАТ. Уряд ще залишився у столиці, але зовсім безсилий в обличчі паніки, що ширіться серед населення. Шлях з Дессіє заповнений відступаючою армією та утікачами. За нею закопують міни та приготовлюються зірвати мости, щоби не допустити італійців до столиці. Бояться, що в час; між відступом абісинців а перед приходом італійців до міста впадуть опришки, що ховаються в околиці. Маси людей різних народностей прохають британського посла, приняти їх на екстериторіяльний терен.

Британські представники намагаються опанувати паніку між европейцями, намовляючи їх вернутись домів, а не хоронитися в городах посольства.

Через цілий вчорашній день та минулу ніч населення Аддіс-Абеби виїздило — місто опустошіло; ті, що залишилися, спокійно ждуть італійців. Добровольці вирушили назустріч ворогові.

Міські Театри у Львові, середа 22. квітня 1936.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій: **АДДІС-АБЕБА** (Ваш кореспондент повідомляє)

Актуальний репортаж зза куліс війни італійсько-абісинської.

Абісинська справа на засіданні Ліґи Націй.

ІТАЛІЯ НЕ ВИННА...

ЖЕНЕВА, 21. 4. ПАТ. Після тайного засідання Ради Ліґи Націй відбулося в 11 годині явне; предсідник, австралійський делегат Брос, відчинив засідання. Після звіту предсідника комітету 13-ох амб. Мадаріяги забрав голос бар. **Альоізі.** Він боронив становища, яке італ. уряд занав у відповіді на заклик комітету 13-ох. Ви допускали — мовляв — інтервенцію Ліги, але не надмірно посунену, тому не можете нам закинути, щоби ми відмовилися від переговорів в рамах Ліги. Бар. Альоізі підносить культурну місію італ. армії Абісинії та пояснює, чому його уряд не хоче припинити воєнних операцій, заки не підпише мирових преліміпарів; він мусить запевнитися, що Абісинія не вихіснує завішення зброї для реорганізації своїх військ. Відповідальність за те, що переговори не повелися, скидає бар. Альоізі на Абісинію.

НАПАСНИК НЕ СМІЄ ТРІЮМФУВАТИ.

Абісинський делегат Вальде Маріям пригадує дотеперішні заходи у Женеві, підчеркує, як небезпечним прецеденсом для членів Ліги був би італ. успіх та закидує Італії, що вона лише зволікає, щоб відсунути нафтові санкції. Абіс. делегат домагається, щоб Рада Ліги примінила 16. статтю пакту і не дозволила, щоби напасник тріюмфував.

СЛІД ЗАСТАНОВИТИСЯ НАД ЗАГОСТРЕННЯМ САНКЦІЙ.

На пополудневому засіданні після короткої промови бар. Альоізія занав голос **мін. Іден.**

Брит. уряд — заявляє він — не уважає можливою тривку забезпеку мира без пошани пакту Ліги Націй. На його думку необхідно дальше примінювати санкції, а крім того разом з іншими державами застановитися над евент. скріпленням та поширенням дотеперішніх санкцій. Опісля закидував Італії, що вона уживала трійливих газів.

Французький делегат мін. Поль Бонкур занав щиске становище і закінчив натяком на ремілітаризацію Надренії. Опісля **представник СССР амб. Патьомкін** закидував членам Ліги

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Тел. 256-67
Владислав Сідор
Львів — Огродніцка 5. 1513 7-10

З організаційного руху.

Повітовий Зїзд УНДО в Камінці Струм.

Дня 17. квітня ц. р. відбувся в Камінці Стр. у великій сїлі Народнього Дому Повітовий Народній Зїзд УНДО при участи 105 делегатів і мужів довіря, у цьому 8 священників і коло 25 світських інтелігентів та кільканацятьох міщан; решта селян з усіх майже сіл камінецького судового повіту.

Збори відкрив і їм проводив при почесній президії о. *Задворняка* з Деревлян і п. *Миколи Малиновського* зі Стрептова дотеперішній голова Повітового Народнього Комітету о. шамбелян *Михайло Цегельський*, парох і декан у Камінці Стр. Секретарював п. Зиновій Остап.

Політичний реферат виголосив посол тут. округи п. *Володимир Кузьмович*. Референт змалював перед політичну ситуацію в Европі і потім наше політичне положення взагалі та в Польщі зокрема. Обговорив потребу зміни нашої тактики без зміни основ нашої політичної програми і назвів важніші домагання, що їх поставило до уряду теперішня Українська Парляментарна Репрезентація через свою президію. Обговорив працю наших послів у сеймі і при цьому викалував ріжницю в тактиці посольської волинської групи під проводом посла Певного. Мотивував виступ наших послів у буджетовій комісії та вказував на потребу політичної організації, яку у нас веде УНДО, далі на потребу політичної дисципліни та праці у всіх ділянках нашого національного, просвітнього та економічного життя.

Після реферату вивязалась політична дискусія, в якій забирали голос: о. Артимишин, п. Осип Мулькевич, о. д-р Цегельський, п. М. Чипчар, д-р П. Мінко, п. Брикайло, п. Малиновський і п. Войтович. На всі підвесені в дискусії зауваги і побажання дав відповідь і пояснення посол В. Кузьмович.

З черги приступлено до вибору Пов. Народнього Комітету УНДО. Вибрано: головою п. *О. Мулькевича*, заст. головн о. д-ра Ів. Цегельського, секретарем д-ра П. Мінка — всіх з Камінки Стр. і членами: о. Артимишина з Батятич, д-ра Ів. Лемішка з Камінки, Теод. Кошарського з Камінки, М. Малиновського зі Стрептова і Пригулу Емануїла з Тедань. Вкінці зголошено резолюцію з вислови повного довіря і признання проводові УНДО й Українській Парл. Репрезентації та її президії з одобренням теперішньої політичної тактики. Зокрема висловив довіря послові тут. округи п. Володимирові Кузьмовичеві.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провізних бльочків Р. Ш.

надто велику толеранцію супроти держав, що ломлять договори.

Після промов делегатів **другорядних держав** (Аргентини, Португалії, Польщі, Данії, Румунії, Туреччини та Еквадору) та Мадаріяги председник Брос як представник Австралії висловив солідарність зі становищем міс. Ідена. Бар. Альоізі згадав про звірства абіс. вояків. Вольде Маріям обіцяв відповісти письменно

РЕЗОЛЮЦІЯ.

На тайному засіданні рішила Рада проект резолюції, яку председник відчитав після перерви в год. 22.: **Рада Ліги Націй жалує, що війна дотепер не припинилась, закликає Італію розвязати спір з Абісинією згідно з духом члена Ліги та пригадує міжнародні конвенції дотично метод ведення війни.**

Абісинський делегат жалує, що резолюція не досить осуджує агресивний дух Італії. Бар. Альоізі не годиться на текст декларації, делегат Еквадору приймає його з застереженням, тому що його уряд є проти дальших санкцій.

На внесок председника **Рада Ліги приймає** резолюцію одноголосно.

ХОТЯТЬ ВИСТУПАТИ З ЛІГИ НАЦІЙ.

МЕКСИК, 21. 4. ПАТ. Гурт послів і сенаторів домагається від през. Карденаса, щоби Мексик виступив з Ліги Націй, яка стала чисто европейською установою, на яку Мексик не має впливу.

МЕКСИК, 21. 4. ПАТ. Щоденник „Ультімас Ношітіас", покликуючись на опінії багатьох парляментаристів, уважає, що Мексик напевно виступить з Ліги; нині постійна комісія конгресу видасть рішення в цій справі.

ЕКВАДОР ПРИПИНИВ САНКЦІЇ.

ЖЕНЕВА, 21. 4. ПАТ. Еквадорський уряд повідомив председника комітету 18-ох, що припиняє протиталійські санкції тому, що Італія приняла заклик комітету 13-ох.

—o—

Будова доріг у Копичинеччині.

Повітова дорогова управа в Копичинцях приступила з весною в межах признаних кредитів до консервації та розбудови доріг і мостів у цілому повіті. Програма робіт обіймає відбудову 6 кільометрів державної дороги Грубешів-Залізцики, 2 км. повітової дороги Чагірн-Дубівка і 2 км. повітової дороги Хоростків-Постолівка. Продовжують теж розпочаті торік роботи коло будови 2 км. нової битої дороги на відтинку Гадинківці-Орішківці.

Консерваційні роботи будуть виконані на просторі 90 км. при вжитті 20 тисяч кубіків камінця. Матеріялу доставляють місцеві камінеломи.

Одночасно йдуть роботи над будовою нового залізо-бетонового мосту на згаданій державній дорозі та над перерібкою коло 300 кубіків дерева до будови мостів у повіті. *(Всюдо.)*

З НОВИХ ВИДАНЬ.

Книжка про Настю Волошин.

Книжка о. дра Г. Костельника про Настю Волошин, що отсе недавно вийшла з друку, незвичайна своїм змістом. Читаючи її, цілковито не звертаєш уваги на її форму. І саме у тому досконалість форми. Пригадую собі, у Петербурзі перед війною грали оперу „Невидимый град Кітеж" Римського-Корсакова. Співав у ній між іншими геніяльний артист Єршов. У одній драматичній сцені він так захоплював слухачів своєю грою, що, пам'ятаю, начеб не чув я мельодії та не сказав би, якби мене знеюдька запитали, хто це співав — тенор чи бас, гарний чи ні у нього голос. Це все лишилось поза обсягом моєї уваги: я бачив обнажену душевну драму національного зрадника, що показав дорогу ворогам до „Кітежа".

Книжку о. дра Костельника читається одним заходом; почнеш читати і мусиш дочитати її до кінця. Властиво на тому кінчається сама рецензія на книжку.

Але хочу порушити іншу справу, що навіяна книжкою. Мушу почати трохи здалека. Одна з найбільших хиб нашої національної вдачі — це те, що не вміємо ми цінити і використовувати своїх великих людей. Навпаки радо їх розвінчуємо. І хоч ми мали ось недавно поглядову лекцію в Польщі, як повинен виглядати культ великої людини та яку творчу силу має навіть творення легенди, то всеж боюсь, що ми таки підемо за своєю вдачею та не зуміємо використати це надзвичайне явище, яким є поява в нашому народі Насті Волошин. У самій книжці о. дра Костельника можна зауважити два трохи відмінні становища у цій справі. Оповідає автор, як в родинному селі Настя з наказу свого внутрішнього голосу надхненно проповідувала перед масою селян. Пише і про те, як у Млинах 9 тисяч селян парами пересувались перед Настею, коли вона навіть була в екстазі. І це видається було „логічним, як прийняти під увагу одне з 2-х завдань Насті — скріпити віру в народніх масах. Але з інших умовин життя і психіки Насті виходить, що масове відвідування Насті не тільки наразило би її на значні терпіння, але прискорило би процес спалювання живої „Свічки Божої". Справді, трудно найти вихід з цієї дуже делікатної та скомплікованої справи. Однак вирішення її, здається, необхідне, бо навіть зі сторінок самої книжки можна відчути цю необхідність, коли, напр. читаєш про боротьбу за Настю між Львовом і Млинами. У такій ситуації особливо ясною стає необхідність можливо широко поширити книжку о. дра Костельника. І це тим більше, що у проблемі Насті Волошин дуже сильно підкреслені два надскрізь позитивні моменти. Перший з них — національний. Настя сама в екстазі говорить лише по українськи. Ісус Христос і Пречиста Богоматір говорять до Насті тільки по українськи. Ангел Насті вустами Насті теж промовляє по українськи. А прошу пригадати, як наш селянин у масі своїй стидається говорити з панами в рідній мові. Бувало колись калічив він в розмові з панами московську мову, нині наломлює свою мову на польський лад. Другий мент у проблемі Насті — це увеличення східної Церкви та підкреслення того, що не вільно нам українцям, православним і греко-католикам, між собою воювати на релігійному тлі. У Насті Волошин улюбленою піснею є пісня про Почаївську Матір Божу, а чейже ця пісня таки православна. Здається, слід це підчеркнути саме тепер, коли можна зауважити деяку нетерпимість серед нового скріпленого католицького руху до всіх, хто некатолик. **С. Хруцький.**

—o—

З радія.

„Запорожець за Дунаєм" у П. Радіо.

Іще раз про „Запорожця за Дунаєм"? — Направду вже бачу нехіть на обличчях читачів, бо коли самому авторові додаткової дії (лібретта) цієї комічної опери знудилося вже читати про „Запорожця", то що й казати про терпеливі маси читачів?

З тих то причин, коли Шан. Редакція „Діла" звернулась до мене з проханням поділитися з читачами на сторінках „Діла" враженнями з авдиції „Запорожця за Дунаєм", трансмітованого 17. ц. м. зі студії „Польського Радія" у Львові на цілу Польщу, я спершу відмовився хочби ще з тої причини, що недавно мав уже нагоду висловитись на сторінках „Діла" про виставу тої опери у Вел. Міському Театрі у Львові. Але на поновлену просьбу Редакції я остаточно зарязикував ще цим разом наразитись читачам і зареєструвати свої враження з вислуханої радієвої авдиції.

Вислухавши цієї **першої** взагалі трансмісії української комічної опери Польським Радієм, у вражою її під кожним оглядом і над сподівання вдатною.

Від довшого часу серед тисячної армії українських радієвих абонентів нуртують оправдані жалі, висловлювані навіть на сторінках преси з приводу якраз легковаженя управою Польського Радія українських авдицій. Чого то ми вже не наслухалися з того радія у всяких мовах, як французській, англійській, німецькій, італійській, шведській російській, румунській, мадярській, та навіть гіндуській, — але в українській мові, як матірній мові мілїонів компактного українського населення у межах теперішньої польської держави — ледви тут і там якась стара грамофонова плита і двічі-тричі до року Служба Божа з Успенської церкви. Якщо отеперішня радієва акція має бути зворотом до кращого у цій ділянці та зрозумінням доцільности у програмовій політиці Польського Радія, то треба це з признанням повитати.

Однак авдиція „Запорожця за Дунаєм" теж з чисто артистичних оглядів була не лиш для українця, але також для поляків і жидів однією з найцікавіших і найкращих точок програми Польського Радія.

Не буду подрібно переходити усіх подробиць, бо мусів би повторити всі суперлятиви для мистецьких креацій **Марії Сокіл** (Одарка), **І. Романовського** (Карась), та **М. Мантінія** (султан). Це оперові першокласні сили, знані усій публиці з виступів у Великому Театрі у Львові і на наших сценах у краю і за кордоном. Для них ставати перед мікрофоном не першина. Тож не диво, що їх голоси звучали чисто, ясно, повно з усіми інтерпретаційними нюансами. Та з тим більшим вдоволенням мило мені тут стверднти, що й усі інші репрезентанти головних ролі і хори вийшли не менше ефектовно і з беззастережним успіхом. П. **Сабат-Свірська** (Оксана) і **М. Балтарович** (Андрій) можуть зачислити оподішні їх виступи до найкращих своїх успіхів. Голоси їх не лише у сольових партіях, але теж у дуетах так з собою гармонізували, що ми слухали їх з повною насолодою. Андрій і в дуетах і в молитві вийшов далеко краще, ніж свого часу на сцені. **П. Сушківна** (одаліска) має прегарний голос, що лучить у собі молодість і чар, гнучкість і звук шляхотного металю. Чисто звучав теж добрий голос п. **Снїжка** (Ізьом).

Я слухав цієї авдиції з детектора на слухавки. Не знаю, чи виконавці мали припадкове щастя, чи вони так добре стояли перед мікрофоном, досить, що ця авдиція була під оглядом радіофонічним така чиста, така виразна й без ніяких нерав таких частих, перешкод, шелестів і тріскотів — що із того боку авдиція була надзвичайно вдатна. Оркестра, що нераз навіть при трансмісіях великих симфонічних концертів виходить з прикрим перескравленням деяких інструментів (перкусії, там-там, або деревляних, як флейти, пікола і т. д.), — тут вийшла так складно, що ніколи не приглушувала солістів ані не виходила за слабо.

Тому аранжерам цієї авдиції, перш усього музичному провідникові **Антонові Рудницькому** і конферансієрові д-рові **Михайлові Рудницькому** належиться за їхню працю щира вдячність. Цей останній у своїх поясненнях — у польській мові — цікаво схопив зміст пропущених діяльогів, чим причинився видатно до зрозуміння цілости опери навіть для тих, що її слухали вперше.

По тій прегарній авдиції українські радіоабоненти радо заплатять місячну належність за радіо. **Д-р Мих. Волошин.**

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хоругви 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 7—10

— **„Роксоляна",** пансіон у Жимі Черче — поручає від 1. травня 1936 р. привітні сухі, здорові кімнати для поодиноких осіб та родин. Дбайлива кухня з мясним і дієтичним харчем у ресторані „Палатка", під постійним лікарським наглядом. В часі обіду і вечері концертує орхестра. 1985 1—3

— **Реферат на тему: „Про дегенерацію народів"** виголосить д-р Маркіян Дзерович в четвер 23. квітня 1936 р. о год. 18-ій в домівці Марійського Товариства Пань, вул. Руська 10. Вступ за добровільними датками на цілі Харитативної Секції Марійської Дружини Студенток. 1984

— **Концерт у честь Митрополита Шептицького в Тернополі** при участі Михайла Голинського і Юрія Криха відбудеться в неділю 26. квітня ц. р. вечором. Чистий дохід на лічницю ім. А. Шептицького.

— **Підготовний курс до гімназії в Тернополі.** З днем 22. квітня ц. р. почнеться у приватній коедукаційній гімназії „Рідної Школи" в Тернополі безплатний підготовний курс до І. кл. гімн. нов. типу. Зголошення на курс приймає управа гімназії в урядових годинах.

— **З Т-ва „Відродження".** Загальні Збори Українського Протиалькогольного Т-ва „Відродження" у Львові відбудуться в суботу 25. квітня ц. р. в домівці при вул. Чарнецького ч. 26. Початок в год. 17. На випадок неприбутности достаточного числа членів в означеній порі, збори відбудуться пів години пізніше без огляду на число приявних.

— **В Союзі книговодів** у Львові (вул. Сакраментток 10) відбудеться в четвер, 23. ц. м. дискусійний реферат д-ра Юл. Ружицького на тему „Проблема спеціялізації". Початок год. 19. Вступ вільний для членів і гостей.

— **„Єдиний російський фронт".** Як повідомляють нас із Праги, 16. ц. м. серед російської еміграції відбувся дискусійний реферат на тему: „З ким має йти російська еміграція на випадок війни: з Гітлером і японцями проти СССР, чи з червоною армією?" В дискусії взяли участь представники всіх російських угруповань на еміграції, від правих до лівих, з участю старих революціонерів Прокоповича і Лазарева. Від

БОЛЬШЕВИКИ ОБМЕЖУЮТЬ ДОСТУП ДО ВИЩИХ ШКІЛ.

ПАРИЖ, 21. 4. ПАТ. Авас повідомляє з Москви: Большевицька влада постановила обмежити доступ до вищих шкіл, до яких могтимуть записуватися лише ті ученики середніх шкіл, які мали найкращі поступи в науці. Досі всі ученики після скінчення середньої школи мали доступ до університетів. Наслідок того був такий, що вищі школи були переповнені та що багато учеників не було вкслід приготованих.

МАНДЖУ-КО ДОМАГАЄТЬСЯ ОПОРОЖНЕННЯ БОЛЬШЕВИКАМИ ПРИКОРДОННОЇ СМУГИ.

ТОКІО, 21. 4. ПАТ. Агенція Домеї повідомляє: Уряд Манджу-ко рішив домагатись від військової большевицької влади, щоб опорожнила простір на схід від Суіфенго (Пограничная). Уряд Манджу-ко запевняє, що це манджурська територія. Большевицьке військо, запевняє уряд Манджу-ко, займає простір на 10 км., який врізується у територію Манджу-ко.

ГОСТРА КАРА НА ЗРАДНИКІВ.

ТОКІО, 21. 4. ПАТ. Комунікат квантунської армії повідомляє, що 20. квітня розстріляли 4-х апоміж 6-х монгольських змовників під проводом ген. Лі-Ченга. Всі розстріляні відповідали перед воєнним судом за зраду, шпигунство і змову з большевиками на Сибірі. На основі присуду воєнного суду розстріляли: ген. Лі Ченга, ген. Фу-Лінга, Чун-Теча, шефа політичного бюра провінції Сінган і Гайлінг-Тай, секретаря ген. Лінг Ченга. Двох інших монгольських урядовців засудив воєнний суд одного на 15, другого на 12 років вязниці.

повідь була однодушна: хоч і з невинною владою, але за Росію — проти кожного ворога. В дебатах часто падало слово „Україна", „українці", яких змагання до самостійности все ще уважають за сепаратизм і зраду „єдиної неділимої".

— **Літературний вечір Вістника** при участи **Олени Теліги, Евгена Маланюка, Богдана Кравціва і Дмитра Донцова** відбудеться в неділю 26. квітня в год. 7 увечері в „Жовтій Салі" Народнього Дому. Програма в афішах. Білети від пятниці в „Сокільськім Базарі". 1992

— **„Пуласький" їде до Полудневої Америки.** Найближчий відїзд корабля „Пуласький" до країв Південної Америки відбудеться дня 30. квітня з Г дині. Як можна догадуватися, і цим разом буде він виповнений до останнього місця.

— **Залізничі знижки для студентів.** Ректорати вищих шкіл видали оповіщення щодо полекш, якими можна користуватися на залізницях. Згідно з розпорядком міністерства шляхів, академічні залізничі легітимації дають право набувати знижкові білети, місячні і квартальні, до всіх місцевостей, що находяться у віддалі 100 км. від сідзіби школи.

— **Боротьба з венеричними недугами.** Міністерство суспільної опіки вислало воєводам листьмо у справі безплатного приділу ліків проти венеричних недуг. Від 1. травня ц. р. всі лічниці і лікарі спеціялісти, дістануть відповідні запаси ліків, які мають давати безплатно хорим, причому обовязані вести докладні реєстри їх лужитковання та предкладати звіти воєвідським урядам.

— **Беруться до гуцулів.** Як повідомляє ПАТ, заходом косівського Окружного Т-ва Рільничого відбулися в Жабю збори гуцулів, де рішено заложити гуцульську районову споживчу кооперативу. До кооперативи приступило 126 членів. Одночасно в Косові зорганізовано людовий університет, що міститься в людовім домі, який свіжо збудовано. Фреквенція місцевого населення, кажуть, велика.

— **Жидівська гімназія у Варшаві.** У Варшаві повстав жидівський комітет, що має покликати до життя з новим шкільним роком середню школу з єврейською мовою навчання. Відповідне подання за видання концесії на ведення школи внесено вже до міністерства освіти.

— **Нову польську парохію** утворено на днях у Книжім. До неї належать села: Княже, Бонижин, Лящьке Велике і Лящьке Мале.

— **Жиди їдуть до Палестини.** Крізь граничну стацію Сняти-Залуче переїхали два транспорти жидівських еміґрантів з Польщі до Палестини. Один транспорт складався із 200 осіб, другий 120.

— **Великі пожежі.** В містечку Козаюродок на Поліссі згоріло 150 домів. Повсіх 1000 осіб

Довкола маніфестаційного страйку

В тернопільському і станиславівському воєвідстві страйку не було, зате в бориславському нафтовім басейні був одногодинний маніфестаційний страйк, який проминув спокійно. До Варшави виїхала зі Львова делегація Ліґи Оборони прав людини і громадянина з проф. Шимкевичем, яка вручить центральній владі заяву у справі останніх подій у Львові.

Дві нові жертви кривавих подій.

У загальному шпиталю у Львові померли у понеділок ще дві особи з поміж ранених підчас кривавих четвергових подій у Львові, а саме: *60-літня Анна Тичка* (вул. Замойського ч. 8.) і *28-літній Микола Павлів*, безробітний (Кривчицька Больонія ч. 18). *Обі жертви похоронили у вівторок в 5-ій год. рано в асисті священника і родини померших. Таким чином це вже 14-та жертва, вчисляючи сюди вже також покійного Козака і Середу, які померли від ран підчас демонстрацій на Академічній площі.*

Хто буде краківським воєводою?

ВАРШАВА, 21. 4. ПАТ. Як довідується ПАТ, у найближчих днях іменують полковника Михайла Гвоїнського краківським воєводою.

знайшлося без даху над головою. — В Долиняних пов. Рогатин вибухла пожежа в загороді Якима Хмельницького і перекинулася на будинки кількох сусідніх господарів. Шкода значна.

— **Парцеляційні ошуканства.** Перед городським судом у Калуші ставав Германн Френкель зі Львова, сидівши стителькі дібр у повітах калускому, дрогобицькому і стрийському під закидом парцеляційних ошуканств на шкоду кількадесятьох селян із Студінки пов. Калуш. Тому кілька літ Френкель парцелював землю в Студінці і продав кількадесятьом селянам ґрунти, беручи від них різні суми як задатки, землемірні кошти і т. п. Коли селяни хотіли увійти в посідання куплених ґрунтів, Френкель зволікав зі справою і не хотів дати потрібних документів. Тоді селяни зажадали звороту грошей, а стрінувшись з відмовою, повідомили прокураторську владу. В часі слідства Френкель звернув селянам гроші і винагородив кошти. Всеж таки калуський суд засудив його на 14 місяців вязниці, з чого 7 місяців на основі амнестії подаровано, а 7 відложено та на гривну 10.000 зол. і зворот коштів понад 1000 зол.

ВЕЛИКУ ЗНИЖКУ ЦІН
на КИЛИМИ й інші ЛЬНЯНІ вироби ввела
фірма **М. ХАМУЛИ**
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 8.
Подарунки на свята й імянини.
Прикраси для кімнат. Прийдіть і переконайтесь.

— **Три особи згоріли.** В селі Красноволя пов. Луцьк згоріла загорода господаря Петра Борщкевича, причому у вогні знайшли смерть жінка господаря та два сини, 12-літній Лазар і 9-літній Омелян, яких пожежа заскочила в часі сну. Борщкевич, що пробував їх ратувати, сильно попікся і його в тяжкому стані перевезли до луцького шпиталю. Вогонь був підложений.

— **Детронізація циганського „короля".** До Варшави зїздяться зі всіх сторін цигани, щоби вибрати нового „короля". Вони не вдоволені теперішнім „королем" Василем Каїком, що веде занадто розгульне життя. На його місце хотять вибрати „королем" Михайла Каїка.

— **Родинна трагедія.** У Володимирі застрілився з револьвера Карло Радомський, плютоновий артилерійської школи підхорунжих. Потрясена тим його жінка пробувала відобрати собі життя тою самою зброєю, одначе до цього не допустила її сестра та одна знайома. Підчас сіпанини впав стрїл, спричинюючи рани. Причина трагедії невідома.

— **Стрілянина на мечі** склалася в Живці, де зістрілася місцева Кошарова з дружиною Аматорського із Хоржова. Коли змагання скінчилося висліком 2:1 в користь Аматорського, місцева публика кинулася на грачів Аматорського, обкидуючи їх камінням. У відповідь на це один із прихильників Аматорського дав кілька револьверових стрілів до юрби, ранивши одного хлопця тяжко в ногу. Загальну бійку зліквідувала поліція та військо.

— **Що коштувала смерть Ліндбергової дитини?** Оголошено офіціяльні підсумки коштів, з якими був звязаний голосний процес страченого недавно Гавптмана, убивника Ліндбергової дитини. Саме слідство, ведене в цій справі коштувало 1,235.230 долярів. З тієї суми приводає на американську поліцію взагалі 120.000, окремо на поліцію стейту Ню Джерзі 200.000 долярів. Вашингтонський уряд видав у звязку з аферою Гавптмана 800 тисяч долярів. Процес Гавптмана коштував тільки 115.000 долярів, а найдешевше випало страчення засудженого, бо тільки 230 долярів. Одначе офіціяльне обчислення не відповідає справжнім коштам афери, звязаної зі схопленням маленького Ліндберґа. Як відомо, американська поліція влаштувала велику нагінку на „кіднаперів" (ловців дітей) у всіх стейтах, уживаючи до помочі цілу армію приватних детективів. Кошти цієї нагінки обчисляють на 15 міліонів долярів. Афера Гавптмана, що наразила на такі величезні кошти американську поліцію, стала поважним джерелом доходів для товариств телеграфів і телефонів, які заробили на ній 600 тисяч долярів.

— **Джілі у фільмі.** Фірма „Італьо-Фільм" приготовляє фільму „Марія", в якій виступає знаменитий італійський співак Джілі, один з найбільших тенорів на світі. Його партнеркою є берлінська співачка Кете фон Надь, родом мадярка. Акція фільми відбувається в Парижі, в південній Франції та Неаполю.

— **Великі снїги впали в Німеччині.** В деяких провінціях лютилася в пятницю і суботу велика снїговія, що засипала великі простори на два метри високо, в горах на три метри. Наглий поворот зими спричинив великі шкоди на полях, городах і садах. Крім того попереривані телеграфічні дроти. Біля Каселю особовий потяг застряг у снїгах. Є теж жертви у людях. У Шварцвальді заблукалась серед снїгів група англійських туристів, зложена із 257 хлопців. Пять хлопців замерзло, інших у тяжкому стані відратувано.

Фірма Віттельс Львів, Рутовського ч. 7. напроти катедри дістала вже найновіші матеріяли на убрання, нагортки і плащі. Із занижених і дуже привабливих цін треба власне тепер скористати, заки сезон буде вповні. 14/112

— **Різні вістки.** В Берлїні повстало німецьке товариство задля дослідів психольогії звірят. — В Парижі відбудеться 7—9 травня ц. р. міжнародній конґрес гри на гармонії, організований під патронатом щоденника „Ле Птіт Парізієн". — Одна з фільмових фірм у Голівуді заангажувала сина страченого Гавптмана, Манфреда до серії знимок з винагородою 600 долярів місячно. — В Голівуді було торік занятих у фільмових підприємствах 6.355 статистів, між ними 2.499 англійців, 2.232 французів і 204 німців.

З театру.

„ГОЛГОТА“, РЕЛІГІЙНА МІСТЕРІЯ НА 8 КАРТИН.

Український театр „Заграва“, який у минулу суботу й неділю виступав у салі театру Ріжнородностей, не має щастя до нашої львівської публики, бо в обох днях на салі було ледве по кільканадцять осіб. Правда, вина тут теж і управи театру, бо з такою релігійною містерією як „Голгота“, треба було до Львова приїхати у страсному тижні, в кожнім разі перед Великоднем. Сама вистава не робить того вражіння, яке повинна і може зробити на глядачів саме така релігійна містерія, як Голгота. Чому? Кожний з нас, що читав Святе Письмо і знає історію мук та смерти Христа і пригадує собі ті драматичні моменти, які діялися після тріюмфального вїзду до Єрусалиму, хотів би побачити дійсно масові сцени змінливої юрби, яка раз пада на коліна, то знову кричить: „Распни!“ Тимчасом цей момент масовости відпав мабуть з двох причин: невеличка сцена і за мала кількість артистів. Але в такому разі навіщо писати, що „Голгота“ йде на зразок релігійних гор в Обераммергов, де саме масова участь німецьких селян є головним вирішним моментом?! Щож торкається самої гри, то без сумніву на перше місце висунеся В. Блавацький, який грав ролю Христа, опісля Я. Рудакевич як Юда, Пазрій як Сатана і Марія Магдалина (В. Левицька), які дуже добре вивязались зі своїх ролі. Але й тут вражає то те, що Юда при Тайній Вечері над вухом Христа та апостолів проводиться зі своїми міркуваннями про єраду, замість висунутись зовсім перед сцену, щоб глядач мав ілюзію дійсности. Ангел у деяких місцях (після молитви Христа на Оливній Горі) не повинен взагалі виходити на сцену, бо своєю появою затемнював те сильне вражіння, яке залишила гаряча молитва Христа. Хто бачив воїків і Пилата, мусів сильно розчаруватися, бо римські воїни на сцені нагадували своїм голосом швидше молодих хлопців, ніж загартованих у боях, безоглядних і жорстоких, голосно у своїх кольонїях римлян. До ролі Пилата краще надався би своєю поставою Е. Курило, який грав ролю Петронія, дорадника Пилата. Всеж таки, не зважаючи на ці недотягнення, „Голгота“ робить вражіння на глядача і на таку виставу повинна українська публика відвідувати масово.

М. Х.

Спорт.

НОВІ УСПІХИ „СЯНУ“.

Минулого тижня комбінована дружина перемиського „Сяну“ розіграла два товариські змагання, які вийшли легко у свою користь. І так у Мостиськах „Сян“ переміг „Сокіл“ (Бакаяса) 6:0 (3:0). Одночасно друга комбінована дружина „Сяну“ перемогла в Добромилі У. С. К. у відношенні 5:3 (4:0).

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян — Корона 4:4 (3:1).**

Товариські змагання цих дружин скінчились реміс ним висліком. У першій половині Сян мав рішучу перевагу і до 40. хвилини напад Сяну стрілив 3 голі (Козак Пяртика і Турко). Щойно при кінці першої половини Штакрмон стрілив першого гола для Корони. По перерві вже в 1. хв. Бінацький здобув четверті й останні ворота для Сяну. Після того прийшов до голосу напад Корони і здобув три голі. Видів поверх 1.000. Судіював п. Герич.

СТАНИСЛАВІВ. **ПРОЛОМ — АДМІРА 2:1 (1:1).**

Змагання за мистецтво Б-кл. Ворота добули: Якібчук Урсакий. Судія п. Ватенберг д. добрий.

Склад: Андрійшин І і ІІ. Багриновський ІІ, Куліба Зубик, Чаплинський, Демянчук ІІ і І, Кернякевич Урсакий ІІ, Якібчук І.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Відозва до безробітних.

Львів переживає третічні дні, що скольхнули ним, як вихор дзеркалом ставу, затоплюючи по вікна неодин човен. Потріскали від цього виставові шиби, попереверталися деякі трамваї, дахом вдимів склад дерева.

Инакше місто знову вернулось до менш-більш нормального стану, коли не рахувати синяків на його лиці і летючок та відозв, що лишилися на памятку, одні в архівах, другі на мурах.

Про летючки говорити тяжко, а ще тяжче писати, бо всі вони проти ріжних достойників і в такім тоні, що грозило б не тільки конфіскатою.

Але про відозви — думаю — можна. Зрештою буду говорити дуже делікатно, щоб і вовк був цілий і коза сита...

Як тільки трохи вспокоїлося, появились на мурах відозви від ріжних товариств, союзів чи організацій, а вкінці і шестярський поклик архієпископів: римо-католицького та вірменського.

Відозви, поклики — річ у таких випадках звичайна. Видавали і видавати муть їх люди все і всюди, де будуть заворушення чи страйки. Але цікаво, як до тої справи підходять автори деяких відозв.

Пригадали собі про себе і про 1918. рік „обороняци Львова“ та звертають увагу безробітних на давні дії, свято віруючи, що спомінами можна наповнити шлунок. Переглядаючи список жертв трагічних львівських подій, бачимо, що все це люди у віці від 18—25 літ, а один сороклітній — греко-католик. Тому, на мою думку, спомини ні причім, хіба, що відозва брала під увагу батьків чи дідів цих безробітних.

Президія міста Львова теж видала відозву з натяками на спомини, а „Отроцтво Народове“ дописало при комуністах „і інших ворогів чинівкуф“.

Жид і українець читаючи цю допіску, стратився дійти, до кого вона відноситься.

При огні сидять дерева на Городецькій хочуть спекти собі люди ріжні печені: дехто комуністичний шашлик, а дехто ендецький бігос. Про українське сало шкода й говорити, бо нигдзіх нема.

Але це все політика, а люди, що писали відозви, це або політики, або політично настроєні президенти. Тому найцікавіше було мені познайомитись із поклоном двох католицьких церковних достойників, що далеко від політичної боротьби, в затишші своїх келій могли безпристрасне розглянути причини і наслідки львівських подій суб специс етерніт-тіс.

І читаємо:

„Памятаємо польського робітника з днів облоги Львова, памятаємо його почесне й повне посвяти геройство і памятаємо його, як проливав кров для батьківщини. Таким він був тоді, таким він лишився і досі“.

А далі:

„Дивились ми з болем серця на сумний процес повільної переміни в кресовім громадянстві, що йшла в останніх роках, а коли то деякі легкодушні напрями паралізували в суспільній роботі продуктивніші і найздоровіші сили. — Зачіпся штучний поділ у громадянстві, що спеціально тут, на кресах, потребувало якнайбільшої єдности...“

Аж лекше мені стало. Нарешті відозва без політики, без натяків і без відсилання до 1918 р. Наше реаполітиковане духовенство, очевидячки зі станиславівської єпархії, повинно собі брати приклад, як писати аполітичні відозви, чи говорити аполітичні проповіди.

Галицький Чінкв.

Чергові мистецькі змагання закінчилися цікавою виграною Прозому. Шаленою не тому, що Адміра є добрею дружиною, але тому, що граючи весь час на половині чи взагалі досівно на „шіснацятці“ Адміра не міг Пролом ніяк добути воріт. Безліч разів гості попадав між ноги гравця противника, або у воротаря чи в бік воріт. Пролом не злобувся на таку тактику: замість стріляти здалека, Пролом підїздив непотрібно на кільканадцять кроків під ворота Адміри, яких боронила ціла одинацятка, виключивши попросту кожному з ноги хто хотів стріляти до воріт. Хід змагань доволі цікавий. Гру зачинає Адміра й несподівано здобуває в 4 хв. ворота. Пролом зривається, накидає гостре темпо, починає грати на половині Адміри і в 19 хв. здобуває перші ворота. В другій половині Пролом увесь час сидить на „шіснацятці“ Адміри, немилосердно гушить і ані руш не може здобути воріт. Кінець зближається, ще півтора минути до кінця нерви гравців і публики напружені до найвищого ступня. Ріг до Адміри. Демянчук ІІ уставляє доказово м'яч і зі словами: „остання шанса“ прегарно стріляє. Мяч іде в середину, Кернякевич зручно закриває воротаря Адміри й Урсакий легким стрілом, серед заломання публики, здобуває Проломові два цінні пункти, які висунули Пролом на чоло табелі.

В Проломі найкраще грав Багриновський ІІ на оборові в нападі Демянчук ІІ та Урсакий. Перший був добре наставлений стрілово: воротар Адміри, злякавшись „бомбу“ Демянчука на лице, зімлів так, що інтервенював лікар. Ці змагання були знаменитою лекцією, як слід грати в дружиновому що грає т. зв. „гуртами“ і ще раз доказали, що без солідного тренінгу годі щось осягнути!

Ревера — Раз Два три 5:1 (3:0). Мистецтво А-кл. Заслужена, хоч абсолютно за низька виграна Реверп, що веде в табелі А-кл.

Б. Л.

ХОДОРІВ. **Вій — Гандар 3:2 (1:1).** Змагання товариські. Гра цікава, увесь час доволі гостра. Судія п. Дяківіва.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. К. „ВАТРА“ В ДРОГОБИЧІ

В Дрогобичі відбудуться заг. збори У. С. К. „Ватра“, які вибрали новий виділ під проводом проф. Сольчанника. Його заступником є мґр Генрик, секретарем п. Борис, спортовим референтом дир. Пюрко, спортовим лікарем др Яремчишин. У. С. К. „Ватра“ приступила до Л.О.З.Л.Ф. і буде брати участь у розгривках за мистецтво. „Ватра“ крім секції копаного м'яча має ще такі секції: легкоатлетичну, спортових гор, пінг-понгову, туристичну і лещетарську. Члени переводять увесь час тренінги і вправи та пильно підготовляються до змагань на зеленій муравлі.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

СВЄНТОХЛОВІЦЕ. *Легія* — Шлеськ 1:1 (0:0).
ВАРШАВА. Варшавянка — Варта 4:2 (2:1).
КАТОВИЦІ. Вісла — Домб 1:0 (1:0).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чуваї — Гасмонея 3:1 (0:1).
ЛЬВІВ. Погонь І Б. — Чорні 2:2 (2:1).
ЯРОСЛАВ. Польонія — Огнісько 2:1 (0:0).

Змагання Ресовії з Лехією не відбулися, бо Лехія повідомила Ресовію, що не приїде на змагання до Рашова тому, що не має грошей. Через те Ресовія здобула два пункти вейковером.

СТРИЙ. **Погонь (Стрий) — Станиславівія 4:0 (2:0).**
КРАКІВ. **Краковія — Легія 4:0.**

Нові книжки й журнали.

BULLETIN MENSUEL de Renseignements Economiques et Sociaux. Rome 1936, 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Вивінки.

22. IV. Ніна тещі.
23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Середа, 22. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Аддіс-Абеба“.
Четвер, 23. IV. год. 8. веч. Аб. 12. Ціни Жаннич „Бал у Савою“ виступ І. Кульчицької та Войтіха. Дзедушицького.
Пятниця, 24. IV, год. 8. веч. Аб. 15. Premiera „Грубі риби“ Балуцького.
Субота, 25. IV. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі риби“.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний

Цирк Станевських — вул. Пекарська.

Середа, 22. квітня дві вистави: в год. 4.30 попол., 8.30 веч.
Четвер, 23. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.
Пятниця, 24. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.
Субота, 25. квітня дві вистави в год. 4.30 попол. і 8.30 веч.
Неділя, 26. квітня, невідкличне останній день побуту, дві вистави в год. 4.30 попол. і 8.30 веч. напівцінний цирку (жінки безплатно).
На попобудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір“ на осн. Моношка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк“.
ВАНДА: „Приватне життя короля Генрика VIII.“, „Повстань Сан Дієго“.
ГРАЖИНА: „Паприка“.
КАСІНО: „Банкіт“.
КОЛІСЕЙ: „Колишня жінка“ та ревія.
КОПЕРНИК: „Окружена“ із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Окружена“ із Сільвією Сідней.
МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти“, „Заточенець“.
МІРАЖ: „Катеринка“ з Фр. Ґаль“.
МУЗА: „Капітан Блад“.
ПАН: „Мельодія великого міста“.
ПАКС: „Мала пенк“ з Фр. Ґаль“.
ПАЛЯС: „Пісня кохання“ з Кенурер.
РАЙ: „Карієра“ з Мартою Егерт.
СВІТ: „Рапсодія Балтику“.
СТИЛЕНЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карло“ та ревія.
ТОН: „Остання станція“.
УТІХА: „Монте Хрісто“ й ревія.
ХИЖКА: „Веселе шаленство“.

Шноїть наш часопис!

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(вул. Марійська 5.)

Цаґрород.

Закордонне радіо.

Середа, 22. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.20 Скрипка, 19.30 Симф. конц., **Братислава** (298,9) 19.05 Слов. нар. пісні, **Прага** (470.2) 19.25 Легка музика, 21.10 Хор, **Париж** (1648) 11.00, 17.50 Концерт, 18.00, 20.00 Сніп, **Білгород** (437,3) 16.30 Мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Для дітей, 15.30 Концерт, **Ляйпціг** (382,2) 19.00 Пісні, **Мінхен** (405,4) 14.00 Тріо, 16.30 Весела муз. авд. для дітей, **Будапешт** (549,2) 12.05 Сальонна музика, 17.00 Скрипка, 19.50 Балєти, **Міляно** (368,6) 11.30 Орх. музика, 17.45 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.30 „Мефістофель“ оп. Бойто.

Четвер, 23. квітня 1936.

Відень (506.8): 10.30 Медяний ранобуджень. муз. солісти. 11.00 Хорове з англ. муз. оркестри. 12.10 „По віденському" оркест. Прага (470.2) 17.15 Сонята е-мольЧопена на скр. і форт., 20.00 Фестиваль Шопена, Париж (1648) 11.00 Легка музика, 12.30 „Сирена в Чилі" трансляція, 20.35 „Вернар Палісі" драма в 5 відділах. 23.45, 02.30 Концерт, Інтерод (337.8) 11.30, 19.30 Концерт, Берлін (356.7) 17.00 Форт. музика, 17.30 Весняні пісеньки, 18.00 Пісні й камер. музика 19.45 Арфа та скрипка, 20.10 Вечір танців і веселощів, Кенігсвустергавзен (1571) 10.40 Нар. пісні, 21.00 Улюблені увертюри. Мінхен (535.4) 12.00 Різн. концерт, 17.15 Популярна музика, Будапешт (549.5) 12.05 Цик. музика, 17.30 Сольо, 18.50 Салонна музика, Мілянo (368.6) 11.30 Легка музика, 20.35 „Ля Дотора" др., казка Візенів, Рим (430.8) 17.15 Концерт, 21.00 Камер. музика

Львівське радіо.

Середа, 22. квітня 1936.

6.35, 7.35 Ранішня медитація, 7.35 Трохи інформацій, 8.01 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуденний денник, 12.15 Радіо у сільській військовій та фабричній читальні, 12.35 Сто тактів музики, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Фрагменти з оп. Пучініїв „Мадам Батерфляй" з грамофонових платівок: Суїта "Моноюкіяна" оп. 6, орх., 16.00 Все без кусів, дан молодших дітей, 16.15 Г. Мельцер: Соната на скр. і форт. g-dur, 16.40 Радісні дотепи, 17.00 Концерт, музика, спів, 18.30 Суд над спортом, авд. 19.20 Програма на завтра, 19.25 Реклам концерт, 19.38 Туристичний інформатор, 19.43 „Десятьох із Панина" гутірка, 20.00 Театр Уяви: „Вакації в Тобі" Яр. Івашкевича, 20.35 Інтерлюдія, 20.50 Вечірній денник, 20.49 Думки про радіо, 21.20 Спортові вісти, 21.00 Симф. концерт, 21.55 Пісні відсп. Ядв. Гупертова, 22.15 Година радіослухача, муз. авд. 23.20 Танцова музика в гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.30—5.32.

Ніч марка 1.39—1.41, фр. франки 34.70 35.05, шв. франки 172.50—173.50, фунти стерлінги 26.15—26.50, австр. шілінги 99.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 3.20—33.50, італ. ліри 36.50—37.50, Золото: Дукати 9.12—9.15, Рублі 3.85—4.95, Фр. франки 34.80—35.20, Корони 37.00—37.30 Дукати 84.00—84.00; 1 грам золота 3.95.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.72—0.72.

Долярівка 30.00—32.00. Інвестиційна 69.20—70.00.

Затягнені листи: 4½% дол. Т. К. 31—40, 5% дол. Б. Г. 29—34, 4% Зх. Б. Г. 27—29, 4½% Зх. Б. Г. 41—45, 4½% Ком. 51—52, 4% ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—65. Дол. 50.50—51.50.

Збіже.

Ціни дрібно Львів	від	до
Пшениця озн.	20.25	20.50
Пшениця зб.	19.75	20.50
Жито Стандарт I.	15.50	15.75
Жито Стандарт II.	13.25	13.50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 21-го цього місяця к. р. кооперативи платитимуть за:

	львівська Львів
1 кг. масла десер. бальокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового (експортового платить дефінітивну ціну включно з оплатами	0.80 „
За возіння в дні 15., 16. і 17. квітня платне по	0.15 „
1 кг. масла	2.40 „

Тенденція на масло і яйця здержана, ча подекуди слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 21. IV. с. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, дрібно подорж птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острїг І. кл.	1.05	зол.
Курята молоді товсті І. кл.	1.00	„
Індички товсті І. кл.	1.35	„
Гусятарки товсті І. кл.	1.25	„

Приймає кур в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

† **Поминальне Богослужение** в роковини смерти бл. п. Марійки Коваліківної відправиться в парохіяльній церкві в Сапогові в суботу 25. квітня ц. р. в 9. годині рано. — Родина. 1991

На голодних з Полїсся зложили в Личаківі: Кр. Рідної Школи 10 зол., кооп. „Надія" 10 зол., Громадський уряд 10 зол. Чит. „Просвіти" горішня, 5 зол., Чит. „Просвіти" дол. 5 зол., Каса Стефчика 5 зол., Кружок Союзу Українок 4 зол.; разом 49.— зол.

Підготовчі двомісячні курси до гімназії у Перемишлі влаштовує кружок Родичів при школі Шашкевича від 20. квітня 1936 р. Оплата за курс 10 зол. Зголошуватись щоденно в кружку Родичів — Школа Шашкевича, Смольки 10. 1987

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Др-а Баранецького у Львові ул. Миколая ч. 23 пір ул. Зиблікевича приймає пацієнтів — по перерві святочній — як звичайно щодня від 3—6 пополудне в хоробах зубів і устної ями. Власна техніч-но-дентистична робітня. 1976 2—5

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ФІЛІЯ „ПРОСВІТИ" В УСТРИКАХ ДОЛІШНІХ прийме негайно здібного організатора, по змозі диригента, енергійного, доброго бесідника, з практикою. Платня по умові. Зголошення слати до Головного Виділу „Просвіти" у Львові. — Виділ. 1990

КУПНО - ПРОДАЖА

МАШИНУ до писання українську, польську або українсько-польську куплю. Зголошення до „Діла" для „канцелярії". 1970 2—2

РІЖНІ

В ЧЕРЧІ першорядний пансіон „Аматі" поручає огріті кімнати, здоровий харч, на бажання дієтетичний, вже від 1. травня. Ціни помірковані. 1984 1—2

ГОДИННИКИ, будильники, направляє пречайно, дешево, Вайдер, Шайнохи 1. 1872 1—2

ПІДПРИЄМЕЦЬ з середньою освітою шукає спільників в цілі поширення підприємства з вкладом від 2.000 зол. Подружжя не виключене. Листи слати до Адм. „Діла" під „Молодець". 1991 1—1

ЗА 1 ЗОЛОТИЙ перероблює виробам капелюхи жіночі, мужеські, Коперника 26, подвірє 42/22 2—5

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 10-15

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 5—11

МОТОЦИКЛІ, роверн, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 5—30

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Руханкового Т-ва „Сокіл-Батько"

відбудуться в неділю дня 26. квітня 1936 о год. 9 рано у власній салі при вул. Руській ч. 20 з наступним порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу останніх Загальних Зборів.
3) Звіт з діяльности Старшини Т-ва „Сокіл-Батько".
4) Звіт Провірної Комісії.
5) Затвердження річного звіту і уділення абсолюторії Старшині.
6) Вибір членів Старшини та Провірної Комісії.
7) Установлення членської вкладки на рік 1936.
8) Внески і заявки.

В разі браку комплету, статутом вимаганого, Загальні Збори відбудуться в годину пізніше з тим самим порядком нарад із правосильністю ухвал, без огляду на число присутніх.

Участь відпоручників усіх гнізд краю обов'язкова. Відпоручники гнізд обовязані виказатися повновластю Т-ва, підписаною головою і справником гнізда.

ЗА СТАРШИНУ:

Інж. М. Хроновят, голова. Е. Благітка, справник.

XXXVIII. Звичайні Загальні Збори
Кооперативного Банку „Дністер"
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ПОРУКОЮ У ЛЬВОВІ

відбудуться в четвер. 28. травня 1936. в год. 4-тій пополудні в салі Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з XXXVII Звичайних Загальних Зборів з 30. травня 1935.
2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльности і заміжнення рахунків за XL. адміністраційний рік (1935).
3) Звіт Ревізійного Союзу Українських Кооператив з переведеної ревізії.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на уділення абсолюторії Управі Товариства за XL. адміністраційний рік (1935).
5) Внесення Надзірної Ради:
   а) в справі розділу зиску за рік 1935. в квоті зол. 26.056.17;
   б) в справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство уділити одному членові,
   в) в справі визначення найвищої суми зобовязань Товариства;
   г) в справі буджету на рік 1936.
6) Інтерпеляції членів.

НАДЗІРНА РАДА:
Остап Луцький
председник.

Управа
Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові

повідомляє, що XLII. Звичайні Загальні Збори відбудуться в четвер. 28. травня 1936. в год. 10-тій рано у власній салі Товариства у Львові, при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу XLI. Загальних Зборів з дня 30. травня 1935.
3) Звіт Управи з діяльности і заміжнення рахунків за XLIII. адміністраційний рік (1935):
   а) Відділу обезпечень від огню,
   б) Відділу обезпечень від крадежі з зломом.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на затвердження оцінку і рахунку за скін і страт та на уділення абсолюторії Управі за XLIII. адміністраційний рік (1935).
5) Внесення Надзірної Ради в справі: покриття білянсових недоборів в обох відділах.
6) Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на три роки (§ 34. статута),
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на один рік (§ 35. статута),
7) Означення винагороди для членів Надзірної Ради (§32. т. б. статута).
8) Інтерпеляції членів.

До повищого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на денним порядку нарад. Одинаке таке жадання помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед річницем Загальних Зборів.

Сирий білянс
ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО С. А. У ЛЬВОВІ
на день 31. березня 1936.

ЧИННИЙ СТАН: Каса і суми до диспозиції в Банку Польськім і П. К. О. і Держ. Банку Рольнім 133.019.39. Заграничні валюти 41.650.42. Цінні папери: а) державні позички 185.121.98. б) заставні листи 7.448.97; в) акції 4.517.60. Консорціяльні інтереси 50.989.50. Краєві банки 128.497.97. Загран. банки 25.970.10. Векслі 1.302.091.47 Біжучі рахунки (дебет. сальда) 534.945.39. Термінові позички 3.140.704.82. Належ. з конверс. договорів 1.211.059.14. Дім 474.469.31. Різні рахунки 1.786.246.01. Кошти і т. п. 71.603.22. Відділи 119.576.66. Довготермін. гіп. позички 207.694.67. Різні гіп. відділу 38.089.09. Належитости з титулу трансакцій девізових на термін. і репорт. — Разом зол. 9.563.695.71.

ДОВІЖНИЙ СТАН: Власні капітали: а) акційний 5.000.000 б) резервовий 237.309.65 в) проч. резерви 31.482.84. г) амортизаційний 169.154.33. Вклади: а) термінові 1.016.394.51, б) a vista 1.093.491.83. Біжучі рахунки (сальда кредит) 343.999.16. Інкасові зобовязання 1.366.06. Ресконт 176.110.50. Дисконто акцепт. Акцепт.Банку 723.176. — Краєві банки —,— Загр. банки 1.325.64. Гіпотечні вірителі —,— Різні рахунки 215.066.62. Відсотки, провізії і різні вписки 173.226.56. Відділи 138.356.26. Застані листи 207.694.67. Різні гіпотечного відділу 35.531.08. Акцепти —,— Зобовязання з титулу трансакцій девізових на термін. і репорт. —,— Разом зол. 9.553.695.71. Гаранті зол. 4.697.80. Інкасо зол. 35.682.95.

Геліотерм Львів, Академічна 7 (ГМАХ ШПРЕХЕРА) Тел. 290-00

Фабричний склад лікарських інструментів, меблів, рентґенівських і електро-медичних 1909 3-3

Низькі ціни! Догідні умовини платности! Кошторисн та фахова порада безплатно!

Дешево! Сітки до огорожі І. КОНРАД ЛЬВІВ, ГЕТЬМАНСЬКА 22. 5-5 палата Бесядецьких.

ОДИНОКА ХРИСТІЯНСЬКА ВИРІБНЯ сіток до огорожі і сіток до ліжок та всілякі шлюсарські роботи **М. ВЕНЦЕК,** Галицька 24 (тел. 215-18) 17-18,10-16

Подільський Союз Кооператив у Тернополі оголошує КОНКУРС НА АГРОНОМА

Попередня практика і відповідні посвідки та референції конечні.

Платня на підставі умови.

Оферти слати на адресу ПСК. В Тернополі.

1983 Дирекція.

ВЛАСНИЙ ВИРІБ КОВДЕР І МАТРАЦІВ ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ. Великий виріб ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК** **Маріян Млєко,** Коральницька 6 1817 8-10

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

За редакцію відповідає Олександер Костів Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 88 (14.337). Львів, четвер 23. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українські повеняни в Америці.

НЬЮ ЙОРК, 4-го квітня. (Вл. кор.) Повені вперед тижня наробили багато шкоди українцям у різних містах Злучених Держав. Ріка Огайо, що перепливає через Пітсбург у Пенсильванії, наробила найбільше лиха, бо над цією рікою лежить багато українських осель у Пенсильванії і Вест Вирджинії. З різних українських громад ідуть дописи до українських газет із описами нещастя. В деяких містах скликують віча, щоб збирати жертви в убраннях і грошах для повенян. У протилежній стороні Злучених Держав, на Сході, у стейті Конетикат та Месечусетс, потерпіли українські громадяни теж великі втрати. Подекуди пощищені й українські організації, бо люди порозбігались. Церкви в Пітсбургу у Гвилінг, Вест Вирджинія, були залиті водою, внаслідок чого пощищене малювання та обстанова.

Обєднання Українських Організацій видало заклик до громадянства до складок на допомогу повенянам. Такий заклик появився теж і від українського католицького Єпископського Ординаріяту у Філядельфії, а відділи Українського Червоного Хреста в різних громадах почали збирати жертви в убраннях. Подекуди вони ведуть акцію самостійно, а подекуди йдуть рука-в-руку з Американським Червоним Хрестом. Тому, що акція мусить бути ведена аж до відбудови життя по громадах, зацікавлення американських українців більше зосереджене на свої справи, ніж на старокраєві. Це відбється на складках на Рідну Поміч у краю і т. д.

Перед великим політичним процесом ОУН. у Львові.

З компетентних джерел довідуємося, що 25. травня ц. р. починається великий політичний процес у Львові. На лаві підсудних засядуть: **Степан Бандера, Роман Шухевич, Ярослав Макарушка, Олександер Пашкевич, Ярослав Спольський, Володимир Янів, Ярослав Стецько, д-р Богдан Гнатевич, Володимир Коцюмбас, Богдан Підгайний, Іван Малюца, Осип Мащак, Евген Качмарський, Іван Яріш, Роман Мигаль, Роман Сеньків, Катерина Зарицька, Віра Свенціцька, Анна Дарія Федак, Осип Феник, Володимир Івасик, Семен Рачун та Іван Равлик.**

Акт обвинувачення закидає підсудним приналежність до ОУН, деяким з них убивство Якова Бачинського і директора філії української гімназії у Львові І. Бабія, приготування до атентату на волинського воєводу Юзефського, вязничого начальника Кособудського, на совітського консуля у Львові, одного ученика з VII. кл. гімн., на друкарню Яськова у Львові і т. д.

Председником суду буде суддя окружного суду **Дисевич,** обвинувачуватиме прок. **Прахтель-Моравянський.** Підсудних будуть боронити такі адвокати: **д-р Евген Давидяк, д-р Лев Ганкевич, д-р Володимир Горбовий, д-р Володимир Гриньовський (з уряду), д-р Филип Евин (з уряду), д-р Олександер Павенцький, д-р Кость Паньківський, д-р Володимир Старосольський, д-р Семен Шевчук, д-р Степан Шухевич, д-р Іван Яримович (з уряду) і м-р Жизневський (з уряду).**

Кажуть, що розправа потрівае найменше чотири тижні. Прокуратор покликав тридцятьпятьох свідків і двох судових знавців. Оборона покликала теж більшу кількість свідків та їх доказів.

Майже всі підсудні (крім чотирьох) перебувають у слідчім арешті, велика частина з них від 14. червня 1934 р., **Осип Феник** ще від 21. березня 1934 р., **Володимир Івасик** від 6. травня 1934 р.

Перед реставрацією Габсбургів у Австрії?

Загадкова поїздка Чемберлена.

БЕРЛІН, 22. 4. ПАТ. „Ангріф" подає у сенсаційній формі точний плян австрійських легітимістів віддати престіл архикнязеві Оттонові Габсбургові. „Ангріф" припускає, що завдяки ній недавньої поїздки Чемберлена до Відня і Праги було зєднати для цих планів Малу Антанту. Через реставрацію Габсбургів В. Британія бажалаб зберігти Австрію від анщлюсу та вирвати її зпід італійських впливів.

МОТОРИЗАЦІЯ АРМІЇ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. В присутности німецької, італійської та мадярської військової місії відбулися маневри змоторизованої дивізії.

ІДЕОЛЬОГІЧНЕ ЗБЛИЖЕННЯ ДО ІТАЛІЇ.

РИМ, 22. 4. ПАТ. Канцлер Шушніг виголосив у Міляно відчит на тему ідеольогії новітньої Австрії, яка — на думку канцлера — дуже зближена до фашистівської ідеольогії; ця схожість може лягти в основу гармонійної співпраці обох держав.

БОРОТЬБА З НАЦІОНАЛ-СОЦІЯЛІЗМОМ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. Вищий суд у Граці засудив націонал-соціяліста Франца Маха на досмертну вязницю за політичний замах на одного сотника 15. ц. м.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. Поліція у Зальцбургу викрила організацію гітлерівської молоді, зложену переважно зі середньошкільної молоді

І З КОМУНІЗМОМ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. В Ішлю арештували 16-ох комуністів під замітом протидержавної діяльности.

ПІД ЗАГРОЗОЮ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРІВ.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. Директор поліції Горішньої Австрії грозить концентраційним таборам особам, які поширюватимуть неправдиві чутки політичного або економічного характеру.

РОКОВИНИ КН. ЕВГЕНА САБАВДСЬКОГО.

ВІДЕНЬ, 22. 4. ПАТ. З нагоди 200-ліття смерти славного австрійського полководця кн. Евгена Сабавдського відбулися у всій Австрії великі свята в присутности військових делегацій з Італії, Німеччини та Мадярщини.

БЕРЛІН, 22. 4. ПАТ. У тутешньому гарнізоні відсвяткували роковини смерти кн. Евгена Сабавдського у присутности австрійського військового аташе; відіграли австрійський та німецький національний гимн. У цьому святі добачують австрофільський курс німецької політики.

ДАВНЯ НІМЕЧЧИНА і III. ІМПЕРІЯ.

Міністер війни полевий маршал Бльомберг підкреслив у приказі до армії звязок, що існує між давньою Німеччиною й Третьою Імперією. „Всі німецькі племена — говорить приказ — боролись для ідеї Німеччини і запевнили майбутність нашій спільній німецькості в боротьбі против держав сходу, південного сходу та французького імперіялізму. Ми німці, вояки Третьої Імперії, клонимо голови перед маршалом давньої Німеччини, бо його життя і бої мали одну мету: Німеччину".

—o—

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

Жировище на трупах.

Львів, 22. квітня 1936.

Це не тільки тема для вмілого фейлетонізу. Не тільки у жартобливо-іронічному тоні можна писати про псевдо-безпартійний, понад-національний і понад-віроісповідний тон різних відозв, що пишаються на мурах Львова та на сторінках всієї польської преси, підписаних такими особами, які з титулу свого становища і титулу самої пристойности повинні були в обличчі трупів і руїни забути бодай на мент про свій шовінізм, про свій націоналізм, у своїй суті так само скрайний і в своїх практичних наслідках так само шкідливий, як скрайній і шкідливий інтернаціональний комунізм. Про відозву урядуючого віцепрезидента міста Львова Островського та Звязку Оборонців Львова писали ми негайно, з обуренням звертаючи увагу на те, що у своїх поликах з приводу подій, викликаних і нуждою робітника і польськими внутрішньо-політичними відносинами і махінаціями ІІІ. Інтернаціоналу, автори тих покликів вважали можливим покликуватись на — осінь 1918. року. Здавалось би, що ця наша притичка повинна була вистарчити, щоб призадумались бодай на мент всі ті, які вважали за необхідне всадити і свої чотири гроші до цієї сумної історії: що коли вже конче мусить бути, щоб дати заробіток друкарні і складові паперу (одина практична користь таких відозв), то бодай не слід тоном і змістом своєї „творчости" викликувати новий фермент. На превеликий жаль, так не сталося. Но превеликий жаль — різні польські чинники все ще вважають, що можна не цікавитись, що думає українське громадянство, або й почувши його голос — можна переходити над тим до денного порядку.

І ми стоїмо свідками сумного видовища. У трагічний минулий четвер малі хлопчиська швендялись центральними вулицями міста і на очах тисячної публіки били шиби, вищипували людське майно, а публіка спокійненько цьому приглядалась. Не тільки анонімова публіка, але й десятки й сотні членів різних польських суспільних організацій з традиціями і найпалкішими гаслами на прапорах. Тоді, у той четвер, того т. зв. польського організованого громадянства, громадських організацій і т. зв. громадського чинника, який повинен би проявлятись у думках і реакції свідомих громадян, — не було ані сліду. Зате після того, як хуртовина вже перекотилась, після того, як почались адміністраційні репресії і настав повний спокій, раптом загомоніло стільки чинників і організацій, раптом зголосилося стільки оборонців ладу і порядку та стільки проповідників моралі громадянської, що як диво, як у такому місті, просто переситому всякими організаціями і моралізаторами, могло прийти до заворушення на таку широку міряку. І раптом показалося, що величезна більшість тих осіб, організацій і чинників, про які довідались люди, що вони існують, — єдиний рятунок у витворений ситуації бачить у патріотичній бомбастиці на анахронічні теми: бо чейже інакше годі назвати переконування людей, що вони не можуть приєднуватись до демонстрантів, симпатизувати з ними та підлягати большевицькій агітації через те, що... у 1918. році хоробро боронили Львів перед українцями!

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ. УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24. Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 10-365

Боротися з розпукою безробітних і большевацькими махінаціями в той спосіб, щоб пригадувати... українську небезпеку — — такої методи не розуміємо і проти такої методи рішуче застерігаємося. Ми, українці, можемо приняти до відома та питагнути з цього відповідні висновки, що нас уважають запасом на фронті боротьби з безробіттям і боротьби з большевизмом. Але чи справді ті всі, яких не було у четвер, мають вже від п'ятниці й суботи таку силу, що можуть заскеленіти ся у своєму гурті та викликувати й нові фронти?!

На четвергових подіях стараються робити інтерес ті, понад головами яких ті події перекотилась. П. Островський видів у місті, якому президіює, лише поляків: ця короткозорість має придбати йому ті голоси, які йому потрібні при виборі на президента міста. Завозаєк Обронцув Львова з куртуазії для своєї фірми мусить говорити про листопад 1918. Першу відозву Стронництва Народового сконфіскувано за надто яскраві атаки на уряд, у другій залишилась варварська протижидівська нотка („численні комуністичні процеси... ясно вказують, до якої національности належать спричинники останніх подій..."), — та натик на „інші ворожі сили". Польське студентство („Польска Młodzież Akademicka") вже без обиняків пише про „жидівську руку" та викликує до остраїзму проти жидів в усіх ділянках життя, польські архієпископи зі Львова кличать і уряд („почалися штучні поділи у громадянстві") і натикають теж про потребу протиукраїнської єдности („особливо тут, в пресах..."), а всі вони, разом з усіми іншими незазначеними тут авторами польських відозв, — бачать у Львові й у Східній Галичині тільки й виключно польських робітників і тільки й виключно польський нарід. Якщо і є ще якийсь нарід, то хіба на те, щоб мобілізувати ся проти нього.

З інших таборів, які використовують кріваий львівський день, — комуністи видали летючки проти уряду й державного устрою Польщі та за „спільним фронтом праці", так само ендеки видали нелегальну летючку проти жидів і за „рожденм народовим". ППС, як партія, яка найбільш у вінкулий четвер дискредитувалась, виявляючи повну свою неміч, — говорить у своїх органах преси ще розмірно найскромнішим тоном, — а „Газета Польска" на ніщо інше не вміє здобутись, як тільки на мепторство, що „громадянство мусить зібрати ся і скомсолідуватись під державним прапором", себто санаціонує дотеперішній стан, формований головно саме полковницькою групою.

Як в усіх найповажніших польських переломових хвилинах, так само й тепер ніхто у Польщі не думає, що населення польської держави це не є лише самі поляки, що непольське населення у Польщі творить „тільки" поверх одну третину всього населення. Ніхто не хоче памятати, що політична структура держави не може існувати всупереч національній структурі і що соціяльних відносин не можна впорядкувати при повному нехтуванні відносин політичних, м. і. національно-політичних. Як звичайно, до цього часу, так само й тепер більшість польського громадянства, особливо польський клир, підлягає наосліп сугестії того польського шовіністичного табору, для якого вічне „цетерум ценсео" це боротьба за „панство народове", себто — віще берав — боротьба проти громадян Польщі неполської національности. І, як звичайно, все патріотичне пустомельство, яке має давати цілющий лік, — остаточно зводиться до шовіністичних протиукраїнських і протижидівських окликів.

Замість поважної аналізи відносин, які зродили кріваві події, замість пошукання за справді новою, атракційною і животворною ідеєю, яку слід у цій країні з українською національною більшістю протиставити ідеї комуни й анархії, — бачимо тільки відгрівання старих комунелів і тупцювання на місці з тими самими гаслами, серед яких на першому місці пишається гасло національної нетолерації і нетерпимости. Замість журби за будуччину ніби всіх громадян держави, однаково загрожених господарською кризою і роботою большевиків, бачимо журбу за своє мале подвірочко, на якому кожний робить свої інтереси: при всякій нагоді, навіть і при нагоді свіжих трупів.

Нині у Великім Театрі в годині 8-мій вечором
Ще тільки три рази
„Баль в Савою" оперетка Абрагама
з Ів. Кульчицькою і Войт. Дзєдушицьким

Коли італійські війська йдуть на Адіс-Абебу...

(З европейської преси).

Вже ходили чутки, що італійці захоплять Адіс-Абебу літаками, що здобудуть її 21. квітня — в роковини основання Риму. Та все те були журналістичні вигадки: здобути столицю Етіопії з повітря неможливо, бо на це треба би коло тисячки літаків, а якби й було стільки літаків готових до такої виправи, то нема в Адіс-Абебі такого великого майдану, деб ця повітряна фльота могла осісти. Адіс-Абебу італійське військо, в доброму разі, може зайняти за кілька днів. Але тоді мусіло воно робити десь коло пятьдесять кільометрів.

Та цікаво кинути оком на сторінки італійської преси тоді, коли італійські війська підходять до Адіс-Абеби. В усій цій пресі розписуються широко про те, що деякі племена Абісинії самі збройно виступають проти військ негуса.

„Не лише ми — пише щоденник „Іль Попольо д' Італія" з 17. IV. ц. р. — мали старі й нові порахунки з царськими невільників. Племена Адзебо Галля і Рая Галля мають жахливі порахунки з негусом. Вони стихійно повстають зі зброєю в руках..., щоб помстити довгі десятки літ набігів, різні, понижування.

„Сьогодні ніяка людська сила не може стримати походу Італії. І з рацій мілітарної і з рацій людської переможний похід триватиме аж до кінця... Наша честь і наш сентимент тут зацікавлені. Лиш тоді, коли буде зайнята столиця і всі стратегічні дороги, чи це задзвичі, чи каравани — буде гарантована безпека всіх народів Етіопії і кінець хаотичного варварства."

Стільки італійський часопис.

Як бачимо, то італійська преса ставить перед очима европейського, в першу чергу англійського загалу, причини і підстави свого переможного походу в Абісинії. Нам буде цікаво звернути тут увагу на єдність і спокійність італійського народу, що під певним і сильним прово-

о. О. ПРИСТАЙ. 4)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

2. „КРОНПРІНЦ ВІЛЬГЕЛЬМ".

Можемо світом погорджувати, але без нього нічого не вдіємо.

До Бремен ми приїхали в 6-ій год. 15 хвилин вранці. Виспалися в готелі, полагодили формальности подорожі кораблем, викупалися і пішли в місто на оглядини. Бремен старе й чисте місто, з гарними будинками. Воно подобалося нам і взагалі на кожного могло б зробити добре враження, коли б тільки були в ньому трохи ширші вулиці. А то ці вузькі вулиці пасували до такого великого міста таксамо, як штанці з малого хлопчика на дорослому мужчині, що зрештою чепурно одягнувся. Ми оглянули ратуш, катедральний собор з XI-го стол., біржу бавовни, памятник Вільгельма II., Густава Адольфа і т. п.

З міста Бремен треба їхати цілих дві години кораблем до заливу. У пристані панував, як звичайно, великий рух, що особливо нам, галицьким провінціоналам, видавався просто велитенський. Тут звертало на себе увагу місцеве жіноцтво своїм чистеньким одягом, білими чіпчиками на головах і стрункими, гнучкими поставами. Війська було небагато. А коли показався десь вояк або старшина, то це був рослий, здоровий і гарний, як лялька, юнак. Та з усіх людей найбільше впадали в очі зручні моряки, що їх досіль доводилося нам бачити хіба на образках. Вони, немов коти, видряпувалися на щогли корабля, намотували грубезні линви на стовп, глибоко вбитий в землю, щоб придержати корабель при березі, закидали місток між кораблем і берегом та взагалі поралися всюди з великою зручністю. Нас цікавила їхня робота й все інше, що ми тут бачили в пристані. Цеж було новиною для нас.

Дня 19. листопада 1907. в 10-ій годині 55 хвилин відчалив наш корабель „Кронпрінц Вільгельм", але так тихо й непомітно, що ми не чули ніодного потрясення або захитання. Навіть не спостерегли найменшого руху. Щойно за кілька хвилин побачили, що ми вже приблизно кільометер відплили від пристані й опинилися на широкому плесі морських вод.

В 6-ій год. було ще ясно, але вже пів до 7-ої снувалися сутінки на спокійному дзеркалі широкого моря. Наставала ніч. Спершу небо було покрите легкими хмаринками, пізніше вони розступилися, а зпоза їх останків, немов серед заблуканих овець, викотився такий повний і круглолиций місяць, як наш рідний над українською землею. Нічого не було на ньому німецького. Своїм добродушним, широким усміхом і морганням пригадував мені трускавецькі часи, коли-то ми хлопці чвалали дорогою верхи на конях, а на небі котився місяць і здоганяв нас. Тут, над безкраїм морем, плив він ніби хутчій по небосхилі, ніж там у Трускавці, над суходолом.

Плавба на морі відкрила цілий світ новин. Моряки і різного роду, величини й вигляду кораблі, яхти, моторові та рибальські човна перед сувалися перед очима. Плили великі особові й менші вантажні кораблі. Далеко на отвертому морі показувалися рибальські човна, що немов приковані до плеса невидною припоною, не ворушилися, а стояли на одному місці. Ввесь ляманшський канал був повний руху. В ньому було глітно. В різних напрямах плили кораблі й човна. Іноді здавалося, що зударяться, автім вони зручно обминалися. Між ними виріжнявся наш славний „Кронпрінц Вільгельм", що маєстатично плив вперед, сверлуючи морські хвилі своєю масивною шрубою. Зрештою гарно було на морі, де можна було любуватися його красою і подивляти великий рух. Проте море не могло заступити мені суходолу — нашої землиці з тихими полями й із буйним збіжжям. Слушно писав Герберт, що хвали собі море, але тримайся землі!

Перша ніч на морі була гарна. Вітер навіть не ворухнувся. На випогодженому небі світив місяць і плив наздогін з нашим „Кронпрінцом Вільгельмом", що немов горіхова лушпина, гнався по морському степі. Місяченько хитро усміхався. Либонь глузував над нами, бо знав, що на морі може ще багато лиха нас зустрінути. А покищо подорожні покидали свої каюти і виходили на чердак корабля. Подивляли небо, море, місяць і зорі. Говорили, сміялися, жартували, а деякі почали навіть співати. Нараз озвалася музика. Грали мабуть вальса. Молодь і старші танцювали. Дехто проходжувався, інші сиділи на кріслах і приглядалися. По боках творилися гуртки співаків. Насам перед затягнули якусь німецьку пісню. По ній другий гурток почав співати по англійськи. А там знову почувся італійський спів. В 10-ій год. вночі на голос дзвінка став чердак опорожнюватися. Затихли розмови, співи й музика. Подорожні йшли вниз до кают на спочинок. І я пішов за ними. Положився спати. У сні бачив я те все, що залишив у батьківщині, тобто родину, парохію, господарку, читальню, крамницю, райфайзенку... Пробудившись вранці, просто не хотів вірити, що колишуся на морських хвилях.

Другого дня (20. листопада), причалили ми в 1-ій год. пополудні до англійської пристані Савтгемптону. „Кронпрінц Вільгельм" заякорив тут. Також в цій пристані було, наче в улику. Увихалися моряки, робітники приносили на корабель всякі товари. За півтора години ми відплили від берега й знову опинилися на морі. А в 9-ій год. вечором були ми вже у французькій пристані Шербургу.

(Далі буде.)

Конґресовий рух у Канаді.

Нам пишуть із Канади: У місті Форт Вілліям відбулося з ініціятиви українських організацій масове віче при участи 6.000 людей, яке одноголосно ухвалило резолюцію з домаганням негайно скликати Всеукраїнський Національний Конґрес.

У місті Торонто, де живе понад 20.000 українців, повстав Центральний Конґресовий Комітет із представників різних українських національних організацій у м. Торонто для підготови виборів на Конґрес та збору конґресового фонду.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

Багату скількість шляхотного маслиновго олійку вживають до виробу кожного кусня мила Пальмолів.

МАСЛИНОВИЙ ОЛІЙОК
У МИЛІ!

Відвічна тайна краси належить до Вас.
Маслиновий олійок! Лагідний, відмолодний, не дразнить! Лікарі *приписують* його для делікатної шкіри немовлят. Вже Клеопатра знала, що цей олійок є знаменитим косметичним засобом. Нині 20.000 спеціялістів у косметиці поручає Мило Пальмолів до виробу якого вживають значної скількости маслинового олійку. Продукованє на підст. тайної рецепти, мило Пальмолів є делікатне та успішне. Отже щоби зберегти природну красу, здобути церу, яку всі будуть подивляти, роби косметичний забіг Пальмолів: двічі денно масуй лице, шию і рамена багатою піною мила Пальмолів. Дозволь їй проникнути глибоко, звільняючи пори від бруду. Вживай мило Пальмолів також до купелі. По кількох тижнях матимеш насліджок: пре гарну, молодечу церу, що вразить Твоє серце: „церу Пальмолів".

Цілий світ подивляє ту „дівочу церу Пальмолів".

дом перемагає всі перепони, санкції і доходить до мети.

„Журналь де Женев" з 18. IV. ц. р. каже у вступній статті, що санкції зявели. Що тепер проти Італії „требаб хіба перевести мілітарні санкції. Та ніхто на континенті не є готовий до таких санкцій". Цю статтю кінчить автор так: „Хвилина дуже важка. Европа вже дуже недужа, щоб дипльомати вагалися ще глянути правді в очі".

Який кінець Абісинії? Ще найкращий мабуть для неї вихід у створених умовинах був би, якби мирові переговори могли опертися на трактаті трьох із 1906 р., на підставі якого Етіопію ділили на три смуги впливів — Англії, Італії, Франції. Зрозуміла річ, що тепер годі передбачати, щоб саме цей трактат став підставою мирових переговорів Італії й Абісинії. Італія має ще майже повні два місяці часу вести воєнні операції, поки почнеться пора дощів. Ці дощі починаються щойно в перших десятьох днях червня. А саме в цьому часі, значить: перед дощами, в Абісинії напевно прийде до вирішних змін.

Покищо — закордонні кореспонденти з Женеви полетіли літаками до Адді-Абеби, щоб бути там у ту хвилину, коли італійські війська здобуватимуть Адді-Абебу. **М. Заламський.**

Поїздка прем. Косцялковського в чехословацькому освітленні.

Прага, квітень 1936.

Поїздка премієра Косцялковського до Будапешту і то саме в теперішню пору, викликала в Чехословаччині живий відгомін. І це зовсім зрозуміло, головнож коли взяти під увагу теперішнє чехословацько-польське напруження при загально відомих чехословацько-мадярських і мадярсько-польських взаємовідносинах. Але рішальним критерієм в оцінці цієї поїздки чехословацькою політичною опінією є становище Мадярщини в т. зв. середньо-европейському питанні і роля, яку в цьому питанні може відограти Польща.

Прага не вірить у те, що поїздка премієра Косцялковського — це лиш акт дипльоматичної чемности, що це лише ревізита на колишні відвідини Гембеша у Варшаві. Хоча Рим недавно дементував поголоску, що ведеться дипльоматична акція, щоб позискати Польщу до співучасти в т. зв. римськім пакті, у Празі теки говорять про те, що Гембеш і Каня будуть переговорювати в Будапешті з премієром Косцялковським, щоб воно так дійсно сталося і що ці переговори будуть суттю теперішньої візити польського премієра. Ця мадярська дипльоматична акція, щоб позискати Польщу до співучасти у римськім пакті, отже до союзної італійсько-мадярсько-австрійської системи, має бути маневром, яким Мадярщина хотілаб скріпити свої власні позиції в рямках римського пакту та одночасно бажалаб перекреслити австрійські і частинно теж італійські плани, щоб втягнути до цієї системи також Чехословаччину. Гембеш гадає — так пишуть напр. празькі „Народні Листи", — що співучасть Польщі в римському пакті могла б теж мати великий вплив на зближення Риму з Берліном, проти чого, як відомо, виступає досі з усією рішучістю Австрія. Гембеш теж вірить, що „германофільська Польща підтримувалаб германофільські тенденції Мадярщини у рямках римського пакту, які він досі, з огляду на Австрію, міг виявляти лише дуже несмілливо й обережно".

Не бракує теж і таких голосів у чехословацькій політичній опінії, що поїздка премієра Косцялковського має виразну протималоантантську тенденцію і є ніби заявою, що в т. зв. середньоєвропейським питанні може мати голос і Польща. А якщо вона його у відповіднім моменті схоче сказати, то він буде гармонізувати з голосом Мадярщини. **М-и.**

Кінець виняткового стану в Еспанії.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Уряд рішив знести в середу виняткový стан й цензуру під умовиною, що того дня не нарушать спокою.

Міністри рішили виставити кандидатуру на президента людину щиро республіканських поглядів, яка не булаб провідником ніякої партії.

АРЕШТУВАННЯ ФАШИСТІВ.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Дотепер арештували у Мадриді 800 фашистів, на провінції — кілька тисяч. Арештування тревають дальше.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Міністер війни вислав на Канарійські острови генерала Оргаза, якого лівиця уважає провідником правої тайної організації „військового союзу", заложеного головно з вищих старшин. Тому, що генерал захорував, його примістили у шпиталі; двох жандармів постійно береже його ліжка та записує особи, що його відвідують.

НАГЛІ СУДИ.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Нагий суд засудив 9 осіб, зловлених при грабіжі фабрики зброї.

БЕРУТЬСЯ І ДО ЛЕТУНСТВА.

МАДРИД, 22. 4. ПАТ. Шеф летунського департаменту повернув нагло з Барсельони, бо помітив серед частини тамошніх летунів неприхильне відношення до уряду. У звязку з тим деяких старшин перенесли дисциплінарно у стан спочинку.

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Владислав Сідор
Львів — Огродніцка 5. 1313 8-10

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Товариства Опіки над Українськими Емігрантами у Львові.

Дня 17. квітня ц. р. відбулися XI. з черги Загальні Збори Товариства Опіки над Українськими Емігрантами у Львові. Предложений Загальним Зборам звіт з діяльности за минулий рік показав, що діяльність Т-ва, не зважаючи на зміни в еміграції, значно зросла, доказом цього попад 4 тисячі полагоджених справ. До бюра Т-ва, яке міститься в Еміграційному Домі при вул. Вишневецьких ч. 4., голосилось повище число заінтересованих в еміграції навіть з дуже далеких сторін краю. Крім цього було багато оголошень листовно.

Як і попередніми роками, бюро Т-ва давало поради в справі еміграційної конюнктури й обовязуючих еміграційних приписів, інтервенювало в урядах і представництвах чужих держав, вело розшуки пропалих на чужині і т. п. З огляду на те, що в мин. році масово вертались наші робітники із Франції, доводилося Т-ву і в цьому напрямі працювати.

Після вислухання звіту і переведеній над ним дискусії Збори ухвалили Управі абсолюторію.

При частинному виборі в склад Управи війшли: о. крил. Д. Лопатинський, інж. Ю. Мудрик, проф. Амвросій Березовський і п. К. Єзерський як члени та п. М. Донцов і п. М. Галібей як заступники. До Контрольної Комісії вибрано: дир. О. Савчина, радн. П. Береста і дир. М. Лазорка як членів та дир. О. Попадюка і дир. М. Кисілевського як заступників.

Збори затвердили обміркований плян діяльности на черговий рік.

ДО ПИПРОКОМУ СВІТУ.

Румунське міністерство внутр. справ заперечує поголоски про заговір проти пані Люпеску.

Францію обнимає передвиборча горячка, що проявляється у частих виступах, як у матірньому краю, так і в Альжирі.

У **шведському** парляменті уряд зложив проект збільшення кредитів на народну оборону. Партії переліцитовуються, пропонуючи щораз то вищу квоту кредитів.

Американський президент Рузвельт вибирається з офіційною візитою до Канади.

Італія святкувала вчора роковини основання Риму та фашистівське свято праці. На той день сподівались занять Адді-Абебу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Змагання самоосвітніх гуртків у Збаражі.

Вдатна виховна імпреза, яку повинні переводити у себе всі повітові установи.

Згідно з інструкціями Головного Виділу Т-ва „Просвіта" засновано при читальнях „Просвіти" на терені району збаразької філії перед приблизно роком загалом 16 самоосвітніх гуртків, які зараз таки приступили до праці, яку в більшості вели цілий рік без перерви. В першому році своєї діяльности поставив Виділ філії як завдання самоосв. гуртках вивчити українознавство, докладніше кожучи: історію та географію України по плану, складеному для них окремою комісією, яку створено при Виділі Філії. Намічено було також для обхоплення цілости українознавства вивчити історію українського письменства, одначе з технічних причин те через недостачу пригожих для цього підручників справи вивчення літератури не можна було перевести.

Цілий рік комісія мала безперервний нагляд над працею самоосв. гуртків, контролюючи її на періодично уладжуваних анкетах самосвітників, на яких інформувалася про стан праці гуртків, й недомагання то давала гуркам відповідні інформації щодо їх діяльности.

Для провірення цілости праці гуртків (на анкетах були тільки представники поодиноких гуртків) та ствердження їх життєздатности й осягів уладила Філія дня 29. березня ц. р. змагання самоосвітніх гуртків. Мало це бути замкненням першого етапу в діяльності самоосвітніх гуртків та заразом підставою до вироблення вказівок щодо напрямку дальшої діяльности гуртків.

З огляду на те що згадана імпреза — це, здається, перша цього роду імпреза в краю, годиться дещо ширше про неї написати.

До змагань стало 9 самоосвітніх гуртків читалень: Чагарі Збаразькі (8 осіб), Базаринці (10 осіб), Збараж (8), Синягівка (5), Лубянки Никчі (9), Чернихівці (8), Лисичинці (11), Капустинці-Ліс (4), Чорний Ліс (2). Разом усіх учасників змагань 65, у цьому 8 жінок. Вік учасників змагань від 15 до 25 літ. Змагання, які відбувались під фаховим проводом проф. Павла Бабяка та Григорія Королюка, складалися з двох частин: письменної та устної.

В письменній частині змагуни, засівши при столах у великій салі Українського Дому, дістали аркуші паперу з видрукованими на них питаннями з історії та географії, на які мали дати відповіди. Питання зложені були так, що обхоплювали цілість матеріалу, що його опрацювали гуртки і можна було на кожне з них відповісти одним-двома реченнями. Письменна частина тревала від год. 10 до 13. По її укінченні відбулася спільна знимка учасників змагань з членами Виділу Філії та освітньої комісії. Підчас обідової перерви комісія переглянула письменні праці змагунів. 65 учасників змагань мало відповісти на 1.235 питань з історії і 1365 питань з географії. З огляду на те, що деякі гуртки не перейшли цілого курсу історії або не вчили географії взагалі, учасники змагань відповіли на 1159 питань з історії та 1218 з географії. На 1159 питань з історії добрих відповідей було 965, злих тільки 75, на 11 не було ніякої відповіди. Значить добрих відповідей було 80 пр., злих кругло 7 пр. На 1218 питань з географії добрих відповідей було 995, себто 76 пр., слабих 58, злих 16, не відповіло 149. Коли йде про індивідуальну оцінку відповідей поодиноких учасників змагань з географії, то відповіди по оцінці комісії розложено так: 2 відзначуючі, 25 дуже добрі, 24 добрі, 4 достаточні і тільки 3 слабо, — разом 58; решта сім не відповідала, бо географії взагалі не вчилися.

В год. 15. відбулася друга частина змагань — устна. Переводжено її в цей спосіб, що викликувано до салі поодинокі гуртки і там поодиноким їх членам задавано питання і з географії і з історії, що мало також виховне значіння, бо відповідям прислухувалися всі інші учасники змагань. Устні відповіди були ще в більшому проценті добрі, як письменні і тільки дуже маленький відсоток становили відповіди слабі або такі, на яких не могли відповісти.

Властиві змагання закінчилися в год. 18-ій і тоді освітня комісія, що в імені Філії переводила ці змагання, пішла на нараду для оцінки осягів поодиноких гуртків та розділення нагород.

За цей час сходились до великої салі, де були учасники змагань, місцеві інтелігенти, члени Т-ва „Просвіта", щоб послухати виклику змагунів, займаючи місця на кріслах з боку, так, що в середині сиділи самі учасники змагань окремо.

В год. 18.30 проф. Бабяк іменем освітньої комісії проголосив виклід: Освітня комісія признала одноголосно, що найкращі успіхи осягнув у своїй праці в минулому році гурток при читальні „Просвіти" у Збаражі, одначе з огляду на те, що його члени по більшій частині мають укінчених 7 кляс школи народньої і тимсамим мають уже зі школи дещо більший запас знання, а далі — що найважніше — цілий рік користали з фахового проводу, чого не мали гуртки сільських читалень, комісія, признаючи гурткові похвалу за його осяги, при признаванні нагород взяла під увагу тільки гуртки сільських читалень, які вели свою працю самотужки.

І-шу нагороду за найкращі осяги признала комісія одноголосно гуркові при читальні в **Чагарах Збаразьких** (опр. річник „Молодої України"). Під рясні оплески всіх присутніх проф. Бабяк передав нагороди в руки присутніх голов читалень та провідників нагороджених гуртків. На закінчення цієї незвичайно цікавої імпрези сказав голова філії д-р Іван Кульчицький теплу й бадьору промову, взиваючи самоосвітників до дальшої невпинної праці над собою.

Завважити треба, що осяги всіх ненагороджених гуртків були видатні понад пересічний рівень, що й відмітив в імені комісії проф. Бабяк, і по справедливості беручи, треба було більше гуртків відзначити нагородами та з причини фінансових клопотів, з якими борється філія, не можна було призначати більше нагород.

Підсумки згаданих змагань наскрізь додатні. Змагання ці виказали, що на селі між молодими просвітянами є величезне зацікавлення освітою, є стихійна жажда знання, яка десятками приводить їх на анкети, щоб довідатися про способи засвоєння собі її. Найкращим доказом цього є гурток з Лисичинець, який прийшов на змагання пішки, хоч до Збаража має більше, як 15 км.

Також і старше громадянство розуміє вагу освіти, а взірцем такого громадянина може послужити голова читальні в Чагарах Збаразьких, який прийшов зі своїми самоосвітниками сам та ввесь день і ввесь час змагань був присутній на салі, цікавлячися поступами своїх самоосвітників. Нехай же оця нагорода, яку дістали самоосвітники його читальні, буде для нього моральною нагородою за його правдиво громадянське становище до освітньої праці.

Писати про особисті враження глядача на тих змаганнях — мало. Треба було бачити оді зарожевілі лиця юнацтва, напружену увагу, з якою вони слідкували за ходом змагань, як старалися, щоб їхні відповіди були найкращі. Глядач на цих змаганнях мав стільки емоцій, як на мало якій імпрезі.

А на чергові змагання сподіємося щонайменше двох сотень змагунів. Д.

Подяка.

Оцим почуваюся до обовязку зложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „Карпатія" у Львові за скоре й без зайвих труднощів виплачення повної обезпеченої суми по моїм бл. п. батькові о. Володимирові Грабові, парохові в Сапсові п. Тернопіль.

Скоре й акуратне виплачення обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одинокє українське Товариство обезпечень на життя „Карпатія" у Львові найширшим колам української суспільности.

Роман Йосиф Граб.

Доцільність санкцій.

ЖЕНЕВА, 22. 4. ПАТ. На вчорашньому засіданні комітету пристосування санкцій предсідник координаційного комітету Васконсельос ствердив, що санкції мають реальне значіння тому, що припинили закордонну торговлю Італії, зменшуючи тим способом її припаси золота, необхідні для війни.

ТЕПЕР НЕ СКЛИЧУТЬ КОМІТЕТУ 18-ох.

ЖЕНЕВА, 22. 4. ПАТ. Васконсельос звернув увагу в листі до членів координаційного комітету на те, що теперішній час не є підхожий на скликання комітету; лучше булоб зібрати його ближче до терміну звичайної сесії Ради Ліги Націй.

РЕАКЦІЯ ФРАНЦУСЬКОЇ ПРЕСИ НА ЖЕНЕВСЬКУ РЕЗОЛЮЦІЮ.

ПАРИЖ, 22. 4. ПАТ. Права преса вдоволена висліданми понеділкових женевських нарад. Вони покінчилися — ствердж. „Фігаро" — тріюмфом здорового розуму. Навпаки ліві часописи, зокрема соціялістичний „Популер" атакують політику французької делегації.

ПОШУКУВАННЯ ЗА ПОСЛОМ ФОН ШТОРЕРОМ.

КАІРО, 22. 4. ПАТ. За німецьким послом фон Шторером, що пропав серед пустині, шукали 24 літаки та 20 самоходів. Сильний вітер перервав пошукування, що до тепер не дали ніякого висліду. Кілька самоходів не вернулось.

ОКРЕМА ЛІГА НАЦІЙ ДЛЯ КОЖНОЇ ЧАСТИНИ СВІТУ?

ЛЬОНДОН, 22. 4. ПАТ. Як подає Райтер, з огляду на неуспіхи Ліги Націй в абісинській справі японські дипльоматичні круги припускають, що в Европі повстане система пактів безпеки. Тому, що американські республики за Рузвельтовою ініціятивою задумують на недалекій конференції довести сущільно обєднатися, японці підпають ідею союзу азійських народів, якого завданням було би утримати мир на Далекому Сході.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

Перед абісинським протинаступом на Десіє?

ВАРШАВА, 22. 4. ПАТ. Останні вістки з абісинських джерел стверджують, що абісинські війська, які боронять Адіс Абеби, тримаються на своїх позиціях. Негус — як кажуть — зібрав більші сили на захід і південь від Десіє, щоби відтяти італійців від того міста.

НЕГУС ВИДАВ ПРИВАТНЕ МАЙНО НА ВІЙНУ.

ЛЬОНДОН, 22. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Експрес", негус переслав до Льондону решткн свого особистого майна у висоті 35.000 фунтів, записуючи їх на рахунок своїх дітей. Це все, що залишилося з величезного майна цісарської пари, яке оцінювали на 3,000.000 фунтів решту витратив негус на війну.

ЧИ СПРАВДІ БІЛЯ АДДІС-АБЕБИ ЙДУТЬ БОЇ?

РИМ, 22. 4. ПАТ. Італ. міродатні круги не потверджують поголосок про завзяті бої біля Салая Дінгай, між Адді-Абебою та Дессіе.

НЕГУС ВИЇДЕ ДО ШВЕЦІЇ?

СТОКГОЛЬМ, 22. 4. ПАТ. Тутешні офіційні круги заперечують чутки, немовби негус з родиною задумував поселитися у Швеції. Ніякий переговорів на цю тему не було.

Демонстрації безробітних у Познані.

У понеділок і вівторок були демонстрації безробітних теж у Познані. В понеділок безробітні домагалися бонів на хліб і на товщі, у вівторок висунули домагання, щоб їм призначили теж опал і бульбу. Дирекція приобіцяла видати їм бараболі, бо вугілля покищо не має. Це не вдоволило безробітних і вони пішли під ратуш. Коли юрба безробітних лляла до ринку, поліція задержала її і розпорошила. По розпорошенні молодь почала збиратися на вулицях середмістя. Група підростків, зложена з 8—10 осіб почала вибивати камінням шиби. Загалом уншкоджено кільканадцять вітрин у кремницях. Зокрема потерпіла одна з пекарень, в якій вибили всі шиби.

В пополудневих годинах був уже спокій. Біля 14-ої години вернувсь до Познання, висланий до Львова, компанія поліції в числі 150 людей. Ці поліцісти перебрали пополудневі служби в місті.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ.

О. Новаківський у світлі чужинецької критики.

Чужа критика є мірилом універсального значіння тих мистецьких явищ, які своїм питомим тягарем сягають далеко поза рами свого середовища. Перед її осудом далеко тяжче устоюються мистецькі вартости і тому вона має значіння регулятора, що вказує й означує мистецьким творам місце в межах загально-людської творчости.

Короткий огляд чужинецької критики виказже, що навіть серед незвичайно тяжких зовнішніх відносин, які унеможливлювали стичність творчости Новаківського із зовнішнім мистецьким світом, його мистецький дорібок відбився в наскрізь позитивнім світлі.

В 1926 р. роблено заходи для влаштування виставн Новаківського за границею. У Відні мав нагоду автор цих рядків показати, на жаль, дуже слабі репродукції картин Новаківського п. Небегайові, власникові „Модерної Галерії" на Ґрінанґергассе. План вистави не повівся через брак грошей на перевіз картин, хоч власник галерії, запізнавшися з репродукціями, дораджував виставу зробити.

Що творчість Новаківського промовляла до чужоземних знавців мистецтва, на це вказує факт, що редактор відділу культури у „Прагер Прессе", побачивши репродукції картин Новаківського, помістив у своїм органі статтю й окремий недільний образковий додаток з репродукціями мистця (з дня 21. вересня 1924 р.), отже призначив йому місце, за яке заходились не тільки найповажніші чеські, але і світові мистці.

Головним причинком для запізнання чужинецького світа з мистецтвом Новаківського мала бути монографія, яку приготовлено в люксусовім виданні „Українське Слово" в Берліні. Вона мала появитися в німецькій та англійській мові, подібно як монографія про Архипенка, але через ліквідацію видавництва монографія не побачила денного світла.

Не оглядаючись на ці зовнішні перешкоди повоєнної доби, треба признати, що там, де чужинецька критика стрінулася безпосередньо з творами мистця, особливож з цілістю творчости в посмертній виставі, там вона заняла не тільки наскрізь позитивне, але навіть більш як прихильне становище.

Кілька фрагментів чужинецьких критиків дозволимо собі тут навести.

П. М. К. М. у „Віку Новім" з дня 6. березня 1936, подаючи характеристику творчости мистця, підкреслює його творчу оригінальність: „О. Новаківський заняв у сучасній українській творчости першорядне місце як буйна індивідуальність, великий талант і творець праць, яких риси безперечно народні. Його імпонуюча індивідуальність обявляється вже у вчасних роках його творчости, коли то мистець стрінувся в Академії з мляві ими, бездушними плодами натуралізму та скоро висвободжувався з його пут і в працях, трактованих ще сильно натуралістично, проявив уже тенденції до вияву вирязу, до сильних лінійних форм та суворих упрощень, у яких проявляється динамічна натура мистця, що зриває накинені тематичні й формальні шаблони. Уже тоді родиться в нім експресіоніст".

Джерела творчости Новаківського добачує рецензент в українській народній творчости та в традиції церковного малярства. Цитуємо це місце, бо воно дійсно може засоромити тих українців, що твердять, немовби в Новаківського не було слідів української мистецької культури: „Про мистецтво Новаківського сміло можна сказати, що воно має характер народній. І то не тільки в змісті (церкви, народні процесії, типи українських дівчат), але і в формі. Специфічні для Новаківського зіставлення живих, яскравих і теплих барв мають свій родовід у мистецтві українського народу, з якого мистець вийшов і серед якого прожив свої дитячі літа; далі сама форма часто площинна і геометрична не дозволяє забути про впливи мистецтва церковного, яке мусіло сильно діяти на фантазію мистця. Врешті буйність, деяка суворість, пристрастність є також елементами, які можуть бути означені як специфічно народні". Переходячи до делікатного питання відношення Новаківського до краківської Академії, рецензент коректно відмічує отсе: „Не зважаючи на безперечні впливи особливо середовища краківського, не зважаючи на ввесь ідеалістичний штафаж, що з цілою мало переконливою символікою належить до минувшини, не зважаючи на все те, мистецтво Новаківського має свою силу, свій могутній динамічний вираз, свою оригінальну та велику форму, котра знаменито вирізнюється з львівського мистецького осередка, так як покійний мистець безсумнівно вибивався своєю вибуялою індивідуальністю, високим замилуванням до мистецтва, фанатичною для нього посвятою і ретельною працею з цілої маси львівських мистців".

(Докін. буде). **Вол. Залозецький.**

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА
втихомирює кашель.

Заговір проти перського шаха.

БЕЙРУТ, 22. 4. ПАТ. З Тегерану повідомляють, що там виконали смертний присуд на поліційному комісареві Мірзі Езазі та відомому комуністові Арсенові Арсаняніза, що брали участь у заговорі на життя шаха.

Після кривавих подій у Львові.

60 ОСІБ ВИВЕЗЛИ ДО БЕРЕЗИ КАРТУСЬКОЇ.

В ночі зі суботи на неділю і з неділі на понеділок адміністраційна влада відставила до Березн Картуської 80 осіб зпоміж арештованих під замітом підбурювання та започаткування кривавих подій. Більшість вивезених до Берези це комуністи. Крім того до Берези відставили кількадесять звичайних кримінальних злочинців, яких арештували підчас крадіжей і грабіжей. **Між вивезеними до Берези є провідник Бунду Емануїл Шерер,** який був членом похоронного комітету і комуніст др Літвак.

АРЕШТУВАННЯ У ЛЬВОВІ І НА ПРОВІНЦІЇ.

Варшавський консервативний „Час" повідомляє, що у Львові арештувала дотепер влада безпеки коло 1500 осіб. Арештованих примістили у львівських вязницях і провінціональних арештах.

Підчас ревізій поліція найшла багато річей, які походять з грабіжей по крамницях. Тому влада арештує не лише у Львові, але також на провінції. І так у Городку поліція арештувала кілька осіб з річами, які походять з грабіжей з минулого четверга у Львові. **Ревізії й арештування відбуваються далі.**

8 КОМІСІЙ СПИСУЄ ШКОДИ.

Від вівторка 21. квітня п. р. урядує вже 8 комісій, зложених з представників Торговельно-Промислової Палати і купецьких організацій, які мають списати шкоди, що повстали у звязку з кривавими подіями у Львові. Згідно з тимчасовими підсумками від кривавих подій потерпіло коло **1.000 крамниць, між ними 500 мають поважні шкоди.** Комісії будуть працювати майже 8 днів і складуть білянс втрат

15-та ЖЕРТВА.

У вівторок вполудне помер у шпиталі від ран **29-літній робітник Михайло Карбівник** (ул. Шпитальна ч. 86). Помершого похоронили в середу вранці в асисті священника і родини. Це вже 15-та жертва кривавих подій у Львові.

ЧУЖА ПРЕСА ПРО ПОДІЇ В ПОЛЬЩІ.

Останні події у Кракові та Львові відбилися в закордонній пресі голосним відгомоном. Про криваві заворушення у Львові широко розписується англійська і французька преса, а головну увагу присвячують тим подіям часописи в державах, що сусідують з Польщею.

На окрему згадку заслуговує довга передова стаття в „Прагер Прессе" з основним розглядом внутрішньої ситуації в Польщі. „Прагер Прессе" кінчить статтю поглядом, що ліквідація кризи в Польщі лежить також в інтересі всіх тих, що бажають покращання ситуації в Европі взагалі.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ У СТАНИСЛАВОВІ.

Перед одним станиславівським кіном арештовано трьох комуністів, що розкидали летючки у звязку з львівськими подіями. Крім того поліція перевела низку ревізій, при чому арештувала 60 осіб.

Еміґраційні справи.

КРАЇ, ДО ЯКИХ ЕМІҐРАЦІЯ НЕУНОРМОВАНА ПРИПИСАМИ.

В останніх часах були випадки повороту деяких еміґрантів із заморських країв бо не могли там найти праці. Щоб запобігти таким випадкам, міністерство суспільної опіки постановило, що посвідки на еміґраційні паспорти до всіх позаевропейських країв (крім Канади, Зєдержав Північної Америки, Мексику, Куби, Бразилії, Уругваю, Аргентини, Парагваю і Палестини) можуть бути видавані на основі поіменного візвання або контракту праці. Сама показова сума не вистарчає, хіба той, що старається за виїзд, предложить доказ, що певно найде працю в країні, до якої хоче виїхати і при цьому здає собі справу з умовин та обставин, серед яких може опинитись та має повні кваліфікації, щоб самостійно здобути собі екзистенцію на чужині.

ДО БРАЗИЛІЇ Й АРГЕНТИНИ.

Часто появляються до Еміґраційного Синдикату письма споріднених із сімями що ідуть на колонії в Бразилії, Аргентині та Парагваю, щоб виробити посвідчення на еміґраційні паспорти. В письмах тих звичайно нема доказу на ступінь спорідненя кандидата з головною рідні і тому таке письмо є неважне і його навіть не розглядають. Тому кандидати на еміґрантів, посвоячені з рідні, мають долучити до подання посвідку від громадського уряду або іншої адміністраційної влади, що є своїками еміґруючої головної рідні і в якому ступні вони споріднені (зять, вуйко- стрий).

—o—

НОВИНКИ.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 52-115

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успен. церкви: Т-во св. Андрея зол. 15.—, Йосиф Цвіркевич зол. 5.—. Разом зложено дотепер зол. 650.—.

— **В Українському Лікарському Товаристві** відбудуться 25 ц.м. чергові сходини членів в домівці Товариства в год. 7. вечір. Д-р Т. Е. Бурачинський виголосить звідомлення з засідань Лікарської Палати. 1997

— **Проголошений** у вчорашньому числі „Діла" реферат д-ра Маркіяна Дзеровича відбудеться в четвер в год. **19-ій,** а не 18-ій як помилково оголошено.

— **Нова українська організація в Празі** Чеська влада затвердила статут „Т-ва українських торговців, промисловців та інших вільних фахів" з осідком у Празі. Установчі збори т-ва відбудуться 1. травня ц. р. в кавярні „Метро" Прага II, Народні ул. 25. Початок год. 19.30. Ініціятори просять заінтересованих до участи. За ініціятивну групу: інж. В. Кулевич, **Евген Приходько.**

— **Скарби нашої землі.** В околиці села Карпилівки пов. Сарни відкрито величезні поклади граніту, що надається до виробу блюків, кістох з граняків. Із прослідженних теренів оруходлено покищо камінелом на просторі гектара. Ждуть на заангажування приватних капіталів.

Знає про це кожний фризієр, що

недуги шкіри спричинюють парплі, передчасну лисину, мертвецьку лисину, лисинові лущиці, ломоту волосся, сивину, випад волосся і багато інших прикрих наслідків для здоровля й естетичного вигляду.

Oleum Petrae „Glimar" зпобігає всяким недугам волосся.

Oleum Petrae „Glimar" нафта цілком без вонню, яка скоро висихає, не дразнить шкіри, високо дезинфекційна, зміцнює кровообіг у шкірі голови, усуває всякий бруд і нечистоту, робить шкіру мягкою, а волосся еластичним, надає волоссю властивий, природний полиск і залишає ніжний запах.

Домагатися в аптиках, дрогеріях і перфумеріях.

Виріб: „Glimar", Львів, ул. Баторія 26.

— **Цінний дар віденської державної бібліотеки для Н. Т. Ш.** Заходами д-ра Юліяна Романчука (сина покійного президента Юліяна Романчука) і заступниці директора віденської державної бібліотеки д-ра Віри Мендрохович, управа цієї бібліотеки дарувала для бібліотеки Н. Т. Ш. у Львові цінну рукописну книгу з 1862 р., а саме: переклад австрійських загальних „законів обивательських" на українську мову, складений та апробований окремою комісією з доручення австрійського міністерства справедливости.

— **Шевченкові роковини в Берліні** влаштовують у п'ятницю 24. ц. м. Український Науковий Інститут та Українська Громада в салі Фрідріх, касина лайдвери (Шарльотенбурґ 2). Початок год. 20. Після відкриття свята головою п. Скоропис-Полтуховським промовлятимуть: д-р З. Кузеля про національно-політичну спадщину Т. Шевченка та д-р Густав Шпехт про Шевченкове відокремлення у світовій літературі.

— **Большевики фальшують Шевченка.** Державне Видавництво в Києві випустило у 15.000 примірників „Щоденник" Т. Шевченка. Большевицька редакція очистила Шевченкову працю від „буржуазно-націоналістичного намулу" (як сама каже), роблячи її „ще одним ударом по українських націоналістах".

— **Большевізують „Енеїду" Котляревського.** Державне літературне видавництво Сов. України заповіло ілюстроване видання „Енеїди" Котляревського. Передмову має написати А. Хвиля. Нема сумніву, що большевики виберуть також „Енеїду" в совітську одіж, спрямовану проти українських націоналістів.

— **Задля ублагороднення раси.** У Кракові відбувся в днях 18 і 19 ц. м. зїзд польського евгенічного т-ва при участи делегатів лікарів із цілої Польщі. У звязку з урядовим проектом евгенічного закону виголошено кілька рефератів, над якими розвинулася цікава дискусія. Переважала думка, що стерилізація осіб, обтяжених дідичними недугами, а навіть кастрація сексуально анормальних людей це конечність і добродійство для майбутніх поколінь. Проектований закон спирається не на німецькім, але американськім законі. Він домагається перш усього передшлюбних порадень і допомоги для розвитку евгенічних типів, якими треба опікуватись й помагати їм у вихованні дітей. Одночасно обмежується розродчість типів небажаних. У цьому випадку передбачується добровільна або примусова стерилізація та пропонована психіятрами і представниками судової медицини кастрація сексуальних проступників. Закон буде вкладжений впродовж найближчих місяців. Евгенічне тов-о має відділи по різних містах й дало в році понад пять тисяч порад. Львівський відділ т-ва влаштовує окремий евгенічний музей.

— **458.064 зареєстрованих безробітних.** На основі останніх обчислень Фонду праці число зареєстрованих безробітних у дні 16. ц. м. доходить до 453.064 осіб. В самій Варшаві було безробітних 57.522. В порівнанню з тимсамим часом минулого року число безробітних зросло в цілому краю на 37.813 осіб.

— **Смерть генерала Осецького.** В Парижі помер генерал Осецький, колишній головний комендант Української Армії в часі наступу Директорії на Київ. Він був висланником генерала генерального штабу російської армії й відіграв у цьому періоді боротьби України за незалежність велику роль. На жаль не зміг удержатися на цьому становищі і після здобуття Києва відійшов від активного життя та взагалі усунувся від українського руху. В останніх роках жив у Парижі, забутий всіми.

— **Краєва хроніка.** В Сокалі застрілився з револьвера Збігнєв Вжесньовський, учень III. кл. гімн. з Городка Яг., що приїхав до дому на свята. Причиною самогубства були родинні непорозуміння. — До мешкання Гершона Грінберга в Русові пов. Снятин добулося трьох озброєних колишніх і побивши Грінберга та його жінку, зграбували частину товарів із склепу й втікли. Двох учасників грабежі арештовано. — В селі Великий Олексин біля Рівного 14-літній Василь Кужило підчас гри в копаного мяча ударив ножем у груди свого ровесника Сергія Абрамчука, ранячи його смертельно. — **З Польщі.** Окружний суд у Лодзі засудив трьох залізничників по два роки вязниці за те, що причинилися до катастрофи під Згержом. — На шосі під селом Липою коженицького повіту в часі бурі грім ударив у фіру і вбив два коні та поранив візника Моковського. — В одному склепі в Кракові експльодувала пачка з корками до пістолетів. Цілий склеп здемольований, при чому тяжко покалічило три особи, які відставлено до шпиталю.

Важлива нарада на Замку.

У вівторок 21. квітня ц. р. відбулося на Замку у присутности президента Мосціцького засідання ради міністрів під проводом прем. М. Косцялковського. В нараді взяв теж участь інспектор збройних сил ген. Ридз-Смігли, президент Банку Польского А. Коц, президент ПКО Ґрубер і міністри: скарбу Е. Квятковський, військових справ ген. Каспшицький, закордонних справ Бек, внутрішніх справ Рачкевич, промислу і торговлі ген. Ґурецький, хліборобства і рільних реформ Поніятовський і комунікації полк. Ульрих. На нараді обговорювали господарські справи.

Кружляють поголоски, що на нараді обговорювали зміцнення та озброєння польської армії і фінансово-господарську політику держави. Кажуть, що радили теж над збільшенням обігового гроша в Польщі. Політичні кола сподіються, що в найближчому часі появиться комунікат у справі нарад на Замку.

ПРИЇЗД ПРОФ. БАРТЛЯ ДО ВАРШАВИ.

У вівторок пополудні приїхав до Варшави проф. Бартель зі Львова і зайшкав у прем. Косцялковського. Раніше проф. Бартель постійно заїзджав до свого приятеля проф. Брожевського. Запевняють, що прем. Косцялковський хотів довідатися від проф. Бартля, яка його думка про „львівські" кривавні події і тому запросив проф. Бартля до Варшави. Проф. Бартель заявив журналістам, що приїхав до Варшави у своїх приватних справах. Одночасно показав журналістам свою підручну валізку кажучи, що в ній не має ніяких важних паперів про останні події.

МІНІСТЕРСТВО СКАРБУ ЗАЯВЛЯЄ, ЩО НЕ БУДЕ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

У звязку з останніми подіями в Польщі багато осіб витягало свої ощадности з банків. Одночасно кружляли на цю тему фантастичні поголоски і пішов дуже вгору курс золотих монет. Тому в середу міністерство скарбу оголосило офіційно такий комунікат: У звязку з розповсюдненими в останньому часі поголосками про здогадну зміну валютової політики наслідком девалюації золотого уряд заявляє рішуче, що ці поголоски є зовсім безосновні і шкідливі для держави

— **Лікарі спричинили смерть пацієнтки.** Окружний суд у Варшаві розглядає справу двох лікарів з Отвоцка, д-ра Казимира Врочинського і д-ра Маркуса Урліка, яким закинено, що своїм занедбанням спричинили смерть пацієнтки. Д-р Урлік, покликаний до пацієнтки обезпечальної Янини Редо, що находилася у вагітному стані, злегковажив її терпіння. Коли пізніше помічник була спізнена, д-р Урлік заявив її чоловікові, що не може нічого порадити. Тоді покликано приватного лікаря д-ра Врочинського, який ствердив, що дитина вмерла в утробі матери, і спокійно пішов до дому. Недужу перевезли на другий день до шпиталю, де вона й померла. Лікарський виділ варшавського університету рішив, що хору можна було вратувати, якби не занедбання обох лікарів. На основі такого орєчення прокураторський уряд потягнув обох лікарів до карної відповідальности.

— **Німецькі фортифікації над Реном.** Як повідомляє французька преса, в надренську смугу вислано 70 тисяч німецьких робітників до будови фортифікацій. Нові німецькі фортифікації зачинаються від німецько-голяндського кордону і тягнуться вздовж Ахен, Тріер, Пфальц і Баден аж до швайцарської границі. Призначені на це кредити доходять до 100 мільонів марок.

— **Невже Гавптман невинуватий?** Хоча Гавптмана страчено, губернатор стейту Ню Джерзі Гофман не вважає справи вбивства Ліндберґової дитини скінченою. Його агенти із Шикаго повідомили його, що незабаром мають там арештувати трьох бандитів, що крали дітей. Одночасно адвокат Фінігон, який веде дальше доходження з доручення губернатора Гофмана, заявив, що має докази невинности Гавптмана. В найближчому часі, мовляв, викриють правдивих винуватців смерти Ліндберґової дитини. Нема сумніву, що все те акція задля роблення безнастанної сенсації з Гавптманом.

— **Нова французька зброя.** Закордонна преса повідомляє, що Франція має тепер гармату більшу від німецької т. зв. „грубої Берти", т. зн. калібру 42 цм., яка у світовій війні відограла важну ролю. Стрільно французької Берти бе на віддаль 17 км., його вага 1.570 кг., дуло довге на 3 і пів метра. Гармата змонтована на підвозі з 16 осями що посувається на залізничих шинах. Крім того французи мають гармату, що несе на 250 км. (?), отже вдвоє дальше ніж славна німецька гармата, якою німці в 1918 р. острілювали Париж.

— **Жінки перемінюються в мужчин.** Настали часи, коли такі метаморфози входять в моду. Недавно була голосна справа з чеською спортсменкою Ковбком, що перемінилася в мужчину, який служить тепер у війську. Подібний випадок має тепер Варшава. До поборової комісії зголосилася панна Міхемія Розенблюм і просила, щоби вписали її на листу новобранців, бо вона чується мужчиною. Комісія піддала її вона чується мужчиною. Комісія піддала її приписаним оглядинам і ствердила, що вона в порядку. Треба тільки перевести дрібну операцію, а пан Розенблюм може вступити до армії. Хто черговий?

— **З листів до Редакції.** З огляду на те, що до мене й надалі звертається дехто, як до редактора сатирично-гумор. журналу „Комар", повідомляю давніх читачів „Жорен" і теперішніх **„Комаря"**, що від 15. квітня ц. р. я виступив з редакції „Комаря" і не маю з цим журналом нічого спільного. — **Роман Пашківський.**

З кіна.

КІНА: „КОПЕРНИК" і „МАРУСЕНЬКА": *„ЗАЦЬКОВАНА"*

Американська пригодницька фільма про славного гангстера, дуже скромну та чесну дівчину і славного, молодого чудака-вченого. Гангстер має за собою молодість і сміливість. Зїкохується в дівчині, що веде маленький ресторанчик і хоче з нею оженитись. Поліція наступає йому на пяти саме, коли він вибрався з освідчинами, перед якими новою дорогою мандрівкою. Дівчину, яка не знала нічого про свого темного нареченого, засуджують на 15 літ поправчого дому. Їй удається втекти, але вона мусить увесь час ховатись і перед поліцією і перед своїм незгамовним нареченим, що хоче помститися їй заподіяну кривду своїм необачним знайомством. Молодий археольог, якого здибує героїня на дорозі свого життя, найцікавіший — єдиний цікавий тип — з тої цілої історії у стилі Болдеса, врешті добре змонтованої. Жертва всіх цих бандитських історій — Сильвія Сидней.

КІНО „ХИМЕРА": *„ВЕСЕЛЕ ШАЛІННЯ".*

Молода машиністка у великій торговельній фірмі мріє про те, щоб мати модний паризький капелюх і саме тоді виграє 5.000 дол. на перегонові льотерії. Замість вложити їх розумно до банку, вона хоче бодай місяць пожити як велика дама і вибирається до найдорожчого готелю в Нюйорку. Саме тоді пробує там насолоджуватись життям звичайного смертника якийсь екзотичний молодий мілєр, вступивши на службу інкогніто за „ліфт-боя". Він звертає увагу на поведінку бідної, безрадної дівчини, що хотіла би бавитись і використати свої гроші, а не вміє. Фільма має чимало веселих сцен і ситуацій. — легка, приємна. Головні ролі грають Франсіс Ді — дуже добра молода артистка і Франц Ледерер

Дописи.

САМБІР.

Загальні збори Т-ва „Відродження". Дня 5. ц. м. відбулися в салі „Бесіди" загальні збори філії Українського Протиалькогольного Т-ва „Відродження" в Самборі. Т-во було від кількох літ у Самборі зовсім неґальванізоване, так, що тяжко було відшукати голову і печатки. Цього року студ. Бережницький з Чернівців, член студ. секції при „Відродженні" у Львові, на основі пізнавальности з Головного Т-ва у Львові відшукав невідомих нікому членів Т-ва „Відродження" і скликав загальні збори. Присутних на зборах було заледви тільки, що можна було вибрати нову Раду філії. Можна сподіватися, що нововибрана Рада з п. Филипчаківною Д. у проводі їх головою оживить цього року це товариство і поведе в цілому повіті протиалькогольну та портинікотинову акцію. Першим ділом нової Ради було переведення збірки на Т-во „Відродження" в дні 19., 20. і 21. ц. м. в Самборі та в повіті. Українське громадянство повинно прихильно поставитися до цього корисного і потрібного для нашого народу Т-ва.

Просвітянська конференція. На 9. квітня ц. р. скликала Виділ Філії „Просвіти" в Самборі просвітянську конференцію виключно читалень і мужів довіря, які беруть акцію за масовим членством у „Просвіті". На порядку нарад були: 1) взивати люстратора; 2) акція масового членства на 1936 р.; 3) театральні змагання читалень; 4) театральна виповідальня при філії „Просвіти" в Самборі; 5) плян праці читалень на 1936 р. Звіт з люстрації читалень і справу масового членства референтував управляючий Філії Ст. Голойда, театральні справи дир. Кобер-

ський Остап. За останній рік слідний в діяльности Філії і всіх читалень великий поступ. Філія відбула два курси 1) режисерський і читальняного діловодства, 2) диригентів. Число членів до Матірного Т-ва „Просвіти" зі Самбірщини потроїлося. В 1934 р. було 300 — в 1935 р. — 1000. Багато читалень почало будувати свої доми, закупило і доповнило свої бібліотеки. 15 читалень підготовило визначену в філії пєсу „Украдене щастя" до театральних змагань, які почнуться з початком травня. Невідповідний був виступ одного представника читальні, який в ім'я якогось невідомого вільнодумства оборонив становище, щоб по читальнях була всяка література, навіть комуністична. Поодинокі промовці і вся анкета назвітували такий погляд як крайньо шкідливий для „Просвіти" та української нації.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Курс лугових провідників. В днях від 23. до 29. м. м. уладила Старшина „Повітового Лугу" у Теребовлі курс лугових провідників, в якому взяло участь 59 учасників-делегатів „Лугів" у повіті. Курс вів Ю. Мамчак, делегат Старшини „Великого Лугу". Всі учасники ходили правильно і точно на курс та виклади і виказали добрий успіх в усіх предметах викладу та у практичних вправах. Курс закінчився іспитом і спільною фотографією. Є надія, що Лугова Організація вишле свою вартісну працю на повітовому луговому святі, яке відбудеться при кінці червня ц. р.

Загальні збори кооп. „Спілки" у Теребовлі, що відбулися 29. м. м., ствердили добрий стан цієї кооперативи і правильний її розвиток, не зважаючи на тяжку кризу. Частину чистого доходу призначили на місцеві культурно-освітні цілі, решту в квоті 100 зол. на українських інвалідів та 100 зол. на шпиталь ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові. У звітовому році вислала кооператива на „Рідну Школу" 300 зол. Якби торги з членами побільшились, то кооператива користала би зі зниженої податкової стопи і могла би виказати ще значніші доходи. Нова управа повинна звернути в цьому напрямі свою увагу і змагати до побільшення торгів з членами.

Загальні збори Українбанку „Поміч" у Теребовлі, відбулися 31. м. м. Не зважаючи на тяжку економічну скруту, кооп. банк „Поміч" постійно, хоч поволи розгортає щораз ширше свою працю і стає щораз помітнішим чинником на терені повіту в кредитовій ділянці. Українбанк нараховує понад 1500 членів. Загальні збори ухвалили поважні датки на місцеві культурно-освітні цілі, 300 зол. на Рідну Школу, 200 зол. на шпиталь ім. Митрополита А. Шептицького, 150 зол. на українських інвалідів. Заг. збори мали діловий характер, дискусія була річева і виявила зацікавлення членів цією кооперативою. Українбанк має поважне майно. о.

Небувала нагода у Фірмі А. Віттельс, Львів, Рутовського 7. Просимо вступити й оглянути студентські приписові плащі, дипячі плащики і хлопячі одяги за безцінь. Продаємо за готівку, зате ціни фактично низькі. 14/113

КОЛОМИЯ.

Поклін Коломийщини — Митрополитові Шептицькому. Заходом усіх українських товариств і установ уладжено в Коломиї 22. м. м. академію з нагоди ювілею Митрополита Шептицького. Свято почалося в 12 год. богослуженням, на яке прийшли люди не лише з міста, але й з довколишніх сіл. На хорах співав коломийський „Боян"; богослуження закінчено многолітствієм. Вечором в 8 год. відбувся в салі шкільничої каси концерт. На бічній декорації фронтової стіни здалека пишався на сцені погрудя Ювілята. Свято почалося реченим гарно обдуманим рефератом п. н. „Митрополит Шептицький на грані століть", який виголосив відомий письменник проф. Д. Николишин. В рефераті змальовав він ціле життя, щиру працю та самопожертвування Митрополита для Церкви й нації підчас свого побуту в Станиславові, опісля у Львові. На кожній ділянці національного життя бачимо моральну й матеріяльну допомогу Митрополита, бо всюди він є творцем чи провідником. Митрополит виступає правдивим і одиноким лучником великого народу по обох боках Збруча. Своєї ідеї соборности Церкви й нації не вирікся як царський вязень; цю ідею поширював особисто вертаючи з заслання й цю ідею леліє по нинішній день. Дальшу програму концерту виконали добре вишколені хори коломийського „Бояна" при фортепіяновім супроводі І. Николишинівної, під проводом д-ра Р. Стеничного, та вступ — як слід підготованої орхестри Музичного Інституту ім. М. Лисенка під проводом директора Р. Рубінгера. Загальну увагу звернула на себе кантата Степанка, яку відспівав хор „Боян". Видно, що для вишколу хору й орхестри оба ці панове вложили дуже багато щирої праці. До звеличання цього свята причинилися в великій мірі також і рецитації, які з чутєм виголосив мґр Ю. Гепик-Березовський. Гарно виконані точки програми нагороджували присутні голосними оплесками. Ціле свято залишило як найкраще враження.

Учасник.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Краєвиди і контракти.

Люблю їхати в гори, хоч своїх гір не дуже. Мучать моє подільське око і багатством краси і скельними стінами, що заслоняють мені світ. Але шість днів — видержую, бо перших два дні згадую прегарну їзду в гори, других два споглядаю схід і захід сонця в горах, а третіх два тішуся поворотом на доли.

Кажуть люди, що ген — на верхах, далеко більше світа і світла, що там зовсім подоляк має куди пустити око, що тим одним словом — самітний рай. Пробував я і того, але зараз видирався — зайшло сонце і я даремно пускав око. А до того стільки людей стрічав і по дорозі і на горі, що треба було пильно вважати, щоби не наступити комусь на ногу.

— Шукаю самоти — оправдувався я перед ентузіястами гір, — а тут такий натовп...

— Не всюди, громадянине! Ви шукайте більш недоступних гір. Там майже нікого нема, а як і є, то певно не вибраний народ. Будете мати ідеальну тишу і чудові види.

— Спробую. Скажіть, де такий закуток є?

— Ну... Всьомім Підлютє. Околиця дика, незамешкала, чиста „праокол**и**ця".

Поїхав я...

Брошнів вилинув мене з державного загону і передав приватній, гірській залізничці т. зв. Глезінгерівці, що прокладена крізь митрополичі добра, вивозить звідтіля дерево. Маленькі „льорн" досить рясно обліплені народом. Трохи нічого народа з сокирами, решта чужого, переважно неарійського брата в різним кр**о**мом.

— Ну, думаю, до Підлютого це все погубиться. Ясень, Чута, Ангелів — є де! Може ще лісові робітники поїдуть далі, але ті — нехай!...

Підлютє — мало хто висів. Осмолода — дехто, Різарня — лісові робітники, а вибр**а**ний нарід тягнувся зі мною аж до Спіскави, звідки вже чеську границю майже видно. Казали добрі люди одно, а я бачу друге: чим далі в ліс, тим більше жидів.

— Хто вони і що тут роблять?

— Це залізничні урядовці, виставники, наглядачі і пр. і пр.

— А наших при залізниці нема?

— Не чути.

— Дивно. Знаю, наприклад, різні заграничні фірми. Вони мусять приймати поляків і на тартаках і на залізничках, не тільки до чорної роботи, як тут.

— Видно в контракті є там такі застереження.

— А тут?

— Старий контракт. Може як буде новий...

Було це тому може пять, може більше років і я з того часу не бував у наших любих, високих Карпатах, з Підлютим включно.

Аж ось учора нагадав собі все це знову.

Стрічає мене мій товариш, машиновий інженір по фаху і порядний чоловік з уродження. Знаю, що довший час безробітний, а що тепер справа безробіття стала модна, то я без вступу:

— Щож ти? Далі без посади?!

Бачу, всміхається.

— Думаю, врешті причіпився.

— Славно. Маєш щось на оці?

— Є виклади. Бачиш ходять поголоски, що залізничні в Підлютім переходить уже на власність митрополичих дібр. А до того має робитися новий контракт, щось на двацять років. Сподіваюся, що будуть якісь застереження...

— Ти сподіваєшся, а я вірю! — сказав я переконливо. — В нинішніх часах немовляче таке пророчення.

— А я тоді бодай на будинка до якої там Чути чи Різарні!...

— А якби й на начальника стації?!

— Егеж! — похитав головою мій товариш і аж очі йому засвітилися. *Галактіон Чінка.*

ДОБРОМИЛЬ.

Шевченківський концерт. Вже давно Добромильщина не святкувала Шевченкових роковин більшим святочним концертом. Щойно цього року відбувся такий репрезентаційний концерт. Це заслуга голови читальні „Просвіти" та енергійного організатора, адв. д-ра В. Павлавського, який теж виголосив глибоко обдуману святочну промову. Непересічні були деклямації п. Войтовичівної і п. Зубальського. Дуже цікаво і мило було почути дві інструментальні точки, віольончельове сольо пол. Красіцького і скрипкове проф. Волошина. А вже найбільше признання належиться читальняним хорам Добромиля, Війська, Городович і Ляцька за вповні вдатний виступ. На перше місце висунулися своїм знаменитим виконанням творів хори з Війська і Ляцька (Тополянницького „Хустина" і Вахнянина „Салок вишневий") під управою п. Маринович та о. Ковальського. В обох хорах гарний голосовий матеріял, добре зіспівання і доволі вже висока культура виконання. Це свідчить про велику природну музикальність хористів і про муравлину та повну посвяти працю обох диригентів. Окремо слід згадати, що перший виступ добромильського хору, засновного лєдви перед кількома місяцями, був уповні вдатний. Фортепіяновий супровід до сольових і хорових точок був у руках п. Стецикової, п. Маринович**і**вної і д-ра Витицького. Вкінці слід згадати, що сцена була гарно і з помислом прибрана. А. И.

Спорт.

УКРАЇНЦІ НА СПОРТОВОМУ ЗІЗДІ У ПРАЗІ.

У Празі відбувся зізд робітничих спортових організацій, виступлений 521 делегатами від 138.962 членів. На зізді були запрошені теж українці, члени Сїчового Союзу. Українська делегація складалася з І. Сокальського, В. Горнщенка, М. Кирієвського і І. Подригули. Від Сїчового Союзу промовляв М. Кирієвський.

НОВА ПЕРЕМОГА „РУСИ".

КОШИЦІ. К. А. Ц. (Кошиці) — С. К. Русь (Ужгород) 2:3.

Минулої неділі ужгородська „Русь" виграла чергові змагання зе мистецтво закарпатсько-словацької дивізії (округи), вирішивши змагання з К. А. Ц. у свою користь з висліком 3:2. Таким робом „Русь" укріпилася знову певно на першому місці в табелі.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ М. ХУСТУ.

Великодній турнір за чашу м. Хусту на Закарпатті виграв Г. Ш. Е. (Хуст). У турнірі за чашу м. Хусту взяли участь: Г. Ш. Е. (Хуст), Бескид (Севлюш), С. К. Русь І. Б. (Ужгород), С. К. Русь (Хуст). Першого дня Великодніх Свят Г. Ш. Е. переміг Бескид (Севлюш) у відношенні 6:1; С. К. Русь І. Б. (Ужгород) переміг С. К. Русь (Хуст) у відношенні 3:0. На другий день Великодня С. К. Русь (Хуст) виграв з Бескидом (Севлюш) з висліком 8:1; С. К. Русь І. Б. (Ужгород) програв з Г. Ш. Е. 1:0

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтва. Жіденіце — Д. Ф. Ц. 2:1; Спарта — Тепліцер Ф. К. 5:1; Пільзен — Славія 2:0; Простейов — Нахід 3:2; Моравська Славія — Вікторія Пільзен 2:0; Колін — Кладно 3:3; Д. С. Ф. Заяц — Ч. С. К. Братислава 3:1. По змаганнях минулої неділі Спарта заняла перше місце в табелі Ліги, здобувши 34 точки; друге місце заняла Славія — 32 т.; 3) Простейов — 29 т.; 4) С. К. Пільзен — 26 т.; 5) Жіденіце — 26 т.; 6) Вікторія Пільзен 26 т.; 7) Нахід — 22 т.; 8) Братислава — 19 т.; 9) Д. Ф. Ц. — 17 т.; 10) Кладно — 17 т.; 11) Моравська Славія — 16 т.; 12) А. Ф. К. Колін — 14 т.; 13) Тепліцер Ф. К. — 12 т.; 14) Д. С. Ф. Заяц — 12 т.

АВСТРІЯ. Змагання за чашу. Відень — Вакер 6:0; Австрія — Адміра 5:1; Спортклюб — Ф. Ц. Відень 2:1.

МАДЯРЩИНА. Мистецтва. Шорокшар — Ференцварош 3:10; Угорщина — Будаї XI. 2:2; Уйпешт — Терекварош 3:1; Сегедин — III. Округа 1:0; Кішпешт — Шальготарян 6:1; Фебус — Аттіла 4:0.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

М-р Микола Тополянницький: ПІДРУЧНИК НОВОГО ЗАКОНУ ПРО ЗОБОВЯЗАННЯ або як купувати-продавати, міняти, дарувати, наймати, орендувати, заподіювати, позичати, договорюватися про працю і діло (замовляти виконання роботи), посередничати, зазнузувати свідки, встановляти довічення, заподіюватися і ручити за чужі зобовязання? Накладом Нової Бібліотеки. Львів 1935. Стор. 400, ф. мала 8°.

Це популярний підручник, що обіймає найважніші речі з ділянки облігаційного права. Підручник ділиться на дві частини. В першій автор повстив загальні, а другій спеціяльні постанови закону про зобовязання. Крім того підручник обіймає теж інші закони. Ця книга доконче потрібна і для окремих установ, господарств для кооперативно-промислових і для пересічних громадян.

Ірина Наріжна: НАСТРОЇ. Видавництво „Дніпрові Пороги", Прага. Збірка віршів: 1) Чужиною, 2) Настрої 3) Осінь. Стор. 45, 16°. Ціна 1.20 зол.

ЖУРНАЛИ:

МОЛОДИЙ УКРАЇНЕЦЬ. Неперіодичний орган Спілки Української Молоді в Маньчжу-Ді-Го. Харбін, березень 1936.

ВОЯК. Місячник Т-ва б. вояків у Франції Армії У. Н. Р. та Союзу б. українських старшин у Ч. С. Р. Р. І., ч. 3 за березень 1936.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича Винники.

23. IV. Бешкет у раю.
24. IV. Княжна Чардаш.

Великий Театр:

Четвер, 23. IV. год. 8. веч. Аб. 12. Ціни найнижчі „Бал у Савою" вистуи І. Кульчицької та Войтіха Дядушицького.

Пятниця, 24. IV. год. 8. веч. Аб. 13. Прем'єра „Грубі риби" Балуцького.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пекарська.

Четвер, 23. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.

Пятниця, 24. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.

Субота, 25. квітня дві вистави в год 4.30 попол. і 8.30 веч.

На попольдневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Менюшка.
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „І шож далі, сіра людино?", „Чібі".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Банити".
КОЛІСЕЙ: „Колишня дівка" та ревія.
КОПЕРНІК: „Окружена" із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".
МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти", „Заточенець".
МІГАЖ: „Катерина" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Блад".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Мала нена" з Фр. Галь".
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Кар'єра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо" та ревія.
ТОЙ: „Остання станиця".
УТІХА: „Монте Хрісто" й ревія.
ХІМЕРА: „Весезе шаленна".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Царгород.

закордонне радіо.

Четвер, 23. квітня 1936.

Відень (506,8) 19.30 Мельодії задюблених, муз., солісти, 21.00 Концерт англ. симф. оркестри, 22.10 „По віденському" квартет, **Прага** (470,2) 17.15 Соната е-моль Бусоні на скр. і форт., 20.00 Фестіваль Дворжака, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 17.00 „Ефігенія в Авліді" траг. Еврипіда, 20.45 „Бернар Палісі" драма Брів і Саламдрія, 21.45, 22.30 Концерт, **Білгород** (457,3) 11.40, 19.50 Концерт, **Берлін** (356,7) 17.00 Форт. музика, 17.30 Весняні пісеньки, 18.00 Пісні й камер. музика, 19.15 Арфа та скрипка, 20.10 Вечір танців і веселощів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 21.00 Улюблені увертюри, **Мінхен** (405,4) 12.00 Розр. концерт, 13.15 Популярна музика, сольо, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 17.30 Сніп, 18.50 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 „Іль Дотторе" лір. казка Бізеллі, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт, 22.00 Камер. музика.

Пятниця, 24. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 15.20 Весняні пісні для молоді, 17.30 Скрипка, форт., 21.05 Вокальний концерт, 22.10 пісні й арії, **Братислава** (298,8) 18.10 Гавп. музика, 19.55 Югосл. нар. пісні, **Брно** (325,4) 16.15 Нар. пісні, 21.40 Хор. **Прага** (470,2) 17,15 Дуті квінтети, 19.20 Кларнет, 20.35 Концерт, 21.30 Смичк. квартет, **Париж** (1648) 12.15 Розр. концерт, 16.00 Чеська камер. музика, **Білгород** (457,3) 11.00 Концерт орк., 12.00, 18.30 Мельодії, 21.30 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 14.15 Старі й нові мельодії зі звуковпису, 19.20 Нар. пісні в супроводі форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 13.00, 20.00 Музика, 21.00 Пісня про весну, **Мінхен** (405,4) 11.00 Легка музика, 17.00 Солісти: скр., форт., мецосопр., баритон., **Будапешт** (549,5) 12.05 Сніп, 17.00, 22.30 Цит. музика. 18.30 Музика, співи, **Мілянo** (368,6) 11.30, 13.55 Легка музика, 20.35 „Примавера" оп. Пієтрі, **Рим** (420,8) 11.00 Муз. всячина, 20.35 „Ріс" оп. Маскані.

Львівське радіо.

Четвер, 23. квітня 1936.

6.30 Ранішня гімнастика, 6.50, 7.30 Музика в гр. пл., 7.20 Ранішній дневник, 7.55 Точна інформація, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Муз. порадник для шкіл, муз., співи, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Фрагменти з оп. Пуччіні „Мадам Батерфляй" в гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Ф. Рибіцький: Сюїта "Монюшківна" оп. 6, орх., 16.00 Все без вусів, для молодших дітей, 16.15 Г. Мельцер: Соната на скр., і форт. г-дур, 16.45 Радісні дитячі, 17.00 Концерт, музика, співи, 18.30 Суд над спортом, анд., 19.20 Програма на завтра, 19.23 Реклам. концерт, 19.38 Туристичний інформатор, 19.43 „Десятьох із Павяка" гутірка, 20.00 Театр Уяви: „Вакації в Ногамі" Яр. Івашкевича, 20.35 Інтерлюдія, 20.50 Вечірний дневник, 20.49 Думки про радіо, 21.50 Спортові вістки 21.00 Симф. концерт, 21.55 Пісні відсв. Ядв Гуперттова 22.15 Година радіослухача, муз. анд. 23.20 Танкова музика з гр. пл.

Пятниця, 24. квітня 1936.

6.30, 7.45 Ранішня гімнастика, 7.35 Точні інформації, 8.05 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Для сл. дітей: „Лучить нас пісонька". 12.55 Авдиція для хорів, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина натхнення, гр. пл., 13.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт, 16.00 Дамп подій — оповідання для дітей Ден. Герца, 16.15 З гостиною у радіослухачів, 16.30 Концерт, муз., співи, 18.30 Металюргічний промінь, 18.50 Легка музика з гр. пл., 18.55 Реклам. концерт, 19.10, 19.14 Спортові вістки. 19.20 Бюро студій розмовне зі слухачами, 19.30 Концерт симф. орх. (20.20 „Українська казка", 21.45 вечірній дневник, 21.55 Інтерлюдія, 22.05 Що говорять про радіо, 22.01 Гротеска: „Як Театр Уяви мав чотири місяці", 22.20 Техн. скринька, 22.35 Танкова музика.

Радіокутик.

ФОРТЕПІЯН І МІКРОФОН.

Коли пригадаємо собі початки радіофонії, коли дамо собі справу з того, які були тоді умовини передачі і відбору музики як бренили інструменти, зокрема фортепіян, який нас тут цікавить, і порівняємо це з рівнем теперішніх авдицій, тоді дивуємося, який величезний поступ зробила радіофонія за цих кілька років.

Найстаріші радіослухачі памятають, як то в перших часах фортепіянова студія містилася в малій тісній кімнатці, стіни якої були викладені грубими цатованими матерацами, обвішані рівними котарами. Той фортепіяну виходив ніяком змінений, здушений, тим більш, що піяніст не мав права уживати педалі. Таким чином піяніст тратив контролю над своєю грою, тим більше, що остаточний звук регулювали техніки-міксери, які не завжди були музично вишколені. З цих причин, як також з причин технічної натури, звук фортепіяну доходив до радіослухача змінений, здеформований постійним шумом, що мав металевий неприємний відтінок. За короткий час умовини передачі поліпшилися значно. Замість матерацами, стінки студії обтягнено відповідними тканинами. Все було спрямоване на удосконалення репродукції гри.

В останніх часах радіо зробило великий поступ. Звук інструменту в мікрофоні є щораз то природніший, умовини щораз то кращі, піяніст щоразто свобідніший. Радіослухач відбирає авдицію в мій незмінений звуковій формі.

Коли зупинимося над умовинами радіофонічности фортепіянової гри, дійдемо до засадничих трьох умовин, потрібних піяністові для концертування перед мікрофоном. Перший з них — це „удар". Для індивідуальности артиста в великій мірі є характеристичним рід удару, це так дване „туше". Округлість, солодкість і тепло тону є рефлексом індивідуальности і є дуже важливе для радія. Другою умовинною є ясність і прозорість гри, важливою тому, що найменший звуковий відхил, на концертовій салі незауважений, викликає в мікрофоні небажані ефекти. Третя умовина — це прецизія бо всі недокладности вражають в радію значно більше, ніж на концертовій салі.

Тому то остаточне викінчення твору — тимсильним його приготуванням, мусить бути значно старанніше, ніж для звичайного концерту. На концертовій салі настрій і особистий контакт поміж публікою і артистом створюють більші можливости певних артистичних довільностей. Але в радію... тут передовсім йде про захоплення до слухання мільонових мас, часто незацікавлених, незорганізованих — як на концертовій салі, — часто невражливих або просто неприхильних. Іде про здобуття їх, про зацікавлення їх, а для цього потрібна величезна концентрація не тільки під оглядом технічним, але також ума і серця. Щось з особистої емоційної артиста мусить переходити на радіослухачів.

Важливою проблемою є уживання педалі. Воно мусить бути дуже старанне і постійно контрольоване. Кожне перетримання педалі вникає погінний ефект. Так само старанно треба вживати мілої педалі. Надто часте уживання її може викликати нечутну гру або замазувати звук. Крім того слід оминати всякого надужівання сили удару.

Важливість всіх цих проблем зменшується тепер щораз більше в міру удосконалення техніки висилання авдицій. Незадовзі відпадуть всі клопоти технічної натури, відбір авдицій буде відповідати цілковито замірам артиста. всі нюанси гри знайдуть свій найвірніший вираз у мікрофоні.

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літних, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

		Для приладу:	
Вовна гладка	1.50	Поделіна на сорочки	1.10
Вовна шкоцька	1.50	Сірий шовк	1.15
Вовна ангора	2.—	Перкалева колір.	0.65
Марокен вовняне	3.90	Полотно шир. 70 цм.	0.55
Вовна на спіднички	4.—	Сірий зефір	0.80
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Прима"	0.65
Вовна на плащі	5.—	Димка на піщтанці	1.05
Шевіоти англ.	2.50	Всип рожевий	1.30
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.80
Марокен шовк.	1.80	Пошевки мережков.	1.25
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир.	1.20
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	2.50
Кльоке шовк.	3.90	Капи в обруси	1.90
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	0.28
Марокен на шлафроки	1.—	Ручники вафлеві	0.45
Креповн	0.85	Стирки до начиння	0.45
Перкалі	0.65	Простирала на ковдри	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурмо білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.32—5.36.

Нім. марка 1.39—1.41, фр. франки 34.70 35.05, шв. франки 172.50—175.50, фунти стерлінги 26.20—26.35, австр. шіллінги 99.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 36.50—37.50.

Золото: Долари 9.18—9.25, Рублі 49—50, Фр. франки 35.00—35.50, Корони 27.00—27.30, Дукати 83.60—84.30; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фальорени 0.75—0.75.

Долярівка 49.00—51.00. Інвестиційна 68.50—70.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 38—40, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% пом. 44—46, 4% Б. Г. К. 01—63, 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця озн.	20.50	20.75
Пшениця яб.	20.00	20.50
Жито Стандарт І.	13.75	14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.05	13.75
Висівки житні	11.00	11.25
Висівки пш. грубі на млинво	10.50	11.00
Висівки середні станд.	9.75	11.00
Висівки мілкі	11.75	12.00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 22-го квітня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. бльокове	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з опакуванням	2.80 „
1 л. молока в дні 15., 16. і 17. квітня платив по	0.15 „
1 к. яець	2.40 „

Тенденція на масло і яйця здержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 22. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвірп птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1.05	зол.
Курята молоді товсті І. кл.	1.60	„
Індички товсті І. кл.	1.35	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Надзвичайні Загальні Збори Товариства „Взаїмна Допомога" неприпитних до служби службовців бувшої австрійської і російської держави і емеритів, відбудуться при вул. Короля Лящинського ч. 23 дня 24. мая 1936 р. в год. 10 пер. пол. а в разі браку потрібної кількости членів в год. 11 без огляду на число членів. На порядку дня: 1) Відкриття Надзвичайних Загальних Зборів. 2) Відчитання протоколу. 3) Звіт: з діяльности касових і Контр. Комісії. 4) Вибір Виділу і Контр. Комісії. 5) Біжучі справи. 6) Внески і запити. — Кость Герасюк, секр. Данило Павлюк, голова. 1996

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василя Софронів. — Ціна 0.96 зол., з почт.

РІЖНІ

ІнгОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА. Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 16-6

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 11-1

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісе, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904а 9—1

НАЙВИБАГЛИВІШИХ вдоволять тільки наші знамениті мужеські оксфордові сорочки, найновіші 4.50—5.50, попелінові 4.95, піджанці з сірого шовку, подвійні клини у кроці 2.75 і хлопячі сорочки по двійний фасон 2.95. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1835 2-

ГОДИННИКИ і біжутерію старо міняє на нову, Вандер. Шайнохи І. 1872 1—

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Кооп. Українське Народне Мистецтво кооп. з обмеженою відп. у Львові відбудуться дня 30. квітня 1936 р. в год. 5. попольдні в льокалі „Труд" Львів, Ринок ч. 39 із таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів і вибір Президії.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3) Відчитання звіту з ревізії РСУК.
4) Звіт Управи і Надзірної Ради за дотичний рік 1935.
5) Затвердження білянсу за рік 1935 і уділення абсолюторії Надзірній Раді і Управі.
6. Розділ чистого зиску.
7. Вибір членів Надзірної Ради.
8. Означення висоти зобов'язань Кооператнви і кредиту одному членови.
9. Затвердження буджету на рік 1936.
10. Внески і запити.

Білянс і рахунки виложені в льокалі Кооперативи для перегляду членам.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ
Мельник Марія. Ірина Бонковська.

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий вибір
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млєко, Коральницька 6
1617 9-10

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 89 (14.338). Львів, НАТНИЦЯ 24. КВІТНЯ 1936. Počtówka opłatá opłacona ryczałtem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

На волю з Березі Картуської.

У вівторок 21. квітня ц. р. вийшло на волю з Берези Картуської сімох останніх українців, а саме: **Грицай Дмитро** з Самбірщини, студ. техніки — від 8. липня 1934 р., **Штикало Дмитро** зі Сокаля, студ. філ. — від 8. липня 1934, **Колодій Василь** з Тернопільщини, студ. торг. наук у Празі — від листопада 1934 р., **Білосюк Павло** з Тернопільщини, студ. дами. техн. — від лютого 1935, **Ясінський Микола** зі Станиславова — від липня 1935 **Скопюк Микола** з Луцька —від серпня 1935 і **Саноцький Петро** зі Сокаля, студ. прав — від 1. вересня 1935. Крім того з Берези вийшло ще 4-ох ендеків. У таборі залишилося 7 давніших комуністів і 66 нових комуністів, яких привезли туди теж у вівторок 21. квітня ц. м. з львівського і станиславівського воєвідства.

Агенція „Іскра" повідомляє, що до Берези Картуської з келецького воєвідства виїхали в середу 22. квітня ц. р. 27 комуністів. Тудиж виводять теж комуністів, арештованих у Варшаві.

Після кривавих подій у Львові.

„...ЦЕ ВЖЕ НЕ БУЛИ ЗАВОРУШЕННЯ. ЦЕ ПАХНЕ РЕВОЛЮЦІЄЮ."

Як ми вже вчора повідомляли, проф. Бартель їздив до Варшави на нараду з прем. Коцялковським. Як повідомляють, проф. Бартель зясував премієрові причини, хід і наслідки кривавих подій та обговорив положення у Львові і в Галичині. Крім того темою нарад проф. Бартеля з прем. Коцялковським були актуальні політичні події у Варшаві. В середу пополудні проф. Бартель склав кілька приватних візит і в год. 3.30 пополудні поспішним поїздом відїхав до Львова.

Варшавський кореспондент краківського „I. K. Ц." помістив таке інтервю з проф. Бартлем:

На питання, яка мета приїзду до Варшави, проф. Бартель відповів:

— Даю старшинське слово, що я сюди не приїхав ні по теку ні по ніяку посаду.

— Мабуть пан професор приїхав з львівською делегацією, щоб передати урядові меморіял про кривавi події?

— Нема ані ніякої делегації, ані ніякого меморіялу. Я приїхав, щоб порозмовляти з премієром. Спершу мав намір приїхати щойно в п'ятницю, себто по повороті премієра з Будапешту. Тому, що змінилася дата його їзди, я мусів приїхати швидше, але на коротший час.

— **Але щож панове виписуєте про Львів у часописах? Це були далеко поважніші річи. Якщо до людей стріляють і вони не втікають, але йдуть без остраху на смерть, то це вже не є заворушення. Це пахне революцією.**

Проф. Бартель захоплюється. Видно, що недавні події, яких він був майже очевидним свідком, зворушили його до глибини душі.

БЕЗУПИННІ ЗАСІДАННЯ КАРНИХ ВИДІЛІВ СУДУ.

В окружнім суді у Львові безупинно відбуваються засідання карних виділів, які розглядають жалоби замкнених осіб на постанови слідчих суддів про їхне арештування.

МІЛІОНОВІ ШКОДИ.

Дотепер невідомо, хто буде платити за розбиті шиби і взагалі хто покриє кошти знищених крамниць після кривавих подій. Тому, що власники крамниць стоять на становищі, що шиби крамниць повинні вставляти власники домів, а ті останні бажають перекинути кошти на владу, вітрини багатьох крамниць забиті дошками. Приблизні підсумки виказують, що шкоди від знищення сягають кількох міліонів зол. Обчислюють загально, що сам магістрат м. Львова має **пів міліона шкоди.**

ДЕЛЕГАЦІЯ У ПРОКУРАТОРА.

В середу пополудні була у прокуратора окружного суду у Львові **д-ра Хіровського делегація „Ліги оборони прав людини і громадянина", до якої входили: адв. д-р В. Старосольський, адв. д-р Дрейгевич, адв. д-р Гершталь, д-р Ямпольський та інші. Делегація зясувала дійсне положення після кривавих подій і просила, щоб приспішити слідство, бо — як заявила — між арештованими є багато невинних осіб, яких поліція арештувала припадково.** Прок. Хіровський прихильно поставився до прохання делегації і заявив, що видасть підлеглим органам доручення, щоб вели доходження у приспішеному ході.

БЕЗУПИННІ ТРАНСПОРТИ ДО БЕРЕЗИ КАРТУСЬКОЇ.

До Берези Картуської висилають далі арештованих осіб. Кружляють поголоски, що до Берези вивезли зі Львова вже понад 100 осіб. На заходи делегації „Ліги оборони прав людини" у Варшаві влада звільнила голову „Бунду" Шерера, якого вночі з вівторка на середу везли до Берези Картуської і з дороги завернули до Львова.

ПРОПАЛИ СТАРШІ ОСОБИ І ДІТИ.

В загальній метушні підчас кривавих подій у Львові пропало багато осіб. Родини пропавших осіб звертаються безуспішно до влади за інформаціями. Кажуть, що пропала м. ін. дружина одного урядовця з Хожова, якої муж не встиг дотепер відшукати у Львові. Тому, що влада не подає до прилюдного відома прізвищ осіб, яких вивозять до Берези Картуської, родини, яким пропали особи, дуже пригноблені. Кружляють поголоски, що пропали теж діти.

ПОНАД 20 ОСІБ УБИТИХ.

Варшавський „Роботнік" (ч. 134) у другім накладі по конфіскаті повідомляє: **Число убитих осіб підчас трагічних подій у Львові зростає, бо вмирають деякі ранені. Число вбитих є безумовно вище від чисел, що їх подавали перші комунікати ПАТ-а, але безумовно не доходить до тих розмірів, як це розсівають фантастичні поголоски у Львові та в краю. Найкраще було би, якби устійнили правдиві числа та їх оголосили. Згідно з нашими інформаціями згинуло понад 20 осіб.**

ДОПОМОГА ДЛЯ ПОШКОДОВАНИХ.

На заходи воєводи Беліни-Пражмовського у справі допомоги жертвам кривавих подій до Львова приїхав інспектор Степан Лопато з міністерства суспільної опіки.

Львівський воєвода вислав письмо до президії м. Львова з дорученням, щоб магістрат швидко поладнував будівельні справи і давав негайні дозволи на будову без всяких бюрократичних тягавин.

БУДОВА ДОМІВ ДЛЯ БЕЗДОМНИХ.

В середу вполудне відбулося в магістраті засідання комітету допомоги бездомним під проводом д-ра Поратинського. На засіданні рішили приступити до будови 6 домів для бездомних у **Голоску Малім** на парцелі при кінці вул. Клепарівської. Задумують вибудувати 4 будинки по 10 кімнат і 2 будинки по 8 кімнат, поділених на дві частини. Біля домів буде городець по верхнею 300 метрів квадр., який буде джерелом прожитку для безробітних мешканців. По середині збудують господарський будинок, в якому буде теж більша салі на сходини, світлиця. В нових будинках знайдуть приміщення 52 родини. Кошти будови сягають 60.000 зол. Кошторис і плани вже готові, до будови приступлять 4. травня ц. р. Комітет має 66.000 зол. готівкою і будівельних матеріялів на 10.000 зол.

Без грошей, як без очей!

каже українська приказка. Тому складайте свої гроші на вкладкову книжечку ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Боротьба за устрій і владу.

Львів, 23. квітня 1936.

Повторяємо тезу, висловлену на цьому місці передучора: львівські події не впали з неба; демонстрації безробітних можуть траплятись в усяких політичних обставинах, але серед стабілізованих відносин ніколи не могли б прийняти таких розмірів і викликати такі безпосередні відгуки. І саме ті суто-політичні відгуки, яких ми були свідками впродовж цілого останнього тижня, диктують тезу нову: купці вставляють вибиті шиби та збільшують втрати як торговельні кошти, уряд і самоуправа будуть більше журитися добуванням грошей на прилюдні роботи, хтось посидить у Березі, хтось піде під суд, не якихось становищах може прийдуть персональні зміни, — і назовні пануватиме спокій, а кривавий четвер перейде до історії, як одна замічена подія; не скінчиться так легко тільки трагедія родин, що втратили своїх батьків, матерей чи дітей, і не спічнеться ще так скоро внутрішня політична криза в Польщі, яка ще чекає своєї розв'язки.

Те, про що ще вісім днів тому можна було писати тільки натяками й у дипльоматично стилізованих фразах, дарма, що воно було віддавна прилюдною тайною, від кількох днів стало темою широкої пресової дискусії у польській і чужинецькій пресі. Тема коротка у словах — нескладніша й найбільша змістом: боротьба між двома групами правлячого санаційного табору за *владу й розуміння системи* та боротьба між санаційним табором і ріжношерстною опозицією за *устрій*. Нема вже ніякого сумніву, що події у Ченстохові, Кракові і Львові рішили були використати не тільки ендеки для пропаганди антисемітизму, українофобства та „розводу народового", і не тільки комуністи для пропаганди гасла „єдиного фронту світа праці", але й т. зв. полковницька група, якої органом є „Газета Польска", центральний санаційний часопис, один з найбільших щоденників у Польщі. Тон і зміст конфіскованої статті того часопису вказували на те, що та група рішила покинути тактику підходів і колючок та вдарилась на фронтову атаку, яка очевидно не могла обмежитись тільки до одної газетної статті. Конфіската „Газети Польскої" безперечно була однією з найкарактерніших політичних подій останніх літ. Автор цих рядків бачив у Варшаві реакцію на конфіскату „Курєра Поранного" 10. травня 1926. року: причиною тієї конфіскати була теж гостра критика уряду; але тим урядом був уряд Вітоса і тим, що з тою критикою виступав, був Юзеф Пілсудський. Того самого дня вечором гурти старшин і студентів ходили по варшавських кавярнях, примушували оркестри грати „Першу Бригаду" та „переконливими аргументами" казали гостям слухати того гимну стоячки. І коли перестороге маршала не найшла послуху — пять днів пізніше уряд утік перед військовою силою. Тепер ситуація зовсім інакша. Може бути мова щонайвище про закулісові інтриги, про „палацову революцію", але про всякі і чийнебудь спроби захопити владу — рішає армія. Армія є сьогодні чи не єдиним *гривким* чинником влади у Польщі. І тому з усіх голосів преси про внутрішню ситуацію Польщі найкраще характеризує її такий голос паризького „Ле Тан": „Паном ситуації є тепер ген. Рида-Сміглі, генеральний інспектор армії і правдивий наслідник маршала Пілсудського. Він займав становище арбітра до

між двома течіями, що зіпреосуються внутрі кабінету. Це від його рішення буде в останньому етапі залежати розвиток тої кризи, що її викликали радше особисті суперництва, ніж доктринальна опозиція щодо самих засад політики мораторію Пілсудського. Залежно від того, чи у боротьбі запливів сереможе група пп. Коцялковського і Квятковського з підтримкою голови держави і ген. Рідза-Сміглього, чи теж полковники, — виявиться, чи політичні партії будуть мати ще якусь відіграти чинну роль у Польщі, чи авторитарний устрій буде скріплений з усіми небезпеками, які від цього грозять прикладному порядкові".

Очевидно, що в цій ситуації атака полковницької групи не могла мати успіху раніше, аніж сьогодні вирішний сьогодні у Польщі чинник. Мала вона тільки той успіх, що — цитуючи за „Експр. Пор." — „конфіденти „Газети Польської" злим збігом обставин зійшлась з недугою сереміра Коцялковського та відкладанням його подорожі до Будапешту". Заки минулася недуга, премір Коцялковський перевів довгу розмову з ген. Рідзом Смігльим і відбулася велика нарада на Зомку з участю тогож генерального інспектора армії, міністра військових справ та — поруч із кількома міністрами— директорів Банку Польського і ПКО. Висліл тих нарад був 100 %-ою перемогою премірa Коцялковського: димісія Світальського і Матушевського, півофіціальне твердження довголосок про персональні зміни в уряді, маніфестаційне прощання премірa на варшавському двірці при його відїзді до Будапешту, врешті навіть маніфестаційна телеграма ПАТ-а про приїзд до Варшави проф. Бартля та його замешкання у пп. Коцялковських (становище проф. Бартля до полковницької групи вторинно відоме), — все це підкреслює теперішню поразку того санаційного гурту, який свою нехіть до теперішнього уряду так недвозначно виявляв в останній сесії устами цілого ряду промовців, з сенатським референтом буджету, б. прем. Козловським включно, та який з приводу останніх подій хотів „відіграти".

Правдою є, що у тій боротьбі за владу грають роль радше особисті амбіції, ніж доктринальні — політично суттєві — суперечности. А проте не всім. Бо всетаки різниці існують. Якраз у характеристиці полковницького табору криється „Робітник" і ми подаємо її на іншому місці. Курс теперішнього уряду ніби ріжниться більш лібералістичним підходом до системи і метод правління. Кажемо „ніби", бо по правді нема словесними заявами про ролю громадянства і про значіння преси, нема проголошеним гасла „фронтом до громадянства", бачили ми на ділі мало проявів справжнього лібералізму. Перьосна ліберальна політика пресової цензури серед останніх подій знову заломилася, — чого найяркішим мабуть досьогодні була недільна конфіската цілісінької статті „Діла" на церковно-православні теми.

По суті чейже саме за цього уряду пішли вибори на підставі нової ординації і відомою інтерференцією державних чинників, саме за цього уряду переведено новий регулямін сойму й сенату, за цього уряду пішла внутрішня організація сойму. Полковницька група була неначе ідеальоном, речником і першим автором того організаційно-політичного хаосу, який вдався прийти у наслідку негації політичної диференціяції громадянства. А проте годі складати всю вину на ту групу, яка з відходом полк. Славека втратила вирішний вплив на державні справи й на законодавство.

У нашій статті, на яку ми покликувались на вступі цих міркувань, ми вказували на моменти, які не свідчать про те, що уряд премірa Коцялковського має свідомість своєї сили. Він аж надто обережний і несміливий у таких справах, яких слушність не підлягає ніякому сумнівові і які слід би полагоджувати багато швидше і меткіше. Характеристична для політичного напрямку теперішнього уряду є *саме українська справа*, в якій ніби й почули ми заяви про добру волю, заяви признання слушности деяких українських вимог, а проте — не бачимо досі ніяких поважніших дій у цьому напрямку, не бачимо ніяких сподіваних реформ.

Так чи інакше — „зміни варти" мабуть у найближчому часі не буде. Читаємо, що під тим найближчим часом слід розуміти критичний найближчим часом слід розуміти критичний 1-ий травень, святкування 10-тих роковин травневого перевороту й жалібне свято у першу річницю смерти маршала Пілсудського. Після того справа знову ніби має стати актуальною. Покищо уряд перемір. Ця перемога буде короткочасною, коли за нею не підуть такі реформи, які дача, коли за нею не підуть такі реформи, які дадуть урядові справжню підбудову. Ту підбудову можуть уряду справжню підбудову. Ту підбудову можуть дати реформи, які торкаються і державного устрою і системи правління. Без таких реформ боротьба і за устрій і за владу тревати може довго.

З Буковини й Бесарабії.

Чернівці, 16. квітня 1936.

ДО ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ „НАРОДНІХ ДОМІВ" НА БУКОВИНІ.

29-го березня ц. р. відбулися Загальні Збори Народнього Дому в Чернівцях, у Вижниці та у Вашківцях. Ці три українські осередкові установи є останками тої густої сітки Народніх Домів, що перед війною славились по селах організаційною роботою.

Нині вже не існує і 10 відсотків тих установ. Не вина тут тільки несприятливих обставин для організації українського селянства — але всі тут відчувають і брак свіжих сил, дорослу, який перебрав би це завдання у свої руки.

Правда є й відрадні приклади. Українські громадяни м. Заставни та Глібоки будують свої Народні Доми. Дотепер всі українські аматорські вистави й вечірки відбувались у тамошніх „Польських Домах". Помітно часом і по селах, як самі селяни зачинають збирати гроші на будову читалень. Але такі докази свідомости є, на жаль, лише винятками. Акцію відновлення освітньої роботи ведуть у нас несистематично: є місцевости, де окрім читальні є кооператива, аматорський гурток, спортовий клюб і т. д., але є значно більше місцевостей, куди навіть не доходить українська книжка і преса, не кажучи вже про відсутність гостинних вистав, концертів від читалень черновецьких товариств і т. д.

Є ще села, де находимо більше наших студентів, де все вечорами грають у шахи й... карти; або в найліпшому разі сходяться, щоб „аналізувати ідеольогії" і запозиченими фразами називати себе „державотворчими силами", а галицьких послів осуджувати „авторитетними присудами". Але є й села, де з кожним шкільним роком збільшується число неграмотних, де нема ніодного діяльного та свідомого українця. Ці села рікрічно видають цілі серії асимільованої молоді, яка вступає в румунські руханкові, пожежничі та піввійськові організації. Тому не треба дивуватись, чому селяни із чисто українськими назвищами стають мужами довіря румунських політичних партій і членами рум. товариств.

На жаль, там, де треба звичайного рядовика, де треба звичайної праці — там трудно найти

Ю. О. ПРИСТАЙ. 5)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

3. БУРЯ НА МОРІ

Хто не знає молитвами,
той хай іде на море вчитися.
Народня приповідка.

Дня 21. листопада плили ми на повному морі. Небо, що досіль було погідне, почало непомітно затягатися хмарами, що спершу були невеликі й рідко розкинені. Але згодом вони ставали щораз більші, грубші й чорніші, врешті почали таки перевертатися, здоганяючи одна одну. Пересувалися одна через одну, немов би взаємно пожирали себе, грубшали й робились понурі й темні. Водночас будився вітер. Спочатку слабий, але постійно зростав на силі і щораз сильніше змагався. Небосхил почорнів і над нашими головами зірвалася напрасна буря.

Читали ми колись в книжках про великі й страшні бурі на морю, однак ці читані чи пак пером описувані бурі не нагнали ще нікому такого смертельного жаху, що його переживали подорожні підчас морської плавби, коли їх захопила буря і подивилася їм просто ввічі. Не знаю, чи зможу вірно описати картину й страхіття бурі на морі. Ще й тепер не згадую про неї з великою приємністю. Нехай читач не візьме мені за зле, якщо не догоджу йому своїм описом. Бо тільки великий мистець може якслід змалювати бурю на морі!

Враз потемнів світ. По небосхилі пересувалися чорні бовдури грубих хмар, що їх вітер гнав страшною непроглядною масою. А дзеркало морського плеса почало тратити свій тихий, лагідний і принадний вигляд. Воно стало щораз більше морщитися. На рівному і майже гладкому досіль плесі творилися хвилі, що постійно й хутко росли, щоб врешті перемінитися в дикі й величезні водяні гори, що несамовито кидали собою на всі боки та ще більше страху наганяли гадачам. Цілий морський простір покрився цими рухомими скелями з води, що плили й грізно розбивалися зі шумом на дрібнесенький водяний пил, змішаний з піною, щоб зробити місце другій, ще більшій і страшнішій, пливучій скелі.

Тихий, світлявий і чарівний світ моря зробився страховищем і перемінився в тиші та спокою у правдиву революцію. По каютах заблимали електричні світла. Втихли співи, веселість і сміх. Музика перестала грати й припинився танець. Картярі перервали гру в карти, а вчені залишили читання своєї лектури в корабельній бібліотеці. Між подорожніми запанував дуже поважний настрій, немов безпосередньо перед смертю. Зате моряки, що досіль майже бездільно снувалися на помості, покурюючи папіроски й забавляючись розмовами навіть з пасажирами, нагло заметушилися. Одні з них збігали вниз, інші поралися біля линв, щоглі і рятункових човнів. З їх поведінки було видно, що ситуація була направду поважна.

Ми обидва, себто я і мій невідступний товариш подорожі, питомець О. Бартіш, стояли на чердаку корабля і дивилися на все, що кругом нас діялося. Але мусіли ми цупко триматися поруччя, щоб не впасти на долівку або у морську глибінь, де скупались би раз на завжди. Досіль грали на кораблі люди на музичних інструментах, а тепер почала природа свою музику, що під її могутні звуки пішов корабель із своїми пасажирами в шалений танець. Такого дикого танцю я не лише ніколи ще не бачив, але навіть не міг собі уявити щось подібного у сні. Мені пригадався тиф, що на нього я був захорував ще малим хлопчиною. Гарячкуючи підчас тифу, привиджувалися мені якісь бальони, кулі та інші примари, що літали по хаті і страшили мене. Я кричав із страху й прохав батька, щоб перестав кидати тими страшними речами.

„Кронпринц Вільгельм" належав до великих німецьких, перевозових кораблів, а проте ним кидали морські хвилі, наче половинкою лушпини з волоського горіха. Розбурхане море просто гралося з нашим кораблем. Він підіймався своїм передом і ліз на водяну гору, мов муравель по камяній скелі, доки не опинився на самім її вершку. Підчас того здавалося нам, що разом з кораблем летимо на якійсь велитенській гойданці, досягаючи небесних вершин. Враження було дуже приємне, бо враз з немічним тілом підносився вгору також дух до Господа, що там у небі має свій престіл. Зате цілком протилежне враження переживали ми на кораблі, що летів стрімголов з вершка водяної гори в морську пропасть. За хвилину підносився він на вершок нової та ще більшої морської потвори-хвилі, щоб очайдушно полетіти в грізну прірву вод. А нам підчас лету вниз спирало віддих у грудях і дріжаки пронизували ціле тіло, стискаючи серце кліщами смертельного жаху. Мені пригадалася в тій хвилині мимохіть наша пастуша гойданка на березі за Яцковою горою у Трускавці. В голові шуміло підчас цього гойдання, мов серед бурі в сосновому лісі.

В часі найбільшого розгону буревію наказала управа корабля подорожнім покинути поміст і піти до кают. Моряки позамикали щільно двері та інші отвори нагорі і внизу. По каютах і в салях настало тривожне очікування. Бачили ми кожний вираз на обличчях навіть в тих людей, що звичайно мабуть не дуже відзначалися побожністю. Але недаром кажуть, як тривога, то до Бога... А деякі подорожні тряслися зі страху. Інші клякнули, склали тремтячі руки до молитви і, підносячи очі вгору, молилися так щиро, як можливо ще ніколи у своєму житті. Були й такі, що конвульсійно вхопившись руками линв, нарошно тут прикріпленої на гаках, сердечно розплакалися. Також жиди стояли по кутах, кивалися цілим тілом і молилися до Єгови, наче у своїй біжниці в Пашковій або Сасові.

(Далі буде.)

тих імпровізованих „ідеольогів", усяких принагідних поетів та мрійників. До чорної щоденної роботи вони своїх рук не приложать.

ГОЛОД І ТИФ У БЕСАРАБІЇ.

Ми вже повідомили в „Ділі", що в полудневій Бесарабії (пов. Тягиня, Білгород, Ісмаїл) голодують десятки тисяч українських хліборобів. Буковинські українці зібрали для них не тільки поважну суму грошей, але й харчів та одягів. Але це все не вистарчає.

Вже й сама урядова збірка румунського „Червоного Хреста" не в силі протиділати цій нужді, бо вона за глибоко вкорінилась у цій забутій та занедбаній провінції. Населення трьох згаданих повітів збіднило через постійний неврожай і терпить досі не тільки голод, але й усякі пошесні недуги (шкарлятина і т. п.). А тепер в додатку через прикрі санітарні відносини розповсюднюється ще й плямистий тиф. Найбільше загрожені в полудневі повіти: Тягиня та Ісмаїл. Також замічено тиф і в північнім повіті Сороки.

В румунськім парляменті піднесено цю справу на денний порядок. Міністер здоровля І. Ністор (буковинець) відповів на поставлені запити опозиції і признав, що в останнім часі пошести значно поширились. Поява пошестей у Бесарабії, казав між. Ністор, не є новиною, бо ця провінція таксамо, як і сусідні краї (Україна та Польща) була все ендемічним осередком тифу.

Розповсюднення тифу в Бесарабії треба пояснити не так невідповідними санітарними заряджениями, як голодом безробітних, які масами покидають рідні оселі й ночами мандрують по сусідніх повітах. Щоб протиділяти цьому вимандровуванню населення, рішено перевести в Бесарабії публичні роботи. А для побороювання тифу рішено заснувати окремі санітарні кольони, які постепенно переведуть ізоляційні та дезінфекційні роботи. Всі поїзди та подорожні, що прибувають з тифом із загрожених околиць, будуть якийсь час під лікарським доглядом. Таксамо рішено відсунути на пізніший речинець покликання до військової служби річника 1936.

Такими зарядженнями думає ліберальний уряд поліпшити санітарні відносини в Бесарабії. А покищо довідуємося, що міністер внутрішніх справ Інкулець (бесарабець) обіцяв вислати до Ісмаїлу та Тягині 20 вагонів збіжа...

Тимчасом самі румунські часописи стверджують, що „бесарабська поміч" не вдалася, бо її переведено із великим запізненням. **Н.**

Епільог одної справи.

До ненормальних відносин у Православній Церкві.

Кілька літ тому була голосна справа нібито податкових зловживань архиєп. поліського Олександра. За здогадне укривання доходів Духовної Консисторії на архиєп. Олександра наложили кару у висоті щось 300 тисяч золотих, значно більшу, ніж увесь буджет консисторій. Головну ролю у тій справі відограв п. Коновалов, урядовець консисторії, здається, білогвардійський офіцир, що його звільнили були з посади у консисторії за якісь провини грошевого характеру. Саме на підставі його заходів (м. ін. і у пресі) вимірили архиєп. Олександрові грошеву кару.

Але дійсна причина нагінки на архиєп. Олександра, здається, крилась у чому іншому. Тодішня Українська Парл. Репрезентація напр. завдячила устами одного зі своїх послів, що обвинувачення арх. Олександра — це тільки пресія на нього, що має політичне підложжя. Саме тоді намагались деякі льокальні чинники, щоб православні священники викладали поліщукам релігію в народніх школах лиш у польській мові та щоб цю мову ввести в урядування Поліської Єпархії.

Минуло кілька літ. Польська мова всевладно панує нині і в консисторії і в школах на Поліссі, де вже й релігію викладають прав. дітям по польськи. Що більше, колиб хто хотів нині напр. розповсюдити через поліське духовенство найкоротшу книжку, але в українській чи білоруській мові, то ніодин священник не зробив би того, хоч навіть мав би наказ на це від своєї духовної влади.

І чи не тому власне тепер прийшов епільог доносу п. Коновалова? У пинському окружному суді відбулася 18. 4. ц. р. розправа проти п. Коновалова за пресову зневагу архиєп. Олександра. Суд засудив п. Коновалова на 6 місяців арешту і 500 зол. кари. Щось не чути, щоб арх. Олександер заплатив і ту величезну кару, що її були на нього свого часу наложили.

Вся ця історія, що трапилась архиєп. Олександрові, має, крім деякого політичного, ще інші цікаві моменти національно-церковного характеру. Тут треба підчеркнути те, що п. Коновалов — є росіянин-емігрант, отже чужинець для Полісся. Тому його не так кровно обходять інтереси Православної Церкви, як кожну місцеву душу-патріота. У кожного росіянина з природи річи на перший плян висувається особистий інтерес. Одначе з правила всі православні консисторії у всіх єпархіях заповнені урядовцями, що рекрутуються саме з емігрантсько-російських кругів.

Друга річ, що заслуговує на увагу у справі Коновалов—арх. Олександер, це те, що за деякі розпорядки арх. Олександра дотично деяких об'єктів церковного майна напр. при продажі церковної землі і лісів, згаданий Коновалов вищив самого архиєпископа Олександра, бо ті справи він він сам особисто. Байдуже, що обвинувачення п. Коновалова показалися необґрунтованими — самого факту, що архиєпископ Олександер самовладно і безпосередньо розпорядкувався церковним майном, не можна признати нормальним. Навпаки, теперішня практика вищої духовної православної влади у Польщі в справах церковного майна не тільки суперечна з канонами і практикою інших православних церков, але й не має прецеденсу навіть у практиці передвоєнної синодальної церкви у Росії. Це цікавите новум, що в додатку найменше відповідає тим об'єктивним умовинам, серед яких плине життя Православної Церкви у Польщі.

Тому епільог справи п. Коновалова не є епільогом тих проблем, що звязані з цією справою. А тими проблемами є — справа особистого складу у церковно-адміністраційнім апараті та вся система в господарці церковним майном Православної Церкви.

Турецька ірредента в Сирії.

БЕЙРУТ, 23. 4. ПАТ. Турецькі політ. круги дуже обережно висловлюються про домагання населення санджаку Александрети (автономна одиниця під франц. мандатом у Сирії), перевести плебісцит в справі приключення цих околиць до Туреччини. Вони заперечують, немовби тур. уряд сам хотів домагатися плебісциту, але на випадок, якщоб цей плебісцит перевели і у висліді його приключили згаданий санджак до Туреччини, ця остання не протестувалаб.

СИРІЙСЬКІ ЕМЕРИТИ В АБІСИНСЬКІЙ СЛУЖБІ.

БЕЙРУТ, 23. 4. ПАТ. До сирійського уряду внесли проект, щоб заборонити сирійським емеритам вступати на службу чужих держав без окремого дозволу. Як мотиви висувають автори проекту обставину, що багато сирійських військових емеритів вступило до абісинської армії.

З українського життя в Чехословаччині.

ФІЛЬМА „ТАРАС БУЛЬБА".

В повоєнних часах зросло зацікавлення українськими справами у світі і нині пропаганда нашої справи йде вже навіть незалежно від українських чинників. Найкращим доказом може бути те, що чужі письменники беруть теми з українського життя, а чужі фільмові підприємства часто накручують фільми з українського життя. І так уже місяць висвітлюють у Празі звуковий фільму „Тарас Бульба", справді по французьки, але з чеськими написами і то одночасно аж у 4 кінах. Крім того від 28. березня до 4. квітня ц. р. припало у Празі ще 6 інших українських імпрез (м. ін. гостини виступи нашого театру з Ужгороду) і тому сміло можна назвати цей тиж „Тижнем української культури".

ВЕЧІР НАСТРОЇВ.

Дня 28. м. м. гуртек української молоді „Пугу" уладив вечір настроїв з надзвичайним моральним успіхом. Маленькі артисти своєю мистецькою грою чарували всіх присутніх. Відіграли вони „Чари місячної ночи", картину на 1 дію Черкасенка і багатну партину Олеся на 1 дію „Опівночі вистри в саду розцвіли". Все це відбулося під вправною режисерією п. Черешової, при музичнім супроводі д-ра Ю. Гевеського з хореографією п. Л. Гевеської. Гарні декорації приготовила п. Михалевич, чудово освітлення аранжував п. Макаренко. Гарним виконанням ролі і танців визначились дівчатка Гевеська, Білецька, Мастакулінка, Кирпіцька та інші, з хлопців Макаренки. Про Лисенка і не згадую, бо це старий артист. На такий гарний мистецький вечір було трохи за мало гостей, бо лише коло 150 осіб.

І Франція допускає переговори над демілітаризацією Дарданелів.

ПАРИЖ, 23. 4. ПАТ. Як подає Авас, франц. уряд повідомить небавом турецький, що **погоджується в принципі на переговори в справі демілітаризації проливів.** З висилкою нот здержав франц. уряд на кілька днів, щоб передтим нарадитися з представниками інших держав, які підписали конвенцію з 1923 р., зокрема **східньоєвропейських.**

Єгипет стягає війська

З ЛІВІЙСЬКОГО КОРДОНУ.

КАІРО, 23. 4. ПАТ. Єгипетський міністр війни стягнув 8. куріїв з Марса-Матру, серед західньої пустині. Він заявив, що збільшені війська у тих сторонах вже зайві, тому навіть англійці забирають відділи своєї збройної сили.

ПЕРЕГОВОРИ З ГЕДЖАСОМ.

КАІРО, 23. 4. ПАТ. Передвчора почалися переговори між Єгиптом і Геджасом в справі урегулювання спірних справ. З огляду на компромісове наставлення обох сторін, сподіються успіху.

ЗНАЙШЛИ НІМЕЦЬКОГО ПОСЛА

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Британські літаки знайшли біля місцевости Багаріг німецького посла фон Шторера; він, як і шофер, здоровий.

ЄГИПЕТСЬКИЙ КОРОЛЬ ЗДОРОВИЙ.

КАІРО, 23. 4. ПАТ. Тутешня преса заперечує чутки, немовби король захорував.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24. Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 11-385

КОНЦЕРТ НАДВОРНОГО СПІВАКА.

Дня 3. ц. м. у Празі відбувся концерт інж. М. Дуди. В програму входили композиції Лисенка, Січинського, Людкевича і Турули, а чеських Дворжака і Сметани, а чужих: Монюшка, Верді, Бізета і Пучінія. На концерті було повно 250 осіб. Співак своїм голосовим матеріялом поважним, що консерваторія Празької Академії повинен був присвятитися співові і до нині міг стати співаком світової слави. *Л. Олексенко.*

З польської преси.

„Роботнік" про полковницьку групу.

Начальний редактор „Роботніка" М. Недзялкевський помістив таку статтю про групу полковників, яку подаємо в перекладі:

Прадивний хід краківської трагедії вже загально відомий; димісія К. Світальського припечатала посередньо „правду про Краків"; вважаємо її як самозрозумілу річ.

Львівська трагедія окутана ще деякою мрякою, якщо йде про ріжні драматичні сцени. Але загальний погляд можемо устійнити не лише що до причин (вони не викликували в нікого ніяких сумнівів), але і щодо метод поведінки, метод, які спричинюють безпосередні трагічні наслідки.

Ці методи виросли в Польщі з психольогії, з обичаїв, з найвищої тромтадротії „урядів сильної руки" — таких, як їх розуміла і розуміє т. зв. група „полковників". У поглядах, проектах, концепціях цієї групи пробивається з одного боку якась неправдоподібна наївність, помішана з цинізмом, з другого боку — якесь неправдоподібне відчуження від польської дійсности, поміщане з „певністю себе", яка була би фарсою, якби не була трагедією в... наслідках.

Польської дійсности не можна ні „перетанцювати", ні „переїхати на лещетах", ні „розіграти в ситківку". Панове т. зв. полковники не вичули, що їх теперішній „наступ" мусів скінчитися фіяском; за ними ніхто не стоїть; всі є проти них; досі Польщі дві річи: „інтегральну дефляцію" і виборчу ординацію п. Сьлєвека. Останні дні виявили наглядно ось що: кінець легенди про їх здогадну, скриту і таємну могутність.

І це „плюс" такого положення, як воно нині виглядає; „плюс" має своє значіння, хоч не найважніше; бо суть справи полягає ось у чому: Польща та її необхідні потреби не містяться ні в рямцях системи, ні в рямцях старого устрою.

о. ПЕТРО МІНКО
Радехівський декан і парох у Дмитрові

помер дня 22. квітня 1936 р. в 66. році життя. Похорон відбудеться в Дмитрові в суботу .25. квітня ц. р.
В. Й. П.

З життя української колонії в Берліні.

СВЯЧЕНЕ В УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСЬКОМУ ДОМІ.

Заходом українських студентів, стипендіятів Українського Наукового Інституту у Берліні, відбулося в домівці Українського Студентського Дому, Берлін-Шарльоттенбурґ 2, Гетештрасе 87, першого дня цьогорічних Великодніх Свят свячене для мешканців цього дому та запрошених гостей. До спільного стола засіли три десятки осіб, між ін. дир. Українського Наук. Інституту в Берліні проф. д-р Мірчук, проф. д-р Кузеля та доц. д-р Крупницький зі своїми дружинами, голова Т-ва „Українська Громада" в Німеччині п. Скоропис-Йолтуховський, доц. інж. Димінський, б. консуль п. Кужім, сотн. Дмитренко, д-р Єндик, д-р Мілянчук та ін.

Адміністратор Українського Студ. Дому студ. О. Тарнавський отворив це спільне свячене короткою промовою та з нагоди Великодня зложив усім присутнім святочні побажання. Після відспівання „Христос Воскрес" засіли всі до спільного стола.

Серед милого, родинного настрою та серед дружніх балачок, перериваних часто великодніми та нар. піснями, провели зібрані кілька годин. При цій нагоді п. Скоропис-Йолтуховський поділився з присутніми своїми спомина-ми з часів організування наших військових полонених підчас світової війни на терені Німеччини. Нав'язуючи до відспіваних пісень, перевів проф. Кузеля незвичайно цікаву та гарну паралелю між розвитком української нац. свідомости й української політично-державницької думки з одної та українською нар. піснею, зокрема українським нац. гимном, з другої сторони.

При нагоді цього зібрання зложили присутні 13 нім. марок на українських інвалідів і політ. в'язнів. За влаштування цього симпатичного свяченого, що мало наскрізь родинний характер, належиться його організаторам признання.

„НАЗАР СТОДОЛЯ" В БЕРЛІНІ.

Українська колонія в Берліні відзначила 18. ц. м. цьогорічне свято Т. Шевченка виставою „Назара Стодолі". За цю нелегку справу взялась відважно група українців та німців, що уважають Україну своєю другою батьківщиною, під досвідченим проводом п. Козловського. Декорації виконав по мистецьки різьбар п. Ємець. Невелика сцена з найпотрібнішими світляними ефектами давала змогу уладити виставу на належній аматорській височині. Велика салю дала місце для кількох соток глядачів, переважно українців та німців.

Перед виставою виголосив вступне слово в німецькій мові п. д-р Драбатий, давши присутнім короткий нарис життя і творчости великого українського поета і його національно-політичних змагань та зазначивши зміст його драми. Мельодраматично-побутовий характер пєси робив завдання акторів перед глядачами сучасного смаку нелегким, але вони виконали його, викликаючи рясні оплески вдячної публики. П. Козловський у ролі батька показався остільки добрим актором, як і режисером. Виконавець Назара О. Голяш дав добрий тип закоханого козака, як у драматичних, так і в ліричних ситуаціях. Його побратим, п. Лисицький виявив багато темпераменту і зрозуміння своєї активної ролі. Добра була й полохлива наречена П. Духович в її боротьбі між обовязком слухняної доньки та коханням. П. Вовченкова, ключниця, грала жваво і природно.

Найбільше оплесків викликав другий акт, вечерниці з сольовими та хоровими співами й танцями. Але тут уже виступили разом з аматорами і справжні артисти. Дуже добрий був спів п-і Гаузман. „Невільницький спів" приму-сив багатьох українців забути на короткий час, що вони перебувають на чужині, і перенісся серцем і думками на Україну. Верхом успіху вистави був мистецький танець п-ни Орисі Томасівної та молодого п. Козловського. Перша з них обох, киянка з походження, учениця відомої Марі Вігман, належить безперечно до найкращих нішого українського артистичного дорослу на полі національного танку. Її танкові імпровізації на музичні теми виявляють небуденний темперамент і буйну фантазію, що при дальшім

М. РУДНИЦЬКИЙ.

ЗА КУЛІСАМИ РАДІЯ.

Неодин театроман мріє про те, щоб побувати за кулісами і придивитись ближче сцені та акторам. Жінка А. Франса не дозволяла йому писати пєс, підозріваючи, що він рветься не на сцену, а за куліси. Акторки за кулісами бувають небезпечніші для привабливих гостей, ніж для своїх партнерів; те, що вони їм відповідають — не передбачене заздалегідь у тексті.

За кулісами радія нема розмов — вони німі. Годі як на сцені йде дія, поза сценою може йти якнайживіша розмова й суперечка між тими, що ждуть на свій виступ; — у радіо виконавці можуть свій текст доповняти для себе тільки мімікою.

35 осіб зібралось у невеличкій салі для української авдиції. Усі тут усумішні: оркестра, хор, артисти, режисери, контрабандні гості, два фортепіяни, фісгармонія, пульпіти. Дві сили панують над ними — мікрофон і годинник. Кожний звук попадає в якусь магічну скриньку і несеться у безвісті — міліони людей можуть його контролювати дома. Двері салі обиті корком та азбестом, під ногами килим, на одній стіні важкі драперії.

Три на 8-у сходяться покваплено останні учасники. До останньої хвилини немає певности, чи настрій у місті, після тривожних днів, не затримає кого дома. На пробі авдиції бракувало кількох осіб, здебільша військових музикантів, яких не випустили з касарні.

75 хвилин призначено на всю нашу оперу включно з оркестрою, співами й текстом. Це вам не театр, де можете піднести і спустити завісу, залежно від артистів каси та глядачів. Бе ось-ка — всі заняміли. Одна з артисток каже, що як побачила червоне і зелене світло, то ноги під нею охляли і мусіла присісти на крісло. Мною тут треми не надробиш.

Учасники авдиції грають пантоміну, порозуміваючись, на кого приходить черга і коли хто має підійти до мікрофону. З другої кімнати, де сидить інжинір-директор радієвої апаратури і директор музичного відділу, видко крізь шибу їх знаки: чи голос виходить добре, чи виконавець не стоїть за близько або за далеко мікрофону.

Романовський, що співає Карася, виступає в костюмі Альциндора з „Богеми"; на II. дію мусить він бути в опері у Міському Театрі, тому прийшов уже зашминкований з театру; Сяжок, що теж туди мусить відїхати, а в „Запорожці" співає Імама — у жалобі. Але одяг та обстанова тут ніпричому. Коли Романовський і М. Сокіл починають співати, входять у свої ролі Карася й Одарки і не можуть стриматись від деяких рухів і мін. Це викликує зовсім веселий настрій. Можна би їм навіть гримасами відповідати з місць, якби не страх, що готові розсмітись Карась чіхається в потилицю чи перуку — не з о страху перед жінкою, а з журби, чи добіжить на час до Міського Театру.

Диригент скинув блюзку, зіарівши від ролі провідника авдиції. Тут може дозволити він собі не як у театрі, де у фраку мусить витримувати достойну позу — на міги в сторону оркестри — раз тріома пальцями, то знову похвальним кивом голови. Один із співаків „пеленгує" музику; підійшов до мікрофону і вже наважився співати; диригент у тій самій хвилині затикав йому рукою уста, як в американській фільмі. Це значило: „Гов! Піп такту за скоро!" Яке щастя що такої сцени не можуть бачити тисячі радіоабонентів!

Свірська стоїть поважно, вбрана святочно, — деякі пані не скинули навіть плащів; Маслюк-Мартині проходжується як кіт поза оркестрою; Балтарович з нудьги, заки прийде його „номер", перекидає сторінки нот контрабасові, щоб дистанції не шелестіли; Сушківні та Ір. Купчинська виструнились як чемні інститутки; Антоновичева, зжак пічне хор, стягнула окуляри і припудровується — зверхній вигляд підносить настрій співачки.

В оркестрі помітні дві групи: та, що брала участь у всіх виставах „Запорожця" — самопевна, знає напамять увесь текст і може свобідно приглядатись тому, що діється перед мікрофоном, і друга, хоч це самі старі, рутиновані музиканти, яка бачить перед собою тільки ноти та жести диригента.

Всі тут зібрані порозумівяються із зверхнім світом тільки своїм голосом, а не сміють уживати його для порозуміння між собою. Хоч чують один одного в поодиноких частинах авдиції — ніхто не знає, як той голос „виходить" у мікрофоні другим боком у світ. Один із слухачів, сидячи при радіо у приватному мешканні, не пізнав рідного брата і впевняв інших, що це співкер львівського радія. Так само підчас проби радіова контроля, на поверсі вище, зверталась до Балтаровича у партії внучка, як до панночки.

З останнім акордом оперового співу деякі присутні хотіли почати розмову. Знов пересторога рукою: — „Тихо. Мікрофон іще не вилучений!" Зате коли гаснуть алярмові світла — на салі счинняється ярмарковий гомін. Перший із „другого світу" входить директор радієвої апаратури із звісткою: „Все було добре!" А вже дві хвилини пізніше два радіоабоненти з провінції повідомляють телефонічно, що авдиція їм дуже подобалась.

Приходить іще один святочний момент: роздача гонорарів. Радіо — єдина установа, де виплачують гроші негайно і без зайвих формальностей. На кожного припадає невеличка пайка, але всі вдоволені. Якби не пусті вулиці залякано міста — напевне добрий гурт учасників залишив би в ньому частину свого гонорару, щоб переполокати своє радіофонічне горло.

добрім вишколі повинніб зробити її дуже цінним придбанням для української та інтернаціональної сцени. П. Козловський набув вже собі належну марку своїми виступами головно по німецьких фільмових підприємствах.

Німецька публика була задоволена навіть більше українською виставою, ніж самі українці; дехто не хотів вірити, що це виступають аматори. Артистичний успіх вистави був справді більший ніж фінансовий, але загальний успіх дозволяє ініціаторам вистави думати про організацію дальших українських вистав у Німеччині.

М—о.

Англійські запити для Гітлєра.

ЛЬОНДОН 23. 4. ПАТ. Тутешня преса передбачує, що британський квестіонар доручать Гітлерові під кінець слідуючого тижня. У Берліні нетерпеливо вичікують запитів; англ. преса припускає, що вони будуть менш-більше такого змісту: Чи Німеччина вважає, що вороття втрачених земель в Европі та кольонії і яких саме. Райтер повідомляє, що впередагуванням квестіонаря займеться рада міністрів на засіданні 29. ц. м.

АНГЛІЯ НЕ ДАЄ ПОЗИЧКИ НІМЕЧЧИНІ.

ЛЬОНДОН. 23. 4. ПАТ. На запит посла з Лейбур Парті Дельтона фінансовий секретар уряду скарбу Моррісон відповів, що — наскільки йому відомо — поголоски на цю тему безосновні.

Німецька військова місія
в Болгарії?

СОФІЯ, 23. 4. ПАТ. На припорученнн уряду болгарська агенція категорично заперечила поголоски, немовби до Софії приїхала німецька військова місія, щоб звидіти країну, а зокрема її промислові осередки.

ПРИСУД НА КОМУНІСТІВ.

СОФІЯ, 23. 4. ПАТ. У Пловдеві (Філіпополю) покінчився великий комуністичний процес. 4-ох засудили на 12 літ вязниці, 20-ох від 4 до 10 літ, 22 увевинили.

Мексик покищо залишиться
у Лізі Націй.

МЕКСИК, 23. 4. ПАТ. Постійна комісія парламенту не обговорювала питання виступлення з Ліги Націй. З огляду на те, що надзвичайна сесія видається мало імовірною, цю справу, здається, відложать до вересневої звичайної сесії конгресу.

ПО МЕКСИКАНСЬКИ

МЕКСИК, 23. 4. ПАТ. У стейті Вера Круз 60 озброєних людей напало на соціялістичні школи у 3-ох селах та спалили їх. Одного учителя спалили живцем, другому обтяли вухо.

Бельгійський парлямент
розвязаний.
Вибори 24. травня.

БРЮССЕЛЬ. 23. 4. ПАТ. Королівський декрет розвязав палату послів і сенат. **24. травня відбудуться вибори**, 23. червня збереться новий парлямент.

ВИДАТКИ НА АРМІЮ.

БРЮССЕЛЬ, 23. 4. ПАТ. Міністр народньої оборони Девез заявив, що від 1931 року Бельгія видала 1.224 міліони франків на військо.

Большевицька шпіонажа в Японії.

ТОКІО, 23. 4. ПАТ. Часопис „Тохі-Шімбун" повідомляє, що в Токіо арештували 17-ох японців за участь у комуністичній акції та висунули проти одної амбасади замір, що вона занимається шпіонажею. З алюзій можна виносити, що йде про большевицьку амбасаду, яку инвігілювали через 2 місяці.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ.

О. Новаківський у світлі чужинецької критики.

(Докінчення.)

Теплі захоплення і висловн глибокого пієтизму до покійного мистця пробиваються також у рецензії п. Артура Лявтербаха („Хвіля", 15. березня 1936), котрий уже неразі подавав прихильні рецензії про творчість ертиста.

Він ось-так характеризує творчість Новаківського: „Було в покійному артисті щось зі стихії, первісна вибухова енергія, непогамований малярський темперамент, що кидав з опалілою пасією на полотно ті горючі та пренишні розтрати у своїм богацтві китиці й фанфари кольорів, буйна і широка палітра, що оформлювала в могутніх метаннях кисти живий рисунок та рівночасно глибока рефлексія і труд коло найбільш зложеної форми, сувора дисципліна супроти самого себе — ось психічний образ мистецтва Олекси Новіязантійського мистецтва, яке розумів як ніхто інший. Видобув в тих предивно гарних ікон їх духовий зміст, есенціональне ядро тих тяжких форм, щоб через призму своєї надзвичайної малярської індивідуальности показати її новочасною і відродженою, одначе рівночасно органівною і нефальшованою. Тому творчість його органічно звязана з підложжям, а якого виростає, тому є вона мистецтвом народнім у найліпшім того слова значінні, яка не міститься в пустій анекдоті ані в сільськім мотиві, але в урожайній і животній думці, що находить власну форму і свій власний вираз".

Всі його праці — кінчить А. Лявтербах — оформлені рукою правдивого маляра, мають могутнє напнятя символу, який витискає на них рисунок великого і безчасового мистецтва".

До тих ентузіястичних критик долучується третя оцінка, п. Яніни Кіліян-Станіславської („Дзенник Польскі" з 11. березня 1936.). Вона дивиться більш здержано на творчість Новаківського — але власне тою своєю здержливістю виявляє високу обєктивність в оцінці.

Бистро підхоплює п. Кіліян-Станіславська ролю Новаківського в історії новочасного українського малярства: „Вилучи Матейка, Фалата і пізніше — Винницького, Мальчевського та Станіславського створили з нього маляра, якого саме бракувало українському мистецтву XIX. і XX. ст., т. з. північного". Цим висновом інтуітивно підхоплено не тільки своєрідність мистецької творчости Новаківського, але також богатої сполітньої української малярської культури, яка органічно сполучувала в собі схід і захід. З тої мистецької бази вирїс могутній, хоч і самітний як дуб, геній Новаківського: „Ділали на нього — підчує далі авторка — рівночасно дві сили: сила української традиції і сила ліпшого середовища краківської Академії Мистецтв. Амальгам тих сил — це творчість артиста, що розпалена вогнем свого власного пристрасного темпераменту створила з тих елементів найбільш самотний і відокремлений світ, який колинебудь істнував на терторії українського мистецтва".

І при домашній праці ніжні руки
Зробить це
НІВЕА

в пудельках
і тубах
від зол. 0.40—2.60

В творчости Новаківського содибуємо всюди змагання до перемоги шаблоновости та рутини: „В цицях Новаківського обсервуємо різнородність і живість творчої візії, незалежної від якої закостенілої манери", в деякі мелюнки, як напр. цвіти, „мальовані під наказом внутрішнього переживання, прості в засобах і такі новочасні, начеб вийшли з найновіших мистецьких робітень".

Ці наведені фрагменти чужинецької критики є для нас важними документами тому, що чужа критика оцінює продукти нашої мистецької творчости все суворіше, а внаслідок цього й обєктивніше ніж власна. Але крім цього має вона свій вплив на поборення нашого вродженого „inferiority complex-y", що внаслідок специфічних наших обставин відбирає довіря до власних творчих сил саме тоді, коли вони виростають понад рівень пересічности.

І коли декому що незрозуміла творчість Новаківського, то можна було б тим людям нагадати одну метафору Фридриха Ніцше: „Появилася там у ясний день людина з ліхтарнею на майдані, щоб людям дати пізнати, що вони втратили... але вони гляділи чужо на неї. Тоді вона кинула ліхтарнею об землю так, що вона розсипалась на куски та згасла. І тоді закликала вона: „Отже приходжу за вчасно? Ще не пора на мене? Чили би Величне було щойно по дорозі?"

Мало ще того „Величного" в нашій духовій свідомости. Тому мусимо бути вдячні кожному, хто силою Богом даного таланту будить відчування того „Величного" і його прихід приготовляє.

Володимир Залозецький.

Львів, 11. IV. 1936.

Абісинці здержали італійський наступ на столицю?

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Райтер повідомляє з Адіс Абеби: Після битви, що тревала цілий день, **абісинці відкинули нічною атакою біля гори Тармабір італійську кольону, що посувалася з Десіе на Адіс Абебу. Італійська кольона відступає.** Наслідник престолу приїхав до столиці, щоби зорганізувати оборону.

АДДІС АБЕБА, 23. 4. ПАТ. З північного фронту повідомляють, що **на південь від Десіе абісинці ставили поважний опір, а в околиці Сассабанет і Дагабур відкинули італійців. Італійські зусилля в провінції Балі уважають невдатними.** На основі тих вісток, яких зрештою не підтвердило ніяке джерело, витворилася опінія, що **положення абісинських військ покращало.**

ПЕРЕМОГА ІТАЛІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ.

РИМ, 23. 4. ПАТ. Стефані повідомляє з Десіе: Літаки, що оповідували над дорогою з Десіе до Адіс Абеби, атакували вчора 60 км. на полудень від Десіе між Уорра-Ілю та Дзіяфаріє більшу абісинську кольону, розганяючи її скорострілами і бомбами. Сьогодні рано викрили цю кольону знову і ще раз її збомбардували. Італійські летуни найшли також значні відділи абісинської армії зівад озера Ашіянгі, зібрані тепер на полудне від Доба в долині Сантара і також їх бомбардували. Летуни шукають останків армії негуса на довколичних дорогах.

УСПІХИ ЛІБІЙЦІВ.

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Як подає Райтер з Могадішіо, після перемоги лібійської змоторизованої кольони під Джана Гобо найшли 3.000 абісинських трупів: італ. армія втратила 800 вбитих і ранених. Лібійська кольона посувається вперід

Форд не розуміє Москви.

Семюель Кроутер подав був недавно розмову з відомим американським промисловцем Генрі Фордом про господарські питання.

Кроутер від себе пише так:

„Форд досяг успіху в американській системі. На цій він єдиний з американською системою.

Ленін казав, що комунізм ніколи не може запанувати в Америці, поки живе Генрі Форд. Він радив своїм товаришам студіювати Фордові методи, а совітський уряд пробив мені честь, заграбувавши мою першу книжку про Форда, витягнувши з неї те, що їм було треба, а друкуючи решту як державний документ. З тієї публікації виросла „п'ятилітка". Для тієї „п'ятилітки" Форд дав плани автомобілів, тракторів, фабрик й машин по ціні коштів, і він вивчував совітських інжинірів, як в Росії, так теж і в Дірборн Мічиген.

Він зробив це не тому, що вірив, що комунізм добрий або корисний для людства, але тому, що він вірив, що чим скорше росіян навчать творити багатства, тим швидше їх уми відвернуться від соціялістичної мрії. Це мабуть показується правдою. Керманичі Совітів це реалісти й мабуть більше думають про збудування Росії ніж комунізму".

Палестинські жиди втікають, їхні доми горять.

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Агенція Аваса звідомляє, що **жиди в Палестині покидають місцевости**, в яких жили меншими групами. Масова евакуація Яффи жидами, що втікають до Тель-Авіву, тривав. Покинені доми зараз підпалюють. Знялося багато пожеж, а багато поширив ще й вітер. **Сьогодні рано згоріли в Яффі тисячі домів.** Пожежники були безсильні. Жиди дуже перепудохані. Вони звертаються за помічю до англійців.

ЕСКАДРА ЛІТАКІВ НАД ТЕЛЬ АВІВОМ.

ТЕЛЬ АВІВ, 23. 4. ПАТ. Поліція дістала приказ якнайстрогіше поступати при розголошенню вуличних збіговищ, користуючись навіть пальною зброєю. У середу попол. тельавівська самоуправа видала комунікат, який стверджує, що ескадра літаків береже положення в Тель Авів, Яфі й околицях. Самоуправа взиває робітників, щоб вертались до праці в безпечних місцях.

СКІЛЬКИ Є ЖЕРТВ.

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Райтерова Агенція повідомляє з Єрусалиму, що згідно з офіціяльним комунікатом від початку заворушень згинуло 16 жидів а 26 є в шпиталі. Крім того є 49 лекше ранених. Арабів було 5 убитих. 31 тяжко ранених а 49 лекше.

50.000 АВСТРІЙСЬКОГО ВІЙСЬКА.

ЛЬОНДОН, 23. 4. ПАТ. Як подає Райтер, австрійський уряд оголосив в урядовому органі „Райхспост" рішення, покликати в осени під зброю 50.000 людей.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ **премієра в год. 8-мій веч.**

ГРУБІ РИБИ Мих. Балуцького

у виконанні чільних сил львівського ансамблю.

НОВИНКИ.

— **Літературний Вечір Вістника** відбудеться в неділю 26 квітня в год. 7 увечір в „Жовтій салі" Народ. Дому (І. пов.) при участи **Олени Теліги, К. Гвоздецької** (фортепіянове сольо), **Е. Маланюка, Б. Кравцева і Д. Донцова.** Білети до 2 зол. в „Союзнім Базарі" (вул. Руська 20), в неділю при вході на салю від год. 6 вечора. **1-2**

— **Пригадка.** Пригадуємо, що Загальні Збори Українського Тов-а Допомоги Інвалідам у Львові відбудуться в суботу 25. квітня 1936 р. в год. 16.30 попол. в домівці „Сокола-Батька", вул. Руська ч. 20. — **Канцелярія УКТОДІ.**

— **Концерт Любки Колесси у Львові і Перемишлі.** Музичне Тов-о ім. М. Лисенка у Львові ділиться з нашим музиколюбивим громадянством радісною вісткою, що наша славна піяністка Любка Колесса, після численних і пребагатих в успіхи концертових виступів за кордоном (Німеччина, Голяндія, Фінляндія, Швеція і пр.) заготовить з концертами і до Львова та Перемишля в днях 5 і 6 травня ц. р. При тій нагоді подаємо на просьбу п. Любки Колесси вияснення, що останній заповіджений Центральним Комітетом у Львові концерт з нагоди свята 22. січня, і виступ на ньому Любки Колесси не відбувся з причин від піяністки цілком незалежних. Дуже лякомічне вияснення Центр. Комітету не подало до загального відома, що Любка Колесса погодилася — з огляду на це свято і його добродійну ціль — приїхати окремо тільки на цей концерт за звороток подавої Центр. Ком. квоти, хоча первісно пропоновано кілька піяністі крім цього ряд концертів у Галичині. — Наше громадянство буде мати змогу — після довшої перерви — привітати і знову почути нашу славну піяністку на своїй рідній землі. Ближчі інформації подамо пізніше.

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Філольог. Секції Наук. Тов. ім. Шевч. відбудеться в пятницю 24-го ц. м. в год. 6 веч. Реферати: д-р М. Деркачева: Драгоманів і Леся Українка. М. Рудницький: Український романтизм у світлі европейського. Дискусія.

— **Академічний вечір в Яворові.** В неділю 26. квітня п. р. в год. 18. відбудеться в Яворові виклад п. н. „Постать Мойсея в творчости Франка". Предыгент др К. Чехович.

— **Львівська філія Т-ва Прихильників астрономії** повідомляє, що в суботу, 25. ц. м. в год. 19 веч. в салі Геольогічного інституту при вул. Длугоша 8. відбудеться дискусійне зібрання з відчитом проф. Марійо Войтовича п. з. „Технічні та математичні проблеми міжплянетарної комунікації" зі світлинами. Вступ вільний. Гостем вілі.

— **В 10-ліття вбивства С. Петлюри** уладжує українська берлінська кольонія, згуртована в „Українській Громаді у Німеччині" та в „Українськім Національнім Обединенню", панахиду й жалібну академію, що відбудуться дня 25-го травня.

— **Людовий дім** у Синевідську Вижньому біля Сколього рішили побудувати всі місцеві польські організації під патронатом стрийського старости.

— **Електрифікація Стрийщини.** З фірмою Брати Гредель у Сколім ведуться переговори у справі постачання електричного струму для сільських громад скільського повіту. Електрифікацію плянують в т. зв. долині Опору, отже у відомих літниськових громадах Дубина, Гребенів—Зелемінка, Славсько і Тухля, а також у Корчині Рустикальному і Шляхотському над Стрием.

— **Перетвірня овочів у Заліщиччині.** Подільсько-покутський союз власників садів відбув збори, щоб намітити програму праці на цей рік. Рішено орухомити фабрику, що буде перетворювати овочі для промислово-торговельних цілей.

— **Будова дороги під Станиславовом.** Державний дороговий виділ розпочав торік будову гостинця між Станиславовом і літницем Олесів. Тепер приступлено до будови другої частини цього гостинця, т. зв. аж до загального шпиталю в Станиславові. Дорога буде мати велике значіння для розвитку Олесева як літнища.

— **Залізничі знижки.** З днем 1. травня ц. р. буде прислугувати залізнична знижка особам, що повертають із 27 уздоровищ і 23 морських літнищ. До цих уздоровищ і літнищ належать між іншими: Делятин, Гребенів, Косів, Коростенко біля Ст. Сянча, Кути, Любінь Вел., Моршин, Немирів, Пивнична, Римачів, Скло, Висова коло Горлиць, Заліщики і ін. Знижки будуть обовязувати до 31. жовтня, але прислугують тільки після 14-денного побуту в місцевости, віддаленій бодай 100 км. від місця постійного замешкання.

— **Пожежі у Станиславівщині.** В Ямниці під Станиславовом згоріло недавно 6 господарських загород. Дня 22. ц. м. в цьому самому селі вибухла знову пожежа в загороді Шпильчака і знищила це господарство та дві сусідні. У Пзвелчі пов. Станиславів згоріла загорода Ф. Когута. Вогонь перекинувся на сусідні будинки, які теж згоріли.

— **Вандалізм.** В селі Свинчу коло Сянока спочиває на цвинтарі Ярослав Мекелита, син колишнього пароха, що в 1918 р. як хорунжий УСС поляг у визвольній боротьбі під Устриками. Тіло небіжчика спроваджено і похоронено в Сянічку, а сьогодні селяни з добровільних жертв поставили на гробі памятник, на якому умістили мармурову таблицю з відповідним написом і фотографією. Могилу удержують в порядку й у відповідних хвилинах складають на могилі квіти та вінки. Так зроблено і цього року в часі Великодних Свят. Та синьо-жовті ленти при вінку так подражнили нерви „русских" і „лівих", що в ночі на сам Великдень здерли вінок з долітку порозбивали на кусники фотографію. Намагалися навіть знищити сам памятник, який у формі скали споєний сильно цементом, але не могли вже докінчити того ганебного діла.

— **Бучу в краківському університеті** викликали польські народовці у звязку з відчитом доцента Шимańського з Варшави про „внутрішній спокій". На цей відчит соціялістична молодь привела людей зпоза університету. Одночасно не допущено народовців. На другий день народовці счинили бучу, викрикаючи проти лівих елементів, та розкинули летючки з закликом до боротьби „з міжнародніми кольоровими угрупованнями і провокаторами". Прийшло до бійки, в якій кілька осіб побито.

— **Весілля і „пальонка".** Перед окружним львівським судом на виїзній сесії в Любачеві відбулася розправа, що відбилася широким відгомоном у повіті, розкриваючи невідрадний моральний стан селянської молоді в любачівському повіті. На основі акту обвинувачення Дмитро Любицький, Петро Палис, Петро Равський, Іван і Гринько Гвіздь і Микола Гришко, молоді парубки з Бешні Долішньої, побили на смерть свого товариша, Миколу Вавриковича, чим допустилися переступства з арт. 240 к. з. Обвинувачені на розправі пояснювали, що тоді в селі були аж три весілля, причому вони випили багато „пальонки" (огидний денатурат) і не пригадувалися до вини. За лікарським ореченням, покійний Вавринович вмер наслідком безчисленних заломань голови. Виходило, що обвинувачені били його вже навіть тоді, як він скінчив життя. Оголошено присуд, яким засуджено Любицького, Палиса і Гришка по два роки, Гринька і Івана Гвіздя по одному, а Равського на 6 місяців вязниці. Боронили львівські адвокати д-р Лев Ганкевич і ем. судді Сивуляк, Згуральський і адвокат з Любачева д-р Гляйх, цивільного позовника заступав м-р Кульчицький з Любачева.

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на травень 1936 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

НАЙБІЛЬША
і безперечно
НАЙЛІПША
ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ
„СТЕЛЛЯ"
2006 **1-2**

— **Кравва хроніка.** На вузкошляховій залізничці біля Сопоту під Сколім згинув, дістався під колеса, Іван Левак, кермапич залізнички, що возить дерево до тартаку фірми Годуля в Синевідську Вижньому. — В Н. Сянчі засуджено на місяць вязниці Стефанію Боброваську, що ставила опір коморникові при екзекуції.

— **За фальшиві зізнання.** Дня 22. квітня п. р. стануда перед окружним судом у Львові Роза Міхевич, жінка курсорки бібліотеки Народнього Дому у Львові, під заміток, що слухана городським судом у Львові, зізнала неправду, що була управительков каменяці, і подала фальшиво висоту чинш з каменяці. Акт обвинувачення спирався на зізнаннях трьох свідків: Кароля і Рудольфа Шінґлера і Станислава Тутка. На підставі тих зізнань обвинувачено її за переступство з арт. 140 кз. На розправі згадані свідки потвердили тезу акту обвинувачення, однак відводові свідки ствердили понад всякий сумнів, що зізнання тих свідків є неправдиві. На

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

З ПАНАХИДОЮ

за померших членів Надзірної Ради, членів Дирекції, та Службовиків Земельного Банку Гіпотечного, Акційної Спілки у Львові, відправиться в дні Загальних Зборів Банку, себто в пятницю 24. квітня 1936 р. в год. 7.30 рано в Архикатедральнім Храмі св. Юра у Львові.

Дирекція
Земельного Банку Гіпотечного.

тій основі судця Майковський уневинних Розалію Міхевич. Обвинувачував прокуратор Мічгсович, боронив д-р Лев Гінжевич.

— **Експльозія в потязі.** В особовому потязі на лінії Переворськ—Лежайськ склалася експльозія корків до стріляння в пакунку, який від купець Шмісе Зайдль з Лежайська. Наслідком експльозії вилетіла шиба у вагоні і на пасажирі С. Гольдмані запалилося вбрання.

— **Трагічний мет списом.** Підчас легковтлетичних змагань на спортовому майдані в Грузьондзу один вояк кинув так незручно списом, що поцілив свого товариша, 22-літнього вояка Фр. Білінського в шию, пробиваючи її наскрізь. Білінський згинув на місці. Тіло вбитого перевезли до військового шпиталю.

— **Засеквестрували ратуш.** До міського ратуша в Гронцах на Моравії прийшов на днях екзекутор і засеквестрував містові все внутрішнє уладження ратуша на покриття кількадесять тисяч корон, які міська управа винна заведенні обезпечень.

— **Напад на учителя в школі.** До одної всенародної школи у Варшаві дісталася в часі науки якась жінка і кинулася на вчителя Александра Гернеса, називаючи його „розбійником, лобуром" і т. п. Опісля зняла зі своєї ноги черевик і почала ним бити вчителя. Щойно возний при помочі дітей придержав напасницю. Покликано поліцая. Показалося, що це 45-літня Гелена Гонева, яка мала в цій школі сина. Вчитель скартав його за сваволю, вдаривши його легко, і коли довідалася про це мати, напала в часі науки на вчителя. Справа пішла на судову дорогу.

— **Велика крадіж у цукроварні.** Окружний суд у Городіску розглядає справу таємної крадежі 90 тисяч зол. в опаленицькій цукроварні. Підозріння впало на урядничку Соню Яворську, жінку місцевого лісника. Одначе слідство не дало ніяких доказів і її мусіли звільнити. Аж згодом при чищенні добули якусь пачку, яку негайно забрав Яворський. Справа стала підозрілою. Доходження викрили, що в пачці було 50 тисяч зол., тому арештували Яворського та його жінку і відставили до слідчої вязниці.

— **Невдачні спроби.** Секретар рільництва у Зл. Державах, Уоллес заявив, що зусилля, які робить американський уряд впродовж останніх пятьох літ, щоби зменшити безробіття по містах, підтримуючи поворот безробітних до землі, не вдалися. Хоча число фарм зросло, поважне число „нових фармерів" дістає тепер запомоги для безробітних.

— **Шевалє хоче бути послом.** У звязку з наближеними виборами до французького парляменту на листі кандидатів радикально-соціялістичної партії фігурує імя відомого фільмового артиста Моріса Шевалє. Він кандидує в окрузі Кан.

Найроскішніша фільма, рем. Р. Освальда, на основі безсмертної оперетки Кальмана

Кіно АТЛЯНТІК Нині премієра! **ГРАФИНЯ МАРІЦА**

в голов. ролях Губерт Марішка, Секе Сакаль, Дорота Вік і Ернст Веребеш.

Білєти вільного вступу і знижені неважні

Зміни на польських дипльоматичних становищах.

В найближчому часі дійде до змін на польських дипльоматичних становищах. І так на становище теперішнього польського посла в Будапешті Лепківського, який буде шефом цивільної канцелярії президента прийде радник польської амбасади в Лондоні Орловський. На становище недужого від кількох місяців амбасадора у Вашінгтоні Патка висувають теперішнього польського амбасадора в Анкарі гр. Потоцького з Лянцута.

Поголоски про скликання сойму на надзвичайну сесію.

Кружляють поголоски, що внаслідок останніх політичних подій т. зв. група полковників має намір звернутись до президента, щоб скликав сойм на надзвичайну сесію. Одначе такий внесок мусілаб підписати половина послів. Тому мало правдоподібне, щоб ця група могла зібрати стільки підписів і тому ця акція мабуть не принесе бажаних успіхів. Всеж таки політичні кола здогадуються, що на внесок уряду президент скличе сойм на надзвичайну сесію вже коло 20. травня ц. р. По повороті прем. Косцялковського з Будапешту дійде до змін на становищах воєвідів. До 20. V. скінчиться святкування роковин з нагоди 10-літнього істнування режиму і роковин смерти марш. Пілсудського.

Прем. Косцялковський у Будапешті.

БУДАПЕШТ, 23. 4. ПАТ. Прем. Косцялковський приїхав до Будапешту в год. 12.45 впополудне. Премієра повитали на двірці прем. Гембеш, міністр заход. справ Кания з вищими урядовцями і польський посол з урядовцями посольства.

— **Павлов і безбожники.** Російська преса на еміграції подає розмову, яку мав померший недавно російський вчений з одним совітським воякомПавлов ходив до невеличкої церковці в Москві. Одного разу після богослуження сів на лавці в недалекому парку. Незабаром присівся до нього червоноармієць і дивлячись на бідно одітого старика, спитав з усмішкою вищости: „Щож це, дідусю, здається, що віриш у буржуазного Бога?" — „А вірю, мій дорогий, вірю" — відповів Павлов. — „Здається, що й до церкви ходиш, що?" — „А ходжу"... — „От темний" — сказав комуніст, не знаючи, що говорить з одним із найбільших учених на світі.

— **22 мільони безробітних.** Як обчислює міжнародне бюро праці на світі є тепер 22 мільони зареєстрованих безробітних. В Румунії, Данії, Швайцарії, Польщі та Ірляндії безробіття зросло, в інших европейських державах слідний легкий спадок безробіття.

— **Добрий вигляд** це знак здоровля. Буліонові кістки КНОРР продукуються з виборового мясного екстракту і тому дають вони найліпшу запоруку приспорити сили і здоровля. Досить спробувати буліону приладженого з буліонових кісток КНОРР, щоб вичути природний смак мяса. Тому буліонові кістки КАОРР конечні для поліпшення і зміцнення смаку зуп, сосів, салят, зрин і т. п.

Зі сцени й естради.

ДРУГА ШКІЛЬНА АВДИЦІЯ.

З ініціятиви дирекції філії держ. української гімназій та за згодою кураторії намічено низку шкільних музичних авдицій зі вступним словом та поясненнями виконуваних творів. Перший цикль з 4-ох авдицій обіймає українську музику і дає у головних нарисах образ важніших етапів її розвою. Музичне переведення цих авдицій шкільна кураторія доручила дир. **Антонові Рудницькому.** Пляново уложена програма з обдуманим та доцільним рефератом, який зазнайомлює слухачів з епохою, автором, стилем та характеристикою інтерпретованих творів, виконує поважну педагогічну працю в ділянці музичного виховання. Тож організування цих авдицій має велике суспільно-виховне і мистецьке значіння. Один з найвизначніших теперішніх німецьких композиторів Гіндеміт каже, що для нього тоді найгарніші хвилини, коли пише для дітей та працює з ними. Бо тільки вони варті нині широго зусилля і творчої праці, тільки вони вільні від деморалізуючих впливів, які йдуть з кабаретів і деморалізують душі".

В середу 22. ц. м. відбулася в салі театру Рідної народностей друга з черги авдиція, яка була присвячена народній музиці. Дир. А. Рудницький у вступному слові підчеркнув велике значіння народної пісні як такої, що відзеркалює нашу політичну історію, оспівує важніші історичні події, змальовує наші обряди. Тимто вона й така цікава, бо в ній безпосередньо відбиваються почування, якими нарід реагує на політичні, суспільні та життеві прояви. Дальше промовець згадав усі фази її розвитку, її великий вплив на творчість наших композиторів і т. д.

Музична ілюстрація обіймала ріжноманітну програму. Чотири народні пісні — у мистецькому виконанні п. Марії Сокіл — мають високий мистецький рівень з огляду на їх опрацювання (Лиска, М. Колесси і Ревуцького). П. Юрій Сінгалевич грою на бандурі та історичною піснею і автентичний ліричний перенесли молодь у давні часи козацьких дум. Вкінці подвійний мішаний квартет відспівав три пісні в обробці Леонтовича.

На авдиції були присутні делегати Кураторії, учительський збір і коло 1.500 нашої молоді зі шкіл: обох українських держ. гімназій мужеських і жіночої, гімназії Рідної Школи та Малої Семинарії, школи торговельної Труду, школи Шашкевича, курсів С. Г. й ін. Молодь з великим зацікавленням слухала концерту та прелекції і рясними оплесками нагороджувала виконавців. Організація була зразкова, за що належаться окремі слова признання й подяки пп. проф. Панейкові і ред. Тершаковій.

І. Приймова.

Дописи.

СТРИЙ.

Свячене „Міщанської Бесіди". Нововибраний виділ т-ва „Міщ. Бесіда" розпочав свою працю налагодженням контакту з цілим громадянством Стрия, удаштовуючи в своїх кімнатах свячене 19. квітня ц. р. На запрошення зійшлися представники всіх установ Стрия, зазначуючи цим, що хочуть з виділом такого поважного тва співпрацювати. В год. 6. веч. прийшов місцевий парох о. Винницький, поблагословив великодне яйце і привітавши всіх зібраних, нагадав часи бл. п. Олекси Бобикевича, якого був сердечним товаришем і співробітником. Тепер, коли Боже Провидіння поставило його парохом Стрия, він дальше буде продовжувати його працю. Представники всіх установ позабирали призначені для них місця і серед святочного настрою промовив ґенер. др Гарасимів, зазиваючи всіх до консолідації у суспільній праці. Пізніше промовляли: інж. Соколовський, др Лужецький та інж. Банцера (заохочуючи до жертв на українських інвалідів). На кінець промовив міщанин Теодор Дежко, що навязавши до промови о. пар. Винницького згадував часи о. Бобикевича, коли то він як малий хлопець на передмісті Лани втискався до вщерть наповненої салі чит. „Просвіти", де бл. п. о. Бобикевич умів кождою своєї особи всіх зацікавити та дещо цікавого предложити, про який до зібраних говорив. Серед мило настрою скоро минув час, хоч було вже по півночі, як люди почали розходитись.

КОПИЧИНЦІ

Великодні радіеві авдиції, на які члени т-ва „Стріла" відважно ждали, були дуже милою атракцією для всіх радіослухачів. Перед полуднем коло 100 осіб, з великою увагою, немов у храмі, вислухали цілої Служби Божої з Успенської церкви та проповіди Митрополита. Тепла воскресна, яка лилася на фалях етеру з Божого храму і гомоніла в домівці „Стріли" залишила в душі кожного слухача незатерте і сильне враження. Шкода лишень, що мабуть через недобре наставлення мікрофону, неправно виходили співи хору. З великим зацікавленням слухали теж радіослухачі пляти з українськими піснями. Зазов таке сильне число членів „Стріли" з великою приємністю та радістю вслухувалося у звуки всім чисі, які колись співав хор Котна. Третім радісним моментом був вечір, коли львівське радіо передавало оперу „Запорожець за Дунаєм". Співи наших відомих співаків вийшли надзвичайно добре. І ось в часі цих трьох авдицій радіоаматори не шукали вже за українським словом з большевицьких станцій! Це доказ, що українські радіеві авдиції є доконче потрібні кожного дня і то кілька годин.

Спільне свячене. Дня 18. ц. м. вечором уладило Т-во „Стріла", одно з дуже рухливих копичинецьких товариств, для своїх членів у власній домівці спільне свячене. Прибрання домівки, столів, приготування свяченого лиця та інших снідань та гостина присутніх в числі коло 70 осіб — було дійсно зразкове і плянове. Свячення довершив о. М. Чорних, котрий теж в коротких словах побажав, щоб товариство оперте на засадах християнської пари гарно розвивало працю між українською молодю. Підчас споживання свяченого промовляли ще: голова „Стріли" Р. Брікович та м-р О. Зеленецький, та всі гості радісно співали воскресну пісню „Христос воскрес" і українські народні та стрілецькі пісні. По свяченім під північ забавлялись до рана веселі спортові при звуках мельодійної музики. В неділю 10. ц. м. відбулося спільне свячене, улаштоване кружком „Рідної Школи", у великій салі „Народнього Дому". Свячення доконав о. Рижевський. Орхестра „Бовна" грала ріжні релігійні та світські пісні. Одначе гостей було небагато. Вплинули на це такі обставини, як улаштування свяченого попереднього дня „Стрілою", непогода, слаба підготова при сарошуванні гостей і може недостача грошей.

Вечір народньої ноші і гагілок улаштовує „Союз Українок" в Копичинцях дня 25. квітня ц. р. в год. 8 веч. в салях „Народнього Дому". Цю ініціятиву проводу т-ва слід з приємністю повитати. В Копичинцях здається найменше цікавиться громадянство такими своїми скарбами, як народньою ношею. Сумно пражало кожного, хто на цього року коло церкви на Кутці в Копичинцях ставили кілька дівчат, щоб співати гагілки, але їх не вміли нуло кілька дівчат, щоб співати гагілки, але їх не вміли навіть і замість гагілок співали самі любовні пісні, які по кожнім рядку кінчалися рефреном „ухаха ухаха". Щоб відновити вже призабуті звичаї та вислухати дівочих гагілок, позвані всі, головно молодь, взяти масову участь у вечорі народньої ноші та гагілок, який улаштує „Союз Українок".

Нові книжки й журнали.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ, Trybuna polskiej myśli państwowej. Warszawa, styczeń — luty — marzec 1936. № 1 XLVII.

Листування Редакції.

М-н. Прага: Статтю про Японію дістали. Просимо подати адресу автора.

Вп. Ор. Онуляк. Бодружаль: І. том Бібліотеки „Діла" вислали Вам зараз по виході. „Назустріч" ч. 2 вислали Вам вже двічі — видно, що пропадає десь на почті, мабуть таки у Вас, тому просимо вглянути в справу таки у себе на місці. — Нині висилаємо Вам вдруге І. том Бібліотеки „Діла" і втрете 2-е ч. „Назустріч".

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича:

Винники.
24. IV. Княжна Чардаша.
Підбірці.
25. IV. Отаман Пісня.
26. IV. Дівча з Маслосоюзу.
Винники.
27. IV. Інвалід, уривок з життя УГА. З Винник театр їде до Комарна і Ширян.

Великий Театр:

Пятниця, 24. IV. год. 8. веч. Аб. 15. Премієра „Грубі риби" Балуцького.

Субота, 25. IV. год. 3.30 попол. Театр для дітей Т. Ортіма, байка „Пан Твардовський на місяці"; год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі риби".

Неділя, 26. IV. год. 12. попол. Театр для дітей Т. Ортіма, байка „Пан Твардовський на місяці"; год. 3.30 попол. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою"; гоо. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генеральової".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Пятниця, 24. квітня одна вистава в год. 8.30 веч.

Субота, 25. квітня дві вистави в год 4.30 попол. і 8.30 веч.

Неділя, 26. квітня, невідкличне останній день побуту, дві вистави в год. 4.30 попол. і 8.30 веч. закінчення цирку (жінки безплатно).

На пополудневі вистави ціни для всіх зниженні (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Моношка.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Сеге Сакалем.
ВАНДА: „І шож далі, сіра людино?", „Чібі".
ГРАЖИНА: „Паприка".
КАСІНО: „Банкі".
КОЛІСЕЙ: „Колишня жінка" та ревія.
КОПЕРНИК: „Окружена" із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".
МЕТРО: „Жінки в його житті" та „Тижневе ПАТ".
МІГАЖ: „Катеринка" з Фр. Галь".
МУЗА: „Капітан Блад".
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Мала пенна" з Фр. Галь".
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Кар'єра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Рапсодія Балтику".
СТИЛЕВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо" та ревія.
ТОН: „Остання ставниця".
УТІХА: „Монте Хрісто" й ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шадіння".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Царгород.

Закордонне радіо.

Пятниця, 24. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 15.20 Весняні пісні для молоді, 17.30 Скрипка, форт., 21.05 Вокальний концерт, 22.10 пісні й арії, **Братислава** (298,8) 19.10 Ганк. музика, 19.35 Югосл. нар. пісні, **Брно** (325,4) 16.15 Нар. пісні, 21.30 Хор. **Прага** (470,2) 17,15 Дуті квінтети, 19.20 Квінтет, 20.35 Концерт, 21.30 Смичк. квартет, **Париж** (1648) 12.15 Розр. концерт, 16.00 Чеська камер. музика, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт орх., 12.00, 16.30 Мельодії, 21.30 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 14.15 Старі й нові мельодії зі звуковинів, 19.20 Нар. пісні в супроводі форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 20.00 Музика, 21.00 Пісня про весну, **Мінхен** (405,4) 11.00 Легка музика, 17.09 Солісти: скр., форт., віолончел., барит., **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 17.00, 22.30 Циг. музика. 18.30 Музика, спів, **Мілянo** (368,6) 11.30, 13.55 Легка музика, 20.35 „Прімарoза" оп. Пієтрі, **Рим** (420,8) 13.00 Муз. вечірка, 20.35 „Ірис" оп. Маскаїні.

Субота, 25. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Оперетові мельодії, 15.35, 19.10 Хор, 20.10 Весняні пісні, попурі, 22.10 Віольончелі, **Братислава** (298,8) 17.55 Весняні пісні, 20.00 „Колиб я був народом" оп. Адама, **Кошиці** (329,1) 18.00 Дня Закарпаття, **Прага** (470,2) 18.10 „Періода й Портівель" оп. Сутервайстера на осн. Грімової казки, 19.15 Концерт, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 14.15 Пісеньки, 20.00 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 16.00 Веселе пополудне, 19.00 Солісти, 20.10 Мельодії та пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Для дітей, 14.00 Музика, 18.00 Любовна історія в нар. пісні, орх., хор, солісти, **Мінхен** (405,4) 15.15 Шуманові варіяції на тему Бетовена **Будапешт** (549,5) 13.40 Вок. концерт, 17.50 Дует артистів, 18.25 Спів, 22.40 Концерт оп. орх., **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.45 „Джоконда" оп. Понкієлія, **Рим** (420,8) 12.15 Легка музика, 20.35 Орх. концерт.

Львівське радіо.

Пятниця, 24. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.05 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Що давніше й сьогодні, 12.25 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Для дітей: „Про Івасю, що залежився з Розитою", 15.00 Концерт орх., 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Бі ва, 15.30 Легка музика, 16.30 Анекдоти про співаків, 16.45 Репрезентаційний концерт, хор, 17.45 Вражіння радіослухача, 17.55 Лінгва радіофонізації стає до праці, 18.00 Огляд жіночих видань, 18.10 Сільва верум, 18.15 Дуети гармоністів із гр. пл., 18.20 Реклям. концерт, 18.40, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Що говорить про радіо, 19.00 „Цвіт папороти" оперетка Ст. Малішовського, 20.50 Вечірній дневник, 21.00 Авд. для закордону, 21.30 Інтервю, 21.35 Весела Сирена (25-ліття польського радія), 22.05 Танкова й сальон. музика; у перерві о год. 22.30 Що кажуть найстарші радіослухачі.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.32—5.36.

Нім. марка 1.36—1.43, фр. франки 34.70 35.05, шв. франки 172.50—173.50, фунти стерлінги 26.20—26.35, австр. шилінги 99.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 36.50—37.50.

Золото: Долари 9.18—9.25, Рублі 49—50, Фр. франки 35.00—35.50, Корони 37.00—37.30, Дукати 83.60—84.30; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.75—0.75.

Долярівка 49.00—51.00. Інвестиційна 66.00—68.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З 38—40, 5% дол. Б. Г. 30—32, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% Ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

ЦИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 21-го квітня ц. р. кооперативи платили за:

	Львів	Львів
1 кг. масла десер.	2.55	зол.
1 кг. масла десер. бочкового	2.60	„
Експортове дає зачет	2.60	„
1 л. молока	0.15	„
1 кг. яєць	2.45	„

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 23. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахокисарні „Ol. C." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1.05	зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.60	„
Індички товсті 1. кл.	1.25	„
Пантарки товсті 1. кл.	1.25	„

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Молода панна, що вчиться практичного фаху і має до дипльому ще 2 місяці, найшлась в крайно тяжких обставинах. Просить **милосердні серця** о поміч. Готова звернути після того, коли дістане працю. Ласкаві датки чи зголошення приймає Адміністрація „Діла" для „Юлії". 1—2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д-ра Барановського у Львові ул. Миколая ч. 23 пір ул. Зиблікевича приймає пацієнтів — по перерві святочній — як звичайно щодня від 3—6 пополудне в хоробах зубів і устної вами. Власна технічно-дентистична робітня. 1976 3—5

МАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ФРИЗІЄРСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ „Макс" Корольовець 8 шукає практиканку. Професійні мають першенство. 2000 1—1

МЕШКАННЯ

2 ПОКОЇ І КУХНЯ з комфортом на висо кім партері від 1. мая до винайму при вул. Мартина 11 а. Відомість у господаря на місці або телефоном ч. 261-65. 2003 1-3

КУПНО - ПРОДАЖА

ПРОДАМ крамницю споживчої бранжі з причини виїзду. Бартоша Гловацького 19

РІЖНІ

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 6—17

МОТОЦИКЛ, роверн, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 6—30

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 17-6

ОГОЛОШЕННЯ.

Церковні цвіти

поручає на свята

Стефанія Погорецька

в СТРИЮ, ВУЛ. ШЕВЧЕНКА 6.

КИТИЦІ ДО СВІЧОК є у трьох цінах, менші 2 зол. пара — середні 3 зол. пара і великі 5 зол. за пару.

КИТИЦІ ПОСТАВНІ на престіл — менші 12 зол. пара, — середні гарні (около 70 цм. високі) 20 зол. пара — і великі 30 зол. пара.

ГІРЛЯНДИ НА ОБРАЗИ вузька 4 зол., — ширша 5 зол. і найширша 6 зол. за метер.

Івіти матеріяльні, тривкі, коліри гарно естетично дібрані. 1668 2—2

МІСЬКЕ ЗАСТАВНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ
Міський Відділ Комунальної Каси Ощадности у Львові
на підставі дозволу Міської Управи в кор. стол. м. Львові з дня 16. березня 1936 р. до L. W. II/1 989/36 уладжує
в днях 11. 12. 13. 14 і 15. травня 1936
від години 9 до 13 (1) і від 16 (4) до години 19 (7 вечір) у власнім льокалі при вул. Валовій ч. 9, II. п.

ЛІЦИТАЦІЙНУ ПРОДАЖУ ЗАСТАВІВ

Будуть продані невикуплені предмети зі золота, срібла, шляхотне каміння заставлене або оплачене тільки по день 30. червня 1935, а означене: Серія VI. від ч. 64.695 до ч. 99.232 та непродані або стягнені на попередніх ліцитаціях: Серія IV. від ч. 1 до 100.000. Серія V. від ч. 1 до 100.000 і Серія VI. від ч. 1 до ч. 64.694 та Серія Д. (застави в долярах) від ч. 1 до ч. 5.292 найбільше оферуючому.

Нова ліцитація по думці § 33. регуляміну відбудеться після закінчення ліцитування всіх застав у днях 13, 14 і 15. травня 1936.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 0·80 зол., з почт. перес. 0·95 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 90 (14.339). Львів, субота 25. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвартьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Після кривавих подій у Львові.

ЧИСЛО АРЕШТОВАНИХ ДОХОДИТЬ ДО 1.000 ОСІБ.

Львів залишається далі під враженням кривавих подій. Найбільше пекучою під цю хвилину є справа арештованих осіб, яких число доходить до 1.000 осіб. Між арештованими крім notoрійних злодіїв і грабіжників є безробітні робітники, студенти і студентки вищих наукових заведень, ученики, урядовці, представники вільних фахів, купці і т. д. В горячкових моментах, в яких залишався Львів минулого тижня, арештували всіх без ріжниці, хто лише був під рукою. Карні виділи суду, які працюють в день і в ночі, ствердили в богатьох випадках невинність арештованих осіб і негайно наказали звільнити їх з арешту.

ФЕРМЕНТ У „ЗВІЯЗКУ ОБРОНЬЦУФ ЛЬВОВА".

Варшавський „Роботнік" (ч. 135) пише: „Між раненими підчас кривавих подій дня 16. квітня ц. р. були і члени „Звіязку оборонцуф Львова" і кількох колишніх легіоністів. Ці організації подбали навіть про негайну допомогу для цих пошкодованих членів. На засіданні виділу „Звіязку оборонцуф Львова" зложено протест проти відомої відозви, яку видала управа без уповноваження. Та занадто велика ревність ріжних карієровичів викликала несмак і заслужену відправу".

ДОПОМОГА ПОШКОДОВАНИМ ФІРМАМ.

На інтервенцію пос. Зоммерштайна у міністра суспільної опіки у справі матеріяльної допомоги для пошкодованих підчас останніх кривавих подій мін. Яцолт заявив, що допоможе пошкодованим і буде співпрацювати з іншими міністерствами. Крім того мін. Яцолт уповажнив воєводу Белінy-Пражмовського, щоб у випадках негайної допомоги прийшов з грошевою допомогою пошкодованим з фондів, призначених міністерством суспільної опіки.

У ЛЬВОВІ НЕМА КОНЦЕНТРАЦІЙНОГО ТАБОРУ?

„Дзенник Польскі" з дня 24. квітня ц. р. пише: Від кількох днів розсівають по Львові вісти, будьтобн у звязку з четверговими подіями у Львові, створили в Скнилові на одному з летунських майданів, концентраційний табор. В ньому мало перебувати 2 тисячі арештованих осіб. „Дзенник Польскі" авторитетно стверджує, що ні в Скнилові ні в якомунебудь другому місці біля Львова, нема ніякого концентр. табору. Арештовані після кривавих подій в числі 600 осіб, перебувають виключно в поліційних арештах при вул. Казимирівській як теж у Бригідках. Крім того вивезли до Берези Картуської 60 осіб.

Якщо йде про деяку кількість нібито пропавших осіб, то вони мабуть перебувають в арешті. Після переслухання арештованих, яке на днях скінчиться, можна буде устійнити тотожність усіх арештованих.

ХАРАКТЕРИСТИЧНА МОВЧАНКА.

„І. К. Ц." пише:

Загально звертають увагу на мовчанку послів Львова в тяжких моментах, у яких найшлося місто. До публичного відома дійшла тільки інтервенція жид. пос. Зоммерштайна у скарбовій палаті в справі податкових пільг для пошкодованих підчас кривавих подій.

Глухі чутки про пропавших не перестають кружляти. Одна родина з Богданівки досі не шукує двох своїх синів, що вийшли мин. четверга до міста і слід по них пропав. Таких родин є більше.

ОБЛИЧЧЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ЮРБИ.

„Варшавскі Дзенник Народови" пише:

„Дуже характеристичною вимовністю відзначається факт, що розбурхана юрба не нападала на костели. Правда, були спроби спровокувати агресивність мас проти церков, головно на городецькому передмісті, але даремні. Ці спроби виходили від комуністичного проводу, який поширював чутки про здогади стріли з костела св. Анни. Одначе юрба далася дуже легко переконати, що це неправдива чутка. Свідчить це про те, що нагромаджений революційний матеріял ще не опанований цілковито комуною."

(Як нам відомо, то юрба вибила кілька шиб у Преображенській церкві при вул. Краківській і в оо. Василіян при вул. Жовківській. — Прим. Ред.).

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ ПРО АРЕШТУВАННЯ У ЛЬВОВІ.

П.А.Т. повідомляє: У звязку з львівськими подіями влада безпеки придержала **взагалі коло 1.000 осіб, зпоміж яких 570 передала до диспозиції прокуратора окружного суду.** Інших звільнили після вимегітимування. Окружний прокуратор приказав перевести доходження проти арештованих у швидкому темпі і поміщо на основі вислідів доходження **звільнив 185 осіб.** Крім того прийдуть дальші звільнення.

До табору в Березі Картуській вивезли зі Львова **15 злочинців**, карених кількома виворотами і **46 комуністів**, каранних вязницею за комуністичну агітацію та підбурювання до виступів.

Ліга Націй втратила авторитет,

відколи прийняла СССР.

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, 24. 4. ПАТ. Обговорюючи недавні події в Еспанії, „Оссерваторе Романо" звертає увагу на програму комуніст. партії, що висловлює привіт „еспанським та монгольським братам". Постійні кріси, які останніми часами постійно потрясають Лігою Націй вже ватіканський часопис зі вступленням до неї СССР. Допускаючи до себе комунізм, Ліга Націй втратила моральний авторитет, необхідний для справного функціонування. Комунізм вливає тепер щораз то сильніше на західню політику і то вже зовсім явно, через організування „людового фронту" в Еспанії та Франції.

Козацькі дивізії у червоній армії.

МОСКВА, 24. 4. ТАСС. Приказом з дня 15. ц. м. комісар Ворошилов перейменував 10. і 12. територіяльну дивізію кінноти та 4. і 6. дивізію кінноти на „10 *козацьку терсько-ставропільську* терит. дивізію", 12. терит. дивізію *кубанських козаків*", „4. дивізію *козаків кубано-терську*" і 6. дивізію *донських козаків*"; у Донщині організують „13. терит. дивізію *донських козаків*. До цих дивізій приниматимуть рекрутів з цілої території округ Дону, Тереку, Кубані та Ставрополя з виїмком кавказських верховинських племен. які служитимуть у *„спеціяльній бригаді кінноти* верховинських народів". Від найближчої осені всі козацькі дивізії будуть мати окремі однострої.

Присилайте передплату!

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

Перед виборами

до французького парляменту.

Франція рівночасно а високою загально-політичною гарячкою переживає неменш високу внутрішньо-політичну гарячку. Й не диво — вона стоїть напередодні своїх парляментарних виборів. Вибори до французького парляменту відбудуться дня 26. ц. м., тісніші дня 3. травня.

Франція вибирає своїх народніх представників за виборчими округами і на основі системи більшости. Поодинокі департаменти поділені на виборчі округи не на основі кількости населення, але більш приналідно. Найбільше число виборчих округів в одному департаменті 6, найменше 3. При цьогорічних виборах всіх виборчих округів є аж 618, враховуючи в це й кольонії, які мають від 1—3 послів. Кожна виборча округа вибирає лиш одного посла і вибраний той, хто в першому колі дістав більше ніж половину всіх віданих важних голосів, або той, хто в другому колі дістав найбільша голосів з усіх кандидатів. Парляментарна каденція трівае у Франції чотири роки.

За цьогорічними французькими парляментарними виборами слідить увесь світ, бо вибори ці мають величезне значіння і то не лише для внутрішнього життя Франції, але і для загальної европейської політики. Парляментарна більшість, яку дадуть ці вибори, рішатиме чотири роки теж про головні напрямні французької закордонної політики.

Від світової війни ніодин французький парлямент не мав якоїсь виразно означеної більшости. Всі вони дуже сильно хиталися: раз на право, то знову виразно на ліво. В 1920. р. вийшла була з парляментарних виборів більшість т. зв. народнього блоку, але вже вибори з 1924. р. принесли більшість картелеві лівиці, яка остаточно довела аж до того, що під її напором мусів уступити навіть тодішній президент держави Мілеран. Після фінансового краху з літа 1926. р. і після того, як прийшов новий уряд Пуанкаре, відбулись 1928. р. нові вибори — тоді під гаслом народнього обединання. При чергових виборах з 1932. р. більшість здобули знову ліві партії, але тому, що між радикалами і соціялістами не прийшло до порозуміння, не могла в цьому парляменті витворитись ані постійна, трівка більшість, ані міністерський кабінет, що відповідав би більшости. Рому не диво, що за час цієї парляментарної каденції Франція мала аж одинадцять урядів, між ними: відомий уряд „лямпіонів й обединення" партій, уряд Думерга. Як реакція проти цього уряду повстало обединання цілої лівиці, від радикалів через соціялістів усіх відтінків аж по комуністів, або відомий т. зв. *народній фронт*. До теперішніх виборів цей фронт іде в одному блоку і то в такий спосіб: У першому колі кандидують ліві партії і групи майже у всіх виборчих округах самостійно, але в другому колі будуть всі обединені партії і групи автоматично голосувати на того кандидата котрось зі своїх партій чи груп, який у першому колі дістав найбільшу кількість голосів. Дотеперішня ситуація показує, що в деяких округах з цим народнім фронтом підуть теж радикали-соціялісти, хоча провід партії ще не дав на таку тактику остаточної згоди. Дехто думає, що він й не дасть, а кожде своє чло-

ям поступати від випадку до випадку, залежно від місцевих обставин.

Проти цього лівого фронту витворився т. зв. *республіканський фронт*, що обіймає групи правиці і правого центра. Сюди належить голомо т. зв. Республіканська Федерація Лівої Марена, Республікансько-соціялістична група Фр. Буйона і т. зв. господарський фронт.

Поза обома цими фронтами стоїть *лівий центр*, себто ці дотеперішня парляментарна група, яка маючи 45 послів, брала участь у лівих урядах і була тим ланчком на лівій, який рішав про витворення кожночасної парляментарної більшости, та демократичний аліянс П. Фляндена. Є це партія, яку створив був Поанкаре. Досі вона ще ніколи самостійно не кандидувала й обєднувала в собі послів і сенаторів ріжних груп центра. При теперішніх виборах ця група виступає дуже активно.

Зовсім окрему групу творять теж *народні демократи*, партія, яка є дуже подібна до середньо-европейських християнських соціялів, республіканський центр (досі група Тардіє) і ще декільки дрібніших і менш важних груп центра. Дотеперішня аграрна і сільська партія на недавньому своєму зїзді в лютім ц. р. розкололася і нова т. зв. республіканська аграрна партія схиляється нині більше до правих.

Само собою, що дуже велику, в деякому напрямі навіть вирішну ролю при цьогорічних французьких парляментарних виборах будуть відігравати т. зв. *Ліги*, які повстали поза рамами політичних партій. Є це передовсім ліга „Вогняний Хрест", ліга „Молодих Патріотів", „Ліга Франсистів", „Французька солідарита", „Сільський Фронт" та ін. Ніодна з них, з виїмком т. зв. „Сільського Фронту", не кандидує, але всі вони разом будуть мати величезний вплив на голоси своїх прихильників. Головним їх виборчим гаслом є якнайенергічніше поборювати кандидатів лівого т. зв. народнього фронту.

Як довідуємося з французької преси, досі заголошено вже до франц. парляменту к. чотирьох сисяч кандидатів. Який буде висліл цих виборів — вині ще годі передбачити. Нема сумніву, що незвичайний вплив на цей висліл буде мати теж міжнародній хід европейських політичних подій і становище Франції до них. Деякі т. зв. знавці французьких відносин здогадуються, що більшість здобудуть ліві, але є й такі знавці, які вважають, що новообраний парлямент не буде майже нічим відріжнятися у своєму складі від складу попереднього парляменту, себто, що й ця прийдешня каденція не принесе Франції того, чого їй найбільше потрібно: *внутрішньої політичної рівноваги*.

Якби воно не було, дні 26. квітня і 3. травня п. р. можуть стати для Франції днями великої історичної ваги, особливож, коли взяти під увагу силу впливу публичної політичної опінії на внутрішню і закордонну політику Франції.

М—н.

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Теат. 256-6
Владислав Сідор
Львів — Огородницка 5. 1513 9-10

НА ВОЛИНІ.

Недавно відбувся у Рівному 3-й загальний зїзд польського гарцерства на Волині. Зі звіту довідуємося, що польське гарцерство на Волині розвивається д. успішно. У 1934 р. воно мало 199 організаційних одиниць і 6.290 членів. А у звітовому році мало вже 225 організаційних одиниць і 7.577 членів. На зїзді виступали з промовами „господар Волинської Землі" (по висловах „Волині") воєвода Юзефський та куратор шкільної округи п. Новицький.

Це подаємо за органом волинського воєвідства „Волинь". Школа тільки, чому при цьому „Волинь" забула згадати, скільки членів та організаційних одиниць має на Волині український „Пласт", чи інша українська установа для фізичного виховання молоді.

АНГЛІЯ ВИСТУПИТЬ З ЛІГИ НАЦІЙ?

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. „Дейлі Експрес" припускає, що в найближчих тижнях В. Британія виступить з Ліги Націй, бо дальша присутність у настільки здискредитованій установі шкодить британському престижеві. Згаданий щоденник сподіється, що невдовзі повстане нове міжнародне обєднання. Міродатні круги не потверджують цих вісток. Теперішній час — мовляв — мало підхожий на реформу Ліги, а якщо прийде до неї пізніше, то лише при співділанню В. Британії.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИК. ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 12-365

СУЕЗЬКИЙ КАНАЛ І ЄГИПТЯНИ.

КАІРО, 24. 4. ПАТ. У висліді кількамісячних переговорів египетський уряд заключив з управою товариства Суезького каналу договір такого змісту: 1) до адміністраційної ради т-ва приймуть 2-ох египтян, 2) т-во прийматиме оплати за переїзд кораблів у егип. пястрах; 3) 1/4 персоналу складатиметься з египтян.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ дві вистави — в год. 3.30 поп. перший із двох виступів Театру Ортима для дітей; відіграють казку **„Пан Твардовський на місяцю"**
знаменита забава для всіх дітей, усі діти грають на сцені.
В год. 8-ій веч.: **„ГРУБІ РИБИ"** Балуцького.

Регіональні квітки.

(З дописів до Редакції).

НА ПОЛІССІ.

На одного православного священника впливало донесення, що він у приватних розмовах з селянами говорить по українськи. І наслідок був такий, що поліське воєвідство заборонило цьому священникові душпастирську службу на терені воєвідства. Мусів бідолаха перейти до волинської епархії.

Друге донесення в іншому місці вплинуло вже на селянина за те, що сам називає себе перед людьми українцем. Закликали цього смільчака на поліційну станицю і там.. відлежався він від українства та зачислив себе до „тутешніх". Тоді його у спокою випустили. Селянин цей оповідаючи про цю пригоду, оправдувався тим, що — мовляв — і св. Петро мусів відректися Христа.

НА ХОЛМЩИНІ.

Одно українське село біля Холму, дуже національно свідоме, все робило заходи, щоб йому дозволили уладити якубудь українську виставу. Безуспішно: української пєси не дозволили, зате намовляли виставити польську. Селяни якісь згодились на цю пропозицію і тоді дочекались надзвичайного „успіху": їм запропонували повторити польську пєсу у самому Холмі.

о. О. ПРИСТАП. 6)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

В обличчі смерти зрівнялися всі без огляду на расу, віру, національність, пол, вік, вдачу й освіту. Бо всі опинилися на одній спільній стежці, що вела до могили в морських глибинах. І майже всі пасажири скупчилися разом у забавовій салі. Ніхто не хотів лишитися на самоті в каюті, бо в товаристві й смерть миліша. А це пригадало мені мої гуси. Вони теж підчас бурі з градом збігалися на отвертому пасовиську в громаду. Скупчившись, підносили голови вгору і в громаді ждали кінця бурі.

На щастя, морська буря не трівала довго. По кількох годинах почав втихати буревій, а вслід за цим помалу зменшувалися гори морських хвиль і море успокоювалося. Буря минула і небо випогодилося. Однак небагато подорожніх любувалося гарною погодою. Бо здебільшого розхорувалися від того примусового гойдання. Мій товариш уже на другий день не вставав з ліжка; дістав гарячку і його почало млоїти. Вже на другий день нічогісінько не їв, тільки виссав одну помаранчу.

Сам я пішов на обід. Думав, що випю бодай трохи буліону і їм якийнебудь овоч. Але саме кілька хвилин перед обідом почув я, що мені тиснеться щось до горла. В устах нагромаджувалася слина. По тілі перейшли дріжаки і я ослаб. Проте вийшов на чердак і сперся там на поруччя, гадаючи, що на свіжому повітрі хутчій позбудуся морської недуги і належатиму до тих небагатьох щасливців, що досіль іще ходили, їли, пили й весело дивилися на світ. Але нагло заскоботало мене щось в горлі, рот наповнився слиною, болючий корч стиснув мені шлунок і я хоч-не-хоч перегнувся через поруччя та почав годувати морські риби тою стравою, що їв учора... По тій неприємній сцені вернувся вниз до своєї каюти і положився до ліжка. Хоч не хотілося мені спати, але під впливом загального ослаблення, таки заснув і переспав кілька годин.

Надворі була вже погода. Наш моторний „Кронпріц Вільгельм" хутко чвалав по морських хвилях, щоб надолужити втрачений підчас бурі час. Лютім дня 22. листопада причепилася до мене вдруге морська недуга. Знову поспішив я на горіст, щоб „нагодувати" морські сотворіння.

Колись, читаючи спомини д-ра Окуневського з подорожі по морі, я вважав таку подорож чимось чарівним і недосяжним. А тепер мені ця плавба кораблем так збуденніла, що я бажав її кінця і зміни. Не бавила мене вже ні музика, ні краса моря. Також щез у мене апетит до їжі, а замісць нього дістав обридження до всього. Навіть овочі втратили свій смак. Запахи з корабельної кухні перемінилися в якийсь противний сморід, що викликував памороки.

Це був пятий день подорожі морем. На кораблі зовсім завмерло його веселе життя, бо з нього зробився шпиталь. Не було чути ні співів, ні сміхів, а музика грала, немов на похороні. Подорожні здебільшого розхорувалися на морську недугу і лежали по каютах. Деякі з них були навіть тяжко хорі. Всі без винятку мусіли часто схоплюватися з ліжка, нахилятися над сплювачкою та викидати із шлунка з найбільшим напруженням і болями останки зїдженої страви. Зрештою шлунок був майже порожний і тому шлункові корчі були дуже дошкульні.

На помості і в салях корабля показувалося дуже мало людей. Але й ті, що виходили сюди із своїх кают, змарніли й посоловіли, наче зняті з хреста. Одні з них помалу проходжувалися, заточуючись як п'яні, інші сиділи на кріслах, щільно обтулені коциками. Вони бездушно гляділи в одноманітну морську далечінь або дрімали і колибаючись відправляли „жидівські борухи", хоч не належали до семітської раси. Дехто також перехилювався на бік, напружувався, душився і ригав немилосердно. Не диво, що хотілося якнайхутчій розлучитися з кораблем і з усіма приємностями морської плавби та врешті стати на твердому грунті. Перед нами було ще цілих два дні виснажливої дороги.

—o—

Прийшла субота, 23. листопада. На голос трубки, щоб вставати, підвівся я з ліжка. Одягнувся і вийшов на чердак. За хвилину кликав дзвінок пасажирів до їдальні на снідання. З 2.400 подорожніх зявилася ледве одна третя частина; інші були ще хорі й приковані недугою до ліжок. Зате з моряків, що їх було 500 на кораблі, ніхто не хорував. Цеж природно, бо вони були вже призвичаєні до морської плавби і їм навіть буря нічого не шкодила. Сівши до стола, я по трьох днях примусового посту зважився зїсти кусник телячої печені і випити шклянку чаю.

Надворі був гарний, погідний день, хоч була вже досить пізня осінь. Повітря було тепле і приємне. Видно було, що зближаємося до нашої мети, бо корабельні урядовці почали роздавати картки на пакунки.

(Далі буде.)

Резолюції Загального Збору Маслосоюзу.

На Заг. Зборах Краєвого Молоч. Союзу „Маслосоюзу", що відбулись у Львові 16. ц. м., прийнято одноду шно низку резолюцій, що були висліпом ділової, дуже основної дискусії. Ось ті резолюції:

1) Загальний Збір К. М. С. „Маслосоюз" стверджує, що в 1935. р. праця над розбудовою і закріпленням нашої молочарської кооперації дала дальші моральні, як і матеріяльні позитивні вислід.

2) Загальний Збір кооператив з цілого краю стверджує, що українська молочарська кооперація, зорганізована в Маслосоюзі, вивязується в загальному успішно супроти широкого загалу об'єднаного в ній хліборобського населення, яке в сучасному важкому господарському положенні находить одинокі постійну користь і поміч у своїх добровільних господарських установах, зокрема в Районових Молочарнях.

3) Завідуючі органи молочарських кооператив у цілому краю є свідками того, що від деякого часу ведуть ріжні чинники, включно з органами адміністраційної влади, нібито організаційну працю, спрямовану проти існуючих, добре загосподарених українських молочарських кооператив, а подекуди навіть з погрозами їх ліквідації. При цьому згадані чинники, основуючи якісь нові молочарні на терені існуючих вже українських молочарень, послуговуються погрозами, що населення буде змушене доставляти молоко до їхніх молочарень. Загальний Збір протестує проти таких метод, уважає їх наскріз шкідливими для інтересів селянства і рішуче стверджує, що цього роду накинені організації проти волі і потреб населення є непотрібні всяких господарських підстав.

4) Загальний Збір, уважаючи, що ці нові, штучно і насильно творені молочарні, потайки перед найбільш заінтересованим чинником, селянином-продуцентом, будуть сліпим знаряддям у руках нефахових людей для здійснювання всяких інших замірів, окрім господарських.

5) Тому Загальний Збір закликає широкий загал обединеного в молочарській кооперації населення якнайщільніше обединатися при своїй молочарській організації, яка направду веде наше селянство до кращого майбутнього та дбає про його добробут.

6) Загальний Збір представників молочарських кооператив заявляє, що доложать всіх зусиль, щоб наші власні кооперативні молочарні, що їх створено збіжним трудом, муровинною працею, за вічно запрацьований гріш, зложений серед найбільшої господарської скрути, оборонити перед наступом непокликаних чинників. Загальні Збори М. С. стверджують, що найдоцільнішою, найдешевшою і для цілого народнього господарства найкорисніщою формою організації молочарства є форма *кооперативна*, оперта на *добровільности членства* та на *вільній конкуренційній змаганні* з приватним молочарством. Тому Загальні Збори противляться якимнебудь спробам чи замислам, що змагали б до примусової регляментації продукції масла та до урядової районізації молочарень, яка булаб однозначна із заведенням монополю в торговлі молочними продуктами — з усіми шкідливими наслідками.

ДОВІЗ ЗБРОЇ ТА МУНІЦІЇ ДО ПАЛЕСТИНИ ЗАМКНЕНИЙ.

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. Міністер кольоній Томас заявив у палаті громад, що без окремого дозволу не вільно привозити до Палестини зброї ні муніції. Винованників каратимуть суди вязницею до року та грішмою до 100 фунтів.

Дальше згадав міп. Томас, що дотепер згинуло в Палестині 16-ох жидів і 5-ох арабів, ранили 75 жидів і 72 арабів, але запевнив, що місцева влада запевнить лад і спокій.

Кооператива „Рідна Школа".

З нагоди Заг. Зборів кооп. „Рідна Школа" 25. IV. 1936.

Кооператива „Рідна Школа" у Львові почала свою діяльність 1. січня 1932 р. видаванням ілюстрованого півмісячника „Рідна Школа", а в квітні 1933 р. отворила ґуртівню всього шкільного й канцелярійного приладдя і паперової галянтерії. До нині може кооператива вказатися поважними осягами.

Журнал „Рідна Школа" став трибуною у найважніших справах української нації, якими є шкільництво й виховання, став необхідним духовим дучником всіх рідношкільних організацій і прихильників Рідної Школи та всіх, що безпосередньо мають до діла з вихованням і навчанням або цікавляться тими справами. В 1936 р. почала кооп. „Рідна Школа" видавати **часопис „Шлях Молоді"** для масового ширення. Як журнал „Рідна Школа", так і „Шлях Молоді" виходять на засаді самовистарчальности. Їхня адреса: Львів, вул. Сикстуська ч. 46.

Дуже гарно розвивається ґуртівня кооп. „Рідна Школа". Відборцями є українські кооперативи обединані в Повітових Союзах Кооператив за посередництвом Центросоюзу, як верховної кооперативної централі. Всі замовлення виконує кооп. „Рідна Школа" на доручення Центросоюзу. Для удогіднення співпраці перенесла ґуртівня кооп. „Рідна Школа" свій склад до будинку Центросоюзу у Львові, вул. Зіморовича ч. 22.

Кооп. „Рідна Школа" заключила з деякими фабриками спеціяльну умову на **виріб товарів з написом „Рідна Школа".** Дотепер доставляє з маркою „Рідна Школа" ріжного сорту листовий папір від звичайного до вибагливого, пера, олівці і радирки. Всі ці товари з маркою „Рідна Школа" найшли живий відгомін серед українського громадянства, а П. С. К. домагаються виключно цих товарів. Поширювання товарів з маркою „Рідна Школа" має велике пропагандивне і громадянсько виховне значіння. Тому ці товари повинні найтися в кожній школі, кожній установі і взагалі в кожній українській хаті.

Досі уділ у кооп. „Рідна Школа" мав рівновартість 5 золотих швайцарських франків. Попередні Заг. Збори кооп. „Рідна Школа" змінили висоту уділу на 5 зол. і 1 зол. вписового і торговельний суд ту зміну зареєстрував. Тому і українські установи і українське громадянство особисто повинні масово вступати в члени кооп. „Рідна Школа" і своїми уділами причинитись до поширення діяльности кооп. „Р. Ш.".

Хто стає членом кооп. „Рідна Школа", передплачує журн. „Рідна Школа" і часопис „Шлях Молоді", хто купує товари з маркою „Рідна Школа", той підпомагає Рідну Школу та її виховні і шкільні установи, бо на підставі статуту кооп. „Рідна Школа" 90 проц. чистого її зиску йде на їх удержання. За заявами приступлення в члени кооп. „Рідна Школа" писати до кооп. „Рідна Школа" у Львові, вул. Сикстуська ч. 46.

Найближчі Заг. Збори кооп. „Рідна Школа" відбудуться в суботу 25. квітня в год. 17. у домівці Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська ч. 46. Всі члени кооп. „Рідна Школа" повинні численно явитися на Зборах.

„ҐМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поч товою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", **Львів, Ринок 10.**

Перед японсько-китайським союзом проти комуністів.

ПЕКІН, 24. 4. ПАТ. Підчас китайсько-японських переговорів у Тієн-Тсіні японці домагалися, *щоб китайці заключили з ними військовий союз проти комуністів. Китайці в принципі погодилися*, лише не допускають, щоб здовж залізниці Пекін-Ганков були японські залоги.

АТЕНАТИ НА 1. ТРАВНЯ?

ШАНҐАЙ, 24. 4. ПАТ. Тутешня японська преса повідомляє, що з Владивостоку приїхали комуністичні агенти, щоб виконати замахи на життя представників японської влади в Шанґаю.

Проєкт нового устрою проливів.

ЦАРҐОРОД, 24. 4. ПАТ. Як подає преса з Анкари, тут. уряд опрацював проект конвенції, яку предложить конференції, що евентуально зобереться, щоб розглянути питання проливів. Нова конвенція передбачувалаб широку свободу для торговельних кораблів. Правдоподібно обговорюватимуть питання проливів на найближчій раді Балканської Антанти, хоча ця справа не передбачена у денному порядку.

БОЛҐАРІЯ І ЮҐОСЛАВІЯ ДОПУСКАЮТЬ РЕМІЛІТАРИЗАЦІЮ ДАРДАНЕЛІВ.

СОФІЯ, 24. 4. ПАТ. У відповідь на турецьку ноту в справі Дарданелів болґарський уряд відповів, що не має нічого проти ревізії постанов дотично проливів.

БІЛҐОРОД, 24. 4. ПАТ. Премієр Стоядінович приняв ген. секретаря турецького міністерства закорд. справ Менеменціоґло та тур. посла з Білгороду і обіцяв їм, що югославянська відповідь на турецьку ноту з 11 ц. м. буде прихильна. (Дотепер на переговори над ревізією лозанської конференції погодилися вже Вел. Британія, СССР, Ґреція та Франція, остання не дала ще формальної відповіди).

ЯПОНСЬКЕ СТАНОВИЩЕ.

ТОКІО, 24. 4. ПАТ. Японський уряд рішив приступити до дискусії над справою Дарданелів лише, якщо ця дискусія вестиметься між сигнатарями лозанського мира тому, що Японія не уважає компетенції Ліґи Націй.

Америка признасть незалежність

ТЕРИТОРІЇ ПОРТОРІКО?

ВАШИҐТОН, 24. 4. ПАТ. Предсідник сенатської комісії для справ територій (складових частин Злучених Держав, які — противно як стейти — не мають автономії) зложив проект закону постепенного признання незалежности островові Порторіко. 1937 р. перевелиб там плебісцит, якщоб більшість населення забажала незалежности, о острів дістав би на 4 роки автономію, а опісля — повну незалежність. Автор проекту твердить, що през. Рузвельт підтримує його думку.

In rebus ucrainicis ignorantia maxima...

Знаменитий знавець польського світу й палкий прихильник та активний сподвижник ідеї польсько-українського порозуміння — пов. д-р Володимир Бачинський — вчора характеризував польське знання українських справ вищенаведеною латинською фразою. Від того часу минало вже прилично у Віслі й Дністрі. Є поважні польські часописи, що своєю місією вважають займатися українськими справами, є спеціальна щоденна інформаційна агенція для українських справ, є цілий гурт першорядних польських публіцистів, справжніх авторитетів української проблеми, поважні польські часописи вели періодичні огляди української преси. То поруч із цим маємо час до часу зразки такої ігнорації, що треба просто дивуватись, як подібні речі можна писати... польською мовою, мовою того народу, що безпосередньо сусідує з українським народом та який у своїй таки державі має кілька мільонів громадян української національности.

Що вищевід п. Ставіслав Новак у місячнику „Тенча" про українську пресу й видавництва, про це ми були не зовсім певні, рідко коли переглядаючи той журнал. Але краківський „ІКЦ" взявся спопулярізувати ті інформації. Яку вони мають вартість — просимо судити самому: уривки передаємо у буквальному перекладі:

„...Найбільш поширеним періодиком є безумовно „Народня Справа", яка є виразником політики, що її веде вищеназваний Ф. Н. Є. До найчільніших публіцистів, що пишуть у „Ділі" або в „Народній Справі" (!! — Ред.) належить: теперішній віцемаршал сойму посол Василь Мудрий, відомий з „Бунту Молодих" Іван Кедрин і д-р Купчинський (!). Таким самим поширеним вітаються часописи, що виходять двічі в тиждень: „Наш Прапор", „Нова Зоря" і „Батьківщина..." З дальших „вірних" інформацій можна ще завважити, що „Шлях Нації" — це тижневик, що Ф. Н. Є. і ОУН — це майже те саме, що „Батьківщина" має особливу симпатію серед української молоді і ще кілька подібних квіток. Звідки їх добув дотепний автор — Бог один знає. При цьому по справедливості треба ствердити, що той автор має навіть добрі інтенції, бо напр. його загальна характеристика української преси прихильна і позитивна, він признає українській пресі, що вона позбавлена „сенсації, порнографії та безбожництва", — словом його інформаційний горох з капустою не був власне якось злобу. Але як можна селянську „Народню Справу" І. Тиктора повязати з Ф. Н. Є. Палієва та одночасно ще й із „Ділом" — це дійсно геніяльний винахід!

Проблиск подібної геніяльности завважили ми теж у вчорашньому „Віку Новім". У статтейці з сенсаційним наголовком „Військова економіктура ОУН за океаном" читаємо м. ін. таке речення: „...На чолі тої організації (Союзу Гетьманців Державників) стоїть б. полковник партизанів Петлюри Павло Скоропадський, що живе у Берліні..."

Свої сенсації „Вік Нова" взяв з „Дзенника Зединочня", що виходить у Шикаго. Але коли вільно польському редакторові у Шикаго написати останню місенічницю на українські теми, то чи личить передруковувати її щоденникові, який 36 літ виходить у Львові? Що сказав би редактор „Віку", коли б якась українська газета виписала нпр. таку фразу: „...Генерал Славек, який служив у полку Вінкентія Вітоса під Порт Артуром..."?!

Франція ані Англія не зречеться

КОЛЬОНІЯЛЬНИХ МАНДАТІВ.

ПАРИЖ, 24. 4. ПАТ. Директор уряду мандатних територій виголосив учора через радіо промову, у якій покликуючися на статистичні дані — доказував, що кольонії під франц. мандатом розвиваються добре, тому **Франція ані Англія не може їх зречися.**

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. На запит ліберальног посла Мендера прем. Болдуін відповів, що брит. уряд не питав думки доміній про ебентуальний зворот якоїнебудь мандатної кольонії Німеччині, бо **навіть не думає розглядати цього питання.** На запит одного лейбуриста, чи розглядатиме його у майбутньому, Болдуін не відповів.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Інституту допомоги вдовам і сиротам по священниках

ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ.

В п'ятницю 17. квітня ц. р. відбулися в салі Митрополичої Консисторії Загальні Збори Інституту допомоги вдовам і сиротам по священниках Львівської Архиепархії. Збори відкрив голова Т-ва о. прал. А. **Пясецький** в год. 10.20, який ствердив, що речинець і порядок були оголошені в „Архиепархіяльних Відомостях" та згадав померших членів, яких память уцілювали присутні повставанням з місць. Опісля привитав делегата Митрополичого Ординаріяту **Преосв. Кир Никиту,** який заступив на Зборах покровителя Товариства Митрополита Кир Андрея.

Преосв. Кир Никита привитав учасників Зборів короткою промовою і побажав їм якнайкращих успіхів. Голова о. прал. Пясецький запросив до президії **о. дек. Евзевія Бачинського** з Бережан і передав йому провід нарад, на секретарів покликав **о. дек. Гр. Музичку** з Чертіжа й о. **Костюка В.** з Рожнітова. О. дек. Е. Бачинський, обіймаючи провід, просив учасників, щоб не продовжували ходу нарад. На 54 деканати було 41 відпоручників; не приїхали представники 13-ох деканатів.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ.

Протоколу з останніх Надз. Заг. Зборів на внесок о. сов. Е. Гаврилюка не відчитували. Звіт з діяльности управи за мин. рік склав подрібно секретар Т-ва о. сов. Д. **Семчишин.** Зі звіту приявні довідалися, що в 1935 р. користало 272 вдови і 107 малолітніх сиріт з допомог фонду, крім того діставало поміч 52 сироти вже повнолітніх, але немічних і неспосібних до праці. На звичайні підмоги видали квоту 85.940 зол., на надзвичайні підмоги 3.225 зол., з яких крім вдів користала і молодь, що кінчить вищі студії. Чинш з камениці, яка є власністю Т-ва, дав у 1935 р., по заплаченні податків, відтягнені коштів ремонту помешкань, камениці і коштів зєвідування, квоту 3.852.54 зол.

Касовий звіт і звіт з похоронного фонду склав о. канц. М. **Галянт.** У 1935 р. померло 15 священників, членів похоронного фонду, яких родинам виплатили по 1.600 зол. Опісля подав о. канцлер план реорганізації похоронного фонду та зголосив відповідну резолюцію в цій справі. — Звіт ревізійної комісії склав **о. сов. В. Соловій** і поставив внесок признати абсолюторію уступаючій управі.

ДИСКУСІЯ.

Перед дискусією над трьома звітами провідник Зборів запропонував вислати делегацію зпоміж учасників зборів до Е. Митрополита з привітом. У склад делегації ввійшли: о. дек. Т. Богачевський, о. сов. В. Навроцький та о. дек. П. Штокалко. Делегацію приняв Митрополит й уділив благословення для учасників.

В дискусії над звітами промовляли: о. дек. Богачевський, о. сов. Навроцький, о. сов. Дубицький, о. Гвоздецький, о. Гаврилюк Е., о. М. Винницький, о. дек. Фединський, о. дек. Бобов ник, о. сов. Смачило, о. крил. Дзерович, о. дек. Микитюк, о. Кравчук, о. Пиндус, о. Цимбала о. сов. Коритко, о. Яримович, о. П. Карпінський, о. Лошній, о. Р. Левицький, о. М. Качоровський Промовці торкались більше справи реорганізації похоронного фонду. Більшість деканальних відпоручників заявилася проти того, щоб похоронний фонд мав перейти до Т-ва св. Андрея, як цього бажали собі деякі члени Надзірної Ради того Т-ва.

По дискусії Заг. Збори ухвалили одноголосно абсолюторію та одобрили діяльність управи

ВИБІР НОВОЇ УПРАВИ.

На внесок комісії-матки Заг. Збори вибрали одноголосно таких отців до нової управи на три роки: головою **о. прал. А. Пясецького; членами управи: о. крил. В. Лициняка, о. крил. Д. Лопатинського, о. дек. Е. Бачинського, о. сов. О. Горчинського, о. сов. Д. Семчишина, та о. О. Гайовського. На заступників: о. канц. М. Галянта й о. дек. Мармаша В. До ревізійної комісії ввійшли: о. крил. Гр. Гіряк, о. дек. Фединський та о. сов. В. Соловій.**

РЕЗОЛЮЦІЇ.

З черги Заг. Збори приняли резолюції: 1. Заг. Збори просять Митрополичий Ординаріят, щоб позволив управі стягати датки на похоронний фонд разом з датками на вдовично-сирітський фонд, бо оба ці фонди тісно зяжуться зі собою. 2. Від 1. 5. всі члени будуть платити до похоронного фонду по 5 зол. місячно без огляду на число померших членів (дотепер платили по 3 зол. від кожної помершої особи). 3. До 6-ох місяців себто від 1. 5. до 1. 11. ц. р., мають змогу всі священники Архиепархії, які ще не є членами вдовично-сирітського фонду, приступити також у члени похоронного фонду, без вирівнування давніх вкладок, але на випадок смерти цих нових членів їх родинам відтягнуть від квоти яка буде виплачена (коло 2.000 зол.) таку суму, яку вплатили до похоронного фонду інші члени від часу основання того фонду (1. 4. 1932). 4. Заг. Збори взивають усіх священників від оо. крилошан до сотрудників, щоб негайно вписувалися в члени вдовично-сирітського фонду та одночасно ставали членами похоронного фонду. 5. Заг. Збори уповажнили управу купити або збудувати пансіон у Черчі а тим, що при ведені того пансіону для лікувальців у Черчі мають працювати виключно вдови і сироти по священниках. 6. На внесок управи Заг. Збори обнизили висоту надзвичайних датків до половини, а саме: такси при ординації, при канонічній інституції і при звільненні від конкурсового іспиту.

Вкінці пригадано приявним, що згідно з оголошеними розпорядками відпоручники деканатів, вибрані на 3 роки, які саме брали участь у цих Заг. Зборах, мають по деканатах опікуватися вдовами і сиротами та сповняти обовязки сиротинських комісарів.

Після того провідник Зборів о. дек. Е. Бачинський короткою промовою замкнув збори в год. 14-ій пополудні.

Учасник.

Військове поготівля в англо-египетському Судані.

КАІРО, 24. 4. ПАТ. Надходять вістки, що британська влада для охорони східнього кордону Судану утворила спеціяльну військову смугу, де всякий рух заборонений. Військові станиці зокрема бережуть шляхів з Кассалі до Абісинії. До Судану вислали недавно війська, що до тепер були стаціоновані у Марсаматрут (над Середземним Морем, недалеко кордону італійської Лівії).

ДЕМЕНТІ.

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. Рейтер заперечує урядово вістки, немовби британське командування видало спеціяльні охоронні постанови для західнього погранича Судану і вислало туди військові частини з Марсаматрут.

НАПАДИ НА АБІСИНСЬКУ ВЛАДУ.

АСМАРА, 24. 4. ПАТ. Як подає Стефані з Джібуті, в провінціях Даімма та Каффа трапилися напади місцевих племен на представників цісарської влади.

ЧИ ІТАЛ. ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ АБІСИНСЬКІ СЕЛА?

АСМАРА, 24. 4. ПАТ. Стефані заперечує вістки з Аддіс Абеби, немовби італ. літаки бомбардували села між Гондаром і Аддіс Абебою. Вони бомбардували лише абісинські відділи, що на цісарський мобілізаційний приказ спішили до збірних осередків.

ЖЕРТВИ.

РИМ, 24. 4. ПАТ. Від 31. березня до 15 ц. м. у Східній Африці полягло 123 італ. вояків, від початку війни — 1188.

РУХ ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК

РИМ, 24. 4. ПАТ. Кореспондент часопису „Трібуна" подає такі подробиці про воєнні операції на південному фронті: На лівому крилі йде вперед дивізія „Лібія" на шляху з Бірвут, по через Дакум, в напрямі долини ріки Даката. Відділи тієї дивізії машерують стежками, що схрещуються між рікою Даката й головою дорогою, що лучить Омеін зі Сесар і Дага Мето. Вчора зайняла дивізія „Лібія" місто Дукма. Друга кольона під командою ген. Верне посувається на захід у напрямі Сесар і охороняє лівобічну дивізію. Вона обсадила невеликими відділами місцевости Гуль-Анод (на схід від Сесар) і перетяла шлях відвороту військам деджака Аббеде Димту. Третя кольона під командою

ген. Трупи зложені здебільша з туземців, зайняла після вимаршу з Габре Дарре місцевості Уарандаб і Габрегер, що лежать 100 км. від місця вимаршу. Ця кольона дотепер іще не стрінула ворожого спротиву.

ІТАЛІЙЦІ СПІЗНИЛИСЯ.

ВАРШАВА, 24. 4. ПАТ. Нейтральні обсерватори Адіс Абеби стверджують, що італійці зробили поважну стратегічну похибку. Після недавньої перемоги вони повинні були скорими маршами заняти Адіс Абебу; тимчасом вони припізнилися і дали час абісинцям приготовитися до оборони: зміцнити шляхи та укріпити позиції.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ВИСТАВА ВИРОБІВ УКРАЇНСЬКОГО ПРОМИСЛУ, РЕМЕСЛА І ТОРГОВЛІ В БОРИСЛАВІ.

В днях 29—30. м. м. відбулась у Бориславі виставка, яка на тамошньому ґрунті спопуляризувала сильно гасло: „Свій до свого по своє". Влаштувала її **Організація Українців м. Борислава**, участь у ній взяло 9 місцевих і 17 замісцевих фірм, даючи перегляд найважніших наших виробничько-торговельних осягів. Як нас повідомляють, найбільше подобалось стійлище фірми „Дендра". Інж. Раковський придбав розголос своїй фірмі „Ергон". Добре зпрезентувались фірми: Елегант, Альое, Калина, Арозa, Гар. Маслосоюз і Центросоюз виставили крім експонатів також цікаві графікони, ілюструючи ними свою діяльність. Народня Торговля — як торгов. станиця з великим досвідом — представилась на виставі дуже добре й особливо насінням звернула увагу відвідувачів. „Сусп. Промисл" роздавав горячі пробки „Пражія", що дуже подобалось усім. З мистецьких виробів слід згадати експонати школи крою і шиття СС. Служебниць Пр. Д. М. при У. Захоронці в Бориславі, Жіночої Моди з Дрогобича, У. Мистецтва зі Львова, Гуцульщини з Косова, О. Підгородецького з Борислава і Коссака з Дрогобича. Добрим пропагатором не лиш своїх, але всіх виставців був п. Олекс. Дудин, особливо коли в салях Нар. Дому, де відбувалась виставa, знялись діти.

Згадаємо ще, що виставу відкрив іменем Організації У. м. Б. її голова п. Ілля Яворський. Відвідало її 6.000 людей. Самих дітей було приблизно 1.500 (навіть зі сіл, віддалених до 10 км. від Борислава). Перед виставою виголошені були заходом комітету реферати про значіння промислу, ремесла і торговлі, а підчас вистави влаштовані були дві анкети: „Сільського Господаря" (прелегент п. Лисий зі Львова) і „Союзу Українок" (прелегентка п. Волощак, яка змусувала ролю жінки в господарському житті народу).

Польська хроніка.

ГОСПОДАРСЬКІ МІРКУВАННЯ З ПРИВОДУ ЛЬВІВСЬКИХ ПОДІЙ

Яскравий сигнал зі Львова про небезпеку, звязану з соціяльним питанням, зокрема з безробіттям, заворушив усю публичну опінію в Польщі. Дискусія — поруч дигресій у сторону большевицької пропаганди — головно обмірковує справу зменшення числа безробітних. Це вяжеться тісно з ревізією теперішньої економічної політики уряду і через те дискусія ведеться на широкій господарській площині.

З великої кількости голосів преси подаємо тут коротенько зміст редакційної статті щод. „Цодзенна Газета Гандльова" (ч. 92) п. н. „Проблєма дня". Навязуючи до жалюгідних подій у Львові, редакція розглядає можливість „накручування кониюнктур" шляхом великих публичних робіт. До цих робіт за зразками німців і італійців чи навіть большевиків закликають уряд різні особи, не беручи під увагу фінансової спроможности Польщі. Для інфляційної методи нема капіталових основ. Тому проти цієї методи звертаються всі зусилля уряду, який разом із тим не слухає тих, що домагаються дальшої „органічної гострої дефляції". **Урядові чинники протиставляться обом крайностям**, основуючи свою господ. програму на трьох пунктах: 1) оздоровлення й утревалення буджетової рівноваги, 2) виконання устійненого інвестиційного пляну, що органічно виходить з фінансової ситуації Польщі, 3) виконання різних заряджень для позитивної реалізації програми, якої наслідком повинно бути оживлення господарського життя.

Справа публичних робіт, що стала гостро актуальна у звязку з подіями у Львові, входить як складова частина в загально-господарську програму. Ця справа (публичних робіт) є теж справою політичною, з чого в демагогічний спосіб користають деякі політичні групи. Одначе вирішення її лежить у руках уряду. Не виключене, що уряд **дещо інакше оформить господ. програму Польщі** під впливом обміну думок чи критики, але її цілости — як зазначує „Ц. Г. Г.", підкреслюючи „за міродайними нашими інформаціями" — уряд ніяк не позволить нарушити.

КОНГРЕС ПОЛЬСЬКИХ, ЧИ ПАК ХРИСТІЯНСЬКИХ РЕМІСНИКІВ У ВАРШАВІ.

Дня 20. ц. м. відбувся у столиці Польщі Конгрес польських ремісників під назвою „християнських". Це перший такий ремісничий зїзд з цілої Польщі, бо всі давніщі мали більше льокальний характер. Його численність, як теж участь у ньому урядових чинників на чолі з президентом держави і свято відслонення напередодні памятника шевця Кілінського — все те надало конгресові повожного блеску і значіння.

Слід тут зазначити **невластиве вживання поняття „християнський"** деякими польськими організаціями. Референт пос. Сноп'янський заявив, що „Звйонзек Стоваржишень Ржемесльніків Хшесціян Р. П." обіймає всі організації християнського ремесла в краю. В дійсности обіймає він тільки польські християнські організації, бо не належить туди хочби **українська „Зоря"** (а вона теж християнська!). Також ремісників німецьких та білоруських не обіймає організаційно згаданий „Звйонзек". Отож назва конгресу не зовсім покривалась із дійсністю.

ВАЖКО ДІСТАТИ ПОЗИЧКУ ЗА КОРДОНОМ.

Навязуючи до згадки премієра Коциляковського в його промові на можливість заграничної позички для Польщі, зазначує „Дер естерайхіше Фольксвірт", що дотеперішні заходи за такою позичкою були безуспішні: Англія ставить перешкоди торговельно-фінансового характеру, а Франція — політичного (уступки в загр. політиці Польщі). Журнал кінчить статтю зазначою, що Польща дістане від захеуропейських держав щойно тоді гроші, коли й загранична політика найде в цих державах довіря.

Світова хроніка.

ШУМ ДОВКОЛА ФРАНЦУСЬКОГО ФРАНКА.

В пошести валютової недуги переслідує доля Францію з особливою завзятістю. Вже близько рік золота вартість французького франка висить (що так скажемо) на волоску, витворюючи важку господарську атмосферу і непевність щодо дальшої вартости франц. валюти. В часі великого декретово-реформового розмаху Ляваля здавалося, що ситуація буде врятована рішучою дефляцією. Як відомо, попередник Ляваля Фландєн не хотів дефляції і сподівався, що як без неї, так і без девалюації викрутить нар. господарство Франції. Це йому не вдалось і не вдалась Лявалеві дефляційна творчість в обставинах французького парляментарного життя. Дефляція — це стягання пояса, відоме нам із польської дійсности, а це у Франції не може бути популярне. Що правда, в „рентіерській структурі" франц. громадянства також девалюація не є популярна. Та проте її вигукують як постулят ліві круги, що зміцнило недовіря до стійности франц. франка. І саме в цьому недовірю має міститься найнебезпечніший момент для французької валюти, що разом з яскравою, нерівновагою буджету ставить дійсно під знак запиту внутрішню вартість франка. Схована франц. громадянами золото доходить уже в своїй вартости до 50 міліярдів франків, а біржеві прольонгаційні інтереси (т. зв. депортові) **рахуються вже зі зменшенням вартости франка** приблизно до 2/3 сьогоднішньої його вартости. Недільні вибори, в яких може перемогти лівиця з її девальваційними тенденціями, скріплюють тривожні настрої і шум довкола франка не тільки в самій Франції, але й у цілому світі.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ РУБЛІ В НОВІЙ ВАРТОСТИ. — СПРЯТАЛИ ПІВ МІЛІОНА КГ. ЗОЛОТА.

Ми вже писали свого часу про стабілізацію большевицького рубля і про його золотий паритет. Згідно з тим паритетом коштує тепер грам золота 5.63 рублів (давніше 1.29). Замітне, що у виказі „Гасударственнаво Банка" з квітня ц. р. зменшився запас золота до 1/3 впереду пів року (був 746 тис. кг., а тепер 249 тис.). Дві третини — як виясняють урядово — перейшло до нар. комісаріяту фінансів. До того щезла теж з виказу платина і 10 міл. долярів (було 30 — є 20).

В. Н—вич.

Руханковий вечір Сокола-Батька.

Мало було дивитися на бадьорих руховичок і руховиків усіх чет С.-Б., які у вівторок 21. квітня ц. р. улаштували публичний попис у салі театру Ріжнородностей. В год. 7.30 вечором підвялася куртина і присутні побачили на сцені свіжих та юних посестер і побратимів, немов сяючих у гарно обдуманім живім образі. Не чути було ніодного поруху, немов заворожені сиділи всі підчас короткої, але добре обдуманої промови голови С.-Б. інж. *Хроновята*. Згадавши про історію сокільської ідеї, ніжа перевихованім чехів, промовець торкнувся праці українського сокільства перед і по наших визвольних змаганнях. Нині над життям української нації — говорив промовець — повисли важкі чорні хмари. Усунути їх — це саме наше завдання. Тому мусимо побороти всі перешкоди, які не дають нам змоги розвиватись. Мусимо використати бадьорість, опадість, лінивство і кволість духа та тіла — тоді перед нами краща майбутність. Завданням С.-Б. використати ці хиби і перевиховати всю молодь згідно зі засадою: „В здоровому тілі здорова душа".

Після того посестри вивели оригінальні вправи вільноруч „Весняні мрії" в укладі В. Тихоліза. Ніжні та граційні рухи посестер під такт легкої, спеціяльно скомпонованої музики Я. Ярославіка викликали голосні оплески. З черги, друга чета побратимів виконала тяжкі вправи на поручах, виявляючи добре опанування приладів. І знову буря оплесків. Добре виконаний національний танок „Запорожця" в укладі В. Тихоліза, хоч дещо за довгий, залишив теж добре враження. Ефектові „Долівкові вправи", що їх виконали члени І. чети, виявили, яку школу дає руховикам рухова. Добре, що С.-Б. торкнувся цієї, дотепер занедбаної у нас, ділянки руханки.

По короткій перерві побратими І. чети виконали дуже тяжкі вправи на поручах. Ці вправи — це було „вдало" руханкового вечора. Вони виявили в руховиків основне опанування м'язів, приладу та викликали серед публики найбільше зацікавлення. Одночасно ті вправи показали присутнім, що рівень приладової руханки у нас дорівнює вже середньому рівневі европейських руховиків. Руховики збирали цілком заслужені оплески. (При цій нагоді одно побажання до публики: не слід бентежити оплесками руховика саме тоді, коли він напружив найбільше свої м'язи і нерви, щоб виконати як слід свою вправу). Символічні вправи вільноруч — в укладі інж. Я. Благітки — закалювали наше тіло і волю теперішньої хвилини: „В єдности сила". Не менше тяжкі „Вежі на обручі" та „Вправи на високому коні" виявили, що рівень молодих руховиків С.-Б. доволі високий.

Вечір закінчився гарним образом, що уявляднив публиці, як виглядало фізичне виховання: в старовинній добі, в середньовіччі і в новітній добі. Вдатний вечір закінчили присутні відспіванням сокільського гимну.

Жаль лише, що на цьому дійсно гарному вечорі бачили ми небагато старших громадян (між якими були посли В. Кузьмович і Д. Великівський), а ще менше молоді. Дивно теж, що навіть учительки руханки не прибули на цей попис.

М. Л.

Засуджених українців перевезли до Варшави.

У четвер, 23. квітня ц. р., перевезли з вязниць до Варшави двадцятьох українців, засуджених у розправі перед окр. судом у Варшаві за участь у вбивстві міністра Перацького на досмертні кари до 7 літ вязниці.

Засуджених до часу розправи перед апеляційним судом, розмістили в кількох варшавських вязницях. Пятьох обвинувачених перевезли із святохрестської вязниці. Це засуджені на досмертну вязницю.

Премієр Косцялковський у Будапешті.

ПРОМОВА ПРЕМ. ГЕМБЕША ТА ПРЕМ. КОСЦЯЛКОВСЬКОГО.

Вечором 23. квітня відбувся у Будапешті в честь премієра Косцялковського обід при участі найвищих представників мадярського політичного світа.

Підчас обіду премієр Гембеш у промові зверпув увагу на відвічні звязки та приязнь, що лучили мадярський і польський нарід. На промову прем. Гембеша відповів прем. Косцялковський, пригадуючись на історію, м. і. зазначив, що обі країни витворили взаємини дуже приязні та повні довіря, а піддержані солідарністю інтересів, які виявлялися навіть у взаїмній помочі й обороні проти ворога. Згадуючи про закордонну політику прем. Косцялковський сказав, що Польща вірить у консолідацію Европи, одначе до неї може прийти щойно тоді, коди всі держави приймуть аксіому, що ніякої життевої справи, яка торкається безпосередньо якоїнебудь країни, не можна буде обговорювати ні рішати без участи зайнтересованої країни та без її згоди. Лише під такою умовиною можна буде створити стан довіря, необхідний для мирної співпраці держав.

ВЗАЇМНІ ВІДЗНАЧЕННЯ.

Премієра Косцялковського відзначили великою стяжкою І. кляси мадярського хреста заслуги (такі відзнаки признають у принципі лише головам держав). Державний підсекретар у м-стві хліборобства та земельних реформ Рачинський одержав велику стяжку мадярського хреста заслуги, директори департаментів м-ства закордонних справ одержали командорію із зорею хреста заслуги, начальник пресового відділу президії ради міністрів Лончковський командорію мадярського хреста заслуги.

Великою стяжкою ордеру „Польонія Рестітута" відзначили мадярського міністра торговлі д-ра Вінклера, міністра хліборобства Даранія, держ. підсекретаря в президії ради міністрів Тагія, держ. підсекретаря в президії ради міністрів Бярція та д-ра Горія надзвичайного посла і повноважного міністра в Варшаві.

Орденом II. кл. „Польонія Рестітута" відзначили ген. Керестеша-Фішера, шефа військ. кабінету регента Мадярщини та шефа протоколу при регенті Міса. Крім того признали ще ордени IV. кляси двом військовим, а золоті хрести заслуги одержали гр. Юл. Телекі, легаційний секретар м-ства закордонних справ і полк. Вітез Андорка шеф секції в м-стві нар. оборони.

У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ РОЗВЯЗУВАТИМУТЬ НЕБАЖАНІ ПОЛІТ. ПАРТІЇ.

Чехословацький парлямент прийняв проект закону про розвязування політичних партій, яких діяльність загрожує безпеці республики.

Беля Кун в ролі туриста.

ПАРИЖ, 24. 4. ПАТ. Беля Кун, який тепер перебуває у Барсельоні, заявив спеціяльному висланникові часопису, що до Еспанії приїхав він, щоб зазидіти ту країну і що вдоволяється ролею обсерватора.

16-ЛІТНІЙ ХЛОПЧИНА СТРІЛЯЄ ДО КОМУНІСТІВ.

МАДРИД, 24. 4. ПАТ. У різних еспанських місцевостях дійшло до кривавих подій. В Альморіс 16-літній хлопець обстрілював гурт комуністів і зранив двох з них; вибухла паніка, від якої потерпіло чимало осіб. Лівиця зареагувала маніфестацією, при якій згинув член громадянської гвардії.

БІЙКИ, АРЕШТУВАННЯ.

МАДРИД, 24. 4. ПАТ. В провінціях Мурсія та Саламанка арештували значну скількість членів партії Хіля Роблеса (нар. акції). В містечку Алькаданте де ля Хара (коло толеда) в ударі з поліцією забита одна особа, ранені три.

Кореспонденція між Матушевським і прем. Косцялковським.

Між б. міністром Матушевським і прем. Косцялковським відбулася характеристична вимана листів. Матушевський в листі до премієра прохав спростувати урядовий комунікат у справі звільнення його зі становища председника комісії для пронірки самоврядних підприємств а саме, що звільнено його на власне прохання. Матушевський покликувався на те, що дійсно вніс письмо у справі звільнення його з цього становища. У відповіді премієр Косцялковський пояснив, що димісія п. Матушевського була вирішена перед одержанням його прохання у справі звільнення, отже зміст урядового комунікату є згідний з дійсністю.

Кого вивезли до Березі Картуської?

Агенція „Всхуд" повідомляє, що до Березі Картуської вивезли зі **Львова** таких 15 злочинців: Казимира Брицького, Людвика Будуляка, Йосифа Бобелу, Олександра Ластавецького, Фаліка Авсшушмана, Якуба Штайна ректе Кравта, Маврикія Янчера, Мозера Райса, Антона Паралюка, Йосифа Фелера, Мар'яна Загороднього, Соломона Шварца, Мечислава Коханя та Яна Айхельбергера.

Комуністів, також караних вязницею за комуністичну агітацію та підбурювання до екцесів вивезли таких:

Похмурський Олександер, Шеффель Абрагам, Габерман Макс, Геберт Тобіяш, Пресе Ізидор, Шор Герман, Шпербер Самуїл, Майнефер Адольф, Наполока Іван, Аттеграу Яків, Йоллес Соломон, Дененбаум Йосиф, Літвак Мірко, Шталь Пінкас, Пінцер Яків, Вагнер Овіям, Собольсон фальше Галічек Нехемі Авраам, Фішель Анчель, Баран Генрих, Погорілес Ізидор, Ортвер Мехель, Венковський Казимір.

Крім того до Берези Карт. вивезли: зі **Сянока:** Григорія Гроша та Юду Кеца, студ. прав; з **Перемишля:** Абрагама Йозефсберга, шевця, Дінковського Павла, сторожа, Бусбавма фальше Меснера і Гершона Маннера, столяра; з **Ряшева:** Орбаха Майлеха, механ. шлюсаря; з **Коросна:** Явіляка Григорія, столяра; з **Дрогобича:** Пріяца Мойсея Леона, шевця, Леона Якова Цукерберга фальше Мольдавера, гімназійного абсольвента і Лернера Павла, студ. II. року мед.; з **Болеховець** (пов. Дрогобич) Юрка Добоша, за-

Підсудні заперечили вину щодо приналежности до ОУН. Після того зізнавали свідки: Яцків, комендант поліції і поліцаї: Дембіцький, Прех, командант поліції і поліцаї: Дембіцький, Кроль Дутка, Станіслав Герасимович, Мончак, які зізнавали згідно з актом обвинувачення. Свідки Софія і Теодор Куспісь та Мазепа, які частинно теж обтяжували підсудних.

Трибуналові проводить: суддя **Міхалє,** обвинувачує прок. Прахталь-Моравянський. Підсудних боронять оборонці: д-р **В. Старосольський** і д-р **Гриньовський.** Присуд западе в суботу.

—o—

НОВИНКИ.

— **Літературний Вечір Вістника** відбудеться в неділю 26 квітня о год. 7 увечір в „Жовтій салі" Народ. Дому (І. пов.) при участи **Олени Теліги, К. Гвоздецької** (фортепіянове сольо), **Е. Маланюка, Б. Кравцева і Д. Донцова.** Білети до 2 зол. в „Союзнім Бюрі" (вул. Руська 20), в неділю при вході на салю від год. 6 вечора. 2-2

— **Ювилейне свято Преображенської церкви у Львові.** В неділю, 26. ц. м. церква Преображення Св. Спаса у Львові опроводить велике свято. В той день минає 30 літ від хвилі, як у 1906 р. посвятили її всі три галицькі Владики, а саме: нинішній Ювилят Високопреосвященний Митрополит Андрій, покійний перемиський Єпископ Преосв. Констянтин і теперішній станиславівський Єпископ Преосв. Григорій. Величава своєю архітектонікою і внутрішнім устаткуванням, а передусім своїми розмірами, що можуть помістити до 5000 вірних, стала вона другою міською і другою архієрейською церквою у Львові. Завдяки своєму положенню у центрі міста і завдяки своїм розмірам вона впродовж 30-ти років сповняє ролю центральної львівської церкви, у якій заспокоюють свої релігійні потреби вірні з цілого Львова, а навіть з периферій і околиць Львова, у ній відправляються всі Архієрейські Богослуження у свята Йордану і Преся. Евхаристії, та в памятні дні різних церковно-національних роковин. Архієрейська св. Літургія, що зачнеться в год. пів до 10-ої рано, відправиться за давніми взірцями нашого величавого Архієрейського Богослуження. Перед Літургією Преосв. Владика посвятить новий архієрейський престіл, виконаний арт. Коверком.

— **Проти вибриків шкільної молоді.** Міністерство освіти видало обіжник, що має на меті поборювати скандальні вибрики і легкодушні пости шкільної молоді. Часті бувають випадки, що молодь у шкільному віці кидає камінням до потягів, самоходів, автобусів і т. п. Буває навіть таке, що кладуть на залізничих шляхах купи каміння та колоди або нищать телефонічні дроти. У звязку з тим учительство вселюдних шкіл обовязане впливати на молодь, щоби такі випадки не повторювалися. Слід теж повідомити родичів, що за занедбані діти та недостачу нагляду над ними будуть відповідати перед судом.

— **Плямистий тиф у Калущині.** В кількох селах калуського повіту стверджено випадки плямистого тифу. Найбільшу силу осягнула пошесть в селі Камінь. Адміністраційна влада видала охоронні розпорядки.

— **Демонстраційний страйк у Лодзі** проклямовано на 27. ц. м. у звязку із львівськими подіями. Страйк тревотиме тільки одну годину й обійме увесь лодзький промисл.

— **Львівська хроніка.** Заходом польського краєзнавчого тва розпочався у Львові перший курс провідників по місті, на який зголосилося 90 учасників, переважно студентів вищих шкіл. — До склепу Шрайбанта при вул. Сонішній зайшов якийсь чоловік і зажадав содової води. Коли купець наливав воду, незнайомий вхопив дві пляшечки книжочки на 1.700 зол. з векслями на 500 зол. і втік. — З кишені М. Коркеса, перевозового підприємця, вкрав хтось у трамваю портфель з 1.100 зол.

— **Крайова хроніка.** У Поршні біля Наварії пов. Львів зробили пастушки на пасовиську вогонь, від якого запалилася одіж на 8-літній Анні Бегей. Дівчинка так попекалася, що перевезена до львівського шпиталю померла. — В білогорському лісі під Львовом певний Тадей Хмура пострілив знаного злодія Густава Гуралевича, що вломився був до одного мешкання на Сигнівці і сполошений втік до ліса.

— **Цвинтарище мамутів** викрили в місцевости Нойкірх біля Бреслява. При порядкуванні річних рівняків знайшли наперед зуб мамута. Повідомлений про це бреславський університет вислав на місце комісію, яка при дальшій праці добула цілі купи костей, що належали до мамутів. Згинуло в цьому місці ціле стадо цих велитенських звірів, очевидно кількасот тисяч літ тому, коли ще може й людей на світі не було.

Зі судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН і ПРОТИВИБОРЧУ АКЦІЮ.

Перед судом присяжних у Львові почалася 24. квітня ц. р. розправа проти 4-ох молодих селян зі Ставчан коло Львова, а саме: **Остапа Івасика, Михайла Параконяка, Михайла Пакоша та Михайла Пришляка.** Прокуратор притягнув підсудних до відповідальности за злочин державної зради (приналежність до ОУН) і за провину зі ст. 154 к.з., якої допустилися так, що в ночі на 15. серпня м. р. виписали на паркані тером і крейдою гасла, а зазивом до бойкоту виборів. Крім того Івасика, Параконяка і Пакоша прокуратор обвинувачує, що вони підчас утечі стріляли до поліцаїв, а Параконяк до Лаврентія Войтухова; Пришляка за те, що вдарив дрючком по голові Теодора Куспіся та що стріляв до Софії Куспісь; вкінці Пакоша за те, що брав участь у побитті Теодора Куспіся.

— **З Росії до Америки понад північний бігун.** Відомі совітські летуни Водоплянов і Мазуткин одержали інструкції до дальшого лету на північ, якщо позволять на це атмосферичні умовини. Летуни, які осіли на землі Франца Йосифа, мають осягнути північний бігун, а опісля летіти дальше, аж осягнуть американський континент. Тим способом мають промостити дорогу для правильних летів з Росії до Америки.

— **Спить чотири роки.** В Овк Парк біля Шікаго лежить хора на сплячку Патриція Мегвает, якій 1 квітня ц. р. минуло 31 років. Вона спить від 14. лютня 1932 р. Її мати доглядає хору й вірить, що вона ще пробудиться й вернеться до здоровля.

— **Регіональні виставки в Берліні.** В останніх часах прокидається у Берліні щораз живіший інтерес до життя й буття поодиноких частин Німеччини, що досі проявлявся і плекався тільки в дотичних провінціях і землях. Цей інтерес проявляється між іншим в уладжуванню більших загальних та спеціяльних виставок, що стрічаються з великою симпатією й стягають значне число відвідувачів. Особливу увагу звертають на себе постійні туринґські виставки своєю ріжнородністю та великою дбайливістю в доборі й розміщенні предметів. Туринґські виставки тревають перманентно, але приносять усе щось нове й інтересне: минулого року бачили ми там прегарну виставу народнього мистецтва, після цього зразкові предмети домашнього промислу, м. ін. скляні вироби, у лютому цього року мистецькі золотницькі й керамічні експонати, а тепер отворено текстильну виставу, що тревatиме до половини травня й дасть змогу подивляти дбайливу ткацьку техніку в пристосуванні до нових обставин. Хто приїздить до Берліна, повинен безумовно відвідати цю „Тірінгерхаус" при Моренштрассе 65. **Ю.**

Подивляй сензаційно низькі ціни бельських суконних матеріялів у фірмі А. Віттельса, Львів, Рутовського 7. також імпрегновані пальта, мужеська гардероба до міри, казково дешево: Трепчкот для реклами зол. 17.—. Ідемо з духом часу і постійно обнижуємо ціни на наші вироби 14/113

Відозви й комунікати.

ДО ВІДОМА ВИДІЛІВ ФІЛІЙ Т-ВА „ПРОСВІТА" У КРАЮ.

Черговий Загальний Збір Товариства „Просвіта" у Львові відбудеться 11. червня ц. р. у великій салі театру Ріжнороднстей (Народній Дім) при вул. Рутовського ч. 22. І. На випадок зміни салі повідомимо окрмо у пресі. Початок Збору точно в год. 9. рано.

Перед Зборами в год. 8. рано відбудеться у Волоській Церкві поминальне богослуження за покійних членів Товариства.

Порядок Збору: 1) Відкриття. 2) Відчитання правильника Заг. Збору. 3) Відчитання протоколу з попередніх Заг. Збору. 4) Звідомлення з діяльности Т-ва „Просвіта" за час від 1-го січня 1933. р. по день 31-го грудня 1935. 5) Найближчі завдання й методи праці „Просвіти" — реферат. 6) Звідомлення Ревізійної Комісії. 7) Вибір Комісії-Матки. 8) Дискусія над звідомленнями і рефератами: а) над організаційно-виховними питаннями, б) над господарсько-фінансовими справами. 9) Ухвалення абсолюторії. 10) Вибір голови (§ 19, „б"). 11) Вибір 11 членів Гол. Виділу і 6 заступників (§ 19, б). 12) Вибір 5 членів Ревізійної Комісії і 2 заст. (§. 54). 13) Іменування почесних членів (§ 19, в). 14) Означення висоти членської вкладки для читалень, інших установ і фізичних осіб, для членів-добродіїв і для членів спомагаючих (§ 19 е). 15) Внески і запити.

Участь у Загальному Зборі згідно з постановою статуту (§ 18, а, б, в) прислуговує: 1) Відпоручникам звичайних членів, вибраних на Зборах Філій (на пятьдесять дійсних членів, що вирівняли членські вкладки по кінець 1925. року, припадає один відпоручник. Надвишка понад повну пятьдесятку уповажнює до вибору одного відпоручника більше). Вибрані відпоручники мусять бути *дійсними членами Товариства „Просвіта"*. 2) Відпоручникам читалень. Кожна читальня має право без огляду на кількість її членів вибрати на Загальний Збір Т-ва „Просвіта" *тільки одного* відпоручника. Право це прислуговує тільки тим читальням, що вирівняли членські вкладки по кінець 1935 року. Відпоручники читалень також мусять бути членами Т-ва „Просвіта". Відпоручників читалень вибирають заг. збори читалень. Про вибір відпоручника повідомляє кожна читальня свою філію найпізніше до дня 15-го травня ц. р. разом з пересланням відпису протоколу тих зборів, на котрих вибрано відпоручника. Відпоручниками можуть бути вибрані на філіяльних Зборах тільки ті особи, що проживають постійно в районі даної філії. Відпоручниками читалень можуть бути тільки ті особи, що проживають постійно в осідках своїх читалень. 3) Почесним членам і членам-добродіям Т-ва „Просвіта" 4) Членам Головного Виділу і їх заступникам. 5) Членам Ревізійної Комісії і їх заступникам. 6) Управляючим головам філій або їх заступникам, чи пак делегатам філіяльних Виділів.

Виділи Філій виготовлять списи голов або їх заступників, чи пак делегатів філіяльних виділів (долучити відпис протоколу засідання Виділу, на якім уповажнено даного делегата взяти участь у Заг. Зборі Централі), відпоручників звичайних членів (долучити відпис протоколу тих Зборів Філії, на яких вибрано відпоручників) і відпоручників читалень (долучити теж відписи протоколів зборів читалень, на яких вибрано читальняних відпоручників, а кожний відпис протоколу читальняного збору чи пак його правдивість має бути ствердженa підписом Виділу кожної Філії) і переслають їх найдалі до дня *25-го травня* 1936. р. до Централі. *Карти вступу* для відпоручників на Загальний Збір Т-ва „Просвіта" вишлемо на адресу Філій, які обовязані доручити їх негайно адресатам.

В дні Загального Збору карт вступу видавати не будемо. Тому без згаданих карт на Збори не виїздити. Тільки у виняткових випадках канцелярія зможе видати карти вступу.

Поробленo заходи в справі залізничої знижки. Про вислід заходів повідомимо у пресі.

ЗА ГОЛ. ВИДІЛ Т-ВА „ПРОСВІТА". У ЛЬВОВІ:
Д-р Іван Брик в. р. голова — *Микола Дужий в. р.* секретар.

З кіна.

КІНО „МАРУСЕНЬКА": *„БОЛЕРО"* і *„ВЕСНА В ПАРИЖІ"*.

Дві фільми; довжелезна програма. Перша історія танцюриста, для якого нема на світі нічого більше поза думками про карієру танцюриста; для неї жертвує він своїм серцем, знайомостями, навіть здоровлям тоді, коли лікарі заборонили йому виступати. Довга це і заплутана історія, в якій найцікавішим моментом є дуже гарний еспанський танок — болеро. Грає головну ролю першорядний танцюрист Джордж Рафт.

„Весна в Парижі" — весела комедія з ріжними „кві про кво", а дуже доброю співачкою, хоч мало відомою, що має дуже приємний тембр голосу.

Дописи.

СНЯТИН.

Ювилей заслуженого священника і громадянина. Дня 5. ц. м. уладжено в Снятині заходом кол. учнів гімназії та українських установ в Снятині академію-концерт з нагоди 25-літньої громадянської, культурної і педагогічної праці о. проф. Йосифа Проця. Добре обдумане вступне слово виголосив м-р Т. Керницький, після чого хор кол. учнів під проводом проф. музики І. Тисяка відспівав низку пісень. Громадянство Снятина виповнило вщерть простору салю, чим дало доказ, що вміє оцінити своїх людей, які невпинно працюють для його культурного й економічного розвитку. На академії представники 17-ти ріжних установ та організацій виголосили усні привіти, крім цього відчитано низку привітів від установ і поодиноких громадян. Між іншими пос. Іван Заваликут виголосив привіт від У. П. Р. Між письменними привітами були привіти від Центр. Комітету УНДО. Головної Управи „Рідної Школи" і письменника Василя Стефаника. О. проф. Й. Проць, катехит і професор української мови в державній гімназії в Снятині — це тип побудливого священника і громадянина. Це герой щоденної, муравлиної праці для загалу і його добра, це великий доностоєвт духа. Бог і нація — не два імперативи його життя, інтереси національні над партійними в проктиці. В Снятині працює Юбілят від 25 літ тихо, без великого шуму і реклями, без елевіри, все з вірою в краще завтра української нації. Як катехит і професор бере в свою опіку молодь і стає її оборонцем, речником і приятелем. Пильну увагу звертав на приплив сільської молоді до гімназії. Він найліпше її розуміє, бо сам вийс селянської стріхи. Вміє заохотити селян-батьків, відстерігати їх від дуси, добре порадити. Для бідніших шукає ріжних способів, щоби дати їм матеріяльну допомогу. Успіх його невсипущої довголітної праці, щоби дати змогу сільській молоді ходити до гімназії в Снятині, це величавий будинок бурси „Рідної Школи" в Снятині, де сільська молодь має найкращу опіку. Велике зрозуміння людського горя заставляє його заопікуватись сиротами, він засновує „Українську Захоронку" в Снятині, набуває для неї реальність та будує гарний будинок за її приміщення, дорожить нею як своєю дитиною та дбає за її матеріяльне забезпечення. Основує в Снятині теж Українську Касу, теперішній „Українбанк" та взагалі працює майже в усіх українських повітових установах і є головою „Рідної Школи" в Снятині звесь час від основання Кружка „Р. Ш.".

—o—

Спорт.

УКРАЇНА — БІЛИЙ ОРЕЛ.

В неділю 26. квітня ц. р. Україна розіграє чергові товариські змагання з Білим Орлом в год. 4-ій пополудні на грищі при вул. Клепарівській. Доїзд трамваєм ч. 10. В год. 2.30 попередять змагання резервових дружин.

ПРОГУЛЬКА „ПЛАЮ" ДО ГРИБОВИЧ.

Т-во „Плай" уладжує в неділю 26. ц. м. прогульку до Грибович. Збірка в год. 9. на давній Жовківській рогачці (коло Бачевського). Доїзд трамваєм ч. 9.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Інж. Іван Лапчук: КЛЯСИФІКАЦІЯ ҐРУНТІВ. Накладом Т-ва „Сільський Господар". Львів, 1936, стор. 136.

Книжка складається з таких розділів: Класифікація ґрунтів. Техніка класифікації. Означення клас ґрунтів. Типи ґрунтів. Винесення до поодиноких клас ґрунтів по воєводствах. Зазітки до класифікації лук і пасовиськ. Поступування при класифікації ґрунтів для ґрунтового податку, при парцеляції і комасації. Як видно з самих уже наголовків поодиноких розділів, автор звертає увагу головно на практичну сторінку класифікації ґрунтів у першу чергу в звязку з ґрунтовим податком, яку тепер переводять повітові класифікаційні інспектори (комісії). Одначе не помнув парцеляції і комасації, які стають головно в Галичині щораз більше актуальні.

З уваги на це книжка інж. І. Лапчука є на часі та дуже потрібна і для господарів і для господарських організацій. Набути її можна в Т-ві „Сільський Господар", Львів, Ринок 10, по попередньому надісланні 1 зол. (як того 25 сот. на поштову пересилку), як також у всіх наших книгарнях.

ЖУРНАЛИ:

БОГОСЛОВІЯ. Тримісячник Богосл. Наук. Т-ва. 1936 Том XIV., кн. 1. Зміст: В. Спинський: Замкова церква св. Миколая у Львові. — Я. Гординський: Петро Пасалиський. — Д-р І. Фіголь (†): Про теми екскорт. — 2 Вибрані питання: У 100-ліття народин Матея Осипа Щебеня (о. Ст. Сампара). — 3. Огляди й оцінки. — 4. Всячина — хроніка. 5. VIII. Заг. Збори Б. Н. Т. Академічні Вечорі. — Книжки й часописи.

СВІТЛО І ТІНЬ. Р. IV., ч. 4. за квітень 1936. Зміст: Вислід І. конкурсу „С. і Т." за 1936 р. та новий конкурс — Що складається на фотографію Батьківщини? — С. Кравців: Рецепти кухників. — Ю. Дорош. Растрові сітки й вінети. — І це і те. — Вісти з УФОТО. — З нашого досвіду. — З виставок і фотоконкурсів. — Що читати? — Гумористи.

КООПЕРАТИВНА РОДИНА. Р. III., ч. 4. за квітень 1936.

КАМЕНЯРІ. Голос молоді. Р. V., ч. 4. за квітень 1936

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Підбірці,

25. IV. Отаман Ніскя.

26. IV. Дівча з Мисловського.

Вишники.

27. IV. Іванціди, уривок з життя УГА.

З Вишник театр їде до Комарна і Щирця.

Великий Театр:

Субота, 25. IV. год. 3.30 попол. Театр для дітей Т. Ортина, байка „Іван Твардовський на місяці“; год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі рибки“.

Неділя, 26. IV. год. 12. попол. Театр для дітей Т. Ортина, байка „Іван Твардовський на місяці“; год. 3.30 попол. Аб. 12. Ціни найнижчі „Пані у Савою“; год. 8. веч. Аб. 11. „Графіня пані генеральова“.

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Субота, 25. квітня дві вистави в год 4.30 попол. і 8.30 веч.

Неділя, 26. квітня, невідкладно останній день побуту, дві вистави в год. 4.30 попол. і 8.30 веч. заключення цирку (жінки безплатно).

На попольудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір“ на осн. Моношка.

АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца“ із Секе Сакалем.

ВАНДА: „І щож далі, сіра людино?“, „Чібі“.

ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд“.

КАСІНО: „Банкі“.

КОЛІСЕЙ: „Велика книжка та готеревий хлопець“ і ревія.

КОПЕРНИК: „Окружена“ із Сільвією Сідней.

МАРУСЕВЬКА: „Болеро“, „Весна в Парижі“.

МЕТРО: „Жінки в його житті“ та „Тижневе ПАТ“.

МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець“ („Агасфер“) із Конр. Файдтом.

МУЗА: „Капітан Блад“.

ПАН: „Мелодія великого міста“.

ПАКС: „Мала вона“ з Фр. Тазь“.

ПАЛЯС: „Пісня кохання“ з Кепурою.

РАЙ: „Карієра“ з Мартою Егерт.

СВІТ: „Рапсодія Балтику“.

СТИЛЬОВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо“ та ревія.

ТОН: „Остання станиця“.

УТІХА: „Монте Хрісто“ й ревія.

ХІМЕРА: „Веселе шаління“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Альпи.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

Закордонне радіо.

Субота, 25. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Опереткові мельодії, 15.35, 19.10 Хор, 20.10 Великі весняні концерт, 22.10 Віольончеля, **Братислава** (298,8) 17.35 Весняні пісні, 20.00 „Коліб і бук королем“ оп. Адама, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 18.10 „Перлина й Портмендь“ оп. Сутерайстера на осн. Грімової казки, 19.15 Концерт, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 14.15 Пісеньки, 20.00 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 16.00 Веселе пополудне, 19.00 Солісти, 20.10 Мельодії та пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Для дітей, 13.30 Музика, 18.00 Любовна історія в нар. пісні, орх., хор, солісти, **Мінхен** (405,4) 15.15 Шуманові варіації на тему Бетовена, **Будапешт** (549,5) 13.40 Вок. концерт, 17.20 Дует артистів, 18.25 Спів, 22.40 Концерт оп. орх., **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.45 „Джоконда“ зп. Понтіяля, **Рим** (420,8) 12.15 Легка музика, 20.35 Орх. концерт.

Неділя, 26. квітня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Концерт, 12.55 Популярна музика, 15.40 Тріо на форт., скрипку, віол., 17.15 Оп. постаті, муз., спів, 22.20 Скрипка, **Кошиці** (259,1) 12.20 Концерт, 18.00 Для Закарпаття, спів, 21.40 Нар. пісні, **Мор. Острава** (263,5) 19.10 Нар. пісні, квартет, **Прага** (470,2) 9.10 Шарміонні твори, спів, муз., 11.10 Бахова кантата, 18.50 Легка музика, 21.25 Квінтет і-дур Дворжака, **Париж** (1648) 11.00, 14.45, 17.00 Концерт, 14.00 Веселі авд., 19.30 Пісеньки, 20.00 Літ. авд., 20.45 „Ля Гентаєтон“ оп. III. Мера, **Білгород** (437,3) 16.00 Хор, 16.30 Мельодії та пісеньки, 20.00 „Баядера“ оп. Кальмана, **Берлін** (356,7) 10.30 Музика, 19.00 Концерт, жін. хор., дует форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Норвеські нар. пісні, 20.30 Музика, **Ляйпціг** (382,2) 10.45 II сні, 15.30 „Краквлерина“ Шумана, форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Словно-вок. акдиція, 12.00 Концерт військової орх., 15.05 Форт. рестталь, **Будапешт** (549,5) 15.50 Сальон. музика, 17.00 Концерт, 18.15 Циг. музика, 20.00 Оперетка, **Міляно** (368,6) 12.15, 22.15 Скрипка, 13.00 Розривкова програма, **Рим** (420,8) 17.05 „Міса Солемніс“ Бетовена, 20.35 Оперетка.

Львівське радіо.

Субота, 25. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.33 Троки інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Ліс давніше й сьогодні, 12.25 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Для дітей: „Про Івася, що задожився в Ролітою“, 15.00 Концерт орк., 15.15 Польська морська торговля, 15.50 Бі жа, 15.30 Легка музика, 16.30 Анекдоти про співаків, 16.45 Репрезентаційний концерт, хор, 17.45 Бражина радіослухача, 17.55 Ліга радіофонізації стає до праці, 18.00 Огляд жіночих видань, 18.10 Сільва рерум, 18.15 Дуети гармоністів із гр. пл., 18.20 Реклам. концерт, 18.40, 18.44 Спортові вістки, 18.50 Що говорять про радіо, 19.00 „Цвіт папороти“ оперетка Ст. Малішевського, 20.20 Вечірній дневник, 21.00 Авд. для закордону, 21.30 Інтерлюдія, 21.35 Весела Сирена (25-ліття польського радіо), 22.05 Танкова й сальон. музика; у перерві о год. 22.30 Що кажуть найстарші радіослухачі.

Неділя, 26. квітня 1936.

8.30 Ранішня авд., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Справа провінц. театрів, 12.15 Музичний поранок, орх., форт.; у перерві о год. 13.00 Театр Уяви, 14.00 Подяка за Вишьо, 14.20 Найновіша музика в гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Суспільність і самоуправа, 15.25 Легка музика в гр. пл., 15.45 Ліс і суспільність, 16.00 Ломиголовки для дітей, 16.15 Програма на завтра, 16.20 Спорт. вістки, 16.25 Реклам. концерт, 16.40 Пощурі з оп. „Княжна Чардаша“ Ем. Кальмана в гр. пл., 16.50 Гнезненська земля, 17.15 Театр Уяви „Авторки“ сміховинка Г. Сенкевича, 17.45 Літературні новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орхестра, солісти; у перерві актуальна гутірка, 20.00 Концерт симф. орхестри, 20.45 Вибори з творів Н. Лисудського, 20.50 Вечірній дневник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Подорожуймо: Данцігська Вісла, 21.45, 21.46 Спорт. вістки, 22.00 Повторення муззагадки з 22. квітня, 22.30 Концерт орхестри.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.32—5.36.

Нім. марка 1.36—1.43, фр. франки 34.70 35.05, шв. франки 172.50—173.50, фунти стерлінги 26.20—26.35, австр. шілінги 99.00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 36.50—37.50.

Золото: Долари 9.12—9.17, Рублі 4.9—5.0, Фр. франки 35.00—35.30, Корони 37.00—37.30, Дукати 83.60—84.30; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.75—0.75.

Долярівка 49.00—51.00. Інвестиційна 66.00—68.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З 38—40, 5% дол. Б. Г. 30—32, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% ком. 44—46, 4½% К. Г. к. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

Гарні й дешеві книжки

Видавничої Спілки „Діло“

	ціна	почтова пересилка
Д-р Василь Маковський: **Гмінд**	2.00 зол.	2.50
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя I.—II.**	2·80 „	0·50
Мих. Галущинський: **З Українськими Січ. Стрільцями**	1·90 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина I. II. III.**	4·50 „	0·50
Окрема частина по зол 1·50		
Ірина Вільде: **Химерне серце**	1·50 „	0·30
Василь Софронів: **Липнева отрута**	1·40 „	0·30
Ст. Левинський: **З японського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буреверхи,** переклав М. Рудницький	(в начерпане)	
Проспер Меріме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	0·95 „	0·25
Альфонс Доде: **Маціцький,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·50 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	1·00 „	0·30
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0·80 „	0·15
Гордій Брасюк: **Безлугі**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжна Репніна**	0·80 „	0·15
Михайло Возняк: **Балей і Кониський**	0·50 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці

„Діло“, Львів, Ринок 10

та у всіх книгарнях.

Збіже.

Ціни збіжа Львів	від	до
Пшениця оди.	20.75	21.00
Пшениця зб.	20.35	20.50
Жито Стандарт I.	14.00	14.25
Жито Стандарт II.	13.75	14.00
Мука пш. гат. I. витяг.	34.50	35.00
Мука пш. гат. I А	33.50	34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50	33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00	31.50
Мука пш. гат. I Д	28.00	29.50
Мука пш. гат. II А	28.50	29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00	28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75	28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50	27.00
Мука пш. гат. II Е	25.50	26.00
Мука пш. гат. II Ф	24.00	24.50
Мука пш. гат. II Г	21.50	22.00
Мука пш. гат. III А	17.00	17.50
Мука пш. гат. III. Б	16.00	16.50
Мука пш. паст.	14.00	14.50
Мука пш. разова до 0 95 прц.	24.00	24.50
Мука жит. вит. 0—30 прц.	23.50	24.25
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	22.50	23.25
Мука жит. гат. I 0—65 прц.	22.50	23.25
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	15.25	15.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.75	17.25
Мука житня посл. понад 65%	12.25	12.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 24-го квітня п. р. кооперативам платив за: львівко Львів

1 кг. масла десер.	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.45 „

Тенденція на масло і молоко слаба, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 24. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіра птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчівського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл.	1.05 зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.60 „
Індички товсті 1. кл.	1.25 „
Пантарки товсті 1. кл.	1.25 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Молода панна, що вчиться практичного фаху і має до дипльому ще 2 місяці, найшлась в крайно тяжких обставинах. Просить **милосердні серця** о поміч. Готова звернути після того, коли дістане працю. Ласкаві датки чи зголошення приймає Адміністрація „Діла“ для „Юлії“. 2—2

МЕШКАННЯ

ПОКІЙ і КУХНЯ з комфортом на високім партері від 1. мая до винайму при вул. Мартина 11 а. Відомість у господаря на місці або телефоном ч. 261-65. 2003 2-3

РІЖНІ

ЧЕРЧІ першорядний пансіон „Аматор“ поручає огріті кімнати, здоровий харч, на бажання дієтетичний, вже від 1. травня. Ціни помірковані. 1984 1—2

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 12-15

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісі, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904а 4—13

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові чоловічі, жіночі, проти усуванню матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 18-60

ХЛОПЯЧІ гарні і тревалі оксфордові СОРОЧКИ 2.90, поплінові 3.45, піджатники 1.50, дівочі з нансуку, прегарно гафтовані 1.40, нічні 1.90. Фабрика Біляя „АСТРА“, Львів, Сикстуська 2. 2—2

ЖАРІВКИ по цінах фабричних у нововідчиненій складниці електричних матеріялів „Централя жеріаок“, Львів, Ринок 21. Тел. 260-42. 2009 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Від 10 зол. м.сячно

обува для цілої родини

разом з реперацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка“** Львів Зіморовича 17

Найдешевша СІТОК ВИРІБНЯ до огорожі **„СЯТКОДРУТ“** Львів, Замарстинівська 33. 1749 5-5

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла“ Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 кв. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і виняткових „ 0·60
„ „ на перших сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по куппо, продаж, винаєм і т. п. . . . . зол. 0.15 „ 0·10
шукаючі праці . . . . . „ 0·07
слова тонстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідав Олександер Костик. Видав Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 10

Ч. 91 (14.340). Львів, неділя 26. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. ощадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Після кривавих подій у Львові.

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ ПРО ЧИСЛО РАНЕНИХ ПІДЧАС КРІВАВИХ ПОДІЙ.

Агенція „Всхуд" повідомляє: На основі автентичних інформацій подаємо спис ранених осіб підчас кривавих подій у Львові, які лікуються по шпиталях.

І так у шпиталі Суспільної Обезпечальні при вул. Курковій лежать такі ранені: 1) Адам Петрик, 34 р., робітник заведення чищення міста, вул. Цлова 6; 2) Ян Врона, 32 р., робітник з. ч. м., Бельовського 1; 3) Владислав Міх, 31 р., робітник, Склепінського 43; 4) Станислав Ляска, 35 р., робітник, Белзи 2; 5) Станислав Прокопович, 22 р., Немцевича 24; 6) Станислав Квецінський, 44 р., робітник з. ч. м., Лелевеля 24; 7) Михайло Зеньчук, 28 р., робітник з. ч. м., Борщовичі; 8) Гжегож Брездень, 37 р., з. ч. м., Кривчицька 10; 9) Ян Типрович, 30 р., з. ч. м., Гавзнера 16; 10) Йосиф Гавк, 34 р., робітник ТЕСПу, Зигзак 18; 11) Базилі Круль, 54 р., з. ч. м., Потоцького 62; 12) Йосиф Жултанський, 34 р., з. ч. м., Вигода 17; 13) Йосиф Владкі, 28 р., міський робітник, Бернштайна 14; 14) Мартин Касперський, 27 р., міський робітник, вул. Загородна 21; 15) Іван Романишин, 22 р., пекарський візник, Пекарська 6; 16) Володимир Герчаковський, 31 р., сторож, Пекарська 6 і Тома Шуба, 52 р., Сапіовського 8.

В жидівському шпиталі лікуються такі ранені: 1) Никодим Пухаль, 67 р., робітник, На Бочку 19; 2) Мозес Кріґель, 31 р., Шпитальна 23; 3) Йосиф Барилик, 21 р., швець, Шпитальна 23; 4) Фридерика Шрайбер, 23 р., приватна учителька, Жовківська 32; 5) Василь Мелькут, 23 р., Крива 21; 6) Мілля Фляйшман, 19 р., цукор. помічниця, Крива 19.

В хірургічній клініці перебувають: 1) Микола Павлів, 26 р.; 2) Макс Премінґер, 24 р., Мартина 6; 3) Яків Грайс, 29 р., торговець, Жовківська 154; 4) Борух Константин, 25 р., друкар, Каштелянська 14; 5) Франц Жултанський, 30 р., шліфер, вул. Більчевського 4; 6) Ян Мостко, 40 р., цегляр; 7) Теофіль Шумада, 23 р., Кордецького 33; 8) Мозес Фремд, 32 р., Старознесінська 35; 9) Михайло Грабовець, 29 р.; 10) Михайло Круж, 43 р., бетоняр, Потоцького 75; 11) Герш Шнідер, 22 р., швець, пл. Збіжеза 1; 12) Михайло Сидор, 26 р., шофер, Декерта 8; 13) Емілія Бендковська, 29 р., робітниця, Джерельна 50; 14) Анна Тичка, 60 р., Замойського 8 і 15) Марія Кіх, 22 р., кравчиня, Сніжна 6.

У загальнім шпиталі лікуються: 1) Ростецький Альфред, 34 р., робітник, Івашкевича 4; 2) Ян Бялі, 33 р., теля, Тканська 11; 3) Михайло Голецький, робітник, Городецька 13; 4) Дмитро Чорний, 26 р., Клепарівська 15; 5) Андрій Василишин, 24 р., столяр, пл. Академічна 1; 6) Андрій Денека, 24 р., Підбірці; 7) Йосиф Яремко, 27 р., робітник, Лядого 9; 8) Теодор Маріяш, 23 р., Глубока 3; 9) Іван Войтків, 25 р., робітник, Підвале; 10) Радоманський Іван, 29 р., пекар, Синявська 11; 11) Яків Ентенберг, 28 р., пекар, Голоско; 12) Гершон Шпігель, 26 р., Сикстуська 12, і 13) Станислав Березовський, 49 р., Люблинська 17.

Крім ран від стрілів великий відсоток ранених походить від тяжкого потовчення. Між раненими є особи, карані за кримінальні і за політичні провини. Між раненими є теж особи, які брали участь у вуличних заворушеннях і підбурювали до виступів. Тому вони є під наглядом прокуратури. В найближчих днях прокуратура буде переслухувати згаданих осіб, щоб устійнити, чому вони були в зорбі і яким чином їх ранили. Слідство переведуть з повною енергією.

67 РАНЕНИХ ПОЛІЦАЇВ І АҐЕНТІВ ПОЛІЦІЇ.

Агенція „Всхуд" повідомляє: На основі списку і перевязування ран між поліцаями виходить, що підчас кривавих подій минулого четверга ранили 67 осіб. Між раненими є: старшини, рядовики й агенти. У військовім шпиталі перебуває двох тяжко ранених поліцаїв.

ІНСП. САВІЦЬКИЙ ВЕДЕ СЛІДСТВО.

До Львова приїхав у пятницю інспектор міністерства внутрішніх справ Ян Савіцький з метою перевести слідство у справі кривавих подій. Інсп. Савіцький відбув у пятницю низку конференцій.

МІСЬКА РАДА У ЛЬВОВІ У СПРАВІ КРІВАВИХ ПОДІЙ.

В понеділок 27. квітня ц. р. відбудеться засідання ради міста Львова. Міська рада займе становище у справі кривавих подій минулого тижня.

НАРЕШТІ ДАЮТЬ БУДІВЕЛЬНІ КРЕДИТИ.

Як повідомляє агенція „Всхуд", Банк Краєвого Господарства урухомив 24. ц. м. **перші будівельні кредити.** Відділам банку на провінції доручили телефонічно давати будівельні позички. Міністерство скарбу віддало в розпорядженні Банку Краєвого Господарства відповідні суми на оживлення будівельного руху.

Кредити мають давати наперед у більших **містах, де найрізкіше відчувається безробіття. Фонд праці признав містам 38 мілїонів 400 тисяч зол. кредитів, щоб дати працю безробітним.**

Галицька Каса Ощадности
у Львові

видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в нод. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ
ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД 6/45
резервовий понад 4,000.000 золотих

Достатнє життя
Нажиту пошану
Ідеальні відносини
Суспільне становище
Торговельні знакомства
Економічну незалежність
Реальні користи

запевнює собі, складаючи свої ощадности в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР", Львів. вул. Руська ч. 20.

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третого Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

КОЖНА ПАНІ
одягається
тільки в **„МАРҐОТ"**
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 9. (б. кіна „Коперник")
Наймодніші плащі і сукні — Солідне виконання — Дешеві ціни.

Провізорія
і чим вона закінчиться?

Львів, 25. квітня 1936.

Б. посол Мацкевич пише у виленському „Слові" таке: „...Безсторонньо оцінюючи ситуацію, треба ствердити, що уряд має за останніх кілька днів низку другорядних успіхів. Але це не значить, щоб епоха провізорії була закінчена..." І далі той поважний санаційний діяч радить урядові „рішально зірвати з етатистичною політикою" та виразно зайнятися за одною із двох груп, на які поділився колишній ББ, — груп, яких „ніяка сила не зможе вже назад злїпити". Дальше знову читаємо, що „звільнення б. премієра Світальського і полк. Матушевського а їх урядових становищ не вичерпує листи розпоряджень, які покажуться кожночі проти групи полковників. Репресії вже застосовані і ті, що їх треба чекати в недалекій будуччині, мають покласти край все ще сильним впливам тої групи в адміністрації і цілому державному апараті".

Такі і тим подібні голоси читаємо скрізь у польській і закордонній пресі; особливо ця остання, займята досі майже всецїло справою Абісинії та европейською кризою, зробилася від вісток про внутрішні справи Польщі: коли зважити геополітичну ситуацію Польщі, то це зацікавлення саме у звязку з міжнародніми відносинами ще більш зрозуміле. Отже зі сторінок преси довідуємося напр. про концепцію демократизації уряду через наближення його вже не тільки до групи „направячів" (колишній „Звйонзек Направи Ржечпосполітей"), але й до ПНС та Стр. Людового. Читаємо, що справа реконструкції уряду чи повної його зміни стане актуальна знову у половині травня. Інші голоси знову впевнюють, що політичних змін не буде ніяких, бо премієр Коцїлковський вдоволь'нився „жнивою" головного редактора „Газ. Польської" Медзїнського до палати президії ради міністрів, а мін. Квятковський приборканням п. Матушевського, який робив найбільше клопотів своєю кампанією за ригористичним зберіганням дефляційної політики. Але всі ті й подібні їм голоси зводяться до того: що

Помер король Єгипту?

БЕРЛІН, 25. 4. **Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Каіра про смерть короля Фуада.**

ЛЬОНДОН, 25. 4. Райтер. По місті кружляє вістка, що король помер в 10. годині; **на деяких посольствах вивісили вже навіть прапори, опущені до половини маштву.**

КАІРО, 25. 4. ПАТ. Комунікат оголошений в полудне, стверджує, що лікарі здержали кровотік, **усуваючи безпосередню небезпеку для життя короля; помимо того стан його здоровля дуже грізний.**

Ред.: Покійний, син хедива (віцекороля) Єгипту Ізмаїла Паші, родився в Гізе біля Каїра 26. березня 1868. року. Після смерти брата Гуссейна Кіяміля вступив Фуад на престіл 9. жовтня 1917 р. як султан Єгипту, що тоді був під британським протекторатом. 15. березня 1922. Єгипет стає суверенною державою, а Фуад дістає титул „його маєстат король Єгипту і суверен Нубії, Судану, Кордофану та Дерфуру". На час його панування припадає процес політичного усамостійнення країни, який довів до англо-єгипетських переговорів, що під цю пору ведуться в Каїрі над стягненням британських залог з Єгипту, привернення єгипетської влади над Суданом і признання державі інших атрибутів суверенности.

ВЕРШОК ТЕХНІКИ

теперішній політичний стан у Польщі це — як виразно окреслив п. Мацкевич — провізорія і що та провізорія мусить так або инакше скінчитися.

Для нас далеко не є річю байдужною, як і чим вона скінчиться. Не є для нас річю байдужною, чи на зміну теперішньому урядові прийде назад уряд, для якого „сильна рука" є цілою програмою, що у практиці висловлюється у Бересті, „пацифікації", диктаті політичних ультиматів (історія переговорів УПР з ББ з зими 1931 р.) та цупким зберіганням традиційно-старих напрямних національної політики зперед 1926 року, — чи прийде у Польщі до такого розрахунку, який понесе за собою глибокі реформи системи й устрою, що малиб безпосередній звязок і з нашим, українським життям.

Ми дозволили собі зазначити вже на цьому місці позавчора („Боротьба за устрій і владу"), що перемога уряду проти т. зв. полковницької групи буде остаточна, коли будуть переведені реформи у тих суттевих справах, які стали головним джерелом нинішнього політичного замішання. Такі реформи потрібні передусім у ділянці державного устрою. Конституція тут менше важна: бо кожна конституція має більш або менш рамковий характер. Суттева для нинішніх відносин — це виборча ординація зі своєю дитиною — сеймовим регуляміном. Самі автори виборчої ординації (чи не теперішній віцемаршал сойму п. Подоський) назвали її експериментом. Колиб уряд був послідовний у своїй боротьбі проти полковницької групи й уважав, що гаслу „фронтом до громадянства" треба надати практичний сенс, то повинен би отверто признати, що експеримент з виборчою ординацією не вдався. Не вдався експеримент з „відполітизацією" політичного життя, з негацією політичної диференціації громадянства, з поширенням впливів адміністраційного чинника на склад парляментарних палат і хід виборів, з доведенням етатизації ад абсурдум.

Коли „Роботнік" ставив питання „хто стоїть за полковницькою групою", то ми поставиліб питання: хто стоїть за теперішньою виборчою ординацією? І вийде, що справді стоїть за нею хіба тільки та полковницька група, за якою з черги не стоїть ніхто. Ніхто не стоїть за обовязуючою виборчою ординацією ані з польських ані непольських груп. Коли пригадаємо, що на ділі ця ординація і її практичне виконування, усувочи боротьбу між політичними партіями ввела боротьбу в санаційний табор та розпалила, як ніколи досі, амбіції поодиноких санаційних діячів (класичний зразок ми бачили на виборах у місті Львові), коли ми візьмемо під увагу персональний склад сойму і користь з нього для „гармонійної співпраці" законодатної та виконавчої влади і повінь нових партій, які народились в останньому часі і далі родяться, — то здається нам, що в уряді не повинно бути захоплення для мицулорічного експерименту.

Зміни виборчої ординації домагаються всі польські кола від консерватистів із „Часу" до соціялістів з „Роботніка" і всіх санаційних прихильників ідеї демократизації режіму та всі групи непольських народів у Польщі. Але якаж демократизація можлива — при такій виборчій ординації, обтяженій ще й такою спадщиною, як традиція останніх виборів? Наслідки виборчої ординації негативні не тільки у польській політичній верхівці і на польському політичному житті в краю. Вони й примір для життя непольських національних колективів, бо проявляються у повному збайдужінні до установи парляментарних палат та в упадку зацікавлення нас взагалі до громадсько-політичних справ. Користають на цьому тільки ті групи, які можуть фасцинувати крайніми гаслами і спиратися на фанатиків: для них атмосфера байдужности широких суспільних кол завжди бажана й корисна. Для всіх інших — завжди шкідлива.

Тому гадаємо, що коли йтиме далі боротьба за устрій і владу у Польщі, боротьба за устрій між санаційним та опозиційним табором і устрій між санаційного табору, — за владу внутрі самого санаційного табору, — то боротьба мусить довести до гострої актуалізації питання про виборчу ординацію. І без зміни виборчої ординації, без реформ, які не зменшиліб назад справді поганих звичок передвересневої „розгульної" демократії, але й порівнявиб з поганими звичками часів післятравневих, без таких глибоких реформ ніяка стабілізація відносин у Польщі неможлива.

Очевидно, виборча ординація — це тільки одна з точок тих необхідних реформ. Однаково важливими й необхідними реформами є реформа всієї самоуправи у Польщі, самоуправних виборів і самоуправної практики, — реформа підходу до інституції преси, реформа підходу до цілої низки найповажніших справ. Активізації польського громадянського чинника в краю ми, українці, не боїмось: бо й самовладний адміністраційний чинник не є для нас благодаттю. Але всі ці справи — творять вже тему окрему.

І. ВАЛЛЯХ і СИН головний склад сукна Львів, Ринок 33, рік осн. 1841. Тел. 247-16
поручає на кожний сезон великий вибір першорядних англійських новин і бельгійських на убрання, жіночі костюми, пальта, мужеські рагляни і т. д. Бундові матеріали, фільци.
1918 Сукна для Всч. Духовенства. Коци на ліжка і коні. Ціни безконкуренційні 3-5

Франція — хора жінка.

Герстові газети помістили статтю про політику Франції, в якій читаємо:

Від років був звичай говорити про турецького султана, як про „хорого чоловіка Европи", але коли Туреччина стратила землі в Европі, він перестав бути замороком Европи. Та він має наслідника у Франції — хорій жінці Европи.

Від закінчення світової війни Франція обдурювала себе, що вона має спеціяльне становище між народами світу. Її успіх у тім, що добула поміч інших націй в останній війні, розвинув у неї хоробу ума, яка зароджує в ній думку, що інші нації обовязані уступати, коли вирінають французькі занепокоєння. Тому вона безупинно шукає нових союзів, нових груп приятельських держав. Вона замотує себе в суперечні льояльности й непослідовні приречення, що її роблять предметом загального недовіря. Вона грає цю погану гру всякими засобами, які має до розпорядимости, і не вагається пустатись на підкупство, тайне підбурювання й сіяння підозріння між націями котрі інакше жилиб у приязні та взаїмнім довірі.

Франція все має скриті плани у взаєминах з іншими націями. Вона ані не є послідовна як ворог, ані льояльна як приятель. Вона є з Англією у справі санкцій, але проти Англії, а з Італією, коли поборює змагання, щоб ті санкції прикласти до Італії.

Хоч вона заявляє, що вона за збірний мир, вона не вагається заключити французько-совіт-

---

в. О. ПРИСТАП. б)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Найсумніші хвилини на кораблі переживав я в неділю, 24. листопада. В 10-ій год. рано (в Европі була тоді 2-а година пополудні) ми були на 50-ому ступні західної географічної довжини і на 45-ому ступні північної географічної ширини. Від европейського берега мали ми за собою 1.939 англійських миль, а до Америки було перед нами ще 535 англ. миль. Майже на дві тисячі миль був я віддалений від моєї сільської церковці, що особливо в цій хвилині була для мене така дорога і люба. Неділя, а я не в ній, тільки серед безкраїх вод Атлянтійського Океану! І на саму згадку цього наляг на моє серце такий великий сум, що мене аж роспука бралася. Духом стояв я при вівтарі в журівській церкві та молився за моїх старокраєвих сердечних парохіян. Їх покинув я, сподіваючись, що подібних до них серцем знайду між нашими емігрантами в Америці. Шукав там за ними цілими десятиріччями, але даремне. Вже в дорозі наче душею прочував, що їду на місію до зовсім інших земляків, ніж були ті, що їх залишив у краю.

Показалися знову меви, що їх не було видно вже кілька днів. Літали понад кораблем і біля нього. Це означало, що ми ще приблизно триста миль від американського суходолу. Бо меви звичайно держаться такої віддалі від морського берега і дальше не пускаються на море. Вставши досвіта, я приглядався сходові сонця. Воно, наче золоте колесо викочувалося звідкись зпоза води. Здавалося, що вилізає просто з глибин моря. Однак не було мокре, бо той вічний вогонь, що ним горіло мільони років, не то що не згас і не поблід, а став іще червоніший.

У своїй повній величі виступали три могутні стихії. Внизу зелена й незмірно глибока вода, що по ній посувався наш „Кронпринц Вільгельм", немов під дотиком невидної руки якогось чарівника. Понад нами синє склепіння небосхилу, а на ньому вогняне колесо сонця. І повітря, овіяне здоровою морською свіжиною.

В понеділок 25-го й у вівторок 26-го листопада було на кораблі дуже неприємно. Подорожні збайдужніли до всього. Жіноцтва взагалі не було видно на чердаку. Воно здебільшого ще хорувало. Навіть картярі щезали десь із своєї салі. Зате лікарі бігали з ліками від одної каюти до другої. Зрештою подорожнім вже дуже хотілося почути під ногами святу землицю, бо її ніяк не могла заступити корабельна підлога, мов зошка, кинена на морські хвилі. Озимкі моряки не нудьгували, а почувалися добре. Вониж були у своїй стихії. Безкрає море було для них тим, чим поле для селянина і гори для верховинця. Буря не лякала їх і не шкодила їх здоровлю.

Подорожніх в їх дошкульній морській недузі і в нудьзі підбадьорувала надія, що плавба вже незабаром скінчиться. Але як на те, напередодні нашого причалу в Америці, звівся сильний вітер і почав дути з боку на наш корабель. Бурі не було, але все-ж на подорожніх мало це відємний вплив. Вітер змагався з лютим завзяттям, немов наважився впоперек перевернути „Кронпринца". Ми мали враження, що якась непереможна сила з боку хоче звалити нас з ніг. Наслідок був такий, що хорі подорожні ще дужче розхорувалися, а здорові занедужали.

ГРІГОРН. [1])

Не вчився до старости, але до гробової дошки.

Народня приповідка.

В середу 27-го листопада встав я раненько. Заповідалася гарна погода. Тепле морське повітря наче в нас на весні, приємно освіжувало тіло й гарно настроювало душу. Довкола нашого корабля літали великою громадою білі довгодзюбі меви. Вони стрілою кидалися у воду й порпали, здавалося, на саме дно моря. Потім підносилися вгору, щоб спокійно зісти свою добич. Тоді заворушилися також подорожні. Навіть ті, що досіль іще хорували, насилу викараскувалися з постелі і виходили на чердак. Бо з уст до уст перебігала чутка, що наближуємось до Америки. І я був цікавий побачити бодай здалека новітній Ханаан — обіцяну землю, куди прямували всі ті, що прагнули визволитися з економічної нужди й національного та політичного поневолення.

Далеко геть на замряченій смузі синього обрію зарисовувались дивні образи. Виростали якісь розвалини, мабуть, старих, високих замчищ, мов небосяжні скелі, або велитенські церкви, що своїми банями роздирали завіси хмар. На самім переді цих хмародерних зачарованих замків виступали обриси якогось безконечного камяного стовпа. Він виглядав, наче велитенська стрілка годинника, що її горішній кінець губився у хмарах. Це була величня й горда статуя американської Свободи. Немов усміхнена, з простягненою рукою, що держала смолоскип, з ясним полумям волі, вітала всіх, що плили сюди з ріжних країн. Запрошувала до себе тих, що були спрагнені свободи й обіцювала їм земні благодаті. За статуєю Свободи показалося у цілій своїй величі царство нюйорських хмародерів.

(Далі буде.)

[1]) Грінгорн (greenhorn) по-нашому зелений дзьоб; так насмішливо звали досвідні тубільні мореплавці емігрантів в Америці.

ський договір, який порушує її попередні договори з Англією, Бельгією й Італією, і в суті речі є рухом у напрямі наступу й нападу.

Правдою у цім усім є те, що *Франція приспішує війну в Европі*, як каже Льойд Джордж.

Франція тягне Англію до війни. Франція намагається вмотати Злучені Держави у війну. Франція єднається з комуністичною Росією. Франція скріплює комунізм у його боротьбі проти світу, запрошує комунізм до себе й накидує комунізм іншим націям.

Але комунізм є ворогом всякої іншої форми влади і вільних установ усюди, також у Франції. Це була загроза комунізму, що створила фашизм в Італії. То була загроза комунізму, що підчинив Німеччину „націзмові". Але кінця ще нема.

Як Мусоліні недавно сказав: Політика в цілому світі зводиться до боротьби між комунізмом, себто большевизмом, і всіми ворогами большевизму, між ними й фашизмом.

Ніодин край в Европі не хоче нічого, крім того, щоб бути вільним і від комунізму і Франції.

ДОМАГАЮТЬСЯ, ЩОБ ЗАМКНУТИ СУЕЗЬКИЙ КАНАЛ.

ПАРИЖ, 25. 4. АВАС. Англійське товариство приятелів Ліги Націй рішило домагатися, щоб брит. уряд замкнув Суезький канал.

ЛЬОНДОН, 25. 4. ПАТ. Підчас промови в Единбургу льорд Літтон заявів, що т-во приятелів Ліги Націй домагатиметься від уряду, щоб Іден поставив у Женеві внесок замкнути Суезький канал і тим способом **відтяти італ. армії у Східній Африці постачання.** Теперішню війну — заявив Літтон веде Італія не зі самою Абісинією, але і з Лігою Націй, знищення Абісинії було б руїною Ліги. **Безнадійна ситуація вимагає пристосування крайних метод.**

АНГЛІЙСЬКІ ПОСЛИ ПРОТИ ЗВОРОТУ КОЛЬОНІЙ НІМЕЧЧИНІ.

ЛЬОНДОН, 25. 4. Райтер. Між консервативними послами повстала група, що рішила студіювати питання мандатних кольоній. Її члени боються, що якби Танганайка (давня нім. Східна Африка) вернулася до Німеччини, туземці дістали би зброю, а те загрожувало б брит. інтересам. Одинока британська мандатна область, що надається до кольонізації — це Палестина, а її хіба годі давати під націонал-соціялістичне володіння.

МОСКОВСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ ШПІОНОМ.

ПАРИЖ, 25. 4. ПАТ. Як подає „Еко де Парі", арештували Миколу Алексеєва, редактора московського щоденника, що виходить в Парижі; закидують йому шпіонажу. Алексеєв відомий як прихильник Гітлера.

ТУРЕЦЬКА ДИПЛЬОМАТІЯ І РУМУНІЯ.

БУКАРЕШТ, 24. 5. ПАТ. Приїхав ген. секретар турецького міністерства закорд. справ; припускають, що в справі ремілітаризації проливів.

ПРИСУД ЗА НАПАД НА БЛЮМА.

ПАРИЖ, 25. 4. ПАТ. Суд покарав за напад на Блюма трьома місяцями вязниці Куртэ, а пятнацятьома днями Андюрена, Моенне та пана Монне. Всі вони належали до „Аксіон Франсез".

8.000 УТІКАЧІВ.

ЄРУСАЛИМ, 25. 4. ПАТ. Заступник посадника Тель Авіву заявив, що у місті під цю пору коло 8.000 утікачів, які сховалися перед арабськими нападами. У місті життя йде спокійно, зате Яффа зовсім опустіла.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 13-365

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Індії, у місті Пуна дійшло до кривавих зударів між індусами та музулманами. 2 особи згинули, 200 ранили; згоріли 2 мечети та 4 індуські святині.

Франція відповіла нотою прихильно на турецьке домагання піддати статут Дарданелів ревізії.

Румунський наслідник престола великий воєвода Михайло здав практичний іспит на команта чети.

У Бельгії арештували 2 особи під замітом шпіонажі.

Цера свіжа як роса

Свіжість цери є умовиною її краси. Застановіться, яку шкоду може її принести невідповідне мило.. Тільки добре мило — Еліда 7 Квітів становить підставу раціонального плекання цери. Багата піна усуває із порів всіляку нечистоту. Має значні косметичні прикмети, є надзвичайно лагідна і завдяки цьому робить церу мягкою і делікатною.

МИЛО 7 КВІТІВ ЕЛІДА

Великодня відправа у радіо.

(Лист з Волині).

У цьому році, як і в попередніх роках, православні радіо-аматори слухали відправи пасхальної Служби Божої з хвиль етеру. Як відомо, в православних церквах великодня Служба Божа відправляється майже цілу ніч; в 11 год. вечора відбувається відправа перед плащаницею, а в 12 год. ночі звичайно починають пасхальну утреню, за якою йде літургія. Більш-менш відправа кінчається в 4—5 год. рано.

Цьогорічна ніч була погідна, і Службу Божу в радіо добре було чути. Зі всіх сторін світу неслися звуки пасхального богослуження. Не дивно, що пасхальну Службу Божу надавали через радіо православні край-держави: Болгарія, Румунія і Югославія. Зокрема з Югославії можна було чути не тільки архиерейську відправу зі сербської церкви, але й із церкви російсько-емігрантської. Крім цих держав, можна було почути в радіо відправу з Парижа, де в російській емігрантській церкві відправляв відомий митрополит Евлогій. Хто мав сильніший апарат, той міг переловити пасхальну відправу у словянській мові навіть з протестантської Швайцарії, де правдоподібно не так уже й багато православних. Нічого казати, що сусідня Чехія, хоч і вона не є православна, надавала Службу Божу з Праги, а служив її той самий еп. Сергій, якого в свій час вивезли з Польщі за те, що він не хотів був дати своєї беззастережної згоди на автокефалію Православної Церкви у Польщі. Може найкраще звучало у радіо пасхальне богослуження з руського собору, де служив недавно висвячений лотиський митрополит Августин. Служба йшла по славянськи, дуже гарно співав хор і пестив слух прегарний голос протодіякона. А чейже Латвія — протестантська і митрополит Августин — лотиш.

Так ото неслася радісна вістка про воскресення Христове по хвилях етеру, уживаючи ві слову одної з пасхально-богослужбових пісень „від запада і сівера і моря". Тільки від одного „востока", де донедавна була найбільша Православна Церква, не чути було нічого... Мовчала і Варшава, хоч православних у Польщі є багато понад 4 мілісни і творять вони автохтонне населення земель, що безпосередньо сусідують з безбожницько-большевицьким світом. К.

Чи це по католицьки і по християнськи?

Як оо. Домінікани парцелюють землю?

Недавно оо. Домінікани оголосили парцеляцію своїх грунтів недалеко с. Зіболок, пов. Жовква. Зрозуміла річ, що наші малоземельні селяни робили всі заходи, щоб прикупити при цій нагоді земли та створити варстати праці для себе і своїх дітей. На численні заходи у справі купна дістали селяни таку відповідь: „Ми поля вам, русіном, не спжедами, а ежелі так бардзо хцеце, купуйце горше — мочари, бо лепше поля мами тилько для польскіх осадніків". Ясно, що така „відповідь" викликала серед наших селян оправданий гнів та обурення. Селяни відмовилися від купна мокляків. Тоді оо. Домінікани змінили свою тактику і згодилися кінець-кінцем продать сільком нашим землю, але під тою умовиною, що ті селяни мусіли наперед переписати себе і свої родини на римо-католицький обряд. Та на тому ще не кінець. Дітей цих батьків, які купили землю в оо. Домініканів, постійно примушують учителі в школі в Зіболках не лише говорити, але також молитись по польськи. Дітей справжніх поляків у Зіболках можна почисати на пальцях одної руки.

ІТАЛІЯ ТА ЄГИПЕТ.

ЛЬОНДОН, 25. 4. ПАТ. „Морнінг Пост" заперечує вістки, немов би Італія запропонувала Єгиптові пакт ненападу, щоб перешкодити переговорам над договором з Англією. Італ. посол в Каїрі натякнув лише, що від Італії нічого не грозить, а єгипетські націоналісти дихіонувати загальнонародову заяву для агітації за евакуацію брит. військ з Єгипту. З таким поглядом не погоджуються більш умірковані націоналісти, ані уряд ані брит. командування.

Італійський король кандидатом

НА НЕГУСА.

РИМ, 25. 4. ПАТ. Ходять чутки, що як італійці займуть Адіс Абебу, проголосять свого короля цісарем Абісинії.

МОБІЛІЗАЦІЯ В АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 25. 4. ПАТ. Абісинське ополчення маширує на Десіе, ставляючи по дорозі всіх здібних до військової служби з виїмком обслуги европейців.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ САСАБАНЕГ І ДАГАБУР?

ЛЬОНДОН, 25. 4. Райтер. По Римі кружляють поголоски, що італ. авіятори зайняли місто Сасабанег і Дагабур; офіційно тих вісток не потвердили.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ДЕЛЯТИН КОЛИСЬ І НИНІ.

„Над Прутом у лузі"... — Віроісповідний і національний склад Делятина. — З минулого містечка. — Як виглядають автохтони. — Підземні багатства. — Пропадає народня ноша. — Біда й нужда. — Кооперативний рух. — Релігійне розбиття. — Культурно-освітнє життя.

Хто хоче дістатися шляхом Станиславів—Ворохта в „наші любі, високі Карпати", в Чорногору, в дикі Горгани, чи то до комор Довбуша, той мусить проїхати через делятинську кількасотку, той мусить стрінути по дорозі позірно мале містечко Делятин.

Розложилося воно „над Прутом у лузі", там у прекрасній долині срібнолентого Прута, на пограниччі Гуцульщини й Покуття, з прекрасною панорамою на Бескиди, на висоті 550 м. понад рівень моря, займаючи простір 51 км. кв. Мешканців по офіціяльній статистиці з 1931 р. має Делятин 8.815, а ще в 1921 р. було їх заледви 5.973. Отже приросту є 47.6 прц., що вказує на дуже добрі обставини розвитку. Все життя Делятина зосереджується в невеличкім центрі, який є найгустіше заселений; решта Делятина розпадається на вісім присілків. По віроісповіданню є 4.950 греко-кат., 2.617 мойсеєвого, 1.238 римо-кат., 4 вірменокат., 4 евангеликів і 2 православних. Під теперішню пору число евангеликів значно зросло, у звязку з поселенням у Делятині постійного евангелицького пастора й основання евангелицької парохії. До українців підчас перепису записали 4.933, до жидів 2.391, до поляків 1.479, до чімців 10, до чехів 1, до мадярів 1.

Про минуле Делятина знаємо мало. Одинока писемна згадка походить з 1646 р., коли то шляхтич Белзецький наїхав на замок шляхтича Делятинського, отже дехто навіть виводить звідси нинішню назву Делятина; одначе ця гіпотеза не витримує зовсім критики. Зате більше промовляє до переконання друга гіпотеза, що вяжеться тісно з римським володінням, стаціонуванням римських когорт, які знищили володіння автохтонів, дошли до Риму **delatus** (від deleo, або вкінці **differo — dillatum**). За римською концепцією промовляють різні розкопи, назви поодиноких частин містечка і дальше назвища, як Урбан-овичі й інші, яких корінь чисто римський.

Автохтонів-тубильців, як звичайно, випхала „цивілізаційна" інвазія на далекі присілки, на яких навіть 10 км. від осередка. Кажуть, що „вовка тягне до ліса", таке сталося і з автохтонами-тубильцями, які пішли у верхи гір, і полишили свої курні хатки в осередку, щоб на їх місці могли повстати прекрасні люксусово уладжені віллі і пенсіонати.

Автохтони — це переважно здегенеровані гуцули, на що вказує вигляд побільшених відділових органів, вимова деяких шелестівок, як „р" і „л", (вимовляють їх дуже м'яко). Мужчини високі, худі, з темним волоссям, великими очима, оповитими меляхолією і тугою за тими часами, коли то — ще недавно це було — вийт міста Делятина ходив у червоних холошнях і в гарно вишитім гуцульськім байбарячку, а печатку все носив коло себе в дюбенці. З обличчя нинішнього автохтона зникла колишня гордість; лише орлиний ніс і сміливо зарисовані уста вказують на колишню велику очайдушність, відвагу і велику змисловість мешканців гір.

Святочною одіжю мужчин є байбарак або кожух і білі холошні, рідше червоні та постоли, хоч і тут цивілізація робить своє: байбарки і кожухи заступлюють уже по більшій частині різні куртки, а холошні — сподніґрайтки.

Жінки — це тип гарних брунеток, з дуже гарними рисами і правильною будовою тіла. Треба підчеркнути, що Делятин і його найближчі села, як Заріче і Луг, пишаються в цілім надірнянськім повіті найкращим жіноцтвом.

Кожної неділі чи свята можна побачити коло церкви просто ревію прекрасних жіночих строїв, гарно вишиті сорочки, плетінки, по мистецьки гафтовані горсетиґжупники і коротенькі байбарочки, або вишиті кожушки, хоч і тут „цивілізація" інвазія робить своє: дівчата починають покидати, хоч яка тут біда, гарну народню вовну та церебираються „по польськи"... в жовті мештики з гострими носами, шовкові панчішки, в посладані спідниці і берети. Не дурний то вигадав, що „на носі жовтий нешт скрипить, а в горшку пісний борщ кипить"...

Римокатолики — це майже все верства напливова; переважають родини урядничі. Третій співмешканець Делятина — це тип галицького жида з „коркотягами"; жиди займаються переважно торговлею і дрібним ремеслом.

Делятин і його найближчі околиці пребагаті у підземні плоди, як нафту, земний віск, сіль/ пісок та ін. Перед війною нафтове тво „Галіція" почало пошукування на терені Ослави Білі — Заріче — Добротів — Любіжня — Площа, які в більшій частині дали позитивні висліди. Однак війна не позволила зробити з Делятина другого Борислава.

Зате експльоатація соли в Делятині перед війною стояла на першім місці в краю. В 1785 р. австрійський уряд викупив у воєводи Бедсько го всі терени, здатні під експльоатацію соли і в Делятині сконцентровано місце осідку 17 салін. А в р. 1853 вибудували біля залізничого двірця величезні салінарні будинки і салїни названо ім. цісаря Франц Йосифа І. Одначе сьогодні на їх місці стирчать лише звалища знищених війною будинків. Решту підземних плодів навіть не пробували використати.

Автохтонне населення нині дуже зубожіло, займається на присілках переважно управою ріллі, яка, правду сказавши, стоїть на дуже низькім рівні. Сама земля майже неврожайна, піскована, одначе перенаселення і тяжка господарська скрута примусили автохтонів перемінити узбіччя гір, берегів і лази під управу ріллі, яку засаджують переважно бараболею, засівають житом, вівсом, коноплями і леном, а на невикористаних просторах під управу землі випасають худобу. Плоди земні ледви вистарають на самовиживлення, так, що з них нічого не можуть згрошевити. Що більше: на переднівку приходиться докуповувати не лише на виживлення, але також на насіння.

Зате хто має маржину, той продає молоко, сметану, виробляє бринзю, будзи й жентицю. Продаж набілу відбувається хаотично, незорганізовано: ціни установляють покупці, а не продавці, нема ані одної кооперативної молочарні, ба, навіть ніхто з делятинських кругів не робив заходів, щоб цю ділянку кооперації опанувати. Слід згадати, що були в цім напрямі ініціятивні зібрання і заходи основати районову молочарню в Делятині, але вони стрінулися з повною неохотою і резервою серед делятинських кругів. Зате в останнім році почав свою акцію в цілім надірнянськім повіті „Млечарскі Звйонзек", який уже в кількох дорогличних селах заложив свої станиці.

Садівництво в Делятині й окрузі майже ніяке, дике. Попри дороги і вулиці, ба навіть у городах і по межах росте наша національна „верба".

Слід зазначити, що в Делятині істнує „Сільський Господар", який досі істнував та істнує лиш на папері і в напрямі піднесення матеріяльної нужди наших селян по присілках, через раціональну управу ріллі, пасовиськ, заведення расової породи худоби, плекання шляхотних овочевих дерев, пасічництво, організацію збуту набілу і т. д. не проявив ніякої діяльности. Зате розвій пасічництва в останнім році завдячуємо приватній ініціятиві.

Селянин, обробивши на присілку свій загін, іде шукати праці та знаходить її в лісі при рубанні дерева, при звожені дерева до 4 делятинських тартаків, звідки заладовують дерево у вагони і висилають „у світ". Три тартаки приватні, жидівські, один державний, який перерізує 78.000 куб. м. дерева і затруднює 480 робітників. Одначе в останнім часі почалася надмірна експльоатація (майже екстенсивна) дерева, незгідна з раціональною господаркою; зруби залісюють ледви в 25 проц. Цими днями викрили велику аферу на державнім тартаку у звязку з чим арештовано багато осіб.

Літом знаходять мешканці Делятина працю коло камінеломів, звожения каміння до двірця і вантаження його та при направі доріг.

Одначе д. багато можливостей ще не зовсім використав наш делятинський селянин-міщанин. Є наприклад терени, яких земля надається до виробу цегли і дахівки, яку споваджують аж з Тарнова. Є вправді цегольня, власність „Спілки Управнених Клива і Веклич" у Делятині, але тому, що вона належить до маєткового комплексу, що має простір коло 305 моргів ліса (той маєток є власністю коло 1000 осіб), тяжко її належно зрентувати. На тлі „Спілки Управнених Клива і Веклич" у Делятині від кількох літ істнують ферменти, що звичайно кінчаться в суді.

В найтяжчих часах, коли нема праці в лісі, в тартаку, в камінеломах — найбідніші зірять нелегально сіль, якої 1 кг. продають по 10 сот.

У літніх сезонах багато знаходить працю при будовах вілль і пансіонатів. В осередку міста є вже кількох українських ковалів, шевців, кравців, столярів і бодлярів, одначе ремесло ще майже в 60 проц. в чужинецьких руках.

Торговля всецїло в руках жидівських, хоч по присілках є вже крамниці в руках українських. Одначе вони не мають належної підтримки у своїх покупців.

Зате місцева кооператива в передостанїм році дійшла до вершин свого розвитку, маючи 4 філії. В останнім році переживає тяжку скруту, головно у звязку з частою зміною і нефаховою обсадою персоналу.

Дивним дивом, при такім великім безробітті нашої інтелігенції тяжко знайти людину кваліфіковану, фахову, з енергією, з живучістю, з ініціятивою і молодечим розмахом, яка могла б Делятин і його найближчі околиці скооперувати. Мала місцева кооператива навіть дуже добрих купців, зате не мала і не має добрих кооператорів.

Кредитова кооператива теж захиталася. Зроблене попереднім управителем манко в квоті 7.000 зол. непокрите; дальше віддовження, конверзія — не дають змоги стягнути навіть відсотків.

Також релігійне життя в останніх часах дуже підупало, прийшло повне розбиття у звязку з остаточним постійної евангелицької парохії. До церкви ходять тепер переважно жінки, а завинили тут місцеві відносини на тлі „Спілки Управнених Клива і Веклич" у Делятині і непорозуміння поміж громадянством та парохією.

Культурно-освітнє життя зосереджується в 4 читальнях „Просвіти", в читальні „Скала" і в Союзі Українок; міщанська молодь гуртується в спортовім т-ві „Прут", молодь з присілків у рухливо-спортовім т-ві „Лут".

Загальний рівень освіти і національної свідомости доволі низький. І в цьому напрямі, як і в напрямі господарського піднесення населення треба би повести нашу працю.

Н. Н.

СУКНА Рудольф Світальський - Тадей Гаєр Львів, вул. Баторія ч. 20 Готель Саський.
МАТЕРІЯЛИ ЖІНОЧІ, НАЙМОДНІШІ у великому виборі
Низькі ціни. Догідні умовини сплати. Кооперативам відповідний рабат.

Нарікають на комуністичні привілеї в Совітах.

Каблеграма до „Таймса" із Москви каже, що совітські урядові газети нарікають на недбайливість та на привілеї для комуністичних студентів. Ініше напр. „Правда", що по школах слідно кращий поступ між некомуністами, ніж між комуністами. І пояснює це газета тим, що комуністичні студенти тратять багато часу на партійні збирання й дебати, а через те рівень їх науки падає. Крім того комуністичні студенти рахують на різні полекші і тому не вчаться як слід. З того повстає небезпека, що майбутній комуністичний урядничий стан буде складений із умової мірноти. Щоб до цього не допустити, „Правда" домагається скасування комуністичних привілеїв.

Німецькі жиди в Америці.

До Ню Йорку прибуло недавно кораблем „Вашінґтон" із Німеччини 300 жидів. Імміґраційна влада допустила їх на підставі квоти, призначеної для Німеччини. За останні два місяці впустили до Злучених Держав яких 2 тисячі німецьких жидів. Річно вільно впустити 25 тисяч німецьких емігрантів. Нема сумніву, що тими емігрантами будуть німецькі жиди. Ті, що прибули, це переважно інтелектуалісти, як лікарі, адвокати, артисти і т. п. Вони привезли зі собою багато хатньої обстанови.

Як працювала Сокільська Організація в 1935 році?

Перед Загальними Зборами Сокола-Батька

В неділю 26. ц. м. відбудуться у Львові річні Загальні Збори Сокола-Батька у власній салі при вул. Руській ч. 20. З цього приводу варто пригляднутись праці Сокільської Організації за минулий діловий рік, звіт з якої необхідно в „Сокільських Вістях", ч. 4 за квітень ц. р.

Не зважаючи на дуже несприятливі обставини, праця Сокільської Організації в мин. році йшла дуже інтенсивно. Це треба завдячувати як Старшині Сокола-Батька (голова інж. Хроновят, заступники голови інж. Палій і п. Карпінський), так і старшинам гнізд у краю.

Сокільських гнізд, зорганізованих в Соколі-Батьку, з днем 31. грудня 1935 р. було 182. Поза цим числом існує в краю ще деяка кількість гнізд, між якими є такі, що їх Сокіл-Батько був змушений усунути з організації з причини їхньої необов'язковости чи браку кориости (28 гнізд), або які не могли налагодити своєї діяльности з причини байдужности членів до сокільського руху (39 гнізд). Час до часу деякі з тих гнізд оживають і доповнюють сок. організацію.

В мин. році адміністраційна влада розвязала гнізда: в Боршовичах, Володжі, Дрогобичі, Петрові та Яворові. Одно гніздо в Білівцях само розвязалося і заложило „Луг".

Щодо вигляду сок. гнізд, то тепер поставлено великий натиск на тіловиховання. З вдоволенням слід ствердити збільшення переведених годин вправ, руханкових виступів і спортових змагань, помітне зацікавлення вправами на приладах, легкою атлетикою, мандрівництвом, відбиванкою і лещетарством, збільшення кількости рухункових приладів і придбання приписаних руханкових одностроїв.

З культурно-освітньої праці слід відмітити велике число рефератів, кількадесять концертів та аматорських вистав. Коли річ іде про концерти й аматорські вистави, то в порівнянні з попередніми роками є деяке ослаблення. Справа цілком зрозуміла, бо гнізда переконалися, що це просвітянська ділянка, а сокільське діло — це передусім тіловиховання. На кількість відбутих прилюдних виступів вплинула відємно висока стемплева оплата, звязана з дозволом на уладження кожної прилюдної імпрези, вреші й перешкоди, які деяким гніздам ставила адміністраційна влада, не дозволяючи на ніякі виступи.

Звітів з річної діяльности прислали до Сокола-Батька в діловім році 182 гнізда, членську вкладку в цілости вплатило 146 гнізд, частинно 36 гнізд. У зрозумінні своїх сокільських обовязків супроти Сокола-Батька гнізда зробили д. великий поступ вперед, дотепер нам незнаний.

На основі найбільшої суми добутих точок за невсипущу працю перше місце між сокільськими гніздами зняли гнізда: Лани к. Ширця, Олесько, Хирів, Золочів, Угринів к. Сокаля і Кадзубиська. Також інші гнізда, хоч добули менше точок, виявили велику діяльність. Треба сподіватися, що й у цьому році праця між гніздами йтиме в такому самому, а то ще й кращому темпі.

На основі річних звідомлень в діяльности гнізд сокільська організація нараховує 16.016 членів. Під оглядом пола є 68 прц. хлопців і 32 прц. дівчат. Всіх руховників, тобто осіб, які беруть чинну участь у вправах, нараховує організація 9.943. В мин. році гнізда приняли 4.380 нових членів, вичеркнули зі свого списку 1614 осіб.

Пересічно гніздо гуртує 88 одиниць. Це значний зріст, бо в 1932 р., приладало 63 одиниць, в 1933 р. 73 одиниць, у 1934 р. 80 одиниць на гніздо. Зрозуміння сокільського обовязку серед членів виказує малу поправу. Коли минулого року лише 50 прц. загалу членів вплатило до гнізда членську вкладку, то тепер цей відсоток піднісся до 61 прц. Справа придбання членами сокільського одностроя не рушилась з місця. Подібно, як і попереднього року, лише 12 прц. членів такий однострій має.

Діяльність гнізд характеризують такі числа: пересічно кожне гніздо зокрема перевело 114 годин руханки, відбуло 10 засідань старшини, дістало 29 писем, вислало 19 писем, відбуло одну прогульку, перевело 6 відчитів. Крім цього всі гнізда разом відбули 302 прилюдних виступів характеру рухункового-спортового і 151 культурно-освітніх імпрез. Річний прихід гнізда був пересічно 217 зол., розхід 190 зол. В 77 випадках гнізда користувалися площами, в 65 випадках салями до вправ, які лише в малім відсотку були власністю гнізда. І площі і салі під оглядом тіловправного уладження лишали багато до бажання. З руханкового приладдя організація мала 54 коней, 26 поруч і 50 дручників. В д попереднього року число приладів збільшилося на 57 одиниць.

Під оглядом суспільного зрізничкування старшини гнізд представлялися так: найбільше було рільників, бо аж 66 прц., відтак ремісників, робітників та інших 18 прц., студентів 6 прц., приватних урядовців 5 прц., вільних занять як: лікарі, адвокати, інжиніри 3 прц., купців і промисловців 2 прц., священників 1 прц. Замітна річ, що з рядів українського студентства лише нечисленні одиниці брали чинну участь у сокільській праці, однак з признанням треба ствердити, що там, де вони вложили свій труд, сокільське життя пливе жвавіше.

Українське сокільство за границею зорганізоване в „Союзі Українського Сокільства за кордоном" з осідком у Празі. У склад Союзу входять гнізда: Прага, Пардубиці, Ржевниці, Брно, Ліберець (Чехословаччина), відтак: Буенос Айрес, Кордоба, Ля Фальда (Аргентина) та Париж (Франція). Діяльність гнізд за кордоном не обмежується лише до плекання тіловправи, але входить теж на шлях пропаганди українського імени серед чужинців. Органом Союзу є місячник „Український Сокіл", що виходить у Празі.

Зміна адреси і зол. Можна присилати почтовими марками.

ГРЕЦЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПРОТИ ПОРОЗУМІННЯ З КОМУНІЗМОМ.

АТЕНИ, 25. 4. ПАТ. Після бурливого засідання, що тревало 11 годин і покінчилося в год. 4. досвіта палата послів 165 голосами проти 88-ох осудила председателька палати Софуліса за те, що він заключив договір з комуністичною партією.

ПАЛОМНИЦТВО ДО ЧЕРВОНОЇ МОСКВИ.

МАДРИД, 25. 4. ПАТ. З різних околиць Еспанії виїхало 250 робітників на дводенну прогульку до Москви.

НА ВИПАДОК ЛЕТУНСЬКОГО НАПАДУ.

НЕАПОЛЬ, 25. 4. ПАТ. У присталі Месина на півострові Сан Ремеро та у Реджіо відбулися вчера протилетунські вправи, при участи гидропланів. Місто осьонили штучними хмарами.

Вистава Карла Гавлічка Боровського

й українська вітрина.

Прага, 21. квітня.

15. ц. м. у Празі (палата Бельведер, Градчини) відкрита вистава К. Г. Боровського. Ця вистава перенесена з Німецького Броду, щоб у цьому ювилейному році нагадати велике значіння чеського каменяра. Вистава доповнена цілком новими матеріялами й документами. У салях Бельведеру і на сходах скупчено більше 2.000 різних документів, фотографій, портретів, книг та ін. предметів, що всебічно характеризують Гавлічка, його оточення та всі місцевости, де він жив і працював, а також і місце його заслання — Бріксен. На виставі в теж *українська вітрина* (2. пов), що кидає смугу світла на українсько-чеські взаємини.

Іван Франко у 1888. р. видрукував свій переклад Гавлічкової епіграми „Пророк Йона" (Товариш, ст. 30); 1895. р. видав окремою брошурою „Цар Лаврін". Коли в 1896. р. Т. Г. Масарик переслав Франкові свою книжку „Карель Гавлічек Боровський", то Франко, прочитавши цю глибоку студію і працюючи вже 10 років над творчістю Гавлічка, ще яскравіше відчув повну велич Гавлічка, ще більше зрозумів, чим він є для чехів і взагалі для кожного поневоленого народу. 1901. р. Франко видав переклад „Вибір поезій К. П. Боровського" (190 стор.). Це видання Франко присвятив *„Високоповажаному Пану Проф. Т. Г. Масарикові на доказ щирої прихильности"*, з апострофою до Масарика на кількох сторінках.

Це була доба, коли імя Масарика не користувалось великою пошаною у більшости чеського громадянства, тому така увага чужинця-Франка була небуденним явищем пошани до особи Масарика.

Життям і творчістю Гавлічка зацікавився доц. Г. Омельченко. Він видав кілька менших праць про Гавлічка, а видавництво „Чесько-Українська Книга" серед видало „Вибір поезій К. Г. Боровського" — переклад Франка, додавши ілюстрації та обширніший життєпис Гавлічка. Як виспід своєї довголітньої праці над творчістю Гавлічка Омельченко видав монографію „Дейни текуту Кнест св. Владімір", стор. 660, яка викликала багато прихильних рецензій, між ними чільних чеських та українських учених.

Який Гавлічек популярний в українців свідчить 6 видань поеми Гавлічка „Хрещення св. Володимира" (на В. Україні 2, в Галичині 3 і в Празі 1). У каталозі вистави всі переклади і праці зазначено, як українські. Українські праці про Гавлічка мають у каталозі кількадесять чисел.

Для українців ця вистава цікава тому, що Гавлічек був великим прихильником українського народу, студіював наші пісні, записував їх транскрипцію, транскрибував нашу вимову, вивчав нашу окремішність. Гавлічек перший відкрив романтичне славянофільство Коллара і в славянській концепції визнавав рівність усіх славянських народів — формулу єднання між славянами „Ти пан, я пан". Зібраний на виставі матеріял дає глибоко відчути, як Гавлічек працював для свого народу, у найважчих, найбільш несприятливих умовинах, не жалуючи ні родини, ні свого життя.

Відвідувач.

З організаційного руху.

Збори членів УНДО в Луцьку.

Дня 14. квітня відбулися збори членів Українського Національно-Демократичного Обєднання Луччини, які після реферату п. В. Островського ухвалили таку резолюцію:

Ми, члени Українського Національно-Демократичного Обєднання Луччини, зібравшися на повітові збори дня 14. квітня 1936. р. і вислухавши реферату про політичну ситуацію, діяльність Централі УНДО та Української Парляментарної Репрезентації,

1) висловлюємо повне довіря проводові УНДО;

2) одобряємо тактику Української Парляментарної Репрезентації, зокрема щодо нормалізації українського життя;

3) стверджуємо, що північно-західні землі — Волинь, Полісся й Холмщина, живуть спільною з Галичиною національною ідеєю і мають ті самі національно-культурні й господарські потреби, тому

4) з особливою силою відкреслюємо, що національна політика щодо українського народу повинна бути одна й та сама на всіх українських землях у межах польської держави.

Збори вибрали новий тимчасовий Повітовий Комітет УНДО в такому складі: В. Островський (голова), Ів. Личик (заступник голови), А. Кушнірук (секретар), С. Найдко й Л. Ліхтанський (члени).

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного у Львові.

В пятницю 24. квітня ц. р. відбулися XXII. Звичайні Загальні Збори Земельного Банку Гіпотечного СА у Львові при участи 31 акціонарів, які репрезентували 45.615 акцій по 100 зол.

Зборами проводив голова Надзірної Ради радн. *Модест Карпинський*.

Директори Вол. Сінгалевич і д-р Павло Крицинський представили Зборам звіт з діяльности й стану Банку за рік 1935, якого ориєнтні думки такі: Загальна ситуація в ділянці міжнародніх і господарських відносин в Европі та в Польщі у цілій мірі не помагала діяльности всіх банкових установ у Польщі, отже й Земельного Банку Гіпотечного. Рік 1935. не видав новажних господарських трудностів. Буджетовий дефіцит держави та кількість його зрівноважения обтяжували грошевий ринок, який поступом через погіршення загальної ситуації та викликаного з тим занепокоєння, як також через дальшу незавершаційо грошa истерпів досить поважний відплив вкладів. Крім того дальша розбудова пільгового законодавства для рільників в звітовім році, мала негативний вплив на грошевий ринок. У тій ситуації діяльність Земельного Банку мусіла бути дуже обережна, а кредитова акція обмежена переважно для рільників, які в теперішній господарській скрузі перестали бути кредитоздібним елементом. З огляду на потребу втримати свою плинність Земельний Банк обмежився майже виключно до короткоречинцевих, здебільша торгових кредитів. Крім цього акредитував Земельний Банк в обмежених розмірах використовує українські кредитові установи, а центральним установам давав терміновий кредит в міру запотребування. Поотім фінансував товарові та експортові інтереси української кооперації та підпомагав кредитом розбудову дрібного промислу в міру його кредитової здібности і змоги сплати тих кредитів у коротких речинцях.

Дуже багато праці дали банкові передбачені пільговими законами конверсії рільничого заложення, згідно з обовязуючими приписами про Акцептаційний Банк.

Не вважаючи на некорисну конюнктуру вспів Земельний Банк перейти 1935. рік без якихнебудь трудощів або потрясень, та виказати чистого зиску 34.323-20 зол.

Загальна сума обороту дає зол. 9,434.510.26. Власні капітали — зол. 5.537.956-82.

Дир. Маркіян Кисілевський вніс іменем Контрольної Комісії прийняти до відома звіт з діяльности на звітовий рік, що Загальні Збори одноголосно ухвалили.

Відтак переведено вибори сім членів Надзірної Ради в місце уступаючих. До Надзірної Ради ввійшли: *през. Модест Карпинський, о. Тимотей Ковалюк, о. крил. Роман Лободич, радн. Евген Барановський, Лев Голінатий, д-р Осип Назарук, Роман Гайдук.*

ВЕЛИКИЙ ВИБІР МАТЕРІЯЛІВ ВОВНЯНИХ НА
ЖІНОЧІ ПЛАЩІ — СУКНІ
поручає фірма
АНТІН УВЄРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 10.

Нове переповнення вязниць.

Остання амнестія в Польщі мала на меті опорожнити деще вязниці, які були дуже переповнені. Останні кривавi події у Львові та Кракові знову спричинили масові арештування і вязниці заповнені наново. Тому в міністерстві справедливости обдумують новий радикальний спосіб як опорожнити вязниці: з кінцем цього року всі вязниці в Польщі знову будуть переповнені на 40 відсотків. Будова нових вязниць коштує забагато, тому висувають проект створити *колонії заслання*, себто осередки для вязнищів. Такі „колонії заслання" можнаб було б на Поліссі. Але цей проект має противників тому, що помішувать більшу кількість вязнів близько совітського кордону небезпечне. Віцепрокуратор окружного суду у Варшаві Серошевський виступив з проектом, щоб Польща купила або винайняла в якої європейської держави *заморську колонію* і на такій колоніяльній території створила концентраційний табор для злочинців небезпечних для держави. Цей табор мав би бути подібний до французької карної колонії в Каєн. Цей проект натрапляє також на своїх противників.

Ще одна збірка старих мап

з означенням України.

Нью Йорк, 5. квітня.

Цими днями попала в руки д-ра С. Демидчука в одній антикварні в Нью Йорку збірка старих мап, на котрих означена Україна. Найбільша з них мапа Европи, нарисована французьким географом Сансоном і виданa другим географом того часу, Олексою Губертом Жайо. Це розміро велика стінна мана, виконана кольорами, поділена на держави і краї. Видана в Амстердамі заходами Конеса й Мортіера, а докладні розшуки в старих атласах голяндської прилюдної бібліотеки виказують, що атлас із такою самою мапою був виданий в р. 1795. р-у Парижі. Є це так званий „Атляс французький", виданий Жайотом, а згадана мана Европи присвячена французькому наслідникові престола. На цій мапі є границі польської держави, але теж зазначені землі, що входили в склад Польщі. Отже є Литва, Волинь, Поділля, а поперек є голосний напис по французьки: „Україна — край козаків". Є ще окремо й „Окрєна" за границі тодішньої Татарії, над Азовським Морем.

Друга велика мана у збірці — це Европа з часів Карла Великого (коло 800 р. по Хр.), нарисована Петром Бертіо. Розшуки в бібліотеці виказують подібну мапу в історичнім атласі Горнія, виданім Йоанном Янсонієм в Амстердамі в 1638. Вона цінна тим, що подає якесь озеро в околицях ріки Горинь на Волині. Це озеро назване в атласі Горнія „Амадова Лиа"; з цього випливає ріка Бог і кільки рік, що вливаються до Дністра. На мапі є ріки пояснення історичні латинською мовою.

Третя мапа — це мапа Чорного Моря з дуже докладними берегами. Вона видана Н. Вітсеном в Амстердамі і має на півночі напис по латинськи: „Україна", а вище „Статус Польоніці Паре". Та сама мапа находиться в атласі морськім Люїса Роварда, виданім в Амстердамі в 1740. р.

Четверта мапа „Імперії Русеіці от Тартарія Універсе" обіймає цілу Европу й Азію, має латинські написи і видана Йоанном Матіасом Гаасіосом в Утрехті, в Голяндії, в 1743. р. Над Дніпром є такі напис: „Окраіна" і „Козаці Запорозкі". Від Холму аж по Бог поперек є напис „Русія Рубра" (Червона Русь).

П'ята мапа Европи й Азії з дорогою до Східної Індії, видана Ів. Тріоном в Амстердамі в 1753. р., подає назву „Козаков" і „Україно", а на півночі „Московіє" — все готицькою мовою.

Шеста мапа — це мапа Туреччини Сансона з 1679. р.; вона містить лише пограничні міста Галичини отже є Галич, Львів („Левенберг") та Перемишль.

Сема й остання мана, нарисована теж Сансоном (отже десь у 1670. р.), це мапа старозавітного світу по піставі біблійної історії. На землях Европи мешкав тоді племя Яфета, в нинішній Україні „Тирас", а на півночі, де тепер Біла Русь і Московщина, є назва: „Magor" і Мадаї". Чорне Море назване „Маре Асценаз".

Деякі мани прикрашені гарними образами в наголовках, більша частина з них подана різними барвами. Кожна з них має свою окрему вартість для історика

С. Д.

НАЙБІЛЬША
і безперечно
НАЙЛІПША
ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ
„СТЕЛЛЯ"
1006 2-2

З фільмових новин Берліна.

„ГАРЯЧА КРОВ".

З легких, веселих фільм це одна з найуспішніших новіших премієр берлінської *Уфи*. Мадярська пуста з табунами пишних коней, гарячі серця й голови, але й добросердечність і змисл для гумору людей, народні забави, кінські перегони... відповідно тужлива циганська музика, але домінує розмахом огнистий чардаш, що розпалює любов, дає забутти виконеним до міста розбиткам і розтанцьовує навіть шкільні діти — всіх, крім хіба тіток з привілеєм педагогів — не мати зрозуміння для почувань і настроїв молодої душі.

На буйному коні „Сатана" — зруйнована баронеса (Маріка Рек) з відповідним темпераментом і в „пішім" житті, яке всетаки крутиться довкола коника, трохи й коло елегантного відпоручника гусарів (Ганс Стіве); з почотом батьків, кузенів і т. д. богата суперниця на оба обекти (Урсула Граблей), врешті й над усіх у неповоротному звіряцькому офіцілеті Йожі напопулярнішай з німецьких фільмових коміків Павль Кемп. Побіч нього визначалась і Маріка темпераментним мадярським типом, витриманим включно до трохи грубшого голосу і специфічного мадярського акценту.

Публика бавилась знаменито і рясними оплесками викликала присутніх у кінотеатрі артистів. Авторів ніхто не викликав, бо такі фільми ще не вийшли поза ступінь, на якім рішає тільки гра артистів, тоді як над змістом не треба собі багато морочити голову.

„КАРНАВАЛ".

Дуже мила пантоміна під стиль Шуманівської музики з особами венеціянської народньої комедії та відповідно схематизованою грою артистів — це саме чергова спроба Уфи у змаганні до доброї кольорової фільми. Барви були справді гарні й сині, але з деяким кольоритом фантастичної уяви. Для „карнавалів" це добре, але питання нормальних кольорових фільм завжди нерозв'язане.

Відвідини у світовій фабриці каблів.

(ВЛАСНА КОРЕСПОНДЕНЦІЯ З БЕРЛІНА.)

„Союз закордонних журналістів" у Німеччині оглядав „Кабельверк Обершпре" Загальної Електричної Спілки (АЕГ) під фаховим проводом директора каблівні, двох спеціялістів та шефа пресового відділу цього заведення: Від найстарших приладів, з якими працювали перші інжинірі-винахідники, до найновіших лабораторій та вразкової господарсько-конюнктурної статистики, від сировин, які щойно прибули з Америки (електролітична мідь), з Індії (каучук, джута), з европейських (олово) чи навіть німецьких джерел (алюміній і т. д.) до найтонших дротів (0,6 навіть 0,2 мм., тонші ніж людський волос) і знову до найгрубших земних і морських каблів, зокрема на високе напруження (до 100.000 вольт).

Каблівня, заложена 1897. р. має найбільшу і найновішу у світі вальцівню міди. Погляд з високого містка на величезну воздушну залю дає могутню картину цілого виробничого процесу. Штаби міди, 80—250 кг. ваги, розпалені й розвалцьовані, пються огненними гадюками по широких вужчих каналах, доходячи до тонкости 6 мм. Дальше витягання дротів відбувається на холодно на станках крізь лійковані отвори в твердому матеріяї, навіть діямантовій основі, розуміється, машиново й механічно. Так само скручування дротів і переплітання їх ізоляційним матеріялом, як звої бажаної грубости, купання в оловянім розчині, одягання оливяних плащів, обивання та навивання на могутні кола.

Робітники не надто обтяжені важкою чорною працею, вони здебільша керують машинами й механічним ходом праці, розтягують, перекидають і спрямовують розпалені мідяні ленти, вповнюючи проталини між системами механізмів грубшої та тоншої роботи, регулюють пробіг дротів на станках і т. д. Останнє роблять навіть жінки, бо робота не важча ніж на машині до шиття і вимагає тільки „чистоти" і порядку. Типічні для робітників не є геркулєсової постави, зате не трудно завважити, що вони не новички, мають досвід і технічну зручність. Стабільність у відношенні до співробітників взагалі характеристична для цього заведення: ті самі обличчя вітають жур-

В понеділок 27. IV. у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ остання прощальна вистава
БАЛЬ У САВОЮ з п. Іванною Кульчицькою і Войтіхом Дзєдушицьким.
Ціни найнижчі — остання нагода побачити славну оперетку.

Togal
До поборювання горячки при грипі і простуді надаються завдяки своєму хемічному складові, таблетки Тогаль які є засобом проти болів і проти горячки. 2/108

валістів сьогодні, що в роках колишньої кон'юнктури. Незвичайно високі були завжди видатки АЕГ на соціяльні цілі; коли вони сьогодні нижчі, то це не є наслідком зміни підходу в керуючих чинників, ні проявом гостроти господарської скрути, тільки це просто тому, що в новій Німеччині держава взяла на себе й розбудувала величаву систему соціяльної опіки.

Роботи не стільки, розуміється, що в добі світового господарського розмаху, коли (1928-29) каблівня переробляла річно 37.000 тон міді, 17.000 тон олива й цинку, разом з іншими матеріялами коло 80.000 тон. Всюди у концерні Загальної Електричної Спілки в боротьбі зі світовим застоєм і з особливими труднощами Німеччини, каблівня на першім місці щодо збільшення продукції та обороту (на 50 прц. більше ніж минулого року). На пачках, в яких її вироби розходиться до близьких і далеких країн світу, навіть найекзотичніші учасники пресової прогульки читали з деяким зворушенням назви міст своїх далеких батьківщин. У менше „екзотичнім" положенні були щодо цього українські журналісти, але ніхто з них не жалів погляду на продукційний процес одного з найбільших світових підприємств.

СТРАШНА ПОШЕСТЬ МІЖ ДІТЬМИ НА ПОЛІССІ

На Поліссі лютує загадочна пошесть, головно в лунинецькому та столинському повіті. Недуга ця виступає серед дітей, вони жаліються, що їх болить голова, опісля дістають горячку і часто до одного дня вмирають. Діти, які перейшли недугу, часто западають на умову недугу. Недуга пригадує запалення мізку. У багатьох селах припинили науку в школах, бо діти недужають масово. До Давидгородка приїхав лікар спеціяліст із Варшави, щоб робити обсервацію загадочної недуги.

КОРОЛЬ ФУАД ЖИВЕ?

ЛЬОНДОН, 25. 4. ПАТ. Єгипетське посольство в Льондоні одержало в год. 11. передпол. вістку в Каїро, що король Фуад ще живе, однак че стан його дуже грізний.

ОГОЛОШЕННЯ

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успен. церкви: Тов. Будучність 5 зол., Виділ Тов. Будучности 5 зол.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Вавлова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 33-115

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорунжини 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 8—100

— **„Спадковість та її значіння для здоровля наших нащадків"** — відчит д-ра Романа Осінчука відбудеться в середу дня 29. квітня 1936 в год. 6-ій вечором на ширших сходинах членів Кружка Р. Ш. ім. Галини Барвінок у домівці школи ім. Т. Шевченка при вул. Мохнацького 12. Гостям раді 2018

— **З Українського Технічного Товариства.** Повідомляємо, що в середу дня 29. квітня н. р. в год. 19 в домівці при вул. Гродзіцьких 1. відбудуться сходини членів Тва з рефератом про обезпечення членів УТТ. З огляду на вагу справи просимо численно явитись. 2011

— **Весільна збірка на Рідну Школу.** На весіллю п. Івана Говди в Пикуловичах львівського повіту зібрали весільні гості 3.56 зол. на Рідну Школу, яку місцевий Кружок РШ. передав до Головної Управи у Львові. За цим гарним прикладом повинні піти свідомі українці інших громад і при кожній нагоді, як уродини, іменини, весілля, чайний вечір і т. п., збирати пожертви на Рідну Школу. Така збірка в приватних льокалях серед осіб знайомих не вимагає окремого дозволу адміністраційної влади на підставі арт. 13. розпорядку Президента Р.П. з 15. березня 1933 р. Д.З.Р.П. ч. 22 з 31/III. 1933 р., поз. 162 і розпорядку міністра внутрішніх справ з 14 липня 1934 р. Д.З.Р.П. ч. 69 з 31. VII. поз. 638.

— **Сценічна вистава в перемиській гімназії.** З нагоди 10-ліття істнування кружка „Марійська Дружина" учнів державної української гімназії в Перемишлі відограють члени Кружка в неділю, 26. ц. м. в гімн. салі драматичну картину на 3 дії з часів переслідування християн п. н. „Нехай обо мученики з катакомб". Виставу попередить вступне слово о. проф. Петра Голинського. Початок год. 18.30.

— **З радія.** Радіостація в Берлині (356,7) передає в понеділок 27. квітня фортепіянний реціталь Любки Колесси. У програмі: Шуман: Симфонічні етюди, Шопен: Анданте спіянато й Польонез. Початок реціталю в год. 17.00. Цяж радіостація передає вівторок, 28. квітня, в год. 20.10 Симфонічний концерт під дир. Шуріхта з участю Любки Колесси (форт.): 1) Регер: Сімфонієта, 2) Моцарт: Концерт на форт. і орх. цімоль, 3) Скрябін: „Екстаза" симф. поема.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 101.

— **Збірна прогулька „бережанців" до Бережан.** Старші річники колишніх учнів бережанської гімназії організують в днях 19-го і 20-го травня ц. р. збірну прогульку до Бережан. Подрібні програми дістануть у відповідному часі зголошені учасники. Зголошення надсилати найпізніше до дня 5-го травня ц. р. на адресу: „Львівський Кружок Бережанців, Львів, Віденська Кавярня".

— **Шевченківська Академія в Празі.** Український Академічний Комітет уладнтовує 2. травня ц. р. у великій салі Центральної Бібліотеки м. Праги святочну академію з нагоди 75-ліття з дня смерти Т. Шевченка. Літературна частина програми складатиметься зі вступного слова голови комітету ректора Українського Університету проф. дра О. Колесси, реферату д-ра І. Горака, професора Карлового університету, та деклямації Наталії Дорошенко. В музичній частині академії виступлять Любка Колесса, М. Будікова-Єреміяшова та Український Хор.

— **Публичні роботи в Перемишлянщині.** З початком травня ц. р. у перемишлянському повіті розпічнуться регуляційні роботи тимковецького потока, при яких знайде заняття коло 100 робітників. На днях розпочалися в Розворянах приготовні праці при участи 15 робітників, мешканців Розворян і Глинян.

— **Всюди вітрять українську небезпеку.** Краківський „І. К. Ц." нарікає на централістичну господарку в Польщі і як приклад цієї господарки наводить будову великого 4-поверхового дому в Станиславові. Будинок цей був призначений на помешкання для службовців дирекції залізниць, яку в листопаді 1934 р. ліквідовано. Будову дому розпочали ще в 1930 р., але через брак фондів його не докінчують. Будова цього недокінченого дому коштувала к. 750.000 зол. Та „Курієрка" не болить так те, що на будинок цей видано стільки грошей, як те, що, мовляв, від якогось часу кружляють уперті чутки, що будинок цей має перейти в руки українців з призначенням на український університет.

— **Підземний газ у Косівщині.** При глиданні за нафтовими джерелами в Косівщині натрапили в державному лісі „Діброва" на земний газ. Газ добуваються з виверченого отвору з великим гуком на 20 метрів високо, викидаючи зпід землі пісок і землю. Місце верчень забезпечено, щоб недопустити до пожежі.

— **Викинули галичанку із Чехословаччини.** З Яблониці повідомляють, що чехословацька влада виселила примусово крізь границю Анастазію Василюк, що мешкала в Ясені за кордоном від 1899 р. Чеська жандармерія довела її до границі і звеліла перейти на галицький бік без ніяких документів. Анастазія Василюк залишила в Ясені ціле своє майно на поталу долі, а сама живе тепер з добродійности мешканців Яблониці.

— **50-ліття „Еха".** Співацьке товариство „Ехо Моцарт" у Львові опроводить в днях 30. травня і 1. червня ц. р. 50-ліття свого істнування.

— **Нові почтові агенції.** В Сеньківці пов. Радехів буде отворена з днем 26. ц. м. почтова агенція. З днем 27. ц. м. буде звинена почтова агенція в Тернуруді пов. Скалат а одночасно отвориться агенцію в Турівці. В Тарнорудї буде тільки почтове посередництво.

— **Орган волинського козацтва.** В Луцьку появилося перше число неперіодичного журналу луцької вільно-козачої станиці „Козача воля" під редакцією інж. Штовхання. Журнал подає на першій сторінці великодню статтю по українськи о. Д. Чирського. Решта статтей, віршів і споминів написана російською мовою.

— **Вистава закарпатського мистецтва в Брні.** Дня 27. м. м. відбулося в Брні на Моравії заходом Клюбу приятелів Підкарпатської Руси й Обединання словянських жінок відкриття вистави передових закарпатських мистців (малярів і різьбарів). Вистава, що користувалася вже значним успіхом у Празі, буде перенесена з Брна до Зліна й інших чехословацьких міст.

— **Викінчують залізничі будинки в Холмі.** На засіданні економічного комітету міністрів рішено приступити до виконання залізничих будинків у Холмі і перенести туди залізничу дирекцію з Радому. Роботи будуть узгіднені із загальним інвестиційним пляном.

— **Краєва хроніка.** В Підбужу пов. Рогатин згоріло 6 господарських загород. Вогонь спричинив 8-літній духовимний хлопець. — В Білобожниці пов. Чортків уладжено при школі свято садження овочевих дерев. — У млинівці і Слободі Давидковицькій пов. Чортків втопилася 3-літня дитина, залишена без опіки. — В Хишевичах пов. Рудки постерунковий застрілив 22-літнього Михайла Гримолицю, відомого преступника, що на заклик стійі втікав дальше.

— **Ще жертви війни.** В Уйковичах пов. Перемишль 21-літній Стан. Саноцький викопав на дорозі гранату, яку пробував отворити. Настав вибух, що розніс нещасного на шматки. Стрільно походило з обложи Перемишля в 1914/15 року. Уйковичі находяться під 9-им фортом перемиської твердині. — У Тричині бориславського повіту 15-літній Ів. Македонський знайшов на городі артилерійське стрільно. Коли хотів його розложити при помочи сокири, стрільно вибухло й відорвало йому голову. — В селі Литвинках на Вижниччині Марія Овсюк розбивала також артилерійське стрільно, яке вбило його та Яна Клішевського та ранило Павла Пурлянду.

— **Новий процес Рудрофа.** Перед окружним судом у Золочеві розпочався карний процес проти відомого Станислава Рудрофа, Казимира Мікуліньского, б. урядовця міністерства публичних робіт і Маріяна Білінського, б. урядовця тернопільського воєвідства, під зарядом зловживань.

— **Збожеволів з радости.** Господар Матвій Криворук з Опришовець під Станиславовом одержав вістку від адвоката, що його брат Михайло помер у місті Монтевідео в Південній Америці і лишив йому 11 тисяч долярів, які може відобрати у Варшаві. Коли Криворук прийшов до адвоката в Станиславові і цей показав йому урядове повідомлення міністерства, селянин так урадувався, що зійшов з розуму. Нещасного відставили до Кульпаркова, але лікарі не роблять надії, щоби він подужав.

— **Відгоми війни.** В селі Голешові пов. Жидачів пастухи знайшли в землі 200 крісових набоїв, а біля них високі людські кости зі шматками плаща. В кишені цього плаща находилися дві російські золоті монети по 5 рублів з 1899 р. Є це останки якогось російського вояка з часів світової війни. Справою занялося жидачівське староство.

— **Викопав скарб на городі.** В селі Коханівці пов. Кремянець Андрій Козак викопав у своїм городі глиняний горнець, в якому находилося 108 золотих і срібних монет із 17-го століття.

— **Страшна сповідь.** В селі Сивці пов. Коломия помер господар Михайло Масний, який на перед-смертній сповіді признався, що тому два со-

Міські Театри у Львові, неділя 26. квітня 1936.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 12 впол.: Казка для дітей у виконанні Театру Ортима

Пан Твардовський на місяцю.

В год. 3.30 — ціни найнижчі — передостанній раз з приводу виїзду І. Кульчицької

БАЛЬ У САВОЮ.

В год. 8-мій веч.: — славна **Трафіка Пані Ґенералової.**

ки ограбив реемігранта з Канади, а в 1920 р. убив і ограбив двох жидів. Місцевий залишив злачний маєток.

— **Еміграція з Волині.** У січні ц. р. за посередництвом Еміграційного Синдикату виїхало з Волині 971 осіб. З того числа до Північної Америки 135, до інших заморських країв 137. До европейських держав виїхало 90 осіб. До Палестини за посередництвом сіоністичної централі виїхало в січні 750 жидів.

— **Волинська хроніка.** В Дубні перестав виходити польський часопис „Креси всходнє" з браку передплатників. — В Ковлі будують першу на Волині холодільню для використовування м'ясарського матеріялу. — В Новому Дворі біля Рівного відбулася в пожежній шопі академія в честь Т. Шевченка. — На ріці Турії будує ковельський самоуряд залізобетоновий міст за гроші з фонду праці. — В Луцьку засуджено на кару смерти Бронислава Конопку, що у грудні м. р. убив Антоніну Паюкову і ограбувавши незначну готівку підпалив дім. — В Ковлю засуджено по 5 літ вязниці Шулєровича і Вайнштайна за комуністичну діяльність.

— **На вантажний потяг,** що переїздив крізь Кутно, напала ватага, зложена із сто людей, що зграбували із шістьох вагонів коло шість тон вугля. Залізнична служба вжила палньої зброї, причому вбито одного грабіжника.

— **З Польщі.** Двох лікарів з Отвоцка, Врочинського й Уритка, які стануди перед судом під закидом, що причинилися до смерти пацієнтки, увільнено від вини і кари. — В Сяні під Белеїнами втоп. Ніско втопився Йосиф Писарчик з білгорайського повіту, що переїздив поромом крізь ріку разом з возом. Кінь теж утопився.

— **Пяниці підпалили місто.** В місточку Герлахи вижеиько-троцького повіту вибухла в ночі на 23 ц. м. пожежа, що знищила 14 мешкальних домів, 37 господарських будинків і 68 штук живого інвентаря. Показалося, що вогень спричинили пяниці.

— **Джозефина Бекер розводиться.** Паризький суд розглядатиме розводову справу відомої чоколядової реаївої артистки Джозефини Бекер. Вона недавно одружилася з італійським аристократом, жила з ним у найкращій згоді. Під впливом чоловіка в початках італійсько-абісинської війни симпатизувала з Італією, та пізніше відізвалася в ній мурииська кров і в подружжі доходило до непорозумінь на тлі італійсько-абісинської війни. Вкінці подрузі постановили розійтися.

— **Наслідки метеору.** Над Больонією перелетів великий метеор і впав біля міста Вілля Рейно де Аменте, на схід від Мадриду. Від упадку метеору повстала у повітрі страшенна крутіж, що вирвала з коріннями 200 дубів.

— **Спалили живцем учителя.** В мексиканській провінції Вера Круц кількадесять тисяч сзброєних людей напали на соціялістичні школи у трьох сільських громадах. Одного вчителя спалили живцем, другому обтяли уши.

— **Большевики фальшують чай і каву.** Совітська слідча влада займається справою масового фальшування чаю та кави артілями „Цигпіщепром" і „Дружба". Артілі продукували масово чай і каву із сирівців, шкідливих для здоровля. Фальшовані продукти розходилися масово в Києві, Ленінграді, Одесі та Сухумі. До судової відповідальности потягнено багато осіб.

— **Найстарша мумія на світі.** При розкопці старинних єгипетських гробів англійський вчений, проф. Гасан знайшов найстаршу мумію на світі. Є це мумія жінки, ціла спорита полотняними пасмами. Злогадуються, що це жінка Сехина Нефер'ї, достойника з двору фараона Хефрена.

— **На вістку з радія покінчила самогубством.** У місті Брешії дівчина Кресті, суджена летуна славної італійської ескадри „Ля Діспераїа" з радія довідалася з комунікату, що її наречений згинув в Абісинії. Дівчина не недумуючись взяла револьвер із бюрка та застрілилася саме в хвилині, як із радія озвалися звуки італійського національного гимну. Опісля виявилося що назвище, яке почула дівчина з радія, не було назвищем її судженого, лише іншого летуна з подібним назвищем.

— **Аманула вибирається до Абісинії.** Колишній король Афганістану Аманула, що від кількох літ живе в Римі, вислав до Муссолінія прохання, щоби позволив йому осісти в Абісинії. Він задумує внемігрувати з цілою родиною до б. держави негуса, щоби там заложити якесь підприємство. А що як Італія Абісинії таки не здобуде?

— **Різні вістки.** Підчас кінських перегонів в Атенах завалилася одна трибуна з публикою, при чому три особи згинули, а 20 потовклося. — На ріці Окі затонув пором, на якому находилося 16 дітей. Пятеро з них погибло. — У Фінляндії шириться плямистий тиф, занесений туди циганами. — Як повідомляє закордонна преса, абісинський цісар Гайле Селясіе рішив на випадок утечі з Абісинії осісти постійно у Швеції, де вже закуплено для нього віллю під Стокгольмом. — Німеччину навістили в останніх днях знову снігові. — Під Гемдавою впав військовий літак і згорів разом з пільотом.

— **Наше здоровля на весну.** На весну коли скінчимо теплє зимове окриття, часто наражуємось на небезпеку. Організм привикнув у зимові місяці до температури зимових льокалів, до теплої одежі, реагує на кожду зміну погоди. При цьому на весну виступають перші прояви перевтоми цілорічною працею: здеиерування, ослаблення, дразливість, безсонність, брак апетиту, спадок ваги. Цих проявів виснаження не вільно легковажити, бо вони є пересторогою, що треба більше уваги посвячувати нашому здоровлю. Головну ролю відгравав тут раціональна віжива, якої підставою є Овомальтина; вона доправджує до організму відповідну скількість необхідних віжівних субстанцій, як вуглеводні, білка, товщі, мінеральні соли, вітамін дістазу і лецитину. Овомальтина містить у сконцентрованій формі найважливіші віжівні складники, які добуваємо з природних продуктів. Три ложечки апетичного порошку Овомальтини додані до шклянки теплого молока на спідання дозволить у короткому часі прийти до рівноваги людині знесиленій тяжкою працею в трудних умовинах зимових місяців і дає сили використати приємности весни і літних місяців.

Заява.

Через мою непоінформованість та проти моєї виразної волі „іменовано" мене відповідальним редактором „аполітичного, поза-партійного" місячника п. н. *„Народ Собі"*, якого 1-ше число появилося в дні 12. квітня н. р. у Львові.

Видавцем цього „органу" є якесь „Societe anonyme" під назвою „Нова Школа", якого я не знаю, не знаю і не бажаю знати, а якого речник (п. проф. Яків Яцкевич) представив мені, що воно має дати українському народові всякі благодати.

З огляду на те, що шлях до реалізації цих „благодатей" дуже далекий та замрячений і мав би вести крізь руїни нашого дотеперішнього культурного й економічного дорібку — я відкликую свій підпис, — як „відповідального редактора" органу „Народ Собі", бо не хочу відповідати своїм імєнем перед загалом української суспільности за роботу непокликаних та анонімових чинників і заявляю отсим, що з тим органом нічого спільного не маю.

Михайло Тоpанько,
редактор і видавець „Світа Дитини".

—o—

З театру.

Великий Міський Театр: „Грубі риби", комедія на 3 дії М. Балуцького.

Грубими рибами називали колись старших панків на добрім становищі, грошевитих, за яких мами радо віддавали свої доньки, щоб „зробили добру партію". Комедія ця у стилі Гоголівських, з типами і ситуаціями, що нагадують сходу сцену автора „Освідчин", має на собі порох старосвітчини, наче меблі й погляди її дієвих осіб із старшого покоління. Сила цієї комедії не в інтризі, яко не може натягнути пружини нашої уваги так, щоб ми стежили за нею, а у типах, які смішать нас своїми рухами і словами, повними комічної поваги.

Ніхто з нас не сумнівається, що молоді паночки не вийдуть заміж за черевиків і подагриків. — але маємо хвилини злотішного усміху, коли вони пітніють і тремтять в радости, що ще можуть подобатись.

Пєса виставлено дуже дбайливо і має на собі руку доброго режисера. Давно вже не мав такої доброї ролі для себе Гунгер як цим разом; Лєґіва і Тжаркевич дали теж першорядні креації. Пані в дівочих наївних ролях були покривджені, бо не могли добути із таких ролі гумору, що міг би зрівноважити карикатурні постаті старих чудаків.

м. р.

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

В справі українського приватного жіночого ліцею. Дня 24. ц. м. відбулися широкі сходини Виділу перемиського „Інституту для дівчат" і Батьківського Кружка у справі українського жіночого приватного ліцею. Інформаційний референт на цю тему і вияснення подав пос. Вол. Кузьмович. Справа українського жін. ліцею викликала велике зацікавлення серед місцевих громадських чинників і серед батьківських кол. Після ожвавленої дискусії і цілої низки запитів рішено поробити якнайенергічніші заходи перед державними чинниками, а також уповажнено Виділ Інституту виготовити відповідний меморіял і вислати делегацію до Кураторії у цій справі. Сходинам проводив адв. д-р В. Загайкевич.

КАМІНКА СТРУМ.

З відчитової салі. Дня 23. ц. м. відбувся тут дискусійний вечір у салях „Бесіди", на якому пос. Вол. Кузьмович виголосив відчит про загальний стан української справи з точки погляду легальної політики. Присутніх на салі коло 60 осіб, переважно інтелігенції і багато молоді. Дискусію над викладом відложено з огляду на спізнену пору до чергових сходин які відбудуться в найближчих днях.

ВЕЛИКІ ВЕСНЯНІ
СТУДЕНТСЬКІ
ВЕЧЕРНИЦІ
9. V. 1936.
у всіх салях Народнього Дому.

ДЕЛЯТИН.

Повітове свято Шевченка — концерт просвітянських хорів. У провідну неділю Філія „Просвіти" в Делятині уладила силами своїх читалень і трудами гуртка інтелігенції Шевченківське свято, що на його програму злożилися головно виступи восьми читальняних хорів (з Делятина, Дори, Яремча, Заріча, Білих Осіва, Добротова, Красної, Лавчина і Саджавки, з тим, що хор з Яремча співав разом з Делятином) та двох читальняних оркестр (з Дори і Яремча). Це перше таке свято в Делятині дало цікавий вислід: З хорів вибився на перше місце мішаний хор з Дори під проводом організатора хору й дириґента інсп. Кабарівського. Хор з Дори може бути для Делятинщини зразком доброї організації і празильного концертування селянського хору на святах, призначених в першу чергу для селян: всі чотири голоси рівномірно сильні, кожний з голосів критий милим голосовим тембром, солісти тільки з виробленим голосом і, що треба підчеркнути, дуже влучний добір співаних творів — мельодійних не за тяжких до виконання і зрозуміння а при цьому дбайливо виконаних. З мужеських хорів перше місце зайняв хор з Саджавки з дириґ. п. Андріешиним, який виказав подібні прикмети, як дорянський хор, і викликав приємну несподіванку своєю появою як добре обсаджений мужеський хор в гірських околицях; тільки добір творів був у нього дещо неправильний, бо мало зрозумілий для селянської публики, крім пісні „Та закувала", яку відспівав як наддаток. Доволі велике вирозблення виказали хори з Делятина, Білих Осіва, Заріча і Лавчина. Обі дуті гуц. оркестри зробили добре враження і добрим зіграним і цілим зверхнім своїм виступом. Також промова (студ. Федина) і деклямації (п. Пашуля і пна Левицька) випали добре. Тепер одна завага: таке повітове свято буває, а в горах повинно бути також переглядом народнього, відсвіженого від невластивих змін строю. В цьому випадку силою факту частинно так і було, але найвідповідніше виступили тільки дівчата з Дори у своїх кітарах. Цей виступ виказав, що також дівчата із Заріча булиб лише скористали, якби вдягнулись у свої відмінні і гарні кітарі або петяки оригінального крою. Це торкається також мужеського хору з Саджавки, який зовсім непотрібно перед самим виступом позбувся своїх гарно скроєних петяків. До всіх мужчин слід звернутись із завагою, що на сцені виступають в „райтках"; цього не могли позбутися взяти дзвінці. Вони тим більше дивне, що деякі хористи були в своїх сьогодніх, отже чому вже не всі у сподніх народнього крою? Дивно і негарно. Взагалі це повітове свято виявило наглядно, як успішно поступає освітня справа і то в короткому часі, при доладній інтелігентних одиниць, яких досі мало притягали до співпраці. А також у гірських

околицях філіяльної округи є ще великий гурт інтелігенції, яку легко було би притягнути до співпраці, якби лише поминути тісно партійні і в громадянській праці шкідливі ріжниці. На жаль, саме з гірських сіл Явірського-Микуличина, Татарова, Яблониці і Ворохти не видно було нікого ні на сцені ні на салі. *Любитель співу.*

ЛУЦЬК.

Молочарська нарада Маслосоюзу. Дня 7. квітня п. р. відбулася в Луцьку молочарська нарада, скликана Маслосоюзом, у якій взяли участь представники районових молочарень і сметанкових збірень луцького, дубенського та кремінецького повіту. Нараду відкрив директор Маслосоюзу інж. А. Мудрик і привітав молочарських діячів, а також гостей, представників іншого роду кооперації та „Сільського Господаря". До президії ввійшли: п. В. Островський (голова), п. А. Глущук (заст. голови) і п. К. Вишневецький (секретар). З діяльности Маслосоюзу в луцькій окрузі (три згадані повіти) склав звіт начальник відділу в Луцьку п. Р. Клос, а з загальної діяльности Маслосоюзу дир. інж. А. Мудрик. Завжди кудні цифри в цих звітах грали сонячним промінням і присутні вслуховувалися в них, як у чуда з „Тисячі й одної ночі". В тих що тут започатковували господарську розбудову, можохіть тиснулись на очі сльози. Ось деякі цифри звіту, що говорять про розмах молочарства на Волині за кілька років та про користи для зубожілого селянства. Відділ Маслосоюзу в Луцьку обслуговував у 1935 р. (в трьох згаданих повітах) 7 районових молочарень і 51 сметанкових збірень. Доставців молока було 2.189 з 3.224 коровами (пересічно). Доставлено молока 4 мільони 786 тисяч 133 літр. Вироблено масла 206.607 кг. Виплачено доставцям молока 431.514 зол. Пересічно припало на село за молоко 7.440 зол. (фактично одні села діставали більше, інші менше, залежно від доставленого молока). В дуже річевій дискусії особливо поважне місце було присвячене належному веденню годівлі, як підставі правильного молочарства, а також будівлі власних будинків. Окреме місце в порядку дня займала організація службовників та шляхи праці надалі, а передовсім — найвище удосконалення продукції. Величезна користь, яку несе волинським хліборобам молочарство, зорганізоване Маслосоюзом, промовляє за тим, що ця діяльність не повинна надалі зустрічати найменших перешкод, а навпаки — повинна мати підтримку всіх чинників, що мають своїм обовязком дбати про добробут населення.

Присутній.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Руханковий вечір.

Був я недавно на руханковім вечорі „Сокола Батька". Спорт, рухання — донедавна дуже другорядна справа в нашім житті — від часу, як світова війна застопила все рухатися — стала мало не другорядною, а спорт навіть майже першорядною.

Хто не вірить у мої слова, нехай поплине на майдан, коли є спортові змагання, чи на салю, коли є руханковий вечір.

На майданах бувае і по триста людей, з яких найвище половина це впорядчики, члени клюбів і тим подібні дарові вступи, а в салях майже третина крісел заповнена, з чого не більше як кільканадцять почесних, редакційних і т. п. білетів.

„В здоровому тілі — здорова душа!" — гукаємо при всяких нагодах, коли тільки... співаємо сокільський гимн. А ствердивши цю стару правду маємо знову якийсь час спокій.

На вечорі Сокола-Батька була сала виповнена „по береги"... симпатичним настроєм, хоч могла помістити ще багато і духовних і світських громадян з усіх шаблів суспільної драбини. Кількадесять уквадрі і все присутніх старших громадян „робило" перші місця, але все таки не могли закрити дійсности: здоровля тіла нації нас не цікавить, так само як доля площі Сокола-Батька і ціна квадратових сяжнів на невикуплених части.

Уявляю собі передвоєнних чехів і передвоєнний вечір їх Сокола-Вишрова в якійсь далекій місцині: Старих Пепічках чи Малих Кведлічках!

Чи можна булоб там до кінцяти шпильку, а не так, як у нас недавно, що й мигіль був би змістився.

Десь там — на Руській є собі Сокіл-Батько, хтось там є і головою, і членом видїлу і інструктором, може хтось ходить на вправи, може щось задумують робити — нас це страшенно слабо цікавить, бо... від вже давно признали, що „в здоровому тілі здорова душа" і тим справу дефінітивно полагодили.

Тому й руханковий вечір не притягнув нас стільки, скільки повинен був і своїм значінням і своєю програмою.

Його значіння величезне: є в нас люди, що не працюють, а його програма вимагає на те, щоб і працювали.

Публіка, що прийшла на вечір, була настроєна „оплесково". Видно руханка і рухливові вправи викликують щирий подив навіть тоді, коли ще вправа не скінчена. Подібно було колись на концертах, але минулося. Концертант не знав, що робити: чи встати і подякувати, чи скоротити павзу і загалушити оплески якимсь сильним акордом.

З руховиками справа куди тяжча. Людина що стоїть на одній руці і в тім моменті дістає оплески, не може навіть вдячнитися. Зате дуже легко може помилитися і полетіти коміть головою, чого я весь час боявся.

На щастя, не було нещастя, що треба записати на рахунок не так здорового тіла, як здорової душі.

А це ще один доказ на те, що нам треба Сокола-Батька а йому нашої підтримки і більшого зацікавлення.

Галактіон Чінки.

ВТИХОМИРЕННЯ

болю при помочі виробленої в краю Аспірини зі знаком „Баєр" у формі хреста на опаковинах і таблетках.

ASPIRINA BAYER

Можна дістати у всіх аптеках. Ціна за 6 табл. тепер уже тільки зол. 0.90, за 20 табл. зол. 2.25.

Нові книжки й журнали.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ gminy król. stol. miasta Lwowa. Lwów, dnia 15. kwietnia 1936 r. R. V. № 8.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Підбірці.

26. IV. Дівча з Маслосоюзу.

Винники.

27. IV. Інвалідам, уривок з життя УГА. З Винник театр їде до Комарна. † Ширше.

Великий Театр:

Неділя, 26. IV. год. 12. вполудня. Театр для дітей Т. Ортина, байка „Пан Тварловський на місяці"; год. 3.30 попол. Аб. 12. Ціни найнижчі „Бал у Савою"; год. 8. веч. Аб. 11. „Графіня пані генеральова".

Понеділок, 27. IV. год. 8. веч. Аб. 12. Ціни найнижчі „Бал у Савою" виступ І. Кузьничицької та Войтка Дзедушицького.

Вівторок, 28. IV. год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана година" премієра.

Середа, 29. IV. год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана година".

Четвер. 30. IV. год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана година".

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пекарська.

Неділя, 26. квітня, невідкладно останній день побуту, дві вистави о год. 4.30 попол. і 8.30 веч. закінчення сезону (дякуємо безплатно).

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Мопассана.

АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Цеке Сікалєн.

ВАНДА: „І шлях далі, сіра людино?", „Чібі".

ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд".

КАСІНО: „Баяяті".

КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельовий хлопець" і ревю.

КОПЕРНИК: „Окружена" із Сільвією Сідней.

МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".

МЕТРО: „Жінки . його житті" та „Тяжкеве ПАТ".

МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.

МУЗА: „Капітан Блад".

ПАН: „Мельодія великого міста".

ПАКС: „Мала жена" з Фо. Гаєм.

ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.

РАЙ: „Карієра" з Мартою Егерт.

СВІТ: „Гіпсодія Балтику".

СТИЛЬЄВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо" та ревія.

ТОН: „Остання станція".

УТІХА: „Монте Хрісто" й ревія.

ХИМЕРА: „Веселе шаленя".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Альпи.

Закордонне радіо.

Неділя, 26. квітня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Концерт, 12.35 Популярна музика, 15.40 Тріо на форт., скрипку, вол., 17.15 Оп. постаті, муз., співи, 22.20 Скрипка, **Кошиці** (299,1) 12.20 Концерт, 18.00 Для Закарпаття, співи, 21.40 Нар. пісні, **Мор. Острава** (269,5) 19.10 Нар. пісні, квартет, **Прага** (470,2) 9.10 Маршікові твори, співи, муз., 11.10 Бахова кантата, 18.40 Легка музика, 21.25 Квінтет і-дур Двожака, **Париж** (1648) 11.00, 14.45, 17.00 Концерт, 14.00 Веселі анд., 19.50 Піосеньки, 20.00 Літ. анд., 20.45 „Ля Тентасіон" оп. III. Мера, **Білгород** (437,3) 16.00 Хор, 16.30 Мельодії та піосеньки, 20.00 „Пандора" оп. Вальмана, **Берлін** (356,7) 10.30 Музика, 19.00 Концерт, вок. хор., дует форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Норвезькі нар. пісні, 20.30 Музика, **Лайпціг** (382,2) 10.45 Пісні, 15.30 „Кризлеріана" Шумана, форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Словно-вен. авдиція, 12.00 Концерт військової орк., 12.05 Форт. рецітал, **Будапешт** (549,5) 15.50 Сальон. музика, 17.00 Концерт, 18.15 Циг. музика, 20.00 Оперетка, **Мілянo** (366,6) 12.15, 22.15 Скрипка, 15.00 Різнокнова програма, **Рим** (420,8) 17.00 „Місса Соленніс" Бетовена, 20.55 Оперетка.

Понеділок, 27. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.20, 13.10, 21.00 Концерт, 17.40 Сніп (Герцеонкрат, баріт.), 18.10 Форт. твори Ліста, 22.10 Невідомі твори Гайдна, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон квартет, 17.40 Російські романси, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 20.00 Віденська музика, 21.45 Музика, співи, поезія, **Білгород** (437,3) 16.00 Пісні, 19.50 Віольончеля, 20.30 Транєм. з театру, **Берлін** (356,7) 8.30 14.15 Легка музика, **17.00 Фортепіянowий рецітал Любки Колесси: Шуман „Симф. етюди. Шопен „Анданте спіянато" й „Полонез". Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт симф. орх., 14.00 Музика, **Лайпціг** (382,2) 18.00 Концерт, 19.00 Співи, пісні Штравса й Вагнера, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 16.30 Співи (Гохайзель сопр.), **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти (флет, форт.), 17.00 Легка музика, 22.45 Симф. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.20 Розм. концерт, 17.15 Камер. концерт, скр., форт., 20.35 „Фіялка з Монмартру" оп. Кальмана, **Рим** (420,8) 17.15 Танкова музика, 20.35 Комедія, оперна музика.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

Вівторок, 28. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Сонати на віольонч. і форт., 20.00 Вагнерівський концерт, **Братислава** (298,8) 15.00 Орх. концерт, 17.50 Циганські пісні в супр. циг. орх., 18.45 Співи, **Кошиці** (299,1) 17.00 Дитячий хор, 17.35 Мадярські нар. пісні в опр. Бартока, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Співи, 19.45 „Волоська поезія" радіофільма, 20.10 Ферстерові пісні, **Прага** (470,2) 12.35 Легка музика, 17.20 Регерові твори на два форт., 18.10 Нова камер. музика, співи, 19.10 Концерт військ. орх., 20.00 Грецькі пісні у вик. Виртираса-Гальоніс (Атени), **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 15.00 Фантастичні твори, орх., 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Піосеньки, 16.20 Популярні мельодії, 18.30 Бетовенове тріо, **Берлін** (356,7) 19.15 Форт., флет, віольончель, **20.10 Симф. концерт: Любка Колесса: 1) Регер: Сімфонієта, 2) Моцарт: Концерт на форт. і орх. ц-моль 3) Скрябін „Екстаза" симф. поема, Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Скандинавська нар. музика, соліста, 18.00 Сучасні пісні на нар. **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.50 Камер. музика, 20.10 Веселі нар. мельодії, 22.30 Давня музика, **Будапешт** (549,5) 12.05, 21.40 Циг. музика, 19.30 Співи, 22.45 Орх. концерт, **Мілянo** (356,7) 13.10, 17.15 Легка музика, 20.35 Вечір опер: „Іль доттор Ос" лір. казка Бізетія, „Ноктурно романтіко" оп. Піс-Манджагалія.

Львівське радіо.

Неділя, 26. квітня 1936.

8.30 Ранішня вид., 11.57 Сигнал часу 12.05 Справа провінц. театрів, 12.15 Музичний поранок, орх., форт.; у перерві о год. 13.00 Театр Умін, 14.00 Подяка за Вільно, 14.20 Найновіша музика з гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Суспільність і самоуправа, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Ліс і суспільність, 16.00 Ломигловини для дітей, 16.15 Програма на завтра, 16.20 Спорт. вістки, 16.25 Рекдим. концерт, 16.40 Попурі з оп. „Книжка Чарадаша" Ем. Кальмана з гр. пл., 16.50 Гімназійська земля 17.15 Театр Умін: „Авторські" спомини Г. Сенкевича, 17.45 Літературні новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, оркестра, солісти; у перерві актуальна хроніка, 20.00 Концерт симф. оркестри, 21.45 Пісні з творів М. Лисенка, 20.50 Вечірній дзвін, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Подорожуймо: Данцігська Вісла, 21.45, 21.46 Спорт. вістки, 22.00 Повторення муз. загадки з 22. квітня, 22.30 Концерт оркестри.

Понеділок, 27. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня видання, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу 12.03 Полудневий дзвін, 12.15 Пять літ кремінецького експерименту, 12.25 Сальон. музика, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Легка в популярна музика з грамофонових плят, 15.12 Експорт 15.20 Біржа, 15.30 „В Еспанії" гр. пл., 16.00 Лекція німецької мови, 16.12 „З піосенькою по Львові" концерт мандолінистів, 16.45 „На місці злочину", „Новий слуга" скеч Тр. Бернара, 17.00 Забавки: жінки: Д-р Софія Дашинська-Гошинська, 17.15 Хвилина поезії: „Гостина в сусідства" Фр. Моравського 17.20 Арії та пісні (Ів. Зюлковська сопр.) у супр. фортепіяну, 17.50 Вступ весни, 18.00 Форт. рецітал, 18.30 Почт. скринька для дітей, 18.40 Пятнадцять хвилин стилізованого джезу, фортепіян, 18.55 Актуальна хроніка, 19.05 Сільва ерум, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спорт. вістки, 19.45 Актуальна хроніка, 20.00 Вокальна авдиція: Реабілітація, 20.30 Транєм. з Подзамч: Коляндівна у своєму репертуарі — легко розр. 20.45 Вечірній дзвін, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Брати Кецури з гр. пл., 21.30 Лодзь в очах письменників, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок, 28. квітня 1936.

6.30 7.40 Ранішня ляндція. 7.35 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Полудневий дневник. 12.15 Для мол. дітвори „Сумно неділі, коли пятниця веселиться“ Бен. Герца. 12.30 Музика з гр. пл.. 13.10 Домашнє господарство. 13.15 З ринку вістей. 13.20 При чорній каві. гр. пл.. 15.15 Експорт. 15.20 Біржа. 15.30 Софія Терне співає піснями. 16.00 Скринька ПКО. 16.15 „Що нового?“ гр. пл., 16.45 Вся Польща співає. 17.00 Водні сили в електрифікації Польщі. 17.15 Оперетково музика. 18.30 Технічна скринька. 18.40 Сільна ферум. 18.45 Спів. рециталь у супр. форт.. 19.00 Львівський актуальний фейлетон. 19.10 Програма на завтра. 19.20 Реклам. концерт. 19.55. 19.59 Спорт. вістан.. 19.45 Актуальна хутірка 20.00 „Весела історіософія“ сатир. фейлетон. 20.10 Симф. концерт; у перерві ок. год. 20.50 Вечірній дневник. Із сучасної Польщі. 22.30 Сонати з гр. пл.. 22.45 Сенаїнські поезії Авт. Грозовича. 23.05 Танцова музика з гр. пл.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 0·80 зол., з почт. перес. 0·95 зол.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.33—5.37.

Нім. марка 1·36—1·43, фр. франки 34.70 35·05, шв. франки 172.50—173·50, фунти стерлінги 26·20—26·55, австр. шилінги 99·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 36.50—37.50.

Золото: Долари 9.17—9.22, Рублі 49—50, Фр. франки 33.00—33·50, Корони 17·00—17·30, Дукати 83.60—84.30; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.73—0.75.

Долярівки 49.00—51.00. Інвести шіна 64.00—65.75.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 48—50, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% ном. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. І. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця оди.	20.75	21.00
Пшениця зб.	20.35	20.50
Жито Стандарт І.	14.25	14.50
Жито Стандарт ІІ.	13.00	14.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 25-го квітня н. р. кооперативам платни ці: льоко Львів

1 кг. масла десер.	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.45 „

Тенденція на масло і молоко слаба, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 27. IV. н. р. платить своїм достанчикам за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахозаготівні „Al. C.“ у Львові, (вул. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг І. кл.	1.10	зол.
Курята молоді товсті І. кл.	1.60	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Півтарки товсті І. кл.	1.25	„

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових достанців.

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р Ігнатій Левенгек

в недугах міхура і сечового органу

ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4. Тел. 248-11.

1565 10-10

Перестерога.

По Львові грасують різні типи, що вдають до рідні прибитої горем при утраті когось зі своїх найближчих і домагаються заплати за якусь буцімто зроблену прислугу при похоронах.

Звертаємо увагу, що всякі чинності, связані з похоронами, входять в обсяг похоронного рахунку і таких людців треба відгати негайно в руки поліції.

Ця шайка вишуканців крутиться також під шпиталем та втягає силою наших сестер до чужих заведень і вимушує від них різні, нічим неоправдані грошеві квоти.

Зацікавлені повинні звертатись виключно до „Хирісу“, де дістануть докладні інформації і совісне виконання своїх поручень.

Похоронне заведення „ХАРІС“, Львів, ул. Коперника 3, т.тел. 214-64
1843 3—3 коло церкви Преображенської.

Перейшли на **БІЛЬ ГОЛОВИ** для дорослих в фабр. знаком **KOWALSKINA**

ТЕХ. ФАРМ. ФАБР. АП. „КОВАЛЬСКІ“ ВАРШАВА

Фризієрське заведення „МАКС“

КОРАЛЬНИЦЬКА 8

повідомляє Вп. Клієнтелю, що дістав найновіше технічне приладдя до тревалої ондуляції та фарбу до волосся. Також виконую найновіші зачіски з останніх світових конкурсів. Беручи на увагу кризові часи ЦІНИ ЗНАЧНО ЗНИЖЕНІ. Поручаюсь ласкаво Вп. Клієнтелі.

ГОРДІЙ ЕРАСЮК.

БЕЗПУТНІ

Ціна 1·50 зол., з почт. перес. 0·65 зол.

КУПНО - ПРОДАЖА

КАМЕНИЦЮ нову 1. п., городець біля Грановської, продасть власник Миколая. 20. І. поверх. 2015

БУДІВЕЛЬНУ ПАРЦЕЛЮ при Потоцького продасть власник, Потоцького 14. 2016 1—2

МЕШКАННЯ

2 ПОКОЇ І КУХНЯ з комфортом на високім партері від 1. мая до винайму при вул. Мартина 11 в. Відомість у господаря на місці або телефоном ч. 261-65. 2003 3-3

ЛЬОКАЛЬ РЕСТОРАННО-КАВАРНЯНИЙ до винайму в домі „Народньої Гостинниці“, вул. Косцюшка ч. 1. 2014 1—3

РІЖНІ

ШКІЛЬНІ годинники гарантовані найдешевше поручає Вандер-Шайнохи І. 1872 1—1

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня модел. проходових і купелевих костюмів та джемперів. Трикотярня. Сикстуська 31. Купферберґова. 1779 5—6

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 7—11

МОТОЦИКЛІ, роверн, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт“, Львів. Словацького. 1904 7—30

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, пахвові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів. вул. Вірменська ч. 15. 1611 19-60

СПОРТОВІ ВІЗКИ купую по найвищій ціні. Вирібка візків Пасаж Миколяша. 1751 2—2

ПАНОВЕ ВОЛЮТЬ наші знамениті мужеські оксфордові сорочки 4.50, полеліновані 4.95, з сирого шовку 5.75, Модні мужеські пижами 9.80, прегарні жіночі пижами 12.50. Фабрика Білля „АСТРА“, Львів, ул. СИКСТУСЬКА 2. 1835 6—2

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літних, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу:			
Вовна гладка	1.50	Поделіна на сорочки	1.10
Вовна шкотська	1.50	Сирий шовк	1.15
Вовна ангора	2.—	Перкалїна колір.	0.65
Марокен вовняний	3.90	Полотно шир. 70 см.	0.53
Вовна на спідничку	4.—	Сирий зефір	0.80
Вовна на комплєти	5.50	Зефір „Прима“	0.65
Вовна на плащі	5.—	Димка на підштанці	1.05
Шевіоти англ.	2.80	Вспи рожевий	1.30
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.80
Марокен шовк.	1.50	Пошевки мережкові.	1.25
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир	1.90
Креп сатен	4.80	Простирала на ліжка	2.50
Кльоже шовк.	5.90	Капи й обруси	1.90
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	0.28
Марокен на шляфроки	1.—	Ручники вафлеві	0.45
Кревони	0.85	Стирки до вимання	4.50
Перкалї	0.65	Простирала на колари	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

„БЕКАТЕ“ Ска з о. п.

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. ЗИБЛИКЕВИЧА 13. Тел. 295-01

ПРЕДСТАВНИЦТВО

„FORD-MOTOR-COMPANY A/S“

АВТОРИЗОВАНІ ВАРШТАТИ

полагоджують всілякі направи фахово і солідно, з застосованням оригінальних фордівських замінних частин.

СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ:
генеральні ремонти,
шліфування циліндрів,
справлювання в рух моторів.
НАПРАВЛЯЄМО САМОХОДИ ВСІХ МАРОК.

Геліотерм Львів, Академічна 7 (ГМАХ ШПРЕХЕРА) Тел. 290-00

Фабричний склад лікарських інструментів, меблів, рентґенівських і електро-медичних 1909 4-4

Низькі ціни! Догідні умовини платности! Кошториси та фахова порада безплатно!

Велике тягнення: Головні виграші:

Льосування 1. травня і 5. травня 5000 зол. і 12.000 долярів в золоті

Вплати І. рату 3.80 і 5.80 зол., а вдворотно дістанеш документ продажі з цісаровими числами **Доларівки і 3% Інвестиц йної**, на яку присуговує негайне право гри та які найдеш тільки

у Банковім Домі Г. і А. ГРІНДЛІНГЕР

Львів, Ягайлонська 8, тел. 27-42. ПКО. 413.733

Блощиці нищить радикально

СВІЧКА С-ГАЗ

„САМОС“, Львів, Кн. Тансової 3.

Звідси можна дістати інформації безплатно.

...ИЖЕЧКА

ВЕЧІРНЯ і ПАРАКЛИС

до Пресв. Богородиці

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослужениях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25% знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла“, Львів. Ринок 10.

ВЛАСНИЙ ВИРІБ

КОВДЕР І МАТРАЦІВ

ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.

Великий виріб ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**

Маріян Млєко, Коральницька 6

1817 6-6

Від 10 зол. м'сячно

обува для цілої родини

разом з реперацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка“** Львів Зіморовича 17

„МІ-КА“

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1а.

виконує:
найновіші моделі капелюхів, модічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 1-36

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д-ра Баранецького у Львові ул. Миколая ч. 23 рів ул. Зиблікевича приймає пацієнтів — по перерві святочній — як звичайно щодня від 3—6 пополудне в хоробах зубів і устної ями. Власна технічно-дентистична робітня. 1976 4—3

ОПОВІСТКИ.

Деканат Теольоґічного Виділу Гр. кат. Богословської Академії у Львові подає до відома заінтересованих, що переорднації й передконкурсові іспити в місяці травні відбудуться дня 18-го (середа) замість дня 6-го год. 3.30 попол. Проханя можна вносити до дня 6-го травня ц.р.

Відчит Е. Малянюка на тему „Поезія і вірші“ відбудеться у вівторок 28. квітня г. б. зеч. в салі „Бесіда“ в Народ. Доми. 2021 1—1

Подяка. Вп. П. Д-рові Степанові Дмохівському, зубному лікареві у Львові при вул. Сикстуській 35, дякують за здайливе й безкорисне лікування зубів, а неприятний гонорар у квоті 30 зол. складають на Рідну Школу політичні вязні: Катруся Зарицька, Володимир Янів і Олександер Пашкевич. — У Львові — Бригідки. 26. квітня 1936.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 10.

Ч. 92 (14.341). Львів, вівторок 28. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Хто буде адміністратором Лемківщини?

Довідуємося, що серед ватиканських кругів кружляють вісти, що лемківська адміністратура не буде ліквідована і справу адміністратора вирішать у найближчих тижнях. Як кандидатів на становище адміністратора згадують о. сен. Лобачича зі станиславівської дієцезії, о. кан. Медвецького (теж зі станиславівської) та о. деп. Сухого з львівської дієцезії. Замітне, що теперішній завідатель лемківської адміністратури о. Пашинський зовсім не входить у рахубу.

Після кривавих подій у Львові.

ПЕРШИЙ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Як повідомляє агенція „Всхуд", прокуратор окружного суду у Львові вніс сьогодні до суду акт обвинувачення у справі 6 людців, придержаних у часі четвергових львівських ексцесів на грабунку. Цей факт стався в одному конфекційному склепі при вул. Городецькій. Придержані мали на собі вбрання, зрабоване у склепі.

Прокураторські доходження йдуть у прискореному темпі. Впродовж кількох днів прокуратура змогла устійнити вже всі потрібні обставини, що торкаються арештованих підчас подій. Дальший поділ праці в суді такий, що всі справи у звязку з львівськими ексцесами полагоджуються негайно.

НЕСПОВНА 300 ОСІБ У СЛІДЧІЙ ВЯЗНИЦІ.

З великого числа арештованих у Львові залишилось у слідчій вязниці несповна 300 осіб. Усіх, яких участь у четвергових подіях не вимагає слідчої вязниці, залишено на вільній стопі. В суботу м. ін. звільнено із вязниці провідника Бунду, Еммануіла Шерера. Тому що першу частину доходжень скінчено, в найближчих днях прокуратура перешле до суду дальші акти обвинувачення.

ПОЛЬСЬКІ ІНТЕЛІГЕНТИ ПРО ЧЕТВЕРГОВІ ПОДІЇ.

Минулої неділі відбулися у Львові два зібрання польського громадянства, на яких обговорено недавні кривавi події. На одному з них, що складалося переважно з професорів середніх і вищих шкіл, духовенства, представників промислових кол і т. п., промовляв професор університету, др Евг. Ромер. Предложено резолюції, що вказували на причини львівських подій. Резолюції торкались м. ін. справи етатизму, безробіття, відношення держави до громадянства, бюрократії і дотеперішньої політики супроти інтересів Львова. З причини різниці поглядів резолюцій не прийнято.

На другому зібранні, скликаному заходом професорів унів. Ст. Грабського і Буяка обговорювано теж останні львівські події, одначе ніяких резолюцій не вирішено.

ГРАБСЬКИЙ ПРО ЛЬВІВСЬКУ ТРАГЕДІЮ.

В одному з варшавських часописів помістив некоронований лідер львівської ендеції проф. Ст. Грабський статтю, в якій пише, м. ін.:

„Хто бачив детермінацію і погорду смерти, з якою кількатисячний похоронний похід перейшов через цілий Львів на Янівський цинтарж, що з відданих до нього салв упало, по офіційним звідомленням, кількацять трупів і коло 100 ранених, хто подумав над тим хвилину, що вибивався шиб сочалося щойно по другій салві і що ті вибиті в крамницях шиби не вабили йдучих у поході безробітних до розпорошення і грабежі, той, — коли не має мізку й серця зовсім вкапсуленого доктриною, — не може не зрозуміти, що таких настроїв юрби не створює штучна агітація, що родять їх тільки глибокі трагічні переживання в довгих, безнадійних місяцях. Видержливість має нашого населення до нужду, спричинену безробіттям, кінчиться. А тої видержливости не скріплять ані найгостріші поліційні репресії, ані найбільш мовні відозви й вічеві резолюції синів проти жидів, комуністів та інших «агентів»".

ДОПОМОГА ДЛЯ ТИХ, ЩО ПОТЕРПІЛИ У ЗВЯЗКУ З ПОДІЯМИ.

Як повідомляє ПАТ, львівський воєвода звернувся до міністра суспільної опіки з проханням прийти з наглою допомогою тим, що потерпіли у звязку з четвергoвими подіями у Львові. Міністер суспільної опіки відніся до справи прихильно і згодився, щоби ця допіч обняла:

1) Особи, які не з власної вини, внаслідок ушкодження здоровля або окаліцтва стали невдібними до зарібної праці, що є головним джерелом удержання їх або їхніх родин;

2) родини по вбитих і померших, які наслідком смерти їх кормителів залишились без засобів до життя.

Міністер має затвердити внесення в справі способу переведення підповідної реєстрації, яку має перевести міська управа.

Воєвода Пражмовський рішив, щоби реєстрація була переведена в найближчому часі. Речинець і місце оголошень для пошкодованих осіб подасться окремо до відома.

Італійці почали наступ.

ПАРИЖ, 27. 4. Авас. З Дессіе повідомляють, що офензива на Адіс Абебу почалася. Передні сторожі посунулися коло 100 км. Сьогодні досвіта вирушили з Дессіе головні сили змоторизовані і багато вивінувані артилерією.

ПЕРЕД ВИРІШНИМ БОЄМ.

ПАРИЖ, 27. 4. ПАТ. Після дводенних боїв над ріками Фафан і Террер абісинці потерпіли невдачу. Італ. ліве крило може скоро посунутися вперід, загрожуючи праве абісинське. Кольона ген. Агостіні загрозила ліве абіс. крило. В центрі сподіються вирішньої битви під Сессабанег. Задога міста займає дуже добрі позиції і готова до одчайної оборони. Армія ген. Граціяні прегарно вивінувана технічно.

ІТАЛІЙСЬКІ ІНТРИГИ СЕРЕД АБІСИНСЬКИХ ПЛЕМЕН.

АДІС АБЕБА, 27. 4. ПАТ. Абісинські війська будують сильні фортифікації на південь від Ентраймо, перетинаючи шлях для мулів з Дессіе до столиці. До міста напливають ранені — є їх вже коло 4.000. Вони оповідають, що помимо завзятих боїв і акції італ. літаків втрати абісинців на фронті не такі то великі, зате куди більше дають ся їм у знаки дикі племена Раяс-Азебу і Галла, що грабують обози абіс. військ. Вони дістають гроші та зброю від італійців, які без їхнього співділання не були б осягнули та зберегли цілі перемог.

Єгипетський король живе,

але його стан безнадійний.

КАІРО, 27. 4. Райтер. **Король Фуад умирає, його стан безнадійний.**

КАІРО. 27. 4. Райтер. Лікарський бюлетень стверджує, що у здоровлю короля нема поважніших змін, лише місцеве закаження поширилося.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ПРЕМІЙНИХ ВКЛАДКОВИХ КНИЖЕЧОК КООПЕРАТИВНОГО БАНКУ „ДНІСТЕР".

В лосуванні переведеному на засіданні Надзірної Ради Кооперативного Банку „Дністер" у Львові в дні 20. квітня 1936 р. припали премії за ощадність на такі премійні книжечки:
по Зол. 25.— число книжечки 30.294 і 30.310,
по Зол. 50.— ч. книж. 30.289, 30.292 і 20.359,

Дирекція
Кооперативного Банку „Дністер" у Львові.

Боротьба з кризою і настроями.

З приводу декрету про контролю обороту девіз і проти спекуляції.

Львів, 27. квітня 1936.

Найновіші телеграми принесли розпорядок президента Польщі про контролю обороту девізами і проти спекуляції. Це подія першорядного значіння, тому хочемо присвятити їй кілька уваг.

Як відомо — Польща належить до тих нечисленних держав, які не пробують поборювати господарських трудностів зменшуванням золотої вартости свого гроша, себто шляхом девальвації. Вона навіть досі не відчувала потреби обмежувати оборот девізами і золотом (а таких держав є ще менше), не відчувала потреби боротись регламентаційними засобами з такими шкідливими і небезпечними явищами, як спекуляція і тезаврізація валют та золота. Польща вибрала другий шлях пристосування своєї економіки до нового, нижчого, господарського рівня і до нових умовин спричинених кризою і загально вже в світі закріпленої. Вибрала вона шлях т. зв. дефляції в широкому значінні, в якому це поняття тепер уживається. Є це шлях куди труднійший, бо шлях ощадности і редукції, редукції промислових цін, заробітків, видатків, тощо.

Проти дефляційної політики — як ми вже не раз це подавали — відносились часто опозиційні голоси, навіть у зближених до уряду колах чи пресових органах. Деякі голоси були навіть дуже радикальні, бо домагались покинути класичну валютарну політику, зірвати з золотим паритетом і господарським автоматизмом, або бодай зменшити золоту в'ртість польського гроша, подешевити кредити й улекшити доступ до тих та „накручувати" кон'юнктуру шляхом лівих держав. Уряд відкидав рішуче всі ці спокуси, вважаючи, що вибраний ним шлях найкращий.

Останні події в Польщі й у світі дали речникам ліквідації дефляційної політики нові річеві аргументи. У Польщі полилась кров безробітних і зарисувалась гостро та небезпечно проблема безробіття. Рівночасно гарячка озброєння інших держав ворожить щораз більше горе тим, що залишаться позаду, не дотримуючи кроку в мілітарній підготові. Одно і друге, себто поборювання безробіття і дозброювання армії вимагає величезних фінансових засобів, а ними державний буджет не розпоряджає, — що більше, нема можливости в теперішніх умовинах підвищити доходи скарбу. Ось джерело зміцнених атак на дефляційну доктрину і джерело щораз голоснішого домагання змінити господарську політику уряду в напрямі „накручування кон'юнктури".

Не будемо подавати тут імен осіб та назв часописів, які ставляться критично до теперішньої господарської програми уряду. Їх уже чимало. І в між тими особами люди, яких думка не є маловажна, а між тими часописами навіть зближені до уряду прес. трибуни. Міркування їх не мають нічого спільного з демагогією чи незнанням справи, навпаки основуються на глибокій аналізі дійсности. Та проте вони виникові на випа-

док реалізації, представляючи в повному слова того значінні „скок у невідоме". Турбота за торговельний баланс і за буджет та оправданий острах перед валютовими наслідками змушує уряд протиставитись думці штучного „накручування конюнктури" та взагалі зміні теперішнього господарського курсу. Це відзеркалилось в комунікатах, виданих недавно після відомої наради на Замку.

Та проте заповідь збереження засадничого курсу не противиться деякій ревізії дотеперішньої фінансової політики. На це вказує розпорядок президента, про який ми згадали на вступі та який дружуємо на іншому місці. Є він — можна сказати — запобігаючим засобом проти небажаного розвитку дальших подій на ринку валют і золота.

Що було безпосереднім товчком до цього будьщобудь далекойдучого кроку уряду?

Отож після кривавих демонстрацій безробітних появились панічні настрої серед громадян Польщі, підсичувані спекулянтами. Виявились вони великим попитом на золоті валюти, а саме на золоті долари й рублі, які через те підскочили дуже сильно в курсі. Не було сумніву, що почалась тезаврізаційна горячка, яка все проявляється тоді, коли гріш стає в переконанні мас непевний і вони пошукують за певнішими вартостями. Цьому недовірю до краєвого гроша (так добре відоме тепер з вісток, які йдуть з Франції, де внаслідок того тезаврізація, себто вкривання чужих валют і золота приймала страхітливі форми), треба було протидіяти та зробити його в Польщі нешкідливим. Уряд рішився на радикальний засіб дуже швидко і піддав від тепер контролі оборот девізами, валютами і золотом, запевнюючи, що ця контроля не буде гальмувати нормальних чинностей господарських станиць.

Якби не було, це кінець лібералізму, що відзначав досі валютову політику польського уряду.

В. Несторович.

Вибори до французького парляменту.

Перемога комуністів коштом соціялістів.

ХІД ВИБОРІВ.

ПАРИЖ, 27. 4. ПАТ. Президент Лебрен приступив до виборчої уряи в год. 9. Від 8. години напливає юрба до виборчих льокалів, перед якими потворилися довгі черги виборців, що терпеливо чекали на дощі. Всюди панує спокій. Темою всіх розмов є: необхідно не допустити до війни. Сильну фреквенцію слід приписати дощеві, що здержав багато парижан перед виїздом на село. Виборчі льокалі зомкнули в год. 18; весь час панував лад.

ПІДСУМКи.

ПАРИЖ, 27. 4. ПАТ. В околицях Парижа та по більших містах помітне збільшення числа комуністичних голосів. Припускають, що у майбутньому парламенті лівиця матиме разом приблизно стільки мандатів, що і дотепер, лише їхній розподіл між лівими партіями зміниться. Аваc сподіється, що радикали втратять коло 30 мандатів, але все таки матимуть більше послів як якнебудь інша партія, бо коло 130-ох. Правиця і центр правдоподібно затримають дотеперішній стан.

Помітний зріст комуністичних голосів коштом соціялістичних. Вчорашні вибори розділили лише 180 мандатів; решту, себто 430 мандатів, розділить друге голосування найближчої неділі; тоді прийде до рішучої розгривки. Вчора ліві партії голосували відокремлено, при других виборах виступлять вони суцільно як „людовий фронт". Пересунення більшости серед лівиці характеризують такі цифри: при попередніх перших виборах радикали дістали 63 мандати — тепер 21, соціялісти 40 — тепер 23; зате комуністи здобули перше лише 1 мандат, тепер 10.

З теперішнього уряду вибрали 8-ох міністрів, а 7-ох міністрів та віцеміністрів стане до виборів вдруге. З визначних політиків вибрали мін. Фландена (людовий демократ), Маррена (респ. федер.) і Блюма (соц.). Б. мін. Еріо мусить піддатися другому голосуванню.

ГОЛОСИ ПРЕСИ.

ПАРИЖ, 27. 4. ПАТ. „Ле Журналь" стверджує, що лівиця пересунулася у крайному напрямі, але перемога комуністів не скріпить позиції „людового фронту". „Евр" звертає увагу на невдачу фашистівського „Круа де Фе". Комуністична „Юманіте" хвалиться, що в Парижі комун. голосів зросли з 96 на 163 тисячі.

Перед крізою

АВСТРІЙСЬКОГО УРЯДУ?

ВІДЕНЬ, 27. 4. ПАТ. Вчора пополудні канцлер Шушніг промовляв у Бадені до чисельно зібраних членів організації „Остмаркіше Штурмшарен". Він підчеркнув, що Австрія бажає мира з сусідними державами. Щодо внутрішніх справ Австрії, то над Австрією збираються грізні хмари. Націонал-соціялісти ведуть в Австрії завзяту пропаганду. Устрій Австрії не є фашизмом ані англійською демократією, як дехто твердить, але є устроєм типово австрійським. Внутрішня ситуація в краю напружена і в короткім часі Австрія може сподіватись кріз уряду.

АНГЛІЯ НЕ ПРИЙНЯЛА НІМЕЦЬКОГО ГЕН. КОНСУЛЯ.

ЛЬОНДОН, 27. 4. ПАТ. Як подає „Дейлі Геральд" міністерство заєорд. справ відмовило екзекатер д'рові Бене, головному організаторові націонал-соціялістичної партії на Англію, якого німецький уряд хотів звіменувати ген. консулем у Льондоні.

МЕКСИКАНСЬКІ КОМУНІСТИ ГУЛЯЮТЬ.

МЕКСИК, 27. 4. ПАТ. Гурт комуністів напав на домівку фашистівської організації „золотих сорочок", знищив бюра та архіви і ранив 3 особи.

ПРИЇЗД БЕЛЬГІЙСЬКОГО ПРЕМІЄРА.

ВАРШАВА, 27. 4. ПАТ. Вчора в год. 17.30 приїхав поспішним поїздом бельг. премієр та міністр закорд. справ Павло Ван Зеланд з жінкою. Він зложив візиту мін. Бекові.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Мадярського премієра Гембеша та регента Гортія відвідав сер Чемберлен.

Президент Чілі заповів, що 21. травня зложить у парламенті проект, щоби держава виступила з Ліги Націй.

Ємен підписав з Францією договір приязни і торговельну умову.

о. О. ПРИСТАП. 7)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Незабаром з повагою віздяжав „Кронпрінц Вільгельм" до гудзонського заливу. Йому назустріч плили моторові човна з американськими урядовцями, що мали візувати корабель і перебрати урядові документи. За пів години він заякорив в нюйоркській пристані. Крім того моряки привязали його ще линвами до берега й спустили містки. Подорожні І-ої і ІІ-ої кляси висідали з корабля і йшли до великої ждальні. Тут відбувалася ревізія пакунків. По ній ми взяли фіякра і поїхали на адресу, що її мали зі собою, до Джерзі Сіті, де навідалися передовсім до о. Улицького. Звідтіля спрямувалися до о. Н. Підгорецького в Нью Йорку. Ще того самого дня вечором виправилися в дальшу дорогу до Філядельфії, щоб зголоситися в єпископа С. Ортинського. Там переночували в готелі „Венедик", а рано пішли на авдієнцію до єпископа.

Мого товариша подорожі, питомця О. Бартіша, залишив єпископ у себе у Філядельфії. Тут він мав закінчити свої богословські студії. Я мусів іще їхати до Шенандо, де був парохом о. Л. Левицький, що мав увести мене на мою першу душпастирську посаду в Америці. Досіль подорожувалося мені гарно в товаристві молодого О. Бартіша. Не почувався я самітний, маючи біля себе земляка. Міг я навіть повторити за апостолами, що добре нам тут бути, якто вони одного разу щиро заявили своєму Вчителеві. Але тепер довелось розлучитися з товаришем подорожі. В дальшу дорогу мусів я пуститися одинцем. А для неознайомленого з Америкою „грінгорна", це була немаловажна справа.

Іще був я разом з О. Бартішем у Філядельфії, де довелося мені пережити неприємну для нас обох несподіванку, що її зрештою могли наперед очікувати грінгорни з Галичини. Ми ночували в готелі „Венедик". Рано встали, вмилися й одягнулися, а потім хотіли поснідати й піти до владики С. Ортинського. Легко було нам постановити, що поснідаємо, але тяжче виконати свою постанову. Бо як нам порозумітися з американською готелевою прислугою і замовити собі в неї снідання? Та ми були безрадні в цій Америці! Українська й німецька мова не вистачала тут таксамо, як і польська або латинська. Поставали ми напроти себе й стали раду радити, в який спосіб прийти нам до снідання. Коли показати одною рукою на рот і другою на живіт, то пізнають навіть американці, що ми голодні. Але як сказати, що саме хочемо їсти? Ми радилися голосно над цією справою, знаючи, що ніхто у краю єнкіїв[1]) не матиме інтересу підслухувати нас. А проте хтось навіть зрозумів нашу розмову... До нас підбіг готелевий замітач, що ним був молодий хлопчина і на наше чимале здивування, заговорив чисто по українськи:

„А що отці хотіліб мати на снідання? Прошу тільки мені сказати, а я вже постараюся про все. Я українець! Перед шістьома роками приїхав до Америки, а в цім готелі працюю чотири роки.

Ми зраділи, але водночас стало нам соромно, що цей юнак, замітач у готелю, мусів прийти з допомогою нам, безязиким інтелігентам. Він може і не мав ніякої шкільної освіти, а проте був перекладачем для „вчених панотців з Галичини"... Ця пригода з англійською мовою запала мені глибоко в память. Та колиб на ній було скінчилося, а то ще того самого дня вечором мав я знову подібну історію. Але її переживав уже сам, тобто без питомця О. Бартіша.

Полагодивши свої формальности в єпископській канцелярії, вибрався в дорогу до Шенандо в пенсильванським стейті, щоб там звернутися із своєю грамотою і супровідним письмом до о. Левицького. А він мав заопікуватися мною, грінгорном. У Філядельфії дали мені адресу о. Левицького, відвезли мене на залізничий двірець, купили білет, посадили до купе і пішли собі. Поїзд рушив і я поїхав. Але де те Шенандо, як далеко мені їхати до нього, і коли треба буде висідати, про це я не мав поняття.

По дорозі я не давав спокою кондукторові. Постійно шарпав його за полу і показував йому карточку з назвою міста, куди я їхав. Кондуктор мав язик і також у мене він був, проте ми ніяк не могли порозумітися зі собою. Бо він говорив до мене по свому, а я до нього і по нашому, і по німецьки, і по польськи, ба зачіпив і латину, і навіть хотів спробувати по грецьки. Однак це все не було здатне псові на чоботи... Тільки одно зрозумів я трохи з того всього, що він лепетів до мене. А саме він показав мені „на міги", себто рухами рук і жестикулюючи, що один панок, що сидів біля мене, візьме мене під свою опіку. Успокоїв мене, хоч і не надовго. Бо за якийсь час встав той панок і кудись пішов собі. Либонь забув за мене, що мав показати мені, де маю висісти і повіявся за своїми власними ділами.

Мій кондуктор відбув свою службу і також залишив поїзд. А на його місце прийшов новий. Я був вже зовсім самотний! В цій хвилині годі було мені згадувати минулі галицькі часи. Передімною виринула турбота за теперішність. Треба було щось робити, щоб не заїхати Бог вість куди. Та на щастя за півгодини вернувся мій незнайомий опікун і сів на своє місце. Виявилося, що він був перейшов до вагону курців. Там курив собі, бо ми їхали у вагоні для некурців, де не смів би закурити навіть сам президент держави.

(Далі буде.)

[1]) Американці.

Під враженням львівських подій.

НА РОБОТИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

Рада Банку Польського рішила дати в розпорядження уряду 20 міліонів зол. на побільшення затруднення безробітних при дорогових роботах. Поставлення тієї суми в розпорядження уряду відбудеться в межах статутової діяльности Банку та у формі передбаченій статутом.

ПУБЛИЧНІ РОБОТИ В СТАНИСЛАВІВСЬКОМУ ВОЄВІДСТВІ.

Міністерство комунікацій призначило, як повідомляє агенція Всхуд, на дорогові і мостові роботи на терені станиславівського воєвідства в буджетовому році 1936/37 суму 1,015.000 зол. З тієї суми передбачено 261.000 зол. на роботи мостові, 739.000 зол. на роботи доріг і 15.000 зол. на виладження проектів дороги крізь Косів—Жаб'є—Ворохта—Татарів. З наведеної суми на роботи в поодиноких повітах припадають квоти: Долина 23.500 зол., Городенка 97.100 зол., Калуш 39.300 зол., Коломия 112.500 зол., Косів 92.000, Надвірна 87.000 зол., Рогатин 117.800 зол., Снятин 11.400 зол., Станиславів 267.300 зол., Стрий 18.300 зол., Товмач 76.600 зол., Жидачів 52.200 зол. Крім того міністерство призначило на водно-комунікаційні роботи квоту 160.000 зол.

На затруднення безземельних і малоземельних станиславівського воєвідства при меліоративних роботах призначило міністерство рільництва 186.000 зол.

Фонд праці призначив в буджетовому році 1936/7 на роботи, які виконують самоврядні установи на терені станиславівського воєвідства кредити у висоті 750.000 зол. Ці кредити передбачені до виплати в місячних ратах до грудня ц. р.

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ НА ПЕРШОМУ ПЛЯНІ.

В Бережанах відбувся регіональний зїзд старостів чотирьох сусідніх повітів, опісля в Чорткові відбувся подібний зїзд для пятьох сумежних повітів. В нарадах обох зїздів обговорювано перш усього господарські справи. У висліді нарад устійнено подрібно трилітні пляни діяльности поодиноких повітів. У найблизшому часі відбудуться подібні зїзди в Золочеві і Тернополі для інших повітів тернопільського воєвідства. (Всхуд).

ЦІКАВЛЯТЬСЯ ГОСПОДАРСЬКИМИ СПРАВАМИ В КОЛОМИЙЩИНІ.

В Коломиї відбувся під проводом станиславівського воєводи Старжинського конференція, важна для господарських інтересів повітів коломийського, городенського, снятинського і косівського. М. ін. обговорено справу садівництва й організації збуту овочів із тих повітів. Воєвода перевів люстрацію повітового староства і виділу та приняв на послухання представників ріжних кол громадянства. Дальше люстрував громади Ясенів, Гвоздець, Космач і Березів Середній та взяв участь у лїсерському зїзді у справі метод і засобів задля підвесення санітарного стану воєвідства. (Всхуд)

Вивозять до Берези.

Зі Стрия вивезено до Картуської Берези трьох комуністичних діячів. Передбачені дальші транспорти. З білостоцького воєвідства вивезено 15 комуністів, а того 5 із Гродна і городенського повіту. З Вильна вислано 30 осіб, із Ченстохови кількадесятьох

Важка боротьба з язвою алькоголізму і нікотинізму.

Загальні Збори Українського Протиалькогольного Т-ва „Відродження".

Гарну, привітну і простору домівку Т-ва „Відродження", прикрашену протиалькогольними картинами і гаслами, виповнили вщерть в суботу 25. квітня ц. р. члени і делегати філій та кружків Т-ва, які приїхали на Загальні Збори своєї централі. Збори відкрила голова **д-р С. Парфанович-Волчук** в год. 5.45 вечором і привитала членів, представників преси та гостей (усіх на салї понад 60 осіб), згадала про смерть членів Т-ва І. Гарасевича, письменника А. Чайковського та М. Парфанюшича, память яких присутні вшанували повставленням з місць. Після того хор учеників Малої Семинарії під проводом проф. Антонюшина відспівав бадьорий відродженецький гимн, секретар **І. Костюк** відчитав письменні привіти, а осме від Митрополита Кир Андрея та від кількох філій „Відродження"; від С. У. відчитала привіт п-і О. Цілоновська. По відчитанні протоколу з попередніх Заг. Зборів **інж. І. Прокопів** доповнив деякими даними друкований звіт з діяльности Головної Ради.

ЗА КРАЩЕ ЗАВТРА.

При кінці ділового року Т-во „Відродження" нараховувало 18 філій і 122 кружки. На Волині влада зліквідувала всі кружки та філії і не дає змоги членам відродженцям заснувати нової організації. Зате селяни з наших північно-західних земель є найкращими членами Т-ва. Між членами найбільший відсоток творять селяни, далі йде молодь. Найменший відсоток між членами припадає на інтелігенцію старшої генерації. Середношкільна молодь обєднана у протиалькогольних гуртках молоді, які існують по деяких наших гімназіях у Львові і в краю. Студенти згуртовані при Т-ві в секції українських студентів абстинентів. Т-во мало в діловому році 6.400 членів. Одначе тому, що багато членів не платило вкладок Головна Рада викинула всіх „паперових" членів так, що тепер Т-во має 785 активних членів. Це число членів з кожним днем побільшується. Головна Рада звернула велику увагу на пропаганду відродженецьких гасел. За 9 років своєї повоєнної діяльности Т-во „Відродження" випустило 697.754 видань, себто книжок, календарців, журналу „Відродження" і з того поширено в краю 585.000 примірників. В місяці лютому кожного року Головна Рада переводить ударну протиалькогольну і протинікотинну кампанію, уладжує протиалькогольні курси, відчити і т. д. Головній Раді вдалося нав'язати в діловому році взаємини з українцями в Загребі, бачванськими українцями в Югославії, в Злучених Державах і Канаді. Влада на Закарпатті не дає змоги вдержувати взаємин з нашими братами забороняючи читати журнал „Відродження". Т-во не має звязку також з Буковиною, зате вдержує взаємини з закордонними протиалькогольними організаціями.

Касовий звіт склав скарбник **дир. Чубатий.** Завдяки меткому фінансовому референтові дир. П. Волчукові вдалося оздоровити фінансові відносини в Т-ві і вийти на правильний шлях. Після основної санаційної акції довг Т-ва в дні 31. грудня 1935 р. доходив 1.268.81 зол., майно Т-ва 12.258.13 зол.

ПІВ МІЛЬОНА ЗОЛОТИХ РІЧНО ПРОКУРЮЄ ОДИН ПОВІТ.

З черги звіти з діяльности філій склали такі делегати: проф. Юліян Каменецький (Рогатин), м-р Микола Ценко (Сколе), Олександер Капко (Калуш), Михайло Татух (Городок), Ярослав Коваль (Рожнітів), Бережницький (Самбір) і Анатоль Пирожинський від секції студентів-абстинентів. Зі звіту делегата присутні довідалися, що населення Скільщини пропиває тепер щодня 150 літрів спірту, а прокурює річно пів міліона золотих. Чи це не сором?!

ДИСКУСІЯ І ВИБІР НОВОЇ РАДИ.

В річевій дискусії забирали голос: інж. Цімура, проф. Каменецький, м-р М. Хомяк, О. Капко, м-р Ценко, студ. Бережницький та студ. Зощний. По виясненнях голови Заг. Збори на внесок проф. д-ра І. Раковського признали одноголосно абсолюторію Головній Раді.

Опісля на внесок дир. Чубатого Збори вибрали головою Т-ва знову **д-ра С. Парфановича.** В виборі привитали присутні голосними оплесками. До Головної Ради вийшли: **інж. І. Прокопів, дир. Пилип Волчук, студ. Іван Костюк, проф. Адам Антонович, проф. Юліян Каменецький, о. д-р Всеволод Дурбак, п. Олександер Роїк, м-р Ярослав Чума, студ. Олександер Бережницький і студ. Анатоль Пирожинський.** На заступників вибрали: Романа Сколоздру і Василя Шикулу. До контрольної комісії вийшли: **проф. д-р І. Раковський, дир. Петро Чубатий і проф. Дарія Витанович.**

Після спільної фотографії і по внесках та запитах голова замкнула Заг. Збори в год. 9.15 вечором.

Японсько-совітські переговори.

МОСКВА, 27. 4. ТАСС. Совітський амбасадор в Токіо Юреньєв відбув з яп. міністром закордонних справ Аріотою першу розмову на тему граничних комісій. Юреньєв висловив думку, що такі комісії слід булоб створити здовж цілого кордону; Аріота не противиться, але уважає за більш підходяще покликати до життя такі комісії лишо на східньому відтинку кордону

МИРОЛЮБНІ ЗАЯВИ

МОСКВА, 27. 4. ТАСС. На приняттю у тутешній японській амбасаді амб. Ота і ком. Ворошилов ствердили у промовах, що між обома державами нема спірних справ, яких не можнаб полагодити мирно.

Загальні Збори Товариства Допомоги Інвалідам.

В суботу вечором відбулися у салї Сокола-Батька Заг. Збори УКТОДІ. Зі звіту голови д-ра *І. Гижі* довідуємося, що в 1935. р. було зареєстрованих в УКТОДІ 2046 інвалідів, одначе з допомоги Товариства користало лише 592 тяжче пошкоджених. Постійні ренти дістають лише інваліди від 35 прц. утрати працездатности вгору. Цих інвалідів було в 1935. р. 429. Ренти ваганться між 5 до 50 зол. місячно. Інваліди нижче процентові не дістають рент, однак дуже часто Товариство мусить приходити і їм з помічю. У звітовому році Т-во дало таких підмог 68 інвалідам. Майже кожного року менше як кількох інвалідів внаслідок смерти (у звітовому році померло 3), одначе на їх місце орієнтовує Товариство тих інвалідів, що досі при своєму високопроцентовому інвалідстві не діставали рент тому, що запізно зареєструвалися.

В звітовому році виплатило Товариство титулом рент і підмог інвалідам 74.254 зол., себто 308 зол. більше як в 1934. р. На протези для інвалідів видало Т-во 2.469 зол., на ліки 1.163 зол. Лікарську поміч дістають наші інваліди безплатно у всіх українських лікарів; Народня Лічниця у Львові понимає їх на особливо ліберальних. За цю жертвенну опіку над українськими інвалідами зложив голова усім лікарям та зокрема директорові Народної Лічниці д-рові Бурачинському і ординуючим тим лікарям щиру подяку. Дім Українського Інваліда у Львові, в якому находило приміщення кількадесятьох інвалідів, Т-во зліквідувало тому, що удержання цього дому вимагало річно яких 15.000 зол. Разом на поміч для інвалідам видало Т-во 79.200 зол.

Між доходами Т-ва голову позицію творять членські вклади. Число членів Товариства у звітовому році зросло на 302 особи, до числа 4202 членів. На жаль аж 2382 *членів залягає* з вкладами. Членів добродіїв, себто тих, що жертвували на цілі Товариства більше як 100 долярів нараховує УКТОДІ 273 а того в Америці 171 а 102 в краю. Жертви принесли Т-ву 100.542 зол., нерухомости (камениця у Львові при вул. Потоцького 48 та реальности у Винниках і при Любінській дорозі) 12.230 зол. Реальність на Ялівці, що давала малий дохід, Т-во продало

У звязку з новим законом про інвалідів з 1932 р. виконало УКТОДІ свій обовязок, інформуючи інвалідів УГА про закони, що їх тре-

МЕБЛІ:
СПАЛЬНІ
ЇДАЛЬНІ
КАБІНЕТИ
Рік осн. 1890
Вул. Вітовського
Владислав Сідор
Львів — Огородницька 5. 1x13 10-10

зробити, аби стримати державну ренту. *Досі по терені львівського воєвідства діставав державну ренту лише один інвалід з УГА.* Значить, годі сподіватися, що УКТОДІ буде у своїх видатках поважніше відтяжене. З огляду на господарську скруту Т-во тричі обмежувало інвалідські ренти так, що тепер дійшли вони до голодових сум. Голова окреслив світ подяки жертводавцям, пресі та лікарям.

Після короткої дискусії Заг. Збори приступили до виборів Головної Ради, що залишилася у дотеперішньому складі.

Курси Рідної Школи.

Головна Управа Р. Ш. улаштовує у травні ц. р. доповняючий курс для провідниць дитячих садків і курсів для рідношкільних провідників.

ДОПОВНЯЮЧИЙ КУРС ДЛЯ ПРОВІДНИЦЬ ДИТЯЧИХ САДКІВ

відбудеться від 5.—10. травня ц. р. Мета курсу: доповнити відомости зі співу, рухливки, організації і літератури в ділянці дошкільного виховання.

На цей доповняючий курс можуть зголошуватися провідниці дитячих садків, що вже мають скінчений рідношкільний курс для провідниць дитячих садків у Львові або на провінції.

Зголошення слати безпосередньо до Головної Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська ч. 46.

Отворення курсу відбудеться 5. травня ц. р. в хлопячій школі Р. Ш. ім. Грінченка у Львові, вул. Городецька ч. 95 в год. 4 попол.

Після закінчення цього курсу провідниці дитячих садків можуть користати з курсу для рідношкільних провідників (ць).

КУРС РІДНОШКІЛЬНИХ ПРОВІДНИКІВ

відбудеться від 10.—20. травня ц. р. Мета курсу: повчити рідношкільних дівчин (ок), як вести освітньо-виховні справи з особливою увагою до праці в Дорості РШ. на підставі статуту і правильника РШ., відповідно до постанов обовязуючих законів.

Учасниками (цями) цього курсу можуть бути тільки члени Рідної Школи з відповідною освітою, обзнайомлені з рідношкільними та по змозі і з іншими освітніми, культурними й економічними справами.

Подання вносити до 1. травня ц. р. тільки через свій приналежний кружок РШ. до Повітового Союзу Кружків (Повітового Кружка) РШ., який подання своєї области пересилає до Гол. Управи РШ.

Ближчі подробиці про цей курс і кошти удержання у Львові пересилає Головна Управа РШ. всім Повітовим Союзам Кружків (Повітовим Кружком) РШ., де зацікавлені можуть заясняти інформації.

Отворення курсу відбудеться 10. травня ц. р. в год. 11 передполудньом у школі РШ. ім. Грінченка у Львові при вул. Городецькій ч. 95.

Головна Управа Рідної Школи.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24. Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 14-365

Вечір рецитацій.

Вчора, 26. IV. ц. р., відбувся в жовтій салі в Нар. Домі у Львові „Літературний Вечір Вістника". Вступне слово про якість творчости взагалі та про поезію зокрема виголосив Дмитро Донцов. Після цього відрецитували свої поезії Б. Кравців, Олена Теліга та Евген Маланюк. Поезії Я. Мосендза „Зодіяк" відрецитувала О. Теліга, а його новелю „Homo lenis" прочитала п. Ірина Ріпель. Юрія Клена поезії відрецитував Б. Кравців, О. Ольжича — Евг. Маланюк. В програму входила також музична точка, а саме „Соната аппассіонато" Бетговена, яку відіграла п. К. Гвоздецька. Салі була виповнена по береги, переважно молодю.

З організаційного руху.

Нарада УНДО в Тайкурах здолбунівського пов.

Дня 13. ц. м. скликано в Тайкурах здолбицької волости, здолбунівського повіту нараду членів УНДО. Нараду відкрив голова місцевої управи УНДО Яків Пивоварчук. Про політику УНДО, організаційні справи і потребу підтримки нашої торговлі і промислу референував Яків Пивоварчук; про справи пресові та поширення організаційної праці референував секретар управи Олександер Брачок. По дискусії зібрані одноголосно висловили довіря Української Парляментарній Репрезентації і Проводові УНДО та між іншим постановили: намагати тісніші взаємини для співпраці зі сусідніми селами для приєднання в них членів УНДО, передплачувати крім „Свободи" журнал „Шлях Нації" та інші національні часописи, оприділ для УНДО, домагатися по всіх крамницях товарів українського виробу та купувати по змозі лише в українських крамницях. Під кінець наради вибрано на черговий рік ту саму місцеву управу УНДО в складі: голова Яків Пивоварчук, заст. голови Володимир Федорів і секретар Олександер Брачок.

Хто і як ломить у Польщі міністеріяльні розпорядки?

Всім нам ще в свіжій памяті недавній розпорядок (з 29. лютого ц. р.) міністерства внутр. справ та голос офіціозу міністерства військових справ „Польска Збройна" про вживання назви „український". На диво, розпорядок той мабуть ще не дійшов до деяких урядових кругів, або вони його з розмислом ігнорують, як і інші розпорядки, які можнаб інтерпретувати в нашу користь. Цікаве, що ігнорують урядові розпорядки саме ті, які повинні стояти на сторожі їх пошанування.

Ось малий приклад: Військова влада забрала в якійсь тем цілі мою військову книжечку. Це не перший. Від 1923- р. багато разів була вона їм в руках — та все верталась до мене, так сказавши, ціла — здорова. Верталась ціла, хоч владу мали у своїх руках ендеки, пястовці і Б. Б. Верталась без знущання над нею, хоч необовязував ще вгорі наведений розпорядок.

А тепер інакше. Дня 23. III. ц. р. командант П. К. У. в Коломиї (майор Івашкевич) червоним атрементом позначкував з неї назви: „український", отже: вул. Марцінкевича укр.; знайомосьць взявкував: укр. і замість того червоним атраментом вписав усюда „руські".

Поручую цю справу, бо вважаю це образою усіх українців. Це яскравий документ, що вас і дальше трактують, як хто хоче. Прошу, щоб Українська Парляментарна Репрезентація подала цей факт до відома, кому слід та витягнула з нього відповідні консеквенції. *В. Галинюк.*

Вибори президента Еспанії.

МАДРИД, 27. 4. ПАТ. Вчора почалися в Еспанії вибори електорів, що разом з послами мають вибрати президента. Покищо населення виявило мало зацікавлення виборами; з огляду на гарну погоду чимало виїхало на село. По місті їздять самоходи з поліцією; панує спокій.

МАДРИД, 27. 4. ПАТ. Виборчі бюра замкнули в год. 16. Фреквенція була дуже мала, навіть в робітничих дільницях; оцінюють її на яких 40 відсотків.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій:
Премієра капітальної комедії **„Неоправдана година"** Бекефіс.
Рівночасно у Відні і Львові успіх віденського сезону.

Девізові обмеження у Польщі.

Контроля над оборотом золотом і закордонними валютами.

ВАРШАВА, ПАТ. Від 10 літ польська фінансова політика спирається на двох основах: постійності валюти та свободі капіталового руху. Вдержуючи незмінно у найтяжших умовинах напряму, уряд мав передовсім на меті забезпечити господарському життю правильні умовини діланя та розвитку. Опрацьована осінню м. р. та здійснювана урядом впродовж кількох останніх місяців програма дала останніми часами зовсім позитивні висліди в царині буджетової рівноваги держави.

МАСОВЕ ЗАКУПЛЮВАННЯ ЗОЛОТА.

З хвилиною, як краєва господарка стала кращати, зазначилися останніми часами тенденції, які не є в ніякому звязку з обективною оцінкою господарського та фінансового положення Польщі. Почасти під впливом закордонних подій, почасти під впливом неумотивованих настроїв, поширюваних у краю, розбурхалася в березні та квітні хвиля неспокою, яка виявляється передовсім масовим закупном золота та закордонних валют для внутрішньої тезаврізації.

Ця неумотивована з господарського боку поведінка ослаблює з одного боку резерви польської емісійної установи, а з другого боку стягає капітали з господарського обороту, утруднюючи позитивно як і здійснювання планів уряду в ділянці боротьби з безробіттям.

Уряд уважав своїм обовязком перешкодити такому ослаблюванню господарського життя, впроваджуючи контролю в царині обороту золотом і закордонними валютами та так спинити джерела, які підкріплюють тезаврізацію. Контроля оборотів девізами не ставить перешкод правильним господарським операціям із закордоном. Засоблювання продукційних варстатів у сирівці як і в потрібні машини та приладдя, не сліпкомо того не припиниться.

У нових умовинах девізового обороту зобовязання Польщі з титулу закордонної торговлі, як і кредитові зобовязання, будуть і далі респектовані. Вводячи переходово контролю над девізовими оборотами, уряд рішучо стверджує, що воно потрібне лише для охорони господарського активної части суспільности перед зачисленнями спекуляції та економічного дефетизму.

Здійснювання господарської програми уряду, опертої на вдержанні грошевого ладу, забезпеці буджетової рівноваги та структури кредитового шарту не зміняться.

ВАРШАВА, ПАТ. У „Дзеннику Законів" з 27. квітня ц. р. появився декрет президента Польщі і виконний розпорядок міністра скарбу у справі контролі грошевого обороту з закордоном і обороту закордонними та краєвими платничими засобами. Постанови у справі девізових обмежень спираються на таких засадах: Повстала девізова комісія, яка буде наглядати над виконанням згаданих постанов. Ця комісія почала вже урядувати в Банку Польському і має уповноваження давати дозволи на виконування заборонених або обмежених чинностей. *Такого дозволу треба при закупні закордонних валют, при їх вивозі і пересилці за кордон, при передаванні до диспозиції чужинців усяких платничих засобів і при признаванні чужинцям кредитів або поруки за сплату цих кредитів.* Дозволу треба теж на торговлю золотом, вивіз або справіз золота за кордону. Торговлю закордонними платничими засобами може вести лише Б. Польський або уповажнені міністром скарбу девізові банки, списки яких оголосили в „Моніторі Польськім". Належитости зза кордону з усіх титулів, вперш чергу за продані за кордоном товари, слід предложити до скупу Банкові Польському або управненим девізовим банкам. Чужинці можуть мати рахунки („закордонні рахунки") лишень у девізових банках. Ці рахунки можуть бути відкриті або замкнені залежно від того, звідки походять суми, які є на рахунку і від умовин диспонування цими сумами.

Диспозиції з отверих рахунків для польських громадян та пересування з цих рахунків на всі інші закордонні рахунки не підлягають ніяким обмеженням, зате диспонування сумами з замкнених рахунків завжди вимагають дозволу.

Грошеві належитости, за які по думці декрету і виконного розпорядку треба дозволу, мо-

жна на домагання вірителя вплатити в рівновартости краєвою валютою до Польського Банку або девізових банків на заміщений рахунок вірителя. Для всяких оборотів і розрахунків у закордонних платничих засобах обовязують курси банкнотів або девіз варшавської біржі. Якщо біржа не подає курсу, тоді обовязують курси Банку Польського, що їх оголосять у „Monitorі Polskim".

Крім того постанови означують, що слід розуміти під платничими засобами, торговлею закордонними платничими засобами, чужинцем і т. д.

Апеляційна розправа за вбивство мін. Перацького.

ВАРШАВА, 27. 4. ПАТ. В апеляційному суді у Варшаві почалася нині апеляційна розправа за вбивство мін. Перацького проти 12 підсудних, а саме: *Степана Бандери, Миколи Лебідя, Дарії Гнатківської, Ярослава Карпинця, Миколи Климишина, Богдана Підгайного, Івана Мілюця, Якова Чорнія, Евгена Качмарського, Романа Мизаля, Катерини Зарицької та Ярослава Рака*, яких засудив окружний суд 13 січня ц. р. Розправою проводить віцепрезидент *Гацек*, як вотанти засідають судді: *Крамер і Рикачевський* та *Хвалібуг* як запасний суддя. Обвинувачують прокуратори: *Рудніцький* і *Желенський*. На суді є перекладчик української мови Ярославський. На розправу приїхали оборонці д-р *О. Павенцький*, *д-р Горбовий і м-р Шлапак*.

В год. 10.15 ввели до салі всіх 12 підсудних. Довкола столів на салі засіли представники преси. В год. 10.30 почалася розправа. Підчас поладнування формальностей обор. м-р Шлапак заявився як оборонець підс. Підгайного. Опісля референт судця Крамер почав відчитувати акт, а саме сентенцію присуду і хід судової розправи.

Фізичне виховання Німеччини під одним проводом.

(ВЛАСНА КОРЕСПОНДЕНЦІЯ.)

Берлін, у квітні 1936.

Часто говорять про звороткі точки в історії розвитку деяких суспільних, політичних чи культурних явищ. Може в цяких фактах сучасного нам дня не неходимо стільки даних для ствердження звороткних „історичних точок", як саме в ділянці будови, а радше внутрішньої перебудови третьої Німеччини. Внутрішній партикуляризм на майже всіх ділянках суспільного, державного і навіть духово-культурного життя перед- і повоєнної Німеччини загально знані. Цеж був звязок менш чи більш управнених державок зі своїми старими традиціями й формами. Сьогодні можемо говорити вже тільки про більші чи менші залишки цього партикуляризму, яких *остаточна ліквідація проволікається з чисто зовнішньо-технічних причин*. Не вимагає окремого доказу твердження, що повне, остаточне стоплення, внутрішне сцілення цілої народньої психіки прийде щойно тоді, коли на життєвій арені залишиться нове, сучасне покоління, зховане в нових обставинах.

Цьому новому поколінню, його вихованню присвячує націонал-соціялістичний рух, який саме розторощив німецький партикуляризм, незвичайно цільну увагу. Особливу вагу присвячують у Німеччині питанню тіло-виховання! „Вправа тіла приносить нашому народові силу, відвагу і скорість!", „Вправою тіла кріпиш тіло, дух і душа!" і т. п. відбувся в Берліні дня 19. квітня ц. р. в „Дойчляндгалле" — найбільшій модерній галі Берліна, що може зовсім свобідно помістити 10.000 видців, а на свому стадіоні три тисячі вправляючих (в цій залі відбуваються теж кінні перегони) — великий пошис-свято з приводу *злучення під одним проводом усіх союзів для тіло-виховання* („Ферайне фір Лейбесюбунген") й тим днем скінчило своє самостійне існування більш як триста союзів і шість мільйонів вправляючих знайшлося в руках одного проводу. У битком набитій галі, з різними достойниками і почесними гістьми в ложах, вправляло на стадіоні 3.270 осіб. Різнороднітна програма, переплітана продукціями орхестри, тривала три години. Найкращою точкою вечора був показ рухавки військової школи з Вайдсор і вправи німецької олімпійської дружини на реку.

Інші збірні точки: вправи булавками, хустинками, біг з плітками, штафета, руханка на приладах і т. п. нагадували нам площу Соколи-Батька підчас „Свята Молоді", пластового „Свята Весни" чи іншого пошиду. Коли відкинути ступенування зовнішніх моментів, то *неодні наші імпрези були повноварті з цим німецьким пошисом*.

Заключенням програми було коротке слово „державного провідника спорту" Чамнера фон Остена і передача новоутвореній організації прапору від провідника третьої Німеччини, Адольфа Гітлера.

Ця імпреза — це одна картинка з того, як сучасна Німеччина змагає послідовно до консолідації своїх внутрішніх сил, до створення однолілої, одним духом та одною організацією ожившої модерної держави.

—o—

Загальні збори Сокола-Батька.

Велике зацікавлення ними. — Учасники. — Звідомлення з діяльности. — Широка дискусія. — Доповняючі вибори членів Старшини. — Одно душні ухвали.

Річні Заг. Збори Сокола-Батька радили вчора у гарно прибраній салі від год. 10. до 5. пополудні серед великого зацікавлення учасників, яких зібралось понад сто осіб. На салі було 79 членів С.-Б. і 26 відпоручників гнізд, крім того прибули представники преси і кількох старших громадян. Добрі три четвертини присутніх — це був молодняк. Зі старших громадян завважили ми дир. д-ра Федака, дир. Зеачківського, д-ра Бурачинського, дир. Филиповича й ін.

Збори отворив голова С.-Б. інж. **Хроновят**, що привитав присутніх і дав перегляд праці Сокільської Організації за мин. рік. Найбільша перепона у праці Сок. Організації — це незатверджений ІІ новий статут, внесений до влади ще в 1934 р.

Після того здавали звідомлення поодинокі референти: **інж. Евген Благітка** — заг. звіт, **М. Тріль** — організац. справи, **м-р Іван Мриц** — справу „Сок. Вістей" і **д-р Ігор Федів** — справу викупна площі. Іменем Контр. Комісії поставив проф. **С. Гайдучок** внесок признати Старшині абсолюторію.

В широкій дискусії над звідомленнями забирало голос кількадесять присутніх. Порушувано багато різних справ, між ін. потребу оживлення звязку з гніздами, потребу частіших організаційних поїздок, справу взаємовідносин між С.-Б. та У.С.С. і іншими спортовими установами, справу будови спортового стадіону, справу „Стражей Пожарних" по селах і містечках тощо.

По виясненнях голови і дотичних референтів Збори **признали одноголосно абсолюторію Старшині** і таксамо одноголосно вибрали на внесок комісії матки на місце уступаючих членів Старшини отсих побратимів: на 3 роки **д-ра М. Максимонька, мра І. Мрица, проф. Т. Білостоцького і п. В. Савяка**; на заступників (1 рік): **д-ра П. Прибитківського, інж. М. Ковальчука, І. Ничайову, Е. Благітку.** Контрольна Комісія: **проф. Ст. Гайдучок, нач. М. Павлик, І. Фарина.** Провідники вправ: **інж. Я. Благітка, О. Вальчик, В. Тихоліз, Л. Пашкевичівна.**

Ухвалений на предложення Старшини буджет на 1936 рік у загальному обороті доходить до суми 22.000 зол.

При внесках і запитах багато часу забрала справа завішення гнізда в Самборі. Вкінці Збори рішили, що рішення Старшини С.-Б. було правильне.

З принятих одноду шно резолюцій найважнішій резолюція дир. інж. Падія, щоб Старшина С.-Б. заініціювала нараду **в справі створення Ради Фізичного Виховання чи пак Союзу українських руханкових і спортових установ.** Принято теж резолюцію того змісту, що Старшина С.-Б. **не буде викуповати дальших пав Українського Городу,** зате всю свою енергію спрямує на поглиблення організаційної праці та будову стадіону. В справі останніх 6 пав У. Г. Старшина скличе надзвичайну громадянську нараду. При тій нагоді подамо до відома, що в черні п. р. відбудеться у **Львові окружний сок. здвиг,** на якому мають обовязково явитися тільки у промірі 60 км. від Львова.

Замкнув Збори після наскрізь цілової дискусії голова **інж. Хроновят,** що зробив підсумки 7-годинних нарад і вручив усіх соколів (ок) до якнайінтенсивнішої праці. На закінчення всі присутні відспівали сок. гимн.

На Збори надійшов привіт із Праги від „Союзу Українського Сокільства за кордоном", що його присутні приняли оплесками і доручили Старшині вислати подяку.

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольогії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

З нових видань.

ЕССАД БЕЙ: „ЗМОВА ПРОТИ СВІТУ Г. П. У." Авторизований переклад із німецької мови. Львів, 1936. Накл. Вид-чої Кооперативи „Хортиця", ст. 180.

Ці революції про організацію та діяльність большевицької „чрезвичайки" написав азербейджанець, що втік із свого краю, коли край заняли Совіти; переселився до Німеччини і там видав кілька книжок, між іншим одну відому про Сталіна, перекладену на різні мови.

Всі знаємо вотрохи про ролю Г. П. У. в большевицькій революції і совітській державі, та цей найжахливіший апарат державної влади, який досі існував в історії, відомий нам тільки з його наслідків. Автор не силкується змальовувати перед нами стрій-ховищ тої тайної поліції, що заступає в московськім комуністичнім режімі: законодавство, судівництво, раду міністрів і поліцію. Кілька прикладів повсякдення, яка її сила, компетенція та призначення. Коли жменька большевиків опанувала при владі на просторах величезної російської держави і хотіла цю владу втримати, виявилось, що найкращий спосіб залякувати широку залякану масою селян, робітників та інтелігенції це залякати їх іще більше. Не проклямаціями, погрозами, суворими розпорядками, а арештами й розстрілами. І хоч велика більшість ідейних революціонерів, що з тих чи інших причин уяли керму держави у свої руки, були завзятими принціпіяльними ворогами терору, на практиці вони мусіли примиритись з фактами, себто владою сильнішою за них, коли вона почала приносити їм успіхи і кожної хвилини могла їх самих скинути із найвищих місць.

Сотні, тисячі, сотні тисяч людей щезало за большевицької революції і в добі т. зв. ІІ „закріплювання" з лиця землі і ніхто не знав, коли, де й яка буде їх доля. Система ця триває 15 літ і досі, нею тримається найбезоглядніший з усіх дотеперішніх урядів у світі і підданні його тільки оспівує або значучим виразом обличчя пояснюють один одному всі містерії свого суспільного ладу. Західня Европа перерахувалась іще раз у своїх обрахунках щодо вали Росії; ніхто в ній не сподівався, що ті самі люди, які з таким захопленням говорили про свободу людини та з такою ненавистю виступали проти поліційної царської системи, збудують усю свою організацію на шпигунстві, доносництві, тайній поліції і тайних розстрілах.

„Чрезвичайка" залякала мільони людей терором, супроти якого дні великої французької революції справді були тільки невинною забавкою; вона ввела т. зв. моральну відповідальність за вчинки одиниці, навіть незнайомої з даною суспільною громадою чи класою. Таким робом зуміла вона відрізати сто кількадесять мільонів людей від решти світа, бо ніхто з них не знає, за яку фразу в листі чи яку спробу порозуміння з невідомими для себе „ворогами" відповість тяжке горлом — без суду, без змоги боронитись і виправдатись.

Есад Бей оповідає нам про організацію того єдиного у своєму роді, шпигунського апарату, та-ємничого і жахливішого, ніж „кайзерові суди" та всякі „Ку-Клюкс-Клани". Справу діяльности Саліпова та його смерти освітлює він теж новими, інакше, ніж це робила у свій час преса. Книжка основана на документах і матеріялах, але вони використані так, що не томлять ані на хвилину читача своїм викладом. Читаємо її як сенсаційне оповідання, майже неймовірне і рідко би було мати в тих других том книжки.

М. С.

Нині в АПОЛЬО в год. 4 і 6-тій (з причини концерту тільки два сеанси)
святочна прем'єра нового архітвору Віллі Форста, геніяльного творця
„Недокінченої Симфонії" **„МАЗУР" з Полею Неґрі.**
Епохальний фільмовий архітвір, на який звертаємо спеціяльну увагу П.Т. Публики!

Українська проблема у двох польських публікаціях.

(Як представляють історію галицьких українців Ф. Подлеський і Л. Василевський.)

Як ставиться польський публіцистичний світ до розвязки українського питання, про це нам може українське громадянство довідатися своєчасно із своєї преси, що сумлінно занотовує бля розбору; прихильні й неприхильні для нас голоси поляків, їхню більшу чи меншу поінформованість у наших справах. Очевидно прихильні для нас польські голоси, оперті на правильній оцінці українського питання, є нечисленні; причина того має без сумніву своє джерело в польському незнанні української проблеми в її історичному процесі, головно на галицькому ґрунті. Бачимо це наглядно з польських публікацій, присвячених історичному огляду українського питання і то навіть в авторів, що спеціально займаються українськими темами.

Саме до рук попала нам книжка Франціщка Подлеського: Загадкове „українське" на тлі стосунків австрияцких, видана Книґарнею Польською Бернарда Полонецького (Львів—Варшава, без означення року видання, ф. 8°, ст. 144). Статтю цього автора про „українське питання в історичному освітленні", що появилася в листопадовій книжці за 1930 р. варшавського журналу Яна Бобжинського „Наша Пшишлость", подала своєчасно в перекладі „Нова Зоря" (1930. р. ч. 92. і 94.) із редакційною замітков що в цій статті „рідка серед поляків безсторонність, зумовлена деякою неповінформованістю"; а далі в кінцевих завагах п. К. („Н. З." 1930., ч. 100) відмітив, що у Подлеського слід стверднти куди глибше розуміння українського питання, ніж у тих інших польських авторів, які українське питання виводили й виводять з „інтриги" неприхильних полякам 6. займанницьких держав: Австрії, Росії й Німеччини.

Такі думки про Подлеського висловлено в „Новій Зорі" на основі його статтейки про ролю Хмельниччини в національному житті України. Виходило, що автор прихильний українцям, тільки не все як слід поінформований про історичні події на Україні. Очевидно висловлюючи свої думки про Хмельниччину, Подлеський не міг говорити про „інтриги" вище названих 6. займанницьких держав; це й було джерело його „прихильности" до українського питання. Бо поза тим п. Подлеський, видав дві брошури „Покуй бжеські" та „Русофілізм і українізм" і виявив у тих брошурах не тільки незнання історичних детайлів, але й злобу, негідну поважного автора. Мимоходом кажучи, не вважав за відповідне зазначити, що ввесь матеріял до першої згаданої публікації взяв з українського видання Берестейський мир" (вид. „Черв. Калина")

Те саме його відношення до української проблеми бачимо з його публікації про українське питання в Австрії в 1772-1918. рр.; вже знаки наведення при слові „український" у наголовку книжки свідчать про його „прихильність" до українців! З неї довідуємося про деморалізаційну австрійську політику, що викопувала щораз більшу пропасть між двома до спільного життя призначеними народами. Не боронимо австрійської політики супроти українців і поляків: вона завинила, але й вина в тому, що не вирішила українсько-польського спору поділом Галичини на українську й польську частину.

Українське питання стало міжнародним завдяки природному національному розвиткові відродженого українства, а не завдяки Австрії — як це хибно пише Подлеський, що рад бачити його тільки „як справу національної меншости в Східній Галичині і на Буковині" (сік!). Де польський „історик" має докази в історичних джерелах на те, що „руських священників приучували до шпіонажі" (Конвикти руських заправлено до шпигоства)?! Це має стільки підстав, як і твердження автора, що в 1846. р. „давно нечувані слова, „ми русини" почали кружляти по східній частині Галичини". Тим автор виявує цілковиту ігноранцію галицької історії від 1772. р.

Що галицькі поляки ставились неприхильно до мінімальних національних домагань українців у 1848 р., про це пише один із членів польофільського „Руського Собору" Кирило Максим Вінковський в сучасній польській лояльній пресі; статті Вінковського суперечать твердженню Подлеського, що „русини не приймали жертвованої їм з польського боку помочі, не узгіднили своїх жадань з жаданнями поляків".

Розміри часописної статті не позволяють нам обговорити докладно „revelacji" Подлеського про „прихильність" посланика Голуховського до нас, що виявилась в його змаганнях реформи календаря та заміни нашого письма латинкою, про „наглу перемін русинів чи старорусинів (русофілів) на українців доконану в 1861—1870 рр.", та про „ненависть балямучених центральним урядом русинів до всього, що польське" і т. п. екзотичні квітки. Автор не тільки не може спокійно говорити про українські соборницькі ідеали, але й уважає кривдою та упокоренням для поляків галицьку соймову виборчу реформу з 14. лютого 1914 р., що надавала виборче право значно ширшим народнім масам через загальне, безпосереднє й тайне право голосування в сільській і загальній міській курії та в той спосіб давала українцям спромогу вибрати якнайбільше своїх заступників з міст до галицького сойму. А вже просто курйозом є твердження Подлеського, що з початком світової війни „невинних польських ксьондзів і хлопів на підставі неспроваджених денунціяцій мордували (вішали) без памяти. Не помагали тут (каже Подл.) прохання й реклямації місцевих старостів, яким, коли вони були невигідні, грожено інтернуванням". На ділі з початком світової війни терпіли від австро-мадярських знущань на підставі неперевірених денунціяцій місцевої адміністрації (між іншим місцевих старостів) не польські ксьондзи й хлопи, але незвинні наші священники, інтелігенти, селяни й міщани без огляду на їх політичні переконання. Навіть явні москвофіли-поляки втішалися повною свободою: приклад — проф. Ст. Грабський і його однодумці.

Годі переповідати всі небилиці автора про те, що австріяки гнобили поляків, а мали вироздумілість тільки щодо українців за часів Франца Йосифа І., якого Подлеський — забуваючи про власні попередні слова — слушно назвав „щирим приятелем і опікуном польського народу". Польського, а не українського! Находимо в публікації Подлеського масу безосновних, часто суперечних собі тверджень. В одному місці він пише про повстання суверенної української держави після російської революції в 1917. р., то в другому знову, що цілком вислідом берестейського миру **було створення незалежної української держави.**

Д-р Микола Андрусяк.
(Докінчення буде.)

СПИС БАНКІВ, ЯКІ МОЖУТЬ КУПУВАТИ І ПРОДАВАТИ ЗАКОРДОННІ ВАЛЮТИ.

У „Моніторі Польськім" міністер скарбу оголосив спис банків, які можуть купувати і продавати закордонні валюти. Сюди належать: Банк Господарства Краєвого, Державний Рільний Банк, Почтова Каса Ощадности, Дисконтовий Банк Варшавський, Французько-Польський Банк, Торговельний Банк у Варшаві, Банк спілдзельчих товариств, Західний Банк, Повшехний Банк Кредитовий, Повшехний Банк Звйонзковий, Банк цукроварства, Банк Звйонзку спулек заробкових, Лодзький Банк Депозитовий, Банковий Дім Шерешовський, Банк познанського земства кредитового, Дойче Банк унд Дісконто Гезельшафт, Дрезднер Банк, Шлеський Заклад Кредитовий і Банковий Дім Гольцер у Кракові.

СКІЛЬКИ ҐРОШЕЙ МОЖНА ВИВЕЗТИ ЗА КОРДОН?

За кордон можна буде вивезти за пашпортом 500 зол. або їх рівновартість; при т. зв. малім закордоннім русі 50 зол., в кожному випадку не більше ніж 250 зол. місячно.

За нарушення постанов декрету про грошевий оборот з закордоном каратимуть вязницею до 5-ох років і гривною до 200.000 зол.

АБІСИНЦІ ЗІСТРІЛИЛИ 5 ЛІТАКІВ

АДДІС-АБЕБА, 27. 4. ПАТ. Офіційний комунікат повідомляє, що підчас останніх боїв на фронті Огадену абісинці зістрілили 5 італійських літаків.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 229-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Еміґраційні справи.

ЕМІҐРАНТИ І ЧУЖІ ҐРОШІ.

В часі подорожі кораблями чужих держав блокують емігранти дрібні виплатки ґрішми тої держави, якої кораблем ідуть. Звичайно не мають тої валюти і міняють золоті, при чому є наражені на втрати, бо діставть чужі ґроші по значно нижчому курсі від біржевого. Різниця ще більша як міняють більон на чужу валюту. Тому вказано, щоб емігранти забезпечувалися в чужі ґроші перед відїздом у Варшаві в тих банках, які поручить їм Еміґр. Синдикат.

КОРАБЕЛЬ „ПОЛЬОНІЯ" КУРСУВАТИМЕ НА ТРАСІ КОНСТАНЦА-ҐАЙФА.

В своєму часі була вістка, що корабель „Польонія" буде стягнений і піде до доку. Тепер спростовують цю вістку, що цей корабель далі курсуватиме на лінії Констанца-Ґайфа.

ЛІКВІДАЦІЯ КОРАБЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА.

Корабельне підприємство „Королівсько-Голяндський Льойд", що довгі роки перевозило емігрантів з Польщі до країв Південної Америки, тепер ліквідується. Це підприємство має багато вплачених завдатків на корабельну карту від людей, що готовились до дороги, сплативши завдаток, не доплатили решти а зачету не відібрали.

Тепер можна відібрати ті зачети, вплачені від р. 1919—1930, за посередництвом Еміґраційного Синдикату. Треба внести подання (без стемпля) і долучити доказ вплачення зачету, себто „зачетовий квіт" або „перевозову умову". Ці подання слід адресувати до Королівсько-Голяндського Льойду у Варшаві, вул. Служевська 7.

Зачети, вплачені в останніх роках у бюрах Еміґраційного Синдикату, не вимагають стягнення.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успен. церкви: Евдокія Паращук 5.— зол.

— **Відчит Е. Маланюка на тему „Поезія і віра"** відбудеться у вівторок 28. квітня ц. р. год. 6. веч. в салі „Бесіди" в Народ. Домі. 2022

— **„Роксоляна"**, пансіон у Живці Черне — поручає від 1. травня 1936 р. привітні сухі, здорові кімнати для поодиноких осіб та родин. Дбайлива кухня з мясним і дієтичним харчем у ресторані „Палатка", під постійним лікарським надзором. В часі обіду і вечері концертує орхестра. 1985 2—3 **Управа.**

— **Українська проблема в Польщі.** На таку тему відбудеться заходом української секції в орієнталістичному Колі Молодих при східному інституті у Варшаві (вул. Мйодова 7/II) у вівторок, 28. ц. м. відчит В. Бончковського, редактора „Польсько-Українського Бюлетину". Початок год. 20.

— **Нова почтова агенція.** З днем 29. ц. м. звивається почтову агенцію в Луці Малій пов. Скалат, а на її місце орухомлюється агенцію у Красному тогож повіту. В Луці залишається тільки почтове посередництво.

— **Контроля заграничних почтових переказів і поручених листів.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє: Почтові перекази з Польщі за границю в якійнебудь валюті можна надавати тільки за дозволом Банку Польського. В почтових пересилках не вільно висилати без предложення дозволу Банку Польського якихнебудь краєвих і заграничних платничих засобів, процентових паперів і дивідендових купонів від таких паперів та щадничих книжочок. У звязку з тим поручені листи, листи і пачки з поданою вартістю, призначені до заграниці, можна надавати тільки отворені, а їх зміст мусить сконтролювати почтовий службовець. Розпорядок обовязує від 27. ц. м.

— **Відложений податок.** У „Вістнику законів" оголошено розпорядок міністра скарбу у справі пересунення речення платности реґій податку від льокалів за цей рік. Платність до 20. цвітня пересунено до 31. травня ц. р.

— **Свячене на Богданівці.** Заходом читальні „Просвіти" на Богданівці під Львовом відбулося минулої неділі в читальняній домівці спільне свячене при участи сто кількадесятьох осіб. Після акту посвячення о. Ярослав Милевич виголосив коротку промову до громадян. Підчас приняття голова читальні п. Ів. Бучко привитав представників ріжних львівських установ, після чого посипалися інші промови.

— **Сніг на Підкарпатті.** В неділю досвіта впав на цілому Підкарпатті сніг, що що держався кільки годин. Одночасно обнизилася значно температура. Подібно було минулої пятниці. Молода ростинність сильно потерпіла від холоду.

— **До Палестини.** Крізь граничну спецію Снятин—Залуче переїхав новий транспорт жидівських еміґрантів з Польщі до Палестини числом 450 осіб. Одночасно виїхала до Палестини прогулька рим.кат. священників у числі 610 осіб.

— **Новий газотяг у Східній Галичині.** Акційна спілка „Газоліна" одержала з міністерства торговлі й промислу концесію на будову газотягу Дашава—Ходорів. Газотяг, довгий на 35 км., вибудують впродовж ц. р.

— **Знижка цін дерева на будову шкіл.** Економічний комітет ради міністрів рішив признати знижки при доставі дерева з державних лісів на будову вселюдних шкіл. Рішено знижки для дерева, призначеного на будову шкіл у висоті 33 прц. від обовязуючих торговельних цін. Продаж буде відбуватися на кредитових умовинах, причому належитість розкладається на ратальні сплати впродовж 5 літ, у виїмкових випадках на 10 літ. У найближчому часі міністерство рільництва оголосить спеціяльний розпорядок.

— **Почта і телеграф підчас війни.** У „Вістнику законів" ч. 31 з 25. ц. м. оголошено принятий законодатними тілами закон у справі зміни закону з 1920 р. про почти, радіотелеграфи, телеграфи і телефони в часі війни.

— **Велика пожежа** була минулої ночі в містечку Радимні пов. Ярослав. Вогонь повстав у складі купця Бірмана і перенісся на чотири сусідні будинки, в цьому на склад дерева. Крім місцевої прибули на поміч пожежні сторожі з Перемишля, Ярослава й околиці. Шкоди сягають 60 тисяч зол. — В Турці н. Стр. згорів дім Станислава Попивка, машиніста турчанського тартаку. Вогонь заскочив цілу родину у сні, тому жертвою вогню стала мати Настя Попивко з 14-літньою донькою і 6-літнім сином, що всі згоріли на вуголь. Станислав Попивко попікся тяжко і вмер у шпиталі. Врятувалася тільки 8-літня донька, що втікла вікном із хати.

— **Новий присуд на Рудрофа.** В золочівському окружному суді оголошено присуд у процесі проти Стан. Рудрофа і тов. за перекупство. Рудрофа засуджено на 4 роки вязниці, Маріяна Білінського на 2 роки і Каз. Мікуну на 6 місяців вязниці.

— **143 роки вязниці.** У варшавському окружному суді запав присуд у процесі 26 комуністів, що тревав цілий тиждень. Обвинуваченних засуджено на кари від 2 до 12 літ вязниці, разом на 143 літ.

— **Трагічна злодійська трансакція.** До експозитури банку в Кропберзі увійшов, як повідомляє німецька преса, чоловік у чорній масці на лиці і під загрозою револьверу приневолив дві уряднички сидіти тихо. Опісля зрабував з каси кількасот тисяч марок і втік на ровері. За кільки годин він явився знову в банку без маски і хотів вложити до каси гроші на щадничу книжочку. Одначе його пізнали і поліція, що була в банку, арештувала його. Перевезений до вязниці він повісився.

— **Беатифікаційний процес індіянки.** У Ватикані відбувається беатифікаційний процес американської індіянки, Катерини Текаквіта. Вона буде першою представницею червоної раси, зачислена до святих.

— **Хоче лікувати кримінальників.** Генрі Прат Ферчайлд, професор соціольогії в університеті Коломбія в Ню Йорку, мав недавно виклад в Таван Голл про причину теперішніх злочинів в Америці. На його думку суспільна структура є того роду, що багато людей хворіє. Такою недугою є теж протисуспільний настрій багатьох одиниць. Недуга проявляється ріжними вибухами і тому др Ферчайлд радить, як їх ратувати. Його погляд такий: Вважати кримінальника хворою людиною. Йому треба лікування. Але до такого лікування треба цілком окремих учених людей, отже не теперішніх лікарів. Коли будуть такі знавці, вони знайдуть способи не лише лікувати самих злочинців, але й забезпечуватися проти них, а також і шукати заради них засобів проти злочину. Деякі із причин злочину такі: Нужда, непевність свого завтра, а також і нерозбірливість влади, яка карає.

— **Грім оздоровив спаралїжовану жінку.** „Геральд Трибюн" довідується з Кійпорту (стейт Ню Джерзі), що там припадково від удару грому подужала Аделіна Словер, яка 15 літ лежала спаралїжована в ліжку. Недавно вдарив грім у стовп біля її хати. Вона здрігнулася цілим тілом і зі страху почала молитися. На другий день почувала, як її руки та ноги почали набирати сили, кров почала приливати, так що вона спробувала встати й убратися. Опісля вийшла до сусідів на розмову.

— **Лікування поезією.** Французька лікарка Луцін Гіле написала в журналі „Ревю дю Франс" про свої досвіди з лікуванням деяких психічних недуг при помочі поезій. Показалося, що можна осягнути добрі висліди напр. у випадках депресії або нервових трансів голосним рецитуванням віршів або навіть тихою внутрішньою авторецитацією. Є це лікувальний засіб дуже легкий і дешевий, бо вимагає тільки доброї памяти і трохи культури.

— **Найбільший кермовик на світі.** В Акроні (стейт Огайо) будують найбільший бальон з кермом на світі. Бальон буде довгий на 260 м. (на 26 м. довший від німецького „Гінденбурга"). Його вжинють до трансатлянтійської комунікації. Одночасно німці будують у Фрідріхсгафен два дальші бальони типу Цепеліна.

— **Нагороди для умових робітників.** Фондація Гугенгайма в Ню Йорку розділила нагороди визначним інтелектуальним робітникам. Зголосилось було 900, із них дістали нагороду 60. Між нагородженими є поети, артисти, театральні актори, вчені, письменники і ін. Разом признано нагороди в сумі 115.000 доларів. Дехто з нагороджених працює в Европі.

— **Батя для Полїсся.** Польська Спілка обуви Батя А. С. фабрика в Хелмку воєв. краківське, вложила до диспозиції Комітету Суспільної Помочі „Варшава для Полїсся" 120 пар обуви високої, гумової, спеціяльно пристосованої до поліського терену, для вбогих і потребуючих помочі поліщуків. Це один із численних дарів у натурі, які фірма ця складає річно для безробітних вбогим дітям на Ялинку і ріжним організаціям на доброчинні цілі.

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТІК": *„ГРАФИНЯ МАРИЦА".*

Фільма на підставі відомої оперетки — краща від сценічної вистави тим, що має чудовий замок та всякі його будинки, красовиди, величну отару овець і всякої худоби. Зміст цієї безжурної мелянхолійниці всім відомий, навіть, коли хто оперетки й на очі не бачив. Дві пари, що грають головні ролі — призначені собі невідклично, без огляду на те, що вони говорять і як поводяться. Супроводом до залицяння є скрипки і... циганська музика, невідступна у таких мадярських гуляшах. Секо Оскаль єдиний, що вносить трохи гумору своєю грою.

—o—

Зі судової сали.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН І ПРОТИВИБОРЧУ АКЦІЮ.

В суботу вечором закінчився у Львові процес проти 4-ох молодих селян зі Ставчан коло Львова. На основі вердикту суддів присяглих трибунал уже після здалегідення присуду на основі амнестійного закону засудив: **Остапа Івасика та Михайла Парахоняка по 9 років вязниці; Михайла Пакоша на 7 років вязниці і Михайла Пришляка на 5 років вязниці**

Дописи.

ДЕЛЯТИНЩИНА.

Шевченківський концерт у Дорі. Дня 15. ц. м. відбувся Шевченківський концерт у Дорі. На програму концерту склалися: святочна промова секретаря філії „Просвіти" в Делятині п. Дмитра Федика, виступи мішаного хору місцевої читальні під умілим проводом п. Івана Кабаріського що гарно відспівав: „Запорожці", „Сонце заходить", „Вкраїно мати", „Щасливий край" та „Просвітянський гимн", виступ мужеського хору („Чого мені тяжко"). — виступ читальняної дутої оркестри під проводом Пилипа Гнипюка, що відограла „Вязанку народніх пісень", деклямації: „Тополя" — Т. Сенделської, „До Основяненка" — М. Онуфрієвної, „Кликач" — Михайла Спасюка і „Чигирине" — Василя Онуфрика. Зокрема мале враження залишило виконання „Ідеалу Тарасові" злученого з прикрашенням портрету поета гарним рушником, який вишили і зложили на концерті в дарі Шевченкові члени жіночого гуртка при читальні. Концерт закінчився відспіванням національного гимну. Учасник.

ПРИЙМАЄ ДО ЧИЩЕННЯ ТА ПРОДАЄ ПІРЯ І ПУХ
по найнижчих цінах. Для готелів і пансіонів знижки.
фабрика піря „ЛЄДА"
Львів, ул. Зьрудлина 5. Тел. 219-58. 1-5

Відозви й комунікати.

ВОДЯНИЙ ТАБОР НАД ЛИМНИЦЕЮ.

Комунікат 1.

Водяний табор над Лимницею уладжує Товариство КАУМ у часі від 4.—28. серпня ц. р. на Соколі 6. Галича. Участь може брати мужеська молодь повище 18 років (можливі виїмятки). Кошти удержання (таборна оплата) 30 зол.

Письмені зголошення до табору слід надсилати до кінця травня ц. р. на адресу: Іван Паук, Львів, вул. Сикстуська 39 а. Враз із зголошенням треба прислати: а) половину таборової оплати, себто 15 зол. (поштовим переказом на повищу адресу); б) докладне виповнення таких даних: 1) ім'я і прізвище, 2) докладна адреса, 3) рік уродження, 4) ступінь освіти 5) заняття і спосіб удержання, 6) вмілості, здібності і зацікавлення, 7) відбуті табори; в) побажані відповідні поручення.

Про приняття до табору повідомимо зголошених своєчасно поштою.

Усякі евентуальні зміни будуть подані до відома у дальших комунікатах.

З огляду на обмежену скількість місць радимо як найскорше зголошуватися.

Таборна Комісія КАУМ.

—o—

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО СОЮЗУ

В неділю 26. квітня ц. р. відбулися Заг. Збори У. С. С. при дозволі слабому зацікавленні членів (на салі 41 членів і 18 гостей, разом з представниками преси). Збори відкрив в год. 10.45 передполуднем голова дир. О. Радловський. Зі звіту організаційного референта **м-ра Гвоздецького** присутні довідалися, що на 96 організацій, які належать до У. С. С., лежди 26 членів — це статутові товариства (їх найбільше у Львові). Решта членів — це секції при „Соколах", кружках „Р. Ш." і т. д. Референт заявив, що головними перешкодами при організації нових спорт. клюбів У. С. С. є: незатверджений власною статут, неприхильність старшого громадянства, пасивність молоді, яка не доцінює ваги фізичного виховання, недостача спортового приладдя по клюбах, недостача площ і т. д. З 9-ох округ У. С. С. лежди дві ведуть інтенсивну працю, а саме: львівська та коломийська. З 7-ох інших округ слаботаку діяльність ведуть ще станиславівська, перемиська, стрийська і рогатинська. Яворівська і тернопільська округа не дають майже знаку життя. Діяльність чортківської округи перебрало т-во „Стріла" в Копичинцях. Взагалі округи не проявляли відповідної діяльности, бо не мають активних організаційних референтів. Організаційних поїздок зі Львова було 16, анкет 6. Зі звіту спортового референта **м-ра Цегельського** присутні довідалися, що в цьому році У. С. С. зверне увагу на поширення легкої атлетики. Змагань за мистецтво У. С. С. у копаному мячі не буде цього року зовсім, бо саме кошуни з дружин копаного мяча найбільше провинюються проти спортових правил. Опісля складали звіти з діяльности референти: суддейський — студ. Габовицький, пресовий — студ. Богдан Сітницький, касовий — інж. Мацюрак, господарський —студ. Варцаба, секретарський — студ. І. Шухевичівна, про підготову Запоріжських Ігрищ — **м-р Дора Білецька.**

Над звітами виявилася довга дискусія, в якій забирало голос 15 промовців (деякі двічі і тричі). **Інж. Рак** звертав увагу на таку аномалію, що Виділ У. С. С. повідомляє свої округи на 3—4 дні перед ріжними, більшими спортовими імпрезами і наказує їм уладити напр. краєвий біг напростець і т. д. Підкреслював що недоцільно накидати легкоатлетику клюбам, які займаються копаним мячем, а таких клюбів в У. С. С. є коло 70 відсотків. „День Спортовця", що його У. С. С. уладжує з метою пропаганди спорту, звичайно відстрашує публіку від таких імпрез своєю неточністю, розтяганим програмом і т. д. **Д-р Несторович** з Перемишля (опісля і п. Начо нечний зі Станиславова) радив, щоб У. С. С. вийшов співжиття з українськими дружинами, які належать до державних спортових магістратур. Промовець виступив проти проекту, щоб уладжувати цього року Запоріжські Ігрища. Майже всі дальші промовці обговорювали справу налагодження співпраці У. С. С. з С.-Б. Кінець-кінцем з виявлень голови вийшло, що У. С. С. вичерпав майже всі можливости порозуміння з С.-Б., але на майбутнє не зарікається вести ще далі переговори з С.-Б. у справі співпраці. Відповідні резолюції в цій справі згодом **м-р Ю. Старосольський**, які Заг. Збори прийняли

По виснаженнях голови і референтів Заг. Збори вибрали на внесок комісії знагли **головою У. С. С. дир. О. Радловського**, членами Видїлу: інж. Творидла, дир. Кузика, М. Вербицького, інж. Машкарака, мгра Біленьку, мгра Гвоздецького, І. Шухевичївну, Р. Малавчука, Березовського- Глібовицького, Р. Рибачека, Онишкевича, Б. Сїтницького і Н. Коти. До контрольної комісії вибрали: мгр Ю. Старосольський, інж. М. Колтунюк і Ю. Салдат.

Опісля Заг. Збори прийняли низку резолюцій і по внесках та запитах голова замикає Збори в год. 4.30 попол.

КРАЄВИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ

В ним. неділю рано відбувся на площі С.-Б. у Львові кровавий біг навпростець. До тих змагань ставило разом 19 змагунок і змагунів з чотирьох товариств Львівщини та трьох Коломийщини.

Перше місце в бігу 5 км. мужчин занявши, як можна було надіятися, Варцаба зі С. К. „Плай" (Львів) у часі 16.53. Зате на дальших місцях було багато несподіванок. 2) Гавриляк (Черник). 3) Левицький, 4) Соколовський (з УССК), 5) Марунюк (Сокіл-Коломия), 6) Залізняк і 7) Кіт (з УССК), 8) Бовок (Богун-Серафинці), 9) Матвійчук, 10) Іванчук (з УССК). Змагун з Вербіжа Юцяк прийшов чотирнадцятий.

До **бігу жінок 500 м.** станули тільки 4 змагунки, і то тільки з УССК. 1) Ольгович 3.21. 2) Павліва 3) Адріянович. 4) Сорока.

Після бігу переможці дістали нагороди: чашу „Нового Часу" Варцаба, що добув її вже вдруге та п. Ольгович новосфундовану дуже гарну нагороду голови У. С. С. дир. Радловського у формі лаврового вінця на мармуровій плиті.

Змагання організував УССК.

ТОВАРИСЬКІ МАГАННЯ.

Україна II — Білий Орел II 7:0.

Змагання між першими дружинами Україна — Білий Орел не відбулися тому, що вполудні падав сильний дощ і гряще було зовсім розмокле.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян II — Чувай II 2:2 (1:0).**

ТЕРНОПІЛЬ. **Поділля — Єгуда 1:2 (0:0).** Гра дуже гарна і ввесь час фер. Ворота для Поділля здобув Королюк III.

МИСТЕЦТВО ЛИГИ.

КРАКІВ. Вісла — Погонь 2:1 (1:0).
ПОЗНАНЬ. Домб — Варта 2:1 (1:0).
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Шлеськ 4:1 (2:1).
ВАРШАВА. Легія — Гербарня 1:1 (0:1).
КАТОВИЦЬ. Рух — Варшавянка 3:0 (0:0).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛИГИ.

ЛЬВІВ. Сокіл II. — Чорні 1:0 (1:0).
ЛЬВІВ. Р. К. С. — Гасмонея 2:1 (1:0).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Погонь I в. 4:2 (2:2).
ПЕРЕМИШЛЬ. Лехія — Чувай 3:2 (2:1).
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Раз Два Три (Станиславів) 12:2 (4:0).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ

ПРАГА. Чехословаччина — Еспанія 1:0 (1:0). Видїв 40.000. Чехословацькі змагуни мали перевагу. Одинокий гол упав з карного.

ЛЬОНДОН. Арсеналь — Шефільд Юнайтед 1:0 (1:0). Видїв 100.000. Змагання за чашу англійського союзу копаного мяча.

Нові книжки й журнали.

NASZ WYRAZ. Miesięcznik literacki młodych. Kraków, 1936. R. III. № 4.

Листування Адміністрації.

о. Станіслав Сороківський, Криве: На передплату за травень п. р. вплачено зол. 1.27.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича:
Щирець:
28. IV. Нїма теща.
29 IV. Дівча з Маслосоюзу.
30. IV. Отаман Пісня.
1. V. Залїзна Острога.

Великий Театр:
Вівторок, 28. IV. год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана годинна" премїра.
Середа, 29. IV, год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана годинна".
Четвер. 30. IV. год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана годинна".

Театр Рїжнородностей:
Нечинний.

кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Севе Сакалем.
ВАНДА: „І шож далї, сїра людинко?", „Чібі".
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд".
КАСІНО: „Баняті".
КОЛЇСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Окружена" із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".
МЕТРО: „Жінки в його житті" та „Тижневе ПАТ".
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Атасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Кількете місто кохання" з Долорес дель Ріо.
ПАН: „Мельодія великого міста".
ПАКС: „Мала неня" з Фр. Галь".
ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.
РАЙ: „Карієра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Карієра" з Мартою Егерт.
СТИЛЬЄВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо" та ревія.
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт инрн" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шалїння".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(вул. Марїйська 5.)

Анльш.

„Закордонне радіо.

Вівторок, 28. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Сонати на віольонч. і форт., 20.00 Вагнерівський концерт, **Братислава** (298,8) 15.00 Орх. концерт, 17.30 Циганські пісні в супр. шт. орх., 18.45 Спів. **Кошиці** (259,1) 17.00 Дїточий хор, 17.35 Мадярські нар. пісні в опр. Бартока, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Спів, 19.45 „Волоська поезія" радіофільма, 20.10 Фестерові пісні. **Прага** (470,2) 12.35 Легка музика, 17.20 Регерові твори на два форт., 18.10 Нова камер. музика, спів, 19.10 Концерт військ. орх., 20.00 Грецькі пісні у вик. Вертинаса-Гальоне (Атени). **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт. 15.00 Фантастичні твори, орх., 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 16.20 Популярні мельодії, 18.30 Бетовенове тріо. **Берлїн** (356.7) 19.15 Форт., флет, віольончель, 20.10 Симф. концерт: **Любка Колесса: 1) Регер: Сімфоніета, 2) Моцарт: Концерт на форт. і орх. ц-моль. 3) Скрябін „Екстаза" симф. поема, Кенїгсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.15 Скандинавська нар. музика, солїсти, 18.00 Сучасні пісні на хор. **Мінхен** (405.4) 11.00 Музика для села, 16.50 Камер. музика, 20.10 Веселі нар. мельодії, 22.30 Давня музика, **Будапешт** (549.5) 12.05, 21.40 Циг. музика. 19.30 Спів, 22.45 Орх. концерт. **Мілянo** (356,7) 13.10, 17.15 Легка музика. 20.35 Вечір опер: „Ідь доттор Ос" кір. казка Бізетія, „Ноктурно романтіко". оп. Пік Менджагалія.

Середа, 29. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 22.20 Концерт, 17.10 Солїсти, форт., баритон, 19.30 Весела муз. поличина, 20.10 Сто-пятьдесятьлїття „Фігарового весілля" Концерт. **Прага** (470,2) Галевий концерт, **Париж** (1648) 11.00, 12.15, 17.30 Концерт, 19.30 Поет. авдиція, 20.45 „Анфан дї Міракль" ком. Гавольта й Шарвен. **Білгород** (437,3) 16.20 Форт. рециталь, 19.50 Пісні, **Берлїн** (356,7) 10.00 Веселa музики, 14.15 Легка музика, **Кенїгсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика. 17.50 Весняна пісня, 20.10 Солїсти, скр., форт., **Лайпціг** (382,2) 17.00 Дївчата грають, 19.00 Пісня чину, кантата Амброзіюса, хор, симф. орх. **Мінхен** (405,4) 13.15 Музика, 18.00 Веселе муз. полудне, 19.20 Солїсти, 20.45 Концерт, **Будапешт** (549,5) 13.05 Сальонова музика, 17.30 Циг. музика, 18.50 Форт. рециталь, 19.40 Франц. з театру, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, 20,35 „Аморе дей тре ре" („Кохання трьох королїв") оп. Монтемеція.

Львівське радіо.

Вівторок, 28. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранїшня авдиція. 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: „Сумно неділї, коли пятниця веселиться" Бен. Герца, 12.30 Музика з гр. пл., 13.10 Домашне господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 При чорній каві, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Софія Терне співає пісоньки, 16.00 Скрінька ПКО, 16.15 „Що модне?" гр. пл., 16.45 Вся Польща співає. 17.00 Водні сили в електрифікації Польщі, 17.15 Опереткова музика, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Спів, рециталь у супр. форт., 19.00 Львівський актуальний фейлетон. 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спорт. вістки., 19.45 Актуальна гутірка 20.00 „Весела історіософія" сатир. фейлетон, 20.10 Симф. концерт; у перерві ок. год. 20.50 Вечірнїй денник, із сучасної Польщі, 22.30 Сонати з гр. пл., 22.45 Селянські поезії Ант. Гроновича, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Середа, 29. квітня 1936.

6.30, 6.40 Ранїшня авдиція. 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник. 12.5 Про мясо, 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашне господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Із забутих опер, гр. пл., 16.00 Пісоньки для дітей у вик. Ерїнового хору, 16.20 Скрипковий рециталь у супр. форт., 16,45 Гутірка музика із слухачем радія, 17.00 „Провінціонали" дівьог, 17.20 Сальон. музика з гр. пл., 18.00 Про виховання та навчання дорослих, 18.10 Пісоньки в вик. Ольги Обарської, 18.30 „Жарти дітер. критиків" дітер. хвилї Кая Бровчика, 18.40 „Артисти вендїдні в нас" гр пл., 19.00 Із країни великого приятеля, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірки, 20.00 Пісня та пісонька з гр. пл., 20.45 Вечірнїй денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Творчість Фр. Шопена, віольончеля, форт., 21.40 Ст. Ґжозовський (у 25-лїття смерти), 21.55 Авдиція з нагоди нар. свята Японії, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.33—5.37.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 90.04, 90.67, Берлїн 213.98, 12.92, Голяндія 361.42, 359.98, Копенгага 117.49, 116.91, Львовдон 26.32, 26.18, Ню Йорк чеки 5.32 і 7/8, 5.30 і 3/8, Ню Йорк кабель 5.33 і 1/8, 5.30 і 1/8, Осльо 132.23, 131.57, Париж 35.08, 34.94, Прага 21.00, 21.92. Стокгольм 135.68, 135.02.

Папери:

3-прц. інвестиційна не ма емісія 64—64,25, друга емісія 63.25—63,50, Конверсійна 56, 6-долярова 78, Прем. долярові 69.75, Стабілїзаційна 62.75—63.63.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 27-го квітня п. р. кооперативам платити за:

	дьоко Львів	
1 кг. масла десер.	2.55	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60	„
1 л. молока	0.15	„
1 кг. яєць	2.45	„

Тенденція на масло і на яйця слаба, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 27. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахокомісарні „М. С." у Львові, (пл. Більчанського ч. 3):

Гуски мол. товсті без остріг І. кл.	1.10	зол.
Курята молоді товсті І. кл.	1.60	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„

Приймає курей в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Оповістки.

Видїл Т-ва „Українська Студентська Громада" в Кракові взиває всїстаїще всїх довжників, що затягнули грошеві зобов'язання в роках від 1926 до 1934 р. включно вирівняти свої залеглости до дня 10. V. 1936 р. Коли до означеного речинця справа не буде полагоджена — Видїл витягне якнайдальше йдучі консеквенції, а рівночасно оголосить поіменний спис довжників у пресі та рівночасно буде доходити своїх прав на судовій дорозї. Гроші слати на адресу: Procyk Nestor, Uniwersytet Jagielloński, Kraków

МЕШКАННЯ

ЛЬОКАЛЬ РЕСТОРАННО-КАВАРНЯНИЙ до вінайму в домі „Народньої Гостинниці", вул. Коєюшка ч. 1. 2014 1—3

КУПНО - ПРОДАЖА

БУДІВЕЛЬНУ ПАРЦЕЛЮ при Потоцького продасть власник, Потоцького 14. 2016 2—2

РІЖНІ

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 28, Ендерс. 797 13-15

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісі, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904a 5—15

ЖАРІВКИ по цінах фабричних у новозвіченій складниці електричних матерія ів „ЦЕНТРАЛЯ ЖАРІВОК". Львів, Ринок 21. Тел. 260-42. 2009 2—2

ШКІЛЬНІ ГОДИННИКИ гарантовані найдешевше поручає Вандер, Шайнохи І. 1872 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

Велике тягнення: Льосування 1. травня і 5. травня **5000 зол. і 12.000 долярів в золоті**

Виплати І. ряту 3.80 і 2.80 зол., а вповоротно дістанеш документ продажі з цїнними числами **Долярівки і 3½ Інвестиційної,** на які присуговує негайне право гри та які найдуть тільки

у Банковім Домі Г. І А. ГРІНДЛІНГЕР

Львів, Галїцкова 8, тел. 27-42. ВКО. 413.733

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Векарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделї напередодні, подїчкові вироби, рукавички, квіти. 1914 2-10

КНИЖЕЧКА

ВЕЧІРНЯ І ПАРАКЛИС до Пресв. Богородиці

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослуженнях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25% знижки. Замовлять: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10.

НАЙНОВІШІ КРЕАЦІЇ КОРСЕТІВ, КОРСЕЛЕТІВ ТА НАГРУДНИКІВ поручає Спеціяліст

Герман Пісен

ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

Увага: Фахова услуга. тел. 236-14. 2023 1—5

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 93 (14.342). Львів, середа 29. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Після кривавих подій у Львові.

125 ЛЬВОВЯН ДО БЕРЕЗИ.

Агенція „Всхуд" повідомляє, що дня 23. ц. м. вислано зі Львова до Берези Картуської новий транспорт комуністів числом 65 осіб. Загалом вислано зі Львова до Берези 99 жидів, 15 поляків та 11 українців.

ЧИСЛО РАНЕНИХ.

Устійнено вже остаточно число ранених під час останніх заворушень. На лікуванні по шпиталях є ще: в суспільній обезпечальні 18 осіб, у головному шпиталі 13, в хірургічній клініці 13, у жидівському шпиталі 6.

У СПРАВІ ЗМІНИ ЗНИЩЕНИХ ВИВІСОК.

Президія м. Львова звільнила від адміністраційної оплати письменні подання фірм, що потерпіли при останніх заворушеннях і хотять направити свої вивіски. Частинно ушкоджені вивіски можна привести до попереднього стану без порозуміння з міською управою. При виконанні зовсім нових вивісок і написів обовязує оповіщення магістрату і слід предложити шкіци, які є вільні від оплати. Уряд будівельного нагляду звільнить від оплати за внесене подання тільки після ствердження факту, що зміна вивіски або напису стоїть у звязку з останніми подіями.

АКЦІЯ СОЮЗУ ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ.

Міністер внутрішніх справ Рачкевич приняв 27. ц. м. на послуханні головний виділ Союзу оборони прав людини з проф. Шимановським, проф. Чарновським і б. посолкою Космовською. Делегація передала міністрові два меморіяли. Один торкається львівських подій і звязаних з ними арештувань, другий висилання до Берези Картуської деяких львовян, за якими інтервенює Союз.

ДОСЛІДЖУЮТЬ ПОЛІЦІЙНУ АКЦІЮ.

Головна команда поліції у Варшаві вислала до Львова двох інспекторів Наглера і Войтовича, щоби прослідили поліційну акцію підчас кривавих четвергових подій. Рапорт з висновками буде предложений центральній поліційній владі.

МІСЬКА РАДА І ЧЕТВЕРГОВІ ПОДІЇ.

На вівторок вечір 28. ц. м. заповіджено спеціяльне засідання міської ради у Львові у звязку з четверговими подіями. Представники поодиноких угрупувань старалися заздалегідь устійнити зміст спільної резолюції. Тому що до такого узгіднення резолюції не дійшло, кожний клюб виголосить окрему заяву.

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

Вислід французьких виборів.

ПАРИЖ, 28. 4. ПАТ. Міністерство внутр. справ оголосило вислід виборів з 616 округ (нема ще вісток з округ Аячю та Сарфене). У 183-х округах вибрали послів вчора, у 433-ох виберуть на другу неділю. Комуністи здобули 6 мандатів, соціялісти 21, соц.-республиканці 4, соц. незалежні 1, радикали соц. 23, радикали незал. 11, республиканці лівиці 33, людові демократи 12, республ. демократи 40, консерватисти 4. Приділ 18-ох мандатів ще невідомий. У 183-ох округах партії загримали дотеперішній стан посідання, у 28-ох зайшли зміни.

Перемога лівиці в еспанських виборах

МАДРИД, 28. 4. ПАТ. Міністерство внутр. справ повідомляє, що у вчорашніх виборах компромісаріосів (президентських електорів) людовий фронт здобув 263 мандатів, інші партії — 54.

Абісинці відкинули італійський наступ.

АДІС АБЕБА, 28. 4. ПАТ. Офіційний комунікат повідомляє: Абісинці відкинули італ. офензиву на південному фронті з великими втратами. 24. ц. м. італійці приступили до нових атаків на Сассабанег з більшими силами, але абісинці відкинули їх від цього міста після 3-денних боїв. 28. ц. м. абісинці збили 5 італ. літаків і знищили 2 танки.

ІТАЛІЙСЬКІ ГИДРОПЛЯНИ НА ОЗЕРІ ТАНА.

РИМ, 28. 4. ПАТ. Два італ. гидропляни вилетіли вчора рано з Массави і перелетівши 340 км. над високими горами — осіли на озері Тана; по полудні вернулися до Массави.

КУЛІ ДУМ-ДУМ.

РИМ, 28. 4. ПАТ. Стефані повідомляє: Депеша маршала Бадоліо повідомляє, що до сьогодні доставили до італійської інтендантури 2000 набоїв дум-дум. Частина з них походить з англійських фабрик, частина з невідомих. Віцегубернатор Сомалі, де Рубеїс подає, що зпоміж 160 ранених в останніх боях, що їх привезли до Могадішіо, 120 має рани від вибухових куль.

Лекція історії.

З приводу ювилею львівської Ставропігії.

Львів, 28. квітня.

Львівська Ставропігія святкувала на днях свій ювилей з приводу 350-ліття свого істнування. Відбулася архиерейська Служба Божа та святочний концерт, на якому крім нечисленного гурту москвофільських могіканів були ще присутні: латинський архиепископ Твардовський, численні представники урядових і міських кол (включно з директором Скарбової Палати і двома директорами Міської Каси Ощадности!) та з українського громадянства 3 духовники (з них один, парох Успенської церкви, чільний громадянин) і буквально два світські громадяни, як приватні особи.

В українському громадянстві ювилей славетного колись Братва проминув безслідно. Не був він гомінким життєрадісним національно-церковним святом, лише відбувся серед жахливої пустоти, в атмосфері мертвечини. Не дивниця: львівська Ставропігія вироднілася, стала мертвою установою, і хоч ще живе, то проте без давньої душі. У гарному письменстві можна знайти ось яку аналогію до теперішньої Ставропігії: Буває так, що не вспіє своєчасно вмерти людина; загинуть у ній всі кращі колишні духові прикмети, але тіло далі животіє і навіть сильніше тоді виступають у такої людини фізіольогічно-матеріяльні прикмети. Почування осоружности всуміш із жалем розбуджує така людина навіть у своєму найближчому оточенні. Це саме сталось і з львівською Ставропігією. Виняли з неї живу душу.

Колись, у минулому, гремiло львівське Братство, було повне енергії та життя. Боронило воно головно своєї тоді православної церкви. А в тих часах оборона віри була рівночасно й обороною національности. В XVI. столітті переживала православна церква на наших землях тривожні дні. Внутрішній її стан живцем нагадував стан теперішньої православної митрополії у Польщі; єпископат зправила обсаджували негідними людьми, духовенство було безправне й матеріяльно зубожіле. Лишались одні вірні і — як відомо — вони одні виступили в оборону своєї віри, хоч згодом внутрішній розстрій церкви та безупинний натиск на неї зовні багатьом їм „в огиду прийшли". А натиск іззовні справді був сильний. Тодішні польські урядові чинники задумали були використати церковну організацію своїх нелольських громадян для цілей денаціоналізаційної політики. Самі польсько-католицькі історики признають, що унія з Римом була подумана, як могутній засіб тієї політики. Бож часто буває, що до найсвятіших річей люди домішують свої земські, національно-політичні інтереси.

Минули віки. І нині ми є свідками чуда історії, дарма, що самі його не помічаємо, бо так уже до нього привикли. Але колиб встали на устах із могил наші предки, що в 1586 і 1588 р.

Англія не зверне німецьких кольоній.

ЛЬОНДОН, 28. 4. Райтер. Прем. Болдуін виявив перед палатою громад, як поставив він питання перед Лігою Націй і як можна їх відступити італійські мандати і як можна їх відступити іншій державі. „Ані в пакті ані в договорах — заявив премієр — не передбачують можливости передати кольон. мандати іншій державі. До цього необхідна згода давного і нового мандатара та одноголосне рішення Ради Ліги Націй — довгої і складної процедури. Уряд В. Британії не розглядав ані не розглядає можливости віддати якогось з кольон. мандатів іншій державі, на всякий випадок не зобовязується до цього, жоден палата громад не переднскутує цієї справи.

Болгарія виповість договір в Нейлі?

ПАРИЖ, 28. 4. ПАТ. „Парі Суар" повідомляє на основі інформацій з Білгороду, що в найближчому часі Болгарія правдоподібно виповість військові клявзулі договору в Нейлі-сір-Сен. Над цим радив вчора болгарська корона рада під проводом короля Бориса при участі премієра та міністрів. Згаданий часопис припускає, що це виповідження наступить уже 6-го травня в день військового болгарського свята св. Юрія.

СОФІЯ, 28. 4. ПАТ. Болгарська Телегр. Агенція заперечує чутки, буцім то Болгарія думає самовільно увільнитися від міжнародніх зобовязань. Коронна рада занимається внутрішніми справами.

Гострий курс австрійського уряду.

ВІДЕНЬ, 28. 4. ПАТ. **Уряд заборонив на рік продавати і кольпортувати всі німецькі та російські часописи.**

АРЕШТУЮТЬ СТУДЕНТІВ.

БЕРЛІН, 28. 4. Німецьке Інфоомаційне Бюро. Віденська поліція перевела великі арештування між студентами тамошніх високих шкіл під замітом приналежности до нелегальної організації „Шульканмф".

гостили у Львові антіохійського патріярха Йоахима й константинопольського Єремію, від яких дістали права Ставропігії для свого Братства, то вони осміліли від зміни, що прийшла впродовж віків. Унія, тодішній засіб денаціоналізації українського народу у Польщі, стала вині найсильнішим його національним заборолом. Тепер стільки трудящих має праця греко-католицької Церкви на північно-західних українських землях, що просто неймовірним видається історичний факт, що колись Унія була форсована — проти українців. Навпаки, львівська Ставропігія, що 350 літ тому найактивніше виступала в обороні релігійного й національного „я" українського населення Галичини, з наскрізь позитивного колись чинника перетворилась у цілковито негативний. Москвофіли, що опанували Ставропігію, ведуть тепер серед українського населення Галичини розкладову роботу віковічного ворога українців — Москви. Дурманять, баламутять вони людей інсенітницями про національну нашу єдність із москалями та пропагують те, чого не визнає ні сама російська наука, ані російська політична думка, за винятком одних чорносотенців. У парі з тим іде гравітація теперішніх москвофілів, греко-католиків по вірі, до нинішнього варшавсько-московського православія. Пише у виленському „Русскім Слові" один з москвофільських дописувачів з нагоди ювілею Ставропігії, що братчики Ставропігії радше ходять до російсько-православної церкви при вул. Францішканській, ніж до своєї славетньої Успенської. Так ото бігунково перемінились на галицькому терені ролі унії і львівської Ставропігії. Може найбільш виразним знаком тієї перемін була присутність на ювілейному концерті нинішньої Ставропігії латинського архиепископа Твардовського. Чи можна уявити собі епископа Петра Скаргу на урочистому акті, коли православний антіохійський патріярх Йоахим надавав львівському Братству грамоту про ставропігіальні права?!

Слід із притиском підчеркнути цей парадокс історії, бо свідчить він про невміручу, чудодійну силу нації. З розвитком історії унія, що вкорінилась у народньому ґрунті, зрослась із національною стихією, бо чейже справжнє релігійне почуття нерозривно зв'язане з національним: це начеб дві постаті в одній істоті. І тому унія перетворилась зі засобу денаціоналізації у заборола національности. А львівська Ставропігія в міру того, як вона її розрив із національною стихією, нищіла та вироджувалась. Дивно, що тієї невміручости та чудодійности національної стихії не хоче розуміти ще й нині так багато чинників, що впливають на наше життя. У першу чергу наші нещасні москвофіли, що заблудили серед трьох сосен. Далі ті українські ультра-католики, що лепечуть про якийсь поганський націоналізм у нашому громадянстві. А з чужинців та російсько-варшавська спілка, що в теперішній православній церкві, яка складається у величезній більшості з українців, веде протиукраїнську політику. Нарешті ті урядові, півурядові та громадянські польські чинники, що й на інших ділянках життя не перестали своєї історичної політики супроти українців і тому дальше так дбайливо підтримують штучний вогник життя у галицькому москвофільстві.

Всі ті чинники повинні би вдуматись у лекцію історії, що її дає ювілей львівської Ставропігії

X.

Короткозорість букарештенських „Курієрків".

(Від власного кореспондента).

Букарешт, 23. квітня 1936.

Румунська столична преса тривожиться постійно примарою „рутенського ірредентизму". Дотепер звичайно „відкривали" ліві щоденники, як „Адеверул" (Правда) та Діміняца" (Ранок), як „Розенберг реорганізує тут (!) українську бійцю еміграцію, щоби приспішити відлучення полудневої Росії (!) від Сов. Союзу". Але ці „семафорні" занадто скроєні на совєтський зразок, щоб могли вплинути на румунську опінію.

Інакше виглядає справа з „рутенськими страхами" в більших, національних щоденниках. „Універсул" уже вславився десятилітнім доносництвом проти останніх ще українських православних священників та учителів. Поважніший від нього „Курентул" (Течія) ошаджує свою ненависть до „українського мікроба" і вилодовує її тільки з нагоди різних подій (листопадові дні на Буковині, приїзд п. Макогона до Чернівців і т. ін.). Навіть „Порунка Времій" (Приказ Часу), орган крайньої правиці, розв'язаної „Залізної гвардії", тепер вже легальної партії „Все для Батьківщини", забуває про своїх румунських масонів та ревних совітофілів і б'є на тривогу проти „рутенської небезпеки".

Ось один „легіонар" зажурився в „Пор. Времій" (ч. 374), що прилучені провінції відчужились від центра і при цій нагоді згадує про „докучливих рутенів" так:

„Коли перед війною на Буковині говорили більше по німецьки (?), то тепер говорять там переважно по рутенськи (!). Рутени приказують на Буковині всім урядам, бо чого колись не здійснила злобна небіжка Австрія, спеціялістка від винародовлювання румунів, то це здійснює тепер румунський політиканізм, що затоплює місцевих румунів у затроєних водах рутенізму".

Ця фраза є зразком румунської націоналістичної фразеольогії.

Молодеча фантазія цього паперового лицаря подає і таку байку:

„Всі уряди на Буковині переповнені рутенами. В р. 1919, коли ми прибули з військом на Буковину, не стрінули там такої неможливої атмосфери, яка там тепер".

Не віримо, що так колись було тому, що й сам наш опікун не знає точної історичної дати, коли румунське військо зайняло Буковину.

Одначе він не знає не лише минувшини, але також і теперішности, бо безсоромно запевняє далі ось що:

„На північній Буковині аж кишить від великого числа рутенських учителів, що поширюють гасло приключення цієї провінції до Києва. Це гасло, яке кинув колишній сенатор др Залозецький, що навіть відважився заявити, що справа приналежности північної Буковини включно з Чернівцями буде вирішена тільки між Києвом і Букарештом".

„Подібне діється і в Семигороді. Там мадярська партія таксамо, як українська на Буковині, вічно жалується на кривди, що їх нібито терплять ці меншини. А тимчасом у згаданих провінціях панують ворожі нам учителі та священники"...

Як бачимо, нагінку проти українців ведуть не лише „демократичні" семіто-совітофільські пресові органи, але також „зелені фашисти". Нас так дуже не дивує вороже відношення до українців „миролюбної преси", фінансованої Коміном, як радше короткозорість преси „зелених фашистів". Бо хто знає правдиву дійсність, швидкий зріст комунізму в усій Румунії та порівняє це з тим істеричним страхом перед уявленим „ірредентизмом" українців, той бачить, які короткозорі наші „опікуни"

О-ко.

РУМУНІЯ І ДАРДАНЕЛІ.

БУКАРЕШТ, 28. 4. ПАТ. Ген. секретар турецького міністерства закорд. справ приїхав тут, щоб дістати згоду рум. уряду на демілітаризацію Дарданелів. Як кажуть, його місія пощастила.

ПОЛОЖЕННЯ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 28. 4. ПАТ. Положення в Палестині дальше неспокійне. Жидівські склепи в Єрусалимі отворені, зрештою страйк тревае; купці домагаються моратерії. Тель-Авів відрізаний від Яффи, авта кружляють зрідка по провінції, бо бояться нападу арабських агітаторів. Прогульку італійських паломників обкидали камінням.

о. О. ПРИСТАЙ 9)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

По пятьох годинах їзди підвівся мій новий товариш подорожі і махнув на мене рукою. Я встав і пішов за ним непевним кроком. Ми були в Шекандо. Була це вже 10-а година вночі. Чуже місто, ніч і незнайомий проводатор! Мені було трохи боязно. Бо цей панок міг також бути звичайний американський бандит, що їх тут чимало. Перед кондуктором обіцяв, що заопікується чужинцем, щоб десь у темній вулиці махнути мене по голові і взяти в мене тих кілька бідних долярів, що ще збереглися у моїй кишені. Він піде собі світами, а я перенесуся на лоно Авраама і буде кінець моїй душпастирській місії в Америці.

Поза залізничим двірцем було темно, як на глухому заулку в галицькому містечку. У віддалі приблизно чвертькільометра видно було горіючі лямпи. Але вони не дуже підбадьорували мене. Бо доки дійти до них, могло вже бути по всьому... Тому я, йдучи під гору до міста, залишався позаду і взагалі тримався оподалік мого проводатора. Він цілу дорогу говорив щось до мене. Очевидно, випитувався, хто це ті люди, що до них їду. Майнери, шторники чи якісь бізнесмени?[1]) Але я нічого не розумів з його балачки і сам навіть не починав говорити до нього, бо знав, що даремні булиб мої зусилля. По дорозі він повернув до якоїсь крамниці і посидів собі там хвилин пятнацять, що мені видавалися цілою годиною.

Ми були вже в середині міста, однак іще не розлучилися. Сумлінний мій проводатор, американський італієць, хотів завести мене на адресу аж на місце. Нараз упало мені на думку, що я всеж зможу йому заєувати, до кого я прийхав сюди. Штовхнувши його в лікоть, щоб звернути йому увагу на себе, я зложив три пальці моє правої руки і перехрестився. З моїх слів не міг він нічого второпати, але зі знаку святого хреста зрозумів, що йду до священника. Потвердив це своїм „All right![2])

[1]) Miner = гірник; storekeeper = крамар; businessman = підприємець.

[2]) „Оль райт" — „Добре" або „гаразд!"

і радий, що бодай щось довідався від мене, завів мене аж до самого порога резиденції о. Левицького.

Також цим разом оправдав себе знак святого хреста, що ним звичайно наші неписьменні селяни послуговуються, кладучи його на ріжних урядових документах, замість підпису. А в Америці поміг він мені, коли словами годі було порозумітися. Бо перехрестившись, я був зовсім легко зясував чужинцеві справу.

5. ЧИСТИЛИЩЕ В СЕНТ КЛЄР.

Трудноші, невдачі й божі допусти, що їх зустрічається на дорозі життя, це безумовно благословення Бога.

Мазовс.

Панство Левицькі прийняли мене дуже гостинно. Довго сиділи ми на розмові. Вони вже перед кількома роками покинули Рідний Край і хотіли майже одним духом довідатися дуже багато речей, що про них я, свіжо приїзжий, міг би їм розповісти. Однак я просто не був всилі заспокоїти їх цікавість. Далека подорож, морська недуга і зміна повітря, води, харчу та взагалі життєвих умовин, це все страшно виснажило мене. Тому гостинні п. Левицькі порадили, щоб я не спішився на мою посаду. Цеж і так маленька парохійка, де нема багато роботи, хіба в неділю відправити Службу Божу й вечірню. Решта часу буду там нудитися. Отже радше нехай іще трохи залишуся в них, щоб відпочати. А при тім зможу дещо більше оповісти їм цікавого зі Старого Краю. Я згодився на цю пропозицію, тимбільше, що в Америці вже від самого початку почувався дуже несвій.

В суботу поїхав я у супроводі о. Левицького до Сент Клер[1]), де він увів мене в урядування. В першу чергу представив мене моїм майбутнім т. зв. кураторам, себто церковному комітетові. Вже цей вступний акт вказував, що тут панують зовсім інші відносини в церковному житті, як у Галичині. Отець Левицький вернувся додому, бо в Америці мав священник звичайно в суботу найбільше до діла з парохіянами. А я сам опинився з моїми кураторами. Познайомлювався з ними, з місцевою церквою св. Миколая і взагалі зі життям своєї парохії в Сент Клер.

(Далі буде.)

[1]) Сент Клер лежить у стейті Пенсильванія

Українська проблєма у двох польських публікаціях.

(Як представляють історію галицьких українців Ф. Подлеський і Л. Василевський.)

(Докінчення)

У звязку із згадкою про берестейський мир Подлеський пише, що „з легким серцем цісар Карло продавав Польщу своїм українським улюбленцям", бо віддавав „їм не тільки холмську землю як частину майбутньої української республики", але також віддавав „русинам Східну Галичину". Коли ми вже при холмській справі у берестейському договорі, то згадаємо ще твердження визначного польського публіциста й політика, який знанням українських справ, політичним досвідом і письменницькою культурою стоїть де-де вище від такого п. Подлеського та подібних йому графоманів. Леон Василевський у виданій варшавським „Українським Науковим Інститутом" публікації: „Kwestja ukraińska jako zagadnienie międzynarodowe" (Варшава 1934, 8°, 146 ст.) також уважає за безсумніваний факт, що „визначена в Бересті західна границя лінія України загортала далеко більше число польського населення, ніж навіть створена царською Росією холмська губернія". До речі, визначена в берестейському договорі в загальних рисах границя по лінії: Тарногород — Білгорай — Шебрешин — Красностав — Пугачів — Радин — Межиріччя — Сарнаки — Мельник вирівнювала західну границю кол. холмської губернії більше на українську некористь, ніж польську. До того представники Центральної Ради й австро-угорського уряду підписали 4. березня 1918 р. доповняючу інтерпретуючу заяву до мирового договору, на підставі якої державну приналежність Холмщини мала вирішити мішана комісія на основі етнографічного принципу та бажання людности. Ця мішана комісія мала складатися з представників держав, що заключили договір, та поляків і могла визначити українсько-польську границю навіть на схід від вище наведеної лінії. Але опісля австро-угорський уряд, фаворитуючи поляків, всупереч берестейському договорові зволікав із скликанням цієї мішаної комісії, старався цілу Холмщину передати Польщі та вимогти на українському гетьманському уряді зречення з Холмщини.

На рахунок лихої коректи публікації Подлеського можна зазначити такі помилки як „Лявринський" замість Лаврівський (Юліян), „Корсяк" замість Коссак (Гриць); знову на рахунок непоінформованости автора те, що Дмитро Дорошенко при кінці травня 1918 р. був у Львові; при своїй непоінформованности вдається Подлеський в такі міркування, що — мовляв — Дорошенко домагався від львівських українців приділити йому відповідних помічників для обсади урядових становищ в українській державі, але львівські українські політики відповіли йому, що „własnych placówek (?) nie mają kim obsadzić" (!!?). До речі Д. Дорошенко був у Львові з кінцем квітня 1918 р., саме напередодні гетьманського перевороту, а виїхав зі Львова на звістку про переворот Скоропадського.

Врешті згадаю одну, таку саму помилку в обох публікаціях (Василевського і Подлеського), що цікавитиме галицьких москвофілів, а головно „Общество ім. М. Качьковського": обі польські автори вибрали відомого москвофільського лідера Володимира Дудикевича головою цього товариства.

Тому, що Подлеський кінчить свій нарис на початках листопада 1918 р., не можемо покищо довідатися від нього його думок про українську державу в Галичині. Але про польські думки на цю тему можна довідатися із згаданої публікації Л. Василевського. Хоча та публікація має поважний історичний матеріял і відзначається загалом обективністю та підкреслює позитивний підхід автора до української проблєми в її широкому масштабі, то проте надто поквапно обвинувачує виключно українців за те, що не дійшло до заключення українсько-польського мира в часі боїв під Львовом. Від Василевського довідуємося, що українці використовували хвилеве перемиря для підготови нової мілітарної акції, а поляки ні; всюди автор намагається виправдати поведінку поляків в українській справі. Врешті пише про „двозначне становище" „галицьких січових стрільців" в українсько-денікінській війні, про їх перехід до Денікіна, а промовчує заслуги Української Галицької Армії в боротьбі з большевиками й денікінцями на Наддніпрянщині в 1919 р. Видно, що Леон Василевський в історії польсько-української та українсько-російської війни орієнтується слабше, не знаючи галицьких та наддніпрянських, безумовно авторитетних мемуаристів і істориків, як напр. ген. М. Капустянського „Похід українських армій на Київ—Одесу в 1919 р.".

Так викривлена історія українських національних змагань у польських публікаціях, яких наголовки притягають без сумніву тих поляків, що цікавляться українським питанням, не приносить полякам ніякої позитивної користи. Через те не диво, що польські політики мають хаотичні погляди на українське питання та уявляють собі, що українці задовольняться державою над Дніпром з центром на Запоріжжі, бо Київ уже — на їхню думку — мав би бути на периферіях цієї держави; а Галичина, Волинь, Холмщина, Підляшшя й Полісся мали б бути позбавлені участи в українському державному будівництві. Такий погляд має своє джерело в польському незнанні історичної ролі галичан у всеукраїнських національних змаганнях.

Др Микола Андрусяк.

ЗАМІТКА: В „Д." ч. 92 надруковано „злобну" має бути „злобу"

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори кооперативи „Рідна Школа".

Загальні Збори кооперативи „Рідна Школа" у Львові відбулися 25. квітня ц. р. в домівці Рідної Школи. Збори отворив голова Надзірної Ради дир. *Д. Коренець*, ствердивши, що Заг. Збори оголошені своєчасно і можуть вирішувати правосильно. Протокол з попередніх Заг. Зборів прийнято без змін.

Члени Управи *(Іван Герасимович і Володимир Тарновецький)* здали звіт з діяльности і з'ясування рахунків за час від 1. липня 1934. р. до 31. грудня 1935. р. — з огляду на зміну адміністраційного року. (Досі адм. рік тривав від 1. VI. попереднього року до 31. VII. чергового року, а тепер від 1. І. до 31. XII. того самого року.)

Кооперативи веде два відділи: видавничий і торговельний. Видавничий відділ видає пятий рік журнал „Рідна Школа", торговельний веде четвертий рік гуртівню шкільного і канцелярійного приладдя. Книговодство обох відділів ведеться окремо й описля при зіставленні всіх рахунків лучиться.

Уділів мала кооп. „Рідна Школа" в діловому році 2.580.25 зол., на запасовому фонді було 6.358.21 зол.

Чинний стан видавництва 19.911.31 зол., довжний стан 19.898.80 зол., отже білянсова надвишка в тому відділі в 12.51 зол.

Обороти в торговельному відділі були такі: куплено товарів за 144.985.09 зол. і продано за 164.688.06 зол. Білянс торговельного відділу: в чинному стані 12.595.21 зол., в довжному 12.254.53, отже чистий зиск у тому відділі 340.68 зол.

Таким чином чистого зиску в обох відділах було 353.19 зол., з того Заг. Збори призначили 53.19 зол. на запасний фонд і 300 зол. для Головної Управи Рідної Школи У. П. Т. на удержання шкіл.

До того слід замітити, що журнал „Рідна Школа" містив і містить безплатно виказки жертв, звідомлення з діяльности цілого Товариства і сполучених кружків Р. Ш., обіжники, інформації та інші рідношкільні матеріяли, яких склад і друк за діловий час коштував 3.600 зол.

Від 1. квітня 1936. р. почала кооперативи „Рідна Школа" видавати „Шлях Молоді" під редакцією окремої колегії.

Після оживленої дискусії Загальні Збори одноголосно признали абсолюторію Управі і Надзірній Раді кооперативи „Рідна Школа".

З черги члени Управи референдували проліміпар буджету на 1936. рік, який апробувала Надзірна Рада. Дир. *М. Климкевич* предложив подрібно буджет видавництва на загальну квоту в приходах 11.040 зол. і в розходах на 10.044 зол. Таким чином сподівана надвишка 996 зол. — *Дир. В. Медвецький* предложив подрібно буджет торговельного відділу: сподіваний зиск на товарах 12.000 зол., сподівані видатки 10.135 зол., сподівана надвишка 1.865 зол.

Після дискусії і вияснень Загальні Збори прийняли предложений буджет у цілости без змін.

З огляду на те, що Кооперативна Рада у Варшаві визнала кооперативу „Рідна Школа" за того роду кооперативу, що не може належати до Ревізійного Союзу Українських Кооператив, зайшла необхідна конечність відповідної зміни статуту, що уможливила би кооперативі „Рідна Школа" дальше належати до РСУК. Вслід за тим Загальні Збори ухвалили відповідні зміни в §§ 4. і 5. статуту.

На місце вилосованих членів Надзірної Ради вибрано дир. *Михайла Сухого* і дир. *Константину Малицьку* та *Петра Миєвича*.

На цьому закінчено Загальні Збори Кооперативи „Рідна Школа", яка стала нині вже зовсім поважною установою у нашій суспільности.

КУДИ ПОДІВСЯ НЕҐУС?

За останні два тижні європейська преса пускає усякі здогади про те, що абісинський царедворін кудись щез. Писала і про те, що його літак завсіди готовий летіти з ним у захисний куток у широкому світі.

Абісинські джерела подають, що негус сидить в Абісинії і з причин воєнно-стратегічних місце його побуту робить таємницю. Та відомий знавець справ Етіопії, француз Анрі де Монфр, оповідає у „Парі-Суар" таке: У Марсилії стрінув він приятеля давнього контрольора мит негуса, якому на ім'я Емануїл Дяяма. Він прибув саме тоді з Джібуті. І цей митник оповів цікаві історії про щезнення негуса. А сіе: дві неділі тому негус був окруженний збунтованими роботниками свого війська з племени Галла. Це сталось на південь від Десіе. Одні кажуть, що тоді його ранили, інші, що там його вбили. Ті, що твердять про вбивство негуса, говорять, що тіло негуса забальсамували у віск (по абісинському звичаю) і його прибічники десь ці тлінні останки сховали. Смерть негуса скривають за те, щоб у слушному моменті оголосити, що негус скінчив самогубством. Щось так, як король Абісинії Теодор у Магдалі.

Монфрі переконаний, що ця історія правдива. І каже, що дуже імовірне те, що негуса сприятели таки його прибічники. Бо в створених умовинах самогубство негуса булоб перед світом геройчним відрухом. У кождому випадку Монфрі твердить, що в Абісинії вже від пятнадцяти днів про негуса нічого не згадують.

М. З.

КОРПОРАТИВНИЙ УСТРІЙ НА ЛИТВІ?

РИГА, 28. 4. ПАТ. У політичних кругах Ковна сподіються, що уряд розглядає і небавом оголосить закон про народне представництво. Парлямент складався би з представників професійних угрупувань і мав би корпоративний характер.

ГОЛЯНДСЬКІ ЗБРОЄННЯ.

АМСТЕРДАМ, 28. 4. ПАТ. Виконуючи програму зброєнь, голяндський уряд вже спустив на воду один кружляк, а тепер почав будувати 2 підводні судна та кілька літаків. Досьвідчили будо ву нового летунського майдану

Єгипетський король помер.

КАІРО, 28. 4. ПАТ. **Король Фуад І. помер в год. 1.30. Похорон відбудеться в четвер.** Похоронять короля в мечеті Ель Рісаї, який він казав вибудувати під горою Мокатом, напроти долини Нілю та пустині Сегари.

ПИТАННЯ РЕГЕНЦІЙНОЇ РАДИ.

ЛЬОНДОН, 28. 4. ПАТ. Наслідник египетського престолу кн. Фарук має всього 16 років, тому до його повнолітности (на осн. конституції — 18 літ), себто до серпня 1937 року мусить заступати регенційна рада. Король уложив список членів майбутньої рег. ради і його переховують в запечатаній ковертї, яку після смерти короля мають розпечатати перед парляментом, а цей затвердить склад рег. ради запропонований королем або вибере іншу. Тепер парлямент розвязаний; новий виберуть 2. травня, а зберетьсяя він у червні. З огляду на те уряд має дві можливости: або виконати затвердження рег. ради в заступстві парляменту, або до часу аж цей останній зберетьсяя заступати короля; друга можливість більше правдоподібна. Можливо, що дату виборів пересунуть.

КАІРО, 28. 4. ПАТ. Говорять, що в склад регради увійде египт. посол в Парижі Факрі паша (зять короля Фуада), премієр Нессім паша та ще одна особа.

НАСЛІДНИК ПРЕСТОЛА ВИЇЗДИТЬ ДОМІВ.

ЛЬОНДОН, 28. 4. ПАТ. Єгип. посольство повідомляє, що кн. Фарук виїздить завтра до Єгипту.

Апеляційна розправа за вбивство мін. Перацького.

Подробиці першого дня розправи.

Як наші читачі вже знають, у понеділок почалася в апеляційному суді у Варшаві апеляційна розправа за вбивство мін. Перацького проти 12-ох підсудних.

ПРИВИТАННЯ ПІДСУДНИХ.

В год. 10.15 передполуднем ввели на салю підсудних. Перша ввійшла **Катруся Зарицька**, засуджена на 8 років вязниці, за нею **Яків Чорній**, засуджений на 7 років вязниці, **Мигаль** і **Малюца** по 12 років. Усі вони засіли на лаві в останнім ряді. В черговій чвірці ввели **Дарію Гнатківську**, засуджену на 15 років вязниці, **Ярослава Рака**, засудженого на 7 років вязниці, **Евгена Качмарського** на 12 років і **Богдана Підгайного**, засудженого на кару смерти, яку на основі амнестії замінили йому на досмертну вязницю. З останньою чвіркою ввійшли на салю: **Степан Бандера, Микола Лебідь та Ярослав Карпинець**, засуджені на кару смерти, яку на основі амнестії замінили їм на досмертну вязницю і **Микола Климишин**, засуджений на досмертну вязницю.

Всі підсудні щиро витались зі собою і з с'боронцями. Лебедь обмінявся щирими словами з своєю нареченою. На лицях підсудних відбився уже побут у вязниці. Постійно усміхнена Гнатківська убрана — як звичайно — елегантно і зі смаком. Має на собі ясно синій светер і спідничку цього самого кольору. Сімом підсудним, які відсиджують кару у святохрестській вязниці, обстригли волосся так, що вони не мають уже буйних чуприн. Лише один Малюца сидів на лаві самітно і до нього ніхто з підсудних не промовив ні словечка від часу, як він „розбалакався" на розправі в окружнім суді та склав „ревелящійні" зізнання. Довкола лави підсудних сидять поліцаї під проводом надкомісаря Тарвіда.

10 ПІДСУДНИХ ВІДМОВЛЯЮТЬ ЗІЗНАВАТИ ПО ПОЛЬСЬКИ.

Розправа почалася в год. 10.30. Після полагодження вступних формальностей референт суддя **Крамер** обговорив мотиви присуду окружного суду. Опісля зреферував апеляційні скарги Мигаля і Малюци, які вони внесли особисто, та скарги оборонців: **д-ра Льва Гайкевича, д-ра О. Павенцького, д-ра В. Горбового і м-ра Ст. Шлапака**, які вони внесли в імені 10-ох інших підсудних. Вкінці суддя Крамер відчитав ще зізнання свідків: **Михайла Куспіся і Долинського.**

Підсудні не складали додаткових вияснень гому, що трибунал відкинув внески оборонців у справі дозволу підсудним зізнавати по українськи.

ВИЯСНЕННЯ ПІДС. МИГАЛЯ І МАЛЮЦИ.

Лише підс. Мигаль і підс. Малюца склали коротенькі вияснення по польськи. Підс. Мигаль заявив, що піддержує свою апеляційну скаргу і не має нічого більше додати до того, що вже сказав в окружному суді. Підс. Малюца теж піддержав свою апеляційну скаргу. Крім того вияснював свої зізнання, які склав у слідстві і на розправі.

Вияснення підс. Малюци відтяжували 4-ох підсудних: **Гнатківську, Зарицьку, Лебедя і Чорнія.**

Підсудний заявляє, що до здогадної участи підсудного Лебедя в нападі на Городок, то це його особисте враження, яке не спирається на ніяких конкретних даних. Також тільки його особистим враженням є те, що Лебідь був вібито зверхником Мацейка.

Підсудному нічого не відомо про те, будьто би **Гнатківська** належала до ОУН. Її знав, як названу Лебедя.

Не відомо теж нічого підсудному про участь **Зарицької** в ОУН, яку знав від малої дівчини. Від Мигаля знає, що ОУН при виконуванні своїх поодиноких завдань послуговувалась теж нечленами. Рішуче заперечує і просить, щоб йому вірили в цій справі, що Зарицькій не говорив ніколи, ким є Мацейко, зокрема, що він є вбивником мін. Перацького. Про це була балачка тільки між підсудним і Барановським та Чемериньською.

ЗАЛОМАННЯ У СЛІДСТВІ.

Я був добрим конспіратором — каже Малюца — на волі, але не був добрим конспіратором підчас слідства. Тоді я був у психозі і не здавав собі справи з того, що я зробив — заявив підсудний.

Щодо непорозуміння Малюци з Мигалем підсудний вияснює, що Мигаль виступав проти атентату на дир. Бабія і за це потягнули його організаційно до відповідальности, але про якийсь атентат на Мигаля членами ОУН — довідався підсудний Малюца від самого Мигаля щойно у слідстві. Мигаль не був організатором атентату — на дир. Бабія. З Чорнієм стрінувся підсудний лише один раз. Невідомо йому, щоб Чорній належав до ОУН. У Чорнія був лише раз у Любліні. Врешті просить Малюца, щоб суд повірив йому, що він, висилаючи грошеві перекази до Варшави та організуючи хати, зовсім не знав про те, що все це буде вжите для організації атентату на мін. Перацького.

Після того прок. Желеньський та оборонці поставили підс. Малюці низку питань.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИК. ЛЬВІВ. УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 15-365

Д-Р МЕД. ГОЦЬКИЙ РОМАН.

Мішані подружжя та їх значіння.

Наше громадянство усяко оцінює німецький закон про заборону дружитися арійцям із жидами. Багато осіб більше або менше симпатизує з ідеєю, що на ній спирається цей закон, себто з протидією мішаним подружжям. Вони прихиляються до тієї ідеї з різних причин. Одні висловлюють думку, що з подруж між одиницями різних рас походять духово негармонійні діти, інші покликуються на традицію і неприхильні чуттєві реакції, що — як кажуть вони — довели до взаємної нехіті до мішаних подруж; такий „інстинкт" не завсіди можна зовсім приборкати. Здебільша погляд про небажаність подруж між арійцями і жидами основується на відомих прикладах із оточення або на чисто товариських, переважно релігійних мотивах. Інші знову вважають жидів за неповноцінну расу, змішання з якою заподіює шкоду вищій расі.

Під натиском сучасних обставин і з огляду на вагу расової науки про расове питання займаюсь від якогось часу питанням людської раси в двох напрямах: раси як крови і раси як настанови. У звязку з науковими працями Л. Ф. Клявса можна дійти до висновку, що про більшість духових прикмет, що з ними звязуємо інтелектуальну, суспільну й етичну вартість особовости, вирішує здебільша не „кров" (спадщинні чинники), але „виставка", себто виховання, середовище. Культурний світ що в ньому живе людина від дитячих літ, різне найбільше про духовий зміст, який характеризує її духове буття. Суспільне середовище, що в ньому людина прийшла на світ, вирішує її долю вихованця, що впливає й формує індивідуальність на ціле життя. Особисті досвіди й ідеали, що їх людина сприймає від свого середовища, співділають в якийсь спосіб у формуванні особовости: під їх впливом змінюється нераз ритм і напрям розвитку одиниці.

Розглядаючи з наукового погляду питання мішаних подруж, треба відокремити подружжя з особою нижчої (примітивної) раси від подружжя, що про нього цього сказати не можна.

Щодо першої відміни мішаних подруж, то вчені покликуються на висліди славних дослідів Е. Фішера над Реготобербастардами (мішанцями). Це окремо живуча, мішана порода людей у полудневій Африці, що повстала із схрещування бурів і готентотів. Ці досліди й такі інші виказують, що мішанці стоять щодо своїх духових прикмет позаду своїх білих предків, але вище від другої, нижчої раси.

Цей вислід, що його ствердили статистично, цілковито згоджується з теоріями. Одначе не слід забувати про те, що дослідні методи в психології відріжняють у дорослих осіб спадщинні чинники від впливів середовища, способу життя (алькоголь, недуги, матеріяльні злидні, неграмотність і т. ін.). Щодо спадщинних чинників, то здебільша не знаємо прямого походження. А всеж треба признати далеко більшу вагу дослідам над рідною, ніж статистичним працям про дуже мішану групу людей. Вже Йогансен вказав на те, що в людности, де можливе неперевірене (неконтрольоване) змішання, докладна аналіза умовин спадщинности важка або взагалі неможлива. Крім цього не слід забувати про те, що такі схрещування виступають зправила між людьми нижчих суспільних шарів. Тому з генетичних і суспільних причин саме імовірність менше цінного потомства тут більша.

Деякі зразки мішаних подруж між „вищими" представниками дуже розбіжних рас показують, що з таких подруж можуть народитися повноцінні діти.

Можна пристати на висновок голяндського дослідника Фретса, що слід протиставитися схрещуванню рас, якщо обі раси дуже різні тому, що мішанець стоятиме тоді посеред свого родового пня із вищою культурною вартістю. Передовсім тому, що вища раса диктує суспільні відносини й вимоги до особи, міша'ця опановує дезорієнтація та свідомість своєї меншевартности. Через те — не кажучи вже про його спадщинні нахили — зталюмовується розвиток одиниці до повноцінної людини.

Для Европи виникає важне питання про те, чи можна собі бажати або навіть чи можна дозволяти на подружжя між арійцями й жидами та подружжя між особами різних европейських рас. Щодо останнього, то можна сказати коротко: европейські раси, точніше кажучи: головні расові типи (нордійський, альпейський, динарський, середземноморський та ін.), з погляду европейського мірила рівновартні. Типологічно можна найти між ними психічні різниці, але ніяке основне знання про них ще неповне, як це бачимо з найновішого твору Петермана („Дас Проблем дер Расенмішунг"). Те, що автор каже про духові різниці расових типів, полягає не лише на психічній спадщинности, але також на враженнях про суспільні групи, що їх ознаки можна звести до чинників середовища, історичної традиції, тощо.

Европейські раси рівновартні. Не без значіння тут те, що Кречмер виказав у своїм творі „Геніяльні люди", а саме, що більшість визначних людей походить із погранічних областей, де відбувається змішання рас і народів.

Між ними живе расово відмінний нарід жидів. Їх расовий характер, що його формують спадщинні чинники, середовище, релігія й історична доля, вельми складний. Проф. Петерман означає жидів із становища психологічної формації, як „Цвіпшальттвуе" („тип роздвоєння"). Життєва структура цього расового типу — це роздвоєння „тіло"-„дух", а найвища життєва вартість — це духова перемога над світом, себто самовладання, або матеріяльна перемога над світом, отже панування гроша.

(Докінчення буде.)

Тому, що на розправу не приїхав обор. д-р *Л. Ганкевич*, який боронив підсудних: Лебедя, Гнатківську і Рака, присутні на розправі оборонці згодилися боронити згаданих підсудних.

Св. Куспісь не приїхав на розправу, хоч його візвав суд. Трибунал признав, що присутність цього свідка зайва.

ВІДКИНЕНІ ВНЕСКИ ОБОРОНЦІВ.

Після того оборонці поставили низку внесків. І так обор. д-р О. Павенцький поставив внесок, щоб покликати на розправу кількох свідків та вилучити щодо підс. Зарицької ті справи, за які будуть судити її у Львові. Обор. мр-р Ст. Шрамчак домагався, щоб трибунал покликав кількох свідків та знавця хеміка, який міг би скласти заяву про якість вибухових матеріялів. Вкінці обор. Горбовий піддержував внески, згадошені в апеляції, а саме, щоб трибунал розглядав лише справу вбивства мін. Перацького справу приналежности до ОУН вилучив, бо за злочин державної зради підсудні повинні відповідати перед судом присяглих.

Прок. Желенський виступив проти усіх внесків оборонців, як неумотивованих. Після того в год. 4.40 пополудні розправу відложили до вівторка 10. год. рано.

ДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ВАРШАВА, ПАТ. У вівторок на початку розправи председник трибуналу оголосив постанову у справі внесків оборонців. Суд долучив до актів кілька документів, зате відкинув всі інші внески оборонців — а саме у справі покликання нових свідків, вилучення з розправи справ, за які підсудні будуть відповідати перед іншими судами, відокремлення справи вбивства від приналежности до ОУН. Вкінці суд відмовив, щоб оборонці ставили питання, які відхилив трибунал окружного суду.

ПРОМОВА ПРОК. РУДНІЦЬКОГО.

Після того прок. Рудніцький виголосив промову, в якій подав коротку характеристику діяльности ОУН. Покликуючись на 10 заповідей ОУН, прокуратор підкреслив, що члени ОУН організовували подвійну моральність і то не лише супроти не-українців, але також супроти осіб власного громадянства, які не належать до ОУН. Вкінці прок. Рудніцький домагався, щоб суд затвердив присуд окружного суду.

Нарада представників девізових банків.

В понеділок 27. квітня ц. р. відбулося в банку Польському засідання председників і директорів варшавських банків, на якому обговорювали розпорядки уряду у валютових справах. На конференції устійнали, що девізові обмеження причиняться до нормалізації фінансових відносин держави і в нічому не будуть порушувати інтересів громадян.

Це засідання скликав директор департаменту в міністерстві скарбу п. Бачинський, який є председником девізової комісії. Головний директор Банку Польського п. Баранський завізував генезу декрету про девізові обмеження і заявив, що *декрет має переходовий характер і спрямований проти геспаризації та втечі від золотого.* Задля реалізації потреб господарського життя не натрапляє на ніякі перешкоди.

Дискусія, в якій забирали голос В. Фаянс, М. Шереховський та Гайльперн, виявила згідність поглядів щодо співпраці польської банковости з Банком Польським в усіх питаннях, які можуть виринути в зв'язку з введенням контролі над оборотом девізами.

Перед апеляційною розправою в Люблині за приналежність до ОУН

Дня 4. травня ц. р. в апеляційному суді в Любліні відбудеться апеляційна розправа проти підс. *Никифора* та *Юхима Кудрів* із Степаня та Костопільщини, яких рівенський окружний суд засудив м. р. по 2 роки вязниці за приналежність до ОУН. Обвинувачених боронитиме адв. *М. Багринівський* з Рівного.

Масові арештування комуністів на Волині.

З Волині надходять вістки про масові арештування комуністів. Між ін. арештували в Горохівщині понад 30 осіб, підозрілих у приналежності до КПЗУ. Також в Луччині поліція перевела масові арешти по селах і містечках між комуністами. Між арештованими є багато жидів. Частинно арештують у зв'язку з першотравневим святом, частинно у зв'язку з ліквідацією нової комуністичної роботи на Волині.

Про український фольклор у чужині.

(Дещо про праці п. Евгена Бачинського у швайцарській пресі).

Кожний признає, що познайомлення чужих народів з українською історією, культурою, фольклором і взагалі з життям-буттям українського народу — має велику вагу. Одночасно це важне для піднесення духа й самопевности самих українців, щоб українці довідувалися те, що про них говорять чи пишуть у чужих мовах. Тому буде кожному цікаво, що українець-емігрант п. Евген Бачинський, співробітник „La Tribune de Geneve", „Ecclesia" та інших часописів, помістив по війні в женевських часописах у французькій мові 16 статтей про український фольклор. Найновіша його стаття про „ягілки" та взагалі весняні пісні, хороводи й ігри українського народу появилася у 88. числі „La Tribune de Geneve" з дня 12. квітня ц. р., себто у великодньому числі, як передовиця з картинами ягілок у Тернопільщині. Коли взяти під увагу, що цей щоденник має 80.000 накладу, та що стаття написана із знанням річи й популярно, то вартість такої праці п. Бачинського дуже велика.

Подаю в скороченні зміст цієї статті:

Приповідка каже, що українець умирає з піснею на устах. Коли нарід був у гаразді, то творчі, свобідні одиниці зложили десятки тисяч пісень про радощі і смуток народу та завели ріжні символічні звичаї. Сьогодні на Великій Україні селянин-робітник, присилуваний замкнутися в колхозах, став зажурений, прибитий і похмурий. Народне мистецтво завмерло, народні пісні, як вияв радости, замовкли. А колись було інакше...

Одним з найкращих народніх звичаїв серед українців є весняні пісні та ігри. На території придніпрянської України домінують (а радше домінували!) „весняники", на Правобережжі крім весняних — „ягілки", знов у Галичині, на Волині і на Закарпатті — переважають ягілки.

Весняники — це пісні веселі з темами любовними, це призов весни, гимн у честь перемоги сонця й тепла над лютою зимою і темрявою духа, символ подружжя сонця з природою. Вони мають ширший характер, а ягілки є їх одною ділянкою.

Ягілки (гаївки, гагілки) своїм змістом, ритмом, мельодіями дають образ вельми обрядового балету. Виконують їх самі дівчата, коли весняники виводять дівчата і хлопці, — у безнастанному русі, деколи з мімікою, причому й одіння лекше: вишивана сорочка, спідниця, мало стяжок, навіть без віночків на голові. Їх суттєві складники: рух, слова і мельодія.

Опісля говорить автор докладніше про ягілки на підставі збірника гаївок Вол. Гнатюка з р. 1909, праць о. д-ра Йос. Застирця з р. 1931 та мого підручника з р. 1932 „Як виводити ягілки на майдані або на сцені". На доказ, яке могутне вражіння роблять ягілки на чужинця, виводить п. Бачинський слова американця у „The National World" з 5. IV. 1934. „Після полудня вивели в українському селі гагілки молоді дівчата в їх гарних народніх одягах. Можна сказати, що вистава цього балету і хору на вільному воздусі дожидає свого знавця (impressario). Світ буде счудований і здивований багацтвом і красою цих оригінальних ігор".

Пісні в супроводі хороводів та ігор — ягілки — мають тільки одні українці. У сусідніх білорусинів є значно менше тих забав, де почитують весну в особі богині „Ляля". У поляків зовсім нема таких ігор, артистично вироблених хіба решітки перських кревцій у гуралів. Може й були, але під натиском лат. духовенства у поляків обрядові пісні („собуткі") загинули. Москалі не на Великдень, але в часі великого посту виводять хоровід і „клейкають", себто витягають дуже високими голосами строфи в честь весни, представленої дівчиною „Весновка" або галкою, що приносить ключі до неба. В тих піснях говориться про змія-зиму „Кошея", який бореться із сонцем. Одначе ці пісні і хороводи дуже монотонні, мельодії їх мляві та мало гармонійні.

У всякому випадку український фольклор Великодня й весни найбільш мистецький, найбагатший та найоригінальніший цікавими звичаями хороводами. Ті безчисленні пісні, ритмікові гри мають для пізнання тисячлітньої давнини неоцінену вартість.

Подав Д-р Ол. Бариляк.

У ДЕНЬ СВЯТА УКРАЇНСЬКОГО ЧОРНОГО МОРЯ І УКРАЇНСЬКОЇ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ФЛЬОТИ

„29 КВІТНЯ"

вшануймо пам'ять наших славних моряків:

Старшого Лейтенанта Фльоти

МИХАЙЛА ІВАНОВИЧА БІЛІНСЬКОГО,

Морського Міністра у 1919 р. і Міністра Внутр. Справ у 1920 р., який голову свою склав в бою з большевиками 17. листопада 1921 р. в Київщині під с. Малі Міньки.

Контрадмірала

МИХАЙЛА МИХАЙЛОВИЧА ОСТРОГРАДСЬКОГО,

Командуючого Українською Чорноморською Фльотою, що помер на чужині в Бухаресті 30. грудня 1923 р.

Лейтенанта Фльоти

СЕРГІЯ МИКОЛОВИЧА ДРУЖИНУ,

Адютанта Гетьмана у 1918 р. і Старшину Українського Морського Генерального Штабу у 1919 р., розстріляного большевицькою чрезвичайкою 27. червня 1919 р. у Києві.

Сотника по Адміралійству

ПЕТРА ВАСИЛЬОВИЧА ВДОВИЧЕНКА-КОМАРОВСЬКОГО,

Українського В.-Морського Аташе на Версальській Конференції у 1919 р. і Адютанта Головного Отамана у 1920 р., що помер на чужині в Сосновці 12. травня 1931 р.

Штурмана Торговельної Фльоти

ХАРИТОНА ІВАНОВИЧА ТРОХИМЕНКА,

Поміченика Команданта воєн. транспорту „ч. 119" звірськи вбитого большевиками матросами на Одеському рейді 4. січня 1918

І ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ МОРЯКІВ, ЯКІ ГОЛОВУ СВОЮ СКЛАЛИ ЗА УКРАЇНУ

й схилімо перед ними чоло

Лейтенант Укр. Держ. Фльоти

СВЯТОСЛАВ ШРАМЧЕНКО.

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психольогії

Химерне серце

Ірини Вільде

Ціна 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

НАСЕЛЕННЯ ЯПОНІЇ ДОХОДИТЬ ДО 70-ОХ МІЛЬЙОНІВ.

ТОКІО, 28. 4. ПАТ. В Японії проголосили висліди загального спису населення з 1. жовтня 1935 р. Японія мала тоді 69,254.148 населення, місто Токіо 6.369.919.

ПОВСТАННЯ В ГОНДУРАСІ.

САН САЛЬВАДОР, 28. 4. ПАТ. В тутешніх еміграційних кругах говорять, що повстанці, які вийшли до Гондурасу з території Нікарагуї у 5 місцях, здобули вже місцевостей.

Фільма, що бавить, захоплює! Найновіша, найвеселіша музична комедія п. к

ПАНОВЕ В ЦИЛІНДРАХ (Top Hat)

в гол. ролях: Fred Astaire і Ginger Rogers Від сьогодні Кіно КОПЕРНИК

Поможіть збудувати рідну школу на Личакові!

До українського громадянства міста Львова

Уже третій рік минає тихенько, поволи,
Як збираєм старі річи на будову школи...

Ось такий віршик уложили діти зі школи ім. св. Льва. І це правда. Вже третій рік звертаємось із проханням до всіх українців, щоб — не гроші, але всякі непотрібні речі складали на фонд будови нашої школи.

Всяке старе дрантя, яке валяється по стрихах і всякі непотрібні речі, які щоденно або щомісячно викидаємо на смітник, зібрані в масу, знайдуть збут, дадуть гроші. Вчителі громадяни зрозуміло наш поклик. Вони не жалували труду і збирали та складали до комітету: той фляшки, той старе залізяччя і кусні різних металів, ще інший старі газети, стаціоль, почтові марки, старі шмати, зношений одяг, білля та обув, старі меблі і т. д.

За ці жертви Комітет будови школи щиро дякує жертводавцям, бо з продажі цих непотрібних речей вплинули гроші, які започаткували фонд на велике діло — будову рідної школи на Личакові.

На жаль, тих жертводавців не було так багато, як ми сподівалися. З часом стали ці непотрібні речі менше цінувати. Не всі вірять у те, щоби з „сміття" — як кажуть — повстала школа.

І до тих зневірених ми ось звертаємось із проханням: Не жалуйте трохи часу і труду! Позбирайте все, що Вам непотрібне! Випрячте свої стрихи, пивниці й комірки і жертвуйте всі непотрібні речі на будову школи! Дайте лиш знати до школи при вул. Крупярській ч. 15, або телефоном ч. 248—82, а на означений день і годину приїде візник забрати всі непотрібні речі, які Вам заподіжають.

Не відмовляйте в цьому ділі своєї помочі — а масовими, хоч і маленькими жертвами збудуємо на Личакові рідну Школу!

ЗА СЕКЦІЮ БУДОВИ ШКОЛИ КРУЖКА Р. Ш. ІМ. КНЯЗЯ ЛЬВА:

Д-р Маріян Панчишин, голова; *Евгенія Пашкевичева*, секретарка.

Міські Театри у Львові, середа 29. квітня 1936.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР в год. 8-ій: **Неоправдана година** комедія Бекефія.

Рівночасно у Відні і Львові великий успіх віденського сезону.

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 9—100

— **Вечір пісні в память бл. п. композитора Ярослава Лопатинського.** У пятницю дня 1. травня ц. р. відбудеться в малій салі Музичного Тов-а ім. Лисенка у Львові в год. 19.30 (7.30 вечором) Вечір пісні в память недавно померлого композитора Ярослава Лопатинського у виконанні членів класи сольоспіву Вищого Муз. інституту ім. Лисенка. Вступ вільний. Програмки 50 сот. 2025

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Фільол. Секції Наук. Тов. ім. Шевченка відбудеться в пятницю 1-го травня в год. 6. веч.

— **Свячене у Василіянок.** Комітет будови церкви СС. Василіянок у Львові влаштовує спільне традиційне свячене в неділю, 3. травня в салі монастиря (вул. Потоцького ч. 95) з такою програмою: Год. 5.30: хореографічні продукції, сольоспіви, роздача премій і т. п. Год. 6: спільне свячене.

— **Екзотичний дар для Музею Н. Т. Ш.** Наша відома подорожниця п. Софія Яблонська, яка свого часу подарувала Музеєві Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові цінну збірку індо-китайських предметів, переслала тепер для її доповнення чотири соломяні лякеровані капелюхи з провінції Юнан, яких тубільці вживають у часі дощу, та коло сотні світлин і фільм етнографічних і топографічних. Управа Музею НТШ складає Жертводавцеві за це щиру подяку.

— **Коли вільно ексмітувати субльокатора?** Новелізація приписів про охорону льокаторів декретом президента Річпосполитої поліпшила положення також субльокаторів, зрівнуючи їх у правах з головними льокаторами у веденні ексмісійних процесів. Городські суди дозволяють тепер ексмісію субльокаторів поза випадками неплачення комінного тільки під умовою, що головний льокатор зобовяжеться дати субльокаторові інше мешкання, також обіцяє припис сами охорони субльокаторів. Ексмісійні присуди при доставленні іншого льокалю западають тільки з оправданої причини, як напр. наслідком побільшення числа домівників, коли народиться дитина і т. п.

— **Невже це спортовці?** Члени спортової дружини „Україна" зустрічаються доволі часто з дикою грою польських дружин, що свою спортову нижчість пробують надоложити брутальністю. Один з таких випадків був на останньому змаганні України II. з „Білим Орлом", наслідком чого гравець України, Богдан Сиротюк перевезено з раненою ногою до шпиталю.

— **Сумна пригода** зустріла проф. д-ра Василя Пачовського, відомого українського письменника. Сьогодня ранком він ішов до суду при вул. Баторія, де сповняв обовязки присяжного судді. На розі вул. Сербської й Бернардинської площі потрутило його авто так нещасливо, що він зломив собі ногу. Ратункове поготівля відставило його до шпиталю.

— **Львівська хроніка.** З третього поверху при вул. Бернардинській ч. 2 кинулася на вулицю 18-літня Едита Кравс, донька інжиніра і тяжко потовклася. Причиною самогубства були родинні невзгодини. — В готелі Народовім при вул. Камінського отроїлася 38-літня Казимира Гарчикова, якої чоловік виїхав на роботу до Франції, а вона лишилася без засобів до життя.

— **Велика пожежа в Обертині.** Наслідком необережности з огнем в загороді Маркуса Бергельштайна в Обертині пов. Городенка вибухла пожежа, що перекинулася на сусідні будинки і знищила пять господарських загород. У вогні попеклося двоє людей і згоріли коні, безроги, дріб і т. п.

— **Краєва хроніка.** При будові газового руротягу в Станиславові осунулася земля, причому згинув один робітник, 25-літній Іван Кравчук, родом із Долинщини, а одного робітника тяжко потовкло. — Іван Шавлюк з Косівщини, одержавши відпустку для порятування здоровля з коломийської вязниці, кинувся до Черемоша і втопився. — У Бібрці 29-літній Владислав Понуркевич, урядовець скарбової контролі, постріляв з револьвера Станіславу Пекерт у ногу, після чого вистрілом у голову відобрав собі життя. — В Кордишові пов. Кременець підчас копання глини зсувалилася земля і присипала пять жінок. Параскевія Мельничук, Люба Рухлюк і Христина Лизун погибли на місці, а дві відратовано.

— **Бранкова афера у Кременці.** В окружному суді в Рівному на виїздовій сесії у Кременці запав присуд у справі великої бранкової афери. Засуджено обвинувачених Горенштайна і Букімера по 2 роки вязниці, Шермера, Штерна, Мешкера, Фінкельштайна по 1 рокові і Гайнеро-ву на 6 місяців, всіх за те, що давали хабарі капітанові Жукотинському, щоб увільнитися від військової служби. Обвинуваченого Фрідмана засудили за посередництво у хабарях на 2 роки і 6 місяців, б. урядовця ПКУ Флегера на 2 роки вязниці за співучасть в афері. Заступника райбіна з Кременця, Лернера увільнено.

— **Передавнений злочин.** Варшавський апеляційний суд розглядав справу, що є відгомоном злочину, доконаного тому 8 літ. На лаві обвинувачених засів Хаїм Рудавер, що в часі війни служив в австрійській армії. В одній місцевости під Радомом прийшло між ним і одним селянином до суперечки у звязку з якоюсь чинитьбою для війська. Підчас сварки Рудавер добув багнета і пробив селянина на смерть. Опісля душогуб щез. Минуло кількинадцять літ, аж нарешті хтось пізнав Рудавера й окружний суд у Радомі засудив його на 5 літ вязниці. Апеляційний суд припинив справу, тому що вона передавнилася.

— **Щоденник царя Миколи II.** При виправі до му Іпатієва в Екатеринбурзі, де цар Микола з родиною провів останні години свого життя перед розстрілом, знайшли у стіні тайний сховок, а в ньому біжутерію царині і щоденник царя, доведений до останнього дня. Щоденник вислали до Москви.

— **Пімстилися собаками за податок.** Міська влада в мадярській місцевости Сегедині підвищила податок від собак. Це так обурило власників цих звірят, що вони явилися громадно з собаками в будинку міської ради і почали цькувати на всіх, хто тільки належав до ради і магістрату. Радні і бурмістр ледви втекли, але всетаки пси декого покусали.

— **Синтетична солома.** Німецьке міністерство пропаганди звернулося до населення, головно жінок, із закликом носити в літі капелюхи тільки з синтетичної соломи, яку виробляють в Німеччині. Хто носитиме солому, спроваджену із заграниці, стягне на себе закид неслухняности влади.

— **Дощ з рибами.** Підчас бурі, яка перейшла перед кількома днями над Венецією, повстала морська труба заввишки 200 метрів. Вона перейшла крізь цілу лягуну і розбилася об острів св. Миколая. Жертвою стихії стали тільки риби, які морська труба вхопила високо в повітря і розкинула на площі св. Марка та сусідніх вулицях. Після бурі мешканці Венеції увихалися довго по вулицях, збираючи риби, що цілими масами лежали на землі.

— **Радіо в Абісинії заборонене.** Французька преса повідомляє з Аддіс-Абеби про видану недавно заборону слухання радіових авдицій. Згідно з цим розпорядком абісинці, власники радіових апаратів, мають віддати їх адміністраційній владі, а европейські слухачі своїм посольствам. Абісинська влада хоче тим способом унеможливити поширювання фальшивих відомостей, які виголошують европейські станції.

— **Як Мусоліні будує міста.** Італійський диктатор Мусоліні взяв тому кілька днів участь у посвяченні угольного каменя під будову нового, четвертого з черги міста, яке має вирости на осушених Понтійських болотах. Нове місто названо Апрілія. Три попередні міста були: Літорія, Сабавдія і Понтінія. Проектують ще пяту оселю на терені давного граду Агро Понтіно, яке назвуть Ремезія.

— **Заборона публичного вживання радія.** Новий королівський декрет в Італії забороняє власникам радіових апаратів і урядовцям публичних інституцій вживати голосники на майданах і вулицях. Трансмісії на відкритому повітрі з подій або промов державного значіння вимагають кожноразового дозволу префекта на підставі уповажнення міністерства преси і пропаганди.

— **Жахлива самоходова катастрофа** склалася в Калюско д' Адда біля Бергамо. Самохід з пятьми пасажирами, що їхав дуже щвидко, переїхав дитину, вбиваючи її на місці. Під враженням цього випадку шофер утратив панування над кермою і самохід вдарив на дім, перед яким бавився гурток дітей. Троє 7-літніх дітей згинуло на місці, а кількоро інших та одну жінку тяжко ранило.

— **Різні вістки.** В Мінхені відбудеться цього року міжнародній конгрес престіжітаторів (штукарів, зручних пальцями). — Національно-китайський інститут переводів видав недавно китайський переклад книжки Адольфа Гітлера „Моя боротьба". — Румунський наслідник престола, кн. Михайло, вчиться не тільки в гімназії, але й у військовій школі і на днях здав іспит на підстаршину

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духовних потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові. Ринок 10/I.

Мін. Ґурецький у Львові.

У вівторок рано приїхав до Львова міністер торговлі і промислу д-р Роман Ґурецький з вищими урядовцями міністерства. В год. 10.45 міністер відкрив вищий гірничий уряд у Львові. Створення цього уряду у Львові — заявив міністер — здійснює побажання нафтового промислу, який уже раніше вказував на велике віддалення Кр'ківської Гірничої Академії від головних копальняних міль і господарсько-торговельних центрів нафтового промислу. Львів є господарською, фінансовою і торговельною столицею нафтового промислу. Головний гірничий уряд у Варшаві уряд скасував і створив три вищі гірничі уряди: у Львові, у Кракові і Катовицях.

В год. 12.30 вполудне міністер відвідав Торговельно-Промислову Палату та відбув нараду з господарськими колами. Міністер вислухав теж жалоб купців і промисловців у зв'язку з останніми подіями. Міністер пообіцяв піддержати домагання пошкодованих купців і промисловців.

Курс золотого доляра.

Девізові банки почали скуповувати золоті монети і валюти для Банку Польського. Золоті доляри купуватимуть по курсі 8.91, золоті рублі по курсі 4.57 зол. Посідачі золотих монет і валют не мають обовязку їх продавати. Власники капіталів, уложованих у закордонних банках, обовязані ці капітели зареєструвати

—o—

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Свято 10-ліття „Марійської Дружини" учнів у держ. гімназії. В неділю 25. 4. ц. р. відсвяткували учні держ. гімназії в Перемишлі 10-ліття своєї „Марійської Дружини". Поза внутрішнім, кружковим святом відограли члени цієї „Дружини" на сцені у місцевій гім. салі драматичний образ у 3 діях із часів переслідування христіян у Римі п. н. „Неон або мученики з Катакомб", видання оо. Василіян у Жовкві. Виставу попередила промова гім. катехита о. проф. П. Голинського, як провідника „Мар. Дружини". Дорібок праці „Дружини" за 10 літ істнування є справді поважний, якщо далеко його представити графічно у високих числах відбутих рефератів учнів, викладів провідника, засідань видїлу, сходин членів, участей у богослуженнях, адорацій Найсв. Таїнства, устроєних релігійних імпрез, акцій самаританської допомоги членам при помочі „Братської Каси", корепетиторської помочі в науці і т. п. Але того всього представити у короткій часописній допісі не можна. Одначе дїяких можнаб відослати до друкованого „Звіту Дирекції Гімназії" за 1933-34 і до „Звідомлення Видїлу „Кружка Родичів" при тій-же гімназії за 1934-35, де вміщені теж ілюстровані звідомлення „Марійської Дружини". І ця ювилейна промова о. професора буде, як нас поінформували поміщена у „Звідомленні Кружка Родичів" за шк. рік 1935-36, що вийде з кінцем шк. року. Виставу відограли учні цьогож дня двократно: передполуднем для учнів нижчих клас і молоді сусідньої вселюдної школи ім. М. Шашкевича, а вечором для старших учнів, родичів та запрошених гостей із перемиських середніх шкіл і громадянства, яке прибуло між молодь в Преосв. Григорієм Лакотою на чолі! Вистава була добре підготована і збайливо вирежисерована — і то власними силами. Молоді аматори учні класс шестої і семої, а герой драми — учень класи другої, відограли театральну пєсу як вроджені актори; вони переживали свої ролі на сцені, суфлєр був для них зайвий. А вирізнилися між ними грою передовсім симпатичний другак Богдан Гук у ролі героя драми Неона та два шестаки: Арсен Білас у ролі старого христ. священника з катакомб та знаменитий Богдан Мягкий у ролі грізного поганського жреця Амона, гонителя христіян і демона цісаря Валеріяна. Інші були також без закиду, як М. Гук, М. Гурко, лиш сам режисер Т. Тисовський, за драматично відданий свої тяжкі переживання апостата у II. дїї. Декорації вималював теж член „Дружини" М. Гурко. Помисл розвязки декорації катакомб є його оригінальний і був театрально ефектовний та річево вірний, що з похвалою для учня кляси семої годиться піднести. Дім римського патриція також був стилево виержаний, а старогрецькі різьби, вняті з археольогічного кабінету класичної гімназії, робили при світляних ефектах своєрідний настрій на салі. До поодиноких сцен у II. дїї (в катакомбах) додано за основі власної режисерії 3 співи хору катехуменів, які виконав настроєво муж. хор учнів, а підчас пав між актами грала на салі гімназійна смичкова орхестра також зпоміж членів „Мар. Дружини". По скінченій пєсі виставили „актори" ще театральний живий образ, а молодь на салі і старші громадяни відспівали гимн „Марійських Дружин", яким завершено цей гарний релігійний вечір.

КОПИЧИНЦІ.

Загальні Збори „Українбанку", які відбулися 24. 4. ц. р., були доказом, що Укрбанк зачинає помалі виликовуватися з тих „рам", що їх йому понесла в попередніх роках невідповідна господарка. Зі зложених звітів було видно, що і Надзірна Рада і теперішня Дирекція в особах д-ра В. Бабія, Гр. Безкоровайного та В. Пенцака докладала в 1935 р. багато зусиль, щоб привернути устійнові становище, яке воно займало донедавна в повіті та між Укрбанками в краю і під фінансовим і під моральним оглядом. Доповнюючий вибір (на місце уступивших) і членів Надз. Ради в особах о. дек. А. Малиновського, емер. судді О. Радзівіла, адв. С. Капустинського і м-ра Шахновича дає запоруку, що і в цьому році Надз. Рада буде берегти поваги і майна Укрбанку. Одна справа ятрить ще на організмі Укрбанку і то Заг. Збори присвятили чи не найбільше уваги. Йшло про особу п. Петра Долгана, бувшого нач. директора, усуненого в мин. році з дирекції за його господарку. На Заг. Зборах відкликався він до членів, щоби вступили на Надз. Раду, щоб та приняла його з поворотом на місце директора або на якусь іншу посаду. В оборонї його виступало кількох учасників, а саме Марек Микола, Мандзійова Михайлина, Ганчарик, Ст. Сафіна, внаслідок чого Збори вибрали комісію, яка разом з Нада. Радою ще раз має розслідити справу усунення п. Долгана. Гадаємо, що тут може Ревізійний Союз у Львові у великій мірі причинитись до покінчення цієї немилої справи на терені Укрбанку. Справа в Повіт. Союзі Кооператив з особою б. урядовця, якому придїлили місце в іншій місцевости, є найкращим дороговказом для рішальних чинників також у цій справі. Негайність рішення причиниться до дальшого доброго розвитку Укрбанку в Копичинцях.

ЧОРТКІВ.

„Союз Українок" у честь Митрополита. Заходом філії „Союзу Українок" у Чорткові відбулася 19. ц. м. святочна академія з нагоди ювилею Митрополита Кир Андрея при співучасти „Чортківського Бояна" і просвітянського хору з Росохача. На програму зложилися: прегарна промова п. Баранової, хори, фортепіянове сольо п. Ляховичевої, деклямації п. Носикової, гра Л. Мартюка і п. Паладійчуківни. Тогож дня вислав комітет на руки Митрополита привітальну телєграму такого змісту: „Преосвященний наш Архиперею! Українське громадянство Чортківської Землі, зібране нині в святочному настрою на академії в честь Твого ювилею на митрополичому престолі, пересилає Тобі свої найглибші і найщирші вислови дитячої вірности, громадянської пошани й подяки та побажання кріпкого здоровля і многих літ для праці в нашій святій католицькій церкві та для добра всього українського народу. — Ювилейний Комітет у Чорткові".

РОГАТИН.

Заг. Збір Філії „Просвіти". В дні 26. ц. м. відбувся черговий Загальний Збір Філії „Просвіти" в Рогатині. Учасників було понад 400. Найчисленніше заступлене було селянство. Були на салі представники духовенства, учительства та місцевих повітових організацій. Зі звідомлення уступаючого Видїлу довідалися ми, що Філія „Просвіта" в Рогатині обслуговує 49 читалень, з котрих добре розвивається 18, дещо слабше 30, засновилася одна читальня. Кожна читальня має свою бібліотеку. Усіх книжок у читальняних бібліотеках 15.284. В звітовому році прочитано 36.313 книжок. При читальнях працює: 41 театральних гуртків, які за рік дали 218 вистав, 10 співочих гуртків, що уладили 51 концертів, 1 орхестра, 34 гуртки любителів голосного читання, 18 самоосвітніх гуртків (обіймують 645 членів). У читальних зорганізовано і переведено 610 голосних читань, з яких користало 1.374 громадян. Уладжено також 107 відчитів-анкладів, з яких користало 2.065 громадян. Переведено один курс для поборювання неграмотности (в Загірю Княгиницькім). Заходом читалень відсвятковано 37 свят (Шевченка, 10 Франка, 13 книжки, 33 „Просвіти", 6 свят Крут, 2 свята М. Грушевського і 2 ювилейні свята. В читальних зорганізовано 7.464 членів. Читальні мають поважне майно. А саме: 31 домів і 2 площі. Загальна вартість нерухомого майна усіх читалень в округи Філії 210.268 зол. Приходу читальняні каси мали 22.655 зол., розходу 20.947 зол. Лишилась готівка 1.709 зол. В розходових позиціях зауважено, що читальні видаткували на закупно книжок 3.283 зол., на передплату часописів 1.285 зол. Поважну активність в роботі виказав сам Видїл Філії. Відбув 105 поїздок до читалень, у тому на збори читалень 34 поїздки, на свята 31, на наради 18, в інших справах 22. Усі читальні ілюстровано. В осідку самої Філії зорганізовано і переведено курс для бібліотекарів (користало 48 осіб), курс для вишколу видїлових читалень (користало 98 осіб), і 2 курси для вишколу проводирів самоосвітніх гуртків (скористало 42 особи). Заходом Видїлу Філії чи його комісій уладжено за рік 117 викладів. При Філії чинна фахова бібліотека і загальна бібліотека що має 652 книжок; в звітовому році виполичено з неї 997 книжок. Філія має нерухоме майно вартости 17.000 зол. Над звідомленням розвинулась річева дискусія, в якій бесідники порушували різні згадані з культурно-виховним змаганням справи та висказали бажання, щоб новий Видїл Філії повів сильну акцію в напрямі організування всього українського населення під прапором „Просвіти", в напрямі збільшення читальняних бібліотек та в напрямі здисциплінування внутрішнього життя, уладжуючи кожного місяця повітові або районові наради з представниками читалень. А далі висказали побажання, щоби в справі притягнення всього спосібного до просвітянської праці громадянства Видїл Філії підготовив конференцію і на неї запросив усі круги нашої інтелігенції. Головою Філії вибрано знову д-ра Гриця Дмитрова, місцевого лікаря. До Видїлу увійшли люди, які вже в попередніх каденціях працювали. Ці Загальні Збори в порівнянні зі Зборами в попередніх роках були спокійні і ділові. В Зборах взяв участь представник Матірньої „Просвіти" інсп. Петрик, який у своїй промові торкнувся справи виховання молодого покоління та охорони його перед невідповідальними чинниками, вказуючи на способи, при помочі яких можна це осягнути. З рейону рогатинської Філії Матірня „Просвіта" має 700 правних і фізичних чинних членів. П.

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ К. Л. К

Річні Загальні Збори Карпатського Лещетарського Клюбу, проголошені на день 10. V. ц. р., з технічних причин переложені і відбудуться щойно 17. V. ц. р., в год. 10. передпол. у домівці Союзу Українських Купців і Промисловців при вул. Гродзіцьких ч. 1 із тим самим порядком нарад.

БІГ НАВПРОСТЕЦЬ

для копунів усіх львівських клюбів відбудеться дня 3. травня ц. р. в год. 10. Участь у бігу всіх клюбів обовязкова. Біг відбудеться на трасі 2 км. у білогорському лісі. Збірка змагунів у год. 9.30 в чит. „Просвіти" на Сигнівці, вул. Леопольського ч. 15. Зголошення слати до УСС. до 2. травня.

САМБІР. СЯН — КОРОНА 1:0.

В неділю 26. 4. грав перемиський Сян з Короною у Самборі і на її тріумі виграв у відношенні 1:0. Старі суперники Сяну обікали і ловили руки в розпуки, але всеж таки гра була фер. Гола для Сяну стрілив Суський. Видїлів було мало, бо падав дощ зі снігом і було д. зимно.

ЗА КОРДОНОМ.

ВІДЕНЬ. Мистецтво. Віенна — Ф. Ц. Відень 1:1; Рапід — ВАЦ 3:2; Лібертас — Вакер 1:1; Адміра — Австрія 3:2; Фаворіттнер — Спортклюб 2:1.

БУДАПЕШТ. Мистецтво. Угорщина — Ференцварош 3:2; IX. Округа — Шорокшар 2:2; Уйпешті — Будафок 2:1; Шальготаріян — Аттіла 3:2; Фебус — Теревеш 7:0; Будай — Кішпешті 4:2.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

„НА СЛІДІ". Журнал молоді. (В-во „Вогні" Львів). Маємо в руках вже третє число журналу „На слідї", зрохи дивна і нова у нас назва. Але видавнича й редакційна: журнал хоче бути на слідї всього, що цінне і цікаве для молоді у середньошкільному віці. Цінне для виробления світогляду, характеру, бистроти ума, широкого знания; цікаве різнородністю, оповіданнями, розривками.

І справді. У трьох перших числах журнал дає багато. Зовнішня форма гарна, зміст поданий живо і ядерно. Заступлена природа, техніка, спорт, оповідання, дописи з життя молоді, репортажі, розривки. Багато гарних ілюстрацій і шкіців. Нема у ньому політики — в нетатівському розумінї, не служить він ніякій партії, не має статтей широких, позних доктрин, поучувань та полемік. Але з усіх його оповідань, описів, репортажів пробивається ідеал служби Батьківщині та засіб тієї служби: сталевий характер, лицарськість упертє самодосконалення.

І тим цей журнал симпатичний і цінний. Справді варто, щоб його читала вся наша молодь.

Додаємо, що це журнал не конкуренційний для виданого Рідною Школою „Шляху Молоді". Обидва мають різні засяги: цей останній хоче вплинути головно на молодь у позашкільному віці, селянську і ремісничу, тоді „На слідї" головно на шкільну молодь.

СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР, Р. XXII., ч. 8

Листування Редакції.

І. **Ставничий, Станиславів-Павелче:** Прошемо ласкаво відповісти на наші листи.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Щирець:
29. IV. Дівча з Маслосоюзу.
30. IV. Отаман Пісня.
1. V. Залізна Острога.

Великий Театр:

Середа, 29. IV, год. 8. веч. Аб. 16. „Неправдива година".
Четвер, 30. IV. год. 8. веч. Аб. 16 „Неправдива година".
П'ятниця, 1. V. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі риби".
Субота, 2. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неправдива година."
Неділя, 3. V. год. 3.30 пол. „Грубі риби". Купони „Або не важні; год. 8. веч. „Страшний Дір" опера.

Театр Різнородностей

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріна" із Сене Сакалем.
ВАНДА: „Мармотравний син", „Щастя на вулиці".
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд".
КАСІНО: „Банкіт".
КОЛІСЕЙ: „Ведика княжна та готельний хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".
МЕТРО: „Жінки в його житті" та „Тижневе ПАТ".
МІРАЖ: „Кид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом
МІЗА: „Калієнте місто кохання" з Полерес дель Ріо.
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Мала пеня" з Фр. Галь".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Кар'єра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Кар'єра" з Мартою Егерт.
СТИЛЬОВЕ: „Останні дні Помпеїв" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт звірів" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шаління".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Альпін.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

Закордонне радіо.

Середа, 29. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 22.20 Концерт, 17.10 Солісти, форт., баритон, 19.30 Весела муз. вступна, 20.10 Сто-пятдесятьліття „Фігарового весілля" Концерт, **Прага** (470,2) Галевий концерт, **Париж** (1648) 11.00, 12.15, 17.30 Концерт, 19.30 Поет. авдиція, 20.45 „Анфан де Міракль" кон. Гавольта й Шервея, **Білгород** (437,3) 16.20 Форт. реціталь, 19.30 Пісні, **Берлін** (356,7) 10.00 Веселі музики, 14.15 Легка музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 17.30 Весняна пісня, 20.10 Солісти, скр., форт., **Лайпціг** (382,2) 17.00 Дівчата грають, 19.00 Пісня чину, кантата Амброзіюса, хор, симф. орк., **Мінхен** (405,4) 13.15 Музика, 15.00 Веселе муз. пополудне, 19.20 Солісти, 20.45 Концерт, **Будапешт** (549,5) 13.05 Сальонова музика, 17.30 Циг. музика, 18.50 Форт. реціталь, 19.40 Транси. з театру, **Мілляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, 20,35 „Аморе дей тре ре" („Кохання трьох королів") оп. Монтемеція.

Четвер, 30. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 22.10 Концерт, 17.35 Бадяди Лене співає Віденам, **Мор. Острава** (269,5) 17.80 Шведські пісні, **Прага** (470,2) 19.40 Баляди Новака на нім. хор і орк., 22.15 Концерт, **Париж** (1648) 11.00, 20.45 Концерт, 20.00 Спів, **Білгород** (437,3) 11.30, 19.00 Концерт, 15.15 Пісні, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісеньки, 14.15 Легка музика, 17.00 Солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14,00 16.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 10.00 Нар. пісеньки, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 13.30 Вок. концерт, 17.30 Сальон. музика, 19.10 Японський вечір із участю солістів, 19.45 Сп. реціталь, 20,35 Орх. концерт, **Мілляно** (368,6) 13.30, 19.45 Легка музика. 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17.00 Трансм. із грецького театру в Сіракузах „Едип у Кольоні" Піцетія, 20.35 „Джоконда" Понхієлія.

Львівське радіо.

Середа, 29. квітня 1936.

6.30, 6.50 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Про мясо, 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Із забутих опер, гр. пл., 16.00 Пісеньки для дітей у вик. Ерінового хору, 16.20 Сарнікозий рецталь у супр. форт., 16,45 Гутірна музика із слуханням радія, 17.00 „Провінціонали" діяльог, 17.20 Сальон. музика з гр. пл., 18.00 Про виховання та навчання дорослих, 18.10 Пісеньки в вик. Ольги Обарської, 18.30 „Жарти літер. критики" літер. нарис Кая. Бронъчика, 18.40 „Артисти невідомі в нас" гр. пл., 19.00 Із країни великого приятеля, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.55, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Пісня та пісонька в гр. пл., 20.45 Вечірній денник, 20.35 Із сучасної Польщі, 21.00 Гаворить Фр. Шопена, віольончели, форт., 21.40 Ст. Бжозовський (у 25-ліття смерти), 21.55 Авдиція з нагоди нар. свята Японії, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Четвер, 30. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для мол. молоді, музика, спів, 13.00 „На Підгалі" гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Фантастична сюїта у музиці, гр. пл., 13.15 Експорт, 15.20 біржа, 15.30 Хитиця ревіяних і фільм. мельодій, квінтет, 16,00 „Про те, як мала шарпала Бурмила за хвіст", для дітей, 16.15 Жіги. Стойовський: Соната е-дур оп. 37. на скр. і форт., 16.45 Концерт хору, 17.15 У ритмі раз, два, три, концерт камер. орк., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Віольончельовий рецталь у супр. форт., 18.30 Теки гутірка: Небезпека грому, 18.50 Туристичний інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 У джерел сучасного малярства, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт легкої музики, 20.45 Вечірній денник, 20.35 Протилет.-газ. оборона, 20.00 Театр Уяви у чужих (Англія): „Чотири не містяться в смок" Вол. Гедгуда та Ст. Кінг-Гоза, 21.35 Монюшкові пісні (Шльонська сопран, Бендер бас) у супр. форт., 22.00 Ріжні мельодії з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів

	від	до
Пшениця одн.	21.00	21.25
Пшениця зб.	20.50	20.75
Мука пш. гат. І. вигат.	33.00	33.50
Мука пш. гат. І А	34.00	34.50
Мука пш. гат. І Б	33.00	33.50
Мука пш. гат. І Ц	31.50	32.00
Мука пш. гат. І Д	29.50	30.00
Мука пш. гат. ІІ А	29.00	29.50
Мука пш. гат. ІІ Б	28.50	29.00
Мука пш. гат. ІІ. Ц	28.25	28.75
Мука пш. гат. ІІ Д	26.00	27.50
Мука пш. гат. ІІ Е	26.00	26.50
Мука пш. гат. ІІ Ф	24.50	25.00
Мука пш. гат. ІІ Г	22.00	22.50
Мука пш. гат. ІІІ А	17.50	18.00
Мука пш. гат. ІІІ. Б	16.50	17.00
Мука пш. наст.	14.50	15.50
Мука пш. разова до 0 - 95 пр.	24.50	25.00
Мука жит. вигат. 0—30 пр.	24.50	24.75
Мука жит. гат. І 0—60 пр.	23.00	23.75
Мука жит. гат. І 50—65 пр.	21.00	21.75
Мука жит. гат. ІІ 50—65 пр.	15.75	16.25
Мука жит. раз. до 0—95 пр.	17.25	17.75
Мука житня пос. понад 65%	12.75	13.25
Висівки житні	12.00	12.25
Висівки пш. грубі	11.00	11.50
Висівки пш. середні	10.25	10.75
Висівки пш. мілкі	12.25	12.50

ГРОШІ.

Ціріх, 28. 4. ПАТ.

Н. Йорк 307. Льондон 15.16, Париж 20,21.75. Мілляно 24.15, Брюсель 51.88, Амстердам 208.23, Осльо 76.15, Копенгаген 67.67 і пів, Стокгольм 78.15, Берлін 123.37 і 1/2.

Папери:

Варшава, 28. 4. ПАТ.

3-прц. інвестиційна пе ша емісія 64.50, 65.00, 3-прц. поз. інвест. друга ем. 73.50, 64.00, 5-прц. конверсійна 55.00, 6-долярова 80.00 6-дол. 50.00, 50.25, 7-стабілізаційна 66.00, 66.75, ост. дрібні, 71.00 сотки.

ЦИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Масласоюз" повідомляє, що в дні 28-го квітня н. р. кооперативам платитиме за: льоко Львів

1 кг. масла десер.	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає залет	2.60 „
1 л. молока	0-15 „
1 к. яєць	2.45 „

Тенденція на масло і на яйця слаба, на молоко здержана.

Масласоюз повідомляє, що від 28. IV. н. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір птахомасарні „M. C." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без острігі І. кл.	1.10	зол.
Курята молоді товсті І. кл.	1.60	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних достанців.

ОПОВІСТКИ.

Для „Юлії": зложила проф. Сімович, Львів, 3 зол.; Службовики Подільського Союзу Кооперативи Тернопіль, зол. 5.—.

На Рідну Школу надіслав о. Йосиф Бадан з Завадки зол. 15.— як збірку переведену парохіянами у Великодні Свята.

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д-ра Баранецького у Львові ул. Миколая ч. 23 р'яг ул. Зибликевича приймає пацієнтів — по перерві святочній — як звичайно щодня від 3—6 пополудні в хоробах зубів і устної ями. Власна технічно-дентистична робітня. 1976 5—5

МЕШКАННЯ

ЛЬОКАЛЬ РЕСТОРАННО-КАВАРНЯНИЙ до винайму в домі „Народньої Гостинниці", вул. Коциюшка ч. 1. 2014 3—3

ПЯТЬ І ЧОТИРИ КІМНАТ, комфорт, центр. на мешкання або бюра до винайму. Д-р Альтшіллер, Сикстуська 14. 5/57

РІЖНІ

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт" Львів, Словацького. 1904 5—3

Гарні й дешеві книжки
Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Д-р Василь Маковський: **Гміна**	2.00 зол.	2.50
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя І.—ІІ.**	2·80 „	0·50
Мих. Галущинський: **З Українськими Січ. Стрільцями**	1·90 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина І. ІІ. ІІІ.** Окрема частина по зол 1·50	4·50 „	0·50
Ірина Вільде: **Химерне серце**	1·50 „	0·30
Василь Софронів: **Липнева отрута**	1·40 „	0·30
Ст. Левицький: **З японського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буреверхи,** переклав М. Рудницький	(в начерпане) 0·95 „	0·25
Проспер Меріме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	1·50 „	0·30
Альфонс Доде: **Маціцький,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·00 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	0·80 „	0·15
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0·50 „	0·15
Гордій Брасюк: **Безпутні**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжка Рєпніна**	0·80 „	0·15
Михайло Возняк: **Белей і Конницький**	0·50 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці **„Діло", Львів, Ринок 10** та у всіх книгарнях.

ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ хлопчих сорочок до вибору: оксфордові, вишатково тривалі 2.95, поплінові 3.45, піджанці 1.50, рос кішні дівочі сорочинки від 1.40, нічні 1.95. Фабрика Білля „АСТРА"-Львів, Сикстуська 2. 1835 2—2

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 8—11

ОГОЛОШЕННЯ.

КНИЖЕЧКА

ВЕЧІРНЯ і ПАРАКЛИС

до Пресв. Богородиці

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослуженнях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25% знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa на 480 урядів, оправлена зол. 2.50, на 960 урядів оправлена зол. 5.—

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ТОВ. НАРОДНА ЛІЧНИЦЯ

відбудуться дня 13. травня (в середу) у власній домівці Т-ва (П. Скарги 4) з ось таким денним порядком:

1. Отворення Зборів.
2. Відчитання протоколу останніх Заг. Зборів.
3. Звіт Ради.
4. Звіт Дирекції.
5. Уділення абсолюторії.
6. Вибір Голови, Ради Тов. і Контрольної Комісії.
7. Внески й запити.

Початок в год. 6. вечором.

Якби тоді не явилося приписана скількість членів, Заг. Збори відбудуться годину пізніше при якійнебудь скількості членів.

У Львові, 28. квітня 1936.

ЗА РАДУ Н. ЛІЧНИЦІ

В. Дещикевич, голова. **Д-р Т. Бурачинський,** директор.

Читайте „Діло"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35
„ „ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ „ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по купно, продаж, винаєм і т. п.	зол.	0.15
шукаючі праці	„	0·10
слова товстим друком подвійно,	„	0·07

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 94 (14.343). Львів, четвер 30. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Свято в 10-ліття смерти
Головного Отамана Військ України Симона Петлюри.

Цього року 25. травня минає 10 літ, як жидівський комуніст Шварцбарт убив Головного Отамана Військ України та Голову Директорії Симона Петлюру в Парижі.

В ці 10-і роковини відбудеться у Львові свято з такою програмою:

В суботу 23. травня літературна академія.

В неділю 24. травня в Лугowому Городі у Львові в год. 9. рано полева Служба Божа по погиглих воїнах Української Армії, яку відправить Преосв. Бучко Іван та виголосить проповідь. Потім буде відправлене жалібне богослуження, після чого виголосить промову б. адютант Гол. Отамана полк. О. Доценко.

В год. 10.30 рушить з Лугового Городу похід, у якому візьмуть участь лугові чети та інші українські товариства й установи.

В год. 12.30 відбудеться вокально-музична академія в салі Великого Театру у Львові.

В год. 4. попол. лугові вправи в Лугowому Городі.

Великий Луг звертається до всіх лугових товариств, щоби взяли участь у святі в неділю 24. травня. Тому вже тепер „Луги" повинні приготовлятися, щоб кожний луговик мав луговий однострій, луговичка народній стрій. З уваги на те, що у святі будуть брати участь і інші українські організації, всі луговики мусять мати лугові однострої, щоб було видно, що це Лугова Організація, а не якась інша. Всі луговички мають мати народні строї.

На цьому святі луговики і луговички робитимуть вправи, приписані на 1935 і 1936 р., себто мішані вправи луговиків і луговичок, вправи палицями луговиків, вправи луговичок хустинами і ритмічні вправи „Молитва" (Боже великий, Творче всесильний).

На цьому святі дістануть найкращі „Луги" нагороди. Змагання лугових товариств, чи пак повітів підуть головно за дві мандрівні срібні чаші. Одна з них є від мин. року в посіданні „Лугу" з Годинів мостиського повіту, яку мостиський повіт мусітиме боронити, другу чашу, як мандрівну нагороду, жертвовано цього року на свято.

„Луги" навіть з найдальших околиць мають приготовляти поїздку фірами. Вправді може бути залізнична знижка, але тільки 50-процентова і, розуміється, на таку знижку луговики не зможуть їхати, бо не будуть мати грошей.

Кожний повіт має виступати під командою свого повіт. лугового голови, або визначеного Повітовою Луговою Старшиною команданта повіту і ввесь час, і підчас Служби Божої, і в поході і при вправах кожний повіт виступатиме окремо. Лугові товариства, які мають орхестри, повинні приготовитись і приїхати з орхестрами. Орхестри мають бути в лугових одностроях і вміти грати марші в поході, як „Гей там на горі Січ іде". „Зажурились галичанки". „Їхав стрілець" та інші українські марші.

Дальші інструкції щодо свята і точної програми подасть Комітет для вшанування 10-их роковин смерти Гол. От. С. Петлюри, а щодо „Лугів" — Великий Луг.

Французькі партії перед вирішним боєм.

ПАРИЖ, 29. 4. ПАТ. В обличчі других виборів — найближчої неділі — франц. партії порозуміваються над зосередженням розсіяних голосів на означеного кандидата. Ця акція дуже трудна, бо вимагає компромісів між партіями, дисципліни кандидатів та згоди провінціональних партійних органів. Вислід виборів залежить від того, у якому степені проявить солідарність правий „національний фронт" та лівий „людовий фронт". Правиця рішена до якнайдальшої солідарности; щоб не допустити до перемоги людового фронту, буде декуди голосувати навіть на помірковання радикалів. Зусилля правої преси, щоб відтягнути з „людового фронту" радикалів не повелися. У лоні лівиці комуністи та соціялісти льояльно тримаються виборчого компромісу. Зате радикали, залякані ходом перших виборів, хотять, щоб „люд. фронт" не лише совував автоматично правил компромісу, лише декуди робив винятки.

КУРТУАЗІЯ.

ПАРИЖ, 29. 4. ПАТ. Тому, що Еріо стане вдруге до виборів у Ліоні, комуністичний кандидат уступив, щоб запевнити виборчу перемогу товаришеві Еріо. Міністр освіти Герно (радикал) зрезигнував з кандидатури у Шато-Тієрі на користь соціялістичного кандидата.

ДО МОСКВИ.

ПАРИЖ, 29. 4. ПАТ. „Евр" повідомляє, що 15. липня виїздить до СССР. велика прогулька республиканського союзу старшин і підстаршин резерви, щоб тим способом відповісти на зусилля правих партій проти франко-совітського зближення

Англійський квестіонар для Німеччини вже зредагований.

ЛЬОНДОН, 29. 4. ПАТ. Міністерство закорд. справ вижінчило вчера квестіонар, що його під кінець цього тижня мають предложити німецькому урядові. сьогодні розгляне його рада міністрів.

Добрий інтерес, коли повний черес!
Щоб мати повний черес, складайте свої ощадности в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

РІДНА ШКОЛА
і сокальський кордон.

З нагоди замітки „Бюлєтину Польско-Українського".

В ч. 15. з 12. квітня ц. р. переповів „Бюлетин Польско-Українські" м. ін. відозву повної Головної Управи Рідної Школи „До Українського Громадянства!" у справі матеріяльного забезпечення цієї всенародної установи. Навівши ще відозвою деякі інформаційні дані, подав „Б. П.-У." від себе таку кінцеву характеристичну заввагу:

„Відозва підчеркує, що сучасний стан приватного українського шкільництва — це тільки самий початок і стверджує необхідність розбудови всякого роду шкіл на всіх закутинах нашої Землі. Той універсальний тон відозви остільки не відповідає фактичному станові речі, що Рідна Школа територіяльно обмежує (!) свою діяльність виключно до области 3 полуднево-східних воєвідств".

Замітка — здавалось би — невинна, а все-таки дуже знаменна. Бо необізнаному з справдивим станом річей читачеві „Б. П.-У." дивно стане, чому Рідна Школа з одної сторони стверджує необхідність розбудови всякого роду шкіл *на всіх закутинах нашої Землі*, а з другої сторони *обмежує* свою діяльність тільки до 3 східно-галицьких воєвідств. Невжеж Рідна Школа резигнує з діяльности на Волині, Поліссі, Холмщині і Підляшші? А якщо так, то лишо ушинає у своїй відозві „універсального тону", яким спеціяльно так зайнтересувався „Б. П.-У.". Бо з зіставлення цих фактів нема логічного вивозу!

Отже слід стверднти, що Рідна Школа ніколи не резигнувала ані не резигнує з діяльности на північно-західніх українських землях. Тільки адміністраційна влада тих земель забороняє закладати там Кружки Р. Ш. і очевидне рідношкільні установи, хоча до такої заборони не має законної основи, — а на відлики в тих справах адміністраційна влада вищих інстанцій а правила затверджує рішення першої адміністраційної інстанції.

Адміністраційна заборона діяльности Рідної Школи на північно-західніх землях має свою довгу історію. До 1932. р. кожна дільниця польської держави мала окремі приписи у справі заложування і ведення товариств: інші приписи обовязували в бувшій австрійській дільниці, інші на землях вид російської займанщини, а інші на землях вид німецької займанщини. Щоби якесь товариство з одної дільниці могло закладати свої відділи (філії, кружки) на области другої дільниці, треба було його статут доповнити тими спеціяльними приписами, що обовязували на дотичній области. Зокрема на північно-західніх українських землях треба було пристосовуватися до розпорядку Генерального Комісаря Східних Земель про товариства з дня 25. вересня 1919. р. Д. У. З. С. З. В. ч. 25, пол. 256. Рідна Школа, очевидно, не пробила. Та хоча таким чином не було вже ніякої законної перепони засновувати Кружки Р. Ш. на північно-західніх українських землях, — то тамошня адміністраційна влада, яка по думці розпорядку ради міністрів з 14 березня 1921. р. Д. З. Р. П. ч. 36, пол. 234 була компетентна рішати в тих справах, в недовгому часі по доповнила тамошніх українців заснувати Кружка Р. Ш., а відлики не мали жадного успіху.

Syg. VI. 1. Pr. 113/36. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w składzie: Przewodniczący Wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Głosujący: S. O. Dr. J. Locker i S. O. P. Dynasiewicz, w sprawie konfiskaty Nr. 85 czasopisma pt. „Діло" z daty Lwów, dnia 1 kwietnia 1936 r. do Syg. VI. 1. Pr. 113/36, na posiedzeniu niejawnem w dniu 23 kwietnia 1936 r., po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 18 kwietnia 1936 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt.: „Діло", Nr. 85 z daty Lwów, dnia 19 kwietnia 1936 r., zawierającego w artykule pt.: „Prawosławnyj patrjarchat u Polszczi" — w całości wraz z tytułem, znamiona występku z art. 170 k. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Wspomniany artykuł zawiera świadomie fałszywe wiadomości o stosunkach religijnych w Polsce z tendencją wywołania niepokoju publicznego. Według §§. 487, 489, 493 p. k. oraz §§. 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Ł. Malicki wr. Protokólant: A. Tarkiewicz wr. Za zgodność: L. Janowicz, kier. sekret.

хоча
ОБМЕЖЕНИЙ ЕКСПОРТ ВАЛЮТ і ДЕВІЗ
доставляємо скоро і справно всі
КНИЖКИ і ЧАСОПИСИ
в закордонних мовах.
Німецькі видання 25% дешевше.
КНИГАРНЯ
ҐУБРИНОВИЧ і СИН
власн. А. Кравчинський.
ЛЬВІВ, пл. Катедральна 9.

Та від коли на місце різних дільничних приписів увійшов у життя новий загально-державний закон про товариства з 27. жовтня 1932. р., Д. З. Р. П. ч. 94, поз. 808, від тоді можна організовувати товариства на тій самій законній основі в цілій Польщі. Виконний розпорядок міністерства внутрішніх справ з дня 17. грудня 1932. р. Д. З. Р. П. ч. 116, поз. 964, до новищого закону приймає в § 1 всі товариства, що правно існували в Польщі до часу введення в життя новищого нового закону про товариства з 1932. р. за повноправні. Отже ніяких змін ані доповнень статутів правно існуючих товариств до нових вимог нового закону з 1932. р. ані самий закон, ані новищий виконний міністерияльний розпорядок не передбачує і не вимагає.

Бувший австрійський закон про товариства з 15. листопада 1867. р. В. З. Д. ч. 134. не передбачував напр обовязку близчого очерчення територіяльної области діяльности в статуті, а тільки вимагав статутового означення осідку даного товариства. Згідно з тим у статуті Рідної Школи є тільки означений осідок Товариства — Львів, а натомість нема там територіяльної области. А всеж таки Рідна Школа засновувала і заснує дальше Кружки Р. Ш. і веде в них статутову діяльність не тільки на области львівського воєвідства, але й на области воєвідств тернопільського, станиславівського і краківського, хоча — як сказано — в статуті Р. Ш. нема мови про діяльність Р. Ш. на области тих воєвідств та про область діяльности взагалі. Були правді свого часу спроби приспинити а тої причини діяльність Р. Ш. на области станиславівського воєвідства, але виявилося, що ті спроби були суперечні з істнуючими приписами і Рідна Школа веде дальше діяльність на областях всіх 4 полудневосхідніх воєвідств.

Отже якщо на підставі уніфікаційного закону з 27. жовтня 1932 р., Д. З. Р. П. ч. 94, поз 808 і § 1 виконного розпорядку міністра внутрішніх справ з 17. грудня 1932. р. Д. З. Р. П. ч. 116, поз: 964 можна засновувати і вести відділи (Кружки) Р. Ш. не тільки на области львівського воєвідства, але й на области з інших полудневосхідних воєвідств, бо навіть у самому Кракові, то анальогічно і річево нема ніякої законної перешкоди засновувати відділи (Кружки) Р. Ш. і в інших воєвідствах, а тимсамим на Волині, Поліссі, Холмщині і Підляші, бо — як сказано — закон уніфікований і всюди має ту саму обовязуючу силу.

Витворився таким парадокс: Після того, як 1050 українських шкіл на північно-українських землях, що повстали були в часі австрійської окупації Волині і пізніше в часі короткого істнування української влади, — на підставі закону Грабського спольонізовано і на папері затраквізовано (бо на північно-західніх українських землях ніхто затраквізму фактично не придержується!) — остало по офіціяльним даним міністерства освіти на тих-же землях тільки 5 (пять!) українських шкіл. (Цікаво, де ті школи, і хто вчить у них). Та тисячі українських дітей не можуть ходити взагалі до ніяких шкіл, навіть польських, бо нема для них ані шкільних будинків ані учителів, хоча одночасно сотки учителів, особливож українських, тиняються безробітні. Але на цьому не кінець. При нагоді військової брошки стверджено урядово, що поверх 33 прц. осіб у східніх воєвідствах, які скінчили були школу, повернулись до цілковитої неграмотности! Це наглядний доказ, що теперішня школа на українських землях не сповняє свого завдання і тяжкі мільони, видавані на те шкільництво, ідуть на марне.

Тому-що українське громадянство бажає власними засобами заспокоїти до деякої міри потребу українського шкільництва, одначе всякі спроби заснувати відділи (Кружки) Рідної Школи, і вслід за тим приватні школи Р. Ш. по-казалися безуспішними з уваги на постійні заборони тамошньої адміністраційної влади. Якщо „В П.-У." слідкує за того роду поділями і відносинами, неповинними в українській пресі, то має нагоду довідатися з неї про фактичний стан справи. Отже *не відповідає фактичному станові речі, немов би Рідна Школа обмежувала свою діяльність до области з полудневосхідних воєвідств,* — вже фактом є, що всупереч істнуючим законам і приписам адміністраційні власти на північно-західніх українських землях *не пускають* Рідної Школи на ті землі з великою шкодою для тамошнього українського населення й освітньої справи взагалі.

Якщо святочні казання і балачки про потребу заладнання передумовин нормалізації польсько-українських взаємовідносин не мають і дальше остати пустим звуком, то реальним виявом тих балачок нехай буде бодай припинення дотеперішніх консеквентних заборон засновувати українським північно-західніх українських земель Кружки Рідної Школи і вслід за тим творити й удержувати власними засобами українські приватні школи Р. Ш.

Іван Герасимович.

З нашої кооперації.

ДВА НОВІ ПОЧИНИ РЕВІЗІЙНОГО СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВ.

Ревізійний Союз розглядає тепер два нові почини. Перший з них — це **кооперативи здоров'я**, добре відомі селянській кооперації в Югославії. Кооперативами здоровля бажає РСУК зорганізувати лікарську допомогу для людей на селі. Другий почин іде до того, щоб виперти чужі і дорогі „богомази" з наших сільських хат та установ і заступити їх **дешевими, гарними і рідними образами**. „Здоровля і рідна краса також для села — це наше нове гасло", пише у цій справі дир. РСУК сен. О. Луцький у своїй статті у великодньому числі „Госп.-Кооп. Часопису".

ДРУГИЙ ЛІТНІЙ КУРС РСУК для провідників і прихильників кооперативного руху

відбудеться цього року в одній з гірських місцевостей у днях 5.—20. серпня. В програмі, крім гутірок на актуальні питання, низка прогульок та забавових імпрез. Передбачене спільне харчування. Ближчі інформації будуть подані до відома.

РСУК візвав усіх прихильників кооперативного руху повести енергійну пропаганду між працівниками, провідниками та прихильниками кооперативних установ за участю в цьому товариському зїзді. Проводи союзів та инших установ мають через відповідну організацію відпу-

о. О. ПРИСТАЙ. 10

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

В Америці відіграють в житті нашої Церкви велику й особливу ролю церковні парохіяльні комітети. Вони повстали вже в самих початках організації тамошнього церковного життя, коли-то щойно організувалися греко-католицькі парохії, а українських священників майже ще взагалі не було в Америці. Наші глибоко релігійні земляки, опинившись на далекій чужині за морем, досить хутко забезпечили там своє матеріяльне істнування. Загальний американський добробут дав і їм змогу розжитися. Зате вони дуже боляче відчували брак рідних церков і своїх душпастирів. Тому самотужки брались до будови церкви і вибирали собі екзекутиву — саме той церковний комітет, що керував всіма справами у звязку з організацією парохії. Він також справовджував, звичайно на власну руку, священника зі старої батьківщини. Згодом взагалі управляв парохією, себто дбав також про утримання церкви, пароха й дяковчителя і т. п.[1]) Між іншим від цього церковного комітету, що його вибирали на щорічному парохіяльному мітінгу[2]), звичайно на латинський Новий Рік, був у великій мірі залежний навіть сам священник. Членів комітету звали кураторами, тобто опікунами церкви. Їх було подекуди 6, 12, 20, а направду в Шікаго аж 72. На чолі комітету стояв „председа" (председник), що ним міг бути навіть неписьменний, колиб лише здорово язикатий. Другу рангу в комітеті займав касієр, а третю секретар. Кожний з цих „рангових" кураторів мав свого заступника. Тимсамим у комітеті було шість урядовців. Поруч з ними вибирали т. зв. колекторів (збирачів), що раз на місяць збирали між парохіянами гроші на всі церковні потреби. Висоту цього добровільного податку, що його звали колектою, ухвалювали на річнім парохіяльнім мітінгу. Звичайно родина платила місячно один або два доляри, а самітні люди (нежонаті й незаміжні) по 50 центів. Подекуди, крім кураторів, були ще й т. зв. тростіси, що їх вибирали на те, щоб вони своїм маєтком ручили за позичку, затягнену в разі потреби на церковно-парохіяльні видатки.

— — — — — — — — — — — —

Церковні куратори в Сент Клер були люди спокійні, хоч здебільшого неписьменні. Всіх їх було шість. Чотири з них не дуже цікавилися своїм урядом. На засідання церковного комітету приходили, щоб вислухати й без спротиву прийняти до відома різні розпорядки свого предсідника й касієра. Ці два головні куратори були міродатні чинники в сентклерівській парохії, а інші не мали впливу й значіння. Особливо енергійний був предсідник Хиляк, колишній гірник, що заробивши собі кількасот долярів, відкрив „салун"[1]), тобто по нашому коршму.

Парохія в Сент Клер була вбога. Вона мала деревляну церковцю з дуже скромною обстановою. Був там вівтар, одні ризи на свято і на будень, евангеліє, служебник, кадильниця, кропило й інші дрібні церковні речі. Окремого дому для священника не було. Мусіли для нього винаймати помешкання. Всіх парохіян було тут щось 150, що творили 40 родин, а 25 було вільного стану. Мені здається, що я був перший їх власний парох. Перед моїм приходом доїзджали сюди священники з инших парохій.

В Сент Клер була ще друга греко-католицька парохія, що її були зорганізували собі угорські руснаки[2]). Вони мали свою власну й добре вивіновану церкву, резиденцію для священника і свого постійного пахора, що вже кілька років душпастирював тут.

Мої бідні парохіяни не могли спромогтися на велику платню для священника. Їх було небагато, парохія молода і як звичайно в початках істнування, ще не загосподарована. Церковні куратори бачили, що на такій голодівці не зможе ніякий священник утриматися. Тому постановили винаймити мені помешкання в одної старої ірляндки, де я мав також харчуватися. Отже забезпечили мені помешкання і харч, а крім того мав я діставати 60 долярів місячної платні.

Моя ірляндська господиня була вже старша пані й мала три незаміжні дочки, що з них кожна могла бути бабусею для десятьох унуків... Вони мешкали в партері, а мені призначили кімнату аж на третьому поверсі в тій самій каменици. Це вже був грудень. Надворі впав сніг і потиснув морозець. А я у своїй кімнаті не мав навіть печі. Взагалі в ній не було нічого іншого, крім ліжка, крісла й маленького столика. В порівнанні до комфорту в гарнім помешканні о. Левицького в Шенандо, почувався я тут попросту звичайним жебраком. Тим невідрадніше було моє положення, що я не мав біля себе живої душі, що з нею міг би обмінятися живим словом. Мої парохіяни, лемки, якось не дуже цікавилися своїм душпастирем. А хоч у Сент Клер було 6.000 душ населення, проте я не мав тут нікого, хто розважив би мене. Моя душа була в якомусь кваскувато-гіркому настрою. Колиб хоч мав книжку або часопис! Зі собою нічого я не привіз з краю, а в Сент Клер української лектури ні на лік. Англійських часописів і журналів можна було тут дістати, скільки завгодно. Але з них не мав я ніякої користи, бо був „сліпий" і неписьменний в англійській мові, хоч і закінчив середню та високу школу.

(Далі буде.)

---

*) В Америці Церква відділена від держави. Тому священників утримують там самі церковні громади.

*) Віче, чи щось загальні збори.

1) Saloon — американська гостинниця.

2) Закарпатські українці.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ. УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 34. Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 16 365

сток та евентуальну матеріяльну допомогу у-можливити своєму персоналові поїздку на курс.

АНКЕТА РЕДАКЦІЇ „ГОСП.-КООП. ЧАСОПИСУ".

Редакція „Госп.-Кооп. Часопису" розписала між чільними українськими громадянами анкету на тему „Кооперація як чинник поступу в українськім національнім житті". Досі забрали голос у цій анкеті та помістили дуже цікаві відповіді такі автори: епископ Никита Будка, през. д'р Кость Левицький, інж. Ю. Павликовський, ред. Р. Купчинський, артист Павло Ковжун, дир. Іван Филипович, проф. д'р В. Старосольський, ред. А. Жук, д'р Р. Осінчук і д'р К. Коберський. Дальші відповіди будуть оголошені в чергових числах.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Р.С.У.К.

В понеділок 27. ц. м. відбуються засідання Ради РСУК. Раду з признанням ствердила, що матеріяльне скріплення Центросоюзу поширилося в 1935 р. також на всі Окружні Союзи. Рада доручила Дирекції РСУК і Центросоюзові подбати, щоби в 1936. р. і 1937. році вид кооператива для загального закупу і збуту закріпився в такій самій мірі у своїх низових клітинах. Загальні Збори РСУК відбудуться в першій половині червня ц. р.

МИКЛАШІВ БУДУЄ КООПЕРАТИВНИЙ МЛИН.

Справа будови млина в Миклашеві була порушена ще в 1934 р. За кілька місяців того року зібрано більше ніж 1.000 зол., які видано на закуп вапна, дерева, цегли й інших будівельних матеріялів. Потім перший запал притих і по довшій перерві в місяці березні ц. р. знову повстало бажання продовжати та успішно закінчити розпочате діло. Для цього вибрано 8 збірників, які збирають по селі датки на запроектовану будівлю (на рахунок уділів членів будучої кооперативи). Миклашівці бажають вибудувати для потреб свого села господарський млин на 3 вальці, мурований, двоповерховий з електричним двигуном. Миклашів покищо не має електричного освітлення, але є надія, що в цім або в найближчім році електричне освітлення село дістане. Приблизний кошторис будови млина — 40—50.000 зол.

РУХ ЧЛЕНІВ Р.С.У.К.

В другій половині березня і квітні ц. р. Дирекція Р. С. У. К. приняла в члени Т-ва 7 кооператив, видала згоду на зареєстрування 8 нових кооператив, не видала згоди на зареєстрування 2 кооператив, вичеркнула з членів Р. С. У. К. з причини фузії 7 кооператив.

Рада Р. С. У. К. на засіданні дня 27. 4. рішила виключити з членів Т-ва такі кооперативи: 1) кооп. „Праця" в Ясенові Гор., пов. Косів, за те, що не виконує доручень Р. С. У. К., відповідає образливим способом на письма Р. С. У. К., що всупереч забороні Р. С. У. К. в застрашливий спосіб розборгувала своє майно і не платить вкладок до Р. С. У. К. 2) Кооп. „Єдність" у Гаях за Рудою коло Залозець за невиконування доручень Р. С. У. К., за борги, за неплачення вкладок до Р. С. У. К. та уділу до П. С. К. **В. Л.**

—o—

Єгипет у жалобі.

КАЇРО, 29. 4. ПАТ. Наслідник престолу прибуває до Єгипту 3. травня на чердаку пароплава „Вікторія", що відчалив вчора з Венеції. У столиці відбулася ціла низка жалібних академій в память Фуада, перед королівською палатою дефілювали тепи народу. Місто має жалібний вигляд: вікна прибрані крепою, всі театри й кіна замкнені. Урядова жалоба тривати ме 3 місяці.

КАЇРО, 29. 4. ПАТ. Заки проклямують нового короля та регенцію, уряд повинне функції пануючого. Рада міністрів відбуває нараду над складом регенційної ради, сьогодні рішать, коли проголосять королем наслідника престола, що дотепер має титул „князя Горішнього Єгипту".

ПЕРЕРВА У ПЕРЕГОВОРАХ З АНГЛІЄЮ.

ЛЬОНДОН, 29. 4. ПАТ. Смерть кор. Фуада вплинула на проволоку в англо-єгипетських переговорах, які продовжуватимуть щойно як постане регенційна рада.

Чужинці відвідують Буковину.

Французький посол на Буковині. — Відвідини учасників міжнародного конгресу істориків.

Чернівці, 24. квітня 1936.

З Букарешту прибув до Чернівець французький посол Дормесон і відвідав окружні місцевости. На прийнятті, яке для нього влаштувало одно румунське освітнє товариство, говорив проф. Нандріш, що порівняв Буковину з Альзацією-Льотарингією, та запевняв, що в останньому часі розповсюднюється французька культура і в цих сторонах, де донедавна панувала ще німецька мова та культура.

У відповідь на такі теплі слова проф. Нандріша відповів посол Дормесон ще теплішими і сказав, що він на місці переконався в існуванні старої-первісної румунської цивілізації на Буковині.

Минулого тижня відвідали Буковину й учасники міжнародного конгресу істориків, що відбувся в половині квітня в Букарешті. Особливе зацікавлення виявили прогульковці до старовинних монастирів та церков Буковини.

Частина прибувших істориків була й на північній Буковині, а звідти вибралась дальшою прогулькою до північної Бесарабії. В Хотині оглянули старий замок.

Увесь час супроводжали гостей два румунські історики: проф. Йорга та Шотоп, що, розуміється, розясновали всі історичні памятники згадані вколиць лише зовсім зі своєю відомою все румунською теорією. **Н.**

Апеляційна розправа за вбивство мін. Перацького.

ПРОМОВА ПРОК. ЖЕЛЕНСЬКОГО.

ВАРШАВА, ПАТ. Другого дня розправи виголосив ще довшу промову прок. Желенський. Прокуратор спинився довше над апеляційними скаргами кажучи, що оборонці складають деякі вияснення в імени підсудних. Такі вияснення не допускальні, якщо їх не потвердять самі підсудні. Не слід брати під увагу запевнень оборонців, що зізнанням підсудних у слідстві не треба вірити, бо підчас розправи в окружнім суді і тепер не піднесли ніяких закидів, будьтобн ці зізнання склали підсудні під примусом і під пресією. Також на основі переведених доказів не видержує критики закид оборонців, будьтобн архів Сенника був фальсифікатом. Оборонці виступають проти цього архіву лишень тому, що він компромітує та дискредитує не лише цілу організацію, але також її провід. Одночасно він є висновком акту обвинувачення проти тих, яких нема на лаві підсудних.

Якщо йде про вартість зізнань свідків, членів ОУН і підсудних, то при їх оцінці слід взяти під увагу слова десятьох заповідей ОУН, які систематично вщіплюється членам організації.

На апеляційній розправі не захитано ні одним доказом проти поодиноких підсудних. Після того прокуратор обговорив додаткові вияснення підс. Малюци щодо ролі деяких підсудних і на основі згаданих вияснень подав характеристику вчинків усіх підсудних. Стверджено, що Мацейко, убивник мін. Перацького — заявив прокуратор — був членом ОУН. Це історичний факт. Присуд проти справників цього злочину буде також історичною подією. Всі, які причинилися до вбивства, опісля до втечі атентатчика, знали, що роблять і цього хотіли. Ба що більше. Вони хотіли, щоб цей стріл був якнайголосніший, хотіли його скапіталізувати. Доказом цього заява Коновальця незабаром по вбивстві і факт висилки емісарів до Америки з гаслом зібрати 40 до 45.000 дол. на організацію. У відповідь на те мусимо виявити силу і строгість. Якщо вам, панове судді, скажуть, що тут сидить 12 молодих людей, для яких треба мати милосердя, то памятайте про тих, які тут ще не сидять, а на яких ОУН постійно закидає свої сіти і яких можете врятувати своїм присудом. Польща мусить мати сатисфакцію. Якщо йде про висоту кари, то не можна ділити підсудних на дві групи, на тих, які помагали в убивстві і на тих, які помагали при втечі агентатчикові, бо всі ці люди зв'язані в організації. Неодин із них, який у зв'язку з атентатом виконав лише ролю помічника, займав в організації куди важнішу ролю. Тому прокуратор просив, щоб суд затвердив присуд окружного суду. Після того розправу відложили до середи 10. год.

Каталюнці домагаються поширення автономії.

БАРСЕЛЬОНА, 29. 4 ПАТ. Убивство провідників союзу катал. молоді Михайла та Осипа Бадія викликало велике вражіння в Барсельоні; місце замаху засипали червоними гвоздиками. Сподіються, що катал. уряд домагатиметься, щоб йому підчинили службу безпеки. Провідник сепаратистичної секції лівиці думає поставити це питання на денному порядку у катал. парляменті.

ВИСЛІД ЕСПАНСЬКИХ ВИБОРІВ.

МАДРИД, 29. 4. ПАТ. У виборах 473-ох президентських електорів людовий фронт дістав 350 мандатів, інші — 64; про 59 нема вісток.

„ФРОНТОМ ДО СЕЛА!"

Нечувані перепони адміністраційної влади

Бажанням уряду — прийти з допомогою найбільше убогій та найчисленнішій верстві народу — дрібним хліборобам, селянам. Це називається фронтом до села. Поза віддоженевою акцією уряд звернув свою увагу передовсім на збут годівельних продуктів, зокрема масла, якого головними продуцентами є власне дрібні хлібороби. І дійсно — піднеслася ціна молока, почало вертатись зацікавлення селян годівлею молоч. худоби, почався рух з насінням пашних рослин, декуди почали меліорацію пасовиськ і сіножатей, взагалі почалася спроба відвернути нашого селянина від азоствлої і нерентовної збіжевої на шлях поступової, більше рентовної, годівельної господарки.

Політична економія вважає підставою добробуту всіх суспільних верств, отже теж і держави — добробут селянина. Коли ж селянин зацікавився ом піднесенням свого матеріяльного стану, виходило би, що всі державні чинники повинні не тільки не спиняти цього здорового відруху, але навпаки, старатися його ще підсилити. Такі бодай наміри є на „горі".

А тимчасом дійсність показує нам, як нижча адміністраційна влада пляїби уряду реалізує. Ось примір з одної молочарні, яка обеднує цього бідного селянина і помагає йому збути його продукт. В 1928 р. основано Р.М. в Дубравці, яка перенеслася мин. року до Журавна. Перенесення зареєстровано в окружнім суді в Стрию, і зголошено своєчасно до староства в Жидачеві. Староство приняло зголошення до відома і тим дало дозвіл на ведення підприємства (стаття 7 пром. зак.). Ця молочарня, як на наші відносини, не мала! В 1935 р. обеднувала 17 сіл; до неї носило молоко пересічно 704 доставців від 945 корів, які за цілий рік доставили 820.000 літрів молока. За літру молока платила Р.М. вартість 10—12 сот. у річній пересічі. Ту високу ціну могла молочарня платити, бо її масло експортували. Знову в експорті є зацікавлена теж держава, бо таким чином утримує активність свого закордонного торговельного біляпсу, а це в нинішніх часах є справою першорядної ваги.

Тимчасом дня 9. березня ц. р. станиця поліції в Миличських змусила новоосновану збірню в Сьогові. Одночасно того самого дня управа міста Журавна домагала від управи Р.М. доказів, що має дозвіл на ведення підприємства.

У справі замовлення новозасновано збірні інтервеніювала управа двічі в жидачівському старостві і там довідалася, що Р. М. в Журавні, яка від 1928 р. вела свою діяльність в Дубравці, а від травня м. р. в Журавні, існує — мовляв — неправно; молочарня є концесіоноване підприємство і тому потребує дозволу на ведення промислу; саме зголошення не виставче.

Таке домагання староства не має законної основи, бо молочарня в Журавні працює пов по

мочі людської сили. Ст. 8. промислового закону вичислює докладно всі концесіоновані підприємства, але молочарні там не находимо. Треба було лише виконувати постанови ст. 7 пром. закону, себто донести промисловій владі І. інстанції про започаткування ведення підприємства, що теж управа своєчасно виконала. Тимчасом староство домагається, щоб внести прохання з метою дозволити на ведення промислу так, якби це було підприємство з механічним поміном, про яке згадує ст. 14. пром. закону, або якби підприємство загрожувало публичній безпеці, а в першу чергу життю і здоровлю робітників, сусідів і т. д.

А тепер пригляньмося, кілько коштувало би молочарню внесення такого дозволу. Отже: стемпель на подання 5.50 зол.; 2 пляни будинку 10.— зол.; 1 метрика і стемпель 6.10 зол.; 1 свідоцтво приналежности 3.— зол.; 1 свідоцтво лікарське 5— зол.; стемплі до 5 załучників 2.75 зол.; вадіюм на санітарну комісію 30— зол. Разом на одну збірню 62.35 зол.

Згадана молочарня має 21 збірень, отже разом самі кошти сягали би **1.361·70 зол.!!**

Ясно, що якщо молочарню примусять заплатити цю суму, то це станеться коштом доходу доставців молока, які дістануть значно меншу виплату. На сільські відносини ця сума означає приблизну вартість 130 сотнарів жита або 12.000 л. молока; яка це вартість на передивку для села, про це годі навіть говорити!

Кілько посівної площі або кілько корів і праці потрібно, щоб дістати ці продукти!?

І це називається „фронтом до села", але хіба тим грубшим кінцем і в супереч намірам уряду, який змагає до зменшення безробіття, поправи матеріального стану населення!!

Нове Манджукуо?

ЛЬОНДОН, 29. 4. Райтер. У Пекіні кружляє чутка, що під натиском японських військових кругів вождь монголів з Внутрішньої Монголії Тег-Ванг зорганізував автономну раду для цієї провінції. Крім нього входить до згаданої ради лише один монгол, шеф виділу справедливости. Виділами війни, скарбу, освіти та комунікації кермують японці.

ПРОГРАМА ЯПОНСЬКОГО УРЯДУ.

ТОКІО, 29. 4. ПАТ. Японська рада міністрів приняла текст заяви премієра Гіроти в парламенті; вона стверджує: 1) конечність суворих заряджень у часі по кривавих подіях з 26-го лютого; 2) конечність національної едности та солідарности громадянства; 3) повне збереження парламентарного ладу; 4) сильна і незалежна закордонна політика; 5) доповнення оборони держави при рівночасних радикальних фінансових і господарських реформах; 6) розвиток закорд. торговлі та стабілізація умовин життя й 7) реформа адміністрації.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Югославія вже формально погодилася на переговори в справі демілітаризації проливів.

Бельгійський премієр Ван Зеланд відїхав учора з Варшави.

Альбанський парлямент ухвалив буджет на 1936/37 р.; має він 295.000 золотих франків дефіциту.

У Палестині прийшло до сутичок між арабськими демонстрантами і поліцією, яка вжила зброї. Кількавцять арабів і 3 поліцияти ранені.

Англійський уряд рішив, що ще не прийшла пора, щоби жінки могли виконувати дипльоматичну й консулярну службу.

Японський міністер закорд. справ Аріта погодився, щоб граничні комісії замінялися цілим кордоном, не його східним відтинком. Він дальше переговорює з совітським амбасадором над точнішим означенням обсягу праці тих комісій.

Французьке міністерство військових справ заперечило поголоску, немовби до Австрії виїхала франц. військова місія.

Перед англьо-совітським морським пактом?

ЛЬОНДОН, 29. 4. ПАТ. Совітський амбасадор Майський повідомив вчора англ. міністерство закордонних справ, *що московський уряд готов приступити до переговорів над англо-совітським морським пактом.* Морський аташе больш. амбасади виїхав до Москви по інструкції. Переговори почнуться би в Льондоні в половині травня.

НОВИЙ СПИС НАСЕЛЕННЯ В СССР.

МОСКВА, 29. 4. ПАТ. Рада нар. комісарів рішила перевести загальну конскрипцію в січні 1937 р. (Попередній спис переведено ще 1926 р. З того часу еміграційна політика московського уряду перевела великі зміни у розміщенні українського населення; щойно наближча конскрипція познайомить нас з ними).

СССР. І БАЛТИЙСЬКІ ДЕРЖАВИ.

МОСКВА, 29. 4. ТАСС. Нині приїздить до Москви шеф латвійського ген. штабу ген. Гартманіс, завтра шеф ген. штабу Литви полк. Черняус.

ЧИ ТАК ПОВИННО БУТИ?

(Голос з публики).

Управа Маслосюзу для збереження порядку, чистоти та взагалі гігієни в своїх крамницях поумішувала всюди по стінах ріжні таблички з написами в українській і польській мові — між іншими і такого змісту: „Просимо не заводити псів до льокалю!", **„Просимо не курити!", „Просимо плювати до сплювачки!" й інші.** Крім того високо на стіні є ще і свята ікона, якби для задокументування, що це християнська установа.

В культурнім світі водиться так, що люди подібні написи й остороги респектують і до них достосовуються. Вони шанують бажання того, хто ті написи умістив та самі перестерігають порядку. Зате у нас, на жаль, чогось подібного не видно. У нас діється навпаки. У нас, у відношенні до побажань Управи Маслосоюзу, до його написів-прохань на табличках по крамницях — наша українська публіка не хоче виявити своєї доброї волі, свого доброго виховання, своєї культури. До крамниці Маслосоюзу, напр. в Рипку, часто входять таки наші люди — з псами; мужчини входять з димячими папіросами або цигарами; входять люди — з вигляду інтелігенти, а в крамниці тої інтелігенції по них не видно! — Заховуються як простаки або ще гірше. Не поздоровлять пересоналу навіть найпримітивнішим привітом. Мужчини, інтелігенти — не уважають за відповідне відкрити свою голову, а деякі, з свого роду ігноранцією, салютують до капелюха двома пальцями, щось на взір військовий...

Хто привик до якого-такого порядку, коли бачить таку грубу некультурність у своїх людей, попадає в розпуку. Бо якже може мужчина, в вигляду інтелігент, бути таким неінтелігентним, щоби в своїй християнській крамниці не уважав ані на святу ікону, ані не пошанував своїх — будь-щобудь інтелігентних та освічених жінок, що ведуть крамницю.

Чув я нераз, як ті бідні наші інтелігентки-робітниці звертають увагу курцям, що в крамниці курити не вільно; а курець, якби на глум, має зараз готові вимівки: мовляв, це добра дезинфекція, не лиш він один курить, тож нікому це й не шкодить, а вкінці, що він зараз відходить, як лиш дістане товар. А тимчасом дальше стоїть і курить і дальше пускає свій прійливий дим на продукти, що є в крамниці.

Подібно діється і з любителями псів: „Я зараз відходжу, як лиш дістану товар"; „Мій песик спокійний, нікому нічого злого не зробить"; „Мій песик чистий і викупаний, як дитина" — і т. д. і т. д.

Пані, що ведуть крамницю, супроти такої публики — безрадні. Вониж мусять мати скуплену увагу на товар, на гроші і їм чейже тяжко робити ще й поліційну службу в крамниці. Наша публика повинна б помагати удержувати порядок у крамниці і таким чином улекшувати тяжку працю паням, а не її утруднювати.

Цих кілька моїх зауваг уважаю за відповідне висказати прилюдно в тій надії, що той, хто любить порядок, мені не подивується; а хто почувається до тих гріхів і похибок, про які я згадав, постарається їх на будуче уникати.

О. Ст. Ровський.

Шевченкові поезії в польських перекладах.

(Taras Szewczenko: „POEZJE". Pod redakcją Pawła Zajcewa. Ukraiński Instytut Naukowy. Warszawa 1936, ст. 406).

Надто часті роковини народин і смерти нашого найбільшого поета, застають нас надто часто неприготованими. Святкуємо їх більше з обовязку, ніж із внутрішньої потреби, доказом чого факт, що повінь статей, вечерниць, академій і промов, зовсім не йде в парі з тою пошаною, якої чекає письменник по смерти себто його твори. Чули ми вже неодин голос про те, що пора було би перевидати „Кобзаря", а що й досі не перевидали його, то це знак, що і потребо в ньому не така велика.

У 75-ліття смерти Т. Шевченка справжню несподіванку зробив шевченкознавцям „Український Науковий Інститут" у Варшаві своїм виданням поезій Шевченка у польських перекладах. Є це великий том, майже половина всіх поезій Шевченка. 100 перекладів появляється вперше; зладжені вони спеціяльно до цього видання сучасними польськими поетами і Б. Лепким, який дав доказ, що вміє орудувати польським віршом і передати ним чар слова нашого поета — такого недоступного для численних наших дотеперішніх перекладчиків.

Кинувши оком на зверхнє видання цього тому, приходить нам на думку передовсім те: чому досі не видавали у Галичині „Кобзаря" так, щоб беручи його в руки, можна було мати першу естетичну насолоду. Від часів видання Огоновського, що кілька десятків літ пролежало на сальонових столиках і фортепіянах серед цвітів і альбомів, не мали ми ніодного, що виростало би понад шабльон популярних книжок, хоч і мали вони нераз золочені палітурки.

„Поезії" Шевченка у польському перекладі — европейська книжка. Крім пребарного паперу і черевок, у тексті 10 ілюстрацій з портретами Шевченка та його рисунками. Редактор цього тому Павло Зайцев, не задоволькнився численими дотеперішніми перекладами, які міг би був, ідучи по лінії найменшого спротиву, по-простому передрукувати, залишаючи відповідальність за їх вартість на імя перекладчиків. Були між цими перекладчиками поети з таким іменем як Сирокомля та Совінський, була і ціла збірка С. Твердохлібова, що витратив над нею чимало поту, щоб Шевченкову баранячу шапку замінити на модерний капелюх.

П. Зайцев в ядерній статейці про переклади Шевченка на польську мову пояснює, чому виринула потреба зробити майже всі наново. Його критика дотеперішніх спроб зводиться (нашими словами) до тих закидів, які можна повторити при перекладах усіх великих поетів: — одні перекладчики тримаються занадто дослівно тексту і не вспілі перетворити його в рівновартну поетичну форму, другі, дбайливі за нову форму, відбігають від тексту так, що для ритму та рим додають свої прикраси, часто зов-

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Розвал спортових орґанізацій у СССР.

„Правда" в 25. річчя заснує у вступній статті, що дотеперішня організація масового спорту розчарувала всіх. Бюрократизація всіх спортових установ довела до занедбання спортової акції і викликала нехіть у широких масах. Тому тепер повстають добровільні спортові організації. В Москві є вже 24 таких організацій, але влада не думає допустити на лінію самостійність цих організацій. Їхню діяльність будуть контролювати партійні і комсомольські організації і професійні союзи. Вперше довідуємося, що влада має клопоти з наївною метою, щоб складала іспити з метою здобути відзнаку „Готовий до праці й оборони". „Правда" радить використати досвід резервістів червоної армії, які по деяких підготові могли би обняти провід спортових клюбів по колхозах.

сім незгідні з духом твору поета. Загальна думка, що Шевченко — поет загальнодоступний, шкодила перекладчикам, які сідали до праці не розуміючи багатьох місць в оригіналі і „фантазували". Це доводило до неодної вісе-вітниці. Там, де з піетизму для свого поета брались за переклад земляки, самі не поети, ще й із слабим знанням польської поетичної мови, — виходило звичайне віршування.

Довгий час перекладали Шевченка в дусі „української школи" польських поетів, заводячи ріжноманітний, часто химерний Шевченковий ритм до досить одноманітної мельодії. Щойно тепер, коли перечитуємо переклади зроблені добрими сучасними польськими поетами, розуміємо ріжницю між шабльоном і поезією. Неодин українець, що має в ухах від літ акорди готових фраз із „Кобзаря" буде здивований, що відкаходить у перекладі такі нюанси, яких досі не запримічував. Може й не слід називати нюансами самі думки, — думки, що втратили для нас увесь свій зміст під впливом змеханізованої мельодії; не можна теж уважати за нюанси інтегральну частину поезії — образи, метафори, ритміку. Неодин із нас читав Шевченка так само, як вивчав молитви в незрозумілій церковній мові і на все життя залишився з ілюзією, що розуміє їх, бо надто часто чув ті самі слова, які змалку повязав із зовсім фальшивими уявленнями.

І для таких теж переклад „Кобзаря" на іншу мову може стати ревеляцією. Перекладчик мусить перва інтерпретувати текст, виконуючи ролю поета. Добрий поет завсіди додає йому свіжости та нового блиску. Виданий „Укр. Наук. Інст"ом том Шевченкових перекладів промовляє до нас саме такою свіжістю і чаруе неодним місцем. Між перекладчиками є справжні поети, великі майстри слова і кожний з них зумів показати, як справжня поезія не старіється, хочби мала на собі поволоку давно перейденої доби.

Досі Шевченко, що так близько стояв до польської літератури свого часу, майже невідомий польській критиці. Можливе, що аж тепер зацікавить він у перекладі неодного з тих фахівців, який тільки злегка вірив на слово про його геній.

м. р.

В яких випадках можна пересилати гроші за границю?

ВАРШАВА, ПАТ. На основі ст. 6. виконного розпорядку до декрету президента про девізові обмеження девізова комісія дозволила девізовим банкам пересилати за кордон краєві і закордонні платничі засоби на такі цілі: 1) на виплату закордонних зобовязань, які повстали з привозу товарів зза кордону; 2) на покриття коштів обезпечень експедицій і транспортів спроваджених товарів зза кордону і на виплату мита, платного в закордонній валюті. На вище згадані цілі можуть девізові банки виконувати в одним дні доручення до висоти рівновартости 1000 зол, на доручення одної і тієї самої фізичної або правної особи. Продажа закордонних платничих засобів або пересилка грошей за кордон на вищі квоти ніж 1000 зол. або на інші цілі вимагає дозволу девізової комісії. На висилку грошей за кордон на прожиток особам, які студіюють за кордоном або лікуються, треба дозволу девізової комісії. Подання до девізової комісії треба пересилати через девізові банки. В поданні слід подати ціль і речинець побуту. Кошти побуту в санаторій та оплати чесного і т. д. треба доказати рахунками. Таким доказом можуть бути посадки польських консулятів, які стверджують факт і час побуту за кордоном.

УРЯДОВІ КОМІСАРІ В БАНКАХ І БОРОТЬБА З „ЧОРНОЮ БІРЖЕЮ".

Агенція „Всхуд" повідомляє з Варшави: На основі декрету президента про девізові обмеження всі торговельні і промислові підприємства підлягатимуть наглядові спеціальних урядових комісарів. Їх призначатимуть постепенно. Платні таким комісарам будуть платити ті установи і підприємства, в яких вони будуть виконувати свої обовязки. Боротьбу з т. зв. чорною біржею буде вести поліція та органи скарбової контролі.

Девізова комісія Польського Банку уневажнила речинцеві валютові трансакції вперед 27 квітня ц. р., які заключили банки з приватними особами. Зате речинцеві трансакції між банковими установами будуть додержані і виконані. Комісія увевзаконила теж всі речинцеві трансакції золотими монетами. Якщо клієнт з яких небудь причин не забрав закупленої валюти, девізова комісія звільнила банк від додержання такої умови.

СПРАВА ГРОШЕВИХ ПЕРЕКАЗІВ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ.

Девізова комісія дозволи на висилку грошей студентам, які студіюють закордоном тоді, коли студенти не можуть студіювати в краю або якщо студент уже кінчить студії за кордоном.

Спеціяльній валютовій контролі підлягатимуть подорожні, які виїзджатимуть з Польщі літаками. Їх контролюватимуть на кінцевих станціях Польських Летунських Ліній, себто у Львові, у Кракові, в Познані і в Гдині. Французькі літаки, які стартують безпосередньо до Праги і до Парижа підлягатимуть безпосередньо контролі на варшавському летовищі.

Міська Рада про криваві події у Львові.

У вівторок 28-го квітня п. р. відбулося у Львові засідання Міської Ради. Засідання почалося з великим опізненням, бо раді посходилися щойно в 19. год. 40, хоч засідання було визначене на год. 7. Галерію заповнила публіка, стіл преси переповнений. На денному порядку 11 точок: між ними дві такі важливі справи, як 1) **становище Міської Ради до останніх подій у Львові і 2) буджетовий прелімінар м. Львова на 1936/37. р.**

Засідання відкрив віцепрез. д-р Ст. Островський. В цілогодинній промові намагався доказати, що Міська Рада робила все можливе для безробітних. Згадуючи про трагічні події з четверга 16. ц. м., промовець заявив, що підприємства м. Львова занюли тоді втрат на 60 тисяч зол. Місто Львів дає працю 4.500 працівникам і дає підмоги 1.500 емеритам. Місто дає прожиток 8 відсотким населення міста. Комітет Суспільної Опіки видав у рр. 1935/36 суму 685.000 зол. на дожившування. З позашкільної опіки користало 14.000 осіб. За останніх шість літ видало місто на публичні роботи 20,300.000 зол. (16 відс. буджету). Вкінці звернув др Островський увагу на інвестиційну програму на теперішній сезон.

Опісля представники поодиноких клюбів радних складали свої **заяви** у справі трагічних подій з 14-го і 16-го квітня п. р. у Львові. Всі **промовці висловлювали співчуття для жертв кривавих подій та пошкодованих і пятнували виновників.**

Від „Польського Клюбу Радних" заложив заяву **проф. Вайгель;** від Клюбу ППС — **ред. Скаляк;** від „Клюбу Народового" (ендеки) — д-р **Янеллі;** від „Жидівського Клюбу Нар." — д-р

Д-Р МЕД. ГОЦЬКИЙ РОМАН 2)

Мішані подружжя та їх значіння.

(Докінчення.)

Деякі головні думки проф. Кляса зясують найкраще цей загальний характер жидів як раси, себто „типу роздвоєння". „Духова організація цієї раси відповідає роздвоєнню, а саме такому, що не має своєї причини у переміщанні раси, але залежить від самого основного характеру цієї раси — дуже своєрідного її роздвоєння. Людина не виступає тут перед своїм „я" як цілістю, не дивиться собі просто в очі і не виконує пр-ці для самого себе (як це робить людина нордійської раси), але роздвоюється рівночасно на одну половину „більшевартісного комплексу" і на другу меншевартісного, переходиться з одного боку на другий та обезсилює, знесилює одну частину — другою. Властива назва тих двох половин різної вартости — „дух" і „тіло". Переходиться душа в бік тіла — і це т. зв. „шляхотний" напрямок у стилі цієї раси — тоді тіло мусить пропасти в аромі і на шляху постулятного досягнення роду перенити себе та перетворити без решти".

В тій протилежності побудоване внутрішнє первісне роздвоєння. Воно мусить повстати в поодинокої людини тому, що воно не має змоги здійснити високу ціль типу, „одуховлення", бо існує диспропорція між тою ціллю і ще малою духовою снагою до її здійснення. Це роздвоєння зберігається типічно в кожним випадку, навіть при дуже великій духовій силі; одуховлення неможливе без ніякого нечистого осаду, завжди затишається якась решта, що суті недухова — тіло.

„Шлях до зжиднення тіла і перетворення його на шлях терпіння у стилі цієї раси... Таким робом людина цієї породи має змогу перенести терпіння так, немов би це була насолода добута з повсюдки, як підвищене почування свого „я" так, що терпіння виливає на сторінку більше вартости одиниці, що прямує до вивищення себе з того своєрідного роздвоєння". Удосконалення типічного нахилу до одухотворення бачимо в типі аскета, в особі святого, що перематав „тіло", щоб осягнути спасення.

Але, як це бувало здебільша у людей того типу, коли „продиспозиція розмірно завелико перехилена в бік тіла, то і тут не вистачає одробоке виховання, щоб підготовити духові сили проти тіла, і внаслідок тіло доходить до необмеженого верховодства. Таким чином повстають люди, в яких пробивається безоглядна жадоба матерії та матеріяльної сили: жадоба ця є тим більше безоглядна і безсердечна, що вона мусить закричати голос самого свого сумління, яке бажає заспокоїтись. Людина така не має змоги творити світ з першої руки, тому вигадує собі абстрактні системи, щоб охопити матеріяльні цінности нашого світа. Вони виходять у цьому так званий „чувяк" одуховлення, що не веде до святости, тільки до інтелектуалізму".

Або як це найчастіше буває, вони шукають ще іншого виходу: „Із притаманої роспуки, вони незнищені пізнями вагинями і тому часто мають безмежний успіх. Вони беруть у руки владу в незнанести і переміщують своє життя в сумсту проти всього, що живе. Усі прикмети їх типу, що відхиляються від цього закону, перемінюються у новину свого протилежність; ведуть протинатуру діяльність, знищують одухотворити матеріяльне життя".

Їх тип представляє ті прикмети європейського жидівства, що їх внаслідок побічного внутрішнього напружування стають ще більше виразними, ніж у решти жидів. Вони стають ще більше виразними, ніж у решти жидів. Вони стають ще більше виразними, ніж у решти жидів. Вони

Нині КІНО **КАСІНО** | Найзнаменитіша зірка екрану GRACE MOORE в найкращій своїй фільмі, яка захопила цілий світ **БУДЕШ ЗАВЖДИ МОЄЮ.**

Шморак, а від „Жид. Клюбу Міщанського" — р. Мунд. Одинокий рідний українець у Міській Раді п. Стевчак не забирав голосу.

Заяви ППС і ендеків переривав у кількох місцях віцепрез. др Островський.

По відчитанню заяв взявся віцепрезидент на знак жалю, жалоби та співчуття для жертв до однохвилинної мовчанки. Міська Рада виконала цей заклик і радні повстали з місць. З огляду на пізну пору буджетові справи розглядатимуть в середу.

ПІД ЗАКИДОМ ЗЛОЧИНУ ГРАБУНКУ.

У звязку з вісткою про акт обвинувачення проти учасників грабунку в часі четвергових подій повідомляють, що перші акти обвинувачення виготовлено проти Стефана Казьмерчака, Теодора Духина, Івана Олинця, Олекси Юрка, Івана Гулька і Яна Ступчанського. Всім закинено злочин грабунку.

СКІЛЬКИ ОСІБ ВИВЕЗЛИ ДО БЕРЕЗИ КАРТ.?

Аг. Всхуд повідомляє: В деяких часописах появилася вістка про скількість осіб, вивезених зі Львова до Берези Картуської, причому покликувалися на Аг. Всхуд. Подана там скількість вивезених значно вища від справжньої цифри.

Тому кілька днів Аг. Всхуд подала точний спис вивезених із львівського воєвідства, разом у тому списі подано 59 осіб. Опісля ще вивезли Мойсея Горовіца, так що разом досі вивезено 60 осіб.

Зголошення провідниць дитячих садків.

У звязку з обіжником Кураторії Л. Ш. О. з дня 2. січня 1935 р. ч. І. 35008/34, який поручає шкільним інспекторам не робити труднощів при основуванні дитячих садків та їх важкій добродійній праці, більше громад як у попередніх роках виявляє побажання засновувати у себе дитячі садки на час літніх сезонових робіт. Для тих садків потребує Рідна Школа і більшого числа провідниць дитячих садків.

Кандидатки, що бажали б літом 1936. р. вести дитячі садки, нехай безпроволочно звесуть до Головної Управи РШ у Львові, вул. Супрасльська ч. 46., подання з точними документами: 1) метрика, 2) свідоцтво зрілости, 3) посвідка уконченя курсу провідниць дитячих садків, 4) свідоцтво здоровля і 5) життепис. У поданні зазначити повіт чи нав місцевість, у якій кандидатка хотіла б працювати.

Провідниці дитячих садків, що працювали вже в дитячих садках минулого року і їх документи є вже в Головній Управі РШ, нехай негайно зголосяться до праці цього року.

Подання зносити не дальше як до 10-го травня ц. р., щоб був час полагодити рідні формальности.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-ій
капітальна комедія Бекефія **„Неоправдана година"** Рівночасно у Львові і у Відні!!!

Розстріляли двох священників.

„Возрождение" з 24. квітня повідомляє, що большевики розстріляли двох священників: Ксенофонтова і Бурдікова. Їх арештували серед трьома роками і заслали до Кемського табору на півночі. Підчас утечі їх схопили на кордові СССР і розстріляли у Петрозаводському, недалеко Чіти. „Возрождение" повідомляє, що большевики арештували вдруге митрополита з Нижнього Новгороду Евгенія.

Розправа проти партизанів.

„Правда" з 26. квітня повідомляє: Перед спеціяльною колегією окружного суду в Харкові закінчилася 10-денна розправа проти гурту фальшивих партизанів, себто осіб, які зголошували, що вони допомагали большевикам. Одначе суд устійнив, що всі підсудні належали до протибольшевицьких армій. Двох головних підсудних, братів *Володимира й Андрія Гарковенків* суд засудив на 8 і 6 років вязниці, інших підсудних на короткі речинці.

повітря, стиль думання і т. і. Постійно від ранньої молодости приймаємо, наче повітря, національні, релігійні, етичні норми як готові вплави середовища і вкінці вони так кристалізуються і міцніють, що навіть у дорослім віці тільки дуже малому числу людей, а й тим лиш нецілковито, вдається виволитись від норм свого середовища, якщо вони діяли послідовно в тім самім напрямку. Можна погодитись на думку що мішані подружжя між особами різних національних, релігійних переконань і традиції небажані. Саме тому, що виховання і приклад далеко більше формують найважніші прикмети характеру в житті, ніж це залежить від спадщинних динамічних чинників, то мішані подружжя між національних і релігійних різницях, а також при відмінній історичній і т. і. традиції, суспільних обставинах — переважно небажані.

Дисгармонія дітей, що проявляється у недостачі рівноваги й енергії, певности й постійности осудів, твердости характерів, відзеркалює передовсім дисгармонію життєвої настанови родичів. Це треба поважно взяти на увагу при постанові до мішаного одружання. При цьому треба зважити те, що великі різниці, що повстали через середовище, стан, історію, релігію і т. і., можуть дрімати глибоко приховані в тих осіб які *уявляють собі*, що вони однакового „роду" (фізично-духовних прикмет).

Дискусія над тим питанням рас і над спадщинністю принесла передовсім те добро, що в молодих людей більше, ніж колись, пробудилася свідомість, що попри свідомі почування і світогляд та свідомі прикмети осіб, що рішились на подружжя, вплива також вартість притаєних людських прикмет, що у великій мірі формуються в молодости і часто щойно пізніше проявляються в життєвих конфліктах.

ПЕРЕД НОМІНАЦІЄЮ АПОСТОЛЬСЬКОГО АДМІНІСТРАТОРА ДЛЯ ЛЕМКІВЩИНИ.

„Русскій Голос" з 26. квітня у передовиці домагається, щоб апостольським адміністратором на Лемківщину призначили особу „русской" народности, що була би „вільна від латинізаторських тенденцій", бо інакше вірні — гровить орган москвофілів — будуть мати перед собою лиш одну дорогу, яка їх віддалить від костела...

Що москвофілів тягне до російського православія — це річ відома; правдоподібно від царських братів набрались вони і нахабства, що так яскраво випливає з цієї статті „Русского Голосу".

ЗМОВА В БОЛІВІЇ.

БУЕНОС АЙРЕС, 29. 4. ПАТ. З Ля Паз повідомляють: Поліція викрила в Болівії революційну змову, яку зорганізували члени республиканської партії. Поліція арештувала багато осіб, між іншими міністра війни Енріка Герцога, кол. міністра скарбу Еспада і шефа республиканської партії Хозе Вільнева.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ У БРАТИСЛАВІ.

БРАТИСЛАВА, 29. 4. ПАТ. Останніми днями були в Братиславі демонстрації словацької молоді проти висвітлювання фільми „Голем", у якій добачували образу релігійних почувань католицького населення. Демонстранти кинули в кінотеатрах смердючки та повибивали шиби в жидівських домах. Поліція арештувала кілька осіб. Кінотеатри стягнули фільму „Голем" із екрану.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

НОВИНКИ.

— **Черче коло Рогатина.** Першорядна кухня дієтетична на маслі під умілою кермою Ів. Лісьжевичевої з Ямного в домі п. Гладуна Ст. — поручає обіди й вечері, добру каву й домашнє тістя — від 10. травня ц. р. 2027 1—3

— **Чи Ви вже прочитали** нову книжку Махмед Ессад-Бея „Змова проти світу" про стрехіття большевицької чрезвичайки? Ціна книжки: 1 зол. 90 сот. з перес. Замовляти: В-во „Хортиця", Львів, конто ПКО ч. 503.110. 2030 1-2

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46.** Приймає футра на перехована літом. 10—?

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 34-115

число 9 (57) двотижневика „Назустріч", яке появилося з таким змістом: Евген Тимчук: Український Люрд (Розмова з Преосв. Будкою про Зарваницю). — Др Ярослав Гординський: В нетрях всеросійського шовінізму. — Софія Яблонська: Мур-мур-р... — Павло Ковжун: Обновник нашої театральної сцени. — Зореслав: Травень. — Ірина Наріжна: Поезії. — М. Рудницький: 300-ліття одного почину. — Бруно Ціковіяні: Крізь щілину в мурі. — Коли ще звірі говорили. — Каррі Брахфогель: Чому ви в поганому настрою? — З нових віршів. — Українська хроніка. — Літературна хроніка. — Летіло 40 сорок. — У числі кількадцять ілюстрацій.

— **Під увагу організаторам виставі рідного промислу.** Група Промисловців при Союзі Українських Купців і Промисловців у Львові цією дорогою звертає увагу організаторам виставі рідного промислу, щоб, якщо рахують на зорганізовану участь україн. промислових фірм — завчасу, ще перед проголошенням речинців, порозумівалися з Групою Промисловців для устійнення доцільности й речинців виставі.

— **Новий український співак-тенор.** Є ним п. **Михайло Дуда**, галичанин, який від низки літ проживає в Чехословаччині і де одночасно з інжинірсько-гірничими студіями скінчив своє вишколення як співак. Недавно п. Дуда виступив у Празі зі своїм власним концертом, на якому мав д. гарний успіх. Фаховий критик часопису „Народні Політіка" пише про нього: „...П. Дуда має в своїм горлі гарний матеріял, звучний, сильний голос справжньої тенорової закраски. Свою гарну підготову виказав в оперових ріях Дворжака, Вердія, Монюшка, Бізета і Пучінія та в низці чеських і українських пісень..." Було дуже бажано, щоб наш новий співак, який, до речі, саме недавно приїхав до Львова, дав почутися і в нас.

— **Хто має першенство до шкіл?** У звязку з організацією нового шкільного року міністер освіти видав розпорядок, що норнує умови приняття та іспитів у нижчих клясах середніх шкіл. Доступ до державних шкіл застережений перш усього для дітей кавалерів „Віртуті мілітарі", воєн. інвалідів і дітей з робітничих та селянських родин. При іспитах міністерство наказує спеціяльну вибачливість для робітничих і селянських дітей, що виховалися серед трудних життєвих умовин. При рівних кваліфікаціях кандидатів до школи рішає походження з незаможного, робітничого або селянського середовища. Особливо строго слід держатися цих приписів у місцевостях, де крім державних є теж школи приватні, що можуть приймати діти заможніших родичів і вищих державних урядовців.

— **1. травень у Львові.** У городському старостві у Львові була вівторок нарада представників соц. партій і професійних союзів, щоб устійнити програму робітничого свята 1. травня. Староство згодилося, щоб уладили спільний похід усі союзи й організації з пл. Госевського і пл. Стрілецької під міський театр, де похід розвяжуть. Пополудні буде академія у Великому Театрі та спортові змагання на гриці РКС.

— **Грецький тютюн.** Польський тютюневий монополь замовив більшу скількість тютюну в Греції на компенсаційних основах. Рівночасно грецький уряд признав Польщі додаткові вивозові контингенти, що є рівновартістю замовленого тютюну.

— **Німці в Галичині.** „Евангелішер Преспінст" у Познані перевів статистику німецького населення в Галичині, оцінюючи його на 40.000 осіб. Офіційна статистика з 1931 р. нарахувала тільки 20.000 німців. По віроісповіданні німецький елемент складається у 3/5 з евангеликів, у 2/5 з католиків.

ЗАГАДОЧНИЙ ЛЕТ ФР. ЛЕТУНА НЕГУСОВОГО ДОРАДНИКА.

РИМ, 29. 4. ПАТ. Вчора в год. 16. французького амбасадора у Римі Де Шазбрена повідомила італійська поліція, що французький летун Друіе осів примусово біля Риму на летовищі Ченточелле. Летун мав папери в порядку, одначе не мав дозволу на перелет понад італ. територією. Його увільнили, одначе є під поліційним доглядом. Франц. амбасадор спитав, чи тому що Друіе шукає поліція у Франції не треба би звернутися до італ. поліції, щоб арештувала летуна. Досі франц. амбасада не одержала відповіди з Парижа. На місці кружляють чутки, що летун Друіе, який був негусовим дорадником, летів до Абісинії, щоби віддати до диспозиції негусові свій літак. Із Парижа прийшли вістки, що Друіе відлетів із Парижа нелегально, бо його літак був під поліційним секвестром.

ЗВИШКА ЦІН МЯСА У ЛЬВОВІ.

В квітні ц. р. дійшло до звишки цін мяса. І так коли з кінцем березня ц. р. за 1 кг. найкращого волового мяса платили від 1 до 1.10 зол., то в середу 29. квітня ц. р. платили вже 1.20 до 1.40 зол. Подорожіла теж вепровина. Фахівці вияснюють, що до звишки цін мяса доходить щороку на весну, бо хлібороби не продають тварин, випускають їх на пашу і тому подажа зменшується. Дійшло до того, що різники платять тепер у різні за живину від 1 зол. до 1.20 зол. Вепровина подорожіла тому, що збільшився вивіз безріг. Вивіз вплинув теж на звишку цін жита і пшениці, яка перед кількома днями підскочила на 10 відсотків.

ТЮТЮНОВИЙ СТРАЙК У ГРЕЦІЇ.

СОЛУНЬ, 29. 4. ПАТ. У всіх тютюневих фабриках вибухнув нині рано страйк, що обняв теж тютюневий промисл у Кавалі, Драмі та Зантії. Страйкує кількадесять тисяч робітників у всій Македонії та Тракії. Страйкарі домагаються скорочення часу праці та вищих платень. Досі інцидентів не було.

— **Новий міст на Сяні.** На терені села Затварниця у ліському повіті отворили новий дорогий міст, довгий на 65 м. Побудувало цей міст місцеве населення власною працею та з власного матеріялу, без ніяких субвенцій. Міст посвятили о. Хащах із Хмеля та Сороковський з Кривого. На посвяченні був староста Гонсьоровський, делегати сусідніх сіл і около 2.000 осіб. (Всхуд).

— **Страйк пекарів у Бродах** тревже від кількох днів. Застрайкувало кількадесять пекарських челядників і робітників, домагаючись 8-годинного часу праці і підвишки заробків на 25—50 грц. У місті печива не забракло, бо власники пекарень самі працюють.

— **За зловживання в міській управі в Перемишлі.** В Перемишлі скінчився двотижневий процес проти 16 магістратських урядовців і службовців за різні зловживання. Інкасента Людв. Кабалу засудили на півтора року вязниці, Яна Ричая на 10 місяців, урядничку Ногову і Чернову та урядовець Ребен дістали по 6 тижнів а інші обвинувачені по 50 зол. гривни. Вісьмох обвинувачених увільнено.

— **Еміграційний ошуканець.** На терені львівського воєвідства увихається ошуканець, що виступає під іменем Яна Мрозіка з Дубецька або Яна Скубіча із Бахорця, і намовляє селян до виїзду на тільки роботи у Франції та Канаді, беручи від них гроші. Ошукав уже кільканадцять осіб.

— **Краєва хроніка.** В Долині і Вигоді поліція перевела домові ревізії, шукаючи зброї військового типу, яку в кількох випадках сконфіскували. — В повітах, сумежних з Буковиною, появилися фальшиві румунські банкноти по 100 і 250 леїв. — У Станиславові засуджено міського урядовця Дерека на 8 місяців вязниці за зловживання в евіденційному бюрі. — В Калуші арештовано урядовців повітового виділу, Т. Гживінського, Т. Заборського і С. Кущинка за фальшування пенсійних документів і зловживання. — В лісі біля Синевідська Вижного знайшли тіло 45-літнього комінярa Андрія Витвіка, що вибрався був до Уріча і більше не вернувся. — До бюра нотаря Ст. Ціпла в Радехові вломилися злодії і вкрали з огнетревалої каси понад 1.500 зол. — У Красностанцях пов. Снятин 28-літній Микола Муринюк підчас суперечки ударив Михайла Юрійчука так сильно каменем у голову, що він наслідком заломання черепа втратив мову. — Хорунжий граничної сторожі Марян Стемпень застрілив у Чорткові свою 36-літню жінку Геновефу, що осиротила троє малолітніх дітей. — У Станиславові якийсь невідомий мужчина сказав носієві Лявферові занести на залізничий двірець валізу. Коли Лявфер не дождався був власника валізи, зголосився на поліції. Поліція отворила валізу й найшла там трупа немовляти.

— **Укрив дзвін на монети.** В селі Бартатові під Львовом арештовано Петра Колагурського під закидом крадежі дзвона з церковної вежі. Хотів основати фабричку монет і тим способом роздобути металь, потрібний до виливів.

ВІДГУКИ ДНЯ.

З глибин життя.

Так мало в нас відрадного, що наш чоловік жадний чогось такого як каня дощу. Леда щонебудь, коли це можна втиснути в рубрику „відрадне", радує нас так, либи в нормальний час радувала булова театру, репрезентативне українське касино, чи однородний правопис.

Тому не диво, що факт, який зараз опишу, потішив мене, вляв у серце віру в краще завтра („краще завтра" — вислів заполоченний від наших промовців, що не знають як скінчити промову!) і... дав тему до малого фейлетону.

Було воно так:

Відбувалася в суді розправа. Обвинуваченний — старий чоловік, сивий, з малими сірими очима і твердим вервом лиця. Мазур. Обвинувач — молодий, чорнявий чоловік, лице смагляве, очі темні, на чолі велика яма, мабуть по тяжкій рані. Українець. Коли приглянутись ліпше — видно, що під шкірою нема кость.

Судія списавши генералії, приступає до переслухання обвинуваченого.

Мазур говорить помалу і розважно поглядає на свого оборонця-жида.

— То було так: Говорив погано і на маршалка і на жонд і на Польщу. Трівожив у сіні скоростріли і кріса, переховував у себе саботажистів...

Перервав і дивиться, яке це робить враження. Судді сиділи мовчки, вп'явши очі в папери, президент водив олівцем по столі.

— І більше нічого? — допитувався його оборонець.

— Та... можу сказати... — зробив довгу павзу, а потім: Говорив, що він *українець*. Я тоді не витримав і вдарив чим попало і де попало.

Смагляве лице побитого скорчилось, очі зеленіли, а зуби затиснулись аж вилиці хрустнули.

— А що ви на те?

— Прошу вельможного суду, то все неправда, крім одного. Неправда, що я ганьбив говорив за маршалка, за уряд і за Польщу, неправда, що я переховував зброю, а правда одно, що я українець. Бо я таки українець! Я собі бідний фурманль і тяжко працюю. Але хочу, щоби мій син був хрещений в церкві. А тесть — показує на мазура — жидря, щоби в костьолі. З того пішло. Але я свого маю право боронити. То я пішов до польського ксьондза і сказав: Коли є таке право, щоби без батьків охрестити, то прошу. І ксьондза не охрестив. За то тесть вдарив мене колом по голові і ось — показав рукою на ногу.

Справа була ясна як сонце і тесть не викрутиться. Дістав три місяці.

Після того сідає в адвокатській канцелярії. Фурманль зайшов заплатити за оборону.

— Прошу, пане меценас, двацять золотих. Вам належиться вісімнадцять, але прошу мені видати три, бо мушу до хати дещо купити і для сина медівнику.

Адвокат видав десять.

— Вистане з мене половина. Решту возьміть і купіть, що потребуєте.

Фурманль узяв, але на відхідним сказав:

— Я чоловік рихтольний і тих вісім золотих звірну. Може не другий місяць... Вона варта того! — і показав рукою на яму в чолі.

Коли в цім бідним фурманлеві зібрані хоби і приймети його ідеї, то ми можемо бути спокійні за її завтрішній день.

Галактіон Чінка.

— **Новий дзвін на монети.** В селі Бартатові під Львовом арештовано Петра Колагурського під закидом крадежі дзвона з церковної вежі. Хотів основати фабричку монет і тим способом роздобути металь, потрібний до виливів.

ЩАВНИЦЬКА МАГДАЛЄНА
лікує недуги шлунка.

— **Наукову нагороду м. Лодзі** в сумі 5.000 зол. признано професорові львівського університету, д-рові Каз. Твардовському за його фільософічні праці.

— **Зловживання у збаразькому повітовому виділі** були предметом судової розправи в Тернополі. Інспектора повітового виділу, Ферд. Розточила засуджено за те, що домагався і брав хабарі, на 14 місяців вязниці і позбавлення громадянських прав на 5 літ. Екзекутор повітового виділу Тадей Дзедзіц дістав 6 місяців вязниці, а рахмістра Стеф. Корчовського увільнено.

— **Нема перепусток до Румунії.** Румунська влада видала розпорядок, що зносить всякі перепустки, які управнюють до переходу границі на кілька днів. Перейти границю вільно тільки на основі паспорту.

— **Нова Управа перебирає ресторан „Вітаміна".** В четвер замкнено, 1/5. ц. р. відчинено. Новий кухар, нова обслуга очікують прихильників розвитку своїх рідних, українських підприємств. Ресторан Вітаміна, вул. Косцюшка 3.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 229-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: *„НЕОПРАВДАНА ГОДИНА"*, комедія на 3 дій *Ст. Бекефія.*

Нерідко трапляється, що молода дівчина, не скінчивши гімназії, йде замуж. Рідко, що вийшовши заміж, ходить надалі до гімназії і то так, що у школі не знають про її родинне становище, дома про її школу. Трапився кілька літ тому такий випадок у Відні і може саме ним попористувався дотепний комедіописець, щоб намотати з нього цілий клубок ситуацій довкола кількох характеристичних типів.

Заголовок комедії має подвійне значіння: — не тільки у школі, але і в подружжі бувають неоповідані гоління. І коли у школі кінчаються вони звичайною тільки доганою, або неприємною нотою „з обичаїв", у подружжі бувають вони причиною далеко поважніших конфліктів, коли не вміємо вивертатись вислід, що ми робили в такій-то годині нема домом. Героїня цієї пєси — талановита симулянтка перед своїми батьками та вчителями, не вміє відограти своєї ролі так само добре, як освідчена жінка, коли хоче мати свої тайни. Вона вибрала собі на чоловіка саме того лікаря, що мав нагоду стверділи, як вона знаменито симулює недугу, коли треба їй ошукати своїх опікунів. Професійне недовіря псує вкінці чоловікові подружнє щастя.

Комедія ця написана дручно та цікаво, належить до тих приємних видовищ, які так дуже до вподоби публиці, яка шукає в театрі легкої розвязки. Кожна дія приготовляє глядачеві нову несподіванку, не даючи йому змоги відгадати кінцеву: інтриги та її розвязки. Пєса виведена добрливо під рукою дуже доброго режисера, при участи добрих артистів. Головні ролі грають: Мартіні та Красновецький — напереміну поважно та поважно; Махальський, як звичайно, незрівняний старший „дворяльний" палок, поруч нього з гострим язиком Крижанівська; першорядні типи учителів-чудаків дали: Шпіганович, Берський, Богданська, Якубінська; знамениті в ролі небезпечного „смотрика" Косоцька та придурковатого адвоката Співінський. Навіть дрібні ролі Посвяловського та гімназистки: барвисті. Пєса не скоро зійде із сцени.

Спорт.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом II — Гакоах II 3:0. Змагання приятельські не рішна Пролом II. легко у свою користь.

Бескид (Надвірна) — Бистриця (Станисл.) 6:0 (2:0). Заслужена висока виграна української дружини за мистецтво б-ка.

Станиславовія — Рипне 0:2 (0:1). Мист. Акад. Заслужена виграна доброї дружини Рипного, для якої воротарь добули Геллер та Александрук. Б. Л.

НОВА ПЕРЕМОГА ГРАЧІВ РУСИ.

УЖГОРОД. Славянська одинадцятка — Мадярська одинадцятка 3:1 (1:1).

Минулої неділі відбувався на грищі С. К. „Русь" традиційні змагання між вибраною славянською і мадярською одинадцяткою. Славянська одинадцятка складалась виключно з грачів С. К. „Русь" так, що це в дійсности виграна ужгородської „Руси". Грачі славянської одинадцятки не лише мали весь час перевагу, але так і грали дуже фер.

КОШИЦІ. ЧСК — **А. Ц. Спишська Нова Весь 6:1**

Після цієї перемоги ЧСК (Кошиці) заняв друге місце за ужгородською „Русю" у таблиці змагрупського східнословацької лінії і має лиш одну точку менше від „Руси".

АДМІРА ПРИЗДИТЬ ДО ЛЬВОВА.

В часі цьогорічних Зелених Свят розіграть славнозвісний Погонь змагання з віденською Адмірою.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича Ширець:
30. IV. Отаман Пісня.
1. V. Залізна Острога.

Великий Театр:
Четвер. 30. IV. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".
П'ятниця, 1. V. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі риби".
Субота, 2. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година."
Неділя, 3. V. год. 3.30 поп. „Грубі риби", вечірня „Або не важно"; год. 8. веч. „Страшний Дмір" опера.

Театр Різнородностей:
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬЛО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Севе Сакалея.
ВАЙДА: „Мармотравний син", „Щастя на кулясі".
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд",
КАСИНО: „Будем усе моє" із Грейс Мур.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНІК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Болеро", „Весна в Парижі".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" і комедія з Вастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МОЗА: „Каліенте місто кохання" з Долорес дель Ріо.
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Мала неня" з Фр. Галь".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
ГАЙ: „Карієра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Карієра" з Мартою Егерт.
СТИЛЬНЕ: „Останні дні Помпеїв" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт звірів" і ревія.
ЛІЛЕЯ: „Веселе шаленство".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Альони.

Закордонне радіо.

Четвер, 30. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 23.10 Концерт, 17.35 Балади Леве співає Відеман, **Мор. Острава** (269,5) 17.80 Шведські пісні, **Прага** (470,2) 19.40 Балади Нонака на міш. хор і орх., 22.15 Концерт, **Париж** (1648) 11.00, 20.45 Концерт, 20.00 Спів, **Білгород** (437,3) 11.30, 19.00 Концерт, 13.15 Пісні, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісеньки, 14.15 Легка музика, 17.00 Сонати, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 16.00 Музика, **Мінхен** (535,4) 10.00 Нар. пісеньки, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 13.30 Вок. концерт, 17.30 Сальон. музика, 19.10 Японський вечір із участю солістів, 19.45 Сп. рециталь, 20.35 Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 13.30, 19.45 Легка музика, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17.00 Трансм. із грецького театру в Сіракузах „Едіп у Кольоні" Піцетті, 20.35 „Джоконда" Понкієлі.

П'ятниця, 1. травня 1936.

Відень (506,8) 11.30 Травневе свято пронова пард. інфантерії, 15.00 „Моя Австрія" фантазія на осн. нар. мельодій, 15.40 Квартет a-moll Шуберта, 17.05, 20.15 Концерт, **Прага** (470,2) 7.30, 10.00, 12.15 Концерт, 19.10 Хор, **Париж** (1648) 12.15 Симф. концерт, 16.00 Камер. музика, 18.00 Анд. для юнок, 20.00 Спів, 20.45 „Гарна Олена" оп. Офенбаха, **Білгород** (437,3) 17.00 Пісеньки, 17.45 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 11.30, 16.00, 18.00 Концерт, 19.00 Робітничі пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.20, 15.00 Концерт, 19.00 Пісні, **Мінхен** (535,4) 13.30 Баварська музика, 20.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 7.00 Мадярські популярні мельодії, 12.05 Сальон оркестра, 15.40 Форт. рециталь, 17.30 Соло на цимбалах, 19.30 Оперета, **Мілянo** (368,6) 17.15 Гавайська музика, 21.30 Вокальний рециталь, **Рим** (420,8) 19.00 Легка музика, 20.35 Концерт реліг. муз.

Львівське радіо.

Четвер, 30. квітня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. вправи для шк. молоді, музика, спів, 13.00 „На Підгаї" гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Фантастичний світ у музиці, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Форт. дует, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Природа в травні, гутірка для дітей, 17.00 Хобіз і Мосціце, 17.15 Хвилина поезії: Поворот Алєна Жербольта, 17.20 Каз. Сікорського: Смичковий секстет оп. б., 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Пісеньки в супр. форт., Авд.: „Ти був сам, продетаре" на осн. Жеромського, 18.55 Суспільна хвилина: Відозва Гол. Управи ТШЛ., 19.00 Програмова скринька, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт легкої музики, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протилет.газ. оборона, 21.00 Театр Уяви у чужих (Англія): „Чотири не міститься в сіках" Вол. Гелгуда та Ст. Кінг-Гола, 21.35 Моніюшкові пісні (Шлемінська сопран, Бендер бас) у супр. форт., 22.00 Різні мельодії з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

П'ятниця, 1. травня 1936.

6.30, 6.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: „Рідний мій краю, ти наче здоровля", 12.45 Співочі туби з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Форт. дует, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Природа в травні, гутірка для дітей, 17.00 Хобіз і Мосціце, 17.15 Хвилина поезії: Поворот Алєна Жербольта, 17.20 Каз. Сікорського: Смичковий секстет оп. б., 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Пісеньки в супр. форт., Авд.: „Ти був сам, продетаре" на осн. Жеромського, 18.55 Суспільна хвилина: Відозва Гол. Управи ТШЛ., 19.00 Програмова скринька, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Сигнальний комунікат, 19.50 Бюро студій розмовне зі слухачами, 20.00 Симфонічний концерт; у перерві в год. 20.50 Вечірній денник, Із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

3 популярні камери „Кодак"

ЦЕ ДОСТУПНА ВСІМ, ЛЕГКА, ДЕШЕВА І ДОБРА ФОТОГРАФІЯ!

"Kodak" BB
зол. **12.50**

Об'єктиви Doublet, постійна гострота, миттєві і часові знимки, проста конструкція, — добрі знимки.

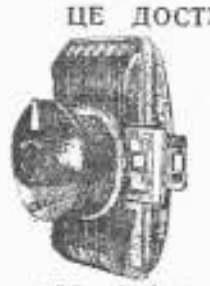

"Kodak" Bullet
зол. **20.-**

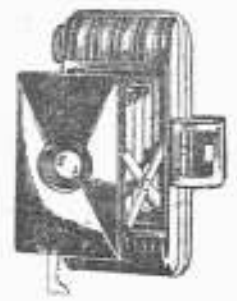

8 знимок 4×6½ см. на плівці **Verichrome 26** Nr. 127
Усі добрі!

"Kodak" Jiffy
зол. **35.-**

Оглянь в кожнім фотоскладі!

Kodak Sp. z o. o. — Warszawa, plac Napoleona 5.

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літних, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу:

Вовна гладка	1.50	Полотно біле на сорочки	1.10
Вовна шкіцька	1.80	Сірий шовк	1.15
Вовна вигора	2.—	Перкалінa колір.	0.65
Марокен вовняне	3.90	Полотно шир. 70 см.	0.53
Вовна на спідниці	4.—	Сірий зефір	0.55
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Прима"	0.80
Вовна на плащі	5.—	Димка на підпаски	0.65
Шевіоти англ.	2.80	Вовк рожевий	1.05
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.30
Марокен шовк.	1.80	Пошевки мережков.	1.80
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир.	1.25
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	1.90
Кльоже шовк.	5.90	Капи й обруси	2.50
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	1.90
Марокен на шлафроки	1.—	Ручники вафлеві	0.28
Крепони	0.85	Стирки до начиння	0.45
Перкалі	0.65	Простирала на коцдри	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава, 29. 4, ПАТ.

Бельгія 89.00, 89.63; Долари ам. 5.32 5.29, Долари канад. 5.25, Франки фр. 35.05, 34.93, Франки шв. 173.59, 172.75, Фунти анг. 26.32, 26.18, Флорени гол. 361.37, 359.65, Гульдени данц. 100, 99.55, Корони чеські 19.75, 19.25, Корони данські 117.49, 116.85, Корони норв. 132.23, 131.25, Корони шведські 135.75, 134.75, Ліри італ. 35.00, 34.00, Марки фінські 11.30, 11.10, Марки нім. 141.50, 141.00, Пезети есп. 65.00, 64.00.

Варшава, 29. 4. ПАТ.

Папери:

4-прц. прем. інвест. ем. 70, 69.50, 4-прц. прем. інвест. друга ем. 68.75, 69, 5-прц. конверсійна 55.75, 56, 5-прц. зал. 55.50, 6-долярова 79.75, 4-прц. прем. дол. 51.50, 51. 7-стабілізаційна 68.50, 69.25, ост. дрібні, 72 сотих.

Ціріх, 29. 4. ПАТ.

Н. Йорк 307 і 1/8, Льондон 15.16 і 3/4, Париж 20,22 і 1/4. Прага 12.69, Мілянo 24.15, Бельгія 51.90. Амстердам 208.37 і пів, Осльо 76.42 і пів, Копенгаген 67.72 і пів, Стокгольм 78.2.1 пів, Берлін 123.10.

Збіже.

Ціни дрібно Львів	від	до
Жито Стандарт І.	14.00	14.25
Жито Стандарт ІІ.	13.75	14.00

Інші курси без змін.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

СМІХ ЗЕМЛІ

ціна 0.60 зол., з почт. перес. 0.90 зол.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 29-го квітня п. р. кооперативам платив за: дрібно Львів

1 кг. масла десер.	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0.15 „
1 п. яєць	2.45 „

Тенденція на масло і на яйця слаба, на молоко здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 29. IV. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дрібно подвірн птахомисарні „M. C." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1.10	зол
Курята молоді товсті І. кл.	1.60	„
Індички товсті І. кл.	1.25	„
Пантарки товсті І. кл.	1.25	„

Приймає курей в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає новин доставців.

МЕШКАННЯ

2 КІМНАТИ з кухнею, повний комфорт, Піскова 40. 2028 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 20-60

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 14-15

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, коміс, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904а 6—13

ГОДИННИКИ, шлюбні обручки, перстенці, накриття найдешевше поручає Вайдер, Шайнохи 1. 1872

ОГОЛОШЕННЯ.

КНИЖЕЧКА

ВЕЧІРНЯ І ПАРАКЛИС

до Пресв. Богородиці

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослуженнях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників дістає 25% знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10.

Skm. ФАРМ. ФАБР. АП. „КОВАЛЬСКІ" ВАРШАВА

НАЙНОВІШІ КРЕАЦІЇ КОРСЕТІВ, КОРСЕЛЕТІВ ТА НАГРУДНИКІВ поручає Спеціяліст

Герман Пісен

ЛЬВІВ, ЯҐАЙЛОНСЬКА 4.

Увага: Фахова услуга, тел. 236-14.

2023 2—5

ПРИЙМУ ВІД ТРАВНЯ ДО СЕРПНЯ

заступство парохії

Зголошення слати: Ліськевич. Станиславів, Монюшка 12. 2027 1—3

Читайте „Діло"!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 95 (14.344). Львів, пятниця 1. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло". Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Півріччо 30·00, Рік 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарня: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ректор українського університету у Празі у президента Ч. С. Р.

З Праги дістаємо таке повідомлення:

В понеділок 27. квітня ц. р. приняв президент Чехословацької Республики *д-р Едварда Бенеш* на довший авдієнції ректора Українського Вільного Університету у Празі, *проф. д-ра Олександра Колессу*.

Криваві події у Хшанові.

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ.

ВАРШАВА, 30. 4. ПАТ. У вівторок 28. квітня ц. р. частина робітників, занятих при публичних роботах у Хшанові, покинула працю домагаючись підвищки платні і скорочення часу праці. Одночасно страйкарі почали змушувати терором робітників, занятих в рідких приватних підприємствах, щоб покинули працю. На конференції в старості з делегатами страйкарів рішили в порозумінні з окружним інспектором праці, що чергового дня відбудеться нарада в Кракові, щоб полагоднати конфлікт. Про це рішення повідомили страйкарів зібраних перед старостом. Страйкарі розійшлися, але рішили страйкувати далі, аж доки конфлікт не буде полагоджений. В середу 29. квітня, не чекаючи на виклад конференції, яка відбувалася в окружного інспектора праці в Кракові, страйкарі вже від ранку почали терорізувати робітників, занятих у приватних підприємствах та змушували між іншим робітників у фабриці льокомотив, не зважаючи на їх спротив, щоб перестали працювати. Поліція розігнала юрбу при помочі слізних гранат. Після того частина **демонстрантів зібралася вдруге і заатакувала камінними та стрілами один з відділів поліції, який був приневолений покористуватися пальною зброєю. Одна особа вбита, 9 раненних, між ними одна тяжко, зпоміж поліцаїв 14 раненних, з того 6 тяжко.**

ПОЛЬСЬКА ПРЕСА ПРО ПОДІЇ В ХШАНОВІ.

Варшавський консервативний „Час" пише: В середу дійшло в Хшанові до виступів безробітних. Ці виступи скінчилися трагічно. Юрба безробітних і робітників, занятих при публичних роботах, які покинули самовільно працю і в Хшанові і в околиці, почала взивати і терором змушувати робітників рідких підприємств і фабрик, щоб покинули працю. Колиж юрба в числі 3.000 осіб впала до фабрики льокомотив і змушувала під пресією робітників, щоб покинули верстати, інтервенювала поліція і без зброї, але газами, вдалося розігнати демонстрантів. Демонстранти пішли за місто, де почали знову гуртуватись. Незабаром після того коло полудня уформувався на передмістю Хшанова новий похід, який вирушив Алеями до Ринку. **Юрба прибрала грізну поставу і почала атакувати камінням і цеглами поліційні стежі, які стрінула по дорозі. 14 поліцаїв тяжко ранили.** Колиж постава юрби почала загрожувати публичній безпеці, **поліція по кількакратних візваннях, щоб юрба розійшлася і сальві вгору, вжила пальної зброї. Наслідок був такий, що одна особа згинула, 9 було раненних.** Юрба кинулася втікати. Поліція розганяла демонстрантів гумовими палицями. Перед вечором у Хшанові запанував спокій.

СЛІДСТВО.

Агенція „Іскра" повідомляє:

З Кракова виїхав до Хшанова начальник судово-політичного виділу і представники суду та прокуратури. Крім того у Хшанові перебуває інспектор міністерства внутрішніх справ, який приїхав туди, щоб розглянути публичні роботи.

УБИТИЙ — УКРАЇНЕЦЬ.

Убитий є Василь Романишин. Тяжко ранений дороговий робітник Ян Бартосік, лекше ранені: Стефан Юрек, муляр; Антін Патик, робітник; Альойзій Людвіковський, робітник; Стефан Генек, шлюсар; Маріян Глух, шлюсар; Станислав Пайонк, робітник; Ян Керес, шлюсарський помічник. Всі ранені перебувають у шпиталі у Хшанові.

Австрія загрожена?

ПАРИЖ, 30. 4. ПАТ. З Лондону розійшлися поголоски про пересунення австр. військ на німецькому кордоні; це викликує велике занепокоєння у паризькій пресі. „Журналь де Деба" звертає увагу на скріплену підпольну діяльність націонал-соціялістів. „Евр" твердить, що **в англійських кругах бояться націонал-соціялістичного перевороту в Австрії у найближчих днях,** ще перед другими французькими виборами. У такому випадку Німеччина замкнулаб австрійський кордон, щоб тим способом скинути з себе всю відповідальність, а через це неможливо було би пристосувати пакт Ліги, з другої сторони інтервенція Франції чи Англії виглядалаб як вмішування до внутрішніх справ Австрії.

ЛЬОНДОН, 30. 4. ПАТ. Райтер. Тутешні дипльоматичні круги оцінюють положення в Австрії досить спокійно. Хоч допускають можливість націонал-соціялістичної революції, сподіються, що австр. армія разом з Гайммервером *зуміла би здавити її, крім того радують на італійську інтервенцію.*

НЕМА КОНЦЕНТРАЦІЇ ВІЙСЬК НА АВСТРО-НІМЕЦЬКОМУ КОРДОНІ?

ЛЬОНДОН, 30. 4. ПАТ. Райтер дістав з австр. посольства таке вияснення: пересунення австр. військ мають чисто технічний характер, не є вони викликані поголосками про концентрацію німецьких військ над кордоном.

ЛЬОНДОН, 30. 4. Райтер. У Мюнхені не потверджують вісток про концентрацію німецьких військ коло австрійського кордону.

БЕРЛІН, 30. 4. Нім. Інформаційне Бюро *заперечує чутки про можливість націонал-соціялістичного путчу в Австрії та німецької збройної інтервенції.*

ЛЬОНДОН 30. 4. Райтер дістав з Вільгельмштрасе таку заяву: поголоски про зосередження військ з одного чи другого боку кордону є містифікацією. Зовсім звичайною річчю є маневри німецьких альпейських військ у Баварських Альпах, так само як і збільшення австрійських гарнізонів після введення обовязкової військової служби.

ВІДЕНЬ, 30. 4. Віденське Кореспонденційне Бюро заявляє, що положення на австро-німецькому кордоні зовсім спокійне. Пересунення військ обмежилися до кількох частин, які виїхали у гори на маневри.

НЕ БУДЕ ЗМІНИ КАБІНЕТУ В АВСТРІЇ.

ПАРИЖ, 30. 4. ПАТ. Австрійські міродатні круги заперечують поголоски, немовби кн. Штаремберг та крайні праві міністри задумували уступити з уряду.

РИМ СПОКІЙНИЙ.

РИМ, 30. 4. ПАТ. Тутешні півурядові круги, покликуючися на австр. урядовий комунікат, уважають, що рухи австр. військ не мають ніякого відношення до міжнародньої ситуації та що не викликують в Італії ніякої реакції.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові. Ринок 10 І.

„ГМІНД"

не було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладівку та коштує тільки 2 зол. з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10

Без великої ідеї на будуче.

Львів, 30. квітня 1936.

На кінець квітня ц. р. припали перші роковини нової конституції Польщі. Вони промайнули зовсім анонімно та серед глухої мовчанки. Тільки урядова „Газета Польска" помістила статтю, в якій в похвалу новій конституції ставить те, що вона дала Польщі сильний уряд. Але й у цій статті нема ані ентузіязму, ані віри, ані переконання. Польська дійсність зовсім відмінно відсвяткувала перші роковини конституції: тут і там блиснули в народніх масах революційні вогники. А на горі в цей самий час прийшла конфіската передовиці „Газети Польскої" та димісія воєводи Світальського і б. міністра Матушевського, що зродило чутки про якусь боротьбу за владу в лоні правлячої групи. Ця боротьба для ширших кругів наших польського громадянства була й незрозуміла й байдужа; більше про неї писали закордонні газети, ніж краєві. Бо життя польського громадянства, як стверджує між іншим „Робітник", потекло зовсім відмінним руслом. У Польщі дуже скоро заіснував той глибокий розрив між урядом і власним громадянством, що був такий характеристичний для політичного життя царської передвоєнної Росії; і так само, як колись під царською Росією, затаїлася від Польщею і проблема непольських народів, про розвязку якої ніхто поважно досі не думав. Така є політична дійсність, що її в значній мірі витворила нова конституція.

Без сумніву на полюс нової польської конституції мало вплив те, що в інших державах Европи, зокрема в Італії та в Німеччині, парляментарно-демократичний устрій замінили новим, авторитетичним. Але коли прихильники нової конституції покликуються на цей приклад, коли добувають, здається, одно, що однаково і в Італії і в Німеччині оголочення громадян із тих політичних прав і свобід, що їх дає парляментарно-демократичний устрій, лише вояри з реалізацією нового національного і соціяльного світогляду. І фашізм і гітлеризм принесли нову програму в всіх ділянках життя. Та — що найважніше — поставили перед своїми народами велику ідею, задля якої варто піти назустріч жертвам й терпінням. Не менше значіння мало й те, що тут і там на сцену виступили справді великі люди, Муссоліні й Гітлер.

У Польщі була велика людина, але геній Пілсудського обмежився тільки до двох, зрештою великоміських дій: здобуття польської державної незалежности після вікової неволі та створення границь і місця Польщі серед інших держав. У додатку лишився курйозом у розвитку політично-державного життя Польщі було те, що перша конституція польської держави вигукала істнування тієї великої людини, а друга, що саме до неї була прикрасна, вже не застала її серед живих.

Нема тепер у Польщі великої людини та — що найгірше — нідої великої ідеї на будуче об-

ликий маршал не лишив, а польська політична думка теж досі її не створила. І ця ідейна пустка є найбільшим злом теперішньої польської сучасности. Без великої ідеї не можна затріюмфувати й нову конституцію. І тому невикористані й теоретичні можливости. Адже слушно молоді, талановиті публіцисти з „Бунту Młodych" найбільше оправдання травневого перевороту, у тім і новій конституції, бачать у тому, що польський уряд може у своїй заграничній політиці реалізувати великі історичні плани, унезалежнившись від зміни польської вулиці. Але урядові чинники не спромоглись на ніяку велику річ, бо з другого боку нове виборче право разом зі старою виборчою практикою витворило непотрібний розрив між урядом та громадянством.

І тут саме виявилась недостача великої людини з великою відвагою.

Це фактичне безсилля уряду найяскравіше визначилось у такій безперечно пекучій і найважнішій справі, якою є польсько-українська проблема. Розв'язка у великому масштабі цієї проблеми справді була би великою річчю не тільки для польської сучасности, але й на майбутнє. Адже тільки повстання Української Держави і союз із нею могли би створити найтривкіші гарантії для польської державної незалежности та її розвитку. Але по польському боці не видно ще ніяких ознак того, щоб там дійшло хочби до зрозуміння тої ідеї. В сучасному польському політичному світі може за винятком одної ППС і деяких одиниць всенародно живуть стара ендецька ідеольогія.

А жити без великої ціли неможливо. В атмосфері ідейної пустки само гасло „Все для держави", що є провідною думкою нової конституції, легко вироджується у знаряддя протидержавної агітації. Саме тепер, коли нова конституція позбавила польських громадян їх політичних прав, коли разом із тим економічна політика забирає величезну частину заробітків у міського громадянина, а в рільників навіть відає частину їх капіталу, коли безробіття стало хронічною недугою Польщі, — гасло „Все для держави" в очах мас приймає легко форму „Все для урядовців". І маси починають дивитись на всі проблеми державного життя через призму большевицького матеріялізму.

За океаном.

ПРИГОТУВАННЯ КОНЦЕРТУ В НЮ ЙОРКУ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ПІД ПРОВОДОМ ПРОФ. ОЛЕКСАНДРА КОШИЦЯ.

На Зелені Свята, в неділю 31. травня, проф. Олександер Кошиць уладжує великий концерт релігійної музики в честь Митрополита Андрея Шептицького з нагоди 35-ліття його високого уряду. Концерт відбудеться силами 8 українських церковних хорів з околиці Нью Йорку, а саме з Бруклина, Нью Йорку, Джерзи Ситі, Ньюарку, Пасайку, Бейонну, Елизабету і Йонкерсу. Проби відбуваються кожної другої неділі в Джерзи Ситі під управою проф. Кошиця, а міжтим поодинокі місцеві диригенти приучують свої хори кожного тижня, подекуди по кілька вечорів. — Дохід з концерту призначений на викінчення Українського Шпиталю у Львові.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У БРУКЛИНІ.

Шевченківський концерт у Бруклині заходами всіх українських товариств і парохій відбувся в салі вселюдної школи на розі Бедфорд евені й Норт 5-ої вулиці з ріжнородною програмою. Головні точки виповнив хор української молоді під управою п. Василя Савицького, а до нього достроївся дитячий хор. Разом вокальних точок було 9. Хори були добре підготовані і зіспівані. Із скрипковим сольом у супроводі фортепіяну (Марусі Лис) виступив молодий студент Степан Галась. Він відіграв одну французьку композицію і кілька українських. Оригінальне було сольо на гармонії Юрка Плащука, що викликало справжнє зацікавлення. Гармонія як інструмент на концерті щойно починає входити в життя і не виглядає на щось зайвого. Деклямації виголосили: Маруся Забавська і Соня Демидчук. Вступну знаменито оброблену промову виголосив о. Антін Лотович, святочну промову сказав д-р Семен Демидчук, а в назвязані до ідей Шевченка „Обнімітеж, брати мої, найменшого брата" говорив голова комітету п. Юліян Павчак, взиваючи до щедрої допомоги поводянам в Америці. Присутні склали 75 долярів, у чому є жертва Товариства ім. Хмельницького (25 дол.). Концерт розпочався американським гимном, а закінчився українським.

УКРАЇНКА З РОЧЕСТЕР ДОБУЛА ВІДЗНАЧЕННЯ В МЕТРОПОЛИТЕН ОПЕРІ В НЮ ЙОРКУ.

В Нью Йорку були недавно музичні переписи в Метрополитен Опері перед 4.000 вчителями музики з цілої Америки. Дня 2. квітня співав у Метрополитен Опері хор званий „Інтер-Гай Скул Квєр" з Рочестер, Н. Й., в якім є 115 голосів, під проводом проф. Альфреда Спавза. Хор співався дуже гарно й усі були одушевлені його досягненнями та щиро гратулювали проф. Спавзові. З рочестерським хором приїхала також 18-літня українська дівчина, Анна Юрків, що скінчила Бенджамин Франклин Гай Скул у Рочестері. Вона співала перед Конвенцією Національних Музичних Вчителів та Академією Вчителів Співу. Вона має контральтовий голос. Співала партію з опери „Кармен". П-і Юрків признали за її спів стипендію. Всіх стипендій розділено лише 5. Тепер вона має намір студіювати дальше в Музичній Школі ім. Істмана в Рочестері.

НЕСПОДІВАНА СМЕРТЬ УКРАЇНСЬКОГО АРТИСТА.

Йосиф Давиденко, співак-тенор, колишній член Українського Національного Хору Ол. Кошиця, помер несподівано в понеділок 23. березня, затроєний газом. У суботу він грав ще ролю в драмі „Жидівка вихрестка" в Народньому Домі, потім пішов на зібрання одного товариства. Коли в понеділок знайшли його неживим у його мешканні, поліція прийшла до висновку, що це нещасливий припадок. Небіщик поставив варити бараболі на газовій печі, а сам мабуть здрімнувся. Коли вода почала кипіти, залила й погасила газ на хвилину. Опісля газ почав наново йти із отвертої рури і задушив Давиденка. Він минулими роками співав багато пісень для фонографних плит („рекордів") у компанії „Колюмбія" чи то як соліст чи в дуеті із Барчанівною та брав участь у ріжних театральних виставах в Нью Йорку, Шикаго та інших місцевостях, а недавно осів наново на постійне в Нью Йорку. Смерть перервала несподівано діяльне життя розмірно молодої людини. Після смерти Гасана, що помер у червні 1934 р. в Торонто, Канада, це вже другий артист із Національного Хору перенісся до вічности в Америці.

о. О. ПРИСТАЙ. 11

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Бувало, кличуть мене на обід мої пані ірляндки, а мені хоч у лоб стріляй. Не знаю, що це вони говорять по англійськи. Чи маю заперти вікно? Може не хочуть, щоб я курив в їхній хаті, або вже виповідають мені помешкання? Рослука бралася мене, а ще більший сором. Чейже я ніби якийсь священник, а не знаю, що зі собою зробити, як заговорили до мене люди не з Галичини. І став я й задумався...

Від ранніх хлопячих літ я учився і цілий свій вік молодечий сидів над книжкою. Мучився і ночами товк то греку, то латину, то альгебру, то тригонометрію. Гарячий піт заливав обличчя, в голові шуміло, очі кровю набігали, коли то я вбивав собі в память ріжні сінуси й козінуси, грецькі аористи й історію якихось славних королів, що одних десь там миші погризли, другі виросли ледве на лікоть, інші роєсмішували своїми кривими писками. Бог святий знає, яких ріжних наук не вчили нас у гімназії! А кожний професор вимагав, щоб саме його предмет викувати напамять. Іще ліпше взялися до нас у високій школі. Тут вимагали, щоб ми вибубнювали сяжневі біблійні цитати, очевидно, по латинськи, себто на славу давно померлим римлянам. Інші, не менше освічені, морочили нам голову такими мудрими проблемами, як наприклад, скільки янголів може вигідно сісти на гострім кінчику тоненької голки чи шпильки. Були й такі дуже вчені, що казали нам учитися письма[4]), щоб його читаєш від правої руки до лівої, хоч нікому з українських богословів не прийшло навіть на думку бути колись жидівським рабіном... Ніхто з цих високо вчених професорів не звертав на те уваги, що може дехто з його студентів схоче колись виїхати поза межі галицького загумінку. А там у широкому світі людина з такою односторонною, шкільною освітою — сліпа і німа.

Прийшов я до їдальні і сів на крісло, але не знав, від чого починати. Росолів в американців не давали на обід. На стіл клали відразу щось два тузини тарільчиків з дрібкою ріжних страв. На одному з них розвернулася ціла необбирана картопля, на другому була густа яблучна поливка, а на третьому кілька кусників напів сирого мяса, политого сосом. У склянці чорна кава. Насередині стола стояла висока посудина, схожа на вазу, зі зеленою сіткованою салєрою. До неї в першу чергу жадно простягнули руки мої пані ірляндки, немов би це була якась надзвичайна лакомінка.

Пані побачили, що зі мною не дійдуть до кінця. Тому одна присунула мені салєру, друга необбирану картоплю, третя те напів сире мясо зі сосом. Цей перший мій обід в ірляндських господинь рівнявся мукам у чистилищі, що про них учив нас колись отець катехит у гімназії. Бо, як покутнича в чистилищі душа прагне визволитися звідтіля, таксамо я благав в дусі Бога, щоб цей ірляндський обід якнайхутчій закінчився. Та це був щойно перший, а скільки їх іще чекало на мене! Про це я й не думав, знаючи тільки, що мене ждуть дальші муки...

—o—

На другий день пішов я на почту. Хотів післати дружині кілька долярів. Став там біля віконця. Знав я добре, чого я туди прийшов, але цього ніяк не могла довідатися від мене почтова урядничка. Починав я говорити до неї по українськи, та вона зробила на мене великі очі й здвигнула раменами. Мовляв, не розуміє мене. Тоді я став солодко промовляти до неї по німецьки. Вона зробила ще більші очі й руками показала мені, що ми не зійдемося на спільній мові. Врешті я мусів відступити від віконця, бо за мною ждав уже гурт людей, що також прийшли на пошту полагодити свої діла. Я глипнув на них, щоб переконатися, чи не сміються з мене, галицького немови.

Прийшлося чекати до полудня, доки земляки не вернулися з роботи. Потім пішов зі мною на пошту один із моїх парохіян, сказав там коротко кілька слів по англійськи і справа висилки грошей була вмить полагоджена. Це був звичайний робітник, що не мав поняття про вищу математику і грецьку конюгацію, а проте він виручив свого пастиря на американській пошті.

Не лиш обіди з ірляндками, але і взагалі ціле моє життя в Сент Клєр було для мене справжнім чистилищем. Ранки були такі самі, як пополудні і вечорі. Люди йшли на роботу, а я залишався самий. Парохіяльної школи при церкві не було і я не мав до чого взятися. Отже ходив на проходи. Але й вони не могли постійно задовольняти мене. Зокрема не було тут нікого, що можна булоб поговорити з ним і бодай у розмові знайти полекшу. Тому їздив я до двох сусідніх наших пастирів, а саме до згадуваного вже о. Левицького в Шенандо й до о. Ів. Великорського в Майнерсвілі. Одного разу я вибирався до першого з них і посидів там кілька днів. Опісля вертався до Сент Клєр, щоб лиш обернутися в хаті і подивитися, чи ліжко стоїть на своїм місці... Хутко покидав її й їхав до другого, а потім знову на хвилинку з дому й дальше в дорогу.

(Далі буде.)

[4]) Гєбрейське.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Німецькі міродатні круги заперечують поголоски, немовби уряд думав замкнути всі приватні школи з винятком жидівських.

Китайські офіційні круги категорично заперечують поголоски, немовби кит. уряд заключив зі совітським тайний договір.

Турецький ген. секретар міністерства закорд. справ приїхав до Москви.

Аргентина мала в грудні 1935 р. 12.372.965 мешканців, а столиця держави Буенос Айрес — 2.268.132.

Болгарський найвищий суд затвердив присуд смерти на б. міністра Крумовлева та полк. Каленлерова; обоє просять помилування у короля.

Чому

МАСЛИНОВИЙ ОЛІЙОК у милі Пальмолів

надає чар і молодість Твоїй цері?

Косметична вартість маслинового олійку незрівнянна. Бо маслиновий олійок „топніє" при температурі тіла, проникає крізь пори і очищує шкіру докладно і не дразнить її. 20.000 спеціялістів косметики поручають вживати мило Пальмолів, яке вироблене на маслиновім олійку, щоби здобути свіжу, молодечу церу. Отже масуй багатою піною мила Пальмолів не лише лице і шию, але також ціле тіло, за красу якого неменше треба дбати. Твоєю нагородою буде здобута врода, чар і молодість.

Маслинового олійку вживають до виробу власного кусника мила Пальмолів.

Цілий світ подивляє ту „дівочу церу Пальмолів".

Чи дійсно забута справа?

Варшава, 28. квітня 1936.

Майже два роки — це на наші нервові часи справді великий кусень дороги, на якій далеко позаду залишаються перейдені стовпи. Але не сповна 4 місяці — це таки ніби час надто короткий, щоби забути речі, які тоді — кільканадцять тижнів тому — так хвилювали людські уми й серця. А проте й за тих кільканадцять тижнів прийшли події, які не тільки само вбивство міністра Перацького з літа 1934 року, але й процес з зими року 1935-6 відтиснули ген на задній плян. Події у широкому світі, у Польщі та й на українському терені висунули нові журби, нові хвилюючі теми. Залишилась неначе тільки трагедія 12-ти одиниць і їхніх родин, — зрештою справа втратила атракційну силу.

Те збайдужіння слідне й на суді. Варшава й розправою перед окружним судом не цікавилась, а не то перед апеляційним. Тимбільше тепер, на прикінці квітня 1936, після потрясаючого відгуку краківських і львівських подій, безпосередньо після декрету про контролю торговлі девізами та безпосередньо перед 1-им травнем! Невідомо, оскільки той настрій відбився і на судовій процедурі, але фактом є, що розправа, розписана первісно на 12 днів, закінчиться у 4-ьох днях, враховуючи вже й перерву на стилізацію присуду.

Відпали теж усі „несподіванки", які мабуть мали трапитись на апеляційній розправі: 1) не прийшла ніяка ревізія становища міністерства судівництва у т. зв. мовній справі, 2) так само не заговорили підсудні і 3) нічого нового не внесли до справи промови прокураторів, в яких кожний зберігає свій попередній „стиль": прок. Рудніцький говорив усього 25 хвилин та обмежився до політичного й етичного насвітлювання волі ОУН, прок. Желенський даремне намагався розвіяти настрій не то нудьги, не то байдужности палкими риторичними зворотами та пригадками, що справа буде так довго актуальна, як довго кара не зрівноважить вини.

Очевидно, судові справозвавці займаються описом підсудних, що на їх лицях залишає свій слід вязниця. Можна порівнювати атмосферу цього й попереднього суду з підкресленням більшої поваги, спокійнішої атмосфери і кращих форм — на цій апеляційній розправі. Однак по суті це маловажні дрібнички: по суті апеляц. суд теж не допустив ні одного внеску (одиноким виїмок: долучення до актів справи протоколу про поведінку з Керпищем), затверджуючи постанови окр. суду, та прокуратори заголосили внесок — затвердити без ніяких змін засуд першої інстанції. І тільки присуд, що прийде за день-два, буде річю суттєвою. Але й він буде торкатися тільки — 12-ти осіб і їхніх найближчих з рідні.

Чи справді нікого більше?! Чи справді це цілком забута й неактуальна справа?! Неактуальна й забута справа — про вбивство міністра Перацького й суд над винуватцями. Але не втратило актуальности те, що в цій історії найсуттєвіше та що не обмежується до екзистенції тільки тих 12-ти злочинних молодих істот. Це — **питання української молоді, її духового світу й умовин теперішнього буття та виглядів на будуче.**

Духова рецідив, що проявилась у небувалій радикалізації настроїв, що захоплювали молодь, і в небувалих — вже та абсолютно недопускальних методах боротьби суперницьких течій, та духова рецідив не минулася. Правда, радикальні націоналістичні настрої дещо підупали в обличчі страхітливої руїни, до якої вони довели у своїх практичних наслідках.

Але гадаємо, що було б великою наївністю, коли б уважати це тривким явищем. Береза, варшавський та заповіджений львівський процес, „архів Сенина", деконспірація підпілля, Малюца, Мигаль — — все це мусіло пригнобити, розпорошити, демобілізувати. Але ми знаємо, яке суттєве джерело крайніх націоналістичних настроїв молоді: чи можна з рукою на серці ствердити, що те джерело перестало існувати?!

На превеликий жаль, українська „дійсна дійсність" залишилася без змін, зокрема та її частина, яка найближче й безпосередньо торкається середньошкільної та студентської молоді: справа освіти й виховання, вся справа шкільництва від мови навчання починаючи, на підручниках і дусі школи кінчаючи, — справа університету, справа фізичного виховання, що йшлось упарі з патріотичним вихованням, справа вільної фахово-організаційної праці („Студ. Громада"), — вкінці наболіле питання матеріяльної забезпеки молодих інтелігентських сил. На ні одній із тих ділянок не видно поправи відносин, — зокрема поглибилось ще безробіття інтелігенції, навіть Академічного Дому українські студенти не мають, — ще гірші можливости говорити самостійні вартати праці, хочби у ремеслі й купецтві. І нема ніякого сумніву, що саме ці відносини зроджують те явище, якого вже кілька літ серед нашої молоді не бувало: виринають знову молодечі прихильники комунізму!

І тому справа, яка йде тепер перед варшавським апеляційним судом, не перестали бути справою гостроактуальною, справою, якої забути не можна. Бо це не є питання одного терористичного акту, ані навіть цілої підпільної організації, це — тим більше — не є справа 12-ти одиниць. Це справа української молоді: її душі, її будучини. Чи справді та душа буде вічно находитись на розпутті та будучність буде вічно замрячена?!

І. Келрин.

Шануймо тіни поляглих.

Недавно писала преса, що в найближчому часі експумують поляглих в 1914-15 році російських вояків, яких сховано на Цитварівці за личаківським парком на т. зв. „Холмі Слави". Так поховали кільо тисяч російських вояків, рештки яких знайдуть при нагоді будови нового цвинтаря. Ще нині можна побачити могилу, над якою видніє кам'яний хрест з безсмертним означенням, хто в ній спочиває; це могила, якою, здається, опікується особливе серце матери українки. В могилі спочиває: Николай Олександрович Зюкольо, прапорщик 175 Батуринського полку., умер від ран 22. V. 1915.

Сама експумація — лише в багатьох випадках конечне. Йде лише про те, щоб відбувалося з більшим пієтизмом. Тимчасом на цім самім „Холмі Слави" розкопували могили поляглих вояків в найбільше некультурний спосіб і лишали в тій метою, щоб можна було виносити шісок.

В „Ділі" була теж згадка, що експумацією буде опікуватися російська еміграція. На мою думку, цією справою повинна зацікавитися також українська еміграція, яку повинно піддержати все українське громадянство, евентуально „Т-во Охорони Воєнних Могил", якщо на це статут дозволяє.

Ці чинники повинні подбати, щоб тих кілька вояцьких ще окремих могил, в яких спочивають вояки і старшини українці, були похоронені окремо, бодай спільної могили.

Віддаймо почесть тим синам України, які далеко від найближчої рідні згинули геройською смертю, спрагнені не за волю рідної землі, але на рідній землі спочили.

М. Лаврко.

Похід на Будапешт 1. травня.

ЛЬОНДОН, 30. 4. Райтер. Будапештенська поліція викрила заговір мадярських націонал-соціялістів, які буцімто хотіли на 1-ї травня зорганізувати похід на Будапешт.

ДЕМЕНТІ.

БУДАПЕШТ, 30. 4. Мадярська Телеграф. Агенція називає поголоски про мад. націонал-соціялістичний рух перебільшеними: на ділі він за мало поважний, щоби міг нарушити публичний лад. Поліція виступила проти націонал-соціялістів лише тому, що вони помимо заборони хотіли зорганізувати умундировані пробойові відділи та приготовляли недозволену дефіляду.

„Будемо жалувати пакту зі СССР." —

сказав маршал Петен.

ПАРИЖ, 30. 4. ПАТ. Представник часопису „Ле Журналь" поставив у інтерв'ю марш. Петенові питання: „Чи не уважаєте, що франко-совітський пакт матиме некорисні наслідки остільки, що причинився до визнання офіційного комунізму? Маршал відповів: Думаю, що так. **Витягаючи руку до Москви, ми витягнули її до комунізму, ввели його до ряду визнаних доктрин. Матимемо нагоду жалувати того".**

ЯК ВИПАДУТЬ ФРАНЦУСЬКІ ВИБОРИ?

ПАРИЖ, 30. 4. ПАТ. Припущення французької преси про найближчі окружні вибори досить не-суцільні, майже всі заходиться лише, що лівих послів буде більше, як досьогодні. Сподіється, що комуністи *дістануть 40 до 60 мандатів, соціялісти 120—140, радикали до 120.*

СТАНОВИЩЕ КОМУНІСТІВ.

ПАРИЖ, 30. 4. ПАТ. Ген. секретар комун. партії заявив у кулуарах парляменту, що його партія не вільно учісти в уряді людового фронту, бо його орієнтація за мало ліва.

Ширіть наш часопис!

На заспокоєння голоду праці.

ДИСПОЗИЦІЙНИЙ ФОНД ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ У ЛЬВОВІ.

Львівський воєвода призначив на дорогові і мануальні роботи на терені Львова 196.000 зол. із спеціального диспозиційного фонду, який при фонді праці і фонді громади повинен би причинитися до злагіднення безробіття в місті.

Як чувати, в найближчому часі розпічнеться низка нових робіт, як напр. перебудова вул. Кленарівської та перебудова горішньої вул. Личаківської від вул. Мучної до рогачки. З капітальних робіт з цього фонду слід згадати основну перебудову каналу в Личаківській вулиці. Крім того виконується багато дрібніших робіт, що затрудняють коло 500 робітників.

НОВИЙ КРЕДИТ НА ПУБЛИЧНІ РОБОТИ В КРАЮ.

Як повідомляють з Варшави, фонд праці одержав від Банку Польського додатковий кредит на публичні роботи у висоті 5 міліонів зол. Кредит негайно поділено телефонічно наказано роботи. В деяких воєвідствах роботи з цього фонду вже розпочалися, в инших розпічнуться в найближчих днях. Суму 5 міліонів зол. мають впродовж кількох місяців ужити в цілости на заплату дорогових робіт.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

Єгипетського короля похоронили.

КАІРО, 30. 4. ПАТ. Сьогодні рано відбулися похорони короля Фуада. Домовину перевезли на лафеті, запряженій у 6 чорних коней з палати Абдіне до мечету ель Рі'фай. Похід зложений з многотисячних мас перейшов серед глибокої тишини; над ним кружляли три летунські ескадри.

ЖАЛОБА В ІТАЛІЇ.

РИМ, 30. 4. ПАТ. З приводу смерти короля Фуада вивісили на знак жалоби в цілій Італії прапори не лиш на державних будинках, але й на приватних; на кожному кроці підкреслюється почування приязни і симпатії для Єгипту.

Часописи пригадують, що король Фуад студіював у військовій школі в Турині та що добре говорив по італійськи.

НОВИЙ ЄГИПЕТСЬКИЙ КОРОЛЬ У АНГЛІЙСЬКОГО.

ЛЬОНДОН, 30. 4. ПАТ. Король Едвард VIII. прийняв вчора рано короля Фарука І. та говорив з ним пів години.

ЗАВОРУШЕННЯ В ЄГИПТІ.

КАІРО, 30. 4. ПАТ. Підчас передвиборчого зїзду в окрузі Сінфуан убили 7 осіб, тяжко ранили 23.

Італійці плянують пацифікацію
Абісинії.

РИМ, 30. 4. ПАТ. У італійських кругах уважають, що здобуття Адіс-Абеби буде ідентичне з підбоєм абісинської держави, — дальші воєнні операції це буде вже звичайна пацифікація. Після заняття Адіс Абеби генерал Граціяні дістане степень маршала і стане комендантом усіх італійських військ в Абісинії, які перебувають в Амгарі. Ці війська мають перевести пацифікацію і здавити можливі бунти абісинців; ген. Граціяні повернеться до Італії аж по тій пацифікації.

ЧОЛОБИТНЯ КАЦИКІВ.

РИМ, 30. 4. ПАТ. Деджасмач Буржа Амадей, вождь племени Уолльо-Галля піддався зі своїми 12.000 вояками італійцям. Він заявив, що перемога італійців безсумнівна і що італ. війська не стрінуть уже поважнішого спротиву. Далі сказав він, що негус вкрутив у війні більш як половину цілої своєї армії, що у хвилині мобілізації чараховувала 500.000 крісів. Також піддався султан Ауст, якого столицю італійці зайняли вже давно.

БУДУЮТЬ ШЛЯХИ.

АСМАРА, 30. 4. ПАТ. Стефані. Після перемоги біля Ашіянджі маршал Бадоліо заявив військові, що можливости дальшої кампанії залежить від будови нової дороги з Амба-Аляджі до Дессіе, бо тільки вона дозволить на перевіз війська, харчів та воєнних матеріялів. Вояки відложили крісі і спільно з робітниками взялися до будови дороги. Праця тривала від 4 до 20 квітня. Новозбудований шлях, довгий 200 км. переходить крізь недавно ще зовсім недоступні місця.

НІМЕЧЧИНА НЕ ПОСЕРЕДНИЧИТЬ МІЖ АНГЛІЄЮ ТА ІТАЛІЄЮ.

РИМ, 30. 4. ПАТ. Заперечують чутки, немов би Німеччина хотіла піднятися посередництва між Англією та Італією і немов би до Льондону виїхав у цій справі німецький представник.

З Т-ва „Український Пласт“
у Празі.

Т-во відбуло 31. березня ц. р. свої річні Загальні Збори. Голова Т-ва Н. Косицька подала задоволення з праці за звітний час. Звіт з діяльности Т-ва видано в лютому ц. р. Т-во де далі, тим більше поширює свою працю й на інші ділянки пластового життя, не обмежуючись виключно діяльністю, як це було спочатку в плині. Після прийняття абсолюторії одноголосно Управу на дальший рік у такім складі: голова Н. Косицька, члени Управи: К. Кедровська, Новакова на Америку, М. Герасимович — на Буковину, Я. Шепель — на Закарпаття та Д. Антончук і Д. Коцюбинський; Ревізійна Комісія: п. З. Мірва і др. Ю. Добрянський. Обмірковуючи пляни праці на далі особливо у зв'язку з літнім часом, обговорювали побажання та поради поодинокої Пласт-Прияту у Братиславі та Пластового Комітету в Америці. Т-во має на увазі подбати про дуже потрібний особисто на Закарпатті пластовий порадник-читанку (книжка містила б поради щодо влаштування різних культурних і національних виступів, імпрез та свят, а також матеріял до пісні, сценічних вправ і т. ін.). Т-во прохає не лише пластунство, а й педагогічні кола подати свої поради й зауваги щодо такого видавництва на адресу: Н. Косицька, Прага-Виноградн, Ходська ул. 16.

На Загальних Зборах ухвалено кілька резолюцій: 1) Загальні Збори Т-ва „У. П.“ гаряче вітають 6. Український Пластовий Улад у Галичині з нагоди 25-ліття Українського Пласту; 2) Загальні Збори пересилають щирий привіт всім своїм членам, зокрема заступникам Т-ва на Буковині, на Закарпатті та в Америці і висловлюють подяку також усім жертводавцям, співробітникам і взагалі прихильникам за моральну й матеріяльну підтримку Т-ва; 3) Загальні Збори Т-ва пересилають щиру подяку та привіт українській пресі на рідних землях і на еміграції за її сприятливе відношення до праці Т-ва; 4) Загальні Збори звертають увагу всіх прихильників української молоді на видані пластові підручники „Як тобрувати“ і „Пластовий впоряд“ та закликають використати найкраще ці видання для практичного вжитку серед молоді в літньому часі (табори, мандрівки, вправи і т. ін.).

Із Зборів вислано привіт-подяку п. С. і Я. Макогонам у Женеві за їх допомогу для Т-ва.

ЩО ЦЕ ТАКЕ „ЦИРУЛЬНИК“?
Цирульник — це екстракт гумору, дотепу і сатири
Цирульник — це найвищий літературний рівень
Цирульник — це гідний нащадок „Небесного птаха“, „Зеленого бальонника“ і „Кві про кво“
Цирульник — це Зілінська, Желіховська, Терне, Ярощі, Ольша і Рентген.
Його вже можна дістати в касах Міських Театрів, Містової і Театральній.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
за бл. п.
ІВАНА МАТІЄВА
візитатора шкіл
відбудеться дня 3. травня 1936 р.
год. 12 вполудне в Успенській церкві
у Львові, на яке запрошує
Рідня.

Голос у пустині.

На засіданні міської ради у Львові, що відбулося минулої середи у справі міського буджету, промовляв одинокий український радний, п. Стевчак, зазначуючи, що не репрезентуючи в раді вільної групи, не міг на попередньому засіданні заявитись у справі кривавих львівських сходів, при чому покликався на становище в цій справі Народньої Організації Українців м. Львова. Дальше стверднв, що відношення львівського самоврядування до українського населення міста *не покращало* та що українському представникові *не вільно досьогне промовляти в рідній мові.* В буджетовому преліміварі *не вставлено ані сотика на приватне українське шкільництво, зате обнижено позиції на інші українські цілі.* Щира охота українського громадянства співпрацювати для розвитку міста і спільного добра його громадян *не знайшла в раді відповідного відгомону.*

Зима спінчилася домаганням, *щоб додатково вставити до буджету позиції на потреби українського населення* та щоб міська рада дала доказ, що *хоче нормалізації польсько-українських взаємин* на терені львівського самоврядування.

Як було до передбачення, голос п. Стевчака остався „голосом вопіющого у пустині“.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 24. Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕГІЯ 17-365

АЗАНА БУДЕ ПРЕЗИДЕНТОМ ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 30. 4. ПАТ. У виборах, що відбудуться 10. травня, напевно виберуть президентом держави теперішнього премієра Азану тому, що за його кандидатурою заявився не лише лівий „людовий фронт“, але й центр.

АЛЬБАНІЯ ЗАПЕРЕЧУЄ.

ТІРАНА, 30. 4. ПАТ. Альбанське пресове бюро заперечує поголоску, немовби небавом у Альбанії мало замешкати 300.000 італійських колоністів, а у більшости альб. міст мали отворити італ. школи.

Модний колір волосся.

Ділянка моди не обмежується тільки до строю, але обіймає також зачіски передовсім пань. Теперішня мода передбачує подекуди фарбоване волосся на колір платиново бльонд та який надається тільки для осіб молодших із зовсім свіжою перою. Зате для старших пань такий колір не підходить, бо доказував би тільки їх вік, до якого з різних причин не можуть признатися, а навіть не повинні. Донедавна ще фарбування волосся було затяжне, бо вимагає спеціяльної вмілости. Тепер змінилось це радикально. Не треба вже годинами висиджувати в косметичних сальонах, коли маємо під рукою такий знаменитий рослинний шампон Henna „Iste“ Стемпневича. Це ідеальний засіб до фарбування, який не лише надає волосю бажаний колір, але — що найважніше — зберігає його природний і шовковий вигляд. Маючи в значній мірі сему форму такий ідеальний Шампон Henna „Iste“ Стемпневича, не потребують пані вже титься тим, що мають сиве волосся. Знаменитий фарбований волос повернє їм самопевність гимсэмим доволить оминути багато життєвих невдач. Куплюючи просимо звертати увагу на охоронний знак „Iste“. Ціна торбинки зол. 30 28/31

ХИТРО-МУДРО.
Хто хоче помогти Рідній Шкі[illegible] нехай вимагає при закупі готівкою „[illegible]ерних бльочків Р. Ш.

Нові кредити на британську маринарку.

ЛЬОНДОН, 30. 4. ПАТ. Адміралтія оголосила „білу книгу" з планом адміралтії на цей фінансовий рік. На той час уряд домагатиметься 10,300.000 фунтів штерлінгів додаткових кредитів. Зужиють їх на будову нових корабля, на випосаження резерв, видатки завязані з африканською війною, на літаки нового типу, на протилетунську артилерію для корабель і на розбудову морської бази у Сінгапурі.

АНГЛІЯ ЗАГРОЖЕНА ІТАЛІЙСЬКИМИ ВПЛИВАМИ В АРАБІЇ.

ДЖІБУТІ. 30. 4. ПАТ. Останніми місяцями англійці сильно укріпили границю своєї кольонії Аденту з арабською державою Єменом; в пристані Аден збудували склади і збільшили припасиПравдоподібно є це реакція на збільшення італійських впливів у Ємені, де після смерти старого володаря (імама) Ягії сподіються великих політичних змін.

Управитель колхозу арендує селянам землю.

МОСКВА. ПАТ. З Новосибірська повідомляють: У Томському районі керманич колхозу „Червоний Пахар" Косін відповідно з рішенням організації та одноосібниками господарив повід 50 гектарів землі. Подібний випадок відкрито в колхозі „Скотовод". ГПУ арештувало винуватців і притягнуло до відповідальности за порушення закону про націоналізацію землі.

Зміни у варшавській пресі.

Перед появою півофіційного часопису.

В політичних колах у Варшаві кружляють поголоски, що начальний редактор „Курієра Поранного" пос. Стпічинський уступить і виїде на довшу відпустку на полудне, щоб поратувати здоровля. Крім того уступлять дир. Яніна Голувкова і редактори: Жимовський, Бой-Желенський, Чарноцький, Бродзький та інші. Начальним редактором „Курієра Поранного" буде кол. прем'єр Януш Єнджеєвич. Одночасно виходитиме півофіційний орган уряду „Герольд", який редагуватиме голова синдикату варшавських журналістів Гросштери. В редакції „Герольда" буде працювати кількох співробітників „Курієра"

—o—

Апеляційна розправа за вбивство мін. Перацького.

ПРОМОВИ ОБОРОНЦІВ.

В середу промовляли оборонці, підсудні Маєюца і Мигаль, реплікував прокуратор та обор. д-р О. Павенцький.

Перший почав промовляти *обор. д-р В. Горбовий*. Найголовнішою прикметою суду — говорив д-р Горбовий — є рівне трактування підсудних. Підс. Бандера сподівався, що зможе висвітлити тло та обставини, в яких він та інші підсудні діяли. Але це так сталося і ці обставини не є висвітлені. Про мотиві справи в цьому процесі не говорить оборонець тому, що апел. суд затвердив постанову окр. суду.

Прокуратор послуговувався субсидіярною методою в обвинуваченні: обвинувачував не тільки підсудних, але й оборонців. Оборонець заявляє, що такої методи придержуватися не буде.

Підчас розправи в окружному суді обор. постановив низку внесків у справі Качмарського, але суд їх відкинув. Ці внески мали доказати, що Качмарський не скривав Мацейка.

Від самого початку процесу Бандера ставив під знак запиту автентичність т. зв. архіву Сенника. Коли оборонець на цій основі назвав цей архів фальсифікатом суд покарав його грошево.

Далі оборонець торкнувся співпраці двох народів на ЗУЗ. Всі внески оборонця в політичних, культурних та економічних справах на ЗУЗ окр. суд відкинув, а прокуратор назвав їх демонстраційними, хоч оборонець ніколи не мав намір демонструвати.

До відносин, що панують на ЗУЗ мусіли занятн теж своє становище підсудні. Вони його вважали і вдійснювали свій ідеал на свій спосіб, який уважали за відповідний.

Опісля оборонець торкнувся справи конфіденціональних відомостей вказуючи, що цього матеріалу суд не може брати під увагу.

Щодо зізнань підсудних, то можна брати під увагу тільки ті, що їх підсудні склали на розправі, бо тільки вони заслуговують на увагу.

АВТЕНТИЧНІСТЬ АРХІВУ СЕННИКА.

Архів Сенника не має прикмет автентичности. Невідомо, в який спосіб дістався він до польських рук. Коли інші фальшують картини Рубенса та інших мистців то можна підробити архів. Як виглядають інформації, що приходять із закордону до Польщі, свідчить факт, що друкарню полк. Коновальця названо Евгенією, хоч її ім'я — Ольга.

ПОМИЛКА СУДУ НЕ МОЖЕ БУТИ ВИПРАВДАНА.

Качмарський належав до ОУН. — Признався до того. Чим не признавсяб і до того, що затарав сліди втечі Мацейка ,якби ця була справа, коли кара за цей другий злочин буває сконсумована карою за злочин держ. зради.

Розправа не дала доказів про вину *Чорнія*. Це тільки переконання прокуратора. Нема доказів про те, що Чорній 15. червня 1934. р. знав про атентат. Як стрінувся зі своїм товаришем, то був певним спокійний. Чи міг би бути таким, якби знав, що це вбивник мін. Перацького? Мигаль ніколи не заперечив, що Чорній належить до ОУН, а „хата" в нього мала служити для цілей студентської репрезентації. Немає в усім доказовім матеріалі сліду про приступлення Чорнія до ОУН. А тим обвинувачується процедура при приступленні!

Нема теж ніяких доказів про вину Гнатківської. Це тільки переконання прокуратора. Щодо побуту Гнатківської у Варшаві, то він був звязаний з побутом Лебедя. Казав прокуратор, що замах був виконаний знаменито. Отже з цього виходить, що були збережені всі правила конспірації. Далі виходить, що Лебедь не міг знати, з якою метою стежить за особами, тим більше не міг рішати про виконання замаху. Тим менше могла знати щонебудь про організування атентату Гнатківська.

Вона виїхала до Данцігу, бо всюди товаришувала Лебедеві, як його заручена. До краю зорвалісь щойно тоді, як знала вже, що Лебедь арештований під замітом убивства. Чим вертала б ся, якби мала нечисту совість?

Слідчі зізнання Лебедя й Гнатківської різнилися між собою. Нічого дивного. Лебедь згідно з українськими інструкціями зізнав так, щоб слідство замаїтити. Гнатківська казала правду.

Невідомо, на якій основі прокуратор запевняв, що жінкою, яка мала відібрати плащ Мацейка у захисті була саме Гнатківська.

Помилка людини — кінчає оборонець — може бути справдана, але помилка органу справедливости — ні.

Щодо Чорнія й Гнатківської просить оборонець їх увільнити, щодо Качмарського — зняти вимір кари, щодо Бандери — передати справи до розгляду судові присяжних у Львові.

Опісля по короткій перерві почав промовляти обор. м-р *Ст. Шлавак*.

ПРИСУД — БЕЗ ФАКТІВ.

Старинні римляни поступали згідно з засадою: *„Дай мені факти, я тобі вимірю справедливість". У мотивах присуду нема фактів, є лише вдоми*. Оборонець дуже широко обговорює справу приналежности підс. Карпинця до ОУН, зокрема факт, що він став членом ОУН від 1933. р., а не як сказано в мотивах судового присуду, від 1931. р. Оборонець відкидає як доказовий матеріял усі конфіденціональні відомости. На основі доказового матеріялу та архіву Сенника оборонець доказує, що дата 1933. є правдива. Це не маловажна справа. Бо що дату подав сам Карпинець, а коли вона правдива, то це доказує про правдоподібність Карпинця. Коли він говорить правду, то правдиві є його зізнання, що він владив тільки зовнішню частину бомби, цупу бомби виповнив хтось інший. Потверджують ці зізнання підсудного теж зізнання свідків і знавців, про які оборонець докладно говорить. Розправа не виявила, в який спосіб опинилась бомба у Варшаві. З початком червня 1934. р. був у Варшаві Федина. Оборонець вказує, що що бомбу зладив вибуховим матеріялом саме Федина, „високий старшина ОУН".

Розправа теж не виявила, що Карпинець знав ,до чого ця бомба. Отже тут нема злочинного наміру Карпинця. Тому оборонець просить, щоб суд прийняв чинність Карпинця, як приготовку, на що є менша кара. Подає характеристику Карпинця, як ідейного ідеаліста, який тільки в чисто ідейних мотивів працював для українського народу так, як згідно із своїм переконанням вважав за найкраще.

Оборонець просить суд, щоб він признав Карпинця винуватим тільки в тому, що він виробляв та переховував вибухові матеріяли і уділяв порад у справі помочі в атентаті.

Щодо підсудного Підгайного, то суд заявляє йому як обтяжуючу обставину ті прецеденси, до яких він прибрав, але за які цього судного будуть щойно судити у Львові. Це справа атентату на волинського воєводу, вбивство Бачинського, дир. Бабія, підготовний атентат на Коссобудського. Таке становище суду було помилкове, бо від цих проваджень підсудний може бути ще оправданий.

При вимірі кари у справі Підгайного апел. суд повинен взяти під увагу те, що він ніколи не був засуджуваний і те, що він у слідстві цілковито обширні зізнання та висловив свій жаль. Це щодо злочину державної зради.

Роля Підгайного щодо помочі в атентаті полягала тільки на тому, що він звіз Мацейка з Бакерову. Нема ніякого доказу на те, щоб підсудний знав, з якою метою це робить. Щодо передачі Підгайним Бандері револьверу, яким нібито убито мін. Перацького, то підсудний рішуче не знав для якої мети цей револьвер взяють. Це була тільки приготована чинність. І тому годі карати Підгайного за допомогу в атентаті на мін. Перацького. Далі оборонець наводить низку аргументів, що Підгайний не міг знати про приготування до атентату на мін. Перацького. Факт стрічі Підгайного з Лебедем спертий лише на слідчих зізнаннях Мацейка, які він у цій справі першого дня апел. розправи відкликав.

В імені підс. Підгайного просить оборонець, щоб апел. суд увільнив підсудного від закиду допомоги в атентаті. Якби апел. суд станув на становищі, що Підгайний таки помагав, оборонець просить взяти під увагу всі злагіднюючі обставини, як напр. те, що підсудний старався покинути ряди ОУН.

Щодо Лебедя, то нема сумніву, що він належав до ОУН. Але підчас цілої розправи не виявилося, щоб Лебедь мав якийнебудь контакт с Мацейком; теза прокуратора в цій справі спертя на тім, що найвище сорочки в захисті, взяла на розправі перед окр. судом. І тому оборонець просить, щоб суд увільнив Лебедя від закиду допомоги в атентаті.

Всі підсудні діяли з чисто ідейних мотивів, на їх думку, на користь українського народу. *Найбільша несправедливість — це справедливість без милосердя!* Оборонець просить про ласкавий присуд для підсудних.

З черги довшу промову виголосив *обор. д-р О. Павенцький* в обороні підсудних Катрусі Зарицької, Ярослава Рака і Климишина.

ГОСТРИЙ ПРИСУД НЕ БУВ ВИМІРОМ СПРАВЕДЛИВОСТИ.

На основі слідства, — говорив оборонець — що його вели довго й докладно, поставили перед суд 12 підсудних. Присуд окружного суду потрісе українським громадянством. *Цей присуд був вище висловом державної рації, але не був висловом виміру справедливости.* Державна рація не покривається з виміром справедливости. Оборонець просить апел. суд, щоб він при вимірі кари керувався тільки мотивами справедливости.

Щодо Климишина, то йому закидають державну зраду та допомогу в убийстві мін. Перацького. Нічо не діється без причин. І от Климишина виросли на великій традиції українського народу та на визвольних ідеях попередньої літератури. Оборонець доказує, що користування недозволеної літератури Климишином не може належати на злочин державної зради, але звичайним кольпортуванням і тому тільки на то

В II. сумні роковини смерти
бл. п. Д-р ДАРІЇ Левкогубської
ЧУБАТОВОЇ
відправиться в понеділок 4. травня
н. р. год. 8 рано в архикат. храмі
св. Юра
ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,
на яке друзів та знайомих Покійної
запрошує Рідня.

ПРИЙМАЄ ДО ЧИЩЕННЯ ТА ПРОДАЄ ПІРЯ І ПУХ
по найнижчих цінах. Для готелів і пансіонів знижки.
фабрика пір'я „ЛЄДА"
Львів, ул. Зьрудляна 5. Тел. 219-58. 2-5

можна його судити. Нема сумніву, каже акт обвинувачення, що Климишин мусів знати до якої мети був призначений калій-хлорід, отже причинився до вбивства мін. Перацького. В такому становленні справи є вже сумнів, чи підсудний про це знав. Оборонець згадує про більше таких здогадів у мотивах присуду окружного суду, що нібито Климишин знав про те, на кого заладжена бомба. Але це тільки здогади, а не потверджені факти. Розправа не дала доказів на те, що Климишин помагав у вбивстві мін. Перацького. Тому він не може бути за те засуджений.

Зарицький закидують злочин державної зради. Але її змагання до української державности були тільки у сфері ідеалу і за це не може вона бути карана, бож такі ідеали є теж у програмі УНДО та інших українських легальних партій.

Щодо справи переведення Мацейка за кордон, то навіть коли Зарицька була членом ОУН, не могла вона відповідати за допомогу в атентаті, але найбільше за свою перозвагу.

Далі оборонець доказує, що Зарицька не могла знати, ким був Мацейко та що вона не була членом ОУН. А що підсудній подобалася ідеольогія ОУН, то за те вона не може ще відповідати. В справі Бачинського та інших стане підсудна перед львівським судом. Навіть поліційні агенти не потвердили приналежности підсудної до ОУН.

Оборонець просить не брати під увагу ст. 97. к. з. до Зарицької, хіба тільки ст. 148 і то так, щоб присуд був сконсумований слідчою вязницею. Про те саме просить оборонець щодо підс. Рака, якому не доказали, щоб він щонебудь зробив за кордоном.

ПРОМОВИ МАЛЮЦИ І МИГАЛЯ.

По промові обор. д-ра Павенцького прийшов до слова підс. Малюца, який сам себе боронив, бо не мав оборонця.

Я мусів би говорити про речі — каже підсудний — що їх усі вважалиб за неможливі, говорити про те, що я пережив у слідстві. Всі бачать довкола себе марево Малюци, який хотів усіх згубити, бачать його як зрадника. Те, що я пережив у слідстві, не могло вплинути на те, щоб я міг бути зрівноважений. Ще й нині я тієї рівноваги не маю. Прокуратор згадав, що я зізнавав і з ідейних і з матеріялістичних мотивів. Так, на жаль, було, — каже Малюца, — що я говорив, виключно маючи на увазі свій власний інтерес і дбав з вирахування, подаючи все те, що могло б підсудним пошкодити, але не згадував про те, що їх відтяжувалоб. Далі підс. Малюца відповідає прокураторові, який осудив його за понеділкові зізнання. Ці зізнання, каже Малюца, були доповненням моїх давніших зізнань. Своїх давніших зізнань не заперечую, але цих вияснень не можна вважати як те, що я хочу когось закривати. Я змагаю до доповнення правди. Я обтяжував інших, маючи на увазі своє власне добро — каже ще раз Малюца.

Підсудний вважає, що кара, на яку його засуджено за ст. 97 к. з. (приналежність до ОУН) завелика, тимбільше, що до кінця слідства прокуратор обвинувачував підсудного за злочин з ст. 148, а щойно пізніше закинено йому важчий злочин. Далі говорить Малюца про це, як виглядає заломана психічно людина. Така людина кожного дня говорить інші речі. Малюца нав'язує до своїх слідчих зізнань про Лебедя, які вважає твором уяви заломаної людини. Те, що підсудний говорив про Лебедя, — це було його особисте переконання, не було правдиве.

Моя тактика — каже Малюца — була страшна, бо завела на лаву підсудних інших людей.

Врешті просить Малюца суд, щоб він узяв під увагу все те, що підсудний сказав та щоб подивав у присуді такі мотиви, які переконували б підсудного, що він дійсно за даний проступок має потерпіти кару.

Підс. Мигаль полемізував з деякими твердженнями прок. Желенського, деякі відкидає як неправдиві та вияснює, чому він вніс апеляцію. А саме тому, щоб ніхто не міг закинути йому, що він не ціннть свого життя, тимбільше життя інших. За приналежність до ОУН — каже Мигаль — строго його покарали. На розправі перед окр. судом говорив саму правду, бо бачив, що іншого виходу не має. І те, що сказав тоді про Зарицьку є сама правда. Зарицьку засудили невинно, бо вона не була членом ОУН.

На репліку прок. Желенського відповідав обор. д-р О. Павенцький.

Опісля предсідник запитався підсудних, чи хочуть говорити. Встав Бендера і хотів щось сказати по українськи. Предсідник заявив, що підсудні можуть говорити тільки по польськи. Після того ствердив, що ніхто з підсудних не забирав останнього слово і відложив розправу до четверга.

ЛЕБЕДЬ ОДРУЖИТЬСЯ З ГНАТКІВСЬКОЮ.

Підчас апеляційної розправи за вбивство мін. Перацького розійшлася сенсаційна поголоска, що Лебедь і Гнатківська рішили одружитись. Як відомо, Лебедь і Гнатківська були заручені вже давніше, ще перед процесом. Гнатківська вже у вязниці висловила згоду вийти заміж за Лебедя, але він, засуджений на довічну вязницю, не хотів спутувати її свободи рухів. Тепер Лебедь змінив свою думку і обоє рішили одружитись. В середу обор. Горбовий звернувся до прокурятора з проханням, щоб дозволив на шлюб. Якщо прокуратор згодиться, шлюб відбудеться у вязничній каплиці.

Від 1. травня
Бюра Адмін. „Діла"
відчинені від 9-ої рано до 6-тої вечір.

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ ЗА ВБИВСТВО МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

ВАРШАВА, ПАТ. По з'єднній апеляційній розправі в четвер 30. квітня ц. р. **в год. 3.30 по полудні предсідник суду Гацек огодосив такий присуд:**

Апеляційний суд змінив присуд окружного суду лише щодо трьох підсудних, а саме: Якова Чорнія, Ярослава Рака і Катрусі Зарицької; що до інших 9-ох підсудних присуд окружного суду затвердив. І так суд увільнив Якова Чорнія від злочину державної зради зі статтей 97 § 1 і 93 § 1 к. з. (приналежність до ОУН), а за провину зі ст. 148 к. з. (допомога у втечі) засудив на 4 роки вязниці. На основі амнестійного закону зменшив йому цю кару до половини, себто до 2-ох років і зачислив слідчий арешт від 28. вересня 1934 р. Крім того привернув Чорнієві публичні та громадяські права.

Окружний суд присудом з 13. січня ц. р. засудив підс. Якова Чорнія за приналежність до ОУН на 8 років, за провину зі ст. 148 к. з. на 5 років. На основі амнестії вимірив Я. Чорнієві спільну кару на 7 років вязниці і засудив на втрату публичних та громадянських прав на 10 років.

Підс. Катрусю Зарицьку і Ярослава Рака апеляційний суд засудив: за злочин зі ст. 97 §. 1 і 93 §. к. з. по 6 років вязниці; за провину зі ст. 148 §. 1 к. з. по 4 роки вязниці. На основі амнестійного закону суд зменшив К. Зарицькій та Я. Ракові кару 4 років вязниці до половини, кару 6-ох років вязниці на 1/3, себто на 2 роки. Одначе на основі ст. 31 к. з. апеляційний суд вимірив Катрусі Зарицькій та Ярославові Ракові по 4 роки вязниці та зачислив обом засудженим слідчий арешт від 17. грудня 1934 р. до нинішнього дня. Крім того апеляційний суд привернув К. Зарицькій і Я. Ракові публичні та громадянські права.

Тут слід згадати, що окружний суд присудом з 13. січня вже після злагіднення кари на основі амнестійного закону засудив Катрусю Зарицьку на 9 років, Ярослава Рака на 8 років вязниці, а обом відобрав публичні і громадянські права на 10 років.

В мотивах предсідник подав, що підс. Я. Чорнія уневинив від закиду приналежности до ОУН, бо зібрані проти нього докази виявились сумнівними. Підсудним: Чорнієві, Зарицькій і Ракові суд зменшив кару з уваги на їх меншу ролю. І так Чорній не знав, що ночує Мацейка. Зарицька і Рак не знали, що помагають в утечі вбивникові мін. Перацького. Обоє знали лише, що це проступник, який оминає карної відповідальности. Зате апеляційний суд прийняв, що вина 9-ох інших підсудних доказана і щодо них затвердив присуд окружного суду, себто щодо: Степана Бандери, Миколи Лебедя, Ярослава Карпинця, Миколи Климишина і Богдана Підгайного кару досмертної вязниці: Лаврії Гнатківської кару 15 років вязниці та Івана Малюци, Євгена Качмарського і Романа Мигаля по 12 років вязниці.

ДАЛЬШІ АКТИ ОБВИНУВАЧЕННЯ ЗА УЧАСТЬ У ЧЕТВЕРГОВИХ ПОДІЯХ.

Львівська прокураторія виготовила дальші акти обвинувачення проти учасників четвергових кривавих подій. Крім згадуваних уже виготовили акти обвинувачення за участь у збіговиці та за злочин крадежі проти Йосифа Ковальчика, Михайла Тератулі, Івона та Катерини Балицьких, Станіслава Вуйцика, Стефана Когута й Н. Савіцького.

НОВИНКИ.

— **Нова Управа перебирає ресторан „Вітаміна".** В четвер замкнено, 1/5. ц. р. відчинено. Новий кухар, нова обслуга очікують прихильників розвитку своїх рідних, українських підприємств. Ресторан Вітаміна, вул. Косцюшка 3.

— **Вечір пісні в память бл. п. композитора Ярослава Лопатинського.** У пятницю дня 1. травня ц. р. відбудеться в малій салі Музичного Тов-а ім. Лисенка у Львові в год. 19.30 (7.30 вечором) Вечір пісні в память недавно померлого композитора Ярослава Лопатинського у виконанні елевів класи сольоспіву Вищого Муз. Інституту ім. Лисенка. Вступ вільний. Програмка 50 сот. 2025

— **Харчівня Товариства: „Клюб Українських Еміґрантів", пл. Бернардинська 2/I, м. 2.** видає щодня снідання, обіди і вечері. Постійно українські борщі й инші українські страви. Приймає замовлення на ширші сходини, комерси, равти і т. п. Буфет під управою фахового кухоря. 1-2

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** відбудуться чергові сходини членів 1. травня в год. 7-ій вечір у власній домівці. Д-р Максим Музика читає працю надіслану на конкурс д-ра Івона Курівця під заг. „Українська медична література, її розвиток та сучасний стан". 2035

— **Товариський зїзд.** Усіх товаришів, які складали іспит зрілости у травні 1926 р. в філії української державної гімназії у Львові просимо приїхати на зїзд у вівторок 19. травня ц. р. у Львові. Програма зїзду: 7.45 рано сходини всіх товаришів у філії державної гімназії при вул. Гекарській ч. 19; в год. 8-ій богослуження і після того поворот до гімназії, спільний обід з Вп. П. Професорами, опісля спільна фотографія. Зголошення і 10 зол. на кошта участи слати найдалі до 12. травня ц. р. на адресу: **о. проф. д-р І. Гриньох, (ч. тел. 289-71), вул. Супінського ч. 21. у Львові. За комітет: о. проф. д-р І. Гриньох, М. Дяків і мґр М. Хомяк.** 2042 1—3

— **Концерт Любки Колесса** відбудеться невідкличнo вівторок, 5. травня 1936. год. 8.15 вечором в салі Польського Музичного Товариства (вул. Хоружинин ч. 7). Білети в цїні від 1.50 до 5.50 зол. продає від пятниці (1. V. 1936) книгарня Сейфарта, вул. Академічна 8. Члени Муз. Т-ва ім. Лисенка дістануть у канцелярії Тва 50% знижку. 2041

— **З нинішним числом „Діла"** розсилаємо всім нашим Вп. Передплатникам безплатно найновіше (9) число журналу „Назустріч".

— **1. травня алькоголь заборонений.** Городський староста у Львові заборонив продавати алькогольні напитки в дні 1. травня ц. р. під загрозою законно передбачених кар.

— **Хто хоче почути голос** нашого співака тенора, бин. Михайла Дуди, про якого ми згадували у вчорашньому числі „Діла", хай прийде в неділю, 3. травня, в год. 6. на „Свячене" до СС. Василіянок (Потоцького 95), де цей співак виступить зі своїм оперовим репертуаром (попису серії). Як зачуваємо, відомий „Хор реведерсів" обіцяв теж свою участь у цьому святі, щоб Гості могли не лише засісти до спільного „свяченого", але ще й з мистецького боку винести гарні спомини з тієї імпрези.

— **Хліб у Львові подорожів.** Пекарський цех у Львові повідомляє, що з днем 2. травня обовязують такі ціни хліба: за 1 кг. житньо-пшеничного хліба т. зв. люксусового 34 с.; за 1 кг. чисто житнього хліба з муки 55% 28 с.; за 1 кг. темного хліба 21 с.; за 1 кг. куликівського хліба 38 с. Ціна булок незмінена.

— **Нафтові джерела в Турчанщині.** Як повідомляють з Турки, в Лімній поставлено нові здкопи. В останньому часі на території турчанського повіту стануло вже пять закопів.

— **Крайова хроніка.** Павло Пахолок із Полового пов. Радехів дістався при будові дороги під шосовий валець і згинув на місці. — За зложивання в суспільній обезпечальні в Сяноці засуджено по 3 і пів року вязниці урядовців Е. ім. Філіповського і Вл. Гжебеня.

— **Чеський хлібороб і наш.** Невідрадний матеріяльний стан хлібороба в Польщі загально відомий. Він стає ще гіршим, коли порівняти його з матеріяльним положенням чехословацького хлібороба. Це порівняння вказує, що один рільник у Чехословаччині збирає пересічно три сотнарі пшениці, а в Польщі тільки один. В Чехословаччині на одного рільника припадає 18 сотнарів бараболі, тоді, коли в Польщі на одного рільника припадає тільки 14 сотнарів. На одного хлібороба в Чехословаччині припадає 10 сотнарів буряків, а в Польщі тільки 1 і пів. Рогатої худоби припадає в Чехословаччині на рільника 1 штука, а в Польщі на двох. В Чехословаччині припадає 2 свині на трьох рільників, а в Польщі 1 свиня на трьох рільників. В 1934 році дохід 5 мільонів рільників у Чехословаччині виносив 4 мільярди і 4 мільони золотих, а в Польщі 22 мільони рільників мали доходу тільки 4 і пів мільярда зол. Дохід поодинокого рільника в Польщі є шість разів менший від доходу рільника в Чехословаччині.

— **Шулерня перед банкрутством.** Останні девізові обмеження стягнуть відомі наслідки для касинових гри в Сопотах біля Данціґа. Тому що з Польщі вільно тепер вивозити до Данціґа найбільше 100 зол., касинові забрали гравців. Досі виїздили туди польські громадяни з великими сумами і за побіжним обчисленням лишали в сопітському касині до 15 мільонів зол. річно. Тепер все те неможливе і касинові загрожує банкрутство.

— **Фільмова хроніка.** Німецька військова влада виладжує фільму „Зрада" на тему зради військових тайн. В акції беруть участь танки, гидроплани, панцирник і літак з бомбами. — Грета Ґарбо виїхала із Швеції до Америки, де в Голівуді розпічне знову фільмову працю. — Марлена Дітріх зробила 2-літній контракт з фірмою Парамаунт і виступить у трьох нових фільмах.

— **Заробили на смерти чоловіка.** На книжковому ринку має показатися щоденник Бруно Ґавптмана, страченого недавно за вбивство дитини Ліндберґа. Жінка Ґавптмана продала його одній американській видавничій фірмі за 100 тисяч долярів. Книжка появиться незабаром у польському перекладі.

— **Новий тип університету.** Бразилійський уряд рішив основати університет у Порто Алеґре. Новий університет ріжниться своєю організацією від дотеперішніх американських університетів, складаючись з таких видїлів: правного, інжинірного, агрономічного, ветеринарійного та мистецького. Таким чином він заступить окремі вищі школи. Фільософічні студії в Бразилії не потрібні.

— **Ріжні вісти.** У Відні рішили поставити цісареві Франціові Йосифові І. на площі перед Вотивною церквою памятник. — В Москві панує від кількох днів висока температура, що доходить до 30 ст. Ц. — Американський мільярдер Рокфелер жертвував 3 мільони долярів на дослїди недуги рака.

— **В службі здоровля.** Вже від давна жіночі поради занимаються справою відживи. Досліди мають на меті уділити найліпші харчові артикули, які засїдні у відповідні складники дають багато сил та здоровля та можуть продовжити життя. Для дітей треба вибирати з добрих найліпші. Дитина потребує вже в дочитках життя якнайбільший засіб сил, а буде ліпше розвивалась та організм її легше поборе недугу. Ідеальною поживою для здорових, хорих, дорослих, чи дітей і немовлят є вівсяні платки КНОРР, що мають всїлякі необхідні для людського здоровля складники. Ідеальний спосіб приготовлення вівсяних платків Кнорр дає цілковиту гарантію найвищої кляси продукту. Тому при закупні треба звертати увагу на оригінальне опакування і фабричний знак „Кнорр".

Присилайте передплату!

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„ЕВА"*

Весела віденська комедія на тему в кіні не нову: якто багатий молодець має нараз перебрати управу великою фабрикою дерма, що на праці цій зовсім не розуміється. Автомобіліст-рекордист, щоб ратувати фірму своїх предків рішається стати фабрикантом порцелянн. А щоб добре ознайомитись із своїм фахом, інкогніто вступає туди як звичайний робітник. Там пізнає він молоду гарну робітницю... і вже від цієї хвилини кожний складач знов, чим така знайомість кінчиться. Проте фільма має сцени повні гумору, побудовані на комічних ситуаціях. Головну ролю грає Магда Шнайдер; поруч неї бачимо першорядних коміків Моссра та Аделю Сандрок. І теж два молоді бальорі амаяти — один ліричний, другий комічний.

✝ Посмертні згадки.

Едмунд Базилевич, ем. нотар, упокоївся в 78. р. життя в Радехові дня 26. IV. 1936. В. П. П.

Відозви й комунікати.

ЛІТНІ ТАБОРИ.

Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді при Українськім Краєвім Т-ві Охорони Дітей і Опіки над Молодю організує літом 1936 р. осьтакі табори:

І. Для дітей до літ 13:

1. **На Остодорі** к. Підлютого від 25. 6. до 27. 7. — хлопячий. Оплата 45 зол.

2. **На Остодорі** к. Підлютого від 24. 7. до 21. 8. — дівочий. Оплата 45 зол.

3. **У Старяві** к. Хирова від 25. 6. до 22. 7. — дівочий. Оплата 40 зол.

4. **У Старяві** к. Хирова від 24. 7. до 20. 8. — хлопячий. Оплата 40 зол.

5. **На Гуцульщині** к. Космоча від 24. 7. до 25. 8. — дівочий. Оплата 35 зол.

ІІ. Для молоді вище 13 літ:

6. **На Соколі** к. Підлютого від 25. 6. до 20. 7. — дівочий. Оплата 40 зол.

7. **На Соколі** к. Підлютого від 24. 7. до 15. 6. — хлопячий. Оплата 40 зол.

ІІІ. Для молоді вище 16 літ (першенство у приняттї матимуть бувші учасники табору на Соколі):

8. **На Гуцульщині** к. Брустур під шатрами від 3. 7. до 23. 7. — мужеський. Оплата 35 зол.

9. **На Гуцульщині** к. Брустур під шатрами від 24. 7. до 15. 8. — жіночий. Оплата 35 зол.

10. **Над Дністром** (Водний) під шатрами від 2. 7. до 22. 7. — мужеський. Оплата 35 зол.

ІV. Для фахово працюючої молоді від літ 14:

11. **У Славську** а) для жіночої молоді від 8. 7. до 28. 7. Оплата 20 зол.; б) відпочинкова оселя для фахово працюючих жінок, також — від 8. 7. до 28. 7. Оплата 30 зол.

12. **На Соколі** к. Підлютого від 21. 8. до 31. 8. — мужеський. Оплата 10 зол.

Зголошення до всіх таборів слід висилати на адресу: Українське Кр. Т-во Охорони Дітей і Опіки над Молодю (К. В. О. М. М.). Львів, Чарнецького 20, І. брама партер. Інформації у зв'язку з таборами подаємо щоденно між 16 і 17 год. в домівці — або письменно, як відповідь на запити (долучити марку). Інформації у справі старшацьких осель подає теж дир. Леонід Бачинський, Перемишль, Татарська 4. Рати на оплати до всіх таборів слід надсилати лише на к-то Земельного Банку Гіпотечного П. К. О. 500.170 з виразним зазначенням: Комісія Виховних Осель і Мандрівок (КВОММ), з подачею прізвища й імени учасника і табору, на який зголошений. Рати мусять бути зложені перед відїздом до табору. Всі ті, що залягають з оплатами за минулі роки, мусять вирівнати довг у цілости і зложити повну оплату на 1936 р. Розклад довгу на рати по порозумінні в кожнім разі.

Точні оголошення про речинці відїзду подамо у щоденній пресі для таборів першої черги дня 10. 6., другої черги 10. 7. н. р.

Змінна весняна погода?
Отже
КРЕМ-НІВЕА

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Вечір української пісні і гаївок, улаштований філією „Союзу Українок" 25. квітня ц. р. в салі Нар. Дому, стягнув велике число молодих і старших громадян. Причиною цього були оригінальність дотепер небувалої імпрези, а також добра реклама. Переважне число учасників явилося в народніх одягах Копичинеччини або з інших повітів. Мужчини мали вишиваші сорочки, що так кож різнобарвністю взорів мінили око. Жіночі одяги Копичинеччини не відзначаються надмірністю і через те не є ефектові в такій мірі, як одяги з інших повітів. Тому добре булоб, коли би хтось був постарався, щоб на ту важну під виховним оглядом імпрезу учасники виступили були в пісні з інших українських земель. Другу точку вечора виповнили гаївки: 1) Веснянка, 2) Коструб, 3) Ходжу я по садочку, 4) Писар, 5) Постелився горошок, виведені дівчатами з Калущищини під проводом п. Я. Єлиєвої та 1) Сахо, сахо, 2) Ой виду я за ворітонька, 3) Кривий танець, 4) Огірочки, 5) Шум, виведені дівчатами з Бавор-щини під проводом п. М. Зимчикутівної. Головно гаївку „Шум" присутні гаряче оплескували. Громадяни з Васильковець вивели на сцені частину давнього весілля з того села. Симпатичні лиця „молодих" та весільних гостей і їх свобідні рухи зедвали їм всіх присутніх, котрі теж не щадили гостям оплесків. До цілої імпрези дуже бракувало короткого викладу при кінці вечора, української пісні, гаївки та весільні звичаї. В кожнім разі Виділ Філії „Союзу Українок" виконав поважну задачу, улаштовуючи цей вечір.

СТАНИСЛАВІВ.

Середнєшкільна молодь Шевченкові. Мин. суботи відбувся в салі „Сокола" святочний концерт у честь Шевченка, улаштований середнєшкільною молодю всїх трьох гімназій. На вступі слід зазначити, що молодь поставилась до свята дуже поважно, дівчата дбали, що пам'ять Шевченка їй дорога. Програма була добирана добрана й підготована, так що настрій на концерт був направду поважний і святочний. Програма концерту: І. частина. 1) Заповіт — мішаний хор; 2) Вступне слово — С. Солук; 3) Л. Українка: „На роковини" — збірна деклямація учениць гімн. СС. Вас.; 4) Шевченко-Колесса: „Було колись" — муж. хор „16"; 5) Т. Шевченко: фрагменти з „Неофітів" — деклямація К. Росвецького; 6) Е. Гріг: фрагменти з „Пер-Ґінта" — сопр. дует; 7) Шевченко: „Лебедин" (виняток із „Гайдамаків") — мельодекл. М. Романюківної (при форт. О. Литвиновичівна); ІІ. частина: „Вечерниці" П. Ніщинського. З поодиноких точок найбільше подобалась мельодеклямація М. Романюківної і вступне слово С. Солука. Романюківна має дуже симпатичний голос, деклямує з чуттям та зрозумінням. Вступне слово, хоч було виголошене досить моцотонно й безбарвно, але змістом було дуже добре. Доказує воно, що молодь помалу зачинає розуміти, що крилатими фразами нічого нікто не творить, що не фрази, а трезвих дїл нам треба. Сильне вражіння робило порівнання слів Шевченка про єдність і нашу солідарність з живим хлосом та розбиттям. Найслабшою точкою в І. частині був скрипк. дует, який трохи попсував настрій. Друга частина: на яку в цілости вложились „Вечерниці", була прекрасна. З поодиноких виконавців на перше місце вибилась Е. Саврашівна в ролї господині своїм дуже гарним голосом і свобідною грою. Гурт дівчат і хлопців виглядав мальовничо, вже на сцену багато життя та всїх хіба переконав, який великий мист. тайн ци наша народня пісня, від якої ми чогось відтягаємось. Закінчене концерт відспіванням нац. гимну. Після того врочисте проф. Барвінчеві вінки квітів за його працю у виведенню того вдачного концерту. Публики на концерті дуже багато.

Свячене на Бельведері. Мин. неділї відбулося на Бельведері спільне свячене, в якому взяло участь дуже численне громадянство того передмістя, як також запрошені гості з міста. Свячене пройшло в дуже приємному настрою і серед щирих розмов протягнулось до пізнього вечора. Коли ж місто влаштує для себе свячене?!

Б. Л.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Спорт.

УКРАЇНА — СЯН.

В неділю 3. травня грає Сян товариські змагання з С. Т. Україною в Перемишлі. З огляду на добру форму України, як і Сяну, ці змагання заповідаються вельми цікаво.

З ФІЛІЇ К. Л. К. У ЛЬВОВІ.

Видїл Філії Карпатського Лещетарського Клюбу у Львові подає до відома, що рішенням з 29. квітня створено при філії К. Л. К. у Львові секцію літню та водну і затверджено плани праці для обох секцій.

Вправи літньої секції відбуватимуться на пл. С. Б. що середи та п'ятниці від год. 16—19 і неділі від год. 9—11 під проводом визначених інструкторів (на основі затвердженого плану. Як обов'язкові вправи введено а) вправи, б) рухавку, в) легко-атлетичні вправи та г) вправи у спортових грах. Тренінги переводитимуться у таких групах: жінок, мущин та дорослу.

Секція водна обіймає: плавання, веслування, водна меч та ключництво. Точний плян вправ секції, їх час і місце подамо пізніше.

В неділю 3. травня в год. 9. розпічнеться на пл. С. Б. перший тренінг літньої секції. Видїл філії кличе всіх членів до численнійшої участи у тренінгах літньої та водної секції.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

д. Юрій Кікта: САМОУЧОК ГРИ НА ҐІТАРІ. З табелею акордів. Ярослав, 1936. Стор. 52, 8°.

Богдан В. Ніжанковський: ВУЛИЦЯ. Оповідання. З передмовою Л. Нигрицького. „Українська Бібліотека" ч. 46. Львів 1936. Стор. 125, 16°.

Роман Завадович: ЖИВИЙ СТРАХОПУД. Комедійка в 3 відслонах. Дїточа Бібліотека ч. 4. Вид. „Сяйво Дитини". Львів, 1936. Стор. 35, 16°.

Едвард Жарський: ВІД ІКАРА ДО ЛИНДБЕРГА. Оповідання про те, як люди навчилися літати у повітрі. Дїточа Бібліотека ч. 3. Вид. „Сяйво Дитини". Львів, 1936. Стор. 68, 16°.

ЖУРНАЛИ:

ДЗВІНОЧОК, часопис для українських дітей. Р. VI. ч. 55 за травень 1936.

ТРИЗУБ, тижневик. Париж. Р. XII., ч. 17 (521) з 26. квітня 1936.

Листування Редакції.

Вп. Михайло Зварич: У Вашій праці бракують дві сторінки, а саме 9—10 (національні відносини станиславівського повіту). Просимо їх прислати.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича Ширець:
І. V. Залізна Острога.

Великий Театр:

Пятниця, 1. V. год. 8. веч. Аб. 15 „Грубі риби".
Субота, 2. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неприбрана годинка."
Неділя, 3. V. год. 3.30 поп. „Грубі риби". Купони „Або не важні; год. 8. веч. „Страшний Двір" опера.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Відня.

АПОЛЬО: „Мазур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Себе Сакалем.
ВАНДА: „Марнотравний син", „Щастя на вулиці".
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд".
КАСІНО: „Будем усе моя" із Грейс Мур.
КОЛІСЕЙ: „Весела книжка та готельний хлопець" і ревія.
КОПЕРНІК: „Панове в цилїндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осуджéнець" кольоровa гротеска. „Почта пацуг".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" і комедія з Бастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скитаєць" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Калїсте місто кохання" з Доврес дель Ріо.
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Карієра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Вацусь" із Димшою.
СТИЛЕНЕ: „Останні дні Помпеїв" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт звірів" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шаління".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Адвпи.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕЯЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

Закордонне радіо.

Пятниця, 1. травня 1936.

Відень (506,8) 11.30 Травневе свято, промова пард. Інніцера, 15.00 „Моя Австрія" фантазія на осн. нар. мельодій, 15.40 Квартет а-мовь Шуберта, 17.05, 20.15 Концерт, **Прага** (470,2) 7.30, 10.00, 12.15 Концерт, 19.10 Хор, **Парнж** (1648) 12.15 Симф. концерт, 16.00 Камер. музика, 18.00 Анд. для жінок, 20.00 Сп., 22.15 „Гарна Одена" оп. Офенбаха, **Белград** (437,3) 17.00 Пісеньки, 17.45 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 11.30, 16.00, 18.00 Концерт, 19.00 Робітничі пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.20, 15.00 Концерт, 19.00 Пісні, **Мінхен** (405,4) 13.30 Баварська музика. 20.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 7.00 Мадерські популярні мельодії, 12.05 Салон орхестра, 13.40 Форт. рестталь, 17.30 Солько на цимбалах, 19.30 Оперета, **Мілянo** (368,6) 17.15 Танц. музика, 21.30 Віольонч. рестталь, **Рим** (420,8) 19.05 Легка музика, 20.35 Концерт реліг. муз.

Субота, 2. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Давні й нові оперетові мельодії, 20.45 Звуковий, танок і оперетка, попурі, хор, соліети, 22.10 Скрипковий рестталь, **Братислава** (298.8) 17.50 Оперетові дуети, 19.15 Словацькі нар. пісні, 20.10 „Мадам Батерфляй" оп. Мієкера, **Кошиці** (259,1) 17.25 Дїточі пісні, **Парнж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 15.00 Анд. для дітей, 20.00 Нокторни в вик. вок. квартету, 20.45 „Ле Міраль" муз. драма Гю, **Білгород** (357,3) 13.15 Пісеньки, 18.30 Оп. арій, 19.50 Нар. вечір, **Берлін** (356,7) 8.30 Весела музика, 19.00 „Царина Травня" Глюка", 20.10 Весела хитниця мельодій, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00 Музика, 18.00 Класичні танки й нові нар. пісні (Рігель сопр), **Мінхен** (405,4) 15.15 Пісні (Корнефель альт), 19.30 Концерт на скр. і орх., 20.10 „Гак ам Цїль" оп. Зігеля, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 23.00 Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика. 20.30 „Масковий бал" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 19.00 Легка музика, 21.00 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Пятниця, 1. травня 1936.

6.30, 6.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднєвий денник, 12.15 Для ст. дітей: „Чудний мій краю, ти наче здоровля", 12.45 Співочі гуси з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 15.05 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Форт. дует, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Природа в травні, гутірка для дітей, 17.00 Ложїв і Мосціце, 17.15 Хвилина поезії: Поворот Адена Жербольта, 17.20 Кав. Сікорський: Сімчиковий секстет оп. 6., 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Пісеньки з супр. форт., Анд.: „Ти був сам, пролетаре" на осн. Жеромського, 18.55 Степ. хвилина: Відозва Гол. Управи ТШП., 19.00 Програмова скринька, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Сьогодні комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Симфонічний концерт; у перерві в год. 20.50 Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

Субота, 2. травня 1936.

6.30, 7.40 Ран. авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднєвий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Інструменталісти в гр. пл., 15.00 „Приятельська прислуга" новеля Кав. Пежинського, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт, 16.05 Лекція фр. мови, 16.20 Текст і Уявні „Вода" для ст. дітей, 16.55 Форт. рестталь, 17.15 Арії та пісні в вик. Гавр. Матинсена, 17.35 Година т. зв. інтелігенції й культури середовищ, 17.45 Свято дівчинок: катедри, 17.55 Сільна рерум, 18.55 Програма на завтра, 19.05 Анд.: „Молодий консерватист слухає свого репертуару" (форт.), 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Вечір серенад Вал. Сиджевської (сопр.) і хору солістів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі. 21.00 Молодь пізнає свій край, 21.30 „В гори, в гори, любий брате" (Залізничною на Каспровий Верх), 22.00 До танку, гр. пл., 22.30 Авдь шлеських повстанців, 23.0 Концерт орх. з участю Ір. Гадейської (сопран).

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава, 30. 4. ПАТ.

Безьки бельгійські 89.05, 89.60; Долярн канад. 5.22, 5.25 Франки фр. 35.09, 35.04, 34.92, Франки шв. 173.94, 172.10, Фунти англ. 26.32, 26.15, Гульдени голл. 100, 99.55, Корони чеські 19.35, 19.50, Корони данські 117.49, 116.55, Корони шведські 135.73, 134.75, Корони норв. 132.18, 131.20, Фльорени голл. 361.17, 359.75, Ліри італ. 34.50, 32.50, Марки нім. 141.00, 138.00, Марки фінські 11.30, 11.10, Пезети есп. 64.80, 63.50.

Девізи.

Бельгія 89.85, 90.03, 89.67, Берлін 213.45, 213.95, 212.92, Данциг прод. 100, купно 99.80, Голяндія 360.75, 361.47, 360.03, Копенгаген продаж 117.49, купно 116.91, Льондон 26.25, 26.32, 26.18, Н. Йорк чеки продаж 5.32 і 7/8, купно 5.30 і 3/8, Нью Йорк кабель 5.31 і 3/4, 5.33, 5.30 і пів, Осло 131.85, 132.18, 131.52, Париж 35.01, 35.08, 35.94, Прага продаж 21.99, купно 21.91, Стокгольм продаж 135.73, купно 135.07, Цірих 172.60, 172.94, 172.28, Мілянo продаж 42.90, купно 42, Гельсінки прод. 11.52, купно 11.53, Мадрид прод. 72.70, купно 72.40, Монтреаль продаж 5.29 і 1/4, купно 5.26 і 3/4, слабша.

Акції.

Банк Польський 93—97.50, Цукор 26 і 3/4 — 27, Вугіль 12.75—13.50—12.75 Лільпоп 10—9.70—9.90, Модржеїв 4.60. Острowець 27—27.50,—27.25, Страховичі 31—32.

Папери:

3-прц. інвест. 1 ем. 67 с. 65, 3-прц. інвест. друга ем. 65.25—65.50, с. 66, 3-прц. конверсійна 55.25, 6-дол. 77, 4-прц. прев. дол. 59.75,—59.25—59.75, 7 стаб. 64.75—65—65.50. ост. дрібні.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 30-го квітня н. р. кооперативні платили за львівно Львів

1 кг. масла десер.	2.55	вол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60	„
1 кг. масла експорт. включно з експортним опакуванням дає зачет	2.60	„
1 л. молока	0.15	„
1 п. вершк	2.45	„

Тенденція на масло і на яйця слаба, На молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 30. IV. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Відьчевського 9. 3):

Курки мол. товсті без острїг 1. кл.	1.10	зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.00	„
Індички товсті 1. кл.	1.25	„
Пантарки товсті 1. кл.	1.25	„

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає повних доставців.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА панночка доброго виховання, що мешкає при родині, на посаду продавачки. Перенство мають румунізовані сили, які вже були заняті в продажі. — „Трост", Гетьманська 12. 2035 1-1

МЕШКАННЯ

3 КІМНАТИ з кухнею, повний комфорт, Пскова 40. 2028 2—2

РІЖНІ

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ найновіші по найнижчих цінах продає „Поважська Шкільня", Львів, Казимирівська 21. 1778 с—6

ПЕЧАТКИ кавчукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю. Сикстуська 16. 1903 9—11

МОТОЦИКЛІ, роверя, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 9—30

УНЕВАЖНЮЮ вкрадену військову книжечку, яку виставила П. К. У. Львів-місто на ім'я Микола Гнатишак ур. 5. 12. 1902 в Перемишлі. 2031 1—2

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево вирібни Кучинського, Казимирівська 4, партер, виконує всілякі репарації. 2033 1—3

КАПЕЛЮХИ мужеські, ШАПКИ військові, студентські і спортові. Ян Віттман, — Львів, Трибунальська. 2039 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

КНИЖЕЧКА
ВЕЧІРНЯ І ПАРАКЛИС
до Пресв. Богородиці
конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослужебних. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25% знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10

„МІ-КА"
САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.
виконує:
найновіші моделі капелюхів, модні вироби, рукавички, квіти. 1914 3-10

К. І. Р.
КООПЕРАТИВА ІНЖЕНЕРСЬКИХ РОБІТ
Поширюючи свої технічні бюра, відчиняє з днем 1. травня 1936 свої дотеперішні приміщення, у Львові, вул. Сапіги 53/II. і в Станиславові вул. Собіського 35/I. на вовві:

Централя: ЛЬВІВ, ВУЛ. УЄЙСЬКОГО 6. партер (побіч Техніки) тел. 280-88.

Відділ: СТАНИСЛАВІВ, ВУЛ. 3. МАЯ 4. II. пов. 2037 1—3

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „Д І Л О"!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	вол.	0.35	
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„	0·60	
1 „ „ „ на першій сторінці	„	0·80	

Дрібні оголошення від слова:		
матримоніяльні і приват. кореспонденція по	вол.	0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„	0·10
шукаючі праці	„	0·07
слова товстим друком подвійно.		

Остання сторінка	1/1	вол.	480·—
„ „	1/2	„	250·—
„ „	1/4	„	130·—
„ „	1/8	„	70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10

Ч. 96 (14.345). Львів, субота 2. травня 1936. Рік LVII.

Поштова оплата оплачена ґотівкою.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів. Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. н. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарні: 227-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Большевицька загроза для Америки.

ВАШИНҐТОН, 1. 5. ПАТ. Шеф морської розвідки Пюлстен заявив у палаті послів, що **безпеці америк. фльоти загрожує протидержавна** діяльність. Заступник шефа морських операцій контрадмірал Тосіг ствердив, що остаточною метою совітів: реалізація комуністичних гасел по всьому світі; **агенти 3. Інтернаціоналу підтримують пляни світової революції, змагаючи до повалення теперішнього конституційного устрою Злучених Держав.**

84 ВОЄННІ СУДНА ТА 333 ЛІТАКИ.

ВАШИНҐТОН, 1. 5. ПАТ. Комісія палати послів ухвалила нові кредити на фльоту у висоті 531.000.000 долярів. Мають за них збудувати 2 лінкрейсери, якщо сигнатарі лондонського морського договору на це згодяться. Крім того комісія погодилася на будову 84 морських одиниць, з того 12 контрторпедовців і 8 підводних суден та 333 літаків. Число моряків збільшать.

Італійці заняли Сасабанег.

РИМ, 1. 5. ПАТ. Маршал Бадоліо телеграфує: Могутню лінію укріплень між Сасабанегом —Булляле, збудовану бельґійськими і турецькими старшинами, абісинці боронили з повною відвагою і завзяттям під командою деджака Насібу. Помимо того війська ген. Граціянія заняли вчора пополудні Сасабанег і Булляле.

На північному фронті дальше триває похід італійських кольон на Аддіс-Абебу. Італійські відділи, що вирушили з полоси озера Тсана, заняли Дебру-Табор, столицю провінції Беггемедер, давний осідок раса Касси.

ПЕРЕМОГА АРМІЇ ҐЕН. ГРАЦІЯНІЯ.

РИМ, 1. 5. ПАТ. На західнім відтинку північного фронту італійці зайняли Дебра Табор столицю провінції Бебемедер. На півдні генерал Граціяні після кровавих боїв здобув Булляфе. Абісинці боронились як леви; навіть італійський комунікат признає, що армія раса Насібу боровила Булляфе геройчно. Підчас боїв падав шалений дощ, який змінив цілу околицю в багнища. До міста Булляфе увійшов один з корпусу генерала Агостіні. Військо генерала Фрусчі тріюмфально ввійшло до Сасабанег.

АБІСИНЦІ НЕ СТАВЛЯТЬ ОПОРУ?

АДІС АБЕБА, 1. 5. ПАТ. З Макфуд (північний фронт) подають, що абісинська армія, призначена до оборони столиці, розбита; італ. кольони не стрічають опору. Змоторизована кольона увійшла на абісинську височину; вона посуватиметься без великого труду, як лише дістанеться на великий шлях, що лучить Аддіс Абебу з Джібуті.

ВАЖКИЙ ТЕРЕН.

РИМ, 1. 5. ПАТ. На північному фронті італійські війська йдуть вперед; сподіються, що до тижня будуть в Аддіс Абебі. Італійське командування дівже обережно, щоби не втомити війська надто великими маршами, тому, що околиці в горах Феден і Гоме дуже неприступні і машерувати в тих горах можна тільки в день. Всеж італійці переконані, що на дорозі до столиці Абісинії вже не стрінуть поважного опору абісинської армії, хіба перешкоди в терені.

АСМАРА, 1. 5. ПАТ. В середу італ. війська були в половині дороги між Дессіє та Аддіс Абебою, вчора рано вирушили дальше. Шляхи дуже погані; тому війська посуваються дуже поволі; з огляду на це слід сподіватися, що італійці займуть Аддіс Абебу не скоріше, як в половині найближчого тижня.

ҐАЗАМИ ЗЛОМИЛИ ОПІР АБІСИНЦІВ.

АДІС АБЕБА, 1. 5. ПАТ. Вояки з ціс. гвардії оповідають, що після 3-денних завзятих боїв перемога перехилювалася на абісинську сторону. Третього дня італ. літаки закидали абіс. позиції бомбами з синявим ґазом; лише частина абіс. вояків, що мала ґазові маски, уратувала життя.

„БУДЕМО БОРОТИСЯ ДО КІНЦЯ" — заявив негус.

АДІС АБЕБА, 1. 5. Аваєовому кореспонденгові заявив негус, що його головні сили неушкоджені; що з малими винятками нарід є по його стороні та що навіть після упадку Аддіс Абеби буде боротися аж до кінця.

ТЕМПО ПІДБОЮ АБІСИНІЇ.

РИМ, 1. 5. ПАТ. Буджетова комісія предложила парляментові звіт з буджету міністерства закордонних справ, у якому говориться, що англійці потребували 3 літ, щоб перемогти бурів, а французи аж 20 літ, щоб здобути Марокo. Зате італійці за 7 місяців знищили 6 армій в гористому і дикому краю, що більший від Німеччини та Франції разом узятих та де нема ніяких доріг. Італійці мусіли боротися не тільки з трудношами льокальними, але й міжнародніми. Звіт кінчиться заявою, що Італія не загрожує ніякій державі, бо вона бажає лише свого місця під сонцем.

АНҐЛІЙСЬКА СОВІСТЬ.

ЛЬОНДОН, 1. 5. ПАТ. Провідник лібералів, сер Сінклер виголосив учора в клюбі лібералів промову, в якій м. ін. сказав: „Є ганьбою, що Англія дозволяє, аби італійські літаки, які скидають бомби й пускають ґази на абісинських вояків, жінок і дітей, все ще мали у своїх збірниках нафту й бензину англійсько-перського т-ва".

ІТАЛ. КОРОЛЬ НЕ ПРИЙМЕ ТИТУЛУ НЕҐУСА.

РИМ, 1. 5. ПАТ. Міністерство преси і пропаганди заперечує вістки, немовби король Віктор Емануель III. хотів проголосити себе цісарем Абісинії.

Страйк у еспанській та мексиканській

МАРИНАРЦІ.

МАДРИД, 1. 5. ПАТ. Еспанські моряки оголосили мінї загальний страйк.

МЕКСИК. У торговельній марінарці вибух загальний страйк, до якого прилучились також портові робітники. Моряки жаліються на низькі платні.

ЩО ЦЕ ТАКЕ ЦИРУЛЬНИК?

ЦИРУЛЬНИК це нашадок „Зеленого бальоника" і „Кві про кво"
ЦИРУЛЬНИК це актуальність, політика, поезія і пісенька найшляхотнішого ґатунку
ЦИРУЛЬНИК це тузи і зірки польського кабаретy
ЦИРУЛЬНИК це найвищий літературний рівень
ЦИРУЛЬНИК це Зімінська, Желіховська, Терне, Ярощі, Ольша і Рентген.

Трудися і шади, а не зазнаєш біди!

каже українська приказка, тому складай свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

де крім звичайних відсотків зможеш дістати ще й премію за ощадність у висоті 25—100 зол

Дипльоматичні відвідини.

Варшава, 29. квітня 1936.

Можна через недугу чи рікші принагоди внутрішньо-політичного характеру відложити на кілька днів подорож, необхідну з огляду міжнародньої куртуазії та сутню для інтересів держави; можуть взагалі внутрішні проблеми поважно впливати на міжнародню ситуацію держави — як це бачимо на яскравих прикладах сучасної Німеччини (що виграла міжнародньо через внутрішню консолідацію) і Франції (що програє міжнародньо через яростючу внутрішню борню). Але не можна усунути самої проблеми: де найти собі місце у нинішньому міжнароднім хаосі та як оминути найбільшої з усіх загроз, бо ту загрозу, що випливає з геополітичного положення країни.

Ті хвилюючі питання були безперечно вихідною точкою для обох дипльоматичних відвідин, що їх пережило Польща в останньому тижні. Подорож премієра Коцялковського до Будапешту була формально ревізитою премієрові Гембешові. Може й дійсно правду мають ті інтерпретатори тієї подорожі, для яких виступає той офіціяльний куртуазійно-формальний характер від відин польського премієра у столиці Мадярщини та які покликуються на відсутність п. Бека у будапештенських нарадах, як на доказ, що до ніяких конкретних постанов там не дійшло. А проте нема ніякого сумніву, що ця подорож над Дунай так само як попередня подорож п. Гембеша над Вислу, — стояли у найтіснішому взаємному з хаосом, що його викликав в Европі Версай і спроби його петрифікації на всяку ціну. І саме ця подорож перестерігає перед трафаретними поглядами, яких радо тримаються люди, що воліють готовими формулами упрощувати собі оцінку складних явищ і подій.

До таких трафаретних поглядів належить поділ Европи на ревізіоністичні й антиревізіоністичні держави. Що Польща, кровно зацікавлена у тому, щоб її державні границі остались непорушні, без амбіцій поширювати їх в якімнебудь напрямку (чи за Опольський Шлесь Польще йшлаб на війну?!), — наблизилась до Мадярщини, кровно заінтересованої в поширенні своїх границь, — що обидві ті держави, з яких одна проклинає імя Вільсона й Клемансо, друга благословить їх, — находять стичні точки їх практичного зацікавлення існуючим станом в Европі, то це доказує наглядно, що 1) ревізіонізм є поняттям, яке торкається лише територіальних границь і 2) *що нема взагалі не тільки міцного певного, вже існуючого, поділу держав Европи, але й нема навіть критерія їх евентуального поділу.*

Очевидно: існує військово-політичний союз Польщі з Францією і Румунією і нема мови, щоб Польща виступала явно та славно проти Малої Антанти (читай: Чехословаччини), зв'язаної військово-політичним союзом з тією самою Францією. А проте фактом є, що польська публіцистика так далеко зайшлась у своїх симпатіях для мадярського ревізіоністично-ревіндикаційного розгону щодо Підкарпатської Руси (про що недавно окремо писав на цьому місці д-р Ст. Баран), що такий д-р Ян Бобжинський, видавець і редактор „Нашої Пшеглонсьві" („маленький син

хоча
ОБМЕЖЕНИЙ ЕКСПОРТ ВАЛЮТ і ДЕВІЗ
доставляємо скоро і справно всі
КНИЖКИ і ЧАСОПИСИ
в закордонних мовах.
Німецькі видання 25% дешевше.
КНИГАРНЯ
ҐУБРИНОВИЧ і СИН
власн. А. Кравчинський.
ЛЬВІВ, пл. Катедральна 9.

...великого батька", проф. Міхала Б., б. галицького міністра — політик так само наївний і примітивний, як і зарозумілий), обіцював навіть сходини, на яких його приятелі ділили шкуру ще живого чехословацького ведмедя. І так само фактом є, що той чехословацький приятель Франції, за згодою другого такого приятеля — Румунії — шукає на Зекарпатті совітських старшин та інженерів як видимий знак смертної небезпеки для Польщі — теж французького приятеля і союзника!! Щож тут казати про стабілізацію взаємин, про систему збірної безпеки чи систему двосторонніх союзів, коли фактом є, що держава, що находиться між двома такими приязними сусідами, як большевицька Росія і гітлерівська Німеччина, — змусить тремтіти за свою екзистенцію та не оглядатись на ніякі скрупули, коли річ іде про те, щоб протидіяти небезпеці — повторення трагедії II-ої пол. XVIII ст.!

Чи дивниця, що прем'єра Коцялковського витали, приймали і проводили в Будапешті з королівськими honorами та з нефальшованими виявами вдоволення, як того гостя, що серед такої абсурдної міжнародньої ситуації „може" (гіпотетично, умовне й нейсне „може", але всетаки може потенціальних можливостей) — причинитись до здійснення тужливих ідеалів усього мадярського народу?! І чи дивниця що прем'єр Коцялковський секретив свій побут у Будапешті і та мрійна поспішність, щоб боронь Боже не спізнитися на бенкети, наради і наради, влаштовані у Варшаві в нагоду відвідин бельгійського прем'єра Ван Зеланда, що приїхав туди з тих самих мотивів: пошукання виходу з найбільш хаотичної і заплутаної ситуації, в якій находиться Европа від часів післявашингтонського періоду, у дні відкриття віденського конгресу!

„В теперішній хвилині розгортається (в Европі) драма... Впродовж останніх тижнів зазначилось деяке вспокоєння, але це хвилина перерви. На мою думку — ніщо не управдывнене... Все тільки, наче в тіні грізних хмар, що закривають обрій Европи... Помагаймо самі собі, а Бог нам допоможе..."

Ось які слова почули польські журналісти від прем'єра Бельгії. Слова — напоєні глибоким песимізмом, пройняті журбою за будучність Европи, далекі від привичних, дипльоматично вигладжуваних формулок, що ними звичайно кормлять своїх громадян сучасні державні діячі. Формально подорож п. Зеланда це теж ревізита на ведучі відріднини п. Бека у Брюселі. Але одна і друга подорож — це не тільки пуста вимина чемностей. Бельгія і Польща — це справді держави, які мають чимало спільних турбот. Передовсім обі державами мають найбільше підстави — як вчора ще ситуація, в якій були залежні виключно від французької протекції. Бельгія і Польща знають (Бельгія на підставі досвіду з літ 1914—18, Польща на підставі історії своїх поділів), що наш вчорашній французький приятель може бути оружником. Для Бельгії перемарш німецьких військ, для Польщі перемарш або німецьких або російських (проект східного пакту п. Барту!) — це втрата території та суверенности. Для обох державав версайська система і формула збірної безпеки не є благодатю, — хоч Польща взагалі цієї формули не славить, а Бельгія її навзаєм підтримує. І тому бельгійський король їздить до Лондону, а вся міжнародська преса гуділа про його посередницьку місію між Римом і Лондоном (швидко потім дійсно подався і до Риму). І тому тепер польська й чужинецька преса добачує у відвідинах п. Бека у Брюселі та п. Зеланда у Варшаві — спроби шукати доріг відпруження між Польщею та Францією з одного боку і Францією та Німеччиною з другого.

Що в усіх тих погодженнях правдиве, хто і у яких справах посередничить та про що йде мова у нарадах, для яких формальні приводи й шукані не наради є тільки дипльоматичним парованом, — усе це — хоч як цікаве — виводиться до одного: до пошукання виходу з хаосу, який усе ще треває. І поки що нічого ще ясного виходу нема і не видно.

ік.

Дешево і добре закупить кожний **найновіші блаватні** і **модні** товари у **нововідкритім** магазині
Н. БЕРҐЕР Г. БАВЕР
Львів, Леґіонів 25, тел. 276-23. 2045 1-3 Увага на фірму і число дому.

Нова нагінка румунських шовіністів.

Активність нашого селянства і „політиканство" нашої молоді. — До муравлиної праці!

Чернівці, квітень 1936.

Українська мова, якою говорить один мілюн народу в Румунії, якої не викладають уже 15 років в нодній народній, середній або високій школі, не дається викорінити. Наша мова не завмирає. Навіть у таких відсталих та розкинених гірських селах Мармарощини та рибацьких селищах на побережжі Чорного Моря, де українська мова окружена чужими мовами. Лише завдяки цій великій відпорности українського народу можна пояснити собі, що всякі асиміляційні плями не осягнули мети. Правда, вдалося почасти „винародовити" школярів, що вчувались по чужих школах (бурсах), вдалося почасти „змінити національність" державних урядовців (професорів, священників), — але не вдалося засимілювати народу.

Цей наглядний неуспіх тривожить шовіністичну букарештенську пресу, яка своїми сенсаційними видумками про „рутенську ірреденту" підбехгує уряд до дальших репресій: домагається скасування останків наших просвітніх організацій.

Один із тих столичних „доносчиків", старечий „Універсул" відкрив новий вияв „рутенської ірреденти". Цим разом предметом його нагінки не є учитель, але таки селянин.

„Є ще на Буковині агенти українізму (!) — так нарікає „Універсул", — які стараються діяти проти державних інтересів".

„Тому, що по державних школах не вивчають рутенської мови (це вже навіть сам „Універсул" признає!) — згадані агенти (!) заохочують селян відкривати приватні українські школи". Їх заміром є не так навчання української мови — як викорінити дітям ненависть до румунів".

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИК
ЛЬВІВ, УЛ. ЯГАЛОНСЬКА Ч. 24. Тел. 282-57. —
ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ГАЛЬВАНОСТЕҐІЯ 18-365

Далі журиться наш доносчик, що: „таке навчання української мови не осягне ніяких успіхів — бо її викладають люди без педагогічної освіти". І наводить „такий один зимовний випадок": Шапко Андрій, селянин, що має лише кілька кляс народної школи, здержує тайні курси української мови". „В селі Оршівці (повно

о. О. ПРИСТАЙ. 12

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Вже від самого початку не припала мені Америка до серця, та не так Америка, як наша американська церква з її парохіянами, куратором, звичаями й обичаями. А вже найбільше гнівала мене наша українська молодь, народжена в Америці, що немов жиденята, постійно і всюди — вдома, на вулиці, на сходинах або на забаві — говорила між собою тільки по англійськи! Зрештою і старші наші громадяни дуже часто вживали між собою без потреби англійську мову. Мені направду здавалося, що це не мої брати і не мої парохіяни, а я не їх душпастир. Здавалося, що я вліз між чужих людей, що з милосердя прийняли мене до себе. Вони ж часто говорили незрозумілою мені мовою і мабуть насміхалися з мене. Можливе це й не було так погано, але на мене робило це дуже прикре вражіння. Огірчений сам на себе за те, що не вмів по англійськи, постановив я за всяку ціну вивчитися в якнайкоротшому часі англійської мови. Бо не хотів дальше бути посміховиськом для чужих і своїх та німаком серед людей з яиками.

Також у церкві було воно тут якось зовсім інакше. Підчас богослужень не було видно тієї побожности, ревности й щирости в молитві та у співі, що я її бачив в Старому Краю. Всюди лише саме панство! Особливо ті пані з капелюхом набакир і з волоссям, що нахабно виглядало зпід капелюха! Вони мали на собі такі сукні, що лежали на них, немов завішені на стовпі. А їх хід виглядав, начеб вони місили ногами болото. Це все було якесь дивне, несмачне, смішне й неприродне. Пригадувало собою паяців. Тому я мимохіть вертався споминами до старої батьківщини, де між народом панувала щирість і простота. Гарна народня одежа чарувала собою. В жінок чепурно завязана хустка на голові, а в дівчат здайливо сплетена коса, що звисала аж до пояса, та ще й барвистою биндою була на кінці прикрашена.

Не знаю, як там хто, але як я згадував в Америці свій Рідний Край у цілій його чарівній красі, то не раз і не два сходили мені в очах сльози.

6. ПАРОХІЯ З АМЕРИКАНСЬКИМ УСТРОЄМ.

Хто не вміє попувати,
Хай іде до Америки практикувати.

Не довго довелося мені тішитися „світлою" парохією зі сорок родинами і без власної хати та засобів до життя. По трьох тижнях побуту в Сент Клєр, дістав я від епископа грамоту на місіонарську посаду в Мек Аду, у стейті Пенсильванія. Туди я приїхав дня 18. грудня в товаристві о. І. Велигорського, що мав мене ввести в урядування. Ця нова парохія була старша, більша й багатша. У Мек Аду були дві церкви. Стара деревляна зробилась уже замала і тимсамим невигідна для постійно зростаючого числа парохіян. Тому її, як і все старе, усунули в кут. Замість неї побудували нову церкву, що була напів деревляна, а напів мурована, бо стіни зверху були з цегол, а в середині з дощок. Будову нової церкви були тоді вже майже зовсім закінчили. Мали ще тільки вигладити цемент на стінах, усунути рустування і т. п. Побіч церкви стояла гарна резиденція для священика, а біля неї невеликий клаптик муравн. Також довкола церкви було досить вільного простору на процесійні обходи. Це давало цілком інший вигляд церкві й приходству. Взагалі все було тут більше схоже на парохію.

Ця зміна була для мене дуже приємна. Знову почав я почуватися священиком! Мав я також зайняття в парохіяльній школі, приміщеній під церквою. В Америці для ощадности будували церкви так, що під ними були в підземеллі приміщення для парохіяльної школи. Діти ходили вдень до англійської прилюдної школи, а вечором в 5-ій годині до нашої приватної. В парохіяльній школі вчив їх дяковчитель по українськи читати й писати та церковного й світського співу. А священик кілька годин на тиждень навчав їх релігії. Отже всеж була якась робота.

Як у Сент Клєр, так і в Мек Аду представив мене о. Велигорський передовсім моїм майбутнім „настоятелям", чи пак кураторам. Їх було тут стільки, як усіх апостолів уже разом з Юдою, себто 12. Шість з них було з галицької сторони, а шість з мадярської, бо в парохії жили парохіяни з обох боків Карпат. Було тут 90 родин мадярських русинів і майже стільки родин галицьких лемків. Ця парохія істнувала вже неповних 12 років, значить належала до старших, якщо взяти під увагу, що наша заокеанська еміґрація була тоді ще досить молода. До мого приходу душпастирювали в Мек Аду виключно священики з мадярського боку. Щойно я був перший галицький душпастир у мекадунській парохії.

(Далі буде.)

Чернівці?) відкрив він приватну школу і навчав там дітей лише української мови". „Жандарми перетрусили його помешкання і найшли більше число українських читанок, друкованих за кордоном". „Якщо нам відомо, це не одинокий випадок на Буковині, де селяни вчать своїх дітей по українськи".

Чи навчання одної мови є вже протидержавною акцією? Таке питання може повстати хіба тільки в хорій уяві редакторів засліпленої шовіністичної преси.

Але нам кажуть ці випадки дещо більше; вже самі селяни добачують конечність мати по своїх селах хочби лише вечірні курси української мови.

Українських священників та учителів, які дбали про навчання української мови, попереносили в глубину Румунії.

Знову емерити покинули села, щоб в місті могли дістати пенсійку надвишку та спокійно могли дожити свого віку.

Студенти рідко вертаються до рідних сіл; деякі воліють в місті стати новітніми „шомерами — безробітними", приняти малу державну „посадку". А є ще й такі, що не скінчивши студій стають фальшивими апостолами. Замість вернутися до свого села і стати таким відважним організатором, як цей селянин із Оршівців, деякі молоді люди „хорують" на диктатора або „ідеольога"... Вигідніше вести „високу політику" та розділювати відсотки націоналізму, як вести цю важку, дрібну, муровницьку роботу по селах. Тому не дивно, чого переслідують саме таких селян, а лишають в спокою „гурапатріотів".

Завданням нашого студентства є підсилити просвітну діяльність „Української Школи" та оживити „Українську Бесіду" (де засіли здебільша студенти) і не відмовлятись від праці по селах ставом облоги!

Стан облоги був і перед 4 роками але тоді по читальнях було більше руху! Нині, в тім самім положенні находяться установи, що працюють і такі, що лише „фігурують" на папері.

Спокійно ждати на „краще майбутне" і вдоволятись тим, що „село останеться всетаки на" шим" є в даних обставинах не лише погубною „тактикою", але самообманом!

В таким ожиданні кращого завтра минуло 15 літ, в яких ми не осягнули нічого. А скільки втратили? Краще і не згадувати. „Українська Школа" досі не могла видати своєї читанки, ані заснувати в бурсі „Федьковича" хочби приватної народної школи!

І не зважаючи на цей загальний застій, у дзвін на тривогу бе не тільки румунська преса, але й союз румунських учителів та професорів тому, що „рутенізування" ще не зліквідоване!

Перед тижнем „Союз румунських учителів" у Чернівцях звернувся до міністерства наук за допомогою на дальшу „боротьбу проти рутенізуючих румунів" (?!)

А в Семигороді, в місті Тімішоара, відбувся у квітні ц. р. конгрес середношкільних професорів, на якім обговорювали теж справу „відчуження Буковини".

„Буковинський делегат" проф. Тома (в дійсности родом із Молдави) з жалем ствердив, що 99 відсотків учнів приватних шкіл (Чернівці), це „меншини", а більше як 50 відсотків учнів державних середніх шкіл (Чернівці), це також меншини.

Проф. Тома домагався, щоб скасувати приватні школи та сидити за позашкільною діяльністю меншинних учителів і професорів.

Конгрес прийняв резолюцію проф. Томи, у квалив „боротись за встановлення квоти (1/4) — „нумерус клявзус" — для середніх шкіл та висловився проти іменування нових професорів зпоміж не румунів.

І не зважаючи на ці ухвали (ми подали лише кілька) на конгресі ствердили, що нема в Европі держави, в якій меншини використовували б свої права в такій мірі, як в Румунії. Чи це не глум?

О—ко.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"
Львів, Ринок 10. Тел. 229-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Як виглядає приєднування членів „самоуправних" польських молочарень?

(Голос з краю).

Нервова і галаслива акція в справі закладання польських молочарень там, де вже віддавна існують українські кооперативні молочарні, поступає на крок дальше: зачинають приєднувати членів. Як це „приєднування" виглядає, видно з членської заяви приступлення до „Спулдзельні Млечарскей", що його поширюють у краю.

Виглядалоб на перший погляд, що заява як заява і нічого незвичайно в ній не може бути. От, кажуть, підпишіть газду, що будете носити молоко — та чи справді там більше нічого нема? Хто не вміє читати, той не знає нічого про всі ті зобовязання, що їх з підписанням заяви затягає член на себе.

Возьмім напр. під увагу точку 8-, поміщену при кінці заяви. Може й умисно поставлено її так незамітно, щоб не страшити нею людей. Там сказано: **„На випадок продажі молока чи молочних перетворів або яєць особам третім поза кооперативою без згоди управи зобовязуюся вплатити на запасний („засобови") фонд кооперативи добровільно і зараз на заклик управи кооперативи умовну кару до висоти всіх заявлених уділів".** А далі: „Всі спори між мною і кооперативою буде рішати суд у місці осідку кооперативи".

Наведене вище зобовязання говорить найліпше само за себе. Як хто підпише таку заяву, свідомо чи несвідомо, і потім опамятається та не схоче бути членом польської молочарні, то так легко йому це не прийде: треба буде наперед **заплатити кару у висоті заявлених уділів!** Хто з селян має ще гроші і на такі кари?!

А що буде, як така кооператива збанкротує? А порука в ній є кількакратна!

Нехайби всі, що їм забагається нової „спулдзельні", замість своєї кооперативи, добре застановилися, які чекають їх наслідки.

З українського життя у Варшаві.

ІНАВГУРАЦІЯ ВИКЛАДІВ ПРОФ. ДОРОШЕНКА

(ктв) В середу 29. квітня в головній авлі Університету Й. Пілсудського у Варшаві відбувся врочистий інавгураційний виклад проф. Дмитра Дорошенка, запрошеного на надзв. катедру загальної історії християнської церкви при Студії Православної Теольогії У. Й. П.

Церемонію розпочав о. архимандрит проф. Василькас, що в заступстві хорого декана Вид. Правосл. Теол. митрополита Діонисія, ввів новоіменованого професора на доручену йому катедру, відчитавши його життепис, де між іншим підкреслено великі заслуги проф. Д. Дорошенка для української державности та історіографії.

Опісля проф. Дорошенко виголосив інавгураційний виклад, який розпочав піднесенням заслуг свого попередника і товариша, п. т. проф. Василя Біднова.

В інавгураційному акті взяли участь професори Виділу Правосл. Теольогії, єпископ Сава, члени Українського Наук. Інституту, запрошені гості й численна академічна молодь.

ВІДЧИТ РЕД. БОНЧКОВСЬКОГО.

(ктв) Заходами „Орієнталістичного Кола Молодих" при Східному Інституті відбувся у вівторок 28. квітня відчит В. Бончковського, редактора „Бюлетину Польсько-Українського" на тему: „Поляки на кресах". Референт виясняв на вступі, що говоритиме на цю тему тому, що вважає її за один з важливих, необговорюваних ще комплексів загальної української проблеми в Польщі. Як у всіх своїх публікаціях, так і тут виявив референт велике значіння Сходу для польської ментальности й державности, протиставляючи йому матеріялістичний, маразмом загрожений Захід. На тлі тієї концепції вивів великий гурт людей з минулого та сучасного, кінчучи висновком, що тільки під діланням спільних сил українських і польських могли ці постаті зіграти та підкресливши конечність розумної політики на „кресах". Реферат зібрав понад 60 слухачів різних національностей. Переважала студентська молодь.

ВЕРШОК ТЕХНІКИ

ЗАНЯЛИ АДІС АБЕБУ?

ЛЬОНДОН, 1. 5. ПАТ. З італійських джерел прийшла, покищо непотверджена, вістка, що італ. відділ, зложений з гренадирів, чорних сорочок, артилерії та технічних військ нині рано увійшов до Адіс Абеби.

КОРОЛЬ ФАРУК ІДЕ ДО ЄГИПТУ.

ПАРИЖ, 1. 5. ПАТ. Вчора в год. 21.55 прибув з Льондону до Парижа, новий король Єгипту, Фарук. Йому товаришить його опікун Гуссайн Бей, б. шамбелян покійного короля Фуада. В год. 23-тій король відїхав до Марсилії, звідкіля кораблем відїде до Єгипту.

ЖЕРТВИ ЄГИПЕТСЬКИХ ЗАВОРУШЕНЬ.

КАІРО, 1. 5. ПАТ. Вчора померли дальші 3 особи, ранені передвчора підчас подій у Сінфуаній разом згинуло вже 10 осіб.

НАРАДИ БРИТІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 1. 5. ПАТ. На вчорашній конференції уряд займався квестіонарем для Німеччини та положенням в Австрії. Змісту квестіонара ще остаточно не вирішили — погодилися лише щодо кількох точок, які закомунікують ним. урядові на початку найближчого тижня.

НАРАДИ НАД ДАРДАНЕЛЯМИ.

ПАРИЖ, 1. 5. ПАТ. Мін. Фландєн конферував вчора з грецьким послом Політісом про становище до демілітаризації проливів.

Від 1. травня
Бюра Адмін. „Діла"
відчинені від 9-ої рано до 6-тої вечір.

СЕЛЯНСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ НА ЛИТВІ.

БЕРЛІН, 1. 5. ПАТ. З Ковна повідомляють, що для здавлення селянських заворушень і для ослаблення діяльности противників теперішнього уряду, литовський уряд назначив Шумскіса спеціяльним делегатом, якому підлягало пять повітів. Військовий суд засудив 7-ох членів тайної організації Вальдемараса на 1—5 літ вязниці.

У ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 1. 5. ПАТ. Підчас вчорашньої демонстрації 26 осіб ранили, в тому 9 поліцієнтів. У Гайфі вибухнуло кілька бомб, які одначе не потягнули жертв.

Англійський високий комісар отворив левантинські торги у Тель Авів; не було ніяких інцидентів.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Італійсько-турецьку торговельну конвенцію та клерінговий договір продовжили на 3 місяці.

Американський буджет виказує 5.966,000.000 доларів дефіциту; спричинила його зокрема виплата бонусу для ветеранів.

Еспанський суд у Мадриді увязнив і взяльвав з вязниці голову фашистівської організації „Еспанська Фаланга" Прімо де Ріверу, сина б. диктатора Еспанії та членів Виконавчого Комітету цеї партії.

Німеччина заключила торговельний договір з Манджурією.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духовних потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові. Ринок 10.

В справі святкування 10-их роковин смерти С. Петлюри.

На численні запити в справі програми свята в честь С. Петлюри і літератури про Небіжчика підписаний Комітет подає до загального відома, що незабаром появиться друком ілюстрована однодінівка, присвячена памяти С. Петлюри, збірка спомінів товаришів С. Петлюри з часів спільної з ним революційної діяльности, портрет С. Петлюри, ювілейну й інші публікації. Отже різні суспільні організації, що задумують відбути у себе відзначування роковин смерти С. Петлюри, будуть мати змогу набути матеріял, потрібний для опрацювання рефератів про С. Петлюру.

При цій нагоді повідомляємо, що подані в деяких часописах перед кількома днями відомости про різні імпрези у Львові у звязку з десятими роковинами смерти С. Петлюри, не є точні і вийшли не від нашого Комітету. Подрібну програму свята, яку приготовив Комітет у власній управі, оголосить Комітет у найближчих днях у пресі. За інформаціями звертіться до голови Комітету *Олександра Доценка*, Львів, пл. Бернардинська 2., Клюб Українських Емігрантів.

Львів, дня 30 квітня 1936. р.

ЗА КОМІТЕТ ДЛЯ СВЯТКУВАННЯ 10-ИХ РОКОВИН СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ:

О. Доценко в. р. голова. *А. Жук в. р.* секретар.

З життя українців у Чехословаччині.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО У БРНІ.

З нагоди 75-ліття смерти Шевченка заходом усіх українських організацій у Брні відбувся 4. квітня ц. р. концерт-академія з багатою і різновидною програмою. Це була т-та: „Українська Громада", „Українське Академічне Товариство" ім „Самостійна-Єдність" у Брні. Президіят від імени голови Чехословацько-Українського Обединення у Брні проф. *д-р А. Груша.*

Сала сього — авла Масариківського університету у Брні — де відбувся концерт, надавала йому гідности. Присутні — понад 250 осіб, між якими було багато чільних представників чеських культурних, академічних та урядових кол, як ректори високих шкіл, представники земського уряду, міської ради, Найвищого Суду і т. д., були захоплені гарним виконанням програми.

Перша частина концерту почалася традиційним „Заповітом" у виконанні хору „Української Громади" під орудою інж. А. Шанця. Опісля йшли: сьвяточна промова інж. Ю. *Коллярда*, сольоспів концертового співака ч. *О. Самойловича* (баритон), „Степ" Степового т-а „Орлі горять" Писенка; деклямація п-і *Д. Прокопової* — речина, що зробила дуже миле враження своєю гарною українською вимовою та чудовим народнім тоном — деклямувала „Розриту могилу" та „Мені однаково", сольоспів концертового співака *Д. Левицького* (тенор): „Сидок вищипав" Лисенка та народня пісня; наконець хор відспівав: „Сонце заходить" Роздольського та „Вкраїно-мати" Стеценка.

Друга частина почалася гарною, цікавою доповіддю в чеській мові про життя і значіння Шевченка, як найбільшого нашого та одного з найбільших славянських поетів, яку виголосив наш великий приятель проф. *Р. Кучера.* Далі йшли такі точки: сольоспів (контральт) п-і *Н. Дяченкової*, оперової співачки з Оломовця, фортепіяно-соль д-ра К. Раушала — „Прелюдії" ч. 1. В. Барвінського, рецитація п-і *Е. Готфрідової* — „Со Тараса" (в чеській мові) та хор: „Думи мої" Воробкевича і „Закувала" Ніщинського.

Спеціально гарне враження зробив спів п-і Н. Дяченкової що виконала три точки: „Вечір" Г. Дяченка, „Я неодужаю" Майтуса та народню пісню „Закувала зозуленька" Тарутина, чим захопила слухачів. Також хор та інші виконавці причинилися до повного успіху концерту.

З. М.

Після присуду апеляційного суду.

ЯК ПІДСУДНІ ПРИЙНЯЛИ ПРИСУД.

Як ми вже вчора повідомляли, апеляційний суд змінив присуд окружного суду лише щодо трьох підсудних, а саме: Якова Чорнія, Ярослава Рака і Катрусі Зарицької. Як відомо теж, окружний суд присудом з 13. січня ц. р., уже після злагіднення кари на основі амністійного закону, засудив Катрусю Зарицьку на 8 років вязниці (а не на 9 років), Якова Чорнія та Ярослава Рака по 7 років вязниці. Крім того окружний суд відобрав був усім трьом підсудним публичні та громадянські права на 10 років. Тепер **апеляційний суд зменшив кару: Я. Чорнієві на 5 років, К. Зарицькій на 4 роки та Я. Ракові на 3 роки і привернув усім трьом публичні та громадянські права.** Таким робом **Чорній засуджений на 2 роки, Зарицька на 4 і Рак на 4 роки — всі з зарахуванням слідчого арешту.**

Щодо інших підсудних апеляційний суд затвердив присуд окружного суду. [illegible] Президент звернув увагу підсудним, що ще не скінчив відчитувати присуду і мотивував далі присуд апеляційного суду.

Поголоски про недалеке подружа М. Лебедя з Дорією Гнатківською, які кружляли в суді від кількох днів, виявились лише поголосками, бо дотепер ані суд ані прокуратор не дістали прохання в цій справі ні від Лебедя ні від Гнатківської.

Підсудних: Ст. Бандеру, М. Лебедя, Я. Карпинця, М. Климишина та Б. Підгайного відвезли — як повідомляють з Варшави — до Святохрестної вязниці.

Перший травень у Москві і Києві

(За радіом).

Підготову до першотравневих свят заповідали большевицькі радіостації майже ввесь місяць квітень. Уже тоді можна було почути, що ці свята скрізь мають дати доказ думки „гігантського" Сталіна, що в країні Совітів „жити стало краще, жити стало веселіше". Отож — коли йде про коротку характеристику того, що діялось сьогодні в Большевії (бодай у Москві і Києві, бо це чули ми через радіо) — там улаштовано **військову маніфестацію, злучену з карнавалом** у роді нацийських карнавалових імпрез.

Перша частина свят проходила під знаком погроз: пробуйте — мовляв — атрушити кордони Совітів, тоді пізнаєте силу і готовість червоної армії. Зокрема була приведена **присяга** мобілізованого на Красній площі московського гарнізону в присутности цілої верхівки на чолі зі Сталіном і святочні маси цивілів. Присягу проводив черв. маршал Ворошилов, при чому його слова повторяли військові лави. Зміст присяги було: добросовісно вивчити воєнне діло, берегти військове майно, притримуватись революційної дисципліни, виступити в обороні СССР, протиставляючись усім небезпекам і „покушенням врагоф". Після різних вигуків, що їх зустрічали маси голосним і довготревалим „урра!" та після чисельних гарматніх вистрілів почався святочний марш. У першій хвилині чути було в радіо ритмічні удари чобіт об кольовий брук площі, заглушені незабаром звуками маршів, що їх грали різні орхестри. Між тими маршами була навіть одна мельодія із „Запорожця за Дунаєм".

Військо йшло довго, тягнучи за собою артилерію і танки. За ним помашерували військові формації, піонірі, студенти, тощо. Інформували спікери в мовах московській, німецькій, англійській і французській, переплітаючи свої репортажі вітаннями віршом і прозою. Німецький спікер напр. вигукував „многолітствія" провідникові німецьких комуністів Тельманові та підкреслював, що „війна може вибухнути кожної хвилини".

Ми відтак перейшли на українську радіостацію в Харкові, яка вже перестала трансмітувати Москву і получена була з Києвом, точніше: з вулицею Воровського. Там стояла трибуна „уряду України" з Постишевом, Петровським, Затонським та іншими червоними „достойниками". Мікрофон мабуть стояв дуже близько, бо час до часу виразно було чути приватні балачки урядових осіб. Говорили різні Івани Михайловичі з Михайлами Іванівичами (очевидно, по московськи) на такі теми, як ось: „Севодня жарко, да!", або ділилися враженнями („Нічаво, красіво"...). Це вже було після військової паради, коли на вулиці проходила молодь карнавальовим способом (з величезними китами, чи зміями, засипаними квітами), часто в українських національних строях, з українськими піснями на устах. Тепер уже спікерка говорила виключно по українськи (підчас військової паради українські пояснення чергувалися з московськими), мішаючи тільки через такі слова, як: вінгтовка, корзіна, ребята. Що деякий час музика грала гопака і різні групи дітей танцювали його на вулиці. То знов якась урядова особа вигукувала „многолітствіе" Сталінові, Постишеві, червоній армії, сучасній шляхті — стахановцям, орденоносцям, чи щось подібне, а дітвора приймала це грімким „урра". До мікрофону приставили якогось юного піонірa, який коротко чистою українською мовою оповів про літній табор піонірів, куди він швидко переїде, та закінчив частою тепер фразою в українських радіостаціях: Спасибіг (?!) тобі, товаришу Сталіне, за щасливе життя!...

Ми мали того досить і зачинили апарат.

В. Н—вич.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Нові рішення

девізової комісії.

ВАРШАВА, ПАТ. Девізова комісія повідомляє: 1) Оплат краєвих фірм на фрахти і мито на рахунок закордонних фірм при вивозі закордонних товарів, не слід уважати кредитом для чужинців по думці **ст. 9. декрету** президента з 26. квітня ц. р. і можна їх платити без спеціяльного дозволу. 2) Без дозволу девізової комісії можна висилати грошеві перекази в золотих на митні і залізничні оплати за переїзд з Польщі до Данціґу, а саме вилати на рахунок головної митної каси в Данціґу — Оберцольказсе і Станціонскасе.

Одночасно девізова комісія уповажнила філію Банку Польського у Данціґу давати дозволи корабельним підприємствам і маклерам, спедиційним підприємствам і консулям закордонних держав, щоб вони купували, вивозили і передавали до диспозиції чужинців закордонні платіжні засоби і девізи. Крім того згадана філія Банку Польського даватиме дозволи купувати і висилати за кордон вяоти понад 1 тисяч золотих за привезені товари в тих випадках, коли йде про вигідно поносаменту або, коли задержана висилка грошей унеможливила вивантажити товар або проволока довела би імпортера до втрати.

Надзвичайна сесія сойму і сенату.

В соймовім будинку велике ожившення, бо за першого порядкалося багато послів і сенаторів. Крім того велике зацікавлення в парламентарних колах викликало політичне положення після розпорядків уряду в останніх днях. Велике зацікавлення викликує справа скликання сойму і сенату на надзвичайну сесію, яку скличе уряд у другій половині травня ц. р. Як відомо сойм ще поладнав низки законопроектів уряду і внесків послів, які торкались справи ревізії пляну **уздоровлення господарки**. До того повноважности для уряду, які признав сойм і сенат, обовязують лише до 1. червня ц. р. Тому посли переконані, що сойм скличуть на надзвичайну сесію в найкоротшому часі.

Перед девалюацією франциськ. франка.

У Франції сподіються, що по виборах дійде до девальвації франка. Політичні кола здогадуються, що підчас виборів в неділю 3. травня ц. р. лівиця здобуде коло 380 мандатів. Тоді лівий уряд створить голова радикальної партії Далядіє. До нового лівого кабінету комуністи не ввійдуть, але зате піддержать кабінет Далядіє у парляменті. Тоді уряд Далядіє переведе девальвацію франка.

Німеччина сподіється недалекого вибуху війни

Прем. Герінг — господарським диктатором Німеччини.

Призначення прем. Герінга господарським диктатором Німеччини електризувало міжнародні господарські і політичні кола. Після його номінації німецька біржа зареагувала знижкою промислових акцій. У Берліні кружляють поголоски, що Німеччина сподіється війни, та що війна вибухне незадовго і тому мусить достосувати своє господарство до воєнних потреб. Міжнародні дипльоматичні кола запевняють, що ген. Герінг переведе у прискіпленому темпі дальшу збройовки Німеччини. Головним завданням прем. Герінга тепер проводити щодня на засіданнях у справі розділу девіз, запас яких постійно зменшується і тому засідання бувають часто бурхливі. Сподіються, що прем. Герінг як енергійна людина, зуміє сильною рукою взяти провід цих засідань. Це нове призначення прем. Герінга не означає зовсім, що господарський курс д-р Шахта заломиться. Навпаки. В Берліні переконані, що прем. Герінг буде продовжувати політику д-ра Г. Шахта та буде боронить своїм авторитетом перед нападами націонал-соціалістичної партії. Загально відомо, що прем. Герінг є найбільше ліберальним у своїх поглядах членом партії. І тому його завдання злагіднювати суперечности та спори в кабінеті. До того взаємини між ним. Шахтом і прем. Герінгом дуже приязні. Закордонні кола переконані, що прем. Герінг займає тепер таке становище, яке підчас війни займав в доручення ген. Людендорфа полк. Бавер, який керував харчевою політикою Німеччини. Пекуча недостача сировців примусила Німеччину шукати вже нетайно нового ринку, з якого можна було б привозити сировці. Доказом цього той факт, що цього тижня мін. Шахт підписав договір з СССР у справі товарової вимінни та упорядкування виплат у 1936. р. Як відомо, большевики від 7. березня ц. р. перестали користати з великих кредитів у Німеччині.

Підготова „Дня Матери".

В неділю 10. травня ц. р. припадає міжнародне свято присвячене вшануванню достойства Матери. День цей проводять всюди незвичайно урочисто. І в нас цей гарний звичай добув собі вже право громадянства. І в час по містах, містечках і селах всякі громадські установи, в першу чергу: школи, захоронки, сиротинці, читальні, кружки „Рідної Школи" та „Союзу Українок" уладжують вже правильно це незвичайно симпатичне свято, яке має дуже велике значіння для виховання, бо вяже вони родину зі школою чи іншою установою і навпаки та у великій мірі причиняється до скріплення авторитету Матери як громадянки і виховниці.

Багато осіб, які займаються підготовою цього свята, мають завжди доволі мороки із підбором відповідних матеріялів на зложення програми цієї імпрези. Тому подаємо всім зацікавленим спис матеріялів, які підходять для тої цілі, а саме:

1) Реферат про ролю матері-виховниці і громадянки. Ціна 1 зол.

2) Збірка деклямацій п. н. „Сердечний віночок" — 1 зол.

3) „Шелести нам барвіночку" — збірка деклямацій Уляни Кравченко на „Свято Матери" — 1 зол.

4) „Світ Дитини" — травневі числа цього журналу з років: 1930, 1931, 1934 і 1936 — містять багато деклямацій, пісень та подають вказівки, як перевести таке свято. Ціна 1 числа — 50 сот.

5) „Свято Матери" — сценка в 2 діях Марії Козорис-Барилякової (підходить для міських осередків). Ціна 60 сот. (Дозволена до прилюдних виставлень рескр. Городського Стар. у Львові з 6. травня 1930 до ч. 216/от. прес.).

6) „В Мамин День" — сценка у 3 діях Івонни Блажкевич, підходить для сільських осередків. Ціна 50 сот. (Дозволена до прилюдних виставлень ресар. Гор. Стар. у Львові з дня 29. квітня 1931 до ч. 317/от. прес.).

7) „Сирота" — сценка у 2 діях Юрія Ігоркова, призначена головно для сиротинців, захоронок і шкіл. Ціна 50 сот. (Дозволена до прилюдних виставлень та обнята „Списом цензурованих українських пєс" під поз. 552).

8) „Напровесні" — сценка у 3 діях зі співами і хороводами Миколи Погідного. Ціна 60 сот. Це новинка, яка на днях появилася друком.

9) „Малий Бандурист" — збірка пісень для дітей, з яких можна підібрати відповідні співи на „День Матери". Ціна 50 сот.

10) „Мати-страдниця" — поема Марійки Підгірянки. Ціна 80 сот.

Всі ті матеріяли можна дістати у видавництві „Світ Дитини", Львів, ул. Зіморовича 3 (телефон: 257-87).

Величава українська великодня маніфестація

В НЮ ЙОРКУ.

Ню Йорк, 15. квітня (Вл. кор.).

Великдень у нюйоркській церкві св. Юра в неділю 12. квітня відбувся величаво. Опівночі була Воскресна Утреня і Служба Божа при виповненій по береги церкві.

Після тихої Служби Божої рано прийшла архиерейська Служба Божа в год. 10.30. Зібралося стільки народу, що майже вся вулиця в околиці церква була залита народом. У післявоєнних часах ще такого натовпу не було.

На привіт епископові Константинові, що нарочно приїхав з Філядельфії, вийшли братства, сестрицтва, гетьманська „Січ", спортова організація, а перед престолом уставилось 8 свічеонсців та 8 припрестольних хлопців у далматиках. Пристоящими при архиерейській Службі Божій були оо. Петро Повлатицька і Филимон Тарнавський, дяконувала о. Павло Процько і свіжо прибувший з Галичини о. Бойків.

Велике вражіння на вірних зробило читання евангелій в мовах: грецькій (владика), латинській (о. Повлатицький), англійській (о. Тарнавський), українській (о. Процько), церковно-славянській (о. Бойків).

Та найбільше захопила всіх торжественна проповідь епископа про потребу жертви при всіх справах, головнож при будові майбутньої Української Держави.

В піднесеним настрою переходило богослужіння до кінця. Збірка на потреби церкви перейшла всі дотеперішні. Крім того на українську католицьку вищу школу у Стемфорді зібрано 150 долярів, а при виході з церкви дали вірні до пушок на Рідну Школу у старому краю понад 90 долярів. Збирали п-а Ірина Тарнавська з іншими дівчатами.

ОБЄДНАННЯ РУСОФІЛЬСЬКИХ ЕЛЄМЕНТІВ ПІД БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ПРОВОДОМ.

В неділю 29. березня відбулося в Купер Юніон Голл у Ню Йорку велике русофільське віче, скликане українськими большевиками. Завдалегідь увійшли вони в спілку із бувшим редактором канадської „Правди" д-ром Пижом, із редактором канадського „Лемка" Вислоцьким і з русофільськими провідниками із Закарпаття. Председником віча був д-р Пиж, референтами промовами були: Настасівський та Дмитришин. Очевидно, говорили теж і председник та Вислоцький. Напрям промов був проти українського націоналізму, забарвлений большевизмом. Але, на диво, большевики обережно кота хвостом, на церкву і релігію не нападали, навпаки отверто твердили, що вони не вмішуються в релігійні почування; зате взивали всіх ставати під прапор Совітської Росії та всіми силами повести кампанію проти фашизму. Говорив теж представник групи із Закарпаття, але імени його не можна було чути серед привітних оплесків. Зате дивно звучав його вступний заклик до зібраних большевиків: „Браття і сестри во Христі". Зрештою він доказував статистикою д. сумні економічні відносини на Закарпатті. Говорив теж якийсь москаль, а запрошений італієць Маркантоніо не явився. Наскільки можна було зачути, на уладження якогось большевицького „Народнього Конгресу" склали дари такі українські товариства: „Буковина", „Звенигород", „Лесі Українки" (з філіями в Джерзі Ситі і Пасайку), „Дніпро", „Тов. ім. Франка", „ім. Шевченка" (обох відділи У. Робітничого Союзу), Тов. „Свобода", відділ У. Народнього Союзу.

ПОЛЬСЬКІ ВИКЛАДИ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ РУМУНІЇ.

Аг. Всхуд повідомляє з Черновець: Під теперішню хвилину є в двох румунських університетах лекторати польської мови, а саме в Букарешті, де викладає професор д-р Гліксели з Вильна, та в Чернівцях, де курс веде проф. Сайціцький. Крім того польську мову й літературу беруть під увагу на катедрах славістики. Тому що введли науку польської мови у двох середніх школах у Букарешті, є надія, що фреквенція студіюючих польську мову у вищих школах зчасом значно зросте. Тепер у державній гімназії „Ліцеул Шерге Лазар", де викладає цей предмет др Заплахта, скількість учеників, які вчаться польської мови, доходить до 30, а в гімназії „Спіру Гарет", де викладає Й. Міколаєвський, в мин. шк. році здало іспит із польської мови з добрим висліком понад 40 учеників.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Черпе коло Рогатина.** Першорядна кухня дієтетична на маслі під умілою кермою Ів. Ліськевичевої з Ямного в домі п. Гладуна Ст. — поручає обіди й вечері, добру каву й домашнє тіста — від 10. травня ц. р. 2027 2—3

— **Чи Ви вже прочитали** нову книжку Махмед Ессад-Бея „Змова проти світу" про страхіття большевицької чрезвичайки? Ціна книжки: 1 зол. 90 сот. з перес. Замовляти: В-во „Хортиця", Львів, конто ПКО ч. 503.110. 2030 2-3

— **Харчівня Товариства: „Клюб Українських Еміґрантів", пл. Бернардинська 2/I, м. 2.** видає щодня снідання, обіди і вечері. Постійно українські борщі й інші українські страви. Приймає замовлення на ширші сходини, комерси, раути і т. п. Буфет під управою фахового кухаря. -2

МАРУСЕНЬКА
Margot Grahome відтворює ролю кокоти — та
у захоплюючій фільмі режисерії John'a Ford'a
п. н.

Нині ревеляційна прем'єра!
герой найліпших фільм Victor Mc. Laglen —

„Осуджeнець".

Найновіша фільма вирібні Р.К.О. продукції 1936 р., яка викликала величезне зацікав[illegible]ня та є найліпшим архитвором цього року.

— **Товариський зїзд.** Усіх товаришів, які склали іспит зрілости у травні 1926 р. в філії української державної гімназії у Львові просимо прибути на зїзд у вівторок 26. травня ц. р. у Львові. Комітет мусів пересунути зїзд з 19. на 26. травня з причин від себе незалежних. Програма зїзду: 7.45 рано сходини всіх товаришів у філії державної гімназії при вул. Пекарській ч. 19; в год. 8-ій богослуження а після того поворот до гімназії, спільний обід з Вп. П. Професорами, опісля спільна фотографія. Зголошення і 10 зол. на кошта участи слати найпізнїй до 12. травня ц. р. на адресу: **о. проф. д-р І. Гриньох, (ч. тел. 289-71), вул. Супінського ч. 21. у Львові, За комітет: о. проф. д-р І. Гриньох, М. Диків і м-р М. Хомяк.** 2042 2—3

— **Галичина — Волинь** у новому Розкладі їзди, що появиться 14. травня ц. р. Оголошення й замовлення приймає: Мех. фабрика пап. горбиків і склад паперу „Карпати", Станиславів, ул. Красовського 4.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Усп. церкви: проф. Мих. Зубжицький 5.—, п. Марія Сосновська 10.—, Анна Козань 3.—. Разом досі зложено 683 зол.

— **Засідання Комісії національної економіки, соціольогії і статистики при Історичній Секції НТШ** відбудеться в середу, 6. травня в год. 7-ій вечором у Бібліотеці НТШ.

— **Шевченківська академія у Празі.** Український академічний комітет для міжнародньої інтелектуальної співпраці при комісії Ліги Націй влаштовує святочну академію в память Т. Шевченка дня 2. ц. м. в салі Центральної бібліотеки міста Праги.

— **Поділля будує криниці.** Тернопільський воєвідський уряд дав почин до планової будови криниць в рідких місцевостях, що не мають води. Акція відповідає бажанням населення, що потребує глибоких криниць зі санітарних і господарських оглядів а також до боротьби з пожежами. Воєвідський уряд дасть технічний нагляд, готові плани і кошториси. На будову дістануть громади позички в порозумінні з фінансовими установами. Акція будови криниць потребує кілька літ.

— **Чи це в порядку?** Як відомо, одна з чільних діячок „С. У." п. Олена Федак-Шепарович палала вогнем святого обурення проти тих жінок, що, як члени УНДО, не солідаризувалися з постановою деяких жінок про бойкот виборів. Нині довідуємося, що та сама п. О. Федак Шепарович обезпечилась на поважну квоту у чужинецькому т-ві „Фенікс", менш-більш на 2 тижні перед банкрутством цього т-ва. Пікантне тут ще й те, що головою Надзірної Ради українського т-ва обезпечень на життя „Карпатія" є батько О. Ф.-Ш. Невідомо тільки, чи це сталось з відома цього діяча.

— **Санаторійне лікування в суспільних обезпечальних.** У зв'язку з поширюванням запобіжного і санаторійного лікування в суспільних обезпечальних Заведення суспільних обезпечень виясню[illegible], як старатися за те лікування. Обезпечені на випадок недуги можуть старатися за санаторійне лікування на основі опінії домового лікаря, який ствердивши потребу такого лікування предкладає обезпечальні відповідне внесення. На основі цього внесення обезпеченого оглядає безплатно лікарська комісія суспільної обезпечальні. Якщо домовий лікар не ствердить конечности санаторійного лікування обезпечений може сам зголосити відповідне внесення до обезпечальні, причому платить сам кошти комісійних оглядин у висоті 10 зол. (безробітні 5 зол.).

— **Перші конфіскати золотих долярів.** У минулому уряді у Львові сконфіскували 15.000 золотих долярів, що були призначені на спекуляцію у Львові. Є теж чутки, що в Снятині прикордонна сторожа сконфіскувала жінці одного львівського купця 40.000 золотих у золоті, які вона хотіла вивезти за кордон. Сконфісковані гроші передадуть державному скарбові, бо так постановляє декрет президента.

— **Обовязки домового лікаря.** Заведення суспільних обезпечень виявило завдання та обовязки, які тяжать на лікарі, призначеним на домового лікаря суспільної обезпечальні. М. ін. вказано, що сполука лікарської діяльности із запобіжною акцією в руках домового лікаря значить те, що він обовязаний перевести профілактичну й гігієнічно-суспільну акцію в обсязі свого рийону за вказівками головного лікаря обезпечальні і при допомозі викваліфікованого помічно-лікарського персоналу. Домовий лікар повинен інформуватися безпосередньо або за посередництвом помічно-лікарського персоналу про домові і мешканеві відносини та про умовини праці хорих, що зголошуються до нього, щоби зібрати відповідний матеріял, який творив би підставу до виладження властивої програми профілактичної акції. У відношенні до хорих домовий лікар має виступати в ролі дбайливого опікуна, служити їм радою й допомогою й трактувати їх нарівні з приватними пацієнтами. Одночасно домовий лікар обовязаний протидіяти всяким зловживанням, які задумують хорі.

— **Хто виграв долярівку?** В нинішнім тяганні долярівки впали такі виграні: 12.000 дол. на ч. 1299468, 3.000 дол. на ч. 226738 971991, 1.000 дол. на ч. 1227665 817899 522172 1107215 1117533 1281325 640841 1281325 64081, 500 дол. на ч. 577486 195281 396517 445356 645073 434626 1158944, 100 дол. на ч. 29227 529675 293011 896226 912268 234841 1149041 885217 1185248 1111405 471784 986383 970831 1474750 716671 828069 346212 1428710 152950 512139 568761 1249273 225838 293008 316358 1115438 1183894 989689 557958 12000 489718 1247078 853350 559721 1335433.

— **На памятник марш. Пілсудському.** На засіданні конкурсового суду в справі памятника марш. Пілсудському у Львові першу нагороду у висоті 4.000 зол. одержали за надісланий проект інж. архітект Зигм. Маєрський зі Львова і Юліян Духович. Другу, третю і четверту нагороду одержали теж збірні автори.

— **Почтова агенція.** Дирекція почт і телеграфів урухомлює з днем 5. травня ц. р. у Волковиї пов. Ліско почтово-телеграфічну агенцію. Рівночасно касується почтово-телеграфічне посередництво в Райському (Балигород).

— **Судові присуди.** Дмитра Василину, касіера Каси Стефчика у Грибовичах засудив львівський суд за спроневірення 9.532 зол. на 2 і пів року вязниці. — У процесі за грабунковий напад на безборонну жінку засуджено Теодора Мраку на 5 і пів року вязниці, а Якова Пристая на 4 роки.

— **Пожежі.** В Боднарові пов. Станиславів вибухла в ночі пожежа й знищила 5 господарств. — В останніх часах були пожежі в Глушині, Літовиську і Ганях Старобрідських пов. Броди, де погоріли поодинокі господарства.

— **Археольогічна находка на Волині.** При експльоатації пісковика з Лисої Гори в кремянецькому повіті робітники викрили печеру, в якій находилося 9 людських кістяків а біля них кремінний топір і посуда, ліплена рукою. Державний археольогічний музей у Варшаві вислав на місце д-ра К. Якджевського, який відкрив у печері два отвори і коридор високий на півтора метра а довгий на 10 кроків. На його думку в цьому місці находився збірний гробовець, де ховано небіжчиків зі зброєю, їжою та різними предметами. Печера походить на його думку зперед 500 літ перед Хр. В тих сторонах послугувалися ще каменем, коли деінде були вже знані бронз і залізо.

— **Таємниче вбийство поліцая.** З Вісли під Варшавою добули тіло поліційного передовника Стан. Грабінського з трьома ранами від куль. Грабінський вийшов попереднього дня з казарми на місто і більше не вернувся.

— **Холм колись і тепер.** Вулиці ідуть „під гору, опісля згори, а опісля знову під гору" (щось як у Львові). Холм значить горб. З „катедральної гори", найвищої в Холмі (як у Львові св. Юр), видно ціле місто як на долоні. Катедра (б. уніятська, опісля православна) нині римо-католицька (при ній мешкає римокат. суфраган люблинського римокат. епископа) має круглі церковні бані (копули). В місті видно звідси будинки шкіл, перероблені з давних православних монастирів і семинарів. Біля холмської катедри порохніють хрести і валяться гробниці давних уніятських і православних достойників. Слід Росії в Холмі ще довго буде значний. В середині холмської катедри можна ще оглядати чудові мальовила церк. мистецтва. Нинішній магістрат Холму оголосив вже конкурс на перемалювання мурів холмської катедри. Гроші збирають по всій Польщі, навіть при помочі радія. Незадовго мають вже почати це перемальовання. — М. М.

— **Крайова хроніка.** Едвард Козловський, газдин міських лісів у Дрогобичі, застрілив на Заліссі 16-літнього М. Пласконоса, що приловлений на крадежі дерева почав утікати. — В Журавиці пов. Перемишль управитель місцевої школи Домбровський зарізав кухонним ножем свою жінку Ольгу й опісля підрізав собі горло. — В мазурській колонії Костюшкові пов. Броди 4-літній син господаря Стерната впав до молотильні, яка розторощила його на смерть. — Два тільні, яка розторощила його на смерть. — Два 12-літні хлопці з Кристинополя пов. Сокаль пограбили з Кристинополя пов. Сокаль пограбили з Кристинополя пов. Сокаль пограбили

ник св. Івана Євангелиста. Напис виритий в арамейській мові, якої вживали за часів Ісуса Христа мешканці Галилеї. Ця мова збереглася досі майже без змін серед 22.000 асирійців у горах Курдистану. Др Лямса каже, що Христос говорив по арамейськи і в цій мові виголосив свою першу промову в Кафарнаумі.

— **Викрили „Мандрівні птиці".** У Відні викрито тайну політичну організацію, що називалася „Мандрівні птиці", а члени її рекрутувалися в молоді середніх шкіл. В організації гуртувалися всякі крайні елементи, переважно націонал-соціялісти, що розкидали летючки й брали участь в різних нелегальних акціях. У звязку з тим арештовано 10 учнів і 5 учениць.

— **Сонячна купіль і веснянки.** Сонячна купіль як це рішили найбільші лікарські авторитети, є неоцінена для організму, завдяки термально-фізикальним ультрафіолетовим сонячним променям. Тому всі без винятку, чи в горах, чи на морських плажах, річних або купелевих басейнах, чи навіть на селі на літнисько шукають відживної сонячної купелі. Якщо дотепер острах перед поганими веснянками стримував жінки від сонячних купелів, то тепер новочасна медицина і хемія, що стоїть на послугах новочасної і раціональної косметики, знайшла косметичні засоби, що хоронять перед веснянками. Між цими препаратами вибивається на перший плян „Крем і мило Лешницера" краєвий виріб відомої фірми Аптекар Дрвач і Ско у Бельську, можна дістати у всіх аптеках і дрогеріях. Веснянки — перестали бути від тоді, завдяки цьому охоронному новочасному засобові лихом гарних жінок.

Свято 1. травня.

Цьогорічне свято 1. травня у Львові випало надзвичайно гарно. Сприяла цьому дійсно гарна весняна погода. Настрій увесь час поважний, ладу від ранку ніде не нарушили. Працювали лише заведення прикладної ужитковости, трамваї і частина таксівок не виїхали взагалі до міста. Від праці здержалися робітники чищення міста та деяких міських і приватних фабрик та підприємств. Зате друкарні частинно працювали, всі часописи у Львові появилися нормально. Від ранку збирали по вулицях до пушок грошеві датки на освіту робітників. По місті ходили зміцнені поліційні стежі.

Згідно з програмою точно в год. 8-ій перед брамою Янівського цвинтаря зійшлися делегації робітничих організацій і професійних союзів і склали вінки на могилах жертв кривавих подій у Львові. В год. 9-ій почали сходитися на Стрілецькій площі поодинокі професійні союзи, які належать до Союзу Професійних Союзів. Одночасно на площу Ґосевського стали напливати маси робітників, які заняли цілу площу і сумежні вулиці. На самій площі і підчас походу здержувало лад понад 500 осіб робітничої міліції. В год. 11-ій почалося віче на пл. Ґосевського. Після промови представника ППС промовляв від УСДП п. Вуяк, який склав поклін жертвам кривавих подій і домагався територіяльної, політичної та культурної автономії для українського народу у Польщі, українських народніх, середніх і високих шкіл та українського університету у Львові. Опісля промовляли ще представники польських не жидівських робітничих партій і професійних союзів, як Бунду, Поале-Сіон, Поале-Сіон-лівиці і т. д. В год. 11.30 при звуках жалібного маршу вирушили зі Стрілецької площі походом члени Союзу Професійних Союзів на пл. Ґосевського. Звідтіля точно в год. 12-ій вполудне вирушив довгий похід, який перейшов вул. Баторія, пл. Галицькою та Марійською, вул. Легіонів під Великий Театр, де після промови похід розвязався в год. 145 пополудні. В поході несли багато прапорів, перевязаних жалібними стяжками та транспаренти з різними написами. Загальну увагу звертав гурт дітей, які несли транспарент з гаслом загальної амнестії для політичних вязнів. В поході було багато молоді, кілька оркестр грало жалібні марші. Всіх учасників у поході було приблизно 30.000.

Окремо свято 1. травня святкувала УСРП у домівці „Українського Робітничого Дому" у Львові, вечором в 7-ій годині святочними сходинами членів Місцевої Громади УСРП та святочною промовою.

„СУПРУГА" уладило також свято в 10-ій год. рано для своїх членів в салі „Бесіди".

*

Аг. „Вскуд" повідомляє: На основі вісток, які надійшли до Львова з трьох полудневосхідніх воєвідств, свята 1. травня в Галичині пройшли всюди спокійно.

1. ТРАВЕНЬ У НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 1. 5. ПАТ. До цьогорічного першотравневого свята перевели довгу пропагандивну підготову. На його час рух у центрі Берліна сильно обмежений; порядок удержує крім поліції 40.000 членів пробоєвих відділів. Гаслом свята є: „тіштеся життям". Столиця заповнена делегаціями з віддалених сторін держави.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Презенційна марка.

Не можу нарікати — вибирають мене добрі люди до різних виділів, рад і комітетів, так, що нераз цілий тиждень товчуся по засіданнях як Марко по пеклі. Але одно біда: ні в одній установі, чи товаристві, де я засідаю, не дають презенційної марки. Не перечу — може моїй засіданя не такі нудні, може коротші, але все одно: вже посидів би. Підчас реферату міг би дрімнути, підчас дискусії помахував би головою і — якось дотягнув би до кінця. А потім: „будь ласка"... „дякую"... „моє поважання"... і евентуально — до дому.

Але не вибирають і дають раціо.

Перша причина — не спец. Воно щоправда, не дуже конечне, бо знаю кількакацять неспеців, що зовсім добре беруть презенційні марки, але причина все також є. Друга — це нахал праці по товариствах без марки.

— Ми вас би зовсім певно... Але шануємо вище здоровля... І так маєте досить засідань.

Свята правда — і я тихо.

Десь там чесом обізветься нотка заздрости, та я її зараз притлумлую обухом „загального добра", „кращого завтра", чи „народної ниви".

Мусить бути так би сказати поділ у громадянстві: одні в товариствах, другі в установах, одні без марки, другі з маркою.

Дехто нарікає, що всюди ті самі люди, що через те тратить людина здоровля, а презенційні марки йдуть на лікарства.

Я відповідаю: людина до людини звикає, зживається і тому лекше може порозуміться. Голос одного не дражнить вуха другого, не каже йому за кожним разом адрігатися і тим самим виключувати слух, чи увагу. А щодо втрати здоровля, то на те нема ради — без жертв не існує поступ, перемога і „краще завтра".

Звявися нині в редакції один старший громадянин і приніс конкретний проект: зужитих всі презенційні марки на фонд безробітних інтелігентів.

— В нинішніх часах — горячився він — мусимо поносити жертви для загального добра. Адже ті, що зречуться марок напевно цього не відчують. Знаю — казав він — такий випадок, що голова видзірної ради перервав засідання в обідню пору, потім продовжував його пополудні, але рахував за два особні, з особними марками...

— Це певно десь на глухій провінції!? — догадувався я. На жаль, не довідався де воно було, бо мене викликали до телефону.

А щодо проекту цього старшого громадянина, то далебі не знаю: приймувати, чи перечити?!

Заперечу — скажуть: „ситий голодного не знає", приймаю — ануж за рік-два дохрапаюся до якоїсь надзірної, де дають марку, а тимчасом — шлях...

Можеб так — по середині: нехай ще моє покоління продовжує традицію, а вже від слідуючого — на фонд!

Галактіон Чінка.

СТРАШНА ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА В НІМЕЧЧИНІ.

Вбиті й ранені.

ПАРИЖ, 1. 5. ПАТ. Авас повідомляє з Берліна, що вівторок приключилася в Ульмі летунська катастрофа. Німецький бомбардовий літак, що віз шість осіб, упав на вулицю міста Ульм. Кількох прохожих було вбитих і ранених. Між убитими є мабуть полк. Генр. Шмідт, кап. Оскар Бахленер і пор. Вільгельм Отто. До катастрофи прийшло мабуть підчас вправ протилетунської охорони.

Подібна катастрофа — як повідомляє Авас — скоїлася в Мінхені підчас зимової Олімпіяди у лютому ц. р., коли то літак упав на рухливу вулицю міста.

Німецька влада держить ост. випадок у тайні. Навіть місцевій пресі заборонили згадувати щонебудь про катастрофу.

ЛЬОНДОН, 1. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Мінхену: Скільки осіб згинуло у катастрофі біля Ульму ще невідомо. Всеж кажуть, що між убитими є 6 пасажирів літака та кількох прохожих. Літак брав мабуть участь у маневрах.

ЛЬОНДОН, 1. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Берліна: Тому два дні помер тут майор Отто фон Ліхтенфельс, відзначений залізним хрестом. Помер він наслідком ран у летунській катастрофі.

Кажуть, що в цій катастрофі згинула ще одна особа. Урядово про це не звідомляли.

—o—

АРЕШТУВАЛИ ДИРЕКТОРА „ФЕНІКСА".

БУДАПЕШТ, 1. 5. ПАТ. На чехословацько-мадярському кордоні в Ашвані придержали нині бувш. директора тва „Фенікс", Бахмана, обвинуваченого у розтраті 430.000 шилінгів. Мадярська жандармерія після арештування відіслала Бахмана до Будапешту.

—o—

ДОКИ СТРАЙКУВАТИМУТЬ АРАБИ.

ЄРУСАЛИМ, 1. 5. ПАТ. Великий музулманський муфті заповів, що загальний страйк арабів треватиме аж поки зовсім не заборонять імігрецію жидів до Палестини.

ЩЕ НЕ ЗАНЯЛИ АДІС АБЕБИ.

ЛЬОНДОН, 1. 5. ПАТ. Абісинське посольство у Льондоні не має потвердження вістки, будьтоби італійці ввійшли до Адіс Абеби. Ост. вістка, що її посольство одержало, говорила, що італійці є 60 миль від столиці, тому годі їх там сподіватися не скорше як за три дні. Також італійська амбасада не знає нічого про зайняття Адіс Абеби. На думку амбасади ця вістка передчасна.

РИМ, 1. 5. ПАТ. М-ство пропаганди не потверджує вістки про зайняття Адіс Абеби. Представник м-ства сказав, що ця вістка фальшива та передчасна.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Спорт.

„ДОВБУШ" МИСТЦЕМ БУКОВИНИ!

По десятьлітній існуванні добився чернівецький „Довбуш" мистецтва. Останню гру за мистецтво проти „Залізничників" виграв Довбуш 6:0 у свою користь. Тепер перед „Довбушем" завдання дістатися до ліги. Гри за вхід до ліги зачинаються 3. травня п. р. „Довбуш" виступає в Дорогой проти тамошнього мистця.

Витаємо й від себе чернівецьких змагунів з їх великим успіхом і сподіємося, що довбушанці долюжать усіх зусиль, щоб і самі якнайгідніше виступати українські барви перед своєю й чужою публікою.

При цій нагоді повідомляємо, що І. дружина „Довбуша" має приїхати в кінцем червня ц. р. до Львова, де з приводу 25-ліття С. Т. „Україна" відбудеться турнір 4 найкращих українських дружин ножного м-ча.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ ДВОХ НАЙКРАЩИХ УКРАЇНСЬКИХ ДРУЖИН

Україна — Спн.

В неділю 3. травня ц. р. І. дружина України виїхала — Перемишля, де розграє на границі Польонії в год. 3.30 пополудні товариські змагання з Сяном, найсильнішою українською дружиною в перемиській окрузі. Ці змагання викликали велике зацікавлення серед нашого громадянства у Львові і в Перемишлі, куди теж вибирається зі Львова окрема прогулька.

ГУНГАРІЯ МИСТЦЕМ МАДЯРЩИНИ.

Мистецтво Мадярщини у змаганнях ногового м-ча злобула Гунгарія. Друге місце в табелі зайняв Уйпешті третє Ференцварош.

Театри.

Великий Театр:

Субота, 2. V. год. 8. веч. Аб. іб. „Неоправдана година."

Неділя, 3. V. год. 3.30 пол. „Грубі риби". Купони „Або не важні"; год. 8. веч. „Страшний Двір" опера.

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Секе Сандаєм.
ВАНДА: „Мариотравний син", „Шлюб на вулиці".
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд".
КАСІНО: „Будеш усе моя" із Грейс Мур.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в шлафрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" коліровий гротеск. „Почта пацук".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" і комедія з Бастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Кальєнте місто кохання" з Долорес дель Ріо.
ПАЙ: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Кар'єра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Вацусь" із Дивішою.
СТИЛЕВЕ: „Останні дні Помпеї" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт звірів" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе малінка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Субота, 2. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Давні й нові оперетові мельодії, 20.45 Звуковик, танок і оперетка, попурі, хор, соліст., 22.10 Скрипковий реціталь, **Братислава** (298.8) 17.50 Оперетові дуети, 19.15 Словацькі нар. пісні, 20.10 „Мадам Батерфлай" оп. Мізекера, **Кошиці** (259,1) 17.25 Дитячі пісні, **Париж** (1648) 11.00 Реар. концерт, 15.00 Анд. для дітей, 20.00 Новітня в вик. пок. квартету, 20.45 „Ле Міраколь" муз. драма Гю, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 18.30 Оп. арій, 19.30 Нар. вечір, **Берлін** (356,7) 8.30 Веселя музика, 19.00 „Цариця Травня" Гідеа", 20.10 Веселя китиця мельодій, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00 Музика, 18.00 Класичні танки й нові нар. пісні (Рігель співр), **Мінхен** (405,4) 13.15 Пісні (Корнефель альт), 19.30 Концерт на скр. і орх., 20.10 „Ілія ам Ціль" оп. Зігелі, **Будапешт** (349,5) 12.05 Цик. музика, 23.00 Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика. 20.30 „Масковий баль" оп. Вердія, **Рим** (420,8) 19.00 Легка музика, 21.00 Симф. концерт.

Неділя, 3. травня 136.

Відень (506,8) 11.00 Військове свято весни, 11.35 Симф. концерт, 12.45 Популярна музика, 15.40 Квартет б-дур Бетовена, 17.55 Цікаві твори орх., 21.00 „Дер Морд ін дер Кольмесергасе" муз. ком. Бергера, 22.20 Спів, Санто альт, **Прага** (470,2) 7.30 Концерт, 8.30 Сольо на флеті, 9.05 Давня вок. церк. музика, 10.00 Сальон. квартет, 17.50 Симфонія ч. 3 д-моль Брукнера, 19.10 „Фатальні мансери" оп. Піскачека, 20.40 Концерт, **Париж** (1648) 11.00, 14.45 Концерт, 19.30 Пісоньки, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 16.00 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 10.40, 12.00 Музика, 18.00 „Дер переброхене Крут" ком. Г. Кайзета, 19.15 Барокова сюїта Фолертгуза, форт., 20.00 Опереткова музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.00 Нім. марші, 20.00 Кельтійський краєвид, концерт, **Лайпціг** (382.2) 10.30, 12.00 Музика, 15.00 Хор, 18.00 Смичк. квінтет г-моль Моцарта, **Мінхен** (405,4) 10.00 Словацька муз. нар., 14.00 „Лінієнїя князь" муз. казка для дітей, 14.45 Квартет цитристів, 15.05 Невідомі романт. твори у вик. солістів, 19.00 Твори на віольонч. і форт., **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 15.50 Цик. музика, 17.00 Спів, 19.15 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 12.15 Форт. реціталь, 13.10 Реар. програма, **Рим** (420,8) 17.00 Концерт прив. творчості Ф'єта, 20.36 „Ля Монтарінї" оп. Кальмана.

Львівське радіо.

Субота, 2. травня 1936.

6.30, 7.40 Рам. вказівки, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Інструменталісти з гр. пл. 15.00 „Приятельська прислуга" новеля Кая Пежинського, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт, 16.05 Лекція фр. мови, 16.20 Театр Умки: „Вода" для ст. дітей, 16.50 Форт. реціталь, 17.15 Арії та пісні в вик. Гавр. Матинського, 17.35 Роля т. зв. інтелігенції в культурі середовища, 17.55 Свято львівської катедри, 17.55 Сільва рерум, 18.55 Програма на завтра, 19.05 Анд.: „Молодий консерватист слухає свого репертуару" (форт.), 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Вечір серенад Вал. Єнджеєвської (сопр.) і хору солістів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі. 21.00 Молодь пізнає свій край, 21.30 „В гори, в гори, любий брате" (Залізничкою на Каспровий Верх), 22.00 До танку, гр. пл., 22.30 Анекдотичних повстанців, 23.0 Концерт орх. з участю Ір. Ладейської (сопран).

Неділя. 3. травня 1936.

9.00—9.50 Ранішня авдиція, 10.00 Гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Муз. поранок; у перерві (о. 13.00 Театр Умки: „Осы" комедія Арістофана (фрагм.), 14.00 „Смерть п. Заглоби", новеля Ст. Цвірчинського, 14.20 Нар. музика з гр. пл., 15.00 Година хв бороба, 16.00 Для ст. дітей: Хвилина пяталь, 16.15 Серенади в вик. інстр. квартету, 16.45 „Сільське військо" авд. Ем. Імелі, 17.10 Танкова музика, 17.50 Актуальна гутірка, 18.00 Спів у супр. форт., 18.30 Театр Умки: 3-ій Травень — Ст. Надзінна, 19.10 Спортові вістки, 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Пісоньки в вик. Данового хору з гр. пл., 19.45 Літерат. новини, 20.00 Концерт орх., 20.45 Виїзки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На весілля львівській хвилі, 21.30 у плоскій Швайцарії, 21.45, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Танкова музика в вик. орх., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

Варшава, 1. 5. ПАТ.

Бельги безлг. 90.61, 89.58 Долари ам. 5.32, 5.29, Дол. Кан. 5.29, 5.25, Франки фр. 35.08, 34.92, Франки шв. 173.24, 172.40, Фльорени голл. 361.47, 359.75, Фунти англ. 26.34, 26.16, Гульдени данц. 100, 99.55, Корони чеські 19.25, 18.80, Корони данські 117.54 116.60, Корони шведські 135.78, 134.80, Корони норв. 132.33, 131.35, Ліри італ. 34.50, 32.50, Марки фінські 11.30, 11.10, Марки нім. 141.00, 138.00, Пезети есп. 65.50. Шил. австр. 89, 98,

Девізи.

Бельгія 89.83, 90.01, 89.65, Берлін 213.98 прод., 212.92 купно, Данціг прод. 100, купно 99.80, Амстердам 360.75, 361.47, 370.03, Копенгага 117.25, 117.54, 115.96, Лондон 26.27 26.34, 26.20, Н. Йорк чеки 5.31 і 3/4, 5.33, 5.30 і пів, Ню Йорк кабель 5.31 і сім восьмих — 5.33 і одна восьма — 5.30 і пять восьмих; Осло 132.33 пр. 131.67 куп.; Париж 35.01 — 35.06 — 34.94; Прага 21.95 — 21.99 — 21.91. Стокгольм 135.78 пр. 135.12 куп.; Цюріх 172.99 — 173.24 — 172.56; Відень 100 пр. 99.60 куп.; Мілянo 42.50 пр. 42.00 куп.; Гельсінгфорс 11.60 пр. 11.54 куп.; Мадрид 72.70 пр. 72.40 куп. Монтреаль 5.29 і одна четверта пр. 5.26 і три четверті куп.

Акції.

Польський Банк 98—97.50.

Папери.

3 інвест. 1 еміс. 66.50—66.75 (кінц), друга ем. 65; 6 долярова 73; 7 стабіл. 61—61.50 (ост. дрібні) — до 68 сотки.

Застанні листи: 4½% дол. Т. К. З. 39—41, 5% дол. Б. Г. 49—51, 4% Зх. Б. Г. 39—41, 4½% Зх. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% Ком. 43—47.

Долярівки: Долярівки 50—52, Інвестиційна І ем. 65—67, Інвестиційна ІІ ем. 64—66, Будівлина 24—25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 1-го травня н. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер.	2.53 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. видючно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	2.45 „

Тенденція на масло і на яйця слаба, на молоко здержана.

„Маслосоюз" повідомляє, що від 1. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острїг 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

а ощадности складай в Повшехнім Банку Звйонзковім на іменні виладові книжечки або на показчика, що забезпечує б а з а огляднну тайну вкладу. Вклади платні на кожне доманування від 5% до 6½% річно. **або за виповідженням у централі і відділах. Опроцен-**

POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S. A.

Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Дрогобич, Гдиня, Краків, Перемишль, Станиславів, Тарнів. 34/107 1-1

РІЖНІ

УВАГА! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 797 15-12

МОТОЦИКЛ, самоходи, куплю, продажу, комісь, заміна Автоспорт. Львів, Словацького. 1904в 7—13

УНЕВАЖНЮЮ вкрадену військову книжечку, яку виставила П. К. У. Львів-місто на ім'я Миколи Гнатишина, ур. 5. 12. 1902 в Перемишлі. 2031 2—

ОГОЛОШЕННЯ.

Від 10 зол. місячно

обува для цілої родини

разом з репарацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

ПРИЙМУ ВІД ТРАВНЯ ДО СЕРПНЯ

заступство парохії

Зголошення слати: Ліськевич. Станіславів. Монюшка 12. 2027 2—3

КНИЖЕЧКА

ВЕЧІРНЯ і ПАРАКЛИС

до Пресв. Богородиці

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослуженнях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25% знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10.

Рахунок Білянсу Земельного Банку Гіпотечного

за рік 1935.

ЧИННИЙ СТАН:

	Золоті	Золоті
Каса і суми до диспозиції в Банку Польськім і П. К. О.		283.006·46
Валюти		46.636·93
Цінні папери:		
а) державні позички	164.234·78	
б) гіпотечні папери	28.275·17	
в) акції	4.517·60	197.027·55
Уділи і акції в консорц. інтересах		45.989·50
Краєві банки	33.057·63	
Заграничні банки	24.471·14	57.528·77
Здисконтовані векселі		1,595.833·63
Біжучі рахунки (дебетові сальда):		
а) забезпечені	480.448·26	
б) незабезпечені	59.841·45	540.289·71
Термінові позички		3,191.247·87
Належитости з конверсійних умов		852.355·98
Недвижимости		474.469·31
Різні рахунки		1,937.667·06
Гіпотечні позички		207.694·67
Гіпотечні відсотки		35.769·32
		9,395.516·76
Гарантії		4.699·—
Інкасо		34.294·50

	Золоті	Золоті
Власні капітали:		
а) акційний	5,000.000·—	
б) резервовий	237.309·69	
в) прочі резерви	31.482·84	
г) амортизаційний капітал	169.164·33	5,437.956·82
Вклади:		
а) термінові	969.353·55	
б) а віста	1.111.448·22	2,080.801·77
Біжучі рахунки (кредитові сальда)		380.634·07
Інкасові зобовязання		1.471·72
Реесконт		367.472·68
Дисконто акцептів Акцепт. Банку		602.998.—
Заграничні банки		2.665.86
Різні рахунки		279.298·14
Заставні листи		207.694·67
Непідняті купони заст. листів		32.114·80
Векслеві відсотки на рік 1936		18.089·03
Зиск		34.323·20
		9,395.516·76

Рахунок страт і зисків

ВИДАТКИ:	Золоті
Виплачені відсотки і провізії	135.188·83
Адміністраційні кошти	139.460·72
Податки	32.013·86
Амортизація	6.291·03
Відписи	98.637·87
Різні	9.707·52
Зиск	34.323·20
	575.623·03

ДОХОДИ:	Золоті
Зиск з [illegible] р.	28.806·01
Побрані відсотки і провізії	461.498·28
Курсові ріжниці	17.777·24
Доходи з недвижимости	10.042·52
Різні	57.498·98
	575.623·03

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
Евген Барановський. Маркіян Кисілевський. інж. д-р Михайло Холевчук.

ГОЛ. БУХГАЛЬТЕР:
Яків Косоноцький.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Сінгалевич, Д-р Павло Кривуцький, Степан Волошиновський.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 97 (14.346). Львів, неділя 3. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Китай офіційно заперечив
поголоски про договір зі СССР.

ТОКІО, 2. 5. ПАТ. Кит. амбасадор у Токіо відвідав міністра закорд. справ Аріту і на поручення свого уряду рішуче заперечив усі чутки про тайний договір з СССР.

ЗБІЛЬШЕННЯ ЯПОНСЬКИХ ЗАЛОГ У КИТАЮ.

ПЕКІН, 2. 5. ПАТ. Стан японських гарнізонів у Півн. Китаю мають піднести з 15.000 на 12.000 вояків. Найближчого тижня у сх. частині пров. Гопей розмістять 2 японські дивізії, з них 3000 вояків захватирують у столиці пров. Гопей, Туншао. Нач. вождом яп. військ у півн. Китаю буде на місце генерала Тади ген. Танпро.

ХМАРИ НАД ДАЛЕКИМ СХОДОМ.

ТОКІО, 2. 5. ПАТ. На вчорашній нараді міністри закорд. справ, війни та мариварки рішили поважно збільшити яп. війська у Манджурії з огляду на концентрацію червоної армії на Далекому Сході.

СХІДНЕ ГОПЕЙ ТАКИ НЕ ПІДЧИНИЛОСЯ КИТАЄВІ.

ПЕКІН, 2. 5. ПАТ. Недавно розійшлися були чутки, наче автономний уряд Східного Гопей зліквідувався, віддаючи свою територію автон. раді провінції Гопей і Чагар, яка визнає зверхність нанкінського уряду. Тепер уряд Сх. Гопей повідомляє офіційно, що уважає себе зовсім незалежним і що буде боронювати претенсії Нанкіну до зверхности над ним. Японські джерела також стверджують, що підпорядкування Сх. Гопей нанкінському урядові неможливе

Англійські консерватисти
за припиненням санкцій.

ЛЬОНДОН, 2. 5. ПАТ. „Морнінг Пост" запов'ідає, що підчас дискусії про закорд. політику, в середу, частина консерватистів домагатиметься, щоб протиітал. санкції припинили. На засіданні комітету закорд. справ консервативної партії в четвер Черчіль виступив проти санкцій, які на його думку є недоцільні, лише дразнять італійців. Правдоподібно більшість погоджується з Черчілем, крім того слід сподіватися, що в палаті громад протисанкційне становище займуть також посли з ріжних партій, вибрані у південному Уельсі, бо копальні вугілля тієї країни діймаюче терплять через санкції.

Остання оборона Адіс-Абеби.

АДІС АБЕБА, 2. 5. ПАТ. Негус видав відозву до населення столиці, у якій взиває всіх здібних до військової служби, щоби з харчами на 5 днів піддалися під накази раса Геташу, що має зорганізувати останній опір на шляхах до Адіс Абеби.

ДЖІБУТІ, 2. 5. ПАТ. Всіх абісинців, здібних носити зброю, взикликали вернутися до краю і голоситися до війська.

Галицька Каса Ощадности
у Львові

видає ощадностеві книжечки на покажчика або імянні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ
ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД 6/45
резервовий понад 4,000.000 золотих.

РАДІОСТАЦІЯ В АДІС АБЕБІ ЗАМОВКЛА.

АДІС АБЕБА, 2. 5. ПАТ. Радіостацію в Адіс Абебі замкнули; значилоб це, що уряд рішив опустити столицю без бою

НЕ ПІДДАДУТЬСЯ.

ЛЬОНДОН, 2. 5. ПАТ. Негус вернувся до Адіс Абеби, — на руках має рани від трійливих газів. Хоча втомлений, виявляє велику енергію та повний спокій. Представникам преси заявив, що як зреорганізує армію, знову почне боротьбу. Про капітуляцію ані про безпосередні переговори з Італією навіть не думає. Евакуація уряду зі столиці не матиме більшого значіння. Як кажуть, абіс. армія має зосередитися 60 миль на захід від Адіс Абеби.

АБІСИНСЬКА ВІЙНА ЦЬОГО РОКУ НЕ ПОКІНЧИТЬСЯ.

КАІРО, 2. 5. ПАТ. Фінансовий дорадник негуса, американець Кольсон, що приїхав до Єгипту на лікування, заявив, що і дальше вірить у оборонну силу абісинців та їхнє незломне бажання перемоги. Як не вмішаються зовнішні чинники і не увійдуть в гру, війна затягнеться ще дуже довго. На всякий випадок не покінчиться цього року, бо дощева пора вже почалася. Ліга Націй помоглаб Абісинії куди лучше позичкою, як протиітал. санкціями, що зубурюють економ. життя всього світу.

КОЛО 6.800 ВОЯКІВ ЗГИНУЛО ПІД САССАБАНЕГ.

ВАРШАВА, 2. 5. ПАТ. На обох фронтах італійці ведуть приспішені операції. Бої під Сассабанег і Дагабур були дуже криваві — полягло там коло 5.000 вояків раса Насібу. 50 італ. старшин та 1.800 вояків. Італійці зблизилися до Адіс Абеби на 100 км.; опору не стрічають. На південному фронті розвинули італійці операції також у провінції Борона.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ЕВАКУАЦІЇ.

АДІС АБЕБА, 2. 5. ПАТ. Вчора негус проводив нарадою представників дипльоматичного корпусу в справі охорони громадян чужих держав підчас входу італ. військ до столиці. Цісарівич і наслідник престола боронитимуть краю до останньої хвилини, зате цісарева та інші члени родини, здається, виїдуть — правдоподібно до Єрусалиму

Еспанські церкви горять.

МАДРИД, 2. 5. ПАТ. Підчас 1. травневих демонстрацій спалили церкви у Гандія та Катароха. У Майрена дель Алькох комуністи витягнули священника з приходства та змусили його йти у комун. поході; крім того відібрали йому ключі від церкви та зробили з неї спортовий стадіон. У Куллера комуністи викинули з церкви образи та підпалили їх, у Куенке знищили домівку катол. організації.

Пригадлайте передплатувати!

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третого Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

КОЖНА ПАНІ
одягається
тільки в „МАРҐОТ"
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 9. (б. кіна „Коперник")
Наймодніші плащі і сукні — Солідне виконання — Дешеві ціни.

Право викричатись.

Варшава, 1. травня 1936.

Здається, що мало українців тямить, що день 1. травня був устійнений Українською Національною Радою, як державне свято З. У. Н. Р. Однак ця коротка память аж надто виправдана: не тільки тому, що українська державність по обох сторонах Збруча творилась в умовинах, коли панувала „мода" на всяку декорацію, що мала познаки радикалізму, включно з дочіпуванням „соціялістичної" фірми до назв усіх вадянських — навіть найбільш буржуазних — партій (перед цією модою не встоялась і галицька національно-демократична партія, що відмолодилась на „трудову"), — не тільки, повторяємо, через ту моду, але й тому, що в міжчасі взагалі стрічення змінилось значінням і суть першотравневого святкування. Свято праці стало монополем соціялістичних партій які його використовують для мобілізації, перевірки й перегляду своїх сил, для політичної демонстрації та пропаганди своїх гасел. І всі спроби протидіяти цьому — не вдаються. Може гітлерівська Німеччина величаво святкувати день 1-го травня з титулу і соціяльної програми і робітничо-соціялістичної фірми єдиної своєї дозволеної партії, — але мабуть тільки тому, що не має в той день нікого супервізка, з яким обусілаб ліцитуватись у гаслах. Маємо враження, що всюди там, де в дні 1-го травня маніфестували (чи радше демонстрували) цього року одночасно в одному місті ріжні групи, — провідні гасла й загальний характер свята накидали таки — комуністи. Навіть не соціял-демократи, а комуністи. І тому вистало 38 літ існування 1-травневої традиції, щоб увесь світ забув про первісне призначення того дня: що в тому дні мають маніфестувати свою пошану для власної і чужої праці всі ті, що в праці живуть, — і ніхто більше, ніщо більше.

Очевидна річ, що відколи 1-ий травень дістав політичну закрасу, то й оцінка першотравневого свята буває завжди достосована до — політичного характеру газети. І тому наївне завтрішні варшавські газети будуть ребусом для читача: в одних часописях сьогоднішні походи будуть прославлювані як могутній і величавий вияв волі, організованости і т. д., — в інших ітиме обезцінення всієї маніфестації. Вже полудневий ендецький „Ґонец Варшавскі" дозволяє собі вправи глуму, що „настрій у поході і на місцях збірок був сонний": настрій був акуратно такий сонний, як на ендецьких вічах, — більше крику годі собі уявити. І сьогоднішній 1-ий травень у Варшаві був запереченням солідности: такого численного і бойового походу (бо через заручину „стратегію" оранжерів головні походи напрямівці злучились в один) — від дівчих літ у Варшаві не бувало, та мабуть взагалі ще не було. Не треба стверджити в імя об'єктивної правди. В імя тієї самої правди треба зазначити, що всякі санаційні професіяни

ВЕЛИКИЙ ВИБІР МАТЕРІЯЛІВ ВОВНЯНИХ НА
ЖІНОЧІ ПЛАЩІ — СУКНІ
поручає фірма
АНТІН УВЄРД
ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 10.

вони З. З. З. („Звязок Зьвонкарув Заводових") виступили з соціялістичними гаслами і пригадували собою похід ППС з передвоєнних років, а похід ППС подібний зовсім на похід суто-комуністичний. Мабуть найбільше роблять було з покликами до „одностайного фронту", „фронту всіх робітників і селян", „спільного фронту боротьби", словом — 1-ий травень був використаний у Варшаві для сильної агітації за злуку фронту ППС і комуністів проти теперішнього устрою і режиму, за наслідуванням Еспанії, ЧСР і Франції. Вирізані з паперу й вимальовані величезні пястуки — емблема комуністів у відповідь на емблему підносячої долоні фашистів, — транспаренти з такими написами, як „честь героям революції" (!), „честь полеглим героям Кракова, Львова, Четвертакової", окрім Інтернаціоналу (що правда, тільки перші строфи, дальших маніфестанти „що" не знали), окрім, окрім кілька годин безупинно лунали центральні вулиці Варшави, бо навіть особливий склад маніфестантів (м. ін. величезний відсоток жидів) — все воно свідчило вскрай про радикалізацію низових настроїв та зріст комуністичних впливів. Найбільше, очевидно, були окрики, як безпосередній вияв настроїв і — відпочив. І лунали окрики — далеко не невинні: не тільки „пречь з рожденем фашистовским" і „нех жие рабоч робітничи", але й „нех жие червона армія" і „нех жие польска республіка рад"! І це кричали люди, які йшли у рядах, хоронених міліцією ППС! Над містом пролітали ріа-ґрав ескадри військових літаків у тому бойовому ладі, який так дуже сподобався був Герінгові. Гук моторів і ефектовний вигляд такої пригідки військової сили впливає безумовно втихомирюючо: а проте можна було добачити як реакцію, також підвесені пястуки до гори й почути голоси „война войне" та „пречь з армією". Пізнати теж було вмілу руку комуністичної режисерії на самому способі виколошкування окликів: коли тисячі голосів окидували шаленим темпом „пречь з ен-де-цією" або „пречь з са-на-цією" — то це робило враження кулеметних стрілів. Втихомирювались окрики, коли грали оркестри; тоді похід робив враження нешкідливої паради.

Так теж цього року потрактувала 1-травневу маніфестацію у Варшаві влада. І треба признати, що цей підхід надзвичайно розумний: потрібно у відповідних місцях змобілізовані відділи поліції, рахуватись з можливістю потреби навіть війська (тому з вікон ратуша, осідку центрального штабу безпеки, приглядались маніфестації також два делегати військових власті), — але дозволити і на похід і на окрики, які тільки до вподоби, таблиці, прапори й окрики, спокійно приглядатись усьому і прислухуватись, не даючи вивести себе з рівноваги хоч як грізним і провокаційним...словам. Бо в таких випадках спокій паралізує провокацію, реакція на неї — підбурює і викликує катастрофальні наслідки. І тому нема чого жаліти тих, що на своїй шкурі переконуються, що провокувати маніфестуючих мас не можна: це торкається сидячих студентів, які свідомо доводили до сутички, викликаючи врешті такі стріли, від яких упали ранені. Підпалений, який шукався весь час по місті, був свідком сцени, коли знова зачиненої оплаченої брами університету якийсь молодець виголошував „промову" до походу, що проходив поруч, а юрба товариша його трибуна підтримувала його окликами, що мусіли дратувати маніфестантів. Щойно пізніше, як я довідався, поліція відтиснула студентів від брами університету й спротивилась такій „дискусії", — але в іншому місці, де студенти пробували теж „врозумлювати" маніфестантів, прийшло до кріваої сутички.

Вона була тільки епізодом. Недаремно — 1-ий травень у Варшаві минув спокійно і не виправдав страху тих кущів, які від самого ранку тримали крамниці зачиненими „на великий випадок". Зате він виправдав надії комуністів, що хотіли показати зріст своєї сили у столиці Польщі, але й виправдав одночасно погляд, що — комуністична небезпека Польщі, бодай в теперішньому часі, не загрожує. Можливо навіть, що нинішня маніфестація вплине на деяке протверезіння тих діячів ППС, які наслідують Керенських та потурають гаслам „спільного фронту". Слабість комуністів у Польщі полягає у тому, що комунізм не може обхоплювати й елементу патріотичного, як напр. у Росії чи Франції, де комуністичний переворот означає тільки зміну устрою, відкидаючи незаторкнену суверенність держави. Тимчасом молода дитина мусить признати, що „польська республика рад", на честь якої сьогодні дехто викрикував, це — „добровільна" злука Польщі з іншими „республіками рад" на сході, іншими словами — це втрата політичної незалежности. Нема ніякого сумніву, що комуністична революція у Польщі велась би рівночасно з вимаршуванням російських „братніх" червоних військ, що поспішали б „визволити" польських робітників і селян зпід ярма буржуїв. Тоді одночасно західній сусіда пригадав би собі Поморя, Шлеськ, ба навіть Познаншину і те „визволення" мабуть закінчилось би четвертим розподілом держави.

Ось чому комунізм у Польщі так довго не в грізний, як сила, що може протиставитись державному апаратові й іншим організованим громадянським групам, як довго існує польський патріотизм. Лівий польський радикалізм є переважно наслідком нужди. Політично — треба дати йому від часу до часу викричатись. 1-ий травень в днем традиційного права крикнути — і добре стелося, що сьогодні ніхто нікому в Польщі уст не затуляв.

І. Кедрин

Довкруги палестинських подій.

Прага, квітень 1936.

„На арені міжнародніх конфліктів появилась нова небезпечна сила. Правда, всесвітська війна ще не вибухла, але окупація в Палестині вказує ясно на те, що нинішня міжнародня криза захопила вже й цей сектор Середземного Моря" — так оцінює відомі палестинські події „Прагер Монтагсблят" з 27. квітня.

Про що власне йде в Палестині?

Палестинські події не прийшли несподівано. Постійний приплив жидів до Палестини, викликуваний головно різними протижидівськими нарядженнями і подіями в Німеччині та в Польщі в останньому часі, ще скріпив справедливий страх арабів перед утратою дотеперішньої більшости в Палестині і то вже в найближчому часі. Вже й нині кількітативна перевага є тут по боці жидів; араби мають ще лише квантитативну перевагу. Але й під оглядом реальної фізичної сили палестинські жиди набирають щораз то більшого значіння. Нині ще мало хто знає, що в Палестині існує жидівський охоронний союз, т. зв. Гаганах, який нараховує вже к. 15 тисяч членів (між ними є й жінки), озброєних крісами та скорострілами. Його завданням є хоронити розкинені жидівські оселі і життя. До того не треба забувати, що палестинські жиди — а це переважно міські й сільські робітники — не мають у собі

З. О. ПРИСТАЙ. 13

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Лемки походили здебільшого зпід Горлиць і Сянока, а мадярські руснаки зі спишської столиці[1]). Вимова одних і других була для мене ловиною. Галицькі лемки говорили таким „твердим і крутим", чисто лемківським наріччям, що іноді я мусів допитуватися про значіння деяких слів. Бо наприклад: бріх, сомар, нянько, гамба, гев, англяд, фрае-вечка[2]) і т. п. чув я тут перший раз у своїм житті. А мадярські руснаки таки порядно забили мені цвяха в голову своїм спиським виговором. Вониж не говорили навіть по мадярськи, а попросту „гуторілі по словенскі". Очевидно, що таке, як „фрас би ці лапіл!"[3]), шваб'яки, бортак, зуп, превелебний пан, кантор, гей, мацька[4]) й інші слова помішані ще й з англійськими, були для мене незрозумілі. Бо по англійськи я не говорив ще тоді, а по словацьки не вмів. Тому годі було мені якслід порозумітися з моїми парохіянами. Це відчужувало мене від них, тимбільше, що вони любили й дорожили своїм наріччям. А хто його не розумів, того вважали чужинцем. І я в очах спиських руснаків був для них непрошений вілізнець, бо не гуторіл ні по словенскі, ні навіть не тварів по лемківськи. Їм вже це вистачало, щоб поставитись вороже до такого душпастиря, хоча він з усією щирістю посвятився б праці в їх користь. Вони сторонили від нього, мовляв, він не наш! Але на цьому не кінець. До незнання мови прилучувалися також деякі чисто мадярські особливості церковного обряду, вживані по той бік Карпат і мало-що не святі для тамошніх руснаків, а водночас чужі в галицьких церквах. Не диво, що мекадунські руснаки зі Спиша вже від самого початку були неприхильно настроєні до мене. Зате галицькі лемки дуже зраділи, що врешті діждалися свого священика з Галичини. Зрештою вони живучи довший час всуміш з мадярськими руснаками, що майже були вже перемінялися у словаків греко-католицького обряду, втягнулися помалу не тільки до тієї пословяченої мови, але й до мадярського церковного напіву.

* *

Старокрасві панотці не багато знають про наші американські парохії, тому зупинюся трохи при них. Роблю це тим охотніше, бо і я був сотрудником і парохом у Галичині, де іноді зайве нарікали на своїх парохіям. Не освідомлювали собі їх вартости. Воно завжди й всюди так буває, що людина хвалить те, чого не має. Здавалося, наприклад, що парохіяни іншого панотця щиріші, чесніші або слухняніші, ніж свої власні. Забували на те, що кожне село, тимсамим і парохія має людей з різними характерами і вдачами. Буває також, що в одному селі, під впливом місцевих умовин, люди є запопадливіші, більше підприємчиві, а в іншому легкодухи, п'яниці і авантюрники.

Священик у Старому Краю мав змогу основно пізнати душу майже кожного свого парохіянина. Він був між ними, наче батько серед дітей, що мають різні нахили. Одні були добрі, інші ліпші, ще іншим взагалі дещо бракувало до доброти. Цих останніх треба було відучувати від лихих звичок і навертати на правий шлях. Добрий душпастир переміновав темне й розпнячене село на тверде й свідоме. Водночас майже органічно зживався із своїми парохіянами, душпастирюючи довший час на одній парохії, де населення цупко трималося рідної землі. Рідко являвся в селі новий парохіянин, що приженився або переселився з цілою родиною. Для місцевих він був довший час „приблудою", „зайдою" і „чужинцем", що на нього гляділи зпід лоба, доки він не освоївся з усіми тамошніми звичаями. Отже парохіяни були постійно одні й ті самі, що безперечно мало свою вигоду для душпастиря. Взагалі старокрасвий парох мав досить сприятливі умовини праці, бо людський матеріял у краю був однородний і у своїм ядрі здоровий.

Зовсім інакше було становище українського-католицького священика, що був місіонарем в Америці. Його парохіяни творили мішанину всяких українських племен. Були тут всуміш лемки, подоляки, гуцули, волиняки, мадярські руснаки знад Попраду, Ужу й Тиси, холмщаки, бойки і наддніпрянці. Словом, американська пахорія була образом малої української Америки і своєрідною вавилонською Вежою. До цього прилучувалися впливи американського оточення і взагалі американізації.

Колись у Старому Краю був я трохи, може й зарозумілий на моє звання. Мені здавалося, що з мене такий священик, що йому рівного треба довго шукати. Але приїхавши до Америки й обнявши спишсько-лемківську парохію в Мек Аду, побачив я, що мені треба бодай ще один рік порядного вишколу, щоб я міг задоволити своїх американських парохіян. Аж тут, у Мек Аду, я пізнав і то зараз по першій Службі Божій, що з мене був великий туман і неук. Мої чесні американськ! парохіяни були зовсім розчаровані моєю відправою! Для них я не вмів співати, проповідувати, ані навіть (не смійтесь!) кадити... Я пізнав це, як вийшли по відправі з церкви, наріжаючи на нового превелебного пана, себто на мене. Були зовсім незадоволені мною. **(Далі буде.)**

---

[1]) Спиш лежить на захід від Закарпаття (в Прешівській Словаччині). Столиця або жупа, адміністративна область.

[2]) Черешня, осел, батько, рот, тут, вівця, любка.

[3]) Чорт би тебе взяв!

[4]) Сірники, дурень, п'ять, всечесний панотець, учитель, так, вітер.

вічого з тих прикмет, що їх жид³м у цілому приписує європейський антисемітизм. Не від речі буде тут замітити, що жидівську молодь, яка народилася вже в Палестині, називають араби „сабра", а це н³зва для кактусу, як для дикої, відпорної, колючками озброєної рослини.

Але поки що жиди ще ⁹е є панами країни. Ними правду кажучи, є все ще англійці і Палестина є одним із найбільш чутливих місць британської імперії. П³лестина не лише боронить Суеського Каналу, але є теж сухопутним мостом до Індії. Гайфа є вже нині воєн³ною пристанню, а гора Кармель, що загально вважається осідком вій бат³тарій, рої́ться від гнізд англійської далекострільної батерії. Факт, що цю гору від вибуху італійсько-абісинського конфлікту ще сильніше укр³плено, теж про щось говорить.

Від цього часу притаєне напруження в Передній Азії перейшло в затяжне і щойно нові зубчики опінія бачить і розуміє, що англійські інтереси загрожені не лише на березі Тана, але й у цілій Передній Азії. Потрійний союз між Єменом, Іраком і Саулі-Арабією, на який ми свого часу звертали особливу вагу нашим читачам окремим дописом, дал³ недавні заворушення в Єгипті, а тепер ще й палестинські події є найкращим доказом цього. Нині вже певною мірою сказати, що те, що перед кількома роками відважувалося пророкувати лише декільком найвідважніших політичних знавців Орієнту, стає вже дійсністю: Орієнт рухається!

Дуже замітне теж і те, що саме тепер Туреччина, розуміється, за попереднім порозумінням зі Совітами, замикає Дарданелі. Словом: перед будучністю Передньої Азії зарисовуються широкі можливости і можна сподіватися, що стрільби на вулицях Яффи — це лише прелюдія до майбутніх подій у більшому форматі.

Як звичайно в таких випадках бував, так і в даному випадку шукають за рушійною силою, що скривається за кулісами суті самих подій. І коли взяти під увагу загальну теперішню політичну ситуацію на цьому секторі басейну Середземного Моря, то в грі сил, які в даному моменті тут діють, найти таку рушійну силу не важко. Легко вайти її особливо для того, кого ці події тнуть до живого — отже для Англії. І Англія, самозрозуміло, добачує її в... Італії, а ми зазначемо, що нинішня Італія зі своїм середземноморським імперіялізмом підтримує все те, що ослаблює Англію, а тому то і в останніх палестинських подіях треба добачувати італійську руку.

У звязку з цим цікавий момент підкреслює цитований на початку вашого допису „Прагер Монтагсблят". Він вказує на те, що саме недавно вийшла з друку дуже цікава книжка італійця Еттеро Овацца: „Англія і палестинський мандат", в якій автор домагається ревізії мандатової проблеми Палестини. Не може вже тривати довго, як Палестина стане осередком світової політики — каже автор, — а Італія має в Палестині свої традиційні, історичні інтереси. Правда, Італія ще не виступила досі зі своїм пляном, але події, які там наростають, мусять довести до такого кінця, що або Англія буде примушена створити з Палестини жидівську коронну кольонію, або замість союзу з „надійними" жидами заключити „невадійний" союз з арабським панісламізмом. Але і одно і друге не буде для Англії таке то легке, бо це не могло б статися без згоди Риму і Парижа, бо не можна ані на хвилину забувати, що тут іде про ключ до нафти, тої нафти, без якої булаб пропала на Середземному Морі експистенція не лиш Англії, але й кожного іншого.

М—н.

ПЕРЕД КОНФЕРЕНЦІЄЮ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БІЛГОРОД, 2. 5. ПАТ. 6. травня збереться постійна рада М. Антанти, під головуванням югосл. премієра Стоядіновича. Наради будуть торкатися німецької зброї з 3. березня, введення обовязкової військ. служби в Австрії та справи Габсбургів.

МОТОРИЗАЦІЯ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

МОСКВА, 2. 5. ПАТ. Підчас 1. травневої військової ревії звертала увагу велика скількість змоторизованих частин; м. ін. у повному бігу передефілювали танки, крім того коло 700 літаків. Перемарш військ тревав майже 2 години, опісля перейшло коло півтора мільона цивільного населення.

КРОВ У ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 2. 5. ПАТ. Підчас арабської демонстрації після богослужения в одному з мечетів Гайфи прийшло до сутичок; убитий один араб, ранених кількадесять арабів та кількох поліцменів. Також у Сен Жан д' Акр обкидали поліцію камінням. Ці події не мають нічого звязку з 1. травнем.

ПЕРСПЕКТИВА.

(З циклю відзначених статтей на нашому конкурсі.)

В Нью Йорку, в природничо-історичнім музею між перуанськими та мексиканськими памятками мистецтва, стоїть великий модель воли. На те, щоб пересічному американцеві усвідомити вол, треба було побільшити й до велитенських розмірів. Зрозуміло, бо Америка вже давно розвинула вол, як символ крайніх злид³в, побутової некультурности, відсталости.

Для нас навпаки, вол стара, ще вічно жива знайома не лише в переносному, але — на жаль — і в безпосередньому значінні. Наша вол, так сказати, дідична, цупка, зі старою історичною традицією. Її родовід сягає ще феодальної, панщизняної господарки. Вона корінниться в селянській стихії[1]), в аморфности соціального життя, в з³страшливій повільности всіх культурних процесів. Впродовж сотк літ та сама природа, ті самі суто емпіричні і механічно наслідувані методи, той самий панщизняний визиск, ті самі злидні — панщизняний визиск і злидні, що в батька переходили на сина, одіничені по ділах, що в свою чергу перейняли їх від своїх дідів. Могли змінятися десятки поколінь тиранів, усяких людей і н³здів, але та людина, що її праця й життя були залежні від сонця, залишалась незмінна, як незмін³не залиш³лось воно.

Зміна державно-політ³чного режиму на наших землях (1772 р.) і згодом юридичне скасування панщи³ни не покінчило по суті зі шляхотською неволею. Шляхта і надальше залишил³сь на наших землях головним диспонентом економ³чного, значить: і політич³ного життя. Зберігаючи вірність своїм історичним *фізіократичним* позиціям, тобто поглядам, що головну основу національного бог³цтва становить земля і її продукція, шляхотські землевласники в умовинах тодішньої відсталої аґрикультурної техніки та засобів транспорту могли забезпечити собі пошир³ння розміру продукції тільки на базі простого, екстенсивного нагром³дження капіталу, тобто шляхом прикладення більшої кількости робочих рук. Цьому нагромадженню відповідав загалом пропорційний зріст попиту на працю. Зріст попиту мусів скорше чи пізніше довести до подорожіння робочої сили і, значить, до зменшення маси земельної ренти. Шляхотські землевласники зрозуміли, що спаралізування цієї економічної тенденції — можливо в самому зародку — лежить у їхньому життєвому інтересі: що дешева робоча сила це база й передумовина шляхотської проспериті. Тому треба було утворити в краю якнайбільший резервуар людської робочої сили. А це було можливе тільки при абсолют³ій негації будьякої індустріялізаційної політики. Розвинений міський промисл, що проектував би зайнятість робочих рук села, мусів би при застійній аграрній техніці довести до зменшення прибутків землевласників.

Основною н³прям³ною економічної програми галицької шляхти стає: не допустити до будьякої промислової європеїзації краю. Ця напрямна покривається з напрям³нними господарської політики німецьких і чеських промисловців, що хочуть мати в окраїнних провінціях тільки ринок збуту для своїх фабрикатів і джерело дешевих сирівців — і тим³ самим знаходить апробату кожночасного уряду його цісарської величности.

Шляхотське ярмо не покінчилось. Австро-угорський режім увічнив це ярмо в середину нашого національного орґанізму. Воно залишилось у нашій продукційній і культурній відсталости, безпомічности, в рабській, понижаючій людину залежности від природи, від її сліпих, бездушних аловчинків: посухи, гр³ду, повеней. Печать її грубих, жорстоких пальців найдемо в нашому побуті, в цілому нашому житті.

Переважна українська галицька ін³теліґенція у своїй масі „міркувала" (свідомо чи несвідомо — це справи не змінює) під шляхотську, фізіократичну ідеольогію, стаючи ворожо — в кращому разі байдужно — урбаністичній індустріяльній культурі. Ця культур³а мімікрія зумовляла, що вона не видала зі своїх рядів жодного „освіченого капіталіста", що не маємо ані свого Ліхта, ані Ботки³а, ані Струвого, чи хоч би Щепановського. Чи хто подум³в за придбання для української літератури творів А. Сміта, Д. Рікарда, або Дж. Мілля?

„Власть земли" неподільно творила традиції української культури, притупляючи відчуття контрастів українського життя, його реальної „вощі".

І нині, не вважаючи на те, що маємо за собою досвід воєнної руїни і післявоєнної реконструкції світового господарства з його гігантською машинізацією та раціоналізацією, що б³чимо політичний та соціальний ренес³нс, самі ми завершення попередніх інтенсивних індустріялізаційних процесів, рідних кольоній та півкольоній — справи не стоять кр³пше. Основним мотивом нашої економічної думки й надальше залишився фізіократизм (правда, в дещо іншій постаті, змодернізованій формі). Ґрунт, на якому ріст³в цей спадщинний фізіократизм, добачую головно в „професіоналізації". Ціла кляса виросла в наших господарських організа-

[1]) Застерігаюся проти винесування моїх уваг про етіольогію нашого сучасного господарчого стану, як памфлет на селянство. Найбільшим ворогом нашої національної „вощі" є під сучасний момент власне селянин. Від правильної етіольогії залежить позитивна терапія.

ФАБРИКА ДЗЕРКАЛ І ШЛІФЯРНЯ СКЛА М. БИКЛЬВІВ, УЛ. ЯҐАЙЛОНСЬКА Ч. 24, Тел. 252-57. — ВЛАСНА МЕТАЛІВНЯ І ҐАЛЬВАНОСТЕҐІЯ 19-36

ПРИЙМАЄ ДО ЧИЩЕННЯ ТА ПРОДАЄ ПІРЯ І ПУХ
по найнижчих цінах. Для готелів і пансіонів знижки
фабрика пір'я „ЛЄДА"
Львів, ул. Зьрудляна 5. Тел. 219-58. 3-5

дінх фахівців-агрономів, що „сфетишизувавши" свою спеціяльність, стали неспитними обійняти цілокупність проблем нашої економіки (а її треба розглядати у зв'язку зі світовим господарством), створить податну поживу для культу „власти землі".

І кінцевий вислід: наша економіка „жевжить" (нібито рожеві дехто промислових устроїв, напр. Масловського, це, висловлюючись образно, тільки румянці на щоках сухітника, що хвалько дають оману здоровля); катастрофальне, розмірне перепродукційне напруження широких мас інтелігенції, що скочується головно й молоде покоління до рівня „люфтменшен", людей без окресленої економічної позиції, для яких найбільша проблема є, як то не здохнути з голоду.

Вихід?

Новіша пах.-українська публіцистика та література залюбки займається такими гатунково важкими проблемами, як „західництво", „європеїзм" але — на диво — всі міркування топчуться в мертвому колі другорядних чисто зовнішніх моментів названих категорій — нездатні схопити та зрозуміти їхню суть. *Суть західництва, його формуючий принцип — техніка.* Вся історія людської культури — це історія „скидування" суспільною людиною „вантажу" природи зі своїх плечей, ніг, рук, мозку на штучні „підпори" і, вкінець, на плечі „машинових рабів". В останніх десятиліттях цей процес поступав у геометричній прогресії. Велитенський розвиток техніки за останніх пять літ із своїм ал. нетарним засягом практичних інтересів широких людських мас — безперечний факт. **Техніка — це викладник активности людини у відношенні до природи.** Світ техніки — це світ конструкцій, спрямованої на природу. На цілому культурному фронті бачимо „наступ" техніки на нашого відвічного, загального ворога — природу. Але цей фронт далеко не рівний, світові засоби енергетики далеко не рівномірно розділені. На цілому світі нагромадилось тепер кругло 3/4 міліярда штучних кінських сил. Один Форд своїми автами дав понад 300 мільонів кінських сил. Перехід від пари до нової форми енергії — електричности умногократнив енергетичні ресурси, що їх узяла людина від природи. Але коли на одного американця припадає 40 машинових рабів, то на одного мешканця Европи пересічно 10 разів менше.

Динаміка цього гігантського процесу не могла залишитись без впливу на структуру думання і відчування людей західної культури. Навпаки, із духа технічного поступу виросла особлива форма світовідчування, що характеризується усіми рисами технічного процесу sensu stricto, його цілеспрямованістю, економічністю, раціоналізмом (техніка є „матеріялізацією" Аристотелевої логіки). Йому на ймення: конструктивізм. Конструктивізм — організаційне, цілеспрямоване світовідчування, привичка підходити до всього організаційно, з будовної та перебудовної точки бачення. Конструктивізм — це стиль нашої технічної епохи. Ми знайдемо цей стиль у всіх проявах сучасности, з низу до верху, у всіх новочасних краях, у всіх ділянках культури. Він характеристичний для економії і політики, для філософії і для права, для фізики й хемії, для біольогії і для медицини.

Яскравий прояв наявности конструктивістичної психольогії, своєрідного стану умів організаційно підходити до емпіричної дійсности, є низка філософічних систем, що їх зродили останні десятиліття, і які пояснюють світ, виходячи із засновків чистого конструктивізму, чисто організаційних інтересів. І теорія „економного думання" Ернста Маха, і емпіріокритицизм Ріхарда Авенаріюса ,і методольогічний релятивізм Вайгінгера чи Анрі Пуанкаре, і „загальна організаційна наука" Богданова та інші теорії (про спеціяльних філософів техніки, як Цімнор, бо Ульрих Вендт і не згадую), що стараються використати найновіші здобутки науки в цілях „чисто конструктивного" пояснення світу — це витвір модерної технічної культури, її „організаційної атмосфери".

Механічний ритм, подих техніки чуємо передовсім у тому, що має назву: business. Бізнес — життєва формула Заходу. Бізнес — ціо формулу реакцій модерної людини на подразки дійсности, зродила машина сучасного технічного поступу. Прямолінійне змагання до цілі, інтенсивність, напруженість усієї внутрішньої енергії людини, динамічність, підприємчивість, точність, усе те, що складається на зміст поняття „бізнес" — витворено, викуто в горні сучасної машинової цивілізації. Бізнес — трансформація матеріяльної, технічної культури у волю та організовані нерви.

Західництво — це конструктивізм.

Західництво — це бізнес.

Західництво, як гостро, спасматично відчута потреба **рецепції** технічних здобутків світової культури — таке західництво мусить стати центральним завданням наших днів.

Західництво, як розуміння історичної диспропорції між сучасною технічною культурою з одного та продукційними злиднями нашої батьківщини з другого боку — таке західництво мусить увійти нам у тіло і кров.

Західництво, як історична конечність індустріялізації нашого краю, як конечність розбудови машинового парку, заливання в рурах нашої водної стихії, наших гірських потоків на те, щоб перетворити їх у білий — електричний — вуголь — таке західництво мусимо сприйняти й реалізувати з ентузіязмом юности, з пластичністю молодого організму.

Конструктивізм у тому розумінні — загострене світовідчування боротьби з природою і побудови нової, гідної людини культури на основі розбудови могутнього продукційного апарату, а не посивана, споглядальна, фільософічна концепція, придатна може щонайвище дати Діогенівську ілюзію багатства.

Конструктивізм — знаряддя дії, а не безвольно-романтична реакція на дійсність.

Конструктивізм — похвала тверезости, числа й бізнесу — проти романтизму наших містичних сюрхістів, який є компонентом нашої вошивої природи.

Конструктивізм за асфальтову культуру — проти „ласти землі".

Р. Романовський.

Дешево і добре закупить кожний **найновіші блаватні** і **модні** товари у **нововідкритім** магазині
Н. БЕРҐЕР Г. БАВЕР
Львів, Легіонів 25, тел. 276-23. 2045 2-3 Увага на фірму і число дому.

Перед кінцем Сталіна?

В „червоній армії" готують переворот і „новий лад" у СССР.

Російський емігрантський журнал „Знамя России" подав програму підпільної військової організації „Червоних Командирів" внутрі червоної армії в Совітському Союзі, яку ось переказуємо у скороченні:

Після скинення влади Сталіна установи й порядки не можуть бути негайно скасовані або перемінені. Нова влада буде спиратись на армію і народ і буде активним реформатором. Всі мусять залишитись на своїх місцях. Залишиться, аж до зміни, адміністративний поділ краю на республики, краї, области, райони, міста й оселі. Совіти остануть, але тільки як місцеві самоуправи.

В поодиноких краях повстануть народно-революційні комітети. В усіх совітах будуть негайно загальні вибори. Як вже будуть місцеві совіти, будуть вибори до державного совіту — один посол від 300.000 населення. Голосування пропорціональне.

Державний совіт має дорадне значіння. Його скликує і розпускає центральний уряд, за згодою начальника держави. При уряді будуть різні верховні комісії. Комісії не можуть признати відшкодування за страти в часі революції нікому, крім селян, прогнаних з їх земель.

Всі обмеження селянського господарства будуть негайно скасовані. Всі „колхози" мають рішити, чи хотять залишитись, чи розвязатись. Розвязання могло б прийти за рік. „Совхози" (урядові фарми) можуть залишитися в малій скількости.

Торговля буде свобідна внутрі краю. Також малий промисл. Великий промисл може бути переданий тільки за спеціяльним дозволом влади і під її контролею.

Громадяни мають повну свободу совісти й віри. Церквам звертають їх майно.

Приватна преса дозволена під цензурою. Таксамо збирання.

Вільно за дозволом влади організувати просвітні, культурні і спортові установи. Громадяни мають свободу праці й місця побуту.

Комуністична партія, „комсомол" (комуністичний союз молоді), союз безбожників, Третій Інтернаціонал будуть негайно розвязані і їх майно забере влада. На місце того повстане „трудовий союз", як вільна політична організація всього населення.

Начальник держави має незвичайно широку владу.

Нова влада проголошує амнестію (помилування) для всіх політичних вязнів і селян, що їм забрали землю.

Нова влада згодиться, щоб політичні емігранти вернулись до Росії, але за окремими дозволами, а не безконтрольно, як це було в 1917 році. Особливо радо приймуть фахівців.

Нова влада не допустить реакційних монархістів і „чорносотенних фашистів", тільки „народників".

* * *

Чи цей рух є поважним явищем у Совітському Союзі, не знаємо. Що він на ділі із себе уявляє?

Перш усього — московщину. Москва залишилась Москвою і за „червоної" влади і такою шовіністичною силою хоче бути й націоналістична організація, що думає після повалення Сталіна вернутись до давнього, до московського царства, і в самій Московщині, і в чужих, нею поневолених краях, як Україна, Білорусь, Кавказ, Сибір.

„Червоні командири" кажуть, що не впустять із закордону „чорносотенних фашистів" та реакційних монархістів, але їх плян фашистівський, націоналістично-московський. Спершу він був би „народницький" і потрохи ніби ліберальний. Але вже дуже швидко прийшов би тому московському лібералізмові кінець. Який-небудь новий Борис Годунов проголосив би себе парламентарним диктатором і поворот до неволі царів був би вже питанням не років ані місяців, тільки тижнів і днів.

В Москві є велика небезпека для України, Білорусі, Кавказу й Сибірі. Москва дожидає, щоб їм надягнути нові, ще тяжчі кайдани, ніж большевицькі.

Це не значить, що українці повинні жалувати, що большевизм умирає. Йому нема виходу і добре, що він умирає. Він і так уже вмер в душах багатьох ще недавніх большевиків. А тепер черга ту смерть прискорити, всенародно проголосити й похоронити большевизм.

Ширіть наш часопис!

БІЛЯНС ФРАНЦУСЬКИХ ВИБОРІВ.

ПАРИЖ, 2. 5. ПАТ. В порівнанні з виборами в 1932. р., минулої неділі **комуністи збільшили** скількість своїх голосів на 696 тисяч, незалежні комуністи 106 т., соціялісти 130 т., людові демократи 67 т., республ.-демокр. унія 345 т. **Втратили** соціялісти (інша партія) 84 т., радикали 351 т., демокр. аліянс 285 т., правиця і центр лише 57 т.

ЛІВІ МІЖ СОБОЮ

ПАРИЖ, 2. 5. ПАТ. У Ля Рошель дійшло до бійки між комуністами та анархістами підчас передвиборчих зборів.

У Парижі комуністи побили тяжко б. міністра Мартіно Депля, що як радикальний кандидат не хотів зложити своєї кандидатури в користь комуністичного кандидата, як це передбачувала передвиборча угода.

Міські Театри у Львові, неділя 3. травня 1936.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ дві вистави. Год. 3.30 попол.: **ГРУБІ РИБИ.**
8-ма веч.: Святочна оперова вистава **СТРАШНИЙ ДВІР.**
У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ, год. 8. веч.: **ТРАФІКА ПАНІ ҐЕНЕРАЛОВОЇ.**

Шкільництво для кольоністів
на Волині.

У Рівному, як подає „І. К. Ц." з 3. травня ц. р., відбувся з'їзд делегатів військових кольоністів з усієї Волині у будинку Шкільної Куратурії при участи воєводи Юзефського, куратора Новіцького, під головуванням посла Сухожевського. Реферат про освітньо-шкільні потреби кольоністів виголосив посол Смочкевич. З реферату довідуємося, що волинська Шк. Куратурія до 58 шкіл, що досі існували для дітей кольоністів, додала нові 62 етати, себто „в сто відсотках задоволила бажання кольоністів". Повстане ще нових 7 шкіл у кольоніях, у 22 випадках школи будуть підвищені до двокласових, у 24 випадках до трикласових та в 7 випадках до пятикласових. Через те „діти кольоністів справді у 100 відсотках знайдуться в чисто польських школах".

Так ото з радощами пише відомий зі свого україножерства краківський орган. Не знати тільки, чи автор допису і редактори та взагалі хтонебудь у Польщі подумав бодай хоч на хвилину, з якими почуттями прочитає цю вістку кожний українець. Чейже то на тій самій Волині було донедавна лише 5 шкіл з українською мовою навчання — було, бо невідомо, чи тепер і вони ще існують. А всі інші школи переважно були і є чисто польські і тільки в меншій частині формально утраквістичні, а в дійсності теж польські.

Отже кольоніст, що недавно прийшов на Волинь звідкись з корінної Польщі, вчить дітей своїх у рідній мові, а автохтонне українське населення, що віками на тій землі жне, вчить дітей... теж по польськи.

Ще болючіше стане, як прочитати, що непрацюючих на Волині є у жіночтві до 80 відсотків, серед мужчин — до 60 відсотків та що в найліпшому разі тільки половина українських дітей може вчитися взагалі у школі, навіть не своїй.

Текстильний склад **Рудольф Світальський - Тадей Ґаєр** **Львів, Баторія 20,** готель Саський

Великий вибір першорядних матеріялів: мужеських, жіночих та Всеч. Духовенства.

Ціни виняткова низькі. Дотідні сплати. II Кооперативам відповідний рабат

Як службовики „Супруга"
святкували 1-го травня?

В пятницю 1. травня в 10-тій год. рано відбулося в салі „Української Бесіди" у Львові „Свято Праці" заходом членів „СУПРУГА". Салю виповнили вщерть члени Т-ва.

Свято відчинив короткою промовою **голова Т-ва Лев Ясінчук,** зясував причину свята та згадав, що день 1-го травня був державним святом за часів Української Народньої Республики. Опісля **д-р Карло Коберський** в довшому рефераті зясував історію поглядів на працю від найдавніших часів, та відношення до неї новітнього громадянства. Присутні приняли через акляцію такі резолюції: „Першотравневі сходини членів СУПРУГА стверджують, що право на працю це одно з підставових прав людини, такої самої ваги, як право на особисту свободу та на повний продукт своєї праці.

В боротьбі за те право зібрані приєднують свій голос до голосу усього світу праці як умового, так і фізичного, підкреслюючи особливо покривдження українських людей праці. З правом на працю невідклично вяжеться право працюючих як умових, так само і фізичних — на вільну організацію та свобідне творення приватних, економічних і обезпечневих установ. Тому зібрані домагаються привернення автономії в усіх установах суспільних обезпечень та протестують проти проекту Палат Праці, якщоб це мали бути бюрократичні установи, коштом нового обтяження працівників та якщоб вони мали привести до обмеження прав вільних професійних союзів".

Вкінці присутні відспівали національний гимн.

СВЯТО 1. ТРАВНЯ ЗА КОРДОНОМ.

В **Німеччині** свято 1-го травня почалося в Берліні великою маніфестацією молоді на одному з найбільших спортових грищ. Промови виголошували: Бальдур фон Ширах і мін. Гебельс, коротку промову виголосив теж канц. Гітлер.

Опісля відбулося надзвичайне засідання Німецької Палати Культури в Опері, на яке прибули: канцлер Гітлер, мін. Геринг, мін. Бльомберг, мін. Гебельс та провідник Фронту Праці Лей і багато інших державних достойників. Промовляв мін. Гебельс.

Вполудне відбулася велика офіційна академія в Люстґартені, де канц. Гітлер виголосив довшу промову, в якій торкнувся теж міжнародньої політики.

У **Франції** день 1-го травня перейшов спокійно. На 11.000 шоферів страйкувало 7.150. У металюргічному промислі на 106.000 робітників не прийшло до праці 73.000. Пополудні в Парижі були великі робітничі збори на стадіоні у Кліші і в Біфальо при участі представників генеральної конфедерації праці.

У **Льондоні** відбулися спокійно маніфестації і віча в Гайд-Парку.

В **Еспанії** день 1-го травня є державним святом. У Мадриді в поході взяло участь 250.000 людей. Похід тягнувся 2 і пів години.

В **Болгарії** дійшло в одній місцевості на провінції до зудару маніфестантів з поліцією. Три особи вбиті.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Розвал подружого життя в СССР,
Батьки відмовляються платити аліменти.

„Труд" з 26. квітня помістила на останній сторінці малими чорнилами телєграму з Магнітогорська про усунення з партії ін. Мезенцева, який відхилявся від заплати аліментів. Одночасно „Труд" помістив довшу статтю п. н. „Аліменти", в якій авторка, голова ленінградського окружного комітету професійного союзу робітників текстильних фабрик подає ось такі характеристичні числа: Зпоміж судових справ, які внесли члени цього союзу, 71 відсотків — це справи за аліменти. До того це найтяжчі справи для зацікавлених осіб. Пошукування за батьками тягнеться цілими роками, нераз 2, 3 і 5 років і то без успіху. Крім того суди дуже нерадо розглядають ці справи.

Авторка нарікає теж на кримінальні слідчі органи. Чоловіки, які покидають родину, змінюють посади і мандрують по цілім просторі СССР і є невловимі. Влада не придержується постанов обіжника комісаріяту праці з 1932 р., який доручив, щоб у паспорті кожного робітника і робітниці була згадка, чи має платити аліменти. Авторка наводить факт, що часто директори фабрик і установ допомагають скривати таким чоловікам побоюючись, щоб вони не покинули свого становища в фабриці. Вкінці часопис подає такий випадок: У совхозі „Животновод" ленінградської округи працював якийсь Кузьмичев, який мусів платити аліменти жінці, яку покинув. Адміністрація совхозу відтягала з винагороди належну суму, але видавала її на... купно паші для худоби.

Большевицький публіцист А. Зорін у довшій статті в „Ізвестіях" з 24. квітня ц. р. обговорює теперішні умовини большевицького родинного життя. Страшний огляд родинних взаємин, величенське число подруж, яке заключає одна особа і вкінці припадковість цих подруж, викликають аражіння чогось несамовитого. Автор наводить десятки прикладів зареєстрування подружжя по одній дні знайомости. Зорін обвинуачує за такі відносини в подружому житті не лише мужчину, але і жінок, які несуть не меншу відповідальність за своє легкодушне відношення до обовязків подруги і матері. (РО).

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

зникають при вживанні КРЕМУ і МИЛА

VESNIANKA

Всілякі плями, прищі і нечистоти шкіри уступають місця делікатній, свіжій і здоровій цері.

Виробник: Апт. Дранч і Ска, Бельсько.

Вийшли на волю.

На днях вийшли на волю такі політичні вязні: *Гоголь Петро* зі Святохрестної вязниці, засуджений на 13 років, відсидів 3 роки; *Плахтинюк Іван* з вязниці в Равічі, засуджений на 10 років, відсидів 8 років; Гук Остап з вязниці в Равічі засуджений на 12 років, відсидів 6 років і *Тимчаківська Калина* з вязниці у Пшемишлі, засуджена на 6 років, відсиділа 2 роки.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духовних потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10/1.

Боротьба з безробіттям.

ВАРШАВА, ПАТ. В останніх тижнях уряд повів енергійну боротьбу з безробіттям. На основі даних з 28. квітня ц. р. при роботах фінансованих фондом праці, працює 46.300 робітників, при дорогових і водноkomунікаційних працях, які веде міністерство комунікації і дорогівий фонд, коло 50.000 робітників. Крім того кількакадцять тисяч осіб працює при інших публичних роботах, які веде адміністрація та державні підприємства.

Приємна та цікава лєктура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

Вивіз товарів за кордон
І ДЕВІЗОВІ ОБМЕЖЕННЯ.

Девізова комісія вияснює, що аж до видання подробиць розпоряджень про обовязки експортерів та закордонну валюту, експорт можна виконувати на дотеперішніх умовинах. Аж до виконання повищих розпоряджень, девізова комісія, по думці ст. 9. декрету президента, дозволила давати товарові кредити в речениць, згідно з дотеперішніми звичаями дотично підприємства або дотичної бранжі. Експортер повинен по думці ст. 19. розпорядку міністра скарбу з 26. квітня ц. р. заферувати Банкові Польському або одному з девізових банків купно закордонної валюти, яку дістав за продані товари.

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти з Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

І. ВАЛЛЯХ і СИН голозний склад сукна Львів, Ринок 33, рік осн. 1841. Тел. 217-16
поручає на новий сезон великий вибір першорядних англійських вовни і бельгійських на уніформи, жіночі костюми, пальта, мужеські ратіни і т. д. Будові матеріали, фіранки. 4-5
1918 Сукна для Веч. Духовенства. Конці на ліжка і коні. Ціни безконкуренційні

„Про східних католиків у Мангеттені".

Нью Йорк, 11. квітня (Вл. кор.)

Національний католицький тижневик „Америка", виданий в Нью Йорку, помістив у своїм виданні із сьогодні четверту статтю про „східних католиків у Мангеттені". У підзаголовку сказано, „Україні".

Автор статті, о. Джордж Б. Деннехі, дає обширний матеріял про перших українців в Америці, історію з Нью Йорку, подає точну різницю між українцями імігрантами з Росії, Польщі та Закарпаття щодо віри; підкреслює назву „українці" для католицьких вірних, хоч загально в Америці панує думка, що ця назва приналежна до українців із Совітів; нараховує вірних, приналежних до церкви св. Юра, ім. 2.000 родин; згадує про загальне розселення українців у Злучених Державах і потім широко розписується про український обряд у богослуженні.

При цій нагоді виказує подекуди більшу красу українського церковного обряду від латинського і довше описує наше богослуження.

При кінці згадує про українську пресу, про українські католицькі організації та про церковну єрархію. Стаття пайшла великою прихильністю до українського народу.

Після банкроцтва „Фенікcу".

КОМУНІКАТ Контрольного Виділу Товариства вз. обезпечень на життя „КАРПАТІЯ" у Львові.

Від своїх членів та інших громадян довідується „Карпатія", що деякі агенти чужих обезпеченевих товариств, використовуючи факт ліквідації Товариства обезпечень на життя „Фенікс" у Відні, свідомо поширюють **фальшиві** вісті, будьтобн „Карпатія" понесла втрати у звязку зі зложенням „Фенікcу", та намовляють обезпечених у „Карпатії" до перенесення їхніх обезпечень до тих товариств, яких вони є агентами.

Стверджуємо, що „Карпатія", Товариство взаїмних обезпечень на життя у Львові, було і є самостійним, одиноким українським товариством обезпечень на життя. Воно заложене в р. 1911 у Чернівцях та в р. 1918 перенесене до Львова, а статут його, затверджений ще австрійською владою, пристосований до обовязуючого польського законодавства. Цей тепер обовязуючий статут затвердило Міністерство Скарбу, Державний Уряд Контролі Обезпечень у Варшаві рескр. з дня 23. квітня 1934 р. L. UU. 5718/2/33. Згідно з арт. 27 розп. През. Р.П. з дня 26. січня 1928 р. Дз. Р. П. ч. 9. поз. 64., „Карпатія". Товариство взаїмних обезпечень на життя у Львові, є вписане в торговельний реєстр в Окружному Суді у Львові.

Вже ця сама правна структура Товариства „Карпатія" вказує, що ліквідація Товариства „Фенікс" у Відні не має і не може мати навіть найменшого відомого впливу на Товариство „Карпатія", як окреме, зовсім самостійне товариство обезпечень, а ще тим менше на інтереси обезпечених у „Карпатії".

„Карпатія" була з Товариством „Фенікс" у Відні від 1927 р. в **обопільних** реасекураційних взаєминах, що кожного року творили для себе окрему розрахункову цілість і були кожного року окремо вирівнювані. В наслідку нормального ходу справ Товариства „Карпатія" (нормальної смертности і т. д.) звичайно в минулих роках „Карпатія" була тою стороною, що при річних розрахунках не мала грошевих претенсій до Фенікса, а навпаки: „Фенікс" до „Карпатії", які ця остання негайно вирівнювала.

На основі переведеної в другій половині квітня ц. р. звичайної провірки річних рахункових записів за рік 1935 стверджуємо і заявляємо, що сальдо з річного розрахунку за рік 1935 в квоті зол. 16.220.46, як і в попередніх роках, припадає в користь Товариства „Фенікс", а не взаїмно. Тимсамим „Фенікс" не є довжником „Карпатії" і „Карпатія" до Товариства „Фенікс" не має ніяких грошевих претенсій, які були либо загрожені у звязку з його ліквідацією.

Зазначуємо, що з Товариством „Фенікс" реасекураційний договір розвязано з днем 1. січня 1936 р. і з тим днем обовязуватиме новий реасекураційний договір з іншим реасекураційним товариством.

Стверджуємо також, що премійні резерви, і то не лише ті, що припадають на власний уділ Товариства „Карпатія", але й ті, що припадають на уділ реасекуратора, згідно з арт. 42 розп. През. Р.П. з дня 26. І. 1928 Дз.Р.П. ч. 9 поз. 64 є в цілости в посіданні й під управою Товариства „Карпатія" у Львові та уложовані в краю, у публярних вартостях, означених арт. 39 розп. През. Р.П. з 26. січня 1928 р. про контролю обезпечень і є вписані в реєстр льокат обезпеченевого фонду, що згідно з обовязуючими законами є під строгою контролею Міністерства Скарбу Державного Уряду Контролі Обезпечень.

Вкінці стверджуємо, що цей обезпеченевий фонд, яким згідно з арт. 47—48 в. ц. розп. обезпечене товариство може диспонувати лише за попереднім окремим дозволом Міністерства Скарбу Державного Уряду Контролі Обезпечень, є в нижчому ліні не лише вповні покритий, але ще має 25% надпокриття понад вимагану законом норму.

Львів, дня 30. квітня 1936.

Контрольний Виділ „КАРПАТІЯ", Товариства взаїмних обезпечень на життя у Львові:

Микола Заячківський в. р. Д-р Юлій Савчак в. р.
Володимир Кузьмович в. р.

Академія в честь Митрополита у Тернополі.

Як запрошений Комітетом кореспондент, я мав у неділю 26. IV. нагоду бачити, вислухати і пережити гарний концерт у честь Митрополита Андрея Шептицького в Тернополі. Я вніс із цього величну радість у моїй душі. Бо простора сала товариства „Міщанського Братства" була повна людей, особливо молоді (багато сюдих мусіло навіть відійти назад з браку місця). А застрій у всіх приявних, між якими були також представники воєвідства і староства, був певний пошани і сердечности для Достойного Ювілята. А сала гарно прибрана в портретом Митрополита на стіні між стрічними вишиванками і квітами. А на естраду виступають точно, без непотрібної проволоки, один за одним концертанти: і славний співак тенор Михайло Голинський, і відомий для нашої мистецтвелюбної Юрій Крих, і відомий у нас як відмінний композитор і диригент оркестри Василь Безкоровайний, і незабутній чистим та голосним „Тернопільський Боян" під керівництвом свого мудрого диригента Бонавентура Березовського, а за ними у стрій теруть ще й шановна дістинкторка Марія Лисенко (виконавиця дуже гарно партії Тані з „Сторожа Матір") та окремо ще й молоденький дівочий хор місцевої захоронки, що відспівав із помітно великою силою і милю „Вечірню Пісню" Чеха якого мені автора. Фортепіянний супровід дала, де того треба було, знана нам нашій суспільности визначна учителька тернопільської філії Музичного Товариства імені Лисенка Ірина Любчак-Крихова. — як завсіди, під кожним оглядом дуже добірною і вдячною.

Концерт розпочався хоралом Бетовена „На славу Бога", відграним складно молоденькою орхестрою згаданої щойно філії та скінчився „Торжественним пеаном" проф. В. Безкоровайного на мужеський хор із супроводом теїж орхестри — обі точки під зручною кермою В. Безкоровайного. Тенор Голинський відспівав наперед у першій частині концерту прегарний „Псалом Давида" Василя Барвінського в супроводі фортепіяну, а відтак на передостанню точку Василя Безкоровайного „Думи мої" (слова із Шевченкового „Заспіву" до Кобзаря) в супроводі орхестри, виплекуючи оба рази дуже вдячних оплесків для себе. Проф. Крих відграв у своїй точці при супроводі фортепіяну наперед славнозвісне, повне релігійного духа і блаженного спокою, Шубертове „Аве Марія", а потім цілий ряд інших концертових трудностей „Варіяцій" Паганіні-Шимановського — обі річи з подивугідною бравурою, хоч ота друга його точка („Каприс 24") зі своїми надмірними технічними штучками, на мій погляд, що надто налася перед ту публіку, яку концертант мав перед собою. Фахових наших музикантів певно найбільше зацікавлять обі — виведені мабуть у перше прилюдно — композиції В. Безкоровайного. Як нефаховець-аматор, на основі мого першого вражіння можу тільки те сказати, що обі річи загально подобалися і певно заслуговують на бливчий докладний розгляд наших фахових музикольогів.

Новатим велику радість зробив усім співаний хор „Тернопільського Бояна" концертом (ч. XXX.) нашого безсмертного Бортнянського „Услишн Боже глас мой". Правда, такі твори належать властиво до церкви і щойно там роблять на побожних слухачів своє повне вражіння. Але енергічний і вручений диригент В. Березовський вивів той величний псальм також на концертовій естраді вповні вдало хоч обсада голосів не була рівномірна, а поодинокі голоси, особливо жіночі виступали іноді ще занадто різко і твердо. Та я сидів, дивився, слухав і радувався — і ледви очам своїм хотів вірити, що нині в Тернополі вже можна те все „своє" мати і подивляти: і хор і орхестру і композиторів і диригентів. Мій Боже! А якже то було перед тридцятьвісьмома роками, коли то в 1897. р. я перший раз приїхав до Тернополя учителювати і застав там тобіч малої „Бесіди" і „Бурси" та слаборозвиненого „Міщанського Брацтва" — ще тільки кільоми цятьох співолюбних гімназистів (між ними й В. Безкоровайного тоді учениха VII. гімн. класи) — і з ними і тільки з ними я — і сам ледви аматорюючий — вивів у тернопільській церкві кілька псальмів нашого славного Бортнянського — на славу Бога і втіху людей...

По концерті відбулося ще й „свячене" в „Бесіді". Якже там було мило і тепло і весело і многогадливо! — Дорогі тернопільські Брати і Сестри! Тільки так дальше — і на всіх ділянках нашого життя, а будучність певно ваша.

Ваш *д-р Іван Копач*

Під батогом чекістів.

Як заслані селяни і політичні вязні будують за лізничний шлях на Сибірі?

Здовж Амуру, від станції Карімська до Хабаровська, большевики будують залізничий шлях, довжини 2.200 км. Часопис „За індустріялізацію" з 28. квітня ц. р. помістив довшу статтю у справі цієї будови. Хоч большевики будують другий шлях, автор статті представляє цілу справу як велике героїське зусилля, до якого мовляв здатні лише большевики. Правда, нещасливі засланці працювали без перерви цілий рік у строгих сибірських кліматичних умовинах і стрічалися зі спеціяльними трудностями. Більшість робітників складалася з політичних вязнів, яких автор називає „здеклясованими елементами". Автор запевняє, що ці люди не тільки що не мали ніякого поняття про працю, але взагалі ненавиділи працю. Одначе тому, що на Далекому Сході працюють здебільша заслані селяни і вязні з північних таборів, а яких є теж здебільша селяни — не приходиться взагалі поважно говорити про „ненависть до праці", як це запевняє автор у своїй статті. Як при будові каналів Біломорсько-Балтійського і Москва-Волга нагляд над працею виконували чекісти. Далі автор статті широко розписується про виховну працю чекістів та широко оповідає чуда про „відродження" колишніх кулаків. При будові ввели без обмежень стаханівський рух, себто нечуваний визиск заслання а кордовою працею. Перший стахановець дістав у нагороду ровер і дозвіл на прогульки без контролі. У 80 відсотках провідні становища над вязнями-робітниками обняли жінки.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

НІМЕЧЧИНА ПІДПИСАЛА ДОГОВІР З МАНДЖУ-КО.

БЕРЛІН, 2. 5. ПАТ. В суботу підписала Німеччина торговельний договір з Манджу-ко. Німецькі офіційні кола вияснюють, що це не є торговельний договір у повному того слова значінні, але технічний договір, з яким не вяжеться обовязуватиме покищо від 1. червня ц. р. до 31. травня 1937 р.

Голоси закордонної преси про Любку Колессу.

В останньому сезоні почала наша славна піяністка знову дуже оживлену концертову діяльність, увінчану тріюмфальними успіхами у публики та найвищими похвалами у фахової критики. Перед вівтірковим концертом Любки Колесси у Львові хочемо поділитися з нашими читачами бодай кількома із великого числа рецензій, тим більше, що останній самостійний концерт нашої піяністки у Львові відбувся ще в 1929 р. З огляду на великий матеріял обмежуємося до т. зв. телеграфічного стилю.

„**Берлінер Тагеблят**" з 3. III. 1936: „Головним успіх концерту мала Любка Колесса, яка з осліплюючою віртуозністю та прекрасною музикальною вдумливістю виконала концерт е-моль Шопена"...

„**Берлінер Моргенцайтунг**" з 4. III. 1936: „Найкращою точкою вечора був рішуче концерт е-моль Шопена у виконанні Л. Колесси".

„**Берлінер Берзенцайтунг**" з 3. III. 1936: „Хвилі олушевлення піднялися знову вище, коли Любка К. закінчила концерт Шопена. Це було знову мистецьким досягненням великого стилю..."

„**Берлінер Цайтунг**": „Л. К. може домагатися найвищих похвал, які ми вділяємо цьому вечорові. Вона грала концерт Шумана з геніяльною вервою..."

„**Фелькішер Беобахтер**": „Л. К. виконанням того симфонічного концерту зробила досягнення, гідне її світової слави"...

„**Альгемайне Музікцайтунг**": „Л. К. належить до піяністок, яких ніколи не забудемо... Зломік молодої генерації займає вона безумовно виняткове становище..."

„**Ляйпцігер Абендпост**": „Любку Колессу треба зачислити до найбільших піяністок сучасности. Її незрівняне багатство тонів і тонкостей удару порвав безпосередньо слухачів..."

„**Дрезднер Анцайгер**" з 7. II. 1936: „Рідко коли можна зустрінути артистку, у якої панувалаб така гармонія між духовним виразом та її зверхньою появою, як у цієї українки"...

„**Дрезденер Наєсте Нахріхтен**": „Вже третім разом ротом грала цієї зими Л.К. у Дрездені і кожним разом викликувала ця знаменита артистка нові враження..."

„**Дрезднер Анцайгер**": „Л. К. очарувала й зачарувала концертом Моцарта і виконанців і слухачів. Це було ідеальне відання твору"...

„**Гамбургішер Корреспондент**": „Концерт Л. К. був музичною подією першорядного значіння. Л. К. є піяністичним феноменом, вповноваженим усіми чудесними дарами генія"...

„**Базелер Національцайтунг**": „Л. К. — це елементарний фортепіяновий талянт. Вона опановує слухача від першої до останньої ноти. Назовні персоніфікація спокою, сильне внутрішнім вогнем і силою..."

„**Ширіхер Цайтунг**": „Л. К. можна зачислити до найцікавіших піяністок. Це надзвичайний талянт з відважним темпераментом... Вона вміє ломити „олімп" салі і каже вірити в себе".

„**Гуфондстадсблядет**". **Гельсінгфорс**: „Подією сензаційного значіння був виступ Л. К. Суверенне своїм вогнем матеріялу і під технічним і під духовим оглядом викликує найвище признання".

„**Амстердамер Гандельсблад**": „Вершком вечора було феноменальне виконання концерту Л. Колессою. Її перша поява у нас була несподіванкою. Цим разом публика була й досягненням заскочена. Це було вже обкленням. Усіх був незвичайний"...

*

Побіч цих загальних очерхнень виступів та успіхів Л. Колесси всі рецензії займаються ще подрібно виконанням програми та піяністичними й духовими прикметами нашої піяністки.

РЕВМАТИЗМ

артретизм, подагра, грипа і простуда є пошестю людства. Проти цих терпінь уживаємо таблеток Тогаль. Тогаль приносить полекшу тим, що терплять.

Ціна зол. 1.50

ВИСИЛКА ЗАСУДЖЕНИХ ДО РІЖНИХ ВЯЗНИЦЬ.

Всім засудженим у процесі за вбивство міністра Перацького дозволили бачитися з рідними, які приїхали до Варшави. На днях Бандеру, Лебедя, Карпинця, Климишина, Підгайного, Малюцу та Мигаля відвезуть до вязниці у Святому Хресті, Качмарського, Рака та Чорнія до Равіча, Гнатківського до Фордону, а Зарицьку до Львова.

Варшави на всі польські радіостації симфонічний концерт сучасної української музики з такою програмою: 1) Борис Лятошинський: а) Увертюра до опери „Золотий Обруч"; б) Гуцульський танок; 2) Антін Рудницький: Ліричка Поема оп. 15. — для голосу і великої оркестри; 3) Станіслав Людикевич: Каменярі — симф. поема. Концертом, який починається в год. 10-ій вечір (22-га), диригує Антін Рудницький, солісткою є Марія Сокіл. — Безпосередньо по концерті обоє артисти знову виїжджають за границю (Берлін).

— **Травневі богослуження** будуть відправлятися в церкві св. Духа при вул. Коперника від неділі 3. ц. м. Початок щодня в год. 6.15 веч.

— **Спільне свячене** влаштовують Кружки Р. Ш. ім. Б. Грінченка і М. Шашкевича у Львові в неділю, 3. ц. м. в малій салі Інституту ім. Лисенка при вул. Шашкевича. Початок год. 5.

— **„Лісова пісня" у Великому Міському Театрі.** Приблизно 10-го ц. м. виставлять гімназисти та гімназистки наших львівських гімназій „Лісову Пісню" Лесі Українки у Великому Міському Театрі. Виставу цю підготовляють уже від довшого часу для вжитку молоді всіх українських шкіл у Львові. Ролі виконають члени Драмат. Гуртка філії української гімназії та учениці гімназії СС. Василіянок, під режисерією артистки Л. Кривицької. Хоч вистава призначена для шкільної молоді, зможуть їй приглянутись теж старші, подбавши раніше за білети в дирекції філії української гімназії при вул. Пекарській 19. У „Лісовій Пісні" виступить теж великий балет із школи танків п. Суховерської.

— **Державний педагогічний ліцей у Тернополі.** Шкільна влада постановила створити в 1937/8 році педагогічний ліцей в Тернополі. Учительська семінарія, що є в ліквідації, вестиме далі ловну 7-клясову школу вправ, до якої невдовзі проголосять виписи. В 1936/7 році зліквідують учительські семінарії в Чорткові та Заліщиках. У Заліщиках повстане зате гімназія нового типу. (Ar. Всхуд).

— **Проти наклепів.** Діставмо протест, підписаний 19 членами Управи Міського Комітету Позашкільної Опіки, проти вісток, які поширюють деякі особи про дотеперішню голову цього комітету п. В. Дроняовську. Відомо, що п. Дроняовська проявила на цьому становищі за 5 літ велику енергію та своєю філянтропійною діяльністю зуміла поправити фінанси товариства і справді щиро йшла з допомогою бідній дітворі, при чому дійсно не кермувалась національним шовінізмом та неоднократно виявляла у харитативній праці ту безсторонність, якої така праця вимагає.

— **На будівництво по селах.** Центральна Каса рільничих спілок нічне у найближчому часі давати кредити, призначені на сільське будівництво. Призначено на ту ціль 2 мілїони золотих, причому буде це кредит середньоречинцевий, признаваний на час 10 до 15 літ і опроцентований на 4 прц. З кредиту можуть користати тільки дрібні рільні господарства у формі невеличких позичок, що не переходять суми 600 зол.

— **Не приняли роботи.** Управа регуляції ріки Полтви в перемишлянському повіті заангажувала 28. квітня ц. р. 25 безробітних із села Полтви і 20 безробітних із золочівського повіту. Одначе робітники із Полтви праці не приняли, домагаючись, щоби до роботи взяти всіх безробітних числом 45 із Полтви і 14 із золочівського повіту. На місце приїхав повітовий староста із Перемишлян, щоби полагодити справу.

ARCO пл. Галицька 3. — Відкрита по реконструкції
ВОВНИ — ПАНЧОХИ — останні новини.

Втеча цісаря Абісинії до Джібуті.

Заворушення в Адіс-Абебі.

ЛЬОНДОН, 2. 5. ПАТ. Британський посол в Адіс Абебі Сідней Бартон надіслав нині до британського міністерства закордонних справ телеграму з повідомленням, що цісар Абісинії Гайле Селясіе з цісаревою і наслідником престолу виїхав нині рано з Адіс-Абеби до Джібуті. Нині рано почалися в Адіс Абебі заворушення. Бандити грабують місто. З усіх боків чути стрілянину. Европейці схоронилися до британського посольства, де віддід індійців удержує лад. Покищо не згинув ніхто з европейців. Перед виїздом до Джібуті цісар відбув довшу нараду з британським послом про положення. Абісинське посольство в Льондоні потверджує вістку про виїзд цісаря.

Як контролюватимуть листи й пачки, висилані за кордон.

Міністерство пошт і телєграфів видало такий розпорядок до декрету про девізові обмеження для поштових урядів: Поручені листи і вартісні пачки слід надавати так: надавець вручить урядовцеві отворену посилку, урядовець стверднть, чи в посилці нема девіз і прибє печатку „девізова контроля переведена" і після того надавець сам заклеїть посилку. Обіжник підкреслює, що девізова контроля в нічому не порушує тайни кореспонденції. Поштові посилки і вартісні листи за кордону, які насуватимуть підозріння, що мають золото, передаватимуть до митних урядів. Якщо стверднть в посилці золото, адресат мусітиме предложити дозвіл девізової комісії, а до того часу золото буде зложене в депозиті Польського Банку. Аж до відкликання цього розпорядку т. зв. поштові посередництва в готелях і товарових домах, не будуть приймати поручених листів за кордон.

Куріози большевицького судівництва.

Большевицькі судді не мають освіти.

Свердловський кореспондент „Ізвестій" у статті п. н. „Судові справи" наводить характеристичні подробиці про большевицьке судівництво. І так у відріжненні від усіх інших европейських держав, в СССР касацію вносять тому, щоб збільшити вимір кари, бо найвищі судові органи засадничо невдоволені з надто лагідних присудів районових та окружних судів і судів поодиноких республік. Приклади, які наводить автор, викликують здивування: 100 рублів гривни за замагане вбивство, рік вязниці за розкрадання впродовж кількох років власности фабрики і т. д. Далі автор подає такі цікаві числа про освіту судовиків свердловської округи: 60 відсотків судовиків скінчило 3—6 місячні курси, інші не мають ніякої спеціяльної освіти. Щоб дістатись до суду не треба мати ніякої спеціяльної правничої освіти.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кон. Д. Лопатинського зложили в захристії Усп. церкви: Анна Шпитко 5.— зол.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорунжих 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве біллє і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 10-100

— **Нова Управа перебрала ресторан „Вітаміна".** Новий кухар, нова обслуга очікують прихильників розвитку своїх рідних, українських підприємств. Ресторан Вітаміна, вул. Косцюшка 3.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 35-115

— **„Роксоляна",** пансіон у Жвиці Черче — поручає від 1. травня 1936 р. привітні сухі, здорові кімнати для поодиноких осіб та родин. Добійлива кухня з мясним і дієтичним харчем у ресторані „Палатка", під постійним лікарським наглядом. В часі обіду і вечері концертує оркестро. 1985 4—3 Управа.

— **Симфонічний концерт української музики в радіо.** В четвер 7-го ц. м. передаватимуть з

Від суботи 9. травня у ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ:
СЛАВНИЙ ВАРШАВСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК
Міра Зімінська, Лена Желіховська, Софія Терне, Ольша, Ярощі, Рентген

— **Будова судових будинків у Перемишлі.** В найблизчому часі розпічнеться в Перемишлі будова великого будівельного блоку на приміщення окружного і городського суду та прокуратури. Будинки стануть на розі вулиць Костеського і Дворського на парцелі з поверхнею 5947 кв. м. Плани будови виладив проф. інж. арх. Міжецич зі Львова.

— **Апеляційна розправа, якої не було.** Дня 24. м. м. мала відбутися розправа проти о. Богдана Теодозія Петрицького перед львівським апеляційним судом. Розправу відложено з браку якихось формальностей. О. Петрицький був вже багато разів арештований. Востаннє засудили о. Петрицького на 2 роки тюрми за спротив владі і побиття постеруньковних. В зв'язку з цим присудом о. Петрицький перебуває від грудня 1935 р. у дрогобицькій вязниці, а дома лишився без помочі і опіки жінка та семеро дітей.

Від 1. травня
Бюра Адмін. „Діла"
відчинені від 9-ої рано до 6-ої вечір.

— **Львівська хроніка.** До бюра „Польміну" при вул. Академічній добулися крізь дах злодії і розбивши масу, забрали ріжні цінні папери. Грошей не знайшли. — Теперішня вулиця Пілсудського одержить іншу назву, а назву Пілсудського подадуть одній з більших вулиць. — На Повстанчій площі в суботу рано напилася дев'ятнарату 26-літня Поля Захаркіна з причини непорозумінь із нареченим, кравецьким прикрайчим. Забрали її до шпиталю. — Зі школи ім. Жовківського при вул. Задвірнянській 70. викрали ріжні річи вартости 1.500 зол. — Арештували Федора Романюка, як намагався вломити до хати А. Іжиковської при вул. Калечій ч. 10.

— **День ліса** відбувся в Богородчанах Старих, причому засаджено 24 тисяч штук смерічини. У праці взяла участь місцева шкільна молодь з учителями та кількасот місцевих мешканців.

— **Еміграційна квота до Бразилії.** Бразилійський консулят у Варшаві повідомляє, що бразилійський уряд устійнив еміграційну квоту для польських громадян на час до дня 31. грудня ц. р. В тім часі дасть віздові візи для 1373 польських громадян з категорії рільників і 152 инших фахів. Діти до 14 літ не підлягають візовим обмеженням. Те саме торкається жінок і родин емігрантів, що находяться уже в Бразилії.

— **Проти податкового екзекутора.** В Кунашові пов. Рогатин прийшов податковий екзекутор, Зигмунт Стерняк і хотів занята худобу в господаря Перегинця. Проти цього виступила жінка господаря з залізними вилами в руках і примусила екзекутора забратися. В загороді Івана Басараба, де Стерняк хотів також перевести екзекуцію, кинулася на нього ціла родина і побила. Екзекутор виніся зі села, бо й инші селяне ставилися до нього неприхильно.

— **Грабункове вбивство у Бродах.** До мешкання ювіліра Ізидора Остерзецера у Бродах добулися три замісковані бандити і застрілили самого господаря, а його жінку та слугу, що пустились тікати, ранили в ноги. До грабунку не дійшло, бо хтось їх сполошив. Остерзецерові грозить ампутація ноги.

— **Кривава хроніка.** В Милошовичах пов. Львів Роман Саламай і Василь Дудик з Пустоинт побили 28-літнього Івана Кіліяна так тяжко, що він незабаром помер. — Одна ученица IV. р. польської вчительської семинарії в Тернополі породила на годині науки дитину. Це вже другий такий випадок у цій школі.

— **Кривава трагедія** розіграласа в Рашеві, 28-літній злодій Зигмунт Круліковський, за яким глядає поліція, пробив ножем на вулиці Рудольфа Татовича, також караного за крадіж. Татович, одержавши кілька ударів ножем у карк і плечі, згинув на місці. Опісля Круліковський пішов до мешкання переплетника Гадзульського і заштилетував на смерть його 23-літну доньку Софію, що не хотіла бути його нареченою. Крім того хотів убити ще й замужну сестру, але до цього не допустила поліція, яка арештувала бандита.

— **З Польщі.** В Ґочалковіцах на Шлеську 22-літня матуристка Марія Бурківна кинулася з другого поверха і померла у шпиталю тому, що її батько був соціялістом. — В заведенні для умовонедужих у Ґрудзьондзу вязень Флегер кинувся з ножем на лікаря дра Янушевського і тяжко його покалічив. Директорів Купецького Банку в Ряшеві, Волькенфельда і Бавера засудили по 6 тижнів вязниці і на грошеві кари за виклик.

— **За комуністичну діяльність** на терені томашівського повіту окружний суд у Замості на виїздовій сесії в Томашеві засудив Аркадія Руля зі села Юрів на 5 літ і Федора Фарину, члена КПЗУ на 8 літ вязниці.

— **Поліцай хабарник.** Окружний суд у Варшаві розбирав справу поліційного передовника Сухенка, коменданта станиці в Колбелі, обвинуваченого в ріжних зловживаннях і хабарництві. Розправа виказала, що Сухенек управляв 11 літ хабарництво, примушуючи всіх купців оплачуватися. Сухенка засуджено на 3 роки вязниці. Після проголошення присуду до Сухенка, який був на розправі в поліційному однострою, підійшов постеруньковий і повів його до вязниці.

— **Прилад замісць щіточки.** Стверджено загально, що вживані тепер щіточки до зубів не відповідають своєму призначенню. Німецький інж. Леман придумав прилад до чищення зубів, що відповідає краще своєму завданню ніж щіточка. Прилад діє так справно, що не тільки чистить знаменито зуби, але й усуває з них усякі зарази. Його продають уже в Німеччині.

— **Індіяни, що не бачили білих.** У перуянських пралісах біля джерел Ріо Пальма в околицях, куди досі не дістався ніодин білий чоловік, християнські місіонарі відкрили племя червоношкірих, які ніколи не бачили ще білого ані не стикалися з іншими групами індіян. Місіонарам удалось намовити червоношкірих мешканців відвідати місію в Ляго Валенція. Це племя дуже несміле, але привітливе та лагідне.

— **Ортофонометер.** Проф. Анджельо Маркалі, директор заведення глухонімих у Комо, злагодив апарат, який назвав ортофонометром, що помагає лікуватися із заїкування. Цей прилад уможливлює тим, що заїкуються, самоконтролю віддиху та артикулювання голосу. Дотеперішні проби з приладом дали знаменитий вислід.

— **Ріжні вістки.** На вершку Везувія утворився новий кратер, з якого добувається лава, пливучи в напрямі Монте Соммі. — Совітський уряд рішив перевести з початком нового року загальний перепис населення

Подяка.

Цією дорогою складаю щиру подяку Українському Громадянству в краю й Америці, осередкам Вп. Панням Добродійкам і Панночкам, Вп. Газові УПР Мудрому і дрові Федакові за моральну й матеріяльну поміч підчас мого довголітнього побуту у вязниці.

Львів, дня 1. травня 1936.

Іван Плахтина.

З кіна.

Кіно „Коперник": „Панове в циліндрах".

Американська фарса, якої головною атракцією є танці відомої пари танцюристів Фреда Астера та Джінджер Роберс. Фарса, як усі фарси, основана на непорозуміннях щодо осіб і на неймовірних ситуаціях, що випливають із надто великого поспіху дівних осіб. У великоміському середовищі, де всі квапляться і де люди такі зайняті, що не мають навіть часу вислухати відповіди свого розмовця, завдяки чому переплутують особи. Коли закоханого молодця дівчина, якій він подобається, вважатиме заміжньою, ще й чоловіком своєї приятельки, вона зовсім природно може йому у відповідь на освідчини дати поличник. Коли знову жінка довідується, що її чоловік дістав поличник за такий ганебний учинок, вона знову битиме другого невинного. Ситуації ці й дотепи у звязку з ними — бездонно дурні, але все це тільки нагода до виступів феноменальних танцюристів. Обставова серед якої танцюють Фред Астер і Джінджер Роберс хапає за очі своєю вибагливістю, смаком та інвенцією. Самі танцюристи єднають у подивугідним мистецтві скробатичну пружність тіл із рідкою музикальністю та справді естетичними кремізмами. Сникопи, які вибивае Астер ногами і палицею це щось більше, як акробатика і музикальний слух. Ріжноманітність фігур і багатство рухів цієї пари, каже забувати за те, що прийшли ми до кіна на звичайну фільму.

КІНО „КАСІНО": „БУДЕШ УСЕ МОЯ".

Фільма ця створена для Ґрейс Мур — великої сопраністки „Метрополітанської Опери" в Ню Йорку. Сценарій оброблений без непотрібних екстрастій і довгої низки комічних сцен, заведений до дуже простої завязки. Чудак-мільйонер, що дівчат до мистецтву темними стежками, сам з низів, звертає увагу на голос зовсім незамітної бідної дівчини. А що має він манію витрачати гроші на великі витребеньки, коли тільки находить на нього приймо, то рішає, що прокладе цій дівчині шлях до опери в Ню Йорку. Опікується він нею, як умів і закохується у ній теж примітивно. Має він несвідомого суперника — гарного, молодого спортовця, а також приятелює співачка; захоплюється, зневіряється, терпить, аде щораз нижче і підноситься. Вся окраса фільми чудові оперові партії великої співачки, які заступають у нашій обставинах навіть найкращу оперу.

Порядок Богослужень

В АРХИКАТЕДРАЛЬНОМУ ХРАМІ СВ. ЮРА У ЛЬВОВІ В ЧАСІ ТРИДЕННОЇ СВ. МІСІЇ І В ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК СВ. ЮРА.

На закінчення радісного ювілею з приводу 35-ліття вступлення на Митрополичий Престіл Галицької Церкви Провідний Архипастирь Митрополита Кир Андрей відбудеться в Святоюрській Парохії тридення св. Місії під проводом Впр. о. Величковського Ч. Н. Ісбавителя зі сп. Сповіданя і сп. Причастями в назначені Ювілята.

Місія зачинається вже в суботу 2. травня ц. р. в год 5:30 веч. коли то відправиться Вечірня-Молебен до Божої Матері, І. місійна проповідь і благословення Найсвятішими Тайнами.

Дня 3. травня — неділя: Год. 6. р. Читана Служба Божа і місійна проповідь. Дальші читані Сл. Божі в год 7, 8, 9, 12. Год. 9.45 торжественна архиерейська Служба Божа з проповідю. Год. 4. попол. Вечірня-Молебен до Матері Божої і місійна проповідь.

Дня 4. травня — понеділок: Год. 6. р. читана Служба Божа й місійна проповідь. Год. 10. р. співана Служба Божа. Год. 6. веч. Молебен до Матері Божої і місійна проповідь.

Дня 5. травня—вівторок і навечерія празника св. Юра. Год. 6. р. читана Служба Божа й місійна проповідь. Год. 10 р. співана Служба Божа. Год. 5. попол. Вечірня з Литією, Анафіст до св. Юрія, Проповідь, „За всіх молиться Благая" і благословення Найсв. Тайнами.

Дня 6. травня — середа — храмовий празник св. Юра: Год. 5.30 р. Утреня. Год. 6. р. Читана Служба Божа і проповідь; опісля читані Служби Божі до год. 9.30. Год. 10. Торжественна архиерейська Служба Божа. Год. 4. попол. Вечірня-Молебен до Матері Божої і проповідь.

✝ Посмертні згадки.

МАРІЯ З ЛАЩАКІВ КУБІЙОВИЧ.

Дня 12. м. м. мешканці села Корнева, городенського повіту, прощали востаннє **Марію з Лащаків Кубійович,** що померла в 68. р. життя. Тлінні останки провожали в асисті місцевого пароха о. Пісецького Івана, пароха Городенки о. Бурндза і пароха Чернелиці о. Мелимуки Юрія, делегатів місцевих і повітових культурно-освітніх та економічних установ, під звуки жалібних пісень, що їх співав місцевий хор під орудою дир. Струтинського. Надгробні промови виголосили парох Городенки, др Комаринський та іменем українського жіноцтва п. Кассіянова. Покійна була першою жінкою в селі, що подарувала площу під будову Народнього Дому і цим дала приклад, що й неписьменна жінка зуміе в слушному менті дати почин великому ділу, бо за цим її ділом пішла живіша освітня праця в селі. На дарованій нею площі пишається гарний Н. Д., в якому мають приміщення читальня „Просвіти", кооператива, аматорський гурток, доріст і хор. За прикладом Покійної пішов і її муж, що відступив дальшу частину площі. Вічна память тихій селянській жінці-патріотці!

Ю. Ш.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Дописи.

СТРИЙ.

Закінчення господинського курсу для сільських дівчат у Стрию. Ідея створення господинської школи для сільських дівчат завжди глибоко до душі чільним горянам громадянам для тому, що цього року вона ще не могла бути переведена в життя, рішили тимчасом зробити бодай тримісячний курс який був би початком і взірцем такої школи. Зголосилось на той курс повно 40 заінтересованих, але чи через брак грошей, чи може через новість самої справи багато зголошених відпало і комітет, який ту справу взяв мусів розпочати навчання на курсі з малою кількістю дівчат, що зіхалися з усіх кінців Галичини, а одна дівчина-селянка приїхали аж з Великої зпід Рівного. Дивно, що сам Стрий з найближчими околицями мало тою справою зацікавився і мати з побливьких сіл, з яких дівчата могліб на курс доходити і через те мали значно зменшені видатки, не скористав з курсу ніхто. Дивно, що місцеві кружки „Союзу Українок" так мало виявили зрозуміння для тої справи, яке властиво повинноб їх цікавити найбільше. Треба з признанням для ділового комітету, що складався з пяти осіб під проводом директорки Маслосоюзу п-і О. Бачинської, зазначити, що курсантки мали на цьому курсі вигоду і змогу навчитись усього того, чого наша сестрика в своєму господарстві потребує. Комітет постарався про корову, яку дівчата самі годували: доїли і доглядали під керовою інж. Хомишина, мали дві безроги, які вигодовували на осн. годівел. приписів, мали практичні заняття в городі та саді, де навчилися пласкати зеленину та заосиджувати і доглядати дерева. Домашнього господарства дуже добре вчила дівчат п-і Е. Коцюбова. Не занедбані були і ручні роботи, як трикотарство, вишивки та ін. Належну увагу присвячено гігієні, молочарству, різним організаційним справам, домашньому рахівництву — взагалі дівчата д. багато за ті три місяці навчились і при кінці курсу жалували тільки, що курс за короткий, що ще треба би повчитись того й того. Само закінчення курсу відбулось дуже урочисто. В гарно удекорованій курсантками домівці курсу улаштовано виставу ручних робіт, виконаних підчас курсу ученицями. На довгому, прибраному вишивками столі виставлено кухонарські витвори курсанток: різні торти, дешеві, але смачні тісточка, хліб власного печива, ковбаси, різний сир, то-що. Ці вистави дали змогу відвідувачам переконатися, що на цьому курсі дійсно звертали увагу на те, що тут підготовляють сільських господинь до того, щоб вони могли те, що мають у власнім господарстві, використати з найбільшою ощадністю, але так, щоб воно було і добре і гарне. За діловий комітет попрощали курсанток та подякували прелегентом п-і дир. О. Бачинська, П. О. Лис подав звіт з курсу та накреслив історію початку курсу і його хід. Потім прощали курсанток: представник філії „Сільського Господаря" п. Нарожний, п. Гавриляшин представництва централі „Сільського Господаря" др Х. Кононенко та інші. Дівчата щиро дякували за науку й опіку і їх щирі слова були мабуть найвищою нагородою комітетові та прелегентам за їх труди. Особливо зворушливо дякувала молодша курсантка, прозвана товаришками „Гусятком", настоятельці курсу п. Коцюбовій, що мешкала разом з ними в інтернаті і весь час та свої сили присвячувала курсанткам. По промовах гості засіли до стола. Темою розмови за столом було улаштування постійної господинської школи, потребу якої всі у нас гостро відчувають.

Спорт.

ЛІКАРСЬКА СПОРТОВА ПОРАДНЯ.

Пригадуємо львівським спортовцям, що Спортова Порадня відчинена в днях: **понеділок** від год. 7. для УССК-у та Чорника, **вівторок** від год. 7. для сокільських гнізд, **середа** від год. 6. для жінок, **четвер** від год. 7. для Пласту, К. Л. К., УРСК та інших клюбів.

Просимо проводи поодиноких товариств, щоб клали більший натиск на ходження своїх членів-змагунів до Спортової Порадні, а не — як було дотепер — зголошували своїх членів до лікарських оглядин безпосередньо перед змаганнями.

ПРОГУЛЬКА СОКІЛЬСЬКИХ ГНІЗД ДО ЛИСИНИЧ.

Спортова Секція Сокола-Батька організує іншу загально-сокільську прогульку всіх гнізд Львова, в неділю 3. V. до Лисинич. В рямцях цієї прогульки відбудеться теж біг новпростець для побратимів на 2,5 км., для посестер на 1.5 км., для учасників на 1.5 км., для учасниць на 800 м. Збірка в годині 11-ій передполудням у „Сокол" IV, Крупярська 15.

С. С. С.-Б.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ВІСТНИК, місячник літератури мистецтва науки й громадського життя. Львів, травень 1936. Р. IV. кн. 5 Зміст: Ю. Клен: Рожевість. — Сергій Кушпірович: Сьогодні. — Молодість мертві. — Леонід Мосендз: Гомоленіс. — Сидір Денгем: Запис і попит. — Вол. Бірчак: Достоєвський бунт. — М. Мухин: Народовці 70-их років XIX. стол. супротч Драгоманова. — П. Тулин: Шевченкова „Катерина" і коментатори. — Др Артур Голуб: Що зможе завдяки. — Дм. Донцов: Вони і ми. — А. Крон: Гарматне мясо Комінтерну. — Шарль Пеграмант Геракліт, предвістник модерної науки. — М. Л.: З приводу фільму. — Бібліографія. — Від Адміністрації

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, травень 1936. Р. VIII. Ч. 5 Зміст: Стрільці — Ф. Невестюк. — Симон Петлюра — Андрій Жук. — Вершник — Ф. Невестюк. — Перша зустріч з Головним Отаманом — Никанор Зінкевич. — 45 ліття „Тарасівців" — В. В. — Шлях 1-го Галицького Корпусу в поході на Київ — інж. М. Скіпіон. — На переломі — Теодор Мартинюк. — Ескадренний міноносець російської фльоти „Україна" — Святослав Шрамченко. — Житомирська юнацька школа — Всеволод Петріз. — Спомини про останні дні 3-го полку 1-шої Бригади У. С. С. — Др Осип Німилович. — Бібліографія — І. Ш. — Посмертні згадки. — Подяки. — Замітки.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 9 (39) з 1. травня н. р. Зміст: Ярослав Курдидик: Юрівське. Знають де і як робити інтереси (Купці з зах. Польщі на нашому грунті). Крах і безробіття. Польський золотий: валюти і золото Взаємини банку з купцями (инж. А. Мілянича). Одна з причин неуспіху в інтересі (Т. Глинський). Гуртові закупи. Сторінка сільського крамаря. Від Редакції. Болячки і як їх лікувати. Положення на збіжевому ринку. Визначні новини. З організаційної поїздки. Ринок і ціни. Податкові та різні інші вісти. Бел. фейлетон: Як не можна уряджувати виставки виробів українського промислу (Замість репортажу).

ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. Львів, травень 1936. Р. III. ч. 18.

СПОРТ, часопис Українського Спортового Союзу. Львів, 30. квітня 1936. Р. I. Ч. 8.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Львів, травень 1936. Р. XV. Ч. 155

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр.

Неділя, 3. V. год. 3.30 поп. „Грубі риби". Купони „Або не важні"; год. 8. веч. „Страшний Двір" опера.

Понеділок, 4. V. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі риби".

Вівторок, 5. V. год. 8. веч. „Неоправдана година".

Театр Різнородностей.

Неділя, 3. V. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генеральової".

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Секе Сакалем.
ВАНДА: „Дон Хуан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд".
КАСІНО: „Будем усе моя" із Грейс Мур.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельовий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова гротеска. „Почта пашут".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" комедія з бастеров Китоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Кальєнте місто кохання" з Долорес дель Ріо.
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Карієра" з Мартою Егерт.
СВІТ: „Вацусь" із Димшою.
СТИЛЬНЕ: „Останні дні Помпеїв" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт анґіла" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шаленство".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Неділя, 3. травня 136.

Відень (506,8) 11.00 Військове свято весни, 11.35 Симф. концерт, 12.45 Популярна музика, 16.40 Квартет б-дур Бетовена, 17.55 Цірерові твори орх., 21.00 „Дер Морд ін дер Кольнесергасе" муз. ком. Бергена, 22.20 Спів, Свято альт, **Прага** (470.2) 7.30 Концерт, 8.30 Сольо на флеті, 9.05 Давня англ. церк. музика, 10.00 Сальон. квартет, 17.50 Симфонія ч. 3 д-моль Брукнера, 19.10 „Фатальні маневри" оп. Піскачека, 20.40 Концерт. **Париж** (1648) 11.00, 14.45 Концерт, 19.30 Пісоньки, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 16.00 Популярні мельодії. **Берлін** (356,7) 10.40, 12.00 Музика, 18.00 „Дер цеброхене Круг" ком. Г. Кляйста, 19.15 Барокова сюїта Фолертуна, форт., 20.00 Оперетькова музика. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 17.00 Нім. марші, 20.00 Кельтійський крававд, концерт, **Ляйпціг** (382.2) 10.30, 12.00 Музика, 15.00 Хор. 18.00 Смичк. квінтет г-моль Моцарта, **Мінхен** (405,4) 10.00 Словно-муз. авд., 14.00 „Лінивий князь" муз. казка для дітей. 14.45 Квартет цитристів, 15.05 Невідомі романт. твори у вик. солістів, 19.00 Твори на віольонч. і форт., **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 17.00 Спів, 19.15 Сальон. музика. **Мілянo** (368.6) 12.15 Форт. реціталь, 13.10 Розр. програма, **Рим** (420,8) 17.00 Концерт присв. творчості Ліста, 20.35 „Ля Монтерінї" оп. Кальмана.

Понеділок, 4. травня 1936.

Відень (506,8) Спів. Гаснер сопр., 17.30 Грігові пісні, 21.30 Веселі пісоньки, вок. квартет і солісти, 22.10 Концерт військ. орх., **Братислава** (298,8) 20.15 Словацькі пробовенки, **Прага** (470.2) 15.00 Скрипка. 17.40 Форт. реціталь, 19.30 „Карштайн" оп. Новака, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт. 14.30 Музика, 20.45 Камер. концерт, **Білгород** (437,3) 16.20 Популярні мельодії, 19.30 Пісоньки, 20.30 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, **Берлін** (356.7) 16.30 Травлеві пісні, 19.15 Форт. тріо, 21.10 Нова розр. музика. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Капели. **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 16.50 Форт. реціталь, 19.00 Концерт на скр. й орх. д-дур Бетховена, **Будапешт** (549.5) 17.00 Концерт оп. орх., 18.30 Франц. камер. музика, 22.10 Сп. реціталь Марг. Рольф. Шубертові й Шуманові твори, **Мілянo** (368,6) 17.15 Скрипка, форт., **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика. 20.35 Концерт, сопр., баритон, 21.40 Вечір вспчини.

Вівторок, 5. травня 1936.

Відень (506-8) 15.20 Концерт для дітей, 17.35 Солісти (Сантера сопр., Льоренці бас), 20.00 „Шілер-Мілекер-Офенбах" розрик. концерт, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття **Прага** (470.2) 17.20 Соната Ірака на віол. і форт., 18.20 Пісні Кобіеса та Гравера, 21.00 Концерт, **Париж** (1648) 11.00 Концерт, 20.45 Вуличні пісоньки. **Білгород** (437,3) 16.20 Пісоньки. 20.35 Сп. реціталь, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 19.15 Від сонати-тріо до трія форт., камер. концерт, 20.10 Опера. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, 22.30 Музика, 17.00 „Шехерезада" симф. поема Римського-Корсакова. 18.00 Шведські нар. пісні на хор а капела та форт., **Мінхен** (405,4) 16.50 Солісти, 19.00 Пфіднерові твори, спів, музика, **Будапешт** (549.5) 12.55 Цит. музика, 17.00 Скрипка, 20.10 „Фіялка з Парми" оперетка. **Мілянo** (368,6) 17.15 Танк. музика, 20.35 Опера, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 21.35 Камер. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 3. травня 1936.

9.00—9.50 Ранішня авдиція, 10.00 Гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Муз. поранок; у перерві ок. 13.00 Театр Уяви: „Оси" комедія Арістофана (фрагм.), 14.00 „Смерть п. Заглоби", новеля Ст. Цверчакевича, 14.20 Нар. музика з гр. пл., 15.00 Година хлоборобa, 16.00 Для ст. дітей: Хвилина питань, 16.15 Серенади в вик. інстр. квартету, 16.45 „Слявське військо" авд. Ем. Імелі, 17.10 Танкова музика, 17.50 Актуальна гутірка, 18.00 Спів у супр. форт., 18.30 Театр Уяви: 3-го Травень — Ст. Надзіна, 19.10 Спортові вістки. 19.15 Реклям. концерт, 19.30 Пісоньки в вик. Данового хору з гр. пл., 19.45 Літерат. новини, 20.00 Концерт орх., 20.45 Виїмки з творів Ю. Пасудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 у плоскій Швайцарії. 21.45, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Танкова музика в вик. орх., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Понеділок, 4. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 На маргінесі вогневих сторожей, 12.25 Орх. концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Музичний перекладанець гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Паризькі пісонькарі, гр. пл., 16.00 Лекція німецької мови, 16.15 Твори на віоля да гамба, 16.45 „План Піквік перед судом" фраг. із пов. Діккенса, 17.00 У слінях дівчат, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Дуети й пісоньки, Польський тенор, Чекотовський баритон. 17.50 „Наукова діяльність проф. Павлова" відч., 18.00 Форт. реціталь, 18.30 Листи від дітей. 18.40 Пучіні: „Тоска" з гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка. 19.05 Сільва рерум, 19.20 Реклям. концерт, 19.40, 19.44 Спортові вістки. 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Воєцька авдиція. 20.30 Характеристичні твори, мандоліністи, 20.48 Вечірній денник, 20.55 Музей Рашівської Землі. 21.00 Пів години з Відня у вик. Ол. Збойницької Рушковської в супр. форт., 21.30 Імпровізована дискусія в англ. радіо: Хто має виховувати наші діти (Гільберт Кейт, Честертон, Рассель) у перекладі. 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок 5, травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал астроном. обсерваторії, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: Співаємо пісоньки, 12.35 Балада в музиці з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Вечірні шепоти, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт камер. орх., 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Хвилина Фр. Ліста, гр. пл., 16.45 Вся Польща співає. 17.00 Польський експорт, 17.15 Камер. концерт, 17.50 Куток моди, 18.00 Сам румбу, муз. авд., форт. дует, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум, 19.45 Оп. арії, Ад. Носковський (бас) у супр. форт., 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.10 Програма на завтра. 19.20 Реклямний концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Поет Кокто оповідає" фейл. 20.10 Симф. концерт; у перерві Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.30 Великі артисти у звуковику, гр. пл., 22.45 „Вовчі вдячність" гуральське оповідання. 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

ЧОМУ ЧУЄМО ДЕЯКІ РАДІОСТАЦІЇ ТАК ДОБРЕ?

Терпеливі радіослухачі переживають часто хвилини великого здивування, оруджучи своїм приймачем. Далекі стації подані як слабі, дістається з великою силою голосу і чистотою, зате стації ближчі і сильніші чути гірше і слабше. Щоб зрозуміти це явище, яке заперечує теоретичним міркуванням про силу радіового відбору в залежности від сили і віддалі внесімної стації, треба зазнайомитися з різними чинниками, що впливають на перенесення радіових хвиль між стацією висилаючою і приймаючою.

Погода. Дуже часто різниці у відборі приписуємо погоді. Однак це є тільки у загальненні, бо треба стверднти, що коли висильна і відбірна станція находяться в тій самій сфері високого тиснення, вогкости або однакового напряму вітру, тоді можна занехажити значне поліпшення відбору.

Положення висильної станції. Геольогічне положення висильної станції також рішає про якість її відбору. Станції положені напр. на торфових теренах, відзначаються дуже добрим промінюванням. Треба також взяти під увагу важливість деяких станцій так зв. „напрямних антен". Це повстає тому, тому станція добре чутна в одній дільниці, зовсім не відбирається в іншій. Крім того треба памятати, що радієва хвиля складається звичайно з хвилі прямої і хвиль відбитої, внаслідок чого звуковий станції повстають т. зв. „мертві сфери", де відбір даної станції значно ослаблюється. Крім того „вид станції подана в кільометрах, не є це рішучим чинником її засягу. Поруч з цим рішає її стабілізація хвилі, модуляція, амплітудація і т. д.

Довжина хвилі. Довжина хвилі також впливає на радієвий відбір. Довші хвилі відзначаються — з відношенні до сили станції — меншим засягом у порівнянні зі станціями середньо або короткохвильових. Чим коротша хвиля, тим більше її відбиття від так зв. „сфери Гевісайда", а у звязку з тим більша можливість її подрження.

Терен між висильною і відбірною станцією. Як відомо, вогкість спричиняє поширювання радієвих хвиль. Значне поліпшення відбору бувае тоді, коли висильна і відбірна станція знаходяться на терені, обнятому однаковими водними серцями. Ослаблення відбору бувае тоді, коли між цими станціями находиться безводні, гірські або лісові терени.

Інсталяція приймача. Численні випадки винятково доброго відбору мають свою причину в щасливому положенні відбірної інсталяції. Кожна антена, залежно від свого положення і довжини, реагує найкраще на певний обсяг хвиль. Тому-то чуємо найкраще станції хвиль в тих в наближена до хвилі власної відбірної антени. Напрямок уміщення антени не відграе більшого значіння. Зате, коли антена з огляду на своє низьке положення засловена з даної сторони якимсь великим будинком, повстає приглушення відбору якраз з цієї сторони. Коли обзнрюємо всі подрібні причини, що впливають на якість радієвого відбору, коли до цього додамо ще, що кожен приймач має специфічні прикмети відрізнення певного обсягу частоти хвиль, то зрозуміємо чому праву залежности відбору від цих даних і сили станції в практиці так часто нарушується.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

БІРЖА.

Гроші

Продажа — купно: Бельг. бельга 89.13 — 89.70; Амер. доляри 5.32 — 5.29; Канад. доляри 5.29—5.25; Франц. франки 3508—3492; Швайц. франки 17354—17250; Англ. фунти 2636—2616; Данц. гульдени 180—90.55; Чеські корони 19.25—18.90; Данські корони 117.64—116.70; Шведські корони 135.83—134.85; Норв. корони 132.38—131.40. Голянд. фльорени 361.52 — 359.80; Італ. л'ри 34.50 — 32.50; Німецькі марки 140—137; Фінл. марки 11.61—11.30; Еспан. пезети 63.50 — 62.50; Австр. шилінги 99 — 98.20

Девізи

Бельгія 89.95 — 90.13 — 89.77; Берлін 213.45 — 13.98 — 12.92; Данія прокупно 100 — 99.80; Голяндія 361.52 — 360.08; Копенгаген 117.35 — 117.64 — 117.06; Лондон 26.26 — 35 — 21; Ню Йорк 521 і 6/8 восьмих — 33 і одна восьма — 30 і пять восьмих; Н. Йорк кабель 532 — 33 і одна четверта — 30 і три четверті; Осло 132.36 — 131.72; Париж 35.01 — 08 — 494; Прага 21.96 — 22.00 — 21.92; Стокгольм 135.50 — 83 — 17; Швайцарія 173.50 — 334 262; Відень 100 — 99.60; Італія 42.50 — 42.00; Гельсінгфорс 11.61 — 11.55; Еспанія 72.58 — 72.73 — 72.43; Монтреаль 529 — 530 і одна четверта — 527 і три четверті, сильна.

Акції.

Банк Польський 98 — 97.50; Лільпоп 990; Старакович 31.50 — 32.25 сильні.

Папери.

3 інвест. 1 емісія 66.75 — 67 в серіях 70; 2 емісія 66 — 66.25 в серіях 60; 6 доларова 75; стабіл. 63 — 63.75, ост. дрібн. — 69 сотик.

Застанні листи.

4 і пів проц. дол. Т. К. З. 39—41; 5 проц. дол. Б. І. 49—51; 4 проц. хол. Б. Г. 39—41; 4 і пів проц. зол. Б. Г. 41—43; 4 і пів проц. Ком. 51—53; 4 проц. Ком. 45—47.

Премійки.

Долярівки 50—52; Інвест. І. Е. 65 до 67; Інвест. II Е. 64 до 66; Будівельні 24 до 25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 2-го травня н. р. кооперативи платили за: дьоко Львів

1 кг. масла десер.	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0.15 „
1 кг. яець	2.45 „

Тенденція на масло і на яйця слаба, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 2. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвір птахівсарні „M. C." у Львові, (ул. Бідьчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острїг І. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій вільності.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних доставців.

Подяка.

В глибокому горю, що навістило нас із смертю нашого найдорожчого сина і брата Ігоря Богуслава в 17 році його молодого життя, — дякуємо духовенству, родині і знайомим за віддання нашому синові останньої прислуги.

Всч. о. дир. Залеському, о. кат. сонтаникові Хомишові і о. парохові Богдановій дякуємо за участь у похоронах. Зокрема о. дир. Залеському за дозвіл гимназійному хорові співати на похоронах, за зарядження взяття участи у похоронах обом відділам III. класи пов. типу, хоч не доводилося нашому Ігореві з цими товаришувати, за зарядження поминального богослужения у шкільній каплиці, в дни 30. квітня ц. р. та за дозвіл усім учням взяти в ньому участь. О. кат. Хомишові дякуємо за відправлення панахиди над домовиною в каплиці Вірменській, в дни 28. квітня, за участь у похоронах та виголошення зворушуючих слів прощання над гробом бл. п. Ігоря. Дякуємо о. Сповідникові з церкви св. Юра за удільнення синові останньої духової помочі і п. Д-р Вацикові за лікарську поміч у хвилині смерти. Дякуємо хорові української гімназії (філії) і його диригентові, п. М. Антоновичеві за відспівання панахиди, похоронного обряду і поминального богослужения в гімн. каплиці. Дякуємо вкінці усім пп. професорам за участь у похоронах а зокрема інструкторові нашого сина п. Миколишинові за це добре серце, що він виявив в останніх днях і годинах життя сина.

Львів, 1. травня 1936 р.

Іван і Анна Лозинські, родичі. Надія і Мирослав, сестра і брат.

ОПОВІСТКИ.

В У. Технічному Т-ві (вул. Гродіцьких 1) відбудеться 4. ц. м. год. 19 реферат інж. Деревника: **Вплив тайлорізму на корпораційний устрій в Італії.** До численної участи членів і гостей запрошує **Рада.**

Конкурс. Головна Управа Р. Ш. у Львові розписує конкурс на посаду управителя 6-ти клясової народньої школи Р. Ш. в Самборі. Прохання враз з відповідними залучниками вносити до 15. травня ц. р. до Головної Управи Р. Ш. у Львові.

Читальня „Просвіти" Львів-Середмістя отсим подає до відома, що звичайні загальні збори відбудуться дня 10. ц. м. в год. 6-ій веч. у власній домівці Ринок ч. 10/II. В разі непритомности числа членів годину пізніше. 2051

КУПНО - ПРОДАЖА

ЛЬОКАТА ГРОША! У Львові, дільниця Клепарів, недалеко церкви і Народнього Дому є на продаж 2.000 сажнів доброї городової землі в одній кусинку. Підходяче на підбудівельні парцелі. Ціна 3.75 зол. за 1 сажень. Звертатись до Адміністрації „Діла" під „Льоката". 2050 1-1

РІЖНІ

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня моделі проходових і купелевих костюмів та джемперки. Трикотярня. Сикстуська 31, Купфербергова. 1779 6—6

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, вирокові, проти уступання матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 21-60

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літних, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

	Для прикладу:		1.16
Вовна гладка	1.50	Попелін на сорочки	1.15
Вовна шкоцька	1.50	Сирий шовк	0.65
Вовна ангора	2.—	Перкалева колір.	0.53
Мирокен вовняне	3.90	Полотно шир. 70 цм.	0.55
Вовна на спідничку	4.—	Сирий зефір	0.80
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Прима"	0.65
Вовна на плащі	5.—	Димка на підштанці	1.05
Шевіоти англ.	2.80	Вовп рожевий	1.30
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.80
Мирокен шовк.	1.50	Пошевки мережкова.	1.25
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир.	1.90
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	2.50
Кльоке шовк.	5.90	Коли в обруси	1.90
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	0.28
Мирокен на шлафроки	1.—	Ручники вафлеві	0.45
Крепони	0.85	Стирки до начиння	4.50
Перкалі	0.65	Простирала на ковдри	

При закупні товару від 5 зол. задурмо білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Знана краківська фабрика білля „ІІ А В" Львів, Сикстуська 1. поручає на літній сезон:

ДЛЯ ПАНІВ:

Сорочки спортові
Зефірові і сіткові пк. 4.50
З сирого шовку по 5.50
Оксфордові в гарн. взорах 5.90—6.50
З найкращої попеліни шовкові 7.90

Сорочки проходові
Попелінові найновіші взори 5.90
З найкращої попеліни шовкові 7.90
З попеліни чеської 10.90

Сорочки нічні
Шлафрокові комплет мірка 4.50
Шифонові в різних фасонах 5.50
З сирого шовку кольорові 6.90

Піжами
Попелінові в найновіших взорах по 10.90, 12.90, 15.80, 18.50.

Підштанці (короткі)
З першорядної димки по 2.25
З сирого шовку Lux Satin Raie 2.90

ДЛЯ ПАНЬ:

Сорочки дитячі
З мадаполяму білі і кольорові 2.75
З мадополяму гафтовані 3.50
З найкращої перкалини гафтовані 4.90
Ручно гафтовані спец. гатунок 6.25

Комбінації (довгі)
З мадополяму з мотивом 3.50
Перкалінові гафтовані від 4.90—6.90
З дюнського шовку 9.90—10.90
„Мілянес" найкращий гат. 6.50—7.50
Комплети з „Мілянес" гарні аплік. 9.90
З мадаполяму в різних фас. 2.90—4.90
З найкр. перкалини гафтов. 6.50—7.90
З мілянес найновіші фасони 10.90

Піжами
Панамові в гарні паси 8.50
З найкр. попелін шовкові 12.90

ВЕЛИКИЙ ВИРІБ знаменитого білля для хлопців і дівчат.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ДІЛ першорядного постелевого білля.

УВАГА! Поручаємо по винятково низьких цінах вороченята „польо", теж власної продукції.

ВІЗКИ дитячі, нові і вживані, поручає Вирібня візків, Пасаж Миколяша. 2—2

ВІЗКИ ДИТЯЧІ, найновіших типів від 18 зол. поручає фірма Кік, Жовківська 17. 2047 1—4

ЗА ЗОЛОТО, срібло, золоті зуби, заставні карти платить найбільше Вендер, Шайнохи 1. 1572

УНЕВАЖНЮЮ вкрадену військову книжечку, яку виставила П. К. У. Львів-місто на ім'я Микола Гнатишак ур. 5. 12. 1902 в Перемишлі. 2031 3—3

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево вирібня Кучинського, Казимирівська 4, партер, шиковує всілякі реперації. 2033 2—5

МОТОЦИКЛІ, розери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 9—30

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві всілякі гравюри найдешевше, бо в подвірю, Сикстуська 16. 1903 10-11

ОГОЛОШЕННЯ.

ЛІКАР НЕРВОВИХ НЕДУГ

Прим. Д-р Г. Бегляйтер

орд. У ЛЬВОВІ КОПЕРНИКА 21.

Лябораторія

хемічних і бактеріольогічних аналіз для лікарської діягностики

Д-р М. С. ФАСС

Львів. Академічна 14. тел. 210-70. 1—2

МЕТАЛІ:

ЦИНА, ОЛОВО, МІДЬ, МОСЯЖ У БЛЬОКАХ, БЛЯХАХ, РУРАХ на складі у фірми

„СПАРТ"

ЛЬВІВ, КОСЦЮШКА Ч. 8. Тел. 207-09. 1—2

НАЙНОВІШІ КРЕАЦІЇ КОРСЕТІВ, КОРСЕЛЄТІВ ТА НАГРУДНИКІВ поручає Спеціяліст

Герман Пісен

ЛЬВІВ, ЯҐАЙЛОНСЬКА 4.

Увага: Фахова услуга, тел. 236-14. 2023 3—5

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, модічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 4-30

Блощиці знищить радикально

СВІЧКА С-ГАЗ

„САНОС", Львів, Кн. Танської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

К. І. Р.

КООПЕРАТИВА ІНЖЕНЕРСЬКИХ РОБІТ

Поширюючи свої технічні бюра, змінені з днем 1. травня 1936 свої дотеперішні приміщення, у Львові, вул. Сапіги 53/III. і в Станиславові, вул. Собіського 38/I. на нові:

Централя: ЛЬВІВ, ВУЛ. УЄЙСЬКОГО ч. партер (побіч Техніки) тел. 280-88.

Відділ: СТАНИСЛАВІВ, ВУЛ. 3. МАЯ 4, II. пов. 2037 3—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 98 (14.347). Львів, вівторок 5. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-61, Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Засуджені за вбивство
мін. Перацького зголосили касацію.

Всі засуджені у варшавському процесі за вбивство мін. Перацького, крім Я. Чорнія та Я. Рака зголосили касацію від присуду апеляційного суду. В суботу 2. травня ц. р. оборонці д-р В. Горбовий та д-р О. Павенцький інтервенювали у міністерстві справедливости, щоб засудженим С. Бандеру, М. Лебедя, Я. Карпинця, М. Климишина, Б. Підгайного, І. Мілоцу та Р. Миталя не примішували у святохресній вязниці, але в іншій вязниці. В міністерстві справедливости прихильно поладнати цю справу. Тимчасом польська преса пише, як це ми вже повідомляли, що Ст. Бандеру з 6-ма підсудними відвезли до вязниці у Святому Хресті, інших до Равіча, до Фордону і до Львова. З цього виходить, що виходи оборонців покищо не увінчалися успіхом.

З початком травня обор. д-р Горбовий вніс в імени Д. Гнатківської та М. Лебедя прохання до апеляційного суду у Варшаві, щоб суд дозволив на їх віччання.

ПЕКЛО В АДІС-АБЕБІ.

ЛЬОНДОН, 4. 5. ПАТ. Радіостація брит. посольства в Адіс-Абебі подає, що **центр міста в руїнах; більшість будинків, як почта, церква,** тощо, спалені. Вбитий один европейський журналіст і комендант британського амбулянсу, др Меллі.

Товпа атакувала двічі французьке посольство. З американського посольства евакуували жінок і дітей. Мужчини залишилися на стійці. Евакуували також персонал турецького посольства. Зревольтована юрба облягла американське посольство, що спонукало посла звернутися до британського з проханням прислати відділ війська для евакуації европейців, які схоронилися в посольстві.

КІНЕЦЬ ВІЙНИ?

ЛЬОНДОН, 4. 5. ПАТ. Вістка про виїзд негуса заскочила тутешню публ. опінію: уважають, що був це доцільний крок, бо він припинить проливи крови. **Виїзд негуса уважають у Льондоні кінцем зорганізованого опору абісинців та фактичним кінцем війни.**

СПОЛУКА З АДІС АБЕБОЮ ПЕРЕРВАНА.

ЛЬОНДОН, 4. 5. ПАТ. Ще в суботу абісинське посольство заявило, що йому нічого не відомо про виїзд негуса. Річ у тому, що державна радіостація у Адіс Абебі нечинна; вістки доходять лише через радіостацію британського посольства.

ЕВРОПЕЙЦІ БОРОНЯТЬСЯ.

ЛЬОНДОН, 4. 5. Райтер. В Адіс Абебі повна анархія: центр міста зрабований, цісарська палата як також інші найкращі будинки згоріли. На вулицях повно трупів і ранених, якими ніхто не займається. Англійське та німецьке посольство зорганізувало самоходові кольони, що ратують по місті европейців без огляду на їхню національність. Одного пансіону боронить 15-ох европейців. Нім. посольство уфортифіковане. У фр. посольстві схоронилося коло 1500 людей; одна жінка повила дитину. Деякі французи схоронилися на дворі, що не має звязку з посольством і там обороняться проти нападів банд грабіжників.

ФРАНЦІЯ ВИСЛАЛА ВІЙСЬКА ДО АДІС АБЕБИ

ДЖІБУТІ, 4. 5. ПАТ. Заворушення, що вибухли в Адіс Абебі, перекинулися і на інші місцевости здовж залізниці Адіс Абеба-Джібуті. Щоб оминути дальших інцидентів, зокрема, щоб запевнити безпеку дворця в Адіс Абебі (що, як і ціла лінія, належить до Франції), франц. влада рішила вчора вечором вислати 2 сотні сенегальців до Адіс Абеби.

ПОСТАВА ПОСЛІВ.

ЛЬОНДОН, 4. 5. ПАТ. Припускають, що британський посол виїде з Адіс Абеби в хвилині, коли до неї вмашерують італійці.

НЮ ЙОРК, 4. 5. ПАТ. Міністер закорд. справ відмовив заяви про те, як заховається америк. посол після упадку абіс. столиці. Припускають, що до Абісинії пристосує Америка подібно як і до Манджурії, доктрину невизнавання завоювання територій.

Перед виїздом до Джібуті цісар відбув довшу конференцію з брит. послом про положення. Цісар Абісинії не абдикував перед виїздом. Райтер повідомляє, що британський уряд не запросив негуса до участи в засіданню Союзу Народів 11. травня. Також на виїзд цісаря не вплинула рада брит. посла. Єдиним джерелом вістей з Адіс Абеби є тепер телеграми, надавані радіостацією брит. посольства.

МОТИВИ ВИЇЗДУ.

ПАРИЖ, 4. 5. Авас. Гайле Селясіє покинув Абісинію, розумівши, що вже все втрачене. Він не мав змоги зібрати армію, здібну протистовитись італійцям і вирішив виїхати з краю.

РИМ, 4. 5. Стефані. В останніх днях постали серед достойників у Адіс Абебі великі ріжниці в поглядах на положення держави: одні були за негайним припиненням военних ділань, другі за дальшим спротивом. Мобілізаційні декрети не дали висліду, прихильники капітуляції поширили свої впливи. Більшість населення мала вже досить війни. Це й було остаточною причиною втечі негуса.

ПАРИЖ, 4. 5. ПАТ. У ночі з пятниці на суботу рішився негус виїхати зі столиці. Зробив це він **під натиском цісаревої,** що визнала це як одинокий вихід **супроти переваги італійців та невдачі женевської акції. Перед виїздом велів негус роздати населенню всю зброю та мунїцію з державних складів.**

НЕГУСА ПОВИТАЛИ У ДЖІБУТІ З ВІЙСЬКОВИМИ ПОЧЕСТЯМИ.

ПАРИЖ, 4. 5. АВАС. Поїзд з негусом приїхав до Джібуті з припізненням. На двірці витали негуса представники французької цивільної та військової влади; старшини мали галеві однострої. Перон та вулиці, куди переїздив цісар до палати губернатора, були окружені подвійним кордоном війська, що віддавало військові почести. Крім цісаря приїхала його жінка, наслідник престола та коло 30 достойників. Гайле Селясіе відмовив всяких вияснень та просив представників франц. влади усунути репортерів.

ПЕРЕД ЗДОБУТТЯМ АБІСИНСЬКОЇ СТОЛИЦІ.

ВАШИНГТОН, 4. 5. ПАТ. Американський посол з Адіс Абебі повідомляє, що **італійські передні стежі є на 18 км. від столиці. Мабуть сьогодні увійдуть вони до міста.**

ПАРИЖ, 4. 5. Авас. На основі останніх інформацій, **італійські незмоторизовані стежі стоять перед воротами Адіс Абеби. До міста не входять, чекаючи на змоторизовану кольону,** що нею особисто командує **марш. Бадоліо з цілим своїм штабом. Разом зі змоторизованою кольоною їде 150 літаків.**

НЕСПОКІЙ У ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 4. 5. ПАТ. В суботу пополудні мін. Іден відбув 5-годинну нараду з вищими урядовцями Форін Офісу, розглядаючи всесторонньо положення Абісинії.

Добрі відсотки
Найбільшу певність
Інтратний інтерес
Спокійну голову
Трівке опроцентування
Естетичну книжечку
Р езерву на старість

будете мати — складаючи свої ощадности в кооперативному банку „ДНІСТЕР", Львів, ул. Руська ч. 26.

Серед повені здогадів.

Львів, 4. травня 1936.

Колиб у польському громадянстві був той тонкий змисл відчувати добрі нагоди, в яких можна закладатись, як напр. в громадянстві американському, — то напевне найшлись би тепер підприємці, які робили маєток на організації своєрідного тоталізатора: як розвинеться нинішня ситуація в Польщі, що станеться в найближчому часі з урядом, чи і які реформи вплинуть на політичні відносини, чи залишаться старі, чи стануть нові діячі при кермі державної влади?... Стараючись відповісти на ці і їм подібні питання, люди комбінують, догадуються і вигадують найможливіші та найнеможливіші комбінації прізвищ та політичних напрямків. Колиб не те, що не вважаючи на безперечний деякий зріст зацікавлення польського загалу політичними справами всетаки ці справи ще не вспіли фасцинувати й фанатизувати, моглоб доходити до палких суперечок поміж пророками, які предсказують зовсім суперечні „цілком певні" речі. Досить сказати, що існують у Варшаві поважні журналісти з добрими звязками у політичному світі, які твердять, що теперішній уряд настільки зміцнився, що „мови нема" про якунебудь зміну, за виїмком щонайвище невеликої внутрішньої реконструкції кабінету, — і є також такі, для яких „нема найменшого сумніву", що „зміна варти" прийде зараз після жалібного відсвяткування перших роковин смерти Й. Пілсудського, — причому одні і другі мають силу переконливих аргументів. Автор цих рядків сидів два дні тому у гурті варш. журналістів, які виписували цілу табелю на всі можливости: 1) уряд „чистих" полковників, 2) уряд полковників з відхилом до ендеції, 3) уряд полковників з відхилом до господарських кол Левятану, 4) уряд „чистих направячів", 5) уряд „направячів" з відхилом до ПГС та 6) уряд „направячів" з відхилом до полковників. І на кожну таку комбінацію — фірмові прізвища.

Очевидно, що таке сплетництво — неповажне. Неповажними є поголоски, що взаємно себе виключають і неповажною є мання деяких польських часописів (як напр. полудневий ендецький щоденник „Гонец Варшовскі"), які **мусять** щоденно дати якусь „політичну сензацію", а не маючи її — видумують. Але поважна є політична ситуація, серед якої взагалі можлива така оргія „кріавих" поголосок: зродило її гостре суперництво ідеольогічних течій та боротьба осіб і гуртів, — і сам цей факт не є плодом фантазії людей, що не мають нічого кращого до роботи, тільки це факт з „дійсної дійсности".

Неповажними можуть бути часописні „пробні бальончики" про здогадну димісію ріжних міністрів і воєводів. Але поважним політичним явищем є вже напр. стаття такого чільного діяча післятравневого табору, як гол. ред.

„Куріера Поранного" пос. Войтіх Стпічинський, який виступаючи проти часописної „страхольогії" і „дроганції", що збільшують нервовість часу, взиває „замкнути період розрахунків і політичного роздору" та вперше, що „чинники, покликані приймати рішення, є свідомі того, що у мудрім безділля зростає патріотична енергія найкращих в народі, і доцінюють, як дуже та енергія потрібна краєві..." Ось тут уже вихідна точка для здогадів; хто це ті „найкращі з народі"? Таку вихідну точку творить теж статтю позажного варшавського тижневика „Наруд і Панъство", що є наче офіціяльним органом „направчів" (членів колишнього „Звіонаку Направи Ржечпоспольтей"), який заявляє, що „розріжнюючі віддавна зміни в укладі внутрішніх сил — вийшли в стадію явиву". Які сили, який явив?! Всіщі напр. такі факти, як участь санаційного Легіону Молодих у першотравневому варшавському поході, як радикалізація санаційного професійного ЗЗЗ, як номінація б. посла Окуліча, редактора либерально-санаційного „Куріера Віленьского", шефом пресового бюра при президії ради міністрів, себто керманичем пресової політики уряду, — все це такі фахти, які спонукують до думок, здогадів і коментарів на цілком реальних підставах.

У політиці нічого нема нельогічного. Це не значить, що льогіка політичних подій виключає несподіванки. Навпаки: у політичній системі, в якій величезну ролю грають котерії і боротьба котерій — несподіванки є одним із найреальніших моментів, що їх слід брати під увагу. Однак, залишаючи на боці той елемент несподіванок, можна сьогодні твердити з тією найбільшою мірою імовірности, яку дають факти, що центр польських державних проблем лежить сьогодні у двох ділянках: 1) політичній диференціяції санаційного табору і 2) розв'язуванні проблеми безробіття, мабуть у зв'язці з проблемою збільшення військово-оборонної здібности держави. Кристалізація різних течій у санаційному таборі буде мати тоді найбільше практичне значіння, коли проявиться на парляментарному терені. Тому слід сподіватися, що з цього боку цікава буде вже найближча надзвичайна сесія сойму, яка ніби має бути скликана під кінець травня. Чи стоїться це вже за кілька тижнів, чи за кілька місяців, все одно закінчення періоду „безпартійности" сойму і офіціяльний чи неофіціяльний поділ сойму на клюби з виразним соціяльно-політичним обличчям — зактуалізує питання необхідних корректур в існуючому устрою (виборча ординація, організація парляментарних установ). Одночасно практичне вирішування справи безробіття винеснить не тільки соціяльну програму уряду, але й ті сили, з якими уряд у цій матерії вступить у тіснішу співпрацю.

В обличчі тих суттевих справ — справа персональних комбінацій другорядна. Жонглювання прізвищами все має посмак сенсації; але ми на сенсації не летимо.

З недолі української кооперації на Волині.

Нова загроза для Районових Молочарень.

Волинь, квітень 1936.

Недавно Юрій Волинець писав у „ГосподарськоКооперативному Часописі" про недолю української кооперації на Волині.

З хвилиною, як не стало Ревізійного Союзу Українських Кооператив на Волині, кожний покликаний і непокликаний до того вважає, що має необмежене право „опікуватись" нашими кооперативами. Ось Вам кілька нагих, правдивих фактів:

У лютому й березні посипалися письма староства в Луцьку до українських молочарень з наказами негайно припинити діяльність тих підприємств, бо, мовляв, будинки невідповідні, бо плани не затверджені, хоч у дійсности українські молочарні мають найкращі приміщення поміж усіх приватних і польських молочарень.

У Р. існує українська молочарня, яка розвивається правильно та працює на загальне вдоволення й користь рільників членів уже від 1930 р. В 1935 р. обеднувала вона 5 сіл, пересічно денно доставляє до неї молоко 170 членів від 248 корів. Загальна достава річно до молочарні 465.653 л. молока. Члени-доставці дістали пересічно річно за одну літру молока 10—12 сот. Видно, що члени-доставці були з цієї з цілої господарки молочарні цілком вдоволені, бо достава молока зросла на 36 відсотків, більше як на третину в порівнанні з 1934 р. І ця молочарня дістала зі староства приказ припинити діяльність. По одержанні такого приказу збирається делегація з усіх станиць і 20 км. мандрує до староства із запитом, чому воно приказує припинити молочарню, коли це один з кращих льокалів у цьому містечку? В старості виразно ставлять вимогу, щоб перенести молочарню 5 км. від теперішнього осідку, до місцевости Копачівка, де є майже самі поляки.

А в майбутнім місці осідку молочарні йде підготовча праця. Винаймають льокаль з трьох кімнат, звозять лід, а дорожник (самоврядний службовик), який там працює, майже щодня їздить до Луцька довідуватися, коли вже нарешті влада прикаже українській молочарні передати вже свій тяжко зібраний і жертвований одиницями маєток до нового місця осідку? Всюди чіпляться, що і влада і їх Ревізійний Союз приказують українцям передати молочарню враз з машинами та цілим майном до їхнього села.

Нема ніяких господарських підстав до того, щоб побіч української творити ще польську молочарню. Одначе делегації дають добродушно до вибору: або замкнення, або перехід — зі всім майном — до польської молочарні. Коли ж селяни побачили, що тут не йде про господар-

---

о. О. ПРИСТАЙ. 14

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

На мекадунській парохії, як я вже згадував, були від самого її заснування тільки мадяро-руські парохи-місіонарі, здебільшого вмадяризовані. Я мав щастя чи нещастя бути першим з галицьких священиків. Наші лемки, вислухавши Служби Божої і проповіді, зідхнули глибоко й з полекшою. Мовляв, давно-давно, бо ще у Старому Краю мали ми таку гарну відправу. Зате мадярські русини посумніли. Мій галицький напів підчас Служби Божої був для них смішний, навіть трохи дикий. Їх мадяроруські священики мали своєрідний напів, інакше читали ев. євангеліє, а проповіді виголошували мішаною старославянсько-словацькою мовою. Отже „розлука" була велика, бо я проповідував, на думку мадяроруських русинів зі Спиша, по українськи, чи пак по польськи[1]). І справді, не багато з них розуміло мене.

Галицькі лемки звернули мені увагу, що спишські земляки невдоволені з моєї відправи. Особливо прогрішився, на їх погляд, превелебний пан підчас кадження. Бо я кадив, згідно із звичаєм в Галичині, півтар, намістні образи й нарід. Та це ніяк не вистачало для мадярських русинів. Їм треба було ще йти попід одну церковну стіну й кадити її, потім попід другу, аж до головних входових дверей. Мій великий „шкарт" — знехтування стін, уважали вони попросту за святотацтво. Я не подобався їм, а це означало, що парох повинен забиратися з парохії і шукати собі іншої.

Ті не лише в церкві, але й поза нею не вмів я говорити. Ось пішов я до крамниці свого мадяроруського парохіянина. Застав його жінку й сказав по нашому, щоб дала мені пачку сірників. А вона просто з мосту відрізала мені:

„По пільскі не розумім!"

Колиж я зажадав по їхньому „шпички", то купчиха розсміялася на ціле горло, аж склянки забренькотіли на полиці. Бо я повинен був сказати „мечки"[2]) або по мадярословацьки „шваблики". Який-же з мене превелебний пан, що ніби дуже вчений, а не знає такої дрібниці!... Та не знав я ще чимало іншого, чого довелося мені навчитися аж по довгих роках побуту в Америці. Проте багато речей не знатиму й до гробової дошки.

У своєму житті довелось мені пережити пять великих страхіть і одно мале. Перший раз я дуже настрашився, маючи щось пять років, коли почув від моєї покійної матінки, що вона привела мене на світ серед зими, в місяці лютім, у стодолі на соломі. Знав я вже, що то значить зима, бо сам іноді бігав босоніж по снігу. Тому, довідавшись, що я примандрував на долину сліз і плачу, не тільки босоніж, але як турецький святий, пронизали моє тіло морозні дріжаки. Я спитав матінки, чи мені було тоді дуже зимно, а вона сказала, що вже в першій хвилині полюбила мене й завинула у свою запаску, щоб я не перестудився.

Страх удруге опанував мене, коли покійний батько заявив мені, семилітньому хлопчикові, що ходитиму до школи вчитися читати, писати й рахувати. Я не міг зрозуміти того, якто можна з якихось значків, написаних на папері, пізнати, що хтось собі думає. Як взагалі розмовлятиму з тими закарлючками, що їх поклав хтось на папері? Також боявся я трохи пана професора, що вчив у нашій сільській школі. Але пригадав собі, що він такий самий чоловік, як мій батько, тільки мабуть бідний, бо замість газдівського кожуха, мав на собі якусь коротку опанчу. Це розвіяло мою несмілість до нього. На Великдень я вже навіть бачив його у церкві. Як люди співали „Христос Воскрес", він також тягнув за ними; раз навіть помилився і залишився позаду по слові „дарував".

Більшого страху я наївся, як ішов з батьком з Трускавця до Дрогобича, де мав учитися в міській школі. Не боявся я так дрогобицької школи, як тієї беззубої і заслиненої баби, що сиділа десь там біля рогачки. Родичі оповідали нам, дітям, про неї, що її буцім то мусів кожний поцілувати в руку, хто йшов перший раз до міста. Справдішній страх мав я в день моєї гімназійної матури, а потім, як женився, чи пак як освідчувався моїй майбутній дружині.

Врешті, либонь, останній страх переживав я вже тут, в Америці, підчас моєї першої Служби Божої, коли по євангелію вийшов на проповіднищу... Пригадав я собі, як колись у Трускавці, на прохання тодішнього пароха о. П. Кошалкевича, мав я вперше виголосити проповідь, як питомець „третього року". Але там були мої односельчани, наші дорогі газди, газдині й молодь.

Ставши на проповідниці в американській церкві, я побачив перед собою саме панство. Всі мужчини й жінки були в панських одягах, білі комірці, золоті ланцюжки, рукавички, жіночі капелюхи зі страусиними перами, запах перфуми, напудровані обличчя та розмальовані брови й щоки. Гордий і неприродно самопевний вираз тих облич так і питався: „Ану, яку науку скажеш нам?" У молодших панів, схожих на студентів, урядовців або на якихось інших достойників, визирали з кишень грубі звої, очевидно, англійських часописів велитенського розміру. Один з цих особливших парохіян витягнув навіть записник і олівець, повідомив... (Далі буде.

---

[1]) По польськи.

[2]) По англійськи match (вимовляється „мечч"). сіонік.

З Карановичів

СОФІЯ ГЕРОВА

упокоїлася по тяжкій недузі, прийнявши Найсв. Тайни 19. квітня 1936. в Розлучі. Похорон відбувся 22. квітня 1936. в Розлучі.

В. Ій П.

ську ділянку, то заявили Ревізійному Союзові Спулдзєльні Господарчо-Заробкових в Луцьку, що не віддадуть своєї молочарні; колиж її влада замкне, то молока і так до другої ніхто з селян не понесе. Покищо справа ее вирішена.

Лиха доля не минула й іншої української молочарні в Л. Ця молочарня — це вже не мале підприємство, таке як у Р., бо вона в 1935 р. обслуговувала 11 сіл. Пересічно в день носило до неї 566 доставців молоко від 991 коров. За цілий рік збула молочарня 1,005.375 л. молока. Ця сильна молочарня приносила великі користи своїм членам, бо висилаючи своє масло за кордон, могла виплачувати своїм членам пересічну річну вартість 12—14 сот. за літру молока. І цій молочарні видає староство наказ, щоб припинила свою діяльність, бо — мовляв — вона не має будинку. Виїжджає делегація до старости і заявляє, що саме дістала затверджені плани від вирішевського Ревізійного Союзу, що звезла вже 100.000 штук цегли, що хоче приступити до будови зразкового будинку, отже чи в інтересі населення саме тепер молочарню замикати?! На це заявляють у старості таке: „Побачимо, як перейдуть у нас загальні збори" та радять взяти до Надзірної Ради 5 поляків і 1 поляка на справника управи.

Але де тут тих поляків набрати, коли їх нема?! Війт з поліцаєм увихаються кілька днів перед зборами, щоб докомпе тих поляків найти. Нарешті напередодні зборів в год. 9-ій вечором прибігли до управи задихані пани Гонсьори (один з них бувший посол, осадник), щоб їх прийняли в члени. Присутній у цьому часі в молочарні ревізор старається, щоб теперішня управа уступила і зовсім отверто говорить, що треба людей нових, з енергією, ось таких, як напр. Гонсьори.

Пощож те все?! Таж теперішній провід зорганізував цю молочарню, довів її до гарного розвитку і вкінці береться до будови власного дому. Тепер цей провід треба заступити ким іншим, бо він — мовляв — уже не має енергії.

Слід додати, що ця молочарня виробляє експортове масло (на експорті хліборобських продуктів хіба залежить теж державі?!), тож треба дійсно доброго проводу молочарні, щоб зумів довести виробництво та складний розрахунок з доставцями молока. До того треба добре зправцьованих людей.

Інша молочарня (у В.) **має вже будинок, збудований згідно з усіми вимогами та виробляє коло 150 кг. масла денно.** Але 4 км. від неї вибудував пан війт свою молочарню, яка істнує вже два роки і виробляє „аж" 10—15 кг. масла денно. Та тут не мають уже що закинути нашій молочарні, тож кажуть, що не є масло жовтобляките, часом грозить дехто молочареві і кооперативі грошевими карами, тощо..,

Другий рік не мають змоги деякі села цієї волости збувати молоко через свою молочарню, бо роблять їм постійні перешкоди у закладанні збірень. Знову до „волосної" ніхто носити не хоче, бо постійно платять менше на 1—2 сотик за літру.

Недавно дістала ще одна українська молочарня (у К.) письмо зі староства, що воно не затверджує планів, а волості дали „з ласки" ще 6 днів на докінчення виробу масла, бо опісля опечатають молочарню. Слід замітити, що ця молочарня має 9 збірень та в 1935 р. переробила 773.000 л. молока. Тепер носить до молочарні пересічно 300 доставців коло 3.000 л. молока денно. Ця молочарня купила вже площу під будову та замовила плани будови парової молочарні. І знову делегація до староства. У старості не питали за будинок, тільки спитали, навіщо управі цієї централі у Львові, коли тут на місці обслужили би їх краще? Опісля радили прийти ще за кілька днів по відповідь.

Цікаво, як боронить теперішній „опікун", варшавський Ревізійний Союз, своїх членів, перед адміністраційною владою. З початку взагалі не хотів директор цього союзу говорити з делегацією від солозної кооперативи, опісля заявив, що він не є їхнім адвокатом і нехай самі боронять у старості. Колиж делегація вказала на те, що колись наш Ревізійний Союз Українських Кооператив полагоджував кооперативам такі справи, на це відповів директор Понсет, що Ревізійний Союз Українських Кооператив був їх „нянькою", але теперішній Ревізійний Союз не буде.

На закінчення треба додати, що українські молочарні на Волині приносять більшу користь селянству від інших молочарень, в яких урядує неукраїнський „зажонд". Наші молочарні краще платять, бо ведуть дуже ощадну господарку. Члени управи наших молочарень брали часто смішно малу винагороду, часом тільки 5 зол. місячно і то за важку свою працю. Тепер, коли молочарні розбудувалися і працюють з користю для населення, то відразу находяться нові численні „презеси", які хочуть дістатись до управи за всяку ціну. Користи з цього не буде, бо селянство не має і не може мати до них довіря. Тому ціле молочарство буде підупадати, замість того, щоб розвивалося; селянин до таких „жондових" молочарень молока не понесе і ніхто його до цього не змусить.

Коли знищення є святе?

В Катовицях відбулася 2. ц. м. велика патріотична парада для вшанування 15-ліття вибуху горішньо-шлеського повстання проти Німеччини. На маніфестації прибули з Варшави ріжні урядові достойники з ген. Ридзом-Смігли, що виголосив промову. Відбулася велика дефілада, в якій взяло участь кількадесять тисяч осіб, а крім того відкрито окрему *повстанчу виставу*, в якій зібрано коло 10 тисяч ріжних експонатів, що торкаються цього повстання.

Особлившу увагу звертає на цій виставі відділ *деструкційних експонатів*. В часі від 3. травня до 6. червня 1921. р. окремі повстанчі відділи нищили залізничі станції, мости, магазини військової зброї і т. п. та причинилися до успіху повстання. Крім предметів у цілі находяться вирізки з німецької преси про висаджування в повітря ріжних обектів, прилади і голови польської преси та фотомонтаж з усіх знищених обектів числом 23.

Найцікавіший зі всього мабуть напис, умішений на стіні великими буквами: *„Дзело знішчэня в добрей справе есть свентэ, як дзело творэня"*. Крім того на виставі є омпа всіх місцевостей, де працювали деструкційні відділи.

З польської преси.

„Не можемо згодитися".

Це п. М. Пішковський, публіцист із сінаційно-ендецького табору у Львові, не може згодитись на тези п. Артура Ґурського, председника Інституту літератів у Варшаві, що їх він поставив у статті під наголовком „Українська справа" у квартальнику „Мархолт"" (найновіший том за квітень). Якіж це тези, що жахом наповнили львівського сінаційного ендека? Обурює його віра п. Ґурського в те, що повстане Українська Держава. Але не менше жахають його і такі річи, як: народні державні школи з українською мовою та українськими підручниками, такі самі середні українські школи, справедливий поділ стипендій між поляками та українцями у високих школах, опіка над українським письменством, музикою і пластикою, державна допомога для українського театру й опери, введення щоденних авдицій в українській мові у львівському радіо, доброзичлива адміністраційна і скарбова політика супроти українських господарських інституцій до державних посад на українських землях, дозвіл для українців купувати землю при парцеляції польських маєтків у Галичині і нарешті створення українського університету у Львові.

П. Пішковський аж пищить зі страху, що того було, якби це все дати українцям. Йому здається, що якби дати українцям ті елементарно-політичні права, то це страшенно зміцнило би їх аспірації до власної державности. Тому п. Пішковський називає тези п. Артура Ґурського такими небезпечними, що подібних „ще ніхто досі не відважився кинути у публичній дискусії".

Наївна людина, що забула про постулати і почування поляків з часів займанщини!

Ігноранція чи зла воля?

Під таким наголовком помістив консервативний „Час" статтю у ч. з 4. травня ц. р. Говориться в цій, на загал розумній, статті про нову уніфікаційну „обрусітельную" політику Москви на мовно-українському терені. Автор голосно покликується при тому на працю проф. Р. Смаль-Стоцького, що вже була зреферована своєчасно в „Ділі". Тому просто з дива не можна вийти, чому при кінці статті автор ні сіло ні пало написав, і то в найординарніший спосіб на УНДО за те, як воно, мовляв, сміє в цьому моменті уладжувати поїздку до Харкова і там бити поклони перед большевицькими комісарами?! Хоч автор при цьому покликується на цитату з „Громадського Голосу", але всеж не може аж так далеко йти ігноранція в українських справах.

Адже поїздка пп. Луцького, Павликовського та інших відбулася ще в 1928. р., при тому вони їздили до Харкова, як кооператори, а не як члени УНДО. Зрештою, чи не їздили до Совітів польські парляментаристи, ось хоч би редактор такого близького до „Часу" „Слова" — п. Мацкевич? І щож з того? Чи і п. Мацкевич має бути симпатиком большевиків?

Очевидно, що при такій самій „добрій" волі та ані обізнаности справи, які видно у „Часі" могли би з такою самою слушністю зробити і п. Мацкевича прихильником большевиків як автор представляє пп. Луцького, Павликовського та все УНДО.

Найприкріше вражає, що такі нечувані нісенітниці поміщує той самий „Час", що порівнюючи ще найбільш толеративно ставився до українців зі всіх польських політичних партій то, здавалось, найбільше цікавився українською проблемою.

Посуджувати УНДО, і саме теперішне, у пробольшевицьких настроях — справді рекорд ігноранції або злої волі!

Перемога націоналістів

У ЄГИПЕТСЬКИХ ВИБОРАХ.

КАІРО, 4. 5. ПАТ. З вістей, які прийшли вчора в год. 23., обчислюють, що **націоналістична партія Вафд дістала 80 до 85 відсотків усіх мандатів.** З Александрії вийшли самі вафдисти.

КАІРО, 4. 5. ПАТ. Вафд здобув 90 мандатів у 70 округах; висліди виборів у 80-х інших ще невідомі. 7. ц. м. виберуть сенат. 8. ц. м. зберетьсяся новий парлямент на присягу, а 9. ц. м. відчинять перед ним коверту з листою регенційної ради.

Загальний спис населення в СССР.

„Правда" та інші большевицькі часописи з 29. квітня ц. р. оголосили постанову ради народніх комісарів, що одноденний спис населення на цілому просторі СССР відбудеться 6. січня ц. р. Постанова обіймає організаційні вказівки, як переводити спис, зразок формуляра і засаду, як організувати комісарів, інструкторів та контролерів, які будуть переводити спис. За переведення спису відповідатиме начальник статистичного уряду Госплянув. „Правда" підкреслює в вступній статті різницю між теперішнім формуляром і формуляром спису населення в 1926. р. Теперішній формуляр не має рубрики про класову приналежність і самого терміну „класа", зате обіймає подробиці про освіту большевицьких громадян. Крім того має рубрику „релігія". „Правда" підкреслює великі трудноші при переведенні спису населення, до якого треба притягнути мільон письменних чи так культурних людей.

Виборча перемога французької лівиці перейшла всі сподівання.

РОЗПОДІЛ МАНДАТІВ.

ПАРИЖ, 4. 5. ПАТ. Міністерство внутр. справ подає на основі останніх даних ось які вістки про розподіл 614 мандатів: комуністи дістали 73 мандати (дістали 62 нові), комуністи диссиденти 10 (втратили 1), соціялісти 146 (зискали 49), соціялістично-республиканське обединання 26 (втратили 19), соціялісти незалежні 9 (втратили 12), радикали соціял. 115 (втратили 43), радикали незалежні 31 (втратили 34), ліві республиканці 83 (втратили 16), людові демократи 23, республ. демократ. союз 22 (зискали 12), нема ще вісток про 4 мандати.

Ліві партії мають разом коло 375 голосів у новому парламенті, хоча **не знати, чи прилучаться до них коло 40 радикальних послів, вибраних проти людового фронту. Створення нового уряду буде звязане з трудношами.** Авас стверджує, що перевага лівиці перейшла найсмілливіші передбачування. Радикали втратили понад 40 мандатів на користь комуністів і соціялістів, втрати центрових груп менші; **одинока правиця затримала свій стан посідання.**

375 ЛІВИХ ПОСЛІВ ПРОТИ 238 ПРАВИХ.

ПАРИЖ, 4. 5. ПАТ. „Евр" уважає, що **лівиця матиме у палаті послів абсолютну більшість 375 послів**, а саме: 71 комуністів, 10 комун. незалежних, 145 соціялістів, 25 членів соц. унії, 9 незал. соціялістів, 115 радикалів. **Права опозиція матиме лише 238 послів:** 10 консерватистів, 23 людових демократів, 90 членів республ. федерації, 83 правих республиканців, 31 радикальних республиканців, 1 бонапартиста.

ПЕСИМІЗМ ПРАВОЇ ПРЕСИ.

„Матен" припускає, що новий парлямент не матиме трівкої більшости. „Евр" уважає, що причиною перемоги лівиці був страх мас перед фашизмом; найгірше випали вибори для полк. де Ля Рока. „Ле Жур" бідкається, що вислід виборів перейшов найбільш песимістичні припущення. „Амі дю Пепль" називає вчорашню ніч жахливою. „Хвиля революції заливала нещасну країну" — пише він. „Ле Віктуар" обвинувачує організацію „вогненного хреста", що мобілізацією з 6. лютого 1934 залякала робітничі маси маревом протиреспубликанської реакції.

ХТО БУДЕ ПРЕМІЄРОМ?

„Фігаро" пише, що шефом нового уряду міг би стати або теперішній голова радикальної партії **Далядіє**, або один з провідників соціялістів, а це **Блюм** або **Вінсен Ніріоль**; говорять також про **Стіга**.

ПРОФЕСІЙНИЙ СКЛАД ПАЛАТИ ПОСЛІВ.

Між 185 послами, вибраними у першому голосуванні є 51 адвокатів, 22 журналістів та письменників, 20 власників реальностей, 13 урядовців, 12 промисловців, 11 хліборобів, 10 лікарів та 9 професорів.

Дешево і добре закупить кожний **найновіші блаватні** і **модні** товари у **нововідкритім** магазині

Н. БЕРҐЕР Г. БАВЕР

Львів, Легіонів 25, тел. 276-23. 2043 3-3 Увага на фірму і число дому.

Хаос і дезорґанізація в большевицькому промисл.

Вся большевицька преса в 20. квітня розписується широко про стахановську акцію. Секретар донецького окружного комітету Саркізов підкреслює, що гірники — здавалось би — виконують добре нові норми праці. В дійсности справа дуже погана і в праці гірників є великі недотягнення. Що гірше виглядає справа з оплатою праці. Назагал пересічна ставка збільшилась дуже мало. Акордові оплати до нових норм праці є куди менші, ніж раніше. Саркізов стверджує, що в копальні, де робітники заробляють вчаше ніж минулими роками. Видайність донецьких копалень постійно зменшується від грудня м. р. Саркізов виступає теж проти перегинчів копалень за те, що вони не зменшують числа вугленокопів. На згадку заслуговує приказ Орджонікідзе про створення кадрів інструкторів у копальних Донбасу зі стахановців. В поодиноких трестах має бути 50 до 100 інструкторів і таку кількість службовників мають усунути в тресту. Праця інструкторів тріватиме три місяці. Одночасно в „Комсомольській Правді" появилася стаття „В погоні за рекордами" з гострою критикою нової рекордоманії, до якої дійшла акція стахановців. Зі статті виходить, що дирекція фабрик лише напередодні рекордових днів організує якслід працю стахановців. Опісля знову в копальнях панує хаос і дезорганізація.

Не знущайтесь над тваринами, а охороняйте їх!

З нагоди розпорядку Президента Республики про охорону тварин з 22. березня 1928. В. Д. З. ч. 36., поз. 332.

Намічений розпорядок має метою охоронити перед знущанням всі тварини, до яких законодавець зачислює крім хатніх живин, також дику і співучу птицю, рибу та всякі живі єства.

Головні постанови цього закону находимо в Арт. 2., 4., 5., 7. і 9. з тим, що осуд у цій справі поручений городським (мировим) судам, які до випадків знущання над тваринами мають ставитись доволі строго. Караються такі провини, зокрема при доказаній жорстокости винуватця до 2000 зол., а лише у випадках крайної біднота заміняють грошеву кару на дошкульний арешт. Кара досягає згідно власника тварини, як і його наймита, а у випадках, коли знущання допустилася дітвора (Арт. 5), досягає кара батьків або опікунів за недогляд у висоті до 50 зол. Знущанням над тваринами (Арт. 2) вважає закон усякий заподіяний зайвий біль (терпіння) тваринам, а саме не вільно вживати до праці тварин хорих, ранених або кульгавих; бити їх по голові, очах або сікти батогом по сухожилях; перетяжувати занадто і бичувати, примушувати остраком до надмірного тягару.

Знущається над твариною той, хто вживає теж дошкульної упряжи — хомутів, штовхає тварину патиком попід живіт або в родні части, перевязує телят повязаних або придушених сідлищем, коли везе їх на торговищю або до різні. Тим всім, що перевозять зимою дрова і харч до більших міст, слід пригадати, щоби в лютий час не забували прикривати коні коцами або опанчою-свиткою, бо на це дуже вважають поліцаї і публика, а кари за недогляд перевищають нераз удвоє заробіток з розпродажі харчів чи дров. Не слід забирати з собою до міста псів і покидати їх, бо за це винуватця досягає дошкульна кара; в кожному старостві і громаді є списки псів. Пси, що біжать за фірою, можуть у місті легко загубитись, попадають у гицлівську петлю або здохають з голоду.

Також занедбання опіки над собакою і не постачання їй достатної кількости відживи і води можна вважати знущанням над нею. Тому утримуючи собаку, слід дбати за всі її конечні життєві потреби; тримати в охайних будах, хоронити перед холодом і надмірною спекою, дати привязь довгу на довгому дроті — для необхідного руху собаки. Купати її в річці. Карі підпадає теж по приписам наміченого закону солтис, війт або поліцай за недогляд, коли побивають псів, покусаних скаженою собакою. На доручення влади, коли треба вбивати собаку, слід зробити це людяно; найкраще вистрілати або вколоти цівкою потасу або стрихніною. Карам підпадають теж сільські знахорі за вигадування на тваринах варварських, жорстоких практик. У випадках занедбання належного лікування тварин, зокрема в хоробах болючих (ранах, кульгавках), а то ще й вживання таких тварин до праці (Арт. 9), може влада доручити примусове лікування на кошт власника — ветеринарним лікарем, віддаючи тварину в опіку другій особі, до якої матиме довіря. Щоб обминути ці всі прикрі наслідки, слід нам дбати за належний догляд і охорону тварин і людяну поведінку з усіма живинами, які Провидіння віддало нам до вжитку чи прикраси нашого життя. Нашу дітвору слід виховувати в пошані і любові для всіх живин, а випадки знущання над ними і варварства, як вибирання яєць і молодих з птичих гнізд тощо, безпощадно караймо.

Та не слід думати, що не вільно також вигублювати шкідників у господарстві, як комахи (насікомі), або хижаки, як дики, лиси, лисички, миші, щурі тощо; але винищувати їх людяно, без знущання над ними. Хижаків не слід довити у пастки, але стріляти; миші і щурі їх поїла птиця (по стрясенню з дерев) спарити. Новонароджені котята або песята — якщо не маємо для них гарного відборця, краще потопити, ніж множити сільських нуждарів. Звязаних у стерому мішку обтяжити каменем і кинути в глибоку воду; не кидати їх на стрію, з якої вони рятуються, опісля страждають, гинуть із голоду в кущах.

Не слід ловити диких птичок на сильця, не поневолювати наших співаків: соловейків, жайворонків, перепеличок, які у неволі страждають, а перепеличи розбивають собі лобики об клітку, підстрибуючи.

Не треба думати, що ніхто не бачить нашого варварства. За тим всім стежить чутківе око членів „Ліги охорони тварин", розкиненої по містах всього краю. Президентом намісної „Ліги" на Східну Галичину є наш адвокат др Лучковський у Львові, б. радник вищого суду. Запити і повідомлення спрямовувати до канцелярії „Ліги охорони тварин", Львів, вул. Оссолінських 13. На бажання назвище дописувача буде закрите і невиявлене нікому.

Записуйтеся в члени „Ліги охорони тварин"!

Др Маріян Стахурський.

—o—

СВЯТО ВЕСНИ.

„Не пускайте дітей на сцену" — чуєте нераз голоси строгих педагогів, мовляв, навчаться там лиш кокетерії і неприродних манер. Так, може і є в тім дещо правди, але тільки тоді, коли малим акторам дають ролі тяжкі, повні пафосу і штудерних жестів, коли вводять у незрозумілі для діточої душі почування. Тоді дійсно навіть зверхній успіх приносить дитині шкоду. Бо дитина мусить і на сцені залишатись у своєму елементі і почувається вона добре лиш у таких вокальних, мушичних чи танкових ролях, які входять в обсяг її розуміння.

І тоді не лякаймося, що привідні поліси можуть принести шкоду молодому характерові, навпаки: вказане б, щоб молода генерація привикала ставати перед осуд чужих людей та вчилася володіти собою, виставлена перед холодне обличчя критики.

Та мають „діти на сцені" теж своїх гарячих прихильників, свою сердечну публіку, яку очаровують своєю щирістю й безпосередністю і приносять їй зворушливу насолоду. Тому то діточий театр тішиться у всіх культурних краях світа великою популярністю, а його публика це одна велика радісна родина. Наші діти мають змогу лиш десь колись показатися на великій сцені, але коли вже усміхнеться їх це щастя, тоді їх виступ це справжня атракція для старшого й молодшого нашого громадянства.

І саме на *середу, дня 6. травня ц. р. в год. 4 попол. у салі театру Ріжнородностей*, готує для нас дівоча школа Р. Ш. ім. Б. Грінченка глибоку змістом й повну сонячних настроїв сцен. виставу Василя Софронова п. з. „Свято Весни". Прегарні й оригінальні у своїй композиції тінки до музики Чайковського і Лісовика укладу Оксани Федак-Дротовщецької, яка як відомо є не тільки одиноким у нас дипльомованим учителем ритмічної руханки методою Далькроза, але й знавцем мистецької хореографії, — перенесуть нас у світ чарівної казки на „Золоту Поляну" серед розспіваного зеленого бору.

М. Пастернакова.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Свячене у Львові.

ТРАДИЦИЙНЕ СВЯЧЕНЕ В МАНАСТИРІ СС. ВАСИЛІЯНОК.

Комітет будови церкви СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 93. уладив традиційне спільне свячене в неділю 3. ц. м. в год. 6. пополудні. В салі манастиря СС. Василіянок засіло коло 200 громадян і громадянок Вульки. Між ними було коло 10 священників і Преосв. Кир Іван, що відправив молебен і поблагословив Божі дари. Голова Комітету о. крил. Ю. Даєрович привитав гостей, зокрема Преосв. Івана, і подав до відома, що плян будови церкви тепер переробляють, бо магістрат не згодився на оселю під церквою. Преосв. Кир Іван подякував за побажання і підкреслив, що приявних обединує велика ідея будови релігійної і національної твердині. Дальше промовляли: ред. М. Тарнопько від Матірнього Т-ва „Просвіта", о. д-р Й. Застирець, радн. І. Колач, о. прал. Л. Куницький, п. Чорній від Міщ. Братства і ш. Кліщ від „Зорі". Підчас свяченого співав хор „Сурма", діти виконали низку національних танків, роздано теж премії. Серед родинної атмосфери приявні провели мило цілий вечір.

СВЯЧЕНЕ НА ГОРОДЕЦЬКОМУ.

3. травня ц. р. кружок Рідної Школи городецького передмістя і кружок Рідної Школи ім. Шашкевича уладили спільне свячене.

У малій салі Т-ва ім. Лисенка зібралося коло 150 запрошених гостей. Свячене поблагословив о. прал. Куницький, що виголосив теж промову. Дівочий і хлопячий хор городецького передмістя відспівав гарно великодні й народні пісні, а ученпця 5. кляси жер. школи Ір. Капарник відеклямувала „Великдень" Івана Франка. Промовляли Преосв. Никита, інсп. Р. Ш. Буде, дир. Мудрик і інші. На побут бідних дітей на селі зібрали 47.65 зол.

На стінах і на столах видніли реклями українських торговельних і промислових фірм.

Свячене закінчилося відспіванням національного гимну.

Чи знаєте, що вже від цеї суботи, себто від 9. травня гостинні виступи славного ревіового театру **„Цирульник Варшавський"** щодня 2 рази в год. 7-мій і 9-тій

Білети вже можна дістати в касах Міських Театрів, в будинку Вел. Театру і у Фот-Або-Рад. **„З ПЕРЕДІЛКОМ"**

Комунікат.

Товариство „Вакаційних Осель" подає до відома П. Т. Громадянства, що в тім році висилає теж три оселі (дві дівочі та одну хлопячу) до Миловання та Коршева, кожну на чотиритижневий побут. Повна оплата від дитини 38 зол. Кошта дороги 10 зол. Обі дівочі оселі виїздять на липень, хлопяча на серпень. Зголошення приймають Управи шкіл.

Родичі дітей забезпечені у Суспільній Обезпечальні повинні вже тепер там зголосити виїзд своїх дітей, бо інакше Суспільна Обезпечальня не покриє коштів утримання на оселях.

Виділ Товариства містить рівночасно ось таке рішення:

Загальні Збори, що відбулися 13. березня ц. р. на внесення д-ра Цимбалістого порішили звернутися до всього українського Громадянства з горячим проханням, щоби воно розумівши вагу ідеї, для якої Товариство вже 31 років неупинно працює і здаючи собі справу з жахливого безробіття, що тепер панує — було скильне зголошуватися на батьків-опікунів найбідніщої дітвори — фундуючи їй місця на оселі. Зголошення приймає скарбник Товариства інж. Богдан Паньківський, Львів, вул. Чарнецького ч. 26/II.

Цю акцію започаткував вже Вп. д-р Цимбалістий жертвуючи 20 зол. на половину місця, за що Виділ складає жертводавцеві сердечну подяку.

Хто черговий?

В неділю, 10. травня буде збірка на висилку дітвори.

За Виділ Товариства:

Я. Бачинська, голова. М. Ліщинська, секретар.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.

ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Швайцарський суд у Базель розглядає справу нім. журналіста Веземана, якому закидують, що він сховав на нім. територію нім. емігранта, журналіста Бертольда Якоба.

Палестинські араби страйкують дальше, дарма, що емір Кераку (Трансйорданії) радив їм перервати страйк.

Австрійський уряд доручив Франції, Англії, Італії та Німеччині меморіял з пояснюванням мотивів австрійського закону про обовязкову публичну службу.

Італійський уряд погодився на переговори у справі демілітаризації Дарданелів.

У столиці Чіле комуністи знищили на 1. травня націонал-соціялістичні прапори на німецьких склепах; префект перепросив німецького амбасадора

У Чернівцях арештували кількох гімназистів під замітом комунізму.

Подяка.

Отсим складаю щиру подяку ВП. Пану **Д-рові Олександрові Подолинському,** лікареві у Львові, вул. Потоцького ч. 6, за вміло і щасливо переведену тяжку операцію моєї жінки та незвичайно дбайливу і щиру лікарську опіку підчас її недуги.

Д-р Володимир Залозецький.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успенської церкви: Марійське Товариство Пань 10.— зол., Круцята дітей при Мар. Тов. 5.— зол., п. Бачинська і Зелена 5.— зол.; в Адміністрації „Діла": д-р Лесь Кульчицький 5.— зол. Разом досі зложено 713.— зол.

— **Великі Весняні Студентські Вечерниці** в суботу 9. травня у всіх салях Народнього Дому. Початок в год. 21. Буфет в управі пань. Першорядна музика. 2058 1—2

— **Черче коло Рогатина.** Першорядна кухня дієтетична на маслі під умілою кермою Ів. Ліськевичевої з Ямного в домі п. Гладуна Ст. — поручає обіди й вечері, добру каву й домашні гіста — від 10. травня ц. р. 2027 3—3

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Товариський зїзд.** Усіх товаришів, які складали іспит зрілости у травні 1926 р. в філії української державної гімназії у Львові прохаємо приїхати на зїзд у вівторок **26. травня ц. р.** у Львові. **Комітет мусів пересунути зїзд з 19. на 26. травня з причин від себе незалежних.** Програма зїзду: 7.45 рано сходини всіх товаришів у філії державної гімназії при вул. Пекарській ч. 19; в год. 8-ій богослуження і після того поворот до гімназії, спільний обід з Вп. П. Професорами, опісля спільна фотографія. Зголошення і 10 зол. на кошта участи слати найдалі до 12. травня ц. р. на адресу: **о. проф. д-р І. Гриньох, (ч. тел. 289-71), вул. Супінського ч. 21. у Львові, За комітет: о. проф. д-р І. Гриньох, М. Дяків і м-р М. Хомяк.** 2042 3—3

— **Проба хору Т-ва „Львівський Боян"** відбудеться — з увагн на концерт Л. Колессівної — не 5., але 12. травня ц. р. **Виділ.** 2059

— **Харчівня Товариства: „Клюб Українських Емігрантів", пл. Бернардинська 2/I. м. 2.** видає щодня снідання, обіди і вечері. Постійно українські борщі й інші українські страви. Приймає замовлення на ширші сходини комерси, равти і т. п. Буфет під управою фахового кухаря.

— **Вистава народнього мистецтва** в новочасному нутрі отворена щодень від 9 до 14 і 17—19 год. в салях міського музею артистичного промислу (вул. Гетьманська 20).

— **Вистава УСС в Тернополі** при філії УКТОДІ відбудеться в неділю, 17. травня ц. р. в 12 год. вполудне в домівці Української Бесіди при вул. Мішкевича ч. 5.

— **Концерт Любки Колесси** відбудеться вині у вівторок 5. травня в год. 20.15 в салі Польського Муз. Т-ва. Хорунжина 7. Нечисленні ще білети набувати в магазині нот Ґ. Сайфарта, вул. Академічна 6. і вечором при касі.

— **Унормування службових відносин учителів наших приватних шкіл.** Т-во „Рідна Школа" у порозумінні зі становим Т-вом учителів середніх і вищих шкіл „Учительська Громада" у Львові виготовило проект правильника, що нормує службові відносини учителів рідношкільних середніх і вселюдних шкіл. Президія Т-ва „Рідна Школа" на своїм засіданні 27. квітня ц. р. затвердила цей службовий правильник і після затвердження його Головною Управою Р. Ш. в травні ц. р. він буде обовязувати у рідношкільних заведеннях. Рівночасно Т-во „Учительська Громада" звернулося до Митрополичої Ординаріятської Шкільної Ради у Львові, Епископських Ординаріятів у Перемишлі й Станиславові та Виділу Українського Інституту для дівчат у Перемишлі з проханням виготовити для учителів своїх шкіл аналогічний службовий правильник, предкладаючи від себе готовий проект такого правильника. Є оправдана надія, що з початком нового шк. року тобто з днем 1. вересня ц. р. будуть службові відносини учителів усіх наших приватних шкіл з правої сторони управильнені.

Від 1. травня

Бюра Адмін. „Діла"

відчинене від 9-ої рано до 6-ої вечір.

— **Коли почнуться шкільні ферії?** Міністерство освіти приготовляє розпорядок у справі закінчення шкільного року. Як зачувати, початок шкільних ферій визначено на 22. червня, а не 15. червня, як це практикувалось досі. Але шкільна молодь не може нарікати, бо новий шкільний рік зачинається аж 3. вересня ц. р.

— **Вдовича рента.** Заведення суспільних обезпечень виясиює, що до вдовичої ренти має право вдова по небіжчику, що брав інвалідську або старечу ренту, або по обезпеченім, що не користав до смерти з ренти, але перебув бодай 5 літ в обезпеченні. Вдовичу ренту устійнено на 3/5 ренти, до якої обезпечений мав право в часі смерти. У випадку, коли претенсію до ренти зголошено по році від смерти обезпеченого, виплачується ренту найбільше за останній рік. Право до вдовичої ренти передавнюється після 5 літ від смерти обезпеченого.

— **Полекші для дрібних рільників.** Міністерство скарбу, бажаючи влекшити дрібним рільникам сплату меєткової данини за цей рік, позволило, щоби вплати до рук делегованих урядовців побирати без відсотків. Подібну полекшу признано платникам, що зголошуються безпосередньо до каси скарбового уряду.

— **Тиф десяткує голодних селян.** У селі Лопянка пов. Долина пошесть пятнистого тифу забрала вже 26 жертв зпоміж наших зголоднілих селян. Причиною пошести тифу страшна нужда і погані гігієнічні умовини життя наших селян.

— **Загальні Збори „Скали".** В Станиславові відбулися Загальні Збори централі „Скали". Зі звідомлень виходить, що „Скала" має 187 читалень. Більшість цих читалень існує тільки на папері. Всього 57 з них передплачує „Правду"

(49 заплатило передплату) і 9 „Нову Зорю" (4 заплатили передплату), себто партійну пресу УНО. Дотеперішній голова „Скали", пос. др І. Волинський, отворивши Загальні Збори, покинув салю нарад. Новий виділ „Скали" такий: д-р Богдан Нелільський голова, дир. Григ. Заморока заст. голови, др Л. Голінатий секретар, інж. В. Зубрицький заст. секретаря, дир. Т. Мартинець — скарбник, о. В. Микитюк заст. скарбника; виділові: Ом. Гординський, о. І. Луцик, В. Мацковський, др О. Назарук, др А. Перегінець, Сев. Сягуровнч.

— **Болгари Шевченкові.** З нагоди 75-ліття смерти Т. Шевченка „Словянська Беседа" в Софії влаштувала 25. м. м. урочисту академію. Ректор університету проф. др Михайло Арнаудов (учень й наступник Івана Шишманова, зять М. Драгоманова) прочитав реферат на тему „Тарас Шевченко й Болгарія". Петро Райчев, тенор болгарської народньої опери, співав українські пісні, член народнього театру Володимир Трендафилов деклямував поезії Шевченка, найліпший болгарський мужеський хор „Гусла" під проводом Асени Дімітрова виконав ряд українських і болгарських народніх пісень.

— **„Тарас Бульба" на київській сцені.** Київський театр опери й балету приготовляє виставу опери М. Лисенка „Тарас Бульба", очевидно в совітській перерібці. Поет Максим Рильський працює над новим текстом опери. Над новою музичною редакцією опери працює композитор Л. Ревуцький, над орхестрацією композитор Б. Литошинський.

— **Нова праця доц. В. Січинського.** В черговому 12-му томі чеської технічної енциклопедії під гаслом „Зрубові будови" („Srubove budovy") уміщено більший огляд д-ра Володимира Січинського про деревляні зрубові будови у словян. Крім загального огляду деревляного будівництва з погляду історично-мистецького, автор подає відомости про таке будівництво у Польщі, в Україні, в Росії і Чехословеччині. Стаття займає місце 8 шпальт дрібного друку та ілюстрована 10 ілюстраціями автора в тексті і окрочою таблицею з репродукціями 4 деревориті в інж. П. Ржержіхи. Огляд В. Січинського видано окремою відбиткою разом зі статтею проф. інж. Я. Фідлера.

— **Відзначення В. Касіяна.** Комітет міжнародньої виставки гравюр на дереві, яка відбулася у Варшаві, присудив відомому українському графікові В. Касіянові почесний дипльом за його мистецькі праці.

— **Зарибнення рік.** Тернопільський воєвідський уряд переводить з весною зарибнення рік кров'ю сандача в скількости 1 мілюна зерен. Зарибнення підлягають ріки Серет, Дністер, Золота Липа, Стрипа і Буг. Акція йде на кошт арендаторів рибацьких округ у ціні по 1.50 зол. за тисяч зерен заплідненої ікри, яку доставляє львівська торговельна палата.

— **Нафтова ропа в Перегінську.** Нафтова спілка в Перегінську, що від січня ц. р. перевозить нафтові верчення на терені громади Перегінсько, добула перед кількома днями ропу, що дає сім вагонів місячно. Спілка приступає до дальших верчень.

— **За довги в земських кредитових товариствах** виставлено знову на ліцитаційну продаж багато земельних маєтків у східних воєвідствах, як повідомляє з жалем польська преса. На ліцитацію виставлено 364 фільварки, між якими находиться маєтки до 20 тисяч гектарів. Продаватимуть старі родові маєтки Потоцьких, Радзівіллів і ін.

— **Львівська хроніка.** В хем. пральні „Стелля" при вул. Мартина 22-літня робітн. Г. Завуць вилізла на шклянний дах ужити сонішньої купелі. Дах заломився і вона впала з першого поверху, при чому так тяжко потовкласа, що її в непритомному стані відставили до шпиталю. — В Пасіках Личаківських повісилася 26-літня Розалія Бобко, посперечавшись з нареченим.

— **Крайова хроніка.** У Станиславові арештовано ем. секретаря суду Курилана за хабарництво. — В Устеновій пов. Лісько згоріла загорода Мих. Кирилка, при чому згинула у вогні його жінка Анастасія, що пробувала рятувати своє добро. — В лісі біля Селись пов. Яворів Іван і Дмитро Шелепські вбили гаєвого Івана Петрика, що придибав їх на крадежі дерева. — Над Жидичем перейшла сильна градова буря і покрила землю грубою верствою. — У Плаві (пов. Чєсю) згоріло 150 гектарів ліса, власність Герґарда Франке. Згоріли 40—50-літні дерева.

— **Присуд на комуністів.** Окружний суд у Луцьку на виїздовій сесії в Ковлі засудив за комуністичну діяльність 39 осіб на кари від 2 до 5 літ вязниці.

КРІВАВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 4. 5. ПАТ. Минулої ночі дійшло в ріжних місцевостях до заворушень у звязку з виборами. І так у Бордо кінні гвардійці мусіли кількома кавалерійськими наворотами розігнати юрбу, яка маніфестувала підчас оголошування виборчих вислідів та арештували 8 осіб. Дійшло до сутичок, в яких побили багато осіб. Ранених відвезли до шпиталю. В Парижі опівночі юрба комуністичних маніфестантів вирушила у напрямі опери, співаючи Інтернаціонал. Маніфестанти стрінулися з націоналістами, які співали марсилянку. Одначе поліції вдалося не допустити до кривавих сутичок. Обі групи поліція розігнала не арештуючи нікого. В Марсеї невідомі люди стріляли до таксівок і трамваїв, які переїздяли вулицею Республики і паризьким бульваром. Ранених не було, влада веде слідство. В Ментоні дійшло до сутички у виборчій домівці. Одну особу ранили. Поліція арештувала 6 осіб.

ДВОДЕННІ НАРАДИ ДЕРЖАВ БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ.

БІЛГОРОД, 4. 5. ПАТ. Нині рано почалися дводенні наради держав балканської Антанти. Нарадами проводить турецький міністр закордонних справ Ружді Арас, югославянський премієр Стоядинович, грецький премієр Метаксас і румунський міністр Тітулеску.

НЕСПОКОЇ НА ЛИТВІ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 4. 5. ПАТ. Литовська преса пише, що у звязку з безупинними неспокоями начальник ковенського повіту видав розпорядок, на основі якого поліція може покликати на необмежений час всіх фізично здібних мужчин, щоб сторожили з метою здержати лад і порядок. Такі сторожі матимуть зброю і зможуть придержувати підозрілі особи. Неслухняних будуть карати арештом до 1. місяця або гривною до 1.000 літів. Тому, що по селах неспокійно, литовський уряд покликав окремого представника на 5 повітів: олицький, сайсенський, волковиський, маріямпольський і шецький.

ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ ДЛЯ НЕГУСА.

ЛЬОНДОН, 4. 5. ПАТ. Нині рано відбулося надзвичайне засідання кабінету, яке первісно скликали, щоб затвердити остаточний текст питань до Німеччини. На цьому засіданні обговорювали положення в Абісинії. Кабінет рішив, що до диспозиції негуса передадуть англійський воєнний корабель.

ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА М. ЛЬВОВА.

Львівський воєвода Беліна-Пражмовський видав розпорядок, який установлює речинець виборів президента м. Львова на 14. травня ц. р. На денному порядку засідання міської ради є лише вибори президента м. Львова.

(Ат. Всхуд.)

— **Протижидівські ексцеси** були знову на варшавській політехніці минулої суботи. Студенти християни побили в городі якогось студента, подібного до жида, хоча він був християнином. Бучу перенесласа до авдиторії, де побито кільканацять осіб. В будинку виділу електротехніки побили тяжко студента Ізидора Буха. Опісля більша група громил впала до домівки жидівської „Взаїмної Помочі" і здемолювала її цілковито. Членів товариства, що не вспіли втекти, побито, а одному замасакровано лице до непізнання.

— **Бійка у вилєнському університеті.** У звязку зі святом 1. травня соціялістична молодь вилєнського університету зібралася на віче, яке розбили студенти ендеки. Прийшло до завзятої бійки, в якій побито 5 осіб, так що ними заняло ратункове поготівля.

— **Трагічна статистика.** Як обчислено урядово, у Варшаві в місяці квітні п. р. пробувало відобрати собі життя 100 осіб, з яких 22 померли. В тім самім часі від самоходових випадків було ранених 49 осіб і одна вбита, а трамваї переїхали 33 особи, з яких одна померла. Взагалі від ріжних випадків згинуло у Варшаві 31 осіб.

— **Фотографії на віддаль.** В найближчому часі у Варшаві віддадуть до публичного вжитку перший в Польщі радіотелеграф, що при його помочі можна буде переказувати за границю і діставати звідтам фотографії. Апарат спроваджено з Німеччини. Знимки дуже виразні, так що годі відріжнити їх від знимки звичайної. Можна теж передавати тексти, писані на машині.

— **Заборонили видавництво.** У звязку з банкрутством „Фенікса" і хабарами, які брав видавець „Зон унд Монтагсцайтунґу", Клебінгер, віденська адміністраційна влада заборонила це видавництво. Клебінгер є за границею.

— **Новий крах асекураційного товариства.** Після „Фенікса" прийшла черга на бельгійське асекураційне товариство „Ля Бельгік Превуаянс" (Провидіння Бельгії). Пасива тва дохолить до 40 мілюнів бельгійських франків. Слідство викрило, що ця інституція від 1921 р. оголошувала фальшиві білянси, які замість дійсних страт виказували зиски. Нпр. в білянсі з 1932 р. замість страти 2.3 мілюнів виказали зиск у висоті 2.2 мілі. бельг. франків.

— **Большевики обмежують розводи.** Голова совітської комісії, покликаної до ревізії закону про подружжя і розводи, Зельц, оголосив проект нового закону, що має на меті побільшення приросту населення. Новий закон утрудніе зривання подруж. Розводи будуть нотовані в паспортах і кожний новий розвід буде оподатковний щораз більшими сумами. Проектується теж заборона переривати вагітність, податок для кавалерів і премії для численних родин.

— **Моторові легкопади.** Один французький технік у Марселі здадив новий тип легкопаду з малим мотором, що дає змогу керувати легкопадом. Досі було багато випадків, що летун, рятуючись при помочі легкопаду, падав до якогось озера, ставу або в інші небезпечні місця, як нпр. на електричні дроти. Новий французький винахід позволяє летунові летіти кілька кільометрів і вибрати корисне місце до осідання.

— **Канал Волга—Дон.** Від кількох літ велися студії над будовою каналу, що має лучити Волгу з Доном. Студії випали корисно і вже виготовляють подрібні плани тієї велитенської будови. На Дон стане шлюза, що дасть збірник води на 40 мільярдів куб. метрів. При помочі спеціяльних уладжень кораблі, які приходитимуть Волгою, підносуться на 72 метри до штучного озера, а звідси опустять їх на 33 метри до долини Дону. На ріці Дон має стануги ще 6 дальших шлюз з відповідними переходами для кораблів, які поплинуть до Озівського моря. Нова водна дорога буде довга 1.100 км. Плянують теж будову трьох великих електричних станцій між Доном і Волгою. Води каналу наводнюватимуть сухий калмуцький степ. Каналом буде переливатися річно 12 мільярдів куб. метрів води з Дону до Волги, щоби протидіяти висиханню Каспійського моря, звідки братимуть воду до наводнювання надволжанських просторів.

— **Ріжні вістки.** У Празі арештовано Роберта Андерса, директора місцевої філії „Феніксу". — В Альпах знайшли на скелях Ріґі німецький розбитий літак з тілами двох осіб. Це почтовий літак, що курсував на лінії Франкфурт—Базель. — Суд у Шікаго признав 17-літньому Ів. Назимкові 30.000 долярів відшкодування, які має заплатити один громадянин в Міямі на Фльориді, що переїхав йому автом ногу, наслідком чого її ампутовано.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": *„ЧОЛОВІКИ ВОЛІЮТЬ МУЖАТОК".*

Сальонова легка комедія з відомою тріюкою Джон Крофорд, що стоїть посередині між двома мужчинами, Робертом Монтгомері, що стоїть посередині між кожними двома жінками, які здибає на своїй дорозі і Фрашнотом Тон — теж на переміну щасливим і зневіреним подружнім щастям. Дій тут мало, подій майже ніяких, ні співів ні танків, тільки весь час дотепний, іронічний діяльог між особами, що відчувають взаємну симпатію і часто не можуть порозумітись через свою гордість, примхи і безглуздий спосіб життя. Европейцеві важко зрозуміти у чому тут уся інтрига і ті великі конфлікти, коли не пригадає собі, що за американськими звичаями найважніша форма освідчин звернена до жінки, що натякає на подружжя, звязує мужчину словом. Другий момент дуже далекий від наших звичаїв це обовязкова звичка говорити правду у подружжі, натвіть якби від тої правди воно мало азраз розбитися. Комедія ця побудована в дусі сальонових пєс Уайльда вся тримається на таких питаннях, що хвилюють її безжурних героїв: „Ожениться, чи ні? розвестися чи ні?"

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блоччків Р. Ш.

ДИВОГЛЯДИ.

МІЛІОНЕРКА „ЇДЕ ЗАЙЦЕМ".

Минулого тижня поліція Злучених Держав всполошилась: шезла жінка сенатора Дрейпера, колишнього губернатора стейту Массачузете, ще й мільонерка. Перша думка була: схопили й гангстери, щоб дістати викуп, далі — самогубство. Шукали надаремне. Два дні пізніше капітан англійського пароплаву „Джерсі" повідомив через радіо поліцію, що він напшов мільонерку на своєму кораблі... без білету. Пароплав дойхав до Льондону і тут на мільонерку чекали агенти тайної поліції, щоб вислухати тіточку й подорожі. Вона сказала: — Я втікла з дому з родинних, особистих причин. Я знала, що чоловік не дозволить мені виїхати до Европи і я рішила втекти потайки. З тією метою я одяглась як перекупка, взяла в руки кошик з овочами і ввійшла на чердак „Джерсі". Моряки думали, що я несу для якогось пасажира замордені овочі і не зуживали мене. Я почекала схована, поки пароплав не виплине на повне море. Перший вечір я розмовляла з одною торговицею цвітами. На другий день на кораблі дістали звістку, що я шезла. Я лежала за дня на чердаку на шезльонгу, одягнена в добре пальто, возичене. Вночі я ховалась між резервуарами з водою, їла овочі і пила молоко, яке взяла з ресторану.

Утеча мільонерки скінчиться прозаїчно. Вона проведе кілька днів у Льондоні, після чого її відішлють назад до Америки вже з білетом І-ої класи, на рахунок її чоловіка.

КАНДИДАТ БЕЗ СУПЕРНИКІВ.

У Франції є тільки одна така округа, що під час виборів мала єдиного кандидата. Посол Ізізан, що вийшов із Бретані, дістав на 12.144 виборців 12.119 голосів. Його виняткове становище пояснюється тим, що на всю округу він єдиний мав матуру. Але саме через те бретонські селяни дивились на нього підворливо в 1914. р., коли він уперше поставив свою кандидатуру. Вони вважали його ітнелігентом, не своїм. Тоді Ізізан заявся годівлею худоби і став дуже популярний. У 1924. р. вибрали його до парляменту. Коли він увійшов туди у шовковім бретонськім убранні і широкім капелюсі, один із послів привітав його як маркіза.

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Клопіт з назвою міських вулиць. Копичинці належать до тих галицьких містечок, які ще дотепер не перевели офіціяльного „хрещення" вулиць. Щойно в 1935 р. управа міста дістала наказ з повітового виділу, щоб цю справу помістити на черзі нарад міської ради. Дня 30. березня 1935 р. рада вибрала зпоміж себе комісію з 5-ох осіб (3 поляків, 1 українець та 1 жид), яка мала приготовити проект назв. По кількох засіданнях комісії дістали 52 вулиці та вуличка Копичинець назви визначних осіб та подій і — як можна було сподіватися — здебільша з польської літератури історії та політики. Лише 5 вулиць назвали іменами українських письменників та ученних, а саме: 1) Т. Шевченка — бічна коло Народнього Дому; 2) Ів. Франка — на Баворівщині коло читальні; 3) Маркіяна Шашкевича — на Кутці; 4) Михайла Грушевського — на Горі коло образу Матери Божої і 5) Бориса Грінченка — на Бетьках коло ліса. Жиди мають 3 вулиці з назвами жидівських визначних осіб. Решта 28 вулиць мають неособові назви, які вказують напрям чи вигляд. Міська рада затвердила проект комісії і здавалося, що справа вже покінчена. Одначе в березні ц. р. справа назви вулиць знову вернулась до ради чи пак до комісії. Це повітовий виділ зажадав, щоб 3 вулицям — чортківській, гусятинській і хоростківській — залишити їх назву, кільком вулицям змінити назву на правдиво польську (напр. не „До потока", „До жезьні", але Потокова, Жезньова), вкінці вулицям, які дістали назви українських письменників (І. Франка, М. Шашкевича і Б. Грінченка) та 3 жидівським назвати „назви історичне любі регіональне, як Траугута, Понятовского і інне". — У справі цієї поправки відбулося дня 29. квітня ц. р. засідання ради. Український радний м-р О. Фірчук поставив внесок, щоб рада приняла поправки виділу щодо 3 вулиць (чортківської, гусятинської, хоростківської) і щодо зміни назв „До потоку" і т. д. на Потокова і т. д., але зате, щоб не змінювати назв вулиць, які дістали назви визначних українських письменників, які загально відомі, і шановані українським населенням. Дивно, що в повітовому виділі дотичний референт не знає ще назв цих письменників та домагається, щоб замість цих назв надати вулицям назви історичних осіб. Одначе на внесок радного Головацького рада більшістю голосів рішила відіслати цю справу ще раз до комісії для провірки і авпроектування евентуальних змін. Так то тяжко відбувається „хрещення" вулиць міста Копичинець, здається, тільки тому, що кільком з них надали українські назви.

КІНО АТЛЯНТІК | НИНІ ПРЕМІЄРА! Найбільша артистична сенсація! Репрезентаційна польська фільма надзвичайно захопливої теми сполученої наскрізь новочасно

Пан Твардовський

Увага! Запрошуємо взяти участь в проголошеним нами **конкурсі з нагородами.**

Білєти вільного вступу і знижки аж до відкликання неважні.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Прикра вистава.

Нераз я говорив і доказував: Ліпша половина української нації це жінки. Натерпілись багато більше як мужчини, зінсувались багато менше, а підчас того як мужчина козакував, байдикував, чи з „хурою" по сіль їздив, тяжко працювала, виховувала діти і очі видивляла за чоловіком. А після тяжкої праці, як вечір насідав на село, вкладала діти спати і бралася за вишивку, рухаючи ногою колиску з найменшим. Добрі, чисті думки й то клалися взорами на полотно, то заливалися в словах та мельодії нової пісні. Велика скарбниця устної словесности і народнього мистецтва майже ціла вишитнена творчістю жінки.

Не змінили цього мого переконання назві останні Збори Союзу Українок і не змінять, хоч би ще раз були такі. Вклад українки в національну культуру прийшов з села, а селянки, чи навіть селюшки найменше винні в тім, що недавно творилося, чи ще, не дай Бог, буде творитися.

Зате сильно захитала моїм переконанням про ролю жінки-українки в рідній культурі „Виставка здобництва людового", що відбувається тепер у Львові (від 19. IV. до 5. V. 1936.).

Вийшов з тієї нагоди каталіг, а в нім передмова підписана п. Ал. Пр.

Ал. Пр. — чи не Александер Прусевич — написав там, що виставка зібрала 5.000 експонатів славянських, а „найважніша річ то польські тафти в кількинадцяти техніках, зібрані на теренах руських".

Гляньмо на терени: Полісся, Волинь, Поділля, Львівщина, Тернопільщина, Станиславівщина... А далі назви: рукав, вуставка, ковнір, встовки, обрус, плечик, пазуха.

Пішов я на виставу, хоч на вишивках — як вовк на звіздах. Але, думаю, цікаво буде поглянути на ті всі слов'янські нивці, хрестики, мережі, заволоч і т. п.

Хоч як прикро мені, але я мусів признатися ко помилки. Досі думав, що все це наше, українське, в найгіршому разі перетоплене в нас, а тим часом це все взагалі славянське, а деколи польське, тільки — як казала одна пані — руским хлоп вишивав.

Українські землі можуть хіба ту заслугу, що були колискою Славянщини і звідси різнобарвний вилився. Руська хлопка мережала, гаптувала, чи вишивала, але заслуги в тім не має, бо це або загальне, або чужий вплив.

Тому на виставі є багато назв наших сіл чи повітів, багато всяких „вуставок", чи „плечиків", але ні слова про те, що це українська культура — не тільки праця.

І рація. Раз неправда, то нема чого про те писати. „Загальнослав'янське" „зібране на руських теренах", „свойські техніки" і т. п. найкраще передають фактичний стан включно з тенденцією франжерів.

Поглянувши на виставу, я захитався у своїх переконаннях.

Одно тільки ще неясне і — може п. Ал. Прусевич схоснив би мені: Чому діти, які зі славянської колиски розлізлися по світовім подвірю, не забрали зі собою своєї власности, а лишили в колисці, щоби нею зручно покористувалися перша-ліпша руська хлопка?!

Галактіон Чінка.

Спорт.

УКРАЇНА — СЯН 3:3 (1:1).

У неділю 3. ц. м. розіграла львівська Україна товариські змагання з українською дружиною Сян у Перемишлі, які покінчилися нерозіграною 3:3. Тому, що обі дружини є цього року в добрій формі, то й не дивниця, що на грищі зібралося понад 1.000 осіб переважно української публики, яка із захопленням слідкувала за ходом гри, що від початку до кінця держала глядачів у великому напруженні.

Хід гри: Сян вибрав грище з вітром і наступ відразу дуже гостре темпо, атакуючи раз-у-раз небезпечно правою стороною; передовсім крайник Турко давав багато праці лавам України. Одна з таких акцій у 25 мін. скінчилася гострим стрілом Турка, м'яч відбився від жердини і понад лежачого воротаря України, який кинувся, щоб його зловити, влетів до сітки. Поволи Україна отрясається з переваги Сяну. І напад шораз доходить до голосу і по гарній акції Мікльош-Скоцень-Петрів цей останній вирівнює у 35. мін. У другій половині змагань Сян знову наступає темпо, а трійка Партика-Суський-Турко переводить кілька направду гарних потягнень, з яких одно кінчається стрілом Партики з найближчої віддалі і Сян веде 2:1. Тепер приходить до голосу Україна, яка за всяку ціну старається вирівняти. Напад, що з початку грає середньою трійкою, починає грати крилами, одначе центри Краєвського і Вішки виявляє певна оборона Сяну або знаменитий воротар. Щойно у 30. мін. Краєвський стріляє вільного, а Петрів використовує замішання під воротами і стріляє вирівнюючого гола. На знагуках обох дружин видно втому, тільки один Турко рве раз-у-раз вперед, бо має вільну дорогу тому, що розбитий Пазуняк не вспів його затримати. У 40. мін. Одайців завинює руку і Турко певно стріляє кернового. Здавалося, що програна України приспічатана, але ще один зрив — Скоцень стріляє, м'яч відбивається від оборонця і падає в сітку. При стані 3:3 судія Романець відвитує змагання.

Коли порівняти ці дві наші передові дружини, то слід сказати, що Сян має перевагу над Україною передовсім у бігу і скорше віддає м'яч своїм, а загалом змагання тому гра прибирає дуже скоре темпо. Найкращою частиною Сяну є безперечно напад, передовсім права сторона Суський-Турко; оба ті грачі молоді — передові легкоатлети, перед якими велика будучність. Поміч працьовита, хоч подає на сліпо, оборона грає рішуче за гострі. Воротар певний.

Україна, як усе на виїздах, грала слабше, як у Львові, хоч перевела кілька дуже гарних акцій. Новий набуток Вішка, який уперше виступив в рядах України, зарекомендувався дуже добре.

У половині червня ц. р. Львів буде мати нагоду оглядати відплатні змагання цих дружин на ювилейнім святі С. Т. „Україна". Слід надіятися, що обі дружини по совісним тренінгу найдуться у цім часі вже в повні своїй формі.

ЛЬВІВ. **Україна II — Віс 2:1.**

ЛЬВІВ. **Україна III. — Віс II. 2:2.**

Змагання товариські з львівськими вишими, в яких і друга і третя дружина України вийшла з добрим висліком.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ТЕРНОПІЛЬ. Єгуда — Поділля 4:0 (2:0). Відплатні змагання Єгуда виграла у свою користь. Напад Поділля в першій половині поважно загрожував воротам Єгуди, але стріли перелітали понад ворота або їх ловив воротар. Суддював п. Бужицький.

ХОДОРІВ. Вій — Цукровня 2:2 (1:1). Вій виступив до змагань у відмолодженому складі. Ворота для Вію здобув Ляшко. Суддював п. Завіша.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Легія 2:1 (2:0).

Заслужена перемога Погоні, яка мала помітну перевагу над противником, але її напад не міг здобутись на успішний стріл. Голі для Погоні стріляли: Боровський і Нехцьол. Видів 4.000.

КРАКІВ. Гарбарня — Домб 3:1 (0:0).

КАТОВИЦІ. Шлеськ — Рух 2:1 (0:1).

ВАРШАВА. Вісла — Варшавянка 1:1 (1:0).

ПОЗНАНЬ. Варта — Л. К. С. 6:1 (3:1).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Польовія 3:0 (1:0).

ЛЬВІВ. Погонь І-Б — Огнісько 4:2 (2:0).

ЛЬВІВ. Лехія — Р. К. С. 2:1 (2:0).

РЯШІВ. Гасмонея — Ресовія 1:1 (1:0).

*

СТРИЙ. Погонь — Покуття (Коломия) 7:1 (4:0).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БЕРНО. Еспанія — Швайцарія 2:0.

БІГ НАВПРОСТЕЦЬ С.-Б.

Біг навпростець С.-Б., що відбувся в Лисиничах при участи 39-ох руховників, дав такі висліди: Посестри 800 м.: 1) Стеткевич (С-Б). Учасники 1.5 км. Фільо (С-Б). Побратими 2-5 км. 1) Муць (С-Б), 2) Орищин (С. III), 3) О. Тиховський (С-Б).

Нові книжки й журнали.

ВІСТІ Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання в Подебрадах. Подебради, 20 квітня 1936. Ч. 14-15.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва"
Рана Руська:
5. V. Гарно вишитий фрак
6. V. Ой не ходи Грицю (нова пост.)
7. V. Мущина з минувшини
8. V. Дума про Нечая
9. V. Сняте полуми
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича
Комарно:
4. V. Дівча з Маслосоюзу
5. V. Німа теща
6. V. Лев з Абісинії
7. V. Отаман Шісня
8. V. Інваліди
Миколаїв н/Дн.
8. V. Лев з Абісинії
9. V. Дівча з Маслосоюзу
Розвадів:
10. V. Отаман Шісня

Великий Театр:
Вівторок, 5. V. год. 8. веч. „Неоправдана година".
Середа, 6. V. год. 8. веч. „Неоправдана година".

Театр Ріжнородностей:
Нечинний

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца" із Секе Сандем.
ВАНДА: „Дон Хуан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСІНО: „Чоловіки люблять замужних"
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готедений злодець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова гротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Велика книжка Олександра" і комедія в Бастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із конц. Файдтом.
МУЗА: „Каліенте місто кохання" з Долорес дель Ріо.
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Для тебе співаю" (Келура)
СВІТ: „Вакуси" із Диншою.
СТИЛЬВЕ: „Останні дні Помпеїв" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Бунт звірів" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шаленство".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Рим.

Закордонне радіо.

Вівторок, 5. травня 1936.

Відень (506.8) 18.20 Концерт для дітей, 17.35 Солісти (Сантера сопр., Льоренці бас), 20.00 „Шілер-Мілекер-Офенбах" розрив. концерт, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для закордоння **Прага** (470.2) 17.20 Соната ,рана на вол. і форт., 18.20 Пісні Кобеса та Граубера, 21.00 Концерт, **Париж** (1648) 11.00 Концерт, 20.45 Вуличні пісеньки, **Білгород** (437,3) 16.20 Пісеньки 20.25 Сп. ресіталь, **Берлін** (356.7) 12.00 Концерт, 18.15 Від сонатини до трію форт., камер. концерт, 20.10 Опера **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, 22.30 Музика, 17.00 „Шехерезада" симф. поема Римського Корсакова 18.00 Шведські нар. пісні на хор а капели та форт., **Мічеч** (405,4) 16.30 Солісти, 19.00 Пфіцнерові твори, спів. музика, **Будапешт** 549.5) 12.05 Циг. музика, 17.00 Скрипка, 20.10 „Фіялка з Парми" оперета **Мілано** (368,6) 17.15 Танк. музика, 20.35 Опера, **Рим** (420.8) 17.15 Розр. концерт, 21.35 Камер. концерт.

Середа, 6. травня 1936

Відень (506.8) 12.00, 13.10 Концерт, 16.05 Камер. музика на дутих інстр., 19.45 музика з часів кн. Евгена Сабавдського **Мор. Острава** (269,5) 18.00 Народні пісні 21.10 Мелодії з чеських опер, **Прага** (470,2) 19.25 Концерт військ. орк., 20.25 Пісні й арії. **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.30 Симф. Концерт, 20.45 театр. вечір, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 13.15 Пісні, 19.30 Сербський вечір **Берлін** (356,7) 16.45 Пісні та тріо б-дур Шуберта, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Реціталь Вінфред Вольф, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 20.45 Веселий вечір, 22.30 Вестермалові твори, орк., **Будапешт** (549,5) 12.05 Кларнет, скрипка, 17.00 Форт. реціталь, 18.15 Сніп, 19.15 Циг. музика, 22.00 Орк. концерт, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 Орк. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 17.00 Трансмісія з грецького театру в Сиракузах „Іполіто" траг. Евріпіда, 21.36 Концерт хору

Львівське радіо.

Вівторок 5. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня гімнастика, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал астроном. обсерваторії, 12.03 Полудневий дзвінок 12.15 Кактуси в нашій хаті 12.30 Орк. концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа 15.30 Пісничка музика з гр. пл., 16.00 Муз. загадки для ст. дітей, 16.20 Евген Дубровин, віртуоз на балалайці, 16.45 Гумірна музика зі слухачем радія, 17.00 Непристойні слова в літературі, 17.20 Р. Штраус: Віольонч. соната ф'дур, оп. 6, 17.50 Відчит про Жигм. Фрайда, 18.05 Оперові арії відсп. Тад. Лучай (баритон) у супр. форт. 18.30 Літер. підпис: Чим був для нас театр, 18.45 Хвилина Г. Вєнявського з гр. пл., 19.00 Відч.: Вчора я був у ПАТ-і, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Парада зірок: фільм, критика, 20.45 Вечірній дзвінок, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Авд.: Творчість Фр. Шопена, 21.40 Вірші, 21.55 Актуальна гутірка, 22.05 Пісні про цвіти Роб. Штольца 22.35 Танкова музика, 23.30 Закінчення авдиції,

Середа, 6. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу з астроном. обсерваторії, 12.03 Полудневий дзвінок 12.15 Кактуси в нашій хаті 12.30 Орк. концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа 15.30 Пісничка музика з гр. пл., 16.00 Муз. загадки для ст. дітей, 16.20 Евген Дубровин, віртуоз на балалайці, 16.45 Гумірна музика зі слухачем радія, 17.00 Непристойні слова в літературі, 17.20 Р. Штраус: Віольонч. соната ф'дур, оп. 6, 17.50 Відчит про Жигм. Фрайда, 18.05 Оперові арії відсп. Тад. Лучай (баритон) у супр. форт. 18.30 Літер. підпис: Чим був для нас театр, 18.45 Хвилина Г. Вєнявського з гр. пл., 19.00 Відч.: Вчора я був у ПАТ-і, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Парада зірок: фільм, критика, 20.45 Вечірній дзвінок, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Авд.: Творчість Фр. Шопена, 21.40 Вірші, 21.55 Актуальна гутірка, 22.05 Пісні про цвіти Роб. Штольца 22.35 Танкова музика, 23.30 Закінчення авдиції,

БІРЖА.

Варшава, 4. 5. ПАТ.

Валюти.

Бельги бельг. 90.28 — 89.85; Долари ам. 5.32 — 5.22, Дол. кан. 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.08 — 34.94, Франки шв. 173.34 — 172.50, Фльорени голяндські 361.47 — 359.75, Фунти анґл. 26.42 — 26.26, Гульдени данс. 100 — 99.55, Корони чеські 19.25 — 18.90, Корони данські 118.04 — 117.20, Корони норв. 132.73 — 131.75, Корони шведські 136.33 — 135.35, Ліри італ. 34.50 — 32.50, Марки фінл. 11.64 — 11.40, Марки нім. 140 — 137, Пезети еспан. 63.50 — 6.., 0, Шил. австр. 99 — 98.

Девізи.

Бельгія 90.10 — 90.28 — 89.92, Берлін пр. 213.98 куп. 212.92; Данція пр. 100.20 куп. 99.80; Голяндія 360.66 — 61.37 — 59.93; Копенгаген 117.76 — 116.94 — і 6; Лондон 26.35 — 42 — 26.28; Н. Йорк пр. 5.33 куп. 5.30 і пів; Н. Йорк кабель 5.31 і сім восьмих — 5.33 і одна восьма — 5.30 і пять восьмих; Осло 132.40 — 73 — 07; Париж 35.01 — 08 — 4.94; Прага 21.96 — 2.00 — 1.92; Стокгольм 136.00 — 6.33 — 5; Швайцарія 173.00 — 3.34 — 2.66; Відень пр. 100 куп. 99.60; Мілано пр. 42.50 куп. 42; Гельсінка пр. 11.64 куп. 11.58; Мадрид пр. 72.73, куп. 72.43; Монтреаль пр. 5.29 і одна четверта куп. 5.26 і три четверти; неодноцінн.

Акції.

Банк Польський 98; Лільпоп 9.90 — 10.25; Страховичі 2.50 — 33.75 — 33.50

Папери.

3 проц. інвест. 1 ем. 66 і пів серії — 71; 3 проц. інвестиційна 2 ем. 65 і одна четверта — серії 69; 5 конверсійна 55.25; — 6 долярова 76; 4 пром. долярова 48.75; 7 стабіл. 63 — 63.75 ост. дрібні.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 39—41, 5% дол. Б. Г. 39—51, 4% Зх. Б. Г. 39—41, 4½% Зх. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% пом. 45—47.

Преміївки: Долярівки 49—51, Інвестиційна 65 —66 і пів.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 4-го травня н. р. кооперативам платни за: зьоко Львів

1 кг. масла десер.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експонтовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 кг. молока	0-15 „
1 кг. яєць	2.50—2.55

Тендеція на масло знижкова, на молоко та яйця здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. V. н. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, зьоко подвірє птахомаєтрні „М. С." у Львові, (пл. Бізнчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.10 зол
Курята молоді товсті 1. кл. 1.00 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових достанців.

КУПНО - ПРОДАЖА

ПРОДАЖ дім над Дністром коло ... дачі в добрім стані, деревляний, сонячний, 4 кімнати, кухня, веранда, господарські будинки, город і садок. Інформації: Станиславів, Колонія 22. Софія Яворська. 2002 1—3

ПОВЕРХОВА вілля в Микуличині, 16 уряджених кімнат, великий город, продасть Хировський, Стрий, Коховановського. 1-3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТНИЙ пасічник шукає праці. Знає також садівництво, городництво і сільське господарство. — П. Бойварчук, Майдан п. Бодирів. 2060 1—2

РІЖНІ

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупить у фабричних складах Львів, Зьрудлянна 3, тел. 271-14. 2063 1—12

КАПЕЛЮХИ мужеські, **ШАПКИ** військові, студентські і спортові Ян Віттман, — Львів, Трибунальська. 2039 2—3

МОТОЦИКЛ, самохода, купно, продажа, комісь, заміна Автоспорт. Львів, Словацького. 1904а 8—13

ПЕЧАТКИ каучукові, металеві, всілякі гравюри найдешевше, до в полярію, Сикстуська 16. 1903 11-11

НАВІЗ штучний на продаж по найдешевшій ціні, Львів, „Леда", Зьрудлянна 5. тел. 219-58. 2064 1—3

ГОДИННИКИ і біжутерію стару міняє на нову, Вандер. Шайнохи 1. 1872 2—5

ОГОЛОШЕННЯ.

К. І. Р.

КООПЕРАТИВА ІНЖЕНЕРСЬКИХ РОБІТ

Поширюючи свої технічні бюра, змінила з днем 1. травня 1936 свої дотеперішні приміщення, у Львові, вул. Сапіги 53/III. і в Станиславові вул. Собіського 38/I. на нові:

Централя: ЛЬВІВ, ВУЛ. УЄЙСЬКОГО 6. партер (побіч Техніки) тел. 289-88.

Відділ: СТАНИСЛАВІВ, ВУЛ. 3. МАЯ 4. II. пов. 2037 3—3

ПРИЙМУ ВІД ТРАВНЯ ДО СЕРПНЯ

заступство парохії

Зголошення слати: Ліськевич, Станиславів, Монюшка 12. 2027 3—3

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 5-10

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Передплачуйте! Читайте!

Український Бескид

найбільший провінціональний тижневик, краєвого характеру, що появляється в Перемишлі.

Український Бескид обговорює докладно всі питання католицького релігійно-церковного життя освітлює вірно події національного, політичного і суспільного життя українського народу у всіх займанщинах.

Український Бескид містить що тижня огляд політичних подій цілого світа за минулий тиждень.

Український Бескид появляється кожного тижня, під неділю, на 8-ох сторонах друку формату 47,5×32 цм. Річна передплата 8 зол.

Жадайте оказових чисел Українського Бескиду.

Редакція Українського Бескиду в Перемишлі, вул. Водна ч. 10.

Телефон Редакції і Адміністрації ч. 1675.
Конто Почтової Каси Ощадности ч. 504987.

Передплачуйте! Читайте!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
1 „ „ на першій сторінці .	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480·—
„ „ 1/2	„ 250·—
„ „ 1/4	„ 130·—
„ „ 1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 99 (14.348). Львів, середа 6. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телєф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ЩО БУДЕ З АБІСИНІЄЮ?

РИМ, 5. 5. ПАТ. Міродатні круги інформують, що італійський уряд не приняв ще ніякого рішення в справі анексії Абісинії. Покищо уряд слідкуватиме за ходом дальших випадків і застерігає собі змогу видати пізніші заряджения, які вважатиме за підхожі.

НЕГУС ВИЇХАВ ДО ПАЛЕСТИНИ.

ЛЬОНДОН, 5. 4. ПАТ. Мін. Іден заявив у палаті послів, що **негус вчора відплив на британському кораблі** з Джібуті до Гайфи.

ДЖІБУТІ, 5. 5. ПАТ. Англійський корабель „Ентпрайс" з негусом, його родиною та двором відплив учора в год. 7.30 вечором з пристані. Його ескортує один контрторпедовець.

І ВОЖДИ ПОКИДАЮТЬ АБІСИНІЮ.

ЛЬОНДОН, 5. 5. Райтер. До Джібуті приїхали з Діредуа рас Насібу та ген. Вегіб Паша; це значилоб, що абісинці залишили вже всяку оборону.

ДЖІБУТІ, 5. 5. ПАТ. З расом Насібу приїхав залізницею також деджак Маконен та більшість вождів з огаденського фронту. Вони спершу пробували дістатися до британської Сомалії.

ЩО РОБИТИМЕ НЕГУС?

ЛЬОНДОН, 5. 5. ПАТ. В інтервю з представником часопису „Івнінг Стандарт" абісинський посол у Льондоні заявив, що на його телеграми, висланї до Джібуті, негус не відповів. Гайле Селясіе замешкає у Палестині, де є велика колонія коптів, а загал населення прихильний Абісинії. Цісар шукатиме забуття в молитвах і роздумуваннях; колись може приїде до Льондону. Говорять, що у такому випадку замешкав би він у якогось англ. аристократа, правдоподібно у льорда Сесіля.

ЩЕ ДОМАГАЮТЬСЯ САНКЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 5. 5. ПАТ. Італ. амбасадор Ґранді відбув вчора в год. 18. нараду з мін. Іденом.

ЛЬОНДОН, 5. 5. ПАТ. Прем. Болдуін та мін. Іден приняли вчора делегацію т-ва приятелів Ліги Націй, яка **домагалася більш енергійних потягнень Ліги проти Італії.** Міністри відповіли, що **уряд мусить розглянути** положення Ліги супроти повної невдачі збірної акції та **питання ревізії пакту Ліги.**

ОБЛОГА ПОСОЛЬСТВ.

ЛЬОНДОН, 5. 5. Райтер. Адіс Абеба представляє сумне видовище, ніхто там не є певний життя. В ріжних околицях міста забарикадувалися чужинці і бороняться завзято перед нападами розпущеної банди марудерів і грабіжників. Британське посольство найкраще забезпечене; на його території схоронилося понад 2000 чужинців, громадян 23-ох держав. Британський амбулянс дав помічі 300 абісинцям, раненим на вулицях.

ПАРИЖ, 5. 5. ПАТ. Франц. посол в Адіс Абебі повідомляє, що стрілянина до посольства тревала цілу ніч. В англійському посольстві ранених кілька осіб. Перед кількома місяцями негус приділив до охорони посольства відділ найвірніших вояків, тепер між тими вояками доходить до бешкетів і стрілянини.

Турецьке посольство, з якого складу убили 5 осіб, схоронилося на терен британського посольства під охороною військ цього останнього. Дотепер згинуло у місті щонайменше 10 осіб.

АМЕРИКАНСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО ЗАГРОЖЕНЕ.

ВАШИНҐТОН, 5. 5. ПАТ. Посол Злучених Держав в Адіс Абебі звернувся з проханням, щоб англійське посольство вислало американському на поміч частину своєї охорони, зложеної з індусів. Безпосередня комунікація між посольством З.Д.П.А. і британським перервана, післанці не можуть дістатися через банди грабіжників.

Британський посол заявив, що не може відступити американському своїх вояків, хіба може дати йому військову охорону для евакуації.

ВАШИНҐТОН, 5. 5. ПАТ. У відповідь на приказ американського міністерства закорд. справ, щоб американське посольство в Адіс Абебі евакуювали, посол через радіо відповів, що персонал посольства є проти евакуації. З британським посольством не мають ще контакту. Якщо не буде іншого рятунку, залишать будинок посольства.

Сьогодні в ґодині рано прийшла нова радіодепеша, що стрілянина менша, як учора й що посольству не загрожує безпосередна небезпека.

АБІСИНСЬКИЙ БАНК БОРОНИТЬСЯ.

ЛЬОНДОН, 5. 5. Райтер. Урядовці Абісинського Банку бороняться далі перед збройними бандами.

ЖУРНАЛІСТИ — ПАРЛЯМЕНТАРЯМИ.

ВАШИНҐТОН, 5. 5. ПАТ. Від американського посла в Адіс Абебі наспіла вчора в полудне телеграма, в якій він повідомляє, що два **американські журналісти вирушать рано з білою хоругвою і америк. прапором, щоб навязати контакт з переднїми сторожами італійських військ.**

Становище великодержав

і Малої Антанти

ДО ОБОВЯЗКОВОЇ ПУБЛ. СЛУЖБИ В АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ, 5. 5. ПАТ. Як інформують в тутешніх політ. кругах, Англія та Італія признають, що введення заг. публичної служби є обоснованє. Франція у трудній ситуації, тому що вяже її Мала Антанта. Чехословаччина у принципі признає рацію мотивів введення заг. військ. служби в Австрії, але мусить солідаризуватися з Румунією та Югославією, яких постава безкомпромісова.

Який буде новий уряд Франції?

ПАРИЖ, 5. 5. ПАТ. Тому, що ані лівиця ані правиця не здобула абсолютної більшости, ролю язичка при вазі відіграють радикали, що мають 110 мандатів. Коли получаться з лівицею, що має 240 послів, лівиця здобуде більшість 350 послів (на 618); коли з правицею і центром (230 послів), права більшість матиме 340 послів; друга комбінація більше можлива.

Правдоподібно вчора почалися переговори між комуністами і соціялістами. „Матен" уважає, що **премієром повинен стати** лідер соціялістів Блюм.

Конференція балканської антанти.

БЕОҐРАД, 5. 5. ПАТ. Щорічна конференція балканської Антанти почалася вчора рано; проводить нею турецький міністер закорд. справ Ружді Арас. Участь беруть прем. Стояданович, прем. Метаксас і мін. Тітулеску. Наради потривають кілька днів. Учасники конференції ствердили, що всі обединані держави заняли таке саме становище до питання ремілітаризації Дарданелів і застановляться над тим, як до цієї справи поставиться Болгарія.

„ҐМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поч товою пересилкою 2.50 зол

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

Німецькі впливи в Румунії.

Прага, травень 1936.

Не можна заперечити, що в укладі політичних сил сучасної Европи важну ролю відіграє т. зв. Мала Антанта. В грі політичних сил Середущої Европи держави, що входять у склад Малої Антанти, є навіть вирішними чинниками. Це їх не значіння виступає особливо рівно на тлі таких справ, як т. зв. придунайська проблема, проблема т. зв. аншлюсу, питання реставрації Габсбургів та питання динаміки мадярського ревізіонізму. Але в останніх часах виросла ще одна проблема, у відношенні до якої блок держав Малої Антанти зискує щораз то більше на вазі теж як загально-европейський політичний чинник. Маємо на думці т. зв. ІІІ. Німеччину з її політикою в цілому, особливож з її наставленням до проблем Середущої і Південно-східної Европи та до відомого питання колективної забезпеки европейського мира. У відношенні до цих питань концепція закордонної політики Малої Антанти як цілости і кожного її члена зокрема та концепція закордонної політики ІІІ. Німеччини суттєво розходяться. Мало того, блок держав Малої Антанти цією своєю концепцією і своєю позицією в Европі взагалі та в Середущій зокрема є навіть великою перешкодою для ІІІ. Німеччини в реалізуванні концепції її закордонної політики. Тому не диво, що ІІІ. Німеччина старається всіми силами засягти рішними своїми впливами до кожної з держав Малої Антанти, щоб таким чином, коли вже не спаралізувати, то бодай злагіднити гострі диференціяції в основній лінії малоантантської закордонної політики супроти суттєвих напрямних своєї закордонної політики. Змагання Німеччини до поширення і закріплення цих впливів у кожній з держав Малої Антанти незвичайно цікаві і вони заслуговують на те, щоб на них звертати увагу. Постійне слідкування за ними та їх аналізування дасть нам можливість ясніше розуміти неодно, на око ніби то незрозуміле, політичне потягнення і Німеччини і поодиноких держав Малої Антанти. Для нас, українців, таке слідкування може мати ще й глибше значіння.

В нинішньому нашому дописі ми хочемо звернути увагу на вплив німецьких впливів у Румунії. Основні дані для цього беремо з французького часопису „Ля Ревю Де Франс".

Німецьку пропаганду в Румунії вже видно давно і ведеться вона там різними засобами. Цю свою пропаганду німецький націонал-соціялізм базує на споріднім расовім русі, який останніми часами набирає в Румунії щораз то ширших розмірів. Помагає йому ще в цьому і господарська криза. Румунія більше, ніж котрабудь в інших держав, мусить боротися за рівновагу свого торговельного білянсу, а також її боротьба зі системою контінґенту є тяжка. Девізові обмеження не лише стоять на перешкоді жвавішим господарським взаєминам з Францією, але мають ще й такі наслідки, що нині дає вже мало вчуватися

ських студентів виїздить до Франції на студії, а це остаточно знову дасть живі культурні румунсько-французькі взаємини.

Це все дуже розумно і штудерно використовує німецька агентура для своїх завдань. І так німецька пропаганда використовує господарську кризу в Румунії передовсім для викликання і поширення протижидівських настроїв. Таким чином хоче Німеччина витворити таку силу, або бодай подобу внутрішньо-політичну атмосферу, яка дасть у ній, щоб опісля, на тлі цієї атмосфери, можна було легше пристосовувати й інші гасла нац.-соціалізму. Далі це господарську кризу німецька пропаганда використовує ще й у чисто господарському напрямі. Румунські фашисти самі вже досить голосять такі гасла: Якщо Франція не підтримує достаточно румунського експорту і не й дом.-ається заплачення старих позичок, то Румунія повинна й мусить шукати господарського порозуміння з Німеччиною, яка дасть Румунії вигідний торговельний бізнес. Само собою розуміється, що такі гасла — це вже зрілі плоди і найбільш реальні висліди німецької пропаганди. Німецька пропаганда в Румунії поширюється досить легко, головно між молодю, яка живо переймається особливо націоналістичними гаслами. Румунські націоналістичні партії диспонують досить силовими „залізновійськовими відділами, що організовані цілком за взірцем Гітлерівських відділів. Ці відділи не перебирають у засобах своєї акції аж до терору включно. Свою терористичну акцію звертають вони головно проти елементів, які „запродалися" жидам, на ділі-ж проти емігрантів, що орієнтуються на Францію. Одною із жертв цього терору був бувший премієр Дука, вбитий при кінці 1933. р. На проскрипційному листку є теж теперішній міністр закордонних справ Румунії Н. Тігулеску.

Аж до останнього часу увесь цей фашистівсько-націоналістичний рух не мав більшого значіння в політичному і громадянському житті Румунії, але тепер, завдяки обєднанню різних расистичних груп, набрав він уже партійного оформлення і користується парляментарною трибуною. Т. зв. народньо-християнська партія старається позискати собі якнайбільше прихильників між селянськими масами і тому то між свої гасла втягнула теж привабливий для цих мас господарський і політичний антисемітизм, а голова цієї партії проф. Куза недавно заявив у парляменті, що сокиру між Німеччиною і Румунією є для нього догмою.

Аналізуючи німецькі впливи в Румунії і їхнє загально-політичне значіння, не треба забувати ще й на те, що Румунія має досить сильну німецьку меншину.

М—н.

ПРИЙМАЄ ДО ЧИЩЕННЯ ТА ПРОДАЄ ПІРЯ І ПУХ
по найвищих цінах. Для готелів і пансіонів знижки.
фабрика піря „ЛЕДА"
Львів, ул. Зьрудляна 5. Тел. 219-58. 4-5

З польської преси.

Нова кольонізація в Галичині — булаб абсурдом.

Недавно на сторінках „Бунту Молодих" відомий польський публіцист Ст. Лось помістив велику статю, що й ми своєчасно обширно зреферували, ілюстровану богатими статистичними даними. В ній виступає він проти нової польської кольонізації в Сх. Галичині. До таких самих висновків доходить у варшавському консервативному щоденнику „Час" з вівторка 5. травня б. р. (ч. 123) польський поміщик з Галичини Михайло Гриф-Чайковський у статті „Сільський пролетаріят і рільна реформа у Сх. Галичині".

Поголоски про зрадикалізування земельної реформи, в першу чергу скасування 5. статті закону про земельну реформу, яка зобов'язала парцелювати промислові маєтки, спонукали автора написати критичну статю на цю тему.

„Якщо йде про Сх. Галичину — пише автор, — то і міродатні чинники і прилюдна опінія зовсім не здають собі справи з того, що суспільно-аграрний устрій цих земель основно ріжниться від устрою інших ділянок Польщі. Радикальне переведення парцеляції більших маєтків у полуднево-східніх воєвідствах потягне в нужду малорільний сільський пролетаріят."

Далі автор виясняє, що по дворах у Сх. Галичині служать місцеві малоземельні господарі у протилежности до корінних земель Польщі, де існує спеціяльний стан фірманів і дворських робітників. Заробітки у Сх. Галичині сільських робітників у промисловому маєтку з 500 га доходять до 36.000 зол. річно. Кожне карловате господарство — пише далі автор — дороблює собі у дворі коло 200 зол. річно. Якби так увесь запас землі у трьох полуднево-східніх воєвідствах, який доходить до 408.414 га, розділити між 782.360 карловатих господарств, що мають пересічно не більше ніж по 1¾ га, тоді кожне карловате господарство дістало би ледви по ½ га. Така парцеляція не розвязала би зовсім земельного питання, ні не усунула би крайньої нужди тих коло 300.000 карловатих господарств, які живуть головно з фільварків.

Здоровий розум каже, що Сх. Галичини, перелюдненого терену, кольонізувати не можна. Чому? Автор запевняє, що кольонізація по війні на полудневому сході не вдалася, бо.., 40 відсотків продажної землі польськими кольоністами по війні нині є вже в українських руках. Зате ця кольонізація створила тип селянина, який спекулює землею. До того якби так увесь вільний запас землі у Сх. Галичині, на який, по відчисленні з 408.000 га на західні польські повіти львівського воєвідства 50.000 га, припадає ледви 350.000 га, вдалося розпарцелювати між польських осадників, то можна би на цій землі осадити найбільше 35.000 польських родин. У такому випадку відсоток польського населення у Сх. Галичині зріс би ледви на марних 3 відсотки. Для таких мірних вислідів — кінчить автор — не варто копати пропасти між польським та українським народом.

Безумовно рада дуже розумна, але з неї ледви чи скористає засугерована ендеками польське громадянство і ті кола, які висувають думку негайної кольонізації Сх. Галичини польським елементом.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

МАДРИД ВІДТЯТИЙ ВІД СВІТА.

МАДРИД, 5. 5. ПАТ. Робітники, що ладують вугілля та машиністи проголосили страйк; вчора вечором не виїхав з двірця ніодин поїзд.

ЩЕ ОДИН АВТОНОМІЗМ В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 5. 5. ПАТ. Регіональний комітет галісійської партії рішив, що всі посли та електори з Галісії (провінція на північ від Португалії, якої населення має деяку етнічну окремішність) мають зібратися у Мадриді, щоб устійнити дату плебісциту в справі автономічного статуту для Галісії.

Є. О. ПРИСТАЙ. 15

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Передовсім, як тут відізватися до цієї публики? „Братя і сестри?" Перехрестися? А може краще: „Пані й панове!" Або як на вічі: „Шановна громадо", чи може навіть „Товариші"? І чи вистачить їм звичайна проповідь, чи може якась вчена, цього ніяк не казав мені сам панський здяг парохіян. В кожному разі замороки і страху було чимало.

Ще й уст я не отворив, як серце застукало в мені. Бо говоритиму про святих, загніваються товариші парохіяни; скажуть: наш піп говорить одної неділі про св. Миколая, другої про св. Варвару, третьої знову про св. Йосифа, а про Україну ні словечка... Пословаччені мадяроруснини хотіли від превелебного пана почути дещо про мадярського патрона св. Стефана. Лемки сподівалися бодай згадки про „едину спасенну русско-православну віру" А кількох парохіян з інших наших земель очікувало свого „казаня". „Парохіяльний цензор" держав терпеливо олівець в руці, щоб вхопити до записника кілька слів із проповіді. Решту сам собі сфабрикує, додасть свої завваги і матиме готовий допис для нюйорського часопису.

Я опанував себе; перехрестився і почав свою проповідь цитатою із св. евангелія. Олівець цензора пішов у рух. Сусід із правого боку глипнув кілька разів зпід лоба на цензора. Його суворий погляд питався: „Чи то ти, сомаре, прийшов на мітінг, чи до церкви на молитву?!" Здавалося, що вхопить непрошеного цензора за обшивку, гукнувши: „Церков на молитву, а не на писане!" Цей сусід був напевно із Лемківщини, бо наші лемки не любили, щоб до церкви вводити щонебудь іншого, замість побожно молитися.

Проповідь закінчилася. Обтерши піт з чола, я став дальше правити Службу Божу. Мені снувалися роєм різні здогади. Яку новину принесе цього тижня „Народня Воля"[1]) або „Поступ"[2])? Бо з лиця годі було пізнати, якого політичного „вірую" був пан цензор. А до його душі не міг я заглянути, тимбільше, що ці панове заявляли, що взагалі її не мають.

Потім був цілу неділю зіпсутий настрій. А вночі знову мучив мене сон. Снилось мені, що десь броджу по болоті й обганяюся від псів. Водночас читаю „Народню Волю", „Поступ" і „Страхопуда"...

*

Зближався речинець парохіяльного мітінгу, де складали звіт із доходів і видатків за цілий рік, та переводили вибори всіх церковних урядовців. Я мав чимало праці над звітом; мусів поспішати, щоб загодя впоратись з рахунками і тричі мусів оголосити мітінг з проповідниці підчас недільної великої Служби Божої, таксамо, як передшлюбні оповіді. Цього вимагав американський закон і якби його знехтувати, то легко міг би хтось з парохіян домагатись, щоб уневажнити мітінг, якби був ним незадоволений.

До речі, цей мітінг зацікавив мене, бо на ньому була нагода ближче познайомитись з парохіянами і взагалі зі життям американської парохії. Не менше зацікавились мітінгом самі парохіяни, бо там вибирали нових церковних урядовців, а наш нарід любить „гонори". На мітінгу була нагода стати предсідником цілої парохії або секретарем, касієром, контрольором чи бодай церковником. Такий парохіяльний предсідник і секретар або касієр підписує всі парохіяльні постанови, які щойно по його підписі стаються законом для парохії і правосильним актом для американських урядів.

Слід згадати, ще один важний момент, а саме, що предсідник парохії, касієр і секретар підписували чеки на платню священикові. Без підпису цих трьох церковних кураторів не міг дістати платні ні парох, ні сам єпископ! Цей парохіяльно-фінансовий тріюмвірат підписував усі чеки на ріжні парохіяльні видатки разом з т. зв. катедратиком[1]). Отже знали навіть в Старому Краю. В тих селах, звідкіля вони походили, люди оповідали собі, які з них зробилися в Америці впливові особи. Як не підпишуть вони власною рукою „цека" (чека), то хоч з голоду вмирай, нема відклику, хіба до Бога...

Чимало з тих впливових і славних осіб було неписьменних або підписувались закарлючками, наче єгипетські гієрогліфи. Кожний неписьменний парохіянин, що сподівався якогось церковного уряду на мітінгу, вчився заздалегідь підписуватися. Бо, щоб стати куратором у греко-католицькій церкві в Америці, треба було тільки вміти добре говорити й то „щиру правду", і нераз вистачало бути демагогом.

(Далі буде.)

---

[1]) Українсько-американський т.зв. робітничий часопис із безбожницькою тенденцією.

[2]) Часопис наших москвофілів в Америці.

[1]) Кожна американська парохія платила місячно якусь суму, відповідно до своєї маєткової спромоги, на утримання єпископа, його секретаря і єпископської канцелярії. Ця лапа звалася катедратик.

І. Просвітянський Здвиг Гуцульщини.

Діловий Комітет І. Просвітянського Здвигу Гуцульщини присилає нам таке повідомлення:

Дня 5. липня ц. р. відбудеться в Коломиї І. Просвітянський Здвиг Гуцульщини. Рівночасно зі Здвигом відбудуться від 5.—15. липня: Вистава гуцульського мистецтва; Показ і продаж виробів; Наукові Зїзди з популярними рефератами та вистовами; Прогульки в гори та инше. Для більших груп з дальших околиць будуть залізничі знижки та на бажання поміщення. В тому ж часі відбудеться також величавий День Селянки, що його улаштовує коломийська філія „Союзу Українок".

Ближчі повнення та програму подасть Діловий Комітет у найближчих днях. Діловий Комітет докладає всіх заходів, щоб перші цього роду імпрези в столиці Покуття та Гуцульщини вийшли якнайімпозантніше.

Треба ще зазначити, що первісно був проект уладити той Здвиг у Делятині. Одначе проект змінено не через якунебудь заборону влади, як це було подано в одному часописі, а виключно з технічних причин. Головною причиною було те, що в Делятині нема потрібних на це площ та забудувань на зїзди й вистави і не дуже догідна комунікація.

Кошти того Здвигу будуть досить поважні, та Діловий Комітет певний, що наше громадянство розуміє інтенції та вагу того Здвигу і масово прийде з матеріяльною допомогою Діловому Комітетові.

За Діловий Комітет:
Олена Кисілевська, голова.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Станиславівське воєвідство
і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

I.

Станиславівське воєвідство обіймає південно-східну частину Галичини між вододільним хребтом східних Карпат на півдні та між Дністром на півночі (з рогатинським повітом по лівому березі Дністра). На заході сягає по східну границю турчанського та дрогобицького повіту, що біжить лівим берегом Опору та долішнього Стрия. На сході сягає до польсько-румунської границі, що біжить Білим та сполученим Черемошем до устя до Пруту, відтак до Дністра коло Городниці.

На своєму просторі розпадається станиславівське воєвідство на кілька природних географічних країн, що між собою ріжняться різьбою поверхні і висотою, кліматом, рістнею та почвами, себто тими географічними чинниками, від яких залежне життя та господарські відносини населення. Першою країною на півдні є східні Карпати. В границях станиславівського воєвідства лежить східна частина Високого Бескиду, цілі Горгани та Чорногора. Друга країна — це хвиляста горбовина карпатського Підгіря, що тягнеться здовж Карпат та своїми довгими язиками досягає декуди до Дністра. Третю країну становить наддністрянська низовина, що сягає від стрийської аж по станиславівську кінцовину. З плити Поділля як четверта країна до станиславівського воєвідства належать лише малі частини, а саме по лівому березі Дністра — як частина Опілля — Рогатинщина, та по правому березі Товмаччина й Городенщина, що відомі під іменем галицького Покуття.

Простір станиславівського воєвідства обіймає 16.896 км.², на якому підчас перепису в 1931 р. жило 1,480.285 душ населення, отже на 1 км.² припадало пересічно 87 людей. Під адміністраційним оглядом станиславівське воєвідство поділене на 12 повітів, з яких деякі, як долинський, надвірнянський та косівський, є майже в цілости гірськими повітами, деякі, як рогатинський, товмацький та городенський, належать до Поділля, інші зложені з частин поодиноких географічних країн

II.

Центральним щодо свого положення та значіння є станиславівський повіт, якого простір обіймає дорічча Солотвинської та Надвірнянської Бистриці від границі Карпат та Підгіря на півдні до Дністра на півночі. Головним його містом та рівночасно осідком воєвідського уряду є Станиславів, одно із наймолодших міст Галичини, що повстало як оборонна твердиня між обома Бистрицями серед станиславівської кітловини (щойно в половині 17. ст.).

По переведенні деяких змін в адміністраційному поділі (поділ богородчанського повіту та виділення деяких громад калуського, підгаєцького й товмацького повіту), станиславівський повіт має 1.235 км.² простору зі 198.359 населення та густотою населення 160 людей на 1 км.²

В повіті крім міста Станиславова є ще дві міські „гміни": Галич і Богородчани та 11 сільських збірних „гмін": Боднарів, Блудники, Старі Богородчани, Черніїв, Делїїв, Єзупіль, Маріямпіль, Лисець, Ляхівці, Пасічна й Угорники. Громад сільських є в повіті 103, місцевостей 232.

Підчас перепису в дні 9. XII. 1931. жило: в Станиславові 59.960, в містах повіту 7.539, в селах повіту 130.860 душ. Разом 198.359 душ.

Із цього загального числа населення в повіті мужчин було 94.668, жінок 103.691. Надвижка жінок 6.023, з чого на місто Станиславів припадало 4.310 жінок.

Як у всіх повітах Галичини, так і в станиславівському повіті для ілюстрації національних відносин більше значіння мають статистичні дані перепису, що відносяться до віроісповідання населення, ніж статистичні дані дотично рідної мови. Що так треба оцінювати дані перепису, це зазначують автори новіших праць, як напр. Кубійович.[1]) Признає це і Зелінський[2]), коли каже, що „в наших специфічних відносинах віроісповідні дані сміло можна вважати за найбільш міродатні для оцінки національних відносин".

Перепис 1931 р. дає такий образ віроісповідних відносин у станиславівському повіті:

Місцевости:	греко-католики:	римо-католики:	мойсеєві:	евангелики:
Станиславів	11.134	22.312	24.823	1.487
міста повіту	3.813	1.811	1.805	—
села повіту	108.820	18.396	2.897	—
Разом	123.767 (62.3%)	42.519 (21.7%)	29.525 (15.2%)	1.487 (0.9%)

Дещо інакше виглядає образ віроісповідних відносин повіту, коли возьмемо цифрові дані без міста Станиславова. Тоді число греко-католиків (11.633) процентово зростає до 81.38%, а число римо-католиків (20.207) процентово спадає до 14.6%. Мойсеєвого віроісповідання є лише 4.702 душ, що дає 3.3% всього населення повіту.

Коли зідентифікуємо греко-католиків з українцями, римо-католиків з поляками, мойсеєвих з жидами, то побачимо, що українці суцільною масою заселюють цілий станиславівський повіт, а серед цієї маси великим чужонаціональним островом є передовсім Станиславів, у якому більшість творять жиди (41.4%) та поляки (37.2%); українці творять жецілу пяту частину населення Станиславова (18.6%). Коли жиди обмежені лише до самого Станиславова, то поляки крім Станиславова найбільші скупчення мають у північній частині повіту, а саме в Делієві та Маріямполі, де число їх досягає 33% загалу населення. В південній частині повіту, поза кольонізаційними оселями довкола Болшівова та Станиславова, поляки розпорошені в громадах чисто українських або з переважаючою українською більшістю.

Михайло Зварич.

(Продовження буде).

[1]) Д-р В. Кубійович: Національні відносини в Галичині в світлі перепису 1931 р. „Вістник", 1936.

[2]) Dr. J. Zieliński: Powiat stanisławowski w cyfrach. „Kurjer Stanisławowski", № 8, 1936.

Чи купили Ви вже білєти на виставу Варшавського Цирульника?
Якщо зараз не купите, можете залишитись на леді! А чому?
Бо Варшавський Цирульник це ревія таких зірок, як Міра Земінська, Лєна Желіховська, Софія Терне, Фридерик Яроші, Тадей Ольша і Маріян Рентген.
Отже спішіться, поки ще час!
Тільки 5. виступів.

Повідомлення.
По цілковитій реконструкції льокалю нині відкриття.
Кавярні „РОМА"
Академічна 25.
під новою управою.

БРАЗИЛІЯ БЕЗПОЩАДНО ВИНИЩУЄ КОМУНІЗМ.

БУЕНОС АЙРЕС, 5. 5. ПАТ. На основі закону з грудня 1930 мініство праці уповажнило дирекції приватних підприємств видалити урядовців та робітників, що брали участь у комуністичній діяльности. Дотепер понад 100 робітників утратило працю.

ЄГИПЕТСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ ЗДОБУЛИ 163 МАНДАТИ.

КАЇРО, 5. 5. ПАТ. Вафдисти осягнули повну перемогу у виборах до парляменту, здобуваючи 163 мандати на 232. З решти мандатів людові либерали здобули 8 мандатів, вафдисти-опозиціонери 6, партія Іттіхад 9, народовці 4, незалежні 14. У 15-ох округах відбудеться друге голосування.

ВИБОРИ ДО СЕНАТУ ПРИСПІШЕНІ.

КАЇРО, 5. 5. ПАТ. Голови партій в порозумінню з урядом рішили пересунути вибори до сенату на 17. травня, щоб парлямент міг скорше познайомитися з завіщанням короля Фуада та призначити регентів.

Від 1. травня
Бюра Адмін. „Діла"
відчинене від 9-ої рано до 6-ої вечір.

ЗА СВОБОДУ НАУКИ В АМЕРИЦІ.

Комунізм та можлива контроля уряду це головні небезпеки вільного навчання по думці вихованників в Католицького Педагогічного Товариства, що відбуло свою конвенцію в готелі Волдорф Асторія в Ню Йорку. Про це говорив голова товариства, св. Франсіс Гавард із Кентокі. Комунізм — казав він — підпорядковує одиницю владі маси, керованої певним проводом і забирає цілу особистість для якогось ближче неозначеного молоха. А в Америці католики мають причину спеціяльно бути противником контролі федерального уряду над вихованням молоді, бо це виховання безрелігійне. Католики мають спромогу виховувати свої діти в теперішній системі, яка панує в Америці. Тая система дозволяє батькам вибирати довільно школи для своїх дітей.

ЄПАРХІЯ ПОМАГАЄ 34.000 ДІТЕЙ.

Нюйоркська католицька архієпархія дала допомогу 34.000 дітям за минулий рік, як це виказує звіт секретаріяту „Католицьких добродійностей". Поміж дітьми матерям при народженні дітей, рікам сиротам, хорим по шпиталях, безвихідно хорим по притулках. Разом має нюйоркська архієпархія 73 ріжнородних добродійних агенцій, що ними послугується при несенні допомоги. При акції було занятих 2.553 монахинь, монахів та світських людей. Найважчим завданням було ратувати дозріваючу молодь від безробіття, бо це руйнує мораль молоді.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"
ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ
ІРИНИ ВІЛЬДЕ —
що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

ЗАКЛИК ДО ОЩАДНОСТИ У ДЕРЖАВНИХ УРЯДАХ І ПІДПРИЄМСТВАХ.

Міністер скарбу Квятковський розіслав до всіх центральних урядів і державних підприємств обіжник із закликом до ощадної господарки в новому бюджетовому році. Обіжник зазначує, що осягнення кращих висліджів поправить не тільки фінанси держави, але й уможливить звільнення працівників від спеціяльного податку, який на них тяжить.

У пятиліття
Українського Бюра в Льондоні.

Між нашим громадянством дуже мало знайомих людей. А котрі знають — то мало хто з них присвячує весь свій час і львину частину гроша для громадської праці та національної потреби. До тих рідких осіб, що присвячують і час і гроші, належать безсумнівно п-во Макогони. Коштами обоїх їх удержується знане нам Українське Бюро в Женеві і Льондоні, які в квітні ц. р. почали шестий рік свого існування.

Праця п-ва Макогонів тимбільше заслуговує на признання, бо робиться без розголосу, без самореклами, але з величезним успіхом. Щоб її як слід оцінити, треба особисто приглянутись їй, а до цього нам мало трапляється нагод. Тому хочу сказати кілька слів, як спомин зі свого побуту в Льондоні, де я мала нагоду особисто пізнати п-во Макогін, родовиту американку, перевиту щирим українським патріотизмом. Походить вона із знатного і старого американського роду, її рідня знала зі своїх філянтропійних прикмет. Широкі особисті зв'язки в англійських та американських кругах, якими тішаться п-во Макогони, дуже багато помогли українським справам.

Домівка Бюра, що знаходиться біля самої королівської палати Бакінгем, займає увесь перший поверх. Вікна її виходять просто на королівський сад. При тій вулиці містяться різні амбасади і також палати всяких англійських аристократів як ось батьків королівської невістки, князя Баклю й інших. Уладнення кімнат на взір англійський гарне, поважне. Бюрка з машинками до писання та клечиками повними квітів. Мягкі шкіряні фотелі, шафи з гарно оправленими книгами. Маса журналів. Домівка застелена українським килимом. На бюрках і шафках зразки українського народнього мистецтва, гуцульські тарілки з космацькими писанками і т. д. Над бюрком висить коляйорт гетьмана Хмельницького а його підписом. Дальше гарно оправлена членська грамота „Просвіти" (і Бюро і його управитель належать до Г. Т-ва „Просвіта"). Бачу теж на стіні давні мапи України. Бібліотека Бюра підібрана незвичайно дбайливо. Всі важніші видання про Україну зложені в порядку у шафах. Прекрасно зібрана „українка" всієї англійської та чужинецької преси. Крім „українки" зібрані ще іншіділянки — все в докладно позначуваних книгах. Усе це робить цю гарну затишну українську домівку серед кількамільйонового міста дивно своєю, рідною.

В Бюрі переглядала я дуже систематично ведену кореспонденцію. В червні мин. року вислано було 1.425 чисел звідомлень до англійської й української преси і написано 113 листем.

Як зростало зацікавлення англійської преси українськими справами від початку заложення Українського Бюра п-вом Макогонами, вказує низка цифр, які в мене під рукою. В місяці лютому 1931. року було з згадки про українців в англійській пресі. У квітні було вже 25, а в цілому році 200. В торговому році (1932) — 360, у 1933. р. було їх вже 627, у 1934. р. — 750. Припускаю, що в минулому році число їх підійшло близько до тисячі.

На чаю в Українському Бюрі в Льондоні стрічала я визначних англійських політників, високо поставлених осіб з американської амбасади в Льондоні та щирих українців, які становлять дуже малу українську колонію в Льондоні.

Після чаю поїхали ми до англійського парляменту, куди запросив мене льорд. К., знайомий п-ва Макогонів, щоб послухати дебати в справі голоду на Україні. Після дебати стріча з послами й льордами на терасі парляменту над самою Темзою. Тут п-і Макогін, весела й усміхнена, представила мені гурт послів та льордів. На жаль, не знаючи англійської мови, мусіла я користуватись услугами перекладчика в нашій розмові, що значно утруднює товариську розмову.

Праця в Бюрі ведеться не в якомусь партійному дусі, але в загально українському і мене дуже мило вразила замітка п-і Макогін, яку вона сказала під час розмови з послами, що в справах національних всі українці зєднані без різниці партій чи груп (колись її слово здійснилося). І особливо за кордоном нема політичних різниць між українцями. Всіми всі тільки українці.

Багато українських студентів завдячує покінчення студій підмозі п-ва Макогонів. Про деяких читали ми навіть в українській пресі, коли вони прилюдно дякували за підмогу. Можемо тільки бажати та сподіватися, що п-во Макогони й надалі будуть працювати для української справи, що український загал гідно ту працю оцінить та що праця їх надалі буде ведена тою самою лінією без різниці на партії чи групи — для всього українського народу.

З відвідин Українського Бюра і знайомости з п-ею Макогін винесла я якнайкраще враження. Коли маю який жаль, то хіба той, що в недто великій скромности так мало дають звісти українському світові про свою велику, незвичайно важну й хосенну працю для українського народу!

У квітні 1936. р.

Ол. Кисілевська.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Реклямована і сфальшована Гуцульшина.

Кілька років тягнуться уже своєрідні змагання за Гуцульщину. Не є це змагання у праці, бо ті, що працюють, сидять тихо. Ані Кольберг, ані Шухевич, ані Гнатюк не робили собі реклями з приказки до Гуцульщини чи до Покуття.

Наразі почала новим „дослідам" робити реклямy львівська „Газета Поранна" (перед кількома роками). Чого тим не було можна вичитати! І фацеції та спогади про Довбуша, немов би він жив передучора, і про походження гуцулів від тавлантійців, навіть від тибетан і фантастичні „революції" про одного відомого закордонного літерата, який бігав до пестями від Мендональда до Нансена, від Нансена до Масарика і далі до Сельми Лаґерлеф, до Ромена Ролляна захоплений гуцулами.

Кревівський „Курєрок" позаздрив лаврів полишив „Газеті Поранній". Для прикладу приказівно статтю в 12. червня 1935. р., ч. 161., де автор „революціонує" якто довсім *наукомо* доказана расова і Бог зна яка окремішність гуцулів від українців та наганяє домагався адміністративно-політичних наслідків. Але той сам „Курєрок", як це йому вже вдалося минулої зими по лемберґських рейдах „революціонує" у гуцулів українсько-новітні політичні тенденції й, очевидно, як виходило з того, „ворожі" Польщі. У той спосіб сповнив ролю, якої ніхто інший не підняся би...

У минулому році читали ми у тому самому „Курєрку" „революційну" вістку про відкриття грунтових книг Гуцульщини. Була би це нарешті справді корисна й позитивна річ. Але завчасна реклама того відкриття, неначе вирвався би з глибини океану новий острів.

Недавно видана брошурка д-ра П. Контного, який саме відкрив ці книги, вилискує стиль тої вістки. Наголовок брошури:

O księgach gruntowych osad górskich na Huculszczyźnie. Lwów 1936. Odbitka z sprawozdań T-wa Naukowego we Lwowie, 1935, XV., zesz. 3.

Перед кількома роками д-р Контни писав досить часто на шпальтах „Газети Поранної" про Гуцульщину. Тими статтями, що належали до роду імпресій або літніськових вражінь для оживлення туристики, не треба було забагато переймати. Але згадана брошурка в відбитою зі звідомлень Наукового Товариства і той ентузіязм автора чи його захоплення його власною місією треба вичести.

Відразу на першій сторінці довідуємося про „революційний" документ, яким має бути ствердження люсеу на Гуцульщині в 1814 р. Одинадцята сторінка має винести нам не відкриття. Цитуємо дослівно: „Дотеперішні розшуки й розвідки в самім терені дозволяють устійнити неодно питання, яке доведлаю хибно схольовано, або якому приписували прикмети давньої старовини. Так напр. удалося референтові встановити, що справа венеричних недуг є багато старша за 1849. р. і ніби то перемарш російських військ, якого за шляхом Пруту не було на інших теренах Гуцульщини".

Тут льогіка вже спитати, чи напр. ствердження люесу до 1849. р. має бути доказом, що Гуцульщина не має прикмет далекої старовини? У річевій справі з огляду на відому енергію д-ра Контного ми повинні бути поблажливі. Та що ім. Контного ми повинні бути поблажливі. Та що ще енергія у відкриванні в пивницях грунтових книг, а що інше наукова обробка і гіпотези.

Якщо автор прочитав би справу Гакета з кінця 18. віку, то найшов би там у І. томі замітки про „Вестфальскій хе", яке на думку Гакета датується від переходу російських військ через західну територію в часі війни з Туреччиною, і довідався би, що Гакет 1791. р. бачив тим синфілістичну лічницю, а видана 1794. р. в Норимберзі його книжка не чекала на революції в Контного. Якщо прочитав би хоч би Кайндля, чи хоч би з уважним прочитав би хоч би Кайндля, чи хоч би з уважним прочитав би хоч би Кайндля, чи хоч би з уважним

З документів часу.

Австрійський універсал з 1784 р

Парох Кривенького, пов. Количиці, о. Іван Брикович, виготовляв досі статистичні списки для суду в українській мові. Приймали їх без перепон і щойно недавно дістав він таке письмо:

Starosta powiatowy kopyczyniecki. Nr. A 16. Spis wypadków śmierci dla celów sądowych. Kopyczyńce, dnia 31. marca 1936 r. Do urzędu parafjalnego obrz. gr. kat. jako metrykalnego w Krzyweńkiem. Na skutek zarządzenia Min. Spr. Wewn. z dn. 14 grudnia 1895 r. L. 25470 i z dn. 9 marca 1900 r. L. 3257 Urzędy parafjalne jako metrykalne obowiązane są przedkładać Sądom spis wypadków śmierci i spis dzieci nieślubnych dla celów sądowych. W załączeniu przesyłam odstąpiony tu przez Sąd, odnośny spis sporządzony w języku niepaństwowym. Na zasadzie § 8 Uniwersału z dnia 20 lutego 1784 r. zb. u. Pil. str. 30 wzywam Urząd parafjalny jako metrykalny na podstawie art. 1 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o języku urzędowym (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz, 724) do przedłożenia Starostwu w terminie do dnia 10 kwietnia 1936 r. odnośnego spisu w **języku państwowym**, zagrażając równocześnie na wypadek oporu lub zwłoki zastosowaniem środka przymusowego, przewidzianego w art. 4 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz, 342) tj. karą pieniężną celem przymuszenia w kwocie 10 Zł., która w myśl art. 46 tego rozporządzenia stanie się wykonalną w chwili niedopełnienia w terminie nakazanej czynności, a która w razie jej nieściągalności będzie zamieniona na karę dwudniowego aresztu zastępczego. Od tego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu przez Starostwo powiatowe w Kopyczyńcach w terminie dni 14 licząc od dnia następnego po dniu jego doręczenia, jedynie z powodów wymienionych w art. 18 rozp. o post. przymus. w admin. — Zał. 1. Starosta powiatowy: w/z. Mr. Jackowski wr. Wicestarosta powiatowy.

Немало труду завдав собі згаданий п. Яцковський, відгрібаючи австрійський Йосифинський універсал з р. 1784, щоб і ним примусити українського пароха до предкладання судові статистичних списків у польській мові. Не вистарчає йому польський мовний закон з 1924 р., бо парохіяльні уряди не є ніякими державними ані самоуправними установами і тимсамим не мають ніякого законного обовязку переписуватися з властями навіть у справах статистики у державній (польській) мові. Проти повищого старостинського указу вніс о. Іван Брикович відклик до тернопільського воєвідського уряду.

Етіопське цісарство на ласці італійських військ.

Гострі гони у фашистівському парляменті.

РИМ, 5. 5. ПАТ. Вчора в год. 16-ій зібрався фашистівський парлямент; Мусолінія посли привитали овацийно. Предсідник парляменту Чіяно виголосив промову такого змісту:

„Етіопське цісарство, що від довшого часу загрожувало нашим кольоніям і нарушило пакт приязни з 1928 р., впало на ласці наших військ, а негус утік, покинувши свій край. Мимо великої допомоги, яку антифашисти подали Абісинії, розгромили ми всі армії абісинських расів, а навіть найсильнішу армію негуса, що її узброювали й вишколювали европейські старшини. Тубильче населення, гноблене дотепер ярмом Адіс Абеби, уважає похід наших військ та витає італійський прапор як символ освобождения". Звертаючися до Мусолінія закінчив Чіяно свою промову словами: „Італійський нарід відповів на твій заклик, віддаючи свою кров і нині домагається як нагороди повної перемоги. Ніяка сила, ніяка коаліція не моглиме відобрати нам плодів цієї великої перемоги. Хай ніхто не думає, що Італія удруге задовольниться обіцянками. По війні, яку вели ми в імені короля переможця і під твоїм проводом, повинен настати мир, на який італійський нарід заслужив".

Вечір народньої ноші в Коломиї.

Вечорі народньої ноші стали тепер частим явищем; тоже обома львівськими маємо вже цілу низку таких імпрез у краю. Дня 19. квітня ц. р. влаштувала в себе також філія „Союзу Українок" у Коломиї перегляд народньої ноші.

Свята народньої ноші в наших повітових осередках мають особливе значіння. Вони повинні дати повний образ своєї околиці, видобути з кожного закутка, з кожного села не тільки буденні, але й святкові та обрядові строї. А що в тому напрямку у нас ще багато треба дослідів, тож ці вечорі мають перед собою важне і почесне завдання.

Коломийський вечір улаштовано на взір балю — з програмою. Ще заки відкрилася куртина, саля вже була заповнена цікавими й мальовничими строями. Раз-у-раз прибували нові. Коломия має таку багату в строї околицю, як мабуть ніодин осередок у Галичині. Сама найближча околиця вислала кілька весіль із „дягівою" і свахами та дружками. Прибули з Гуцульщини(з сусідньої Городенщини, Надвірнянщини і навіть із Станиславівщини строї.

Програма почалася танком із с. Вербіжа коло Коломиї. Пізнійше задемонстрували дві панночки в народніх строях із Ключева пісні „коломийки", що їх відспівали з гумором і вервою. До вокальних точок належала також низка лемківських пісень, відспівана з чуттям і доброю вимовою. Співачка сама була в прекрасному лемківському вбранні з Сяніччини. На жаль, обі ці вокальні точки не мали музичного супроводу. (А ще мабуть не трудно було зробити, тому, що музика на селі була й до таких виступів живо пригравала.) Поміж цими точками слід згадати ще ялівки з села Березова, виведені березівськими дівчатами в чудових строях та аркан із цього самого села, що його відтанцювали березівські хлопці.

Завершенням програми і дійсно вершком її була деклямація Генька Березовського, відомого вашого декляматора, що походить із згаданого Березова. „Довбуш", що ми його чули вже на святі Федьковича у Львові, вийшов тут зовсім по новому на тлі такої „мальовничої" салі...

Щойно тепер почався показ строїв. Упорядкування їх по місцевостях і групах вимагає все довшого часу, а тут матеріял був особливо різноманітний. Коломийщина вислала їх найбільше. Замітні тут були прецікаві весільні вінки, владжені в нищими декоративний спосіб. Аж дивно, що з невибагливого, сільського матеріялу (пір'я, барвінок, позлітка, чесник) можна створити такий складну і при цьому строго стилеву будову.

Цікаві теж у Коломийщині тканини, що їх видно було на обгортках і завоях. В чорних і часто дуже утончених зіставленнях красок (помаранчеве з зеленим, жовте з брунатним) — вони мають велику декоративну вартість.

Гуцульщина всім відомі красою свого вбрання; лише космацька група внесла дещо нового своїми дрібненькими „писанковими" взорами в жовтій та помаранчевій красці.

Городенщина ще мало розсліджена і тому строї, присланні на цей вечір, викликували загальну увагу своїми вовняними вишивками та рясованими сорочками.

Снятинщина задемонструвала рясовані рантухи та сорочки з білим вирізуванням, що одинокі в Галичині нагадують полтавські.

Врешті Станиславівщина прислала претягові старовинні зразки з Ямниці, Радчого й Угринова, що вже зовсім заникли в згаданих селах. Зовсім окремо виведено зразки з інших, подалших місцевостей. Поважно була заступлена Лемківщина (6 строїв), дальше Борщівщина (3 строї). По одному виведено Скалатщину, Бучаччину й Жовківщину.

На це свято запрошено кооп. „Українське Народне Мистецтво" зі Львова.

Поділ усіх цих груп перевела п. Ірина Макух-Павликовська зі Львова. Вона й пояснювала вичерпуюче усі строї для салі й журі, що мало найкращі з них вирішити.

У склад журі ввійшли пп. Олена Кисілевська, Елєонора Гонтова, д-р Олександер Кульчицький і підписана. По короткій нараді оголосила п. Олена Кисілевська висліл: пять вирізнених груп і пять поодиноких строїв. Із груп вирізнено: весілля з Вербіжа, групу з Березова, Космача, зі Станиславівщини та Лемківщини. Поодинокі: стрій „княгині" з Березова, з Жабя (п. Сальварівська), із Карлова (п. Косакова), з Винограду (п. Лепкова), з Чернятина (п. Михайлюкова).

Нашрикінці виведено зразкові полтавські строї, виконані в кооп. „У. Н. М." у Львові.

Свято закінчилося коло 1-ої години. Вражала слаба присутність української публики. Невже Коломия, одно з найбільших наших міст, так мало цікавиться своїм народнім убранням?

Зате слід тут підчеркнути працю місцевої філії „Союзу Українок". Строї вибрали членки сільських кружків, що стоять у тісному звязку з філією, а також самі коломийські пані, що зуміли відшукати й видобути їх з вікових скринь.

Л. Бурачинська.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Свячене у Львові.

СВЯЧЕНЕ В СИГНІВЦІ.

Цього року в Сигнівка уладила для своїх громадян спільне свячене. Почин до цього дала читальня „Просвіти", помогла в праці старшина кружка „Р. Ш." та молодь із спортового гуртка „Буйтур".

В 6. год. веч. 3. травня ц. р. засіла громада сигнівчан числом понад 100 осіб у читальняній салі при гарно прибраних і скромною перекускою заставлених столах; на підвищенні при столі засіли запрошені гості з о. Милевичем і головою читальні п. Ільковом поруч.

Після посвячення Божих дарів виголосив коротку промову о. Милевич, а відтак п. Ільків привитав гостей-громадян від установ, що приготовили свячене. Промовляли ще на актуальні на Сигнівці справи пп.: Паньчишин від молодої спортового гуртка, проф. Микола Ластовецький від Ради Львівського Повітового Союзу Кр. „Р. Ш.", Райтер, Ільків, Іванчук з Богданівки й інші.

Свято мало дуже щирий та сердечний настрій і закінчилось після 8. години відспіванням національного гимну. На „Рідну Школу" зібрано 8 зол.

Учасник свята.

ТРАДИЦІЙНЕ СВЯЧЕНЕ У „МІЩАНСЬКІМ БРАТСТВІ".

„Міщанське Братство" уладило для своїх членів традиційне спільне свячене в неділю 3. травня ц. р. Простору домівку при вул. Руській ч. 3 виповнило 70 членів міщан. Свячене поблагословив о. Василів і виголосив бадьору промову з побажаннями якнайкращого розвитку Т-ву. Свячене переплітане було промовами: пос. д-ра Ст. Біляка, організаційного референта Д. Стецькова, п. І. Чорнія, п. Юськевича, ред. Я. Шавяка, д-ра Ст. Федака, пань: Стефанівської та М. Білякової, та дир. Гевака і п. М. Галібея, воскресними та стрілецькими піснями. Свячене наших міщан викликало щирий настрій на салі і залишило по собі миле враження.

СВЯЧЕНЕ НА ЗНЕСІННІ.

Чит. „Просвіти" на Новому Знесінні уладила в неділю 3. травня спільне свячене для своїх членів. На свячене прибув Преосвященний Кир Никита, який у бадьорій промові заохочував присутніх до праці та віри у перемогу нашої правди. Воскресні та стрілецькі пісні співав жіночий хор. Від Матірного Т-ва „Просвіта" промовляв секретар М. Дужий, опісля ред. Я. Шавяк. Настрій був наскрізь родинний.

СВЯЧЕНЕ В Т-ВІ „ВОЛЯ".

Гарно прибрані салі Т-ва українських дозорців „Воля" при вул. Вірменській ч. 2 виповнило в неділю 3. травня ц. р. понад 100 членів, які прийшли на спільне свячене. Сніди поблагословив і виголосив бадьору промову Преосв. Кир Никита. Між промовами пос. д-ра Ст. Біляка, ред. Е. Яворівського, головн. Т-ва Квичаловського, п. Ів. Козицького, Дамяна Фая, Самолевича та інших присутні співали воскресні та стрілецькі пісні. Память полеглих уцінували присутні 1-хвилинною мовчанкою.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Перед важливими подіями на Далекому Сході.

Таємні наради між Японією і Китаєм.

ПЕКІН, 5. 5. ПАТ. Таємні китайсько-японські наради, пригадують договір про розвій у Тянкіну, клавзулі якого виявили щойно при їх здійсненні. Згідно з вістками з японських джерел, новий договір буде обіймати економічні, культурні і військові клавзулі. Китайсько-японська співпраця буде реалізатися на провінції Гопей і Чагар, які будуть вилучені з господарської автономії. Співпраця в культурній ділянці прибере різні форми. Головною метою цієї співпраці буде припинення протияпонської діяльности в університетських колах Північного Китаю. Головною темою нарад будуть військові клавзулі. Японці домагаються уповажнення розміщувати військо в різних місцевостях при залізничім шляху Пекін—Гаюков і Пекін—Поотей та озброїти китайські війська, які в провінціях Гопей і Чагар виступили би проти комуністів або іншого ворога. Китайсько-японські переговори продовжуються тому, що японці бажають довести наперед до військового союзу з Китаєм. Знову китайці бажають передовсім скасування автономії східної частини Гопей. Крім того протияпонські настрої деяких командантів 29 китайської армії утруднюють положення Сунг-Чег-Юаня.

Нарада міністрів у справі Ліги Націй.

ОСЛЬО. 5. 5. ПАТ. Норвеська телеграфічна агенція повідомляє: 9. V. буде в Женеві нарада міністрів закордонних справ Голяндії та чотирьох північних держав під справами Ліги Націй. У звязку з тією нарадою згадані міністри закордонних справ відбудуть спільну конференцію з міністрами закордонних справ Швайцарії та Еспанії.

Хто в Адіс-Абебі?

ДЖІБУТТІ, 5. 5. ПАТ. Вранці приїхав до Адіс Абеби рас Гайлю, губернатор Годжаму, з відділом 150 добре озброєних і здисциплінованих воїнів. Європейці вдоволюються, що він розжене грабіжників і заведе лад у столиці.

ЛЬОНДОН, 5. 5. ПАТ. Рейтер повідомляє безпосередньо з британського посольства в Адіс Абебі: Досі ще нема сліду італійців у столиці Абісинії. Тут сподіються, що італійські війська в 15 км. від Адіс Абеби і концентруються, щоб увійти тріюмфально до міста. Стежа, яка вийшла з британського посольства, щоб відбити наступ на бельгійське посольство, вдарилася зі збройним відділом і відбила наступ скорострільним вогнем. Дрібні відділи абісинців покидають столицю зі зброєю в руках і відходять на північ заявляючи, що будуть ставити спротив італійцям.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Успен. церкви: А. Строконі 5.— зол.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 11-100

— **Митрополичий Ординаріят** поручає оо. душпастирям і катехитам, щоби в день 12. травня ц. р. відправили заупокійне Богослужения за маршала Йосифа Пілсудського, коли про це будуть просити Повітові Комітети в цій цілі визначені.

— **„Лісова пісня",** фантастична драма Лесі Українки, появиться на сцені Великого Театру у Львові у виконанні членів драматичних гуртків: при філії держ. гімназії з українською мовою навчання та при жіночій гімназії СС. Василіянок, як довідуємося, дня 9. травня в 16. год.

— **Нові археольогічні розкопи у Надвірнянщині.** В останньому часі переводив д-р Ярослав Пастернак, директор Музею НТШ, археольогічні розкопи на досліджуваній ним тілопальнім погребищі пізньої римської доби (III—IV ст.) у Перерісли біля Надвірної і розкопав там дальших десять могил, які були найбільше загрожені весняною управою ріллі. При цьому можна було докладно прослідити тодішній похоронний обряд: в одних могилах небіжчики були палені просто на місці, було навіть виразно видно, де тіло лежало; в інших поховали лиш самі його спалені дрібні кістки, очищені від вугля. Ті були або згорнені просто у невелику яму серед могили або всипані у великий збанок-попільницю і щойно тоді закопані в землю. У гробовій ямі стояла звичайно ще посудина з їдою для небіжчика і над усім тим насипали могилу. Розкопи ці переведено спільним коштом дирекцій Маслосоюзу і Центросоюзу, які дали на цю ціль по 50 зол. Управа Музею НТШ складає їм за це щиру подяку.

— **Зїзд української молоді в Кремянці.** Дня 15. м. м. відбувся в Кремянці зїзд б. вихованців місцевої української гімназії. Зїзд постановив заложити „Тов. б. вихованців української гімназії у Кремянці", а одночасно виніс резолюцію, в якій між иншим говориться про необхідність зберігти українські гімназії на Волині та закласти нові нижчі й середні школи.

— **Тягнення інвестиційної позички.** Нині розпочалося тягнення 3% прем. Позички Інвестиційної першої емісії, М. м. в минішнім дні впали такі виграні: 125.000 зол. серія 17206 ч. 9; 500.000 зол. серія 2222 ч. 38; 50.000 зол. серія 6904 ч. 10. с. 4243 ч. 9; 25.000 зол. серія 7457 ч. 1. с. 22438 ч. 42; 10.000 зол. серія 9555 ч. 27. с. 22158 ч. 40. с. 4657 ч. 48. с. 14113 ч. 13. с. 2236 ч. 22. с. 3889. ч. 46. с. 205523 ч. 37, с. 18601 ч. 8, с. 20870 ч. 36, с. 8214 ч. 29, с. 8250, ч. 50 с. 14495 ч. 41.

— **Припинили водні роботи в Коломиї.** Управа м. Коломиї переводила водні роботи на лівому березі Пруту нижче залізничого мосту, що лучить Коломию з Вербіжом Нижним. Управа міста хотіла охоронити громадські грунти, викопала глибокий перекоп, майже простопадний до правого берега. Власники грунтів по правому березі Пруту внесли зажалення до водної влади та вказали, що через те може прийти до катастрофи, бо струя звернеться тоді просто на приватні грунти. Слідство виявило, що побоювання були оправдані та що водні роботи ведено без дозволу водного уряду в Коломиї, тому громада дістала приказ припинити водні роботи, бо можуть спричинити великі шкоди. (Аг. Всхуд).

— **Для безробітних на Волині.** Фонд праці призначив для волинського воєвідства надзвичайну дотацію в сумі 100 тисяч зол. на затруднення безробітних. З тієї суми орухомлять дорогові роботи та перебудову вулиць в кількох волинських містах.

— **Які тепер війти?** Перед трибуналом окружного суду в Самборі відповідав б. війт громади Лбухова пов. Добромиль, Міхал Кшечковський за грошеві зловживання на шкоду громади та держави а також за недбальство і нечесність у ведені справ. Як Кшечковський, що є анальфабетом, господарив у громаді, видно з того, що громадським поліцаєм він іменував свого 12-літнього сина. На розправі обвинуваченний не признався до вини оправдуючись, що став жертвою незнання й обставин. Кречковського, засуджено на 8 місяців вязниці.

— **Пожежа Замостя.** У вівторок передполуднем вибухла пожежа на передмісті Замостя Нова Осада. Вогонь повстав у деревляному жидівському будинку та наслідком вітру захопив небаром кілька вулиць. Згоріла божниця і кількананцять домів. Згоріло мабуть кілька старших осіб і дітей.

— **Кровавий напад у Стрию.** У Стрию на вул. Міцкевича бувш. службовик місцевої прокуратури 37-літній Корнило Держко зранив ножем у лице 20-літню дочку прокуратора Міка, що верталася з мамою до дому. Опісля Держко побіг до староства, де зранив у праве око повітового лїкаря д-ра Шмита. Око раненому виплило. Після того Держко прибіг до прокуратури до кабінету прокуратора Міка, одначе не застав його. Тут Держка арештувала поліція. Обоїх раненних відвезли до шпиталю у Львові, де перевели операцію.

— **Краєва хроніка.** Повітовий віцестароста в Скалаті пеоейшов з днем 1. ц. м. на емеритуру.

— При копанні міського каналу в Коломиї впало до глибокої ями кількоро прохожих, з яких один, якийсь Ушшульд, згинув, затроївшись газами, в двох інших відратовано. — В лісі Влад. Тарновського в конецькому повіті від недокурка папіроса повстала пожежа, що знищила 16 гектарів загайника.

— **Пожежа.** В Боднарові пов. Станиславів у загороді Петра Ліщинського вибухла пожежа, що перекинулася на сусідні будинки на шкоду чотирьох господарів. Поліція слідить за причиною пожежі.

— **Нові жертви світової війни.** В сел. Чорному Потоці пов. Надвірна Василь Тимінський, орючи в полї, зачепив плугом об гранату з часів світової війни. Граната вибухла, вбиваючи селянина на місці. Крім того ранила його сина Стефанка так тяжко, що мусіли відвезти його до шпиталю. В Майдані Горішнім тогож повіту вибухла теж граната з часів війни, ранячи двох хлопців, що знайшли її в полі.

— **Волинська хроніка.** Окружний суд у Луцьку засудив за ігравневі демонстрації м. р. між Тростенцем і Колками три особи по 4 роки, одну на 3, а девять по 2 роки вязниці. — На Рівенщині арештовано під закидом комунізму Р. Дмитришина, Н. Володка, А. Копаницю та шістьох жидів. — Рівенський суд покарав солтиса села Городища за спроневіреня 2.309 зол. на один рік вязниці та 100 зол. гривни. — В Луцьку в ресторані „Морське Око" Р. Цитрицький застрілив Лейбу Корчака і сам зголосився до поліції. — В с. Житини посварився С. Карпюк з братом Павлом, який вдарив його каменем по голові, так що той помер у рівенському шпиталі.

— **Товариство військових абстинентів.** В Рівному викрили дивну організацію, зложену з кільканацятьох молодих жидів у поборовому віці, що мала на меті увільнити своїх членів від військової служби. Хлопці збиралися при вул. Левінзона у Берка Мейлера і тут цілими ночами умертвляли своє тіло, щоб спасти на вазі. Вони не спали, при чому поділили між собою ролі й сильніші не давали заснути слабшим. Всі гризли зерна, щоби піддержати чуйність. Одночасно в день морили себе голодом, щоби тільки схуднути. Аж недавно на перешкоді стануда їм поліція. Пізним вечором поліційна стежа побачила в домі Мейлера підозріле світло й увійшла до середини, думаючи, що це комуністичне зібрання. На вид поліції зібрані пробували тікати вікнами та до інших кімнат. Всетаки поліція придержала 10 хлопців, змарнілих і худих і списавши з ними протокол, пустила їх на волю.

— **Припинили виклади у варшавській політехніці.** У вівторок повторили протижидівські екскеси у варшавській політехніці. Ендецька молодь напала знову на студентів жидів і сімох побила до крови. Тому що інтервенція ректора була безуспішна, ректорат припинив виклади на необмежений час.

— **Спалив свою жертву в печі.** Велику сенсацію у Вильні викликало убийство Анни Дмитрович, жінки урядовця спіртного монополю зі Львова, що розійшовшись з чоловіком, замешкала у Вильні і держала студентів на станції. Тиждень тому вона щезла, а рівночасно щез студент виленського університету Казимир Козловський, що віднаймав від неї кімнату. Поліція його відшукала і підчас допитів він признався, що вбив Дмитровичеву. Він порізав її тіло на кусники й спалив у печі, причому до скрушення костей ужив сільного квасу, а попіл висипав до смітника. Стверджено, що він називається інакше та що мав фальшиву легітимацію.

— **Повія учителькою.** Як повідомляє румунська преса, в Сату Маре переведено контролю всіх учительських дипльомів і показалося, що повія Ангела Титал Ґрігор, яка від 1928 р. займалася проституцією, стала вчителькою на підставі фальшивого дипльому, купленого в одній фабриці. Вона віддалася за якогось Георгія Мареша, що також став учителем на підставі фальшивого дипльому. Справою занявся суд.

— **На граничній станції** Ґрігорі Ґіка Вода (Неполоківці) викрила румунська митна сторожа в потязі, що їхав до Снятина, пачкарську організацію. Ціла група людей займалася контрабандою валют з Румунії до Польщі. Митна сторожа сконфіскувала у якоїсь Акерманової 1.365 долярів, у Густи Ґріль із Черновець 150.000 лей і 1.500 зол. В тому самому потязі знайшли у якогось Аремізеса, купця з Констанци, кільканадцять кг. шовку, який хотів перепачкувати до Польщі. Всіх арештовано.

Подяка.

Високоповажаному Панові Директорові шпиталю в Сокалі Д-РОВІ ОЛЕКСАНДРОВІ ПЕЛЕХОВІ складаю щиру подяку за успішне переведення тяжкої операції моїй дружині в дні 21. квітня ц. р. і відтак за доцільне й печальне лічення і догляд хорої аж до дня 2. травня ц. р., себто виходу хорої зі шпиталя.

Теодор Вибранець, ем. учитель.

— **Неділя мокрий день.** Французький метеорольог Марсель Жабельо вів десять літ статистику дощистих днів, щоби прослідити, коли найчастіше паде дощ. Всупереч загальній думці, що погода не має нічого спільного з днем у тижні, він всетаки ствердив, що в деяких днях дощ паде частіше ніж в інших. Найчастіші дощі бувають в неділю, опісля у вівторок, четвер і суботу, а рідше в понеділок, середу і пятницю. Значить, найсухішим днем у тижні є пятниця. Жабельо каже рішучо, що це не припадок, але що ділає тут атмосферичний закон, який наука прослідить ще основніше.

— **Різні вістки.** Японський цісар приняв новий офіціяльний титул „цісарський син небес Великої Японії". — В центральному парку культури в Москві будують кіно, обчислене на 15 тисяч видців. Екран цього кіна буде мати 170 кв. метрів.

Зі судової салі.

КАРІЄРА ОДНОГО КРЕСОВОГО „КАЦИКА".

Перед трибуналом окружного суду в Тернополі, якому проводив ради, др Вендриховський, а вотували судді др Кобенський та д-р Чирський, відбулася в днях 21—23. квітня карна розправа проти Фердинанда Росточиля, Корчовського і Дзедзіца. Фердинандові Росточильові закидав прокуратор, що він на становищі повітового самоуправного інспектора при повітовому виділі у Збаражі коло Тернополя допустився ріжних зловживань на шкоду повітового виділу та не гордив хабарництвом.

На розправі виявилось, що згаданий Фердинанд Росточиль продавав поодиноким громадам друки і гроші забирав собі. Крім цього підчас реорганізації самоврядування на основі нового закону той сам Росточиль, що мав рішаючий голос при обсаджуванні посад війтів, солтисів та секретарів, брав від рефлектантів на ці посади „позички" по 200 зол., яких очевидно опісля не віддавав. До того такий зовсім залежний від Росточиля війт чи секретар боявся навіть домагатись звороту, бо вважав це „окуном" за одержану посаду.

Трибунал засудив Росточиля на 14 місяців вязниці, але на основі амнестії обнизив йому кару до половини. Одначе внаслідок низького виміру кари прокуратор заповів від цього присуду апеляцію.

Згаданий процес маркантний з огляду на особу підсудного. Ф. Росточиль був високим самоуправним повітовим урядовцем та довголітнім секретарем повітового комітету ББ у Збаражі аж до ліквідації самого ББ, а в справах суспільно-громадянських та політичних повіту грав чи не найважнішу ролю та був „спецом" також від українських справ і нераз довелося нашому громадянству в Збаражчині зазнати від нього великих прикростей.

Такі то люди часто мають рішальний вплив на розвиток національно-політичних відносин на місцях. Тому не диво, що не зважаючи на зовсім інший політичний курс „на горі", відносини на місцях зовсім і в нічому, що торкається українців, не змінилися

ДИВОГЛЯДИ.

ЗОВСІМ ЯК У ФІЛЬМІ.

Чимало осіб з вищої паріської аристократії та багатіїв дістало минулого тижня таке запрошення: „З нагоди приготованих знимок до нової французької фільми „За водою", Альберт Де Сен-Блянка просить вас ласкаво зробити йому честь і прийти до нього на коктейль дня..." Тут поруч адреса одного з найвибагливіших готелів на Єлісейських полях. Коктейлевий вечір удався чудово. Були тут артистки з театрів і фільмових підприємств, представниці паріської моди, сценаристи і фільмові підприємці. Альберт Де Сен-Блянка сказав гарну промову на тему необхідности „воскресити французьке кіно". „Щоби виставити задуману мною фільму „За водою" потрібні мільйони, але я їх дістану" заявив організатор цього вечора. На цьому вечорі гості довідались, що одна артистка чи кандидатка на артистку готова дати на таку фільму два мільйони франків, коли їй доручать головну ролю. Справоздання про цей гарний вечір появилось на другий день у пресі. Трапилось так, що замітку цю прочитав жандармський бригадир Бордоцюк і вдарив себе в чоло: „Ого! Альберт Де Сен-Блянка! То це той ошуканець, за яким я віддавна шукаю". Блянка — ошуканець, що має на совісти неодин обман і неодну крадіж. Тепер він оповідає зміст своєї фільми — у вязниці.

НАЙВИЩИЙ МОЛОДЕЦЬ.

В американському стейті Іллінойс, у місті Алтоні, живе 18-літній молодець Роберт Ведлов, студент прав, що має 2 метри 54 цм., важить 185 кільо і все ще далі росте і грубіє. Інші члени його родини та батьки зовсім нормальні. Лікарі зацікавилися ним як феноменальним явищем розросту заліз і передбачують, що він може грубшати ще до 35 року життя. Апетит у того велитня — найвищого у світі — почвірний, як у нормальної людини. Його мама мусить приготовляти йому на сніданок 10 шклянок кави, вісім яєць на твердо і цілий бохонець хліба з пів кіля масла. По обіді в такій самій пропорції великим зїдає він на десер пів кіля сира і 15 помаранч. До ресторану ходити не може. Не тому, що там усе це коштувало би за дорого, а тому, що на нього зглядаються кельнери і гості. Коли він каже собі подати почвірну пайку страви, всі довкола сміються і підходять до стола придивлятись, як він їсть. На звичайному кріслі сидіти він не може; ніг не може скулити, мусить їх витягнути під цілий стіл. У залізниці теж мусить мати для своїх ніг окремий переділ. Черевики постачає йому одна фірма для реклями; вони мусять бути дуже тривкі. У готелі може мешкати тільки в найбільшій кімнаті на трьох-чотирьох ліжках поставлених для сну вшир. Раз у житті назначив він одній дівчині зустріч. На місці, де чекав на неї, зібралась така юрба, що дівчина ледве дісталась до нього, хоч бачила його здалека. У кіні може сидіти тільки в останнім ряді, бо закривав би екран; те саме на спортових змагах і в театрі. Сумовито прирівнює він своє життя до життя президента Злуч. Держав, кажучи, що не може жити — приватно, бо всі його бачать. Найбільше дратує його такий один запит: „Яка там нині у хмарах погода?", бо він нагадує йому його величину, зовсім небажану.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Посвячення фундаментів Нар. Дому в Березовиці Великій. В неділю 26. квітня ц. р. відбулося посвячення фундаментів під будову великого (найбільшого у повіті) одноповерхового мурованого Народнього Дому в Березовиці Великій біля Тернополя, де знайдуть приміщення всі місцеві наші установи. По відправі соборної Служби Божої на цвинтарі, яку служили о. декан Волошинський з Козівки в асисті о. Бучинського з Петрикова й о. Зубаля з Мишковиц та проповіди о. дек. Волошинського вийшла велика процесія на місце будови при співі «Христос воскресе" і звуках орхестри. У посвяченні взяло участь пятьох священників у приявї тисячів народу з усіх сусідніх сіл. По посвяченні виголосив патріотичну проповідь о. Юрик з Кипички, опісля з мурів нової будови промовляли проф. Із. Брикович посол д-р Степан Баран, д-р Ол. Олійник, двр. Микола Никифорук, д-р Мелищишин, п. Посмітюхова і відпоручник „Кременярів" — усі з Тернополя, п. Дзюбановський з Острова та наконець емер. управитель школи п. Іван Сірант як голова комітету будови. Опісля відбулося прийняття гостей і комітетових у домі старенького п. Дмитра Дебельського, що був понад 30 літ війтом, дбав про громаду і на свому довгому віці неодно бачив. На цю тему промовив до нього і до приявних посол д-р Баран, а слова його доповнили п. Дебельський, проф. Брикович, п. Кручова і п. Сірант. При гутірці і співі національних та стрілецьких пісень провели присутні близько чотири години.

СТРИЙ.

Свячене. Дня 26. квітня уладили свячене чотири українські установи: Союз Українок для членів сільських кружків у салі „Сокола". Характеристичне, що на це свячене не запросили нікого мужчини, крім пароха, який поблагословив «снідні" і склав побажання; 2) Т-во Слуг у власній домівці приймило свяченим своїх дійсних і спомагаючих членів. Сяди поблагословив і склав побажання місцевий сотрудник о. Гавриляшин, заохочуючи членів до обєднання в товаристві; 3) Рідна Школа в гімнастичній шкільній салі. Численно зібране громадянство зайшло після посвячення трапези о. Гавриляшином до столів. В усіх промовах пробивалась одна думка, яких засобів слід ужити, щоб Рідну Школу піддержати та її відповідно розбудувати; 4) у захоронці на Шумлянщині на свячене загостив сам парох о. Винницький, якого місцеве громадянство щиро вітало. О. парох поблагословив свячене і засів з присутніми до застелених столів. Серед милого настрою промовці місцеві порушували життєві національні і церковні питання, при чому рефреном усіх промов було: „Лиш в єдности сила".

Свято Шевченка в утраквістичних відділах І. гімназії Дня 1. травня ц. р. гімназійна молодь утраквістичних відділів І. гімназії вшанувала роковини Т. Шевченка концертом у великій гімнастичній салі незвичайно добірною програмою. Мужеський хор виступав тричі під проводом Гната Тишовницького уч. 7. кл., далі два скрипкові соля Шіяна і Рудницького з фортепіяновим акомпаніяментом Тишовницького. Фортепіянове сольо (Бетовенова соната ц-моль) гарно виконав Тишовницький. Добрі виявили деклямації учеників І. кл. Бавури й VIII. кл. Бірька („Кавказ"). Вступне слово про Шевченка виголосив уч. VIII. кл. Кліш. Про взаємини Шевченка з поляками виголосив реферат уч. VII. кл. Бабяк а деклямацію Желіговського „До брата Т. Шевченкі" виголосив по польськи ученик поляк Федишин. Зібрана молодь гімназії, її батьки і запрошені представники громадянства були вповні вдоволені з поправно виведених всіх точок програми.

БОЛЕХІВ.

Культурне життя в Болехівщині. Культурним осередком нашої округи є підміська громада Волоське Село, недавно прилучена до міста Болехова, яка має свою парохію. Парохом є о. крил. Володимир Сухий. Завдяки дотеперішній і невсипущій праці о. крил. Сухого маємо кілька добре зорганізованих товариств які дуже гарно розвиваються під його напрямом вмілим проводом. Треба відмітити, що щойно о. крил. Сухий тут. округу політично зорганізував і він цілком заслужено тішиться між місцевим громадянством і в цілій околиці винятковою пошаною. Найбільше таки дбає про церкву. Цього року його заходами при співучасти дра Петра Звонинського, адвоката, Васпля Сеніва, шлюсарського майстра, Івана Чмілі, різьбаря та ін. парохіян у Болехові-Волоське Село уладжено плащеницю в артистично виконаним гробі, освітлену рефлектором і прикрашену водограєм що весь час день і ніч аж до Воскресної Утрені стягала своїх і чужих до церкви. Дотеперішні осяги на кожній ділянці завдячуємо у великій мірі жертвенній праці о. крил. Сухого, який має якийсь своєрідний благородний вплив на окруження. В третій день Великодніх Свят аматорський гурток при читальні „Просвіти" у Волоськім Селі дав гарну виставу. Філія „Просвіти" в Болехові зорганізувала дня 19. квітня ц. р. Шевченківське свято, в якому взяло участь усе довколичне громадянство. Також маємо тут зорганізований хор під орудою молодого але талановитого Володимира Петеша. Словом: Болехівщина, хоч мало про неї чути, не лишається позаду.

Обсерватор.

Спорт.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БУДАПЕШТ. Ірляндія — Мадярщина 3:3 (2:1). Ці міждержавні змагання стягнули повнад 20.000 видців.

БРЮСЕЛЬ. Голяндія — Бельгія 1:1 (1:0).

ПАРИЖ. Расін — Шарлевій 1:0 (0:0). Фінальні змагання за чашу Франції вирішила у свою користь паріська дружина Расін. Видців 45.000.

ПЕРЕД ПРИЇЗДОМ АНГЛИЙСЬКИХ ЗМАГУНІВ ДО ПОЛЬЩІ

На гостинні виступи до Польщі прибуде відома англійська дружина копаного мяча Чельсі, яка розіграє 21 т. м. змагання з репрезентацією Польщі 24. т. м. змагання з Вислою у Кракові Чельсі не програла від 6-ох тижнів ніодних змагань в Англії.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Іван Филипчак: ШКОЛА В СТРІЛЬБИЧАХ, нарис з історії шкільництва. Львів. 1936. Стор. 40, ц. 30.

о. Юрій Кікта: АКОРДОВАННЯ НА ГІТАРІ. Ярослав 1936. Стор. 12. ф. 16°.

ЖУРНАЛИ:

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, квітень 1936. Р. XXXI. Ч. 4. Зміст: Священик: Призабута справа. — о. С. Хабурський: До проблеми виховання нашої молоді. — о. Микола Декайло: Католицький суспільний рух. — о. Гайдукевич: Болюче питання. — о. Ілля Братик: Переходи на латинство й противники цьому вчинку. — о. Андрій Лошній: Великий піст в річнім, церковнім уставі. — о. д-р Г. Костельник: Квестія апольогетики. — Нові книжки. — Всячина.

НАШ ПУТЬ. Львів. март-апрель 1936. Год. II. Нр. 3.

ГОСПОДАРСЬКО - КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Львів, 3. травня 1936. Р. XVI. Ч. 18.

ДА ЗЛУЧЕНЬНЯ. Вільня, Сакавік-Красавік 1936. — Нр. 3-4.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва"
Сцена Руська:
6. V. Он не ходи Грицю (нова пост.)
7. V. Мушина з минувшини
8. V. Дума про Нечая
9. V. Свято подуми
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича
Комарно:
6. V. Лев в Абісинії
7. V. Отаман Пісня
8. V. Інвазія
Миколаїв н/Дн.
8. V. Лев в Абісинії
9. V. Дівча з Маслосоюзу
Розвадів:
10. V. Отаман Пісня

Великий Театр:
Середа, 6. V. год. 8. веч. „Несправедлива родина".
Четвер, 7. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Грубі риби".

Театр Різнородностей:
Неділний

Кіна.

АПОЛЬО: „Мадур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Іван Твардовський".
ВАНДА: „Дон Жуан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Бенгазі".
КАСИНО: „Чоловіки люблять заміжніх"
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельний хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова тротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" і комедія з Бастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Петербурські ночі".
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Вацусь" із Дантоном.
СТИЛЕВЕ: „Останні дні Помпеїв" та „Прощальна ревія".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидний промінь" і ревія
ХІМЕРА: „Веселе шалення".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Середа, 6. травня 1936

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 16·05 Камер. музика на дутих інстр., 19·45 музика з часів кн. Євгена Сабавдського **Мор. Острава** (269,5) 18·00 Народні пісні 21·10 Мельодії з чеських опер. **Прага** (470,2) 19·25 Концерт військ. орк., 20·25 Пісні й арії. **Париж** (1648) 11·00 Розр. концерт, 17·30 Симф. Концерт, 20·45 театр. вечір, **Білгород** (437,1) 19·00 Концерт, 18·15 Пісні, 19·30 Сербський вечір **Берлін** (356,7) 16·45 Пісні та тріо б-дур Шуберта, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15·00 Музика, 18·0 Реціталь Вінфред Вольф, **Мінхен** (405,4) 11·00 Музика для села, 20·45 Веселий вечір, 22·40 Вестерманові твори, орх., **Будапешт** (549,5) 12·05 Квартет, скрипка, 17·00 Форт. реціталь, 18·15 Спів, 19·15 Цит. музика, 22·00 Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 11·30 Легка музика, 20·35 Орх. концерт, **Рим** (420,8) 13·10 Популярна музика, 17·30 Трансмісія з грецького театру в Сиракузах „Іподіто" траг. Евріпіда, 21·35 Концерт хору

Четвер, 7. травня 1936

Відень (506,8) 12.00 Розр. концерт, 17.30 Спів — Де Кастан, сопран, 19.30 Концерт. **Прага** (470.2) 12.35 Сальон. квартет, 17.15 Чеські танці, 17.45 „Травень" нар. нім. пісні. **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 Мольєрівська авд., 20.00 Форт. твори, пісні, **Білгород** (437,1) 19.30 Пісеньки, 20.30 „Чародійний флет" оп. Моцарта, **Берлін** (356,7) 10. Нар. пісні, 14.15 Розр. концерт, 17.00 Солісти, пісні на сопран, флет і форт., 19.15 „Горіхокрусталка" балет. сюїта Чайковського. 20.10 Мандрівка по берл. льохалях, музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.45 „Мазепа" симф. поема Ліста з гр. пл., 18.00 „Кохання та життя жінки" Шумана, відсп. Е. Лайзнер у супр. форт., **Ляйпціг** (382,2) 19.25 форт. твори Вебера, 20.10 Концерт югосл. хору, **Мінхен** (405,4) 12.05 Популярна музика, 17.00 Солісти, музика, спів, 20.10 Муз. огляд 1936 р., 22.45 Кам. музика, **Будапешт** (549,5) 21.05 Спів, скрипка, 13.30 Цит. музика, 19.30 Опера, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.10 Орх. концерт, 17.15 Вок. концерт, 20.35 „Віденська кров" оп. Й. Штрауса, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт, сольоспів, скрипка форт., 20.35 „Кармен" оп. Бізета.

Львівське радіо.

Середа, 6. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу з астроном. обсерваторії, 12.03 Полудневий денник. 12.15 Кастуся в нашій хаті. 12.30 Орх. концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.29 Біржа. 15.30 Пізнічна музика з гр. пл., 16.00 Муз. загадки для ст. дітей, 16.20 Євген Дубровин, віртуоз на балалайці, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Непристойні слова в літературі, 17.20 Р. Штраус: Віольонч. соната ф-дур, оп. 6, 17.50 Відчит про Жиґи. Фрайдл. 18.05 Оперові арії відсп. Тад. Лучай (баритон) у супр. форт. 18.30 Літер. шприкі: Чим був для нас театр. 18.45 Хвилинка Г. Вениського з гр. пл., 19.00 Відч.: Вчора я був у ПАТ-і. 19.10 Програма на завтра. 19.20 Реклам. концерт. 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Парада вірок. фільм. критика. 20.45 Вечірній денник. 20.55 Із сучасної Польщі. 21.00 Авд.: Творчість Фр. Шопена. 21.40 Вірші. 21.55 Актуальна гутірка. 22.05 Пісні про цвіти Роб. Штольцн. 22.25 Танкова музика. 23.30 Закінчення авдицій.

Четвер, 7. травня 1936.

6.30, 7.40 Ран. авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шкільний поранок, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 14.30 Мельодії з оперетки Абрагама „Цвітка Гавві" з гр. пл., 16.00 Огляд видань для дітей та молоді, 16.15 Концерт оркестри, 16.45 Концерт хору **„Сурма"** з Варшави, 17.50 Територ. самоврядування і його істота: обов'язки громадян працює, 17.15 Концерт камер. орк., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Форт. реціталь, 18.30 Сторінка з нової Італії, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Звук на екрані, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Дансінг орк. і орк., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протилетун. оборона, 21.00 Театр Уяви: „Останній поворот" Ст. Роґозінча, 21.35 Пісні в супр. форт. відспіває В. Лозинська, **22.00 Концерт української музики у вик. Марії Сокіл і Ант. Гудимацького,** 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

ЛІТНЯ ПРОГРАМА „ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ".

Від 1. червня входить у життя нова рамова програма на літній сезон 1936 р. Ця програма буде обовязувати до кінця вересня. В цьому періоді час авдицій буде продовжений. В неділі і свята Варшава надаватиме авдиції від 8.00 год. рано до 24.00, а всі регіональні радіостації на годину коротше, тобто до год. 23.00.

У звичайні дні Раппіївська станція буде чинна 11 годин 15 хв., за винятком субот, коли програма триватиме 12 год. 15 хв. Всі регіональні стації працюватимуть на годину довше в полудне, зате кінчатимуть працю на годину раніш, тобто в год. 23.00. Лише в суботи Краків, Лодзь, Львів і Вільно надаватимуть програму на пів години довше.

Програма у звичайні дні буде поділена на три відтинки:

I) **Програма раніша** від год. 6.30 до 8.00 для Варшави, Вильна, Львова і Кракова, а від 6.00 до 7.30 для Катовиць, Лодзі, Познани і Торуня. Головна Програмова Дирекція виходила із того, що час цієї авдиції мусить бути достосований до місцевого порядку дня.

II) **Програма полуднева** для Варшави від год. 12.00 до 13.15, від 11.00 до 13.15 для Лодзі і від 12.00 до 13.15 та від 14.30 до 15.30 для Львова і Кракова.

III) **Програма вечірня** розпочинається для Варшави в год. 15.30 і триватиме без перерви до год. 24.00, а для решти радіостацій — до 23.00 за винятком субот.

Таким чином від год. 6.00 до 24.00 з перервою в три години від 8.00 до 11.00 та 15-хвилинною від 13.1 до 13.30 будуть звучати в етері авдиції щонайменше одної радіостації.

Довжина відтинків, призначених для поодиноких авдицій змагається від 2 год. 30 хв. до 5 хвилин, залежно від програмових потреб. В цій програмі буде значно зменшена ця „сіканина авдицій", на яку нераз нарікали радіослухачі, при чому час на музику буде значно збільшений.

Найбільші зміни, що зайдуть у літній програмі, полягатимуть на скупченні певних відтинків мовних авдицій або вміщених під оглядом змісту (як напр. „Господарчі відомости"), або ж зрешті таких, що дають нагоду вислухати відразу кілька названих авдицій. Різничні бесіди у звичайні дні будуть перенесені на години полудневі, а недільні авдиції для села підуть двома частинами: одна — рано перед Богослуженнями, друга по обіді. Богослуження надаватимуть на годину раніш, тобто о год. 9.00.

Важливою новацією для спортовців будуть спортові авдиції в год. 22.00, тобто в часі, коли вислідки всіх змагань за день будуть вже відомі.

Регіональні години починатимуться на пів години раніш, а музику будуть надавати в часі, коли люди найбільш її бажають, тобто від год. 19.00 до 24.00 з малими перервами на інформації. Взагалі літня програма буде лекша, зладжена скоріше авдицій, що мають дидактичний характер. Відношення слова до музики буде значно пересунене на користь останньої. Музика разом з мішаними авдиціями буде займати майже 70 проц. цілости програми.

Відсотковий розподіл авдицій представляється так: чиста музика — 63.07%, разом з музикою мішаних авдицій—69.62%, мішані авдиції — 13.1%, мовні — 22.6%, звукові сигнали — 1.23%.

БІРЖА.

Варшава, ПАТ.

Валюти.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89·28 — 89.85; Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.14 — 172.50, Фльорени голяндські 361.37 — 359.65, Фунти англ. 26.42 — 26.26, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.25 — 18.90, Корони данські 118.04 — 117.20, Корони норв. 132.73 — 131.75, Корони шведські 136.33 — 135.35, Ліри італ. 34.50 — 32.50, Марки фінл. 11.64 — 11.40, Марки нім. 140 — 137, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98.

Акції

Банк Польський 98; Ліпопол 9.90 — 10.25; Страхівничі 2.50 — 33.75 — 33.50

Папери.

3 проц. інвест. І ем. 66 і пів серії — 71; 3 проц. інвестиційна 2 ем. 65 і одна четверта — серії 69; 5 конверсійна 55.25; — 6 долярова 76; 4 прем. долярова 48.75; 7 стабіл. 68 — 68.75 ост. дрібні.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 39—41, 5% дол. Б. Г. 39—41, 4% Зх. Б. Г. 39—41, 4½% Зх. Б. Г. 41—43, 4½% Кон 51—53, 4% Кон. 42—47.

Премійники: долярівки 48.50—50.60 і пів, І. ем. Інвестиційна 66 — 67 і пів, ІІ. ем. 65 —66.

Збіже.

Ціни збіжа Львів	від	до
Пшениця одн.	20.00	20.25
Пшениця зб.	19.50	19.75
Жито Стандарт І.	13.50	13.75
Жито Стандарт ІІ.	13.25	13.50

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 5-го травня н. р. кооперативам платив за масло Львів
1 кг. масла десер. . . . . 2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням 2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . . 2.40 „
1 л. молока . . . . . 0·15 „
1 п. яєць . . . . . 2.50—2.55

Тенденція на масло зниження, на молоко та яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 5. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, якою поділяє птахозаготівлі „М. С." у Львові, (Ул. Більчанського ч. 3):

Курки мол. товсті без острігів 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає курки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЕМЕРИТОВАНА вчителька шукає заняття до дітей у пароха за утримання. Зголошення до „Діла" під „Емеритка". 2070 1—3

КУПНО - ПРОДАЖА

ДВІ будівельні парцелі по 100 сяжнів кв. як цілість, південний фронт, шість хвилин ходу від кінця трамваю на вул. Листопада продасть Т. Рожанковський, Собіщина 7, тел. 288-09. 2026 1—3

ПОВЕРХОВА вілля в Микуличині, 16 урядженых кімнат, великий город, продасть Хировська, Стрий, Кохановського. 2—3

РІЖНІ

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 10-18

НАВІЗ штучний на продаж по найдешевшій ціні, Львів, „Леда", Зьруцляна 5. тел. 219-58. 2064 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

НАЙНОВІШІ КРЕАЦІЇ КОРСЕТІВ, КОРСЕЛЄТІВ ТА НАГРУДНИКІВ
поручає Спеціяліст
Герман Пісен
ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА 4.
Увага: Фахова услуга, тел. 236-14.
2023 4—5

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ик:
С М І Х З Е М Л І
Ціна 0·80 зол., з почт. перес. 0·95 зол.

МОЖНА ДІСТАТИ

В КНИГАРНІ НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ, РИНОК 10:

	Ціна:
Буквар, Перша читанка для вселюдних шкіл	зол. 1.80
Азбука ручна діточа	„ 0.35
Читанка для II. кл. вселюдних шкіл	„ 1.90
Читанка для III. кл. вселюдних шкіл	„ 2.40
Читанка для IV. кл. вселюдних шкіл	„ 2.90
Читанка для вищих кляс вселюдних шкіл	„ 4.—
Методична граматика руської мови для IV. кл. вселюдних шкіл	„ 0.90
Граматика української мови — С. Смаль-Стоцького і Ф. Гартнера	„ 4.40
Правописний словничок — Др. К. Кісілевського	„ 2.60
Вибір з укр.-народ. літератури ч. I. А. Барвінського	„ 2.40
Вибір з укр.-руск. літератури ч. I.	„ 3.30
Вибір з укр.-руск. літератури ч. II.	„ 3.90
Читанка для учительських семінарів Д. Лукіяновича	„ 5.—
Мала літургіка гр.-кат. церкви — Л. Лужницького	„ 1.—
Ісус у серцях дітей. Наука гр.-кат. релігії для I. і II. кл. вселюдних шкіл — І. Рудовича	—
Біблійний катехизм гр.-кат. релігії для вселюдних шкіл	„ 2.—
Малий катехизм	„ 2.10
Середний катехизм	„ 1.—
Рахунки для першого відділу вселюдних шкіл	„ 1.40
Рахунки для другого відділу вселюдних шкіл	„ 1.70
Рахунки для третього відділу вселюдних шкіл	„ 1.70
Рахунки для четвертого відділу вселюдних шкіл	„ 1.90
Математика — Русецкого і Зажецкого	„ 2.60
Puer romanus — латинські читання для I. кл. гімназій	„ 2.90
Iuvenis romanus — латинські читання для II. кл. гімназій	„ 2.—
Viri Illustres — латинські читання для III. кл. гімназій	„ 2.70
Wir lernen deutsch — німецькі читання для I. кл. гімназія	„ 2.30
	„ 3.70

За редакцію відповідає Олександер Коцик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 100 (14.349). Львів, четвер 7. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.050, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполудием. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Італійці в Адіс-Абебі.

ЛЬОНДОН, 6. 5. ПАТ. ВЧОРА В ГОД. 16. МІСЦЕВОГО ЧАСУ ІТАЛ. ВІЙСЬКА УВІЙШЛИ ДО АДІС АБЕБИ.

РИМ, 6. 5. ПАТ. **Потверджують вістку, що італ. війська увійшли до Адіс Абеби.**

Вчора в год. 17.50 по всій Італії залунали дзвони і сирени, взиваючи населення на збори, т. зв. адуната дженерале.

АДІС АБЕБА, 6. 5. ПАТ. Маршал Бадоліо увійшов до столиці Абісинії з 60. полком піхоти. Населення на вулицях міста приглядалося італ. кольонам. Італійці увійшли до Адіс Абеби т. зв. цісарським бульваром, що є продовженням дороги з Дессіе до Адіс Абеби. Абісинські міліціянти в голубих однострояхдержували порядок на вулицях, усуваючи громади цікавих, які збігалися коло італ. самоходів. Марш. Бадоліо замешкав в будинку італ. посольства. Італ. відділи заняли цісарську палату, двірець, радіостанцію, казарми і пошту, вивішуючи італ. прапори.

КОРОЛІВСЬКА ТЕЛЄГРАМА.

РИМ, 6. 5. ПАТ. Італ. король вислав до марш. Бадолія таку телєграму: „Бажаю, щоб вислови мого вдоволення і вдячности дійшли до непереможних італійських військ і туземців, які під Вашою вмілою й мудрою кермою виконали похвальне діло з найвищою відвагою та з непогамованою волею. Шлю сердечне поздоровлення".

ПОДОРОЖ НЕГУСА.

ДЖІБУТІ, 6. 5. ПАТ. Разом з негусом покинуло Джібуті на покладі корабля „Ентрайс" 117 осіб. З Діредауа прибули до Джібуті: рас Насібу й ген. Вегіб Паша. Абісинці не ставлять вже опору. Абісинський консуль в Палестині виїхав сьогодні до Порт-Сайду, щоб привітати там цісаря Абісинії і товаришити йому в дальшій дорозі.

Англія і Франція в обличчі завоювання Абісинії

ЛЬОНДОН, 6. 5. Райтер. У відповідь на інтерпеляцію в палаті громад прем. Болдуїн заявив, що дальшу політику в справі італ.-абіс. конфлікту мусять намітити спільно заінтересовані великодержави на найближчій сесії Ради Ліги Націй. Вчора пополудні відмовився від всяких вияснень.

Заява Мусоліні, мовляв „Абісинія італійська" викликала сильне схвилювання і в Англії й у Франції. **На надзвичайному засіданні Лейбур Парті приняли одноголосну резолюцію, що інвазія Абісинії загрожує Лізі Націй і будуччині цивілізації.** „Дейлі Телеграф" пише: „Доктрина сили, яку проповідує дуче, повна небезпек для кожного краю, невповні приготованого до оборони". „Ню Кронікл" домагається нових санкцій.

Авас підкреслює, що анексії Абісинії не признає ані Англія, ані Франція, ані Ліга Націй. Надіються, що при мирових переговорах Муссоліні погодиться на такий стан, щоб Абісинія могла залишитися членом Ліги Націй. „Пті Парізієн" лише: „Переможний дуче повернеться до Европи розвиваючи ідею насильства над міжнародним правом. Італійські війська є небезпечним чинником для миру Европи. Італійська перемога не є перемогою кольоніяльною, але перемогою над Лігою Націй. Абісинська війна — це лиш заповідь світової війни — пише „Ле Попюлер".

ПАРИЖ, 6. 5. ПАТ. На думку щоденника „Евр" франц. уряд займе безкомпромісове становище до Італії, коли йтиме про забезпечення франц. прав у Абісинії. Перш за все Париж не дозволить, щоб Італія мала в Абісинії більші привілеї як Франція в Мароку, де франц. товари підпадають таким самим митам як закордонні. Франція буде домагатися принципу „отворених дверей" в Абісинії.

Друге — Франція не дозволить, щоб Італія мала в Абісинії армію більшу, як це необхідно, щоб утримати лад, бо це загрожувалоб кольоніям інших европ. держав у півн. та середущій Африці.

Трете — Франція мусить забезпечити свої інтереси в Абісинії, де вложила півтора мільярда франків, а зокрема в Джібуті, важне звено у сполуці метрополії зі східними кольоніями.

ЖЕНЕВА МАЄ ГОЛОС.

ЛЬОНДОН, 6. 5. Райтер повідомляє урядово, що мін. Іден проводитиме сесією Ради Ліги Націй в понеділок. Поголоски, немовби Іден хотів відступити предсідництво делегатові іншої держави, є безосновні.

Японські погрози для СССР та реверанси

В СТОРОНУ АНГЛІЇ Й АМЕРИКИ.

ТОКІО, 6. 5. ПАТ. У експозе, виголошеному в парляменті, мін. закорд. справ Аріта заявив м. і. що **большевики утримують на висунених позиціях на Дал. Сході чималірні збройні сили і що до такої загрози мира Японія не може бути байдужа.** Яп. уряд буде домагатися з натиском від китайського, щоб наладнав японсько-китайські взаємини. Аріта висловив побажання **затіснити приязнь з Англією** та обіцяв не жаліти зусиль, щоб **запевнити приязні відносини зі Злученими Державами,** добачуючи у тому ключ до миру на Тихому Океані.

Німеччина здемілітаризувала

5-КІЛЬОМЕТРОВУ ПРИКОРДОННУ СМУГУ

ПАРИЖ, 6. 5. ПАТ. Німецький мін. оборони ген. Бльомберґ оголосив в урядовому дзеннику приказ такого змісту: Покликуючися на постанову з 19. березня, **заборонюю воякам та військовим службовникам входити у смугу до 5-ох кільометрів від кордону Франції, Бельгії та Чехословаччини,** за винятком того відтинку кордону, що йде Реном: на мости на Рені входити не можуть.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРИСУД.

БЕРЛІН, 6. 5. ПАТ. Краєвий суд у Крефельді засудив 58 осіб на вязницю від кількох місяців до 12-ох років за приготування державної зради.

Вибори на Литві.

БЕРЛІН, 6. 5. ПАТ. З Ковна подають: Прем. Тубеліс заповів, що небавом розпише вибори парляменту, які будуть переведені згідно з засадою таємности і безпосередности

Сотик не завадить, а в біді порадить!

каже наша приповідка, тому складайте свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Останній абісинський лев.

Львів, 6. травня 1936.

Коли німецькі війська заняли 1914. р. майже цілу Бельгію, в Англії появилась алєгорична картина такого змісту: на побоєвищі стоїть Вільгельм II. проти Альберта I. „Ти все втратив" — каже німецький цісар. „...За винятком чести" — відповідає бельгійський король.

Таке саме може сказати Гайле Селяссіє не лише Бадоліові чи Віторові Емануелеві, але й усім шановним громадянам, до яких рас та народностей вони не належали б, що похилені над часописами у загальній закутині кавярні, висловлюють своє вболівання з приводу втечі останнього цісаря Абісинії.

Він не втік. Не втік, хоча не раз і не двічі мав нагоду втекти, оберігаючи для себе не лише своє приватне майно, яке майже в цілости витратив на безнадійну війну, але навіть престіл. Абісинська війна коштувала Італію стільки грошей, не рахуючи гекатомб крови, що без сумніву було б їй вигідніше купити абісинське цісарство за високу ренту для Гайле Селяссія та його нащадків, а яка булаб їм залевнила розкішне богате життя у найкращій закутині світу — життя, якого Гайле Селяссіє не мав у своїй примітивній столиці. Як це вявила відповідь на пропозиції Гора і Лявеля, італійському урядові не йшло про знищення абісинського престола, лише про використання абісинської території як терену експансії. Якщоб Гайле Селяссіє був пішов на компроміс з Римом, який без сумніву йому не раз пропонували, був би і дальше сидів на етіопському престолі, правда — окружений італійськими резидентами і „технічними дорадниками". Був би вів ідилічне життя коронованого рентіра, подібно як султан Марока чи бей Тунісу, цісар Анаму, магараджа Кашміру чи нізам Гайдерабаду — подібно як десятки більших і менших східних володарів, які не лише знали ціну своїх суверенних прав, але й уміли висловити ту ціну у валюті.

Гайле Селяссіє того не вмів, він розумів ціну своєї корони згідно зі старою французською лицарською девізою: noblesse oblige. Корона не була для нього рентою, синекурою — була обовязком: супроти темної маси підданих, супроти попередників, що вміли охоронити незалежність держави через бурі тисячоліть, супроти історії. На своєму становищі — важкому, невдячному, і тяжкому відповідальности становищі володоря бідної, занедбаної країни, північної держави — останній абісинський цісар видержав до кінця — навіть пова кінець, до хвилини, коли не бачив уже ніякої змоги організувати своєю надлюдською енергією трупа Абісинії, знищеної до тла летунськими бомбами, боєвими газами та кертьчою працею мирних емігрів серед примітивних племен.

Знищені нації Европи жадібно шукають пархатику міцних вражінь. Абісинська драма була богата у сильні ефекти — тепер вони кінчаться, й середньовічна ментальність не зможе простити останньому негусові одного: чому не закінчив він свій героїчної епопеї лише сильним жестом: самогубством, або смертю у рукопашному бою; „чому утік з фронту, залишаючи свою армію".

Ні, Гайле Селяссіє не втік, армії не покинув, бо її вже немає: в лавах особисті вірні воїнаки

— більш або менш принципових фізично й духово, більш або менш рятівних та здоровотворних. Гайле Селассіє вирішив свій край щойно тоді, як побачив, що нема вже кого вести до останнього бою, що під ударами ворожих списів і рогатин, але також і від ворожої кулі, яка йому нараз вже в спину, смерть трагічна, але не героїчна. Перед смертю з рук збунтованого підданого Гайле Селассіє схоронився на французьку територію, а не перед смертю в обороні держави, бо не мав нею що боронити ні тоді, ні італійські мисливські літаки не переслідували його літак, чи тоді, як з огляду розвідки особисто обстрілювали італійські летуни, що бомбардували головну квартиру, щоб убити його, щоб перетяти єдиний нерв збройного опору.

Історія знає людників, що йшли на шафот через свою безхарактерність. Наполеонів, що на заламі поставили на свою карту: Вільгельмів, що втратили престол через бурлівську задираку вдачу; Миколаїв, що йшли, мов вівці на заріз у своїй тупоумності. Останній етіопський цісар упав, бо історія поставила його перед завданням, що перехотіть людські сили: оборонити музейну реліквію середньовіччя перед наступом XX-го віку, федералізу лісків перед націоналістичним монолітом.

З особою Гайле Селассіє зійшов з арени, здається, останній — після чорногорського Микити — представник того доброго типу патріархального, що так відрізняється від зовнішніх злегенерованих правців та під футуристичних конституційних кукол. Останній цивілізаційний монарх — батько народу.

Коли у Джібуті французький губернатор, оточений старшинами в гелевих однострою, підданим військом честь негусові-втікачеві, не було це пусті фрази приписані протоколом. Це Європа клонила голову перед Гайле Селассіє, великим цісарем темного південного народу.

(гал.)

Доля нансенівських еміґрантів.

Букарешт, 2. травня.

Людям закрито справу фальшування нансенівських паспортів, в яких було зомішаних кільох видів урядовців еміграції, а вже вигинуло справа торгівлі привілейованості утікачів із червоного раю.

Як відомо, переправляють Дністер під обстрілом большевицьких та румунських прикордонників подекілі емігранти большевицької республіки. Якщо вдалося їм перейти цей кривавий кордон, перебути підвладним судом наложену кару, а потім діставти коректурчиків дозвіл замешкати в якійсь назначеній місцевості, то цим ще не закінчується їх драма. Поліція підозрінає їх як комуністичних агентів, а большевики домагаються їх знову, бо вони тільки „ординарні бонапартистсько-монархісти". І причайно при нарадах над регуляцією Дністра зосереджується доля неодного утікача-українця. Одна сторона домагається видачі „звичайного злочинця", друга рада збути „політичного агента".

Як довідуємося, в Білгороді відбулися наради російсько-румунської прикордонної комісії. Большевицька місія, що прибула з Овідіополя, складається з „офіцера" Кулєєва, „начальника прикордонного корпусу України" та іншого „українця", жида Крайтера з Одеси.

Тимчасом довідуємося, що посол Острогський робить у Букарешті заходи осягнути ліквідацію „білих" організацій та видалення їх переважних одиниць назад до „батьківщини". А це все в заміну відомих „австрійських полонених", що з часів великої війни. Розуміється, урядові кола ставляться до такого предложення з застереженням, бо в краю не бракує ні „фронту антифашистів", ні „чехословацької помочі" ні „приятелів Совітів" і т. д. Безперервні комуністичні процеси по містах та промислових осередках Румунії вказують, як вріс комуністичний рух, завдяки недавно заключеному „сталінському договорові".

Перед роком звернулося кільох емігрантів до радянського посольства з проханням за дозволом відвідати рідню або зайнятись у Рад. Союзі. Але всі ті подання відкинено, мабуть тому, що їх підписали добровільно емігранти. А тепер, коли радянське посольство домагається видати декількох емігрантів і замінити їх своїми агітаторами, румунський уряд покаже як далеко сягає його приязнь до Совєтів.

Голова нансенівського комітету, п. К. Поклевський, буцімто царський посол в Букарешті, повинен відповідати в цій справі до Женеви. Для німецьких жидів робилось по цілім світі вправи і заходи поселювати їх по різних державах. А з нами інакше.

На схилі Європи діються випадки, що перечуть не тільки міждержавним договорам, але звичайній людяності.

м.

Подяка.

Високоповажаному Панові Директорові шпиталю в Сокалі Д-РОВІ ОЛЕКСАНДРОВІ ПЕЛЕХОВІ складаю щиру подяку за успішне переведення тяжкої операції моїй дружині в дні 21. квітня п. р. і відтак за доцільне і печаливе лічення і догляд хорої аж до дня 2. травня п. р., себто виходу хорої зі шпиталю.

Теодор Вибранець, ем. учитель.

АНГЛЬО-СОВІТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

МОСКВА, 6. 5. ПАТ. У відповіді на предложення уряду Вел. Британії уряд СССР заявив, що готов переговорювати в справі договору про морські зброєння з Вел. Британією. Предложення брит. уряду говорить про взаїмну вимінку вістей дотично програми будови кораблів, а зокрема про устійнення деяких обмежень для воєнних кораблів, що є в будові та про нову систему класифікації цих корабліз на категорії. Переговори зачнуться незабаром у Льондоні.

ЕСПАНСЬКІ СОЦІЯЛІСТИ І КОМУНІСТИ ПІДТРИМУЮТЬ КАНДИДАТУРУ АЗАНИ.

МАДРИД, 6. 5. ПАТ. Виконавчий комітет еспанської соціялістичної партії рішив підтримати кандидатуру Азани на президента; його вибір вже запевнений.

МАДРИД, 6. 5. ПАТ. Комуністична парляментарна група рішила голосувати за Азанею під час виборів на президента.

ФРАНЦУСЬКИЙ УРЯД ЩЕ НЕ УСТУПАЄ.

ПАРИЖ, 6. 5. ПАТ. Уряд повідомляє у комунікаті, що свої функції повитиме аж до хвилини скликання нової палати послів, при кінці цього місяця. Каденція старого уряду кінчиться 31. п. м., а в ньому новий уряд, сформований на основі вислідів новик виборів, не має би більшости.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

60-ЛІТНІЙ НАСЛІДНИК 16-ЛІТНЬОГО КОРОЛЯ.

КАІРО, 6. 5. ПАТ. Появився декрет, яким проголосили 60-літнього братанка короля Фуада Магомеда Алі наслідником египетського престола.

о. О. ПРИСТАП. 19

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Прийшов врешті памятний для мене 29. грудень 1907. року, коли то я перший раз, як американський парох, брав участь у парохіяльнім річнім мітінгу. (Я довідався тоді від свого пословаченого парохіянина, що я не українець, а литвин!) В неділю в годині 2-ій пополудні саля заповнилася народом і все було вже приготовлене до зборів. Председник Д. Капітула шепнув мені, що передовсім треба відспівати молитву „Царю Небесний". А по молитві він встав і хотів представити мене, як нового пароха, призначеного до Мек Аду єпископом С. Ортинським[2]). Нараз відізвався з одного кута салі досить різкий голос:

„Пане председа, мам я глас?"[3])

„Говоріть!" відповів Д. Капітула.

„Я хцу са запітац пана председа та вшитких браці парохіянох о сиу вєц. Що то наш бішконт Ортиньскі вирабя з нами якесь то трики? Он забрал нам добрего а мілего та мілованего вшиткими парохіянамі нашего добродійного угро-рускего пупа, превелебного пана Мартяка, а нидал нам ту якегось литвіна!..."

На початок було досить цього для мене, щоб я втратив гумор, якого взагалі не багато залишилося в мене від приїзду до Америки. Председник Д. Капітула, людина свідома, второпна й енергійна, побачивши мій несмак з цього виступу, відібрав бесідникові „глас" і загрозив йому, що як іще раз пічне говорити в такий сомарський[4]) спосіб, то взагалі втратить право голосу підчас цілого мітінгу. Це подіяло на спишського русина. Зате інші його земляки порушували цю справу, хоч помірковано, але всеж висловлювали своє невдоволення, що єпископ призначив мене пароxом.

Зрештою цей парохіяльний мітінг зробив на мене дуже добре вражіння. До того часу я не мав поняття, що наші звичайні американські робітники вміють так культурно поводитись на таких великих зборах. На них полагоджували справи чималої церковної громади, що складалася з 250 родин і 50 самітних одиниць. Мітінг почали відспівавши молитву. Не знаю, звідкіля навчились цього наші лемки. Можливо, робили це з власної побожности, а може взяли собі той гарний приклад від американських конгресменів (послів) і сенаторів. Бо в парляменті Сполучених Держав Північної Америки всі засідання завжди починаються молитвою до Бога.

Хід мітінгу був зразковий. Підчас нарад міг кожний говорити, але тільки за чергою. Очевидно говорити міг лише про справу, що була в програмі зборів, інакше председник відбирав йому голос.

Не всюди відбувалися наші американсько-парохіяльні мітінги так гладко, як у Мек Аду, де ними проводив досвідчений народній діяч Д. Капітула. Це був своєрідний диктатор, що дуже сумлінно, але й твердою рукою виконував свій уряд председника мітінгу й церковного комітету. Він точно додержувався законних приписів і прийнятих правил, бо дбав він про добро парохії. Своєю працею причинився до того, що в парохії був порядок, вона мала дві церкви, школу й гроші на всі парохіяльні потреби. Взагалі парохія завдячувала йому свій розвиток. Розуміється, що парох і парохіяни були задоволені з нього.

*

Мекадунська парохія пригадувала мені живо наші галицькі парохії, особливо своєю церквою, парохіянами, школою і дорослою молодю. Жили тут побіч себе галичани й пословаччені мадяро-русини, а проте не було між ними суттєвих різниць, непорозумінь і сварок. З Д. Капітулою солідарно співпрацювали інші поважні громадяни. Зпоміж них слід згадати покійного А. Шквіра, що вивчив одного сина на священика, другого на інжиніра, третього на адвоката, а дочку на почтову урядничку, Пецуха, трьох братів Логінців та інших.

Мекадунські парохіяни були родом з Лемківщини й Західнього Закарпаття (Пряшівщини), куди ще не досяг був тоді вплив радикальних і соціялістичних демагогів. Вплив цей поширювався тоді покищо на Поділлі й на Покуттю, але звідтіля довгий час не було нікого в Мек Аду. Панувала тут єдність у громаді й усі намагалися чимнебудь причинитися для спільного добра.

Хлопці й дівчата сходилися вечорами до шкільної салі або до А. Шквіра, що мав у місті два власні доми. Там забавлялися, співали й училися. Туди приходив також я і бувало засиджувався з ними навіть до півночі, підготовляючи їх до театральної вистави. Після першої вистави між старими й молодими панувала велика радість. Наші лемки зацікавилися організаційним життям, горнулись до освіти й були меткі. Зате закарпатські земляки залишались позаду, мабуть тому, що їх трохи відчужувала від нас їх пословаччена мова; вони ніяк не могли визволитися від своєї говірки.

По девятьох місяцях мого душпастирювання в Мек Аду, я мусів перенестися на нову посаду до Скрентону. Сталося це не з власної охоти, ані не з вини моїх парохіян. Причиною цього була боротьба мадяроруських, а радше мадяронсько-москвофільських часописів і священиків проти владики С. Ортинського.

(Далі буде.)

---

[2]) Єпископа С. Ортинського, зрештою сказавши, ненавиділи угорські русини, бо проти нього їх настроювали їхні мадяронські священики.

[3]) Пане председнику, чи маю я голос (тобто, чи смію говорити)?

[4]) Блазнувати.

Станиславівське воєвідство
і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Продовження.)

III.

Національні відносини представляються в переписі 1931. р. дещо інакше, як віроісповідні. Критерієм, якого уживав перепис 1931. р. для означення національности, була рідна мова. При оголошенні висліднів перепису Головний Статистичний уряд вирізнив для означення мови нашого народу дві мови: українську і руську (хоч у переписному аркуші була на означення мови нашого народу лиш одна рубрика!).

В станиславівському повіті перепис з 1931. р. зареєстрував пять мовних груп: польську, українську, руську, жидівську та пяту групу, до якої зачислено всі інші мови:

Станиславів	5.553	3.504	26.187	22.944	125
міста повіту	1.772	1.930	2.090	1.654	86
села повіту	89.820	17.335	20.755	2.396	424
Разом	97.145	23.069	49.032	26.996	635
	120.214	(60.2 %)	(24.7 %)	(14.3 %)	(0.7 %)

Без Станиславова в повіті українців є 110.837 душ (80.7 %), поляків 22.845 (16.5 %), жидів 4.052 (2.8 %), інших 510.

Коли ці цифри національної статистики порівняємо з віроісповідними, то побачимо між ними доволі великі ріжниці.

Число українців є на 3.553 душ менше (2.1 %) від числа греко-католиків, число жидів на 2.529 душ менше (0.9 %) від числа мойсеєвих. Зате число поляків є на 6.513 душ (3.5 %) більше від числа римо-католиків у цілому повіті (зі Станиславовом включно). Значить: по цифрам даним перепису у станиславівському повіті більш ніж 6.000 душ греко-католиків та мойсеєвих подало як рідну мову польську, в того коло 4.000 душ у Станиславові та 2.000 душ по селах. Не можемо довідатися з перепису, чи були в місті та по селах українці латинського обряду, бо всі душі латинського обряду обняті одною загальною цифрою.

За минулих 35 літ (від 1900. до 1935. року) в стані посідання поодиноких національних груп станиславівського повіту доконувались деякі зміни в користь або некористь поодиноких груп. Втрати мають у повіті передовсім жиди на користь поляків та українців, а доходять вони до 54.4 % у порівнанні зі станом з 1900 року. Що до українців, то станиславівський повіт належить до нечисленних (вісьмох!) повітів у Галичині, де українці побільшили свій стан посідання (кошток жидів). Одначе відсоток українців у повіті піднісся в меншому ступні, ніж відсоток поляків. Зріст польського стану посідання доконався переважно в роках 1900—1910, коли в роках 1910—1935 зріст цей був розмірно невеличкий і повільний.

IV.

Загальний стан грамотности в станиславівському повіті такий, що в цілому повіті (зі Станиславовом включно) кожний пятий мешканець у 1931. р. не вмів ні читати ні писати.

Ось так виглядає таблиця грамотности:

	грамотних	*неграмотних*
Станиславів	53.885	5.393
міста повіту	5.820	1.642
села повіту	96.873	34.311
Разом	156.578	41.346

Найгірше виглядає стан грамотности на селах повіту, де на загальне число сільського населення відсоток неграмотних селян сягав до 36.3 %. Неграмотних жінок було на селах багато більше, як мужчин. Коли стан грамотности будемо вважати покажчиком освіти, тоді стан освіти в станиславівському повіті, що вже також краще матеріяльно представляється, як інші повіти (гірські!), є доволі мізерний.

V.

Щодо джерел заробітку в повіті, то велика більшість населення займалася хліборобством. Коли візьмемо під увагу цифри, що відносяться до цілого повіту зі Станиславовом включно, то дістанемо такий стан:

хліборобство	— 118.295	— 59.0 %
гірництво і промисл	— 25.022	— 12.6 %
торговля	— 13.928	— 7.1 %
комунікація	— 13.966	— 7.1 %
інші заняття	— 27.148	— 13.6 %

Одначе коли під увагу візьмемо статистичні дані (дотично занятість) окремо для міста та окремо для сіл повіту, тоді відсоток хліборобів на селах зросте до 85 %, але рівночасно в Станиславові відсоток гірничих та промислових займать зросте до 28 %, а торговельних до 20 %. Виходить, що характер повіту виключно хліборобський і тільки місто Станиславів виказує поважний відсоток інших занять.

Безробітних у 1931. р. було потованих у містах 4.050 душ, себто 2.5 % загального числа населення, з чого 1061 було умових безробітних.

По селах повіту була доволі велика скількість наємної служби та „комірників", себто безземельних селян. Їх число статистика подає на 11.056 душ, себто майже 6 % всього населення повіту.

Михайло Зварич.

Справлення помилок.

У вчорашній статті просимо справити, що надвижка жінок у станиславівському повіті є 9.023 (а не 6.023). — Число греко-католиків без міста Станиславова є 112.633 (а не 11.633).

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Наплив купців з корінної Польші на українські землі.

Від якогось часу польські купецькі організації в західній Польщі ведуть завзяту акцію, щоб із західної Польщі, головно з Познанщини і Поморя, перекидати польські купці на українські землі. „Годзінна Газета Гандльова" (ч. 95) пише, що на засіданні Ради Головного Союзу Купецьких Товариств на Поморі дня 20. квітня ц. р. обговорювали сенсацію необхідність експансії поморського купецтва і купецької молоді до північних і східних воєвідств. Ініціятором цієї акції є Борислава — як повідомляє „Торговля і Промисл" — приїхало в останньому часі трьох купців з Познанщини а саме: Людвік Рогальський, який відкрив крамницю з текстильними матеріями, Плюціньський, що веде олійову конфекцію і невідомий власник під фірмою „Гамка", що веде галянтерійну крамницю. Всі три купці стараються добути собі для нашого громадянства в Бориславі, шукаючи товариських зв'язків з ним та заводять свої фірми по українськи.

Нам слід памятати одно: польські купці із західніх воєвідств є культурними людьми, з фаховою освітою та мають добрі зв'язки з фірмами установами. Цього не слід нам забувати, якщо хочемо витерти конкуренцію з цим важливим елементом.

Вимоги від політичних діячів.

Таксамо як лікарі, адвокати, торговці реальностями в Америці мають свої мети концесію і політичні діячі — такого домагається письменник Г. Стріблінг. Він з професором у Коломбійському університеті і про свої плани пише в університетському „Незалежнім Журналі" („Індепендент Джернал"). Він теж радить приготовити політичних діячів відбувати спеціяльні університетські курси, щоб осягнути найвищий рівень поведінки. На думку Стріблінга такий курс повинен тревати чотири роки. Коли молодь перейде відповідний іспит з умових здібностей, моральности та фізичного здоровля, щойно тоді зможе перейти до колегій кадетів у політиці, подібно, як є школа кадетів при війську. Коли класа політиків перемінеться на групу людей з вищою освітою, тоді стейти та муніципали будуть обсаджувати вищі становища лише людьми того типу. Тоді теж викорінять в Америці всевладу теперішню корупцію — пише Стріблінг.

Присилайте передплату!

Пошесть пятнистого тифу в Калущині.

В гірських селах Калущини лютує пошесть пятнистого тифу. Села: Петранка, Камінь, Ліщине, Небилів, Рівня і Слобода Рівнянська відокремлені від інших сіл, селяне не виїжджають ні до судів ні до інших урядів. Постійне недоїдання, погані гігієнічні умовини та велика віддаль від Калуша, де недужі можуть найти лікарську опіку, довели до того, що населення масово вимирає. Шпиталь у Калуші переповнений недужими. В неділю 3. травня помер у шпиталі в Калуші парох Каменя о. *Евген Лопатинський*, як одна з жертв свого авангарду.

Італійське свято перемоги.

РИМ, 6. 5. ПАТ. Заповіджені Мусолінієм „адунати дженерале" скликали в год. 18-тій сиренами і церковними дзвонами. Всі міста Італії спішно декорують національними прапорами. Робітники й урядовці покидають фабрики і бюра, замикають склепи, кавярні пустошіють. В Римі населення збирається на Венецькій площі. В год. 19.45 у світлі рефлекторів явився на бальконі Мусоліні. Його привитали бурею оплесків.

„Маршал Бадольо — промовив дуче — повідомляє, що наші війська в Аддіс Абебі. За 30 віків своєї історії Італія переживала багато памятних годин, але сьогоднішня — одна з найбільше святочних. Заявляю італійському народові й цілому світові, що війна скінчена. Не без зворушення й гордости виголошую ці великі слова по 7-ох місяцях тяжких боїв. Ми завели в Абісинії наш римський мир; Абісинія італійська. Вона італійська де факто, бо її заняли наші війська; вона італійська і де юре, бо здобув її римський меч і цивілізація, що тріюмфує над 1000-літньою жорстокістю, варварством і неволею. Дня 2-го жовтня я обіцяв, що вчиню все, щоб африканський спір не перемінився в европейську війну. Слова я додержав. Я переконаний, що нарушення европейського миру означалоб руїну Европи. Та мушу додати, що **ми готові боронити нашої перемоги з такою самою рішучістю, з якою ми її осягнули.** Підемо дальше шляхом миру, готові з тою самою відвагою і волею протиставитися всім і найтруднішим завданням, що чекають нас завтра".

Меліораційні роботи і будова валів.

На меліораційні роботи і будову охоронних валів, які мають хоронити нижче положені поля від повені, міністерство скарбу призначило 5,600.000 зол. Меліораційні роботи будуть переводити на просторі воєвідств: варшавського, краківського, келецького, лодзького і львівського. Крім того збільшать роботи у східних воєвідствах: При меліораційних роботах будуть працювати безземельні і малоземельні селяни і 2.100 юнаків, які дістануть нагороду з фонду праці. Крім того міністерство хліборобства вестиме меліораційні праці на теренах, де переводить парцеляцію і комасацію. На осушення 60.000 га призначено 1,690.000 га.

Свячене у Львові.

СВЯЧЕНЕ НА ЖОВКІВСЬКІМ.

Мин. неділі Батьківський Кружок при школі Р.Ш. ім. короля Данила на Жовківськім уладнував друге оне вже з черги свячене для батьків учнів тієї важної освітньої станиці. На свячене зійшлися не тільки громадяни з Жовківського, але й зі Зборів та Малехова, а три великі столи в найбільшій клясі школи, за які зайняли поруч інтеліґенції міщани й селяни, обєднувала спільно думка про долю дітей та школи, в якій вони вчаться. Після посвячення „снідів" та промови о. Ганеся, пароха Зборів, поділився о. сов. Каштанюк з приявними яйцем, а тоді серед товариської гутірки та обговорювання місцевих справ (м. ін. домівку, де тепер школа, власники продають і над школою висить мараво ексмісії), виголошено низку промов: о. сов. Каштанюк (потреба звязку родини зі школою), дир. Похмурський (традиція Жовківського і кінцевість дальшої розбудови його праці), ред. А. Курдидик (про економічне охоплення Жовківського своїми людьми, ТШЛ. і РШ.) та п-р Макарушка (гігієна у школі). Свячене закінчено серед милого, братнього настрою збірками на школу (яких 40 зол.) та нар. гимном, після чого до пізна в ніч потягнулися гості для гостей.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ І ДЕВІЗОВІ ПРАВА.

Поміж 23 банками, які дістали право до девізових оборотів, нема ні одної української кредитової установи. Як довідуємось — Земельний Банк Гіпотечний у Львові старається про це право, та — як досі — безуспішно. Міродайні чинники ставлять цьому великі труднощі, дарма, що був би це одинокий український банк, що мав би право до девізових трансакцій.

Польська хроніка.

АКТИВІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСТВА.

Не тільки девізовий декрет, але також уся теперішня господарська програма уряду вказує на те, що зберігання класичних засад дефляційної політики в Польщі належить уже до минувшини. В цій політиці уряд виказав досі велику зависть, поки врешті не „перетягнув струни" (як це висказав В.Стпічинський в „Курері Порановому"). Нове наставлення господарської політики йде в напрямі оживлення господарського життя, в напрямі активізації всіх господарських чинників. Одним із засобів до цього буде податковий лібералізм. Виявляється він уже відповідними постановами дотично ремісничих чи промислових підприємств, які в загрудновані робітників чи навіть учнів гальмовані були досі вищими ставками податків. Велике значіння матимуть проектовані урядом податкові полекші для довгоречинцевих інвестицій. Мають бути теж найдені засоби для підбадьорення приватної ініціятиви. Очевидно не обійдеться і тут без відповідних податкових уступок. При цій нагоді зазначимо, що відомий краківський економіст Ф. Цвайг видвигнув 28 точок, представляючи ними свою програму активізації господарства. Є серед тих точок домагання кредитового лібералізму, обниження відсоткової стопи в ПКО і ККО, ба навіть тимчасове завішення трансферу при обслузі заграничних довгів з тим, що претенсії можуть бути покриті товаром.

КІНЕЦЬ ТЕЗАВРИЗАЦІЇ. — ПОПИТ НА ДЕРЖАВНІ ПОЗИЧКИ, НА НЕРУХОМОСТИ І НА ТОВАРИ.

Як відомо — девізові загострення зліквідували можливість вільного закупна золота і валют для загалу громадян. Це очевидно підрізало в корінь дальший гін до ховання по домах золотих і паперових заграничних грошей, гін до тезавризації. Щоправда спритні чорно-біржевики не відказуються від тайного закупна і продажі найшляхотнішого металю і валют, одначе велике питання, чи цей металь буде дійсно шляхотний і чи валюти будуть справжні, оригінальні. Полохливий, застрашений посідач готівки готов у зденервованні приймати лихий товар за добрий. Цей психольогічний момент напевно старатися будуть використати різні **фальсифікатори.** Хоч про те ще ніде голосно не говорять, уважаємо за відповідне **перестерегти** наших громадян, щоби вони не подали жертвами обману. Хай вони памятають, що „не все є золотом, що світиться" і що серед паперових долярів напевно чимало фальшивих.

Шукаючи відповідної, перш за все „певної" льокати, посідачі готівки звернули в останніх днях увагу на державні папери емітовані за кордоном. Отож попитом тішились 6-процентова долярова позичка з 1920 р., 8-процентова долярова амортизаційна позичка з 1925 р. і т. зв. стабілізаційна 7-процентова з 1927 р. Був попит теж на інші папери, яких номінальна вартість подана в непольській валюті, а саме: 7-проц. позичка Варшави з 1928 р. і 7-прсц. позичка шлеського воєвідства з 1928 р. (обі в долярах), а також заставні листи у фунтах штерлінгів Т-ва Пром. Кредиту (7 і 8 проц.). Наслідком цього попиту зазначені папери а також і акції зросли в курсах. Те не на жарт. Після трьох днів госпи курси знову обмізились, що є висліком зменшеного попиту.

Власники готівки кинулись теж на тривкі інвестиції. Попит на доми і землю значно побільшився при зменшеній податі, що дуже яскраво відзеркалюється у цінах (поважний зріст) В торгівлі можна завважити сильніше ожиалення. Дехто волить товари ніж готівку. Це теж впливає на ціни, які в деяких артикулах авишкують і мабуть викличуть потребу урядової інтервенції.

ВІДГОМІН ДЕВІЗОВОГО ДЕКРЕТУ В ПРЕСІ.

Назагал преса в Польщі приняла девізовий декрет як необхідне лихо, без якого державі грозила в ділянці валюти і всього господарства величезна небезпека. Та разом із тим видвигнено цілий ряд слушних застережень щодо способу орудування новим оборонним інструментом. Одним із найважніших застережень є те, щоби девізовий апарат не став черговою твердинею бюрократії, щоби він ділав справно з користю для господарського життя Польщі. Техніка девізової реґляментації є незвичайно важка і вимагає великого організаційного хисту. А в попередніх подібних ситуаціях Польща — як заявляє „Газета Польска" — не виказала цього організаційного хисту і таланту. Чи викаже його тепер? Ось турбота, яка проявляється доволі яскраво на сторінках преси.

Світова хроніка.

ЯК ПРЕДСТАВЛЯЄТЬСЯ СПРАВА ДЕВІЗОВИХ ОБМЕЖЕНЬ В ЕВРОПІ?

У звязку з проголошеною реґляментацією девізового обороту в Польщі мабуть цікавитиме наших читачів, як представляється ця справа в інших краях Европи. Отож крім В. Британії і зоріентованих на неї у валютовій політиці Норвегії, Швеції та Фінляндії, крім Франції, Бельгії, Голяндії і Швайцарії — всі інші держави завели вже контролю девізового обороту. І так: Португалія зробила це ще в р. 1922, Німеччина, Еспанія, Данія, Естонія, Латвія, ЧСР, Австрія, Мадярщина, Югославія, Болгарія, Румунія і Греція в р. 1931, Італія в р. 1934, Литва і В. М. Данціг в р. 1935. Польща покищо остання. З позаевропейських країв завели в себе девізову реґляментацію: Аргентина, Болівія, Бразилія, Мексик, Нікарагуа, Парагвай, Уругвай, Чіле — в Америці, Анголя і Мозамбік в Африці, Афганістан, Персія і Туреччина в Азії.

В. Н—вич.

✝

о. Евген Громницький

вислужений гімн. катехит,
Совітник Митрополичої Консисторії,
упокоївся в дні 5. травня 1936. р.
в 73 р. життя і 48 р. священства.

Перенесення тлінних останків з дому жалоби при вул. Б. Хроброго ч. 10 відбудеться в середу 6. травня 1936. в год. 5. попол. до Церкви Успення Пр. Діви Марії.

Похорони почнуться Службою Божою в четвер 7. травня в год. 9. вранці, а по відправі в год. 12 перевезуть тлінні останки до родинної гробниці на Личаківський цвинтар.

На цей сумний обряд запрошує
Рідня.

Тяжко, а то майже й неможливо в короткім часописнім допису представити всю красу форми і глибину змісту, якими визначався **виклад проф. Горака.** Ми можемо лише ствердити, що таку глибоку аналізу і таку суцільну синтезу творчости Шевченка на тлі славянських та европейських літератур нам рідко довелося досі чути навіть від найкращих наших Шевченкознавців. Тому не дивно, що присутні, які кожне слово прелегента ловили просто із запертим віддихом, нагородили його справжньою бурею довготріваючих оплесків. Український Академічний Комітет зробив би велике й цінне діло для поглиблення Шевченкознавства, якби цю перлину думки і слова видав друком.

Ще тяжче писати про **виступ Любки Колессівної,** яка відіграла Шопенову „Сонату Б' моль" і В. Барвінського „Мініятури". Розписуватися ширше про гру нашої славної пяністки може лише такий великий і справжній критик, як великим і справжнім мистцем є Любка Колессівна. Але й той найбільший і найгостріший критик не міг би про празький виступ Любки Колессівної написати нічого іншого, як лише ще раз повторити всі ті суперлятиви, які про неї написала вже досі й найвибагливіша европейська критика. Ми можемо бути лише вдячні нашій пяністці за ті хвилини мистецької насолоди, які вона нам дала своєю чарівною грою і просити її, щоб вона в найблизчому часі знову завитала між нас і, як той веселий сонячний промінчик ранньої весни, знову хоч на коротку хвилинку розвіяла гнітучі думи сумної, понурої емігрантської осени.

Дуже гарною точкою програми був сольоспів співачки Національного Театру в Празі п'ні **Марії Будікової-Єреміяшової.** Вона відспівала три пісні: Шевченка—Лисенка „Ой, одна я, одна" і народні пісні Лисенка: „Ой, крикнула лебедонька" і „Гомін, гомін по діброві". Високий, вирівняний, ліричної краски голос відомої празької співачки і глибоке чуття, яке вона вложила у всеж таки чужі для неї пісні (замітна була добра дикція і вимова українського тексту), незвичайно причинилися до високого мистецького рівня цілого свята.

Жаль, що з причини недуги відомої нашої декляматорки п'ні Нат. Дорошенкової відпала з програми деклямація з поеми „Іван Гус". А вона це так чудово деклямує! Яке гарне було б завершення цілої програми свята!

В програму свята входив теж виступ Українського Хору, який крім „Заповіту" відспівав ще Самійленка—Лисенка: „Умер поет" з баритоновим сольом п. Гакена. Слухаючи цього виступу Українського Хору і маючи на увазі високомистецький рівень цілого свята, ми пригадали собі колишні виступи наших хорів у Празі і в нас повстало питання: Невжеж така велика українська кольонія не може здобутися на те, щоб ще й нині поставити такий хор, який був би продовженням славної традиції наших хорів з часів Рощахівського, Сердюка і Росиневич-Шуровської? Не поможе нічого й особа такого знаменитого диригента, яким є п. Я. Ступка і вся його найпильніша праця, якщо хор не буде голосово відповідно підібраний і як не буде відповідної атмосфери для праці хору. Над цим повинні добре призадуматись наші культурні організації й установи, бож доброго хору нам у Празі дійсно дуже потрібно.

Свято закінчилося відспіванням національних гимнів: українського і чехословацького.

За ціле це свято українська кольонія у Празі мусить у першу чергу щиро дякувати голові Українського Академічного Комітету ректорові проф. д-рові О. Колессі.

Учасник.

Святкування 75-ліття смерти Тараса Шевченка у Празі.

Прага, травень 1936.

Здавалося вже, що крім невеличкого концерту Українського Хору і крім — так би сказати — домашніх свят різних організацій та установ велика українська кольонія в Празі не буде здатна на якесь більш імпозантне і більш репрезентативне відсвяткування 75-ліття смерти Тараса Шевченка. Але, на щастя, так не сталося, бо ось дня 2. травня таки відбулося у Празі таке імпозантне і репрезентативне свято. Була це святочна академія, що її влаштував Український Академічний Комітет для міжнародньої інтелектуальної співпраці при Комісії Ліги Націй. Академія відбулася у великій салі Центральної Бібліотеки міста Праги. Слід підкреслити, що досі було в Празі небагато таких українських свят, які відбувалися при такій великій участи своєї і чужої публики. Вистане, здається, сказати, що велика сала, яка поміщує понад 700 осіб, була повна по береги. З чужої публики ми бачили чехів, білорусинів, болгарів, грузинів, ісшів, навіть росіян. Між чехами багато представників різних урядів, наукового і мистецького світа, представників громадських установ та організацій і представників преси, між своїми багато навіть з далекої провінції.

Свято почалося відспіванням „Заповіту" і вступним словом голови Академічного Комітету, ректора Українського Вільного Університету у Празі, **проф. д-ра Ол. Колесси.** Привитавши визначніших наших і чужих присутніх та прочитавши низку привітань, що наспіли на це свято, промовець у коротких і ядерних словах, переплітаних незвичайно доцільно дібраними цитатами з творів Шевченка, змалював поета, як борця за правду і волю і вказав на те, як то золота славянська Прага вважається і з самою творчістю Шевченка і зі збереженням його поетичної спадщини.

Домінуючими точками свята були: святочний виклад про Шевченка акад. д-ра І. Горака, професора славянських літератур у празькому Кіролювому університеті і гра на фортепіяні нашої славної пяністки Любки Колессівної.

Протижидівські ексцеси у Варшаві.

У Варшаві дійшло 5. ц. м. знову до великої студентської бучі. Цим разом почалося під будинком університету, де стяглися проти себе дві великі юрби: з одного боку комуністів і лівих, з другого ендеків. До бійки не допустила поліція. Коли частина ексцедентів хотіла бити шиби в редакції „Дзєнніка Народового", заступила їм дорогу поліція, що арештувала чотирьох студентів, між ними українця Володимира Бурого. Опісля демонстранти нападали на вулицях на студентів ендеків, а вечором вибили вікна в домівці корпорації „Велеція".

Одночасно в кількох інших місцях дійшло до протижидівських ексцесів. Нападників були жидів, а навіть жидівки. На одній дорозі підпалили віз з меблями якогось жида, що переїздив на літнище.

У звязку з протижидівськими подіями в Мінську Мазовецькому, де вбито одного жида, арештували 19 осіб.

Вже в суботу Варшавський Цирульник у Театрі Ріжнородностей!

Що це таке „Цирульник"?

Цирульник — це екстракт гумору, дотепу і сатири.
Цирульник — це найвищий літературний рівень.
Цирульник — це нащадок „Синього Птаха", „Зеленого Бальончика" і „Кві про кво".
Цирульник — це Зімінська, Желіховська, Терне.
Цирульник — це Ярощі, Рентген, Ольша.

Спішіть по білети! **Щодня дві вистави в 7-мій і 9-тій.**

Большевицькі зброєння

підважують мир на Далекому Сході.

Промова прем. Гіроти і трьох япон. міністрів.

ТОКІО, 6. 5. ПАТ. В японському парламенті промовляли прем. Гірота і міністри: закордонних справ Аріта, війни Терауті та фінансів Баба. Прем. Гірота заявив, що розвиток Японії мусить основуватись на національній єдности. Згадавши про санкції та зміцнення дисципліни після подій в лютому ц. р. премєр заявив, що уряд переведе радикальну реформу адміністрації згідно з конституцією. Виховання змінять у тому напрямі, щоб усунути з життя Японії чужі впливи, суперечні з японським національним характером. Уряд переведе реформи, щоб поправити життя селян, робітників і третього стану.

Міністр закордонних справ Аріта заявив, що головним завданням японської політики у Східній Азії є стабілізація взаємин на Далекому Сході. Японія бажає осягнути цю мету співпрацюючи з усіми народами. Ні Японія, ні Манджу-ко не мають напастливих намірів. Прикро, що не зважаючи на те, часто трапляються інциденти між Манджу-ко і СССР та між СССР і Зовнішньою Монголією. Японський уряд по нараді з урядом Манджу-ко в половині березня пропонував означити окончено кордон між Манджу-ко і СССР та покликати комісію, яка полагодила би прикордонні спори. Міністр сподівається, що незабаром обговорюватимуть з большевиками ці конкретні справи. Тепер йдуть безпосередні переговори між Манджу-ко і Зовнішньою Монголією. Теперішніх взаємин між СССР і Японією не можна назвати зовсім поправним. Причиною цього є те, що большевицькі державні мужі не розуміють положення Японії у Східній Азії. До цього слід додати безосновні побоювання і підозріння. **Факт, що СССР вдержує надмірні збро-**

єння на Далекому Сході є справжньою загрозою для миру в цій частині світа. При цій нагоді мушу ствердити, що Японія змагаючи до миру у Східній Азії, не може ставитися байдуже до цього факту. Наладнання взаємин між Китаєм та Японією вимагає не лише інтерес обох держав, але і мир у Східній Азії. Японський уряд поважно затривожений розвитком комуністичних впливів у цій частині континенту. Японія слідкує дуже пильно за розвитком подій тому, що червона армія може посунутись у північному напрямі.

Взаємини між Японією та В. Британією приязні. Після того міністер підкреслив, що приязнь між Японією та Злученими Державами є ключем до миру на Тихому Океані. Дуже відрадним явищем є те, що між обома державами розвиваються не лише торговельні взаємини, але також поглиблюється взаїмне зрозуміння.

Опісля промовляв міністер війни Терауті, кажучи, що першим завданням армії після подій у лютому ц. р. було усунути революційні елементи. Міністер фінансів схарактеризував фінансове положення і розвинув програму реформ.

ШАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА

приспішує реконвалесценцію по запаленні олегочної.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ВОЯКИ СХОПИЛИ МАНДЖУРСЬКИХ ХЛОПЦІВ.

ТОКІО, 6. 5. ПАТ. Як повідомляють із Гсінь-Кіну 16 большевицьких вояків вдерлося до Манджуко 25 км. на південь від Міша та схопили двох манджурських хлопців. Після переведення слідства в тій справі манджурський уряд запротестує у большевицького уряду.

ГУБЕРНАТОР АДІС АБЕБИ.

АДІС АБЕБА, 6. 5. ПАТ. Марш. Бадоліо іменував цивільним губернатором Адіс Абеби майора Джузепе Ботаія. Ботаі є губернатором Риму, що як доброволець виброся до Сх. Африки.

НОВИНКИ.

— **„Українська народня пісня"**, реферат п. проф. О. Ціпановської, ілюстрований співом п. І. Шмериковської-Приймової, відбудеться заходом Кружка Р. Ш. ім. Г. Барвінок, в пятницю 8. травня ц. р. в Малій Салі Лисенка в год. 19.15. Вступ за добровільними датками від 0.30 сот. егору. 2078 1—2

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і приборн до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 36-115

— **Найкращі лиси, пелєринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** відбудуться чергові сходини 8. травня в год. 7. вечір у власній домівці. Др Ярема Малис прочитає реферат п. з. „Діягностика захорувань жовчевої системи". 2071

— **Празник св. Юрія у Львові** відбувся цього року при великім здвизі народу. Вже напередодні прийшло багато селян, навіть з дальших околиць, до Львова. У храмовий день св. Юрія, б. ц. м. коло 20.000 народу зібралося подвіря і площу св. Юра. Архієрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Іван Бучко в асисті вищого духовенства. Співав гарно хор богословів. Відповідну проповідь виголосив о. В. Величковський, Редемпторист. Увесь час підчас Служби Божої українська стигматичка Настя Волошин, збирала з тацою на віднову храму св. Юра. Після Служби Божої Екс. Митрополит поблагословив з балькону зібрих на подвірю. Хор відспівав многоліття, а нарід привитав появу Князя Церкви довготревалими оплесками.

— **Станиславівське воєвідство і станиславівський повіт у світлі перепису.** В статті під повищим заголовком у нинішньому числі „Діла" (ч. 100) пропущено наслідком дружерської помилки в табельці зазначення мов у такій черзі: українська, руська, польська, жидівська, інші.

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Фільольог. Секції Наук. Тов. ім. Шевченка відбудеться в пятницю 8-го ц. м. о год. 6 веч.

— **З театру ім. І. Тобілевича** повідомляють нас, що п. Лена Ленська після довшої відпустки вернулась назад до театру і виступає вже у своїй улюбленій ролі Ромчика в „Отаманії-Пісні".

— **„Лісова пісня" Лесі Українки на сцені Великого Театру у Львові.** Спільним заходом „Дрім. Гуртків Молоді" філії укр. держ. гімназії та гімназії СС. Василіянок виставлять у суботу 9. травня в годині 4-ій пополудні фанта-

РЕДІЯРД КІПЛІНГ.

Саїс панни Юґаль.

Дехто говорить, що в Індіях нема романтизму.

Це помилка.

Наше життя має стільки романтизму, скільки нам потрібно. Іноді навіть більше.

Стрікленд працював у поліції і ніхто не міг його зрозуміти. Говорили також, що це дивний тип і віддалялися від нього. Не міг він з ніким зжитися, — жив самітно.

Він голосив дивну теорію, що в Індіях кожний поліцай мусить принаймінше стільки знати про туземців, скільки вони знають самі про себе. Тепер, на цілім просторі Горішніх Індій є лише єдиний чоловік, що — як захоче — може стати індійцем, магометанцем, шаманом чи факіром. Туземці від Гор Катрі аж по Джюмна Муширід бояться і поважають його. Говорять, що він, щоби стати невидним і мати кому видавати свої прикази, окружився цілою армією чортів. Але чи він через те може має які ласки уряду? Ніколи в світі! Його ніколи не призначили до Сімлі, а його прізвище зовсім незвичне європейцям.

Стрікленд зробив дурницю, взявши цього чоловіка собі за взір. Ідучи за його абсурдальною теорією, він обертався в не дуже запашних місцях, де ніякому чоловікові, що шанує себе, на думку навіть не прийшлоб робити свої розшуки; ще й у вонючім лахмітті туземців. Вишкіл той забрав йому цілих сім літ, одначе його ніколи не оцінили відповідно за його труд.

Він скрізь пхався перебраний в саму середину поміж туземців, що, розуміється, на думку розсудних, не зєднувало йому довіря.

Часами, будучи в Сат Бгаї на відпустці, заходив до Аллабагаду. Від сеніїстів навчився пісні ящірок, танцювати Галі-Гук — релігійний канкан, найбільш дивовижний під сонцем. Коли хтось навчився танцювати Галі-Гук і знає як, коли і в якому місці це танцюється, то він знає щось такого, з чого він може бути гордий. Тоді він уже прослідив характер індійців краще, як свою кишеню.

Одначе Стрікленд зовсім не був гордий, хоч одного разу в Джагадрі він брав участь в образі „бугая смерти", річ, якій ніякий англієць не зєдбав би приглянутись. Він докладно вивчив говірку злодіїв і конекрадів. Будучи в Ешшуфрай, недалеко Атток, узяв навіть до себе одного конекрада. Він, як мулла, держався просто і спокійно перед престолом одної з погранічних мошей відправляв молитву так, як це зробив би найправдивіший мулла-сунніт*).

Його найбільш гідний уваги учинок був тоді, коли він перебув 11 днів в одного факіра, в місті Бгіба Атал, щоб там зєднати собі його сина і так вимерити вбивника у великій афері Назібан. Дехто говорив ясно не без причини: „Чому той Стрікленд не сидить у своєму бюрі, не редагує свого журналу, чи не переводить військової бранжи, одним словом не сидить спокійно, замість компромітувати своїх наставників?" Адже і ця історія вбивства у Назібан, не придбала йому доброї ноти в департаменті поліції.

Але як тільки сходив він після першої злости, знову вернувся до своєї природної манії, щоб студіювати життя туземців.

Кажучи мимоходом, коли хто раз засмакує в такій приємности, то вона залишиться йому на ціле життя. Це найбільш привабліва з усіх речей на світі, не виключаючи навіть любови.

Коли інші жадали 10-денної відпустки, щоб забавитись, — Стрікленд просив дозволу на те, що він звав „ловами". Він переодягувався так, як уважав за найвідповідніше до даних обставин, змішувався з юрбою брунатних шкір і там пропадав на якийсь час.

(Продовження буде).

*) Сунніти — прихильники фактичного престолонаслідства калїфів.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на **скріплення освітних змагань.**

стичну драму „Лісова пісня", один з найкращих творів нашої великої письменниці, що нагадує нам Шекспірову „Сон літньої ночі", Гавптманів „Потонулий дзвін" та Рилеве „Зачароване коло". Твір цей, що є обов'язковою шкільною лектурою, зможе завдяки театральній виставі на великій сцені, краще відкрити свої мистецькі прикмети і допомогти до основного зрозуміння. Тимто всі школи повинні обов'язково побачити цей шедевр нашої драматичної літератури, виведений силами нашої молоді. Шкільна Курація видала обіжник до всіх шкіл з укр. мовою навчання, щоб молодь взяла участь в тій виставі обов'язково. Управи всіх зайнтересованих шкіл та Батьківські Кружки і Клясові Патронати нехай завчасу подбають за місця для своїх вихованців в Дирекції філії укр. держ. гімназії — Львів, ул. Пекарська 19, телефон ч. 231-04. 24 учениць з гімназії СС. Василіянок візьме участь у балеті, виведеним п-ною Суховерською.

— **Український вечір у берлінському Гумбольдт-Гавзі.** На середу 6. ц. м. заповіджено вечір „Українського Наукового Інституту в Берліні" в клюбовім помешканні академічного „Гумбольдт-Гавзу". Вечір української пісні. В програму входять сольові співи І. Павлюка й хорові пісні, виконані хором Українського Наукового Інституту під управою Євг. Цимбалістого. Вступне слово й пояснення до пісень подасть проф. д-р З. Кузеля.

— **Шевченківське свято в Берліні.** Дня 24-го квітня уладив Український Науковий Інстигут у Берліні до спілки з „Українською Громадою в Німеччині" жалібну академію в память Т. Шевченка. Академія, на якій промовляли д-р Кузеля і др Шпехт, випала дуже добре й зібрала коло півтора сотки добірної, переважно чужої публики. Берлінська німецька преса відзначила академію низкою статтей і замітох.

— **Іспити до гімназій.** Державні гімназії будуть приймати до кінця ц. р. подання за допущення до іспитів до першої кляси гімн. нового типу. Іспити відбудуться в половині червня.

— **Як розділено стипендії та допомоги?** Львівський воєвода як ліквідатор Тимчасового самоврядного виділу роздав упродовж цього шкільного року із стипендійних фондацій, що находяться під його управою, загальну суму 291.300 зол. З тої суми припало: для студентів львівського університету 38.800 зол., львівської політехніки 25.000 зол., ветеринарійної академії 5.880 зол., вищої школи закордонної торговлі 2.280 зол., для учнів гімназій і кадетських шкіл 67.500 зол. і для учнів фахових шкіл 24.000 зол.; для учнів вселюдних шкіл 3.800 зол.; на культурно-освітні цілі 22.300 зол. і суспільно-опікунчі цілі 88.700 зол. Урядовий звіт не виказує, хто саме скористав з тих фондів і до якої народности належать студенти та учні, що дістали стипендії з повищих фондів. Цікаво теж знати, які установи та уряди скористали зі суми 88.700 зол., призначеної на суспільно-опікунчі цілі (захоронки, приватні особи і т. п.).

— **Тішиться, наколесники!** Міністерство шляхів виладило новий розпорядок про вживання роверів на публичних дорогах. Розпорядок знесить роверові карти й іспити для наколесників, залежуючи тільки обовязок викупити таблички з нумерами. Реєстраційна оплата устійнена на 2 зол. Новий розпорядок буде оголошений після узгіднення з міністерством внутрішніх справ.

— **Львівська хроніка.** У Львові помер проф. львівської політехніки др Ян Лопушанський, б. ректор тієї школи, декан і міністер публичних робіт у роках 1922 і 23. — До бюра Кредитової Каси при вул. Рейтана вломилися злодії і розпоровши касу, забрали готівку 24 зол. та кілька облігацій.

— **Крівава хроніка.** Біля Дашови пов. Стрий хтось перетяв у ночі телефонічні дроти, що лучать фірму „Газоліна" з закопанцем і почтою. — У Винниках Новім пов. Камінка Стр. скінчила самогубством 27-літня Марія Крель, жінка постерунковго, стріливши з револьвера собі у серце.

— **Пожежі.** В селі Чижів пов. Золочів вибухла пожежа в загороді Семка Матша і при сильному вітрі перекинулася на ціле село. Згоріло 31 домів. Підчас гашення вогню прийшло до бійки між місцевими селянами і пожежною сторожею з Богутина з причини доступу до керниць. Багато людей є ранених, а один пожежник Франц Тренчик помер від ран. — В Добростанах пов. Городок Заг. згоріло 36 будинків, у цьому 11 мешкальних домів. Школи обчислюють на 20 тисяч зол. Причиною пожежі була кепсько будова комина. — Велика пожежа в Замості знищила 150 домів і синагогу. Без даху над головою зостилося 400 родин, переважно жидівських. З людей попарилося коло 300 осіб. — В селі Хмелик пов. Білгорай згоріло 79 мешкальних і господарських будинків та багато живого й мертвого інвентару. Страти сягають 100 тисяч зол. — В селі Гонній волковиського повіту пожежа знищила 165 будинків, що належали до 72 господарів. Жертвою вогню стала 5-літня дитина, що згоріла на вуголь, а одна жінка тяжко попеклася. Пожежу спричинили діти, що підпалили стіжок. Шкоди обчислюють на 150 тисяч зол.

— **З Польщі.** В дні 1. травня було на терені цієї держави 414.165 зареєстрованих безробітних. — У варшавській шкільній окрузі розпочався писемний іспит зрілости; до якого зголосилося 600 матуристів. — Справи вбивства постерунжового Стан. Багінського, якого добули з Вісли, досі не вияснили. — У Варшаві укарано впродовж квітня ц. р. 543 прохожих, що знехтували приписи про рух на вулицях. — У Вильні застрілився у власному мешканні ем. полковник Стан. Озевич.

— **Науку при помочі фільми** заведено обовязково на Мадярщині. Міська влада в Будапешті придїлила для середніх шкіл 17 проекційних апаратів, а на провінцію вислано 200. В новому шкільному році всі наукові заведення на Мадярщині будуть мати кінові апарати.

— **Кореспонденція з Америкою в трьох днях.** Представник німецького воздухоплавства Цепелінами в Ню Йорку оголошує, що найновіший Цепелін під іменем „Гінденбург" відбуде правильних наперед заповіджених 10 подорожей до Америки і назад до Німеччини. Оголошено вже й правильний розклад часу так, як на залізниці або на кораблях. Першу подорож розпочав „Гінденбург" 6. V., остання буде цього року 14-го жовтня. Пристань для Цепеліна приготована в Лейкгорст, стейт Ню Джерзі. Всі польські почтові уряди будуть приймати кореспонденцію до Зл. Держав, Канади, Мексику, Колюмбії і Венезуелі для „Гінденбурга", який відстоїть їх до Америки. За пересилку листів до Ню Йорку визначено оплата 1 зол. 90 сот. за 5 гр. і 1 зол. 60 сот. за листівку.

— **Виборча агітація у французькому радіо.** В минулих виборах відограло французьке радіо значну ролю, служачи в часі від 7 до 24 квітня до виголошення агітаційних промов. Що другий день представники 10 партій (між ними і комуністичної) виголошували перед мікрофоном паризького радія промови, трансмітовані всіми французькими радіостаціями. Крім того кожна партія мала право виголосити три промови перед мікрофоном одної з провінціональних станцій. У передвиборчих промовах заборонено було зводити полеміку на особисті справи та підбурювати до зміни конституції або обовязуючих законів. Перед мікрофонами ставали найзначніші діячі Франції, як Франклін Буйон, Поль Бонкур, який промовляв як представник соціялістично-республіканської унії, б. премієр Даладіє і ін. Для урядових промов були застережені окремі дні і години.

— **Нагороди за діти.** Римський магістрат приймає зголошення подруж, що мешкають у Римі і хотять дістати нагороди за плодність. Щоби показати перед світом, що економічна блокада зовсім не ослабила приросту населення, італійський уряд рішив роздати шість нагород, далеко більших від дотеперішніх. Подружя з багатьома дітьми дістануть на власність малі доми на периферіях міста або 5-кімнатні мешкання під умовою, що до 30 літ цього не продадуть, не винаймуть або не обтяжать гіпотекою.

— **За недозволені операції.** В Бордо оголошено присуд у справі лікаря Норберта Бартошка, австрійського громадянина, і двох його спільників, що перевели кільканацять стерилізаційних операцій. Лікаря засуджено на 3 роки вязниці, його спільників на 6 місяців вязниці.

З кіна.

Кіно „Марусенька": „Осудженець".

Кримінальна фільма у головній ролі з Мех Лянгеном, партнером Марлени Дітріх з відомої шпигунської фільми „X 27". Лянген грає звичайно ролю сміливих зайдиголов, найчастіше моряків та вояків, що має успіх серед дівчат своєю безжурною усмішкою та добросердою вдачею велитня. Тут він узяв на себе ролю, що сильно нагадує Раскольнікова з Достоєвського „Вини і кари". Роля ця зводить усі інші особи до зовсім незамітних малих, нецікавих людей. Злочин людини, що голодує і що для улюбленої дівчини зраджує приятеля, розростається тут до сцен повних брутальної сили, стихійної люти та опанування. Фільма добра для аматорів сильних зворушень, що бють по нервах.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

Відозви й комунікати.

Українська Студентська Громада у Варшаві до рідного громадянства.

Управа Української Студентської Громади у Варшаві звертається до Вас у важливій для неї справі. Українська Студентська Громада у Варшаві є тепер одиноким товариством, що репрезентує собою загал українського студентства у Варшаві. Вона обединує і скупчує студентство та підсилює його морально, щоб воно не чулося відірваним та позбавленим злуки з краєм.

До цього всього положення та обставин Громади у такому осередку, як Варшава, надзвичайно складні. У цьому місці, де збігаються ріжні інтереси, діють ріжні сили, мусимо вдержатися на поверхні за всяку ціну. Всяким затім з цієї сторони морально сконсолідоване студентство опирається та належно протиставиться.

В ніякому відношенні до першої представляється друга сторінка — матеріяльна. Тут студентство полишене на власні сили, розбивається на всі сторони, щоб забезпечити та запевнить собі матеріяльне істнування. Громадянство, не зважаючи на кількакратні заклики, не сповнило сподівань, покладених на нього студентством.

Саме тут Громада шукає постійних і певних засобів, що запевнили б їй матеріяльну підбудову, дали б можливість удержати домівку та бурсу для незаможних товаришів, давати допомоги та позички і в загальному забезпечили б істнування та розвій.

Цим саме мало б бути харчіння, що, відповідно поставлене, було б цією вихідною базою. Переведення та виконання цієї думки — це наша найближча ціль, що її здійснення вимагає співпраці та постійної допомоги й підтримки громадянства.

Ми знаємо про прихильність Громадянства до нас, тому сподіваємося, що не відмовите нам своєї помочі у нашому проханні.

Добровільні датки слати на конто „У. С. Г." у Варшаві 23.340, П. К. О.

ЗА УПРАВУ:
Богдан Томків, голова. **Ф. Лебедь**, секретар.

З концертової салі.

ЛЮБКА КОЛЕССА

Наша знаменита піяністка загостила по довшій перерві до Львова і знову дала нам нагоду подивляти її гру. Любка Колесса, піяністка з усіми прикметами, які потрібні для повного успіху у широкої публики і у вибагливих професіоналів. Головна сила її таланту та виконання лежить у цій поетичній атмосфері, якою вона вміє овіяти твір від перших тактів. Царина Любки Колесси це амурний і безжурний Моцарт, якого вона грає цілком „особисто", шукаючи у нього передовсім того елементу і тих сторінок, які їй найближчі: себто почувань і переживань. Але ще ближчі, ще рідніші піяністці виразники і співці такої сфери почувань як романтика Шумана і Шопена. В їх творах Любка Колесса находить найкращі можливости для своєї індивідуальности, в них вона найкраще відкриває і душа творів і душу творців і — свою власну. Виконуючи твори Шумана та Шопена (колись дуже хотілось би почути одну із Шопенових сонат у виконанні Любки Колесси!) піяністка зразу створює атмосферу інтимности, так підходячу для цих творців поезії, жіночости і мистецького смаку. Очевидно, що говорити щонебудь про т. зв. „технічну сторінку" — у відношенні до такої артистки, — попросту не лицювало би. Суверенна техніка, мистецький „шліф" і т. п. це все передумови, без яких не може бути й бесіди про справжню мистецьку гру. А Любка Колесса — справжня, велика артистка.

Ар.

ДИВОГЛЯДИ.

МОДА НА ЖАБИ.

У північній Америці прийшли до моди жаби. Від кількох місяців не минає ніодного панського обіду без жаб, як вибагливої страви. Жаби страшенне зросли в ціні. Багато багнистих околиць у Люізіяні найшло новий спосіб заробітку; фармери годують там масово жаби на збут.

КАРТИ З НОВИМИ КОРОЛЯМИ.

Фанатичні грачі в карти в Америці рішили, що треба виробляти карти тільки з портретами великих діячів і то рідних. Уже появилась перша серія таких карт. Замість чотирьох королів є там подоби Вашингтона, Лінкольна, Теодора Рузвельта, Вільсона або Клівленда. У поодиноких 48 стейтах Спол. Держав є серії карт з портретами губернаторів, які заступають короля кер і трьома популярними законодавцями, на місці інших королів. У той спосіб фабрики продають багато більше карт, як досі.

БОРОТЬБА КУХАРА З НЕГУСОМ.

Одним із найбільше геройських мешканців абісинської столиці Адіс Абеби був кухар „царя царів" швайцарець Фаллер. Він рішив, що не відступить із свого становища, навіть перед італійською армією. За останніх кілька місяців він не дістав своєї платні. Недавно Гайле Селясіе запросив на бенкет чужих журналістів, перед своїм відїздом на фронт. Коли 30 журналістів появилось у палаті негуса, тоді Фаллер оголосив страйк. Заявив, що як не заплатять йому, він не пічне варити. Жінка Фаллера була одночасно власницею гостинниці, де більшість журналістів мешкала. Коли Фаллер проголосив страйк, у гостинниці його жінки заарештували всю службу. Тоді журналісти заявили, що переносяться з тої гостинниці до іншої. Тоді перелякований Фаллер зачав благати, щоб звільнили всю арештовану службу і він зараз приготовить замовлений обід. Абісинсько-швайцарське порозуміння закінчилось скоро і легко. Фаллер не дітав і досі своєї платні, а негус і досі згадує з мелянхолією свій останній обід з чужими журналістами, які тепер інакше вже насвітлюють воєнний стан Адіс Абеби.

✝ Посмертні згадки.

Марія Худяк, довголітня працівниця друкарні видавничої спілки „Діло", померла 5. травня ц. р. по довгій і важкій недузі, прийнявши св. Тайни, в 44-тому році життя. Похорон відбудеться в четвер 7. травня ц. р. в год. 4.30 попол. з криптн при вірменській Архикатедрі на Личаківський цвинтар, на який товаришок і товаришів та знайомих запрошують — **Працівники друкарні „Діла".**

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Дописи.

КРЕМЯНЕЦЬ.

Загальні Збори Українського Добродійного Т-ва у Кремянці відбулися 26. квітня ц. р. у салі кремянецького хїєю. Збори попередило богослуження у Чеснохрестній церкві. Провідник зборів проф. М. Кобрин теплими словами вшанував память 75-их роковин Т. Шевченка, після чого хор відспівав „Заповіт". З реферитів проф. М. Кобрина „Добродійна діяльність" і п. Бориса Козубського „Культурно-освітня діяльність" та зі звітів членів виділу з загальної діяльности виходить, що Т-во має в повіті 42 філії. В найближчому часі зорганізують 8 нових філій. В ділозому році Т-во роздало населенню, яке потерпіло підчас елементарних катастроф, 9.600 кг. бульби, 5.600 кг. збіжа і 570 зол. грішми. На запомоги шкільній молоді дало Т-во 525 зол., на книжки і часописи 370 зол. В бібліотеці Т-ва є 8.000 томів, докуплено 272 нові книжки, зорганізовано 16 мандрівних бібліотек і кожна філія дбає про придбання окремої бібліотеки. В ділозому році Т-во уладнало 52 вистави та академії, у трьох перших місяцях цього року 42 вистави та академії. Після того п. Василь Серафимович подав плян діяльности Т-ва на найближчий рік. На закінчення хор відспівав чарівну пісень.

СТАНИСЛАВІВ.

Свято Русової. Мин. суботи відбувся в салі „Сокола" вечір у честь С. Русової. На програму свята склалися: промова п. А. Рублевої про діяльність і заслуги С. Русової, рецитація 8 жінок у туніках, інсценізація, дві деклямації (п. Берянчева й п. Хомин) та скрипкове сольо п. Бойківної (при фортепіяні п. Тимківа). Закінчилося свято відчитанням привітів і відспіванням цілою салею національного гимну. До найкращих точок належали обі деклямації і скрипкове сольо п. Бойківної, яка мусіла „надавати".

Свячене „Пролому". Мин. неділі влаштував провід секції копаного мяча У. С. Т. „Пролом" свячене для своїх членів та симпатиків. У свяченому взяло участь коло 50 осіб, які провели приємно кілька годин, згадуючи про початки і ролю „Пролому". З нагоди першого свяченого „Пролому" рішено бурхливими оплесками на внесок дир. Мартинця вислати привіт о. К. Гаврилову колишньому знаменитому зомічникові І. дружини „Пролому". На свяченому згодився стати капеляном „Пролому" о. Дзібій, сотрудник станисл. парохії.

Свячене залізничників. Мин. неділі відбулось у власному домі спільне свячене українських залізничників, у якому взяли численну участь представники всіх установ та інтелігенції. Свячене протягнулось серед розмов і забави до 4. год. рано і полишило по собі гарне враження та милий спогад.

Б. Л.

Спорт.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ

Відкладені змагання у копаному мячі між повищими дружинами відбудуться у неділю 10. ц. м. на гриші Цитаделі. Тому, що перші змагання ані відбулися у березні ц. р., Україна вирішила 2:0 у свою користь, Гасмонея зажадала реванжу, щоби зреабілітуватися в очах своїх численних симпатиків. Одинадцятка України певно буде старатися задержати надальше першенство, тому слід сподіватися дуже завзятої гри з обох сторін. В рядах України виступить новонабутий грач Вішка, який уже в Перемишлі показав свої високі вальори; також Скрегота спробує своєї сили по відбутій курації ноги. Початок змагань в год. 16.30. Попередять змагання молодших дружин.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом і — Ревера II 5:3 (1:3). Мин. суботи розгорнув Пролом тренінгові змагання з доброю резервою Ревери, вирішуючи їх певно у свою користь. Пролом грав з 3 резервовими, які покищо до І. дружини за слабі.

Гірка — Рипне 2:1 (2:0). Мист. Акад. Несподівана виграна Гірки, яка грала дуже завзято й жертвенно.

Бистриця (Надв.) — Бескид (Надв.) 2:1. Незначна програма української дружини в мист. Б-кл.

Бистриця (Стан.) — Адміра 1:1 (0:0). Мист. Б-кл.

Сокіл (Ямниця) — У. С. К. 6:3. Змагання зрежк. Несподівано висока програма У. С. К-у в Ямниці.

Б. Л.

НОВА ПЕРЕМОГА „РУСИ".

С. К. Русь (Ужгород) — А. Ц. Спішська Нова Весь 5:1.

Після цієї перемоги ужгородська „Русь" закріпила ще більше своє перше місце в табелі східньословацько-закарпатської округи.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Голос із друкарні.

Дістав я нині цікаве письмо:

— Ціле життя ви, редактори, пишете, а ми, складачі складаємо. Пишете так, що самі не годні прочитати, але ми відчитуємо і передаємо друкарській машині, щоби проголосила ваші думки цілому світові. Бувають і в нас помилки, т. зв. друкарські чортики, наприклад замість „елегант" — „емігрант", „варят" замість „варяг", „коні декапальні" замість „кондеканальні", але самі знаєте, що це все краплі в морі. Нераз ваші почерки такі, що й десять помилок було б замало. А врешті і П. Т. коректор має тут свої заслуги, бо має змогу поправити в щітківці кожну помилку.

Але я до чого іншого...

Пишіть уже як хочете, лівою рукою, навіть ногою, ми відчитаємо, тільки — ради Бога — погодіться на один правопис. А то що часопис, то правопис, мало того, навіть у тім самім часописі два правописи.

Ви певно не повірите, скажете: переборщує. Ой, не переборщує, пане редактор, скоріше — не дотягає.

Буває часом, що в однім часописі є три і чотири правописи.

Приклад: слово „як-не-як".

У вступній „як-не-як", у фейлетоні „якнеяк", у новинках „як не як". Те саме зі словом „відочого", „як слід", „тимсамим" і т. д. і т. д.

Приходить у друкарню скрипт :

— Від кого?

— „Нова Зоря"!

Директор тоді до нас ,складачів

— Памятайте: „се" не „це", „лучший" не „лішний")

Чоловік ніби памятає, але миневолі забуде і потім коректа — пожалься Господи.

Ті з апострофом, ті без, ті „легалізація", тамті „легалізація" ці „гонг" і „Ганґес"; ті „гонг" і „Ганґес" — ух!

А далі мова: перечення з четвертим і перечення з другим відміном — але не моя це справа і я не буду про це писати.

Зате правопис справа не тільки журналіста, письменника, чи коректора, але й складача. Тратимо час на непотрібне, бо мусимо добре приглядатися як яке слово дна редакція пише, а ще й памятати, як який автор собі бажає.

Вже думали ми, що „Рідна Мова" справу поправить. Не вийшло, мало того, вийшло ще гірше. Намножилось дивовиж ще більше як було досі.

Прошу вибачити, що може забираю голос у справі, яка належить до кого іншого, але нам вона також немаловажна.

Можеб так наші журналісти зробили конференцію і вирішили, що від нині пишуть так, чи сяк, чи інак, все — однаково!?

З належною пошаною

остаю

Володимир Черенко".

Стільки один із складачів.

Щож додати від себе до цього?!

Хіба те, що хто зна чи не доживемо часу, коли врешті складачам вірветься терпець, вони скличуть самі конференцію і вирішать: „Один правопис — або штрайк!"

За ними підуть видавці книжок і вирішать: „Жива мова — або не видаємо". (Ніде правди діти, останніми часами утруднюєм собі розуміння і відчування рідної мови!).

А тоді і журналісти покинуть різні правописи і вічні фільольоги зрезигнують кожний зі свого „видить ми ся".

Галактіон Чінка.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, травень 1936. Р. IX. Ч. 5. Зміст: Богдан І. Антонич: Франко (вірш, портрет із 1896 р. і власноручний підпис поета). — Двадцять років (з нагоди 20-ліття смерти Франка). — Володимир Дорошенко: Пімяті Симона Петлюри (з нагоди десятиліття смерти порт.). — Йосиф Застирець: З моїх споминів про Великого Поста (дещо про релігійність Івана Франка, з автографом із поеми Франкової „Лісова пісня"). — М. Возняк: Хто спричинив арештування Франка й товаришів в 1877 р.? — Франц Коковський: Провесна в Свяччині (з нагоди 88. роковин скасування панщини в Галичині 15. V. 1848 р.). — Дм. Бандрівський: Народні вірування з Самбірщини в звязку зі святом св. Юрія. — Й. Застирець: З недрукованих або мало знаних творів Ів. Франка (3 обр.). — Х. С.: „Солодкий" сон. — Танас Фіголь: Від металевої бриги до металевої шовкоприядки — проміх кабловим відділом фабрики А. Е. Г. в Берліні (4 обр.). — З. Я. Федькін: Право азилю та політичні злочинці. — Є. Жарський: 923 метри під водою (1 обр.). — Василь Ткачук: Про народини та хрестини на Покутті. — Я. Б.: Із весняних звичаїв у селі Полянки-Вороців, городенського повіту. — Е. Кран: Вільна камера (6 обр.). — С.: Виставка українських промислових виробів (2 обр.). — М. Дольницький: Як повстала найбільша пустиня світу. — Петро Біланюк: Де поділися кочівні народи з IV.—XII ст. по Хр. — Ст. Р-як: Непаль (1 мапка і 6 обр.). — Є. Милик: Із історії перельоту птахів. — Василь Сімович: Іван Франко в Чернівцях 1913 р. — В. Д.: Живий пазник С. Петлюрі. — Василь Пачовський: Золоті Ворота в українській переказі про Михайла Семилітка. — Бібліографія. — Ті, що від нас відійшли (о. Атанас Левицький). — Нові журнали та книжки.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. — Львів. 1. травня 1936. Р. V. Ч. 9. Зміст: Педагогічна виставка. — А. Домбровський: Ніна побідила. — Д. Коренець: Фахові школи. — Яр. Кузьмів: Що читати? — І. Филипчак: Шкільництво на Радянщині. — Загальні Збори кооп. „Рідна Школа". — Др П. Біланюк: Праця еліти з недолі нас кирпе. — Підготова Дня Матери. — З життя Рідної Школи. — Різні вісти.

ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ, місячник Чина Найсв. Ізбавителя в Йорктоні Саск. Йорктон, травень 1936. Р. VIII. Ч. 5.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО. Львів, 1. травня 1936. Р. XI. Ч. 5.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ. Вільне. Краєвік 1936. Год. VIII. Чр. 4.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва"

Рава Руська:
7. V. Мущина з минувшини
8. V. Дума про Нечая
9. V. Святе полум'я
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Комарно:
7. V. Отаман Пісня
8. V. Інвалідна

Миколаїв н/Дн.
9. V. Лев з Абісинії
9. V. Дівча з Маслосоюзу

Розвадів:
10. V. Отаман Пісня

Великий Театр:

Четвер, 7. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Грубі риби".

Пятниця, 8. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Субота, 9. V. год. 8 веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Неділя, 10. V. год. 3.30. Ціни найнижчі. Аб. 11. „Графіня пані генеральової"; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година."

Театр Ріжнородностей:

Субота, 9. V. год. 7. веч. Виступи „Цируліка" З Передіякою; год. 9. веч. Виступи „Цируліка" З Передіяков.

Неділя, 10. V. год. 7. веч. Виступи „Цируліка" З Передіякою; год. 9. веч. Виступи „Цируліка" З Передіякою.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТІК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Дон Хуан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСІНО: „Чоловіки любять замужніх".
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельний хлопець" і ревія.
КОПЕРНІК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова гротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" і комедія з Бастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Петербурські ночі".
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Єва" комедія з музикою Легара.
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Нацусь" із Димшою.
СТИЛЕВЕ: „Фолі Бержер" із Морісом Шевалє і ревія „Травень у цвітті".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидний промінь" і ревія.
ХІМЕРА: „Веселе шаління".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Четвер, 7. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Розм. концерт 17.50 Спів — Де Кастан, сопран, 19.30 Концерт. **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. квартет, 17.15 Чеські танці, 17.45 „Травень" нар. нім. пісні. **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 Моцартівська вид., 20.00 Форт. твори, пісні, **Білград** (437,3) 19.30 Пісеньки, 20.30 „Чародійний флет" оп. Моцарта, **Берлін** (356,7) 10. Нар. пісні, 14.15 Розр. концерт, 17.00 Солісти, пісні на сопран, флет і форт., 19.15 „Горіхохрустадка" балет. сюїта Чайковського. 20.10 Мандрівка по бер. льокалях, музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.45 „Мазепа" симф. поема Ліста з гр. пл., 18.00 „Кохання та життя жінки" Шумана, підсп. К. Лайзнер у супр. форт., **Лайпціг** (382,2) 19.25 форт. твори Зібера, 20.10 Концерт камер. хору, **Мінхен** (405,4) 12.00 Популярна музика, 17.00 Солісти, музика, пісні 20.10 Муз. огляд 1936 р., 22.45 Кам. музика, **Будапешт** (549,5) 22.05 Спів, скрипка 19.30 Цит. музика, 19.30 Оперн. **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.10 Орх. концерт, 17.15 Воєн. концерт, 20.35 „Іфігенія в Авлідах" оп. І. Штрауса, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт, сольоспіви, скрипка форт., 20.35 „Кармен" оп. Бізета.

П'ятниця, 8. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.20 Нар. пісні для молоді, 17.30 Коферишні твори у вик. тріо і сол., 18.10 Концерт штрастів, **Братислава** (298,8) 16.10 Концерт військ. орх., 19.10 Словацькі нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 20.30 Сирінга, **Прага** (470,2) 17.10 Смичк. квартет, 19.40 Нар. пісні, 20.30 Форт. рецталь, **Париж** (1648) 12.15 Розр. концерт, 16.00 Камер. концерт дутого квинтету, 20.00 Спів, **Берлін** (356,7) 14.15 Розр. концерт, 17.00 Форт. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.45 Симфонія Т. Брукнера, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для сеза, 19.15 Орх. концерт, спів, 19.45 Пісні. **Будапешт** (549,5) 17.00 Популярні нар. пісні в супр. орх., 18.30 „Ярмарок дівчат" оп. Якобн. 21.00 Форт. рецталь, 21.40 Цит. музика, 23.00 Концерт квартету, **Мілано** (368,6) 11.30 Попул. музика, 20.45 „Кармен" оп. Бізета. **Рим** (420,8) 17.15 Легка й танк. музика, 22.00 Орх. концерт.

Львівське радіо.

Четвер, 7. травня 1936.

6.30, 7.40 Ран. авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шкільний поранок, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Оперові фрагменти з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Мелодії з оперетки Абрагама „Цвітка Гаваї" з гр. пл., 16.00 Огляд видань для дітей та молоді, 16.15 Концерт оркестри, 16.45 Концерт хору „Сурма" з Варшави, 17.00 Територ. самоврядування і його істота: 60.000 громадян правое, 17.13 Концерт камер. орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Форт. рецталь, 18.30 Сторінка з нової Італії, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Запис на ексрані, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Данів хор і орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протилетун.-газ. оборона, 21.00 Театр Уявн: „Останній поворот" Ст. Роговича, 21.35 Пісні в супр. форт. відспівує В. Лозівська, **22.00 Концерт української музики у вик. Марії Сокіл і Ант. Рудницького,** 23.05 Танкова музика з гр. пл.

П'ятниця, 8. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новозбранців 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для шкіл: „Качур Кзак" із вуз ілюстрацією, 12.45 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 При чорній каві, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт орк., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Музичні монольоги з гр. пл., 16.45 „Залога" оповід. для дітей, 17.00 Про заізнайство, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Поль Жіон: Квінтет оп. 84, 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Концерт Ерінового хору, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Співочий рецталь Каз. Вікторівни (сопр.) у супр. форт., 19.00 Фейл.: Похвала безрозумівої поезії. 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклямовий концерт, 19.35, 19.40 Спортові вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами. 20.00 Симф. концерт, орх., спів, у перерві Вечірній денник. Із сучасної Польщі, 22.20 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг 89.38 — 89.95; Долари американські 5.32 — 5.33, Долари канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.42 — 172.50, Фльорени голяндські 361.32 — 359.60, Фунти англ. 26.35 — 26.32, Гульдени данд. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.25 — 18.90, Корони данські 118.14 — 117.30, Корони норв. 132.98 — 132.00, Корони шведські 136.35 — 135.35, Ліри італ. 34.50 — 32.30, Марки фінл. 11.66 — 11.40, Марки нім. 150 — 137, Пезети еспан. 63.50 — 6.. 0, Шил. австр. 99 — 98

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 39—41, 5% дол. Б. Г. 49—51, 4% Зх. Б. Г. 39—41, 4½% Зод. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% пом. 45—47.

Премійовки: долярівки 48.50—50.00 і пів, І. ем. інвестиційна 66—67, ІІ. ем. інвест. 65—66.

Акції.

Банк Польський 102, Ліпопон 10.25—10.0—10.10, Страхович. 35—34—34.75.

Папери.

3-прц. інвест. 2 ем. 64.50, 4-прц. прем. дол. 47.50—47.75—47.50, 7 стаб. 62—62.75 ост. дрібні.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця одн.	20.00	20.25
Пшениця аб.	19.50	19.75
Жито Стандарт І.	13.50	13.75
Жито Стандарт ІІ.	13.25	13.50

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 6-го травня п. р. кооперативам платим за:

	льоко Львів
1 кг. масла десер.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає залет	2.40 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	2.50—2.55

Тенденція на масло і на молоко спадна, на яйця здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 6. V. п. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчанського ч. 3):

Курки кол. товсті без остріг 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних достанців.

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літних, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

		Для прикладу:	
Вовна гладка	1.50	Полотнище на сорочки	1.10
Вовна шотландська	1.80	Сирий шовк	1.15
Вовна ангора	2.—	Перкалінa колір.	0.65
Марокен вовняний	3.90	Полотно шир. 70 цм.	0.53
Вовна на спідничку	4.—	Сирий зефір	0.55
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Прима"	0.80
Вовна на плащі	5.—	Дюка на підштаники	0.65
Шевіоти англ.	2.80	Всип рожевий	1.05
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.30
Марокен шовк.	1.80	Пошевки мережков.	1.80
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир.	1.25
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	1.90
Кльоке шовк.	5.90	Капи й обруси	2.50
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	1.90
Марокен на шлифроки	1.—	Ручники вафлеві	0.28
Крепони	0.85	Стирки до вачиння	0.45
Перкалі	0.65	Простирала на колдри	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурмо білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

ОПОВІСТКИ.

Редакція „Нової Хати" складає замість вінка на могилу бл. памяти о. Громницького 15 зол. на Тов. „Укр. Захоронка" у Львові. 2079

Замість цвітів на домовину бл. п. О. Евгена Громницького. Батька Товариши складають службовики Земельного Банку Гіпотечного зол. 50.— на Фонд вдів і сиріт по священниках. 2078

КУПНО - ПРОДАЖА

ПОВЕРХОВА віллa в Микуличині, 16 уряджених кімнат великий город, продасть Хировська, Стрий, Кохановського. 3—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЕМЕРИТОВАНА вчителька шукає заняття до дітей у пароха за утримання. Зголошення до „Діла" під „Емеритка". 2070 2—3

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 22-60

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісь, заміна Автоспорт. Львів, Словацького. 1904в 9—13

ГОДИННИКИ. будильники, направляє прецизійно, дешево, Вандер, Шайнохи 1. 1872 2—2

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупни у фабричних складах Львів. ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 2-12

ПРИВЕЗЛА з найновші моделі корсетів-нагрудників, ціни найнижчі, „Шик", Ринок 12 а. 2074 1—4

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д. КЛЄЦЕЛЬ

ЛЬВІВСЬКИХ ДІТЕЙ 9.

Міст'ки і корони білі в ціні зниженій і на догідні умовини сплати. 2073

Лябораторія

хемічних і бактеріольогічних аналіз для лікарської діягностики

Д-р М. С. ФАСС

Львів. Академічна 14. тел. 210-70. 2—2

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

XVIII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „КАРПАТІЇ"

Товариства взаїмних обезпечень на життя у Львові

відбудуться в пятницю 29. травня 1936. год. 17-та у власній домівці Товариства у Львові, Ринок ч. 38 з таким порядком нарад:

1. Відкриття Загальних Зборів і вибір предсідника.
2. Звіт Управи з діяльности й замкнення рахунків за рік 1935.
3. Звіт Контрольного Виділу Надзірної Ради.
4. Розгляд і затвердження звіту та рахункових замкнень Товариства за рік 1935 і уділення проводові Товариства абсолюторії за виконані ними обовязки.
5. Внесок Надзірної Ради щодо приділу білянсової надвишки за рік 1935.
6. Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на 4 роки (§ 34 стат.).
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на 3 роки (§ 34 стат.).
7. Означення висоти винагороди для членів Надз. Ради (§ 32 ст.).
8. Інтерпеляцій.

До повищого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, що мали би бути поміщені на денному порядку нарад однак таке жадання поміщення окремих справ на порядку дня слід зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед річницею Загальних Зборів (§ 28 стат.).

В Загальних Зборах беруть участь згідно з § 29. стат. вибрані в р. 1934 представники членів і представники власників уділових листів, яким висилається рівночасно ще окремі запрошення.

УПРАВА „КАРПАТІЇ"

Товариства вз. обезпечень на життя
2075 **у Львові.**

IX. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ва Український Фонд Военних Вдовиць і Сиріт у Львові

відбудуться в понеділок 18. травня 1936 р. в год. 17-ій в канцелярії Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові, вул. Потоцького 48. з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу ост. Заг. Зборів.
2) Звіт з діяльности за 1935 р.
3) Звіт Контрольної Комісії.
4) Дискусія й уділення абсолюторії Управі Т-ва.
5) Вибір Членів Управи й Контр. Комісії.
6) Евентуалії.

Якщо в означеному часі не буде вимаганої статутом скількости членів Загальні Збори відбудуться того самого дня. в тій самій домівці в год. 17.30 з важністю рішень без огляду на число учасників (§ 12 т. 2. статуту).

2072 **Управа.**

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

С М І Х З Е М Л І

Ціна 0·80 зол., з почт. пер. 0·95 зол.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із Французької мови Василя Софронів. — Ціна 0.95 зол., з почт.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 101 (14.350). Львів, пятниця 8. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ОДЯГИ найдешевше у фабриці РОТ і РУДЕРФЕР Львів Легіонів 3/I. пов.

ІТАЛІЯ ТА ЖЕНЕВА.

ПАРИЖ, 7. 5. Авас. Італія вишле представника на сесію Ради Ліги, що починається 11. ц. м., але він не могтиме вести ніяких переговорів дотично Абісинії. Сподіються, що на суботнішньому засіданні італ. парляменту проголосять анексію Абісинії.

ПІВДЕННА АФРИКА ДОМАГАЄТЬСЯ ДАЛЬШИХ САНКЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 7. 5. ПАТ. У промові, виголошеній в парляменті, премієр Півд. Африки ген. Герцог висловився рішучо за продовжуванням санкцій, хочаб і цілими роками, тоді Італія їх не перенесе.

ІТАЛІЯ І НАЦІОНАЛ-СОЦІЯЛІСТИ.

ПАРИЖ, 7. 5. ПАТ. Передостанньої ночі французьке посольство боронилося скорострілами від грабіжників, убиваючи кількох з них; 50 аскарів з танками увільнили посольство з облоги. Підчас заворушень не зрабували ніякої франц. релігійної місії

Після здобуття Адіс-Абеби.

КІНЕЦЬ ВОЄННИМ БЮЛЕТИНАМ.

РИМ, 7. 5. ПАТ. З огляду на те, що війна покінчилася, перестали видавати воєнні бюлетини.

ОБІЦЮЮТЬ ЛАД І БЕЗПЕКУ.

РИМ, 7. 5. ПАТ. Урядові круги запевнюють, що лад в Адіс Абебі привернуть негайно. Чужинці і закордонні посольства можуть рахувати на безпеку. Марш. Бадольо поручив поліційну службу в абісинській столиці карабінерам, муніципальній поліції та відділам легких танків. Коло посольств Франції та Америки поставив сторожу. Франц. посол відіслав до Джібуті сотню, яку візвав був для охорони.

ГРАТУЛЯЦІЇ.

РИМ, 7. 5. ПАТ. Альбанський премієр вислав до Мусоліні телеграму з гратуляціями з нагоди опанування Адіс Абеби.

ІТАЛІЙЦІ ЗАЙМУТЬ ФРАНЦУСЬКУ ЗАЛІЗНИЦЮ?

ПАРИЖ, 7. 5. Авас. У закордоні розійшлися чутки, що італійські інжинірські війська пішли на стацію в Адіс Абебі, щоб офіційно перенять залізницю Джібуті; тимчасом до Парижа дійшли вістки, що італійці заняли цю стацію зовсім **звичайно**, як предмет атаків банд. Можливо, що італ. командування домагатиметься від залізниці деяких послуг чи матеріялів, але перебрати моглоб її хіба на основі згоди франц. уряду та договору з франц. товариством, що є власником залізниці Адіс Абеба — Джібуті.

ЧИ ПОСОЛЬСТВА ЗАТРИМАЮТЬ РАДІОСТАЦІЇ?

РИМ, 7. 5. ПАТ. Півурядові круги думають, що питання радіостацій посольств у Адіс Абебі прийдеться розвязати у рамах нового правного стану.

НЕГУС МИНУВ СУЕЗ.

СУЕЗ, 7. 5. ПАТ. В год. 6. рано причалив тут корабель з негусом та його рідньою і почотом; негайно віхав до Канару.

НЕГУС ІДЕ ДО ТУРЕЧЧИНИ?

АНКАРА, 7. 5. ПАТ. Розійшлися чутки, немов би негус задумував поселитися у Туреччині. Абіс. посольство не може дати в цій справі ніяких інформацій, бо від кількох днів не має звязку з Абісинією.

Абісинська справа перед британським парляментарним форум.

ЛЬОНДОН, 7. 5. ПАТ. В Палаті Громад велася вчора дискусія про закордонну політику Великої Британії, у звязку з недавніми подіями в Абісинії.

Перший лейбурист Дельтон зголосив внесок зменшити кредити на міністерство закордонних справ, атакуючи уряд, сказав: Відчуваю сором через дотеперішню політику уряду у відношенні до Абісинії. Уряд Вел. Британії несе відповідальність за італ.-абісинську війну. Він не виповнив зобовязань, що випливають з пакту Ліги. Тепер не треба признавати перемоги Італії, санкцій не слід касувати; сумління демократії з тим не погодиться. Треба ратувати систему збірної безпеки. Крім того ми бажали би почути вияснення про переговори з Німеччиною та про зміст квестіонаря: були чутки, що ЧСР й Австрія загрожені Німеччиною.

Відповідаючи, мін. Іден признав, що положення є важке й повне розчарувань; санкції слабо діяли. Тільки замкнення Суезького каналу могло зневолити Італію капітулювати, але ця санкція наразилаб була Англію на війну. Опозиція буцімто бажає підпомогти Союз Народів збройною силою; в дійсності робить це тільки словами й погрозами. Паперовим кораблем Суезького каналу не можна замкнути. **Уряд В. Британії не налягав на військові санкції, тільки з призирства до війни, а не затрівожений їхнім остаточним висліком.** Одностайної уховали Ліги Націй, щоб замкнути Суезький канал не було. Треба погодитися з фактами і ствердити невдачу Ліги Націй та наше розчарування. Але коли успіх спільний то й невдача буває спільна. Лізі Націй завдано удар, з тим треба рахуватися й витягнути з того консеквенції. Лігу Націй необхідно треба втримати, але з науки останніх 7 місяців треба витягнути дбайливо внески, треба почати в тій цілі наради з домініями. Ліга Націй не могла спинити війни, але всеж таки утрудинла її. Уряд далі буде триматися пакту Ліги Націй, бо уважає, що й надалі кожна акція мусить бути збірна. Тепер англійці мусять виявити як найбільше єдности.

Консерватист Чемберлен висловився проти санкцій. Утримати їх надалі — це булоб небезпечна та ялова політика; санкції це ризик. Абісинії не врятуємо вже ніякими санкціями, тимчасом грозить небезпека над Рейном. Годі вимагати від Англії, щоб енгажувалася в абісинській справі, занедбуючи справи в Европі. Також і другий консерватист, Амері, виступив проти санкцій.

СПРАВА КВЕСТІОНАРЯ.

На другий запит Дельтона відповів Іден, що квестіонар до Німеччини спрямовує брит. уряд виключно від себе, не предкладаючи його іншим заінтересованим урядам. З огляду на загальні збройні сили В. Британії могтиме сповнити свої завдання лише, коли само матиме досить сильні збройні сили.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Ірина Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.

Замовляти в Адміністрації „Діла". Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

ЩО ЧУВАТИ з Всеукраїнським Національним Конгресом?

Львів, 7. травня 1936.

Коли згадувати ті події і ті ідеї, які в останньому десятилітті сколихнули буквально всім українським національним колективом, без ріжниці кордонів та внутрішнього соціяльно-політичного організаційного поділу, то здається нам, що були за той час три такі події: трагічна смерть Симона Петлюри 25. травня 1926, „пацифікація" у Східній Галичині осінню 1930 року та голод на Совєтській Україні у 1932-33 рр. Українське громадянство на всіх своїх етнографічних територіях і вся у широкому світі розпорошена українська еміграція реагувала на ті три події стихійно, з глибини душі й переконання та одностайно, забуваючи про всі хатні чвари. Здається, що за увесь період від часу катастрофи, що постигла будівництво рідної державности, ніякі інші події так яскраво не проявили гону до обєднання, ніякі інші події не викликали такої виразної реакції у формі маніфестацій спільности всеукраїнського духа, — дарма, що політична дійсність на ріжних частинах національної території не дозволяла маніфестувати ту спільноту в однакових розмірах. І здається нам, що була за увесь той час одна ідея, яка всім національним колективом сколихнула однаково сильно, з тією ріжницею, що сколихнула радісно а не трівожно, викликуючи таке почуття полєгли, як завжди в обличчі справді позитивного й творчого почину. Це була ідея Всеукраїнського Національного Конгресу.

Редакції українських часописів з цього боку совєтського кордону, у першу чергу Редакція „Діла", яке вело провід у кампанії у користь цієї ідеї, були засипувані статтями й листами на цю тему. Тямимо всі палкі дискусії, що велись одиначково на сторінках преси як і на терені всіх суспільно-політичних організацій. Навіть ті організовані групи українського громадянства у краю чи на еміграції, які з ріжних вужчих тактичних оглядів ставились до справи Всеукраїнського Національного Конгресу стримано, критично а то й несхоче, — підходили до цієї справи поважно, рахуючись з натиском прилюдної опінії, яка безоглядно висловилась у користь самої думки про такий конгрес, бачучи в цій думці вияв здорового гону до обєднання та до пошуканки за округлим столом — шляхів виходу зі страхітливої ситуації. І позитивну вартість цієї думки для всеукраїнської справи — підкреслювало негативне становище всіх тих неукраїнських чинників, яким скріплення ваги української проблеми та організованої сили українства було або не на руку або просто явищем загрозливим. Пригадаймо тільки лють та крайню поденервованість всієї російської преси й усіх інспірованих большевиками газет у широкому світі, де Всеукраїнський Національний Конгрес був згори характеризований як політична протимосковська і протибольшевицька імпреза, ще заки взагалі ідея Конгресу вийшла у стадію реалізації.

Від близько року справа Всеукраїнського Національного Конгресу притихла, а то й

зовсім зійшла з черги дня. Тимчасом його ідея не перестала бути завжди живою, позитивною, творчою, так, як не може втратити своєї позитивної вартости ґін до організованости та до маніфестацій національної спільноти. Коли краєві, місцеві турботи будня відсунули може на задній плян цю велику справу, зосереджуючи всю без решти увагу на справах малих і цілком маленьких, то проте ця велика справа не загинула. Наскільки вона завжди ще живе в українських умах і серцях, вказує на це яскраво один несподіваний відгук з останніх днів. Володимир Винниченко, колишній перший голова уряду відродженої української держави та перший голова Директорії УНР, надіслав за посередництвом одного діяча у чеській Празі до редакцій усіх українських часописів обширну статтю, в якій не тільки підтримує безастережно ідею Всеукраїнського Національного Конгресу, але й вдається у мериторичну дискусію над його організацією та метою, обстоюючи тезу про якнайширшу платформу такого з'їзду. Одночасно б'є на тривогу, вказуючи на величезний зріст ворожих українському народові чужинецьких націоналізмів, проти яких треба мобілізувати одностайний всеукраїнський фронт. Найбільш характеристичне у даному випадку те, що у тій надісланій статті говориться що „усе більшої сили набирає панування московського націоналізму" та що „від монархістів до комуністів тепер іде по всьому світі гарячкова організація московського єдиного фронту". Найцікавіше в цьому, що такі слова каже — Володимир Винниченко, що більше, що Вол. Винниченко виступає проти засади заступництва на Конгресі лише демократичних та соціялістичних і самостійницьких течій, ставлячи від себе вимогу, що на Конгресі не повинно бути „ніяких умов, ніяких обмежень, крім одної: бути українцем..."

Володимир Винниченко надто відомий із своїх ідеольогічних скоків, щоб оцей останній скок вважати вже обов'язково — останнім. Поминаючи вже хитість того діяча підчас його перебування на провідних державних становищах, особливо винниківський період 1919 року, мали ми чейже й період видавання „Нової Доби" у Відні і після втечі з совітського раю „Лист до робітників всього світу" і потім знову замирення з совітським урядом та ладом і навіть розмірно недавно, бо несповна два роки тому, отже вже після жахливої голодової катастрофи, — брошуру, яка на запит „куди дорога" вказувала українцям єдиноспасенну дорогу — знову таки до того комуністичного устрою, репрезентованого тепер „союзом" „самостійних" Совітських Республик. І тому до тривкости поглядів Володимира Винниченка треба, як кажемо, ставитись дуже обережно. А проте це не змінює факту, що Володимир Винниченко, найчільніший з усіх живучих українських письменників і людина свого прізвища, саме тепер звертає увагу на смертельну загрозу для українського народу від „поневолення, винищення й насильства" і каже, що єдиний засіб оборони це „якнайширше, якнайповніше обєднання всіх сил цього (українського) організму для самозахисту". І це безумовно знаменна річ, що саме Володимир Винниченко, слідкуючи з далекої чужини за розвитком подій на українських землях, дійшов до висновку, що треба бити на тривогу: перед усіми ворожими націоналізмами, між ними у першу чергу перед московським. „Коли в американських пампасах бувають пожежі й усі тварини тікають, рятуються від цієї спільної небезпеки, то ніхто нікого під цей час не гризе. Невжеж ми гірші за пампаських тварин?"...

Не вдаючись у розгляд, чи справді теза, порушена Винниченком про потребу такої необмеженої найширшої платформи Всеукраїнського Національного Конгресу путяя, чи вона можлива для практичної реалізації і чи справді не занадто ідеалізує він своїх земляків, сподіючися викресати у них той інстинкт самозбереження, що його мають звірята в американських преріях, — то проте не маємо ніякого сумніву що до одного: що ситуація ніде на ніякому клаптику українських земель не покращала настільки, щоб відпала потреба консолідації національних сил. Не будучи романтиками, здаємо собі справу з усіх труднощів такої імпрези, як Всеукраїнський Національний Конгрес, і здаємо собі справу, що його практична вартість обмежена передусім та чи не одинока до можливої площини. А проте здаємо собі однаково добре справу, що мало коли так, як тепер, потрібна українському національному колективові інєкція морального піднесення та мало коли, так як тепер, потрібна назовні маніфестація української єдности й популяризація великої української проблеми, яка в очах декого щораз більше сходить до рівня „внутрішніх" справ, що „не роблять клопоту". Пригадка великої української справи, яка так довго робитиме клопіт, аж поки не буде розв'язувана на едино правильний площині заспокоювання слушних національних вимог, пригадка цієї справи всім, кого тільки ця справа торкається, ніколи українській справі не пошкодить.

І ціла безліч аргументів промовляє за тим, що ідея Всеукраїнського Національного Конгресу далі має свою вартість. І навпаки: не бачимо ні одного аргументу, який казав би, що Всеукраїнський Національний Конгрес, як засіб самоохорони, як спосіб консолідації, як засіб маніфестації українських національних сил — непотрібний. ік.

Кінець Абісинії і можливі наслідки цього для Европи.

Поразка Абісинії, позбавленої літаків і модерної зброї, була неминуча, але всеж вона прийшла для багатьох досить несподівано. Спеціально в Англії чекали, що спротив негуса триватиме значно довше. Замало уваги звертали на тактику італійського військового проводу, яка полягала у значній мірі в тому, щоб організувати повстання підбитих племен проти абісинського центру держави. Щоб зрозуміти раптову катастрофу Абісинії, не можна забувати, що вона була типовою державою національностей, в якій панівна нація творила ледви одну третину цілої держави. Негуе мусів залишити рештки свого війська й бути вісщину, бо при дальшому відступі йому загрожувала небезпека опинитися в руках ворожих племен, що загрожували йому не лише полоном, а й смертю. Кінець Абісинії є типовим кінцем держави, де одна нація панувала інші. Її етнічні і релігійні протиставства зясовують у деякій мірі ту обставину, що італійці здобули в значно коротшім часі Абісинію, де умовини війни для них були без порівнання тяжчі, ніж для французів у Марокo.

Поразка Абісинії є разом з тим і поразкою політики санкцій та Ліги Націй, що цією політикою кермувала. Вісти про втечу негуса викликали в Женеві незвичайне замішання і безпорадність. Статути Ліги Націй передбачують найріжнородніші можливости, але вони властиво не передбачують випадку, коли одна зі сторін у спірній справі просто знищив. А при абсолютистичнім ладі Абісинії по виїзді голови держави застигнути країну властиво нема кому. Більш ідеального рішення абісинської справи Італія собі й бажати не могла. Безмежна радість, що охопила цілу країну від Альп до Сицилії, зрозуміла. Остільки зрозуміла, що при таких обставинах Муссоліні відмовляється рішуче вести якісь переговори і чекає автоматичного припинення санкцій.

о. О. ПРИСТАП. 17

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

7. ЗАКАРПАТСЬКІ РУСИНИ ТА ІХНІ ДУШПАСТИРІ.

Містечко Мек Аду, положене у вугляній околиці, мало приблизно 2.000 мешканців різної національности. Між ними були також словаки, поляки та й наші мадярські (закарпатські) русини й галицькі лемки. Згодом приандрували подоляки. З ними мали правдивий хрест божий побожні лемки й закарпатці, що непохитно обстоювали свою віру й прадідівську церкву. Подоляки, під впливом радикально-соціялістичної агітації, були недовірками. Тому були сутички з ними; одного разу лемки мали навіть викинути одного подільського радикала з церкви підчас Служби Божої. Мовляв, як він не вірить у Бога, то для нього нема місця в церкві! Зрештою в Мек Аду було всього кількох подільських безбожників. Гірше стояла справа в інших місцевостях, особливо по великих містах.

У Мек Аду було кілька церков, а саме: наша греко-католицька, галицько-кацапська православна (чи пак цареславна), римо-католицька ірляндська, польська, словацька, мадярська й любонь баптистська або презвитеріянська. Стільки було тут і душпастирів. Славянські священики, себто поляк о. Гузік, словак о. Герман і я, жили у згоді й підтримували між собою товариське життя. До нас хотів прилучитися також мадярський священик, але що був занадто гордовитий, то й ніхто не зжився з ним.

Розуміється, була тут почта. Її провадив наш лемко, Андрій Шквір, що хоч сам був неписьменний, але вивчив свою дочку Анну й вона урядувала на почті. Він тільки був „фірмою" і ручив своїм маєтком. Річ у тім, що в Америці було легко дістати якийнебудь уряд, навіть державний, але треба було дати поруку (кавцію) і головно мати рекомендацію кількох поважних, впливових і заможних місцевих громадян. Так наш земляк А. Шквір, хоч і неграмотний, але чесний, второпний, багатий і шанований, виробив собі концесію на почтовий уряд. В містечку був лікар, аптика й один поліцай, теж наш лемко, Стефан Поступак. Був тут і трамвай, що їздив між Мек Аду і Гезлетоном.

Опинившись в цім американськім містечку, де хоч і були земляки, всеж я почувався дуже осамітнений. Мені бракувало товариства своїх інтелігентних людей. Серед парохіян не було таких. Бо наприклад Анна Шквір, що покінчила навіть вищу школу, мала вже свій американський світогляд, досить чужий для інтеліґента зі Старого Краю. Вона тільки знала, що належить до народу русинів греко-католицького обряду, а зі сестрами та братами розмовляла по англійськи. Лемківською говіркою говорила тільки з мамою, що хоч 20 років жила в Америці, не зуміла засвоїти собі англійської мови. Не було тут з ким ділитись думками про релігійні, національно-політичні й економічні справи.

У Гезлетоні, віддаленім більш як 20 кільометрів від Мек Аду, жив мадяроруський молодий священик о. Н. Мартяк[1]), що мав дружину, діти, якусь свою своячку й свояка-дяковчителя. До нього постановив я поїхати, спрагнений гутірки з рідними інтелігентними людьми.

Отець Н. Мартяк уважав себе за правдивого русина, а в кожному разі не за мадярона. Він і його рідня говорили до мене по українськи. Зате між собою теремкотіли рубаною мадярською мовою, не зважаючи на мене. Зївши курячу „поливку", я встав від стола і враження у своїх патріотичних почуваннях, хотів відїхати. Господарі збентежилися, думаючи, що з мене якийсь дикун або в моїй голові не всі дома. Я не скриючи свого зворушення, заявив цілком отверто:

„Мені дуже прикро, що не можу з панством закінчити обіду, але панство розмовляють цілий час незрозумілою для мене мовою. І мені завжди здається, що панство говорять про мене".

Господарі перепросили мене, оправдуючись, що це в них уже така звичка говорити по мадярськи.

В сусідстві не було нікого з нашої інтеліґенції, окрім панства Мартяків, а їх товариство було тільки назвою українське і я почувався серед них пригноблений так, що не бував у них аж до самого мого відїзду з Мек Аду до Скрентону.

В 1920. чи 1921. році влаштували обидва адміністратори, галицький о. Понятишин й угроруський о. Г. Мартяк, спільну реколекцію для духовенства обох дієцезій. Вона відбувалася наприкінці серпня в Пітсбургу в німецькому манастирі оо. Францішканів. Підчас реколекцій були перерви для відпочинку й священики проходжувалися по коридорах манастиря або в саді, але не разом. Панотці з Галичини гуртувались окремо, а з мадяроруської Руси скупчувались у свої гуртки. Не було видно між ними ні спільноти національної, ні релігійно-обрядової. Одні говорили по українськи, другі, як новітні яничари, рубали по мадярськи. Були зовсім собі чужі. Щастя тільки, що німецькі ченці не розуміли по нашому, ні по мадярськи.

(Далі буде.)

[1]) Мій попередник на мекадунській парохії; його старший брат, о. Гавриїл Мартяк, був по смерті епископа О. Ортинського адміністратором угроруської дієцезії в Амеднці.

А разом з тим преса повідомляє, що найближчим завданням італійського уряду є привернути нормальні і приязні відносини з Льондоном. Це змагання Італії зовсім зрозуміле: воно потребує тепер спокою і грошевих засобів для господарського використання своїх перемог в Абісинії. В який спосіб будуть забезпечені інтереси Англії біля озера Тана та вихід з Червоного Моря, покищо невідомо. У всякому разі через збільшення англійської фльоти та інших родів зброї.

Можна думати, що й у Льондоні існує щире бажання порозумітися можливо скоро з Італією. Смерть короля Єгипту поважно ускладнила політичне становище в країні. Партія єгипетських націоналістів, Вафд, здобула у виборах до парламенту 163 місця, всі інші партії разом лише 54 мандати. Дотеперішні англо-єгипетські переговори, як відомо, не дали ніякого позитивного вислідку. Не менш бажане англійсько-італійське порозуміння і з огляду на останні європейські події.

Вирішна перемога большевицько-соціалістичного фронту у Франції викликала в Женеві без порівнання більше враження, ніж перемога Італії в Африці. Коли вістку про кінець африканської війни зустрінули з вдоволенням, то вислід французьких виборів викликав у колах Ліги Націй справжню консернацію. Перемоги „народнього фронту" чекали, але ні в якім разі не чекали, що вона матиме такі розміри. Нема двох думок про те, що міністерство Блюма і ціла Франція є тепер воском у руках Москви.

З погляду тих, що уважають можливо скоре рішення найважніших питань у міждержавних відносинах Европи пожаданим, отверте перебрання державної влади у Франції соціялістами без порівняння краще, ніж скрита большевицька акція при допомозі радикал-соціялістів та деяких правих угрупувань. Успіхи соціялістів примушують Москву виступити в Парижі без маски. Кількакратне збільшення числа комуністів у французькім парляменті виразно показує Европі, куди прямує Франція і чим загрожує Европі франко-московський пакт.

Вислід недавніх виборів у Німеччині свідчить про скріплення національного соціялізму у звязку з обсадою Надренії, і разом з тим і про зріст соціяльного противенства між Німеччиною та Францією. Здобуття Абісинії скріпило фашизм в Італії і розвіяло остаточно всі московські надії на упадок Мусолінія. Перемога соціялістів у Франції поважно посіпшує й політичне становище в Европі. Їм буде не легко порозумітися з Італією, проти якої вони недавно вели таку безоглядну совєкціоністичну акцію під проводом Москви, а ще тяжче буде „соціялістичній" Франції порозумітися з Німеччиною. Англо-французьких відносин Блюм також не поліпшить. А коли франко-німецьке порозуміння у справі Надренії буде неможливе, а Англії доведеться вибирати між Німеччиною та Францією, то соціялістична влада в Парижі сама по собі англійської прихильности до Франції в ніякім разі не збільшить.

Кінець Абісинії зробив московську перемогу в Парижі дуже невчасною. Вести „буржуазну" політику для „соціялістичного" уряду дуже тяжко, а большевицькі „реформи" у Франції можуть спричинити й ізоляцію в Европі.

М. Данько.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

НЕВДАЧА КОНФЕРЕНЦІЙ МАЛОЇ І БАЛКАНСЬКОЇ АНТАНТИ.

БІЛГОРОД, 7. 5. ПАТ. Вчора пополудні, після закінчення конференції Балк. Антанти мін. Рушді Арас відчитав журналістам комунікат і просив ставити питання; вони не питали нічого. З лаконічного характеру комунікату та з обставин, що у ньому нема згадки про додатковий протокол до пакту виносять у пресових кругах, що конференція не повелася. Подібне думають і про конференцію Малої Антанти.

Б. МІНІСТРИ НА ЛАВІ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

ТАЛІН, 7. 5. ПАТ. Вчора почався процес проти 154-ох змовників, що підготовлювали державний переворот. Між підсудними є м. ін. б. міністри війни і закорд. справ та б. шеф ген. штабу. Процес затягнеться кілька тижнів.

З ЕСПАНСЬКОЇ СТАТИСТИКИ.

МАДРИД, 7. 5. ПАТ. Прєвий посол Кальво Сотельо згадав у парляменті, що за **2 останні тижні в Еспанії було 38 страйків, 53 бомбові замахи і 99 нападів. За той час спалили 52 будинки (зокрема церкви), убили 47 осіб, ранили 216.**

ПАЛЯС. — Прем'єра, якої Львів давно не бачив!
Гарі Купер і Ан Гардінг в архитворі фільмовім п. н.

ПЕТЕР ІББЕТСОН.

Фільма, що перевищує славного „Давида Куперфільда".

Вистава памяток
Українських Січових Стрільців у Тернополі.

Заходом філії УКТОДІ в Тернополі відбудеться Виставка памяток УСС у Тернополі в льокалі Товариства „Українська Бесіда" при вул. Міцкевича ч. 3. (дім Українбанку) в часі *від 17. до 31. травня* чи пок до 7. червня н. р. Святочне відкриття Виставки в неділю 17. травня о год. 12-ій. Українське Громадянство Поділля, зрошеного кровю наших Героїв і засіяного їхніми кістками, матиме змогу оглянути дорогоцінні памятки, збережені на спомин молодшим поколінням. Комітет виставки має надію, що Громадянство всіх подільських повітів засвідчить численною участю у Виставі свій пієтизм для світлої памяти наших героїв У. С. С.

Зокрема просить Комітет Виставки всіх бувших УСС і тих, що боролися в рядах УГА, щоб вони заохочували широкі селянські маси, в першу чергу молодь, відвідувати Виставу. Вступ на Виставу: для селян і молоді 25 сот. Виставка буде відкрита щоденно від год. 9-ої до 19-ої.

В льокалях Виставки перебуватимуть увесь час дижурні, що будуть пояснювати експонати відвідувачам. Крім цього можна буде набути при вступі на Виставу катальог експонатів по дуже приступній ціні.

Комітет Виставки.

Станиславівське воєвідство
і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Продовження.)

VI.

Незвичайно актуальні в нині статистичні дані дотично скількости та величини всіх господарств у станиславівському повіті. Усіх господарств (хліборобських родинних гуртів) було в 1931. р. 23.573. В цьому загальному числі було аж 14.149 господарств (60.2 %!), яких величина була менша від двох гектарів землі. Середня земельна посілість (10—15 га) обіймала лише 110 господарств (0.4 %), велика (понад 50 га) лише 28 господарств.

Ці числа говорять самі за себе. Вони ілюструють загальну в Галичині складну аграрну проблему, що становить собою одно з найбільш загрозливих питань сьогоднішнього дня. Роздрібнення та голод землі — це найбільша болячка українського хлібороба в станиславівському повіті.

Ось так представляється центральний повіт станиславівського воєвідства в світлі циферних даних перепису з 1931 року. Цікаво було б приглянутися вже в більше загальних рисах іншим повітам станиславівського воєвідства та дістати в цей спосіб погляд на цілість демографічних відносин станиславівського воєвідства.

VII.

Понижче подана таблиця подає простір повітів станиславівського воєвідства, число населення, густоту населення та розподіл населення по містах і селах.

З порівнання чисел поодиноких повітів бачимо, що найбільші простором — це три гірські повіти: Стрий, Долина і Надвірна. Середньої розмірно малі простором — це повіти: Жидачів, Товмач, Городенка та Снятин. Щодо числа населення, то найбільше його має повіт Станиславів, найменше Снятин. Різко виступають серед повітів різниці в густоті населення, а саме найменшу густоту населення виказують гірські або переважно гірські повіти (Косів, Надвірна, Долина): 49 до 56.9 мешканців на 1 км². Зате підгірські повіти багаті в орну землю, а почва її — це родючі лесси та чорноземи. Як на повіти з виключно хліборобським характером — таку густоту населення (від 109 до 160 людей на 1 км²) є розмірно дуже велика. В деяких повітах вона поменшиться, коли в обчисленні не будемо брати під увагу великого скупчення населення в центральних містах повітів (Коломия, Станиславів). Така густота населення означає перенаселення рільничих повітів станиславівського воєвідства, себто явище, що в парі з роздрібненням та голодом землі несе за собою загострення аграрного питання.

ХИТРО-МУДРО.
Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

ПОВІТИ	Простір в км²	Число населення	Густота насел.	Число населення пентр. міста	Населення міських громад	Населення сільських гром.
Стрий	2045.8	162.631	74.0	30.682	7.524	114.616
Долина	2397.5	118.373	49.9	9.616	14.310	94.417
Надвірна	2472.4	140.702	56.9	8.716	10.547	121.439
Коломия	1295.4	176.000	135.0	33.788	6.843	135.369
Косів	1838.8	93.952	51.1	5.635	7.680	80.610
Снятин	566.6	78.023	137.7	10.915	6.412	60.698
Городенка	849.0	92.894	109.4	12.247	—	80.647
Товмач	983.6	116.028	124.3	6.836	11.953	97.239
Станиславів	1235.0	198.359	160.6	59.960	7.539	130.860
Рогатин	1147.5	127.252	110.9	7.513	8.065	111.674
Жидачів	883.0	83.817	94.9	4.534	11.900	67.383

Михайло Зверич.

(Продовження буде).

Наука релігії заборолом свободи.

„Таймс" приносить вістку про дебату, яка відбулася в університеті в Чатануга з нагоди 50-ліття його існування на тему „Релігія у вихованні". В ній брали участь представники жидівської, протестантської і католицької віри. Всі вони заступали погляд, що особиста свобода не те саме, що свобода держави чи нації. О. Гейра, як католик був того погляду, що проти заіхань абсолютизму в якійнебудь формі, комуністичній чи фашистівській, єдина релігія є найсильнішим заборолом, бо вона домагається свободи для кожної душі зокрема.

Д-р Робер Міликен, председник каліфорнійського інституту технольогії, вказуючи на потребу поширення загальної освіти спопуляризуванням високих шкіл, на лад теперішніх середніх шкіл. Він теж висловив свій погляд, що демократична система тепер загрожена в цілому світі за виняток Франції, Скандинавії та англо-саксонських країв. „А тому, що суспільність тепер більше скомпліковано ніж давніше, вона потребує сильнішої гальми, ніж спонуки до активности. У війні лекше вести акцію ніж робити те, що треба робити. Тому в нормальних часах треба полишити ученим час до переду мання різних систем і винайдення відповідних засобів на всякі недомагання. Тому, що живемо в краю, де ми всі є королями, всі ми обовязані думати або хоч знати, куди нам йти за провідою. Не той є ученим, хто все знає, а той, хто знає, де шукати за інформаціями та засобами виробити собі якусь опінію.

Франція на гострому закруті.

Хаос у краю і загострення міждержавних взаємин в Європі.

Це дійсно іронія долі, що Франція — класична країна поголовних щадників, типових, ситих „рентіерів", які стрижуть купони різноманітних вартісних паперів, нагло почервоніла. Це дійсно парадокс, що саме Франція, яка ще недавно організувала хрестоносний похід проти большевиків, яка хотіла Европу відгородити колючим дротом від ненависних Совітів, не тільки ввела з парадою СССР до Ліги Націй та підписала з ним військовий союз, але й кидається в обійми свого червоного союзника, вибравши при останніх виборах аж 72-ох комуністичних послів. Правда — скаже хтось — французькі парляменти від 1924 р. мали постійну ліву більшість і тепер ця більшість є лише численніша. Нічого більше. Тому нема чого бити на тривогу. Зрештою все нам ділo, що французька лівиця зрадикалізувалася, що комуністи збільшили свій стан посідання майже восьмеро (в попередньому сеймі мали ледви 11 мандатів!), що в Парижі й околиці з одного мандату зросли до 29-ох?! Чого нам клопотатись, що радикали Еріота, цього запеклого оборонця большевиків та кривавої совітської системи на Україні і взагалі на Сході Европи, матимуть у палаті послів лише 115 мандатів, замість 161, як у попередньому парляменті і що президент при найближчій кризі кабінету доручить створення уряду згідно з парляментарним звичаєм мабуть Леонові Блюмові, як провідникові найбільшої соціялістичної партії (145 мандатів!) у новому парляменті? Так, — цих питаннями нам нема чого журитися, якщо йде лише про те, чи до уряду у Франції прийдуть підмальовані на червоно радикальні соціялісти Еріота і Далядіе, чи червоні соціялісти Блюма. Нема теж чого бідькатися, якщо французька лівиця переведе дійсно глибокі соціяльні реформи у господарсько-економічному житті Франції, як це заповідала при виборах. Це справа французів.

Зате нині нема вже двох думок щодо того, що останні французькі вибори матимуть величезний вплив на міжнародню політику та на новий міжнародній уклад сил, до якого напевно дійде в Европі саме тепер, після остаточної, а не хвилевої, перемоги Італії в Абісинії та після закріплення комуністичного хаосу в Еспанії — і по дібного хаосу у Франції, якщо всі союзники з „народнього фронту" прийдуть з початком м. р. до влади і схочуть „ущасливити" Францію соціялізацією банків та великого промислу. В кожному випадку вже сам вислід французьких виборів означає в першу чергу зміцнення військового союзу Франції з СССР і тимсамим збільшення впливу большевиків в Европі та дальшого зросту значіння комуністів у Франції, які при виборах зробили світлий інтерес саме завдяки ратифікації французько-большевицького союзу. Той союз давав при виборах немало розгрішення саме тим спантеличеним французам, які вагалися між радикалами і комуністами. Ясно теж, що Москва не схоче легко зректися упривілейованого впливу через комуністів на французьку закордонну політику і тому французькі комуністи за всяку ціну будуть пхати своїх союзників з народнього фронту до захоплення влади, щоб за їх плечима спекти свою печеню.

Тому, що вказівки до своєї політики будуть комуністи діставати від московського Коміntерну, закордонна політика нового лівого уряду буде зверена не так до оборони інтересів Франції, як до загострення взаємин з ненависними їм фашистами, себто з Німеччиною та з Італією. Ось чому загострення взаємин в Европі нам не на руку так, як і хаос у Франції.

Доказом паніки, яка огорнула Францію по останніх виборах, є масовий відплив золота з Банку Франції (на 2 міліярди франків в останньому тижні!). Уряд Сарро рятує ситуацію старим випробованим способом, підвищкою дисконтової стопи до найвищого ступня, який колинебудь був у Франції, бо аж до 6 проц. А тимчасом про втечу золота рішає не висота дисконтової стопи, лише захитане довіря до внутрішніх політичних відносин у Франції. Це недовіря збільшують ще погрози провідників соціялістів і комуністів, що — нині виборчою перемогою — заявляють, що після зміни уряду розправляться рішуче з французькими фінансовими китами, а втечу золота за кордон загальмують зміною статуту емісійного банку та його губернатора. Своїм виборцям обіцюють повну ліквідацію безробіття через заточатковання публичних робіт на велику мірку.

Ясно теж, що правиця, яка всеж таки вийшла при теперішніх виборах оборонною рукою, консолідується і заповідає в новому парляменті легальну, але рішучу опозицію. До того тактика полк. де Ля Рока, спрямована на те, щоб розбити радикалів і виставити на вогненну пробу „народній фронт" при кермі державним кораблем, каже здогадуватися, що „Вогнений Хрест" буде старатись есконтувати помилки соціялістів і комуністів, щоб у пригідному моменті завдати їм смертельний удар. А це означає громадянську війну у Франції.

ПАНІ і ПАНОВЕ
КУПУЮТЬ ЕЛЕҐАНТНІ І СОЛІДНІ

ВОВНЯНІ ШОВКИ ПОЛОТНА
ТЕКСТИЛЬНОЇ ГУРТІВНІ
ЛЬВІВ-РИНОК 30

Приємна та цікава лектура
це збірка оповідань
ВАСИЛЯ СОФРОНОВА
ЛИПНЕВА ОТРУТА
Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.
Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

РЕДЬЯРД КІПЛІНҐ. 2)

Саїс панни Юґаль.

Він був молодий ще, спокійний мужчина, смаглявий, худий з чорними очима, до того дуже приємний товариш у хвилинах, коли не думав про щось інше. Була справжня приємність слухати його, коли говорив про цивілізацію туземців, так як він це розумів.

Туземці ненавиділи його, одначе боялися його.

Він знав їх завидго довго.

Коли панство Юґаль приїхали на станцію, Стрікленд з надзвичайною повагою, що її вкладав в усе, що лише робив, залюбився в панні Юґаль: вона теж привязалася за якийсь час до нього, бо він був для неї нерозгаданою загадкою.

Стрікленд звернувся до її батька, але пані Юґаль навіть слухати не хотіла про те, щоб свою дочку видати за найменш платного урядовця в цілій імперії. Старий Юґаль сказав дослівно, що постава Стрікленда не подобається йому і тому він був би дуже задоволений, коби він більше не говорив і не листувався з його донькою.

— Добре! — відповів Стрікленд, бо зовсім не думав робити зі своєї любови непотрібного тягару.

Відтак довго розмовляв про щось з панною Юґаль.

І більше не відчинив уст про цю справу.

У квітні Юґалі перебрались до Сімлю.

В липні Стрікленд зажадав тримісячної відпустки для „пильних особистих справ". Замкнув свій дім, хочби нікому туземець не відважився би за всі скарби світа піднести руку на щось такого, що було власністю „Сагіба Естрекін" і вибрався у відвідини до одного із своїх друзів, до старого поміченика в Тара-Тарн.

Там пропав за ним слід, аж до дня, коли якийсь саїс, стрінувши мене на почтовім возі в Сімля, вручив мені таку дивну записку:

„Старий Друже!

Будь так добрий і через того, що вручить тобі цю картку, передай для мене цигар, найкращої якости. Купуй у клюбі, бо там усе найсвіжіші. Як покажусь знову, тоді заплачу, бо тепер знаходжусь поза товариським світом.

Віддавний Тобі

Е. Стрікленд."

Я замовив дві пачки цигар і передав їх саїсові разом з поклонами для Стріклєнда.

Той саїс — то був ніхто інший, лише сам Стрікленд, що служив тепер наймитом у старого Юґаля і доглядав конярабів, що на них їздила панна Юґаль. Бідний хлопчина переносив невимовні муки, не маючи змоги покурити добрих англійських цигар, а знав, що хоча я і пізнав його, то не зраджуся ні словом, аж до хвилини, коли все буде скінчене.

По якімсь часі панна Юґаль, що була предметом захоплення своєї служби, почала всюди, де тільки заходила, розказувати про свого аравійського саїса. Як то він що-ранку встає скоріше, ніж усі, щоб назбирати квітів і поставити на столі при її сніданку, як то він потрапить вичистити коня дослівно так само, як це роблять коло похи в Англії.

Опікун коня панни Юґаль був чарівний — захоплюючий. Дехто — себто Стрікленд — знаходив нагороду в гарних словах, що ними батькова панна Юґаль, коли їздила верхи на прохід. Її батьки були теж захоплені, коли бачили, як вона з дурненької примхи, відмовляла собі дечого, щоб не дарувати молодому Стріклендові. Вони розповідали, що мають добру доньку.

Стрікленд розказував пізніше, що два місяці на цій службі були для нього найтрагічнішою внутрішньою дисципліною, яку він колинебудь перейшов.

Не згадуючи тої подробиці, що жінка одного з його товаришів-саїсів, залюбилася в ньому на смерть і хотіла отруїти його аршеніком, тому що він і чути не хотів про неї — він мусів ще постійно берегти свого супокою, коли лише панна Юґаль вибиралася верхом в якомусь товаристві на прогульку, а він, що залицявся до неї, мусів їхати ззаду, тримати в руках її одяг і не вимовити ні слова.

Він мусів зберегти холодну кров, коли під святинею „Беннор" один поліцист заговорив до нього жаргоном, а особливо коли якийсь наїзник кинув на нього підозріння, що він в Іссер Джол переводив бранку, або ще гірше, коли один молодий піддашний короля назвав його свинею за те тільки, що він не досить скоро уступився йому з дороги.

Одначе цей спосіб життя мав свої добрі сторінки. Він позволяв йому студіювати з самого низу звичаї і злодійства саїсів; а їх було стільки, казав він, що як лише мав би змогу, то половину туземного населення Пенджабу засудив би за пе. Він став одним з найкращих грачів ослебу[1], що її знає кожний джентльмен[2]), а також багато саїсів, які що вечора ждуть перед урядом чи театром на своїх панів.

Він навчився курити тютюн, що в три четвертинах складався з коровячого гною і користав з досвіду старого Джемадара, що був найстаршим поміж саїсами і мав серед них велику пошану.

Він бачив багато речей, що бавили його і давав слово, що ніколи не мав би такого ясного поняття, що це таке Сімля, колиб не був придивився їй з погляду саїсів. Казав теж, що колиб він рішився списати те все, що він бачив, то знайшлось би чимало таких місцевостей, де він не міг ручити за свою голову.

Історія, що її оповів нам Стрікленд про свої переживання підчас дощевих ночей, коли до нього доходили звуки вальса, а він бачив світла в „Беннор", коли ноги аж рвалися до танцю, а він, щоб не чути і не бачити нічого, закривав голову і вуха кінською дергою — є досить забавна.

(Докінчення буде).

[1]) Гра з кості.

[2]) Той, що носить лектику.

АНҐЛІЯ ЗАЛИШАЄ ЗМАГАННЯ

ЛЬОНДОН, 7. 5. ПАТ. Промовці міністра Ідена та предс. кабінету вказували, що **уряд зрезигнував зі змагань з Італією за Абісинію** та погодився з ситуацією. Він найде підтримку від публ. опінії, яка у більшости противна санкціям. На зміну її настроїв вплинула утеча негуса, грабежі в Адіс Абебі та вбивство команданта англ. Червоного Хреста абісинцями, за яких він ще недавно так наражувався. Безцільним уважають боронити дальше пров Абісинії як члена Ліги Націй.

Вину за невдачу скидають англійці на слабість Ліги та збірної безпеки, тому бажали б її зреформувати в порозумінні з домініями.

Як Італія домагатиметься відкликання послів з Адіс Абеби, Англія здається не буде тому противитися.

ПРИСУД ЗА СХОПЛЕННЯ ЯКОБА.

БАЗЕЛЬ, 7. 5. ПАТ. Ганса Беземанна засудили за схоплення Бертольда Якоба на німецьку територію на 1500 франків відшкодування для Якоба.

Страйки.

В Греції

АТЕНИ, 7. 5. ПАТ. У північній Греції вибух страйк; він обняв 30.000 тютюневих робітників у Кавалі та Драмі і шевців та текстильних робітників. Бояться, щоб до страйку не прилучились і портові робітники. У Солуні дійшло до перепалки між страйкарями і поліцією.

В АРГЕНТИНІ.

БУЕНОС АЙРЕС, 7. 5. ПАТ. У винницях в Сен Рафаель робітники застрайкували; багатьох з них у сутичці поліція ранила.

В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 7. 5. ПАТ. Арабський страйк триває; юрба обкинула камінням автобуси і поліцію.

І, ОЧЕВИДНО, В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 7. 5. ПАТ. Персонал північної залізниці приступив учора до страйку, солідаризуючись з ген. страйком у Валлядалід. Соціялістичні й анархістичні проф. спілки у Кадізі хотять і дальше страйкувати.

Страйк у Валлядолід покінчився тому, що на домагання робітників усунули начальника вязниці.

ПЛЯНИ ФРАНЦУСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

ПАРИЖ, 7. 5. ПАТ. Ген. секретар франц. комуністичної партії подав журналістам ось які завдання, що їх думають комуністи здійснити після виборчої перемоги: прогресивний податок від великих маєтків, великі роботи, підвижка робітничих платень, охорона дітей, поміч великим родинам, боротьба зі спадком уродин, підвищення цін на земляні плоди, прослідження походження деяких маєтків. В уряді людового фронту комуністи не візьмуть участи, але дадуть повну підтримку соціялістам.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Франція й Америка заключили торговельний договір.

37. міжнародня летунська конференція радить у Відні над справами освітлення летунських мотданів, радієвої сигналізації, мит і т. п.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Львів у поклоні Митроп. Кир Андреєві.

На закінчення ювилею 70-ліття ВПреосв. Митрополита Кир Андрея в неділю 10. травня ц. р. в год. 4. попол. зійдуться до архикатедрального храму св. Юра процесії зі всіх львівських і підльвівських церков на спільне тразневе богослужіння. ВПреосв. Митрополит виголосить в бельведу салати проповідь і поблагословить вірних. Відтак молодь святоюрської парохії, кружок КАУМ, члени тов. „Будучність" і дяківська бурса виконають святочну академію у честь Ювилята. Ці торжества первісно були проектовані на день 6. ц. м., одначе з різних причин пересунено їх на день 10. травня. Українське громадянство Львова й околиці візьме без сумніву якнайчисленнішу участь у цій всенародній маніфестації пошани й любови до нашого Митрополита.

Нові сплетні про Настю Волошин.

Від 14. квітня до 4. травня ц. р. Настя Волошина в супроводі одної черниці перебувала в Млинах. Поїхала з пістиму до того села, де дістала спини. І люди з Млинів безупинно просили її, щоб зістостила до них.

З тої нагоди на днях у деяких польських часописах появилися безмежно злобні сплетні, що ніби „в ночі явився Насті ангел і сказав їй, що село Млини має їй дарувати 6 моргів грунту", а на це зараз відбулося засідання громадської ради, на котрому без дискусії ухвалено подарувати Насті 6 моргів грунту", а потім ніби „Настя мала новий сон, у котрому ангел сказав їй, що громада має їй дати 12 моргів поля"...

Думаю, що ці сплетні походять від якогось місцевого комуніста, який бажав осмішити Настю, і не перебирав у засобах, а вимислив цілу справу саме навиворіт. У дійсності ці люди з Млинів (про що була мова навіть на громадській раді) пропонували Насті, що подарують їй 5 чи 6 моргів поля і збудують для неї хату, щоб тільки осіла в Млинах на постійне. *Але Настя рішуче відкинула цю пропозицію.* При тім не обійшлося без немилого інциденту, бо люди хотіли „відорвати" Настю від черниці. А Настя сіла на фіру враз із черницею і випровадилася від господаря Вачка, де була осіла та замешкала на приходстві, де потім ще тиждень перебула.

Зрозуміла річ, що для Насті, для її внутрішнього життя, краще надається монастир, ніж село, тому Настя й хоче постійно перебувати в монастирі. *О. д-р Г. Костельник.*

Тиф шаліє.

(Допис з Калущини).

Є деякі села калуського повіту, зокрема гірського району, де пошесні недуги, головно тиф у всяких відмінах, майже не вигасають і рік-річно забирають численні жертви в людях. Цього року пошесть ця помітно зміцніла і з цієї причини адміністраційна влада замкнула деякі села, як Камінь, Петранку й ін.

Але можна сумніватися, чи ці адміністраційні заборони осягнуть свою ціль. Пошесть зникне щойно тоді, коли село перестане недодавати та коли вдасться усунути з хат у Калущині цей страшний бруд, який по селянських хатах майже поголовно панує. Ми можемо усунути це друге лихо, себто поправити страшні гігієнічні умовини. Тому до боротьби з брудом повинні станути всі наші культурно-освітні товариства, зокрема „Просвіта", „Сільський Господар" та „Відродження", бо в противному випадку пошесні недуги, „денатурка" й алькогольні напої та сифіліс, що закорінилися по наших селах, зовсім винищать і здегенерують наші села і наших людей.

Останніми днями жертвою тифу впав парох Каменя, о. Евген Лопатинський, молодий ще, освічений кооперативний діяч, що заразився, відвідуючи недужих на тиф. Перевезений до шпиталю в Калуші, помер. В понеділок 4. травня ц. р. відбувся його похорон при великому зданні народу. Оця трагічна жертва обовязку, що є пречистим доказом небезпеки, яка чигає на всіх, що сповнюючи свій обовязок, мусять заглянути під кожну стріху, головно лікарів, священників та вчителів (що мають до діла з дітьми), повинна змобілізувати всі наші сили до боротьби з пошестями, недугами та алькоголізмом і нікотинізмом. Тому негайно до праці, бо може бути за пізно!

—o—

НОВИНКИ.

— **„Українська народня пісня"**, реферат п. проф. О. Ціпановської, ілюстрований співом п. І. Шмериковської, з Приймової відбудеться заходом Кружка Р. Ш. ім. Г. Барвінок, в пятницю 8. травня ц. р. в Малій Салі Лисенка в год. 19.15. Вступ за добровільними датками від 0.30 сот. вгору. 2078 2—2

— **Запрошення** на Студентські Великі Вечерниці, що відбудуться 9. травня ц. р. в усіх салях Народнього Дому, видається щодня від 13—14 год. в домівці Тов „Основа", пл. Юра ч. 5, тел. 276-61. 19

— **Засідання Фільольогічної Секції** Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові відбудеться в суботу 9. цвітня в год. 18.30 в салі бібліотеки. На денному порядку: Внутрішні справи секції. Присутність усіх членів Секції конечна.

— **Відпустка посла Гриня Тершаківця.** Президія УПР уділила послові Гриневі Тершаківцеві 3-місячної відпустки для порятування здоровля.

— ***Новий римо'кат. костел*** збудовано в селі Повелчі, пов. Станиславів. Посвячення того костелу довершив єп. Базик, що відбуває тепер візитацію у Станиславові.

Відчиніть настіж вікна..... і серця...! Бо надійшла весна!

Отже **НІВЕА** з нами на повітря і сонце!

— **Відкриття весняного сальону в Палаті мистецтва.** Польське Т-во Прихильників мистецтва у Львові відкриває в неділю 10. ц. м. в год. 12 весняний сальон польських артистів малярів у Палаті мистецтва на площі Східних Торгів. На сальон складаються праці яких 50 артистів з цілої Польщі. Вистава на артистичному рівні викличе без сумніву велике зацікавлення серед симпатиків справжнього мистецтва. Виставу буде відкрита щодня в год. 9—19 без перерви.

— **За чистоту міста Львова.** Президія м. Львова скликала до салі міської ради громадське зібрання у справі чистоти в місті. Після реферату дра Долинського відбулася дискусія над проектованою акцією, що вимічує загальну пропаганду за чистотою в місті, особливо на залізничих двірцях, трамваях, різних бюрах і приватних домах, публичних городах і т. п. Шофери і дорожкарі мають дістати однострої, на балконах і вікнах слід плекати квіти. Молодь треба виховувати в замилуванні до чистоти і порядку. Старі й занедбані реальности слід упорядкувати й відновити. Вибрано окремий громадянський комітет, що має занятися цілою акцією.

— **Як у нас виконують міністерські обіжники?** Пишуть нам з Богородчан: Є обіжник міністра освіти Свентославського з гострою забороною вживати шкільних дітей до якихнебудь публичних збірок. Тимчасом обіжник міністра освіти не по нутру директорові міської хлопячої школи в Богородчанах Черівінському, про якого поведінку ми вже кілька разів писали, а якого жінка, хоч не вміє ні слова по українськи, вчить української мови. Отже цей директор на 3. травня вислав на місто двох учеників семої класи, у крайців Пташника і Паславського, з наказом збирати на „Товариство Школи Людовей", хоч вони не хотіли йти. Що дир. Черівінський ігнорує приказ міністра, це в наших умовинах можливе, хоч не в порядку. Зрештою про це переконаємося після того, чи його притягнуть до відповідальности. Всеж таки в ніякому випадку не сміє п. Черівінський допускатися такої нарути, щоб висилати саме українські діти до збірки на таку україножерну установу, якою є „Т.Ш.Л."

— **Осторога перед стрільнами з часів великої війни.** На терені південно-східних воєвідств були знову, як звичайно кожного року підчас весняних робіт у полі, трагічні випадки експльозій артилерійських стрілен із часів великої війни. Як повідомляє агенція „Вехуд", поклики чинники вложили на громадські управи обовязок остерегти мешканців сіл, де була воєнна акція, перед небезпекою, яка грозить їм від артилерійських стрілен, що лежать у землі на полях і городах.

— **Хто виграв?** В першім дні тягнення 4. клясової держ. льотерії впали такі виграші: 10.000 зол. на ч.: 27411 67960 88467 144207 166120, 5.000 зол. на ч.: 83937 103183 137268 159112 194697, 2.000 зол. на чч.: 8279 11494 12300 14430 21323 23353 28941 30003 40231 40880 50997 52080 54980 59377 62437 78724 86218 95537 108490 112632 113528 120261 124353 134054 143098 147632 177826 194655, 1.000 зол. на чч.: 5748 6028 15029 20167 20406 22927 26507 28373 35402 45265 45835 47846 49536 57772 69913 83511 87353 87692 87750 89291 91329 94047 95716 100033 100363 101165 109524 121773 126833 128613 140449 144024 144090 144385 148800 150019 152330 152826 155347 156133 162333 168904 185077 186888 188185 188921.

— **Нові польонізаційні штучки.** Як повідомляє ПАТ, у Витиці і Розточках пов. Долина відбулися збори місцевих мешканців, що виводяться з ходачкової шляхти. „Кресовий" діяч Альойз Пацлович виголосив реферат, стараючись їх переконати, що вони походять з давної польської шляхти і повинні всі перейти на латинський обряд. Після дискусії рішено створити „союз б. польської шляхти", щоб охоронити своїх членів перед „винародовленням". Невже спокомізку українське населення тих сіл дасться справді взяти на гачок смішної анахронічної шляхетчини, щоби виректися свого обряду та своєї народности?

— **Новий людовий дім** під знаком „Т. Ш. Л." будують латинники в селі Ямне пов. Камінка Стр. Парцелю під будову серед села подарувала Анеля Снігота.

— **Садівничі кредити для рільників.** Державний Банк Рільний розпочав за посередництвом своїх відділів давати кредити на закладання торговельних садів. Висота тих кредитів перейде суму 100 тисяч зол. Позички признає на два роки при опроцентуванні 7 і пів від ста. Сплата кредитів устійнена на чотири річні рати.

— **Епільог Шевченківської академії перед судом.** Перед окружним судом у Луцьку відбудеться незадовго політичний процес як епільог минулорічної шевченківської академії в селі Кошів на Луччині. Обвинувачені: 1) Іван Канадь, б. учитель народньої школи в цьомуж селі, обвинувачений з § 152 к. к. В його рефераті про життя й творчість Т. Шевченка дехто з присутніх поляків добачив антидержавні виступи, 2) Степан Кантерук і 3) Іван Дарчук, оба молоді хлопці зі села Шельвова, горохівського пов., що відповідатимуть за деклямування незаборонених віршів Тараса Шевченка, як: „Буває в неволі іноді згадаю" й прольогу до „Гайдамаків". Крім цього закинули всім арештованим приналежність до ОУН, а що не було на це доказів, то за що здогадну провину відпокутував І. Канада тримісячним слідчим арештом і тримісячним побутом у Березі Картуській.

— **Львівська хроніка.** На гуртовий склеп з рибами Бекермана при вул. Валовій напало вечором пятьох грабіжників і звівши боротьбу з жінкою неприсутнього купця, вкрали із шуфляди 200 зол. і пістолет. Тікаючи, злодії відгрожувались ножами. — Морік Зомер повідомив поліцію, що Бернард Пліснер украв йому 385 зол., які він дав йому на викупно векселя, і щез без сліду. — Михайло Сушковський з Левандівки хотів у білогорському лісі вирвати мідяний прут з електричного проводу, який будує міська електрівня до Карачинова. Тимчасом пущено з міста електричний струм, який поразив його смертельно.

— **Пожежі.** У Брілщині в селі Гута Пеняцька згорів до тла шкільний будинок. У Літовиську згоріла хата Анни Пернес. У Гаях Дубецьких згоріла хата та господарські будинки Дмитра Долинюка; було школи на 2.000 зол. У Боратині згоріла хата та господарські будинки Юліяна Гузюка, вартости 1.100. У Лукавці згоріли будинки Михайла Колодія, вартости 3.500 зол. У Буциках, пов. Скалат, повстала пожежа в загороді Івана Гуменного; вогонь наслідком сильного вітру перекинувся на сусідні будинки та знищив до тла 18 будинків і кількадесять штук худоби. Шкоди є на 24.000 зол.

— **Краєва хроніка.** У Глушині, пов. Броди, 21-літній Богдан Петро маніпулював старою зброєю, при чому втратив ліву руку. — У Суходолах, пов. Броди, Софія Петецька викопала в своєму городі 300 скорострільних набоїв, які були в металевій скриньці. — У Майдані Пеняцькому пов. Броди Франц. Кобилянський викопав на пасовищі 10 артилерійських стрілен. — В Острові, пов. Перемишль, втонула в Сяні 56-літня Юлія Бучик, що як нахилилася з ведром над водою, дістала епілептичного нападу.

— **Кости незнаних вояків.** На полонині Підбероля біля Воронянки у Карпатах знайшов лісовий сторож три людські кістяки, що лежали серед зіржавілих дротів біля давних воєнних окопів. Гузики і спряжки, що залишились в одежі вказують, що це кістяки вояків австрійської армії. Забуті жертви війни вийшли зі своєю смертю з усякої евіденції й тільки тепер їхні кости пригадали на часок, що існували колись три незнані вояки.

— **Страйки.** В Моршині пов. Стрий застрайкували робітники, зайняті при будові санаторія, домагаючись підвищки платень. У Горлицях вибух окупаційний страйк у фабриці деревних виробів „Форест". Робітники числом 250 домагаються підвищки платні на 10 пр.

— **Згоріла, бажаючи врятувати гроші.** Пишуть нам: В Устіяновій біля Устрік Долішніх счинилася в ночі 30. квітня ц. р. в год. 8-мій веч. велика пожежа, що знищила до тла 4 господарства. Вогонь вибух у газдівстві Михайла Чиряка, звідки перенісся на сусідні будинки. Підчас пожежі пригадала собі жінка Чиряка, що в горішній хаті лишила 300 зол. і кинулась їх ратувати. Горішня хата завалилась на неї і Чирячка згинула в страшний спосіб. На згарищі відшукали тільки рештки недопаленої ноги і руки нещасної жінки, а біля неї 90 зол. срібною монетою.

— **Слідство в справі студентських ексцесів.** Сенат варшавської політехніки створив комісію, вложену із трьох професорів, що має перевести слідство у справі студентських завору шень. Комісія має переслухати коло 40 свідків, що рекрутуються зміж студентів та службовців політехніки, які були очевидцями подій. Переслухання потревае з тиждень. Тимчасом політехніка зачинена для молоді. Томущо припинено всякі іспити, багатьом студентам загрожує втрата півроку, в тім часі зачинаються кінцеві іспити.

— **З Польщі.** Ректором варшавської політехніки на найближчі три академічні роки вибрано проф. д-ра Йосифа Завадзького. — У звязку з заворушеннями безробітних м. м. у Познані вислано пятьох провідників, комуністів, до Берези Картуської. — В Яроцині збунтувалися вязні, й обезвладнили сторожа та хотіли втікати. Трьох утікачів придержано. — В селі Вінцентів пов. Кельце згоріло 18 господарств зі всіми будинками та інвентарем. При гашенні вогню багато людей попеклося. Коло 100 осіб лишилось без даху над головою.

— **Після банкротства „Феніксу".** Слідство у справі „Феніксу" довело до арештування другого директора празького відділу, Калішера та його секретарки Штайнахової. Крім того переведено арештування в політичних і господарських колах у Братиславі.

Кіно КАСІНО
Небувала польська комедія з прегарними видами з Відня, Будапешту і Югославії п. н.
Панночка з посте-рестанте
в г. рол. Альма Кар, А. Жабчинський, Мих. Зніч, М. Цвіклінська, В. Вальтер, Р. Герасінський.

Нова такса для коморників.

В Деннику Законів появився розпорядок міністра справедливости про нову таксу коморників. Починаючи від 20. травня коморники побиратимуть такі оплати, а саме: при вартости до 50 зол. — 2 зол., від 50—100 — 3 зол., від 100—200 — 4 зол., від 200—400 — 6 зол., від 400—600 — 7 зол., від 600—1.000 8 зол. Коли вартість предмету виносить 1.000—5.000 зол. коморник побиратиме за першу 1.000 — 8 зол., за кожну дальшу тисячку по 3 зол. При ставках від 5.000—10.000 зол. коморник побиратиме 20 зол. від перших 5.000 зол. і по 2 зол. від кожної дальшої тисячки. Коли йде про обвати від 10.000—100.000 зол. оплата коморника виноситиме від перших 10.000 зол. 30 зол., за кожну дальшу тисячку — 1 зол. У спірних екзекуційних справах коморники побиратимуть за описання нерухомостей, наскільки це тревіє до трьох годин — 6 зол., коли довше, за кожну дальшу годину по 2 зол.

—o—

Новий молочарський закон.

Ліквідація українських молочарень на Волині й на Поліссі.

У „Деннику Законів" з 6. травня ц. р. появився закон, який буде обовязувати від 6. серпня ц. р. Згідно з новим законом кожна молочарня мусить бути зареєстрована у Хліборобській Палаті. Постанови, виконання яких вимагатиме Хліборобська Палата, подасть виконний розпорядок міністра хліборобства. Якщо Хліборобська Палата не схоче вписати до реєстру кооперативу молочарню, або схоче її викреслити, мусить заслухати опінії в дотичного Ревізійного Союзу. Одним словом закон передає нагляд і контролю над молочарнями Хліборобським Палатам, які будуть контролювати технічне уладження, діловодство і т. д. і за те молочарні мусять платити гроші урядовцям Хліборобської Палати. *На українських кооперативне молочарство в Галичині новий закон накладає нові тягарі, грошеві видатки і піддає їх під контролю Хліборобської Палати. Загальний закон ліквідує наші молочарні, які є членами Маслосоюзу, на північно-західніх українських землях, а саме на Волині, Поліссі, Холмщині, Підляші та на Лемківщині і переривае кооперативну молочарську акцію Маслосоюзу на цих землях.* Наші молочарські кооперативи на цих землях не належать до Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові, але до польських Ревізійних Союзів, які будуть видавати „опінію" Хліборобським Палатам.

Вже завтра прем'єра у Театрі Різнородностей!
Фридерик Ярощі, Тадей Ольша, Маріян Рентген, Міра Зімінська, Лена Желіховська, Софія Терне, одним словом **„ВАРШАВСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК".**
Щодня дві вистави в год. 7. і 9. веч

В Адіс Абебі вже спокій.

Із скорострілами на французів.

ПАРИЖ, 7. 5. ПАТ. Згідно з ост. вістками з Адіс Абеби привернули там повний спокій. Вчора вечором абісинці, озброєні в скорострільну зайтакували двох французів, які йшли на залізничну стацію. Оба були ранені. Споміж чужинців, крім американки Стедін, згинуло кілька вірменських купців. Споміж абісинців щідчас заворушень згинуло коло 500 людей.

Італійці заняли Джіджіґу.

РИМ, 7. 5. ПАТ. Як повідомляють із Могадішіо, італійські війська заняли місто Джіджіґа в хвилині, як Муссоліні сповіщав народові італійську перемогу. Війська ген. Граціяні розбили останки армії рса Насібу та Вегіба пашу та здобули в місті значні засоби воєнного матеріялу.

Італійці заняли Джіджіґу.

РИМ, 7. 5. ПАТ. Як повідомляють із Могадішіо, італійські війська заняли місто Джіджіґа в хвилині, як Муссоліні сповіщав народові італійську перемогу. Війська ген. Граціяні розбили останки армії рса Насібу та Вегіба паші та здобули в місті значні засоби воєнного матеріялу.

ПРИЙМАЄ ДО ЧИЩЕННЯ ТА ПРОДАЄ ПІРЯ І ПУХ
по найнижчих цінах. Для готелів і пансіонів знижки.
фабрика пір'я „ЛЄДА"
Львів, ул. Зьрудляна 5. Тел. 219-58.

— **Чеська влада в обороні большевиків.** Поліція у Празі арештувала 30 російських емігрантів, що зійшлися на збори. В часі переслухання показалося, що вони члени білої організації „Париженці", яка має свою централю в Білгороді. В програму організації входить повалення совітського режиму в Росії. Десятьох арештованих задержано в арешті на основі ревізії, яку переведено в їх мешканнях.

— **Недоля абісинського цісаря.** Стверджено, що на англійському кораблі, яким абісинський цісар їде з родиною до Палестини, нема найменшої його доньки. Вона була занята як сестра милосердя і зарозилася проказою від воїна. Підчас останньої розмови з негусом англійський посол заборонив йому рішучо брати зі собою хору доньку на англійський корабель.

— Одноманітність впливає на людей фатально. Нинішня людина потребує різноманітности у всьому: не менше і в їжі. Тому велику прислугу робить нам фірма КНОРР своїми 20-ма гатунками зуп. 20 гатунків зуп по 20 сотиків за кістку дає змогу приладити зупу щодня іншого смаку.

Повідомлення.

Ухвалою Загальних Зборів кооп. „Суспільний Промисл" у Львові-Богданівка 30, з дня 14. березня ц. р. признано всім членам кооперативи за 1935 р. 7 проц. дивіденди від уділів. Тому просимо всіх членів кооперативи переслати нам найдальше до кінця травня 1936 р. диспозицію в справі цієї дивіденди. — **Дирекція.**

З театру.

ТЕАТР „КОЛЬОСЕЙ": *„ЙОСЕ КАЛБ"* Й. Й. Зінгера. Виступи Моріса Шварца.

Хто схотів би переконатися, що можна видобути з пісні навіть при примітивних засобах, нехай піде до сали „Кольосею", де тепер грає мистецький жидівський театр Моріса Шварца. Грають там пєсу „Йосе Калб" (значить: Йосе-теля), яка з великим успіхом йшла в різних містах Польщі (по кільканадесять разів). Йосе Калб — це здраматизована повість Й. Й. Зінгера, взята з жидівського фольклору. І треба признати, що Моріс Шварц здраматизував повість і вирежисерував постановку по мистецьки. Вистава складається з 2 образів, повязаних прекрасною музикою, оперою в цілости на жидівських мотивах. Не хочеться вірити, що на такій малій сцені і такими простими засобами можна осягнути таке враження. Моріс Шварц оперує світляними ефектами і грою колірів із незрівняним артизмом. Деякі образи просяться на малярське полотно і захоплюють незвичайною пластичністю. Збірні сцени виведені із повним сили реалізмом так досконало, що хвилинами забуваємо, що перед нами сцена. Йосе Калб — це трагедія забороненого кохання, але це не найважливіший чинник пєси. Друга справа, яку автор хотів насвітлити, це життя жидівських рабинів. І тут бачимо поруч рабина-обжори Нешавського, який до пізньої старости думає тільки про їжу і жінки, побожного і достойного рабина з Рахмастівки та аскетичного рабина з Білгороду. Деякі сцени, як сцена в лісі або жидівське весілля на цвинтарі, роблять сильне враження. Виведення пєси дуже цікаве і в дечому нагадує російський театр, а гра артистів, головно режисерія зовсім оправдує назву цього театру „мистецький".

Ром. П-ий.

З кіна.

Кіно „Атлянтік": „ПАН ТВАРДОВСЬКИЙ".

Польська фільма про відомого легендарного пародія, шляхтича Твардовського, що запродав свою душу чортові, щоб міг заспокоювати всі примхи своєї коханої. Сюжет дає нагоду режисерові вивести неодну ефектову фантастичну сцену. І духи тут встають з-поза гробу, і люди перемінюються в заяця або собаку і сам герой може їхати на когуті, наче на літаку, понад містом, розкидаючи червінці, що падуть на один його знак. Усеж цей фантастичний елемент не підкреслений так сильно, щоб дія перемінювалась у феерію. Деякі сцени не позбавлені гумору. Сама інтрига каже нам забувати про деякі технічні недостачі. Грають найкращі артисти, хоч ніодна роля не доведена до оригінальної креації.

Нова заборона назви „український" на Закарпатті.

Нечуваний присуд Найвищого Адміністраційного Суду в Празі.

Як ми своєчасно повідомляли, чехословацьке міністерство внутрішніх справ відкинуло статути Товариства Українського Учительства в Ужгороді за слово „український", бо означення мови і національности закарпатського населення як української є, мовляв, неправильне і суперечить законним постановам Чехословаччини. Така сама доля стрінула раніше вже Т-во „Просвіта" в Ужгороді. Тому Т-во Українського Учительства внесло відклик до Найвищого Адміністраційного Суду у Празі, де 15. лютого ц. р. відбулася розправа, на якій адв. д-р В. Комаринський збив непоборними аргументами нечувану заборону чехословацького міністерства внутрішніх справ. Одночасно умотивував основно законність назви „український" на Закарпатті і взагалі у ЧСР. Річева промова зробила велике вражіння на членів сенату Н. А. Суду і сенат по одногодинній довірочній нараді відложив оголошення присуду аж до 30. квітня ц. р., хоч ця справа і так тягнулася понад три роки в Н. А. Суді. Дня 30. квітня предсідник сенату Н. А. Суду оголосив присуд, яким відкинув відклик Т-ва Українського Учительства як безосновний і тимсамим Н. А. Суд затвердив рішення міністерства внутрішніх справ, що назву „український" у відношенні до закарпатських українців протизаконна у Чехословаччині.

Чим Н. А. Суд умотивував свій нечесний присуд, покищо невідомо, бо свої мотиви подасть щойно згодом на письмі. Та які вони там не були б, в історії молодої демократичної республики залишиться цей присуд *чорною плямою* на тлі ще так недавніх чехословацьких визвольних змагань.

Нарід, що сам мусів боротися колись за своє ім'я і відпекуватись накиненої йому згірдливої назви „беми" (Бегме замість Чехе) нарід, що щойно перед 18-ти роками сам визволився з-під чужого панування та осягнув свою державну самостійність, цей нарід у власній державі забуває нині на гіркий історичний досвід недавної минувшини і забороняє славянській національній меншині її назву. Тимчасом у Чехословаччині всі народи — чехи, словаки, німці, мадяри, поляки, жиди, румуни й цигани — можуть користуватися своїм справдивим ім'ям. Одинокі закарпатські українці не сміють прилюдно перед урядами виступати з своєю національною назвою, а свою рідну мову не сміють звати українською.

Чомуж така заборона стрінула лише українців? Бо інші меншини в Чехословаччині настільки сильні своєю національною свідомістю і організованістю, що їх годі такими репресіями перемінити на якусь там судетську, подунайську або шлеську безіменну масу на зразок карпатських русів.

Закарпатські українці можуть себе довільно називати русинами, малоросами, русскими, підкарпаторускими, карпаторосами й тим подібними тутошніками. Ці назви лише збільшують хаос, баламутять нарід і розєднують його на „язикові" й „культурні", взаїмно розсварені табори, групи й напрями. Зате не вільно закарпатським українцям звати себе українцями, бо ця назва одинока обєднує їх, освідомляє й робить з них силу. А це не до вподоби для тих „власть імущих", що привикли бачити в закарпатському українському населенню темну, роздріблену й податливу масу без почуття свідомости своєї національної приналежности.

В цьому й причина заборони назви „український".

ПОСЛИ ПОКИЩО ОСТАЮТЬСЯ В АДІС АБЕБІ.

ЛЬОНДОН, 7. 5. ПАТ. Згідно з телеграмою, що її прислав до Форін Офісу посол Вел. Британії в Адіс Абебі, марш. Бадольо повідомив членів дипл. корпусу, що годиться, аби чужі посольства остались покищо в Адіс Абебі. Італії, що правда, прислугує, як здається, право візвати чужі посольства, акредитовані при давньому абісинському уряді, щоби виїхали, одначе італ. уряд постановив тепер не користуватися цим привілеєм.

ЩО ВИВІЗ НЕГУС.

ЄРУСАЛИМ, 7. 5. ПАТ. Із нагоди приїзду негуса, якого сподіються завтра, не передбачують ніяких парад. Високий британський комісар є тепер у службовій подорожі в Сінаї і не могтиме прийняти негуса.

Італійські джерела повідомляють із Джібуті, що в противенстві до первісних вісток, рас Каса й Гет шу та бувш. міністр закорд. справ Герулі не одинокі визначні особи, які товаришать негусові до Палестини. Інші абісс. достойники остались в абісинському консулаті в Джібуті та займаються висилкою велитенських сум золота і срібла, що є власністю негуса й достойників, які йому товаришать. Як звідомляють, негус забрав із собою все, що вдалося вивезти, м. і. три квінтали золота, 25 квінталів срібних талярів, 7 авт високої вартости та 4.000 тон кави. Крім того на кілька днів перед виїздом негус продав іще 4.000 тон кави одній фірмі в Джібуті. 102 негусові куфри є на стації в Джібуті, їх мають небаром вислати до Палестини.

КИТАЙСЬКІЙ ШК. МОЛОДІ НЕ ВІЛЬНО НАЛЕЖАТИ ДО ВІЙСЬК. ПРИСПОСІБЛЕННЯ.

ПЕКІН, 7. 5. ПАТ. Політична рада провінції Гопеї та Чагар заборонила китайській молоді вищих і середніх шкіл належати до організацій військового приспосібления. Військові інструктори в Пекіні одержали приказ негайно покинути місто.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

WIADOMOŚCI ROLNICZE. R. III., № 16.

WIADOMOŚCI ROLNICZE, Lwów, 3. maja 1936. r. III. № 17.

PLON, [illegible] 1936. R. III., № 5.

При грипі

простуді, болі голови і зубів вживаємо Аспірини краєвої продукції.

ASPIRINA BAYER

Можна дістати у всіх аптиках. — Ціна за 6 табл. тепер вже тільки зол. 0.90, за 20 табл. зол. 2.25.

Спорт.

БІГ НАВПРОСТЕЦЬ КОПУНІВ.

В неділю 3. ц. м. в год. 10. відбувся в білогорському лісі біг навпростець для копунів Львівщини. В біґу взяло участь 49 змагунів з клюбів: Богун, Буревій, Буй-Тур, Тризуб, У.Р.С.К., Чорноморці.

Траса на 2.500 м. добре визначена вела лісом. Біг вкінчили: 1) Лідин (Богун) у часі 7.06; 2) Семенчук (Буй-Тур) 7.08; 3) Согор (Чорноморці) 7.15; 4) Оліяник (Чорноморці); 5) Бернадин (Тризуб); 6) Мацієвський (Тризуб); 7) Орлик (Богун); 8) Кубилка (Буй-Тур); 9) Рогатинський (Богун); 10) Чик (Тризуб); 11) Зенон (Тризуб); 12) Пастернак (УРСК).

Дружиново перемогли: 1) Тризуб 125 точок; 2) Богун 156 т.; 3) УРСК 158 т.

Технічною організацією займався У.С.К. Буйтур у Сигнівці, який дуже добре виконався зі свойого завдання. Судіювали мґр Онишкевич мґр Гвоздецький і п. Поважанка.

СОКІЛЬСЬКИЙ БІГ З ПЕРЕШКОДАМИ.

Спортова секція Сокола-Батька уладжує в неділю 10. ц. м. в год. 9-ій рано на площі С.-Б. біг з перешкодами для посестер, побратимів, учасниць, учасників та ольдбоїв для всіх гнізд Львова.

ПРОБНІ ЛЕГКОАТЛЄТИЧНІ ЗМАГАННЯ.

У четвер 14. ц. м. відбудуться на площі С.-Б. тренірові легкоатлєтичні змагання для початкуючих змагунів у таких конкуренціях: для юніорів: біг 60 м., скоки здовжінь та вгору, мети диском, ратищем, стус кулею; для посестер 80 м., скок здовжінь, мет ратищем, стус кулею. Побратими: 100 м., скоки й мети.

СЕНЗАЦІЙНА ПЕРЕМОГА АВСТРІЇ НАД АНГЛІЄЮ.

ВІДЕНЬ. **Австрія — Англія 2:1 (2:0).**

В середу розіграли у Відні очікувані з величезним напруженням змагання репрезентації копунів Англії й Австрії. Виграли австріяки 2:1, яких перемогу приняла 60.000 маса видців ентузіястично.

Театри

Український Молодий Театр Заграва

Рання Руська:
8. V. Дума про Нечая
9. V. Сняте полуми
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Комарно:
8. V. Інваліди
Миколаїв н/Дн.
8. V. Ліси в Абісинії
9. V. Дівча з Македонії
Розвадів:
10. V. Отаман Шісня

Великий Театр:

Пятниця, 8. V. год. 8. веч. Аб. 16 „Неоправдана година".

Субота, 9. V. год. 8 веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Неділя, 10. V. год. 3.30. Ціни найнижчі. Аб. 11. „Графиня пані генералової"; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година."

Театр Різнородностей:

Субота, 9. V. год. 7. веч. Виступи „Цирулика" З Передіякою; год. 9. веч. Виступи „Цирулика" З Передіякою.

Неділя, 10. V. год. 7. веч. Виступи „Цирулика" З Передіякою; год. 9. веч. Виступи „Цирулика" З Передіякою.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Дон Хуан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСІНО: „Дівча з пост-рестанг".
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельний хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова гротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" з комедія в бастеров Кітоном.
МІРАЖ: „Жид вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Петербурські ночі".
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЕВЕ: „Фолі Бержер" із Морісом Шевальє і ревія „Гравець у цвітті".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидний промінь" і ревія.
ХІМЕРА: „Таємна жінка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(вул. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Пятниця, 8. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.20 нар. пісні для молоді, 17.30 Коверташові твори у вик. тріо і сол., 18.10 Концерт цитристів, **Братислава** (298,8) 16.10 Концерт військ. орк., 19.10 Словацькі нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Дня Закарпаття, 20.30 Скрипка, **Прага** (470,2) 17.10 Смичк. квартет, 19.40 нар. пісні, 20.30 Форт. рециталь, **Париж** (1648) 12.15 Розр. концерт, 16.00 Камер. концерт дутого квінтету, 20.00 Спів, **Берлін** (356,7) 14.15 Розр. концерт, 17.00 Форт. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.45 Симфонія Т. Брукнера, **Мінхен** (535,4) 11.00 Музика для села, 19.15 Орк. концерт, спів, 19.45 Пісні. **Будапешт** (549,5) 17.00 Популярні нар. пісні в супр. орк., 18.30 „Ярмарок дівчат" оп. Яноби, 21.00 Форт. рециталь, 21.40 Цит. музика, 23.00 Концерт квартету, **Мілянo** (368,6) 11.30 Попул. музика, 20.40 „Кармен" оп. Бізета, **Рим** (420,8) 17.15 Легка й танк. музика, 22.00 Орк. концерт.

Субота, 9. травня 1936.

Відень (506,8) 15.35 Концерт хору, 19.25 „Гейша" оп. Джонса, 22.10 Арії відсп. К. Баня (тенор), **Братислава** (298,8) 17.40 „Тисяча метрів кохання" оп. Душіна-Галожицького, **Кошиці** (259,1) 17.35 Китиця словацьких пісень, діточий хор, 18.00 Дня Закарпаття, хор, мандолини, 19.15 Трансм. з Подебрад — сільські хори й орк., **Мор. Острава** (869,5) 20.40 „Наша кохана пані" оп. Айзлера, **Прага** (470,2) 12.35 Легка музика, 17.55 Радіно-муз. авд. Свята Матери, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 20.00 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Концерт хору, 16.20 Популярна музика, 19.50 Спів, **Берлін** (356,7) 16.00 Веселя програма, хор, солісти, орк., 20.10 Веселий нар. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 17.15 Музика, 15.10 Дівчата співають, 18.00 Нар. танці й пісні, сопран, баритон, 19.00 Капела Лівшакова, **Мінхен** (405,4) 15.30 Діти співають, 18.00 Дуети орк., 19.40 Сперно с-моль Брамса, форт., 20.10 Вес. вечір, **Москва** (17.4) 19.00 Бородінові твори, 20.00 „Ласна ніч" оп. Римського-Корсакова, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 17.20 Концерт, 18.05 Форт. рециталь, 22.05 Цит. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 20.35 Симф. концерт, 22.10 Конце т хору бавзи ки, **Рим** (420,8) 13.10, 18.50 Легка музика, 20.35 Опера.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

С М І Х З Е М Л І

Ціна 0·80 зол., з почт. перес. 0·95 зол.

Львівське радіо.

Пятниця, 8. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для шкіл: „Качур Квак" із муз інструментом, 12.45 Концерт, 13.10 Домашне господарство, 13.15 З ринку вранці, 13.30 При чорній каві, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт орх., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Музичні жонглєри з гр. пл., 16.45 „Залога онов. дня дітей, 17.00 Про залізництво, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Поль Жюн: Квінтет оп. 84, 17.50 Спорт. поради, 18.00 Концерт Ерінового хору, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Співочий рестталь Каз. Вікторівни (сопр.) у супр. форт., 19.00 Фейл.: Похвала безрозумієї поезії 19.10 Програма на завтра, 19.20 Інтермецо, концерт, 19.35, 19.45 Спортові вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами. 20.00 Симф. концерт, орк. сов, у перерві Вечірній денник, Із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

Субота, 9. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 „Коли цвітуть фіялки" концерт орх., 13.10 Домашне господарство, 13.13 Концерт бажань, 14.30 Стилеві танці з гр. пл., 15.00 „Мати-китиця" виклик із повістки „Сповідь китиці" Ірині Вакр, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Салон. квартет, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Для дітей: „Три свині" в опр. Мар. Ґенара, 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Як почати культурну працю (Говоримо про провінцію), 18.00 Концерт солістів — музика, спів, 18.40 Сільва рерум, 18.35 Легка музика з гр. пл., 19.00 З історичного варстату у Львові, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекдам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Муз. мозаїка — муз., спів, 20.45 Вечірній денник. 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 „Вільно — вільне місто", 21.30 „Веселя Сирена" в опр. М. Ґемара, 22.00 Симф. концерт, орх. форт, 23.05 Танкова музика в вик орх.

Радіокутик.

ЗАСІБ НА РАДІОХИЖАКІВ.

Молодий словацький інжинір винайшов як подають, інструмент, при помочі якого легко можна відкрити всіх радіохижаків. Чехословацька пошта має ніби то використати цей винахід для боротьби з радіохижацтвом.

Однак ця відомість прийнята радіолюбним світом з усміхом недовіря, бригадує подібну історію, яка трапилася кілька літ тому в Англії, а саме, коли англійська радіофонія вислала на дороги Англії таємничий замкнутий самохід, вміщуваний ніби то в апарати, що вкривали радіохижаків. В дійсності цей самохід був дорожній. Одним моральний вплив цієї запоміді був такий великий, що ряд радіохижаків добровільно зареєстрував свої радіові апарати.

АПАРАТ ДЛЯ МІРЕННЯ УПОДОБАНЬ СЛУХАЧІВ.

Технольогічний Інститут у столиці Массачузет (Америка) сконструював апарат, який може бути сполучений з радіовим приймачем і реєструє час включення і виключення приймача та станцію, на яку він наставлений. Доконано вже проби з 1000 приймачами в приватних домах у Бостоні і його околицях, щоб стверднти, яку програму слухають люди з різних економічних кол.

Стверджено напр., що в год. 18.00 група з річним доходом понад 500 дол. слухала денника, група з середнім доходом — джезову музику, а найнижча група (нижче 240 дол. річного доходу) — мельодрами. Симфонічна орхестра була втрое популярніша в найвищій, ніж у найнижчій групі. Кількість слухачів у поодиноких днях тижня також різниться: найбільш слухало в неділю, потім — у середу, потім — у четвер. Найменш — в вівторок.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг 90·48 — 90·05; Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.05 — 34.91, Франки шв. 173.09 — 172.25, Фльорени голяндські 361.32 — 359.60, Фунти англ. 26.47 — 26.31, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.25—, 18.90, Корони данські 118.19 — 117.45, Корони норв. 132.95 — 132.00, Корони шведські 136.43 — 135.45, Ліри італ. 36.00 — 35.00, Марки фінл. 11.65 — 11.40, Марки нім. 139 — 138, Пезети еспан. 64 00 — 61.00, Шил. авст. 98 — 97.

Девізи.

Бельгія 90.30, 90.48, 90.12, Берлін 213.45, 213.98, 212.91, Данщг прод.—купно, 100.20, 99 80, Амстердам 360.75, 361.47, 360.03, Копенгага 117.90, 118.19, 11761, Лондон 26.40, 26 47, 26.33. Н. Йорк 5.31 і 5/8, 5.32 і 8/8, 5.30 і 3/8, Ню Йорк кабель 5.31 і 7/8, 5.33 і 1/8, 5.30 і 3/8, Осльо 132.60, 132.65 132.72, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.99, 22.03, 21.95, Стокгольм 135.10, 136.43, 135.77, Цірих 172.75, 173.09, 172.41, Відень прод. — купно 100, 99.60, Мілянo продаж — купно 42.30, 41.80, Гельсінки прод. — купно 11.63, 11.59, Мадрид 72.58, 72.73, 72.43, Монтреаль продаж — купно 5.29 і 1/4, 5.26 і 3/4 переважно сильніша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 7-го травня ц. р. кооперативам платив за: львоко Львів

1 кг. масла десер.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0·15 „
1 п. яєць	2.50—2·55

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 7. V. п. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, львоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3):

Курки нос. товсті без остріг І. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

Подяка.

Високоповажаному Пану Д-РОВІ МАРКІЯНОВІ ДЗЕРОВИЧЕВІ у Львові за дуже дбайливу опіку і за вилікування нашої доньки Ольги з тяжкої недуги складаємо сердечну подяку

2080 **Т. і К. Рінецькі** ем. суддя.

Подяка.

Українській Парляментарній Репрезентації, головно В. Ш. Голові Василеві Мудрому, послові д-рові Іванові Волянському, послові д-рові Степанові Баранові, всім незнаним Добродіям, що причинились мені до відзискання волі, моєму оборонцеві проф. д-рові Вол. Старосольському за безкорисну оборону перед судом, д-рові Ю. Олесницькому за безкорисні інтервенції у слідчого судді в Станиславові, д-рові М. Гримеву за інтервенцію у слідчого судді в Бучачі, Хв. Ред. „Діло" за безплатну висилку мені до вязниці свого цінного часопису, д-рові Ст. Федакові, Панам Добродіям у Львові Станиславові, Дрогобичі і Бучачі за моральну підтримку і матеріяльну допомогу, Всеч. о. д-рові О. Кладочному, вязн. капланові, за духовну розраду, моїм Товаришам з університетської лавки меценасові Е. Жизневському, його дружині П. Лідї, м-рові Гр. Болдарукові, м-рові О. Пиліпському, м-рові І. Кульчицькому, м-рові А. Луцькому, м-рові Т. Іващковому, м-рові Ф. Зінкові, м-рові Ю. Болдарукові, П. Стефі Куйдичіянів та всім Дорогим мені Особам, що мені, вязневі, виявляли стільки серця, правдивого співчуття та отирали свої скромні гамвиці, намагаючись полегшити мою незавидну долю та помогти зберегти рівновагу духа, цією дорогою найсердечнішу подяку складаю.

Евстахій Гук.

б. український політичний вязень
Ягольниця, 5. травня 1936.

МОЖНА ДІСТАТИ

В КНИГАРНІ НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ. РИНОК 10:

	Ціна:
Буквар, Перша читанка для вселюдних шкіл	вол. 1.80
Азбука і учна діточа	„ 0.35
Читанка для II. кл. вселюдних шкіл	„ 1.90
Читанка для III. кл. вселюдних шкіл	„ 2.40
Читанка для IV. кл. вселюдних шкіл	„ 3.90
Читанка для вищих кляс вселюдних шкіл	„ 4.—0.90
Методична граматика руської мови для IV. кл. вселюдних шкіл	„ 4.40
Граматика української мови — С. Смаль-Стоцького і Ф. Гартнера	„ 2.60
Правописний словничок — Др. К. Кісілевського	„ 2.40
Вибори з укр.-народ. літератури ч. І. А. Барвінського	„ 3.30
Виб р з укр.-руск. літератури ч. І.	„ 3.50
Вибір з укр.-руск. літератури ч. II.	„ 5.—
Читанка для учительських семінарій Д. Лукіяновича	„ 1.—
Мала літургіка гр.-кат. церкви — Л. Лужницького	—
Ісус у серцях дітей. Наука гр.-кат. релігії для І. і II. кл. вселюдних шкіл І. Рудовича	„ 2.—
Біблійний катехизм гр.-кат. релігії для вселюдних шкіл	„ 2.10
Малий катехизм	„ 1.—
Середний катехизм	„ 1.40
Рахунки для першого відділу вселюдних шкіл	„ 1.70
Рахунки для другого відділу вселюдних шкіл	„ 1.70
Рахунки для третього відділу вселюдних шкіл	„ 1.90
Рахунки для четвертого відділу вселюдних шкіл	„ 2.60
Математика — Русецкого і Зажецкого	„ 2.90
Puer romanus — латинські читання для І. кл. гімназій	„ 2.—
Iuvenis romanus — латинські читання для II. кл. гімназій	„ 2.70
Viri illustres — латинські читання для III. кл. гімназій	„ 2.30
Wir lernen deutsch — німецькі читанки для І. кл. гімназій	„ 3.70

ОПОВІСТКИ.

Звичайні Загальні Збори Філії „Просвіти" в Тернополі відбудуться в суботу дня 23. травня 1936 р. в год. 10. вранці в салі „Міщанського Братства" зі звичайним денним порядком. — Видїл Філії „Просвіти". 2034

Замість квітів на домовину бл. п. о. Евгена Громницького складає Сальомея Матюк зол. 10.— на фонд вдів і сиріт по священиках.

Замість вінця на домовину бл. п. о. Е. Громницького зложили Іванна і Евген Гриневецькі 10 зол. на „Українську Захорону".

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ЕМЕРИТОВАНА вчителька шукає заняття до дітей у пароха за утримання. Зголошення до „Діла" під „Емеритка". 2070 2—3

КУПНО - ПРОДАЖА

Дві будівельні парцелі по 100 сяжнів кв. як шість, південний фронт, шість хвилин ходу від кінця трамваю на вул. Листопада продасть Т. Рожанковський, Софіївська 7, тел. 288-09. 2026 2—3

НА ПРОДАЖ дім над Дністром коло Галича в добрім стані, соняшний, 4 комнати, кухня, веранда, господарські будинки, город і садок. Інформації: Станиславів, Колонтая 22. Софія Яворська. 2602 2—3

РІЖНІ

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево виробляє Кучинського, Казимирівська 4, партер, виконує всілякі репарації. 2033 3—5

МОТОЦИКЛІ, роверя, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 10-18

НАВІЗ штучний на продаж по найдешевшій ціні, Львів, „Леда", Зьрудлана 5. тел. 219-68. 2064 3—3

ГАЛИЦЬКА виробня жіночих пасків Галицька 5 поручає найновіші моделі. 1-3

КАПЕЛЮХИ мужеські, ШАПКИ військові, студентські і спортові. Ян Вітман, — Львів. Трибунальська. 2039 3—5

ОГОЛОШЕННЯ.

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 6-30

Читайте „Діло"!

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 102 (14.351). Львів, субота 9. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед. полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Півріччо 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Господарська конференція у Міністерстві Скарбу.

КОМУНІКАТ У. П. Р.

В середу 6. травня ц. р. почалася в Міністерстві Скарбу у Варшаві тридення конференція представників У.П.Р. і наших господарських установ з представниками Міністерства Скарбу в справі найактуальніших болячок нашого господарського життя. Нарада відбулася під проводом віцепремієра і міністра скарбу **Квятковського,** а брали в ній участь крім віцепремієра ще віцеміністер скарбу **Лехніцький,** директори департаментів, представник державної контролі збезпечень і ПЗВУ та директор державних монополів, а від УПР головa **Василь Мудрий,** члени Президії **Вол. Целевич, Ю. Павликовський** та **О. Луцький,** посол **З. Пеленський** і директори: „Зембанку" **В. Сінгалевич** і „Дністра" **Я. Колтунюк.** На конференції обговорено й узгіднено цілий комплекс справ звязаних із нашим економічним життям.

Військове зближення між СССР і балтійськими державами?

РИГА, 7. 8. ПАТ. Як подає литовська преса, шефи ген. штабів Литви та Латвії запросили представників червоної армії познайомитися з військами їхніх держав. Кружляють чутки, немовби на Литву вибиралась ще й окрема большевицька військова делегація, щоб познайомитися з лит. армією та розглянути можливости її реорганізації та розбудови.

НОВЕ УЗБРОЄННЯ ЛИТОВСЬКОЇ АРМІЇ?

РИГА, 8. 5. ПАТ. З Ковна повідомляють, що цього року вправи резервістів будуть переведені на більшу скалю, як дотепер. Додатковий виїзд перейдуть абсольвенти ріжних курсів військових шкіл і старшини артилерії та летунства правдоподібно з огляду на засоблення литов. армії у нові типи зброї.

Конфлікт довкруги французької залізниці в Абісинії.

ЛЬОНДОН, 8. 5. Райтер. **Вибух поважний конфлікт між італ. владою і управою залізниці Адіс Абеба — Джібуті в справі транспорту військ та военного матеріялу. В урядових кругах Парижа і Риму нема про те ніяких вісток.**

ГРАБІЖІ В ГАРРАРІ.

ДЖІБУТІ, 8. 5. ПАТ. Вістку про заворушення в Гаррарі потверджують; більша частина міста в огні. Напад бандитів на Діредауа відлерала франц. залога. Італійці віддалені від Гаррару всього на 15 кільометрів.

ВАШИНГТОН, 8. 5. ПАТ. Америк. журналістку місс Мід найшли; вона здорова.

ІТАЛІЯ НЕ ОРГАНІЗУЄ ТУБИЛЬЧИХ ВІЙСЬК.

ЛЬОНДОН, 8. 5. ПАТ. Італ. амбасада в Льондоні заперечила вістку немовби італ. уряд задумував зорганізувати в Абісинії велику армію з тубильців.

Сальви на повитання негуса.

КАІРО, 8. 5. ПАТ. Брит. корабель „Ентерпрайс" що везе негуса з 45 особами почоту приїхав в год. 16. до Порт Саїду. Цілий рух в пристані тоді стримали, скріпили військові стійки коло митної комори. Коли появився „Ентерпрайс", перед яким плило 14 поліційних суден, три британські военні кораблі та один французький дали сальву. Залога „Ентерпрайс" уставилася на покладі, щоб відповісти на привіт. негус також вийшов. З берега товпи приглядалися мовчки, члени італійської колюнії вивісили здовж берега італ. прапори.

ГАЙФА, 8. 5. ПАТ. Влада видала дуже суворі постанови, щоб забезпечити приватний характер побуту негуса. Журналісти мусіли дати слово чести, що не зближаться до негуса, зки він приїде до Єрусалиму.

В телеграфічному уряді чекають на негуса тисячі телеграмів з ріжних кінців світу.

ЄРУСАЛИМ, 8. 5. ПАТ. Сьогодні в 16. год. приїде залізницею з Гайфи негус.

Британський квестіонар для Німеччини.

БЕРЛІН, 8. 5. ПАТ. Вчора передполуднем англійський амбасадор сер Філіпс доручив мін. Нойратові текст брит. квестіонаря; його зміст тримають в тайні. Припускають, що є це дипльоматичний документ загального змісту; про Надренію не згадує, про Аастрію поверховно.

Перегони у зброєннях мусять покінчитися війною.

ВАШИНГТОН, 8. 5. ПАТ. Підчас дискусії над буджетом маринарки сен. Най заявив м. ін.: „Перегони у зброєннях мусять покінчитися війною. У нас багато говорять про війну з Японією, кілька разів предкладають буджет оборони держави. Тимчасом панування військових чинників булоб вже давно в Японії покінчилося, якщоб не підтримували їх наші зброєння."

РЕКОРДОВИЙ ВОЄННИЙ БУДЖЕТ

ВАШИНГТОН, 8. 5. ПАТ. Сенат затвердив зміни до буджету департаменту війни, ухваленого палатою послів.

І АРГЕНТИНА ЗБРОЇТЬСЯ

БУЕНОС АЙРЕС, 8. 5. ПАТ. Отвираючи сесію парляменту, президент Аргентини виголосив промову, у якій м. ін. домагався кредитів на дозброєння та на будову корабельних варстатів.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Рахуй гроші з тиха — не зазнаєш лиха! навчає стара українська приповідка, тому складайте свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

що зберігає вкладки у строгій тайні.

З ПЕРЕХРЕСТЯ польсько-української боротьби.

На маргінесі історії тернопільської гімназії.

Перед світовою війною вийшла в 1907 р. накладом Статистичного Бюра Краєвого Видилу у Львові велика публікація колишнього професора львівського університету д-ра Йосифа Бузека п. т. віроісповідні і національні відносини в Галичині на основі висліду перепису людности з 31. грудня 1900 р. До публікації долучено дві мапи — віроісповідну і національну, — де окремими барвами означено віроісповідний і національний стан кожної адміністраційної громади. Вже перший погляд на ці обі мапи вказує напрям і шлях польської історичної експанзії на українські землі, який сьогодні йде здовж залізничного шляху Перемишль-Львів-Тернопіль з окремим відхилом з Перемишля на Хирів-Самбір-Рудки до Львова, що вже здавен-давна було головним осередком польської кольонізації. Другим в ряду польської національної експанзії стало східнє Поділля (повіти Тернопіль, Теребовля, Скалат і Збараж) з прямим продовженням на схід до Києва через Проскурів-Бар-Винницю-Білу Церкву, що його нині відома большевицька політика здебільша вже зліквідувала. На північ і південь згаданого шляху є у Східній Галичині чиста або мало перемішана українська національна територія, яку щойно в останніх часах теперішня Польща хоче зробити національною мозаїкою. На цікаві і для нас дуже повчальні перемін в національній структурі Східної Галичини вказував перед війною пок. д-р Вол. Охримович, а сього дня робить це доцент краківського університету д-р Вол. Кубійович у своїх дослідах з поля національної статистики.

На жаль, висліданми цих дослідів у нас за мало інтересувалися. Зокрема не було у наших практичних діячів достаточного розуміння великого для нас значіння призбручанської полоси з її тернопільським бастіоном, на які вже здавна зверцули поляки свою увагу. Церковно-національна політика львівських римо-кат. архієпископів пок. Більчевського й теперішнього Твардовського з будовою нових численних костелів та осаднуванням нових парохій, що множаться щорічно у значному числі, діяльність польського Товариства Школи Людової і повставших недавно кураторій будови польських людових домів (до речі — головно з публичних, передовсім комунальних фондів і звичайно під проводом старостів) і то навіть у громадах з малесенькою жменькою латинників, врешті знана земельна політика польських урядових і громадських чинників зміряють ясно й послідовно до цього, щоб над Збручем поставити польську національну перегороду.

Мета цих заходів відома. Роблять це нині з цією самою ціллю й большевики, виселюючи навіть наше населення з призбручанської полоси для приміщення там московських кольоністів. Збруч став перехрестям чи передпіллям не тільки польсько-української національної боротьби, але й теж оборотьби двох сумежних держав, а на

віть і двох поборюючих себе безпощадно світів — монголо-азійського, себто большевицького й европейського.

Німецькі полки з часів пруської займанщини досвідчили на собі фізикальне право — вер Друк махт ден Відердрук — і гідно та остаточне з успіхом протиставилися німецькому наступові. Це було й у нас в Галичині для відпору польського наступу. Перші клітини національного самопізнання й організації повстали на наших західніх окраїнах над Сяном в Перемишлі вже в другій декаді 19 ст. й там рівнож уперше з наших провінціальних осередків пішла наша новочасна організація й оборона. Хронольогічно опісля друге місце у цьому заняв Тернопіль — дві полєси, найбільше загрожені польською експансією.

На Сян бо безпосередньо й безпастанно зі заходу сусідня польська національна стихія, на Серет і Збруч йде вже пляново зорганізований польський наступ. Природно, що якраз тут вже давно йшла і з нашого боку плянова оборона. Тут зродилася й на селі дуже активна національна свідомість, що давніше не допустила у себе москвофільської нави, а сьогодні не допускає комунізму. З цього огляду є нині галицьке Поділля найчистішою полосою з усіх українських земель.

В починах нашої сучасної національної організації Тернопіль був першим подільським містом, що створив у себе осідки нашої культурно-освітньої, шкільної, товариської — опісля й економічної праці. Тернопільська гімназія славилася тим у противенстві до Перемишля, а навіть Львова, що була виключним огнищем української національної свідомости, яка не допустила зовсім до молоді сильної колись москвофільської течії. З мурів цієї гімназії вийшла довга низка наших учених, діячів і провідників. Згадати особи відомі імена трьох учених европейської слави — пок. дра І. Пулюя і живучого дра І. Горбачевського та пок. дра Ст. Дністрянського, основника і ред. „Діла" пок. Вол. Барвінського та його брата діяча і політика, заслуженого для організації Тернопільщини, пок. Ол. Барвінського, діячів і політиків пок. дра Евгена Олесницького і пок. дра Евгена Левицького, економічного діча пок. о. Северина Борачка, єпископа дра Гр. Хомишина, сенатора дра А. Горбачевського, просвітянських діячів пок. Івана Кревзька і пок. Мих. Галушинського, єпископа Никиту Будку і чимало молодших, що добре заслужилися для українського народу.

Польська організаційна праця у подільському селі в довоєнних часах розпочалася дещо пізніше від нашої і від нас взяла вона взір. Її пляцівка головно в Т. Ш. Л. (Товариство Школи Людової), а головними діячами були проф. Ян Залеський, проф. Стан. Сроковський та повітовий посол Раймунд Шмідт і суддя Ференц. В Тернополі повстав і головний ешехпольський бастіон з політичними впливами на значні простори Поділля. Ешехпольські впливи є тут дуже замітні ще й сьогодні й вони є рішальні у протиукраїнському наставленні місцевого польського громадянства. Ніде у Східній Галичині не слідно такої національної боротьби, як саме на Поділлі, де була й найсильніша польська кольонізація у попередніх часах.

Тернопільська гімназія за Австрії мала завжди великий відсоток української молоді, тому й не диво, що місцеве українське громадянство робило здавна заходи для основання у Тернополі української хлопячої державної гімназії. Основано її щойно в 1898 р. і вона проіснувала до весни 1930 р., коли її розвязано розпорядком міністра віроісповідань і освіти, бувши тому, що чимало з молоді був замішаний у саботажі. Це підозріння показалося цілковито неоправдане. Арештовано вправді декого з учнів, яких небавом випущено на волю, бо не було за ними ніякої вини, а проти трьох відбулася корна розправа перед тернопільським трибуналом суду присяжних. Як оборонець у цьому процесі мав я нагоду запізнатися докладно з цілим процесовим матеріялом і можу стверднти, що у цьому випадку і у всіх інших, що відносилися до учнів тернопільської української державної гімназії, усі підозріння у саботажах були цілковито безпідставні. Проголошено вирок, яким уневинили всіх трьох обвинуваченків, але розвязаної гімназії таки досі не реактивовано. На її місце отворено негайно у тому самому державному будинку, збудованому за Австрії спеціяльно для української гімназії, польську державну дівочу гімназію, четверту з черги попри три існуючі польські державні хлопячі гімназії.

Перший голос за розвязанням української державної гімназії упав на ешехпольському вічу у Тернополі в серпні 1930 р. у формі окремої резолюції. До кількох тижнів цей заклик справді виконано і 540 учнів опинилося поза шкільними мурами, з яких більшість гімназій вже не скінчила й стала пригожим матеріялом для націоналістичної пропаганди. Потерпів і численний учительський збір, якого членів крім чотирьох передчасно спенсіоновано. Одним почерком пера ліквідовано гімназію, що проіснувала 32 роки та була чинна навіть за російської окупації і з якої мурів вийшли цілі сотні заслужених громадян.

Нині на території тернопільського воєвідства з абсолютною більшістю українського населення, національно свідомого й активного, є тринадцять польських державних гімназій, з чого у Тернополі 4, переважно коедукаційні — у менших містах — або хлопячі, а тільки одна дівоча. Крім цього є три польські приватні коедукаційні гімназії з правами публичних шкіл, що удержуються переважно з публичних комунальних фондів (Борщів, Перемишляни і Радехів). Нема лишень ніодної української державної гімназії, а три приватні українські коедукаційні гімназії Рідної Школи (Тернопіль, Золочів і Чортків) з неповними правами удержуються виключно власними засобами.

В 1921 р. основано у Тернополі дівочу гімназію Р. Ш. класичного типу, що його в 1926 р. змінено на гуманістичний, де на весні 1929 р. відбувся перший іспит зрілости. Концесіонарем гімназії є місцевий кружок Рідної Школи і він по розвязанні державної хлопячої гімназії поробив заходи на переміну дівочої гімназії на коедукаційну. Кураторія Л. Ш. О. рескриптом з 27. серпня 1931 Ч. II—8555/31 дала дозвіл на коедукацію у трьох найнижчих клясах, з тим, що кожного чергового року ліквідовано одну найнижчу дівочу клясу в користь коедукаційної. Нині гімназія має 6 кляс в осьми відділах, у чому класи I—III є зорганізовані на осн. нового устрою, класи VI—VIII на осн. давнього гуманістичного типу, а усі класи, крім теперішньої осьмої, є коедукаційні.

Фреквенція в р. шк. 1935/36 є така: а) новий тип: I кл. 27 хл. і 25 дівчат, II кл. у двох відділах 47 хл. і 28 д. і III кл. 29 хл. і 16 д.; б) давний гуманістичний тип: VI кл. у двох відділах 28 хл. і 26 д., VII кл. 17 хл. і 6 д. і VIII кл. 10 дівчат — разом 148 хлопців і 111 дівчат, по народности усі українці.

Учительський збір гімназії складається з управителя і 11 учительських сил власних і 2 доходячих з державних гімназій, зі шкільного лікаря і шкільної лікарки. Учительський збір має повні законом вимагані науково-педагогічні кваліфікації крім двох жіночих сил, що учать на підставі дозволу на навчання.

Гімназія міститься в обширній домівці укр. бурси ім. Качали, окремо адаптованій для шкільних цілей. Має бібліотеку для учителів з 779 творів і окрему для учнів з 1189 творів (українських, польських і німецьких). Має кабінети: 1) історично-географічний, що числить 406 позицій інвентаря, 2) природничий з біольогічною робітнею (846 поз.) і 3) фізикальний з фізикально-хемічною робітнею (227 поз.). Окремо є робітня для практичних занять (198 поз.) і гімнастична саля. Згадані кабінети мають свої окремі фахові бібліотеки.

Більшість молоді походить з Тернополя і тернопільського повіту, меншість зі сумежних повітів; є теж кількох учнів з Волині. Більшість молоді селянські діти. При школі є батьківський кружок. Школа є самоістарчальна завдяки господовим платним учительського збору. Пересічна шкільна оплата виносить 16 зол. місячно — отже річно 160 зол., коли в державних гімназіях нормальна річна оплата виносить 220 зол.

Гімназію щорічно візитують шкільні візитатори Л. Ш. О. (тепер візитатор п. Залеський) і вона має права державних шкіл — неповні, типу б). Фреквенція учнів зростає щорічно; в р. шк. 1934-35 було 218, в р. шк. 1935-36 — 259 учнів і учениць.

У січні ц. р. управа кружка Р. Ш. у Тернополі внесла умотивовану петицію до міністерства віроісповідань і освіти на руки голови УПР пос. Вас. Мудрого (колишнього абсольвента розвязаної тернопільської гімназії) в справі удержавнення згаданої гімназії, напроваджуючи мотиви, які подав я вище. Петиція була розглядана на раді міністрів, а окремо ще обговорили її пп. посли Мудрий і Кузьмович на конференції з міністром п. Свентославським. Пішла поголоска, що уряд утворить у Тернополі з початком шк. р. 1936-37 повну українську хлопячу гімназію, до якої мали б перейти усі учні теперішньої гімназії Р. Ш. і значне число учительського збору. Учениці мали б перейти до місцевої польської державної дівочої гімназії за зложенням вступного іспиту.

Одначе Львівська Кураторія ставить справу зовсім інакше. В пятницю 24. квітня ц. р. приїхав до Тернополя куратор п. Гадомський з візитатором п. Залеським. Відбувши візитацію двох клас і коротку розмову з директором гімн. п. Ом. Бачинським, запросили президію кружка Р. Ш. на конференцію. Відбулася вона в кабінеті директора III гімн. п. Лещинського у прияві пп.: кур. Гадомського, віз. Залеського, дир. Бачинського, дир. Лещинського і президії кружка Р. Ш. проф. Ів. Бриковича та проф. І. Дикова. Кур. Гадомський поставив справу так, що на його думку не може бути й мови про те, щоб у Тернополі повстала самостійна українська держ. гімназія, а можуть бути паралельні українські відділи при III. польській держ. хлоп. гімназії (давнішій реальній школі) під управою директора цієї гімназії, при чому учні гімназії Р. Ш. мусіли б здавати вступний іспит. У довшій дискусії голова кружка проф. Брикович заявив, що місцеве українське громадянство і сам кружок Р. Ш. не згодяться на таку розвязку, жадаючи, як і у попередній, утворення самостійної української держ. гімназії, що буде реактивуванням гімназії, розвязаної в 1930 р.; інакше шкода дальших балачок. На цьому конференцію і закінчено.

Отже справи досі не вирішено. Як виходить, становище центрального уряду і львівської Кураторії є відмінне. Українське громадянство в краю уважає справу реактивування української держ. гімназії у Тернополі за загально національну і так теж трактує її Укр. Парл. Репрезентація. Оскільки знаю, тернопільський воєвода п. Дзевалтовський-Гінтовт до нашої петиції має ставитися позитивно.

А покищо на тернопільському відтинку все по старому.

Д-р Степан Баран.

Літературна нагорода за 1936 рік.

Комунікат Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка.

I.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка на своїм засіданні дня 2. травня ц. р. вирішила роздати, як у минулих роках, так і в черговім 1936 році, літературну нагороду за найкращі твори, видруковані в тім році окремою книжкою на західно-українських землях і на еміґрації.

Гроші, що залишаться з невичерпаного в цілості фонду літературної нагороди за 1935 рік, призначило Т-во на окремий конкурс драматичних творів, який вже розписаний. Щоб зібрати фонди на літературну нагороду за 1936 рік, Т-во приступає до збірки жертв серед Українського Громадянства та Установ. Рада Т-ва надіється, що Українське Громадянство та Установи, у повнім зрозумінні ваги літературних нагород для української культури, піддержать Т-во у його змаганнях щедрими жертвами, які дозволять збільшити цього року грошеві премії для нагороджених творів.

Жертви просимо слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. 3. Мая 15. із зазначенням „Літературний Фонд 1935". Спис жертв буде проголошений у щоденній пресі.

II.

Рівночасно Рада Т-ва повідомляє авторів, які хотять взяти участь у драматичнім конкурсі ТОПИЖ-у в 1936 році, що машинописи творів на конкурс треба надсилати до Т-ва означені довільною девізою. Рівночасно у замкненій конверті, означеній тою самою девізою, треба подати прізвище автора і його адресу.

За Раду Т-ва:

Ром. Купчинський, Василь Софронів-Левицький,
голова. референт літ. нагород.

КОЛХОЗНЕ КОЗАЦТВО.

21. квітня оголошено постанову московського уряду про скасування обмежень щодо служби козаків в совітській армії. Разом з тим Північно-Кавказьку дивізію перейменовано в Терсько-Ставропольську козацьку дивізію. Всі ескадрони гірських національностей з неї виділено і з них утворено окрему бригаду. Кавалерійські дивізії, що рекрутуються з населення Дону, Терека, Кубані і Ставропільщини перейменовано у відповідні козацькі частини, при чім кадрові і територіальні частини мають доповнювати виключно з цих країв.

Ці розпорядки, що міняють справді дуже мало дійсні відносини, це є ніякою несподіванкою. Після возвеличення козаків на показ, навіть до Парижа, після того, як незвичайно ласкаво приймав козацьких „представників" сам „улюблений" Сталін, було очевидно, що московський уряд готує чергову демагогічну комедію. Цілий совітський театральний апарат працює гарячково, намагаючись роздувати звичайний по суті бюрократичний указ до розмірів поважної військової реформи та значної соціально-політичної, а передовсім національно-московської події. Більшевицькі театральні ефекти ті самі і при зїзді комбайнерів, і при зїзді стахановців, і при конгресі комсомолу, і при спробі використати козаків для завдань московського уряду: Прийняття у Сталіна, пресова кампанія, словесно повінь на численних зборах, численні листи до „улюбленого" Сталіна з палкими висловами „вдячности і відданости", з обіцянками виконати і перевиконати, з погрозами на адресу ворогів Москви...

А поза тим варто придивитися уважніше, що криється цього разу за пудовою большевицькою парадою. За нею криється страх перед війною, намагання змобілізувати чимскоріше всі сили московського шовінізму, використати сили і засоби поневоленого населення для здійснення цілей московської експансії. „Правда" з 22. IV. 1936. пише, що постанова про скасування обмежень для козаків щодо служби в армії свідчить про „відданість козацтва совітській владі". Інших доказів цієї „відданости" часопис цей не наводить; та і знайти їх поза вимушеними терором зливами вірнопідданства неможливо. До останнього часу населення козацьких країв, а спеціяльно Кубані, було після України найгірше переслідуване. Ледви два роки тому цілі козацькі села знищили карними відділами ГПУ за опір при стяганні збіжа, одної осени заслали понад 30.000 на північ, цілі станиці виселено на Північнім Кавказі голодом, що лютував там не менше, ніж на Україні. І це все козаки мали вже забути і несподівано перейнятись відданістю Москві? Цьому мабуть і самий Кремль не вірить.

У листі козаків Тихорицького району до Сталіна на доказ їх найбільшої відданости московському урядові наводять той факт, що протягом останнього чвертьріччя минулого року та першого цього року розійшлося в районі 3429 примірників книжки („Питання ленінізму"). Цей дотеп гідний справді листа запорожців до султана. Не гірше й таке речення: „Ми ні на хвилину не забудемо твоїх пророцьких слів промовлених до Рой Говарде про небезпеку війни з боку японських імперіялістів та німецьких фашистів... Ми готові на твій перший заклик скочити на бойових, козацьких, колхозних коней (що ледви тримаються на ногах. — М. Д.) і боронити свою соціялістичну батьківщину..." „Що хвилини готові ми замінити комбайни і трактори на танки, панцирені потяги, літаки". („Ізв." 26. IV. 1936.) На іншім місці проголошується: „Дух козаків такий, що хоч зараз у бій... Нема сумніву, що коли вибухне війна, то козацькі дивізії будуть в перших лавах робітничо-селянської армії".

Це наковичення мілітаристичної демагогії дає змогу дуже легко вгадати, де властиво пса закопано. Приблизно три місяці тому ті самі листи і ті самі войовничі заяви посилали до Сталіна з Бурято-Монгольської автономної Республики, який хоч не цілком подарував примусове поставлення в'язнів поживи, як у Далеко-Східнім краю, але у всякому разі зробив дуже поважні полекші. Служба-як в московській армії, до якої тепер допускають козаків у повнім обсязі без порівнання повлаштує, ніж плекання худоби, чи яка інша робота в колхозах. За це варт писати листи до Сталіна та урядувати інші демонстрації вірнопідданства.

Настрашений небезпекою війни московський уряд поспішає з полекшеннями всюди, де загрожує найбільша небезпека в середині держави. А призвичаєне до военної роботи козацтво може бути дуже поважною загрозою для московського уряду в часі війни; тому московські можновладці поспішають купити його, може в останній хвилині, гадаючи, що в армії козацтво під доглядом полкових шпиків буде безпечніше, ніж у запіллі. Ціна московських тридцяти срібних справді дуже невелика, а більше дати Москва не може, бо навіть порушить колхозне кріпацтво козаків в огляду на стан цілої держави не насмілюється. А коли в Москві сподіваються, що козаки, які іншого кріпацтва не знали, не скористають з війни, щоб колхозне кріпацтво скасувати скинувши владу московського уряду, то там очевидно дуже помиляються.

Так само помиляється московський уряд сподіваючись защепити донським козакам московський шовінізм, замкнувши їх до спільних військових частин разом з українцями кубанцями. Москву знають добре всі козаки і українські і неукраїнські. „Колхозне козацтво" не піде Москві легко.

М. Данько.

Страшні помилки большевицьких лікарів.

Дня 4. травня ц. р. комісаріят охорони здоровля скликав спеціяльне засідання, щоб обговорити засоби боротьби з застрашаючим числом лікарських помилок у клініках і московських шпиталях. Час від часу московська преса подає нечувані просто випадки лихого розпізнання недуги. І так напр. лікар ставить діягнозу на тиф, тоді, як це є звичайне закаження після пологів. Ще страшніші речі діються з уживанням невідповідних лікарств. Лікарі московських клінік відсилають тяжко недужих, забезпечуючись перед відповідальністю, письменними посвідками своїх, що це діється на їх бажання. „Правда" пише, що на цьому засіданні говорили про дуже низький рівень знання у лікарів, про піванальфабетизм фармацевтів, про лихе опікування лікарств і т. п. не згадуючи вже про умовини праці в московських клініках. „Правда" пише, що один лікар приймає 89 недужих денно, хоч недуги не записують і недужий ніколи не залишається під опікою одного лікаря.

Влада Танжеру.

ТАНЖЕР, 8. 5. ПАТ. Законодатна влада Танжеру вибрала на 3 роки нову управу танжерської смуги; головою буде еспанець, заступниками — француз, італієць та англієць. (Місто Танжер з околицею є — з огляду на важне положення над Гібральтарським проливом, знейтралізоване: управляє ним адміністрація, яложена з представників заінтересованих держав).

о. О. ПРИСТАЙ. 18

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Наші закарпатські (мадярські) земляки вповні заслугували на те, щоб їх любити, як себе самого. Це були надзвичайно побожні люди, що у своїх серцях зберігали щиру й правдиву віру в Бога. Своєю побожністю нагадували ірляндців. Цей нарід зразково виконував християнсько-католицькі обовязки. У неділю ірляндський католик, старий чи молодий, бідний чи багатий, кожний спішив до своєї церкви. Священик був в ірляндців слугою Бога не лише в церкві, але і всюди поза нею. Ірляндська дитина, зустрінувши священика, здоровила його чемно, без огляду на те, чи це католицький, протестантський, чи інший душпастир. Вона, як тільки побачила в нього білий обойчик, вже знала, що це панотець. А йому слід уклонитися і сказати популярне в Америці поздоровлення „галло!"[1]). Справді приємно було дивитися, як ірляндці горнулися до свого костела. Йшли до нього пішки, а заможні приїздили автами. А всі мали під пахою або в руці молитовник.

Ось так, їхав я до Риму, а завернув на Крим... Почав про мадярських русинів, а вони пригадали мені ірляндців. Отже наші закарпатські русини були дуже релігійні. Це потверджує між іншим також той факт, що їх 60 родин спромоглося на власну церковцю. Парохові платили 170 долярів на місяць, накладали на себе добровільний податок по три доляри місячно від родини.

Галицькі лемки хоч побожні, не дорівнювали закарпатським братам. Майже кожний мадярський русин умів читати друковане слово й уважав собі за велику честь, якщо мав у своїй хаті мукачівський Зборник. Його тримав він на почеснім місці у шафці, дбав про нього й завсіди брав його зі собою до церкви. В угроруських церквах увесь нарід співав утреню. Кантор мусів добре пильнувати, щоб не дай Боже, „не захабив" утрені, вечірні або Служби Божої. Бо була там повна церква цензорів.

Закарпатські русини не мали нахилу до хорового (гармонійного) співу. Вони радше співали всі разом без різниці, хто яким голосом. Для своїх панотців були дуже прихильні, щирі й покірливі. Пристрасно любили свою церкву й обряд, що були для них одиноким рятунком проти винародовлення і мадяризації. Таксамо дбали засвою школу й рідну мову.

Наші емігранти зі Закарпаття були також добре зорганізовані. Їх допомогова організація „Соединеніе" згуртувала біля себе понад сто тисяч дійсних членів, а її маєток (в готівці, в каменицях та у цінних паперах) перевищав мільон долярів. Закарпатські брати ділами доказували свій поступ, тоді як галичани тільки хвалилися ним на словах.

Але цей справді дуже добрий наш нарід із Закарпаття обступили з усіх боків, мов хижі вовки, різного роду „приятелі". З них кожний на свій лад „спасав" його і „рятував" від загибелі. Царський уряд не жалував грошей і сипав їх щедро цілими жменями на поширення московського православія між мадярськими русинами. Однак самі рублі не могли багато зробити. Для пропаганди цареславної схизми треба було порядних „пискачів", не знав Волги, а таки самих закарпатських ренегатів. Ці світські пропагатори цареславія, хоч казали собі здорово платити рублями за свою працю, проте не могли виказатися великими успіхами. Але в кожному разі розєднували людей.

Найбільшу шкоду приносило своїй церкві й власному народові саме угроруське священство. Зараз по приїзді новойменованого єпископа С. Ортинського до Америки, почали деякі угроруські священики боротьбу проти нього. Спершу вели її потайки, згодом щораз явніше, сміліше й нахабніше. Причин цієї ворожнечі фактично не було ніяких. Бо покійний єпископ С. Ортинський, це була така добра, щира, добросерда, виросумліла й водночас второпна людина, і годі йому було щонебудь закинути. Освітою, яку він дістав від оо. єзуїтів, не міг похвалитися ніодин з тих мадяронських священиків, що безоглядно цькували проти нього. Чейже всі признають, що Чин оо. Єзуїтів дав людству багато найсвітліших умів. Нам побажатиб лише, щоб наше духовенство — байдуже, католицьке чи православне — мало таку всесторонню і високу освіту, як оо. Єзуїти. Тоді наші церкви булиб справді церквами на хвалу Божу, а не ярмарочними будками, якто на глум і сором християнству, часто було в Америці.

В Америці вповні виявився талант єпископа С. Ортинського. Тут він за один рік свого побуту опанував основно англійську мову й зовсім плавно говорив нею. У поведінці був тактовний, а в диспутах бистроумний. Ніколи ніхто не чув від нього таких виразів, як „здається" або „може бути".

Між священиками були також здібні одиниці, одначе ніхто з них не дорівнював єпископові С. Ортинському. А проте цей всесторонньо освічений і відданий церковний діяч та ширий український патріот не задоволив угроруських мальконтентів. Їм було цього всього за мало, мабуть тому, що вони не відзначалися ніодною з його гарних духовних прикмет. Ані один з них не був добрий священик, бо підняли зовсім безпідставну боротьбу проти своєї церковної влади. Не були вони також бодай патріоти, бо погорджували мовою свого народу. Вели боротьбу на життя і смерть з власною церковною владою і цим деморалізували своїх парохіян.

(Далі буде.)

[1]) „Hallo!" Щось подібного як наше „гараздʼ!"

Станиславівське воєвідство
і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Продовження.)

VIII.

Як вище було сказано, віроісповідні статистичні дані повітів є найкращим критерієм для пізнання національних відносин воєвідства. Чергова таблиця подає образ віроісповідних відносин

ПОВІТИ	Греко-католики		Римо-католики	Мойсеєві		Євангелики	
Стрий	108.052	70.8	23.404	15.0	17.115	10.1	3.708	2.4
Долина	89.761	76.9	15.630	9.3	10.471	9.1	2.324	2.0
Надвірна	113.017	80.3	15.214	10.7	11.663	8.0	—	—
Коломия	121.240	68.8	31.925	18.2	20.887	11.8	711	0.2
Косів	80.848	86.1	4.976	5.3	7.826	8.0	—	—
Снятин	61.755	79.2	8.659	11.1	7.073	9.0	—	—
Городенка	69.728	75.2	15.519	16.7	7.480	8.0	—	—
Товмач	76.621	66.5	31.478	27.0	6.702	6.0	—	—
Станиславів	123.767	62.2	42.519	21.2	29.525	15.2	1.487	0.9
Калуш	80.706	78.0	14.418	14.1	6.249	6.0	—	—
Жидачів	63.118	75.7	13.094	18.0	5.289	6.5	—	—
Рогатин	90.406	71.2	27.108	21.3	9.466	7.4	—	—
Воєвідство	1079.008	72.9	245.945	16.5	139.746	9.4	8.230	0.7

Греко-католики українці у всіх повітах станиславівського воєвідства мають рішучу перевагу і під цим оглядом станиславівське воєвідство серед гол. воєвідств представляється найкраще. Дещо менший відсоток населення творять українці лише в трьох повітах, а саме в станиславівському, товмацькому та коломийському. І коли в станиславівському та коломийському повіті причиною цього явища є скупчення польського та жидівського населення в формі островів у центральних містах цих повітів, то в товмацькому і до деякої міри також у жидачівському та городенському повіті на збільшення відсотка польського елементу (як пояснюють це явище польські інтерпретатори) впливають не міста, але польська колонізаційна течія, що посувалася здовж Дністра на південний схід. Для збільшення польського елементу міста мали значіння лиш у Станиславівщині, Коломийщині та Стрийщині, зрештою в інших повітах вплив міст був доволі слабий. Найслабший польський елемент у Косівщині (5.3 %).

Жиди на селах творять малий відсоток населення, найбільші скупчення жидів — це більші міста, як Станиславів, Коломия та Стрий, де вони творять найбільшу чисельно групу населення.

В чотирьох повітах станиславівського воєвідства виказує перепис 1931. р. ще одну віроісповідну групу, а саме евангеликів (Стрий, Долина, Станиславів та Коломия). Цю групу творять німці-кольоністи, але також українці, що покинули греко-католицьку церкву. В самому лише станиславівському повіті українців евангеликів є понад 800 (Горохолина, Богородчани Старі, Невечин і ін.).

Михайло Зварич.

(Продовження буде).

Зменшені засіви в СССР.

„Правда" з 3. травня пише, що цього року засіви зменшилися на 17 відсотків у порівнанні з минулим роком. І так цього року засіяне 34,751.000 га тоді, як минулого року 30. квітня було засіяних 50,079.000 га. Щоденник стверджує, що засіви припізнилися в багатьох краях і районах. І так у Свердловському районі засіви виконали ледви на 2 пр. Спеціяльний неспокій викликує положення у краях: Саратовськім, Куйбишевським і в Башкірії. Подібно як минулими роками населення нерадо користає з засівів. В поодиноких машиново-тракторових станціях трактори стоять безділько нераз по кілька днів.

ШЕВЧЕНКО У СТРАТОСФЕРІ.

МОСКВА, 8. 5. ПАТ. Відомий совітський летун Шевченко піднявся на отвертому літаку до стратосфери; він осягнув висоту 11.100 метрів.

ЖІНКА У ФРАНЦУСЬКОМУ УРЯДІ.

ПАРИЖ, 8. 5. ПАТ. Франц. преса допускає можливість, що у новому кабінеті портфель здоровля дістане пані Жермен Пікар-От. Булаб це перша жінка на становищі французького міністра.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ЩО ЦЕ ЗНАЧИТЬ?

Кураторія Львівської Шкільної Округи видала обіжник до ч. 121/36 з дня 20. квітня ц. р. Нр. І. 7501/36 в справі присутности шкільної молоді одного обряду (віроісповідання) на науці релігії другого обряду (віроісповідання). Ось текст цього обіжника:

„В цілі упевнення справи присутности шкільної молоді одного обряду чи віроісповідання на лекціях науки релігії іншого обряду (віроісповідання), спричиненої недостачею відповідних приміщень і конечністю охорони дітвору перед перебуванням у примірих атмосферичних умовинах на дворі в часі, коли відбувається в шкільній кімнаті науке релігії іншого обряду (віроісповідання), заряджую, щоб шкільна молодь не волочилася (валенсаласен), але за вирахою згоди учителя релігії іншого віроісповідання сиділа на тих лекціях окремо при іншому віроісповіданні, а не обряді. — Куратор О. Л. Ю. Гадомський".

Стільки обіжник.

А тепер як це виглядає у шкільній практиці Возьмімо напр. містечко, де діти гр.-кат. обряду не мають від 9—10 год. місця на науці релігії, хоч є кімнати для дітей римокат. і мойсеєвого віроісповідання. Тому ті діти гр.-кат. священник мусить учити науки релігії по лекціях від 13—14 год. Отже ті наші діти від 9—10 год. не мають де дітися, а не сміють волочитися; а є там напр. дітей лат. обряду повна кляса, а дітей мойс. віроісповідання менше та є вільні місця у клясі. Ніхто дітей гр.-кат. обряду не пильнує, каже їм іти на мойсееву релігію (інше тільки віроісповідання), бо учитель мойс. релігії під натиском управителя школи й поховавши обіжник Кураторії, певно відразу згодиться (ну, нехай би не згодився — вираз йому обіжник підсунуть!) і тоді гр.-кат. діти будуть учитися, окремо сидячи, мойсеєвого закону! — Як на це зареагують батьки, яку атмосферу викличе це серед дітей, над тим референт Кураторії не думав, підсуваючи свою думку п. кураторові.

РЕДЬЯРД КІПЛІНГ. 3)

Саїс панни Юґаль.

Докінчення.

Скоріше чи пізніше Стрікленд опише свої пригоди. І цю книжку варт буде купити, а навіть поручити іншим.

Дотепер служив він вірно, як Яків служив Рахелі і час його відпустки добігав до кінця, коли прийшла експльозія.

Він дійсно всіми силами старався зберегти холодну кров, коли був свідком залицянь, що про них я згадував, одначе вкінці прийшов вибух.

Один старший дистинґований генерал попросив панну Юґаль, щоб вона вибралась з ним верхи на прогульку і в часі їзди почав так залицятись: „Ви є лише кокеткою". Жінці дуже тяжко оборонятись перед такими компліментами, а прислухуватись ще прикріше.

Панна Юґаль тремтіла як листок зі страху, бо ті слова доходили теж до вух її саїса.

Делю Стрікленд зносив це доки лише міг. Вкінці вхопив за уздечку генеральського коня і говорячи якнайспокійніше по англійськи, попросив генерала, щоб той залишив це місце, якщо не хоче опинитися разом з конем у рові.

Хвилину пізніше панна Юґаль плакала, а Стрікленд побачив, що він безнадійно скомпромітований і що все скінчене.

Генерал вагався, коли панна Юґаль оповідала йому, перериваючи сльозами, історію про переодягнення і про їх заручини проти волі батьків.

Стрікленд кляв у душі і злостився на себе самого, а ще більше на генерала, що допровадив його до того вибуху. Він не говорив ні слова, лише притягнув коня за уздечку і готовився завдати генералові порядного прочухана, щоб мати принайменше таку сатисфакцію.

Але коли генерал як слід зрозумів у чому річ, коли він пізнав, що це Стрікленд, то мало відлиху не стратив і на сідлі так сміявся, що мало не впав з коня. Стрікленд, казав він, заслужив собі на „хрест Вікторії" і то за те тільки, що так добре вмів вдавати саїса.

Наостець він накинувся на себе самого, — признав, що він справді заслужив буків, але що він вже трохи за старий на це, то нехай йому Стрікленд вибачить на цей раз. Пізніше він поґратулював міс Юґаль за її нареченого.

На скандальну сторінку справи не звертав він найменшої уваги, бо в дійсності це був добрий дідусь і до того дуже чемний, а мав лише слабість до молодих дівчат.

Потім знову почав сміятись і заявив, що старий Юґаль мусів бути дурень.

Стрікленд попустив коневі уздечку і дав генералові зрозуміти, що коли вже річ приняла такий оборот, то краще булоб, якби він прийшов йому з помічю. Стрікленд знав слабість Юґаля до людей з титулами, що то збирають багато почестей завдяки свому імені і займають передові становища в державі.

— Це щось мовби піднесення заслони, — сказав генерал — одначе нічого, я вмішаюся до того і поможу вам, хочби лише для того, щоб омину ти буків, на які я собі поправді заслужив. Вертайтесь до хати, пане поліцистсаїс, одягніться як пристало, а я заберуся до Юґаля. Панно Юґаль, чи можу попросити вас, щоб ви поїхали трухцем до дому і заждали там?

Яких сім мінут пізніше у клюбі повстала велика метушня: якийсь саїс, убраний по своєму, з турбаном на голові, просив: — Змилосердіться на Бога! — позичте мені хто вечірнього строю!

Зразу його пізнали, повстало кілька дивних сцен. Вкінці дістав він таплу вугіль зі содою від одного — сорочку, від іншого — штани і т. д.

Він гнав як шалений на малому поні[1]), що

[1]) Раса малих коней.

його захопив по дорозі, щоб лише скоріше дістатися до старого Юґаля.

Генерал у червоній святочній уніформі з дорогої шовкової матерії, вже випереджав його там.

Що він сказав Юґалеві, про це Стрікленд не дізнався ніколи, одначе Юґаль прийняв Стрікленда чемно, а пані Юґаль, зворушена віданням, що його виказав фальшивий Делю, була незвичайно добра.

Генерал горів з радости і лише затирав руки.

Ввійшла міс Юґаль і заки батько Юґаль зрозумів, що з ним діється, вже вирвали від нього благословення, а Стрікленд метнувся просто до телєґрафічного уряду, разом з міс Юґаль і повідомив, щоб йому вислали його куфри.

Останнє непорозуміння, що стрінуло його цього дня, було тоді, як якийсь незнайомий зажадав від нього свого украденого поні.

Стрікленд і панна Юґаль одружилися, лише Стрікленд мусів зложити святочне приречення, що занехає свою стару систему, а візьметься до іншої праці, що приносить більше грошей і скоріше запровадить його до Сімля.

Стрікленд занадто любив свою жінку, щоб зломити приречення, одначе це була для нього тяжка проба, бож вулиці, торговища, розмови — все це манило його, все це запрошувало його до нових подорожей, до нових діл і відкрить.

Одного такого дня, він не додержав обітниці, що витягне свого товариша з біди. Одначе це було вже давно; тепер він майже зовсім втрачений для того, що він звав „полюванням". Він забув жаргон, мову жебраків, всякі знаки, які кожний, що хоче стати зразком, мусить безумовно знати.

Тепер він, як адміністратор, виповнює статистичні листки.

Переклав **Роман Лунь.**

Або скажім, що в іншому містечку чи селі діти гр.-кат. обряду не схочуть іти на науку релігії латинського обряду, хоч священник виразно згодиться на це, а управитель школи по думці обіжника видасть такий приказ. Чи це дітям почислять за провину і чи не можуть лихі люди зробити з цього бучу й інших історій?!

Може трапитись і таке, що діти гр. кат. обряду не схочуть іти ані на науку релігії латинського обряду, ані на науку релігії мойсеєвої віри та будуть волочитися по сінях у школі чи по подвірі або й по вулицях проти виразного приказу управителя школи, українця. Чи нам не відомі випадки, що за таку поведінку дітей закинули управителеві школи-українцеві „ворожe відношення до инших народів"? Знаємо навіть випадок, що за меншу провину з цієї ділянки управителя школи українця усунули з посади... Чи маємо п. кураторові подати число окружної дисциплінарної комісії?

Врешті п. куратор знає достаточно конкордату, а тим ніде навіть згадки, що діти гр.-кат. обряду мають учитися релігії в латинському обряді, а вже мови не може бути, щоб наші діти мали вчитися релігії мойсеєвої. Якжеж погодить обіжник до ч. 121/36 п. куратора з конкордатом?

Прошу собі теж уявити, що це буде за наука релігії і які з того вийдуть наслідки, як на науку релігії гр.-кат. обряду будуть приходити діти мойсеєвої віри! Ні — це вже буде кумедно видовище.

Хочемо вірити, що згаданий обіжник в одним великим непорозумінням і воно негайно відкличуть.

На руїнах абісинської столиці

РИМ, 8. 5. Стефані. До приходу італ. військ бандити підпалили м. ін. архів, школу та будинок біля палати негуса. Дільниця палат і віль міністрів та расів — це одно пожарище. Одинокий будинок в центрі міста, що не згорів, це гостинниця „Імперіяль" яку боронив відділ війська, що його винайняв собі власник.

ПОСОЛЬСТВА ПІСЛЯ ОБЛОГИ.

РИМ, 8. 5. ПАТ. Стефані повідомляє: Коли італійські війська увійшли до столиці Абісинії й переходили попри британське посольство, англійські громадяни заховувалися зовсім байдуже, зате перед посольствами Німеччини і Франції витали італійських воїнів з одушевленням. З хвилиною, коли італійці ввійшли до столиці банди грабіжників повтікали. Турецьке посольство знищене до тла. Сам турецький посол тільки чудом врятувався. Його оба слуги вбиті, а сестра пропала. Грабіжники не зачіпали тільки британського посольства, бо воно було обведене кільчастими засіками й боронили його скорострільні.

АНГЛІЙСЬКИЙ І АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНСУЛЬ В АДІС АБЕБІ.

ЛЬОНДОН, 8. 5. ПАТ. На випадок, якби в Адіс Абебі зліквідували всі посольства, то Вел. Британія залишить свого консуля.

НЮ ЙОРК, 8. 5. ПАТ. „Ню Йорк Таймс" довідується, що після анектування Абісинії Італією америк. посольство в Адіс Абебі заміниллибо на консулят. Той самий часопис припускає, що небавом знесуть ембарго на зброю та муніцію з огляду на кінець війни.

ВІДЗНАЧЕННЯ.

РИМ, 8. 5. ПАТ. Вчора рано доручив король Віктор Емануель Мусолініеві відзнаку великого Хреста Савойського Ордеру за те, що як міністер війни приготовив підбій Абісинії.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

Соціялістично-комуністична ідилля у Франції.

ПАРИЖ. ПАТ. Провідник французьких соціялістів Блюм, взивав на сторінках часопису „Ле Попюлер" комуністів узяти участь в творенні малбутнього уряду. Правда, комуністи цього не обіцювали перед виборами, але тепер умовини змінилися: вони здобули більше мандатів, ніж загально припускали, а крім того, ініціятиву створення уряду беруть соціялісти, а не як досі — радикали. Мимо того орган комуністів „Юманіте", заявляє, що комуністи участи в уряді не візьмуть, зате пропонують скликати до Парижа збори всіх вибраних послів „Людового Фронту".

Заборона ввозу товарів з закордону.

На останнім засіданні рада міністрів у Варшаві видала заборону привозити всі товари зза кордону. Розпорядок не торкається товарів, що їх привіз норгує: німецько-польська конвенція у справі Горішнього Шлеська з 15. травня 1922. р. і договори про малий прикордонний рух. Розпорядок не торкається теж товарів, щодо яких обовязують митні знижки або звільнення від мита. Розпорядок про загальну заборону привозу всіх товарів має на меті узгіднити товарові обмеження з девізовими обмеженнями. Девізи будуть розділювати в рямцях девізових обмежень. Одночасно рада міністрів приняла проект декрету президента у справі контролі товарового обороту з закордоном. Декрет передбачує створення комісії товарового обороту, яка буде наглядати над експортовими трансакціями.

Міністерство промислу і торговлі повідомляє: Поширення регляментації товарового привозу з закордону на цілий привіз тісно вяжеться з обмеженнями девізами і золотом і в дійсности не вводить нових господарських обмежень. Слід придати, що тепер регляментація товарового привозу з закордону обіймала коло 80 відсотків цього привозу. Поширення заборони привозу на товари, які дотепер не підлягали такій забороні, змагає до узгіднення господарської політики що до привозу і не означає загострення політики у змислі обмежень цього привозу. Так як і дотепер, контингенти будуть розділювати на основі політично-торговельних зобовязань супроти закордону та у звязку з дійсними потребами внутрішнього ринку.

Нова перемога єгипетських націоналістів.

КАЇРО, 8. 5. ПАТ. Вчора відбулися вибори до єгипетського сенату; на 79 виборних мандатів вафдисти здобули 62, 52 сенаторів заміщують.

ВЗАЄМИНИ З НЕДЖДОМ.

КАЇРО, 8. 5. ПАТ. Єгипет підписав в Неджді договір, що налагоджує дипльоматичні взаємини між обома державами.

АРАБИ КИДАЮТЬ РУКАВИЦЮ АНГЛІЙСЬКІЙ ВЛАДІ.

ЄРУСАЛИМ, 8. 5. ПАТ. Арабський начальний комітет рішив: 1) продовжувати страйк; 2) **від 15. п. м. не платити податків; 3) помимо остороги високого комісаря** відбути пропагандивну подорож по краю.

Податків не платитимуть, доки влада не припинить жидівської імміграції; страйк припинять щойно, як створять національний уряд.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Повстання Іраку здавлене.

ЧИЯ ІНТРИГА?

БЕРЛІН, 8. 5. ПАТ. Як стверджує комунікат посольства Іраку, Сергалю, провідники одного племени, почали під впливом злобної пропаганди (?) кроки, які загрозили публичній безпеці. Це заставило уряд до збройної реакції; літаки знищили табор повстанців, наражуючи їх на діймаючі втрати. Провідники племени Давалі підалися, в краю панує спокій; цього тижня покінчаться військові операції.

Китайська армія проти Японії.

ПЕКІН, 8. 5. ПАТ. Японський військ. атташе заявив журналістам, що — оскільки вірити поголоскам — **між комуністами з провінції Шансі та нанкінськими військами дійшло до порозуміння щодо приготування спільної акції проти японських військ.** У 29. кит. армії правоє комуніст. пропаганда.

Китайські джерела твердять, що переговори представників нанкінського уряду з комуністами — це лише тактичний маневр проти японської пресії на Китай з огляду на переговори у Тієн-Тсіні.

ЩОБ ВІДЗИСКАТИ ВІЙСЬКОВУ ЧЕСТЬ.

ТОКІО, 8. 5. ПАТ. Вчора відїхали до Манджурії перші транспорти дивізії піхоти, якої воякі брали участь у лютневій революті. Командант дивізії ґен. Канемура заявив, що на терені Манджурії дивізія має відзискати втрачену військову честь.

ІНГЕРЕНЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ ДО ПОЛІТИКИ НЕДОПУСКАЛЬНА.

ТОКІО, 8. 5, ПАТ. На тайному засіданні вищої палати мін. війни пояснив причини та хід лютневих подій, опираючися на вислідах слідства. Він категорично підмітив, що вмішування військових до політики є недопускальне. Всякі пропозиції з військ. кругів мусять переходити через руки міністра війни.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

З берлінського фільмового екрану.

„НЕМОЖЛИВА ЖІНКА".

Цим разом (премієра берлінської „Уфи") англійською не в подружжі, а неможлива саме тим, що не купує туалет у Парижі, тільки машини для нафтодестилярні в Ню Йорку, визнається у ведення підприємства, а не в любовній грі і т. д. Самозрозуміла, не без жіночої грації, суверенність, з якою володіє мужчинами підприємства панї-шеф, дуже до лиця гордій красуні Дороті Вік, а шлях з жіночого руху дуже до вподоби.

Та, на жаль, авторці цього і багатьох інших вібрет (Теа Арбу) не дали спокою лаври Курте Малерової на полі сентиментально-сенаційного шабльону. Між елегантним безсовісним нафтовим магнатом (Ірґенсен) та радісно-неотесаним інжінером-винахідником (Ґустаф Фреліх) „маґом" спадає на ступінь ґлябої, незорганізованої жінки. Хтож, як не інжінір зачаровує з її слів потоки нафти, палкою промовою пірвавши юрбу, яка бурею повалює сторожу, поставлену при вертинях зрадником директором?! Фонтана ропи спалахне полумям, тільки для цього, щоб герой жертвував життям при гашенні вибуховим способом. Над вирятованим (розуміється!) в останній хвилині склоняється, сажею зачорнена саме скільки потрібно для підкреслення краси обличчя, тепер уже зовсім „можлива"

жінка. Оплески залунали... в деяких рецензіях сильніше, ніж на салі. Праця жінок на вищих місцях сьогодні не є вже таким винятковим явищем і повинна б дати привід до нових і цікавіших психольогічних спостережень. Дуже пригожа і гарна гра артистів у зв'язку з добре виконаними окремими образами робить фільму все таки привабливою і цікавою.

НАГЛА ДИМІСІЯ ПОЛК. КОЦА, ПРЕЗИДЕНТА БАНКУ ПОЛЬСЬКОГО.

ВАРШАВА, 8. 5. ПАТ. Президент Мосціцький прихилився до прохання президента Банку Польського міністра Адама Коца і звільнив його ніні зі становища президента ради банку. Одначе тому, що віцепрезидент банку міністр Ян Пілсудський недужий, президент доручив міністрові Коцові виконувати свої обов'язки аж до призначення його наслідника.

•

Димісія полк. Коца викликала у політичних колах велике вражіння. Кружляють поголоски, що полк. Коц недужий від довшого часу на нирки і тому уступив. Тому, що недуга погіршувався щораз то більше полк. Коц зголосився до президента Мосціцького і подався до димісії. Його прохання прийняв.

МІЛІОНЕРИ ПРОВІДНИКАМИ КОМІНТЕРНУ.
Сенсаційні арештування у Ню Йорку.

З Ню Йорку повідомляють, що тамошня поліція перевела сенсаційні арештування 26-ох членів пропагандивної централі „Коміптерну" у Злучених Державах. Централя з осідком у Ню Йорку вела оживлену протидержавну діяльність в армії та американській маринарці. Між арештованими є 10 осіб зпоміж найбільших американських багатіїв-міліонерів. І так поліція арештувала між іншими доньку відомого банкіра Моргана, внука міліонера Рокфелєра і дружину Ламонта. Поліція викрила велитенську друкарню, куплену й уладжену за гроші міліонерів, в якій друкувались потайки щоденники і пропагандивні летючки.

—o—

СКАЖЕНІ ВОВКИ.

СОФІЯ, 8. 5. ПАТ. Від кількох днів у багатьох селах в околицях Бургасу ширять переполох три скажені вовки, що схоплюють безроги й баранів. Передучора, як один із тих вовків зявився в селі Обзор, усі селяни в переполосі скрилися по хатах. Одному селянинові вдалося пострілити з рушниці вовка крізь вікно. Після стрілу вовк упав на землю та лежав непорушно, коли кількох селян підійшло до нього, зірвався зі землі та покусав трьох селян.

НЕГУС В ЄРУСАЛИМІ.
Цісар Абісинії виголосить промову до радіо?

ГАЙФА, 8. 5. ПАТ. Нині рано приїхав до Гайфи крузлайк „Ентерпрайс". Цісарю, цісаревну, раса Кассу та почот у народніх абісинських строях привітав бурмістр і достойники Гайфи. Цісар з почотом і прибічною сторожею відїхав негайно до поїзду до Єрусалиму. Дві години по відїзді цісаря вкладовували вантаж цісаря, скрині зі золотом, одіж і т. д. Вантажу пильно береже поліція.

ЄРУСАЛИМ, 8. 5. ПАТ. Абісинський консуль дістав телеграму з Лондону з проханням переконати негуса, щоб він виголосив коротку промову до американських радіослухачів. Негусові пропонують високий гонорар.

—o—

ІТАЛІЙСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ТРИБУНАЛ В АДІС АБЕБІ.

РИМ, 8. 5. ПАТ. Аг. Стефані повідомляє з Адіс Абеби: Маршал Бадольо утворив військовий трибунал, який судитиме на основі італійських законів тих, що допустилися грабіжей, насильств проти населення та приватної власности, замісників і саботажистів. Абісинська поліція під керму італійських старшин і підстаршин аскарів помагає італійським воякам удержувати спокій.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в Адміп. „Діла": Фка свічок „Керос" 20 зол.; п. Тома Водяний, Яворів 1 зол.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46.** Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Великі Весняні Студентські Вечерниці** в суботу 9. травня у всіх салях Народнього Дому. Початок в год. 21. Буфет в управі пань. Першорядна музика. 2058 2—2

Вже від днині в Театрі РіжноРодностей „ВАРШАВСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК":

„З ПЕРЕДІЛКОМ"

актуальна політична ревія: Гемар, Тувім, Шлехтер, Ф. Ярощі, Т. Ольша, М. Рентген, М. Зімінська, Л. Желіховська, З. Терне.
Найпопулярніші прізвища театрів.
Чого можна б'льше хотіти?
Найліпші літературні прізвища — оце „ЦИРУЛЬНИК"

Після оголошення нового молочарського закону.

Вчора подали ми на сторінках „Діла" декілька постанов нового молочарського закону, а завтра помістимо окрему статтю з докладним пояснленням цих постанов нового закону. Згадаємо лише, що новий молочарський закон у своїй остаточній редакції не представляє загрози для нашого кооперативного молочарства.

— **Охоронне щеплення проти віспи** в Українській Пораднї Матерей у Львові, вул. Ходоровського ч. 15. відбувається щодня від 10 до 11 годнин.

— **Купецький празник св. Юрія,** патрона Союзу українських купців і промисловців, відбудеться в неділю, 10. ц. м. в домівці при вул. Гродецьких 1/I. у Львові. Після архиєрейської Служби Божої в церкві св. Юра почнеться о год. 11 академія, а в год. 1 святочний спільний обід.

— **Спільне свячене в читальні Просвіти при вул. Мартина ч. 9** відбудеться в неділю, 10. ц. м. від год. 6 веч.

— **Спільне свячене в читальні Просвіти на Вульці** при вул. Совінського ч. 24 відбудеться в неділю, 10. ц. м. Початок год. 6.30 веч. Після свяченого забава з танцями.

— **Святочну академію в честь Матері Божої** уладжує Марійська Дружина учениць фахової школи СС. Василіянок в неділю, 10. ц. м. в салі гімназії при вул. Длугоша ч. 17 у Львові. Початок год. 6 веч.

— **„Український Комбатант".** Під цим наголовком появилось у Косові перше число місячного часопису, що його видає мґр Іван Волошин.

— **Страйк будівельних робітників** розпочався в пятницю у Львові. Робітники домагаються заплати за святочні дні і державні свята, робітничих одягів і виплати належитости за днівки а не за „годинове". У зв'язку з тим були між представниками робітників і працедавцями переговори, а що вони не довели до порозумінки, коло 10.000 робітників здержалося від праці. Страйкують не тільки мулярі, теслі, цеглярі та кізлярі, але й брукарі, малярі, лякерники, бетонярі і т. п.

— **Позички львівського магістрату.** На засіданні магістрату 7. ц. м. рішено м. ін. затягнути з Фонду праці позичку 160 тисяч зол. на будову другого трамвайового шляху на вул. Повінського. Крім того рішено затягнути в Банку краєвого господарства 651 тисяч зол. на сконвертування коротьоречинцевих кредитів на будову 8 домів при Полтвяній вулиці.

— **Смерть ґен. В. Богомольця.** В Парижі помер один із визначніших українських емігрантів, ген. Вадим Богомолець, колишній головний прокурор фльоти Української Народньої Республики. Після большевицької інвазії на Україну він виїхав до Царгороду, де зорганізував український національний комітет і видавав у французькій мові тижневик „Вільна Україна". В 1923 р. перенісся до Парижа, де був одним із перших організаторів української організації. М. ін. брав живу участь в основанні українського „Т-ва задля вивчення фашизму". Був теж постійним промовцем на всіх публичних маніфестаціях. Емігрантські злидні примусили його спочити на чужій землі в 58 р. життя. Поховали його на цвинтарі в місточку Корбевуа під Парижем.

— **Хто виграв?** У тягненні держ. льотерії впали такі більші виграні: 10.000 зол. на ч.: 43121, 5.000 зол. на ч.: 33384 133767 137656 156929 159808, 2.000 зол. на ч.: 7225 22967 30377 39623 50902 54337 56286 56660 56995 67333 75513 104812 105812 109516 130434 151198 153752 183917, 1.000 зол. на чч.: 1690 4911 12066 17719 38019 43492 45136 51529 56625 58578 67839 78179 86409 98826 105918 113643 128232 132756 151315 151530 153406 170543 172151 183002.

— **Волинський оказ.** В Дубні помер колишній український посол з Волині Максим Чучмай. У польському соймі заявився спершу націоналістом, але згодом перейшов разом з іншими волинянами до комуністичного табору, щоби врешті, опинившись поза соймом, причалити до угодового табору Певного. З його й ласки займав посаду громадського службовця, не вирізнюючись нічим від інших волинських підвитель гентів.

— **Зловживання в судовій касі.** В окружному суді в Перемишлі розпочалася розправа проти ем. начальника городського суду в Ярославі, Едм. Гавліка та б. секретаря й скарбника тогож суду Стан. Зелінського під закидом грошевих зловживань. Як каже акт обвинувачення, обв. Гавлік позичив собі в 1931 р. у обв. Зелінського із судових депозитів 3.000 зол. і перейшовши опісля на емеритуру, грошей не звернув. Пізніше Зелінський, який розкидав депозитові гроші на право і на ліво, оповів у бюрі, що до його каси вломилися злодії й забрали готівку 30 тисяч зол. На доказ показував отворену залізну касетку. Щойно чотири роки пізніше, перед сподіваним шконтрум, Зелінський зголосився в бюрі президента окр. суду в Перемишлі д-ра Прохаски й оповів про цю крадіж. На запит, чому не зголосив крадежі зараз, Зелінський сказав, що не міг цього зробити, бо тоді переведено би касове шконтрум яке могло би викрити брак тих 3.000 зол., позичених нач. суду Гавлікові. Акт обвинувачення наводить кількадесять випадків спроневірення. У зв'язку з тою справою переведено проти 11 суддів дисциплінарку за брак контролі над діяльністю Зелінського, наслідком чого одного начальника суду переведено з іншим суддям висловлено нагану.

— **Жахливе самогубство.** При вул. Піярів 35-літній безробітний Йосиф Марусевич облив себе бензиною, напився формаліни і підпаливши себе, вискочив крізь вікно на вулицю. Перевезений до шпиталю помер.

— **За 220 зловживань.** В апеляційному суді у Львові відбулася карна розправа проти 32-літнього б. урядовця городського суду в Ярославі, Михайла Бздоні, за різні зловживання. Він припиняював за гроші справи, припиняював виконання кари, змінював присуди із засудом на увільнення, нищив акти, присвоював собі різні суми і т. п. За 220 доказаних зловживань перемиський окружний суд засудив Бздоня на 3 і пів року вязниці. На апеляційній розправі він виправдався вини, мовлячи, що був сліпим знаряддям у руках начальника суду Гавліка і директора судової канцелярії Зелінського, проти яких ведеться судова розправа в Перемишлі. Апеляційний суд обвинив йому кару до двох літ вязниці.

— **Львівська хроніка.** У льокалі фільмової агенції при вул. Ягайлонській 20. возьний Гр. Олеськів після суперечки з двома особами із своєї родини застрілився з револьверу. — Арештували танцівницю нічного льокалю Ванду Войтиляк, що бижутерові з Торуня Ст. Левіцькому вкрала портфель із 200 зол.

— **Краєва хроніка.** Із Станиславова вивезли до Берези Картуської трьох комуністів. — Крізь граничну стацію Сянтин—Залуче переїхало 450 жидівських емігрантів до Палестини. — У Скоморохах Старих пов. Рогатин Петро Слюзар добув з ріки Нараївки давне артилерійське стрільно, яке розірвало його на кусники. — В коросненському повіті шириться між псами масово скаженина.

— **Новий ректор варшавського університету.** Дня 7. ц. м. відбувся вибір ректора варшавського університету на три найближчі академічні роки. Коли дотеперішній ректор проф. др Стефан Пєпковський нового вибору не приняв, у другому голосуванні вибрано ректором проф. д-ра Чубанського, який теж вибору не приняв. У третьому голосуванні вибрано д-ра Володимира Антоновича, професора передісторичної археольогії, який згодився бути ректором.

— **Волинська хроніка.** В Ясенівці пов. Дубно селянин Пилип Олійчук викопав на полі біля с. Жолодівки 400 польсько-литовських монет із 1509 р. — Поляки у Дубні звернулися до міністерства освіти з домаганням закувати в цьому місті рівней. — Окружний суд у Луцьку засудив солтиса с. Рудки Мартина Кушніренка на рік вязниці за спокевірення громадських гро-

шей. — При гр.-катол. парохії в Рівному засновується тво допомоги бідним і хорим. — В Луцьку засуджено за комуністичну роботу Шайндал Шемес на 4 роки вязниці, а Шльому Риса на 3 роки дому поправи.

— **Великі пожежі на Поліссі.** В містечку Давидгородку пов. Столин вибухла в одній господарській загороді пожежа, що в короткому часі захопила коло 100 домів, поширюючись дальше. Вогонь перескинувся крізь ріку Горинь і знищив ціле передмістя. Згоріло коло тисячки будинків, мешкальних і господарських, на шкоду 250 господарів, переважно хліборобів. Згоріла також церква. У вогні погибла одна жінка і двоє дітей. Шкоди доходять до пів міліона зол. — В повітовому місті Столині згоріло 15 домів і понад 30 інших будинків загальної вартости 80 тисяч зол. — В селі Новолісся пинського повіту згоріло 13 хат і понад 40 інших будинків. Шкоду обчисляють на 40 тисяч зол.

— **Напад на колектуру.** До льотерійної колектури Юл. Лянґнера на Празі під Варшавою увійшов вечором молодий чоловік і приложивши до голови касієрки Цецилії Островської револьвер, забрав з каси 500 зол. і вибіг на вулицю. На крик касієрки, що була одинока в бюрі, кинулися за ним прохожі і зловили грабіжника, яким був 29-літній Влад. Новак. Зрабовані гроші від нього відобрали.

— **Летунська катастрофа** склалася в Скоках повгровецького повіту біля Познаня. В повітрі зударилися два військові літаки, з яких один упів на землю і погребов залогу з двох людей. Другому літакові вдалось осісти, але з причини нерівного терену перевернувся. Один летун вискочив з легкопадом, але легкопад не розвинувся і летун убився. Згинули пор. обсерватор Ярош Слівінський, сержант Озоркевич і сержант Адамчик. Один підстаршина вийшов цілий.

— **Лихий стан засівів у Совітах.** За звідомленням совітського комісаріяту хліборобства до 25. квітня ц. р. на території совітської держави було засіяних ярим збіжем 22 міліони гектарів, що дає менше 25 пр. пляну. Торік у тім самім часі було засіяних 41 міл. га. Совітська преса закликає прискішити темпо засівів. „Правда" й „Ізвестія" зазначують, що стан лільних робіт у східних степових районах викликує поважні побоювання.

— **Фільмова хроніка.** На передмісті Букарешту будують велике ателіє для першої румунської фільмової виробні під дирекцією Тудора Посмантіра. — В Москві накручують під режисерією Александрова фільму, в якій виступає 2-літній хлопець Джім Петерсон. — Ґрета Гарбо вернулась до Голівуду і розпочинає незабаром фільму „Каміля" з партнером Робертом Тейлором. — Марлена Дітріх грає у Голівуді у фільмі „Огород Алага" з Чарльзом Бое. Фільма буде виконана в природних красках. — 7-літня фільмова зірка Шерлі має виступити у музичній фільмі „Багате біднятко", де м. і. купається у молоці. — В часі висвітлювання фільми „Розсміяні очі" зі Шерлі Темпль в Австралії продали там міліон листівок зі знимкою малої артистки.

— **Голод у Китаю.** Жахливі дива оповідають втікачі з китайської провінції, навіщеної голодом. Сотки людей вмирають голодовою смертю, люди виловлюють псів і котів, а навіть живляться людським мясом. Багато кінчить самогубством, не ждучи на голодову смерть. Рятунок дуже трудний з причини лихої комунікації.

— **Ріжні вістки.** Б. чехословацький президент проф. Тома Масарик рішився перейти з протестантизму на римо-катол. обряд. — Із Фрідріхсгафену вилетів 7. ц. м. у подорож понад Атлянтик німецький кермовий бальон „Гінденбург" з 51 пасажирами і кількацяти тонами почти й багажу. — Наслідком зливних дощів завалилися руїни старинного римського театру у Вероні, падучи на триповерховий дім, який теж завалився. В катастрофі згинуло 9 осіб. — Одною з найбільших атракцій сьогорічного „Свята Парижа" буде серія пасійних вистав, граних на площі перед катедрою Нотр-Дам у червні ц. р. — У португальському місті Фігуертас упав літак на юрбу видів і вбив дві жінки. — Біля Біярріц випала з літака артистка Германа Рікар і вбилася.

— **Про охоронні засоби проти весняних.** Сучасній косметиці завдяки численним дослідам вдалося побороти довголітній страх мільонів жінок перед весняними, які виступають під впливом сонця. Тепер завдяки вживанню зрілих і певних охоронних засобів не потребують кінки заслоновуватись парасольками перед сонцем, але можуть сміло обгорівти і не дістануть весняних. Між уважаними тепер охоронними препаратами, вибивається на перший план „Крем і мило Лешніцера" виріб відомої краківської фірми Аптикар Драгч і Ска, в Бельську, можна дістати у всіх аптиках і дрогеріях. Весняники перестали бути від тоді завдяки цьому новочасному засобові дяком новочасних пань.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": *„ПАННОЧКА З ПОСТЕРЕСТАНТЕ".*

Така собі звичайна комедія, що не кожній звичайній дівчині в почтового віконця, може трапитися. Треба для цього мати опікуна не зі щому стовпищі з помилки в телеграмі, яку він дістав саме тоді, коли вона приходить до нього у відвідини. Коли директор великого промислового підприємства зателеграфує, щоб йому прислали негайно кухара і льокая, а замість цього у телеграфічному уряді, завдяки продувові, вставлять „молоду гарну секретарку" — комедія готова. Не дуже забавляємось ми у тих моментах, коли молодий директор не знає, що робити з молодою секретаркою в одним спальним переділі; в ся це вже готові шаблюни і сценаристам, режисерам та актором нелегко відійти від цих шаблюнів. Найвеселіша частина фільми та, в якій урядовець підприємства, разом із кухаром здогнають свого шефа від Будапешту до Дальматії. Нова артистка Альма Кар не має якихось особливих прикмет лова пересічною грою і пересічною красою. Дуже добрі комічні типи Зніча, Цвіклінської та Герасінського.

ДИВОГЛЯДИ.

ДІВЧИНКА, ЩО ЗНАЄ СВОЄ ПОПЕРЕДНЕ ЖИТТЯ.

В індійськім місті Делі зїхались учені та лікарі, щоб дослідити небувале явище. 9-літня дівчинка Санті Деві оповідає подробиці про своє попереднє життя. До цих її оповідань спочатку поставились скептично, переконані, що вона вигадує. Тимчасом перевірили, що всі факти подані нею правдиві. Вона з заплющеними очима знайшла дім, в якому ніколи не була і описала всі предмети, що там находяться. Вона передає якнайточніші подробиці з життя зовсім невідомої собі особи, якою вона почувається, ніби продовжувала її життя в іншій формі.

РОСІЙСЬКА МОВА В ЛЬОНДОНІ.

Льондонський журналіст Патрік Морфі, правдивий англієць, що змалку навчився по російськи, мав одного дня таку фантазію, що хотів перевірити, чи важко росіянинові, який не знає англійської мови, порозумівати по російськи. Він зайшов у перший ресторан з самого ранку і сказав по російськи: „Я хочу їсти і пити". Кельнерка зморщила брови і сказала, що не розуміє. „Єсть" (їсти) сказав він. „Коли ви хочете ест („дріжджі" по англійськи), то підіть до пекарні напроти". Журналіст далі говорив по російськи. Тоді кельнерка нахилилась над ним і тихцем сказала по російськи: „Коли ви пяні, то підіть до задньої кімнати, я вам принесу води". І почала дуже тішитись, що зустріла бідного російського емігранта, який не знає англійської мови. Після цього вступив Морфі до першої гостинниці і звернувся по російськи до швейцара. Той пішов до телефону і передав слухальце журналістові. Морфі почув, як хтось говорить по російськи: „Хочете кімнати? Ви росіянин? З російською мовою в Льондоні важко. Сам знаю по собі; я тут стрижій, теж росіянин". На підставі таких дослідів англійський журналіст зробив висновок, що навіть у Льондоні, де так мало є росіян, можна дати собі раду з російською мовою.

† Посмертні згадки.

Дня 2. травня ц. р. помер о. Іван Токар, крилошанин гр.-кат. Митрополичої Капітули і радник гр.-кат. Митрополичої Консисторії у Львові, парох Підгаєць, вислужений підгаєцький декан, б. голова Філії „Просвіти", б. голова Сільського Господаря і член усіх українських товариств і установ у Підгайцях. Перенесення тлінних останків до місцевої церкви відбулося дня 4. травня, відправлення тіла на місце спочинку до Винничівчика дня 5. травня. Покійний уродився 1854 р., рукоположений 1877 р. Був знаменитим проповідником і ревним священником. В. Й. П.!

Дописи.

САМБІР.

Свячене у „Соколі". Одиноке свячене цього року у Самборі Т-во „Сокіл" дня 26. квітня ц. р. у власній домівці при вул. Перемиській. В означеній годині зібралися щерть гарно прибрану домівку старші і молодші посестри й побратими в числі коло 70 осіб. О. декан Ю. Плешкевич посвятив сніди і почав ці святочні сходини радісним „Христос Воскрес". Голова Т-ва д-р Ю. Рабій поділився з присутніми свяченим яйцем і виголосив цілу промову, в якій склав усім побажання всього найкращого та оповів спомин про Великдень між Українськими Січовими Стрільцями. Підчас свяченого присутні співали воскресні і січові пісні. Крім того промовляли ще д-р Книжницький і подр. Филипчак. Мик. д-р Книжницький звернув у своїй промові увагу на значіння сокільства під теперішню хвилину для українського народу. Присутні провели мило час на веселій гутірці так, що жаль було відходити до дому. Свячене залишило гарне враження і переконало старших громадян, що Т-во „Сокіл" у Самборі — це живе товариство з гарними перспективами на будуче і з великим значінням для міста, бо дбає не лише про фізичне, але і про моральне та національне виховання української молоді в Самборі. Слід згадати, що „Сокіл" у Самборі щойно від двох літ завдяки ідейній студентській молоді проявляє діяльність і нині став одним з найрухливіших та найчисленійших товариств у Самборі. Перешкодою в праці Т-ва є недостача власної руханні і спортової площі, як і приладдя до руханки. Але коли праця в Т-ві піде далі так як дотепер і ці перешкоди Т-во незадовго усуне. Свячене закінчилось відспіванням національного гимну.

КАЛУШ.

Дитячі садки. Як минулими роками, так і цього року філія Союзу Українок у Калуші уладила дитячий садок у середмісті (Торговиця), що його веде кваліфікована провідниця садка п. Гета Карназинівна. По деяких селах роблять заходи кружки „Рідної Школи" відкрити садки від червня ц. р.

КОЛОМИЯ.

Передсвяточний ярмарок на дохід Рідної Школи в Коломиї. Заходом Старшини Кружка Р. Ш. відбувся в Коломиї у квітну неділю в салі Кола Осадности передсвяточний ярмарок, злучений з фантовою льотерією. При українські кооперативні та промисові підприємства, а саме: кооперативна „Рідна Школа" і „Суспільний Промисл" у Львові, „Будучність" у Тернополі. далі фірми Альое, Зоря, Сільва і Дендра у Львові, які даром надіслали на ярмарок свої вироби на фанти. На ярмарку уладжено окремі кіоски з відповідними написами, що зробило цим виробам добру рекляму. Ярмарок пройшов з великим моральним, частинно й матеріяльним успіхом, за що Старшина кружка складає щиру подяку вище згаданим нашим фірмам.

ДЕЛЯТИН.

Чому парох не дав шлюбу в неділю? На днях свячилося перед городським судом у Делятині карне розправа з приватного обвинуваченння о. Олександра Луцева, пароха в Микуличині, проти наших гуцулів. Підсудні гуцули жалувалися письменно перед епископом Хомишином, що місцевий парох відмовився дати їм шлюб у неділю, внаслідок чого вони взяли шлюб у Делятині в римо-кат. костелі. На припоручення епископа Хомишина обвинуваченував о. Олександер Луців гуцулів за зневажу тому, що йому взамнули підсудні, що він як парох іншим шлюб дає також у неділю, а їм не хоче дати (йшло про шлюб з парадою). Суд допустив доказ правди, внаслідок чого о. Олександер Луців статнув своє обвинуваченння. Завважимо, що о. Олександра Луцева, гренокат. пароха в Микуличині, заступав адвокат жид. др Леопольд Гаммер у Делятині. Наші гуцули боронилися самі.

Пожежа читальні „Просвіти" в Дорі. В ночі з 6. на 7. травня ц. р. згорів гарний будинок читальні „Просвіти" в Дорі, що його придбали гуцули в останніх двох роках. Тому в останнім році дуже оживилося культурно-освітнє життя в тій читальні. Майже кожного дня відбувалися проби читальняного або церковного хору під дир. рад. Кабарівського та проби місцевої гуцульської дутої орхестри під управою п. Пилипа Гицюка, яка підготовлялася до сезонових імпрез, як фестини, народні свята і на виступ на святі Федькевича в Коломиї. Гарний будинок у гуцульськім стилю що отсе згорів, положений при головній шосі в самім осередку Дори і був сіллю в очах чужонаціонального елементу.

Бійки між гуцулами. Бійки і розбивання голов не минаються по наших гірських селах. Майже кожного дня привозять до Делятина тяжко побитого, пораненого старшого селянина або молодого парубка до місцевого лікаря. Дня 7. ц. м. привезли з Чорних Ослав сол. Шовгенюка, якого по лікарській помочі переслухано під присягою і списано судово-лікарський протокол, після чого відвезли його до шпиталю в Надвірній. Стан побитого дуже поважний так, що грозить небезпека смерти. Виконуючий поліція арештувала.

Свячене „Союзу Українок". Заходом кружка „Союзу Українок" у Делятині відбулося спільне свячене дня 3. ц. м. в салях Українбанку. Зійшлося к. 50 осіб, найповажніших громадян нашого міста, що серед сердечних привітів і побажань та дійсно широї гутірки провели час від 6. до 12-ої вночі. Свячене поблагословив о. Захарій Золотий, місцевий парох. Опісля голова „Союзу Українок" п. Навроцька короткою промовою привітала гостей і членів Т-ва. Підчас свяченого співав мужеський і дівочий хор читальні „Просвіти" в Делятині великодні та народні пісні. Слід підкреслити, що це одна з дальших удатних імпрез „Союзу Українок", який в останнім часі розвиває живу акцію під зміцненням товариського життя та над підвисенням освіти своїх членів. іб.

Нові книжки і журнали.

КНИЖКИ.

Улас Самчук: ВОЛИНЬ. І. частина. **Куди тече та річка.** ІІ. видання книжкове, IV. чергове. Львів, 1936. Стор. 215. вел. 8°. Ціна нового видання І. тому „Волині" 4.30 зл.

Ярослав Рудницький: НАРОСТКИ -ИЩЕ, -ИСЬКО, -СЬКО В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ. Праці Українського Наук. Інституту у Варшаві. Варшава. 1935. Стор. 63, вел. 8°.

Володимир Лопушанський: САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ. І. частина. **Чорна колиска.** Пєса на 1 дію. Театр. бібліотека Вид. „Українська Культура". ІІ. випуск. Львів 1936. стор. 23, 8°.

ЖУРНАЛИ:

НАША ШКОЛА. Педагогічний часопис. Ужгород. квітень 1936. Р. ІІ., ч. 4.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА. економічно-суспільний місячник. Львів. травень 1936. Р. IX. Ч. 5. — Зміст: Но окрею дня. — Б. Галайчук: Картелі. — П. Панченко: Недоля наших м'ясарських кооператив. — В. Шептак: Споживча кооперація у Франції. — Н. Н.: Сільсько-господарський кооперативний рух у Франції. — С. Бородкевський: Загальний Союз Болгарських сільськогосподарських кооператив. — В. Тотомянц: Кооперативний огляд за 1935 рік. — Реферати книжок. — Господарська хроніка. — Останні вісті. — Додаток: М. І. Туган Барановський: Кооперація, її суспільно-економічна природа і мета.

ПОЛІТИЧНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ. — Львів, березень 1936. Р. ІІІ. Ч. 5.

МОЛОДА УКРАЇНА. місячник незалежної думки. — Париж, квітень-травень 1936. Р. ІІ. Ч. 4-5.

НОТИ.

Я. Кишакевич: ДО МОРЯ. Мішаний або мужеський хор з фортепіяном. Музичні твори Я. Кишакевича. С. ІІ. Ч. 16. Львів. Ціна 3 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва"
Рідна Руська:
9. V. Святе подружжя
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича
Миколаїв н/Дн.
9. V. Дівча з Маслосоюзу
Рогнадів:
10. V. Отаман Пісня
Миколаїв н/Дн.:
11. V. Дівча з Маслосоюзу.
12. V. Німа теща.
13. V. Лев з Абісинії.
14. V. Інвалід.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман пісня.
17. V. Горе говорять.

Великий Театр:

Субота, 9. V. год. 8 веч. Аб. 16. „Неправдана година".
Неділя, 10. V. год. 3.30. Ціни найнижчі. Аб. 11. „Графіка пані генеральової"; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година."

Театр Різнородностей:

Субота, 9. V. год. 7. веч. Виступи „Цирулика" З Переділкою; год. 9. веч. Виступи „Цирулика" З Переділкою.
Неділя, 10. V. год. 7. веч. Виступи „Цирулика" З Переділкою; год. 9. веч. Виступи „Цирулика" З Переділкою.

„Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Дон Луан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Бенкаї".
КАСИНО: „Дівча з нотерестанте".
КОЛІСЕЙ: „Ведика книжка та готовий злочинець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" комедія гротеска. „Почта пашут".
МЕТРО: „Велика книжка Олександра" і комедія з вастеров Китоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із конр. Фандтом.
МУЗА: „Петербурські ночі".
ПАН: „Забута людина" і „Нічна сторожа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Метро Ібетсон".
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЬОВЕ: „Чоловік пержер" із Морісом Шевальє і ревія „Гранд у цвіті".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидима промінь" і ревія.
ХІМЕРА: „Таємна жінка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Субота, 9. травня 1936.

Відень (506,8) 15.35 Концерт хору, 19.25 „Гейша" оп. Джонса, 22.10 Арії відом. К. Бави (тенор), **Братислава** (298,8) 17.40 „Тисяча метрів кохання" оп. Душіка-Галожицького. **Кошиці** (259,1) 17.25 Кітиця словацьких пісень, діточий хор, 18.00 Для Закарпаття, хор, мандоліни, 19.15 Трансм. з Подолиці — сільський хорм й орх., **Мор. Острава** (869,5) 20.40 „Наша кохана пані" оп. Айзлерх, **Прага** (470,2) 12.35 Легка музика, 17.55 Радіно-муз. анд Свята Матери, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 20.00 Опера, **Кошиці** (259,1) 13.15 Концерт хору, 16.20 Популярна музика, 19.30 Спів, **Берлін** (356,7) 16.00 Веселя програма, хор, солісти, орх., 20.10 Веселя нар. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 17.15 Музика, 15.10 Дівчата співають, 15.00 нар. танки й пісні, солрам, баритон, 19.00 Капеля Лєшакова, **Мінхен** (405,4) 15.30 Діти співають, 18.00 Дуєт орх., 19.30 Скерцо е-моль Брамса, форт., 20.10 Вес. вечір, **Москва** (1724) 19.00 Бородінові твори, 20.00 „Снігова ніч" оп. Римського-Корсакова, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 17.20 Концерт, 18.05 Форт. рециталь, 22.05 Цит. музика, **Мілляно** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 20.35 Симф. концерт, 22.20 Концерт хору баяніки, **Рим** (420,8) 13.10, 18.50 Легка музика, 20.55 Опера.

Неділя, 10. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, музика, спів, 15.40 Секстет на смички ф-дур Регера, 17.45 „Дві серця та два вуха" розр. концерт, 22.20 Регерові твори, **Братислава** (298,8) 10.35 Мати у словацькій пісні й поезії, 19.05 Словацькі нар. пісні **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, рум. дитячий хор, **Прага** (470,2) 8.30 Орган. ресталь, 9.50, 11.00 Концерт, 11.55 Сметанин фестіваль, **Париж** (1648) 11.00, 13.00, 14.45 Концерт, 17.00 Легка музика, 20.45 Вечір присвячений Жанні Д'Арк, **Білгород** (437,5) 11.50 Концерт, 17.00 Легка музика, **Берлін** (356,7) 10.30, 12.00 Музика, 14.00 Беседа рад особрації, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.45 Фантазія на орг. органера, 14.50 Звуки пусти, цит. музика, 20.15 Скандинавська музика, **Мінхен** (405,4) 13.00 Орх. концерт, 14.45 Година пісень, 18.00 Про дітей, словно-муз. авд., **Будапешт** (549,5) 14.00 Цит. музика, 19.30 Сольо на тарогаті, 20.20 Орх. концерт, **Мілляно** (368,6) 12.15 Скрипка, 20.30 Концерт військ. орк., 21.15 Комед ія, 22.20 Польонч. ресталь, **Рим** (420,8) 17.00 Легка музика, 20.40 „Музика" оп. Валенте й Талпреті.

Львівське радіо.

Субота, 9. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 „Коли співають фіялки" концерт орк., 13.10 Домашнє господарство, 13.13 Концерт бажань, 14.30 Стилеві танки з гр. пл., 15.00 „Матч-гонка" вимоги із новости „Сповідь китайця" Перл Бака, 15.5 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Сальон. квартет, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Для дітей: „Три свинки" в опр. Мар. Гемара, 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Як в часи культурну працю (Говоримо про провінцію), 18.00 Концерт солістів — музика, спів, 18.40 Сільва рерум, 18.55 Легка музика в гр. пл., 19.00 З історичного варстату у Львові, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклами, концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Муз. мозаїка — муз. спів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.07 „Вільно — наше місто", 21.30 „Весела Сирена" в опр. М. Гемара, 22.00 Симф. концерт, орх. форт, 23.05 Танкова музика в вих орх.

Неділя, 10. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 10.55 Од. симфонічні фрагменти з гр. пл., 11.25 Під бандерою корабля „Ватерлю" муз. авд., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Музичний поранок у перерві ок. 13. 0 год. „Закота" фраги. із повісти І. Нагаєрової „Сранки и лиш", 14.00 Рекл. концерт, 14.15 Бах: Прелюдія е-моль із гр. пл., 14.20 Концерт із нагоди 350-ліття Станропігійського Інституту у Львові, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Громадянин і його роля в державі, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Літня пожива інвентаря, 16.05 Танки з вик. найдодінетва, 16.15 Мельодії з оперетон і звуковик в у вик. М. Карповської, 16.45 Програма на завтра, 16.15 Театр Умик: „Ірідіон" К. Красінського. 17.45 Літер. новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орхестра, солісти, 20.00 Фраги. концерту з театру в Гешині. 20.45 Вибори з творів И. Пасудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Відпустка на воді, 21.45, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Трансм. з панконтакт. матчу Варшава-Кенігсберг, 23.15 Концерт орх., піснями, 23.05 Танкова музика.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

Гарні й дешеві книжки
Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Д-р Василь Маковський: **Гмінд**	2.00 зол.	2.50
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя І.—ІІ.**	2·80 „	0·50
Мих. Галущинський: **З Українськими Січ. Стрільцями**	1·90 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина І. ІІ. ІІІ.**	4·50 „	0·50
Окрема частина по зол 1·50		
Ірина Вільде: **Химерне серце**	1·50 „	0·30
Василь Софронів: **Лялькова огруда**	1·40 „	0·30
Ст. Леницький: **З ялинського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і фразою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буреверхи,** переклав А. Рудницький	(в нечерпане)	
Проспер Мерме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав засиль Софронів	0·90 „	0·25
Альфонс Доде: **Маліцький,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·50 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	1·00 „	0·30
Микола Матіяш Мельник: **Крізь дим і згар**	0·30 „	0·15
Гордій Брасюк: **Двоєлужні**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжна Репніна**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Балей і Кравтський**	0·80 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·50 „	0·15
	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці **„Діло", Львів, Ринок 10** та у всіх книгарнях.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Девізи.

Бельгія 90.30, 90.48, 90.12, Берлін 213.45, 213.98, 213.94, Данціг прод.—купно 100.20, 99.80, Амстердам 360.75, 361.47, 362.03, Копенгага 117.90, 118.19, 11761, Лондон 26.30, 26.47, 26.33, Н. Йорк 5.31 і 5/8, 5.32 і 7/8, 5.30 і 5/8, Нью Йорк кабель 5.31 і 7/8, 5.33 і 1/8, 5.30 і 5/8, Осльо 132.50, 132.83 132.17, Париж 35.21, 35.05, 34.94, Прага 21.99, 22.03, 21.95, Стокгольм 135.10, 136.43, 135.77, Ціріх 172.75, 173.19, 172.31, Відень прод. — купно 100, 99.60, Мілляно продаж — купно 22.32, 41.80, Гельсінкі прод. — купно 11.65, 11.59, Мадрид 72.58, 72.93, 72.43, Монтреаль продаж — купно 5.29 і 1/4, 5.26 і 3/4 переважно сильніша.

Акції.

Банк Польський 101.75, Лільпоп 10.50—11—11.65, Страховичі 36—35.25—35.50.

Папери.

3-проц. інвест. 2 ем. 65, серії 70, 5-проц. конверс. 54, 6-проц. дол. 78, 4-проц. прем. дол. 48.50—48.25, 7 стаб. 62.25—63—ост. дрібні.

Застанні листи: 4½% дол. Т. К. З. 41—43, 5% дол. Б. Г. 52—53, 4% Зв. Б. Г. 39—40, 4½% Зол. Б. Г. 42.50—43.50, 4½% Ком. 51—52.

Премійники: Долярівки 48—49.50, Інвестиційні 64—65.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця одн.	19.5	—19.75
Пшениця зб.	19.00	—19.25
Жито Стандарт І.	13.00	—13.25
Жито Стандарт ІІ.	12.75	—13.00
Вика темна	18.25	—18.75
Вика сіра	17.25	—17.75
Гречка на машко	14.75	—15.00
Гречка наст.	13.25	—14.00
Мука пш. гат. І. витяг.	34.00	—34.50
Мука пш. гат. І А	33.00	- 33.50
Мука пш. гат. І Б	32.00	—32.50
Мука пш. гат. І Ц	30.50	—31.00
Мука пш. гат. І Д	28.50	—29.00
Мука пш. гат. ІІ А	28.00	—28.50
Мука пш. гат. ІІ Б	27.50	—28.00
Мука пш. гат. ІІ. Ц	27.25	—28.00
Мука пш. гат. ІІ Д	26.00	—26.50
Мука пш. гат. ІІ Е	25.00	—25.50
Мука пш. гат. ІІ Ф	23.50	—24.00
Мука пш. гат. ІІ Г	21.00	—21.50
Мука пш. гат. ІІІ А	16.50	—17.00
Мука пш. гат. ІІІ Б	16.50	—17.00
Мука пш. наст.	13.50	—14.00
Мука пш. разова до 0·95 прц.	23.50	—24.00
Мука жит. гат. 0—30 прц.	23.50	—23.75
Мука жит. гат. І 0—50 прц.	220.0	—23.75
Мука жит. гат. І 0—65 прц.	20.00	—20.75
Мука жит. гат. ІІ 50—65 прц.	14.75	—15.25
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.25	—16.75
Мука житня посл. понад 65%	11.75	—12.25

Інші курси без зміп.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8-го травня н. р. кооперативи платять за льоко Львів

1 кг. масла десер.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0·15 „
1 кг. яєць	2.65 „

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір птахонасарні „М. С." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без острїг 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевій ціні.

Приймає повних доставців.

Оповістки.

Дня 19. IV. відбулася збірка на цілі Тов. Охорони Дітей і опіки над молодю, яка принесла 324.80 зол. Видія дякує щиро всім збірщикам і також жертводавцям.

На Рідну Школу зложила п. Марія Сталницька, Бобятин 1 зол.

Для „Юлії" зложив п. Сеница з Сітіхова 5 зол.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний комфорт, при трамваю, Вайтівська 2 р/з Личаківської. 1—5

РІЖНІ

МОТОЦИКЛ, самоходи, купно, продажа, комісь, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904а. 10-12

В ГАРНІЙ гірській місцевості (місто повітове недалеко Станиславова) можна обняти канцелярію по лікарю, з виробленою клієнтелею і з новочасною лікарською обстановою як рентген, кварцова лямпа і т. п. на догідних умовах. Негайні оферти до Адміністрації під „Добре місце". 2067

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. ІІ. і ІІІ. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол. Окрема частина по 1·50 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10

Ч. 103 (14.352). Львів, неділя 10. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. ощадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-42, „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Туреччина вже замовляє артилєрію для Дарданелів.

ПАРИЖ, 9. 5. ПАТ. Як твердить „Енформасіон", турецький уряд почав переговори з фабрикою Круна щодо укріплення Дарданелів; До Німеччини приїхало 80 тур. старшин та інженірів. Кажуть, що в цій семій справі Туреччина переговорює з промисловими кругами СССР.

Італія не признає послів з Адіс-Абеби.

АДІС АБЕБА, 9. 5. ПАТ. Новий віцегубернатор Адіс Абеби Адольфо Алессамеріні заявив тутешнім послам, що вони є акредитовані при уряді, якого вже нема, тому італ. уряд може їх трактувати хіба як чужинців, що заслуговують на пошану.

ОХОРОНА ПОСОЛЬСТВ.

АДІС АБЕБА, 9. 5. ПАТ. На прохання закорд. послів італійське командування придїлило їм до охорони військовий відділ.

РИМ, 9. 5. ПАТ. Міністерство преси й пропаганди подає: Італ. влада з куртуазних оглядів не перешкоджує закорд. посольствам в Адіс Абебі дальше діяти для охорони своїх громадян, хоч дипльоматичних функцій вони вже не можуть виконувати.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадностеві книжечки на пред'явника або іменні, золотові або в пол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД резервовий понад 4,000.000 золотих 6/43

ДЛЯ НЕГУСА ВИНЯТОК.

ЄРУСАЛИМ, 9. 5. ПАТ. Арабський комітет, що керує страйком, приготовив для негуса і його окруження 10 самоходів. Підчас переїзду вулицями Єрусалима 3-тисячна юрба овацийно витала абіс. цісаря, що відповідав зі сумною усмішкою.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. Англійські щоденники, що подають подробиці побуту негуса в Єрусалимі, одностайно зазначують, що Гайле Селяссі має вигляд дуже втомленої людини. „Дейлі Експрес" містить коротку розмову свого кореспондента з цісарем. Той сказав, що стан його здоровля дуже лихий внаслідок газових бомб. Цісар показав свої руки, опарені газами.

Кореспондент запевнює, що негус з родиною виїде до Льондону, де має надію добитись авдієнції у короля Едварда. **Відтак поїде до Женеви, щоб особисто боронити в Союзі Народів справу Абісинії.** В дорозі до Льондону й Женеви провожатимуть негуса його міністер закорд. справ, рас Касса та інші члени давнього абісинського уряду.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ ГАРРАР.

ЛЬОНДОН, 9. 5. Райтер. Як повідомляють з Адену, 13. італ. дивізія заняла Гаррер.

АДІС АБЕБА, 9. 5. ПАТ. Майже половина міста Гаррару знищена. Англійський консуль з 40 сомалійськими стрільцями оборонив свій будинок, а навіть помагав місцевій владі утримати лад в місті.

АБІСИНСЬКА КАВА ЯК ТРОФЕЙ.

ТРІЄСТ, 9. 5. ПАТ. Вчора вивантажували в тутешній пристані перший транспорт 300 тон кави; вона появилася на ринках Трієсту, Венеції та Генуї.

ІТАЛІЯ ВЛАСНИКОМ ЦІСАРСЬКОГО АБІСИНСЬКОГО БАНКУ.

АДІС АБЕБА, 9. 5. Стефані. Англійська управа ціс. банку підчинилася марш. Бадоліеві, заявляючи, що скарб банку, захований у його підземеллях, належить до Італії на основі права підбою. Сьогодні італ. влада дозволила отворити каси банку. З огляду на злу погоду дотепер ані один літак не причалив на лет. майдані Адіс Абеби. Губернаторський уряд Адіс Абеби приміститься в негусовій палаті.

НЕГУС ВИЇЗДИТЬ ДО ЛЬОНДОНУ.

ЄРУСАЛИМ, 9. 5. ПАТ. Один з членів негусового почоту заявив нині рано, що за 3—4 дні Гайле Селяссіе виїде до Льондону; його жінка залишиться в Палестині.

АБІСИНЦІ ВТІКАЮТЬ ЗА КОРДОН.

НАЇРОБІ, 9. 5. Райтер. Зі столиці Кенії (брит. колонія на південь від Абісинії) вислали літаками відділ туземних військ на кордон Абісинії, щоб не допустити інвазії абісинських утікачів.

Британська імперія і санкції.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. Перед виїздом до Женеви мін. Іден переговорював з представниками брит. доміній на тему дальшого становища брит. уряду до санкцій.

СЕСІЮ РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ ВІДЛОЖАТЬ.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. Всі англ. щоденники припускають, що сесія Ради Ліги, скликана на найближчий понеділок, буде мало успішна. Після 2—3 днів нарад відложать її правдоподібно аж до часу, коли у Франції повстане новий уряд.

СОЦІЯЛІСТИ ХОТЯТЬ УТРИМАТИ САНКЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 9. 5. Авас. Лідер британських лейбуристів з палати громад приїхав до Парижа, щоб предложити вождові переможних франц. соціалістів Блюмові становище своєї партії до санкцій. *Лейбуристи сподіються*, що франц. лівиця вплине на теперішній уряд, щоб утримав санкції, доки не повстане новий кабінет.

ЦІЄЇ НОЧІ РІШИТЬСЯ ДОЛЯ АБІСИНІЇ.

РИМ, 9. 5. ПАТ. Сенатор Деванцатті пише: Нині перед північчю западе — згідно з італ. конституцією — рішення долі Абісинії — важне для Ліги Націй та для держав, що мають взаємини з Італією. Домагання „Таймса", щоб долю Абісинії рішала Ліга Націй в порозумінні з Італією та іншими заінтересованими державами безосновне, від коли Мусоліні заявив, що Абісинія є італійська. А всеж таки Італія не наруше французьких прав до залізниці та британських — до озера Тана

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

Д-р Маркіян Дзерович

вріхав як щорічно до

ЩАВНИЦІ

„Швайцарка Горішня".

Закон про молочарство і його значіння для нас.

Львів, 9. травня 1936.

В „Дзеннику Законів" з дня 6. ц. м. (Д. З. Р. П. ч. 35 поз. 272) оповіщено зміст нового закону про молочарство. Закон цей входить у життя в три місяці після його проголошення.

Тому, що справою проекту цього закону цікавилось живо, побіч кооператорів, майже все наше свідоме громадянство, а на днях появився на сторінках нашої преси незгідне з правдою насвітлення нового закону, уважаю за відповідне подати тут короткий зміст цього закону і його сподівані наслідки для українського кооперативного молочарства.

На самому вступі мушу ствердити, **що новий молочарський закон, у засадничих питаннях, відбігає рішуче від первісного проекту**, який викликав був серед нас таку бурю протестів і застережень. І нічого дивного, бо первісний проект закону заперечував саму можливість істнування добровільних і самодільних молочарських підприємств, передаючи всецілу право над їх життям і смертю Рільничим Палатам. Словом, мав він у собі риси протиконституційности зі всіми признаками ще одного монополю і зі шкодою для самого хліборобства. В новому законі, що його ухвалили законодатні палати, ось ця засаднича загроза зліквідована, бо на його основі **може істнувати кожне молочарське підприємство й основуватись нове у всякій місцевости, якщо тільки відповідатиме технічним і фаховим вимогам, ставленим до того роду підприємств.**

Але не упереджуймо фактів та приглянімося найважнішим точкам цього закону. Відноситься він до таких молочарських заведень: збірні молока, молочарні, збірні сметанки, маслярні, сироварні і бриндзярні. Приписи цього закону не відносяться до тих підприємств, що займаються збутом набіду, одержаного з молочарських заведень.

На основі цього закону міністер рільництва в порозумінні з міністром торговлі видасть додаткові розпорядження в справі вимог, що їм повинні відповідати молочарські підприємства, а саме про: **1) поміщення й урядження молочарських заведень, 2) фахову підготову технічних управителів тих заведень.**

Крім того міністер рільництва може видавати для деяких підприємств дальші розпорядження про ведення виказів сирівців і їх перерібки, означуючи роди сирівців, призначені до перерібки, устійнювати технічні методи витворювання поодиноких родів перетворів та можливість установляти обчислення цін за доставлене молоко. **Власники істнуючих молочарських підприємств повинні впродовж шістьох місяців від управосильнення цього закону звернутись до**

властивої Рільничої Палати в справі зареєстрування підприємства. Хліборобська Палата зареєструє таке заведення, якщо воно відповідатиме вище названим законним вимогам.

Ба, що більше, якщо згодошене до реєстрації підприємство в хвилині згодошення не відповідає ще всім законним вимогам, то Хліборобська Палата його теж зареєструє, але під умовою, що воно до означеного Палатою речинця пристосується до поданих вимог. Підприємства, що в означеним речинці не виконають законних вимог, будуть счеркнені з реєстру.

Кооперативні заведення, що належать до ревізійних союзів і відбирають молоко або сметанку тільки від своїх членів, може вичеркнути Хліборобська Палата з реєстру тільки по засягненні опінії від відповідного ревізійного союзу.

Нові молочарські заведення повинні бути до сімох днів від уруховлення зголошені до реєстру Хліборобської Палати. Хліборобська Палата впише таке підприємство до реєстру, якщо воно відповідає законним вимогам. У відношенні до кооперативних підприємств опис цей відбудеться по предложенні Палаті внесення приналежного ревізійного союзу.

Надзір над усіми молочарськими підприємствами, в обсягу цього закону, виконують Хліборобські Палати. За ці чинности можуть Хліборобські Палати побирати окремі оплати.

При виконуванні чинностей, що випливають з вище поданих законних приписів у відношенні до кооперативних заведень, що належать до ревізійних союзів та відбирають набіл тільки від своїх членів, Хліборобські Палати будуть „спиратись на усталеннях тих союзів".

Дальше говориться про законні приписи при експорті масла, які покриваються з дотеперішньою практикою. А якісні йдуть карні приписи та кінцеві постанови.

Ось і ввесь найважніший зміст нового закону, в якому дехто добачує нову загрозу для нашого молочарства.

І саме цьому питанню хочу присвятити кілька кінцевих уваг.

Що небезпечного може укриватись у цьому законі з формального і практичного боку для українського кооперативного молочарства?

З формального боку будуть це вимоги переважно технічного характеру та обовязок праці виключно з членами, які будуть обовязувати всі підприємства, в тому числі очевидно теж наші кооперативні молочарні. Коли зважити, що наші молочарні є переважно розмірно добре технічно вивінувані, добре загосподарені та з можливостями дальшого досконалення і працюють у більшости з членами (а як є ще деякі слабші, то ці молочарні мають усі дані свої недомагання в найкоротшому часі усунути), то з цього боку не бачимо ніякої для нас загрози.

А тепер пригляньмося практичній сторінці. Можна побоюватись деяких „несподіванок" у практичному пристосуванні цього закону на місцях у відношенні до наших молочарень. Але проти таких побоювань маємо теж аргументи, як запевнення компетентних чинників, ще перед ухваленням закону, що ніякої тенденції у відношенні до наших молочарень не буде. Мало того, тут ще існують своєрідні господарські мотиви, які кажуть нам сподіватися, що в сьогодвішній господарській скруті і відомій нужді на селі важко припускати, щоб хтонебудь допускав до ліквідації добрих і корисних господарських одиниць, коли на це місце нічого здорового не повстане. Дальше над нашими кооперативами згідно з законом розвине опіку й оборону слушних інтересів наш Ревізійний Союз.

А врешті: чи для ліквідації наших молочарень, як цього дехто побоюється, треба було аж молочарського закону, який сам по собі нових підстав до цього не дає? Чи такої самої нагоди до припинення діяльности наших молочарень, або в ще більшій мірі, не давали існуючі вже давніше приписи промислового та будівельного закону, розпорядок про надзір над артикулами поживи й ін.?

Ще залишається мені відповісти на те, яка доля жде наші кооперативні молочарні на Волині, які від недавна підлягають ревізії польського ревізійного союзу, а є членами Масловського союзу. Ці молочарні найдуться в тому самому положенні, що наші галицькі молочарні, лиш з тою ріжницею, що опінію про них до Хліборобської Палати буде видавати польський ревізійний союз.

Але коли підходити до них знову з господарського становища, то треба признати, що саме ці наші молочарні з технічного й господарського боку та під оглядом свідомости проводу і членів належать до найкращих. Які булиб наслідки їх евентуальної ліквідації? Чейже від рішень Хліборобської Палати існує ще відклик до Міністерства Хліборобства!

Це все міркування, опертi на логіці фактів, але через це не хочу зовсім сказати, що вони непомильні, що дійсність ніяким чином не може бути інакша. За це ніхто не може ручити, так, як ніхто не може взяти поруки за наше фізичне існування. Такі підозріння можуть у кожного зродитись на підставі тої метушні і починань на терені нашої праці ще перед ухваленням закону, що так маркантно виявили справжні обличчя і надії декого на новий закон.

Всеж таки маю враження, що в цім напрямі прийшло до деякого протверезіння під тиском суворої дійсности. Крім цього логіка фактів, свідомість нашого кооперативного загалу про добродійство власних хосенних підприємств та передовсім їх здоровий господарський стан дають нам запоруку, що це нас не тільки не спинить у праці, але навпаки: поможе в дальшому розвитку.

Інж. А. Палій.

І. ВАЛЛЯХ і СИН головний склад сукна Львів, Ринок 33, рік осн. 1811. Тел. 247-16
поручає на кожний сезон великий вибір першорядних англійських новин і більших на убрання, жіночі костюми, пальта, мужеські ряденки і т. д. Будові матеріяли, фільци. 3-5
1918 Сукна для Всч. Духовенства. Коци на ліжка і коні. Ціни безконкуренційні

Не триденна, але тригодинна конференція.

(Справлення друкарської похибки).

У вчорашньому комунікаті У.П.Р. про господарську конференцію в Міністерстві Скарбу закралася неприємна друкарська похибка, а саме, перше речення комунікату звучить правильно так:

В середу, 6. травня ц. р., відбулася (було видруковане хибно: почалася) в Міністерстві Скарбу **тригодинна** (було видруковане невірно: триденна) конференція представників У.П.Р. і наших господарських установ із представниками Міністерства Скарбу в справі найактуальніших болячок нашого господарського життя.

В понеділок 11. травня
„Неоправдана година"
Бонова вистава у Великім Театрі в год. 8-мій веч.
Стефана Бекефія.
Великий успіх сезону.

о. О. ПРИСТАЙ. 19

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

З усіх християнських, людських і громадянських чеснот єпископа С. Ортинського виділялася доброта його серця. Прийшов до нього, мабуть у 1913. році, один священик, що був не без причин суспендований, і почав благати помилування. Нарікав на свої душевні і матеріяльні терпіння підчас кількамісячної суспенси та прохав єпископа, щоб вибачив йому провину. Єпископові заблестіли сльози в очах; він обняв його руками за шию і ледве вимовив:

„Я прощу тобі, любий брате! Най і Бог простить тобі! Але знай, що також я терпів разом з тобою цілий той час, хоч менше був винен від тебе, хіба те, що покарав тебе!"

Можна тут було згадати слова Райварома, що ум є лише частиною людини, а серце всім.

Підчас безглуздої боротьби, що її вели угроруські панотці проти єпископа С. Ортинського, велику, дуже ганебну ролю відіграв „Американскорусскій вістникъ", орган угроруської допомогової організації Соєдиненіе. Його постійні місцеві кореспонденти були самі угроруські священики. Від 1919. року не було ніодного числа того часопису, що виходив в Гомстеді, (стейт Пенсильванія) без найбруднішої лайки на нашого єпископа. Часопис мусіло передплачувати 24.000 членів Соєдиненія; підчас впрівнювання місячних членських вкладок, урядовці місцевих відділів організації стягали від членів по 10 центів на часопис. Якщо припустити, що лише половина тих поневільних передплатників читала його, то стане ясно, яку страшну деморалізацію поширював той часопис між побожним народом.

До Америки перші з наших земляків почали еміґрувати закарпатські русини. З ними ще в Старому Краю жили в добрій згоді галицькі лемки. Зрештою, цеж був один і той сам нарід, розмежований лише верхами карпатських гір. Лемки часто заходили по той бік Карпат. В літі йшли туди на сінокоси й на жнива. А зимою заробляли собі „контрабандою", себто пачкували з Мадярщини „дуган" (тютюн) і в Галичині продавали його зі 100-відсотковим зарібком. Підчас того довідувалися, що угорські русини еміґрують до Америки, де по копальнях вугілля заробляють втрос або вчетверо більше, ніж на ланах мадярських магнатів. Ціж платили за день тяжкої праці від досвідку до різної ночі всього кілька „долків" і тві або три чарки палінки (горілки).

В Америці був половину коротший день праці, зате плата була така що можна було не тільки добре жити, але й ще своякам посилати доляри.

Лемки, що жили в нужді на своїх пісних гірських нивках, де родилася бандурка, чи пак кромплі (картопля), завбільшки волоського горіха, а вівсик жабі по коліна, довідавшись, що в Америці такий добробут стали виїжджати туди. Звичайно діставали вони від угроруських русинів адреси осілих вже в Америці їх свояків і пускалися у світ за море на „авантуру". Американські угрорусини опікувалися там ними, брали їх до себе на „борд" (мешкання) і допомагали їм шукати праці. Взагалі галицькі лемки й закарпатські русини жили зі собою в Америці таксамо в гарних взаєминах, як і колись у Старому Краю. Як рідні брати, разом працювали, Богу молилися, ділили й сумували, вінчалися між собою і взаємно були собі кумами.

Коли ж в Америці повстало Соєдиненіе, наша перша цього роду організація, вступали до нього в члени закарпатські русини, а вслід за ними галицькі лемки. В Соєдиненію було так, що робітник, вписавшись до нього за члена, платив щомісяця вкладку касієрові місцевого відділу, що мав найменше пять членів. Пізніше було їх навіть кількасот. Висота вкладки була залежна від суми, що на неї робітник обезпечувався на випадок природної або наглої смерти. Ця сума обезпечення вагалася між 100 до 1.000 долярів, що їх потім діставала родина. Враз з місячною вкладкою платилося — згідно зі статутом — також передплату на пресовий фонд Соєдиненія, що спершу був місячником, згодом виходив двічі на місяць і врешті перемінився на тижневик.

Члени Соєдиненія діставали щотижня до рук „Американо-русскій вістникъ", що його вважали, ніби за друге євангелія. Бо простолюд ставиться звичайно з особливішою пошаною до друкованого слова, а в тих часах свято вірив у свій часопис, що постійно нахидався на бішконта (єпископа) С. Ортинського. Для прикладу наводжу заголовок одної із вступних статтей:

„Стережіться отроцтва[1]) бішконта Ортинського! Він єзуїт і хоче запродати нашу угроруську церков, наш шумний[2]) обряд і наш чесний угрорусскій народ українству-мазепинству!..."

Угорські русини, таксамо, як і галицькі лемки не мали тоді поняття про Україну й Мазепу. А надихані злобою редактори „Американо-русского вістника" представили народові Україну й Мазепу, як антихриста, що його висланником був на землі єпископ С. Ортинський.

(Далі буде.)

[1]) Невільництво
[2]) Гарний, славний.

Соборність українських земель у чесько-московському виданні.

Найновіший „Польсько-Українські Бюлетин" подає цікаву вістку про те, що в Чехословаччині повстала нова політична група серед українців, переважно родом із Галичини, що є громадянами чеської держави. Ця група стоїть на платформі федерації України з СССР та головно пропагує реалізацію ідеї соборности всіх українських земель, виключаючи Закарпаття, Буковину й Бесарабію. З того, як у цій групі виглядає соборність українських земель, ясно видно, хто є інспіратором нової партії.

Безперечно, чехам на руку повстання такої партії. Серед чехів ожило старе ще передвоєнне славянофільство, що в значній мірі було подиктоване страхом чехів перед німецьким світом. Заборолу проти тієї справді великої небезпеки чехи завжди бачили в панславянській концепції, точніше кажучи: в московській потузі. Національний егоїзм чехів казав їм навіть не звертати уваги на те, як царська Москва трактувала два славянські народи — поляків та українців. Після війни панування в Совітах комуністів відсунуло з політичного обрію панславізм у чехів, хоч, здавалось, витворилися були сприятливі умовини для відродження цього панславізму. Адже Польща стала незалежною державою, а Україна теж формально і по заповненням московських комуністів є нічеб то незалежна держава, лише сфедерована із Москвою. Але характер диктатури московського пролетаріяту виключав фактично якібудь автономічні права України. Бо не було більш безоглядного і жорстокого окупантського режиму на Україні, як саме при диктатурі московського пролетаріяту. І тому глухо було зі старим чеським панславізмом. І щойно коли Совіти ввійшли до Ліги Націй та заповіли зміну своєї конституції в напрямі демократизації, могло деякому здаватися, що комунізм еволюціонує на право і що можлива зміна політики супроти України. А тут ще прийшли союзні пакти Совітів із Францією, Чехією і Румунією. Одночасно загроза германізму стає для чехів ще більша в міру того, як наближається злука Австрії з Німеччиною. І щойно при таких умовинах міг відродитися старий чеський панславізм з його гравітацією до Москви.

Очевидно, що концепція обединання українських земель під „високою рукою" Москви могла зродитись у чехів також у деякій мірі в звязку з концепцією про спільні границі між Польщею та Мадярщиною, про що пише мадярська преса, та взагалі з огляду на мадярський ревізіонізм з його зазіханням на Закарпаття. Оце мотиви, чому чехам потрібна була нова українська група саме з такою програмою. Нічого важ згадувати, чому для москалів дуже мила подібна концепція: це річ самозрозуміла.

Для українців цікаво буде ствердити міжнародній характер української проблеми, а саме те, як нова українська група в ЧСР дивиться на справу Галичини й північно-західних земель. Мимохіть тут пригадується віце-верса погляд мадярського ревізіонізму на Закарпаття. Отже міжнародній характер української проблеми в обох випадках надзвичайно яскраво підкреслений. У звязку з тим можна дивуватись, як у таких умовинах може легковажити собі українську проблему польський політичний світ. Це легковаження тим дивніше, що коли ближче проаналізувати різного роду концепції, що зроджувалися у звязку з українською справою в минулому й сучасному, то в очі кидається один історичний факт. Властиво всі концепції крутяться коло двох пунктів — Москви або Варшави. І тепер празька концепція теж по суті московська, бо Москва є у ній центральним пунктом. Історія Сходу Европи все була тереном, на якому йшов віковий опір за гегемонію між росіянами й поляками. А Україна, хоч це прикро сказати, завжди була лише тим язичком у ваги, що давав перемогу одній або другій стороні. Поки Польща мала на своєму боці Україну, вона брала верх над Москвою, а польські війська разом з козацькими навіть були під стінами Москви. Але коли Україна переходила на бік Москви — перемагала Москва. Так все було в історії. І коли остаточно Україна злучилась з Москвою, небазком зовсім упала і Польща. Впала і нас задавила — по вислову Шевченка. У російській історіографії дуже яскраво підкреслений цей найважливіший есенціональний зміст вікової боротьби між Московщиною і Польщею. У польській політичній ментальності ця правда не найшла ще для себе місця. Нова Польща у великій більшості свого громадянства гравітує, хоч як це парадоксально — скорше до Москви, ніж до України. Найбільш зрозуміла і популярна для поляків стала ідея Андрусівського миру, себто поділу українських земель між росіянами й поляками і свідомо тут і там нищення української національної свідомости та взагалі аспірацій. Не видно ще майже ніяких знаків, що віщували якусь зміну в пануючій політичній менталності польського громадянства.

Інший момент у празькій концепції: факт створення чехами й москалями серед українців нової славянофільсько-федераційної концепції свідчить про те, яку велику ролю в українському громадянстві завсіди відогравали різного роду концепції та який податний ґрунт для появи цих концепцій творило само геополітичне положення України. Це було завсіди, це є почасти й тепер. Але в сучасному українському політичному житті настала деяка зміна в цьому відношенні, яку ще навіть не помітили рішальні чинники тих народів, що панують нині над українцями. Цією засадничою зміною у психіці та світогляді українців є те, що вони все менше й менше покладають надій на чужинців у своїх визвольних планах. Зростає переконання і свідомість, що головно власними силами може чогонебудь добитися Україна. Отже колишнє місце концепцій займає орієнтація на власні сили. Хвилеві відхили тої або іншої групи від основної лінії, що який час розвиток української політичної думки, не змінюють суті справи. Побіч із цим відбувається інший процес. Хто приглядається до того режиму, що запанував після світової війни на деяких українських територіях, особливо на Великій Україні, той мусить прийти до переконання, що життя виковує в українцях тугу й волю до незалежности. Чуже для кожного ясно, що на нашім материку головна маса нашого народу переходить найсуворішу політично-виховну школу. Тим московські большевики і своєю економічною політикою, що довела до нечуваного голоду на Україні, і своєю боротьбою проти релігії, і мовно-культурною „обрусительною" акцією грунтовно нищать ті звязки, що витворилися народовим віків між Україною і Московщиною. І саме тому зростає там у масах стихійно змагання до повної незалежности України. Тому теж поява української прокомуністичної орієнтації та зріст комунізму денебудь на українських землях поза Великою Україною, хоч які для нас шкідливі — безперечно менше небезпечні для українців, ніж для самих тих держав, що часто, як напр. Чехословаччина на Закарпатті, своєю політикою у великій мірі витворюють ці прокомуністичні настрої серед українців.

зникають при вживанні
КРЕМУ і МИЛА
LESANICERA
Всілякі плями, прищі і нечистоти шкіри уступають місця делікатній, свіжій і здоровій цері.
Виробник: Апт. Дранч і Ска, Бельсько.

Чого навчились японці від европейців.

Недавній пуч в Японії формально, назверх, зліквідований. Сенсаційність минула. Світова преса здебільша насвітлює цей пуч як спробу завести в Японії, за прикладом інших держав, „фашистівську" диктатуру, якої ціллю було б втягнути цілий світ у нову війну. Чималу заслугу в поширюванні такого освітлення пучу має преса большевицька.

Одначе приписати цей пуч тільки приказковому бажанню японців „наслідувати чужі приклади" та „бажанню війни" — не можна. Є важні внутрішні і зверхні причини того розпучливого вибуху, які вказують на те, що формальною ліквідацією пучу не зліквідують ще могутні, психольогічно глубокі процеси в соціяльному та національному житті Японії, які до того вибуху довели.

Хтось раз сказав: „Коли появиться нова книжка, читай стару!" Попробуймо прикласти це в переносному значінні до Японії.

ПРИЧИНИ ПЕРЕВОРОТУ.

На північний схід від Китаю, на островах віддалених тільки вузькою смугою моря від азійського континенту, живе японський нарід, що початки своєї цивілізації завдячує Китаєві. Одначе впротязі століть, у противежности до **миролюбного** Китаю, японці витворили своєрідну, наскрізь войовничу, філософію хліборобів-войовників, що межує (під впливом їх релігії) з фанатизмом. Більшість населення займається хліборобством. Головним громадським типом став тип осілого хлібороба-войовника. На тих осілих хліборобах-лицарях, що в Японії називалися „самураями", спирався цілий державний і соціяльний устрій Японії. У противежности до войовничости кочовників (себто неосілого громадського типу), які з природи своєї все охочі вести завойовницькі війни, — головною прикметою войовничости осілих хліборобів-войовників є **осілість** хліборобів, себто бажання оборонити свого, а не вести завойовних воєн. Тим і пояснюється факт, що Японія все більше відокремлювалася від континенту. Ця відокремленість Японії від решти світа тривала, з малою перервою в 16. столітті, аж до другої половини 19. століття, коли то на весні 1854 р. виправилася проти Японії воєнна фльота Сполучених Держав Північної Америки під командою адмірала Матвія К. Перрі. Як відомо, ця виправа закінчилася т. зв. Канагавською угодою, якою Японія була змушена відкрити свої пристані Шімоду і Гакодате американським торговельним кораблям. Від цього моменту почався в Японії великий внутрішній переворот.

ЗА ПРИКЛАДОМ ЗАХОДУ.

Войовничому японському народові імпонувала сила тих „варварів", жменька яких так поважно зуміла загрожувати Японії. Японці захотіли пізнати секрет сили західних народів, а що цей секрет лежав у нових способах зброєння, то Японія бажала ці нові способи зброєння досконало пізнати, щоб і самій так озброїтися. Від тоді вчилася в Японії набирати переваги політика т. зв. „відчинених дверей" супроти Заходу. Японці зачали розїжджатися по всіх державах Европи і Америки, щоб „вчитися" нових річей. Алежбо пізнаючи і навчаючись нових способів зброєння, вони пізнавали і вчилися окрім цього багато інших річей. Люди, що їхали вчитися робити гармати, навчилися також, як робиться гроші і кредит. Вони набиралися комерційно-ліберальстичної філософії XIX. століття західньо-европейських держав та перенесли цю філософію до своєї батьківщини, де насильно прищіплювали цілу економічну, фінансову та політичну систему Заходу.

У погоні за індустріялізацією, серед механізації та раціоналізації продукції Японія напротязі кількох десятиліть дігнала, а в дечому і перегнала західньо-европейські держави. Бачучи, наприклад, що в найбільше поступових, найуспішніших та найбагатших містах та краях Заходу багатство накопичене в руках малих груп людей, вони льогічно додумалися, що досягнуть ще більших „успіхів", коли нагромадять усе багатство в ще меншій скількости рук; і фактично сьогодні дійшли вони так далеко, що майже цілий промисл і вся торговля Японії зосереджена у двох великих концернах.

НОВІ ПОЛІТИЧНІ МЕТОДИ.

Рівночасно з цими економічними змінами впроваджували в Японії відповідні політичні методи, які були витворилися в західніх державах. Як ті нові методи в Японії себе оправдали, про це пише так „Сандей Таймс": „Японські парляменти були часто перекуповані промисловими магнатами та не опиралися на жадних вироблених доктринах, якіб могли надавати їм певної прямолінійности: вибирали їх виборці, які не мали довіря до ніяких інших інституцій, крім монархії та армії". Парляменти зуміли тільки роздрібнити нарід на нестійкі та розсварені політичні партії, об які розбивалися всі спроби потрібних соціяльних реформ.

* * *

Треба памятати, що всі ті нагалі зміни в економічній структурі і в політичному житті були

ВЕЛИКИЙ ВИБІР МАТЕРІЯЛІВ ВОВНЯНИХ НА
ЖІНОЧІ ПЛАЩІ — СУКНІ
поручає фірма
АНТІН УВЄРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 10.

засильно панівній країні, яка довгими століттями мала традицією, феодальним устроєм та мас та майже виключно хліборобське населення. В результаті тої несамовитої погоні за „модерністю" стоїть нині цілий японський край і нарід під кольосадним задовженням. На хліборобство накладають все нові тягарі, а штучно розбудований промисл душиться в краю через брак покупної сили знищеного хліборобського стану, а на чужих ринках мусить вести тяжку боротьбу з конкуренцією інших держав. Краєм править нині каста фінансієрів-політиків, опертих на капіталі, бюрократії та школі, які стараються закріпити та увіковічнити імпортовані західницькі ідеали. Оце насильство це одна з найважніших, далекосяжних причин нинішнього неспокою та повстання.

ЗВЯЗОК ІЗ СЕЛОМ.

У процесі творення всемогутньої плютократії забули японські модерністи на те, що передумовою сильних плютократій є конфіската селянських ґрунтів. Підчас коли, наприклад, промислово-робітнича кляса в Англії та Америці є пролетаріятом, позбавленим усякого маєтку та всякого звязку зі землею, то робітники і робітниці японські ще цього звязку зі землею не стратили; їх родичі, брати й сестри все ще зуміли якось вдержатися на батьківській землі, хоч з бідою та самовідреченням. І тут треба шукати дальшої причини вибуху. Бо коли європейський пролетаріят, що в своїй матеріяльній залежности стоїть нарівні з невільником — ворогом своїм уважає кожного не-пролетарія, а головно хлібороба, то японські робітники мають за собою велику силу і підтримку селянських мас, з якими їх інтереси не розходяться, але навпаки сходяться. І тому можна було сподіватись, що рухливіші робітники вкупі з консервативним селянством піднесуться проти правління монополістів, як тільки знайдуть якийсь орган самовиявлення. Европейські ліберали таким органом самовиявлення народу вважають парлямент. Але для осілих хліборобів-войовників таким самовиявленням все була і є армія. Японський парлямент, як і багато інших парлементів, не є нічим іншим, як ареною маріонеток, яким править хтось зпоза куліс. Національною традицією була армія (яка, між іншим, досі рекрутується в Японії головно із селянства). Отжеж це не звичайний припадок, що путч зорганізували молоді офіцери армії. Корінь їх очайдушної і звихненої акції лежить там — серед хліборобів та робітників. А помордовані політики належали без винятку до верховодної касти фінансієрів-політиків.

ВИЗИСК РОБІТНИКІВ.

До зверхніх причин вибуху треба зачислити теперішню загально-світову економічну систему з її самовбійчою міжнародньою конкуренцією для опанування світових ринків. Конкуренцію цю може остаточно витримати і виграти та держава, в якій кошти продукції є найдешевші, себто в якій робітники дістають найнижчі платні. Ця міжнародня конкуренція зверху тисне на домашній промисл, примушуючи його все більше знижувати платні робітників та цілий життевий рівень населення. Знані в цілому світі японські демпінги (масове засипування чужих ринків японськими товарами навіть під ціною продукції) хоч зуміли видирати від інших держав нові ринки збуту для японського промислу, але ...за ціну безоглядного визиску японських робітників, яких життевий рівень постійно падав, нижче гідности людини.

Про безпосереднью ближчі причини путчу писав один англійський тижневик так: „Загальні вибори зперед двох тижнів принесли більшість ліберально-конституційній партії Мінсеїто. Рівночасно фінансієри-політики вели переговори з Москвою для мирної полагоди пограничних проблем Манджурії. Вони робили це не тому, щоб забезпечити мир, але головно тому, щоб так ослабити чинність та значіння японської армії, яка загрожувала Росії вздовж границь Манджурії та — що важніше — мала під своєю контролею північні провінції Китаю, того Китаю, який є нині головною ареною фінансових та політичних змагань світа.

ДУХ ДАВНЬОЇ ЯПОНІЇ.

Проспект зросту ліберального конституціоналізму (покровителя капіталізму) та ще й вкупі з правдоподібністю угоди з Росією (новою союзницею ліберального конституціоналізму) стали ближчою спонукою до тої збройної акції молодих офіцерів проти блоку старших державних мужів, проти блоку фінансієрів, проти певного військового блоку, проти бюрократів та політиків!" Крім того, судове слідство проти полк. Айзави за те, що принагідно висловився був про жовнірів, які ведуть конкахти з політиками, ще розятрило настрої.

Із групи згаданих „старших японських державних мужів", які колись були дали почин до нової ери для економічної, соціяльної та політичної перебудови Японії, лучисти кількох убитих, а при житті нині залишився вже тільки один, Сайонджі; його не вбили, бо саме в часі путчу він був у цісарській палаті. Під проводом отих старших політиків Японія 70 літ випробовувала на власній шкірі використати модерні методи Заходу. На склоні свого життя оті старці не зудержались з чимось новим. Ні. Проти них, проти ліберального парляменту та всесильного капіталізму, повстав старший, ніж вони самі, дух Японії: Японії феодальної, хліборобсько-войовничої, темної і жорстокої, простої, відданої армії та цісареві!

Р. М—ий.

Організація торговлі збіжжам.

(З циклю відзначених статтей на нашому конкурсі.)

Якщо будемо розуміти конкурсову тему так, як вона нам на перший погляд видається, себто, щоб ми мали зосереджувати свої сили в якійсь одній господарській ділянці, а інші залишити одній господарській ділянці, а інші залишити або занедбати, то тоді зосередження сил є неказане і, як ми наші теперішні відносини навіть неможливе.

Причини:

Під двигненням нашого народу розуміємо не тільки двигнення господарське, матеріяльне, але й політичне і культурне, духове. Це не тільки тому, що наш нарід потребує двигнутись на тих усіх ділянках і ми зновісінь, від коли почали жити самостійним національним життям, так розуміли працю для народу, але також тому, що, як виказала повоєнна практика в якімнебудь краю чи державі, не можна нізякого народу двигнути з лихого господарського положення, не двигнувши його або не стараючись двигнути рівночасно з лихого політичного і, як треба, культурного положення, і навпаки. Ці три ділянки є зновісінь тісно звязані з одною. А якщо так, то не можна собі уявити, щоб через зосередження сил нашого народу в якійсь одній господарській ділянці, напр. у самій банковости чи самім купецтві, промислі (і якім?), ремеслі (і знов якім?), хліборобстві, скотівництві, годівлі худоби і т. д., а занедбуючи інші ділянки, можна було його двигнути. Радше треба прийняти, що тільки зведення рівночасному, рівномірному і однаково напруженому діянню на всіх ділянках двигнемо наш нарід.

Знову можна розуміти тему так, що ми малиб зосередити свої сили в якійсь одній ділянці так, як начальний вождь на війні концентрує военні сили на одним відтинку, щоб бити противника на цілім фронті, або концентрує сили наперед на одним відтинку, потім на другім, третім і т. д. Це булаб така раціоналізація, систематизація чи черговість діяння, яка врештою є вказана на якімнебудь полі. Але таке зосередження чи чергове зосереджування сил для нас неможливе. Воно можливе тільки для народів політично самостійних, що у всьому мають вільну руку та де можливе, щоб ціле населення слухало одного приводу, як у большевиків, німців, італійців і т. д.

Одначе трудноші на тім не кінчаться.

Здається, для кожного у нас ясне, що найкоротша дорога до господарського двигнення нашого народу повинна би вести через піднесення хліборобства, тому що хліборобство це головне джерело прожитку нашого народу і в цім ми найбідніші. В дійсности, якщоб ми мали вільну руку, себто якщоб ми в однім моменті стали політично самостійні, то ми у першу чергу перевели би аграрну реформу і старалися піднести хліборобство. Та власне в тім діло: ми вільної руки не маємо, а тому не можемо думати про те, щоб відразу піднести хліборобство, і то так, щоб воно одно двигнуло цілий нарід.

Одначе ми не тільки з тої причини не можемо зосереджувати своїх сил у хліборобстві. По війні ми прийшли до переконання, що самим хліборобством нічого не вдіємо, а тому кинули гасло „фронтом до промислу". Якжеж би тепер виглядало, коли вже сяк-так прийняли те гасло і вже менше-більше почали переводити його в життя, нараз змінили фронт і сказали: „Зосереджувати сили в хліборобстві"!?

Та трудноші і на цім не кінчаться.

Приймім, ми прийшли до переконання, що мусимо зосереджувати свої сили в якімсь роді чи галузі промислу, що тісно вяжеться з хліборобством, бо в тім ми сильні і такий промисл є для нас природний, напр. у млинарстві, переробі олійних рослин, гарбуванні шкіри і т. д. Так, по перше, ми мусілиб виключити найважніші галузи хліборобського промислу, які найбільше могліб причинитися до двигнення нашого народу, а саме монополі: цукроварство, горільництво і тютюновий промисл. Потім, ми знаємо, за якими законами у нас розвивається і може розвиватися наш промисл: не так, як у інших народів, політично самостійних, що найперше беруться до такого роду промислу, себто концентрують у нім свої сили, який даному "народові з природи і відносин найбільше відповідає, є для нього найбільше потрібний і має найбільше можливостей і запоруки розвитку. Ми, як показує практика, насамперед беремося до таких родів промислу і вони нам сяк-так удаються, в яких сподіємося, що найлекше вибємо чужинця. Так у нас сяк так іде виріб паперів і тутюк, смаровила до обуви, підмішки до кави і т. д. В якімже роді промислу чи господарства маємо зосереджувати наші сили? Чи в такім, який найбільше для нас потрібний і природний і найбільше може причинитися до господарського двигнення нашого народу, чи в такім, що в ім нам найлекше вибити чужинця? Щодо першого ми рискуємо, що дана ділянка

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

нам зовсім не вдасться, а щодо другого наш вибір може впасти на таку ділянку, яка найменше може причинитися до двигнення нашого народу, хоч, певно, може помогти багатьом одиницям.

Тому, якщо хочемо уникнути тих трудноші, тому мусимо розуміти так, що не буде нам йти про матеріяльне зосередження сил, яке в природи речі включає в собі занедбання інших ділянок, але йтиме про вибір такої ділянки, яка могла б бути у нас **ударною, вихідною чи центральною**, коло якої групуваласяб ціла наша господарська праця, щоб це причинилося найбільше до двигнення нашого народу.

Це булоб аналогічне до того, як інші краї чи держави мають свої господарські чи промислові спеціяльности, які є для них характеристичні, як Данія молочне господарство, Болгарія городництво, Німеччина хемічний промисл і т. д., але попри які плекають однаково напружено всі інші, природні для даного краю, ділянки господарства. Різниця між нами й іншими краями булаб лише та, що в інших краях ті спеціяльности є постійні, як такі, що органічно зрослися з даним краєм, є природним випливом відносин у краю і дійсно край найбільше з цього живе, а в нас ту ділянку ми вибрали би тільки на якийсь час для організаційно-пропагандивних цілей для розбудови нашого промислу.

Такою ділянкою, скажу відразу, повинен у нас бути скуп і відпродування нашого селянського збіжжа, або, як те назву, збіжторг.

У нас поправді в останніх часах загальна кооперація зачинає „торгувати" чи вимінювати в обмеженім обсягу збіжжа за інший крам, але я маю на увазі такий збіжторг, щоб він був по змозі цілий у наших руках, щоб його вела створена до цього установа чи спілка, щоб мав достаточні капітали, щоб міг платити селянам готівкою за збіжжя, навіть давати наперед гроші, як це роблять дотеперішні торговці збіжжям, мав фаховий персонал і потрібні магазини й елеватори.

Нічого говорити про те, яку вигоду, полекшу й поміч малиб з цього селяни, яких би наша спілка не обманювала, ще й давала наперед гроші на невеликі відсотки, а на передовку в потребі виграджуваласяб збіжжям у натурі. Вкажу на інші глибші користи з цього.

Передовсім це не булаб якась спеціяльна ділянка, яка обіймалаб тільки невелику скількість нашого населення і території, але ділянка, яка

своїм обсягом діяння обіймалаб ціле наше населення, всіх селян і всіх селян обіймалоб своїм організаційно-пропагандивним впливом.

Далі, це був би промисл, саме до розбудови якого ми тепер змагаємо, а не хліборобство, але такий промисл, який має на увазі хліборобство, від якого поліпшення головно залежить двигнення нашого народу.

Далі, через збіжоторг ми навчилиб нашого селянина бути культурним, модерним торговцем. У дійсності який у нас нині стан? Наш селянин-хлібороб, що ціле своє життя працює коло рілі і коло зерна, „любить" те зерно, плекає і ходить коло нього, як коло дитини, але „любить" тільки так довго, доки його не виплекає, не стягне на подвіря і не вивіє і не виставить на продаж. Тоді він його „зненавиджує", занечищуючи і засмічуючи всяким „бетягом", і так продає. Ми знаємо, чому він так робить: бо „жид однаково не заплатить за нього так, як за прімо двірське", а із сміттям виглядатиме більше. Але чи це так повинно бути? А чи саме навпаки, не повинен він виставляти свого товару на продаж, щоб виглядало найкраще і найчистіше так, щоб купець мав охоту його купити?

Так данці найкращий і найліпший сорт масла вивозять за границю, а найгірше самі споживають. Цього не навчать нашого селянина чужинці-купці, але цього ми самі мусимо його навчити. Селянин буде стидатися везти до свого агронома і своєї спілки засмічене зерно. Далі, збіжоторг, якщоб він був цілий у наших руках, багато причинивсяб би до поліпшення рільного господарства нашого селянина. Селянин, знаючи, що за ліпше зерно йому ліпше заплатять ще й у своїй спілці похвалять, старатиметься випродукувати найліпше зерно. Він старатиметься за найліпший сорт насіння, в чім йому спілка ще поможе, і старатиметься найліпше управити рілю. Так „Маслосоюз" тільки через саме те, що скуповує набіл, навчив селян, з котрими ввійшов у контакт, ліпшої молочної господарки і причинився до поліпшення раси худоби. І так наша кооперація, що скуповує яйця, причинилася до поліпшення нечної господарки наших селян і до поліпшення раси курей. Цього „Маслосоюз" і кооперація не булиб осягнули тільки через самі виклади і теоретичну науку.

І далі, збіжоторг, якщоб він був у наших руках, був би великим загобом до піднесення духа нашого народу. Ми зналіб, що якщо вже ніщо з наших багатств, які ми витворюємо, не є в наших руках і ми в усім є залежні від інших, так бодай у цім ми є „панами" свого багатства та інші є „залежні від нас.

Чи тяжко булоб нам у збіжторзі вибити чужинця? Думаю, було би так само легко чи тяжко, як у споживчій торгівлі, якої львівну частину ми вже перейняли в свої руки, тому що тут і там той самий противник. Не виключене, що противник бачучи, виглядали на перемогу по нашім боці, сам прилучився би до нас і міг би нам бути помічний. На всякий випадок збіжоторг повинен нам піти декше і гладше ніж намір перебрати у кооперативні руки напр. таку торговлю беконами, якої значна частина в руках тих на-ших приватників

Іван Билина.

Станиславівське воєвідство
і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Продовження.)

IX

Національний склад станиславівського воєвідства такий:

ПОВІТИ	Українці	%	Поляки	%	Жиди	%	Німці	%
Стрий	106.183	69.5	25.150	16.5	15.413	10.1	5.497	3.6
Долина	83.880	70.9	21.158	17.8	8.831	7.4	4.013	3.4
Надвірна	112.128	79.7	16.907	12.0	11.020	8.0	—	—
Коломия	110.533	62.8	52.006	29.5	11.191	6.5	1.220	0.7
Косів	79.823	85.0	6.718	7.0	6.370	7.0	—	—
Снятин	56.007	72.0	17.206	22.0	4.341	6.0	—	—
Городенка	59.957	64.6	27.751	29.9	5.031	5.5	—	—
Товмач	66.659	57.5	44.958	38.7	3.677	3.0	—	—
Станиславів	120.335	60.2	49.032	24.7	26.996	14.3	1.332	—
Калуш	77.506	75.8	18.637	18.2	5.092	5.0	—	—
Жидачів	61.098	73.3	16.464	20.0	4.725	6.0	1.438	—
Рогатин	84.875	66.8	36.152	20.5	6.111	4.9	—	—
Воєвідство	1.018.984	68.8	332.175	22.4	109.161	7.4	13.500	0.9

Коли порівняємо віроісповідні дані, що їх подає перепис 1931 р., з національними, тоді побачимо, що число українців є менше на 60.024 від числа греко-католиків, а число жидів на 30.585 менше від числа мойсеєвих у цілому воєвідстві. Зате число поляків є на 86.230 більше від числа римо-католиків. Виходить, що такому числу греко-католиків та мойсеєвих виписали при переписі як рідну мову польську. У греко-католиків найбільш замітне це число в трьох повітах: Коломия, Городенка і Товмач.

Опираючись на віроісповідному складі населення, можна ствердити, що український стан посідання в станиславівському воєвідстві найкращий зі всіх галицьких воєвідств. Відсоток українців у порівнянні з відсотком з 1921 р. по меншився в світлі перепису лише на 0.5 %. На 12 повітів у станиславівському воєвідстві український елемент приріс у 6 повітах, у 3 коштом жидів (Коломия, Станиславів, Стрий), у 3 повітах коштом жидів і поляків (Косів, Надвірна, Жидачів). Одначе в 3 повітах Покуття відсоток українців виявив поважні втрати. І так передовсім у Товмаччині обнизився з 73.0 на 66.5 %, у Снятинщині з 81. 4 на 79.2 % та в Городенщині з 77.8 на 75.2 %.

Втрати, що їх потерпів у згаданих повітах український елемент на користь польського, не видаються вповні зрозумілими, коли зважимо, що чинники, які впливають у нас на зміни й пересунення серед національних груп по війні, не мають уже того значіння, що перед війною. Нема ніякої еміграції українців за море, припинився майже зовсім приплив польської людности до Галичини, а природний приріст обох груп населення є у нас однаковий (коли не більший в українців).

Михайло Заяриц.

(Докінчення буде.)

Хто буде президентом Банку Польського?

На тему димісії президента Банку Польського полк. Коца снуються різні поголоски у фінансових, господарських і політичних колах. Поголоска про недугу полк. Коца виявились безосновними. Зате виходить, що полк. Коц був противником девізових обмежень та обстоював вільний товаровий і валютовий оборот. Ще перед кількома місяцями полк. Коц, як віцеміністер скарбу, виступив проти девізових обмежень і тому цю справу відложили до кінця квітня. Коли ж опісля прийшли девізові обмеження полк. Коц заголосив димісію, яку президент Польщі прийняв. Між кандидатами на становище президента Банку Польського фінансові кола згадують таких шість осіб: проф. Врублевського, кол. віцепрезидента Банку П. Млинарського, проф. Кшижановського, Кожуховського, Бірку і Лехніцького.

Студентські ексцеси у Варшаві.

Минулої п'ятниці дійшло у Варшаві знову до кількох дрібних студентських ексцесів. Перед академічною харчівнею побилися комуністи з народовцями, причому двох комуністів тяжко поранили.

На університеті демонстрували студенти проти нового ректора проф. Антоневича. Розкинено летючки із зазивом до міністра освіти, щоби не затверджував вибору цього ректора, лише викладі мають відбуватися спокійно.

На вул. Волошиновській була сутичка між студентами і сторонніми, причому поліція арештувала шістьох студентів. Арештовано теж ендецьких верховодів, студ. Барановського і студ. Поцишеву

Лікар держ. Загального Шпиталю у Львові

Стефанія Коренець

ординує
в недугах внутрішніх та дитячих
від 3—6 год.
Львів, вул. св. Софії 30 Тел. 209-10.

Зміст британського квестіонаря до Німеччини.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. Брит. уряд оголосив у т. зв. Білій Книзі переписку з німецьким урядом від 24. III. до 6. V. ц. р. в справі упорядкування відносин в Европі. В цій книзі є також текст 12-ох питань англійського уряду до німецького, на які Німеччина має відповісти перед загальними переговорами у справі упорядкування відносин в Европі.

Зміст цих питань такий: Чи німецький уряд хоче заключити щирі договори, себто такі, щоб їх опісля не нарікався і не ломив? Як дивиться німецький уряд на вдержання в силі тих точок версайського договору, яких він ще не зломив? Чи німецький уряд думає шанувати теперішній політично-територіяльний устрій Европи? Як німецький уряд уявляє собі заключення західньоевропейського летунського договору, і чи він мав би бути доповнений регіональним договором про обмеження летунських сил? Дальші питання обговорюють справу заключення договорів про ненапад Німеччини з Францією, Бельгією та Голляндією, договори про взаємну допомогу, справу повороту Німеччини до Ліги Націй та інші. Брит. уряд бажав би, щоб договори про ненапад обняли також СССР та балтійські держави. Необхідно, щоб Німеччина пирекалася вмішування у внутрішні справи інших держав. Англія бажалаб вияснення, як німецький уряд уявляє собі створення розємного трибуналу і яке малоб бути його відношення до Ліги Націй і між. трибуналу в Газі. Крім того англ. уряд домагається ближчого пояснення слів „відділення пакту Ліги від його версайської підстави".

ЧАРНОТКА?

З комуністами
проти японців.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. „Дейлі Геральд" містить інтерв'ю з маршалом Фенг-Юг-Шангом, віцеголовою комісії військових справ нанкінського уряду, найближчим співробітником Чанг Кай-Шека. Він сказав, що **збройний спротив проти японських напастей — неминучий.** До цього Китай мусить приготовитися через скріплення патріотичних китайських рухів та вже існуючих протияпонських рухів; забезпечення громадянських вольностей в цілому Китаю; узброєння китайського населення; негайне стримання війни між нанкінським урядом і китайськими комуністами, що є рішучими ворогами Японії. Віцеміністр додав, що він є прихильником загальної акції британського, совітського й американського уряду на Дал. Сході. Союз тих держав приніс би мир в тих сторонах.

АРАБСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ.

ЄРУСАЛИМ, 9. 5. ПАТ. В неділю проголосить у всій Сирії одноденний страйк як вислів солідарности з арабами.

ЧИ Є В ПАЛЕСТИНІ ВІЙСЬКА З ЄГИПТУ?

ЛЬОНДОН, 9. 5. Райтер подає урядово, що з Єгипту не висилають літаками нових військ до Палестини.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. На прохання вис. комісаря Палестини вислали йому військові части ни на підмогу.

КАІРО, 9. 5. ПАТ. Вчора вечером — на дорозі між Єрусалиму — вислали літаками англійські війська з Палестини. Побоюються нових арабських заворушень.

ЄГИПЕТ НЕ ПРИЙМАЄ ДО СЛУЖБИ ЧУЖИНЦІВ.

КАІРО, 9. 5. ПАТ. Урядовий декрет дозволює приймати чужинців до державної служби хіба виняткова і то лише контрактово, не довше як на 5 років.

Хочете організовано нести поміч українським **інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів Потоцького 48. Річна вкладка** 6 зол., або 50 сот.

Великий шум довкола малої справи.

I.

Від Дирекції „Карпатії", Т-ва взаїмних обезпечень на життя дістаємо такого листа:

„До Хвальної Редакції часопису „Діло" у Львові.

У звязку з новинкою у ч. 96 „Діла" з дня 2. травня ц. р. під наголовком „Чи це в порядку" Управа „Карпатії" приневолена висказати свій жаль, що в згаданій новинці з чисто особистою справою обезпечення п. Олени Шепарович в іншому Товаристві злучила Хвальна Редакція особу Голови Надзірної Ради Т-ва „Карпатія", який до цієї справи не має ніякого відношення.

Просимо Хвальну Редакцію помістити ласкаво на сторінках свого ц. часопису це наше письмо.

З високим поважанням

Д-р І. Гижа. Я. Колтунюк.

Львів, 6. травня 1936.

II.

Від тієї самої Дирекції дістали ми чергового дня, 9. ц. м., такого листа:

До Хвальної Редакції часопису „Діло" у Львові.

У відповідь на ц. письмо з дня 6. травня ц. р. повідомляємо, що у справах порушених у згаданому письмі, ми ніяких інформацій дати не можемо.

Остаємо з глибокою пошаною

Д-р І. Гижа. Я. Колтунюк.

III.

Львів, дня 8. травня 1936.

До П. Т. Редакції „Діла" у Львові.

У звязку з нотаткою в „Ділі" ч. 96 з дня 2. трання ц. р. п. н. „Чи це в порядку"? заявляю, що мені нічого не було відомо про те, чи моя донька п. Олена Шепарович заключила обезпечення у „Фенікси". Тепер довідуюся, що внаслідок хибних інформацій агента донька моя справді **підписала внесення на обезпечення до Т-ва „Фенікс"** (підкреся. Ред.)- однак полісу не вакупила і зажадала негайного сторнування обезпечення.

З поважанням

Д-р Ст. Федак.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Всі три вищо наведені листи торкаються тієї самої дрібненької справи. Кілька днів тому помістили ми новинку під наг. „Чи це в порядку?", в якій подали до відома, що п. Олена Федак-Шепарович, відома громадянська діячка, обезпечилась недавно на життя в одному з чужих товариств. Ця наша нотатка- оперта — мимоходом кажучи — **на зовсім певних даних**, найшла зовсім неподіваний відгомін. „Українські Вісти" з дня 6. ц. м. помістили під крикливим наголовком „Засоби боротьби «Діла»" відпис листа п. інж. Льва Шепаровича, чоловіка п. Олени Шепарович, висланого до Голови Надзірної Ради Видавничої Спілки „Діло", в якому п. інж. Лев Шепарович заперечує в найбільш категоричний спосіб правдивість нашої нотатки, твердячи, що „факти подані в ній новинці є від початку до кінця видумані. Ані перед двома тижнями перед банкротом „Фенікса", ані взагалі ніколи перелітих моя дружина ані я у „Фенісі" не обезпечилися".

Відпис цього листа розіслав п. інж. Лев Шепарович — як довідуємося — майже до всіх центральних українських установ, до редакцій часописів і до цілого ряду наших найвизначніших громадян з Митр. Шептицьким (жаже!) на чолі. І саме той шум вадав цілій — самій собою маловажній справі — особливої пікантерії.

З двох не можемо вийти, як можна з такої справи робити стільки гевору, опертого на ображеній амбіції, коли не було ніякої причини ображуватись! Сотні наших громадян є (на жаль!) членами чужих обезпечеваних товариств; обезпечились вони там з різних причин — частоя залежних, часом і незалежних від них та зрозумілих і тих справ прилюдно ми ніколи не порушували. Коли ж ми помістили нотатку про обезпечення п. Олени Шепарович то зробили це тільки з огляду на її власний трранатріотичний підхід до громадських справ, на її безцеремонність приложно накидатися на інших діячів і само „Діло", і з огляду на те, що п-і Олена Шепарович точиння буда взяти під увагу, що її рідний батько є головою Надзірної Ради українського товариства обезпечення на життя. Якась громадська кораль мусить таки і у приватних справах обовязувати- бо ніколи нікому не вдасться, — тим більше особам, які займають визначні громадянські становища, — відмежувати справ приватних від публичних.

У світі завжди бувае так: коли якась звістка у газеті неправдива, то зачеплена нею особа має право або звістити спростування або скаржити відповідального редактора до суду; коли ж вістка правдива — можна собі тихцем сказати під адресою редакції „чесне слово", але слід обіцяти собі — не давати своєю поведінкою матеріалу для газетних завваг. Тимчасом у даному випадку **сама звістка була правдива**, але зачеплена нею особа — навіть не сама а чепяя свого чоловіка — не прислала спростування, не подала до суду, а підняла страшний шум та розсипалась лайкою на газету! Колиж п. інж. Лев Шепарович свого листа писав у добрій вірі- то зовсім забув, що його дружина навчилась в одній організації тонкої дипльоматії: лист д-ра Ст. Федака стверджує повад усякий сумнів, що **ми писали правду**; якщо цей доказ ще за малий — **просимо покликати нас перед якийнебудь суд**. Не розуміємо тільки, чи лицює звертатися до голови Надзірної Ради „Діла" за посередництвом... „Українських Вістей", які до того виаружували того листа, ще заки адресат дістав його і міг справу полагодити?!

Щодо першого з наведених вище листів — приходимось до погляду, що батько не може відповідати за вчинки повколітньої доньки. Другий лист є відповідю на наш запит, чи Дирекція „Карпатії" може дати нам від себе якісь інформації у цій справі; останнє Дирекції „Карпатії" нам зрозуміле: наші інформації ми черпали зпозв „Карпатії" і поза нею добули всі докази правди.

Наприкінці малий запит: яку сатисфакцію думає п. інж. Лев Шепарович дати всім тим дівчам, включно з редакцією „Українських Вістей", що їх остаточно вів у блуд своїм листом? І навіщо був увесь той шум?!

Єгипетсьна регенційна рада.

КАІРО, 9. 5. ПАТ. Померший король Фуад вызначив у своому тестаменті, написаному 13. лютого 1922., регентами б. шефа корол. кабінету Тевфіка Нессіма Пашу, б. премієра Адді Ерем Пашу та амбасадора в Парижі Магмуда Фахрі Пашу; останній помер, король у своому тестаменті не дає вказівок на таку евентуальність.

Парламент одноголосно рішив не пристосуватись до побажань Фуада, тому вибрав до регентської ради сина б. хедива князя Могамеда Алі, ційної ради сина б. хедива князя Могамеда Алі, Азіз Езема і б. египетського посла в Льондоні Шеріф Савді Пашу; всі три зложили присягу перед парламентом.

Завтра позвдоподібно уступить премієр Алі Мітер Паша; лідер вафдистів Нагас Паша створить новий уряд.

КАІРО, 9. 5. ПАТ. Єгипетський уряд подав ся вині до димісії.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Німецький райхстаг складатиметься після останніх виборів з 741 послів.

Французька рада міністрів радить сьогодні над питанням, чи Франція візьме участь у берлінській Олімпіяді.

СУКНА

РУДОЛЬФ СВІТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЄР
Львів, Баторія 20. — готель Саський.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІЯЛІВ МУЖЕСЬКИХ.
Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

Тайний військовий договір балканських держав ?

АТЕНИ, 9. 5. ПАТ. *Офіційно* заперечують поголоску, немовби Румунія, Туреччина і Югославія зобовязалися тайним договором підтримати Грецію на випадок конфлікту поза Балканом.

Свято українського килиму.

Широка популярність українського килиму в краю і за кордоном, у рівній мірі як поширення його виробництва, не покриваються з належним знанням і зрозумінням тієї ділянки української культури. Від перших проблисків зацікавлення старим українським килимарством і перших спроб його відродження (В. Г. Кричевським на Полтавщині і В. Федоровичем у Галичині), від часу, коли Британський Музей у Льондоні, а за ним музеї інших західньо-европейських митрополій, почали скуповувати памятки старого й продукцію відродженого українського килимарства, проминуло вже пів століття. А тепер, забагато пальців одної руки, щоби підрахувати наші позитивні осяги належного відношення до старого килимарства та його розвоєвих можливостей у майбутньому. До війни зслужилися на тому полі — Кричевський у Полтаві та Федорович у Відні. По війні з належною увагою до килимарства, як мистецтва, ставились у нас тільки праці Кульчицькі в Перемишлі, та промислове підприємство „Гуцульське Мистецтво" в Косові. А хоч килимарство поширилося в час масово й заливає своїми продуктами в рівній мірі краєві, як і заокраїні ринки, то, на жаль, тільки до килимів тих двох робітень можна підходити з вимогами, які дає нам пізнання традицій старого й розуміння еволюційних можливостей нового українського килимарства. Є, правда, ще один, розмірно молода, але, як свідчать перші позначки, надійна килимарня — кооперативи „Гуцульщина" в Косові; та поки вона зможе виявити свою повну продуктивність, залишаються у нас тільки дві, згадані тут, килимарні.

За кілька днів, в пятницю 15. ц. м. в салях Міського Промислового Музею у Львові, відбудеться святочне відкриття другої з черги львівських виставок килимів „Гуцульського Мистецтва". Прегарний, ілюстрований каталіг, як теж інавгураційна прелекція М. Голубця, дадуть громадянству нагоду перевірити осяги другого етапу праці цього культурного підприємства. З осягами першого етапу, початого в повстанням „Гуцульського Мистецтва" в 1922. р., ми мали нагоду познайомитися на виставі, уладженій у Львові в 1930. р. Цьогорічна вистава, що обіймає поверх 60 килимів, буде справжнім святом культури відродженого українського килиму.

М. Г.

Нині у Великім Театрі дві вистави.

Пополудні в год. 3.30 вперше по цінах найнижчих

Трафіка Пані Ґенералової

знаменита комедія Буш-Фекете.

Вечором в год. 8-мій:

Стефана Бекефія **Неоправдана година.**

Працедавці про будівельний страйк.

Львівська інжинірська палата оголосила комунікат у справі страйку будівельних робітників, що розпочнеться перед кількома днями у Львові. В переговорах, які велися між представниками робітничих організацій і працедавцями, робітники, як сказано в комунікаті, виступили з домаганнями, що не мають нічого спільного з економічною поправою їх долі та з усуненням безробіття. Зате представники працедавців із 31 точок проекту збірної умови, які заголосили робітники, приняли майже всі з виїмком трьох, а саме:

1) домагання вихідного за невідпрацьовані дні прочастих і державних свят, встановлених обовязуючими законами;

2) домагання робітничих одностроїв, що не випливають із приписів закону про охорону праці, які наказують тільки охоронний одяг у виїмкових випадках для забезпечення здоровля робітників;

3) домагання системи платити за день, практиковної вже на просторі Польщі. Всі розумні комісії устійнювали тільки годинову винагороду, що осягнули робітники вже давно.

Комунікат підкреслює компромісовий настрій працедавців, який розбивається об неуступчивість будівельних робітників, які лучать свою працю з вартетовою працею будівельних ремісників, як столярів, малярів, лакерників, шклярів, кафлярів і т. п., що утруднює силкі переговори.

Присилайте передплату!

ПОКИЩО У ЛЬОНДОНІ ГАЙЛЄ СЕЛЯСІЯ НЕ БАЖАЮТЬ.

ЛЬОНДОН, 9. 5. ПАТ. Офіціяльно звідомляють, що Гайле Селясіе остається тепер в Єрусалимі. Здогадуються, що абісинського цісаря повідомили, що його гостина в Льондоні буласб неприємна, поки не скінчиться засідання Ради Ліги Націй у найближчому тижні.

ЯК ПОВЕРТАЮТЬ ПОРЯДОК В АДІС АБЕБІ.

Абісинські мародери нападають на італійців.

АДІС АБЕБА, 9. 5. ПАТ. Вдержання порядку в місті поручили корпусові карабінерів. Місто поділили на чотири частини, з яких кожна є під контролею 70 карабінерів і 30 членів прикордонної сторожі. Карабінери перевели ревізію в богатьох домах і забрали предмети, щодо яких заходило підозріння, що їх награбували підчас заворушень. У будинку давнього ратуша є команда карабінерів, якій багато абісинців приносить різну зброю, кріси, шаблі, багнети, а навіть скорострільні. Частину будинку перемінили на арешт, у якому помістили абісинців, обвинувачених, що брали участь у грабежі. Мародери, що після виїзду цісаря грабували місто, тепер оперують у його околицях. Вони напали на італійський амбулянс, убили шофера й ескорту. Також підпалили й ограбили готель, що є при залізничому шляху, 45 км. від столиці.

ЯПОНІЯ ЗАТРІВОЖЕНА КОНЦЕНТРАЦІЄЮ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ВІЙСЬКА.

Заява премієра і міністра в японському парляменті.

Відповідаючи на запити посол міністер закордонних справ Аріта признав, що большевицько-японське положення не вияснене. Цей ефект міністер пояснював тим, що большевики не знають як слід Японії. Опісля торкнувся подалу сирівців і еміграційних справ. Мін. Аріта заявив, що одною з причин міжнароднього неспокою є поведінка держав, багатих у сирівці, які обмежують доставу супроти держав, убогих у сирівці. Міністер висловив надію, що причини цієї недогідної міжнародньої ситуації усунуть. Японія повинна спинити японську еміграцію до цих держав, які її не бажають.

Господарська співпраця між Китаєм, Манджуко та Японією може розвиватися в першу чергу в північнім Китаю. Одначе наперед слід унеможливити там протияпонську і комуністичну пропаганду. Японії дуже залежить на розвитку північного Китаю, але не думає встрявати до політичних справ автономічних провінцій.

Прем. Гірота заявив, що його погляди на большевицько-японські взаємини не змінилися. Одначе в останньому часі змінилися дуже загальні умовичі з приводу концентрації большевицького війська на Далекому Сході. Прем'єр заявив, що задумує полюднати по черзі всі спірні справи з большевиками, але не може погодитися зі зростом большевицьких військових сил на Далекому Сході. Одначе це ще не означає небезпеки війни. Прем'єр висловив надію, що вдасться усунути труднощі, які розділюють обі держави.

новинки.

— **Потрітрет С. Петлюри.** Вже вийшов із друку дуже гарний портрет бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, формату 35×45 цм. Ціна 1 прим. — 50 сот., з пересилкою в рульові — 90 сот. При замовленні більш, як 20 прим. — опуст 20% (пересилка наша). Замовляти в Книгарні Т-ва „Просвіта" (Львів, вул. Руська, 4) або безпосередньо у Видавництві: Українське Т-во Допомоги Емігрантам, чекове конто ПКО у Львові ч. 504.782. 2088 1—3

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполью") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 12-100

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 37-115

— **Нове видання 1-го тому „Волині" Самчука** вже появилося. Книжка відзначена першою нагородою. Замовляти в видавництві „Дзвони", Львів, вул. Японська ч. 7. II. Ціна 4.30 зол. Хто замовляє безпосередньо в видавництві, не платить за порто. 2103

— **Засідання Комісії Мови при НТШ** у Львові відбудеться в понеділок 11. травня ц. р. в 6. год. веч. у бібліотеці Т-ва. На денному порядку дискусія над граматичною термінольогією

— **Спільне свячене** уладжує для своїх членів старшина кружка Р. Ш. ім. Т. Шевченка 10. ц. м. у власній домівці при вул. Супінського 23. Початок год. 6 веч.

— **Спільне свячене** уладжують читальня „Просвіти" на Городецькім і кооператива „Консумент" у Львові в неділю, 10. ц. м. в малій салі ім. Лисенка при вул. Шашкевича 5. Початок год. 17.30.

— **Жалібні врочистости** у звязку з першою річницею смерти марш. Пілсудського відбудуться у Львові у вівторок 12. ц. м. В програму входять: похід військових орхестр по місті, заупокійні богослуження у всіх святинях, полева Служба Божа при вул. Пелчинській і перемарш військових відділів та організацій вулицями міста. В год. 13 на знак, поданий радієм, дзвонами і фабричними сиренами, 3-мінутова тишина, при чому буде припинений всякий рух на вулицях, а прохожі мають відкрити голови. Пополудні відбудуться жалібні академії в товариствах, кіна висвітлюватимуть похорон марш. Пілсудського, а в год. 20.45 відізвуться церковні дзвони і гарматні салюти в моменті, коли перед роком помер марш. Пілсудський. Трамваєвий рух на вулицях, куди піде похід, буде припинений.

— **Новий ректор ветеринарійної академії.** На засіданні ради професорів академії ветеринарійної медицини у Львові вибрано ректором на три роки проф. д-ра Юрія Александровича.

— **Протестаційний страйк студентів.** Молодь вищих шкіл у Львові проголосила в суботу одноденний страйк на знак протесту проти високих оплат. На мурах університету і політехніки вивішено написи „Боротьба за знижку оплат тревае дальше" і т. п. Викладів не відбулися.

— **Відтяження власників реальностей у Львові.** Господарська комісія міської ради у Львові рішила звільнити реальности від гіпотечних вписів у користь громади на забезпечення коштів першого уладження вулиць і відписати нестягнені належитости громади вимірені перед оголошенням судових присудів. Вплати, які вже доконано, будуть зачислені на рахунок першого уладження вулиць, які міська управа переведе в майбутньому. Таким чином поладнано давній гострий спір між власниками реальностей і магістратом.

— **Дорогові роботи під Львовом.** В перемишлянському повіті розпочали в різних місцях роботи на публичних дорогах, даючи заробок місцевому населенню. М. і. направляють гостинці з Куровичі до Задвіря, з Куровичі до Перемишлян, з Перемишлян до Рогатина і Дунаєва. Ведуться теж роботи коло регуляції Полтви і Тимковецького потока.

— **Реєстрація сезонових занедужань.** До спису занедужань заведено нові рубрики, задля реєстрації сезонових випадків. Сюди належать укушення гадюками та затроєння грибами. Лікарі зобовязані повідомляти адміністрацийну владу про кожний такий випадок.

— **Меліораційні реферати при старостах.** При всіх повітових староствах створено спеціяльні меліораційні реферати, що мають управнити адміністрацію меліораційними роботами. Реферати обіймуть всі водно-меліораційні справи в повіті.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішнім тягненні держ. кляс. льотерії впали виграні на такі числа: 10.000 зол. на ч. 7593. 5.000 зол. на ч. 33163 55475 78474 121728. 2.000 зол. на ч. 29116 56932 98894 100314 101929 102110 112708 130279 158346 166656 168259 170049 176906. 1.000 зол. на ч. 6940 24108 37529 43276 49577 53198 58396 60576 65421 71014 88886 96314 97012 100142 105298 109571 122272 133159 136498 143693 148970 151794 152252 153731 160171 164662 166981 170217 170883 176367 184497 185431 190077.

— **Незвичайні здібности** має дочка нашого земляка п. Андрія Камінського, що живе тепер у своїм маєтку в Словенії біля Марибору. Його дочка Аспазія-Ніна Беатриче має 14 літ і є гімназійною ученицею. Її умові здібности такі великі, що уважають їх чудом. Вона знає стару грецьку і латинську мову так добре, що зі своїм батьком, по фаху учителем гімназії, розмовляє тільки по грецьки і латинськи. Крім тих мов знає ще мови: німецьку, французьку, англійську, італійську, словінську, хорватську і російську. Тепер учиться приватно в гімназії, але якби закон дозволяв, то могла б вже тепер зложити іспит зрілости. Історію, географію, зоольогію, ботаніку знає до найменших подробиць. Коли б сказати який небудь рік перед чи по Христі, вона точно скаже, хто тоді в якім краю володів і які в тім році історичні події відбулися. Всі ріки на світі знає на память. Більшу часть Євангелії в грецькій мові знає напамять. Велику грецьку епопею Іліяду вивчилась на протязі 8 днів, а Одисею напротязі 3 днів. Слід завначити, що п. А. Камінський є родом з Угнова, студіював за границею, був короткий час учителем коломийської гімназії та є автором кількох публіцистичних праць у москвофільському дусі.

— **Згоріли три жінки.** Підчас пожежі в селі Лашеві велюнського повіту жінка господаря Пакули з донькою та льокаторкою пробували рятувати з хати річи. Коли всі три жінки находилися в середині, завалилася на них перепалена стеля, й оні троє згинули у вогні.

— **Присуд на комуністів.** Перед судом присяжних у Стрию відбулася розправа проти Михайла Барана з Болехова і кільканацятьох людей, обвинуачених у комуністичній роботі. Засуджено М. Барана на 10 літ, Берле Цірінга на 7 і пятьох інших жидів по 4 роки вязниці. Інших увільнено.

— **Концерт композитора Ю. Пономаренка.** Черговий річний концерт відомого українського композитора Ю. Пономаренка пройшов, як повідомляє Офінор, з великим успіхом. Цього року Ю. Пономаренко, предложив добірній публиці не лише твори на народні, популярні та історичні мотиви, але й цілком оригінальні річи, написані до слів українських поетів. Присутні фахівці мали змогу оцінити, що композитор однаково легко володіє народнім жанром та інтернаціональним стилем, гідним першорядних композиторів. Виконання відомих українських артистів пані Яхненко Кірсанової та О. Чехівського й М. Кучерівні, в супроводі самого автора, у великій мірі сприяло успіхові концерту, викликуючи справжнє задоволення публики. Знавці ствердили особливість творчости Ю. Пономаренка, яка полягає в цьому, що в його романсах супровід не є лише додатковою частиною до співу, але й рівноцінним музичним твором, який гармонійно зливається з вокальною частиною.

— **Краєва хроніка.** Коломийський суд засудив д-ра Мих. Боднара, адвоката з Косова, на 7 місяців вязниці за лист до міністерства справедливости зі скаргою на суддів, при чому половину кари подаровано на основі амнестії. — В Тернополі отруїлася Н. Слонікова, якої чоловік, грошевий конвоент на почті, украв свого часу 40 тисяч зол. і 1000 доларів. Скінчила самогубством, вийшовши від слідчого судді. — В лісі біля Ясенева Гор. пов. Косів вибухла пожежа і знищила багато дерев. — В коломийському шпиталі помер Мих. Гавришак, що затроївся газами при копанні міського каналу.

— **Перед обнижкою цін бензини.** Як повідомляє варшавська преса, одночасно з полекшами при купні нових самоходів і мотоциклів має подешевіти також бензина. Обнижка цін бензини буде залежати від зросту її зужиткування. Як відомо, в ціні бензини міститься коло 30 проц. скарбових оплат.

— **Чотири присуди на дефравдантів.** Луцький окружний суд на виїздовій сесії у Володимирі розглядав кілька справ за грошеві зловживання. Перший відповідав Йоель Хворостовський, секвестратор громади Киселин, і дістав три місяці вязниці з позбавленням прав на 3 роки. На другій розправі станув Юрій Генцель, лісничий державних лісів в Устилузі, за спроневірення 1.230 зол. Дістав 8 місяців вязниці. Дальше розглядано справу почтової уряднички в Олеську, Марії Дудкевич, що спроневірила 83 зол. Засудили її на 6 місяців вязниці з припиненням на 2 роки. Війт солтис громади Киселин, Єфим Базюк дістав 10 місяців вязниці за дефравдацію 500 зол. на школу громади. Крім того має звернути здефравдовані гроші.

„ГМІНД"

не було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", **Львів, Ринок 10.**

— **Чия нога?** З ріки Віллі під Вільном добули кішок, в якому находилася людська нога, відтята разом з стегном. В інституті судової медицини стверджено, що це нога жінки, відтята ножем або сокирою. Здогадуються, що це нога Анни Димитровичевої, яку вбив у Вильні душогуб, що мешкав у неї як субльокатор, подавшись за студентом Каз. Козловського.

— **Смерть Освальда Шпенглера.** В Мінхені помер 8. ц. м. у 56 р. життя німецький фільософ др Освальд Шпенглер, один з найкращих знавців европейської культури, що перший поставив критичну діягнозу культурної кризи, яку переживає від часів світової війни Европа. Вславився головно своєю книжкою „Сумерк Заходу", виданну у 1914 р., яку перекладено майже на всі европейські мови. Довкола тієї книжки розвинулася горячі дискусія у світовій пресі. У творі „Людина і техніка" Шпенглер здефініював „гроші" і „господарство" як два основні творчі елементи могутности і дійшов до висновку, що передавання неевропейським людям технічних здобутків це злочин супроти білої раси, який може тільки приспішити упадок Европи як культурного центру для цілого світу. З його інших книжок відомі „Прусаство і соціялізм", „Перебудова німецької держави", „Політичні обовязки німецької молоді". Його другий великий твір поруч „Сумерку Заходу" це „Держава".

— **Англійська мова в німецьких університетах.** Німецький міністер освіти, др Руст видав розпорядок, щоби з початком нового академічного року ввести у всіх вищих школах обовязкове навчання англійської моги.

— **Висилка після смерти.** Офіцер передає з Парижа цікавий факт, що яскраво характеризує психольогію сучасних европейців. В малому місточку під Парижем умер у вязниці Н. Строганов, засуджений на висилку за спробу одержати спадщину графів Строганових. Приятелі покійного, які вжили заходів, щоб його поховати, були немало здивовані, коли голова міста заявив їм, що з огляду на те, що Строганов був засуджений на висилку, його тіло не можна поховати на території Франції і тому слід вивезти його за кордон. Ніякі заввати, що покійникові ніхто не дасть ні пашпорту ні віз, не помогли і мер стояв на своєму, як заявили йому, що в такому випадку вмивають руки і щоб він робив з тілом, що схоче. З огляду на те, що по закону покійник мусить бути похований, мер згодився на компромісову комбінацію: дозволив поховати небіжчика на місцевому цвинтарі, але з тим, щоб йому дали якийсь речинець відкликання присуду про висилку. Таким чином французькому судові прийдеться судити покійника і з огляду на „лагідячі обставини" (смерть) скасувати попередній присуд та дозволити покійному бодай тимчасовий побут не французькій території.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

— **Найбільші міста на світі.** На основі останніх обчислень найбільшим містом на світі є Ню Йорк, що має тепер 10 міліонів мешканців, або майже третину населення цілої Польщі. Другим з черги містом є столиця Англії, Льондон, що нараховує 8 міліонів мешканців. На третьому місці стоїть Токіо з 5 міліонами, опісля Париж і Берлін з 4 міліонами мешканців. По 3 міліони мешканців мають Шікаго і Шангай, поверх 2 міліони Москва, Осака, Буенос Айрес і Філядельфія. Відень і Ленінград мають менше від двох міліонів.

— **Різні вістки.** З наказу румунської влади всі кельнери в Румунії мають з огляду на чистоту голити цілу голову. — В Герцу зударилися два мисливські літаки, причому один пільот уратувався ,,легкопаздом, а другий впав з літаком на землю й згинув.

Відозви й комунікати.

ПЕРЕД ЮВИЛЕЄМ ЖІН. СЕМІНАРІЇ (ГІМНАЗІЇ) СС. ВАСИЛІЯНОК У СТАНИСЛАВОВІ.

Просимо всіх бувших учениць і вчителів жін. семінарії СС. Василіянок у Станиславові, що повстала в 1907. р. і кінчить з цим роком своє весповна 30-літнє істнування, перетворившись у гімназію нового типу, подавати на подану нижче адресу до 10. червня ц. р. всякі особисті спогади, згадки й начерки зі свого побуту в цій школі для уложення короткого огляду 30-літньої праці цієї виховної станиці.

Редакційний Комітет.

Адреса: Жіноча Гімназія СС. Василіянок, Станиславів, вул. Петра Скарги ч. 17.

КОМУНІКАТ УКРАЇНСЬКОЇ СТУД. ГРОМАДИ В ПОЗНАНІ.

Українська Студентська Громада в Познані святкуватиме по великих феріях 10-ліття свого істнування. Звертаємось отсим до її б. членів, головно до членів-основників, щоб ласкаво прислали інформації про заснування та перші літа У. С. Г. в Познані. Інформації використаємо в цілі виготовлення та видрукування праці про українське студентське життя в Познані. Просимо ще інших б. товаришів відгукнутися, бо під цю хвилину не маємо ніяких книг з перших літ істнування Громади.

Інформації слати на адресу: до 20. VI. ц. р. Українська Студ. Громада, Познань III., ск. п. 1013, по 20. VI. В. Кіталь, Бережани, Міцкевича 44.

Просимо теж слати добровільні грошеві датки на кошти улаштування ювілею ті видання праці. Гроші слати на адресу: до 20. VI. С. Симко, Познань, Буковська 23, м. 8., по 20. VI. С. Симко, Завишень, п. Скаль.

ЗА ВИДІЛ У. С. Г. В ПОЗНАНІ:

В. Кіталь. голова. *М. Крупська.* прес. реф.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блючків Р. Ш.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„ПЕТРО ІБЕТСОН".*

Історія великого, безмежного кохання, що зароджується в душах пари дітей, розділених насильно обставинами. Як діти бавляться вони, сперечаються, гніваються і не можуть жити одне без одного. Розстанням кінчиться перша доба їх життя — дитячих літ. У другій добі герой, Петро Ібетсон, став архітектом у великім льондонськім підприємстві. Має успіхи, але вчесь час почуває себе вічно, тужить за місцем своєї рідної молодости — Парижем. Їдучи на відпустку відвідує те місце, де колись мешкав дитиною та оглядає з незвичайним пієтизмом закутки, де бавився дітваком. Коли вернувся до Льондону, дістає роботу на провінції у місточку одного князя, де має перебудувати стайні. Працюючи там довгий час не знає, що жінка князя це сама товаришка його молодости. Коли обоє відкривають цю правду, не буде для них сумніву, що вони не можуть розстатись. Так кінчиться друга доба життя Ібетсона та його вибраної. Третя — його досмертна вязниця за вбивство князя. Та у вязниці серед фізичних мук він не перестає ні на хвилину відчувати приявности своєї улюбленої. Вони відавна зжились духово так, що відчитують свої думки і бачать свої сни. Приходять хвилини, коли вони не можуть снів відріжнити від дійсности; їх духові взаємини перемагають щораз більше матеріяльні зверхні перешкоди та власного тіла.

Головну ролю грає Ґері Купер, що дає одну з найкращих своїх креацій. Його партнерка Анна Гардінґ, дорівнює йому своєю вікністю. Фільма зроблена на підставі мало відомої повісти та драми; одна з найкращих, які ми оглядали за останніх кілька місяців — непересічна і своїм сюжетом і переведенням.

ДИВОГЛЯДИ.

СТУДЕНТСЬКА ФІЛЯНТРОПІЯ.

Студенти університету в Единбургу задумали звеличати чимсь свого нового ректора. На великих зборах рішили, що найкраще дати якусь більшу пожертву на шпиталь, довкола якого вік заходився. І ось виринула думка жартом наслідувати гангстерів. У місті у театрі варіете виступала дуже гарна молода танцюристка і співачка Рене Густон; найкраще було би її пірвати підчас виступів і так приневолити управу театру викупити її за великі гроші. Між зібраними були деякі у нетверезому стані. Проект прийняли без надуми і юрбою вибрались до театру, де Густон саме виступала. Публіка була переконана, що це напад бандитів або пожежа. Студенти пірвали артистку так брутально, якби мали до діла з бандитом: закинули їй на голову мішок і так сильно тягнули, що порвали їй лице та понабивали синяків. Шофер, якого вони замовили, гадав, що це справжній напад і почав боронити дівчину; його побили теж. Дівчина була в такому стані, що її мусіли відвезти до шпиталю. Хоч вона видужавши звернулась до ректора університету з проханням, щоб вибачити студентам, ректор заявив, що в порозумінні з поліцією мусить почати дисциплінарне слідство проти винуватців.

ЗНОВУ ПОТВОРА

Щороку з весною починають в Англії широко писати про потвору, яка появляється в різних ріках. Вона відома під славним прізвищем Льоч Несс, від назви місцевости, де вона перебуває.

Тепер приходить поважна вістка від дра Альпіна Шістольма, що приїхав з Морріс, стейту Манітоба, і бачив при Льос Несс цю потвору, коли їздив в моторовім човні. Потвора на тридцять стіп завдовшки а довгою шиєю, подібна трохи до моржа, дві хвилини вилежувалась на піску. Також трьох студентів з Глезго приглядались потворі повних десять хвилин. Оповідають вони, що потвора має 9 метрів, голову як вуж з малими очима і пливе по воді так хутко, що спричиняє страшний шум.

ДІВЧИНА, ЩО ОБІЦЯЛА СОБІ МОВЧАТИ.

В американському місті Скревепорт у Льоїзіяні почали лікарі досліджувати 16-літню дівчину, що дала собі слово мовчати. Мовчала вона відавна. Нараз занедужала грипою і дістала пересього страху. Від того часу говорить вона неохотно. Лікарі здивовані головно тим, що вона не бальоне звичайні шестнітниці, а говорить розумно і багато знає. Нещастя тільки в тому, що не може втримати язика за зубами. Мовчить тільки тоді, коли засипляє.

† Посмертні згадки.

Марія з Чарнецьких Зельська, вдова по бл. п. Михайлі Зельськім, управителі школи в Задвірі і сама б. довголітня управителька школи в Задвірю і Полоничах повіту перемишлянського, упокоїлася в Бозі принявши Найсв. Тайни 5. травня ц. р. в 77 році свого праведного життя. Похорон відбувся 7. травня ц. р. в Глинянах на місцевий цвинтар до родинного гробівця в супроводі сімох священників, великої маси народу, делегацій з Задвіря, Полоничі, Глиняни, як також місцевої орхестри і хору парохіяльного. Покійна залишила дочку Александру Зельську, емеритовану учительку в Глинянах, сина Володимира інжинірагрономa в Києві, сновову Софію і внучку Іочку. 2099

Дописи.

СКАЛАТ.

Загальні Збори П. С. К. в Скалаті відбулися дня 2. ц. м. при участи 78-ох представників кооператив. Зі звіту з діяльности за 1935 рік видно деякий поступ у праці П. С. К. Ось кілька даних: П. С. К. поширив збут збіжжа та започаткував збут ключа і безрог. Торги збільшились на 25 проц. Власні фонди П. С. К. зросли на 1 і пів проц., чужі зменшилися на 7.7 проц. Довги по кооперативах зменшилися на 15 проц. Нових членів по кооперативах прибуло 316 осіб. Торговельна дисципліна кооператив сягає 83.4 проц. Пороблено заходи вибудувати збіжевий магазин. Організаційний референт і люстратор дир. П. С. К. п. Ференц, відбув 277 поїздок по кооперативах. П. С. К. співпрацював у ділянці торговельній зі Союзами Кооператив у Тернополі і Теребовлі, в ділянці організації збуту сільсько-господарських продуктів з Філією „Сільського Господаря". Чимало помогла в праці серед жіноцтва кооперативна пропагаторка п. Д. Аксентій. В дискусії над звітами забирали голос 22 особи, які м. ін. висловили признання всім кооператорам, що йшли назустріч гарним починам Союзу. Одночасно у відповідній резолюції агронома при Філії „С. Г." інж. А. Чемериса доручено дирекції П.С.К. безоглядно виконати рішення попередніх анкет та карати, а навіть усувати тих кооператорів, які не вижажуться торговельною дисципліною супроти Союзу і які будуть далі збувати збіжа приватникам.

Спільне кооперативне свячене відбулося заходом П. С. К. дня 26. м. м. у Скалаті при участи 62 представників кооператив. Була це спроба навязати тісніші взаємини проводу П. С. К. з провідниками низових кооператив. Побажанням булоб, щоб на будуче вступ на подібні сходини був дешевший як 1 зол. та щоб „гостина" була дещо простіша і дешевша. Замість довжезних промов вказана булаб взаємна вимина думок, навіть у формі заздалегідь підготовлених діялогів. Комбінація „празника" й анкети не зовсім удалася.

Двотижневий куховарський курс. Дня 7. травня ц. р. закінчено в Зелені двотижневий куховарський курс, улаштований заходами місцевої кооперативи і кружка „С. Г.". Гарно повбирані в мальовничих вишиванках курсантки своїм смачним обідом та вмілим подаванням до стола дали доказ належного використання курсу. Цей перший від кількох літ куховарський курс у скалатському повіті закінчився промовами представниці кружка „Союзу Українок" п. Пісецької, представників П. С. К. ради. Пісецького і дир. Ференца, представника філії „С. Г." інж. А. Чемериса та подякою одної з курсанток і вкінці зворушливим прощанням провідниці п. Аксентій.

І. Ч.

ПАРЦЕЛІ
при вул. ЗАМКОВІЙ
дешево на продаж.
Відомість Д-р ШТОКЕЛЬ,
Львів, Галицька 9, тел. 237-37.
2098 1—2

Спорт.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ.

Відплатні товариські змагання цих дружин відбудуться в неділю 10. ц. м. на гриші Цитаделі. Початок: год. 16.30. Попередять змагання резерв.

КОМУНІКАТ СПОРТОВОГО РЕФЕРАТУ.

Спортовий Реферат подає до відома календарик **краєвих змагань** на літній сезон 1936 р., затверджений Спортовою Радою УСС.

I. Легкоатлетичні змагання — 5. і 6. вересня.
II. Пятиамаг — 26. і 27. вересня.
III. Триамаг — 4. жовтня.
IV. Пливаційні — 29. і 30. серпня.
V. Ситківкові — 28., 29. і 30. серпня.
VI. Миколесні — 23. серпня.
VII. Каюкові — 16. серпня.
VIII. Спортові гри — 4. жовтня.

Точна програма, місце, час змагань і т. д. будуть проголошені пізніше.

Речинець до переведення окружних змагань у поодиноких ділянках назначуємо до 10. серпня ц. р.

Рівночасно повідомляємо, що **День Українського Спортовця** має відбутися до дня 30. червня ц. р.; **День юнаків** у днях 12. і 13. вересня та **День гінців** — дня 20. вересня ц. р.

КОМУНІКАТ СУБРЕФЕРАТУ СПОРТОВИХ ГОР ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

У вівторок 12. V. відбудеться льосування дружин в'їздівники Б-класи та кошівки мужчин. На льосування просимо представників клюбів конечно явитися для обговорення справ, звязаних з весняними змаганнями.

ВІДГУКИ ДНЯ.

В „День Матері".

Один день у році є посвячений українській матері. Один день — Богу дякувати і за це, бо цілі віки — Тобі, Українська Мати, не посвячував ніхто ні одної хвилини. Жила Ти, працювала, дітей приводила на світ і виводила в люди, а ті люди розходилися по світі...

„Ой три шляхи широкії
До купи зійшлися,
На чужизну з України
Брати розійшлися..."

Посадила стара мати три тополі в полі і кожного з них назвала іменем сина, дивилася, чи приймуться ясені і тремтіла за долю синів.

Чи так само тремтіли сини за долю матери? Чи взяв кожний з них хоч маленьку цятку по ній? Чи згадував її в молитвах, чи думкою вертався до неї?

„Не плач мати, не журися,
Бо вже твій син оженився,
Взяв він собі за жінонъку
Зелену муравоньку..."

Коли вже смерть заглядала в очі, коли під ним під'ном своїм по коліна в землю вбився — тоді думка сина летіла до матері зі сварою як за дитячих часів. І тоді всихав один ясень, а тоді до смерти не висихали матірні очі.

Сини українські! Не обиджуйтеся за ті слова, бо й автор цих рядків є між вами. І направду кажу вам, за мало ми місця у своїх серцях відступаємо матерям, а щойно тоді, як уже їх не стрінемо, бачимо, що ми стратили і скільки їм завинили.

Блукав я по всій Україні, довгих шість воєнних років був поза домом, а скільки разів думкою коло Матері був — на пальцях зрахувати. Зате скільки Мати коло мене думами була — порахуйте зорі в негіляну ніч!

Завтра, 10. травня — „День Матері". День матері від початку землі української — до кінця її. День матері, і тої, що вже лежить у гробі, і тої, що тепер сповнює найкраще і найтяжче завдання жінки, і тої, що колись сповнить.

Нехай у той день думка кожного полине до одиноко незастуленої жінки на світі — до рідної мами. Нехай приладе ластівкою перед нею, нехай жайворонком задзвонить над її головою, бо „мама" — найкраще, велике слово.

І нехай просить, щоб мами від нині менше любили своїх синів! Або — бодай інакше!...

Безмежна любов українських матерей до своїх дітей вилилася в таку форму, що ми найбільша європейська нація — нині без держави. За мягкий мамин син до твердого життя серед інших народів. Багато гіркого і доброго вилляє в його серце рідна мати, а за мало реального і холодного. Вчить його всміхатися, не відучує плакати, а не вчить зкушувати зуби.

„А—а! А—а!
Зіли вовки барана..."

Мати співає, „не пояснює чому. І потім тонкі барашків ідять — цілими віками.

Хоч у барашків є роги!...

Галактіон Чінко.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури, Львів, 1. травня 1936. Р. XII. Ч. 9. — Зміст: Корнило Заклинський: Матері. — Н. Королева: Матер регнум. — Л. Б.: Вечір народньої носні в Коломиї. — З. Мірна: Заміжніх жінок позбавляють праці. — Л. Б.: У школі О. Суховерської. — Л. Б.: Конкурс чистоти хати. — Константина Малицька: Із наших літниць — Черче. — Д-р Олександер Гнатюк: Надморний порість волосся. — Софія Дорошенко: Дитячі опери в театрі „Різнородностей". — Іменини. — Софія Русова: Мої спогади.

СВІТ ДИТИНИ. Львів, травень 1936. Ч. 5

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО, ілюстрований журнал української молоді. Львів, травень 1936. Р. IV. Ч. 5.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва"
Рава Руська:
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича
Розклад:
10. V. Отаман Пісня
Миколаїв н/Дн.:
11. V. Дівча з Маслосоюзу.
12. V. Ніна теща.
13. V. Лев з Донсвіт.
14. V. Іванідзе.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман пісня.
17. V. Гори говорить.

Великий Театр:

Неділя, 10. V. год. 3.30. Ціни найнижчі. Аб. 11. „Графиня мані генералово"; год. 8. веч. Аб. 10. „Неоправдана година".

Понеділок, 11. V. год. 8. веч. „Неоправдана година".

Театр Різнородностей:

Неділя, 10. V. год. 7. веч. Виступи „Цируліка" З Передплою; год. 9. веч. Виступи „Цируліка" З Передплою.

КІНА.

АПОЛЬО: „Мазур" з Полею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Іван Твардовський".
ВАНДА: „Передмістя", „Забута мелодія".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСМО: „Дівча з постерунку".
КОЛІСЕЙ: „Велика книжка та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНІКА: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" комедія гротеска, „Почта пацук".
МЕТРО: „Велика княжна Одександра" і комедія з пастерон Китоном.
МІРАЖ: „Розсипані очі" з Шераї Темпль.
МУЗА: „Петербурські ночі".
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Метро Ідеєсон".
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЬВЕ: „Фолі Бержер" із Морісом Шевальє і ревія „Гравець у цитті".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидний промінь" і ревія.
ХИМЕРА: „Таємна жінка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(вул. Марійська 5.)
Рим.

Закордонне радіо.

Неділя, 10. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, музика, спів, 15.40 Секстет на смички ф-дур Регера, 17.45 „Для серця та для вуха" розм. концерт, 21.20 Регерові твори, **Братислава** (298,8) 10.35 Пісні у словацьких місті и селі, 19.05 Словацькі нар. пісні **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, рум. дяточий хор, **Прага** (470,2) 8.50 Орган. рестал, 9.40, 11.00 Концерт, 11.55 Сметанин фестіваль, **Париж** (1648) 11.00, 13.00, 14.45 Концерт, 17.00 Легка музика, 20.45 Вечір присвячений Жанні д'Арк, **Білгород** (437,3) 11.20 Концерт, 17.00 Легка музика, **Берлін** (356,7) 11.30, 12.00 Музика, 17.00 Бесіди рад фобразці, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Фантазія на орг. Будинера, 14.30 Звуки пусти, цит. музика, 20.15 Скандинавська музика, **Мінхен** (405,4) 13.00 Орк. концерт, 14.45 Одина пісень, 18.00 Хори дітей, слонко-муз. вид., **Будапешт** (549,5) 14.00 Цит. музика, 19.30 Сольо на таборі, 20.20 Орк. концерт, **Мілано** (368,6) 12.15 Сербіна, 20.15 Концерт пісень, орк., 21.10 Комедія, 22.00 Фортеп. рестал, **Рим** (420,8) 17.00 Легка музика, 20.40 „Аудиція оп. Беллині и Гальперін.

Понеділок, 11. травня 1936.

Відень (506,8) 16.05 Сопран, альт, форт. 20.50 „Генофева" оп. Шумана, **Братислава** (298.8) 19.30 Словацькі пісні, **Кошиці** (259,1) **18.00 Концерт українських пласунів**, **Прага** (470.2) 12.35 Концерт, 17.40 Вільончеля, 19.30 Концерт військ. орк., 20.30 Тріо Сметани і соль на скр. віол. і форт., **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 12.15 Камер. концерт, 15.00 Лірічні твори, 20.00 Спів, 20.45 Вечір музики, пісні-поезії, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 19.15 Регерові твори на тему Бетговенових форт., **Кенігсаустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 21.00 „Ді Вайденхантате" поема Г. Айхе з муз. Блюменфельда, **Кельн** (455,9) 20.10 Регерові твори хор, солісти, **Мінхен** (405,4) 16.30 Кларнетовий квінтет кодур Регера, 18.00 Концерт орк., **Будапешт** (549,5) 12.05 Мад. пісоньки, 17.00 Сальон. музика 19.20 Солісти, 20.15 „Реквієм" Верді, 22.20 Цит. музика, **Мілано** (368.6) 13.20 Камер. музика, 20.40 „Манемарельо" оп. Леонів, **Рим** (420.8) 19.00 Легка музика, 20.40 Концерт військ. орк.

Вівторок, 12. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 17.15 Сучасні пісні на жін. хор, 20.10 Концерт присв. творчості Регера. **Братислава** (298.8) 17.50 Мадярські танки, 19.10 Танк. музика, **Прага** (470.2) 17.20 Дуети Бендля та Дворжака, 18.25 Пісні Регера та Шуберта, 21.00 Галений концерт, 22.15 Скрипковий рестал, **Париж** (1648) 11.00 Симф. концерт, 20.45 „Ля Газет де Монмартр" вес. вид., **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.00 Арії, 19.50 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30, 19.15, 20.10 Музика, 19.00 „Гамлет" увертюра Нільса Гаде, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.45 Суїта нім. нар. пісень, 20.10 Капеля Лішнякова й дует акордіоністів, **Кельн** (455,9) 20.10 Пісні й музика Г. Блюмензата, орк., хор, 21.15 Віртуозні мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Концерт орк., 16.50 Концерт на скр. і орк. з-моль Шпора, 20.10 Легів вечір, 22.30 Норвейські пісні, Мернер сопр., **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти, 17.00 Спів. рестал у супр. цит. орк. 21.40 Форт. рестал, **Мілано** (368.6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Танк. музика, **Рим** (420.8) 13.15 Розр. концерт, 20.40 Концерт хору, 21.30 Орг. рестал.

Львівське радіо.

Неділя, 10. травня 1936.

9.00 Ранішня задниця, 10.55 Оп. симфонічні фрагменти з гр. пл., 11.25 Під банлерою корабля „Баторій" муз. вид., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Музичний поранок; у перерві ок. 13.00 год. „Занота" фрагм. із повісти Г. Нагаєвської „Оранжі й шині". 14.00 Ранішня концерт, 14.15 Бах: Прелюдія е-моль із гр. пл., 14.20 Концерт із нагоди 350-ліття Станроніг-йського Інституту у Львові, 15.00 Огляд ринків різних продуктів, 15.15 Промовляють і його роді в держані, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Літня пожива інвентарю, 16.00 Танки з вин. мандолінистів, 16.15 Мельодії з оперетек і знуковиска у вик. М. Барановської, 16.45 Програма на завтра, 16.15 Театр Уяви: „Грідіон" К. Красінського. 17.45 Літер. новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орхестра, солісти, 18.00 Фрагм. концерту з театру в Лешині. 20.45 Вибори з творів Н. Шадеуського. 20.50 Вечірній денник, 21.00 Із весняній львівській хвилі, 21.30 Відпустка на воді, 21.42, 21.40 Спортові вістки, 22.00 Трансм. з важкоатлет. матчу Варшава-Кенігсберг, 22.15 Концерт орк., пісоньки, 23.05 Танкова музика.

Понеділок, 11. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня задниця, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для молодіжі, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Похвала малого листа, 12.25 Славні рапсодії з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Популярна музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Ревма, 15.30 Концерт орк., 16.00 Трансм. з кор. „Баторій", 16.30 Р. Штраус: „Життя героя" симф. поема з гр. пл., 17.00 Салон „В адвокатській канцелярії", 17.15 Фрагм. із „Вітру від моря" Ст. Жеромського, 17.20 Дуети в супр. форт., 17.50 У муз.

До скорих знимок
Voigtländer a SUPER B.

До скорих знимок потрібна винятково добра камера, нарівні до спортових знимок, які і при прережних погодах, супер є саме найвідповідніщою швидкою камерою до цього роду знимок. Бо одним зглядом оцінюємо картину в її построї, вирізи знимки, прикривки і винятки горизонтальні. У малої ока знимку можна гостро наставити і одночасно вирівняти паралякса. На знимці дістаємо докладно те саме, що ми бачили на матівці.

Можна дістати у більших складах фотографічних!

Проспекти висилає безплатно ГЕНЕРАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ: ВАРШАВА, ХМЕЛЬНА 47 а. 1—2

застрелив мушли" Акселя Стерна. 18.00 Форт. рецітль. 18.30 Видання для дітей. 18.40 Вок. Скрипкович. концерт а-мольовий гр. пол. 18.55 Актуальна хроніка. 19.05 Сільна реруб. 19.10 Програма на завтра. 19.15 Реклам. концерт. 19.30, 19.35 Спортові вістки. 19.40 Вечірній дневник. 19.50 Репортаж із вист. виставки „Марш. Пілсудського та Вільно". 19.55 Промова прогр. директора П. Р., 2.00 Військовий апель. 21.15 „На смерть героя" у вик. симф. орх. й хору. 22.30 „Промова Й. Пілсудського над домовиною Юл. Словацького" фрагм. із „Короля Духа", 22.50 „Ангел" симф. поема Людомира Ружицького. 23.10 Ост. вістки радіовістника. 23.20 Репортаж у французькій мові. 23.25 Вер-

Вівторок 12. травня 1936.

7.15 Вербі, 7.18 Ранковий дневник. 7.45 Богослуження з Вільна. Перенесення серця марш. Пілсудського та тлінних останків його матері. 13.15 Полудневий дневник. 17.30 „Похорон Казимира Великого" кантата Б. Валевського до слів Ст. Вишинського хор. 17.45—18.15 Короткі інф. репортажі з Кракова, Львова, Катовиць, Лодзі, Познання, Торуня, Варшави. 18.15 Вимок із приказу марш. Пілсудського до польського війська, 18.20 Орган. рецітль. 18.45 Промова для закорд. полків, 19.00 Фрагменти з похоронів у Вільні, 19.35 Жалібні пісні, хор; у перерві „Трагічна воля" Каз. Вежинського в рецитації С. Ярача, 20.45 У годину смерти (Дзюма), 21.15 „Останні вербі" симф. поема І. Маклакевича, 21.40 „Рапсодія Вавелю" дост. вад. з Вишинського. 22.10 Вечірній дневник, 22.25 „Жалібна поема" Бол. Войтовича. 22.55 Шопен: Жалібний марш (орх., хор). 23.05 Репортаж у франц. мові. 23.20 Вербі.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава 9. 5. (ПАТ)

Купно — продаж: Бельги бельг 90·58 — 90.15; Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.05 — 34.95, Франки шв. 172.91 — 172.10, Фльорени голяндські 360.22 — 358.50, Фунти англ. 26.55 — 26.39, Гульдени данс. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.40 — 19.00, Корони данські 118.54 — 117.60, Корони норв. 132.28 — 132.50, Корони шведські 136.78 — 135.80, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.45, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98.

Львів, 8. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Г. К. З. 39—40, 5% дол. Б. Г. 49—50, 4½% Зх. Б. Г. 37—38, 4½% Зах. Б. Г. 41.00—42.00, 4½% Ком. 50—51.

Премійки: Долярки 48—50, 4 і пів пр. П. С. 63.50—64.50.

Акції.

Банк Польський 102—101.50, Ліяпоп 11 -10.75—11, Моджейо 625, Норбанк 49, Островець 33—32.50, Страховичі 36—35—35.50, Габербуш 45—46.

Папери.

3-прц. інвест. 2 ем. 64.75—64.50, 6-проц. кол. 78.50, 4-проц. прем. дол. 48.50, 7 стаб. 62.25—63— ост. дрібні.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го травня н. р. кооперативи платили за: ьоко Львів

1 кг. масла десер.	2.35	зол.
1 кг. масла десер. бочкового виключно з боч. опакуванням	2.40	„
1 кг. масла експорт. виключно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40	„
1 л. молока	0·15	„
1 н. яєць	2.65	„

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. V. н. р. платить свої доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвірн птахомасарні „М. С." у Львові, (ул. Більчанського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає курн в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

На Рідну Школу замість вінця на домовину бл. п. Дорогої тітки Марії з Чарнецьких Зельської померлої 5. травня н. р. складають 10 зол. Ольга і Василь Лончини зі Львова; Амалія з Решетиловичів Балтаровичева з Глинян 5 зол.

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

ПАННА з вищою освітою, пристійна, господарна, з приданим пізнає мужчину на становищі. Ціль матримоніяльна. Недокімові листи. Перемишль скринька почтова 187. 2096

КУПНО - ПРОДАЖА

ДВІ будівельні парцелі по 100 сяжнів ев. як шість південний фронт, шість хвилин ходу від кінця трамваю на вул. Листопада продасть Т. Рожанковський. Собіщина 7, тел. 288-09. 2020 3—3

ПРОДАМ дім поверховий в містечку, новий, 10 кімнат з 5 моргами першокласної сіножати, городом і господарським будинком. По вияснення звертатися до п-ра Володимира Налівайка, Поморяни. На відповідь долучити марку. 2096 1—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

МОЛОДА особа займеться дом. господарством дітьми чи хорим. Радо шие, вишиває. Зголошення Грибчишин, Пнів, п. Надвірна. 2104 1-2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

НА ДОГІДНИХ УМОВАХ шукаємо свердлінних, вправних заступників і заступниць на поодинокі повіти до укр. Видавництва. Зголошення зараз із референціями слати до „Діла" під „Видавництво". 2094 1—2

РІЖНІ

ВІЗКИ ДИТЯЧІ, найновіших типів від 38 зол. поручає фірма Кік, Жовківська 17. 2047 2—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, вирокові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 23-60

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупить у фобричних складах Львів, ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 3-12

ПРИВЕЗЛА в найновіші моделі корсетів, нагрудників, ціни найнижчі, „Шик", Ринок 12 п. 2074 2 - 4

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево вирібня Кучинського, Казимирівська 4, партер, виконує всілякі реперації. 2033 4—5

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 11-18

ГАЛИЦЬКА вирібня жіночих пасків Галицька 5 поручає найновіші моделі. 2—3

КОСМЕТ. паризький кабінет „К é v a" пл. Марійська 8, мезонін ліворуч, будинок Шпрехера, усуває всілякі недостачі цери найновішим закордонним апаратом. Манікір 30 сот. Тел. 116-53. 2100 1—1

КУПЛЮ зараз вагонами кожну скількість бараболі жовтої з Галичини або Волині. Оферти: Роман Будзин, Катовиці, „Маслосоюз", Шопена 1. 2102 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ЛІКАР

Д-р Яків Гайм

орд. у внутрішніх і дитячих недугах. Лікування кварцевою лямпою.

ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 151, тел. 113-88. 2092 1—4

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 1-1

НАЙНОВІШІ КРЕАЦІЇ КОРСЕТІВ, КОРСЕЛЄТІВ ТА НАГРУДНИКІВ поручає Спеціяліст

Герман Пісен

ЛЬВІВ, ЯГАЙЛОНСЬКА 4.

Увага: Фахова услуга. тел. 236-14. 2023 5—5

МЕТАЛІ:

ЦИНА, ОЛОВО, МІДЬ, МОСЯЖ У БЛЬОКАХ, БЛЯХАХ, РУРАХ на складі у фірми

„СПАРТ"

ЛЬВІВ, КОСЦЮШКА Ч. 8. Тел. 207-09. 2—2

d.h. A. GEPNER
WARSZAWA GRZYBOWSKA 11
TEL. 690-23, 655-25, 659-25

Б Л Ь О К И
Б Л Я Х И
П Р У Т И
Д Р О Т И
Р У Р И

METALE

ЦИНА, ЦИНК, ОЛОВО, МІДЬ, НІКЕЛЬ, АНТИМОН, АЛЮМІНІЙ, БІЗМУТ, КАДМ, МАНГАН, МАГНЕЗІЙ, КОБАЛЬТ, РТУТЬ.

МОСЯЖ, БРОНЗА, ЛОЖИСЬКОВІ СТОПИ, ДРУКАРСЬКІ СТОПИ ТА ІНШІ

МІНІЯ І ГЛЄЙТА ОЛОВЯНА

БЛЯХА ЦИНКОВА, БЛЯХА ПОЦИНКОВАНА, БЛЯХА БІЛА, БЛЯХА ЧОРНА.

СТАРІ МЕТАЛІ.

Знана краківська фабрика білля **„ІІ А В"** **Львів, Сикстуська 1.** поручає на літній сезон:

ДЛЯ ПАНІВ:		ДЛЯ ПАНЬ:	
Сорочки спортові		Сорочки дитячі	
Зефірові і сіткові пс	4.50	З мадаполяму білі і кольорові	2.75
З сирого шовку по	5.50	З мадаполяму гафтовані	3.50
Оксфордові в гарн. взорах 5.90—6.50		З найлішої перкалїни гафтовані	4.90
З найлішої попеліни шовкові	7.90	Ручно гафтовані спец. гатунок	6.25
Сорочки проходові		Комбінації (довгі)	
Попелінові найновіші взори	5.90	З мадаполяму з мотивом	3.50
З найлішої попеліни шовкові	7.90	Перкалїнові гафтовані від 4.90—6.90	
З попеліни чеської	10.90	З люнського шовку 9.80—10.90	
Сорочки нічні		„Мілянес" найвищий гат. 6.50—7.50	
Ширтингові комплет мірка	4.50	Комплєти з „Мілянес" гарні аплік.	9.80
Шифонові в різних фасонах	5.50	З мадаполяму в різних фас. 2.90—4.90	
З сирого шовку кольорові	6.90	З найліп. перкалїни гафтов. 6.50—7.90	
Піжами		З мілянес найновіші фасони	10.90
Попелінові в найновіших взорах по 10.90, 12.90, 15.80, 18.50.		**Піжами**	
Підштанці (короткі)		Панянові в гарні паси	8.50
З першорядної димки по	2.25	З найліп. попеліни шовкові	12.90
З сирого шовку Lux satin Raie	2.90		

ВЕЛИКИЙ ВИРІБ знаменитого білля для хлопців і дівчат
СПЕЦІЯЛЬНИЙ ДІЛ першорядного постелевого білля.
УВАГА! Поручаємо по винятково низьких цінах сороченята „польо", теж власної продукції.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріял в літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслїни	0.65	Зефір сирий	0.55
Вовняні	0.55	Перкалїна кольор.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.85
Сирий шовк	1.—	Попеліна на сор.	1.15
Сатина на шлафроки	1.—	Вшп рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мереж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирадла	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.30
Вовна на комплєти	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	3.25	Стирки до начиння	0.43
Коци	4.50	Простирадла ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 8.— за дурно білети до першорядних кіл. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д. КЛЄТЦЕЛЬ

ЛЬВІВСЬКИХ ДІТЕЙ 9.

Містки і корони білі в ціні зниженій і на догідні умовини сплати. 2073

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МИКОЛА ДОРОЖИНСЬКИЙ

Львів. вул. Кохановського 5.

тел. 245-20.

ПОЛАГОДЖУЄ ТОЧНО І СОВІСНО ВСЯКІ ЕКСПЕДИЦІЇ МІСЦЕВІ І ПОЗАМІСЦЕВІ, ЯК ТЕЖ ПЕРЕНОСИНИ ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ. — НА РІДНУ ШКОЛУ ДАЄ 1 ПРОЦ. 2089 1—4

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 7-30

Тревала ондуляція

годі добра, якщо виконана СПЕЦІЯЛІСТОМ АЛЬОЙЗОМ СТОНОВСЬКИМ, МИКОЛАЯ 1, 6, співробітником ф-ми Кутковський. 2097 1—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 104 (14.353). Львів, вівторок 12. травня 1936. Poczтowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Большевицькі війська на Словаччині.

ПРОТЕСТ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Представники словацьких організацій зложили в ген. секретаріяті Ліги Націй протест проти проникання большевицьких впливів до Чехословаччини. Як стверджує нота, у звязку з організацією большевицьких летунських баз у багатьох словацьких місцевостях розміщені совітські саперські та летунські війська; в кількох місцевостях побудували для них окремі бараки. Члени совітської делегації переводять військову інспекцію території Словаччини.

Італія анектувала Абісинію.

ВІКТОР ЕМАНУЇЛ — ЦІСАРЕМ, БАДОЛІО — ВІЦЕКОРОЛЕМ, ГРАЦІЯНІ — МАРШАЛОМ.

РИМ, 11. 5. ПАТ. Король Віктор Емануїл видав декрет такого змісту: 1. стаття: **Територія та населення Абісинії переходить під повну суверенність італійського королівства; король Італії та його наслідники матимуть титул цісаря Абісинії;** 2. стаття: Абісинією управляє та заступає її генеральний губернатор з **титулом віцекороля;** йому підлягають всі військові та цивільні органи, крім того губернатори Сомалії та Еритреї. Віцекороля іменує король на внесок шефа уряду. Другий декрет дає становище **віцекороля маршалові маркізові Бадоліо. Ген. Граціяні дістав від короля титул маршала.**

СТАНОВИЩЕ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 11. 5. Авас, повідомлюючи про анексію Абісинії, додає: **Французький уряд свого часу упередив італійський, що робить всякі застереження щодо процедури, яку приняла Італія.**

КІНЕЦЬ АБІСИНСЬКОГО ФЕОДАЛІЗМУ.

АДІС АБЕБА, 11. 5. ПАТ. Італ. командування рішило перевести радикальні зміни в адміністраційному устрою Абісинії. Знесуть становище расів та зліквідують цілий феодальний устрій.

ІТАЛІЯ ОРГАНІЗУЄ ТУЗЕМНУ АРМІЮ.

АДІС АБЕБА, 1. 5. Райтер. Італійці почали вербувати в Абісинії туземну армію. До вербункових урядів по ріжних дільницях міста зголошується багато абіс. войовників

АМНЕСТІЯ?

РИМ, 11. 5. ПАТ. Говорять, що з нагоди анексії Абісинії король проголосить амнестію.

СТРІЧА ДВОХ ІТАЛІЙСЬКИХ АРМІЙ.

РИМ, 11. 5. ПАТ. Вчора один курінь 46. полку піхоти, машеруючи з Адіс Абеби (північний фронт) увійшов до Діредауа, яку заняв ще давніше 221. курінь летій італійців з закордону, що належить до південного фронту генерала Граціяні.

БОЇ В ДІРЕДАУА.

ДЖІБУТІ, 11. 5. ПАТ. Абісинські вояки з Огадену зрабували туземну дільницю міста, а опісля заатакували й европейську, але французькі відділи сенегальських стрільців їх відкинули з великими втратами.

Що на це Ліга Націй?

ПАРИЖ, 11. 5. Авас **Зближені до Ліги Націй круги підчеркують, що негус має дальше право висилати представника до Женеви. Односторонне рішення італ. уряду не може змінити правного стану.** Подібно підчас світової війни не втратила правного існування Сербія занята зовсім ані Бельгія, занята майже зовсім ворожими військами. Як загально думають, **одним з головних актів Ради Ліги буде не визнати доконаного факту, перед яким поставила її Італія, а навпаки дальше підтримати правні взаємини між Лігою й абісинським урядом. З огляду на те годі сподіватися, щоб скоро знесли санкції.**

ЗВІТ МІН. ФЛЯНДЕНА.

ПАРИЖ, 11. 5. Авас. На суботнішньому засіданні ради міністрів мін. Флянден зложив звіт зі своїх заходів для замирення між Італією й Англією та висловив думку, що Англія не погодилася на переговори у підхожий час. Мін. Флянден торкнувся справи квестіонарю, згадав про становище Малої та Балканської Антанти, зокрема за нарушення Сен Жермену, крім того подав мотиви, через які Франція погодилася на ревізію лозаннської конвенції про Дарданелі.

СТАНОВИЩЕ ДРУГОРЯДНИХ ДЕРЖАВ.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Представники тзв. північних держав, Еспанії та Швайцарії відбули в Женеві наради і здається рішили зайняти вичікуюче становище до абісинської справи.

ІНДУСИ В ОБОРОНІ АБІСИНІЇ.

КАЛЬКУТА, 11. 5. ПАТ. З ініціятиви голови індуського конгресу відбувся в Калькуті „день Абісинії" як протест проти підбою тієї країни. На вічах рішили домагатися, щоб Індія виступила з Ліги Націй, опісля намагалися демонструвати перед італ. консулятом.

РАДА ЛІГИ ЗБИРАЄТЬСЯ НИНІ В 17. ГОД.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Засідання Ради Ліги Націй було визначене на 10.30 год.; в останній хвилині пересунули цей речинець на год. 17 ту цього самого дня. Мін. Іден, який буде председініком нинішньої Ради, прибув уже до Женеви. Прибув також барон Альоїзі з Італії та Поль Бонкур з Франції.

Націоналістичний уряд в Єгипті.

КАІРО, 11. 5. ПАТ. Нагас Паша створив новий уряд, зложений виключно з вафдистів; для себе затримав теку внутр. справ та здоровія. Регентійна рада затвердила склад нового уряду.

Новий президент Еспанії.

МАДРИД 11. 5. ПАТ. Азану вибрали президентом 754-ома голосами на 846.

В середу 13. травня 1936. у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій:

ГРУБІ РИБИ Мих. Балуцького. Невичерпане джерело веселости і сміху. — Архитвір гумору.

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ дві вистави в год. 7.30 і 9.30

З ПЕРЕДІЛКОМ Гостинні виступи Цирульника Варшавського:

Зімінська — Желіховська — Терне — Яроші — Ольша — Рентген.

Що в молодості придбаєш — те на ціле життя маєш! — тому від молодих літ складай свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Інші поклоняються традиції — ми її валимо...

Львів, 11. травня 1936.

Коли ще жив Йосиф Пілсудський — не було такого поганого слова, якого не виписали б автори пречислених пашквілів на його особу. Находився Йосиф Пілсудський в осередку політичної боротьби, сам був безоглядний і супротив нього не перебирали у засобах. Але коли Йосиф Пілсудський заплющив сам рік тому на віки очі — зачинились уста всіх його противників і ворогів. За домаганнею Йосифа Пілсудського найшовся ввесь польський нарід. Коли лідери ендеції, яка ненавиділа Пілсудського всіми фібрами душі та з якої середовища вийшов Елігіюш Неяядомський, що готовився вбити Пілсудського і вбив Нарутовіча, як його довіреного і наслідника, коли ті лідери ендеції віддавали тлінні останки Йосифа Пілсудського поклін, то це був не тільки жест лицарської куртуазії: це було признання величини того діяча для польського народу, це було ствердження велитенської ролі, яку відіграв Йосиф Пілсудський у польській історії. Смерть Пілсудського створювала відразу ту історичну перспективу, якої не давала актуальна політична боротьба за його життя. І Пілсудський перестав бути предметом атак та оборони, обожання і ненависти, позитивної і негативної критики, перестав бути темою полеміки. Він став цінністю всієї польської нації, символом збройної боротьби за польську державність, першим головою відродженої польської держави, творцем її збройної сили, воєнним вождом і найвищим військовим достойником. І коли найшовся у Варшаві такий короткозорий редактор, який не відчув особливости історичного моменту 12 травня 1935 року, гадав, що можна продовжувати з Пілсудським політичну боротьбу та відмовився через те помістити маніфест президента, до трьох днів його часопис мусів змінити назву: не через адміністраційні репресії, а через стихійний відрух читачів часопису, запеклих до того часу противників Пілсудського, — які тепер валили редакцію газети протестами та адміністрацію газети — відмовою передплати. Не минув рік з того часу, як у „Бунті Молодих" найшовся поклик до організаційного об'єднання санаційної і ендецької молоді з таким аргументом, що — мовляв — нема вже поділу поляків на пілсудчиків і антипілсудчиків: всі поляки є вже пілсудчиками, бо всі вони польські державники, що мають честь для рідної армії і рідної найновішої історії. На те не відізвався у польському громадянстві ані один голос застереження: бо хоча політична боротьба довкола устрою, що його закріпив своїм підписом Йосиф Пілсудський, і довколо всієї державної системи, яка зродилась у ближчому чи дальшому наслідку діл Пілсудського, хоч та боротьба тривае сьогодні може з більшою силою, ніж тривала в останніх роках життя маршала, то проте особа Пілсудського стоїть поза тією боротьбою. Не тому, що нема його а живих, тільки тому, що його смерть створила йому вже іншу характеристику, відіграла його ім'я від таких у великій історичній площині розмірно маленьких діл, як сама державна конституція, чи боротьба за такий або інший устрій внутрішніх політичних сил держави. Ім'я Пілсудського звязане з тими

чолвіковими ідеями, яким поклоняються всі поляки — і тому того імени ніхто з поляків не стане сьогодні обкидати грудками болота, що заплямити того імени не вспіє. Тому, коли завтра в полудне залунає умовлений сигнал, ані один поляк не сплямує непристойним словом ані жестом урочистої з'хилиненої тиші на честь достойного Покійника. І знову не буде це тільки жест куртуазії: це буде черговий поклін, відданий поляками Іхньому великому землякові, якого слова й учинки могли багато декому не подобатися, могли багато декого ворохобити і гнівати, бодіти, ранити, ламати, — але якого індивідуальности і заслуг ніякий поляк не стане сьогодні кваліфікувати. Це буде поклін легенді Пілсудського, покійній історичній традиції, до якої належить вже особа Пілсудського. Бо так каже здоровий інстинкт нації, так може культ для рідної історії і її коменарів, так каже свідомість власної гідности і пошана до себе самого, як члена своєї нації.

*

Коли згадуємо з приводу роковин смерти Йосифа Пілсудського про культ його імени у поляків, коли в роковини його смерти не можемо стриматись від вислову жалю, що все ще не находять у польсько-українській дійсності відгуку колишні слова пок. маршала на тему рівности народів та справедливої національної політики, то поруч із цим вкривають у нас рефлексії про місце, яке займають в українському громадянстві, у душах і пам'яті українського народу, імена чільних наших історичних постатей. Переводити паралелю з іменем Йосифа Пілсудського так само важко, як важко найти два народи у світі з подібними питомостями вдачі та з подібною рідною історією. Але деякі анальогії все-таки можливі. Був і в нас голова відродженої держави, фанатичний звеличник української збройної сили, вождь армії у визвольній війні, найвищий військовий достойник. Помер не у столиці рідного краю у розкішній палаті, лише згинув як бідний емігрант від ворожих куль на вулиці чужинецького міста. І в тому моменті затихла була вся політична вакханалія, яка велась була довкола його особи за його життя: не з куртуазії в обличчі смерти, а через стихійне вичуття правди, що ось відійшла на віки небуденна людина, яка силою революційних обставин та власної індивідуальности відіграла історичну роль в житті народу та залишила для чергових поколінь своє ім'я **звязане нероздільно з великими ідеями: культу збройної сили, єдности боротьби з Московщиною, безперервности державницької традиції.** І тому не дивниця, що в 10-ті роковини смерти Симона Петлюри, які припадають теж на цей місяць травень 1936 року, українське громадянство приготовляється до врочистого відсвяткування памяти Головного Отамана, дарма, що сама форма святкування може підлягати дискусії. І ось напередодні тих сумних роковин находиться редактор, який у газеті, що є власністю українського епископа, поміщує на Симона Петлюру — політичний пашквіль!

Неймовірне, але правдиве. В останньому числі „Нової Зорі" в 10. ц. м. на близько двох сторінках часопису пишеться передрук зі старої брошури С. Томашівського „Під колесами історії", — з такою особистою лайкою на особу Петлюри і такою полемікою з його ділами, начеб це був не 1936 рік, не момент 10-их роковин смерти Петлюри, а осінь 1919 року, коли Петлюра стояв на чолі одної політичної течії, або наче це той час еміграційської гризні у 1922 році, коли можна було у Берліні, в тиші редакційної кімнати „Українського Слова" лаяти Петлюру, як ненависного емігранта з паризького бруку. Для редактора „Нової Зорі" не робить різниці, що в міжчасі паризький брук зросився кровю Петлюри, що **та смерть таки заважила на терезках оцінки ролі і значіння Петлюри.** Очевидно, що сам момент роковин смерти Петлюри — того редактора вже ні трохи не бентежить. Повторяємо: поміщена колишня стаття пок. С. Томашівського не є спробою поважної історичної — нехайби навіть негативної — аналізи; це наскрізь політичний пашквіль; чейже поважна історична аналіза не казалаб писати титулу „головний отаман" виключно тільки у „лапках", та не орудувалаб такими словами, як „тип семінариста", „професійний канцелярист", „політичний наймит"... Якаж це історична аналіза, коли сьогодні, в десять літ після вбивства Петлюри читаємо: „... Прихильники Петлюри не матимуть і того задоволення, що їх герой трагічна фігура. Тутже ані одної трагічної рисочки! Неудачник, який не вміє зійти зі сцени з драметичним ефектом та збереженням особистого достоїнства — це не герой навіть для театру". Стріли Швєрибарта з 25. травня 1926 року не годяться для редактора „Нової Зорі", що **сьогодні** передруковує ті слова, видно — навіть для театру!! А сам автор такої характеристики Симона Петлюри дістав ще в редакційній примітці „Н. З." фірму „найбистрішого українського історика"...

Очевидно, що в полеміку з тезами і твердженнями такої оцінки вдаватись не будемо. Мимоходом тільки можна зазначити, що колиб стосувати головну тезу тієї статті, що тільки „остаточний успіх діяльности" є єдиним критерієм для оцінки якогось діяча, то передовсім французи мусілиб викинути з Пантеону кістки Наполеона, — того діяча, якого „остаточним успіхом" була смерть поверх пів мільона французів по всіх кутках Европи без якої користи і потреби для рідного краю, арунування французьких фінансів на війни, зроджені головно з безмежної амбіції одної людини та доведення ситуації до віденського конгресу, на якому його запеклий антагоніст Талейран мусів рятувати Францію перед плянами розподілу. Щодо нас, українців, то ми мусілиб викинути на смітник таких „неудачників", як Богдан Хмельницький з його „остаточним успіхом", приліпленим у Переяславі, як Іван Мазепа, що в „остаточному успіху" тікав вслід Полтави і найшов могилу на чужині, як обидва „неудачники" Орлики, — як Грушевський, що сліпим нуждарем помер на московському засланні, як Петрушевич, що коротає віку на чужині, як усі наші вояки, як усі взагалі будівничі рідної історії, що в „остаточному успіху" мають українську землю з її кинішньому стані...

Очевидно, річ не в полеміці на тему критеріїв історичної оцінки. Річ у тому атавістичному гоні, що каже декому з українців обезцінювати рідну бувальщину, стягати з педестялу історичні постаті навіть не в ім'я історичної правди, а якоїсь вродженої, з кровю батьків одідиченої ненависти і злости супроти всякої історичної величини, з якогось вродженого одаптистичного підходу до всього, що рідне: замість добувати позитивне з минулого, шукаємо лише негативного, замість творити геройські легенди, всю енергію вкладаємо, щоб їх розбивати, замість помагати, щоб виростав **культ героїв** ських постатей і великих ідей — осміюємо і постаті й ідеї. Автокритицизм? Ні, самобичування і самоопльовування. Затрачення всякої межі поміж будівною політ. боротьбою (в якій теж методи жахливі) та підходом до історичних подій. Очевидно, коли „Франко атеіст, Шевченко горлоріз, Драгоманів анархіст, Грушевський написав, що копають ячмінь" (слова з відчиту редактора „Нової Зорі" у Детройті в листопаді 1925 р.), то й Петлюра лише „семінарист, канцелярист і неудачник". Якже вимагати від когонебудь з чужих пів пошани до такої нації: або дійсно українська нація може тільки такі мізерні фігури, або по вік з неї сміятимуться, коли сама себе не шанує.

Симон Петлюра перестав бути власністю „петлюрівців". З імени Симона Петлюри не вільно робити прапору для якоїсь одної актуальної політичної тактики. Права до шанування памяти Петлюри не повинні узурпувати собі ніякі гуртки ані використовувати для якихнебудь своїх вузьких цілей. Але й імени Симона Петлюри не вільно сьогодні кидати у болото та толочити його чобітьми. Бо те ім'я **належить сьогодні вже до історичної традиції,** це ім'я є вже власністю геройської легенди. І коли хто й не співчуває душею цій легенді, то може розумово відповість на запит: **який глузд валити легенду Петлюри?!** Кого і що ми поставимо на її місце та чи взагалі стільки у нас уже геройських легенд і така наша розкішна ситуація, що нам взагалі більше легенд не треба?! А коли й ці аргументи декого не переконають, то може переконає їх ствердження факту: чи це кому подобається, чи ні, Симон Петлюра таки **був** головним вождем української армії, був найстаршим рангою українським військовиком, був головою української держави і — згинув через своє ім'я, різне для ворогів української національної справи. І поки живуть українські вояки, члени колишньої української армії, поки живуть одиниці, для яких ідея збройної української сили та ідея державницької боротьби не пустий звук, плюгавити імени Симона Петлюри не вільно.

І. Кедрин.

ПАРЦЕЛІ
при вул. ЗАМКОВІЙ
дешево на продаж.
Відомість: Д-р ШТОКЕЛЬ,
Львів, Галицька 9, тел. 237-37.

Кров на вулицях Солуні.

Генеральний страйк у Греції.

АТЕНИ, 11. 5. ПАТ. Як стверджує урядовий комунікат, в суботу дійшло в Солуні до заворушень, під час яких убили 8-ох людей і 18-ох ранили.

СТРАЙК ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

АТЕНИ, 11. 5. ПАТ. Страйкарі домагаються — поза змінами дотично праці — димісії губернатора і префекта поліції, кар для поліційних службовців, що спричинили пролив крови та звільнення арештованих за страйк. Уряд більшости умовин не прийняв, тому страйк триває дальше. Урядовий комунікат запевнює: „Робітники можуть рахувати на зичливість уряду, але не сміють піддатися протидержавним елементам".

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см. Тел. 252-54.

ГРІЗНІ ЗАВОРУШЕННЯ В СОЛУНІ.

БІЛГОРОД, 11. 5. ПАТ. **Нині в б. год. рано** почнається в цілій Греції маніфестаційний **ген. страйк.** Влада видала постанови, щоби запобігти заворушенням; до Солуня вислали 4 торпедовці та 2 відділи кінноти з Ларіси. Губернатор Македонії намагається злагіднити ситуацію особистою інтервенцією.

МОБІЛІЗАЦІЯ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ.

АТЕНИ, 11. 5 ПАТ. Як лише профес. союзи проголосили страйк, президент Метаксас скликав засідання ради міністрів, що вирішило го-

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське воєвідство:
Купелі: сірчані, боровинові
і потасово-ультрафіолетові.
Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.
Ціни знижені

стрі постанови, щоб задержати люд. Через нинішній день у всьому краю заборонені всякі збори. Всіх залізничних службовців змобілізовано, забороняючи їм приключуватися до страйку та маніфестацій. Пекарі ані шофери таксівок не приключуються до страйку.

Більшість залізничників послухала мобілізаційного приказу інші стануть перед воєнним судом.

СОЛУНЬ, 11. 5. ПАТ. До ніяких сутичок не дійшло. Портова влада запевнює, що приїзд 4-ох торпедовців до Солуня був передбачений у планах маневрів.

У сьогоднішньому похороні жертв заворушень взяло участь около 10,000 осіб; тіла поховали по-хайли.

З Буковини й Бесарабії.

НОВА ВИГРАНА „ДОВБУША".

Чернівецьке українське спорт. товариство „Довбуш", запанувавши собі мистецтво копаного мяча на Буковині, почало лігові змагання з мистцями інших спортових областей. У першім своїм виступі в Ботушанах (північна Молдавія) виграв „Довбуш" проти тамошнього рум. клюбу „Прагош Вода" у не меншому відношенні, як 9:0. Нашим жовто-блакитним змагунам бажаємо дальших успіхів.

ЗІДПУСТ У ХРЕЩАТИКУ.

В пятницю 8. трвня відбувся відпуст українського православного монастиря в Хрещатику (напроти Заліщик) у присутності кількох тисяч прочан, що прибули з Буковини та північної Бесарабії.

ТУРИСТИКА НА БУКОВИНІ.

В Чернівцях відбулися наради новозаснованого „уряду для пропаганди туристики на Буковині", на яких рішено відкрити літниська в отсих місцевостях чернівецького повіту: Дзвиняче, Неполоківці, Стара Жучка, Рівна, Чорнявка та Вікно. З українців є членом цього бюра посол д-р Залозецький.

Як довідуємося, продовжено залізничу лінію від кінцевої станції Чернівці—Погорилівці аж до придністрянської місцевости Вікно

ПРИЧИНИ ТИФУ В БЕСАРАБІЇ.

Ми вже писали в „Ділі" про вибух плямистого тифу в Бесарабії та про заходи уряду протидіяти дальшому поширюванню цієї пошести. Уряд вислав туди цілі санітарні експедиції та в багатьох місцевостях удалося згасити тиф.

В одній із таких мандрівних лічниць працював і відомий американський професор Гордон, представник наукового інституту „Рокфелера" з Ню Йорку. На його думку причини тифу в Бесарабії такі: „Окрім загальної бідноти та невідповідних санітарних умовин (перейнятих ще від Росії), населення не має й відповідного лікарського надзору". Так напр. у північнім бесарабськім повіті Сороки припадає один лікар на 35.483 мешканців!

Сороки, як і інші заражені повіти, замешкує переважно українське населення.

Довідуємося, що уряд рішив заснувати кільканадцять нових лічничих станиць у тих занедбаних повітах.

ФІЛЬМА „ТАРАС БУЛЬБА" В РУМУНІЇ.

Сильно розреклямована французька фільма „Тарас Бульба" із Гарі Бором у головній ролі йшла цілий місяць у Букарешті, де стрінулася з прихильною оцінкою фахових часописів. Очевидно, букарештенські фільмові критики оцінюють фільму не так для її питомої вартости, як під кутом їх традиційної прихильни та захоплення всім, що французьке.

Багата на різні сенсаційні образи з козацького побуту фільма може подобатись чужій публиці. Наприклад у Семигороді, де її грали перед мадярською публікою, викликав французький „Тарас Бульба" зрозуміле зацікавлення життям „жорстоких орошів" (москалів!).

А німецька преса містить з цього приводу кілька добрих дотепів. В однім темешварськім часописі читав я таку іронічну замітку: „Нехай не страхаються наші співгромадяни (мадяри), коли бачать ті розбишацькі типи москалів та нехай не погорджують примітивним побутом цих степовиків. Монгольські обличча — це статисти, це кількох безробітних артистів — мадярів; а одноманітність природи — це їх рідна пуста".

н-ч.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Заснування філії „Просвіти" в Кошицях.

Ужгородське „Українське Слово" повідомляє: Дня 17. квітня ц. р. кошицькі громадяни заснували філію „Просвіти". До виділу завійшли: голова: Іван Чобан; заступник: д-р Іван Комаринський; секретар: Олекса Пуйо; касієр Петро Саливка; бібліотекар: Володимир Кишка. Члени виділу: д-р Августин Дутка, д-р Іван Попел, д-р Олекса Ластовецький, Осип Ярош; надзірна комісія: інж. Денис Яременко, Атанас Гладій; господар: Осип Гірняк.

З радістю подаємо цю вістку. В Кошицях живе 5—6.000 грекокатоликів, себто українців, але найбільша частина їх національно зовсім байдужа. Філія безумовно причиниться до розбудження їх національної свідомости і гордости. Слід повитати наших свідомих земляків, що в цьому найдальше висуненому українському острові створили огнище для рідної культури. Члени філії ще перед загальними зборами організували хор, який під управою відомого співака і диригента п. Осипа Ярошa вже кількома наворотами виступив на словацьких та чеських вечірках і здобув собі признання та симпатію не тільки серед нашого громадянства, але й серед чужої кошицької публики. Це викликало серед москвофільських кол переполох і їх преса підняла крик.

о. О. ПРИСТАЙ. 20

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Слід згадати, що той самий „Ам.-рус. вістникъ" почав у 1932. році поборювати свого земляка, єпископа В. Такача, родом із Закарпаття. Редактором „Ам.-рус. вістника" був якийсь Юрій Жаткович, бувший мадярський нотар, що з якихось підозрілих причин чкурнув із Закарпаття до Америки, де не могла досягнути його рука Справедливости. Цей пословаччений яничар, ставши редактором завдяки милосердю своїх земляків, редагував „А.-р. вістникъ" словацькою мовою; щойно на домагання членів Соединенія почав друкувати часопис напів по словацьки, напів угрорусько-московсько-старославянською тарабарщиною, що її не розумів якслід ні один читач.

Нічого дивного, що потім на парохіяльнім мітінгу якийсь чесний парохіянин називав мене литвином! Тоді-ж велася боротьба рівнобіжно священиків, що були також проти тих усіх галицьких і закарпатських вірні своєму єпископові.

В червні 1908. р. відбувалося в Мек Аду посвячення нової церкви, що його довершив єпископ С. Ортинський. Це було особливше посвячення. Такого я ще ніколи не бачив.

До посвячення приготовилися громадяни, як належить. Шкільні діти в гарних одягах, дівчатка в білих суконках і процесія із двома священиками вийшли на місцевий залізничий двірець, щоб привитати дорогого гостя і ввести його до церкви. Спершу все йшло гарно. Щойно в церкві по проповіді владики зашуміло між людьми. Здавалося, що це душі всіх мекадунських покійників, похованих на місцевому цвинтарі, злетіли до церкви й стали шипіти незрозумілим, придушеним голосом якогось притаєного гніву, обурення і люті. В церкві розлягся такий шум, як довкола розбитого гнізда шершенів.

„Що сталося?" питаюся Пецуха, одного з поважних угроруських церковних кураторів. Він відповів мені тоном здивування:

„Як-то, превелебний пан не чулі, як їх мілость бішконт назвал нас угорских русинов сомарами?"

„Щось подібного я не чув. Це хиба причулося вам", заспокоював я схвильованого куратора. Це була чиста напасть на гладкій дорозі. Та куратор, розагітований кацапською пресою, не дав себе переконати й заявив:

„Ми вшецки угрорускі чулі! Ми не хцеми україньскего бішконта! Вон з нім!"

По молебні народ розійшовся. А я з єпископом обговорював ще довго по півночі цю несподівану неприємність. На другий день відбулося посвячення церкви. Владика, виконавши його, пообідав і негайно виїхав з Мек Аду до Філядельфії. А в парохії вже варилося і клекотіло. До цього причинились угроруські кацапські головачі з Гомстеду, що телєграфічно поучили мекадунських парохіян, як мають прийняти в себе немилого їм єпископа. Нарід не второпав, в чім річ і точно виконав вказівки кацапського проводу, що своєю інтригою і цькуванням викликав розладдя в парохії. Деякі вперті закарпатські русини не хотіли дальше платити місячну колєкту. А це означало в Америці, що вони тимсамим відступають від парохії.

Побачивши небезпеку розколу парохії на дві частини, угроруську й галицьку, я скликав галицьких кураторів на тайну нараду і піддав їм думку, щоб вони згодилися на угроруського священика. Сам я постановив покинути Мек Аду і так урятувати парохію перед розвоєнням. Куратори зрозуміли, що раджу їм добре. Вони згодилися на мою пропозицію. А я поїхав до Філядельфії, щоб свій плян засувати владиці, мовляв, нехай на моє місце до Мек Аду призначить прихильного собі угроруського пароха. Це заспокоїть угрорусинів і все буде гаразд. Єпископ так зробив і мене переніс до Скрентону, а до Мек Аду прийшов о. Яніцький старший. Та по моїм відході о. Яніцький змовився зі своїми угроруськими кураторами і відступив від церкви, що її спільно збудували галичани і закарпатські русини. Так повстала в Мек Аду окрема угроруська парохія.

8. АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОБРОБУТ.

Враження, що давно вріялися в душі, дуже тяжко затираються. **Сенеки.**

У своїм житті я святкував різнородні Святі Вечорі, та найприємніше згадую ті з хлопячих і студентських літ. Про ці Святі Вечорі можна сміло сказати, що вони справді були святими. Бо підбадьорували духа, кріпили тіло, огрівали серце й навівали на душу правдиве боже надхнення, що його в пізнішому віці вже ніколи не відчувалося. Мило згадував я Святий Вечір на першій посаді у своїм власнім господарстві.

Скільки тих, наших українських Святих Вечорів пережилося на рідній землі в батьківській хаті під соломяною стріхою! В кутї два вівсяні снопи, на столі запашне сіно під білим обрусом, а на ньому горіюча свічка, встромлена у свіжо спечений, запашний, пшеничний книш. На землі розтрясена вівсяна солома, жовта як бджільний віск. Кругом стола хлопська сім'я. Дрімучі сутінки на білій землі і мило моргаючі зірки та широко усміхнений місяць на вечірньому небі. Це хлопський Святий Вечір, добрий вечір, що його годі забути, але й не вдасться вернути.

Час минав блискавкою і приносив різні зміни й несподіванки. Між ними приніс мені також Святий Вечір далеко від рідного краю і без рідні за морем, в Америці. Було це 6. січня н. ст. 1908. року. В той день теж на американській землі святкували наші емігранти Святий Вечір. Але зустрічали його без тієї різдвяної радости, що колись її мали на Україні. Бо серця не переробиш, душі не перестроїш. Тому свій побут на чужині відчуває людина дуже боляче якраз в цей вечір родинного свята.

(Далі буде.)

Філія задумує заложити драматичний кружок, давати відчити і курси мови та читання й писання по українськи. Читільнею найбільше цікавиться вояцтво з Підкарпаття, що служить у Конпаціях і рідко чує своє рідне слово.

Є повна надія, що конпецька філія поширить культурну працю і на інші місцевости занедбаної деперер Прикарпаття.

Емерити в обороні своїх прав.

В салі польського Сокола у Львові відбулося минулої неділі віче емеритів при участи поверх тисячки місцевих громадян і багатьох делегатів із краю. Віче відкрив през. Попель, що засував історію покривдження державних емеритів, і прочитав протести та меморіяли, вислані до сойму та сенату, які на жаль, досі не полагоджено.

Основний реферат виголосив ем. суддя найвищого суду *Краве* і виказав покривдження, яке терплять емерити від президентського декрету з 22. листопада 1935. р. Цей декрет є неважний, говорив референт, він видний всупереч конституції, він відібрав емеритам їх власність, їх набуті права!

Другий реферат виголосив ем. полк. *Ковальський*, що в дальшому виводі насвітлив ролю держави та її відношення до громадянина, а також ролю права та його значіння у зв'язку з покривдженням емеритів.

Опісля зібрані на вічу прийняли резолюцію, в якій зажадали *знесення президентського декрету про емеритів* як нестійного з конституцією та негайного приняття його викональности до часу *упорядкування емеритальної проблеми законодатним шляхом.*

Крім того зажадано встановлення задля цього окремої комісії, зложеної з обективних представників уряду та з представників емеритських організацій, яка займеться справедливим полагодженням справи.

Над порушеними в рефератах справами вивязалася довга гаряча дискусія.

Німецьке шпигунство в Бельгії.

Бельгійська влада викрила шпигунську акцію, яка має на меті роздобути плани нових фортифікацій, які побудовано в південній Бельгії як продовження французької лінії „Мажінота". Велике занепокоєння викликало у Брюселі вістка, що в німецьких руках находяться плани фортифікацій Батіс, які в останнім числом новочасної техніки і під деяким оглядом перевищують навіть славні фортифікації французькі. Форт Батіс творить у Бельгії найсильнішу точку опори і будували його потайки.

Зачувати, що бельгійська влада арештувала головного німецького шпигуна, який перекупав робітників, що були заняті при будові тих фортифікацій, і на основі їхніх інформацій уладив план, відтворюючи вірно конструкцію цілого форту. Одночасно викрито іншу шпигунську акцію.

Чому Гайле Селясіе покинув Абісинію?

Підчас принятя для преси Гайле Селясіе заявив, що газова акція італійських літаків була причиною його виїзду з Абісинії. Довготревалі газові наступи зовсім здеморалізували абісинське військо. Абісинці добачували в них божу кару, думаючи, що гази йдуть з неба. Панічно втікаючи, заатакували навіть цісаря. В тих умовинах не лишалося нічо іншого, як залишити фронт і вернутись до Адіс Абеби. Після повороту до столиці негус відбув воєнну раду з расами та пропонував перенести уряд у гори і вести дальше боротьбу, одначе раси відмовили послуху, мовляв: проти газів не мають змоги оборонитися. Супроти цього, цісар рішив покинути Абісинію та боротися за її незалежність на чужині.

Гайле Селясіе виглядає дуже зле, він хворий; перебуває під постійною опікою головного лікаря жидівської лічниці в Єрусалимі. Про виїзд цісаря до Европи, покищо нема мови.

Негус намагається вести в готелі протиіталійську пропаганду. На чорній готелевій таблиці оголошень, помістив відозву зі зазивом до гострого осудження італійців за їхню газову акцію. Італійський генер. консуль в Єрусалимі запротестував проти цього, звертаючи увагу, що негус як гість у Єрусалимі, невідповідно поводиться.

НЕГУС ІДЕ ДО ЖЕНЕВИ?

ЄРУСАЛИМ, 11. 5. ПАТ. Як подають з окруження негуса, він виїде до Женеви, щоб особисто боронити справи Абісинії перед Радою Ліги Нації

Станиславівське воєвідство і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Докінчення.)

X.

Коли йде про господарський характер станиславівського воєвідства, то всі повіти виказують у величезній більшости хліборобське зайняття населення. Хлібороби становлять від 65 до 85 відсотків усього населення. В горах перевагу має очевидно годівельна продукція над хлібовою. Гірничі, промислові й торговельні зайняття населення, промислові й торговельні зайняття населення мають всюди невеличкі відсотки, більші лише по більших містах воєвідства (Стрий, Коломия, Надвірна, Станиславів), як це бачимо на подання таблиці:

ПОВІТИ	Хліборобство	Гірництво і промисл	Торговля	Комунікація	Інші заняття	% хліборобів
Стрий	99.985	21.056	8.342	7.751	15.494	65.0%
Долина	80.007	23.950	4.518	1.636	8.256	67.6%
Надвірна	103.477	21.389	5.127	2.345	8.364	73.6%
Коломия	129.239	18.117	9.191	4.274	15.179	73.4%
Косів	74.300	10.367	3.527	995	4.703	79.1%
Снятин	63.839	5.290	3.139	1.430	4.827	81.8%
Городенка	78.699	6.443	3.209	530	4.013	84.7%
Товмач	98.176	7.727	3.716	1.348	5.061	84.6%
Станиславів	118.295	25.022	13.928	13.966	27.148	85.0%
Калуш	84.099	9.416	3.103	787	4.845	82.3%
Жидачів	68.235	7.168	2.872	954	4.588	81.4%
Рогатин	107.080	7.833	4.988	1.459	5.887	84.1%

Перепис з 1931. р. подає нам вкінці незвичайно цінні актуальні цифрові дані, що ілюструють земельні відносини в кожному повіті. Для кожного повіту подана там загальна кількість господарств (хліборобських родинних гуртів), відтак число господарств малої, середньої та більшої посілости, яке приходає на цю загальну скількість.

На нижче поданій таблиці зібрані цифрові дані для всіх повітів та для цілого воєвідства.

ПОВІТ-и	Загальна скільність господарств (род. гуртів)	менше як 2 га	2—5 га	5—10 га	10—15 га	15—50 га	більш як 50 га	Відсоток малоземельних
Стрий	17.883	5.627	5.232	1.185	388	144	37	41.0%
Долина	14.371	9.355	3.089	610	90	38	4	65.0%
Надвірна	20.924	15.176	3.327	615	83	74	14	75.0%
Коломия	26.512	17.368	5.816	980	111	47	45	65.0%
Косів	14.866	8.049	2.652	893	233	206	31	54.0%
Снятин	12.608	7.819	2.942	489	58	29	17	62.0%
Городенка	14.122	6.042	4.379	915	93	43	36	43.0%
Товмач	18.431	10.237	5.355	948	137	52	34	55.0%
Станиславів	23.573	14.149	5.890	1.000	110	59	28	60.2%
Калуш	16.074	9.241	4.232	962	114	45	15	51.0%
Жидачів	11.419	5.907	3.525	766	120	44	17	52.0%
Рогатин	19.460	9.986	6.115	1.251	133	39	40	51.0%
Воєвідство	210.243	121.956	43.557	11.314	1700	820	318	58.0%

Бачимо з цієї таблиці, що на ціле станиславівське воєвідство на загальну скількість 210.243 господарств було 121.956 господарств, що мали менше, як 2 га орної землі (що становило 58% усіх господарств). Найменший відсоток малоземельних господарств виказував стрийський повіт (41.0%), найбільше надвірнянський (75%). На середню земельну посілість припадало лише 1.700 господарств (10—15 га землі), на велику (повад 50 га) лише 318 господарств.

XI.

В світлі статистичних даних перепису у 1931. р. станиславівське воєвідство виказує явища, які виступають і в інших галицьких воєвідствах, а саме — пова меншання чи більшим зростом польського елементу — передовсім перенаселення (крім гірських повітів) та велику роздрібненість селянської земельної посілости. Явища ці йдуть у парі зі собою і в своїх наслідках приносять велике зубожіння селянства. Перед війною викликували вони мандрівки нашого селянства за море та до Німеччини. По війні Америка та Німеччина припинили мандрівку галицьких селян, зате перед галицьким селом отворилася була змога мандрівки до північної Франції. Нині Франція видалює робітників з Польщі, тік, що перед українським малоземельним селянином є дуже сумні перспективи для прожитку на будуче. Лишається ще напрям до міст і дійсно слідно деякий зріст напливу сільського населення до міст.

Наслідки перенаселення та браку землі, надмірного вистрату праці, можуть бути грізні і для селянства і для всього народу. Від них можуть охоронити галицьке село лише засоби, яких метою буде повна зміна системи нинішнього поділу землі та нинішньої господарки

Михайло Зварич.

Культурна праця на Лемківщині.

Загальні Збори музейного т-ва „Лемківщина" в Сяноці.

Тихо, ні дуже тихо, але зате витревало і з повною посвятою працює невеличкий гурт українських інтелігентів у князькому городі Сяноці над зібранням цінних, старовинних памяток нашої культури і мистецтва з найдальше на захід висунених українських земель — Лемківщини. Безперечно, що душею цієї мало ефектовної, але зате дуже важливої музейної праці є наш відомий мистець-маляр *проф. Лев Гец.* З його „заслання" до Сянока скористає дуже багато українська культура. Завдяки його ініціятиві буквально кілька одиниць, за несповна 5 років, врятувало від загину та знищення безліч памяток нашої старої культури на Лемківщині. Нині музей „Лемківщина" у Сяноці зі своїми численними збірками ікон навіть з XIV. віку, церковної утвари, старинних грубописів і різномовних документів, старинних грамот, метрик, грошей (аж ген з часів, коли в Карпатах ступала нога гордого римлянина) може стати гордістю найбільшого музею і найкультурнішого народу. До того слід ще додати, що виділ започаткував збірку одягів наших земель і взагалі предметів щоденного вжитку цього старого нашого племени. Тому не дивно, що нашим музеєм зацікавилися вже не лише наші музеольоги, учені та наукові установи як Н. Т. Ш. у Львові, Український Науковий Інститут у Варшаві та в Берліні, але і чужинці. Провечистим доказом цього зацікавлення буде збір українських музеольогів у Сяноці, який відбудеться у днях 31. травня і 1. червня н. р.

На Загальних Зборах музейного т-ва „Лемківщина", які відбулися 5. травня н. р., уступаючий Виділ дійсно з гордістю міг ствердити щоро та то краший розвиток музею. Збірки музею досягли вже *6.521 експонатів*, а ділковому року придбано *1.261 експонатів*. Члени Виділу з тими і скромними приятелями цієї музейної праці перевели досліди в 10-ох селах. Дотепер за 5 років вдалося покищо перевести досліди в 77-ох селах і містечках нашої Лемківщини. Ближчі інформації про цю мураваньку працю зможе довідатися ваше громадянство в праці Ф. Коковського п. н. „Культурний рух на Лемківщині", яка незабаром вийде з друку. Нововибраний Виділ (у складі — проф. Лев Гец — голова; о. Степан Вегринович — заступник голови; м-р Лев Букатович — секретар; проф. Іван Флюнт — скарбник; м-р Мирослав Бажалук — господар музею; м-р Володимир Кліш — бібліотекар і Володимир Брокомісії: п. О. Вавринська, др В. Караванович і м-р О. Мацілинський) дав запоруку, що праця музею піде ще швидшим темпом і врятує ще багато цінних памяток від знищення зуба часу. Найбільше клопоту має новий Виділ з тим, що не може примістити усіх своїх гарних експонатів у малій домівці в парохіяльному домі, біля нашої

церкви. Одначе і що перешкоду новий виділ муситъ побороти.

Зі свого боку бажаємо новому Виділові як найкращих успіхів у цій дійсно важній праці для нашої національної культури.

Свячене у Львові.

СВЯЧЕНЕ В САЛІ ЛИСЕНКА.

Заходом чит. „Просвіти" на Городецькій дільниці та кооперативи „Консумент" відбулося в неділю 10. ц. м. в малій салі Лисенка спільне свячене для членів обох товариств. Присутніх (115 осіб) привитав та довершив свячення парох церкви св. Юра о. прелат Л. Куницький. Представники товариств: радник Гнатишак В. (Просвіта), п. Тихоліз В. (Сокіл III.), дир. Бачинський (Консумент) та проф. А. Березовський (Народня Організація) витали новий почин обох товариств. О. прелят Куницький поділився цікавими враженнями зі своїх подорожей по Чехії та Австрії та звернув увагу на розпанощений комунізм на наших землях. Хор читальні відспівав низку українських народніх пісень. Перед годиною 10-ою скінчилося це гарне свято. Опісля забава з танцями протягнулася до білого дня.

ЧАРНОТКА?

СВЯЧЕНЕ НА ЛИЧАКОВІ.

Заходом комітету, зложеного з представників усіх культурно-освітніх установ на Личакові, відбулося спільне свячене в неділю 10. травня ц. р. у домівці чит. „Просвіти" при вул. Крупярській. Свячене поблагословив Преосвященний Кир Іван в асисті о. митрата Базюка, пароха о. Дуткевича, о. сотруд. Чемеринського та оо. Новосада і Годунька. У святочній промові Преосвящ. Кир Іван взивав до організованости українського громадянства під релігійним і національним оглядом. Численно зібраних присутніх та гостей привитав голова чит. „Просвіти" о. парох Дуткевич в імени усіх установ на Личаківській дільниці. З черги промовляли: мґр Б. Кривокульський від Кружка Р. Ш., який склав привіт на руки Кир Івана для Митрополита Шептицького як жертводавця будинків, де примістились усі товариства та організації; від Матірнього Т-ва „Просвіта" проф. О. Терлецький, від Сокола IV. дир. О. Радловський, від С.У. пні Зацерківна. Підчас свяченого присутні співали воскресні та стрілецькі пісні. По свяченім молодь бавилась до пізної ночі.

СВЯЧЕНЕ НА ЖОВКІВСЬКОМУ.

Спільне свячене для членів усіх товариств Жовківської дільниці відбулося в неділю 10. ц. м. Сніди поблагословив о. Каштанюк, який склав теж побажання якнайкращого розвитку головам усіх товариств і присутнім. Підчас промов присутні співали народні та воскресні пісні. Присутні вшанували теж двохвилинною мовчанкою память Полеглих Героїв. По свяченім відбулася забава для молоді.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Мексику в горах провінції Халіско урядові війська розбили повстанців, при чім самі втратили 8-ох убитих та 11-ох ранених.

В Москві отворили вчора всесоюзний конгрес жінок директорів, інжинірів і техніків тяжкого промислу; бере участь 3.000 делегаток.

Грецькі міродатні круги заперечують поголовску, немовби атенський уряд обіцяв не противитись дозброєнню Болгарії.

Румунія святкувала вчора 70. роковини незалежности й соборности.

Французька рада міністрів невдоволена текстом британського квестіонаря для Німеччини — він, мовляв, надто легкий і не бере під увагу переходового періоду; німецька преса також прийняла брит. квестіонар неприхильно.

Конференція представників балтійських держав покінчилася; учасники заняли однозгідне становище до питання збірної безпеки.

Румунського короля відвідає в початках червня югославянський регент Павло та чехословацький президент Бенеш. Припускають, що голови держав Малої Антанти начеркнуть на нараді напрями дальшої спільної політики.

Літературна нагорода ім. Сим. Петлюри.

Комітет для вшанування 10-их роковин смерти Симона Петлюри оголосив конкурс на літературний твір (прозою або віршованим) про ролю Головного Отамана Симона Петлюри у визвольних змаганнях 1917—20. р. Одна з умовин конкурсу вимагає, щоб твір не був ні песимістичний, ні сентиментальний, але щоб зображував постать Симона Петлюри під активістично-волюнтаристичним кутом. Перша нагорода — 800 зол.; друга — 500 зол.; третя — 300 зол. До журі входять: В. Прокопович, пп. В. Сальський, М. Славінський, М. Холодний та А. Криванівський.

Дивує нас тільки те, що фундатори тієї нагороди не вважали чомусь за відповідне повідомити українську пресу безпосередньо, тільки кажуть нам інформуватись про українську літературну нагороду з польської агенції ВУ, відки й беремо вищезаведену звістку.

Свято Юрія в Союзі Українських купців і Промисловців.

Рікрічно святкують наші купці і промисловці патрона своєї організації св. Юрія. У цьому році цей традиційний празник відбувся дійсно величаво і це є ще одним доказом, що стан купців і промисловців у нас росте і кріпшає.

В неділю 10. ц. м. зранку відправив *Преосв. Іван Бучко* в архикатедральній церкві св. Юра Службу Божу в намірянні Союзу Українських Купців і Промисловців, при чому концертував хор „Бандуриста". Під кінець Служби Божої Преосвященний виголосив проповідь, яку завдяки глибоким думкам довго памятатимуть наші купці і промисловці, що слухали її з найбільшою увагою.

В год. 11-ій почалась *академія* в домівці Союзу У. К. і П. при вул. Гродзіцьких ч. 1. Простору салю і сумежні кімнати виповнили львівські купці і промисловці, як і гості та репрезентанти центральних наших установ. Академію розпочав голова Союзу дир. *Я. Сконяк*, вітаючи почесних членів, представників наших центральних установ, представників преси і всіх гостей та членів Союзу. З жалем зазначив бесідник, що заповідяна волинсько-поліська делегація досі не прибула, хоч думає можливо, що тільки спізнилась. І дійсно в половині програми з'явилася згадана делегація, хоч у скромнішому складі, ніж було завізовано, бо тільки чотирочленна (адв. Багринівський з дружиною, п. Бульба і п. Миколайський). Програма академії складалася із двох вокальних точок, реферату редактора „Торговлі і Промислу" *В. Несторовича* і декламації п-і *Думинової* (вірша Яр. Курдидика „В день св. Юрія") та з чотирьох музичних точок. Хор *„Бандуриста"* під управою *дир. О. Плешкевича* виступив двічі з цілою низкою пісень, п. *Яр. Придаткевич* відспівав своїм гарно забарвленим баритоном дві пісні при фортепіяновому супроводі п-ні *І. Миколаевич*, а одну точку виконував смичковий квартет *п. Яблонського*.

Після академії відбувся *спільний обід*, що розпочався молитвою і благословенством Преосв. Бучка. При столах (розставлених у 3 салях) виголошено низку промов і внесено вільна тостів. М. ін. забирали голос: *інж. В. Рижевський, інсп. Копач, мец. Багринівський, пос. д-р Біляк (двічі) п. Миколайсьчий, п. Цінаковська (С. У.), інж. А. Адамчук, дир. Я. Багринівська, дир. Коренець* та інші. Бесідники висловували чимало думок, які заслуговують на тривкішу память. Підчас обіду виконав хор „Бандуриста" чотири пісні. До гарного настрою причинялась теж орхестра п. *Яблонського*, яка користала з кожної майже хвилини, не занятої бесідою чи співом хору.

Спільний обід, у якому взяло участь *220 осіб*, закінчився коло 16. години. Та тільки частина учасників відійшла безпосередньо після нього. Більшість залишилася для дальшої товариської гутірки і товариських забав. У великій салі почались танці традиційною коломийкою і тревали до 20-ої год. До танців грала орхестра п. Яблонського.

Празник Союзу У. К. і Пр., що — як зазначено вище — перейшов у цьому році своїм розміром усі попередні свята цієї центральної організації наших приватників, зістиш лишив гарний спомин в усіх його учасників.

З наукового та мистецького життя.

Праця українського ученого над історією церкви св. Софії в Константинополі.

В найближчому часі появиться у виданнях Понтифікального археольоґічного інституту в Римі більша праця п. Володимира Залозецького, проф. Богосл. Академії у Львові, про церкву св. Софії в Константинополі і про її місце в історії окцидентальної архітектури в німецькій мові. Праця є еншідом довших студій і дослідних подорожей автора по Італії, Греції та Малій Азії. Праця матиме в додатку численні знимки і плани.

Церква св. Софії в Константинополі творить наче ключ для розвязки цілої т. з. вчасно-византійської архітектури. Вона від давнього часу займала багатьох німецьких, французьких, італійських та грецьких учених, але не вдалося дотепер установити її генетичної звязи з розвоєм попередньої архітектури. Більшість учених схилювалася до погляду, що церква св. Софії є виплівом орієнтального будівництва. Порівняльна стилістична аналіза цієї найновішої праці вказує на властиві піэнорімські джерела архітектонічних форм (головно світської архітектури терм та палат) і на ренесанс тої архітектури в добі цісаря Юстиніяна. Св. Софія є наймонументальнішим памятником того ренесансу антично-римської архітектури в столиці византійської держави і є нечаче паралельним явищем до ідеї реставрації римського цісарства та римського законодавства в нових формах византійської імперії над Босфором.

V. КОНГРЕС ВИЗАНТОЛЬОҐІЧНИХ СТУДІЙ В РИМІ.

Цьогорічний византольоґічний конгрес відбудеться в Римі між 20.—27. вересня під патронатом короля Італії і міністра освіти. Праці конгресу поділено на пять секцій: історичну, філольоґічну, юридичну, археольоґічну та мистецько-історичну, літурґічну і музикальну.

VI. ЗАЛЬЦБУРҐСЬКІ ВИСОКОШКІЛЬНІ ТИЖНІ.

В цьому році відбудуться зальцбурґські курси між 4. і 22. серпня. Вони складаються, як звичайно, з викладів та семінарів. Головна вага цьогорічних курсів буде в історії старої австрійської держави. Українських слухачів найбільше повинно цікавити виклади про відношення Австрії до Східної Европи. Минулого літа було багато лекцій, присвячених духовій історії Східної Европи. З українських учених викладав про відношення мистецтва Риму до Византії проф. Володимир Залозецький.

ППС за договором про ненапад з комуністами.

В неділю скінчилися у Варшаві дводенні наради Головної Ради ППС. На нарадах обговорили внутрішне положення Польщі і приняли низку політичних резолюцій. В одній з них ППС висловлюється проти утворення „народнього фронту" з комуністами, а зате годиться підписати з ними договір про ненапад. В іншій резолюції ППС осуджує протижидівські виступи, зорганізовані виконолянами.

Французькі соціялісти проти девалюації франка.

ПАРИЖ, 11. 5. ПАТ. Вчора виголосив програмову промову кандидат на французького премієра, соціялістичний лідер Блюм. Він заявився за вдержанням франка, проти девалюації, що стоїть у суперечності з дотепершім становищем соціялістів. Ліва преса приняла промову Блюма дуже прихильно, права — з резервою.

Частина радикальної преси дальше переконує комуністів, що вони повинні взяти участь у творенні уряду. Відповідаючи, „Юманіте" пише, що хоч комуністи й не візьмуть участи в уряді, то зроблять усе, щоб забезпечити йому тривкість.

Присилайте передплату!

Закінчення ювилейних свят у честь Митрополита Шептицького.

Український Львів на закінчення ювилейних свят у честь свого архипастиря збирався у величезній кількості віруючих на площі св. Юра у неділю 10. травня в 4. год. пополудні. Прибили туди процесії зі всіх львівських церков і з кількох підльвівських сіл. Велике людське море залило всі площі св. Юра. Над цим морем людей високо у повітрі розвивались два українські національні прапори та в середині між ними великий папський прапор. А ближче від юрбою горували ліс церковних хоругов. Приємно вражало, що більшість з оцих хоругов — це білі гарно прикрашені українськими вишивками. Велика частина священників була теж у таких самих українських вишиваних ризах. Це так добре символізувало спорідненість релігійного і національного чуття!

На вечорішнє свято складались: відправа вечірні, проповідь та академія. Вечірню, очевидно, відправляли на подвір'ю під ясним чистим небом. Перепрошена вщерть площа, рямцями якої, начебто стінами, був храм св. Юра і митрополича палата, робила враження якогось незвичайного храму, що склепінням своїм має небо. Кажуть, що збільшували два ряди церковних хоругов і рухомих образів, що тяглись майже через усю площу. Проповідував з боєвому митрополичої палати о. д-р Костельник з силою йому глибиною змісту і красномовністю форми. Академія вже з природи річи не могла мати того загально-народнього характеру, що відправа Служби Божої.

Щодо тої відправи — одно треба завважити: не зробила вона того враження, яке могла би, коли наші священники трохи захотіли відійти від шаблону та пристосувати при улаштовуванні цього роду масових всенародніх відправ засоби новітньої техніки, хочби напр. мегафон. Ще краще було би, якби при таких відправах можна було ввести всенародній спів, а щонайменше, якби співав величезний хор так, щоб всюди було чути як не слова відправи, то бодай мельодію церковних пісень. Тоді в юрбі, що зрештою назагал дуже тихо стояла, не було би тих прикрих явищ, коли люди, довго стоючи на місці і не чуючи нічого, таки починають між собою говорити. Адже тоді дехто скористав з нагоди і собі поговорити, а дехто прикликав часом навіть їдкими словами до порядку тих, що перші заговорили, і... готова сварка підчас богослуження. Особливо жінки, не зважаючи на свою більшу, як у мужчин, побожність, досить легко впадають у спокусу. Справді слід би подумати над тим, щоб усунути ті побічні явища, що неначе зменшують позитивно-виховне значіння таких величавих національно-церковних свят, якими безперечно було вчорашнє кінцеве ювилейне торжество на площі св. Юра.

Обсерватор.

Окружна Торгова Надзірна Комісія у трьох півд.-східних воєвідствах.

Львівський воєвода Беліна Пражмовський покликав до життя окружну торгову надзірну комісію, що працюватиме на терені львівського, станиславівського та тернопільського воєвідства з осідком у Львові. До комісії покликали інж. Шварцберг-Черного, земельного власника з Білки Шляхетської як предсідника, д-ра І. Рукера, дир. фабрики консерв, як заступника предсідника, як членів: інж. Й. Цемполонського, директора Хліборобської Палати у Львові, **д-ра Евгена Храпливого,** директора „Сільського Господаря" у Львові, Ів. Рижевича, експортера худоби й бекону, **Івана Шепаровича,** радника Хліборобської Палати в Станиславові, та Карла Стшелецького. На заступників вибрані: д-р Ст. Іщковський, зем. власник, інж. В. Неґлік, дир. беконярні в Ярославі, Ол. Бобровський, радник Хл. Палати, **Юл. Шепарович,** директор Центросоюзу, Мих. Джевецький.

До завдань комісії належить: зорганізування повітових торгових надзірних комісій, контролю над тими комісіями, координування їх діяльности, співпраця з урядовими властями при вводженні в життя приписів і розпорядків дотично обороту госп. звірятами, домашньою птицею та мясом, далі досліджування потреб у ділянці організування обороту, зладжування заходів для домагання влади всяких проектів технічних уліпшень із ділянки торговлі домашньою птицею і мясом. Вкінці: опрацьовування звітів стану ринку, складання звітів із своєї діяльности перед надзірною владою, виконування інших завдань, поручених надзірною владою у цій ділянці, а головно в справі нотувань цін і реєстрації умов продажі.

Окружна торгова надзірна комісія виконуватиме свою діяльність при помочі торгових інспекторів, яких покликує воєвода. (Всхуд).

Наради в Женеві та Аддіс-Абебі.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Нині передполуднем відбувалися такі політичні наради: Мін. Ідеа конферував нині рано з міністром закордонних справ Беком, з мін. Поль Бонкуром, мін. Графом (Голяндія), з мін. Монтейро (Португалія), з яким був Васконселлос, голова координаційного комітету та з делегатом Чіле Вікуня-Рівас.

Бар. Альойзі відбув нараду з мін. Поль Бонкуром, з делегатом Чіле Вікуня-Рівас та з ком. Літоїновим, який приїхав нині рано до Женеви.

АДІС АБЕБА, 11. 5. ПАТ. Французький посол Бодарт з вищими урядовцями посольства склав нині офіційну візиту марш. Бадолію. Приватна розмова посла з маршалом тягнулася пів години. Кажуть, що марш. Бадолію дякував послові за врятування від вязниці і смерти італійських вязнів, які були в палаті негусів.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати почтовими марками.

Положення в північному Китаю

загострюється.

НАНКІН, 11. 5. ПАТ. Маршал Ен-Сі-Ган популярний в усьому Китаю, головно в північному, відмовився свою димісію зі становища губернатора провінції Шансі і Сую-Ен. Нанкінський уряд має в ньому великого союзника у боротьбі проти поширення японських впливів. Марш. Ен вивів від 1914. р. на становищі губернатора Шансі великі адміністраційні здібности. Минулого року завдяки опозиції марш. Ена розбилися зусилля японців розділити провінції Шансі та Сую-Ян.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. к. Д. Лопатинського зложив в захристії Успен. церкви: Ізидор Громницький 5.— зол.

— **Живець Черче,** вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, получає кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 1—8

— **Найкращі лисн. пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський,** пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Заг. Збори Нар. Лічниці.** Пригадуємо П.Т. Членам Нар. Лічниці, що Заг. Збори відбудуться дня 13 т. м. в середу в год. 6. веч. у власній домівці Т-ва (П. Скарги 4). 2109

— **Симфонічний концерт у Бориславі** відбудеться у виконанні Львівської Філгармонії в четвер, 14. цм. в салі кіна „Палляс". Частина доходу призначена на Фонд Праці.

— **Надзвичайні Загальні Збори Відділу Українського Центрального Комітету у Львові** відбудуться в неділю, 17. травня 1936 р., в год. 9-ій рано в домівці Клюбу Укр їнських Емігрантів у Львові, площа Бернардинська 2, I. пов. з таким порядком денним: 1. Святкування 10 роковин смерти бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, 2. Справа пошкоджень, 3. Біжучі справи.

— **Львівська радіостація** буде в найблищому часі розбудована. Її силу побільшать з 15 на 50 кільоватів. Таксамо розбудують радіостацію у Вильні.

— **Курс деревного промислу в Рафайловій.** Заходом повітового виділу в Надвірній зорганізовано в Рафайловій 7-місячний курс артистичного деревного промислу, що має на меті зберегти рідну гуцульську культуру. На курс записалося 20 гуцулів.

— **Дорогові роботи в Надвірній.** Міська управа в Надвірній урухомила дорогові роботи, при яких знайшло заняття повеох 100 робітників.

— **Нові ректори.** Ректором львівського університету вибрано проф. ботаніки д-ра Стан. Кульчинського. Ректором краківського університету вибраний теж проф. ботаніки др Влад. Шафер, познанського університету проф. Фр. Перетятко вибрано. Ректором гірничої академії в Кракові вибрано проф. інж. Влад. Таклінського, краківської академії мистецтва проф. Фридр. Павча.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішньому тягненні держ. клас. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 10.000 зол. на ч. 10569 35417 56302 56790 157881. 5.000 зол. на ч. 41179 77851 131831 186682. 2.000 зол. на ч. 12354 20988 26667 36293 56840 75481 115388 122611 124710 128317 146565 147015 162270 162277 165105 167114. 1.000 зол. на ч. 5797 6774 8260 14246 25918 33118 41387 42032 50476 55548 67092 71012 71030 76695 82406 83585 91271 102990 111752 140541 145306 146536 149306 145025 155208 167070 167161 169206 173990 174916 177291 177664 188159 189112 191784 194275.

— **Підпалюють ліси.** В останніх часах ствердженo кільки випадків підпалення соснових культур у лісах спілки Броди. Наслідком підпалу згоріло 2 і пів гектара 8-літньої соснової культури в лісництві Фільварки. Підложено теж вогонь у лісництві Конюшків і лісництві Руда. Вогонь знищив 9 гектарів кількалітньої культури.

— **Під загрозою посухи** стоять цьогорічні засіви в цілому краю. Вже зима мала дуже мало опадів і земля висохла, коли настала весна. Від двох тижнів тревае посуха з фатальними наслідками для ярих засівів, що представляються гірше ніж середньо. Посаджена бараболя переважно ще не вийшла із землі. Стан озимини також не світлий, особливо жита. Взагалі озимина перебула зиму слабо, місцями вимерзла з браку снігу і назагал прорідилась. Суша може її цілком знищити. Загрожена теж вся огородовина, що потрібує конче дощу, якого не заступить підливання. Овочеві дерева перебули окітну пору добре, а весняні холоди причинилися значно до зменшення скількости галапасних комах, що овочам вийде тільки на добро. Якщо тривень опадами не допише загальні наслідки можуть бути сумні.

— **Львівська хроніка.** З бюра Т-ва власників реальностей при вул. Галицькій вкрали вломники 1.200 зол. — За комуністичну роботу засуджено у Львові 22-літнього Озію Віталіна на чотири роки вязниці.

— **Загострення вязничного режіму.** Управа вязниць у Польщі оголосила новий розпорядок, що загострює дотеперішній режім. Вязням не вільно посилати більшу пачку як на 4 кг. і то лише двічи в місяць. Як вязень дістане дві харчеві пачки, то йому не вільно нічого купувати в кантині. Як дістане одну лише пачку, може дещо собі докупити. Хто не дістає ніяких посилок, може двічи в місяць дещо собі докупити, але дуже мало. Хліба може купити тільки півтора кг. на два тижні. Якщо прийде харчева посилка, що важить більше як 4 кг., то вязневі видають тільки 4 кг., а решту забирають до кухні, для вязниці. Загострено теж інші приписи для вязнів.

— **Страйк будівельних робітників у Львові** тревае далі та проходить спокійно. У понеділок прилучилися до страйку кафлярі, робітники міської бетонарні, каналового поготівля та частина робітників міських плянтацій. Відбуваються засідання управ ріжних професійних союзів.

— **З життя української еміграції у Львові.** Дня 19. квітня в льокалі Клюбу Українських Емігрантів (пл. Бернардинська 2) відбулися річні загальні збори Т-ва Допомоги Емігрантам з України у Львові. З відчитаних Управою звітів виявилося, що грошевих допомог хорим, безробітним, переїжим емігрантам та стипендіятам-учням у ріжних школах видано 2.679 зол. 75 сот. Збори ухвалили висловити прилюдну горячу подяку Українській Парляментарній Репрезентації й усім тим українським громадським та економічним установам, що в минулому році виявили Т-ву моральну й матеріяльну допомогу. Зокрема збори вважали за свій приємний обовязок ще подякувати за прихильність до праці Т-ва в минулому році: сенат. Ю. Павликовському, почесному своєму членові д-рові С. Федакові, п. президентовій Іванні Левицькій, директорам Я. Колтуняковій, Ю. Шепаровичеві і Я. Скоплякові, кооперативі „Будучність" у Тернополі, кооперативі „Каса Заощаджова" в Кам'янці Струмиловій, Окружному Союзові Укр. Кооператив у Збаражі та хвальним редакціям наших щоденників „Діло" й „Новий Час". На зборах вибрано нову Управу Т-ва, яка уконституювалася так: голова Т-ва Андрій Петренко, заступники голови Володимир Дорошенко й д-р Василь Сімович, скарбник Ми-

хола Таранович, секретар Федір Сидоренко і члени: Лідія Доценкова, Андрій Жук, Дмитро Котко й Антін Гребінник. Заступники членів Управи: Дм. Гонта й д-р Ігор Лоський. Члени Ревізійної Комісії: Мих. Корчинський, Наталія Лорошенківна й інж. М. Боровський. У 1936 р. проминає 15 літ існування Товариства.

— **За грошеві надужиття.** У перемиському окружному суді запав присуд у розправі проти 70-літн. Едм. Галіка бувш. начальника гор. суду в Ярославі, бувш. бурмістра м. Ярослава та бувш. посла до австрійського парляменту й проти Ст. Зелінського, бувш. секретаря гор. суду в Ярославі, за грошеві надужиття на шкоду державного скарбу в сумі 31.000 зол. Суд засудив Галіка на півтора року вязниці з припиненням кари на три роки, на грошеву кару в сумі 200 зол. та втрату гром. прав на два роки. Зелінського засудив суд на загальну кару пять літ вязниці, втрату гром. прав на 5 літ. Крім того суд признав, що Галік має заплатити державному скарбові 31.000 зол.

— **Крайова хроніка.** В державному лісі біля Кадобівної пов. Калуш згоріло 8 моргів деревостану. — У Слобідці пов. Товмач Іван Присяжник убив підчас сварки сокирою свою 19-літню жінку. — В Підмихайлю пов. Калуш селяни знайшли в лісі 45 артилерійських стрілен, закопаних у землі.

— **На слідах жахливого злочину.** Як повідомляють з Вильна, коло стратегічного мосту на Антоколі поліція в прияві арештованого й закованого студента Козловського перекопала в кількох місцях землю і знайшла ріжні части людського тіла, що походять з убитої Анни Дмитрович. Відвезено їх до інституту судової медицини.

— **Через саджу згоріло село.** В селі Уруску пов. Влодава запалилася сажа в комині, наслідком чого вибухла пожежа, що знищила 16 хат, 9 стоділ, 10 обор і частину живого та мертвого інвентаря. Підчас гашення вогню пятеро осіб тяжко попеклося. Шкода доходить до 50 тисяч зол.

— **Гайле Селясіе в Єрусалимі.** Б. абісинський цісар, що прибув минулої пятниці до Єрусалиму, замешкав у готелі „Короля Давида", що є найкращим з усіх готелів на цілому Ближчому Сході. Негус зайняв у цьому готелі т. зв. срібний апартамент, в якому всі меблі викладені сріблом і перловою масою. Прибувши до готелю, негус не хотів увійти до вінди, тільки пішов на поверх сходами пішки. Першого дня він не виходив з готелю, зате наслідник престолу і рас Кассa перейшлися по місті, де приглядалися цікаво жидам, що молилися під „муром плачу". Негуса відвідав берлінський інтерніст д-р Зондек, що перебуває тепер на еміграції в Палестині. Оглянувши Гайле Селясія, Зондек рішив, що наслідком затроєння газами, якого він зазнав на фронті, мусить піддати свої легені просвітленню промінями Рентгена. Негус з родиною не користується готелевим рестораном, але харчується у своїх апартаментах. Їжу приладжує на двірний кухар цісаря, європеєць, як кажуть, італієць. З готелю повівае великий прапор з абісинськими барвами, а на вулиці збирається безупинно велика юрба арабів і жидів, що хотять бачити абісинського цісаря.

— **Різні вістки.** Біля Чертора в кантоні Тесін упав літак, що летів із Ціріху до Ніцеї, причому згинули пільот і два пасажири. — В північній Америці панують великі спеки, що доходять до 34 ст. Ц

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: *„ЛІСОВА ПІСНЯ"* *Лесі Українки.*

Гімназійна вистава двох драматичних гуртків: хлопячого з філії української гімназії та дівочого з гімназії СС. Василіянок. Ішла вона у програмі, передбаченій Шкільною Кураторією, яка від деякого часу вважає за вказане спрямовувати молодь до театру. У передвоєнних часах подібна спроба драматичної вистави зробилася самими учнями прокидала в них любов до театру і мистецьких вражінь, що залишались їм на ціле життя.

Вистава пригадала нам не тільки роковини твору поетки, але й те, що досі не мала вона великого щастя до сцени. Мрії Л. України втілені у драматичні постаті лірикою заливають конфлікти, характери та ситуації. Надхнений гімн природі — „Лісова пісня" каже нам більше слухати безпосередньо слів поетки вкладених в уста Мавки і дядька Лева, ніж стежити за трагедіями Мавки і дядька Лева, ніж стежити за трагедіями надприродніх істот, переплутаних з людьми. Ці надприродні істоти промовляють наразі занадто людською мовою, і сьогодні коли уява вміла дивиться на деякі символи романтичної доби, як на плоди молодости, стараємось навіть не відчитувати значіння цих символів.

„Лісова пісня" потребує великої сцени із складною технікою, щоб очі наші могли доповнювати те, що ловить ухо. Тимто на наших малих сценах оця драматична поема не мала більше вимагів на успіх, як її хресні батьки: „Сон літньої ночі" та „Потонулий дзвін". Старші, що прийшли поглянути на гімназійну виставу - на своїх дітей та учнів, могли зараз від перших сцен забути, що мають перед собою недосвідчених аматорів. Була це гарна, велика несподіванка, може і не для одного з учасників, який не уявляв собі підчас проб, як усе це вийде на великій сцені з прегарною обстановою. Хвилинами мали ми вражіння, що чуємо дорослих артистів, що добре опанували свої ролі, розуміли свій текст і хоч вивчили його напам'ять, не передавали його як деклямацію, а як природну людську мову.

Традиційна вибагливість, з якою ми звикли ставитись до ріжних наших приватніх вистав (сюди входять часто і виступи наших професійних труп, що приїздять у нас у гості) не мусіла при цій виставі бути велика. Любо дивитись на таку виставу як на дебют аматорських сил, то можна висловити йому беззастережне признання.

Головну ролю Мавки грала Р. Темницька, зовсім як артистка; дивувала прегарною дикцією, могла зворушувати щирою простотою і могла чудувати всіх своєю надсподіваною зрілістю, коли зважити її такий рівний вік — 14 літ. О. Горбач відтворив постать дядька Льва вправно, спокійно, з дуже доброю інтонацією голосу та характеристичними рухами. М. Селишківна як Лукашева мама — свобідна, повна темпераменту та з голосом достосованим до ролі допомагала як третя передову трійку виконавців. На повне признання заслуговує М. Антонович у надлєсній ролі Лукаша, дуже добрий в останній дії, далі Я. Сподар як лісових — дуже добре схарактеризований та прибраний, Г. Голобродська в поетичній постаті польової русалки, Л. Валькович невиразовний перелесник, С. Олійниківна дуже природна як Килина Л. Строцька як водяна русалка і В. Марковський та Я. Петришин у двох символічних ролях: того, що гребле рве і того, що у скалі сидить. Малі ролі Куця, хлопчика та Дочі відограли без закиду Р. Олійник, Р. Хомин та Н. Ковалюк.

Вистава пройшла без зупинок і без недбайливо виконаних місць, плавно, легко, у прегарних рамцях обстанови та стилевих костюмах. Попередив її гарним вступним словом проф. В. Радзикевич, що підкреслив значіння цієї драми в творчості Л. Українки та поетично змалював її чар. Успіх свій завдячує вистава реалізурі Л. Криницької, що цілими тижнями із справжнім самовідреченням присвячувала свій час довготривалим пробам „Лісової пісні", захоплювалась самою можливістю виведення такої пєси на великій сцені, хоч би з невипробуваними дитячими та молодечими силами. Її праця та запал дали зовсім несподіваний вислід навіть для тих, що бачили її мистецький провід у попередніх виставах.

Проф. О. Суховерська вивела у прольогу пєси хоровід з 24 ученицями гімн. СС. Василіянок як „такок хвиль". Театр був виповнений ущерть.

м. р.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: Виступ „ЦИРУЛЬНИКА СЕВІЛЬСЬКОГО" ревія *„З переділком"*.

Варшавські кабарети „Кві про Кво" та „Банда" поробивались на нові гурти з новими фірмами — ось одна із них. Давній їх конферансієр Яроші пояснює з тим самим непрхлідним гумором назву ревії: цирульник стрижне на право і ліво, але не може йти ані занадто направо, ані занадто наліво, тимто обережно тримається „переділу" посередині. І справді: сатиричні сценки з політичними натяками мають дотепне вістря, можна ним обертати на два боки — тут підголять, там підстрижуть.

Увесь ансамбль — шість осіб, але всі мистці у своєму жанрі. Яроші попереджує поодинокі виступи так, немов би розмовляв за столом, невтомний у дотепах. Зімінська дає першорядні пародії у жанрі паскрізь паризької гротески. Желіховська знаменита у ролі комсомолки, що переплітає агітаційну промову частушками та мріями про помадку до намазування губ. Ольша оригінально деклямує і дає добрий опис великого чужого дивольмена, що приїжджає до Польщі на полювання. І. Тєрсе має у своїм репертуарі дуже добру поему про таку нещасливу жінку як вона — такого маленького росту. Рентген має добрі піснеьки.

Театр був повний. Публика, що прийшла на другу виставу в год. 9-ій веч. мусіла чекати цілу годину на початок. У Варшаві вечір нераз починається коло дванадцятої.

м. р.

ДИВОГЛЯДИ.

ЗАПОВІТ НА ДВА БОКИ

Помер у Льондоні міліонер Морган, власник копалень у Африці. Залишив він заповіт, що на випадок його смерти вся спадщина переходить на його жінку. Його жінка списала теж свою останню волю в нотаря, що на випадок, коли її чоловік умре раніше, тоді все його майно переходить на її рідню. Тимчасом цими днями вони вмерли майже одночасно. Лікарі не могли стверднти, хто вмер раніше. Тепер спадкоємці обох родин виступають з однаковими претенсіями до маєтку. В обох заповітах є клавзулі: „На випадок коли мій чоловік (моя жінка) вмре раніше"... Лікарі знавці приймають як природне, що раніше мусів умерти чоловік, який був старший від жінки на яких 30 літ. Адвокати протилежної сторони доказують не менше переконливо, що коли обоє вмерли на удар серця, то перше мусіла вмерти жінка, бо дуже молода жінка не пережила би так трагічно смерти свого старого чоловіка, тоді як він легко на вид смерти молодої жінки міг дістати серцевого удару.

✝ Посмертні згадки.

ПРОТОЄРЕЙ О. ДАМЯН ГЕРШТАНСЬКИЙ.

У Володимирі на Волині помер дня 5. ц. м. у 83-ому році життя колишній сенатор о. прот. **Дамян Герштанський.** На становищі пароха церкви св. Василія у Володимирі о. прот. Герштанський був без перерви 47 років. Перед війною вийшов він послом до Думи, 1922 р. увійшов до польського сенату з листи національних меншин ч. 16 і був членом Українського Клюбу. Із пяти сенаторів того Клюбу — залишилась у живих лише п-ні О. Левчанівська. Про велику пошану і симпатії всього населення Волині до особи Покійного вказує найкраще участь кількасот тисяч людей на його похоронах, що відбулися у Володимирі 7. травня ц. р. В. Й. П.!

Спорт.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 2:1 (2:1).

Відплатні товариські змагання виграла Україна знову певно у свою користь. На воротах України грав Гунца; в обороні Воробець і Вишко; в помочі Скоцень І, Гошовський та Підлісецький; у нападі Підлісецький, Скоцень ІІ, Лисик, Мікльош і Краєвський.

Гру починає шаленим темпом напад України, який гарними комбінаціями загнав м'яч під ворота Гасмонеї, але всі гострі стріли перелітають понад воротами, або їх ловить д. добрий воротар Гасмонеї. Напад Гасмонеї, увільнившись від переваги, переводить кілька акцій с вилиці Шляф добуває перші ворота для Гасмонеї. Це лише заохочує гравців України до ще живішої гри та кращого старту. Вгінці м'яч дістає лівий лучник Краєвський, який має у недалеко один з кращих своїх днів, і певно в нічім не дає до вор. Гасмонеї. Тисячі очей видців ждуть на стріл. Одначе в останній хвилині помічник Гасмонеї Шкерман фавлює Краєвського і суддя диктує карного. Лисик стріляє гарним низьким стрілом Воробець. Ще не прогомоніли голосні оплески численних прихильників України, як Скоцень ІІ. з гарного пер'єбою Мікльоша добуває другі ворота для України. Минає ще кілька хвилин і суддя відсвистує перерву.

Друга половина починається зривом нападу Гасмонеї, який за всяку ціну хоче вирівняти ворота, але добра помічн. спеціально Гошовський, та ще краща оборона ліквідують усі комбінації противника. Якщо кінець-кінцем вдається кілька разів нападові Гасмонеї стріляти до воріт, то м'яч ловить воротар України або він перелітає понад ворота. Але напад України теж не дармує і часто переходить під воротами Гасмонеї. По кількох гарних комбінаціях Лисик здобуває м'яч і моментальним сильним стрілом-бомбою з кількох кроків стріляє у ворота Гасмонеї так що м'яч розірвав сітку і вилетів далеко за ворота. Одначе цього третього гола суддя не признав і напад України вдоволився остаточно двома голами. Останніх 10 хвилин минули вже без вирішного стрілу. В Україні дуже добре грав цим разом напад, у якому вирізнявся: Краєвський, Лисик і Скоцень. Свій гарний день мав теж Воробець; Вишка в загальному вдоволяв. У помочі слова найвищого признання належаться Гошовському. В Гасмонеї найкращий був воротар Вайт і поміч, з нападу Шляф і Віц.

Видів понад 2.000. Суддював п. Тарчинський.

Гасмонея II — Україна II 1:0.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

СВЄНТОХЛОВІЦЕ. Шлеськ — Погонь 3:2 (2:1).
КАТОВИЦІ. Юмб — Варшавянка 3:1 (2:0)
КРАКІВ. Варта — Вісла 4:1 (4:0).
ВАРШАВА. Рух — Легія 4:2 (2:2)
ЛОДЗЬ. Гарбарня — Л. К. С. 3:1 (1:0)

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛИГИ

ЛЬВІВ. Р. К. С. — Рессвін 7:2 (2:1).
ЯРОСЛАВ. Сянєско — Другий Сокіл 4:1 (3:0)

*

СТАНИСЛАВІВ. Погонь (Стрий) — Ревера 1:0 (0:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Чорні — Рекорд 3:2 (1:0)
ЛЬВІВ. Чорні — Білий Орел 3:3 (3:3).
ЛЬВІВ. Свиязь — З. С. К. 3:3 (1:1).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БРЮСЕЛЬ. Бельгія — Англія 2:2 (0:1). По невдачі у Відні англійська дружина програла також у Брюсель.
ГАМБУРГ. Ф. Ц. Евертон — Гамбург 3:0.
ЛЮКСЕМБУРГ. Ірляндія — Люксембург 5:1.
БУКАРЕШТ. Румунія — Югославія 3:2. Видів 35.000. Суддював бельгієць Лангенус.

Нові книжки й журнали.

SUDETENDEUTSCHE BESCHWERDE AN DEN VÖLKERBUND über den Erlass des Ministeriums für nationale Verteidigung der Tschechoslovakischen Republik betreffend die Vergabe staatlicher Lieferungen. 1936. Verlag Karl H. Frank, Karlsbad—Leipzig. Стор 87+карти (діаграми).

ЖЕРТВИ

НА БУДОВУ ШПИТАЛЮ ІМ. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ.

Виказ XLIX.

Зложили: 2.000 зол. Маслосоюз як VI. пам. ліжко, 1.000 зол. Центросоюз на VII. пам. ліжко, по 100 зол. п-р М. Дзерович на IV. пам. ліжко й УКТОШ на V. ліжко 155 зол. о. О. Гавриляшин — Стрий, дохід з юв. концерту. 55 зол. кооп. „Надія" — Лисятичі, 40 зол. о. К. Ясеницький Жовтанці, дохід з юв. концерту. 30 зол. д-р Могильницький, Рівне, 27 зол. дек. ур. Романів, по 17 зол. філ. „Просвіти" Підволочиська дохід з академії і збірка на юв. концерті в Ременові, по 20 зол. І. Антосевич Маркевичів Львів і Рай. Молочарня — Гаї к. Львова, з зол. збірка церкви Побужани, 8 зол. пор ур. Збараж. 5 зол. церква Кустин. 4 зол. пар. ур. Церківна, 1 зол. Л. Бобзовський. Суботів.

35 зм. долярів о. М. Данилович. Ню Йорк. 30 а. д. Українське Н. Обединання Америка.

В чеських коронах: 800 д-р Малінський, по 200 пп. д-р Вонк, д-р Ортинський, д-р Белей і др. Слюсар, по 100 д-р Загробельний і д-р Скоморовська, по 50 др. Лесецький д-р Загородний, д-р Прокопів, д-р Цимбалко, д-р Дольницький і д-р Загробельний.

Усім Жертводавцям складає щиру подяку

Управа Нар. Лічниці.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
12. V. Німа теща.
13. V. Лев з Айсиний.
14. V. Іванадіди.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман пісня.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Вівторок, 12. V. год. 7. веч. Жалібна Академія.
Середа, 13. V. год. 8. веч. „Грузі рибн".

Театр Різнородностей:

Середа, 13. V. год. 7.30 веч. Виступ Варшавського Цирульника „З Передпалком"; год. 9.30 веч. Виступ Варшавського Цирульника „З Передпалком".

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Передмістя", „Забута мелодія".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАЛЬВО: „Дівча з постерестанте".
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова гротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Вондер бар".
МІРАЖ: „Розсміяні очі" з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАП: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЕВЕ: „Фолі Бержер" із Морісом Шевальє і ревія „Тканець у цитті".
ТОМ: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидимий промінь" і ревія.
ХІМЕРА: „Таємна ложа".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Маршальа 5.)

Норвегія.

Закордонне радіо.

Вівторок, 12. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Концерт, 17.15 Сучасні пісні на жін. хор, 20.10 Концерт присв. творчості Регера, **Братислава** (298.8) 17.50 Мадярські танки, 19.10 Танк. музика, **Прага** (470,2) 17.20 Дуети Бендля та Дворжака, 18.25 Пісні Регера та Шуберта, 21.00 Галевий концерт. 22.15 Скрипковий рецітал, **Париж** (1648) 11.00 Симф. концерт, 20.45 „Ля Газет де Монмартр" вес. вал., **Білгород** (437,3) 13.15 Пісонька 17.00 Арії, 19.50 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30, 19.15 20.10 Музика, 19.00 „Гамлет" увертюра Нільса Гаде, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.45 Сюїта нім. нар. пісень, 20.10 Капела Ліщинова й дует акордіоністів **Кольн** (455,9) 20.10 Пісні й музика Г. Блюмензата, орх., хор, 21.15 Віртуозні мельодії, **Мінхен** (405.4) 11.00 Музика для села, 13.15 Концерт орх. 16.50 Концерт на скр. і орх. д-моль Шпора, 20.10 Лістів вечір, 22.30 Норвайські пісні, Мернер сопр., **Будапешт** (549.5) 12.05 Соліст. 17.00 Спів. рецітал у супр. цит. орх. 21.40 Форт. рецітал, **Мілано** (368,6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Танк. музика, **Рим** (420,8) 13.15 Розр. концерт, 20.40 Концерт хору, 21.30 Орг. рецітал.

Середа, 13. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.00 Концерт, 17.00 Сучасна австр. музика, 19.30 „Чонгор і Тінда" муз. казка М. Верешкартія, **Братислава** (298,8) 19.30 „Матінн Престанський" оп. Госінського, **Прага** (470,2) 20.05 Концерт фільг. орхестри, **Париж** (1648) 11.00, 20.00 Спів реціталь М. Жірар і форт. твори, 20.45 Театр. авд., **Білгород** (437,3) 13.15 Віольончеля, 17.45, 20.00 Пісоньки, 24.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 8.30, 14.15 Музика, 10.45 Улюблені оп. дуети, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нова форт. музика, 21.15 Камер. концерт, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 20.15 Вечір опер, **Будапешт** (549,5) 12. 5 Сальон музика, 15.25 Форт. творн Ліста, 19.30 „Янош Вітез" водевіль Качота, 22.50 Цит. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, 20.40 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 Опера.

Львівське радіо.

Вівторок 12. травня 1936.

7.15 Вербл. 7.18 Ранішній дениик, 7.45 Богослужения з Вильна, Перенесення серця марш. Пілсудського та тління останків його матері, 13.15 Полудневий дениик, 17.20 „Похорон Казимира Великого" кантата Б. Болевського до слів Ст. Вспянського хор. 17.45—18.15 Короткі інф. репортажі з Кракова, Львова, Катовиць, Лодзі, Познання, Торуня, Варшави. 18.15 Вимок із приказу марш. Пілсудського до польського війска, 18.20 Орган. реціталь 18.45 Промова для закорд. полонія, 19.00 Фрагменти з похоронів у Вильні, 19.45 Жалібні пісні, хор; у перерві „Трагічна воля" Кал. Вежинського в рецитації С. Ярача, 20.45 У годину смерти (Дзвони), 21.18 „Останні вербли" симф. поема І. Маклакевича, 21.40 „Рапсодія Вавелю" поет. вед. з Вспянського, 22.10 Вечірній дениик, 22.25 „Жалібна поема" Бол. Войтовича, 22.55 Шопен: Жалібний марш (орх., хор), 23.05 Репортаж у франц. мові, 23.20 Вербл.

Середа, 13. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дениик, 12.15 Огородці, 12.30 Концерт орх. 13.10 Домашне господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Джезові фантазії в гр. пл., 16.00 Мандрівки довкола глобу „Фінляндія зветься Суомі" для ст. дітей, 16.20 Пісні в вик. Ольги Лади в супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі слуханем радія, 17.00 Громадянин і службовик, 17.20 Концерт у вик. смич. квартету, 17.50 Нові літор. праці, 18.00 Тринацятка не є феральна (під годині муз. боротьби із забобонами), 19.30 Літер. нарис: Самородний театр, 18.45 Форт. реціталь 19.00 „Чому не здужаємо?" дискус. гутірка д-ра Вол. Бабія, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вісти, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Італійська пісня з гр. пл. 20.45 Вечірній дениик, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт. 21.30 „Плоди ортографічного соймику" літер. нарис К. Іжиковського, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Концерт орх., 23.05 Танковим кроком- гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШ.

Варшава 11. 5. (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг 90.32 — 90.10; Долярн американські 5.31 — 5.29, Долярн канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.49 — 171.65, Фльорени голяндські 360.02 — 358.30, Фунти англ. 26.55 — 26.33, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.40 — 19.00, Корони данські 118.19 — 117.35, Корони норв. 132.93 — 132.00, Корони шведські 136.43 — 135.76, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.66 — 11.49, Марки нім. 141 — 138, Пезети е спан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 152—154.

Девізи.

Бельгія 90.35, 90.53, 90.17, Берлін прод. купно 213.98, 212.94, Данціг прод.—купно 100.20 99.80, Голяндія 359.30, Копенгага 117.90, 116.19, 11761, Льондон 26.42, 26.49 26.35, Н. Йорк 5.31 і 5/8, 5.32 і 7/8, Ню Йорк кабель 5.31 і 3/4, 5.33, 5.30 і 1/2, Осльо 132.60, 132.03, 132.27, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 22.02, 22.06, 21.98, Стокгольм 135.10, 136.10, 136.33, 135.77, Цюріх 172.15, 172.49, 171.81, Відень прод.—купно 100, 99.60, Мілано продаж—купно 42.30, 41.80, Гельсінки прод.—купно 11.60, 11.60, Мадрид 72.58, 72.13, 72.43, Монтреаль продаж—купно 5.29 і 1/4, 5.26 і 3/4 — неодноцільна.

Акції.

Банк Польський 105, Лільпоп 11.25—11.50—11.25, Страховичі 35.25—35.75.

Папери.

3-проц. інвест. 1 ем. 66—66.75—66—66.25—66.75 серії 71—72, 3 інвест. 2 ем. 66 — 66.25, 65.75 серії 72.50, 5 конверсійна 2.50 6 дол. 81, 4-проц. прем. дол. 48.50, 7 стаб. 63.25—64.25 — (ост. дрібні).

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 11-го травня н. р. кооперативам платим за: ньоко Львів

1 кг. масла десер.	2.35	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40	„
1 л. молока	0.15	„
1 кг. вець	2.65	„

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця завишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 11. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, ньоко подвіря птахокомісарні „Ол. С." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає курн в необмеженій кількости.
Пітицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибиті горем по втраті Найдорожчого Нашого Мужа і Батька бл. п. **Франца Ковальського** лікаря вет. в Станиславові, дякуємо всім тим, що за ввесь час довгої недуги Покійного вивязали для Нього стільки серця і в день похорону віддали Йому останню прислугу.

В першу чергу дякуємо дуже Вельч. о. **дек. Юстинові Гірнякові**, парохові Ямниці за ласкавий провід у похоронах та Вп. **Д-рові Д. Гакерові**, що як товариш Покійного не щадив ні трудів, ні часу, щоб вести зовсім безкорисну поміч своєму Товаришеві.

Жінка з дітьми.

Станиславів, дня 9. травня 1936 р.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня повний комфорт, при трамваю, Вітівська 2 р-д Личаківської. 2—3

ДО ВИНАЙМУ два покої, кухня, повний комфорт, І. поверх. Генінга 34. 2107 1-1

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

НА ДОГІДНИХ УМОВАХ шукаємо енергійних, справних заступників і заступниць на поодинокі повіти до укр. Видавництва. Зголошення враз із референціями слати до „Діла" під „Видавництво". 2094 2—2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

МОЛОДА особа займеться дом. господарством дітьми чи хорим. Радо шие, вишиває. Зголошення Грибчишин, Пиїв, п. Ізварна. 2104 2-2

КУПНО - ПРОДАЖА

НА ПРОДАЖ дім над Дністром коло Галича в добрім стані, сонячний, 4 кімнати, кухня, веранда господарські будинки, город і садок. Інформації: Станиславів, Колонія 22. Софія Яворська. 2602 3—3

ПРОДАМ дім поверховий в містечку, новий, 10 кімнат з 5 моргами першокласної ріжні городом і господарським будинком. По винесення звертатися до м-ра Володимира Маливанка, Поморяни. На відповідь долучити марку. 2095 2—3

РІЖНІ

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісь, заміна Автоспорт. Львів, Словацького. 1904а 11-13

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупно у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА** 3, тел. 271-14. 2063 4-13

КУПЛЮ зараз вагоново кожну скількість бараболі жовтої з Галичини або Волині. Оферти: Роман Буданк. Катовиці, „Маслосоюз", Шопена 1. 2102 2—3

КАПЕЛЮХИ мужеські, ШАПКИ військові, студентські і спортові. Ян Вітман, — Львів. Трибунальська. 2039 4—5

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д. КЛЄЦЦЕЛЬ

ЛЬВІВСЬКИХ ДІТЕЙ 9.

Містки і корони білі в ціні знижений і на догідні умовини сплати. 2073

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, модічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 8-30

Тревала ондуляція

тоді добра, якщо виконана СПЕЦІЯЛІСТОМ АЛЬОЙЗОМ СТОНОВСЬКИМ, МИКОЛАЯ 1, б. співробітником Ф-ми Кутковський. 2097 2—3

ВЛОЩИЦІ пищить радикально

СВІЧКА С-ГАЗ

„ГАЗОС", Львів, Ул. Тапської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 105 (14.354). Львів, середа 13. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Абісинська справа принята
на денний порядок женевських нарад.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Вчора в 17-тій год. почалося довірочне засідання. Коли мін. Іден як предсідник звернувся до присутних з проханням висловитися в справі порядку нарад, делегат Італії Альоїзі видвигнув на денний порядок спір між Італією й Абісинією.

М-н. Іден попросив абісинського делегата, щоб сів при столі Ради, тоді Альоїзі заявив, що **італ. делегація не може згодитися на присутність абісинського делегата при столі Ради.** В Абісинії нема тепер ніякої абіс. влади, край підпадає під суверенність Італії. Всяка дискусія в справі італ.-абісинського спору булаб бездільна, представник Італії не міг би брати в ній участи.

По цих словах **Альоїзі покинув салю нарад.**

Делегат Абісинії Вольде Маріям заявив, що Абісинія як член Ліги не є нападником, Абісинія не нарушила ніякого міжнароднього права й дальше залізна з Союзом Народів.

Мін. Іден звертає увагу, що іде лише про устійнення денного порядку нарад, він уважає, що італ.-абісинська справа повинна бути предметом нарад. До його думки прилучуються мін. Мунх (Данія) і амб. Медаріяґа (Еспанія). Тому, що інші члени Ради не спротивилися, Рада Ліги рішила вдержати справу італ.-абісинського спору на денному порядку.

Після публичного засідання, присвяченого дрібним справам, на якому був присутній Альоїзі, відложили наради до сьогодні пополудні.

БАР. АЛЬОЇЗІ — АБІСИНСЬКИМ ДЕЛЕҐАТОМ.

РИМ, 12. 5. ПАТ. Італ. півурядові круги вияснюють поведінку бар. Альоїзія тим, що він тепер заступає населення Абісинії, а не Вольде Маріям, за яким не стоїть тепер вже ніякий уряд.

АБІСИНСЬКА НОТА.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Нота, яку зложив абіс. делегат Вольде Маріям у секретаріяті Ліги, протестує проти італійських метод воювання та пригадує, як завзято абісинці боронилися. Нота твердить, що більша частина території Абісинії ще незайнята Італією й абісинці дальше бороняться; абіс. нарід не признає безправної окупації. Нота запитує, чи Ліга зігнеться перед силою.

Японія подвоїть морські зброєння.

ТОКІО, 12. 5. ПАТ. Вчора відбулося засідання япон. парляменту при замкнених дверях. Як подає преса, мін. маринарки адм. Нагано доказував, що Японія мусить мати фльоту сильнішу ніж якнебудь інша держава, яка може застакувати Японію у західній частині Тихого Океану. З цієї заяви преса виносить, що Японія, яка дотепер будувала що року кораблів разом коло 25.000 тон, тепер будуватиме двічі більше.

На тому самому засіданні заявив мін. війни, що військові круги не цікавляться проектом пакту ненападу зі СССР. На манджурському кордоні большевики зібрали коло 300-тисячну армію, а у Владивостоці мають понад 50 підводних суден та багато бомбардувочих літаків. Це змушує Японію тримати більші сили в Манджурії.

ТАКОЖ „ПАРЛЯМЕНТАРНА ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ".

ТОКІО, 12. 5. ПАТ. Маяда, член групи незалежних, поставив запит, **чому б. преміер Окада не зробив собі гаракірі,** хочаб він відповідає за бунт в армії в лютім ц. р. Автора оригінального запиту видалили зі салі нарад.

Чи Англія визнає ще Абісинію?

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Вчора в палаті громад спрямували прем. Болдуїнові коло 20 питань на тему, чи він визнає ще абісинський уряд, а Гайле Селясіе — абісинським цісарем. **Прем. Болдуїн давав вимінаючі відповіди, а на запит про знесення санкцій не відповів зовсім.**

ХОТЯТЬ САНКЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. 19-ох членів урядової більшости в палаті громад зложило вчора в президії внесок, щоб і на дальше утримати протиіталійські санкції.

ЧОМУ НЕҐУС НЕ ПОЇХАВ ПРОСТО ДО АНҐЛІЇ?

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Як виходить з відповіді прем. Болдуїна на запити у палаті громад, негус хотів виїхати просто до Англії, а родину вислати до Палестини. Це виявилося неможливим, бо Англія не могла дати до розпорядження негуса двох кружляків.

НОТА НЕҐУСА ДО ЛІҐИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Секретаріят Ліги Націй дістав ноту, в якій Гайле Селясіе домагається, щоб Ліга витримала у своєму становищі та не визнала анексії території ані зміни суверенности у висліді нелеґальної війни.

ПРАВА Й ІНТЕРЕСИ.

РИМ, 12. 3. ПАТ. Італ. півурядові круги пояснюють, що італ. уряд визнає право трьох держав, набуті в Абісинії, а саме: Англії, Франції та Єгипту. Інші держави мають там хіба інтереси.

Положення в Греції.

АТЕНИ, 12. 5. ПАТ. Комуністична партія домагається у відозві, щоб уряд уступив. В Атенах і Пірею вибух 24-годинний загальний страйк, що не зовсім вдався. Арештували чимало студентів.

СОЛУНЬ, 12. 5. ПАТ. Центральний страйковий комітет погодився закінчити страйк під умовою, що всіх арештованих робітників звільнять, а тих, що відповідальні за кровавий випадки, покарають. Губернатор не прийняв тих домагань, заявляючи, що арештовані відповідатимуть перед судом.

До Солуня приїхав міністер народнього господарства, який має залїквідувати конфлікт.

ДИМІСІЯ.

АТЕНИ, 12. 5. ПАТ. Грецький міністер справедливости подався до димісії; тимчасово заступає його міністр внутр. справ.

Присилайте передплату!

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Ірини Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла". Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

Дрібні, але багатомовні факти.

Боротьба з шапками з робітні українських інвалідів.

Львів, 12. травня 1936.

Як відомо, Українське Товариство опіки над інвалідами веде у Львові власну кравецьку робітню, котра виробляє теж шапки і кашкети. Мають вони попит серед нашої молоді і виправдують поволі жидівську тандету. Своєю формою нагадують кашкети дещо так звані мазепинки і це мабуть було причиною, що проти них повели боротьбу деякі органи державної політичної адміністрації і державної поліції. Свого часу львівська вшехпольська преса спинила була алярм з приводу згаданих шапок і кашкетів з робітні наших інвалідів у Львові, котрий знайшов корисний відгомін у деяких старостів і командантів сільських станиць, передовсім на терені тернопільського воєвідства, де — як видно — деякі польські урядові кола радо прислуховуються до голосів вшехпольських органів та до протиукраїнських вигуків краківського „Курієрка"... По знаній акції декого зі старостів з тернопільського воєвідства проти молочарень нашого Маслосоюзу з основуванням старостами польських молочарень під патронатом повітових виділів, що відбилася голосним відгомоном у мін. Понятовського завдяки собистій інтервенції у нього президії Української Парляментарної Репрезентації і Ревіз. Союзу Українських Кооператив та дирекції Маслосоюзу, а також кількох інтерпеляцій посла д-ра Степана Барана у сеймі в часі минулої сесії прийшла тепер черга на боротьбу з нешкідливими для нікого шапками і кашкетами з робітні українських інвалідів і то знову на терені тернопільського воєвідства.

Заходи українських послів і сенаторів на віршавському ґрунті охололи дещо молочарський запал і розмах деяких пп. старостів, віцестаростів та командантів і постерункових поліційних станиць, що бажали грати роль молочарських інструкторів та організаторів. Зате урядова енергія тих панів звернулася в іншому напрямі — на боротьбу з шапками і кашкетами українських сільських хлопців. Таке було з початком березня ц. р. у Зборові, де постерунковий арештував цілий гурт сільських хлопців, що відвозили своїх товаришів до рекрутів і здер з них шапки чи кашкети з львівської інвалідської робітні. По довгих заходах та інтервенціях у зборівського старости арештованих хлопців остаточно випустили на волю, але перевели строгу ревізію у їх хатах та у всіх, кого поліція підозрівала, що має небезпечну для держави шапку чи кашкет. Розпочалася систематична поліційна погоня за тими шапками і кашкетами, головно на території зборівського повіту, а доручення тамошнього старости, а також на території кількох сумежних повітів, та здирання постерунковими і конфіскати тих шапок і кашкетів. Та поліційна ревність викликує самозрозуміло відповідний відрух у молодшого сільського населення, для урядової політики цілковито некорисний.

Оскільки знаємо з наших часописів, тієї зорганізованої погоні за шапками і кашкетами львівської робітні наших інвалідів нема ані у львівському, ані у станиславівському воєвідстві. Дехто з наших зборівських громадян був цікавий довідатися ближче про причини цієї спеціяльно

сти тернопільського воєвідства. На відповідний запит до деяких постерунковых, чому роблять перепис на шапки і кашкети, відповідали, що такий приказ мав вийти з тернопільського воєвідського уряду, і то від самого воєводи, і вони мусять цей приказ виконати. Не знаємо, скільки у цьому правди, що говорять постерункові. Ми позволимо собі сумніватися, чи воєвода п. Дзєвалтовський-Гінтовт справді видав такий дивний приказ, бо думаємо, що на голові має він справи далеко важніші від боротьби зі шапками й кашкетами, і то в такому загрозливому часі, як нині. Зрештою цю справу повинні виконити наші посли і сенатори, бо нагінка на хлопців, що носять загадані шапки і кашкети, дальше не переривається. На це свіжий приклад з останніх днів.

У неділю 3. травня н. р. п'ятьох хлопців зі села Мільно, повіт Зборів, вибралося на празник до недалекого села Кобилля, що положене вже у збаразькому повіті. В дорозі задержав їх постерунковий зі станиці в Курниках, пов. Збараж, за те, що мали на собі шапки з львівської робітні українських інвалідів. Придержаних хлопців завів постерунковий до солтиса в Кобилі, тут їх вилегітимував і випустив на волю, але всім конфіскував шапки і занів на постерунок у Курниках. Хлопці від солтиса вийшли без шапок і так пішли до церкви. Бачили це тисячі людей, що з цілої околиці прийшли на празник, які вмить довідалися про причину придержання хлопців і про конфіскату шапок. Очевидно, зробило це на них відповідне враження з відповідними коментарями під адресою поліції, яких зміст нецензурний.

По богослуженні в церкві в Кобилі пішли знедані хлопці на постерунок до Курник і домагалися там звороту сконфіскованих шапок. Там їм шапок не звернули, але ще в додатку стягнули з одного хлопця білу блюзу власного виробу. На заввагу хлопців, що шапки дозволені і їх продають і носять у цілій Східній Галичині, а блюза зроблена в селі, зачав комендант силою випихати хлопців з постерунку, при чому кількох з них дістало добру порцію кулаків від коменданта постерунку. Хлопці вернулись вечором до Мільна без шапок, а один і без блюзи.

Подія стала голосна в багатьох селах Зборівщини і Збаражчини, викликуючи усюди живий відгомін. Само собою вона дрібна, але дуже характеристична для відносин, які сьогодні панують у тернопільському воєвідстві, за чолі котрого стоїть чоловік, що усюди пропагує т. зв. нормалізацію відносин. Сумніваємося, чи такі факти, як повищий, причиняться до цієї нормалізації. Навпаки, на нашу думку, будуть вони ще новою, на всякий випадок зовсім зайвою, причиною до дальшого загострення національних відносин на селі.

До кризи капіталістичної системи.

Що означає криза торговельної фльоти у Великій Британії.

Внаслідок світової економічної кризи потерпіла і британська торговельна фльота. Недавно проскочила пресою офіціяльна вістка, що брітійське „Т-во Пароплавів" зліквідувало транспортову службу в Тихому Океані. Другій, себто Канадійсько-Австралійській Лінії, загрожує також небезпека ліквідації. Ті два британські приватні мореплавні підприємства, як і багато інших, працювали вже від довшого часу зі стратою. Однак тяжко було їм боротися з конкуренцією заграничних мореплавних підприємств, головно американських, які дістають великі грошеві підмоги від своїх держав і тому можуть свої тарифи знижувати. І британські підприємства також домагаються помочі від держави.

Ту справу порушено між ін. і в парламенті у формі запитів, на які міністр Рансімен відповів досить вимизаюче; з його відповіди можна би мати враження, що загроза транспортовій служ-

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

бі в Тихому Океані торкається головно домініїв, які повинні самі справою занятися. Домініони зі свого боку заявили охоту взятися спільно до зорганізування засобів оборони торговельного мореплавства, але домагаються ініціятиви від центрального брітійського уряду, супроти якого росте в домініях навіть деяке огірчення за його неохоту занятись цією справою.

Частина англійської преси твердить, що уряд Великої Британії тому не хоче перебрати на себе ініціятиви, щоб не зачіпати в нинішніх тяжких і непевних часах інтересів американських мореплавних підприємств та щоб не викликувати репресій Америки на інших полях. Деякі органи преси це твердження опрокидують як безпідставне, бож — даючи державну підмогу мореплавним підприємствам — британський уряд наслідував би тільки вже існуючий чужий (американський) приклад. Ця преса бачить причину неохоти британського уряду головно в тому, що уряд боїться дати поміч мореплавним лініям у Тихому Океані, бо це могло би стати прецедансом, який згодом став би великим тягарем, коли б довелось поширювати його на всі інші мореплавні підприємства, яких положення не багато ліпше. Та власне внаслідок того загального тяжкого положення британської торговельної мореплавби вона домагається від уряду порятунку перед загрозою чужої держанних конкуренцій.

Рятувати — значить дати субвенції. А субвенції, як відомо, беруться (при зрівноважених бюджетах) з податків. Нові податки знижують купну силу населення. А це загострює економічну кризу, яка між іншим знову відбивається і на цій мореплаві... і так далі. Подібну проблему розвязав уже раз той цигани, що спускався з неба на землю по мотузку з полови: як мотузка в долині не стало, то він урвав на горі і натяг на долині. Різниця хіба тільки в тому, що циганова штука мала йому помогти, а нікому не пошкодити, тоді як субвенції поможуть кільком акціонарям, а пошкодять загалові, який мусить заложитися на той дарунок капіталістам.

На цьому прикладі між іншим наглядно бачимо противорічча капіталізму. Коли капіталізм хоче знищити англійських хліборобів, то оперував лібералістичними гаслами вільної конкуренції та вільної торгівлі (скасування охоронних мит і всяких обмежень). Нині він домагається урядової охорони і помочи для себе. А кошти тої помочи має нести загал, себто і ті самі знищені ним хлібороби.

Взагалі треба сказати, що ціла сучасна економічна криза бореться з труднощами, звязаними з усім механізмом великих держав, які, вибудувавши велитенські машини, згодом не можуть добути з них тих сум, які на них витратили. Остаточно великі держави мусять суперничати одна з одною і загострювати конфлікти на економічному полі, що доводять інколи до воєн, як до єдиної розвязки. Відомо, які великі доходи тягнуть власники величезних світових підприємств, коли ці підприємства падуть, держава не завсіди може втримати їх при житті субвенціями. Субвенції не заступлять індивідуальної ініціятиви. Англія, що ставить індивідуальну ініціятиву на першому місці, згідно із своєю традицією, відмовляється від підмог, що цю ініціятиву можуть убити.

Р. М-ий.

о. О. ПРИСТАЙ. 21

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Мій Святий Вечір був тоді десь далеко за горами й за глибокими водами. Він був у старому краю, а не в Америці. Не застав мене там, де сподівався. Я згубився йому, десь заблудив або втопився у спогадах. Досить того, що мене не було на Святому Вечорі. У моїй хаті царювала пустка; не було ні дідуха, ні соломи, ні живої душі, тільки чорна — чорніша від найчорнішої ночі — нудьга й туга.

Сонце заходило поза мекадунський ліс. Нараз отворилися двері до моєї кімнати. На порозі показався мій парохіянин Дмитро Капітула, предсідник церковного комітету. Він запросив мене до себе на святу вечерю. Лекше стало мені на душі, що цей Святий Вечір на чужині проведу бодай у товаристві своїх земляків. Встав я і одягнувся. Замкнувши хату на ключ, ми вийшли. Очевидно, також згасив я світло. Бо навіщо світити, коли й так ніхто не святкуватиме там Святого Вечора.

Дім Д. Капітули був великий, одноповерховий. В ньому мав він харчівню, де в цей вечір було пусто й темно. Зате всі інші кімнати сяяли яскравим, електричним світлом. У гарно умебльованій їдальні було вже все приготовлене до традиційної святої вечері.

— — — — — — — — — — —

Дмитро Капітула був хлопський син з Горлиць на Лемківщині. Молодим хлопцем дістався до Америки й тут самотужки — своєю чесною і невсипущою працею та підприємчивістю — вибився на чільне місце серед нашої еміграції. Доробився гарного маєтку і займав визначні громадянські становища. Цей самоук мав таку небуденну, вроджену інтелігенцію і всяке фахове знання та організаційний хист, що навіть в Америці, з її великими вимогами, грав визначну ролю серед американського громадянства. Дмитро Капітула був передовсім довголітній предсідник великої допомогової організації, Руського Народнього Союзу[1]), що обединував більшість галицької еміграції. Під вмілим проводом Д. Капітули розвивався Руський Народній Союз якнайгарніше, а пресовий орган Союзу — нюйоркська „Свобода" — мав поважний характер і виховував своїх читачів в національному й християнському дусі. Д. Капітула дуже вважав на те, щоб „Свобода" не поміщувала протицерковних дописів і взагалі не займалася пустими полеміками. Крім того був він у Мек Аду міським касієром підчас двох каденцій, а чотири роки головою міської ради і метрикальним урядовцем, що мав під собою чотири місцевості. Врешті стейтовий уряд в Гарізбургу іменував його в 1926. р. урядовцем державного департаменту здоровля.

Хоч уродився він на Лемківщині, де всевладно панувало тоді москвофільство й виховався серед своїх земляків, запоморочених кацапською пропагандою, був свідомий і щирий український патріот. Наш національний рух підтримував він палким словом, безкорисною працею і грошевими жертвами. Д. Капітула був зразковий український діяч позитивного американського типу. Його дружина, що з нею оженився в Мек Аду, походила із Закарпатської України. Вона говорила по словацьки, але трималася національности й обряду свого чоловіка, була йому доброю помічницею у домашній і громадській праці. Капітули не мали власних дітей, тому взяли собі сироту й виховали її та вивели в люди.

З Капітулою я познайомився в Мек Аду, як він мав 35 років і був головою місцевого церковного комітету.

Д. Капітула мав два доми; один винаймав людям, у другому мав „салун" і сам мешкав.

Цей „салун"-харчівня, де можна було купувати і пити алькоголь — це була велика, ясна й чиста саля з електричним звисним павуком. Попід одною стіною стояв довгий прилавок, внизу із грубою мосяжною штабою, де гість міг оперти ослаблені ноги. На задній стіні висіло велике дзеркало, де гості мали змогу оглядати й подивляти себе, як впливала на них віскі — американська горілка. На стінах були повипихані птахи: фазани, чаплі, бузьки, великі африканські качки, або звірі: лис, видра, ласичка, горностай і т. п. Вздовж цілої ширини були сплювачки, щоб, як заплює, було де плюнути.

При нагоді свята дістали гостинні п. Капітули охоту показати мені те все, чого вони за короткий час доробилися в Америці. Їх кухня мала справді панський вигляд: подвійна металева піч і газ і всяке приладдя. Вітальня виглядала як салон заможнього галицького священика, тільки з дорогими меблями, хоч часто без естетичного смаку. Друга кімната була призначена на гостину в будний день для свояків або ближчих знайомих. Спалень було шість на поверсі; бо кожний член родини і комірник мав окрему спальню з усіми вигодами до гойдака включно. На поверсі була теж дуже вигідна купальня з порцеляновою ванною, зимною і теплою водою, тушем тощо

(Далі буде.)

[1]) Згодом змінили його назву на Український Народній Союз, що в 1934 році мав 40.000 членів.

Арабські учні на барикадах.

ЄРУСАЛИМ, 12. 5. ПАТ. У Яффі знову заве-ли виїмковий стан. Ученики відбули віче, після якого прийшло до нових сутичок; 5-ох учеників ранили. До Гайфи причалили вчора нові транспорти британських військ.

СИРІЙСЬКІ СТУДЕНТИ СТРАЙКУЮТЬ.

БЕЙРУТ, 12. 5. ПАТ. Арабські студенти тутешнього американського університету проголосили 24-годинний протестаційний страйк, солідаризуючись з палестинськими арабами; до вис. комісаря Палестини вислали протест.

І КОМУНІСТИ ПРОТИ ЖИДІВ.

БЕЙРУТ, 12. 5. ПАТ. Сирійські комуністи розкинули летючки, у яких закликають арабів боротися проти жидівського заливу Палестини та проти британської влади, що цьому заливові сприяє.

ЗВЯЗОК МІЖ СИРІЄЮ Й ПАЛЕСТИНОЮ ПЕРЕРВАНИЙ.

БЕЙРУТ, 12. 5. ПАТ. Приватна комунікація з Палестиною зовсім перервана. До Гайфи не виїхав нїодин самохід; арабські шофери бояться переїздити крізь арабські села і навпаки. Курсують лише поштові автобуси під сильною ескортою.

ГОСПОДАРСЬКА СКРУТА.

ДАМАСК, 12. 5. ПАТ. Ситуація на сирійському фінансовому ринку постійно погіршується під впливом світової кризи та місцевого страйку. Тепер ще до того палестинські купці з огляду на арабський страйк не можуть вирівнувати залеглостей у приписаному часі, а це ставить сирійську торговлю в обличчі катастрофи.

Ширіть наш часопис!

За океаном.

КОНГРЕС УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ В ПІТСБУРГУ.

„Ліга Української Католицької Молоді" скликала окружний конгрес Пітсбурщини на неділю 26. квітня п. р. Конгрес відбувся в Пітсбургу а такою програмою: година 10.30 передполуднем архиерейська Служба Божа, яку відслужив Кир Константин у церкві св. Івана Хрестителя при вулицях Семій і Карсон; година 2. пополудні нарада Конгресу в готелі Вид'ям Пенн; година 7. вечір бенкет і баль у головній бальовій салі того готелю. На Конгрес приїхали молоді українці й українки гр.-католики з цілої пітсбурської округи. Були також гості з дальших сторін. Господарем святочної вечері був о. кан. Лев Сембратович з Дітройту.

ПОПИС УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ.

Дня 3. квітня ц. р. відбувся попис танку, співу і музики всіх майже націй, улаштований заходами Folks-Festival-Council. Згаданий попис був з нагоди краєвої конвенції „Краєвої Академії Учителів Музики". Попис відбувся в „Метрополитен Опера Гаус" у Ню Йорку. Велика сала опери була наповнена учасниками зізду, що зїхалися з цілої Америки. Були також присутні представники рїжних американських установ і рїжних націй з Ню Йорку і далеких околиць. Як на інші подібні виступи, так і цим разом запрошено до виступу теж „Клюб Українських Танцюристів" зі школи В. Авраменка.

У виступі взяло участь коло 30 націй зі своїми групами. В останній точці програми проголошено попис українського танку і пісні. Появу на сцені наших танцюристів у прекрасних костюмах привитано бурею оплесків та окликів. І так було до кінця. „Гагілки" закінчено на вколішках піснею „Боже великий" при супроводі співу. При фортепіяні була п-я Єдинак. У часі співу на салі панувала мертва тишина. По співі нагороджено виконавців гучними оплесками. Другий з черги танок „гопвітер" відтанцювали самі дівчата в гарних гуцульських костюмах. Підчас третього танку, „запороський герць", публіка зривалася з крісел і аж гуділо від оплесків по салі. Хоч кожна група мала обмежений час, то на домагання публіки українські танцюристи змушені були виступити вдруге.

Зпоміж усіх націй, що брали участь у виступі, найбільше оплесків дістала група українських танцюристів. Танком „гопак-колом" закінчили наші танцюристи свою програму і дістали перше признання. Це признання грімко загомоніло по великій салі опери з уст багатотисячної публики-знавців музики і танку.

На сцені відчувався брак української пісні. І прикро згадувати, що в Ню Йорку є кілька хорів, а ніодин з них не спромігся заманіфестувати поприз танок і українську пісню. Інші нації виставляли великі числом хори, але ми певні, що навіть малий український хор був би здобув також перше признання.

До танків умілo приграваля орхестра зі студії В. Авраменка. Всі заходи до виступу наших танцюристів були в руках п-и Ольги Задорецької.

УКРАЇНЕЦЬ АРТИСТ НА АКОРДІОНІ.

Місячник „Акордіон Нюз" подає на першій стороні окладинки велику фотографічну знимку „капітана" Миколи Гопа, як піонїра в грі на акордіоні. Він теж дає відповіді на рїжні запити в окремій частині журналу, отже є нагоди його співредактором. А перша статейка присвячена капітанові Гопові із поданням його студій, праці та коротенької біографії. Сказано там, що Микола Гоп уродився в Австрії з українських батьків, знає рїжні мови, виступає як соліст з акордіоном в Парамаунт театрі, Капітол, Ріволі, стрічав визначні особистости, між ін. князя Валії, теперішнього англійського короля Едварда VIII і часто грає на рїжних радіостаціях. Недавно зацікавився ним музичний відділ університету Колюмбія і запросив його на низку викладів з його акордіоном. Із журналу довідуємося, що в Злучених Державах є 70.000 людей, що грають на акордіоні-гармонії, отже наш Микола Гоп має перед собою велике поле праці.

ДИТЯЧА ОПЕРЕТКА У ВІННІПЕГСЬКІЙ „ПРОСВІТІ".

Заходом хору Українського Інституту „Просвіта" у Вінніпегу відограно 27. III. дитячу оперетку „Коза Дереза". Публики було повно: старих з родинами і дітьми; гремїяльну участь взяла дітвора зі школи українського правосл. собору з о. П. Маєвським. „Звірі" (актори) викликали серед дітвори на салі велику радість і насолоду. Артистичний провід пєси був у руках дир. Т. Губіцького; хоч кошти вистави перевищали звичайну пєсу, зате моральний успіх був велитенський. Застановляються тепер над заснуванням піапостійного дитячого українського театру у Вінніпегу.

Сумерк стахановського руху.

„За Індустріялїзацію" з 6. травня друкує відкриті листи директорів фабрик, які пропонують вшанувати роковини стахановського руху зорганізуванням нового періоду „соціялістичного суперництва" робітників металюргічного промислу. В дійсности стахановський рух занепав зовсім. Це ствердили всі референти на засіданні президії центральної ради професійних союзів. З їхніх рефератів виходить, що Донецький басейн — батьківщина стахановського руху — найбільше спізнюється з цілого тяжкого промислу. „Труд" скидає вину за те на професійні союзи. Виявляється, що спротив проти стахановських метод не меншає, стахановці не виконують плину, багато з них занедбає стахановські методи, а їхнє матеріяльне положення постійно гіршає. „Труд" обмежується до загальникових обвинувачень за провал стахановського руху якихось „саботажистів" і наводить погрози Сталїна „дати по зубах" усім, які вкладатимуть палиці між колеса.

БЕЗРОБІТТЯ В НІМЕЧЧИНІ МАЛІЄ.

БЕРЛІН, 12. 5. ПАТ. 30. квітня ц. р. було в Німеччині 1,763.000 безробітних, себто на 164.000 менше як минулого місяця.

Свячене у Львові.

СВЯЧЕНЕ У ГАЛИЦЬКІЙ ДІЛЬНИЦІ.

В неділю 10. ц. м. при гарно прибраних столах засіли члени кружка „Рідної Школи" ім. Т. Шевченка у Галицькій дільниці, щоб відбути спільне свячене. Простору домівку при вул. Супінського ч. 23 виповнило поверх 50 осіб. Свячене поблагословив о. канцлер Галянт, виголошуючи опісля святочну промову з побажаннями найкращого розвитку для кружка. Відтак голова кружка мґр Бородайко Б. виголосив довшу промову, в якій, вказуючи на велику ролю і значіння Рідної Школи, взивав усіх присутніх до посилення рідношкільної праці на території Галицької дільниці; зокрема закликав, щоби в новому шкільному році всі українські діти стали ученицями своєї рідної школи.

Промовляли ще на актуальні теми голова Повітового Союзу Кружків Р. Ш. проф. Микола Ластовецький, посол др Степан Біляк від У.Н.Р., п. Домбровський як директор школи, п. І. Іванкова від Т-ва „Будучність", п. Агатон Добрянський від Народньої Організації Українців м. Львова, дир. Мусій від місцевої читальні „Просвіти" й о. д-р Застирець.

Свято переплітано воскресними та стрілецькими піснями й закінчено його відспіванням національного гимну.

Завись та інтриґи большевицьких директорів.

„Правда" з 8. травня ц. р. у вступній статті відслонює одну зі сторінок большевицького промислового життя, а саме ролю директорів більших фабрик та взаємини між ними. Перша частина статті обіймає кілька утертих агітаційних фрів мовляв: директор соціялістичного підприємства служить народові; є слугою, який виконує доручення пролетарської держави; перемога, вермована ним фабрики, є перемогою цілого соціялістичного промислу і т. д. В дійсности директори промислових підприємств, змагаючи до виконання пляну, що часто звязане з необхідною протекцією, щоб придбати необхідні матеріяли, розбиваються за голодою і поводяться як приватні конкуренти. „Правда" подає як аразок сварки між фабриками „Макіївкою" та іншими металюргічними фабриками. Наводить майже неймовірні сцени, які відбуваються у тракторних фабриках в Харкові і Сталінграді. На тлі конкуренції між цими фабриками трапився такий випадок: зщіпили два трактори і юрба людей пригадалася, котрий з тракторів має сильнїший механізм і потягне другий трактор. Ніхто з них не брав під увагу, що мотор трактору міг зіпсутися. Зависть інтриги, система підставлювання ноги панує взагалі у взаєминах соціялістичних директорів.

(PO).

З життя української кольонії

В НІМЕЧЧИНІ.

Загальні Збори „Української Громади в Німеччині".

1-го березня ц. р. відбулися звичайні Загальні Збори „Української Громади в Німеччині", найстаршої громадської організації нашої еміграції, що обеднує щонайменше 80 відсотків зорганізованого громадянства. Збори відкрив голова Громади Скоропис привітанням присутніх та пропозицією вибрати на провідника Зборів проф. Кузелю, що Збори одноголосно ухвалили. Секретар Громади мж. Димінський відчитав протокол попередніх Зборів, принятий одноголосно, предложивши передтим наглу справу — апеляцію п. П. Кожевникова до Заг. Зборів проти його виключення в минулому році з числа членів Громади. Загальні Збори апеляцію відкинули та голосами всіх присутніх проти одного ствердили виключення. В точках 4. та 5. денного порядку склав голова Т-ва звіт Управи з її діяльности в минулому році, а голова Ревізійної Комісії проф. І. Мірчук звіт цієї комісії, у якому ствердено якнайкраще ведення справ Громади Управою. Після живої дискусії, в якій промовці підкреслювали і загальну працю Управи, і заслуги окремих референтур, як напр. референтури організації філій, веденої полк. Лощеняком, та живу працю секретаря мж. Димінського й касієра Тарнавського, признано уступаючій Управі одноголосно абсолюторію. З промов виголошених при тій дискусії мусимо відмітити особливу промову голови філії Громади в гріменському робітничому районі Турчика, що зазначив попереднє з національно-культурного боку розпучливе становище українського робітництва, велике значіння приєднання його до загальної української організації та користь діяльности тої організації, себто „Української Громади в Німеччині" на всіх ділянках життя для загалу. Чергового точкою був вибір нової Управи. На голову одноголосно перевибрано п. Скорописа, на заступника проф. І. Мірчука. З нових референтур можемо ще відмітити референтуру організації нашого особитництва.

З організаційного руку.

Організаційна нарада мужів довіря УНДО
ходорівської округи.

В суботу р. ц. м. відбулися в Ходорові в салі Народнього Дому (Украін-Бянку) в год. 12 вечір дуже ширші довірочні сходини делегатів УНДО міста Ходорова й сіл ходорівської округи. Темою нарад були дві справи: засуджування теперішнього політичного положення у зв'язку з нормалізаційною політикою УНДО й довірочна дискусія делегатів УНДО у справі скликання й розбудови організованого політичного життя в окрузі. Ця справа стала особливо пекуча й актуальна з огляду на недокомплетування Повітового Народнього Комітету, спричинене через переїсення дотеперішнього голови ПНК о. *декана Івана Винницького* на становище пароха до Стрия. Нарадам проводив пос. д-р К. Трояк, секретарював п. *М. Ткачук*. Про політичне положення referував делегат екзекутиви УНДО ред. *Зенон Пеленський*. В осередку уваги сходин стояла справа т. зв. „реальних здобутків", сподіваних у зв'язку з політикою нормалізації. Делегат Екзекутиви подав у цій справі усі засадничі вияснення. У висліді пятигодинних оживлених нарад та дискусій сходини прийняли одноголосно отсі резолюції:

1) Широкі довірочні сходини українських громадян Ходорівщини, репрезентовані 67 делегатами м. Ходорова і 27 сіл Ходорівщини, вислухавши referатів посла д-ра Корнила Трояна про організаційну ситуацію УНДО на терені Ходорівщини й делегата Екзекутиви УНДО ред. Зенона Пеленського про політику Української Парламентарної Репрезентації, висловлюють своє повне довіря У. П. Репрезентації й закликають усе зорганізоване громадянство Ходорівщини підтримувати всеціло У. П. Репрезентацію в її зусиллях.

2) Широкі довірочні сходини, як вислів громадянської опінії Ходорівщини, домагаються від уряду повного виповнення всіх слушних та управнених постулятів, внесуних перед урядом Українською Парламентарною Репрезентацією.

3) Особливо довірочні сходини вимагають від уряду сповнення зобовязання, перейнятого у відношенні до українців силою міжнародніх договорів, отже зреалізування на всіх українських землях у Польщі у всій реальності територіальної автономії.

4) Довірочні сходини стверджують, що в теперішньому дуже критичному часі в нашому народі нема тієї політичної єдности, яка повинна би панувати, і закликують українське громадянство єднитися політично в лавах УНДО, бо в свідомі, що лише єдність політичної організації гарантує силу й успіх у починаннях авторитетного українського національного проводу.

Після переведення вичерпуючої дискусії у справі реорганізації життя УНДО на терені Ходорівщини довірочні сходини вирішили перевести перевибори Повітового Народнього Комітету на недалекім Окружнім Народнім Зїзді.

Як виглядає нормалізація відносин у краю?

В селі *Плаучі Малій*, пов. Бережани, сталася в неділю 10. ц. м. подія, що кидає ярке світло на теперішні відносини в краю. Коло год. 14. йшли дорогою до читальні два 23-літні хлопці, Василь Кобзістий з Красного, пов. Зборів і Йосафат Іваськів з Плаучі Малої. Обоє були в шапках з робітні інвалідів. Напроти них наїхав колесом заст. комісаря поліції Шуман і пристанувши, вхопив рукою разом з волоссям шапку з голови Іваськова, опісля з голови Кобзістого. Коли обоє проти тої поведінки запротестували, Шуман добув револьвер і спрямував дулом до грудей Іваськова. Опісля привів обох під посторунок і лишив їх, бо тимчасом сталася ще грізніша подія; а саме: посторункові обскочили трьох інших хлопців, Омеляна Ревного, Пилипа Древницького і Григорія Лучку, що всі йшли в тих самих шапках. Посторункові звалили їх на землю, придушили колінами і повідбирали їм шапки, яких ніхто не боронив. Хлопці йшли спокійно з вечірні, чого свідком був місцевий священник, о. Мих. Юхнович. Посторункові: комендант Зелінський, що перший почав акцію, далі Стасячек, Пистровський і ще один кинулися на Омеляна Ревного, звалили в рів, товклися по ним, лізли за ґенітолії, окровавили його та подерли до непізнання, при чому подерли на ньому ціле вбрання. Змасакрованого, напів непритомного завезли на посторунок і замкнули в арешті. Григорія Лучку і Пилипа Древницького, на яким також подерли вбрання, забрала поліція в понеділок до арешту і відвезла всіх трьох до судового арешту до Козови. В понеділок тогож дня приїхав старостинський комісар із Бережан і пробував цілу справу затушувати. Свідками описаних подій є 19 осіб, між ними й о. парох Юхнович. Справою занялася Українська Парляментарна Репрезентація.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА ОБМЕЖУЄ ТОРГОВЛЮ ЗОЛОТОМ.

ПРАГА, 12. 5. ПАТ. Рада міністрів видала рішення в справі обмеження та реорганізації торговлі золотом. Чехослов. національний банк уповноважнюватиме подинокі установи торгувати золотом.

АДДІС - АБЕБА.
Столиця Абісинії та її положення.

Аддіс Абеба стала знову магічним словом. Італійці може скотять зробити з неї столицю своєї Абісинії. Місто це є вже потрійною столицею: столицею центральної провінції Хоа, столицею цілої Етіопії й Абісинії як головної етіопської території. Заснували її 30 літ тому. Менелік II. знайшов для неї місце в околиці джерел Ауше, ріки, що вулканічною жолобиною пливе в напрямку французького Сомалі, де і щезає. Залізничий шлях французько-етіопський іде природною ділею долиною.

Столиця Абісинії пересувалась поступово на південь. Спочатку уряд мав осідок в Анкобер на скелі, звідки видко цілу територію в напрямку Еритреї та Сомалі. Ще давніше столицею був Гондар, звідки італійці вперше оглянули озеро Тана, головне джерело Нілю. Руїни Аксуму вказують, що це була первісна столиця краю.

На місці сьогоднішньої Аддіс Абеби був колись чудовий кипарисовий ліс. Абісинці — чабани, вирізали ліс, залишаючи траву. Довгий час околиця з зеленими верховинами та вулканічними стіжками, а давно вигаслими кратерами, мала мінеральні та термальні джерела. Великий Менелік хотів залісити край тисячами евкаліптів і перетворив його вигляд. Тепер здалека виглядає він як зелений собор.

Важко сказати, скільки населення в Аддіс Абебі; ніхто в Етіопії не робив ніколи підрахунку. Місто мало приблизно від 120 до 140.000 душ; Гаррар 40.000, Дредауа 30 000, а всі інші села разом з 10.000; Адуа, Гондар, Сокота — 6.000, Десіе, Макале 5.000, Аксум, Джіджіга (нафтове місто) 4.000.

Дільниця „Гуебі" находиться на височині; це королівський замок, здебільша весь деревляний. Тільки мавзолей з 5 банями збудований якимсь німецьким архітектом за грощі цісаря — камяний. На високім горбку — собор, перед ним статуя з Менеліком II верхи, в честь перемоги над італійцями під Адуею.

Европейські будівлі перемішані тут безладно з тубильчими. Торговельний осередок з почтою, банками, школами, готелями і базаром, тягнеть-

ЕРІХ ЕЛ.

Дракон на шовку.

З вигляду елегантного кабінету у стилі Відермаєра не можна було догадатись, що сюди вломився злодій. Кімната була ненарушена у своєму порядку. Погляд інспектора поліції Гравенса зупинився тільки на сірій плямі стіни, залишеній на місці образу.

Професор Бакстер хвилювався

— Не розумію одного: чому вломник узяв тільки один образ, а той другий, що є парою до нього і має таку саму вартість, залишив.

Професор знав образ у гарних різьблених рамах і придивлявся малюнкові якогось фантастичного дракона: — Це дуже цінна китайська робота на шовку з доби династії Шульонг. Вломник мусить бути знавцем; обоє образи це найцінніші речі в моїй збірці; без пари не мають вони такої вартости.

— Можливе, що злодій почув якийсь шум і не мав уже часу захопити з собою другий образ, утікаючи — сказав інспектор.

Його помічник детектив Гопкінс спитав:

— А як виглядав той украдений образ?

— Зовсім подібний до того, тільки дракон повернений у другий бік — пояснив професор.

Інспектор Гравенс досліджував стіну, де висів образ:

— Як, на вашу думку, пане професор, може злодій найлекше продати вкрадений образ?

Професор подумав хвилину:

— Не буде це йому легко. Може він знайде якогось приватного амятора, може якогось антиквара, але на всякий випадок без того другого...

Обоє представники тайної поліції оглянули кімнату, не знайшовши в ній ніяких підозрілих познак. Інспектор відходячи, звернувся до професора:

— Будь ласка, залишіть нам на кілька годин цей китайський образок. Ми зробимо з нього фотографію і розішлемо копії до ріжних антикварів.

Професор нелегко розставався із своїм образом, але Гопкінс успокоїв його:

— Найпізніше за три години буде ваш чудовий дракон назад дома!

Проводячи агентів, професор додав ще:

— Може вам поможе у розшуках обставина, що я маю велику збірку цінних річей. Я певний, що злодій мусів бути знавцем, коли вибрав саме той китайський образ.

*

У президії поліції інспектор Гравенс передав своєму помічникові образ:

— Зробіть знимку і зверніть дракона професорові.

Інспектор пішов до своєї праці, а детектив зателефонував за фотографом. За той час увійшов до його кімнати воєвий, що повідомив про якогось гостя.

— Якийсь пан хоче розмовляти з паном інспектором.

— Нехай увійде — сказав детектив.

Йому принесли білет „С. Воррен, секретар професора Г. Б. Бакстера".

— Нехай чорт побере того професора! Він забирає нам своєю справою весь час.

І коли Воррен увійшов, Гопкінс бомбнув:

— Ми не є ніякі ворожбити і не можемо вам за кілька хвилин зробити відбитки з образу.

Молодий гість сказав:

— Ви не потребуєте вже робити фотографії. Образ не пропав.

— Якто не пропав! А чомуж професор крутить нам голову!

— Ви мусите його випрвадити. Він легко забуває всякі речі. Кілька днів тому він звернув мені увагу на одну щербинку в рамі образу і казав мені його направити. Я пішов сьогодні вранці з тим образом до одної крамниці, щоб направити раму. О, будь ласка... подивіться...

Секретар витягнув образ із своєї течки і показав Гопкінсові, пояснюючи:

— Коли я вернувся домому, професор був дуже схвильований, що йому вкрали образ. Я вияснив йому помилку і він вислав мене сюди, щоби я дрємне не завдавали собі труду...

— Я дуже задоволений! — крикнув Гопкінс. — Беріть собі назад свого дракона, щоб я на нього і не дивився.

Секретар узяв образ, оба поклав до своєї течки і вклонившись вийшов.

*

Пополудні інспектор Гравенс покликав до себе Гопкінса.

— Будь ласка, пане Гопкінс, скажіть мені, чи ви вже відослали образ професорові Бакстерові? Бо він саме телефонував до мене.

— Як передав цей образ його секретареві, який був тут у мене особисто.

І оповів про свою розмову.

Інспектор дивився довшу хвилину на Гопкінса із зморщеним чолом. Підійшов до телефону:

— Гальо! Чи професор Бакстер? Чи ви, пане професоре, дістали вже свій образ назад. Ми передали його через вашого секретаря, який вчорашнього секретаря? Отже це мусів бути той злодій, за яким ми шукаємо!

Інспектор кинув лютo слухалцем і впав на крісло.

Професор мав рацію. Це мусів бути якийсь знавець мистецтва. А ви, Гопкінс — найбільший ідіот з цілого вощого Скотланд Ярду!

Перекл. *а. б.*

НИНІ В АПОЛЬО дівчур екрану, королева гумору
АННІ ОНДРА
в капітальній комедії КОХАНИЙ ЗБИТОЧНИК. Знижка для всіх (II місце 70 сот, зам. 1.50)

ся від Ґуебі до собору. Більшість мешкальних домів — з дерева. Вже від кількох літ знає Аділ Абеба авта, мотоцикли та біцикли. Великі пани мають свої авта з шоферами. Віллі амбасад та всяких місій із шпиталями лежать серед садів. Чужинців було тут з 3000 осіб, але більшість із них утікла від вибуху війни.

Аділ Абеба продовжена місцевістю Аділ Алем, де цісар проводив зиму. На південнім сході від столиці блищить велитенський золотий лев з короною на голові; у лапах тримає він прапор з написом „Непереможений лев юдейського племени". Як перейшов цей титул на абісинського цісаря, не знаємо. Звав він себе теж „королем королів".

ПОХОРОНИ У ВИЛЬНІ.

Перші роковини смерти марш. Пілсудського.

Вступом до вільненських похоронів було відкриття в понеділок в год. 6-ій вечором виставки памяток п. н. „Маршал Й. Пілсудський і Вільно". На вулицях відограли жалібні вербалі. На площі марш. Пілсудського полк. Ковалевський відчитав спис полеглих в 1919. і 1920. р. і тоді віддали 21 гарматніх вистрілів. Одночасно члени найближчої родини марш. Пілсудського та його адютанти перенесли домовину з тлінними останками матері марш. Пілсудського до головної нави костела св. Тереси, де уставили її на катафальку. У стіні домовини донька марш. Пілсудського Ванда перенесла урну зі серцем марш. Пілсудського. Побіч катафальку станула почесна сторожа старшин і вояків. По коротких молитвах родина вийшла з костела.

У вівторок похоронили урну зі серцем марш. Пілсудського і домовину з тлінними останками його матері в мавзолею на цвинтарі Россі. Вже від ранних годин Вільно прибрало поважний вигляд. На вулицях панував оживлений рух. Уже перед год. 8-ою здовж вулиць, якими переходив похорон станули подвійні ряди війська і представники різних організацій з прапорами. Засвічені ліхтарні були сповиті чорною креною. Перед костелом св. Тереси станув почесний відділ війська з прапором. До Вильна приїхали у вівторок рано спеціяльні поїзди з усіх сторін Польщі, між ними в год. 6.15 спеціяльний поїзд з членами уряду, вищими державними достойниками та генераліцією. В год. 8.05 приїхав през. Мосціцький, якого привитав прем. Костялковський з членами уряду. В год. 8.05 прибули до костела дружина покійного, Олександра Пілсудська з донъками. Кілька хвилин пізніше приїхав самоходом президент Мосціцький з почотом, прем. Костялковський, генеральний інспектор збройних сил ген. Рида-Сьмігли, маршал сенату Пристор і маршал сойму Пар, члени уряду, державні підсекретарі та вищі урядовці. Після богослужения, яке відправив архиєп. Ялжикевіч, виніс Найсвятіший і полевий єпископ Ґавліна, з костела винесли урну зі серцем, яку несли в лектиці колишні боевики з 1905. р. За лектикою несли стрічину домовину з тлінними останками матері. За домовиною йшла найближча родина, президент Мосціцький, прем. Костялковський з членами уряду, маршали: сойму і сенату та державні достойники. На вул. Остробрамській домовину матері положили на лафету гармати, яку тягнуло 6 коней. Коли похід ішов вул. Остробрамською нагло появилося кількадесять військових літаків. В год. 10-30 похід дійшов до цвинтаря на Россі, де делегації склали вінки побіч мавзолею. У хвилині складання урни зі серцем і домовини до мавзолею сигнали сповістили тривалинну мовчанку, після якої гармати віддали 101 стрілів, оркестра відограли державний гимн. При кінці похорону президент виголосив промову про марш. Пілсудського.

Жалібні врочистости у Львові в перші роковини смерти марш. Пілсудського відбулися сьогодні згідно з програмою. Місто було прикрашене державними прапорами, що повівали не тільки з державних, але й приватних будинків. На площі пр. вул. Пелчинський, у підніжя Цитаделі зібралися ранком представники усіх військових і цивільних, державних і приватних установ та організацій, військо, шкільна молодь, що була вільна від науки і тисячі публики. В год. 10. латинський єпископ Баяк в асистенції численного духовенства відправив заупокійну Службу Божу, а в год. 11. розпочався похід вулицями Пелчинською, Яблоновських, Пілсудського, пл. Бернардинською, Галицькою, Марійською площею та Легіонів. Під памятником Міцкевича похід передефілював перед погруддям марш. Пілсудського.

На рух трьох гарматніх вистрілів в год. 1. в цілому місті припинився всякий, пішний і кольовий рух і настала 3-хвилинова тишина, яка скінчилася теж на знак одного гарматнього вистрілу.

По полудні відбулися в різних польських установах і організаціях жалібні академії, а вечором кіна висвітлювали похорони пок. маршала.

Українців далі викидають з Чехословаччини.

УЖГОРОД, 12. 5. ПАТ. Чеська жандармерія виконувала до 48 годин Василя Варцабюка з рідною зі Свалявщини, де він мешкав уже від 16 років. Варцабюкові не дозволяли зліквідувати сільського господарства з живим та мертвим інвентарем і тому він опинився з рідною у великій нужді.

Крім того повітовий уряд у Сваляві наказав видалити з Закарпаття: Карла Пфайфера, Степана Неліпаного з дружиною і 6-ма дітьми, Едмунда, Льоренца, Івана Корпана, Михайла Дедіка, Віктора Бушмана, уродж. в 1914. р. в Чехословаччині, Олександра Бутковського з дружиною і трьома дітьми, Людвика Яного, уродженого в Чехословаччині, з дружиною і 4-ма дітьми та Яна Пельку з жінкою і 7-ма дітьми.

Зміни на урядових становищах у Львові.

Аг. Всхуд повідомляє: На місце начальника суспільно-політичного видїлу у львівському воєводстві Каз. Самбора, який уступає зі свого становища, іменували буш. начальника безпеки, в ост. часами повітового старосту в Ломжі Мечислава Сиска.

Рівночасно уступає зі свого становища городський староста у Львові Протосевич, на місце якого іменували буш. повітового старосту в Дрогобичі, а останніми часами повітового старосту в Кельцях, Порембальського.

Наступила теж зміна на становищі міського коменданта державної поліції. Після звільнення надкомісаря Коланчинського перебирає це становище надкомісар Козакевич із Познання.

Італія покидає Лігу Націй.

ЖЕНЕВА, 12. 5. ПАТ. Італійська делегація одержала приказ із Риму негайно покинути Женеву.

ДЕКРЕТ ПРО АНЕКСІЮ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Райтер повідомляє: Британський уряд сьогодні урядово повідомили про анексію Абісинії Італією: амбасадор Гранді вручив міністрові закордонних справ текст декрету про анексію.

НЕ ГАЗОВІ БОМБИ, ЛИШЕ ЗОЛОТО.

ЛЬОНДОН, 12. 5. ПАТ. Кореспондент Райтера в Адені розмовляв із ген. Вегіб Пашею, який йому сказав: Абісинію перемогли не газові бомби та не новочасна зброя, лише внутрішні невгодини. Більшість комендантів піддалася зовнішній пропаганді й італійському золотові. Це головно причина занепаду негуса. Ген. Вегіб-паша завтра їде до Єрусалиму.

НЕ ДОЗВОЛИЛИ ВІДЧИНИТИ „БАНК АБІСИНСЬКОГО ЦІСАРСТВА".

ПАРИЖ, 12. 5. ПАТ. Авас повідомляє з Риму: Віцекороль Абісинії марш. Бадольо відмовився дозволити відчинити давній „Банк абісинського цісарства". Італійський банк заступить зачинений державний абісинський банк.

ВІДДАЮТЬ ЗБРОЮ.

ПАРИЖ, 12. 5. ПАТ. Цивільне населення і далі складає зброю. Досі зложили 3.500 крісів, 90 пістолів, 35 скорострілів, дві легкі гармати та багато білої зброї. Вернулися до Аділ Абеби різні абісинські достойники, м. ін. буш. директор бюра абісинського м-ства закордонних справ і буш. шарже д'афер у Римі.

ВИСТАВА КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ.

Папа про комунізм і закінчення війни з Абісинією.

РИМ, 12. 5. ПАТ. Аг. Стефані повідомляє: Папа Пій XI. отворив нині святочно виставу католицької преси. На отворенні папа виголосив промову, в якій висловив вдоволення із успіху виставки. Підкреслив, що на виставі є павільони 45 держав і 53 країв Азії, Африки й Австралії. Папа висловив жаль, що на виставі нема двох великих держав, натякаючи так на СССР і Німеччину. Далі виступив проти комунізму не лише як голова Церкви, а теж як людина, перестерігаючи ввесь світ перед небезпекою комунізму. Вкінці папа підкреслив, що бачить щасливий збіг обставин у відчиненні виставки в дні, коли великий нарід, близький духом Церкві, святкує мир, який повинен бути прелюдією загального мира.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Новий еспанський президент Азана зложив вчора присягу в кортезах.

Жінка італійського наслідника престолу вернулася з Африки, де відвідувала фронтові шпиталі як санітетка.

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Самодопомогове Т-во Укр. Студ. Вищої Школи Заграничної Торгівлі** у Львові уладжує в суботу, 16. травня свій Перший Весняний Данцінґ у жовтій салі Народнього Дому, Рутовського 22/I. Початок в год. 21. — Jazz Яблонського. Стрій довільний. Настрій весняний. 1-2

— **Дня 15. травня ц. р.** в год. 7. вечір у власній домівці відбудуться чергові сходини Українського Лікарського Товариства присвячені памяті бл. п. д-ра Івана Курівця. Д-р Т. Е. Бурачинський прочитає надіслану на конкурс імени Дра Курівця працю п. н. „Травма та туберкульоза". 2114

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 15-10

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Фільол. Секції Наук. Тов. ім. Шевченка відбудеться у пятницю 15-го ц. м. в год. 6. веч. У програмі Д-р М. Деркачева: Драгоманів — Леся Українка. М. Рудницький: Універсальність Ів. Франка.

— **У львівському відділі Союзу Книговодів** у Польщі відбудеться в четвер, 14. ц. м. у власній домівці при вул. Бурлярда 5. наукове зібрання, на якому м-р Петро Дуткевич виголосить реферат на тему: Справа амортизації у світлі податкового права. Поч. год. 19. Вступ вільний для членів і гостей.

— **Ріки висихають.** Наслідком посухи обмілився сильно стан води у ріках. Висла під Варшавою опала майже на метер. Дальше опадання води грозить припиненням плавби кораблів на цій ріці від Сандомира до Варшави.

— **Львівська хроніка.** Ректором львівської політехніки став д-р Адольф Пост, професор технольогії хемії рільничого промислу і технічної мікробіольогії. — Помер у 74-му році життя д-р Володимир Сас-Кульчицький, ем. професор анатомії у львівській академії ветеринарії.

— **Пожежі.** В Коломиї на передмісті Марійка згоріло 8 домів і 10 стоділ. Пожежна сторожа гасила 7 годин, возячи воду аж з міста, бо всі криниці на передмісті є вичерпані. Шкоду обчисляють на 35.000 зол. Вогонь спричинили діти, бавлячись сірниками. — В селі Загірю пов.

Рудки, діти бавлячись сірниками у стодолі, викликали пожежу, що знищила 28 господарств. Шкоду обчислюють на 16 тисяч зол.

— **Новий людовий дім** мають будувати поляки в селі Марковій пов. Підгайці. Комітет має уже площу і будівельний матеріял.

— **Зловживання на почті.** Процес б. управительки почтової агенції в Оброшині під Львовом, Марії Войцеховської, за спроневіріння 300 зол. нарешті скінчився. Її засудили на 6 тижнів вязниці. Засуджена зголосила апеляцію.

— **За спроневіріння.** В окружному суді у Львові відбулася розправа проти судового урядовця, Зигм. Бельфа, за спроневіріння 8.752 зол. на шкоду спадкової маси на майоровій Рильській, властительці дібр Пятничі пов. Золочів. Як відомо, майора Рильського, що вбив свою жінку, засуджено на довголітню вязницю, а завідателем їх реальности при вул. Охоронок у Львові, встановлено Бельфа. Впродовж одного року Бельф присвоїв собі згадану суму, предкладаючи судові фальшиві рахунки. Бельфа засуджено на 6 місяців вязниці.

— **Обікрав гуртівню тютюну.** Б. Імбер, занятий в тютюневій гуртівні Давида Арта в Перемишлянах, спроневірив на шкоду свого службодавця кілька тисяч зол. та ще й відгрожувався, якщо він відважиться обтяжувати його в суді. Окружний суд у Бережанах засудив дефраудента на 10 місяців вязниці за спроневіріння і на 6 місяців за небезпечні погрози. Апеляційний суд у Львові затвердив присуд щодо спроневіріння, а щодо погроз зніс.

— **Вимордували цілу родину.** До мешкання сільського склепаря в Соснові пов. Підгайці, Айзіка Копля добулося в ночі кількох грабіжників і вбили сокирою самого склепаря, його 43-літню жінку Фриду та 12-літнього сина Маєра. Вбитих винесли до шопи і поскладали на купу. Опісля ограбили мешкання, забираючи готівку поверх 1000 зол. і всі книги довжників. На місце злочину виїхала з Бережан слідча комісія з поліційним псом.

— **Краєва хроніка.** В мешканні одв. д-ра Л. Тавбе в Белзі застрілився його брат, також адвокат д-р Адольф Таєбе, що орендував фільварок Милотин коло Люблина. Причиною самогубства були грошеві клопоти. — В Ситихові пов. Львів 20-літній Ілько Германчук пробив ножем на смерть 16-літню доньку Василя Муця з причини любовної невдачі. — В Станиславові на вул. Карпінського сполошився кінь на вид верблюда з цирку Станевських і потолочив тяжко Сабіну Ферстер, яку відставлено до шпиталю, де вона померла.

— **З українського життя в Чехословаччині.** Серед деяких кол українського громадянства у Празі повстала, як повідомляє „Український Тиждень", думка утворити чесько-українське товариство. Справою занялася спеціяльна комісія, що має подбати про технічну сторону справи. — В „Умелецькій Беседі" у Празі відбувся концерт молодої віртуозки на віольончелі Христі Колесси. — Українська Громада в Брні влаштувала 2. ц. м. святочні сходини, присвячені 12-им роковинам смерти Миколи Міховського.

— **Спілка професорів Української Господарської Академії в році 1935.** Як і в минулих роках професорська колегія Української Господарської Академії, не зважаючи на припинення викладів в академії, продовжувала свою наукову та педагогічну діяльність. Протягом 1935 р. професорський персонал написав 19 підручників для Українського Технічно-Господарського Інституту, 133 наукових розвідок-статтей для фахових журналів; надруковано 120 праць, з яких 47 в українській мові, 12 в чеській, 28 у французській, 11 в німецькій та 22 в інших. Крім того протягом 1935 р. професори Української Господарської Академії виконали 43 публичних рефератів та 21 в наукових установах. Педагогічна праця професорів Української Господарської Академії зосередилася на веденні навчання позаочною методою в Українському Технічно-Господарському Інституті. Крім писання та редагування відповідних лекцій (протягом року Інститут видав 8 назв нових підручників, а цілковито 250 друкованих аркушів), лекторський персонал керував студіями окремих осіб на місцях способом перевірки надісланих письмових праць та подачею вказівок щодо студій. Коли прийняти на увагу, що річно висилається студентом кільма тисяч листів та запитів, то полагодження цієї кореспонденції вимагає багато часу. Частина професорського персоналу мусить багато часу присвячувати технічному веденню справ Інституту: догляд за друком лекцій та експедицією, полагодження біжучої кореспонденції, розрібка планів навчання, догляд за фіскосовою стороною справи і т. д. Коїм того професорський персонал бере участь у громадському житю та взагалі веде різні праці.

— **Шукають еміґранта з Франції.** Польський консулят у Ліль шукає адреси Івана Рохусина, уродженого 31. грудня 1885 р. що мав виїхати до Польщі. Адреса потрібна у звязку зі справою ренти з титулу випадку при праці.

— **Зміна адреси корабельного підприємства.** Корабельне товариство Юнайтед Стейтс Лайнс у Варшаві перенеслося з вул. Сенаторської на вул. Єрусалимська Алея ч. 43.

— **Французький корабель поплине із Ґдині.** Дня 28. травня поплине французький корабель „Овіні" („Auvigny") просто із Ґдині до Південної Америки. Зупиниться лиш в Ріо де Жанейро, Сантос, Монтевідео і Буенос Айрес.

— **Вибили шиби в університеті.** У вікнах гуманістичного виділу варшавського університету вибито всі шиби. Екцес стоїть у звязку з вибором декана цього виділу, д-ра Влад. Антоновича ректором університету.

— **З Польщі.** В першому кварталі ц. р. в Польщі зареєстровано 2.577 пожеж, підчас яких згоріло 3.383 нерухомостей. — В північних воєвідствах появилися масово хрущі. — В Лодзі вдарив грім у магазин з бавовною фірми Веранітя, спричинюючи пожежу, що знищила кілька магазинів. — Артист поморського театру в Торуні, Юрій Адлян застрілився, орудуючи необережно набитим револьвером. — Із залізничих варстатів у Познані звільнено 330 робітників, що мають за собою 10 літ праці.

— **Напад на лісництво.** На бюро надлісництва в Золотій Веси білостоцького повіту напало вполудне чотирьох бандитів і почали стріляти. Лісничого Ємйолу й одну урядничку ранено тяжко, секретаря лісництва вбито на місці. Бандити ограбили бюро і втікли.

— **Трагічна прогулька.** В селі Біляки Ближні пов. Слоним шестеро осіб виплило човном на озеро Явір. На середині озера, де дуже глибоко, прогульковці, бажаючи налякати одну учасницю прогульки, почали колисати човном. Нараз човен перевернувся і всі попадали у воду. Тільки один мужчина, що вміє плавати, врятувався, пятеро інших осіб, між ними одна 22-літня панна, втопилися. Трагічній події приглядалося з берега кільканацятеро осіб і ніхто не мав відваги поспішити на поміч.

— **Віроісповідання в Чехословаччині.** За найновішою статистикою в Чехословаччині є 10.8 мілїонів римо-католиків, 0.5 мід. гр.-католиків, 0.8 ісповідників чехословацької національної церкви, 390 тисяч евангеликів, 290 тисяч „моравських братств" (протестантів), 146 тисяч православних, 357 тисяч жидів і 860 тисяч безвіроісповідних.

— **Добре часом мати серце правобіч.** Багату американку, міс Вільзон взяла поліція підчас швидкої їзди самоходом за контрабандистку алькоголю, а що на приказ не станула, поліція почала її стрілювати. Одна куля попала в її ліву грудь. Тяжко ранену перевезли до шпиталю, де лікарі взялись негайно до операції серця. Після операції міс Вільзон швидко подужала. Показалося, що її серце було зовсім неушкоджене, бо находилося по правому боці грудей. Подібна історія склалася в Румунії, в Орадера Маре, де якийсь чоловік хотів відобрати собі життя і стрілив собі двічи у груди. Мірив очевидно у лівий бік і це його врятувало. Його серце було правобіч, про що він не знав.

— **Жахливі катування у вязниці.** В Галичу відбувся процес проти винуватців злочину, що стався в бесарабській місцевости Татар Бунар. Капітанові румунської жандармерії й трьом підстаршинам закинено, що знущалися над населенням. Вони арештували кількинацять осіб під замітом контрабанди зброї в Росії й так довго над ними знущалися, аж арештовані скопали. До замучених осіб стріляли опісля в плечі, щоби виглядало, що їх застрілено підчас утечі. Свідки обвинувачення описували страшну поведінку обвинуваченых у містечку. Арештованим, що не могли окупитися, виколювано очи і припікано огнем підошви. Не зважаючи на важкі докази, судді увільнили обвинуваченых. Прокуратор заповів касаційну скаргу.

— **Шпигунський процес.** У Братиславі відбувся сенсаційний процес проти б. мадярського майора артилерії Куноша під замітом акції, що мала на меті відорвати Словеччину від чехословацької республики. Розправа була тайна і тревала 16 днів. Куноша признали винуватим, що приготовляв замах і допустився зради військових тайн, і засудили на 15 літ вязниці та вигнання з краю після відсидження кари. Крім того засуджено двох інших обвинуваченых по 10 літ кари, а кількох по півтора року.

В дозві й комунікати.

ЗАЗИВ ДО БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ У БЕЛЬҐІЇ.

Товариство „Українська Громада" в Брюселі, Бельгія, приготовляє на місяць жовтень ц. р. ювилей з приводу 10-літнього істнування. З нагоди цього ювилею Т-во робить заходи видати книжку-брошуру в українській, можливо й у французькій мові, про українську еміґрацію в Бельгії взагалі. Тому, що Т-во довідалося від бельгійців, що українська еміґрація була тут уже довго до війни та підчас війни, звертаємось цією дорогою з проханням до Громадянства подати нам матеріяли, спомини і т. п., що торкаються української еміґрації та її діяльности в Бельгії, або подати адресу тих українців, які тут колинебудь жили.

Письма просимо ласкаво надсилати на адрес: Union des Ukrainiens à Bruxelles, 32 rue de Louvain, Bruxelles, Belgique.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ДИВОГЛЯДИ.

ЯК ЖЕНИТИСЬ НА СТАРІСТЬ.

В англійському місті Пліmтон (Девоншір) живе 76-літній громадянин Лаверс, що пригадав собі свій парубоцький стан. Пригадавши, рішив оженитись згідно з принципом: „Краще пізно, як ніколи". Але шукати в такому віці жінки самому важко. Коли ж людина має гроші то може найти посередників. Лаверс звернувся до місцевого бюра „Добродійного товариства" з проханням найти йому наречену. Допомогти старому до подружя це діло добродійне, тим більше, коли його жінка після його смерти дістане гарне майно. Як каже звичай і вчить практика, згадане товариство помістило оголошення в часописах, дискретно, але і з точними даними. За два тижні бюро мало тисячі листів. Невідомо, чи старий парубок трохи короткозорий встиг усі прочитати. Бюро допомогло йому своїм персоналом і він довідався про найважніші та найповажніші кандидатки. 80-літня бабуся з Бакінгему радо вийшла би заміж тому, що занадто самотна; грошей їй не треба, сама має досмертну пенсію. Її прикмети крім поважного погляду на світ і спокійної вдачі такі: кажуть, що вона має гарні очі. Найшлась теж кандидатка „з найспокійнішим характером у світі"; вона має 73 літ і мешкає у Бірмінгемі. Ще інша 70-літня наречена заявила, що хоч мешкає від Пліmтон дуже далеко, готова приїхати туди, коли тільки матиме певність, що там найде щастя. Доброд. бюро рішило, що містер Лаверс повинен оженитись із громадянкою рідного міста: тоді наречені не будуть примушені вибиратись у далеку подорож; кошти не будуть великі. У Пліmтоні найшли 12 кандидаток. Сама дирекція бюра покликала їх до себе на оглядини. Лаверс зрікся права бути присутнім тим більше, що кандидатки не могли при оглядинах стояти в одягах. Вибрали йому кандидатку на жінку. В останній хвилині вона заявила, що мусить спитати дозволу у свого сина. Син її має 44 роки.

Вісти з Ремісничої Бурси у Львові.

1) **Збіркова акція.** На відозву Ремісничої Бурси відгукнулось багато наших громадян та установ і з краю і з заграниці. Хто тільки уважно прочитав відозву в справі будови нової ремісничої бурси у Львові, не поминув цієї справи мовчанкою. Перший список жертводавців містимо нижче. Тут тільки наведемо частину листа нашої робітниці А. Лучанко з Bois Colombes (у Франції): „...Посилаю на нову бурсу 5 зол. і прошу старатися, щоби в ній виховувалися добрі українці і добрі католики". Подібні листи діставемо і від наших заточенців з корінної Польщі.

Пропам'ятні таблиці. Рада Ремісничої Бурси на недавнім своїм засіданні прийняла проект, на основі котрого назвища тих, що вложили на фонд будови Ремісничої Бурси від 100 золотих вгору, будуть вмуровані на окремих таблицях в читальні нової бурси.

Концерти ремісничих бурс. При кінці травня ц. р. відбудеться концерт на фонд Ремісничої Бурси. В концерті візьмуть участь усі три львівські ремісничі бурси.

4) **Ремісничі табори.** Рада Ремісничої Бурси з радістю приняла до відома, що „Т-во охорони дітей та опіки над молодю" організує в цім році ремісничі табори для хлопців і дівчат. Рада Ремісничої Бурси дошінює вагу ремісничих таборів і тому поробдено відповідні заходи, щоби фрекуенція цих таборів була якнайбільша.

5) Спис жертв на нову Ремісничу Бурсу у Львові ч. 1. Зложили в золотих: Екск. Митрополит Шептицький А. 2.200 (на інсталяцію електрики водопроводів і даху Бурси при вул. Пасічній 2), Дуфанець А. 23.60, радн. Горницький Ол. 6, Преосв. Бучко Іван 10, о. мітрат Войнаровський Т. 5, інж. Дурбак П. 1.000, Преосв. Будка Никита 10 Чума Богдан Броди 5, д-р Козак І. Угнів 2, Литвин Ц. Заставці 1, кред. кооп. „Зоря" Судова Вишня 10, рад. Рожанковський Т. Львів 100 зол. (непринятий гонорар), дир. Волчук — Львів 4, Українська Студентська Громада — Варшава 3. Лучейко А. — Франція 5 зол., дир. Шульгин Д. Глинники 2, фабрика Левицька і Ска Львів 20, Ярка Михайло Львів 100, Балакин Михайло Львів 3, кооп. „Згода" Львів 10, о. Чорняк І. Львів 5, о. д-р Стасюк О. Львів 3, Федевич Л. Дрогобич 5, д-р Назарук Ос. Львів 20, о. ректор Сліпий Й. Львів 1, о. Козицький П. Львів 1, д-р Бабій Вол. Львів 1, Чума Яр. Львів 2, Ревіз. Союз Українських Кооператив Львів 50, д-р Войтович П. Перемишль 1, Добош А. Мразниця 10, д-р Фільц М. Яворів 1, Базилевич Львів 2, радн. Костишин А. Львів 2, Сачинський Д. Львів 5, д-р Парфанович Софія Львів 2, о. канц. Галянт М. Львів 1, Калитяк І. Львів 1, о. Лада М. Львів 5, д-р Федак Ст. Львів 5, о. Бучацький Ол. Львів 5, Степанківська Зена Горпин 5, Т-во „Праця" Львів 500, проф. д-р Чубатий М. Львів 200 (титулом вписку бл. п. д-р Марії Лежогубської-Чубатової між членів основників Ремісничої Бурси), Редакція „Діла" 30. — Всім Жертводавцям Рада Ремісничої Бурси складає сердечну подяку.

Дописи.

ЛЬВІВ — ГОРОДЕЦЬКЕ.

Шевченківський концерт. Культурно-освітній гурток ім. „Просвіти" на Городецькому передмісті відзначував память Т. Шевченка у досить сполученому річниці, а саме в суботу 9. травня ц. р. у своїй новій домівці при вул. П. Скарги ч. 10. Причина та, що читальня перейшла із забудованць св. Юра до нової домівки і не встигла розвинути всіх своїх сил; тепер праця кипить завдячи голові Т-ва радн. Гнатишакові Вол. та дир. Похмурському Степанові. Життя в читальні йде вже повним ходом (не зважаючи на літню пору) і завдяки цьому відбувся цей перший святочний вечір-концерт. На програму склалися: Стеценко — Заповіт і Б. Вахнянина — Садок вишневий, що їх відспівав добре читальняний хор З черги п. М. Арсенич у короткому рефераті дуже добре змалював присутнім суть Шевченкових концертів-свят. Точки: С. Людкевича — Українська баркарола та О. Нижанківського — Люблю дивитись (п. Оля Питальовська — сопран п. Марта Ковальська — альт і М. Кульчицький — бас), були гарним доповненням цього вечора. Деклямацією Шевченка „Холодний яр" (п. Л. Бурачинський) та відспіванням М. Тополянцького „Ой три шляхи" і національним гимном закінчено цей скромний вечір. Побажатиб, щоб читальня збільшила ряди хору, бо число 11 осіб у хорі, як на Городецьку дільницю, дуже мало.

ЛЬВІВЩИНА.

Свячене і праця українських установ у Миклашеві. Ще у провідну неділю уладив кружок „Рідної Школи" у Миклашеві разом із місцевим кружком „Союзу Українок" спільне свячене для членів усіх миклашівських установ. Тому, що сали читальні „Просвіта" показалася за мала, свято відбулося на вільнім воздусі, а саме в парохіяльнім городі-салі. В год. 4. пополудні засіли при столах, накритих білими скатертями, прибраних свіжою зеленю та заставлених свяченим, члени миклашівських установ у величезному числі 400 осіб. Свячене поблагословив голова кружка „Р. Ш." о. парох Осип Іванець, який опісля виголосив відповідну промову. Свято пройшло незвичайно гарно, бо миклашівський дорість „Р. Ш." вивів прегарні місцеві гагілки (всі дівчата в місцевім національнім одязі). Діти виголосили теж кільки деклямацій, а саме: Богданко Попович „Великодний привіт", Володимир Моравський „Ми славні діти України", Оля Заверба „Не пропали вповольні надії", Шмитко Стефанія „Спішім до „Рідної Школи". Виголошено також низку промов про актуальні справи для Миклашева, а саме: делегат Ради Льв. П. С. Кр. „Р. Ш." проф. Микола Лесовецький, делегатка льв. філії „С. У." п. Марія Демяновська, д-р Іваків Василь, адвокат з Винник та о. Іванець. На „Р. Ш." зложено 12.56 зол., а писанки 21.30 зол. — Слід згадати, що в Миклашеві відбувся в зимі для дівчат тримісячний курс кроєння, шиття, трикотарства та сільського жіночого господарства (вчила Марія Демяновська) заходом п. Іванцевої, дружини місцевого пароха. Немов іспитом з придбаного знання на згаданому курсі було саме уладження свяченого, над яким попрацювали учасниці курсу під проводом п. Іванцевої та ще 11 старших господинь. Рідношкільну працю в Миклашеві ведуть: о. Іванець, його дружина та Семен Завербний.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Загальні Збори Союзу Українських Кооператив у Теребовлі відбулися дня 2. ц. м. Представники 39 кооп. вислухали з великим зацікавленням звіту з діяльности за минулий рік і прийшли до переконання, що Союз Українських Кооператив у Теребовлі, повоєнні, але постійно приходить до себе по великих втратах на експорті мень у минулих роках. Не зважаючи на скруту та обниженку цін, сума торгів побільшилась у всіх ділянках. І якщо не буде яких непередбачених перешкод, то Союз Українських Кооператив у Теребовлі вилічиться зовсім з усіх втрат, які він поніс на початку кризи. При цій нагоді слід теж згадати, що всі низові кооперативи нашого повіту під проводом Союзу розвиваються щораз краще, і під оглядом торгів і під оглядом кооперативної дисципліни, а часті давніше майже перейшли до історії. Загальні збори признали Надзірній Раді і Дирекції абсолюторію та розійшлися з глибоким переконанням, що Союз Кооператив і взагалі ціла низова кооперативна сітка в нашому повіті працює справно і крок за кроком йде вперед.

КАЛУШ.

Ще про дитячий садок. У звязку з дописом з Калуша про дитячий садок дістаємо листа від п. Евгенії Костів з зауваженням, що кваліфікованою провідницею дитячого садка є саме вона, а не п. Геня Кармазинівна, що подаємо до відома.

БУРШТИН.

Велика повітова рідношкільна нарада в Бурштині. В неділю 10. ц. м. відбулася в Бурштині в салі читальні „Просвіти" повітова нарада представників громад Бурштинщини, Болшовеччини й Букачівщини про найважливіші справи Рідної Школи під теперішню пору. Цю нараду уладив рогатинський Повітовий Кружок Р.Ш. У просторій салі зібралося коло 200 осіб з поверх 30 сіл, у цьому половина жіноцтва. Між жінками були не тільки молодші, але й поважніші віком. З місцевої інтелігенції прибуло тільки щось 6 осіб з обома священниками, з міщанства теж небагато. Це зрештою слабість наших міст; приходять селяни (як от до Бурштина з віддалі навіть 18—21 км.), а міщанство — спить. Це вказує, як ще багато треба попрацювати для уздоровлення наших міст. Нараду відкрив голова Повітового Кружка Р. Ш., о. деканат Щербанюк з Рогатина, пояснюючи її мету і привітав прибулого посла Дмитра Великановича та представника Головної Управи Р. Ш. Льва Ясінчука. В обширному рефераті п. Л. Ясінчук змусував значіння й вартість Рідної Школи, її діяльність, її загальні плани з окремою увагою до Рогатинської Землі та її шкіл. З черги промовляв пос. Д. Великанович, ілюструючи свій виклад цифрами, статистиками й алегоріями. Резолюції, що їх предложив референт, прийняли зібрані одноголосно і без дискусії. Резолюції торкались загальних справ Рідної Школи ідеольогічних та організаційних, зокрема були на тему потреби і способи удержання і гімназії Р. Ш. і народньої школи Р. Ш. в Рогатині. При цьому учасники довідалися від о. Щербанюка, що рогатинський кружок Р. Ш. плянує основати дівочу бурсу для учасниць своєї гімназії та веде акцію, щоб окремі громади брали на своє удержання убогих, але здібних дітей, які будуть ходити до рогатинських шкіл Р. Ш. у першій мірі з Лемківщини та північно-західних українських земель. Гарячим закликом председніка, щоб приявні старалися всіми силами здійснити прийняті на нараді постанови і відспіванням нац. гимну закінчилася ця поважна імпрези. Весь час наради був на салі представник влади.

СТАНИСЛАВІВ.

Шевченківський концерт. Мин. неділі відбувся концерт у честь Т. Шевченка, влаштований школою „Р. Ш." ім. М. Шашкевича. На програму зложилися: хорові деклямації, сольо скрипкове та на цимбалах і хорові продукції. Всі точки були добре приготовані й викінчені, що вказувало на дуже поважний підхід організаторів до свята. Загальне враження з концерту дуже гарне. Та чомусь-таки насувається питання, чи в Станиславові не за багато Шевченківських концертів? На нашу думку найкраще булоб ушанувати память Генія в двоякий спосіб: 1) або кожне т-во робилоб вечір для своїх членів або 2) в Станиславові виступилоб два публичні концерти: один відбувавсяб заходом усіх (але направду всіх!) товариств, другий заходом усієї шкільної молоді. Так, як воно тепер у Станиславові, виглядає на „ліцитацію": „хто краще", на чому нераз дуже тратимо морально і в огляді на своїх і в огляді на чужих.

Б. Л.

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ. СЯН — ГАСМОНЕЯ.

В найближчу неділю 17. ц. м. відбудуться на гриші Цитаделі змагання чотирьох дружин: в год. 3.15 попол. України з Лехією, в год. 5. попол. перемиського Сяну з Гасмонеєю. Змагання ці викликали зрозуміле зацікавлення в цілому спортовому Львові.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Бистрица (Станисл.) 4:2 (3:1).

Мист. Б-кл. Ворота добули: Керницкевич 2 і Демянчук І. 2. Судив п. Вотенберг слабший, як звичайно. — Склад: Андрейшин І і ІІ, Багриновський ІІ, Куліба, Зубак, Менів, Ліськевич, Демянчук І, Керницкевич, Урсяний ІІ і Якібчук І.

Треті в черги змагання за мистецтво вирішив Пролом зовсім певно й легко у свою користь, хоч цим разом грав слабше. Тріо оборонне взагалі задоволило, най-

ОСТАННІ НОВИНИ ВОВНИ І ПАНЧОХИ ARCO НА ЛІТНИЙ СЕЗОН ПЛ. ГАЛИЦЬКА 3. ВЖЕ НАДІЙШЛИ

ІЗ СВІТОВОЇ ПАНОРАМИ.

З духом часу.

Поза такими великими подіями, що потрясають основами всього нашого думання, як окупація Абісинії і заборона купувати долярі, є ще й багато інших, може не таких важних, а всеж повних тої невидної субстанції, що примушує людину думати. Думати не зовсім голосно і не дуже розумно, але — якби це вам сказати? — на актуальні теми.

Возьмім весну. Страшенно актуальна справа. Весна вступила в ролі літа і не знати, чи брати негайно відпустку, чи чекати на липень, коли напевне пічнуться дощі від дня приїзду на село. Виїхати без жінки важко. А з весною та літом звязана справа зміни жіночих капелюхів. З Англії та Америки приходить звістка, що найбільші красуні починають тепер носити капелюхи з вужами та гадюками. Гадюки не живі тільки вишхані, але так гарно приладжені, наче би були живі. Іде жінка вулицею і бачиш перед собою голову Горгони. Коли торбинка і черевики (як каже мода) зроблені з тої самої гадючої шкіри, то це виглядає ще кроше. Але звідки взяти вужів і гадюк у місті? Треба їхати за ними в ліси та на гори, а модного капелюха треба тяти зараз. Хоч сядь та й плач...

А плакати не легко. Найбільші майстри плачу — фільмові артистки, вживали досі у трагічних хвилинах цибулі та гліцерини. Від цього сльози текли їм відповідно до довжини фільмової стяжки. Тепер постала у Голівуді спеціяльна „Школа плачу", де вчать акторів (ок) плакати природно. Досвід ствердив, що сміятись уміють фільмові артисти легко, але плакати на знак режисера — не вміють.

У голівудській „Школі плачу" могли би навчити посаду вчителів наші земляки; плакати чи вміють без цибулі та гліцерини, як справжні артисти, навіть без гонорарів. Тільки на похоронах рідко в нас публіка плаче, часом навіть жартує. Та тепер прийшли ми нарешті до переконання, що треба бути веселим і бадьорим, бо це запорука кращої будучини. Отже з Голівуду могли би до нас вернутись ті земляки, що вивчилися від тамошніх артистів, як як треба сміятись.

Ні, сміх на бік. Світ іде вперед і деякі вповажують, що навіть удосконалюється. Сучасна людина має на голові так багато важних справ, що не має часу займатись усіма дрібними. Наприклад: у Пасадена відкрили величезну виставу птахів. Коли зібралось багато гостей і всі ждали на святочну промову, льокай у фраку вийшов на трибуну і поставив на ній клітку з папугою. Папуга привітала гостей вступним словом, а після оплесків подякувала. Що за чудова ідея дати себе заступити у таких святочних прилюдних виступах, де папуга має більші виглядн на успіх!

Друга звістка, яка приходить з Наукового Інституту в Палермо, може мати деякий вплив на процедуру наших ріжних судів чести, що так поширилось в останніх часах. Італійські вчені досліджували довго інтелігенцію ріжних звірят і ствердили, що найрозумніше звіря — пес, за ним іде кіт, на третьому місці не стоїть, як ми думали досі — кінь, тільки осел. З того виходить ясно, що фразу „ви — осел" не можно вважати смертельною образою.

„Т-во охорони звірят", що в останніх часах розвинуло у нас сильну діяльність і добилось окремого закону, що карає за всякі знущання над чотироногими, повинно би подбати за реабілітацію ослів. Ми певні, що до його поклику приєдналось би теж багато інших товариств у спільнім інтересі.

Діоген Бочка.

ліпше в ньому випав Багриновський. Позіч грала добре, хут найліпший Кулібо. Напад грав слабо, особливо за мало стріляв на ворота. В нападі відчувався брак Демянчука II, який на тренінгу звихнув ногу. Сама гра мало цікава, з перевагою Пролому. Пролом, граючи в І. половині проти вітру, заграв дуже добре, як пристало на кандидата до А-кл. В II. половині, маючи запевнений ацкеід, Пролом не вислуговався і тому гра була мало цікава. Публіки до 600 осіб.

Ревера — Погонь (Стрий) 1:1 (0:0).

Мист. А-кл. Нетерпеливо очікувані змагання зібрали до 3.000 публіки, яка завелася. Хто опирався на високих виграних Погоні зі станісл. дружинами, тому здавалося, що Погонь направду добре грає. На змаганнях з Реверою Погонь властиво нічогісінько, поза грою „на гурра", не показала й виграна, на основі ходу гри, належалась Ревері. Розреклямований Легашевський як грізний стрілець, не віддав ніодного вартісного стрілу. В нападі Погоні найкраще ще виявили оба станіславівці (що відбувають у Стрию військову службу). Заславський і Козловський. В Ревері добре грав лише Вебер на лів. крилі і Шефер, який унешкідливив зовсім Легашевського. Сама гра стояла на низькому рівні й оживилася трохи по здобутті Реверою воріт в 7 хв. II. половини. **Б. Л.**

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Евген Гринишин: КРИВАВИЙ ЗБРУЧ. Видавництво „Самотужки". Перемишль 1936. Стор. 48.

Проф. Б. Іваницький: ЛІСИ И ЛІСОВЕ ГОСПОДАРСТВО НА УКРАЇНІ Том II. Варшава 1936. Праці Українського Наукового Інституту. Стор. 120. ф. 4°.

Листування Редакції.

Вп. Авторові допису про свято Шевченка в Беріжці. Дописс сильно спізнений, тому не містимо.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
13. V. Лев з Абісинії.
14. V. Інваліди.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман Ніссн.
17. V. Горн говорять.

Великий Театр:

Середа, 13. V год. 8. веч. „Грубі риби".

Театр Ріжнородностей:

Середа, 13. V. год. 7.30 веч. Виступ Варшавського Цирулика „З Передіжком"; год. 9.30 веч. Виступ Варшавського Цирулика „З передіжком".

...ема.

АПОЛЛО: „Кохаюий збиточник" з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Перехрести", „Забуті мелодії".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСИНО: „Дівча з ностерестанте".
КОЛІСЕЙ: „Велика вишина та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Пінопе в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" колірова гротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Вондер Бар".
ОПЕРА: „Розсміяні очі" з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цілунку".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЬОВЕ: „Цирк Барнума" і ревія.
ТОН: „Дочка джунглів".
УТІХА: „Невидимий промінь" і ревія
ХІМЕРА: „Таємна жінка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Норвегія

Закордонне радіо.

Середа, 13. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.00 Концерт, 17.00 Сучасна австр. музика, 19.30 „Чонгор і Тінда" муз. казка М. Верешмартія, **Братислава** (298,8) 19.30 „Матвій Третяньский" оп. Росінського, **Прага** (470,2) 20.05 Концерт фільг. оркестри, **Париж** (1648) 11.00, 20.03 Спів рестань М. Жірар і форт. твори, 20.45 Театр. авд., **Білгород** (437,3) 13.15 Віольончеля, 17.45, 20.00 Пісоньки, 24.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7; 8.30, 14.15 Музика, 19.45 Улюблені оп. дуети, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нова форт. музика, 21.15 Камер. концерт, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 20.45 Вечір опер, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 18.25 Форт. твори Ліста, 19.30 „Янош Вітез" водевіль Качора, 22.30 Циг. музика, **Мілляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, 20.40 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 Опера.

Четвер, 14. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 15.10 Концерт, 17.30 Солісти, авт і форт., 19.10 Вок. концерт, 19.50 Беседі в сні, 22.10 Квинтет на дві скр. альтівку, віоль. форт., **Прага** (470.2) 14.05 Сальон. квартет, 15.00 Квартет е-моль Сметани, 17.45 Музика для дітей, 19.30 „Дві вдови" оп. Сметани, **Париж** (1648) 14.30 Музика для дітей, 15.00 „Школа жінок" ком. Мольєра, 19.00 Вес. авд. для дітей, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.00 Пісонькн, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісоньки, 14.15 Легка музика, 19.15 Концерт солістів, два форт., обой, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 15.00, 16.00 Музика, 17.30 Скрипка, **Кельн** (455,9) 16.50 Сольові й кор. пісні, 18.00 Орх. концерт, 18.50 „Обманутий каді" оп. Глюка, **Мінхен** (405,4) 10.00 Нар. пісоньки, 13.15 Популярний концерт, 17.00 Солісти, 19.20 Дуети, сопр., тенор, 20.10 „Цирульник із Багдаду" оп. Корнеліуса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 13.40 Фортепіян, 17.30 Циг. музика, 18.50 Сол. концерт, 20.10 Хор, 22.05 Сонати Доганія, форт., скр., **Мілляно** (368,6) 13.10 Розр. концерт, 17.15 Вок. концерт, 21.30 „Шашки" оп. Леонкавалля, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт солістів, 22.15 Танк. музика.

Львівське радіо.

Середа, 13. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Обіжок, 12.30 Концерт орх. 13.10 Домашне господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Джезові фантазії з гр. пл., 16.00 Мандрівки довкола глобу „Фінляндія зветься Суомі" для ст. дітей, 16.20 Пісні в вик. Ольги Ляди з супр. форт. 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Громадянин і службовик, 17.20 Концерт у вик. смич. квартету, 17.50 Нові істор. праці, 18.00 Тринацятка не є феральна (між години муз. боротьби із забобонами), 18.30 Літер. нарис: Самородний театр, 18.45 Форт. реціталь 19.00 „Чому не здужаємо?" дискус. гутірка д-ра Вол. Бабія, 19.10 Програма на завтра. 19.20 Реклямовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Італійська пісня з гр. пл. 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 „Плоди ортографічного соймику" літер. нарис К. Іжиковського, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Концерт орх., 23.05 Танковим кроком гр. пл.

Четвер, 14. травня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 7.40 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді: спів, муз., 13.10 Домашне господарство, 13.15 „Щось на дев'ятьох" гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт легкої музики, 16.00 Весна звірів у неволі, гутірка для дітей, 16.15 Гебройський нотик, гр. пл., 16.45 Концерт нар. капелі, 17.05 Актуальні завдання сіл і міст, 17.15 Мельодії гір, концерт орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Форт. реціталь, 18.30 Моди, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Хвилина Жигм. Носковського з гр. пл., 19.00 Літ. мистецтво, критика, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Бунт казок" муз. авд., 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Протиазтунсько-газова оборона, 21.00 Театр Уяви: „Операція", 21.35 Пісні Монюшка відсп. Нос Короденич у супр. форт., 22.00 Моцарт: Квартет ч. 30 ф-дур на обой, скр., альтівку, віол., 22.50 „У Відні" гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

ГУК НІЯГАРИ ЧЕРЕЗ РАДІО.

20. вересня ц. р. згідно з заповідю, згол ошеною на Радіовому Конгресі в Парижі, передадуть з Америки перший світовий радієвий концерт, який транслітуватимуть усі радіостації світа. Цей концерт має складатися з типово-американської народньої музики і триватиме пів години. Як заповіщ цього концерту американці нададуть акустичний фрагмент, а саме утривалений на кружку гук знаменитого водопаду Ніягари. Цим сигналом також закінчиться цей перший світовий концерт американської музики.

РАДІЄВИЙ КОНЦЕРТ З ВЯЗНИЦІ.

Віддавна знаємо, що Америка є країною найдивніших вигадок. Отже, американське радіове т-во зорганізувало концерт зі знаної вязниці в Сінг-Сінг при участи хору вязнів, що складається з понад 100 осіб. В перерві надано зворушливе слуховище п. н. „Вкрадена скрипка". Невідомо чи заголовок цього твору вибрано навмисне для делікатного підкреслення середовища, з якого надають цей особливий концерт.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.83 — 90.10; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.29 — 5.25, Франки фр. 35.06 — 34.92, Франки шв. 172.49 — 171.65, Фльорени голяндські 360.02 — 358.30, Фунти анга. 26.59 — 26.33, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.40 — 19.00, Корони данські 118.19 — 117.35, Корони норв. 132.93 — 132.93, Корони шведські 136.43 — 135.65, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.66 — 11.45, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 139—134.

Акції.

Банк Польський 105, Львпол 11.25—11.30—11.75, Ставаховичі 35.25—35.75.

Папери.

3-проц. інвест. 1 ем. 66—66.75—66—66.25—65.75 серії 71—72, 3 інвест. 2 ем. 66 — 66.25, 65.75 серії 72.50, 5 конверсійна 52.50 6 дол. 81, 4-проц. прем. дол. 48.50, 7 стаб. 63.25—64.25 — (ост. дрібні).

Львів, 11. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Г. К. З 39—40, 5% дол. Б. Г. 49—50, 4% Зх. Б. Г 37—38, 4½% Зах. Б. Г. 41.00—42.00, 4½% Ком. 50—51.

Премійки: Долярівки 48—50, 3 проц. П. С. 63.50—64.50.

Збіже.

Ціни збіжа Львів	від	до
Пшениця одн.	20.00	20.25
Пшениця зб.	19.50	19.75
Жито Стандарт I.	13.50	13.75
Жито Стандарт II.	13.25	13.50
Мука пш. гат. І. вигат.	34.50	35.00
Мука пш. гат. І А	33.50	34.00
Мука пш. гат. І Б	32.50	33.00
Мука пш. гат. І Ц	31.00	31.50
Мука пш. гат. І Д	29.00	29.50
Мука пш. гат. II А	28.50	29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00	28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75	28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50	27.00
Мука пш. гат. II Е	25.50	26.00
Мука пш. гат. II Ф	24.00	24.50
Мука пш. гат. II І	21.50	22.00
Мука пш. гат. III А	17.00	17.50
Мука пш. гат. III Б	16.00	16.50
Мука пш. паст.	14.00	14.50
Мука пш. разова до 0 - 95 прц.	24.00	24.50
Мука жит. вит. 0—30 прц.	23.50	24.25
Мука жит. гат. І 0—50 прц.	22.50	23.25
Мука жит. гат. І 0—65 прц.	20.50	21.25
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	15.75	16.25
Мука жит. раз. до 0—72 прц.	15.75	16.25
Мука житня посл. понад 95%	12.75	13.25
Висівки житні	9.25	9.50
Висівки пш. середні	9.25	10.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 12-го травня п. р. кооперативам платити за масло Львів

1 кг. масла десер.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.50 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0.15 „
1 п. яиць	2.65 „

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця зниижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. V п. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, якою подарив птахомагазин „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острін 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.00 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 0.80 зол., з почт. перес. 0.95 зол.

ЛІТНИЩА

В ГІРСЬКІЙ, кліматичній, затишній долині Прута, у стіп Явірника в ЯМНІМ до винайму сонячні покої з верандою і базконами від 20. травня ц. р. ТІНА ГАЛУЩИНСЬКА, Ямна п. Яремче. 2112 1—2

КУПНО - ПРОДАЖА

КАМЕНИЦЮ нову, 1. п. городець, бічна Гроховської, продасть власник вул. Миколая 20, І. п. 2111 1—2

РІЖНІ

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 12-18

ГАЛИЦЬКА вирібня жіночих пасків **Галицька** 5 поручає найновіші моделі. 3—3

ПЕРЕПРОШУЮ отсим п. інж. Шепаровича за обіду, заподіяну йому в листопаді 1935 р. Б. Ластовецький. 2115

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Лікар держ. Загального Шпиталю у Львові

Стефанія Коренець

ординує
в недугах внутрішніх та дитячих
від 3—6 год.
ЛЬВІВ, ВУЛ. СВ. СОФІЇ 30. ТЕЛ. 209-10.

ОГОЛОШЕННЯ.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилається за післяплатою

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

УКРАЇНСЬКЕ
ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО
МИКОЛА ДОРОЖИНСЬКИЙ
Львів, вул. Кохановського 5.
тел. 245-20.

ПОЛАГОДЖУЄ ТОЧНО І СОВІСНО ВСЯКІ ЕКСПЕДИЦІЇ МІСЦЕВІ І ПОЗАМІСЦЕВІ, ЯК ТЕЖ ПЕРЕНОСИНИ ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ. — НА РІДНУ ШКОЛУ ДАЄ 1 ПРОЦ.
2089 2—1

КНИЖЕЧКА
ВЕЧІРНЯ І ПАРАКЛИС
До Пресв. Богородиці

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослуженнях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25% знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 106 (14.355). Львів, четвер 14. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Півріччо 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Земельний Банк Гіпотечний у Львові девізовим банком.

Заходами Дирекції Банку й Української Парляментарної Репрезентації надало Міністерство Скарбу у Варшаві рескриптом з дня 9. ц. м. Земельному Банкові Гіпотечному у Львові *повні девізові управнення* згідно з новими девізовими приписами.

Звертаємо увагу, що в справах купна і продажі чужих валют, заграничних чеків, переказів та всяких фінансових трансакцій із закордоном слід звертатися до цього одинокого девізового українського банку. Закордонні українські часописи повинні поінформувати про це своїх читачів.

Ліга Націй займется абісинською справою за місяць.

ЛІГА НАЦІЙ ЗАЙМЕТЬСЯ АБІСИНСЬКОЮ СПРАВОЮ ЗА МІСЯЦЬ.

ЖЕНЕВА, 13. 5. ПАТ. На публичному засіданні Ради Ліги Націй предсідник мін. Ідеи відчитав проект резолюції, устійнений по вимінні поглядів між членами Ради Союзу. Вона звучить: „Рада Ліги, покликана розглянути італ.-абісинський спір, пригадує, що почавши від 3. жовтня 1935. р. Ліга приняла рішення в цій справі. Рада уважає, що необхідний деякий час, щоб дозволити членам Ради розглянути положення, витворене внаслідок поважних кроків, доконаних італ. урядом. Тому Рада рішає **відновити 15. червня наради в цій справі. Тимчасом не треба зміняти заряджень, виданих спільно членами Ліги".**

По відчитанню резолюції забрав голос делегат Абісинії Вольде Маріям, який заявив, що уряд Абісинії рішений боронити незалежности, тому він просить Раду осудити італ. напад та покористуватися вповні 16. статтею пакту Ліги. Аргентинський делегат заявив, що з огляду на трудне положення, годиться на резолюцію, але від Аргентини застерігається щодо відложення дискусії. Представник Чіле не застерігався проти відложення справи не пізніше, але бажає, щоб скасувати санкції, бо італ.-абісинська війна покінчена. Скасування санкцій може причинитися до успішної й скорішої перемоги екон. кризи. Тому, що резолюція висловлюється за одержанням санкцій, здержується від голосування над нею.

По промові представника Еквадору мін. Ідеи ствердже, що Рада Ліги приняла проект резолюції з застереженнями, що їх зголосили. Резолюція, принята Радою, має чисто процедуральний і провізоричний характер. У червні Рада мериторично розгляне справу й тимсамим і питання санкцій.

Виїзд італ. делегації з Женеви не треба вважати знаком, що Італія покидає Лігу Націй, а тільки тактичним кроком італ. уряду.

НЕ ВИСТУПЛЕННЯ. ЛИШЕ ПРОТЕСТ.

ЛЬОНДОН, 13. 5. Райтер. Неурядові політ. круги стверджують, що **виїзд бар. Альойзія з Женеви не значить, щоб Італія виступила з Ліги Націй, е він лише осторогою, щоб Ліга покинула протиталійську політику.**

НЕГУС ВДОВОЛЕНИЙ.

ЄРУСАЛИМ, 13. 5. ПАТ. Негус заявив дописувачеві агенції Авасе: „З приємністю ствердив ми, що Рада Ліги Націй не признала барона Альойзія делегатом Абісинії. Члени Ради, як треба було цього надіятися, не згодилися признати „де юре" іншої влади Абісинії поза її правним урядом. Інакше — булаб це спробата для нарушення зобовязань. Ми виїхали, щоб припинити мясакру та нищення публичного добра"

Англія дальше визнає Абісинію.

ЛЬОНДОН, 13. 5. Райтер. **У відповідь на запит в палаті громад прем. Болдуін заявив, що брит. уряд дальше уважає абісинського посла в Льондоні уповноважненим представником держави.**

ЛЬОНДОН, 13. 5. Райтер. Як стверджує заява прем. Болдуіна в палаті громад, інструкції для брит. посла в Адіс Абебі наказують йому занятн до італ. командування таке становище, яке передбачує міжнародне право до армії, що окупує територію ворога.

Безпощадна боротьба проти комунізму в Південній Америці.

АСУНСІОН, 13. 5. ПАТ. Арештованих комуністичних провідників депортували до Аргентини. Начальний вождь парагвайських військ заповів у відозві безпощадну боротьбу проти комунізму.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 5. ПАТ. В провінції Чако арештували двох визначних провідників комуністичної організації, що вела агітацію між хліборобами. Рівночасно арештували та віддали судові багато інших комун. агітаторів.

Новий еспанський уряд.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. Провідник республ. унії Мартінез Барріо не принив місії створення нового уряду; подібно поступив помірковани соціяліст Прієто. Шойно Сезарез Кірога прийняв становище премієра та сформував новий кабінет.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. Новий еспанський уряд, який сформувався після того, як дотеперішнього премієра Азану вибрали президентом, має подібну політ. фізіономію, як і дотеперішній, себто людового фронту; крім того входить до нього ще один представник каталюнської лівиці. Беручи під увагу, як трудно було урядові сформуватися, слід припускати, що його істнування буде мало тривке. Під кінець червня положення може сильно ускладнитися, бо тоді соціялістичний конгрес предложить урядові низку домагань.

СПАЛИЛИ ДВІ ЦЕРКВИ.

МАДРИД, 13. 5. ПАТ. В околиці Валенсії хтось зрання одного лівого дня. Це виставчило, щоб лівиця зорганізувала бурхливу демонстрацію і спалила домівку монархістичної організації та дві церкви.

Долю здобудеш
Нарід збогатиш
Інтерес зробиш
Старість забезпечиш
Талєн придбаєш
Европу зїдеш
Радости життя зазнаєш
складаючи свої ощадности в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20,

Д-р Маркіян Дзерович
вріхав
як щорічно до
ШАВНИЦІ
„Швайцарка Горішня".

Сокальський === чи риський кордон?

Львів, 13. травня 1936.

Львівський „Дзенник Польскі" з 12. травня ц. р. надрукував постанову Ради Міністрів, що звучить дослівно так: В імя найвищого добра Річпосполитої та згідно з далекосяжною думкою марш. Пілсудського Рада Міністрів постановила скріпити чинну політику щодо культурного й господарського розвитку східних земель.

Невідомо, який зміст увійдуть у цю постанову при її виконанні. Хто слідкував за пресовою дискусією в справі т. зв. нормалізації польсько-українських взаємин, той пригадає собі, що вся польська преса однодушно підчеркувала необхідність не тільки зберегти, але і зміцнити польський стан посідання на т. зв. мішаних територіях. Зате скріплення українського стану посідання на цих землях польські політичні чинники в більшості досі завжди вважали за небезпечне для держави. Тому правдоподібно постанова Ради Міністрів причиниться до культурного та господарського піднесення головно польського елементу на східних землях. Маємо вже першу ластівку цього. Орган волинського воєводства „Волинь" пише, що в найближчому шкільному році створять 62 нові учительські етати в школах Волині для дітей польських кольоністів, так що всі їх діти у 100 відсотках будуть учитися в чисто польській школі, і то високо зорганізованій.

Правда, в конституції маємо урочисту формулу, що держава є спільним добром усіх громадян. Але з тієї формули, досить оригінальної, покищо дуже радо витягають висновки лише про рівність громадян в обовязках і тягарах на річ держави. Зате в практиці нашого життя не видно правдивої рівности в громадянських правах і користях від держави. Всупереч ствердженням польських міродайних чинників, що історичний досвід виказав повну недоцільність денаціоналізаційної політики, pro domo sua на-чеб робиться виняток із цього правила. Особливо це бачимо у політиці супроти наших окраїнних земель — Холмщини, Полісся та Волині.

На Холмщині й на Поліссі напр. діти української народности мусять учитися вище в чисто польській, навіть не утраквістичній, школі. Так кож і релігію православні священники примушені викладати тим дітям лише по польськи. Передплачувати часописи в україн. мові поліції шукам фактично забороняють. Редакція „Діло" недавно дістала листи з Полісся, в яких дописувачі скаржаться, що до них зправила не доходять укоїнські часописи („Діло", „Свобода",

„Неділя", „Жіноча Доля" і т. д.). Коли дехто з них зі своїми претенсіями звернувся на пошту, там їм висипали що пресу забирає адміністрація. Після того цих сільчаків зазвязали на поліційну станицю і там коротко їм заявили, що „на Поліссі України не було, нема і не буде" (безсмертний Валуєв!). І хоч, так було [illegible] „Діло" недавно помістило інший допис із Полісся, як то один наш селянин змушений був відректись назви „українець", бо на Поліссі можна називати себе лише „тутешнім". Ще в одному дописі була мова про те, що один православний священник мусів покинути терен поліського воєвідства за те лише, що в приватних розмовах говорив зі селянами по українськи.

Мало що краще й на Волині. Як відомо, там не можуть існувати ніякі культурні чи господарські чисто українські установи, лише мішані, польсько-українські. Тому на Волині вже відавно розвязали всі українські „Просвіти", що дуже добре розвивались. Розвязали там навіть Церковний Комітет, що його створив був Луцький Церковний Зїзд у 1927 р., якого завданням була боротьба за розмосковлення Православної Церкви. Довше існували на Волині лиш українські кооперативи, але новий кооперативний закон і їх відірвав від організаційного та фактичного звязку з РСУК у Львові та підпорядкував польському Ревізійному Союзові у Варшаві. Цей примусовий утраквізм у громадянських, добровільних самоорганізаціях ні трохи не перешкаджає, щоб на Волині існували чисто польські національні організації і товариства. Вже нічого й говорити про те, що на Волині інституції державно-публичного характеру всі чисто польські. В народньому шкільництві бачимо ще й таке цікаве явище, що назвіть утраквістичні школи ступнево перемінюють на чисто польські. А чейже волинські села чисто українські, просто без ніякої домішки польського елементу. Бо поляки на Волині живуть у містах, або творять окремі скупчені кольонії, що повстали вже внаслідок післявоєнної кольонізації. Немає що згадувати про те, що ніодна польська дитина не вчиться там навіть в утраквістичній школі, лише має запевнену для себе науку в чисто польській мові. А вже очевидно ніодна польська дитина не є поза школою, хоч у цьому ж році щонайменше половина української дітвори, як стверджують самі польські часописи, до школи ходити не може.

Друга риса волинського режіму — це те, що ніяке загально-українське статутове товариство з централею у Львові (поза „Сільським Господарем" — то й він лише в одному луцькому повіті!) не може вести своїх агенд на Волині. Іншими словами: між Галичиною і Волинню існує далі, як і за Австрії, т. зв. сокальський кордон. Дарма, що цей правно-політичний дивогляд суперечний не тільки з конституцією, але й із окремими законами. Тому напр. хоч не існує ніяка формально-законна перешкода для того, щоб Товариство „Рідна Школа" поширило свою діяльність на Волинь, то фактично це неможливе. Те саме є з „Лугом", „Соколом-Батьком", „Відродженням" і т. д. Проби зорганізувати на Волині філії Товариства „Відродження" не повелись, бо ця організація „загрожувала публичному спокоєві і безпеці". Недавно не міг повстати на Волині навіть відділ львівського Союзу Українських Купців, і то в самому Луцьку, де ще найбільша свобода в порівнанні з іншими містами й повітами Волині.

Що ще дивніше, волинський режім з його засадою регіональної спільноти та з ідеєю сокальського кордону ще скріпився від часу проби т. зв. нормалізації польсько-українських взаємин, хоч повинно б бути навпаки. Бож в основу тієї нормалізації мало лягти признання українського народу, як повноварного й одноцільного національного організму, в державі. Не заперечало існуванням волинського експерименту, як його називають у Варшаві, і ствердження самими поляками того безспірного факту, що цей експеримент досі дав лиш яскраво негативні висліди головно у формі постійного зросту комунізму, а частинно й у збільшенні всякого роду бешкетів.

Постанова Ради Міністрів, хоч дуже урочиста по своїй формі, але занадто загальна. Ця постанова тільки тоді могла б бути корисна для українців, коли вона викликала зміну дотеперішньої політики. Доки існуватиме теперішній політичний курс на Поліссі то волинський експеримент з його регіональним утраквізмом, доперим про ніяке культурне й господарське піднесення східних земель не може бути мови. Польська політика супроти українців має до вибору між двома кордонами: сокальським і риським. Якщо має існувати далі сокальський кордон, то треба бути приготованим на те, що само собою упасти сокальський. Бо з комунізмом може боротись успішно тільки український вільний національний організм.

НАШЕ СЕЛО ЗБЛИЗЬКА.

VII. Якими засобами можна піднести його життєву стопу.

На закінчення цілого циклю статтей під заг. „Наше село зблизька" хочу вказати на засоби, які, гадаю, можуть урятувати наше село з нужди та піднести його культурний і господарський рівень. Впрочім у кожній статті, насвітлюючи поодинокі сумні явища з життя нашого села, я водночас старався подати способи, якими можна було усунути ті чи інші недомагання, еле для ясно зрозумілих тенденцій моїх статтей буде краще зібрати ці всі заміти в одну кінцеву статтю.

Є дуже багато способів чи засобів, загально відомих, якими можна двигнути наше село до кращого, більше культурного життя, усунути господарську кризу, або хоч її злагіднити та взагалі надробити те все, чого нам бракує, щоб стати в цілій своїй масі повноварт[illegible]им народом. Я подам найважніші, які повинні стояти кожному, кому дорога наша майбутність, перед очима.

Тому, що українська нація складається у 80% з селян, треба подбати, *щоб кожний селянин і селянка стали членами наших культурно освітніх, сільсько-господарських і кооперативних організацій*, де є змога спільними силами себе неодного доброго навчити, собі помагати та приучуватись самостійно правити собою. Тут селянин виховається на здоціалізованого члена нації, який буде вміти слухати свого проводу та в потребі буде знати, як приказувати іншим.

Ми мусимо зачати від матеріяльних засобів. *Селянина треба навчити раціональної господарки*, щоб він продукував у своїм господарстві лише ті артикули, на які є запевнений збут, коротко, щоб господарка стала оплатна. Бо сьогодні селянин працює у величезній перевазі тільки на те, щоб заплатити податок і мати кусень сухого чорного хліба, а про кусок мяса чи якусь розривку нема вже й мови.

Всі продукти сільського господарства, як яйця, молоко, збіже ключе, овочі, ярину, мід і т. д. *збувати тільки за посередництвом наших кооператив, або наших приватних купців чи фабрик*, вимагаючи добрих цін, бо лише в той спосіб під-

о. О. ПРИСТАП 22

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Спершу я дивувався тим землякам, що заробивши кілька сотик або тисячок долярів, виїжджали до рідного краю, але по якімось часі, знову верталися до Америки. Чому? Вони відповідали, що до Америки їх щось тягне з такою силою, що йому годі опертися. Хто звик до американського добробуту, не міг обійтись без нього.

Один лемко, мій парохіянин у Карнегі, покинув тяжку працю у фабриці, спакував свої речі й враз з жінкою та пятьма дітьми виїхав до старого краю. Там застав повоєнну біду. Її відчували особливо діти й жінка. В Америці мали вони завжди біленький хліб з питльованої муки, мясо, тісточка, кекси, морозиво й інші ласощі. А на Лемківщині тяжко було тоді дістати чорного разового хліба! Про морозиво не було й мови, гільки мороз бушував їм по кишках. Діти стали в плач: „Навіщо, татуньо, ви привезли нас до цього пекла? Та в нас, в Америці, наш пес мав стільки їжі, що й мяса не хотів, а ми тут згинемо з голоду!" Жінка почала руки ламати, доки не вблагала мужа, щоб забрав їх з рідної чужини до Америки. Лемко бачив, що нема іншого виходу, і хоч витратив усі гроші, вернувся по році змарнілий і збідований до Америки. Свій поворот завдячував сумлінному, українському корабельному агентові, що порадив йому при відїзді до Галичини взяти собі урядовий документ на поворот до Сполучених Держав.

*

Америка давала тим нашим людям, що дістались до неї, знамениту нагоду поліпшити власне життя-буття і забезпечити добробут власних дітей. Кожний розумний чоловік, вирвавшись з кігтів нужди й опинившись у країні правдивого господарського гаразду, напевно не хотів би вертатися до старої біди, голоду й ріжних недостатків. А проте багато було в нас нерозсудливих еміґрантів, що під настроєм рішались покинути Америку й без пляну вертались навмання до повоєнної Галичини, де не застовали того, чого сподівались. Тому вже в короткім часі булиб найрадше знову поїхали до Америки, але більшість мала заперту дорогу, не подбавши за відповідні документи на поворот.

На жаль, небагато було в нас таких тверезих, працьовитих і підприємчивих одиниць, як Капітула, Шквір, Поступак, Баволяк та тузини інших у Мек Аду, Шамокіні, Шенандо, Скрентоні, Ансонії, Пертамбої, Пітебургу, Карнегі і т. д., що зуміли використати широкі можливости американського життя і доробились гарних маєтків, забезпечивши добре для своїх нащадків. Легкодушність, пияцтво, лінивство та інші хиби знівечили багато наших людей в Америці.

Америка була, є і напевно довгі ще часи буде країною „бізнесу". Вона нагадувала велику гру на біржі. Якщо інтерес ішов добре, то було повно роботи по фабриках, по копальнях, на хліборобських фармах і в торговельних підприємствах; робітник приносив до хати двічі на місяць великі гроші. Коли фабрики мали багато замовлень зза кордону, мусіли працювати удень і вночі. Хто міг працювати понад час, то за це діставав окрему нагороду, що рівнялася 50% його плати. Американський промисл виглядав як годинник, де одно колісце своїми зубцями хапає за друге і підтримує цілий механізм у русі. Люди падали тоді під тягарем праці, але ті, що хотіли заробити. Хто лінувався до роботи, такому ніколи не було спішно.

Підчас світової війни 1914—1918. р. збільшився поспіх праці. Америку заливала повінь негайних замовлень і повінь золота. Фабрики гуділи безупинно; там працювали три зміни („шихти") на добу. Робітникам платили тоді за годину півтора, два або й навіть три доляри. Бувало мій парохіянин, звичайний робітник, приносив за дві зміни (значить за 16 годин праці) 40—50 долярів. Ось так сиракузький парохіянин Михайло Н. заробив підчас війни 10.000 долярів і в скорому часі зробився паном на цілу губу. Був брак робітників, бо чимало пішло на війну, а замовлень і праці було чимраз більше. Тому фабриканти підгаяли своїх робітників золотим батіжком долярів, сплямлених людською кровю на европейських бойовищах.

В кожному разі війна надзвичайно причинилася до піднесення і так уже високого рівня американського добробуту. Збагачувались не тільки фабриканти, доставці воєнного матеріялу й міжнародні торговці, але й звичайні робітники хутко дороблялись поважних маєтків. Та багато з них дуже легкодушно марнувало запрацьований гріш. Горілка, пиво й вино лилося цілими потоками, надкурені цигара викидали на земдешеві і носять їх лише грінгорни, що не розуміються на американськім спорті... Правдиві американці замовляють собі одяг до міри у кравця!

Мені було соромно за придуркувату панськість наших земляків. Однак не міг я звернути їм уваги, щоб не розтрачували грошей. В Америці було небезпечно українському священикові моралізувати своїх парохіян, бо вони страшно ображувалися. Дурнота ходить звичайно у парі з фальшивою амбіцією. Ображений парохіянин міг збунтувати цілу парохію проти священика і завести в ній диявольський танець. Багато наших людей думало, що їм тут можна пити до безтями, лаятися з усіма і працювати або відпочивати, скільки кому захочеться, бо у „фрі конт рі" (вільній країні) ніхто не мав нікому „нічого до розказу". Так наївно дивились на новий світ наші непросвічені люди, що на свій спосіб розуміли свободу і не вміли використати її благодатей. **(Далі буде.)**

весемо нашу торговлю і промисл та дамо працю сотням нашої молоді.

Водночас не треба забувати, що також всі *продукти, потрібні для домашнього господарства* (тут жінки мають поле до нагляду), *як і господарства взагалі, треба купувати тільки через свої кооперативи, або українські приватні станиці*, омиваючи чужих посередників. *Гріш українського селянина, робітника чи інтелігента повинен іти лише в українські руки*, бо кожний сотик, виданий в руки чужинцеві, буде обернений скорше чи пізніше проти нас, проти нашого економічного розвитку.

Далі при помочі відчитів, рефератів, анкет, практичного вишколу мусимо впливати на якість сільськогосподарських продуктів, щоб селянин навчився при можливо невеликім заході тягнути з господарства значно більші користи, як це є досі. Завести треба в міру можливостей якусь одвородну, більш промислову господарку. Упорядкувати хати, подвір'я, господарські будинки і т. д.

Не купувати продуктів чужого виробу, коли їх можна заступити іншими, власного виробу. Нпр. замість американського сальцю, маргарини, ріжку, киску й ін. можна уживати солонину, або сало, ріжні круші, буряковий борщ і т. д., що є далеко здоровіші, пожиточніші і передовсім дешевші.

Перестати улаштовувати ті традиційні гучні весілля, хрестини чи поминки з пиятикою, а гроші обернути на поправу господарства, прибрання хати, справлення порядної одежі, білля, накривал тощо. Та сама справа з курінням — пускаємо грубі гроші з димом, робимо з губи комин тоді, коли в хаті не маємо часто-густо навіть чим запалити, щоб зварити обід.

Наладнати співжиття з рідними, сусідами. Перестати непотрібно, часто за дурницю, тягатись по судах. Плекати і виробляти почуття особистої чести й пошани. Всякі спори залагоджувати мировою дорогою за посередництвом товариських судів, які напевно краще розсудять справу, як державні суди, бо краще зорієнтовані в обставинах.

Наприкінці цих своїх завваг скажу, що те *все можна осягнути розмірно дуже скоро, коли хтільки навчимо нашого селянина масово читати багато добрих книжок і часописів*, а цих він черпатиме знання й поради для себе. *Гріш, виданий селянином на добру книжку чи часопис, вернеться до нього вдесятеро*, але під одною умовною, що селянин буде мати добру волю й охоту користуватись тими порадами, які він там зачує. Думаю, що тої доброї волі теж не браклє нашому селянинові, бо він вже бачить, що так далі бутя не може, що треба шукати якогось виходу з тої сліпої вулиці, в якій він опинився. А вихід є тільки один: *освіта, організація і добре виховання*. Коли це буде, можемо бути спокійні за наше майбутня.

Дехто, прочитуючи ці рядки, скаже: На що те все писати, так у нас це все є вже наладнане, зорганізоване, нема майже села, де не булоб кооперативи, чи якогось товариства! Так. Але кільки то наших людей стоїть ще осторонь усякої організації, кільки то ще жидів та ін. чужинців жирує на нашім нац. організмі?! Ще й досі жиди диктують нам ціни на збіже й інші хліборобські продукти. Чи булоб це можливе, коли б наш селянин був свідомий і зорганізований у цілій своїй масі?

Працю по селах треба поглибити, бо поверховність ніколи не дасть бажаних наслідків. Не можна говорити, що в нас уже все добре, що наше село свідоме, і все те до нас не може відвернутись. Адже і в найкращому нашому селі є ще дуже багато недоматань та широке поле до праці. Тільки якось не видно тих працівників. Занадто весь тягар звалюємо на одну-дві особи, замість рівномірно розложити працю на широкий загал. І цю аномалію треба усунути.

Дехто закидував мені, що я представив наше село в кривому дзеркалі, в занадто чорних красках, а в дійсности воно, мовляв, так зле не є. Тим, що так думають, раджу поїхати на наші села, але не в неділю, тільки в будень, і приглянутись тому нужденному животінню нашого селянства зблизька, приглянутись його господарці, господарським будинкам, його хаті в середині, тоді щойно побачать, в яких то „гаразди" живе наше село. Не перечу, що є вже дозолі багато сіл, чи господарств у поодиноких селах, де є взірцевий лад та розумна господарка і біда не має там приступу; але це ще, на жаль, тільки дрібна частина серед нашого селянства. Про цих останніх дуже часто пишуть по часописах і говорять на зїздах та зборах; це здебільша та свідоміша верства нашого селянства, яка задає напрям цілій праці на місцях.

Метою моїх статтей було звернути увагу на наше село в загальному, село, яке ми бачили досі переважно тільки здалека. І коли мені вдалось хоч трохи зацікавити відповідальні одиниці цією переважною справою, коли хоч дехто застановився над дійсним станом свого району чи свого рідного села, щоб провірити, чи так воно є, чи може краще і зробити з цього відповідні висновки, — то мета моїх статтей осягнена.

Андрій Качор.

СТРАЙК В ТАНЖЕРІ.

КАЗАБЛЯНКА, 13. 5. ПАТ. Як відгук еспанських подій вибух страйк у Танжері. Страйкарі домагаються скорочення дня праці з 10-х на 8 годин і підвишки плятень. Автобусовий рух між французським і еспанським Мароком зовсім припинений тому, що маніфестанти бють шиби та пробивають опони.

Ширіть наш часопис!

Пародія судівництва на Совітській Україні.

В органі союзу суддів і прокураторів Польщі „Глос Сондовництва" за травень ц. р. находимо цікаву інформативну статтю пера Р. С. п. н. „Судівництво Української Совітської Республики", з якої вибираємо найсутніші і найцікавіші місця. Автор ілюструє свою статтю цікавими статистичними даними, які зачерпнув з органу совітської прокуратури „Соціялістическая Законность" за лютий ц. р., де поміщено 10 статтей, з того ледви дві статті по українськи, решта по російськи, хоч авторами є самі судовики Киева.

ПОХОДЖЕННЯ ТА АНАЛЬФАБЕТИЗМ ПРОКУРАТОРІВ І СУДДІВ.

Ці статті: — читаємо у „Глос Сондовництва" — дають нам правильне поняття про працю та рівень українського совітського судівництва, головно про особовий склад судовиків: Більшість прокураторів і суддів республики, бо в 60 відсотках походять з робітничих верств; 20 відсотків з робітників колхозів; 15 відсотків з урядничих кол, решта з малоземельного селянства; з того 95 відсотків є членами комуністичної партії. Великанська більшість цих судовиків має нижчу освіту, а саме: 65 відс. прокураторів; 80 відс. суддів і лише слідчі судді мають дещо менший відсоток, бо 57. Середню освіту мало 24 відс. прокураторів. 17 відс. суддів і 34 відс. слідчих суддів. Вищу освіту, розуміється большевицьку, має 11 відс. прокураторів, 3 відс. суддів і 9 відс. слідчих суддів. Половина з тих усіх судовиків працює в судівництві щойно від 5 років. Автор большевицької статті з вдоволенням стверджує, що „партійний і соціяльний склад кадрів забезпечує проведення правильної комуністичної лінії у праці". Зате автор дещо невдоволений зі „складу" слідчих суддів, де аж 54 відс. є безпартійних. Одначе цей факт нівелюється залежністю слідчих суддів безпосередньо від прокураторів, що є в дійсности службовцями прокуратури. Треба знати, що большевицький прокуратор не лише наглядає над слідством, але керує ним, зпоза канцелярії провадить слідство і відповідає за його хід.

ФАБРИКАЦІЯ СУДДІВ І ПРОКУРАТОРІВ.

Недостачу відповідних кваліфікацій автор вчасне тим, що „деякий час між місцевою владою панував нездоровий і шкідливий погляд — нам правників взагалі не треба". До того Совітська Україна була взагалі під тим оглядом упослідженою, бо аж до 1935 р., лише в Харкові був єдиний „вищий" інститут совітського судівництва і права, який до того найменше цікавився проблемами права. За кілька останніх літ інститут випустив ледви кількадесять робітників і до того нижчої якости від рівня звичайних однорічних правничих курсів. Далі автор стверджує, що навіть абсольвентів з 1935 р. комісаріят юстиції не міг використати, бо більшість тих робітників була... малописьменна. Автор додає іронічні завваги під адресою управи Інституту, що хоч „партійний і соціяльний склад" тих слухачів вдоволяючий, слід подумати над ліквідацією анальфабетизму, бо не можна вибачити неуцтва правникам „пролетарійського походження", які не можуть відрізнити „елементів" від „аліментів", а слово „ухвала" пишуть „уфала".

Справді крім згаданого інституту є ще на Совітській Україні три однорічні правничі школи у складі 1.000 студентів річно, але до тих шкіл ходять переважно судові службовики, яких суди признали маловартісним елементом.

ЗРАЗОК БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ПРИСУДУ.

Автор наводить низку присудів таких неуків правників, між іншим у справі якогось Порядочного, якого арештували в суд. салі і засудили на 2 роки вязниці за легковаження суду за те, що назвав „коровою" громадянку, яка в салі стягнула йому на ногу. Цей присуд — пише автор — не лише „анальфабетичний" у правному змислі але також під ортографічним оглядом.

НІ ОДНОГО УКРАЇНСЬКОГО ПІДРУЧНИКА.

В 1935 р. у київському університеті створили правничий відділ і зорганізували четверту однорічну правничу школу. Одначе рівень нових судовиків напевно не буде високий хочби тому, що в останніх роках не видали ніодної книжки з ділянки права. Тепер мрією українських правників є виднати згоду в московському уряді на видання в 1936 р. хочби кільки книжок з найголовніших ділянок права. Якщо взяти під увагу, що бюджет Совітської України на 1936 р. передбачений у висоті 78 міліярдів карбованців — то мрія видати кільки книжок з ділянки права видає дуже характеристичне світло.

Вистава образів мистця Репіна у Москві.

Большевицька преса повідомляє, що в Третяковській Галерії в Москві відкрили 8. травня ц. р. виставу образів відомого мистця Репіна. Визначний знавець малярства Ігор Грабар помістив у „Правді" довшу статтю з великими похвалами мистецької творчости Репіна, який був непримиренним ворогом большевиків і помер на еміграції. Грабар з погордою зазначує, що останні 13 років старого маляра належать до „білогвардійців", для яких „релігійний старець" творив свої образи. Большевицька влада уневідлила большевицьку спадщину Репіна і тепер „мільйонові" маси можуть студіювати та як слід оцінити ріжнокольорове та своєрушливе мистецтво великого маляра-реаліста. Стаття Грабара заслуговує на увагу, як ще один обяв нової політики большевицької влади у мистецтві.

Легковажать „нову" чистку.

Центральний комітет КП(б)У оголосив догану партійним комітетам Одеського і Чернігівського району за помилки, які вони попровадили при виданні нових партійних легітимацій. З короткої телеграми у „Правді" з 10. травня ц. р. виходить, що нову чистку легковажили районові комітети. Партія наказала перевести особисту розмову з кожним комуністом, але практика виявила, що це звичайна формальність. Тому центральний комітет заповів, що незабаром переведе нову контролю діяльности районових комітетів у згаданих районах.

Вже завтра, в пятницю 15. травня 1936 року

нова премієра Варшавського Цирулика --- сензаційна

„Вічна ондуляція“

16-ять цілком нових образів актуальної ревії. Міра Зімінська — Лена Желіховська — Софія Терне — Фр. Яроші — Т. Ольша — М. Рентген.

НЕМА БУДИНКІВ ДЛЯ СУДУ.

Мірилом легковаження Москвою потреб судівництва на Совєтській Україні є відсутність будинків для судів. Лише час до часу Москва призначає деякі грошеві суми, які йдуть на ремонт будинків. Таким сензаційним винятком було уладження конкурсу в 1935 р. ім. червоного сатрапа України Постишева з нагородами для прокуратур, які найкраще працюють. Першу нагороду — прапор наркомюсту самохід і 1800 рублів, здобула прокуратура в Черкасах, якої керманичем був Куник, звичайний робітник, ще до недавна складач, абсольвент однорічної правничої школи. Нагороду дістав Куник тому, що відремонтував судовий будинок, за 7 місяців в часі конкурсу розглянув з товаришами 500 скарг і 150 листок з часописів та вислухав 1500 осіб. Найкомічніший є той факт, що згаданий Куник видає орган прокуратури в Черкасах, місячник у накладі 1.200 примірників. Виклід праці Куника переводили робітники цукроварні і тому не дивно, що Куник дістав нагороду.

Цю страшну дійсність автори статтей оригінально вияснюють. І так збільшений наплив скарг до прокуратури автор вияснює зростом почуття особистої гідности громадян, які дотепер реагували незначно на нарушення права і не звертали ніякої уваги. Але і тепер ті громадяни які вже звертають більшу увагу, небагато користають, бо хід їхніх скарг і вислід залишають багато до побажання. Справді речинці, в яких суд має скінчити слідство і розглянути скарги є „у карні“ (до 10 днів), але в тому часі викінчують 50 відс. слідств. Щож торкається скарг, то навіть відзначений прок. Куник в 10-денному речинці розглянув лише 70 відс. Рекорд у цій ділянці здобула прокураторка браславського району Пятіна, яка дістала спеціяльну подяку прокуратури республики.

СМІШНО НИЗЬКІ АЛІМЕНТИ.

Болячкою большевицьких судів є цивільні справи, головно справи за аліменти. І так до одного суду київського району вплинуло в 1935 р. аж 500 справ за аліменти; 200 з них розглянув суд у речинці від 5 днів до 1 місяця. Слід підкреслити, що цивільний большевицький закон доручає судові видати наказ, щоб позваний давав удержання матері і дитині аж до видання присуду, але большевицькі суди обходять ці постанови і признають смішно низькі аліменти — напр. 10 рублів місячно (1 зол.). Таким невдячним чоловіком виявився якийсь Коперник, керманич виховно-поправного заведення.

ПЛУТАНИНА КАРНИХ СПРАВ З ЦИВІЛЬНИМИ.

Правда, більшість карних справ у СССР на наш погляд є цивільними справами. Зате цивільні справи розглядають там як карні. І так одна державна фабрика гузиків згідно з замовленням вислала гузиків на суму 20.000 рублів. По дорозі 972 гузики знищилося. Здавалось би, що це наскрізь цивільна справа і фабрика повинна заплатити відшкодування. Тимчасом прокуратор притягнув до карної відповідальности 2-ох службовиків фабрики, які пакували гузики, закидаючи їм недбальство зі ст. 111 большевицького к. з. (службова провина), за яку грозить висока кара.

Назагал цивільні справи судять в СССР гірше, ніж карні. Судді вирааджуються великим навалом праці, мовляв приходиться їм розглянути поцад 2.000 справ, з чого 1/4 частина цих справ вартости до 100 рублів. До того справи поладнують недбало, дуже часто акти одної справи вкладають до актів іншої справи і тоді вони мандрують від одного суду до другого, аж доки припадково не відкриють помилки та не відошлють такої загубленої справи до суду І. інстанції. В багатьох випадках большевицькі суди відкладають справи до актів, з причини невеличкої вартости, або справа надто дрібна. З цієї постанови найрадше користає большевицький найвищий суд. Майже 30 прц. справ відкладають тому, що судді недбало і зле підготовились до справи.

Багато клопоту мають большевицькі правники з тим, що не дуже добре орієнтуються в межах карного і цивільного закону. І так в одним районі на Україні паслася корова селянина на полі колхозу. Корову заняли, опісля віддали господареві, але силоміць стягнули від селянина 250 зол. відшкодування, кожушок і кожух. Прокуратор не хотів розглядати цієї справи і порадив покривдженому селянинові звернутися до цивільного суду.

ТЯЖКІ КАРИ НА ЗАЛЮБЛЕНИХ.

Одночасно в цьому самому районі виринула карна справа, що 20-літній учитель написав палкого листа до ученици VIII кл., менше більше теж в тому віці. Лист з прихильною відповідю учениці викрали з доручення партії і на внесок міського партійного комітету суддя засудив учителя на 2 роки вязниці. Щойно інтервенція начального прокуратора республики врятувала нещасливого залюбленого учителя.

Одним словом большевицьке судівництво є глумом над справедливістю.

„Оборона Києва“ в Букарешті.

Букарешт, травень 1936.

Большевицьке посольство в Букарешті запросило членів уряду та „Т-во Приятелів Радянського Союзу“ загостити на виставу пропагандової большевицької фільми „Оборона Києва“. Тому, що для „фашистів“ та „буржуїв“ вступ був заказаний біля входу були не тільки аґенти сигуранци, але й місцеві червоні „порядчики“), довідуємось аж тепер кільки подробиць з цієї „інформативної вистави“.

Один редактор органу опозиційної націонал-праґістичної партії, що дістав заперешення на виставу, переповів мені деякі подробиці із цієї фільми. Передовсім вразило його технічне виконання. — казав він про „високий ступінь фільмової техніки“ в СССР. Окрім гарної природи Київщини, кількох показових сільських осель „інформативна“ фільма висвітлила сірі ряди „піонірів“ із семітським обличчям.

Сама „Оборона Києва“ не виглядала такою грізною, як її представляли ілюстровані денники „Журналь де Моску“ та „Ізвестія“. Безконечні ряди танків, що сунулись на горбках Київщини і хмари пилюк, що позолі спадали на зади ворожої армії „із походу“ — це були однакові сцени „пропаґандивної фільми“.

Ось інший погляд: „У порівнянні до подібних західних військових маневрів були останні маневри на Київщині тільки звичайними вправами змоторизованих частин“. Так инше вищий генеровий старшина, що побачив вправи та війну у Франції, а тепер є військовим дорадником одної румунської правої політичної партії.

„Чи ті танкові дивізії такі рухливі і підчас осіннього болота степового чорнозему? — ось для мене загадкове питання.

А ті повільні метелики (падаки), що мають занити запілля — це передовсім вигідна ціль для скорострільного обстрілу.

Я сподівався чогось більше, як було заповіджено в запрошенні — закінчив свої річові завваги розчарований глядач.

Коли мовже вся букарештенська преса промовчала військово-фільмові чудеса нового „миролюбного сусіда“ — то ліві денники й тижневики якось забули на свої противійськові та протифашистівські настрої і помістили самі похвали для „славної мирової червоної армії“.

Це мабуть заохотило большевицьке посольство і воно подбало за інші „інформативні фільми для широких мас“, замовивши для їх висвітлення салю одного кіна на головній вулиці „Калея Віктрії“. Чи румунський уряд піде й цим разом на уступки в користь большевицької пропаґанди — не знати. Мабуть здержать його від цього висліди комуністичних процесів та оживлення комунізму під покровом т. зв. „народнього фронту“.

На всякий спосіб легальні аґенти Літвінова у краю загрозливіші, як військова потуга на фільмі, чи „велитенські технічні осяги“, вислі в пресі.

—ко

Подяка.

Оним почуваюся до обовязку вложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за скоре й без зайвих труднощів виплачення позички обезпеченевої суми по зьому мужеві бл. п. Івані Малащукові, см. управ. школи в Кодозині.

Скоре й акуратне виплачення обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одиноке українське Товариство обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові ширшим колам української суспільности.

Олена Малащукова.

2116

КОМУНІСТИ СЯГАЮТЬ ПО ВЛАДУ НАД ФРАНЦІЄЮ.

ПАРИЖ. 13. 5. ПАТ. Внесок французької комуністичної партії створити на просторі цілого краю сітку місцевих комітетів людового фронту викликав велике затривожчення в кругах правиці, що бояться натиску цих організацій на новий уряд. „Парі-Міді“ пише, що цим робом повстали би на ділі два уряди: один офіційний, залежний від парляменту, при кермі якого стоя би Блюм, та другий фактичний уряд, що опирався би на цих місцевих комітетах, яких душею була би комуністична партія. Часопис порівнує проект створити місцеві комітети до московських „совітів“ і пригадує, що один з провідників лівого крила соц. партії, заповів перед кількома днями в „Ле Попюлер“ створення окремого комітету, завданням якого було би провід і координація праці лівих партій

ЛЬОКАРНЕНСЬКА СПРАВА.

ЖЕНЕВА, 13. 5. ПАТ. Представники льокарнських держав зібралися у Женеві і ствердили у пресовому комунікаті, що британський уряд не виконав свого завдання дотично вияснення деяких точок з німецького меморіяду та рішили нав'язати контакт, як лише прийде ним. відповідь.

КІНЕЦЬ ГРЕЦЬКОГО СТРАЙКУ.

АТЕНИ, 13. 5. ПАТ. Інтервенція уряду довела до порозуміння між працедавцями і робітниками та до ліквідації страйку.

МОНСТР-ПРОЦЕС В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 13. 5. ПАТ. Информац. Бюро подає: Суд покарав вязницею від 6-ох місяців до 8-ох років 71 обвинуваченних за державну зраду.

АВСТРІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

ВІДЕНЬ, 13. 5. ПАТ. У південній Каринтії та в східному Тиролі відбулися великі протилетунські маневри; крім війська та відділів військової підготови брало участь також цивільне населення.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.

ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см. Тел. 252-34.

Останній акт.

АДІС АБЕБА, 13. 5. Авас. Мирш. Бадольо прибув сьогодні в будинку італійського посольства в характері віцекороля представників закордонної преси. Мусоліні — заявив маршал — проголосив кінець війни. Завтра почнеться останній акт. Мир, що має запевнити добробут абіс. народу, тепер зачнеться. Ще тільки спори між племенами населення заподіють нам деякі клопоти, але час і добра воля дозволять нам їх ліквідувати.

ТРІУМФ ФАШИСТІВСЬКОЇ ІДЕЇ НАД ДЕМОКРАТИЧНОЮ ОБЛУДОЮ.

ВІДЕНЬ, 13. 5. ПАТ. Віцеканцлер кн. Штаремберг вислав до Мусоліні телеґраму з пратуляціями з нагоди підбою Абісинії, у якому добачує „тріумф фашистівської ідеї над демократичною облудою“; закінчив її гаслом: „нехай живе фашистівська ідея у всьому світі“. Того рода фашистівська маніфестація звернула увагу тому, що саме тепер дійшло до деякого загострення між демократичним крилом уряду канцлера Шушнїга та фашистівським кн. Штаремберга.

ІТАЛІЯ ПОВІДОМЛЯЄ.

РИМ, 13. 5. ПАТ. Італ. дипльоматичні представники дістали приказ повідомити всі уряди про анексію Абісинії та прийняття цісарського титулу італ. королем.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо даток на скріплення освітних змагань.

Комунікат Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові.

Від кількох літ Товариство взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові було змушене замикати свої білянси більшими або меншими недоборами, не зважаючи на зменшення своїх адміністраційних коштів до найдальших границь. Причиною цього невідрадного стану була неготовність обезпечування тих будинків, які підлягають примусові обезпечення від вогню. Бо хоч кожного року збільшувалася скількість тих обезпечень пересічно на 20.000 поліс річно, одначе з причини безнастанних обнижок оціночних вартостей Повшехним Закладом Убезпечень Взаємних (ПЗУВ), до яких, згідно з законом, мусів застосуватися також „Дністер", сума премій кожного року не збільшалася рівнобіжно з приростом обезпечень, а навіть не стояла на тій самій висоті, але навпаки, зменшувалась. У відношенні до передвоєнних часів через конкуренцію ПЗУВ премія за ті обезпечення обнизилася о 66%, а за такою низькою премією ніяке приватне Товариство не може розвиватися, тимбільше, що мусить платити ще аґенційну провізію, якої не платить ПЗУВ, та не побирає відсотків проволоки й екзекуційних коштів, які знову збільшують приходи ПЗУВ. Висоту премій при того роду обезпеченнях обнижено до такої міри, що кожне новоприднане обезпечення, при пересічній шкодовости і пересічних адміністраційних коштах, побільшувало втрату „Дністра". Переведені знову спроби Т-ва підвищити в дуже малій мірі премію стрінулися з найбільшим спротивом членів.

З уваги на те Т-во старалося в останніх двох роках зменшити ведення цих нерентовних обезпечень, а зате збільшити скількість тих добровільних обезпечень, при яких є нормальна премія і які можуть запевнити Т-ву правильний розвій. Одначе завдяки заходам і стараннями Української Парляментарної Репрезентації в цій справі вдалося „Дністрові" задержати ці обезпечення в тій формі, що не тільки ті будинки, які були дотепер обезпечені на 1/3 частину в „Дністрі", але також і всі інші будинки з трьох східногалицьких воєвідств будуть обезпечені в „Дністрі" у формі реасекурації. Це уможливить „Дністрові" зменшити значно адміністраційні кошти і через те уникнути в слідуючих роках білансових втрат.

Всі інші т. зв. добровільні обезпечення від вогню — це є обезпечення будинків, які не підлягають примусові обезпечення від вогню, як не викінчені будинки в будові аж до їх викінчення й уживання, фабрики і фабричні будинки, більші млини водні, турбінові і машинові, цегольні, будинки провізоричні до часового вжитку, будинки, в яких міститься театральна сала (кіно), якщо дотична сала займає бодай половину будинку (напр. салі читалень), а дальше всякого роду рухомости, як хатню обстанову, господарське приладдя, уладження церков, канцелярій і бюр, товари в крамницях і складах, живий інвентар, збіжа і пашу, приймає *Товариство „Дністер" дальше до безпосереднього обезпечення від вогню*, як також переводить під найкорисніщими умовинами обезпечення від крадежі з вломом всякого роду рухомостей.

Подаючи повище до відома, маємо повну надію, що всі дотеперішні члени „Дністра" задержать дальше своє членство в одинокому українському обезпеченевому Товаристві, обезпечуючи безпосередньо поголовно в „Дністрі" чи то свої будинки, що не підлягають примусові обезпеченню, чи то всякого роду рухомости як від вогню, так і від крадежі з вломом.

Вкінці зазначуємо, що справа вище представленої реорганізації Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" *не має нїякого відношення* до Кооперативного Банку „Дністер", як окремої самостійної установи, що з року на рік розвивається якнайкраще і замикає свої річні рахунки постійно повищою надвишкою (в останньому 1935. році сумою зол. 26.056.17 чистого зиску).

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:
Остап Луцький в. р., Д-р Кость Левицький в. р.

ЗА ДИРЕКЦІЮ:
Волод. Децикевич в. р., Ярослав Колгушюк в. р.

Непевна доля посла Певного.

Як повідомляє польська преса, посол Ів. Певний, голова т. зв. Української Парляментарної Репрезентації Волині та голова ВУО, розпочав двомісячну відпустку. Посла Певного заступає у всіх справах посол Сергій Тимошенко. У звязку з цим у Луцьку говорять, що посол Певний не вернеться на своє становище та що незабаром має наступити цілковита переорганізація проводу ВУО. Редактором тижневика „Українська Нива", що виходить у Луцьку, має стати посол Скрипник.

Сибір переповнений засланцями.

„Соціалістичеський Вестнік" з 10. травня ц. р. помістив довшу статтю з довгим списом партійних товаришів, які є на засланні. І так герой з відомого процесу проти меншевиків Суханов є в концентраційному таборі у Верхне-Уральську, де інші заслані його бойкотують за його ролю у процесі. Суханов склав свою заяву на письмі, що згаданий процес зінсценізувало ГПУ, визначило докладно ролі поодиноким підсудним і приобіцяло, що суд увільнить підсудних. Одначе своєї обіцянки не додержало. Суханов аннульував з табору. Концентраційні табори в західнім Сибірі та Уралі переповнені „ленінградцями", себто тими десятьома тисяч ленінградських громадян, яких по вбивстві Кірова вислали цілу весну на схід. В таборах є теж тисячі залізничих службовиків східно-китайської залізниці, які після продажі залізниці Японії, далися намовити до повороту до СССР, де вони не могли погодитися з новими умовинами життя і тому їх як білогвардійців позамикали в таборах. Десятки і сотні тисяч комуністів заповнюють усі місця на засланні, до їх висилають як „партійне сміття".

Большевицькі лікарі бояться їхати на село.

„Правда" з 9. травня ц. р. помістила спеціяльну статтю большевицького фейлетоніста Аграновського про сільських лікарів. Большевицький уряд вимагає від кожного абсольвента вищої школи, щоб працював 5 років в одним районі і тим чином сплатив „довг" державі. Одначе молоді большевицькі лікарі за нїяку ціну не хочуть їхати на село. Тому в Чернігівськім районі є необсаджених коло 40 відс. лікарських станиць. Ця втеча лікарів на Совітській Україні викликує трівогу в урядових колах. „Правда" пише, що раніше інженіри, тепер лікарі, висилані з центру на провінцію, „зникають по дорозі", бо приймають якунебудь посаду, щоб лише омминути нездячної праці на селі.

Сильна пропаганда комуністів на Далекому Сході.

ПАРИЖ, 13. 5. КАП. „Матен" у довшій статті обговорює комуністичні впливи й аґітацію, яку ведуть висланці Москви в Азії та на Далекому Сході, де положення стається щораз поважніше.

Головно в Китаю, де є страшна анархія і хаос, вдалося СССР продістатися до широких суспільних мас. Новий режім, що вважається демократичним режімом, а в дійсності є радше феодальним, новий, не полїпшив долі бідного населення, навпаки причинився значно до збільшення загальної нужди. Це дуже зручно використував СССР, який стів організувати невдоволених і збуйтованих спершу в невеликі гурти, опісля в цілі армії, які стоять вже на границях Совітської України. Ці армії, що складаються з китайських комуністів, мають на чолі совітських старшин, які вишколили їх в Москві

кликали мене сюди тільки для того, щоб це мені сказати то не варт було — відповів капітан.

Наполеон не образився, всміхнувся і приязно шипнув Севі за лице

Володар Єгипту.

Після Ватерло, коли Наполеон перестав бути імператором Сев поселився в Парижі і від життя воїна, що не знає що зробити з часом і своєю енергією. Йому стало нудно і він емігрував до Італії, де займався торговлею, пізніше до Єгипту. Єгипетським володарем був тоді Махмет Алі. Сев вступив до нього на службу, став військовим інструктором, зєднав собі його прихильність, дістав титул бея, прийняв магомеданство і згодом став... Соліманом-пашею.

Соліман-паша.

Той Соліман-паша у 1824 р. як полководець єгипетської армії помагав султанові у війні проти греків. У 1839 р. тою самою армією розбив туреньке військо під Незибом, проти Мольткого, що згодом став шефом пруського генерального штабу. Січ ліонської прачки був згодом іще губернатором Триполітанії, здушив повстання в Сирії та Палестині, приїжджав у Париж, де король Людвик-Филип приймав його як рівного та умер в Єгипті у 1845 р. У Каїрі стоїть досі його памятник. Мав він єдиного сина Шеріфа-пашу; донька Шеріфа вийшла за великого достойника Сабрі-пашу. З того подружжя зродилась дочка, з якою згодом оженився король Фуад. Вона — мати теперішнього короля Фарука І. Так виглядає генеальогічне дерево неодної великої людини.

КРІВАВІ БИЙКИ РОБІТНИКІВ З ПОЛІЦІЄЮ У ФРАНЦІЇ.

ЛЮН, 13. 5. ПАТ. Нині рано у Вій Ірбан дійшло до сутички між страйкарями і мунсипальною гвардією. Робітники фабрики штучного шовку у Во ез Велін застрайкували домагаючись підвишки платні. Нині рано жінки і діти намагалися перешкодити робітникам, які ее страйкують, не допускаючи їх до праці. Жінки страйкерів положилися на вулиці перед самоходами, які везли робітників до праці. Поліція з підмогою гвардійців намагалася усунути жінок і дітей з вулиці, але юрба на хідниках зустрінула поліцію ворожими окликами та обкидала їх камінням. Всі шиби в самоходах повибивані. Дійшло до загальної бійки, в якій ранили понад 20 осіб.

НОВА СТОЛИЦЯ АБІСИНСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 13. 5. ПАТ. Рейтер повідомляє з Хартуму: Після того, як італійці змішують своє становище в Адді-Абебі та в інших осередках Абісинії, абісинський уряд урядує в Гор, столиці західньої Абісинії. Згідно з вістками британського консуля, в Гор зовсім спокійно. Влада вийшла відділи поліції, які стежить по дорогах, по яких спинне гурти озброєних дезертирів.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лисі. пелєринки** виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Машинки до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає Юліян Ломага — **Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 38-115

— **Живець Черче**, вілла „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знамените харчування, простирадла кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 2—3

— **Потрітрет С. Петлюри**. Вже вийшов із друку дуже гарний портрет бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, формату 35×45 цм. Ціна 1 прим. — 50 сот., а пересилкою в рульоні — 90 сот. При замовленні більш, як 20 прим. — опуст 20%. (пересилка наша). Замовляти в Книгарні Т-ва „Просвіта" (Львів, вул. Руська, 4) або безпосередньо у Видавництві: Українське Т-во Допомоги Емігрантам, чекове конто ПКО у Львові ч. 504.782. 2088 2—3

— **До вступних іспитів І. кл. гімн.** у головній заведенні української гімназії у Львові треба вносити подання до Дирекції до кінця травня. До подання долучити метрику хрещення і зазначити, чи кандидат учився приватно, чи ходив до школи вселюдної і якої. В поданні подати докладну адресу родичів та їх звання. Такса за іспит 10 зол. і треба її вплатити безпосередньо перед іспитом. Іспити відбудуться по 20. червня.

— **Поляка.** Хв. Видавництву Українська Загальна Енцикльопедія в Коломиї складаю якнайсередечнішу подяку за щедрий то цінний дар для найбідніших, якими опікуюся, а то одного оправленого комплету (3 томи) УЗЕ та одного примірника III. тому УЗЕ. — **Д-р Ст. Федак.**

— **Господарська жіноча школа** у Скнилові під Львовом оголошує записи від 1. червня ц. р., приймаючи кандидатки зі свідоцтвом укінченої середньої школи, на 3-літній студії з дипльомом на вчительки господарських шкіл.

— **Настя Волошин вступила до монастиря.** Настя Волошин вступила до монастиря СС. Василіянок де досі проживала. Стати черницею хотіла ще перед стигматизацією. В понеділок 11. травня старшиня монастиря приняла Настю на новіціят. Беручи під увагу, що Настя вже від пів року перебуває в монастирі та що вона, як стигматичка, стала загально відомою особою, можливо, що чернечу одежу („облечення") дадуть їй уже на Вознесення.

— **Італійсько-українські взаємини** будуть темою реферату, який виголосить доц. дипл. інжинір Р. Димінський в пятницю, 15. ц. м. в Українському Науковому Інституті в Берліні. Початок 8 год. веч.

— **Новий розклад залізничої їзди** входить у життя з днем 15. травня ц. р. на літний час і буде обовязувати до 2. вересня ц. р. Новий розклад має на увазі найважніші комунікаційні потреби в літньому сезоні та масовий поворотний рух з літниць.

— **Нові почтові агенції** відкривають з 15. ц. м. в Сороцьку пов. Теребовля і в Ступосянах пов. Ліcько.

— **Нові костели в українських селах.** Польський архиєпископ Твардовський перевів візитацію на терені городенського й снятинського повіту, причому посвятив новий костел в Ясеневі Пільному. Опісля переїхав у Підгаєччину та Бережанщину. Станиславівський епископ кс. Базяк посвятив новопобудований костел у Павелчу під Станиславовом.

— **На волі.** З вязниці у Фордоні вийшла на волю у вівторок 12. травня ц. р. п. Рома Чорна, відсидівши три роки. Була засуджена на 6 років під замітом приналежности до ОУН.

— **Арештування.** В Бобятині пов. Сокаль поліція арештувала 8. ц. м. Василя Хому, службовика сокальської філії „Сільського Господаря", що приїхав на люстрацію місцевого сільськогосподарського кружка. В Сокалі арештовано 9. ц. м. адвокатського конципієнта Володимира Лесюка, студента прав із Путорицї.

— **Що на це Шкільна Куратория?** В день державного свята 3. травня ц. р. управителька школи в Сущині пов. Теребовля водила шкільну молодь гр.-кат. обряду до костела в Лошневі, віддаленого 4 км., хоча того самого дня відправлялося богослуження в місцевій церкві а також у церкві в Лошневі. Запитуємо шкільну владу, чи в державні свята шкільні діти гр.-кат. обряду не можуть бути на богослуженні в гр.-кат. церкві?

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тягненні держ. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 10.000 зол. на ч.: 65637 86782 152919, 5.000 зол. на ч.: 3004818 81450 116871 129884 137924 175966, 2.000 зол. на ч.: 17247 17686 23937 60614 82252 83821 92264 93081 93786 105375 130089 137595 151718 166453, 1.000 зол. на ч.: 3013 7712 8218 30881 31343 32277 39833 46570 49419 62915 65588 72946 100011 100241 104852 106154 106154 117533 122274 130329 140036 140398 172511 174118 178778 180556 190101.

— **Почтовий службовець, що не признає української мови.** Дня 10. травня ц. р. зголосився в почтовім уряді в Зборові Іван Греськів, господар з Присовець, і передаючи при почтовім вікончі „одзял листови" потверджений солтисом в Присівцях доказ відбору на поручену пересилку, зажадав, щоби йому видали поручений лист. Одначе урядник відмовився видачі листа, жадаючи від Івана Греськова, щоби виказав власноручний підпис в українській мові і підписався по польськи, бо він української мови не розуміє. Запитуємо компетентні чинники, чи українцям справді не вільно стверджувати свою ідентичність в українській мові. Чи не було би краще вказаним змінити такого урядника, що не уміє української мови і постійно відказується від свого обовязку, відмовляючись видачі посилок тим, що не вміють по польськи підписатися?

— **Страйки в краю.** В тартаку гр. Баворовського в Ожидові застрайкувало 200 робітників, домагаючись підвишки платень на 20 прц. — Страйк робітників при тартаку фірми Мільрад і Гольдер у Вигоді скінчився перемогою страйкарів, що дістали 15 до 25 прц. підвишки платень. — В Станиславові скінчився страйк пекарських робітників, що здобули підвишку платень на 20 прц.

— **Організація українських промисловців у Чехословаччині.** Дня 1. травня ц. р. відбулися загальні установчі збори Товариства укрїнських торговельників, промисловців і вільних професій в ЧСР у Празі. До управи вибрано: інж. Володимир Куліевич голова; інж. Роман Каратницький заст. голови; д-р Володимир Федьків секретар, д-р Юрко Гаєвський скарбник, Ярослав Олексенко господар, інж. Василь Зоголь і Теодор Лось заступники. До ревізійної комісії увійшли: Павло Калиниченко, інж. Володимир Друкалович, м-р форм. Осип Мартинець. Тимчасова адреса: Д-р Володимир Федьків, Прага VI., На Сланці 7.

— **Великі пожежі.** 13-літній хлопець Іван Голембо з Бонишина пов. Золочів, хотячи піти мититися на батьку, який не позволив йому піти на богослуження, підпалив його стайню. При сильному вітрі вогонь розгорівся швидко і перекинувся на ціле село. Згоріли 32 господарства, разом 90 будинків. Участь у гашенні пожежі взяло 7 сільських і одна пожежна сторожа з Золочева. — В Матулині тогож повіту згоріли 52 господарства, а в сусідному селі Трудовачу 20 господарств. Вогонь спричинили діти, бавлячись сірниками.

— **Жахливе самогубство гімназиста.** На залізничому шляху біля Кульпаркова під Львовом знайшли тіло молодого чоловіка з відтятою головою. Із знайдених при ньому документів показалося, що це 18-літній Василь Цебринський, учень VII. кл. української гімназії у Львові, родом із Черниховець збаразького повіту. Мешкав у бурсі при вул. Курковій, звідки його виключили за лихе поведення. Крім того знайдено при нім лист від пані З. із Замарстинова, що добігалася від нього звороту якихсь грошей, грозячи, що повідомить про це дирекцію школи. Все те причинилось мабуть до його самогубства.

— **Громадський самосуд.** В селі Керниці пов. Городок Яг. населення зробило самосуд над злодієм, якого приловили минулої неділі у крамниці місцевої кооперативи. Його стягнули з стрику, куди він сховався, звязали шнурами і перевели на площу перед церквою. Тут кількох парубків привязало його до стовпа і били чим попало. Сотки народу приглядалося тій екзекуції. Опісля побитого до крови водили по селі, а вкінці відставили на поліцію.

— **Свобода обороту золотом для дентистичних цілей.** Старання заінтересованих кол у купні золота для промислових і дентистичних цілей увінчалися успіхами. У найближчому часі появиться розпорядок девізової комісії, який призначає в обмеженій ділянці свободу обороту золотом на повищі цілі.

— **Гаряче джерело у Городенці.** Підчас земляних робіт при будові пивальні у Городенці натрапили на джерело з гарячою водою. Це розмірно рідке явище викликало велике зацікавлення в Городенці й околиці, а також у наукових колах, які повідомлено про повищу подію. (Аг. Всхуд).

— **Краєва хроніка.** На громадському пасовиську в Усті пов. Жидачів прийшло до суперечки між господарем Стефаном Кузевом і кількадесятьма громадянами, яким він заборонив доступ до річки Зубрі. Кузів стріляв до юрби і ранив тяжко дві особи, за що його арештовано. — Донька секретаря громади Старі Кошари пов. Ковель, 22-літня Ядвига Павловська, відобрала собі життя вистрілом з револьвера.

— **Робітничі заворушення на Волині.** В місцевости Опаленики пов. Рівне є велике число безробітних. Тому що влада не розпочала там жадних публичних робіт, а запомог теж не дають, безробітні люди спричинили авантури, що приняли досить грізні розміри.

— **З Польщі.** У варшавській опері підчас проби до вистави „Тангайзера" завалилася три-буна під хором і 50 хористок упало з висоти двох метрів. 15 із них перевили лікарі, інші тільки легко потовкшися. — Над середзьким повітом (Лодзь) перетягла буря із хмароломом і зависла кілька громад. — Недалеко Лежайська вискочив із шин поспішний потяг, що їхав із Констанцин до Варшави. Один вагон перехилився на бік і пакунки посипалися на голови пасажирів. Перерва в руху потревала довший час. — В поспішному потязі Катовиці—Варшава арештовано залізничого злодія, 30-літнього Ст. Новіцького, який переодягнувшись за кондуктора, окрадав пасажирів. — На вул. Маршалковській у Варшаві впав кусник гаймсу із 7-го поверха на голову прохожої жінки і вбив її.

У перші роковини смерти
бл. п. Ганусі Струтинської
відбудеться в Архикатедральній церкві св. Юра
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в п'ятницю, 15. травня о год. 8. рано.
РІДНЯ.

ЗАВІЩАННЯ КИТАЙСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ДІЯЧА.

НАНКІН, 13. 5. ПАТ. Постійний виконуючий комітет, скликав надзвичайне засідання, щоб заслухати положення, яке витворилося після смерти Гю-Га-Міна. Ухвалили 3-денну національну жалобу. У політичних колах зацікавлені питанням, чи Контон здержить тепер супроти Чан-Кай-Шека своє давне непримиренне становище, якого чемпіоном був Гю-Га-Мін. Померший державний муж, як кажуть, остався політичне завіщення, в якому поручає 1) чинний спротив японській агресії, 2) боротьбу проти комунізму, 3) опозицію супроти диктатури.

— **Скарбова влада в новогродському воєвідстві** викрила в останніх часах 77 тайних горілень, що фабрикували горілку, та сконфіскувала 29 горільняних апаратів і 500 літрів самогону. Крім того знайшла у 59 випадках нелегальний тютюневий сирівець, що був предметом тайної торговлі. Вкінці забрано 306 кг. перцю і 39 кг. цинамону, перепачкованих із заграниці.

— **Автобусова катастрофа.** На шосе коло Білостоку наїхав автобус на віз селянина Фелікса Загайчика і перевернувши його, впав у рів, де теж перевернувся. Один пасажир, 28-літній Арія Лерер із Білостоку, згинув на місці, а трьох інших пасажирів, також жидів, так тяжко потовкося, що їх у тяжкому стані перевезли до шпиталю.

— **Залізнича катастрофа** склалася 12. ц. м. на станції Ловіч, де особовий потяг наїхав на товаровий. Знищені паровіз і два вагони особового потягу та чотири вагони товарового. З людей потерпіло кілька осіб, одначе не згинув ніхто.

— **Бомба на відчиті.** В домівці польських вільнодумців у Варшаві (Королівська 16) мав минулої неділі відчит б. соціялістичний посол К. Чапінський. Після відчиту, коли майже всі вийшли з домівки, вибухла бомба, що находилася у шкіряній торбі, яку хтось залишив. Поліція ствердила, що бомба була наставлена на 23 год. Одному членові клюбу ранило руки, коли він доторкнувся торби і спричинив вибух.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати почтовими марками.

— **Боротьба з комахами, носіями заразнів усяких недуг.** Справа поборювання недуг та створення умовин, серед яких людський організм творив би відпорний грунт для заразнів — є віддавна журбою держав, самоврядування та суспільних установ. Лікарські досліди з метою розвязки питання, як побороти недугу та як остерегтись перед нею, виказали, що причинною поширювання багатьох недуг є комахи, які переносять заразні з недужої людини на здорову. Коли усвідомимо собі істнування недуг, проти яких лікарська наука не знає успішних засобів, та які єдин організм мусить поборювати, тоді треба признати, що стосування Фліту, засобу, що радикально вигублює комахи — носії заразнів, має для гігієни і здоровля першорядне значіння. Сотні тисяч істнувань є постійно загрожені недугами, яких одиноку причиною є заразні, поширювані комахами. Кожного року комахи, зокрема мухи, спричинюють великі шкоди нашим одягам. Шкідників тих не можна вигубити слабими комаховбивчими засобами. Через стосування плинного Фліту на літаючі комахи та витворюваного тою самою вирібною, порошку п. н. Фліт на комахи-повзуни, легко позбудемося небезпеки, яку несуть нам комахи. Плинний Фліт на літаючі комахи і порошок п. н. Фліт на комахи-повзуни — є в теперішній час найуспішнішими продуктами комаховбивчими і суспільність може пошитися їх з повним довірєм.

ВІДГУКИ ДНЯ.

ЛЬВІВ.

Прошу не боятися! Не буде це історія, ні географія, ні опис нашого коханого Семпер-фіделіса. Всі знаємо хто його непотрібно заложив, де він не знать пощо лежить і скільки має, на жаль, українців.

Так само всім добре відомо, що Львів має гарні околиці і негарну ріку, претенсії на столицю і славу паскарського міста, говорить „то той", а инше „каральми", має забагато емеритів а ще більше безробітних, і т. д. і т. д.

Отже має одну спеціяльність, про яку в книжках не пишуть, у відчитах не підмічують, про яку ті, що пізно на місто виходять, не мають поняття.

Хто мусить раненьким ранком перейтися вулицями Львова, той знає цю спеціяльність і має нагоду не раз та не два клясти за неї „Заклад Чищення Міста", той сам, що недавно сам був змушений перевести основну чистку у своїм нутрі.

Година сема, пів до осьмої рано — це час, що в нім заледнюються вулиці Львова. Шкільна молодь, урядники і тим подібні ранні птиці біжать на лоб на шию до праці. Цілу ніч перебули в душних малих кімнатах і тепер втягають повною грудою рашінний воздух, щоб жити ним кілька годин у шкільних кімнатах чи установних клітках.

Заклад чищення міста старається щиро і совісно, щоб вони, борони Боже, не несли в грудях тільки сам львівський воздух, а набрали ще по дорозі і львівського пороху, з усім, що той порох може в собі мати.

Саме в тих годинах починається замітання вулиць і кожна з них виглядає як кепсько загашене пожарище. Сивими клубами котяться сліди але вибрукованих вулиць та доказ неохайности львовян і надовго зостають хідники окутують каменищі...

Розумію — ранні вставання не належить до приємности, але коли встають трамвайники, фабричні робітники, молочарі, перекупки і ще багато-багато інших, то можна збудити і шефа департаменту замітання вулиць, щоб той перевів цю конечну операцію трохи раніше.

Припекло мене сонце і я тягнався вчора в 7. год. на вулицю. Довгий час не бачив нічого, щойно як око акомодувалось до сивої темряви, я побачив якісь постаті з мітлами в руках.

Пробиваюся крізь куряву і стаю на балачку з одним замітачем.

— Чому ви не робите цього раніше? Адже люди, що йдуть до праці, дихати не можуть.

— Можуть не дихати! — відповідає мені, зраджуючи компетенцію в віддиховій справі. — Ми на те не порадимо — такий наказ.

— А чому не скропляють передтим вулиць?

— Бо буде болото.

— А як дощ паде?

— Тоді він сам робить порядок.

Підчас нашої розмови замітач тим собі вимахував мітлою, що курява стала ще густіша. Крізь неї одно тільки я побачив: що до нічого не договоримося.

І зовсім правильно. Що може мені відповісти бідний замітач, якого найняли на годину сему?!

Зате до вищих чинників замітання маю просьбу:

Коли вже ніяким чином не можна пересунути години вуличних порядків, то можеб видали всім заінтересованим газові маски! Вони, в нашім городі, придавалися би не тільки рано!...

Галактіон Чінка.

ДИВОГЛЯДИ.

ЛІТАКОМ З ВЛАСНОГО ВІКНА.

У Мадриді якийсь винахідник придумав мініовий літак, що аринав з місця з дуже малим шумом. Показував він свій апарат відчинивши... з вікна своєї кімнати, де приставив широку дошку. Старт удався знаменито.

ЩАВНИЦЬКА МАГДАЛЄНА
лікує недуги жовчевих доріг.

Спорт.

НОВА ПЕРЕМОГА „РУСИ"

КОШИЦІ. **Русь — Тереквеш 5:0.**

Минулої неділі ужгородська „Русь" розіграла в Кошицях чергові змагання за мистецтво східнословацько-закарпатської округи, які вирішила високоцифрно у свою користь. Таким чином Русь залишається далі на першому місці в табелі згаданої округи.

КОПАНИЯ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтво. Спарта — Жіденіце 3:2; Колін — Славія 2:2; Д. Ф. Ц. — С. К. Пільзен 3:3; Простейов — Кладно 5:1; Моравська Славія — Братислава 6:2; Вікторія Пільзен — Теплїцер Фусбаль Клюб 6:1; Д. С. Ф. Заяц — С. К. Наход 3:1. — По змаганнях минулої неділі перше місце в табелі займає Спарта- яка у 22 грах здобула 37 точок; Славія (22, 32 т.); Простейов (24, 29 т.); Жіденіце (24, 28 т.); Вікторія Пільзен (24 — 24 т.); Наход (24 — 23 т.); Ч. С. К. [illegible] (23 — 21 т.); Кладно (23 — 19 т.); Мор. Славія (24 — 18 т.); Д. Ф. Ц. (23 — 18 т.); Теплїцер Ф. К. (24 — 16 т.); А. Ф. К. Колін (24 — 15 т.) і Д. С. Ф. Заяц (24 — 14 т.). З чеської ліги відпадають аж 4 дружини.

АВСТРІЯ. Мистецтво. Австрія — Рапід 3:2; Ф. Ц. Відень — Спортклюб 3:0; Фавортнер А. Ц. — Вакер 5:3; Фльоріядорфер А. Ц. — Лібертас 2:0. — Перше місце в таблиці заняв Адміра (20 зм. — 36 т.); 2) Вієнна (20 — 29 т.); 3) Рапід (20 — 26 т.); 4) Ф. Ц. Відень (20 — 21 т.); 5) Австрія (19 — 19 т.); 6) Спортклюб (19 — 15 т.); 7) Вакер (19 — 18 т.), 8) Лібертас (20 — 15 т.); 9) Фавоїтнер А. Ц. (19 — 15 т.); 10) В. А. Ц. (20 — 12 т.); 11) Гакоах (19 — 12 т.) і 12) Ф. А. Ц. (19 — 11 т.).

МАДЯРЩИНА. Мистецтво. Угорщина — III. Округа 0:0; Будаї XI — Атілля 3:3; Ференцварош — Кішпешт 6:3; Фебус — Шальготарієн 3:2; Шорокшар — Бочкай 2:2; Ф. Ц. Сегед — Будафок 2:1.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ
Ірини Вільде
ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ
208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла". Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Piotr Włodarski: ZAGADNIENIA NARODOWOŚCIOWE W POLSCE ODRODZONEJ. Warszawa, 1936. Wyd. „Myśli Polskiej". Str. 84. 8°.

Janusz Włodzimirski: SPRAWOZDAWCA WYŚCIGOWY. Warszawa, 1936. Nakł. Wyższej Szkoły Dziennikarskiej. Str. 24.

ЖУРНАЛИ.

DRUGA INWAZJA CZERWONEJ MOSKWY. I. Burza od Wschodu. II. Przeciw bolszewizmowi czy za nim? (List otwarty do p. Bolesława Koskowskiego, współredaktora „Kurjera Warszawskiego"). Nakł. Red. miesięcznika „Nasza Przyszłość", oraz Związku Polskiej Myśli Państwowej. Warszawa, kwiecień 1936. Str. 42.

WOJSKOWY PRZEGLĄD SPÓJDZIELCZY. Warszawa, 25. kwietnia 1936. R. XV. № 7—8.

MORZE. Warszawa, maj 1936. R. XI. № 5.

VÖLKERBUND, Geneve, 17. Avril 1936. № 155—157.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

Мости Великі.

14. V. Ой не ходи Грицю.
15. V. Марію.
16. V. Дума про Нечая.
17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
14. V. Інваліди.
15. V. Спадковець.
16. V. Отаман Шепій.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Четвер, 14. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

П'ятниця, 15. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Театр Різнородностей:

Четвер, 14. V. год. 7.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „З передїлком"; год. 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „З передїлком".

П'ятниця, 15. V. год. 7.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „З передїлком"; год. 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „З передїлком".

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник" з Ляною Овдра.
АТЛЯНТИК: „Пан Тваровський".
ВАНДА: „Передмістя", „Забута мелодія".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСИНО: „Дівча з пострестанте".
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „За гріш".
МЕТРО: „Вондер бар".
МІРАЖ: „Гоголівські очі" з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цьунку".
ПАКС: „Сальве Регіна" та „Інвійські піхотинці" з Фаїном і Фльном.

ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Віктор чи Вікторія".
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума" І ревія.
ТОН: „Дочка двунадця".
УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Адамські любощі".
ХІМЕРА: „Таємна жінка".

ФОТОПЛАСТІКОН.

(вул. Марійська 5.)

Норвегія

„Акордеонне радіо.

Четвер, 14. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 15.10 Концерт, 17.30 Солісти, альт і форт., 19.10 Вок. концерт, 19.50 Веселі пісні, 22.10 Квінтет на дві скр., альтівку, віол., форт., **Прага** (470,2) 14.05 Сальон. квартет, 15.00 Квартет е-моль Сметани, 17.45 Музика для дітей, 19.30 „Дві вдови" оп. Сметани, **Париж** (1648) 14.30 Музика для дітей, 13.00 „Школа жінок" ком. Мольєра, 19.00 Весел. для дітей, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 21.00 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісеньки, 14.15 Легка музика, 19.15 Концерт солістів, два форт., обой, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Скрипка, **Кельн** (455,9) 16.50 Сольові й хор. пісні, 18.00 Орх. концерт, 18.50 „Обманутий каді" оп. Гасона, **Мінхен** (405,4) 10.00 Нар. пісеньки, 13.15 Популярний концерт, 17.00 Солісти, 19.20 Дуети, сопр., тенор, 20.10 „Цирульник із Загдаду" оп. Корнеліуса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 12.40 Фортепіан, 17.30 Цик. музика, 18.50 Скон. концерт, 20.10 Хор, 22.05 Сонати Доганія, форт., скр., **Мілянo** (368,6) 13.10 Розр. концерт, 17.15 Вок. концерт, 21.30 „Пляцци" оп. Леонкавалля, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт солістів, 22.15 Танк. музика.

П'ятниця, 15. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.30 Солісти (сопран, форт., смичк. квартет), 18.10 „Макбет" оп. Вагнера, 19.25 „Дівча із золотого Заходу" оп. Пуччіні, **Кошиці** (259,1) 13.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 16.55 Концерт квартету, 19.55 Нар. пісні, 21.30 Соната Рахманінова на віол. і форт., **Париж** (1648) 12.15, 17.15 Концерт, 18.00 Анд. для жінок із музикою, 20.00 Пісні, 20.30 „Гаянтея" оп. Вікт. Массе, **Білгород** (437,3) 17.00 Смичк. квартет, 18.10 Цісеньки, музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Ірігові пісні (Reise comp.), 21.00 З опер Льотара, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Веселий вечір, **Лайпціг** (382,2) 19.00 Святочна лайпц. музика, 19.30 Давні й нові весняні мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цик. музика, 17.00 Скрипка, 19.30 „Країна усміху" оп. Легара, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.50 Симф. концерт, 21.15 Давня музика.

Львівське радіо.

Четвер, 14. травня 1936.

6.30 Ранішня радиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуденний денник, 12.15 Муз. поранок для мол. молоді, співи, муз., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 „Щось на десер" гр. пл., 13.15 Експорт, 13.20 Біржа, 13.30 Концерт легкої музики, 16.00 Весна звірів у неволі, гутірка для дітей, 16.15 Геройський мотив, гр. пл., 16.45 Концерт нар. капелі, 17.05 Актуальні завдання сіл і міст, 17.15 Мельодії гір, концерт орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Форт. реціталь, 18.30 Моди, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Лекція Жигм. Носковського з гр. пл., 19.00 Літ., мистецтво, критика, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Бунт казок" муз. анд., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протилетунсько-газова оборона, 21.00 Театр Уяви: „Операція", 21.35 Пісні Молюшка відсп. Нос. Кородемич у супр. форт., 22.00 Моцарт: Квартет ч. 30 ф-дур на обой, скр., альтівку, віол., 22.30 „У Відні" гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

П'ятниця, 15. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня радиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуденний денник, 12.15 Для ст. дітей: Ст. Мелюшко, 12.45 Хвилина із Альбенізом з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Смачний перекладанець, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. радиція, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 У муринській столиці — Монровії, 17.00 Польське дитинство, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Арії та пісні мистців бельканто (Ст. Завадська сопран) у супр. форт., 17.50 Спортовця порадник, 18.00 Оперетков музика з гр. пл., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Пісні й арії в вик. Ів. Филиповича (баритон) у супр. форт., 19.00 Фейл.: Наші пані, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35 19.40 Спортові вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 „Перший монольог Симфоріяна Дротика", 20.10 „Чар кохання" оперетка Акоша Бутікая, у перерві Вечірній денник, із сучасної

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг 90-28 — 89.85; Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.20 — 5.26, Франци фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.59 — 171.45, Фльорени голяндські 360.42 — 358.70, Фунти анґл. 26.47 — 26.31, Гульдени данц. 100.20 — 99.09, Кор. чеські 19.10—19.00, Корони данські 118.08 — 117.10, Корони норв. 132.83 — 132.85, Корони шведські 136.28 — 135.30, Ліри італ. 40.00 — 37.00, Марки фінл. 11.66 — 11.45, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 129—124.

Акції.

Банк Польський 104, Ліґнон 10.75—11.00—11.85, Сграхович 35—34.25—34.75,

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 6525—66.00, серія 72—72.50, 3 інвест. 2 ем. 66.75—65.00, серії 72—72.50, 3 конверсійна 51.75, 6 дол. 80, 4 прем. дол. 48.50—49.00, 7 стаб. 64—64.25—65.25.

Львів, 11. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Г. К. З. 40—41, 5% дол. Б. Г. 50—52., 4% Зм. Б. Г. 39.50—40.50, 4½% Зол. Б. Г. 42.50—43.00, 4½% Ком. 50—51.

Преміявки: Долярівки 48—50, 3 прц інвест. 64—65.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13-го травня ц. р. кооперативам платитиме за: дьоко Львів

1 кг. масла десер.	2.35	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.40	„
1 кг. масла експорт. включно з експотовим опакуванням дає задчет	2.40	„
1 л. молока	0·15	„
1 к. сиру	2.65	„

Тенденція на масло і на молочо сильна, на яйця звишкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвірн птахомисарні „Зл. С." у Львові, (вул. Вільчевського ч. 3):

Курки нол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до себе свого вірного слугу **о. Івана Токара**, нашого дорогого мужа, батька, шваґра і дідуня. Прибиті тяжким горем почуваємося до сердечного обовязку висказати прилюдно щиру подяку всім, що поспішили нам у тому горі з помічю і потіхою для переносу і облекшення того тяжкого удару. Зокрема дякуємо з глибини серця Їх Ексцеленції Кир Андрееві за передані через свого делеґата слова співчуття і благословенства, Їх Преосвященству Никиті за слова потіхи, Всесвітлішому О. Ігуменові Каліністію Шептицькому за переслання Брата Студита для опіки в тяжкій недузі хорого і висказ свого щирого співчуття та жалю. Впр. о. канонікові Томовичеві за провід у похоронах, Впр. оо. деканам Барановському і Сендецькому та Їх оо. кондеканальним, як теж Впр. о. деканові рим. кат. обр. Пошкевичу за участь у похоронах і у проводі тлінних останків до соборної у Вишнівчику, Впр. оо. сов. Мих. Гайдукевичеві, Василеві і Мих. Головінським та Пашківському за прекрасливі прощальні промови і Впр. о. Кашинцькому за сшівсько-сердечне віддання себе на послуги Померлому, відвідування хорого труди і поміч при влаштуванні похоронів.

Щиро дякуємо теж представникам місцевих установ і усім делеґатам, які прибули з далеких сіл повіту з вінками, зокрема Вп. п. Дрові Стецюкові за глибоко обдуману промову в імені народних установ, Вп. п. Бурмістрові за привітання від усіх без ріжниці нації і віри громадян міста, Вп. п. мец. Яворському за прощальні слова від українців повіту та Вп. пп. Міському в Гриневичеві за їх теплі слова над гробом у Вишнівчику. Дякуємо за участь у похороні всім представникам урядів, вшим братствам церковним, міщанському хорові під управою мґра Севи і хорові з Вишнівчика. Вп. пп. Данькову, інж. Антонівичу і всім впорядчикам щире Спасибі за їх труди при улаштуванні сумного походу та влагодженні зразкового порядку.

Особлившу подяку складаємо Вп. п. Дрові Янцому, який не жалів ні труду, ні часу при лікуванню хорого за час його тяжкої хороби, а Братові-Студитові за його синівське повне посвяти пікування при хорім.

Усім кревним, знайомим і мірянам, що випровадили Дорогого Померлого у далеку дорогу — щире Спасибі!

Зофія Токарева з сестрами дітьми і внуками.

Підгайці у травні 1936.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріял в літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для приладу кільна пів			
Кремони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муселіни	0.85	Зефір сер.я	0.55
Вовалін	3.55	Перкалін колор.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	1.45
Сирий шовк	1.—	Полотно на сор	1.—
Сатина на шлифр.ки	1.—	Вовна рожевий	1.25
Елонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.80
Креп-Монголь	1.90	Пошивки періж.	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	2.50
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	0.30
Вовна шкіцька	1.50	Ручники вафл.	0.50
Вовна на комплети	5.50	Ручники купов.	0.42
Пледи	5.25	Сирки до пачшина	4.50
Коцн	4.50	Простирала ковдр.	

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін.
Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Подяка.

Прибиті тяжким горем по втраті Найдорожчого Нашого Тата й Дідуня, бл. п. **о. Петра Мінка**, радехівського декана й пароха в Дмитрові, що дня 22. квітня 1936 розпрощався з цим світом, складаємо сердечну подяку Всім тим Добродіям та Другам, які своєю помічю співчуттям чи то устно чи письменно старалися утамувати наш біль.

Передовсім почуваємо себе до глибокої вдячности Їх Ексцеленції Кир Іванові за слова потіхи й молитви, які вилив немов бальсам на зболілу душу.

Дякуємо Впр. о. сов. Миронові Коритькові за приготування Нашого Найдорожчого Батька на дорогу вічности, за участь у похороні і вворушливу проповідь у церкві. Дякуємо також о. дек. Шулеві Дмитрові і о. Павлосюкові Никиті за участь в похоронах і за прегарні прощальні промови, першому за проповідь над гробом, другому при виносі тіла з хати. Дякуємо Впр. і Всч. Отцям: о. дек. Петрові Казанівському, о. сов. Мих. Синенькому, о. сов. дрові Гнатові Цегельському, о. сов. Емілії Андрущишиновій, о. сов. Петрові Гарухові, о. сов. Іванові Купчинському, о. сов. Мих. Зінкевичеві, о. Онуфрові Сенчукові, о. Ром. Березинському, о. Іванові Остапові і о. Петрові Баранові за молитви і провід в останній дорозі.

Дякуємо зі щирого серця за прегарні вворушливі нагробні слова Вп. меценасові Селезінці з Радехова, що промовив від радехівських освітніх установ, Вп. о. Мих. Ковальчукові за прощання Нашого Батька від місцевих товариств і п. Тимкові Мостовому за його вворушливу промову від парохіян своєму Духовному Отцеві.

Дякуємо за чудові вінки, зложені на домовині радехівським товариством і дмитрівським філіям Просвіти, Сокола, Сільського Господаря і Союзу Українок. Зокрема дякуємо місцевому Соколові, що [illegible] ордом Гриць Мостового утримував [illegible]ий лад підчас похоронів. Дякуємо місцевому дякові п. Василеві Костові за провід прегарному хорові, який [illegible]чав сумною піснею похорон Покійного. Дякуємо місцевому Вчительському Зборові і діточкам за участь в похоронах і вінок для свого „Отця Катехита".

А вже не маємо слів подяки для щирого нашого друга й приятеля дра Лемішки з Камінки Струмилової, який продовж двох тижнів, а цілою посвятою і великим своїм лікарським знанням, доїжджаючи вдень і вночі своїм автом бажав врятувати нам життя Нашого Найдорожчого Батька.

Дякуємо всім парохіянам за їх співчуття і молитви, а зокрема дякуємо пп. Мих. Ковальчукові-Тимкові Мостовому, Ганнишкові Мостовому-Василеві Костюкові, Іванові Шайновій, що днюючи і день і ніч біля ложа Покійного, розважали його і наш біль.

Д-р Петро Мінко, син; Лідія з Дзеровичів, сновa; Роксоляночка-внучка.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

ОПОВІСТКИ.

Філія „Просвіти" в Калуші розписує о цим КОНКУРС на місце урядовця Філії. Платня за умовою (від 120—180 зол. місячно). Подання з документами слати на адресу Філії „Просвіти" в Калуші до 25. 5. 1936. 2122 1—2

Конкурс. Головна Управа Рідної Школи розписує конкурс на посаду учителів (льок) ручних робіт в гімназіях Р. Ш. Подання вносити до 25-го травня до Головної Управи враз з відповідними залучниками. 2117

Для „Юлії" зложила п. Анна Кулинич Ходорів 5 зол., п. Іванна Махник, Гуте Зелена 5 зол.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня повний комфорт, при трамваю, Вітівська 2 р-ні Лечківської. 3—5

ЧОТИРИ і пять кімнат комфорт, центр, на мешкання або бюра до винайму, Сикстуська 14. 7/5 7 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

ПРОДАМ дім поверховий в містечку, новий, 10 кімнат з 5 моргами першокляснoї сіножати, городом і господарськими будинками. По вияснення звертатися до м-ра Володимира Наливайка, Поморяни. На відповідь долучити марку. 2095 3—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

РУТИНОВАНУ машиністку зараз приймуть. Адвокат Голубовський, Львів, Бляхарська 11. 2123 1—1

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 21-60

ПРИВЕЗЛА я найновіші моделі корсетів-нагрудників, ціни найнижчі, „Шик", Ринок 12 а. 2074 3—4

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісь, заміна Автоспорт Львів, Словацького. 1904а 12-1!

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупить у фабричних складах Львів. ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 5-14

КУПЛЮ зараз вагонову кожну скількости бараболі жовтої з Галичини або Волині. Оферти: Роман Будзик Катовиці, „Маслосоюз", Шопена 1. 2102 3—3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР
Д-р А. Гершендерфер
ординує ТЕПЕР
2120 ЛЬВІВ, 3. МАЯ 6. 1—3

Д-р мед.
Рибачевський Олександер
ординує в літі
У МОРШИНІ-ЖИВЦІ
2118 Вілля „Стефанія". 1—2

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 107 (14.356). Львів, пятниця 15. травня 1936. Poczтowe opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Засадниче рішення НАТ. у справі діяльности читалень „Просвіти".

Староство в Городенці рішенням з дня 28. січня 1931. р. до ч. III. 5/8 розв'язало читальню „Просвіти" в Серафинцах Вознесенський Кут за зловживання переступлення означеного статутом круга діяльности та з тої причини, що „читальня не відповідає вимогам свого правного істнування, бо підчас ревізії в жовтні 1930. р. найдено в читальні бльочки до збирання грошей на цілі боєвого фонду і ладунок вибухового матеріялу, ідентичний з матеріялами, що їх уживали в городенськім повіті саботажисти до підпалювання стирт".

Згадане рішення староства затвердило станиславівське воєвідство, а на внесений рекурс — також міністерство внутрішніх справ.

На місце розв'язаної читальні дозволило староство в 1932. р. заснувати нову читальню.

Одначе справа опинилася перед Найвищим Адміністраційним Трибуналом, який вкінці розглянув її у вівторок 12. травня ц. р. і рішив, що *рішення адміністраційної влади було неформальне.*

Крім цієї справи НАТ розглядає ще інші відклики читалень від рішень адміністраційної влади, яка припинила діяльність читалень „Просвіти" в богатьох інших селах.

Коли надійдуть мотиви присуду НАТ, ми своєчасно подамо їх до прилюдного відома.

Новий австрійський уряд.

КН. ШТАРЕМБЕРГ УСТУПИВ

ВІДЕНЬ, 14. 5. Віденське кореспонд. бюро. **Канцлер Шушніг зголосив президентові республики димісію кабінету; президент поручив йому створити новий.** Шушніг обняв крім канцлерського уряду закордонні справи та краєву оборону; віцеканцлерство і внутр. справи — Баєр-Баваренфельс, справедливість — Гамерштайн, освіту — Пертнер, сусп. опіку — Рет, фінанси — Дракслер, торговлю — Штокінгер; мініством рільництва кермує досидо Шушніг. Віцеміністрами стали Ценер і Цернатто. **Віцеканцлер кн. Штаремберг уступив з уряду а огляду на різницю поглядів,** але наказав членам Гаймверри приняти портфелі. Канцлер Шушніг обняв провід „патріотичного фронту".

ЗАЯВА ПРИЯЗНИ.

ВІДЕНЬ, 14. 5. ПАТ. З огляду на зміну уряду канц. Шушніг запевнив Мусолінія та Гембеша, що Австрія залишається вірна постанові римських протоколів.

ВІДГУК У ЗАКОРДОНІ.

ЛЬОНДОН, 14. 5. Райтер. Вістка про димісію кн. Штаремберґа не викликала здивування у льондонських дипльоматичних кругах, хоч не сподівалися, що вона прийде так скоро. Добре поінформовані круги твердять, що причиною була ґратуляційна телеграма до Мусолінія.

РИМ, 14. 5. Райтер. Вістка про димісію кн. Штаремберґа заскочила італійські політ. круги.

Абісинці не складають зброї.

ЛЬОНДОН, 14. 5. Райтер. З Адіс Абеби висилають у різних напрямах військові частини, щоб здавити зусилля спротиву проти італ. панування. Кілька племен під командою б. шефа поліції в Адіс Абебі не залишило ще зброї.

ІТАЛІЯ РЕОРГАНІЗУЄ КОЛЬОНІЯЛЬНІ ВІЙСЬКА.

РИМ, 14. 5. ПАТ. Реорганізацію кольон. армії поручили спеціяльній комісії під проводом маршала де Боно.

ВИДАЛЮЮТЬ „НЕБЛАГОНАДЬОЖНИХ".

ПАРИЖ, 14. 5. Аввс. Італ. влада в Абісинії рішила видалити з краю купців, що торгували з абісинцями зброєю та людей, що виявили протиіталійське наставлення.

ПЛЯН НЕГУСА.

ЄРУСАЛИМ, 14. 5. ПАТ. В розмові з журналістами негус заявив: Не маємо ще ніякого конкретного пляну, але маємо намір виїхати небавом до Англії, а перед найближчим засіданням Ради Ліги Націй до Женеви. Ми рішені і дальше боронити справедливої справи та працювати мирно над увільненням нашої країни від чужої військової влади. Наші очі звернені на Лігу Націй; віримо, що вона зробить все можливе, щоб привернути повну незалежність Абісинії.

РАТИФІКАЦІЯ АНЕКСІЇ АБІСИНІЇ.

РИМ, 14. 5. ПАТ. Нині збирається фашистівський парлямент на надзвичайне засідання, щоб ратифікувати королівські декрети з 9. ц. м. В суботу ратифікуватиме ці декрети сенат з участю всіх князів крови, що перебувають в Італії.

АНГЛІЙСЬКІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Преміер Болдуін поінформив сьогодні Палату Громад, що італійський амбасадор передав британському міністерству закорд. справ копію італійського декрету, що проголошує анексію Абісинії та надає італійському королеві титул цісаря Абісинії. Італійського амбасадора поінформували, що цей документ приняли з усякими застереженнями та що його предложать міністрові закорд. справ по його повороті з Женеви.

ФРАНЦУЗИ ЗАНЕПОКОЄНІ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Висліди женевських нарад викликали у Парижі пригноблююче враження. Ціла преса майже однодушно висловлює страх, щоб Італія не покинула остаточно Ліги Націй. Тоді відносини Франції до Італії ставали б щораз трудніші. На випадок загострення італ.-англійського спору, франц.-італійська приязнь булаб поважно загрожена.

Радикали у французькому уряді.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Бюро виконавчого комітету франц. радикальної партії рішило прийняти предложення соціялістів і взяти участь в уряді.

ПЕРЕД ОБЄДНАННЯМ ПОМІРКОВАНИХ ПАРТІЙ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Заступник голови „демократичного альянсу" намагається обєднати поміркковані групи в палаті послів, а самме: демократ. альянс, незалежних радикалів та республіканців лівиці під назвою „демократично-радикальної лівиці".

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

Враження і пригоди першої українки в Китаї — списані живо та барвисто приносить книжка

Софії Яблонської

З КРАЇНИ РИЖУ ТА ОПІЮ

з 45 ілюстраціями.

Ціна 2.50 зол., з почт. пересилкою 3 зол. Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

УСПІХ ЧИ ВТРАТА?

Львів, 14. травня 1936.

У вчорашньому числі „Діла" був поміщений без одного слова зміни комунікат Надзірної Ради і Дирекції „Дністра" про реорганізацію тої установи на цілком нових основах. Не можна відмовити зручности стилізації того комунікату, однак — будучи щирими — не можемо назвати його ясним. І не винуваті тут може його автори: вони напевне з важким серцем подавали до відома українському громадянству вістку, що новий „Дністер" — це вже не той славний великий старий „Дністер", і не можна їм дивуватись, що старалися подати ту прикру вістку у формі по змозі лагідній. А проте справа надто поважна, щоб не глянути в очі правді, неокутаній у ніякі сопанки.

Суть справи в існуючому у Польщі ПЗУВ („Повшехни Заклад Убезпечень Взаемних") на обезпеку нерухомостей, що підлягають обезпеченевому примусові. „Дністер", одно з найбільших перед війною у Галичині товариств обезпеки від вогню, мусів у 1925 і 1927 рр. погодитися на умову (і то здобуту після різних перипетій), яка давала йому змогу асекурувати лише одну третину оціночної вартости обектів. Але, як це виразно підкреслено у згаданому комунікаті, у практичному висліді та умова давала „Дністрові" постійний і щораз більший дефіцит, який зїдав резерви установи. Очевидно, крім поданих у комунікаті причин, причинялось до того чимало інших обставин, про які найкраще знають тисячі самих обезпечуючих: з якими прикрощами і трудноштми вони стрічались і на які трудноші були наражені агенти „Дністра". У всякому разі цього року кінчалася згадана умова і „Дністер" станув перед маревом ліквідації більших прав на обезпечування не було виглядів добитися (треба б на це зміни закону), пролонгувати стару умову значило йти на дальше збільшування дефіциту, себто на статутову ліквідацію установи, — ліквідацію, означувало також залишення справи без обопільного порозуміння з ПЗУВ. Тому, що досвід навчив уже, що навіть при законному праві до обезпечування одної третини — те право могло б стати невикональне (селяни мусіли напр. спершу самі у повітовому інспектораті ПЗУВ заголошувати вилучення одної третини, легалізувати підписи і т. д.). Остаточно це теперішне порозуміння виглядає так, що „Дністер" зріка права взагалі обезпечати нерухомости, що підлягають обезпеченевому примусові, зате дістає від ПЗУВ збільшений реасекураційний портфель. Умова заключена на 10 літ. Реасекурація має охоронити „Дністер" перед дальшим дефіцитом, иншими словами, рятує установу від загибелі. Одним за той рятунок „Дністер" платить своїм первісним характером, який саме полягав на обезпеці будинків від вогню. Вправді залишаються ще різні категорії нерухомостей, що можуть бу-

ти в „Дністрі" асекуровані, може бути теж надто асекурована вся рухома власність, отже хатня установа і також збіжжя, але мешкальний будинок, хата, клуня, стодола, — це зовсім відпадає.

Саме з тією будинковою асекурацією звязаний був добробут „Дністра" і слава „Дністра" як краєвої української асекураційної установи. З тією асекурацією звязана була розбудова сітки тисячі й кількасот „Дністрових" агентів — найсвідоміших наших краєвих діячів, найкращого громадянського активу зпоміж інтелігенції і селян. Завдяки цій асекурації не було буквально села, на у Східній Галичині, щоб не була там відома й закріплена назва „Дністра"; через те „Дністер" був не тільки асекураційним товариством, був не тільки господарською інституцією, — він був справжньою національною твердинею. Урятувавши собі право екзистенції та право асекурації рухомостей і тих обєктів, що не підлягають асекураційному примусові, „Дністер" того характеру національної твердині цілком ще не утратив, але той характер безперечно — при нинішній кризі та неохоті до всякої асекурації — страшенно захитаний. Значіння „Дністра", як національної установи, що мала такий тісний і безпосередній зв'язок з селом, безумовно значно зменшилося. Яких зусиль треба і скільки часу, щоб наші селяни обезпечували напр. збіжжя чи свій бідний одяг так масово, як хату й господарські будинки?

Є тут ще один болючий момент. „Дністер" був одною з тих установ що затруднювали найбільше число українських службовиків (понад 60 осіб). Річ ясна, що при ліквідації відділу обезпечень будинків від вогню — добра половина службовицьких сил стає зайвою. Дирекція рахувалася з тим фактом і старалася забезпечити зайвому персоналові працю у тій польській установі, яка з нової умови дістає той величезний зиск, що отримує повне й безконкурencійне поле асекураційної діяльности, опертої на законному примусові обезпечуватись у ній. Одні є певна підстава думати, що працю дістане там мабуть багато менше сил, ніж гадалось спершу, — взагалі їх більшість піде на корінно польські землі. Очевидно, що частина службовиків „Дністра", яких залишається багато більш понад потребу, наражена на редукцію. В той спосіб замість зменшуватись — безробіття українських інтелігентських сил збільшиться. Ясно теж, що втратить свій — хай який маленький — заробіток поважна частина краєвих агентів, бодай поки прийде розбудова доступних ділянок асекурації. Щоби бути справедливим, треба з притиском пригадати, що коли б не ця остання умова — то взагалі всі службовики (й агенти) втратили б посаду, а тепер бодай їх більша частина зберігає кусник хліба у відновленому „Дністрі" і ПЗУВ, при існуючих виглядах розбудови „Дністра". З цього погляду, коли мати на увазі рятування самої установи та екзистенції великої більшости службовиків — треба відзначити заходи вжиті в цій справі.

Так представляється правда. Радіти треба, що врятувався „Дністер" від ліквідації, яка йому вже безпосередньо грозила. Але сумувати приходиться що скорчився колишній наш „Дністер" до рівня ревасекураційної установи, що перестав бути тим, чим був. Подумати тільки: „Дністер", наша гордість, така багата колись установа і — марево загибелі! І коли хто схоче призадуматись чи вихід, який найшовся для „Дністра", це успіх чи невдача, то гадаємо, що такі міркування зайві: досить ствердити, що починаючи від 1891 року, себто часу свого заснування, до 1921 чи радше 1923 р., себто появи важности закону про передачу асекураційного монополю ПЗУВ, „Дністер" ріс і процвітав, та що у 1936 р. мусів вректись того, від чого почав і на чому врешті спирав колишню свою силу.

Але справді треба радіти, що „Дністер" існує, що має бодай змогу шукати нових, хоч вже багато важчих і гірших, доріг свого дальшого розвитку. Тому обовязком українського громадянства допомогти „Дністрові" втрачену силу відзискати. Передовсім з найбільшим довірям слід відноситися до Кооп. Банку „Дністер", якого реорганізація „Дністра" ні трохи не торкається та який працював і працюватиме далі на тепер. ріяльних основах. Дальше: слід допомогти „Дністрові" осягнути домінуючою працею по селах, щоб наші хлібороби масово обезпечували збіжжя і не рухомости, — не сміє теж залишитись ні один будинок, що не підлягає обезпеченевому примусові, який не був би обезпечений у „Дністрі". У кожній, який не був би обезпечений у „Дністрі". У кожній українській національний дорібок знову скорчився. Але це сталося без нашої вини. Тепер нашим обовязком є щоб цей дорібок на інший дорозі здобути назад.

ПАРИЖ І МОСКВА.

Женева, 11. травня 1936.

Московський уряд поспішає використати соціялістично-комуністичну перемогу на виборах у Франції для зовнішньої політики СССР. Совітська преса, що примушувала себе бути відповідніщою перед виборами, щоб не відстрашити французьких міщанських виборців, оголошує тепер цілком отверто плани політичного наступу Кремлю в Европі і цілім світі. Найгостріші напади спрямовано, розуміється, проти сусідів СССР, Німеччини, Польщі та Японії, але не минають ці напади й Італії, а навіть Англії. Про Францію та Еспанію пише совітська преса дуже ласкаво, бачучи в них вже спільників московської акції в Европі.

Деякі точки московської програми зазначено вже в першотравневих закликах московського уряду та Комінтерну. Сформульовано їх дуже виразно: „Геть з німецьким фашизмом! Геть японських окупантів у Китаю! Геть італійських анексіоністів з Абісинії!... Робітники, не вірте, що Ліга Націй може своїми заходами заступити самостійну боротьбу широких мас за вдержання миру; вона показала свою немічність у справі санкцій проти Італії та своїм ставленням до останніх провокацій гітлерівського фашизму..." („Правда", 1. V. 1936).

Отже Ліга Націй зробила по думці московського уряду свою службу і може тепер забиратися. Виборча перемога у Франції відкриває перед Москвою нові можливости. Новий „начальник" Комінтерну, п. Дімітров, наказує французьким робітникам у тій-же самій „Правді" таку тактику: „Пролетаріят повинен мішатись активно до зовнішньої політики. Колиб пролетаріят стрійками та іншими заходами не допустив жодного потягу чи пароплаву до Італії чи з Італії, італійський фашизм давно вже не був би в силі продовжувати свою розбишацьку війну в Абісинії. Робучі народні маси в Европі та Франції показали народам інших капіталістичних держав, як треба побарювати фашизм"...

Апетит у п. Дімітрова приходить очевидно також у часі їди. А напрямок сучасних большевицьких зазіхань зраджує нам п. Радек в „Известіях", де він гостро накидається на англійського міністра війни, уживаючи супроти нього прислівки — „Кого Юпітер хоче знищити, тому відбирає розум". Радек може розуміти „боже-

---

з. О. ПРИСТАЙ. 23

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

9. СУМНИЙ ТРІУМФ ГОРДОЩІВ.

Маєток не зміняє людей, тільки демаскує їх.

Рікобоні.

Світова війна дала змогу нашим запопадливим емігрантам заробити гарні гроші. По її закінченні багато з них наперлося їхати до Старого Краю. Затужили за родиною і за галицьким сільським життям. А до туги прилучилося те, що й наймудрішому може статися, тобто бажання похвалитися своїми долярами перед односельчанами. Чимало пускалося в дорогу з гарними намірами. Хотіли завчасу вернутися до рідного села й купити в дідича кілька або й кільканацять моргів землі, щоб було на чім господарювати.

По всіх американських місцевостях, де тільки жили українці, вибиралися в дорогу до Галичини цілі громади людей. Те саме діялося в Карнегі, де я тоді душпастирював. Готовились до подорожі не лише „темні" лемки — як-то їх охрестили зарозумілі подоляки, — але й польські гордії були на тій самій слизькій дорозі. Пакувалися. По крамницях купували дарунки для свояків і памятки з Америки собі та своїм старокрасним приятелям. Міняли дрібні паперові доляри на сотки, щоб був менший звій банкнотів. Потім зашивали їх під підшевкою сурдута або штанів і так перевозили додому.

В Галичині по війні вернулася стара біда та ще привезла зі собою нову. Війна зовсім обезцінила людське життя, бо навчила людей взаємно вбивати себе. В умовинах повоєнної нужди поширювалися злодійства, а згодом грабіжі й убийства. Різні горлорізи чигали особливо на поворотців з Америки. Знали, що така жертва варт заходу. Бо в тих часах доляр стояв дуже високо в курсі. Тому грабіжники, винюхавши, що приїзджає до краю новий американець, їхали йому назустріч, щоб тільки дістати його в руки. Іноді заманювали свою жертву до готелю або до шинку, забавлялися спільно, а потім, підхмеливши її алькоголем, убивали і грабили до останньої сорочки.

Убийства наших американців не переводились. Довідавшись про це, я остеріг моїх парохіян у церкві з проповідниці, щоб застановились над тим, яка небезпека жде на тих, що вертаються до Старого Краю. Американський поворотець може там навіть у власній хаті легко впасти жертвою грабіжницького нападу або підлого обману. Отже нехай радше здержаться ще бодай якийсь час з виїздом. Згодом може покращають умовини в Галичині. Але парохіяни взяли на глум мою пересторогу й немилосерно висміяли її. Вийшовши по Службі Божій з церкви, зібралися збаразькі земляки в гурт і почали на свій лад зясовувати мою раду. Їм не могло поміститися в голові, що хтось — а ще й священик! — міг бути прихильний для свого ближнього. Між ними був також Федько Вербицький з Лубянки Вижної. Він обізвався самопевно:

„Та це ясне, як сонце, що священикові не йде про нас, „хлопів"! Бо що його обходить, чи Федько, Василь або Петро зажие собі повним щастям у своїм рідним селі? Йому йде тільки про себе і про колекту. Як люди зачнуть виїздити до краю, то священикові урветься колекта, ну, та звісно, й доходи! Тому не треба звертати уваги на його балакання, але збиратися в дорогу. Не такий чорт страшний, як його малюють. Нема чого й нам боятися! Цеж уже по війні, а в краю є якась влада, жандарми й лад".

Гордощі тріюмфували, а мою приятельську раду кинули в кут, але не на довго. Пятьох лубянецьких земляків спакувало свої речі, позашивали доляри, справили веселий прощальний вечір для товаришів, що їх залишали в Карнегі, і пустилися в дорогу до Рідного Краю. Навіть мріяли про своє щасливе життя в ньому, забуваючи, що там багато дечого основно змінилося.

Від того часу минули повні два роки. Я був ще в Карнегі. Одного дня дістав я з почти між рідними письмами також лист з Канади, написаний тяжкою рукою робітника. Хто-ж це міг бути? Тимбільше я зацікавився, що в Канаді не мав нікого знайомого. Розпечатавши конверт, глянув я передовсім на підпис у листі, щоб довідатися, від кого він і заспокоїти свою цікавість. Кінець листа звучав так: „Здоровлю сердечно та цілую руки, вдячний Вам Федь Вербицький". Здивований таким неочікуваним оборотом справи, я взявся мерщій до читання. На жаль, не зберіг я того цікавого листа. Однак його зміст затямив собі і переказую його тут, хоча й недослівно, але вірно. В листі писав Ф. Вербицький ось що:

Дорогий Отче Добродію!

Я вже в Канаді. З Польщі втік сюди, сподіючись, що з Канади скорше дістануся до Злучених Держав Північної Америки[1]). Але бачу, що мені прийдеться тут загибати. Отче, рятуйте мене нещасного, бо пропаду!

(Далі буде.)

[1]) В 1924 році Еміграційний Уряд у Вашінгтоні, опираючись на законі, ухваленім у Білім Домі й уведеним в життя дня 24. липня 1924 р., що дозволяв взяти еміґрантів до Америки лише за „квотою", обмежив число нових еміґрантів до 3 проц. у відношенні до старих переселенців дотичної держави. Англійська домінія Канада пішла за цим прикладом і також обмежила приплив свіжої еміґрації, але з тією ріжницею, що хліборобів не обовязувала встановлена еміґраційна квота. Вони могли вільно переселятися з Европи до Канади. — **Автор.**

вілля фашистів, які вимагають нового поділу світу", але лагідности Великобританії супроти Японії, Німеччини та Італії він зрозуміти не може і вона його глибоко обурює. Змога порозуміння між Англією та Італією видається Кремлеві дуже загрозливою, бо тойже сем Радек виявляє справді зворушливе занепокоєння щодо становища Англії в цілім світі, пишучи між іншим: „Становище Англії не буде лекше, коли Єгипет буде загрожений сильним італійським військом в Абісинії та Ліві". Отже труднощі Англії в Африці хоче використати московський уряд, щоб вимусити від Льондону гострішу тактику проти московських ворогів на заході та сході.

Московську акцію в Европі ведуть з поділеними ролями. В часі, коли Москва дає напрямок та оголошує програму, французькі комуністи виконують накази, а разом з тим дбайливо відхрещуються про людське око від кожної спільноти з Москвою. Керманич французьких комуністів, Торес, грає цю комедію навіть так зручно, що на недавнім урочистім прийнятті журналістів заявив, що французькі комуністи зовсім не одушевлені большевицькими експериментами. Але цьому раптовому навернению французьких комуністів на міщанську віру очевидно ніхто не йме віри. Золото ллється з Франції, як піт страху з французьких щелепків. Сучасний тимчасовий уряд Франції намагається даремно спинити цей відплив золота: черговий соціялістичний уряд буде ще в тяжчім становищі.

Не виключено, що успіхи Москви в Парижі осягнули вже свій найвищий щабель, не виключено, що у Франції настане незабаром отверезіння, коли робітники зрозуміють, що комуністи можуть лише погіршити становище робітництва. Національні сили починають організуватись у Франції та в Еспанії. Успіхи комуністів у Німеччині перед приходом Гітлера до влади були не багато менші, ніж тепер у Франції. Отже московський уряд мусить дуже поспішатися, тому він намагається розпучливо використати сучасні інтернаціональні переговори в справі Абісинії та Надренії, щоб завдати вирішний удар „фашистам" та загострити европейські противенства до найвищого ступня. При таких умовинах заяви большевицької преси та промовців, що Европа стоїть напередодні війни, заслуговують деякої уваги.

„Малу громадянську війну", яку помагають уладжувати московські режисери в різних містах Польщі, можна слушно уважати поважним підготуванням до нової великої війни. Зрештою в кілька тижнів по краківській та львівській трагедії московська преса, що досі дуже стримано писала про них, не вважає вже потрібним мовчати про їх дійсне значіння. „Правда" пише виразно, що „розрухи в Кракові та Львові мають бути наукою не лише для внутрішньої, а й для зовнішньої політики Польщі... Маси розуміють, що сучасна політика Польщі веде до поневолення Польщі німецьким імперіялізмом. Воня починають зясовувати собі, що лише СССР стримує хижацькі замисли німецького фашизму та його польських помічників"... Отже московська преса стверджує досить виразно, що кріваві розрухи в Кракові, Львові, Хшанові та в інших містах Польщі є репресіями Москви проти Польщі за її сучасні відносини до Німеччини та намаганням примусити польський уряд грунтовно змінити цю політику в напрямі, бажаному Москві. Це у всякому разі досить дивний спосіб заохочувати до колективних умов взаємного забезпечення; і запит англійського уряду в Берліні, чи Німеччина до цих умов пристане, є справді не дуже на часі. Союз Парижа з Москвою веде не до миру, а до війни.

М. Данько.

ГЕН. СТРАЙК У ГРЕЦІЇ НЕ ПОВІВСЯ.

АТЕНИ, 14. 5. ПАТ. Ген. страйк у Греції покінчився опівночі. Його хід у цілому краю був спокійний. Не зважаючи на агітацію лівих організацій, велика більшість робітників не страйкувала.

ФРАНЦІЯ ВИМИРАЄ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Обчислення статистичного бюра стверджують, що 1935 р. у Франції померло 20.000 осіб більше ніж уродилося. 1934 р. у Франції було 43.000 уродин більше ніж випадків смерти.

ПОВСТАННЯ В МЕКСИКУ.

МЕКСИК, 14. 5. ПАТ. Між урядовими військами та повстанчим відділом дійшло до битьскими та повстанчим відділом дійшло до бит ськами та повстанців згинуло. ви під Ель Шоколяте; 14-ох повстанців згинуло. На особовий поїзд, що їхав до Злучених Держав, зробили напад.

ПАНІ з товариських кол
збережуть вибагливу лінію, завдяки дієтетичній, ярийній кухні в ресторані і кімнаті до снідань
„ЧАРНОТКА" Львів, Шайнохи 5. Отворення небавком.

Начальна військова влада і комітет оборони Польщі.

У „Дзеннику Законів" появився декрет президента Польщі з 9. т[р]вня ц. р. про виконування начальної влади н[а]д збройними силами та про організацію начальних військових властей підч[а]с миру.

Начальником збройних сил підчас миру є президент Польщі, який [в]=[у]є владу через генерального інспектора збройних сил т[а] міністра військових справ. У справах оборо[н]и президент видає декрети і розпорядки, о[з]начує спосіб військової служби, обов'язки та права вояків, призначує старшин, начальників та військових командантів.

Ґенеральний інспектор збройних сил буде найвищим вождем підчас війни. Він керму[є] працею над обороною держави, підготовляє армію на випадок збройного конфлікту, підготовляє оперативні та мобілізаційні плани, висуває домагання до уряду щодо оборони держави, д[а]є вказівки м[і]ністрові військових справ і т. д. Органами генерального інспектора збройних сил є: генеральний інспекторат збро[й]них сил, головний штаб з шефом штабу та підл[е]глі їм команди.

М[і]ністр військових справ командує збройними силами підчас миру і підготовляє їх до воєнної акції згідно з вказівками генерального інспектора збройних сил.

До комітету оборони Польщі входять: президент як предсідник, генеральний інспектор збройних сил, як заступник предсідника і міністри закордонних справ, військових справ, внутрішніх справ, скарбу, шеф головного штабу, шеф адмі[н]істрації армії і т. д. Комітет розглядає справи, які торкаються оборони держави та узгіднює підготовчі праці цієї оборони. Декрет обов'язує від 9. травня ц. р.

НИНІ зустріч усіх львів'ян у ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ
на новій премієрі Варшавського Цирульника нових 16 образів
7.30 „Вічна ондуляція" 9.30
гарна пісонька — капітальні сценки — мистецькі тексти — гумор і забава —

Організація мануфактурної фабрики.

(З циклю статтей відзначених на нашому конкурсі)

З перегляду картотеки магазину напр. Центросоюзу показується, що з позицій є подекуди тих наших рідним промислом; навіть уже зроблено початок у галянтерії — одначе нема ніякої позиції в мануфактурі. З дискусій на сторінках „Господ.-Кооп. Часопису" і на різних кооперативних анкетах пробивається бажання ввести в наші консумційні кооперативи також продажу мануфактури. Десять літ тому будоб рисковно заложити українську гарбарню, але нині при веденні торговлі шкірою по наших кооперативах добре ведена гарбарня має запевнений розвій.

Подібно стоїть справа з мануфактурою: якщо тільки наша кооперація береться за торговлю цим крамом, відкриваються перспективи для нашої власної мануфактурної промисловости. Та щоб це підприємство не тільки мало якнайменше риска то показувось доброю торговельною калькуляцією, але й сповнило завдання рушія господарської культури нашого гірського населення (беру під увагу гірське та підгірське населення), мусимо цю нову ділянку нашого фабричного виробництва оперти на суспільних підвалинах: **це мусить бути перерібка сирівця, доставленого виключно нашим селянином, продуцентом вовни і волокна.**

ГОДІВЛЯ ОВЕЦЬ.

Подібно, як молочарні Маслосоюзу, ставши відбірником молока для селян-продуцентів, одночасно заохочують їх до піднесення молочности своїх коров, до побільшення числа живого інвентаря, до перебудови цілого свого господарства з непродуктивного нині зернового на годівельне, так само поява в Сокальщині, в Лещкові, мануфактурної фабрики Журовського зачинає надавати напрям тамошнім рільним господарствам: скуповуючи овечу вовну від місцевих господарів, фабрика заохочує їх до поширення та поглиблення занедбаної ділянки господарства, яким є вівчарство. Як мене інформували в Рільничій Палаті, стан овець у сокальськім повіті нині представляється цифрою коло 8.000 штук проти неціліх 1.000 штук перед війною.

Як відомо, Польща справджує річно волокна і вовни на суму коло 70 міліонів золотих. Щоби зменшити цю, таку велику пасивну позицію у своїм торговельнім білянсі, уряд уважає за поширення вівчарства, дбаючи одночасно за поправу раси овець, що могла би давати більше і кращу вовну. Ці заходи, ведені Рільничими Палатами, у нас добре знані. В тім напрямі йде інтенсивна праця в усіх гірських та підгірських околицях і тут беремо під увагу тільки ці райони. В останніх роках тут агроведжено по черзі: насамперед каракулі (шкірки призначені на кожухи, але плекання цих овець вимагає великої дбайливости і через те в умовинах тутешньої господарської культури не могло вдатись), опісля румунські цонді, рясу мясну, що дає багато вовни, першорядний матеріял для переробу. Перший транспорт цих овець прийшов до наших гірських повітів, як даток від „Стшельца" для членів „світліц стшелецких": кожний член віддає частину приховку (сімички), який йде дальше між рільників-поляків. Нині цією акцією проводять агрономи при Повітових Виділах.

ДОХІДНІСТЬ ЦЬОГО ПІДПРИЄМСТВА.

У наших горах є звичай приймати вівці „на вихівок": весною приймають ягничку (двомісячну — вартости 5—6 зол.) і тримають її два роки; прихівок залишається годівельникові, а дволітня вівця-матка вертається до власника; продаж в осени на мясо, дає 10—13 зол., отже у двох роках вложений капітал приносить 100—160 прц.! Але можна собі казати заплатити за цю вівцю вовною: приняте на вихівок двомісячне ягня, зяке по двох роках буде віддане власникові є 4 рази стрижене і навіть у наших місцевих овець (т. зв. свинарок) дасть яких 5 кг. вовни; рахуючи тільки 2.50 зол. за кільограм вовни, дістаємо 12.50 зол., себто по двох роках 150 прц. від вложеного капіталу і певний сирівець для мануфактурної фабрики, яка роздала між продуцентів селян якийсь контингент овець. Цією акцією могли би керувати агрономи при філіях „Сільського Господаря".

Коли у позоєнних часах цілковито припинилась американська реемігрrunа і приплив долярів, зубожіння нашого гірського населення досягло вершка; невиплатність годівельної господарки примусила селян обмежити плекання рогатої худоби, зате слідне побільшення плекання овець, що засоблює гірнича в одиноко тут кожсумований товщ — бриндзю — і дає вовну на одіж. Тимто акція Рільничої Палати ведена повітовими агрономами дає гарні висліди: кількість овець з року на рік замітно більшає.

ВОВНА ТА ОДЯГИ.

Покищо поміч уряду проявляється в тім, що повітові агрономи рішають про розподіл молодняка, ведуть контролю кошар і восени посередничать у продажі баранів (кастратів) до консумції для війська. Уряд у цей спосіб підпомагає плекання овець, що забезпечує збут мужеського молодняка „на мясо" для війська і то по ціні 100 прц. вищій, як платять приватні різники.

Випродуковану вовну покищо залишаємо місцевому населенню, яке поступнево вертається до виробу власних сукняних одягів, які в перших роках по війні майже цілком випали

ПАНІ і ПАНОВЕ

КУПУЮТЬ ЕЛЕҐАНТНІ І СОЛІДНІ

ВОВНЯНІ ШОВКОВІ ПОЛОТНА

ТЕКСТИЛЬНОЇ ГУРТІВНІ

ЛЬВІВ-РИНОК 30

з ужитя купча мануфактура та готова конфекція. Саме тепер наближується відповідний час, щоб зорганізувати закуп сподіваної надвижки вовни (по насиченні домашніх потреб) через наші сільські кооперативи, які малиб змогу поступово перейти на вищий щабель організованости, сповнюючи дуже важне завдання, а саме закуп продукції дотеперішніх своїх клієнтів-консументів.

ДЕ ЗАСНУВАТИ ФАБРИКУ?

Піддаючи проект заснування мануфактурної фабрики беру під увагу терен західних окраїн української етнографічної території, пропоную Загіря в самбірськім повіті, бо тут можна дешево купити нові, ще невживані фабричні будинки.

Мимоходом подаю їх недавню, але цікаву історію: в 1923 році французько-польський концерн вибудував в гирлі велико ріки Ослави, що в тім місці впадає до Сяну, комплекс (16 двоповерхових камениць) фабричних будинків, як фабрику целюльози, призначеної в першу чергу для воєнної промисловости (трійливі гази). Тим часом при зміні міністрів Грабських змінився погляд військових кол на доцільність воєнно-промислового обєкту в безпосереднім сусідстві з Чехословаччиною — і тому уряд відмовив знижки на мито для французьких машин, що вже стояли на кордоні, відмовив виплати першої пайки призначених кредитів і не прийняв оферти на доставу півфабрикатів. З огляду на це машини вернулись назад до Франції, а фабричні будинки стоять викінчені, але невикінчувані — нині за безцінь на продаж! Фабрика живилась на у електр. струм високої напруги (з Коросна), власні водні турбіни, власний доїзд залізничий з узлової станції Загіря.

Важнішим аргументом є географічне положення такої мануфактурної фабрики: хоч лежалаб на етнографічно українській території, але булаб далеко висунена на захід, що має пер порядне значіння з огляду на залізничі тарифи і оплати за спроваджувані сирівці для текстилій (бавовни, хемікалій і т. п.).

ПРАЦЯ ДЛЯ НАШИХ ІНТЕЛІГЕНТІВ.

З національного боку малоб ще першорядне значіння: в цій закутині, хоч повіт Сянік і Лісько мають коло 80 пр. українського населення — крім духовенства, по пальцях можна порахувати світську українську інтелігенцію вільних професій, що може займатись громадянською роботою. Якщоб повстала така українська фабрика, далиб заняття більшій кількости української інтелігенції; булиб це урядовці та вищий технічний персонал фабрики, булиб це агрономи при дібрах „Сільського Господаря" в Ліську та Сяноці і дальше на західних наших землях. Далі булиб це кооператори і їх ревізори в Львівського Ревізійного Союзу в Сяноці, що при поглибленню торговельних операцій своїх союзних кооператив міг би розвинути більшу свою діяльність. А що найважніше — то ангажуючи певний капітал на поширення плекання овець у гірській сусідній районі (від Турчанщини по Горлиці) та забезпечуючи продуцентам збут вовни і то по кращій ціні, ніж її дають нині купці-приватники, фабрика спонилаб величезну ролю для піднесення добробуту сусіднього гірського населення.

ВІВЦІ ТА ЕВҐЕНІКА.

Плекання овець має в Карпатах засадниче значіння: хто придивився способові господарки наших бойків та лемків знає, що бриндза є одиноким конкумованим ту товщем! Хоч кожний господар плекає й свинку, але так і вмирає, а на своїм газдівстві свинки не заріже (навіть на весілля); свинка йде на торг, з чого покриваються готівкові видатки. В літі консумують все коров'яче молоко — масла на зиму не складають, але складається овечу бриндзю. У повоєнних часах при занепаді овечого господарства, цілі родини, цілі села були позбавлені на зиму всякого товщу! Поширення вівчарства, зроблення його рентовним — має для нашого народу в Карпатах велике значіння з погляду евгеніки.

Заки переведеноб організацію фабрики, що вимагає деякого часу, слід би післати стипендистів з Лемківщини до трилітньої ткацької школи в Коросні, з якої вже вийшло кількох українських ткачів з середньою освітою. Виплачуючи такі стипендії довший час можна забезпечити би фабриці в її розвою потрібних техн. фахівців і підняти кадри місцевої української інтелігенції.

ПЕРСПЕКТИВИ ПРАЦІ.

Як відомо своєрідні умовини життя української інтелігенції в Галичині стали причиною зворотку цієї інтелігенції фронтом до вільних занять передовсім до купецтва. Нині щораз більше у українських молодих сил посвячується торговлі та промисловості: в недавньому звіті Союзу Українських Купців виказано 800 членів, в тім половину з середньою освітою; у скорому темпі зростає число наших приватних та кооперативних промислових підприємств, ведених самими інтелігентами. Але одна прикмета для всіх цих економічних станиць спільна: все це мініятуркові підприємства з мікроскопійним засновним капіталом, які держаться тільки завдяки самовідреченій посвяті, ідейности та скромности своїх власників та ідейности і національній свідомости консументів. І коли цю ідейність консументів візьмемо як підставу для торговельної калькуляції даного підприємства то виринає питання: які великі перспективи, навіть в умовинах нашого життя, моглоб мати дане підприємство якщо і фінансоване?

Що ці мініятуркові промислові обекти вже нам не вистручають і що наші потенціональні сили зачинають проявляти себе сміливіше, доказом цього наша участь в організації цукроварні з Тернопільщині, для якої треба щонайменше 2 міліони золотих. Поважним обектом промислом булаб мануфактурна фабрика, для якої зорганізування треба також якого чверть міліона золотих; квоту цю можнаб зібрати субскрипцією акцій в частині через наші центральні економічні установи, але ще важніше значіння малоб приєднання до участи в цім акційнім товаристві капіталів нашої американської еміграції. Льокати американських капіталів в наші добрі промислові обекти принеслаб більшу користь старому краєві, ніж усі збірки на наші старокраєві потреби, а приплив таких капіталів у такій формі маєби для нас дійсно загально національне значіння.

Олекс. Гладишовський.

БОЛЬШЕВИЦЬКА КІННОТА НА МАНДЖУРСЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ.

ТОКІО, 14. 5. Домеі. Як повідомляє ген. штаб квантунської армії, через сходну границю Манджурії продерлось 20-х большевицьких кінноти-чиків; манджурський прикордонна сторожа прогнала їх. Військовий літак Зовн. Монголії причалив в в. ц. м. коло Баргуші (Манджурія), опісля вернувся до Монголії.

ВИНЯТКОВИЙ СТАН В ЄРУСАЛИМІ.

ЄРУСАЛИМ, 14. 5. ПАТ. З огляду на напруження після арабських терористичних актів у місті проголосили виняткový стан. Після заходу сонця заборонено виходити з домів.

ТЕРОР.

ЄРУСАЛИМ, 14. 5. ПАТ. Араби вбили двох жидів; один з них був рабіном.

СУДАН ТА ЄГИПЕТ.

КАІРО, 14. 5. ПАТ. Єгипетська преса подає з Хартуму: У Судані помітно тепер дві тенденції: одні хотять створити дорадчий орган при т. зв. суданському уряді себто при британському генерал-губернаторові; інші домагаються, щоб англо-егип. нарада у справі Судану не проходили без участи представників місцевого населення. Єгипетські політичні круги відносяться з недовірям до цих обох струй, добачуючи в них чужі інтриги з замірою відірвати Судан від Єгипту.

Ред.: Т. зв. англо-єгипетський Судан — це велика країна, яка колись належала до Єгипту, опісля відірвалась від нього шляхом повстання. Англійці здобули зреволюціонований Судан і від того часу він становить номінально англо-єгипетську кондомінію; практично володіє ним Англія сама. У переговорах, що почалися перед кількома тижнями в Каірі, Єгипет домагається м. ін. від Англії звороту Судану, до якого має історичні права.

СЕПАРАТИЗМ НА ОСТРОВІ ПОРТОРІКО.

САН ХУАН, 14. 3. ПАТ. Тому, що студенти розкинули летючки, взиваючи до боротьби за незалежність, влада території Порторіко змобілізувала народню гвардію. З огляду на загрозу шкільного страйку замкнули всі державні та приватні школи.

За розбудову українського шпиталю.

Загальні Збори Народньої Лічниці

Сотик до сотика і з дрібних жертв здвигнений уже у Львові просторий, 3-поверховий будинок українського шпиталю ім. Митрополита Кир Андрея. Правда, шпиталь ще не викінчений і тому не приймає ще недужих до шпитального лікування. Одначе найважніше — вже за нами, бо в останніх роках вдалося здійснити задушевну ідею перших піонірів Народньої Лічниці, таких заслужених лікарів, як покійний д-р Іван Куровець і здвигнути у Львові сам будинок українського шпиталю. Нема двох думок, що тепер поплинуть ще численніші дрібні пожертви нашого громадянства, щоб Рада Н. Лічниці та будівельний комітет шпиталю міг якнайшвидше викінчити сали для недужих у шпиталі, закупити прилади і віддати його до вжитку українського жертвенного громадянства. Цю крінку, непохитну віру, що вже в найближчих роках шпиталь буде відкритий, матиме кожний українець, який приглянеться ближче цій важкій, але послідовній праці Ради Н. Лічниці, членів будівельного комітету та жінниці українських лікарів, які працюють в амбулаторіях Н. Лічниці. Фрагмент цієї гонисної діяльности Н. Лічниці мали змогу почути представники трьох українських щоденників і ті нечисленні громадяни, які прийшли на Заг. Збори Н. Лічниці, що відбулися в середу 13. травня ц. р. у новім шпитальнім будинку при вул. Петра Скарги.

Ділові збори відкрив в год. 6.30 вечором і ними проводив голова *сен. В. Дещиневич*. Голова згадав, що Н. Лічниця відбуває свої Заг. Збори 13. травня кожного року, в роковини смерти д-ра І. Куровця, який по війні відновив працю в Н. Лічниці та розширив її. Присутні вшанували пам'ять покійного повставцям з місць.

ЯК ПРАЦЮВАЛА РАДА ТА БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ.

З черги секретарка *д-р Я. Кристальська* відчитала протокол з попередніх Заг. Зборів і звіт з діяльности Ради Н. Лічниці. Рада відбула в дотичному році 5 засідань, крім того будівельний комітет понад 20 засідань. Головною темою цих нарад була справа придбання необхідних фондів на довикінчення будови шпиталю. Ці заходи увінчалися позитивними висліднми. Зате без успіху закінчились заходи в перемиській та станиславів-

ській капітулі, які — не зважаючи на свої обіцянки— не склали навіть дрібної жертви на будову шпиталю. Заходом Ради повстав комітет панів, який підшукує між нашими установами та поодинокими громадянами жертводавців на уфундування поштяткових ліжок у шпиталі, коштом по 2.000 зол. Таких ліжок дотепер є вже 7. Заходами Ради вдалося у львівській епархії перевести загальну збірку на шпиталь з нагоди ювілею Митрополита, яка до жовтня 1935. р. дала 3.300 зол. приходу. Решта пожертв з поодиноких парохій надходить по нинішній день. Америка відгукнулася поки що дрібними жертвами на шпиталь — 65 дол. Радо з Українським Лікарським Т-вом подбала проте, щоб по провінції повстали окремі збіркові комітети на шпиталь. Оживлену працю повів уже такий комітет у Празі, де його заснувала Спілка Українських Лікарів і надіслала вже понад 1.500 зол. Крім того одно селянське подружжя жертвувало на будову шпиталю свої розписячені гроші коло 900 дол. під умовиною, що Н. Лічниця сама стягне їх від довжників. Цей довг буде платний щойно від 1938. р. і то в 25 піврічних сплатах. Цією справою зайнялся адв. Надрага. Щоб придбати фонди Рада Н. Лічниці згодилася вислати на гостинні виступи до Америки п. Марію Сокіл та п. Антона Рудницького, де вони будуть концертувати під фірмою Н. Лічниці. Вкінці Рада вислала меморіял до УПР, щоб вона виєднала в уряді допомогу або довгоречницеву позичку на будову шпиталю.

Одночасно будівельний комітет вів далі працю над викінченням будови шпиталю. Дотепер викінчено третій поверх і стрих, крім долівок.

ДІЯЛЬНІСТЬ УПРАВИ ТА РОЗВИТОК Н. ЛІЧНИЦІ.

Одночасно з розбудовою шпиталю йде розбудова Н. Лічниці. В діловому році створено бактеріологічно-хемічний відділ, який веде лікар д-р Кордюк та відділ нервових недуг, який веде лікар д-р Лукіянович.

Річевий звіт з діяльности управи Н. Лічниці склав лікар д-р Тит Бурачинський, який доповнював вище згаданий звіт Ради. В амбулаторіях Н. Лічниці працює 15 лікарів, які в діловому році обслужили 9.919 недужих. По національности між недужими було 65.5 відс. українців, 25 відс. поляків, 8.5 відс. жидів, 1 відс. інших. Клієнтами Н. Лічниці є головно незаможні верстви населення, найбільше безробітні, шкільна молодь від передшкілля аж до студентів високих шкіл, які не мають окремої лікарської опіки (молодь Р. Ш.), інваліди УГА та повоєнні вдови і сироти. Н. Лічниця має всіх 68 членів, в діловому році прибуло 4. Від 1930. р. видано досі на будову шпиталю 421.427.46 зол., в діловому році 17.225.03 зол. Доходи в діловому році осягнули 47.191.64 зол., з того на збірки припадає 22.786 зол. і 40 сот.

Вкінці референт з радістю ствердив, що розвиток Н. Лічниці йде певним кроком вперед. Грошеві вливи більшають. Побоювання, що шпиталь буде тягарем для цілої суспільности, виявились безосновними.

УДІЛЕННЯ АБСОЛЮТОРІЇ.

В імени Контрольної Комісії лікар д-р Музика поставив внесок, щоб Заг. Збори признали Раді та Управі абсолюторію за її керівництву діяльність, який теж присутні прийняли одноголосно.

ВИБІР НОВОЇ РАДИ.

Тому, що до дискусії ніхто не зголосився, на внесок лікаря д-ра Мілиса присутні одноголосно вибрали: *головою: сен. В. Дещиневича; заступником голови: о. кан. Ю. Дзеровича; секретарем д-р Я. Криштальську; скарбником: д-ра Тита Бурачинського; господарем: інж. М. Стефановського;* членами Ради: *адв. д-ра О. Надрагу і д-ра О. Поліщинського;* заступниками: *п. М. Галібея, д-ра В. Кашубинського,* та *д-ра Максимонька.* До Контрольної Комісії ввійшли: *д-р Музика, інж. Сечинин та інсп. Стернюк.*

Опісля на внесок д-ра Тита Бурачинського Заг. Збори устійнили висоту членської вкладки на 5 зол., а присутні теж на його внесок одібрали вітання та піддержку при будові шпиталю.

Впали теж слушні голоси недодування, що наші заможніші громадяни легковажать гасло „Свій до свого" у відношенні до своїх лікарів, яких тепер є у Львові враз з лікарями практикантами коло 75. Вкінці Заг. Збори подякували на внесок голови В. Дещиневича лікарям з Н. Лічниці за їх безкорисну працю і в год. 7.30 голова замкнув збори. Після того представники преси та гості оглянули ще укладження амбулаторій Н. Лічниці.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Новий начальник суспільно-політичного виділу обняв урядування.

ВАРШАВА, ПАТ. Міністер внутрішніх справ призначив Мечислава Сиска другим львівським віцевоєводою та доручив йому одночасно керму суспільно-політичного виділу у львівському воєвідському уряді.

Аг. „Всхуд" повідомляє: Новий начальник суспільно-політичного виділу Мечислав Сиска приїхав до Львова та обняв нині урядування.

Після зміни австрійського уряду.

Кн. Штаремберга усунули.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Відня: Перед реконструкцією уряду кн. Штаремберг доручив оголосити такий приказ: До всіх товаришів Гаймверів. Збережіть холодну кров і лад, не дайтеся спровокувати і робіть лише на приказ кн. Штаремберга.

Всупереч дотеперішньому звичаєві, що цілий кабінет подається до димісії, тепер лише канц. Шушніг заголосив димісію і просив президента Мікляса, щоб відкликав цілий кабінет, що теж президент зробив. Це доказує, що кн. Штаремберг відмовився добровільно уступити зі свого становища і дійсно його звільнили. Покищо Гаймвера не реагує. У Відні і на провінції спокій.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Відня: Кн. Штаремберг виїжджає нині вечором до Риму. Зголошують, що доля Гаймвери залежить від розмови кн. Штаремберга, яку матиме з Мусолінієм.

Теку міністра хліборобства обняв мін. Федермаєр з християнсько-суспільної партії. Полк Адам уступив зі становища генерального секретаря „Патріотичного Фронту".

Еміграційні справи.

КОНЦЕСІЯ НА ПЕРЕВІЗ ПОЛЬСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ У 1936 Р.

Польська влада дала на 1936 рік концесію на перевіз еміґрантів до Злучених Держав Північної Америки англійському корабельному підприємству „Cunard White Star Line Limited". Подібні концесії мають корабельні підприємства „Ґдиня-Америка" і „United States Lines".

БЕЗОГЛЯДНЕ ПРИПИНЕННЯ ЕМІГРАЦІЇ ДО ТРІНІДАДУ.

Подібно як до Еквадору припинив Еміграційний Синдикат еміграцію до Трініґаду. Виїхати до тої країни можуть лиш особи, що мають формальні візування, виставлені тамошньою владою.

РУХ ЕМІГРАНТІВ У І. ЧВЕРТЬРІЧЧІ 1936 Р.

В І. чвертьріччі ц. р. за посередництвом Еміграційного Синдикату виїхало до заморських і континентальних країв 11.364 осіб.

До континентальних країв виїхали: до Бельгії 63 ос., до Чехословаччини 15, до Данії 2, до Франції 457, до Голяндії 1, до Латвії 4.218, до Німеччини 231, до Румунії 14, до інших країв 57.

До заморських країв виїхали: до Аргентини 1352 ос., до Австралії 12, до Бразилії 380, до Канади 240, до Куби 42, до Мексику 52, до Палестини 3.175, до Парагваю 538, до Злучених Держав 203, до Уругваю 153, до інших країв 152

УСЬОГО ПОТРОХИ.

ВІДНАЙДЕНІ РУКОПИСИ Т. ТАССА.

Один бібліофіл в Мілянo, що перебував у Льондоні, найшов зовсім випадково в якогось антиквара два грубі томи рукопису, які купив як рукописи Торквата Тасса. Він привіз їх до Італії і там передав знавцям до розсліду. Знавці ствердили, що це справді оригінали „Освобожденого Єрусалиму" та пєсн „Аміята". Про ці рукописи великого поета ніхто не знав. Учені заходять у голову, як вони попали до Льондону. Остання звістка про них є з 1727. р., коли рукопис був у Феррарі у руках одного патриція. Тассо жив якийсь час на дворі Альфонса II. у Феррарі, де підтримував дружні зв'язки з його сестрами. На оправлених примірниках, привезених з Льондону, є герб льорда Чарльса Стюарта, що в початках минулого століття був англійським послом у Парижі і був відомим бібліофілом.

НАЙБІЛЬШИЙ ДІЯМАНТ РОЗБИЛИ.

16. січня 1934. р. найшли в південно африканським стейті Преторія величезний діямант, завбільшки курячого яйця, 726 каратів ваги. Назвали його „Джонкер". Ще більший був у свій час „Кліненн", але його розбили на два куски: 516каратовий і 309каратовий. Власником цього діямянту став американський ювелір Гаррі Вінстон. Він хотів його продати, але не находив покупців. Навіть один індійський магараджа давав за нього таку низьку суму (коли зважити його дійсну вартість), що вінсен рішився його розбити на дві части, щоб легше його продати. Він радився в цій справі різних шліфірів бриліянтів, але европейські спеціялісти не могли погодитись щодо того, як цю операцію можна би перевести. Велика льондонська фірма Льойд не могла взяти на себе відповідальности, що зробить це без великих втрат. Одна дрібненька частина міліметра могла бути причиною, що ввесь діямант міг розсипатись і мільони, які він був варт, могли пропасти. Навпаки Вінстон найшов голяндського шліфаря Лазаря Каплана у Ротердамі і той згодився взяти на себе цю працю. Від чотирьох поколінь ця фірма торгує діямантами. Цілий рік підготовлявся Каплан до свого кроку. 50 літ мав до діла з діямантами, але коли надходив рішучий момент, він вагався. 12 місяців тягались експерименти, як це робити. Треба було устійнити лінії злому, куди мали переходити перерізи. Ні зміне треба було цей переріз зазначити легенькою рискою. Тільки один удар мав розщіпати діямант на три частини, точно означені. Експерименти йшли в Нью Йорку. На тиждень перед розрізом діямянту Каплан вибрався на риби, щоб його нерви відпочили. У дні цієї операції хмара поліції та агентів оточила будинок. Каплан не міг цього дня ні їсти ні спати. В год. 12-ій увійшов шліфар до своєї робітні; 20 секунд пізніше „Джонкер" склався з 3 частин, утративши при операції всього 2 карати. Найбільший кусень мав мати 165 каратів, а другі два розібють ще на 11 малих. Вартість цих діямантів нині — 2 міл. долярів. Фантастичної суми за його цілість ніхто не міг заплатити і кілька мільонів при операції його зменшення пропало.

ЛИСТИ ДО РУЗВЕЛЬТА.

Теперішній президент Злуч. Держав Рузвельт дістає постійно багато більше листів, ніж якийбудь його попередник. У першім році своєї президентури діставав він 10.000 листів денно, у 1934. і 1935. р. діставав їх усього 3.400, а початку 1936. р., коли була недалеко виборча кампанія, листування знов оживилось. Більш як 50 урядовців від ранку до ночі мусить перечитувати ці гори паперу та на них відповідати. Бо в Америці, не як у нас: достойних ти чи ні, мусиш відповісти на лист. Усе це листування ділиться на три групи; перше це вислови симпатій президентові, всякі привіти тощо. На них є готові відповіди друковані. До другої групи належать усякі прохання та скарги, до третьої — прохання підмоги. Тільки дуже невеличка скількість листів попадає просто в руки президента. На деякі з них відповідають особисті секретарі, інші переходять до відповідних департаментів, де на них кладуть відповідну резолюцію. 90 пр. листів дістає президент від бідних і покривджених або таких, що мають „усякі ідеї".

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати почтовими марками.

НОВИНКИ.

— **Самодопомогове Т-во Укр. Студ. Вищої Школи Заграничної Торгівлі** у Львові улаштує в суботу, 16. травня свій Перший Весняний Данцінг у жовтій салі Народнього Дому, Рутовського 22/1. Початок в год. 21. — Jazz Яблонського. Стрій довільний. Настрій весняний. 2-2

— **Засідання Фільольогічної Секції** Наукового Товариства ім. Шевченка відбудеться в суботу, 16. травня п. р. в 18.30 год. у бібліотечній кімнаті. На денному порядку 1. І. Свенціцький, Договори Руси й болгар із греками; 2. Поточні справи.

— **Збіркові листи,** які Т-во „Відродження" розіслало своїм філіям, кружкам, філіям та читальням „Просвіти" на переведення дозволеної владою збірки на допомогу „Відродженню", просимо зараз звернути й одночасно переслати зібрані гроші. Влада домагається звіту із збіркової акції. Прохаємо не ждати на особисті упімнення в цій справі, бо інакше ми видамо на пошту те, що зібрали. І яка користь „Відродженню" із збірки?

— **Святочне відкриття вистави українського килиму.** Сьогодня, в пятницю 15. травня в год. 1 зполудня відбудеться в салях Міського Музею Мистецького Промислу у Львові (вул. Гетьманська) **святочне відкриття вистави українського** килиму, улаштованої Спілкою „Гуцульське Мистецтво" з Косова. Привітальну промову виголосить ред. М. Голубець, пояснення даватиме дир. Куриленко. Українське громадянство Львова напевно виповнить виставові салі, маючи на увазі далекосяглість культурного подвигу, що ним є наше відроджене килимарство.

— **Управа української бібліотеки ім. С. Петлюри** в Хотині пов. Дубно звертається до українського громадянства з проханням, щоби в десяті роковини смерти Головного Отамана підтримало її пожертвою книжок, часописів і грошевих датків на будову власного дому. Всі дари слати на адресу голови цієї бібліотеки: Прокіп Герцина, Хотинь, почта Теслугів.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 цм. Тел. 252-54.

— **Зміни в почтових агенціях.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в почтових агенціях у Турівці пов. Скалат і Новосілках Дитинських пов. Добромиль заведено телеграфічну й телефонічну службу.

— **Повернули з Берези.** До Львова вернулися з Картуської Берези 23 особи, що у звязку з недавними львівськими подіями опинились в ізоляційному таборі.

— **Емігранти і чужа валюта.** Емігранти повинні подбати у Варшаві за закордонні гроші, які їм потрібні в часі їзди кораблем чужої держави. Бо міняючи золоті на кораблі, вони наражені на значні втрати. Як міняти більон, то втрата ще значніша. Тому все те слід зробити заздалегідь в банку у Варшаві.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішньому тягненні держ. кляс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 56737. 10.000 зол. на ч. 33831 46212 86594 154576. 5.000 зол. на ч. 82403 168326. 2.000 зол. на ч. 10289 17679 29315 33502 34559 47862 54282 55590 60974 74251 75279 75839 84175 89978 108865 1145535 128359 136847 142426 146886 147620 154873 169287 177877. 1.000 зол. на ч. 6489 9685 22029 24498 24988 29817 30474 40116 42279 50047 60910 99740 104133 106633 111061 113092 118898 120298 132889 147153 148865 157432 162217 175135 182806 188527 194975.

— **Пожежі.** В містечку Тлустім пов. Заліщики згоріло наслідком підпалу пять господарських загород; палія арештовано. — В Бережниці пов. Самбір згорів дім кооперативи „Сила". З майна крамниці не врятовано нічого. Вогонь був підложений. — В селі Старині столпецького повіту згоріло поверх 300 будинків, що належали до 67 господарств разом з живим і мертвим інвентарем.

— **Важливий медичний винахід.** Польська преса повідомляє, що лікар із Рудок, д-р Тейхер, після довголітніх досліджів винайшов засіб на гемофілію, недугу, що є дідичною в родині б. еспанського короля Альфонса XIII. Справою зацікавилися професори львівського університету, а навіть б. еспанський король просив переслати цей ліки своєму синові.

— **Баби вигнали коминяра.** В Топорівцях пов. Городенка склалася велика авантура з коминярем, що прийшов з міста чистити комини. Яких сто баб окружило його з криком і загрозило, що будуть бити, якщо він зараз не винесеться із села. Коминяр, що був з одним пожежником, налякався й обоє забралися з Топоровець.

— **Краєва хроніка.** В Бережанах арештовано за зловживання Яна Жултовського, урядовця суспільної обезпечальні. — До катастрального бюра скарбового уряду в Скалаті вломилися злодії, але не знайшли ніякої готівки. — В Дорі пов. Надвірна арештовано Василя Онуфрака, що до комина Івана Бойка спустив на шнурку бомбу, яка вибухла підчас палення, але не зробила більшої втрати, ані не вбила нікого. — До канцелярії директора гімназії в Золочеві впав м-р Р. і зневажив його словом та ділом за те, що його сестра впала при матурі. — У звязку зі спором за дівчину три брати Зінчі на дорозі в селі Росільній пов. Станиславів напали на Дмитра Байдюка і сокирами страшно його побили. Байдюка в безнадійному стані відставлено до шпиталю, а Зінчів арештовано. — На залізничому шляху Гадинківці-Копичинці особовий потяг убив 10-літнього пастуха Бронислава Паталу з Котівки, що в останній хвилині хотів перегнати кораблі крізь шинч. — В Яворнику пов. Сянік утопився в керниці позбавлений без опіки 2-літній Станко Хрик. — У Гдині добули з моря тіло топільника, що лежало довший час у воді. Стверджено, що топільником є Мошко Фідлер із Сколього.

— **Почалися бурі.** В середу лютувався над бельським і пщинським повітом велика буря з градом і покрила поля верствою 10 цм. завгрубшки. Град наробив великого знищення в засівах і обдер багато дерев з листя. Буря тревала кілька годин і ще вечором лежали на полях великі звали граду. — Велика буря з громовицею перетягла над Коцюбами та околицею. Зі зливою впав град і знищив молоду ростинність. Буря поломила дерева, поперевертала стодоли і позривала дахи з домів. Громи поразили кілька осіб. В багатьох місцях знищило телефонічні дроти. — Над Коросном і околицею перейшла 13. ц. м. сильна буря з громовицею. Від удару грому згоріли будинки одного господаря в Білоберегах, а з костела скинуло камінний хрест.

— **Собача скаженина в Ясельщині.** В південній частині ясельського повіту шириться пошесть собачої скаженини, що опанувала громади Чекай, Мрукова, Перигримка, Завадка, Воля Дубовецька і Добриня. Влада наказала вибити в тих громадах усі пси. Покусаних людей є тільки вісім, бо населення хоронить перед псами.

— **Мандрівка грому.** Підчас бурі, яка перетягнула над Варшавою, ударив грім в антену на домі Брон. Сікорського при Галицькій вулиці. З антени грім перейшов крізь отвір у стіні до мешкання, де ушкодив радіовий апарат і спалив радіеву інсталяцію. Опісля помандрував до лазнички, де ушкодив ванну і вийшов рурою до каналізаційного отвору.

— **Смерть робітника від електрики.** В лісі біля села Вандова конецького повіту в часі стинання дерева вершок зрубаної сосни повис на електричних дротах з високою напругою. Один робітник ухопив за зависючу голузь сосни, щоби її стягнути, і пораженый електричним струмом, згинув на місці.

— **Хто високо літає...** Самодержець совітської Росії, Сталін здав летунський іспит і одержав диплом пільота акробата. Дня 12. ц. м. він літав над московським летовищем і виконував справно найтрудніші акробатичні еволюції. Члени політбюра кілька разів просили Сталіна, щоб зарехав небезпечний спорт, але він не хоче про це й думати.

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське воєвідство:
Купелі: сірчані, боровинові і потасово-ультрафіолетові. —
Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.
Ціни знижені.

— **Жахлива подружа трагедія.** Велику сенсацію викликав у Копенгазі один місцевий громадянин. Він жив у сепарації з жінкою, що ніяк не хотіла вернутися до нього. Коли многократні спроби порозуміння зустрілися з рішучою відмовою жінки, він схопив її до авта і не зважаючи на її крик став гнати бульваром в сторону моря. Прохожі і поліцаї кинулися в погоню за самоходом, але він тимчасом скрутив вбік і жбурнувся з бульвару в море. Незабаром добули з води його трупа, а щойно за кілька годин знайшли трупа його жінки. Вона в останній хвилині встигла відчинити двері і вискочити із самоходу, але впала в море і втопилася.

— **Стихійна градова катастрофа.** В еспанській місцевости Бланка (провінція Мавриція) град знищив увесь цьогорічний збір овочів. Страти обчислюють на 6 мільонів пезетів. Град так знищив овочеві дерева, що до пять літ не можна надіятися від них овочів. Тисячі рільників і експортерів зруйновані.

— **Хрущі в Німеччині.** В південній Німеччині, особливо в Баварії, появилися масово хрущі і нищать квіти та листя. Підуть притім так масово на дороги, що утруднюють колову комунікацію. Адміністраційна влада наказала населенню нищити хрущі безпощадно.

— **Катастрофи зі самоходами.** Біля Ґерцу впав особовий самохід у пропасть 100 метрів заглибшки, причому згинуло 5 осіб. — В еспанській провінції Сарагоса автобус наслідком заломання керми впав теж у глибоку пропасть, причому 4 особи згинули, а 24 тяжко потовкліся. — Під Вільєф (Франція) зударився вантажний самохід з автобусом. Згинули теж 4 особи та 6 потовклося.

— **Біда високим чужинцям в Японії.** Славний російський співак Шаляпін перебував недавно на концертовім турне в Японії. Побідився в причини свого високого росту. В японських готелях не було для нього ліжка. Японці малого росту і тому їхні готелі ліжка були для Шаляпіна за короткі. Співак мусів спати всюди на підлозі. Навіть підчас їзди з Японії до Шанґаю спав дві ночі на чужинецького корабля, бо в його каюті було коротке ліжко. Аж у Харбіні міг випростягнути свої довгі ноги.

— **Демократизування культу краси.** Естетичний вигляд жінки, чистота і свіжість цери — це річчинники у піху не тільки в житті приватнім, але й у виконуванні звичайним дає самовпевність та безпринціпової, гарної, скарб. Тому в наших часах, плекання і чистої цери перестало бути привілеєм „вищих кол", але стало потребою мільйонів і підомили собі значіння того чинника в житті. Скільки журби, прикрости та безуспішних заходів спричиняють весняні, вані жалюгідно опогашують найгарніші сутності. Сучасна косметика, розуміючи як слід домагання нюхі, гірного полу, у виділі довголітніх досліджів винайший ряд препаратів, яких застосування усуває тілесні цятки, всячі вадами, висипку та нечистоту шкіри, доровлює церу, надаючи їй свіжість, ніжність та ту привабу. Між тими препаратами вибивається вазелінова пляш вироб ітоку в Бельську дослідах фірми Аптикар Дра-Крем і Мило Лешніцера", який мають найкращі відгуки та дрогеріях. Крем і мило Лешніцера" повинні чайтись в кожнім будуарі вибагливої жінки, а рапелюшку туристки дає змогу без остраху піддавати сонячних промінів.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН КРІВАВИХ ПОДІЙ У ЛЬВОВІ ПЕРЕД СУДОМ.

У четвер, 14. травня ц. р., почалася перед суддею р. Майковським перша розправа проти підсудних за участь в заворушеннях і грабіжах, до яких дійшло у Львові 16. квітня ц. р. вечором після похорону вбитого Вслодислава Козака. Безпосередньо після заворушень поліція перевела слідство і придержала більшу кількість осіб під закидом участи в заворушеннях і грабіжах.

Між першими арештованими був бетоняр ський робітник Михайло Таратула зі Скнилова. Слідство виявило, що він 16. квітня був на вул. Городецькій та на пл. Більчевського, де з одної крамниці забрав пару нових черевиків. Підчас ревізії в хаті Таратули поліція найшла ці черевики та кільки інших предметів і Таратулу арештували.

Сьогодні в суді Таратула зізнав, що 16. квітня був в товаришем у своєї нареченої при вул. Кентшинського, а пополудні всі троє були на цвинтарі. Около год. 7. підсудний розпрощався з товаришем і нареченою та пішов у напрямі костела св. Єлисавети. Тут юрба вже грабувала і підсудний бачив, що серед криків люди здебільша пані виносили з крамниці товар і пакували. Біля одної крамниці побачив на хіднику черевики й одну пару забрав до хати. В похороні Козака участи не брав, ніхто теж не вимагав його, щоб взяв участь у цьому похороні.

Опісля переслухували поліцая Осуха зі Скнилова, який кілька годин після заворушень перевів ревізію в осіб, яких підозрівали, що вони брали участь у заворушеннях.

Одночасно з Таратулею засіли на лаві обвинуваченых: Іван Балицький, його жінка Катерина, Степан Когут, Станислав Вуйцік і Людвик Савіцький, яких прокуратор обвинуває за те, що вечором 16. квітня брали участь у збіговищі, підчас якого здемольовано й ограблено крамниці при вул. Городецькій. Підсудні — як каже акт обвинуваченна — вдерлися до конфекційної крамниці Макса Фінгера при вул. Городецькій, де забрали кільки одягів, а з інших крамниць обуву та кілька пляшок горівки. На другий день поліція перевела ревізію в помешканні Балицьких, де знайшла награблені річи з крамниці Фінгера та з інших крамниць. Підсудні в слідстві признавалися частинно до вини та запевняли, що найдені в них річи дістали від невідомої особи. Підсудних обвинуває прок. Краєвський.

Св. Марко Фінгер пізнав найдені в підсудних річи як свої. Присуду слід сподіватися вечором.

Дня 18. травня відіслуховуватимуть перед судом: Майковським та Бінером — Олександер Карпа, М. Пішко, Ст. Казімерчук, Т. Духно, А. Чурко, Гунька, Ступчанський, Оленець, Коваль чук і Сока.

Незабаром після цієї розправи відбудеться розправа проти Ст. Васарч, Г. Кіша, Адами Ільків, Олександра та Романа Яцишинів, Коваль ського та Свйонтка.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": *„КОХАНИЙ ЗБИТОЧНИК"*.

Фарса з Анною Ондрою в німецькій мові з австрійськими артистами. Така собі наївна, глупенька історія про дівчину, що в фірмі свого батька від чищення вікон та очищування мешканців, проводить т. зв. ударною кольоною, немов провідник пожежної сторожі. Трапляється так, що підчас праці в одним багатім домі, звертає на неї увагу сам багатого промисловця, а що він переодягнений як буличник, бо вибирається на маскараду, вона вважає його за злодія. Багатий гарний молодець входить у свою випадкову роль і грає її далі тимбільше, що має можливість вступити до фірми дівчини, яка йому подобається і весь час може працювати з нею. З цього виходять усякі комічні ситуації. Анні Ондра як звичайно показує свою зручність, дотеп і темперамент.

ДИВОГЛЯДИ.

СЕМЕРО ДІТЕЙ ВІДРАЗУ.

Американські часописи передають вістку з з Нікарагуї, що в окрузі Рівас одна селянка зродила сім близнят — чотири дівчинки і трьох хлопців. Хлопці зараз після народин померли, дівчинки живуть.

ЯК ЗМЕНШИТИ АВТОВІ КАТАСТРОФИ?

Американське місто Мавнт Вернон найшло спосіб, щоб зменшити скількість автових катастроф. Міська рада оголосила, що шофери, які будуть їхати поволі та обережно, дістають постійно карти до кіна.

БИК НА ДАХУ.

Цими днями перевозили у Льондоні з залізничого двірця на базар биків. В одному місці під впливом великого гомону один бик вирвався і втік у відкриті ворота якогось дому. Не маючи перед собою іншої дороги вбіг на сходи. Тим злякався від нового вриву комірників, що почали втікати і побіг сходами аж на дах будинку. За ним побігли наганячі і пробували спутати його мотузами. Таке дістав він нападу шалу і його опікуни втікли перелякані. Не було іншої ради, як застрілити його.

✝ Посмертні згадки.

Юрій Гаванський, заслужений просвітянський діяч у Станиславівщині, б. член виділу філії, б. голова читальні Просвіти в Княгині-Гірці, повітовий просвітянський організатор в Яворові, помер 10. ц. м. в Яворові 33-му році життя. В. Й. П.!

о. Антін Дмитрашів, гр.-кат. парох села Заріча біля Делятина, помер 30. м. м. в Березові Вижнім, куди виїхав був лічитися. Був одним із визначніших проповідників в околиці. Похорон відбувся в Березові при участи 8 священників і великого числа народу. В. Й. П.!

Дописи.

ХОДОРІВЩИНА.

Відхід і прощання о. дек. Івана Винницького голови ходорівського П. Н. К. Дня 10. 5. ц. р. Ходорівщина прощала зі щирим жалем свого довголітнього політичного провідника й організатора, о. декана Івана Винницького. О. І. Винницький, що повних 40 літ щиро трудився на різних постах над розвитком та піднесенням українського організаційного життя округи, покинув Ходорівщину, бо перенесений на становище пароха до Стрия. Коли о. Іван Винницький прийшов у 1895 р. на становище пароха до підходорівського села Залесець, ціла округа, особливож сам Ходорів був одною з твердинь галицького москвофільства й політичної кацапщини. Окрім читальні Качковського в самому Ходорові, ніяких інших народніх установ тоді в окрузі не було. О. І. Винницький належав до тієї генерації молодого боєвого українства, що виховані у політичній школі таких провідників, як пок. А. Вахнянин, Ю. Романчук та інші, йшла в 90-их роках минулого й початковому десятиліттї XX. століття на політичний підбій Галичини. Були їх десятки й сотні тих невсипучих народніх робітників на місцях, які своїм невтомним трудом зорганізували край, вкрили його сіткою всякого роду народніх установ, підняли культурно й розвинули економічно. Характеристичне була з того погляду ревія привітів, що їх кількатична була з того погляду ревія привітів, що їх кількатисячна громадяни Ходорівщини складають найбільш вищих громадян Ходорівщини складають найбільш вищих громадян заслуженому сотоварищеві в імені різних українських установ заслуженому соратникові. І так о. кан. Бобовник з Бібрки висловив загальний привіт від цілої округи п. О. Мацьків, провідник селянства ходор. округи й заст. голови Українбанку від Українбанку, посол д-р Корнило Трош від Повітового Народнього Комітету, а відтак від Української Парламентарної Репрезентації, дпв. Олекса Кушнірик від старшини місцевого кружка Рідної Школи й від управи 7-клясової кодук. народньої школи Р. Ш., дир. О. Сидір від Повітової Взаїмної Помочі Українського Учительства, дир. Осип Компко від Українського Католицького Союзу, п. Яким Любинецький від ходорівського міщанства, п. Іван Сирок, селянин зі с. Оттиневичі й взагалі секретар П. Н. К. від селянства, п. Ст. Крававичева від Союзу Українок, п. Петро Сирохід від молоді, дир. Филимон Пеленський від місцевої української інтелігенції, п. Атан. Юревич з Волчатич від виділу „Просвіти", п. Троян Северин від комбатантів, о. декан Сапкевич від духовенства ходорівського деканату і вкінці ред. Зенон Пеленський від Екзекутиви УНДО. Щире зворушення викликали привітні деклямації 10-літньої Мирослави Коповської, ученниці місцевої Р. Ш., яка від дітвори прошала свого опікуна й патрона, а далі й хорова продукція дітворн тієїж школи, що віхспівала соленізантові сердечне многоліття. Організаційний комітет свята, що запросив коло 130 приявних гостей, представників і делегатів на прощальний комерс, вручив о. Винницькому пропамятний альбом зі знимками українських народніх домівок, інституцій і товариств, що повстали в Ходорові завдяки ініціятиві та праці соленізанта. О. Винницький дякував зібраним гостям і делегатам округи словами повними зворушення і широго жалю підкреслюючи, що як не можна пересадити старого дуба на новий грунт, так теж не можна буде вирвати корінів його привязання, його любови і його віддання з Ходорівської Землі. Осьтак у часі, коли Стрийщина позискує в о. І. Винницькому досвідченого, випробуваного й заслуженого провідника й організатора, Ходорівщина понесить важку втрату, яку буде важко якнебудь вирівняти. Зрештою цей прощальний вечір, на якому зібралися найактивніші елементи округи, виявив, що існує в нашому народі велика здібність єднатися та співділати зі собою, без огляду на станові й інші суспільні різниці. Вселовом та організаційним центром усіх цих позитивних місцевих сил є без сумніву передовсім УНДО. То теж УНДО справді гідно вшанувало вартість і заслуги свого довголітнього вірного члена й робітника. З. П.

Ширіть наш часопис!

УНРів.

Дві поведінки і два протилежні наслідки. Згідно з традиційним звичаєм минулого року на другий день Великодня вибралася з місцевої церкви процесія на цвинтар, щоб віддати поклін похованим там тіленам сотням наших батьків та синів героїв-борців за рідну землю. Як щороку, так і в 1936 р. у процесії, якої міщанство та селянство брали участь відділи „Сокола" в цілій округи з вінцями. По виході з церкви вже по дорозі заступила процесії дорогу місцева поліція з комісаринтом Яндзьом на чолі. Поліція стала видирати вінці, топтати ногами, вищити та кидати до рова, розганяючи учасників прикладами. Одначе завдяки сильній постові громадянства і „Сокола" процесія дійшла таки на цвинтар. Одночасно розпорошені громадяни поляки і героями дісталися на цвинтар. Тут соколи могли покласти на могилах героїв вінці. Тимчасом поліція знову ринулася наступ, розбиваючи все по дорозі. Наслідком цього кількинадцять потурбованих переслідо по кілька тижнів у слідчім арешті. Опісля дійшло до великого карного процесу, де на лаві обвинувачених засіло 60 осіб, а коло 150 осіб покликано на свідків. Розправу переводив суд зі Старого Самбора на місці в Хирові з огляду на велике число підсудних і свідків. Розправа закінчилася засудом трьох молодих хлопців на кару 4-ох місяців вязниці і решту (57-ох підсудних) суд уневинив. Одначе на основі амнестії і засудженим дарували кару. Наслідок поведінки поліції під проводом комісаринта Яндзя такий, що державний скарб заплатив лише великі кошти процесу. І ось надійшов 1936 рік. Знову та сама процесія вийшла з вінцями. Але щож виявилося? Завдяки розумному розпорядкові старости в Добромилі поліція не напалась. Процесія спокійно з молитвою і піснею на устах прийшла на цвинтар, де занесла благальні молитви до Всевишнього за спасення душ там похованих та віддала честь полеглим. Опісля з піснею на устах вийшла з процесією також спокійно вернулись до церкви. Тепер одно питання: Чи рік 1935 не був би випав інакше? Хто викликав заворушення? Хто спричинив велику шкоду державному скарбові? Маємо повну надію, що відповідні державні власті витягнуть з цього факту найдальші висновки і таких панів, як п. Яндзьо, привчать, як вони повинні на будуче поводитись.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Діяльність філії Т-ва охорони дітей та опіки над молодю у Перемишлі. Серед розбурханого і різними партійними та особистими спорами заняттого українського громадянства в Перемишлі філія Т-ва охорони дітей веде тиху, але повітну діяльність. Довгі літа головою Т-ва був дир. Ізидор Білинський. За його головства відновила діяльність захоронка для найбідніщої дітвори — і сяк-так забезпечено її існування. Голова був теж ініціятором та головним виконавцем справи будови вакаційної оселі у Старяві — куди вже четвертий рік з усіх сторін на цих землях, бо навіть з Кракова і Калиша, відживаються наші діти на вакації. Завдяки його значним грошевим вкладам і кількатисячній безпроцентовій позичці вдалося діло будови та упорядкуванни оселі довести до кінця. Його дружина Марія Білинська дарувала оселі 3/4 моргову площу. Тому збори Т-ва, що відбулися 29. м. м. з жалем прийняли його як голову бо поновного вибору на голову приняти не хотів. Зате збори приняли внесок, щоб Головне Товариство охорони дітей та опіки над молодю іменувало його своїм почесним членом. На його місце вибрано головою дир. Леоніда Бачинського, людину віддану цілою душею справі виховання молоді, який від початку будови оселі в Старяві віддав Т-ву багато часу й досвіду. Журбою Т-ва під теперішню пору є в першій мірі відновження оселі, на якій є ще коло 6.000 зол. довгу. Хоч це значна квота, але якщо візьмемо під увагу, що будова коштувала перед 5 роками коло 30.000 зол., які здобуто без розголосу, реклям і відозв, — то й на цей довг мусимо швидко найти покриття, щоб гарне діло не пропало. Захоронка, яку відвідує пересічно 25 найбідніших дітей, має досвідну і віддану опікунку в особі п. Софії Котисової; дуже добре веде її захоронка п. Малихівна. Захоронка має дарове приміщення в будинку Бурси св. о. Миколая. На найближчий рік поставив собі Виділ за найважніше завдання зорганізувати та вивести в життя наїзд в осени цього року другу захоронку в Перемишлі на Засянні. Вже йде відповідна акція. Є надія що ця справа вдасться, бо вона знайшла зрозуміння та підтримку со. Василіян, які мають на Засянні між нашим населенням великий моральний вплив. У найближчому часі відбудеться в цій справі зїзд громадян Засяння. Акцією в цій справі займається захоронярська секція, якої організаторкою є член Виділу п. Софія Котисова. При цій нагоді слід звернути увагу на прихильне відношення учениць української жіночої гімназії до захоронки. І так гуманітарна секція учениць уладила для дітвори своїм заходом і коштом вілію, а Марійська Дружина свячене. Новий Виділ поведе теж акцію за приєднанням членів до філії, бо 70 членів з складкою по 75 сот. місячно і 39, що дають добровільні жертви щомісячно на доживлювання дітей, не рішуче за мало. З цієї причини неодна ціля Т-ва розбивається через матеріяльну скруту. Коли до санування інших товариств у Перемишлі находяться охочі громадяни та мають гроші навіть на кількадесятьзолотові вкладки, то справа нашого Т-ва повинна тимбільше знайти зрозуміння і підтримку серед громадянства. Виділовий.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 10 (40) з 15. травня ц. р. Зміст: Праця на місцях (З приводу десятиліття станиславівської філії). — Українська купецько-промислова станова організація в Празі. — Свято Юрія у Львові. — Позичкова кримінальність та її рентовність (фейл.). — З наших проектів в інтересі — Як підтримувати купецькі звязки? — Ювілейне Свято в Станиславові. — Наші куші і промисловці у Зборові. — Невигоди ощадності (О. Домбчевська). — Молочарський закон. — Статистика сільського крамаря: Що нам потрібне; Одна дня праці сільського крамаря. — Різні вісти. — Податок від нерухомостей. — Ринок і ціни. — В цьому числі дописано зреферований податок від нерухомостей з прикладами і коментарями д-ра Грицая.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, Львів, травень 1936. Р. IX. Ч. 5. Зміст: Загальні Збори. — П. Г.: Сокільське виховання. — Єрем: Побратим Юрко. — Суперництво 1936 р. — Організаційні справи. — Українське Свято Моря. — З краю і світу. — З сокільського життя. — Руханковий додаток. — Сокільський тренінг. — Кравий курс.

СВІТЛО Й ТІНЬ, шомісячник. Львів, травень 1936. Р. IV. Ч. 5. Зміст: Новий конкурс „Світла й Тіни" на 1936 р. Р. Шпилько: Перспектива світлин. — С. Шурат: Методи фальшування. — Аматорське фільмування. — Ілюстраційний вклад. — С. Кравців: Рецепти виявників. — Наші ілюстрації. — З новин фотопромислу. — З нашого досвіду. — Вісти з УФОТО. — Від редакції.

ШЛЯХ МОЛОДІ. Львів, 1. травня 1936. Р. I. Ч. 3.

НА СЛІДІ, журнал молоді. Львів, травень 1936. Р. I. Ч. 4.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС. Ужгород, травень 1936. Р. VII. Ч. 5.

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ. Прага, травень 1936. Р. III. Ч. 5.

ПРОМІНЬ. Нью Йорк, квітень 1936. Р. I. Ч. 1.

Листування Редакції

Вп. Р. М-ій: Статтю вже надрукували, зараз після Ваш лист.

Вп. Кореспондентові. Берлін: Зміст реферату дістане з великим опізненням, до того він був вже друкований в іншому львівському часописі.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

Мости Великі.

15. V. Марися.
16. V. Дума про Нечая.
17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман Пісня.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Пятниця, 15. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Субота, 16. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Неділя, 17. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найнижчі „Графіня пані генеральові; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Театр Різнородностей:

Пятниця, 15. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника" „Вічна ендуляція".

Субота, 16. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ендуляція".

Неділя, 17. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ендуляція".

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник" з Аносо Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Мала пеня", „Небезпечний фліртъ".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСІНО: „Дівча з постереставте".
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельовий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Увесь Париж співає". (Хто останній цілує).
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МЕТРО: „Вондер Бар".
МІРАЖ: „Розсміяні очі" з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цілунку".
ПАКС: „Сальве Регіна" та „Індійські відчинці" з Фліном і Фаном.
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Віктор чи Вікторія".
СВІТ: „Граф Монте Хрісто".
СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума" і ревія.
ТОН: „Дочка джунглів".
УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Уланські любощі".
ХІМЕРА: „Таємна жінка".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(ул. Марійська 2.)

Норвегія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 15. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт. (7.30 Солісти (сопран, форт., смичк. квартет), 18.10 „Макбет" оп. Вагнера, 19.25 „Дівча із золотого Заходу" оп. Пуччіні, **Кошиці** (259,1) 16.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 16.55 Концерт квартету, 19.25 Нар. пісні, 21.30 Соната Рахманінова на віол. і форт., **Париж** (1648) 12.15, 17.15 Концерт, 18.05 Авд. для жінок з музикою, 20.00 Пісні, 20.30 „Гавятея" оп. Вікт. Массе, **Білгород** (437,3) 17.00 Смичк. квартет, 18.10 Пісеньки, музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Ірландські пісні (Гезе сопр.), 21.00 З опер Льотцара, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Веселий вечір, **Лайпціг** (382,2) 19.00 Святочна лайпц. музика. 19.30 Давні й нові весняні мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика. 17.00 Скрипка, 19.30 „Країна усміху" оп. Легара, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика. 17.15 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.50 Симф. концерт, 21.15 Давня музика.

Субота, 16. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Мандоліни, 20.25 „Соломині вдівці" муз.-вод. авд. Грубого, 22.15 Скрипк. реціталь Р. Однопосова, **Мор. Острава** (269,5) 18.00 Шведські нар. пісні, **Прага** (470.2) 12.35 Симфонова музика, 21.00 Концерт хору, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 16.00 Концерт легкої музики, 20.00 Форт. реціталь, 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісні, 17.00 Оп. арій, 20. Нар. сербський вечір, 22.20 Нар. музика, **Берлін** (356,7) 8.30 Музика, 16.00, 20.10 Конц., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 15.10 Музика, 18.00 Нар. танці й пісні, **Лайпціг** (382,2) 20.10 Вечір нар. музики, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для сеня, 15.15 Пісні на баритон. відсп. Г. Гаузер, 19.30 „Реквієм" Регера на альт., мш. хор, орх, **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти, 18.40 Концерт фільм. музики, 19.40 Весняна музика, 22. Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 Хор, 21.00 Форт. реціталь, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.40 Опера.

Львівське радіо.

Пятниця, 15. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: Ст. Мєнюшко, 12.45 Хвилина із. Альбомівя з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство. 13.15 З ринку праці, 13.20 Смачний перекладанець, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. авдиція. 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 У журнальній столиці — Монровії, 17.00 Польське летунство, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Арії та пісні мистців бельканта (Ст. Завадська сопран) у супр. форт., 17.50 Спортовий порадник. 18.00 Оперетькова музика з гр. пл., 18.30 Програмова скринька. 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Пісні й арії в вик. Ів. Филиповича (баритон) у супр. форт., 19.00 Фейл.: Наші пані, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт. 19.35 19.40 Спортові вістки, 19.50 Бюро студія розмовляє зі слухачами, 20.00 „Перший монольог Симфоріяна Дротика", 20.10 „Чар кохання" оперетка Акоша Бутікая, у перерві Вечірній денник, із сучасної

Суботи, 16. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Тисяча тактів музики, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Пісеньки в вик. Дашового хору з гр. пл., 15.00 „Перший схід сонця дівчинки", 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальонового квартету, 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Театр Уяви: „Про середульну царівну та слінку дівчинку" муз. авд. для дітей, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Концерт солістів (Беньковська сопран, віоля, форт.) 17.35 Театр на провінції, діядог, 17.50 У робітні львівських повістярів 18.50 Сільна рерум, 18.55 Маріо Шамлі, Джюзепе Даніле, гр. пл., 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт., 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 У музикальному домі, 20.45 Вечірній денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Прогулянки та туристика, 21.30 Весела сирена, 22.20 Симфон. концерт, 23.05 Проспмо до танку, гр. пл.

БІРЖА.

Збіже.

Ціни ньоко Львів	від - до
Пшениця оди.	20.75—21.00
Пшениця зб.	20.25—20.50
Жито Стандарт І.	13.75—14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.05—13.75
Ячмінь оди.	14.50—14.75
Ячмінь на мливо	14.00—14.25
Ячмінь паст.	13.00—13.25
Мука пш. гат. І. випяг.	35.50—36.00
Мука пш. гат. І А	34.50—35.00
Мука пш. гат. І Б	33.50—34.00
Мука пш. гат. І Ц	32.00—32.50
Мука пш. гат. І Д	31.00—30.50
Мука пш. гат. ІІ А	29.50—30.00
Мука пш. гат. ІІ Б	29.00—29.50
Мука пш. гат. ІІ. Ц	28.75—29.25
Мука пш. гат. ІІ Д	27.50—28.00
Мука пш. гат. ІІ Е	26.00—26.50
Мука пш. гат. ІІ Ф	24.50—25.00
Мука пш. гат. ІІ Г	23.00—23.50
Мука пш. гат. ІІІ А	17.50—18.00
Мука пш. гат. ІІІ Б	16.50—17.00
Мука пш. паст.	14.50—15.00
Мука пш. разова до 0—95 прц.	24.50—25.00
Мука жит. вит. 0—30 прц.	24.25—24.75
Мука жит. гат. І 0—60 прц.	23.25—23.75
Мука жит. гат. І 0—65 прц.	21.25—21.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	17.25—17.75
Мука житня посл. понад 65%	13.25—13.75

Інші курси без змін.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг 90·28 — 89.85; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.20 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.24 — 171.40, Фльорени голяндські 359.62 — 358.20, Фунти англ. 26.51 — 26.37, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.50—18.90, Корони данські 118.34 — 117.50, Корони норв. 133.23 — 132.15, Корони шведські 136.45 — 135.56, Ліри італ. 40.00 — 37.00, Марки фінл. 11.70 — 11.55, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шіл. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 102—100, Лільпоп 11.50 11.75, Страховичі 35—35.75.

Папери.

3-прц. інвест. І і 2 ем. 68 серії 72.50—73. 5 конверсійна 51.25, 6 дол. 51, 4 прм. дол. 49.25—49.25—50.00, 7стаб. 64—65.50.

Львів, 14. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Г. К. З. 40—41, 5% дол. Б. Г. 50—52., 4½% За. Б. Г. 39.50—40.50, 4½% Вод. Б. Г. 42.50—43.00, 4½% Ком. 52—53.

Премійвин: Долярівки 48—50, 3 прц. інвест. 64—65.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 13-го травня ц. р. кооперативам платим за ньоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0·15 „
1 кг. сиру	2.70—2.75 „

Тенденція на масло, молоко та сири сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, ньоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг І. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Філія „Просвіти" в Калуші розписує сим КОНКУРС на місце управителя Філії. Платня за умовою (від 120—160 зол. місячно). Подання з документами слати на адресу Філії „Просвіти" в Калуші до 25. 5. 1936. 2122 2—2

Замість квітів на могилу бл. п. о. Евг. Громницького зложив проф. Мих. Кіт на Рідну Школу 5 зол.

Управа Закоронкарської Семінарії СС. Василіянок при вул. Потоцького 96 подає до відома зацікавлених, що зголошення до іспитів на І. і ІІ. курс приймає Дирекція Заведення вже від 10. травня ц. р. до 15. червня. До подання батьків про прийняття треба долучити 1) власноручно написаний хід життя, 2) метрику хрещення, 3) свідоцтво щіплення віспи, 4) свідоцтво з останньої кляси (можна долучити вже при іспиті). Приписаний вік кандидаток на І рік: покінчених 14 літ, а не переступлених 18. Старших кандидаток можна буде прийняти виключно тоді, коли зголосяться дисперсу від віку, яку може признати Куратория за старшинам Дирекції. **Оплата місячна 22 зол.**, такса іспитова на перший рік 10 зол., такса іспитова на другий рік 15 зол., вписове 15 зол.

2126 1—2

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Малаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Каденька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Сербовій 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Брюерівська 16, тел. 233-34 2127 1—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Брюерівська 16, тел. 233-34.

2127 а 1—6

ЛІТНИЩА

ЗАВІЖЕЦЬ ЧЕРЧЕ — Пансіон „ЛІБЕРІВКА" поручає сонячні кімнати, здорова хорч, повне утримання із службою і пошиванням за 2.50 денно, підчас усіх сезонів. До купелів лише 5 хвилин ходу, в разі негоди до диспозиції окрема повозка безплатно. На стації Потік-Черче, до кожного поїзду чекають коні з „Либеріки". 2125 1—2

РІЖНІ

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево вирібна Кучинського, Казимирівська 4, партер, виконує всілякі репарації. 2033 5—5

КАПЕЛЮХИ мужеські, ШАПКИ військові, студентські і спортові. Ян Вітман, — Львів, Трибунальська. 2039 5—5

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 13-18

СПІЛЬНИЧКИ, СПІЛЬНИКА шукає поважне торговельно промислове підприємство для поширення своїх відділів у Львові. Бажаний вклад 5.000—7.000 зол. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „БОРОВА СИЛА". 2129 1—3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Д-р мед.

Рибачевський Олександер

ординує в літі

УМОРШИНІ-ЖИВЦІ

2118 Вілля „Стефанія". 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Друге оголошення.

УПРАВА

Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР" у ЛЬВОВІ

повідомляє, що

XLII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в четвер, 28. травня 1936. в год. 10-ій рано у власній своїй Товариства у Львові, при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу XLI Загальних Зборів з дня 30. травня 1935.
3) Звіт Управи з діяльности і замкнення рахунків за XLIII. адміністраційний рік (1935):
   а) Відділу обезпечень від огню,
   б) Відділу обезпечень від крадежі з вломом.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на затвердження білянсу і рахунку зисків і страт та на уділення абсолюторії Управі за XLIII. адміністраційний рік (1935).
5) Внесення Надзірної Ради в справі: покриття білянсових недоборів в обох відділах.
6) Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на три роки (§ 34. статута),
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на один рік (§ 35. статута).
7) Означення винагороди для членів Надзірної Ради (§ 32. т. 5. статута).
8) Інтерпеляції членів.

До повищого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на денним порядку нарад, однак таке жадання помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед річницею Загальних Зборів.

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 9-30

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.15 „ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480·—
„ „ 1/2	„ 250·—
„ „ 1/4	„ 130·—
„ „ 1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 108 (14.357). Л...в, субота 16. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Абісинія лише окупована, Гайлє Селясіє залишається її володарем.

СТАНОВИЩЕ БРИТ. УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Відповідаючи в палаті громад на запити спрямовані до прем. Болдуїна, сер Джон Саймон заявив: **„Брит. уряд узнає як одиноку зміну в стані Абісинії військову окупацію більшої частини її території. Резигнація з керми державою не означує резигнації негуса, він і дальше є головою суверенної держави.**

На запит лейбуриста Флечера сер Саймон відповів: Брит. уряд дотепер визнає абісинську державу, з застереженням, що велика її частина є тепер під італ. окупацією.

НЕМОЖЛИВО ЗНЕСТИ САНКЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Віцеміністер закорд. справ льорд Стенгоп заявив у палаті льордів: „Годі знести тепер санкції лише тому, що італійці заняли Адіс Абебу. Рада Ліги Націй мала рацію, відкладаючи рішення до половини червня.

ПІДДАЮТЬСЯ.

РИМ, 15. 5. Стефані. Кілька тисяч абіс. воїнників зложило італ. військ. владі криси та скоростріли. Б. адютант раса Дести, Фітаурарі Адема піддався італійцям в Негелті.

Реверанси Мусолінія до майбутнього французького уряду.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. В інтерв'ю з представником „Матена" Мусоліні запевнював, що італ. нарід мирово настроєний, але не дасть видерти собі овочів перемоги. На санкції не жаліється — вони сконсолідували італійців. Французи, повні інтуіції, повинні зрозуміти італ. становище. „Завтра обіймуть владу над Францією люди, що зробили прямо заняття зі служби мирові (соціялісти, радикали та комуністи — приміт. ка Ред.); не сумніваюся, що вони не жалітимуть зусиль, щоб дати нам мир, маю до них довіря. Загострення господарських санкцій, може грозити такими самими наслідками для европейського мира як військові санкції".

ФАШИСТІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ В АДІС АБЕБІ.

РИМ, 15. 5. Стефані. В Адіс Абебі оголошено листу місцевої фашистівської організації; на перших місцях фігурує марш. Бадоліо та старшини його штабу.

ЩО ДІЄТЬСЯ З МІСІОНАРЯМИ В АБІСИНІЇ?

АДІС АБЕБА, 15. 5. Райтер. Дотепер ще невідома доля англійських та американських місіонарів з глибини краю.

ЧОЛОБИТНЯ.

РИМ, 15. 5. ПАТ. Єпископ коптійської церкви відвідав маршала Бадоліо та заявив готовість співпрацювати з італ. владою.

Японія збільшує залоги в Півн. Китаю.

ТОКІО, 15. 5. ПАТ. Міністерство війни повідомляє, що рішило збільшити яп. війська у Північному Китаю. Яп. військові круги дуже невдоволені положенням у тих сторонах, а саме успіхами комуністичної та протияпонської пропаганди в Пекіні і Тієнтсіні. 700 яп. воїнів уже приїхало до Тієнтсіну, частину з них відішлють до Пекіну.

ПЕКІН, 15. 5. ПАТ. Дотепер японська залога у Півн. Китаю складалася з 3000 воїнів; її збільшать до 5.000.

„ДЛЯ ОХОРОНИ ГРОМАДЯН".

ПЕКІН, 15. 5. ПАТ. Яп. військовий аташе заявив представникам преси, що Японія не висилає до Півн. Китаю цілої дивізії та що йде тут про оборону інтересів японських громадян.

Палестинські араби виповідають послух Англії.

ЄРУСАЛИМ, 15. 5. ПАТ. Арабський комітет рішив почати від нині кампанію непослуху та неплачення податків.

ЄРУСАЛИМ, 15. 5. ПАТ. Брит. високий комісар запропонував начальній арабській раді компромісові внески в справі жидівської імміграції до Палестини; арабська рада відкинула їх після 6-годинних нарад.

Австрія висмикується зпід італійських впливів?

ПАРИЖ, 15. 5. Авас. Льондонські круги інтерпретують австрійську кабінетну кризу як зусилля Шушніґа, видобутися подекуди зпід італійських впливів, не зважаючи на його телеграму до Муссоліня. З того приводу ліві круги тішаться італ. неповодженням, зате консерватисти бояться, що уступлення кн. Штаремберґа ослабить позицію уряду Шушніґа у відношенні до Німеччини.

РИМ, 15. 5. Стефані. В італ. політ. кругах зміна австр. уряду не викликує занепокоєння, бо з його складу можна вносити, що політ. орієнтація залишається без змін.

Комуністи не увійдуть до французького уряду.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Комуністична партія офіційно повідомила соціялістичну, що її члени не приймуть мандатів у кабінеті Блюма.

Комуністи справдуються тим, що, якби вони взяли участь у новому уряді, спричинилиб ми взяли участь у новому уряді, спричинилиб вони нечувані напади ворогів. Крім того ком. інтернат протестує проти заміту, наче би організовані комуністами провінціональні комітети Народ. Фронту мали революційний характер.

НА ЧЕСТЬ ПАРИСЬКОЇ КОМУНИ.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Комітет Нар. Фронту проектував уладити 24. т. м. масову маніфестацію з нагоди рокови... свята на честь полеглих вождів комуни з 1871. р. під т. зв. стіною союзників на цвинтарі Пер-Ляшез. Радикали висловилися проти цього проєкту.

ФРАНЦУСЬКА ЛІВИЦЯ ТРІЮМФУЄ.

ПАРИЖ. 15. 5. ПАТ. Комітет „людового фронту" визначив на 7. червня великі маніфестації у цілому краю з нагоди виборчої перемоги.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

Хто добре газдує, той гаразду є!

...жують старі люди, а господарюєте добре складаючи свої ощадности на ПРЕМІЙНУ КНИЖЕЧКУ

Кооперативного Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

на яку крім звичайних відсотків можете дістати ще й нагороду за ощадність 25—100 зол.

Для кого більша небезпека.

Львів, 15. травня 1936.

Здається, аксіомою є, що комунізм на всіх східних землях, зокрема на Волині та Поліссі, постійно зростає. З того приводу вже б'є на алярм і сама польська преса, особливо консервативний варшавський „Час", а найбільше вилеганське „Слово", що найкраще орієнтується у настроях східних земель. Є очевидно й інші видатні особи, особливо серед наукового польського світу, що ясно бачать комуністичну небезпеку для Польщі. Може найглибше підходять до тієї проблеми два сеніори польської науки, проф. Ст. Старжинський і проф. Маріян Здзеховський. Обоє вони підчеркують у сучасному російському комунізмі його месіяністичні риси. Проф. М. Здзеховський, що все своє життя цікавився впливами російської психіки на душу поляків, свідомий того, що й тепер цей вплив не зменшився. Він радше ще сильніший, бож комун. світогляд, особливо в російському виданні, має всі прикмети нової „релігії", що повна динамічної сили і гону до експанзії. У сполуці з незмінним максималізмом вдачі москалів та історичними імперіялістичними тенденціями Москви ця релігійно-фанатична експанзія московського комунізму справді витворює дуже поважну небезпеку для польської держави.

Комуністична небезпека в Польщі стає тим більша, що в деяких рисах польської психічної вдачі є співзвучні елементи з матеріялістичним світоглядом комунізму. Чейже в порівнянні хочби з українською вдачею, з її ідеалістичною закраскою та пасивністю, польська вдача виявляє значно більше активности та гону до піднесення життєвого рівня одиниці. Кожний поляк хоче бути паном. Через те й саме польський патріотизм має специфічне забарвлення: кожний рад би здобути для себе максимальні користи від держави. З другого боку не в усьому польському громадянстві за часів неволі було однакове напруження патріотизму: траплялись і дуже прикрі речі і саме в тій площині відношення до російської державности.

Кращі польські мислителі дуже добре здають собі справу з глибокого підложа комуністичної небезпеки. І тому проф. М. Здзеховський у своїх працях кличе ввесь християнсько-культурний світ Европи просто до хрестоносного походу проти московського комуністичного імперіялізму. Має він слушність. Чейже все ясніше бачимо, що в усьому світі хід історичних подій іде в напрямі поділу на два протилежні табори: комуністичний і протикомуністичний. На чолі одного стоїть Москва, на чолі другого — Німеччина. У такій ситуації проф. С. Старжинський уважає життєвою конечністю Польщі витворити владу ідеюще моглаб опертись однаково і московському комунізмові і німецькому націонал-соціялізмові. Він накликує створити у Польщі справедливий соціяльний устрій. Це гасло само собою підчеркує, що головну небезпеку проф. Старжинський добачує в московсько-комуністичному

імперіялізмі — зрештою він говорить про це й експрессіє вербіс.

Нема потреби виясновати, який саме зміст криє в собі комуністична небезпека для польської держави. В гру входить не тільки дальша державна приналежність територій з неполяцькою етнічною більшістю населення. Небезпека комунізму сягає глибше, бо перемога комунізму в Польщі зробила би з неї складову частину СССР, такою, якою нині є Україна.

Коли ми пишемо про ці речі, то не тому, що хочемо вчити поляків, чи щонебудь їм радити. Ні! Ми примушені до того тою безуспішною боротьбою, що її від літ ведемо передовсім з пануючим політичним режімом на Волині та Поліссі. Це Волинь і Полісся маємо на думці. Ми знаємо, що там зростає постійно комунізм і питаємо, чому він — українському громадянству — унеможливлюють боротьбу з ним? Очевидно, добро української нації не може бути вистарчальним аргументом для польської опінії. Тому ми змушені оперувати аргументами, що випливають із польської держ. рації. Ми свідомі, що комунізм дуже шкідливий для нас, для нашого національного організму. Але знаємо, що комунізм одночасно не є добром і для польського державного організму. І тому на закінчення ставимо запит під адресою польського політичного світу: Для кого небезпечніший арґіст комунізму на українських територіях, що входять у склад Польщі: для українського національного організму, чи для польської держави?

ВОЛИНЬ ШУКАЄ БОГА!

(Репортаж зза сокальського кордону.)

Три мільйони українського населення в межах польської держави живуть на північ від сокальського кордону.

Сокальський кордон є парадоксом. На ньому нема граничних стовпів, ні митної сторожі, російсько-австрійські станиці переорює дідько плугом нашого селянина. А проте він існує і ділить життя нашого народу на два відмінні комплекси. Бо є два роди кордонів: ті, що їх визначають стовпами і ті, що їх покладають між душі; перші ділять територіально, другі — розєднують людей.

Писати про проблему сокальського кордону — це нікчемна атракція, бож про це писалося вже не раз навіть на сторінках нашої преси, яка не дуже любить встрявати у „провінціональні" справи. Одначе побувати на наших північних землях справді цікаво, а навіть подекуди корисно. Правда, не є це краї цілком нордичні, ані нема в них білих медведів, які притягають туристів, але неодмін — скажім бомбастично — бігуш там ще й досі відкрити можна, тож ризикувати цікаво і варто.

Хто подорожуватиме волинськими шляхами, завважить на перехрестях доріг характеристичні дорогоказки, прибрані в урядові барви й урядові написи. Щож тут дивного? — скаже лайк. — Стовп стовпом, тай годі! Людина з археольогічним чуттям зацікавиться таким стовпом ближче і відкриє на ньому кілька різних верстов; під урядовим кольором запримітить німецькі барви, колупаючи от хочби нігтем, дошкрабається до правдивого царського „знамені". Це замість лекції історії останніх десятиліть сказатиб — наглядне навчання.

Волиняки незвичайно милі люди і як господарі і як привабливі знайомі, от хочби візники. Мій візник (їду селянським возом у містечко Т.) типовий волинський дядько, який про себе готов усе сказати, що він дурний, але коли його тягнуть у непевну справу, завсіда має готову відповідь, що він не дурний. Мій дядько має добрі коні і курить поганий тютюн. Що до часу повертається до мене і питає, що там чувати в світі. Коли виїздимо в болотнисту вуличку містечка та минаємо „фігуру" (хрест), дядько знімає шапку, щоб перехреститись. На хресті, що похилився від старости, поставив хтось пуяту пляшку з горілки. Люди йдуть поруч хреста і хрестяться, здіймають шапки — і нікому на гадку не прийде скинути пляшку.

Волинські містечка мають у собі дещо з ромашки, стрінете в них пейсатих і голених жидків, трохи старої та занедбаної архитектури і місцевих урядовців, що ходять на місцеве пиво до місцевого чеського пивоварн. І ще церква — часом дерев'яна, часом мурована — і завсіди мурований костел. Часами є їх більше, коли взяти на увагу „народові" каплиці, або сектантські доми молитви.

Волинь шукає Бога. Волинь, що корчиться з матеріяльної нужди, шукає світла для духа. В Л. Іван Ступа кинув плуг і 9 десятин, що їх цим плугом 50 років орав, витесав хрест з вербового дрючка і пішов проповідувати близький кінець світа. Коли я пробував схопити його на фотосвітла, казав мені битись у груди, бо царство антихристо вже надходить. За Іваном Ступою багатьох юрби селянських босих дітей — Іван Ступа благословить їх вербовим хрестом, цитуючи Христові слова.

В Н. люди перестали ходити у церкву. Мовляв, тому, що „Бога нема" — „Бога вигадали буржуї, щоб дурманити народ". Молоді читають приховані безплатно або нелєгально газети, слухають „шуму колхозних тракторів" і мріяннюють цілі роки у вязницях за „майбутній, ідеальний — справедливий лад". Старі судяться за землю і будують дім... молитви.

Волинь — блаженна сторона під блакитним небом — це країна таксамо цікава, як і невідома. В якомусь селі між Почаєвом і Луцьком відвідав я взірцеву кооперативу, подивляв імпозантний розмах молочарської праці, слухав чудової відправи українською мовою у місцевій церкві.

Другого дня ночував я в іншому селі, де пригощували мене закоштувати „гандзі" (варений денатурат з молоком) та послухати „служби" місцевої секти, якої квінтесенцією був безліч разів повторюваний псалом на нуту „Ой не ходи Грицю"...

В З. є новозбудований рімо-католицький костел для тамошніх кольоністів. Але тамошні кольоністи не ходять до тамошнього костела, бо будують собі „свій", народовий, де не чути латини і де шлюб, хоча неважний і без акту, всеж таки на половину дешевший.

Читаємо в періодичній літературі, що Волинь, або загальніше „кресы", матимуть велике майбутнє, стануть високо-культурною країною. Це правда. На Волині вже сьогодні стрінете чеські, а біля них і українські села, в яких люди ходять по тротуарах; чехи читають свої газети зі „златої Праги", українці пренумерують пресу галицьку і свою власну, що починає народжуватися та промощує собі шлях на села, а разом і українці і чехи моляться в одній православній церкві. Можна без застережень твердити, що в такі місцевости, де культура і в духовому і в матеріяльному розумінні росте як хміль у тамошніх плянтаціях.

Формально — Волинь одноцільна політично-суспільна країна, де українське населення у всьому йде рука в руку з урядом. Це не перешкоджує урядовій „Газеті Польській" мало не щодня писати про присуди за приналежність до КПЗУ або ОУН. Патріотично українська преса

о. О. ПРИСТАЙ. 24

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Будучи в Польщі, я хотів купити собі ланок двірського поля. Як знаєте, я привіз з Америки 6.000 долярів. Але влада заборонила в Галичині дідичам продавати землю українцям. Тому я пустився на штуки. Мав я в Лубянці одного приятеля поляка. Він намовив мене, що сам купить мені лан у дворі. Потім перепише на мене куплений грунт. Я дав йому 5.500 долярів і він купив файний ланок двірського поля та заінтабулював на себе. Потім цей зрадливий та обманливий „приятель" не хотів відінтабулювати й передати мені те поле, що купив за мої гроші. Процесуватися я не міг з ним у пануючих там умовинах. Зрештою і так був би не виграв процесу.

В Америці я втратив своє здоровля, бо самі знаєте, як я тяжко гарував на той гріш, що за нього тепер інший панує. Я лишився на леді із мене зробився чистий жебрак! Змилосердіться наді мною нещасливим і видістаньте мене з Канади до Америки, бо тут я ніколи нічого не дороблюся!...

Хто старшого не слухає, той песьої шкури слухатиме! — каже правильно народня приповідка. Це часто справджується в практичному житті і справдилося воно теж на біднім Федеві Вербицькім. Він, до речі, не був злий чоловік. Умів читати й писати, належав до церковного хору, пильно працював у фабриці, де наставники навіть дуже хвалили його, виконував гарно свої християнські обовязки, значить: ходив до церкви, сповідався і причащався та брав участь у громадськім житті. З нього булаб золота людина, колиб не ті людські гордощі. Був дуже зарозумілий. Мовляв, він ліпше знає від старого попа. Вийшло таке, що піп у дзвін, а дідько в клепало... Я радив Ф. Вербицькому так щиро, як тільки може радити той, що сам вийшов зі селянського роду. Колиб він був послухав мене та здержався зі своїм відїздом бодай півроку, доки не управильнились відносини в краю, то не втратив би був своєї кервавиці. Гіркий досвід навчив його, що „свій розум май, але старших ради ся тримай!" Чи буде це пересторогою для інших?

•

Між нашими американськими емігрантами були такі, що добре думали, але не так робили. А інші знову тільки снували собі плани, але рук до них не прикладали. На жаль, найменше було тих, що мали добрі наміри та ще краще здійснювали їх своєю працею. Вони доробилися чогось і жили потім гарно.

Українські емігранти прийшли з країни нужди й темноти. Були найбідніші. Але здавалося, що опинившись в Америці серед добробуту, візьмуться до праці, придбають собі щось путнього і надолужать бодай у деякій частині свої давні злидні. Та небагато з них дбало про забезпечення свого існування. Бо не мали доброго прикладу в Старому Краю, що дуже впливає на людей. А в Америці не вміли використати сприятливої нагоди, щоб навчитись від чужих, як треба жити. Своїх, старших віком і досвідчених, не слухали, бо на це не дозволяла їм гордість. Вони-ж були вже „американці"! Потім не диво, що Ф. Вербицький та інші самі спричинювали собі нещастя.

Частина друга: Вежа Народів.

1. ПРАВДА И ДЕМАГОГІЯ.

Свобідна й широка дискусія знайде завсіди дуже вагомих приятелів правди. **Г. Кампбел.**

Описуючи вражіння, що його зробило на мене американське населення, зупинюся передовсім на імігрантії жидівській і мурииській, а потім коротше на ірляндській, італійській і т. д. Роблю це тому, що американські жиди й мурини найбільше зацікавили мене. Із цих двох народів міг би американські земляки брати собі приклад, як улаштувати своє життя в країні багатій, великій і найсвобіднішій на цілому світі.

У Старому Краю я мало що знав про жидів, бачив тільки, що вони майже такі самі люди, як ми. Різнилися лише тим, що займалися торговлею і часто ошукували нашого нехарапутного дядька. Щойно в Америці почав я докладніше їм приглядатися і доглянув в них багато цікавого.

Колись багато українських інтелігентів нападало на найбільшого галицького мислителя, Івана Франка, за його вислів, мовляв, він не любить Руси за її нездарність й інші погубні прикмети. Тимбільше готові тепер мене відсудити й причепити мені латку, буцімто я жидівський приятель. Іван Франко стверднв, що у нас брак глибшого, світового способу думання. Тому він не любив нашої, замало сказати тяжкої, але таки направду назадницької інтелігенції з її галицько-загумінковим духом.

Жидів можна не любити за їх погану вдачу, одначе второпність, аручність, підприємчивість і хист влаштувати собі вигідне життя в цілому світі, а навіть у ворожо настроєних до них осередках, ми повинні не лише подивляти, але й пильно наслідувати. В нас вкорінився шкідливий і зовсім дитячий пересуд про жидів, нібито вони багато дурніші від нашого хитрого й великомудрого дядька. Нарід оповідає собі різні жартівливі нісенітниці, якто наш дядько здурив жида й казав йому лізти на грушку по дзвінятка (подвійні горнятка) з грішми, що їх залишив покійний тато. При тім дядько показував жидові гніздо осей чи шершенів. Іншим разом радив, шоб жид сидів сім днів на гарбузі, як квочка на яйцях. А потім з гарбуза виколиться лошак.

(Далі буде.)

все стоїть на становищі, що Волинь суто націо-нальна земля 40-мільйонового українського народу. А тимчасом поруч постійного арешту польського елементу*)не можна заперечити факту існування „сто-руссіх" груп; і не закриє дійсности факт, що сила селянської молоді має „червоні" душі...

Волинь — це країна антитез і парадоксів. У своїй історичній рубриці має ця земля імена найславніших людей, крає в собі безліч історичних памяток нашої золотої доби і волю золоті... „пятьрубльовки" від золотих, емітованих державною монетарнею.

Але помінявши все сказане, Волинь — найспокійніша в світі земля. Бореться з кірвою, працює, святкує щороку традиційні Шевченківські роковини та живе окремим життям. Пишається огірками в меді, що весни відцвітає морем вишневих садків і., проклочує американські долари для справи вічного спасення.

Так! Волинь — країна парадоксів.

Роман Чучвалович.

*) Урядова статистика каже, що на Волині повстало по війні 167 польських осад-кольоній, де живе 2.960 родин. Ті родини мають 12.263 дітей, з яких понад 6.000 є у шкільному віці. Всі ті діти мають забезпечену науку в польських школах.

Постанова суду Т-ва Письменників і Журналістів.

З приводу статтей ред. Д. Паліева і звязаних з ними справ.

Суд Товариства Письменників і Журналістів ім. І. Франка, зложений з членів ред. Льва Ланкого, дра Матвія Стахова, інж. дра Евгена Чикаленка, заступника члена ред. Василя Софронова-Левицького, розглянув всебічно справу статтей ред. Дмитра Паліева в „Батьківщині", що були відповіддю на статтю ред. Володимира Целевича, і по переведеній розправі в днях 19-го і 28. IV. та 4. V. 1936. на основі зізнань свідків та розглянених усіх документів, звязаних із цією справою, прийняв таку

ПОСТАНОВУ:

1. Член Товариства ред. Дмитро Паліїв винен, що в статтях I—XI у „Батьківщині", які були відповіддю на статтю ред. В. Целевича, перейшов усякі межі свободи політичної критики та дозволеної оборони особистої чести і без ніякої оправданої причини, в абсолютно недопускальний спосіб зачепив інші особи й установи, підіймаючи проти них публично недоказані важкі заміти такого характеру, що вияснення цих замітів та обставин справи є неможливе, або воно булоб таке, що мусілоб вносити у суспільне життя деморалізацію.

Цей вчинок ред. Д. Паліева тяжко нарушує етику журналіста-громадянина і тому ред. Д. Паліеву належиться строга догана і рішуча осторога.

2. Член Товариства ред. Володимир Целевич винен, що у своїй статті в „Ділі" з дня 7-го вересня 1935 р. підняв легкодушно, без достаточної основи особистий закид проти ред. Дмитра Паліева, що нібито він допустився якихось протиевих „зделок" із громадськими грішми, натякуючи на присвоєння 10 дол., хоч він мав можливість перевірити неправдивість цього закиду.

Такий неоправданий та образливий закид проти другого члена Товариства нарушує правила товариської поведінки журналіста-громадянина і за це належиться ред. Володимирові Целевичеві упімнення.

МОТИВИ.

I). Суд має обовязок розглянути справу, по своїй суті дуже тяжку, бо вона одночасно зачіпає з одної сторони питання свободи політичної критики та з другої сторони питання журналістичної етики.

Суд, згідно з основними принципами Товариства Письменників і Журналістів ім. Івана Франка, признає **право свободної політичної критики,** а вслід за тим **право свободної політичної полеміки** не тільки за найзвичайнішій принцип, з яким стоїть і падає **здорова громадянська журналістика,** але він також признає і одною з найважніших основ здорового розвитку і поступу кожного суспільства, зокрема нашого. Границею цього права є недержавної нації. Границею цього права є тільки добро цілого суспільства та честь окремих громадян і громадянська етика. Тому суд не займався зовсім питанням, чи ця або інша стаття члена Товариства містила оправдану і істійну або неправильну політичну критику інших українських політичних груп, коли дана стаття не переступала означених угорі меж свободи критики. Оцінка такої критики — це справа виключно **активної** політики, щодо якої ніколи не можна осягнути повної однодушности поглядів усіх нормально розвинених і свобідних громадян.

II). Спираючись на цій засаді, суд оцінив стверджений ним фактичний стан так:

1) Ред. Паліїв помістив у „Батьківщині" низку критичних статтей і заміток проти політики УНДО та проти метод громадянсько-політичної поведінки окремих діячів УНДО, в тім числі також статті, звернені проти ред. Целевича.

Ред. Паліїв на основі засади свобідної критики, виходячи з іншого погляду на завдання української політики, мав громадянське право публікувати згадані статті.

Не входячи в те, чи зміст цих критичних статтей політично раціональний, суд ствердив, що ці статті в нічім **не нарушили засад журналістично-громадянської етики.** Зокрема не нарушувала цих засад, раціональна чи не раціональна, політично-громадянська оцінка, яку дав ред. Паліїв для факту декларації ред. Целевича, що її він зложив у берестейськім арешті, та в якій він заявляв, що рішив раз на все усунутися з політичного життя.

2) На ці статті Паліева відповів у свою чергу ред. Целевич статтею у „Ділі", в якій він старається опрокинути політичну критику ред. Паліева, а разом з тим переходить до критики його особистої поведінки. Ред. Целевич ставить у цій статті проти ред. Паліева цілу низку замітів політичного і чисто особистого характеру, як те, що

а) ред. Паліїв не має морального права робити нікому закиду у справі зміни орієнтації, бо він сам уже перебув орієнтацію на Схід і навіть їздив для реалізації цієї орієнтації;

б) ред. Паліїв діставав нараз по кілька платень („посольську платню, платню начального редактора і платню заграничного референта УНДО");

в) ред. Паліїв „має масло на голові", бо на процесі з ред. Івном Тиктором вийшли його грошеві „зделки".

Хоч політичного заміту кол. орієнтації на Схід з товариських причин не повинен був ставити саме ред. Целевич, як колишній товариш у спільній партії, а ще раніше товариш в інших вужчих організаціях, бо будучи у спільній організації, він тимсамим виправдував ту політичну орієнтацію ред. Паліева, то все таки тим замітом ред. Целевич не нарушив журналістичної етики. Ред. Целевич оправдано підносить у своїй обороні ту обставину, що його заміт у сторону ред. Паліева щодо його колишньої орієнтації був дуже загальниковий, без ніяких конкретних даних і тому не міг „деконспірувати" поїздки ред. Паліева до Харкова в 1923. році, а то тимбільше і ще важніше, що про цю поїздку до Харкова виразно написав перший сам ред. Паліїв у „Новім Часі" ч. 219 з 1933 року. Таким способом не міг ред. В. Целевич у цій справі „деконспірувати" ред. Д. Паліева у 1936. році.

Заміти ред. Целевича на адресу ред. Паліева, означені під б), є питанням громадянської критики, а не особистої образи чи нарушенням громадянської етики.

Зате суд є того погляду, що заміту під в) про „масло на голові і т. д." ред. Целевич не смів підіймати. Цей заміт у звязку з іншою заміткою „Діла" виразно натякав на справу здогадного присвоєння собі ред. Паліевом 10 долярів із громадянських грошей. Ред. Целевич, підносячи такий образливий заміт, мав обовязок перевірити його основу в **першім джерелі,** себто у дра Дмитра Левицького, а не повинен був спиратись виключно на заяві самого ред. І. Тиктора, який сам джерельно справи не міг знати, а знав тільки з другої руки — з кругів УНДО.

Суд провірив мериторично справу 200 долярів і ствердив, на підставі письменної умови між д-ром Д. Левицьким і ред. Паліевом, що не була **формальна** особиста позичка ред. Паліева на купно уділу в „Новім Часі". Цю суму взяв др Д. Левицький з Фонду Допомоги Голодному Селу, але згідно з його волею цю суму повернув до Фонду з власних грошей. Ред. Паліїв зобовязався до року повернути дрові Д. Левицькому цілу суму 200 долярів без процентів готівкою або віддати йому власність 20 прц. уділів у „Новім Часі". Крім того зобовязався ред. Паліїв редагувати „Новий Час" у дусі платформи УНДО." Суд ствердив, що ред. Паліїв досі не повернув ані 200 долярів д-рові Д. Левицькому, ані не передав йому власности 20 прц. уділів у „Новім Часі".

Таким чином ред. Паліїв має **формальне** право з одержаної формальної позички вжити 10 долярів чи іншу суму на власні потреби, бо ці гроші були дані до його формального розпорядження, а тільки з метою дістати уділ у „Новім Часі" і редагувати його в дусі платформи УНДО, а ред. Паліїв не осягнув сумою 190 долярів.

Для ред. Целевича прийняв суд як облекшуючу обставину те, що ред. Паліїв не віддав справи заміту, піднесеного ред. І. Тиктором, до громадянського суду і чим міг викликати непорозуміння у цілій справі.

З того становища суд уважає упімнення для ред. В. Целевича за справедливо застарчальне.

3) Ред. Д. Паліїв має право й обовязок боронити себе перед замітами, видвиженими ред. Целевичем, однак при тім він мусів берегти принципів громадянсько-журналістичної етики. Беручи на увагу образливий заміт проти особистої чести (спроневіріння), видвиженний проти нього ред. Целевичем, міг він самому ред. Целевичеві відповісти навіть безоглядно, бо в тім випадку він діяв би у справедливій обороні, при чому треба би брати під увагу можливий і природний афект у того роду справі. Наслідком цього навіть деяке переступлення межі справедливої оборони супроти самого ред. Целевича булоб оправдане.

Тимчасом відповідь ред. Паліева є такого змісту, що вона не покривається навіть з найліберальнішим правом оборони. Ред. Паліїв говорить у своїй відповіді абсолютно без ніякої потреби своєї оборони про такі справи, як: а) здогадне зазублювання членів партії (Національної Роботи) з нелегальною конспіративною організацією УВО, б) здогадне фінансування „Нового Часу" проводом УВО, в) зміна редакторів у „Новому Часі", здогадно роблена проводом УВО і т. п. Напроваджувані ред. Паліевом здогади факти зовсім не потрібні для вияснення закиду, чи він їздив, чи не їздив до Харкова (що врешті він сам писав у „Новому Часі" в 1923 р.), як також вони абсолютно не мають ані мериторичного, ані навіть часового звязку зі справою закиду присвоєння 10 дол. Ця остання справа відноситься до 1935 р., і є окремою для себе справою, що абсолютно не має ніякого відношення до питання, чи УВО було зазублене з партією „Нац. Роботи", чи фінансувало видання „Нового Часу", в який спосіб це діялося внутрі УВО і т. д.

Оповідаючи про ті справи публично в газеті, редактор Паліїв допустився евентуальних двох

4-та ПОСТІЙНА ДЕННА ВИГРАНА З ТЯГНЕННЯ ЧЕТВЕРТОЇ КЛЯСИ ДЕРЖАВНОЇ ЛЬОТЕРІЇ В КВОТІ

30.000.— зол.

впала на ч. 164.247 — закуплене в нашій колектурі. Крім того впали вже у нас такі більші виграні:

10.000 зол. на ч. 27.411
10.000 зол. на ч. 43.121
10.000 зол. на ч. 81.859
10.000 зол. на ч. 144.997
10.000 зол. на ч. 65.637
7 виграних по 5.000 зол.
та цілий ряд виграних по 2.000 зол. і 1.000 зол.

„НАДІЯ"

Львів, Леґіонів 11.

Враження і пригоди
першої українки
в Китаї — списані
живо та барвисто
приносить книжка
Софії Яблонської
З КРАЇНИ РИЖУ ТА ОПІЮ
з 45 ілюстраціями.
Ціна 2.50 зол., з почт. пересилкою 3 зол. Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

дуже тяжких провин: А) Коли ці обставини, які наводить ред. Паліїв у своїй статті, правдиві, то ред. Паліїв допустився страшної провини віроломства супроти колишніх своїх товаришів нелегальної роботи в УВО, яким він обовязаний не зраджувати їх звязків з УВО. Коли ці обставини правдиві, то вони деконспірують цілий гурт осіб без їх згоди і можуть бути проти них при відповідних обставинах підставою для нагінки. Вкінці в тім випадку публікація цих обставин ломить довіря у словність українських громадян. Б) Коли ж ці факти й обставини, які навів ред. Паліїв, неправдиві або перекручені, то тоді ред. Паліїв допустився не менш важкої провини — безпідставного очорнення, яке може зачепленим ним громадянам чи гуртам принести ненаправні громадянські шкоди.

Суд не мав змоги з природи річи перевірювати правдивість чи неправдивість цих здогадних фактів, наведених ред. Паліївом. Але без огляду на їх фактичну основу — публікація їх, як виведено вище, є в українських громадських відносинах небувала, а провина ред. Паліїва дуже тяжка.

Оправдати того роду провини не можна ефектом, бо ред. Целевич оповістив свою статтю в „Ділі" 1935 р., а ред. Паліїв опублікував свої статті в березні 1936 р., отже мав багато часу докладно передумати та перевірити вибрану собою методу своїх статтей. Навпаки, цей факт що статті були оповіщувані в часі аж кількох місяців, є обтяжуючою обставиною для провини ред. Паліїва.

Ред. Паліїв як старший і провідний журналіст мав обовязок пильнувати здорових громадянських метод у журналістиці у своїх власних статтях, своєю поведінкою, суперечною із засадами журналістично-громадянської етики, він давав згіршення всім молодшим журналістам. Провина ред. Паліїва лежить саме у тім, що він легкодушно забув про цю свою обовязкову відповідальність.

Суд не міг взяти під увагу оборони ред. Паліїва у тім напрямі, що ці речі зачепив ред. Целевич, отже він їх опублікував на відповідальність ред. Целевича, як „історію". Ці оповіщені ред. Паліївом здогадні факти, звязані з нелегальною організацією, ще не є „історією" і про це мав ред. Паліїв відповідальний обовязок знати. По друге, ред. Целевич у своїй статті ніяких здогадних обставин з нелегального життя, не оповіщених дотепер не описував. Вкінці треба замітити, що статті ред. Паліїва в цих частинах не були громадянською дозволеною критикою метод іншої політичної організації, зокрема в даним випадку нелегальної УВО, бо ця частина статтей ніякої критики не містить, а тільки без ніякої конечности вмішує у справу і зачіпає особи поіменно, або цілі гурти й установи, в яких відразу можна ствердити конкретні особи. Все це дуже обтяжуючі моменти для ред. Паліїва. Не є ніякою облекшуючою обставиною для ред. Паліїва те, що в одним місці стаття ред. Целевича була образлива для ред. Паліїва. Річ у тім, що поголоску про здогадне присвоєння ред. Паліївом десяти дол. повторив ред. Тиктор ще в 1934 р., а за ним це видрукувало „Діло", отже вже в 1934 р. мав ред. Паліїв обовязок перевести вияснення цієї справи у громадянськім суді. Коли він цього не зробив, то не може покликуватись як на облекшуючий момент на те, що інші громадяни не мали у справі оборони його честі більшої обережности, ніж мав він її сам.

У цім стані річей мусів суд приняти як за справедливу наведену у постанові кару з тим, що приглушення у членських правах не накладає суд тому, що вже Рада Товариства справедливо припинила його в членських правах від 19. березня — по день видачі нинішньої постанови.

Ш. Ред. Паліїв поставив вимогу, щоб суд притягнув до відповідальности авторів статтей у „Ділі" і „Новім Часі", що були відгомоном його IX. статті. Цього суд не міг зробити тому, що ці статті не підписані, отже за них відповідають лише „відповідальні редактори", які не є членами Т-ва Письменників і Журналістів і тимсамим не підлягають дисциплінарній процедурі Товариства.

Суд міг розглянути ці статті лиш обективно, не зачіпаючи самих авторів. У цій справі суд признав статтю „Діла" „На дні" за переступаючу права здорової журналістичної критики. Зате об статті „Нового Часу", хоч декуди надто гостро висловлюють своє відношення до обективного змісту IX. статті ред. Паліева, то всеж не переступають меж оправданої оборони, яку спричинив сам ред. Паліїв супроти видавництва „Нового Часу" своєю засудженою IX. статтею.

IV. При всебічнім розгляді цілої справи, звязаної з вище описаними статтями ред. Паліева, суд однодушно є того глибокого переконання, що не тільки ціла та полеміка не відповідала правилам журналістичної поведінки, але й причинялася до внутрішнього ослаблення громадянського життя. Тому суд є тої думки, що на будуче подібна полеміка не сміє в нас повторитися

У Львові, дня 4. травня 1936 р.

М. Стахів, В. Софронів-Левицький, Е. Храпливий, Л. Лепкий.

Рада Т-ва затверджує постанову Суду і накладає на:

ред. Паліева кару строгої догани і рішучої остороги;

ред. Володимира Целевича кару упімнення.

Львів, 14. травня 1936.

ЗА РАДУ Т-ВА ЖУРНАЛІСТІВ І ПИСЬМЕННИКІВ ІМ. І. ФРАНКА:

Роман Купчинський, голова.

Копії цієї постанови переслано ред. Д. Паліеву і ред. В. Целевичеві та крім того до оповіщення Редакціям: „Діло", „Новий Час" та „Українські Вісти".

Мирон Коновалець, секр.

*

Прим. Редакції. Поміщуючи вище без ніяких змін комунікат Ради ТОПІЖ, зазначуючи таке: Що торкається осудженої у вищенаведеному комунікаті статті „На дні" — признаємо помилку в поміщенню її. Хоча Редакція, друкуючи щонебудь, за весь матеріял бере відповідальність, проте дозволимо собі виявити, що в даному випадку стаття „На дні" не походила зпід пера ніодного члена Редакції.

СЕЛЯНИ ТА ХЛІБОРОБИ.

БЕРЛІН, 15. 5. ПАТ. Німецький міністер господарства Дарре повідомив усі уряди, що зв'язано з законом про ліднітво титул „селянина" (Бауер) належиться лише власникам т. зв. дідич (Бауер) належиться лише власникам т. зв. дідичних господарств. Всіх інших власників рілі слід називати „хліборобами" (Ляндвірт).

ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

БЕРЛІН, 15. 5. ПАТ. За державну зраду засудили двох громадян Чехословаччини: Альфонса Бема на досмертну вязницю, Осипа Бема на 8 років.

ПРО ЩО ГОВОРИВ ГІТЛЄР З БРИТ. АМБАСАДОРОМ?

БЕРЛІН, 15. 5. Авас. Британські та німецькі політ. круги не говорять нічого про зміст розмови Гітлєра з брит. амбасадором Фіпсом. Припускають, що йшло про приспішення нім. відповіди на квестіонар та про візиту брит. державного мужа в Берлін.

ВИНЯТКОВИЙ СТАН В ЕСПАНІЇ ПРОДОВЖЕНИЙ.

МАДРИД, 15. 5. ПАТ. Постійна комісія кортезів погодилася — після півгодинної дискусії — продовжити виняткový стан на місяць

ЦЕРКВИ ГОРЯТЬ.

МАДРИД, 15. 5. ПАТ. У Каркаженте (пров. Валенсія) підпалили одну церкву та один монастир; поліція привернула лад.

ПОЛІТИЧНІ АРЕШТУВАННЯ В ІРЛЯНДІЇ.

ДЕБЛІН, 15. 5. ПАТ. Вчора вечором поліція арештувала на передмісті Дебліна коло 30 молодих людей, що відбували тайні сходини республиканської організації.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

Еміграційні справи.

КОНТИНГЕНТ ВІЗ ДО БРАЗИЛІЇ.

Бразилійська влада повідомила Еміграційний Синдикат про визначення контингенту віз до кінця 1936 р. Коли йде про хліборобів означено квоту 1373 осіб, для нехліборобів 152 осіб. Дітей нижче 14 років не вичислюється.

До категорії еміграитів, що можуть дістати візу поза квотою, належать: а) жінки і неповнолітні діти (що не скінчили 21 років), б) доньки вище 21 років, поскільки є на удержанні родичів, які живуть у Бразилії, в) усі що мають афідавіти, виставлені бразилійською владою.

Неясна справа з кулями дум-дум.

АБІСИНСЬКІ ДИПЛЬОМАТИ В СІТЯХ ІТАЛІЙСЬКОЇ ІНТРИГИ

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Як відомо, свого часу Італія висунула перед Лігою Націй обвинувачення, що Абісинія замовила в Англії та за згодою брит. уряду великі скількости куль дум-дум. Тепер щоденник „Дейлі Телєграф" кидає світло на ту справу. Виявилося, що якийсь полк. Мацієц, який торгує зброєю, запропонував абіс. послові в Льондоні д-рові Мартінові продажу куль „з мягкими кінцями". Не знаючи, що йде тут про кулі дум-дум, дав дозвіл на закупно на імя Мацієца, який сейчас пропав безслідно. Замовлення не виконали, ані одної кулі думдум не вислали до Абісинії, але інтрига повелася. Мацієц віддав здається дозвіл, підписаний абісинським послом і тал. розвідці, а дипльоматія вихіснувала її на женевській арені.

З організаційного руху.

Організація міщан у Ходорові.

В суботу 9. травня відбулися в год. 19.30 у виповненій по береги великій салі Українського *сходини українських міщан міста Ходорова*, щоб відбути нараду в справі заснування організації українського міщанства в Ходорові. Ці справді цікаві та для ініціаторів українського міщанства дуже знаменні сходини скликав молодий свідомий ходорівський міщанин п. *Михайло Салях*. Зборам проводив *дир. Филимон Пеленський*, секретарював п. *Ференчак*. Реферат про потребу станових організацій у нашому народі, зокрема про потребу організації українського міщанства, виголосив *ред. Зенон Пеленський*. Присутні з цікавою увагою вислухали виводів реферату про значіння міст і міського жила в житті культур і народів, особливож про окаліченння українського народу, спричинене браком власних національних міст. Свій реферат прелегент закінчив висновком, що опанування міст на нашій землі українським національним живлом є одною з найбільш фундаментальних передумовин повного політичного відродження українського народу. Але єдиний шлях і єдиний засіб для цього — це міцна організація українського міщанства.

По рефераті вивязалась кількагодинна дуже цікава, місцями навіть пристрасна дискусія. Місцеве українське міщанство починає вже нарешті розуміти вагу своєї незалежної станової організованости. Складаються на це різні обставини. Одною з найважніших є свідомість повільної *пролетаризації* міщанства як стану, свідомість того, що діти й унуки заможнього колись тутешнього міщанства мають щораз непевнішу базу свого соціального істнування. Прозябає за тим зрозуміння, що рятунку перед своїм становим занепадом треба шукати у власній становій організації. Іншим не менш важним мотивом є щораз сильніша свідомість національного *відступу* українства на терені міста, свідомість того, що місцеве українство є щораз більше спихане до стану національно, бо в 1914. р., українці мали абсолютну більшість — сьогодні начислюють вони ледви 39 відс.! До остатнього відукраїнщення міста причинилася му в великій мірі *індустріялізація* містечка, у якому цегольні, машинові верстати, сильно розбудована вугльова залізнична станція, зрештоюж ціла

вимкло ще й інших дрібніших промислових обектів. Мірою розросту міста є його бюджет, який в останньому році зріс до 198.000 зол., отже він більший, як бюджет цілої повітової самоуправи! Співучасть українців в управі містом мінімальна. Компроміс, заключений при виборах до міської ради, переведено з українського боку досить нещасливо і саме діяльність українського клубу на терені міської ради була підчас зборів причиною пристрасних атак. Досить сказати, що в часі, коли місто ухвалило для польської місцевої гімназії, для „Стшельца", „Т. С. Л.", всяких польських товариств і „ліг" суми, які разом йдуть у грубі тисячі то для українців найшлося ледви нужденних 500 чи 600 зол. на Рідну Школу й Захоронку, з тим, що вдобавок виринули сумніви, чи й ті „субвенції" будуть нам виплачені!... Пікантне тут ще й те, що один з українських радних голосував за таким бюджетом, інший знову вже вже другий рік взагалі не показується на засіданнях міської ради, дарма, що це людина молода, свідома й високо освічена. Не менше огірчення викликує серед українського міщанства факт *зачужування* міста насиланими комунальними урядовцями й функціонарами, які з містом нічим не звязані й не мають до нього ніякого позитивного внутрішнього відношення. Тут українські міщани вже солідарні з польськими, які теж борониться проти чужих, особливож неарійських зайд.

У висліді довгої дискусії, в якій брали участь визначні громадяни й міщани Ходорова, рішено одноголосно заложити *„Організацію Українців Міста Ходорова"*, в якій українські місцеві, особливож міщанські елементи найшлиб відповідну форму для вислову й оборони своїх життєвих потреб і постулятів. Вибрано ініціятивний комітет з 7-ох осіб, якому Збори передали доручення опрацювати відповідні статути, намітити план праці, виробити організаційну схему та скликати у найблищому часі установчі загальні збори наміченої організації.

Як дуже позитивне й відрадне явище треба відмітити з цього приводу незвичайно гарячу й позитивну поставу місцевої української молоді, яка залишила вже за собою роки спротиву й негації з старшим громадянством, при чому дуже часто надає справам свій специфічний напрямок. Силу активність виявили на цих зборах передовсім молодші міщани і це подає надію, що проектована організація не тільки зреалізується, але й розвинеться у здорову життєздатну установу.

Учасників зїзду було понад 120.

НИНІ отворення
відомого ресторану
ФРЕНКЛЯ Сапіги 69
по грунтовнім відновленні кімнат.

Новий президент міста Львова.

В четвер 14. травня п. р. відбулося засідання міської ради, на яке прийшли всі начальники виділів міської управи, директори підприємств та більшість міських урядовців. Галерії виповнила вщерть публіка. Після вибору председника на внесок польського клубу радних вибрали президентом д-ра Станислава Островського, який був дотепер віцепрезидентом. На 67 віддатих голосів за д-ром Островським впало 44 голоси, 23 були не важних. Вечором в готелю Жоржа з нагоди вибору нового президента уладили бенкет. Д-р Ст Островський уродився 1892. р. у Львові тут ходив до гімназії та на університет. Є загально відомим лікарем, доцентом університету у Львові.

Новий президент Банку Польського.

Пос. Владислава Бирку призначили президентом Банку Польського. В. Бирка уродився 1878 р. у Самборі, правничі студії кінчив у Львові. Опісля працював у міністерстві скарбу у Відні, в 1917. р. перейшов до Варшави.

Мавзолей для єгипетського національного героя.

КАІРО, 15. 5. ПАТ. Єгипетський уряд рішив перенести до спеціального мавзолею тіло творця єгипетського незалежницького руху та вождя протиангілійського повстання, Заглюля Паші.

В обороні Сокільської Організації.

Комунікат Старшини Сокола-Батька.

Українська руханково-спортова організація „Сокіл-Батько", основана 1894 р., перша серед українського народу спричалася пропагувати ідею фізичного виховання. За сорок літ свого існування вдалося їй зорганізувати найширші верстви нашої суспільности. Сокільська Організація перша вповіла в наше село дисципліну, почуття національної гордости, попри замилування до руханки та спорту. Методи, що їх пристосовує Сокільська Організація при організуванні гнізд на селі, найшли серед нашого села широкий відгомін. Село горнеться до Сокільської Організації з великою охотою і творить нові гурти соколів, що в 1914 р. творили поважну силу: у цілому краю було 886 гнізд та 53.570 соколів і сокілок.

„Сокіл-Батько", як верховна організація, надавав та надає головний напрям у цілому сокільському житті, служить усім гніздам порадами, видає руханкові та спортові підручники, переводить руханково-спортові курси, вишколює інструкторів фізичного виховання і т. д. Довголітній досвід, практика в терені, знання душі й потреб нашого села й міста виробили в сокільському проводі своєрідну методу праці, що полягає на постепенному й систематичному розвої фізичного виховання та виключає несистематичність і безплановість. Статут „Сокола Батька" говорить виразно, що як руханково-спортове Товариство дбає про розвій руханки та спорту серед українського громадянства; тимто й „Сокіл-Батько" зокрема має право вести спортові вправи у сокільській праці.

Програму цілорічної руханково-спортової праці для всіх сокільських гнізд у краю укладає „Сокіл-Батько" дуже дбайливо та завдалегідь оголошує її на ввесь рік так, що кожне гніздо знає вже наперед, що має виконати в кожному місяці впродовж цілого року.

З огляду на такий розподіл праці сокільський провід не може дозволити, щоби в працю сокільських гнізд вмішувались постороні чин-

П. РАЙНІНГАВС

ДІВЧИНА З КОРОТШОЮ НОГОЮ.

Дан і Біл були два щирі приятелі. Суперечались тільки тоді, коли діло йшло про жінки. На лихо обидва вони залюбки стежили за гарними дівчатами, коли проходжувались славною 42-ою вулицею в Ню Йорку. Обидва мали ненормально серце, розширене.

Дан перевищав Біла вигладом: мав кращий зріст, був елегантний і мав те „щось", за що Єлині доньки звертали якнайбільшу увагу. Білеві далеко природа кільканадцять центиметрів забагато. Зате його ніс та вуха дістали в надвишці ці центиметри, через що вони трохи висувались наперед. Біл теж не міг нарікати на жінок, бущім-то зовні його не добачають, але він мусів мати більше часу, щоб зробити та підтримати знайомість.

Одного вечора мав він щастя. Коли його приятель Дан працював тяжко в кабаретї на Бродвею „Під хвостатим крокодилем", щоб заробити своїх 10 долярів, Дан запросив на вечеру аж чотирьох знайомих з фабрики консервів. Усі вони були в різних відтінках волосся та цери і Біл виглядав серед них як яйце посеред салати. Саме тоді, коли як господар серед своїх гостей почувався він якнайкраще, прийшла йому до голови зовсім божевільна думка, щоб боронь Боже Дан не завівся сюди і не забрав йому зперед носа саме тої, що запала йому в серце.

Тепер мав він тільки одну думку, втекти звідси якнайшвидше. Встав і каже:

— Но, мої діти, мусимо квапитись, щоб встигнути до „Панамериканського бару". Тоне між дванадцятою і першою можете побачити найславнішого змішника коктейлів — колишнього сіямського цісаря.

Брехав аж курилось. Усе його товариство стояло вже на порозі, щоб вийти, аж тут перед ними вирвався Дан і сів ввесь як Родольфо Валентіно.

— Галльо Біл? Гав дую ду?

— Галльо Дан! Яка вечиста сила принесла тебе сюди?

Вже в найближчих десятьох мінутах, коли все товариство переходить вулицями нічного Ню-Йорку, для всіх „консервових" дівчат фірми Юнга істнує тільки Дан. Біл зійшов на якогось привлентача і підбігає за ними як хлопик, з викривленою міною.

За той час Дан оглядав всі ці лялечки, оцінює з їх вигляду, що яка варта: в одної критикує за коротку шию, в другої грубі ноги і зупиняється на одній, що має прикмети найкращого перегонового коня — вибраній Біла.

— Чи вона трохи не хромає на одну ногу ця Дейзі? Чи може має праву ногу за коротку? — думає.

Дивиться і сам собі не вірить. Наближкується до Біла і починає ділитись з ним своїми спостереженнями.

— Подумай приятелю! таке нещастя! Таке чудова дівчина і має коротшу ногу!

Білові аж серце бється в радости і каже:

— Вона хромає як кобила! Я вмію раніше цього не помітив.

Дан не може цього зрозуміти:

— Піди до неї і спитай, як там з її ногою. Попросту прикро.

— Добре — відповів Біл і саме тоді, як Дан розмовляє з іншими, заводить він гутірку з Дейзі.

За хвилину Дан вертається до Біла і має похоронну міну:

— Нещаслива дівчина — каже він — вона ще замалку впала з драбини і має коротшу ногу.

Дан попросту схвильований. Від літ не бачив він гарнішої дівчини, а тепер якби занімів. І думати не можна про те, щоб звязуватись з калікою! Мати криву жінку! Неймовірна річ.

— Пане Дан! — кричить одна панночка — що з вами? Ви виглядаєте нічче Шмеліґ після матчу, коли втратив мистецтво світа.

Але те, що йому дорікають, нічого не помагає. Дан очунів щойно тоді, коли забув у гардеробі течку і він відходить, хоч не вірять йому, коли вія виправдується. Сідає до автобусу і щезає.

*

Кілька днів пізніше артисти із „Хвостатого крокодила" вмонтовують на даху хмародера забаву.

Дан не тільки був майстер в „о-степі", але теж добрий театральний організатор, головно, коли дах театрального бетонового будинку треба було прикрасити сільмами. Чудово було з такої гори дивитись униз на дімарі та кораблі.

На паркеті салі крутились пари, хоч і не мільонерів, але людей, що заробляли на прожиток.

Дан, що приготовив уже льотерійну томболю та пустив був кілька фаверверків, не мав настрою ні танцювати ні фліртувати. Але коли прийшла на нього черга і він мав відтанцювати свій сальонковий нумер, мало не впав на блискучу долівку салі.

Тимчасом під звуки танґа та при сяйві місяця його приятель Біл кружляв із Дейзі, що мала коротшу ногу. Дан почав придивлятись тій дівчині і швидко ясніше становище. що Дейзі має

ники, що зі Сокільською Організацією не мають нічого спільного, а часто й ворожо до неї наставлені. Вводить це анархію, затрату дисципліни та делорієнтацію. Тимто й провід, навчений дотеперішнім досвідом, мусить внелімінувати із праці своїх гнізд усе те, що моглоб гніздам перешкодити в їхній рухливково-спортовій діяльності.

У відношенні до інших рухливково-спортових організацій „Сокіл-Батько" придержувався все границь куртуазії і ніколи не вмішувався у їхню внутрішню працю, як також вимагав, щоб і інші організації не вмішувались у працю сокільських гнізд.

На жаль, не всі наші організації поступали так, як цього вимагає писаний чи неписаний закон джентельменства. В останніх часах нападають публично на Сокільську Організацію за те, будьтобн вона „не старалася навязати зносин з Українським Спортовим Союзом".

Здаючи собі вповні справу з того, що лише сокільський провід відповідає за майбутнє Сокільської Організації в кожному напрямі, „Сокіл-Батько" почувається до обовязку вияснити отсе:

Коли річ іде про взаємовідносини між Сокільською Організацією й Українським Спортовим Союзом, не можна відмовити „Соколові-Батькові" доброї волі супроти Українського Спортового Союзу та не можна звалювати вини за брак співпраці між обома організаціями виключно на „Сокіл-Батько".

Спробу наладнати відносини між „Соколом-Батьком" та УСС зроблено ще в літі 1935. р. і тоді на спільній конференції представників обох організацій заключено умову, яка фактично в тиждень по заключенні перестала обовязувати, а то з тої причини, що коли „Сокіл-Батько" зажадав від УСС виконання одної з точок умови, УСС відмовився виконати її у такій формі, як це було первісно устійнено.

Дня 21. квітня 1936 р. зійшлися представники обох організацій знову на спільній конференції. Тут, як підставу наладнання співпраці, висунув „Сокіл-Батько" умовину, що **УСС не може мішатись у внутрішні справи Сокільської Організації,** а то: через втягування в свої члени сокільських гнізд чи їхніх секцій, через побирання від них членських вкладок, накладання на них обовязку примусової кольпортажі часопису „Спорт", через безпосереднє відношення до гнізд поза плечима „Сокола-Батька", через накладання кар на сокільські гнізда чи їх секції і членів. Представники „Сокола-Батька" станули на становищі, що УСС, хоча повстав у 1926 р. зі Спортової Секції „Сокола-Батька" з метою організувати чисто спортові клюби, є організацією **рівнорядною** зі „Соколом-Батьком" і як така не має над Сокільською Організацією ніяких зверхніх прав. Програма діяльности УСС є відмінна від сокільської, бо кладе натиск на індивідуальну спортову справність членів, коли тимчасом програма Сокільської Організації передбачує в рівній мірі з тілесною справністю духове виховання і вироблення характеру та дисципліни загалу членів.

Згадана конференція не довела до наладнання співпраці, бо делегати УСС заявили, що вони на умовини „Сокола-Батька" не погодяться і що у спортових справах УСС має найвищий голос навіть для сокільських гнізд, до яких уважає за відповідне для упрощення діловодства звертатись безпосередньо.

„Сокіл-Батько", висуваючи свої вимоги для наладнання співпраці з УСС, **станув лише в обороні суцільности й дисципліни Сокільської Організації.** Дотеперішній стан безпосередньої залежности частини сокільських гнізд чи їх секцій рівночасно і від „Сокола-Батька" і від УСС приніс для Сокільської Організації у своїх наслідках внутрішню дезорганізацію і затрату сокільської дисципліни, яка в деяких випадках довела аж до зірвання організаційних звязків „Сокола-Батька" з нездисциплінованими гніздами.

Не можна мати претенсій до осіб, які бажають товариства копаного мяча чи пінг-понгу; однак коли ті особи належать до сокільського гнізда, то ці речі, питомі зрештою для чисто спортових клюбів, не можуть там мати місця. Знаємо, що УСС — це типово спортова організація, якої припорученя йдуть в численних випадках врозріз із розпорядками „Сокола-Батька" і доводять гнізда до непевности, кому влас-тиво повинуватися. Поле для анархії прекрасне.

„Сокіл-Батько" не хоче суперничати з УСС. Що більше, „Сокіл-Батько" стоїть на становищі, що УСС для українських спортових товариств потрібний. Однак його компетенція мусить обмежитись до чисто спортових клюбів. „Сокіл-Батько" не вимагає опіки й не потребує нагляду УСС над спортовою діяльністю сокільських гнізд. Зрештою брак УСС-ові компетенції, щоб могти вести нагляд над сокільськими гніздами. Треба теж згадати, що крім Сокільської Організації існують на наших землях ще інші тіловиховні організації, які також у ніякому відношенні до УСС не стоять. Не дасться заперечити, що в тіловиховній ділянці існує у нас неладний порядок, що доводить до того, що через незнання або амбіціонерство одна організація влазить другій в дорогу, йде організувати вже зорганізоване, а не йде туди, де ніякого тіловиховного товариства ще нема.

Управильнити відносини в нашій тіловиховній ділянці моглоб тільки покликання до життя Української Найвищої Ради Тіловиховання (про що навіть ухвалено резолюцію на Загальних Зборах „Сокола-Батька"), зложеної з представників усіх рівнорядних тіловиховних організацій, в тім „Сокола-Батька" й УСС, яка давала би напрям цілому українському тіловихованню та вирішувала би рямці діяльности кожної організації.

Старшина „Сокола-Батька".

таку чудову пару ніг, як дві кришталні чарочки шампана.

— До біса! — заклав він — якжеж це можливе!

Підійшов до Біла і вхопив його за рамя. Біл обернувся і спитав:

— Дозволь, що представлю тобі свою наречену Дейзі Мур.

— Приймн мої побажання! — при цьому підтрибунуло йому серце і він хотів відригнутись! — З тією коротконогою, що впала з драбини?

— Не гнівайся, але я вигадав цю драбину. Дейзі мала тільки маленький міхурець на нозі..

— Ех, ти свинтуху! Ти зробив це тільки тому, що боявся, що я відберу тобі її. Можу ще тепер порозумітись з тобою, що я тобі її відібю.

Дейзі підійшла до них і вмішалася до розмови:

— Чи ви, містер Дан, не занадто перецінюєте свої принмети?

Дан увесь почервонів:

— Ви певне на мене ображені за те, що я відскочив тоді від вас на вулиці, коли ми йшли на забаву, бо був переконаний, що мієте коротшу ногу.

Дейзі відповіла мельодраматично:

— Щож! Ми вже такі жінки є. Ми такі пусті, що хотілоб, щоб нас любили разом з усіми нашими недостачами і то навіть такими, яких ми не маємо. Нераз приємно причіпити собі якусь велику хибу, щоб виставити на пробу декого із своїх звеличників.

І відійшла Дейзі, відійшовши до Біла, щоб пізнути в юрбі пар, розколиханих під ритм орхестри.

Перекл. *в. з.*

У ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-мій:

„НЕОПРАВДАНА ГОДИНА"

капітальна комедія Бекефія. **Ще тільки кілька вистав!**

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в Адміністрації „Діла": о. Ярослав Лучаковський, Мостище 5 зол., Д-р Василь Лев 5 зол., о. мітрат Базюк 5 зол.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Живець Черче,** вілла „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, по 1 час кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 з—8

— **З нинішнім числом „Діла"** висилаємо всім нашим Передплатникам безплатно ч. 10 (58) „Назустріч", яке вийшло з таким змістом: Володимир Дорошенко: Літературна діяльність Симона Петлюри. — Василь Сімович: Симон Петлюра у Львові. — Святослав Гординський: Українська бібліотека в Парижі. — Мих. Рудницький: Миші. — З нових американських книжок. — Г. Левицька і Р. Крохмалюк: Симон Петлюра на підставі письма. — Марія Пастернакова: На службі Терпсихори. — Ярослав Рудницький: Пуризм, чи збіднювання мови? — Ю. Дорош: Фільмові настрої на Великдень. — Фільмова хроніка. — Осип Боднарович: Шевченко по польськи. — Перлини ідейної полеміки або Примак і Марак. — Летідо 40 сорок. — Нові видання. — В числі 18 знимок.

— **Читальня „Просвіти" в Знесінні Старім** улаштовує 17. травня 1936 в год. 5-ій попол. в домівці Читальні Традиційне Свячене.

— **Пресова конференція в справі 10-х роковин смерти Симона Петлюри.** Голова Комітету для відсвяткування 10 роковин смерти С. Петлюри полк. Доценко скликав у четвер 14. ц. м. пресову конференцію, на якій подав звіт з підготовчої праці Комітету. У дискусії над цим звітом брали участь представники майже всіх органів преси. Вияснення давали члени комітету. Становище представників преси приємно вражалб своєю майже повною однозгідністю. Шкода лише, що так пізно відбудься ця конференція.

— **Проф. Е. Перфецький у радіо.** Заходом Союзу Українських Професійних Музик дирекція львівської радіостації зобовязалась передавати низку українських інструментальних і вокальних виданій. У вівторок 19. ц. м. в год. 18.45 відбудеться у радіо скрипковий реціталь нашого відомого скрипака, проф. Евгена Перфецького.

— **Спільні концертові** продукції елевів вищих років **усіх музичних шкіл Т-ва ім. Лисенка** відбудуться в четвер 21. ц. м. в 12. год. вполудне у Стрию, а в год. 7.30 вечором у Дрогобичі. В програмі продукції фортепіяну, скрипки, віольончелі і сольоспіву.

— **Тиждень „Червоного Хреста"** відбудеться від 31-го травня до 10 червня. Є це одна з тих установ, що на всьому світ: несе поміч нещасливим, без огляду на віру та національність.

— **200-ліття закарпатської громади Барбів** будуть святкувати цього року. Її заснували у 1376 р. тирольські лісові рубачі довкола болот, що оточували Мукачів. Сьогодні Барбів належить до найплодовитіших місць Підкарпаття.

— **„Свято Матері" в Бродах.** Філія Т-ва Союз Українок у Бродах улаштовує в неділю 17. травня ц. р. „День Матері". Програма: год. 12. вполудне Богослуженя з проповідю, год. 7. веч. у салі Музичного Т-ва: Святочний Вечір. У програму вечора входять: Продукції жін. хору Т-ва „Боян", реферат, деклямація, фортепіянове сольо, танки та ритмічні вправи, діточий діяльог.

— **Вийшли на волю.** Дня 13. травня ц. р. вийшли з золочівської вязниці (замку) на волю: інж. Богдан Філинський, техн. мол. Тома Корцуба, оба з Тернополя, інстр. В. Х. М. Орест Пригода з Лопушан, сел. Михайло Стефанишин з Осташовець, сел. Іван Мартинів, сел. Андрій Біда, оба з Мшаної, зборівського повіту. Всі вони були арештовані під замітом приналежности до ОУН. У вязниці лишився ще В. Догляд з Осташовець, зборівського повіту. — Із вязниці в Тарнові вийшов на волю Омелян Антонович і І. Шопяний, засуджені перемиським судом за приналежність до ОУН.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 51066, 10.000 зол. на чч.: 111112 114098 160803, 5.000 зол. на чч.: 19688 38084 50731 62626 69168, 2.000 зол. на чч.: 236 2232 8355 42510 65631 67106 67418 68622 74166 79897 110166 113945 130470 168210 179409 181007 183793, 1.000 зол. на чч.: 1493 1544 3821 49998 13705 17728 31861 57331 61790 74802 84728 89436 90161 91528 106104 106431 108370 108444 117944 123030 124711 125796 133632 136767 151039 151804 154052 156728 157002 160506 16577 171257 171297 178352 187634 191458.

— **Плянтації цукрового буряка в Копичинеччині.** Копичинецький повіт одержав контингент цукрового буряка для малоземельних. Це в звязку з тим, що нова цукроварня „Поділля" одержала контингент цукру. Контингент цей вичерпало окружне рільниче т-во, яке плянтуватиме буряки на 117 моргах. „Сільський Господар" вихіснував приділений йому контингент і зорганізував плянтацію буряків на 80 моргах. Загалом у Копичинеччині плянтація буряків виносить 197 моргів.

— **Процес за гостру критику.** У Варшаві закінчився вчора цікавий літературний процес. Обвинувачували видавця „Ілюстрованого тижневика" д-ра І. Гебетнера та асистента краківського унів. К. Вику. Річ ішла про те, що Вика написав гостру рецензію на енциклопедію

„Ультіма Туле", яку редагували В. Павловський і С. Міхальський. У рецензії своїй сказав він, що видавництво за грубі гроші продає людям пісенітниці та брехливі звістки. Для прикладу навів він доказ, що про відомого критика С. Бжозовського була там звістка, буцімто він був на службі царської охрани. На суді допитували знавців творчости Бжозовського — письменника Іжиковського та автора книжки про Бжозовського Суходольського, які стверднли, що Бжозовський ніколи не був членом царської охрани. Суд рішив, що критик енциклопедії Вика та видавець, який видрукував цю критику всеж перейшли межі того, що дозволене і засудив обох на тиждень арешту, завішуючи кару. Засуджені зголосили відклик.

— **Вернувся з Берези Картузької** львівський адвокат д-р Марко Літвак. Літвака вивезли були зі Львова у звязку з кровавими подіями 16. квітня ц. р. Чутки, що були появилися в пресі, нібито до Львова вернулося багато інших інтернованих у звязку з подіями 16. квітня, показатися неправдивими.

— **Присуд за участь у кривавих демонстраціях.** У четвер закінчилася розправа проти обвинувачених у грабіжах підчас кривавих демонстрацій у Львові 16. квітня ц. р. Суд засудив: Михайла Тератулу на півтора року, Івана Балицького на півтора року, Катерину Балицьку на 14 місяців, Станислава Вуйцікá на півтора року та Людвика Савіцького на 19 місяців вязниці без припинення. Трьох із них, що відповідали з вільної стопи, арештували з місця в судовій салі.

— **Вбивство й самогубство.** У Львові при вул. Грунвальдській 10, склалася кровава трагедія в домі Маріяна Хомика, службовика Союзу Рільничих Кооператив. У жінці Хомика Софії захохався 57-літній Олександер Вольський, бувший поміщик із Росії, що жив із жінкою та дорослою дочкою у цій самій каменниці. Вчора, в день імянин Хомикової, прийшов Вольський до її хати та пострілив її тяжко в револьвера в обойчик і шию. Опісля сам покінчив самогубством. Тяжко ранену Хомикову забрали до шпиталю.

— **Несподівано перервали іспит зрілости.** Шкільна влада у Люблині несподівано видала розпорядок, яким заряджує негайно припинити іспити зрілости в тамошніх середніх школах. Матуристів повідомили, що будуть здавати в іншому речинці. Цей розпорядок шкільної влади пояснюють надужиттями із матуральними темами, які завчасу дістались до відома непокликаних осіб, опісля довідались про них ученики й ученици. Розпорядок про припинення матуральних іспитів пристосують мабуть у всій Люблинщині.

— **Америка матиме свій китайський мур.** В американських східних стейтах бушують щороку страшні бурі, що спричинюють величезні шкоди. Президент Рузвельт рішив, що на великих просторах треба вибудувати ліси, які спинятимуть вітри. Ліси ці будуть тягнутись від північної та південної Дакоти, через Небраску, Канзас аж до Оклягоми. Ліси займуть простір 160 км. завширшки і 2200 км. завдовшки — разом 40 міліонів дерев. Досі посадили вже 6 міліонів дерев. Метеорольоги впевняють, що літні буревії, які приносять пісок і снігові, розібються об цей справжній „китайський мур".

— **Смерть завойовника Єрусалима.** У Льондоні помер у 75 р. життя маршал льорд Аленбі, колишній переможець Палестини. Ще як молодий старшина брав він участь у війні в півд. Африці, від 1889 до 1902 у війні проти бурів, підчас світової війни став командантом англійського кавалерійського корпусу, пізніше пятого загального корпусу, а від 1915 до 1917 проводив армією проти турків. У 1917, був вождом британських військ в Єгипті та здобув Єрусалим, у 1919 став найвищим комісаром Єгипту.

— **Вертається з великої війни.** Громадянин Станиславова Макс Цукерман пішов у 16-ім р. до війська; у 1916 р. на італійському фронті попав у полон. Тому що він зємінився з паперами із своїм приятелем Грінбергом і Грінберга вбили, рідню повідомили про його смерть. Цукерман виїхав до Америки, вступив до торговельної фльоти і дослужився старшинського ступня на контрторпедовці „Пікаго" у 1930 р. Щойно тоді прислав він своїй мамі першу звістку про себе разом із 400 долярами. Тепер вибирається він у відвідини до рідні.

— **„Успіх чи втрата".** У вчорашньому числі „Діла" в передовиці під повищим заголовком у другому уступі наслідком друкарської помилки пропущено слово „монополю" в реченні: „Суть справи в існуючому у Польщі монополю ПЗУВ."

КІНО КОПЕРНИК Нині радісна, весела фільма! Любимці Львова: Ліяна Гейд, Тео Лінген, Суссі Лянер, Іван Петрович в новій казковій комедії віденського виробництва 1936 р. п. н.

Хто останній цілує. Сміх — гумор. Музика Роберта Штольца.

ДИМІСІЯ ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ.

НОВИЙ УРЯД ТВОРИТЬ ГЕН. СЛАВОЙ-СКЛАДКОВСЬКИЙ.

ВАРШАВА, 15. 5. ПАТ. **Нині в 5 год. попол удні відбулося засідання кабінетової ради під проводом прем. Косцялковського. Після засідання прем. Косцялковський удався на Замок і зголосив президентові димісію цілого кабінету. Президент приняв димісію уряду і доручив премієрові та всім міністрам виконувати свої обовязки аж до заприсяження нового уряду.**

ВАРШАВА, 15. 5. ПАТ. Цивільна канцелярія президента повідомляє: Президент Польщі доручив віцемініструві військових справ ген. Славой-Складковському створити новий уряд.

Поздоровлення для негуса

від нового абісинського уряду.

З Кейра повідомляють, що від кількох днів в Єгипті чують дуже добре авдиції нової абісинської радіостації, які починаються словами: „Тут незалежна Абсинія, говорить Горе". Авдиції чути в англійській і французській мові. Комунікати повідомляють, що в Горе існує новий абісинський уряд під проводом реса Абрагама. Кожна авдиція кінчиться поздоровленням для негуса.

Англійські кореспонденти повідомляють, що з Асмари над озеро Тана йдуть транспорти будівельних матеріялів. На озері Тана будують великенську базу для італійських гідропланів. Італійський уряд рішив відкинути якінебудь пропозиції про переговори з Англією у справі озера Тана, зате радо буде переговорювати з єгипетським урядом.

Знаменна візита мін. Ідена у Парижі.

ПАРИЖ, 15. 5. ПАТ. Мін. Іден склав візиту пос. Блюмові. Розмова мала приватний характер, але — як запевняє агенція Аваса — в теперішнім політичнім положенні може мати великенське значіння.

Німеччина не спішиться з відповідю.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Райтер повідомляє, що канц. Гітлер рішив відложити відповідь на квестіонер В. Британії тому, що міжнародне положення дуже непевне.

Демарш чужих урядів

в австрійському міністерстві закордонних справ.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Посол Вел. Британії у Відні заголосився в міністерстві закордонних справ і підкреслив виразно некорисну реакцію, яку зробила у закордонні телеграма кн. Штаремберґа, вислана до Муссоліні.

ЛЬОНДОН, 15. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Відня, що повновласні міністри ріжних інших держав виступили до австрійського уряду з аналогічним демаршом, як це зробив посол Вел. Британії. Здогадуються, що інтервенції тих дипльоматів довели вкінці до уступлення кн. Штаремберґа.

ГВАТЕМАЛЯ ВИСТУПИЛА З ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 15. 5. ПАТ. Уряд Гватемалі надіслав телеграму генеральному секретареві Ліги Націй про виступлення Гватемалі з Ліги Націй.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Перед ювилеєм філії Союзу Українських Купців і Промисловців. Уже 10 років існує у Станиславові філія Союзу Українських Купців і Промисловців, яка зорганізувала українських купців і вперто працює далі над зміцненням наших сил в усіх ділянках національного життя. На порозі другого десятка літ свого існування філія уладжує в неділю 17. травня ц. р., в день св. Юрія, покровителя українського купецтва, ювилей а також програмою: В год. 9-ій богослуження в катедральнім храмі з проповіддю о. шамб. Й. Луцика; в год. 12-ій святочна академія в салі „Сокола". На програму академії складаються: вступне слово голови філії Ю. Синишина, реферат голови Союзу У. К. і П. зі Львова радн. Я. Складана, привіти, деклямації, виступи мужеського хору „Думка" та інсценізація. Вступ на академію вільний, добровільні датки на Р. Ш.

СТРИЙ.

У відповідь Вп. Рецензентові дрові Ст. Людкевичеві. На Вашу статтю в „Ділі" з 7. м. м. під наг. „З хорового життя Стрийщини" змушений я замітити отсе: Неслушна є така сильна критика мене, як диригента гірницького хору, яку Ви висловили словами: „Крайня вже пора, щоб село з такими голосистими і музикальними хористами придбало більш тямущого диригента, який зміг би у них більше смаку і музичної культури"... Що та заспанка Давидовського „Бандура" — як слушно Ви підмітили — є випровалжена в формі ріжних „шлягерів" і „не плекає співучої культури", я признаю, але це вина композитора, а не моя. По-друге: я думав співати вибрані щедрівок Лисенка а цю „Бандуру" поручив мені член Оціночної Комісії О. Мартинків у Стрию. Отже також дивно, що члени Оціночної Комісії мали дуже ріжні погляди на музичні твори. — Дальше замічу, що ніхто з цих тільки я зорганізував ще в 1920 р. хор у Гірним і його до цієї веду, тому вироблення хору — це тільки моя заслуга. Я з цим хором виступав на ріжних імпрезах сестрих товариств у цілій Стрийщині та поза Стрийщиною і всюди мав признання а також нагороди за це. Напр. з нагоди посвячення Кооперативного Дому в Стрию — 50 зол., або в 1936 р. у Стрию на святі в честь Екси. Митрополита — 10 зол., коли то й „Діло" висловилося, що „хор з Гірного співає прекрасно". Вкінці скажу, що я вивчив уже 30 учнів як дяків і диригентів, з яких також деякі є у Стрийщині і виступали у згаданому конкурсі (з Жулина, Лисятич, Угерська, а навіть подістали місця у фіналі, як Жулин. Також додам, що я заложив хори у селі Угерську і Жулині. — **Іван Яремко**, диригент хору в Гірним, пов. Стрий.

Спорт.

З Т-ВА „ПЛАЙ".

Українське Турист.-Краєзнавче Т-во „Плай" подає до відома своїм членам і прихильникам, що розпочало вже сезон весняних прогульок. Дотепер відбулися вже 4 прогульки в околиці Львова. Дальші прогульки відбуватимуться кожної неділі і кожного свята, при чому про час і місце збірки будуть повідомлення в пресі. Крім того інформації в справах мандрівництва можна дістати в домівці Т-ва при вул. Рутовського ч. 22, II. поверх, кожного вівторка й четверга між годиною 19—20.

ПРОГУЛЬКА НА ХОЛМ.

Т-во „Плай" уладжує в неділю 17. V. прогульку на Холм коло Підмонастиря. Збірка на стації Персенківка (доїзд трамваєм ч. 10). Відїзд в год. 7.40. Кошти залізниці в обі сторони 3 зол. Гостям рад!.

КІНСЬКІ ПЕРЕГОНИ.

Від кількох днів Львів має ще одну сезонову атракцію, якою є кінські перегони на Персенківці. Що це дійсно атракція свідчить найкраще ріжномаїтна публіка, яка масово заповнює майдан перегонів. Колись на перегонах збиралася сметанка міста, майдан перегонів був місцем, де можна було показати модні капелюшки і суконки. Тепер перегони, як зрештою все інше, сильно здемократизувалися. На так званих партерах побачите і панів в модних костюмах і урядовця у витертих одягах, а навіть робітників та безробітних, яких кінські емоції так

не туди також жадоба виграти кілька золотих. Та мусять для всіх аматорів перегонів у висліді залишається одна тільки позитивна користь: приємна прогулька і дещо кращий свіжий воздух за містом.

Для аматорів перегонів подаємо програму на суботу 16. травня цього року.

I. Біг — 4.200 метрів з перешкодами: Анна Белль — Іздець Н. Н. 2) Азара — Їзд. Вижгальський. 3) Розвиз — Їзд. Гермон. 4) Ульотка — Їзд. Каспрак.

II. Біг — 1.800 метрів: 1) Інцидент — Їзд. Н. Н. 2) Мачітоба — п. Зарчевський. 4) Вітязь — Їзд. Кавалец.

III. Біг — 1.200 метрів: 1) Фредо — Їзд. Чиж. 2) Гельга — Їзд. Богобович. 3) Галлія — Їзд. Бевс. 4) Ріма — Їздець Коньчаль.

IV. Біг — 2.400 метрів (плітки): 1) Фальєс — Їзд. Плят 2) Нестурція — Їзд. Сулік. 3) Ріна — Їзд. Гершін. 4) Гуром — Їзд. Кавалец. 5) Кармен III. — Їзд. Вижгальський. 6) Чарка — Їзд. Сулік. 7) Нерві — Їзд. Мазурчук.

V. Біг — 2.000 метрів: 1) Нестурція — Їзд. Туркевич. 2) Яртум — Їзд. Бевс. 3) Ценна — Їзд. Матушевський. 4) Ремінна — Їзд. Ельяш II. 5) Маленька — Їзд. Чиж. 6) Бітва — Їзд. Богобович. 7) Рейтон — Їзд. Н. Н. 8) Аркашон — Їзд. Козачук.

VI. Біг — 2.000 метрів: 1) Лучник — Їзд. Чиж. 2) Пельгжимка II. — Їзд. Н. Н. 3) Бакіляя — Їзд. Токарчик. 4) Разук — ж. Янусік.

VII. Біг — 1.200 метрів: 1) Віват — ж. Шишко. 2) Маєвіста — Їзд. Н. Н. 3) Гельга — Їзд. Богобович. 4) Августо — Їзд. Токарчик. 5) Кіразь — Їзд. Матушевський. 6) Гелп: Пренс — Їзд. Н. Н. 7) Комар — ж. Коньчаль.

Початок перегонів: год. 15.30.

Нові книжки й журнали.

о. Марціян Мариняк ЧСВВ.: ЧИ Є ЖИТТЯ ЗА ГРОБОМ? Видавництво ЧСВВ в Жовкві, кн. СХСІХ. Жовква 1936. Стор. 32, 16°.

Юліян Тарнович: ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ. (3 карти і 100 ілюстрацій). Бібліотека Лемківщини ч. 1. Накладом Видавництва „На сторожі". Львів 1936. Стор. 285, 8°. Ціна 3 зол., для закордону 1 дол. або його рівновартість.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

Мости Великі.
16. V. Дума про Нечая.
17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман Пісня.
17. V. Гори говорять.

Стрий.

19. V. Інваліди.
20. V. Німа теща.

Зі Стрия їде театр до Болехова і Долини. На виставі у новій постановці „Циганський барон".

Великий Театр:

Субота, 16. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Неділя, 17. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найнижчі „Трафіка пані генеральової; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Театр Ріжнородностей:

Субота, 16. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція".

Неділя, 17. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція".

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточних" з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Мала неня", „Небезпечний фліртґ".
ГРАЖИНА: „Страшний Дір" на осн. Ст. Монюшки.
КАСІНО: „Загайкованися у Монте Кардьо" з Ліл. Гарвей.
КОЛІСЕЙ: „Велика книжка та готеваний хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!"
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МЕТРО: „Вондер Бар".
МІРАЖ: „Роздяхні очі" з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цілунку".
ПАКС: „Сальве Регіна" та „Індійські піхотинці" з Фліпом і Фланом.
ПАЛАС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Віктор чи Вікторія".
СВІТ: „Граф Монте Хрісто".
СТИЛЬВЕ: „Цирк Барнума" і ревія.
ТОН: „Дочка джунглів".
УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Улавські любощі".
ХІМЕРА: „Право до щастя".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 3.)

Норвегія

Закордонна радіо.

Субота, 16. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Мандоліни, 20.25 „Соломяні вдівці" муз.-вод. авд. Грубого, 22.15 Сарнів. рецеталь І. Одноносова, **Мор. Острава** (263,5) 18.00 Шлеські нар. пісні, **Прага** (470,2) 12.35 Сальонова музика, 21.00 Концерт хору, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 16.00 Концерт легкої музики, 20.00 Форт. рецталь, 20.30 Опера. **Білгород** (437,3) 13.15 Пісні, 17.00 Оп. арії, 20. Нар. сербський вечір, 22.20 Нар. музика, **Берлін** (356,7) 8.30 Музика, 16.00, 20.10 Конц., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 15.10 Музика, 18.00 Нар. танки й пісні, **Лайпціг** (382,2) 20.10 Вечір нар. музики, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для сеньйорів, 15.15 Пісні на сарит. відєн. І. Гайер, 19.30 „Геновієн" Ретера на альт., жін. хор, орх. **Будапешт** (549,5) 12.05 Сольсти, 18.40 Концерт Фінл. музики, 19.40 Весняна музика, 22. Орх. концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 Хор, 21.00 Форт. рецталь, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.40 Опера.

Неділя, 17. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Орх. концерт, 15.30 Смичк. квартет Ґріга г-моль, 19.30 Популярна музика, 21.05 Весенній вечір, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 9.20 Віольончеля, 10.05 Сальон. квартет, 19.05 Військ. орх., **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 14.45 Симф. музика, спів, 17.00 Легка музика, 19.30 Веселий концерт, 20.45 „Геда Габлер" драма Ібсена, **Білгород** (437,3) 12.00 Мельоді та пісеньки, 17.45 Популярні мельоді, 20.05 „Граф Люксембург" оп. Легара, **Берлін** (356,7) 18.00 Соната на саксофон і форт. Дресли, 18.30 Оперетові мельоді, 19.00 „Шехерезада" симф. поема Римського-Корсакова, 21.15 „Царівна Мая" Ілюка, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазія на орх. Вурліцера, 14.30 Давня музика, 20.10 Барвний світ оперетки, **Мінхен** (405,4) 13.00 Орх. концерт, **Будапешт** (549,5) 14.00 Сальон. музика, 16.15 Циг. музика, 21.40 Концерт, **Мілянo** (368.6) 12.15 Концерт солістів, 17.15 Концерт, 20.35 „Стентерельо" оп. Кучіни, **Рим** (420,8) 12.35 Солісти, сопр., віольончеля, 20.35 Концерт хору, 22.00 Танк музика.

Львівське радіо.

Субота, 16. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Тисяча тактів музики, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Пісеньки в вик. Данового хору з гр. пл., 15.00 „Перший схід сонця дівчинки", 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальонового квартету, 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Театр Уявн.: „Про середульку царівну та сіру дівчинку" муз. авд. для дітей, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Концерт солістів (Бельківська сопран, віолін, форт.) 17.35 Театр на провінції, дискут, 17.50 З робітничих львівських повістярів 18.50 Сільна рерум, 18.55 Марно Шімлі, Джозеф Данізе, гр. пл., 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт., 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна хроніка, 20.00 У музикальному домі, 20.45 Вечірній денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Прогульки та туристика, 21.30 Беседа сирена, 22.20 Симфон. концерт, 23.05 Просимо до танку, гр. пл.

Неділя, 17. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 10.00 Музика, спів з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Ґенр. Опеньський: „Мармотравний син" оратория, хор, 13.10 Театр Уявн.: „Сарматизм" фраги. із комедії Фр. Заблоцького, 13.30 Концерт капелі, 14.00 „Химера з Нотр Дам" новеля, 14.20 Природа в музиці з гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Творчість одиниці підоснід зорного життя, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 З чого будувати на село, 16.00 Хвилина питань для ст. дітей, 16.15 Концерт румунського хору, 16.45 Актуальна хроніка, 17.00 Танкова музика, 17.40 Перший львівський шорер, 18.00 Скрипковий рецталь у супр. форт., 18.30 Театр Уявн. „Смерть цінеру" вальт. Ґріга і І. Вайса, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Реклям. концерт, 19.25 Легка музика з гр. пл., 19.40, 21.40, 21.41 Спортові вістки, 19.45 Що читати; Іност. новини, 20.00 Концерт орх. мариварів, 20.45 Про читання творів П. Ласудського, 21.00 Вечірній денник, 21.10 На веселій львівській хвилі, 21.55 Гравем. маршу Сулєнов-Бельведер, 22.15 Концерт танк. музики, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·18 — 89.75; Долярн американські 5.31 — 5.28.50, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.05 — 34.95, Франки шв. 172.39 — 171.51, Фльорени голяндські 339.85 — 338.15, Фунти кінга. 26.46 — 26.30, Гульдени данц. 100.20 — 99.80 Кор. чеські 18.30 — 18.90, Корони данські 118.05 — 117.25, Корони норв. 132.85 — 131.85, Корони шведські 136.38 — 135.70, Ліри італ. 37.00 — 36.80, Марки фінл. 11.70 — 11.55, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім срібні 139—134.

POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S. A.

Працюй, Збогачуйся, Збирай

в ощадности складай в Повшехнім Банку Зайонжовім на вкладкові книжечки, імєнні або на пожазчика, що гарантують безоглядну тайну вкладу. Вклади платні на кожне домагання або за виповідженнєм в централі і відділах. Опроцентування від 5% до 6½% річно.

Повшехни Банк Зайонжови в Польщі А. С.

Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Дросбич, Гдиня, Краків, Перемишль, Станиславів, Тарнів.

Акції.

Банк Польський 102—103, Ліпопол 12.50 — 12.0., Стараховичі 36.25—35.25.

Папери.

3-прц. інвест. 1 і 2 ем. 60.50 серія І і 2 ем. 74.50, 5 конверсійна 52.00, 6 дол. 81.50. 4 прем. дол. 50.50—52.25 7 стаб. 64—65.50, ост. дрібні.

Львів, 14. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 40—41, 5% дол. Б. Г. 50—52., ½% Зл. Б. Г. 39.50—40.50, 4½% Зол. Б. Г. 42.50—43.00, 4½% Ком. 52—53.

Преміївки: Долярівки 50—50—52.50, інвест. 64—65.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця оди.	21.25	—21.50
Пшениця зб.	20.75	—21.0
Жито Стандарт І.	14.00	—14.25
Жито Стандарт ІІ.	13.75	—14.00
Висівки житні	9.75	—10.0
Висівки пш. середні	9.50	—10.50
Висівки пш. міякі	11.25	—12.00

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 15-го травня н. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0·15 „
1 п. яєць	2.70—2.75 „

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „M. C." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол,
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „
Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Оповістки.

Пригадка. Пригадуємо, що Звичайні Загальні Збори Товариства Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт відбудуться в понеділок 18. травня 1936 в год. 17-ій в домівці УКТОДІ, вул. Потоцького 48. — Управа. 2130

КУПНО - ПРОДАЖА

КАМЕНИЦЮ нову, 1. п. городень, бічна Гроховської, продасть власник, вул. Миколая 20, І. п. 2111 2—3

ЛІТНИЩА

ЖИВЕЦЬ ЧЕРЧЕ — Пансіон „ЛІБЕРІВКА" поручає сонячні кімнати, здоровий харч, повне утримання із службою і мешканням за 2.50 денно, підчас усіх сезонів. До купелів лише 8 хвилин ходу, в разі непогоди до диспозиції окрема повозка безплатно. На стації Потік-Черче, до кожного поїзду чекають коні з „Ліберіївки". 2125 2—?

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний конфорт, при трамвею, Вітрівська 2 р. Личаківської. 4—5

РІЖНІ

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, комісі, заміна Автосорт Львів, Словацького. 1904а 13-17

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знаменитої, з гарантією дешево продає Ганак, Пілсудського 21. 2130 1—10

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д. КЛЄЦЕЛЬ

ЛЬВІВСЬКИХ ДІТЕЙ 9.

Містки і корони білі в ціні зниженій і на догідні умовини сплати. 2074

Тревала ондуляція

тоді добра, якщо виконана СПЕЦІЯЛІСТОМ АЛЬОЙЗОМ СТОНОВСЬКИМ, МИКОЛАЯ 1, 6. співробітником ф-ми Кутковський. 2097 3—3

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

ч. 109 (14.358). Львів, неділя 17. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий польський уряд.

ГЕН. СЛАВОЙ-СКЛАДКОВСЬКИЙ ПРЕМІЄРОМ

У п'ятницю пополудні прем. Косцялковський заголосив димісію уряду, яку президент прийняв. Одночасно президент доручив створити новий уряд ген. Славой-Складковському, дотеперішньому віцемініструві військових справ і довголітньому міністрові внутрішніх справ. Про зміни в уряді ходили слухи вже від кількох тижнів. Вкінці до димісії прийшло по закінченні похоронів у Вильні і після повороту мін. Бека з Женеви. Димісію попередила нарада на Замку, яка відбулася у четвер 14. травня. Новий уряд спирається на авторитет президента і генерального інспектора збройних сил ген. Ридз-Сьміглого. Склад нового уряду такий: **Премієр і міністр внутрішніх справ ген. д-р Феліціян Славой-Складковський; віцепремієр і міністр скарбу — інж. Евген Квятковський; міністр закордонних справ — Йосиф Бек; міністр військових справ — ген. Тадей Каспшицький; міністр справедливости — прокуратор Вітолд Грабовський; міністр освіти та віроісповідань — проф. Войтіх Свентославський; міністр хліборобства і рільних реформ — Юлій Понятовський; міністр промислу і торговлі — Антін Роман; міністр комунікації — полк. Юлій Ульрих; міністр суспільної опіки — Маріян Зиндрам-Косцялковський і міністр пошт та телєграфів — інж. Еміль Каліньский.**

Польська преса пише, що новий премієр і міністр внутрішніх справ візьме сильною рукою кермо уряду. І так „Газета Польска" пише, що головне завдання уряду лежить у ділянці політичних проблем і на них прем. Складковський звернє негайно безпосередньо свою увагу. З приїздом ген. Славой-Складковського — пише „Газета Польска" — звязані поняття правовости, простоти, відваги і безкомпромісовости. „Г. П." висловлює надію, що уряд під проводом ген. Складковського прочистить політичну атмосферу, яка в останньому часі не була достаточно прозора.

Знову „Курієр Польскі", орган великого промислу і поміщиків пише, що на зміну уряду вплинули безумовно події в Кракові і у Львові, та спосіб, в який вони відбилися на політичнім і господарськім положенні та знайшли свій відгомін в публичній опінії. „Курієр Польскі" здогадується, що уряд прем. Складковського має на меті в першу чергу господарські справи. Підкреслює велику фаховість нового міністра промислу і торговлі Романа, який є добрим економістом. На становищі посла у Стокгольмі мін. Роман мав змогу переконатися, що Швеція вступила на шлях добробуту тому, що веде ліберальну політику піддержуючи приватну ініціятиву. Міністерство промислу і торговлі здобуло фахового шефа з широким досвідом. Участь в уряді віцепрем. Квятковського та мін. Понятовського вказує, що фінансова і господарська політика не зміниться.

Закордонна преса живо коментує зміну уряду в Польщі. Англійська преса пише, що господарська політика в Польщі на загал не зміниться. Зате новий уряд переведе програму повнішого доозброєння армії.

Берлінські політичні кола називають уряд ген. Складковського урядом сильної руки. Факт, що мін. Бек залишився далі міністром закордонних справ, доказує, що закордонна політика Польщі не зміниться.

ПРИСЯГА НОВИХ МІНІСТРІВ.

ВАРШАВА, 16. 5. ПАТ. Цивільна канцелярія президента видала такий комунікат: Нині в год. 10-ій на Замку в присутности президента склали присягу прем. ген. Славой-Складковський і всі міністри крім неприсутнього у Варшаві міністра промислу і торговлі Романа.

Опісля президент приняв на авдієнції міністра закордонних справ Бека.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадностеві зложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД 6/45

резервовий понад 4,000.000 золотих.

Середземноморський пакт знову актуальний.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Як твердить лондонський кореспондент „Трібуни", мін. Іден посвятив два дні побуту в Женеві переговорам з малими державами на тему стратегічних питань на Середземному Морі. **Туреччина, Греція та Югославія буцімто видвигнули проєкт регіонального пакту під опікою Англії та Франції, що мав би їх забезпечити від італ. експанзії.** Питання евент. участи в тому пакті Італії ще не устійнене. Англія займає до нього негативне становище.

Америка ратифікує морський договір.

НЮ ЙОРК, 16. 5. ПАТ. Сенатська комісія закорд. справ затвердила морський договір, заключений в Льондоні; в понеділок розгляне його пленум сенату.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ УМОВИНИ.

ЛЬОНДОН, 16. 5. ПАТ. Больш. уряд погодився вести у Льондоні переговори в справі англо-совітського морського договору, але ставить дві вимоги: 1) паритету з німецькою фльотою на Балтійському Морі; 2) вільної руки для розбудови фльоти на Тихому Океані, яку могли б обмежити хіба совітсько-японська конференція.

Князь Штаремберг у Римі.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Вчора вечором приїхав кн. Штаремберг — повитали його оба австр. посли (при Ватикані та італ. уряді) і представники італ. влади. Побут б. віцеканцлєра має приватний характер, але правдоподібно Мусоліні прийме його.

НІЧОГО НЕ ЗНАЮТЬ.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Італ. півурядові круги заявляють, що їм нічого не відомо про створення абісинського міби-уряду в Гора.

НАСЕЛЕННЯ КОРФУ ДОМАГАЄТЬСЯ ІТАЛІЙСЬКОЇ АНЕКСІЇ?

РИМ, 16. 5. ПАТ. Розійшлися чутки, немовби населення грецького острова Корфу просило італ. владу анектувати остров. Римські круги заперечують ту вістку.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,

вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

Д-р Маркіян Дзерович

виїхав

як щорічно до

ПАВНИЦІ

„Швайцарка Горішня".

ЗМІНА УРЯДУ.

Львів, 16. травня 1936.

Несповна два тижні тому писали ми на цьому місці про повінь здогадів, в якій потопає Варшава і за нею все польське громадянство, — на тему політичного укладу сил у Польщі та можливих змін при кермі влади. Ми писали тоді, що „неповажними є поголоски, які взаємно себе виключають", ... „але поважна є політична ситуація, серед якої взагалі можлива така оргія „кризових" поголосок". І — виходячи з того погляду — ми стояли на становищі і в згаданій статті вперед 2-х тижнів і в кількох попередніх статтях на внутрішні польські теми, що в Польщі істнує стан провізорії, зродженої з гострого суперництва різних ідеольогічних течій та осіб і гуртів. І тому ми не вірили у тривкість уряду премієра Косцялковського та передбачували його упадок у недовгому часі. Той час прийшов напрочуд скоро: правильно випророкувала його варшавська поголоска (яку ми теж записали були), що зміна уряду прийде безпосередньо після святкування 1-их роковин смерти марш. Ю. Пілсудського. На 100 відс. правильною показалась також наша теза, що „у політичній системі, в якій головну ролю грають котерії і боротьба котерій, несподіванки є одним із найреальніших моментів, що їх слід брати під увагу". Такою несподіванкою є особа нового премієра: поголоска називала безліч назвищ, одначе у ніодній комбінації назвище ген. Славой-Складковського не фігурувало! Несподіванку цієї номінації можна порівняти хіба з несподіванкою, яку два роки тому зробило призначення премієром проф. Козловського.

Очевидно, що мине ще якийсь час, поки повними стануть куліси, як прийшло до цієї справді сенсаційної зміни. Покищо одно не підлягає сумнівові: ген. Славой-Складковський, і як віцеміністер військових справ, і як людина відома з почуття ерархічної дисципліни, напевне не прийняв би такої місії без попереднього докладного порозуміння й апробати кермуючих військових чинників. Не виключене, що вирішна для такої зміни була розмова, ведена між през. Мосціцьким, ген. Ридзом Сьміглим і ген. Сосновським, ведена підчас спільного повороту тих трьох достойників із Вильна до Варшави. В усякому разі у новому уряді сильніше, ніж раніш, заангажований чинник військовий.

З розчовненням політичного змісту нової зміни — справа ще важча. Імя ген. Славоя Складковського не нове: ген. Складковський був міністром внутрішніх справ уперше у кабінеті марш. Пілсудського (від 2. X. 1926 до 27. VI. 1928), після чого безупинно залишався на цьому становищі у четвертому кабінеті проф. К. Бартля (до 15. IV. 1929) і кабінеті д-ра Світальського (до 7. XII. 1929). Після 3-місячної перерви (пятий кабінет проф. Бартля з Г. Юзефським, як міністром внутр. справ), ген. Складк-

ковський знову став міністром внутрішніх справ і був ним без перерви у чергових 4-ох кабінетах (Славека, Пілсудського, Славека і Пристора) від 3. VI. 1930 року до 22. VI. 1931, коли відступив місце своєму віцеміністрові, пок. Б. Перацькому. За час свого урядування здобув собі ім'я людини „сильної руки".

Це окреслення стало теж неначе політичною фірмою ген. Складковського. Раніше, за часів урядування ген. Складковського, ця фірма мала свій політичний зміст: закріплювання режиму й безоглядна боротьба проти всіх його противників: починаючи від ендеції, через „Пяст" і ППС до національних меншин (у першу чергу українців) включно. І тому ген. Складковський не вагався переводити ані Берестя ані „пацифікації". Але це було у 1930 році. У 1936 році відносини зовсім інші: але тепер усі польські групи готові навипередки на співпрацю з урядом, — ендецькі органи залюбки реєструють всі такі політичні комбінації, при яких можливий аріст впливів „народових", а колишній „Центролів" заманіфестував готовість до співпраці кочби своїм прихильним становищем супроти мін. Понятовського, супроти недавньої номінації п. Земенцького, супроти краківських заворушень, обговорюваних у мирних конференціях і т. д. За попередніх двох кабінетів прийшло теж до злагіднення польсько-українських відносин. Проти когож потрібна тепер „сильна рука"?

Перша відповідь: проти комуністів, які стоять уже проблемою політичного дня. І дальше проти наївних звеличників концепцій, що назрів час для повороту „сеймократії". Це — у негативному змислі. Але щоб виступати **проти** когось, треба йти з **кимось.** І тут покищо треба стриматись із здогадами: виявлення позитивного політичного змісту уряду прийде напевне вже в найближчому часі.

Нас, очевидно, цікавить розвиток польсько-українських відносин. Хоч за попереднього уряду українці не зазнали виконання їхніх надій, то проте ім'я п. Косцялковського таки було звязане із фірмою ліберального курсу в національній політиці. Ім'я нового премієра звязане з іншою фірмою. А проте, як ми згадали — часи змінились. Не знаємо, чи і наскільки при номінації нового премієра брали під увагу польсько-українські справи. Не знаємо, чи новий премієр свої погляди на українську проблему, як широку проблему суто політичного характеру, скорегував. Не маємо підстав — згори виключати це. І тому з оцінкою нової зміни уряду з погляду українських інтересів треба стриматись, поки сам новий премієр і міністер внутрішніх справ зясує своє становище єдино авторитетними — словами і ділами.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР МАТЕРІЯЛІВ ВОВНЯНИХ НА
ЖІНОЧІ ПЛАЩІ — СУКНІ
поручає фірма
АНТІН УВЄРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 10.

ЕВРОПА НА ПЕРЕЛОМІ.

Анексія Абісинії і політична гра В. Британії. — Успіхи Німеччини і клопоти Франції. — Захитана прихильність балканських держав.

Ще ніколи не було таке непевне політичне положення в Европі, як саме тепер, по тимчасовій перемозі Італії в Абісинії та анексії цієї держави „короля королів", абісинського негуса. Справді перемога італійського війська не була несподіванкою, але багато міркувало, що війна в Абісинії потягнеться літами. Найбільші оптимісти міркували, що велитенські теренові труднощі і завзятий спротив дійсно хоробрих військ негуса спинять наступ італійців на столицю Етіопії Аліс Абебу, а прихід пори злівних дощів в Абісинії відсуне воєнні операції італійців аж до жовтня чергового року. Одначе всі ці міркування провалились з хвилиною втечі негуса з Етіопії та осадовлення італійського війська під проводом марш. Бадолія в Аліс Абебі. До того повна анексія Абісинії і згода італійського короля Віктора Емануїла принять титул цісаря Абісинії загнала в слінний кут Лігу Націй і В. Британію, полагодити якнайшвидше мирним шляхом абісинську проблему і ліквідувати санкції.

Тимчасом анексія Абісинії поставила Лігу Націй і В. Британію перед проблемою: відкликання санкцій, що потягнуло би за собою повну компромітацію Ліги Націй за її капітуляцію перед нападником на слабого члена Л. Націй — Абісинію, або підтримати санкції, але без ніяких виглядів на успіх, якщо санкції не загострються. Ліга Націй вибрала напевне не „золоту" середину, але пішла втоптаною вже стежкою і відложила вирішення цієї немилої для себе абісинської справи аж до 15. червня. Санкції покищо теж залишила, але негайне їх скасування було покищо неможливе з огляду на непримиренний жест Мусоліні. Проте вема двох думок, що Ліга Націй напевно в черні скасує санкції, якщо Мусоліні зможить тон і новими жестами перепросить ображених англійців і поділиться смачним куском Етіопії з В. Британією та Францією. Якщо Італія не піде на уступки — Европа може опинитися перед загостренням санкцій, які доведуть до нової війни.

З цієї причини становище британського уряду теж не легке. З одного боку частина консерватористів під проводом відомого політика Остена Чемберлена домагається скасування санкцій, з другого майже ціла правлюдна опінія обстоює загострення санкцій. Тому уряд вагається, в заяві мін. Ідена в парламенті, що Суеського каналу не можливо замкнути паперовими кораблями, кажо здогадується, що В. Британія готова завернути від санкційної політики і мабуть тому „атискує" Лігу Націй, щоб відложила цю немилу справу аж до червня. В кожному випадку тепер йде велика дипльоматична гра між В. Британією та Італією. І одна і друга держава намагається остаточно перетягнути на свій бік Францію, де після виборчої перемоги народнього фронту соціялістів з Блюмом, недалеким премієром французького уряду виступають проти ненависних їм фашистів. Якщо Блюм уважатиме фашизм за найбільшу небезпеку, влекнить певно політику В. Британії, яка матиме гарантію, що Франція з Італією не вирішить ніякої засадничої справи. Тому теж Італія кокетує Німеччину, яка зручно використала італійсько-абісинський конфлікт та обсадила демілітаризовану смугу Надренії, розбиваючи одночасно союзників зі Стрези. Крім того за доставу необхідних товарів заплатила Італія Німеччині відступленням своїх 2/3 акцій в австрійському промислі, влекшуючи ось так вплив Німеччини на хід політики австрійського уряду. Одночасно В. Британія теж шукає союзника в Німеччині і тому між. Ідена припізнив висилку питань до Берліна перед самим засіданням Ради Ліги Націй сподіючися, що канц. Гітлер і так припізнить свою відповідь і Женева не буде розглядати справи безпеки, що теж сталося.

До того між. Іден заявив у Женеві французькому міністрові Поль Бонкурові, що В. Британія не думає тепер з Італією, як гарантом локарнеського договору радити над безпекою в Европі. І Франція, яка наївно боїться Німеччини, мусить вибирати: або приязнь з В. Британією як гарантом безпеки своїх кордонів проти Німеччини, або приязнь з Італією, але тоді прийшлось би дорого заплатити за цю приязнь. Тому від остаточного рішення Франції залежатиме у великій мірі полагодження напружених міжнародніх взаємин.

На вияснення ситуації ждуть в першу чергу менші держави. Це виявила нарада балканських держав, яка відбулася в останніх днях у Білограді. Держави балканської антанти, себто Туреччина, Греція, Югославія та Румунія засадничо погодилися на фортифікування Дарданелів, але зате вирнула нагло грецька несподіванка. І так

о. О. ПРИСТАЙ. 25

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Навіть наші інтелігенти, хочби й письменники не могли звільнитись від цього наївного пересуду про жидівську дурноту. Наш славний гуморист Степан Руданський побудував на цьому свої сміховинки й жарти, протиставляючи хитрого дядька дурному жидові. Врешті наш дядько дався переконати, що він далеко мудріший від жида. До поширення цього обманливого погляду чимало причинились наші доморослі демагоги. В Америці вони нарошне боготворили нашу еміграцію, щоб підхлібитись їй і вимантачувати в неї доляри...

Муринами в Америці я зацікавився передовсім тому, що цей найнещасливіший у світі нарід не можна назвати в такім значінні імміграцією, як нею є ірляндці, німці, українці, жиди і т. д. Бо муринів привезли до Америки англійські, голяндські й еспанські плянтатори, немов звичайний товар, що його купують і продають. Муринів вирвали з їх батьківщини, з африканських джунглів-пралісів, де вони мали вдовіль звірини, птацтва, риб і земних плодів, та привезли їх до Америки в неволю. Зробили з них напівзвіряних американських кріпаків! Мурини викликали в мене зацікавлення своїм первісним диким станом у нетрах своєї батьківщини, своїм життєвим стражданням в американській неволі і небуденними духовими здібностями, що їх виявили, коли стали свобідні.

*

Успіх родить успіх, так, як гріш родить гріш.

Шамфор.

Імміграція кожного народу в Америці має особливий нахил до питомого собі заняття. А жиди, як всюди, так і в Америці взялися до свого „гешефту". Бідніші, що приїхали сюди майже голі-босі, відновили тут свій „галицький гешефт" з онучами й шматами. Правда, в Америці не міняли вони ганчірки за дешеві мисочки, горнята, голки, наперстки і т. п., тільки купували за гроші старі сукні або плащі за кількадесять центів і відпродували їх за доляри. Інші жиди збірали старе залізя й цілими тоннами продавали його фабрикам на перерібку. Тягнули, як могли, тачки зі своєю долею. А кожний жив скромно і за старим звичаєм. Навіть не покидали своїх традиційних борід і вусів, лише пейси трохи попідчимхували, щоб їм так роскішно не баламкалися, як у Галичині.

Жиди також в Америці їли цибульку й часник з кусником хліба й пильно щадили цент до цента. Сабашівку не пили, якто в нас буває, а тільки іноді на сабаш всього одну чарку пробували так, щоб у ньому була сабашівка, а в роті й посмак. Своєї біжниці не цуралися, не відрікались Єгови й не зміняли батьківської віри! Жид залишався в Америці таким самим жидом, як і був в Европі.

Американські жиди, торгуючи спершу лахміттям і старим залізяком, завдяки своїй незломній запопадливости й ощадности, дороблялись за якийсь час маєтку. Відкривали свої власні крамниці, а навіть фабрики й банкові підприємства; з онучкарів перемінювались у великих бізнесменів.

Второпні діти Ізраеля ніколи не їхались за роботою там, де грозила небезпека. Підчас мого несповна 30-літнього побуту в Америці, я не мав ніколи нагоди бачити ні одніського жида, що працював би в копальні вугілля, на залізничих шляхах і прибудові доріг. А дуже рідко були жиди фабричними робітниками. Зате я зустрічав часто жидівських мандрівних торговців, що ходили по домах зі своїм товаром. Один продавав полотно, другий готові убрання, третій годинники і т. д. Всі роди торговлі, фінансові підприємства й вільні професії були у великій мірі в жидівських руках.

*

Хто в нашій Галилеї не мав до діла з жидами? Я теж іще у хлопячих літах робив „гандель" з ними. Одному жидові продавав овочі з нашого саду, в другого купував за вторговані гроші тютюн, папериці й сірники. В гімназії я учив шкільного товариша Ротенберга німецької мови, бо він не міг собі з нею дати ради. За науку він не платив мені, а вчив мене по-гебрейськи писати, читати й говорити. Це придалося мені в пізнішому віці, коли то я мав власне господарство і продавав збіжжя жидам. З ними листувався я тільки в жидівській мові, щоб хтось непокликаний не читав наші ділові письма. Тому жиди з цілої околиці знали мене й радо торгували зі мною. Поміж собою звали мене „дуже вченим руським галехом*).

В умовинах загального зубожіння галицького населення мусили жиди таки порядно промицляти, крутити головою і рахувати, щоб якось пороти в піря. Не те в Америці. Тут панував справжній добробут і всюди була нагода доробитися маєтку. В кого були центи, міг відразу братися до бізнесу, а хто їх не мав, міг досить легко придбати собі. Тільки треба було мати голову на карку. Жиди мали її і в ній мозок, а не порожнечу.

— — — — — — — — — — —

(Далі буде.)

*) Священик.

совий грецький уряд станув на становищі, що Греція не піддержить Югославії, якщо її заатакують італійські війська з Альбанії. По довгих нарадах вдалося намовити грецького премієра Метаксаса до зміни свого становища в тому напрямі, що якщо на Югославію нападуть лише італійські війська з Альбанії тоді Греція може залишитися невтральною.

Друга несподіванка випливла вагло тому, що Туреччина піддержала становище Греції. Виявляється, що обі держави не хочуть наразитись Італії після її перемоги в Етіопії. Таке становище Греції і Туреччини захитало несподівано прихильність балканських держав і тому Югославія шукає знову затіснення взаємин з Чехословаччиною та Румунією. Поїздки кн. Павла, регента Югославії та през. Бенеша з міністрами закордонних справ до Букарешту з початком червня ц. р. мають на меті затіснити взаємини цих держав, які в останньому часі теж надто ослабли, бо кожна з цих трьох держав М. Антанти мала інший підхід до життєвих проблем свого народу.

Про інтервю, якого не було.

І. ЗАЯВА ПОС. В. МУДРОГО.

Перед місяцем зголосився в Канцелярії УНДО редактор Т. Опйола з бажанням побачитись зі мною. Я не міг тоді його прийняти і тому прийняв його пос. В. Целевич. Йому заявив п. Опйола, що бажав би зі мною бачитись і перевести приватну розмову з титулу старого знайомства з Великої України. Розмова мала відбутись на другий день перед полуднем. Коли я прийшов на другий день до Канцелярії, застав уже п. Опйолу на розмові з п. В. Целевичем. Тепер розмова пішла втрійку. Найбільше говорили ми про минулі революційні часи на Вел. Україні. Коли ж розмова зійшла на теперішні політичні справи, п. Опйола знов підкреслив, що не буде використовувати цієї приватної розмови для преси і що веде її виключно для потреб особистої інформації та орієнтації. Не зважаючи на те, п. Опйола зломив ту свою заяву й опублікував у статті краківського „Ілюстрованого Курієра Цодзенного" з дати 17. V. 1936. під назвою „Угода польсько-українська" такі речі, яких він не міг чути, а які він сформулював і вложив у мої уста цілком довільно, згідно зі своїм бажанням. Застерігаюся проти такої поведінки цього дениикаря.

При тому заявляю, що якщо п. Опйола був би хотів гідно поступити, то міг був звернутись за дозволом до мене на опублікування розмови, а я на це напевно був би згодився і її перед опублікуванням провірив. Він так не поступив і тому вважаю його вчинок як дениикаря, який повинен знати пресові звичаї, в найвищій мірі нетактовним.

Василь Мудрий.

ІІ. ЗАЯВА ПОСЛА В. ЦЕЛЕВИЧА.

Як учасник розмови ред. Опйоли з головою В. Мудрим підтверджую в цілости правдивість угорі наведеної заяви голови В. Мудрого. Зазначую при тому, що і моя розмова з ред. Опйолою мала теж приватно-інформативний характер зі зобов'язанням не використовувати її у пресі. Ред. Опйола не тільки зломив це зобов'язання, але в додатку подав зовсім невірно хід моєї розмови з ним, вкладаючи в мої уста слова виссані з пальця, або подаючи невірно чи пак перекручено зміст моїх слів.

Володимир Целевич.

ПАНІ і ПАНОВЕ
КУПУЮТЬ ЕЛЕҐАНТНІ і СОЛІДНІ

ВОВНИ ШОВКИ ПОЛОТНА
ТЕКСТИЛЬНОЇ ГУРТІВНІ
ЛЬВІВ-РИНОК 30

Китай протестує.

НАНКІН, 16. 5. ПАТ. Китайський уряд зложить в Токіо протест проти збільшення японських гарнізонів у Північному Китаю.

НАНКІН, 16. 5. ПАТ. Нанкінський уряд енергічно запротестував перед токійським проти контрабанди до Півн. Китаю, яка постійно росте. Він домагається, щоб Японія не мішалася до кит. митних справ та щоб видала постанови для поборювання контрабанди.

ЯПОНІЯ НЕ ЗРЕЧЕТЬСЯ МАНДАТІВ.

ТОКІО, 16. 5. ПАТ. Мін. закорд. справ Аріта заявив, що Японія є рішена боронити своїх прав до групи островів Тихого Океану, над яким має мандат.

ЧОМУ ГВАТЕМАЛЯ ВИСТУПИЛА З ЛІГИ НАЦІЙ?

ЖЕНЕВА, 16. 5. Авас. Гватемала не подала причини, чому виступила з Ліги Націй. Припускають, що президент тої республіки хотів тим способом виявити солідарність з Мусолінієм, якого дуже поважає. В Женеві здогадуються, чи гватемальський уряд не зрозумів зле виїзду італ. делегації з Женеви, добачуючи у цьому факті виступлення Італії з Ліги. Гватемала винна Лізі 150.000 франків.

ОСТАННІ НОВИНИ ВОВНИ І ПАНЧОХИ ARCO НА ЛІТНИЙ СЕЗОН ПЛ. ГАЛИЦЬКА 3. ВЖЕ НАДІЙШЛИ

Свято памяти С. Петлюри у Львові.

Дня 25. травня ц. р. минає десять літ, як куля большевицького агента перервала життя Голови Директорії і Головного Отамана військ Української Народньої Республики Симона Петлюри, з ім'ям якого зв'язана збройна боротьба Українського Народу проти московсько-большевицької окупації України. В цій боротьбі під проводом С. Петлюри брали участь сини українського народу з різних українських земель. Багато з-них полягло в борні, а пролита ними кров за велику ідею визволення Батьківщини обовязує нас шанувати їх память, та передовсім память їх Вождя, який також кровю своєю скропив ідею, що їй служив.

Для відсвяткування роковин трагічної смерти С. Петлюри повстав у Львові спеціяльний Комітет, у якому беруть участь представники численних українських центральних установ та організацій.

Президія Комітету намітила і повний Комітет на засіданні дня 3. травня одобрив таку програму свята:

I.) В суботу 23. травня в год. 5 пополудні панахида у православній церкві при вул. Францішканській.

II.) В неділю 24. травня в год. 12.15 вполудне музично-вокальна академія в міському Великому Театрі.

Деякі краєві товариства й організації, що беруть участь у Комітеті, видали заряджения про відсвяткування 10-их роковин смерти С. Петлюри на провінції, а Т-во „Великий Луг" відбуває з нагоди цих роковин дня 24. травня краєвий здвиг лугових товариств у Львові, якого програма дуже широка.

*

БЛАГОСЛОВЕННЯ НА ВІДПРАВИ ДНЯ 24. ТРАВНЯ У ЦЕРКВАХ ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ.

Міжорганізаційний Комітет для святкування 10-их роковин смерти бл. п. Гол. Отамана Симона Петлюри дістав з Грекокат. Митр. Ординаріяту у Львові (ч. 27/36 Орд.) таке письмо:

У відповіди на ціне письмо з дня 1. травня ц. р. в справі Нашого благословення на відправу дня 24. травня Служб Божих і напахид по всіх церквах львівської Архиепархії за душу покійного Петлюри Симона і всіх вояків, що згинули у визвольній війні, подаю до відома, що радо годжуся і благословлю відправу тих Служб Божих і панахид за душі всіх вояків, що згинули у війні за волю Батьківщини і не сумніваюся, що Наші Отці Душпастирі прохання Хвального Комітету в тому напрямі радо сповнять.

Львів, дня 11. травня 1936.

† **Андрей, Митрополит.**

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське воєвідство;
Купелі: сірчані, боровинові і потасово-ультрафіолетові. —
Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.
Ціни знижені

ТИМЧАСОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ВЕНЕЗУЕЛІ.

БУЕНОС АЙРЕС, 16. 5. ПАТ. Найвищий трибунал Венезуелі заіменував тимчасовим президентом республики д-ра Армінія Боріяса.

НЕСИЛУВАНИЙ УСМІХ задоволення викликують в кожного смачна кухня, чемна услуга, дешеві ціни та дібране товариство в ресторані і кімнаті до снідань
„ЧАРНОТКА" ЛЬВІВ, ШАЙНОХИ 5. Відкриття у вівторок.

Майбутній французький уряд підтримає Англію.

ЛЬОНДОН, 16. 5. ПАТ. Дипльоматичний кореспондент „Дейлі Телеграфу" припускає, що вчорашня розмова мін. Ідена з майбутнім франц. премієром Блюмом улегшить сформулювання спільної політики обох великодержав в абісинській справі. **Уряд Блюма буде, більше ніж теперішній, схильний підтримати сильну проліґову політику.**

Блюм мабуть відповів лідерові англ. опозиції пос. Етлі, що франц. уряд не буде координувати політику з політикою опозиції у брит. парляменті.

ПАРИЖ, 16. 5. ПАТ. „Евр" та „Ордр" припускають, що мін. Іден хотів довідатися від Блюма що він говорив з англ. лейбурівським послом Етлі. Блюм буцімто запевнив, що йшло тут про звязки між двома соціялістичними партіями, але з хвилиною, як він стане премієром, займатиме виключно урядове становище.

По широкому світі.

В Еспанії арештували 9-ох членів „Есп. фаланги" під замітом убийства братів Бадія.

Австрійський канцлер Шушніг запевняє, що австрійська фінансово-монетарна політика держав не зійде на манівці ніяких експериментів.

Японський військовий відділ перейшов кордон та обстрілював совітську стежу.

У Палестині ситуація дуже поважна у звязку з проголошенням арабської акції цивільного неподслуху. У Яффі вбили 2-ох арабів, 25-ох ранили.

Міжнародній комітет Червоного Хреста згодився перевести слідство в справі нарушень женевської конвенції в абісинсько-італійській війні тому, що цього домагаються обі сторони. Як відомо, свого часу між. комітет відмовився дати в цій справі вякінебудь вияснення комітетові 13-ох.

У північній Франції розбудовують летунські майдани для найбільших літаків та енергійно переводять вишкіл протигазової оборони.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Кіно КАСІНО Кіно КАСІНО
Прегарна американська фільма, що змальовує красу кохання
з розкішною Ліліян Гарвей п. н.
Пізналися в Монте Карльо.
Чудесні знимки. — Виробн. амер. „Колюмбія".

Німецькі впливи в Югославії.

Прага, травень 1936.

В дописі „Німецькі впливи в Румунії" ми сказали коротко не те, чому Німеччина, при теперішній загально европейській ситуації і при теперішньому укладі европейських політичних сил, старається різними засобами поширити і посилити свої впливи в державах блоку Малої Антанти. Нині хочемо придивитися ближче до німецьких впливів в Югославії.

Про поширення і зріст німецьких впливів в Югославії говорять уже давно. Писали ми про них свого часу і головно з нагоди відвідин Білгороду Герінгом. Тоді теж ми звертали увагу на те, що не зважаючи інших відповідних зачіпних точок, Німеччина свої впливи в Югославії старається спертн головно на економічній передовсім торговельній базі. Самозрозуміло, що вслід за цими господарськими впливами йдуть теж впливи культурні і далі й політичні.

Нині німецькі економічні впливи в Югославії вже такі сильні, що починають навіть викликувати зрозумілий страх перед безпосередньою небезпекою німецького „Дранг нах Зід-Остен".

Господарські впливи Німеччини знаходять в Югославії дуже пригожий ґрунт, а ним є господарська криза країни і реальна політика югославського уряду цю кризу в якийсь спосіб змягшити. Рішальну ролю в цьому напрямі відіграли господарські санкції проти Італії. Мало яка держава потерпіла від цих санкцій, як Югославія. Правда щоб допомогти Югославії, Англія дозволила збільшити югославський довіз на сто мілїонів динарів, теж і Франція дещо збільшила югославські контингенти, але цього було мало і фактом є, що югославянський торговельний білянс за перші два місяці 1936. р. є пасивний у порівнянні до активного білянсу за такий самий час 1935. року. Для ілюстрації досить сказати, що у грудні 1935. р. і в січні 1936. р. Югославія вивезла до Італії товару лише за 4.6 мілїонів, а в тому самому часі перед роком аж за 81.9 мілїонів!

І сталося, що мусіло статися: щоб винагородити собі ці велитенські втрати югославянська торговля мусіла піти тим шляхом, який у головних рисах був вже підготовлений торговельним договором заключеним між Югославією й Німеччиною у травні 1934. р. Після жовтня 1935. р. вивозить Югославія до Німеччини кожного місяця товарів за сто мілїонів динарів, що творить одну пяту цілого югославського експорту. Дня 1. квітня ц. р. — як подають празькі „Лідове Листи" — сальдо в клірінговому розрахунку Югославії з Німеччиною дало 474 мілїонів динарів в користь Югославії. Німеччина є нині найбільшим відбірником югославянських рільничих продуктів. Німецький уряд нормує і підтримує торговлю з Югославією за посередництвом торговельної агентури „РОЙС", яка є зорганізована на зразок совітських торговельних агенцій на чужині і торгує всім, від щіток до зубів починаючи і на виробах тяжкого залізного промислу кінчаючи.

Німецька тяжка заліза індустрія особливо сильно опанувала Югославію. Кілька прикладів: Проці над поширенням найбільших югославянських заліяниць в Зеніці, в Босні, на суму 130 мл. динарів передано Крупові, побудування великої гідро-централі в Скоплії і переведення електрифікації скоплійської країни передано німецькій А. Е. Г. німецькі фірми дістали теж замовлення на доставу цукроварських машин на суму 30 мл. динарів й т. д. Саме тепер ідуть переговори з нім. фабриками про доставу залізничих вагонів на суму 200 мл. динарів і, як можна вичитати з господарського огляду югославянської преси є всі виляди, що ці переговори вже в найкоротшому часі скінчаться успішно. Взявши все це під увагу, „Таймс" зовсім слушно завважує, що це один із найбільших успіхів німецької торговельної політики за останні часи.

Але поширення і оживлення німецьких впливів в Югославії не обмежується лише на торговлю. Торговельна політика кожної держави є все на службі закордонної її політики, а тому то вслід за цими торговельними впливами йдуть ще й інші впливи Німеччини в Югославії.

Німецька пропаганда в Югославії послуговується різними засобами а найуспішнішим із них є різні німецько-югославські товариства, зїзди й т. п. Реальний вислід дотеперішньої діяльности той, що в Югославії є вже нині багато явних приятелів Німеччини. Говорять про те, що навіть королівський двір не є вільний від німецьких впливів. Те саме останніми часами говорять і про армію. Називають навіть людей, які є звязковими між югославянськими військовими колами і джерелами німецької пропаганди. Німеччина не жалує гроша на цю свою пропаганду і витрачає на неї грубі тисячі.

Вся ця німецька пропаганда в Югославії зачинає щораз то більше звертати на себе увагу політичної опінії в Европі, тому й не дивно, що останніми часами можна було читати про те, як ця пропаганда вже зробила своє, а саме, що вона ослабила вже колишню монолітну суцільність блоку Малої Антанти. А писала про те не лише преса держав, наставлених проти Малої Антанти, але і преса приязних, а то й союзних держав. Ось що на цю тему писав майже напередодні останньої конференції Малої Антанти в Білгороді англійський часопис „Спектатор": „Правда, було б помилкою думати, що Югославію вже втягнули в німецьку орбіту. Вона й далі залишається вірною Малій Антанті, але в цій Малій Антанті Югославія бачить лише оборонний аліянс перед мадярським і австрійським ревізіонізмом. Не ослабло теж її вороже відношення до габсбурської реставрації, але з другого боку вона не хоче себе звязувати так далеко, щоб мусіла виступити проти Німеччини, як лише проти неї виступила б Франція чи Чехословаччина. Польща та Югославія чекають теж на чийому боці буде перевага. Треба признати — кінчить „Спектатор", що останніми часами німецька сила зробила на Югославію більше вражіння, ніж сила західніх великодержав.

Дуже подібно пише і французький часопис „Ревю де Парі": „Білгород боїться, щоб на випадок реставрації Габсбургів Хорватія не стала пригожим полем пропаганди за створенням австрійсько-хорватської чи там мадярсько-австрійсько-хорватської монархії, а тому то Югославія заняла таке становище: радше аншлюс ніж монархія в Австрії. Німецька дипльоматія дуже зручно використовує нині сю ситуацію". Але найцікавіше є те, що два дні перед білгородською конференцією писала на цю тему празька „Народні Політіка": Білгород тому грявітує нині до Берліна, бо вірить, що Німеччина є нині міліторно багато сильніша і більш надійна, ніж Совіти і Франція разом. Немалий вплив має у цьому відношенні теж географічне положення Малої Антанти. Чехословаччина і Румунія з остраху перед німецько-мадярською небезпекою сперлися на Франції і на Совітах а Югославія, боячись більше італійсько-болгарської небезпеки, є податкова спертись на Німеччину. Крім цього долучаються сюди ще й моменти чуттєві, як напр. огірчення за вбійство короля Олександра на французькій території, невдоволення з Італії за те, що не видало авторів марсейського вбійства, ворожий Австрії югославянського королівського дому супроти Совітів за вбійство царя й т. п. Німеччина використовує зручно теж за кордоном ці арґументи політичної натури й ті чуттєві, які з політикою не мають нічого спільного. І „Народні Політіка" кінчить: „Нам тяжко зрозуміти спосіб думання уряду д-ра Стоядіновича, бо ми знаємо Німеччину ліпше, ніж її знає Білгород, але, на жаль, на наші слова там мало звертають уваги". *М—н.*

СУКНА Рудольф Світальський - Тадей Ґаєр Львів, вул. Баторія ч. 20 готель Сасьний.
МАТЕРІЯЛИ ЖІНОЧІ, НАЙМОДНІШІ у великому виборі
Низькі ціни. Догідні умовини сплати. Кооперативам відповідний рабат.

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд у Старому Самборі.

Дня 3. м. м. відбувся у Старому Самборі Повітовий Народній Зїзд УНДО з таким порядком нарад: 1) відкриття Зїзду, 2) звіт з діяльности уступаючого Повіт. Комітету і касовий звіт, 3) реферат: „Москвофільство і комунізм", 4) дискусія над звітами і рефератом, 5) ухвалення абсолюторії уступаючому Комітетові, 6) вибір нового Повітового Народнього Комітету — тісніщого і ширшого, 7) внески й запити.

Зїзд відкрив урядуючий заст. голови п. *Іван Пукач* зі Стрільбич та представив присутніх, що голова о. Татомир уступив з головства в половині року. Опісля здав звіт з діяльности ПНК. Вже з хвилиною вибору Повітового Народнього Комітету стояли перед ним завдання великої ваги, а саме зближались вони до громадських, волосних та повітових рад, потім вибір солтисів та війтів. Повітовий Народній Комітет взяв на себе обовязок перевести вибори, які з'вдяки нашій зорганізованости випали вдоволяюче.

Касовий звіт зложив секретар ПНК п. *Фариляо*. З черги о. Татомир виголосив реферат на тему: „Москвофільство і комунізм". Ядернимн словами представив промовець присутнім шкідливість обох напрямків для цілости українського національного життя.

В дискусії забрав перший слово *д-р Ілля Кульчицький*, який представив причину зміни тактики Української Парляментарної Репрезентації у відношенні до польського уряду. З черги забирали слово пп.: *Іван Рудзінський* зі Старої Ропи, *Н. Максим* зі Страшевич, *Цебрик Гриць* з Лужка Горішнього, *Хомончак* зі Страшевич, *Дудівка Сава* з Торчинович, *Гронзьовський* із Плоского, *Іваницький* із Буссовиська й інші. В дискусії порушено цілу низку пекучих справ. На внесення п. Рудзінського ухвалено уступаючому Повіт. Комітетові абсолюторію.

Зїзд прийняв цілу низку резолюцій, в яких ухвалено довіря Української Парляментарній Репрезентації та висловлено бажання в справах політичних, культурно-освітніх і господарських.

З черги Зїзд висказав подяку за повну посвяти працю о. Юліянові Татомирові.

Зїзд вибрав новий Повітовий Народній Комітет у складі: *о. Юліян Татомир* — голова і члени: д-р Ілля Кульчицький, Іван Рудзінський, Дудівка Сава, Пукач Іван, Фариляо Михайло, Коцур Теодор, Бончинський Яків, о. Курилло Михайло, Саварин Гриць, Свистун Василь, Мартиняк, Максим Осип.

Учасників зїзду було понад 120.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

Вражіння і пригоди першої українки в Китаї — списані живо та барвисто приносить книжка
Софії Яблонської
З КРАЇНИ РИЖУ ТА ОПІЮ
з 45 ілюстраціями.
Ціна 2.50 зол., з почт. пересилкою 3 зол. Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

Куліси підбігунової виправи.

Комуніст убив лікаря.

Московська преса пише, що вже закінчилося слїдство у справі подій, які розіграпися на підбігуновім острові Врангля. В зимі 1934-35 виїхала на острів експедиція наукових робітників під проводом Семенчука, який допустився низки злочинів і таким чином унеможливив наукову працю. Крім того Семенчука обвинуачують за вбійство лікаря Вульфсона, члена експедиції Справу розглядатиме найвищий большевицький суд, обвинувачуватиме прок. Вишинський. Це перший випадок, що большевицька преса подає до прилюдного відома чорні сторінки життя підбігунових експедицій. Звичайно їх описували дотепер з захопленням.

Економічний огляд.

Українська хроніка

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ.

Філія Союзу Українських Купців і Промисловців у **Станиславові** святкує **10-ліття** свого існування. Це свято відбудеться 17. ц. м. при участи ширшого громадянства. Як подано в останньому числі „Торгівлі і Промислу" — організаційна мережа Союзу У. К. і П. густішає. Недавно основано нову філію в **Перемишлянах**, а в підготовці є філія у **Підволочиськах**, яка обійме організаційно теж новоселецький район. На Волині є в стадії організаційної підготовки заснування Союзу Українських Купців **Волині** (не жаль з конечности окремо від СУКП у Львові).

Польська хроніка.

ЧИ НЕ КРАЩЕ БУЛОБ ПРОГОЛОСИТИ ДЕВАЛЮАЦІЮ?

Справа девізових обмежень і звязаних з ними господарських перспектив Польщі не сходить зі сторінок преси. Деякі часописи ставлять просто питання: чи не краще для господарства Польщі було взмість регламентації девіз і цілої загранічної торгівлі (заказ привозу закордонних товарів!) проголосити девалюацію польського золотого на 30 чи більше відсотків. Між іншим дуже цікаві виводи в тому напрямі помістила ліберальстична „Політика Господарча", яка появляється в Лодзі. Вона вважає, що уряд — вибравши шлях девізових обмежень з його консеквенціями — вибрав зле і перекреслив дорогий бок десятилітніх заходів. Журнал доказує наскільки девалюація булаб корисніша. Вона спричинилаб зменшення натиску на Банк Польський, детезаврізація (себто поворот на світло денне заховання вартостей), звижку хліборобських цін, облекшення експорту, тощо. Девізові обмеження натомість викличуть явища, що впливають уємно на кєнюнктуру і змусять до вакручування кєнюнктури. Вислід її і наслідки дуже непевні.

ПРОПАҐАНДА ФАХОВОГО ШКІЛЬНИЦТВА СЕРЕД ПОЛЬСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА.

Союз Пром.-Торг. Палат поснлив тепер пропаганду за скеровуванням молоді до фахових шкіл. Польща має урядовців уже забагато. Зате не має фахово вироблених людей. Ствердження цього факту дає зміст для згаданої пропаганди. Як відомо — уряд реорґанізує тепер ціле фахове шкільництво. В цьому році створено перші купецькі гімназії, а в стадії організації є механічні, електричні, кравецькі і білизнярські гімназії. **Наша молодь** і їх батьки повинні також освідомити собі життєву вартість фахового шкільництва, особливо тепер, коли вже початок нового шк. року недалеко.

При цій нагоді згадаємо, що згідно з найновішими даними (брошура А. Пясецького: Про працю молоді, яка кінчить вищі студії, Варш. 1936) вищі школи в Польщі випустили за 15 літ її самостійности около 60 тисяч абсольвентів. З того около 3.000, себто 5 прц. високотоварових. У нас цей відсоток є значно менший!

СКАРБОВІ БІЛЄТИ НА БІРЖІ.

До біржевого обороту і нотовань допущено скарбові білєти. Є вони в таких відтинках: 3 і 6 місячні по зол. 100, 500, 1.000, 10.000 і 50.000; 9 і 12 місячні по 10.000 і 50.0000. Все разом на суму 300 міліонів золотих. Бонифікати при відпродажі білєту, осьтак: до 3 місяців платности білєту — 4 прц. у річн. відношенні, при 3—6 місячних — 5 прц., при 6—9 місячних — 5½ прц., при 9—12 місячних — 6 прц. Очевидно відсотки треба рахувати від дня продажу до дня платности білєту.

Світова хроніка.

ПРОБЛЄМА ЗОЛОТА. — ДОРОГОЦІННИЙ МЕТАЛЬ ЩЕЗАЄ У СХОВКАХ ПРИВАТНИХ ЛЮДЕЙ.

На засіданні адміністраційної ради Банку Міжнародніх Виплат у Базилеї 11. ц. м. розглянено справу золота. Показується, що тривожні валютові настрої довели скрізь до закупів і заховування золота приватними людьми, що в той спосіб хочуть зберегти непорушену вартість маєткової субстанції. В той спосіб щезає у сховках велика частина продукції цього металю, дарма що ця продукція постійно зростає (в р. 1935 була більша на 12 прц. від р. 1934). Поважним відборцем золота є теж вирівнавчі

ВЖЕ ОТВОРИЛИ
відомий ресторан
ФРЕНКЛЯ
САПІГИ 69.
після основної віднови кімнат

С. КРЕНБЕРҐЕР.

Недільний чоловік.

Фред був незвичайно щасливий зі своєю Льолею. Вона мала всі зверхні прикмети доброї господині та зразкової жінки. Для неї існувала тільки одна воля — воля його і вона була завсіди готова дбати за його вигоду. Фред не мусів слухати голосу своєї жінки; його власний голос — те, що він хотів, йому вистачав. Він чув від неї тільки: „Як ти гадаєш... як хочеш... маєш рацію". Коли вони виходили з дому, то його жіночка йшла за ним як слухняна дівчинка, що скінчила свої лекції і тепер жде на винагороду за свою пильність. Льоля дивилась на світ очима Фреда, слухала його вухами, була німов його відгуком. Хоч її індивідуальної риси, проте вона була приємною тихенькою особою, хоч і оригінальною поруч свого чоловіка.

Ґустав мав жінку товариську, спортову, жадну життя. Вона йшла за модою, вправляла в різних видах змагу, мала силу знайомих, умішала сусідах змагу, мала силу знайомих, уміла суперечках, любила сперечатись, любила суперечках

девізові фонди в ріжних державах. В останніх місяцях багато золота втратили центральні банки країв золотого бльоку (Франція, Голяндія, Швайцарія), як теж Італія. Найбільше скористали Зл. Д. П. Америки, а відтак В. Британія й інші країни штерлінгового бльоку. Все теки більшаюча продукція золота підтягає ціни і це причиниться врешті до осягнення загальної господарської рівноваги.

БОЛГАРІЯ МОДЕРНІЗУЄ СВОЄ СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО.

Як це не дивно у XX столітті, — в Болгарії загально ще в ужитті дерев'яні плуги. Міністерство хліборобства в Софії підготовило тепер широкий плян модернізації сіль. господарства. В першій мірі передбачено в пляні усунути з ужиття старі примітивні плуги із дерева, міняючи їх на залізні. В той спосіб значно піднесеться продукція зерна в Болгарії.

З КИМ ТОРГУЮТЬ СОВІТИ?

Зі звідомлення головного митного уряду в Москві за І. квартал ц. р. довідуємось, що найбільшим відборцем совітських товарів є В. Британія, а найбільшим доставцем в Европі Німеччина (все ще!). Торговельні взаємини совітів з важнішими державами є в вивозі і привозі ось такі (подаємо круглі цифри в тисячах рублів):

	вивіз	привіз
Зл. Д. П. Амер.	5,995	13,219
В. Британія	10,631	6,487
Німеччина	2,304	7,495
Бельгія	4,153	3,045
Франція	3,292	3,359
Голяндія	938	2,882
Японія	890	2,866
ЧСР	254	3,188
Китай	1,236	1,550

Поважні закупи в Японії є наслідком розрахунку за залізницю в Манджурії, а поважні закупи в Німеччині і ЧСР — наслідком кредитового договору.

МРІЇ І ДІЙСНІСТЬ. — ПРОДОВЖЕННЯ САНКЦІЙ ПРОТИ ІТАЛІЇ. — ВТРАТИ ОБОХ СТОРІН.

Після виїзду негуса і здобуття італійцями Аддіс Абеби навіть на економічних сторінках преси появились статті і замітки, що межували з нереальністю. Тепер — мовлять — санкції проти Італії будуть знесені і на величезних просторах Абісинії зачнеться господарська розбудова. Очевидно італійці не зможуть її реалізувати власними засобами. Їм в поміч прийде міжнародній капітал. Цивілізування Абісинії збільшить попит на товари, що причиниться до поліпшення господарства цілого світу

Показалось, що це покищо „побожні бажання“. Санкції з волі Ради Ліги Націй продовжені до половини червня. Про цивілізування Абісинії також покищо годі думати, коли політична справа ще не така дуже певна. Продовження санкцій — справа поважна і то для обох сторін. Італія втратила через них у своєму вивозі 46 відс. Великі також втрати потерпіли „санкційні держави“. Для Англії ці втрати — хоч поважні — не мають такого значіння, як для малих держав (Югославія, Греція, ЧСР). Також Польща втратила на половину італійський ринок (8.970.000 за І. квартал 1935 р. і 4.592.000 за І. кв. 1936 р.). Нема сумніву, що санкції вже по їх знесенню залишать довготривалий слід у торговельних взаєминах Італії з державами Европи.

НЕВІДОМЕ „ЗАВТРА“ ФРАНЦУСЬКОГО ФРАНКА.

Заява вожда соціялістів, найчисленнішої тепер парляментарної репрезентації, Льва Блюма про невмірене протиділання девалюації франка, поділала немов зимний душ на горячі голови французів. Досі уважав собі загал, що лівиця при владі — це девалюація франка. Це очевидно продукт орієнтаційного хвосту, який панує тепер у Франції. Бо хто як хто, але саме соціялісти мусять боронити твердої вартости гроша чи пак заробітків. Але мабуть і найкраща воля соціялістів не зможе на дальшу віддаль спинити наростаючі процеси, які з послідовністю економічних законів натискатимуть щораз більше на французького франка. Коли до влади прийдуть дійсно соціялісти, то задумані ними реформи (оподаткування маєтків, сильніша контроля Фр. Банку і деякі популярні в масах адмін.-фінансові потягнення) посередньо спричинять те, чого вони безпосередньо зробити не хочуть.

В. Н—вич.

бе. Вона вміла його підбадьорити і відкрила йому очі на красу природи. Фред відчув, що вибратись на прогульку у жіночому товаристві краще, ніж самому. Коли Анна приладила холодну вечерю, зуміла його заохотити, щоб він їй послугував. Це йому так подобалось, що він зрікся навіть своєї недільної каварні, кажучи, що неділя вдійку дуже приємна.

*

Ґустав, що любив провітрюватись, мусів трохи вспокоїтись у товаристві Льолі. Тепер він мав замісць енергійної спортовки при собі жінку без волі, мусів везти її автом на село і дбати за її добрий настрій. У ресторані замовляв він усе те, чого вона хотіла. Вона була в сьомім небі, він пішов з нею до театру і за один вечір зробив з неї товариську даму. Льоля зрозуміла, як це приємно бувати у товаристві.

*

Віллі і Фріді сварились за програму дня, страви і залишились дома. Фріда відпочивала з насолодою після ріжноманітної тижневої метушні. Віллі наслідував комічно Ґустава і Фріда рішила, що провести неділю вдійку дома дуже приємно.

*

Точно в год. 10-ій три приятелі вернулись до своїх домів. Кожний найшов свою жінку такною, як залишив її вчора і кожний був трохи заздрий до того другого, що старався відограти краще ролю аріякового чоловіка. Тепер кожний хотів відгадати бажання своєї жінки і показатись джентельменом. А жінки? Вони рішили, що так проводити неділю як останній раз, дуже цікаво.

А коли прийшла найблизша неділя, ніодин з чоловіків не хотів уступитись з хати і сам хотів відіграти ролю „того другого“. Всі вони подумали, що найкраще буде, коли недільну програму складуть самі жінки.

Перекл. б. в.

ПАЛЯС

Ніхто не повинен оминути нагоди побачити фільму, якої автори, В. Серошевський і Ф. Гетель представляють у нашому кіні п. н.

День великої пригоди.

в гол. рол.: К. Юноша Стемповський, Фр. Бродневіч і Я. Марусаж.

ПАЛЯС

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

В осередку килимарського промислу.

Враження з поїздки до Глинян.

Кілька днів тому, маючи троха часу, вибрався я в одній діловій справі до Глинян. Їду поїздом з Підзамча через Борщовичі до Задвір'я, звідки жидівським фіякром (інших нема) серед величезних порохів до Глинян.

Дорога, ніби гостинець, що крок то яма — видно, що ніхто дорогами не цікавиться, хоч візник запевнює мене, що це найкраща з усіх „глинянських“ доріг.

По полі повно людей, кінчають садити картоплю. Земля суха, а сонце ще більше припікає і витягає з землі останки вогкости. Озимина прибирає жовтаву краску...

Минаю мале село Богданівка, що розкинене здовж дороги і над рікою Полтвою. Вкінці по одногодинній „їзді“ добиваюсь до осередка килимарського промислу — в Глинянах має свою фабрику Хамула і Ґалан. Але я наперед прямую до Районової Молочарні, якої новозбудований дім належить до кращих будинків містечка.

Знайомлюся з дуже симпатичним управителем Р. М. п. Палчинським, який веде технічний відділ Р. М., далі з нач. дир. п. Шульгою і цілим персоналом. Від дир. Шульги довідуюся, що Р. М. в Глинянах обєднює тепер 30 сіл, де має свої сметанкові станиці, які щоденно доставляють до централі сметану; централя переробляє її мотором на масло. Готовий продукт що другий день відставляють фірою до Маслосоюзу у Львові.

Р. М. мала багато конкурентів-жидів, які не дозволяли якслід поглибити праці в деяких селах, але кооперативна ідея перемагає. Сьогодні вже найтемніші села звертаються до Р. М. з проханням приймати від них молоко, а як наслідок очевидний того можна навести ліквідацію найбільшої жидівської молочарні в Глинянах „Махлава“, яка мала по наших селах понад 20 збірень. В останньому часі продукція тої жид. станиці впала так низько, що заг. збори рішили зліквідувати „кооперативу“ (до речі: була це спілка кількох глинянських жидків).

Перед кількома днями Р. М. закупила від згаданої жидівської кооперативи всі машини і начиння (24 кружлівки, апарат Гербера, 24 стояки, 2 маснички, транспортівки й ін.). Я мав приємність оглядати цікаве та водночас рідке явище, як спільники тої спілки, самі жиди, почали зі собою бійку, коли ліквідатор передав у присутности коморника проданий інвентар Районовій Молочарні. Є повна сатисфакція бачити такий момент, коли наші „історичні“ ролі починають мінятися — жидівське майно, добуте з кервавиці нашого селянина, вертається вкінці в наші руки.

Маючи намір залишитися в Глинянах кілька днів, пішов я до магістрату зголосити свій побут. І якеж було моє здивування, коли урядовець магістрату п. Валінський звернув мені увагу, що мельдункову карту треба виповнити в польській мові. А коли я виповнив її таки по українськи, то він сказав, що виняткова приймає моє зголошення, але відішле його до старостива, бо має такий наказ: всі зголошення в українській мові відсилати до старостива. Наші компетентні чинники повинні би провірити цю справу і довідатись, чи дійсно староста в Перемишлянах видав такий розпорядок і в якій цілі. Чи це має бути ознакою нормалізації українсько-польських взаємин?

Ще більше мене здивувало, коли другого дня постерунковий приніс мені мою мельдункову карту і сказав, що п. Валінський приніс її на постерунок, щоб цей віддав її та поручив зголоситися вдруге, але в урядовій мові. Цього я, розуміється, не зробив, бо врештою відїздив уже до Львова.

Перед відїздом пішов я ще оглянути фабрику килимів М. Хамули. Фабрика заснована ще 1885 р. Має свою моторову прядільню, сушарню, фарбарню і т. д. У фабриці працює коло 20 людей і крім того до 300 робітниць бере роботу до хати. Сирівець спроваджує фабрика зі заграниці, а пряжу на основу вимінює в своїй мануфактурній крамниці у селян за товари. Попит на глинянські килими великий, перш за все серед чужинців — фірма робить заходи поладнати збут за границею (в Англії, Данії й ін.). В краю має чотири фабричні склади: у Львові, Кракові, Вильні і Станиславові та крім цього коло 27 заступництв по цілій Польщі. Подібно зорганізована і велика фірма Ґалана. Крім того є ще кілька менших фірм — найзамітніша з них, здається, буде робітня Федоришина; позатим є й кілька дрібних жидівських фірм.

Вечором іду на „маївку“ до старої деревляної церкви, де відновився старий образ Ісуса Христа. В церкві повно людей з околиці, які, не зважаючи на весняні роботи, громадно йдуть подивитись на той образ.

В поворотній дорозі вступаю до читальні, яка міститься разом з філією „Просвіти“ і „Сокола“ в одній домівці, що її відступив Українбанк. В читальні, як на містечко, трохи за малий лад. Молодь треба навчити, що в домівці треба скидати шапки зараз при вході, бо це належить до доброго тону і говорить про її виховання. Читальня тісно співпрацює з філією — всі імпрези йдуть на рахунок останньої, яка потребує більше гроша на організаційну роботу в районі. Урядовцем і водночас диригентом орхестри й хору є дуже рухливий проф. Герасимюк. Слід теж замітити, що в Глинянах є трьох молодих адвокатів, які вільний час присвячують громадянській праці.

Найслабше, здається, стоїть споживча кооператива. Колись мала три крамниці і гуртівню, сьогодні ледви животіє. Навіть не має порядної власної домівки. Зараз видно, що брак у тій ділянці доброго місцевого проводу. І над цим повинні глинянці призадуматись, бо споживча кооператива в Глинянах має широке поле до попису, тільки треба охочих людей до праці.

Про сам вигляд містечка скажу коротко: це велике село, в якому по середині є суд — окраса цілого міста, далі дві муровані великі церкви й одна старенька деревляна, костел, магістрат і ку-

по брудних жидівських крамницях, які становлять властиве місто. Позатим нічого цікавого. Околиця мабуть мальнрична, тому одиноною розвагою для мешканців є недалекий ліс, де в неділю вся „еліта" йде грати кічку чи взагалі на прохід. Товариське життя не є належно налагоджене, кажуть, що винні цьому жінки, але це вже моя справа.

А. К-р.

Повна недостача лікарів і медикаментів.

„Правда" гостро критикує хемічно-фармацевтичний промисл за фатальне опізнення виконання пляну. На сесії Центрального Виконавчого Комітету Молотов обвинувачував органи охорони здоровля за те, що не доставляють населенню міст і сіл найнеобхідніших лікарств. У хемічно-фармацевтичнім промислі майже нема стахановців, а невеличке їх число постійно мліє. Фабрики хірургічного приладдя далі продукують предмети, вздатні до вжитку. Лабораторії не використовують своїх праць бо нема відповідного скла. Недостачу скла відчувають усі большевицькі аптеки. „Правда" закидає, що деякі установи не виконують менше корисних замовлень. Побоювання перед втратами „Правда" вважає лише виправданим протекціонізмом протез, недостаточну продукцію дезинфекційних та інших матеріялів, необхідних „для культури й оборони" краю. Одночасно щоденник домагається припинити привіз лікарств. Запевняє, що „об'єктивні умовини" дають змогу зовсім „звільнитись від медичної залежности СССР від чужих держав". Висновки статті такі, що на селі нема зовсім лікарств. Тому льокальні партійні і совітські організації мусять зрозуміти, як велике значіння має тепер розвиток цієї справи для інтересів батьківщини, могучости червоної армії, для здоровля і сили нашого народу".

(РО)

II. Вистава килимів „Гуцульського Мистецтва" у Львові.

Дня 15-го ц. м. відбулася в кімнатах Промислового Музею у Львові II. вистава українських килимів з мистецько-промислової спілки в Косові „Гуцульське Мистецтво".

Виставу отворив кустош „Промислового Музею" д-р Цесьля, який зазначив, що з причин від нього незалежних, він отварає виставу (мав отворити голова Надз. Ради Музею проф. Хилінський). По отворенні виставки д-р Цесьля відлав слово редакторові *М. Голубцеві*, який у змістовних словах передав коротко історію килимарського мистецтва взагалі, та зокрема оповів про розвиток „Гуцульського Мистецтва" в Косові. Ред. Голубець згадав про українських авангардистів килимарства в Галичині та на Вел. Україні й зазначив, що килимарня „Гуцульське Мистецтво" має велику заслугу, бо не пішла виключно на „роблення інтересів", а поставила справу українського килимарства на справжньому мистецькому рівні. За звичайними косівськими килимами пішли килими компоновані такими українськими мистцями, як Василь Кричанівський, Роберт Лісовський, Петро Холодний — син, С. Гординський та інші.

І справді, коли оглядати виставлені килими, то видно, що „Гуцульське Мистецтво" від першої виставки в 1930. р. зробило великий крок уперед. Та фахову критику цього багацтва барв, тонів і композицій подамо пізніше.

Поки що скажемо тільки те, що вистава робить дуже корисне враження. Про це найкраще свідчать ті вислови захоплення учасників виставки, що перед деякими килимами стояли як зачаровані. Тяжко було би тут — говорив якийсь відвідувач виставки — вибрати килим, бо вибереш один, а другий жаль лишити...

Катастрофальне положення в совхозах.

Майже три місяці тому рада народніх комісарів ужадала реорганізації господарки совхозів. Тоді ліквідували трести, які керували великим числом совхозів. Одначе, як пишуть „Ізвестія", ця реорганізація не дала дотепер додатніх висліднв. Занепад дисципліни між робітниками та постійний відплив робітників тривожать дуже большевицький уряд. До того смертність між худобою постійно зростає. І так в останніх чотирьох місяцях у совхозах згинуло 60.000 телят і 160.000 поросят. Як щороку так і минулої зими совхози відчували дуже недостачу паші для худоби. В совхозах велика анархія. Щоденник стверджує, що з весною ніхто не знає, які простори призначені на сіножаті, які на пасовиська.

По колхозах убивають стахановців.

Маса колхозників відноситься далі вороже до ударників, делегатів колхозних з'їздів, які дістали відзначення у Москві. „Соціялістическое Земледеліе" пише, що в останньому часі у красноярському районі жертвами переслідувань знано подружжя Шалагін і колхозник Вереніч. На життя цього останнього виконали навіть атентат. Автор кореспонденції обвинувачує представників прокуратури за недооцінювання політичного значіння проявів активности кулацьких недобитків.

ПОНАД МІЛІЯРД ЄН НА ЗБРОЄННЯ.

ТОКІО, 16. 5. ПАТ. Нижча палата приняла буджет, якого видатки сягають 2,309.910 тисяч єн. З цієї суми 550.390 єн призначили на мариварку, 509.310 єн на армію.

ПЕРЕД КОЛЬОНІЗАЦІЄЮ ІТАЛІЙЦІВ В АБІСИНІЇ.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Італійська влада опрацювала плян господарської реконструкції Абісинії. Італійці збудують сім автострад. Спеціяльна шоса получить Аддіс Абебу з портом Ассаб над Червоним Морем. Італійська кольонізація буде спиратись на основі пошани права власности абісинців. Абісинію поділять на три губернії: Адді-Абебу, Гарар і Джемма.

ЗЛ. ДЕРЖАВИ ПРИЗНАЮТЬ ЗАВОЮВАННЯ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 16. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Вашингтону: З хвилиною вияснення положення в Аддіс Абебі тамошній посол Злучених Держав Ван Енгерт поїде на відпустку. Таким чином держдепартамент думає покласти справу відношення до італійської перемоги в Абісинії, бо на випадок відкликання, посол не міг би виїхати без зложення візити італійській владі. Така візита на думку державного департаменту означала би признання нового положення в Абісинії.

ПРЕМ. ГЕМБЕШ УСТУПАЄ?

БУДАПЕШТ, 16. 5. ПАТ. Прем. Гембеш, який вже від довшого часу нездужав на запалення аирок, поїхав на 6-тижневу відпустку до одного з живців над озером Балатон. Перед відїздом прем. Гембеш відбув нараду з регентом Гортієм та членами уряду, головно з міністром закордонних справ Канею. В президії ради міністрів премієра буде заступати міністер хліборобства Дарані, в міністерстві національної оборони — міністер внутрішніх справ Козма.

АНТЕ ПАВЕЛІЧ НА ВОЛІ.

РИМ, 16. 5. ПАТ. Урядово повідомляють, що д-ра Анте Павеліча, хорвата, обвинуваченого за співучасть в убивстві короля Олександра, випустили на волю. Павеліча арештували в жовтні 1934 р. в Торіні. Слід підкреслити, що італійський закон не дозволяє довше тримати вязня у слідчій вязниці.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 14-100

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і приборн до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 39-115

— **Портрет С. Петлюри.** Вже вийшов із друку дуже гарний портрет бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, формату 35×45 см. Ціна 1 прим. — 50 гот., а пересилкою в рульоні — 90 сот. При замовленні більш, як 20 прим. — опуст 20% (пересилка наше). Замовляти в Книгарні Т-ва „Просвіта" (Львів, вул. Руська, 4) або безпосередньо у Видавництві: Українське Т-во Допомоги Емігрантам, чекове конто ПКО у Львові ч. 504.782. 2088 3—3

— **Вийшла нова книжка** в накладі Вид. Кооперативи „Хортиця" у Львові п. н. **„С. Петлюра в молодості"** (збірка статтей різних авторів) із 6-ма ілюстраціями в тексті й портретом С. Петлюри на окладинці роботи В. Дядинюка. Книжка містить матеріял, потрібний для опрацювання рефератів про С. Петлюру. Ціна книжки — 1 зол. При замовленні гуртом — опуст. Замовляти: в книгарні „Просвіти" (Львів, вул. Руська ч. 1), або у Відділі „Хортиця", чекове конто ПКО, Львів, ч. 503.110. 2133 1—2

— **Новий Розклад Їзди** з усіми залізничими лініями і мапкою можна купити від 15. ц. м. у всіх книгарнях, Союзах, складах Н. Торговлі і кіосках. Замовлення приймає: Мех. фабрика паперових торбинок і склад паперу „Карпати", Станиславів, ул. Красовського 4.

— **Спільне свячене** влаштовує читальня „Просвіти" та інші установи замарстинівської дільниці в неділю 17. ц. м. у власній домівці при вул. Замарстинівській ч. 100. Початок год. 5. попол.

— **З Т-ва Український Фонд Военних Вдів і Сиріт.** В понеділок 18. ц. м. відбудуться звичайні загальні збори Т-ва в канцелярії УКТОДІ (вул. Потоцького 48) з таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу ост. заг. зборів. 2) Звіт з діяльности за 1935 р. 3) Звіт контрольної комісії. 4) Дискусія й уділення абсолюторії управі Т-ва. 5) Вибір членів управи й контр. комісії. 6) Евентуалії. Початок год. 17. Якщоб в означеному часі не було вимаганої статутом скількости членів, загальні збори відбудуться в тій самій домівці в год. 17.30 з важністю рішень без огляду на число учасників.

— **Засідання Комісії Мови при НТШ** у Львові відбудеться в понеділок 18. травня ц. р. в 6. год. веч. в бібліотеці Т-ва.

— **Свято Українського Моря.** Заходом студентських товариств й організацій Львова відбудеться в четвер 21. ц. м. вполудне в залі Театру Ріжнородностей Академія-Свято Українського Моря.

— **Румунський мішаний хор „Кармен"** складений із 110 осіб виступить у Львові 19. ц. м. у залі Польського Муз. Т-ва. Члени цього хору — особи з інтелігенції з усіх суспільних кол, урядовці, вчителі, професійні музики. Солісти — артисти опери з Букарешту: Евантія Костінеску (сопран), Василію (тенор) і Пауп (бас). Диригує Кіреску. Жінки виступлять у народніх одягах.

— **Новий городський староста** у Львові, п. Порембальський приїхав 15. ц. м. до Львова і перейняв уже урядування.

— **„Дяківський Прапор" заборонений.** Єпископський Ординаріят у Станиславові заборонив усім дякам і віряим передплачувати й читати часопис „Дяківський Прапор", що став виходити в Коломиї. Редагує його якийсь наддніпрянець, б. православний, що перейшов тепер на протестантизм. Крім того Єпископський Ординаріят розвязав самозванчу дяківську школу в Заболотові і заборонив абсольвентам тієї школи сповняти обовязки дяків.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішньому тягненні держ. клас. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 100.000 зол. на ч. 96798. 10.000 зол. на ч. 13740 22178 62286 94688 128912 131495 150902 174423. 5.000 зол. на ч. 188577. 2.000 зол. на ч. 18036 43796 43889 47950 53963 54394 58086 64843 79373 85751 93271 104220 116396 116528 123506 124274 145064 161337 163325 170093 177262 183923 189448. 1.000 зол. на ч. 2175 2751 15201 17146 22468 22740 33723 42202 43340 57707 68547 69147 72591 77160 92541 105405 107081 107712 110239 II4856 II7548 119935 121330 123664 123862 125626 129194 134224 135623 141829 151984 153877 156870 170507 173436 173555 175859 176924 180782 183224 184864 186797.

Усе має свій кінець! Тому треба попрощати Цирульника!
Три останні прощальні вистави ревії Варшавського Цирульника
„Вічна ондуляція" Неділя—понеділок—Вівторок
М. Зелінська — Л. Желіховська — С. Терне — Ф. Яроші — Т. Ольша — М. Рентген.

— **Державний тартак у Микуличині** пов. Надвірна відкрито на днях у присутності представників влади, суспільних організацій та місцевого населення. Після богослужения в обох обрядах відбулася проба справности машин. У тартаку знайшло працю 100 безробітних.

— **Заповідники ім. Шевченка.** В селі Моринцях утворено Шевченкові заповідники, себто місця, що остають під охороною влади, в яких нічого не вільно змінити і т. п. В хаті, де жив Шевченко, вставлено пропамятну таблицю з написом: „У цій садибі в 1814 році 9. березня в кріпацькій родині народився великий український поет революціонер-демократ Тарас Григорович Шевченко".

— **Пластове свято на Закарпатті.** День 6. ц. м. стараннем команданта Пласту, вчителя д-ра Гр. Мельника відбулося в Королеві над Тисою велике пластове свято. В святі взяло участь около 400 пластунів. На шкільному подвірі о. Дмитро Попович з Хуста відправив Службу Божу та виголосив до пластунів палку промову. Опісля відбулося посвячення пластового прапору і 45 пластунів-новиків склало присягу. Пополудни пластуни уладили спільну прогульку. В цьому святі взяли теж участь пластуни з Севлюша під проводом Івана Ревая та вчителя Андрія Ворона та М. Грицька.

— **Літературний конкурс.** Комісія для вшанування десятих роковин смерти С. Петлюри огодосила конкурс на написання поетичного твору, що міг би бути гимном еміграції. Надісланий твір має відповідати таким вимогам: 1) Повинен бути короткий і складатися з трьох-чотирьох строфи по 4 вірші в кожній. 2) Повинен бути написаний і зримований так, щоб відповідав ритмові боєвого військового маршу. 3) Повинен містити в собі заклик до боротьби за українську державність, віру в перемогу та навівувати своїм змістом до боєвих традицій Українського Війська й героїчної постаті Головного Отамана. 4) Слова твору повинні бути короткі, прості, зрозумілі й ядерні, розраховані на масовий ужиток. 5) Речинець надіслання рукописів — 3 місяці. Найкращий з надісланих творів буде нагороджений премією в сумі 100 зол. Оцінку надісланих творів переведе комісія. Із запитами звертатися до технічного секретаря комісії інж. Лавра Панасенка на адресу: Варшава, Алеї Єрусалимські ч. 7, м. 11.

— **За вбивство жінки.** Перед карним трибуналом у Львові розпочався процес Мечислава Туменa, б. видавця „Газети Ціденної", за те, що в червні м. р. застрілив свою жінку. Обвинувачений має за собою дуже бурливу минувшину і жив зле зі своєю жінкою, яку зраджував безупину. В останніх часах навіть її покинув. Колиж несподівано заглянув до свого мешкання, застав тут чужого мужчину, що, мовляв, хотів у його жінки винаймити кімнату. Після відходу цього мужчини між Туменом і жінкою прийшло до суперечки, в якій обвинувачений у пристрасті заздрости застрілив її трьома вистрілами з револьвера. Опісля заголосився добровільно на поліцію.

— **Краєва хроніка.** Між Делятином і Добротовом згоріло около 20 моргів молоденького дубового ліса на державному терені. — У Космачі біля Коломиї на днях починають будувати „осередок здоровля" коштом 50.000 зол. у гуцульському стилі. Буде в ньому відділ опіки над матірю і дитиною та загальна порадня і безплатна лазня. — На консервацію доріг у коломийському повіті призначили 117 тисяч зол. Повітовий виділ дає працю ок. 400 робітникам при дорогових роботах. Космацьку дорогу будують тепер із двох боків, від Яворова і від Космача. — Тартак фірми Брати Гредель у Стрию припинив роботу з причини недостачі дерева. 140 робітників стратило працю. — Під потяг біля станції Беско кинулася Стефанія Мікулівна, вчителька з Ясениці Рослької пов. Березів. Причиною самогубства був нервовий розстрій. — В магазині фірми „Живність" при вул. Казимирівській в Станиславові вибухла пожежа, яку згасила міська сторожа. Тому що товари були високо обезпечені, підозрівають, що магазин підпалив сам власник, якого й арештовано. — Вантажний поїзд, що їхав із Делятина, на станції Лоєва наїхав на віз навантажений деревом. Віз розбив зовсім, візник і коні врятувалися. — У Прихаті пов. Золочів вибухла пожежа в господарстві Вас. Ганоніка; вогонь перекинувся на сусідні господарства та знищив 4 хати і 7 госп. будинків із інвентарем. Шкоди є на 5.000 зол. — У Зборові застрілився практикант почтового уряду Тадей Козьол з причини грудної недуги.

— **Громада відповідає за стан мосту.** Жінка городського судді в Отинії Ядвига Несторук виступила в окружному суді в Станиславові з позвом проти громади Дора над Прутом, домагаючись відшкодування в сумі 10 тисяч зол. Перебуваючи торік на літниці в Дорі, пані Несторукова переходила крізь міст на Пруті і спотикнувшись об виставчу бельку, зломила собі ногу. Самоврядна надзірна влада рішила, що завинила громаді, яка не удержувала мосту в порядку.

— **Відкрили невідомий твір Чайковського.** При порядкуванні архівів консерваторії в Ленінграді відкрили невідому кантату Чайковського п. н. „Ода до радости" до слів Шілера. Це тасама тема, якою покористувався Бетовен до своєї 9-ої симфонії.

— **Большевицьке варварство.** У підземеллі Десятинної церкви в Київі відкрила 13. квітня ц. р. большевицька комісія гробницю князя Володимира Великого, якого церква призвала святим. У гробниці знайшли кістяк без черепа й останки тканини та шкіри. Тепер большевики виставили гробницю для прилюдного оглядання, щоб показати, що Володимир Великий не є святий, бо його тлінні останки такі самі як звичайного смертного чоловіка.

— **Шоферство — гімназійний предмет.** Одна льондонська гімназія ввела новий предмет навчання: вчить учнів кермувати автом. Хоч предмет цей необовязковий, усі учні згодосились на курс шоферів. Покищо мають вони тільки одно авто, але вже льондонська шкільна влада поставилась до цієї новинки прихильно і хоче поширити її на інші гімназії та дати на це відповідні засоби. Учні такого курсу — кандидати на шоферів і на автовласників.

— **Чотири лети на лінії Льондон—Капштадт.** Відома англійська летунка Ема Молізон-Джонзон вернулася до Льондону із своєї останньої подорожі з Капштадту. Вона вже чотири рази перелетіла цю дорогу; раз із Англії здовж західних берегів Африки і лет тревав 3 дні 6 годин і 26 мінут; другий раз назад з Капштату здовж східних берегів Африки і понад Єгипет, причому лет тревав 4 дні 16 годин 17 мінут; третій і четвертий лет тет і назад тревав 7 днів 22 години 42 мінут.

— **Збірне затроєння** рижовими тісточками на шкільному святі в Гамацу (Японія) потягнуло за собою досі 50 смертних жертв, з цього 30 учнів. Із загального числа 1750 затроених 127 гяжко нездужає. Кажуть, що це був акт пімсти звільненого урядовця, якого увязнено.

— **Циганська трагедія.** В еспанській провінції Астурії завалилася печера, в якій мешкали дві циганські родини. Згинуло семеро осіб, а дві гяжко потовкло.

З театру.

Театр Ріжнородностей: Виступи „Варшавського Цирульника": „ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ".

Цим разом ніхто так і не буде знати, що значить заголовок ревії. Прелєгент Яроші, що сипле дотепами як з рукава, міг забути сказати, що неодім заголовок має значіння тільки реклямове. Хто-ж як не цирульники мають займатись ондуляцією?

Ансамбль цієї фірми переплітує бритву та ножиці з мягкими щітечками та жіночою косметикою. До ондуляційної косметики належать характеристичні пісеньки З. Терне, між якими стилізовані на народні мадярські мотиви дуже приємні; грає вона теж симпатично на гітарі з Рентґеном, що дає одну легеньку сатиру на тему перечуленої ментальности патріотів, які бояться деяких тем і самого звуку імен деяких достойників. Прегарна сатирична сценка в державним банку з моральною наукою про позички з гарантією. М. Зімінська незрівняна у скетчі запозиченім із репертуару французького кабарету з 1896 р. Ольша дає наскрізь оригінальний рід монольогу, де творить напів цирковий тип коміка. Найкращі точки у програмі дві речі Желіховської: — „Кармен" і поема Свєклова. З „Кармен" деклямує вона славну пісеньку „Кохання це химерна пташка", якої текст у першім перекладі, такий як чуємо його в опері, — нім перекладі, такий як чуємо його в опері, — жахливий; тут він перекладений наново і чудово переданий. Поема Свєклова „Гренада моя" (у перекладі Тувіма) про українського воїна, що на Московщині внмріяв собі еспанську Гренаду та за неї гине, в устах Желіховської — зразок високомистецької деклямації. **м. р.**

ДИВОГЛЯДИ.

12-ЛІТНЯ УЧЕНИЦЯ ХОЧЕ ВИЙТИ ЗАМІЖ.

У французькому місті Рошфор ходить до школи 12-літня Валентина Деляй. Вона познайомилась з одним своїм 23-літнім земляком і заручилась з ним. Мало цього; вона рішила, що вже досить дозріла і може вийти заміж. І мама, вдова, теж є тої думки. Одначе французький закон вимагає для малолітніх дозволу президента республики. Школярка внесла до нього особисту просьбу, щоб дозволив їй вийти заміж.

ЗАМІСЦЬ КУЛЬ — МУХИ.

Два муринські племена у британській колонії Уганда почали війну. Війна стала така завзята, що одна сторона рішила винищити свого противника найстрашнішою зброєю, яку мали. Були це небезпечні мухи „тсе-тсе" поміщені в окремих баньках. Мурини збирають ці комахи, що приносять недугу сонноти, а часто і смерть. Випустили вони ці мухи проти ворога. Але мухи не полетіли наперед себе, як до атаки, а розсілись на всі боки і покусали смертельно обі сторони так, що війна мусіла закінчитись.

ЗБИРАЧ ГУДЗИКІВ.

Живе у Стокгольмі чудак, що має свою славу. Едвард Свенсон, садівник, найохотніше ходить не по своїм гарнім саді, а по вулиці шукаючи згублених ґудзиків. За такими ґудзиками шукає він уже 40 літ і має їх 3000. Не те, що скитається він і мучить свої очі — найтяжче, а те, що ті ґудзики мусить він очищувати та сортувати. Він ділить їх на групи відповідно до величини, форми, матеріялу та коліру, поміщуючи у відповідних шуфлядах. Крім цього має він парован нашитий ґудзиками, наче мозаїкою і зробив з нього справді мистецьку цяцьку. Зваживши, що у Стокгольмі дуже мало жебраків і розсіяних та неохайних людей, нелегко було Свенсонові дійти до такої великої збірки.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Як працює „Рідна Школа" в Гонятичах. Дома на цей два кружок „Р. Ш." в селі Гонятичах. Заснований 9. 4. 1933 р., мусів поборювати багато всяких перепон і труднощів у своїй праці повні два роки, доки не станув на твердій основі: дисциплінований і гармонійній праці свого проводу, вибраного на загальних зборах 19. 8. 1935 р. Від тої хвилини настало нове життя в кружку: пішли частіші засідання старшини, зачали відбуватися ширші сходини членів, на яких делегати Ради Льв. Пов. Союзу Кружків „Р. Ш." виголосили кільки відчитів, настали кращі збірки на „Р. Ш." і вкінці і свято спільного „Свят-ченого", уладжене 10. травня ц. р. Це вперше Гонятичі відбували таке свято тому й ніхто про нічо інше не говорив, як тільки про нього, тому й великого шуму воно наробило в селі. Старшина скликала завдалегідь ширші сходини членів, які вибрали „святочний комітет". Він зараз забрався до діла та за два-три дні приготовив усе потрібне, хоч були й такі що не вірили в успіх... Та свято таки відбулося і то дуже гарно! В громадськім домі засіло 80 членів „Р. Ш.", гонятицьких громадян, бо лиш тільки їх могло там поміститися. В 7. год. веч. посунула „писку" о. Микола Сеньо, сотрудник з Вербіжа, який був заразом і делегатом Ради Львів. Повіт. Союзу Кр. „Р. Ш.", та виголосив довшу промову про дотеперішню працю старшини й начеркнув плян дальшої. Промовляли щ: Пікас Богдан ст. прав з Кагуєва, давнійший голова кр. „Р. Ш." в Гонятичах, Іван Карпинський, голова кр. „Р. Ш." з Вербіжа, Любуська Микола і вкінці Фарат Іван, теперішній голова гонятицького Кружка, який подякував усім присутним за участь у святі, а „святочному комітетові" за його приготовлення. Після відспівання національного гимну вдоволені гості розійшлися домів. Не зорганізування дитячого садка в цьому літі в Гонятичах вложили гості 7 зол.

КОПИЧИНЦІ

Загальні Збори Повітового Союзу Кооператив. Дня 13 травня ц. р. відбулися звичайні Загальні Збори П. С. К. у присутності сенатора Остапа Луцького. Збори, хоч звичайні, мали своїм порядком нарад незвичайну точку, а саме — справу фузії П. С. К. Копичинці й О. С. У. К. Чортків. Ця точка була для всіх присутніх предметом ріжнородностей: Виступи „Варшавського Цирульника": „ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ".

Цим разом ніхто так і не буде знати, що значить заголовок ревії. Прелєгент Яроші, що сипле дотепами як з рукава, міг забути сказати, що неодім заголовок має значіння тільки реклямове. Хто-ж як не цирульники мають займатись ондуляцією?

Ансамбль цієї фірми переплітує бритву та ножиці з мягкими щітечками та жіночою косметикою. До ондуляційної косметики належать характеристичні пісеньки З. Терне, між якими стилізовані на народні мадярські мотиви дуже приємні; грає вона теж симпатично на гітарі з Рентґеном, що дає одну легеньку сатиру на тему перечуленої ментальности патріотів, які бояться деяких тем і самого звуку імен деяких достойників. Прегарна сатирична сценка в державним банку з моральною наукою про позички з гарантією. М. Зімінська незрівняна у скетчі запозиченім із репертуару французького кабарету з 1896 р. Ольша дає наскрізь оригінальний рід монольогу, де творить напів цирковий тип коміка. Найкращі точки у програмі дві речі Желіховської: — „Кармен" і поема Свєклова. З

рочою нарад. Звіти з діяльности за діловий рік не викликали через це у нікого з представників найменшого зацікавлення і та точка перейшла без дискусії. Звіти, головно звіт відчитаний ревізором Р.С.У.К. інж. Кіцерою, виказали деякі цікаві числа. Обороту в звітовім році було 3.289.095.11 зол. Чистого зиску було 4.598.34 зол., власних фондів 48.4 проц., чужих 51.6 проц. На уділах находиться П. С. К. 22 проц. майна поодиноких кооператив. У Центросоюзі закуплено товарів 66 проц. в інших українських купців 5 проц., у чужих 29 проц. Яєць закупили від кооператив 3.222 скрині (в цім 444 скрині з Чорткова). Збіжа закупленого 509.805 кг. П. С. К. обєднує 67 кооператив з 6.700 членами; в 6 кооперативах були вакати. Сільдоміший елемент села прокурив за рік тютюну на 108.530 зол., закупленого в сільських кооперативах. Ті числа, як також багато інших, не зацікавили нікого і в часі звіту деякі представники уважали за відповідне передріматися. Чистий зиск розділено так: на запасний фонд 1.100 зол., товарові звороти 1.900 зол., для Сільського Господаря 800 зол., для Рідної Школи в Копичинцях 300 зол., для українських інвалідів 300 зол., для голодних Полісся 100 зол. — Вкінці прийшла всіми вичікувана справа фузії обох Союзів в одно тіло. По представленні інж. Кіцерою мети, способів та користей фузії зачали заголошуватися промовці з поміж представників кооператив: Яків Елиів і Гнат Шпунярський з Копичинець, Іван Нападій (Сухостав), Дмитро Сулима (Устечко), Верес (Клювинці), Хомета (Крогулець). Всі вони висказались рішуче проти фузії з різних причин. По вичерпанні числа бесідників проти фузії забрав голос сенатор Луцький, що в довшім виводі представив причини такого рішення кооперативної верхівки, котрій залежить на творенні сильних торговельних організмів. Дотеперішні П. С. К. вистарчали для себе, коли йшло про доставу товарів для села. Коли ж тепер беремось до збуту сільських продуктів, то дотеперішні П. С. К. є для тих цілей за слабі і треба їх лучити разом в одно тіло. Крім цього виказав сен. Луцький, що Копичинеччина через фузію нічого не тратить, бо зберігає свою фірму і має забезпечену більшість у Надзірній Раді та в Контрольній Комісії; в Чорткові буде центр для імпорту, в Копичинцях для експорту. Всі ті й інші аргументи переконали багатьох представників, що їхали на збори з твердою постановою голосувати проти фузії, до чого самі на зборах признавались. По дальшій дискусії, в якій забрали голос: о. Пелепецький (Пробіжна), Пушак (Чорнокінці Великі), Семенів (Увисла), Гевацицький (Товстеньке), Петрик (Зелена), Пхаїк (Воєнри), Курій (Суходіл) і Елиів Демян (Копичинці), що висказувались за фузією, приступлено до поіменного голосування. У виниті за фузією голосувало 36 представників кооператив, що мали разом 286 голосів, проти фузії — 21 представників з 204 голосами. З копичинецької округи голосувало за фузією 11 представників, проти фузії 16 представників; з гусятинської округи за фузією 25 представників, проти 5 представників. У цей спосіб справа фузії в половині полагоджена, бо друга половина залежить від Загальних Зборів О. С. У. К. в Чорткові. При кінці сен. Луцький зясував коротко пляни дальшої праці на кооперативній ниві та взвав усіх до впертої та чесної роботи над господарським підвисенням нашого народу. Председник Зборів о. сов. Брикович висказав свою радість, що у нас істнує пошанування авторитету верхівки, що виказали наявно сьогоднішні збори і подякувавши сенаторові Луцькому за участь і за слова заохоти, замкнув Збори. Важною справою є тепер, щоб фузія причинилася до зросту господарської сили цілого кооперативного тіла, створеного злукою всіх кооператив Копичинеччини і Чортківщини. За це з певністю буде дбати кооперативна верхівка у Львові і провід нового злученого Союзу Кооператив

ВІДГУКИ ДНЯ.

ЖУЧОК І Я.

Коло будинку давнього галицького сойму, де тепер постійно відбуваються університетські виклади, а деколи антисемітські авантури — в гарний день цілі маси людей. Довгою валкою тягнуться дитячі візки з малими пасажирами в середині, а з молодими пістунками ззаду. Попри валку візків мами і решта молодого покоління, що вже „виросла" з колиски та пижи. А поміж ними сюди й туди молоді адепти роверового мистецтва. Аж дивно, що досі не було смертного випадку.

Тротуарами — старі пані й панове. Жмурять змучені життям очі до ясної синяви неба і укладають зморшки лиця в задоволений усміх. Сонце так гарно світить, ревматизм так чемно поводиться, астма так скромно зіховується.

А поміж ними по тротуарі — жучок. Звичайний собі, маленький жучок, що також вийшов на прохід полюбуватися сонцем, порадуватись життям. Лізе собі без остраху і зайвого поспіху кудись — може до знаної цілі, а може так як деякі поїзди — у незнане.

Припадково зовсім я побачив його. Чомусь глянув під ноги і завважив маленького жучка, над яким нависла вже була моя нога. Тільки завдяки тому я не розчавив його, а великодушно подарував життя.

Жучок не звернув на мене ніякої уваги, спинився тільки, щоб пощупати вусиками підозрілий папірець, що лежав на його шляху, і помандрував далі.

Я також.

Минув „Земельний Банк", скрутив на Сикстуську, хвильку задержався коло „Льотосу", але думка про жучка не покидала мене.

Таке маленьке таке безпомічне сотворіння. Лізе по тротуарі і ані в гадці йому, що кожна людська нога означає для нього смерть, а в найліпшім разі тяжке каліцтво. Так само маленька крилата тінь над ним може перекреслити всі його рахуби, мрії і сподівання. Адже воробець потребує тільки побачити його, решта — чиста формальність.

Наскільки щасливіша від жучка ота чорна галка, що присіла на „Народній Гостинниці" і думає хто знов винайме каварню і не буде цілими літами плетити за льокаль.

А вже людини до жучка і порівнювати не можна. Ходить собі той пан усіх сотворінь, ситий і безпечний, радується весною і всміхається до синяви неба. Як безконечно вище поставила його доля на щаблях життя, наскільки щасливіше уложились для нього обставини!

Бумс!...

З балькону третього поверха якоїсь камениці злетів великий вазонок і впав під моїми ногами. Черепки розскочились як осколки гранати, а земля аж закурилася. Малого, дурного пів метра і замість на тротуарі розбився б на моїй голові.

О жучку! Чи є аж така велика різниця між нами?!...

Галактіон Чіпка.

Спорт.

НЕДІЛЬНА ПРОГРАМА.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.

СЯН — ГАСМОНЕЯ.

В неділю 17. ц. м. відбудуться на гриші Цитаделі змагання чотирьох дружин: в год. 3.15 попол. України з Лехією, в год. 5 попол. перемиського Сяну з Гасмонеєю. Немає двох думок, що на ці змагання прийдуть численно симпатики всіх чотирьох дружин.

УКРАЇНА II — ЛУГ.

В неділю 17. ц. м. відбудуться в год. 12-ій на майдані Великого Лугу товариські змагання обох цих дружин.

ДРУГИЙ СОКІЛ — ПОГОНЬ І Б.
ПОГОНЬ — ДОМБ.

На гриші Погоні відбудуться отсі мистецькі змагання: в год. 2.30 попол. II. Сокола з Погонею І Б., в год. 4.45 Погоні з Домбом з Катовиць.

ПЕРЕІСПИТУВАННЯ СУДДІВ.

Переіспитування суддів до легкої атлетики відбудеться в середу 20. травня в год. 19-ій у домівці У. С. С. Підвалля ч. 7. Дня 23. ц. м. в цій самій годині відбудеться переіспитування суддів спортових гор. Присутність усіх, які бажають дістати суддейські визнаки на цей рік конечна.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

WIADOMOŚCI WYDAWNICZE Polskiego Towarzystwa wydawców książek. R. I., Nr. 3—4. Marzec—kwiecień 1936.

VOLK UND FüHRUNG. Unabhängige sudetendeutsche Monatshefte für Politik u. Erziehung. Prag. Jahrgang 3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

Мости Великі.

17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:

17. V. Гори говорять.

Стрий.

19. V. Інваліди.

20. V. Ніна теща.

Зі **Стрия** їде театр до Болехова і Долини. **На винінченні** у новій постановці „Циганський барон".

Великий Театр:

Неділя, 17. V. год. 3.30 пол. Аб. 11. Ціни найнижчі „Графіня пані генеральової; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Понеділок, 18. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Вівторок, 19 V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Середа, 20. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Четвер, 21. V. год. 3.30 пол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Театр Ріжнородностей:

Неділя 17. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція".

Понеділок, 18. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція".

Вівторок, 19. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція".

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збіговець" з Анною Ондра.

АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".

ВАНДА: „Мала неня", „Небезпечний фліртґ".

ГРАЖИНА: „Страшний Двір" на осн. Ст. Монюшки.

КАСІНО: „Зазнайомились у Монте Карльо" з Лід. Гарвей.

КОЛІСЕЙ: „Велика книжка та готелевий хлопець" і ревія.

КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!"

МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".

МЕТРО: „Вондер Бар".

МІРАЖ: „Розсміяні очі" з Шерлі Темпль.

МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.

ПАН: „Почалося від цілунку".

ПАКС: „Сальве Регіна" та „Індійська піхотинці" з Флінном і Фаллом.

ПАЛЯС: „День великої пригоди".

РАЙ: „Віктор чи Вікторія".

СВІТ: „Граф Монте Хрісто".

СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума" і ревія.

ТОН: „Дочка джунглів".

УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Уланські любощі".

ХИМЕРА: „Право до щастя".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Світова цікава в Парижі.

Закордонне радіо.

Неділя, 17. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Орк. концерт, 13.30 Симфон. квартет Гріга г-моль, 19.30 Популярна музика, 21.05 Веселий вечір, **Кошиці** (259,1) 18.00 **Для Закарпаття** Симф. концерт, 19.05 Сальон. квартет, 19.05 Військ. орк., **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 14.45 Симф. музика, спів, 17.00 Легка музика, 19.30 Веселий концерт, 20.45 „Геда Габлер" драма Ібсена, **Білгород** (437,3) 12.00 Мельодії та пісеньки, 17.45 Популярні мельодії, 20.04 „Граф Люксембург" оп. Легара **Берлін** (356,7) 18.00 Соната на саксофон і форт. Дресля, 18.30 Оперетові мельодії, 19.00 „Шехерезада" симф. поема Римського-Корсакова, 21.15 Царина Мая" Глюка, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазія на орк. Бурхіцера, 14.30 Давня музика, 20.10 Баронний сміт оперетки, **Мінхен** (405,4) 13.00 Орк. концерт, **Будапешт** (549,5) 14.00 Сальон. музика, 18.15 Циг. музика, 21.40 Концерт, **Мілянo** (368.6) 12.15 Концерт солістів, 17.15 Концерт, 20.35 „Стентерельо" оп. Кучіни, **Рим** (420,8) 12.35 Солісти, сопр., мельодії, 20.35 Концерт хору, 22.00 Танк. музика.

Понеділок, 18. травня 1936.

Відень (506,8) 17.10 Пісні Р. Шміда до слів Шторма відспівав Кундегребер барит., 19.55 Концерт орк., **Прага** (470.2) 17.40 Форт. ресіталь, 20.45 Хор, 21.15 Боровська музика, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Концерт, 20.00 Весна в музиці, солісти, 20.45 Камер. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.20 Пісоньки, 20.30 Опера, **Берлін** (356,7) 18.00 Увертюри й марші, 19.15 Коронатові твори на форт. і альтівку, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Квартет, **Мінхен** (405,4) 16.50 Із Андерсенових казок, словно-муз. авд., 20.10 Веселі загадки з музикою, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 17.00 Концерт орк., 18.50 Сп. ресіталь, 20.15 Симф. концерт, **Мілянo** (368.6) 11.30 Легка музика, 17.15 Форт. ресіталь, **Рим** (420.8) 20.35 Концерт Респіґія.

Вівторок, 19. травня 1936.

Відень (506.8) 12.00, 13.10 Концерт 15.20 Пісні для дітей, 17.20 Солісти, спів, форт., 20.15 Оперетові мельодії, 22.10 Смичк. квартети **Братислава** (298,8) 21.15 Спів, **Брно** (325.4) 20.35 Нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 18.15 Для Закарпаття, **Прага** (470.2) 12.35 Спів, 18.30 Австр. Альпи, концерт солістів, 10.30 „Бранденбуржці в Чехії" оп. Сметани, **Париж** (1648) 11.00, 16.00 Концерт, 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 22.00 Пісоньки, 16.20 Концерт, **Берлін** (356,7) 19.15 Камер. музика, 20.10 Китиця мельодій, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 19.00 Вес. програма, **Лайпціґ** (382,2) 19.00 Нім. пісні, 20.10 Альпейські мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00, 13.15 Музика, 16.50 Пісні Шільхера, **Будапешт** (549,5) 12.05 Військ. орк., 17.30 Циг. музика, 19.00 „Циганське кохання" оп. Легара, 21.45 Сальон. музика, **Мілянo** (368,8) 11.30 Легка музика, 20.35 „Маріетеї" оп. Піетрія, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Хор, 21.40 Вечір симфонічної музики.

Львівське радіо.

Неділя, 17. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 10.00 Музика спів з гр пл., 11.57 Сигнал часу, 12.05 Театр. огляд, 12.15 Гемр. Оповідання: „Мариотравний син" ораторія, хор, 13.10 Театр Уяви: „Сарматизм" фраґм. із комедії Фр. Забаґенського, 13.30 Концерт капелі, 14.00 „Химера в Нотр Дам" новеля, 14.20 Природа в музиці в гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 **Творчість одиниці підлягає збіров-**

го життя, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 З чого будувати на селі, 16.00 Хвилина питань для ст. дітей, 16.15 Концерт румунського хору, 16.45 Актуальна гутірка, 17.00 Танкова музика, 17.40 Перший львівський шофер, 18.00 Скрипковий реціталь у супр. форт., 18.30 Театр Уяви: „Смеють папери" Вальч. Тріча і Г. Вайса, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Реклам. концерт, 19.25 Легка музика з гр. пл., 19.40, 21.10, 21.41 Спортові вістки, 19.45 Що читати; Поет. новини, 20.00 Концерт орк. маринарки, 20.45 Про читання творів Н. Пісудського, 21.00 Вечірній дениик, 21.10 На веселій львівській хвилі, 21.55 Транси. маршу Сулеівок-Безьведер, 22.15 Концерт танк. музики, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Понеділок, 18. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дениик, 12.15 Про сх. галицьких каратів, 12.25 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Година спогадів, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Нар. російські композитори з гр. пл., 16.00 Лекція німецької мови, 16.15 Сальонове тріо, 16.45 Скетч: Видержливість, 17.00 Боротьба з нещасл. випадками при праці, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Співочий реціталь у супр. форт., 17.30 Гутірка: Азбест, 18.00 Ю. Вертгайм: Соната оп. 18 фіс-моль на скр. і форт., 18.30 Листи від дітей, 19.40 Умб. Джордано з гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка, 19.05 Сільва рерум, 19.20 Реклам концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Монольог, 20.10 На весело, камер. орх., 21.00 Вечірній денник, 21.10 Із сучасної Польщі, 21.15 Фрагм. з оп. Дебісі: Пелеяс та Мелісандра" гр. пл., 22.00 Весняні пісні у вик. подвійного вок. квартету в супр. форт., 22.30, 23.05 Танкова музика, 22.45 Робітничі поезії.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг. 80·18 — 89.75; Доляри американські 5.31 — 5.28.50, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.39 — 171.55, Фльорени голяндські 360.02 — 358.30, Фунти англ. 26.42 — 26.26, Гульдени данц. 100.20 — 99.80 „Кор. чеські 19.40—19.00, Корони данські 117.89 — 117.00, Корони норв. 132.73 — 131.75, Корони шведські 136.23 — 135.25, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.55 — 11.45, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 99, Марки нім. срібні 159—154.

Акції

Бани Польський 106—105, Лідьпоп 12.00 — 12.35, Страховичі 35.65—35.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 68.75 серії 74.25; 4 інвест. 2 ем. 69, 5 конверсійна 52.25; 6 дол. 83, 4 прем. дол. 51.75—51.25, 7 стаб. 62.50—65.00, ост. дрібні.

Збіжє.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця одн.	21.00	—21.25
Пшениця зб.	20.50	—21.75
Жито Стандарт І.	1.365	—14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.50	—14.75

Інші курси без зміи.

ШИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 16-го травня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.35	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.40	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.50	„
1 л. молока	0·15	„
1 шт. яєць	2.70—2.75	„

Тенденція на масло, молоко та яйця лишна.

Маслосоюз повідомляє, що від 16. V. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Курки мод. товсті без остріг І. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Для „Юлії" зложив п. Едвард Старецький 5 зол.

Управа Захоронкарської Семінарії СС. Василіянок при вул. Потоцького 95 подає до відома зацікавленим, що зголошення до іспитів на І. і ІІ. курс приймає Дирекція Заведення вже від 10. травня ц. р. до 15. червня. До поданки батьків про прийняття треба долучити 1) власноручно написаний хід життя, 2) метрику хрещення, 3) свідоцтво щіплення віспи, 4) свідоцтво з останньої кляси (можна долучити вже при іспиті). Приписаний вік кандидаток на 1 рік: покінчених 14 літ, а не переступлених 18. Старших кандидаток можна буде прийняти виключно тоді, коли вони дістануть диспенсу від віку, яку може признати Кураторія за старанням Дирекції. **Оплата місячна 22 зол.**, такса іспитова на перший рік 10 зол., такса іспитова на другий рік 15 зол., вписове 15 зол.

2126 2—2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МЕТКОГО СПІЛЬНИКА. СПІЛЬНИЧКУ із вкладом 3.000—5.000 золотих прийме українська промислова фірма. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „СТАЛА ПЛАТНЯ". 2129 1—3

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

В СЕРЕДНІМ ВІЦІ культурна жінка бажає познайомитись в цілі матримоніяльній. Листи під „Добра будучність" до Адм. „Діла".

РІЖНІ

ВІЗКИ ДИТЯЧІ, найновіших типів від 18 зол. поручає фірма Кік, Жовківська 17. 2047 3—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, против усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 25-60

ПРИВЕЗЛА в найновіші моделі корсетів-нагрудників, ціни найнижчі, „Шик", Ринок 12 в. 2074 4—4

ФОРНІРИ І ДИКТИ найлешевше закупиш у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА** 3. тел. 271-14. 2063 6-12

МОТОЦИКЛІ, розери, всілякі частини до них поручає найлешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 14-18

ОГОЛОШЕННЯ.

II. Оповістка.

XVIII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „КАРПАТІЇ"

Товариства взаїмних обезпечень на життя у Львові

відбудуться в пятницю 29. травня 1936. год. 17-а у власній домівці Товариства у Львові, Ринок ч. 38 з таким порядком нарад:

1. Відкриття Загальних Зборів і вибір председника.
2. Звіт Управи з діяльности й замкнення рахунків за рік 1935.
3. Звіт Контрольного Виділу Надзірної Ради.
4. Розгляд і затвердження звіту та рахункових замкнень Товариства за рік 1935 і уділення власним Товариства абсолюторій за виконані ними обовязки.
5. Внесок Надзірної Ради щодо приділу білянсової надвишки за рік 1935.
6. Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на 4 роки (§ 34 стат.).
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на 1 рік (§ 34 стат.).
7. Означення висоти винагороди для членів Надз. Ради (§ 32 ст.).
8. Інтерпеляції.

В Загальних Зборах беруть участь згідно з § 29. стат. вибрані в р. 1935 представники членів і представники власників уділових листів, яким висилається рівночасно ще окремі запрошення.

УПРАВА „КАРПАТІЇ"

Товариства вз. обезпечень на життя
2075 **у Львові**

ФЛІТ НИЩИТЬ ВСІ КОМАХИ!

ФЛІТ вигублює скоро й докладно всі комахи й їх зародні. Стосуючи ФЛІТ звільняємо помешкання від носіїв усяких бацилів — мух та інших комах. ФЛІТ, хоч має сильні комаховбивчі прикмети, для людей і звірят нешкідливий та не валяє матеріялів. ФЛІТ-у треба жадати тільки в жовтих блящаних коробках з чорною опаскою та жовняриками.

Вистерігатись наслідування.

До нищення повзунів-комах уживайте комаховбивчого порошку п. н. ФЛІТ, всипуючи його в шпари і розколини.

FLIT найкращий засіб комаховбивчий!

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу кільна цін

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслїни	0.65	Зефір смугий	0.55
Воалїни	0.65	Перкалїна кольор.	0.65
Панама	0.65	Дизка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.95
Смугий шовк	1.—	Полотно на сор.	1.15
Сатина на шляфроки	1.—	Вовн. рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Мочголь	1.90	Пошевки мереж.	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Простинадла	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.50
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начинин	0.43
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УЗАГА: При закупні товару від зол. 5.— зв. дурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

ОКУЛІСТ-ОПЕРАТОР

Д-р А. Гершендерфер

ординує ТЕПЕР

2120 ЛЬВІВ. 3. М А Я 5. 2—3

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МИКОЛА ДОРОЖИНСЬКИЙ

Львів, вул. Кохановського 5.

тел. 245-20.

ПОЛАГОДЖУЄ ТОЧНО І СОВІСНО ВСЯКІ ЕКСПЕДИЦІЇ МІСЦЕВІ І ПОЗАМІСЦЕВІ, ЯК ТЕЖ ПЕРЕНОСИНИ ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ. — НА РІДНУ ШКОЛУ ДАЄ 1 ПРОЦ.

2089 3—4

ПАНІ, ПАНОВЕ і ДІТИ, що терплять на біль ніг, нехай зголосяться з успіхом до ортопедичної роботні обуви

Ф. ПОСАРІНА

Львів, Янівська 16.

1733 1-2

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, полічкові проби, рукавички, квіти. 1914 10-7

За редакцію відповідає Олександер Костів. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 110 (14.359). Львів, вівторок 19. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. РІК LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Смерть б. премієра і б. начального вождя.

АТЕНИ, 18. 5. ПАТ. Бувший премієр Цалдаріс помер на апоплексію. Його похоронять завтра на державний кошт.

АТЕНИ, 18. 5. ПАТ. На серцевий атак помер ген. Пераскевопульос, що був начальним вождом грецьких військ в Анатолії підчас війни.

Панайотіс Цалдаріс уродився в Кінаріо недалеко Коринту 1868 р. Студіював право в Атенах, опісля в Берліні, Лайпціґу та в Парижі. 1900 р. вибрали його послом, від тоді вибирали його постійно. Від 1915 до 1922 р. кілька разів був міністром, як член партії Гунаріса. По трагічній смерти Гунаріса Цалдаріс станув при кермі партії. Від грудня 1926 р. до вересня 1927 р. був міністром внутр. справ в уряді національного об'єднання Заїміса. В рр. 1928—1932 був головою опозиції. В жовтні 1932 р. станув при кермі уряду і на цьому місці витривав до січня 1933 р. Його уряд вів боротьбу з республіканськими партіями, головно з партією Венізельоса. Після здавлення бунту в березні 1935 р. нар. партія скріпилася в виборах; тому що від голосування здержалися республіканські партії, нар. партія одержала майже всі мандати. Цалдаріс рішив тоді відкликатися до народу в справі привернення королівської влади. Партії крайної правиці, що ними проводив ген. Кондиліс, закидали Цалдарісові брак рішучости в жовтні 1935 р. Кондилісові вдалося повалити уряд Цалдаріса. По смерти ген. Кондиліса Цалдаріс був головним провідником партії антивенізелістів.

У 1927 р. був Цалдаріс членом міжнародного трибуналу в Газі.

Без грошей, як без очей!

каже українська приказка. Тому складайте свої гроші на вкладкову книжечку ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

ЛІКАР ДЕНТИСТ

Роман Войнаровський

б. лік. Стомат. Варшавської і Львівської Клініки ординує

при вул. Трибунальській 1. м. 6. (дім Ціпера).

Власна технічна робітня. Лічничі лямпи.

Год. принять від 9—1 і від 15—18.

Віцда. Тел. 112-27

Лише ґази зломили опір абісинців

ЗАЯВЛЯЄ ГЕН. ВЕГІБ ПАША.

ПОРТ САІД, 18. 5. ПАТ. Приїхав б. дорадник абісинської армії ген. Вегіб Паша; береже його кількацятсят поліцаїв. Він заявив журналістам таке: він створив у Абісинії могутню оборонну лінію на взір відомої „лінії Гінденбурґа". Лише тривалими ґазами змусили італійці героїську абіс. армію до відступу.

ПАЦИФІКАЦІЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 18. 5. ПАТ. Італ. змоторизовані кольони кинулися в погоню за абіс. воїнами, що завзятькували племена Галля та Гурахе. Італ. влада оголосила спис тубильчого населення і реєстрацію мисливської зброї та муніції.

Тубильців, яких зловили на грабіжі чи убивствах, віддали військовим трибуналам та розстріляли негайно після присуду.

АДІС АБЕБА, 18. 5. Рейтер. Велита Балягу, що носив над негусом парасолю, засудили на смерть і стратили під замітом шпіонажі та грабежі. Також стратили 4-х опришків.

ВИДАЛЮЮТЬ ЧУЖИНЦІВ.

АДІС АБЕБА, 18. 5. ПАТ. Італ. влада видалила деяку скількість чужинців, що мешкали в Адіс Абебі, здебільша журналістів; м. ін. начального редактора місцевого французького щоденника, якому закидують протиітал. пропаганду та шпіонажу.

Крім нач. редактора „Курера Етіопії" Дероб'ілера видалили ще кореспондентів: Аваса — Небенцала, аґенції Герста — Анґельопульоса та Рейтера — Стіра, що підчас кровавих днів з Адіс Абебі оженився з кореспонденткою „Журналю" Маргаритою де Ерреро.

ГАЙЛЕ СЕЛЯСІЄ ІДЕ ДО РУМУНІЇ?

ЦАРҐОРОД, 18. 5. Стефані. Кружляють чутки, що 25. ц. м. Гайле Селясіе переплине через тутешню пристань в дорозі до Констанци.

Німецький літак над французькими укріпленнями.

ЛІЛЬ, 18. 5. ПАТ. Велике враження зробила вістка, що понад укріпленнями, які будують тепер коло центру металюрґічного промислу в Мобеж, кружляла на висоті ледви 200—300 метрів німецька одноплатівка типу Юнкерс. Міністр війни ген. Морен, що разом з шефом ген. штабу ген. Гамеленом переводив інспекцію північно-східнього кордону, наказав перевести слідство.

В Палестині дальше ллється кров.

ЄРУСАЛИМ, 18. 5. ПАТ. В тутешньому кіні „Едізон" хтось дав кілька стрілів, убиваючи трьох жидів та ранячи двох. Також в Яффі убили трьох жидів, а двох ранили. В Гайфі підпалили кілька домів. Заворушення тривають дальше.

ВИС. КОМІСАР ПЕРЕГОВОРЮЄ З АРАБАМИ.

КАІРО, 18. 5. ПАТ. Вис. комісар Палестини предложив арабським провідникам кілька проектів обмеження жидівської імміґрації до Палестини; правдоподібно араби відкинуть всякий компроміс та домагатимуться повного спинення жид. імміґрації. Положення дуже напружене, поліція стоїть у гострому поготівлі. Виняткový стан, що дотепер обнимав лише кілька дільниць, розтягнули на ціле місто.

Стан німецької фльоти.

БЕРЛІН, 18. 5. ПАТ. Як подає орган нім. воєн. маринарки „Маріненферорднунгсблят", 1. квітня ц. р. нім. фльота складалася з 5-ох панцирників (2 в будові), 3-х лінійників, 9-ох кружляків (3 в будові), 16-х торпедовців збудованих після 1935 р. та 16-ох —до 1928, 19 підводних суден в службі та 19 в будові.

Переворот в Болівії.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. В Болівії прийшло до державного перевороту; президент уступив, вдалу перейняли військові круги. Проливу крови не було.

Хід перевороту був такий: Робітники проголосили генеральний штрайк, а до них приєдналося військо та змусило президента Сорзано уступити; новим президентом мають вибрати полк. Тора. Новий уряд матиме соціялістичну закраску.

„НІЖ ЗА ХОЛЯВОЮ..."

З приводу репліки візитаторки п. Марії Яворської.

Першотравневе число „Нових Часуф" принесло репліку візитаторки п. Марії Яворської п. н. „Своєрідне поняття нормалізації відносин" на нашу статтю п. н. „4.382 світліц і 2.192 дошуф людових" у ч. 75 „Діла" з 3. квітня ц. р. Хоча у своїй репліці п. Я. і дальше оперує загальниками, а конкретні наші відповіди з наведенням доказів, чисел і фактів збуває фразеольогією, всеж таки в загальному ствердила, що в асиміляційних змаганнях пп. Голеєвських, Сікорів та Копачів і її, Яворської, нема ніякої різниці. І це одинокий позитивний бік її репліки.

Ми писали: „В статті були **дослівно** зацитовані промови і писання Голеєвського, Сікори та Копача, отже про їхню автентичність і тенденційність нема ніякого сумніву. Якщо п. Яворська, маючи перед очима оригінальні цитати промов і статтей чи публікацій польських державних діячів, **бодай осудила** послідовно політику винародовлювання українців і не її місце запропонувала щось конкретне, що давало би змогу не тільки полякам, але й українцям розвиватися як двом рівноправним і рівновартним націям, — тоді бачилиб ми добру волю для створення сприятливих передумовин співпраці обох народів".

У репліці п. Яворської не бачимо ніякого осуду денаціоналізаційної політики. Навпаки п. Яворська заявила зовсім отверто: „Видається мені безцільним розправлятися з цитатами „Діла" зі статтей п. Сікори і п. Копача. (В порівнянні з дивольогічними цитатами п. Яворської. — Прим. І. Г.). Можу тільки пригадати засаду, що „si duo faciunt idem — non est idem"!

Отже маємо важливе і **засадниче признання**. Значить — у справі асиміляційної політики супроти українців від часів Голеєвського (1886 р.) до нинішніх часів п. Яворської (1936 р.) ніщо не змінилося, бож всі вони роблять те саме — „faciunt idem"! Що внаслідок зміни обставин та осіб підхід до тої денаціоналізаційної політики трохи інший, нині уліпшений і більше вирафінований, а вслід за тим і висліди неоднакові („non est idem") — це вже справа не суттєва, не засаднича.

Позатим п. Яворська послуговується в полеміці — делікатно кажучи — дуже своєрідними методами. В чомуж річ? — П. Яворська, рахуючи на те, що загал читачів „Нових Часуф" не читає „Діла", перекручує виводи й висновки „Діла" і діяметрально **протилежні** гадки приводить як автентичні твердження „Діла"!! Ось класичний зразок тих своєрідних метод п. Яворської.

Довкруги глечика

знає вона все „GARTENLAUBE", вона приносить все нові обіди, пікантні закуски і знамениті печива на святочні приняття. Крім цього вона подає на своїх практичних сторінках поради для господарства і городу, моду для власного кравецтва і різнородні спонуки до плетення гачком, дротом, тощо. Ви дістанете — „DIE GARTENLAUBE" у кожній книгарні. Ціна і примірника тільки 23 фенігів.

„Діло" (ч. 73) писало дослівно так: „Очевидно, якщо та праця обмежувалася би тільки до середовища польської суспільности, то проти такої праці ми не мали ніякого застереження (!), бож і українські освітні організації обмежуються тільки до української суспільности і ніколи не втягають туди поляків".

П. Яворська цю нашу ясну заяву переповіла в „Нових Часах" у такий спосіб: „Так, як „Діло" розуміє справу, то нормалізація відносин має полягати на тім, що українці ведуть найінтенсивнішу працю над національним осідомленням своєї суспільности, зате **польські організації в ім'я ідеї співпраці і співжиття з українцями мають заперестати працювати в напрямі підношення господарського і культурного життя свого народу...** Та польські організації не зречуться праці над піднесенням культурного рівня польської суспільности, бо та праця є їх обовязком..."

Щоб так у живі очі перекручувати нашу думку та свідомо вводити у блуд читачів „Нових Часуф" з очевидною метою настроїти їх проти українських домагань — на це треба таки відваги. Це й наглядний доказ, в який спосіб п. Яворська трактує справу нормалізації польсько-українських відносин: як фразеольогічне гасло, як параван для дальшої послідовної асиміляції під начальною командою Т.Ш.Л.

А що п. Яворська є в одній особі віцепрезесом Т.Ш.Л. і загалом речником Кураторії Л.Ш.О., тому й відповідно до потреби жонглює одним і другим.

„Не відмовить Кураторія Л.Ш.О. українця, що зголошується на курси для дорослих, які влаштовує Кураторія, — кличе з емфазою п. Яворська — бож і правом і обовязком державних шкільних властей є журба за піднесення культури всіх громадян, отже й українців".

Отже як не Т.Ш.Л. — то монополізація державного виховання. Очевидно, такій монополізації вкупі протиставитися, щоб не наразитися на закид „власть імущих": мовляв, таким чином пропагуєте протидержавні гасла... А всеж таки чимало самих поляків дуже критично дивиться на монополізацію виховних та освітніх справ. Возьмім напр. не якогось „ниротовця", але ченстоховського епископа о. д-ра Кубіну. У своєму пастирському листі порушує еп. д-р Кубіна ту справу в той спосіб:

„...Повстала вже навіть якась нова теорія чи там державна фільософія. На основі тієї фільософії одиниця як така перестала існувати, не має вже нині права до власної індивідуальної цілі. Є вона тільки матеріялом, що його держава може уживати й уформлювати, як уважатиме за потрібне". Отже **„неправдою є, що людина є тільки частиною держави, в якій як одиниця повинна втопитися,** бо поза державою не має ніяких власних вартостей, а її життя не має ніякої індивідуальної цілі!..."

Якщо свої індивідуальні вартости і цілі мають одиниці державної нації, то тим більше мусить це відноситися до інших національностей, яких завданням є розвивати свою питому традицію, культуру, економічну і політичну силу, а не втопитися індивідуально в загальнодержавному житті. І якщо п. Яворська підносить, що праця польських освітніх організацій має на меті „покласти тамування винародовлюванню польської людности" (хоча поляків ніхто не втягає до українських товариств і тимсамим їх не винародовлює! — Прим. І. Г.), то тим більше обовязані це робити українські організації, бож це і їхнє „природне право до оборони"!

Щодо конкретних спроб монополізації позашкільного виховання (кураторійні курси для дорослих), то тут теж із польської сторони підносяться дуже поважні заміти. Напр. „Век Нови" з 29. січня ц. р. стверджує в справі інструкторів на цих курсах, що „в цій ділянці панує попросту хаос, ...що найвищий час скінчити з тими анормальними відносинами"!

Тейож критично, хоч і з іншого становища, дивиться на справу шкільної монополізації виховання краківський „Ілюстровани Курієр Цодзенни", якого чейже не можна посуджувати у браку польського патріотизму. В ч. 116 з 27. IV. ц. р. „І. К. Ц." стверджує просто „банкрутство єдиної системи виховання", бо **„відмежування молоді від решти суспільности не дає додатніх вислідів** навіть з обсягу методи і фасової праці". „Хлопець відмежований від позашкільних інституцій та організацій, часто малює, карлуватіє фізично, віддається налогам, стає доступніший до злочинних підшептів і т. д.". „Треба енергійно протиставитися спробам експериментів ріжного роду доктринерів, що трактують молоде покоління як стадо експериментальних кріликів".

Думаємо, що цих аргументів з польської сторони доволі, щоб піддати в сумнів проклямовану свого часу візитатором Генриком Блажевським, а тепер і п. Яворською, единоспасенність монополізації у вихованні дорастаючих і дорослих.

Якщо така праця має бути доцільна й успішна, то не монополізувати її в казьонних установах, але дати змогу загально громадянським і суспільним чинникам розвинути над дорастаючою молодю найбільшу опіку.

Згадка п. Яворської про „журбу державних шкільних властей за піднесення культури ...у українців" виглядає на „вольне жарти"....

Приглянмося фактам: З загального числа 3.662 впало число українських народніх шкіл у Польщі до 134 (міністеріяльна статистика за 1930—31 рік — новішої нема!). Львівський куратор п. Гадомський спеціяльно задокументував свою журбу за українські школи дорученням приймати шкільні декларації за українською мовою навчання „на вагу", або як „звиток паперу", що міністерство освіти після того, як уже минув речинець передачі декларацій, визнало протизаконним. Описля всупереч присудові Найвищого Адміністраційного Трибуналу з 2. XII. 1932 р. п. куратор Гадомський відмовно полагодив українські шкільні плебісцити. До нині нема ще програм навчання для українських шкіл ані програм для навчання української мови, української історії і географії, хоча такі програми є для французької мови і для інших чужих мов. Нема українських шкільних підручників. Позвільнювали з посад не тільки масу учителів-українців, але вже й багатьох катехитів та повідбирали гр.-кат. священиком право навчання в школі релігії гр.-кат. дітей, до тогож зарядили, щоб діти, які внаслідок того не мають змоги побирати науки релігії свого обряду, ходили на науку іншої релігії! Не дають концесій на українські приватні школи, хоча до того є всі законні вимоги (напр. школа Р. Ш. в Космачі-Плаюн). Всупереч арт. 9. шкільного закону з 11. III. 1932 р. не дозволяють на домашнє навчання. Далі пригадуємо знане становище п. куратора Гадомського до реактивування тернопільської української гімназії і т. д. і т. д. — Так виглядає на ділі „журба державних властей за піднесення культури українців".

Ні, п. Яворська була би краще зробила, якщо булаб цієї теми не зачіпала. Цеж повинно бути ясне і найбільше засліпленому вишехпольському шовіністові!

П. Яворська твердить, мовляв, „Діло" ставить так справу, що „урядовець має бути визнраний з усіх національних почувань". Послідовно таке домагання „Діла" мусіло би відноситися й до учителів-українців, а тоді і їх треба би усувати з праці в українських організаціях. Одначе так розуміти справу, що полякові не можна працювати в польських організаціях, а українець має в тому напрямі повну свободу — це пригадує того роду мораль, яка каже, що добре є, якщо я заберу чужу корову, але зле є, як її заберуть мені.

З дива не можна вийти, як людина на такому високому й відповідальному суспільному становищі може виписувати нісенітниці! „Діло" ніде й ніколи не заявилося за тим, щоб „урядовець був визнраний з усіх національних почувань", тільки згідно зі становищем візитатора Генрика Блажевського стверднло, що (цитуємо слова п. Блажевського): „Представники шкільних властей входять дуже часто до управ товариств і там уже йде узгіднення, підтримане перевагою влади". А вже алюзія п. Яворської до українського учительства і його уроєної повної свободи працювати в українських установах — то просто глум. Нічого подібного ми ніколи не писали і не твердили. Навпаки, згідно з фактичним станом річей ми написали були в „Ділі" ч. 33. дослівно так:

„Становище чинішньої представниці Кураторії Л.Ш.О. п. Яворської в нічому не відбігає від становища п. Сікори чи п. Артура Копача. А коли воно так, то й не дивуватися, що **для учителів-українців нема місця серед українського народу! На рідній землі звязують їм руки й ноги, їх переносять у неукраїнські области, їх передчасно пенсіонують або просто редукують, а їхні місця займають польські учителі, місіонарі і пропагатори польщини, які тут мають виграти війну...**"

Треба безмежної відваги, щоб, рахуючи на непоінформованість читачів „Нових Часуф", по вищі наші ствердження фактичного стану річей перекрутити на — повну свободу праці українського вчительства в українських установах і дійти до корозчої моралі... Такій дискутанції дуже відповідає „ніж за голявою і камінь за пазухою", щоб, не маючи річевих доказів, ужити їх, як найбільш переконливих аргументів.

І. Г.

З країни рижу та опію

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ — з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

Роздувають національну ненависть.

Проф. Ґломбінський на овиді.

Польські силоки в Тернополі улаштували 10. травня ц. р. прилюдне віче, на яке стягнули зі Львова проф. Стан. Ґломбінського, що посивів у довголітній службі ендецької україножерної пропаганди. Він теж виголосив реферат про „українську проблему у Сх. Галичині". Виводів цього ветерана цікавлення польської меншости проти української більшости ендецькі пресові органи не подають, не знаємо теж змісту протиукраїнських промов інших промовців. Можемо тільки багато догадатися з прилятих резолюцій, де м. ін. сказано:

„Зібрані, здаючи собі справу з великої небезпеки, що грозить Польщі від ворожих польщині руських елементів зпід українського знаку (!), з цілою рішучістю протиставляються думці створити український університет на землях Річпосполитої і реактивувати українську гімназію в Тернополі".

Як відомо, фанатична боротьба проти створення українського університету у Львові — це давня хронічна манія проф. Ґломбінського, якою він заславився ще за австрійських часів. Не менше цікаво дальша резолюція:

„Зібрані, дочіпаючи в цілій повні значіння землі, як основи національного і державного існування, рішають: не продавати ні пяди польської землі в чужі руки, а тих, хто до того не застосувався, постановляють пятнувати як зрадників польського народу, з цілою безоглядністю переслідувати їх і виключити поза скобки польського національного життя".

Одночасно зібрані звертаються із закликом до влади, загальної адміністрації, щоб абсолютно не затверджувала актів купна-продажі з парцеляції польської землі, що переходить в чужі руки".

Але чи все те має бути формалізацією польсько-українських взаємин?!

Дальше домагаються створення в Тернополі римо-католицького епископства та дякують проф. Ґломбінському від усієї Тернопільщини за його працю для Польщі, зокрема для східних „кресів".

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24. ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

З діяльности „Музею Визвольної Боротьби України“ у Празі
та приняті постанови.

30. квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Т-ва під головуванням голови Т-ва акад. проф. др С. Смаль Стоцького, при участи 42 членів.

Відкриваючи збори, голова Т-ва зладав теплим словом померлого 21. жовтня 1935. р. члена Управи проф. д-ра Агенора Артимовича. Збори вшанували память покійного.

Секретар Т-ва проф. С. Сіропольо подавши звіт управи, почав від вістки, яку ціле українське громадянство радісно зустріло: про преславне ім'я ці слова гучними оплесками.

Зі звіту Управи дізнаємося, що 30. IV. 1936. р. Т-во мало 116 членів. За звітній рік Управа відбула 11 засідань та одне засідання Президії Управи.

Головніші справи, якими займалася Управа були такі: 1) організація академії з нагоди 10-ліття Т-ва і вистава вибраних експонатів Музею ВБУ; 2) видання 4-ох чисел „Вістей“, „Слова до земляків“ голови Т-ва проф. Смаль Стоцького, брошури „Українська преса про Музей і Український Дім у Празі“ та серії листівок, в числі їх листівка з портретом Т. Шевченка, що його спеціально для Музею нарисував відомий маляр В. Масютин; 3) подорож директора Музею проф. Д. Антоновича до Варшави та Львова з метою поінформувати тамошнє українське громадянство про діяльність Т-ва й Музею, а також перевести збірку пожертв на Український Дім у Празі. Внаслідок тої подорожі Український Науковий Інститут у Варшаві переві збірку пожертв на Український Дім у Празі (декларовано понад 10.000 Кч.), а у Львові створено Комітет, якого головою став проф. В. Сімович, його заступником д-р Л. Макарушка, секретарем д-р М. Коновалець; 4) проголошення спеціальної відозви з нагоди 75-х роковин смерти Т. Шевченка з закликом до громадянства допомогти якнайскорше збудувати Український Дім у Празі, де знайде постійне приміщення окремий відділ Т. Шевченка, заснований при Музею; 5) вироблення основ Комісії для охорони українських могил на чужині.

Скарбник Т-ва Є. Вировий подав грошове справоздання Управи за 1935. рік, з якого видно, що протягом 1935. р. вступило пожертв на Укр. Дім у Празі в сумі 71.251.74 Кч., пожертв і допомог на Музей в сумі 9.582 Кч. Витрат за 1935. р. було всього 28.582.76 Кч. На 1. І. 1936. в касі Т-ва залишилося 161.915.19 Кч.

Голова Комісії Укр. Дому в Празі проф. А. Яковлів у звіті Комісії подав відомости про те, як саме розподіляються поступлення на Укр. Дім у Празі від початку збірки (а жовтні 1932. р.) до 1. III. 1936. року по окремих країнах. На першому місці стоїть Чехословаччина (50.233 Кч.), на другому Польща з Галичиною та Волинню (45.692 Кч.), на третьому Злучені Держави Америки (41.155 Кч.), на четвертому Англія (пожертва Я. Макогона 29.920 Кч.), на пятому Канада (16.045 Кч.), на шестому Румунія з Буковиною та Бесарабією (13.342 Кч.) і т. д.

Директор Музею проф. Д. Антонович у своєму звіті вказав, що за звітний рік Музей мав 1040 нових чисел. З числа відділів Музею найбільше упорядкований є відділ часописів, де на 30. IV. 1936. скаталогізовано 1323 назв українських часописів та 279 часописів українців. Крім того скаталогізовано 43 бібліотеки. У звітовому році утворено новий відділ — авторський, куди вже поступило друкованих праць (книг і відбитків) від 169 авторів.

Умовини праці в Музею надзвичайно тяжкі; всю працю виконує директор та його помічник, що не лише розбирають матеріяли, але й власноручно роблять полиці і всякі лаштунки в кімнатах музею та гаражах при ньому. В зимі треба працювати в холоднім помешканні та у гаражах. Матеріялів зібралося вже так багато, що не тільки гаражі, але й кімнати переповнені так, що лишається лише вузенька доріжка, де тяжко й двом особам розминутися, не кажучи вже про те, що одночасно може працювати лише одно або дві особи, що хотіливб користуватися матеріялами Музею. Всеж персонал Музею упорядкував уже значну частину матеріялів. Але нові присилки щодня збільшують цей критичний стан. Єдиний рятунок, щоб громадянство якнайскоріше подбало за відповідне приміщення для Музею датками.

Особливу подяку збори висловили голові Т-ва, директорові Музею, його помічникові та скарбникові Товариства.

На доручення Управи загальні збори приняли до складу Т-ва десять нових членів.

Збори одноголосно ухвалили організувати при Т-ві Комісію охорони українських могил на чужині, а також затвердили основу тої Комісії.

На голову Т-ва збори акламацією одноголосно вибрали акад. проф. д-ра С. Смаль Стоцького, а збори інших членів Управи переведено записками, а саме на заступника голови вибрано проф. А. Яковлева. В члени Управи: проф. С. Сіропольо (секретар), Є. Вирового (скарбник), проф. В. Іваніса, д-ра І. Бочковського та М. Битинського. До складу Ревізійної Комісії увійшли: доц. І. Кабачків, проф. Б. Мартос, І. Мірний, проф. д-р В. Гаргашів, М. Россінський та проф. В. Садовський.

На закінчення збори ухвалили такі резолюції:

1) Загальні Збори висловлюють почесному членові Т-ва Калевикові Лисюкові, що своїм коштом оплачує помешкання Музею, найщирішу подяку за його незмінну прихильність до Товариства.

Загальні Збори щирим серцем вітають усіх жертводавців на Укр. Дім у Празі та закликають усе свідоме українське громадянство допомогти Товариству довершити його велике завдання — збудувати в Празі храмовиськ для збереження памяток нашої визвольної боротьби.

3) Загальні Збори висловлюють сердечну подяку всім тим особам, установам та організаціям, що своїми пожертвами річей прислужилися до доповнення Музею В. Б. України.

4) Загальні збори гаряче дякують усім постійним співробітникам Товариства на всіх українських землях і кольоніях за їх безкорисну працю в інтересах Товариства.

5) Загальні Збори висловлюють особливу подяку всім українським періодичним органам за їх прихильність до Товариства взагалі та до збіркової акції на Український Дім зокрема.

ВІРНІСТЬ КН. ШТАРЕМБЕРГОВІ

В день 18. 5. ПАТ. Збори провідників організації Гайматшуц під проводом нового віцеканцлера Баєр-Бавренфельса вислали до кн. Штарембергa, до Риму, телеграму зі запевненням повного послуху.

ЗМІНА В ПОЛІЦІЇ.

ВІДЕНЬ, 18. 5. ПАТ. Розвязали т. зв. Шуцкорпс — поліційну формацію, зорганізовану підчас заворушень 1934 р.

НАРАДИ БРИТІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Рада міністрів зібралася, щоб вислухати звіту мін. Ідена про розмови, які він вів у Женеві та Парижі.

О. О. ПРИСТАЙ. 26

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Американський добробут я доглянув зараз після приїзду. В Шеландо впало мені в очі, що курці марнують тютюн. Вони відкидали такі великі недокурки, що це були радше трохи надкурені папіроси й сигара. Ідучи залізницею, я завжди пильно оглядав околицю. З вікна вагону бачив я при дорозі цілі звої кільчастого й гладкого дроту, що ним фармери огороджували свої просторі поля. Цей дріт валявся там кілька років і його ніхто не забирав. Він ржавів і нищився. Вздовж залізничих шляхів можна було часто бачити, як робітники палили великі костри старих порогів зпід рейків. Не мали куди їх діти, тому мусіли вогнем нищити, хоч з цих порогів було добре паливо. Але ніхто ним не цікавився, бо всі мали достатком камяного вугілля. Навіть бідні люди не потребували далеко ходити та двигати старі залізничі пороги. Містом переїздили поїзди з вугіллям, що з чубком було навантажене на відкритих вагонах. При кожнім потрясенні вагону розсипалося вугілля здовж залізничого шляху. Люди йшли з кошиками й мішками та збирали собі його, скільки завгодно. Неодин запопадливий робітник призбирав собі враз з жінкою і дітьми за один вечір стільки вугілля, що мав опал на цілу зиму.

По містах біля кожного дому були дві бляшані бочки, т. з. кени**), біля публичних будинків було їх кілька. До одної з них зсипували попіл. Раз на тиждень приїздили міські вози, забирали його і везли далеко за місто, де висипували в провали, багна і т. п. Цю роботу звали домпування, тобто висипування.

До другої бляшаної бочки викидали ріжні відпадки, як непотрібні вже дрібниці з домашнього господарства, старі черевики, часто ще в зовсім можливому стані, недоїдки й особливо черствий хліб. Американські господині купували щодня свіжий хліб, а залишений з попереднього дня, хочби й половину бохонця, викидали до бочки. Господарювали марнотравно, бо на це дозволяли їм добрі заробітки їхніх мужів, що заробляли по фабриках двісті й більше долярів місячно.

В таких зовнішніх рисах проявлявся американський добробут, що для підприємчивих та ощадних людей відкривав шлях до багацтва.

—o—

В Америці знайшли жиди знаменитий грунт для своєї гешефтярської діяльности. Їх вроджений талант до гешефту мав тут поле до попису. Ніде у світі не існували для жидів такі сприятливі умовини, як в Америці, де вони в скорому часі почувались багато краще, ніж у своїх дотеперішніх „батьківщинах“. Американських жидів не манить до себе навіть їхня — по світовій війні відбудована англійцями — жидівська держава в Палестині. Туди їдуть з Америки хіба старці й то рідко, але не жити там, а щоб зложити свої жидівські кости на вічний спочинок у землі Авраама, Ізаака і Якова.

13. ВІЧНИЙ АГАСВЕР В АМЕРИЦІ

Не треба тобі ніякої іншої охорони, ніщо в тобі в проворність. Жівіналь.

Кинь проворного до ріки, щоб його втопити, а він не тільки не втопиться, а ще й із рибою в роті вирине на верх. Таксамо було з жидами в Америці. Жид приїхавши сюди, не брався відразу до гешефту-бізнесу, але насамперед солідно приготовлявся до своєї роботи. Замешкував звичайно в одновірця, що вже був тут старим імігрантом і знав добре по англійськи. В нього замикався в хаті і так довго не виходив на світ божий, доки не навчився англійської мови.

Про це оповідав мені в Сиракюзах жид Йосс Блейнд, що при Орендж-вулиці мав трафіку й малу галянтерійну крамницю. В нього я купував старокраєвий турецький тютюн, бо не міг призвичаїтися до американського. Взагалі в жидів можна було дістати також інші старокраєві товари, як напр. добру бринзу, гриби, що мали ліпший смак і запах від американських, угорські сливки і т. д. Йосс Блейнд володів російською, німецькою й англійською мовою, окрім своєї матірньої. Я був цікавий, в який спосіб він навчився так плавко говорити по англійськи та скільки часу потребував, щоб опанувати цю на-пів „жвикану“ й на-пів „поликану“ мову.

Йосс Блейд розповів мені, що як перед 20-ти роками приїхав до Америки, не виходив з хати цілих пять місяців. Постійно вчився англійської мови. Сидів над книжкою і бубнив так, як галицькі абітурієнти перед матурою. Коли вже сяк-так умів розмовитися, взявся до гешефту й говорив тільки по англійськи. Згодом діти почали ходити до англійської школи. Тоді основно опанував мову. Тепер, мовляв, не боїться станути до розмови навіть з таким англійцем, що має зовсім поломаний язик.

(Далі буде.)

*) Сап.

Лугове свято у Львові

в 10-ті роковини смерти Головного Отамана війська України *Симона Петлюри* відбудеться в неділю 24. травня ц. р. з тою програмою:

В год. 9. рано полева Служба Божа в Луговому Городі, яку відправить Преосв. д-р Іван Бучко та виголосить проповідь.

Посвячення памятькової таблиці в честь Гол. Отамана Петлюри.

В год. 10.30 похід луговиків і луговичок через місто, при чому перед площею св. Юра відбулась би дефілада. (На похід влада дозволу не дала, але Лугова Організація робить ще далі заходи, щоб похід був дозволений).

В год. 4. попол. на майдані „Лугу": Промова. 1) Ритмічні вправи — Журавлі. 2) Мішані вправи малих луговиків (чок). 3) Вправи луговичок хустинами. 4) Вправи луговиків палицями. 5) Мішані вправи луговиків і луговичок. 6) Ритмічні вправи малих луговичок. 7) Пластичні вправи луговичок „Молитва". Роздача нагород і дефілядо з нагородами.

Перед Службою Божою, при кінці Служби Божої, пополудні перед вправами і на закінчення вправ відіграють 4 луговики на трембітах жалібну пісню.

„Великий Луг" повідомляє, що свято відбудеться невідклично без огляду на погоду тому, що це роковини смерти Гол. Отамана.

*

ЗБІРКА ЛУГОВИХ ТОВАРИСТВ У ЛУГОВОМУ ГОРОДІ У ЛЬВОВІ.

Лугові товариства повинні бути в Луговім Городі в год. 8. рано, щоб був час здати звіт і „Луги" могли приготовитись та вирушити на великий майдан у Луговому Городі, де почнеться точно в год. 9. Служба Божа.

Нині прем'єра у Великім Театрі!
„КРАМАРІ СЛАВИ" Паньоля.
Одна з найсильніших пєс великого письменника.

Стрілецьке свято в Тернополі

Відкриття виставки У. С. С.

Виставка воєнних памяток Українських Січових Стрільців дала Тернопільщині добру нагоду уладити Стрілецьке Свято з поїздкою по полях У. С. С., з святочним відкриттям виставки та з академією в честь першого по століттях Українського Війська. Організаційний Комітет з *д-ром Н. Гірняком і д-ром Ладикою* на чолі доложив усіх зусиль, щоб свято випало якнайпозитивніше. До участи у святі запросив Комітет ген. М. Тарнавського, представників краєвих товариств та багато Усусусів з цілого краю.

В неділю 17. ц. м. в 12. год. відправив місцевий парох *о. кан. Громницький* в асисті інших духовників панахиду по полеглих У. С. С., на якій були всі гості, представники місцевих установ, делегати з цілої Тернопільщини та маси народу з Тернополя й околиці.

Після того відбулося святочне відкриття виставки в салях „Української Бесіди". Голова Комітету *д-р Гірняк* привитав ген. Тарнавського і представників та запрошених гостей, після чого *ред. Р. Купчинський* виголосив промову про стрілецьку легенду. Потім *ген. Тарнавський* на знак відкриття перетяв стяжку і присутні розлилися по виставових салях. Підчас оглядання *д-р Іванець* давав фахові пояснення до експонатів.

Гарні, просторі кімнати тернопільської „Бесіди" змістили майже все, гідно оглядне, а вміло розвішені експонати дають дуже добрий перегляд. У першім дні виставу перейшло більш як три сотні людей через виставові кімнати. Коли пр виховані екскурсії з ближчих і дальших околиць будуть зреалізовані, то виставка сповнить своє завдання у 100 відсотках.

Вечором відбулась академія в салі „Міщанського Братства", яка стяг ула рекордову скількість публіки. Велика саля була битком набита, дирма, що якто часто в нас буває, дуже незручно збудована і не має добрих вентиляторів. На програму зложилися точки: музичні, вокальні, промова і деклямація. Проф. д-р *Волод. Старосольський* виголосив змістовну промову про стрілецьку пісню, її генезу та її значіння для молодого покоління.

З концертової частини заслуговує на увагу сольо п-і *Гірнякової*, що гарно і тепло відспівала три стрілецькі пісні: „Засумуй трембіто" і „Сину чічку" та як наддаток: „Заквітчали дівчата". Акомпанімент проф. Безкоровайний. Добре представилися два хори: селянський і „Терноп. Боян", з низкою стрілецьких пісень. (Дирігенти: п. *Назарко* і п. *Менцінський*). Проф. *Безкоровайний* вложив багато труду у виступ струнної орхестри, що відіграла його композицію, збудовану на стрілецьких мельодіях. З трія: челло, скрипка, фортепіян — найкращий фортепіян (п. Гірняк). *П. Федунівна* віддеклямувала вірш Кармансього „І мріємо і мліємо".

Враження з академії: як на Тернопіль чи не за слабе, як на академію в честь У. С. С. чи не за пляшне. Найвищий час, щоб люди з добрими голосами співали в наших співочих товариствах, музики грали в орхестрах, а аранжери концертів добирали більш бадьору програму.

Після академії відбувся комерс, з цілою низкою промов, у прекрасній домівці фабрики тютюну „Будучність". На комерсі був ген. Тарнавський, приїзні гості і місцеві та позамісцеві легати.

р. к.

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське воєвідство:
Купелі: сірчані, боровинові
і потасово-ультрафіолетові. —
Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.
Ціни знижені.

Загальні Збори Філії Товариства „Просвіта" на повіт Львів.

Загальні Збори Філії Т-ва „Просвіта" ім. М. Шашкевича на Львів-повіт відбулися у пятницю 15. травня ц. р. в домі „Просвіти". На зборах явилися представники 25 читалень. На 70 читалень львівського повіту відсоток доволі нечисельний, зате присутні делегати виявили повну відданість і розуміння просвітянської ідеї, доказом чого був дуже діловий і поважний хід нарад.

Збори відкрив голова Філії дир. С. Магаляс. Звідомлення з діяльности Виділу за час двох літ зложив секретар Філії Б. Кабарівський. Підсумки праці Виділів Філії й читалень доказують найкраще про зріст освітньої праці в повіті, про зацікавлення і зактивізування сільської молоді під просвітянським прапором, про те, що праця набрала відповідної сили й розгону.

Це доказують такі факти: За цих два роки збудували пять нових читальняних домів у повіті; прибуло 700 нових членів; уладжено 158 вистав, 50 концертів і 44 свят „Просвіти"; члени прочитали 12.600 книжок у порівнянні з попереднім періодом 8.900; величаво випадо свято читальняних хорів на площі Сокола-Батька, змагання драматичних гуртків; уладжено сухому виставу книжки, получену з відповідними святами, врешті курси, анкети та 268 поїздок; Філія видавала 15 чисел „Вістей".

Не диво, що в дискусії над звідомленням чільні представники читалень не критикували діяльности Філії, але висказували лише жаль, що за мала карність, на збори не прибули делегати решти читалень та висказували побажання, щоб загострити дисципліну проти необовязкових читалень і їх виділів. Дискусія виявила теж великий гін села до освіти і знання та жаль наших селян, що інтелігенція міста Львова так мало думає і дбає про свій найближчий повіт. „Прийдіть, приїдьте до нас, чи то з виставою, концертом, чи рефератом, а гроші найдуться і зробите велике діло" — говорили делегати. Ясно, що ці слова були звернені не лише до самого Виділу, але до загалу української міської інтелігенції. Виділові признали збори одноголосно абсолюторію, а урядовцеві філії п. Корецькому висказали окреме признання.

Головою філії вибрано знову дир. Магаляса, до виділу ввійшли: о. дек. Т. Ковалюк, м-р Кабарівський Богдан, інсп. Вол. Гафткович, м-р Жизневський, проф. Вахнянин Богдан, ред. Глібовицький, п. Терлецька, інж. Когут Осип і п. Кушнаревич Богдан. До Контрольної Комісії ввійшли: п. Павлик Іван, о. Дорик Іван та інч. Тарнавидло Микола.

Заг. Збори висказали низку побажань і директив щодо дальшої діяльности.

Після ухвалення прелімінарія будженту і побажань голова замкнув Збори.

Просвітяни

Зїзд дівих авторів з цілої Польщі.

Т. звані ліві письменники і мистці з цілої Польщі влаштували 17-го п. м. зїзд у Львові. Мета — зорганізувати загальний „Союз працовників культури". На зїзд приїхали В. Жимовський — член Академії Літератури, Е. Загадлович, І. Кручковський, М. Чухновський, В. Броневський, Галіна Гурська, Анна Ковальська і цілий гурт менших авторів, не враховуючи малярів. Відомий письменник А. Струг, якого вважають одним із провідників намічено організації, в останній хвилині прислав тільки лист із привітом. Його особа ввійшла до т. зв. почесної президії зїзду, до якої помітили між іншими Ромена Роллана, Жіль Ромена, Генриха Манна, М. Горького та І. Сільоне.

Збори відкрив д-р Ямпольський, читаючи привітні листи та телєграми від поодиноких осіб та літературних груп чи гуртків. На зїзді відчитано реферати про культуру і фашизм, про пролетарську літературу, про нові напрямки у пластиці, про проблему праці в Польщі тощо. Над рефератами йшла дискусія, а після неї зїзд прийняв постанови у справі організації умових робітників на ідейній основі.

Вечором у Торговельній Палаті відбувся авторський вечір, в якому взяли участь: Е. Загадлович, І. Кручковський, В. Броневський, М. Чухновський, А. Ковальська, Г. Гурська та К. Пелехатий, що читав твори українських авторів С. Тудора, Гаврилюка та Волощака. У неділю відбулась академія в салі Вел. Театру з промовами на загальні культурно-політичні теми.

В усій організації імпрези видно було силь впливи комуністичних режисерів.

ОЩАДНІСТЬ ПРИЧИНОЮ ВИСТУПЛЕННЯ З ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 18. 5. ПАТ. Уряд Гватемалі повідомив секретаріят Ліги Націй, що виступає не для солідарности з якоюсь іншою державою, а з огляду на ощадність. Гватемала зобовязується сплатити свої довги в Женеві.

СМЕРТЬ СІОНІСТИЧНОГО ПРОВІДНИКА.

ЛЬОНДОН, 18. 5. ПАТ. Вчора помер несподівано почесний голова міжнар. сіоністичної організації та жидівської агенції Нагум Соколов.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ У РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, 18. 5. ПАТ. Поліція арештувала 27-ох комуністів та сконфіскувала багато пропагандивного матеріялу.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ШПІОНАЖА В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 18. 5. ПАТ. Як подає часопис „Ігі Шімпо", труси з 26. лютого дали поліції матеріял до арештування 31 японців під закидом комун. діяльности. Під проводом урядовця одної з амбасад в Токіо Мітсурі існує збирали вони вістки про військові тайни та про лютневі події.

ДАЛЕКОСХІДНИЙ ВУЗОЛ.

ТОКІО, 18. 5. ПАТ. На засіданні японської вищої палати, присвяченому взаєминам з Китаєм і СССР, прем. Гірота заявив, що його мирові зусилля стрічають поважні перепони. Мін. закорд. справ Аріта висловив занепокоєння з приводу пакту взаємної допомоги між СССР і Зовн. Монголією та концентрації совітських військ на Д. Сході. Китайському урядові закинув він за мало доброї волі та рішучости у налагодженні взаємин з Японією.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

У болгарських фабриках тютюну в Пловдиві страйкує 5.000 робітників.

Італійський парлямент і сенат затвердив королів. декрет про анексію Абісинії, цісарський титул та номінацію Бадольо.

В Еспанії страйк копальняних робітників в Астурії поширюється.

Китайське міністерство закорд. справ протестує проти того, що японські підприємства в Кучейку вищать китайський великий мур, витягаючи з нього цеглу на будову касарень.

Студіюють українську проблему.

До Ню Йорку прибула група студентів з Ню Брунсвік університету під проводом п. Гавела, що організує т. зв. „Ріконсиліешен Трип", до студії п. Василя Авраменка при Бродвею, щоб тут прилучитися українському мистецтву. Студія, як звісно, розмальована в українському стилі була предметом оглядин. Після того на сцені виведено цілу низку українських танців, а управитель студії, п. Гей, сказав по англійськи довшу лекцію про Україну, її нарід, історію. Спеціально зупинився над українським мистецтвом та згадав про змагання до створення звукової української фільми. Всіх учасників було біля 70. Вони були дуже приємно вражені студією та виставою. Після української програми говорила одна китаянка про різницю культур азійської й европейської із спеціальним узглядненням Китаю.

УСЬОГО ПОТРОХИ.

З ДОСВІДІВ ПІДБІГУНОВОГО ДОСЛІДНИКА.

Досі існує тільки єдина книжка друкована та видана серед полярних криг. Друкував її член експедиції Шакльтона до південного бігуна капітан Мільс Джойс. Тепер він ділиться із вражіннями своїх дослідчих виправ. 40 літ тому вибрався він як хлопець до помочі на кораблі в країну вічних снігів із виправою капітана Скота. Але підбігунові дослідники збирали тільки метеорольогічний матеріял і великих пригод було мало. 14 літній хлопець вернувся розчарований, але на все життя залишилась йому туга за безкраїми сніговими підбігуновими просторами. Він почав студіювати геольогію і вчився варити. З думкою про другу підбігунову виправу почав він учитись дружарства. У довгі полярні ночі, коли треба нудитись, була це приємна праця. У 1907 р. вибрався Шакльтон у другу свою виправу до півд. бігуна; Джойс поїхав з ним як геольог. При цьому зорганізував видання споминів усіх учасників виправи, що вийшли у збірній книзі „Австралійська зірка". Все те, що інші списували серед лет дів, він дружував; назбиралось 80 томів. За кожний примірник такого твору бібліофіли пропонували по 100 і 200 фунтів. Джойс списав теж власні враження підчас цілорічної виправи на лещетах від моря Рос до Бердморських ледовиків. Він з іншими товаришами мав порозкидати в різних місцях харчі, щоб Шакльтон міг у своїй намічений виправі, дібратись якнайглибше. 210 днів їхав Джойс уперед- ніразу не вживаючись і не роздягаючись, наче дикий звір. Шакльтон, на жаль, не скористав із тих харчів ніколи, бо не вибрався тоді в дорогу. Нераз приходили звістки, що він загинув серед криг, коли не міг дати навіть знати, де він. У 1916 р. його корабель розбили криги, наче лушпинку. Сам Джойс теж чи тав чотири рази свої некрольоги. Він каже, що хто раз побував у підбігунових країнах, того тягне туди вічно.

ЗАКУПНА БЕЗ ЖІНОК.

Молодий віденський дослідник др Шванке вернувся недавно з гори Атос, званої святою, де на 2000 м. височині живуть від віків ченці. Звуть цю закутину часом черничою республікою. Це справді маленька окрема держава, наче Монако де царюють 4 тетрархи, що підлягають константинопільському патріяршові. Від війни Атос підпав під вплив грецького уряду. На цьому півострові є 20 великих монастирів, з яких кожний виглядає як середньовічний замок, довколо з численними будинками та грунтами. Ченці займаються хліборобством та всяким промислом для власних потреб.

Жінки не мають туди доступу; кожний чужинець, коли входить туди, мусить піддатись строгій контролі. Кілька літ тому дуже гарна молода гречина переодягнувшись дісталась туди а коли виявилось хто вона, викинули її з великим жовдалом. Колись навіть звірята жіночого роду не мали туди вступу, але згодом, коли корова, вівці та курки стали необхідними помічниками в господарстві, скасували цю строгу заборону. При кінці минулого століття було в атонських монастирях 800 ченців, а на всьому острові 7000; більшість з них були православні і то москалі. Після розпаду царської імперії стало їх напливати щораз менше. Сьогодні нема там більш як 100 російських ченців і вони борються з матеріяльними труднощами. Всі ченці живуть там дуже скромно, не їдять мяса, часто задовольняються добрим хлібом і водою, ловлять рибу. Чудова природа влекпуе там життя людям, яким ніде здається, що моїють, а не живуть.

МОЖНА БУДЕ МАТИ НОВІ ВУХА.

У Ню Йорку в медичному товаристві демонстрували нову операцію — прищіплення нових вух. Коли хтось має погані вуха може піддатись операції, щоб змінити їх вигляд, заступивши їх зовсім новими, довільної форми. Для цього треба взяти з ребра хрящ, який покривають шкірою, взятою з шиї і щоб не було шрами, беруть другий кусень шкіри з бедра. Операція ця не болюча.

ЮВИЛЕЙ СТОЛИЦІ ЗОЛОТА.

У червні столиця Трансвалю — Йоганнесбург святкуватиме 50-ліття своїх засновин. За той час з села став він мільйоновим містом із хмародерами, величезними вулицями, парками та музеями. Розвиток цей зрозумілий — цеж осередок копалень золота. Основав місто Джордж Вокер. Раз проїжджав він туди степом; від удару кінського копита щось заблистіло — це була перша грудка золота. Сам його відкривник умер у нужді, а за відкриті ним копальні 15 літ пізніше розгорілась війна бурів з англійцями. Від часу, як край узяли у свої руки англійці, золото добували щораз більше; у 1907 на 27 мільйонів фунт. шт. У 1935 р. дві експльоатаційні фірми у Трансвалі заплатили самих податків 10 мільйонів фунт. шт. У Йоганнесбургу найбільше білих людей зпоміж усіх африканських міст — 300.000. Туземців є там 700.000, з них 300.000 занятих у копальнях. Хоч нині це місто цвіте, — як його порахований. Геольоги та інжинїри обчислили, що добувати золото можна буде там іще 4 літ; найдеться там його ще на 2 мільярди фунтів. Коли копальні вичерпають свій запас, місто буде невідхильно занепадати.

НАЙВИЩА ЕВРОПЕЙСЬКА ГОСТИННИЦЯ.

Европа матиме найвищу гостинницю в 1937 р. у підніжжа Ельбруса. Стоятиме вона над рівнем хмар і помістить 200 осіб. Щоб будинок міг сильніше триматись, він матиме аеродинамічну форму, що нагадуватиме дирижабль. Тому, що не можна його будувати на місці, приготують складові частини і доставлять їх волами на верх гори.

НОВА ЕПІДЕМІЯ.

В останнім числі фахового медичного англійського журналу лондонський лікар др Сімпсон пише про появу нової недуги. Симптоми недуги пригадують інфлюенцу і вона різниться від інфлюенци тим, що недужий зараз тратить голос, після чого дістає біль голови і високу температуру. За кілька днів недуга минає, але хто виходить на свіже повітря занепадає знову з такою самою силою. Походження недуги невідоме; вона легко переходить на близьких у домі.

ТРАНСПОРТ АМЕРИКАНСЬКОГО ЗОЛОТА.

З Філядельфії до Ню Йорку мають вислати небавком кількадесять поїздів, що везтимуть запаси золота до державних складів у форті Нокс, у Кентукі. Два місяці їхатиме 50 панцирних поїздів із золотом вартости на 6 мільярдів долярів. Його складуть у „золотій твердині" з каменя та сталі, оточеній ровом на 20 стіп з водою. Ніхто не буде знати, коли такі поїзди вийдуть; у кожному вагоні будуть золоті штаби на 25 міл. дол. Охоронятиме їх військо із скорострілами. „Золоту твердиню" береже кавалерія та артилерія; вона поміщена в самій середині Злуч. Держав, найдальше від кордонів.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кн. Д. Лопатинського зложила в захристії Успен. церкви п. Олена Кравничева 5 зол. Разом зложено дотепер 764.— зол.

— **Найкращі лисі пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Вийшла нова книжка** в накладі Вид. Кооперативи „Хортиця" у Львові п. н. **„С. Петлюра в молодості"** (збірка статтей різних авторів) із 6-ма ілюстраціями в тексті й портретом С. Петлюри на окладинці роботи В. Дядинюка. Книжка містить матеріял, потрібний для опрацювання рефератів про С. Петлюру. Ціна книжки — 1 зол. При замовленні гуртом — опуст. Замовляти: в книгарні „Просвіти" (Львів, вул. Руська ч. 1), або у В-ві „Хортиця", чекове конто ПКО, Львів, ч. 503.110. 2133 2—3

— **В Українському Наук. Інституті** в Берліні виголосить в пятницю, 22. ц. м. професор університету д-р Карло Маєр виклад в німецькій мові на тему: Тарас Шевченко національний поет України. Початок год. 8. веч.

ВЖЕ ОТВОРИЛИ

відомий ресторан

ФРЕНКЛЯ

САПІГИ 69.

після основної віднови кімнат.

— **Білети на академію в память С. Петлюри,** яка відбудеться у Великому Театрі для 24. ц. м. в год. 12.15 вполудне, продаються в книгарні „Просвіти", Руська 3.

— **Важне для Перемишлян!** Повідомляють нас із Перемишля, що щорічне торжественне процесія на военний так зв. Пикулицький цвинтар відбудеться цього року не, як звичайно, в неділю по Зелених Святах, але з огляду на запоїджений на цей день Евхаристійний Конгрес, виїмково в понеділок, в другий день Зелених Свят, то є дня 1. червня в год. 2-ій попол. зпід Катедральної церкви.

— **Гуцульське мистецтво.** В салях міського музею артистичного промислу у Львові (вул. Гетьманська 20) виставка килимів, тканин на убрання і виробів з дерева та кераміки тревати ме тільки короткий час, хоча експонати виїмково цікаві і на високому мистецькому рівні. Виставу можна відвідувати також від 17—19 год.

— **Хрест Симона Петлюри.** У звязку з 10-літтям смерти Головного Отамана С. Петлюри міністер військових справ уряду Української Народньої Республики (на еміграції) іменував членів капітули Хреста Симона Петлюри, що буде надавний б. військовим надхіпрянської української армії.

— **Вшанування памяти С. Петлюри у Празі.** Утворений з ініціятиви групи б. військових Міжорганізаційний Комітет улаштовує з нагоди 10-их роковин смерти Симона Петлюри в понеділок 25. травня в год. 17. панахиду в чеській православній церкві (на Ресловій вул.), а в год. 19.30 святочну академію в салі Виноградського Народнього Дому. Вступ вільний. (У. Т.).

— **Літературний конкурс.** Комісія для вшанування десятих роковин смерти С. Петлюри оголосила конкурс на написання поетичного твору, що міг би бути гимном еміграції. Повинен бути короткий і складатися з трьох-чотирьох строф по 4 вірші в кожній. Речинець надісланння рукописів — 3 місяці. Найкращий з надісланих творів буде нагороджений премією в в сумі 100 зол. Із запитами звертатися до технічного секретаря комісії інж. Левка Панасенка на адресу: Варшава, Алеї Єрусалимські 7, м. 11.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали м. ін. такі виграші: 10.000 зол. на ч. 1890 175283, 5.000 зол. на ч.: 5532 120873 174705 186534 191559, 2.000 зол. на ч.: 19600 49909 59434 62308 66392 75550 78321 89530 93681 124401 128543 128901 140727 146832 173846 186477, 1.000 зол. на ч.: 6855 7810 19935 35399 43986 46023 52510 56735 62619 66164 83681 111063 115415 133832 140595 154264 172001 174092 174904 177158 177588 194810.

— **Шлюб Лебедя з Гнатківською.** За дозволом судової влади відбувся в понеділок 18. ц. м. у варшавській вязничній каплиці шлюб засуджених у варшавському процесі Лебедя і Гнатківської. Звінчав їх вязничний капелян о. д-р Квадочний.

— **Станиславівський воєвода Старжинський** перевів у днях 13, 14 і 15 ц. м. інспекцію публичних робіт на терені косівського і надвірнянського повіту. Був у Жабю, Ворохті, Татарові, Яремчу і Делятині. Звідав теж Битків і Пасічну, де брав участь в освячені нового нафтового закопу.

— **Новий костел.** У Виноградові пов. Товмач відбулося посвячення костьола, який побудував власник земельних дібр Ян Пінтергофер. Посвячення доконав епископ-суфраган Базяк зі Львова.

— **Шкільництво в руках адміністрації.** Зачувати, що в міністерстві освіти обмірковують справу відношення шкільних кураторій до адміністраційної влади. Деякі чинники стараються, щоби шкільну магістратуру цілком зліквідувати і піддати в повну залежність від воєвідських урядів та старостів. Такий проект вирнув ще за часів міністра освіти Єнджеєвича.

— **Ген. Складковський на візитації.** Новий премієр міністрів ген. Славой Складковський після заприсяження нового польського уряду зробив несподіваний виїзд з Варшави на провінцію. Він сів на авто і після півторагодинної їзди прибув до повітового міста Ловіча, де зайшов до будинку староства. Старости в бюрі не застав і ніхто не міг сказати, де він находиться. Наслідок був такий, що премієр негайно усунув старосту з посади. Як відомо, ген. Складков-

ський послугується в урядових інспекціях не тільки самоходами, але й літаками.

— **Життя дорожіє.** Комісія, що досліджує кошти удержання, устійнила, що в місяці квітні ц. р. кошти удержання трудової родини зросли на 0.3 пр. в порівнянні з попереднім місяцем.

— **Безпечність на залізницях.** Як повідомляють із Познання, на залізничій лінії Скоки—Янівець хтось зрізав у ночі телеграфічний стовп і обірвавши дроти, положив його поперек шин, а дроти привязав на висоті пів метра поперек шосе, що тягнеться поблизу. Могло прийти до жахливої залізничої катастрофи, якби машиніст поранього потягу, що їхав до Янівця, не завважив був перешкоди і віддалегідь потягу не припинив. Справою занялася судово-слідча влада.

— **Дальші розправи за участь у кровавих повстаннях.** У понеділок, 18. травня, почалися у Львові дальші розправи проти обвинуваченых в участі у кровавих демонстраціях 16. квітня. Як перший станув перед суддею д-ром Майковським 23-літній Ол. Карпа, обвинуваченій в тому, що з крамниці „Ява" при вул. Городецькій ч. 54 украв кілька пар черевиків. Підсудний боронить ся тим, що обуву найшов на вулиці. Суддя звільнив підс. Карпу з вязниці та відложив розправу, аж поки не розглянуть його метрики народження. Опісля йшла розправа проти Мик. Писька, обвинуваченого в крадежі сім пар обуви з крамниці Ем. Шварца при пл. Більчевського 7. Писько боронився перед поліцією, що обуву найшов на вулиці, а перед суддею, що дістав її від невідомої особи на пл. Більчевського. Суд засудив Писька на рік вязниці. Перед с. о. д-ром Бітнером ішла розправа проти Івана Сохи, обвинуваченого в тому, що підчас погрому В. Козака на Казимирівській вулиці був у першому ряді тих, що ставили спротив поліції. Тоді теж кінний поліцай вдарив Соху шаблею в голову. Арештований твердить, що найшовся припадково в юрбі, а чинної участи в збіговищі не брав.

— **Арештування в Рогатині.** Під зглядом поширювання нелегальних ендецьких летючок у Рогатині арештовано Станислава Йогана, студ. львівського університету, Леона Кипиворочку, абс. гімназії, Генрика Войтаса, слюсарського челядника і Влад. Ригліцького, студ. прав. Усіх придержано в місцевому судовому арешті.

— **Краєва хроніка.** В селі Поляна пов. Лісько отворено з днем 20. ц. м. почтову агенцію. — В Буківці пов. Турка відбулося свято ліса, сполучене зі садженням деревець. — Громадська рада в Розлучі дарувала Т-ву опіки над молодю перрелю під будову відпочинкового дому для бідних дітей.

— **Убийство судді в Станиславові.** Суддя станиславівського окружного суду, 40-літній Чеслав Гофмокль вертався минулої суботи пізним вечором з міста до свого мешкання при вул. Казимирівській за парком. Коли переходив вулицею, що лучить вул. Перацького з Казимирівською, приступив до нього якийсь чоловік і пробив його ножем у серце. Суддя Гофмокль упав мертвий лицем до землі. Пів години пізніше знайшли його прохожі і повідомили поліцію. Душогуб не забрав своїй жертві нічого, бо при вбитому знайшли портфель з грішми, револьвер у кишені та перстені на пальцях. Підкладом убийства була мабуть особиста пімста.

— **Поліся горить.** В останніх часах навістило Поліся багато пожеж. В селі Стойках пинського повіту згоріло 7 домів, 35 господарських будинків і 59 штук живого інвентаря. В селі Камінь тогож повіту стало жертвою вогню 114 господарств. У Чевичах згоріло 18 господарств. В Борках коширського повіту пішло з димом 20 господарств, причому згорів 5-літній хлопець, а один селянин тяжко попікся. Крім того було багато менших пожеж. У кількох місцевостях згоріло 400 гектарів ліса і 130 метрів опалового дерева.

— **Дурний заклад.** 26-літній Петро Гук із Солотвини надвірнянського повіту заложився зі своїми товаришами за 10 золотих, що душком вип'є пів літри горівки. Гук заклад виграв, але по хвилині захитався і впав мертвий на землю. Причиною наглої смерти було затроєння алькоголем.

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків трівожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", **Львів, Ринок 10.**

— **З Польщі.** У Варшаві придержано комуністичного діяча, Мошка Любельського і вивезено до Берези. — В городському суді у Варшаві вязень Маріян Добош, спроваджений до судової залі на розправу, зробив собі швидким рухом ножа гаракірі. Його відставили до шпиталю. — В Радомі пострілився смертельно учень VIII. кл. Волод. Кравзе, син нотаря з Горохова на Волині, недопущений до матури. — В Познані святкував д-р Людвик Цьвіклінський, колишній професор класичної фільольогії у львівському університеті, опісля австрійський міністер освіти, 60-ліття своєї професорської діяльности.

— **Засудили польського священника.** В городському суді в Каліші відбулася розправа против кс. Сівка за те, що підчас проповіди сказав такі слова: „Польщею правлять масони і жиди. Чесних громадян запроторюють до вязниць або висилають до Картуської Берези, де вони мучаться фізично та морально, а злодіїв і дефравдантів пускають на волю, щоби пізніше те саме робили". Вину кс. Сівка доказано свідками, наслідком чого засуджено його на 7 днів арешту і 10 зол. гривни.

— **Окупаційний страйк.** В Радомі коло сотні безробітних увійшло минулої суботи до магістрату, домагаючись роботи. Опісля заняли салю нарад міської ради з коридорами і тут провели цілу добу. Окупація скінчилася висланням делегацій до старости. В магістраті в Радомі правлять соціялісти, а окупацію перевели безробітні з ендецьких організацій.

— **Коштовний флірт.** В потязі з Катовиць до Варшави в переділі першої кляси купець Герман Р. познайомився з якоюсь гарною чужинкою, що представилася як кабаретова танцюристка з Будапешту і почастувала його папіросою, від якої він задримався. Коли пробудився перед Варшавою, в переділі не було вже привітної знайомої, а в його кишені не стало портфелю з більшою сумою грошей.

— **Допустився 11 підпалів.** У влоцлавському повіті були часті пожежі від підпалу. Аж нарешті вдалося прихопити на підпалі 16-літнього хлопчиська Садовського, що служив у господаря Яна Левандовського. У слідстві він признався, що підпалював господарів на приказ свого хлібодавця. Поліція арештувала Левандовського, якому доказано 11 підпалів. Показалося, що кількох підпалів Левандовський допустився з пімсти, а інших, щоби відвернути увагу; боявся, щоби люди не зміркували, що погоріли самі його вороги. Левандовського засуджено на кару 6 літ вязниці, яку апеляційний суд зменшив до 4 літ.

— **Процес з причини фальшивої лікарської діягнози.** Варшавський суд займається справою Розалії Незабитовської, приватної уряднички, що зажадала від суспільної обезпечальні відшкодування за фальшиву лікарську діягнозу, яка наразила її на великі кошти і малощо не довела до смерти. Незабитовська, хоре на очи, звернулася за порадою до обезпечальні. Приняла її лікарка, яка сказала, що недуга її очей не дасться вилічити і пацієнтка невідклично втратить зір! Ця діягноза довела пацієнтку до нервового розстрою, такщо вона пробувала відобрати собі життя. Справою занялася дирекція фабрики, де вона працювала і спрямувала Незабитовську на власний кошт до окуліста д-ра Кемпінського, який перевів лікування і пацієнтку вилічив.

— **Зустріча потягу з коровою.** Під Варшавою склалася незвичайна катастрофа на вузькошляховій залізниці до Яблонни. По залізничому шляху ходила корова. Нараз із Варшави надїхав потяг. Тому що сигнали не помогли і корова не зійшла із шин, машиніст рішився здержати потяг. Одначе було вже запізно і потяг наїхав на корову причому паровіз і один вагон вискочили із шин. Потревало досить довго, заки колеса очищено з мясо та костей і потяг міг рушити в дальшу дорогу.

МАРГІТ НАДЬ.

Помста жонґлєра.

Ножекид Джон стоїть у церковій роздягальні скулений, вороже мовчазний, із лиховісним поглядом. Леона лякається цього похмурого чоловіка. Ах, якби він тільки кричав на неї, сварливав, бив її — то можна би бодай йому пояснити, що нічого не сталось. Петро заходить до її гардероби тільки на хвилинку за чимось, ще, і вони не мають його так зараз з порога викинути. І та страшна сцена після цього!

Почули дзвінок. Треба було вийти на арену для спільного виступу.

Джон стояв і роздумував: „Я вбю цю чортицю! Вона опускує мене, мистця, з таким конюшиною!"

Леона тремтіла; вона відчувала, що Джон лиже на її життя. Боязко дивилась довкола себе, якби шукала помочі. Що за проклятий збіг обставин, що саме після такої суперечки з Джоном, вона мусить спільно виступати!

Джон озирався мовчки і коли почув дзвінок, із понуреною головою вийшов попереду. У кутку за коридор! причаївся Петро, щоб побачити Леону. Вона була бліда і трусилась на цілому тілі.

— Втікаймо! — сказала вона тихцем до Петра.

— Ні, тепер не можна. Тепер твій виступ. По виставі!

— Змилуйся! він уб'є мене тепер!

— Ні, він не такий певний себе.

Леона підійшла до Джона і пара виступила на арену.

Джон нахилився так, якби перевіряв свої ножі. Він рішив, що не подивиться на ту жінку раніше, поки не кине свого першого ножа.

І кинув.

Він побачив, як Леона закусила губи. Її очі немов би говорили:

— Добре, можу вмерти, ти душогубе! Але я кохаю не тебе, а іншого!

Жонглєр був збентежений. Він був певний, що побачить перед собою заляканну жінку. Така визовна сміливість збила його спантелику.

Її очі говорили: „Коли маєш відвагу, то вбий мене! Усі скажуть, що ти різник, а не артист! Але навіть моя смерть буде тріюмфом над твоєю невдачею! Кріавава пляма мого трикету буде переслідувати тебе ціле життя! І ти вже ніколи не відважишся кинути своїм штилетом!"

Джонові виступили на чоло каплі поту. Другий ніж промчав попри вухо Леони. Тепер він узяв третій і подумав: „Мушу влучити в самє серце..."

Але знову глянув на Леону і все її обличчя якби промовляло:

„Я, я вмру, але ти! Ти будеш сміятися! Ти промахнешся і через помилку вбеш людину! Чи назвуть тебе ще мистцем?"

Леона була бліда як крейда.

Минув третій ніж. Добру хвилину панувала смертельна тишина. Хоч як боровся Джон сам із собою, ніж попав на своє місце.

Кров ударила жонглєрові в голову. Тепер кидав він уже ножі після найбільшої нервової напруги, майже апатично, механічно. Девятий ніж застряг у деревляній рамі понад лівим серцем. Джон думав: „Коли я тепер цим десятим ножем не пробю її, то я останній боягуз! Звичайний штукар, для якого думка публики має більшу вагу, як особиста честь! Умреш подлюко! Надаремне так дивишся на мене... Ти думаєш, що твій вибраний охоронить тебе! Байдуже мені, що скаже публика. Мусиш заплатити мені за свою зраду!

Полетів ніж. Леона вся побілїла, зрозумівши небезпеку смерти. Ніж пролетів знимо і застряг у рамі. Він руками кидав так ножі і рука його проти волі повторяла ті самі рухи, наче судороги.

Джон глянув обуренний на ніж, що не послухав його і не хотів убити тоді, як він хотів. Він відступив один крок назад, якби захитався і руки його вийли охляло додолу. Загуділо від оплесків, серед яких було чути регіт і від цього очунявся Джон.

Атракційна точка скінчена. Це Леона так реготалась. Вона відчула, що вертається знова до життя. Так як вона сміялась, могли сміятись тільки божевільні або ті, що вертаються з тамтого світу.

Джон стояв на своєму звичайному місці при виході, тримаючись руками стовпа. Леона пройшла мимо і кинула йому в очі:

— Ти комедіянте!

І вибігла за куліси.

Жонглєр підніс пястук догори, якби намагався вдарити, але його рука впала.

Коли він вернувся до своєї роздягальні, відчув, що ввесь гнів у ньому вже перекипів. Він підняв тільки вгору руки і замахав ними, якби хотів прогнати образ, що викривившись у злобну маску, глузував собі з нього.

Перекл. в. г.

— **Грабункова господарка в електріні.** Судова управа варшавської електріані звернула до 31. березня ц. р. абонентам 1,753.267 зл. вплати, які неслушно побрала попередня управа електрівні. З тієї суми в першому кварталі ц. р. звернено 221.094 зол.

— **Реемігранти з Америки.** Матій і Марія Офрія купили у Варшаві при помочі посередника ділянку, щоби вибудувати собі дім. Цей посередник виграв їм інжиніра Шнотальда, що піднявся цієї будови. А що реемігранти, які провели 20 літ в Америці, не знали добре польської мови, посередник і інжинір вимантили від них 70 тисяч зол. і пропали без сліду. Справою зайнявся слідчий уряд.

— **Перед затьміннам сонця.** На обсерваційні повного затьмінна сонця, яке припадає 19. червня ц. р. і найліпше буде видне на Сибірі, виїхала вже з Ленінграду до Оренбурга експедиція пулковської обсерваторії. За кілька днів виїдуть ще дві експедиції тієї обсерваторії в околиці Ак-Булака та Омска. В другій половині травня мають приїхати до Ленінграду астрономічні експедиції з Італії, Франції, Чехословаччини та Японії. Експедиції з Англії та Америки вже прибули. Американська експедиція з університету Гарварда приїхала до Ак-Булака з двома вагонами астрономічних приладів. Розпочади перебудову міської електрівні, щоби пристосувати її до потреб астрономічних експедицій. В околицях Оренбурга затьмінна сонця обсерватимуть експедиції французька, італійська і чехословацька.

— **Проблема стигматизації на конгресі психольогів.** В кармеліцанському монастирі у Фонтенебльо відбувся міжнародній конгрес психольогії релігії при участи представників католицьких університетів, філософів, лікарів, письменників і католицьких часописів. Конгрес занявся м. ін. проблемою стигматизації, зокрема означенням точних метод, якими слід користуватись при оцінці всіх незвичайних і чудесних явищ, беручи під увагу наукові дані, які осягнула новочасна медицина й психольогія та у згоді з тезами католицької теольогії.

З міста.

КІНО „КОПЕРНИК": „*ХТО ОСТАННІЙ ЦІЛУЄ*". Віденъ відвідує велика англійська співачка. Фірми грамофонових плит фанатередки стараються дістати від неї вражо виключної продукції її пісеньок. Але, вибачи Боже правдою було те, що кажуть довірочні телеграми, буцім-то вона приїхала до Відня тільки для зустрічі з якимсь князем, то її добра слава — річ у світі реклями деяких співачок неймовірно! — зашкодила би мирним інтересам. Одночасно заінтересовані представники деяких фірм і віденська смеганка приготовляються до балю, на якому співочка дня продасть на ліцитації, з огляду на високу добродійну ціль, один свій цілунок. Тому, що вся ця історія почалась від першої сцени під знаком комічних ситуацій, на баль шибереться бідний студент, щоб зустрітись із своєю симпатією, в якій закохався. — того студента уважатимуть князем, він дасть найвищу суму за цілунок артистки, хоч зовсім собі цього не бажає і не має грошей і непорозумінням не буде кінця, поки все це не закінчиться, як і слід, у згоді з рідною, з реклямою артистки та інтересом грамофонової фірми. Головні ролі грають: Петрович, Ліана Гайд, Мозер, Рімля. Сценарій дотепний, вручно складений.

ДИВОГЛЯДИ.

РАДІОАПАРАТ В ЦИЛІНДРІ.

У Нью Йорку продають новий винахід: ручну вісильну радіостанцію, що вся міститься в циліндрі. Вона призначена для модних синів Америки радіових інтерв'ю: кожний журналіст може на відвалі завести розмову з якимнебудь славним головіком і злочинцем та реєструвати цю розмову мільонам радіослухачів. Апарат находиться в циліндрі: у циліндрі розкладені мікрофон і три циліндрі: у циліндрі, що висилають хвилі вимовляючи на 1 м. Промір дїлання цієї мініятурової станції, що важить не більше 200 грамів, простягається на кільометра. За інтерв'юером їде мотоцикліст, що везе на мотоциклі вагу сильнішу вісильну станцію з антеною. Вона ловить хвилі циліндра, підсилює їх і передає найближчій великій радіостанції, звідки емісія йде вже як звичайно.

КОЛИ ЧОЛОВІК СТАЄ ПОПУЛЯРНИМ.

Колишній французький посол Філібер Бессон дістав удар у голову, — він повірив у свою популярність. Ходить вулицями переодягнений як цирковий клювн, вилізає на лавку і промовляє до прохожих: „Народе! Тебе ошукують!" Після короткої промови — продає свої книжки, на яких пишесує своїм покупцям присвяти у такому стилі „Громадянинові... який зрозумів мої ідеї!" Студенти починають шум довкола його особи, освистують його та викрикують: „Нехай живе Філібер! До парляменту з ним". Після одної завидно опозиційної промови, його вели до комісаріяту поліції. Там він подиктував до протоколу свої титули „Філібер Бессон — пляніст, бувший міністр на пенсії, колишній посол, громадянин позбавлений громадянських прав, морський офіцер на безречинцевій відпустці, журналіст, економіст, винахідник нової тропічної системи еропа". І тут виголосив цю коротку промову: „Кільчо тисяч осіб зустріло мене на вулиці з овоціями! Я гадав, що мій час уже минув... Тимчасом ви арештуєте мене в таку святочну хвилину мого життя". Поліційний комісар усміхнувся і випустив його на волю.

В дозві й комун кати.

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО БІБЛІОТЕКУ ІМ. С. ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ:

Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі за 7 років істнування зібрала вже більше як 15.000 книг у різних мовах. В читальні є близько 100 органів преси. Бібліотека має 5 філій. Завдання Бібліотеки — бути показчиком культурних надбань українського народу та служити своїм і чужим. Вона стоїть понад партіями. Це — духова скарбниця, що служить усім, незалежно від їх поглядів і політичних симпатій.

Заснована емігрантами для вшанування памяти С. Петлюри. Бібліотека й далі істнує тими засобами, що приходять переважно від емігрантів зі всіх країн світу. Ці засоби, на жаль, менші, ніж потрібно. Потрібна поміч усіх українців, що розуміють значіння Бібліотеки — національно-культурної установи на чужині.

День смерти С. Петлюри — 25. травня — означено віддавна днем збірок на Бібліотеку. І Рада Бібліотеки просить читачів нашого часопису в цей день скласти деток на Бібліотеку і надіслати його на рахунок Бібліотеки в банку Compte courant: Bibliotheque Ukrainienne Simon Petlura N. 40554. Credit Lyonnais. Agence „Y". 22 Avenue des Gobelins à Paris, France, або просто на адресу Бібліотеки: 41. Rue de la Tour d' Auvergne. Paris, France. Для переказів пошт. рах. ч. 13.435, Warszawa, Jan Lipowecki.

✝ Посмертні згадки.

Осип Бійовський, бувший український Січовий Стрілець і четар У.Г.А., управитель школи в Лючі, помер в шпиталі в Коломиї по довгій і тяжкій недузі в 47. році життя.

Втратила Коломийщина в Ньому зразкового громадянина і загально люблену людину. Величаві похорони Його були саме маніфестацією великої любови і пошани, якою тішився Покійний серед своїх і чужих.

Від наймолодших літ брав Покійний живу участь у всіх національних і громадських починах Коломийщини. В 1914 р. бачимо його організатором Укр. Січового Стрілецтва на Коломийщину, відтак у рядах У.С.С. в боях під Галичем, над Золотою Липою, Стрипою. Як учитель з професії переходить на якийсь час на Волинь, де разом із товаришами УСС-ами засновує укр. школи. В 1918—1920 рр. переходить ціле пекло Визвольних Змагань Нації. 1922—1923 р. учителює в нар. школі Рідної Школи у Львові (Личаків).

Відтак переходить на учительську посаду в свою Коломийщину, учителює в Акрешорах, Березові і Лючі. Всюди він не тільки учитель дітям, рівночасно він учитель для свого села: школа, читальня, кооператива, — це все для нього нарівні поле його діяльности, в якому він почуває себе на становищі: „все готов". І на цьому становищі паде, набравшися в школі тяжкої недуги.

Чета був. УСС-ів, школа дітей у Лючі, маса народу з Лючі, Яблонівщини, Коломиї і околиці супроводили його в останню дорогу.

о. Антін Дмитраш, радник Єпископської Консисторії, декан, просинодальний іспитователь, деканальний духовник, орд. комсар у шкільних справах, член та основник багатьох українських товариств та установ, неструджений організатор читалень „Просвіти" на Поділлі й Поділлі наприкінці 90-тих та 900-тих роках, парох Заріча коло Делятина, помер по довгій та важкій недузі дня 29. квітня п. р. в 66-ому році життя та 40-му священства. Покійний — один з найкращих проповідників та співаків Станиславівської Єпархії, був довголітнім місіонером. В цілому своєму житті як громадянин брав усе і всюди якнайактивнішу участь у народній праці. Людина незвичайно доброї та лагідної вдачі, полишив по собі незатишний жаль у всіх, що його знали. В Й. П.!

Дописи.

ДЕЛЯТИН

Жіноцтво Делятинщини й філія „Союзу Українок"

Щоб організаційно-освітнє життя Делятинщини могло стояти на належній висоті треба перевиховати кадри свідомого, ідейного громадянства та скріпити в ньому почуття національно-громадянського обов'язку. До цього треба жертвенних зусиль у першій мірі провідних усіх місцевих українських освітніх економічних, рухливо-спортових і професійних організацій. Безумовно на цьому полі може спровити велику ролю жіноцтво Делятинщини. Тому слід радо повітати оживлену працю жіноцтва, що згуртувалося у філії „Союзу Українок" у Делятині під енергійним проводом п. Зеновії Навроцької, що в останньому діловому році поглибила працю в своїм товаристві й зайнялася організацією жіноцтва у філіяльні округи. Від загальних зборів що відбулися в грудні 1935 р. філія відбула шість разів ширші сходини членів, а того дві святочні, присвячені роковинам соборности України, смерти Н. Кобринської і живлею Софії Русової — з рефератами п. З. Навроцької; далі одинадцять засідань виділу; „ялинку", на якій роздано дарунки 100 бідним дітям; вечерниці; чайний вечір з нагоди прощання б. секр. п. Тофанової; спільне свячене для членів і запрошених гостей та в дні 10. б. ц. р. „Свято Матері" при участи Захоронки СС. Служебниць, у програму якого виділили: реферат й гарна промова п. А. Бохметьянової, вправи й деклямації дітей та виступи жіночого хору. При Філії заіснувала організаційна секція, під проводом п. Т. Кобринської веде свою діяльність в окрузі, організує „жіночі секції" при читальнях „Просвіти" і відтак закладає кружки „Союзу Українок" по селах (у Дорі, Ланчині Ворохті, Зарічі й ін.). „Секція народнього мистецтва", що зве на ціли зберегти і плекати цінности народнього мистецтва, вже розпочала дуже подобизну на цьому терені працю під проводом п. М. Калинської. Збільшене число членів, якими сповнила проводу Тов. й поодиноких членок доказує, що місцеве жіноцтво отрясається з обездушного апатійонерства й інтриганства та переслідування громадянських справ особистими „фурорами" і розуміє, що тільки в ідейній та солідарній національній праці лежить громадянська вартість української жінки. Філія „Союзу Українок" у Делятині мусить бути свідома великих завдань, що вимагатимуть послідовної та витривалої праці — передовсім над організацією й виховуванням широких кругів жіноцтва по селах. Оживлена робота Філії дозволяє нам вірити, що провід Тов. і взагалі інтелігентне жіноцтво Делятинщини піде незахитно означеним шляхом та гідно виконає свій національний обов'язок.

Спорт.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ 3:1 (1:0).

Прихильники України мі прийшли мин. неділі в рекордовому числі на товариські змагання України з Лехією, сильною дружиною Окружної Ліги, не лише не розчарувалися, але й пережили одні з кращих днів і певно всі вдоволені вертались до дому з цих змагань. Вже в четвертій хвилині після гарної комбінації Лисик здобув перші ворота. А після того напад України загнав разурази меч під ворота Лехії, одначе стріли Лисика й Мікльовіча йшли вгора саму поперечку і минали сітку, або їх ловив воротар. Грачі України весь час формально здушили противника під його воротами, граючи на цілу сітку лише від нього. Щойно при кінці першої половини праве крило нападу Лехії дійшло до голосу і віддало дільки гарів, які зовсім певно воротар Босий.

В другій половині Україна знову вала весь час на левату і безпастанно бомбардувала стріламн ворота Лехії. У 14-ій хвилині здобув другі ворота для України Скоцень II. Зусилля гречів Лехії здобути бодай одну почесний гол розбиваються бо певна оборона Воробець-Вишка та Гошовський з помочі не допускають противника до стрілу. Щойно у 38-ій хвилині здобуває з карного одні ворота для Лехії Кучинський. Це лише заохотило змагунів України до ще жертвенішої і кращої гри; не забором це для успіх бо Мікльовіч з гарного подання Краєвського здобуває трет ворота. Ще вільки дуже до гідних позицій України не використала і при відношенем вороті 3:1 зійшли під гучні оплески з грища.

До цих змагань виступила Україна в своєму нормальному складі з тим, що до першої половини в нападі грав Лисик, у другій на його місці Петрів. Цією грою Україна показала дійсно високу клясу, добру техніку і знамените зіграння майже всіх гречів.

Від змагання вокрізь поправно п. Кнецівський. Публіки 2.500.

СЯН — ГАСМОНЕЯ 1:3 (1:3).

До цих змагань виступив Сян у такому складі: воротар: Лозінський; оборона: Медвідь. Побідінський, помічні: Хорань. Романець Федорович; напад: Бінецький Партика. Дигдалевич. Суський, Турко.

На жаль Сян своєю недільною грою розчарував українських вірних, яких могли вдоволити тільки гра України. В першій половині Сян майже не доходив до голосу; перевага Гасмонеї була величезна. Якби не те, що

напад Гасмонеї але стрілив, програна Сяну була би куди вища. Вже в 15-ій хвилині Зільбер здобув перші ворота для Гасмонеї, які незабаром Турко вирівняв з карного. Не минуло пять хвилин і Кац з карного здобув другі ворота, а небавком потім Фрідман ще й третї. В другій половині грали Сяну дещо отряслися з перевази і перевели вже кілька комбінацій, але всі вони закінчились без ефекту. Гасмонея дідї мала сильну перевагу, та не мала щастя до цільних стріляв.

Грачі Сяну виявили велику жертвенність та амбіцію і мають скорий біг. Позатим — нічого. Технічно і тактично вони зовсім слабі і вся дружина випала в порівнянні з Гасмонеєю блідо. З нападу Сяну ще найкращі Турко і Суський, певний теж воротар Лозинський.

Судив п. Time.

МИСТЕЦТВО ЛИГИ.

ЛЬВІВ. **Погонь — Домб 5:2 (3:0).** Погонь переважала технічно свого противника, грала амбітно і тому вже в першій половині здобула трох воріт. У другій половині грачі Домбу стрілили двоє воріт і ще більше загострили бажання Погоні — виграти. Пятьома голами Погонь закінчила ці змагання. Видів 2.500.

КРАКІВ. Гарбарня — Вісла 2:1 (1:1).
ПОЗНАНЬ. Варта — Легія 2:1 (2:0).
КАТОВИЦЇ. Рух — Л. К. С. 6:3 (1:0).
ВАРШАВА. Варшавянка — Шлеськ 3:1 (1:0)

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛИГИ.

ЛЬВІВ. Погонь І Б. — Н. Сокіл 4:2 (3:1).
РЯШІВ. Чуваї — Ресовія 1:0 (1:0).
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Ревера 2:0 (1:0).

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Світязь — Знесінчанка 4:0 (0:0).
ЛЬВІВ. Рекорд — Львовянка 3:1 (2:0).
ЛЬВІВ. Т. Ш. Л. — Зеніт 4:2 (4:1).
ЛЬВІВ. Білий Орел — З. З. К. 4:1 (1:0).
СТРИЙ. Скала — Стрийянка 1:1.
ДРОГОБИЧ. Корона — Юнак 1:0 (0:0).
ДРОГОБИЧ. Бетар — Стшелец 2:1.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ФРАКФУРТ. Івертон — Репрезентація Німеччини 3:1 (1:0).
ЦЮРІХ. Уестем Юнайтед — Репр. Швайцарії 1:0 (1:0).
КОПЕНГАГЕН. Гедерфілд — Копенгаген 6:3.
ПРАГА. Ліверпуль — Тім Славія-Спарта 4:2 (1:2).

Отже минулої неділі всі чотири англійські дружини корпного мячу здобули перемогу над своїми континентальними противниками.

НЕВДАЧА „ДОВБУША" НА ШЛЯХУ ДО ЛИГИ.

Змагання Довбуша з Текстілею в Ясах у неділю 10. ц. м. закінчилися 1:0 в користь Текстілі. Попередня гра ц. м. закінчилася

ч. 111 (14.360). Львів, середа 20. травня 1936. Poczтowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В осени відбудеться касаційна розправа за вбивство мін. Перацького.

Апеляційний Суд уже виключив опрацьовувати мотиви до присуду у справі вбивства міністра Перацького. Мотиви зладять до половини червня. По дорученні присуду з мотивами оборонці матимуть тиждень часу, щоб внести касаційну скаргу. Касаційна розправа перед Найвищим Судом за вбивство мін. Перацького відбудеться не скорше, ніж в осени ц. р.

Перед скликанням надзвичайної сесії сойму.

В політичних колах кружляють поголоски, що в найближчих днях появиться розпорядок президента про скликання сойму і сенату на надзвичайну сесію. Кажуть, що надзвичайна сесія почнеться вже мабуть 26. травня. Сойм і сенат признають нові повновласти урядові і розійдуться до дому. Політичні кола переконані, що новий уряд ген. Складковського здобуде повновласти без ніяких перепон.

Німецька відповідь на британський квестіонар

ТА ПОЛІТИКА НОВОГО ФРАНЦ. УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Як повідомляє „Таймс", після розмови амб. Фінса з Гітлером брит. уряд дійшов до переконання, що годі сподіватися німецької відповіди на брит. квестіонар скоріше, як створиться новий франц. уряд. Гітлер не відповість, доки не дізнається, чи новий франц. уряд займе до пакту зі СССР таке саме становище як і попередний. З огляду на те годі сподіватися візити лорда Галіфакса в Берліні.

Бунт в еспанській армії.

МАДРИД, 19. 5. ПАТ. Розійшлася вістка про бунт двох полків кінноти в Алькалє та Гевареc. Причина була, здається, ось яка: Підчас бійки соціялістів з фашистами в касарні кавалерійського полку скрився перед соціялістами якийсь фашист. Старшини цього полку заманіфестували свою симпатію до нього, що стало причиною сутички між старшинами й лівими елементами з цивільного населення. Один сотник, здається, стріляв з вікна свого помешкання до гуртка робітників і ранив 9 осіб. На домагання посланника уряд рішив змінити місця постою тих полків, коли старшини відмовилися виконати приказ, їх арештували. Всіх арештованих є 43. З того приводу робітники хотіли проголосити ген. страйк, але цього не зробили, щоб не утруднювати становища уряду.

У зв'язку з поділями в Генарес та Алькалє прикинили в службі ген. інспектора армії дель Барріо.

Мін. Іден демаскує італ. інтриґи

з кулями дум-дум.

ВІДКІЛЯ ВЗЯЛИСЯ КУЛІ ДУМ-ДУМ В АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Вчора виголосив мін. Іден у палаті громад промову, в якій опрокинув заміти італійського уряду та преси, наче би В. Британія доставляла Абісинії кулі „дум-дум".

„В Абісинії — стверднв мін. Іден — населення віддавна користувалося ріжного роду набоями, подібно як в обізі були там монети ріжних країв. Абісинія це вимріяний ловецький терен, їздили туди туристи та спортсмени, що мали, очевидно, зі собою спеціяльні кулі з мягкими кінцями, уживаючи їх підчас лову на грубого звіра. Коли Абісинія оголосила мобілізацію, щоб протиставитися італійській інвазії, ріжні племена приносили зброю й муніцію, яку мали. Можливо, якщо правдиві звіти італ. воєнних, мовляв деякі старі стрільби були набивані набоями з мягкими кінцями, то були це набої, що їх вживали мисливі. Брит. уряд розтягнув строгу контролю над усякого роду вивозом зброї та муніції".

ТЕМНА ПОСТАТЬ ПОЛК. ЛЬОПЕЗА.

Дальше порушив мін. Іден заміти, які свого часу кинув брит. урядові італ. часопис „Месаджеро". „Натуралізований брит. громадянин — заявив мін. Іден, — що виступав як полк. Льопез, хоча уживав також інших назвиськ, заголосив, хоча уживав також інших назвиськ, заголосив, що стало причиною сутички між старшинами й лівими елементами з цивільного населення. Один сотник, здається, стріляв з вікна свого помешкання до гуртка робітників і ранив 9 осіб. На домагання посланника уряд рішив змінити місця постою тих полків, коли старшини відмовилися виконати приказ, їх арештували. Всіх арештованих є 43. З того приводу робітники хотіли проголосити ген. страйк, але цього не зробили, щоб не утруднювати становища уряду.

У зв'язку з поділями в Генарес та Алькалє прикинили в службі ген. інспектора армії дель Барріо.

Мін. Іден демаскує італ. інтриґи

з кулями дум-дум.

ВІДКІЛЯ ВЗЯЛИСЯ КУЛІ ДУМ-ДУМ В АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Вчора виголосив мін. Іден у палаті громад промову, в якій опрокинув заміти італійського уряду та преси, наче би В. Британія доставляла Абісинії кулі „дум-дум".

„В Абісинії — стверднв мін. Іден — населення віддавна користувалося ріжного роду набоями, подібно як в обізі були там монети ріжних країв. Абісинія це вимріяний ловецький терен, їздили туди туристи та спортсмени, що мали, очевидно, зі собою спеціяльні кулі з мягкими кінцями, уживаючи їх підчас лову на грубого звіра. Коли Абісинія оголосила мобілізацію, щоб протиставитися італійській інвазії, ріжні племена приносили зброю й муніцію, яку мали. Можливо, якщо правдиві звіти італ. воєнних, мовляв деякі старі стрільби були набивані набоями з мягкими кінцями, то були це набої, що їх вживали мисливі. Брит. уряд розтягнув строгу контролю над усякого роду вивозом зброї та муніції".

ТЕМНА ПОСТАТЬ ПОЛК. ЛЬОПЕЗА.

Дальше порушив мін. Іден заміти, які свого часу кинув брит. урядові італ. часопис „Месаджеро". „Натуралізований брит. громадянин — заявив мін. Іден, — що виступав як полк. Льопез, хоча уживав також інших назвиськ, заголосив, що стало причиною сутички між старшинами й лівими елементами з цивільного населення. Один сотник, здається, стріляв з вікна свого помешкання до гуртка робітників і ранив 9 осіб. На домагання посланника уряд рішив змінити місця постою тих полків, коли старшини відмовилися виконати приказ, їх арештували. Всіх арештованих є 43. З того приводу робітники хотіли проголосити ген. страйк, але цього не зробили, щоб не утруднювати становища уряду.

У зв'язку з поділями в Генарес та Алькалє прикинили в службі ген. інспектора армії дель Барріо.

ВІДКІЛЯ ВЗЯЛИСЯ КУЛІ ДУМ-ДУМ В АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Вчора виголосив мін. Іден у палаті громад промову, в якій опрокинув заміти італійського уряду та преси, наче би В. Британія доставляла Абісинії кулі „дум-дум".

„В Абісинії — стверднв мін. Іден — населення віддавна користувалося ріжного роду набоями, подібно як в обізі були там монети ріжних країв. Абісинія це вимріяний ловецький терен, їздили туди туристи та спортсмени, що мали, очевидно, зі собою спеціяльні кулі з мягкими кінцями, уживаючи їх підчас лову на грубого звіра. Коли Абісинія оголосила мобілізацію, щоб протиставитися італійській інвазії, ріжні племена приносили зброю й муніцію, яку мали. Можливо, якщо правдиві звіти італ. воєнних, мовляв деякі старі стрільби були набивані набоями з мягкими кінцями, то були це набої, що їх вживали мисливі. Брит. уряд розтягнув строгу контролю над усякого роду вивозом зброї та муніції".

ТЕМНА ПОСТАТЬ ПОЛК. ЛЬОПЕЗА.

Дальше порушив мін. Іден заміти, які свого часу кинув брит. урядові італ. часопис „Месаджеро". „Натуралізований брит. громадянин — заявив мін. Іден, — що виступав як полк. Льопез, хоча уживав також інших назвиськ, заголосив, що стало причиною сутички між старшинами й лівими елементами з цивільного населення. Один сотник, здається, стріляв з вікна свого помешкання до гуртка робітників і ранив 9 осіб. На домагання посланника уряд рішив змінити місця постою тих полків, коли старшини відмовилися виконати приказ, їх арештували. Всіх арештованих є 43. З того приводу робітники хотіли проголосити ген. страйк, але цього не зробили, щоб не утруднювати становища уряду.

У зв'язку з поділями в Генарес та Алькалє прикинили в службі ген. інспектора армії дель Барріо.

ВІДКІЛЯ ВЗЯЛИСЯ КУЛІ ДУМ-ДУМ В АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Вчора виголосив мін. Іден у палаті громад промову, в якій опрокинув заміти італійського уряду та преси, наче би В. Британія доставляла Абісинії кулі „дум-дум".

„В Абісинії — стверднв мін. Іден — населення віддавна користувалося ріжного роду набоями, подібно як в обізі були там монети ріжних країв. Абісинія це вимріяний ловецький терен, їздили туди туристи та спортсмени, що мали, очевидно, зі собою спеціяльні кулі з мягкими кінцями, уживаючи їх підчас лову на грубого звіра. Коли Абісинія оголосила мобілізацію, щоб протиставитися італійській інвазії, ріжні племена приносили зброю й муніцію, яку мали. Можливо, якщо правдиві звіти італ. воєнних, мовляв деякі старі стрільби були набивані набоями з мягкими кінцями, то були це набої, що їх вживали мисливі. Брит. уряд розтягнув строгу контролю над усякого роду вивозом зброї та муніції".

ТЕМНА ПОСТАТЬ ПОЛК. ЛЬОПЕЗА.

Дальше порушив мін. Іден заміти, які свого часу кинув брит. урядові італ. часопис „Месаджеро". „Натуралізований брит. громадянин — заявив мін. Іден, — що виступав як полк. Льопез, хоча уживав також інших назвиськ, заголосив, що стало причиною сутички між старшинами й лівими елементами з цивільного населення. Один сотник, здається, стріляв з вікна свого помешкання до гуртка робітників і ранив 9 осіб. На домагання посланника уряд рішив змінити місця постою тих полків, коли старшини відмовилися виконати приказ, їх арештували. Всіх арештованих є 43. З того приводу робітники хотіли проголосити ген. страйк, але цього не зробили, щоб не утруднювати становища уряду.

У зв'язку з поділями в Генарес та Алькалє прикинили в службі ген. інспектора армії дель Барріо.

Перед слідством у Палестині.

ІТАЛІЙЦІ НЕ ІНТРИҐУВАЛИ

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Міністр колоній заявив, що уряд вийде до Палестини комісію, яка розгляне причини заворушень те жидівські й арабські скарги.

РИМ, 19. 5. ПАТ. Італ. урядові круги рішуче заперечують поголоску, немовби заворушення в Палестині вибухли під впливом італ. пропаганди

Пожалуйте передплату!

З країни опію та ріжу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ — з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

Після другої палатної революції в Австрії.

(Від нашого кореспондента.)

Відень, 15. травня 1936.

Від коли на чолі авторитативного австрійського уряду після убивства канцлера Дольфуса стоїть д-р Шушніг, то вже двічі наставали несподівані переміни в складі його кабінету. Перший раз було це тоді, коли у жовтні 1935. р. відкликали провідника віденських гаймверів та одночасно віцеканцлера Фея і відсунули його від управи напроваленим рухом на Дуная. Другий раз сталося щось подібне вночі в 13. на 14. травня. І тепер випала доля на некористь одного з проводирів гаймверів, а саме на їх найвищого команданта та віцеканцлера князя Штаремберга, який „внаслідок речевих розходжень у поглядах" вийшов із складу кабінету.

Від коли скасували систему політичних партій в Австрії, кожна зміна урядового апарату відбувається за сильно зачиненими дверима. Але треба тільки пригадати собі події з осени минулого року, щоб побачити яскраву паралелю у зв'язку з найновішим фактом і зрозуміти притаєну ворожнечу між австрійськими християнсько-суспільниками та гаймверами. Тоді, як і нині, йшло в суті річи про те, чи проводити має клерикальне, чи фашистівське крило в урядовому таборі. Тоді, як і нині, переміг клерикалізм, той самий клерикалізм, що властиво ніколи не переставав підтримувати зв'язки із протифашистівською демократією. Завдяки із рядів того християнсько-суспільного табору виходили спроби, щоб задбати собі робітничу масу та порозумітись з прихильниками колишньої соціялістичної партії. Не вийшовши із загальних виборів, не чуючи за собою підтримки загальних настроїв, уважає клерикальний табір за вказане, змінити свої взаємини із сусідніми демократичними державами, особливо із Чехословаччиною, Швайцарією та Францією. Ще й тому, щоб таким чином австрійська залежність від Італії не була така яскрава.

Шушніг, покликаний тепер утрете до прем'єрства, не зможе в тій залежности змінити нічого. Він відразу заявив, що міродатними будуть в його політиці т. зв. „римські пакти". Але йому належати мусить на тому, щоб з огляду на Лігу Націй, на Париж, Льондон та Прагу про цю серед населення до речі зовсім не улюблену приязнь до Італії не заводити надто голосно. Ось чому ці гарячі побажання, що їх виклав Штаремберг Муссолінієві з нагоди абісинської перемоги, імовірно прискорили вибух згаданих офіційно „речевих розходжень", тих самих, „речевих розходжень", що кілька днів раніше виявились у формі бійок між гаймверівцями і членами католицького „Фрайгайтсбунду" на віденському ринку.

Але безперечно при останній палатній революції, в Австрії йшло про щось більше, як про дружбу з Італією, неминучу до того часу, поки Австрія хоче фігурувати формально як незалежна держава. Йшло також більше як про те, щоб скинути одного або другого міністра, може закатегоризованого у званій афері „Фенікса". А йде тут про те, чи може бути в Австрії одна влада, чи дві, чи любо державного війська та поліції має бути ще одна екзекутива, себто чи озброєна гаймверя має бути чи не бути. Відновна загальної військової служби в Австрії зробила істнування гаймверівських військ (офіційно вони звуться „Добро-

вільна міліція, австрійська охорона батьківщини") ще більше зайвим. Але „тільки по моїм трупі допущу до розвязки гаймверів", заявив патетично ще кілька днів перед своєю димісією князь Штаремберг.

А проте, хоч у новому кабінеті Шушніґа є заступники гаймверів, та хоч усі газети пишуть про наладнану єдність, про усунення шкідливого дуалізму та двоголовства в державній кермі, двобій між клерикалами і гаймверою в Австрії не так скоро скінчиться. Перебравши провід над т. зв. фронтом батьківщини, себто утворюючи згорнп політичну організацію пануючого тепер курсу, зміцнив канцлер Шушніґ свою позицію настільки, що став теж шефом гаймверн, яка належить теж до того фронту. Але чим сумніву, що без огляду на те поглибиться антагонізм між тими двома таборами з дня на день, та окончена розвязка конфлікту між австрійськими клерикалами та гаймверою мусить прийти скоріше чи пізніше, на шкоду політичного спокою в середущій Европі, але може й на користь скорішого остаточного проясненпя австрійської справи.

Віденець.

Українці і чеські будителі.

Прага, травень 1936.

Цього року чеський нарід святкує величаво ювілейні дні своїх визначних будителів: Шафаржіка, Гавлічка-Боровського і Паляцького, трьох великих чехів, яким належиться пошана і від українського народу.

Це вже нині загально відома і джерельними студіями доведена правда, що не лише національне, але й політичне відродження українського народу, особливо на його західних землях, відбулося під сильним, а то й безпосереднім впливом національного і політичного відродження чеського народу.

В національному відродженні брали собі українці за взір сербів і чехів. Було це в тридцятих роках XIX. ст., коли в Галичині почалось українське національне відродження, викликане тими самими причинами і мотивами, що й у інших славянських народів. Саме в тому часі діставться на Галицьку Землю з одного боку ідеї західньоєвропейського романтизму, з другого ідеї чеських народніх будителів Добровського, Шафаржіка, Коллара і Челяковського. І наші перші галицькі будителі, Маркіян Шашкевич, Яків Головацький та Іван Вагилевич, можна просто сказати, виросли в атмосфері тих нових ідей славянського відродження, які виходили з того живого джерела, що ним тоді для цілого славянського світа було Чехія.

Ці ідеольогічні і культурні взаємини тридцятих років минулого століття набирають за дальших десять літ нової, нової форми; вони стають основою також політичного відродження українського народу. Сталося це на тлі тих подій, які перейшли цілою, особливо Середущою Европою, впрочім 40-их років XIX. ст., в добі, яку загально називаємо весною народів і знов таки головно під сильним і безпосереднім впливом чехів, які в цих подіях відтрали одну з найважніших ролі.

Як у національному відродженні українців визначну ролю відіграв вплив трьох чеських національних будителів: Добровського, Шафаржіка і Коллара, так у політичному відродженні українського народу була це вплив теж трьох чеських політичних будителів і провідників: Гавлічка-Боровського, Ріґера і Паляцького.

1936. рік — це ювілейний рік Шафаржіка, Гавлічка-Боровського і Паляцького. Цілий чехословацький нарід достойно святкує ці ювілеї: академіями, виставами, новими виданнями їх творів, прощами до могил цих своїх великих мужів, відслоненням їх памятників і т. п. Само собою, що й українці, які перебувають у Чехословаччині, не забули свого обовязку супроти тих, які так рішуче стали в обороні українського народу тоді, коли він починав щойно ставити свої перші кроки на шляху політичного життя модерної самостійної нації, супроти тих, які помагали йому формувати своє повносвідоме політично-національне „я".

Цей обовязок взяло на себе перше Т-во „Єдність" у Празі, а виконало воно його, хоч і скромно, але достойно, на окремо для цього скликаних сходинах дня 9. ц. м. Програму цих сходин виповнили такі реферати: проф. М. Любинецького: П. Шафаржік та українці; доц. д-ра М. Домицького: Ф. Палацький та українці і доц. Г. Омельченка: К. Гавлічек-Боровський та українці. Публики було досить, хоч повинно би бути більше. Всі три реферати були цікаві і то як своїм підходом до теми, так і самим змістом; вони привели нас до переконання, що Т-во „Єдність" зробило велике діло, коли влаштувало у себе цілий цикл таких викладів з історії чесько-українських взаємин, бо таким чином дало кожному українцеві, якому приходиться жити на еміграції саме між чеським народом, відповідний засіб до потрібного матеріалу до виконання найважнішого обовязку кожного українського політичного емігранта: якнайширше розпропаговувати ідею української справи. Такі виклади дали кожному, хто не має можливости сам собі потрібного матеріалу зібрати, готовий арсенал засобів, при допомозі якого можна би опісля лекше поборювати і використовати у своїм чеським окруженні те традиційне чеське русофільство, яке нині стає для нас знову дуже актуальним, дарма, що воно тепер набирає іншої форми.

М—н.

Здійснені мрії і смертельна загроза.

Після проголошення римської імперії.

Після приключення Абісинії та створення з неї окремої провінції здійснилися мрії Мусоліні, як творця відродженої фашистами Італії, яка зуміла вкінці здійснити задуми італійських державних мужів — придбати Італії кольонії. Від 80-их років минулого віку Італія шукала виходу з Апенінського півострова на африканський континент і після здобуття в 1882 р. пристані Ассаб і три роки пізніше пристані Массави, положених над Червоним Морем, сягнула далі з глибину Абісинії. Одначе програна італійських військ у 1896 р. під Адуею врятувала майже на пів століття незалежність Абісинії. Всеж таки по цій програній Італія не зрезигнувала зі своїх кольоніяльних амбіцій. З одного боку вела війну з розхитаною Османською Туреччиною, від якої в 1912 р. здобула миром в Уші Додеканеські острови, острів Родос, Трипольщину та Кирепайку; з обох останніх повстала кольонія Лівія. З другого боку Італія не спускала очей з Абісинії, країни багатої в різні мінеральні та природні багатства і невикористані сирівці, потрібні до розбудови італійського тяжкого й легкого промислу.

Одначе повільна господарська пенетрація Абісинії не вдоволила італійців. Всеж таки навіть Мусоліні не зважився на війну з Абісинією, не перетягнувши на свій бік Франції або В. Британії, які теж поширювали свої господарські впливи в Абісинії. Щойно згода Франції, яку висловив мін. Ляваль підчас своєї візити в Римі з початком січня 1935 р. та згодом пакт у Стрезі теж з квітня м. р., розвязали Мусолінієві руки в його намірах щодо Абісинії. Колиж уже італійсько-абісинська війна висіла на волоску, В. Британія відкликала свою згоду, а після вибуху війни за натиском британського уряду Ліга Націй наложила господарські санкції на Італію, як нападника на одного з членів Ліги — Абісинію. Що санкцій не загострено, Італія може зав-

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

о. О. ПРИСТАЙ. 27

При цій нагоді почув я від Йосе Блейнда легенду про повстання англійської мови:

Сотворив Господь Бог людей і постановив дати їм мову. Вони обступили свого Сотворителя, що почав їм роздавати язики. Одному дав французький, другому німецький, третьому український, четвертому арабський, пятому жидівський і т. д. В короткому часі Господь пороздавав усі язики. Але як обернувся, побачив, що за Ним стоїть чоловік без язика. Це був Джон Бул[1]), себто по нашому, Іван Бик. Бог не надумувався довго. Наказав ангелам забрати назад всі язики, кинути їх у котел і поставити на жар, щоб вони закипіли. Потім ангели мусіли змішати їх. А як з них виступила на верх піна, ангели зібрали її кохлею і подали англійцеві. А Господь сказав йому: „Це буде твій язик!" Тому то англійська мова складається з такої пестрої мішанини латинських, грецьких, німецьких, французьких і різних інших чужих слів

*

Всі жиди в Америці передовсім училися по англійськи. Бо людина без язика згубиться у світі, як пес на ярмарку. Опанувавши якслід англійську мову, бралися до роботи. Не маючи готівки, використовували здебільша марнотравність американців. Такий жид, роздобувши кілька долярів, купував собі старого коня і візочок. Іноді вдалося йому навіть задурно дістати це все. Він виїздив за місто і порпався там у домпах[2]). Вибирував у них старе залізя і різні інші речі, що їх американці щедро викидали на смітник. Бо це вже така вдача в американців, що вони люблять тільки все нове мати. Старих речей ніколи не зберігають, хоч можливо колись могли б іще придатися. Як американцеві бізнес ішов добре, то він зараз відпродував свої „старі" меблі, не оглядаючись, що вони в зовсім доброму стані. Зате купував собі нові й модніші. Жиди робили на цьому знаменитий інтерес. Куплені старі меблі вичистили, грохи змінили й виполітурували, а потім продавали їх за ті самі гроші, що й нові. Цей бізнес приносив жидам добрий дохід.

Призбиране в домпах залізя віз жид до фабрики, де продавав його цілими тонами. Зароблені гроші давав на гіпотечну позичку, щоб росли відсотки, а сам ішов дальше збирати залізя, доки не заощадив собі кілька тисяч долярів готівки. А до тисячок можна було йому дуже легко прийти. Видатків не мав ніяких, окрім удержання коня і скромного власного прожитку. За старе залізя не платив ані зломаного цента, а брав за нього небилі гроші. В місті Карнегі показували мені земляки одну жидівську фабрику, що її власник іще перед десятьма роками збирав по домпах залізні відпадки.

Інші жиди збирали по домах старі папери, особливо перечитані часописи. В Америці виходить безліч щоденників великанського формату, від 20 до 60 сторін обему та в мільонових накладах. Щоденник, що мав приблизно 30 сторін друку, коштував усього 2 центи! Американець купував собі щодня свій часопис, переглянув його, прочитав кілька сензаційних новинок, зокрема спортові вісті й ті рубрики, що особисто ними цікавився. Прочитані часописи американці складали звичайно в пивниці, щоб не засмічувати ними мешкання. А як донеслись з вулиці вигуки. регс!, то кликали збирача регсів, що ним звичайно був жид. Він забирав з пивниці цілі оберемки часописів, а домашні ще й дякували йому, що взяв собі від них те „сміття".

Деякі жиди слабшого здоровля бралися до лекшого бізнесу. Купували з фабричних складів дешеві полотна, сукна й готові одяги. Звязували свій товар у звій до церати й ходили по хатах свіжих емігрантів, що, правда, потребували різних річей, але не мали змоги купити собі їх у крамниці, бо не встигли ще навчитися по англійськи. Тому ждали жида-„питлара", мандрівного торговця, що з ним могли порозумітись у своїй рідній мові.

Проворний жид загощував до хати звичайно серед дня, коли сподівався, що чоловік буде на роботі, а він застане тільки жінку. З нею вигідніше робити гешефт! Легкодушні жінки давали себе оциганювати підлесливим словам жида. Не те робітники, що так тяжко працювали й зароблений гріш не хотіли викидати на жіночі „терефери", тобто на зайві одяги та прикраси. Як жид побачив у хаті чоловіка, то не морочив довго голови, побоюючись, щоб не обірвав пальцем поза плечі. Він скромно стояв біля дверей і, поздоровивши чемно, перепрошував, що турбує своїм приходом. По цім вступі вичислював за порядком, як Отченаш, усі свої товари й питався, чи міссіс[1]) не купить щонебудь гарного в нього. Але як почув голос господаря, що не треба їм нічого, забирався, як непишний з хати й ішов дальше.

(Далі буде.)

*

[1]) John Bull — насмішлива назва англійців.

[2]) Зсипи сміття і відпадків.

[1]) mistress-пані.

дчувати лише Франції, яка за ніяку ціну не хотіла ослаблення сили та значіння Італії в Европі, як надійного союзника проти Німеччини та правдивого гаранта незалежности Австрії.

Але планів присли нов милана банька з хвилиною, коли Німеччина обсадила своїм військом здемілітаризовану смугу Надренії, а розварені союзники зі Стрези: В. Британія та Італія ні пальцем не кивнули, щоб покарати збройною рукою смільчака канц. Гітлера. Словом, на цій імпрезі з Абісинією заробили покищо дві держави: Італія та Німеччина. Перша заокруглила свої кольонії Абісинією і тепер простір її кольоній обіймає 3,351.244 км. квадр., а число мешканців збільшилось на 10 міліонів. До того Мусоліні, проголошуючи 9. травня ц. р. повну анексію Абісинії та відновлення римської імперії, здійснив задушевні мрії фашистів Італії та ще більше обеднав цими двома історичними актами італійську націю довкола фашистівського уряду та своєї особи. Щож до Німеччини, то вона, занявши Надренію, завдала останній смертельний удар зненавидженому версайському трактатові та підорвала авторитет Франції, яка збудувала свою гегемонію в Европі на трівкости саме цього версайського договору.

Нема сумніву, що ані Італія ані Німеччина не уступлять ні крок перед Лігою, бо переконались, що в конфлікті з Лігою Націй користає завжди сильніший, який не йде на уступки.

Передишку після відложення сесії Ліги Націй до 15. червня ц. р. італійське дипльоматія використає в той спосіб, щоб добитись відкликання санкцій. Тому Італія по останній демонстрації на засіданні Ради Ліги Націй ледви чи покине Женеву. Вона хоче лише згоди від Ліги Націй на доконані факти, щоб опісля здобути якнайшвидше закордонний капітал і приступити негайно до використовування на широку мірку велитенських мінеральних багатств Абісинії та осушування нових плянтацій бавовни. Надщерпані війною італійські капітали вистачать в остаточному випадку не кольонізацію італійцями Абісинії, на наладнання управи збіжжа, на розвинення годовлі худоби і продукцію мяса, яке дотепер вони спроваджували головно з Полудневої Америки та з Югославії. Вкінці на використання лісових багатств Абісинії, щоб зменшити привіз будівельного дерева та дерева на целюльозу.

Вирішує тепер одно питання: як поставляться до проголошення римської імперії Франція та В. Британія? Після виборчої перемоги у Франції народнього фронту і недалекого приходу до влади лівого уряду під проводом Блюма зросли у Франції настрої за санкціями. До того Франція розчарувалась на Італії за те, що вона не виступила рішуче проти Німеччини після обсадження Надренії. Тепер після повної анексії Абісинії Франція готова ще „заробити" на цьому інтересі те саме, що заробили большевики після проголошення незалежности Манджуко, а саме втрату єдиної залізниці, яка йде з Джібуті до Адді-Абеби. Крім того Італія добре знає, що за санкціями найбільше розпинаються комуністи і соціялісти всяких відтінків, отже ті, які завтра прийдуть у Франції до влади. Правда, кожний уряд дбає в першу чергу життєвими інтересами своєї держави, але саме тут суть розвязки цілої справи. Франція добре знає, що в Англії зросла ще більше нехіть до Італії після проголошення римської імперії. Франція знає теж, що В. Британія вступила на шлях приспішеного дозброєння, яке на думку військових фахівців тріватиме коло двох років, бо шляхи британської імперії загрожені, в першу чергу Італією на Середземному Морі. Зі здержливої тактики британського уряду супроти Німеччини виходить, що В. Британія хоче наразі довести до замирення між Францією та Німеччиною і відтягнути її осьтак від союзу з Італією. Ясно теж, що доки В. Британія не переведе своїх дозброєнь, не буде підтримувати ввесь час санкцій проти Італії, тому кінець-кінців до якогось порозуміння з Італією дійде і санкції скасують. Одначе ледви чи це порозуміння з конечности перетвориться в союз між В. Британією та Італією. Навпаки! Можна сподіватися, що між цими обома державами дійде неминуче до рішучої збройної розправи, бо В. Британія звичайно не дарує тому, хто смертельно загрожує її життєвим інтересам. А такими життєвими інтересами В. Британії є її володіння в Єгипті і Судані, в Палестині та Аравії і — що найважніше — загрожений тепер Італією шлях на Середземному Морі.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими маркамв

9 днів щастя

тягнення IV. кляси принесли клієнтам популярної і постійно щасливої колектури „НАДІЯ" такі великі виграні:

Постійна денна виграна

30.000 — зол. на ч. 164247

Постійна денна виграна

30.000 — зол. на ч. 164148

20.000 — зол. на ч. 53748

10.000 зол. на ч. 27411	10.000 зол. на ч. 81859
10.000 зол. на ч. 43121	10.000 зол. на ч. 111112
10.000 зол. на ч. 65637	10.000 зол. на ч. 144997
5.000 зол. на ч. 8149	5.000 зол. на ч. 137268
5.000 зол. на ч. 55475	5.000 зол. на ч. 142560
5.000 зол. на ч. 78474	5.000 зол. на ч. 159808
5.000 зол. на ч. 83417	5.000 зол. на ч. 168326
5.000 зол. на ч. 137048	5.000 зол. на ч. 186682

та цілий ряд виграних нижче 5.000 золотих.

„НАДІЯ" Львів, Леґіонів 11.

КУПУЙТЕ НАШІ ЩАСЛИВІ ЛЬОСИ 1-шої КЛЯСИ.

Терор в Абісинії.

ДЖІБУТІ, 19. 5. Райтер. Подорожні з Адді Абеби оповідають, що там засудили на смерть кількасот абісинців за те, що переховували заборонені товари та не видали зброю. Засуджених розстрілюють зі скорострілів гуртами по 40—50 людей.

ВІДБИРАЮТЬ ЗБРОЮ.

РИМ, 19. 5. ПАТ. Італ. війська шукають всюди за укритою зброєю. В Адіс Абебі найшли 7.800 крісів, 80 пістолів, 156 скорострілів, 51 пушок, грузові авта і воєнне знаряддя. В околиці Гаррару зібрали 9000 крісів, 140 скорострілів, 32 нові гармати, 89 старих, 30 грузових авт, муніцію, харчі, ліки та бензину.

КРАДЖ ДИПЛЬОМАТИЧНОЇ ВАЛІЗИ.

ДЖІБУТІ, 19. 5. ПАТ. В дорозі залізницею з Адді Абеби пропала валіза заадресована до брит. консуляту в Джібуті

ІТАЛІЙСЬКИЙ ЧАСОПИС В АДІС АБЕБІ

АДІС АБЕБА, 19. 5. ПАТ. Не дасть почати виходити перший часопис в італійській мові, на місце французького „Курієра Етіопії".

РАДІО В АБІСИНІЇ УРУХОМЛЕНЕ.

АДІС АБЕБА, 19. 5. Стефані. Передачами радіо урухомили всі радіостанції.

—o—

Волосні секретарі не розуміють української мови.

(Допис з Бережанщини).

Господар у Плаучі Великій, повіт Бережани, Іван Лесів прийшов дня 2. травня ц. р. в год. 3.50 пополудні до волосного (гмінного) уряду та просив секретаря волости п. Хлосту, щоб повернув йому книжку — свідоцтво його коня, яку був залишив у волости з приводу крадежі його коней. В тому моменті секретар Хлоста звернув йому увагу, що „по руску не розуме" і не знає, що це є та що означає „залишив"; далі зажадав, щоб п. Лесів говорив по польськи. Коли інтересований відповів, що по польськи не вміє говорити, секретар Хлоста зажадав, щоб п. Лесів привів зі собою „тлумача". На це відповів йому п. Лесів, що коли не знає української мови, то сам повинен привести собі перекладчика, бо Лесів не є обовязаний вести зі собою перекладчика до волосного уряду. Тоді секретар Хлоста сказав до п. Лесіва: „Я панєм дзві отвожен". Це сказав він у присутности війта волости Гапта, лавника Сьвітніцького і коменданта постерунку Звіліньского.

Таке відношення до української мови і таке домінуюче секретаря Хлости у тамошніх околицях є не лише протизаконне, але просто й невідповідне тому, що тим польської мови ніхто поза урядом не вживає.

У селі є багато всяких справ, які треба полагоджувати у волости — і як їх можна корисно полагодити, коли там селян не розуміють?! Може відповідь на це дасть компетентна влада.

Мільонові зловживання у большевицьких професійних союзах.

„Труд" у кореспонденції з Києва обговорює акт обвинувачення у справі зловживань управи українських професійних союзів. Управа змарнувала резервовий фонд, призначений на такі справи, як на лічення дітей, доживлювання їх у школах і т. д. Слідство виявило зловживання при видаванні білетів на лікування. Цими білетами члени управи обдаровували своїх знайомих, свої любовниці і т. д. За 9 місяців в 1935. р. управа використала 2 тисячі таких відпочинкових білетів та прогайнувала понад мільон рублів готівкою. Перед судом стане 10 урядовців управи професійних союзів. Судова розправа відбудеться в першій половині червня.

Люксусові санаторії для большевицьких старшин.

В Сочі, на кавказькім побережі Чорного Моря, большевики збудували люксусову санаторію ім. Ворошилова для старшин червоної армії. „Ізвестія" з 15 ц. м. повідомляють, що тепер у санаторії перебуває понад 450 вищих большевицьких старшин. „Ізвестія" подають такі подробиці побуту в санаторії: Меню складається щодня з 40 стравів; на пляжі є багато ресторанів; старшини користують з моторових човнів, спортових розваг і т. д. В усіх будинках санаторії відбуваються лекції европейських танців.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-51.

ПАНІ і ПАНОВЕ

КУПУЮТЬ ЕЛЕҐАНТНІ і СОЛІДНІ

ВОВНЯНІ ШОВКОВІ ПОЛОТНА

ТЕКСТИЛЬНОЇ ГУРТІВНІ

ЛЬВІВ-РИНОК 30

ІНДУСИ ОБЄДНУЮТЬСЯ.

БОМБАЙ, 19. 5. ПАТ. Конгрес індуських профес. спілок рішив прилучитися до інд. національного конгресу, щоб разом з ним побоювати нову конституцію; рівночасно приступив до „протиімперіялістичного фронту", що виступає проти війни зі СССР.

АНГЛІЯ БУДУЄ КОНТРТОРПЕДОВЦІ.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Брит. уряд повідомив Америку та Японію, що думає піднести загальний тонаж своїх контрторпедовців з 40.000 до 150.000 тон, себто до висоти, признаної „лондонським договором. Як причину подає брит. уряд піднесення скількости контрторпедовців та тонажу підводних суден інших держав.

ПІСЛЯ ПЕРЕВОРОТУ В БОЛІВІЇ.

ЛЯ ПАЗ, 19. 5. ПАТ. В столиці повний лад, страйк покінчився. Полк. Торо приїде нині, щоб стати президентом; правдоподібно він займенує новий уряд на місце провізоричного, що постав негайно після перевороту.

Страйки

В БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 19. 5. ПАТ. Тому, що власники тютюневих фабрик не хотіли підвищити платень коло 40.000 робітників застрайкувало. Грозить можливість, що до страйку прилучаться робітники з інших ділянок.

В МЕКСИКУ.

МЕКСИК, 19. 5. ПАТ. Вчора в год. 23. розпочався генеральний страйк залізничників. Початок страйку звістили фабричні сирени та свистки паровозів. Страйкує понад 50.000 робітників та урядовців. На залізничих станціях і варстатах вивісили червоні прапори.

МЕКСИК, 19. 5. ПАТ. Союзна арбітражово-поєднавча комісія ствердила, що страйк є безправний; за час страйку вони не діставатимуть платень, а як до 24-ох годин не вернуться до праці, залізниця виповість їм контракт праці. Но вічу 5.000 страйкарів домагалося, щоб інші робітники проголосили загальний страйк, але стрінулися з відмовою, тому рішили вернутися до праці. Хід страйку був спокійний, його закінчення слід завдячувати авторитетові президента держави серед робітництва.

В КАТАЛЬОНІЇ.

БАРСЕЛЬОНА, 19. 5. ПАТ. Страйк робітників і урядовців вуглевого промислу триває дальше. На тому підкладі прийшло до численних заворушень. Страйк матрозів покінчився.

ПАРТІЙНА НЕНАВИСТЬ.

МАДРИД, 19. 5. ПАТ. У вуглевому басені Матарроса застрайкувало 20.000 гірників тому, що власники копалень не хотять звільнити робітників, що не належать до нюд. фронту.

МАЛЄҐО, 19. 5. ПАТ. Вибух страйк пекарів. Військо заосмотрює населення в печиво

НЕГУС ВИЇЗДИТЬ ДО ЕВРОПИ.

ЛЬОНДОН, 19. 5. ПАТ. Можливо, що негус виїде до Европи в середу або в четвер. Дім, який він купив у Льондоні приготовлений на його приїзд.

Стаханівський рух підупадає.

Власними домами хочуть спинити втечу робіт ників.

На приказ комісаря тяжкого промислу окремі відділи інструкторів ведуть акцію у Донецькому басейні з метою піддержати стахановський рух, проти якого виступили спеціялісти-управителі трестів. Комісар наказав директорам тресту влекшувати працю інструкторам. Завданням інструкторів у першу чергу викривати робітників-саботажистів, яких директори мають карати на основі обвинувачення інструкторів. „Ізвестія" з 16. травня ц. р. повідомляють зі Сталіна про вороже відношення директорів трестів до інструкторів, яким відмовляють засобів комунікації, приміщення до праці і т. д. У тресті „Кодієвуголь" видатність копалень у травні зменшилася на 3.200 тон у порівнанні з січнем. „За індустріялізацію" повідомляє, що в металюргічних фабриках зменшилося число стахановців, велика частина робітників не виконує збільшених норм праці. В Енакіївській фабриці число стахановців зменшилося на 50 відс.

Втечу робітників з Донецького басейну задумують большевики спинити будовою окремих робітничих домів. Такі доми складаються з 1 кімнати з кухнею, або з трьох кімнат з кухнею їх будують на кредит, при чому „трест „Шахтант" доставляє робітникам матеріяли до будинт" доставляє робітникам матеріяли до будинків, використовуючи відпадки продукції. В пов., використовуючи відпадки продукції. В найближчому часі на терені тресту повстане 2.000 „індивідуальних домів". (РО).

Державний переворот в Австрії?

З Відня прийшли неспрадяжені чутки, ніби то Отто Габсбург задумує прилетіти до Австрії, а саме осісти в Штирії. Тим на нього ждали би провідники легітимістів. Отто пішов би походом на Відень. Спершу цей переворот пляновав він на вересень, одначе згодився на настоювання прихильників прилетіти вже з кінцем травня.

Нині прощаємо Цирульника!

Прощальні виставн в год. 7.30 і 9.30 веч. **„Тривка ондуляція"** **Знаменита ревія**

Зімінська—Желіховська—Терне—Ярощі—Ольша—Рентген. **Знижки для урядовців і студентів**

Загально-лемківська політична нарада в Сяноці.

Сянік, 15. травня 1936.

Дня 14. травня ц. р. відбулася у Сяноці заходом Повітового Народнього Комітету УНДО велика політична нарада, в якій взяло участь 184 представників цілої Лемківщини з повітів: Сянік, Коросно, Березів, Ясло, Ряшів, Горлиці і делегати лісського повіту. Прибули теж представники УПР, а саме заступник голови (УПР) посол *Володимир Целевич* та посол д-р *Степан Витвицький*.

Нараду отворив і нею проводив голова Повіт. Нар. Комітету УНДО в Сяноці *д-р Василь Главацький*, який привітав присутніх, зокрема представників УПР, зазначуючи, що вони своєю присутністю на нараді наглядно опрокидують поширювані деякими людьми поголоски, мовляв, УНДО виреклося Лемківщини. До президії нарад покликано *п. Олекс. Гладишовського*, голову Пов. Нар. Комітету в Ліську і селянина *Михайла Черепаняка* зі Семушової; на секретарів м-ра *Льва Букатовича* та студ. *Володимира Бровара*.

Перший забрав голос пос. д-р *Ст. Витвицький*, який виголосив довший реферат про політичне положення українського народу в межах Польщі, про теперішню українську політику й діяльність Української Парл. Репрезентації. Зокрема привітав Лемківщину від УПР та Національного Проводу і запевнив присутніх про постійне живе зацікавлення всього українського громадянства та його проводу справами Лемківщини.

Опісля посол *В. Целевич* доповів звідомлення свого передбесідника й обговорив політику влади на Лемківщині й усі лемківські болячки, як: справу лемківського букваря, апостольської адміністратури й інші. Зокрема підчеркнув вагу певидких, вірних і точних інформацій про те все, що діється на Лемківщині.

Обох бесідників нагороджено грімкими оплесками, після чого розвинулась жива дискусія. Забирали в ній голос: д-р Степан Ванчицький, адвокат у Сяноці, Степан Вархоляк з Вороблика Королівського, о. Карло Сальо з Мшани, студ. В. Бровар зі Сяноку, сел. Іван Вільха з Геретова, о. Вол. Худик з Волі Нижньої, сел. Михайло Черепаняк зі Семушової, сел. Федір Сегінь з Репеді, Олекса Середницький з Улюча, сел. Петро Дембіцький з Куляшного, о. Петро Андрейчик, парох Війського, сел. Ізидор Лайкош з Голучкова, сел. Йосиф Щітка з Яблонниці Руської, кооператор Йосафат Пачовський з Команчі, сел. Іван Малишак з Костарівець, столяр Антін Гоц з Дубрівки Польської, о. Василь Середович з Туринська, сел. Василь Качмарський з Бонарівки, о. Михайло Желлинський зі Завадки Риманівської, о. Олександер Гладишовський у Тисковій та д-р Володимир Караноєич, лікар у Сяноці.

Промовці порушували цілу низку місцевих некучих справ і висказували подяку цілої Лемківщини Українській Парл. Репрезентації за її дотеперішню діяльність. Зокрема промовці домагалися: щоб наші посли частіше відвідували Лемківщину, щоб УПР поробила заходи в справі усунення т. зв. лемківського букваря і лемк. читанок, щоб постаралась усунути перепони при закладанні читалень „Просвіти", кружків „Рідної Школи", „Сільського Господаря" й інших українських організацій у західній Лемківщині, де їх влада позабороняла та не дозволяє основувати нові товариства. Накликували також бесідники масово поширювати український часопис „Наш Лемко", який об'єднує всіх лемків і на західно-українських землях, і в Америці. Вкінці треба зазначити, що багато селян дуже гостро осуджувало церковну політику о. Полянського.

На порушені в дискусії справи відповідали посли і провідник зборів.

По дискусії ухвалено одноголосно отсі резолюції (у неприсутности духовенства):

1) Загально-лемківський Зїзд у Сяноці заявляє, що Лемківщина почуває себе нерозривною частиною одного українського народу та що ніякі заходи не вспіють її відірвати від українського пня.

2) Загально-лемківський Зїзд уважає Українську Парляментарну Репрезентацію за представницю Лемківщини та за одиноке управнене заступати її інтереси і висловлює їй повне довіря та признання за дотеперішню діяльність.

3) Загально-лемківський Зїзд засилає синівський привіт Преосв. Кир Йосафатові, Епископові Перемиському та стверджує, що до національного й релігійного відродження Лемківщини причинилося головно патріотично гр.-кат. духовенство.

4) Загально-лемківський Зїзд домагається заведення Апостольської Адміністратури для Лемківщини, а коли б це не сталося обсадження її ідейним греко-католицьким українським священником.

5) Загально-лемківський Зїзд домагається української мови навчання, українських підручників та українського вчительства у лемківських школах з українською дітворою.

6) Загально-лемківський Зїзд підчеркує право лемків набувати землю при парцелюванні великої посілости та домагається праці для українських робітників у місцевих промислових фабриках і заведеннях.

7) Загально-лемківський Зїзд просить Українську Парл. Репрезентацію поробити заходи в цілі відновлення окружного суду в Сяноці, поширення його компетенції на повіти березівський та короснянський та приключення його з поворотом до апеляційного суду у Львові.

8) Загально-лемківський Зїзд кличе лемків стануги одностайно та обєднано до організування свого життя у рядах українських культурно-освітніх установ та в рядах і під проводом УНДО до боротьби за свої права і за своє національне істнування, а ввесь український нарід та лемківську еміграцію поза границями Лемківщини просить інтенсивно допомогати Лемківщині.

По 5-тигодинних нарадах і вложенні подяки послам та відспіванні національного гимну закінчено цей перший Загально-лемківський Зїзд.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „повірних бльочків Р. Ш.

Чим я буду?

Цикль рефератів для всіх, що шукають інформацій про своє будуче звання.

В одному з німецьких видавництв вийшло свого часу коло півторі сотки маленьких брошур під спільним наголовком: „Чим я буду?". Була це серія порадників для тих, що вибирають собі звання. Отже для абсольвентів народніх і середніх шкіл та людей, що шукають якогось нового заняття.

Мав німір якийсь молодець після покінчення гімназії пійти напр. на фармацію, то міг найти там всякі інформації про цей фах. Довідався, де і які студії треба покінчити, яку практику треба мати, в яких умовинах прийдеться працювати і т. д. Цікавився хтось ремеслом, то найшов також відповідні порадники для себе. Словом: видавництво старалося дати поміч тим, що не маючи ще власного досвіду, ладились до самостійного практичного життя.

Це було колись. Нині обставини так змінилися, що згадані книжечки зовсім перестарілі. Зрештою вони німецькі, а відносини в Німеччині інші, як у нас.

Хто нині хоче дістати достовірні інформації про своє будуче звання, мусить досить находитись і напитатись. Або — скажім точніше — мусів находитись. Бо цього року це вже буде зайве. Кожний зацікавлений за кілька хвилин без труду довідається, що йому потрібне.

Гурт фахових людей, представників різних звань, у коротеньких, десятимінутових рефератах поділиться зі слухачами своїм досвідом і відомостями про науку, умовини праці та виглядн у своєму званні. Ці реферати, влаштовані заходом **„Української Порадні для вибору звання"** при Рідній Школі у Львові, відбудуться в днях:

Пятниця 22. V.: Інж. Р. Білинський: Який фах вибрати? Д-р І. Витановин: Учителі середніх шкіл і фізичного виховання. Д-р П. Білинок: Учителі народніх шкіл дошкілля і захоронок. Д-р Жизневський: Юристи.

Субота 23. V.: Д-р Коржинський: Лікарі. Д-р Дмоховський: Дентисти. Д-р Стахурський: Ветеринарі. М-р Кривокульський: Фармацевти. Д-р Рудницький М.: Журналісти.

Понеділок 25. V.: Беряк: Шевство. Гаушевський: Кушнірство. Дуфанець: Кравецтво, шапкарство. Кутковський: Фризірство.

Вівторок 26. V. Дир. Лазорко: Торговля. Проф. Ковалінько: Торговельні школи. Д-р Панченко: Кооперація. О. Лужницький: Фотографіка.

Середа 27. V. Дир. О. Залізницкова: Кравецтво, бізнізнирство. Бачинська: Трикотарство. Бережницька: Модництво. Д-р Парфанович: Акушерки, гігієністки, пялькушки.

Четвер 28. V.: Інж. Пастернак: Інжинірн. Інж. Рабтарівський: Інж. механіки, машинові шлюсарі, шофери. Інж. Маркусь: Інж. електротехніки електромонтери. Д-р Храпливий: Агрономи, агротехніки і лісники.

Пятниця 29. V.: Дир. Сидорак: Друкарство і репродукція. Стефанівський: Механ. шлюсарство. Заяць: Бляхарство. Карпинець: Годинникарство. Галібей: Кераміка.

Субота 30. V.: Мельник: Пекарство. Пивак: Різництво, мясарство. Возьний: Гостинничий промисл. Стецькін: Цукорництво.

Виклади відбуватимуться що вечора від год. 6—7 у школі при вул. Мохнацького ч. 12.

З організаційного руху.

ПОВІТОВІ ЗБОРИ УНДО В ЖОВКВІ.

Дня 8. травня в салі Повітового Дому в Жовкві відбулися Повітові Збори УНДО, на яких посол д-р Е. Перфецький здав посольське звідомлення а діяльности УПР в соймі і сенаті. На Збори прибуло повад 200 учасників. Предсідником Зборів вибрано *рідн. Володимира Даниловича*, який покликав на секретаря Зборів п. *Володимира Гродика* з Крехова.

У своєму обширному рефераті представив посол д-р *Перфецький* положення українського народу в Польщі і докладно обговорив складне міжнародне положення. Найбільше уваги присвятив діяльности УПР в соймі й сенаті. УПР, ставши членом законодатних установ, видвигнула низку домагань культурного, господарського і політичного характеру, як: зміну регіональної політики, про шкільництво, про шанування української мови, про підмогу для українських культурних і господарських установ, про автономію і т. д. Представники УПР засіли в кожній комісії і забирали часто голос. На пленумі сойму виголощено 18 промов, на пленумі сенату 16, у комісіях 18 промов.

Після посольського звідомлення почалась дискусія. Промовці вказували на невідрадне положення українського народу в Польщі, зокрема на те, що адміністр. органи на місцях дальше пристосовують у відношенні до українців давню систему пригнічення. П. Сегер говорив про скріплену в останніх часах діяльність комуністів у наших селах та домагався скріплення діяльности УНДО в цілі паралізування комунізму; дальше вказав на незрозумілу для українців підтримку москвофілів адміністр. владою в Жовківщині по останній день. П. Михайло Мороз виступав проти надмірного оподаткування селянства і домагався внесення податку від нерухомостей і льокалів. П. Михайло Недовін говорив про пошесть москвофільства і совітофільства в Передриміхах, про їх наступ і про те, що адміністр. влада йде їм на кирпиню і про те, що адміністр. влада не дала дозволу на устріч. Нпр. адміністр. влада не дала дозволу на основання в Передриміхах „Сільського Господаря" в Передриміхах, зате рівночасно дозволила там основати аналогічне москвофільське товариство. Про підтримку москвофілів адм. владою говорив також п. Іван Бурак. Взагалі багато промовців говорило про фаворизування адм. владою москвофільських могіканів-недобитків у Жовківщині, особливо в Куликівщині, та про перепони для здорового в Куликівщині, та про перепони для здорового розвою діяльности українських товариств: „Просвіти", „Сільського Господаря" і „Рідної Школи".

Бесідникам відповідав посол д-р Перфецький, що обіцяв інтервенювати у старостві у всіх порушуваних на Зборах справах. Врешті заявив, що кожного вівторка після першого приїздитиме до Жовкви, де кожний буде мати змогу звернутись до нього в своїх різних справах. *Учасник.*

РАЙОНОВА ПОЛІТИЧНА НАРАДА УНДО У ВИННИКАХ.

Дня 10. травня ц. р. заходом Пов. Нар. Комітету відбулася районова політична нарада у Винниках. На нараді було около 140 громадян з Винник та його околиць. Нараду відкрив *о. кон. Г. Гірняк*, парох Винник, проводив *д-р Я. Нагляк* і *проф. Поллек*, секретарював *п. Бреславський*. Обширний реферат про політичне положення українського народу та про працї Української Парл. Репрезентації виголосив *пос. д-р С. Білик*. (На нараду мав приїхати голова пос. В. Мудрий, але тому, що в останній хвилині був перешкоджений, в його заступстві поїхав пос. д-р С. Білик.) По рефераті вивязалась дуже річева дискусія, в якій забирали голос переважно місцеві інтеліґенти, які вповні погоджувались з теперішньою політичною лінією УНДО. На внесення президії ухвалено такі резолюції. 1) Зібрані на нараді у Винниках висловлюють довірря проводові УНДО та одобрюють працї УПР на терені законодатних палат. 2) Зібрані домагаються реалізації постулятів, які предложила урядові Українська Парл. Репрезентація.

РАЙОНОВА ПОЛІТИЧНА НАРАДА В ЛІСНЕВИЧАХ.

Дня 17. травня ц. р. відбулася районова політична нарада для громадян волости Навпрія в Лісневичах. На нараду прибули громадяни таких сіл: Лісневичі, Пустомити, Містки, Глинно, Нагорини, Милошовичі і Підсадки. Щоб зазнайомитися зі селом і безпосередньо з ним зустрітися, приїхав на нараду голова УНДО й УПР пос. Василь Мудрий, якого на станції привитав голова місцевої управи УНДО п. І. Кристиняк. Перед читальнею очікувало приїзду голови багато громадян, в імені яких привитав його лавник волости п. Михайло Бернят.

Нараду відкрив і проводив нею *п. І. Кристиняк*. Присутні із зацікавленням вислухали реферату *пос. Мудрого* про політичне положення українців, про теперішню політичну тактику УНДО та про працї УПР. При кінці завітлював голова пос. Мудрий до присутніх працювати в згоді і згоді в українських товариствах для добра українського народу. Проти сильного та зорганізованого написку на нашу суспільність комуністів мусимо поставити політично зорганізовані лави українського народу.

По рефераті п. І. Кристиняк подякував голові пос. В. Мудрому і присутні тричі крикнули „слава".

Після цього ухвалено одноголосно довірря проводові УНДО й УПР та одобрено її дотеперішню діяльність.

ЩОБ ЗАСИМІЛЮВАТИ ІММІГРАЦІЮ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 19. 5. ПАТ. Міністер праці предложив президентові проект закону в справі іммігрції, що м. ін. забороняє отвирати чужинецькі школи по рільничих кольоніях та вчити дітей до 12. року життя чужих мов. Кожна кольоніяльна група мала б щонайменше 30% бразилійських робітників.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Французького архиепископа з Руен, примаса Нормандії, відзивала апостольська столиця з його становища.

Б. американський президент Гувер не хоче кандидувати у найближчих виборах на президента Злучених Держав.

Манджурія хоче заключити протикомуністичний союз зі Східним Гопей.

Парагвайський уряд подався до димісії, щоб уможливити реконструкцію кабінету.

Мадярські офіційні круги заперечують поголоски про реконструкцію кабінету.

Американський сенат ратифікував морський договір.

Британський уряд запропонував деяким державам приступити до морського договору, який підписала 25. березня ц. р. Англія, Франція й Америка.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 15-100

— **Нове видання 1-го тому „Волині" Самчука** вже появилося. Книжка відзначена першою нагородою. Замовляти в видавництві „Дзвони", Львів, вул. Японська ч. 7. II. Ціна 4.30 зол. Хто замовляє безпосередньо в видавництві, не платить за порто. 2103

— **Ямне біля Яремча.** Кімнати, цілодення утримання, а також поодиноко: снідання, обіди та вечері по направду низьких цінах поручає вже від 1. червня Зарицька Володимира, Ямне, дім Михайла Павлюка, також Львів, Жулінського 6, партер. 2143

— **Засідання Комісії Літературознавства** при Фільол. Секції Наук. Тов. ім. Шевч. відбудеться в пятницю 22-го ц. м. в год. 6. веч. Дискусія на тему: „В якому літературному роді талант Франка проявився найкраще?"

— **Свято в роковини смерти С. Петлюри у Берліні** влаштовує „Спілка Українців у Німеччині" у пятницю 22. травня в льокалі Т-ва, Шарльоттенбург Гервінусстр. 25. Початок в годині 20.30.

— **Дешеві прогулькові потяги.** В четвер, 21. ц. м. рано вийде зі Львова на цілий день потяг у долину Опору. Потяг буде задержуватися на стаціях Сколе, Гребенів, Зеленинка і Тухля, де пасажири можуть довільно висідати і всідати. Ціна білету геть і назад 6 зол. В неділю, 24. ц. м. вийде популярний потяг до Трускавця, де в гарні купелі на Помірках. Ціна білету 6 зол.

— **Осторога.** Дійшло до нашого відома, що якийсь чоловік заїзджає фірою під різні наші установи і подаючи себе посланцем Секції будови школи на Личакові, голоситься по відбір всяких покужитків. Тому заявляємо, що: 1) в'язника з візком висилаємо тільки там і тоді, коли хто цього домагається; 2) візник має все при собі легітимацію з печаткою і підписом голови Секції. — Секція будови школи Кружка Р. Ш. ім. Князя Льва у Львові. **Д-р М. Панчишин,** голова, **Евгенія Пашкевичева,** секретарка.

— **Вийшов на волю.** Як довідуємося, з вязниці в Равичі вийшов на волю м-р Мирон Богун, засуджений у 1934 р. на 7 років вязниці. Богун відсидів 1½ року вязниці.

— **Хто виграв?** В нинішнім дні тягнення держ. кл. льотерії впали м. ін. такі виграні: 10.000 зол. на ч. 107675 144130, 5.000 зол. на ч. 1955 11243 83995 132318 163353 164346 179646, 2.000 зол. на ч. 10462 83268 89451 109227 123946 123340 142830 161305 171894 176103, 1.000 зол. на ч. 5096 5856 28128 32055 32779 35124 47893 49802 61560 63499 74971 81171 89621 102095 104818 106695 109702 115176 116041 124422 131369 135365 141568 149287 153028 161504 163028 165407 167427 169921 177783 182247.

— **Страйк будівельних робітників у Львові** затягнувся з причини непримиренного становища обох сторін. Переговори між представниками робітництва і працедавців під проводом урядових делегатів із Варшави станули на мертвій точці. Працедавці пробують поділити страйкарі на три групи: справжніх будівельних робітників, цеглярів і від будови вулиць та з кожної

Присилайте передплату!

окремо переговорювати, ставляючи інші умови ни. Покищо страйкарі держаться солідарно і страйкова ситуація загострюється.

— **Нова дорожкарська тарифа у Львові.** Воєвідський уряд змінив тарифу оплат за їзду кінними дорожками у Львові. Тепер обовязує така тарифа: за їзду в місті парокінною дорожкою в день і вночі 1.20 зол. (однокінною 0.80). За їзду до і від двірців з пакунками 2.50 (2.—). Їзда з кожного місця на периферії 3 зол. (2.40), на Високий Замок, Східні Торги, Погулянку, Новий Львів, Личаківський парк і Габріелівку 2 зол. (1.50).

— **В обороні тих, яким загрожує ексмісія.** Львівське т-во охорони льокаторів і субльокаторів вислало до президії ради міністрів і міністерства справедливости меморіяли у справі інтерпретації судами арт. 23 закону про охорону льокаторів на їх некористь. Багато льокаторів дробило з власниками реальностей румаційні умови, на основі яких власники реальностей мають право, якщо льокатор не додержує умовин, виключити його з мешкання. Тепер власники реальностей користають з тих умов і суди відмовляють льокаторам, що знайшлися в трудному положенні мешканевої мораторії. Тому т-во охорони льокаторів домагається новелізації закону про охорону льокаторів у цьому напрямі, що згаданий артикул закону не виключує застосування мораторії до випадків, де ексмісія оперта на умові.

— **Форсують дальше „млєчарні".** На терені копичинецького повіту зорганізовано в останніх часах у Гусятині польську районову молочарню, що обіймає всі громади в надграничній смузі. Як подає агенція „Всхуд", молочарня має чотири філії з денною доставою молока 700 літрів і 100 членів.

— **Зїзд делєґатів міст.** У Львові відбувається зїзд делєґатів міст у справі виконування будівельного нагляду. У зїзді бере участь понад 50 делєґатів з ріжних воєвідств. Реферат на тему головної проблеми виголосив інж. Пірго, після чого вибрано три комісії.

— **Лісово-господарська конференція в Заліщиках** відбулася при участи лісового інспектора та власників і управителів лісів у заліщицькому повіті. Реферат про заліснення т. зв. стінок (узбіч, ярів) виголосив лісничий Німець, опісля учасники конференції звідали ліси п. Турнава, де вислухали реферату воєвідського інспектора охорони лісів, п. Адамовича про культуру й охорону лісів. Конференція мала на меті наладити співпрацю державних чинників з чинниками приватними в ділянці лісового господарства. (Всхуд).

— **Присуди за участь у кривавих демонстраціях.** У вівторок їшли у Львові перед с. о. д-ром Бітнером дальші розправи проти обвинувачених з участі в кривавих подіях 16. квітня. Поліцію повідомили тоді, що грабують конфекційну крамницю Ерни Барон при вул. Городецькій 70. Коли поліцай Адамський підніс спущену рулету, хтось вдарив його тупим предметом у голову. Прийшли інші поліцаї та арештували переодягнених уже в крадені одяги Ст. Казімерчука, Теодора Духна, Ол. Цюрку, Ів. Гуньку, Ів. Сюпанського й Ів. Олинича. Духно признався, що хотів красти, був у крамниці, одначе нічого не взяв. Інші підсудні твердять, що найшлися випадково в крамниці, а одяги, в які переодягнулися, найшли на вулиці. Свідок подій власничка ресторану Дора Тененбавм твердить, що з вікна приглядалася грабіжі та затямила собі підс. Гуньку, який на вулиці бив шиби й ліхтарні, пізніше бачила, як Гунька ввійшов до крамниці Баронової. Телєфонувала до поліції, та їй відповіли там, що „поліція безсильна". Власничка Баронова зізнає, що приглядалася грабежі з вікон дому, бо боялася зійти на вулицю. Перед тим самим суддею їшла далі розправа проти Осипи Ковальчук, яка, як зізвали свідки, брала участь у грабежі горілки з ресторану при вул. Городецькій, опісля пішла до пляндрованої вже крамниці машин Нойбергера при вул. Городецькій, де брала чинну участь у демолюванні, витягнула одну рільничу машину на вулицю, а юрба знищила її. Підсудна твердить, що не брала участи в грабіжі, лише приглядалася здалеку подіям. Прокуратор у промові домагався кари для підсудних, які сформувалися лише бажанням нищення та грабежі чужого майна. Головною торкається це підс. Гунька, що вже був караний кілька разів, а як легіоніст дістав посаду в магістраті, всеж пішов грабити, одначе не з нужди. Суддя Бітнер засудив Гуньку на 2 і пів року, Олинича на півтора року, Ступанського на півтора року, Цюрку на 1 рік і 8 місяців, Духну на 1 рік і 3 місяці вязниці, Казьмерчука на 10 місяців та з огляду на молодий вік і що досі був некараний, припинив йому виконання кари.

— **У справі вбивства судді Гофмокля** в Станиславові арештовано 40 підозрілих осіб. Найбільше підозріння паде на 32-літнього Стефана Смішного, робітника з Крехович, караного 8-місячною вязницею. Він міг піместитися на судді Гофмоклі за те, що той вів слідство проти нього і причинився до його засудження. На збранні Смішного стверджено сліди крови.

— **Пожежі.** В Соловій пов. Перемишляни згоріло 36 будинків на шкоду 60 тисяч зол. — У Глубічку пов. Борщів жертвою вогню впало кілька господарств. — В Данилівцях пов. Збори пішло з димом 10 будинків, власність чотирьох господарів. — В Дитківцях пов. Броди згоріло 15 га лісної культури.

— **Краєва хроніка.** Страйк тартакових робітників у Стрию скінчився побідою страйкарів, що здобули підвишку платні. — В Лагодові пов. Броди 23-літня Текля Зварич убила свою 9-літню сестру Стефанію, заколовши її ножем. — В Берліні пов. Броди вмерла 100-літня Юлія Швець, що лишила 90 потомків, що сягають аж до правнуків.

— **Літературний конкурс.** В Польській Академії Літератури у Варшаві відбулося засідання суду повістевого конкурсу, який оголосила видавнича фірма „Ксьонжніца Атляс". Суд закваліфікував до вирішення пять праць. Томущо ніодин із надісланих творів не надавався до відзначення першою нагородою, суд рішив признати другу нагороду в сумі 1.500 зол. за повість „Залізна корона", якої авторкою псказалася Ганна Малевська. Суму 2.500 зол., яка була призначена на першу нагороду, конкурсовий суд переказав за згодою фірми „Ксьонжніца Атляс" у розпорядження президії Польської Академії Літератури на піддержку літератури.

— **Вартівник застрілив офіцира.** Трагічна подія склалася в касарні полку уланів у Минську Мазовецькому. Пор. Зандбанґ, маючи інспекційну службу, контролював у ночі чуйність вартівників. Улан Сікоровський, що стояв на варті, побачив здалека в темряві, як хтось зближається, спинив його і зажадав гасла. Відповіди він не чув і держачись службових приписів, стрілив. Показався добрим стрільцем, бо поцілив пор. Зандбанґа в чоло, наслідком чого він згинув на місці.

— **З Польщі.** У Варшаві арештовано урядовця місцевої шкільної ради Вишневського, що спроневірив 13.000 зол. — В околиці Столпців появилися масово хрущі й обїли майже все листя на деревах.

— **Ріжні вістки.** В Латвії заборонено у школах і урядах готицьку азбуку, а введено обовязково латинку. — У звязку з банкрутством „Фенікс" скінчило досі самогубством вісім осіб. — З провінції Аракан у Бірмі шалів ураган, від якого згинуло кількасот людей. — На Чорному Морі шаліє від кількох днів велика буря, якої жертвою стало багато рибацьких кораблів і людей. — Італійський уряд розписав конкурс на випродукування тканини, що найкраще надавалась би на одяги в Абісинії. — В чеському містечку Рудніцах арештовано 25-літнього Степанка, що вбив дві жінки, порубав їх на кусники і закопав у городі.

— **Друкарський чортик.** У вчорашньому „Ділі" у статті „З діяльности „Музею Визвольної Боротьби України" у Празі" пропущено у підтитулі слова „Загальні Збори". В рубриці „Усього потрохи" заголовок новинки про гору Атос видрукували „Закупна" замість „Закутина без жінок".

Поклик премієра Складковського.

ВАРШАВА, 19. 5. ПАТ. На загальному зїзді кола Пйонтаків прем. Складковський виголосив коротку промову. Заявив, що став премієром на приказ президента і ген. Ридза-Сьміглого. На зїзд прибув тому, щоб підбадьорити себе і зачерпнути духа команданта, який неприємно бере участь у нарадах (присутні встали). Далі премієр заявив, що прийшов зачерпнути духа команданта, бо йде до боротьби. Пригадав товаришам, як то вони помагали собі, коли хтось з них їшов на стежу. Тоді позичали своєму товаришеві все, чого йому не доставало. Але це не було найважніше. Ні! Найважніше було те, щоб стежа почувала піддержку своїх товаришів. Нині — заявив премієр — на приказ ген. Рида Сьміглого їду на стежу, щоб берегти ваші сили. Зате вимагаю від вас, щоб ви піддержали мене, коли почуєте, що борюся там на переді, щоб я почув, що не є сам, що ви мене розумієте, даєте змогу, якщо не перемогти, то бодай видержати у боротьбі. **Цих неприятелів** напевно буду мати перед собою. **Ними є: безробіття, незгода між вами, бажання критикувати всіх і безліч інших справ, які треба буде побороти.** Вкінці премієр просить ще раз, щоб допомогти йому. Якщо не поможете, то хіба я був би дурним, якби міркував, що переможу. Якщо допоможете, то можливе, що Польща збудиться такою, яку командант назвав нам вчити дня 6. серпня.

З нових видань.

ФІЛЯРЕТ КОЛЕССА: „Формули закінчень в українських народніх думах у звязку з питаннями про наверстування дум". Львів, 1935. „Записки Наук. Т-ва ім. Шевч. т. LV.

Проф. Ф. Колесса підіймає ще й досі невирішене питання про походження наших народніх дум у звязку з теорією Житецького з 1890 рр., що думи це напів книжні твори. Теорію цю підтримують подекуди К. Грушевська у вступі до академічного видання „Українських народніх дум" і В. Перетц у своїх рецензіях на це видання та на працю Ф. Колесси „Про генезу українських народніх дум". Ф. Колесса бере за основу своєї аналізи музичну й віршову будову думи та їх стиль. Виходить він з найновішого погляду про те, що найкращою прикметою для характеристики твору: звідки він походить і з чим спорідчений в його поетичний стиль, а не сюжети та мотиви, які можуть бути мандрівні, запозичені, однаково добре спільні творам письменства, як і устної словесности. З дослідів у цьому напрямку виходить, що думи спорідчені з нашими похоронними голосіннями, бо тільки ширше розвинули ту саму форму мельодичного речитативу.

У голосіннях і думах велику роль грає імпровізація; її характеристичні риси зовсім ріжні від творів писаних, індивідуально компонованих, обдумуваних; народній співець імпровізатор вибираючи якусь тему чи йдучи за устним переказом невідхильно приймає деякі готові схеми повторювання, традиційні формули, звязані з даною словесною формою. Саме в наших думах надибуємо такіж типові закінчення, що мають за собою вікову традицію, збережену в кобзарських речитаціях. Проф. Колесса поділив наші думи на поодинокі групи саме на основі характеристичних поворотів мотивів та формул закінчення. Так напр. думи про турецьку неволю кінчаться проклоном турецькій землі та молитвою за визволення. Похоронні та поминальні обряди, що в певідлучною частиною нашого народнього побуту, находять свій вислів у думах про лицарську смерть козака. Плач над померлим товаришем та звеличання покійника дівали засновок до лицарських дум, що найчастіше кінчається формулою: „Полягла козацька, молодецька голова,
Як од вітру в степу трава, —
Слава не вмре, не поляже!"

Побіч того й опис козацьких похоронів стрічається як традиційна формула.

Козацькі думи, що змальовують найважніші події бурхливого козацького життя, вийшли, очевидно, з козацького середовища, і для нього були призначені; побутові думи (напр. про удову), що мають інший характер, визначаються зовсім іншими закінченнями, в яких виступають позачальні моралізаторські тенденції, (напр. похвала батькової-материної молитви). Ці думи витворилися серед мандрівних професійних співців, що стояли близько церкви й школи. На думах видно сліди їх поступневого наверстування — нові співці додавали до матеріялу давнішої доби нові елементи. Найдавніші думи це невільницькі плачі та думи про утечу з турецької неволі. Коли прирівняти ці думи з думами доби Хмельницького, бачимо типи двох ріжних формацій, що довгий час розвивались рівнобіжно, втягуючи у себе елементи пізнішої народньої творчости. Характеристичною рисою найдавнішого типу дум є те, що вони зображують події, постаті й явища, які повторяються впродовж століть, а не індивідуальних героїв; деякі історичні імена, стрічаються в них зовсім випадково, чого ніяк не можнаб сказати про думи з доби Хмельницького. Автім думи старшої й новішої верстви підлягли значним змінам через те, що з упадком козаччини вони перейшли від козацьких бандуристів у руки жебрущих співців-старців, навіть лірників, репертуар яких пересякнений церковними впливами. Так само як історик стоїть у мистецтві може надибувані відкрити наверстування, що прийшло пізніше і стверднти під ним первісний стиль, який у своїй простоті та одноцільній гармонії, історик літератури відзаходить у літературних творах додані пізніші прикраси, що повторяються згідно з прийнятими звичаями та поглядами даної доби й даного середовища.

М. Р.

ОСТАННІ НОВИНИ ВОВНИ І ПАНЧОХИ ARCO НА ЛІТНІЙ СЕЗОН ПЛ. ГАЛИЦЬКА 3. ВЖЕ НАДІЙШЛИ

З кіна.

Кіно „Химера": „ПРАВО ДО ЩАСТЯ".

Історія трьох безробітних молодих талановитих осіб, що не найшовши заробітку, мусять користати з гостинности сторожа міського саду і мешкати в шопі, що є складом знаряддя для прочищування стежок і вулиць. Для нашого глядача цікаво тут буде звернути увагу на подробиці, характеристичні для країни великого матеріяльного розвитку: ці бідаки засуджені на голод, носять із собою валізу з милом, з чистими рушниками і сорочками і дбають яко мога про свій зверхній вигляд та чистоту. Сторож має помешкання з лазничкою та таку вигоду, про які мріє неодин інтелігент. Бачимо тут дуже добре зображене буденне життя бідних людей, що мають деякі потреби інтелігентів і інтелігентів, що стали бідаками. Натяки на сучасну крізу інтелігенції супроводить віра, що чесність та енергія дають людині змогу прожити. Драматичні моменти переплетені своєрідним гумором американців, які не тратять ніколи своєї „стандартової" усмішки. Головну ролю грає давно небачена в нас Джейніт Гайнор, що зберегла досі свою щиру наївність і Ворнер Бакстер. Артист у ролі безробітного музики Розенберга дає тип перечуленого, часто сильно несимпатичного артиста, що має перебільшене переконання про свою величину.

ДИВОГЛЯДИ.

ПРИЧИНА РОЗВОДУ

Цими днями відбувся у Відні розводовий процес фабриканта Леопольда. Леопольд вніс скаргу з домаганням дати йому розвід на тій підставі, що жінка його зовсім фізично змінилась з власної вини. Вона була повна, — як упевняв її чоловік — справді жіноча, з природними для жінки округлими формами. Почала вона застосовувати дієту та спосіб життя потрібний на те, щоб дістати струнку лінію і дійшла до того, що виглядає як худощавий хлопець. Чоловік твердить, що він дивлячись на неї, зовсім не пізнає тої особи, з якою женився і тимсамим уважає, що вона для нього чужа. Суддя признав доказн Леопольда за справедливі і дав йому розвід, на підставі такого мотиву: „Жіночі повні форми тіла — одна з тих принад, яких не вільно чоловікові відбирати безкарно".

БРІДЖ, НА ЯКИЙ ТРЕБА ЧЕКАТИ РОКАМИ.

Англійська преса, що займається живо крім усяких спортів теж бріджем, передає звістку про одну незвичайну партію, яка трапилась у південній Родезії. Роздавач карт найшов у своїх руках 13 карів і заявив пас, щоб перечекавши міг у відповідній хвилині заявити великий шлем. Його настрій зіпсувався, коли його противник з лівого боку подав до відома великий шлем у керах. У відповідь на це партнер власника 13-ти карів заявив великий шлем у пиках, бо мав 13 пиків. Четвертий, переконаний, що його партнер має ще якісь взятки в інших кольорах, дав контра; він мав у руках 13 трефів. Після першого ходу, коли розложили карти, виявилось, що всі мають по 13 карт того самого коліру. Метематики обрахували, що так розгдані карти трапляються раз на 2.235.197.406.895. 366.301.559.999. разів!

Дописи.

ЛЬВІВ.

Святочна академія в честь Матері Божої. Марійська Дружина учениць фахової школи СС. Василіянок у Львові улаштувала, як кожного, так і цього року в неділю 10. ц. м. в салі гімназії при вул. Длугоша 17 святочну академію в честь Матері Божої. Гарно прибрану салю заповнили вщерть гості й учениці; в перших рядах засіли священики, світські й черці, батьки, представники преси і т. д. На програму академії складалися: змістовний реферат, відчитаний виразно і зі зрозумінням уч. Е. Рафф, в якім вона між ін. вказала на дуже цікаві прояви культу Матері Божої на Україні впродовж історії, особливо в княжих часах, далі ваатні і заслужено гарні виступи добре вправленого хору учениць під управою проф. Д. Котка („Хваліте діти" Мендельсона, „Божественні люди" Бортнянського, пісню нову воспою Тобі" з „Блаженні люди" Бортнянського) при форт. супроводі композитора проф. д-ра Б. Кудрика, дзвінкий дует уч. О. Богонович і Т. Демської („З Псальма 95" Мендельсона), без закиду виголошена декламація уч. Н. Рунько („Аве Марія" Б. І. Антонича), приємне сопранове сольо І. Куликівної („Марійська пісня" Кудрика і „Мир вам" Шуберта), добре вивчене фортепіянове сольо Т. Демської („Скерцо фмоль" Чайковського) і збірна декламація („Пісня лицарів Марії" У. Кравченко), що зробила помітне враження на приявних. Всі точки були добре відібрані і гарно виконані. Програма коротка — одногодинна. На закінчення вся саля відспівала католицький гимн „О. спомагай нас!" Приявні залишали салю відсвіжені на душі та з признанням для проводу школи за взірцевий рівень академії і за поширювання культу Пречистої Діви, що безперечно причиниться до морального виховання нашої молоді. **Учасник.**

ПЕРЕМИШЛЬ.

Перемишль у 10-і роковини смерти С. Петлюри. Дня 17. травня ц. р. відбулися в Перемишлі сходини представників усіх українських установ у справі відсвяткування 10-их роковин трагічної смерти Головного Отамана Військ Української Народньої Республики, Симона Петлюри. Вирішено відсвяткувати ці роковини якнайбільш урочисто, як загально-національне свято, а саме: 1) в суботу 23. травня ц. р. в год. 20 (8) веч. відбудуться в салі Т-ва „Українська Бесіда" жалібні сходини перемиського громадянства; 2) В неділю 24. травня в год. 12-ій вполудне відправиться у гр.-кат. катедральній церкві заупокійна Служба Божа і панахида за поляглих за волю України; 3) в середу 27. травня в год. 17-ій (5 попол.) відправиться у православній військовій каплиці панахида за душу бл. п. Симона Петлюри; 4) дня 14. червня ц. р. в год. 20-ій (8-ій веч.) відбудеться у великій салі „Народнього Дому" святочна академія, присвячена памяті Головного Отамана. — До Ділового Комітету вибрані: д-р Загайкевич Володимир, дир. Шкурат Петро, дир. Сенечко Осип, проф. Гонтарський Іван, п. Просіцький Микола. В справі відсвяткування цих роковин зам'єцеві організації перемиського повіту можуть звертатись за інформаціями до Ділового Комітету.

РУДКИ.

„День Матери" в Рудках. Заходом філії „Союзу Українок" в Рудках при співучасти дитячого садка в Чайкович відбувся дня 10. травня ц. р. „День Матери". Основно передуманий і гарно виголошений головою філії „С. У." п. О. Гуровою реферат захопив усіх учасників. Референтка побажала матерям, щоб виховали наймолодше покоління на національно свідомих громадян і дожили дня Воскресення. Дальші точки програми виповнили хороводи, співи, танці й декламації учасників (нишь) дитячого садка. Постава, відвага і бадьорість 3—5-літних дітей витискала неодну гарячу сльозу радости на лицях не тільки матерей ale й усіх присутніх. Кожну точку нагороджували присутні рясними оплесками. Провідниця садка п-а А. Романович доказала, що виллою і впертою працею можна доказувати чудес і то навіть з маленькими 3-літніми дітьми. Дуже немило вражала мала скількість гостей, при чому слабо була заступлена і сама філія „С. У.". Свято закінчилося відспіванням національного гимну. **Учасник.**

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ.

В неділю 17. ц. м. відбулися в домівці Союзу Українських Купців і Промисловців у Львові звичайні Загальні Збори К. Л. К. На Зборах зібралося понад 30 осіб, в того управнених до голосування 20. Збори отворив короткою промовою голова Т-ва **інж. А. Палій**, витаючи приявних на Зборах голову У. С. С., делегатів філій К. Л. К. у Станиславові, Сяноці й у Львові та представників преси.

Це перші звичайні Загальні Збори на новому статуті, не вчисляючи тут надзвичайних, що відбулися в листопаді м. р. для пристосування Т-ва до вимог нового статуту. Голова пояснив коротко важніші точки статуту, який дає Т-ву змогу основувати філії в цілій державі, та вказав на великі можливости для праці й розвитку Т-ва. З черги приняли Збори до відома порядок нарад та відчитаний секретарем п. З. Гнатейком протокол навд. Заг. Зборів. Звіт з діяльности складали по черзі всі референти. Із звіту скарбника інж. Р. Кобринського довідалися ми, що Т-во за короткий час (6 місяців) обернуло розмірно поважною квотою зол. 1.424.71. Майно Т-ва складається з нерухомости, себто з домівки у Славську вартости 6.207 зол.- рухомостей на 511.70 зол., на домівках 805.25 зол., у відділах 206.10 зол. та в льокаціях 157.30 зол. Це тільки активи; в пасивах є також поважні позиції, як вірителі, з тим довг у Кооп. Банку „Дністер" 2.249.60 зол., фонд будови домівки на Марішевській 750 зол. та фонд будови таборника бл. п. Кіфяка 78.43 зол. Майно Т-ва нетто 4.811.53 зол. Рівночасно зложив скарбник звідомлення про маєтковий стан Т-ва.

Звіт організаційного реферату склав інж. М. Колтунюк. Число філій за останніх 6 місяців збільшилось на 2 філії: в Тернополі й Тарнавці к. Сколього. Всіх членів під теперішню пору є в Клюбі 376, обєднаних у 9 філіях, а саме у Львові 95, Станиславові 23, Ворохті 30 Космачі 70, Славську 31, Березові Нижн. 25- Сяноці 22 Тернополі 45, Тарнавці 15. Крім цього в стані організації є нових 10 філій із 116 членами.

З черги спортовий референт Р. Рибачек обговорив подрібно спортову діяльність Клюбу. Найактивнішою філією є філія львівська. У всіх конкуренціях, які цього року відбулися, К. Л. К. чи пак його члени у Львові заняли перші місця; крім того К. Л. К. був найчисленніше заступлений на кожних змаганнях. У краю Космач, Ворохта і Славсько уладили у себе низку змагань, які виказали гарний спортовий матеріял особливо в дорості. Інші філії не проявили більшої спортової діяльности тому що зима цього року мала ледви 3 тижні. Позатим відбувся, як щороку, рейд до Космача на могилу бл. п. А. Кіфяка та кільна весняних прогульок у Чорногору.

На внесок Контрольної Комісії признано абсолюторію уступаючій Раді і Контр. Комісії. По ухваленні абсолюторії принято буджетовий прелімінар на рік 1936-37 на квоту 1.725 зол. У розходах вміщено поз. 500 зол. на сплачення довгу, поз. 150 зол. на організаційні поїздки та відповідні квоти на адміністрацію, імпрези-змагання й інвентар.

Після того на внесок комісії-матки приняли Збори вибір голови інж. А. Палія через акламацію. Запропонований комісією склад нової Ради і Контрольної комісії вибрали Збори одноголосно. В склад Ради ввійшли: А. Рожанковська, інж. Р. Кобринський, інж. М. Колтунюк д-р Б. Макарушка, Б. Чапельський, З. Гнатейко- д-р І. Мриц, мгр Ст. Рожанковський — усі зі Львова та д-р Блавацький — Сянік. Б. Скоробогатий — Станиславів Василь Мочерняк — Ворохта і Василь Бобяк — Космач, Заступники: Р. Рибачек, інж. Т. Грушкевич, Станисл. П. Погарський- Славсько. До Контрольної Комісії вибрані: В. Паньків, інж. А. Немановський, д-р Лукашевський; заступники: інж. Хронсвят, Василь Паліїв.

По виборі нової Ради устійнили Збори висоту членських вкладок на 2.40 з. л., для студентів 1.20 зол., для селян 0.60 зол. та відповідно до висоти вкладок вписове на 1 зол. (50 або 25 сот.).

В останній точці нарад при внесках і запитах поружено низку актуальних питань, між іншими справу нав'язання співпраці з У. С. С. (шкода, що в тому часі не було вже на Зборах представника У. С. С.), справу створення Союзу українських тіловиховних організацій справу створення при Раді К. Л. К. спортової комісії для поширення спортової діяльности Т-ва й опрацювання плянів та інструкцій для праці в поодиноких філіях. У дискусії забирали голос: інж. Хронсвят, мгр Пачовський, Рибачек, інж. Колтунюк та інші. По річевій дискусії та принятті відповідних внесків голова замкнув Збори в год. 13.30.

КАЛЄНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ ВІДБИВАНКИ ТА КОШІВКИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

Відбиванкові змагання за мистецтво Б-кляси відбудуться в четвер 21. V. та 28. V. та площі Сокола-Батька від год. 16—19.30. До змагань зголосилися дружини: Дніпро, Богун, Плай II., Черник II., УССК II, Сокіл IV (II).

Змагання кошівки: Плай — Богун 27. V. Богун — Черник 29. V. Дніпро — УССК 31. V. Черник — Дніпро 3. VI. Богун — УССК 3. VI. Дніпро — Плай 7. VI. Богун — Дніпро 10. VI. УССК — Плай 10. VI. Плай — Черник 17. VI. Черник — УССК 19. VI.

Змагання кошівки відбудуться на площі Сокола Батька в год. 17, крім змагань: Дніпро — УССК (31. V.) та Дніпро — Плай (7. VI.), які відбудуться у Винниках.

ФУЗІЯ ПІДГІРЯ З ВАТРОЮ.

Т. С. Т. „Підгіря" (Дрогобич) злилося з У. С. К. „Ватра" (Дрогобич) в одно товариство. Перша дружина копаного мяча „Ватри" приділена до Б-кляси у підкарпатській підокрузі ЛОЗПН.

РУСЬ МИСТЦЕМ СХІДНОСЛОВАЦЬКО-ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОКРУГИ.

Після перемоги ужгородської „Руси" над Терехвою (Кошиці) 5:0 і верифікації перемоги над клюбом „Нова Весь" 5:2 „Русь" здобула знову остаточно мистецтво Підкарпатської Руси і Східної Словаччини.

Новому мистцеві бажаємо якнайкращих успіхів у його дальших змаганнях.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

РИМ. Австрія — Італія 2:2 (1:0).

Нові книжки й журнали.

СТАТУТ Т-ва „Ревізійний Союз Українських Кооператив". Центральне Обєднання Української Кооперації. Львів 1936. Стор. 32. ф. 16°.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Стрий.

20. V. Ніна тепа.

Зі Стрия їде театр до Бозехова і Доманн. На ангажементі у новій постановці „Циганський барон".

Великий Театр:

Середа, 20. V. год. 8. вечір. Аб. 17. „Торговці слави".

Четвер, 21. V. год. 3.30 пол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана голгота"; год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Театр Різнородностей:

Неділький.

Кіна.

АПОЛЛО: „Кохаючий збиточник" з Анною Ондра.

АТЛЯНТИК: „Іван Твардовський".

ВАНДА: „Мала неня", „Небезпечний флірт".

ГРАЖИНА: „Страшний Дар" на осн. ст. Монюшки.

КАЛІНО: „Занайомилися у Монте Карльо" з Ліл. Гарвей.

КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельовий хлопець" і ревія.

КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!"

МАРУСЕВЬКА: „За гріхи".

МЕТРО: „Вондер Бар".

МІРАЖ: „Шат і Пагахон як джезбендисти", „Надежу до тебе".

МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кетурою.

ПАН: „Ця або ніяка" з Дікітою Альвар.

ПАКС: „Сальве Регіна" та „Індійська піхотинці" з Фліпом і Флапом.

ПАЛЯС: „День великої пригоди".

РАЙ: „Віктор чи Вікторія".

СВІТ: „Граф Монте Хрісто".

СТИЛЬОВЕ: „Дівчина з посте-рестанте", ревія „Лише до нас".

ТОН: „Дочка джунглів".

УТІХА: „Людина без лиця", ревія „Уланські любощі".

ХІМЕРА: „Право до щастя".

ФОТОПЛЯСТІКОЙ.
(пл. Марійська 5.)
Світова виставка в Парижі.

УКРАЇНСЬКЕ
ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО
МИКОЛА ДОРОЖИНСЬКИЙ
Львів, вул. Кохановського 5.
тел. 245-20.

ПОЛАГОДЖУЄ ТОЧНО І СОВІСНО ВСЯКІ ЕКСПЕДИЦІЇ МІСЦЕВІ І ПОЗАМІСЦЕВІ, ЯК ТЕЖ ПЕРЕНОСИНИ ПО НАЙНИЖЧИХ ЦІНАХ. — НА РІДНУ ШКОЛУ ДАЄ 2069 1 ПРОЦ. 4—4

[illegible] радіо.

Середа, 20. травня 1936.

Відень (506,8) 16.05 Концерт військ. оркестри, 17.25 Пісні й арії, В. Вільт, **Братислава** (298,8) 17.55 Пісні Коцзання, 21.00 Югосл. пісні, **Прага** (470,2) 16.10 Словацький дитячий фольклор, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.45 „Ельгман" трагедія Гофмансталя, 22.45 Танкова музика, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 16.20 Мельодії, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 18.00 Концерт, 20.45 „Ля серва падрона" оп. Перголезія, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, Музика, 18.00 Віольонч. соната е-моль е-моль Брамса, **Кельн** (455.9) 20.45 Вечір фламандської музики, **Ляйпціг** (382,2) 12.10 Популярна музика, 17.20 Весела кв. для дітей, 20.45 Пісні, парші, солісти, хор, військ. капела, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 20.42 Барвна оп. китиця, **Будапешт** (549,5) 13.30 Цик. музика, 17.40 Хор, 18.15 Скрипка, 20.00 Концерт вілян. орх., **Мілано** (368.6) 17.15 Камер. концерт, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Різр. музика, 22.00 Скрипк. реціталь Арріго Серата.

Четвер, 21. травня 1936.

Відень (506.8) 10.10 Гайднова Служба божа, 11.15 Концерт шведської музики, 12.35 Популярна музика, 15.40 Квартет ес-дур Бетовена, 17.40 Веселі мельодії, 19.45 Тисячі слів кохання, весела муз. авд., 21.00 „Медея" траг. Евріпіда, **Брно** (225,4) 12.15 Дітячий хор, 17.50 „Студент" оп. Мікекера, **Прага** (470,2) 19.05 Концерт військ. орх., 20.00 „Польська кров" оп. Недбала, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 15.00 Легка музика, 19.00 Пісоньки, 20.00 Спів. реціталь, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 22.00 Пісоньки, 17.00 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 11.30 Світла мусить перемогти, кантата Бітнера, 14.15 Легка музика, 18.00 „Під твоїм вінком кохання" пісні, музика, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.20 Музика, 17.30 Весела болгарська авдиція, пісні, рецитації, 20.30 „Ді фермандельтен Вайбер" муз. ком. А. А. Гіллера, 22.30 Музика, **Лайпціг** (382.2) 10.00 Концерт 11.30 Нар. танки й вес. мельодії, 15.30 Студентські пісні (Кравце співр.), 19.35 Скрипка, **Мінхен** (405,4) 12.00 Розр. концерт, 15.00 Нова камер. музика, 14.45 Концерт тріо, камер. музика, 20.00 Серенада, концерт орх. і солістів, **Будапешт** (549,5) 12.30 Орх. концерт, 17.30 Цик. музика, 18.50 Смичк. квартет е-моль Бетовена, 19.30 „Дер Фершвендер" авд. на осн. Райзмунда з муз. із., **Мілано** (368.6) 13.10 Популярна музика, 17.15 Вок. концерт, 19.00 Легка музика, **Рим** (420.8) 17.15 Віольончелія, форт. 20.40 „Мойсей" мельодрама Россіні.

Львівське радіо.

Середа, 20. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Де вчитися? 12.30 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Експорт, 13.20 Біржа, 15.30 Фрагменти з опер Масканія, гр. пл., 16.00 Гутірка Майстеркленки з Ліпницькою: Придався би тепер кавюк (для ст. дітей), 16.20 Пісні в вик. хору, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Діялог про сусп. працю, 17.20 Скрипковий реціталь у супр. форт., 17.30 Про книжку Жанса: Подорож у часі та просторі, 18.00 Пісоньки давніх літ, 18.30 Марія Стюарт в історії, переказі й літературі, 18.55 Легка музика з гр. пл., 19.00 Десять хвилин у моїй кравчині, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Ґенджовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка 20.00 Серед віртуозів, гр. пл. 20.45 Вечірня денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 дискусія. Письменники змінять світ, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Спів. реціталь Од. Збоїнської-Гушковської в супр. смичк. квартету і форт., 22.25 Танкова музика, 23.30 Закінчення авд.

Четвер, 21. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 9.35 Ранішній денник, 10.00 Музика з гр. пл., 10.50 Популярний концерт із гр. пл., 11.42 Полеві проби ловецьких псів (гр. пл.), 11.57 Сигнал часу, 12.03 Дім новочасної жінки, 12.15 Концерт орх., спів; у перерві ок. 13.00 год. „Легіон Мицкевича в Італії", 14.00 Хвилина Чайковського з гр. пл., 15.00 Звернімо увагу на наше зільництво, 15.10 Легка музика з гр. пл., 15.40 Як оминути власну кривду, 15.45 В гостині у ножка-рільника, 16.00 „Китайський дар" фрагм. із пов. Корчаковської (для дітей), 16.15 Хитиця ревіевих і фільм. мельодій у вик. квінтету, 16.45 Концерт хору, 17.00 Відч.: Військо та мир, 17.15 Веселий Відень муз., спів, 18.30 Вгадай, хто грає та співає, розв'язка муз. загадки, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Легка музика з гр. пл., 19.30 Під крилами білих парусів, 19.40 Реклям. концерт, 19.55 Льокальні вістки, 20.00 Серед танку та співу, муз. репортаж, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Театр Уяви: „Концерт" комедія Од. Фредра, 21.35 Пісні в вик. Л. Щепанської в супр. форт., 22.00 Спортові вістки 22.15 Камер. концерт, 22.50 У ритмі танку, гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.16 — 89.75; Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.05 — 34.94, Франки шв. 172.29 — 171.45, Фльорени голяндські 359.92 — 358.20, Фунти англ. 26.47 — 26.31, Гульдени данн. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.50 — 19.40, Корони данські 118.19 — 118.35, Корони норв. 132.93 — 132.00, Корони шведські 136.33 — 135.15, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.50, Марки нім. 139 — 138, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 139—138.

Акції.

Банк Польський 104.50—103.50, Ліліпол 10.50— 10.75, Стараховичі 34.50—34.

Папери.

3-прц. інвест. 1 і 2 ем. 68—67.50 серії 73, 5 конверсійна 54.75—53, 6 дол. 83, 4 прем. дол. 51—50.75, 7 стаб. 65—65.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4% Зл. Б. Г. 39.00—41.00, 4½% Зол. Б. Г. 42.00—1.400, 4½% Ком. 51—53.

Привілеї: Долярівки 50—50—52.00, інвест. 65—67.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 19-го травня ц. р. кооперативам платить за: ...ьоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0.15 „
1 л. вершок	2.65—2.70 „

Тенденція на масло знижкова, на молоко та вінця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 19. V. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці дуже подібні птахонасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових достанців.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

на Українську Робітничу Дитячу Оселю ім. Івана Франка в Нагуєвичах по день 10. травня 1936 р.

а) **На руки Комітету** Будови Української Дитячої Робітничої Оселі ім. Івана Франка в Дрогобичі зложили в зол.:

З ДРОГОБИЧА: Робітнича Громада 739.14, А. Горницький 10, Рафінерія „Галіція" 50, Товариство Петрополь 10, На весілю п. Івана і Емілії Херовичів 7.27, Осип Шкульник 3, Петро Флюнт 1, Дерев'янська Рафінерія 10, радник Покотило 2, др Рудольф Скибінський 50, др Осип Смольницький 25, др Сергій Кушнір 5, Володимир Колінко 5, Іван Бандрівський 2, Салінарна Каса Братська частину з 50 зол. квоту 12.50, Книговодець Бойко 3, Др Володимир Скибінський 5.

З БОРИСЛАВА: Робітнича Громада 141.30, Підкарпатське Товариство Електричне 200, Товариство „Галіція" 30, Союз Металістів 25, Союз Гірників 50, Загальна Кооперативна Консументів 10, Штандар Нобель 50, інж. М. Білер 5.

З КАЛУША: Робітнича Громада 52.50, гірники земсць вінця на гріб Петішки 5, Союз Гірників 100.

СХІДНИЦЯ: Робітнича Громада 32.37, Союз Гірників 30.

З ПЕРЕМИШЛЯ: Консум укр. робіт. „Надія 25, Каса укр. роб. і сел. „Праця" 25, Робітнича Громада 20, У. Р. С. К. „Спарта" 10, Укр. Рем. Бурса ім. Івана Жовтіра 10, Т-во Сирітський Захист 10,

З ЛЬВОВА: Робітнича Громада ім. Мелени 20, Львівські Броварні 25.

З ІНШИХ МІСЦЕВОСТЕЙ ЗЛОЖИЛИ: Віктор Марків Стрий 4, Микола Янів Стрий 5, Фабрика пасти „Блиск" Станиславів 20, Союз Хемічних Робітників Либуша 5, Союз Залізничників Рава Руська 5, Союз Металістів Кельце 10, Союз Залізничників Бидгощ 3.50, Союз Хемічних робітників Едліче 5, Союз Металістів Коросно 10, Союз Залізничників Конін 5, Союз Залізничників Ярослав 2, Кооп. „Гуцульський Добробут" Брустури 2, Робітнича Громада Добрівляни 11.

б) **через Кооперативний Банк „Дністер"** зложили в зол.:

З ЛЬВОВА: Др Софія Парфанович 4, Суспільний Промисл 10, О. Левицька і Ска 10, редактор Іван Тиктор 20, Музичне Т-во „Торбан" 2, „Керос" 5, Укр. Лікарське Т-во 5, Маслосоюз 30, Народня Торговля 10, „Просвіта" Левандівка 2, Др Степан Федак 5, інж. Ю. Мудрак 1, Я. Стефанович 10, М. Яцик 3, І. Езерська 1, А. Гошовський 2, Ігнат Стах 3.

З ДРОГОБИЧА: Філія „Просвіти" 5, Л. Феленич 5, Д-р О. Костшемеський 5, Михайло Кошко 10, А. Неділенко 1, Володимир Олійник 5, Цех хрестіянських різників 5, Осип Гевряк 5, Ольга Дуркот 2,

З БОРИСЛАВА: Інж. Гаврилик 2, Василь Добош Мразниця 10, Андрій Добош Мразниця 10.

З КАЛУША: Лукіняк 5, О. Пікула 11.

З КОЛОМИЇ: Др А. Коссак 3, Михайло Безвад 5, Др В. Ганківський 2, Др Іван Новодворський 5, Др Михайло Бабюк Регатин 2, Головне Товариство „Рідна Школа" 10, Товариство Дністер 25, Центросоюз 25, Андрій Жуковський Підволочиська 1, Др Володимир Ковальчук Катовиці 5, Теодор Вибранець Сокаль 2, Госп. Спож. Кооп. Карлів 5, Танька Гайда Садковичі 1, Іван Пилюх Зарубинці 0.50, Онуфер Курилдук Станиславів 0.50, Гришко Тута Підбереже 3.

Кредит. Кооп. „Одинність" Ширець 5, Інж. Михальчишин Любачів 1, А. Дякова Немирів 2, Кооп. „Єдність" Дрогобиче 1.50, Кооп. „Єдність" Фарлеївка 3.25, Кооп. „Зоря" Судова Вишня 5, Міщанське Братство Тернопіль 5, Кооп. „Будучність" Святилка 1, Народний Дім Шумлянн 2, Кооп. „Єдність" Кульчиці 3, Др О. Галущак Яворів 3, Др І. Мазюк Бела 2, А. Кісіль Гушевка 1.50, С. Колюшин Тисьмен 1, Кооп. „Надія" Гусятин 1, Василь Інак Мозирів 2, Кооп. „Будучність" Бартатів 3, Ф. С. М. Миколаїв 5, Іван Марків Опака 1, Юліян Карпінський Гаї 2, Кооп. „Стрипа" Золотники 3, Кооп. „Єдність" Реклинці 2, Кооп. „Одинність" Михалевичі 15, Кооп. „Праця" Добровляни 2.50, Кооп. „Громада" Базар 3, Чит. „Просвіти" Соловсько 2, Й. Думін Літиня 5, Юлян Ситкевич Городище 4, Тов. „Каменярі" Воля Якубова 5, Др Іван Солонайло Любачів 1, Ева Мінчак Горуцько 2, Кооп. „Зоря" Лозівка 5, Др Михайло Сірко Броди 3, Кооп. „Надія" Нежухів 2, Чит. „Просвіти" Угнів 2, Кооп. „Воскресення" Ультвок 2, Др Л. Зарицький Луцьк 2, Кооп. „Згода" Зубів 1, Кооп. „Будучність" Теляче 2, Кооп. „Згода" Чехів 2, Кооп. „Єдність" Нетечів 1.55, Др Олекса Кооп. „Єдність" Тернопіль 2, Кооп. „Сельтруд" Степова 2.50, Гнат Захарів Чехи 2, Повітова Торг. Спілка Яворів 5, Госп. Спілка Остобур. 5, Чит. „Просвіта" Гат Нижн. 2.40, Др Степан Грабар Мости Великі 2, Рад. Молочарня Дідилів 2, Укр. Спорт Тов. „Бескид" Надвірна 10, Союз Укр. Емігр. Варшава 10, Кооп. „Єдність" Путятинці 2.50, Кооп. „Єдність" Шепарівці 1.50, Інж. Шматера Кельце 5, Кооп. „Хлібороб" Вербів 1, Інж. В. Гермака Чемстохова 2, І. Лахміка Синява 2, А. Сілецька Вороблевичі 1, Др В. Яцин Городенка 2, Др Василь Куцик Лопатин 5, Кооп. „Згода" Бушковичі 5, Василь Вівчаренко Поплавники 0.50, Филимон Білозор Чортків 1, Григорій Волк Шешори 2.50, Ольга Волкова Шешори 2.50, Олена Липанська Шешори 2, Стефан Брись Тудорів 5, Василь Лазарів Сілець 2, Іван Свистун Остаповичі 2, Стефан Владюк Магерів 2, Юлія Кушка Головковичі 2, Евдокія Слободянин Букачівці 2, Федір Замць Вашинь 1.50, Микола Матвіїв Білявці 1.50, Михайло Олійник Сморжів 1, Іван Яцур Білинка Мала 1, Стефан Семків Голвишеня 1, Мелянія Гуківна Зубрець 1, Наталія Ільницька Назірна 1, Михайло Іващик Хомчин 1, Станислав Крохмалюк Купчинці 1, Бронислав Томик Черитин 1, Іван Надин Бачівці 1, Гриць Пліхота Лучинці 0.50, Григорій Миляк Полюхів Вел. 10, Галя Пікас Руденко Ляц. 2, Антін Мандик Доброляни 2, Мартин Кошовський Владики 1, Юліян Гевлицький Чорнокінці Мал. 0.50, К. Волянська Копичинці 5, Д. Мосур Волощи 5, Дмитро Вишницький Нежухів 2, Дарія Левицька Гарасимів 2, Василь Бучма Дмитрів 2, Ігарій Брусак Радимно 1, Інж. Ярослав Мохнацький Краків 2, М. Куцій Станиславів 1, Марія Готоватюк Косів 2, Йосиф Гевряк Дрогобич 5, Михайло Возняк Яків Стар. 0.50, Кооп. „Воля" Володимирці 5, О. Коспшин Іванчівка Вел. 1, Климентина Козій Турє Полє 5, Др Роман Могильницький Рівне 3, Кооп. „Будучність" Топорівці 10, Стефанія Костик Нове Село 1, „Наша Поміч" Гаї Нижні 5.

Дякуючи всім дотеперішнім жертводавцям за ласкаві датки, подаємо до відома, що теперішні жертви ще не покривають цінн купна реальности.

Чекаємо на дальші жертви на цей великий жіночий памятник Іванові Франкові. Найменша жертва це цеглина в цій будові. Відмова жертви це зірвання цегли з цієї будови.

Комітет Будови Української Робітничої Дитячої Оселі ім. Івана Франка в Нагуєвичах.

2142

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Мазаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею і вищий комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Браварівська 16, тел. 233-34. 2127 2—1

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Браварівська 16, тел. 233-34.
V 2212 2—

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ДОБРИЙ ЗАРОБІТОК. Велике українське Видавництво шукає вправних і енергійних заступників і заступниць на Львів і поодинокі повіти. При совісній праці можна заробити 300 зол. і більше місячно. Зголошення разом з референціями слати до „Діла" під „Рентовність". 2139 1—2

КУПНО - ПРОДАЖА

КУПИМО парцелю або готовий будинок в околиці на оселю для гімназійної молоді. Зголошення з описом і ціною приймає інж. М. Капустяк, Львів, Бориовських бічна ч. 6. 2141 1—2

КАМЕНИЦЮ нову, 1. п. городець, бічна Гроховської, продасть власник вул. Миколая 20, І. п. 2111 3—3

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ вселких кімнат дешево і солідно можна дістати у вир.бні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 1-3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". Друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 112 (14.361). Львів, четвер 21. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. н. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Військо обсадило палестинські залізниці.

ЛЬОНДОН, 20. 5. ПАТ. Британське військо стереже та конвоює всі залізниці. На кожному грузовому самоході, що їде з Єрусалиму до Яфи, сидить один вояк на передні, один візаду; також на півночі краю поліція та військо патролює дороги.

Згідно з приписами про виняткový стан каратимуть вязницею до 4-ох літ за виріб або носіння штилетів.

СТРАЙК І ЦИВІЛЬНИЙ НЕПОСЛУХ.

ЄРУСАЛИМ, 20. 5. ПАТ. Генер. страйк та кампанія цивільного непослуху тривае, хоча кампанія цивільного непослуху тривае, хоча працю, якщоб на постійне здійснили пляц тимчасової пристані для жид. іммігрантів біля Тель Авіву. Між арабами та робітниками, що хотіли вернутися до праці, дійшло до бійок.

Вістка про дозвіл на приїзд для 4.500 жидів дуже роздратувала арабів; вони вбили у сутичці одного жида.

НЕ ХОТЯТЬ СЛІДЧОЇ КОМІСІЇ.

ЄРУСАЛИМ, 20. 5. ПАТ. Як араби так і жиди ставляться неприхильно до заповідженої міністром Томасом комісії для дослідження нещавіх випадків у Палестині. Араби закидають предсідникові комісії прихильність для жидів. Жиди твердять, що комісія непотрібна, бо не можна вже відкликати права жидів до колонізації Палестини.

Італійці видалили апостольського візитатора Абісинії.

ПАРИЖ, 20. 5. ПАТ. Італійська влада наказала апостольському вікаріеві н. пралатові Жароссо покинути Абісинію.

О. Жароссо має тепер 80 літ. До Абісинії прибув перед 50 роками з прал. Тореном. Обі місіонарі з трудом дістали дозвіл замешкати в Абісинії та з великим напруженням мусіли боронитися від ворожого їм коптійського духовенства. Після смерти о. Торена о. Жароссо продовжував його працю та провадив у Гарраре захист для прокажених з цілої Абісинії. О. Жароссо мав велику пошану у Гайле Селяссіе та підтримку уряду; в цілому краю був дуже популярний.

РИМ, 20. 5. Авас. Урядові круги потверджують вістку про видалення о. Жароссо, французького громадянина за „ворожі виступи" проти Італії. Ніяких вияснень щодо замітів проти о. Жароссо італ. влада не дає.

НЕ ТАК БАГАТО

РИМ, 20. 5. ПАТ. Італійські урядові круги признають, що в Адіс Абебі розстріляли чимало грабіжників, яких зловили на горячому вчинку, але число розстріляних куди менше, як це подають закордонні часописи, що говорять про сотні розстріляних.

УБИВСТВО МІСІОНАРЯ.

ХАРТУМ, 20. 5. Рейтер. У східній Абісинії вбили німецького місіонаря Міллера. Абісинська влада з Горе вислала на місце злочину військовий відділ, щоб спровадити вдову по вбитому та другого місіонаря.

ПАРТИЗАНІВ НЕМА?

РИМ, 20. 5. ПАТ. Як подають тіж урядові круги, всякі поголоски про появу сильних партизантських відділів неправдиві. Змоторизовані італійські колюни — як кажуть італійські урядові інформації — не стрічають в якого збройного спротиву абісинців.

БУДУЮТЬ ШЛЯХИ.

РИМ, 20. 5. ПАТ. Міністерство кольоній предложило Мусолініеві плян будови доріг в Абісинії, а саме: Омагер — Гондар — Дебре Табор — Дессіе (650 км.); Дебра Табор — Дебра Маркос — Аділ Абеба (830 км.); Ассаб — Дессіе (500 км.) та Аділ Абеба — Джімуна (300 км.). Опісля переведуть будову доріг Аділ Абеба — Аллята — Негеллі — Дадьо (1100 км.). Для переведення тих робіт повстало спеціяльне технічне бюро, яке підлягає віцекоролеві.

Вегіб Паша остерігає Англію.

КАІРО, 20. 5. Авас. Ген. Вегіб Паша, б. дорадник раса Насібу заявив, що в Абісинії є ще кільке племен здатних до боротьби, які не хотять погодитися з втратою незалежности. В інтересі Англії є помогти Абісинії, бо до двох років Мусоліні матиме добру армію з 1,500.000 абісинців, якою зможе знатакувати Судан.

Ген. Вегіба Пашу завернули з палестинської границі тому, що його документи не в порядку.

ЛЬОНДОН, 20. 5. ПАТ. Відгуком ревеляцій Ідена про полк. Льопеза буде інтерпеляція лейбуристів у палаті громад проти військового аташе італ. амбасади.

II. ІНТЕРНАЦІОНАЛ ДОМАГАЄТЬСЯ САНКЦІЙ.

БРЮССЕЛЬ, 20. 5. ПАТ. Соціялістичний „Ле Пепль" оголошує резолюцію II. Інтернаціоналу, що домагається утримання протиітал. санкцій до часу, аж Ліга Націй відзискає свій авторитет.

Епільоґ повстання в Іраку.

РОМАНІТА, 20. 5. ПАТ. Під нагляд суд поставили 40 жидів з Багдаду, що потайки продавали зброю повстанцям в романітській окрузі; їм усім грозить кара смерти. Відкіля походило перепачкована зброя, ще не викрили.

БАҐДАД, 20. 5. ПАТ. З великими почестями поховали двох іракійських летунів, що згинули в боротьбі з повстанцями.

Американська Ліґа Націй.

ВАШИНҐТОН, 20. 5. ПАТ. Появився проект створення Американської Ліги Націй, що співпрацювалаб з женевською і заступилаб панамериканську унію та доктрину Монро.

50-тисячна міліція в Австрії.

ВІДЕНЬ, 20. 5. Авас. Канц. Шушніґ виготовує проект закону про організацію добровольчої міліції, який проголосить найближчого тижня. Міліція малаб 30 до 50.000 членів. Міліція незалежно від напливу добровольців; командувальник армії. Ліквідаціб неї старшини федеральної армії. Ліквідація інших військових організацій вимагає удержання продукції зброї та муніції.

КУПУЮТЬ ЛІТАКИ.

ВІДЕНЬ, 20. 5. ПАТ. Начальник Горішньої Австрії взиває населення взяти участь у закупні ескадри боєвих літаків як дару для армії, що стоїть залогами на терені Гор. Австрії.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Достатнє життя
Належну пошану
Ідеальні відносини
Суспільне становище
Торговельні взиска
Економічну незалежність
Реальні користи

вложите собі, складаючи свої ощадности в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР", Львів. вул. Руська ч. 29.

ЛІКАР ДЕНТИСТ
Роман Войнаровський
б. лік. Стомат. Варшавської і Львівської Клініки ординує
при вул. Трибунальській 1. м. 6. (дім Ціпера).
Власна технічна робітня. Лічничі лямпи
Год. принять від 9—1 і від 15—18.
Віденська. Тел. 112-27.

Ідея проти ідеї.

З приводу нового комуністичного скандалу у Львові.

Львів, 20. травня 1936.

Подаючи дописувача коротку хроніярську вістку про „зїзд лівих авторів з цілої Польщі" у Львові, ми зазначили наприкінці, що „в усій організації імпрези видно було стиль і впливи комуністичних режисерів". Показується, що це первісне окреслення було ще дуже делікатне. Сьогодні той зїзд творить загальну тему розмов у Львові, як подія дійсно скандалічна. На іншому місці друкуємо з цього приводу заяву українських соціялістів: вже сам факт, що як ґенеральний речник українських „працівників культури" виступав — п. Пелехатий, свідчить найкраще про характер тієї „культурницької" імпрези. Зрештою, самі арранжери оголосили у польській пресі заяву, що їх підвели: надули їх просто комуністи, які скористали з нагоди, обсадили зїзд своїми людьми та перетворили його у більше вищу маніфестацію, на якій кидали громи і на фашистівський уряд у самій таки Польщі і на УНДО, Просвіту й Рідну Школу, „по трупах яких" п. Пелехатий гадав дійти до „пролетарського" раю. А щоб ніхто не мав уже ніякого сумніву щодо характеру тієї історії, то учасники відспівали III. Інтернаціонал. Це діялось частинно у салі Торговельної Палати, частинно у тій самій салі Великого Театру, в якій недавно заборонено грати другий раз „Запорожця за Дунаєм", з огляду на небезпеку для польського культурництського характеру тієї стайниці. Як себе сьогодні почував чільний публіцист санаційних часописів, член Польської Академії Літератури п. Рижмовський, що теж приїхав на те свято „культури", — не знаємо. Зате „Кацеяммер" напевне не огорнув комуністів, які мають право затирати руки, хвалитися своїм організаційним спритом і виказуватись новим доказом, як скрізь проникають їхні впливи.

І це останнє — річ безсуттєвіша. Ніхто не такий тупий, щоб усю лівицю, всіх противників фашизму й націоналізму та всіх звеличників пацифізму утотожнювати з комуною. А проте це вже безспірний факт, доказ чий не тільки цією останньою — зрештою самою у собі маленькою львівською подією, — що міжнародня либералістична й соціяльна лівиця, міжнародній словесний пацифізм і та якась м'ліка псевдо-філянтропія, що гуртується у різних міжнародніх організаціях, дає чудове поле для лопису комуністичним агентам і ячейкам, які використовують їх для своїх цілей. Але це вже сьогодні аксіоматичний факт, що саме верхівка французької Ліги Оборони Прав Людини з Ерйотом, Жідом і Роменом підготовила не тільки психольогічний ґрунт, але й безпосередні можливости для фашистсовіт-

ського пакту. Правда, був час, коли та організація виступала в обороні українського населення у Польщі: але не було ні одного випадку, щоб вона одним словом напоминула те, що діється з українцями, грузинами, білорусами — у Совітському Союзі! Не було випадку, щоб та організація заступилась за якимось українцем, вивезеним до Берези Картуської, але польська філія тієї організації порушила всі пружини в обороні одного „ідейного" діячажиде, якого до трьох днів з Берези випустили. Всі ті міжнародні кола, які так палко обурюються на гітлеризм, на фашизм, на націоналізм, на расізм, на визиск капіталістичного світа й на табори примусової праці, — сліпі й глухі на большевицьку аракчеївщину, на мільйони жертв ГПУ й Соловок, на кріваві підбої не південних Абісиній, а країн, що своєю культурою високо перевищують культурний примітивізм Московщини. Ексклюзивізм гітлерівської літератури й науки викликує обурення. Але творення нової „марксівської математики" протестів не викликує. Снобізм, який просто знущається совітською цивілізацією та який захоплюється совітською „симфонією фабричних свистків" так само, як колись захоплювався романтичними оповіданнями про петербурських медведів білого царя і циганськими романами, — той снобізм є чергови чудовим сокиником свідомої, продуманої і на зимно реалізованої комуністичної пропаганди.

Ця пропаганда втискається сьогодні всіми цілинами: недільний виступ у Львові каже здогадуватися, що комуністи кидають вже тактику обережно просмикуватись та нахабно пхаються вже з розпростертими прапорами. У кривавих заворушеннях у Львові здвигали на Казимирівській вулиці прецизні барикади під проводом вишколених спеців, 1-го травня виступили у Варшаві під гаслом „спільного фронту", а неділю Інтернаціоналом осягчували „незалежну культуру". Нічого їм дивуватися: правильно вичувають, що саме на цьому терені мають знамениту почву. Чи це значить, що тут замалий відділ дає їм державна адміністрація? Поліції ми ніколи на нікого не кликали й тепер не кличемо. Навпаки, гадаємо, що незвичайний характер комунізму, як підпільної течії, сприяє поширенню його. І коли ще існував легальний Сель-Роб, ми завжди твердили, що тільки свобідне *суперництво ідей* може перемогти комуністичну ідею, і що *цією ідеєю в тій мірі національна ідея*. Те саме твердимо й тепер. Але й тут починається заковика: замість зрозуміти, що комунізм у Східній Галичині (і на Волині) може згинути *тільки* у ударі з українською національною ідеєю, — *польська сторона відсуває українців з протикомуністичного фронту боротьби, що його хоче виповнити виключно польськими силами, які жили і далі живуть протиукраїнськими тенденціями*. Не будемо завертати до ославлених відозв з приводу львівських подій. Але ось маємо обширну передову статтю „Дзенніка Польского" з 19. ц. м. на ідо саму тему п. н. „Покласти край комуністичній акції". Покласти край тій акції радить автор статті п. Черенський двома способами: 1) рішучою ліквідацією (себто репресіями влади), і 2) „створенням у польському громадянстві Львова осередків, які творили би рішучий протикомуністичний фронт і парналізували спроби большевицької агітації однаково у масах, як і серед інтелігенції".

Розумування тутешніх поляків таке: польське громадянство мусить протиставитись власною акцією проти комуністичних впливів у своєму нутрі; коли ж ті впливи вийдуть до громадянства українського, то полякам це не шкодить, навпаки може й поможе: бо комунізм сам собою розкладає й ослабить український організм, а репресії влади проти тих українських комуністичних ячейок докончать решти. Та поверхна льогіка має одну слабу сторінку: укр[illegible]ців є у Східній Галичині та взагалі у прикордонній східній полосі Польщі *забагато*, — так багато, що *їх ніким іншим зоступити не можна*. І напір III. Інтернаціоналу на ту частину Польщі йде з огляду не на польське громадянство, бо нервами польського орг[illegible]изму є Варшава та шлеський і лодзький басейни, тільки *з огляду на українців і на полєсько-український степ*. І небезпека для Польщі не походить з комунізуючих польських інтелектуалістів, тільки від *збольшевичення українських мас*. Акція адміністраційних чинників? Що вдіяла акція тих чинників проти радянофільства Сельробу, як довго самі українці не перемогли на фронті боротьби в усіх наших установах і товариствах, і як довго самі російські комуністи не перетягнули струни своєю протиукраїнською політикою в УССР та не відштовхнули від комунізму галицьких мас, у нутрі завжди патріотичних?!

І сьогодні комунізм пхається до нас під патріотичними гаслами. Викривати комуністичні ячейки, розрізнювати крикунів від діячів то слова від замірів, це можо вдіяти тільки власний український громадянський апарат. І перемогти нову атаку комуністичної дурійки зможемо тільки *через скріплення українського національного елементу, через скріплення українського національного дорібку*. Такі історії, як війна в шапками неприємної форми, як заборона походів „Лугу", щоб „не дразнити" польських патріотів, як ритова ревність при засновинах конкуренційних для Маслосоюзу молочарень, як вічне зберігання москвофільського вожака на становищі державного комісаря у найстаршій українській національній культурній установі, як зберігання далі цілої відомої шкільної системи, — врешті „громадянськими" протестами проти основання українського університету у Львові, такими історіями комунізму у Східній Галичині, у країні з більшістю українського населення і на території, на якій сьогодні зосереджується увага червоної Москви, — не вдасться випорінити.

На перехрестю господарських шляхів.

В останніх потягненнях польського уряду в оборот девізами, золотом і товарами з закордоном дехто добачує акт ліквідації господарського лібералізму (до речі дуже вже обворожного) і перехід до „планової господарки" в повнім того слова значінню. Варшавський „Курер Поранни" стверджує це радикально. Він пише м. ін. „Не можна дивитися на контролю девіз, як на тимчасове заряджения. Є це покінчення з одною господарською системою і започаткування системи іншої. Не без вдоволення зазначує цей лівосанаційний орган, що згадана „інша система" — це „плановість". Девізовий декрет знівечив всі основи, на яких досі стояла економічна політика Польщі.

Такі міркування перечать очевидно офіціальним заявам про тимчасовість реґляментації девіз і звязаної з тим реґляментації товарообміну з закордоном. Може належать вони навіть до „господарських сплетень", що їх на днях так дуже поборював на дискусійному вечорі в „Т-ві торговельних представників" у Варшаві заступник директора кабінету мін. окарбу п. Я. Раковський. „Господарські сплетні" назвав він „єгипетською заразою", що гнобить тепер у Польщі економічну людину і витворює нестерпну атмосферу.

Та треба підкреслити, що сплетні множаться в міру зросту невпевности. Тому слушно один із дискутантів др Е. Росе, редактор „Нішгельонд-у

о. О. ПРИСТАЙ. 27

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Було це в Скрентоні в 1910. році. По Йордані я ходив зі свяченою водою по хатах моїх парохіян. А що в Америці чоловіки, старші діти, а часто й жінки йдуть удень на роботу, святив я хати вечором, коли всі були вже вдома. Зайшов я з дяком до одного парохіянина. Отворивши двері до „руму" (кімнати), побачив там чудний образ. По цілій підлозі був розложений різноманітний крам, а над ним стояв жид. Спершу я знявковів і замість заспівати „Явился еси днесь вселенній", запитався жида, що робитимемо. Бо знав, що жиди не менше бояться свяченої води, ніж „трефної" солонини... Я звернув йому увагу, що святитиму хату. А жид весело заявив мені:

„Ну, чому би ви не мали кропити? Кропіть, кропіть і мій крам! Але мощно, може бізнес піде ліпше!..."

Чи пішов йому бізнес ліпше від покроплення, не знаю, бо я не здержувався там. Мусів продовжувати мій „бізнес", себто дальше йти зі свяченою водою. Але мабуть у цей спосіб жид прихилив собі наших людей. Мовляв, він справді „свій чоловік", що навіть на далекій чужині говорить по нашому й не цурається нас.

*

Жиди були такі самі люди, як і ми грішні. Але вони багато краще розуміли своє діло. Фізично були здебільша слабші від наших земляків, зате своєю головою переростали наших „хлопських силачів".

Між українськими патентованими „оборонцями працюючого люду" не знайшлося ніодного, що без демагогічного підхлібства виявив би щиро правдиву суть народньої сили. Чейже слон є багато сильніший від людини, а проте йде в її тенета і служить їй. Якщо між нами хтось порівняв би силу нашого багатомільйонового народу зі слоном, то своєрідні патріоти могліб його назвати народнім зрадником.

Невелике число жидів опанувало сьогодні майже ввесь світ. В їх руках опинились найбільші підприємства, банки, елітенські універсальні магазини, фабрики, біржа і т. д. Навіть на Конгресі національних меншин у Женеві дня 13. липня 1926. р. на шістьох референтів три були жиди. Тому нехай ніхто не дивується, що я так широко розписався про жидів.

З МИНУВШИНИ МУРИНСЬКИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ.

Де існує невільництво, там не може бути свобода, а де є свобода, там нема місця для невільництва.

Ч. Соммер.

Щоб зрозуміти характер і вдачу американських муринів або як їх звуть — негрів, слід передовсім познайомитися з їх предками, що жили у властивій муринській вітчині — Африці. Звідтіля багато з них викорінили колись і перевезли за океан, де вони мусіли звикати до зовсім інших природних і соціяльних умовин життя.

Африка, це третя частина світу з піскови пустинями, смарагдовими оазами, пралісами, буйною рістнею, безліччю диких звірів і племенами, що від споконвіку цупко тримаються свого примітивного способу життя.

Під впливом рівникового сонця мають первісні мешканці Африки темне тіло. В одних воно бронзове, у других червонаве, в третіх зеленкувате, як сталь, а в інших наче вуголь.

Знаємо, що мурини ходять майже зовсім нагі, їдять городину, овочі, рибу, мясо, деякі африканські племена людоїди, взагалі їжею не дуже турбуються і не роблять собі ніяких запасів.

У муринів, на лоні казково величньої природи й залишених на власні сили в боротьбі з хижими звірюками, витворився своєрідний світогляд і справді оригінальний побут. Мурин власним досвідом здобуває те все, що людина потребує знати. Ті мурини, що безпосередньо ще не відчули на собі впливів білих людей, відзначаються зворушливою і подиву гідною чесностою, для европейця часто незрозумілою. Подорожник Ф. Нансен оповідає, що виїздячи з одної муринської оселі, кинув у куші старий, зужитий ремінний пояс. По кількох днях, коли він був уже далеко в дорозі, дігнав його мурин і приніс йому той згублений ремінь. Винагородивши його, Нансен знову викинув непотрібний йому ремінь. Але за тиждень мурин другий раз прийшов з ремінем. Тоді треба було ремінь закопати. Наче на злість, випорпав його пес із землі, а мурин наново зявився з ним. Врешті не залишалося нічого іншого, тільки ремінь спалити.

Муринські звичаї дуже суворі, особливо супроти жінок, що взагалі відіграють тут малу ролю як невільниці своїх чоловіків. Їх обовязком є привести на світ якнайбільше дітей, виплекати й виховати їх та працювати, щоб їх чоловіки могли вигідно жити. Мурин має стільки жінок, скільки мав змогу купити собі. В котрого батька більше доньок, той багатший, бо їх продає майбутнім чоловікам. За гарну дівчину платить муринський юнак її родичам 10 кіз, 5 овець, 5 рушниць, 20 деревляних крамарських скринь, 100 „голов" тютюну, 10 капелюхів, 10 дзеркал, 5 коциків, 2 тузини тарелів, рум, одно крісло й кота. Куплена муринська жінка не сміє навіть їсти разом з чоловіком. Вона їсть з дітьми осторонь і тільки ті недоїдки, що він залишив. Чоловік має повне право над своєю жінкою; може її втопити в ріці або кинути на жир диким звірюкам, якщо вона була йому невірна або відпала від серця.

Муринські племена мають своїх начальників і князів. Рік тревае в них всього шість місяців; щороку мурини влаштовують тризну по своїм покійнім князі.

Біля морських берегів є більші муринські осели, де вже віддавна розвивається торговля з европейцями. Їм продають мурини кокосові горіхи, банани, кору з гумового дерева, слоневу кість, золото, діяманти, тощо.

* **(Далі буде.)**

ПАЛЯС

Віденська комедія Роберта Штольца, повна гумору і життя

Рай на землі

Від нині справжній віденський козир!

в гол. рол. Ліці Гольцшу, Ад. Сандрок, Г. Тімінг і Ганс Мозер.

Всі дороги ведуть до Москви.

До чого прямує політика митрополита Денниса.

Весною ц. р. у Ню Йорку відбувся зїзд російських національних організацій Америки. У президії його брали участь православні архиєпископи Віталій, Адам та єпископ Макарій; засідання зїзду відбувались у соборі Чесного Хреста. Цей зїзд між іншим приняв резолюцію в справі „переслідування російської (sic!) православної церкви у Польщі", яку переслав на руки митрополита Денисa. З приводу цієї резолюції виленське консервативне „Слово" помістило статтю під наголовком „Перша ластівка". У ній автор-поляк, полемізуючи — річ самозрозуміла — з тезою про переслідування православної церкви у Польщі, всеж таки признає, що нема диму без вогню та з огляду на велике значіння проблеми церкви у державі радить усунути всі недомагання у тій справі. Тим більшою несподіванкою була реакція самої митрополії православної церкви на цю резолюцію російських національних організацій в Америці. Пресові органи митрополії оголосили ось такий лист митрополита Денисa, що він його вислав до міністра віроісповідань разом з відписом цієї резолюції:

„Дозволю собі висловити глибоке та щире негодування з приводу провокаційної акції, зазначуючи, що справу тієї резолюції я внесу на порядок дня надзвичайної сесії Св. Синоду, що її скличу в найближчому часі. Цим шляхом я хотів би для загального відома прилюдно заманіфестувати гарячу відданість державі Автокефальної Православної Церкви у Польщі та опрокинути безчесні інсинуації".

Польська преса просто з почуття пристойности промовчала цей сенсаційний виступ митрополита Денисa. Зрештою для людей західно-католицької культури цей крок митрополита Денисa занадто вже з іншого світу. Адже саме тепер папа римський суспендував самого примаса Франції за те лише, що він у своїм спорі з одним прелатом звернувся і до світських чинників. Est modus in rebus. Не вільно перетягати струни навіть у вимаї... льояльности. Думаємо, що чейже становище редактора Мацкевича зі „Слова" більш патріотичне, ніж митрополита Денисa. Справді варто би застановитись над тим, які наслідки може мати для держави і для церкви та політика, що її в останніх двох роках так переборщено акцентує варшавсько-російська митрополія.

Тут треба підчеркнути той знаменний факт, що найбільше маніфестує свою просто неприродну відданість урядові саме архипастир і духовенство тієї Холмської Єпархії, де церковна справа найболючіша. Адже ще на Холмщині ще донедавна поверх 100 церков стояли замкнені, в повибиваними вікнами та подірявленими дахами. Можливо, що їх тепер уже менше, бо деякі з тих занедбаних святинь вже розвалились. Навіть частина польської опінії, напр. „Польсько-Український Бюлетин", у своєму часі домагалась, щоб ті зачинені церкви віддати православним. Пророчиста ще й інша обставина: духовенство на Холмщині нині складається у більшості зі священників, галицьких жеквофілів, що зрадили свою прадідну віру впарі з національним ренегатством. І ось ті саме „батюшки" в обличчі замкнених церков ухвалюють на соборчиках постанови про те, щоб митрополит Денис „благословив" відправляти Службу Божу в державні і національно-польські свята по польськи.

Радів з приводу цієї постанови краківський „Ілюстрований Куріер Цодзенни", раділа і більшість польської преси. Тільки дуже досвідчений і розумний редактор „Oriens"-у, єзуїт о. д-р Урбан, правдоподібно іронічно підсміхався, а хто зна чи й не журився, як справді віруюча людина. Бож певно знав він, що саме у тому Томашеві, де приняли цю „знаменну" постанову про православну Службу Божу у державній мові, парохіяни цілими місяцями бойкотували ті богослуження, що їх відправляв ініціятор постанови, колишній галицький москвофіл і теперішній православний „благочинний" (декан).

Журився станом релігійного життя у православній церкві і князь Радзівіл, бо життя розкрило йому очі на те, про що не хочуть знати ті, які хотілиб розірвати релігійний і національний момент у душі і одиниці і народу. Саме в Олиці, осідку ординації кн. Радзівіла, збезчестили тріюмфальну арку, що її збудували були на приїзд єпископа Полікарпа. А цей єпископ чейже справжній українець і лише за близько звязаний був з групою посла П. Певного. Сам орган волинської духовної консисторії сумовито признає, що підчас пастирської візитації цьогож українського єпископа церков у горохівському повіті в багатьох селах дуже мало селян зібралося на його привітання. А який то сенсаційна подія для глухого волинського села приїзд єпископа, тимбільше, що в деяких селах не було єпископа від 40 літ! Проте мало було селян. Підчас свого обїзду Волині на весні 1930 р. також і українські посли з Галичини могли стверднти, що в деяких селах на Службу Божу, особливо в державні свята, приходить до церкви лише священик, дяк і паламар. Від того часу ще більше зріс комунізм, а безбожництво стає все активніше, не лише на Волині, але й на Холмщині і Поліссі.

Було би ще пів біди, колиб усі церковні „безчинства" можна було звалити на комуністів. Ні, в Почаєві демонстрували своє незадоволення з вищої церковної влади, особливож з митрополита Денисa, не комуністи, а глибоко віруючі люди, що з церковними процесіями зі всіх закутин Волині прийшли до Почаєва. Демонстрували саме на ювилейних торжествах митрополита Денисa... Ювилят-митрополит боявся тоді навіть показатись на очі делегації, що зявилась до нього під проводом священиків-послів. Не міг би й тепер митрополит у деяких моментах приїхати до своєї пастви на Холмщині, хоч там вид зачинених церков підсилює ще релігійне почуття та нейтралізує частинно безбожницьку пропаганду комуністів. Побоявся митрополит Денис, дуже вже з почуття сорому прийняти делегацію столичного духовенства, що хотіла звернути йому увагу на погубність для церкви його теперішнього політ. курсу. Чейже все частіше бувають випадки, коли селяни не пускають до церкви новопризначених їм священників, коли підпалюють парохіяльні будинки, зневажають священників та навіть убивають. У 1935 р. були три такі жертви серед духовенства на Волині. Все те свідчить про глибокий розстрій православного церковного життя у Польщі.

Тому слід би застановитись над тим, чи ще сповняє в державі свою ролю православна церква. Ще важніше задумтись, кому виходить на користь цей розстрій. Щодо комунізму, то тут справа ясна. Але хто збиває політичний капітал на психічній реакції, головного ядра православної маси? Адже більшість тієї народньої маси — малосвідома релігійно і національно. У тієї маси сучасна церковна політика, що змагає до розриву між релігійним і національним життям, коли не зроджує комунізму, то безперечно притуплює і одно і друге почуття. А тоді голосніше бренить у душі таких людей підсвідомий релігійний, національно дещо здеформований інстинкт. Нема сумніву, що цей інстинкт каже масі звертати очі на Схід, він відзивається, як гін та зов до обєднання з тою спільнотою, яка існувала перед світовою війною, себто з цим самим Сходом. Звідси ясно, що чим темніша буде під національно-релігійним оглядом ця народня маса східних „окраїн" Польщі, тим більше буде користи з цього для росіян з їх мріями про „єдіну, неділімую Русь".

Рішуче твердимо, що розстрій церковного православного життя одинако лежить в інтересі росіян. Тому й не вагаються йти навіть на найбільшу власну компромітацію в очах мас московсько-патріотичні чинники, що захопили в свої руки церковно-адміністраційний апарат. Не є випадком, що це все відбувається власне на Холмщині, в епархії митрополита Денисa. Чейже відомо, що митрополит Денис є найбільш російським патріотом зі всіх православних єпископів. Рівнобіжно з цим московські патріоти в духовних ризах переборщеними маніфестаційними виявами ультральояльности думають закріпити надалі свої дотеперішні домінуючі позиції в церковній організації. Іншими словами: хочуть зберегти церковну організацію для майбутньої Росії.

Так отo ріжними дорогами все прямують до... Москви.

Культурно-господарські відносини на Підкарпатті.

Посол чеського парляменту п. *Ю. Ревай* з Ужгороду завитав 21. квітня і 12. травня на сходини Українського Педагогічного Товариства, а 13. травня ц. р. на сходини Т-ва Українських Інженірів у Празі, де виголосив незвичайно цікавий виклад на вище згадану тему. Пос. Ревай перепов коротко події перших літ по перевороті, пригадав давніші змагання українського народу на Підкарпатті відірватися від Мадярщини. І так вже в XIV. ст. жупан Петрович хотів злучитися з галицьким князівством, а Добрянський у 1848. р. пропагував злуку українських земель Австро-Угорщини в автономну країну. Новим доказом безперервних політичних змагань до незалежности Підкарпаття було повстання Гуцульської Республики в 1918. р., опісля одноголосне рішення делегатів 3-ох Народніх Рад в Ужгороді з 8. травня 1919. про добровільне приключення до ЧСР. Опісля про перші організаційні кроки і форми за губернатора Жатковича, коли то Підкарпатська Русь, ограблена зі всіх культурних і політичних прав, одержала по приключенні до ЧСР можливість свого розвитку. Згадав про великі заслуги української еміграції в Празі на культурному полі в часі, коли місцевих сил було за мало до цієї праці. Підкреслив значіння урядових установ, які теж причинилися до підвесення культурного і господарського рівня Підкарпаття, проаналізував подрібно права краю на автономію і вичислив всі додатні та відємні події у справі автономії. Дуже шкідливим явищем була кампанія місцевої чеської преси, яка кілька літ по перевороті зачала неоправдано ставитися з недовірям до всього, що українське і представляти цей рух нельояльним. Щойно приїзд на Підкарпаття 4-ох міністрів змінив дещо цей некорисний настрій. Президент Бенеш, який тоді був міністром закордонних справ, підкреслив виразно, що культурні змагання не є політичні. Тому нині положення на цьому полі дещо покращало і є надія, що вже за недовгий час *вдасться також легалізувати правдиву назву українського населення* Підкарпаття, або зі всіх українських земель має нині найсприятливіші відносини, в яких за цих кількадесять літ ми зробили такий поступ, який в Галичині український нарід здобув за кілька десятиліть.

Далі пос. Ревай подрібно змалював нинішню загальну кризу і невідрадне господарське положення. Одночасно вичислив великі здобутки за 17 літ і висловив надію, що при злуці всіх державотворчих сил вдасться багато неломагань

усунути, а по одержанні повної автономії сповнитьси надій Вол. Гнатюка, який у 1898 р. писав С. Стрийському, що за 60 літ Підкарпаття так відродиться, що не можна буде його пізнати.

На вкладках було 50 до 120 осіб. Виклад дав богато історичного матеріялу та правдивий образ нинішнього положення на Підкарпатті у всіх ділянках життя. Зрозуміла і приступна форма викладу вказувала на велику інтелігенцію і широкий світогляд предлектента.

Яр. Олексенко

Вечір української пісні
в Гумбольдтклюбі в Берліні.

(Від власного кореспондента).

На запрошення Гумбольдтклюбу відбувся 6. травня н. р. в домівці того клюбу заходом Українського Наукового Інституту в Берліні „Вечір Української Пісні". Виконавцем програми був знаний уже з минулорічного незвичайно удачного Шевченківського концерту хор Українського Інституту під проводом талановитого диригента, студента берлінської Музичної Академії Евгена Цимбалістого.

Програма цього вечора складалася з трьох колядок, двох історичних дум, трьох народніх і двох стрілецьких пісень. З проспіваних пісень найвдатніше вийшли „Журавлі" в гармонізації Людкевича. По вмілому виконанні цього високомузичного твору було пізнати, що диригент вложив у хор багато праці та що зумів як слід провести цю нелегку річ. Приємно вражали чистий і вирівняний тон, як теж добра дикція хору. Найбільше оплесків зібрала пісня „Ой видно село", теж у гармонізації Людкевича. Хор, що складається з самих аматорів — здебільша студентів — проявив тут добре опанування ритміки та динаміки, а диригент показав, що справді панує над хором. Своїм веселим і бадьорим тоном подобалась ця пісня незвичайно зібраній публиці, що нагородила співаків рясними оплесками. „Гандзя" вийшла трохи слабше, як цього можна було сподіватись по тім, як співали її на пробах. Окрему групу творили пісні поважного характеру — три колядки, „Дума про зруйнування Січи" та „Ой щож бо то за ворон", що вийшли теж у гарному виконанні. Усеж перед ширший загал німецької публики варто виступати радше з веселими та бадьорими піснями, бо вони мають більший успіх. На цьому вечорі ми мали нагоду познайомитися з творчістю другого молодого музики та диригента Гнатишина. Його „Ой у полі сайок прясе" має всі дані, щоб увійти в репертуар народніх пісень для наших хорів.

Крім хорових була теж одна сольова точка. Молодий український тенор Івон Павлюк, з великим голосовим матеріялом, що під цю пору співає в одному берлінському оперетковому театрі, відспівав при вмілому акомпаніяменті п. професорової Мірчукової „Думу про Нечая". Сольові співи чули ми вже перед двома роками у виконанні п-і Марії Сокіл.

Перед кожною піснею давав проф. Кузеля в німецькій мові короткі пояснення та характеристику поодиноких пісень. Він сказав теж на початку вечора вступне слово про українську пісню в її історичному розвитку, про її ролю та значіння для українського народу.

Вечір закінчився національним гимном.

Милою несподіванкою для всіх була присутність на цьому вечорі музичного референта берлінського радія, що з помітним зацікавленням прислухався хоровим продукціям наших пісень і з признанням висловився про красу наших пісень, як теж про вдатний виступ хору. „Журавлі", „Ой видно село" та „Гандзю" накрутив він теж на плити. Зараз другого дня чули ми дві з них в передачі берлінського радія. Отак уперше до мікрофону берлінської радіостації найшла доступ хорова українська пісня.

І в цьому найбільша заслуга та успіх цього вечора. Не від речі буде зазначити, що хор Українського Наукового Інституту мав уже давніше одну пробу в берлінському радіо й можливо, що вдасться йому виступити перед мікрофоном з власним концертом.

Бразилійський уряд проти чужинців.

Бразилійський міністер праці предложив президентові республики проект імміграційного закону, спрямованого проти чужинців. Проект покликує до життя національну імміграційну раду, заборонює відкривати чужинецькі школи в хліборобських кольоніях і вчити чужих мов дітей, що не осягнули ще 12-го року життя.

Секесія українців з румунської соціял-демократії.

Як довідується агенція ВУ, українська соціял-демократія в Румунії виступила з румунської соціял-демократичної партії, до якої досі організаційно належала. Діяльність української соціял-демократичної партії обмежується, як відомо, майже виключно до Черновець.

З організаційного руху.

Повітова політична нарада в Мостиськах.

Дня 18. травня ц. р. відбулася повітова політична нарада УНДО в Мостиськах. У нараді взяли участь представники всіх сіл Мостищини, священники і місцеві та довколична інтеліґенція. Політичний реферат і звіт з діяльности УПР виголосив пос. *Василь Мудрий*. По рефераті відбулася дискусія, в якій забирало слово кількох представників місцевого громадянства, між ними і адв. *д-р Ломінський*. Проводив зборами *о. кан. Цепнюрський*, голова Повітового Комітету УНДО. У висліді дискусій прийнято на внесок д-ра Ломінського такі постанови:

1) Повітова політична нарада громадян Мостищини, вислухавши реферату посла Василя Мудрого про політику Української Парляментарної Репрезентації, висловлює своє повне довіря У. П. Репрезентації і закликає все зорганізоване громадянство Мостищини підтримувати всецїло Українську Парляментарну Репрезентацію в її зусиллях.

2) Повітова нарада УНДО домагається від уряду виконання зобовязання, перейнятого у відношенні до українців міжнародніми договорами, зреалізування на всіх українських землях у Польщі територіяльної автономії.

3) Повітова нарада УНДО, як вислів громадянської опінії Мостищини, домагається від уряду виповнення всіх слушних та управнених постулятів, висунених перед урядом Українською Парляментарною Репрезентацією.

4) Повітова нарада стверджує, що в теперішньому дуже критичному часі в нашому народі замало тієї політичної єдности, яка повинна би бути, і закликає українське громадянство єднатися політично в лавах УНДО, бо лише єдність політичної організації гарантує силу й успіх у починаннях авторитетного українського національного проводу.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 30 х 100 пм. Тел. 252-54.

Безпосередній звязок посла В. Кузьмовича з виборцями.

На посольських політичних анкетах, що відбулися у Камінці Струмиловій та в Радехові, заявив посол золочівської округи п. В. Кузьмович, що в означених днях залатвиває в повітових осередках, щоб лише приймати виборців у громадських справах. Згідно з цим дня 15. травня ц. р. відбулася така зустріч з виборцями в Камінці Струмиловій, а дня 18. травня у Радехові в льокалях Повітових Народніх Комітетів і в приявності членів ПНК. Явилося поверх 100 осіб і ріжні делєґації, які предложили свої побажання та ілюстрували їх цікавим — з політичного боку матеріялом. Справ загальнішого, громадського характеру для дальшого урядування принив пос. Кузьмович в обох місцевостях 36. Цього роду зустрічі мають на меті дати змогу ближче пізнати умовини, серед яких іде українське громадське й політичне життя на місцях.

Подяка.

Складаю щиру подяку Впов. д-рові Генрикові Гінтеровичеві, професорові-хірургові за успішне переведення надо мною божеською рукою дуже важкої операції жовдудка.

Заразом складаю щиру подяку Шановній Дирекції Санаторій „Vita" у Львові та Впов. лікареві асист. д-рові Ерліхові і сестрицям за дбайливе опікування мене.

Тернопіль, 20. травня 1936.

М-р Осип Мурій, рефер. Терноп. Уряду Воєв-ва.

Брак студентів протестантської теольогії в Німеччині.

Німецька преса стверджує великий спадок числа студентів протестантської теольогії в Німеччині в останньому році. В університеті в Галле впало число із 100 на 12, в інших університетах слідне теж подібне явище. Ще в 1934 р. сталося, що число студентів зросте, тепер сталося щось несподіване. Внаслідок цього багато протестантських громад не дістане пасторів, а в провінції Саксонії вже половина парохій не має пасторів. Через те багато протестантських церков замкнено на неозначений час.

Світова вистава в Ню Йорку та українці.

НЮ ЙОРК, 8. травня. (Вл. кор.) Світова вистава, яку приготовляють в Ню Йорку на 1939. р., вимагає велитенського вкладу праці й гроша. Щойно недавно приміщено на постійне її бюро в Емпайр Стейт Билдинґ при 34-ій вулиці й Пятій авеню і приступлять до виготовлювання планів. А підготова самого місця під будинки на Лонґ Айленд потребує цілий рік. Тимчасом буде йти праця над роздобуттям фондів від федерального уряду. Конґрес має би ухвалити відповідну суму гроша і запросити чужоземні держави до участи у виставі.

З огляду на такий стан вони зусилля українців *для будови українського павільону* мусять зосередитися до збирання відповідних фондів, до уложення своїх планів та до збірки потрібних матеріялів. В останньому році не буде вже часу за що подбати. Насамперед повинні зійтися представники громад з нюйоркської округи, щоби поважно розпочати акцію. Її вже порушувано в пресі і на зборах центральних установ, отже вона досить спопуляризована. Тому й планова організаційна праця повинна піти гладше ніж перед виставою в Шікаго

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське воєвідство:
Купелі: сірчані, боровинові і потасово-ультрафіолетові. —
Сезон: від 15-го травня по кінець вересня
Ціни знижені.

НАСЕЛЕННЯ ІТАЛІЇ.

РИМ, 20. 5. ПАТ. Центральний статистичний інститут оголосив тимчасові висліди спису населення з 21. квітня ц. р. Того дня Італію заміщкувало 42,438.104 людей, крім вояків та робітників у Східній Африці, яких числа не подавали з огляду на військову тайну. Від 1931 р. населення Італії збільшилося на 2 міліони.

АРЕШТУВАЛИ ПРОВІДНИКА БРЕТОНСЬКИХ СЕПАРАТИСТІВ.

ПАРИЖ, 20. 5. ПАТ. Зізнання бретонських терористів уможливили поліції викрити провідника їхньої організації інжиніра Лемс. Він відповідатиме перед судом за всі терористичні акти на території Бретонії.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

У *Парагваю* революційний уряд випустив на волю б. президента держави Аяла.

Французькі радикали рішать остаточно, чи мають брати участь в уряді на конґресі, що збереться за тиждень.

Німецький краєвий суд в Заарбрікен рішив, що виключення з пробоєвих відділів за неприхильне становище до національ-соціялістичної держави є достаточною причиною, щоб звільнити з праці.

Еспанські кортези ухвалили 217 голосами проти 61 вотум довіря для нового уряду Кіроґи.

Мексиканський архієпископ Паскаль Діяз і Баррето помер. Підчас протирелігійних переслідувань був він два рази у вязниці.

В столиці Куби Гавані підчас свята незалежности вибухло кілька бомб.

Совітська кінота заатакувала 13. ц. м. урядовську прикордонну станицю.

Українські соціялісти і „Зїзд Працівників Культури".

КОМУНІКАТ.

Від Редакції. Хоч і не погоджуємось у всьому із змістом цього комунікату, помішуємо його з огляду на імена загально знаних авторів і вагу самої справи, до якої вважаємо своїм обовязком додати деякі завваги у нижчій передовій статті.

У Зїзді Працівників Культури, що відбувся у Львові в днях 16. і 17. травня н. р., українську культуру репрезентували недобитки когось. Українські соціялісти участи у Зїзді не взяли. Причини свого негативного відношення до Зїзду умотивували вони в листі, що його переслали на руки Андрія Стругa.

Зміст листу такий:

„Шановний Товаришу! — У Зїзді Працівників Культури не беремо участи ми, українські соціялісти, що довгі роки стоїмо у важкій боротьбі з реакцією, фашизмом, темнотою й одурманюванням працюючого народу.

Осуджуємо в цілій повноті і без ніяких застережень культуру фашистівського і гітлерівського чобота, концентраційних таборів, паління книжок на кострі і т. п.

Осуджуємо і пятнуємо та поборюємо ті прояви здичіння і нездарництва, бо це наш обовязок соціялістів.

Але одночасно не можемо забувати про другий обовязок, що на нас тяжить. Як українські соціялісти не сміємо замикати очей перед тим, що діється в Союзі Совітських Республик.

Трагічна смерть комісаря освіти Скрипника й українського письменника Хвильового, смертні присуди на українських письменників братів Крушельницьких, Косинку, Фальківського, Влизька і Сказинського, заслання тої міри працівників культури учених, письменників і поетів, як проф. Грушевського, Крушельницького батька, Ю. Бачинського, проф. С. Рудницького, С. Вітика, Остапа Вишні, М. Ірчана, проф. М. Чайковського і багатьох, багатьох інших — це заперечення кардинальних підстав свободи й культури, які ніс, несе й нести повинен на своїх червоних прапорах соціялізм. А мовна політика централістичної Москви з її яфетичною теорією, звернена в першій мірі проти української мови й культури — чиж це не глум з тих гасел, що їх поневоленим народом несли бойовники поступу і нових вселюдських правд?

Цього промовчувати нам не вільно, бо найшлись би ми в суперечности з нашим соціялістичним сумлінням, з нашими дотеперішніми змаганнями, з істотним змістом тих ідеалів, яким служимо.

Тільки беручи за увагу цей стан річей, могли ми взяти участь у Зїзді Працівників Культури. На жаль, не дали нам спромоги.

Робимо це цим письмом, що його пересилаємо до Ваших рук

З винами справжньої пошани:

Порфір Буняк, д-р Роман Домбчевський, д-р Лев Ганкевич, Іван Квасниця, д-р Карло Кобєрський, Володимир Левинський, д-р Володимир Старосольський, Володимир Темницький, д-р Матвій Стахів.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в третї роковини смерти бл. п.

о. Александра Стефановича

відбудеться в суботу дня 23. травня в год. 8. рано в церкві Успення Пресв. Богородиці.

Зїзд воєводів у Варшаві.

В середу 20. травня н. р. почалися у Варшаві наради всіх воєводів з усієї Польщі у президії ради міністрів під проводом прем. Складковського.

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА

лікує недуги віддиховних дорід.

З українського культурного життя у Празі.

Товариство Українських Письменників і Журналістів уладило 7. ц. м. виклад письменниці п. М. Омельченкової на тему: *„Наталя Королева та її творчість"*. Згодала, що її творчість на полі української літератури починається в новочасних часах. Раніше вона писала по французьки. Дотепер Н. Королева написала понад 50 менших і більших творів. Як католичка бере багато мотивів з релігійного життя і надає своїм творам закраску сильного патріотизму і великої любови до України. Її твори, це здебільша фантазії і легенди. Понад 10 років живе письменниця в Мельнику н. Лабою.

9. ц. м. відбулись у тві „Едність" сходини понад 50 членів і гостей, між якими був теж ректор проф. др Колесса, щоби *вшанувати память визначних чеських будителів Фр. Палацького, П. Шафаржика і К. Гавлічка Боровського.* Про ці сходини „Діло" помістило вже статтю від власного кореспондента.

10. ц. м. в 11. год. рано відбулося традиційне *свято св. Юрія* заходом *українських пластунів* в українській гімназії у Ржевницях біля Праги. Хоч погода зранку була непевна, всеж таки приїхало туди багато пластунів-учасників і дещо гостей залізницею, а дехто самоходом, мотоциклями або розером. У цьому святі взяли участь і чеські пластуни місцеві та з Праги числом коло 90 та стільки українських пластунів з обох місцевостей. На свято прибула теж старенька 80-літня бабуся проф. Русова, яку треба подивляти, що дорогу зі стації до табору в лісі і назад (коло 10 км.) відбула пішки.

Свято відкрив комендант Пласту проф. Лисовський. По девіляції Ялинки і промові Блеста склали привіти п-і Омельченкові від себе, проф. Г. Омельченко від Т-ва Українських Письменників і Журналістів, а Я. Олексенко від УСІМ. Пополудні відбулися іспити новичок і новиків, ігри і забави, змагання та присяга на прапор, яку провів п. Сорока. На закінчення при запаленій ватрі пластуни-старші танцювали аркана і підбільорені розійшлися домів. Велика шкода, що мало було старшого громадянства.

Я. Олексенко.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блоччків Р. Ш.

Нині в ТЕАТРІ ВЕЛИКІМ дві вистави:

в год. 3.30: **„Неоправдана година"** комедія Ст. Бекефія. Перший раз ціни найнижчі!

В год. 8-ій: **„Крамарі слави"** Одна з найліпших пес великого французького письменника Паніоля.

ДЖОРДЖ ВУД.

Новий одяг.

Безперечна перевага мужчини над жінкою залежить передовсім від його сильнішої матеріяльної позиції. Чоловік заробляє гроші і коли їх заробляє теж жінка, то вона майже завсіди дістає меншу плату. Це несправедливе, несправедливе без ніякого сумніву. Бо хто буде твердити, що жінка є менше здатна до життя і праці, як чоловік? Хто може ще боронити такого погляду, буцімто жінка потребує менше грошей, як чоловік? Я бажав би, щоб усі ті, що мають ще в тій справі перестарілі погляди, могли мати таку негоду, як я, щоб перестудіювати її на одному дуже пересічному, але ясному і характеристичному прикладі.

Був я кілька днів тому в Гайд Парку. На одній лавочці сиділа пара, імовірно дуже закохана, бо не звертала зовсім уваги на квітневий холод. Я сів собі поруч, хоч єдина річ, яка приходила мені на думку була про те, щоб наразитись на простуду була моя нерозумна цікавість для психольогії людського роду.

Молода дівчина, білява, з фіялковими очима, подивилась на комір свого сусіда, як він підносив його догори і сказала:

— Завтра маємо першого.

— Правда! слава Богу! — і машинально сягнув рукою до кишені.

— Завтра — шепоче вона — ти знову дістанеш свою пенсію... Але мусиш піти до крамця і вже замовити собі новий одяг. Твій брунатний з минулого року попросту неможливий, я вже тобі це вчора казала. Висить на тобі як мішок. А то сіре фланелеве убрання теж уже витерте. Я хотіла би, щоб ти виглядав гарно, елегантно, Фреде!

Фред дивиться закохано в її очі і відповідає ніжно:

— Ясно, що коли ходжу з такою гарною дівчиною то я повинен виглядати елегантно. Я вже навіть найшов собі нове убрання. Кажу тобі, чудове. Сіре, ані занадто ясне, ані занадто темне, в сам раз. Завтра замовлю собі його. Ти, очевидно, підеш зі мною.

Мабель зморщила свої підголені брови:

— А скільки це нове чудове убрання коштує?

— О, небагато, 12 фунтів. Це дуже дешево за таку матерію, но, і першорядну роботу, новий фасон. Отже зустрінемось завтра на вулиці Бріндля, добре?

— Бріндля? Фреде, чи не краще на розі вулиці Корнебі?

— Чому там? Мій кравець мешкає на Бріндля.

— Як хочеш. Але я пригадала собі, що на Корнебі я бачила чудову сукню... там випродаж... брунатний джерсі, такий шотляндський і страшенне дешево — девять фунтів і вісім шилінгів. Я могла би собі його взяти...

Тепер Фред зморщив чоло:

— Якто взяти? Стягнути з вистави? — і регочеться.

— Ти знаменитий, Фреде! Стягнути?! Купила би попросту. А звідки взяти гроші? Тиж сам знаєш, що я завсіди без гроша. Але ти сам сказав, що завтра першого і ти дістанеш свою пенсію... Правда?

— Но т-к.., Алеж дитинко, не знаю, чи на це вистане. Двадцять фунтів і девять, но, утрим мається ще цілий місяць, комірне...

— Ага! правда... Я забула за твоє нове убрання. Вибач.

Довша перерва. Після неї вона ніжно:

— Фред, скажи, чи ти вважаєш, що сірий колір справді такий гарний?

— Що? сірий?

— Бо я подумала собі, що може тобі в сірому не буде добре.

Фред зворушений усміхається: як це гарно, що вона думає про нього.

— Гадаю, що сіре убрання дуже гарне... Але як хочеш, я можу взяти собі інше. Як ти гадаєш?

— Я гадаю, що брунатне краще.

— Брунатне маю старе.

Мабель дивиться на нього здивована:

— Якто старе? То брунатне твоє зовсім не старе ще. Носиш усього півтора року.

— Алеж ти сама сказала, що воно висить на мені як мішок. І ніхто тепер не носить уже готових убрань.

— Перший раз чую — і очі її блищать гнівно. — Хто замовляє собі убрання на міру в кравця? Хіба якісь пів'янчики, дармоїди! Я особисто ненавиджу мужчин, що звертають так багато уваги на свій зверхній вигляд!

— Моя кохана! Дві хвилини тому тиж сама сказала...

Мабель гнівається:

— Знову те саме! Я сказала! Якісь докори, підозрїння. Вмовляєш у мене... попросту деморалізуєш мене. Про ніщо інше не говоримо тільки про твоє убрання! Дивне, що ти не можеш носити вже свого фляневого убрання... Тепер уже розумію, чому твоя платня тобі не вистачає.

Фредові стало гірячо, хоч на дворі холод.

— Алеж це якесь непорозуміння. Мені завсіди вистачає моя платня. — гикається він нервово. — Я тільки подумав собі, що коли ти сама звернула мені увагу, що треба би купити собі нове убрання... Але коли ти думаєш...

— Я зовсім нічого не думаю — відповідає гордо Мабель. — але коли вже конче хочеш

Нові демонстрації у Львові.

У вівторок 19. травня дійшло у Львові до демонстрацій робітників і вшехпольських студентів. Як відомо, у Львові тягнеться вже третій тиждень страйк будівельних робітників. У зв'язку зі страйком на мурах міста Львова появилися відозви, підписані організацією „Польска Праца" з покликом до товаришів робітників, щоб не йшли під команду комуністичних агітаторів, які накидують свою волю загалові робітників. У відозві були протижидівські покликн й їх староство сконфіскувало.

Коли робітники прочитали відозву, до староства пішла делегація страйкарів з протестом і проханням, щоб влада наказала усунути ці відозви. Одначе тому, що ці відозви були цензуровані, делегація дістала відмовну відповідь.

Після того по місті почали ходити групи робітників, які усували ці відозви. Підчас зривання цих відозв побито кількох студентів і робітника. Одночасно по місті розійшлися погодоски, що робітник убитий.

Тому в середмісті почали гуртуватись робітники, які підносили ворожі оклики.

В год. 3-ій пополудні під памятником Міцкевича зійшовся більший гурт студентів, які відспівали державний гимн і „Роту". Опісля похід студентів вирушив у напрямі Академічного Дому з окликами: „Геть з жидами". „Геть з комуністами". „Нехай живе Дмовський". „Нехай живе ген. Галлер". Тому, що на Академічній Площі студенти розійшлися, поліція не інтервенювала.

В середу передополуднем ендецькі студенти уладили нову демонстрацію, підчас якої підносили оклики проти жидів і робітників. Похід студентів вулицями міста викликав переполох між купцями, які поспішали рулети у кремницях. Причиною демонстрації були погодоски, що страйкарі робітники організують напад на Академічний Дім при вул. Лозінського. Не дійшло до ніяких інцидентів. Городський староста Перемєнський відбув у середу нараду з ректорами високих шкіл у Львові.

Несподіваний поворот кн. Штаремберґа.

ВІДЕНЬ, 20. 5. ПАТ. Кн. Штаремберг вернувся нині літаком до Відня, де повитав його віцеканц. Бар. Баренфельс з іншими членами Гаймверн, які входять до кабінету та гурт визначних провідників Гаймверн. По дорозі з летовища Асперн до Відня влада змінила службу безпеки, але до ніяких інцидентів не дійшло. На вулицях Відня кн. Штаремберга витало кількасот членів Гаймверн, перебраних в цивільні одяги. Кн. Штаремберг поїхав до станиці Гайматшуцу.

РИМ, 20. 5. ПАТ. Наглий поворот кн. Штаремберга до Відня викликав велике зацікавлення між журналістами тому, що кн. Штаремберг задумував залишитись в Італії на двотижневій відпустці.

Ушкодили радіостацію.

ЄРУСАЛИМ, 20. 5. ПАТ. Невідомі справники ушкодили радіостацію і перервали надавану пропозицію. До пристані в Яффі прибув англійський торпедовець „Бігль". Тому, що страйк у Яффі триває далі, жиди дістали дозвіл вивантажити товари в Тель Авів. Араби уладили демонстрацію проти заснування жидівського порту у Тель Авів.

Хліборобський страйк у Франції.

ПАРИЖ, 20. 5. ПАТ. В багатьох місцевостях департаменту Еся дійшло до вибуху хліборобського страйку. У Лябонкур і Норо жандармерія мусіла інтервенювати в обороні хліборобських робітників, яких спровадили з північних округ, щоб заступити страйкарів.

НОВИНКИ.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 40-115

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнн літом. 10—?

— **Вийшла нова книжка** в накладі Вид. Кооперативи „Хортиця" у Львові п. н. **„С. Петлюра в молодості"** (збірка статтей різних авторів) із 6-ма ілюстраціями в тексті й портретом С. Петлюри на окладинці роботи В. Дядинюка. Книжка містить матеріял, потрібний для опрацювання рефератів про С. Петлюру. Ціна книжки — 1 зол. При замовленні гуртом — опуст. Замовляти: в книгарні „Просвіти" (Львів, вул. Руська ч. 1), або у В-ві „Хортиця", чекове конто ПКО, Львів, ч. 503.110. 2133 3—3

— **Дня 22. травня ц. р. в год. 7.** вечір у власній домівці відбудуться в Українськім Лікарськім Товаристві чергові сходини членів. Д-р Всеволод Метельський виголосить реферат п'д наз. „Психотехнічні досліди".

— **Жалібна академія у Великому Театрі.** В неділю 24 травня ц. р. в год. 12.15 вполудне в салі Великого Театру відбудеться академія з нагоди 10-ліття трагічної смерти бл. п. головного отамана Симона Петлюри з такою програмою: 1. Нестор Нижанківський: Похоронний марш — симфонічна орхестра; 2. Промова сен. О. Луцького; 3. Зимовій Лисько; „Тризна", похоронна картина — симфонічна орхестра; 4. Промова О. Доценка; 5. О. Олесь: „Лебідь" та Іван Франко: „Не довго жив я в світі ще" — деклямація Л. Кривіцької; 6. Микола Лисенко: „Не забудь юних днів" (в інструментації В. Барвінського) та Василь Барвінський: „94 ий псалом Давида" — тенорове сольо Михайла Голинського в супроводі симфонічної орхестри. 10 хвилин перерви. 7. Микола Колесса: Варіяції на симфонічну орхестру; 8. Кирило Стеценко: „Ой бурлака молоденький", Микола Лисенко: „Та забіліли сніги", Кирило Стеценко: „Прометей" — відспівав чоловічий хор під диригентурою Д. Котка. Всі музичні точки програми будуть виконані вперше у Львові. Підчас виконування поодиноких точок програми вступ на салю заборонений. Білети можна набувати в книгарні Т-ва „Просвіта", вул. Руська ч. 1, а в дні академії від 9-ої год. ранку при касі Вел. Театру.

— **В 20-літні роковини смерти Ів. Франка** відбудеться в Нагуєвичах, в родинному селі Ів. Франка, в неділю 31. травня ц. р. в год. 1.30 вполудне перший народній здвиг і святочна академія. До програми ввійдуть промови, привіти, хорові продукції збірних і поодиноких хорів, деклямації, впис до памяткової книги, садження памяткового дуба. Головний реферат на тему „Чому ставимо живий памятник Франкові", виголосить проф. д-р Володимир Старосольський. Вступ на здвиг і академію за викупні Львова. Вступ на здвиг і академію за викупні Львова. Вступ на здвиг і академію за викупні Львова

— **„Руська" гімназія у Пряшеві.** Пряшівський гр. кат. епископ Павло Гойдич скликав 10. ц. м. визначніших представників пряшівського громадянства і повідомив їх, що чехословацьке міністерство освіти згодилось на відкриття гр. кат. реальної гімназії з „руською" мовою навчання у Пряшеві. Буде це приватна 8-клясова гімназія з правом приходности і правним її власником буде епископ Гойдич. Перша кляса відкриється вже з початком нового шкільного року. Боротьба за цю школу йшла 17 літ, бо місцеві словацькі урядові чинники були їй противні. Річ природна, що термін „руський" тимчасовий, узгіднений з місцевими обставинами та вимогами чехословацького уряду.

— **Дальші присуди за участь у кривавих подіях.** У середу перед окружним карним судом у Львові йшла розправа проти 27-літнього кольпортера газет Шандора Васера, ректе Горна, родом із Будапешту, обвинуваченого в тому, що 16. квітня збив каменем виставову шибу з склади сукна фірми Янковський при Марійській площі, вартости 8.000 зол. Підсудний зізнає, перечує, начеб брав участь у збіговищі та начеб збив шибу в крамниці Янковського. Суд засудив Васера на два роки вязниці.

— **Розбудова львівського трамваю.** Управа львівського трамваю розпочала будову другого трамвайового шляху на відтинку від Радіостанції до стрийської рогачки. Тим способом хоче усправнити трамвайову комунікацію на площу Сх. Торгів і до спортових площ.

— **Присуд на Тумена.** Сенсаційний процес б. редактора „Газети Цодзенної" Тумена, осмілюваного еротомана, що зраджував свою жінку та із заздрости її застрілив, скінчився присудом, на основі якого засуджено його на 4 роки вязниці. При застосуванні амнестії кару зменшено йому на одну третину. Одночасно зачислено йому слідчий арешт, так що за 21 місяців він знайдеться на волі.

— **Чотири самогубства в одній добі.** На залізничному шляху за Підзамчем знайшли тіло молодого мужчини, перетятого на двоє. При ньому знайшли перекази на адресу Тад. Фрінд з Варшави. В гаражу на головному двірці повісився шофер Еміль Гек зі страху перед судовою розправою, де закинули йому крадіж. Крім того рятункове поготівля дало першу поміч Софії Рубінській та Ользі Шаной, що напилися отрути.

— **Новий людовий дім** у Підгайчиках пов. Коломия посвячено перед кількома днями. Дім має бути осередком польщини для 40 родин тутешніх, що живуть у цьому українському селі.

— **Ліси горять.** На терені станиславівського воєвідства були в останніх часах численні пожежі в лісах. М. ін. горіли ліси в Калущині, Косівщині і Надвірнянщині. Причиною пожеж буває необережність з огнем. Біля Синевідська Вижнього згоріло 10 моргів молодника, власність Ст. Подгородецького.

— **Пожежна хроніка.** В останніх днях знову пішла великих пожеж навістило Полісся. В селі Щебок дрогичинського повіту згоріли 43 мешкальні доми, 62 ріжних господарських будинків. Велика скількість живого й мертвого інвентаря. В селі Клепно пинського повіту згоріли 44 мешкальні доми і 89 господарських будинків. Шкоди обчислюють на 200 тисяч зол. В місточку Березі Картуська згоріло 6 домів з господарськими будинками та інвентарем. Всі ті пожежі сталися в дні 15. ц. м. В місцевости Бадині столинського повіту згоріло 9.500 метрів соснового дерева, а в маєтку Перекалі згоріло 43 га соснового ліса. — Велика пожежа було в Бистриці коссвського повіту на Волині, де згоріло 37 домів і 87 господарських будинків. Шкоди перевищують 100 тисяч зол. — В селі Вулька Канська вчора знищив 42 будинки з живим і мертвим інвентарем.

— **Дивак.** У слідчому уряді в Стрию зголосився якийсь чоловік і сказав, що називається Нисан Зарванцер, походить із Калуша та що він брав участь в убивстві югославянського короля Олександра в Марселі. Всякі переконування не помогли. Він зажадав конче, щоб його арештували, бо має докори совісти, які не дають йому спокою, инакше буде нещастя. Слідчий уряд звернувся до Калуша за інформаціями щодо цього дивака.

— **Втеча з вязничного шпиталю.** В увязненому військовому шпиталі у Варшаві перебував на психіятричній обсервації студент Юрій Гарказий, якому закинули членство ОУЧ. В понеділок Гарказий змилив чуйність сторожі і перелізши крізь огорожу, втік.

— **Дідич застрілив пастуха.** У блонському повіті пастух Владислав Петрущак пас на громадському пасовиську корови, з яких одна перейшла на пасовисько, що належало до дідича Станіслава Кізіка. Розлючений дідич накинувся на пастуха з криком і добувши револьвер, стрілив кілька разів. Раненого Петрущака перевезли до шпиталю, де він помер. Дикого дідича арештовано.

УСЬОГО ПОТРОХИ.

ПРИМУСОВА ДИМІСІЯ КАТОЛИЦЬКОГО АХРИЄПИСКОПА.

В історії французької католицької церкви трапився випадок дуже рідкий: папа мусів звільнити руанського архиепископа монсиньйора Де Ля Віллерабель за непослух і деякі інші провини, що порушили авторитет церкви, її дисципліну та повагу архиепископського становища. 1-го травня ц. р. прийшов до палати архиепископа в Руен архиепископ з Камбре і після довгої розмови запропонував йому зголосити свою димісію. Де Ля Віллерабель заявив тричі, що цього не зробить, бо це означало би, що признається до вини. Тоді арх. з Камбре Йван Шопле прочитав папський декрет, який звільняє Віллерабеля із його становища. Віллерабель звернувся з особистим листом до папи і французький посол при Ватикані теж інтервенював у його справі, але надаремне. Вина кардинала Віллерабеля була ось у чому: від десяти літ він тримав при собі довіреного молодого священика — дуже енергійного та зручного, який почав управляти єпархіяльними капіталами і спекулювати ними. Чимало з тих грошей він розтратив, але сам вибудував собі віллю і жив широко. Коли архиепископ запізно розпорядився у своєму вихованцеві, замість передати справу церковній владі, звернувся просто до суду і цим порушив церковну процедуру. Крім цього мав він за собою вже ріжні світські виступи та дуже рідко листувався з папою, станув у ріжній опозиції до папи і не хотів листуватись.

ЯК ДОВГО ІСТНУЄ ГУМА-РАДИРКА?

Мало хто з нас знає, що гума-радирка, яка лежить на нашому столі не має більш як 170 літ. Коли давніше треба було вишрабати якесь невідповідне слово, то вживали до цього гострого ножика або спеціяльного порошку. Тому, що і папір був у тих часах дуже дорогий, коли вичищували такі місця, замальовували їх білою фарбою і писали на них наново. Так перейшли до нас твори та документи, заховані під білою фарбою, які можна було відчитати щойно тоді, коли люди винайшли спеціяльні дзеркала та ультрафіолетні промені. Т. зв. палімпсести — тексти під другим і третім шаром фарби, принесли нам несцінений матеріял з давнини. Правда, що вже в 1400 р. маляр Ченніні вживав окрушок хліба замість гуми у своєму альбомі, а англ. хемік Прістлі вживав у 1770 р. каучуку. Відкривником гуми-радирки вважають славного мандрівника португальця Магаллеса, одного з перших модерних моряків, якому кільканацять літ тому поставили памятник в Опорто. У продажі появляється „радирка" щойно у 1775 р. у Парижі. Вона була дуже дорога, доступна тільки для багатих. З огляду на її колір довгий час називали її „муринською шкірою".

АНГЛІЙСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ СЛОВНИК.

Небавком вийде в Льондоні англо-американський словник під редакцією відомого мовознавця Вільяма Крегі. Досі панувала загальна думка, що між англійською й американською мовою нема ріжниці, і попрявді кажучи так воно й є, бо американці приняли за рідну англійську мову. Всеж в англійській мові в Америці під впливом ріжних обставин повстало чимало ріжних понять прив'язаних до тих самих слів, що мають інше значіння, ніж в Англії. Хто не розуміє цих відтінків може неодну фразу хибно зрозуміти. Крім цього до т. зв. американських слів увійшло сила індійських, французьких, еспанських і нових штучних слів, навіть жаргону (сленгу), з яких неодно придбало права громадянства в американській літературній мові. Англієць Крегі мусів прожити 10 літ у Шікаго, щоб скласти такий словник „американізмів".

ГРЕЦЬКІ СТАТУЇ ПРИ РЕФЛЄКТОРАХ.

Державний французький музей Лювр модернізується. Деякі салі зовсім відновили, до ріжних творів мистецтва приспособили нові технічні заходи: напр. славна різьба Венера Мільонська дістала рухому підставу, щоб можна її оглядати з усіх боків і рефлектори. Вся галерія старовинної грецької культури буде доступна вперше для публики вночі і тоді різьби наберуть там зовсім нового чару.

— **Вкрали 45.000 зол.** До дому кн. Чарториських у Варшаві (вул. Краківське Передмістя) добулися злодії. В бюрі управи дібр вони розпоролиали залізну касу і забрали 45 тисяч зол. готівкою і цінними паперами.

— **Пімстився за маму.** В селі Блізне під Варшавою в мешканні Марії Пелегрині розігралася жахлива трагедія. 14-літний її син Здзіслав відрубав сокирою голову 33-літньому Йосифові Картен, артистові малярові з Варшави. Він заходив часто до його матері, що колись позувала йому як модель, й улаштовував з нею пікські забави. В останньому часі її побив. Не могучи стерпіти пониження матері, син убив її приятеля і сховався до стодоли. Тут знайшла його поліція.

— **Вілжила по 24 годинах.** Про справжнє щастя може говорити 22-літня донька селянина Ядчака у Словаковій могильнеського повіту. Коли дівчина доїла корову, надтягнула сильна буря з громами. Один грім ударив у хлів і поразив дівчину, як здавалось, на смерть. Одначе родичі не тратили надії на ратунок і цілу добу її ратували, аж врешті, по 24 годинах привернули її знову до життя.

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

Живо та барвисто описані
ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ
з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою **3 зол.**
Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

— **Еміграція лікарів жидів з Німеччини.** Жидівський „Джойнт Дистрибюшен Комітет" повідомляє, що в 1935 р. покинуло Німеччину 1.000 лікарів жидів. Тепер взагалі нема для жидів ніяких виглядів дістати дозвіл на практикування медицини в Німеччині.

— **Преса гітлерівської молоді.** Як подає Фішер, один із провідників гітлерівської молоді, преса гітлерівської молоді обіймає 20 власних часописів. Крім того багато інших часописів містить правильні додатки, присвячені справам молоді. Загальний наклад преси гітлерівської молоді обіймає 1.042.428 примірників місячно. Це найбільша преса молоді на світі.

— **Паризька телєвізійна стація.** Французьке міністерство почт і телєграфів заповіло на день 24. ц. м. орухомлення нової телєвізійної стації з великою силою, що позволяє ловити образи у промені 60—80 км. від Парижа.

— **Жінки мусять удержувати чоловіків у біді.** Суддя Джейкоб Пінкен, один із соціялістичних провідників Нью Йорку, видав цікаве рішення в своїм суді домашніх взаємин. Прийшла справа Юрія Пікера, що був кравецьким робітником аж до осені минулого року. Від тоді він був безробітний і не міг знайти праці. Його жінка працює але не хоче давати чоловікові удержання. Суддя Пінкен вирішив справу так: Тому що жінки мають рівні права з мужчинами, повинні мати й рівні обовязки. Коли чоловік не може дістати праці, а жінка має заняття й доволі грошей на удержання чоловіка, має дати йому удержання. І то навіть на випадок, якби чоловік дістав сепарацію від жінки. Цілком так само, як досі діставали утримання від чоловіків на випадок сепарації. Це очевидно тоді, коли чоловік не має свого маєтку і стає тягарем приходної добродійности.

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол, з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", **Львів, Ринок 10.**

— **Природне чи штучне сіно?** Один хемік з Кембрідж стверлив свого часу, що молоді трави мають для худоби більшу відживну вартість від трав дозрілих. Що більше, ті трави не тратять майже нічого зі своєї вартости у сухому стані. Від тоді інжиніри в ріжних краях почали працювати над винайденням штучного сіна, якого ко

шти могли би конкурувати з природною красованою вовною. Недавно тому у Стредфорді заде-монстровано апарат до виробу сіна, що відповідає тим умовинам. Продукція тої повновартісної сушеної паші така дешева, що сінокоси зовсім не оплачуються і колись вийдуть зовсім з ужитку.

— **Як крадуть дзвони.** В місцевости Глен Ков під Ню Йорком повісили на вежі пресвитеріянської церкви дзвони, що видзвонювали різні мельодії. Тепер лишився з них тільки один і то найменший. Чотири інші пропали. Але пропали не відразу, лише один по одному. Великий дзвін пропав недавно, а інші тому рік. Поліція слідить за злодіями, але без успіху. Дзвони спровадженю з Льондону і вони були змучені з вежовим годинником, коли вигравали свої мельодії.

З театру.

РЕЛЬКИЙ ТЕАТР: *„КРАМАРІ СЛАВИ"*, пєса на 3 дій Паніоля та Нівоа.

Ідка сатира на тих патріотів, що підчас війни, сидячи в запіллі, вміли використати жертви на полі бою та в імені героїв робили інтереси та кар'єру буцім то для добра батьківщини. Сатира незвесела, навіть трагічна, бо вибраний приклад несе реальним трагізмом. Дрібний урядовець, що 20 літ сидить при бюрку, дістає вістку, що єдиний його син пішов на фронт; він герой. Офіціальний комунікат звеличує його вчинки та незвичайну відвагу і його ім'я переходить до історії, навіть до шкільних читанок. Слава його кидає свій промінь і на батька, який вдівцює. Коли по війні приходять вибори до парляменту, ім'я сержанта Бентлє стає удачним на виборчій листі, на якій на першім місці стоїть його батько, що від смерти сина немов відродився і набрав енергії для суспільної праці. І ось саме напередодні виборів його похоронений синтерой, вертається додому. Трапилась з ним помилка, як нерідко підчас війни: попав у полон, утратив память. Від вибуху війни минуло 10 літ, за той час його жінка, вийшла вдруге заміж, усі примирились з його смертю, — навіть його смерть стала причиною кар'єри його батька. І якби тепер усі довідались, що той великий герой зовсім не згинув, може ще й втік як дезертир — уся легенда та патріотична пропаганда розвіялась би. Нема сумніву, що краще було би, якби такий герой, ще й тінь давньої людини — не вертався..

Слухаючи такої песи, думаємо над тим, яка буря очистилась би, якби такий твір появився у країнах, де письменники підпадають подвійній цензурі, що має свої шабльонові погляди на патріотизм: — цензурі офіціяльній і загальногромадській. Правда, мало хто вміє так зручно як французькі драматурги схоплювати такі проблеми. Вся пєса має чимало драматичних моментів; навіть там, де ми хотіли би сміятись — не можемо. Першорядну креацію батька дав Махальський, артист з широкою скалею таланту, в таких ролях — незрівняний. Дуже добрі були Канський, Балоцинський, Жичковська, Мартині.

М. р.

ДИВОГЛЯДИ.

ЩО МОЖЕ ВИГРАТИ МІЛІОНЕР.

У Ню Йорку живе міліонер Говард Юз, що видає великі гроші на фільми. Він заложився, що побє рекорд перельоту літаком між Шікаго й Льос Анджелес. Віддаль між цими містами — 1885 миль, які Юз перелетів за 8 годин 10 хв. 8 секунд, з пересічною скорістю 235 миль на годину. В умові закладу було, що Юз може не їсти сніданку в Шікаго, але мусить приїхати на обід до Голівуду. Міліонер виграв якнайточніше заклад. Ставка була — 50 долярів!

МІСТО, ДЕ НЕ ТРЕБА СУДУ.

Є в Ірляндії місто Чількарні — рідке. У нинішніх часах — дивоглядне. Нема там суду ні заступників цієї установи. Двічі-тричі в рік приїжджає туди суддя з більшого міста, щоб розглянути справи, які назбирались. За останній рік не мав він ніякого діла; приїхав, пообідав, повечеряв і вернувся. У місті не було ніодного злочину, ніодної крадежі. Громадяни міста вручили судді в дарунку пару білих рукавичок, як символічний знак, що всі тут мають чисті руки.

✝ Посмертні згадки.

Фільомена з Вікторінів Керницька, дружина проф. гімн. Р. Ш., померла після важкої й довгої недуги у Львові дня 19. V. 1936. Похорон відбудеться 21. V. в 2. год. попол. з Анат. каплиці при вул. Пекарській 52 на Янівський цвинтар. В. Ій П.

Дописи.

РІВЕНЩИНА.

Посвячення памятника на могилі українського воїна. В м. Гощі на Рівенщині при великім здвизі народу кількох священників посвятило в неділю 17. ц. м. памятник на могилі воїна Української Армії, який поліг підчас боїв з большевиками в 1920 р. Памятник поставили місцеві українські громадяни на власний кошт.

СТРИЙ.

Зїзд українських аплікантів у Стрию. Дня 3. ц. м. відбувся у Стрию в салях Українбанку І. зїзд аплікантів стрийської делегатури СУА. Зїзд відкрив промовою делегат для аплікантських справ стрийської округи м-р Я. Падох, який звязував причини скликання зїзду. Саме скликання зїзду в найважчому часі для адвокатури, зокрема для її дорасту-аплікантів, є доказом доцільности його організованости, яка тим більше потрібна, чим важче положення одиниць. Опісля промовляли президент д-р Кость Левицький, сенїор д-р Герасимів і радн. Дужинські заохочували молодих аплікантів до витревалої праці і віри в будучність. З черги м-р Ю. Старосольський виголосив реферат на тему „Становище українського аплїканта в громадянстві та палестрі", по якім розвинулась дискусія, в якій забирали голос аплїканти Мочульський з Миколаєва, Ценко зі Сколього- Падох зі Стрия та інші. По рефераті відбулось основання секції аплікантів при стрийській делегатурі СУА. До секції виписалося з місця 10 аплікантів. Головою секції вибрали м-ра Я. Падоха, секретарем м-ра Г. Барабаша. По полагодженні деяких організаційних справ председник зїзду м-р Падох подякував гостям, у першу чергу през. д-рові Костеві Левицькому, сенїорові д-рові Герасимові, д-рові Лициняковi та м-рові Ю. Старосольському зі Львова і всім адвокатам, які прибули на цей зїзд та візвав присутніх до інтенсивної праці над собою а для великої ролї, яка жде українських правників у майбутньому. По зїзді відбувся вечором товариський данеінг правників у приявности запрошених громадян. Заповіджений з нагоди зїзду публичний реферат м-ра Падоха на тему: „Короткий начерк історії української адвокатури" з приводу спізненої пори відложили на пізніше. Слід зазначити, що цей зїзд є першим зїздом українських аплікантів узагалі. Було б бажано, щоб також в інших округах зорганізувались українські аплїканти в Союзі Українських Адвокатів.

РАВА РУСЬКА.

Ювилейні Загальні Збори Філії „Просвіти". Дня 2. травня ц. р. відбулися Заг. Збори Філії „Просвіти" в Равї Руській, установи яка від 8. XI. 1895 р. виховала цілі кадри громадян і покликала до життя поважне число культурно-освітніх та економічних установ у повіті. На Заг. Зборах було заступлених 44 читалень 89 делегатами і 39 фізичних членів; разом було присутніх 128 громадян і відпоручник Головного Тва „Просвіта" інсп. Петро Петрик. Перед Заг. Зборами відбулося за померших членів Філії у парохіяльній церкві в Равї Руській панахидальне богослуження, що його відслужив о. кан. Антін Твердохліб. Збори отворив і ними проводив довголітній голова Філії інж. Терпелюк Василь, секретарював п. Королько Осип з Любичі. Голова згадав про заслуги 8 померших членів Філії, а порівнюючи равський повіт з рогатинським повітом на основі звідомлення рогатинської Філії, відмітив що Равщина, яка ще донедавна належала під оглядом національної свідомости до дуже запущених повітів, нині у просвітянській роботі дорівнює рогатинському повітові. Опісля секретар Філії д-р Карпович у своїм звідомленні звернув увагу на перешкоди у просвітянській праці від невідповідальних і злої волї людей, зазначуючи, що на будуче і виділ Філії і Гол. Виділ супроти таких людців, які підривають авторитет організацій, змушені будуть витягнути якнайрішучіші статутові висновки. Обговорюючи працю Виділу Філії, підчеркнув, що Виділ Філії у звіт. році відбув 13 засідань і на них найбільше уваги присвятив таким справам, як акція за оснуванням читалень у тих місцевостях, де їх досі не було, або де були розвязані, вишколення освітніх робітників у повіті, поширення бібліотек по читальнях, акція за масовим членством „Просвіти" та збіркова акція. З цією метою Виділ уладив 6 анкет, вислав 7 обіжників до читалень та 2 до мужів довіря, 914 писем, відбув 97 поїздок, з того 59 у Равщину й Немирівщину та 38 в Угнівщину, зорганізував 2 самоосвітні гуртки (1 в Равї Р. й 1 в Угнові) та музейну секцію в Равї Р. У діловому році основано 11 читалень, а саме у Вербиці Борках, Городжеві, Тарношині, Карові, Василеві Вел., Верхраті, Верхраті Німиця, Верхраті Монастир, Погариську Нижніких, Домашеві та Ульгівку. Щоб вишколити освітніх робітників, уладив Виділ у часі від 2. XII. до 22. XII. 1935 р. тритижневий освітньо-господарський кооперативний курс, получений з курсом куховарства для дівчат. На курсі відбувалися виклади з різних ділянок знання і цей курс покінчило іспитом 22 курсантів з повіту. Багато часу присвячено акції за масовим членством „Просвіті". Коли в 1934 р. з равського повіту було 207 членів, то в цьому році число членів зросло до 1.176 а того 903 з вплаченими повними членськими вкладками. Окреме деякі місцевости, як Любича Затила, Мости Малі, Біла, Камінна Гора, Селиська, Смолин, Пріси і Голе Равське не мають узагалі членів у Гол. Т-ві. Збірка на „Просвіті" в цьому році вилала слабо, бо в тому часі арештували освітнього робітника п. Совика Степана і не було кому як слід доповнювати акції; до того повітове староство обмежило було число збірщиків. Внаслідок того зібрано лише 761.13 зол. По звідомленні секретаря скарбник Т-ва п. Стефанія Котовська зложила звідомлення касове. Загальний прихід 4.956.47 зол., розхід 4.519.93 зол. Крім того подала, що зобовязання Філії сягають 4.574.78 зол. На покриття цих зобовязань до Філії вийшла квота 5.158.52 зол. З черги п. Степан Совик склав звідомлення бібліотечне. В бібліотеці є 1813 книжок і 3 мапи. Номінальна вартість бібліотеки 4.299 зол. Користало з бібліотеки 45 установ і 162 громадян, разом 207 читачів, що прочитали за рік 2737 книжок. У порівнянні з 1934 р. число читачів зросло на 22, число прочитаних книжок на 344. Далі представник наукової секції п. Савчак склав звідомлення з діяльности секції, яка має 20 членів. Провід секції відбув 6 засідань. Музейні збірки приміщено у просторих кімнатах, які безплатно на ню ціль відступила дирекція Українбанку „Вора". Музейна збірка має 618 катальогових чисел з ділянок: археольогії, етнографії, церковного малярства і геольогії. Крім того у збірці є різні акти, відозви з 18. і 19 в., банкноти й монети з різних часів і держав, медалі, та відзнаки, світлини, журнали і книжки. При цьому зазначив, що музейна збірка з кожним днем зростає та закликав присутніх, щоб не занедбували акції за збірку експонатів. Після того п. Мастицкий Евген зложив звідомлення з діяльности самоосвітнього гуртка в Равї Р., а Шульган Марин з діяльности такого гуртка в Угнові. По тих звідомленнях дир. Совик С. обговорив звідомлення з діяльности читалень у повіті. В районі Філії існує 58 читалень, з них 32 розвивається правильно, 20 слабо, 6 читалень ледви животіє. За рік відбулося по читальнях 476 засідань видїлів, 102 реферати, що їх виголосили відпоручники Філії та 214 відчитів з 1594 голосами читань заходом самих читалень. По читальнях є зареєстрованих 6073 дійсних членів, приходи читалень дійшли до 16.642.16 зол., розходи 14.350.42 зол. 25 читалень має власні доми. Бібліотеки читалень мають 12.912 книжок, з яких користало 2.988 читачів, що прочитали 23.234 книжок. При читальнях є зорганізованих 39 аматорських гуртків, 25 хорів, 2 орхестри, 2 жіночі гуртки та 8 самоосвітніх гуртків. За рік уладили читальні 180 театральних вистав, 17 Шевченківських свят, 9 свят книжки, 12 свят „Просвіти" і 29 інших національних імпрез. У цілому повіті існували лиш 1 дитячий садок (у Карові), бо повітове староство на основанім садків по інших місцевостях не дало дозволу. На основі порівнання зі станом з 1930 р. слід завважити, що не зважаючи на перешкоди адміністраційної влади, яка розвязала за 5 літ 25 читалень, та різних людей злої волї стан освіти піднісся на 100 відс. — По звідомленні дир. Чіха, як члена Контр. Комісії, який поставив внесок признати абсолюторію уступаючому Виділові, делегат Гол. Т-ва інсп. Петрик відчитав обширне звідомлення Гол. Виділу на основі переведеної провірки діяльности самої Філії, як і читалень у повіті. Гол. Виділ висказав Виділові Філії, зокрема освітньому робітникові своє признання за вміле і правильне ведення освітньої роботи. По звідомленнях голова Філії інж. Терпелюк отворив дискусію. Тому, що майже ніхто не забирав голосу, поставив внесок Контр. Комісії під голосування і його приняли всі одноголосно. З черги по короткій дискусії вибрано головою Філії 11-ий раз інж. В. Терпелюка; до виділу вибрано д-ра Данила Богачевського, Степана Совика, Стефанію Котовську, д-ра Степана Божика, о. кан. Твердохліба і д-ра Богдана Карпевича. По ухваленні додатку до членської вкладки на потреби Філії Заг. Збори закінчились відспіванням нац. гимну.

СТАНИСЛАВІВ.

Вечір української музики. Заходом Муз. Інституту ім. Лисенка відбувся у нас мин. суботи в салі „Нар. Торгов." вечір української музики. Оцінку його лишаємо фахівцям, тут мусимо лиш зазначити, що вечір навіть ліпкові музів подобатися. Жаль лише, що так мало було публики, якої не вспів ніхто стягнути на якусь поважнішу імпрезу.

10-ліття Філії Союзу Українських Купців і Промисловців. Мин. неділі святкувала тутешня Філія СУКІП-у велично своє 10-літнє істнування. Програма свята складалася з трьох частин: І. в год. 9. богослуження в катедрі церкві, на якому о. шамб. Ф. Луцик виголосив проповіль; ІІ. в год. 12.30 академія в салі „Сокола"; ІІІ. чай для членів і запрошених представників наших інституцій і товариств. Центральною точкою ювилею була академія, на яку зложилися: вступне слово голови Філії дир. Ю. Синишина, реферат голови Союзу зі Львова радн. Я. Скопляка, привіти (понад 100 від місцевих і позамісцевих товариств), деклямація Л. Каратницької, хорові продукції муж. хору „Думка" та інсценізація. Програма була добре добрана, так що академія пройшла з повним моральним успіхом. Вступне слово дир. Синишина, як і

реферат ради. Сходяння були дуже змістовні, глибоко продумані та вказували на велику вагу купців і промисловців у житті народу. Декламація Л. Каратницької була (гом). Між привітами дуже гарне враження викликала делегація надвірнянської філії, яка вручила ювілятові пре-гарний прапорчик з купецькими та промисловими емблемами. „Думка" відспівала „Прометея" й „Заповіт" бездоганно. Дуже миле враження викликали інсценізації виконані учнями нар. школи ім. М. Шашкевича: хлопців у живій розмові доказувала велике значіння купецького і промислового стану в нашому житт., Закінчилась академія відспіванням нац. гимну. До успішного перебігу академії причинились теж у великій мірі декорації арт. М. Зорія, який ще раз потвердив свій великий талант. Його вітраж, що представляв св. Юра на коні, був прекрасний та робив повітне враження. Публики було багато. При нагоді слід побажати Філії, щоб усі свої заслуги та плани особливо про виховання купецьких патріотів, перевела успішно в життя та щоб зібрана була твердиня українства в нашому місті.

Б. Л.

Спорт.

ПОГОНЬ (ЛЬВІВ) — УКРАЇНА.

Відплатні змагання між цими дружинами відбудуться в четвер 21. ц. м. в год. 17. на гриші Погоні. В год. 15.30 попередять змагання молодших дружин.

НОВІ СЕКЦІЇ УКРАЇНИ.

С. Т. Україна відновлює секції: легко-атлетичну, велосипедників і плавацьку. Зголошення нових членів до згаданих секцій приймають у домівці Т-ва, Ринок 44/II. поверх, щодня від год. 7—8. вечором.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.

Як щороку, в неділю 24. травня ц. р. відбудеться „День Українського Спортовця". Метою цієї імпрези — зацікавити якнайширші верстви нашого громадянства фізичним вихованням та запізнати його з нашими досягненнями на цім полі. З цією метою вложено цікаву і різноманітну програму, яка буде складатися із показових змагань легкоатлетичних і спортових гор. Обовязковою частиною „Д. У. С." буде, очевидно дефілада всіх українських спортових товариств Львова. Думаємо, що в неділю 24. ц. м. на площі Сокола-Батька не забракне ніхого, хто хоч трохи цікавиться фізичним вихованням, зокрема спортом.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Бистриця (Надв.) 1:0 (0:0).

Мист. Б-кл. Ворота добув Урсакий в карного. Судив п. Наруг добрий. Склад: Андрійшин І і ІІ, Багриновський ІІ, Куліба, Зубак, Менів, Демянчук ІІ і І, Керикевич, Урсакий ІІ і Якібчук І. Чергові змагання за мист. Б-кл. виграв Пролом щасливо у свою користь. Маючи весь час перевагу та граючи зовсім добре, особливо в другій половині, не могла трійка нападу здобутися на вирівняний отріл. Безліч ідеальних позицій марнував напад своєю повільністю. В Прозові добре грала оборона й помічн. Андрійшин на воротах прийшов знову до форми, оба оборонці творять дуже тверду запору для чужого нападу, помічн працьовита. В нападі добре грав Демянчук ІІ та Урсакий. Інші слабші, як звичайно. Сама гра досить цікава, хоч без якогось темпу. Про перевагу Пролому найкраще свідчить відношення рогів 10:1 для Пролому.

Бескид у Надвірній вигрів з Адлєром в мист. Б-кл. 2:0 (1:0).

Гаґоаг — Бистриця (Стан.) 4:0 (2:0). Мист. Б-кл.

По останніх грах табеля Б-кл. виглядає так:

1. Пролом	4	8	0	12:4
2. Бистриця (Надв.)	6	7	5	8:4
3. Адлєр	6	6	6	9:5
4. Гаґоаг	5	5	8	7:7
5. Світ (Монастир.)	4	5	3	6:6
6. Бескид (Надв.)	4	4	4	9:3
7. Бистриця (Стан.)	6	3	9	7:18
8. Дрор (Коломия)	3	0	6	1:12

Б. Л.

НОВА ПЕРЕМОГА „РУСИ".

УЖГОРОД. Русь — Ч. С. К. 4:2.

В минулу неділю ужгородська „Русь" перемогла свого останнього противника у змаганнях за мистецтво і є знову мистцем східнословацько-закарпатської округи (дивіз-й). Тепер „Русь" розгром у днях 31. травня і 7. червня ц. р. два змагання з клюбом Фіянково за мистецтво Словаччини.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтво. Спарта — Кладно 2:1; Славія — Д. Ф. Ц. (Прага) 3:0; С. К. Пільзен — Простейов 1:1; Жіженице — Д. С. Ф. Зашц 7:1; Наход — Вікторія Пільзен 4:5; Теплицер Ф. К. — Ч. С. К. Братислава 3:1, Коліи — Моравська Славія 0:0.

АВСТРІЯ. Мистецтво. Фаворітнер — ВАЦ 1:0; Ф. Ц. Відень — Фльорідсдорфер 3:3; Вакер — Спортклюб 1:1.

МАДЯРЩИНА. Мистецтво. Уйпешт — Сегед 7:2; Ференцварош — Атіан 5:1; Фебус — Будай XI 7:1; Кішпешт — III. Округа 2:0; Бочкай Дебречин — Угорія 1:2; Шельготеріян — Теркевеш 2:4.

БУКАРЕШТ. **Румунія — Греція 5:2 (2:1).**

Змагання за балканську чашу. Видція 30.000

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Львів, 15. травня 1936. Р. XII., ч. 10. Зміст: Оксана Печеніг: * * *. — С. Русова: З ветхих днів. — Володимир Січинський: Керамїка козацьких часів. — Присутня: Звичайні Збір. Збори кооп. „У. Н. М.". — С. Мурська: З нової Туреччини. — Вчителька: Чуттєве життя дитини. — О. Бережницька-Будзова: Балконові рослини. — С. Дорошенко: Лист з Америки.

РІДНА ШКОЛА. Ілюстрований часопис для вс. ж. — Львів. 15. травня 1936. Р. V. Ч. 10. Зміст: В. З.: Іван Франко. — І. Франко: Поемета сатира. — А. Добрянський: Нова побідниця. — Симон Петлюра. — Під кінець шк. року. — Д. Коросець: Фізкові школи. — Т. Шевченко: Мати. — Др П. Вітвицкий: Праця вдома з недобитими. — І. Филипчак: Шкільництво на Радянщині. — Др О. Філяс: Характерові дитини в дитячих сказках. — З життя Рідної Школи. — Різні вісти.

ВІСТИ З ЛУГУ, вісько присвячене луговим справам, просвіті і музиці. Львів, травень 1936. Р. XI. Ч. 5.— Зміст: Хто такий Симон Петлюра? — Вітаємо луговичан і луговички в Луговому Городі у Львові! — Луги на сході в 10-ліття смерти Головного Отамана віськ України Симона Петлюри. — Спомин-кажан. — Симон Петлюра. Ідейне значіння його історичної поваги.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЯТЕЛІСТ, місячник. Відень, де-ре-ка-квітень 1936. Р. XII., ч. 3—4. Зміст: М. Слободяник: Марочна збірка англійського короля Юрія V. — Іван. М. Гадзінський: Про повстання перших поштових марок Англії. — Полк. М. Садовський: Петлюрівські марки. — М. Секретар: Чехословацькі добродійні поштові марки „Дітям". — І. П. Шейпгаак: Мореплавство на марках. — Дописи. — Українські написи на пошт. листівках СССР — Марочний ринок у СРСР. — Дрібні вісти. — Нові марки. — Критика і бібліографія. — Пресовий фонд „У. Ф." — Дарові премії. — Оголошення.

ПЛАСТОВІ ВІСТИ, орган українських пластунів емігрантів СУПЕ (літогр.). Прага 25. квітня 1936. Ча. ч. 25, ч. 4. з 25. квітня 1936.

ГОСПОДАРСЬКО - КООПЕРАТИВНИЙ ЧАСОПИС. Р. XVI., ч. 19-20, з 10. травня 1936.

ТРИЗУБ. Р. XII., ч. 19 (523) з 10. травня 1936.

НОТИ.

Музична накладня „Торбан" у Львові видала такі нові твори:

Я. Ярославенко: ОХ І ЗРАДА- ЗРАДА... Сім народних пісень на мішаний хор. (1. Ох і зрада, зрада. 2. Ой зза гори, зза крутої. 3. Посіяв рутуньку. 4. Ой посіяв кужік. 5. Ой рудуду. 6. Налупає чорна хмара. 7. Щось у лісі вшумало). — Ціна 3 зол.

Ів. Омельський: МИНУЛОСЯ КОХАННЯ, нар. пісня на мішаний хор. **ТЕЧЕ ВОДА ІЗ ГОРОДА** (коломийки). Ціна 50 сот.

Із. Воробкевич: ЗАСПІВАЙМО СЕСТРИ, БРАТТЯ. З муз. на мішаний хор переробив Я. Я. Ціна 50 сот.

Я. Ярославенко. БАДЬОРО МАЄ ЩЕ НАШ СТЯГ. Мішаний хор до слів С. Черкасенка: Україна. Ціна 50 сот.

Крім того видано другий наклад:

Я. Ярославенко: ЖУРАВЛІ КЛЮЧЕМ ЛЕТЯТЬ. Мішаний хор слова І. Франка. Ціна 1 зол.

Я. Ярославенко: МИ СИНИ МОГУТНЬОЇ КРАЇНИ. Мішаний хор, слова А. Вартового. **Гей Січ іде.** Народна мельодія не мішаний хор. Слова І. Франка. Ціна 50 сот.

М. Іполітов-Іванов. ПТИЧИЙ ХОР. Мішаний хор. Ціна 50 сот.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Великий Театр:

Четвер, 21. V. год 1.30 поп. Аб. 15. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Пятниця, 22. V. год. 8. веч. Аб. 11. Ціни найнижчі „Трафіка пані генеральової". Бонові знижки важні.

Субота, 23. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Неділя, 24. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найнижчі „Трафіка пані генеральової" год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Понеділок, 25. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави". Бонові знижки важні.

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник" з Антоном Ондра.

АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".

ВАНДА: „Весела вдова", „Всі люди дороги".

ГРАЖИНА: „Страшний Двір" на осн. Ст. Монюшки.

КАСІНО: „Зазнайомилися у Монте Карльо" з Лід. Гарвей.

КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець" і ревія.

КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!"

МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".

МЕТРО: „Вондер Бар".

МІРАЖ: „Цьот і Патахон як джезбендисти", „Належу до тебе".

МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.

ПАН: „Ця або ніяка" з Джітою Альпар.

ПАКС: „Сальне і Регіна" та „Індійські піхотинці" з Фріцом і Фланом.

ПАЛЯС: „Рай на землі".

РАЙ: „Віктор чи Вікторія".

СВІТ: „Граф Монте Хрісто"

СТИЛЬОВЕ: „Дівчина з посте-рестанте", реж. „Лише до нас".

ТОН: „Дочка джунглів".

УТІХА: „Пригоди невдячника" і ревія.

ХІМЕРА: „Право до щастя".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Світова виставка в Парижі.

Закордонне радіо.

Четвер, 21. травня 1936.

Відень (506,8) 10.10 Гайднова Служба Божа, 11.15 Концерт шведської музики. 12.35 Популярна музика, 15.40 Квартет ес-дур Бетовена, 17.40 Веселі мельодії. 19.45 Тисяча слів кохання, весела муз. авд., 21.00 „Медея" траг. Еврипіда, **Брно** (226,4) 12.15 Діточий хор. 17.50 „Студент" оп. Мілекера, **Прага** (470,2) 19.05 Концерт вівськ. орк., 20.00 „Польська кров" оп. Недбала, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 15.00 Легка музика. 19.00 Пісоньки, 20.00 Співи. рецталь, 20.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 22.00 Пісоньки, 17.00 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 11.30 Світло мусить перемогти» кантата Бітнера, 14.15 Легка музика, 18.00 „Під твоїм вікном кохана" пісні, музика, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.30 Музика. 17.30 Весела болгарська авдиція, пісні, рецитації, 20.30 „Ді ферманделтен Вайбер" муз. ком. А. А. Гіллера, 22.30 Музика, **Лайпціг** (382.2) 10.00 Концерт, 11.30 Нар. танки й вес. мельодії, 15.30 Студентські пісні (Кравае сопр.), 19.35 Скрипка, **Мінхен** (405,8) 12.00 Розр. концерт, 15.00 Нова камер. музика, 14.45 Концерт тріо, камер. музика. 20.00 Серенада, концерт орх. і солістів. **Будапешт** (549,5) 12.30 Орх. концерт, 17.30 Цит. музика, 18.50 Смичк. квартет еміль Бетовена, 19.30 „Дер Фершвендер" авд. на осн. Раймунда з муз. із. **Мілано** (368,6) 13.10 Популярна музика, 17.15 Вок. концерт, 19.00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17.15 Віольончела, форт. 20.40 „Мойсей" мельодрама Россіні.

Пятниця, 22. травня 1936.

Відень (506,8), 12.00, 13.10 Концерт. 15.40 Соната на скрипку та форт. Скота, **Прага** (470,2) 17.10 Великий секстет Гейки, 20.15 Легка й танк. музика, **Париж (1648)** 12.15 Розр. концерт, 16.00 Камер. музика, 20.00 Романтичні твори в вик. солістів, **Білгород** (437,3) 17.00, 18.30, 19.50 Пісоньки й оп. арії, 17.45 Концерт, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 19.20 Віольончела, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.10 Скрипка та форт., 20.10 Глазунов і Респіґі, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 17.00 Скандинавська форт. музика, 17.10 Концерт на скр. і форт., **Будапешт** (549,5) 12.05 Сим. 13.00 Розр. концерт, 19.30 „Богема" оп. Пучіні, **Мілано** (368.6) 11.30 Легка музика, 21.30 Камер. концерт, скр., форт., **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Орх. концерт, 22.15 Орг. музика.

Субота, 23. травня 1936.

Відень (506,8) 15.15 „Король Рушобородий" на осн. Грімм, 16.35 Мандоліністи, 19.10 Хор. 19.55 Віденські оперетки, радіопопурі, хор, солісти, орх., 22.10 Естонські пісні відсп. Ай-Лю, сопр., **Братислава** (298,8) 17.50 Мадярські пісні. **Кошиці** (259,1) 18.00 Словно муз. авд. для Закарпаття, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 16.00 Легка музика, 20.00 Солісти, пісні-класичні, 20.45 „Той що вбив" муз. авд. Фрондзи-Тремісоті. „Поль де Рекамє" муз. авд. Лярґьєра, **Білгород** (437,3) 17.45 Арії, 18.15 Концерт, 19.50 Нар. вечір, **Берлін** (356,7) 8.30 Весела музика. 12.00 Концерт. 15.15 Форт., скр., 20.10 Воєнські марші й пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. танки й пісні. 19.00 Розр. музика. **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика й пісоньки для села, 15.15 Пісні Шіха, Грайндль бас, 18.00 Розр. концерт, 19.40 „Папільйонс" Шумана, форт. **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 18.55 Форт. рецталь, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика. 17.15 Розр. концерт, 20.40 „Мойсей" мельодрама Россіні, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 „Меді" оперетка Штольца.

Львівське радіо.

Четвер, 21. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 9.35 Ранішній дзвінок, 10.00 Музика з гр. пл., 10.50 Популярний концерт із гр. пл., 11.42 Полеві проби Овецьких псів (гр. пл.), 11.57 Сигнал часу. 12.03 Дім новочасної жінки, 12.15 Концерт орх., співів; у перерві ок. 13.00 год. „Легіон Мацкевича в Італії", 14.00 Хвилина Чайковського з гр. пл., 15.00 Звертімо увагу на наше вільництво, 15.10 Легка музика з гр. пл., 16.40 Як о минути власну кризу. 15.45 В гостині у довкілля, 16.00 „Китайський двір" фрагм. із пов. Корчаковської (для дітей), 16.15 Китиця рев'ялих і фільм. мельодій у вик. квінтету, 16.45 Концерт хору, 17.00 Відч.: Військо та мир, 17.15 Веселий Відень муз., співів, 18.30 Вгадай, хто грає та співає, розвязка муз. загадки, 19.00 Програма на завтра, 19.10 Легка музика з гр. пл., 19.30 Під кольорами білих паросель, 19.4[illegible]

Реклам. концерт, 19.55 Льокальні вістки, 20.00 Серед танку та співу, муз. репортаж, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Театр Уяви: „Концерт" комелія Ол. Фредра, 21.35 Пісні в вик. Л. Шепанської в супр. форт., 22.00 Спортові вістки 22.15 Камер. концерт, 22.50 У ритмі танку, гр. пл.

Пятниця, 22. травня 1936.

6.30- 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новозбранців, 11.57 Сигнал часу, 12.15 Для ст. дітей: „Баль під тином", 12.40 Сальонова музика, 13.10 Домашне господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 „Жвавo та весело", гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Орхестра Сквайра, гр. пл., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для ст. дітей: „Історія та пригоди Христофора Коломба", дільог, 17.00 Памятки архітектури в Польщі, 17.15 Хвилина поезії: Вірші Каз. Івашкевича, 17.20 Форт. рецталь, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Юрандія хор співає пісеньки, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Чайковський: Серенада дудур у вик. симф. орх., 19.00 Веселі спогади, вит. Генр. Збежховський, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекляновий концерт, 19.35, 19.40 Спортові вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Симфонічний концерт; у перерві в год. 20.50 Вечірній дневник, Із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

Субота, 23. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новозбранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий ценнрк, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт орх., 13.10 Домашне господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Музична казка в гр. пл., 15.00 „Стрілець-чинша-дуаліст" псих. образець із повісти Т. Пайпера „Має літ 22", 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Орхестра мандолівістів, 16.00 Лекція франц мови, 16.15 Театр Уяви: Полевий сверщок і мурашки — для мол. дітей, 16.45 Вся Польща співає, 18.00 Говоримо про провінцію: Знахожі й автохтони, 18.10 Концерт солістів (форт., спів), 18.50 Сільва ерум, 18.55 Легка музика в гр. пл., 19.10 Відч.: Невідома повість Бери. Шова, 19.20 Програма на завтра, 19.25 Рекляновий концерт, 19.40- 19.44 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Легка музика в вик. орх., 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Для закордону: Весна в Польщі, 21.30 Весела Сирена в опр. М. Гемара, 22.00 Концерт орх., 23.05 До танку, гр. пл.

Радіокутик.

ЗМІНА ПРОГРАМИ „ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ".

Вже від 1. червня ц. р. „Польське Радіо" почине надавати авдиції згідно з новим планом, який передбачає збільшення бажаної радіослуханачами музики майже до 70 проц. Дві орхестри „Польського Радія" готуються до літнього сезону з запалом. В літньому періоді зорганізують на аркадовому майдані на Basseі великий фестіваль польської музики в днях 10, 17 і 24. липня в виконанні орхестри „Польського Радія". Крім того відбудуться популярні симфонічні концерти з повазанського парку Вільсона і з парку в Цехоцінку та три спеціяльно скомпоновані авдиції на фольклористичні теми. З закордонного репертуару „Польське Радіо" трансмітуватиме три великі европейські концерти і опери: „Фальстаф", Верді і „Нюренберські співаки" Вагнера. Крім того почуємо дві оперетки.

ЗАСТОСУВАННЯ РАДІЯ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Здається дивним, що радіо, яке находить широке застосування в комунікації летунській і водній- не використовують на залізницях. Доведено вповні, що чутність машиніста, що має ще сталі орієнтаційні знаки, є повною гарантією безпеки руху. Одначе тепер відчувають конечність заведення безпеку — з огляду на збільшений рух — при помочі найбільш новочасних засобів. Стверджено, що остережні знаки, які являються перед очима машиніста в самому поротязі, є значно виглідніші, ніж орієнтування на минаючі з великою швидкістю рамена семафорів і кольорових світел.

Німецькі залізниці (на лінії Берлін-Гамбург) стосують систему електричної сигналізації. Залізна цівка трьох родів частоти є причеплена до рейок і викликає в подібній цівці, яка знаходиться на потязі, реакцію в вигляді звільнення швидкости.

Американські залізниці послуговуються іншою системою, що полягає на даванні струму, який пробігає через самі рейки, на відповідні інсталяції на паровозі.

Залізниці в Нюйорку і деяких інших містах уживають властивого радія.

Радіо може відограти дуже важливу роли в несподіваних випадках, особливо, маючи на увазі, що коли товарові потяги є довші, то тим більший ряск розірвання потягу, коли він сходить з рейок. Часто бувало, що машиніст, не зважаючи про розірвання потягу, давав сигнал, що шлях є вільний.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава (ПАТ)

Купно — продаж: Бельги бельг 80·18 — 89.75; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фльорени голяндські 359.92 — 358.50, Фунти анґл. 26.52 — 26.36, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60— 19.20, Корони данські 118.35 — 117.50, Корони норв. 133.23 — 132.25, Корони шведські 136.58—135.60, Ліри італ. 76.00 — 34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.50, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 10.50, Ліяпоп 10.75— 11.25, Страховичі 34.00—33.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 і 2 ем. 65.50 серій 1 і 2 ем. 71.50, 5 конверсійна 52.75—50, 6 прц. дол. 81, 4 прем. дол. 50, 7 стаб. 62.50—62.

Львів, 20. V.

Преміяки: Долярівки 50—52, інвест 5—67.

Збіже.

Ціни ьоко Львів	від	до
Пшениця одн.	20.75	—21.00
Пшениця зб.	20.25	—20.50
Жито Стандарт І.	13.50	—13.75
Жито Стандарт ІІ.	13.25	—13.50
Мука пш. гат. І. витяг.	35.00	—35.50
Мука пш. гат. І А	34.00	—34.50
Мука пш. гат. І Б	33.00	—33.50
Мука пш. гат. І Ц	31.50	—32.00
Мука пш. гат. І Д	29.50	—30.00
Мука пш. гат. ІІ А	29.50	—29.00
Мука пш. гат. ІІ Б	28.50	—29.00
Мука пш. гат. ІІ. Ц	28.25	—28.75
Мука пш. гат. ІІ Д	27.00	—27.50
Мука пш. гат. ІІ Е	25.50	—26.00
Мука пш. гат. ІІ Ф	24.00	—24.50
Мука пш. гат. ІІ Г	21.50	—22.00
Мука пш. гат. ІІІ А	17.00	—17.50
Мука пш. гат. ІІІ Б	16.00	—16.50
Мука пш. паст.	14.00	—14.50
Мука пш. разова до 0 95 прц.	24.00	—24.50
Мука жит. гат. І 0—80 прц.	22.75	—23.25
Мука жит. гат. І 0—65 прц.	20.75	—21.25
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.75	—17.25
Мука житня посл. понад 05%	12.75	—13.25

зиші курси без зміи.

ЦИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 20-го травня ц. р. кооперативи платили за: ьоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.65—2.70 „

Тенденція на масло знижкова, на молоко та яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 20. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, ьоко подвірн птахозаскарні „Ол. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.
Приймає повних доставців.

ОПОВІСТКИ.

Дирекція приват. гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі класи: а) І, ІІ, ІІІ і ІV класу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. класичної гімназії давного типу (з латиною і грекою), в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за науку в класах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення списів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позаміснених поштою. **Вступні іспити до І. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), а до вищих класів 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, останне шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспи. Такса за іспит 10 зол., до вищих класів 15 зол. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. — **За Дирекцію:** о. **В. Лящинин.** 2148 1—4

Просимо добросердного українського громадянина подарувати убрання для **найбідніщого**, ідейного молодця середнього росту. Зголошення: Руська 3/II. пов. 1—3

Яке це просте?

Раз натиснути — і Кодак зробив знимку — гостру, ясну, вирізну в розмірі 4×6½ цм.

Оглянь 3 популярні типи „Кодак"

пудельковий Baby Brownie	зол.	12.50
складаний Bullet	зол.	20.—
складаний Jiffy	зол.	35.—

в кожнім фотоскладі.

Памятай — ліпші знимки дістанеш завсіди на високочулій плівці **Verichrome 28°** — є певність!

Kodak Sp. z o. o. — Warszawa, plac Napoleona 9.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для приладу вільна ціна

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муселіни	0.65	Зефір смугастий	0.55
Вовалін	0.65	Перкалінa кольор.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.85
Сирий шовк	1.—	Пошевка на сор.	1.15
Сатина на шляфр.	1.—	Вовна рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Мочголь	1.90	Пошевки мережк.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.50
Вовна на комплєти	8.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начинів	0.43
Коцы	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

РУТИНОВАНИЙ адв. соліцитатор приймe місце в адв. канцелярії за 40—50 зол. місячно. Зголошення до „Діла" під „Безробітний". 2137 2—2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ДОБРИЙ ЗАРОБІТОК. Велике українське Видавництво шукає вправних і енергійних заступників і заступниць на Львів і поодинокі повіти. При совісній праці можна заробити 300 зол. і більше місячно. Зголошення разом з референціями слати до „Діла" під „Рентовність". 2139 2—2

КУПНО - ПРОДАЖА

КУПИМО парцелю або готовий будинок в передмісті на оселю для гімназійної молоді. Зголошення з описом і ціною приймає інж. М. Капустяк, Львів, Борисовських бічна ч. 6. 2141 2—2

МЕШКАННЯ

6 КІМНАТ, комфортове, мешкання або бюра, дешево, Баторія 32. 2150 1—3

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику ДІЛО"!

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 26-60

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знамените, з гарантією дешево продає Гамак, Пілсудського 21. 2130 3—10

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупно у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА** 3, тел. 271-14. 2063 8-10

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 16-18

„УНІВЕРСУМ" комісова краминця Пасаж Микольша приймає в комісі і продає мужеські і жіночі футра, куртки, гардероб і т. п. 2143 1—5

ОГОЛОШЕННЯ.

МАКС ТАЙҐ

КРАВЕЦЬКИЙ САЛЬОН

КОПЕРНИКА 10 — ТЕЛ. 287-11

пригадується П. Т. Публиці. — Ціни приступні. 2146 1—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 113 (14.362).

Львів, субота 23. травня 1936.

Gazeta opłacona ryczałtem.

Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Загроза війни в Европі?

Виїзд марш. Бадолія до Европи.

АДІС АБЕБА, 22. 5. Райтер. Маршал Бадоліо відлетів учора до Італії на кілька днів; заступатиме його мэрш. Граціані. **Правдоподібно марш. Бадоліо залишиться в Европі, доки не мине загроза війни в Европі з огляду на санкції.** Муссоліні хоче мати його при собі як дорадника.

АДІС АБЕБА, 22. 5. Стефані. Марш. Граціані прилетів тримоторовим літаком з Гаррару в товаристві ген. Бандзаї негайно відбув з марш. Бадолію довшу розмову.

Крім того приїхали до Адіс Абеби б. італ. посол гр. Вінчі та урядовці „Італ. Банку" для студій над валютною системою Абісинії.

РИМ, 22. 5. Авас. Марш. Бадоліо приїхав на лікування. Не будуть його витати як переможця, бо не буде з ним військ, а якими він осягнув перемогу.

АСМАРА, 22. 5. Стефані. Приїхав літаком марш. Бадоліо; влада й населення повитали його овацийно. За кілька днів він відїде до Італії.

Уряд незалежної Абісинії.

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. В „Таймсі" появився отвертий лист посла Абісинії д-ра Мартіна з закликом підпомагати **абісинський уряд, створений у незанятій італійцями західній частині Абісинії.** Посол пише, що не може подати місця осідку цього уряду, ані його складу, бо наразив би його на бомбардування й газові атаки. Цей уряд — пише д-р Мартін — працює за посередництвом цісаря. Незабаром має він дістати санітарну поміч; дістануть її й тисячі збігців, які втікли на захід після того, як італійці заняли Адіс Абебу. Новий уряд Абісинії не зважаючи на нечувану перевагу збройних італійських сил, буде боронити дальше територію, що є під його владою і має надію, що самостійна частина Абісинії буде користати з такої самої підмоги й прихильности В. Британії, з якої користала тому 75 літ італійська Ерітрея. Більше, як колинебудь — пише д-р Мартін — треба нам фінансової помочі від британського громадянства.

ЧИ АНГЛІЯ ЙОГО ВИЗНАЄ?

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. На запит одного посла, чи в Ґоре є якийсь абіс. уряд і чи В. Британія його визнає, мін. Іден відповів, що — наскільки йому відомо — брит. консуль є в контакті з якоюсь абіс. владою, що намагається утримати лад в околиці, якої італійці ще не заняли.

ІТАЛ. ВІЙСЬКА ПОСУВАЮТЬСЯ.

ЛЬОНДОН, 22. 5. Райтер. Італійці заняли місто Дебра-Маркос, тепер можуть опанувати цілу провінцію Ґоджам.

ДОМАГАЮТЬСЯ ВІДКЛИКАННЯ ЧУЖИХ ВІЙСЬК.

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. Як подає „Таймс" італ. уряд звернув увагу британському, щоби він забрав з Адіс Абеби відділ індусів, що від 1935 р. стережуть посольства; італійці годяться, щоби залишилися лише дрібні англ. частини під командою старшини. Так само Франція малаб евакуювати залогу з Діредауа, залишаючи лише 20 вояків у Адіс Абебі.

МУСОЛІНІ ДОСМЕРТНИМ ГОЛОВОЮ ІТАЛ. УРЯДУ?

ПАРИЖ, 22. 5. ПАТ. Як подає „Матен", в Італії задумують змінити конституцію; м. ін. Мусоліні став би досмертним головою уряду.

Воєнні санкції.

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. На запит ліберала Мендера, чи брит. уряд думає приступити до протиіталійських санкцій, прем. Болдуін відповів, що Англія не пічне ніякої акції на власну руку.

ЗАЯВА БРИТ. ПРЕМІЄРА.

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. Один з послів запитав, чи уряд думає заявити, що італійське вторгнення до Єгипту чи Палестини було недопустиме.

Прем. Болдуін відповів, що знимаючи протекторат з Єгипту брит. уряд заявив 1922 р., що не дозволить ніякій державі вмішуватися до справ Єгипту і готов боронити його всіми своїми збройними силами. За оборону Палестини брит. уряд є відповідальний на основі ліґового мандату і свої зобовязання виповнить.

Палата послів прийняла заяву з вдоволенням.

ЛЬОПЕЗ „СИПЛЕ".

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. Як подає тутешня преса, герой аферн з кулями дум-дум Льопез направду зоветься Генрих Льоренс-Борнштайн і є з професії артистом з взріте. Він жаліється, що італійці не заплатили йому за його „працю", тому він їх „сипле" і зложив у цій справі зізнання в інтеліджанс сервіс.

„Дейлі Експрес" подає, що Льопез був замішаний 1929 р. до справи листа Зіновєва, опісля відіграв якусь ролю в Болівії.

ПОЛІЦІЯ ШУКАЄ ЗА ЛЬОПЕЗОМ.

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. Сер Саймон заявив у палаті громад, що невідомо, чи Льопез є брит. громадянином. Поліція шукає його і як треба буде, унеможливить його діяльність.

Англьо-італійське відпруження.

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. Бельгійський король несподівано виїхав інкогніто до Англії на голь фові змагання. Паризький „Ле Журналь" приносить, що він піднимається поєднавчої акції між Англією та Італією; в обох краях — мовляв — є тенденція до згоди. Німецькі круги ставляться до тих поголосок скептично.

СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ

ЛЬОНДОН, 22. 5. ПАТ. Мін. Іден заявив у палаті громад, що порозуміння між ген. штабами деяких середземноморських держав для спільної оборони на випадок італ. нападу обовязує дальше; нових розмов у цій справі не передбачує.

МАНЕВРИ В ЄГИПТІ.

ЛЯ ВАЛЄТА (МАЛЬТА), 22. 5. ПАТ. 9 брит. контторпедовців відплило до Олександрії на маневри морського летунства.

Араби грозять саботажами.

Єрусалим відтятий від світа.

ЄРУСАЛИМ, 22. 5. ПАТ. Портові носії з Яффи загрозили, що як до 24-ох годин влада не заборонить вивантажувати пароплави у пристані в Тель-Авіві, почнуться там саботажні акти. Військова охорона важніших місць, м. ін. пошти і нафтових теренів, скріплена.

Телефонічний звязок Єрусалиму з Яффою та Каїром перерваний.

КАІРО, 22. 5. ПАТ. Один курінь брит. військ вирушив учора до Палестини.

ЄРУСАЛИМ, 22. 5. ПАТ. Дотепер арештували 814-х арабів та 53-ох жидів.

Добрий інтерес, коли повний черес!
Щоб мати повний черес, складайте свої ощадности в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

ЛІКАР ДЕНТИСТ
Роман Войнаровський
б. лік. Стомат. Варшавської і Львівської Клініки
ординує
при вул. Трибунальській 1. м. 6. (дім Ціпера).
Власна технічна робітня. Лічничі лямпи.
Год. принять від 9—1 і від 15—18.
Відня. Тел. 112-27.

Проблєма оборони Польщі.

Львів, 22. травня 1936

Питання про скріплену оборону польської держави у військовому розумінні вирнуло вже підчас останньої сесії, і то незалежно від військового буджету. Нічого й дивуватись: треба тільки подивитись довкола, що діється у ближчих і дальших сусідів, щоб признати правду кермановичам польської держави та всім польським патріотам, що вони мають підставу журитися. І річ не тільки у збройневих перегонах, в яких ніяка держава, та ще й у такому геополітичному положенні як Польща, залишитись позаду не може. Річ ще важніша у міжнароднім ситуації, якої найсуттєвіший момент той, що французькі змагання втримати свою гегемонію на европейському суходолі вийшлись зі змаганнями Совітів. До яких дивоглядів довело це на практиці, вказують на це відносини на Закарпатті і Словеччині, де совітські старшини поводяться наче сірі гуси на власному смітнику, будують аеродроми, мають нагляд над стратегічними автострадами, словом, виступають у характері гарантів правопорядку у Середній Европі та жандармів супроти Мадярщини, Німеччини і — Польщі.

Тому проблєма оборони стала для Польщі справою державної екзистенції. Але й не тільки тому. До небезпеки зовнішнього характеру, якої далеко не вичерпує кілька побіжних вищезазначених уваг, доходить ще небезпека, яку криють у собі внутрішні політичні відносини у Польщі. Роковини смерти Йосифа Пілсудського дають вже змогу глянути в перспективи на те потрясення, що його заподіяла у польських відносинах відсутність творця не тільки режиму, але й — держави. З одного боку показалося, що нова конституція з відкиненням політ. течій, як регуляторів публичних справ, та ще більше виборча ординація і пристосована до неї внутрішня організація парляментарних палат не витримують проби життя, з другого боку виявилось, що існують течії, які не фігурують навіть в організаційній номенклятурі формально існуючих партій, та які прете шукають доріг для свого взиску. В той спосіб поруч із давньою боротьбою опозиц. польських партій проти режиму виникли гострі суперечки в'утрі самого санаційного табору, що втратив навіть формальну одноцілість (розвязання ББ). Одночасно появився на озирі третій чинник замішання, який — хоч і завжди рацій існував — виступив тепер в небувалою виразністю, користаючи з господарської кризи та згаданої боротьби за устрій і владу внутрі польського табору. Цей чинник — це комуністи, які за 10 останніх місяців від часу 7-го конґресу III. Інтернаціоналу, що поручив нову тактику „спільних фронтів", зуміли частіньки протиснутись до лівих легальних партій і робітничих верств, що зважуються вже й на масові виступи.

Очевидно, що політична ідилля не панує ні в одній державі і ні одна держава не є сьогодні вільна від найповажніших клопотів зовнішнього характеру. Але тут доходить ще одна трудність: господарська криза, боротьба за рівновагу бюджету, боротьба за валюту. У цій ситуації міністер фінансів мусить мати на увазі не тільки фіскальний апарат і господарку поодиноких ресортів, але й соціяльні справи, від яких залежать у великій мірі справа політичні ((зріст комунізму), — та вимоги військових кол. Вже в одній із попередніх статтей на польські теми звернули ми увагу, що акція проти безробіття (урухомлення фабричних та прилюдних робіт) тиме у зв'язку з питанням оборони держави, себто ці обидві справи будуть получені. Міністер Квятковський, залишаючись на своєму становищі і керманича фінансового ресорту і віцепремієра, узгляднив — видно — з ким слід ці справи і найшов відповідні фонди. А проте взагалі остання зміна кабінету прийшла, як це вже сьогодні ясно показується, у тісному зв'язку з усіми цими справами, що разом складаються на проблему оборони держави.

Присутність на першому засіданні нової ради міністрів — уперше взагалі — ген. Ридза Сьміґлого та онодішня заява премієра Складковського не залишають ніякого сумніву, що тут уже річ не йде про більше чи менше антажування військового чинника, зацікавленого в актуальній праці уряду, а просто у бажанні безпосередньо встрявати, безпосередньо вирішувати справи, від яких залежить нині оборонна здатність держави. Заявляє це без ніяких обинякiв „Курієр Поранни" і ні один польський часопис цього твердження не спростовує. І сам генеральний інспектор армії і новий премієр підкреслюють потребу боротьби з безробіттям. Десигнування на становище міністра суспільної опіки б. премієра Коцялковського має надати тому ресортові більшого авторитету. Одночасно новий премієр зазначує, що „з приказу Сьміґлого йде на патрулю" та що ті неприятелі, яких матиме перед собою, це „безробіття, це брак згоди серед нас, це охота критикувати всіх, це ціла низка справ, що їх треба буде боронити".

Якими способами буде новий уряд боронитися тих ворогів та кого ще виразно до ряду ворогів зарахує — це внедовзі покажеться. Покищо ведеться на ці теми пресова дискусія, у якій — бувае — обидві сторони мають правду. І так напр. останній „Роботнік", навязуючи до найактуальнішої проблеми оборони держави, вповнює, що передумовою скріплення оборонної здатности є санація внутрішніх політичних відносин, яка з черги може опертись лише на зміні виборчої ординації та на нових чесних виборах. Слушно теж звертає „Роботнік" увагу, що сам церемоніял, з яким вся нова рада міністрів привітала генерального інспектора армії перед входом до колишньої намісницької палати, і сама заява ген. Складковського — це по суті „заперечення фундаментальної тези нової конституції", це те несподіванка, якої не передбачили автори нової конституції, що не брали під увагу такого можливого чинника авторитету. З другого боку слушність має теж ненависна „Роботнікові" „Газета Польска", яка у вчорашньому числі, у передовій статті п. Медзінського, гостро виступає проти „пакту неагресії" ППС з комуністами (від активного й позитивного спільного фронту з комуністами ППС офіціально відмовилась) і проти всякої перешкоди, що промощує комунізмові дорогу.

Таким робом новий уряд, який має повне довіря найвищого сьогодні у Польщі і вирішного чинника, має перед собою велитенське поле праці і завдання справді нелегке. Його перша й найголовніша мета — скріпити оборонну здатність польської держави. Нам здається, що і наладнання внутрішньо-польських відносин і нахідка фондів на речі, звязані з обороною держави і ліквідація безробіття, все це ще справи не вчерашнього дня. Нам здається, що неможливе казати про існування оборонну силу держави без попередньої спроможности позитивної полагоди національної проблеми, без попереднього задоволення слушних і справедливих вимог того народу, який компактною кільканадцятимільйоновою масою населює довгий на кількасот кільометрів пояс на кордоні трьох сусідніх держав, маючи по тому боці кордону всіх трьох держав — власних земляків. Нам здається теж, що й успішна боротьба з останньою загрозою — розкладовим комунізмом — неможлива без активної підтримки українського національного колективу, та що з черги ця підтримка матиме рішальну вартість тільки тоді, коли український національний колектив у Польщі буде скріплений. Вже у найближчому часі мабуть переконаємось, чи новий уряд має зрозуміння цих правд, в якій мірі та з якими для нас практичними наслідками.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ
„Неоправдана година"
Хочете пригадати собі давні, добрі шкільні літа? повна гумору, весела і безжурна комедія Ст. Бекефія.
— Йдіть на „НЕОПРАВДАНУ ГОДИНУ".

При постелі недужої Европи.

В московських „Известіях" Дм. Бухарцев написав статтю, в якій звертає увагу на книжку Еккарда Вехтера „Ам Кранкенбет дес Абендляндес", що появилася недавно в Берліні і заслугує на увагу через те, що її автором є визначний урядовий публіцист, укритий під псевдонімом Вехтера. Автор аналізує подрібно відношення Німеччини до Англії, Франції, Італії та Бельгії.

Ціла Европа, каже він, нездужає военною горячкою, тільки Німеччина є островом миру і хоче органічно забезпечити мир. Миролюбивість Німеччини посувається так далеко, що не противиться військовим союзам і умовам поодиноких держав. Гітлер хоче відреставрувати Европу, подає руку Франції, щоб із Німеччини створити башту проти азійського варварства та большевицького терору. Одначе цього історичного завдання не може виконати, бо західні сусіди змовляються проти неї замість помагати. Франція, без огляду на те, хто нею править, веде політику Рішелія, що намагається знищити німецьку державу. Тепер Франція хоче знищити Німеччину успіхом большевицького хаосу. Англія боїться відродження і зміцнення Німеччини як невигідного конкурента. Вехтер правильно явно, що динамічні сили сучасної Німеччини мусять попасти в конфлікт з англійськими інтересами та що англо-німецька приязнь дуже проблематична.

Більше неприхильне становище займає автор супроти Італії. Італія належить до тих держав, що виявляє найменше зрозуміння для німецької держави і бажань німецького народу. Ненависть італійського фашизму до всього німецького автор пояснює „комплексом неріновартости" італійців, що походять з мурінів а вмовляють у себе, що є потомками старинних римлян. Виливає з цього манія великости, що чорною ниткою тягнеться крізь цілу фашистівську політику.

З того всього автор приходить до висновку, що ніхто в Европі не хоче розуміти, що Німеччина має історичну місію обєднити Европу, навпаки всі держави звертаються проти неї. Хора Европа боїться динамічного розвитку Німеччини і тому старається звязати її низкою військових пактів і союзів. Европейські держави всіми силами стараються недопустити до того, щоб Німеччина поширилась на схід. Хора Европа боїться всяких потрясень, тому не бажає собі війни. Тому кожна держава, що хоче війни, грається з нею і може вимогти великі вимоги (Японія, Італія).

Вкінці Бухарцев думає, що Вехтер говорить про те, що є основою німецької заграничної політики. Німеччина хоче осягнути гегемонію в Европі. Здійснюючи свої великі плани, Німеччина попаде в конфлікт не тільки з Францією та Італією, але й з Англією. (К. Ц.)

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське воєвідство:
Купелі: сірчані, боровинові і потасово-ультрафіолетові. —
Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.
Ціни знижені.

о. О. ПРИСТАЙ. 28

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

У великих африканських містах процвітала від століть також торгівля живим товаром — людьми. Американські власники просторих пшеничних ланів і бурякових, бавовняних, кавових та інших плянтацій приїздили сюди або посилали своїх агентів, щоб купити собі мурінів. Їх продавали їм у неволю самі мурінські князі і начальники племен за горілку, зброю і ріжні безвартісні цяцьки. Ці африканські деспоти, що панували над своїми племенами, часто вели між собою завзяті війни. А при тій нагоді брали в полон молодих і здорових підданих свого противника. Цих полонених продавали потім англійським, еспанським і португальським торговцям невільників, що кораблями перевозили бідних негрів до далекої Америки. Іноді такий мурінський князь не щадив навіть власних підданих і запроторював їх у неволю, щоб тільки дістати за них від білих людей рум, рушниці, кулі і т. п.

В який спосіб повстала торгівля неграми?

Англія мала вже в XVI. ст. багато кольоній по всіх знаних тоді частинах світу, а в них своїх осадників, що захопивши там великі земельні простори, управляли бавовну, риж, цукрову тростину, випасали величезні стада худоби або були власники копалень золота, срібла, міди й інших металів. Ці англійські осадники в кольоніях потребували чимало робітників, а їх не було там під рукою, тому й почали шукати за ними по світі. Врешті знайшли їх в Африці і звідтіля спроваджували собі мурінів, що працювали тільки за їжу й одежу.

В 1606. р. заснувалося в Льондоні кольонізаційне товариство „Вірджінія Компанія", що постановило заселити великі й порожні простори в північно-американському стейті Вірджінія. Туди стали емігрувати здебільшого ріжні пройдисвіти й очайдухи-авантюрники, що хотіли скористати зі сприятливої нагоди. Англійський уряд давав безплатно кожному поселенцеві 300 акрів землі, а крім того господарське знарядля і на перший рік поміч у грошах та насіння на засів. Однак ці кольоністи воліли панувати, ніж працювати. Вони почали нарікати на брак робочих рук і прохали уряд Великої Британії, щоб дав їм на роботу бодай арештантів і всяких невигідних йому людей. Але хоч уряд вислав їх туди, не було з них великого хісна, бо також їм не пахла праця. Тоді вирнула „спасенна" думка, що тут хіба невільниками можна допомогти собі. Тому підприємчиві англійські купці без вагання взялися торгувати живим товаром. В Африці купували мурінів і везли їх до Америки. Вже по дорозі дуже багато з них гинуло від заразливих недуг і з утоми, а чимало з розпуки накладали на себе руку. Однак це ні трохи не зворушувало сумління християнських купців, що спокійно препродували американським кольоністам рабів з африканських пралісів і заробляли грубі гроші на цім нехристіянськім інтересі.

Вже в 1714. році було в Америці 58.850 мурінських невільників, у 1801. р. було 1,007.637, а в 1860. р. зросло їх число на 4,441.830. Мурини з природи плодовитий нарід. А діставшись до відрадніших життєвих умовин, ніж в Африці, мали такий великий приріст, що в другій половині XIX. ст. було чорних у Вірджінії стільки, як білих. Це викликало побоювання, що чорні можуть легко взяти верх над білими, визволитись з рабства й опанувати край. Тому деякі депутати в стейтовому соймі причинились до того, що згодом влада заборонила привозити з Африки нових чорних невільників. Услід за Вірджінією пішли інші стейти. Пенсильванія ухвалила заборону торгувати неграми з релігійних і гуманних оглядів. Бо в ній мали перевагу квакери*). Крім того почали давати полекші неграм, народженим в Америці у четвертому поколінні, а багатьом за ріжні заслуги навіть права вільних громадян. Врешті в 1865. році знесли мурінську неволю в Америці і дали чорним невільникам повні громадянські права.

У Північній Америці було положення мурінських невільників досить можливе, багато краще, ніж в еспанських і португальських посілостях. Українським панщизняним рабам мабуть жилося гірше в сусідській неволі, ніж чорним кріпакам в Америці. Бо американські власники невільників всеж уважали їх за людей, дбали за життєві потреби своїх безплатних робітників, щоб вони були якнайздатніші до праці. Тому й не диво, що мурини не тільки не вигинули в неволі, а ще й дуже сильно розплодилися.

(Далі буде.)

*) Квакери, це ентузіясти боротьби за північно-американську незалежність у 1647 році. Згодом перетворились вони в строгу секту, що звертає особливу увагу на соціяльні справи.

По широкому світі.

Японський уряд мабуть не приступить до „лондонського морського договору тому, що це не годиться з його розоружною політикою.

В **Еспанії** страйкують кельнери деяких великих столичних ресторанів тому, що не зважаючи на їхні домагання, власники не хотять звільнити зі служби кельнерів, що є членами „еспанської фалянги".

Британський міністер кольоній Томас хоче взяти димісію.

Французький уряд Блюма правдоподібно буде домагатися 10 міліардів нових кредитів на зброєння.

Китайський уряд покарав смертю кількох залізничників за пятикарство.

Анґльо-совітські морські переговори почалися.

Британський міністер координації оборони державних заявив у палаті громад, що його новостворене міністерство студіює питання розбудови морської та повітрямої фльоти, прохарчування на час війни, протилетунської оборони і т. п.

Від СТІП до ГОЛОВИ чарівна...

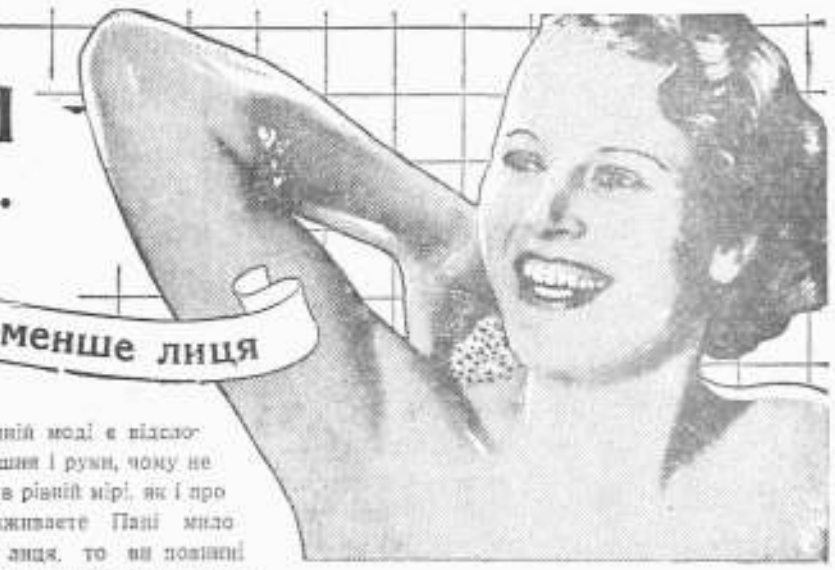

Плекайте ціле тіло неменше лиця

Хоча завдяки нинішній моді є відслонені тільки рамена, шия і руки, чому не дбати про ціле тіло в рівній мірі, як і про лице? Тому, коли вживаєте Пані мило Пальмолів до свого лиця, то ви повинні вживати його також до купелі. Ніжна, гарних цера є в наслідок того простим, але успішним щоденним засобом. Мило Пальмолів є виробляване на підставі тайної рецепти на олійних пальмових і масличних овочів. Тому саме проходить легідно крізь пори, не подразнюючи, очищує їх основно. По кількох тижнях, коли постійно будете вживати мило Пальмолів і до лиця і до купелі, будете мати всі від стіп до голови ту „церу Пальмоли".

Цілий світ подивляє ту „дівочу церу Пальмолів"

Конференція в справі культури села.

В днях 28. і 29. травня ц. р. відбудеться у Варшаві на запрошення премієра міністрів конференція у справі культури села. Конференція має згуртувати знавців і діячів з ділянки всіх справ, зв'язаних з проблемами культури села. На першому пленарному засіданні виголосять реферати: премієр Складковський, А. Церняк „Про відставові первні в культурі селянина" та проф. Вл. Грабський „Характер сільського життя та окремі прикмети середовища як підстава форм збірного життя".

По пленарному засіданні розібється конференція на комісії, а саме: І. Сільської молоді, ІІ. Сільських господинь та ІІІ. Сільських господарів. По нарадах комісій відбудеться ще одно пленарне засідання, яке прийме відповідні резолюції.

На нараду запрошено коло 250 осіб. З українських діячів у ділянці культури села запрошені: голова РСУК інж. Ю. Павликовський, голова „Сіл. Господаря" М. Луцький, голова Центросоюзу О. Луцький і директори „Сіл. Господаря" інж. д-р Е. Храплівий та інж. А. Романенко.

Після вінчання Лебедя з Ґнатківською.

Вістко про вінчання Миколи Лебедя з Дарією Ґнатківською, яку принесло перше „Діло", викликала глибоке враження не тільки серед українського, але й польського громадянства. З цього приводу у варшавському „Роботнику" читаємо такі завваги якогось С. К.:

„Панну Ґнатківську засуджено на 15 літ вязниці, Лебедя на вязницю досмертну. Обоє дістали ці кари за участь у вбивстві мін. Перацького. Отже вінчання тих двоїх, кінець-кінців *дітей*, у вязниці мокотівської вязниці *безнадійне*. Після вінчання Лебідь вертається назад на *безнадійний* побут до Свято-хресної вязниці. Чи було би кривдою для памяти Бронислава Перацького, якби застосовано для тих двоїх людей *право ласки*, найвище право, яким розпоряджає голова держави? Думаю, що ні... Чи було би це з кривдою для долі Річпосполитої? Я певний, що ні, бо право ласки, використане сильнішою стороною, не є ознакою слабости. Навпаки".

IV. Зїзд українських музеольогів у Сяноці.

На Зелені Свята, себто 31. травня і 1. червня ц. р., відбудеться IV. з черги зїзд українських музеольогів, цим разом у Сяноці. У зїзді зголосили досі участь такі музеольоги: проф. д-р Ілярион Свенціцький, як відпоручник Національного Музею; проф. д-р Ярослав Пастернак, як представник Музею НТШ; проф. д-р Михайло Драган від Музею Богословської Академії — всі три зі Львова; д-р Володимир Кобільник від Музею „Бойківщина" в Самборі і проф. Лев Ґец, голова Музею „Лемківщина" в Сяноці, який організує цей зїзд.

Програма зїзду така: Неділя 31. травня, год. 3. пополудні: Привіт господарів і реферат про музей „Лемківщина"; офіційне відкриття; прочитання протоколу з попереднього зїзду і звіт комітету із загальної праці; звіти музейників з місць; намічені внески для „Звіязку Музеїв в Польщі"; дискусія і внески; реферат д-ра Я. Пастернака: „Прейсторія Лемківщини" і реферат д-ра Ф. Коковського „Над джерелами Ослави". В понеділок в год. 9-ій рано поїдуть наші музеольоги на наукову дослідну прогульку до замчища в Мигову.

Збірка всіх учасників зїзду у Музею „Лемківщина" в Сяноці, вул. Замкова ч. 8 (побіч нашої церкви). Зголошення у зїзді слід надсилати до 27. травня ц. р. на адресу: Проф. Лев Ґец, Сянік, вул. Гловацького ч. 7

Свято Українського Моря.

Українські студентські товариства й організації уладили в четвер 21. травня ц. р. в салі Технічного Ріжнородностей академія, щоби вшанувати пам'ять 18-ї роковини того моменту, коли то на світлі 18-ї роковини того моменту, коли то на щоглах чорноморської фльоти замаяли українські прапори. Перед сценою пишався прапор української чорноморської фльоти, на сцені фрагмент чердака корабля з двома щоглами, на одній з них теж повівав прапор.

Академію відкрив ред. Б. Кравців коротенько бадьорою промовою про значіння моря для розвитку нації. З черги в інсценізації „Українські прапори над чорноморською фльотою" кільканацять моряків в однострої відтворили картину піднесення українських прапорів на чорноморських фльоті. Добре виконана інсценізація, головно момент, коли старшина підносив прапор на щоглу, залишила сильне враження і викликала бурю оплесків. Таксамо дуже добре випала рецитація п. Льовтина Германа віршів Терещенка: „Море" і Кравцева: „Кораблі".

На дальшу програму склалися: виступ мужеського хору „Бандурист", який під орудою дир. О. Плешкевича відспівав три пісні: Сметани: „Пісня на морю"; Шевченка-Лисенка: „Наш отаман" та фрагмент з пісні Устіяновича-Вахняніна: „Хор норманів" та сольоспів Е. Зарицької, яка відспівала „Чорноморську баляду" Чупринки-Вериківського під акомпаніяментом п. М. Кравцівної. Відпав, на жаль, реферат старшини фльоти Святослава Шрамченка з Ченстохови про чорноморську фльоту, бо прелєгент з незалежних від себе причин не міг приїхати до Львова і надіслав лише телєграму з привітом та виправданням своєї неприсутности.

Свято закінчилось відспіванням нац. гимну і пройшло з повним моральним успіхом. Про матеріяльний не приходиться говорити, бо на салі переважала молодь та й вона не виповнила навіть половини салі.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

Допомога воєнним вдовам і сиротам.

Загальні Збори Т-ва Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт у Львові.

Дня 18. V. ц. р. відбулися IX. звичайні Загальні Збори Т-ва Український Фонд Воєнних Вдів і Сиріт у Львові. Зборами проводив **о. д-р Лев Глинка**, голова Товариства.

Секретар Т-ва подав звіт з діяльности за 1935 рік. У звіт. році було зареєстрованих у Т-ві 319 родин — 762 осіб. Позатим у мин. році зголосилося ще 17 вдів, що не знали про існування нашого Т-ва. Їх зголошення треба було би провірити та евентуально взяти під увагу, тимбільше, що грошевий стан на це дозволяє, як і тому, що з реєстру Т-ва випадають померші вдови. (В 1935 р. вмерло 14 вдів та батьків).

У мин. році Т-во, згідно з вказівками попередніх Заг. Зборів, звернуло пильнішу увагу на виховання дорастаючих сиріт та старалося забезпечити їх удержання, якщо є вони в науці ремесла чи в школі. Позатим Т-во виплачувало підмоги вдовам, сиротам та батькам, коли їх маєтковий стан цього вимагав. З тих підмог користали у звіт. році 252 родини. Підмоги дістають вдови, якщо їхнє майно не перевищує 1 морга поля за родину, а батьки, якщо крім того полягли був їх одиноким сином. Позатим Т-во оплачувало приміщення й науку за 2 учеників VIII. кл. Малої Дух. Семінарії у Львові та науку фризєрства за одного сироту. З неперіодичних підмог користав 1 ученик 4. кл. гімн. в Перемишлі та один студент теольогії. Цей останній дістав підмоги у формі безпроцентової зворотної позички.

У звіт. році Т-во виплатило трикратні підмоги по 5 та по 10 зол. на Великдень, Зелені Свята й Різдво на заг. суму 4.813.58 зол. для 252 вдів та 831 зол. на шкільні оплати. (Різдвяні підмоги не подані в білянсі; їх вислано по 1. І. 1936 р.). Адмін. видатки винесли в 1935 р. 1.034.58 зол., з чого 900 зол річних видатків. Разом було видатків 6.679.16 зол.

Рахунок приходів Т-ва в мин. році виказав поважний зріст. Завдяки прибудній збірці, що її перевело Т-во у квітні м. р. та заходам Управи ще з попереднього 1934 року зросли жертви в краю й від закокеанської еміґрації і дали у висліді заг. приходу 11.102.22 зол. Це число в порівнанні з усіма попер. роками (від 1929 р. рахуючи) є найвище. Перші роки відновленої діяльности (від 1929 р.), хоч не такі важкі під оглядом господарської скрути, не дали стільки приходу, що останній рік. При цьому варт завважити, що остання збірка, переведена (та ще не скінчена) в березні та квітні ц. р., дала приходу брутто по нинішній день 12.569.51 зол. тільки з краю, отже ще більше, як усі приходи на р-ку жертв за ввесь 1935 р.

Поважним успіхом увінчались також заходи Управи з кінця 1934 р. щодо приєднання нових членів для Т-ва. Тоді вдалося приєднати більше число членів (головно завдяки п. М. Гебусові) з Ревізійного Союзу Українських Кооператив у Львові та з Т-ва „Просвіта" і „Дністер". Ця акція дала у висліді зріст доходів на р-ку членських вкладок, так, що в звіт. році дістало Т-во 918.23 зол., (брутто 1.078.44), отже

понад 100 прц. більше, як у попередніх роках.

На р-ку відсотків мало Т-во доходу зол. 241.51 від льокат, а разом зол. 12.261.96 приходу.

Число членів зросло в мин. році із 233 на 254, з чого 134 членів вирівняло чл. вкладки.

В мин. році працювала також статутова комісія в складі адв. д-ра І. Рудницького і д-ра Р. Мармаша над зміною статуту Т-ва. Їх праця добігає вже кінця.

Черговим завданням Т-ва буде в першу чергу поширювати допомоги воєнним вдовам та сиротам і зайнятися дальшими сиротами, що хочуть учитись ремесла. Управа Т-ва має заголошених вже кілька сиріт, яких треба примістити у ремеслі.

Управа дякує при цій нагоді всім жертводавцям у краю та за океаном Т-ву „Обединання" в Ню Йорку, що відгукнулось перше на заклики Т-ва; дальше дякує українській пресі, що ніколи не відмовляла нам помочі, Народній Лічниці у Львові за безкорисне лікування вдів і сиріт та всім організаторам збірок у повітах, що найбільше причинились до гарних висліднів нашої збіркової акції.

По звіті Контрольної Комісії і на її внесення Заг. Збори признали Управі Т-ва абсолюторію за 1935 р. та вибрали нову Управу в такому складі: голова р. д-р Лев Ганинка, члени Управи: пп. дир. М. Бонковський, М. Брилинський, д-р О. Дашкевичева, М. Гебус, О. Кисілевська, д-р Л Максимонько, д-р Р. Мармаш, В. Масляківна, інж. А. Мельник, інж. Ю. Мудрак, І. Паліева, адв. І. Рудницький, о. д-р С. Сампара, С. Стецура і дир. С. Український. Члени Контр. Комісії: проф. А. Березовський, дир. О. Радлевський, д-р Ю. Савчак.

ДАЛЬШІ ЗАВОРУШЕННЯ В БОЛІВІЇ.

БУЕНОС АЙРЕС, 22. 5. ПАТ. В столиці Болівії вибухли нові заворушення. Тимчасовий уряд уступив, полк. Торо приїхав з Чако і став премієром.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

Санкції на довжників.

ВАШИНГТОН, 22. 5. ПАТ. Посол Кофі зложив у палаті послів внесок наложити 10 проц. мита ад вальорем на товари імпортовані з країв, що не платять воєнних довгів.

МИТНІ БАРІЄРИ ДОВКРУГИ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

ВАШИНГТОН, 22. 5. ПАТ. През. Рузвельт заповів підвишку митних оплат від бавовняних виробів. Є це постанова спрямована проти Японії.

КАРА СМЕРТИ ЗА ПАЧКАРСТВО.

ПЕКІН, 22. 5. ПАТ. Китайський уряд заповів, що пачкарям, які опиралися би владі та не хотіли би платити грошевих кар понад 6.000 долярів, грозить кара смерти.

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольогії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів. Ринок 10.

Перед Луговим святом

У 10-ЛІТТЯ СМЕРТИ ГОЛ. ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Комунікат.

„Великий Луг" просить громадян прийти точно на свято в неділю 24. ц. м. і рано в год. 9., і пополудні в год. 4., бо свято зачнеться точно в означеній годині. Програма свята пополудні скінчиться коло год. 7.30 веч.

Промова на святі буде виголошена пополудні на початку свята точно в год. 4.

„Великий Луг" запрошує фотографів як аматорів, так і професіоналів, щоб були ласкаві прийти на свято і робити знимки. „Великий Луг" просить усіх фотографів, щоб по змозі зараз по святі в понеділок або у вівторок дали до „Великого Лугу" по 2 знимки з кожної фотографії.

Вхід на степеницю є в Луговому Городі від брами 2. вгорі. Там теж каса буде продавати білети на степеницю. Долішньою брамою будуть входити гості на стоячі місця. Хто скорше прийде, могтиме заняти місця на кількох лавках довкола барієр. Місця стоячі на долині по 1 зол., на степениці від 1.50 до 2.50 зол.

Свято відбудеться без огляду на погоду. Отже хочаб навіть дощ падав, просимо Громадянство прийти на лугове свято рано і пополудні.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Становище спортової ради УСС.

Комунікат*).

Ціле непорозуміння та зірвання співпраці між УСС і С-Б. випливає із незрозуміння цілей, для яких ці дві організації існують. Правда, ціль, яка присвічує обом цим організаціям, є одна, але засоби до її осягнення є ріжні. Коли головне завдання С.-Б. плекати руханку та вишкіл характерів при її помочі, то головна ціль УСС — при помочі спорту формувати характер та світогляд одиниці й видосконалювати організм людини. Йдучи з духом часу й поступом, приходиться завважити, що сьогодні сама руханка та рухові вправи не дають молоді того, що дає їй спорт. Коли С.-Б. перш за все кладе вагу на руханку, УСС дає їй спорт, як засіб до вишколу її характеру, темпераменту та світогляду. Саме на цьому підложжі дійшло до прикрого тертя між обома цими організаціями.

Висловом цих непорозумінь є стаття Старшини С.-Б., поміщена в „Ділі", в якій, сплючи в обороні сокільської організації, не знати тільки, перед ким, кидає в бік рівнорядної організації дуже важкі та болючі закиди. Закиди ці тимбільше болючі для УСС, бо їх кидає в бік нашої спортової верхівки наша найстарша руханкова організація С.-Б., до якої УСС ставився все з найбільшою пошаною.

Приписування УСС-ові амбіціонерства, браку доброї волі, ширення дезорганізації та перетягання сокільських гнізд до своєї організації спонукали Спортову Раду УСС зняти в цій справі своє становище, що його висловом нехай буде цих кілька завваг до статті Старшини С.-Б.

Перш завсе слід завважити, що закиди, що ними користується С.-Б., є нестійні та незгідні з дійсністю. Беручи повну відповідальність за оці висловлення, стверджуємо, що вся ініціятива в ціли навязання співпраці вийшла від УСС. За його почином відбулися літом 1935 кількакратні конференції, що довели до заключення умови між УСС і С-Б. УСС уважав цю умову за обовязуючу і перестерігав усіх її постанов. Перед приняттям у члени спорт. секції сок. гнізд УСС завжди звертався за опінією до С.-Б., яка або приходила по місяцях, або взагалі не приходила. Дотично кооптації делегата С.-Б., що засідав би в Спортовій Раді як відпоручник С.-Б., заявив УСС, що статутово такий делегат не передбачений, але на найближчих Заг. Зборах вибере одного і навіть двох відпоручників С.-Б. до Спортової Ради. Ою відповідь уважав С.-Б. за зірвання спільної умови, одначе не повідомив про це Ради УСС. Опираючись дальше на цій умові, перед кожними Заг. Зборами просив УСС Старшину С.-Б., щоб делегував до Ради УСС відпоручника, одначе все безуспішно. Що більше, на двох Заг. Зборах як також на останніх річних Заг. Зборах УСС не було ніодного представника С.-Б. Всеж до Ради УСС входить 3-ох соколів.

Перед останніми Заг. Зборами Рада УСС просила С.-Б. відбути конференцію в справі представників С.-Б. в Раді. Після кількакратних устних, телефонічних та вкінці письменних просьб голови УСС визначив С.-Б. спільне засідання на день 22. IV. 1936, на якому С.-Б. вперше заявив, що його умова не обовязує, що УСС скомочинно її зірвав та що всяка співпраця на площині цієї умови неможлива і висунув від себе пропозиції співпраці того роду, що УСС рішуче відмовився від них.

При всіх своїх починах стрічається УСС наладі з холодністю та зневажливістю С.-Б. Що більше, С.-Б. уложив ті самі речинці змагань, що УСС і навіть речинець Зборів С.-Б. визначив на той самий день, що Заг. Збори УСС, тому представники одного т-ва не могли бути присутні на зборах другого.

А вже дійсно дивний є закид амбіціонерства, шкідливого для нашого організованого спортового життя, що його спрямовує С.-Б. у сторону УСС. Чи Старшина С.-Б. вважає змагання до охоплення в організаційні рямці всього нашого спортового життя та створення **одноцільної спортової організації** на наших землях шкідливим амбіціонерством? Чи послідовне здійснювання намічених цілей, а саме гасла „Спорт у маси", для яких існує УСС, може видаватися шкідливим амбіціонерством?

Свою спортово-організаційну працю веде УСС від 12 літ, охоплюючи своєю діяльністю всю нашу Галицьку Волость. При тій праці стрічався та стрічається УСС із сокільськими гніздами, одначе не було випадку, щоб УСС або його представники силою перетягали або відмовляли сокільські гнізда вступати до УСС та покидати С.-Б. Ніколи цього не було і не буде, бо УСС придержується начальної спортової засади: „фер плей".

Заявляємо, що до внутрішніх справ С.-Б. ані до його організаційно-руханкових справ не встрявали та встрявати не будемо. Якщо іде про спортові секції сок. гнізд, що є нашими членами, то дальше вестимемо над ними спортовий нагляд та спортову працю і не резигнуємо з неї, бо ми до цього покликані. Може С.-Б. розвязати ті секції, може приказати їм виступити з УСС — це його право, одначе доки вони є нашими членами, доти вестимемо над ними спортовий нагляд та працю.

Спортовий Союз признає С.-Б. за найвищу верхівку в організаційно-руханкових справах та не має ніяких аспірацій підпорядковувати цілий провід С.-Б. своїому проводові. В чужих водиться, що спортові секції соколів, що хотять змагатися в загально-державних змаганнях, мусять бути членами загально-державних спортових союзів; у нас навпаки, забороняють спортовим секціям соколів належати до УСС та ведуть послідовно працю в цьому напрямку, щоб вони мали право брати участь у всіх загально-українських змаганнях, але не мали ніяких зобовязань супроти УСС, який ці змагання організує і за них відповідає.

Закид, що УСС іде організувати вже зорганізоване, не відповідає дійсності. Скажемо лише, що на 96 членів УСС має всього 31 сок. спортових секцій.

УСС у порівнянні з С.-Б. молода організація і не має 40-літнього досвіду, але це не перешкоджає УСС-ові змагати до того, щоб завести лад у нашому спорті і поставити його на справді високому рівні.

Здаємо собі справу, що ми одні не дали ради безмірові праці на запущеному полі. Тому й далі будемо прямувати до створення **Ради Фізичного Виховання**, в якій рамах, віримо, найдемо спільну мову і з С.-Б. на користь і силу українського всестороннього виховання.

*) Помістивши перед кількома днями комунікат Старшини Сокола-Батька, даємо отже голос і Спортовій Раді. — Ред.

Релігійна толеранція в СССР?

МОСКВА, 22. 5. Авас. Спеціяльна комісія завдяку церкви на провінції, правдоподібно приготовляючи матеріяли до постанови про улекшення виконування релігійних обрядів, м. ін. на дозвіл дзвонити.

Страйк міських функціонарів у Львові.

Пресова конференція у президії м. Львова.

(н.) Львів живе в атмосфері страйків. До страйку будівельних робітників долучився страйк міських функціонарів. У четвер раном даремно вичікували мешканці нашого міста на трамваєві вози і щойно згодом довідалися про несподіване проголошення страйку.

В полудневій порі редакції львівських щоденників дістали запрошення на пресову конференцію в ратуші. З української преси заступлені були тільки „Діло" і „Новий Час". Референта міської управи справу страйку міських функціонарів сам президент д-р Островський, зазначуючи, що цією конференцією хоче започаткувати колябрацію з пресою (д-р Островський є президентом міста щойно від 14. ц. м.).

Референт перейшов по черзі всі 19 пунктів, у яких представили свої постуляти міські працівники. Майже всі постуляти йдуть дуже далеко і — як заявив през. Островський — переходять міру фінансової спроможности міста. Матеріяльне положення міста тепер значно гірше, ніж це було раніше. Різні декрети позбавили міську управу багатьох джерел доходу, які в сумі давали 2 міл. зол., не рахуючи податкових полекш, що забрали 1½ мільона. Обслуга довгів, тощо тяжить дуже сильно на фінансах міста і годі роздувати тепер розходову сторону буджету.

Президент підкреслив м. ін., що платні міських функціонарів є розмірно високі, кращі, як платні інших фізичних робітників (напр. трамвайр пересічно має 272 зол. місячно). Беручи докладно, можна би в даній хвилині на основі індексу цін радше розглядати справу знижки, а не підвишки платень. Тимчасом постуляти функціонарів обтяжувалиб громаду м. Львова новими 4 мільонами зол. річно.

Деякі з висунених домагань управа згодилася зреалізувати. Це торкається головно престіжевих домагань або тих, у яких громада могла піти на уступки. Переговори, які ведуться, не дали досі успіху. Делегати функціонарів є неуступчиві, дарма, що деякі домагання нематоріяльної натури не можуть бути приняті з мериторичних причин (в підготові є новий самоврядний закон). Стабілізація, автоматичні аванси, тощо противляться знову засаді раціонального підбору працівників.

При кінці зазначив президент, що страйку не можна вважати економічним. Його підложе є мабуть глибше.

ХІД СТРАЙКУ У ЛЬВОВІ.

Вже другий день не працюють трамваєвики, робітники електрівні, водотягів, поготівля пошесних недуг, Міського Апровізаційного Заведення, технічна обслуга міських театрів і т. д. Тому ні в четвер ні в пятницю постійні консументи не дістали молока ні масла від М.З.А. В пятницю страйкуючу обслугу М.З.А. заступили урядовці, які самі миють посуду і продають набіл та печиво. Вистави в обох міських театрах теж не відбуваються.

В заведеннях публичного вжитку працюють інжиніри та майстри і тому місто має воду та електрику. В міській газівні працюють з майстрами студенти, які в четвер зі судовими возьстрами студенти, які в четвер зі судовими возьстрами світили по вулицях лямпи. Погане враження робить незамітаний Ринок і вулиці, повні бруду.

Страйком кермує спеціяльний комітет, який дотепер ще не веде ніяких переговорів ні з управою міста ні з відповідальними чинниками. Зазвою міста відбуває інформативні наради та управа міста відбуває інформативні наради у справі страйку. През. д-р Островський поінформував членів управи про зміст меморіялу міських службовиків і про хід страйку.

Інспекторат праці у Львові збирає матеріяли та у відповідний хвилині візве обі сторони до переговорів.

Кружляють поголоски, що до страйку приступлять ще пекарські робітники та міської різні.

Страйк будівельних робітників потрвває мабуть ще до понеділка, бо тоді мине останній день, в якому можна внести відклик від рішення надзвичайної Розємної Комісії з дня 20. травня ц. р. Від председника цієї комісії мін. нач. Прем'єра представники преси довідалися на пресовій конференції, яка відбулася в середу 20. травня ц. р. в 7-ій год. вечором у Інспектораті Праці, що мулярам і теслям підвищили винагороди з 80 сот. на 90 сот. за годину. Некваліфікованим будівельним робітникам підвищили винагороду зі 40 сот. на 50 сот. за годину. Винагороду будівельним каменярам устійнила комісія 1.15 зол. за годину, кафлярам 1.50 зол. за годину. Комісія не обняла своїм рішенням винагороди земних і дорогових робітників та робітників по цегольнях. Якщо професійні організації будівельних робітників та ремісників згодяться на це рішення Н. Р. Комісії, тоді згадану підвишку платень затвердить міністер суспільної опіки а на основі розпорядку ради міністрів ці підвищені платні будуть обовязувати у Львові для всіх будівельних і споріднених з ними робіт.

Страйк проходить спокійно. По місті ходять зміцнені поліційні стежі в поготівлі.

ЛІТВІНОВ „ЛІКУЄТЬСЯ" У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

ПРАГА, 22. 5. ПАТ. Комісар закордонних справ СССР Максим Літвінов приїхав лікуватися до Марієнбаду. З ним приїхав совітський амбасадор у Парижі Патьомкін.

З нових видань.

СИМОН ПЕТЛЮРА В МОЛОДОСТІ. Збірка споминів. Під ред. А. Жука. Львів, 1936, стор. 106, 16°

Під таким наголовком появилася збірка статтей-споминів про С. Петлюру в його житті й діяльности. На наголовок збірника взято наголовок першої статті *Ів. Рудичіва* — „Симон Петлюра в молодості", в якій бувший шкільний товариш С. Петлюри оповідає про його шкільні роки в Полтавській Духовній Школі і в Полтавській Духовній Семинарії. Стаття *Андрія Жука* — „Із споминів про С. Петлюру" подає біографічні відомости про С. Петлюру та про його участь у революційному русі на В. Україні в рядах РУП та УСДП. Тої самої сторінки діяльности С. Петлюри торкається дуже цікава стаття *Миколи Порша* — „На спільному шляху", де автор постать С. Петлюри розглядає на тлі боротьби течій в рядах українських революціонерів у добі перед і по революції в Росії 1905. р. Статті *Левка Ганкевича* — „Святослав Тагон у Львові" (один із псевдонімів С. Петлюри) і *Володимира Левинського* — „Наддніпрянська політична еміграція у Львові 1904—1905 рр.", торкаються перебування С. Петлюри на еміграції у Львові в 1904—1905 рр. Збірник замикається статтею *Андрія Жука* — „До характеристики С. Петлюри", в якій автор змальовує постать Петлюри як революційного і громадського діяча до 1917. р. і як організатора української збройної сили по революції 1917 р. та провідника збройної боротьби українського народу проти Москви за самостійну Українську Державу.

В тексті уміщено шість ілюстрацій, на окладинці портрет С. Петлюри в артистичному образуванні артиста-маляра В. Дядинюка.

Цілість збірки представляється корисно. видала вона накладом видавничої кооперативи „Хортиця", Львів, пл. Бернардинська ч. 2. Ціна книжки 1 зол.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелєринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Таборовий вечір!** Заходом Кружка ім. Ганни Барвінок відбудеться 24. травня, в год. 19-ій (7-ій веч.) в салі гімназії СС. Василіянок при вул. Длугоша ч. 17, таборовий вечір для членів і гостей. Добровільні датки призначені на цілі жін. ремісничої оселі. 2153

— **Прогулька селянок-кооператорок зі Жовківщини у Львові.** Нині гостить у Львові прогулька селянок-кооператорок із Жовківщини. Приїхало 120 селянок, щоб оглянути в столичнім місті наше культурне й господарське життя. Оглядають теж промислові підприємства, музеї, культурні та господарські установи. Це друга з черги селянська прогулька, зорганізована Повітовим Союзом Кооператив у Жовкві. В минулому році було 110 селян із Жовківщини у Львові. Дійсно треба щиро витати цей добрий помисл безпосереднього контакту села з містом. Це доказ культури наших селян, коли вони не жалують свого гроша, щоб тільки приглянутись життю столиці. По всіх установах витають щиро наших селянок-кооператорок. Прогулька буде у Львові два дні.

— **10-денний курс провідників рідношкільного** дорослу закінчився у середу у салі Ремісничої Палати. Представники наших установ та преси, що засіли до столів з курсантами, провели вечір у дуже милій атмосфері.

— **Членів „Сокола-Батька"** повідомляємо, що в суботу 23. ц. м. в год. 8. відбудеться в домівці т-ва при вул. Руській ч. 20 відчит про Гол. Отамана Військ У.Н.Р. Симона Петлюру. — Старшина „Сокола-Батька".

— **Настя Волошин черницею.** В монастирі СС. Василіянок при вул. Потоцького у Львові відбулися 21. ц. м. перед полуднем облечини студентки Насті Волошин, себто її вступлення до цього монастиря. Чину облечин довершив митрополит Шептицький у монастирській каплиці в супроводі кількох священників. Настю Волошин і ще одну кандидатку на черницю привели до каплиці. Обі були вбрані в білі весільні сукні та вельони, а в руках держали свічки з китицями цвітів. Співав хор монахинь. Митрополит поставив обом кандидаткам приписані обрядом запити і вони відповідали на них. Опісля дав їм черничі одяги, а за хвилю обі вернулись уже вбрані по черничому. Навколішках вислухали Служби Божої, яку відправив о. др Г. Костельник. Після Служби Божої митрополит виголосив коротку промову й уділив їм архиєрейського благословення.

— **Двобій польських журналістів.** Минулої суботи відбувся у Львові двобій між львівським публіцистом ред. К. Г. і кореспондентом одної варшавської газети, п. П. Двобій був наслідком

У 11-тім і 12-тім ДНІ ТЯГНЕННЯ ЧЕТВЕРТОЇ КЛЯСИ ДЕРЖАВНОЇ ЛЬОТЕРІЇ

впали в нас

три великі виграні

50.000 — зол.
на ч. 50.932

50.000 — зол.
на ч. 192.672

50.000 — зол.
на ч. 111.070

а також більші виграні

10.000 — зол.
на ч. 110807

10.000 — зол.
на ч. 81815

10.000 — зол.
на ч. 144951

і цілий ряд виграних по зол. 2.000 і 1.000

„НАДІЯ" ЛЬВІВ, Легіонів 11.

Щасливі льоси до кляси Гої вже можна дістати.

конорового конфлікту у звязку з пресовою полемікою, що торкалася характеристики польського громадянства у Сх. Галичині. Після двократної вимінки стрілів противники розійшлися без перепросин. Обом не сталося нічого.

— **Винагорода за відпустки.** Як пояснив найвищий суд, закон про обовязок давати працівникам платні відпустки не узалежнює цього обовязку від форми винагороди. Якщо це праця на акорд або від штуки, винагороду за час відпустки устійнюється на основі пересічної винагороди працівника впродовж трьох попередніх місяців. Якщо винагороду виплачують у формі процентів від зиску, слід цей зиск обчислити так, якби ця особа була дальше зайнята.

— **Конкурують з Маслосоюзом.** Як повідомляє ПАТ, у Косперівцях пов. Заліщики відкрили окружну молочарську кооперативу, що належить до „Малопольського молочарського союзу" й обіймає своєю діяльністю терен 5 сіл. Це вже третя польська окружна молочарня в заліщицькому повіті. Всі вони обіймають своєю діяльністю 35 сіл. Маслосоюз має у Заліщичині тільки одну молочарську централю. — У Борщові посвятили й отворили окружну кооперативну молочарню, створену повітовим молочарським комітетом. Утворення цієї молочарні це етап в акції, якої метою обняти ввесь повіт сіткою конкуренційних молочарських кооператив.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. лотерії впали м. ін. такі виграні: 50.000 зол. на ч. 111070, 10.000 зол. на ч. 17992 81815 144951 160517 182574. 5.000 зол. на ч. 92506 119306 126016, 2.000 зол. на ч. 10230 19941 20980 26989 29980 39167 43495 52061 57145 66299 69469 86173 105142 119936 120661 143983 144723 188837 191425, 1.000 зол. на ч. 7842 20375 30198 31577 37842 49331 51886 64693 69597 725576 100855 106816 115325 129009 141562 144267 151568 167606 175104 178254 184645 184807 187379 188108 190329 190467 193095.

— **Кишеневі злодії на наших імпрезах.** Як довідуємось дехто з наших громадян знову потерпів матеріяльну шкоду при натовпі у гардеробі. В четвер, 21. ц. м. під час свята українського моря в театрі „Ріжнородностей" крутились у фое злодії і користаючи з натовпу при відбиранні гардероби, витягали гроші з чужих кишень. Пишемо про це, щоби спонукати наших громадян до обережности.

— **Пожежі.** В Богданівці пов. Зборів згоріло 5 господарств. Вогонь повстав наслідком хибної будови комина. — У Глядках пов. Тернопіль згоріло одно господарство і громадський дім. В Мостах Малих пов. Рава Руська згоріло 10 господарств з усім мертвим і живим інвентарем. Місцевий солтис, ратуючи своє добро, тяжко попікся. Вогонь був підложений.

— **Львівська хроніка.** З другого поверху політехніки скочив на подвіря 51-літний возьний Войтіх Подвальни і тяжко потовкся. Його перевезли до шпиталю. — При вул. Замарстинові 12-літній Леонард Будзінський застрілив свого 14-літнього товариша, бавлячись набитим револьвером.

— **Убив жінку задля маєтку.** Окружний суд у Луцьку розбирав справу Іллі Новосада, що вбив свою жінку Анну. Він оженився зі старшою вдовою, що мала 7 десятин землі і записала маєток на нього. Згоди між ними не було й остаточно Новосад удусив жінку під час сну і повісив на клямці від дверей. Опісля виїхав до родичів. Його засудили на 12 літ вязниці.

— **Бомба в склепі.** До склепу Мошка Блята при вул. Камйонковській у Варшаві кинув хтось бомбу, що вибухла й знищила товари та внутрішню обстанову. Бомба була злаґджена з матеріялу з великою вибуховою силою. Підозрівають, що це діло польських ендеків.

— **З Польщі.** В зоольогічному городі в Познані під час бурі африканський буйвіл ухопив 48-літнього сторожа Михайла Лещинського на роги і кинув на землю. Тяжко потовчений сторож умер незабаром. — В селі Могилянах кільких парубків, що вертали від військової брами із Кракова, напало на кількох мешканців і тяжко їх побили. — Під Варшавою наїхало на себе двох мотоциклістів, причому одна особа згинула а кілька тяжко потовкло.

— **Берлінська фільмова фірма Уфа** вислала до Польщі своїх представників, щоб накрутити нову короткометражкову фільму. Досі на берлінських екранах висвітлюють дві фільми з Польщі, накручені Уфою: одну про Краків, другу п. н. „Між Чорним і Білим Черемошем". Зачувати, що нова фільма буде теж взята з Карпат.

— **Конгрес стенографів.** У Байрайті відбудеться в найближчому часі конгрес німецьких стенографів. Конгрес, на який заповіли свій приїзд також представники мадярських, італійських і латишських стенографів, буде сполучений з конкурсом про мистецтво Німеччини в письмені на машині. Буде теж посвячений „дім німецької стенографії", що має м. і. велику фахову бібліотеку, яка обіймає 30 тисяч томів.

— **Негус у фільмі.** Як повідомляє німецька преса, американське фільмове підприємство Кен у Голівуді запропонувало цісареві Гайле Селясіе телеграфічною дорогою накручення фільми, в якій він відограв би головну роляс. Речинець і місце виконання знимок устійнив би сам негус.

— **Велитенський памятник Мусолінія.** У варстатах у Бонджіролямо працюють над велитенським памятником Мусолінія, що стане незабаром на форум Мусолінія в Римі. Як повідомляє італійська преса, памятник високий на 262 стопи і важить 500 тон. Величезна різьба представляє Мусолінія, прикритого тільки шкірою льва і видержана в характері староримських статуй. Творцем цього памятника є славний італійський різьбар Арнольдо Белліні.

— **Різні вістки.** У Швайцарії арештовано головного редактора „Нвес Вінер Журнало", д-ра В. Нагельштока, що вмішаний в аферу „Фенікса", від якого дістав 100 тисяч зол. хабарів. — В китайській провінції Сечуан шириться пошесть чуми, на яку вмерло досі 2.000 осіб. — В Мангаймі засуджено на 4 місяці вязниці католицького священника, що перед шкільними дітьми зневажив гітлерівську партію. — Біля Ковна впав литовський військовий літак, при чому згинули два пільоти. — Під Парижем розбився літак і один пільот згинув.

ДИВОГЛЯДИ.

ПРЕДСТАВНИЦТВО КНЯЗІВСТВА АСТОРІЇ.

Одного дня появилась недавно у Льондоні нова дипльоматична місія держави Асторія. Наняла віллю, завісила прапор і почала працювати. Гостей приймав рідко сам посол — поважний, елегантний старший панок, здебільша його урядовці. У місії почали бувати достойники і багаті люди, головно чужинці. Багаті дами з перлами та бриліянтами приймала молода чарівна жінка. Потягались туди артисти, вчені, мистці. Відбувся теж баль в одному великому готелі, влаштований місією Асторії. Нагода була: асторійська княжна заручилася з князем Кревонії. Представник Асторії пояснив гостям вагу такого подружя — воно покладе край віковій ворожнечі двох країв. Бразилійські та аргентинські плянтатори, присутні на цьому святі виголосили тости в честь обох королівств. Перша звернула увагу на ці незвичайні виступи поліція, що дістала завідкись запрошення з асторійським гербом. Перевели слідство і ствердили, що все це невинний жарт, що мав на меті заглузувати собі з усяких багатих і достойних панків, які були горді на те, що бували в таких високих колах. Ролю посла та його жінки грали безробітні актори. Хто покривав кошти цього жарту невідомо. Тому, що ніхто не втратив нічого на цій забаві, організаторів її — молодих льондонських дипльоматів покарала тільки їх влада домовою і деяких перенесла на інші становища.

ЛІКАР-ЧУДОТВОРЕЦЬ.

Перед паризьким судом станув араб з Алжіра Кіскі-Реарі, що займався лікарською практикою. Він не розумів, як можна домагатись від нього якогось дипльому, коли він лікує своїх земляків найкращими ліками — чудовим зіллям, усякими чудодійними порошками та компресами. Прийшов до нього Мельбрук Бен Салом. Чудотворний лікар заглянув йому до горла і сказав: „Ти маєш якийсь поганий біляк; треба його вирізати". Взяв кухонний ніж, підігрів на свічці і хоч пацієнт ревів від болю, вирізав йому біляка. Пацієнт пішов вечором до шпиталю, а за три дні умер. Лікарі ствердили, що він мав рака в горлі. Суддя каже до Кіскі-Реарі: „Ви убили його!" — Як убив?! Чи я міг зробити йому що доброго або злого проти волі Аллага?! „Ви взяли від нього 500 франків за ту операцію". І тут воля Аллага. Паризький суд зваживши невеличку недуку пацієнта і факт, що араби самі пхаються до тих чудодіїв-знахорів, ще й тому, що не може наловити вязниці тисячами таких ошуканців, засудив лікаря всього на.... 2 місяці вязниці.

Відозви й комунікати.

БУДОВА ПАМЯТНИКА НА МОГИЛАХ ПОЛЯГЛИХ БОРЦІВ.

Виділ Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Раві Руській повідомляє українське громадянство, що дня 12. ц. м. відомий наш різьбар Сергій Литвиненко розпочав будову памятника на могилах поляглих у визвольних змаганнях в Раві Руській. Згідно з інформаціями п. Литвиненка будова потревае до кінця терпня ц. р. так, що у другій половині червня ц. р. на традиційному Святі Борців відбудеться святочне його відслонення.

Тому, що готівка на видатки, получені з будового памятника, вже вичерпалася, а ще не всі села равського повіту склали свої приречені жертви, просимо цією дорогою втрете всі установи і громадянство, зокрема наше духовенство, учительство та усіх тих громадян, які брали участь у визвольних змаганнях надіслали свої жертви в якнайкоротшому речинці і в цей спосіб дати виділові філії матеріяльну допомогу при реалізуванні розпочатої будови. Одночасно пригадуємо, що установи і громадяни, які зложать на будову памятника квоту 25 зол., будуть іменовані фундаторами памятника; ті, що зложать по 10 зол., почесними членами комітету.

Виділ Філії Охорони Воєнних Могил у Раві Руській.

Всі українські часописи в краю і за кордоном просимо передрукувати цей комунікат.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„РАЙ НА ЗЕМЛІ"*.

Віденська комедія, така собі звичайна пуста комедія, що хвилинами викликує серед авдиторії щирий регіт. Старі „трюки", наче в цирку: два приятелі мусіли помінятись своїми ролями, щоб замилити очі тестеві та старій тітці; композитор мусить прикидатись агрономом, а агроном — несміливий, неповоротний парубіка мусить виступати як женатий. Одна невинна маленька брехня тягне другу, щоб замазати попередню та ускладнити ситуацію. Власник ресторану певний, що має перед собою свого сина-хлібороба, хоч син його став композитором; старе тітка певна, що приїхала до вже женатого сестрінька, ще й переплутала його становище із становищем його приятеля. Все це безпретенсійно наївне, просте і веселе. Головні ролі грають Тімґ, Ліза Гольцшу, Мозер, Аделя Сандрок, Ріман — усе добраний ансамбль коміків.

З концертової салі.

Вечір української музики в Станиславові.

Музичний Інститут ім. М. Лисенка уладив 16. ц. м. музичний вечір, на якім присутні мали змогу пізнати деякі твори української кімнатної музики. Виконавцями були учителі Музичного Інституту: пп. Крижанівська та Снігуровичева (форт.), Сенкевич (скрипка), Недільський (челло) та як гість молода талановита співачка Ліда Харатницька (сопран). У програмі були два трія на форт., скрипку й челло, а саме Людкевича: „Ноктюрн" і Вербицького „Симфонія" (у перерібці Людкевича), скрипкове сольо Левицького „Романца" й Людкевича „Чабарашки", віольончельове сольо Барвінського „Канцона" й Залеськ-

ного „Осіння пісня“ та фортепіянове сотьс Бер-ґа). Співачка п. Каратницька відспівала Лопатинського: „Горить моє серце“ й арію Галі з оп. „Утоплена“ Лисенка.

Програма була виконана дбайливо, про це зрештою говорять імена знаних у нас виконавців — учителів Музичного Інституту. Можна хіба закинути їм, що точки програми були за короткі, чи пак було їх за мало. Правда, творів інструментальної музики у нас небагато, та всеж таки публика була б радо послухала ще двох-трьох творів більше. На адресу нашої інтеліґенції — неприсутної на вечорі — треба сказати, що твори українського мистецтва її мабуть не дуже займають, коли не цікава вона на такі рідкі у нас концерти інструментальної музики. А шкода, бо неприсутні втратили вартісний і симпатичний вечір.

Шкода також, що на концерті було мало середньошкільної молоді, яка повинна слідкувати за проявами культурного життя нації, тим більше, що цей концерт був куди вартісніший під мистецьким оглядом, як деякі „поранки“, уладжувані офіційно для шкільної молоді. Ж.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Спорт.

ПОГОНЬ — УКРАЇНА 6:2 (3:2).

Відплатні змагання вирішив ліґова Погонь знову у свою користь. Але коли в перших змаганнях між цими дружинами, що відбулися 8. березня ц.р., Україна мусіла вдоволитись одним почесним голем, то Погонь легко здобула тоді 8 голів. Учорашні змагання заповідалися дійсно сенсаційно, бо вже у третій хвилині після гарної комбінації жахливу Скоцень дістає м'яч і добуває ворота для України. Ще не прогомоніли голосні оплески, як напад України знову „поїхав“ з м'ячем під ворота Погоні. В тому моменті один з гравців Погоні зударився головою сильно з Лисяком, який мусів з напухлим лицем відійти на кермо, а по половині покинути взагалі грище. На місце Лисяк використав ще догідний момент і з місця, з віддалі коло 35 м., сильним цільним стрілом у лівий ріжок здобув другі ворота для України. Після цього гравці Погоні збентежились і ще довго не могли прийти до голосу. Напад України ще кількома неворотами підіграв з м'ячем під ворота, але своєї переваги не міг уже уконкретнити більшим цифровим висліком, бо м'яч перелітав або понад ворота, або ловив його знаменитий Альбанський. Вкінці Погонь отрясається з переваги України і Люхтер несподіваним стрілом здобуває у 25 хв. перші ворота для своїх барв. В 30. хв. Цімер стріляє другого гола для Погоні, що його воротар Босий вловив, але якось нещасливо випустив з рук і таким чином допоміг Погоні вирівняти. Після того Погонь натискає далі і в 40. хв. по гарній комбінації Матіас II. стріляє третє ворота чудовим волем.

Друга половина, в якій завдяки Лисяка грав у нападі Петрів, а на крилі Підлісецький (у помочі заступав його Олійник), ще більше належала до Погоні. В цій частині гри Матіас II. здобув ще три голі, з яких один слід вважати грою рукою, а один на рахунок оборонця, який заслонював воротаря і він пропустив легкий до ловлення м'яч. Потомлені грані України лиш деколи переходили з м'ячем під ворота Погоні, але стріли нападу України не були грізні. Видно було, що Лисяка, як центрового нападу, нема кому заступити, бо Петрову все бракувало тої одної десятої секунди, щоб долетіти до м'яча.

В українській одинадцятці на спеціальну похвалу заслуговує Воробець, який на обороні грав значно краще, ніж його товариш Вінка, що мусить ще багато вчитися; ніж його товариш Вінка, що мусить ще багато вчитися; Гошовський на середині помочі не міг дати собі ради зі знаменитою трійкою нападу Погоні; з обох лучників кращий Скоцень І., Краєвський і Мікльош у цілості робили, що могли, але мали за малу підтримку у своїх партнерів, зокрема у повільного Петрова і слабого технічно Підлісецького; Скоцень II. молодий амбітний грач але має за мало рутини і при твердій обороні Погоні щось гіпає сти блідо.

Суддював п. Вик. Вишків 1.500

*

На 12 товариських змаганнь, які Україна розіграла до-тепер у цьому сезоні, має вона за собою 9 перемог, дві програні (обома неворотами з Погонею) та одну ремі-ну. Останній вислід зі „Сяном“ у Перемишлі, як бачимо, України цього року дійсно освоїла сучо добру форму і при дальшім совісній тренінгу може бути грізним суперником у недалеких змаганнях за мистецтво Ліґи для всіх дружин.

Повідомлення

Подаємо до загального відома наших шановних Клієнтів, що оригінальну пасту до зубів Хльородонт, в її давній незрівнаній якості, від початку травня ц. р. можна знову всюди дістати. Як знак правдивости находиться на тубі і на опакуванні, голова лева в червоній краси, така як тут. До продукції оригінальної пасти Хльородонт, ужи-вамо найкращих і науково досліджених сирівців. Дбайливий добір тих сирівців, а також наше фахове знання, дають Шан. Консументам таку запоруку добрости, яка лише є можлива в виробництві засобів до плекання зубів. Тому у власній корысті треба жадати: Хльородонт з червоною гоцовою лева.

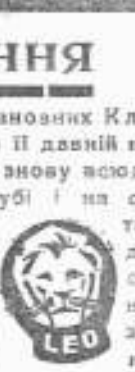

Хльородонт Заведення Лео в Польщі
Краків

ВІДГУКИ ДНЯ.

ЗВИСНІ ГОРОДИ ЛЬВОВА.

Менш-більш кожному з нас відомо з історії про „звисні городи“ Семіраміди, які поруч хмародерної вежі, жидівської неволі і помислових водопроводів устійнили славу давного Вавилону.

Львів, наше старе, кохане місто, не думає остатися позаду і бодай у звисних городах наслідує свого славного попередника.

Ясна річ, зміною обставини, зріст культури, а зменшення гроший довели до деякої модифікації і упрощення, але все таки звисні городи є.

Щодня рано переходжу попри одну каменицю, що має балькон. Точніше беручи переходжу попри неодну каменицю і попід неодин балькон, але їх не завважую. Але ця одна з жовтими стінами вбилася мені в память так докладно, що знаю назвіть кілько кроків треба зробити, щоб її минути. Менш більш посередині є балькон і менш більш кожного дня я маю з тією середниною клопіт. Хоч би на дворі була не знати яка погода, хоч би від тижня була посуха — з балькону капає на мою голову вода.

Вже кілька разів постановляв я перейти на другий бік вулиці і минути той проклятий балькон, але ніколи постанові кінчилося. Я щойно тоді пригадував собі її, коли вже капелюх був мокрий.

Врешті мій терпець урвався. Я рішився в імени своїм і в імени інших проходних запротестувати проти тих балькономих злив.

Бо прошу пайства! На дворі погода, небо сине, чисте як шкло, травиче сонечко так любо пригріває, а вейдеш під балькон — слоть.

— Гей, громадяннне чи громадянко! — крикнув я одного разу, струшуючи з капелюха краплі води. — Можеб ви перестали обливати людей! Словом дою, дам знати до поліції.

Через вікно балькону вихилилася лиса голова і окуляри з червоним носом. Старе, пожовтіле лице всміхалося до мене привітно, але й сумовито.

Вибачте, направду вибачте. Дуже перепрошую. Я такий загрітений, що зовсім забув про людей на долі.

— Алеж це не перший раз! Від двох тижнів переходжу щодня рано попід ваш балькон і що дня ллється на мене вода.

— Ще раз прошу вас: простіть, але зрозумійте й мене. Ще передучора жила, а нині... Мучилася бідачка довго, сохла, чахла на очах. Що я не робив, як не старався — не помогло. Тому не дивуйтеся, стертив чоловік голову.

— Певно дочка — подумав я, а голосно сказав:

— В такому разі я вас перепрошую. Таке не щастя в родині, розумію вище різсіяння. Щож лікарі? Не могли помогти.

Старий блиснув на мене однесено великими окулярами:

— Лікарі?! Пощо тут лікарів?

— Якже — питаю — без лікарів?! А це дочка, чи пані дому?

Старий сумно всміхнувся:

— Ах, ви думали!... В мене нема ні дітей, ні жінки. Це померла мені настурція. Люби, кохана настурція. А от і левкоїв щось недобре нині виглядає. Щоби знов нещастя не прийшло... Тому й так солідно підливаю.

Мене вхопила нервова пасія:

— В такому разі, коли підливаєте свої настурції чи левкої, то дивіться на долину, чи хто не йде.

— Дивлюся, голубе, дивлюся, але не довидджую добре.

При тих словах так щиро нахилився до мене, що трутив один вазонок з якимсь хоровитим хабазіям і він полетів просто на мене.

Я відскочив як опарений і саме добирав соковитих висловів, щоби з черги кинути їх на голову балькономого огородника, але старий випередив мене:

— Прошу тим уважати, щоби хтось не наступив! Я зараз збігаю, може ще й врятую.

Що було казати?! Я махнув рукою і пішов далі, оминаючи „звисні городи“ Львова.

Галактіон Чіпко.

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Р. К. С. — Чуваї 1:1 (0:1).
ЯРОСЛАВ. Чорні — Огнісько 5:1 (3:0).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — II. Сокіл 3:0 (2:0).

МІЖМІСТОВІ ТА МІЖОКРУЖНІ ЗМАГАННЯ.

РАДОМ. Варшава — Радом 3:3 (0:0).
КРАКІВ. Краків — Бельско 5:3 (2:2).
БЕЛЬСКО. Катовиці — Бельск 3:1 (1:0).
ЛОДЗЬ. Краків — Лодзь 0:0.
ЛУЦЬК. Волинь — Луцьк 4:1 (2:1).
КАТОВИЦІ. Шлеськ — Краків 4:0 (1:0).
КЕЛЬЦЕ. Загленбе — Кельце 2:1 (1:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. Корона — Гасмонея 2:0 (1:0).

МИСТЕЦТВО А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Знесеничанка — Рекорд 4:1 (3:0).
ЛЬВІВ. Т. Ш. Л. — Світязь 1:1 (1:0).
ЛЬВІВ. З. З. К. — Львовянка 3:2 (2:2).
ЛЬВІВ. Білий Орел — Зеніт 3:0. Тому, що Зеніт не станув до змагань, судія відсвистав воковер.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

ВАРШАВА. Варшава — Німецький Шлеськ 1:0 (1:0).
ГЕТЕБОРҐ. Челсі — Швеція 4:0. Англійська дружина легко перемогла репрезентацію Швеції

ЛЬВІВ — СТАНИСЛАВІВ.

У неділю 24. ц. м. грає репрезентація Львова з репрезентацією Станиславова у Станиславові. В репрезентації Львова є двох змагунів України: Воробець і Краєвський

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Микола Голубець: УКРАЇНСЬКИЙ КИЛИМ. Друга книжка. Львів, травень 1936. Сторін 16 + 16 репродукцій.

Юрій Липа: УКРАЇНСЬКА ГІМНАЗІЯ. Накладом Вид. „Народній Стяг“. Варшава, 1936. Стор. 24, ф. 1°.

ЖУРНАЛИ.

ДЗВОНИ, літературно-наукович місячник. Р. VI., ч. 4 (61) за квітень 1936. Зміст: І. Атаназевич: О, день розкішно запашний. На землю присмерки. — Б. І. Антонич: Скарги терну; Сутінь. — А. де Мюссе: Щирий друг. — О. Мошура: 998. — Н. Королева: Прогулянка. — І. Маркіян: Із книги життя. — Роко: Вже ранок осьо! — Отгін. Слово. — І. Максимів: Весна. — Др М. Гнатишак: Тарас Шевченко й релігія. — В. Кучабський: Консерватизм та опортунізм; Симон Петлюра в світлі історії. — Рецензії.

СПОРТ, Львів, 22. травня 1936. Р. І. Ч. 6

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр „Заграва" під орг. пров. В. Блавацького.

БЕЛЗ:

23. V. Маріюс.

24. V. Голгота.

Великий Театр:

Субота, 23. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Несправдана година".

Неділя, 24. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найвищі! „Трафіка наші генерадової" год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави".

Понеділок, 25. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Торговці слави". Бонові виїмки важні.

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник" з Аннов Ондра.

АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".

ВАНДА: „Весела вдова", „Всі люди вороги".

ГРАЖИНА: „Страшний Двір" на осн. Ст. Монюшки.

КАСІНО: „Квітярка з Пратеру".

КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готовий хлопець" і ревія.

КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!"

МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".

МЕТРО: „Вокдер Бар".

МІРАЖ: „Пат і Патахон як джентельмени", „Належу до тебе".

МУЗА: „Пісня кохання" з Ів. Кепурою.

ПАН: „Ця або пляка" з Джітою Альпар.

ПАКС: „Сальве Регіна" та „Індійські охотниці" з Фліном і Флінном.

ПАЛЯС: „Рай на землі".

РАЙ: „Циганський барон".

СВІТ: „Циганський барон".

СТИЛЬОВЕ: „Дівчина з посте-рестанте", ревія „Лише до нас".

ГОН: „Бездонні" з Патом і Патахоном.

УТІХА: „Пригоди невдячника" і ревія.

ХІМЕРА: „Біла парада".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Світова вистава в Парижі.

Закордонне радіо.

Субота, 23. травня 1936.

Відень (506,8) 15.15 „Король Рудоборошко" за оп. Гріма, 16.35 Мандоліністи, 19.10 Хор, 19.55 Віденські оперетки, ратіопопурі, хор, солісти, орх., 22.10 Естонські пісні відп. Ай-Ліо, сопр., **Братислава** (298,8) 17.50 Мадярські пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Словацька муз. авд. для Закарпаття, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 16.00 Легка музика, 20.00 Солісти, пісні кляверсен, 20.45 „Той, що вбив" муз. авд. Фрондея-Тремісота, „Поль де Рекамє" муз. авд. Лярґіера, **Білгород** (437,3) 17.45 Арії, 18.15 Концерт, 19.50 Нар. вечір, **Берлін** (356,7) 8.30 Весела музика, 12.00 Концерт, 18.15 Форт., скр., 20.10 Віденські марші й пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. танки й пісні, 19.00 Розр. музика, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика й пісоньки для села, 15.15 Пісні Шіка, Грайндль бас, 18.00 Розр. концерт, 19.40 „Пляйдьонс" Шумана, форт., **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 18.55 Форт. рецеталь, **Мілляно** (388,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Розр. концерт, 20.40 „Мойсей" мельодрама Россіні, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 „Мелі" оперетка Штольца.

Неділя, 24. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45, 12.55 Концерт, 15.40 Квінтет г-дур Брамса, 20.00 „Жінка знад моря" анд. на осн. Ібсена, **Прага** (470,2) 9.50 Пісні слов. композиторів, **Париж** (1648) 10.00, 14.15 Концерт, 14.00 „Герой мимоволі" оп. М. А. Міоліс, 19.30 Пісні в вик. хору, 20.45 „Злодій" драма Бернштайна, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.00 Арії, 19.50 Югосл. н. вечір, **Берлін** (356,7) 10.30 Орх. музика, 19.00 Солісти, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Нар. музика, 18.00 Мельодія та ритм, **Лайпціг** (382.2) 11.30 Кантата Баха „Ік лібе ден Гехстен фон ганцем Геміте", 18.45 Весела кравчиня — весняна кантата Кельвеля, **Мінхен** (405,4) 9.30 Солісти, 10.45 Нар. музика, 13.05 Смичк. квартет ес-дур Шуберта, 18.40 Форт. рецеталь, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Форт. рецеталь, 18.15 Мадярські пісні, 22.20 Сальонова музика. **Мілляно** (368.6) 20.40 Концерт хору, 21.35 Концерт, **Рим** (420,8) 12.15 Скр. рецеталь, 17.05 Легка музика, 20.45 „Семєн Бокканегра" оп. Верді.

Львівське радіо.

Субота, 23. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дзенник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Музична казка з гр. пл., 15.00 „Стрілець-індіяніст-дуаліст" поїзд. образець із повісти Т. Майнера „Має дат 22", 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Оркестра мандоліністок, 16.00 Лекція франц мови, 16.15 Театр Уяви: Полевий сверщок і мурашки — для мол. дітей, 16.45 Вся Польща співає, 18.00 Говоримо про провінцію: Заходні й автохтонні, 18.10 Концерт солістів (форт., спів), 18.50 Сільва рерум, 18.55 Легка музика з гр. пл., 19.10 Відч.: Невідома повість Берн. Шова, 19.20 Програма на завтра, 19.25 Рекламовий концерт, 19.40, 19.44 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Легка музика в вик. орх., 20.45 Вечірній дзенник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Для закордону: Весна в Польщі, 21.30 Весела Сирена в опр. М. Гемара, 22.00 Концерт орх., 23.05 До танку, гр. пл.

Неділя, 24. травня 1936.

9.00 Ранішня авдиція, 10.05 Релігійне свято, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театральний огляд, 12.15 Симфонічний концерт; у перерві ок. год. 13.00 Театр Уяви: „Літературна нагорода", 14.00 „Болеславка" поїзд. образець, 14.20 Легка музика з гр. пл., 14.30 „Весна на Малявщі", музика, спів, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Вірність і слухняність, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Гутірка: Для розваги хліборобів, 16.00 Діти матерям, 16.30 „Пісні без слів" Мендельсона з гр. пл., 16.45 Програма на завтра, 16.50 Спортові вістки, 16.55 Реклям. концерт, 17.30 Е. Невін: „Нарцис" гр. пл., 17.15 Театр Уяви в чужих: „Нікотина" Ганса Кнапа, 17.45 Літер. новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орх., солісти; у перерві Актуальна гутірка, 20.00 Концерт мадярських солістів (спів, музика), 20.45 Вечірній дзенник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Місто в звуках лицях, 21.45 Трансмісія метчу коп. мяча „Вісла" — „Челсі" (Льондон), 22.05 Симф. концерт, 23.00 Спортові й метеорольог. вістки, 23.15 Танкова музика з гр.пл.

Радіокутик.

НАЙБІЛЬШИЙ ГОЛОСНИК У СВІТІ.

В Сполучених Стейтах Америки збудовано голосник, який є мабуть найбільший у світі. Цей апарат, який буде служити для пересилки алярмових сигналів або команди для кораблів, має мотор висоти 1.2 м. і мембрану 1 м. широчини.

Сила голосу така велика, що перевищує значно гук водопаду Ніягари.

ОПЕРА ДОНІЦЕТТІ „ЛЮЧІЯ З ЛЯМЕРМУР".

Одною з найпопулярніших опер, що належать до „залізного" репертуару італійських театрів, є „Лючія з Ляммермур" Доніцеттія, яку надає „Польське Радіо" 25. травня в год. 22.00 із кружків.

ТЕРАПІЯ ПРИ ПОМОЧІ КОРОТКИХ ХВИЛЬ.

Згідно з твердженнями Марконі, застосування коротких хвиль при деяких хворобах і при втомі організму дають досконалі висліди. Особливо при виснаженні короткі хвилі діють любуджуючи енергію і відсвіжуючи організм.

Досліди переведені в Інституті Пастера над застосуванням коротких хвиль у випадках укусів їдовитими вужами, доправдили до цілковитого видужання.

РУМУНСЬКИЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ КОНЦЕРТ.

Починаючи від перелому минулого і цього століття, румунська музика має своєрідні прикмети, власне життя, власних композиторів, з яких на перше місце висувається Юрій Енеско.

Подібно як і в багатьох інших країнах Европи, музичний розвиток датується від часу зрозуміння і плекання своєї культури, з передовсім пісень і народніх танків.

Румунія має дуже багатий фольклор, що різниться від фольклору інших країн. Перші у XX. ст. збірки народньої музики відкрили румунській творчости нові шляхи і можливості, надаючи їй цілком оригінальне обличчя.

Народні румунські пісні походять з дуже давніх часів і мало змінилися впродовж віків. Найголовніші з них угрупувалися в двох відмінних типах: у пісних „різдвяних і в піснях, що співаються при інших нагодах. Крім того величезну ролю відограють танки, виконувані переважно на народніх інструментах. Всі ці типи народньої музики знаходиться в сюїті румунського композитора Сабіна Драгої. Цей твір виконають на европейському концерті, що відбудеться 27. травня в год. 21.00.

Крім того виконають твір Тібера Бредичеяну на теми народніх румунських танків, а на закінчення концерту румунський співак Аврелій Александреску виконає народні пісні.

ПРИЧИНИ ЗРОСТУ РАДІОФОНІЗАЦІЇ ІТАЛІЇ.

Італія це країна, де радію не знайшло податного грунту для розвитку. Одною з головних причин цього є факт, що грошові оборотні італійського села є незмірно малі і селяни не всілі видати готівкою суми, яка потрібна для оплати апарату і абонаменту.

Останніми часами це становище покращало і радіо поширюється щораз більше. Два чинники вплинули на зріст зацікавлення радіом: радіофонія шкільна і абісинська війна.

Уряд і ріжні організації провадять широку акцію, щоб постачити школам радіевих приймачів, які часто є першими апаратами в околиці. При цих голосниках скупчувалось вечорами ціле село, прагнучи послухати справоздань з театру війни і довідатися про долю війська.

Уряд також пропагує енергійно інсталювання приймачів у фабричних салях і помешканнях робітничих союзів.

Як видно, розвиток італійського радія йде по лінії спільного слухання; кількість поодиноких слухачів не дає повного образу дійсного вжитку радія в суспільстві.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 99.18 — 89.75; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фльорени голяндські 360.27 — 358.50, Фунти англ. 26.52 — 26.36, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60 — 19.20, Корони данські 118.34 — 117.50, Корони норв. 133.23 — 132.25, Корони шведські 136.68—135.70, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.67 — 11.61, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції

Банк Польський 101—100, Ліанозо 10.25 —10.50, Страховичі 32.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 65.60, серії 73.00, 3 інвест. 2 ем. 60.00, серії 73.00, 5 конверсійна 53.00, 6-прц. дол. 79, 4-прц. дол. 49.50—49.75, 7 стаб. 61.00—61.25—63.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4% За. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.

Премійовки: Долярівки 49—50,

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця одн.	20.50	20.75
Пшениця зб.	20.00	20.25
Ячмінь одн.	14.25	14.50
Ячмінь на мливо	13.75	14.00
Ячмінь паст.	12.75	13.00
Гречка на мливо	14.50	14.75
Гречка паст.	13.50	13.75
Каша гречана 55 прц.	24.00	25.00
Висівки житні	9.05	9.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 22-го травня б. р. кооператинам платив за:

	льоко Львів
1 кг. масла десер. бльок. . .	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0.15 „
1 п. яєць	2.65—2.70 „

Тенденція на масло і на молоко слаба, на яйця здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 22. V. б. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає курн в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повних доставців.

ОПОВІСТКИ.

Просимо добросердного українського громадянина подарувати убрання для найбідшого, ідейного молодця середнього росту. Зголошення: Руська 3/II, пов. 2—3

Жертва на Інвалідів: Збірка на хрестинах у Василя Каньон в Добромірці зол. 10.70; збірка на святі Сільського Господаря зол. 16.07.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МЕТКОГО СПІЛЬНИКА, СПІЛЬНИЧКУ із вкладом 3.000—5.000 золотих прийме українська промислова фірма. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „СТАЛА ПЛАТНЯ". 2129 2—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

РУТИНОВАНИЙ адв. соліцітатор прийме місце в адв. канцелярії за 40 зол. місячно. Зголошення до „Діла" під „Безробітний". 2155 1—2

МЕШКАННЯ

6 КІМНАТ. комфортове, мешкання або бюра, дешево, Баторія 32. 2150 2—3

РІЖНІ

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знамениті, з гарантією дешево продає Ганак, Пілсудського 21. 2130 4—10

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 17-18

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ всілляких кімнат дешево і солідні можна дістати у Вир.бні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 2-30

„МІ-КА"

Салон мод вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 12-?

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬ Ин.

СМІХ ЗЕМЛІ

Ціна 0.80 зол., з почт. перес. 0.95 зол.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.35

одношпальтовий в тексті і новинках „ 0.60

„ „ на першій сторінці . „ 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15

купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . „ 0.10

шукаючі праці . . . . . „ 0.07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка			
1/1			зол. 480.—
„	„	1/2	„ „ 250.—
„	„	1/4	„ „ 130.—
„	„	1/8	„ „ 70

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло ів. Ринок 10.

Ч. 114 (14.363). Львів, неділя 24. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Представники У. П. Р. у премієра ґен. Славой-Складковського.

В пятницю, 22. травня п. р., в полуднових годинах *голова Ради Міністрів генерал Ф. Славой-Складковський* прийняв представників Української Парляментарної Репрезентації в *особах голови УПР пос. Василя Мудрого і заст. голови УПР пос. Володимира Целевича.* На конференції обговорено низку справ, звязаних з українським національним життям.

Напад націонал-соціялістів на замок кн. Штаремберга.

ВІДЕНЬ, 23. 5. ПАТ. Жандармерія довідалася заздалегідь, що націонал-соціялісти плянують напад на замок кн. Штаремберга у Ляксембургу (Стирія), тому обсадила його. Коли напасники зблизилися, жандарми стрінули їх стрілами; двох убили, вісьмох арештували, лише провідник утік, — його назвисько невідоме. Причину нападу тримають в тайні.

Негус відплив до Англії.

ГАЙФА, 23. 5. Райтер. Нині пополудні негус відплив до Англії на чердаку брит. кружлька „Кептавн".

Галицька Каса Ощадности
у Львові
видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.
ВКЛАДКИ
ощадностеві зложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.
ФОНД 6/45
резервовий понад 4,000.000 золотих.

ІТАЛІЯ ДАЛЬШЕ ПОСИЛАЄ ВІЙСЬКО ДО АБІСИНІЇ.

НЕАПОЛЬ, 23. 5. ПАТ. Вчора відплили до Сх. Африки військові частини на пароплавах „Тевере" та „Калябрія".

АПОСТОЛЬСЬКОГО АДМІНІСТРАТОРА АБІСИНІЇ НЕ ВИСЕЛЯТЬ.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Віцеміністер Суїч заявив франц. амбасадорові, що італ. уряд зависив рішення виселення о. Жароссо з Абісинії.

Франц. амбасадор де Шамбран взяв о. Жароссо в оборону як франц. громадянина; але італійці закинули йому, що він ставився прихильно до вербування франц. старшин до абісинської армії.

ІТАЛІЙСЬКИЙ БАНК В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 23. 5. ПАТ. Вчора отворили тут відділ Італійського Банку, що в початках буде обслуговувати лише військових та інших европейців. Рівночасно розглянуть справу ліквідації Абісинського Банку.

ІТАЛІЙЦІ ЗВІЛЬНИЛИ ПОЛОНЕНИХ АБІСИНЦІВ.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Італійці випустили на волю всіх воєнних полонених, що перебували у концентраційному таборі в Нокра. Фашистівська преса добачує у цьому початки повної нормалізації в Абісинії.

НЕ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІДКЛИКАННЯ ЧУЖИХ ВІЙСЬК.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Тутешні міродатні круги заперечують поголоски, немовби італ. уряд жаждав від Франції та Англії відкликання їхніх військ з Абісинії. Італ. круги висловлюють лише погляд, що таке відкликання чужих військ булоб льогічне тому, що тепер безпеку посольств запевнює італ. влада.

Літаки в боротьбі з палестинськими арабами.

ЄРУСАЛИМ, 23. 5. Райтер. Брит. літаки помагають поліції переслідувати виконавців нападів, що ховаються по горах. Вчора вполудне кинули на поліційну станицю бомбу у Яфі, яка нікого не ранила. Хтось підпалив нафтові склади товариства Веклюем Ойль Кампені, але пожежу скоро погасили.

Не заноситься на англьо-італійське зближення.

РИМ, 23. 5. ПАТ. Міродатні круги заперечують поголоску, немовби італійський уряд запропонував британському ініціятиву, що довлаб до відпруження між ними. Розмова амб. Грандія з віцемін. Ванситартом мала характер звичайного дипльоматичного контакту

В Еспанії атакують поліційні касарні.

ГРЕНАДА, 23. 5. ПАТ. В місті Пуебля дійшло до сутички між цивільною гвардією та членами лівих крайних груп, що хотіли здобути наступом касарню. Підчас стрілянини убили одного рядовика цив. гвардії, а двох ранили. До Пуеблі вислали військову підмогу

Перед димісією бельгійського уряду?

БРІССЕЛЬ, 23. 5. ПАТ. Як подають з поінформованих кругів, прем. Ван Зелянд задумує зложити на руки короля димісію свого уряду негайно після виборів до законодатних палат, себто в перших днях найближчого тижня. Сподіються, що він дістане місію створити новий уряд і — наскільки вислід виборів на це дозволить — побудує його на засаді „національного обеднання" себто порозуміння всіх трьох великих партій: католицької, ліберальної та соціялістичної. Прем. Ван Зелянд має плян далекойдучих реформ у політичній, адміністративній та господарській ділянці, а навіть у конституційній.

Фінансова еманципація Північного Китаю.

ПЕКІН, 23. 5. ПАТ. Політична рада автон. провінцій Чагару та Гопей заборонила всім емісійним банкам — отже й нанкінському емісію банкнотів на території обох згаданих провінцій. Цей привілей зарезервований для банку Гопей, що підлягає політ. раді.

Повстання в Бразилії.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 23. 5. ПАТ. Урядовий комунікат заперечує категорично поголоски, немовби повстанці заняли цілу державу Санта Катаріна.

АКАДЕМІЯ ПАМЯТИ С. ПЕТЛЮРИ
відбудеться в неділю 24. ц. м. у Великому Театрі точно в год. 12.15 вполудне.
Концертова частина складається в більшости із симфонічних творів, що вперше виконуються у Львові.
Білети в день академії при касі Великого Театру від 9-ої години рано.

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третого Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на підмесення господарства і промислу.

Ідея і кров Сим. Петлюри.

Не будемо сперечатися про те, з яких первнів родиться відродження народів, що серед довгого лихоліття позбувались свідомости своїх історичних цілей і своєї ідейної спільности чи навіть свого племінного походження і свого імени. Не будемо заводити дискусій, чи більше значіння для відродження німецького народу мали його германські „заги" чи племенні „Листи" Фіхтого, чи щойно у постатях Бісмарка й ґенерала Шліффена найшли німці свій правдивий вислів. Байдуже нам, чи свою національну велич італійці завдячують голошеному і писаному слову Мацціня та збройному ділові Гарібальдія, чи може таки — Дантому, який випередив їх на скромних 550 літ та якого нині мало хто знає, як державного діяча й дипльомата, зате весь світ і кожна італійська дитина знає, як автора канцон і терцин. Чи Віктор Гіго чи Жанна д'Арк і Наполеон є символами могутности французького духа, — чи Шекспір, якого англійці обожають як свого національного ґенія, що належав колись до погорджуваної верстви „комедіянтів", чи непоправний романтик Байрон або може таки Нельсон своїми особами найміркантніше пригадують гордий Альбіон?!...

Не шукаймо паралель за горами і ріками, бо найштудерніші порівняння шкутильгають, коли річ іде про такі справи, як народ і його вартість. Погодімся, що відродження українського народу почалося від згадки на багатства усної словесности, від піднесення мови простолюддя до рівня літературної, від літератури, закоханої у мотивах етнографії і фольклюру. Погодімся, що — без огляду на причини — вдача української сентиментальна, що ґен аж до другого десятиліття XX-го ст. любов до садка вишневого коло хати де-де перемагала любов і до зброї і до прозаїчної торговлі чи ремесла, та що вся колишня славетна традиція українського козацтва залишила по собі слід — у сентименті до барвистої декорації славної бувальщини. Обмежімся до ствердження такого факту, якого ніхто не може оспорювати, бо перейшов він уже до підручників рідної історії; що аж до самого вибуху світової війни галицькі українці, батьки та їхні сини, бокували від „штандової" військової служби, що вся українська галицька молодь була „наставлена" на бюрократичну карієру, — і що перший український революційний парлямент у Києві захоплювався у 1917 році ідеями народньої міліції, а джерелом оплесків української публики, якими вона стрічала перші українські поляки, були їхні шлики і жупани. І здається ніхто вже

Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. пам'яти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памятникових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. **Вийшла праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра** (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.

сьогодні не стане перечити, що романтична декорація займала в українській революції стільки місця, що коли згадуємо ту революцію, то обовязково пригадуються відразу — дзвони Софійського собору...

Чи можна дивуватись, що серед такої української дійсности ввесь культ нації зосередився на особі поета, який у чудовій гармонії вмів оспівувати садок вишневий, Дніпро і кручі, та одночасно бити у боєві літаври: кликати до порвання кайдан та ставити зледащілим землякам перед очі кривавий епос гайдамаччини. Чи можна дивуватись, що не міг у нас прийнятись культ ні одного з великих українських полководців, що по нинішній день у самих таки українців царює повна несвідомість величини Богдана Хмельницького, одної з найможутніших постатей усесвітньої історії, що навіть Мазепа, культ якого пробували у нас викресати в останньому десятиліттї, — живе у поглядах загалу як невдачник із романтичними акцесоріями, що їх дочепили йому чужинецькі поети. І чи можна дивуватись, що треба було аж паризького вбивства, щоб постать Симона Петлюри очистити в очах есього українського народу з намулу безприкладних клевет і насмішок, якими обліплювали її свої та чужі за його життя.

Чи Симон Петлюра це заперечення української романтики? І так і ні. Симон Петлюра дав**ав** себе теж поривати революційній романтиці. Але той білий кінь, якого так не міг йому забути (з підсвідомої зависти?) Винниченко, не займатиме в історичних монографіях Симона Петлюри більше місця, ніж має її займати природня романтика революційного часу. Бо істота неписаного заповіту, що його залишив Симон Петлюра, бо історичний і політичний зміст імени Симона Петлюри — цілком інші, поняттю романтики дійсно суперечні. Цей зміст уміщається у двох точках, разом у коротких чотирьох словах: 1) **Армія** і 2) **Боротьба з Росією.** Регулярна армія, організована і кермована військовими фахівцями та зберігана в якійнебудь формі при всяких обставинах, як виразник державницьких змагань і як найяскравіший показчик державности. І боротьба з Росією, як найбільшим ворогом України, з тією Росією, що є запереченням України, як держави і нації, — боротьба всіми засобами і серед усяких обставин, при чийнебудь допомозі і за якунебудь ціну.

Фанатизм збройної сили і фанатизм послідовної боротьби з Росією аж до її розподілу на національні держави — це речі настільки для українців нові, що требаб тільки дивуватися, коліб вони відразу найшли були повне зрозуміння і підтримку у тому громадянстві, яке ще в Універсалі тужило за центральним російським урядом та яке щойно після голодової катастрофи 1933 року, під загрозою фізичного винищення нації, почало кристаліязувати свій справді соборницький політичний світогляд. Треба було перейти гегемну повного провалу державницьких спроб на всіх частинах тієї території і пережити повну катастрофу всіх політичних концепцій, зроджених із розпучливої пошукаики за виходом та з доконалого хасу політичної думки, щоб укінці дійти до зрозуміння стійких і від ніякої кон'юнктури незалежних правд, заключених у заповіті Симона Петлюри.

Не шукаючи паралель між ситуацією українського народу й різних чужинецьких народів у часах лихоліття та відродження, не станемо шукати й порівнянь між різними постатями української історії. Бо річ не у постатях, в їх особистих прикметах, в гарних і поганих рисах їхньої вдачі. Річ напр. зовсім байдужа, що Богдан Хмельницький перевищував Симона Петлюру військово-організаторським та полководецьким хистом, що Виговський був гладшим дипльоматом, а Петро Дорошенко вгинався під тягарем внутрішнього конфлікту, викликаного „льояльністю" турецького союзника, якого поручав розум та проти якого бунтувалося серце, — або що Іван Мазепа перевищував усіх попередників і наслідників всесторонньою ерудицією. Все це подробиці, цікаві для спеціялістів. Річ єдино суттєва, це та нитка, яка всіх їх із собою вяже: **безперервність державницької традиції.** І коли поруч із тими іменами стає імя Симона Петлюри, то не його місце визначене однаково хронольогічною, як прагматичною методою оцінки історичних явищ: Симон Петлюра навязує безпосередньо до традиції післямазепинської політичної еміграції, зродженої з полтавської катастрофи, яка у свою чергу спиралася на тих самих політичних засновках: війна за поділ „неподільної" Росії. І тому „мазепинець" і „петлюрівець" мали і мають в устах москалів точнісько те саме політичне значіння, — значіння українського національно-політичного сепаратизму, окремішньої національно-політичної самостійницької ідеольогії.

Не стало Симона Петлюри, але залишилась ідеольогія. Та ідеольогія, яка не була новим і монопольним винаходом Симона Петлюри, але яку Симон Петлюра підніс із вулиці, на якій вона лежала придавлена безхребетною малоросійщиною, — плодом поверх 250-літнього перебування під рукою „царя восточного православного", — з вулиці, на якій лежала столочена військово-революційним розгардіяшем, знеможена вірою тодішніх провідників у спільноту ідей із російською демократією. Підніс ту ідеольогію Симон Петлюра, очистив її з пороху і вивів високо, щоб бачили її грядущі покоління нації, як смолоскип на своєму шляху. А щоб шлях був ще видніший — покропив його своєю кровю.

Тією кровю цементував усі частини поділеної кордонами й пересвареної політичними й соціяльними групами — рідної нації. І та кров має таку силу, що час її не стирає. Сьогодні, в десять літ після того, як почервонів камінь паризького бруку, суцільність почувань і єдність думки довкола особи Симона Петлюри ані трошки не менша, ніж була над його відкритою могилою. І хоч із ходом часу імя Симона Петлюри щораз густіше огортає серпанок легенди, проте ідея, яку символізує його особа, з кожним роком ясніша. І тому в десяті роковини Його смерти поклоняються тіням Його всі, для яких дорога ідея: ідея державности, ідея збройної сили, ідея боротьби з Росією.

І. Кедрин.

Лугове Свято у Львові

в 10-ті роковини смерти Головного Отамана Військ України **Симона Петлюри** відбудеться в неділю 24. травня ц. р. з такою програмою:

В год. 9 рано полева Служба Божа в Луговому Городі, яку відправить Преосв. др Іван Бучко та виголосить проповідь.

Після того посвячення памятникової таблиці в честь Гол. Отамана Петлюри.

В год. 4. попол. на майдані „Лугу": Промовам 1) Ритмічні вправи — Журавлі. 2) Мішані вправи малих луговиків (чок). 3) Вправи луговичок хустинами. 4) Вправи луговиків палицями. 5) Мішані вправи луговиків і луговичок. 6) Ритмічні вправи малих луговичок. 7) Пластичні вправи луговичок „Молитва". Роздача нагород і дефіляда з нагородами.

Перед Службою Божою, при кінці Служби Божої, пополудні перед вправами і на закінчення вправ відіграють 4 луговики на трембітах жалібну пісню.

„Великий Луг" повідомляє, що свято відбудеться невідклично без огляду на погоду.

Касація у справі вбивства мін. Перацького.

Апеляційний Суд у Варшаві зладив уже мотиви до присуду в справі вбивства мін. Перацького і переслав їх обороицям засуджених. До 26. травня ц. р. всі оборонці внесуть касацію від цього присуду до Найвищого Суду і таким чином справу за вбивство мін. Перацького розглядатиме ще Найвищий Суд.

З нашої кооперації.

ПРОГУЛЬКА КООПЕРАТОРІВ ДО ДАНІЇ І ШВЕЦІЇ.

Як минулого, так і цього року відбудеться прогулька українських кооператорів до Данії і Швеції. Вона буде тревати від 16.—24. червня з Гдині і до Гдині. У прогульці візьме участь 11 осіб, з того 9 ревізорів Ревіз. Союзу Українських Кооператив і два кооператори з провінції.

КРАЄВИЙ ЗІЗД ОКРУЖНИХ СОЮЗІВ У ЛЬВОВІ.

В суботу 16. травня відбувся у Львові в салі „Української Бесіди" Зїзд Окружних Союзів, скликаний Центросоюзом. На Зїзд завізвав Центросоюз усіх організаторів, торговельних референтів та агрономів, які явилися в числі понад 100 людей. Наради Зїзду почалися в год. 11 передпол. Перший обширний реферат на тему „Завдання і методика праці організаційних відділів" виголосив голова Надзірної Ради Центросоюзу сен. Остап Луцький. Після дискусії над цим рефератом, здав звіт інж. М. Творидло, дир. І. Мартюк і дир. О. Радловський зі збуту сільсько-господарських продуктів у 1936/37, а інж. д-р Е. Храпливий зреферував справу співпраці „Сільського Господаря" з Центросоюзом та завдання агрономів. Жива дискусія над цими рефератами, яка видвигнула та вияснила чимало нових питань, затягнулася до 8 год. веч. Після того дирекція Центросоюзу запросила всіх учасників Зїзду на спільну вечерю, у якій взяли участь також сеніор нашого кооперативного руху д-р Кость Левицький, голова Ради РСУК інж. Ю. Павликовський та представники наших господарсько-економічних централь.

СКІЛЬКИ КООПЕРАТИВ ОБЄДНУЄ Р.С.У.К.?

З кінцем 1935 р. було членами Ревіз. Союзу Українських Кооператив 3.013 кооператив. Супроти стану в 1933 році зменшилося число членів РСУК на 181 кооператив. Пояснюється це тим, що на основі розп. мін. скарбу з 9. IX. 1934 р. відпали від РСУК 423 кооперативи північно-західних і західних українських земель у Польщі. Зате в 1934 р. прибуло в члени РСУК з території трьох східногалицьких воєвідств нових 177 кооператив, а в р. 1935 нових 86 кооператив. Убуло за мин. рік 14 кооператив.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

СКІЛЬКИ Є ЧЛЕНІВ І ПЛАТНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВАХ?

Статистика союзних кооператив РСУК за 1934 р. подає, що 2.925 обслідуваних статистикою кооператив усіх ступнів мало 492.062 членів, у тім 432.098 рільників, себто 89.9 прц. Серед членів було 70.863 жінок, отже відсоток жіночого членства в кооперативах є 14.4 прц. проти 12.8 прц. У 1933 р. загальне число членів кооператив збільшилося в 1934 р. на 43.836 осіб, або 9.8 прц. Це збільшення членів припадає головно на молочарські кооперативи. Платних працівників у кооперації було в 1934 р. 12.109 осіб, себто воно зросло в 1934 р. на території трьох сх.галицьких воєвідств на 256 одиниць.

ЗБУТ СІЛЬСЬКИХ ПРОДУКТІВ ЧЕРЕЗ ЦЕНТРОСОЮЗ.

Збут сільсько-господарських продуктів через Центросоюз побільшився в 1935 р. дуже значно, головно в ділянці збуту збіжа. І так у 1934 р. продано збіжа і фасолі разом 515 тон, а в 1935 р. 1.500 тон. За 4 місяці 1936 р. продано вже 5.444 тони. Кількість збіжевих магазинів зросла з 24 в 1934 р. на 29.

В. Л.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

НА СОНЯШНІ ДНІ ФЕРІЇ

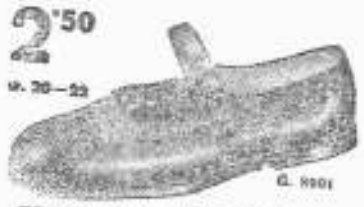

2.50
ч. 20—22
ПРАКТИЧНІ САНДАЛІЇ підошва з інд. гуми.
ч. 23—26 2.90 ч. 27—30 3.50
ч. 31—34 3.90 ч. 35—40 4.90
ч. 41—45 5.90

3.50
ч. 23—26
ІДЕАЛЬНІ НА СОНЯШНІ ЛНІ підошва з інд. гуми
ч. 27—30 3.90 ч. 31—34 4.50
ч. 35—40 5.50 ч. 41—45 6.50

8.50
ПОЛОТНЯНІ ЧОВЕНЦЯ на шкіряній підошві з модною клямрою.

9.—
ЛЕГКІ І ПРОДУВНІ шкіряні пантофлики в ріжних барвах.

9.—
ІДЕАЛЬНИЙ ВІДПОЧИНОК ДЛЯ НІГ

Тут подали ми тільки кілька прикладів.

Маємо в наших крамницях понад 600 найновіших моделів, аж до найвибагливіших і люксусових ґатунків.

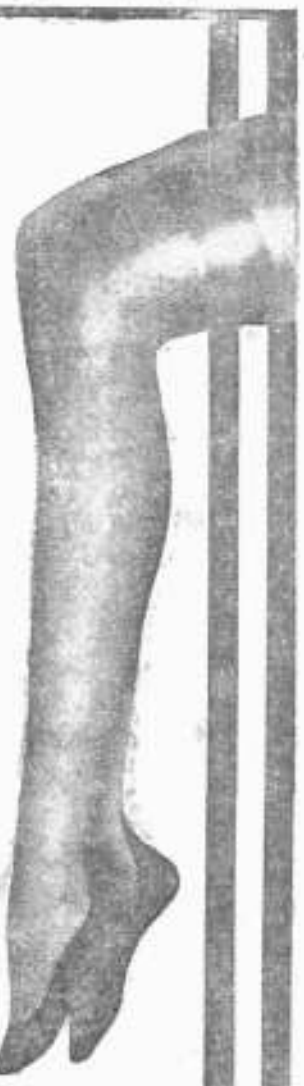

2.50
НАША РЕКЛЯМОВА ШОВКОВА ПАНЧОХА
Del-Ha

Можна дістати у всіх філіях.

2.50
ч. 35—41
ТЕНІСОВІ З ПОДВІЙНОГО ПОЛОТНА
ч. 22—27 1.75 ч. 28—30 1.95
ч. 31—34 2.50 ч. 35—41 2.75 ч. 42—45 3.50

10.90
МУЖЕСЬКІ ВІТРІВКИ бронз. і чорні.
ДИТЯЧІ ч. 27—30 7.90 ч. 31—35 8.90
ч. 36—38 9.90

11.—
ПОЛОТНЯНІ БІЛІ комб. бронз. шкірою на шкіряній підошві.

14.90
МУЖЕСЬКІ БРОНЗОВІ ВІТРІВКИ, з еластичною шкіряною підошвою.

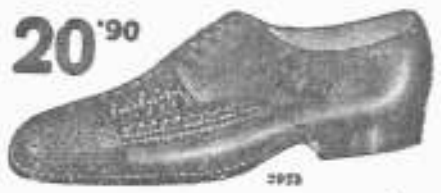

20.90
НАЙНОВІШІ ПЛЕТИНКИ до літнього вбрання. Легкі і продувні.

ТЕНІСОВІ ШКАРПИТКИ білі і колірові
Для Пань 60 і 45 сот.
Для Панів 75 сот.
Для Дітей від 50 сот.
ЖІНОЧІ ПАНЧОХИ ШОВК. сіткові у всіх відтінях зол. 1.90
МУЖЕСЬКІ ШКАРПИТКИ НИТЯНІ гладкі і десеневі 90, 60 і 50 сот.

М. ВОЗНЯК.

Пієтизм Петлюри до Франка.

Відбиткою з травневої й червневої книжок „Украинской Жизни" 1913. р. вийшла пієтографованою аркушева стаття С. Петлюри п. з. „І. Франко — поэтъ національной чести". В перекладі на українську мову вийшла вона до його збірки літературно-критичних мініятюр, виданої п. з. „Незатурно-критичних мініятюр, виданої п. з. „Незабутні" в Києві 1918. р., куди увійшли нариси про Шевченка, Івана Тобілевича, Франка, Коцюбинського й Михальчука.

Автор підкреслює, як поетична творчість і взагалі вся літературна й науково-громадська діяльність Івана Франка притягає до себе дослідника величезною і різнородною продукцією. „Це ускладнює працю дослідника й завдасть труднощів майбутньому біографові, бо кожна сторінка літературної чи наукової діяльности вимагатиме окремого освітлення й докладного знайомства з відповідними галузями науки й літератури. Та тільки цим не вичерпуються труднощі праці при дослідженні його заслуг для відродженої України. Франкову, як письменника і діяча, неспокійний, норивчастий, не вільний від гостроти, що випливає з його палкого темпераменту. Ці риси виявляються не лише у виборі тем і способі їх трактування, але й у загальному тоні й формі його літературного письма, здебільша яскравого, впрямованого, позбавленого шаблонности, що завжди притягає до себе увагу навіть тоді, коли читач у корені не згідний з автором".

Звичайний трагізм долі тих, що віддають новим словам піддають нові думки й кличуть до нових діл, подвоювався у Франка через те, що „гіркий келих незадоволености, досади, образи, а часом і гніву за рідний нарід, що не дорісе до сліпця, міг отруїти свідомість поета", і через те, що знесилений Франко упадав під тягарем праці, за яку взявся мимоволі, щоб створити культурну й громадську силу рідного народу, а яка відстрашувала інших „і своєю новизною, і сміливістю, і позірною небезпекою".

В поезії Франка підкреслив Петлюра „правдиве й глибоке відбиття психольогії *активного українця*, що збагнув усю безвиглядність становища, в якому опинився його рідний нарід, і щільно підійшов до втрат його національної вдачі, до чверточчин національної волі. Ось чому знати його поезію — значить наблизитись до пізнання нас самих. Полюбити творчість цього поета — значить знайти в ньому джерело не тільки естетичної втіхи, але й „засіб вражінь, що організують психіку укр[illegible]ця й оздоровлюче впливають на його віковими історичними негодами помяту [illegible]". А що Франко не любив свого народу любов'ю сліпця, тому „полюбити поезію Франка — не значить заплющувати очі на хиби й негативні риси народнього життя, а навпаки придбати протитруту проти національної виключности".

Та Франко не тільки співець прекрасного і провісник національного відродження, „він — „муж поради", навчений знанням людської душі взагалі й душі українця зокрема, яку збагнув він і в минулій долі українського народу й в її проявах у сучасності. Це надає прибранням у мистецькі форми ідеям Франка особливої цінности, бо відчуваєш, як глибоко він їх продумав і зрозумів, як палкість і бурхливість його настрою гармонійно злилися з дозрілістю і психольогічним обґрунтуванням думки. Франко належить до тих поетів що приковують до себе більше глибиною всієї творчости, ніж гарною формою останньої, різьбленим словом або мельодією ритму, хоч і з цього боку багато його творів позначені печатю справжнього таланту й геніяльної „ласки божої". Ось чому творчість Франка, як і всякого справжнього мистця, задовольняючи вимогам, які ставимо до прекрасного, одночасно набуває і виховних рис: у Франка багато береш, багато вчишся й багато чим себе збагачуєш".

Відбиття змісту національного життя в творчости Франка таке глибоке й історично вірне, що „здається, не можна зрозуміти психольогії українського громадянства 80—900 рр., не познайомившись із його поетичними інтерпретаціями, які створив Франко з тими мистецькими зразками, поемами й піснями, мотиви яких [illegible]аніяк моментом, сучасним поетові". Творчість Франка чимало допоможе історикові українського відродження, а „про те, що дав цей визначний українець своєму краєві, що він дав у творену скарбницю української національної культури і яке взагалі його заслуга в справі відродження України, будуть написані книги".

Обовязок української журналістики причинитись і від себе до майбутнього діла, тому автор зупинився на одному моменті з різнородної своїм змістом творчости Франка, на моменті національної чести й національної самоповаги, виказуючи, як у патріотизмі Франка нема місця на особисте щастя чи користь, „Любов Франка до рідного народу загально людська своїм змістом, зв'язана з безперестанною працею, „кривавою в серці раною", що завжди болить, що завжди примушує його думати про добробут народу. Ця „ведмірна любов", що заповнює собою усю істоту поета, ніколи не повинна вихолощуватись у своєму

Перед великим політичним процесом ОУН. у Львові.

Перед судом присяглих відповідатиме двадцять трьох молодих українців (ок).

В понеділок 25. травня ц. р. перед надзвичайною лавою присяглих суддів у Львові почнеться новий великий політичний процес проти 23-ох молодих українців та українок. На лаві підсудних засядуть: 1) Степан Бандера, 2) Роман Шухевич, 3) Ярослав Макарушка, 4) Олександер Пашкевич, 5) Ярослав Спольський, 6) Володимир Янів, 7) Ярослав Стецько, 8) д-р Богдан Гнатевич, 9) Володимир Коцюмбас, 10) Богдан Підгайний, 11) Іван Малюца, 12) Осип Мишак, 13) Евген Качмарський, 14) Іван Ярош, 15) Роман Мигаль, 16) Роман Сеньків, 17) Катруся Зарицька, 18) Віра Свенціцька, 19) Анна Дарія Федак, 20) Осип Феник, 21) Володимир Ігасик, 22) Семен Рачун та 23) Іван Равлик.

Прокуратор притягнув до відповідальности 17 підсудних за приналежність до ОУН, крім 5-ох підсудних, а саме: Степана Бандери, Богдана Підгайного, Івана Малюци, Евгена Качмарського, Романа Мигаля і Катрусі Зарицької, яких суд уже засудив за це у варшавському процесі.

Крім того 12-ох підсудних, а саме: Ст. Бандеру, Б. Підгайного, Р. Мигаля, Е. Качмарського, І. Ярошa, Р. Сенькова, К. Зарицьку, І. Малюцу, О. Мишака, С. Рачуна, Р. Шухевича та В. Свенціцьку притягнув прокуратор до відповідальности за вбивство студ. Я. Бачинського, за плянованe вбивство невідомого ученика VII. кл. філії української гімназії у Львові, далі за вбивство бл. п. дир. Івана Бабія, за плянованi вбивства: большевицького консуля у Львові, ред. Антона Крушельницького, вязничного комісаря у Львові Володислава Кособудського, волинського воєводи Юзефського та за підложення петарди у друкарні Яськова у Львові. З цього двох підсудних: Ст. Бандеру і Богдана Підгайного прокуратор притягає до відповідальности за підготову і доручення приказу виконати всі вище згадані злочини, а 10 інших вище згаданих підсудних відповідатимуть лише за один або два злочини, чи пак за підмову і допомогу при виконанні поодиноких злочинів.

Пятьох підсудних, а саме: д-р Б. Гнатевич, В. Коцюмбас, В. Свенціцька, Д. Федаківна та С. Рачун відповідатимуть з вільної стопи.

Засуджених у варшавському процесі перевезли вже 20. травня ц. р. до Львова. Засуджених вязнів везли кождого з них в окремому переділі вагону під наглядом 4-ьох поліцаїв. Підсудних буде боронити коло 15 оборонців, між ними: **д-р В. Старосольський, д-р Л. Ганкевич, д-р С. Шухевич, д-р К. Паньківський, д-р О. Павенцький, д-р П. Евин, д-р Е.** Дэвидяк, та інші зі Львова, мабуть теж д-р В. Загайкевич з Перемишля. Оборонці вже відбули спільну нараду, але покищо не устійнили ще, хто буде боронити поодиноких підсудних.

Предсідником трибуналу буде судля **Дисевич**, обвинуватиме прок. **Прохтель-Моравянський.** Акти справи обіймають більше ніж 35 томів, сам акт обвинувачення має 79 сторін машинового письма. На розправу покликав сам прокуратор 35 свідків, оборонці теж покликали багатьох свідків. Тому процес розписаний на шість тижнів і скінчиться щойно при кінці червня або з початком липня.

ПОГРОЗИ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БУКАРЕШТ, 23. 5. ПАТ. Обговорюючи положення в Австрії, правий часопис „Порунка Времій“ пише, що як на аншлюс так і на реставрацію Габсбургів відповіли б усі держави Мал. Антанти негайною мобілізацією.

РОЗБУДОВА ШЛЯХІВ У АРГЕНТИНІ.

БУЕНОС АЙРЕС, 23. 5. ПАТ. Аргентинський уряд рішив видати за 3 роки 300,000.000 піастрів на будову шляхів.

У ГРЕЦІЇ НЕ БУДЕ ДЕВАЛЮАЦІЇ.

АТЕНИ, 23. 5. ПАТ. Міністер фінансів заперечує поголоски про плянованy девалюацію драхми.

СУКНА

РУДОЛЬФ СВІТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЄР
Львів, Баторія 20. — готель Саський.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІЯЛІВ МУЖЕСЬКИХ.
Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

Показ української народньої вишивки у Національному Музею.

Національний Музей, закінчивши впорядковувати збірку української народньої вишивки, що обіймає чотири тисячі зразків, має змогу показати ширшим колам громадянства ту частину збірок, якої досі не міг виставляти. З народньої вишивки були в Національному Музею ось такі вистави: 1918 — гафтів XVII—XVIII вв. і рушників з Наддніпрянщини, 1921 — частину гуцульської збірки пок. проф. В. Шухевича, 1926 — збірки А. і І. Бачинських із Стрия, та 1932 — подільських вишивок із збірки Александровича. Теперішня 56-а з черги вистава в Національному Музею буде присвячена народнім вишивкам — збірки А. і В. Кабаровських, складеної у Гміяді із зразків вишивок ріжних повітів, Е. Озаркевич-Величкової з Покуття 80-тих років, дрібних збирачів з галицької території, вибраних зразків подільських вишивок за першу половину XIX. віку збірки Александровича, та дуже поважної збірки п. Стефанії Качмарської з Бережанщини.

Для кращого зрозуміння нашої народньої вишивки дві окремі салі присвячено прекрасній збірці Основника Музею, що обіймає босанські, великоруські і мордовські вишивки та орнаментаційно споріднені з ними східні килими. Цей порівняльний матеріял дає змогу видцеві наглядно переконатися про окремішність розвитку українського народнього орнаменту у техніці виконання вишивок, як теж у доборі кольорів. Правда, в народньому побуті збереглися такі елементи орнаменту, що на їх основі можна говорити про споріднення української вишивки з вишивками інших народів, зокрема славянських і східних. Одначе ближче знайомість із таким спорідненням поодиноких мотивів української вишивки виказує, що ступінь цього спорідження не сягає глибше і ширше, як споріднення української мови, побуту і словесности із деякими славянськими і східними народами. А що в науці генеза народньої вишивки - вязанки - плетінки - килиму – тканини досі ще не досліджена в нас якслід, то ставити гіпотези в цьому напрямку на основі дрібної частки пізнаного матеріялу ще передучасно. Наука ще сьогодні не вирішила основного питання про те, чи народне мистецтво є вповні самостійною ділянкою творчости невідомих мистців з народньої маси, чи тільки мистців для народньої маси, або навіть лише придатком до витворів ремесла для заспокоєння потреб народнього побуту. Не устійнено теж іще взаємин між т. зв. дрібним прикрашуванням та великим мистецтвом історичних стилів продовж віків. Покищо відповідь на ці питання є тим більше необхідна, що перед- і повоєнний час XX. віку викинув на ринок велику масу промислових продуктів під назвою „народнього мистецтва“ всяких національно-племінних відмін. Досліди над справжнім мистецтвом народньої маси мають навчити нас відріжняти живу красу мистецького твору від придуманого механічного складання елементів народньої орнаментики на ужитковому фабрикаті.

Є в нас чимало даних, що вказують на близькі споріднення орнаментаційного мотиву, та навіть груп цих мотивів у народньому мистецтві української території та території інших на-

---

напружені, а навпаки — безперестанку горіти в душі“.

Коли в Шевченка була глибока віра, що історія його рідного народу ще не скінчилась і він сказав своє слово, „в поезії Франка ми маємо діло з перетворенням віри в певність, у переконаність того, чому вірило попереднє покоління“. Тому він закликував до збільшення розсипаних сил і розгублених на історичному шляху, щоб **полвижчити** національної праці

Чесно послужити
Для матері службу.

„Франко — поет національного сорому, але не того, що спалахає в останній раз і погасне в чаду дальшого підупаду, а того, що революціонізує свідомість, примушує глибоко заглянути у власну душу й запалається полумям відродження. В цьому полягає велике і симптоматичне значіння творчости Франка як поета української сучасности“.

Свій нарис закінчив автор словами: „Поезія Франка, як хміль, непокоїть і викликає ці (творчі національні) сили, і як іскра запалює працю національної свідомости. В цьому полягає величезне значіння „дару“, який приніс поет генієві народу, в цьому — одна з величезних заслуг співця, що проспівав нам бадьору пісню про честь і гордість народу“.

Цих пару висловів і думок із статті Петлюри, надиханої справжнім пієтизмом до Франка, пригадав я, головно тим, що не читали її, в місяці, в якому відійшли від нас і Франко й десять років пізніше автор статті як мученик за ідею державної незалежности України. Яким улюбленим поетом був для нього Франко, ширше свідоцтво цього маємо в одному рукописному документі, а саме в листі, пересланому рівночасно з російською відбиткою статті з „Украинской Жизни“ й зберіганому в архіві Франка в Бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (ч. 427/1628). Ось текст цього подвійно цікавого й цінного документу:

Дорогий приятелю,

При цім листі посилаю Вам невеличку брошуру в російській мові „И. Франко — поэтъ національной чести“, що раніш надрукована була на сторінках „Украинской Жизни“.

Це — скромний дар моєї глибокої поваги до Вашої різнобарвної діяльности і моєї любови до Вас, як до поета.

Певно у кожного, хто любить поезію, хто відчуває красу слова поетичного, є „свій“ поет, найбільш улюблений, той, кого перечитують не раз і не два, до творів котрого мимоволі простягаються руки, коли відчуваєш потребу краси, або коли душа болить.

Від того часу, як пізнав я красу поетичного слова, таким поетом для мене стали Ви, а я зробився тим невідомим для Вас читачем Ваших творів, про якого Ви згадуєте в „Semper tiro“:

„Мій друже, що в нічну годину тиху
„Отсі рядки очима пробігаєш
„І в них народньому зарали лиху,
„Чи власним болям полекши шукаєш...“

Я не знаю, чи я вірно, як слід, зрозумів момент „національної чести“ в Вашій творчости поетичній; не мені також судити, чи це розуміння я зробив переконуючим для інших, моїх слухачів, коли виступав, як лектор перед московською авдиторією, і моїх читачів, коли випускаю окремим виданням свою статтю, — та мені так хотілось і свою скромну дань поваги принести Вам в дві ковілею.

Складаю Вам подяку за ті святочні переживання, яких я зазнав, перечитуючи Ваші твори, за обновлякчі душу враження, які я відчув, коли межи мною — Вашим читачем — і Вами — поетом встановлювалась якась дивна інтимна звязь, що дає її справжня поезія.

Приймїть же мій скромний дар — отсю брошуру. — і не судіть мене, коли знайдете в ній щось невірного та невідповідного.

З глибокою пошаною до Вас і любовю

С. Петлюра.

„ГМІНД“

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поч. пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

діональностей. Є і на цій виставі чимало матеріялу на основі якого можна говорити про ближче й дальше споріднення українського народнього мистецтва — чи то з великоруським північно-східних губерній, чи з боснійським, кавказьким, малоазійським та перським, чи навіть з мордовським ткацько-вишивальним мистецтвом. А всеж з цих тут і там ясно відзначених рис споріднення годі робити висновки про історію і генезу якогось там „людового" мистецтва. Повстання людового мистецтва і його загальний розвиток дуже мало прослідженні.

Заки появиться у нас такий знавець мистецької народньої творчости, що зможе схопити її в рямці глибоко продуманої системи, сьогодні треба подумати про однородну систематизацію скарбів народнього мистецтва, що є в поодиноких збірках, головнож у музеях — за родами в часовому порядку місцевого походження. На основі такого огляду легко буде означити групи споріднені і ріжні, щоб дати образ внутрішнього звязку між місцевими орнаментами та намітити ланки, які в цьому ланцюху бракують.

Тимто на обласні музеї паде великий і тяжкий обовязок збирати і зберігати зразки народнього мистецтва, що пропадають. Працівники обласних музеїв повинні памятати, що велика свобідна мистецька творчість народу вмерла вже давно, коли ввесь його побут став заспокоювати свої потреби у фабрикатах. Діячі обласних музеїв повинні вміти відріжнити памятку справжнього народнього мистецтва від витвору ремісничого промислу, хочби і найкращих мистців у своєму ремеслі.

Матеріял для цієї вистави впорядкувала співробітниця Музею у відділі консервації Лідія Паращук, яка перевела остаточну систематизацію матеріялу, що досі був на складі і у своєму стані зовсім не надавався до виставн. Систематизація йшла за місцевостями, на підставі ознак техніки і кольористики.

І. Свенціцький.

СОЮЗ БАЛКАНСЬКОЇ ПРЕСИ.

БУКАРЕШТ, 23. 5. ПАТ. З ініціятиви директора пресового бюра румунського мініства закорд. справ зберуться 11. червня в Букарешті представники преси держав обєднаних у Балканській Антанті, щоби оснувати союз балканської преси.

В УССР ТОРГУЮТЬ ПОТАЙКИ ЗЕМЛЕЮ.

МОСКВА, 23. 5. ПАТ. З Винниці повідомляють, що члени колхозів часто продають свої городці поодиноким господарям. У Маяновську за останні роки ствердили 17 таких нелегальних трансакцій.

Прогулька до Риму.

Комунікат ч. 2.

На перший комунікат у справі прогульки до Риму, що має відбутися в нагоди всесвітньої виставн католицької преси, вплинуло вже дотепер вистарчальне число заголошень. Однак, щоб дати охочим можливість ще додатково заголоситися, продовжуємо остаточно речинець до 10. червня н. р.

Шлях прогульки: Львів, Відень, Венеція, Рим, Неаполь, Помпеї, кораблем до Генуї, Інсбрук, Зальцбург, Мінхен, Берлін, Варшава, Львів.

Час прогульки від 15. липня приблизно до 5. серпня н. р. Кошти (паспорт, візи, переїзд, повне удержання) до 500 золотих від особи.

У поворотній дорозі між іншим затримка в Зальцбургу в часі конгресу „Пакс Романа" і в Берліні підчас літньої Олімпіяди.

Зголошені подбають найдалі до 10. червня н. р. про такі документи, потрібні до виробления паспорту: „довуд особисти" (евентуально старий паспорт), „свидетво обывательства", військову книжечку, 2 знимки (приписаного формату), свідоцтво замешкання, а позаяк ські мусять мати крім цього дозвіл староства на виїзд.

З хвилиною, коли Організаційний Комітет дістане остаточну відповідь у справі пільгових паспортів, кожний зголошений дістане письменне повідомлення, коли треба надіслати вище згадані документи і зачет на кошти подорожі.

При зголошеннях просимо залучати марку на відповідь.

Письма надсилати на адресу Генерального інституту Католицької Акції, Львів, вул. Зіморовича 3 (тел. 257-97).

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Др Мариян Дзерович. Роман Данилович.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Як довго

ще будеш їх мати?

Має білі, гарні зуби, але може вже на їх внутрішній стороні твориться камінь, причина недуги і болю зубів.

Здорові зуби то скарб! Чистіть їх постійно Кальодонтом; є це одинока в краю паста, що має в собі Сульфоріцинолеат, найуспішніший засіб у боротьбі з назубним каменем. Кальодонт усуває ступнево камінь і не дає йому творитись.

Увага! Випробуйте новий еліксір Кальодонт, ощадний в ужитті, сконцентрований, з незвичайними антисептичними прикметами. Великий фляшон 3 зол.

ПРОТИ НАЗУБНОГО КАМЕНЯ **KALODONT**

Сторінки з діяльности Симона Петлюри на еміграції.

Внаслідок програної війни з большевиками Уряд Української Народньої Республики на чолі з його найвищим провідником Симоном Петлюрою в листопаді 1920. р. опинився на еміграції. Однак С. Петлюра не вважав цю поразку за остаточний вислід визвольної боротьби українського народу, а лише за прикрий епізод у боротьбі, що має продовжуватися доти, доки український нарід не виборе собі давно жданої волі.

Перебуваючи на еміграції, С. Петлюра ввесь час дбав про збереження державного центру, про обєднання всіх активних сил українського народу в його боротьбі за незалежність, про зацікавлення чужинців українською справою, щоб відтягти їх від повної байдужости до долі українського народу, що перебуває в лабетах московських окупантів.

Ще не час підводити підсумки тої праці, що її перевів С. Петлюра на еміграції, бо це стане можливе аж тоді, коли біографам С. Петлюри будуть приступні не тільки урядові архіви, але і приватне листування С. Петлюри. З цього погляду, на мою думку, бажано кожна інформація, що відкриває ту чи іншу сторінку з діяльности С. Петлюри на еміграції і це спонукує мене подати тут деякі фрагменти із своїх особистих споминів про С. Петлюру, і з його листів до мене за час його побуту на еміграції, саме в одній ділянці громадсько-політичного життя — в культурно-освітній справі.

С. Петлюра особливо велике значіння надавав пропаганді української справи за кордоном і дуже тішився кожним здобутком на цьому полі. Для цього він використовував кожну нагоду, що відкривала можливість поширити серед чужинців правдиві відомости про дійсний стан України під большевицьким панованням та освітлити їм лицарську боротьбу українського народу за свою державність. Зрозуміла річ, що С. Петлюра не пропускав нагоди підрядити для пропаганди серед чужинців тих українців, що самі зазнали большевицького раю та, добре володіючи німецькою чи французькою мовою, могли докладно переповісти чужинцям про страхіття большевицької неволі.

Ось, напр., офіційний лист С. Петлюри до мене, як до керуючого міністерством освіти, такого змісту (з дня 21. грудня 1921. р.): „З „Української Трибуни" я довідався, що С. Ф. Русова ніби вирвалась з большевицького пекла і перебуває тепер у Львові. Радіючи, що наша заслужена громадянка опинилась поза межами влади большевицької елади, я хотів би, щоб Уряд негайно заопікувався С. Ф. Русовою і обміркував справу доцільного використання її для наших державних потреб за кордоном. Конкретно: бажав би за невідкладне делегувати Софію Федорівну за кордон для праці інформаційної та агітаційної на зразок тої, яку переводить В. Коваль. Із звітів після наших А. Лукашевича, Смаль-Стоцького, М. Славінського та О. Шульгина я бачу, якою корисною була подорож В. Коваля до Варшави, Праги, Берліна та Парижа. Але з тих же звітів я бачу, що розпочату Ковалем працю треба продовжувати за допомогою діячів наших, що так само, як і Е. Коваль, недавно вирвались з большевицького пекла і можуть на підставі власних переживань і досвіду чималю удїлити відповідних інформацій за кордоном в цілях боротьби з большевицьким гіпнозом. Думаю, що Софія Федорівна з її щирістю, гарячим темпераментом громадянки та знанням французької мови могла би успішно продовжити працю В. Коваля і чимало прислужитись за кордоном для нашої справи. Очевидна річ, що паралельно з цим для міністерства освіти і Червоного Хреста вона б могла виконати спеціяльні доручення, які їй повинні, користуючись випадком, ці установи дати. Отже, коли звістка „Укр. Триб." є правдивою, прошу через Раду міністрів мою пропозицію негайно перевести, повідомивши мене про наслідки. Перед відїздом Софії Федоровни за кордон я хотів би її бачити, щоб дати їй і персонально доручення щодо її праці".

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

С. Русовій дійсно вдалося побувати в декількох европейських країнах, беручи участь в ріжних міжнародніх конгресах і конференціях. С. Русова головне журилась за визначення стипендій при університетах Европи та Америки для нашої молоді. Обіцянок було багато, але з того майже нічого не виконано.

Я вже вище згадував у своїй статті „Освітня політика на Україні за часів Директорії" у „Збірнику памяти Симона Петлюри" (Прага, 1930.) вказати на те, як болів С. Петлюра інтересами нашої молоді. Дозволю собі подати тут бодай ще декілька прикладів.

1923 р. Український Центральний Комітет у Польщі зорганізував у Варшаві курси українознавства переважно для тамошніх студентів-українців. На чолі цих курсів стояв Олександер Саликовський. С. Петлюра подбав про збільшення субсидії для цих курсів та постійно цікавився за поширення їх наукового рівня. Так, у листі з дня 24. травня 1923. р. до керівника курсів О. Саликовського (копію цього листа С. Петлюра охочо надіслав мені) С. Петлюра висловлює побажання про включення до програми курсів українознавства нового предмету — українського державного права та про поширення студій на:

господарчим становищем України з огляду на актуальне значіння тих студій у майбутньому. Крім того, С. Петлюра в тому самому листі висловлює побажання про оголошення друком лекцій, бо „такі оголошені друком лекції були б об'єктивним доказом і тої творчої праці, що на курсах провадиться, і привернули б активну симпатію до них громадянства".

У приватному листі до мене з дня 19. червня 1924. р. С. Петлюра писав: „Справа з стипендіями для студентів у французьких школах, піднята паном Мішківською по наших вказівках, буде розглядатись комісаріятом Ліги Націй через два місяці. В цій справі там вимагають спеціяльного меморандума з фактичним і цифровим матеріялом. — Для полагодження справи з приміщенням ваших дітей до французьких шкіл п. Мішківській дали рекомендації до представника комісаріяту в Парижу та до деяких філянтропійних організацій".

Накінець, згадаю тут про те, з якою увагою ставився С. Петлюра підчас свого перебування на еміграції до справи видавання українського органу, що мав би своїм завданням розкривати зміст української державної ідеольогії та вияснити шляхи й методи національного будівництва. Завдяки ініціятиві С. Петлюри виходив цілий ряд часописів для українських вояків, інтернованих в польських таборах. З тих часописів особливої згадки заслуговує воєнно-інформаційний журнал „Табор", що й досі існує. З почину С. Петлюри почало виходити теж кілька таких великих органів, — щоденик „Українська Трибуна", що його видавав своїм коштом д-р Е. Лукасевич, місячних „Трибуна України" (обидва ці органи виходили за редакцією О. Саліковського) та тижневик „Тризуб", що почав виходити у Парижі з 15. жовтня 1925. р. за редакцією В. Прокоповича. У всіх цих органах С. Петлюра брав найактивнішу участь, постачаючи туди статті та ріжні замітки на громадсько-політичні теми під прибраним імям — О. Торнтон, Німи, В. Марченко й ін., часто і без підпису.

Не стану тут докладно зупинятися на журналістичній діяльності С. Петлюри на еміграції, бо ця тема може бути предметом спеціяльної статті. Одне можна сказати, що й тут, як і в кожній ділянці різноманітної діяльности С. Петлюри на еміграції, ясно просвічувалася та сама провідна ідея, що нею керувався все своє життя незабутній вождь українського народу: плекати традиції боротьби за українську державність та прискорити здійснення змагань українського народу до національно-державного визволення.

Ст. Сірополко.

Вісти з Львівської Архиепархії.

Завідателем деканату іменований: Сайкевич Василь, парох Васючина, завідателем ходорівського деканату.

Заступниками деканів іменовані: 1. Коритко Мирон, парох Холоєва, заступником струмило-комінецького деканата. 2. Крук Іван, парох Керниці, заступником городецького декана.

Канонічну інституцію на парохії дістали: 1. Боднар Іван, парох Вертелки заложецького деканату, на Мільно тогож деканату. 2. Винницький Іван, парох Залісець і вислужений декан, на Стрий. 3. Галькевич Тадей, парох Гораєвецька тухлянського деканату, на Ціневу рожнітівського деканату. 4. Дудикевич Володимир, ректор Станькови войнилівського деканату, на Підгірки калуського деканату. 5. Каїш Іван, завідатель Солонки львівського деканату, на Солонку. 6. Карпчек Богдан, завідатель Козьови сільського деканату, на Петрошку рожнітівського деканату. 7. Королевич Йосиф, парох Винисок уніжського деканату, на Бортків глинянського деканату. 8. Левицький Петро, завідатель Вовдіжа долинського деканату, на Рожанку Вижню тухлянського деканату. 9. Маркевич Степан, завідатель Довгої калуського деканату на Довгу Калуську. 10. Новосад Степан, парох Стрілки збаразького деканату, на Сновичі поморянського деканату. 11. Пилипець Петро, парох Підборець і яричівський декан, на Підлісся Великі тогож деканату. 12. Ратич Іван, парох Черча рогатинського деканату, на Ставчани городецького деканату. 13. Соловій Петро, парох Крехович і рожнітівський завідатель деканату, на Новину Гор. калуського деканату. 14. Чанин Теодор, завідатель Вибранівки бобрецького деканату, на Вибранівку. 15. Червінський Іван, сотрудник у Тухлі тухлянського деканату, на Рівню рожнітівського деканату. 16. Шавала Михайло, завідатель Нашпина галицького деканату, на Нашпин. 17. Янович Лев, парох Жужина тухлянського деканату, на Головецько тогож деканату.

Завідательства дістали: 1. Андрушко Микола, завідатель Рожанки Вижн. тухлянського деканату, в Козьові сільського деканату. 2. Бемко Теофіль, завідатель Річці рожнітівського деканату, в Берлогах тогож деканату. 3. Василиківський Ілля, парох Острова буського деканату, в Рудлі жидачівського деканату. 4. Гавриляк Степан, парох Шнирева брідського деканату, в Стремінчі радехівського деканату. 5. Ганущак Микола, сотрудник в Липиці Гор. рогатинського деканату, в Орявчику сільського деканату. 6. Давидович Василь, парох Заломеря олеського деканату, в Павлові радехівського деканату. 7. Горинь Мирослав, сотрудник у Кізлові ковлівського деканату, в Кізлові. 8. Дідуник Микола, завідатель Нівиць лопатинського деканату, в Варилові тогож деканату. 9. Древницький Зенон, ректор церкви в Хильчичах золочівського деканату, в Розгадові поморянського деканату. 10. Думчинський Микола, завідатель Добростан, городецького деканату, в Добранах шрецького деканату. 11. Іжа Богдан, сотрудник у Добропалі заравницького деканату, в Богатківцях тогож деканату. 12. Кинщ Степан, завідатель Висоцька брідського деканату, в Нивиних лопатинського деканату. 13. Кінаш Іван, завідатель Стремільча лопатинського деканату, в Шнирові брідського деканату. 14. Кондрат Іван, парох Коропця поморянського деканату, в Кудобинцях, зборівського деканату. 15. Корчинський Володимир, завідатель Мільна заложецького деканату, в Вертелці тогож деканату. 16. Кравчук Михайло, парох Неговець войнилівського деканату, в Германові. 18. Кучабський Володимир, завідатель Підлісся Великих яричівського деканату, в Підбірцях тогож деканату. 19. Левицький Ярослав, сотрудник у Підбережі болехівського деканату, в Церківній тогож деканату. 22. Лукашевич Діонісій, завідатель Церківної болехівського деканату, в Поршні шрецького деканату. 21. Медицький Йосиф, завідатель Борткова глинянського деканату, у Винисках уніжського деканату. 22. Мирончук Іван, неопресвитер у Дмитрові шрецького деканату. 23. Мисевич Роман, ректор церкви у Свержі перемишлянського деканату, в Рокитні київського деканату. 24. Михайлів Іван, парох Добрян шрецького деканату, у Вендіжі долинського деканату. 25. Науміх Іван, сотрудник у Полоничній буського деканату, в Полоничній. 26. Охрімик Павло, завідатель Барилова лопатинського деканату, в Острові буського деканату. 27. Пастух Петро, неопресвитер, у Куропатниках бережанського деканату. 28. Пиріг Антін, завідатель Рівні рожнітівського деканату, в Іземні долинського деканату. 29. Свистун Петро, завідатель Павлова радехівського деканату, в Закомарю олеського деканату. 30. Серкез Степан, завідатель Куропатник, бережанського деканату, в Межирічі жидачівського деканату. 31. Сухий Володимир, поч. крилошанин Митрополичої Капітули, ректор Волоського Села і болехівський декан, у Болехові. 32. Тарантюк Юліян, завідатель Луквиці Нижньої любінецького деканату, в Негилцях войнилівського деканату. 33. Теліжин Йосиф, завідатель Руди жидачівського деканату, в Залісцях ходорівського деканату. 34. Терещук Володимир, завідатель Підгорок калуського деканату, у Висоцьку брідського деканату. 35. Фанга Михайло, завідатель Кудобинець зборівського деканату, в Коропці поморянського деканату. 36. Черниш Семен, завідатель Новиці калуського деканату, в Жупаню тухлянського деканату. 37. Штурмай Петро, неопресвитер у Середопільцях радехівського деканату. 38. Шуст Ярослав, завідатель Сновича поморянського деканату, в Бірках Малих грималівського деканату. 39. Шуровський Орест, ректор церкви в Рахині долинського деканату, в Креховичах рожнітівського деканату.

Ректорами церков іменовані: 1. Брездень Григорій сотрудник у Ремезівцях золочівського деканату, в Ягнячі Новім яричівського деканату. 2. Кізима Теодор, сотрудник у Лагодові уніжського деканату, в Свержі перемишлянського деканату. 3. Литинський Мирослав, со-

о. О. ПРИСТАЙ. 29

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Як поводилися з муринськими невільниками в Північній Америці, вказує нам статут великої плянтації в стейті Міссісіпі. Ось деякі його постанови:

8. § При тілесній карі невільника треба робити це лагідно. 9. § Дозорець має подбати, щоб негри були добре одягнені й відживлювані. 10. § Обовязком дозорця є припильнувати, щоб кілька жінок що-тижня випрали, залатали й випрасували невільникам білля і одяг, а в неділю його роздали їм. В неділю повинні невільники скупатися, зачесатися і чисто вбратися, бо в цей день вони вільні від праці. 11. § Неграм не вільно працювати в дощ і по заході сонця, хіба коли треба забрати бавовну, щоб вона не змокла. 12. § Вечором, як затрубить сурмач, мусить дозорець перевірити ціле помешкання, чи всі негри на своїм місці. 13. § Невільниці, що мають діти, повинні щодня вранці віднести їх до захоронки під догляд опікунки. Кожне житло має бути замкнене на цілий день. 114. § Як негр захорує, дозорець мусить оглянути його, а в разі потреби приликати лікаря і віддати недужого до шпиталю. Там він має так довго перебувати, доки зовсім не видоровіє. 15 § Коли ж негр умре, треба припинити всю роботу на одну годину, присвячену його похоронам. В них мають взяти участь усі його земляки. 16. § Слід докладно провадити реєстраційну книгу про народини й смертність негрів. 17. § Вагітну невільницю треба звільнити від праці на чотири тижні перед злогами й чотири після них. 18. § Кожний пильний мурин і муринка має завжди на Новий Рік дістати в дарунку пять долярів золотом. За них може купити собі що завгодно в місті, куди йде під доглядом дозорця. 19. § Кожної неділі повинні всі негри ходити до церкви.

Для вільного робітника це занадто скромні привілеї, одначе в Европі підчас панщини не мали кріпаки навіть таких прав.

Хоч і між американськими плянтаторами знаходились недолюдки, що знущались над своїми чорними кріпаками. Такі випадки траплялись в південних стейтах, де постійно панували заворушення. Бо неграм урівався терпець і вони стихійно бунтувалися; вирізували своїх тиранів, самі розбігались по широкій Америці, куди їх несли ноги. Та здебільшого плянтатори були людяні супроти негрів і навіть навипередки робили для них полекші.

*

Мурини, що були колись дикі у своїй африканській батьківщині, де деякі не погорджували людоїдством, в Америці почали помалу перемінюватися в культурних людей. Дуже багато причинилися до їх виховання проповідники, що розяснювали їм св. Письмо. Вони проповідували неграм науку Ісуса Христа й мали великий успіх. Бо навернені християни потверджували свою віру в Бога не лише словами, але й християнськими вчинками. Вони щиро привязувались до своїх добрих власників. Часто були готові пожертвувати собою, щоб рятувати життя свого пана або його рідні. Особливо підчас повені, пожежі або нападу войовничих індіян, негри показувались справжніми героями і людяні плянтатори щедро нагороджували їх за ці безкорисні послуги. А найцінішим дарунком для поневолених негрів була безперечно свобода!

Навіть сама держава іноді викуплювала негра з неволі, якщо він прислужився для неї в той спосіб, що викрив фальшівників грошей або убивника державного урядовця, перешкодив злодіям обікрасти якусь будь державну касу і т. п. За нього платила держава його власникові від 500 до 1.000 долярів і давала йому повні права громадянина. А визволені негри переконали всіх, що вони заслужили собі на волю. Вони кинулися до праці, ощадности й науки.

Пять років перед загальним скасуванням невільництва було в Америці 260.000 вільних муринських громадян, що мали маєтку на 20 міл. долярів. Це було в 1860. році. Тоді почалася переломова доба в історії американських муринів. В тім році відбувалися вибори президента Злучених Держав. До виборчої боротьби виступили дві великі партії: республіканська під гаслом „Геть з невільництвом!" і демократична з девізою: „Хай живе невільництво!" Свободолюбні республіканці висунули Авраама Лінкольна, що й був вибраний президентом. А демократи, рекрутуючись здебільша з шістьох південних держав (Місісіпі, Фльорида, Алабама, Джорджія, Луїзіяна і Тексас), де були величезні бавовняні плянтації, що їх управляли чорні невільники, перепавши при виборах, скликали в 1861. році конвенцію до Місісіпі. Тут створили конфедерацію і вибрали своїм президентом Джефферсона Дейвіса.

Ось так повстали дві ворожі собі держави, що вели між собою чотири роки затяжну й виснажливу війну. Південні сконфедеровані держави з президентом Дж. Дейвісом, що захищали істнування невільництва, мали цілих три роки перевагу в боях. Їх вільні громадяни воювали, а невільники управляли їм поля, збіжжя і бавовну, доставляли поживу населенню і війську, а бавовну Англії і Франції, звідкіля йшли великі гроші для конфедерації.

(Далі буде.)

НИНІ Касіно
Два найзнаменитші сьогодні коміки фільмової стяжки **Фелікс Бресарт** і **Т.бор фон Гальмай** як партнери чарівної мадярки **Роші Барсоні** в величавій австрійській музичній комедії п. п.
Квітникарка з Пратеру.

трудник у Журові бурштинського деканату, в Старому Селі винницького деканату. 4. Розумний Іван, завідатель Богатковець зарваницького деканату, в Тучапі перемишлянського деканату. 5. Тарнопільський Володимир, ректор церкви в Беневій зарваницького деканату в Завадрості теребовельського деканату. 6. Шкварок Петро, завідатель Берлогів рожнятівського деканату в Рахині долинського деканату. 7. Юхнович Михайло, сотрудник у Плазуні Великій збор'вського деканату, в Плазуні Малій тогож деканату.

Сотрудниками з правом управи назначені: 1. Гуглевич Орест, сотрудник у Верешиці янівського деканату, у Верешиці. 2. Дикий Роман, неопресвітер, у Липиці Горішній рогатинського деканату. 3. Нуд Богдан, неопресвітер у Тухлі тухлинського деканату. 4. Соколовський Богдан, сотрудник у Сваричеві рожнятівського деканату в Подусові нараївського деканату.

Сотрудниками назначені: 1. Божейко Роман, завідатель Ставчан городецького деканату, у Винниці Великій янівського деканату. 2. Гаврилишин Ілля, завідатель Стрия у Стрию. 3. Гургула Анатоль, сотрудник у Золотниках з осідком у Бурканові зарваницького деканату в Томашівцях войнилівського деканату. 4. Кішка Петро, неопресвітер, у Залізцях Нових залозецького деканату. 5. Конюх Василь, сотрудник у Томашівцях войнилівського деканату, в Мостищі калуського деканату. 6. Любінець Теодор, неопресвітер, у Дернові струмилівського деканату. 7. Мацієвич Миколи неопресвітер у Болехові. 8. Нарожник Зиновій, неопресвітер, у Добрих стрийського деканату. 9. Побігущий Богдан, неопресвітер, у Могильниці теребовельського деканату. 10. Троян Роман, неопресвітер, у Конюшках рогатинського деканату. 11. Д-р Єрми Карло буд. завідатель Слободи Болехівської, у Волі Довголуцькій любінецького деканату. 12. Яремин Іван, неопресвітер, у Крилосі галицького деканату. 13. Яцкевич Мирон, завідатель Межиріч жидачівського деканату, в Скоморохах Нових галицького деканату. 14. Яцків Іван, завідатель Середопольця радехівського деканату в Залазові рогатинського деканату.

Рукоположені: 1. Дикий Роман, неопресвітер, 15. II. 1936. 2. Кішка Петро, неопресвітер, 7. IV. 1936. 3. Любінець Теодор, неопресвітер, 7. IV. 1936. 4. Мацієвич Миколи неопресвітер 23. II. 1936. 5. Мирончук Іван, неопресвітер, 15. II. 1936. 6. Нарожник Зиновій, неопресвітер, 7. IV. 1936. 7. Нуд Богдан, неопресвітер, 7. IV. 1936. 8. Пастух Петро, неопресвітер 15. II. 1936. 9. Побігущий Богдан, неопресвітер, 15. II. 1936. 10. Троян Роман, неопресвітер, 15. II. 1936. 11. Харина Мирослав, неопресвітер 16. II. 1936. 12. Штурмай Петро, неопресвітер, 7. IV. 1936. 13. Яремин Іван, неопресвітер, 15. II. 1936.

Померли: 1. Білевич Миколи, довголітній парох Поломичної буського деканату, ювілят, помер 27. лютого. 2. Левицький Атанасій, висл. катехит і парох Болехова помер 8. березня. 3. Зарицький Данило, висл. декан і поч. радник Митроп. Консисторії, парох Кіялови кіялівського деканату, ювілят, помер 28. березня. 4. Міяк Петро, крил. відан. вдовець, парох Дмитрова й завідатель радехівського деканату, помер 22. квітня.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 1—25

Пятнують оплювування памяти заслужених українців.

(З листів до Редакції).

Вельми Шановний Пане Редакторе!

Просимо дуже вмістити у Вашім Шановнім часописі ось нашу заяву:

Ми, представники трьох нижче підписаних еміграційних наддніпрянських організацій, перед усім галицьким громадянством пятнуємо нікчемну нагінку д-ра О. Назарука, б. міністра УНР., редактора „Нової Зорі", на особу Головного Отамана С. Петлюру, з якого імям звязаний останній збройний порив української армії і народу в боротьбі за самостійність і який кровю своєю припечатав відданість своїй ідеї і своєму народові.

Перед усім галицьким громадянством пятнуємо цинізм того органу, що зве себе католицьким, який — всупереч благословенству свого найвищого церковного достойника, Ексцеленції Митрополита Кир Андрея, на відправу Служб Божих і панахид за душі всіх волків, що загинули у війні за волю Батьківщини, — агітує у пресі, щоб українці не молились за того, хто віддав своє життя „за другі, а не свої".

Перед усім галицьким громадянством пятнуємо безсоромність калюмніятора, який забитому ворожою кулею закидає, що „не вмів зійти зі сцени з драматичним ефектом із збереженням особистої гідности", передруковуючи ці слова пок. С. Томашівського.

Стверджуємо, що ця нікчемна нагінка йде лише на користь тих темних сил, які десять літ тому післали свого агента вбити Людину, за яку ми молимося разом з цілою Україною.

Разом з усім Українським Громадянством у день всенаціональної жалоби схиляємо голови перед памятю нашого покійного Вождя та ще раз пятнуємо ті дрібні душі, які, йдучи на руку найгіршому ворогові нашого народу, разом з ним ворогом, у великий день смутку, — оплювують память одного з найбільших українців.

Український Центральний Комітет — Філія у Львові.

Союз Українок Емігранток — Філія у Львові.
Клюб Українських Емігрантів у Львові.

Еміграційні справи.

ЕМІГРАЦІЯ ДО ФРАНЦІЇ.

Виїзд до Франції на заробітки тепер майже неможливий. З огляду на поважну скількість вертаючих із Франції польські уряди не видають еміграційних паспортів ніякі тим, що дістають із Франції контракти праці. Щоби взасиж контракту праці міг дістати еміграційний паспорт мусить передтим дістати окремий дозвіл міністерства суспільної опіки. Дістати такий дозвіл не легко, хіба що заходять дуже важні причини.

ВИЇЗД ДО АРГЕНТИНИ

До Аргентини можуть їхати як самітні особи, так і родинні родини. Самітний може дістати дозвіл на виїзд тільки тоді, коли має передтим одержаного афідавіту або вклик від родини. Родини можуть їхати тільки на основі показової квоти 2.300 зол.

Виїжджаючі мають вільний вибір місця осідку. Землю можна купити за готівку або на сплати.

Коли їде родина, то вона платить за подорож по 967 зол. від дорослої особи. Аргентинська віза коштує 43.70 зол. від особи повнад 18 літ.

АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ В БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 23. 5. ПАТ. На периферіях столиці відкрила поліція комуністичну центральну друкарню, у якій друкували нелегальну „Робітничу Газету"; арештували 14 осіб.

НОВИНКИ.

— **Українська Механічна Пральня „Ата"** повідомляє, що для вигоди П. Т. Громадянства відкрила **нову контору принять у Львові, при вул. На Байках 15.** Контори при вул. Бляхарській 21. і Зеленій 31. приймають надальше комірці і білля до прання, одежу, ковдри, **перські ризи** і т. п. до хемічного чищення і фарбування. 1—2

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, **рецизійна направа машин** всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 41-115

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 4799 16-100

— **II. Вечір скрипкових творів** класи проф. О. Москвичева відбудеться заходом Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенки у Львові 25. травня п. р. (понеділок) в год. 7.30 вечором в малій салі Інституту (Шашкевича ч. 5. III.). Вступ вільний, програмка 50 сот. 2156

— **Засідання Комісії Мови при НТШ у Львові** відбудеться в понеділок, 25. ц. м. в 6. год. веч. в бібліотеці Товариства.

— **З життя „Молодої Громади" у Львові.** Як довідуємось, клюб „Молодої Громади" перекіся до домівки Союзу Українських Купців і Промисловців (ріг Ринку і Гродзицьких). Годиться відмітити чемну готовість Виділу СУКПу, який після відмови „Української Бесіди" пішов радо назустріч хвилевій потребі „Мол. Громади" і поділився з нею домівкою, коли „М. Г." відповідно укладить свою власну. Зачувається, що „М. Г." робить заходи, щоб виключити каварняний льокаль „Народньої Гостинниці", який врешті звільнився від невиплатного піднаємця. Найвищий час створити в своїм будинку репрезентатиний осередок товариського життя. Треба рахувати на добру волю управи „Нар. Гостинниці", яка у „Молодій Громаді", що гуртує поверх 250 осіб львівського інтелігентського активу, серед нього — керманичів кількох найсильніших установ, — дістала б від довгих літ уперше солідного платника та зробила б добре громадське діло. Гадаємо теж, що краще мати запевнене у своїх людей нижче комірне, ніж наймити льокаль чужим людям за високу ціну, — якої ніяким чином не можна потім стягнути.

— **Дарданелі ворота України.** Реферат на цю тему виголосить заходом Т-ва письменників і журналістів м-р Б. Галайчук у вівторок, 26. ц. м. в салі Укр. Беседи. Початок в год. 7. веч

— **Вистава стрілецьких памяток у Тернополі** проходить з успіхом. Відвідують її селяни і молодь навіть з подальших околиць. Приємно бачити дітвору, як з зацікавленням слухає пояснень провідників. Громадянство Тернополя з інтересом оглядає теж павільон В-ва „Червона Калина", де крім книжок, виставлено картини сучасних мистців, що їх можна набути на догідних услівях та піддержати тим чином працівників на полі творчої культури.

— **Старомадярські могили в Крилосі.** Д-р Ярослав Пастернак, директор Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, що відбуває тепер наукову подорож по музеях Румунії, Угорщини та Чехословаччини, від дня 20. ц. м. у державному археольогічному музею у Будапешті ілюстрований світлинами доклад про розкопані ним торік у Крилосі дві старомадярські „золоті" могили із X. ст. Ця ревеляційна находка, що буде публікована у найближчому томі великого видавництва „Archeologia Hungarica", викликала сильне зацікавлення у крутах мадярських археольогів, зокрема у графа Зічі, головного директора держ. археольог. музею у Будапешті, який спеціяльно займається цією добою мадярської археольогії.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. клясьотерії впали м. ін. такі виграні: 10.000 зол. на ч. 95533 97986, 5.000 зол. на ч. 43400 53309 73881 116796 123994 643 4512 118874 20706 26048 38488 72535 76080 79139 80681 109038 138642 139435 145299 146011 160922 180605, 2.000 зол. на ч. 643 4512 11874 20706 26048 38488 72535 76080 79139 80681 109038 138642 139435 145299 146011 160922 180605, 1.000 зол. на ч. 1817 8153 9531 9671 19222 19271 21335 38558 38937 40746 42887 48922 51302 56313 60217 63805 76457 88500 90127 93968 98144 100562 103331 104791 110266 114034 120935 123070 124460 126141 126545 139547 152061 154336 167654 170422 173104 178990 180957 189469 189575

— **Зложкивання релігійної маніфестації.** У звязку з паломництвом академічної молоді на Ясну Гору, відбулася у Львові релігійна маніфестація. Після богослуження, яке відправив у катедрі архиепископ Твардовський, і після маніфестації на Мар'йській площі з промовами, польська академічна молодь рушила походом крізь місто з окликами: „Геть з жидами! Геть з комуністами!"

— **Обниження екзекуційних коштів.** Міністерство справедливости у звязку з оголошеною тарифою для коморників видало розпорядок, що має на меті зменшити кошти та приспішити екзекуційну процедуру. Щоб зменшити кошти вірителям, які розпочинають екзекуції, не знаючи про те, що вже інші вірителі вели їх безуспішно, а не тому, що довжник не має маєтку, — коморники будуть обовязані повідомити пос ле пізніших вірителів, що складають нові екзекуційні внески. У випадку виконування занять в кількох місцях, де находяться рухомости довжника, напр. у склепі і в мешканні, коморник може побирати тільки одну оплату відповідно до вартости екзекованого майна.

ПІДГОТОВЛЯЙТЕ ВИШИВАНІ СУКНІ!
ПОЛОТНЯНІ, БАТИСТОВІ,, КРЕПОНОВІ, ШОВКОВІ!
НА ВЕЧІР ВИШИВАНОЇ СУКНІ,
що відбудеться 6. червня н. р.
в Жовтій салі Народнього Дому.

— **Львівська хроніка.** На стрийській шосі під Львовом самохід, кермований лікарем д-ром Меч. Гондзакою, наїхав на 24-літнього наколесника Рудольфа Каспера і тягнув його за собою. Тяжко раненого відставлено до шпиталю. — Сальомея Бляндер із Чесанова купила від вуличного гандляря за 50 зол. нібито золотий перстень і ланцюшок, що представляли вартість кількадесять сотиків. — Д-р Ігн. Шапіра купив на Ринку від якогось ошуканця за 5 зол. „гічне" перо, а коли прийшов додому, ствердив, що в папері находиться кусник дерева.

— **Краєва хроніка.** Автобус, що курсує на лінії Тернопіль—Збараж, переїхав під Шляхтинцями 31-літнього Блажея Процика, що помер у тернопільському шпиталі. — В Жабю арештовано 37-літнього Миколу Петрука, що в порозумінні зі своєю любовницею Параскою Шуфлетюк убили в корчах 64-літню Софію Житинюк, що мешкала з ним під одним дахом. — В Білій знайшли на полі робітника Сахерду, якого пчоли так пожалили, що він утратив свідомість. Перевезений до шпиталю ще досі не прийшов до себе. — На дім Василя Найброди в Данилівцях пов. Зборів напали в ночі бандити і зажадали грошей. Коли господар відмовив, впав крізь вікно стріл і положив трупом жінку господаря, 30-літню Марію.

— **Присуд на комуністів.** В окружному суді в Бережанах відбулася розправа проти Лейби Фантера й Айзіга Вайсмільха, обох з Підгаєць, під закидом комуністичної діяльности. Обох засуджено по 4 роки вязниці з позбавленням громадянських прав на 6 літ.

— **Страйк в Ожидові скінчився.** В Ожидові пов. Золочів скінчився кількатижневий страйк робітників у місцевому тартаку. На основі обосторонного порозуміння зроблено збірку умову на один рік. Крім того робітники дістали підвишку винагороди на 10 пр.

— **Богатий врожай овочів** заповідається цього року в краю. Черешні і вишні покриті густо овочами. Багато заповідається збір грушок і яблок, тому овочі цього року повинні бути дешеві. Тільки в деяких сторонах загрожені овочеві дерева гусеницями, що з причини мягкої зими і теплої весни сильно розмножилися.

— **Велика пожежа.** В селі Богданівка пов. Зборів вибухла на обійстю Франца Фільософа пожежа, яка за пів години знищила 51 мешкальних і 92 господарські будинки та 16 штук живого інвентаря. 200 осіб стратило дах над головою. Посуха і вітер унеможливлювали ратункову акцію, в якій взяли участь пожежні сторожі м. Івсві та з Данилівець і Озірної. Томущо пожежа охопила рівночасно будинки положені при шістьох вулицях ратункова акція обмежувалася тільки до виношення з вогню дітей, старців і живого інвентаря. Хто з наражениям життя виніс річи на город або до саду, втратив їх тим самим, бо вогонь знищив навіть дерева. Шестеро тяжко попечених людей відвезли до найближчого містечка, а кількинацять лекше попечених перевязав на місці лікар з Озірної. Згоріли три четвертини села. Утворився ратунковий комітет, що має занятись допомогою для погорільців

Абісинці підпалили летовище в Десіє.

Італійці розстріляли 20 старшин з гвардії негуса.

З Аддіс Абеби надійшли вістки, що в Десіє горить летовище. Невідомі справники підпалили склади бензини на летовищі та в околиці. Вже два дні лютує пожежа і загрожує щораз то більше містові.

В Аддіс Абебі італійці розстріляли в пятницю 20 старшин з прибічної гвардії негуса, обвинуативши їх за шпигунство. Між розстріляними є теж адютант негуса. Команда італійських військ визначила 10.000 талярів нагороди за голову раса Імру.

Дальший хід страйку у Львові.

През. Островський погрожує розвязанням збірних договорів.

У суботу минає вже третій день від проголошення страйку міських робітників. Покищо йдуть наради і в магістраті і в інспекторатї Праці та страйкарів у професійних союзах. Міська управа апробувала дотеперішне становище президії м. Львова. У пятницю вечором появилися на мурах міста афіші з відозвою през. д-ра Островського до міських службовників. У відозві читаємо, що страйк вибух несподівано 21. травня в год. 6-ій рано, хоч переговори управи міста з представниками професійних союзів службовників ще не скінчилися. Далі през. Островський стверджує, що проголошення та продовження страйку не має ніякого оправдання та вважає його за акцію, яка звертається проти загального добра міста та громадян з огляду на характер публичного вжитку поодиноких міських заведень. Тому през. Островський візвав робітників страйкарів, щоб у власному інтересі негайно вернулися до праці. Вкінці президент погрожує розвязанням збірних службових договорів, якщо страйкарі не вернуться до праці до трьох днів від вибуху страйку. Крім того страйкарів жде карна відповідальність за нарушення протистрайкових постанов ст. 223 і 224 карного закону.

В пятницю вечором з ініціятиви інспектора праці відбулася в ратуші спільна нарада при участи през. Островського, віцепрез. д-ра Вериського і представників міських службовників. През. Островський візвав службовиків вернутись негайно до праці кажучи, що до страйку дійшло не з вини міської управи. На 19 вимог робітників міська управа узгіднила своє становище зі службовиками щодо 10 точок. І так управа міста згодилася на знижкові трамваєві карти для міських робітників, на видачу одностроїв і частинну стабілізацію. Вимогу заплати за страйкові дні управа відкинула. Делегати робітників приняли це до відома й заявили, що візвуть робітників вернутися до праці. Цілу ніч з пятниці на суботу йшли наради делегатів з робітниками. Вкінці робітники рішили страйкувати далі.

В суботу рано появилися на місті трамваї, які покищо їздять від Головного двірця до Гетьманських валів. Моторові та кондуктори виконують службу під сильною охороною поліції.

Моторовими і кондукторами є інжинїри та контрольори.

Тому, що до праці приступило теж 9 трамвайників, їх усунули з професійного союзу ЗЗЗ.

У пятницю відбулася коротка авдієнція у справі страйку у воєвідстві. Львівський воєвода Беліна Пражмовський візвав голову союзу міських робітників і 10-ох представників страйкового комітету та відчитав їм постанови статтей 223 і 234 карного закону. Згадані статті карного закону постановляють, що особам, які шкодять заведенням публичного вжитку, грозить кара вязниці до 5 років. Воєвода підкреслив, що справи економічного характеру належать до президії міста чи пак до інспекторату праці. Зате воєвідство мусить дбати про удержавлення ладу і про нормальний хід життя. На цьому авдієнція скінчилася.

СТРАЙК БУДІВЕЛЬНИХ РОБІТНИКІВ ЗАТЯГАЄТЬСЯ.

В суботу 23. травня ц. р. о год. 11-ій передполуднем делегати страйкуючих будівельних робітників склали в інспекторатї праці спротив проти рішення Надзвичайної Розємної Комісії. Робітники відкинули це рішення кажучи, що воно не бере під увагу найсутніших їхніх справ. Будівельні робітники висунули такі три аргументи: 1) Рішення не обняло взагалі багато робітників, як робітників цеглень та робітників, які працюють при роботах, що їх фінансує Фонд Праці, а саме: дорогових, каналових робітників, бруківарів і т. д.; 2) Рішення розємної комісії дає менші користи, ніж ті, що їх осягнули будівельні робітники у безпосередніх переговорах з працедавцями; 3) Робітники дуже невдоволені рішенням комісії у справі винагороди. При кінці робітники заявляють, що бажають щиро узгіднити з працедавцями умовини збірного договору, бо страйк приносить їм великі шкоди. Всеж таки рішення розємної комісії не можуть принята

— **Трагічні поминки.** В Річці-Снідавці пов. Косів по похороні гуцула Микити Шавлюка відбулися поминки, на яких частувалися теж горівкою. Коли забракло горівки, взялися до денатурованого спірту. Після такої божевільної пятнички померли Андрій Захарук і Микита Шавлюк, а два інші учасники поминок борються зі смертю.

— **З Польщі.** В городському суді в Пуцку явився Альфред Бенсдорф стрілив чотири рази до судді Йосифа Гердона і вбив його на місці. Що було причиною вбивства, покищо не знати. — У звязку з вибухом бомби у склепі М. Блята у Варшаві арештовано чотирьох студентів політехніки

Зі судової салі.

РОЗПРАВА В ЧОРТКОВІ ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

У днях 19. і 20. травня ц. р. відбулася в чортківському окружнім суді перед лавою присяглих карна розправа проти **Теодора Поповича і Данила Сліпенького,** рільників з Нагірянки коло Бучача, яких прокуратор притягнув до відповідальности за приналежність до ОУН (злочин державної зради зі ст. 97 § 1 к. з.) і за поширювання нелегальної літератури (за злочин зі ст. 255 § 1 і 2 к. з.).

Перший підсудний Теодор Попович і в слідстві і на головній розправі признав, що вступив до ОУН, прийшовши до переконання, що українському народові діється кривда на всіх його землях, а саме на Вел. Україні, в Польщі, в Румунії і Чехословаччині. Підсудний заявив, що не може подати прізвищ тих осіб, з якими в організаційних справах стрічався, щоб не наразити їх на неприємности. Другий підсудний Данило Сліпенький заперечив приналежність до ОУН. Шож торкається найденої у нього підчас ревізії нелегальної літератури, то підсудний заявив, що вона до нього не належить і він не знає, звідки вона знайшлася в його стайні. Здогадується, що цю літературу йому хтось підкинув.

По переведеній розправі судді присяглі заперечили перше питання щодо Поповича 9 голосами, друге питання 8 голосами. Зате перше питання щодо підс. Данила Сліпенького заперечили 12 голосами, друге питання у справі найденої у Сліпенького літератури 10 голосами.

На основі цього вердикту трибунал у складі віцепрез. Кучкевича і суддів Стожека та Благути видав присуд, яким засудив **Поповича на 3 і пів року вязниці; Данила Сліпенького увільнено від вини і кари.**

Обвинуваченців пров. Шофер. Підс. Поповича боронив **д-р Володимир Електорович,** Данила Сліпенького — **д-р Михайло Росляк.**

ПЕРЕД ВЕЛИКИМ КОМУНІСТИЧНИМ ПРОЦЕСОМ У ЧОРТКОВІ.

В понеділок 25. травня ц. р. починається перед судом присяглих у Чорткові великий комуністичний процес. На лаві засяде 26 підсудних. Між ними лиш один українець, а саме Евген Липовий, колишній студент прав з Угриня, який у 1933 р. вступив до оо. Василіян у Крехові. Крім цього на лаві підсудних засідає чотирьох українських селян з Угриня і двох з тернопільського повіту. Позатим між підсудними є чотирьох польських студентів, решта самі жиди з Чорткова. Розправа розписана на 8 днів.

Подяка.

Оцим почуваюся до обовязку вложити подяку Товариству взаїмних обезпечень на життя „КАРПАТІЯ“ у Львові за скоре й без зайвих трудношів виплачення повної обезпеченової суми по моїму бл. п. мужеві о. Володимирові Приставі, парохові в Яблоновій п. Борщів.

Скоре й акуратне виплачення обезпеченої суми уповажнює мене поручити це одиноке українське Товариство обезпечень на життя „Карпатія“ у Львові найширшим колам української суспільности.

Евгенія Пристайова.

ДИВОГЛЯДИ.

ПАНСЬКІ ВИТРЕБЕНЬКИ.

В Америці всі знають великого мільонера Вільяма Ліддса, що у свій час був оженився з росій ською великою княжною Ксенією. У 1930. р. він розвівся з нею. Тепер він вибрався в подорож на своєму яхті і причалив до Ямайки. Звідти повідомив він через радіо світ, що женится з одною бухгальтеркою нюйорського готелю Олівою Гамільтон.

НЕ БУДЕМО ІСТИ ПЕЧІНКИ.

Славний данський ученик Петер Фрейліх видрукував у Стокгольмі протест проти модерних метод, яких уживають при годівлі домашньої птиці, щоб вони були товстіші. Одна з тих метод — інструмент, яким насильно годують домашню птицю, позбавляючи її потрібного природного руху. Виявляється, що загал, який смачно займає курки, качки та гуски добре відгодовані, навіть не догадується, як вони терплять, щоб відгодувати свою печінку. Вже заснувалося товариство, яке заявило, що не буде більше їсти гусячої печінки і яке веде пропаганду проти власників великих фабрик, що масово продають биту птицю.

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ

Ірини Вільде

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла“. Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Петлюра.

Не треба Симон, не треба Головний Отаман, бо є і буде тільки один Петлюра.

Той, що як звичайний вояк зводив рукопашні бої з большевиками.

Той, що станув на чолі творців української збройної сили.

Той, що станув на чолі Української Армії.

Той, що вперто йшов на розбиття найбільшого ворога України.

Той, що надав печать свого імени цілій добі.

Той, що згинув від кулі за те, що був Петлюра.

Минає десять літ від часу, коли на вулиці Парижа своєю смертю засвідчив свою віру, свій патріотизм і — своє значіння.

Шварцборт стріляв не людину, що займала високе становище, не уявного спричинника житівського погрому, а Петлюру, а хоружого ідеї самостійности України.

Цього ніякий противник не заперечить, а як заперечить, то нещиро, ради політичної гри, чи особистих користей.

Знала Галичина Петлюру ще зперед війни. Молодим хлопцем приїхав він у Львів, зійшовся з нашими молодими і лишив по собі найкраще враження.

Знала Галичина Петлюру і з часів Визвольної Війни. Приїздив як головний вождь цілої збройної сили народу. Не все була з ним одної думки, але все бачила в ним бодай Наддніпрянщину.

Знала Галичина Петлюру і з Великої України, з часів тяжкого, трагічного конання нашої державности. І тоді мала великий жаль до нього за себе і своїх. Вігжеж згодився на збручанську границю!

Знає Галичина Петлюру і тепер. Знає зі споминів, з листків історії і з малої скромної могилки на цвинтарі Пер Лашез у столиці Франції.

І знатиме до віку, як непересічну людину і направду доброго сина України.

З перспективи часу особи і події виглядають інакше. Величини стають часто малими, замітні факти дрібницями, а дрібниці зовсім встрічаються.

Петлюра на перспективі зискує.

А наш чуттевий жаль до нього помітно тає під впливом розумової оцінки.

Цього року в травні минає десять літ від дня його смертної офіри.

Галичина клонить голову над його могилою, в тім твердім переконанні, що сповнив національний обовязок.

Галактіон Чіпка.

Спорт.

„Д. У. С.“

Пригадуємо, що в неділю 24. ц. м. відбудеться у Львові на площі С.-Б. „День Українського Спортовця“. Після дефіляди, що буде образом стану наших спортових товариств у Львові, будуть змагатися між собою наші найкращі легкоатлети і дружини спортових гр. Початок в год. 15.30.

НОВІ ПЕРЕМОГИ „ДОВБУША“ ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

В неділю 17. травня ц. р. чернівецький Довбуш розіграв у Чернівцях змагання за вхід до держ. ліги з дружиною Текстілю з Богуші і вирішив їх у свою користь у відношенні 7:1. У четвер 21. травня ц. р. Довбуш вирішив сильну дружину Трапи з Тягини у відношенні 5:0. Тепер Довбуш повинен ще розіграти змагання з останнім клюбом з ліги Б. Одначе кружляють поголоски, що Довбуша не допустять при зеленім столику до цих вирішних змагань, бо побоюються, що українська дружина здобуде мистецтво ліги. А це румунським шовіністам дуже не на руку.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Евген Храпливий: СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ із 229 таблицями, 17 діяграмами і 3 мапами. Львів 1936. Накладом Фонду „Учітеся, брати мої“. Стор. 382, ф. 8°.

Василь Сімович: ІВАН ФРАНКО, його життя й діяльність з нагоди 20-ліття смерти поета (1916—1936) з 26 образками. Львів, 1936. Накладом Т-ва „Просвіта“. Стор. 68, ф. 8°

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького.

БЕЛЗ:
24. V. Голгота.

СОКАЛЬ (сала Сокола):
25. V. Ой не ходи Грицю.
26. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ДОЛИНА:
25. V. Дівча з Маслосоюзу.
26. V. Ніна теща.
27. V. Лев в Абісинії.
28. V. Отаман Пісня.
29. V. Барон циганський.

Великий Театр:

Неділя, 24. V. год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найнижші „Трафіка пані генеральової“ год. 8. веч. Аб. 17. „Горговці слави“.

Понеділок, 25. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Горговці слави“. Бокові знижки важні.

Театр Рівнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Коханий збиточник“ з Аввою Онядр.
АТЛЯНТИК: „Пан Гвардовський“.
ВАНДА: „Весела вдова“, „Всі люди воюють“.
ГРАЖИНА: „Страшний Двір“ на осн. Ст. Монюшки.
КАСІНО: „Квітярка в Пратеру“.
КОЛЮСЕЙ: „Велика княжна та готельовий хлопець“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Хто останній цілує!“
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МЕТРО: „Вондер Бар“.
МІРАЖ: „Шат і Патахон як джезбендисти“, „Надежу до тебе“.
МУЗА: „Пісня кохання“ з Ів. Кепурою.
ПАН: „Ця або ніяка“ з Дітою Альнар.
ПАКС: „Для тебе співаю“ з Ів. Кепурою та Мартою Еберт.
ПАЛЯС: „Гай на землі“.
РАЙ: „Циганський барон“.
СВІТ: „Циганський барон“.
СТИЛЬОВЕ: „Дівчина з поште-рестанте“, ревія „Лише до нас“.
ТОН: „Бездомні“ з Патон і Патахоном.
УТІХА: „Пригоди невдячника“ і ревія.
ХІМЕРА: „Біля пасала“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Світова листава в Парижі.

закордонне радіо.

Неділя, 24. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45, 12.55 Концерт, 13.50 Квінтет г-дур Брамса, 20.00 „Жінка знад моря“ анд. на осн. Ібсена. **Прага** (470,2) 9.50 Пісні слов. композиторів, **Париж** (1648) 10.00, 14.45 Концерт, 14.00 „Герой мимоволі“ оп. М. А. Міоліс, 19.30 Пісні в вик. хору, 20.45 „Злодій“ драма Бернштайна, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісеньки, 17.00 Арії. 19.50 Югослав. вечір, **Берлін** (356.7) 10.30 Орх. музика, 19.00 Солісти, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Нар. музика 18.00 Мельодія та ритм, **Лайпціг** (382.2) 11.30 Кантата Баха „Ік лібе ден Гекстен фон ганцем Геміте“, 18.45 Весела краєва — весняна кантата Кельвеля. **Мінхен** (405,4) 9.30 Солісти 10.45 Нар. музика, 15.05 Симф. квартет ес-дур Шуберта, 18.47 Форт. реціталь, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Форт. реціталь, 18.15 Мадярські пісні, 22.20 Сальонова музика, **Мілано** (368.6) 20.40 Концерт хору, 21.25 Концерт, **Рим** (420.8) 12.15 Скр. реціталь, 17.00 Легка музика, 20.45 „Самсон Боканегра“ оп. Верді.

Понеділок, 25. травня 1936.

Відень (506.8) 17.30 Солісти, альт і форт. 18.10 Хор, 21.00 Давня та нова чеська музика, **Брно** (325.4) 19.25 Нар. пісні, 21.30 Соната Анасоната Бетовена, **Прага** (470,2) 12.35 Легка музика, 17.40 Пісні Штрауса, 21.35 Квартет ц-моль Новака. **Париж** (1648) 11.00, 21.00 Концерт, 20.00 Спів, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісеньки, 17.45 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.30 Дівчата співають, 19.15 Квартет форт. Катміга, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 21.00 „Зузанина тайна“ оп. Вольф Ферарія. **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.30 Солісти, 18.00 Розр. концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 17.30 Хорватські пісні, 18.30 Орх. концерт, **Мілано** (368.6) 11.30 Легка музика, 20.35 Вокально-інстр. концерт, 21.45 Концерт тріо, **Рим** (420.8) 13.30 Популярна музика, 21.35 Концерт мандоліністів.

Вівторок, 26. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Розр. концерт, 15.20 Вокальна авдиція для дітей, 17.20 Солісти: віол., тенор, 20.00 „Рідний край кличе“ вок.-муз. авд., 22.10 Форт. й орг. твори Регера, **Прага** (470,2) 16.10 Концерт орх., 17.20 Скрипка, 20.05 Симф. концерт, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Вок.-інстр. концерт, 20.45 Давні й нові пісеньки, **Білгород** (437,3) 12.00 Популярна музика. 18.00 Форт. реціталь, 18.30 Пісеньки, 19.50 Солісти, **Берлін** (356.7) 17.30 Муз.-літ. авдиція, 19.00 камер. музика, 20.10 Мельодія з усього світа. **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 20.10 Концерт, 17.50 Італ. нар. пісні, Гінтер тенор, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.50 Франконські композитори, 18.00 Популярна музика, **Будапешт** (549,5) 17.30 Цит. музика, 19.00 Спів, 21.30 Сальон. музика, 23.20 Скрип. реціталь, **Мілано** (368.6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Симон Боканегра“ оп. Верді, **Рим** (420.8) 13.20 Орх. концерт, 22.00 Форт. реціталь.

Львівське радіо.

Неділя, 24. травня 1936.

6.00 Ранішня авдиція. 10.00 Чеськословацьке свято, 11.57 Сигнал часу 12.03 Театральний огляд, 12.15 Симфонічний концерт; у перерві ок. год. 12.00 Театр Умяр: „Літературна нагорода“, 14.00 „Вололарка“ поезія, образець, 14.20 Легка музика з гр. пл., 14.30 „Весна на Мазовші“, музика, спів, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Вірність і слухняність, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Гутірка: Для розваги хліборобів. 16.00 Діти матерям, 16.20 „Пісні без слів“ Мендельсона з гр. пл., 16.45 Програма на завтра, 16.50 Спортові вістки, 16.55 Реклям. концерт, 17.50 Е. Невін: „Нарциз“ гр. пл., 17.15 Театр Уяви в чужих: „Нікотина“ Ганса Кнапа, 17.45 Літер. новини, 18.00 Пів-вечірок при мікрофоні, орх., солісти; у перерві Актуальна гутірка. 20.00 Концерт мадярських солістів (спів, музика), 20.45 Вечірній дзвінок, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Місто в звуках дзвонів, 21.45 Трансмісія матчу копаного „Вісла“ — „Челсі“ (Льондон). 22.05 Симф. концерт, 23.00 Спортові й метеорольог. вістки, 23.15 Танкова музика з гр. пл.

Понеділок, 25. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 8.30 Тягнення гол. виграної; 1 мільйон зол., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дзвінок, 12.15 Культурний сон провінції, 12.25 Сальонова музика-орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 При чорній каві, гр. пл., 15. 15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Оп. симф. фрагменти з гр. пл., 16.15 Лекція німецької мови, 16.30 Вільночасовий реціталь, 17.00 Заслужені жінки: Клявдія Потоцька (100-і роковини смерти), 17.15 Хвилина поезії: „Меч архангела“ Корн. Уейського, 17.20 Легка музика в вик. мандоліністів, 17.50 Клопоти зі словником, інт. Ст. Василевський. 18.00 Форт. твори Фр. Ліста, 18.30 Листи від дітей, 18.40 Мельодії весни, гр. пл., 18.55 Актуальна гутірка, 19.05 Сільва ерум, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 „Вальпрага“ Андр. Чижевського, 20.30 Фр. Шуберт: Тріо оп. 100, ч. II. і III. скр., віол., форт., 20.45 Вечірній дзвінок, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Опереткова музика, 21.30 Літер. вечір присв. Гепр. Жевуському, 22.00 „Лукія з Ламермуру“ оп. (в скороченні) з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Читайте „Діло“!

Вівторок, 26. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дзвінок, 12.15 Для мол. дітей: Історія трьох вітрів, 12.30 Великі увертюри гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальонове тріо, 16.00 Скрипка ПКО, 16.30 „Отелло“ Верді, з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Новочасна архітектура в Польщі, 17.15 Форт. реціталь Зигріди Шнефойгт, 17.45 Куток мови, 17.55 Танкова музика пісеньки, 18.30 Технічна скрипка, 18.40 Сільва ерум, 18.45 Авд.: Молодий консерватист слухає свого ре-

пертуару (форт. О. Отамова), 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклама, 19.30 Рекламовий концерт, 19.40, 19.49 Спортові вісти, 19.50 Актуальна хвилина, 20.00 Матюльот Ів. Тишкевича, 20.10 Симф. концерт орх., форт., 22.30 Йос. Шмідт, гр. пл., 22.45 „Полянс Антіяс" відч. у німецькій мові, 23.05 Літер. хвилина: Твори Тад. Голендра, 23.15 „Вечором", гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 99.18 — 89.75; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фльорени голяндські 360.37 — 358.65, Фунти англ. 26.32 — 26.36, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60—19.20, Корони данські 118.39 — 117.55, Корони норв. 133.23 — 132.25, Корони шведські 136.73—135.79, Ліри італ. 36.00—34.00, Марки фінд. 11.67 — 11.61, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 65.30 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки німецькі 159—154.

Акції.

Банк Польський 101—100—101, Лільпоп 10.75—11.50, Сараховичі 33.50—33.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 63.60, 2 ем. 67 серії не нотовані, 5 конверсійна 525.0, 6-прц. дол. 78.50, 4-прц. дол. 49.75, 7 прц. стаб. 61.75—62—65.

Львів, 23. V.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 50—52, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4½% Зл. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.

Преміївки: Долярівки 49—50,

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 23-го травня п. р. кооперативам платив за: ЛЬОКО Львів

1 кг. масла десер. бльок. . . 2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . . 2.20 „
1 л. молока . . . . . 0.15 „
1 к. пень . . . . . 2.60—2.65 „

Тенденція на масло, на молоко і на яйця здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 23. V. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птакомисарні „М. С." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острір 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає повних доставців.

Подяка.

Горем прибита родина бл. п. о. Евгена Громницького дякує з глибини серця Їх Ексцеленції Митрополитові Кир Андрієві за слова співчуття. Преосвященним Кир Никиті і Кир Іванові, о. Мітратові Базюкові, о. Прелатові Куницькому і всьому Духовенству за звеличення своєю присутністю похоронного обряду. О. Крил. Дзампові Лопатинському, о. Сов. Омелянові Горницькому, о. Сов. Михайлові Лабі і проф. Матіїв-Мельникові за прощальні слова.

Всім, що своїми відвідинами несли потіху Дорогому Покійникові в часі Його недуги, в першій мірі о. Крил. Юліянові Дзеровичеві за часті відвідини, о. Сов. Олександрові Бучацькому за удільнення Найсвятіших Тайн, Ігуменатові СС. Василіянок Манастиря св. Мокрини за звичайну поміч, Управам Шкіл СС. Василіянок і Гімназії ім. Кокорудзів за звеличання похоронів участю молоді, абсольвентам з 1935 р. за память, Управі Школи і Ігуменатові СС. Василіянок в Дрогобичі за уладження поминального Богослужения, всім знайомим за проводи Покійника на місце вічного спочинку і за слова співчуття передані устно чи письменно.

Львів, в травні 1936 р.

ОПОВІСТКИ.

СТАНИСЛАВІВ. **Зїзд абсольвентів та учителів держав. муж. учительської семинарії.** З приводу ліквідації держ. мужеської учительської семинарії в Станиславові відбудеться дня 4. липня п. р. товариський зїзд абсольвентів та учителїв усіх річників (років 1871—1936) тої семинарії. Тимчасовий Комітет Зїзду просить всіх абсольвентів та учителів, да вони не жалуючи взяти особисто участь у тому зїзді та свою приявність заголосити найпізнїше до дня 10. червня п. р. на адресу: **Кандюк Степан**, учитель, Станиславів, Школа ім. А. Міцкевича. Ближчу програму зїзду подамо по одержанні заголошень.

На Рідну Школу зложив Впреп. о. Канцлер Микола Галват 5 зол. замість святочних побажань. 2171

Дирекція приват. гімназій СС. Василіянок у Львові (вул. Длуґоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі класи: а) I, II, III і IV класу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. класичної гімназії давного типу (з латиною і грекою) в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за науку в класах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення вписів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позамісцевих поштою. **Вступні іспити до I. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), а до вищих класів 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, останнє шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспа. Такса за іспит 10 зол., до вищих класів 15 зол. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. — **За Дирекцію: о. В. Лящияк.** 2148 2—4

Дирекція Захоронкової Семинарії Рідної Школи у Львові подає до відома, що вступні іспити на I. і II. рік відбудуться в днях від 19. до 25. червня о год. 8. рано. Зголошуватися вже тепер в Дирекції Зах. Семинарії, вул. Мохнацького 12. II. поверх. До школи приймається учениць, що покінчили 7 клас народньої школи у віці від 14 до 18 літ (старші за дозволом Куратория).

Конкурс. Головна Управа Рідної Школи розписує отсим конкурс на управительку (ля) дів. гімназії Р. Ш. в Стрию. Прохання вряд з залучниками вносити на адресу Головної Управи Р. Ш. до 31-го травня п. р. 2157

Подяка. На будову захисту для старців Т-ва „Взаїмна Допомога" непринятих службовників у Львові зложили в зол.: о. Микола Шиваюцький, Володимир З, Д-р Василь Яшин, Городенка 2, Д-р Михайло Сірко, Броди 2, Д-р Осип Скуальський, Бурштин 2.50, Роман Шова, Катовиці 10, Анна Кулинич, Ходорів 5, Стефан Тишенко, Здолбунів 5, „Маслосоюз" Львів 20, „Дністер" Львів 10, „Суспільний Промисл" Львів 10, „Демпра" Львів 5, „Карпатія" Львів 5. Разом 79.50 зол. — Всім жертводавцям складаємо щиру подяку. Хто черговий?! Комітет будови приюту: **Микола Гуль**, голова, **Гуральовський**, секретар. 2163

Просимо добросердного українського громадянина подарувати убрання для найбідшого, ідейного молодця середнього росту. Зголошення: Руська 3/II. пов, 3—3

ЛІТНИЩА

В ГІРСЬКІЙ, клімятичній, затишній долині Прута, у стін Явірника в ЯМНІМ до винайму соняшні покої з верандою і балконами від 20. травня ц. р. ТІНА ГАЛУЩИНСЬКА, Ямна п. Яремче. 2112 2—2

ВЕСЕЛО І ЗДОРОВО проведете літні дозвілля виїхавши у прегарну околицю в Карпатах. Ліси й ріка, добра комунікація. Зголошення: Марія Ортинська, Топільниця, p. Strzylki.

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

СПІЛЬНИЧКИ, СПІЛЬНИКА шукає поважне торговельно-промисдове підприємство для поширення своїх відділів у Львові. Бажаний вклад 5.000—7.000 зол. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „БЮРОВА СИЛА". 2129 3—3

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Мазаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 а; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Браварська 16, тел. 233-34 2127 3—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 а. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Браварська 16, тел. 233-34. 2127 a 3—6

6 КІМНАТ, комфортове, мешкання або бюра дешево, Баторія 32. 2150 3—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

РУТИНОВАНИЙ адв. солїцитатор приїме місце в адв. канцелярії за 40 зол. місячно. Зголошення до „Діла" під „Безробітний". 2155 2—2

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі:

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслїни	0.65	Зефір вирш.	0.85
Вовалїни	0.65	Перкаліца кольор.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.80	Зефір спорт.	0.85
Сирий шовк	1.—	Полотно на сор.	1.15
Сатина на шляфроки	1.—	Всип рожевий	1.—
Епонж вайнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мереж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.50
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начиння	0.43
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кіл. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

РІЖНІ

ВІЗКИ ДИТЯЧІ, найновіших типів від 18 зол. поручає фірма Кік, Жовківська 17. 2047 4—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, пиркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 27-60

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупити у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА 3**, тел. 271-14. 2063 9-12

„УНІВЕРСУМ" комісова крамниця Пасаж Миколяша приймає в комісі і продає мужеські і жіночі футра, куртки, гардеробу і т. п. 2149 2—5

ПРІМУСІВКА — не коптить, 1 літра 50 сот.; від 5 літер вгору з доставою — великий опуст. БЛЬОХ, РІЗНИЦЬКА 7. 2166 1—2

ЗАПЕВНЮЄМО ВСІМ ПОВНЕ ВДОВОЛЕННЯ. Сорочки мужеські, спортові оксфордові 4.50—5.50, попелінові 4.95—5.40, сіткові (князь Валї, новина) 4.90, з правдивого шовку від 7.90—11.80, підштоники з сирого шовку 2.75, також рівне біле жіноче і дитяче в великім, подивугідним виборі. Фабрика Білля „АСТРА", — Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 1—2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціяліст недуг венер. шкірн. і косметики

Д-р Фішер

б. довголітній лікар-асистент дерматольогічних клінік у Берлїні, Празі і Відні перепровадився і тепер ординує від 9—1 і 3—7

Львів, вул. Кілінського 3.

напроти Віденської Кав. — Тел. 251-68.

ЛІКАР

Д-р Яків Гайм

орд. у внутрішніх і дитячих недугах. Лікування кварцевою лямпою.

ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 151. тел. 113-88. 2092 1—4

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 2-16

Д-р Остап Прийма

ординує

в ТРУСКАВЦІ, Лазенна 4

від 15. травня до 15. вересня.

(Рентген, апаратура Цайляйса). 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

МАКС ТАЙҐ

КРАВЕЦЬКИЙ САЛЬОН

КОПЕРНИКА 10 — ТЕЛ. 287-11

пригадується П. Т. Публиці. — Ціни приступні. 2146 2—3

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделї капелюхів, модічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 12-7

Блощиці знищить радикально

СВІЧКА С-ҐАЗ

„САНОС", Львів, Кн. Таньскої 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

ПАНІ, ПАНОВЕ і ДІТИ, що терплять на біль ніг, нехай зголосяться з успіхом до ортопедичної роботи обуви

Ф. ПОСАРІНА

Львів, Янівська 16.

1733 4-4

Великий вибір Ракет ситківкових

фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2165 1-4

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 115 (14.364). Львів, вівторок 26. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

НЕДІЛЯ 7. ЧЕРВНЯ 1936.

ЛЬВІВ — ПЛОЩА СОКОЛА-БАТЬКА.

ВЕЛИКЕ СВЯТО МОЛОДІ

РІДНОЇ ШКОЛИ й УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ

Початок точно в год. 4 пополудні.

Тисячі дітвори й молоді зі Львова і з краю, масові вправи, масові хори, спортові змагання, гри й забави при звуках трубної орхестри, багата фантова льотерія. Подробиці в афішах і летючках.

Прибувайте на Свято Молоді масово, але вчасно, щоби не було натовпу.

На випадок непогоди Свято Молоді відбудеться з тою самою програмою 14. червня ц. р. на площі Сокола-Батька.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

273 1-3

Д-р Остап Прийма

ординує

в ТРУСКАВЦІ, Лазенна 4.

від 15. травня до 15. вересня.

(Рентген, апаратура Шайльайса).

НА РЕВІЇ ВИШИВАНОЇ СУКНІ

ДНЯ 6. ЧЕРВНЯ Ц. Р.

ПОБАЧИТЕ ПРЕГАРНІ УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ

СУКНІ, КОСТЮМИ, БЛЮЗКИ,

РУКАВИЧКИ й ТОРБИНКИ!

Просимо лантися в Жовті і салі Народнього Дому!

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20

приймає до обезпечення:

від огню: хатні й господарські рухомости, худобу, пашу, збіжжя, товарі, як теж будинки вільні від примусу обезпечення,

від крадежі з вломом: домашнє урядження, товарі в крамницях і складах, готівку, векслі, вартісні папери, урядження церков, канцелярій і бюр, машини до писання і рахування і т. п.

Партизанка у Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 25. 5. ПАТ. По цілій Палестині кружляють загони терористів, що обстрілюють поліцію та військо (навіть бронеавта), нищать засіви, перетинають телеграфічні лінії та кидають дуже смілливо бомби. Брит. воїни відповідають стріляни, але не знати, чи трапляють, бо араби забирають зі собою вбитих і раненних. Найчастіще доходить до боїв у окрутах Набльос і Тулькерам.

В Акре маніфестанти заатакували і спалили пошту й поліцію; одного поліцая важко ранили. Поліція дала сальву — невідомо, кілько жертв.

ВУЛИЧНІ БОЇ.

ЄРУСАЛИМ, 25. 5. ПАТ. Підчас сутички брит. вояків з юрбою арабів, що атакувала вязницю, убили одного вояка. Добійливо хоронять палату вис. комісаря перед терористичними замахами.

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ ПАЛЕСТИНСЬКИХ АРАБІВ.

ЄРУСАЛИМ, 25. 5. ПАТ. Брит. влада визначила арабським провідникам місця осідку, яких їм не вільно покидати.

З цих постанов можна вносити, що брит. влада почала політику сильної руки. Вис. комісар повиначував жидів на становища посадників Єрусалиму, Геброну та Набльосу, які дотепер були обсаджені арабами. Визначних арабських провідників позасилали до малих місце востей, а одному з них наказали зголошуватися через рік тричі денно на поліції.

Арабські провідні круги радяться над ситуацією. З неспокоєм вичікують, хто обійме теку кольоній після мін. Томаса.

Австрія перед монархістичним замахом?

БЕРЛИН, 25. 5. ПАТ. Віденський кореспондент часопису „Локальанцайгер" пише, що австрійські легітимісти хотять вихіснувати загострення між урядом та Гаймверою, щоб несподівано віддати престіл Габсбургам. Характеристичне, що у легітимістичних маніфестаціях бере участь найстарша дочка Карла І. ерхикнягиня Аделяйда.

ХТО НАПАВ НА ЗАМОК КН. ШТАРЕМБЕРГА?

ВІДЕНЬ, 25. 5. ПАТ. Довкруги нападу на замок кн. Штаремберга кружляють ріжні поголоски. Кажуть, що це націонал-соціялісти хотіли забрати зброю або тайні документи. Націонал-соціялістична преса кидає підозріння на невдоволених членів Гаймвери, то знову, що поліція завдалегідь знала про напад. Урядові круги заперечують ці поголоски і твердять, що всі арештовані є членами націонал-соц. проводових відділів. Дальше ведуть енергійне слідство.

ВІДЕНЬ, 25. 5. ПАТ. У нападі на замок кн. Штаремберга брало участь 50-ох людей. Одного з напасників убили, другий помер у шпиталі від ран, інші втікли.

Положення в Абісинії.

ХАРТУМ, 25. 5. ПАТ. Суданські купці, які вернули з Абісинії, оповідають, що італ. війська посунули з Абісинії, оповідають, що італ. війська посунули вперед лише голов. шляхами, дуже сувають вперед лише голов. шляхами, дуже обережно. У провінції Годжам і над озером Тана сбережно. У провінції Годжам і над озером Тана харчів мало; як почнеться дощева пора, грозить голод.

ЗОБОВЯЗАННЯ НЕГУСА.

ЄРУСАЛИМ, 25. 5. ПАТ. Даючи негусові дозвіл на приїзд до Англії, брит. уряд поставив домагання, щоб він здержався від протиіталійської діяльности за час побуту на брит. території.

ТРАНСПОРТ ВІЙСЬКА ЛІТАКАМИ.

РИМ, 25. 5. ПАТ. Італійці пробують в Абісинії перевозити військо літаками. Тримоторовим бомбардуючим літаком перевезли за 2 години відділ гренадирів з Макале до Аділ Абеби (600 км.). Небавом перевезуть 10-ма літаками цілий курінь з повним вирядом.

Кріза уряду в Катальонії.

БАРСЕЛЬОНА, 25. 5. ПАТ. Компаніс заявив, що члени катал. уряду подалися до димісії. Тому він почав учора наради над утворенням нового кабінету. Компаніс хоче відбути нараду з партіями, які — хоча належать до людового фронту, не мають представництва в парляменті.

БОМБА В КАВАРНІ.

МАДРИД, 25. 5. ПАТ. В одній каварні у Ларжать до синдикату людового фронту, вибухла бомба: 4 особи ранені, з того 2 безнадійно.

СТРАЙК.

БІЛЬБАО, 25. 5. ПАТ. Персонал залізниці Більбао—Понту—Галєте проголосив страйк.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

Женевський антракт.

Женева, 21. травня 1936.

Праці Ліги Націй перервані і відкладені до 15 червня. Це антракт не лише в праці женевської установи, але і в цілій драмі, що переходить перед нашими очима на світовій сцені. Підчас дії акту, що закінчився тепер, зникла африканська держава велика простором і невелика своїм політичним значінням; на її місці повстає нова світова імперія поруч із старими володарками світу — Англією та Францією. Італія перебирає спадщину і традиції старої римської імперії.

Який буде дальший хід цієї пєси, покищо невідомо: Муссоліні, головний режисер, не довів ще відгадати її дальшого розвитку. По відїзді італійської делегації з Женеви преса і делегати ріжних держав мусіли навіть сперечатися про те, чи Італія рішила покинути Лігу Націй остаточно, чи вона братиме далі участь в її нарадах. І ця непевність також є знаряддям у руках італійського уряду в його політичній боротьбі. Вона зменшує між іншим і так невелике значіння Ліги Націй. Сучасне становище Ліги дає вигоду покинути Женеву деким державам, які раніше з тих чи інших причин не зважувалися зробити цього. Вистуи Мексика з Ліги ще не певний, але Гуатемала вже вистуиила, а за її прикладом виявляють охоту піти Уругвай, Чілі і деякі інші південноамериканські республики.

Англійський уряд заявляє, що він уважає й далі Лігу Націй моральною основою англійської політики, а разом з тим висуває рішучий плян перевести радикальну реформу Ліги Націй. Поразка Ліги Націй в абісинській справі є з одного боку поразкою політики санкцій, з другого боку тяжким ударом по тім, що залишилося ще від версайського миру.

Коли відкладення сесії Ліги Націй було цілком зрозумілим наслідком безвихідного становища, в якім вона опинилась, то полишення санкцій властиво незрозуміле, ані з погляду правного ані з огляду на фактичні відносини між велики-

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на червень 1936 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

ми державами. Саньції мали прискорити закінчення війни. Ця війна закінчена. Санкції як кара накладена на Італію за порушення засад Ліги Націй не витримують критики вже тому, що втримувати їх довший час неможливо, бо вони шкодять теж іншим державам. І фронт санкціоністів меншає.

Відкладення рішення в абісинській справі може бути для Італії навіть побажане. Воно дає змогу Італії скріплювати своє сучасне становище. Та обставина, що соціялістичний уряд Франції є тепер властиво більшим оборонцем санкцій ніж Англія, скріплює позицію Італії не лише в усіх державах ворожих до СССР, а і в деяких політичних колах тих держав, уряди яких уважають за потрібне підтримувати прихильні відносини до Москви. В тім часі, коли в Англії використовують женевський антракт для того, щоб підготувати англійську опінію для переговорів з Італією, а по змозі й до порозуміння з нею, сама Італія використовує дуже зручно цей антракт, щоб прихилити европейську опінію на свій бік. Італійською пресою популяризує широко заходи італійської влади в Абісинії, щоб скасувати невільництво та завести лад. Поруч з тим оголошує вона безупинно відомости про вживання куль „дум-дум" та інші жорстокости абісинців підчас минулої війни. Про вислід останньої політичної боротьби між негусом, який має ніби навіть приїхати до Женеви, та Італією в середині найближчого місяця не може бути властиво ніякого сумніву.

Але це питання подекуди другорядне. На перший плян виступає справа відносин між Англією та Італією і між Англією та Німеччиною. Московська дипльоматія поспішає гарячково використати женевський антракт, щоб загострити відносини Англії і до Італії і до Німеччини, а спеціяльно до цієї останньої. В Англії тримаються представники Москви тактики, що дала такі блискучі результати у Франції. До французького уряду комуністи поки що вступати не хочуть, щоб служачи Москві, не мати потреби вязатися державними інтересами Франції. Справі Москви французькі комуністи цим аж трохи не шкодять, бо соціялісти Блюмо мусять робити те, що Москві треба і що комуністи їм наказують. У Льондоні большевики роблять заходи опанувати так як у Франції опозицію, щоб ужити її для московської акції, коли робітнича партія прийде до влади. Англо-московський комітет у Льондоні уладштував на пошану московського амбасадора Майського обід, в якім узяли участь численні члени робітничої партії тредюніонів. У промовах виголошених з цієї нагоди, домагались продовження санкцій та підносили відомі домагання Москви щодо колективної умови взаємного забезпечення. Самий Майський виступив гостро проти Німеччини та пляну Гітлера і запропонував, щоб держави, „які хочуть щиро служити справі миру", зібрались спочатку самі та виробили основу можливих переговорів з Німеччиною.

Чи Англія дуже повірить товаришеві Майському, це вже інша справа. Варто звернути увагу на ту обставину, що розвиток політичних відносин у поодиноких державах іде рівнобіжно з розвитком відносин між окремими групами держав у цілій Европі. Так як у кожній державі із старим парляментарним ладом посередині ліберальні партії заклепались, в протилежности між націоналістами та соціялістичними партіями збільшується, зміцнується постійно в Европі теж вплив та число так званих невтральних держав, а зростають противенства між поодинокими групами держав. Справа Абісинії та Надренії зорудз з вемчю Ліги Націй провадить до нової політичної конференції.

М. Донько.

СВЯТО СВ. КИРИЛА І МЕТОДІЯ.

СОФІЯ, 25. 5. ПАТ. Вчора відбулося по всіх болгарських містах свято св. Кирила і Методія. У Софії дефіляду відбирали члени уряду. Після дефіляди група студентів демонструвала, піліймаючи окліки: „Нехай живе конституція з Тирнови". Поліція почала арештування.

Куди посилати нашу жіночу молодь до шкіл?

Отсе важке питання насувається неодним родичам, що мають дівчатка у шкільному віці; куди їх післати, щоб і студій небагато коштували і з цієї науки дитина мала кусень насущного хліба. Безробіття інтелігенції взагалі, а жіночої зокрема жахливе! Робітники, ремісники, взагалі фізичні працівники скорше дадуть собі раду, скорше собі поможуть вічем, стрійком, походом, демонстраціями, а жіноча молодь на такі способи братися не вміє. Щож тут робити? Неодна гімназистка і семінаристка з дуже гарним свідоцтвом зрілости та з покінченими університетськими студіями сидить безробітна, без посади в батьківській хаті, або як бідна сиротина тиняється по світі та витирає собою кути у родини.

Ось ця журба за долю дівчат спонукала мене написати отсих кілька рядків, звернути увагу на новий рід студій для жіночої молоді, який і недорогий і ще на якийсь час, поки й цей ринок не буде насичений, дасть дівчатам хліб в руки.

Маю на думці „Захоронкарський семинар". Як відомо, по всіх державах звернули пильну увагу на передшкільне виховання молоді, виходячи із становища, що цей діточий вік не менше важний в житті людини як шкільний вік, та опираючися також на досвіді, що дитина підготована передшкільною наукою має опісля облегчену саму шкільну науку, розвивається дуже бистро, а головно тягар виховання спадає з плечей родичів на голови підготованого до праці учительства.

Державні закони Польщі постановляють в принципі основування передшкіль по всіх містах, місточках і селах цілого краю. А коли досі їх не введено, то лиш тому, що брак ще відповідно підготовленого учительства для цілої сітки передшкіль, а по части й брак фондів на аванзування цих передшкіль.

Польський уряд є дуже ощадний в виданню всяких концесій для приватних шкіл, а в започаткованій тепер шкільній реформі буде ще скупіший. Завдяки великій дбайливости і справді гарному випосаженню школи СС. Василіянки у Львові при вул. Потоцького ч. 95 мають всякі виглядн, щоб одержати право приладности для свого захоронкарського семинара, який у черговому шкільному році буде мати останній третій курс. Наука в захоронкарському семинарі тревае три роки і розпочинається по скінченій 7-клясовій вселюдній школі і тому є це найдешевша наука, з якої можна мати кусень хліба. А хочби й абсольвентки його не використали в будучім матерям й виховницям дітвори більше, ніж аористи й льогаритми.

Місячна оплата за науку виносить всього 22 зол., іспитова такса на перший рік 10 зол., вписове 15 зол. До подання батьків про приняття треба долучити: 1) власноручно написаний хід життя; 2) метрику хрещення; 3) свідоцтво щеплення віспи; 4) свідоцтво з останньої кляси, яке можна долучити вже при іспиті. Приписаний вік для кандидаток на перший рік покінчений 14-ий рік життя, а не переступлених 18. Старші кандидатки можуть бути приняті виключно по одержанні диспенси від віку, що її дає Куратория за старанням дирекції. Час зголошень до іспитів минає дня 15. червня.

Думаю, що багато родичів поспішить вписати свої доньки до цього семинаря чимскорше, бо число місць є обмежене і більш як 40 учениць дирекція не має права приймати.

о. Юліян Дзерович.

Вислід бельгійських виборів.

Перемога католицько-націоналістичного „Рексу", фламандських сепаратистів та комуністів.

БРІССЕЛЬ, 25. 5. ПАТ. **Як виказують неофіційні обчислення, при вчорашніх виборах соціялісти здобули 70 мандатів (втратили 3), католики 63 (втратили 16), ліберали 23 (втратили 1), католицько - націоналістична організація „Рекс", яка вперше ставала до виборів — 21, фронтисти (фламандські екстремісти) — 16 (здобули 8), комуністи 19 (здобули 6).**

БРІССЕЛЬ, 25. 5. ПАТ. Вчорашні вибори характеризує скріплення крайних партій, — це дається пояснити господарською скрутою, девальвацією бельг. франка та фінансовими скандалами, що скомпромітували визначних політичних діячів. Католики втратили багато голосів на користь „Рексу", подібно як ліберали, яких частина перейшла до комуністів. „Рексисти" здобули найбільші осяги у Вальонії та в околиці Бріссель; Авас сподівається, що вони відберуть католикам 12 до 15 мандатів.

ПРОГРАМА „РЕКСУ".

БРІССЕЛЬ, 25. 5. ПАТ. Провідник партії „Рекс" Лев Дегрель дав інтервю представникові незалежного націоналістичного щоденника „Ля Насіон Бельж". Його партія поставила собі як завдання припинити клясову боротьбу і також ворожнечу між фламандцями і вальонами. Він змагає до того, щоб покінчити з диктатурою партій і привернути народові свободу діяння. Сам до диктатури не змагає, а його рух не має нічого спільного з „мілітаристичними олігархіями" деяких країв

Палестина в огні.

ЄРУСАЛИМ, 225. 5. ПАТ. Біля Яффи **араби з човнів обкидали бомбами жидівський корабель,** що через те причалив до Тель Авіву пізніше. Поліція арештувала терористів. Араби змагають до того, щоб якнайбільше утруднити авязок умутрі краю та з закордоном; тому нападають на самоходи і поїзди. Осередок революційного руху переноситься з Єрусалиму на північ краю.

АРАБСЬКІ ЖІНКИ АТАКУЮТЬ ПОЛІЦІЮ.

ЄРУСАЛИМ, 25. 5. ПАТ. Підчас ревізії в одному оселі арабські селянки заатакували поліцію камінням і ранили одного полїцая.

Проти коедукаційних шкіл.

З почину польського інституту Католицької Акції відбулося у Львові віче у справі коедукаційних шкіл. Реферат виголосив кс. Фондалінський, що оцінив проблему з наукового становища, перш усього психольогічного і ствердив різнородність мужеської та жіночої психіки, яка у дівчат розвивається швидше.

Після дискусії вирішено резолюцію, що протиставиться намірам організувати коедукаційні школи, бо наукові досліди над фізичним і духовим розвитком хлопців і дівчат, а також досвідний матеріял з голосів молоді обох полів і спостережень виховників стверджують, що коедукація є шкідлива під оглядом виховання та навчання. Додатні сторони гинуть супроти переможних сторін відомих

Пресова нарада в УСС.

В суботу 23. травня ц. р. Рада УСС скликала пресову нараду, на якій голова дир. Радловський в однодушному рефераті зясував завдання УСС. Голова вказав у першу чергу на перешкоди, що їх приходиться поборювати Раді при поширенні фізичного виховання між українським народом. Найбільшою тою перешкодою, на думку голови, є байдужість старшого нашого громадянства до справ фізичного виховання. Тому закликав пресу, щоб вона допомогла в боротьбі УСС у поширенні її праці. Згадав теж, що між УСС і С-Б виринуло непорозуміння та одночасно заявив, що УСС завжди готовий співпрацювати з С-Б. Вкінці підкреслив, що в нас необхідна Рада Фізичного Виховання, яка координувала би працю поодиноких тіловиховних установ. Довга, бо 1½-годинна дискусія оберталася майже всецїло коло конфлікту між С-Б та УСС. На нараді було 11 представників преси, але, на жаль, ми не бачили між ними представника „Сокільських Вістей".

ЗА ВБИВСТВО ДИР. І. БАБІЯ, СТУД. Я. БАЧИНСЬКОГО і т. д.

Великий процес ОУН у Львові.

У понеділок 25. травня ц. р. перед надзвичайною лавою присяглих суддів почався новий великий політичний процес проти 23-ох молодих українців та українок.

ЛАВА ПРИСЯГЛИХ СУДДІВ.

Після поладнання формальностей з заприсяженням суддів, щойно в год. 1.30 пополудні вильосовано таку надзвичайну лаву присяглих суддів: Вісонія Густава, Бальдіні Антона, Бужинського Маріяна, Немчиновського Юрія, Лянга Антона, д ра Лінтнера Рудольфа, Лінде Артура, Кромпа Едмунда, Гекера Арнольда, Азота Фридерика, Шіафрана Тадея і Райса Едмунда. Як запасні присяглі судді засіли: Шротер Карло та Ожеховський Фердинанд. Справа із вильосуванням присяглих суддів затягнулася так довго тому, що предсідник трибуналу Дисевич мусів двічі вильосовувати лаву присяглих. За першим разом щойно по відчитанні списку вильосованих присяглих суддів предсідник ствердив, що 2-х зпоміж них, а саме Августинек та Яблонський вийшли зі салі. Прокуратор поставив внесок, щоб льосування повторити, але цьому спротивилися оборонці Предсідник перервав розправу в год. 11.30 і по одногодинній перерві відбулося друге льосування присяглих суддів.

ГОСТРА КОНТРОЛЯ.

В год. 10-ій почали вводити на салю підсудних, які засіли в трьох лавах. У першій лаві між 6-ма підсудними сидить шістьох поліцаїв; у другій лаві між 12 підсудними сидить 2-ох поліцаїв, а саме між Підгайним та Качмарським; у третій лаві сидить 5-х підсудних, які відповідають з вільної стопи, а саме: В. Коцюмбас, В. Свенціцька, д-р Б. Гнатевич, Д. Федаківна і Рачун. Дальшу половину третьої лави заняло 6-х поліцаїв, які крім того стоять ще по боках усіх трьох лав. Незалежно від того на коридорі, на сходах, при входових дверях до суду та на вулиці ходить по кількох поліцаїв, які дуже точно провірюють легітимації кожної особи, що входить до суду.

НАСТРІЙ ПІДСУДНИХ

На салю розправ пускають за окремими білетами не лише рідню підсудних, але також представників преси. Тому на салі лише рідня підсудних творить публіку. Прибиті горем матері і сестри сумним усміхом витаються з підсудними, які назагал держаться бадьоро. Лише Мигаль су-мовито глядить на своїх товаришів недолі. Інші підсудні, головно Зарицька, весело розмовляють між собою і раз-уразу споглядають на салю між публіку.

Засуджені у варшавському процесі, які виступають тепер як підсудні, а саме: Бандера, Підгайний, Качмарський, Мигаль, Малиця і Зарицька сидять у своїх одинцях.

Представники львівської преси заняли окрему лаву за підсудними: праворуч представники трьох українських щоденників: „Діла". „Нового Часу" та „Українських Вістей" і „Н. Зорі"; ліворуч представники польської преси, по середині за приставленим столиком представники жидівської преси. Одначе вже по перерві представники української преси знайшли на своїх місцях карточки, що на їх місцях сидять представники „праси польскей" і тому заняли місце на лаві ліворуч, де теж лежали вже карточки „Праса руска". Крім того на салі за столиком побіч трибуналу сидить представник ПАТ-а і стенографує хід розправи.

ЛАВА ОБОРОНЦІВ.

11 оборонців (5-ох зпоміж них призначив трибунал підсудним з уряду) розділили між себе оборону 23-ох підсудних так, що **проф. д-р В. Старосольський** боронить: Янова, Стецька, Федаківну і Коцюмбаса та Яроша; **д-р Ст. Шухевич:** д-ра Гнатевича, Шухевича і Феника; **д-р К. Паньківський:** Макарушку і Пашкевича; **д-р О. Павенцький:** інж. Підгайного, К Зарицьку; **д-р Е. Давидяк:** Сенькова та Івасика; **д-р С. Шевчук:** Рачуна; **д-р В. Гриньовський:** Малецу; **д-р П. Евин:** Качмарського; **д-р Яримович:** Мигаля; **м-р Жизневський:** Спольського; **д-р В. Загайкевич** з Перемишля: **Мацяка і Свенціцьку** та **д-р В. Горбовий** з Долини: Бандеру і Равлика.

Трибуналові проводить ради. **Дисевич**, як сотанти засідають: **Бітнер і Стафінський**, обвинуачує прок. **Прахтель-Моравянський**

ЗА ВІДЛОЖЕННЯ РОЗПРАВИ.

Обор. д-р В. Горбовий поставив внесок, щоб трибунал відложив розправу бодай на 2 тижні тому, що підс. Бандеру та 5-ох інших засуджених у варшавському процесі привезли до Львова щойно в останніх днях перед розправою і вони не могли перечитати обемистих актів справи. Трибунал прихилився до спротиву прокуратора і рішив вести розправу далі.

ГЕНРІЄТА ЛЕМІШКОВА
дружина лікаря, голова філії Союзу Українок в Камінці Струм.
по тяжкій недузі, прийнявши Найсв. Тайни упокоїлася в Бозі дня 24. травня 1936 в 50 р. життя.
Похорони відбудуться в середу 27. травня ц. р. в Камінці Струм. в год. 9 рано з дому жалоби Ринок ч. 26 на місцевий цвинтар, на які запрошує Муж.

ЗАЯВИ ПІДСУДНИХ

По довгих клопотах з вильосуванням лави присяглих суддів предсідник почав в год. 1.45 справджувати особисті дані кожного підсудного в такій черзі, як підсудних вичислив прокуратор в акті обвинувачення і як ми нижче подаємо, хоч вони розсаджені на лавах зовсім в іншій черзі. Кількох підсудних, як Бандера, Мацяк, Спольський, Янів заявили на питання предсідника, що їх приналежність є українська, а на питання, яке відношення до війська — Бандера заявив, що є членом УВО, опісля додав, що має категорію „Ц". Коли предсідник запитав, чи має записати їхню приналежність до Совітської України, згадані підсудні рішуче заперечили кажучи, що не признають большевиків. Підс. [redacted] відповів, що його приналежність засадничо українська, хвилево польська.

Крім того Стецько, Мацяк і Бандера домагалися, щоб акт обвинувачення відчитано в українській мові. Предсідник виявив, що якби підсудні були висловили таке побажання перед замкненням слідства, тоді акт обвинувачення відчитали би вони в українській мові і доручив судовим аплікантам відчитати акт обвинувачення.

ЛАВА ПІДСУДНИХ.

На лаві підсудних засіли: 1) **Роман Шухевич**, 29 років, абс. техн. зі Львова, 2) **Ярослав Макарушка**, 28 років, абс. мед. зі Львова, 3) **Олександер Пашкевич**, 28 р., абс. техн. з Тернополя, 4) **Ярослав Спольський**, 24 р., м-р пра з Лавочного, 5) **Володимир Михайло Янів**, 28 років, [redacted] зі Львова, 6) **Ярослав Стецько**, 24 роки, студент з Тернополя, 7) **д-р Богдан Гнатевич**, 42 роки, редактор зі Львова, 8) **Володимир Коцюмбас**, 35 років, промисловець з Бібрки, 9) **Осип Мацяк**, 28 років, студ. зі Львова, 10) **Іван Ярош**, 29 років, робітник зі Львова, 11) **Роман Сеньків**, 27 років, маляр зі Львова, 12) **Віра Свенціцька**,

---

И. КАРОЛЯ.

КОПІЯ.

Перед пасажирським поїздом, що стояв на станції просувався легко експрес, що їхав на Різіру і зупинився. Шиби двох вагонів із протилежних поїздів відбивали в собі рух — одного в першій клясі, другого у третій. З вікна третьої кляси вихилилась жіноча голівка і глянула з цікавістю до поїзду з 1-ою клясою. Які там вигідні подушки, оксамити, бовєрії! Поїзд, що їде на південь. Так і чути було в ньому запах мімоз, фіялок, нарцизів. Вона заплющила очі і бачила в уяві сонячні віллі над морем серед садів. Важко зідхнула, якби важко було їй розставатись з таким образом і подивилась на світ. І її очі зустрілись з очима якогось старшого добродія, що стояв у вікні 1-ої кляси протилежного поїзду.

Добродій вийняв з кишені портфель, вийняв білет, написав щось на ньому і передав його молодій жінці, з проханням вибачити за сміливість. Ледве вона взяла з рук його листок, поїзд рушив. Вона глянула за поїздом і почала здивована читати.

*

Ґрац, березень 1935.

ВПов. Пане д-р Стратен!

Не дивуйтесь, що переданий Вами білет на станції в Зальцбургу я не зовсім зрозуміла. Можеш найкраще було би на нього не відповідати. Але Ви пишете про якусь свою трагедію, що хотіли би рятувати якусь близьку собі особу і для цього потребуєте мене. Ось чому я зважуюсь подати Вам своє прізвище і свою адресу, з проханням подати мені ближчі інформації, навіщо я Вам потрібна.

З поважанням

Урсуля Фольькмар.

Ґрац, вул. Єлисавети 5.

*

Перед „Садовою кавярнею" ходив д-р Стратен і чекав, споглядаючи на годинник. Іще три хвилини часу до зустрічі з Урсулею Фольькмар. Було весняне тепло і він зняв капелюх. У парку між деревами простягалася легка мряка. Людей проходжувалось мало. Вивірка перескакувала з гілки на гілку. Він так задивився на неї, що навіть не помітив Урсулі, коли вона наблизилась.

— Дякую вам дуже, пані, що ви були такі ласкаві і прийшли. Може зайдемо до кавярні?

Кельнер подав їм каву і д-р Стратен почав дуже ніжно оповідати свою справу:

— Минуло три місяці від одної події — тут зморщив він чоло. — ...Я маю сина, 20-літнього, звється Гінтер. У день своїх уродин вибрався він із своєю нареченою Гельгою автом на прогульку. Вони хотіли провести один день над озером. Був чудовий день, якби створений для молодих і щасливих. Виїхали вранці, вночі мали вернутись. Мій син шоферував так і бачу його. Чи повірите, що є хвилини, коли маємо яснобачні проблиски? Так і було тоді. Коли він відїхав і я відвернувся, я побачив страшну сцену... Ні, не зможу вам цього описати, бо це сталось. Моя сином не вернулась жива, а мій син кілька тижнів боровся зі смертю. Тепер він лежить у Мераві, де його лікує один приятель. Він не знає ще, що його наречена нежива. Ми не могли йому цього сказати, бо лікарі остерігали, що така вістка могла би його вбити. Коли він почав розпитувати про здоровля Гельги, ми мусіли його потішати, що їй уже липше, але він не може ще з нею бачитись. Найважче було підшукувати щораз то нові причини, чому він не може її бачити. Сьмі, моя дитино, не повірите як нещастя робить нас винахідчивими. Так минали дні і тижні. Від обіцянок, що мій син побачиться із своєю нареченою, він ставав щораз бадьоріший, видужував. Зовсім ясно, що якби він був знав правду то був би винуватив себе у смерті своєї нареченої...

Доктор Стратен на хвилину зупинився, знизав плечима, якби не знав, як далі починати:

— І ось якби якесь Провидіння прислало мені образ його нареченої, вас, моя дитино. Коли я побачив вас, зрозумів, що навіть рідні сестри-близнючки не можуть бути подібніші. Саме тепер хочу висповісти вам, що спонукало мене тоді передати вам у поїзді той білет... Я прийшов до вас прохати, щоб ви допомогли мені врятувати мого сина!

Урсуля похилила голову. Вона аж тепер зрозуміла: вона має взяти на себе ролю покійної нареченої. Хотіла відповісти злобно, але коли поглянула на того старця, завагалась.

Він допоміг їй:

— Ви не мусите зараз рішатись, моя дитино. Я навіть не спитав вас, чи ви свобідні, чи можете розпоряджати своєю особою... чи схочете взяти на себе таку жертву...

Урсуля відповіла:

— Я не маю нікого. Ясе я маю право, яку люблю і люблю незалежність... Я — різьбярка

*

72 роки, студ. зі Львова, 13) **Анна Дарія Федаківна**, 24 роки, студ. прав зі Львова, 14) **Осип Фенік**, 24 роки, студ. експортівки, з Опарівки, 15) **Володимир Івасик**, 26 р., студ.-прав зі Ставчан, 16) **Семен Рачун**, 27 років, селянин з Ордова, 17) **Іван Равлик**, 27 років, студент з Коровичі Самої, 18) **Степан Бандера**, 27 років, студ. техніки з Угринова, 19) і **кн. Богдан Підгайний**, 30 років, зі Львова, 20) **Роман Мигаль**, 25 років, студ. прав з Дублян, 21) **Евген Качмарський**, 26 років, робітник зі Львова, 22) **Катруся Зарицька**, 22 роки, студ. техн. зі Львова та 23) **Іван Малюца**, студ. зі Львова.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ?

Перших 17-ох підсудних притягнув прокуратор до відповідальности за приналежність до О. У.Н. (злочин державної зради зі ст. 97 § 1 к. з.). Підсудних: Ст. Бандеру, Б. Підгайного прокуратор притягнув до відповідальности за намову підмогу і доручення виконати вбивство: студ. Я. Бачинського, бл. п. дир. Івана Бабія; за намову, підмогу і доручення виконати пляновані вбивства: невідомого ученика VII кл. філії української гімназії у Львові, большевицького консуля у Львові, ред. Антона Крушельницького у Львові вязнич. комісаря Володислава Кособудського у Львові та волинського воєводу Юзефського у Луцьку; вкінці за приказ підложити петарду у друкарні Яськова у Львові (за злочини зі ст.: 26, 27, 225 і 226 к. з.). Підсудних: Мигаля, Качмарського, І. Яроша, Р. Сенькова, К. Зарицьку, І. Малюцу, С. Рачуна, Р. Шухевича та В. Свенціцьку прокуратор притягнув до відповідальности або за намову і допомогу або приказ до вбивства: Я. Бачинського, дир. Бабія та за пляноване вбивство: большевицького консуля, вязничного комісаря Кособудського та волинського воєводи Юзефського і за приказ підложити петарду у друкарні Яськова (за злочини зі ст. 26, 27, 225 і 216 к. з.). Підсудних: Р. Мигаля та Р. Сенькова прокуратор обвинувачує за вбивство Я. Бачинського (злочин зі ст. 225 § 1 к. з.) та вкінці О. Фенika і В. Івасика за переховування механізму до викликування експльозій вибухових матеріялів (провина зі ст. 222 § 1 к. з.).

ПОДРОБИЦІ ВБИВСТВА Я. БАЧИНСЬКОГО.

З обширних мотивів акту обвинувачення довідуємося, що дня 9. травня 1934 р. коло год. 8.30 вечором убито Я. Бачинського на стрийськім цвинтарі. На відгомін стрілів прохожі Ян Ханас і Бронислав Гродовський пішли у напрямі стрілів і на узбіччах стрийського цвинтаря від вул. Кадецької побачили тіло мужчини в калюжі крови. Про своє відкриття повідомили поліцію. Аспірант поліції Цесельчук з агентами устійнив на основі найдених при убитому документів, що це студент Яків Бачинський-Пушкин, зам. при вул. Декерта ч. 14. В одінні Бачинського поліція найшла між записками картку з дорученням, щоб Бачинський прийшов на стрічу на вул. Руську або до пасажу Миколяша. Недалеко тіла Бачинського поліція найшла 7 гільз кал. 7.65 і 2 гільзи кал. 6.35. Секція тіла Бачинського виказала, що причиною смерти Бачинського були стріли в голову і груди.

Слідство виявило, що Бачинського вбили на приказ ОУН члени цієї організації. На основі обширних зізнань підс. Підгайного — каже акт обвинувачення — устійнено, що вже в зимі 1933-1934 Бандера заявив Підгайному, що на весну „треба буде добратися до провокаторів". У половині березня 1934 р. Бандера заявив Підгайному, що таким провокатором є Бачинський, якого треба усунути. По цій розмові з Бандерою Підгайний опрацював подробиці замаху на життя Бачинського, втаємничив у цю справу Мигаля, який жив приязно з Бачинським та Качмарського. Цей останній згодився виконати замах кинжалами і заявив, що до помочі візьме собі підс. І. Яроша тому, що він є „ножівником". Бандера згодився на цей плян з тим, що кинжали мусять бути затроєні. Один такий затроєний кинжал і 20 зол. на видатки передав Бандера Підгайному. При цьому радив виконати замах підчас Великодних вакацій, щоб запобігти численним арештуванням молоді. Підгайний передав Качмарському кинжал і 20 зол. (на купно рукавичок, кольонської води і паприки, щоб затерти сліди перед поліційним псом) та 2 револьвери кал. 7.65 і доручив Мигалеві затягнути Бачинського в засідку. Перший замах у Великодню суботу 31. березня 1934 р. не вдався і тоді напасники лише поранили Бачинського у плечі і груди. Качмарський зізнає, що 31. березня 1934 р. згідно з одержаними вказівками пішов до Ринку, де Мигаль проходжувався з Бачинським, якого Качмарський до того часу не знав. Після того пішов на вул. Декерта, де мав на нього ждати І. Ярош. Коли Бачинський зблизився до брами дому ч. 14, приступив до нього Качмарський питаючись за адресою видуманої особи. Діставши відмовну відповідь Качмарський витягнув ніж і зранив ним Бачинського, але вістря не ввійшло надто глибоко, бо Бачинський мав грубий плащ.

Підс. Мигаль теж признався до участи в замаху. Подав, що Бандера та Підгайний довший час переконували його, що Бачинський є провокатором чи пак конфідентом. У березні 1933 р. Бандера заявив Мигалеві без обиняків, що Бачинського як конфідента слід доконче згладити. В якийсь час пізніше Підгайний доручив Мигалеві, щоб він задержав Бачинського в Ринку до год. 9-ої вечором, бо на нього підготовляють замах. Мигаль виконав доручення, а чергового дня Підгайний оповів йому, що Бачинського поранили ножами.

Підс. Ярош зізнав у слідстві, що Качмарський дійсно звертався до нього з пропозицією взяти участь у замаху на Бачинського, але він, хоч спершу згодився, в останній хвилині рішуче відмовився. Критичного вечора не був при вул. Декерта, але на засіданні Надзірної Ради кооп. „Зоря" на Богданівці.

Коли Підгайний довідався, що Бачинського будуть переслухувати на поліції, рішив, що його застрілить Качмарський в Єзуїтському городі і вручив йому 2 револьвери. Як виходить з вияснень Качмарського він знову взяв собі до помочі І. Яроша. Але замах не вдався вдруге, бо Мигаль перейшов з Бачинським скоріше, ніж прийшов Ярош.

Кілька днів пізніше приїхав до Львова Бандера від своїх батьків, перевів слідство у справі невиконання замаху і поновив Підгайному приказ убивства Бачинського. Одночасно додав, що до боївки Качмарського приділив Мирона Королишина (за яким розписали стежні листи), Грицька Мацейка та ще одного боевика, прізвища якого дотепер не устійнено, а який в організації мав псевдонім „Залізняк". З цими боевиками Качмарський мав убити Бачинського в околиці трамвайової ремізи при вул. Кадецькій, на одній з алей, яка веде на старий стрийський цвинтар. Щоб затягнути Бачинського в засідку, пішли до нього з доручення Мигаля К. Зарицька і Р. Сеньків кажучи, що Мигаль лежить недужий у своєму помешканні і бажає бачитися з ним. Але і тоді замах не вдався, бо Качмарський зі своїми боєвиками відійшов швидше, ніж Зарицька і Сеньків привели Бачинського. З уваги на те Підгайний доручив самому Мигалеві покінчити з Бачинським 8. травня 1934 р. і дав йому два револьвери. А щоб подразнити амбіцію Мигаля, Підгайний додав, що сам буде його помічником. Мигаль дійсно згодився і до помочі взяв собі Романа Сенькова, якого втаємничив у цей плян і він згодився взяти участь. Дня 8. травня 1934 р. Мигаль післав Бачинському картку, яку на його прохання написав Сеньків і занїс до Бачинського. Цю картку знайшла пізніше поліція. І дійсно Бачинський згідно зі змістом картки прийшов на стрічу з Мигалем, але не 8., лише 9. травня до пасажу Миколяша, де ждав теж Р. Сеньків. Звідтіля всі три пішли до якогось ресторану на розі вулиць Пелчинської і Кадетської та випили дещо пива і горівки. Там Мигаль вручив Сеньковому менший револьвер (кал. 6.35) і з ресторану пішли до старого стрийського цвинтаря, де Бачинського застрілили. По вбивстві Мигаль зі Сеньковом пішли знову до одного ресторану, де ждав на них Підгайний і засудили йому хід убивства.

Академію памяти С. Петлюри
перенесено на 31. травня.

Комітет для відзначування 10-их роковин смерти С. Петлюри дістав від Дирекції міських театрів у суботу 23. V. у вечірніх годинах письмо такого змісту (подаємо в перекладі): „Повідомляємо ввічливо, що з уваги на страйк технічного персоналу Академію памяти С. Петлюри, що мала відбутися дня 24. травня в год. 12.30, змушені ми пересунути на чергову неділю, себто на день 31. травня в тій самій годині".

Про відложення Академії Комітет подав до відома громадянства спеціяльною афішою, яка була розліплева по місті і виставлена при вході до театру в неділю рано, а отсією дорогою подає до загального відома причину відложення та просить українське громадянство до численної участи на Академії дня 31. травня.

Комітет.

ПЛЯНОВАНЕ ВБИВСТВО УЧЕНИКА VII КЛ.

Бандера — каже акт обвинувачення — видав 13. червня 1934 теж Підгайному приказ убити невідомого ученика VII кл. філії української гімназії тому, що він є конфідентом. Згадав, що цей ученик виїде 15. червня зі Львова на вакації і тому вбивство мало бути виконане 14. червня рано, коли він буде йти до гімназії. Підгайний оповів про це Качмарському і визначив до вбивства Мирона Королишина. Але до вбивства не дійшло, бо Підгайний почував себе нїяково, що вмішується до замаху на дитину і тому завів Королишина на інший міст, ніж його вказав Бандера. Таким чином ударемнив стрічу з боевиком, який стежив за цим невідомим учесником і мав його вказати Королишинові. Зізнання Підгайного у справі цього вбивства підтвердив — каже акт обвинувачення — Качмарський

*

Докінчення акту обвинувачення з технічних причин подамо завтра.

Перший день розправи скінчився відчитанням акту обвинувачення в год. 3.50 пополудні і після того предсідник відложив розправу до вівторка 9 год. рано.

Міжнародня мистецька виставa у Венеції на 1936 р. відкрита. З ранку до ночі в усіх салях юрба народу. Між відзначеними мистцями є теж імя австрійської різьбарки Урсулі Фольк-мар за її мармурову працю „Молода дівчина".

Під вечір прийшла вона поглянути на салю, де стоїть різьба. У салі порожньо — останні відвідувачі відходять. Нараз чути серед порожніх саль енергійні кроки. Це Гінтер підходить до Урсулі, подає їй руку і каже:

— Урсуле! дякую вам за те, що ви пробудили в мені образ людини, яку я кохав. Я знав, що вас тут застану. Ви мусіли дуже не рехвилюватись нині?

Вони сіли на порожній великій софі і Урсуля почала йому оповідати про свою зустріч з його батьком у двох поїздах, що перехрещувались, про другу зустріч у кавярні в Градцу і про те, як вона вибралась з батьком до Мерану до нього. Ах! як їй легко стало на душі від звістки, що він, Гінтер, саме день раніше випадково довідався ту страшну правду про свою нарєчену...

Урсуля навіть не запримітила, що Гінтер узяв її за руку:

— Так, Урсуле, ви самі не знаєте, як легко минав мені час при вас. Завдяки вам я міг легше боротись із докорами, що спричинив смерть людини. Як часто дивлячись на вас, вірив я в те, що бачу Гельгу! Ах! це попросту неймовірне, які ви подібні до неї — рухами, голосом... Який я вдячний своєму татові!

І так сиділи вони у сутінках. Підійшли до різьби і тримали руку в руці. Гінтерові здавалось, що якась далека тінь промайнула і на її місце зійшов ясний промінь.

Пересл. а. б.

Анахронічна пресова „сензація".

Д-р Дмитро Левицький опрокидує звістку про його конференції з польськими соціалістами.

Два дні тому деякі польські й жидівські газети подали за якоюсь варшавською агенцією вістку про те, наче д-р Дмитро Левицький зробив конференцію з якимсь чільним соціалістичним дівчем, і що це було вісти ознакою „повороту до політичного життя" д-ра Д. Левицького. Хоч дивна стилізація такої вістки відразу нас вразила, проте ми звернулися до д-ра Дмитра Левицького з просьбою висловитись у цій справі. Почули ми таке:

— „У Варшаві я був уже який місяць тому, отже — якщо колись повинна вістка була правдива — вона вже не булаб тепер ніякою новинкою, в розумінні пресової актуальности. Подруге: з ніяким польським соціалістичним лідером я тоді не стрічався, гадаю теж, що розпочинати „поворот до політичного життя від такої „конференції" — не булоб сьогодні для нікого дуже доцільно. Потрете: вже від року не стою при кермі українського політичного життя, однак ніколи не переставав цікавитись загальними політичними явищами й громадськими справами та не зрікався права вести приватні розмови з активними політичними діячами якогонебудь напрямку.

Тому гадаю, (закінчив д-р Д. Левицький), що згадана пресова вістка вийшла або з кол, які мали якісь свої спеціальні цілі на увазі, або була пущена, як газетна „сенсація", людьми, що не орієнтуються в українських відносинах.

Зїзд польських легіоністів.

Ген. Ридз-Смігли відмежовує військо від політики

У Варшаві відбувся XIII-ий Зїзд Союзу Легіоністів, присвячений зміні статуту в тому напрямі, щоб обєднати в одній організації всіх легіоністів — як тих, що виконують активну службу, так і резервістів. Промовляв полк. Славек та дбчі ген. Ридз-Смігли, який сказав м. ін.: „Необхідно, щоб союз легіоністів і дальше займався суспільно-політичною працею, до якої не хочу втягати активних військових, *бо не хочу, щоб військові політикували. Коли треба буде політикувати, я сам цим займуся*". Присутні відповіли гучними оплесками.

Опісля ухвалили новий статут. Згідно з ним, одна організація обєднує тепер з одної сторони віділи й округи, з другої — полкові кружки, залишаючи обом категоріям організаційних одиниць широку автономію. На чолі союзу стоятиме нач. командант та нач. команда з 20 членів, на половину вибраних, на половину іменованих нач. командантом.

Зїзд аклямацією затвердив проект статуту і вибрав нач. командантом полк. А. Коца, який заменував заступником ген. І. Крушевського. Цікаве, що полк. Славек відсунений від проводу легіоністів.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

В 10-ліття смерти Головного Отамана С. Петлюри.

ПАНАХИДА У ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ У ЛЬВОВІ

Заходом Комітету для святкування 10-их роковин смерти Головного Отамана Симона Петлюри відбулася в суботу 23. ц. м. в год. 5. пополудні у православній церкві при вул. Францішканській панахида, яку відправив о. архимандрит Філотей в асисті ще одного священника. Відправа йшла в церковно-славянській мові з українською вимовою, подібно, як відбувається відправа в церквах греко-католицьких. Співав панахиду композиції Стеценка мішаний хор „Львівського Бояна" в українській мові. Церква була виповнена вщерть, кількасот людей було крім того на церковному подвірю. Почесну сторожу в церкві держали б. старшини Армії У.Н.Р. та У.Г.А. На панахиду прибули представники війська в числі кількоанацятьох старшин під проводом команданта львівської військової округи ген. Литвиновича, представники воєвідства і городського староства. З українського громадянства були представники У.П.Р. і делегати всіх центральних культурно-освітніх, економічних та руханково-спортових установ.

АКАДЕМІЯ У ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ

не відбулася з причин від Комітету незалежних. Про це містимо окремий комунікат на іншому місці.

ЛУГОВЕ СВЯТО.

Величаве свято в память пок. Симона Петлюри, як вождя Української Армії, влаштувала Лугова Організація в неділю 24. ц. м. Свято відбулося в Луговому Городі перед і пополудні з дуже широкою програмою.

Передполудневе свято почалося точно в год. 9. рано Службою Божою, що її в наступстві Преосв. д-ра Ів. Бучка, який перебував на канонічній візитації в городецькому повіті, відправив о. мітрат Базюк у відповідній асисті в гарно прибраній килимами і цвітами, спеціяльно збудованій каплиці. Співав дуже добре вишколений міш. хор львівського „Лугу". Служби Божої вислухали довгі ряди вистроєних луговиків та луговичок і маси публики, що прибула до Лугового Городу вже рано. На закінчення відспівав теж гимн-молитву „Боже, великим" слухай благання", що її вислухало все Лугове Брацтво на „позір".

Після того відбулося в тому ж Луговому Городі відслонення скромного памятника в честь пок. С. Петлюри. Памятник збудували самі луговики на найвищому місці (кургані) Городу з каменя і вмурували в ньому пропамятну таблицю з відповідним золоченим написом. Памятник відслонив голова „Великого Лугу" др Роман Дашкевич, що виголосив теж коротеньку промову. Цю частину свята закінчено 1 хвилинною мовчанкою, після чого оркестра відіграла нац. гимн.

З черги вистроєні лави луговиків та луговичок відбули дефіляду перед прибраним у чорну крепу і національні прапори портретом Гол. Отамана. Дефіляда відбулася під такт барабанів та бубнів і зробила на всіх учасників дуже гарне враження.

На цьому скінчилася ранішня частина свята.

Пополуднєве свято почалося точно в год. 4. Орхестра зіграла луговий гимн і перед лугові ряди виступив др Дашкевич, що відібрав звіт від свого заступника п. Козланюка. Після того виголосив д-р Дашкевич промову про ролю Головного Отамана в українській революції і про його заслуги як вождя армії і будівничого держави. На жаль, промова та була надто розтягла, багато в ній повторювалось, до того могли її чути тільки перші ряди.

На дальшу програму зложилися: ритмічні вправи „Журавлі", мішані вправи малих луговичок хустинами, вправи луговиків палицями, мішані вправи луговиків і луговичок, ритмічні вправи малих луговичок і вправи луговичок „Молитва". Всі вправи були в загальному солідно підготовлені, деякі з них, особливо масові вправи луговиків та луговичок і пластичні вправи луговичок до слів молитви робили велике враження та зворушували до сліз.

На закінчення вмашерували на площу лугові товариства, упорядковані по місцевостям, з яких прибули, і найкращим з них роздано нагороди (історичні образи). Вже наставав вечір, як здисципліновані лави луговиків (ок) у числі 2.592 відбули дефіляду перед своєю Старшиною, на чому те дійсно гарне свято й закінчилося.

*

Точніші дані про скількість луговиків (ок) з поодиноких повітів, про скількість управляючих, про головні нагороди і т. д. подамо через обмаль місця щойно завтра.

* * *

СВЯТА У ЧЕСТЬ С. ПЕТЛЮРИ НА ВОЛИНІ.

Як нас інформують, волинська духовна консисторія розіслала повідомлення до священників єпархії про те, що арх. Олексій благословив відправу за душу бл. п. отамана С. Петлюри по церквах та поручив виголосити відповідні поучення. Сам архиепископ Олексій мав служити у кремянецькім соборі.

У Кремянецькому повіті організацію свят у честь С. Петлюри взяло на себе Українське Добродійне Товариство. У програмі, яку виробило це Т-во для своїх 52 філій, як одна з точок програми фігурував гимн „Ще не вмерла Україна". Староство зажадало, щоб рівночасно відспівали „Єще Польска не згінула"... У кремянецькому повіті, здається, внаслідок цього зрезигнували з цієї точки. Зате, як подає „Wołyń", орган волинського воєвідства, ті два гимни мають відспівати на святі у честь С. Петлюри в Рівному. Свято в Рівному в додатку роблять його організатори, головно посол Скрипник, чисто партійно-певняцьким, бо на ньому відбудеться посвячення партійного прапору ВУО для рівенської округи. Так хоче звузити ідею С. Петлюри його маленький кремінь, п. Скрипник.

Страйк міських працівників скінчився.

В ночі на понеділок скінчився страйк міських працівників, що тревав чотири дні. В неділю ранком повідомив президента міста д-ра Островського, який зайшов з попередньою загрозою повідомив, *що службові умовини між працівниками й управою міста розвязані і в понеділок ранком будуть прийняті до служби нові працівники.*

Тимчасом на місто заїхало знову кількадесять трамвайових возів, які обслуговували інженіри, міські урядовці та студенти, очевидно під охороною поліції. Запанувався начебто зовсім небажані події, бо біля Віденської Юварні *посипало на трамвайові шини кільканацять жінок* страйкарів з дітьми, щоб унеможливити трамвайний рух. Одначе поліція усунула їх силою. Зліквідовано теж спробу віча на Гетьманських валах, де поліція вжила *пожежної мотопомпи, яка водою розігнала юрбу.* Арештовано при цьому кілька осіб.

Великий вплив на настрій страйкарів мало *арештування членів страйкового комітету.* Прокуратура оперлася на постановах карного кодексу про проступки злочинного страйку в публичних підприємствах.

Серед таких настроїв відбулася пополудні нарада 22 представників страйкарів і міської управи під проводом през. Островського. Обі сторони виявили значну уступчивість, наслідком чого пізним вечором прийшло до *ліквідації страйку.* Президія міста згодилася крім попередніх уступок підвищити додаткову плату найнижче платним робітникам на 10 гр. та на обнижку місячних трамвайових білетів для родин із 12 зол. на 8. Крім того президія обіцяла взяти під увагу інші точки з їхніх постулятів, залежно від міських фінансів.

В понеділок усі працівники з ріжних дільниць міських підприємств і заведень вернулись до нормальних занять.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

ПРИСКОРЕНЕ ПРОКУРАТОРСЬКЕ СЛІДСТВО.

ВАРШАВА, 25. 5. ПАТ. Прокуратор окружного суду у Львові почав слідство з § 223 і 234. к. з. проти 27-ох членів страйкового комітету та тих, що заохочували до страйку функціонарів заведень приміського взвитку м. Львова, яких арештували 23. ц. м.

Прокураторське слідство йде у прискореному темпі.

ІНЦИДЕНТ НА СВЯТІ В ЧЕСТЬ ФОША.

ЛІЛЬ, 25. 5. ПАТ. Підчас свята в честь маршала Фоша передефілювало перед його памятником 25.000 б. комбатантів. Під кінець свята гурт у червоних виступив з демонстраційними вигуками.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Люксембург майже зовсім зліквідував безробіття, приступаючи до ряду публичних робіт. Фонд безробіття дає тепер допомогу лише 20-ом безробітним.

Португалія проголосила амнестію для засуджених за політичні провини та за некарність у війську, фльоті та поліції.

Еспанське міністерство освіти наказало замкнути научні заведення, у яких викладають священники й монахи.

Французький суд покарав редактора „Аксіон Франсез" Морра 8-ма місяцями вязниці без завішення, за явне і виразне заохочування до вбивства, адміністратора Депсета — на 8 днів арешту зі завішенням.

Бразилійська поліція арештувала секретаря комуністичної партії.

Норвеський сенат відкинув закон, ухвалений парляментом, що давав жінкам доступ до всіх становищ, навіть духовних.

УСЬОГО ПОТРОХИ.

СМЕРТЬ ТАМБУР-МАЙОРА НЕГУСА

Коли італійці заняли Аддіс Абебу, один із перших, що згинув від військового карного суду був „тамбур-майор" придворної орхестри негуса зелитень Балагу. Це був найвищий абісинець, завинивши на 2 м. 30 ц. м. У 1934. р. він убив свого суперника в заздрощів. Коли станув перед негусом у кайданах, негус захоплений його ростом і будовою, зробив його носієм червоної парасолі, яку носили скрізь за „царем-царів".

БУФЕТОВА НА ЛІНІЇ ЛЬОНДОН-ПАРИЖ.

Товариство повітряної комунікації між Льондоном і Парижем увело на своїх літаках перший... ресторан. Ресторан цей зводиться покищо до буфету, яким управляє дуже гарна 21-літня Дафне Келлі, дотепер стенотипістка. Вона вміє знаменито варити і робити коктейлі. Крім цього знає кілька мов і має спеціяльний талант до всяких інформацій. З Льондону до Парижа іде літак усього 80 хвилин, але неодин бізнесмен не має часу посидіти основно дома або в дорозі любить випити. Деякі навіть уверяють, що віскі або ром це засіб проти паморок.

ЧИ ЗЕМЛЯ МУСИТЬ ВИСНАЖУВАТИСЬ.

Два французькі вчені Демольон і Дюше представили Академії Наук свою працю про виснажування землі. Вони занялись питанням, чому земля, коли родить після якогось часу, потребує відпочинку, наче жива людина? Чому земля втомлюється інколи тільки від одного роду засівів і відроджується, коли засадити її іншою рослиною? Автори цієї праці твердять, що в землі повстає матерія „бактеріофаг", що нищить корисні для розвитку рослин бактерії. Коли сімена рослин заздалегідь відповідно скропльовати, тоді земля може й ніколи не виснажуватись.

Еміграційні справи.

КІЛЬКА ВИЇЗДІВ ДО ЕКЗОТИЧНИХ КРАЇВ

По краю починають знову ширитися непрозвані вістки про можливість виїзду до таких країв, як Австралія, Перія, Палестина і навіть Абісинія. Є це баламутні вістки бо ніодин з тих країв не потребує емігрантів і без дозволу урядів тих країв туди дістатися не можна. А вже просто виключена річ, щоб можна було відбути туди подорож досвіт безплатно.

Перед такими еміграційними пайлісами остерігаємо наше населення. Коли хто бажає мати точну й вірну інформацію в еміграційних справах, повинен звертатися до Товариства Опіки над Українськими Емігрантами, Львів, вул. Вишневецьких ч. 4, II. пов. (Еміграційний Дім)

„ГМІНД"

не було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поштовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

До Афганістану жидам вступ заборонений.

ЄРУСАЛИМ, 25. 5. ПАТ. Вальтерові Фешлеві, професорові орієнтального виділу в гебрайському університеті в Палестині, не дали дозволу приїхати до Афганістану, де мав досліджувати відносини в тамошніх жидівських громадах. Афганське посольство в Тегерані, до якого звернувся в цій справі дипльоматичним шляхом виявило, що жидам узагалі до Афганістану вступ заборонений.

Тому рік Афганістан ухвалив гето для жидів, приказуючи їм ходити в спеціяльному одязі, носити таблиці на грудях і заборонюючи їм їздити кінно та бувати в придорожніх льокалях.

Лише у Великім Театрі по найнижчих цінах знаменита угорська комедія Стефана Бекефія

Неоправдана година

Найкращі спогади шкільних літ. Знаменитий гумор і дотеп. Подружжа чи школа?

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Живець Керч**, їдальня „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, по 2-ві кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 4—8

— **Українська Механічна Пральня „Ата"** повідомляє, що для вигоди П. Т. Громадянства відкрила **нову контору принять у Львові, при вул. На Байках 15.** Контори при вул. Бляхарській 21. і Зеленій 31. приймають надальше комірці і білля до прання, одежу, капелюхи, **перкові ризи** і т. п. до хемічного чищення і фарбування. 22—

— **„Враження з Риму"**, відчит Проф. М. СС. Северини Паріде відбудеться в середу 27. травня в год. 6 вечором на Вищих Сходинах Кружка Р. Ш. ім. Ганни Барвінок в домівці школи ім. Т. Шевченка при вул. Мохнацького 12. Гостям раді. — Старшина Кружка. 2174

— **Для вшанування памяти Івана Франка** відбудеться 28. травня в год. 18.30 в день смерти колишнього довголітнього Директора Філольогічної Секції Наук. Тов. ім. Шевченка засідання членів цієї секції. На денному порядку реферат Філярета Колесси (з народньої ритміки) і Михайла Рудницького (з іст. літ.) з дискусією. Гостям раді.

— **Дарданелі ворота України.** Реферат на цю тему виголосить заходом Т-ва письменників і журналістів м-р Б. Галайчук у вівторок, 26. ц. м. в салі Укр. Бесіди. Початок в год. 7 веч.

— **Підстави і можливости організації українського домашнього текстильного промислу.** Реферат на цю тему виголосить **дир. Куриленко** (Косів) в середу 27. ц. м. годині 19.30 заходом Союзу Укр. Купців і Промисловців та Укр. Технічного Т-ва, у Львові, при вул. Гродзицьких ч. 1. І. пов. До участи запрошують оба товариства своїх членів і гостей.

— **Загальний Збір Філії Т-ва „Просвіта" ім. Шевченка у Львові** відбудеться у вівторок 2-го червня ц. р. в год. пів до 6. вечором у салі Т-ва „Укр. Бесіда" (Народний Дім, вул. Рутовського ч. 22. І. пов.) з таким порядком: 1) Відкриття загального збору; 2) Прийняття протоколу з останнього заг. збору; 3) Звідомлення з діяльности Філії; 4) Звідомлення контрольної комісії; 5) Вибір голови, шістьох членів виділу, трьох заступників і трьох членів контр. комісії; 6) Вибір відпоручників Філії на заг. збір матірного Т-ва; 7) означення висоти філіяльного додатку до членської вкладки; 8) Евентуалія. Право участи в заг. зборі Філії мають: а) відпоручники звичайних членів читалень (один на 50 членів), вибрані на заг. зборах читалень; б) голови читалень, або їх заступники або делегати читальняних виділів; в) провідники або їх заступники самоосвітніх гуртків при читальнях; г) всі фізичні члени й правні, що живуть у районі Філії і вирівнали членські вкладки по кінець 1935 р. — Виділ Філії Т-ва „Просвіта" ім. Шевченка.

— **Вияснення.** У новинці „Діла" з 24. ц. м. ч. 114 п. з. „З життя Молодої Громади у Львові" находиться м. ін. таке речення: „Годиться відмітити чемну готовість Виділу Союзу Українських Купців і Промисловців, який після відмови „Української Бесіди" пішов радо назустріч хвилевій потребі „Молодої Громади" і поділився з нею домівкою". Тому що така стилізація вістки могла би підсунути читачам „Діла" хибну і несправедливу думку, немовбито „Українська Бесіда" не поділилася своєю домівкою з „Молодою Громадою" з браку „чемної готовости" тобто з браку доброї волі, уважаю як голова „Бесіди" своїм обовязком подати до загального відома отсе автентичне вияснення справи: „Бесіда" має три кімнати, одну більшу (т. зв. салю) і дві менші. Салю беруть від „Бесіди" дуже часто ріжні наші установи (м. ін. неоднократно і сама „Молода Громада") на збори, наради, concerti і відчити чи забави — і то часто в злуці з прилежною середньою кімнатою (т. зв. читальнею) на евентуальний буфет для сходин на салі. Тоді члени „Бесіди" і самі мусять тиснутися в одній невеличкій першій кімнаті. Серед таких відносин „Бесіда" ніяким чином не могла ділитися своєю домівкою з „Молодою Громадою" як підвасмцем, хоч би й часовим.

Д-р Іван Копач.

— **Як знає українців польське громадянство та як інформує свою пресу.** В ч. 141 „Краківського Ілюстрованого Курера Щоденного" з 22. травня ц. р. появилася кореспонденція зі Львова під наголовком: „Наслідки господарських концесій для українців", в котрій подано на першому місці, що розбудова українських господарсько-фінансових установ поступає систематично і з повним розмахом та що в одному з домів при вулиці 3. Мая у Львові, котрі становлять опановний українцями комплекс будинків — замкнених вулицями Косцюшка, 3. Мая, Словецького і Сикстуської, **отворено Український Центральний Банк Кредитовий,** та на фасаді цієї каменици появився величезний напис в українській мові: „Центробанк". Значить, що наслідком господарських концесій від Польщі для українців повстав в останніх днях Український Центральний Банк Кредитовий у Львові при вул. 3. Мая, — хоча всі знаємо, що Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий" **заснований у Львові 1898 року** самостійними заходами українського громадянства та з розвоєм нашої кооперації він став центральною касою української кооперації всіх видів, отже має вже за собою 38 років кооперативної діяльности. А для наших сусідів нема знання того, що діється від кількадесяти років на їх очах, — та треба їм аж повідомляти краківський орган, щоби вдарити на тривогу, що з польської „концесії" одного дня повстав: Центробанк у Львові!... Не знати, чи жаліти над таким політичним розумом, чи радше сміятися. Піп у давін, — чорт у клепало. — **К. Л.**

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. ал. льотерії впали м. ін. такі виграні: 1,000.000 зол. на ч. 66958, 100.000 зол. на ч. 30957, 50.000 зол. на ч. 194562, 30.000 зол. на ч. 17799, 10.000 зол. на ч. 15866 80104 89519 118254 194306, 5.000 зол. на ч. 25916 61164 135588 138669 186912, 2.000 зол. на ч. 2160 19649 25640 31405 38658 53644 57021 106917 120022 122039 128157 132210 133021 150728 151348 163423 165939 180724, 1.000 зол. на ч. 1824 4021 4679 9686 13307 13751 14953 14978 21286 20537 29774 35490 36650 38066 41359 41388 44359 45356 47601 48897 49150 59816 60743 66389 66771 68671 74689 74736 78491 80749 85667 86030 86517 87771 87912 89571 91202 92845 95811 101505 101647 106271 111159 112286 112760 114483 121260 121408 123405 128043 145932 146187 150549 153112 155349 155695 158199 169422 167628 169565 171705 176510 188904 190892 193371.

— **Проект Великої Коломиї.** На найближчому засіданні міської ради Коломиї управа міста поставить внесення прилучити до Коломиї кілька підмістьких громад (Дітківці). Так Коломия збільшиться територією, около 7.000 населення, на якій є кілька промислових заведень, як броварі, фабрика паперу, млини, рафінерія і т. д. Мешканці одержать деякі користи з того, як електрику, кращі дороги і т. п., одначе мусітимуть платити більші податки.

— **Граничний рух у Снятині.** Крізь граничну стацію у Снятині переїхав дальший транспорт жидівських емігрантів до Палестини числом 200 осіб. Одночасно приїхала прогулька з Палестини у складі 80 осіб.

— **Крадежі в коломийській почті.** Коломийський суд займався справою почтового листоноша Ст. Гмира, що спроневірив 3.000 зол. призначених для емеритів і вкрав 1.000 зол. листоношеві Бліхарському. Фальшував теж підписи емеритів на чеках. Після переведеної розправи Гмира засуджено на два роки тяжкої вязниці.

— **Повітовим старостою в Яворові** іменувало міністерство внутрішніх справ ртм. Ст. Косовського.

— **Третій костел у Бориславі.** Минулої неділі відбулося в Бориславі посвячення угольного каменя третього з черги костела. Будова буде скінчена за кілька місяців.

— **Голодівка вязнів у Станиславові.** У звязку з бомбовими замахами на жидівські домівки і склепи в ріжних містах Сх. Галичини арештовано у Львові, Станиславові й Тернополі кільканацять осіб, переважно студентів львівського університету і політехніки. Томущо слідство вело станиславівська влада, всіх арештованих відставлено до слідчої вязниці у Станиславові, де вони перед кількома днями розпочали голодівку. Тим способом хотять приспішити доведення до судової розправи. Всі вони члени нелегальної ОНР.

— **Новий провінційний часопис.** В Сокалі по-чав виходити безпартійний суспільний двотижневик „Голос знад Буга" під редакцією Петра Стефанишина. Якщо буде ведений розумно, може відограти поважну ролю в культурно-освітній організації надбужанської землі.

— **Учень збожеволів перед матурою.** З Рахова повідомляють, що Петро Око, учень місцевої приватної школи, збожеволів після писемної матури. На другий тиждень він мав ставати до устного іспиту зрілости. Його відставлено до заведення в Кульпаркові.

— **Трагічна їзда самоходом.** Власник дібр Журавно, кн. Чарторийський їхав самоходом із Станиславова до Журавно. В авті були крім нього теж його жінка, двоє дітей, виховниця і помічник шофера. На шосі коло Старого Села самохід з невідомої причини перевернувся у рів. Наслідок був такий, що кн. Чарторийський тяжко потовкся і помер незабаром у Журавні а його жінку, легше потовчену, відвезли до шпиталю. Інші подорожні вийшли ціло.

— **Волинська хроніка.** Окружний суд у Луцьку на виїздній сесії у Володимирі засудив надлісничого Юрія Генцеля за спроневірення 1.230 зол. на 8 місяців вязниці і податкового екзекутора Став. Рожанського за присвоєння податкових грошей на 2 місяці вязниці. — У Рівному засуджено солтиса Є. Черуху за крадіж громадських грошей на 8 місяців вязниці. — В Янівці пов. Рівно згоріло 6 господарств, причому попеклося тяжко двоє людей.

— **Летунська катастрофа** склалася на цивільному летовищі в Лавиці біля Познання. 26-літня Марія Гриновська вилетіла на ширяку, який на висоті 40 метрів дістався в корковтяг і впав на землю. Зпід розбитого ширяка добули тяжко потовчену летунку, яку в безнадійному стані відставили до шпиталю.

— **Пожежа.** В місцевості Сельцях пов. Козевище згоріло 30 селянських загород із мертвим і живим інвентарем. Шкоду обчислюють на кільканадесять тисяч зол.

— **Домагається 46.000 зол. за ногу.** До окружного суду в Кракові вплинула скарга Казимира Оржеховського проти дра С., лікаря шпиталю старозаконних на Чистім, та проти управи міста як власника шпиталю. Позивник зломив теріг ногу в коліні і наслідком лихої операції у згадуваному шпиталі він зісів окалічів. За те він домагається тепер 46.000 зол. відшкодування.

— **Боротьба поліції з коровою.** З міської різні в Лодзі вибігла на вулицю корова і викликала великий переполох між прохожими. Корова бігала довший час і атакувала людей, беручи їх на роги. В погоню за небезпечним звірятем кинулася поліція, але мусіла схоронитися до трамвайового воза і звідси почала стріляти. Остаточно корову вбили.

— **Чесько-совітське братання.** З кінцем ц. м. приїде до Праги російський хор із Совітів під управою С. Степникова і виступить з концертами 2. червня. На другий день його продукції надаватимуть всі чехословацькі радіостації.

— **Смерть з утіхи.** В касині гри в Бадені виграв 60-літній промисловець Адольф Авербах протягом ночі 40 тисяч шилінгів. Це щастя так сильно його зворушило, що він, вернувшись з касина до готелю, вмер від удару серця.

— **Большевицька комунікація** між Прагою і Москвою. В перших днях червня ц. р. буде уруханомлена летунська комунікація між Прагою і Москвою. Совітські летуни Тімошев і Гуревич вже скінчили пробні лети. Траса, довга 2.500 км., переходитиме вріжь Ужгород, Яси і Київ. Подорож обчислена на один день.

— **Жінка Молотова жидівка.** Жидівсько-американська газета „Дер Тег" оголосила розмову свого кореспондента з жінкою председника ради совітських народніх комісарів, Молотова. Вона походить із Америки як представниця совітського косметичного тресту в торговельних справах. При цій нагоді довідуємося, що товаришка Карповська-Молотов є жидівка з походження (її батько Арон Карп). Як відомо, жінка Сталіна та інших совітських можновладців, походять також із жидів.

— **Завзятий летун.** На летовищі під Будапештом німецький пільот Вольф Гірт упав зі ширяком на землю і зломив ногу. Той сам летун утратив уже одну ногу, яку йому ампутували наслідком катастрофи перед двома роками і тому літав дальше з протезою. Тепер буде літати мабуть з двома протезами.

— **Міжнародні шахові турніри** відбуваються в Бад-Наугаймі і Москві. Після осьмої рунди турніру в Бад'Наугаймі стан такий: Алехін 5 і пів, Керес 5 і пів, Альмес 5, Штальберг 4 і пів, Рельтіб і Боголюбов 4 і пів, Гайнікс 4, Відмар 3 і пів і т. д. Девята рунда принесла дальше зрівнання 20-літнього естонця Кереса з б. світовим мистцем Алехіном. Оба мають по 6 і пів точок на 9 розіграних партій.

— **Пімста зрадженого чоловіка.** Румунський поручник Константин Дімконеску одержав анонімний лист з повідомленням, що його жінка зраджує його з капітаном Міронеску. Анонімний автор подав також місце їхніх стріч. Офіцир справді стрінув у темному місці парку свою жінку і капітана Міронеску. Він добув револьвер і 5 стрілами положив обоїх на місці.

— **Великі міста в Італії.** На основі останнього спису населення Італія має тепер 42 міл. 438 тисяч мешканців. Цікава статистика 22 міст, що мають понад 100 тисяч мешканців. Два міста, Рим і Мілянo мають понад мільон мешканців, а саме Рим 1,178.491 і Мілянo 1.114.104. Дальше йдуть: Неаполь з 876.094 мешканців, Торіно 638.146, Дженова 627.690, Палермо 417.330, Фльоренція 330.687, Больонія 277.118, Венеція 265.988, Трієст 252.238, Катанія 243.812.

— **В мільонерській родині.** Жінка одного із синів мультимільонера, Лілліян Вандербільдт повила трійнята, самих хлопців. Старий Вандербільдт так тим утішився, що зараз у користь свого внука з тієї трійки здепонував у банку по 5 мільонів.

— **Ріжні вістки.** В Руані влаштовано велику маніфестацію в честь французької національної геройки Жанни д' Арк, спаленої англійцями 30. травня 1431 р. — У Сідней згинув новозеландський летун Чара у нещасливому випадку. — У провінції Санта-фе умово недужий, що втік із санаторійного заведення в Монтевідео, убив, опісля зварив і зїв 12-літну дитину. — Військовий літак у Фолькестон упав на електричні дроти і згорів разом з двома офіцирами. — Віденський автобус, яким їхало 29 вихованців лісного інституту до Передарулянії, впав до рова, наслідком чого трьох учнів згинуло, а багато потовклося. — В Манхаймі впали два трамваєві вози з висоти 2 метрів, при чому дві особи згинули. — На вязничному подвірі у Швеції страчено головника Адольфа Зефельда, званого „меклембурською потворою", якого засуджено на смерть за вбійство 12 молодих хлопців.

— **Пієтизм Петлюри до Франка.** У фейлетоні під тим заголовком у попередньому числі „Діла" попали такі більші друкарські помилки на ст. 4: 1 шп. р. 28 знизу треба читати „до **збирання** (зам. зближення) розсипаних сил", а 2 шп. 28 р. р. знизу „Дорогий **учителю**" (зам. приятелю).

— **Лікарство світової слави.** Коли в році 1899 Аспірина почала віддавати лікарям прислугу як помічник у боротьбі з болем, ніхто не вспів був передбачити її переможного ходу, яким це лікарство завоювало цілий світ. Вже в році 1900 39 лікарських засобів у ріжних краях світу покорялось Аспірині. Коли в році 1911 Папа Пій X. занедужав і Аспірина звільнила його від терпіння, стала вона справді вселюдська. У всіх частинах землі знають Аспірину. На далекому сході цінять її не менше як і в Державах Америки; в Африці як і в Австралії є Аспірин одиноким успішним засобом проти терпінь. Її лікувальне сила при болях голови, ревматизмові і гарячковій простуді майже від 40 літ дівне успішно.

ДИВОГЛЯДИ.

СТРАВИ АЛЯ ПУШКИН.

З „Ізвестій" довідуємося, що в совітських ресторанах дуже поширені страви з почесною назвою „мясо, з баралобею та огірком Пушкин", „котлети аля Пушкин". Тепер один із відділів державного промислу випустив на ринок річ небувалу „тісточко Пушкин", доречі одне з найгірших, які є. З цього приводу „Ізвестія" звертаються до совітських установ з таким покликом: „Дорогі товариші! Імя Пушкина вимагає більшої уваги для себе". Коротко: можете Пушкина читати, хоч він і несовітський поет, але не їдьте його жерть коли написаний на совітських наробах!

ЛАНЦЮГ ЩАСТЯ

Вряди-годи появляється в ріжних краях і ріжних містах ціпаві особи: ланцюг щастя. Це листи, які дістають ріжні люди з проханням, щоб переписати їх текст і післати двом, трьох, чи пятьом своїм знайомим з таким самим проханням. Зовсім як у забаві „Передай далі". Тепер ця забава приходить з Китаю у дещо зміненій формі; лист має бути любовний. Текст не грає тут ролі; він готовий. До нього додане звичайно застереження, що хто не вишле такого листа до трьох днів, того зустріне якесь велике нещастя. Не більше теж стежити за особою, до якої пишемо, бо це теж приносить лихо. Хто придумав цю забаву і з якою метою? — думки щодо цього ріжні. Дуже можливе, що якесь міністерство почти та філятелісти.

РИБА З ЧОТИРМА НОГАМИ.

Влітку 1935 р. вибралась до Гренландії група вчених, складена з данців, шведів і німців, під проводом стокгольмського палеонтольога проф. Ерика Стенсіо. Один із членів цієї експедиції др Лявге Кох, данець, відкрив рибу, що має чотири ноги. Це його відкриття є подекуди сенсацією для вчених тому, що такий тип живности завуває питання про еволюцію родів на землі. Виходило би, що треба знайти посередні форми переходу до тої чотирьохногої риби. Ноги віднайденої риби це вищо більше як сильно розвинені плавці. Гренландія це єдине досі місце на землі, про яке знаємо, що колись перед віками водні живини вийшли на суходіл, щоб там жити. Є теорія, що ті живини, що колись плавали по могутньому морі, згинули і тільки невеличка частина з них зуміла пристосуватись до умовин життя на землі. Чотириногa риба сьогодні це справжній дивоглад.

✝ Посмертні згадки.

АНТІН ЛУКАШЕВИЧ,

визначний український діяч на Буковині, помер 23. ц. м. в Чернівцях у 64 р. життя. За австрійських часів був послом до буковинського сойму та австрійського парляменту і брав живу участь в українському національному відродженні. Як власник дібр не гладав матеріяльних користей за свою працю і визначався незалежністю думки в громадських справах. Був теж радником двора і папським шамбеляном. За румунських часів був сенатором румунського парляменту, але серед змінених політичних умовин не міг відіграти замітної ролі. Перед смертю пожертвував значні легати на гр.-кат. церкву в Чернівцях та українські установи. В. й. п.!

Спорт.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ У ЛЬВОВІ.

Цьогорічне свято львівських спортовців пройшло з успіхом. Перед національними та клюбовими прапорами перефілювало у дисциплінованих рядах 10 товариств, разом понад 280 спортовців. Видців також з огляду на гарну погоду було доволі багато.

Спортові показові змагання, що відбувалися по промові голови УСС і дефіляді, стояли на високому рівні. Впали три легкоатлетичні рекорди, один вирівнений. Шкода тільки, що осяги в бігах не можуть бути затверджені, бо були мірені тільки двома стоперами.

У **100-метрівці** Мартинович (УССК) **мав 11.1** (давній рекорд 11.4), 2) Банах (УССК), 3) Орлик (Богун). **3000 м.** виграв Варцаба осягом також кращим від рекорду 9.41. 2) Гаврилюк (Чорнюк), 3) Соколовський (УССК). Ще один рекорд упав (а властиво підійся) у **скоку вгору**, де Бойцун (Плай) і Варцаба осягнули рівно по 1.65.5 м. 2) Бартошко (Буревій) 1.55.

В жіночих конкуренціях Кобзарівна (Плай) вирівняла свій рекорд на **60 м. — 8.2.** 2) Балицька (Плай), 3) Цьопка (УССК). Дуже добрі осяги були в жіночім **скоку вдовжінь**, де пять змагунок переступило 4 м. 1) Кобзар (Плай) 4.62, 2) Скоцень (Буревій) 4.05, 3) Хомик (Плай) 4.04, 4) Іванишин (Тризуб) 4.02, 5) Соколовська (УССК) 4.00 м.

В міжчасі відбувалися також змагання у спортових грах. У **поривянці** Чорнюк виграв з Тризубом 4:1 (2:0). **Відбиванка жінок** Плай — Буревій 2:0; **мужчини:** Богун — Сокіл IV 2:0. Наконець у дуже цікавій грі в **кошівку** Плай переміг УССК 13:10 (2:6).

День Українського Спортовця, що має на ціли пропаганду українського спорту серед ширшого громадянства, сповнив цього року своє завдання якнайкраще.

АНГЛІЯНЦІ ВИГРАЛИ У ВАРШАВІ, ПРОГРАЛИ У КРАКОВІ.

Англійська професійна дружина Челсі, що займає в табелі ліги 8-е місце, розіграла в суботу 23. ц. м. змагання в репрезентацією Польщі у Варшаві: які вирівняла з вислідом **2:0 (1:0)** у свою користь. У неділю 24. ц. м. розіграла та сама дружина змагання з Вислою **у** Кракові (з приводу її 30-ліття) і програла їх **0:1 (0:1).**

МІЖОКРУЖНІ ЗМАГАННЯ.

СТАНИСЛАВІВ. Станиславія — Львів 2:1 (1:1).

Станиславія мав перевагу і виграв заслужено. Публіки 4.000. Судив п. Розпінець.

ЧЕНСТОХОВА. Познань — Кельце 4:2 (2:2).

ВИЛЬНО. Вільно — Ліга І. 2:1 (2:0).

ЛУЦЬК. Ліга II. — Волинь 6:3 (3:1).

ЛЮБЛИН. Кроків — Люблин 4:4 (3:1).

БЕРЕСТЯ. Варшава — Полісся 9:0 (7:0).

БИДГОЩ. Поморе — Шлеськ 3:2 (1:1).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Огниско 1:1 (1:0).

ПЕРЕМИШЛЬ. Чувай — Ресовія 6:1 (3:1).

По цих змаганнях у І. групі веде Польонія, II. Чувай.

ЗМАГАННЯ ТОВАРИСЬКІ.

ЗОЛОЧІВ. Р. К. С. (Львів) — Яніна 3:2 (2:1).

ТЕРНОПІЛЬ. Поділля — Легіон 2:2 (2:2).

ТЕРНОПІЛЬ. Єгуда — Кресы 3:2 (2:1).

ЗМАГАННЯ ЗА КОРДОНОМ.

БУКАРЕШТ. Румунія — Болгарія 4:1 (1:1).

БАЗЕЛЬ. Швайцарія — Бельгія 1:1 (1:0)

БІЛГОРОД. С. К. Белград — Ліверпуль 3:2 (2:1).

Сенсаційна перемога сербської дружини над англійською.

БРЕМЕН. Північна Німеччина — Північна Голандія 10:1

Нові книжки й журнали.

WIADOMOŚCI ROLNICZE. Lwów. 17. maja 1936. R. III. № 19

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького

СОКАЛЬ (сала Сокола):
26. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ДОЛИНА:
26. V. Ніна теща.
27. V. Лев з Абісинії.
28. V. Отаман Пісня.
29. V. Барон цигайський.

Великий Театр:

Вівторок, 26. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година". Ціни найнижчі. Середа, 27. V. год. 8. веч. Крамарі слави". Купони „Або" неважні!

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинуачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Ян Твардовський".
ВАНДА: „Втікачі", „Вацусь".
ГРАЖИНА: „Страшний Двір" на осн. Ст. Монюшка.
КАСІНО: „Квітирка в Пратеру".
КОЛІСЕЙ: „Ведика княжна та готеевий хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Пат і Патахон як джезбендисти", „Належу до тебе".
МУЗА: „Бавті".
ПАН: „Ця або моя" з Джітою Альпар.
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кенуров та Мартою Еггерт.
ПАЛЯС: „Рай на землі".
РАЙ: „Циганський барон".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Дівчина з посте-рестанте", ревія „Лише до нас".
ТОН: „Бездомні" з Патом і Патахоном.
УТІХА: „Пригоди пендячника" і ревія.
ХИМЕРА: „Біла парада".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Грецін.

закордонне радіо.

Вівторок, 26. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Розр. концерт, 15.20 Вокальна авдиція для дітей, 17.20 Соліст: віол., тенор, 20.00 „Рідний край кличе" вок.-муз. авд., 22.10 Форт. й орг. твори Регера, Прага (470,2) 16.10 Концерт орк., 17.20 Скрипка, 20.05 Симф. концерт, Париж (1648) 11.00, 12.15 Вок.-інстр. концерт, 20.45 Давні й нові пісеньки, Білгород (437,3) 12.00 Популярна музика, 18.00 Форт. ресіталь, 18.30 Пісеньки, 19.50 Соліст, Берлін (356.7) 17.30 Муз.-літ. авдиція, 19.00 камер. музика, 20.10 Мельодії з усього світа Кенігсвустергавзен (1571) 12.00, 20.10 Концерт, 17.50 Італ. нар. пісні, Гівтер тенор, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для села, 16.50 Франконські композитори, 18.00 Популярна музика, Будапешт (549,5) 17.30 Цит. музика, 19.00 Спів, 21.30 Сальон. музика, 23.20 Скрип. ресіталь, Мілян (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Сімон Боккенегра" оп. Верді, Рим (420,8) 13.20 Орк. концерт, 22.00 Форт. ресіталь.

Середа, 27. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.40 Концерт, 17.15 Сонати на кларнет і форт. Бранса, 22.10 Муз. мініятури, квартет Гавтенгайма, Прага (470.2) 11.05 Сальон. музика, 15.00 Концерт, Париж (1648) 11.00 Симф. музика, 20.00 Гасконські пісеньки, 20.45 „Японська честь" пєса Антельма з муз. Гомасія, Білгород (437,3) 16.20 Популярна музика, Берлін (356,7) 15.15 Легка музика, 20.45 Музика, Кенігсвустергавзен (1571) 14.00 Музика, 18.00 Форт. музика, 20.10 Оп. музика Вагнера, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Концерт, 17.00 Форт. ресіталь, 18.00 Розр. концерт, йодлерка, 19.00 Камер. музика, Будапешт (549,5) 12.05 Форт., скрипка, 22.25 Цит. музика, Мілян (368.6) 17.15 Музика, 20.40 Концерт хору римської Базиліки, Рим (420,8) 13.20 Популярна музика, 19.45 Легка музика, 22.45 Танкова музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 26. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуденний дениик, 12.15 Для мол. дітей: Історія трьох вітрів, 12.30 Великі увертюри, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сальонове тріо, 16.00 Скринька ПКО, 16.50 „Отелло" Верді, з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Новочасна архітектура в Польщі, 17.15 Форт. ресіталь Зігріди Шнефойгт, 17.45 Куток мови, 17.55 Танкова музика, пісеньки, 18.30 Технічна скринька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Авд.: Молодий консерватист слухає свого репертуару (форт. О. Отавова), 19.00 Львівський актуальний фейлетон, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекляма, 19.30 Реклямовий концерт, 19.40, 19.49 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Монольог Ів. Тишкевича, 20.10 Симф. концерт, орх., форт., 22.30 Йос. Шмідт, гр. пл., 22.45 „Полєнс Антліц" відч. у німецькій мові, 23.05 Літер. хвилини: Твори Тал. Голендра, 23.15 „Вечором", гр. пл.

Середа, 27. травня 1935.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуденний дениик, 11.15 Дієта при захворіннях кормового проводу, 13.30 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Думки (Монюшко, Желенський) гр. пл., 16.00 Курпіяські пісні в вик. дітей з Остроленки, 16.20 Спів. ресіталь Ванди Калєвичівни у супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Про недокачанки суспільних організацій, 17.20 Тисяча тактів музики, орх., 17.50 Про книжку Брема „Життя звірів", 18.00 Камер. концерт, 18.30 З історії гарного Неаполю, 18.45 Хвилина Фр. Крайзлера, гр. пл., 19.00 Льогіка моди, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклямовий концерт, 19.40, 19.44 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Із маловідомих опер, гр. пл., 20.40 Вечірній дениик, 20.50 Із сучасної Польщі, 21.00 Трансм. з Бухарешту: Румунський європ. концерт, 22.00 „Христина й Варвара" літер. нарис Старовейської-Морстинової, 22.13 Актуальна гутірка, 22.25 Танкова музика, орх.

БІРЖА.

Варшава, 25. 5. (ПАТ).

Девізи.

Бельгія 89.00, 90.08, 89.72, Берлін 213.98, 212.94, Данциг 100.00 120, 99.80, Голяндія 399.45, 360.17, 338.75, Копенгаген 118.30 118.59, 118.01, Лондон 26.50, 26.57, 26.43, Н. Йорк 531.75, 535.33, 530.50, Нью Йорк тел. 532, 535.25, 530.75, Осльо 133.10, 133.43, 132.77, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 22.01, 22.09, 21.97, Стокгольм 136.65, 136.98, Швайцарія 171.80, 172.14, 171.46, Відень 100, 99.60, Італія 42.10, 41.80, Гельсінки 11.07, 11.64, Еспанія 72.70, 72.40, Монтреаль 530.50, 528.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 99·08 — 89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.02 — 34.92, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фльорени голяндські 360.17 — 358.45, Фунти англ. 26.57 — 26.42, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60— 19.50, Корони данські 118.59 — 117.75, Корони норв. 133.43 — 132.40, Корони шведські 136.98—136.00, Ліри італ. 36.00 — 35.00, Марки фінл. 11.70 — 11.50, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шіл. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 139—134.

Акції.

Банк Польський 101—104, Ліліпол 13— 12.60, Страховичі 34.75—34.75.

Папери.

3-прц інвест. І серія 66.40, 2 с. 67.25, серії по 73, 5 конверсійна 52, 6-прц дол. 79.50, 80, 4-прц. дол. 50. 7 прц. стаб. 61, 61.25, 62.75 дрібні 74 сотик.

Ширіть наш часопис!

Об'єктив Doublet.
Постійна гострота.
Розмір знимок 4×6½ цм.

Один натиск і знимка готова —

ГОСТРА, ВИРАЗНА, ГАРНА завдяки прикметам популярних камер „Кодак":

пуделкова **Baby Brownie** зол. **12.50**
складана **Bullet** зол. **20.—**
складана **Jiffy** зол. **35.—**

і високочулих плівок **Verichrome** *28*

„є найпевніші".

Оглянь в кожнім фотоскладі.

Kodak Sp. z o. o. — Warszawa, plac Napoleona 8.

ШИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 25-го травня н. р. кооперативам платна за: льоно Львів
1 кг. масла десер. бльок. . . . 2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дас начет . . . . . 2.20 „
1 л. молока від 24. V. . . . . 0·13 „
1 к. вець . . . . . 2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на яйця вдержана, на молоко занижена.

Маслосоюз повідомляє, що від 25. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвір птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури нол. товсті без остріг. 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає живих доставців.

ОПОВІСТКИ.

Товариші і Товариші III. (II.) державної Учит. Сем. у Львові! Наш початковальний зізд усіх річників від 1919—1936 відбудеться у Львові в четвер 25. червня 1936. Участь зголошувати у Марійки Ільницької-Ганущакової. Львів, ул. Перацького ч. 24 до 15. червня 1936. Прибувайте всі! — о. Юліян Дзерович, директор. 2173

ЛІТНИЩА

ЯМНЕ БІЛЯ ЯРЕМЧА. Кімнати, цілоденне утримання, а також поодиноко: сніданки, обіди та вечері по направду низьких цінах поручає вже від 1. червня Зарицька Володимира, Ямне, дім Михайла Павлюка, також Львів. Жулінського 6, партер. 2143

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МЕТКОГО СПІЛЬНИКА, СПІЛЬНИЧКУ із вкладом 3.000—5.000 золотих прийме українська промислова фірма. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „СТАЛА ПЛАТНЯ". 2129 3—3

РІЖНІ

ФОРТЕПІЯНИ. ПІЯНІНА знаменитої з гарантією дешево продає Ганак, Пілсудського 21. 2130 5—10

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупни у фабричних складах Львів. ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 10-?

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ вспяних кімнат дешево і солідні можна дістати у вир-бні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 9, в подвір'ю. 2144 8-30

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, взуття. 1914 13-?

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 116 (14.365). Львів, середа 27. травня 1936. Рік LVII.

Число оплачено гуртом. Opłata oplacona ryczałtem.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарня: 229-28. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Панамериканська конференція займеться справою Абісинії?

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 26. 5. ПАТ. Як подає „Дяріо да Ніюте", Бразилія в порозумінні зі Злученими Державами та південно-американськими республіками заявила італійському урядові, що питанням визнання анексії Абісинії займеться панамериканська конференція.

НЕГУС НЕ МОГТИМЕ ВЕСТИ ДИПЛЬОМАТИЧНОЇ НІ ПРОПАГАНДИВНОЇ АКЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Побут негуса в Англії матиме приватний характер, — він не буде переговорювати з представниками брит. уряду, здається не могтиме брати участи у публичних зборах ані дописувати до часописів. Негус подорожує інкогніто, тому правдоподібно на льондонському дворці ніхто його не повитає.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Гайле Селясіе у лекшив становище брит. уряду, повідомляючи, що до Льондону приїде інкогніто і не жде ніякого офіційного повитання. В середу рано причалить він на кружляку „Кептавн" до Гібралтару, після двох днів відпливе на пасажирському пароплаві „Оксфорд", що причалить до Англії здається на слідуючу п'ятницю.

ПРОТИБРИТІЙСЬКА ПРОПАГАНДА В ІТАЛІЙСЬКОМУ РАДІО.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Один посол звернув увагу в палаті громад, що італ. радіостації ведуть протибританську пропаганду в арабській та індуській мові. Мін. Іден відповів, що брит. уряд слідкує за тією справою і вже навіть зробив відповідний демарш у Римі.

Справа французької залізниці в Абісинії.

РИМ, 26. 5. ПАТ. Півурядові круги уважають безосновним несупокій французької преси за політичне та господарське майбутнє Джібуті з огляду на анексію Абісинії. Ця країна не дістала ще нормальної цивільної адміністрації, яка заступить теперішню військову окупацію.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. На запит у палаті громад мін. Іден відповів, що французький уряд не дозволює транспортувати через Джібуті військ ані военного матеріялу, зате транспорти харчів, одягу і т. п. перепускає, трактуючи їх як звичайні торговельні трансакції та побираючи від них нормальні оплати.

ЗАВОЮВАННЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. Стефані. З півночі надходять більші військові сили і посуваються на південь та на захід для політичної контролі над всіми провінціями Абісинії.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ АНКОБЕР.

АДІС АБЕБА, 26. 5. ПАТ. Кольона еритрейських військ заняла місто Анкобер.

ІТАЛ. ПОЛІЦІЯ В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. ПАТ. Поліц. службу віддали італ. карабінірам, поділивши місто на 4 комісаріяти.

ІТАЛ. ЧАСОПИС В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. ПАТ. Появилося перше число „Джіорналє ді Адіс Абеба"; редагують його журналісти, що вступили до італ. армії як добровольці.

(ВІДПУСТКА БРИТІЙСЬКОГО ПОСЛА З АДІС АБЕБИ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Мін. Іден заявив у палаті громад, що не думає відкликувати посла з Адіс Абеби, який приїде небавом на відпустку, „що належиться йому віддавна". (Можливо, що тим способом В. Британія хоче непомітно зліквідувати свою дипльоматичну станицю в Абісинії та визнати анексію тієї країни).

НОВИЙ ГУБЕРНАТОР ІТАЛ. СОМАЛІЇ.

РИМ, 26. 5. ПАТ. Ген. Сантіні виїхав з Адіс Абеби до Могадішіо, щоб обняти становище губернатора Сомалії.

РОЗЧЛЕНУВАННЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. Авас. До Еритреї приключили також абіс. провінцію Тігре по ріку Такезе. Керму збільшеної Еритреї обняв ген. Гудзоні.

Нема переговорів над середземноморським пактом.

ІТАЛІЙЦІ ФОРТИФІКУЮТЬ АЛЬБАНІЮ.

РИМ, 26. 5. Стефані. Компетентні римські круги не потверджують поголоски про переговори в справі середземноморського пакту. Взагалі від хвилі введення санкцій Італія не бере участи у ніяких міжнародніх договорах.

БІЛГОРОД, 26. 5. ПАТ. Тутешня преса повідомляє, — за грецькими джерелами — що під проводом італ. старшин переводять в Альванії великі фортифікаційні праці, зокрема в околиці Вальони.

Хто буде бельґійським премієром?

БРІССЕЛЬ, 26. 5. ПАТ. Нині прем. Ван Зеланд зголосить димісію уряду. Тому що після останніх виборів соціялісти мають 7 мандатів більше, як католики, король правдоподібно запропонує становище премієра голові II. Інтернаціоналу Вандервельде. З огляду на те, що Ван Зеланд має великі симпатії у соціялістів, правдоподібно він залишиться на чолі уряду трьох найбільших партій.

Трудноші в англьо-совітських переговорах.

ЛЬОНДОН, 26. 5. Райтер. Вчора пополудні приступили знову до морських переговорів. Обом сторонам важко дійти до порозуміння зокрема в одній справі: Большевики не хотять піддати ніяким обмеженням своєї фльоти на Тихому Океані, Англія не хоче на те погодитися, бо як вона, так і Злучені Держави мають на Тихому Океані свої інтереси.

Поширюйте передплату!

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовлятн в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

Чи „Сокіл-Батько" дібється затвердження свого статуту?!

Характеристичний причинок до пізнання сучасних польсько-українських відносин та підложа, на якому ширяться комунізм.

Львів, 26. травня 1936.

Раз-у-раз чуємо резолюції ріжних польських прилюдних зборів та читаємо статті у польській пресі про конечність мобілізувати всі сили для боротьби з комуністичною небезпекою, що наче зараз ширяться тепер по всій Польщі, зокрема й головно у східних і південно-східних воєвідствах. Всі ті голоси беруть під увагу мобілізацію *лише* **польських** протикомуністичних сил. Цікаво, з якими **польськими** силами можна йти на **українське** село, щоб там на місці поборювати комунізм?! Поліція, Стшелець?! Чи вони можуть успішно протиставитись большевизації українського села?! І **чи така большевизація лежить в інтересі держави?!** Колиж на всі ці запити відповідь негативна, тоді — ясно — сама льогіка каже протиставити комуні на українському етнічному терені такі **конструктивні українські сили**, які єдино можуть перемогти комуну: атракційністю своєї ідеї, своїм позитивним змістом, своєю практичною роботою.

Ясна річ, що у першому ряді тих конструктивних сил, поруч з культурно-освітньою та господарською працею серед селянських низів і серед міщанської молоді, є тіловиховні організації. А серед них одно з провідних місць займає „Сокіл-Батько", найстарша й найбільш відома у нас українська руханково-спортова організація, яка прославила девізу „у здоровому тілі — здорова душа". І ось саме на прикладі Сокола-Батька чудово видні ті дивоглядні відносини, які з одного боку характеризують загальну польсько-українську дійсність, з другого — виявляють підложа, що на ньому ширяться у нашому селі комуна. На прикладі Сокола-Батька якраз бачимо, як замість підтримувати українські найбільш конструктивні протикомуністичні сили — польські адміністраційні чинники спутують ці сили, не дають їм законної змоги діяти і розвиватись.

Ще в травні 1934 р. вислало Товариство Сокіл-Батько через городське староство до воєвідського уряду у Львові проект зміненого, згідно з вимогами нового закону про товариства, статуту. Не важаючи на пречисленні інтервенції поодиноких членів Старшини у влади в справі швидшого затвердження зголошеного проекту статуту, Т-во Сокіл-Батько до нині, хоча минуло від того часу вже повних 2 роки, не дочекалось позитивної відповіди. Статут Т-ва Сокіл-Батько пролежав довший час у городському старості, яке відіслало його до воєвідського уряду, цей передав його щойно в осені 1935 р. до міністерства внутрішніх справ, — і там він і досі спочиває.

Через те від часу введення в життя нового закону про товариства, себто від 1. січня 1933 р. Т-во Сокіл-Батько не мало змоги оперувати на підставі дотеперішнього статуту ні одного нового сокільського гнізда. Стан сокільської організа-

ції, що до світової війни числив поважну кількість 886 гнізд, тепер змалів до числа 240 гнізд. Ще у 1928 р. було відновлених біля 500 гнізд, однак пізніше наслідком важких відносин, головно через утруднення від адміністраційних чинників (розвязування гнізд, накладання адміністраційних кар за ношення сокільського одностою), якими через появу у 1935 р. закону про пожежництво, який примусив усі пожежно-руханкові сокільські гнізда змінити статути на тип руханково-спортовий (та зміна потягнула за собою у кожному випадку кошти 33 зол.) число сокільських гнізд упало до теперішнього стану.

Впродовж трьох і пів року нема майже дня, в якім канцелярія Сокола-Батька не дістала б з різних сторін краю листів з домаганням прислати статут для основання сокільського гнізда. Т-во Сокіл-Батько безрадне і на всі домагання мусить давати відповідь: „статути ще не затверджені владою".

Однак край нетерпеливиться. Деякі місцевості кількакратно, що якийсь час, звертаються за статутами. Люди, що відносяться до Т-ва Сокіл-Батько за статутами, хочуть мати в себе лише сокільське гніздо, а не іншу руханкову чи спортову організацію. Бо в численних селах чи містечках, передовсім там, де вже сокільське гніздо існувало, вкорінилась передвоєнна сокільська традиція і живуть ще люди, що колись активно працювали в сокільській організації. Зрештою сокільська ідея, що пропагує тілесну культуру впарі з духовим відродженням та виробленням характеру, поборюючи у своєму нутрі всяку політичну партійність, впродовж свого понад 42-літнього існування здобула собі серед нашого народу численних прихильників і авеличників, які в інших організаціях почувались би ніяково.

Старі сокільські прапори заховані в музеях чи церквах — ждуть тої хвилини, коли знову зможуть гуртувати біля себе для позитивної праці молодь, що тепер розпорошена, не маючи де вкладувати своєї молодечої енергії, віддається дивним іграшкам, або — попадає у різні комунізуючі гурти, які деправують здорові душі наших селян і міщан. Якже організувати оборону душ української молоді перед комуністичною деприваційною, коли навіть така стара організація, як Сокіл-Батько, що самою своєю фірмою дає гарантію легалізму й конструктивізму, не може добитись затвердження.

Коли приглянемось життю у терені, зауважимо явище, що всюди там де існують сокільські гнізда, — молодь культурніша, а комуністичні впливи не мають туди зовсім доступу, або є так паралізовані, що не мають відваги проявлятись.

Сокільська організація в теперішню пору має виконати велику задачу. Лише треба, щоб і наші відповідальні громадянські діячі краще ставились до неї, до чинника суспільно-конструктивного і щоб польські державні чинники не відмовляли їй прав до розвою. Подумати лише: Тоді, коли комуністична дурійка обхоплює чимраз більше нашу молодь по селах, тоді сокільська організація не може добитись затвердження свого статуту! Запитуємо, в чиїм інтересі є, щоб замість сокільської організації розвивались комсомоли по наших селах?

Доки будуть ще українські Соколи ждати на затвердження статуту своєї організації?!

З життя українців у Румунії.

(Від власного кореспондента).

УКРАЇНЦІ ПО ЧУЖИХ ПАРТІЯХ.

Ми вже згадали раз у „Ділі" про „українських" урядових парляментаристів, сенатора о. Стусяка та посла учителя Мигасюка. Урядова ліберальна партія уможливила їм здобути мандати, але зате мають вони в парляменті — мовчати.

Як зачуваємо, число кандидатів на такі партійні показові мандати збільшується. Румунська опозиційна націоналцараністична партія збогатилася ще одним українським „провінційним лідером" в особі бувшого соціяліста та редактора „Нового Життя" І. Микитовича. Покинувши свою „матірню" соціял-демократичну організацію (де ред. Микитович оздоблювався сповіщенням „українським інтернаціоналізмом"), вступив він із кількома своїми прихильниками до „буржуазної" партії рум. хліборобів. Мабуть ред. Микитович забув на свої войовничі випади проти „галицьких угодовців" та їх буковинських імітаторів, які, мовляв, „зрадили маси в користь чужої буржуазії".

Але нема такого злого, щоб на добро не вийшло. Вступив п. Микитович знов до чужої партії, та цим разом вже до християнської. Чернівська соціял-демократична партія тратить із цим виступом свій „міжнародній" характер і залишається лівою жидівською партією. Правда, робляться заходи направити цю втрату на іншому місці, в повіті Сторожинці (де місцеву організацію соціялістів веде українець Ямчик), але це вже марні зусилля, бо наші маси потерпіли досить саме через пропаганду крайніх політичних угрупувань.

Бажаємо п. Микитовичеві ще дальшої „еволюції" — але цим разом вже до Української Нац. Партії.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

З ДІЯЛЬНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ НА БУКОВИНІ.

Рухливе просвітне Т-во „Міщанський Хор" відіграло „Ясні Зорі", драму Б. Грінченка. Сала чернівського Народнього Дому була заповнена міщанством та селянами з дооколичних сіл. Згадане товариство належить до тих нечисленних українських організацій, що задержали зв'язки із нашим населенням. Головою „М. Х." є б. радник А. Завада.

Чернівська „Жіноча Громада" улаштувала З. ц. м. „День Матери". Програму цієї імпрези виконали сироти захоронки. Заходом „Ж. Гром." відбулося теж кілька відчитів на різні теми.

На Зелені Свята відбудеться в Чернівцях свято І. Воробкевича, в якім беруть участь мужеський хор та орхестра „Буковинського Кобзаря".

ПРОВІДНИК РУМ. ФАШИСТІВ — РОДОМ УКРАЇНЕЦЬ.

Букарештенські щоденники „Дрептатя", „Лупта" та „Кручяда Романізмулуй" містять цікаву новину про етнічне походження „капітана" Зеленої Гвардії (тепер легальної політичної організації „Все для батьківщини") п. Зеля Кодряна. Дід „капітана" цієї правої української нежерної партії був із походження „буковин-

о. О. ПРИСТАЙ. 30

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Залякані мурини, не знаючи, який оборот візьме війна, що велася за їх визволення або дальшу неволю, зайняли байдужне, чи пак „нейтральне" становище. Проте потайки помагали Унії, тобто північним стейтам, бо розуміли вагу боротьби, де йшло про їх власну волю.

По чотирьох роках страшної громадянської війни спустошів увесь край і в ньому запанувала нужда. А воєнне щастя перехилилося на сторону Унії та її президента А. Лінкольна. Сконфедеровані південні стейти опинились в розпучливому положенні[1]). Програвши підряд кілька битв, звернувся дня 3. квітня 1865. р. їх військовий вождь генерал Лі до головної кватири командата військ Унії генерала Грента в малому селі Еломотак Корт Гавз, де заявив капітуляцію і під лагідними умовами склав зброю.

Війна закінчилася. А безпосередньо по ній був убитий з руки мурина[2]) спаситель муринських невільників, великий президент Авраам Лінкольн. Він упав жертвою в боротьбі за волю чорної раси в Злучених Державах Північної Америки.

14. ЧОРНІ АМЕРИКАНЦІ.

Волів би я гарувати до суду-віку, ніж мав би я, брате, стати білим чоловіком!

Муринська народня приповідка.

По знесенні невільництва мурини відродилися. Почали масово записувати свої діти до американських прилюдних шкіл. Здібніші мурини, закінчивши народню школу, продовжали студії у середніх і вищих школах та університетах. А старші записувалися на різні вечірні курси. В день працювали й заробляли на життя, а вечором поглиблювали свою освіту.

Муринський нарід з природи талановитий. Бог нічим не упослідив його. Тому опинившись у вільних умовинах життя, почав освічуватися, дорібляться маєтків і взагалі здоганяти білі народи. Згодом перемінювалися мурини в культурних чорних американців.

Мурини визначаються досить великою культурою духа. Про їх вроджений хист маємо багато доказів. Вони вражливі, вміють відчувати кривду і вміють оцінити та віддячитися навіть власним життям за добродійство. Свої почування висловлюють мурини у своєрідній поезії. Їх народні пісні оспівують душевні болі і радощі, вони мають у собі простоту, безпосередність, стихійну силу та багато уяви.

Тепер здобули вже собі мурини право громадянства майже у всіх ділянках суспільного життя. Їх можна зустрінути у всіх професіях. У школах віддавна був значний відсоток муринських дітей. Вони трималися всюди й завжди у своєму гурті, осторонь білих. Але, як бувало добрий товариш чорної раси вмішався до чорних, то вони його радо приймали й ставились до нього наче до свого.

Самі мурини дуже різнились між собою. Серед них були різні типи. Одні вже своїм зверхнім виглядом не робили доброго враження: присадкуватої будови тіла, що мали чорно-смолисте волосся, взад висунене плоске чоло, висунені костисті щоки, чорні пронизливі очі з молочно-білими білками, широкий розплесканий ніс з великими дірами, грубі звиснені уста та сніжно-білі здорові зуби.

Ця порода муринів стояла з усіх чорних на найнижчому соціяльному ступні. Вони були звичайно зайняті при найтяжчих і найнеприємніших роботах. Чистили міські канали, вивозили сміття, згортали болото по вулицях, працювали в небезпечних для здоровля і життя хемічних фабриках і т. д. Мешкали в улицях подальше від середмістя. Їх дільниці були занечищені а також самі ці мурини ходили завжди дуже недбало одягнені. Від них заносило не тільки питомим муринам гострим потом, але ще й якимось сопухом.

У дільницях цього муринського племени виводилися часто бандити-горлорізи, т. зв. голдапси що вечорами або вночі нападали у відлюдних і погано освітлених вулицях на прохожих та грабили їм гроші, годинники, перстені і т. п. Відмовляти послуху муринському грабіжникові було небезпечно, бо він не жартував. Хто на його розказ не підніс рук угору, того він клав трупом на місці. Найліпше було оминати ці дільниці або їхати в них трамваєм чи автом. Та цих муринів не було видко багато.

Друге муринське племя вже з вигляду було приємніше й шляхетне. Серед нього були культурні, працьовиті й багаті люди. Ці мурини між іншим обслугували залізниці, особливо експреси — поспішні поїзди що курсували між головними містами, віддаленими від себе величезними просторами. Щоб подорожні вигідно могли їхати в подорож мали поїзди по кілька „пульманових" спальних вагонів і реставраційний, а також, розуміється, численну обслугу. Вона складалася здебільшого з чорних муринів у білих одягах, що працювали дуже дбайливо й зручно. Для подорожніх були услужні, чемні й послушні. Старалися відгадати думки й бажання кожного подорожника. Як поїзд зупинявся, то мурини перші вискакували й помагали подорожнім висідати з нього. **(Далі буде.)**

[1]) Один доляр Унії рівнався 60 долярам сконфедерованих південних стейтів. В Унії коштував фунт мяса 1 доляр 50 центів, а в столиці південної конфедерації 37 долярів! Там за корець муки плятили 300 долярів, а за пару черевиків 150 долярів.

[2]) До цього злочину намовили не свідомого мурина плянтатори і власники невільників, що в такий гидкий спосіб відплатилися на благородній А. Лінкольні за те, що він знів невільництво.

ським рутеном", називався Зелінський і був ліСничим одного молдавського боярина. Часи минаються і з Зелінського повстав „молдованин" Зелеа а в додаток ще Кодряну (значить в румунській мові: лісничий). Тому, що вже дід забув на своє етнічне походження, нас не дивує, що й півофіціоз партії внука Зелі Кодряна, щоденник „Порунка Времій", гремить на „рутенів" та на аразок „Універсула" відкриває все свіжі „виступи" прибувших із Галичини іредентистів.

ВИСТАВА ВИН ЗАПОРОЩЕНКА.

З нагоди загальної виставки вин, що відбувається в Букарешті між 17.—24. ц. м., відкрив і свою виставу винних виробів знавий промисловець п. Волод. Запорощенко, українець із Бесарабії. Виставу відвідали запрошені члени української громади й подивляли організаційний хист цього чи не одинокого великого промисловця-українця в Румунії. По сердечному привітті висвітлено цікаву фільму, в якій представлено посілости й технічні заведення п. Запорощенка. —о.

БІЙКА АНГЛІЙСЬКИХ ФАШИСТІВ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. На зборах англ. фашистівської партії в Оксфорді якийсь осібняк кидав вигуки проти промови голови партії. Це викликало бійку, у якій кількох фашистів ранили.

АМЕРИКАНСЬКА ВІЗИТА В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 26. 5. ПАТ. До Йокогами прибув з офіційною візитою на чердаку корабля „Августе" начальний вожд азійської фльоти Злучених Держав.

НІМЕЦЬКІ КОЛЬОНІСТИ ОРГАНІЗУВАЛИ РЕВОЛЮЦІЮ В БРАЗИЛІЇ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 26. 5. ПАТ. Влада покінчила слідство проти комуністів, що намагалися викликати революцію в листопаді мин. року. Виявилося, що жінка провідника браз. комуністів — це відома німецька комуністка; подібно й інший ком. діяч — це б. комун. посол до Райхстагу.

Воєнний стан покінчений, уряд привернув ряд вольностей, м. ін. незайманість послів і сенаторів (чотирьох послів та одного сенатора комуністів арештували). Для лівих радикальних агітаторів закладають рільничі карні кольонії.

КИТАЙ ЗАПОВІДАЄ НИЩЕННЯ КОМУНІЗМУ.

НАНКІН, 26. 5. ПАТ. Міністер закорд. справ китайського уряду заявив у промові, що Китай не заключив ніякого тайного договору зі СССР, бо сподіється відродитися власними силами. Комунізм небавом винищать, бо не можуть толерувати діяльности, що насильно старається повалити теперішній устрій.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Рекордовий успіх

КЛІЄНТІВ „НАДІЇ" В 35-ій ЛЬОТЕРІЇ:

100.000 — зол.
на ч. 104798

100.000 — зол.
на ч. 192588

50.000 — зол. на ч. 50932 **50.000 — зол.** на ч. 111070

50.000 — зол. на ч. 192672

20.000 зол. на ч. 164148
30.000 зол. на ч. 164247
10.000 зол. на ч. 24359
10.000 зол. на ч. 27411
10.000 зол. на ч. 43121
10.000 зол. на ч. 65637
10.000 зол. на ч. 79831
10.000 зол. на ч. 81677
10.000 зол. на ч. 81815
10.000 зол. на ч. 81859
20.000 зол. на ч. 53748
20.000 зол. на ч. 144924
10.000 зол. на ч. 110807
10.000 зол. на ч. 111112
10.000 зол. на ч. 144951
10.000 зол. на ч. 144997
10.000 зол. на ч. 165980
10.000 зол. на ч. 178179
10.000 зол. на ч. 178981
10.000 зол. на ч. 184554

10.000 зол. на ч. 192562

та тисячі виграних нижче 10.000 зол., яких покищо з недостачі місця не поміщуємо, — впало в минулій льотерії у відомій з постійного щастя колектурі

„НАДІЯ" ЛЬВІВ, Легіонів 11.

Льоси І-ої кляси купують всі в „НАДІЇ"

ЗА ВБИВСТВО ДИР. І. БАБІЯ, СТУД. Я. БАЧИНСЬКОГО і т. д.

Великий процес ОУН у Львові.

ДОКІНЧЕННЯ АКТУ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

ПІДГОТОВА І ВБИВСТВО ДИР. БАБІЯ.

Дня 25. липня 1934 при вул. св. Петра невідомий справник застрілив І. Бабія, директора філії української гімназії у Львові. Коли дир. Бабій вийшов коло год. 7.15 рано з хати при вул. св. Петра ч. 19 і пустився іти у напрямі вул. Личаківської підбіг до нього невідомий справник і стрілив двічі: один стріл хибив, другий поцілив у лівий висок і дир. Бабій негайно помер. Убивник став утікати вул. св. Петра в долину тому, що за ним у віддалі 50 м. біг поліційний агент З. Жуковський і стріляв за утікачем. Убивник відстрілюючись скрутив на вул. Пекарську, де коло шпиталю заступив йому дорогу поліційний агент Бугайський. Тоді убивник стрілом в уста тяжко ранив себе. Поліція найшла в раненого документ тотожности, виставлений громадою Ордів, на прізвище Павло Сапчук. У шпиталі ранений убивник подав (свої зізнання списував на письмі, бо ранений в уста не міг говорити), що дир. Бабія убив на приказ ОУН, як член цієї організації що називається Михайло Цар та походить з Поздимира. З початком серпня 1934 р. здоровля М. Цара покращало і тоді він склав ширші внесення. І так він подав, що 3. червня приїхав до Львова на приказ свого тов. Івана Мельника, з яким —як каже акт обвинувачення — сховався перед поліцією від січня 1933 р. за намагане вбивство О. Гуменюка в Корчмі і за інші провини. По приїзді до Львова стрінувся при вул. Жовківській з невідомим мужчиною, якого пізнав по умовленім конспіративним знаку і гаслі. У Львові перебув М. Цар аж до 25. липня 1934 р., мешкав на трьох помешканнях і стрічався з 4-ма невідомими мужчинами. Четвертий завів Царя 24. липня 1934 р. на вул. Петра, показав йому коло 40-літнього мужчину, який ввійшов до дому ч. 19, себто дир. Бабія і завів йому, що він є шкідливою особою для українського народу. Одночасно доручив М. Цареві застрілити дир. Бабія чергового дня рано, коли він буде виходити з хати. Опісля М. Цар пішов з цим четвертим мужчиною до Личаківського парку, де одержав від нього набитий револьвер. Ніч з 24. на 25 липня перебув М. Цар на будові при вул. Петра, а вранці 25. липня застрілив дир. І. Бабія. Прізвищ осіб, з якими стрічався конспіративно, не міг подати, бо їх не знав. Запам'ятав лише представників поліції, що може пізнає й їх з фотографій і при конфронтації. Убивник М. Цар помер 17. серпня 1934 р.

Слідство виявило, що висновання М. Царя, якщо йде про дату і час його побуту у Львові та подорожі поодиноких стрілів не є зовсім точні, то слідство устійнило, що дир. Бабій вбито дійсно на приказ ОУН, до чого зрештою організація промовилася у своїм офіційнім органі

Барикади на вулицях Ґази.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Заворушення в Палестині тривають, зокрема здовж берега міста Ґази до Яффи та у глибині краю. У Ґазі було дійшло до поважних заворушень. Араби будували барикади, перетинали телегр. дроти та кидали на поліцію камінням; один араб атакував, що помітно загострило ситуацію. Влада евакуювала кількасот англійських родин, що мешкали в арабських дільницях. В одному селі мешкали в арабських дільницях. В одному селі вїддів з 10-ох поліцаїв мусів відступити перед юрбою зложеною з 250-ох узброєних арабів. У кількох жидівських місцевостях зовсім винищили засіви.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. Найшли тіло убитого жида — вже семого за минулий тиждень.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. Арештували двох арабів, що намагалися підпалити ліс, а опісля обкидали гранатами поліцію, яка зближувалася.

ЗАВЗЯТА ПОСТАВА ОБОХ СТОРІН.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. Хоч головні провідники страйку заслані, арабський комітет рішив продовжувати страйк. Вчора заявив брит. високий комісар на левантинському ярмарку у Тель Авіві: „Ніякий страйк, ніякі саботажі не перешкодять урядові виповнити зобов'язання які накладає мандат".

Епільог бунту двох еспанських полків.

МАДРИД, 26. 5. ПАТ. Перед військовим судом Гадалпраха почався процес проти полковника, підполковника, трьох отаманів та сотника двох кінних полків з Алькарі та Генарес, що 19. ц. м. не послухали приказу і не залишили гарнізону. Прокуратор домагається кари смерти для полковника а для інших — взяття.

Завтра в четвер у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ 8-ма вечір: 150 з черги прем'єра за дирекції Віляма Гожици у виконанні передових артистів львівської сцени.

Мольєра **„МІЗАНТРОП"**

„Бюлетин" К. Е. ОУН. ч. VI—VII. з квітня—липня 1934.

Зі зізнань Б. Підгайного — каже акт обвинувачення — виходить, що Бандера вже в травні 1934 р. цікавився особою бл. п. дир. Бабія. Підс. Мигаль зізнав, що по арештуваннях у червні 1934 р. Малюца висловився до нього, що слід виконати замахи на Кособудського, Бабія та Матчака і таким чином виявити активність ОУН — не зважаючи на арештування. В другій половині червня 1934 р. Малюца передав Мигалеві плян вул. св. Петра і частини сусідніх вулиць з означенням дому, де мешкав дир. Бабій та доручив Мигалеві передати цей плян Качмарському з приказом виконати замах на дир. Бабія при помочі двох людей та зброєю, яку дістав від Малюци. Згідно з вказівками Малюци дир. Бабія мали вбити найдалі за 3 дні, ще перед процесом у справі Лемика і товаришів за вбивство у большевицькому консуляті, себто перед 6. липнем 1934.

З початком липня 1934 р. Малюца заявив Мигалеві, що від цього часу буде організаційно підлягати О. Мащакові. Цей останній дав Мигалеві такий самий приказ щодо вбивства дир. Бабія, який уже раніше Мигаль дістав від Малюци. Крім того вручив Мигалеві 20 або 30 зол. на видатки, звязані з убивством і дав цінники для справників на випадок, якби їх мали здобути.

Приказ убивства дир. Бабія повторив Мигаль Качмарському, який при конспіративній стрічі представив Мигалеві двох мужчин, втаємничених уже у справу вбивства дир. Бабія. По розмові з ними Мигаль прийшов до переконання, що вони не надаються до замаху. Тому Качмарський призначив двох інших боевиків (одним з них був М. Королишин). Чергового дня Мигаль, Качмарський та оба боевики пішли на вул. св. Петра, де Мигаль і Качмарський показали атентатчикам дім ч. 19, де вони мали застрілити дир. Бабія.

Підс. Качмарський — як каже акт обвинувачення — зізнав, що одержавши від Мигаля приказ убити дир. Бабія визначив до цього Королишина і „Залізняка". Одначе тому, що „Залізняк" не прийшов, мав його заступити сам Качмарський. Два револьвери (один марки Ортгеш кал. 7.65) дав Качмарському Мигаль. Чергового дня рано Качмарський і Королишин пішли на вул. Петра, але до вбивства не дійшло, бо Качмарському здавалося, що якась жінка обсервувала Королишина. Тому Качмарський відкликав Королишина з його стійки, відобрав від нього зброю і склав звіт Мигалеві. Цей невдачний замах гостро осудив Малюца і заявив Мигалеві в половині липня 1934 р., що замах мусить бути виконаний. Одночасно доручив Мигалеві стрінутися найближчого дня в год. 4 ій під кіном „Атлянтік" з мужчиною, призначеним на вбивника дир. Бабія та піти з ним під кіно „Адрія" при вул. Жовківській, де буде на них ждати інший мужчина, який дасть дальші вказівки. Коло кіна „Атлянтік" Мигаль стрінув М. Цара й оба дістали чергового дня на горбах Вульки приказ від молодого мужчини зпід кіна „Адрія" убити дир. Бабія. Підс. Мигаль запевняє, що роздумався і рішив не брати участи в убивстві дир. Бабія і тому не прийшов на стрічу з Царем ні 24., ні 25. липня 1934, а про вбивство довідався щойно з надзвичайних видань.

Підс. Малюца зізнав, що Бандера перед своїм арештуванням 14. червня згадував йому про плянований замах на дир. Бабія. Подробиці цього замаху подала Малюці Анна Чемерицька і доручила, щоб до замаху не дир. Бабія заангажувати Мигаля. Тому Малюца втаємничив Мигаля у подробиці вбивства. Далі Малюца зізнав, що коли боевики Качмарського виявилися невідповідними, він взяв двох людей від Адріяна Горницького, з пропагандивного відділу та визначив їх до вбивства дир. Бабія (одним з них був М. Цар). Вкінці Малюца зізнав, що підс. Мащаком виручувався тому, бо між ним і Мигалем вирнули непорозуміння.

Підс. Мащак — каже акт обвинувачення — спершу запирався вини, опісля змінив свої зізнання і подав, що на приказ Малюци з кінцем червня 1934. доручив Мигалеві занятися зорганізуванням замаху на життя дир. Бабія, дав 20 зол. і цінники та наставив, щоб замах виконано перед процесом Лемика.

Підс. Адріян Горницький — каже акт обвинувачення — подав, що М. Цар мешкав спершу при вул. Вронівських ч. 66 у Дмитра Сусіка, на Знесінні — вул. Бічна Поперечна ч. 10 і при вул. Потоцького ч. 143 у Колодницького. На прожиток давала організація М. Цареві 1.50 зол. денно і ці гроші виплачував Спольський Горницькому.

а він Цареві. Він теж вислав Царя на стрічу під кіно „Атлянтик".

Вкінці підс. Рачун — каже акт обвинувачення — в жовтні або листопаді 1933 р. витиснув громадську печатку с. Ордів на двох документах тотожности, що їх предложив йому Ів. Мельник (до печатки підс. Рачун мав доступ як син начальника громади) і подав йому прізвища двох молодих людей з Ордова, які виїхали зі села, а саме: Теодора Бохенко і Павла Савчука. Один з цих фальшивих документів тотожности на прізвище Павло Савчук найшла поліція у Цара.

ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОНСУЛЯ.

Дня 21. жовтня 1933 р. Микола Лемик убив 2-ма стрілами у большевицькім консуляті у Львові секретаря Алексея Майлова і зранив третім стрілом возьного консуляту Джугая. Слідство проти Лемика виявило, що приказ до вбивства і зброю дістав Лемик при конспіративній стрічі від Ксаверія Брудаса. З вияснень підс. Підгайного виходить, що Ксаверієм Брудасом був підс. Роман Шухевич. Підгайний зізнав, що на якийсь час перед атентатом у консуляті Бандера заявив йому, що ОУН рішила випередити протестаційну акцію УНДО проти переслідування українців у СССР і задемонструє проти большевиків замахом на життя консуля і на редактора „Нових Шляхів" проф. Антона Крушельницького в одному дні, який теж означив. З розмов Бандери з Мигалем у присутности Підгайного він знав, що Мигаль переводить розвідку в консулят і переказував через Підгайного Бандері свої висліди. З цих звітів Підгайний довідався, що напроти консуляту за консулем слідкувала членка ОУН і що Р. Сеньків зладив шкіц бюр та накреслив сильветки консуля і возьного. Довідався теж від Мигаля, що легітимацію для атентатчика підробив Р. Сеньків, яку Підгайний відобрав від Мигаля і передав Бандері. З доручення Бандери звернувся Підгайний до трьох боевиків зі запитом, чи підіймуться атентату, за який ждала би їх неминуча смерть. Щоб не обмежувати боевиків в їх відповідальности надсилали вони відповідь на адресу „Ксаверій Брудас, Політехніка". З рішучих зізнань Підгайного виходить, що цю кореспонденцію забрав підс. Р. Шухевич. Підс. Лемих у слідстві не подав точного опису К. Брудаса і з фотографії не пізнав його. Підс. Мигаль признав, що з доручення Бандери особисто і з померлою Марією Кос слідкував за большевицьким консулем. Подав теж, що Р. Сеньків задумував виїхати на студії малярства до СССР і при нагоді побуту зладив шкіц бюр консуляту та сильветки возьного й урядовця консуляту — як виявилося опісля — Майлова. Ці подробиці потвердив Р. Сеньків

ПЛЯНОВАНЕ ВБИВСТВО ПРОФ. А. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО.

Підс. Підгайний виявив, що на кілька днів перед атентатом у консуляті Бандера наказав йому підготовити замах на проф. А. Крушельницького. Підгайний згодився, але до замаху не дійшло, бо Підгайний довідався, що консуля не вбито, лише урядовця і тому замах на Крушельницького відкликав.

ВИБУХ ПЕТАРДИ У ДРУКАРНІ ЯСЬКОВА.

У друкарні Яськова друкувалася радянофільська „Праця", яка виступала проти ОУН. Слідство устійнило, що дня 2. травня 1934 р. коло год. 12.30 прийшла до згаданої друкарні молода жінка, замовила передплату час. „Праця" для В. Бачинського зі Станиславова і попросила властника друкарні О. Яськова, щоб переховав їй на короткий час пакунок. Цей згодився і згадана невідома жінка положила цей пакунок на шафу в канцелярії друкарні. 10 хвилин го відході цієї жінки дійшло до вибуху в канцелярії друкарні, який ушкодив стіни та уладження. Слідство виявило, що пакунок з петардою підложено як приказ ОУН. З виявнень Мигаля — каже акт обвинувачення — устійнено, що на приказ Підгайного доручив підс. Зарицькій перевести розвідку в друкарні Яськова. По вибуху бомби Підгайний оповідав йому, що невідомій жінці пояснив, як вона має урухомити годинниковий механізм у бомбі. Підс. Підгайний заперечив це додаючи, що Бандера попередив його, що 2. травня занесуть до друкарні бомбу.

ПЛЯНОВАНЕ ВБИВСТВО ВЯЗНИЧНОГО КОМІСАРЯ В. КОСОБУДСЬКОГО.

Акт обвинувачення каже, що ОУН підготовляла теж атентат на вязничного комісаря в Львові Володислава Кособудського. З виявнень підс. Підгайного — каже далі акт обв. — виходить, що подробиці вбивства спільно обговорили: Бандера, Підгайний і Мигаль. Спершу плянували, що на Кособудського виконають револьверовий атентат, опісля радили післати йому до дому пекольну машину, вкінці Бандера запропонував, щоб пекольну машину підложено в кіні під крісло, на якім буде сидіти Кособудський. Одночасно Бандера дав Підгайному пекольну машину у виді малої деревляної пачки. Атентат мали виконати між 2. і 5. квітнем 1934. р., але до атентату не дійшло, бо Кособудський мабуть не виходив тоді з хати. Тому Підгайний звернув пекольну машину Бандері. В травні 1934. Бандера поручив Підгайному, щоб Кособ. вбили боевики Качмарського: М. Королишин, Г. Мацейко і „Залізняк". Одначе до атентату не дійшло ні в травні ні в червні, чи пак з початком липня, ні в серпні 1934. р. Кособудського мали вбити трьома наворотами, після закінчення київських переговорів на Персенківці, але тоді були невідповідні умовини, бо враз з Кособудським з переговорів верталося багато людей. Знову револьверовий атентат, який мав у травні виконати на нього Мацейко під Британіками, відкликав сам Бандера. Зі зізнань Мигаля виходить, що з доручення померлої Марії Кос за Кособудським стежили К. Зарицька і В. Свенціцька.

ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА ВОЛИНСЬКОГО ВОЄВОДУ ЮЗЕФСЬКОГО.

Акт обвинувачення каже, що на приказ Бандери плянували атентат на воєводу Юзефського в Луцьку. З зізнань Малюци і Підгайного виходить, що оба вони їздили в цій справі до Луцька, але до атентату не дійшло, бо визначеного до вбивства боевика Скопюка поліція арештувала кількома наворотами. На його місце, каже акт обвинувачення, визначив окружний командант у Луцьку Куц ще двох боевиків. З одним з них говорив Підгайний і після балачки прийшов до переконання, що він не надається до вбивства.

КУПНО ЗБРОЇ.

Далі акт обвинувачення каже, що підс. Підгайний і Мигаль з доручення Бандери скуповували револьвери і набої від різних осіб. Зброю переховували в помешканнях членів ОУН, здебільша жінки, які доставляли її боевикам перед атентатом і відбирали після атентату. Слідство виявило, — каже акт обвинувачення — що переховуванням зброї займалася теж підс. Д. Федаківна. Це викрили припадково. І так св. Казимир Смеля зізнав, що 2. лютого 1934. р. стрінув при вул. Крашевського Д. Федаківну з молодим мужчиною, який ніс течку. Смеля пішов за ними, бо Федаківна йому подобалася і хотів з нею познайомитися. На розі вул. Клайнівської і Сикстуської згаданий молодий мужчина попрощався з Федаківною і передав їй течку. Коли Смеля на розі вул. Сикстуської і Словацького підійшов до Федаківної, до нього підійшов ще невідомий мужчина і заявив, що хоче теж Федаківну пізнати. Тоді всі троє перейшли кількома вулицями і вкінці зайшли на вул. Сикстуську, де Федаківна ввійшла до одної камениці. Смеля ждав на гостарі, а цей другий мужчина підійшов з Федаківною до дверей помешкання. Коли служниця отворила двері, Федаківна заявила їй, що „є арештована" і ввійшла на ділі зі згаданим незнайомим мужчиною. Підс. Федаківна зізнала, що 1. лютого 1934. р. дістала листа від Марії Кос з дорученням, щоб 2. лютого пішла до університету, де в год. 11-ій зустріне невідомого мужчину і забере від нього течку до Академічного Дому при вул. Супінського. Підс. Федаківна заперечила у слідстві свою приналежність до ОУН.

ЛЯБОРАТОРІЯ І ПЛЯНОВАНІ ЕКСПРОПРІЯЦІЙНІ НАПАДИ.

Далі акт обвинувачення каже, що бомби і вибухові механізми вироблював у Кракові Я. Карпинець і звідтіля привозили їх до Сх. Галичини. Дня 21. березня 1934. р. придержав поліцай Томаля підс. О. Фенцик при вул. Супінського з валізою, в якій був механізм до викликування експльозій вибухових матеріялів. Дня 6. травня 1934. р. на пл. св. Юра поліційний агент Тшемжальський арештував підс. Івасика з течкою, де теж найшов подібний механізм до викликування експльозій. Підс. Фенцик зізнав, що на прохання одного студента ніс валізу з головного двірця до Академічного Дому. Підс. Івасик подав, що течку взяв з Кракова, куди їздив з доручення Спольського.

Щоб здобути гроші на купно зброї — акт обвинувачення каже — що ОУН плянувала такі експропріяційні напади: у першій половині 1934. ОУН задумувала виконати грабунковий напад на післанця, який 1. і 15. кожного місяця переносив готівку з тримавової ремізи при вул. Коперника до електрівні. Опісля плановано напад на старшину, який з початком кожного місяця поносив

більшу готівку з міста до артилерійських касарень на Вульці. Крім того розглядали плян грабунку воєнного нападу на пересильця, який переносив гроші одного з банків при пл. Галицькім до Банку Польського. Цей плян висував Мигаль. Далі акт обвинувачення каже, що Кочмарський пропонував виконати напад на грошевого листаря на Богданівці при виплаті платень емеритам. Підс. І. Ярош піддав думку, щоб виконати грабункові напади на комірників, або зорганізувати вдом до них в тім, що його виконали би теж вломники, але опісля ділились би з добичею з ОУН. Цей проект Ярош Бандера відкинув, але сам піддав думку виконати напад на автобус, який привозив гроші на Клепарів, на поштовий амбулянс на шляху Львів—Отрий, на касу в Моршині і поштовий амбулянс, який перевозив гроші до комірень у Стебнику. Крім того акт обвинувачення каже, що в 1931. р. підс. Макарушка доручив Федусевичівній слідкувати як відбувається висилка грошей з більших банків.

Вкінці акт обвинувачення обговорює ролю в ОУН підсудних: Макарушки, Коцюмбаса, Пашкевича, Шухевича, Спольського, Стецька та д-ра Гнатевича.

Зізнання підсудних.

У вівторок 26. травня, другого дня розправи, почали зізнавати вже підсудні. Як першу вводять на салю підс. *Анну Дарію Федаківну*. На питання председника заявляє, що до ОУН не належала. На дальші питання председника оповідає про течку, яку весла 2. лютого 1934. р. і про своє арештування. Діставши лист від померлої Марії Косівної з дорученням піти до університету, де на підсудну мав ждати під годинником молодий мужчина, підсудна дійсно пішла 2. лютого до університету, де застала невідомого мужчину. Від нього дістала шкіряну течку, доволі стару, з дорученням занести її до Академічного Дому. Що було в цій течці, підсудна не знає. По дорозі завважила, що течка була тяжка. Згаданого невідомого мужчину попрощала на розі вул. Кляйнівської і Сикстуської. Незабаром на розі вул. Словацького і Сикстуської підійшов до підсудної невідомий мужчина, який говорив по польськи, кажучи, що хоче з нею познайомитися. Підсудна відповіла йому, що на вулиці не шукає знайомости і перейшла на другий бік вул. Сикстуської, але там причепився до неї другий незнайомий, вже старший мужчина, який теж заявив, що хоче з нею познайомитись. Обоє ці мужчини пішли за підсудною і ввесь час вели балачку на тему течки, заявляючи, що поможуть її нести підсудній. Тому, що підсудна йшла до батька до „Дністра", незнайомі пішли за нею крок за кроком на долину вул. Сикстуською, де підсудна скрутила на Гетьманські вали і вернулась вул. Коперника до гори, щоб як найшвидше прийти до хати та позбутися впливових мужчин. Коли підсудна ввійшла вже на сходи камениці при вул. Сикстуській ч. 48, де мешкала і на сходах спотикнулася, один з незнайомих заявив, що він уже знає, що є в течці. Підсудна, здогадуючись, що ці незнайомі є агентами поліції, задзвонила до помешкання батька, заявила служниці, що є арештована і зійшла знову на долину. Коли вже опинилася на вул. Коперника напроти будинку поліції, один з тих незнайомих заявив, що підсудна є арештована. У брамі одної камениці незнайомі переглянули течку, де був папір і револьвер. Опісля незнайомі заявили, що вони не є агентами поліції, лише поляками, течку беруть зі собою, щоб підсудна не мала клопоту. І дійсно один відійшов з течкою на вул. Саліти, другий відпровадив підсудну назад до хати, прохаючи, щоб підсудна з ним пришла на стрічу. Підсудна згодилася, але опісля не ходила на стрічу. Далі дає вияснення до своїх зізнань, які зложила на поліції. Підс. Спольського бачила раз на відчиті у „Правничій Громаді"; з інших підсудних знає ще Зарицьку. З черги визиває питень у справі листа від М. Косівної та стрічі на університеті і з незнайомими на вулиці поставив прокуратор та обор. д-р Шухевич, на які підсудна дала вияснення.

По 5-хвилинній перерві входить на салю підс. *д-р В. Гнатевич*. На питання предс. Дисовича підсудний відповідає, що до ОУН не належить. Опісля оповідає коротко про своє життя від 1920. р., про студії за кордоном у Лайпціґу, про своє неокрите арештування, про припинення слідства у справі ком. Чеховського, про стрічі й балачки з деякими особами, яких підозрівали у приналежности до ОУН. Розповідав теж з підс. Коцюмбасом у 1930-31 р. у справі Барановського тому, бо чув від богатьох людей, що Барановський веде терористичну акцію. Підс. Коцюмбас мав за завдання відтягнути Барановського від шкідливої у тодішньому часі терористичної акції. Підс. Макарушку пізнав у його батьків по своїм повороті зі студій за кордоном. По своїм виїзді зі Львова до Ярчина підсудний ніколи вже не стрічався з підс. Макарушкою. З черги дає вияснення до зізнань підс. Коцюмбаса у слідстві. На питання прокурятора підсудний оповідає про своє знайомство з різними людьми у краю і за кордоном, яких пізнав підчас студій. Сушка знає ще зперед війни, крім того служив з ним в УСС. По кількох питаннях обор. **д-ра Шухевича** председник перервав розправу на пів години.

Трохи веселости на салю вніс присяжний суддя Райс, який по заліченні переслухання підс. Гнатевича поставив председникові такі два питання: Хто то був Барановський і яке відношення ОУН до УНДО?

Тому, що друге питання присяжний суддя звернув не до підс. Гнатевича, але до председника, не дістав на нього відповіди.

По перерві зізнавав підс. *В. Коцюмбас*. До ОУН не належав. Якщо у слідстві зізнав, що належав до ОУН, то лише тому, що підсудного переслухували на поліції від четверга до вівторка без перерви і вичерпаний зі сил признався, але опісля у слідчого судді відкликав своє признання. Барановського знав і він запропонував підсудному обняти команду в ОУН, але ще перед пацифікацією. Підс. Макарушку знів з товариського життя і від Барановського чув, що він належить до ОУН. Тому теж підсудний з цікавости запитав Макарушку, чи він не знає дещо про слідкування за ком. Білевичем. Макарушка спершу заперечив, опісля признав, що такий приказ видав Барановський. Тому председник основно випитує підсудного про його відношення до Барановського та про балачки в цій справі з підс. Б. Гнатевичем. З черги прокурятор поставив внесок, щоб відчитано зізнання підсудного зі слідства і поставив кілька питань у справі стрілянини за ком. Білевичем. По відчитанні слідчих зізнань підс. Коцюмбас давав ще деякі вияснення. Вкінці проф. Старосольський поставив підсудному ще кілька питань і по 5-хвилинній перерві стали зізнавати підс. *Віра Свєнціцька*.

До ОУН не належала і ніяких доручень цієї організації не виконувала. Не слідкувала теж за визначним комісаром В. Кособудзьким. Підс. Заграйцьку знає зі шкільної лавки, підс. Р. Мигаля знає також, але він не видавався підсудній більших вказівок у справі стрілянини за Кособудзьким. Тому председник відчитав відповідні уступи із зізнань Зарицької і Мигаля. З М. Косівною підсудна знайшла теж зі школи, але з нею не стрічалася. По вияснениях у справі прогульки з Ямної з Зарицькою і Раком та що одним мужчиною в горах підсудна відповідає на питання прокурятора про взаємини з Мигалем. По відповідях на питання д-ра В. Загайкевича підсудна на додаткове питання прокурятора каже, що є націоналістою.

Після того на салю входить під конвоєм поліцая підс. *Равлик*. Зізнає, що до ОУН не належав. Виробленого політичного світогляду не має. Одначе про ОУН, її цілі і методи діяльности читав у пресі. Підсудний знав Мигаля від 1930. р. Одначе в 1931. р. погнівався з Мигалем за стіл в Академічнім Домі і не говорив з ним аж до 1934. р. Того року балакав з Мигалем один раз на весну, опісля вже аж при конфронтації. Підс. Малюцу знає з виступів на сходинах, нарадах, але особисто з ним не стрічався. Підсудний заперечує, щоб роздавав комусь нелегальні летючки. Тому председник відчитав відповідні уступи зізнань Р. Мигаля та Малюци, на які підсудний дав подрібні в основі вияснення. Взагалі слід підкреслити, що рішучі та основні зізнання підсудного роблять дуже хорошее враження.

І так підсудний заявляє, що ніколи не стояв за ком. Федуніпином після вбивства ком. Чеховського. Зрештою це було би фізично неможливістю, бо по вбивстві ком. Чеховського перебував у батьків. На зізнання Макарушки підсудний каже, що взагалі не може заявитися, бо його не знав, з ним ніколи не стрічався і щодо особи підсудного Макарушка цілком помилився. Вкінці підсудний заявляє, що перед замкненням слідства підсудного слідчий суддя не сконфронтував його ні з Макарушкою ні з Малюцою. По відповідях підсудного на питання прокуратора і обор. д-ра Горбового та обор. д-ра Шухевича підсудний почав жалуватися на поведінку слідчого судді, який казав його постійно держати в темниці. Председник вияснив, що це до нього не належить і відложив розправу в год. 3-30 до середи 9. год. рано.

КОПЕРНИК Нині премієра гумору і сміху. КОПЕРНИК

Король гумору — незрівнянний весельчак ГАРРІ ЛЬОЙД в найновішій, великій комедії „Парламент" в 14 актах виробу 1936 р. п. н.

„МОЛОЧНА ДОРОГА".

Незвичайна, дуже весела фільма, повна сенсацій і комічних ситуацій.

Селянки кооператорки у Львові.

(Прогулька з Жовківщини.)

Два дні, 22. і 23. ц. м. звертав на себе загальну увагу у Львові поважний гурт селянок в гарних уборах. Це були наші селянки кооператорки в числі 120 з Жовківщини, що приїхали оглянути столицю і краще життя. Були повазькі матусі, молоді господині та дівчата. Прогульку зорганізував Повітовий Союз Кооператив з Жовкви в цей спосіб, що була заступлена кожна кооператива з повіту.

Першого дня оглядали учасниці прогульки промислові підприємства, починаючи від фабрики цикорій „Суспільний Промисл", де „Зоря" гостила прогульковців сніданком з кави „Пражська", опісля були у фабриці „Елегант", „Нова Фортуна", мила „Центросоюз", „Дендра", у фабриці мінеральних вод „Здоровля" і т. д. По обіді на Святоюрській Горі і в храмі ред. Голубець дуже цікаво розповів історію св. Юра. Опісля з дуже великим зацікавленням приглядалися виїмній старовині в Національнім Музею і слухали цільно всіх пояснень управи Музею. Вечором були прогульковці на спільнім чаю в „Українській Бесіді" на запрошення РСУК. За столи засіли прогульковці з представниками господарських установ. Від РСУК привітав гостей пос. З. Целевський, опісля виголосила п. І. Павликовська, член Управи кооп. „Українське Народне Мистецтво", реферат про завдання жінки в кооперації. Серед жвавих пісень дівчат пройшов цей дійсно гарний вечір. Промовляли ще дир. І. Мартюк, п. Залізнякова, п. Демчинова і п. Доротова. Теплими, щирими і безпосередніми словами промовляла молода селянка Е. Бесик із Соснини, що дякувала за гостину і взивала своїх товаришок, щоб вернувшись на село, брялися до кооперативної праці.

Другий день побуту у Львові зачали прогульковці відвідинами Маслосоюзу, де оглядали не лише забудування і модерну молочарську машинерію, але й заслухали цікавого реферату про молочарство. Прогульковці старалися не минути ніодної інституції, як РСУК, Народня Торговля, зокрема палярня кави, Труд, „Народне Мистецтво", „Просвіта", „Сільський Господар", друкарня „Діла" музей і бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка. Обідали в „Сільськім Господарі", де д-р Х. Колоненко виголосила теж цікавий реферат про працю „С. Г.". Все цікавило прогульковців, хотіли все пізнати, побачити. Всі були змучені довгим ходженням, одначе хотіли ще дальше оглядати.

Це були туристи-селянки, що в цьому тяжкому часі не жалували ні часу ні свого гроша на дорогу, нічліг, обід. Видно, що культура і потреба села ростуть. Це доказ великої животности нашого села.

Корона й меч негуса їде до Італії.

КАІРО, 26. 5. ПАТ. Митна влада в Суесі сконфіскувала в одного з подорожних, що їхали із Сх. Африки, золоту корону та меч, вкладжуваний самоцвітами. Здогадуються, що це негусові клейноди, загарблені підчас пліндрування Аддіс Абеби.

В ост. хвилині виявилося, що корони й меча не сконфіскували, а формально задекларував їх один італієць як приватну власність царя. Багаділо, яку мають відіслати до Італії.

ПІСЛЯ ЛУГОВОГО СВЯТА.

ЦИФРОВІ ПІДСУМКИ.

Цьогорічне Лугове Свято в 10-ліття смерти Гол. От. С. Петлюри перевищило всі дотепер бачені лугові свята і під оглядом кількости справляючих та рівности виведених вправ, і під оглядом цілого організаційного оформлення. На свято прибули „Луги" з 65 місцевостей та 17 повітів у силі 2.592 людей — 1.780 луговиків та 812 луговичок. „Луги" з найближчих околиць Львова прийшли пішки, всі дальші „Луги" приїхали фірами. На залізниці в нинішніх обставинах тяжко здобутися групі луговиків-селян. Як свого роду спортовий подвиг треба занотувати факт, що на свято приїхало фірами 20 луговиків з бучацького повіту (к. 200 км.), з Олеші пов. Товмач (також к. 200 км.) і з Дубна пов. Ланьцут 9 луговиків прийшло пішки. На свято ставилося 5 орхестр, що їх виставили підльв'івські „Луги", а саме: Миклашів, Чижиків, Сороки, Черепин і Жирівка.

На самому святі грала орхестра під управою дир. Манька. Враження зробили особливо дзвони, імітовані спеціяльним інструментом, передовсім у часі 3-хвилинової мовчанки, зарядженої підчас промови д-ра Дашкевича. Треба підчеркнути ще вкрай високий виряд лугових відділів. Це вперше від ряду літ всі вправляючі луговики були умундировані, а в дефіляді був усього один відділ з яких 50 луговиків у цивільних одягах (мимоходом кажучи, дефілювали вони знаменито).

На свято прибули „Луги" з таких повітів: Львів (місто і повіт) — 22, Бібрка 5, Городок 6, Мостиська 5, Бучач 4, Жовква 4, Золочів 3, Яворів 3, Броди 3, Перемишляни 2, Радехів 1, Любачів 1, Камінка Струм. 1, Рава Р. 1, Перемишль 1, Товмач 1, Тернопіль 1, Ланьцут 1.

Нагороди признано поодиноким „Лугам" за працю в часі цілого року і за число, справність та вигляд у святі. І-нагороду (срібну перехідну чашу) признано вдруге „Повітовому Лугові" в Мостиськах. Дальшу нагороду (великий образ „Бій під Крутами") дістав „Повіт. Луг" Бучач. Між поодинокими „Лугами" першу нагороду дістали „Луг" — Львів та „Луг" — Миклашів.

У вчорашньому нашому звіті зайшла помилка а саме: в часі полевої Служби Божої співав не хор львівського „Лугу", але хор „Лугу" з Мокротина повіт Жовква.

З організаційного руху.

Політична нарада в Комарні.

Дня 18. травня ц. р. відбувся річний повітовий зїзд УНДО в домівці Українбанку в Комарні при співучасти к. 100 делегатів майже всіх сіл Комарнащини. Зборами проводив голова Повітового Комітету УНДО д-р *Ол. Пеленський*, заступником председника був п. *Ф. Федик*, солтис Кліщка, секретарював п. *Д. Федух*. Крім звіту з діяльности Повітового Комітету, який відбув кільва віч у справах громадських та 35 віч і зборів підчас соймових виборів, порушив голова також сучасне положення українського народу як цілости і в Польщі зокрема у звязку з міжнародїм положенням. Після дискусії, в якій забирало голос кількох міщан і селян, збори висловили довіря політичному проводові УНДО як повітовому, так і центральному у Львові, а до нового Комітету поставили домагання, щоб Повітовий Комітет через своїх членів Комітету і через мужів довіря перевів поголовне членство до УНДО, ухвалюючи найнижчу вкладку 10 сот. на рік. При внесках порушено справу безробіття на селі і після дискусії на цю тему вїбрано Комітет, щоб постарався перевести спис безробітних на селах і предложити такий спис władzі й Парляментарній Репрезентації.

До Повітового Комітету вибрано: д-ра Ол. Пеленського як голову та отсих 14 членів: о. Евгенія Тимчишина, пароха в Копшинках Королівських, Гринька Терпанівця, посла до соїму, з Якимчиць, адв. Осипа Утриска з Комарна, Гринька Лакоту з Голодівки, Осипа Коса, Володимира Ситницького і Гринька Артимка з Комарна, Івана Добровольського з Горожанни Великої, Миколу Бе..я з Кінношок Тул., Степана Щипля з Нового Села, Данила Федуха з Березця, Федя Троцька з Бурча й Івана Ганущака з Татаринова.

Повітова нарада УНДО в Скалаті.

Дня 19. травня ц. р. відбулася повітова нарада УНДО в Скалаті, на яку прибуло кількадесять представників з сіл скалатського повіту. Нараду відкрив і нею проводив ем. радник п. *Олександер Пісецький*, голова Повітового Комітету УНДО на повіт Скалат. Секретарював сол. *Дмитро Рудяк*. З великим зацікавленням вислухали присутні реферату посла *Василя Болюха* про політичне положення українського народу, про теперішню політичну тактику УНДО та про заходи членів УПР на соймовій аренї для поправи життєвих відносин українського народу.

В дискусії над звітом посла Болюха забирали голос: о. Плакида, парох Старого Скалату, о. Свенцицький, парох Турівки, о. декан Іванчук, парох Товстого, о. Цимбала пароx з Колодіївки, інж. Тертека, директор ПОК у Скалаті, пп. Рудяк, Черкас і Василь Кивелюк. В дискусії порушувано теми, які були наче доповненням зреферованих послом справ. На різні запити і внесення відповідав докладно й вичерпуюче посол Болюх.

Після того доконано вибору членів Повітового Комітету УНДО, до якого ввійшли пп.: радник Олександер Пісецький як голова і д-р Тригубчак, інж. Андрій Тертека, Осип Черкас, о. Іван Цимбала, Андрій Верещак і Дмитро Рудяк як члени.

Наприкінці присутні ухвалили одноголосно довіря проводові УНДО й УПР та одобрили дотеперішню її діяльність. По відспіванні нац. гимну провідник замкнув нараду в год. 15½.

Політична нарада в Заліщиках.

В суботу 23. травня ц. р. відбулася виходом Повітового Народнього Комітету УНДО в Заліщиках політична нарада місцевої інтеліґенції членів УНДО з послом д-ром Степаном Бараном на тему актуальних політичних справ, зокрема на тему нашого сучасного положення на місцях і наших домагань до уряду. Посол *д-р Баран* у довгому рефераті представив приявним нашу нинішню політичну тактику й заходи Української Парляментарної Репрезентації у соймі й сенаті в часі минулої сесії та перед центральним урядом у цілій низці поодиноких справ з ріжних ділянок нашого життя, обговоривши теж при кінці й останні зміни у складі уряду. Опісля відбулася дискусія на тему порушених справ.

Ширші збори представників повіту відбудуться в Тлустому в суботу 6. червня ц. р. з рефератами сенатора д-ра Горбачевського і посла д-ра Барана.

Засідання ради міністрів.

У середу, 27. травня відбудеться мабуть перше засідання ради міністрів нового польського уряду, присвячене м. ін. справі надзвичайної сесії соймu. Сесія соймu відчнеться, як здогадуються, 3. червня.

Мін. Бек відїхав до Югославії.

У вівторок 26. травня рано відїхав мін. Бек до Белграду через Будапешт до Білгороду. Тимже поїздом поїхали журналісти, члени польсько-югославянського пресового порозуміння.

Собаки на сторожі документів.

ПРАГА, 26. 5. ПАТ. Міністерство справедливости постановило поручити купити кілька собак, що будуть у судовому будинку, бо від якогось часу в невиясненний спосіб пропадають судові документи. Міністерство залізниць постановило також купити поліційні собаки, що будуть на двірцях.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущини 5** (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 17-100

— **Пересторога перед Михайлом Паньковом.** По світі — тепер мабуть у Чехословаччині — вештається „подорожник" Михайло Паньків. Кілька місяців тому він видобув легітимацію „Діла", надужинши доброї віри Редакції, якій об'являв кореспонденції з далеких країв. Довідуємося, що той п. М. Паньків зловживає легітимацією „Діла" для особистих цілей та своєю поведінкою дискредитує її. Оцим Редакція „Діла" уневажнює видану п. Михайлові Паньковy легітимацію і просить наших земляків за кордоном при найближчій нагоді ту легітимацію йому відібрати й відіслати нам. Одночасно перестерігаємо перед Михайлом Паньковом, як людиною, що під покришкою збирання підписів-автографів вимагає гроші для себе — без ніякої користи для якоїсь громадської справи.

— **Від Комітету Вистави памяток УСС у Тернополі** дістаємо такий комунікат: Подаємо до відома громадянам подільських повітів, що з технічних причин закриття вистави відбудеться скорше, ніж було намічено, а саме дня 1. червня ц. р. З огляду на те закликаємо всіх тих, що ще мали ще нагоди відвідати дуже цінні воєнні памятки УСС, щоби зробили це в найближчих днях, найдальше в часі Зелених Свят. — **Комітет Вистави.**

— **Поминки в честь С. Петлюри у Варшаві.** Українська секція орієнталістичного кола молодих при Східному Інституті у Варшаві влаштовує в четвер 28. ц. м. академію в память С. Петлюри в домівці Сх. Інституту (вул. Мйодова 7). Початок год. 20.

— **Свято Петлюри в Букарешті.** Українська колонія в Букарешті відсвяткує в неділю 31. травня память Гол. Отамана Петлюри академією. У святі бере участь м. ін. відомий композитор, проф. Микола Бойченко.

— **Українська Громада в Берліні** влаштовує в пятницю, 29. ц. м. поминки з приводу роковин смерти С. Петлюри. В год. 18 відправиться в православній церкві у Вільмерсдорф (Рурштрасе 21) панахида, від 20 год. відбудеться в салі Гогенцоллернів Ляндверкасіно (Шарльотенбург 2) врочиста академія. Після відкриття предс. д-ром Драбатим виголосять реферати письменник Аксель Шмідт і легаційний радник Д. Семенів.

— **„Живі ляльки" в Театрі Ріжнородностей.** Діти школи ім. кн. Льва на Личакові відіграють фантастичну пєсу-казку, получену з балетом, у театрі Ріжнородностей в четвер 4. червня. Пєсу, зокрема балетові вставки, підготовляє п. Тамара Панченко. Білети можна замовляти скорше у книгарні „Просвіти", Руська 1.

— **Шевченко у празькому радіо.** Як повідомляє „Український Тиждень", празька радіостанція висилала 17. ц. м. програму, присвячену Т. Шевченкові. Коротке вступне слово виголосив проф. Горак, визначивши місце, яке займає український поет серед світових творців. Промовець назвав низку Шевченкових творів, зупиняючись зокрема на тих, які деклямувала в чеському перекладі Рената Лібертінова. Співав український хор, м. ін. „Думи" й „Заповіт". Концерт зробив гарне враження.

— **За ОУН.** Перед окружним судом у Золочеві відбулася розправа проти Теодора Поповича і Данила Сліпенького за приналежність до ОУН. Поповича засуджено на 4 роки вязниці і втрату громадянських прав на 5 літ, Сліпенького увільнено.

— **Діточі оселі в Чортківщині.** Міжорганізаційний Комітет у Чорткові на загальних зборах ухвалив утворити в Чортківщині 37 літніх осель для дітей без ріжниці національности. Оселі призначені головно для сільської дітвори. У всіх оселях помістять 2.500 дітей, головно підчас жнив, коли сільські діти позбавлені опіки родичів.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 1.000.000 зол. на ч. 66958, 100.000 зол. на ч. 30957, 50.000 зол. на ч. 194562, 30.000 зол. на ч. 17799, 10.000 зол. на ч. 15866 80104 89519 118254 194306, 5.000 зол. на ч. 25916 61164 135588 138669 186912, 2.000 зол. на ч. 2160 19649 25646 31405 38658 53644 57021 96506 106917 120022 122039 128157 132210 133021 150728 151348 163423 165939 180724, 1.000 зол. на ч. 1824 4021 4679 9686 13307 13751 14953 14978 20741 21286 26537 29774 35490 36650 3806641359 41388 44359 45356 47601 48897 49150 59816 60743 66389 66771 68671 74689 74736 78491 80749 85667 86030 86517 87771 87912 89571 91202 92845 95811 101505

101647 106271 111159 112286 112760 114483
121260 121408 123405 128043 145932 146178
150519 151348 153112 155549 155695 158199
163422 167628 169565 171705 176510 188904
190892 193371.

2.500 зол. на ч. 354 2837 3076
3848 4216 5225 5235 5703 7154 7310 7464 9144
9890 10689 10799 11528 12134 12892 13828 14127
14299 14483 16192 16249 16992 17155 17420 17587
17597 17881 18188 18262 18462 19893 21067 21203
21716 21984 23186 24251 24359 26853 30851 32232
32652 33398 33559 33759 34279 34889 35617 35692
35972 36020 36635 37144 38026 39697 40663 41311
42168 42086 42322 42372 43919 45791 46483 46875
47945 48633 49061 49358 49442 50438 50789 51028
51556 52384 52486 52904 53000 53060 53634 54168
55250 57170 57284 57767 58547 58696 59365 59640
59812 59931 60447 60527 61024 61940 62038 62214
63362 63839 64617 65856 65899 66369 66876
67478 67898 68330 69596 69999 70223 70285
71104 71523 71724 72730 73238 73620 74060 74821
75049 75538 76329 76387 76416 76471 76487
77272 77530 77748 78584 78802 78888 79012
79119 79921 79997 80099 80513 81613 81702 81800
82043 82135 83812 84345 84450 85519 86341 86503
86632 86698 87077 87327 87695 88150 88966 89876
90308 90876 91715 91775 92026 92557 92698 92851
93045 93568 93960 94827 97053 97727 99020 99389
99544 99576 99797 100071 100194 100283 100787
100837 102021 102642 102819 103430 103557
103613 103614 103669 103800 104843 105098
105580 105822 106575 106663 106675 107042
107812 108926 108976 109065 109128 109173
109354 109409 109714 109827 110516 110560
110842 112063 112237 113391 113542 113819
114126 115224 117073 118166 118368 118499
119300 119303 119974 120290 120289 120940
121313 121707 121893 122273 122312 112511
122803 122854 123224 123522 123815 124042
125399 125776 126490 126982 127018 129406
129732 129812 129985 130414 130568 130693
130736 131014 131685 132289 133949 134859
134911 134915 135326 135435 135983 136149
136963 137321 137382 137609 137974 139515
140555 141155 141276 141730 141790 141858
142098 143061 143146 143679 144304 144344
144643 144853 147038 147625 147994 148879
149751 150244 151094 151961 152654 152964
153763 154093 1542207 154260 151905 155199
155446 155522 155984 156027 156349 156510
156578 157332 157339 157576 158048 158284
159190 159388 160338 160740 160838 160953
161819 161985 162359 162845 162535 162652
163040 164476 165241 166343 167094 167125
167135 167377 167604 167847 168809 169186
171654 172037 172477 172991 173349 173358
173482 173586 173750 174355 174652 174613
175201 175800 178391 178524 178829 180073
180682 180871 180982 181035 181280 181733
181863 182401 182471 182519 182744 183339
183463 183510 183543 183880 183890 184441
184412 185126 185165 185997 186074 186309
184868 186763 186766 186801 186989 187623
186573 188824 189462 189990 190733 190954 191027
191485 191765 192609 193528 194069.

— **Хто покривджений?** З приводу зліквідованого страйку міських робітників у Львові „Дзенник Польскі", що стоїть у близьких звязках з магістратом, ілюструє цифрами матеріяльне положення міських службовців. Доходи наймолодшого кондуктора або моторового зачинаються від 160 зол. і доходять залежно від літ служби до 380 зол. місячно. Варстатові ремісники доходять до 420 зол. Пенсія возного при електричних заведеннях обертається між 150—362 зол. Контрактові умові працівники беруть 190—270 зол., отже в горішній границі менше ніж возні. Але вони не страйкували. В електричних заведеннях машиністи і ремісники беруть від 245—461 зол. місячно, їх помічники від 192—336 зол., інкасенти 202—419 зол., возні, портіери, подвірні робітники 292—317 зол. В газовому заведенні візник бере 260—310 зол. місячно, вуличний ліхтяник до 360 зол., шофер до 400 зол. а некваліфікований робітник до 250 зол. місячно. Слабше платні службовці заведення чищення міста. Але й тут найнижче кваліфікований робітник дістає 3—4 зол. денно, при чому дістає одяг і 15 зол. на обуву. Інші категорії працівників цього заведення діставть від 120 до 220 зол. місячно. Крім постійних плат працівники міських заведень дістають винагороди за кожну надобовязкову годину, від часу до часу ремунерації, вбрання, зниження трамвайні карти і т. п. Тепер найнижче платні писарі дістали підвишку на 10 проц. Назагал працівники міських заведень у Львові матеріяльно стоять краще ніж всякі нижчі, державні і приватні урядовці та умові працівники зі середньою а навіть університетською освітою.

Нині
АТЛЯНТИК
що зображує повні емоції пригоди героїв повітря.
В гол. ролях: Джемс Кані, Пат О'Браєн і Маргарита Ліндсей.

Наймогутніша з усіх летунська фільма
БРИҐАДА ВІДВАЖНИХ

В 10-ліття смерти Симона Петлюри.

ПАНАХИДА ПО С. ПЕТЛЮРІ В ТЕРНОПОЛІ.

В неділю 24. травня ц. р. відбулася на майдані парохіяльної церкви в год. 4. попол. урочиста панахида за упокій душі голови Директорії і головного отамана Симона Петлюри. На майдані перед панцирею уставлено домовину, украшену вінцями і національними лентами, перед котрою відправив панахиду місцевий пароx о. крилошанин Володимир Громницький в асисті чотирьох місцевих священників. Співав хор „Тернопільського Бояна" під управою дир. Майковського. На панахиду явилися представники польської влади, а саме віцевоєвода Непокульчицький, начальник суспільно-політичного виділу Белецький, тернопільський староста Маліцький, делегати старшинського корпусу державної поліції і старшинського та підстаршинського корпусу всіх стаціонуючих у Тернополі військових частин, а іменем міста президент п-ні Відацький. Приватні були представники всіх наших місцевих установ та посол др Степан Баран. Наше місцеве громадянство прибуло дуже численно; явилися теж і проживаючі в Тернополі наші віддиспіранські емігранти. Прибула і молодь гімназій Рідної Школи під проводом дир. Ом. Бачинського й учителів. На домівках українських установ повівали того дня чорні хоругви, а на фіяках українських установ і громадян були наліпки з портретом С. Петлюри. В часі Служби Божої та опісля й панахиди збирано під церковою латки для дітей віддиспіранських емігрантів. Ціле свято мало маніфестаційний характер і було доказом щирої пошани для Того, що поклав своє життя для здійснення наших державницьких змагань.

Відкинули спротив у справі будівельного страйку.

ВАРШАВА, 26. 5. ПАТ. Міністер суспільної опіки затвердив 26. ц. м. постанову реєвізійної комісії, покликаної ухвалою ради міністрів розглянути конфлікт у будівельному промислі у Львові. На основі затвердження цієї постанови відкинено заголошені проти цієї постанови спротиви. Рівночасно міністер сповістив про заголошення подання у справі надання постанові загально обовязуючої сили.

Рішаючи останнім без признання заголошеній спротиви, міністер приявив, що для закінчення конфлікту корисніше ввести в життя постанову, ніж оставляти взаємини праці на будівельному ринку в неупорядкованому стані. Треба сподіватися, що завдяки затвердженню постанови вичерпаються причини, які мотивували дотеперішній страйк робітників і наступить урухомлення будівельних робіт у Львові а тимсамим мотивують собі прожиток численні безробітні.

Бій англійських стеж із арабами.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. На горбах Самарії та Галилеї прийшло вчора до сутичок між англійськими стежами й озброєними арабами.

— **В українській гімназії в Рівному** влаштовано за почином директора І. Бичковського виставу мистецьких праць молоді. Вистава складається з праць малярських, столярських, жіночих і вишивок, що свідчать про талан творців.

— **Адміністраційні кари на безробітних.** Міністерство внутрішніх справ занялося виміром грошевих кар, які накладають старостинські суди на незаможних людей. Такі грошеві кари доводять їх часто до втрати майна, а крім того вони часто недоцільні, бо годі їх стягнути. Тому міністерство внутрішніх справ вимагає, щоби старостинські суди все досліджували наперед матеріяльний стан обвинуваченних.

— **Пожежа в Немирові.** Нічю на вівторок вибухла пожежа в Немирові-місті в хаті Сари Лапайової. Огонь перенісся на сусідні доми. Згоріло заголом ок. 30 домів.

— **Присуд на комуніста.** Окружний суд у Сяноці засудив Олександра Лернера, секретаря КПЗУ на 10 літ вязниці.

— **Краєва хроніка.** В Озерянах пов. Товмач скінчив самогубством Микола Жданович з причини невиліченої недуги. — В Жабю, пов. Косів, повісився Дмитро Хрінчук, що вернувся недавно з кульпарківського заведення. — В Русові пов. Снятин підчас розбирання старого будинку завалилася стіна, вбиваючи Івана Микуляка.

ДИВОГЛЯДИ.

МІЛЯРДИ ЛИСТІВ.

Італійське міністерство почт і телеграфів подає статистику за минулий рік своїх оборотів. Великобританійська почта вислала за рік 7 міліярдів листів і 150 міл. пакетів. Є ще цифра, що перевищує всі дотеперішні рекорди почтового обороту.

ПРИЧИНА РОЗВОДУ.

Американка Емілія Арсаляліян із Ньюарку, стейту Ню Джерсі, внесла розводову скаргу з причини, досі мабудь невиданої у судових актах. Коли вона вернулась з гарної поцлюбної подорожі по Европі, замешкала у прегарній віллі. За якийсь час її чоловік заявив їй, що не може спати в кімнаті, тільки на свіжому повітрі і зробив собі ложе на даху під шатром. За якийсь час і дах був для нього завадто душним місцем для сну і він найшов собі над озером дерево, на яке пинається що вечора і там проводить свої ночі. Жінка не може дотримувати йому товариства на деревах і тому домагається розводу.

Спорт.

КУРС ІНСТРУКТОРІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.

Спортова Рада УСС організує у Львові інструкторський курс з такою програмою І. а) Методика руханки, б) теорія фізичного виховання, в) історія українського тілесьвиховання, г) засади організаційної праці, ґ) гігієна та психольогія спорту; II. а) легкоатлетика, б) плавання й волі спорти, в) спортові ігри, г) ніколешництво, ґ) копаний мяч (теорія і практика); III. засади суддівських і судейські приписи.

Курс цей розпічнеться 2. червня в год. 18. у домівці УСС, Підвалля 7 та буде тревати коло 15 днів. Участь у ньому можуть брати також незорганізовані у спортових товариствах. Зголошуватися можна в УСС перед початком курсу.

УКРАЇНА — ЗЕНІТ.

У середу 27. травня розіграє перша дружина України товариські змагання із „Зеніт-ом", одною з найкращих жидівських Атлетових дружин. Змагання відбудуться на грищі 40. п. п. на Клепарівській вулиці (за Домом Інвалідів) в год. 6. попол. Вхід вступу дуже низький.

НОВІ УСПІХИ ДОВБУША.

Українське спорт. товариство „Довбуш", цьогорічний мистець копаного мяча на Буковині, виборола в останнім часі дуже гарні перемоги. По награнім 9:0 проти ботошанського мистця Драгош-Водя (цього матчу не признав Рум. Спортовий Союз — а згодом всетаки зачислив Довбушові виграні 2 точки) прийшли нові перемоги. Дня 17. V. відбулася в Чернівцях гра Довбуша проти мистця середньо-молдавської спортової округи, рум. спорт. тва Текстіля-Бугуші. Жовто-блакитні перемогли „по довбушівськи", бо у відношенні 7:1. А 21. V. увінчав Довбуш свої змагання на вступ до ліги новою перемогою над бесарабським мистцем копаного мяча, спорт. товариством „Трайя" із Тигини. Цим разом задоволився Довбуш „тільки" висліком 5:0. Лишається ще один суперник Довбуша в саме клюб „Стадіюл Бакован", що його повинен Довбуш перемогти, щоб запевнити собі місце в Лізі.

Переможна дружина Довбуша має приїхати на ювілей С. Т. „Україна" у Львові, де в днях 13. і 14. п. м. візьме участь у турнірі 4 найкращих українських дружин (Довбуш, Україна, Сян, Прозори). Проміс Довбуша поробив усі заходи в справі дозволу на виїзд до Львова і є надія, що українська публика у Львові оглядатиме вже небавком мистецьку гру синів зеленої Буковини. ч.

Театри

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ДОЛИНА:
27. V. Лев з Абісинії.
28. V. Отомия Пісня.
29. V. Баров цигановський.

Великий Театр:

Середа, 27. V. год. 8. веч. „Крамарі слави". Купони „Або" неважні!
Четвер, 28. V. год. 8. веч. Аб. 18. Прем'єра „Міжантроп", комедія Мольєра.
П'ятниця, 29. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Крамарі слави".
Субота, 30. V. дод. 8. веч. „Лякме", опера.
Неділя, 31. V. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана голгота"; год. 8. веч. Виступ хору „Ехо".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Бригада смілиндія".
ВАНДА: „Вітаючі", „Вацусь".
ГРАЖИНА: „Хрестоносні походи".
КАСІНО: „Квітярка в Пратеру".
КОПЕРНІК „Молочна дорога" з Гар. Лобоном.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Пат і Патахон як джазбендисти", „Належу до тебе".
МУЗА: „Бавнті".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кенурою та Мартою Егерт.
ПАЛЯС: „Рай на землі".
РАЙ: „Циганський барон".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЬВЕ: „Дівчина з посте-рестанте", ревія „Лише до нас".
ТОН: „Бездонні" з Патом і Патахоном.
УТІХА: „Пригоди невдачника" і ревія.
ХИМЕРА: „Біла парада".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Греція.

закордонне радіо.

Середа, 27. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.40 Концерт, 17.15 Сонати на кларнет і форт. Брамса, 22.10 Муз. мініятури, квартет Гантенгайма, **Прага** (470.2) 11.05 Сальон. музика, 15.00 Концерт, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.00 Гасконські пісеньки, 20.45 „Японська честь" пєса Ангельма з муз. Гонасія, **Білгород** (437,3) 16.20 Популярна музика, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.45 Музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Форт. музика, 20.10 Оп. музика Вагнера, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Концерт, 17.00 Форт. реціталь, 18.00 Розр. концерт, йодлерка, 19.00 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт., скрипка, 22.15 Циг. музика, **Мілян** (368.6) 17.15 Музика, 20.40 Концерт хору римської Башиліки, **Рим** (420,8) 13.20 Популярна музика, 19.45 Легка музика, 22.45 Танкова музика.

Четвер, 28. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 17.30 Фортепіян і баритон, 22.10 „Жінка в дьожі ч. 13" прем. з Гр. Гарбо, **Кошиці** (259.1) 18.05 Для Закарпаття; у муз. частині: **Спів. реціталь Остапчук-Науменкової, Прага** (470,2) 15.00 Квінтет Рейти на дуті інстр., 17.15 Тріо, 18.00 „Іфігенія в Авліді" оп. Глюка, 19.30 Нар. розвага з часів повстання „Проданої нареченої", **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 „Смерть Цезаря" траг. Вольтера, 20.00 Нар. пісні, 21.45 Орх концерт, **Білгород** (437,3) 17.00, 21.30 Пісеньки. 20.00 Концерт хору, **Берлін** (356,7) 14.15 Популярна музика. 17.00 Форт. твори Ліста, 19.00 Солісти, 21.00 Танк. музика, **Кеніґсаустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, **Лайпціґ** (382,2) 19.10 Солісти, 20.10 Концерт хору молоді, **Мінхен** (405,4) 17.00 Симф. тріо, 18.00 Орх. концерт, **Будапешт** (549,5) 17.30 Спів, 18.35 Скрипка, 21.35 Циг. музика, **Мілян** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.40 „Вондер-Бар" оперетка Качер-Фаркаш-Гершега, **Рим** (420,8) 17.15 Вок.-інстр. концерт, 20.04 „Федора" оп. Джордана.

Львівське радіо.

Середа, 27. травня 1935.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Дієта при захворюваннях кормового проводу, 13.30 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Думки (Монюшко, Желєнський) гр. пл., 16.00 Курпівські пісні в вик. дітей з Острольонки, 16.20 Спів. реціталь Ванди Каленкевич у супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Про недомагання суспільної організації, 17.20 Імпрезарія танців музики, орх., 17.50 Про книжку Брема „Життя звірів", 18.00 Камер. концерт, 18.30 З історії гарного Неаполю, 18.45 Хвилина Фр. Крайзлера, гр. пл., 19.00 Льогіка модн, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.40, 19.44 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Із мазовецьких опер, гр. пл., 20.30 Вечірній денник, 20.50 Із сучасної Польщі, 21.00 Трансм. з Букарешту: Румунський європ. концерт, 22.00 „Христина й Варвара" літер. парис Старовейської-Морстинової, 22.15 Актуальна гутірка, 22.25 Танкова музика, орх.

Четвер, 28. травня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.30 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді, спів, форт., 13.00 Глазунов: Великий конц. вальс, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 16.00 „Вецямінок" опов. для дітей, 16.15 Музична легенда, з гр. пл., 16.45 Від Польща співає, 17.00 Винахідники та вайсько, 17.15 На зеленій левадонці, камер. орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Шкіц Пауля Тостія у вик. Вит. Звєдуловського (тенор), 18.30 Радіо на авдиторію, техн. гутірка, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Форт. парафрази, гр. пл. 19.00 Поскала Годдіяр, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Музика з гр. пл., 20.15 Весна на Мазовші Шлемінська сопр., Янгазовський тенор, хор і орх., 20.45 Вечірній денник, 20.56 Протигазово-лет. оборона, 21.00 Театр Ґуан у Швайцарії „Корлєон" Карл. Фр. Вітанда, 21.35 Пісні Монюшка в вик. Марії Монюшкової в супр. форт., 22.00 „Ляйпціґер Пфайферштуль" з репертуару давніх капель, 22.25 Римський-Корсаков: „Шехерезада" з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

ЗАБИРАЄМО РАДІЄВИЙ АПАРАТ НА ЛІТНИЩЕ.

В багатьох країнах Західньої Европи щораз більш поширюється звичай забирання радієвого апарату на літнище. Людина міста, виїжджаючи на село, не може обійтися без певних контактів з проявами міської культури. Зневіряємо випадки, що люди, які приспіпалися в день виїзду на відпустку цілковито стримуються від читання газет, книжок, від слухання радія і т. п., кілька днів користують з кожної нагоди, щоб власне взяти до рук денник або книжку чи піти на якусь театральну виставу.

Тісний звязок фізичного і умового відпочинку з добрим психічним настроєм вільдана є вже безспірною правдою в суспільній медицині. Людина знуджена не відпочиває. Отрута нудьги всякає в усі комірки організму і робить у них спустошення не менші від хемічної отрути. Зовсім не є байдуже урядження собі літнього відпочинку в той спосіб, щоб уникнути по змозі найкраще від зміни погоди від товариства, яке незважаючи „вдається", від „постійного бріджа" і т. п. приємностей.

Ворогом нудьги на літнищі є радіо, яке треба забрати з собою, коли виїжджаємо на літнище або до пансіонату, урядженних примітивніше. Колись перенос радієвого апарату на літнище був сполучений з клопотами, тепер радіослухачі під цим оглядом знаходяться в кращому положенні. Родина, яка забирає свій апарат на літо, не потребує його поновно реєструвати, вносити додатково жадних маніпуляційних оплат і т. п. Досить тільки, щоб разом з апаратом забрати уповажнення, що зможе користати з відбірної стації і щоб оплати за абонамент вплачувати в тому поштовому уряді, який дав уповажнення.

Очевидно, радіо є вже тепер необхідним товаришем екскурсій. Існують туристичні приймачі, які мало важать і дозволяють добре приймати авдиції не тільки місцевих стацій, але і закордонних. Такий приймач, схований у футерялі або в невеликій валізці, упримітнює однаковість подорож по околицях не дуже цікавих з туристичного погляду. А крім того, що найголовніше, дозволяє подорожньому, віддаленому від людських осель, знаходитися без перерви в контакті із світом.

ТЕЛЕВІЗІЙНІ ПРОБИ В ПОЛЬЩІ.

В кількох европейських країнах ведуть тепер досліди над телевізією. Ці досліди надзвичайно дорогі, тож нічого дивного, що на них можуть собі дозволити тільки країни, що мають мільонову масу радіослухачів, як: Англія або Німеччина. Треба стверднти, що теперішній стан телевізії та дорожнеча відбірних апаратів, без огляду на всі зусилля не дозволили ще в жадній країні поширити телевізію та відати її для послуг публіки в задовільному стані.

„Польське Радіо", яке має концесію Міністерства Пошт і Телеграфів на будову і ужитковання радієвих уряджень, з причини малої кількости абонентів не може собі дозволити на люксус піонірської праці в ділянці телевізії і мусить чекати на удосконалення цього винаходу. Одначе деякі вступні праці в ділянці телевізії вже передбачені. Як довідуємося, в цьому році „Польське Радіо" передбачає у своєму бюджеті деякі суми на досліди з телевізією.

Як далеко треба зберігати обережність у справах телевізії, свідчить приклад Англії, де видано вже кілька мільонів золотих на телевізійні досліди і де телевізії ще взагалі не впровадженo, бо її образ при теперішньому стані техніки, ще завадто недокладні.

Гарні й дешеві книжки
Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Валерія О'Конор Вілінська: **Лисенки й Старицькі**	1.— зол.	—
Улас Самчук: **Відчайдений Рай**	2.— „	0.30
Софія Яблонська: **З краєм ряжу та опію**	2.50 „	0.50
Д-р Василь Маковський: **Гімнд**	2.00 „	2.50
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя I.—II.**	2.80 „	0.50
Мих. Галущинський: **З Українськими Січ. Стрільцями**	1.90 „	0.30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина I. II. III.**	4.50 „	0.50
Окрема частина по зол 1.50		
Ірина Вільде: **Химерне серце**	1.50 „	0.30
Василь Софронів: **Липнева отрута**	1.40 „	0.30
Ст. Левинський: **З японського дому**	1.50 „	0.30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1.50 „	0.30
Е. Бронте: **Буреверхи,** переклав М. Рудницький	(вичерпане)	
Проспер Меріме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	0.95 „	0.25
Альфонс Доде: **Маціцький,** із французької мови переклав М. Рудницький	1.50 „	0.30
Володимир Островський: **Сміх землі**	1.00 „	0.30
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0.30 „	0.15
Гордій Брасюк: **Безпутні**	0.50 „	0.15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжна Репніна**	0.80 „	0.15
Михайло Возняк: **Белей і Кониський**	0.50 „	0.15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0.80 „	0.15

Дістати можна у Видавничій Спілці

„Діло", Львів, Ринок 10

та у всіх книгарнях.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ),

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90-03 — 89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фльорени голяндські 360.17 — 358.45, Фунти англ. 26.37 — 26.41, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60 — 19.20, Корони данські 118.59 — 117.75, Корони норв. 133.43 — 132.40, Корони шведські 136.98—13600., Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.70 — 11.50, Марки нім. 139 — 136, Песети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 10½, Лільпоп 13—12.60, Стараховичі 34.75—34.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 серія 66.50, 2 с. 67.25, серії по 73, 5 конверсійна 52, 6-прц. дол. 79.50, 80, 4-прц. дол. 50. 7 прц. стаб. 61, 61.25, 62.75 дрібні. 74 сотки.

Львів, 26. V.

Заставні листи: 4½% дол. І. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4% Зв. В. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.

Привілейки: Долярівки 49—51.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця одн.	20.25	—20.50
Пшениця оз.	19.00	—20.00
Жито Стандарт I.	13.25	—13.50
Жито Стандарт II.	13.00	—13.25
Ячмінь одн.	13.75	—14.00
Ячмінь на мливо	13.25	—13.50
Ячмінь паст.	12.25	—12.50
Овес Станд. I. A	13.00	—13.50
Овес Станд. II	13.00	—13.50
Овес Станд. II A	12.50	—12.75
Мука пш. гат. 3. екстяг.	34.50	—35.00
Мука пш. гат. I A	33.50	—34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50	—33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00	—31.50
Мука пш. гат. I Д	29.00	—29.50
Мука пш. гат. II A	28.50	—29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00	—28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75	—28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50	—27.00
Мука пш. гат. II Е	25.00	—25.50
Мука пш. гат. II Ф	23.50	—24.00
Мука пш. гат. II I	21.00	—21.50
Мука пш. гат. III A	16.50	—17.00
Мука пш. гат. III Ь	15.50	—16.00
Мука пш. паст.	13.50	—14.00
Мука пш. разова до 0 - 95 прц.	23.50	—24.00
Мука жит. екстяг. до 0.30 прц.	23.25	—23.75
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	22.25	—22.75
Мука жит. гат. I 0—65 прц.	20.25	—20.75
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	15.25	—15.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.25	—16.75
Мука житня посл. понад 65%	12.25	—12.75
Висівки житні	8.75	— 9.00
Висівки пш. грубі на мливо	10.00	—10.75
Висівки пш. середні	9.00	— 9.50
Висівки пш. мілкі	11.00	—11.50

Інші курси без зміп.

чекати на удосконалення цього винаходу. Одначе деякі вступні праці в ділянці телевізії вже передбачені. Як довідуємося, в цьому році „Польське Радіо" передбачає у своєму бюджеті деякі суми на досліди з телевізією.

Як далеко треба зберігати обережність у справах телевізії, свідчить приклад Англії, де видано вже кілька мільонів золотих на телевізійні досліди і де телевізії ще взагалі не впроваджено, бо її образ при теперішньому стані техніки, ще завадто недокладні.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 26-го травня н. р. кооперативам платив за льоко Львів

1 кг. масла десер. бльок.	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока від 24. V.	0.13 „
1 к. яець	2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на яйця здержана на молоко зниження.

Маслосоюз повідомляє, що від 26. V. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвірп птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острігів 1. кл.	1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Загальне Зібрання Львівської Філії Товариства „Учительська Громада" відбудеться дня 11. червня 1936 о год. 9.30 рано в кімнатах „Рідної Школи" при вулиці Мохнацького ч. 12. 2177 1—2

МЕШКАННЯ

ТРИ, чотири і пять кімнат, комфорт, центр, на мешкання або бюра до винайму Сикстуська 14. 8/57

РІЖНІ

ТАКОЖ ВИ ПАНІ напевне собі у нас доберете: гарні стройні сорочки 1.95—2.90, комбінації шовкові з оплінес, стройні (довгі) 3.75—5.75, нічні моделі і тренки 2.90—3.50, шовкові 7.90, фігі шовкові 1.50, мотильки 1.75, піжами, штани на баскіні, спеціяльно гарні 12.50. Фабрика Білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1-2

ШУКАЮ негайно спільника (чки) до пансіону Криниця. Вклад 1.500. Відомість з чемности: вул. Косцюшка 3. II. Др Маєр від 10—1, 4—7. 2176

ОГОЛОШЕННЯ.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 117 (14.366). Львів, четвер 28. травня 1936. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. н. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 227-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

АНҐЛІЙСЬКІ ПАЛЬТА СУКОННІ ТА НЕПРОМАКАЛЬНІ у фабриці РОТ І РУДЕРФЕР Львів, Легіонів 3/I. поверх.

Вибори до бельґійського сенату

ДАЛИ ПОДІБНИЙ ВИСЛІД ЯК ДО ПАРЛЯМЕНТУ.

БРЮССЕЛЬ, 27. 5. ПАТ. У виборах до сенату католики дістяли 34 мандати (втратили 8), ліберали 11 (без змін), соціялісти 39 (без змін), фламандські націоналісти 5 (здобули 4), „Рекс" 8 та комуністи 4 (оба останні не мали перше ні одного).

Мусоліні проєктує пакт шістьох?

ПАРИЖ, 27. 5. ПАТ. У тутешніх кругах сподіються, що Франція й Англія змагатимуть до зняття санкцій та до налагодження взаємин з Італією. Мусоліні — як твердить „Евр" — виявив проект пакту 6-ох в такому складі як колись пакт 4-ох та крім СССР або пакт 6-ох, до якого належав і Польща.

ДЕМАРШ У СПРАВІ ВИДАЛЕННЯ КОРЕСПОНДЕНТА „ТАЙМСА".

ЛЬОНДОН, 27. 5. ПАТ. Віцемін. закорд. справ заявив, що брит. амбасадор у Римі дістав приказ запитатися, чому італ. влада видалила з Адіс Абеби кореспондента „Таймса".

АМБУЛЯНСИ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ВІДІЗДЯТЬ.

ДЖІБУТІ, 27. 5. ПАТ. Приїхали всі амбулянси Черв. Хреста за винятком шведського, якого місце побуту невідоме. Вони відіздять до своїх країв, відмовляються працювати на теренах, зайнятих італійцями з огляду на недавні бомбардування. Згідно з женевською конвенцією весь санітарний матеріял передають італійцям.

РОЗВИТОК „БАЛІЛЛІ".

РИМ, 27. 5. ПАТ. Як стверджують офіційні дані, організація фашистівської молоді „Баліла" мала під кінець травня 1935 р. 4,759.873 членів; тепер має їх 5,031.905; значить за рік збільшилася на 242.032 членів.

ІТАЛІЙЦІ АРЕШТУВАЛИ ДВОХ БРИТИЙСЬКИХ СТАРШИН?

ЛЬОНДОН, 27. 5. Райтер. Розійшлася чутка, немовби італійці арештували в Діредауа одного полковника та одного отамана приділених до брит. червоного хреста.

В Палестині поширюють виїмковий стан.

ЄРУСАЛИМ, 27. 5. ПАТ. Проголосили виїмковий стан у місцевостях Газа і Тиберія. Недалеко Набльос узброєні араби заатакували поліцію та військо, перетинають телеграф. і телеф. дроти. Коло Мізри підпалили збіжжа, на периферіях Тель Авіву — тартак. У різних місцевостях експльодували бомби. Араби і дальше нападають на самоходи, не зважаючи на військову і поліційну ескорту.

ВИГЛЯДИ НА ЗАМИРЕННЯ.

ЄРУСАЛИМ, 27. 5. ПАТ. Припускають, що арабські провідні круги радо припинили б ген. страйк тому, що тратять владу над крайніми елементами, але вис. комісар не хоче приступати до переговорів, заки не приверне ладу. Арабський комітет видав заклик продовжувати страйк, доки Палестина не стане незалежною державою.

ДАЛЬШІ ТРАНСПОРТИ ДО ПАЛЕСТИНИ.

КАЇРО, 27. 5. ПАТ. Нині вечором висилають до Палестини дальші війська — правдоподібно лише одну сотню.

БОМБИ В ТЕЛЬ АВІВІ.

ЄРУСАЛИМ, 27. 5. Райтер. Як інформують з жидівських джерел, вчора кинули на передмістях Тель Авіву та Яффи кільканацять бомб; це очевидно викликало паніку серед жидівського населення. Недалеко колонії Рехавія араби намагалися знищити будову для наводнювання плянтацій цитрин.

Координація політики Малої та Балканської Антанти.

БУКАРЕШТ, 27. 5. ПАТ. Після нарад голов держав М. Антанти у Сінаї 6. 7. і 8. червня збереться надзвичайна конференція Балк. Антанти, щоб узгіднити політичну лінію обох блоків.

Блюм скликує міжнародню монетарну конференцію.

ПАРИЖ, 27. 5. ПАТ. Кореспондент „Фінансіел Таймс" згадує про розмови Блюма з американськими фінансістами і припускає, що він хоче скликати міжнародню монетарну конференцію з метою стабілізації.

ПАРИЖ, 27. 5. Авас. Блюм не відбув тільки розмов з фінансістами, тому не міг зробити ніякої подібної заяви.

Позичка на узброєння Чехословаччини.

ПРАГА, 27. 5. ПАТ. Міністер фінансів предложив учора парламентові проект внутрішньої позички на повітове узброєння чехословацької армії. У промові міністер зазначив, що не йде тут про підготівку зачіпної війни, лише про те, щоб дати працю безробітним.

ПРИСУД НА ЕСПАНСЬКИХ СТАРШИН.

МАДРИД, 27. 5. ПАТ. Воєнний суд у Гадалахара видав присуд на старшин, що не послухали приказу перевести два кінні полки до іншого гарнізону. 4-ох засудили на 12 років вязниці, 1-го на 3, 3-ох увільнили.

Апеляційний процес „Аксіон Франсез".

ПАРИЖ, 27. 5. ПАТ. Суд зменшив кару для нач. редактора „Аксіон Франсез" на 3-ох місяців, та директора того видавництва — до 100 франків гривни.

БУДИНКИ в будові аж до часу їх викінчення й уживання, фабрики і фабричні будинки, млини більші водні, турбінові і машинові, цегольні, будинки провізоричні до часового вжитку, будинки, де міститься театральна саля (кіно), якщо дотична саля займає бодай половину будинку (напр. салі „Народніх Домів", читалень „Просвіти") є вільні від примусу обезпечення в ПЗУВ. Ці будинки кожний українець мусить обезпечити на повну вартість у Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР" ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20.

Спадщина великого громадянина.

У 20-ліття смерти І. Франка.

Львів, 27. травня 1936.

Роковини письменників не мусять мати таку загальну маніфестаційну форму як роковини діячів — і звичайно й не мають. Коли в нас іще досі не розмежовані свята для пошани поетів і мистців від свят для звеличення активних провідників народу, то можна це пояснити тим, що поети та мистці дуже часто мусіли перебирати на себе ролю національних пробудників.

Чи Франко, якого память розбуджує в нас сьогодні такі думки, не брав, як міг, участи в громадському житті і чи можна цю його працю відмежувати від його письменницької діяльности? Життя його, так само як Шевченкове, повне змагань за суспільні ідеали. А проте, коли багато літ після смерти письменника пробуємо пригадувати його громадські заслуги, неодин із тих його здобутків, що в нього вложив він не менше енергії та запалу, як у найкращий свій твір, видається нам з перспективи часу якимсь дивно малим. Пригадаймо хочби такі виступи Франка, як його участь при організації наших політичних партій, його участь у страйковій, університетській чи парляментській кампанії... Як відтворити сьогодні вартість такої праці, що мала далекосяжне значіння для нашого національного та суспільного розвитку, але була тільки одним із слідів походу вперед, слідів, яких не можемо навіть відрізнити від сотні інших на дорозі засипаній вітрами, слідів притоптаних кроками сотень інших діячів?

Знаємо, що Франко перевищав своїх сучасників знанням і талантом, але знаємо теж, що у сірій щоденній громадській праці часто навіть геній не може проявити своєї величини, бо вона саме вимагає від нього тільки прикмет совісного, витривалого члена громадянства. Це і причина чому згадуючи про громадські заслуги великих поетів, не можемо для їх звеличення найти кращих слів, ніж коли хвалимо за громадянську працю тихого, скромного, пересічно талановитого діяча.

Як невтомимий робітник пера залишив нам Франко таку велику літературну спадщину, що можемо в ній найти багато більше, ніж усе те, що здійснив він своєю енергією у реальному житті. Можливе, що велика частина цієї спадщини повстала саме тому, що обставини не дозволяли йому проявити свобідно всіх своїх сил у громадських організаціях та установах, що не одну з тих організацій та установ доводилось

тоді щойно творити і зміч вона повстала, письменник передавав свої думки в іншій формі — у літературному творі.

При всіх своїх безперечних громадських прикметах і заслугах, Франко був передовсім письменником і можемо тільки радіти з того, що в цьому напрямку проявив він якнайбільше свого таланту та енергії. Незвичайні обставини зломали неодного нашого діяча, що відійшов від початого діла знеохочений або безсилий. Знаємо неодне імя в історії нашого національного руху, з яким звязували сучасники надії на великі успіхи і неодне з них залишилось тільки іменем, як згадка про невикористаний талант, про невикористане джерело людської енергії.

На жаль нема змоги эсписувати вчинків сотень і тисячів тих громадян, що як каменярі у Франковій поемі прокладають своїми кістками кращий шлях майбутнім поколінням. Не сумніваємось у тому, що неодин такий учинок Франка наблизив нас на кілька кроків ближче до того ідеалу, якому служив письменник, коли хотів бачити свою батьківщину нарівні з іншими культурними европейськими народами. А всеж, найкращі Франкові вчинки це його книжки, хоч як дивно нам часом вірити, що книжки живуть довше, ніж діла та люди.

Франко був першим галицьким письменником, який зрозумів вагу книжок як невичерпного джерела національної енергії, за яке дбати повинні робітники пера. А зрозумівши це — хотів власним прикладом показати, скільки прогалин треба заповнити в усіх ділянках знання та письменства. Не мали ми в Галичині ні перед Франком ні після його смерти письменника, що з такою силою, легкістю та хистом умів би дбати за невичерпний науково-літературний рух довкола себе.

І коли сьогодні, у 20 літ після його смерти, пригадуємо собі цю працю, то відчуваємо немов би свіжу втрату людини, якої нема ким заступити. Франко випередив свою добу тим, що пригадав їй обовязки супроти сучасности: — **йти з духом часу у всіх ділянках культурної праці.** Те одне з його найбільших зусиль, яке зломало його, залишилось одним із найкращих здобутків його велитенської праці.

АНҐЛЬО-ПОЛЬСЬКІ МОРСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

ЛЬОНДОН, 27. 5. Райтер. Нині починаються в міністерстві закорд. справ переговори В. Британії з Польщею у справі двобічного морського договору на взір англьо-франко-американського пакту. Англьо-совітські пертрактації почнуться знову 4. червня.

ВИБОРИ У КЛАЙПЕДІ.

БЕРЛІН, 27. 5. ПАТ. У виборах до міської ради Клайпеди вибрали 25-ох німців і 11-ох литовців. Фреквенція сягала 86 пр. управнених до голосування.

Справа іменування Апост. Адміністратора для Лемківщини вирішена.

З авторитативного джерела довідуємося, що справа номінації Апостольського Адміністратора для Лемківщини вже вирішена. Новим Апостольським Адміністратором буде іменований у найближчих днях о. др Яків Медвецький, крилошанин станиславівської Капітули і професор тамошнього Богословського Ліцею.

В 10-ліття смерти Симона Петлюри.

ПЕРЕМИШЛЬ — БЛ. П. С. ПЕТЛЮРІ.

За почином гром. Шкурата завязався в Перемишлі для відсвяткування 10-их роковин трагічної смерти бл. п. С. Петлюри Комітет, на якого чолі станув д-р Володимир Загайкевич. Комітет підготовляє торжественну академію, яка з причин місцевих обставин відбудеться дня 14. червня.

Одначе вже в суботу 23. ц. м. відбулися в домівці „Української Бесіди" жалібні сходини представників усього зорганізованого українського громадянства м. Перемишля. Чолову стіну прикрасив портрет Гол. Отамана, прибраний жовто-блакитними і чорними прапорами. До численно зібраних промовив др Волод. Загайкевич, зясовуючи із загального національно-політичного українського становища значіння збройного зриву українського народу під проводом С. Петлюри. Другий промовець дир. Шкурат представив діяльність бл. п. Петлюри як громадянина, голови Директорії і Головного Отамана.

Чергового дня, в неділю 24. травня, відправлено о год. 12-ій пол. у катедральній церкві Службу Божу за спочилих за Україну, а відтак і панахиду. В часі Служби Божої і панахиди співав знаменито вишколений хор під управою м-ра О. Чубинського, який справді має велику заслугу у зорганізуванні хору василіянської церкви. Церква була заповнена по береги.

СТАНИСЛАВІВСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО — С. ПЕТЛЮРІ.

Мимо пообідньої в салі „Нар. Торговлі" заходом драм. гуртка „Сфінкс" відбулися святочні сходини з приводу 10-их роковин трагічної смерти Гол. Отамана Симона Петлюри. На програму вечора вложилися: 1) Сметана: „Слава Героям" — муж. хор „Думка"; 2) реферат м-ра Микитюка; 3) Е. Маланюк: „Убийникам" — деклям. Т. Ліського; 4) Самійленко-Кудрик: „Наша слава Україна" — муж. хор „Думка". Всі точки були гарно виконані, реферат і деклямація зробили помітне враження. Публики небагато, в чому частину вини повносять організатори через пізне повідомлення громадянства. *Б. Л.*

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см. Тел. 252-54.

Перед великими змінами.

Промова генерального інспектора збройних сил, ген. Ридза Сьмігого на з'їзді легіоністів є дальше предметом розмов і міркувань у політичних колах. Думають, що ця промова розпочинає нову еру в розвитку політичної ситуації в Польщі. Дехто думає, що на початку червня наступлять події, які позволять зорієнтуватися ближче в пових політичних планах. Надіються важних посунень на політичній шахівниці. Кажуть, що підготовляється зміна виборчої ординації в тім напрямі, щоб обі парляментарні палати були справді представництвом громадянства.

Швеція і Ліга Націй.

СТОКГОЛЬМ, 27. 5. ПАТ. Міністр закордонних справ Швеції Зандлер відповідав у ріксдагу на інтерпеляцію голови консерватистів Багге, який домагався вияснення становища, яке займе Швеція до Ліги Націй після останніх подій. Зобразивши історичний розвиток італ.-абесинського спору та працю Ліги, звязаних з ним, мін. Зандлер звернув увагу на справу санкцій. Теперішня політика санкцій може ділати щойно по довшому часі. Досвід з останнього спору та з попередніх викликує непевність чи у майбутньому взагалі колинебудь видвигнуть справу санкцій і в яких умовинах. Теперішня відсутність безпеки виникає в першій мірі не зі самого змісту пакту Ліги, тільки з відсутности доброї волі членів Ліги виконувати постанови Ліги. Тому теперішне положення вимагає, щоб приступлено до точного розгляду статутів і засобів діяльности Л. Націй. Непристосування 8. уст. статуту пакту підважило в значній мірі 16. уступ. Треба вишукати засоби, що припинили би війну; але стається, що до цієї акції взялися деякі великодержави, а не Ліга Націй.

Уряд Швеції свідомий гострої кріси, яку тепер переходить Ліга, все таки він не уважає за відповідне усувитися від міжнародньої співпраці.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Франко і роля активного письменника.

Молоде покоління наших письменників, що поставило собі за завдання обновити нашу літературу енергією та „волею до чину", могло би з користю передумати життя Франка. Франко мав не менше енергії, ніж мають її ті, які зробили собі з неї шумну пропаганду; його становище до літератури було не менше активне, чи — як по модному (і туманно) любять нині говорити — „волюнтаристично-активістичне". Велика частина Франкової діяльности припадала на добу, в якій змагались у літературі дві течії — та, що висувала на перший плян суспільні ідеї і та, що голосну вагу клала на індивідуальні переживання та пильнувалась головно твором мистецтва.

Молоде покоління наших письменників і навіть старші віком критики, що почали в нас цікавитись літературою з „ідеольогічних" мотивів, переконані, що відкрили якусь велику та нову правду, коли з пафосом деклямують про конечність ідеольогічного підкладу, ідейної основи чи настанови у літературному творі. Франко був усе життя безкомпромісовим речником літератури, що має приносити ідеї, боротись за них та їх пропагувати, але розумів це й завдання не багато ширше та краще, ніж наші сучасні бовві поети та критики.

Мав Франко у цій праці дві необхідні передумови: знання і характер. Стежив він не тільки за великими чужими письменниками з бажанням зрозуміти їх і скористати з їх досвіду; він був водночас вражливий на наукові та суспільні погляди своєї доби, як на той необхідний матеріял, з якого творить собі людина світогляд. Те, що засвоював собі Франко з европейської творчости, ніколи не наслідував сліпо, ані не переробляював на дешеві гасла, щоб осліпити читачів своїм „талантом", „ерудицією". Ідеї у творах Франка злиті органічно з його духовими переживаннями, — це поодинокі етапи його духового та умового розвитку.

Сьогодні бачите на кожному кроці апольогетів якоїсь нової великої ідеольогії і то таких, що ще вчора, чи літ пять тому, належали до протилежного табору. „Табор" — найкраще слівце на той духовий баґаж, з яким вони маширують як цигани, у сорокатих одягах, з криком і безшабашно. Ідеї запозичені в них з газетного гомону; боротьба, яку вони ведуть за них, зводиться до фанатичної партійної, чи гуркової полеміки;—усе можете в ній найти: і добру віру у своєвідкриту правду, і любов рідного краю, і запал, але рідко коли находите там ту необхідну прикмету, яка робить ідеї творчими, прикмету таку характеристичну для Франка: потребу щиро добути знання для себе та запитись вірним своїй духовій праці.

Чуємо часто про „еволюцію" ідей, чуємо про природну людську потребу „змінити погляди". І в цій справі варт послухати на приклад Франка. Природна духова еволюція ідей відбувалась у нього поступово, майже непримітно, наче лябораторійна праця. Що важніше: як письменник не вважав він за можливе використовувати своє ревно публіковане і пропаговане ідеї, щоб ними піднести свій престіж письменника, вартість своїх творів. Коли він він дискусію на якусь суспільну чи літературну тему, то говорив про духові прояви, які його цікавили, але не робив із своїх поглядів патріотичного барабану.

Працював Франко роками і вважав це за природне явище, коли не мав за цю працю ні відповідного заробітку, ні становища, ні почестей. Знав він свою ціну, але ніщевне не приходило йому ніколи на думку приложити руку до реклами своєї праці та творів. Була це не фальшива скромність, а природний наслідок такого розуміння ролі письменника, де нема місця на демагогію, дешеву популярність та на смішну порожнечу малих людців, що вічно добичкують довкола себе ворогів і вже за життя раді би збирати складки на свій памятник.

Саме тому, що Франко знав із власного досвіду, як важко виплекати в собі ідеї, не закивав він їх наче покликів у рекламових оголошеннях. Коли візьмете в руки його поему чи звичайну газетну статтю, відчуваєте, що важив він кожну думку перед собою, передумував, сам мав завдання і сумніви. В неодному випадку міг би був Франко дозволити собі на нехтувальний жест супроти читача і кинути якнебудь готове гасло. Не робив він цього ні як письменник ні як діяч. Література і суспільна праця не були для нього звоєм далеким або ворожими царинами, але він не зміщував їх, щоб тою боєвика підвищити свій педестал поета або імпровізованою лірикою закрити недостачу думок тим, де треба було сказати: що, як і чому треба щось справді зробити.

Великий процес ОУН у Львові.

ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

В середу, третього дня розправи, перший зізнавав **підс. Рачун,** молодий селянин з Ордова. До ОУН не належав, прибив печатку громади Ордів на двох документах тотожности на прохання сел. І. Мельника. Одним з них опісля легітимувався убивник дир. І. Бабія М. Цар. Сел. І. Мельника підсудний пізнав на весіллі в сусідньому селі. Після того одного вечора І. Мельник прийшов до підсудного і просив його, щоб прибив громадську печатку на двох документах тотожности. Тому, що вже був вечір, підсудний не запримітив, чиї це фотографії були на документах тотожности. Позатим зі сел. І. Мельником уже більше не стрічався, бо підсудний пішов до війська. По відчитанні деяких уступів зі слідчих зізнань підсудний дав вияснення на питання прокуратора та обор. д-ра С. Шевчука. На питання оборонця підсудний виясню̀є, що в нього ніколи поліція не переводила ревізії. Далі заявляє, що згаданий сел. І. Мельник перебуває тепер на селі, не скривається, ходить до церкви і поліція його не тягає.

Після того обор. д-р В. Загайкевич поставив кілька питань підс. Сеницькій у справі її арештування та студій в університеті, на які підсудна давала вияснення.

ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ПРИНАЛЕЖНОСТИ ДО ОУН.

З черги склав зізнання підс. **В. Янів.** Признається, що належав до ОУН. Відмовив відповіди, чи належав до краєвої екзекутиви і яку виконував там ролю. На питання, чи заступає поміркований напрямок, чи безоглядної боротьби, підсудний заявив, що організація виступала назовні одноцільо. Зате між молодю були різні напрямки. На питання прокуратора, з ким стрічався в організації, підсудний заявив, що відмовляє зізнань на це питання.

Проф. В. Старосольський: Тут говорили про різні напрямки серед молоді. Чи можете умотивувати, чим зумовлялися вони?

Председник відхилив це питання і заявив, що буде відхлювати далі всі питання політичного характеру. Тому проф. Старосольський врезигнував з дальших питань.

Обор. д-р Горбовий: Що вас спонукало вступити до ОУН?

Председник відхилив це питання. Оборонець відкликався до трибуналу, який по нараді затвердив постанову председника.

На питання обор. д-ра Шухевича, чи між молодю були суперечки, підсудний каже, що були. Підс. Р. Шухевич належав до поміркованого напрямку. Зрештою підсудний заявляє, що про справу суперечок між молодю не буде говорити перед зовнішнім форумом.

ПРЕДСІДНИК НАКАЗУЄ ВИВЕСТИ ПІДСУДНОГО ЗІ САЛІ.

Підс. **Я. Стецько** заявляє, що належав до ОУН і до краєвої екзекутиви. Далі заявляє, що на всі питання про справи кардинального чи організаційного характеру в організації відмовить усяких зізнань. У слідстві не признався до нічого, [illegible], а тепер зізнає добровільно і тому признався до ОУН. Коли на питання председника подає, що вступив до ОУН, бо під теперішню пору завданням кожного українця є змагати до відбудови [illegible] України [illegible] на внесок прокуратора председник не дозволив далі вияснювати тої справи підсудному, не зважаючи на спротив обор. Старосольського. Підсудний заявляє, що був на засіданні краєвої екзекутиви, на якім згідно з актом обвинувачення мали вирішити справу партизанки, т. зв. „зелених кадр". Заявляє, що такого рішення не було тому, що в даному політичному моменті це було не на місці.

Коли підсудний хотів вияснити, чому ОУН вела протишкільну акцію революційними методами на західно-українських землях, председник відібрав йому голос і заявив, що накаже вивести його зі салі, [illegible]

Щож до боротьби проти Москви, то підсудний заявляє, що вона була і є ведена на Східній Україні і тут, на [illegible]. В цій хвилині председник перервав підсудному і приказав вивести його зі салі розправи. [illegible]

ПРОКУРАТОР ДОМАГАЄТЬСЯ ТАЙНОСТИ РОЗПРАВИ.

Після того прокуратор поставив внесок, щоб трибунал вів далі розправу тайно з огляду на те, що тут на салі розправи повторяються демонстрації підсудних.

Обор. д-р Старосольський заявляє, що оборонці не бачать тут демонстрації.

[illegible] обор. Старосольський коротко мотивував, чому не слід заряджувати тайної розправи. До мотивів обор. Старосольського прихилилися оборонці: д-р В. Загайкевич і д-р Ст. Шухевич.

24 ГОДИНИ ТЕМНИЦІ.

По короткій перерві председник покинув відкинув внесок прокуратора, [illegible] Зате трибунал покарав підс. Стецька 24-годинною темницею.

По додаткових коротких вияснениях підс. Федакіної входить на салю **підс. Івасик.** Зізнає, що до ОУН не належав. Опісля вияснює, що 6. V. 1934. підчас їзди поїздом зі Стрия до Львова знайшов шкіряну течку, зовсім подібну до своєї, яку йому раніше вкрали. До цієї течки заглянув і побачив пакуночок. Що в цьому пакуночку було, підсудний заявляє, що не знає, бо був занятий іспитами. Відкликує свої зізнання зі слідства, будьтобн їздив до Кракова по нелегальні летючки, бо в слідстві переслухували його 9 днів без перерви. Ні підс. Спольського ні інших підсудних не знає. Тому відчитано його зізнання зі слідства.

По питаннях прокуратора, обор. д-ра Давидяка і председника зізнавав **підс. О. Феник.** До ОУН не належав, політичним життям не займався, бо пильно студіював на експортівці, а у вільних хвилинах працював ще на прожиток. До арештування підсудного дійшло так: При складанню прохання свого товариша правника в університеті підсудному зробив прислугу один студент українець. Кілька місяців пізніше цей невідомий студент зустрівув підсудного в Академічному Домі і попросив підсудного, щоб зробив тепер йому прислугу і привіз з головного двірця валізочку. На їзду трамваєм та викуплення валізки з багажу підсудний дістав гроші і дійсно зробив цю прислугу товаришеві. По дорозі від трамваю підсудний зустрінув свого тов. Скропку і цей хотів навіть помогти підсудному нести валізку. І дійсно Скропка взяв валізку у руки, але переконався, що валізка була легка і віддав її підсудному. По дорозі до Академічного Дому підсудного разом з Скропкою поліція арештувала. На поліції підсудного з товаришем замкнули, а валізку примістили в окремій кімнаті. Опісля ставили підсудному питання прокуратор, обор. Ст. Шухевич та обор. д-р Горбовий.

ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ОУН.

Підс. Пашкевич признається, що належав до ОУН. Признає, що співпрацював з підс. Макарушкою в ОУН, якому організаційно підлягав. Признає, що підс. Макарушка хитався часто у своїх поглядах тому, що з одного боку підлягав мабуть впливам свого старшого брата, тоді пос. Любомира Макарушки, члена УНДО, з другого боку — членам з ОУН. Але тому, що підс. Макарушка вчився до іспиту, підсудний залишив його в спокою і не звертався до нього у справах протишкільної акції. Підс. Макарушка запропонував навіть, що на якийсь час покине взагалі всяку працю в організації, бо мусить здати іспит. Підсудний не мав великої надії, щоб Макарушка вернувся до праці в організації і навіть уже не звертався до нього за якими вказівками. Опісля оповідає про свої поїздки на провінцію у справі протишкільної акції. До краєвої екзекутиви не належав. Підсудний зізнав, що працював — як йому здається — в розвідчому референті. Суду в організації, як постійного органу, не було. Бандеру знав приватно, організаційно не знав. Мацюцу теж знав приватно, але його зізнання, будьтобн підсудний брав участь у засіданнях екзекутиви, є неправдиві. По питаннях прокуратора обор. др Паньківський хотів, щоб підсудний відповів на питання: Яка різниця між ідеольогією ОУН та УНДО? Одначе председник заявив, що не допустить питань, які мають вияснювати політичні мотиви. Вкінці председник згодився і підсудний відповів, що ОУН змагає до здобуття незалежної української держави.

На кілька питань обор. д-ра Горбовського підсудний заявляє, що повіти: Рава Руська, Перемишль та Лісько з уваги на своє територіяльне положення не могли творити організаційної цілости і підлягати одній особі. Признає, що організація вживала до поширювання нелегальної літератури звичайно нечленів ОУН. Каже, що члени ОУН слідкували за різними особами тому, щоб переконатися, чи вони вдержують зв'язки з поліцією. В цих самих справах прокуратор поставив підсудному кілька питань, на які підсудний давав подібні вияснення, як і обор. Горбовому.

ПІДСУДНОГО ВИВОДЯТЬ ЗІ САЛІ.

Підс. Ярослав Спольський теж признається, що належав до ОУН, але своєї приналежности до ОУН не вважає виною і хоче говорити далі в цій справі. Председник наказує поліції, щоб вивела підсудного. Після того два протоколанти читали цілу годину його обширні зізнання зі слідства.

В год. 2.45 председник відложив розправу до четверга, 9 год. рано.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 2—25

На православному церковному фронті Волині.

ПЕРЕХІД НА УНІЮ.

Село Якимівці, кременецького повіту, 11 літ робило заходи, щоб у них Службу Божу відправляли по українськи. Був час, що така відправа вже відбувалась. Але пізніше місцевий священник знов повернувся до церковно-слов'янської мови та очевидно з московською вимовою. У відповіді знов почались поїздки селян до Кремяниця, вже до архиепископа Олексія. Одначе не увінчались вони успіхом. Тоді все село перейшло на унію. Це сталось недавно; невідомо, як розвинуться події дальше, бо з певністю вирине справа церковного храму, парохіяльної землі тощо

СУМНИЙ ОБЯВ.

Ще в 1934 р. село Гаї Левятинські, дубенського повіту, перейшло на греко-католицький обряд, бо не могло добитись від Волинської Духовної Консисторії заспокоення своїх слушних постулятів. Згідно з обовязуючим законодавством церква лишилася в руках православних, хоч є їх у селі лише кільки родин, бо правною особою є епархіяльна влада Прав. Церкви. Але селяни думають, що і саме село — віруюча громада — має теж право до церкви; і треба сказати, що такий погляд має дещо опертя у канонічному праві Православної Церкви. Якби там не було, почався за церкву у суді процес, що ще не закінчився. Здається, на цьому тлі зародились непорозуміння та сварки між селянами, що охопили і ближчу околицю. І ось 22. травня ц. р. сталася дуже сумна подія. Юрба православних селян у силі кількох тисяч з сусідніх сіл напала на Гаї Левятинські, спустошила село та побила своїхже братів, українців-волинняків, греко-католиків по вірі; серед побитих є чимало поважно ранені. Невжеж між ними, синами одного народу, знову прийде до релігійної ворожнечі, що стільки нам шкоди наробила у нашому історичному минулому? Ще цього бракувалоб у нашому лихолітті!

С. Хрущький.

ХИТРО-МУДРО.
Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-мій вечором 150 премієра Дирекції Віліяма Гожици
„МІЗАНТРОП“ Моліера
у виконанні передових артистів львівської сцени.

Економічний огляд.

Польська хроніка.

ЗА НАЧАЛЬНУ ГОСПОДАРСЬКУ ПАЛАТУ.

Господарські справи висунулись тепер на чоло державної діяльности. Саме господарська політика, а не що інше надає характеристичну рису урядам, які міняються як за кордоном так і в Польщі. Виходячи з цього заложення „Ілдз. Газета Гандльова“ домагається у передовиці д-ра Й. Тріпка, щоби польський уряд покликав до життя Нач. Господарську Палату, яка причинилася би до консолідації господарського життя в Польщі. Мартіновська комісія, а відтак велика госп. нарада в Варшаві — це спроби в напрямі порозуміння госп. груп і загарантування їх інтересів та праці. Але життя вимагає постійної співпраці хліборобства, промислу, ремесла, торгівлі, вільних звань, фізичних робітників тощо, і то на спільному форумі. Це зрештою передбачує конституція в арт. 76 точка 3 („може бути законом покликана до життя Нач. Госп. Палата“). Д-р Тріпк радить, щоби поодинокі істнуючі (або ті, що повстають) Палати обєднувались у союзи, які створили відтак надбудови у формі Н. Г. Палати. До цього треба опрацювати відповідний закон. Н. Г. Палата булаб м. і. кляпою безпеченства при конфліктах світу капіталу і світу праці.

Теперішний уряд, який має визначне господарське тавро, особливо покликаний до створення Н. Госп. Палати. Д-р Тріпк передбачує, що в проектах, які уряд підготовляє для недалекої сеймової сесії, і ця справа буде взята під увагу.

СТІЙКІСТЬ ГРОША ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ВОЛІ ДЕРЖАВИ І ГРОМАДЯН.

Заступник директора кабінету міністра скарбу, Януш Раковський, якого реферат („Що дальше в госп. політиці?“) згадували ми на днях в окремій статейці, висказався про девалюацію польського золотого ось-так: Господарська програма, що основується на буджетовій рівновазі і на ній теж спирає розвій економічного життя, не допускає в наших умовинах думки про девалюацію. Колиб цю думку теоретично прийняти, то при девалюації золотого до 1/3 його теперішньої вартости державний буджет став би зараз на щонайменше 150 міл. дефіцитовий. Девалюація спричинилаб зріст коштів прожитку до 15 відс., а це вплинулоб некорисно не тільки на інтереси широких працюючих мас, але також на буджет, при чому задовження супроти закордону автоматично зрослоб. Гріш є стійний, як довго на його сторожі стоїть воля держави і її громадян. Воля держави втримати курс золотого є безсумнівна. Воля громадян повинна проявлятись спокійною оцінкою господарських явищ і спроб шкодливого заміщань.

ГЕЗАВРИЗАЦІЯ ПРОЯВЛЯЄТЬСЯ В НОВИХ ФОРМАХ.

Як відомо — строге обмеження заграничного і внутрішнього обороту девізами, валютами і золотом спричинено головно тим, що полохливі шадники, не довіряючи стійности польського золотого почали втікати від нього, ховаючи „в панчоху“ валюти і золото. Не маючи тепер змоги продовжувати цю з господарського становища шкідливу а для польського гроша загрозливу діяльність, кинулись шадники на інші вартости. Про попит на облігації (особливо в чужій валюті) і акції — ми вже писали на цьому місці. Та це був проба корисний. Зате поважно непокоять господарські й урядові кола нові форми гезаврізації. Власники готівки, застрашені пошестю девалюації, — не вважаючи на всі офіціяльні запевнення, що її не буде — горячково набувають ріжні речеві вартости. Як подає львівська „Хвіля“ — люди, які з торговлею не мають нічого спільного, купують деякі гатунки кольорових металів, каву, чай, перець, тощо. В Лодзі викупили вони всю бавовняну пряжу, так, що фабрикантам забракло сирівця. Появились уже чутки, що уряд поведе широку контрольну акцію, щоби віднайти тих, що поробили такі гезаврізаційні закупна. Товарова гезаврізація поробила скрізь великі поступи. Шевці стараються набути якнайбільшу кількість шкіри, кравці — сукна, тощо. Коли йде про краєвий сирівець — то це нешкідливе. Грізна є гезаврізація сирівців заграничних, бо побільшує імпорт і відплив девіз з центрального банку.

Світова хроніка.

АРГУМЕНТИ „ЗА“ І „ПРОТИ“ ДЕВАЛЮАЦІЇ ФРАНЦУСЬКОГО ФРАНКА. — МАСКОВАНІ ЗАСОБИ ЛІВИЦІ.

Б. міністр скарбу Павло Рено вже здавна працює девалюацію фр. франка. Тепер зладив він книжку, в якій доказує необхідність девалюації для приноровлення фр. економіки, зокрема публичних фінансів і закорд. торговлі, до нових умовин господарського життя. Високі франц. мита виключають можливість конкуренції французьких товарів на закордонних ринках. Через те торговля з іншими державами падає, платн. бїлянс заломаний, золоті резерви Банку Франції втікають. Через те — міркує дальше автор — франц. гріш мусить в недалекій майбутности заломитись. Високі митні барери, контингенти, безнадійно тверді ціни і кошти продукції не можуть довести автоматично до зближення франц. цін до цін світових.

З протиаргументами доцільности девалюації зустрічаємось на сторінках соціялістичної фр. преси. Сам Лев Блюм веде перед у поборюванні девалюаційних помислів.

Якіж ці протиаргументи?

Перш за все виказують вони неможливість одночасних користей від девалюації для публичних фінансів і для госп. життя. Фінанси вимагалиб зросту цін товарів, нерухомостей, варт. паперів, тощо, бо тоді зрослиб податкові впливи. Навпаки — в інтересі економічного життя було би втримати ціни на дотеперішньому рівні. Тільки тоді експортовий промисл став би конкуренційний. Але і ця конкуренційність ілюзорична. Сьогодні — мовляв — не ціни є міродатні при компензатах, контингентах, тощо. Всі т. зв. користи, як зменшення тягару публичних довгів, зріст податкових впливів, тощо, є нічим у порівнянні з таким національним нещастям, як знищення публичного кредиту на випадок девалюації.

Треба підкреслити, що фінансова, зокрема валютова політика фр. лівиці, заповідається дуже круто. Впроваджені на днях **тихі** девізові обмеження і чутки про заборону вивозу капіталів — ставлять під знак запиту свободу трансферу. А планована зміна статуту Банку Франції в напрямі масового редисконта державних бонів „пахне“ зовсім виразно... інфляцією, хоч і дещо захованою.

„КОЛИ НЕ ЗМОЖУТЬ ТОВАРИ ПЕРЕЙТИ КОРДОНІВ, ТО ПЕРЕЙДУТЬ ІХ ВІЙСЬКА“.

Підсекретар уряду заграничних справ Зл. Д. П. А. Francis B. Sayre пише в журналі „Інтернаціонале Віртшафт“ м. ін. таке: Ослаблення світової торговлі є наслідком безприкладного помноження старих торговельних перешкод, до яких від 1929 р. додано багато нових. Коли не вдасться народам довести до господарського розброєння, до звільнення і відбудови спільними силами світової торговлі, то остаточного господарського заломання не вдасться оминути. Це заломання означує: безробіття, голодові заробітки, конкурси, погіршення життєвого рівня і швидше чи пізніше збройний зудар. Автор кінчить словами, які ми подали в заголовку.

ТАКОЖ У СОВІТАХ ЩАДЯТЬ.

Московська „Экономическая Жизнь“ пише: В р. 1935 вложено до щадниць 706 міл. рублів, себто 71.3 пр. більше ніж в р. 1934., та пять разів більше ніж в р. 1933. У 18 національних республиках були вклади ще вищі, бо аж на 108 пр. в порівнянні до 1934 року. В р. 1933 середня вкладка була 60, в р. 1935 — 159 рублів. В I. кварталі ц. р. піднесли щадники свої ощадности на 281 міліонів. Тепер виносять усі щадничі вклади 2 міліярди 724 міл. рублів.

В. Н—вич.

КОЛИ УКОРОНУЮТЬ ЕДВАРДА VIII?

ЛЬОНДОН, 27. 5. ПАТ. Прем. Болдуїн оголосить завтра в палаті громад дату коронації короля Едварда VIII, припускають, що на 27. травня 1937. року.

З відчитової салі.

М-р Богдан Галайчук: „Дарданелі ворота України“.

Голова Т-ва Письменників і Журналістів Р. Кучинський зясував вагу порушеної проблеми та віддав голос прелегентові м-рові Галайчукові.

Навязуючи до актуальної тепер справи ревізії лозаннської конвенції у звязку з турецькими домаганнями щодо дозволу на демілітаризацію Дарданелів, прелегент зясував питання чорноморських проливів на площині права народів. У практичній розвязці цю справу поважно ускладнювало постійне напруження між Росією та Великою Британією. Російський імперіалізм намагався опанувати проливи як ключ Леванту, щоб там перетяти получення Англії з Індією; британська дипльоматія до того не допускала, підтримуючи Туреччину та інші бажанські держави, але забезпечити своїх інтересів не вспіла. Тепер Туреччина під большевицьким впливом хоче укріпити проливи, щоб на випадок війни замінувати чорноморські побережа СССР для британської фльоти, яка на цьому терені моглаб перевести дотіднйй протинаступ проти совітської офензиви на Індію. Крім того, замінувавши проливи, большевики перетялиб постачання українським або кавказьким повстанцям. Майбутня українська держава мусітиме запевнити переплив крізь проливи для своїх торговельних кораблів і на час миру, і на час війни, а саме договором та союзом з іншими заінтересованими — чорноморськими сусідами та великодержавами. Українська держава однакож моглаб привернути рівновагу на Чорному Морі, відділюючи своєю територією Росію від моря; ця обставина актуалізує українську справу на міжнароднім арені.

Таборовий вечір.

Заходом кружка молодих пань, що організують від „Товариства охорони дітей та опіки над молодю“ вакаційну виховну оселю для жіночої ремісничої молоді, відбувся у Львові 24. травня таборовий вечір. У привітній, гарно прибраній авлі гімназії СС. Василіянок, що була ласкаво відступлена на цю ціль, мали ми змогу відчути подих вільного та привабливого таборового життя серед природи.

Вечір відкрила прегарною промовою пні К. Малицька. Вона підкреслила велику виховну ролю моря й гір у формуванні молоді на справжніх громадян, звернула увагу на модерні засоби виховання молоді, що їх пристосовують чужі держави, врешті принадно представила таборове життя, як один із важливих проявів такого виховання, закликаючи рівночасно громадянство до якнайбільшої підтримки таборової акції. Ця промова була так основно продумана й така глибока, що направду булоб жаль, якщоб вона не появилася скоро друком.

Члени хору „Бандуриста“ під орудою п. Гапія відспівали трьома поворотами вязанку мандрівницьких і таборових пісень. Решту точок виконали діти і деклямували: Даруся Букачівська „Гейже в дорогу“ І. Франка, З. Заячківська „Дорогу“ Б. Кравцева і Ривкіяна „Стійкову“ й „Мандрівницю“ І. Райської. Всі деклямації були виголошені з запалом і поправно.

Найкращі точки програми — танки — виконала Дада Квасницівна, ученица школи ритмічних танків п. Суховерської. В обох її танках: у мальовничій „Голендерці“ й у „Пастушку“ відчувалося стільки справжнього артизму, що цей перший виступ молоденької танцюристки можна сміло назвати дебютом нового незвичайного хореографічного таланту. Потверджували це й не вимовкаючі оплески публики. Багато в цьому заслуги і проф. Суховерської і п. Квасницевої, що в її руках був музичний супровід.

Вечір закінчився таборовою картинкою: на тлі ліса виведено табор і таборовика біля ватри. І ця точка, як і попередні, залишила у присутніх враження, що не зараз затреться.

Вечір вартий того, щоб його повторити, тимбільше, що пройшов при повнісінькій салі.

Є. Ю. Пеленський.

ВОЖД КИТАЙСЬКИХ ПРОТИБІЛЬШОВИЦЬКИХ ВІЙСЬК.

НАНКІН, 27. 5. ПАТ. Генерала Чанг-Чена іменували вождом військ, що воюють з комуністами у провінціях Шан-Сі, Суї-Юан та Нінг-Сія. Новим губернатором провінції Шан-Сі назначили б. міністра Шао-Тей-Вея.

Демонстрації будівельних робітників.

В середу 27. травня ц. р. відбулася нарада страйкуючих будівельних робітників в будинку професійного союзу при вул. Льва. На нараді робітники рішили піти до воєводи та президента міста з проханням, щоб прихильно поставилися до вимог страйкарів, головно каналових і дорогових робітників. Робітники рішили теж домагатися від фонду праці, щоб започаткував земні і дорогові роботи, дав працю усім безробітним та підвищив винагороду. Після того уформувався похід з кількох тисяч робітників, які із жінками пішли пл. Стрілецькою, вул. Краківською, Ринком і Руською на Підвалля під воєвідство. Перестрашені купці постягали стори і позамикали крамниці, хоч похід ішов спокійно. На Підваллі похід зупинила кінна і піша поліція. До воєвідства пішла лише делегація з 7-ох осіб, між якими було 4 жінки. Воєвода пообіцяв делегації, що фонд праці підвищить дороговим і каналовим робітникам винагороду з 3 зол. на 3.30 з тим, що робітники будуть оплачувати деякі чинитьби. Крім того делегацію прийняв начальник III. відділу магістрату інж. Серафин. Сподіються, що на днях закінчиться страйк будівельних робітників тому, що між страйкарами і працедавцями йдуть безпосередні переговори від вівторка у справі підвищки платні. Таксамо власники цеглень переговорюють з цегольнями робітниками.

ЗАПОМОГИ ДЛЯ ПОШКОДОВАНИХ.

Воєвода Беліна Пражмовський розділ 60.000 зол. 500 пошкодованим купцям, промисловцям і торговцям, які потерпіли підчас відомих кривавих подій у днях 14—16. квітня ц. р.

ВТОПИЛОСЯ 31 УЧНІВ.

ПРАГА, 27. 5. ПАТ. Підчас прогульки школи в Рожніцах, при переправі човном через ріку Тіне (на Моравах), втопилося 31 хлопців. Один учитель виратував з хвиль ріки 9 хлопців. Всю ніч відділ пісників і вогневе сторожа, хоч була непогода, шукали в ріці втоплених дітей. До ранку вспіли виловити лише одну дитину та труна одного керманича.

НОВИНКИ.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 42-115

— **Живність Серце**, відділ „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч подають кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 5—8

— **Найнижча ціна масла в році.** Повідомляємо П. Т., як що року, що тепер є саме найнижчі ціни масла і найвигідніший час на закупно дешевого масла до топлення на запас. Користайте з доброї нагоди і купуйте доки вистарчить запас в крамницях „Маслосоюзу" добре масло на топлення по ціні зол. 2.— за кг. 1-3

— **Найкращі лиси, пелєринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехована літом. 10—?

— **Дня 29. травня ц. р. в год. 7. вечір** у власній домівці відбудуться в Укр. Лікарському Товаристві чергові сходини членів. Будуть читати працю д-ра Родіона Слізного, надіслану на конкурс д-ра Івана Курівця під наз. „Як повстає лисина і її профілактика". 2183

— **80-ліття народження Св. Отця.** В неділю 31. травня ц. р. Св. Отець Пій XI. починає 80-ий рік життя. Митрополичий Ординаріят розпоряджує, щоб того дня ОО. Душпастирі перед Службою Божою торжественно відспівали „Тебе Бога хвалим", а в проповіді, щоб вказали вірним на цю нагоду. — Від Митрополичого Ординаріяту у Львові, † **Андрей,** Митрополит.

— **Відчит про пок. С. Петлюру в радіо.** Заходом Міжорганізаційного Комітету для вшанування 10-их роковин смерти С. Петлюри виголосив 26. ц. м. в год. 19. у львівському радіо реферат про пок. Гол. Отамана С. Петлюру ред. А. Курдидик.

— **„Лісова пісня" у Великому Театрі.** З уваги на те, що багато нашої молоді не мало спроможности бачити вистави драми Лесі Українки в дні 9. травня, драматичні гуртки наших гімназій виставлять за дозволом Кураторії Л.Ш.О. вдруге драму „Лісова пісня" на сцені Великого Театру у вівторок, 2. червня ц. р. в год. 4. по пол. Зголошення приймає Дирекція філії держ. гімн. з українською мовою навчання, вул. Пекарська 19.

— **Посвячення прапору т-ва „Українська Захоронка" у Львові.** В неділю 31. ц. м. відбудеться під церквою св. Юра в год. 8.30 рано посвячення прапору дошкіль т-ва „Українська Захоронка". Посвячення довершить Митрополит Кир Андрей, Князь і Батько дітворі українських захоронок. Просимо усіх членів та инше громадянство взяти участь у цьому святі. — За виділ т-ва: **Софія Ракова. Ольга Цегельська.**

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА
помагає в катарах.

— **Вистава української народньої вишивки** в Національному Музею відкрита 24. травня ц. р. Виставо обіймає півтора тисячки вишивок із заздручанського Поділля, з Бережанщини, Покуття, Гуцульщини, Підкарпаття, Перемищини, Ярославщини й Сяніцьщини. Вистава розгорнена на тлі старих східних та українських килимів і вишивок полудневословянських, російських і мордовських. На відкритті вистави промовляв про вагу вишивки директор Музею д-р І. Свєнціцький, а співробітниця Л. Паращуківна відчитали реферат про техніку вишивок. Вистава відкрита щоденно від 9—15 год. при вул. Мохнацького 42. Вступ 50 сот., для молоді 20 с.

— **На Франкові роковини смерти.** На днях появилася перша в нашій дитячій літературі сценічна картина з дитячих літ Івана Франка п. н. „Івась-характерник", основана на його спомини і на новелі „Малий Мирон". Авторкою цієї сценки є відома наша суспільна діячка і письменниця п. Іванна Блажкевичева, видала цю сценку видавництво „Світ Дитини". Ціна книжечки 50 сотиків. Набути її можна по всіх українських книгарнях. Поручаємо цю сценку увазі всіх тих осіб, що займаються улаштовуванням святочних імпрез з нагоди 20-літніх роковин смерти Івана Франка.

— **Зїзд матуристів з 1911 року б. П. вищої реальної школи у Львові.** З нагоди 25-их роковин зложення матури відбудеться у Львові дня 30. травня ц. р. зїзд матуристів з 1911 р. б. П. Вищої Реальної Школи. Товариський комітет запрошує на нього всіх зацікавлених товаришів і професорів. Програма зїзду передбачує: в год. 8 (суботи 30. V.) збірка в шкільнім будинку

ІВАН ФРАНКО.

Мої знайомі жиди.

(З рукописної спадщини).

ВСТУП.

Критики й дослідники творчости Франка часто покликуються на речення, яким закінчив Франко свій лист з 26. квітня 1890 р. до Драгоманова, подаючи йому автобіографічні дані для його передмови до збірки своїх оповідань „В поті чола", а саме на слова: „Про своє походження скажу тілько одно: що майже всі вони показують дійсних людей, котрих я колись знав, дійсні факти, на котрі я дивився або про котрі чув від свідків, малюють краєбраз тих закутків нашого краю, котрі я, як то кажуть, перемірив власними ногами. В такім розумінню — всі вони частин моєї автобіографії". Однакож ступінь згадані в листі Франка автобіографичности його оповідань (і тих само віршів) можна докладніше досунати тілько на підставі його листування, його власних споминів і згадок учасників і свідків його праці.

До друкованих уже споминів самого Франка долучується ще один новий його спомин про знайомих собі жидів до часу свого приходу до Львова на університет, студій. Він зберігся під ч. 448 в архіві Франка в Бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові з трьома іншими німецькими недрукованими статтями, призначеними для віденського часопису „Die Zeit". Заголовки чотирьох німецьких недрукованих статтей такі: „Böhmische Eindrücke", „Symptomatisches aus Russland", „Da steckt's!" і „Meine jüdischen Bekannten".

З приводу відомої статті „Римські враження" захована в архіві Франка такий лист редактора фейлетонів часопису „Die Zeit". Відень 27. квітня 1904. Високоповажаний Пане Докторе! Передовий нам ласкаво фейлетон „Римські враження", на жаль, не надається для нас і відсилаємо при цьому рукопис із нашою найкращою подякою. Навпаки, знаменитку повелю „Хома з серцем і Хома без серця" прочитали ми від початку до кінця з великим задоволенням і прийняли її дуже радо. Поручаємося Вам із висловом глибокого поважання — редакція фейлетонів щоденника „Die Zeit". Залеш". Згадане в листі Франкове оповідання надруковано в белетристичному додатку до недільного числа часопису з 19. червня 1904 р.

У справі відсилки „Симптоматичних явищ із Росії" не зустрів я ніякої звістки, а „Нечисту справу" („Da steckt's!") відіслано з листом 11. травня 1906 р. Можливе, що відсилка останньої статтейки спричинилася до того, що Франко цілком не вислав своєї статті-загадки „Мої знайомі євреї". А що він не вислав її, на це маємо доказ у самому рукописі, що лишився невикінченим.

У своїй статті-загадці говорить Франко, що він написав її замість пропонованої йому статті про галицьке життєпись. Можливе, що деякою поштовою для редакції звернутися до Франка з такою пропозицією була його статтейка „Ein Warnungssignal" (Пересторога) в ранішньому виданні ч. 253 часопису „Die Zeit" з 13. червня 1903 р. З цією статтейкою вяжеться такий лист одного з двох видавців часопису, д-ра Гайнріха Каннера: „Відень, 18. червня 1903. Вельмишановний Пане Докторе! Зараз я зміг надрукувати Вашу статтю про жидівські переслідування, що грозять у Східній Галичині, уже скомфіскована виведену з „Діла" частину. Та я надрукував Вашу статтю з пропущенням цього, як запримітите і, як чую, стаття мала вже успіх також у тутешніх колах. Дуже тішуся, що знову працюєте для нашого часопису і сподіваюся, що дуже швидко втішите нас рукописами. Також дуже мені приємно, що Ви познайомилися з моїм шваґром, паном Штрогом, що, як знаю, належить до найбільших звеличників Вашого пера. З найкращим ерґа'том Ваш прихильник Каннер".

Щодо „Перестороги" („Ein Warnungssignal") Франка треба тут завважити, що спонукала Франка написати її стаття в 117 ч. „Діла" з 10. червня 1903 р. п. з. „Осторога!" Автор довгої статті в „Ділі" перестерігав українське населення Галичини перед невідомими інціпієнтами, що крутилися серед східно-галицького селянство й маломіщанського населення й, не будучи українцями, ломаною українщиною намовляли темну масу до різні жидів.

Коли написана стаття-загадка Франка про його знайомих жидів із Нагуєвич, Ясениці Сільної й Дрогобича, докладно означити не можна. Але означити менше-більше час написання статті помагає згадка в ній про нове перероблене видання колишньої юнацької праці „Boa Constrictor". Вийшло воно накладом „Видавничої Спілки" в 1907 р. Перерібка й друк, з огляду на масу іншої праці, вимагали якогось довшого часу. Таким робом дата написання не відбігає далеко від дати листу зі зворотом статті Франка „Da steckt's!"

Як цінний причинок до біографії письменника, стаття Франка приносить і вказу даних до вияснення його творчости. В першій мірі вона приносить споважнення ваги вчителя каліграфії з оповідання „Schön-Schreiben" він називався Мелько, а цитований у працях про Франка Вальком згідно з самим оповіданням Франка, це перекручена назва з огляду на белетристичний твір. Цікав також указівка Франка про те, як у „Boa Constrictor" він змальовав схопленого з життя жида — торговця дахами.

Та найважніше у статті-загадці Франка є його підкреслення на самому вступі головної причини, чому він узявся за неї.

Щоб дати читачам статтю-загадку Франка в доступній формі, перекладаю її з німецької мови на українську.

М. Возняк.

*

„У житті, як на довгій ниві, рідкість трапляється — навіть українська приповідка. Людина йде поволі наперед і веде свою борозну, а камінь зніх лемішу то придавлює її, то ранить, то сяк або так вражає її. Часто це сліди старої культури, давно загублених земляків, що тут вирівнялись. Людина помічує про це при своїй денній роботі й їде далі. Але часом буває приємно й не без користи зібрати разом такі випадкові знахідки й думки, упорядкувати їх і поглянути на них із вищого становища, неначе з пташиного лету.

Картина того орача, що своїм лемішем виривав землі різні дивні витвори, то передісторичні черепки й камінні сокирки, то відламки грецьких ваз, арабські монети або середньовікові панцирі й мечі, приходить мені завжди на думку, скільки разів спробую упорядкувати свої спогади про жидів із свого дитинства та засунати собі їх ясний образ. Із культурно-історичного й народньо-психольоґічного боку польське жидівство це такий дивний витвір, що його цілком не може

ку при вул. Шумлянського ч. 7: в год. 9. Служба Божа з проповіддю в костелі Св. Лазаря і відправа для жидів у синагозі. В 10. год. товариське зібрання в школі усіх товаришів і професорів. В 19. год. бенкет. Цей зїзд входить у рямці загальної програми львівських урочистостей п. н. „Зелені Свята у Львові", що на них урухомлять популярні поїзди з цілої Польщі. Тому учасники зїзду могтимуть користати із залізничих знижок і з усіх полекш, передбачених для прогульок і туристів, що прибудуть до Львова на Зелені Свята. Зголошення на зїзд слати на адресу: Радник Жигмонт Смерек, Львів, Ринок — Ратуш. Комітет зїзду просить також усіх товаришів подати адреси і свої і знані їм адреси інших товаришів для пересилання запрошень. Комітет поробив заходи для забезпечення мешкань учасникам зїзду.

— **Страйки в Галичині.** В Калуші покинули працю робітники тартаку Зарвеніцера, домагаючись 100-процентової підвишки плат, які обертаються між 15 і 45 сотиків за годину. В Коломиї застрайкували робітники, заняті при готовленні каміння на дорогах і при будові міських мостів, домагаючись підвишки плат до 2.50 зол. денно. — В Кужівцях під Перемишлем стрїкують робітники тартаку Гольдмана. — У Мрениці під Бориславом вибух страйк на копальні „Зоря". — В Ниську застрайкувало 294 робітників у промислових заведеннях Франке. — В тартаку фірми Вічер в Торговиськах пов. Кросно вибух окупаційний страйк з причини виповідження робітникам праці без подання причин. — В гарбарнях „Пеліс" і „Дерматі" у Львові застрайкувало 150 осіб, домагаючись підвишки плятні.

— **Фільварки на продаж.** Земське Т-во Кредитове оголосило спис великих земельних маєтків, виставлених на лїцитацію за незаплачення довгів. У списі знайшлося 1.265 маєтків, які мають продати на лїцитації в жовтні ц. р.

— **Посуха** треває дальше і загрожує щораз більші простори неврожаєм. Найсильніше загрожені східні воєвідства, отже полїське, новгородське і частини волинського. В багатьох повітах не було ще дощу від зими, тому земля висохла та ствердла, озимина пожовкла, а ярі збіже зовсім не посходило. У Сх. Галичині теж не добре.

— **Літниськова історія перед судом.** Львівський купець Ґ. винаймив собі на літо мешкання в Бруховичах, звідки щодень виїздив до Львова задля інтересів. Раз вернувся несподівано до Брухович і застав у мешканню свою жінку в товаристві Ізидора В., безробітного приватного урядовця. Обурений купець побив палицею небажаного гостя, причому подер на ньому убрання. Опісля розпочав розводову процедуру з жінкою, а побитий Ізидор В. засьаржив його на відшкодування і лїкування в загальній сумі 482 зол. Перед кількома днями Ізидор В. процес виграв, бо суд признав йому відшкодування 330 зол.

— **Побитий градом.** Підчас бурі над березівським повітом вертався ровером із Сянока до Дикова якийсь Мільчарський. Коло Обарини почало сипати градом з такою силою, що Мільчарський втратив свідомість і впав з ровера. Аж надїхав якийсь селянин, взяв зімлілого на віз і відвіз до найближчого села.

— **Краєва хроніка.** Недалеко Лисятич (Стрийщина) перевернулося авто львов'янина Андр. Томашевського. Тяжко раненого Ст. Радванського забрали до шпиталю, Томашевський, що керував автом, був легко ранений. Два інші пасажири Ром. Бригідер і Меч. Петрейко врятувалися, вискочивши з авта заздалегідь. — У Пищатинцях пов. Борщів буде отворена з днем 30. ц. м. почтова агенція. — В Михалевичах пов. Рудки комісар скарбової контролї викрив тайний бровар, що продукував на продаж пиво. — В Ніжинцях пов. Рудки господар Федько Левицький, посварившись з братом Андрієм за маєток, пробив його ножем на смерть. — В Константинівці пов. Камінка хтось стрілив у ночі крізь вікно до хати Михайла Грениха і вбив його на ліжку. Є ще забуті пімста в маєтковому спорі.

— **Пожежі.** У Васючині пов. Рогатин вибухла пожежа на обійсті гр.-кат. пароха о. Василя Сайкевича і перекинулася на сусідні будинки, наслідком чого згоріло 7 господарств. — В останніх часах були пожежі в Бродах, Марковолї і Гуті Пеняцькій тогож повіту. Коло Надвірної згоріло кілька будинків з тартаку „Польська Фореста". — В Юрківцях біля Чернівець (на Буковині) згоріло 10 хат. Подібна пожежа була у Василівці, де жертвою вогню стало 10 господарств.

— **З Польщі.** В Бендзіні повісився гарматчик місцевого полку артилерії з жалю до підстаршини, що не допустив його до лїкаря. — На дім кс. Віламовського напали озброєні бандити і загрозивши револьверами, зрабували 750 зол.

— **Лїкар спричинив смерть пацієнтки.** У варшавським окружнім суді відбулася розправа проти д-ра Юліяна Гурфінкля, лїкаря обезпечальні в Гродзіску, за спричинення смерти пацієнтки, яку лишив без опіки. Жертвою стала поліжниця. Покликаний до неї д-р Гурфінкель

„ГМІНД"

не було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків трівожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з почтовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", **Львів, Ринок 10.**

перевів необхідну операцію і вернувся до дому. Тому що стан хорої погіршався, чоловік пацієнтки двічі кликав лїкаря, але він отягався, а коли прийшов, хора жінка вже померла. Знавці рішили, що операція була того роду, що лїкареві не вільно було лишити пацієнтки без опіки. Д-ра Гурфінкля засуджено на рік вязниці з приложенням виконання кари.

— **Матурист жебраком.** У варшавському городському суді для жебрацьких справ знайшлася справа Станислава Василевського, що лежав на вулиці, викликуючи своїм виглядом милосердя і жебрав. Його арештовано і тоді показалося, що він зовсім не бідний і має з чого жити. Має дім у Тикоцині, скінчив гімназію і здав матуру. Був теж караний за ріжні провини.

— **Із заходу на схід!** В Іновроцлаві відбулося віче польських купців, промисловців і ремісників під гаслом піддержки польського стану посідання. Віче дуже земітне, бо на ньому вирішено, що міщанство в Польщі має бути тільки польське і то всюди, навіть у східних воєвідствах. І тільки про той схід ходило головно промовцям. В західних воєвідствах начинає польським купцям і промисловцям бути затісно. Зате на східних теренах вони надіються великих можливостей і туди рішили вони спрямувати найновішу кольонізаційну акцію. Задля цього й створили окремий „звйонзек польскі".

— **За протижидівські заворушення.** Перед окружним судом у Калїші розпочався процес 55 членів народової партії, що брала участь у протижидівських заворушеннях у Загурові пов. Конін. Покликано 130 свідків.

— **Міжнародній шаховий турнїр у Москві.** Після вчорашньої руиди стан турніру такий: Капаблянка 6½ точок, Бовінцік, Ляскер і Рагозін по 5, Кан і Левенфіш по 4½, Ромін і Фльор по 4, Ліліенталь 3½ і Еліскозес 3 точки.

— **Смерть французького письменника.** У 72-ім р. життя помер член Франц. Академії Анрі Де Ренїє, відомий поет, повістяр і новеліст.

— **Підпалили бібліотеку.** В Ковні згоріла в ночі велика бібліотека педагогічного інституту, що містила велику книгозбірню в ріжних європейських мовах. Вогонь повстав від підпалу. Підозрівають, що це діло протидержавних елементів. За викриття винуватців визначено грошеву нагороду.

— **Велитенське кіно.** В Москві відкрили минулої неділі кіно, обчислене на 20 тисяч видівців. Кіно побудоване в „марку культури і відпочинку" і є найбільше в цілій совітській Росії.

— **Ріжні вістки.** Біля Граєву три школярі знайшли артилерійське стрільво із світової війни і спричинили вибух, від якого всі згинули. — В околиці Ерівання грім убив пастуха і 50 овець.

— **З листів до Редакції.** В часописі „Діло" з 26. травня ц. р. у звіті з пресової конференції, зорганізованої У.С.С.-ом, сказано, що „між представниками преси, на жаль, не бачили ми представника „Сокільських Вістей". Вияснюємо, що Редакція „Сокільських Вістей" ніякого повідомлення ані запрошення на цю анкету не дістала. На запит одного із членів Спортової Ради, чому „Сокільські Вісти" не запрошені, п. Радловський відповів, що місячників не просять хоч з другої сторони Редакції місячників „Вогні" та „Рідна Школа" були запрошені і були присутні на цій пресовій анкеті. — Остаємо з поважанням **Редакція „Сокільських Вістей".**

— **Призбирана енергія сонця.** Всесвітня у своїй величі земля доісторичного часу, зберігла велитенські ліси. Сонце дає змогу рости, зеленіти, розмножуватись. Жадна рука людини не сягнула до глибини природи. Тільки життєдайне сонце подає природі оформлення своєрідного вигляду. Пройшли тисячі літ. В них тонула сонцем розжарена земля з моря та лєди. Глибоко в лоні земля камяніла ліси та крилося тепло сонця. Люди докопуються до нього та добувають вугілля. Новітня хемія добуває з нього сили, які дарувало йому сонце. З них створюють для людей лїкарство, що знаменито й успішне діє при болю голови, ревматичних болях і гарячковій простуді: Аспірину в таблетках. Аспірина вкриває в собі життєдайне сонце.

вроумїти ні людина, що стоїть ізбоку, ні та, що находиться серед нього, бо кожному з них довелиться бачити іншу фізіономію й рівночасно рахуватися з іншими вартостями. Тому на ласкаве прохання видавця цього часопису написати статю про галицьких жидів я й відповів, що цілком не почуваюся покликаним обробити цю тему в своїй цілості, але за те радо погоджуюся змалювати свої особисті переживання й думки щодо жидів і жидівських справ як скромний знадібок до пізнання галицького жидівства. І навіть це роблю тільки тому, що у своїх оповіданнях і поезіях я дуже часто виводив жидівські типи і затягав жидівських мельодій, і зате стягнув на себе з боку деяких жидів закиди антисемітизму, а з боку деяких своїх земляків закиди фільосемітизму. На всі ці закиди міг я тільки одно відповісти, що я тільки це й так змалював, що я бачив і переживав і як я розумів, і що я завжди старався в жидові так само як у змальованому мною українцеві, поляцькові, циганові бачити й малювати людину й тільки людину.

Народившися в сільській хаті й виросши в українському селі, зберіг я із свого найраннішого дитинства небагато спогадів про жидів. Один із найраз[illegible]ших спогадів це сцена, як моя мати принесла раз із села і принесла кілька жидівських пасок, які дістала від шинкарки.

— Діти, — гукнула мати до мене й до моїх братів і сестри, — дивіться, що дала мені для вас Сура.

Вона поломала сухі плацки й поділила поміж нас.

— Їдьте, це жидівська „ласка". Правда, люди кажуть, що в ній є кров християнських дітей, але це дурниця.

Це було перше живіше вражіння, що лишилося мені з мого дитинства про жидівство. Зараз[illegible] була це перша звістка, яку я дістав про байку за кров. Мати сказала свою думку про це так спокійно й рішуче, що ми тільки здивовано розплющили очі, без звичайного жаху, в який, як бувало, так часто попадають серед розмов про не далеко старші й більше освічені люди. Заразом дала мати найкращий доказ, що вона не вірила в байку про кров, споживаючи враз із нами принесені шматки хліба. Взагалі я завважив, що байка про кров, правда, в українських селах загально відома — як не могло вона бути відома, коли про неї проповідувало православне духовенство у слові й письмі вже від XII. віку! — але не звважаючи на те, селяни беруть її саме за байку й вона не викликує ні глибшої емоції, ні фанатичної нєнависти, як я це не раз помітив у східно-галицьких містах. Щодо цього міщанин більше вірячий; йому видається, що він знає більше від обмеженого селянина, але при тому його знання складається головно з таких віками переказуваних і приватім також із ріжних боків підсвічуваних забобонів.

Село, де я народився, це властиво тільки частина більшого села, група домів, що стоять осторонь, так звана Слобода. Там нема шинку, отже й нема тіляних жидів. Першим жидом, якого довелося мені частіше бачити, був старий Фавель, ґанделес[1]) із Дрогобича, що приходив щороку кілька разів до нашого дому купувати щетину, блам і всякі інші сирові продукти. Це був коло 50-літній худий чоловік, типовий жидівський пролетар, з приязним меляхолійним обличчям. Ми, діти, боялись його лєцо, хоча він ніколи не заледбував промовити до нас ласкаво. Його довгий, візенний ніс, його рідка-рідесенька, руда борода, його довгі, у формі коркотягу закручені „пейси" робили його в очах уродливців нашого села зразком бридоти, і так попав Фавель мабуть у приповідку: якщо дівчина не хотіла хлопця, то той, що дістався гарбуза, глузував: „Ага, вона йде на Фавля". Одначе кепкували з Фавля тільки між собою, а щоб йому особисто колись сказали що непристойне, — поза звичайними жартами при торгуванні за ціну товару, але на них відповідав акуратно Фавель і нами й не брав їх за зле, — цього не можу собі пригадати. **(Далі буде.)**

[1]) Похатний крамар.

З кіна.

Кіно „Касіно" „Квітникарка з Пратеру".

Весела німецька комедія, що представляє способи реклями величезних універсальних крамниць. Такі крамниці, де тисячі осіб денно приходить оглядати виставлений крам, мусять мати своїх детективів, щоб стежили за злодіями, але часто мають теж власних „заохочувачів", які в ріжних ролях являються перед покупцем саме тоді, коли він починає вагатись, чи має купити якусь річ. У цій комедії детектив виведений як ідіот, що зовсім не орієнтується в гостях і службовиках крамниці, зате „заохочувач" це людина з незвичайним хистом, що не може найти доступу до свого шефа, щоб той міг звернути увагу на його талант. Такий маленький службовик закохується в дівчині з крамниці і ця звичайна історія стає причиною ріжних непорозумінь, дотепно зв'язаних. Прегарну ролю має мадярська опереткова артистка Рожа Барсоні, що показує свій незвичайний темперамент і талант танечниці у ріжних характеристичних танцях.

ДИВОГЛЯДИ.

ВІДШКОДУВАННЯ ЗА 25 ЛІТ ВЯЗНИЦІ.

Мешканець Страсбурґа Йосиф Вендлінґ був процесований урядом Зл. Держав. Як альзатець він міґрував **він до Америки в** 1909 р. Вступив він на службу до фабриканта пива Келлєра у стейті Кентукі. За якийсь час у рідні Келлєра пропала дитина. Підозріння впало на Вендлінґа і його засудили на досмертну вязницю. У вязниці просидів Вендлінґ — 25 літ, до 1935. р., коли той, що вкрав дитину признався перед смертю до вини. Вендлінґа негайно випустили. Він вернувся до Франції і вніс скаргу в претенсією до американського уряду, щоб дали йому відшкодування за те, що „на 25 літ позбавили його невинно свободи". Суд признав претенсію Вендлінґа на пів мільона франків; крім цього рідня Келлерів внесла на рахунок Вендлінґа 250.000 франків. На старість дістане невинно засуджений за всю змарновану молодість 750.000 франків.

Дописи.

ЛЬВІВ-СИГНІВКА.

День Матери в кружку Р. Ш. на Сигнівці. Заходом кружка Р. Ш. на Сигнівці улаштовано в неділю 24. ц. м. „День Матери". Свято зачалося промовою п-ні Блянки Баранової делегата Повітового Союзу Кружків Р. Ш. у Львові. Промову прийняли зібрані гучними оплесками. Опісля відбулася дитяча вистава в двох діях „Сирота", що змальовувала відношення дитини до матери. Закінчилося свято гарним жвавим образом, у якому учитель веде хлопчика круглого сироту до української школи. По виставі була ще добре виголошена деклямація У. Кравченко в честь матери і діяльог двоїх дітей, які гарно відеклямували вірш в честь матери. Опісля мішаний дитячий хор під управою п. Мотрука відспівав з повним зрозумінням пісні: „Через балку", „Стоїть явір"; „Ой ветіла горлиця", „Перепілка". Підготовою й улаштуванням цього свята зайнялися енергійні секретар кр. Р. Ш. п. Ткач і член виділу п. Ільківна. Свято покінчилося відспіванням національного гимну, після чого у піднесеному настрою розійшлися всі зібрані. Свято таке має велике національно-виховне значіння, зокрема у підміській громаді, якою є Сигнівка. Слід з призванням піднести що на Сигнівці в повній гармонії працюють кружок Р. Ш. і читальня „Просвіта".

Учениик.

ЛЬВІВЩИНА.

Рідний день у Добрянах. В дні 24. травня ц. р. пережило село Добрян, львівського повіту, радісну хвилину, бо заходом комітету будови Українського Католицького Дому ім. Митрополита Андрея Шептицького, головою його голови о. Миколи Думанського, відбулося величаве посвячення угольного каменя під будову того дому в Добрянах. Посвячення довершив о. сов. Максиміліян Коверко парох Бродок, в окруженні о. Івана Дорика, пароха Хоросна й о. Миколи Думанського, місцевого зовідателя. О. сов. Коверко виголосив при цьому глибокозмістовну проповідь про велике виховне значіння українських католицьких домів для вихованя української нації. З нагоди отього посвячення виголосив також посол др С. Біляк привіт від Української Парляментарної Репрезентації і проводу УНДО. Зазначити треба, що комітет будови названого дому зорганізував о. зовідатель парохії щойно місяць тому, а по нинішній день зібрано вже значну частину матеріялу і приступлено до будови. Запал з яким горнуться до тої великої справи громадяни Добрян, дає запоруку, що ще в цьому взимнійому році буде дім окінчений та віддзаний громадянам до вжитку.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Поруч Шевченка.

До живучих письменників не має Галичина набожества „до померших трохи. Від давен-давна навчилися цінити бюро і бюрко, а хто до бюра не ходить, хто працює на столі, чи — що гірше — на лаві — той не може числити на велику пошану за життя.

Бібліотек по хатах здавен-давно обвал було, книжки валялася по шафах, коли загалом валялася, а той, що її писав — „напевно" робив це або з нудьги, або з амбіції, *або з біди.*

В першім випадку не було обовязку купувати його книжку, в другім також, а в третім... „і так йому нічого не поможе! Ліпше пішов би на якусь посаду".

Занадто всі між собою знаємось, щоби хтось міг бути профетою в своїй патрії.

Зате до померших письменників ставимось дещо інакше.

— ..Я його особисто знав. Нераз бувало, сидимо в „Театралці", а він приходить...

— ..Це фактично був талант!.. Здавсяб вам тепер і то дуже..

— ...Обставини його звичали до гробу. Повинен був уродитися сім століття пізніше...

Перший має рацію, що знав письменника особисто, але поправді не дуже це брав собі тоді до серця. Що такий перший лінивий супротивник, чи іншого надінтелігента!!

Другий має рацію, що це був талант, але що до півстоліття — сумнівне. Чи справді тепер був би нам більше придався!?

Третій має рацію, щодо обставин і гробу. Кого з українських письменників не зганяють наші обставини там — „іже ність болізни"?! Але, щодо півстоліття — помилковий оптимізм. Нині так само *будоб*, тільки в змінений формі. Психіка середовища змінюється ще повільніше, як околиця і тому нема страху, хоч би й ще за пів століття.

Це все про кожного письменника, але може відноситися і до великого, а навіть до Франка.

Знав його неодин особисто і напевно менше тим хвалився, як знайомством з дійсним совітником консисторій, не кажучи вже про „гофрата".

Приказували йому люди голайт, але сумно кивали головами: „Коли бо змарнувався!"

Обставини гнали його бігцем до гробу, а ті обставини, то тали наші люди, наші вчинки, наші погляди, наше безосвіття.

Був час, коли Франко старався за посаду — хотів стати професором університету. Чужі не кванились, наші не старалися — скінчилося на... дуже неприємних для нас документах.

Був час, коли кандидував на посла. Перепав. Це одно, що могло б свідчити про нашу виробленість, але тоді, коли б не виходили послами інші письменники.

Франко така величина, що абизька дуже тяжко було її оцінити. Але ствердити величину можна було і — не стверджуючи.

Двацять літ по смерти станув перед нами на весь ріст. А той ріст направду великий.

І тепер маємо клопіт з його величиною. На ній стільки відпав, що люди розсіваються, розгублюються, тратять міру в оці.

Вхопиться хтось за одну його відзнаку, балакає ногами і кричить: „Франко атеїст!" Той само другий може вхопитися за „Мойсея" і кричати: „Рятуйте! Він віруючий!"

Товариство Письменників і Журналістів називало себе його іменем, бо Франко і письменник і журналіст і — великий. Має з цього клопіт: є люди, що колись раділи з цього, тепер бояться вступити до Товариства.

Але малу-помалу минається і то, а вістане одна правда:

Поруч Шевченка є вже кого поставити.

І то без надуми! *Галактіон Чінка.*

СТАНИСЛАВІВ.

Концерт у муж. гімназії. Заходом Батьківського Кружка при держ. українській муж. гімназії відбувся в мин. четвер концерт, з якого увесь дохід призначений на допомогу незаможним учням. У концерті взяли участь: п-ні Л. Каратницька (сольоспів), М. Тимківна (форт. сольо) і хор „Думка". Публики небагато, що вайвий раз вказує на охлялість стан. громадянства: дуже дивно, що так мадо було родичів, яким хіба дорогі їхні діти! Сам концерт не мав такого успіху, як міг мати. П. Л. Каратницька була, здається, в недиспозиції, тому її спів видав слабше, п. М. Тимківна почувалися, здається, при піянині теж не добре, а й „Думка" співала слабше, як звичайно

Б. Л.

Спорт.

ЗАГ. ЗБОРИ „ПЛАЮ".

Звичайні Загальні Збори Туристично-Краєзнавчого Товариства „Плай" у Львові відбудуться дня 2. червня ц. р. в год. 18.30 у домівці Т-ва при вул. Рутовського 22, III. зі звичайним порядком нарад. — **Виділ.**

ОКРУЖНІ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЛЬВІВЩИНИ.

В суботу 30. попол., в неділю 31. і понеділок 1. VI. рано (Зелені Свята) відбудуться у Львові на площі С.-Б. окружні легкоатлетичні змагання. Програма: Мужчини: 100, 200, 400, 1500, 5000 м., 4 × 100 м.; олімпійська; скоки вгору, вдовжінь, тристрок, мети. Жінки: 60, 100, 200; 800; 4 × 75, 200 + 100 + 75 + 60, скоки вгору, вдовжінь, мети. Зголошення до 29. ц. м.

Змагання ці заповідаються дуже цікаво, коли згадати, які добрі осяги були мин. неділі у „Д. У. С.".

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

21. V. **Пролом — Дрор (Коломия) 10:0 (3:0).**

Мист. Б-кл. Ворота добули: Демянчук II 3, Урсакий 2. Керникевич 2, Зубик 1, Куліба й Багриновський по 1 (з карних). Судив п. Муль добрий. Склад Пролому нормальний.

Розіграні в Коломиї мист. змагання покінчилися високою виграною Пролому, яка буває звично вища, коли б Дрор на 23 мін. перед кінцем не був здекомплетувався і тому судив змагання перерва. Пролом цим разом заграв дуже добре і лише Якібчук не достроївся до цілости та був слабим пунктом дружини.

Бескид виграв у себе в Надвірній із станисл. Гакоаг 3:0 в мист. Б-кл.

Прут у Делятині переміг Стшельца (Микуличин) **5:4 (4:2).**

Бистриця (Надв.) — Світ (Монаст.) 5:3.

Адміра — Бистриця (Стан.) 5:2.

Рипне — Р. Д. Т. 1:0 (0:0). Мист. А-кл.

Погонь (Стрий) — Гірка 1:0. Мист. А-кл. Незвичайно виграна претенсента на мистця.

Ревера — Станиславовія 4:3 (3:1). Мист. А-кл. Заслужена виграна Ревери, яка значно перевищала противників, а низький висліб слід записати на конто резерв. складу й мало амбітної гри.

24. V. Пролом — Бескид (Надвірна) 1:1 (0:0).

Мист. Б-кл. Ворота для Пролому добув Демянчук І. Змагання ті викликали серед української публики досить вальне зацікавлення. Бескид виявився дружиною ще поможе доволі сирою технічно, взяте перевищав противника амбіцією і волею виграти. Пролом грав ті змагання заздрто по приятельськи, хоч мів їх високо виграти. На будуче слід памятати, що в мист. змаганнях нема мілких огляднів. Коли Пролом грав легко й фер, то Бескид часто надужинав своєї фіз. сили, примушуючи до всяку ціну до виграної. В Проломі добре грало оборонне трио (Андрилюни І і ІІ та Багриновський ІІ), яке дуже добре передержало І. половину, коли Бескид грав з вітром. Помич (Куліба, Зубик, Менів) грала слабше, як звичайно, особливо Куліба денервував усіх непотрібним дріблінгом. Напад (Демянчук ІІ і І. Керникевич Урсакий ІІ і Ліськевич) зазначив втрату одного пункту, бо, маючи безліч догідних позицій, не використав їх. З такою трійкою нападу і з такими стрільцями в А-кл. не буде нього шукати. Сама гра досить цікава при змінній перевазі, виказала технічну перевагу Пролому. Судив п. Кавцінський д. добрий.

Б. Л.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтво. Спарта — С. К. Пільзен 8:0; Простейов — Славія 1:0; ДФЦ — Коліи 2:1, Моравська Славія — Теплїцер 1:0; Жіженіце — Вікторія Пільзен 2:0; Калано — Заац 5:1; Братислава — Наход 3:0. — По недільних змаганнях мистецтва держ. ліги в Чехословаччині так добре шиби покінчені. Мистцем ліги є вже остаточно Спарта, друге місце займає Славія, третє Простейов, четверте Жіженіце. Ці чотири дружини заступатимуть ц. р. Ч. С. Р. у змаганнях за чашу середущої Европи. З ліги злітають теж чотири дружини: нім. клюб Заац, Коліи Теплїцер Ф. К. і мабуть Д. Ф. Ц. (Прага), отже всі три німецькі клюби в ліві.

АВСТРІЯ. Мистецтво. Фльоріздорфер — Рапід 3:2; Австрія — Вієнна 2:2; Спортклюб — Лібертас 1:1; Вакер — Гакоаг 2:2. — Мистецтво Австрії здобула Адміра, друге місце займає Вієнна. Гакоаг ремісовим висліком з Вакером уритувалась від дегрядації. До нижчої класи спадає остаточно ВАЦ.

МАДЯРЩИНА Мистецтво. Фебус — Ференцварош 2:0; Уйпешт — Шороншар 2:1; Теревеш — Сегед 7:1; Вечкай — Кішпешт 4:1; Ш. округа — Аттіла 3:2; Шальготарян — Будай XI. 2:2. — Мистцем є Гунгорія (45 п.), 2) Уйпешт (41), 3) Ференцварош (39), 4) Фебус (35). Ці 4 дружини заступають Мадярщину у грах за чашу сер. Европи. Злітають з ліги Шальготарян, Теревеш і Аттіла. На їх місце входять: Немцеті, мистець аматорів Будапешту і мистець аматорів провінції.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Василь Сімович: ІВАН ФРАНКО. Його життя й діяльність. З нагоди двадцятиліття смерти поета (1916-1936). З 28 образками. Львів 1936. Накладом Т-ва „Просвіта". Вид. Т-ва „Просвіта", ч. 823 (б). Стор. 68, 8°.

Івонна Блажкевич: ІВАСЬ-ХАРАКТЕРНИК. Сценічна картина з дитячих літ Івана Франка в 3 діях. Дяточа Бібліотека ч. 184. Видавництво „Світ Дитини". Львів 1936. Стор. 24, 16°.

Олександер Лотоцький: СИМОН ПЕТЛЮРА. Накладом Комітету для вшанування 10-тих роковин смерти С. Петлюри. Варшава 1936. стор. 118, 16°.

Іван Бугера: УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ НА ЛЕМКІВЩИНІ. Бібліотека Лемківщини ч. 2. Накладом Видавництва „На сторожі". Львів 1936. Стор. 68, 8°.

ЖУРНАЛИ.

НАШ СВІТ. Ілюстрований журнал літератури мистецтва, науки. Видавництво Володимира Островського. Луцьк, квітень 1936. Рік VI, ч. 4. Зміст: Пророк: Т. Шевченко. — Б. Бімевич: Христос Воскрес. — Б. Жарський: Жертва прийнята. — Гр. Лупик-Мулик: Воєвода Ведмідь-Лютий. — П. Кармелюк: Настрої дня. — П. Сергієнко: Юнацьке життя. — Ол. Цинкаловський: Волинський Пантеон. — Федір Кендратюк: Волинь. — В. Островський: Вогняне Око. — Свящ. Семен Гаюк: Волинські гаївки. — Теофан Лебідь: Дубно. Історія міста від найдавніших часів до 1703 р. — П. Зінченко: Великодні вірування та обряди. — І. В.: Вечорі нар. ноші. — Сміття в житті славних. — Про все потроху. — Розвага й гумор.

ВІДРОДЖЕННЯ. Р. IX., ч. 5—6 за травень-червень 1936

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ Gminy król. stol. m Lwowa. Lwów, 1. i 15. maja 1936. R. V. № 9 i 10.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI LIGI POPIERANIA TURYSTYKI w okresie od 1. października 1935 r. do 15. kwietnia 1936 r. Warszawa, 1936. Str. 12, 1. 8°.

PRZEGLĄD SPOŁECZNY. Lwów, kwiecień—maj 1936. R. X. № IV—V.

NASZ WYRAZ, miesięcznik literacki młodych. R. III, № 5. Kraków, maj 1936.

Листування Редакції.

Вп. Б. Л., Станиславів: Прислане не могло піти через нагал іншого актуального матеріялу.

Вп. Кореспондентів і Дописувачів, що ургують у справі своїх дописів, повідомляємо, що використаємо все прислане в найближчих днях.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.
ДОЛИНА:
28. V. Отаман Пісня.
29. V. Барон цигаиський.

Великий Театр:
Четвер, 28. V. год. 8. веч. Аб. 18. Премієра „Мізантроп", комедія Мольєра.
П'ятниця, 29. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Крамарі слави".
Субота, 30. V. год. 8. веч. „Лякме", опера.
Неділя, 31. V. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Виступ хору „Ехо".

Театр Ріжнородностей:
Неначинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Бригада сміливців".
ВАНДА: „Втікачі", „Вацусь".
ГРАЖИНА: „Хрестоносні походи".
КАСІНО: „Квітярка з Пратеру".
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Шат і Патахон як джезбендисти", „Належу до тебе".
МУЗА: „Бавариї".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кепурою та Мартою Егерт.
ПАЛЯС: „Рай на землі".
РАЙ: „Цигаиський барон".
СВІТ: „Цигаиський барон".
СТИЛЕВЕ: „Веселе таління" і ревія.
ТОН: „Бездонні" з Патом і Патахоном.
УТІХА: „Пригоди невдячника" і ревія.
ХІМЕРА: „Біла парада".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Грешіь.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 28. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 17.30 Фортепіян і баритон, 22.10 „Жінка з льожі ч. 15" прем. з Гр. Гарбо, **Кошиці** (259.1) 18.00 Для Закарпаття; у муз. частині: Спів. **ресіталь Остапчук-Науменкової, Прага** (470.2) 13.00 Квінтет Рейхи на дуті інстр., 17.15 Тріо, 18.00 „Іфігенія в Авліді" оп. Глюка, 19.30 Нар. розвага з часів повстання „Проданої нареченої", **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 „Смерть Цезаря" траг. Вольтера, 20.00 Нар. пісні, 21.45 Орх концерт, **Білгород** (437,3) 17.00, 21.30 Пісоньки. 20.00 Концерт хору, **Берлін** (356,7) 14.15 Популярна музика. 17.00 Форт. твори Ліста, 19.00 Солісти, 21.00 Гавп. музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, **Ляйпціґ** (382,2) 19.10 Солісти, 20.10 Концерт хору молоді, **Мінхен** (405,4) 17.00 Симфн. тріо, 18.00 Орх. концерт, **Будапешт** (549,5) 17.30 Спів, 18.35 Скрипка, 21.35 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.40 „Вондер-бар" оперетка Качер-Фарнам-Герцега, **Рим** (420,8) 17.15 Вок.-інстр. концерт, 20.05 „Федора" оп. Джордана.

П'ятниця, 29. травня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Солісти, спів, форт., 20.30 Симф. концерт, **Брно** (325,4) 17.05 Пісні Мадера, Рогера, Корнґольда, **Кошиці** (259,1) 17.40 Давні мадярська пісні, **Прага** (470.2) 17.20 Дівертесман Ірака, 19.20 Концерт, **Париж** (1648) 16.00 Камер. музика, 20.15 „Пасіонаман" оп. Месаджера, **Білгород** (437,3) 12.00, 19.50 Концерт, 16.00, 18.30 Пісоньки, 20.30 „Коґана" оп. Коньовича, **Берлін** (356,7) 20.30 Лайкер-Штравс, розр концерт, 21.00 „Дас Наренгеріхт" муз. ком. Ґренера, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.30 Роман. дуети Шумана, Брамса, Двожака, **Ляйпціґ** (382,2) 13.15 Концерт, 18.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Популярна музика. 22.30 Шубертові твори, **Будапешт** (549,5) 12.05 Симф. концерт, 17.00 Форт. ресіталь, 18.00 Сальон. музика, 19.30 „Кавалєрія Рустікана" оп. Маскаиія, 22.40 Циг. музика, **Мілано** (368.6) 11.30 Попул. музика, 18.00 Вок. концерт, 20.40 „Іль відо ріфато" ком. Джіно Роки, **Рим** (420,8) 17.15 Концерт солістів, 20.40 „Ля Чіта Рос" оп. Пістрія

МЕБЛІ всіляких цімнат дешево і солідні можна дістати у фірмі Леопіда ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 4-3

Львівське радіо.

Четвер, 28. травня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.30 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді, спів, форт., 13.00 Глазунов: Великий конц. вальс, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 16.00 „Вечорниночок" опов. для дітей, 16.15 Музична легенда, з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Винахідники та військо, 17.15 На зеленій левадонці, камер. орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Пісні Паоля Тостія у вик. Вит. Лазедунщакого (тенор). 18.30 Радіо на кермані, техн. гутірка, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Форт. парафраз, гр пл. 19.00 Поезія Годіяя, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклямов. концерт, 19.35-19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Музика з гр. пл., 20.15 Весна на Мазовші Шлемінська сопр., Яворський тенор, хор і орх., 20.45 Вечірній дневник. 20.55 Протигазово-лет. оборона, 21.00 Театр Уяви у Швайцарії „Корлеон" Карла Фр. Віганда, 21.35 Пісні Монюшка в вик. Марії Моюшицької в супр. форт., 22.00 „Ліпціґер Пфайферштуль" з репертуару давніх капель, 22.25 Ріменький-Корсаков: „Шехерезада" з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

П'ятниця, 29. травня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній дневник, 7.30 Програма, трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Для ст. дітей: „Дзвони білого озера", „Кашуби", пісоньки, хор, 12.40 Сальонова музика, пісоньки з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 „Щось на десер", музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт дутої орх., 16.00 Гутірка з хорини, 16.15 Концерт орх., 16.45 Ломигородки, 17.00 Відчит про польську мову 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Камер. концерт, 17.50 Спорт. порадник, 18.00 „Пісня" гр. пл., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Форт. ресіталь Ади Гофман-Електоровичевої, 19.00 „Моє перше вбивство" веселий фейлетон, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 „Йоахим Лелевель" відч., 20.00 Симф. концерт, у перерві Веч. дневник, Із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслін	0.65	Зефір сірий	0.55
Вовалін	0.65	Перкалінка колор.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.95
Сирий шовк	1.—	Поплеліна на сор.	1.15
Сатина на шляфрони	1.—	Вскп рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Мочголь	1.90	Пошевки мереж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкоцька	1.50	Ручники вафл.	0.50
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начинки	0.43
Коцн	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАҐА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ).

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.08 — 89.65. **Долярн американські** 5.32 — 5.29, **Долярн канадійські** 5.30 — 5.26, **Франки** фр. 35.08 — 34.92, **Франки** шв. 172.14 — 171.30, **Фльорени голяндські** 360.07 — 358.35, **Фунти** англ. 26.56 — 26.40, **Гульдени** данц. 100.20 — 99.80, **Кор. чеські** 19.60 — 19.20, **Корони** данські 118.54 — 117.70, **Корони норв.** 133.43 — 132.80, **Корони шведські** 136.93—13600., **Ліри** італ. 35.00 — 36.00, **Марки** фінл. 11.69 — 11.50, **Марки нім.** 137 — 134, **Пезети** еспан. 63.50 — 62.30, **Шил. австр.** 99 — 98, **Марки нім. срібні** 159—154.

Акції.

Банк Польський 102, 101, 102, **Ліґнпон** 12.30—12.40—12.60, **Страховничі** 34.

Папери

3-прц. Інвест. 1 ем. 66.50, серії 72.00, 5 проц. поз. інвест. 2. ем. 67.50, серії 75, 5 конверсійна 52.75—53, 6-прц. дол. 79, 4-прц. дол. 49.70—49.55, 7 прц. стаб. 61—60,75—62.50.

Львів, 26. V.

Заставні листи: 4½% дол. І. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4% Зх. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.

Премійки: Долярівни 49—51.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 27-го травня ц. р. кооперативам платим за: львоко Львів

1 кг. масла десерового бльох. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 к. яець	2.60—2.65 „

Тенденція на масло знижена. на яйця і на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 27. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, львоко подвірп птахокомсарні „M. C." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острін 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

До всіх бувших учениць української учит. семінарії в Перемишлі. Повідомляємо, що дня 24. червня ц. р. відбудеться в Перемишлі загальний з'їзд б. учениць української учит. семінарії в Перемишлі, основаної 1919 р. Запрошуємо до численної участи! Зголошення про приїзд слати до 15. червня на адресу: „Мекка". Перемишль, Костюшка 7. 2180 1-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

БЕЗДІТНА ВДОВА, господиня, кухарка, шукає посади (найкраще на приходстві). Ярослав Хмельова, Львів, Шимоновичів 1-3 у Лещинських. 2162 1—2

ШУКАЄ праці, самостійно веде кухню та господарство, займеться хорими дітьми, знає кравецтво. Адміністрація „Діла" під „Совісна праця". 2179 1—1

РІЖНІ

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську міняємо на найновіші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 2181 1—3

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знамениті, з гарантією дешево продає Ґанак, Пілсудського 21. 2130 6—10

ФОРНІРИ і ДИКТИ найдешевше закупиш у фабричних складах Львів, ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 11-7

ПРІМУСІВКА — не коптить, 1 літра 50 сот.; від 5 літер вгору з доставою — великий опуст. БЛЬОХ, РІЗНИЦЬКА 7. 2166 2—2

„УНІВЕРСУМ" комісова крамниця Пасажу Мікольша приймає в комісі і продає мужеські і жіночі футра, куртки, гардероб і т. п. 2143 3—5

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відомо УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 28-6

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 118 (14.367). Львів, пятниця 29. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА

дні українських інвалідів та стрілецьких могил.

Надходять знову Зелено-святочні Дні, що стали у нас всенародним святом для вшанування памяти Тих, що згинули у важких змаганнях за кращу долю Батьківщини. На свіжих ще могилах, розкинутих по полях і шляхах боєвих змагань, вдячні руки зложать китиці квітів, а ввесь Нарід обєднається в почуванні глибокої пошани для Тих, що за словами пісні — стерли журавлині крила, бо долетіли у вирій.

Сумом вкриється ввесь край, бо незабутні спомини великий біль розворушать.

Та цей біль і цей шум матиме дивну силу. На оцих свіжих ще могилах виросла вже нова традиція, вирію культ Борців, що хоч загинули, житимуть життям невмірущих у памяті сучасників та у вдячних серцях прийдешніх поколінь.

І підуть довгими рядами старші й молодші, батьки й діти на дорогі могили. Будемо старатися призабути всі злободенні особисті справи, щоб розбудити в наших серцях бодай іскру того великого вогню, що нам горіли серця незабутніх Подвижників. Обновлені великим почуванням, обєднані одним бажанням зрозуміємо велич їх жертви.

Та не будемо паленіти зі сорому перед розваленими могилами! Без окремих закликів, по своїм силам причинімся до збільшення фондів на впорядкування стрілецьких могил, якими опікується Товариство Охорони Воєнних Могил!

А коли ці святочні дні навіють Вам дорогі спомини, чи будете в силі забути про тих, що крім морального болю до кінця свого віку мусять зносити тягар воєнного інвалідства?

Ніколи!

Бо і найбільша жертва грошем не має порівняння з жертвою життя і крови!

Львів, у травні 1936.

Т-во Охорони Воєнних Могил
Українське Товариство Допомоги Інвалідам,

Італійська делегація не виїде до Женеви.

РИМ, 28. 5. ПАТ. Тутешні міродатні круги заявляють, що італ. делегація не виїде на найближчу сесію Ради Ліги Націй, тому евентуальне відложення дати тієї сесії для італійців байдуже.

ІТАЛІЙЦІ ПОСУВАЮТЬСЯ НА ПІВДЕНЬ.

АДІС АБЕБА, 28. 5. ПАТ. Кольони італ. тубильчих військ посуваються в напрямі озера Стефанії на пограничі Абісинії та брит. колонії Кенії. Разом з нею йдуть відділи митної сторожі, що організують граничні станиці. Безпеку на шляху Адіс Абеба — Дессіє запевнюють станиці нерухомі відділи.

НЕ АРЕШТОВАНІ, ЛИШЕ ПРИТРИМАНІ.

ЛЬОНДОН, 28. 5. ПАТ. Брит. Червоний Хрест повідомляє, що двох старшин, приділених до брит. амбулянсу італ. влада не арештувала, лише притримала.

НОВИЙ КОРОЛЬ В АБІСИНІЇ.

ХАРТУМ, 28. 5. ПАТ. Один з вождів на західньому пограниччі Абісинії проголосив себе королем Валлеґа і машерує на Сайо з кількома тисячами вояків. Італ. війська, що також збли-жуються до того міста, віддалені від нього на 2—3 дні маршу.

ВЕЛИКЕ ІНТЕРВЮ МУСОЛІНІЯ.

ПРО ПОЛОЖЕННЯ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ.

ЛЬОНДОН, 28. 5. ПАТ. Мусоліні дав інтервю на письмі дипльоматичному кореспондентові часопису „Дейлі Телеграф", зближеного до Форін Офіс. Він заявив, що загосподарування великої, але занедбаної Абісинії заабсорбує Італію на довгі роки. З хвилиною, коли санкції припиняться Італія увійде до ряду заспокоєних держав. Малі середземноморські держави зовсім не мають причини боятися італ. імперіялізму, бо Італія підписала договори приязни з Туреччиною та Грецією, а італ. політика в Альбанії змагає лише до забезпеки незалежности тої держави. Доки тревають санкції, Італія не виступить з ініціятивою ніякого пакту, щоб привернути довіря на Середземному Морі.

Дальше Мусоліні заявив, що **Італія не буде мститися** на державах, що пристосовували санкції та висловив надію, що „Дейлі Телеграф" залишить дотеперішню протиітал. лінію.

ПРО НАЛАДНАННЯ ВІДНОСИН В АФРИЦІ.

При організації Абісинії Італія візьме під увагу також і взір брит. Індії; на запит, чи нова абіс. імперія матиме представника у Женеві, як Індія, Мусоліні не відповів. **Великої тубильчої армії Італія не думає організувати, бо італ. нація сама може виставити 8-міліонове військо.** Справу торговлі чужих держав з Абісинією щойно студіюють, на всякий випадок дадуть їй толерантну розвязку. Адіс Абеба буде столицею італ. Східної Африки.

Бажаним було б, щоб Італія порозумілася з Англією та Францією над наладнанням приязних взаємин у Сх. Африці. Італія цінуватиме брит. інтереси над оз. Тана і сподівається в цій справі легко порозумітися з Англією та Єгиптом. В Африці не повинно дійти до перегонів у зброєннях. **Залога в Лібії не така велика; Італія ще зменшить її, як лише Англія стягне частину своєї фльоти зі Середземного Моря.**

ТА ПРО ЛІКВІДАЦІЮ НАПРУЖЕННЯ В ЕВРОПІ.

Італійсько-англійське зближення необхідне, італійська сторона виявить у цьому напрямі всю добру волю. Італ. політика дотично Австрії відома і залишиться без змін. Ліга Націй повинна залишитися, але перейти основну реформу. Як санкції не припиняться, питання дальшої співпраці Італії в Женеві може скоро прийти на денний порядок. Ліквідація санкцій відпружить ситуацію і дасть гарні виглядн для стабілізації Европи. Італія бажає мира і зробить все можливе, щоб його утримати.

Кріза бельґійського уряду.

БРІССЕЛЬ, 28. 5. ПАТ. У першому дні кріза король переговорював з провідниками католицької та лібералів; ці останні противляться позаякім та парляментарному урядові. Сподіються, що кабінетна кріза проволічеться і що король чекатиме на вислід виборів до сенату. Начальна рада соціялістичної партії висловилася за дальшою традиційною співпрацею трьох великих партій.

І ШВЕДСЬКОГО?

СТОКГОЛЬМ, 28. 5. ПАТ. Міщанська преса сподіється, що у Швеції мусить дійти до кабінетної кризи тому, що міщанські партії не годяться на домагання уряду в справі кредитів на державну оборону.

Ширіть наш часопис!

З країни опію та ріжу

Софії Яблонської

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ —— з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

Політичні зміни у Польщі?

Львів, 28. травня 1936.

Польська преса знову повна поголосок на тему якихось поважних політичних змін, які ніби мають прийти вже в найближчому часі. Як на один із найважніших покажчиків цього вказують на недільний зїзд легіоністів у Варшаві. Справи внутрішньо-організаційного характеру легіонових кол, зміна їх регуляміну, що була головним і формально єдиним предметом нарад, — це, очевидно, нас ні трохи не торкається і не цікавить. Однак на тому зїзді, якого учасники займають найчільніші становища у Польщі, були моменти загального характеру, зокрема такого суто-політичного характеру, що недільний зїзд став подією польського політичного дня.

Характеристично, що на легіоновому зїзді виявились вкраю настрої проти кількадесятилітнього провідника легіонової організації, полк. Славека, при чому не знаємо, наскільки тут грала ролю його діяльність у самій організації та наскільки — відгуки його діяльности, як кількакратного премієра. Фактом є, що полк. Славек виголосив промову, яка звучала як особиста оборона: полк. Славек доказував, що саме він був тим, що вважав річю необхідною притягнути до співпраці у державних справах якнайширші кола та вказував на конституцію, як на той основний закон, що має виконати ту місію. Невідомо, чи ті виводи полк. Славека переконали слухачів, чи може ще більш переконливі були спомини про проекти п. Славека щодо „еліти" та чи не накидався слухачам в очі той факт, що чейже саме нова конституція, а радше нова виборча ординація, як безпосередній наслідок конституції і неначе її виконний розпорядок, — довели до узалежнення ходу найважніших державних справ (вибори, склад парляментарних установ, хід їх праці) від адміністраційних чинників. Зате польська преса з притиском підкреслила, що поява п. Славека на трибуні та його промова викликала мінімальні оплески, чи радше багатомовну мовчанку, — протиставляючи цьому фактові повне дінку зїзду легіоністів супроти генерального інспектора армії ген. Ридза Сміґлого; стихійні маніфестації, ентузіязм, безапеляційний послух, повна відданість, як своєму фактичному вождеві. І ось ген. Ридз Сміґлий аж 4 рази забирав голос, не допускаючи до дискусії, з якій мабуть упали б гіркі слова критики під адресою дотеперішнього проводу, та переймаючи фактичну керму зїзду у свої руки.

Ці ферменти невдоволення серед б. легіоністів, які грали і грають в державному житті Польщі величезну ролю — це один характеристичний момент недільного зїзду. Другий — це виступ ген. Ридза Сміґлого, зокрема суто-політичні нотки в його промовах. І саме від понеділка польська преса повна ріжних коментарів до промов ген. Ридза Сміґлого. В усіх тих коментарах повторяється здогад, що офіціяльні кола закинули концепцію полковницької групи з „Ґазети Польскої" про потребу повести т. зв. „лінію поділу" і що до державної служби буде покликаний ряд осіб, як досі стояли осторонь. До яких політичних таборів ті особи досі належали — про це ніде не находимо згадки.

Зате вперто втримується поголоска, що одною з найважніших суттевих змін буде ревізія існуючої виборчої ординації, і — що йде за нею — недалекі нові вибори, які втягнулиб до прилюдних справ ширші кола громадянства. Всі ці зміни ніби вже устійнені у найвищих державних колах, при чому не підлягає вже ніякому сумнівові, що вирішний голос має чинні ген. Ридз Смігли, людина з найбільшим сьогодні у Польщі авторитетом.

Безумовно, що та справа, яка найбільше цікавить широкі польські й непольські громадські кола, це евентуальна зміна виборчої ординації. Ще 25-го мин. місяця писали ми, що „без зміни виборчої ординації, без реформ, які не завернталиб назад справді поганих звичок передтравневої „розгульної" демократії, але й порвалиб з поганими звичками часів післятравневих, без таких глибоких реформ ніяка стабілізація відносин у Польщі неможлива". Не знаємо ще, наскільки ця правда дійшла вже до свідомости вирішних польських чинників, але характеристичним симптомом є вже сам той факт, що вся польська преса пише про ревізію існуючої виборчої ординації, як про одну з реальних можливостей найближчої будуччини.

Сніп світла на пляни й зазори уряду, чи радше того чинника, що стоїть за урядом, кине певно надзвичайна соймова сесія, передбачувана спершу на кінець травня та перенесена під кінець першого тижня червня. В кожній хвилині можна сподіватись декрету про скликання її. Її денний порядок ще невідомий. Всеж, при законопроєкті про продовження повновластей забере мабуть голос і новий премієр і віцепремієр — міністр фінансів. Не знаємо, чи і наскільки на надзвич. сесії сойму зможуть виявитись українсько-польські справи, які виглядають дійсно дуже незавидно. На цю тему читали ми в останніх днях кілька заміток у польській пресі. Мовляв: українці були зміною кабінету сильно занепокоєні (дехто цитував тут „Діло"), але новий премієр буде триматись супроти українців політики попереднього премієра. Тут якесь непорозуміння, яке слід вияснити. Правда те, що в широких українських колах імя нового премієра звязане з відомими подіями вперед 6-ти літ. Але правда і те, що ані українці не хочуть з цього факту витягати якихось дуже далеких висновків на будуче, ані теж — не стануть спеціяльно радіти, коли почують, що „політика премієра Косцялковського залишиться без змін". Бо для нас були і надалі залишаються вирішними тільки й одиноко — факти і діла. А факти з періоду попереднього уряду були такі, які не дають підстави називати той період якимось особливим благословенням для українського народу. Фактом є, що за час того уряду український стан посідання не збільшився ні на одно звено, що кажеть ті позитивні зміни, які прийшли (напр. тон розмов вищих чинників влади) не вплинув на зміну фактичного стану українського культурного, господарського, суспільного посідання, — не тільки щодо якихось нових здобутків, але щодо відзискання старих наших національних надбань, що їх знищило польське законодавство та польська практика в попередніх роках. І тільки під цим кутом може йти наша оцінка кожночасного уряду, тільки під цим кутом можна устійнювати свій підхід, своє становище до кожночасної польської влади.

В треті роковини смерти
ІЛЛІ КОКОРУДЗА
незабутнього Голови, Члена-Добродія Товариства Рідна Школа, Директора і Фундатора гімназії Рідної Школи
відбудеться у вівторок, 2 червня 1936, в год. 8.30 рано
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в Архикатедральній Церкві св. Юра, на яке своїх Членів, Прихильників Шкільну Молодь і всіх Громадян запрошує
Головна Управа Рідної Школи і Управа Фондації Рідної Школи ім. І. і І. Кокорудзів

Коли польська преса повна сьогодні вістей про недалекі повалані зміни у польському політичному житті, то ми з свого боку бажалиб, щоб зміни прийшли і в ділянці польсько-українських відносин: щоб слово „нормалізація" не залишалось тільки пустим фразеольогічним згуком, за яким може йти і втримування п. Міхася Бачинського у „Народньому Домі", і лемківська та волинсько-поліська дійсність, і шкільний утраквізм, і „неіснуюча" справа українського університету, і діяльність пп. старостів у ролі організаторів конкуренційних молочарень, і брак часу впродовж 2-ох літ затвердити статут „Соколові", і війна з інвалідськими шапками, і сотки інших прикладів з щоденної практики.

В Палестині дещо спокійніше.

ЄРУСАЛИМ, 28. 5. ПАТ. Поліція та військо зовсім опанували ситуацію. В місті настільки спокійно, що поліцаї та вояки позіймали шоломи.

ПІДСУМКИ.

ЄРУСАЛИМ, 28. 5. ПАТ. Від 19. квітня ц. р. в заворушеннях убили 1-го европейця, а ранили 17-ох; тубильців убили 48-ох (24-х арабів, 22-х жидів та 2 християн), ранили з 31-го: 182-х арабів, 105-х жидів і 44-х християн. Арештували 969 арабів і 275 жидів. 493 арабів засудили, більшість арештованих жидів уневинили.

Китай не погоджується на збільшення японських залог.

НАНКІН, 28. 5. ПАТ. Ком. уряд відкинув вияснення яп. уряду про причини збільшення залог у Півн. Китаю до 10.000 вояків та наказав своєму амбасадорові у Токіо зробити новий демарш у цій справі.

НАПАД НА ПОЇЗД.

ПЕКІН, 28. 5. ПАТ. Опришки напали на поїзд між Харбіном і Пограничная, викинувши його з рейок. У боротьбі згинуло 9-ох військових та 3-ох цивільних пасажирів

о. О. ПРИСТАЙ. 31

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

На залізниці й по великих ресторанах у більших американських містах були зайняті тільки чоловіки, а не мурянки.

Мурини визначалися також гумором. З них були правдиві сміхуни, що знаменито забавляли товариство. Білі, чекаючи на поїзд або на трамвай, залюбки прислуховувалися до жартів і сміховинок мурина.

На залізничій зупинці в Карнегі був мурин, щось, ніби начальник стації. До речі, він тільки з червоною хоругвкою зустрічав поїзди. Їдучи часто до Пітсбурга, я чекав іноді на двірці, де сходилися наші українські робітники, хорвати, словаки та поляки. Мурин розвеселював їх своїми оповіданнями. За 26 років своєї служби навіть навчився трохи говорити по славянськи, себто мішаниною українських, хорватських, словацьких і польських слів. Але звичайно переходив на англійську мову, бо нею добре володів і міг якслід висловитися. Мене завсіди вітав: „Як ся маєш? Ще час до трену"[1]).

Одного разу я почув, як він оповідав свій жарт, що хоч і грубший, одначе своєрідний мурянський. Ось так мурин ламав словами:

„Я мам краву, але сана ваган[2]) давно перестала доїтися..."

„Та в тебе навіть нема стайні!" — загуділи в один голос слухачі.

„Вона живе зі мною вже 30 літ!..." — відпалив мурин, маючи тут на думці свою жінку.

*

Мурини мали звичайно чистий і сильний голос. Тому інтелігентніших з них американці охоче ангажували до розривкових підприємств, до всяких театрів і кін. Там вони співали мурянські пісні, повні іронії та сарказму, переплітані свіжим і здоровим, хоча й простим мурянським гумором.

Всі американські мурини були християнами різних віроісповідань. Належали до таких церков і сект як протестантська, пресвитеріянська, єпископальна, лютеранська, баптійна, африканська і т. д. Чимало мурянів було католицької віри; чорного римо католицького єпископа я бачив на Евхаристичному Конгресі в Чікаго

В кожній місцевості мали мурини свою церкву й проповідника, чи пак прічера, звичайно колишнього робітника, що вивчився Святого Письма й реторики. Їх богослуження відбувалися перед самим полуднем або коло 4-ої години пополудні й складалися з читання св. Письма, співу й проповіді. Співали дуже гарно і з чуттям, зате їх проповіді були занадто галасливі, іноді й до дикого реву подібні.

В Карнегі мали мурини свою церкву в такім близькім сусідстві з нашою українською, що обидва храми дотикались дахами. Бувало підчас мурянської проповіді прічер так немилосерно вигукував на своїх парохіян, що нам, українцям, попросту годі було закінчити наше богослуження. Мурини, слухаючи проповіди, викрикували часто „носер!" або „есер!"[3]), плескали в долоні, реготалися і робили навіть довші завваги. За добре виголошену проповідь нагороджували прічера рясними оплесками.

Мурини мали свої церковні братства й товариства, і власні оркестри. При нагоді великих свят одягали мурини на себе оригінальні однострої і капелюхи з перами або зі забарвленим волосінням з кінського хвоста.

В Америці існувала ще одна особлива порода мурянів-мулятів, що походили з мішаних подруж білих з чорними. Вони були гарної постави, смагляві, інтелігентні й чемні.

Всі мурини у Зл. Державах говорили виключно по англійськи. Колись за часів невільництва мурини жили здебільша в південних плянтаторських стейтах. По знесенні невільництва почався еміграційний рух з півдня на північ, що по світовій війні прибрав масовий характер. Мурини, цивілізуючись, мали щораз більші життєві вимоги, що їх на півдні не могли заспокоїти. Тому мандрували звідтіля на північ, де по копальнях вугілля і фабриках знаходили далеко ліпші заробки, ніж на бавовняних й інших плянтаціях.

—o—

Мурини практичні в житті. Їх студіююча молодь використовує вакації, щоб заробити собі грошей на дальші студії. Ось до гартфордської округи приїзджає щороку приблизно 160 чорних високошкільників. Вони працюють щонайменше три місяці підчас сезону на шістьох тютюневих плянтаціях. За свою працю дістають мешкання, хліб і три або чотири доляри денно. Тут за цих кілька місяців мають змогу заощадити собі стільки грошей, що потім можуть прожити в місті цілий шкільний рік.

(Далі буде).

[1]) Train — поїзд.

[2]) Соковитий майданний вираз.

[3]) No, sir тобто sir. У значінні: „правда" або „ні".

Українські діти до шкіл
Рідної Школи!

Український нарід тільки тоді осягне повновартність з іншими культурними народами, коли власними силами виповнюватиме всі запотребування нації. Для цього підготовляє українську дітвору й українську молодь Рідна Школа у своїх школах і виховних установах, що попри приписане державним пляном знання — дають також національне виховання, сперте на українській традиції, українській історії, географії, літературі і культурі.

На днях відбудуться **вписи до всіх шкіл і виховних установ Рідної Школи у Львові і в краю,** а батьки й опікуни подбають певно, щоби всі рідношкільні школи й виховні установи заповнилися вщерть українськими дітьми й українською молодю.

Речинець вписів до шкіл і виховних установ РШ в краю назначують Дирекції й Управи в порозумінні зі своїми компетентними повітовими чи місцевими рідношкільними організаціями.

Речинець вписів до шкіл і виховних установ РШ у Львові такий:

I. ДО ВСЕНАРОДНІХ ШКІЛ РШ У ЛЬВОВІ ВІД 2—10 ЧЕРВНЯ 1936:

Для Середмістя і Стрийської (Галицької) дільниці:

7-клясова дівоча школа ім. Шевченка, вул. Мохнацького ч. 12.

6-клясова хлопяча школа ім. Т. Шевченка, вул. Супінського 21.

Для Городецької і Янівської дільниці.

6-клясова дівоча школа ім. Б. Грінченка, пл. св. Юра ч. 5.

7-клясова хлопяча школа ім. Б. Грінченка, вул. Городецька 95.

Для Жовківської дільниці, Замарстинова і Знесіння:

6-клясова мішана школа ім. Кор. Данила, вул. Жовківська 62.

Для Личаківської дільниці:

6-клясова мішана школа ім. Князя Льва, вул. Крупярська 15.

Левандівка:

6-клясова мішана школа, вул. Варшавська 8.

Клепарів:

Всенародня мішана школа, „Народній Дім" (біля церкви).

До всенародніх львівських шкіл РШ повинні вписувати свої діти не тільки українські батьки **зі Львова**, але й із **підльвівських громад,** щоб дати їм змогу до дальшої загальної чи практичної освіти, бо без покінчення вище-ступневої народньої школи не приймуть ані до середніх ані до фахових шкіл.

Шкільні оплати не повинні батьків залякувати, бо нині і в державних школах за науку треба платити, а в школах Рідної Школи шкільні оплати розмірно дуже малі. До тогож повну оплату платить тільки той батько чи опікун, що може платити. Хто не може, тому зменшують шкільні оплати до половини, третини й четвертини, а на випадок доказаної крайної вбогости зовсім звільняють від шкільної оплати.

Не треба забувати, що Рідна Школа йде найбільше назустріч незаможній дітворі. Вона дбає про убрання, про обуву, про шкільні книжки й інші шкільні потреби для незасібної молоді та займається її доживлюванням і лікуванням.

II. ДІВОЧА ГІМНАЗІЯ РШ ІМ. І. і І. КОКОРУДЗІВ.

вул. Моджеєвської ч. 9. (власний будинок).

Вступні іспити до кляс II., III. і IV. гімн. нового уладу та до кляс VII. і VIII. гуманістичної гімназії відбудуться 18. і 19. червня ц. р.

Вступні іспити до І. кляси гімн. нового уладу відбудуться по 20. червня ц. р.

Вписи до всіх гімн. кляс відбудуться 20., 22., 23. і 24. червня ц. р. в урядових годинах у Дирекції гімназії.

III. КОНЦЕСІОНОВАНА ЗАХОРОНКОВА СЕМИНАРІЯ.

вул. Мохнацького ч. 12.

З огляду на чимраз більше запотребування фахових захоронкарських виховниць для захоронок, дитячих садків і світлиць — захоронкова семинарія РШ є дуже на часі і порадно з неї якнайбільше користати. Туди приймають учениці, що покінчили 7 кляс народньої приватної чи прилюдної школи у віці від 14—18 літ, а старші за дозволом Кураторії Л. Ш. О. З новим шкільним роком буде І. ІІ. кляса захоронкової семинарії. Вписи і вступні іспити до тих кляс відбудуться у днях 19.—25. червня ц. р. Зголошуватися можна вже тепер щоденно в канцелярії Дирекції захоронкарської семинарії при вул. Мохнацького ч. 12., II. поверх.

IV. КОЕДУКАЦІЙНА ТОРГОВЕЛЬНА ШКОЛА.

вул. Хшановської ч. 9.

Ця школа подає основи теоретичної і практичної торговельної і кооперативної освіти й веде:

1) Трирічну коедукаційну Торговельну Школу, до якої приймають молодь після скінчення 7-ої кляси всенародньої приватної чи прилюдної школи. (Вписове 10 зол., місячна оплата 25 зол.).

2) Однорічний Торговельно-Кооперативний Курс для абсольвентів (ок) середніх шкіл. (Вписове 10 зол., місячна оплата 25 зол.).

Вписи приймають постійно аж до 5-го липня ц. р., а на Однорічний Курс можна зголошуватися до кінця вересня ц. р.

V. МУЖЕСЬКА ФАХОВО-ДОПОВНЯЮЧА ШКОЛА.

вул. Городецька ч. 95.

Ця школа приймає до І. кляси термінаторів усіх фахів, а до II. і III. кляси термінаторів столярського, шлюсарського, шевського і споріднених фахів. Школа має концесію Міністерства. Вписи відбудуться **22. і 23. червня** ц. р., але зголошуватися можна вже тепер. Приймають терміноторів від 14. року життя. При вписах предложити: метрику, посвідку щіплення віспи та останнє шкільне свідоцтво щонайменше 4-ої кляси народньої школи. Наука 2—3 річна — безплатна. Вписове 5 зол.

VI. ДІВОЧА ФАХОВО-ДОПОВНЯЮЧА ШКОЛА.

вул. Моджеєвської ч. 9. (будинок дівочої гімназії РШ).

Ця школа приймає учениці від 14. року життя, що термінують у фахах кравецькім і білизнярськім. Школа має концесію Міністерства. Вписи відбудуться 22. і 23. червня ц. р. в годинах від 5—7 (17—19) пополудні. При вписах предложити: метрику, посвідку щіплення віспи та останнє шкільне свідоцтво щонайменше 4 кляси народньої школи. Наука 2—3 річна — безплатна. Вписове 5 зол.

УКРАЇНСЬКІ БАТЬКИ І ГРОМАДЯНИ!

Освідомлюйте всіх довкола і представляйте великі користи, які дають українським дітям та українській молоді рідні школи РШ зі своїм рідним учительством! Того всього не може дати й не дасть чужа школа з чужим учителем. Кожний: інтелігент чи міщанин, селянин чи робітник, зарібник чи безробітний, словом — кожний бажає своїй дитині добра і тільки через незнання та непоінформованість замість добра, робить своїй дитині тяжку кривду, поминаючи рідну школу і посилаючи її до чужої. Цього не повинно вже в нас бути!

Тому ділом докажім, що розуміємо правду слів, що „в **Рідній Школі наша будучність!**" та подбаймо, щоб **українські діти й українська молодь найшлися під опікунчими крилами Рідної Школи!**

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

Великий процес ОУН у Львові.

ВІДЧИТУВАННЯ ЗІЗНАНЬ

У четвер, четвертого дня розправи, протоколянти відчитували ще цілу годину слідчі зізнання підс. Спольського.

ДАЛЬШЕ ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ОУН.

Після того в год. 10.45 став зізнавати підс. **Мащак,** який признався до приналежности до ОУН. Одночасно заявив, що не буде боронити своєї особи, лише ідею. Тому предсідник йому перервав і не дозволив говорити про мотиви. Підсудний осудив свої зізнання, що їх склав у слідстві та підкреслив, що не буде далі зізнавати, бо не має змоги скласти заяви. На питання предсідника, про що хоче говорити, підсудний запротестував проти того, що вчора його вивели зі салі, але предсідник не дав йому далі говорити. На дальше питання у справі вбійства дир. Бабія підсудний почав осуджувати убитого директора і тоді предсідник звернув йому увагу, що не слід так говорити про покійну людину. По відповідях на питання обор. д-ра В. Загайкевича та д-ра Горбового, на внесок прокуратора предсідник доручив відчитати його зізнання зі слідства.

По півгодинній перерві поліція ввела на салю в год. 12-ій **підс. Я. Макарушку,** який склав довші зізнання. Признався до приналежности до ОУН, до якої вступив 1928 р., до того, що пізніше належав до екзекутиви і був розвідчим референтом. Відкликав частинно свої зізнання, якими обтяжив деяких підсудних, бо у слідстві складав свої зізнання вичерпаний зовсім зі сил, тому що на поліції мусів підсудний зізнавати кілька днів без перерви. Слідчий суддя переслухував підсудного в часі, коли він був недужий і мав високу горячку. Підсудний зізнав, що спершу в організації був інструктором „Юнацтва". Праця підсудного між молодю полягала на тому, що підсудний давав реферати про нові визвольні змагання та з військової ділянки. Чи молоді давали нелегальну літературу не знає, бо це до підсудного не належало. Працюючи в Юнацтві підсудний познайомився з бл. п. Степаном Охримовичем. Одної днини Барановський заявив підсудному, щоб був приготовний до виїзду на провінцію. До виїзду не прийшло, бо підсудного арештувала поліція в осени підчас демонстрацій коло св. Юра. На питання предсідника, чи підсудний хотів у деяких хвилинах покинути ОУН, підсудний відповідає, що не пригадує собі таких хвилин. Опісля дає вияснення до зізнань підс. Пашкевича, який був його товаришем. З підс. Пашкевичем працював від 1933 р. над зорганізуванням розвідчого відділу у краю. Завданням розвідчо-конспіративного відділу було підготовити відповідних людей до розвідки. Признає, що в 1931 р. перейшов вишкіл в організації, який тягнувся 6 тижнів. З власної спонуки обсервував банк і пошту при вул. Фридрихів, але своїх спостережень нікому не передавав. Належав до крайової екзекутиви, але в засіданнях участи не брав. Хто ще належав до екзекутиви — підсудний не дає відповіди. Щож торкається слідчих зізнань у справі стеження військових обєктів, то вони неправдиві. Признає, що вів слідство лише в одній справі, а саме чому не відбулася демонстрація перед большевицьким консулятом. Після цього слідства припинено у членстві дві особи з організації. Хто доручив вести слідство — підсудний відмовляє відповіди. Каже, що присуд смерти на члена організації мусів затвердити провід організації. Щож торкається присудів смерти на неучленів підсудний заявляє, що не знає чи провід організації мав їх затверджувати. Спольського підсудний знав особисто, але організаційно з ним не стрічався. Не стрічався теж організаційно з Коцюмбасом. Признає, що по дорученню пок. Степана Охримовича говорив з Коцюмбасом. Це було на початках повстання ОУН і тоді підшукувано людей до організації. Признає, що з дорученням Барановського мав стежити за ком. Білевичем. Тепер підсудний добре розуміє, що Барановський наказав стежити йому за ком. Білевичем тому, щоб відвернути увагу організації від ком. Чеховського, з яким Барановський часто стрічався. Відкликує свої слідчі зізнання, які торкаються підс. Коцюмбаса. З Стецьком теж організаційно підсудний не стрічався. Описав оповідає про грипс, який підсудний дістав у вязниці в січні 1935 р. Заявляє, що зізнання, які торкаються підс. Стецька та Янова, є неправдиві. Зізнання підсудного щодо особи Равлика теж не відносяться до його особи. Далі відмовляє зізнань на питання, чи стрічався організаційно з підс. Малюцою. Підкреслює, що з Р. Шухевичем ніколи організаційно не стрічався. Признає, що бачив його один раз на ширшій нараді у справі протишкільної акції, але в цій нараді брали участь теж старші громадяни. Тому предсідник відчитав відповідні уступи зі слідчих зізнань підсудного. Опісля підсудний дає вияснення на питання прокуратора та оборонців: д-ра Горбового, д-ра Шухевича, м-ра Жизневського, д-ра В. Старосольського. На питання цього останнього зізнає що з підс. Федаківною та Б. Свенціцькою не стрічався ніколи.

З черги прокуратор поставив внесок, щоб відчитано слідчі зізнання підс. Макарушки в цілости тому, що його зізнання на розправі є

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

ПАЛЯС | БЕЗ ГОЛОСНОЇ РЕКЛЯМИ: **З ТУЗИ ВІДНЯ** Ольга Чехова, Густа Губе р Лео Шлезак.
у прегарній козирі **ПРИНАГІДНИЙ РОМАН**
Хто хоче забавитись, хай спішить до нас!!!

суперечні зі слідчими зізнаннями. Оборонець підс. Макарушки др К. Паньківський спротивився відчитуванню довгих слідчих зізнань підсудного підкреслюючи, що якщо зізнання підс. Макарушки в дечому ріжниться, тоді председник відчитував дотичні уступи з його слідчих зізнань. До цього спротиву прилучився обор. д-р Шухевич. Одначе прокуратор далі домагався, щоб таки відчитано всі зізнання підс. Макарушки. Тоді обор. д'р В. Старосольський подав короткі мотиви, чому не слід таки відчитувати зізнань підс. Макарушки. По короткій нараді трибунал прихилився до внеску прокуратора і протоколянт почав відчитувати обширні слідчі зізнання підс. Макарушки.

В год. 2.30 пополудні председник відложив розправу до пятниці 9 год. рано.

ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ У СПРАВІ ЛЬВІВСЬКОГО ПРОЦЕСУ ОУН.

Перед сьогоднішньою розправою в год. 8.30 рано відбулась у кімнаті справоздавців у суді пресова конференція, скликана з ініціятиви адміністраційних чинників. Присутній представник воєвідського уряду заявив, що влада не може терпіти, щоби преса оголошувала ті частини процесу, які спричинюють піджудні з демонстраційних оглядів, та які ворожі для держави чинники можуть використовувати у своїй протидержавній пропаганді. Звертаючи на це увагу представник адміністраційної влади зажадав, щоби преса стосувалася до того, якщо не хоче підлягати конфіскатам.

Тому, що ми стрічалися вже із замітками, чому не подаємо точного звіту зі судової салі, подаємо до відома наведене становище влади.

Мистецький килим
перемагає тандиту.

(З приводу цьогорічної вистави „Гуцульського Мистецтва").

„Килим" це сьогодні дуже популярне слово; продукція килимів належить до найпоплатніших. Продукують їх усі: арійці так само добре, як семіти, поляки так само, як українці, неуки з рівною зажзятістю, як знавці, люди з кваліфікаціями і просто таки партачі. Склепові вітрини і плечі торговців-носіїв, так і вгинаються під тою килимарською тандитою.

Бо коли 50 літ з горою товкмачать людям, що килим, точніше — український килим, це твір мистецтва рівнорядний з „перським диваном", коли людей переконують, що килим, це не тільки естетична насолода для ока, але й найпевніша ознака доброго смаку й культурности, то остаточно люди дадуться не так переконати до справжнього килиму, як „набратися" на ту продукцію, що її некваліфіковані, але проворні продуценти й торговці, замість килиму продають.

Колись бралися за продукцію килимів або мечинати, як Федорович з Відня, або мистецтвознавці й мистці, як Кричевський. Маючи на увазі суто мистецькі цінности старого килимарства, пробували вони перещепити їх у сучасну продукцію і... записавши свої імена в історії мистецтва, побанкротували. Уступили місця продуценгам, що їм лежала на душі не так культура, як дохідність килимарства. Перші кинули гасло, дали почин до відродження старого українського килимарства, другі — покористувалися тим гаслом для реклями, але само килимарство звели на манівці. Всі оті „мики" і „рожі", мовляв, „мов живі", — всі оті вишивки перекладні на ткацький станок, ці навмання підібрані, але зрозумілі, зате розкрашені крикливою аніліною ромби, трикутники і квадрати, вся та безліч найріжнородніших декоративних мотивів, столочених на одній площині килимового „фільцу", оце картина трагічного непорозуміння, з якого всеж живе більшість сучасних галицьких килимарень.

Та є в нашій килимарській продукції і виняткн від загально принятої норми. Є люди й установи, що вміють поєднати творчі гасла Федоровичів і Кричевських з вимогами збутового ринку. До таких винятків належить наша косівська килимарня **„Гуцульське Мистецтво".**

Основана в 1922 р., вже в 1930 р. увидила вона свою першу виставу у Львові. Поруч зі стереотипними „косівськими килимами", показала вона нам тоді кілька експонатів, що викликали захоплення знавців. Кількох килимів першої вистави „Гуцульського Мистецтва" було виконаних на підставі проектів кращих українських малярів — посередніх учнів В. Кричевського... При цьому для їх продукції вжито не фабричної, а ручно пряденої й чесаної вовни. Мало того! Для крашення тієї вовни вжила килимарня не фабричних, анілінових красок, а рослинних, добутих на підставі старих рецепт українського килимарства. От була то новина, з якою стануло „Гуцульське Мистецтво" перед громадянством на своїй першій виставі. Не диво, що успіх був запевнений. Не тільки публика, але й чужа, оцінила зусилля „Гуцульського Мистецтва", щоб відродити найкращу традицію українського килимарства.

Цього року владило „Гуцульське Мистецтво" свою другу в черги виставу у Львові. На ній побачили ми, що дальших шість літ своєї праці воно не змарнувало. Навпаки. Пішло далі у своїм розвою, щодо форми і щодо техніки своїх килимів. На цьогорічній виставі мали ми нагоду оглядати кількадесять **нових** килимів „Гуцульського Мистецтва". Заповнили вони дві великі салі і голь Промислового Музею. Кількадесять експонатів, а кожен з них інший і ніодного трафаретного. Килим у килим, ревеляція за ревеляцією. Мов у калейдоскопі бачили ми в них відзеркалення найвидатніших етапів розвоєвої форми українського килимарства, від найстарших — перських та візантійських традицій, через барок, рококо, бідермаєр, аж до композицій сучасного конструктивістичного килимарства. Так живе історія українського килиму, відтворена в експонатах одної килимарні! А коли додамо до того ще й факт, що найкращі зразки цьогорічної вистави „Гуцульського Мистецтва" виконані предковічною „гребінковою" технікою, яка зрікаючись дешевизни при виробі, дає максімум естетичного враження, то зможемо собі уявити всю суму добутих осягів „Гуцульського Мистецтва" в останні роки його праці.

Нині вже можемо бути спокійні за долю відродженого українського килимарства. „Гуцульське Мистецтво" показало, як можна продукувати стилеві й цінні килими, не нехтуючи рівночасно вимогами кущецької калькуляції. Навіть здеморалізована килимарською тандитою публика, переконалася на цьогорічній виставі „Гуцульського Мистецтва", що поплатність килимарства не мусить іти в парі з дешевизною форми, матеріялу й техніки.

Микола Голубець.

Перед академією
в честь Петлюри.

В десятиліття смерти бл. пам. Отамана Симона Петлюри відбудеться в салі Великого Театру для 31. травня жалібна академія. Музичною чи пак симфонічною частиною свята зайнявся на просьбу комітету для вшанування памяти Петлюри — СУПРОМ, а радше його композиторська і виконавча секція. У виборі симфонічної програми слідні дбайливі заходи зберегти стовідсоткову українськість жалібної академії. Згідно з поважним характером свята підібрано твори урочисто-поважного змісту. Для нашої публики буде це не тільки рідка нагода почути український симфонічний концерт взагалі, але й пізнати нові твори українських композиторів різних напрямків, та однозгідних у своїй українськости.

Майже всі твори виконають у Львові вперше, деякі вперше взагалі. *Похоронний марш Нестора Нижанківського* на народніх мотивах з цитатом „Ще не вмерли", початково подуманий на дуту орхестру, зінструментував автор на симфонічну орхестру. Симфонічних похоронних маршів небогато не тільки в українській, але й світовій музичній літературі. В більшості послуговуються жалібним маршом з „Героїки" Бетовена або зінструментованим похоронним маршом з фортепіянової сонати б-моль Шопена. Щоби вдержати оригінальність програми та її українськість, постаралась композиторська секція „СУПРОМУ", щоб на цій українській академії виконано український жалібний марш. *„Тризна" Зиновія Лиська* — це теж похоронна картина. Її провідним мотивом є „Ой Морозе, Морозенку". Твір надзвичайно цікавий у концепції, як і в технічному виконуванні. Дуже доцільна інструментація насувая слухачеві майже зорові картини — глухого болю, але без сентиментальної розніжености, такого болю, який родить порини і чини.

„Псалом Давида" виконував уже, правда, *М. Голинський*, але тільки за акомпаніяментом фортепіяну. Хоча фортепіян був найгіршої якости, твір все таки своєю глибиною робив велике враження. Тому можна сподіватися, що музична ідея *Вересінського*, відтворена силою всіх виразових засобів великої орхестри і співака тої міри, що М. Голинський, зробить дійсно глибоке враження і на найбайдужнішого слухача. *„Не забудь моїх днів"* Лисенка — це пісня, яку Петлюра любив, часто сам співав — і якої слова (Франка) стали мотом його життя. З піетизму вставлено цей твір у програму, хоча з нею не має він ніякого музичного зв'язку. Для зазначення симфонічної стилевости зінструментував Барвінський цю пісню нарочно на цю академію.

„Варіяції" Миколи Колесси — це великий симфонічний твір. На зважаючи на свою форму, має цей твір свою програму. Автор наче описує уривок з життя сучасного українця. Широка тема в степовому дусі як не можна краще виводить наші думки на шлях українськости. Але вже в першій варіяції змальовує М. Колесса найближчий його психіці куток Української Землі — наші гуцульські гори. Але ті дві теми не б'ються, навпаки: переходять у заспокійливу плавність. Та її переривав фугатто. Трембіти голосять, перекликуються. Голосять те саме так, немов собі на п'яти наступають. Чому? Що голосять? Як відповідь приходить пасторалька, повна глибокого внутрішнього жалю. Немов сумує хтось не тільки серцем, але й мозком. Наситившись сумом, чуємо легке „скерцандо". Немов ми вийшли з церкви, де була сповідь і ми двері побачили дітей, що бавляться. Отсей контраст викликує в нас реакцію. В душі родиться якийсь несвідомий порив (тема в обернені). Повстає питання, чому це так? Як відповідь внутрішній зазив — не піддаватись долі, завів до бою. В останній варіяції (подвійна фуга) йде бій. Явно українська тема змагається з ворожою. В бій вступають нові елементи. Три головні теми, що ми їх стрічали в творі, зіпнулись на добре (яка вельтенська майстерність композиторської техніки!). Та українська тема чимраз більше вибивається — аж кінцево опановує своєю перемогою.

Орхестру, вестиме *Микола Колесса*. Це диригент, що живе кожним тоном партитури та силою своєї відтворчої індивідуальности примушує всіх іти за собою: орхестру і публіку.

Крім симфонічних творів виступить у музичній частині академії ще *мужеський хор* з вільною піснями Лисенка і Стеценка під орудою відомого хорального диригента *Д. Котка*. В немузичній частині почуємо, крім двох промов, рецитацію нашої відомої артистки *Лесі Крушельницької*.

Павеліч арештований?

ВІДЕНЬ, 28. 5. ПАТ. Жандармерія арештувала югославянського громадянина на ім'я Якова Гудзеча. Підозрівають, що це Павеліч, якого югосл. поліція пошукує як обвинуваченого у вбивстві короля Олександра. Покищо австрійська і югославянська влада не дали ніяких вияснень

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ
Ірини Вільде
ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ
208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла". Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

† Д-р Ігор Лоський.

Дня 27. травня в 13½ год. помер у львівському загальному шпиталі після тяжкої недуги український історик Ігор Лоський. Покійний народився в грудні 1900 р. і був сином відомого українського громадського діяча й ученого правника, пок. вже Костя, б. помічника губ. комісаря в Галичині в 1917 р., згодом директора департаменту міністерства закордонних справ та українського посла в Фінляндії і Швеції, врешті професора римського права в українському університеті у Празі. Покійний Ігор покінчив першу українську гімназію в Києві, університетські студії у Празі, перебував якийсь час у Німеччині і врешті переселився до Львова, де працював як учитель Малої Семинарії та співробітник ріжних українських видавництв.

Серед тяжких умовин життя присвячувався Ігор Лоський науковій праці. Темою його історичних дослідів були світлі постаті з історії старої Гетьманщини, культурні взаємки України з Німеччиною в XVII—XVIII ст. та врешті проблема участи українців у декабристському руці. З його друкованих розвідок слід відмітити: „Юрій Немирич, канцлер Вел. Руського Князівства", „Українці на студіях у Німеччині в XVI—XVIII ст.", „Zur Geschichte der kulturellen Beziehungen zwischen Deutschland und der Ukraine im 17. u. 18. Jh." та „Fr. Bodenstedt u. die Ukraine". Цікаві є погляди покійного на декабристський рух на Україні, висловлені на засіданні комісії нової історії України НТШ. Пок. д-р Лоський піддав у сумнів погляди радянських українських дослідників, які в декабристському русі добачували прояви українського національно-революційного руху. На його думку, хоча рух декабристів був звязаний територіально з Україною та брали в ньому участь деякі українці, все таки цей рух не висував ніяких українських національних гасел; українські з роду декабристи походили із збіднілого дворянства, що затратило свою національно-державницьку традицію, підчас коли заможне українське дворянство в тому часі її ще зберігало.

Тяжка недуга і передчасна смерть не дозволили многонадійному українському історикові проясняти неодні темні сторінки з минулого України. А займався він також популяризацією деяких моментів з історії України, головно на сторінках „Життя і Знання". Був теж дійсним членом Т-ва Українських Емігрантів і ТОПДК-у.

Покійний, великий ідеаліст, учасник бою під Крутами, підкошений у цвіті життя, осиротив жінку Ольгу з дому Приходьків та 7-літню доньку Оленку. Похорони його відбудуться в пятницю в год. 15-ій з криптн при вул. Пекарській на Личаківський цвинтар

Земля Йому пером!

Загальні Збори Товариства „Дністер".

Дня 28. ц. м. відбулись у власній салі Загальні Збори Т-ва „Дністер". До обідової перерви Збори розглянули звіт з діяльности Т-ва взаїмних обезпечень, а після обіду — діяльність Кооперативного Банку „Дністер".

Загальні Збори відкрив голова Надзірної Ради сен. *Остап Луцький*. Проводив Зборами дир. *Микола Заячківський*, секретарював *д-р Іван Гижа*. На скрутаторів покликано: М. Островського та д-ра Юлія Савчика. Після прийняття без читання протоколу з попередніх Загальних Зборів звіт з діяльности Управи зложив завідуючий директор п. *Ярослав Колтунюк*.

Цьогорічні Збори Т-ва взаїмних обезпечень „Дністер" попередила відома пресова кампанія у справі нового положення Т-ва, що його витворила наша теперішня дійсність, на яку головно складається закон про державне обезпечення з його монополістичними тенденціями. Читачі „Діла" могли вже ознайомитись із новою ситуацією Т-ва взаїмних обезпечень з комунікату, що його недавно оголосило Т-во „Дністер", а також з передовиць „Діла" у тій справі.

Дискусія на Загальних Зборах, загалом беручи, не внесла до справи ніяких нових чи суттєвих моментів, які не були би вже передтим відомі. Зате і вона і очевидно обі звіти сенатора О. Луцького та урядуючого директора Я. Колтунюка основно вияснили ті обективні умовини, що витворилися для Т-ва взаїмних обезпечень „Дністер". У цьому є безперечно позитивний вислід Загальних Зборів. Можна з приємністю підчеркнути, що всі учасники дискусії річево і поважно поставились до справи. Далі слід ствердити, що ніяких замітів під адресою Надзірної Ради чи Управи не було. Наприкінці яскраво зайаснилась одноцупна думка про необхідність скріпити нашу національну працю та активність, щоб не тільки вирівнати наші страти у цій ділянці, але ще й розбудувати інші відтинки праці Т-ва. Після дискусії одноголосно признано абсолюторію Управі Т-ва. А далі Збори приступили до перевибору вильосованих членів Надзірної Ради. Вибрані ті самі особи, себто: сенатор *О. Луцький*, сенатор *о. Р. Лободич*, *д-р Л. Макарушка* і радник *Ю. Федусевич*. На заступників членів Надзірної Ради вибрали двох попередніх: *о. С. Онишкевича* і інж. *О. Пежанського* та інж. *В. Несторовича*.

ТАКОЖ У ЧАСІ,
КОЛИ ЗАЙМАЄТЕСЬ
СПОРТОМ
НІВЕА

Крем Нівея зол. 0.40—2.60
Олійок Нівея зол 1.00—3.50

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложив в Адмін. „Діла": Дир. Маркіян Кисілевський 5.— зол.

— **Найнижча ціна масла в році.** Повідомляємо П. Т., як що року, що тепер є саме найнижчі ціни масла і найвигідніший час на закупно дешевого масла до топлення на запас. Користайте з доброї нагоди і купуйте доки вистарчить запас в крамницях „Маслосоюзу" добре масло на топлення по ціні зол. 2.— за кг. 2-3

— **Білєти на Академію памяти С. Петлюри,** що відбудеться у Великому Театрі 31. травня в год. 12.15 в полудне, можна ще дістати в книгарні Тов. „Просвіта", вул. Руська 1., а в день академії при касі. 2187

ІВАН ФРАНКО 2)

Мої знайомі жиди.

Окрім Фавля приходили ще інші жиди періодично до нас до дому. Це були так звані „дикарі", ремісники, що при помочі вирізаних із дощок зразків, валка й свого роду друкарської фарби вибивали ріжні примітивні зразки на шматках білого грубого полотна; це так замальоване полотно (димку) вживали звичайно на жіночі спідниці, що їх носили в робочих днях і лише в неділі та свята робили місце убрам, зробленим із барвистих міських матерій. Самозрозуміло, що ми, діти, придивлялися маніпуляції цих примітивних дикарів із найбільшою цікавістю й подивом. Пізніше у Дрогобичі мав я нагоду ближче приглянутися домовому життю такого дикаря й бачити його в часі літніх місяців, коли задля польових робіт його ремесло зупинялося, при іншій праці, а саме при мозольному вирізуванні тих зразків на дошках.

Нарешті треба пригадати тут іще одну жартівку, що живо лишилася мені в памяті з того часу. Це образ іншого жида-торговця, що на мідному одноконному возі їздить по селах і голосним криком „Міняй онучі, міняй" привабляє селян і селянок, дівчат, дітей і дорослих на гідну уваги вимінну торговлю. Він збирає полотняні лахи (вовна і бавовна виключені) що вживаються на фабрикацію паперу; в заміну за це дає він малі ножі, голки, нитки, пацьорки, шпильки, стьожки тощо. Цікаве при цьому зокрема те, що селяни мають речі, які в їх очах не мають майже ніякої вартости й про дійсну ринкову вартість яких навіть не здогадуються; а від жида дістають за це предмети, які в їх очах усе таки представляють грошову вартість. Що при цьому все таки сильно торгуються, при чому селяни й зокрема селянки стовпом цілком щиро свої домагання, робить ставлять справу досить комічною. У своїй новелі „Boa Constrictor", німецький переклад якої надрукований у віденській „Arbeiterzeitung", спробував я змалювати перехід такого жида-торговця лахами в околиці Дрогобича.

Мавши шість років, прийшов я з батьківського дому до сусіднього села Ясениця Сільна до тамошньої народної школи. Тут перший раз зіткнувся я ближче з жидами. У школі було також двох жидів, хлопців, синів тамошнього шинкаря, і вони саме були моїми шкільними товаришами. Обидва були кріпкими веселими хлопцями, що почувалися цілком добре в товаристві сільських дітей, з старшими учнями як із собі рівними жартували й бавилися, з молодших кпили або їх протегували, а взагалі далеко більше були розвинені ніж усі інші учні. Це було зовсім природне, бо вони крім обовязкових шкільних предметів училися вдома ще дечого іншого, і їх не можна було бачити у вільних годинах як і у свята, на вулиці або в полі. Старший із них, Авремко, міцний хлопак, був моїм особливим заступником, бо я як менший, незвичайно несміливий хлопець багато мусів витерпіти від сваволі інших учнів. Авремко був наскрізь живою натурою. Уже тоді, коли ми, інші учні, думали ще про дитячі забави, він приготовлявся вже до практичного життя й по двох роках пішов до Борислава заробляти на хліб. При тому він був другом природи, зокрема любив птахів і лови риб. У цих його поетичних екстравагантностях саме я став його спільником і товаришем. Ми волочилися по полях, щоб ловити молоді перепелиці й дикі качки та прослідкували своїми цікавими очима всі калабані потока, що пливе серединою села, щоб вислідити, чи нема якоїсь більшої риби, щупаки або . . . [1]) на якого ми пізніше систематично полювали руками або імпровізованими сітями.

По дворічній науці в цій сільській школі прийшов я до Дрогобича до тамошньої так званої нормальної школи, якою управляли ченці Василіяни. Тут було також багато жидів-учнів, але отці держали їх в окремих лавках, так, що ми не могли безпосередньо стикатися з ними. І вони держалися збоку від нас, говорили здебільша незрозумілим для нас жаргоном, і таким робом ми, хоч у тій самій класі були майже зовсім незнайомі з собою. І так із того часу лишилася мені в памяті одна напів комічна і напів обурюча сцена, коли вчитель каліграфії, якийсь Мелько, світський чоловік, нічевидно вибив малого жида-учня за те, що він цілий час уві числа й літери від правої до лівої руки. Я змалював цю сцену в моєму нарисі „Schön-Schreiben".

Щойно в гімназії мав я нагоду пізнати ближче кількох шкільних товаришів-жидів. У першій черзі назвіщо Ісаака Тігермана. Це був найкращий математик у нашій клясі й інших через усю гімназію як один із найзначніших учнів. Це була наскрізь шляхотна натура, щира й поважна у поведінці, при цьому з незвичайно ніжними почуваннями. Ніколи не дозволив він собі на грубий жарт або дотеп, у ньому не було ніякого сліду цинізму, як він виявлявся в найбільшій частині інших учнів зокрема при пробудженій повнолітті. Він тішився також у своїх шкільних товаришів, як і вчителів загальною пошаною завдяки своєму знанню та своїй пильности, вчився приватно по англійському й по французькому та приготовлявся до купецького стану. Не знаю, чому пізніше він змінив цей плян і пустився на правничу кар'єру. Коли осягнув ступінь доктора, став він адвокатом у Дрогобичі й помер тут по кількох літах. При цій нагоді дозволю би я, що в дрогобицькій гімназії тоді (1867—1875) серед молоді не було можна запримітити ще ніякого сліду якогось національного або конфесійного антагонізму, який тепер сильно вибуяв наслідком полонізації. Гімназія саме тоді залишила свій німецький характер; найбільша частина вчителів відбула практику ще в німецькій гімназії, деякі могли тільки з трудом калічити по польському; центральна влада у Львові бралася за всі способи, щоб якнайскорше якнайширше усунути ці останки німецької системи й постаратися на їх місце про людей, що думали би по польському, по патріотичному. Ці патріоти були звичайно далеко гіршими педагогами, часто досить нетямущими й тільки людьми багато наділеними національно-славянським лицарством, саме в повному розцвіті мало це вийти на яву щойно пізніше й стати загальним нещастям галицького середнього шкільництва.

[1]) В оригіналі тут виточковане місце, очевидно, на слово, яке хотів пізніше Франко дописати.

— **Весільна збірка на Рідну Школу.** Збірки на Рідну Школу на весіллях, хрестинах, іменинах, похоронах і т. п. родинних святах набирають у нас права приємности, тим більше, що на такі збірки між особисто знайомими нічим не треба дозволу адміністраційної влади. Отже вистане добра воля збирача чи збирачки. — На весіллі у п. Евгенії Склепкович в селі Ямне (повіт Камінка Стр.). зібрано дня 9. травня ц. р. 3 зол. 10 сот., які переслано до Головної Управи РШ. у Львові. — Хто черговий?

— **„Франко і роля активного письменника".** У вчорашньому фейлетоні під таким заголовком у 1-ій шпальті 6-ий рядок знизу має бути замість „але розумів це й завдання не багато" — „але розумів це завдання багато"...

— **„Хвиля" про Франка.** У львівській „Хвилі" з 27-го ц. м. находимо з нагоди 20-ліття смерти І. Франка статтю Абрагама Брата про нашого поета, написану живо, цікаво та вірно, де підкреслений момент його зацікавлення жидівськими справами.

— **Т-во „Сокіл" в Олеську** уладжує в неділю 1. червня ц. р. (на випадок непогоди 7. ц. м.) ювилейне сокільське свято з нагоди 30-ліття свого істнування. В програму входить богослуження, дефіляда, академія в „Народньому Домі" і сокільські вправи на Пушкарні.

— **Голяндське радіо** Гільверсум надасть в неділю, 31. ц. м. від год. 1.30 до 2.00 попол. (за голяндським літнім часом) концерт українського співака баритона Миколи Вайди. В програму увійдуть переважно українські народні пісні.

— **Нові почтові агенції.** В Ямній пов. Надвірна отворюється в часі від 1. червня до 15. вересня ц. р. сезонову почтову агенцію. — З днем 1. червня ц. р. отвирається почтова агенція в Гуштині пов. Борщів.

— **Страйковий рух.** Робітники, заняті при будові доріг і каналізаційних роботах у Коломиї скінчили страйк і вернулись до праці на давних умовинах. — Робітники, заняті при малюванні залізничого мосту на Дністрі в Галичі, числом 14 покинули працю, домагаючись підвишки заробітків. Страйкарі окуповують місце праці.

— **Пожежі.** У Вівсю пов. Бережани згоріло 38 домів і господарських будинків на загальну шкоду 78.000 зол. Без даху над головою лишилося 235 осіб. Причиною пожежі була необережність з вогнем. — На фільварку Юлія Ляндева в Річиці пов. Рава Руська вибухла в ночі пожежа і знищила всі будинки з мешкальним домом, живим і мертвим інвентарем і великим запасом паші. Шкоду обчислюють на 60.000 зол. Вогонь повстав мабуть від підпалу. — В Межигірчанах пов. Станиславів згоріли 32 господарські загороди з 93 будинками. Жертвою вогню стало все нерухоме і рухоме майно селян, що лишились тепер без даху над головою. — У Старому Скалаті згоріло сім господарств. Шкоду обчислюють на 8.000 зол.

— **Краєва хроніка.** В городському суді в Товмачі помер нагло на удар серця Герард Клапковський, переглядаючи грунтові книги. — В Сокирчині пов. Городенка повісилася у власному мешканні Катерина Бойчук з невідомої причини. — В Ольшанах пов. Перемишль вломилися до церкви злодії й вкрали дві чаші та інші дорогоцінности. — Снятинський повітовий виділ припинив в урядуванні бурмістра Заболотова, Стефана Реліховського за зловживання влади. — Нічю на четвер розбили в магістраті в Перемишлі касу бюр водопроводного заведення та забрали 1655.62 зол. готівкою, понад сто облігацій інвестиційної позички вартости 10.000 зол. та вкладкові книжечки на 5.000 зол.

— **Застрілили пачкаря.** На поліційній станиці в Гриняві зголосилася Варвара Федорчик із Гриняви і повідомила, що її чоловік Михайло вибрався на румунський бік, щоби перепачкувати звідтам шкірки. На румунському боці хтось його застрілив. Здогадуються, що це німста румунських пачкарів.

— **Знову жертви світової війни.** В Сільці пов. Станиславів два учні 6-ої кляси вселюдної школи, Микола Коник і Федько Олійник, пасучи коні, знайшли на пасовиську гарматне стрільно, яке вибухло й рознесло Коника на куски, а Олійника так поранило, що він незабаром помер. Тяжко ранило теж Саламона Ерліха, що перехожа коло них. Його відставлено до шпиталю в Станиславові.

— **Засудили поліцаїв за побиття.** Перед окружним судом у Луцьку станули два постеруночкові з Колок, Космульський і Важний, яким закинено, що побили Йосифа Ткачука, мешканця села Яблінки. Вони шукали в нього за зброєю і хоча ревізія скінчилася нічим, побили його гумовими палками. Опісля звеліли йому, щоби відвіз їх до Колок. По дорозі Ткачук станув і не хотів дальше їхати, а тоді поліцаї знову його побили. Суд, переслухавши свідків, признав обох винуватими і засудив Важного, як командента стежі, на рік вязниці, а Космульського на 6 місяців, з припиненням кари на 7 років.

— **Волинська хроніка.** За дозволом адміністраційної влади змінено в дубенському повіті назви сіл Малі Ричані на Миколаївку та Малі Підлозці на Озеро.— В Лопушні пов. Кремянець батько і син Приймаки знайшли в полі гранату, яка вибухла й хлопця вбила, а батька тяжко покалічила. — В Рівному починаються будівельні та каналізаційні роботи.

— **Польські школи на Поліссі.** На терені поліської шкільної куратерії побудовано в останніх двох роках 110 польських шкіл з 313 кімнатами й мешканнями. Викінчується ще 58 подібних польських шкіл.

— **Канал на Поліссі.** Як зачувати, повстав проект будови каналу, що злучив би ріку Случ з Лавою а через неї з Горинем і Прип'яттю.

— **48 комуністичних процесів.** Впродовж квітня ц. р. на терені Польщі було 48 судових процесів за комуністичну діяльність, усі з закритими дверми. Предметом розправ були справи від звичайних демонстрацій і кольпортаж нелегальної літератури аж до нападу на почтовий

Збройний напад
на греко-католицького священника в Косові.

(Донис з Чортківщини.)

В ночі з 26-27. ц. м. вертався о. Михайло Вовчук, парох Косова нов. Чортків, у товаристві Григорія Чорнія, місцевого господаря, із засідання кооперативи „Жіноча Доля" домів. Уже коло самого приходства стрінули оба місцевого солтиса Бенчарського Павла, який, пізнавши о. Вовчука, почав голосно і дивно кашляти. В тім часі попрощався о. Вовчук з п. Чорнієм і пішов на приходство. Як лиш відступив кілька кроків, почув карабіновий стріл і побачив огонь з дула карабіну, зверненого в сторону п. Чорнія. Другий стріл упав у сторону о. Вовчука і яких 50 цм. понад його головою застряг у мурі приходства. О. Вовчук скрився негайно до сіней свого помешкання і зараз зачалась облога приходства. Напастники обступили цілий дім довкола і в силі коло 15 людей почали облогу приходства. Стрілянина тривала з перервами приблизно пів години. В приходстві повибивано стрілами і дручками всі фронтові вікна та подірявлено мури дому. О. Вовчук вийшов живий з тої халепи лиш завдяки тій обставині, що скрився в темному куті сіней, які за собою вчас замкнув, а які напастники старались виважити. В цілім тім напруті цікаве те, що приходство лежить напроти волосного уряду, де постійно пересиджує двох вартівників. Та дивним дивом у тому самому часі, як о. Вовчук вертався домів, солтис вислав одного вартівника на заїди за вертаючими домів учасницями кооперативної наради, а другий вартівник не вийшов з домівки волосного уряду навіть тоді, як на відгук стрілів і крик нападеного третій вартівник кликав його на поміч о. Вовчукові. Та мало того. В Косові стаціонує постеруночок держ. поліції, який не зважаючи на стрілянину в ночі і крики, аж по скінченій стрілянині, яка тревала повної пів години, прибув на приходство і взявся списувати протокол. Це було вже тоді, як під село людей збіглось на приходство. Додати ще треба, що стрілянина тревала приблизно пів години перед північчю, а поліція прийшла щойно в год. 1.30.

Чергового дня приїхав до Косова автом представник слідчої тайної поліції з мундурової постеруночки з Чорткова та переводили слідство. Досі нічого не викрили.

Зазначений факт не одинокий в історії Косова. Такий напад на приходство за о. Вовчука був уже 21. XI. 1935., тільки без стрілів. Скінчився лише на вибитті шиб. У грудні того самого року був вломи до церкви; багато разів були вломи і крадіжки на приходстві. Про все те повідомляв о. Вовчук місцевий постеруночок, та як на диво: косівські бандити такі спритні, що ще ані разу постеруночок нічого не вислідив.

Власні Косів у чортківському повіті є свого роду „панківською волостю", що не признає ніякої влади над собою. Була там читальня „Просвіти" під управою званого в цілім повіті Дмитра Шевця. Матірне Товариство ту читальню розвязало з початком січня 1935, бо читальня не вела культурно-освітньої діяльности, тільки розпивало людей, уладжувала танці й забави чи то в часі посту, чи навіть богослуження в церкві. Підчас забав випивали в тій „читальні" навіть по 28 літрів спірту! Не диво, що батьки приходили зі скаргами і плачем до о. Вовчука та просили, щоб щось зробив з тою читальнею, бо їх сини крадуть і по кінцеві збіжа на те, щоб за ніч у читальні пропити. Рішення Матірнього Т-ва щодо розвязання читальні Шевець кинув до кошів і дальше господарив по своїй волі. Матірне Т-во звернулося з тою справою до Воєвідства в Тернополі і були навіть інтервенції представників УПР у тернопільського воєводи. Відділ Воєвідство видало зарядження, щоб чортківське староство поручило Шевцеві передати майно розвязаної читальні визначеній Матірнім Т-вом куратерії.

Та, видно, Шевець має за собою якісь надавничайні плечі, бо досі майна читальні не передав. Інтервенції в тому напрямі Відділу Філії у старості не увінчалась успіхом тому, що староство, опираючись на інформаціях п. Шевця, стоїть на становищі, що читальняна домівка не підлягає зворотові, бо вона не заінтабульована на читальню, але становить власність громади, хоч у дійсності читальняна домівка побудована заходами і коштом членів читальні.

Просимо УПР інтервеніювати, де слід, у справі відносин в Косові.

Це правда, що вже тоді українсько-польський антагонізм був сліпий, але проявлявся він тільки в більше або менше гарячих дискусіях про історію або літературу; окремих студентських організацій не було; тоді не було ще ніякого сліду про обопільну шпіонажу й доносництво, що тепер цвіте в деяких галицьких гімназіях, зокрема під фірмою марійських содаліцій, які організували катехити римського обряду.

Жиди-учні не вміщувалися в ці дискусії і тримались збоку від національного антагонізму; тоді не було ще обовязком також для жидів маніфестувати себе польськими патріотами. Навпаки, деякі з них записувалися на українську мову й літературу, що в польських гімназіях не належать до обовязкових предметів, але звичайно вони не робили великих поступів у цій науці й покидали її по одному або двох півріччях, певно головно з причини бездушного й надбалого способу викладу, яким загально тішиться цей предмет по галицьких гімназіях.

Між жидами-учнями, що ходили разом зі мною до дрогобицької гімназії, хоч і не в тій самій класі, були такі, що пізніше здобули добре імення в мистецтві й науці. Там був Моріц Ґотліб, пізніший тепер малер, близький своєго мого товариша Ісаака Тіґермана, як і цей замордований смертю. Там був Л. Монат, публіцист, що сьогодні проживає у Відні. Там був Лев Штернбах, уже в гімназії чудова дитина філольогічних здібностей, теперішній визначний грецист і професор краківського університету. Його батько мав малу торговлю вина в Дрогобичі, де вечорами нераз сходилися також студенти з вищих клас, щоб при шкляночці вина провести по товариському кілька годин на голосній розмові й співі. Пияцтва не було; господар, що звичайно також сам являвся посеред нас і зокрема сердечне тішився нашими співами, дбав про те, щоб веселість не перейшла належної міри. Пригадую собі, як він деколи говорив передімною з невисловленою любовю й гордістю, навіть із сльозами в очах про свого рік або два молодшого від мене сина.

(Кінець буде.)

Міські Театри у Львові, пятниця 29. травня.

Нині востаннє пєса Паніоля **„ТОРГОВЦІ СЛАВИ"**

Цікава суспільна тема в освітленні французького письменника. Знаменита гра артистів.

Першорядний ансамбль

амбулянс і вбивство листоноша. 271 осіб засуджено на кари від півтора до 15 літ вязниці. Разом усі кари дають 964 літ вязниці. Крім того одну особу засуджено на смерть і 5 малолітніх на дім поправи.

— **Матуристи знищили іспитову салю.** Незвичайний інцидент стався у вечірній коедукаційній гімназії для дорослих у Лодзі. На вістку, що делегат куратерії не допустив 13 учнів до письменного іспиту зрілости а 12 до устного, між учнями настало велике огірчення. Три учні, недопущені до матури, зголосились на послухання у делегата куратерії. Коли делегат відмовив, три учні добулись до іспитової салі і понищили іспитові протоколи та матуральні праці товаришів. Слід зазначити, що на 37 абітурієнтів допущено до матури 12

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поштовою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла",
Львів, Ринок 10.

— **Нагла візитація староства.** Премієр Складковський відбув знову наглу інспекцію повітового староства в Лукові, куди приїхав самоходом. М. ін. звелів показати собі книгу інтересентів, в якій записуеться всіх, хто зголошуеться до староства, в якій справі та як її полагоджено.

— **Жертва грому.** В часі бурі, яка перейшла над живецьким і бельським повітом, ударив грім у міст на ріці Солі, вбиваючи одну прохожу кінку. Під мостом підчас бурі схоронилося 20 робітників, що працювали при одній запорі. Одного робітника грім убив а кількох тяжко поразив. Інший грім поразив двох робітників, що схоронилися під дерево.

— **Назустріч сонішному затьміненю.** Як повідомляють з Москви, вступні приготування до обсервації повного затьміння сонця в дні 19. червня ц. р. вже скінчились. 25 совітських експедицій і 10 груп учених із заграниці вибираються в найближчому часі на обсерваційні точки. Заступник предсідника стратосферичного комітету Оссоавіяхіму, Сітін зладив спеціяльний фотографічний апарат з обективами до фотографування сонця. На 50 мінут перед затьміннім сонця, цей апарат винесуть на 18 км. в гору, де він при помочі годинникового механізму робитиме знимки. Обективи розміщені так, що один із них все буде звернений до сонця без огляду на положення балюну. Відфотографування сонішного затьміння на такій висоті має велике значіння, бо атмосфера на такій висоті вільна від часточок, які деформують образ.

— **На міжнародньому шаховому турнірі в Москві стан** після 10 рунди такий: Капабланка 7 і пів точки, Ботвінник 6, Ласкер, Рагозін і Фльор по 5, Кан, Левенфіш і Ліліенталь по 4 і пів.

Приємна та цікава лектура

це збірка оповідань

ВАСИЛЯ СОФРОНОВА

ЛИПНЕВА ОТРУТА

Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

— **Загрожувала нам жахлива катастрофа.** Наша старенька земля мати вникнула страшну катастрофу, що могла потягнути за собою мільони жертв і загладу якогось континенту. Це пише поважний нюйорський науковий журнал „Сантифик Америкен" у виданні за травень. В редакційній статті на дві сторони читаємо, що 7. лютого ц. р. у віддалі півтора мільона миль перелетіла попри нашу землю невідома мала планета. Швидкість цієї планети перевищувала швидкість нашої землі втроє. Величина планети від три до чотири милі у поперіз. Та найцікавіше з усього, що ніодна астрономічна обсерваторія не побачила цієї планети, як вона від сторони сонця наближалась до нашої землі. Спостеріг її щойно другого дня, коли вона вже вимінула землю, бельгійський астроном Делпорт й негайно телеграфічно повідомив усі найбільші обсерваторії на світі. Звернено в сторону тієї планети телескопи і стверджено, що найблжче землі вона була 7. лютого, що вона збудована із скель і що тільки завдяки швидкости лету земля не притягнула її до себе. Обчислено, що ця мала планета буде знову біля землі за 930 днів, або два і пів року, але тоді вже не буде небезпеки, бо земля буде досить віддалена від того місця, де вона перетне дорогу землі. Попри планету Венус ця мала планета, або як її названо „Делпорт обджект" перелетіла в лютім ще ближче як коло нашої землі, бо всього у віддалі одного мільона миль. Колиб було прийшло до зудару нашої землі з тією планетою, вона не булаб розбила нашої землі, бо є за мала, але була би спричинила катастрофу, якої людський рід досі не знав. Цілий континент, на який вона булаб ударила, був би знищений з утратою десятків мільонів людського життя. Для решти мешканців землі катаклізм був би так само страшний, бо сполучений з небаченими ніколи в історії людства впливами океанів, землетрясеннями, ураганами, заподіянням землі та паленням гір. І хто зна, що булоб сталося з цілою нашою цивілізацією. Ось таке то „безпечне" людське життя на нашій землі.

— **Цера жінок Заходу.** Коли обсервуємо, при виїзді за кордон, лице жінки на заході вражає нас не тільки серед вибраних „десяти тисячів", але також у найширших колах працюючих жінок, незвичайна чистота цери котра додає чару вічної молодости і молодого вигляду. У нас бачимо багато гарних дівчат з правильними рисами та на жаль занедбаних опоганених пришами, нечистою шкірою і веснянками. В чому таємниця тої різниці, такої прикрої для естетики жіночої краси? У занедбанні раціонального плекання цери тих дешевих сьогодні, завдяки великому поступові препаратів косметичних, які відроджують клітинки шкіри та усувають веснянки й іншу нечистоту цери. Одначе ступінь родиться в нас свідомість тої вищости найширшої маси жінок, а далі і засобів, завдяки яким внедовзі не будемо сорамітись наших гарних лиць, порівнюючи їх з лицем паризької шляхтянки. Між уживаними косметичними препаратами у краю вибивається на перший плян крем і мило Лешніцера, вироби відомої в цілім краю фірми Антикар Дрвня і С-ка в Бельську, препарати, що усувають веснянки і всі інші нечистоти шкіри і цери та хоронять перед веснянками, що опоганюють лице.

ШОПЕН СПІВЕЦЬ ВОЛІ

Чи памятаєте події Шуберта з „Недокінченої Симфонії"? Нині в АПОЛЬО новий фільмовий архитвір! Для спопуляризування цього архитвору видає каса Кіна Апольо при закупні найменше двох білетів почавши від III. місця 1 БІЛЕТ БЕЗПЛАТНИЙ.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Вороги дітей.

(Триптих).

КАРТИНА Ч. 1.

У Львові мешкав в при площі Смольки, у темній камениці, якої власничка була великим ворогом дітей, псів та котів і при винаймі помешкання мусіла мати запевнення, що новий льокатор не буде тримати ніодного з цих трьох загрозників кімнатного спокою. Пех хотів, що в одного старшого подружжя прийшла на світ дитинка. Власничка камениці визнала це за зірвання льокаторської умови і виповіла льокаль. Справа опинилася в суді, — але суддя не погодився зі становищем власнички камениці. Зачіплену точку умови — про дітей — признав як „contra bonos mores" і не признав претенсії ексмісійної скарги. По закінченні справи ще й попрощав власницю словами:

— І вам, пані, не стидно!?

КАРТИНА Ч. 2.

Недавно була виставлена на конкурс парохія Уравиця в перемиській дієцезії. Подалось безліч кандидатів (бо парохія добра і головне: можна дітей посилати до школи шкільним поїздом); з найдостойніших зпоміж них зложено торбу і предложено до презенти колляторові. А колятором є не-хтобудь: князь і то родовитий — кажуть виводить свій рід з великовельможних бояр!! У таких родах, як знаємо, панують — чи так панували — патріяльхальні традиції; такі роди навіть зорганізували політичну партію консерватистів, що в суспільних питаннях за основу правопорядку поставила родину, як той фундамент, на якім, на їх погляд, може вдержатись ціла збірнота — нація — держава!

І цей князь відмовив презенти найдостойнішому, бо першому з терна, кандидатові на парохію з тої простої причини, що кандидат є батьком.... осьмеро діточок: мовляв — діти (а до них будуть приїздити в гості їх товаришки й товариші) будуть вештатись по Уравиці, всюди будуть говорити по українськи, словом, будуть непокоїти спокійну домену князя.

Чи не відповідалиб і тут слова судді з картини ч. 1?!

КАРТИНА Ч. 3.

В передвоєнній Німеччині голосна була справа кн. Айленбурґ-ряда, афера з нетрів родової німецької аристократії. На цю тему в славному берліському сатиричному журналі „Simplicissimus" було безліч дотепів і злосливостей. Між іншими на картині зображено кабінет князя; при ватрані гріє свої, не стері ще та вже старечі кости князь, що сидить вигідно в мягкім англійськім фотелі, цілий обложений англійськими пледами. Свіжий гість витається з князем та конвенціонально запитує:

— Як маєтесь Durchlaucht?

А князь крізь зуби:

— Ich degeneriere!

Ця направду щира відповідь німецького князя є, здається, одиноким оправданням для князя з картини ч. 2.

Криптонім.

Найбільша і тому найдешевша українська кооперативна

ДРУКАРНЯ „ДІЛО"

виконує в найкоротшому часі твори, брошури, афіші та всілякі інші друки. — Ціни дуже низькі. АДРЕСА Львів, Ринок 10.

Наради у справі культури села.

ВАРШАВА, 28. 5. ПАТ. Нині рано почалися у президії ради міністрів наради у справі культури села. В нарадах взяв участь прем. Славой-Складковський з 5 міністрами, маршал сойму і сенату та вищі урядовці і 450 представників хліборобських, освітньо-культурних і кооперативних організацій. Наради відкрив промовою прем. Славой-Складковський і передав провід нарад мін. Понятовському. Опісля довшу промову виголосив міністер освіти Свентославський

ДИВОГЛЯДИ.

НЕБУДЕННО ЕФЕКТОВНА ВИСТАВА.

У мадярському місті Дебречина трапився цими днями небуденний випадок. Коли почалась у театрі вистава, в театр ударив грім. З даху посипалось каміння, цегли та вапно на сцену та на салю. Між публікою повстала паніка — всі почали втікати. Та зараз всі вибігли з театру, коротка чорна хмара промчала і люди почали вертатись. Публіка заспокоїлась і актори грали далі. За якийсь час підчас дії з балькону почули слухачі страшний крик: „Театр, оркестра і все, що тут находиться, належиться мені. Я — донька князя Фестетіча. Не сміете підходити до мене. Я наказую, щоб від нині всі вистави були безплатні". Це був крик божевільної. З великим трудом її зв'язали і відвезли. На цей раз театральні гості мали досить сильних вражінь. Виставу перервали.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „МОЛОЧНА ДОРОГА".

Фарса з Гарольдом Льойдом. Гарольд Льойд, — службовець молочарні, що розносить по домах молоко. Він несміливий, необудькуватий, нервовий, коротковзорий, карикатура хлопака. Зате пручний він в одному: коли хто хоче вдарити його по голові, він уміє так швидко схилитись, що удар іде в повітря. Звідки цьому хистові трапляється раз, що мистець боксу паде непритомний від власного удару і йде слава, що його побив скромний молочар. Підприємці боксерських замагань всякими хетрощами і силоміць втягають молочаря, пропонуючи йому високий гонорар, коли він виступить як боксер. Можна уявити собі, як весело виглядає підготова до трьох виступів і самі виступи! Гарольд Льойд проявляє тепер час багато темпераменту. Сцена як він їде автом з молочком викликує бурю сміху. Сценарій зроблений зручно. Колишній амант Адольф Менжу, перекинувшись на комічні ролі, дає дуже добрий тип підприємця, що вірить у свої „геніяльні" ідеї.

Спорт.

ЮВИЛЕЙ С. Т. „УКРАЇНА".

В цьому році припадає 25-ліття істнування С. Т. „Україна". Цей ювилей рішило С. Т. „Україна" відсвяткувати скромним святом у днях 13. і 14. червня ц. р. До участи в цім святі запрошено крім українських краєвих дружин, а саме: Пролому (Станиславів), Поділля (Тернопіль) також У. С. Т. „Довбуш" в Чернівець. Участь „Довбуша", який є тепер у дуже добрій формі і грає за вступ до державної румунської ліги, забезпечена. Тому, що й усі інші дружини-учасники турніру є тепер у добрій формі, змагання заповідаються дуже цікаво і певно стягнуть в обох днях увесь український Львів на площу Сокола-Батька, де відбудуться ювилейні спортові змагання. На свято С. Т. „Україна" приїздять до Львова, як нас повідомляють, також численні прогульни наших спортівців і громадян з краю.

Точну програму свята подамо в найближчих днях.

З приводу ювилею появиться вже за кілька днів альманах С. Т. „Україна", в якому будуть зведені підсумки діяльности Т-ва за 25 л'т.

Ювилейний Комітет.

УКРАЇНА — ЗЕНІТ 7:0 (2:0).

Висока перемога української дружини над А-класовим противником, що проте виявився зовсім пересічною, технічно і тактично доволі слабою дружиною. В першій полевині гри мляво, в другій вже дещо живіша і в тому часі Україна стрілила 5 голів.

ПРИЇЗД АДМІРИ ДО ЛЬВОВА.

Ми вже повідомляли, що на Зелені Свята приїздить до Львова на змагання з Погонею мистець Австрії Адмірал, який виступить у складі: Плацер, Павлічек, Маріш кра, який виступить у складі: Плацер, Павлічек, Маріш ка, Урбанек, Гуменбергер, Йокш, Фогль І. і ІІ., Ганеман, Вікш, Штроббер, Шаль. Змагання відбудуться в обох днях Свят на гриші Погоні в год. 5. попол.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОПАНИЙ МЯЧ.

В суботу 30. 5. в год. 19.30 у салі С.-Б., вул. Руська ч. 20, поділиться побр. проф. Жарський з посестрами і побратимами своїми вражіннями і спостереженнями про англійський копаний мяч

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

BULLETIN MENSUEL DE RENSEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. Rome, avril 1936. A. XXVII. № 4.

VÖLKERBUND. La conference du désarmement. 12. mai 1936. № 158—160.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ДОЛИНА:
29. V. Барон цигańський.

Великий Театр:

Пятниця, 29. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Крамарі сдали".
Субота, 30. V. год. 8. веч. „Ляльме", опера.
Неділя, 31. V. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана голгота"; год. 8. веч. Виступ тору „Ехо"

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Бригада сміливців".
ВАНДА: „Втікачі", „Вацусь".
ГРАЖИНА: „Хрестоносні походи".
КАСІНО: „Квітярка з Пратеру".
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За ґріш".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеї".
МУЗА: „Бавнті".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кепурою та Мартою Ейерт.
ПАЛІС: „Пригадний роман" (Словак, Ольга Чехова).
РАЙ: „Циганський барон".
СВІТ: „Циганський барон".
СТІЛЬБЕ: „Веселе шаленя" і ревія.
ТОН: „Бездомні" з Патом і Патаконом.
УТІХА: „Пригоди невдачника" і ревія.
ХИМЕРА: „Біла парада".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Грецію.

Закордонне радіо.

Пятниця, 29. травня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Солісти, спів, форт., 20.30 Симф. концерт, **Брно** (325,4) 17.05 Пісні Мадера, Рогера, Корнгольда, **Кошиці** (259,1) 17.40 Давні мадярська пісні, **Прага** (470,2) 17.20 Дівертесман Ірака, 19.20 Концерт, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 16.00 Фр. вірічна музика, 20.00 Спів, 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 18.30 Віоляончеля, 20.00 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 8.30 Весела музика, 12.00 Розр. музика, 20.10 „Святочна чаша" вес. вечір, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Дута орх., **Мінхен** (405,4) 15.15 Соната на скр. і форт. Дворжака, 22.30 Музика та спів, **Будапешт** (549,5) 13.40 Хор. 17.30 Циганська музика, 19.00 Сальонова музика, 21.50 Орх концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.20 Розр. концерт, 20.40 „Федора", оп. Джордана, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 19.00 Легка музика, 21.15 Форт. ресіталь, 22.10 Танкова музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 29. травня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма, трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: „Дзвоки білого озера", „Кашуби", пісоньки, хор, 12.40 Сальонова музика, пісоньки з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 „Щось на десер", музика з гр. пл., 13.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт дутої орх., 16.00 Ґутірка з хорими, 16.15 Концерт орх., 16.45 Домигодови, 17.00 Відчит про польську моду 17.15 Хинлина поезій, 17.20 Камер. концерт, 17.50 Спорт. порадник, 18.00 „Пісня" гр. пл., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Форт. ресіталь Ади Гофман-Елєкторовичевої, 19.00 „Моє перше вбивство" веселий фейлетон, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 „Йоахим Леделєвь" відч., 20.00 Симф. концерт; у перерві Веч. денник, Із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скринька, 22.50 Танкова музика.

Субота, 30. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 12.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Солісти з гр. пл., 15.00 „Трафила коса на камінь" англійська гумореска Джекобса в перекл., 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Для дітей: „Дівлося це 25. травня", авд на осн. Еріха Кестнера, 16.40 Вся Польща співає, 17.00 Солісти: Фортепіян, скр., 17.40 Говоримо про провінцію: „Картель стріх", 17.15 Львів колись і сьогодні, 18.30 Сільва ерум, 18.55 „Манон Леско" оп. Пучінія з гр. пл., 19.10 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна ґутірка, 20.00 Концерт камер. орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Подьщі, 21.40 Розривковий концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·08 — 89.65, Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.19 — 171.35, Фльорени голяндські 360.07 — 358.35, Фунти англ. 26.56 — 26.40, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60—19.20, Корони данські 118.59 — 117.75, Корони норв. 133.43 — 132.45, Корони шведські 137.03—136.05, Ліри італ. 35.00 — 33.00, Марки фінл. 11.69 — 11.50, Марки нім. 137 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. дрібні 159—154.

Акцій.

Бани польськиї 102, 101, Ліґнон 12.80, 12.75, 12.70.

Папери.

3-прц. інвест. 1 ем. 68.00, серії 74.50, 2-га 69, серії 74.75, 5 конверсійна 53.25, 5 проц. поз. зал. 49.50, 6-прц. дол. 78, поз. прем. дол. 49.75, 7 прц. стаб. 60—61.

Львів, 27. V.

Заставні листи: 4½% дол. І. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4% Зл. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.

Премійки: Долярівки 49—51.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 28-го травня ц. р. кооперативам платив за: львівсько Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням	
дві зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 кг. яєць	2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на молоко вдержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 28. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.75 „

Приймає курн в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ВДОВА, господиня, кухарка, шукає посади (найрадше на приходстві). Кравля Хмельова, Львів. Шашкевичів 1-3 у Лещишеських. 2182 2—2

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Малаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Сербовій 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Братерівська 16, тел. 233-34. 2127 4—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Братерівська 16, тел. 233-34.

2127 а 4—6

РІЖНІ

КУПЕЛЕВІ СТРОЇ (з вробленим нагрудником) направки, виконує Трикотарня, Пілсудського 27. 2184 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ РУК, ПАХВИН і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент. пудру „CSAVE". — Пробний пакет 50 сот.

Перфумерія С. ФЕДЕРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
Філія: КОПЕРНИКА 15 а.

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, полічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 15-7

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 119 (14.368). Львів, субота 30. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

НЕДІЛЯ 7. ЧЕРВНЯ 1936. ЛЬВІВ — ПЛОЩА СОКОЛА-БАТЬКА.

ВЕЛИКЕ СВЯТО МОЛОДІ

РІДНОЇ ШКОЛИ й УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ

Початок точно в год. 4 пополудні.

Тисячі дітвори й молоді зі Львова і з краю, масові вправи, масові хори, спортові змагання, гри й забави при звуках трубної орхестри, багата фантова льотерія. Подробиці в афішах і летючках.

Прибувайте на Свято Молоді масово, але вчасно, щоби не було натовпу.

273 2-3

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

ГОСПОДАРСЬКЕ ЗНАРЯДДЯ, ПАША, ЗБІЖЖЯ Й СВЯТОЧНА ОДІЖ це велике майно кожного господаря, тому безумовно треба обезпечити його від огню і від крадежі з вломом у

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР" у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

ВЕЧІР ВИШИВАНОЇ СУКНІ ЗБЛИЖАЄТЬСЯ!

Дня 6. червня ц. р.

цікавий перегляд моделів і взорів!

Просимо явитися в вишиваній сукні!

Може дістанете виріжнення або нагороду?

Поклін поляглим у Львові.

КОМУНІКАТ.

В неділю 31. травня ц. р. збираються всі процесії львівських церков, делегати товариств та установ, як також українське громадянство в год. 4. попол. на *Личаківському цвинтарі*, де на стрілецьких могилах відправиться спільна панахида з участю всього Духовенства Львова.

По панахиді учасники вшанують память поляглих борців 2- хвилинною мовчанкою, опісля будуть прикрашувати могили цвітами і вінками.

На похід на *Янівський цвинтар* призначується другий день (1. червня). На випадок дощу в неділю — похід на Личаківський цвинтар відбудеться в понеділок, а на Янівський щойно в найближчу неділю.

Делегації з вінками збираються на цвинтарі. Просимо всіх учасників і в поході і на цвинтарі задержувати строгий порядок та не датися нікому спровокувати.

Львівська Філія Т-ва Охорони Военних Могил:

о. А. Каштанюк,
голова

Страйк у французькому военному промислі.

ПАРИЖ, 29. 5. ПАТ. Страйк, що вибух у середу в двох летунських фабриках, перекинувся тепер на більшу частину военно-летунських заведень та велику частину военного промислу; він загрожує всему металюргічному промисловi.

Промисловці евентуально підвищили платні, але не хотять погодитися на інші домагання страйкарів: 40-годинного тижня праці та визнання робітничих делегатів.

У прем. Сарро відбуваються наради: після останньої делегація робітників заявила представникам преси, що вдалося найти площину для переговорів.

УСПОКОЮЮТЬ.

ПАРИЖ, 29. 5. ПАТ. Права преса бє на тривогу, добачуючи у страйку початок великої революційної фази, що заливає весь край. Комуністична „Юманіте", підтримуючи домагання страйкарів, успокоює фабрикантів, що робітники не хотять завласнити їх та що їм йде про хліб, не про совіти.

ФРАНЦІЇ ГРОЗИТЬ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК БУДІВЕЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 29. 5. ПАТ. Невдоволення ширить ся між будівельними та земними робітниками. Нині вечором представники їхніх профес. спілок мають обговорити справу заг. страйку в будівельному промислі.

СТРАЙКИ В АМЕРИЦІ.

НЬЮ ЙОРК, 29. 5. ПАТ. У 20-ох північно-американських стейтах страйкує тепер 46.000 робітників; трамваєвиків, візників, фризієрів та пристаневих робітників.

Німецько-італійське порозуміння?

ПАРИЖ, 29. 5. ПАТ. Як подає „Ле Жур", підчас останньої розмови з Мусолінієм нім. амбасадор фон Гассель зобовязався **наперед поінформувати Італію про евентуальні пляни дотично** Австрії, щоб не заскочити Італії. Зате Італія буцім то обіцяла **підтримати німецькі кольоніяльні ревіндикації та зменшити політичну активність на Балкані.**

ЗАПЕРЕЧУЮТЬ.

РИМ, 29. 5. ПАТ. Півурядові круги заперечують вістку, немовби темою згаданих розмов були якісь договори між Римом та Берліном; йшло лише про звичайний дипльоматичний контакт.

Також заперечують чутку, немовби Італія просила Німеччину визнати нову абісинську імперію, але дістала відмовну відповідь.

РИМ, 29. 5. Стефані заперечує поголоски, немовби італ. уряд розписував позичку на фінансування публичних робіт в Абісинії та задумував завести монополь у торгівлі збіжам

Англія не зменшує військ в Єгипті.

КАІРО, 29. 5. ПАТ. Не звважаючи на транспорти військ до Палестини, брит. збройні сили залишилися незменшені. Не забрали також військ з лібійського кордону.

КАІРО, 29. 5. ПАТ. На бажання вис. комісаря Палестини стримали висилку до Палестини двох піхотних полків та одного гузарського.

АМБ. ГРАНДІ У ФОРІН ОФІС.

ЛЬОНДОН, 29. 5. Райтер. Італ. амб. Гранді відбув нараду з мін. Іденом. Припускають, що йшло про ліквідацію англьо-італійського напруження та що італ. амбасадор зложив заяву подібну як Мусоліні у вчорашньому інтервю.

НОВИЙ БРИТІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР КОЛЬОНІЙ.

ЛЬОНДОН, 29. 5. ПАТ. Теку міністра кольоній дістав Ормебі Гор.

КОРОНАЦІЯ ЕДВАРДА VIII. ВІДБУДЕТЬСЯ ЗА РІК.

ЛЬОНДОН, 29. 5. ПАТ. Офіційно оголосили, що коронація Едварда VIII. відбудеться 12. травня 1937.

СПРАВА ЗРАДИ ТАЙНИ БУДЖЕТУ ВИЯСНЕНА.

ЛЬОНДОН, 29. 5. ПАТ. Мін. внутр. справ сер Саймон обіцяв закомунікувати у вівторок палаті послів висліди слідства у відомій афері зради тайни буджету.

ЕНЕРГІЙНИЙ КОНСУЛЬ.

ШАНГАЙ, 29. 5. ПАТ. Брит. консуль Гардінг побив одного китайського пластуна. На протест нанкінського уряду брит. амбасадор заявив, що Гардінга небавом відкличуть з Китаю.

Закативізуймо ще одну справу!

За поголовне щадження.

Хочу порушити одну з дуже важних справ, а радше пригадати її, бо її вже нераз у нас порушували. Справа ця — це дрібна ощадність. Можливо, що кращі часи, кращі економічно-господарські відносини були причиною, що ми переходили нераз до денного порядку над цією преважною справою.

Нині мабуть уже мусимо приймати кожний рятунок, хоч який був би він трудний та невдячний. До цього змушує нас нині наше безвихідне господарське положення. Є зле, йде до гіршого і не видно нічого, що давалоб бодай надію на краще. Урядові декрети для поправи господарського положення ледви чи цю поправу принесуть.

В такому положенні треба змобілізувати всі сили нашої національної спільноти, щоб успішно протиставитись тому нечуваному матеріяльному занепадові. Нині, коли вже наш селянин перестав бути клієнтом банку чи якоїнебудь іншої кредитової установи, коли вже не може виднати найдрібнішої позички, хоч умирай, справа ощадностевого руху набирає надзвичайно великої ваги саме у нас.

Комуляція розпорошених капіталів наслідком дрібної ощадности має не лише велике економічно-господарське значіння, але також велике значіння моральне і виховне. Пишу про це на сторінках „Діла" тому, щоб зацікавити цією справою якнайширші круги інтелігентного громадянства, яке своєю доброю волею може зробити тут найбільше. Та з практики знаю, що багато людей у нас до цієї акції ставиться байдуже і навіть з неохотою, мовляв, що і хто нині може в нас щадити, нині, коли вже мусимо рахуватися з найдрібнішим сотиком?

Одначе це упередження крайно фальшиве. Що сьогодні можна щадити і зібрати великі суми, про це свідчать факти, які зараз наведу. Ба, що більше, здається, що навіть гірше матеріяльно-господарське положення і скрута є кращим грунтом під посів для ідеї ощадности. Доказує це нинішній господарський рух в усьому світі, оплановений горячкою щадження.

У нас ідея ощадности дуже слабо розповсюднена. Слідна вона у нечисленній урядничій верстві та серед робітничої еміграції в Америці. Загал нашої суспільности не щадить, а вже наше село цієї ідеї зовсім не признає. Доказом цього кочби ті суми, які видає воно рік-річно на тютюн, алькоголь і різні непотрібні лахи. А може бути інакше. Наше село може щадити і то великі суми. Цього треба його навчити, до цього треба його понукнути. Що можна це зробити.

ня: дожа наведу приклади, які мають більшу переконливу силу, як відірвані абстрактні слова.

Є під Львовом село Лисиничі, село дуже бідне. Коло 200 родин, з чого нині вже одна четвертина полеків, які не щадять. Ще не минуло року, як оснували там дрібноощадностеву збірницю, а село вже має в касі коло 1.500 зол. дрібних ощадностей. Шістьох збірщиків (кожний має свій район) ходять що неділі від хати до хати і збирають сотикову ощадність. Щадять усі, старі і молоді, родичі і діти, чоловіки і жінки, кожне на своє конто. Поодинокі ощадности ще невеличкі, але загальна сума вже поважна, хоч ще року нема, як люди почали щадити. Сума ця повстала, так сказати, з нічого. Ніхто не відчув цього матеріяльно. Ніхто не продав корови. Щадили найдрібнішими сотиковими квотами, які булиб дуже часто пішли на негігієнічні цукорки для дитини або на найдешевшу папіроску.

Лисиничі — це не відірваний приклад. Село Миклашів чи Підберізці львівського повіту теж за короткий час зібрали ще більші суми. Хто не вірить, нехай переконається. Таких сіл у львівському повіті зорганізовано вже понад 30.

Подумати лише, що то булоб, якби так кільканадцять тисяч сіл у Галичині й на Волині зорганізувати тільки одну тисячу сіл, з котрих кожне щадилоб бодай 500 зол. річно (досвід показав у Львівщині від 1.500 до 2.000 зол. річно)! Це давалоб річно пів мільона золотих. Колиб ці гроші спрямувати до якоїсь одної центральної каси, то така каса з таким великим річним припливом готівки булаб найсильнішою нашою фінансовою установою. Скільки то при цьому можна урятувати наших селян від різного роду лихварських кас і грошевих спекулянтів! Той, що щадить, може в конечній потребі заощаджений гріш вибрати та ще й дозичити, бо є де.

Рівночасно для нашого початкового гриндерського руху у промислі і торговлі це було би велике добродійство. Як я вже згадав, ідея й акція ощадности поза великою економічно-господарською вартістю має ще й морально-виховне значіння.

Перші кроки в цій справі вже зроблені. Існує вже у нас у Львові Т-во „Ощадність" для пропаганди і ширення цієї прекрасної ідеї. Основа для цієї акції, як показала тому рік започаткована у львівському повіті праця інж. Цімури, цілком добра, і то не лише на селах, а також і в місті по всякого роду організаціях, товариствах і фабриках. І коли в деяких місцевостях організація ощадностевих збірниць іде пиняво, то не тому, що нема доброї волі у населення, а радше тому, що не достає зрозуміння для цієї акції серед інтелігентних і провідних одиниць. Багато сьогодні інтелігентних хлопців і дівчат сидить без заняття, вони нарікають і нудяться; а чи не краще булоб заняти цією справою? Чеж до деякої міри творення варстатів праці. У Львові є при Т-ві „Ощадність" Повітовий Ощадностевий Комітет, який радо подасть всякі інформації і поміч у цій справі. Найкраще звертатись до секретаря Комітету, інж. Цімури, вул. Домініканська ч. 12.

М-р В. Бойко.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

Чехословацький премієр про міжнароднє становище.

Прага, травень 1936.

Чехословацький премієр д-р Годжа дав у Празі інтервю спеціяльному кореспондентові французького часопису „Ексцельзіор". Вибираємо з нього те, що повинно бути цікаве і для наших читачів.

Про свій погляд на теперішнє міжнародне становище д-р Годжа сказав: „Треба, щоб Ліга Націй стала справжнім товариством народів, треба, щоб організувалися всі сили європейських країн, щоб повстало, що воля всіх народів спрямована на збереження європейського миру" — а на запит, які сили він має на увазі, д-р Годжа відповів:

„У даному моменті я не торкаюся військових сил, а думаю про сили моральні і політичні. Якщо ці сили будуть зорганізовані і то зорганізовані поважно, Німеччина мимоволі буде примушена ввійти до Ліги Націй. І навпаки, якщо розєднання набере характеру політичної системи, то така система може мати лише один наслідок: вона підготує європейський конфлікт, а цей конфлікт виникне між державами, солідарність яких повинна булаб саме забезпечити мир".

На питання про становище уряду Чехословаччини д-р Годжа сказав:

„Наша відданість справі миру очевидна і безастережна, але все таки ми, маючи на увазі загальне теперішнє становище, зобовязані готуватися до оборони і інших інтересів і наших позицій. Можу вас запевнити, що цю підготову ми переводимо всіма силами. Тепер, більше ніж будьколи оборонцями європейського миру є сильні.

Дуже цікава була теж відповідь д-ра Годжі на питання, що зробилаб Чехословаччина в разі конфлікту між Францією і Німеччиною і чи є можлива франко-німецька угода? На перше питання д-р Годжа відповів так:

„Це питання розвязують ваші договори і конвенції наших генеральних штабів", — а на друге сказав: „Особисто я переконаний, що порозуміння теперішній конфлікт можливо. Окрема угода тільки між двома країнами не видається мені важливою поза більш-менш загальною угодою, яка охопить цілу Середущу Европу. Щоб надати цій угоді сили треба, щоб вона була основана тільки на рівновазі сил. Окрема франко-німецька угода цієї рівноваги не далаб, тоді як угода, що пошириться на Середущу Европу, іншими словами, яка охопить держави Малої Антанти і держави, які підписали т. зв. Римський протокол, здійснювалиб цю рівновагу".

Своє інтервю д-р Годжа закінчив так: „З усього цього виходить абсолютна конечність організувати европейський фронт колективної безпеки в тому розумінні, в якому її задумали в Женеві. Тільки таким шляхом можна відновити гарантії миру".

М—к.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних блоч-ків Р. Ш.

ПОВСТАННЯ В НІКАРАГУІ.

МЕКСИК. 29. 5. ПАТ. У малій середньоамериканській республіці Нікарагуї вибухло повстання проти президента Самоса; воно почалося у містах над Атлантійським океаном.

ПРОТИФАШИСТІВСЬКИЙ КУРС У РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, 29. 5. ПАТ. „Люпта" повідомляє, що міністер внутр. справ відмовився продовжити побут у Румунії кільком чужинцям як агентам націонал-соціялістичної партії.

о. О. ПРИСТАП. 32

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Взагалі мурини змагають до освіти й до господарського добробуту. В Америці живе поверх 13 мільонів муринів. Серед них числять несповна 25% анальфабетів, хоч перед 60-ти роками булю їх майже 100 відсотків. Отже загальна освіта зробила тут великий крок вперед! До цього слід додати, що 13 мільонів американських муринів має 20 університетів і високошкільних інститутів, де вчиться 14 тисяч студентів. Мурини видають 450 часописів. З них найбільший „Чікаго Дефендер"[4]), передплачує 250 тисяч читачів. Муринів з вищою освітою є поверх 80 тисяч, у тім числі 35 тисяч учителів, 19 тисяч проповідників і священників, 6 тисяч музик, 3.495 лікарів, 950 адвокатів і т. д. Майно мурині рахують на більон долярів. В Америці є 60 мурииських банків і 38 асекураційних товариств. Пів мільона мурині має свої власні автомобілі.

Рівень мурииського побуту ілюструє нам громада Мавнд Бою в стейті Місісіпі. В ній на 1800 душ мурині нема ніодного білого. Ця громада повстала перед сорок роками. Її громадяни займаються хліборобством. Всі вони заможні. Мають гарні газдівства, доми й господарські будинки. В громаді є прилюдна школа, що коштувала 100 тисяч долярів, дві церкви, зсип збіжжа і т. д., тільки нема арешту. Бо кажуть, що його не потрібно!

16. МУРИНСЬКИЙ ХИТРУН.

Хитрун навіть за половину стільки не перехитрить свого ближнього, як себе самого. **Г. В. Біхер.**

Між мурінами не бракувало також злобних і хітрих одиниць. З одним чорним хитруном мав і я до діла.

Діялось воно в Карнегі 1922. року. У вересні, по закінченні вакацій, розпочалась наука в нашій парохіяльній школі. До неї ходило яких 180 дітей. Вона мала два відділи. Разом наука тревала від 5-ої до 7-ої вечором. Мій дяк не міг собі дати ради з американськими розпущеними дітьми, тимбільше, що в одній клясі мав їх поверх вісімдесять. Щоб навчання відбувалося як-так, приходив я щовечора до кляси, сідав при столі й за чергою прикликував до себе по одній дитині. Потиху випитував їх, а одночасно стежив, щоб інші дітй не робили збитків поза плечима їх учителя. Я був обернений лицем до кляси і міг усе бачити.

Попід нашою школою, що була перероблена із старої деревляної церкви, бігали й бавилися діти різних народностей. Там був правдивий американський Вавилон. Були там ірляндці, німці, поляки, жиди, японці, мурини, а навіть лемківська дітвора тих батьків, що не дбали про неї і не посилали її до вечірньої української школи. Надворі була гарна погода, тому в клясі були відчинені всі три вікна.

Свавільні діти з вулиці видумали собі нову забаву. Крізь вікна кидали до кляси патички і скрутлики паперу, що щораз густіше падали на голови наших школярів. Ці також заметушилися і давай відстрілювати паперовими та деревляними „кульками".

Я вислав кількох зручних хлопців надвір, щоб засісись і зловили тих вуличних збиточників. За кілька хвилин дався чути надворі страшний дитячий крик і плач. Мої хлопці привели мурииську дівчинку, чорну мов чортеня, що її зловили на гарячім вчинку, як готовилась кинути нам через вікно паперову „бомбу". Маленька мурииа, побачивши перед собою білого „пріста"[4]), себто мене, ще дужче налякалася. Тряслася, наче осиковий лист і наново розплакалася. Не хотів я ще більше настрашити її, тільки наблизився на два кроки до неї і упімнув, щоб на другий раз не робила нам такої пакости, бо закличу поліцая, що замкне її до „лакопу"[2]). По цих словах сказав я їй піти додому.

Минуло три дні. Аж ось до мене прийшов поліцай і приніс мені візвання від пана скваєра[3]) — міського судді. Поліцай мав відразу заарештувати мене. Такий був закон в Америці, що твій ворог міг колинебудь виробити собі так звапий варант[4]), тобто наказ арештувати тебе, не оглядаючись, чи ти винуватий або ні. Суддя видавав варант, щоб обвинувач, мовляв, не втік перед американською справедливістю.

Поліцай, вручаючи мені той грізний варант, запитався, чи піду сам до судді, чи може хочу сісти враз з ним до авта й поїхати, як арештант. За цю прислугу я подякував йому. Бо американські парохіяни, побачивши, що їду автомобілем у товаристві поліцая, малиб на другий день тему до безконечних розмов і здогадів. Зате я випитувався його, чи була, не знає, завіщо має арештувати мене. Розуміється, він не знав. Припускав тільки, що можливо я побив когось або переїхав автом. В кожному разі, сказав він, справа досить погана!...

Чей з моїх парохіян не міг мене ніхто заскаржити! Дітей я ніколи не побивав у школі за непослух. Бо це не було в моїм звичаю, тимбільше, що я любив їх. Окрім того в Америці треба взагалі вистерігатися тілесної кари в школі, щоб не мати потім зайвих клопотів і великих видатків на адвокатів. Перед американським судом годі було стати без адвоката, хіба хтось сам хотів рішуче програти процес. А тутешні адвокати, це здебільшого законом признані грабіжники.

(Далі буде).

[2]) Priest = священик.
[2]) Lock up = вязниця.
[3]) Squire = мировий суддя.
[4]) Warrant of arr...

[4]) Chicago Defender — Чікагський захисник.

Католицький патріярх боронить арабів перед міжнароднім жидівством.

БЕЙРУТ, 29. 5. ПТ. Греко-католицький патріярх Лівану та Сирії Александрос Тан зложив на руки архиепископа Кентербері протест проти юдофільської політики британської влади. Він закликає ввесь світ боронити прав жидів проти загрози міжнароднього жидівства.

ВЕЛИКИЙ МУФТІ ПАЛЕСТИНИ УСПОКОЮЄ.

КАІРО, 29. 5. ПАТ. Великий Муфті Палестини Гадж Амін аль Гусайні візвав представників провінціональних страйкових комітетів стримувати самовільні виступи одиниць та насильства над безборонними.

Студіююча молодь розїхалася по краю, щоб працювати над більшим усвідомленням та об'єднанням населення.

СИРІЙСЬКІ АРАБИ СОЛІДАРИЗУЮТЬСЯ З ПАЛЕСТИНСЬКИМИ.

БЕЙРУТ, 29. 5. ПАТ. На знак солідарности з палестинськими арабами мусульманське населення проголосило 24-годинний страйк. Християни не взяли у ньому участи, лише висловили свої арабські симпатії.

ПЕРЕСЛІДУЮТЬ АРАБСЬКИХ ПРОВІДНИКІВ.

ЄРУСАЛИМ, 29. 5. ПАТ. З міста депортували під поліційний нагляд до ріжних місцевостей коло 40 провідників страйку.

Секретар арабського комітету відповів на заклик жидівської народньої ради, що Палестина надто мала, щоб могла принятн жидівську імміграцію та стати новою жид. батьківщиною без шкоди для місцевого арабського населення.

АНГЛІЙЦІ ОМИНАЮТЬ ПРОЛИВУ КРОВИ У ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 29. 5. ПАТ. Брит. влада урядово повідомила, що ліквідуватиме заворушення сльозними газами. Вис. комісар хоче оминати засобів, що грозять смертю або ранами.

БОЇ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 29. 5. ПАТ. Військо заняло місцевість Кабашія, убиваючи 2-ох арабів та завдаючи ране 4-ом. У Гайфі вибухли дві бомби, у Сафед — одна; в Назареті араби обстрілювали поліційну станицю.

ЄРУСАЛИМ, 29. 5. ПАТ. Араби заатакували тягаровий самохід між Єрусалимом і Яффою; ескорта відстрілювалася і убила одного араба.

АРАБИ ВИСТУПАЮТЬ З БРИТІЙСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ?

ЄРУСАЛИМ, 29. 5. ПАТ. Розійшлася чутка, що араби виступили з брит. поліції; влада заперечує. У Дольороза вбили одного поліцая. Родини брит. урядовців евакували на південь від Єрусалиму. Саботажі тривають.

Комендант брит. середземноморської фльоти причалив до Гайфи і відлетів до Єрусалиму за нараду з вис. комісарем.

З країни опію та ризу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ — з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адміп. „Діла", Львів, Ринок 10.

З життя українців в Азії.

„ПРОСВІТА" В КИТАЮ.

В купелевій місцевости Цінлао в Китаю основано 2. лютого ц. р. Т-во українських еміґрантів „Просвіта". Тепер уже організаційними осередками є, крім особливо сильного Харбіна, Шанхай, Тієнтсін і Цінлао.

Згадана „Просвіта" влаштувала вже два вечорі, які — як читаємо в „Мандж. Вістнику" — пройшли з великим успіхом. Особливо з великим піетизмом відсвяткувала вона роковини смерти Т. Шевченка. У цьому святі взяли участь як слухачі також англійці, німці, японці, китайці і москалі. Малий, але добре підготований хор виконав „Заповіт" і дві пісні, а гурт солістів (Шиманська, Святкин, Лобайова, Мізевська, Кумановський) виступив зі співом чи грою на фортепіяні. Відіграно теж 3. акт з опери Аркаса „Катерина".

„МАНДЖУРСЬКИЙ ВІСТНИК" У ЗМЕНШЕНОМУ ФОРМАТІ.

Від 5. квітня відомий уже з наших рефератів орган українського громадянства Харбіна появляється у зменшеному форматі на 4-х сторінках. Як зазначує редакція, ця зміна дає можливість видавати газету точно кожного тижня. Причиною цього є очевидно скупість фінансових засобів. Треба зазначити, що „М. В.", редагований п. І. Світом, веде ввесь час радикально-соборницьку національну лінію, борючись послідовно із земляками „малорасейского" типу.

ДЕСЯТИЛІТТЯ ХАРБІНСЬКОЇ „ПРОСВІТИ" — СВЯТОМ УСІХ АЗІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ.

14. липня ц. р. святкує харбінська філія Т-ва „Просвіта" у Львові своє перше десятиліття. Основано її в 1926 р. згаданого вгорі дня і місяця в найкращому часі для української кольонії в Харбіні. „Громадянство розбите, пересварене — читаємо в одному звідомленні („М. В.", ч. 9). Національна група мала, незорганізована, зате більшість зорганізована як большевицькі запроданці. Ніодної нац. організації. Тільки маленька українська парохія (Свято-Покровська)".

Врешті кількох молодих громадян, що не могли примиритись із цим занепадом, основують організацію під назвою „Січ". Та не має вона змоги працювати легально, бо не дають китайці і большевики, тому працює при амер. екстериторіяльній установі ІМКА.

При кінці 1928 р. „Січ" переймає назву „Просвіти", яка в 1930 р. стає філією львівської „Просвіти" з усіми правами, як одинока тоді філія в Азії. До заняття Манджурії японцями, себто до 1932 р., була „Просвіта" одинокою українською установою в Харбіні. Пізніше йде зрїжничкування організаційного життя і сьогодні є вже на терені Харбіна кілька нових організацій, яких основоположниками були просвітяни.

За ввесь час істнування до 31. березня ц. р. відбулось у „Просвіті" 215 сходин, 31 нац.-культурних свят, 250 рефератів, 4 курси українознавства, І курс бібліотекознавства. „Просвіта" удержувала недільну школу для української дітвори і зразкову книгозбірню. При філії працював від 1929 р. окремий „Жіночий Гурток".

Очевидно, подаємо тут діяльність харб. „Просвіти" зовсім коротенько. Вона дійсно багата і ріжноманітна.

Юбилейне свято рішено влаштувати 11. і 12. липня ц. р. В суботу 11. липня буде відчинена вистава української преси і книжки та відбудеться освітня конференція. В неділю 12. липня буде відслужена рано в українській Св. Покровській церкві торжественна Служба Божа „за соборні Просвіти й усіх просвітян Української Землі". Вечором улаштована буде академія, відчинена просвітянським гимном.

Юбилейний комітет задумує видати також ювилейний альманах.

До участи в святі запрошено українців з усіх закутин Азії. Через те буде це свято всіх азійських українців. Не візьмуть участи в ньому тільки страдальні брати із Зеленого Клину, придушені чоботом большевиків.

Адреса для привітів:

Ukrainian Association „Prosvita" P. O. Box 25, Harbin, Manchu - Kuo, Asia.

У відозві, виданій харб. філією „Просвіти" з приводу ювилею, сказано, що свято „має викликати своїм і чужим, що Українська Нація і там на Соборній Українській Землі і в цілому світі йде солідарно вперед до свого Величнього Завтра — до перемоги".

ДАЛЕКОСХІДНИЙ АЛЬМАНАХ.

Рада організацій „Українська Національна Кольонія" в Харбіні рішила видати альманах зі статтями на далекосхідні та загально-українські теми. Матеріял уже підготовано і гроші на друк внесиговано. Альманах матиме 100 стор.

„УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДІМ" У М. ХАРБІНІ.

Накладом „У. Вид. Спілки" в Харбіні появилась чепурна книжка ред. Івана Світа під вищенаписаним наголовком. Представлена в ній на 85 сторінках з 4 ілюстраціями історія „У. Національного Дому". Ця історія не менше цікава, як історія Нар. Дому у Львові, тому книжку прочитали ми з великим зацікавленням. Зібрані там багатомовні факти, представлений хід боротьби за вплини й посідання гарного будинку, поставленого заходом і засобами місцевої кольонії, зосередженої в тому часі в „Українському Клюбі" (рік 1918).

Годі в короткій нотатці представити зміст книжки, де на кожній сторінці подає автор ріжні факти, прізвища, дати і цифри. Тішить нас, що створення організації „Українська Національна Кольонія" в Харбіні, яка стала недавно визнаним владою власником дому, показало нарешті край зазіханням ріжних підозріних і національно малосвідомих чинників на цю твердиню українського духа на Дал. Сході. Треба підкреслити, що Японська Військова Місія передала нашим землякам „У. Нац. Дім" з поворотом (він був колись сконфіскований китайцями), із застереженням, що має він бути власністю української кольонії в Манджурії.

„УКРАЇНЦІ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ" ПО ЯПОНСЬКИ.

В листі до підписаного автор згаданої нами вище книжки п. Іван Світ пише, що в швидкому часі вийде його книжка японською (чи — як називає автор: ніпонською) мовою, в якій представлений буде хід боротьби за незалежність українського народу. Це доказ, що наші далекі земляки зрозуміли, що, крім підтримки місцевого національного життя, тяжить на них обовязок пропагувати українську справу всіми доступними засобами. Така пропаганда серед японців дуже важна. Вони не тільки велика нація, що має могутню державу, але також їхня роля в Азії може мати вже небавком поважний вплив на дальшу долю нашої нації.

В. Н—вич.

Купці і промисловці Рідній Школі.

Реалізація постанови 1/4% від торгу на Рідну Школу.

Що справа рідної школи і рідного виховання в часах сучасного лихоліття — це найважніша справа з усіх дуже важних справ, про це нема ніякого сумніву. Йде про засоби на вдержання усіх шкіл і рідношкільних установ та на поширення всесторонньої рідношкільної діяльности відповідно до великих потреб української нації. Від цього всенароднього обовязку не може відмовитися зокрема ніяке економічне, торговельне чи промислове підприємство — все одно: кооперативне чи приватне.

Приватні члени Рідної Школи мають обовязок складати добровільно 1% своїх брутто-доходів на Рідну Школу. Щодо українських економічних і промислових установ та підприємств, то з огляду на змінені економічні відносини Загальний Зїзд РШ. ухвалив тільки 1/4% від їх торгу в користь Рідної Школи. Одначе всі вони обовязані світити добрим прикладом і цей 1/4% правильно складати.

Що при добрій волі ще можна виконати — найкращий приклад маємо з членів **філії Союзу Українських Купців і Промисловців у Косові,** а саме члени того Союзу кожного місяця складають 1/4% від торгу на Рідну Школу. За І. квартал 1936 р. зложили в золотих: дир. Михайло Кириленко від „Гущуальського Мистецтва" 20, Дашко Петро 9.90, Когутяк Василь 9.95, Когутяк Ярослав 1.75, Никорак Богдан 8.45, Мартинюк Дмитро 4.35, Матійчак Микола 1.65, Цикаляк Василь 4.25, Балагурак Василь 3.35, Шведюк Михайло 3, разом 66.65 зол.

Ці цифри наводимо на доказ, що зреалізувати ухвалу: 1/4% від торгу на Рідну Школу — можливо. Треба тільки мати дійсно добру волю, а не вишукувати всіляких аргументів, щоб якнебудь ухилитись від цього всенароднього обовязку. Якщо вище наведені приватні підприємства можуть вплачувати 1/4% від своїх торгів на Рідну Школу, то очевидно можуть і повинні це робити всі інші українські кооперативні і приватні економічні, торговельні та промислові підприємства.

А якщо всі від слів перейдемо до діл і сповнимо свій обовязок супроти Рідної Школи, то тоді й Рідна Школа матиме необхідну матеріяльну основу вести і дальше розбудовувати рідношкільну працю.

За утревалення культу поляглих.

Комунікат Т-ва Охорони Воєнних Могил

Культ Поляглих настільки вкорінений у нашім громадянстві, що, здається, нема місцевости, в якій можна будоб завважити занедбану могилу Полеглого Стрільця, де місцеві громадяни не уважали би своїм обовязком щонайменше раз у рік громадно поклонитись їх Тіням.

Одначе якщо ближче приглянутися віддаваній пошані Полеглим, то легко ствердити, що ми далеко ще не виконали своїх обовязків супроти Їхніх Могили наших Борців втішаються переважно дорізновою опікою при нагоді заупокійних відправ. На всі три воєвідства нашої східної области всього 8 місцевостей спромоглося на тревале закріплення могил, себто на обведення могил бетоновою рамою, з принятим Товариством Охорони Воєнних Могил стандардовим хрестом чи відповідним памятником. Всі інші, такі численні та в більшій частині вже скомасовані могили є надальше лише в дорізновій опіці місцевих громадян. Чи не крайня пора в 17. році по наших визвольних змаганнях спромогтися кожній громаді на цей невисокий кошт та приступити, як вже не до здвигнення величного памятника, то щонайменше до такого тревалого закріплення могил, на яке долю громади тепер стати?!

Кількакратними часописними комунікатами звертається Товариство Охорони Воєнних Могил з проханням подати йому дані, в яких місцевостях є ще незголошені Т-ву могили, хто в них похований, серед яких обставин поховані згинули. Та хоч насіло багато відповідей, Т-во Охорони Воєнних Могил все ще не має певности, чи всі могили вже зголошені і тимсамим втягнені до заведеної Т-вом евіденції. Все ще натрапляємо на незголошені могили, навіть у найближчій околиці самого Львова. Конечність такої евіденції кладемо головно під увагу Хвальним Парохіяльним Урядам, бувшим учасникам боїв та всій всім громадянам, бо такі дати мають велику ціну для історії наших визвольних змагань і вкінці при добрій волі ще можна їх легко зібрати. Вони становитимуть цінний статистичний матеріял для обчислення наших воєнних страт.

Завівся у світі й у нас гарний звичай уфундовувати пропам'ятні таблиці, головно по церквах та в деяких установах. Таких таблиць, уфундованих в память поляглих українців, на основі зібраних нами даних є 36. Число напевно неповне, бо з кожним днем є їх значно більше. Одначе цей гарний звичай повинні завести у себе всі наші громади та всі установи, які платили кровний податок підчас визвольних змагань. У кожній церкві повинна бути на видним місці вмурована таблиця поляглих, а на ній виписані імена, прізвища та інші відомі дати на їх вічну память.

А вже найпривіше відчуваємо відсутність якихнебудь звязків і даних про українські могили Волинської і Полїської области. З коротких часописних звідомлень довідуємося, що й на цих землях культ Поляглих не є занедбаний, одначе скільки тих могил та в якім вони стані, про це покликане до цього Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові й досі ще не має вяких авторитетних даних.

З нагоди цьогорічних Зелених Свят горячо апелюємо до всіх громадян занятись могилами і культом Поляглих. Правда, у своїй праці охочі стрінуться з деякими формальними трудношами, як з одержанням дозволу адміністраційної влади та з зібранням при теперішній скруті потрібних фондів. Одначе всі дотеперішні почини людей доброї волї на місцях виказали, що всі ці й інші перепони розмірю легко побороти, треба тільки сильної волї, ідейности і послїдовної праці.

Усі потрібні інформації в порушених вищім комунікатом справах дає радо Товариство Охорони Воєнних Могил, Львів, вул. Словацького ч. 14.

Т-во Охорони Воєнних Могил у Львові.

Загальні Збори Кооперативного Банку „Дністер".

Ці Збори, як ми подали у вчорашньому „Ділї", відбулися 25. V. після обіду. Головував на Зборах, згідно зі статутом, голова Надзірної Ради *сен. Остап Луцький*, секретарював ред. *Остап Чавлів*. З звіту Дирекції, Надзірної Ради і Ревізійного Союзу Українських Кооператив, що їх предложили Загальним Зборам, виявилося, що Кооперативний Банк „Дністер" все б, як і був дотепер, напевно найбільшою та найсильнішою кредитовою кооперативою, яка — що важніше — постійно зростає та розвивається. Власні капітали Банку сягають 1.100.000 золотих, а відношення власних капіталів до чужих дуже здорове, бо представляється як 1:2,17. Фонди банку з кожним роком зростають. За звітовий рік число вкладок ощадностей зросло супроти попереднього року на майже 100.000 золотих. Це явище на тлі теперішньої економічної кризи свідчить про те, що Кооперативний Банк „Дністер" тішиться великим довірям громадянства. Банк уже сконвертував поверх 60 відсотків позичок. Льокати банку ну суму поверх 1 мільона золотих уміщені: у 20 відсотках в цінних паперах, у 28 відсотках — на біжучих рахунках та у 52 відсотках — в нерухомостях (4 реальности у Львові та лісовий маєток Стрільбичі-Більч). Чистий зиск у валюті 20.056.17 зол. Загальні Збори ухвалили розділити в цей спосіб, що признали членам 2 відсотки дивіденди від уділів, квоту 9.000 зол. придїлили до резерв, а 4.000 зол. призначили на добродійні цїли.

Секретар трибуналу ранить підсудного.

МАДРИД, 29. 5. ПАТ. Підчас процесу провідника есп. фашистів Прімо де Рівери кинув у сього калямарем секретар трибуналу, що почувся обиджений. Публіка, здебільша фашистівська, енергійно запротестувала, — арештували 37-ох членів „еспанської фаланги".

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

МАДРИД, 29. 5. ПАТ. Прімо де Ріверу засудили на 5 місяців вязниці за безправне ношення оружжя.

КАВАРНІ БЕЗ КЕЛЬНЕРІВ.

МАДРИД, 29. 5. ПАТ. Страйк кельнерів триває; не зважаючи на те, кавярні отворені, гостей обслуговують власники з родинами. У деяких льокалях страйкарі вибили шиби. Арештували кілька осіб.

СВЯТА У ЧЕСТЬ С. ПЕТЛЮРИ

У ВАРШАВІ.

У неділю 24. ц. м. вполудне відслужено у митрополичому соборі панахиду по С. Петлюрі, на якій були присутні делегації б. Української Армії та представники українського, польського та грузинського громадянства. Вражала відсутність польських урядових чинників, а ще більше та обставина, що поминального богослуження не відправляли ні Голові Української Держави ані митрополит Денисе, ані єпископ-вікарій Савва. А чейже величезну більшість Православної Церкви у Польщі творять українці.

Вечором у салї Міської Ради відбулася святочна академія, на якій поза українською публікою були присутні: делегат президента міста, голова Польської Академії Літератури В. Сверпевський, голова Східнього Інституту Станіслав Седлецький, Леон Василевський, ред. В. Бончковський та представники грузинської і татарської колонії. Був теж єпископ Савва. Отже й академія мала той самий характер, що й панахида.

В ЛУЦЬКУ.

В Луцьку відбулося в неділю 24. ц. м. поминальне богослуження, що його відправив єпископ Полікарп, та святочна академія, на якій промовляв посол Тимошенко, пова зірка ВУО, переємник П. Левного, та проф. Гай. На академії були присутні: воєвода Юзефський, представники польського війська і громадянства та, очевидно, емігрантсько-пенлицькі круги. Автохтонне українське громадянство Луччини святкувало память С. Петлюри окремо.

Український зїзд у Питсбурзї.

В неділю, 26. м. м. відбувся в Питсбурзі (Зл. Держави) перший окружний зїзд української католицької молоді при участи 600 осіб. Напереді були учасники на Служні Божій в церкві в С. С. Питсбург. Службу Божу відслужили о. Лев Сембратович, о. Михайло Кицій і о. д-р Степан Кнап. Проповідь виголосив о. Кицій. Зїзд звчався опівдня у великій салї на 17 поверсї готелю Вільям Пенн. Організатор зїзду о. д-р Кнап, передав провід голові Ліги Української Католицької Молоді, панні Еві Піддубчишин. На зїзд прибув епископ Константин Богачевський і виголосив горячу промову. Потім йшли реферати учителя п. Івана Киселиці, д-ра Йосифа Лечмана, учительки панни Марії Келлар, п. Антона Малецького, п. Олександра Яремка, п. Івана Турчана, й панни Еви Піддубчишин. Усі реферати були короткі, змістові, ясні. Дискусія пройшла теж швидко, гладко і в порядку. Опісля зїзд прийняв чотири резолюції, в яких заявив, що громадянська дїяльність українців може опиратись тільки на християнських принципах у взаєминах з українською католицькою церквою; що тому вона молодь повинна єднатися в Лізі Української Католицької Молоді; а вкінці висловив надію, що швидко воскресне вільна незалежна Українська Держава на руїнах теперішнього большевизму.

Вечором відбувся великий бенкет в тім самім готелі, а потім баль.

Чеські міністри на Закарпатті.

Як повідомляють чеські газети, в червні ц. р. приїде на Закарпаття чехословацький міністер внутрішніх справ. Черни і 10. червня візьме участь у відкритті нового земського уряду в Ужгороді, побудованого коштом 20 мільонів чеських корон. В червні приїде теж міністер військових справ Махнік і візьме участь у зїзді чеських легіоністів. Зачувати, що на літні ферії приїдуть на Закарпаття: міністер пошт Тучний та міністер суспільної опіки інж. Нечас. У вересні або жовтні відвідає Ужгород президент чеської республики Бенеш

НАЙЦІКАВІША КНИЖКА
НАШОГО ЦЬОГОРІЧНОГО СЕЗОНУ
Ірини Вільде
ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ
208 сторінок.
Замовляти в Адміністрації „Діла". Порто 30 сот.
Ціна 1.50 сот.

Перед ліквідацією страйку у Львові.

В четвер розпочалися в окружному інспектораті нові переговори працедавців з робітниками, яких не обїхало рішення надзвичайної розємної комісії. Одночасно в інжинірській палаті ідуть переговори між будівельними підприємцями і страйкарями, обнятими рішенням. Устійнено мінімум робітничих плат, приймаючи 1.20 зол. за годину для муляра і 65 с. для помічника, 1 зол. для бетонярів і т.д. Розємна комісія устійнила була 90 с. за годину для муляра і 50 с. для помічника. Завтра надіються підписання спільної умови, так, що у вівторок по Зелених Святах робітники вернуться до праці.

Ширіть наш часопис!

Великий процес ОУН у Львові.

ПЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ВНЕСКИ ОБОРОНЦЯ.

Пятого дня розправи у пятницю протоколянти відчитували зізнання підс. Макарушки до 10 год. На питання обор. д-ра Горбового підсудний заявив, що ніколи не стрічався організаційно з підс. Равликом. Після того обор. др Горбовий відчитав довший внесок, щоб трибунал допустив низку свідків на обставину, що підс. Равлик не займався поширюванням летючок.

Крім того підс. Макарушка виконав, що з підс. Пашкевичем стрічався організаційно лише 1930 р.; в 1933 р. підсудний стрінувся з ним лише приладково. На питання обор. д-ра Шухевича оповідає, що у вязниці тяжко занедужав і хоч зголошувався до шпиталю, його не приняли.

ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО УВО і ДО ОУН.

Після того ввела поліція на салю підс. **Р. Шухевича**, який признався до приналежности до ОУН. і заявив, що не давав ніяких вказівок засудженому Леникові у справі вбивства большевицького консуля. Підсудний признався, що в 1923 або в 1924 р. вступив до УВО, де був десь до 1927 р. Одначе вже від 1927 р. підсудний взагалі втратив контакт з організацією, від якої зовсім відстав в 1930 р. тому, що одружився і мав уже обовязки супроти родини. На питання предсідника заявляє, що був звязаний з організацією лише націоналістичним світоглядом. Опісля оповідає про суперечки між молодю, націоналістами з одного боку і католиками та колишніми пластунами з другого боку. Заявляє, що болів душею, що між молодю дійшло до суперечок і намагався вплинути на їх злагіднення. Тому і опозиція і націоналісти знали про це посередництво підсудного. І одної днини підсудний дістав листа від організації, щоб посередничив між обома гуртами молоді. Заявляє рішуче, що до краєвої екзекутиви не належав ні не брав участи в засіданнях. Признає, що у звязку зі своїм посередництвом з весною 1933 р. запросили його на ширші сходини, на яких мали обговорювати справу ліквідації суперечок. Але тому, що тоді обговорювано шкільну акцію справа суперечок зійшла на дальший плян. Підсудний мав враження, що це було мабуть ширше засідання екзекутиви. На питання предсідника рішуче заявляє, що тоді не обговорювали справи протибольшевицької акції чи конкретно вбивства большевицького консуля. Одначе тому, що підсудний взагалі мав дуже багато праці з іспитами зрікся незабаром дальшого посередництва між націоналістами та опозицією. Далі виясняє, що по арештуванні 14. червня 1934 р. підс. Підгайного, його приятеля, звернулася до підсудного одна особа з проханням, щоб підсудний прийшов на стрічу. Підсудний виконав це прохання і зустрінувся з Мигалем та Качмарським. Оба вони заявили, що слідкують за ком. Кособудським. Підсудний заявив їм, що ніяких вказівок не може їм дати і сказав, щоб робили далі те саме, що досі. Опісля ще було кілька стріч, але підсудний ніколи ніяких конкретних вказівок не давав. Заявляє, що рішуче з Мигалем не стрічався організаційно, ні в товариських взаєминах. На дальше питання, чому Мигаль звертався до нього, підсудний відповідає, що і підс. Мигаль і Малюца та Качмарський знали, що арештований Підгайний був його добрим приятелем. Тому Мигаль та Качмарський могли здогадуватися, що Підгайний втаємничив підсудного в ці справи, які сам Підгайний вів. Уже 17. червня 1934 р. підсудного арештували і пізніше вивезли до Берези Картуської. Тому ці стрічі перервалися. Щож торкається зізнань, які склав Підгайний про нього, підсудний не знає, чому він його обтяжив. Здогадується, що підс. Підгайний заломився. Підгайний — заявив Р. Шухевич — звірувався мені про болото річей. Якбим хотів з них скористати, я міг би собі помогти. Але я цього не зроблю. Підс. просить предс., щоб заощадив йому конфронтації з підс. Підгайним, якщо вона би не конечна, бо вона була би дуже болюча для підсудного. Зізнання підс. Мигаля, Малюци і Макарушки щодо нього теж не правдиві. Ніякої кореспонденції у справі атентату на большевицького консуля підсудний на техніці не відправ. В організації не мав ніякого псевдоніму. Признає, що приносив деколи кореспонденцію, яка приходила під адресою Підгайного на техніку. Лемика, який убив секретаря большевицького консуля, підсудний не знає.

На питання прокуратора відповідає, що про працю у розвідчому реферяті Мигаля і Качмарського знав від Підгайного. На питання обор. д-ра Шухевича виясняє, що з Мигалем і Качмарським стрічався по арештуванні Підгайного тричі. На дальше питання оборонця чи цією особою, яку прислав Мигаль, щоб підсудний прийшов на стрічу, була Марія Косівна, підсудний заперечує. На питання оборонця, який його політичний світогляд, підсудний відповідає, що належить до ОУН, а політичний напрямок цієї організації загально відомий і тому не буде відповідати. На питання обор. д-ра Старосольського відповідає, що не всі члени УВО вступили до ОУН. Багато залишилося поза цією організацією. Підсудний відстав зовсім від організації в 1927. р. Щойно в 1930. р., коли організація звернулася до нього, щоб він виконав якусь прислугу, підсудний не міг відмовити, але формально не належав до організації.

СЕНЗАЦІЙНІ ЗІЗНАННЯ ПІДГАЙНОГО.

По одногодинній перерві предсідник подав підс. Шухевичеві зміст зізнань інших підсудних, і на салю ввели поліція *Б. Підгайного*. Під-

---

ІВАН ФРАНКО. 3)

Мої знайомі жиди.

Докінчення.

— Дивіться — говорив він, — його не можна відтягнути від його гекіа... і він показав мені кілька з цих книг, які я оглядав із подивом; хоча я був уже у восьмій класі, відзначаючим учнем, і хоча мене уважали за доброго фільольога, усе таки було для мене читання цих гімназійною програмою цілком незбитних і тяжких поетів в оригіналі pium desiderium. Вельми втішений батько невтомно оповідав мені про свого сина, про його пильність, охоту до праці й величезну память; він не догадувався, з якою завистю я прислухувався йому, бо я, убогий, вчасно осиротілий селянський син, не мав на світі нікого, хто клопотався би про мої поступи з такою великою любовю й бодай би напів із таким великим зрозумінням.

Потому просив нас старий Штернбах співати. Він любив дуже пісні, зокрема українські. Ми бажали зробити йому нарешті приємність і затягнули жидівської, пісні про балагулу, якої я навчився від старого дяка й пізніше ввів її в звичайний репертуар студентських пісень. Пісня подобалася головно своїм рефреном, який супроводили наківці звичайні оклики візника. Кожну строфу співали сольо, після чого хор укладав із рефреном. Дві строфи з тієї пісні лишилися мені ще в памяті і я хочу одну з них тут навести:

Mit vier Łośyky's[1]) bin ich heraus,
Stark wie a Kates.[2])

Keinen Schlug nooh Batsche bedarf's,
Vün dem Pfiff gajt es.
Der eine bekimmt a Maees' —
Er wur in meinen Jahren,
Der andere bekimmt a Chaes.
Ech heb mit Nischt zü fuhren
Finsterer Balygule,
Dein Erwejerb ist kein Schatz,
Möchst dü spieln die grösste Rolle,
Biet wie a schlof Katz.[3])
Aj-daj-daj-daj-daj, daj-da, daj-da, daj-da, daj.
Wjoo! Hajta! Tprrrr!

Радість пана Штернбаха була велика; він знав також цю пісню й сам підтягав нам у нашому співі, а коли ми йшли додому, дав він мені на памятку повний текст цієї пісні, яку мав у відписі латинськими літерами. На жаль, я загубив пізніше це цікаве письмо.

Тому, що в Дрогобичі мусів я заробляти на своє утримання корепетиціями й найбільшу частину корепетицій мав у жидів, то мав я також нагоду глибше розглянутись в жидівському родинному житті. Мені, добре обзнайомленому з селянським, на батьківському авторитеті й дитячому послусі опертім родинним життям, показалася тут перший раз інша картина, як батько був далеко ближчим, щирішим до своїх синів і членів родини, як старший брат, що в його інтересах, змаганнях і планах так чи так брали участь усі члени родини. Щось тепле повіяло на мене з малих, щоденних сцен, свідком яких я був; я порівнював їх у моїй душі з аналогічними подіями в селянській родині і відчував, що я мав тут перед собою щось далеко вище, тип старшої культури. А що рівночасно мав я нагоду ближче познайомитися також із родинним життям християнських міщан, то я прийшов до погляду, що з трьох відомих мені типів родинного життя цей найнижчий: тут щез патріярхалізм селянського життя, але бракує звязку спільних інтересів і традицій, який надає тепла й тривкости жидівському родинному життю; становище жінки впало по найбільшій частині на рівень служниці, звязок між батьками й дітьми здебільша розірваний, — словом, життя середнього міського стану християнської віри робило на мене невідрадне, часто відразливе враження. Як корепетитор мені таких розвитих учнів бачив і розумів я дуже добре, що в жидівській родині, хочаб найбідніші, усе працювало разом над тим, щоб синові, що ходить до школи, уполегшити його роботу й мені йти на руку в моїй праці, коли в християнських домах бачив я головно тому байдужість для праці зокрема, а разі невдачі цієї праці безглуздо суворість, навіть жорстокість супроти нього, а дуже часто й намагання можливо багато урвати мені з малого й гірко зароблюваного гонорару.

Ще одна жидівська фігура вирізнає в моїй памяті з моїх гімназійних часів, малий, заможний, завжди всміхнений і завжди готовий критикувати студентський кравець. Як він називався, не знаю вже, — ми знали тільки його прізвище — Мегальойс. Це прізвище завдячував він забавному непорозумінню. Він прийшов на одну студентську квартиру, щоб несподівано застати неточного в лапцюгах клієнта в його власному гнізді. Він не застав сподіваного, але дещого, що ходячи сюди й туди по кімнаті вчився напамять відміни прикметника „мегас, мегалє, мега." Кравець постояв хвилину в кімнаті й прислухувався дивній тарабаршині, а потім утратив терпець і відійшов. На вулиці зустрічає він свого клієнта й каже до нього:

— Ах, пане Н., я був у вас на квартирі. Та ви маєте там нечемного товариша! Він навіть не привітав мене.

— Хто він?

— Ах, чи я знаю? Пан Мегальойс — так

---

[1]) Українське слово лошак значить властиво чоловічого лошака, далі взагалі малого коня.

[2]) По-українському й по-польському кат — Henker, stark wie der Henker — по-українському. Початком слова „ruthe" кінчиться друга нотка Франка з указівкою „reite" але на другому боці листка нема ніякого тексту.

[3]) Спробую передати цей текст по-українському: „Вибровель я четирма кіньми, немов катами; не потребують ні удару ні батога, на сам свист летять. Один дістає пархи — він був у моїх літах — другий дістає носатину, не маю чим їхати. Відмовлюю, твій заробіток не великий маєток; ти міг би відіграватися дуже велику ролю, а лишився з совиними мовами кота.

судний признається до приналежности до ОУН. Каже, що займав становище бойового референта. До суду не почувається. До УВО вступив на почтку її засновання, бо вважав за свій обов'язок вступити до цієї військової організації. Коли дал! хто говорити про мотиви председник перериває підсудному. Хто втягнув підсудного до УВО і коли підсудний відмовляє зізнань. Заявляє, що в його обширних зізнаннях нема ніяких правдивих фактів і що він вигадав деяких підсудних. Тому просить дозволити йому зізнавати про те, що було правдиве. Своє зізнання у слідстві осуджує.

Уже по вибілі в Данцігу, після закінчення студій підсудний мав відразу вказівки краєвої екзекутиви, щоб обняв відповідне становище в ОУН. Хто був провідником краєвої екзекутиви ОУН підсудний відмовляє зізнань. Заявляє, що терористична акція залежала лише від бойового референту і ці справи до краєвої екзекутиви не належали. Щоб торкається убивства Бачинського, то в цьому конкретному випадку підсудний дістав приказ від провідника. Підсудний відмовляє відповіди, чи таке вбивство як Я. Бачинського належало лише від провідника чи від широкої комітету, себто суду. Ще раз признав, що дістав приказ до вбивства Я. Бачинського і його виконав. Якби такого приказу не виконав, грозила би підсудному смерть. Підсудний заявляє, що широкі слідчі зізнання у справі скупу зброї, є вигадані. Чи Бандера був провідником підсудний відмовляє зізнань.

Опісля на питання председника оповідає про те, що з Рівна приїхав Качмарський і переказав підсудному, що Атамановчук та Вербицький хотіли би внести ревізію від присуду за вбивство кур. Собінського. Тому вимагали, щоб підсудний виїхав за кордон і признався до цього вбивства. Одначе підсудний не міг цього зробити, бо почувався невинним.

УБИВСТВО БАЧИНСЬКОГО.

Признає, що дістав приказ від краєвого провідника (чи Бандери? цьому відмовляє відповіди), щоб Я. Бачинського вбити, як поліційного конфідента. Бачинський — заявляє підсудний — вправді не був членом ОУН, але він доносив поліції про те, що діялося між студентством і студентськими організаціями. Особисто Бачинського підсудний взагалі не знав. Бачинський мав слідкувати за життям у студентських організаціях. Підсудний не мав ніяких доказів вини Я. Бачинського, але вірив провідникові. На питання председника відповідає, що не мав причини не вірити провідникові, що Бачинський був конфідентом. Підсудний заявляє, що якби мав деякі сумніви щодо того, чи Бачинський є конфідентом, був би звернув увагу провідникові.

По першім невдалім атентаті на Бачинського підсудний з Мигалем захитались у своїх переконаннях, чи Бачинський є конфідентом і ці свої сумніви представили провідникові по його приїзді до Львова, але провідник рішуче приказав убити Бачинського.

Опівдня майже годину докладно оповідає про те, як організовано замахи і як виконано вбивство Я. Бачинського. Признав, що Мигаль підлягав організаційно підсудному. Бачинський запрізнився ближче з Мигалем мабуть щойно тоді, як уже йшли приготування до його вбивства. Підсудний видав спершу приказ убити Бачинського підс. Качмарському. Підсудний був за тим, щоб застрілити Бачинського, але пізніше по нараді з Качмарським рішили вбити його кинжалами. Підсудний каже що мав сам доступ до магазину і Бандера не давав кинжалів підсудному. Один кинжал був у магазині і цей був патроший; другий кинжал підсудний купив. Крім того підсудний дав Качмарському два револьвери і 20 зол., щоб він купив собі необхідні речі до вбивства. Качмарський заявив, що візьме до вбивства Королишина, але підсудний заборонив його вживати, бо він не перейшов ще вишколу. Тому Качмарський представив підсудному ще одного мужчину, з яким підсудний розмовляв. Прізвища цього мужчини не знає. По невдалім замаху Качмарський оповідав підсудному, що з ним був Ярош. Підсудний додає, що Ярош не належав до боївки Качмарського.

З черги підсудний подав, як по трьох невдалих замахах вкінці вбили Бачинського.

В суботу підс. Підгайний буде зізнавати далі. В год. 1.45 председник відложив розправу до суботи 9. год. рано.

НОВИНКИ.

— **Живий Карч**, кав'ярня „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, подружні кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 5—8

— **Найкращі лисі, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Найнижча ціна масла в році.** Повідомляємо П. Т., як що року, що тепер є саме найнижчі ціни масла і найвигідніший час на закупно дешевого масла до топлення на запас. Користайте з доброї нагоди і купуйте доки вистарчить запас в крамницях „Маслосоюзу" добре масло на топлення по ціні зол. 2.— за кг. 3-3

— **Де найдогідніше провести недільний відпочинок?** Як довідуємося, кооп. службовиків Маслосоюзу — **„Кома"** відчинила й цього року в Брюховичах **молочарню,** де можна одержати смачно приладжені страви по виїмково приступних цінах. Вигідне залізниче получення, дешеві кошти їзди, гарне й вигідне положення молочарні близько двірця, серед ліса — мають бути достаточною заохотою, провести повинні достаточною заохотою, провести по цілотижневій праці в гамірному місті — неділький відпочинок в молочарні „Кома" — в Брюховичах, Головна Алея 8. 2'94

— **Конференція Товариства Адвокатських Аплікантів.** В днях 31. травня і 1. червня ц. р. відбудеться у Львові конференція делегатів Товариства адвокатських аплікантів у справах спорів адвокатських аплікантів у станових справах і самопочі. Виділ Т-ва адвокатських аплікантів у Львові запрошує Товаришок і Товаришів на відкриття конференції в неділю 31. травня ц. р. в год. 11.30 в салях Адвокатської Ради при вул. Крашевського 17. 2196

— **Богослуження для хорих** відбулося в п'ятницю 29. ц. м. в Успенській церкві у Львові заходом кружка пань, що займається опікою над хорими. Богослуження відправляв о. крилош. Юл. Дзерович, промову до хорих виголосив місцевий пароx о. крил. Д. Лопатинський. Співав хор питомців. Хорих було к. 80, деяких з них привезено на ношах. На багатьох хорих, з яких деякі можуть вислухати рідного богослуження найвище раз чи два рази до року, це богослуження зробило дуже глибоке враження.

Приймаю пацієнтів у моїм заведенні у Львові, вул. **Сикстуська 17.** від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Пльомби, корони, штучні зуби в золоті і в каучуку. Ціни значно зниженні.

1—3 2193 **НАСС.**

— **Зелені Свята у Львові.** В суботу 30. ц. м. відправиться в храмі св. Юра архиерейська Служба Божа за полеглих У. Г. А. Початок точно в год. 9.30 рано. В неділю похід на Личаківське кладовище, в понеділок на Янівське. Вихід процесії в подвіря св. Юра в год. 15. Думаємо, що як кожного року, український Львів возьме масово участь в обох торжествах.

— **Вписи до державної гімназії в Тернополі з українською мовою навчання.** Кураторія львівської шкільної округи оголосила вписи на шк. рік 1936/37 до хлопячих рівнорядних відділів кляси I—IV з українською мовою навчання, організованих у державній III. гімназії ім. Коперника в Тернополі. Вписи відбудуться від 1.—18. червня ц. р. Вступний іспит до I. кляси після укінчення VI. або VII. кл. вселюдних шкіл і для учеників, що зголошуються до відповідної кляси з приватних гімназій без перерв або з неповними правами після скінчення I. до III. кл. буде 22. і 23. червня в год. 8. рано. Кураторія застерігає собі створення рівнорядних українських відділів у залежності від достаточної скількости зголошень. (Ат. Всхуд).

— **Щайничі книжечки можна перевозити територією Данцігу.** Мито скарбу видало постанову, щоби власникам книжечок ПКО не робили перешкод у перевозженні через територію Вільного М. Данцігу не лише в транзитових вагонах а теж і в відчинених. Коли подорожні хочуть зупинитися в Данцігу, то перед виїздом можуть вислати свою книжечку почтою до Гдині або якогонебудь почтового уряду над польським морем.

— **Порадня для вибору звання** при Головній Управі Рідної Школи у Львові (вул. Сикстуська 46) дає поради у справі вибору звання на основі психотехнічних і лікарських дослідів, подає інформації про рідні школи та умовини приняття до них. Порадня урядує щодня від год. 10 до 13, а від червня ц. р. також у вівторки та пятниці від 15 до 17 год. крім неділь та свят.

— **Інформації для гімназійних абсольвентів.** Заходом т-ва студентів католиків „Обнова" у Львові відбудуться в суботу, 30. ц. м. інформаційні сходини для гімназійних абсольвентів у справі студій у вищих школах. Сходини відбудуться в малій семінарії, вул. Сикстуська 39А. Початок год. 18.

— **Тиждень Червоного Хреста.** Як щороку польський Червоний Хрест уладжує свій пропагандивний тиждень, який цього року припадає в часі від 1. до 10. червня. Завданням цього тижня познайомити громадянство з діяльністю цієї дуже корисної встанови, якої статутово означені завдання випливають із суспільних потреб, які викликують війна або стихійні нещастя.

— **Вілля Т-ва Журналістів** у Кімені Довбуша коло Яремча має ще вільні кімнати на червень. Зголошення у ред. І. Кедрина, „Діло". Члени мають пеошенство.

ніли в він себе. А як я дивлюся на нього, він каже до мене: мегай! Тоді я відійшов.

Ще того самого дня сміялась уся гімназія з нечемности того студента, а наш кравець дістав почесне ймення Мегальойс. Зразу він протестував, потому звик до нього та вкінці дійшов до того, що він у зносинах із студентами майже забув своє властиве назвище й називав себе тільки Мегальойс. Бувало часто, що він приступав цілком непрохений до незнайомого собі студента, якого бачив на вулиці в подертому сурдуті або в зимі в легкій загортці, й коротесенько казав до нього:

— Ну, пане, я Мегальойс. Чому ви не приходите замовити новий сурдут?

— Не маю грошей, пане Мегальойс.

— Що гроші? Ви самі — гроші. Кращі від грошей. Скільки можете платити місячно?

— Найбільше два гульдени.

— Ну, то в шістьох місяцях сплатите свій довг. Приходіть тільки, не випадає студентові ходити в такому сурдуті.

Не знаю, чому він зрушував себе цілком, — але він мусів зрушуватися, бо було дуже багато між студентами, які дуже несовісно сплачували свої довги у Мегальойса.

Час моєї нормальної й гімназійної науки в Дрогобичі зійшовся з першим розмахом продукції нафти й земного воску в близькому Бориславі. Ще дитиною в батьківському домі чув я оповідання про багато дивних і страшних історій за Борислав і тамошні копальні нафти. Пізніше ходив я багато разів пішки з Дрогобича до Борислава й міг навіть у Дрогобичі приглянутись якнайближче життю бориславських робітників, підприємців і спекулянтів. Першій великій пожежі, що в 1871 або 1872 році знищила багато копалень і сирових продуктів, я міг приглядатися кожного дня й кожної ночі (вона тривала тои дні) з дрогобицької гори, а про її сумні наслідки для багатьох малих підприємців, які при тому все своє майно втратили, довідався я пізніше з численних оповідань. Про великих підприємців, що тоді появилися, Лінденбавма, Гартенберга, Крайсберга й інших оповідано різні історії. Усе це займало мою уяву, а коли я кілька літ по складеному іспиті зрілости студіював на львівському університеті й зознайомився потрохи з модерними соціяльними й економічними явищами та доктринами, задумав я обробити, ці мої переживання та враження в низці нарисів, новель і романів під спільним заголовком „Борислав". Плян далеко переходив тодішні мої сили, але в тому часі написав я те своє оповідання, яке критика признала моєю першою не цілком незначною роботою, а саме згаданого вже „Boa Constrictor". Що в ньому було новим для української літератури, це був саме факт, що герой оповідання був жид і що цей жид був змальований „цілком як людина", без сліду звичайної в дотеперішній українській (а також і польській) літературі карикатуризації (або ідеалізації, що також є карикатуризацією в протилежному напрямку). Як мало мене самого задовольняє тепер ця моя юнацька праця, покаже нове, перероблене видання українського оригіналу.

Із складенням іспиту зрілости кінчиться перша доба мого життя. Я покинув Дрогобич і пішов на університет до Львова. Тут не мав я в перших двох роках науки майже ніяких ближчих взаємин із жидами; на фільольогічних курсах, на які я ходив, не було ніодного жида; решта мого життя проминала в українських студентських товариствах, де також не було жидів. Та незабаром несподіваний удар долі мав кинути мене в цілком іншу сферу життя й дати мені вповні нагоду пізнати людське, також жидівське життя з цілком іншого боку.

— **Діточі оселі в Чортківщині.** В 116-му числі „Діла" з 27. травня ц. р. поміщено за ПАТ'ом нотатку, що міжорганізаційний комітет в Чорткові рішив утворити в Чортківщині 37 літніх осель для дітей без ріжниці національности. Оселі призначені головно для сільської дітвори і помістять 2500 дітей. Як довідуємося з достовірного джерела, в колах українського зорганізованого громадянства Чорткова і Чортківщини, що цікавиться діточими садками, про якийсь „міжорганізаційний" комітет в Чорткові, про його склад, збори та рішення а також про обсаду намічених 37 діточих осель кваліфікованими силами нічого не відомо, а в кожнім разі є певним, що ніхто з відповідальних українських чинників не брав участи в комітеті і його ухвалах. Загадку пояснюють бодай в части два свіжі факти: Чортківський декан і парох в Білобожниці, о. Лев Воробкевич повідомив перед кількома днями староство в Чорткові про намір чи факт отворення в Білобожниці діточого садку для своїх парохіян, одначе дістав резолюцію, в якій староство не годиться на отворення в Білобожниці діточого садку на час цьогорічних жнив, а відмову мотивовано тим, що в Білобожниці має бути отворена літня оселя для всіх дітей без ріжниці національности. Перед кількома днями війт збірної громади в Джурині оголосив офіціяльно, немовби за спонукою і з доручення повітового виділу в Чорткові всі громади в повіті мають подбати про заснування в кожній громаді діточої оселі, до якої будуть приймати дітей ріжних національностей і віроісповідань. З цього виходить, що справою заснування займаються офіційні державно-самоврядні чинники і що комітети, які мають доручення перевести справу в терені, покликані і зложені з людей, зовсім далеких від українського громадянського життя і нікого з українських громадян не репрезентують.

— **Ліквідація 39 учительських семинарів.** З кінцем шкільного року міністерство освіти переводить ліквідацію учительських семинарів, які звивається у звязку з реорганізацією шкільництва. Взагалі зліквідовано 39 семинарів, мужеських і жіночих, а на їх місце повстануть педагогічні ліцеї.

— **Бережанці не забули шкільних літ.** У старому городі Сенявських, що про його величність свідчать мури оборонного замку, які на жаль валяться, відбувся в днях 19-го і 20-го травня 1936 року піввіковий зїзд по матурі. До нього прилучилися також старші й молодші товариші, творячи разом численну групу 40 учасників зїзду, людей, що до недавна ще були на високих становищах, нині переважно примусові емерити. Дивний і зворушливий був вид тих ювілятів, що для них піввіковий шмат часу, який ділить їх від матури, якби, чудесним якимсь способом, не існував. Хтось, що стояв би на боці та слухав би веселих шкільних „кавалків", міг би думати, що ці люди хіба переспали пів віку, або що годинник часу станув для них на 50 літ. Не було тут ріжниць віроісповідання, ані народности. Були товариші і приятелі, вжиті з собою споминами зі шкільної лавки так сильно, що ані політичні перевороти, ані народні непорозуміння нічого не змінили в їх товариських відносинах. По богослуженнях в синагозі, церкві та костелі, що їх відправляли товариші священники, учасники зїзду зібралися в давній матуральній салі, де привітну промову виголосив тов. П. Веґеман. Опісля всі походом рушили на цвинтар, щоб віддати почесть померлим учителям і товаришам. При спільнім обіді в урядничому касині панував сердечний і святочний настрій, підсилюваний промовами товаришів.

— **Українська Бібліотека у Франції.** Від кількох літ існує на терені Франції велика Українська Бібліотека, яка має всякі книжки, ноти, мапи, листівки, портрети і т. п. Всі емігранти у Франції повинні туди звертатися за книжками, щоб не оплачувати непотрібно почти, яка нераз вдвоє або втрое перевищає ціну книжки. Адреса: **La Bibliotheque Publique „Le Livre Ukrainien en France" 9, Cité du Bonye, rue Monge Vesines Chalette (Loiret).**

— **Українка.** Німецький журнал „Фольк унд Фірунґ", що виходить у Празі, приніс у зшитку за лютий ц. р. цікаву статтю Марка Маркварта п. н. „300 літ боротьби українців за волю". Стаття написана незвичайно річево та згідно з українською історичною наукою.

— **Краєва хроніка.** Біля Ясениці на лінії Самбір-Сянки потяг наїхав на селянський віз, який розбив на тріски, а візника Юрка Цапа тяжко потовк. Кінь урвався з упряжі і втік. — У Бродах скінчився кількатижневий страйк пекарських робітників, що здобули підвищку 25 вон. — В Коломиї арештовано Казимира Цедербана-Валіцького, що подаючи себе за варшавського журналіста, допустився в ріжних містах всяких ошуканств.

— **Пожежі.** В Сосічі пов. Борщів згоріло 5 господарських загород. У Старобродах пов. Броди пожежа знищила кілька мешкальних домів і господарських будинків.

— **Град.** В ліському повіті град знищив засіви чотирьох громад на шкоду 60 тисяч зол. — В Сяніччині градова буря знищила на 50 пр. засіви в Олеховцях, Фалеївці та Камінному.

— **Бють громи.** Підчас бурі над околицею Лодзі грім ударив у селянську хату, де схоронилася дорогова комісія, зложена з трьох осіб. Одна особа згинула, а інші тяжко поразило. За хвилю грім ударив у сусідну хату, яка згоріла.

— **Ціле староство крало.** У Грудзьондзу розпочався судовий процес б. старости в Дзялдові, д-ра Адама Твардовського, якому закинено спроневірення 36.628 зол. із сум, які одержав від ріжних установ, сфальшування рахунків та інші зложивання. Одночасно з ним відповідає перед судом вицестароста Тома Рошковський і канцелїст Блажей Лесняк, що помагали Твардовському у спроневіреннях.

— **Обікрали колєктуру.** До льотерійної колєктури при вул. Новий Світ у Варшаві добулися вломники і розбивши касу, забрали 25.000 зол. готівкою та цінними паперами. В касі находилося ще багато льосів, на які впали виграні, але злодії їх не брали, тільки розсипали по кімнаті.

— **447 міліонів китайців.** На основі останніх статистичних обчислень населення Китаю дійшло до 447 міліонів мешканців. Якщо приріст китайського населення буде йти в тому самому темпі, то за 60 літ буде 900 міліонів китайців на землі.

— **Автоматичний почтовий уряд** урухомлено в Берліні. В уряді нема ніодного урядовця, бо публику обслуговують автомати. В часі недалекої Олімпіяди цей уряд буде дуже популярний.

— **Ріжні вістки.** Підприємства Форда випустили від 1903 р. 24 міліони самоходів. — На залізничому двірці в Сіяні (Китай) вибухла почтова пересилка, при чому згинуло трьох урядовців.— У Фокшанах (Румунія) збожеволіли три жінки, випивши каву з порошком ванілії, який дала їм якась ворожка. — Землетрус знищив місто Лянс Харос у провінції Сан Люіс.

Пані знають про те, що фарбування волосся це справа довіря

УЛІПШЕНИЙ РОСЛИННИЙ ШАМПОН

HENNA Iste

фарбує волосся докладно і скоро — не брудить шкіри ані білля.

Можна дістати в 11 відтінках

Ціна за коробку зол 1.50

Похорони д-ра Ігоря Лоського.

На похоронах бл. п. д-ра Ігоря Лоського, що відбулися в пятницю пополудні з каплиці Анатомії на Личаківський цвинтар, зібралось українське громадянство доволі численно. Явилися не тільки приятелі і товариші праці Покійного, але й багато старших громадян; прибула теж у комплєті Мала Семинарія зі своїм учит. збором. На каравані зложено кілька вінків, крім того кілька вінків несла молодь у поході.

Панахиду в каплиці і на цвинтарі відправив православний священник у супроводі хору брат. церкви. Домовину несли всю дорогу аж до могили учні Малої Семинарії, виявляючи остаток ліпшу пошану, любов та вдячність для свого Дорогого Вчителя.

Над могилою Покійного промовляли: д-р І. Гвоздьович від приятелів та політ. однодумців, ред. М. Голубець від Т-ва Письменників і Журналістів (ту промову через обмаль місця подамо в завтрішньому числі), учень Мал. Семинарії А. Лущик, проф. Редько від учит. збору М. С., проф. д-р Витанович від „Учит. Громади" та від комісії нової історії України при НТШ і п. Петренко від Т-ва Українських Емігрантів.

Кровавi ексцеси у львівському університеті.

У пятницю, 29. травня ц. р., після викладу проф. Домбковського у львівському університеті прийшло до сутички між студентами, в якій був ранений у голову Жигмонт Фаєрштайн, студент прав.

Із викладової салі ексцеси перенеслися до залі, де був ранений ножем у живіт Жигмонт Модельський, студент ветеринарії, що госпітує виклади в університеті. Раненого відвезли до шпиталю. Там стверднли, що стан раненого не є грізний. Арештували одного студента під закидом, що зранив Модельського.

ДИВОГЛЯДИ.

КАНДИДАТ НА НАДЛЮДИНУ.

У німецькому часописі „Кіллер Наєсте Нахріхтен" поміщене таке оголошення: „Маю 27 літ, находжусь у повному розцвіті сил, добився становища, не вважаючи на те, що не мав я ніякої освіти ні виховання. Маю сильну волю і змагаю до того, щоб стати надлюдиною в тому значінні, як це розумів Ніцше. З професії я хлібороб, приналежний до своєї мами — сирої землі. Шукаю жінки, близької мені світоглядом, чистої арійки північного походження, з відповідним капіталом, щоб можна було розширити ферму. Посередників буду проганяти. Писати до редакції на ім'я: Есce homo!"

Дописи.

РАВА РУСЬКА.

Загальні Збори учительської організації. Дня 10. травня відбулися Загальні Збори Відділу Взаїмної Помочі Українського Вчительства у Раві Р. при участи 38 членів. Збори отворив і ними проводив голова Т-ва дир. Іван Канцір, секретарював дир. Якім Магура. Звідомлення з діяльности Т-ва за минулий рік зложили: голова дир. Канцір, секретар дир. Магура, скарбник дир. Дякін Грань і бібліотечний дир. Степан Совик. З черги дир. Олексин від контрольної комісії поставив внесок признати абсолюторію уступаючій Управі. По довгій і бурхливій дискусії яка тревала повнад чотири години над діяльністю теперішніх Управ, Заг. Збори одноголосно признали уступаючій Управі абсолюторію і вибрали нову Управу з дотеперішнім головою дир. Іваном Канцірем.

Загальні Збори „Сільського Господаря". Дня 8. травня ц. р. відбулися Загальні Збори Філії „Сільського Господаря" в Раві Р. Заступлених на Зборах було 18 установ 34 громадянами з повіту. По звідомленнях, що їх склав урядовець п. Сідельник Йосафат і скарбник Т-ва др Б. Карпевич та по звідомленні п. Степана Совика як члена Контрольної Комісії і по короткій дискусії вибрано нову Управу з головою д-ром Данилом Богачевським. Слід зазначити, що завдяки Районовим Молочарням у Раві, Камінці Лісній і Немирові та споживчій і кредитовій кооперації повіту, що на організацію складають місячно квоту 220 зол., Рада Філії зангажувала до праці в повіті агронома в особі інж. Гуляя та урядовця в особі п. Сідельника. Новозібрана Управа дає запоруку, що праця „Сільського Господаря" в повіті буде велена під кожним оглядом правильно.

Міські Театри у Зелену Свята. **В неділю і понеділок чинні оба театри.**

В репертуарі знамениті комедії:

„Неоправдана година" — Бекефія
„Трафіка Пані Генералової" — Буш-Фекеті.
„Грубі Рибн" — Балуцького.

Найвеселіші комедії сезону.

Селянство при роботі. В останніх роках у Любичі Камеральній можна замітити оживлену працю по товариствах. До найдіяльніших слід зачислити чит. „Просвіти" і кружок „Союзу Українок", які спільно в останньому році уладили кілька театральних вистав, концертів, національних свят, забав, відчитів і рефератів. Праця у товариствах іде правильно, не зважаючи на деякі непорозуміння, недомагання та недостачу відповідного приміщення. Ці нарікання і недомагання приневолили громадянство Любичі приступити до будови власного дому. Слід підкреслити, що всі товариства Любичі Камеральної співпрацюють з комітетом будови власного дому і докладають усіх зусиль, щоб у якнайкоротшому часі викінчити будову власного дому.

Громадяни Любичі — Шевченкові. Дня 10. ц. м. проводи товариств Любичі Камеральної і Князів уладили спільними силами в салі чит. „Просвіти" в Любичі Князях концерт у 75-ті роковини смерти Т. Шевченка. На програму складався: вступне слово, що його виголосив п. Королько, продукції мішаного хору, переплідні деклямації і театрально вистава п. н. „Тарас дитиною". Хорові проводив п. Мастикаш Гриць. На окрему згадку заслуговує також друга частина програми, а саме пєса „Тарас дитиною". Підготовою і виведенням вистави занялися п. Леся Козовська і п. Юлія Вовківна, які з посвятою працюють над вихованням молоді. Виповнена по береги сала (здебільша молодю) робила миле враження і викликувала святочний настрій. Побажанням булоб, щоб на будуче такими святами більше зацікавилося також старше громадянство. Взагалі свято пройшло з добрим моральним і матеріяльним успіхом. Увесь дохід з концерту призначено на будову читальняного дому в Любичі Камеральній і в Любичі Князях.

СОКАЛЬ.

„Свято Молоді" на Завишні відбулося 24. травня ц. р. Величаво взялися вправи рідношкільного дорослу й виступи мішаного хору. Свято попереднє короткою, але змістовною промовою голови міс. кружка п. Гр. Дубський др Л. Хомінський привітав свято від повітового Кр. Р. Ш. і голова місцевої чит. „Просвіти". Слід привітати молоді цього села й побажати, щоб по усіх тих почині молоді цього села й побажати, щоб по усіх селах повіту відбулись такі свята.

Місцева Філія „Просвіти" оживила в останніх часах свою діяльність. Що тиждня відбуваються реферати на актуальні теми. В останніх часах виголосив Вс. Ліський першу частину свого виступу п. н. „Проблеми української модерної поезії", а в п'ятницю 28. травня II. частину п. н. „Стоголова гидра".

Новий часопис. З першим червня починає виходити в Сокалі журнал літератури та громад. життя п. н. „Світанки". В редакції взяли участь Ір. Нарімна, Вс. Ліський, Б. Жарський, Б. Стефанишин і П. Стефанишин.

Нові книжки й журнали.

Wacław Łypacewicz: STOSUNKI POLSKO-CZESKIE. II. wydanie. Nakł. Polskiego Instytutu współpracy z zagranicą. Warszawa 136. Str. 61, 14°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.
УГНІВ:
30. V. Ой, Морозе, Морозенку.
31. V. Голгота.
РАВА РУСЬКА:
2. VI. Прем'єра: Рожевий птах, комедія в 4 діях Катаєва.
3. VI. Земля (Стефанишка).

Великий Театр:
Субота, 30. V. год. 8. веч. „Лякме", опера.
Неділя, 31. V. год. 3.30 пол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана голгота"; год. 8. веч. Виступ хору „Ехо"

Театр Різнородностей:
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Бригада сміливців".
ВАНДА: „Утікачі", „Вацусь".
ГРАЖИНА: „Хрестоносці походи".
КАСІНО: „Китярка з Пратеру".
КОПЕРНИК: „Молочна дорога" з Гар. Пьойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Бавнті".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кепурою та Мартою Егерт.
ПАЛЯС: „Привабливий роман" (Слеван, Ольга Чедова).
РАЙ: „Циганський барон".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Веселе шаленство" І ревія.
ТОН: „Бездомні" з Патом і Паташоном.
УТІХА: „Пригоди невдачника" і ревія.
ХІМЕРА: „Біла парада".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Греція.

Закордонне радіо.

Субота, 30. травня 1936.

Відень (506,8) 16.45 Розр. концерт 19.35 „Графиня Маріца" оп. Кальмана, 22.30 Форт. реціталь, **Кошиці** (259.1) 18.00 Пан Занарпаття, **Мор. Острава** (269,5) 16.05 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 16.05 Концерт, 17.55 Словно-муз. авд., **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 16.00 Фр. лірична музика, 20.00 Спів, 20.30 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 18.30 Вільончеля, 20.00 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 8.30 Весела музика, 12.00 Розр. музика, 20.10 „Святочна чаша" вес. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Шута орх., **Мінхен** (405,4) 15.15 Соната на скр. і форт. Дюнкана, 22.30 Музика та спів, **Будапешт** (549,5) 13.40 Хор. 17.30 Циганська музика, 19.00 Сальонова музика, 21.20 Орх. концерт, **Мілляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.20 Розр. концерт. 20.40 „Федора", оп. Джордана, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 19.00 Легка музика, 21.15 Форт. реціталь, 22.10 Танкова музика.

Неділя, 31. травня 1936.

Відень (506,8) 12.05 Симф. концерт, 13.15 Легка музика, 16.00 Камер. музика, 17.40 Музика з усього світу, **Прага** (470.2) 7.00, 10.35, 19.05 Концерт, 9.10 Кляесина, 20.00 Славні твори на скрипку, орг., форт., **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 17.00 Легка музика, 19.30 Цит. музика, 20.45 „Спокуса" пєса Ш. Мера, **Білгород** (437,3) 16.00 Хор, 17.45 Концерт, **Берлін** (356,7) 10.00, 1.30 Музика, 19.15 Німецькі танки, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Концерт ск-дур Бетовена на форт. і орх., 18.00 Мельодія, ритм, **Лайпціг** (382,2) 15.00 Пісні, Зайпт барит., **Мінхен** (405,4) 11.00 Легка музика, 15.05 Солістя, 19.20 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 13.00 Цит. музика, 16.30 Сальонова музика, 19.20 Популярні мельодії в супр. цит. орхестри, 22.10 Орх. концерт, **Мілляно** (368.6) 12.20 Камер. музика. 18.00 Хор. 21.45 „Джіранделе" оп. Кальпінія, **Рим** (420,8) 18.00 „Смерть Франи" драм. легенда Люд. Рокки „І Компанячі" оп. Річітелія.

МЕБЛІ вспяних кімнат дешево і солідні можна дістати у Вир.бні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 5-30

Львівське радіо.

Субота, 30. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 12.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий дневник, 12.15 Огляд видань, 12.25 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Сонати в гр. пл., 15.00 „Графиня коса на камінь" англійська гумореска Джекобса в перекл., 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Для дітей: „Діялося це 29. травня", авд. на осн. Еріка Кестнера, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Солісти: Фортепіяни, скр., 17.40 Говоримо про провінцію: „Картель стріх", 17.15 Львів колись і сьогодні, 18.30 Сільва рерум, 18.55 „Манон Леско" оп. Пучіні в гр. пл., 19.10 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуалі на гутірня, 20.00 Концерт камер. орх., 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.40 Розривковий концерт, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Неділя, 31. травня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 9.00 Танок в опері в гр. пл., 10.00 Після богослужень концерт мішаних і муж. хорів, дуга орх.; 11.57 Театральний огляд, 12.15 Музичний поранок, орх., солістя; у перерві ок. год. 13.15 „Фатальна стріча" Пос. Конрада, 14.30 Веселі гуральські оповідання, 14.40 Попурі з „Веселої вдови" Легара, гр. пл., 14.45 Три жнива за два роки, 15.00 Легкі пісоньки з гр. пант, 15.15 Рекламовий концерт 15.30 Легка музика з гр. пл., 16.30 Репортаж із життя (спортовий), 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уяви: „Вакації в Ногант", 18.30 Концерт орх. сліз, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній дневник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Концерт, 22.00, 22.05, 22.06 Спортові вістки, 22.20 Танкова музика орх., 23.30 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·13 — 89.70. Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.19 — 171.35, Фльорени голяндські 360.07 — 358.35, Фунти анга. 26.60 — 26.44, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60 — 19.20, Корони данські 118.74 — 117.75, Корони норв. 133.35 — 133.35, Корони шведські 137.15—136.15, Ліри італ. 35.00 — 33.00, Марки фінл. 11.72 — 11.50, Марки нім. 137 — 134, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. дрібні 136—131.

Акції.

Банк Польський 104, Лільпоп 12.90, 12,65, 12.75, Старахович 34.75, 34.50, 34.65.

Папери.

3-прц. інвест. ем. 68.00, серії 742, ем. 69, серії 74, 5 конверсійна 53 75.

Львів, 29. V.

Заставні листи: 4½% дол. І. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4½% Зм. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зод. Б. Г. 41.50—43.50, 4½% Ком. 51.50.

Іпреміяки: Долярівки 49—51.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 29-го травня ц. р. кооперативи платять за львівські

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового виключно з боч. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 п. яєць	2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на молоко вдержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 29. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 живої ваги птиці, льоко подвірп птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Вільченського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає повних доставців.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

Для провідниць Дитячих Садків відбудеться інструкторський курс в Тернополі в днях від 4.—20. червня ц. р. за оплатою 5 зол. загори. Зголошення зі свідоцтвами приймає Пов. Союз Кружків Р. Ш. в Тернополі, вул. Міцкевича ч. 9. 2194

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ХЛОПЦЯ від літ 14—16 з доброго дому прийме Дрогерія Личаківська 32. 2190

ДІВЧИНИ до науки ТРИКОТАРСТВА шукає Трикотарня, Пілсудського 27. 2169

ЛІТНИЩА

ВІД 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Ямнім коло Яремчі в домі Осипи Лепьової над Прутом біля залізничної стації до винайму сонячня кімнати з ціододнім або частинним утриманням. Ближчі інформації у власительки 2195 1—5

РІЖНІ

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знаменит. з гарантією дешево продає Ганак, Пекарського 21. 2130 7—10

ОГОЛОШЕННЯ.

=ПІТ=

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" пробний пакет 50 гр

Перфумерія

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 2188 2-75

За редакцію відповідає Олександер Костин. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 120 (14.369). Львів, неділя 31. травня 1936. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ліквідація страйку

У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 30. 5. Авас. Нині рано робітники залишили фабрики, що їх окупували, а у вівторок вернуться до праці. Ніяких інцидентів не було. В Марсель дійшло до порозуміння і фабрики рушили від рана.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В ТУЛЮЗІ.

ПАРИЖ, 30. 5. ПАТ. В Тулюзі дійшло до порозуміння зі страйкарами — вчора металеві фабрики рушили.

У ФРАНЦІЇ СТРАЙКУВАЛО 40.000 РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 30. 5. ПАТ. Комунікат металюргічних підприємців стверджує, що у найбільших фабриках страйкує 40.000 робітників.

В Марсель металюргічні робітники покинули працю та заняли фабрику, домагаючися, щоб знову прийняли до праці трьох їхніх видалених товаришів.

КРОВАВИЙ СТРАЙК В ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 30. 5. ПАТ. Не зважаючи на порозуміння в будівельному промислі, частина страйкарів вернулася до праці. У сутичці в Земліні жандарми убили та ранили кількох страйкарів.

БІЛГОРОД, 30. 5. ПАТ. Поліція намагалася розігнати 1500 страйкарів, які обкидали поліцію камінням. Убитий один робітник, ранених з'ох поліцаїв та б'ох робітників.

Галицька Каса Ощадности
у Львові
видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.
ВКЛАДКИ
ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.
ФОНД 6/45
резервовий понад 4,000.000 золотих.

Бої в Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. У гористій частині краю арабські партизани безнастанно нападають на британські стежі. М. ін. сильний арабський відділ завтакував військову стежу під Расселяйн; дійшло до перестрілки скорострілами.

Повстанці мають великі припаси зброї та муніції і невідомо, де їх переховують. У повстанчому русі беруть участь: „Союз арабської молоді", „Ліга Сина Магомеда" та пластуни.

ПАЛЕСТИНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗНОВУ ВБИРАЄ ШОЛОМИ.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. Після дводенної перерви поліція знову мусіла вчора взяти сталеві шоломи. Розрухи почалися знову, в кількох місцях кинули бомби.

БОМБИ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. Минулої ночі вибухла бомба в поліційному комісаріяті у Гайфі, а також кілька бомб в околиці Сен Жан д'Аар.

Італія не візьме участи у сесії

РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ.

РИМ, 30. 5. ПАТ. Як інформує мініство преси та пропаганди, італ. уряд не вишле своєї делегації на найближчу сесію Ради Ліги.

ІТАЛІЙСЬКА РАДА МІНІСТРІВ.

РИМ, 30. 5. Райтер. Нині рано зібралася рада міністрів під проводом Мусоліні.

5.000 ІТАЛ. КОЛЬОНІСТІВ ДО АБІСИНІЇ.

РИМ, 30. 5. Стефані. Понад 5.000 добровольців з 4-ох легіонів чорних сорочок заявило, що хотять разом з родинами поселитися в Абісинії.

ЧОЛОБИТНЯ АБІСИНСЬКИХ КАЦИКІВ.

ГАРРАР, 30. 5. Стефані. Султан племени Гері-Гарад, Алі та б'ох інших вождів з 1000 воїнами зложило чолобитню італ. владі з Джіджіга.

ТОРГОВЛЯ БУДІВЕЛЬНИМИ ПЛОЩАМИ ЗАБОРОНЕНА.

АДІС АБЕБА, 30. 5. ПАТ. Генерал губернатор заборонив транзакції будівельними площами в Адіс Абебі, щоб запобігти спекуляції та запевнити правильну розбудову міста

ЗАБОРОНА ВИВОЗУ ЦІННИХ МЕТАЛІВ.

АДІС АБЕБА, 30. 5. ПАТ. Італ. влада заборонила вивозити талєри та інші дорогоцінні метали.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ НА ГРЕЦЬКИХ ВОДАХ.

АТЕНИ, 30. 5. ПАТ. Урядово потверджують вістку, що в околиці Крети появився помічний корабель італ. фльоти, щоб перевезти поміри гимбини.

Знову революція в Парагваю?

БУЕНОС АЙРЕС, 30. 5. ПАТ. У Парагваю *вибухли заворушення, спрямовані проти уряду полк. Франко* (якого видвигнула недавна революція). Військо та цивільне населення домагається повороту прогнаного губернатора ген. Естігарібії.

БУЕНОС АЙРЕС, 30. 5. ПАТ. Збунтовані військова під командою ген. Естігарібії машерують на столицю, правдоподібно окружили частину урядових військ.

АСУНЦІОН, 30. 5. ПАТ. Парагвайський уряд запевнює, що в *краю панує повний спокій.*

Америка хоче 4.000 воєнних літаків.

ВАШИНГТОН, 30. 5. ПАТ. Палата послів поставила внесок піднести скількість воєнних літаків до 4.000. Військова комісія предложила на пленум сенату проект піднести стан воен. літаків з 1.800 на 2.320.

БУДЖЕТ МАРИНАРКИ.

ВАШИНГТОН, 30. 5. ПАТ. На основі порозуміння обі законодатні палати приняли висоту буджету мін-ва маринарки на 526.000.000 долярів.

Посилайте передплату!

Д-р Маркіян Дзерович
вріхав
як щорічно до
ШАВНИЦІ
„Швайцарка Горішня".

Центральний Кооперативний Банк
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,
вул. Третого Мая 15.
приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу

Грошей до скрині не ховайте, але на книжечку пересилайте до
„Народної Торговлі"
Ринок 36. у Львові.
Там їх злодій ні вогонь не забере — ще й процент Вам наросте! 8185 1-3

Поклін могилам.

Львів, 31. травня 1936.

Прегарний звичай! Такий звичай, який переживає світові катаклізми і втримується силою своєї благородности. Один із таких звичаїв, які виховують націю, рік-у-рік пригадуючи їй, що не можна бути нацією, коли нема пієтизму до своєї буваличини і її будівничих. Прегарний звичай, який закріплює національну традицію у найкультурнішій формі: відданістю масової пошани народу тіням погибших за рідний край і тіням заслужених для рідного краю.

Рік-річно вся українська громада міста Львова і всі громади в краю походом із процесіями своїх парохій ідуть на Зелені Свята на свої цвинтарі, щоб узяти участь у поминках на могилах героїв і чільних діячів. Ще недавні роки, коли порядок того традиційного свята був у Львові іншим, кращим, більш величавим. Тоді істнував тільки один похід, який мав теж право йти центральними вулицями міста і бути маніфестацією вірности українського громадянства ідеям, з якими по нім звязані імена полеглих. На превеликий жаль, дехто таки зпоміж самих нас не бере, як слід, чистоти того церковно-національного свята. Приходило до жалюгідних інцидентів, яких наслідки відбились болюче на дальшому вигляді свята. Відпали церкові відки, треба було погодитись на іншу трасу походів, треба було обмежитись до скромніших вилазів своїх почувань. А проте само свято залишилось безмінне, ідея свята осталась та сама, те саме його значіння, та сама виховна мета, — той сам пієтизм до каменярів, що впали на шляху.

У Зелені Свята, яких символом є зелень, що її дає життя, його розвиток і квітучий стан, — саме у те свято життя жне; віддають поклін мертвим. І між живими і мертвими у тиші цвинтарів, що потопають у зелені і квітах, навязується нитка

якої ніколи ніщо не вспіло порвати. Бо який нитка сильніша від віри в ідеї, що її не переможе ніяка смерть?! Яка нитка сильніша від почування національної спільноти, від свідомости нерозривного звязку між тим, що було і тим, що є та що буде?! І тому в Зелені Свята у гармонійній околиці маємо радість життя і смуток смерти. Але й той смуток не є звичайний, пригноблюючий, ослаблюючий енергію. Навпаки: наші вірних вертаються із цвинтарів до дому підбадьорені на дусі, як люди, що втомлені зачерпнули води з цілющого джерела.

Прегарний звичай: віддавати поклін тим, що за життя трудились і життя віддали для ідеї. Прегарний звичай: у дні найбільшої життєвої радости кілька хвилин присвятити померлим. Прегарний звичай — і треба його зберігати та втримувати, як одну з наших найбільших цінностей

СУКНА
РУДОЛЬФ СВІТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЄР
Львів, Баторія 20. — готель Саський.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІЯЛІВ МУЖЕСЬКИХ.
Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

З українського життя
у Празі.

Прага, травень 1936.

УКРАЇНСЬКА АВДИЦІЯ У ПРАСЬКОМУ РАДІО.

В неділю 17. ц. м. від годин 20.10. до 21-ої вислало празьке радіо авдицію, присвячену памяти Т. Шевченка з нагоди 75-тих роковин його смерти. В її програму входили: слово про Шевченка д-ра І. Горака, професора славянських літератур у Карловому університеті в Празі, деклямації п-і Р. Юбертінової: „Сон", виривок з „Катерини" і виривок з „Наймички"; деклямації п. Зальцера: з „Івана Підкови" та з „Тарасової ночі" (деклямовано в чеському перекладі) та виступ Українського Хору під диригентурою п. І. Ступки. Хор відспівав одну народню пісню, Шевченко—Ступка: „Думи мої", Самійленко—Ступка: „В пісках" і „Заповіт", яким ціли авдиція завінчилася.

ДІТИ З ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ У ПРАЗІ.

Вже від ранньої весни аж до самих ферій кожного дня можна бачити на вулицях Праги менші чи більші гурти шкільної дітвори. Це шкільні прогулки з усіх усюдів Чехословаччини. Цього року цих прогульок особливо багато, але була між ними одна, що звернула на себе особливу увагу: це прогулька народньої школи з Лугу на Підкарпатській Руси.

Луг, невеличка оселя (коло 400 мешканців) недалеко Ужоку, це одно із найбідніших сіл карпатської Верховини. В селі є двокласова школа з українською мовою навчання, її управителем є від двох років наш земляк п. Вол. Кричковський. І саме під його проводом приїхало до Праги 48 дітей лужанської школи. Прогулька задержалася в Празі чотири дні і за цей короткий час лужанські школярики полонили серця всіх, хто їх бачив, особливож хто їх чув. А лужанські діти дали себе в Празі неабиял чути! Не веселим дитячим гамором, бо правду сказати: вони якісь аж надто спокійні й поважні, але своїм співом, своїми деклямаціями, своїми ритмічними вправами і своїми танцями. З лужанськими дітьми приїхали до Праги не звичайні шкільні діти, а таки справжні артисти. Мали ми нагоду про це переконатися з їхніх двох публичних концертів і з їхнього виступу у празькому радіо. Те, що ми чули на обох цих концертах і в радієвій авдиції, переходить вже межі звичайних виступів шкільних дитячих хорів та входить у сферу справжнього мистецтва. У виконанні кожної пісні, чи це були твори Лисенка, Стеценка, Ф. Колесси, чи народні пісні в укладі самого диригента, чи в чеських пісні Сметани Малята, Айза чи Коваліпки, ми мусіли подивляти чудовий, повний звук хору, чистоту інтонації, велику віспіваність та прекрасну інтерпретацію. Подивляли ми теж доцільний підбір пісень. Те саме треба сказати і про деклямації. Діти деклямували Шевченка, Руданського, Грещука-Донського, Підгірянку й ін. Бачили ми теж чудові здраматизовані обривки. А як вони гарцювали свої рідні сільські танці, і то при звуках своєї таки дитячої сільської музики! Мало того, вони привезли ще зі собою і мистецькі вироби своїх дитячих рученят: вишивки та вироби з дерева. І тому не диво, що кожний хто все те бачив і чув, мусів бути захоплений. Один лише закид мусимо зробити цілій тій прогульці і то на адресу її провідника, п. Кричковського. Мусимо закинути йому його надто велику скромність і через те брак ширшої реклями, бо те, що він за ті два роки своєї праці зробив у Лузі і то серед таких умовин — таковшня школа навіть не має свого власного будинку і приміщується в старій, спорохнявілій винайнятій хаті, а він сам мешкає аж у сусідньому селі! — дає йому повне моральне оправдання і право таки голосно закричати, щоб звернути увагу всіх на те, чого можна досягти навіть у найтяжчих умовинах, коли працюється з запалом, посвятою й любов'ю. Тоді не страшні і перешкоди, що їх кидають з усіх усюдів. А для Праги прогулька лужанської школи має ще й те велике означіння, що вона наглядно показала ту різницю, яка є між усім тим штучним, неприродним і чужим, у роді „Ах, ви сени, мої сени" та різних інших „дельфінів краваток", що їх досі привозили з Підкарпатської Руси до Праги дитячі прогульки і тим, що природне, свіже і дійсно гарне, бо ріднє. Гадаємо, що над цим повинні як слід призадуматись не лише там, в Ужгороді, але й тут, у Празі, всі ті, кому справді лежить на серці всебічне двигнення Підкарпатської Руси та її майбутнє.

СВЯТО В 10-і РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ.

Дня 25. ц. м. заходом міжорганізаційного комітету відбулося святкування 10-тих роковин смерти Головного Отамана Симона Петлюри. Свято складалося з двох частин: з панахиди у православній церкві і з жалібної академії. Співав панахиду в українській мові мішаний хор. Почесну сторожу держали українські соколи. Цього самого дня вечором у великій салі Народнього Дому на Виноградах відбулася жалібна академія. На програму академії склалися промови ген. Омелянович-Павленка, проф. Словінського й інж. Проходи, спомини п-і Филипповичової та деклямація п-ни Манжулівної. І в панахиді і в академії взяло участь багато українських громадян різних партійних та політичних угрупувань та представники білорусинів і грузинів.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. ВИК ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см. Тел. 252-54.

УКРАЇНСЬКІ ЗЇЗДИ У ПРАЗІ

На Зелені Свята, в днях 31. травня і 1. червня, відбудуться у Празі два українські зїзди: зїзд Українського Всепрофесійного Робітничого Союзу в ЧСР і зїзд Центрального Союзу Українських Організацій в ЧСР.

СВЯТКУВАННЯ 20-ТИХ РОКОВИН СМЕРТИ ІВАНА ФРАНКА.

Українське товариство „Єдність" у Празі і Т-во українських інжинірів у ЧСР влаштовують у понеділок 31. травня ц. р. святочну академію в 20-ті роковини смерти Івана Франка з такою програмою: 1) Вступне слово — доц. Доманицький; 2) „Франко і ми" — реферат ректора проф. Білецького; 3) Пролог до „Мойсея" — деклямація п. Москалюка; 4) Смерть і похорони І. Франка — спомини доц. д-ра Дольницького.

М—к.

о. О. ПРИСТАЙ. 33

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Пішов я до міського сквайра. Привітався з ним в його канцелярії і став випитуватися, в чім річ, хто й защо дав мене арештувати. Карнегійський сквайр був зі мною добре знайомий, але перед законом ми обидва мусіли придержуватися законних правил.

„Містер Брайн заскаржив тебе за те, що ти побив його доньку", — заявив мені сквайр.

„Та я ніякого Брайна не знаю!" — відповів я з правдивим здивуванням.

Сквайр почав описувати мені того „добродійного" містра і звязувати цілу справу. З великим трудом я догадався, що це мабуть іде тут про батька тієї чорненької мурянки.

Допит мав відбутися на другий день в 7. год. вечором. Я повинен був привести двох свідків, що доказали б, що я нічим не провинився перед законом. Одного я мав — дяка. Бракував мені ще другий. Та сквайр порадив, що можу взяти собі на свідків двоє або троє старших дітей. А вони, як довідалися від мене в школі, яка напасть зустрінула мене, гукнули „шейм!"[a]) Брайнові й одноголосно заявили, що всі підуть свідчити мені.

В Америці діти самопевні і всюди мають доступ. Вони справді всі, як один, явились у сквайра й заповнили його канцелярію. Прийшов також мій позивник, містер Брайн. Підчас допиту діти обдаровували його компліментами. Кричали: „Ю крук! Ю свіндлер! Ю бед мен!"[b]) і т. д. Згідно з правдою потвердили, що я навіть не діткнувся малої мурянки, тільки упімнув її. Мурин іще не піддавався і постійно доказував, що я її побив, а водночас вимагав від мене тисячу долярів винагороди для його дочки за біль... Однак йому не вдалося цього нічим доказати. Він мусів ще заплатити судові кошти. В додатку шкільні діти „з парадою" випровадили його з канцелярії на вулицю, де окликами і свистом зробили йому неприємну демонстрацію. Засоромлений і схвильований мурин, попікшись на своїх хитрих замірах, хутко зник у темній вулиці.

[a]) Sham = сором, ганьба.

[b]) You crook, you swindler, you bad man = ви циган, ви обманець, ви дуже погана людина.

17. УБАНГІ — КАЧАЧІ КЛЮВИ.

Коли хочеш цивілізувати людину, починай від її прабабки.
Віктор Гюго.

Описуючи мурянів, згадаю ще бодай мимохіть про їх рідке плем'я убангі знад озера Чад, що жили в Америці тільки деякий час. Їх бачив я в Гартфорді в 1930. році. З Африки спровадив їх подорожній і вчений дослідник, француз д-р Евген Бергоніє, а згодом показував їх американцям в цирку Барнум і Бейлей; там вони „виступали" два роки.

Група убангів складалася з чотирьох чоловіків і вісім жінок. Кожна жінка була замужня, тільки ніхто не знав і не міг довідатися, кому котра з них належала. Між ними існував подружий комунізм. Убанги визначалися своїми качачими клювами, що їх самі були виплекали собі. Почавши від четвертого аж до двацятого року життя, вони постійно видовжували собі губи при помочі щораз більших кусників дерева. Врешті від вічного видовжування розростались їх губи до неймовірної величини: долішня була приблизно 20 цм. довга, горішня половину менша від першої. Підчас розмови обидві губи вдаряли до себе, а при тім виходив голос вовсім подібний до качачого кавкання.

Ці мурини робили своїм виглядом відразливе враження, одначе для американців були цікавим видовищем. Цирк добре заробляв на них, хоч мав з ними великі турботи. Особливо їх чорний начальник і в одній особі чародій М' Булонгве дався взнаки всім, що мали з ним щонебудь до діла. Він був пан життя і смерти своїх підданих, що з жахом вірили в непереможну силу його чародійства. Сам він не мав качачого клюва, зате був злобний і не лякався і злочину, коли хотів щось перевести. Посередником і перекладчиком між мурянами Убангій д-ром Бергоніє, що не володів докладно їх мовою, був малий, увесь чорношкірий сенегалець Гамада. Цей вірний слуга д-ра Бергоніє остерігав його перед чарівником М' Булонгве, як довідався, що і він має поїхати до Америки, щоб бути провідником своїх земляків. Смертельно боявся його. Однак д-р Бергоніє потішав Гамаду, щоб не журився: мовляв, чари ще нікого не вбили. Не знав він, що М' Булонгве послуговується теж злочинними засобами у своїх „чарах".

(Далі буде).

АРГЕНТИНА ДОМАГАЄТЬСЯ НАДЗВИЧАЙНИХ ЗБОРІВ ЛІГИ НАЦІЙ.

БУЕНОС АЙРЕС, 30. 5. ПАТ. Аргентинський уряд домагається від ген. секретаріяту Ліги Націй скликати надзвичайні збори Ліги у червні, рівночасно з сесією Ради або негайно після неї. На денний порядок мають прийти справа санкцій, анексії Абісинії та реформи пакту Ліги.

НЕГУС В ГІБРАЛЬТАРІ.

ГІБРАЛЬТАР, 30. 5. ПАТ. Після снідання у губернатора Гібральтару негус відїхав до свого готелю; опісля вийшов з родиною на балькон та дякував юрбі за овацію.

ДБАЙ ПРО КРАСУ НЕ ЛИШЕ ЛИЦЯ, АЛЕ **Цілого тіла...**

Щоб бути дійсно привабною мусиш дбати про красу цілого тіла... Не лише лице, але й руки, рамена, плечі, повинні бути незвичайно делікатні і гарні. Отже йди в слід гарних жінок цілого світа. Використай їх тайну краси: мило Пальмолів до купелі і для цери! Це славне мило краси виробляють з тайної суміші овочевих олійків пальмових і оливкових. Богата, оксамитна піна мила Пальмолів виделікатнює Твою шкіру і докладно очищує пори від бруду. Отже щоб бути гарною „від стіп до голови", вживай мила Пальмолів для Твоєї цери і до купелі. Переконайся сама, чому мило Пальмолів є улюбленим милом у Польщі, як також у 78 інших краях.

Цілий світ подивляє гу „дівочу церу Пальмолів".

За душі поляглих героїв...

У суботу 31. травня ц. р. в архикатедральній церкві св. Юра відбулась рано архиєрейська Служба Божа, яку відправив Преосв. епископ д-р Іван Бучко в асисті численного духовенства. Після богослуження владика відправив панахиду за душі поляглих борців.

Перед царськими воротами сидів колишній нач. команденг УГА ген. М. Тарнавський у численному гурті б. старшин. Присутні були теж члени колишнього уряду ЗУНР, представники УПР і репрезентанти найповажніших установ та організацій. У церкві панував зразковий порядок.

Краса народнього мистецтва.

З приводу вистави вишивок у Національному Музеї

Знання і розуміння простонародньої пісні і словесности куди більше поширене між освіченими шарами українського громадянства, як знання людового мистецтва, куди входять вишивки, писанки, ткацькі й гончарські вироби та різьблені в дереві оздоби. Ця ділянка української культури далеко нерозроблена; мабуть на чеї прийде згодом черга. Пригадатиб тільки, що перед Метлинським, Максимовичем та Потебнею, що виявили вартість і велич простонародньої словесности збірного генія України, ціла глибина переживань замкнених у піснях, думах, приказках, приповідках та переказах — просто не займала освіченої тодішньої суспільности. Характеристичне те, що зацікавлення кріпшає саме в моменті завмирання і занепаду простонародньої творчости. Наукові томи приготовляються в друкарнях тоді, як жива струя даної творчости, що дала почин до цих томів, переводиться, знемагає... Бо ясно, що підсливши загальну українську культуру — ціла усна словесність за ріжними впливами, головнож під впливом зросту урбанізаційного процесу нашої доби, перестає бути для маси тим, чим була давніше: могутнім відрухом на життєві прояви, в чому й лежала її сила. Сьогодні — треба це з жалем ствердити — устна словесність саме в середовищі, в якому повставала століттями держиться остінками, в найкращому випадку для форми, для традиції або з патріотичної спонуки.

Цим-же шляхом іде і вся простонародня творчість. Різьби в дереві Шкрибляків і Мегединюка, чи гончарство Бахмінського, на жаль, не знаходять собі переємників, що перевищили б чи достойно стануливб поруч майстрів, не вважаючи на фахових учителів, школи і збільшене зацікавлення загалу в цьому напрямку.

„Галерії, музеї, бібліотеки — це гроби для мистецтва" — говорив з початком нашого століття Марінетті — і воно слушне в тому змислі, що спинити в ході історичний процес неможливо. Шож залишається? Те, що є не тільки можливе, а й вказане: перебрати культурне добро та зробити з пребагатим матеріялом народнього надбання те, що зробили дослідники устної словесности.

Вистава мистецьких творів, виконаних на ткацькому верстаті або голкою, уладжена саме в Національному Музею, є й одним з етапів такої праці.

Не треба хіба й зазначувати, що виставлені речі далеко не обіймають усього матеріялу. Вони не обіймають навіть того, що має тепер сам Національний Музей, бо всього добра — 5.000 вишивок — не можна було розмістити. Не заступають вони теж всіх ділянок у рівній мірі. Вистава має на меті подати глядачеві частину великого культурного дорібку нашого села і то головно галицького села.

Виходячи із думки, що через контрастування глядачеві може найкраще і сприйняти своєрідну красу, впорядники поруч наших виробів дають аналогічні чужі. І так на виставі знайшлися вишивки-мережки й килими, які має Національний Музей з Боснії, Великоросії, Білоруси, Кавказу й Туреччини.

Недоцільно було би детально переводити на цьому місці аналізу кожного взору зокрема, як теж зайве було би розводитися над орнаментом взагалі. Генеза кожного поодинокого взору і його варіяції — це складна справа майбутніх дослідів. Загально можна тут підкреслити, що на мистецькі прояви того роду треба глядіти як на вислів стилю в його розгалуженнях. Кожний поодинокий мотив у килимах, де оперують великими площинами, це поодинока нотка, яка, порівняна з іншими, складається на такий то акорд, як у другому на — відмінний. Вишивки куди меншого розміру виявляють зрозуміло скромніші засоби при площинному групуванні форм і красок, тимто й вигляд їх наче шкіц накиненої імпровізації. При тім треба тямити, що красу і вартість річей, про які мова, не міримо кількістю ниток, ужитих на їх виконання, або назвою способу шитва, а єдино ефектом, який викликує їх уклад. Кожний нововведений колір чи відтінок мусить бути оправданий збільшеним відповідно загальним ефектом так, як у малярстві. Ці предмети, подібно як образ, промовляють до глядача площинним угрупуванням форм, рисунку і колірів, тож менше важно знати при їх розгляді, чи виконано їх нитками дорожчими, чи дешевшими, чи виведено взір на вишивці хрестиками, гладдю, чи низиною. Головне сам взір-орнамент і враження, яке викликує структура орнаменту, його ритмічність, яскраві чи з розмислом приглушені колірові „панські" барвні тони орхестрації.

Устний хіба зверне увагу на старі харківські та київські килими в долішній великій салі з їх сірявими, вишуканими, наче полиняліми рослинними орнаментами. До речі кажучи, Придніпрянщина взагалі любується в рослинній орнаментиці, немов у протиставленню до Галичини, де переважає геометричний уклад. Та чи це буде „панський" килим, чи простонародній з типовим вазоном із квітами, чи зі стилізованим деревом з галуззям — вони на території за Збручем виросли під впливом схрещень східних мотивів і добрих барокових якслід перетравлених запозичень. Зате в Галичині на вспкі орнаментаційно-рослинні „ухили" треба глядіти обережно, бо вони є часто копіями тандитної картини з рожами. Це саме і є основною хибою, бо взір має бути подуманий і виконаний не фарбами й пензлем, тільки голкою і ниткою. Не згадуємо вже про тандитність першовзору — карточки. Таким суміжної вартости „культурним" надбанням нашого села є деякі рослинні взори Жидачівщини, тоді як найвище

100,000 — зол.

на ч. 112077

10.000 — зол.

на ч. 186117

2.500 зол. на ч. 19987	2.500 зол. на ч. 18[illegible]
2.500 зол. на ч. 81702	2.500 зол. на ч. 96506
2.500 зол. на ч. 112063	2.500 зол. на ч. 128543
2.500 зол. на ч. 178524	2.500 зол. на ч. 186170

8 виграних по 1.000 зол. на чч.:

56434	128566
68547	139615
68553	177664
79994	186127

а також багато виграних нижче 1.000 зол. впало в 35-ій Льотерії на льоси куплені в відомій зі щастя колектурі

„Р У Н О" Равіч і Ска

ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 4.

Спішіть купити наші щасливі льоси І-ої кляси, бо льос з Руна — то запо рука багатства і добробуту

МАГАЗИН КОРСЕТІВ
„ФЕМІНА"
тепер Пекарська 1.
поручає найновіші моделі корсетів та
ЖІНОЧОГО БІЛЛЯ. 2156 1-3

поставлений в них з його мозаїковими квітами — дійсно прегарний.

Відступи від традиції у колірах ще частіші. Треба собі пояснити їх ріжними постороннімі обставинами, як зіпсованим смаком вишивальки, чи просто неможливістю дістати потрібний відтінок нитки. Назагал наша традиційна вишивка в Галичині — це проста, ясна, поважна у своїй безпретенсійності будова, як ось у рямці з Прогобиччини, чи з Підкарпаття, чи врешті ріжноманітніша з Бучача, або багатша й розкішніша з Городенщини (І. саля). Незвичайно вдячною є контрастна розв'язка на площі у вишивці в правому розі салі з Товмача (на горі). Нещодавно вдалі віддати Прогобиччині першенство щодо стилевости і клясичности.

Килими Придніпрянщини — це велике багатство благородних зіставлень рослинного орнаменту в техніці, не надто і просто, як у Галичині, але хвилясті площі з вилинялими красками, або і з свідомо приглушеними в сірі спокійні гами. Такий самий рослинний характер мають червоним вишиті рушники (середня сала). Тут знову на стінах повно вишивок і кінців переміток, з яких за очі хапають розкішні вироби Покуття, Буковини, Поділля і Ярославщини. Особливо тонкі і вибагливі зіставлення виявляють косівські вишивки з Рожна, а село Устя славне на Покутті своїми кінцями переміток. Хоч би вказати на цю вибагливу гаму колорів при вишивці з Рожна Великого (на долі), де вдатним тіньованням виходить взір так пластично, немов плоскоріз, збож обік неї на „мальованку" з великим декоративним смаком виконану вишивку долішню і горішню. Поважні, наче церковні ризи, в сіросрібній гамі переміток з Устя контрастують з живими колорами Буковини. Зате Борщів кохається в насичених темних тонаціях.

Заступлена великим числом вишивок Бережанщина дає хрестикові вироби з вельми ріжноманітним узором. Певно, що вишивалка деколи відбігає не конче щасливо від традиційного рисунку й коліру, „поправляючи" їх на свій лад. Але треба признати, що в еволюційнім тисячлітнім розвоєвім процесі вишивання — якщо була би можливість прослідити етапи якогось мотиву, стверджено би, що саме чимало з найновіших варіянтів випало якнайкорисніше. Коли вже мова про старовину, то з порівняння зразу видно, що вишивки з Городка носять пятно століттями виполірованих розв'язок оздоби на білому полотні сорочки. Зате в другій салі серед вишивок з Черча перед і комірець сорочки виявляє довільну і невдатну інтерпретацію мотиву. В тій самій салі стрічаємо теж „китицю зож" з карточки (Підгайці), та мало що відбігають від цієї китиці вишивки з Черча.

На першому поверсі маємо гарні східні килими, з яких килими з Кавказу і Боснії відзначаються типово поважним і багатим в інвенції мотивів та строю характером, таким характеристичним для східних тканин. Відбіг від цього характеру боснійський, дуже симпатичний, не великий яскравий у колірах килимок, легкий мов шаль.

Вишивки з Поділля — здебільша виведені одним кольором — роблять враження деворитів. Це чистий стиль без домішок зі сильною ритмікою, де поодинокі елементи сплетені в цілість послідовно привабливу, інтимну і спокійну. Ось такий натиканий густий взір зі зірок, кожна в білім маленькім обрамленні — аж проситься, щоб ужити його як димку. Другі скромніші — поясового укладу на „дуди" до рукавів, то знову ніжні мережки сірі і комбіновані з кольоровою виткою, вироблені працьовитою рукою, якій додавала охоти насолода самим узором. Тут є також збірка жіночих чіпців (з них три ліворуч дуже гарні) і в гебльотах буковинські сорочки з типовими вишивками по всьому рукаві. Вони вже дещо відбігають характером орнаменту від галицьких.

Одначе ще більшу ріжницю бачимо в другій салі, де поміщені вишивки з Боснії. Поставлені там манекіни показують інший рід розуміння оздоби сорочки взагалі, а в мотивах слідні сяйвом турецькі впливи. Найбільш схожі на галицькі такі, що виведені чорною виткою і нагадують подільські „деворитові". Назагал треба ствердити в них, як і в тканинах, повну стилеву відсть обік деякого „horror vacui", який вивчили дещо в турків.

Великоруська вражає своїм стилем відважним, майже стримано поважним. З цими вишивками автор знайомиться ще вперше і мусить признати, що це дуже благородні речі з підібраними вишуканими тонами і тонким відчуттям площинних вартостей. Кожна вишивка, мережка чи комбінована робота — це завершений твір, сказатиб, зроблений на замовлення в якогось дуже досвідного мистця-декоратора, що на холодно розрахував площі, коліри і загальний ефект, знімши які заставки з церковних богослужебних книг і при тому ввесь російський етнографічний матеріял. Чи не виглядає як „воздушок" така робота, як № 384, 385, а як справа на евангеліє № 386, чи як заставка № 380, бо з мережками стрічалися ми вже в ріжних публікаціях. Цікава таки мордовська збірка. Небагата числом — виглядає якби окремий світ. Переважають темні багрові площі, в які врізується витканий простий мотив, що трошки нагадує старі коптійські роботи.

Виставу вишивок у Національному Музеї слід уважати за вкрай відрадне і повчальне. Будь побажані дальші того роду вистави. Подивитися на неї може й маляр, що знайде тут чимало спонук для інвенції всяких декоративних мотивів — тільки зрозуміло, не треба брати їх живцем. Дуже багато можуть скористати з цих робіт ті, що проектують фельони, емалії на книги і графічні оздоби, не згадуючи вже про вихіснування мотивів у жіночих роботах усякого роду. Вкінці з цим культурним добром нашого народу, на яке посягають неодні сусіди, повинен зазнайомитись усякий освічений українець бодай на те, щоб уміти визнатися тут чи за границею у своєму і чужому.

Микола Федюк.

22 особи вбиті в заворушеннях.

МАДРИД, 30. 5. ПАТ. Рільничі робітники в селі вдерлися до двора. Поліція арештувала 50-ох з них, а коли провадила їх, селяни заатакували ескорту. В бійці згинуло 22-ох селян та один поліцай.

БОМБИ У КАВАРНЯХ.

МАДРИД, 30. 5. ПАТ. До кількох кавярень кинули бомби, в одній смертельно ранили сина власника. На одному передмісті ранили 9 гостей у кавярні з револьверу. Поліція припинила діяльність анархістичного союзу кельнерів та арештувала його голову.

ВНУТРІШНЯ ПОЗИЧКА В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 30. 5. ПАТ. Кортези ухвалили 303-ома голосами проти 63-ох проект закону, що уповноважує держ. скарб позичити з еспанського банку 25.200.000 пезетів у золоті.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 3—25

ЛЕОН АНДОР.

Подружжя з любови.

I.

ЛИСТ Д-РА КАМЕРТОНА ДО ПРИЯТЕЛЯ.

Дорогий Вальтере!

Подаю тобі з приємністю до відому, що нарешті вдалось мені найти захист у тихій подружній пристані. Моя наречена це справжній янгол, якого Бог попросту прислав мені з неба. Попросту аж дивно, що я раніше з нею не зустрівся. Повір мені, дорогий друже, що за такою жінкою тужив я ціле життя. Вона не має великої музичної освіти, навіть нерадо розмовляє на музичні теми, але вона відчуває та переживає музику тілом і душею, тішиться, плаче і терпить при цьому. І душа це ще невикористана цілина для музики, яку щойно треба добути з глибини. Я сам займусь її освітою, постараюсь її зробити благородною, щоб вона була музикальною, чутливою дружиною.

Я, річ ясна, познайомився з нею на концерті. Я сидів на своєму звичайному місці і прислухувався у піднесому настрою музиці Бетовена, аж враз зовсім випадково звернув я увагу на свою сусідку. Була це гарна, молода блюндинка, дуже гарно збудована. Вона слухала музики зовсім удуховлена, на її обличчі видко було щирий біль, її очі заливались сльозами. Я ще ніколи не бачив, щоб так хтось живо реагував на музику.

Коли дівчина помітила, що я її придивляюся, засоромилась трохи і висушила скоро хустинкою сльози. Через те вона стала мені ще симпатичнішою.

Так ми обоє познайомились.

Я провів дівчину до хати і від того часу ми зустрічались майже щоденно. Не буду вдаватись у подробиці. Коли я остаточно переконався, що ми творимо ідеальну пару — я ніколи не бачив іще особи, щоб так побожно слухала мене, коли я говорив про музику! — я заручився з Елею. Наш шлюб за тиждень. Ми вже наняли собі маленьке помешкання, дуже гарне і я вже тішусь на сходини приятелів, які раз на тиждень прийдуть до нас на музику. Очевидячки буде це тільки добірна клясична музика. Джез і всяке інше модерне сміття виключене. Рахую теж на тебе напевне.

Цілую тебе твій

Карло.

II.

ЛИСТ ЕЛІ ДО ПРИЯТЕЛЬКИ.

Дорогенька Кітті!

Дякую тобі щиро за побажання! Так, остаточно і я тежі Що ти скажеш на це? Само собою, що з Фріцом усе скінчене. Не можуж на нього чекати вічно. І так я вже жертвувала для нього половину своєї молодости. Мій теперішній наречений др Камертон, професор музики, дуже приємний молодий мужчина, що мене попросту обожає. Я дістала якось вільну карту на Бетовенівський концерт і там ми познайомились дуже дивно, зовсім випадково.

Я мала на собі нові черевики, які купила того самого дня за 30 шилінгів у Врани. Той холерний купець вмовив у мене, що на ногі дуже добре лежать мені черевики на одно число менше і ввечір вони тиснули мене страшенне. Коли на естраді грали Бетовена я переходила страшні муки. Я ледве стримувалась від болю, вся викривилась, мало не плакала. Мені стало лекше аж тоді, коли я стягнула черевики і поставила їх під крісло. У тій самій хвилині мій сусід чомусь подивився на мене. Я страшно, розуміється, засоромилась і почервонїла аж по самі вуха, але він якось так дивно усміхнувся і сказав тихенько:

— Ви не потребуєте зовсім соромитись, прошу пані. І мені теж уже траплялось, що від музики сльози появлялись в моїх очах.

На перерві він підійшов до мене, а після концерту сказав, що мене відвезе до хати. Взяв авто і був такий тактовний, що за ввесь час, як ми їхали, ані разу не згадав про мої черевики.

За якийсь час ми заручились.

Карло, як я вже тобі сказала, прегарний хлопець. Має він тільки одну хибу — задурений у музиці! Він вічно і всюди говорить тільки про музику і це трошки нудне. Я вже відучу його від цього по шлюбі. За тиждень наш шлюб. Маю у проекті запрошувати до себе деяких знайомих і приятелів на „коктейлі". На ці вечорі приготую якнайкращі грамофонові платні до танцю, головно джез. Сподіваюсь, що ти теж прийдеш.

Цілую тебе міцно **Еля.**

Перекл. **а. б.**

Еміґраційні справи.

ЕМІҐРАЦІЯ САМІТНИХ ХЛІБОРОБІВ ДО ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ.

Польська влада припинила виїзд хліборобів на поселення до країв Південної Америки. У звязку з цим Еміґраційний Синдикат пояснює:

1) До родин хліборобів, що їдуть на поселення можуть бути долучені: а) повнолітні діти, б) родичі в) свекруха, г) свояки безженні, д) жонаті: брат, шурин з невеличкими рідними, е) Жонатий мужчина, що хоче виїхати без рідні як особа долучена до спорідненої рідні, мусить окласти належно умотивоване прохання з доказом забезпечення жінки й дітей та доказом, що вони матимуть засоби на пізніший виїзд, щоб долучитися до мужа і батька. Тоді лиш може справу розглянути прихильно еміграційний інспектор.

2) Нежонатий мужчина, що самітно еміґрує на поселення на рілі, дістане індивідуально дозвіл на виїзд лиш тоді, коли поза приписаною готівкою матиме докази (листи в конвертах і т. п.), що в даному еміґраційному краю має свояків або близьких другів, що можуть йому допомогти улаштися.

3) Жонатий мужчина, що хоче виїхати на поселення на рілі самітно без рідні, може дістати дозвіл на виїзд лиш тоді, оскільки поза приписаною готівкою, з умотивованим проханням предложить докази, що в даній еміґраційній країні має свояків, що йому допоможуть влаштуватися і докази, що полишена в краю рідня є обезпечена і матиме засоби на виїзд до батька й мужа, як прийдуть їм візовані.

Кожний може сам переконатись!

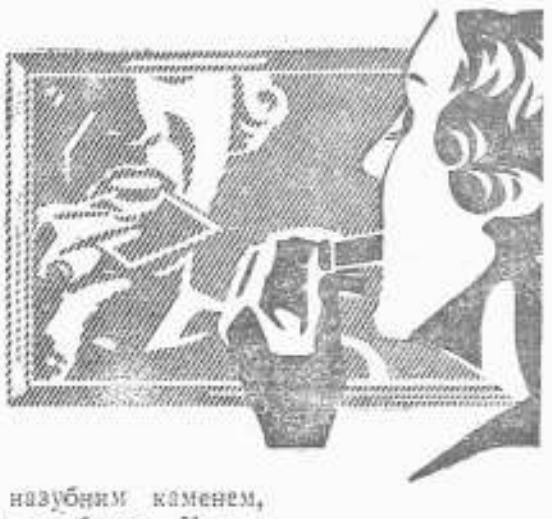

Досить при помочі дзеркальця оглянути внутрішню сторону зубів, а передовсім долішніх зубів. Навіть якщо нема ще на них назубного каменя, не треба гаяти з їх раціональним плеканням, бо лекше остерегтись перед назубним каменем, ніж його усунути, коли вже зробився. Кальодонт, як одинока у Польщі паста, що має Сульфорицинолеат, поборює найуспішніше назубний камінь і не дає йому творитись

Увага! Випробуйте новий еліксір Кальодонт, ощадний в ужитті, сконцентрований, з великими антисептичними прикметами. Великий флякон 3.— зол.

KALODONT Проти назубного каміння.

За розбудову самоуправної праці.

1-ий загальний зїзд радних і членів управ самоуправних орґанів львівського повіту.

Повітовий Народній Комітет УНДО львівського повіту скликав на день 29. травня ц. р. до Львова 1-ий загальний зїзд самоуправних діячів повіту. Запрошено на той зїзд усіх повітових, волосних і міських українських радних та делегатів громадських радних. На зїзд прибуло 145 радних і членів управ, які заступали 64 громади (62 села і 2 містечка) повіту. Свідчить це про активність радних та про дійсну потребу їх організованости.

Зїзд відкрив голова Повітового Народнього Комітету ред. *Гриць Гладкий*. Президію зїзду становила президія ПНК. У своєму вступному слові ред. Гладкий підкреслив значіння цього першого зїзду, який є першим кроком до того, щоби змінити наше відношення до самоуправи, яке досі зводилося головним чином до виборчої боротьби. Українець мусить взяти участь у працях самоуправи та розбудовуючи самоуправу, використовувати всі можливости для поправи життя населення. Закінчив це своє слово побажанням, щоби зїзд приніс пожиток повітові, краєві і цілому українському народові.

Потім привитав присутніх на зїзді: голову УНДО й УПР посла Василя Мудрого, сенатора д-ра Антона Горбачевського, послів: д-ра Степана Біляка, Володимира Кузьмовича, Гриня Терпаковця, д-ра Корнила Троян а й Володимира Целевича та відчитав листовне побажання для зїзду сенатора і лавника львівського магістрату Володимира Децикевича.

До слова прийшов голова *Василь Мудрий*, який у коротких словах зазначив, що громадська самоуправа є одною з найважніших турбот УПР та побажав зїздові успіху в праці.

На тому закінчилося відкриття зїзду. Його председник Гр. Гладкий, з уваги на злий стан здоровля, просив дальше проводити зїздом посла д-ра Степана Біляка.

На порядку дня зїзду були три реферати: 1) Громадська самоуправа в ріжних народів — реферат головного секретаря УНДО і посла *Володимира Целевича;* 2) Громадська самоуправа у львівському повіті — реферат члена Повітового Виділу о. *Миколи Земляньского;* 3) Організація і її завдання на ґрунті самоуправи — реферат голови Повітового Народнього Комітету ред. *Гриця Гладкого.*

По рефератах вивязалася дискусія, в якій між іншими забирали голос посли Терпаковець і д-р Троян та самоуправний інспектор повіту Евжен Прайс. Особливе зацікавлення і дуже живий відгук найшла мова посла Терпаковця, селянина, який сам працював в повітовій самоуправі і здавав зрівки з поля тієї діяльности. Зібрані кілька разів гучно оплескували твердження посла. Інсп. Прайс признав велику вагу української ініціятиви в самоуправних справах і побажав справжніх успіхів на тому полі.

Дуже цікавий був реферат посла *Целевича*, який доповнив його яскравим представленням великого значіння самоуправи взагалі і для українського народу зокрема. — Самозрозуміле, що зібрані цільно слухали й реферату *о. Земляньского*, який зачіпив найближчі справи, до тих, до яких приключають рук радні львівського повіту. Організаційний реферат ред. *Гладкого* відчитав урядовець Повіт. Нар. Канцелярії Тома Дацко.

У висліді нарад зїзд прийняв цілу низку важливих резолюцій, які через обмаль місця подамо щойно в черговому числі.

АРЕШТУВАННЯ АВСТРІЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

ВІДЕНЬ, 30. 5. ПАТ. В Ішлі арештували 20 осіб під замітом комуністичної діяльности. Сконфіскували чимало бібули.

ГОЛЯНДІЯ ПІДНЕСЛА ДИСКОНТОВУ СТОПУ.

ГАҐА, 30, 5. ПАТ. Голяндський банк підніс дисконтову стопу з 2.5% на 3.5%, щоб запобігти небажаним явищам, що появилися на гол. валютовому ринку.

З країни опію та ризу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ — з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

Великий процес ОУН у Львові.

ШЕСТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ДОВГІ ЗІЗНАННЯ ПІДС. ПІДГАЙНОГО.

В суботу зізнавав увесь час підс. Б. Підгайний аж до год. 1.30 пополудні. Заявив, що на комісаря вязничної сторожі у Львові В. Кособудського пляновано замах тому, що він знущався над українськими політичними вязнями. Приказ перевести замах підсудний дістав від проводу. Опісля оповідає подрібно, чому спершу плян замаху відложено (сподівана амнестія для політичних вязнів і підготування до нового політ. процесу) та як пізніше організовано цей замах. І так був проект побити Кособудського палицями, опісля післати йому до хати пекольну машину, застрілити, і вкінці проектовано підложити петарду в кіні під крісло, на якому буде сидіти ком. Кособудський. Оповідає, як боєвики слідкували за В. Кособудським і що підсудний не допустив до виконання замаху на Кособудського на площі Сх. Торгів по закінченні кінних перегонів.

Председник, пригадуючи підсудному його вчорашні зізнання, що кожний наказ мусів бути виконаний під загрозою кари смерти, підкреслив, що з цього випадку саме виходить, що приказ убивства не мусів бути виконаний. Тоді підсудний відповів, що умовини до замаху на Кособудського були невідповідні і тому його не виконано. Опісля на питання прокуратора підсудний вияснив, що видав Мигалеві приказ припинити всяку акцію проти Кособудського тому, що замах проти нього став не актуальний. Признає, що в ріжних стадіях підготови цього замаху на В. Кособудського брали участь підс. Мигаль, Качмарський, Міцейко та Королишин. Каже, що в розвідці Мигаля працювала Косівна. Не знає нічого про те, чи після Зарицька і Свенціцька належали до розвідки Мигаля. На кілька питань обор. д-ра Павенського підсудний відповів, що до УВО вступив тоді, коли наша армія була розбита, а наші землі опинилися під чужою владою. Председник звернув увагу, що відбере йому голос. У 1923 або в 1924 р. склав присягу в УВО; в ОУН всі члени присяги не складають. В слідстві склав подрібні зізнання тому, що заломився.

ПЕТАРДА В ДРУКАРНІ ЯСЬКОВА.

Опісля на питання председника оповів про те, що петарду в друкарні Яськова підложено тому, бо там друкувалися радянофільські часописи. Крім того у друкарні була адміністрація радянофільського часопису „Праця". Заявляє, що конструкція петарди була така, що не могла нікого вбити. Хто підложив петарду, підсудний не хоче сказати.

ПЛЯНОВАНИЙ ЗАМАХ НА ВОЄВОДУ ЮЗЕФСЬКОГО.

На волинського воєводу Юзефського підготовлюваний атентат в демонстраційних цілях отже був звернений не проти особи, але проти представника польської влади. Признає, що їздив у цій справі до Луцька і там стрінувся з Куцом, який мав уже далі сконтактувати підсудного з боєвиками. На питання обор. д-ра Шухевича підсудний відповідає, що ініціятива замаху на [illegible] воєводу вийшла зі Львова.

ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОНСУЛЯ.

З черги оповідає про підготову до атентату на большевицького консуля. На вступі завважує

ша псевдонім „Ксавери Брудас", не псевдонім підсудного. Підс. Шухевич не був ні боевим референтом, ні не мав цього псевдоніму. Атентат на большевицького консула мав бути завершенням акції проти большевиків за послідовне винищування большевиками голодом і терором українського народу на Україні. Цей атентат не був звернений проти консуля, як особи, але як представника большевицької влади. Перед убийством розписано анкету м'ж боевиками, хто з них зголоситься добровільно до цього вбийства. Боевики мали присилати відповіди на адресу підсудного під його псевдонімом „Ксавери Брудас" на техніку. Зпоміж зголошених вибрано до цього вбийства Лемика. Підсудний признає, що Лемикові дав приказ убити консуля і вручив йому теж револьвер. Після того предсідник відчитав відповідний уступ зі слідчих зізнань підсудного про організацію атентату, а підсудний ще раз потвердив, що це він підготовив і дав приказ Лемикові убити большевицького консуля.

Заявляє, що з підс. Пашкевичем ніколи не стрічався організаційно. Підсудний особисто не стрічався теж з Ярошем, який не належав до боївки Качмарського.

По півгодинній перерві підс. Підгайний давав вияснення на питання предсідника у справі Качмарського. Підсудний заявив, що Качмарського рішуче не втягав до ОУН по його повороті з вязниці. Заявив теж, що не давав ніяких вказівок ні Мигалеві ні Качмарському у справі вбийства дир. І. Бабія. Виясняє, що Мигаль діставав гроші на купно зброї і на інші організаційні справи. Заявив, що підс. Мигаль заробляв на прожиток працею в одній фабричці цукорків. Весь свій вільний час Мигаль присвячував справам організації.

Опісля підсудний зізнавав ще про плянованні напади, а саме на післанця з ремізи, на рахункового старшину, на поштовий амбулянс на Клепарові — всі три у Львові та на одного громадського післанця на провінції. Підсудний каже, що деякі проекти плянованих нападів походили від нього, деякі від Мигаля, інші від осіб з провінції.

ПЛЯНОВАННИЙ ЗАМАХ НА А. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО.

Далі підсудний оповідає про підготову замаху на проф. А. Крушельницького, редактора „Нових Шляхів" за його оздоровління большевицької системи на Совітській Україні та ширення радянофільства тут і за опльовування національних цінностей. Атентат на Крушельницького мав відбутися того самого дня, що і на большевицького консуля. Одначе в останній хвилині підсудний відкликав замах тому, бо вичитав в надзвичайному додатку, що в большевицькому консулаті вбито лише возьного, а не консуля. Опісля А. Крушельницький підготовлявся до виїзду на Сов. Україну і тому провідник відкликав приказ виконати на нього замах.

СПРАВА УЧЕНИКА VII. КЛ.

Вкінці підсудний зізнає, що від провідника дістав приказ провірити, чи один ученик VII. гімн. кл. є конфідентом. Заявляє, що від провідника дістав у цій справі свободу діяння що до того, чи виконати замах чи ні на цього ученика. Каже, що до замаху не дійшло тому, що цього ученика не привела одна особа на означене м'сце.

Предсідник відчитав ще короткий уступ зі зізнань підсудного щодо підс. Бандери і після того прокурятор поставив кілька питань у справі дир. І. Бабія, якого підсудний осудив. На питання д-ра О. Павенського, що спонукало підсудного обвинуваччувати самого себе в слідстві без домагання влади, підсудний не вмів дати відповіди. На питання д-ра Ст. Шухевича, чи замах на большевицького консуля мав на меті довести до нарушення дипльоматичних взаємин, підсудний відповів: ні! Крім того підсудний дав ще вияснення на питання обор. В. Старосольського та обор. д-ра П. Евина. На питання цього останнього оборонця підсудний заявив, що Качмарський не складав присяги по своїм виході з вязниці. Предсідникові підсудний заявив, що схема ним подана у слідстві про підготовання деяких підсудних провідникові Бандері торкається лише Львова, а не цілої Галичини.

В год. 1.30 предсідник відложив розправу до вівторка 9 год. рано. На другий тиждень буде зізивати ще сімох підсудних, а саме: Бандера, Качмарський, Мигаль, Малюца, Зарицький, Семьків та Ярош.

Ширіть наш часопис!

До студентських товариств та організацій у Львові!

Як щорічно, так і цього року українське студентство складе у свято борців поклін могилам героїв. Студентські товариства та організації зберуться в неділю 31. травня ц. р. в год. 14.15 на пл. св. Юра та організовано перейдуть разом з процесією на Личаківський цвинтар.

Жертва злиднів.

Промова ред. Мик. Голубця, виголошена над могилою бл. п. д-ра Ігора Лоського.

Сумна Громадо!

Рада Товариства Письменників і Журналістів ім. Івана Франка наложила на мене сумний хоч і почесний обовязок — промовити в імені Товариства, над свіжою могилою нашого члена й товариша по пері.

Доручення Товариства приняв я без вагання. Не тому, що я був щирим приятелем Покійника. Приятелів мав Ігор Лоський стільки, скільки мав знайомих. Не тому, що з Покійником єднав мене ідентичний круг наукових інтересів. Над історією української культури, що її ентузіястичним інтерпретатором був Покійник, працює нас більше. Я приняв доручення без вагання тому, що ця наша свіжа могила, ця наша нова втрата, як жахливо подібна до тих могил, до тих втрат, з приводу яких мені вже доводилося промовляти тут, на цьому цвинтарі.

Я пригадав собі того геніяльного мистця й ту хрустально чисту людину, якою був **Василь Крижанівський.** Він помер внаслідок... систематичного недоїдання. Я пригадав собі фанатичного працівника на полі нашої старої культури **Богдана Януша,** що застрілився тому, бо не вмів поєднати інтересів науки з вимогами життя.

Я пригадав собі **Вячеслава Будзиновського,** що його довге життя, виповнене працею та ентузіязмом і його смерть у голоді й холоді послужить грядучим поколінням за класичний зразок, як у нас марнуються люди з великими талантами й незломними характерами.

Я пригадав собі тих людей, дорогих і близьких не тільки мені й усвідомив собі, що від їхніх могил до оцієї, найсвіжішої простягся невимовно трагічний ланцюг, низка втрат, хоровід жертв жахливих умовин нашого громадського життя.

Часописи всіх напрямків пишуть: Помер Ігор Лоський! Помер один з героїв бою під Крутами! Син заслуженого Батька й сам уже заслужений! Помер молодий, многонадійний учений; талановитий, освічений, виїмково культурний; відійшла від нас людина виїмкових чеснот, небуденний тип европейця!

Часописи всіх напрямків пишуть: Ігор Лоський жив у злиднях, помер внаслідок злиднів; залишив удову й донечку-сироту теж у злиднях.

Сумна Громадо!

Ти, що прийшла віддати останню послугу Ігорові Лоському й Ти українська громадо, що не могла чи полінувалася сюди прийти! Питаю Тебе й разом з тим обвинувачую: Хіба Тобі треба аж фіналу людської трагедії, хіба до тебе вспіли промовити щойно труна й могила, щойно беззахисна вдова й сирота вспіли сколихнути твоєю душевною рівновагою, шарпнути твоєю совістю, заорушити твоє серце?

Хіба Ти не знала, не бачила, хто був той Ігор Лоський тоді, коли він уганяв по редакціях, по лекціях, коли дошарпував рештки своїх нервів, свого здоровля? Тоді, коли скромна посада, забезпечуюча мінімум екзистенції тій, як сама нині признаєш, виїмковій людині, тому молодому вченому, талановитому популяризаторові й публіцистові, могла врятувати життя й зберегти його знання й талант для праці, яка була його живлом? Аж тепер ворухнулося в твойому серці почуття кривди, яку ти зробила не тільки Ігорові Лоському, його дружині й дитині, але сама собі, бо ти втратила безповоротно той творчий капітал, яким був Покійник? Аж тепер відчула ти щось в роді вдячности за те, що той Ігор Лоський зробив, чого доконав і жалю за тим, чого доконати не дозволила йому смерть?

Чи справді нічого не навчили тебе безсмертні слова Івана Франка про цю „народолю вдячність", мовляв:

„народня вдячність? Ти фатальний гонче!
Що з злою вістю прийдеш своєчасно,
А з доброю запізнишся доконче?"

Сумна Громадо!

Трудно. Сталося! Наш найщиріший жаль, наше найглибше спочуття, не повернуть життя Ігорові Лоському, мужа дружині, батька дитині, культурного працівника громадянству. Це вже пропало. Та є ще можливість бодай частинної експіяції з вини, яка затяжіла на нас.

Українська Громадо! Ти, що клонишся над свіжою могилою Ігоря Лоського й ти, що не могла чи полінувалася сюди прийти:

Не дай пропасти дружині, заопікуйся сиротою. Ти можеш це зробити й ти це певно зробиш. Ти вже не допустиш до того, щоби той трагічний ланцюг болючих втрат, зайвих жертв продовжувався далі. Ти отвориш своє серце працівникам національної культури й не даш їм гинути в нужді. Ти можеш це зробити й ти це зробиш. І це буде той нерукотворний памятник, що ти його поставиш на могилі Ігоря Лоського — героя зпід Крут, молодого вченого, патріота й чистої мов хрусталь людини!

Скликання сойму та сенату.

ВАРШАВА, 30. 5. ПАТ. Президент держави розпорядком з 30. ц. м. отворив із днем 30. травня ц. р. надзвичайну сесію сойму та сенату. Сесія має полагодити ріжні проекти законів, м. ін. про додаткові кредити на 1936/7, про повноваги для президента держави про видавання декретів.

ВАРШАВА, 30. 5. ПАТ. Маршал Цар визначив перше засідання сойму на четвер, 4. червня в год. 12. вполудне.

Нарада у справі проливів.

АНКАРА, 30. 5. ПАТ. Анатолійська Телєграфічна Агенція повідомляє, що мін. закорд справ Ружді Арас запросив на 22. червня ц. р. до Монтре представників держав заінтересованих у справі чорноморських проливів.

Страйк будівельних робітників кінчиться.

Вчорашні переговори між працедавцями і страйкарями довели до частинної ліквідації страйку. Робітники, занятні при дорогових і каналізаційних роботах *стають до праці 2. червня.* Устійнено обосторонно денну плату некваліфікованого робітника на 3.30 зол. Ціни кваліфікованих робітників обертаються в границях: машиністи, тольники, бетоварі від 4 до 6 зол.; теслі, ковалі і бруварі від 3.30 до 6 зол. денно, залежно від ступня кваліфікацій і видатности праці. При роботах, ведених підприємствами в фінансованих з Фонду Праці і виконуваних на рахунок громади, найнижча ставка некваліфікованого робітника устійнена на 3.30 зол. денно.

За участь у страйку нікого не видалять із праці.

Не скінчені ще переговори з *цеглярськими робітниками.* Робітники домагаються винагороди 11.88 зол. за тисячку цегли, а працедавці дають 11.42 зол. Якщо прийде до порозуміння, умову підпишуть аж по Зелених Святах. Найближча конференція відбудеться у вівторок, але будівельні робітники стануть правдоподібно до праці в п'ятницю вечором на вул. Зіморовича біля інжинірської палати, де велися переговори працедавців а делегатами страйкуючих будівельних робітників, зібралася юрба страйкарів, що рушила крізь місто, *пробуючи демонструвати.* Демонстрантів розігнав на пл. св. Духа відділ поліційного поготівля.

Присилайте передплату!

Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памяткових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. **Вийшла праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра** (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: **Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.**

ЗАСІДАННЯ ІТАЛ. РАДИ МІНІСТРІВ.

РИМ, 30. 5. ПАТ. В год. 10. у палаті Віміната почалося під проводом Мусоліні засідання ради міністрів.

АМНЕСТІЯ З НАГОДИ ЗАВОЮВАННЯ АБІСИНІЇ.

РИМ, 30. 5. ПАТ. З нагоди переможного закінчення війни з Абісинією король Віктор Емануїл постановив проголосити амнестію. Відповідний декрет опрацювали нині передполудн. нем на засіданні ради міністрів. Кого буде торкатися амнестія, покищо невідомо.

ГАЇЛЄ СЕЛЯСІЄ ПРИГЛЯДАЄТЬСЯ МАНЕВРАМ ФЛЬОТИ.

ГІБРАЛЬТАР, 30. 5. ПАТ. Гаїле Селясіе приглядався нині рано крізь льорнету з вікна своїх апартаментів маневрам фльоти та вправам військового летунства.

Райтеровому кореспондентові сказав, що ще не має плянів для політичної акції, яку повезе.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

АНГЛІЙСЬКИЙ ВОЯК УБИВ ЯПОНСЬКОГО СТАРШИНУ.

ЛЬОНДОН, 30. 5. ПАТ. Райтерова агенція повідомляє з Пекіну, що японська влада зажадала від англійської амбасади, щоб негайно повела слідство в справі вбивства англійським воїном японського старшини Кісаджусакія. Вбивства цього доконано мин. середи.

Вбитий старшина в хвилині смерти був у військовому однострою. Японська влада в комунікаті повідомляє, що старшина згинув у бійці з гуртом англійських вояків, які 26. травня напали на японців в одному з нічних льокалів.

ПАМЯТНИК ПОГИБШИМ НІМ. МОРЯКАМ.
Затонув човен пробоєвиків.

КІЛЬ, 30. 5. ПАТ. Канц. Гітлер доконав нині інавгурації памятника погибшим німецьким морякам. Канцлерові товаришили міністер війни ген. фон Бльомберг, міністер преси та пропаганди Гебельс і мін. Рудольф Гес.

БЕРЛІН, 30. 5. ПАТ. Із Кілю повідомляють, що човен саксонських пробоєвих відділів, який вибрався з Дрездена до Кілю на свято посвячення памятника погибших моряків у Лябе, затонув біля Рендсбурга. Згинули три саксонські пробоєвики.

Приймаю пацієнтів у моїм заведенні у **Львові, вул. Сикстуська 17.** від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Пльомби, корони, штучні зуби в золоті і в каучуку. Ціни значно зниженні.

2—3 2193 **НАСС.**

ВІДГУКИ ДНЯ.

Тернистим шляхом.

(Памяти Ігоря Лоського).

Під Зелені Свята, під свято померших відійшов від нас наш добрий товариш Ігор Лоський. Відійшов товариш, за яким нам жаль, минувся талант, якого направду шкода, не стало людини з великою культурою і характером, що їх так дуже а дуже в нас потрібно.

Наше життя вузьке і бідне, але не таке аж вузьке і не таке аж бідне, щоб не могло вдержати сотні Лоських. А ця сотня Лоських кладе підпалини під націю, кладе їх по темних, вогких кімнатках, по запорошених друкарнях, у голоді і холоді, з чахоткою в грудях і великою вірою в серці.

Чи справді аж смерть має нам ставити перед очі факт, що в нас далеко не все в порядку?! Не милосердя, не добродійність, а холодний розрахунок повинен тягнути нашу руку до кишені, а наш ум до організації помочі.

Державні нації мають для своєї оборони гармати, літаки і скорострільні, ми мусимо мати таланти і характери, бо вони дають нації культуру, а культура державу.

Передчасна смерть Ігоря Лоського повинна допомогти нам очутити і здати собі справу, що є але, а легко може бути ліпше. Треба тільки доброї волі і направду громадянського підходу до цього. Не даймо чахнути від недостатку і турбот людям, що пішли з дивною впертістю на невдячний шлях творчости. Невдячний для них, але конечний для нації, без якого — нема нації.

Українська суспільносте! Не кажу України, навіть не Галичини, а вистане Львова! Молодий, талановитий мистець бореться в княжім городі з недостатком уже кількинадцять літ, а від року тяжко недужає. Любимо подивляти його працю, але не любимо, коли хтось каже нам про його діти і його недостаток. Ховаємо голову в пісок — якось він перебореться.

Люди, що служать мистецтву рідко мають широку губу і тверді лікті. Ідуть крізь життя задивлені в небо і не бачать ям під ногами.

Тому так нещадно і так передчасно падають.

Не мав твердих ліктів і Ігор Лоський, добрий талановитий і характерний товариш. Був за скромний, щоби жадрити, за гордий щоби благати, за чесний, щоби вибрутити. Відійшов, лишивши дружину і доньчу без забезпеки, якої й сам за життя не мав.

Бо ніколи для себе нічого не жадав.

Аж 27. V. 1936. зажадав від Галичини чотири квадратові метри рідної, направду для нього дуже рідної землі.

Галантіон Чінка.

Всілякі плями, прищі і нечистота шкіри уступає місця делікатній, свіжій і здоровій цері.

Виробник: Аптикар Драйч і Ска, Бельсько.

Міська Комунальна Каса Ощадности
у Львові
ВУЛ. ВАЛОВА Ч. 7. і 9. (власні доми).

Відділ І. вул. ГОРОДЕЦЬКА ч. 60. Відділ ІІ. вул. ЖОВКІВСЬКА ч. 75.

У своїм конкурсі, оголошеним через радіо п. н.:

ЧОМУ ПОВИННІ ВИ ЩАДИТИ В М. К. К. О. У ЛЬВОВІ

— признала І. нагороду за таку відповідь:

ЩАДИ!

БУДЬ ОБЕРЕЖНИЙ і складай ощадности в М.К.К.О. у Львові, де Твої гроші є забезпечені цілим майном міста Львова.

БУДЬ МУДРИЙ, бо ощаджуючи в М.К.К.О. помножуєш без жадкого труду złożені на відсотки гроші.

БУДЬ ПЕРЕДБАЧЛИВИЙ, бо ощаджений гріш дає Тобі запоруку, що в потребі не будеш мусіти оглядатись за поміччю інших, а спромога вибрати гроші з Каси в кожноразовій потребі, дає Тобі незалежність.

БУДЬ ДІЯЛЬНИМ і ДОБРИМ ГРОМАДЯНИНОМ міста Львова, якого добродійствами на кожному кроці користуєшся, бо Твій гріш заощаджений іде на оживлення господарського життя нашого міста, та вертає в тій чи іншій формі до Твоєї кишені, Твоїх найближчих чи навіть знайомих.

ТВОРИ БУДУЧНІСТЬ — власну і міста, ощаджуючи в М.К.К.О. у Львові."

Вкладки приймаємо **щодня від год. 8. до 13-ої і від год. 17. до 19.30.**

Запасні капітали Каси 6,291.639 зол. 2191 1-3

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложила в захристії Усп. церкви п. М. Охримовичева 5.— зол.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 43-115

— **Найкращі лисн. пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання на том. 10—?

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хоругви 5 (побіч кіна „Аполльо") поручає ковдри, матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 18-100

— **Живий харч**, їдальня „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знамените харчі, поручає кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 6—8

— **Українське робітництво Львова Ів. Франкові.** З приводу 20-ліття смерти Ів. Франка зібралися в четвер 28. ц. м. у пополудневих годинах на могилі поета представники Товариства „Робітнича Громада", де по промові робітника Боруха зложили вінець.

— **„Наш Лемко"**, двотижневий часопис для українців на Лемківщині і про Лемківщину, перейшов з днем 1. травня ц. р. з приватних рук під нагляд покликаної до цього громадянськими чинниками колегії з редактором Михайлом Таранком на чолі. Вже з трьох чисел „Нашого Лемка" (9, 10, 11), виданих під кермою нового видавництва, бачимо, що цей двотижневик стоїть на сторожі достоїнства нашої церкви та гідности нашого народу на Лемківщині і протиставиться москвофільській та комуністичній роботі серед лемків. Сподіємося, що під кермою нового видавництва, коли вже не треба буде у вигнанні того незвичайно важного для нашого громадянського життя часопису дивитись на дохідність, „Наш Лемко" сповнятиме ще краще свою національно-освідомляючу роботу. Річна передплата „Нашого Лемка" лише 3 зол., піврічна 1.80 зол., чвертьрічна 1 зол. Адреса: „Наш Лемко", Львів, вул. Зіморовича 3.

— **Новий православний парох у Львові.** На місце о. архимандрита Філотея (Нарко), що перейшов до Варшави, парохом православної церкви у Львові призначили о. архимандрита Веніямина (Новицького), який досі був членом Духовного Собору у Почаївській Лаврі.

— **„Живі ляльки".** Діти школи ім. кн. Льва у Львові відограють 4. червня ц. р. у салі Театру Ріжнородностей в год. 6-ій попол. фантастичну казку Миколи Шутаєвського п. н. „Живі ляльки" в 4-ох відслонах, зі співами й танцями. Ввесь дохід з цієї вистави призначений на дожившування найбідніших дітей. Білети можна вже купувати у книгарні „Просвіти", вул. Руська 1.

— **„Лис Микита" на сцені.** Дівоча школа ім. Шевченка у Львові підготовляє виставу інсценізації

5 мінут; 1/4 літри води

вистарчає для приладження СМАЧНОГО СОСУ З ПРАВДИВИМИ ГРИБАМИ з кістки сосу грибового

Knorr

дового „Лиса Микити" на 13. червня в салі театру Ріжнородностей. Виставою проводить Л. Колвіцька.

— **Нові агенції.** У Винограді пов. Коломия буде отворена з днем 6. червня ц. р. почтова агенція. В почтових агенціях в Іллячу пов. Теребовля і в Красним пов. Скалат заведено телеграфічну і телефонічну службу.

— **Швидше доручення почтових посилок.** Дирекція почт і телеграфів у Львові, маючи на увазі успрашнення служби доручень у місті, апелює до публики, щоб надавці почтових і грошевих посилок подавали в адресах до Львова не тільки назви вулиць (і то найновіші), але й по змозі число відділового почтового уряду для даної вулиці, напр. Львів 1, Львів 14, Львів 15 Львів 20 і т. д. Коли означиться так докладно мешкання адресата, можна доручити почтові посилки швидше і справніше.

— **Адвокатам не вільно реклямуватися.** Головна адвокатська рада видала дальші приписи, що загострюють заборону адвокатам реклямуватися. Були випадки недозволеної реклями у звязку з виданням правничих книжок. Головна адвокатська рада рішила, що розсилання адвокатами зразків умов з аруком, який захвалює це видавництво, є недозволеною реклямою і буде переслідуване дисциплінарно.

— **Скарби нашої землі.** До продукцій порцеляни і фаянсів потрібна каолінова глина, яку досі спроваджували до польських фабрик із заграниці. В останніх часах відкрили великі поклади цього сирівця в околиці села Дерманки пов. Костопіль на Волині. Волинський каолін заступить з успіхом сирівці, спроваджувані із Німеччини до виробу порцеляни.

— **Не вільно ширити занепокоєння.** Державна влада виступає з цілою рішучістю проти осіб, що поширюють фальшиві вістки про господарське положення держави та викликують занепокоєння. Прокуратура в Познані потягнула до судової відповідальности власника пекарні і ресторану, Яна Зарембу, що оголосив у часописах оферту з продажю парцель, при чому зазначив, що це „найкраща втеча перед девалюацією". Тепер грозить йому кара 2-літньої вязниці.

— **Нападають на жидів.** У Стрийському парку у Львові бушує польська боївка спід знаку ОНР і нападає на жидів. М. ч. напала на вчительку гімназії др Барівну в товаристві приватного урядовця Розенмана, яких покалічили, а Розенмана так тяжко побили, що ратункове поготівля відставило його в непритомному стані до шпиталю. Крім того відвезло до шпиталю Ізидора Бараха, якого теж напасники тяжко поранили.

— **Коломия „европеїзується".** Пишуть нам з Покуття: Коломия хоче стати великим містом, бо задумує прилучити до себе навіть і подальші, сусідні села, а покищо сама „европеїзується". На днях якісь незнані люди повиписували на хідниках і на каменицях всякі гасла, спрямовані гостро проти жидівських купців. Між ін. одній пані, що вийшла з жидівської крамниці, причепив хтось ззаду карточку: „Та са.... купує у жида"...

— **Град.** У минулий четвер над Яворівщиною перейшла градова туча з південного заходу на північний схід. Град навістив села Мужиловичі Кол., Мужиловичі Нар., Мосберг, Молошковичі, та південну частину Підлуб, де винищив почасти земні плоди на 40 проц. Зате в Бердихові та присілку Бердикав знищив град плоди на 100 проц. У Бердикові вибив град шиби та подірявив цинкову бляху на дахах.

— **З давнини нашої землі.** При напрові керниці на подвір'ї Василя Луцяка в Марцелівці пов. Володимир добули скам'янілий зуб мамута. Чи в тій глибині находяться останки костей мамута, покищо не перезірено. Роботи покинено, аж при-

Іде консерватор з воєвідського уряду. В тій самій верстві землі знайшли теж червоний шведський граніт морехового походження.

— **Львівська хроніка.** Звільнений після львівських подій із становища львівського городського старости, п. Казимир Протасевич, став старостою в Молодечні. — Іван Стадельмаєр, кельнер кавярні „Клюб", застрілився з причини втрати грошей та родинних невзгодин.

— **Краєва хроніка.** Над Туркою й околицею перейшла градова буря й наробила значної шкоди. — У Збаражі застрілився 30-літній Казимир Трач, скарбовий урядовець, з причини глухоти. — Умово хорий Степан Рабій з Новосілок пов. Яворів, якого везли на Кульпарків, вирвався по дорозі у Львові і щез без сліду.

— **Телевізія в Польщі.** З днем 1. червня ц. р. буде влаштована телевізійна злука між Польщею і В. Британією. Тим способом В. Британія навязе телевізійну злуку з усіми більшими державами Европи, з виняткою Еспанії та Росії. Максимальні вимфри образів, які можна переказувати телевізійним шляхом, устійнені на 13 × 18 цм. Оплата за переказання образу з поверхнею 120 кв. цм. 1.17 зол., за більші 2.12 зол. Проби телевізійної комунікації дали досі вдовільні висліди.

— **Археольогічні викопки в Києві.** Археольогічні досліди інституту історії матеріяльної культури України довели до відкриття в околицях Десятинної церкви в Києві слідів забудовань Києва з X—XII віків. Між іншим знайшли останки княжої палати сліди пожежі та спільну могилу з людськими кістьми. Здогадуються, що це сліди облоги Києва татарами в 1240 р. (ВУ).

— **Фестіваль української пісні та музики.** Центральний комітет українського Комсомолу рішив зорганізувати спільно з урядом мистецтва фестіваль української пісні, музики й танку. Завданням фестівалю ввести українську пісню, музику й танок до щоденного життя молоді. Фестіваль відбудеться одночасно з „днем молоді" в осени ц. р. (ВУ).

— **Небувалий врожай** заповідається в Семигороді. В темешварському повіті пшениця вже тепер висока на два метри. Знавці стверджують, що сьогорічний врожай буде найбільший в останніх 20 роках. Зате на Буковині подібно як у нас панує посуха.

— **Летунська катастрофа.** Біля летовища в Гамбурзі комунікаційний літак, що курсує на лінії Берлін-Гамбург, ударився зі спортовим літаком. Комунікаційний літак сів щасливо, зате літак спортовий упав на заведення для божевільних в Альстердорфі, пробив дах і впав до їдальні, де станув у вогні. Пільот і два мешканці заведення втратили життя, а чотири особи є ранені.

— **Земля неспокійна.** Землетрус, який навістив перед кількома днями Аргентину, знищив крім Ляс Чакрас також міста Пазо Гранде, Сан Мартін і Сан Франціско. В різних сторонах зірвалися великі скельні бльоки. В тім самім часі відчули землетрус в Іркутську та південному Тибеті.

— **Різні вістки.** В Шальоні над Марною розбився військовий літак, причому згинули два пільоти. — В нюйорській вязниці Сінг-Сінг страгили на електричному кріслі чотирьох убивників властителя кавярні у Брукліні. Екзекуція тревала 20 мінут. — Старший син Магатми Ґанді, Гаріляль перейшов у великому мечеті в Бомбаю на магометанізм.

— **Спека!** Вже тепер дошкуляє нам тепло, а ще до цього в кухні. Там панує прикра горячі і Пані Дому мусить пражитись при кухні. Завдяки виробам КНОРР, щораз менше треба часу на приладження страв. Тепер кістка сосу грибового КНОРР дає змогу в часі 5 мінут зладити знаменитий грибовий сос. „КНОРР" — означає добрість.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": „ПРИНАГІДНИЙ РОМАН".

Молода російська графиня, що доходить до 40, а виглядає на 30, удить світом — мандрує, шукає закутини, де могла би зупинитись на довше, себто хоче вийти заміж. Має вона так багато грошей, що може дозволити собі на всілякі примхи і управитель її майном рішає, що найкраще „придбати" їй дорослу доньку, якою вона могла би заопікуватись як мама. Донька ця, якась її кревна, десь віддавна чекає цієї ласки, але найти її важко. Тимто генеральний директор від майна та моралі молодої графині виїжджує до ролі розпещеної доньки бідну дівчину з акторським хистом. Це тільки завязок непорозумінь — довгих як фільма повна врекомічних сцен. Головні ролі грають Слезак і О. Чехова. Слезак попросту незрівняний у деяких сценах, як напр. у тій, коли наслідує радіову авдицію, або коли виступає як уповноважений свого расового пса. О. Чехова трохи покривджена в ролі жінки, яка не вміє захотити вибраного собі молодця, бо вона гарніша від своєї „прибраної" доньки. Молодий амант Ріхтер, має найкращі приємети на свою ролю. Знаменитий — „управитель" і дуже добрі всі у інших ролях. Одна з найкраще складених цьогорічних відеїських комедій.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО НАШОГО ЩОДЕННИКА.

ДИВОГЛЯДИ.

ЧАРІВНА ПАЛОЧКА.

Віденський аристократ граф Сельдерн-Рессетіе вернувся з довгої дослідчої подорожі, щоб перевірити силу т. зв. чарівної палочки, яка вказує приховані підземельні багатства. Це одно з найтемніших явищ, що межує для деяких з „окультизмом". Є люди наділені дивною магнетичною силою; коли така людина перейде біля місця, де є підземельна сильна течія якогось металю, енергія опід землі передається палочці і тілу; палочка якби потягла судорогом руку і за хвилину вспокоюється. Граф Сельдерн найшов таку чутливу особу Марію Спелляк і вибрався з нею на галицьку землю, де має свій торфовий і нафтовий терен. Це „медіюм" віднайшло місце, де можна копати шахту, щоб найти нафту. Жива „чарівна палочка" мусить дуже довго підготовлятись, щоб придушити в собі всі нахили і перемінитись у чутливе знаряддя, що втягає в себе голоси землі. Той, що керує працею такої особи мусить бути сам ученим геольогом. Граф Сельдерн вірить, що колись буде можна відкривати підземельні багатства при помочі таких вражливих людей і „чарівних палочок".

НАЙШВИДШІ РУКИ У СВІТІ.

Світ має нову рекордистку; є нею американська бюрова машиністка Гортенсія Стольнік. Вона вийшла з першою нагородою на всяких конкурсах писання на машині і обезпечила свої руки на великенську суму, як „найшвидші руки у світі". Пише вона 150 складів на хвилину, 10.000 на годину. Це є така швидкість, якої не осягають навіть великі піяністи. Всі її пальці бють по клявішах майже одночасно та автоматично, якби не були з тіла та крови, а з якоїсь пружистої маси, що зливається з самою машиною. Щойно-зажніше пише вона без помилок, без огляду на те, який має текст, із чужими словами, цифрами та всякими іншими знаками. Англійський правопис опанувала вона так, що навіть професори, коли диктують їй, довіряють її знанню. Вона каже: „Мої руки знають, як треба писати кожне слово, навіть як я сама вже давно забула, як його написати".

У Міських Театрах у Львові на Зелені Свята

Найвеселіші комедії сезону до збору —

У ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в неділю попол. і в понеділок вечір:

Неоправдана година

в понеділок попол.:

Трафіка пані ґенералової

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ в неділю і понеділок вечором

ГРУБІ РИБИ

Найкраща обсада. — — Концертова гра.

У вівторок у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій:

Останній раз!

Знаменита комедія Ст. Бекефія

Милий поворот до гарних шкільних літ.

„НЕОПРАВДАНА ГОДИНА"

Проблема: Школа чи подружжа?

Спорт.

АДМІРА — ПОГОНЬ.

Змагання цих дружин, що викликали зрозуміле зацікавлення в цілому спортовому Львові, відбудуться в обох днях Свят на гриці Погоні. Початок: год. 5. попол.

„РУСЬ" І „ДОВБУШ" ПЕРЕД ВОРОТАМИ ЛІГИ.

Як нашим читачам уже відомо, і ужгородська Русь і чернівецький Довбуш змагаються за вхід до чел., чи пак до румунської ліги. Русь грає покищо елімінаційні змагання за мистецтво цілої Словаччини з дружиною Філяково (31. V. і 7. VI.), яка здобула мистецтво західної Словаччини, і щойно після перемоги над Філяково зможе боротися дальше за вхід до держ. ліги з мистцями поодиноких країв (округ). Тими мистцями є: Вікторія Жіжкова — Прага. С. К. Градец Кральове. С. К. Батя — Злін та нім. дружина Мерін Шенберг. Пятим учасником буде Русь або Філяково. З цих 5 дружин дві перші ввійдуть до ліги. тому завдання Руси незвичайно тяжке. — Щодо Довбуша, то він мусить ще виграти змагання з клюбом „Стадіона Боховани", щоб дійти до рун. держ. ліги.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

О. Михайло Кравчук: ПІСНЯ НАД ПІСНЯМИ. Переклад із грецької мови з поясненнями. Львів 1936, ст. 42.

І. Бугера: УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ НА ЛЕМКІВЩИНІ — з ілюстраціями, ст. 68, ціна 80 сот

Ю. Тарнович: ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ, 125 світлин і 3 карти Лемківщини, ст. 288. Ціна за один примірник 3 зол.

ЖУРНАЛИ.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ, Львів, квітень-червень 1936 Р. III. ч. 2.

СЛУЖБОВИК, Львів, травень 1936. Р. XIV. Ч. 5.

Листування Редакції.

Вп. Д-р Ю. Липа, Варшава: Такі друкарські помилки трапляються в нас постійно і на бажання автора можемо завсіди їх справити. Ваші висновки у даному випадку зовсім неправильні.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:
2. VI. Дівча з Маслосоюзу.
3. VI. Нїма теща.
4. VI. Циганський Барон.
5. VI. Лев з Абісинії.
6. VI. Отаман Пісня.
З Брошнева їде театр до Калуша і Станиславова.

Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

УГНІВ:
31. V. Голгота.
РАВА РУСЬКА:
2. VI. Премієра: Рожевий птах. комедія в 4 діях Катаєва.
3. VI. Земля (Стефанника).

Великий Театр:

Неділя, 31. V. год. 3.30 пол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Виступ хору „Ехо".

Понеділок. 1. VI. год. 3.30 попол. Аб. 11. „Графіка пані генеральової". Ціни найнижчі; год. 8. веч. Аб. 16, „Неоправдана година". Ціни найнижчі.

Вівторок, 2. VI. год. 8. веч. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година".

Театр Ріжнородностей:

Неділя, 31. V. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі Риби".
Понеділок, 1. VI. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі Риби.

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Бригада сміливців".
ВАНДА: „Франкенштайнів поворот", „Чи Людина то дівчина?"
ГРАЖИНА: „Хрестоносні походи".
КАСІНО: „До побачення, гарна пані!"
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Бавнти".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кепурою та Мартою Ейерт.
ПАЛЯС: „Примагідний роман" (Словак, Одяга Чехова).
РАЙ: „Цигацський барон".
СВІТ: „Цигацський барон".
СТИЛЕВЕ: „Веселе шаленя" і ревія.
ТОН: „Бездомні" з Патом і Патаженом.
УТІХА: „Пригоди невдачника" і ревія.
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Мексик.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 31. травня 1936.

Відень (506,8) 12.05 Симф. концерт, 13.15 Легка музика, 16.00 Камер. музика, 17.40 Музика з усього світа, **Прага** (470.2) 7.00, 10.35, 19.05 Концерт, 9.10 Клявесин, 20.00 Славні твори на скрипку, орг., форт., **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 17.00 Легка музика, 19.30 Циг. музика, 20.15 „Спокуса" пєса Ш. Мера, **Білгород** (437,3) 16.00 Хор, 17.45 Концерт. **Берлін** (356,7) 10.00, 1.30 Музика, 19.15 Німецькі танки, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.40 Концерт ес-дур Бетовена на форт. і орх., 18.00 Мельодія, ритм, **Лайпциг** (382,2) 15.00 Пісні, зайнт барит., **Мінхен** (405,4) 11.00 Легка музика, 15.00 Солісти, 19.20 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 13.00 Циг. музика, 16.30 Салон. музика, 19.30 Популярні мельодії в супр. вит. оркестри 23.10 Орх. концерт, **Мілянo** (368.6) 12.20 Камер. музика, 18.40 Хор, 21.45 „Джірандоль" ком. Кальканія, **Рим** (420,8) 16.05 „Смерть Фрини" драм. легенда Ліод. Гокки „І Конданні" оп. Ґнатталіа.

Понеділок, 1. червня 1936.

Відень (506,8) 11.30 Орх. концерт, 12.40 Танки всього світа, 13.15 Камер. концерт, 19.00 Вокальна задиція М. Немет, сопр., **Прага** (470.2) 7.00, 9.10, 10.00, 16.25 Концерт, 19.30 „Чорт і Катруся" оп. Дворжака, **Париж** (1648) 15.00 Твори на скр. і форт., 19.30 Пісні, 20.45 Камер. концерт, 22.45 Танкова музика, спів, **Білгород** (437.3) 12.00 Концерт, 13.15 Хор, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 8.25 Музика, 14.00 Легка музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазії на орг. Вірлінера, 15.00 Розр. концерт, 18.00 Розр. концерт, **Мінхен** (405,4) 10.00 Муз. поранок, 14.45 Концерт квартету, **Будапешт** (549.5) 12.30 Концерт оп. музики, 15.45 Сальонова музика, 17.30 Циг. музика, 19.00 Джез на два форт., 20.00 „Де співає жайворонок" оп. Легара, **Мінхен** (368.6) 11.30 Легка музика, 17.15 Танц. музика, 22.00 Концерт мандоліністів, **Рим** (420,8) 17.15 Танк. музики, 20.45 Концерт. музика, спів.

Вівторок, 2. червня 1936.

Відень (506,8) 15.20 Концерт для дітей, Віольончелевий реціталь. 20.25 Варієте, 22.10 Концерт присв. творчості Респіґія, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. музика, 15.00 Діточий хор, 17.20 Форт. реціталь, 20.45 Нар. пісні, 22.15 Смичк. квартет. **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 17.30, 18.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 16.20 Популярні мельодії 19.50, 21.30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 16.30 Популярна музика, 19.00 Камер. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Фінляндські пісні, **Мінхен** (405,4) 16.50 Остання казка, муз. поема Ґріма, 14.40 Камер. тріо, 18.00 Концерт. **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 17.00 Скрипка, 19.00 Циг. музика, 21.00 Концерт, **Мілянo** (368.6) 11.30 Легка музика, 13.20 Розр. концерт, 20.45 Вечір опер. 22.10 Камер. концерт.

Середа, 3. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 19.05 „Дер Шельм фон Берген" оп. Голенія, 22.10 Популярна музика, **Прага** (470.2) 13.00 Концерт фільг. орх., 21.00 Концерт ленінградського хору, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Орх. концерт. 20.00 Соната фр. композиторів, **Білгород** (437,3) 13.15 Віольончел. реціталь, 17.15 Популярні мельодії, 18.30 Хор, 22.20 Пісоньки. **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.45 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.30 Циг. музика. 18.00 Форт. реціталь, 21.15 Камер. концерт, **Мінхен** (405,4) 17.05 Концерт на скр. і орх. а-дур Роде, **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17.30 Сальон. орх., 19.00 Спів, 19.30 Солісти, 21.10 Циг. музика, 22.10 Орх. концерт. **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Арфа, скрипка, 20.35 Концерт. **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика, 22.10 Концерт хору Базиліки (релігійні, класичні та сучасні пісні)

Львівське радіо.

Неділя, 31. травня 1936.

8.00 Ранішня задиція, 9.00 Танок в опері з гр. пл., 10.00 Пісня богослуження концерт мішаних і муж. хорів, дуета орк.; 11.57 Театральний огляд, 12.15 Музичний поранок, орх., солісти; у перерві он. год. 13.15 „Фатальна стріча" Йос. Конрада, 14.30 Веселі гуральські оповідання, 14.40 Попурі з „Веселої вдови" Легара, гр. пл., 14.45 Три жінки за два роки, 15.00 Легкі пісоньки з гр. пант. 15.15 Реклямовий концерт. 15.30 Легка музика з гр. пл., 16.30 Репортаж із життя (спортовий), 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уяви: „Вакації в Ноган", 18.30 Концерт орх. і спів, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній дешик, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Концерт, 22.00, 22.05, 22.06 Спортові вістки, 22.20 Танкова музика. орх., 23.30 Танкова музика з гр. пл.

Понеділок, 1. червня 1936.

8.00 Ранішня задиція, 9.00 Ляндовська, Кепура, Ада Сарі, Неладельський, Е. Бандровська з гр. пл., **10.00 Трансмісія богослуження з Успенської церкви у Львові, 11.45 Про першого українського палом-**

Радість зі знимок

камерою Voigtländer BRILLANT

Знимки цією камерою роблять незвичайну приємність. Великий, ясний образ у дзеркальнику дозволяє відразу осудити, чи мотив варт знимки. Фотографування Брілянтом випадає дуже дешево, бо на звичайній плівці 6 × 9 дістаємо 12 знимок 6 × 6. В кожнім фотографічнім складі радо задемонструють цю камеру. Кожний що огляне камеру Брілянт буде нею захоплений.

Проспекти висилає безплатно
ГЕНЕРАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ: ВАРШАВА, ХМЄЛЬНА 47 а.

ника до Святої Землі, вик. м-р Мяр. Семчишин, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Святочний коктейл, муз. поранок: орх., хор, форт.; у перерві он. год. 13.10 „Втеча до тітоК", 14.30 Бджоли роєм утікають, бо бджоляри досить мають. діяльог, 14.45 Легка музика з гр. пл., 15.20 Реклямовий концерт, 15.30 Пісоньки й віршики М. Конопніцької для мол. дітей, 15.45 Концерт фільг. орх., 16.45 Заслужені жінки: Д-р Юстина Будзинська-Тилицька, 17.00 Легка музика, орх., 17.50 Ловець і його собака, 18.00 Гуральські пісні відсп. шк. дітвора з Дзвиздова, 18.20 Форт. реціталь, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Музика з гр. пл., 19.30 Концерт сальон. квартету, 20.00 Співочий реціталь Ол. Збойської-Рущаковської в супр. смичк. квартету, 20.30 „На фундаменті нещасного кохання" фейл. вик. Ст. Василевський, 20.45 Вечірній дешик, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орх., 22.00, 22.01 Спортові вістки, 22.15 Фрагмент матчу коп. Ячи Погонь-Адміра, 22.30 Сальонова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, радіотехніка, метеорольог., спорт.

Вівторок, 2. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня задиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Глязунов: Шопеніяна, гр. пл., 12.15 Для мол. дітей: Співаймо пісоньки, 12.35 Легка музика з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Моди, 13.05 Полудневий дешик, 14.30 При чорній каві гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт, 16.45 Польська література, 17.00 Форт. твори на 4 руки, 17.30 Мала орхестра, 17.50 Берези, гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Вчися плавати, гутірка для дітей, 18.15 Драєр: „Китайський байкар" гр. пл., 18.25 Про можливости фахового навчання дівчат у Львові, 18.35 Реклямовий концерт, 18.40 Реклямова гутірка, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Віольончелевий реціталь у супр. форт., 19.30 Трансм. фрагменту міжнавчальних змагань Рідвянка-Кременець, 20.00 Перегони пісеньок, муз. попурі: спів, орх., 20.40 „Прус і Семенич та експедиція до Камеруну в 1882 р.", 20.55 Літерат. вирис, 21.05 Концерт оп. музики, орх., спів, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Е. Шульгоф: Концертіно на флят, альтівку, контрабас 22.35 Легка музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Остапні вістки радіоаенника, метеорольог., спортові.

Середа, 3. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня задиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Авд. для шкіл, 8.10 Авд. для новобранців. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка й танкова музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Моди, 13.05 Полудневий дешик, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки. 15.45 „Учениx Айленшпіґеля" авд. для ст. дітей, 16.15 Концерт орх., 17.00 Арії та пісні в вик. Вал. Валевської з супр. форт., 17.25 Камерольний концерт. 17.50 Анекдоти з життя Міцкевича, 18.00 Сільва рерум. 18.05 Форт. реціталь, 18.25 Книжка на літницї, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка. 19.00 Капеля, пісоньки, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Англійська музика з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції. 20.42 Вечірній дешик, 20.55 Актуальна гутірка. 21.00 Перша Шопенівська задиція з циклю: Кандидати до мінар. Шопенівського конкурсу: Варв. Шульгофівна. 21.30 Муз. репортаж: Білі круки, 22.00, 22.05 Спортові вістки. 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельгія бельг 90.13 — 89.70, Долярн американські 5.32 — 5.29 Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Франція фр. 35.08 — 34.92, Франція шв. 172.19 — 171.35, Фльорени голяндські 359.87 — 358.13, Фунти англ. 26.65 — 26.49, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70—19.03, Корони данські 118.89 — 118.00 Корони норв. 133.83 — 132.85, Корони шведські 137.33—136.33, Ліри італ. 35.00 — 33.00, Марки фінл. 11.74 — 11.50, Марки нім. 136 — 135, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98.

Акції.

Банк Польський 105, 104, Ліяпоп 12.75 12.70, 12.75, Старахович 34.75, 34.35, Габербуш 43.75, 43.35.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 67.50, серії 75, 2 ем. 66.50, серії 75, 3 конверсійна 32.75 3 прц. дол. 76.50—76.65, 4 прц. поз. прем дол. 50, 7 прц. стаб. 58.75—60.50.

Львів, 30. V

Заставні листи: 4½% дол. І. К. З. 41—43, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4½% За. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зод. Б. Г. 42.00—45.00, 4½% Ком. 51—54.

Премійки: Долярівки 50—52.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 30-го травня п. р. кооперативним платникам на льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає значок	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 кг. сиру	2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на молоко здержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 30. V п. р. платить своїм доставцям за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Вільченського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг І. кл. 1.15 зол
Курята молоді товсті І. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости
Птицю негодовану приймає по дешевій ціні.
Приймає нових доставців.

ФІРМА
РАДІО-ВИСТАВА
СПІЛКА З О. В., — Марійська Галерія
ВЖЕ ОТВОРЕНА!

В дні 26-го п. м. відбулося у Львові відкриття фірми „РАДІО ВИСТАВА". Нова станиця — з метою продажі відбирачів ФІЛІПСА на довгоречинцеві сплати.

ДО НОВОУТВОРЕНОГО САЛЬОНУ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ЛЮБИТЕЛІВ РАДІЯ

Подяка.

Прибиті горем по втраті Найдорожчого Мужа і Батька **бл. п. Івана Скреготи** дякуємо всім тим, що за весь час довгої недуги Покійного вишли для Нього стільки серця і в день похорону віддали Йому останню послугу.

В першу чергу дякуємо Високопреподобним Отцям: о. **канонікові Кишакевичеві** та о. **парохові Мидевичеві** за провід у похороні, о. **Козіцькому** та о. **Я. Харині** за відправу панахиди у каплиці Вірменської Архикатедри.

Щиро дякуємо **Службовикам РСУК** за ласкаву участь у цьому сумному обряді.

Жінка, донька і син.

ОПОВІСТКИ.

До всіх бувших учениць української учит. семінарії в Перемишлі. Повідомляємо, що дня 24. червня ц. р. відбудеться в Перемишлі загальний зїзд б. учениць української учит. семінарії в Перемишлі, основаної 1919 р. Запрошуємо до численної участи! Зголошення про приїзд слати до 15. червня на адресу: „Мекка", Перемишль, Костюшка 7. 2180 2-2

Конкурс. Згідно з постановою Загальних Зборів Т-ва св. Андрея з 20. II. 1936. оголошуємо конкурс на працю, яка вкупі здаб **участь українського католицького духовенства в розбудові культури народу.** Тяїр повищих висвітлити участь та працю духовенства в різних ділянках національного життя. Висота нагороди буде означена пізніше Надзірною Радою Т-ва св. Андрея у Львові. У справі конкурсу слід зголошуватися до Дирекції Т-ва св. Андрея — Львів, Коперника ч. 1, II. пов. в год. 16.30—18.30. **Дирекція Т-ва ім. св. Андрея у Львові.** 2197

Замість квітів на могилу найдорожчого друга, зразкового громадянина, бувшого УСС., четаря УГА., члена майже всіх українських установ, управителя школи в Личі, складаю зол. 15.— на українських Інвалідів. **М-р Семен Барабах,** аптекар в Яблонові. 2198

Вп. 5-х Панів, яких я образила в дні 23. травня 1936 р., вечором на вулиці Міцкевича в Ходорові — оцим перепрошую і видливую слова сказані під їх адресою рівночасно з того приводу складаю на цілі Кружка „Рідної Школи" в Ходорові квоту 100 зол. (словами: сто золотих). — **Ольга Сохацова,** — Ходорів, дня 27. травня 1936 р. 2199

Дирекція приват. гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длуґоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі класи: а) I, II, III і IV клясу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. класичної гімназії давного типу (з латиною і грекою), в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за шкуру в класах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення вписів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позаміських поштою. **Вступні іспити до I. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), а до вищих класів 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, остання шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспи. Такса за іспит 10 зол., до вищих клас 15 зол. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. — За Дирекцію: о. В. Лущинин. 2148 3—4

СТАНИСЛАВІВ. Зізд абсольвентів та учителів держав. муж. учительської семинарії. З приводу ліквідації держ. мужеської учительської семинарії в Станиславові відбудеться дня 4. липня ц. р. товариський зїзд абсольвентів та учителів усіх рочників (років 1871—1936) тої семинарії. Тимчасовий Комітет Зїзду просить всіх абсольвентів та учителів, де вони не жили, взяти особисто участь у тому зїзді та свою приявність зголосити найпізніше до дня 10. червня ц. р. на адресу: **Кандюк Степан,** учитель. Станиславів, Школа ім. А. Міцкевича. Ближчу програму зїзду подамо по одержанні зголошень. 2158 1—3

КУПНО - ПРОДАЖА

ВІЛЛЯ і два морги саду, городу у Львові за Стрийським парком дешево продасть „ТРАНСАКЦІЯ" Львів, Длуґоша 1, рік Миколая. 2205

КАМЕНИЦЯ нова 2-поверхова, город. вклад 18.000. Каменица нова, повнокомфортова, при трамваю, бічна Кохановського, вклад 25.000. Каменица комфортова, нова, город 250 сажнів вклад 28.000. Каменица нова, комфортова, вклад 35.000. Каменица з мансардою, город, бічна Листопада, вклад 15.000. Віллі 2 мешкання по 3 покої, комфорт, город, вклад 21.000 і багато інших у різних цінах продасть українське бюро „ТРАНСАКЦІЯ" Львів, Длуґоша 1. 2206

В ВІДДАЛІ 30 хвилин ходу від трамваю продам двоповерхову віллю, цілу вільну, з 18 кімнатами, мурована стайня, возівня, ледівня і каплиця, з 10 морґами в цілости: з того 5 морґів парку, саду, городу і стави, 5 морґів ліса, надається на захист, санаторію, оселю. Інформує „ТРАНСАКЦІЯ", Львів, Длуґоша 1 (рік Миколая).

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МАҐІСТРУ фармації приймуть на дуже скромних умовах до провінціональної аптики з короткою, бодай практикою. Зголошення з поданням умов, знимкою і коротким описом життя слати до „Діла" під „Аптика". 2200 1—2

ЛІТНИЦЯ

ВІД 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Ямпім коло Яремча в домі Осипи Леньової над Прутом біля залізничої стації до винайму сонячні кімнати з цілоденним або частинним утриманням. Ближчі інформації у властительки. 2196 2—5

РІЖНІ

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо на найновійші бельські матерії. Телефон 270-25. 2181 2—3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, виркові, проти усування матиці під ґарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УҐРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 29-60

„УНІВЕРСУМ" комісова крамниця Пасаж Миколяша приймає в комис і продає мужеські і жіночі футра, куртки, ґардероб і т. п. 2149 4—5

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупить у фабричних складах Львів, **ЗЬРУДЛЯНА** 3, тел. 271-14. 2063 12-?

КУПЕЛЕВІ СТРОЇ (з вробленим нагрудником), напрямки, виконує Трикотарня, Пілсудського 27. 2184 1—2

ПАН, що хоче мати добре скроєну сорочку, купує тільки в нас! Мужеські сорочки сіткові 2.90, оксфордові 4.50; з сірого шовку 5.40; ПІЖАМИ мужеські з пяси, пеньї в пранґі 9.80, попелінові 13.80 —15.50; ЖІНОЧІ ПІЖАМИ, штани на басквн, англійські 13.50, дитячі 4.90. Фабрика Білан „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА ч. 1. 2168 1—2

КАТОЛИЦЬКА РОБІТНЯ КОРСЕТІВ „KRAJOPRZEMYSŁ" Боїмів 1 — виконує на підставі найновіших взорів опаски, нагрудники, корсети — солідно, дешево, Приймає до направи, чищення. 2206 1-3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Д-р Остап Прийма

ординує

в ТРУСКАВЦІ, Лазенна 4

від 15. травня до 15. вересня.

(Рентген, апаратура Цайлляйса). 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

ПАРЦЕЛІ

при вул. ЗАМКОВІЙ

дешево на продаж.

Відомість Д-р ШТОКЕЛЬ, Львів, Галицька 9, тел. 237-37. 2192 1-3

dh. A. GEPNER
WARSZAWA GRZYBOWSKA 21
TEL. 690-27, 655-25, 659-25

БЛЬОКИ
БЛЯХИ
ПРУТИ
ДРОТИ
РУРИ

METALE

ЦИНА, ЦИНК, ОЛОВО, МІДЬ, НІКЕЛЬ, АНТИМОН, АЛЮМІНІЙ, БІЗМУТ, КАДМ, МАНҐАН, МАҐНЕЗІЙ, КОБАЛЬТ, РТУТЬ.

МОСЯЖ, БРОНЗА, ЛОЖИСЬКОВІ СТОПИ, ДРУКАРСЬКІ СТОПИ ТА ІНШІ.

МІНІЯ І ҐЛЕЙТА ОЛОВЯНА.

БЛЯХА ЦИНКОВА, БЛЯХА ПОЦИНКОВАНА, БЛЯХА БІЛА, БЛЯХА ЧОРНА.

СТАРІ МЕТАЛІ.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ҐАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ҐАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслїни	0.65	Зефір сирий	0.55
Вуаліни	0.55	Перкалїна колір.	0.60
Панама	0.55	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.85
Сирий шовк	1.—	Полотно на сор.	1.45
Сатина на шляфр.	1.—	Вовн. рожевий	1.—
Епонж найнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мереж.	1.85
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.90
Вовна на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
Вовна шкільна	1.50	Ручники вафл.	0.30
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до машинки	0.43
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Великий вибір Ракет ситківковних

фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2165 2-4

МАКС ТАЙҐ

КРАВЕЦЬКИЙ САЛЬОН

КОПЕРНИКА 10 — ТЕЛ. 287-11

пригадується П. Т. Публиці. — Ціни приступні. 2146 3—3

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛИЙ ЛЬВІВ ГОВОРИТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ Цін З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

ПЛ. МАРІЙСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік залож. 1903.

МАҐАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ҐАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний товар по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, парасолі, залізні несесери, портфелі, мошонки, течки; порцелянові, кришталеві, вироби з бронзу. Світової слави ВІЧНІ ПЕРА, автоматичні олівці і б. д. 2204 1—5

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники вигублює хемічними газами в кількох годинах під ґарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін [illegible] і циклінування підлоґи. „НЕВЕҐО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 1-20

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 15-7

=ПІТ=

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" Пробний пакет 50 ст.

Перфумерія

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 3-7

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10

Ч. 121 (14.370). Львів, середа 3. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. РІК LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. н. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ювилейна Академія для вшанування митр. Шептицького в Нюйорку.

Редакція наша дістала вчора з Нью Йорку телеграму такого змісту:

„Дві тисячі двісті людей, зібраних останньої неділі у залі Карнегі на концерті під орудою Кощиця, після промов монсіньора Лявеля у виступі кардинала Гасса та о. Ляфоржа в імені католицького тижневика „Америка" посилають привіт і поклін Київській Церкві Митрополитові А. Шептицькому у Львові. — За комітет: *о. Тарнавський, Сказків, Демидчук*".

Новий устрій Абісинії.

РІМ, 2. 6. Стефані. Рада міністрів ухвалила декрет про політично-адміністративну організацію італ. Східної Африки. Край буде ділитися на 5 провінцій. Побіч центрального уряду буде дві дорадчі колегії: „урядова рада" з високих урядовців та „генеральна рада" з 6-ох італійців і 6-ох тубільців.

РІМ, 2. 6. ПАТ. Обговорюючи органічний закон для італ. Сх. Африки, Вірджінію Гайда підчеркує його радикальний характер: він за одним замахом **ліквідує феодальний устрій Абісинії,** расам відбирає всяку владу і уважає їх звичайними громадянами. Також поміж поодинокими племенами не буде більше станових ріжниць.

Адміністративно буде Абісинія ділитися на губернаторати на основі етнічних, географічних та історичних ріжниць. Губернаторові Аддіс Абеби підлягатиме околиця міста в лучі 60 км. **Ісламові** матиме повні права на землях, заселених мусульманами, коптійська церква — у християнських провінціях. Договір з Апостольською Столицею урегулює становище білих католиків та католицьких місій.

Органічний **закон дбає про збереження чистоти італійської раси, тому не признає громадянських прав мішанцям.**

Негус заповідає пропагандивну кампанію проти Італії.

ЛЬОНДОН, 2. 6. ПАТ. На чердаку „Оксфорду" дав Гайле Селясіе інтерв'ю представникові „Нюз Кронікл". Він висловив глибоку вдячність Англії та іншим членам Ліги Націй, що станули в обороні Абісинії. До Европи їде, щоб познайомити її публичну опінію з італійськими методами війни. **Запитаю** — заявив він — **цілий світ, чи це справедливо, щоб абісинську цивілізацію, яка існує від 25-ох століть, знищено варварським способом за 25 тижнів.** Негус сподіється, що матиме свободу діяльности і не тратить довір'я до Женеви. **„Багато малих держав є так само заінтересованих як і ми у тому, щоб сила не панувала над правом"** — закінчив цісар.

Австрійський канцлер в Італії.

ВІДЕНЬ, 2. 6. ПАТ. Після наради кабінету канц. Шушніг виїхав несподівано до Італії, мовляв, на відпочинок. Австр. міродатні круги заявляють, що її подорожі не слід вязати з евент. протестом Малої Антанти проти загальної військової служби в Австрії.

Консолідація французького центру.

ПАРИЖ, 2. 6. ПАТ. 40 послів франц. центрових партій „радикальної лівиці" та „незалежної лівиці" получилися у **„незалежну демократичну і радикальну лівицю".** Крім того повстала друга група під назвою **„республіканського і суспільного центру"**, що обединує кодо 25-х послів, з даного „республ. центру" і „республ. та суспільного центру". „Демократичний аліянс", що має 60-ох послів, змінив назву на **„аліянс лівих республіканців та незалежних радикалів".**

ПЕРЕД ЗБІРНОЮ УМОВОЮ У ФРАНЦУСЬКОМУ ПРОМИСЛІ.

ПАРИЖ, 2. 6. ПАТ. Після нарад між підприємцями і робітниками металюргічного промислу міністер праці заявив: Як все піде щасливо, в четвер можна буде підписати збірну умову.

СТРАЙК У ПАРИСЬКИХ ПРАЛЬНЯХ.

ПАРИЖ, 2. 6. ПАТ. 6.000 робітників пралень у Парижі й околиці почало страйк. В паризькій окрузі страйкує ще 8.000 металевих робітників.

І в Бельгії „людовий фронт"?

БРІССЕЛЬ, 2. 6. ПАТ. Авас. На конґресі бельг. соціялістів виявилася, зокрема між вальонами, **сильна тенденція утворити спільний фронт з комуністами.** Організація такого блоку вимагалаб деякого часу, тому на новий уряд не мав би він впливу.

КРІЗА БЕЛЬҐІЙСЬКОГО УРЯДУ ЗАТЯГАЄТЬСЯ

БРІССЕЛЬ, 2. 6. ПАТ. **Ван Зеланд не прийняв місії утворити новий уряд.**

БРІССЕЛЬ, 2. 6. ПАТ. Провідника бельг. соціялістів Вандервельде покликали нині на 11. годину до королівської палати.

Палестинські міста без води і світла.

ГОСТРИЙ ВИСТУП АРАБСЬКИХ ПОСАДНИКІВ

ЄРУСАЛИМ, 2. 6. ПАТ. **Арабські посадники рішили на конференції у Рамаліяг перервати постачання води й електрики та перервати чищення міст Яффи, Наплюса, Рамлей, Лідди і Геброну.** Сумніваються, щоб це рішення вдалося перевести у життя в Єрусалимі і Яффі.

БРИТІЙСЬКІ ВІЙСЬКА.

ЄРУСАЛИМ, 2. 6. ПАТ. Британські війська в Палестині числять тепер всього 7.000 людей і складаються з 34-ох піхотних курінів, з 18-х танків і 30 бронеавт: очікують підмоги з Єгипту. Палестинська поліція має 2.729 членів, а саме 728 англійців, 1540 арабів і 461 жидів.

Заворушення, сутички, пожежі та замахи тревають дальше.

КОМУНІСТИ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 2. 6. Райтер. Центральний комітет комуніст. партії Палестини поширює між брит. воями агітаційні брошури в англійській мові, взиваючі до бунту. Між жидівськими робітниками кольпортують комун. брошури написані по гебрейськи, з закликом підтримати арабський спайк проти сіонізму й імперіялізму.

ПРАВДИВУ БЕЗЖУРНУ ВІДПУСТКУ, ЧИ СПОКІЙНІ ВАКАЦІЇ уладите собі щойно тоді, якщо обезпечите від крадежі з вломом своє домашнє урядження, одяги, постіль і білля

в Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Про ситуацію на Дал. Сході.

Прага, кінець травня 1936.

Не треба, здається, зайвий раз повторяти, що т. зв. Далекий Схід — це одно з найнебезпечніших огнищ можливого майбутнього світового конфлікту і що Японія та СССР — це ті два головні партнери, це ті дві рушійні сили, які до такого конфлікту можуть довести. Тому не диво, що кожне слово рішальних чинників обох цих партнерів, яке так, чи інакше насвітлює теперішню політичну ситуацію Далекого Сходу, чи вказує на можливости її майбутнього розвитку, звертає на себе пильну увагу і находить відповідний відгомін у цілому світі. Одним із таких голосів в останньому часі був виступ японського військового міністра Терауці дня 11. травня ц. р. на засіданні буджетової комісії палати послів японського парляменту. З голосів японської і далі англійської та совітської преси виступ Терауці був присвячений характеристиці напруженого стану совітсько-японських взаємин. Представивши всебічно цей напружений стан, Терауці між іншим сказав (подаємо за часописом „Асахі" у передруку совітської преси): Дехто каже, що нема ніяких причин, які повинні були спонукати СССР стати на позицію агресії щодо Японії, адже саме СССР виявив ініціятиву, запропонувавши уклясти пакт про ненапад. Проте пропозицію про пакт зробили тоді, коли пятирічка находилась ледви в процесі виконання. Тепер ситуація та умовини цілком змінилися. Дехто також каже, що продаж далекосхідної залізниці — це доказ відмови Совітів від далекосхідної політики. Це невірно: СССР продав залізницю лише тому, бо зрозумів, що вона втратила вже для нього всяку вартість, а тому ця продаж не має нічого спільного з відмовою СССР від своєї далекосхідної політики. Совіти поспішно будують сильні укріплення на совітсько-манджурських кордонах.

СССР твердить, що ці укріплення мають не агресивний, а лиш оборонний характер. Насправдіж будова цих укріплень є з військового погляду безумовно підготовою до наступу. Совіти ніяк не відмовилися від позитики більше визації цілого світу. Більше того, СССР вживає заходів, щоб забезпечити собі переносини військ до далекосхідних районів з допомогою сибірської залізничої магістралі. Число совітських далекосхідних військ тепер перевищає 200 тисяч і цілком можливо, що у майбутньому дійде до 300 тисяч. Це число цілком дорівнює кількості російських військ в бою при Шахе підчас російсько-японської війни. У Владивостоку СССР утримує підводну фльотилю у складі 50 суден. Совіти мають теж на Далекому Сході повітряну фльоту, яка у своєму складі має літаки, які дуже легко можуть вчинити напад на японські міста. На додаток цього всього СССР тримає під своєю цілковитою контролею зовнішню Монголію і таким способом оточує Манджукоо. При такій ситуації й такому становищі Японія вважає за необхідне розташувати значні військові сили в Манджукоо".

Замітна була теж відповідь міністра Терауці на запит посла з партії Мінсейто Сакурая, чи це правда, що СССР запропонував пакт про ненапад, а армія висловилась проти? Міністер від

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

повів: „Цілком можливо, що армія виступала досі проти такого пакту, бо ми совітську пропозицію про пакт ненападу не вважаємо за таку, що має якесь більше значіння".

Цікаво, як зареагувала на цю промову японського військового міністра англійська і совітська преса. Для ілюстрації візьмемо два приклади: голос „Таймса" і київських „Вістей". І так „Таймс" з 13. ц. м. у передовиці „Безглуздий вчинок на Далекому Сході" пише між іншим таке: „Якщо слова Терауті є отвертим виявом характеру майбутньої політики Японії, то перспективи на Далекому Сході дуже сумні. Якщо пакт про ненапад поганий, то щож тоді добре? В усьому іншому є мало надії на те, що напруження на Далекому Сході буде змякшене, скоріше навпаки. Пропозиції японців про створення демілітаризованої смуги з обох боків совітсько-манджурського кордону ніколи ніхто не робив, ані не приймав поважно, бо така смута включалаб усі совітські укріплення, кільканадцять великих міст і залізницю, яка веде до Владивостока, тоді як на японському боці вона пройшлаб у майже незаселеній смузі, охороненій тільки ланцюгом нашвидку збудованих т. зв. бльокгавзів".

Стаття далі підкреслює нелогічність японської політики, накресленої Терауті, говорячи, що коли Японія відкидає пакт про ненапад з СССР, то вона змушує себе напередки зброїтись разом із СССР, і тоді „її партнер має всю перевагу". Зріст зброєння — каже далі стаття — не дасть Японії відповідної компенсації, якщо совітські вуздові центри лишаться позаду поля засягу японських повітряних сил. Зважили все це „Таймс" радить Японії „переглянути її підиктовану інстинктом політику не у світлі 1904, а 1940 року".

„Промова генерала Терауті, яка відбиває, безперечно, агресивні настрої японського офіцерства, показує, що японська воячина і після поразки Араккі-Мадзакі прагне не допустити до покращання відносин між Радянським Союзом і Японією, чого наша країна завжди прагнула і прагне. Відомо, який великий був опір агресивних кол воячини благополучному завершенню переговорів про продаж КСЗ. Відомо теж, що тіж кола докладають величезних зусиль, щоб перешкодити врегулюванню нижче створених конфліктів на кордонах СССР і Монгольської Народньої Республики і, навпаки, всіляко їх розширювати. Військовий міністер ген. Терауті, як показує його промова, продовжує улюблену тактику японської вояччини: огульно, не отруднюючи себе навіть, щоб навести якінебудь докази, він твердить заялозені фрази „про агресивність" СРСР" (просимо звернути увагу на мову українського радян. часопису!). Перейшовши коротко і отже непереконливо поодинокі твердження ген. Терауті — „Вісті" кінчать: „Щож лишається від усієї аргументації ген. Терауті? Нічого, крім нового потвердження прагнень японської вояччини будьщо здійснити свої програми озброєнь в цілях дальшої агресії. Як не старався генерал Терауті змалювати СССР страшним вовком, а Японію ягням, він повинен був визнати, що військові кола не бажають допустити укладення пакта про ненапад між СРСР і Японією очевидно через те, що вояччина побоюється, що такий пакт звязав би волю її дій. З погляду Терауті і японської вояччини, добре все те, що відкриває їм шляхи для агресії і погане все те, що створює перешкоду в цьому напрямі".

Хто може зрозуміти дійсний стан, нехай прочитає

За розбудову самоуправної праці.

Резолюції Загального Зїзду українців, членів самоуправних органів львівського повіту.

Від Редакції: В попередньому числі „Діла" помістили ми звідомлення з того зїзду, що відбувся у Львові 29. травня, нині містимо прийняті на ньому постанови.

1) Перший Загальний Зїзд українських радних і членів управ самоуправних органів львівського повіту стверджує, що громадська самоуправа є основою суспільного і політичного виховання громадянства і тому всклкає українське громадянство присвячувати справам самоуправи всіх ступнів найпильнішу увагу.

2) Зїзд вимагає якнайширше розвинути самоуправу всіх ступнів включно до здійснення на всіх українських землях у Польщі найвищого типу самоуправи, якою є національно-територіяльна автономія.

3) Зїзд стверджує, що обовязуючі тепер самоуправні закони є так побудовані, що не дають можливости у повній ширині розвинути справжню самоуправу громадянства. Вони роблять громадську самоуправу частиною адміністративного державного апарату, а це розвивається в основними ідейними положеннями самоуправної справи. Тому Зїзд вимагає змагання за зміну самоуправного закону в напрямку більшої автономности самоуправних органів. Зокрема Зїзд домагається: а) загальних, рівних, тайних, безпосередніх і пропорціональних виборів до всіх органів самоуправи; б) зміни самоуправного закону в тому напрямі, щоби права українського населення в самоуправі випливали зі самого закону та не вимагали спеціальних ухвал рад на право вживати в самоуправі української мови. Конкретно Зїзд домагається, щоби вже 25 проц. українського населення в даній громаді переріщували рівність в урядуванні польської й української мови; в) З усіх підставових прав самоуправи найбільш основним є право свобідного будженетування самоуправи. Практика теперішнього самоуправного життя знехтовує це право громад до справді самостійного укладання громадських будженетів відповідно до істотних місцевих спроможностей і потреб. Через це ослаблюється не тільки зацікавлення найширших кол громадянства самоуправними справами, але знехтовується й виховне значіння самоуправи, бо така господарка впливає на зменшення почуття громадської відповідальности. Тому Зїзд домагається свободи самоуправного будженетування.

4) Зїзд стверджує, що у львівському повіті самоуправні вибори переведено подекуди з кривдою для українського населення, через що чисельний стан українського представництва в самоуправі, як також стан зайнятих працівників у самоуправних органах не відповідає станові українського населення повіту. Не оглядаючись на те, українські радні повіту стали на шлях річевої і позитивної праці в самоуправі і на тому становищі, без уваги на труднощі вказівки витікають.

5) Зїзд поручає радним повіту поробити всі вимагані законом заходи для введення української мови у всі самоуправні органи повіту нарівні з урядовою мовою польською.

6) Зїзд закликає послідовно змагати до того, щоби всякого роду самоуправні службові становища, всякі функції, приходні роботи, підприємства й чинности були заступлені й обсаджувані у справедливому відношенні українськими силами.

8) Зїзд постановляє, що: а) українці, члени рад та управ самоуправних органів львівського повіту організуються в громадські волості й повітові клюби українських радних та становлять у повіті суцільну організацію українських радних і членів управ самоуправних органів; б) повітовим організаційним осередком української самоуправної організації в повіті є Повітовий Народній Комітет, а її пресовим органом — тижневик „Свобода"; в) радні і члени самоуправних управ обовязані якнайдокладніше інформувати про самоуправні справи своїх виборців, щоб таким чином зацікавити самоуправними справами все українське громадянство та при його співпраці скріпити своє становище у самоуправних працях і в дальшій боротьбі за права українського населення в самоуправі. Зокрема постановляють працювати в самоуправі з повною відповідальністю перед громадянством (своїми виборцями), та у важніших справах звертати завжди опінії громадянства; г) Зїзд поручає всім радним якнайпильніше занятися розбудовою самоуправної праці на всіх ділянках, а все громадянство закликає їм помагати.

ПЕРЕМОГА ПОВСТАНЦІВ У НІКАРАГУЇ.

МЕКСИК, 2. 6. ПАТ. Як повідомляють з Нікарагуї, революційний рух кріпне і робить чимадалі поступ. **Повстанці, до яких прилучилася цивільна гвардія заняли столицю** — лише палати президента боронить 3.000 вояків. **Повстанцями командує б. президент Мошкада.**

ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ НЕ ІНТЕРВЕНІЮЮТЬ.

ВАШИНҐТОН, 2. 6. Аваc. Вищі урядовці міністерства закорд. справ заявили, що американський уряд затрнває пасивне становище до революції в Нікарагуї, тому не буде інтервеніювати. Америк. посол в Манагуа завізвав америк. громадян, щоб евакуювали загрожені території.

ЛІТВІНОВ БОЛЬШЕВИЦЬКИМ ДЕЛЕҐАТОМ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ ДАРДАНЕЛІВ.

МОСКВА,, 2. 6. ПАТ. У відповідь на турецьке запрошення заявив заступник комісаря закорд. справ, що Літвінов виїздить до Монтре як відпоручник СССР на конференцію в справі ревізії лозанської конвенції.

АНҐЛЬО-ЄГИПЕТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

ЛЬОНДОН, 2. 6. ПАТ. Під кінець тижня виїздить до Льондону брит. вис. комісар з шефом брит. військ. летунства та єгипетський міністр закорд. справ, щоб поінформувати мін. Ідена про стан переговорів над англо-єгипетським договором приязни. Здається, дотепер, не дійшли ще до порозуміння м. ін. щодо військових клявзуль.

ОЛЕКСАНДРІЯ, 2. 6. ПАТ. Нині рано відлетів брит. вис. комісар до Льондону

ВОЄННЕ ПОГОТІВЛЯ ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 2. 6. ПАТ. Японська преса заповідає, що майбутній буджет народньої оборони буде на 50 відсотків вищий від минулорічного.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В **Португалії** засудили 26-ох революціонерів на вязницю від одного до шістьох років.

В **Японії** знесли частинно виняткový стан.

В **еспанському** місті Альхесірас (біля Гібральтару) вибух генер. страйк.

Китайські старшини спротивилися японським домаганням усунути теперішнього посадника Тієн Тсіну. Це може довести до поважного загострення між обома державами. Китайські студенти почали страйк на протест проти збільшення япон. залог у Піен. Китаю.

Британський перший льорд адміралиції подається до димісії здається ще сьогодні.

Новий французький парлямент зібрався вчора на перше засідання, яке мало чисто формальний характер і перейшло зовсім спокійно.

Британських летунів, що, заблукавшися, причалили в Лібії, італійські вояки трактували зневажливо, тому британський уряд домагатиметься від італійського офіційного перепрошення.

Міська Комунальна Каса Ощадности

у Львові

ВУЛ. ВАЛОВА Ч. 7. і 9. (власні доми).

Відділ І. вул. ГОРОДЕЦЬКА ч. 60. Відділ ІІ. вул. ЖОВКІВСЬКА ч. 75.

У своїм конкурсі, оголошеним через радіо п. н.:

ЧОМУ ПОВИННІ ВИ ЩАДИТИ В М. К. К. О. У ЛЬВОВІ

— признала І. нагороду за таку відповідь:

ЩАДИ!

БУДЬ ОБЕРЕЖНИЙ і складай ощадности в М.К.К.О. у Львові, де Твої гроші є забезпечені цілим майном міста Львова.

БУДЬ МУДРИЙ, бо ощаджуючи в М.К.К.О. помножуєш без жадного труду заложені на відсотки гроші.

БУДЬ ПЕРЕДБАЧЛИВИЙ, бо ощаджений гріш дає Тобі запоруку, що в потребі не будеш мусіти оглядатись за поміччю інших, а спромога вибрати гроші в Касі в кожноразовій потребі, дає Тобі незалежність.

БУДЬ ДІЯЛЬНИМ І ДОБРИМ ГРОМАДЯНИНОМ міста Львова, якого добродійствами на кожному кроці користуєшся, бо Твій гріш заощаджений іде на оживлення господарського життя нашого міста, та вертає в тій чи іншій формі до Твоєї кишені, Твоїх найближчих чи навіть знайомих.

ТВОРИ БУДУЧНІСТЬ — власну і міста, ощаджуючи в М.К.К.О. у Львові.

Вкладки приймаємо **щодня від год. 8. до 13-ої і від год. 17. до 19.30.**

Запасні капітали Каси 6.291.639 зол.

10 літ тому.

Спомини й рефлексії з нагоди 10-их роковин президентури проф. І. Мосціцького.

Сьогодні Польща святкує 10-ті роковини урядування президента держави проф. І. Мосціцького. З цієї нагоди пригадуються подробиці його вибору.

Проф. І. Мосціцький вперше вибраний президентом 1. червня 1926 р. соймом і сенатом, що з тою метою згідно з попередньою конституцією зучувались на спільному засіданні та творили т. зв. Національні Збори. У 1926 році існувала в соймі і сенаті можливість створити парляментарну більшість двоякого роду: від „Пяста" на право, отже ту більшість, яка видала з себе уряд Вітоса, проти якого підняв армію варш. Пілсудський, — або другу більшість пястівського центра й лівиці. В обох випадках меншини не грали ролі. Перша більшість не могла повстати, бо це було рівнозначне з тим, щоб наче наново розпочинати боротьбу з переможцем у травневих днях. Така боротьба була лише демонстрацією, цілковито безвиглядною та навіть для ендеків, як польських патріотів по суті небажаною. Не хотіли вони цього з тих самих причин, з яких зрезигнували тоді, у тих бурливих днях, з можливости вести дальше боротьбу, опираючись на Познанщину. Якщо проти ендеків висунули підчас виборів власну кандидатуру, а був ним тодішній воєвода з Познання Бінський, то робили це виключно з партійних міляк щоб відмежуватись від тієї більшости, яка була за вибором проф. І. Мосціцького. Бо ясно було, що за кандидатом марш. Пілсудського, без огляду хто ним буде, голосуватимуть польські ліві селянські та робітничі партії. Чейже ті партії ентузіястично піддержували виступ марш. Пілсудського, сподіваючись, що марш. Пілсудський стане диктатором, що реалізуватиме соціяльну програму лівиці. У такій ситуації ендеки могли собі позволити на політично-партійну демагогію підчас виборів президента, могли виставити свого кандидата та пізніше хвалитись чистотою тактичної лінії та вірністю засадам. На ділі крутійство ендеків вийшло швидко наверх. Побоюючись, що при голосуванні над кандидатурою проф. І. Мосціцького українці і білоруси кинуть свої голоси на кандидата правиці та що у цей спосіб він стане президентом, ендеки частині своїх послів наказали голосувати за проф. І. Мосціцьким! Фактично українці й білоруси при виборі проф. І.Мосціцького стримались від голосування.

Коли тепер приходять на думку спогади спереду 10-ти літ, слід ствердити, що тоді ввесь польський ендецький табор стояв на становищі, що ні українці ні білоруси не мають права брати участи у виборі президента держави. Це було те саме становище, що проявилось так яскраво при виборах президента держави у 1923 році, коли то перший президент Польщі Г. Нарутович саме за те згинув від кулі Невядомського, що до його вибору причинились посли і сенатори непольських національностей.

Чи багато з того часу змінилось під цим оглядом? Треба цілком отверто сказати, що вибір президента держави на підставі нової конституції відбувається у такий спосіб, що всі непольські народи, у тому і кількамільйоновий український, не можуть на це мати найменшого впливу, хіба би якимсь чудом справді дійшло до теоретично передбаченого плебісциту, що рішав би між двома кандидатурами. Отже колишня тенденція ендецької ідеольогії виключити непольські народи від участи у виборах президента держави — фактично закріплена законом. Правда, тепер вибір президента держави, як і цілий державний устрій, здвигнений на цілковито інших засадах, що радикально розривають зі засадою народоправства. Новий навпів автократичний чи пак авторитарний лад, відбірає українцям їх формальні права що до участи у виборах президента держави. Зате президент Польщі, маючи величезні права, міг би силою своєї конституційної влади впливати на національну політику у дусі лібералізму, йдучи назустріч справедливим вимогам чужонаціональних організмів. Оборонці нового устрою покликуються саме на те, що президент і покликаний ним уряд звільнені від залежности від польської вулиці і тому можуть свобідно реалізувати великі історичні проблеми, до яких в першу чергу належить справа польсько-українських взаємин.

С. Х.

Комуністична імпреза у Львові.

Відгомін Зїзду Працівників Культури.

Протест українських соціялістичних робітників пера проти Зїзду працівників культури у Львові відбився відгомоном у пресі цілої Польщі; часописи різних напрямків передрукували його з більшими або меншими коментарями.

Це спонукало виконавчу президію зїзду помістити вияснення. Покликуючись на устуи резолюції, прийнятої на зїзді: „Культурні добра є наражені в умовинах насильства і терору на найбільшу небезпеку, бо можуть розвиватися тільки в атмосфері творчости, свободи й віри в майбутнє. Тому пятнуємо всі без винятку прояви фізичного й морального насильства, бо вони звернені проти добра й розвитку культури, якої ми є бійцями"... — президія за підписом ред. І. Щерка і д-ра В. Ямпольського заявляє:

„Зїзд, пятнуючи „всі без винятку прояви фізичного насильства," тим самим не міг апробувати комуністичного терору на Україні".

Не погоджуючися з цим становищем президії зїзду, „ліві культуртрегери" в особах Олександра Дюма (?), Ярослава Галана, м-ра Маріяна Нашковського (?) і проф. Андрія Сабата (!) змайстрували своє вияснення, в якому порушують справу „жахливих репресій на Радянській Україні". Зміст цього вияснення такий:

Деякі члени Української Соц.-Дем. Партії й Української Соц.-Рад. Партії проголосили в „Ділі", з яким як соціялісти повинні боротися, лист до Андрія Струга. Автори листу заявляють, що не могли взяти участи у Зїзді, бо не дали їм спромоги висловитись у справі здогадних (!) репресій на Радянській Україні. Підписані стверджують „з цілою рішучістю", що згадана заява не відповідає правді. Чолові представники підписаних у листі до Андрія Струга, м. ін. д-р В. Старосольський, Бунак та ін. дістали запрошення на Зїзд. Бойкотуючи Зїзд такої великої ваги, в якому обєднались всі поступові (?!) елементи, мусіли автори листу до Андрія Струга шукати оправдання такого несоціялістичного кроку і тільки тому закрилися ще раз інвективами (!!) проти Радянської України. Перед одним з організаторів Зїзду д-р Стахів висловився у відповіді на запрошення до співпраці, що не бачить різниці між диктатурою фашизму й диктатурою пролетаріяту і тому проти обох мусів би однаково виступити. Без огляду на таке „реакційне становище" — організатори Зїзду запросили чолових представників Української Соц.-Дем. Партії та радикалів, не бажаючи зовсім замикати губи тим, що не мають рації.

Підписані оборонці комунізму вказують, що цілий Зїзд своїм ходом, у промовах найчільніших представників, як Загадловича, Домбінського й інших, а також у резолюції зайняв до Союзу Соц. Рад. Республик становище якраз протилежне до того, яке зайняли автори листу до Андрія Струга. Автори листу передбачуючи своє відокремлення вперто і ворожим до соціялістичної країни відношенням, воліли Зїзд збойкотувати, а пізніше шкідливою для справи поступу заявою дати зброю в руки реакції, що повела нагінку на Зїзд.

Такий був зміст заяви оборонців Зїзду.

Поміщуючи першу і другу заяву, львівський „Вєк Нови" додає від себе таку завваги:

„Як із цієї декларації випливає, малі українські соціялісти цілковиту рацію, бойкотуючи Зїзд, якого організатори вважають заклади, роблені комуністичному теророві на Україні, „інвективами" і признають, що Зїзд зайняв супроти СССР „становище саме протилежне" до становища українських соціялістів. Обі заяви є в найсутнішій точці суперечні. Коли частина Зїзду вважає його маніфестацією гуманітаризму, то інші виразно підкреслюють його фільософічні тенденції, з цілим цинізмом переходячи до порядку над безперечним фактом, що на Україні панує Москва, що під заслоною соціялістичних формул переслідують там не тільки українську культуру, але й український нарід у його чолових представниках. Авторам другої декларації треба би порадити, щоб заспокоїли свою тугу і для особистого переживання вільних вражінь якнайскорше помандрували над Дніпро — вперто шляхом родини Крушельницьких".

До цього коментаря не треба нічого додавати, хіба таку дрібничку: Ліві письменники, яких очолює особа проф. А. Сабата, гнівається на українських соціялістів, що їх комунікат появився в „Ділі". Чомуж вони помістили свій у „Вєку"?

Audiatur et altera pars.

Вияснення, що нічого не вияснює.

У ч. 117 „Діла" поміщено дві замітки під заголовком „На православному церковному фронті Волині". Редакція „Діла" з цього приводу дістала деякі вияснення з кругів Волинської Духовної Консисторії, які отсе друкує, хоч ці вияснення не вносять ніяких суттєвих змін до надрукованих нами новинок.

Щодо першої замітки про перехід на унію села Якимівців, то з кругів Волинської Консисторії не негують найважнішого — самого переходу на унію селян Якимівців, лише твердять, що це сталося з якоїсь іншої причини, а не з огляду на питання богослужебної мови. Наш кореспондент, а ним є поважний місцевий діяч, представив нам справу так, що тут ішло саме про мову у богослуженні. Правда, формально річ беручи, Греко-Католицька Церква не знає богослуження у живій, українській мові, тому начеб неможливий був перехід на унію з цієї причини; але на Волині уніятська практика допускає у виняткових випадках українську відправу. Одначе радо приймаємо до відома, що перехід Якимівців на унію стався з якихось інших причин, хоч нам їх, на жаль, не подали. Але чи від того щонебудь змінилось у самій справі? Чи перестала вона бути ненормальним явищем, неприємним і для самої епархіяльної влади та невеселим і з національного погляду? Чейже того роду переходи з одної церковної організації до другої таки криють у собі заразки анархії та несуть зародки майбутньої релігійної ворожнечі. Доказів на це хіба вже маємо доволі: Жабче, Дубечно, тепер ось Гаї Левятинські, про які саме згадується у другій нашій замітці.

Вияснення з кругів Волинської Консисторії щодо події у Гаях Левятинських знову не негує самого факту кривавої бійки між селянами, тільки подає, що це українці уніяти перші напали на українців православних, що з хресними процесіями йшли на храмове свято (день св. Миколая) до Гаїв, при чому стрілами в хати ранили 6 осіб, що несли хоругви. Ми свою замітку писали на основі листа селян з Гаїв Левятинських, що вони прислали його до Української Парл. Репрезентації, з просьбою делегувати на місце подій одного з послів. Не входимо в те, хто перший розпочав бійку: для нас та справа цілковито байдужа. Бо нас болить сам факт зайлої релігійної ворожнечі між братами, українцями-волиняками. Це є суттєве — те шож змінює під цим оглядом вияснення з кур'

гів Волинської Консисторії?! У дальшому своєму змісті це вияснення наводить точніше історію з церковним храмом у Гаях; а саме: церкву по переході на унію захопили уніяти, пізніше її опечатала адміністрація, та нарешті православні через суд вибороли собі назад церкву і ось 9/V. ц. р. коморник виексмітував з цієї церкви уніятів. Отже ця історія тільки підтверджує те, що у нашій замітці було подане, як причина релігійної ворожнечі — а є нею боротьба за церкву.

Справді, бувають вияснення, що таки нічого не вияснюють.

СВЯТО ПОЛЯГЛИХ.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ ГЕРОЯМ У ЛЬВОВІ.

Традиційне вже Свято Полеглих у Львові відбулося в неділю 31. травня, коли то процесійний похід з церкви св. Юра перейшов вулицями міста на Личаківський цвинтар. У тому поході, що займав понад 1 км. довжини (виповнив цілу Сикстуську вулицю), не бачили ми вінків, як попередніми роками, було теж у ньому за мало інтеліґенції. В поході йшла більша група членів „Молодої Громади", студентська молодь, питомці зі своїм хором, деякі школи, — а зрештою сіра народня маса. Процесійні походи з інших львівських парохій виглядали ще скромніше.

Коли всі процесії зійшлись на цвинтарі, перейшли вони між подвійним кордоном молоді, що його вона утворила від битої цвинтарної дороги аж до місця відправи біля могил українських полеглих. Праворуч цих дорогих могил уставилися члени „Моєї Громади", ліворуч питомці, коло духовенства на чоловому місці **през. д-р Кость Левицький і ген. Мирон Тарнавський.**

Поминальне богослуження відправив о. прал. **Куницький** в асисті численного духовенства. Він теж виголосив настроєву проповідь. Глибоке враження зробила на тисячні маси молитва за полеглих, яку хором проводили питомці Духовної Академії. Свято закінчив хор співом „Вічної памяти" і „Ви жертвою".

Після того духовенство відправляло панахиди на могилах визначних і заслужених українців. Особливо величаво виглядали панахиди на могилах Ів. Франка, Маркіяна Шашкевича, Вол. Барвінського, Адама Коцка, о. Т. Лежогубського, Іллі Кокорудза й ін.

В понеділок (другого дня Зелених Свят) процесійного походу на Янівський цвинтар не було з незалежних від церковних чинників причин. Та проте і того дня зібралося багато українських громадян на Янівському цвинтарі, щоб поклонитись могилам полеглих.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ У СТАНИСЛАВОВІ.

Традиція зелено-святочних обходів входить уже в національну традицію. Станиславів, колишня столиця З.У.Н.Р., рікрічно гідно віддає честь своїм героям.

В суботу 30. V. в год. 19.30 відправлено заупокійну панахиду за борців нації. Серед рясно освіченої церкви при масовім здвизі народу відправив при стрілецькій могилі панахиду сен. о. кап. Лободич в асисті інших священників. Відтак парох о. шамб. Луцик виголосив проповідь на тему: Шануймо традицію! Після проповіди понеслася жалібна пісня „Вічная память", відспівана хором Т-ва „Думка".

В неділю 31. V. відбувся величавий похід 12-тисячних мас з міста і станиславівської округи на стрілецькі могили. Несено 347 вінків, які зложено на гробах полеглих. На цвинтарі біля уставленого вівтаря відправили оо. шамб. Луцик і кан. Лободич в асисті численного духовенства панахиду. Після того о. Лободич виголосив пригарну патріотичну проповідь, яка на зібраних тисячах учасників зробила велике враження. По відспіванні цілої низки національних пісень хором „Думка" розійшлися учасники домів.

Цьогож дня в год. 12 вполудне відбулася в салі українського „Сокола" академія в честь невідомого Стрільця, на яку склалися: промова адв. д-ра Океницького і співи хору „Думка". Салю заповнило щільно українське громадянство.

ПОКЛІН МОГИЛАМ У СТРИЮ.

Дня 31. травня, в перший день Зелених Свят, уладив Стрий великий процесійний похід на місцевий цвинтар, щоб віддати поклін всім помершим предкам нашим, як також помолитися на могилах борців, що своє життя зложили за кращу долю Батьківщини. В год. 2. пополудні зійшов похід з міської церкви. Похід отвирала церковна процесія, хор, сокільська музика, делегати з вінцями міських, сільських і повітових установ; у половині дороги прилучилася до походу процесія з передмістя Лани також зі своїми делегатами і вінками, так, що всіх вінців нагромадилося ми 96. З великою повагою посувався у взірцевім порядку похід головними вулицями на цвинтар, де відправлено парастас за всіх померших. Опісля перейшли всі на могили українських Стрільців, де відправлено панахиду і відповідну до хвилини проповідь виголосив о. Цурковський Маріян. Музика відіграла „Вічную память", „Ви жертвою в бою" і „Журавлі". З черги пішли всі процесійно по могилах визначних громадян. Пізніше надтягнули чорні хмари і спричинили, що все громадянство пішло домів. У святі взяло участь до 10.000 народу.

Академія з нагоди 10-ліття смерти Головного Отамана С. Петлюри.

Від кількох літ, віднині: від памятного Франківського Свята у 1933-ім році, стало вже звичаєм відмічувати у Львові наші великі національні свята концертами чи академіями, в яких — завдяки співучасті оркестри — наше громадянство має чи не єдину нагоду почути нові симфонічні твори наших нечисленних композиторів. На власні симфонічні концерти, без ярлика якоїсь „нагоди" на лихо, ще не можемо здобутися — головно з острашу за матеріяльний стан, отже рожище найшовся такий вихід. Ніде правди діти, що розглядаючи справу зі становища суто музичного чи естетецького, не можна цієї розвязки вважати щасливою для творців, виконуваних творів і їх виконавців. Кожний, та передовсім симфонічний твір, потребує окремої *атмосфери*, окремого *„зовнішнього настрою"*, щоби його як слід вислухати — тим паче, коли його виконують вперше. Такий твір потребує специфічної „концертової" публики, яка приходить з одиною метою: слухати музику; одним словом він потребує — рямок симфонічного концерту. Кожний концерт, котрий відбувається з якоїсь патріотичної нагоди, відразу резигнує з тої чисто музичної-концертової атмосфери, публіки, і чисто музичного настрою та підпорядковується головній — може й найблагороднішій, але не музичній меті.

І Симфонія Ревуцького, виконана на Франківському Святі і „Варіяції" Колесси у вчорашній програмі — це твори „чистої" музики, яких місце фактично тільки у програмі симфонічних концертів. Колиж тих концертів мати не можемо — треба радіти бодай з можливости признагідного виконання нових муз. творів.

Микола Колесса: „Варіяції" на симфонічну оркестру. Із трьох виконуваних нових творів — безперечно найцікавіший і найбільш вартісний. Найменше щасливою думкою в творі видається мені саме виведення теми; бракує в ньому ясности і ядерности. Зате варіяції — починаючи від першої (своїм настроєм і гармонічною структурою дуже близької до вступу Д'Альбертівської „Долини") з пригарним перекликом дерева, через всі дальші заслуговують на повну похвалу. Дуже добра 3-а варіяція з імітаціями в струнній групі; ритмічно цікаве „скерцандо" — жаль тільки, що „неправильні" акценти в другій чи третій частині виходили в оркестрі так мляво; добра кінцева подвійна фуга; дуже сконденсована і сконцентрована в формі. Коли додамо, що в інструментації Колесса старався руководитись принципом зрізничкованого, індивідуалітичного трактування кожного інструменту зокрема і свідомо (вповні правильно!) омінав густоти і „грузової" інструментації — то в сумі будемо мати твір цілком вдатний, твір, який являється поважним вкладом в нашу симфонічну літературу.

Нестора Нижанківського „Похоронний марш" видно вповні „відчутий" композитором. Як у своїй формальній концепції так і в своєму оркестровому одязі він не відбігає від класичних зразків. Але з огляду на цілковиту недостачу того роду творів у нашій літературі, він напевне заповнить цю прогалину.

Зиновія Лиська похоронна картина „Тризна" — признаюсь отверто, мене розчарувала. Чи радше: не сповнила тих надій, які я обіцював собі. Я не приготовився на симфонічну картину, на щось в роді похоронної поеми. Тимчасом епічний стиль Лиська — у цьому творі ще сильніший, як в його ін. мені відомих,—з деяким експериментаторським мені відомих,—з деяким експериментаторським ухилом (головно в гармонічних сполуках та у змаганні до лінеарности голосів) не допустив до голосу ні ліризму, ні драматичних акцентів, — отже ані тих елементів, які в „похоронній картині" хотілось би чути чи відчути. До того інструментація твору мало вдатна, неначе випадкова. Почувається, що автор ще не думає і не відчуває оркестрально. Може це тільки не „обізнання з матерією" при першому оркестровому творі цього симпатичного і поважного музики? „Тризна" робить радше враження повільної частини якогось циклічного твору.

Дві пісні з оркестрою співав *Михайло Голинський*. Недавно, з нагоди Шевченківського концерту, я на сторінках цього часопису не шадив компліментів під адресою його голосу. Сьогодні можу їх тільки повторити: рідкої краси і сили голос Голинського блестить вповні щойно на тлі оркестри, тим паче, коли має можливість розвинутись „на верхах". А цих не бракувало — головно у *Барвінського* „Псаломі Давида". В оркестровій версії ця пісня ще зискала. Те саме можна сказати і про пісню Лисенка „Не забудь юних днів" з піетизмом зінструментовану Барвінським.

Диригентом концерту був п. *М. Колесса*, який в приготовленні і виведенні цікавої — хоч би з огляду на свою новину — програми вложив чимало совісної праці.

Останню точку творили дві пісні, виведені чоловічим хором *Дмитра Котка*. Котко зумів в короткому часі дуже старанно підготовити виступ хору, виказуючи всі свої відомі прикмети провідника хору.

Ар.

•

Крім трьох музичних точок, сольового й хорового співу,— була ще деклямація і дві промови. П-і *Л. Кривіцька* — це артистка, що її устійнена слава торкається теж як рецитаторки: глибокий ліризм та відчування й передача драматичних моментів просто, безпосередньо, без афектації, патосу й емфази. Обидві поеми: „Лебідь" Олеся та „Не довго жив я в світі" Франка були однаково добре діброші до характеру свята, як і до таланту артистки.

Сен. Остап Луцький — це один із найкращих сучасних українських промовців: у його промовах завжди є думка, вони теж безогляднні в літературного боку, при цьому короткі, ядерні та прецизно виголошені. Торкається це і денної промови. О. Луцький підкреслив один суттєвий історично-політичний момент з епохи С. Петлюри: провал перших надій на спільноту інтересів української та російської демократії та здвигнення нової української політ. думки на тезі про необхідний розподіл Росії. Звязав свою промову О. Луцький з днем Зелених Свят та закінчив її бойовим покликом до молоді — бути готовою до реалізації ідей С. Петлюри.

Після цієї промови друга промова була взагалі зайва. До того *пол. О. Доценко* — як показується — не збагнув тутешніх звичаїв: не личне чейже на інтеліґентській Академії у Вел. Театрі у Львові оповідати життєпис С. Петлюри від дати й місця народин з бездічю маловажних подробиць, не личить теж зі святочної промови робити полемічну розправу, що робить медвежу прислугу самому С. Петлюрі (навіщо напр. було згадувати про передвоєнний „маніфест" „Укр. Жизни" і виправдувати С. Петлюру: пощо це пок. Петлюрі і нам?!). Однак найгіршим прогріхом промовця була довгота промови: О. Луцький говорив несповна 10 хвилин, О. Доценко — 40 хвилин! Музична частина Академії була трансмітована крізь Радіо; у Радіо хвилювались, двічі телефонувала до театру, прийшлось зза куліс кликати „кінчайте", врешті треба було через той крісномований запал скасувати перерву, злучити дві хорові точки в одну та гнати одну музичну точку за другою!

СМЕРТЬ ЗА ТОРГОВЛЮ ОПІЄМ.

НАНКІН, 2. 6. ПАТ. Згідно зі статистикою уряду для боротьби з опієм в другій половині 1935 р. покарали смертю 964 торговців опієм. У 1075 клінїках зорганізували окремі відділи для лікування налогових курців опію.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків" Р Ш.

Сокільське Повітове Свято у Львові.

В неділю 21-го червня ц. р. відбудеться у Львові Сокільське Повітове Свято з величавою програмою. Участь у цьому святі візьмуть усі сокільські гнізда, положені довкруги Львова.

20-го червня відбудуться легкоатлетичні змагання сокілок і соколів; до цих змагань стане поверх 1000 змагунок і змагунів.

У неділю рано відбудеться Служба Божа й генеральна проба. Пополудні відбудеться свято, що з його програму ввійдуть вправи вільноруч побратимів, посестер, учасниць та учеників, танки, вправи, живий образ та інші дуже цікаві точки.

Наше громадянство не схибне нагоди оглянути це свято і прийде певно на площу С.-Б., щоб побачити досягнення наших соколів.

Комунікат Надзірної Ради
Товариства Взаїмних Обезпечень „Дністер".

Виконуючи домагання, висловлене на Загальних Зборах Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" дня 28. травня ц. р., Надзірна Рада Товариства, зібрана на засіданні того самого дня, рішила подати до прилюдного відома отсі одноголосно прийняті постанови:

1) Надзірна Рада приймає до затверджуючого відому новий договір, заключений між Т-вом взаїмних обезпечень „Дністер", з „Повшехним Закладом Убезпечень Взаємних (ПЗУВ)", в справі залишення Т-вом „Дністер" обезпечування від огню 1/3 частини оціночної вартости будинків, що підлягають примусові обезпечення, як також реасекурацію у умову, заключену між обома згаданими вище Товариствами.

2) Надзірна Рада опроклядує якнайріщучіше всі вістки, поширювані деякими пресовими органами про ліквідацію Т-ва взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові, та стверджує, що Т-во рішило часово запересгати вести у відділі обезпечень від огню тільки незалежно від себе перентовний дім обезпечування тих будинків, що підлягають примусовому обезпеченню в ПЗУВ і не тільки що не ліквідує цілого огневого відділу Т-ва, але має намір розбудувати його через поширення *добровільного* обезпечення рухомостей і нерухомостей, а також поширити свою діяльність як у відділі обезпечень від крадежі з вломом, так і в інших ділянках обезпеченевої праці.

3) Надзірна Рада стверджує, що виступи „Українських Вістей" і „Українського Бескиду" проти Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" з приводу його договору з ПЗУВ спираються на невірні факти і тому безпідставно підривають довіря до одної з найбільше заслужених українських економічних установ та приносять шкоду не лише їй, але й незалежному, хоча спорідненому з нею Кооперативному Банкові „Дністер", а тим самим і цілому зорганізованому українському господарському життю.

4) Надзірна Рада висказує своє спожалїння з приводу появи цілого ряду статтей у вище згаданій пресі з особистими, нічим необосновапими закидами проти особи Завідуючого Директора „Дністра", яснайріщучіше опроклядує ці закиди, заявляє, що при розгляді справи заключення вище означеного договору „Дністра" з ПЗУВ, Рада Товариства висказала Управі „Дністра", а зокрема Завідуючому Директорові повне довіря і признання за ведення Товариства серед найбільше несприятливих обставин, та отверджує, що Управа Т-ва і цим разом не зробила нічого без попереднього повідомлення і згоди Надзірної Ради.

5) Надзірна Рада закликає ціле українське громадянство активно піддержати Товариство взаїмних обезпечень „Дністер", обезпечуючи у ньому поголовно своє рухоме майно як від огню так і від крадежі з вломом, та причинитися таким способом до дальшої розбудови істнуючих тепер і приготовлюваних нових відділів Товариства.

Львів, дня 28. травня 1936.

Остап Луцький в. р., предсідник.
о. Алексій Пясецький в. р., д-р Кость Левицький в. р., заступники предсідника; інж. Павло Дурбак в. р., о. Роман Лободич в. р., д-р Любомир Макарушка в. р., д-р Іван Мокух в. р., Михайло Стефанівський в. р., Гринь Тершаковець в. р., д-р Степан Федак в. р., інж. д-р Евген Храпливий в. р. — члени Ради.

•

Прим. Ред.: Поміщуючи комунікат Надзірної Ради Т-ва „Дністер", зазначуємо, що наша Редакція дістала листа за підписом 10-ти службовиків „Дністра" та що помістимо його завтра разом з виясненням Дирекції.

Великий процес ОУН у Львові.

СЕМИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У вівторок, семого дня розправи, зізнавав увесь час підс. **Роман Мигаль.** На лаві підсудних сидить спокійно 13 підсудних; поліцаї сидять між ними у другій лаві. Між підсуд. нема трьох, які вже зізнавали, а саме: Янова, Стецька і Співського. Підгайний, який цілий день зізнавав у суботу, засів нині побіч Пашкевича, теж у другій довгій лаві. Між публикою сидять лише найближчі підсудних — кількацять осіб, які слідкують уважливо за ходом процесу. Крім того між публикою сидить теж кілька тайних поліційних агентів.

Предсідник поінформував підс. Мигаля, що його обтяжив своїми зізнаннями підс. Б. Підгайний у справі вбивства Я. Бачинського та у справі слідкування за Кособудським.

ЗАЯВА ПІДС. МИГАЛЯ.

Підсудний заявляє, що у варшавському процесі себе надто обтяжив. На питання предсідника відповідає, що краєвим провідником був Ст. Бандера. Його називатиме своїм провідником, бо підс. негідний вимовляти прізвища цієї людини. Заявив, що сам вступив до організації. Спершу належав до ЗУНРО в 1926 р., далі до УВО, опісля в 1930 або 1931 р. вступив до ОУН. На питання предсідника заперечує, щоб його втягнув до ОУН підс. Бандера. В ОУН працював у пропагандовім референті, спершу на Львів, опісля на львівський повіт, а згодом на цілий край. Признає, що Бандера був безпосереднім зверхником підсудного і давав усі приказ, зате Підгайний давав приказ лише у справах боєвого референту.

СПРАВА ВБИВСТВА Я. БАЧИНСЬКОГО.

У березні 1934 р. підсудний дістав приказ від свого провідника довідатись, де мешкає студ. Я. Бачинський, якого знав уже раніше. Заявляє, що Бачинський не був ні приятелем ні товаришем підсудного. Від провідника довідався, що Бачинський є конфідентом і тому його треба вбити. Оповідає, що перед Великоднем 1934 р. підсудний дістав приказ від Підгайного затримати Я. Бачинського до год. 9-ої у місті. Перед 9-ою підсудний побачив на вул. Руській Качмарського, тому попрощався з Бачинським. Чим його мали убити підсудний не знає. На другий день довідався від Підгайного, що Бачинський ранений ножами і лежить у шпиталі. Далі оповідає про друге намагане вбивство Бачинського в Єзуїтському городі. Признає, що тоді був з Бачинським у ресторані Вінда і довідався від нього, що він має ще рани. Підсудному стало жаль Бачинського та відвів його під саму хату, де попрощався з ним. І тому не дійшло тоді до вбивства в Єзуїтському городі.

ПІДС. ЗАРИЦЬКА НЕВИННА.

З черги оповідає про третій замах на Бачинського на старому Стрийському цвинтарі. Заявляє, що ні Зарицька, ні Сеньків, хоч йшли з Бачинським на вул. Кадетську, не знали нічого про плянованє вбивство. Далі оповідає подрібно, як повідомив Качмарського, щоб приготовився до вбивства. Підсудний додав, що він з Косівною має привести Бачинського на стрийський цвинтар. Одначе тому, що Косівна була хора, підсудний відпровадив її до лікаря Панчишина. З цієї причини звернувся до свого приятеля Р. Сенькова, а Косівна до Зарицької, щоб привели Я. Бачинського на вул. Кадетську. Запевняє ще раз, що Зарицька ні Сеньків рішуче не знали тоді про плянованє вбивство Я. Бачинського. Підсудний оповідає, що Сенькова і Зарицьку вислав по Бачинського тому, бо сам хорував на серце і навіть посилав Сенькова, щоб купив підсудному лід. На питання предсідника, чому злегковажив приказ і сам не привів Бачинського, але посилав по нього інші особи, підсудний признає, що тоді був недужий і взагалі не думав про те, чи дійде до замаху. Каже, що Зарицька привела Бачинського на вул. Кадецьку щойно по 10-ій год., а Качмарський мав ждати на Бачинського до год. 9.50 вечором. Додає, що боївка Качмарського ждала тоді на Бачинського вже від полудня.

УБИВСТВО БАЧИНСЬКОГО.

Оповідає, що чергового дня по цім невдалім убивстві підсудний побоювався, що Бачинський догадується, що на нього плянували замах. Заявляє, що на Підгайного не натискав, що сам убє Бачинського і піддержує, що приказ до вбивства дістав від Підгайного. Признає теж, що по невдалім замаху на Кадетській вулиці, сам Підгайний хотів застрілити Бачинського. Одначе тому, що Підгайний не мав часу, підсудний сам згодився убити Бачинського кажучи, що до того може візьме собі Сенькова. Після того підсудний пішов до хати Бачинського, але його не застав. Залишив йому карточку з проханням, щоб Бачинський прийшов на вул. Руську або до Пасажу Миколяша. Заявив, що Сеньків до ОУН не належав. Одначе підсудний мав на Сенькова великий моральний вплив і сподівався, що Сеньків не відмовить йому допомогти в убивстві. І дійсно так сталося. Два револьвери дістав підсудний від Підгайного. Бачинського зустрінув підсудний 9. травня 1934 р. у пасажі Миколяша з Сеньковом. Всі три пішли до ресторану, де пили горівку і пиво. В год. 9.45 пішли всі три на вул. Кадецьку, де Бачинського вбито. Сеньків і Бачинський були підхмелені, сам підсудний — ні. Признає, що з 20 зол. підсудний дістав від власника ресторану лише 4 зол. Підсудний не пригадує собі чи стріляв до Бачинського з правого чи з лівого боку і з якого віддалення та скільки віддав стрілів. Опісля втік на вул. Пелчинську, де Косівній передав револьвери. З черги зі Сеньковом підсудний пішов до ресторану Тарнавського, де пізніше прийшов теж Підгайний і йому підсудний оповів про вбивство. З ресторану пішов зі Сеньковом до Єзуїтського городу, де переждав до 4-ої год. вранці. Звідтіля вернувся сам підсудний на площу С.-Б. і там довідався в год. 8-ій рано, що Бачинський убитий. На питання предсідника відповідає, що убив Бачинського тому, що він був конфідентом, а не тому, що був такий приказ.

З черги підсудний давав вияснення на низку питань прокуратора. Між іншим зізнав, що гроші, якими платив у ресторані, дістав від організації.

ВБИВСТВО ДИР. І. БАБІЯ.

По одногодинній перерві підсудний зізнавав у справі вбивства дир. І. Бабія. Заявив, що з цим убивством не має нічого спільного. Вперше зустрінувся зі справою цього убивства 25. червня 1934 р. По арештуванні провідника підсудний у Відні був у звязку з Малюцою, з яким тоді стрінувся на Погулянці. Підсудний оповів йому про те, що вернувся з Варшави Мацейко, мабуть убивник міністра. Тоді Малюца оповів підсудного про плянованє вбивство дир. І. Бабія і доручив підсудному занятися цим убивством. Замах мали виконати члени боївки Качмарського. Підсудний знав, що до цієї боївки входив Мацейко і тому підсудний спротивився цьому вбивству побоюючись, що таким чином може дійти до виявлення вбивника міністра. Перацького. Підсудний додає, що по вбивстві мін. Перацького українське громадянство сподівалося збірної відповідальности. Тому що вбивство дир. Бабія могло бути притокою до нової пацифікації, підсудний рішив не допустити до нього.

З причини проволоки з убивством дійшло між Малюцою і Мигалем до конфлікту. Малюца припинив навіть підсудного у правах членства, наказав видати всю зброю і заявив, що цілу справу розгляне організаційний суд. І дійсно слідство з підс. перевів Мацак, а після того заявив, що підсудному привернено права члена і наказав занятися далі убивством дир. І. Бабія. Підсудний далі обстоював, щоб убивство дир. І. Бабія відложити і оповів Мацакові, що Мацейко є у Львові. Одначе в міжчасі Малюца і Мацак виїхали зі Львова. Підсудний, щоб бути критим перед організацією, переповів або передав Качмарському плян убивства дир. І. Бабія. Підсудний стрічався з Качмарським і під притокою, що нема відповідних людей до вбивства, казав, що цього вбивства не можна виконати. Але Качмарський заявив, що має людей до вбивства. Качмарський пізніше повідомив підсудного, що з його боївки один член псевдонім „Залізняк" дістав заняття на провінції. Підсудний згодився, щоб „Залізняка" звільнити від обовязку і при цій нагоді знову заявив, що вбивство дир. І. Бабія слід

відложити, бо вже минув речинець (дир. Бабія мали вбити перед процесом Лемика) і нема відповідних людей. Після того підсудний каже, що цією справою вже не займався.

Відповідаючи на питання председника підсудний признав, що по арештуванні його провідника (Председ. питає: Бандери; підсудний у першій хвилині потвердив, але негайно відкликав; судді підсміхуються) та інж. Підгайного, його зверхником був Малюца.

По закінченні процесу проти Лемика і товариша підсудний дістав приказ зустрінутися з одним мужчиною коло кіна „Адрія", що теж виконав. Далі стрінувся на Вульці з Михайлом Царем, пізнішим убивником дир. І. Бабія. Револьвер Цареві дав мужчина, з яким підсудний стрінувся коло кіна Адрія. Зізнаване, що далі старався не допустити до цього вбивства, а вкінці день перед убивством дир. Бабія посварився з мужчиною зпід кіна Адрія і взагалі відсунувся від цієї справи. На питання председника заявляє, що не давав зброї членам боївки Качмарського ні не давав цим членам (Короликовій та Заїмовській) ніякого приказу вбити дир. І. Бабія. Такого приказу не міг їм видати, бо вони були підлеглі безпосередньо Качмарському.

На питання прокуратора, чому підсудний не звернувся до організації і не представив, що момент до вбивства дир. І. Бабія був не відповідний, підсудний відповів, що не мав до кого звернутися. Був лише Малюца, але з ним підсудний посварився. Знову з Мащаком підсудний стрінувся лише один раз, а пізніше він виїхав на вакації. На питання обор. **мгра Жизневського** підсудний відповів, що часто нездужав.

СПРАВА ВБИВСТВА КОМ. КОСОБУДСЬКОГО.

Підсудний зізнав, що про пляни убивства ком. Кособудського нічого ближчого не знав. З доручення організації підсудний вів лише розвідку, як живе Кособудський, з ким стрічається і де буває. Признав, що за ком. Кособудським слідкували паньочки з його розвідки. Одної неділі підсудний ствердив, що коли Кособудський поїхав на кінні перегони. Про це повідомив підсудний негайно Підгайного, але до замаху не дійшло ні тієї неділі, ні двома наворотами пізніше. Чому — підсудний не знає. По арештуванні Підгайного підсудний звернувся у цій справі за вказівками до Р. Шухевича, але цей відповів, що нічого не знає. Згодав лише, щоб підсудний виконував далі те, що дотепер робив.

На питання председника підсудний відповів, що не знає хто з паньочок належав до розвідки, бо стрічався лише з померлою М. Косівною. Коли председник відчитав підсудному дотичний уступ з його слідчих зізнань про те, що підс. Свенціцька мала належати до розвідки, підсудний відповів, що у слідстві був психічно заломаний і тому потвердив усе, про що його питали. Такі самі відповіди дає підсудний на питання прокуратора.

На питання обор. **д-ра В. Загайкевича** підсудний відповів, що не мав ніякої основи говорити, що Свенціцька належала до розвідки.

На питання **обор. д-ра Шухевича** підсудний відповів, що від провідника дістав приказ слідкувати за ком. Кособудським при кінці 1933 р., або з початком 1934 р. На дальше питання **обор. д-ра Шухевича**, що сказав підс. Р. Шухевич, коли до нього звернувся підсудний у справі Кособудського, підсудний заявив, що дістав тоді таку відповідь від Р. Шухевича: Я не знаю, що це за справа Кособудського. Я не маю з ніким ніякого зв'язку.

На питання обор. **д-ра О. Павенцького** відповів, що не мав ніякої основи зізнавати у слідстві, що підс. Зарицька працювала у розвідці. На дальше питання цього оборонця заявив, що ніколи не давав підс. Зарицькій ніякого організаційного приказу, ні не бачив ніколи, щоб підс. Зарицька слідкувала за ком. Кособудським.

АТЕНТАТ У БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ КОНСУЛЯТІ.

Підсудний зізнав, що в липні або з початком серпня 1933 р. дістав приказ прослідити спосіб життя большевицького консуля. Підсудний знав, що у зв'язку з переслідуванням українського народу на Совітській Україні буде замах на большевицький консулят. Додає, що не знав, чи це буде револьверовий атентат, чи підложать петарду.

Тому що в совітському консулят у Львові застрілився урядовець, консуль відїхав до СССР. Підсудний знав, що з СССР мав приїхати новий представник і зробити лад у консуляті. І дійсно такий представник приїхав до большевицького консуляту у Львові. Одначе тому, що перед консулятом ходили поліцаї і не можна було вести розвідки, винаймлено одну кімнату напроти консуляту. Підсудний на основі звітів одної членки з розвідки довідався, кілько осіб і хто ходив до консуляту.

Одночасно Р. Семьків заявив підсудному, що хоче виїхати до СССР на студії малярства. Підсудний підхопив цю думку і порадив дійсно йому піти до консуляту. Р. Семьків не знав тоді, що підсудний належав до ОУН і виконав усе, про що його підсудний просив. І так підсудний довідався, що в консуляті працює одна панна і з нею підсудний хотів за всяку ціну познайомитися. Одначе це виявилося безпредметовим, бо Семьків ствердив, що панна вже не працює в консуляті. На прохання підсудного Семьків нашкіцував три особи з консуляту, з якими розмовляв. Усі ці інформації у справі консуляту підсудний передав опісля Підгайному і Бандері. В якийсь час пізніше підсудний довідався, що в консуляті вбито секретаря Майлова. Хто застрілив Майлова, підсудний не знає.

ЩЕ СПРАВА ПЕТАРДИ В ДРУКАРНІ ЯСЬКОВА.

На питання председника подав, що не вів розвідки у справі друкарні Яськова. Пригадує собі, що одного разу питав його Підгайний, де є редакція „Праці". Підсудний, довідавшися про адресу від одної панни, оповів про це Підгайному. Заявив, що не знав, хто підложив петарду в друкарні Яськова. На питання председника відповів, що одного разу Косівна принесла до хати підсудного гарну валізочку. Опісля прийшов до хати підсудного Підгайний, відчинив валізку і тоді підсудний побачив петарду чи пекольну машину.

На питання председника підсудний каже: У слідстві я говорив, що до ОУН мене втягнув або Підгайний, або Бандера та це тому, бо я не знав, хто у слідстві признається. Підсудний признав, що розвідку у большевицькому консуляті виконував з доручення Бандери.

Далі на питання председника заявив, що лише завдяки його спротивові не підложено бомби у кіні під крісло Кособудського тому, щоб підчас вибуху не зранити якої дитини або жінки.

Коли председник запитав ще раз про Бандеру, підсудний відповів, що негідне імени українського націоналіста . . . . Дальшу відповідь председник перервав йому і відложив розправу в год. 3-ій до середи 9. год. рано.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

ДИТЯЧЕ СВЯТО.

Посвячення прапору дошкіль Т-ва „Українська Захоронка".

В неділю 31. ц. м. відбулося посвячення прапору дошкіль Т-ва „Українська Захоронка" у Львові. В год. 8.30 рано коло 200 дітей у віці від 3 до 7 літ зібралося перед митрополичою палатою (від сторони саду) зі своїми настоятельками й родичами. В каплиці митрополичої палати о. прол. Л. Куницький відправив Службу Божу, відтак ВПреосв. Митрополит Кир Андрей довершив посвячення нового прапору. Присутних було понад 30 кумів зпоміж найвизначніших українських громадянок та громадян. Опісля Екс. Митрополит перевів катехизацію дітвори. Приємно було слухати наївних відповідей маленьких дітей.

Після катехизації діти відспівали „Многая літа", кантату в честь Митрополита „Ювиляте Дорогий" і гимн „О, спомагай нас".

Потім діти й куми вийшли вділ до саду, де відбулася спільна знимка з Екс. Митрополитом. Ще довший час ВПреосв. Митрополит розмовляв з дітьми, які хотіли якнайдовше перебувати близько свого Опікуна й Добродія.

Це дитяче свято мало незвичайно сердечний характер.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Товариства взаїмних обезпечень на життя „Карпатія" у Львові.

Дня 29. травня ц. р. відбулися вісімнадцяті звичайні Загальні Збори „Карпатії", Товариства взаїмних обезпечень на життя у Львові. Збори відкрив в год. 17. голова Надзірної Ради *д-р Степан Федак*, який ствердив правосильність Зборів і привітав присутних. Тому, що згідно з постановами статуту „Карпатії" Заг. Зборами має проводити вибраний зпоміж присутних представників провідників, Заг. Збори на внесок голови Надз. Ради д-ра Степана Федака вибрали председником Зборів сен. *Остапа Луцького*, який покликав на секретаря *д-ра О. Бариляка*, а на скрутаторів *д-ра Т. Бурачинського* й *інж. Ю. Мудрака*.

Звідомлення з діяльности Товариства і пояснення замкнень рахункових за рік 1935. зложив завідуючий директор *д-р Іван Гижа*.

Не зважаючи на поглиблення й загострення господарської скрути, „Карпатія" занотовує в звітовому році дальший поступ у своєму розвитку. З приємністю слід підкреслити зріст стану обезпечень і числено і капіталово, зріст впливу премій, зріст обезпеченевого фонду та корисний хід смертности. Всі ці чинники, що в першу чергу рішають про розвиток Товариства обезпечень на життя, були в звітовому році для „Карпатії" корисні. В 1935. р. прийняла „Карпатія" до обезпечення з власної аквізиції 729 внесків на суму зол. 1,757.653, а посередніх обезпечень 66 на суму зол. 173.586. У тому самому часі убуло з власної аквізиції внаслідок смерти, уплину речинця, відкупу, уневажнення, неплачення або зречення, переміки на іншу тарифу та редукції 278 обезпечень на суму зол. 1,014.274. З посередніх обезпечень (прийнятих до реасекурації) убуло 44 обезпечень з обезпеченим капіталом зол. 89.474. Таким робом „Карпатія" мала в дні 31. грудня 1935. р. 2.456 обезпечень з обезпеченим капіталом 7,156.277 зол., у чому 272 посередніх обезпечень на суму зол. 488.909. Порівнюючи стан обезпечень з дня 31. грудня 1935. р. зі станом обезпечень попереднього року, бачимо зріст обезпеченевого портфелю на 923 обезпечень з обезпеченим капіталом 1,043.332 зол., себто обезпечення зросли числено на 27.05%, капіталово на 17.07%. Пересічна обезпечена сума одного безпосереднього обезпечення була у звітовому році зол. 3.053. Зпоміж обезпечених найбільше було священників, бо 31.59%, дальше народніх учителів 15.11%, орнатних урядовців 10.99%, рільників 5,95%, лікарів 5.40%, ремісників 3.56%, купців та промисловців 3,02%, інжинірів 2,66%, адвокатів 2,47%, державних урядовців 3,30%, державних емеритів 3.80% і т. д.

Премій зібрано у звітовому році 333.960.02 зол. В 1934. р. зібрано всіх премій 240.490.16 зол., себто у звітовому році зібрано більше на 93.469.86 зол., отже на 38.86%. Смертних випадків було в звіт. році 10 на загальну суму 24.419 зол. та одно дожиття на 860 зол. Внаслідок смерти й дожиття виплатила чи пак зарезервувала до виплати „Карпатія" 36.354 зол. Відкупів обезпечень виплачено на суму 16.650.16 зол. Кошти придбування обезпечень були 74.862.09 зол., кошти заві дування 59.068.76 зол.

Власні фонди Товариства, що складаються з основного фонду, з запасного капіталу, зі спеціяльного резервового капіталу, фонду на рівницю курсу валют і вартісних паперів та резерви на сумнівне належности зросли в звіт. році на зол. 8.936.66 і виносять зол. 251.817.53. Резерва премій зросла в звіт. році на 127.893.94 зол. і виносить зол. 568.049.62. Вальоризаційний фонд у дні 31. грудня 1935. р. виносив 21.873.25 зол. Слід підкреслити, що „Карпатія" дістала врешті дозвіл на вальоризування передвоєнних поліс і в цьому році вальоризацію цю вже переводить.

Всі фонди й технічні резерви „Карпатії" на день 31. грудня 1935. р. виносили 883.627.01 зол., а в 1934 р. — 723.609.74 зол., себто зросли в звіт. році на 160.017.27 зол., себто на 22.11%. Всі фонди мають повне правом приписане покриття, зокрема обезпеченевий фонд обчислений згідно з вимогами розп. През. Р. П. з дня 26. січня 1928. р. про контролю обезпечень, що виносить зол. 603.334.77, є покритий приписаними вартостями на зол. 743.482.72, себто покриття є на 140.147.95 зол., отже 23.23% вище, як вимагають правні приписи.

Звітовий рік замкнула „Карпатія" більшою надвишкою в квоті 18.008.21 зол.

Після звіту завідуючого директора прийшов до голосу *д-р Юлій Савчак*, що в імени Контрольного Виділу зложив звідомлення з переведених провірок каси і діловодства Товариства та на цій основі ствердив згідність і правильність рахункових зіставлень, предложених Загальним Зборам і поставив внесок на затвердження рахункових замкнень та признання власти Товариству абсолюторії за виконані ними в 1935. р. обов'язки.

Після короткої ділової дискусії, в якій забрали слово д-р Бурачинський і д-р Волошин та після виясненъ завідуючого директора Загальні Збори одноголосно затвердили предложені Управою рахункові замкнення Товариства за 1935. р. й одноголосно признали властям Товариства абсолюторію.

Згідно з внеском Надзірної Ради придільли Заг. Збори з біляншової надвишки за 1935. рік квоту 16.008.21 зол. згідно з § 23. статуту Т-ва на запасовий капітал 80%, себто 14.406.57 зол. на спеціяльний резервовий капітал 10%, себто 1.800.82 зол., на фонд на ріжницю курсу валют і вартісних паперів 10%, себто 1.800,82 зол.

З черги приступлено до виборів. Згідно зі статутом Товариства щороку уступає 1/3 частина, себто 4 членів Надзірної Ради і всі заступники членів Надзірної Ради в числі 3. Голосування переведено картками й у висліді вибрано членами Надзірної Ради повторно: *о. канц. Миколу Грицеляка, о. крил. Василя Лициняка, д-ра Юлія Савчака і Степана Федака*. Заступниками членів Надзірної Ради на 1 рік вибрано *о. канцл. Миколу Галяшта, б. посла Ілька Лисого і дир. Івана Поритка*.

На основі висліду діяльности Т-ва „Карпатія" за 1935. р. слід ствердити, що це одинокє українське товариство обезпечень на життя з кожним роком розвивається щораз краще і стає в першому ряді наших економічних установ. Перед „Карпатією" великі можливости праці й величезні завдання до виконання в нашому економічному житті. Розуміється, що ті завдання зможе „Карпатія" сповнити лише при активній підтримці українського громадянства, що повинно і в своєму власному інтересі, і в інтересі народньої господарки заключувати життєві обезпечення виключно у своєму власному товаристві і не давати послуху чужим агентам, що всіми засобами стараються відтягнути українських громадян від заключувань обезпечень в українському товаристві. Останні випадки в обезпеченевій ділянці наглядно доказують, що найпевнішу забезпеку обезпеченим дають не конче найбільші чи заграничні товариства, але ті товариства, що є солідно ведені. На ведення товариств *взаємних* обезпечень, отже й „Карпатії", мають у першу чергу вплив обезпечені члени, бо згідно з законом і статутом лиш обезпечені члени можуть входити у склад властей товариства, отже тимсамим самі обезпечені мають безпосередній вплив на діяльність товариства та мають змогу в межах обовязуючих законів повести товариство так, як того вимагає інтерес обезпечених.

НОВИНКИ.

— **Живець Черче,** вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, поручає кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 7—8

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнє літом. 10—?

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве біллє і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 19-100

— **Поминальне богослуженнє і панахида** в треті роковини смерти Іллі Кокорудза, незабутнього голови, чільного добродія Т-ва „Рідна Школа", директора і фундатора гімназії Рідної Школи у Львові, відбулося у вівторок, 2. червня ц. р. в год. 8.30 рано. Поминальне богослуженнє й панахиду відслужив о. мітрат Базюк, заст. голови Р. Ш. у сослуженні о. прелата Куницького й о. проф. Василева. В богослуженні взяли участь крім рідні представники Головної Управи і Президії Р.Ш., представники інших наших культурних установ та молодь рідношкільних львівських заведень. Співав хор учениць дівочої гімназії Р. Ш. ім. І. й І. Кокорудзів під проводом проф. І. Гриневецького.

— **Шкільні ферії 20. червня.** Дирекції середніх шкіл одержали вже обіжник кураторій про речинець закінчення шкільного року. Наука у школах скінчиться в суботу, 20. ц. м. Новий шкільний рік розпічнеться 3. вересня ц. р.

— **Написи на громадських і волосних урядах.** До нашої Редакції звертаються із запитами, як писати на таблицях, що їх вивішують над громадськими управами. Коли йде про громаду, себто одне село, треба писати „Управа громади"; після цього додати назву у першім відмінку, не відміняючи місцевости (отже напр. Копичинці, не Копичинець). Коли йде про збірну громаду, назва буде „Управа волости"... (а не „заряд").

— **Матура в І. державній гімназії в Стрию.** Письменний іспит розпочався в дні 18. травня ц. р., а устний 27. травня ц. р. і то від управительного відділу, в якому було 13 учеників українців. Всі були допущені до матури і здали: Берегуляк Богдан, Держко Остап, Думін Евген, Гасин Володимир, Калуський Ігор, Кліщ Володимир, Миклашевич Олександер, Рудницький Олександер, Снятинський Петро. При письменнім іспиті перепало двох, від устного відступило двох. Рівночасно приступило до іспиту вісім абітурієнтів з минулого року, з тих здав лиш Афтанязий Андрій, пятьох перепало при письменнім, а двох при устнім.

Приймаю пацієнтів у моїм заведенні
у Львові, вул. Снистуська 17.
від 9—1 і від 3—6.30, в неділю і свята за попереднім замовленням. Пльомби, корони, штучні зуби в золоті і в каучуку. Ціни значно зниженні.
3—3 2193 НАСС.

— **Шануйте свою мову!** Пишуть нам: Передбачуючи деяку скількість наших видавництв, з дива не можу вийти, що адміністрації деяких видавництв подають адреси своїх абонентів по українськи, а інші вперто це роблять в мові урядовій. Чому таке роздвоєння, абоненти цієї тайни не можуть збагнути. Часописи, адресовані по українськи, доходять до рук абонента так само точно, як часописи адресовані по польськи. На сторінках української преси пишеться: Шануйте свою мову, не соромітеся її вживати в публичнім житті і т. д. а в практиці зовсім робиться щось інше. Ніяк не можна зрозуміти, з якої причини адміністрації „Українського Пасічника", „Червоної Калини", „Учительського Слова" Видавництво „Хортиця" і ін. адресують все по польськи, а другі видавництва як: „Діло", „Неділя", „Народня Справа", „Шлях Молоді", „Новий Час" адресують по українськи і почта їх доручує так само як і томті. Невже добровільно зрікаються тої дрібки прав, які нам прислугують? Чи ті часописні адміністрації, що постійно адресують по польськи, не знають, що звичайні посилки можуть бути в цілости адресовані по українськи враз з назвою села чи міста, крім почти? Подібно роблять всякі комітети, от хочби: Комітет української робітничої дїточої оселі для вшанованя памяти Івана Франка в Дрогобичі, який розіслав відозви врав в чеками і просить о датки. Але листи адресовані по польськи. Як тяжко нам позбутися рабства! Як легко здаємо одну позицію за другою! П. О.

— **Ще в справі дитячих садків у Чортківщині.** До Хв. Редакції „Діла" у Львові. Допис, поміщений в „Ділі" з 30. 5. ц. р. ч. 119. у справі дитячих садків у Чортківщині простує підписаний остільки, що дотепер не дістав відмовної резолюції зі староства в Чорткові в справі отворення дитячого церковного садку в Білобожниці, а лиш делегат староства дав йому до зрозуміння, що в збірних громадах чортківського повіту будуть заложені оселі-садки для дітей без ріжниці народности коштом Повітового Виділу. — **о. Лев. Воробкевич.**

— **Гр.-кат. церква стала православною.** Румунський уряд передав гр. кат. церкву в Сучаві на власність православного релігійного фонду. Церкву побудувала в 1550 р. Олена, жінка воєводи Петра Рериша Води, й австрійський уряд, занявши Буковину, передав її греко-католикам. Тепер на домагання румунського православного духовенства церква перейшла в руки православних.

— **Українці на святі Кирила і Методія.** Болгарська кольонія в Букарешті влаштувала 24. м. м. свято в честь святих Кирила і Методія. На свято прибули теж запрошені українці. Заступник голови громадянсько-допомогового комітету української еміграції в Румунії, д-р В. Трепке виголосив промову, в якій підкреслив, що з іменами цих святих звязаний культурний та визвольний рух українського народу, який в Кирило-Методіївському Брацтві хотів розірвати пута московської неволі і мріяв про братерську сімю славянських народів. Згадавши таких кирило-методіївських братчиків, як Т. Шевченко, М. Костомарів і П. Куліш, промовець навязав їхню працю з великим зривом в роках 1917—1920 і висловив певність, що наближається час, коли український нарід зможе вшанувати святих Кирила і Методія в столиці незалежної української держави, в Київі. Згадував про Україну у своїй промові також директор болгарської школи п. Ременков.

— **Помер один з перших членів Українського Комітету в Льондоні.** У вівторок, 19. травня ц. р. помер в Ст. Айвс (Корнвалія) новеліст Мак медюк Вілям Піктгол, проживши 61 літ. Він живо цікавився українськими справами ще перед війною, коли про Україну мало хто знав в Англії, і був одним з перших членів Українського Комітету, який повстав в 1913 р. стараннєм п. Юрія Рафаловича в Льондоні. П. Піктгол був завзятим разом з иншими англійцями на український адвиг, що відбувся 1914 року і тільки з непередвиджених причин не міг він змоги поїхати тоді до Львова. До самого кінця життя живо цікавився українськими справами і стояв у листуванні з теперішнім Англо-Українським Комітетом у Льондоні. Повійний довший час жив на близькому Сході, володів дуже добре арабською мовою, і його твори мають переважно за підставу орієнтальні теми.

— **Нова реєстрація роверів.** З днем 1. ц. м. увійшов у життя новий розпорядок про реєстрацію роверів, виданий міністерствами шляхів і внутрішніх справ. Обовязкові реєстрації підлягають всі ровери, що находяться в руках приватних осіб. Ровери будуть реєстровані при викупні таблички в міській або сільській громаді. Таблички, важні на 2 роки, дістається за оплатою 4 зол. Молоді до 12 літ не вільно вживати роверу на публичних дорогах.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Свято в честь І. Франка. Заходом рухливого драм. гуртка „Сфінкс" відбулися вчера четверга в салі „Нар. Торговлі" святочні сходини в 20-ті роковини смерти Івана Франка з такою програмою: 1) І. Франко: „Пролог до „Мойсея" — декл. Т. Ліськевич; 2) реферат: проф. В. Павлусевич; 3) І. Франко: „Зівяле листя" (вибитки) — декл. Л. Каратницька; 4) І. Франко: „Іван Вишенський" (вибитки) — декл. П. Росатинський; 5) І. Франко-Лисенко: „Вічний революціонер" — муз. хор „Думка". Програма хоч невелика та дбайливо уложена. З поодиноких точок до найкращих належала деклямація Л. Каратницької, яка вибитки із „Зівялого листя" віддала з надзвичайним чуттям і зрозумінням. Всім теж подобався реферат проф. В. Павлусевича з його вдатною характеристикою Із. Франка. Легкий і приступний стиль проф. В. Павлусевича причинився теж у великій мірі до того, що рефератву вислухала публика в скупченні. Інші точки програми стояли теж на висоті. Загальне вражінни із сходин дуже гарне, шкода лише, що громадянство явилося в такій малій кількості. Чи може Іван Франко для станиславівського громадянства за мало значна особа?

На волю вийшла перед кількома днями п. Оксана Лемехівна засуджена свого часу за приналежність до ОУН.

Гостина Бочкаю. В четвер 4. VI. розіграє знаменита маляреька дружина Бочкай тов. змагання з місцевою Реверсю. Прихильники кол. мяча будуть мати нагоду сталкнути праведний европейський рівень. Б. Л.

Спорт.

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ. **Адміра — Погонь 3:1 (1:0).**

ЛЬВІВ. **Адміра — Погонь 4:2 (2:1).**

Адміра в обидвох днях перемогла дружину Погонь в переконливому стилі, хоч треба обєктивно ствердити що і Погонь станула в цих змаганнях на висоті і вийшла з них в загальному оборонною рукою та з почесним виглядом. Найкращі серед львовян Альбанський на воротах, що оборонив бравурно багато гострих стрілів, та стрілець двох воріт Цімер і Боровський на крилі, що стрілив притомно віденцям у понеділок другого гола на кілька мінут перед кінцем. В Адмірі вся дружина вирівнана і якихсь слабих пунктів у ній не було. Голі для віденських гостей стріляли: брати Фоглі (3) першого дня і ті самі стрільці (3) та Бікан (1) другого дня. Видців в обох днях по 7.000.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян — Чувай 3:0 (1:0).**

ПЕРЕМИШЛЬ. **Погонь (Катовиці) — Польонія 2:2 (0 : 1).**

ПЕРЕМИШЛЬ. **Погонь (Катовиці) — Сян 6:0 (3:0).**

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Чувай 5:4 (2:1).**

В турнірі 3 перемиських дружин в участю катовицької Погоні Сян осягнув першого дня гарну перемогу над Чувєм, зате другого дня цілковито заломився і дав собі стрілити аж 6 голів. Турнір виграла Погонь (Катовиці). 2) Польонія. 3) Сян. 4) Чувай.

СТАНИСЛАВІВ. **Погонь (Стрий) — Станиславовія 1:1 (1:0).**

СТАНИСЛАВІВ. **Ревера — Покуття 2:1 (1:0).**

СТАНИСЛАВІВ. **Станиславовія — Рив Дав Три 3:2.**

БОРИСЛАВ. **Корона (Самбір) — Калімаг 4:3.**

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

ПОЗНАНЬ. **Бочкай — Варта 3:2.**

ЛОДЗЬ. **Бочкай — Л. К. С. 2:1.**

В. ГАЙДУКИ. **Рух — Фортуна (Лайпціг) 3:2.**

ВІДЕНЬ. Рапід — Ференцварош (Будапешт) 6:3; Австрія — Форестіна 2:1.

БУДАПЕШТ. Італія — Мадярщина 3:2 (2:1).

БУДАПЕШТ. Будапешт — Краків 3:2.

ГИЕР. Зах. Мадярщина — Краків 1:1 (0:0).

МИСТЕЦТВА В Ч. С. Р.

ПРОСТЄЙОВ. Простейов — ДФЦ 3:2.

БРАТИСЛАВА. С. К. Братислава — Спарта 1:0.

В мин. неділю замінчились остаточно мистецтва Чехословаччини. Не зважаючи на програну у Братиславі, мистецтво ліги здобула Спарта. Як четверта дружина спадає з ліги нім. клюб з Праги Д. Ф. Ц.

ФІЛЯКОВО. **Русь (Ужгород) — Філяково 1:1.**

Перші фінальні змагання за мистецтво Словаччини грала Русь у Філяково з тамошнім мистцем і здобула там почесний нерішений вислід. Якщо 7. ц. м. переможе ту дружину у себе дома, буде далі змагатись за вхід до держ. ліги.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

WIADOMOŚCI ROLNICZE. R. III., № 20. Lwów, 24. maja 1936.

WIADOMOŚCI ROLNICZE. Lwów, 31. maja 1936. R. III. № 21/22.

MORZE. Warszawa, czerwiec 1936. R. XI. № 6.

UKRAINISCHE KULTURBERICHTE. Berlin, den 20 Mai 1936. J. IV. № 25.

Листування Редакції.

Вп. генерал Всеволод Петрів- Прага: Присланє передали Раді Українського Спорт. Союзу.

„КТВ", Варшава: Репортаж з Волині був помищений в „Ділі" ч. 108. з 16. травня. Обі присланї статті використаємо, як тільки буде місце.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:

3. VI. Німа теща.

4. VI. Цигавський Барон.

5. VI. Лев з Абісинії.

6. VI. Отаман Пісня.

З Брошнева їде театр до Калуша і Станіславова.

Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

РАВА РУСЬКА:

3. VI. Земля (Стефаника).

Великий Театр:

Вівторок, 2. VI. год. 8. веч. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година".

Середа, 3. VI. год. 7.30 веч. Святочна Академія.

Четвер, 4. VI. год. 8. веч. Аб. 18. „Мізантроп.

Пятниця, 5. VI. Нечинний з причини ген. проби.

Субота, 6. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Премієра. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Театр „Редута". Виступ Олександра Вентерка „Воїн і герой".

Театр Ріжнородностей:

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".

АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.

ВАНДА: „Франкенштайнів поворот", „Чи Людина то дівчина?"

ІРАЖИНА: „Хрестоносні походи".

КАСІНО: „До побачення, гарна пані!"

КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Лойдом.

МАРУСЕНЬКА: „За ґріхи".

МІРАЖ: „Останні дні Помпеї".

МУЗА: „Бавнті".

ПАН: „Дівча з Будапешту".

ПАКС: Нечинне.

ПАЛЯС: „Пригодний роман" (Сезам, Ольга Чехова).

РАЙ: „Циганський барон".

СВІТ: „Циганський барон".

СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.

ТОН: „Бездонні" з Патом і Патахоном.

УТІХА: „Пригоди невдачника" і ревія.

ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Менсик.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

закордонне радіо.

Середа, 3. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 19.05 „Дер Шельм фон Берген" оп. Голенія, 22.10 Популярна музика, **Прага** (470,2) 15.00 Концерт фільг. орх., 21.00 Концерт ленінградського хору, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Орх. концерт. 20.00 Сонати фр. композиторів, **Білгород** (437,3) 13.15 Вільонч. реціталь, 17.15 Популярні мельодії, 18.30 Хор, 22.20 Пісонькн. **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.45 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.30 Цит. музика, 16.00 Форт. реціталь, 21.15 Камер. концерт, **Мінхен** (406,4) 17.00 Концерт на скр. і орх. а-дур Роде, **Будапешт** (549,5) 13.30 Цит. музика, 17.30 Сальон. орх., 19.00 Сим, 19.30 Солісти, 21.10 Цит. музика, 22.10 Орх. концерт. **Мілано** (368,6) 11.50 Легка музика, 17.15 Арфа, скрипка, 20.35 Концерт. **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика, 22.10 Концерт хору Базилїки (релігійні, класичні та сучасні пісні).

Четвер, 4. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.25 Солісти, 18.15 Пісні, 20.05 Фільм. пробовники на два форт., 21.25 Мельорецитації, **Кошиці** (259,1) 20.55 Концерт хору „Гангол", **Прага** (470.2) 11.05 Сальонова музика, 17.35 Форт. реціталь, **Париж** (1648) 9.30 Орг. музика, 11.00 Розр музика, 20.00 Клявесиновий реціталь, **Білгород** 437,3) 17.00, 22.00 Пісні. 18.05 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00, Концерт, 10.00 Нар. пісні, 18.00 Давні й нові оп. мельодії, 19.15 Форт. творн, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісоньки, 14.00, 16.00, 22.30 Музика, **Лайпціг** (382,2) 8.30 Концерт дутої орх., 18.00 Нар. музика. 22.20 Пісня чину, кантата Амброзіюса, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села. 13.15 Популярна музика, **Будапешт** (549,5) 13.00 Спів, віодьончель, 20.15 Концерт оп. орх., 22.05 Цит. музика, **Мілано** (368.6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вокальний концерт, 20.50 „Дорета" оп. Шетрія, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика. 17.15 Солісти, 20.45 „Ловці пера" оп. Бізета.

Львівське радіо.

Середа, 3. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Авд. для шкіл, 8.10 Авд. для новобранців. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка й танкова музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Моди, 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки. 15.45 „Учениk Айенщтіґеля" авд. для ст. дітей, 16.15 Концерт орх., 17.00 Арії та пісні в вик. Вал. Валевської в супр. форт., 17.25 Камеральний концерт, 17.50 Анекдоти з життя Міцкевича, 18.00 Сальва рерум. 18.05 Форт. реціталь, 18.25 Книжка за літницї, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекляновий концерт, 18.50 Актуальна гутірка. 19.00 Капели, пісоньки, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Англійська музика з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції. 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Перша Шопенівська авдиція з циклю: Кандидати до міжнар. Шопенівського конкурсу: Варв. Шульфрідзева, 21.30 Муз. репортаж: Білі круки, 22.00, 22.05 Спортові вістки. 22.15 Танкова музика; у перерві з год. 22.55 Останні вістки.

Четвер, 4. червня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній дневник, 7.30 Програма, трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт, 12.55 Легка музика з гр. пл., 13.05 Популярний дневник, 14.30 Господарські вістки, 15.45 Інтервю, з життя скавтів для ст. дітей. 16.00 Пісоньки для дітей у супр. форт., 16.15 Концерт орх., 18.50 Гігієна віджнви дітей у літі, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Кути на Покутті, відчит, 18.10 Культурне й мист. життя столиці, 18.15 Ярмо: Хрестя лісниківни, 18.25 Літер. попурі з гр. пл., 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекляновий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви: „Знову таємна хвиля! Переживаємо авдицію" бр. Бінавера, 19.30 Форт. реціталь, 20.00 Міжнар. лінні змагання, 20.30 Технічна скринька, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні в супр. форт., 21.30 Камер. концерт (Моцарт), 22.00 Спортові вістки, 22.05 Спорт по містах і містечках, 22.15 Сальон. музика, 23.00 Легка й танкова музика.

БІРЖА.

Варшава 2. 6. (ПАТ

Девізи

Бельгія 89.95, 90.13, 89.77, Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 359.30, 360.02, 358.58, Копенгаген 118.99, 118.41, Лондон 26.59, Н. Йорк 533 і 3/8, 533 і 3/8, Нью Йорк каб. 532, 533.25, 530.75, Осльо 133.50, 133.83, 133.17, Париж 35.21, 35.08, 34.94, Прага 22.00, 22.04, 21.96, Швайцарія 171.85, 172.19, 171.51, Відень 100, 98.00, Італія 42.10, 41.80, Гельсінки 11.75, 11.69, Еспанія 72.70, 72.40, Монтреаль 530.50, 528.

ГРОШІ.

Куплю — продаж: Бельги бельг. 90·13 — 89.70. Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.19 — 171.35, Фльорени голяндські 360.02 — 358.60, Фунти анґл. 26.69 — 26.50, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70— 19.30, Корони данські 118.99 — 118.15, Корони норв. 133.83 Корони шведські 137.43—136.45, Ліри італ. 35.33, Марки фінл. 11.75—11.50, Марки нім. 136 — 135, Пезети еспан. 63.50—62.50, Шил. австр. 99 — 98.

Акції.

Банк Польський 104, Ліґнон 13—13.50 —13.25, Стахович 35.50 — 35.75 — 35.25, Габербуш 48.50

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68. 2. ем. 66.75, серії ненотовані, 5 конверсійка 52.75—53, 6 прц. дол. 77, 4 прц. поз. прев. дол. 50, 7 прц. стаб. 59—59.75.

ШИНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 2-го червня ц. р. кооперативи платитн за: ЛЬОКО Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 кг. яєць	2.60—2,65 „

Тенденція на масло і на молоко здержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 30. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, ЛЬОКО подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „
Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає повних доставців.

ЛІТНИЦЯ

від 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Ямнім коло Ярослав в домі Осипи Леньової над Прутом біля залізничої стації до винайму сонячні кімнати з цілоденним або частинним утриманням. Ближчі інформації у властительки. 2195 3—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МАҐІСТРУ фармації приймуть на дуже скромних умовах до провінціональної аптики з короткою, бодай практикою. Зголошення з поданням умов, знимкою і коротким описом життя слати до „Діла" під „Аптека". 2200 2—2

РІЖНІ

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську міняємо на найновіші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 2181 3—3

КАТОЛИЦЬКА РОБІТНЯ КОРСЕТІВ „KRAJOPRZEMYSŁ" Боїмів 1 — виконує на підставі найновіших взорів опаски, нагрудники, корсети — солідно, дешево. Приймає до направи, чищення. 2203 2-3

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знаменитої, з гарантією дешево продає Ганак, Пілявчського 21. 2130 8—1

100% ДОВІРЯ витворює в кожного все наше біля своїм фаховим кроєм, знаменитим викінченням і справді низькою ціною. Спеціяльну увагу звертаємо на наш великий вибір нових спортових сорочок, сорочок з двома комірами, піжам мужеських, жіночих і дитячих, а також багато інших актуальних артикулів, як ПЛАЩІ і КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ і т. п. на цей літній сезон. Фабрика Білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

ПАРЦЕЛІ

при вул. ЗАМКОВІЙ

дешево на продаж.
Відомість Д-р ШТОКЕЛЬ,
Львів, Галицька 9, тел. 237-37.
2192 2-2

=ПІТ=

МІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" Пробний пакет 50 сот.

Перфумерія

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 4-75

МЕБЛІ всіляких кімнат дешеве і солідні можна дістати у Вир.бні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 6-30

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, полічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 17-7

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Ціннік друків:

Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники вигублює хемічними ґазами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім звіряткам. Виконуємо також чищення стін і циклінування підлоги. „НЕВЕГО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 2-20

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василя Софронів. — Ціна 0.95 зол., з почт.

За редакцію відповідає Олександер [illegible]. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 122 (14.371). Львів, четвер 4. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед вибухом китайсько-японської війни?

ЗАКЛИК КАНТОНСЬКОГО УРЯДУ

КАНТОН, 3. 6. ПАТ. Кантонський (південно-китайський) уряд вислав до нанкінського депеш у з протестом проти збільшення японських заг лог у Півн. Китаю. Він **взиває нанкінський уряд до збройного відпору проти Японії, обіцюючи повну підтримку.**

ШАНГАЙ, 3. 6. Райтер. Маніфест кантонського уряду має на меті **обєднати всіх кит. патріотів проти Японії.** Поголоски про загрозу війни з Нанкіном неправдиві.

ЛЬОНДОН, 3. 6. ПАТ. Як подають з Гонконгу, **кантонський уряд зарядив мобілізацію і скоро висилає війська на границю провінції Фокіен, щоб оборонитись перед евент. японським наступом.** Офіційні круги Кантону заявляють, що **не думають атакувати території, підчиненої нанкінському урядові,** лише приготовляються до оборони пров. Квантунг на випадок загрози від Нанкіну або Фокіену. **Поголоски про вибух війни між Нанкіном і Кантоном поширили японці,** які тим шляхом хотіли відвернути увагу від **Фокіену, де прояпонські круги мабуть утворили автономний уряд,** що користується підтримкою частини прозіціональних військ.

ОФІЦІЙНІ ОПІНІЇ.

НАНКІН, 3. 6. ПАТ. Тутешні круги признають, що між Кантоном і Нанкіном здавна є спір, але не сподіються, щоб він міг довести до війни. Кантонські круги не допускають можливости, щоб Кантон заатакував Нанкін; він готовий лише боронитися.

ШАНГАЙ, 3. 6. ПАТ. В політичних кругах думають, що маніфест південно-китайського уряду з домаганням війни проти Японії **може довести до зірвання взаємин Нанкіну з Кантоном.**

ЗБРОЙНІ СИЛИ КАНТОНСЬКОГО УРЯДУ.

НАНКІН, 3. 6. ПАТ. Як подають японські джерела, кантонський уряд має коло 140.000 регулярних військ в стані боєвої готовости.

ПОВСТАННЯ У СІН-КІЯНГУ.

БОМБАЙ, 3. 6. ПАТ. Китайська провінціональна влада у Сін-Кіянгу ліквідувала з помічю совітів повстання Тунгання і опанувала зновь положення.

Французький страйк поширюється.

ПАРИЖ, 3. 6. ПАТ. Комунікат союзу металюргічних промисловців стверджує, що **окупаційний страйк обняв дальших 51 фабрик — себто разом з давніми 66. Крім того робітники заняли 10 найважніших хемічних фабрик.**

Що раз то частіше **робітники виступають агресивно проти службовиків дирекцій фабрик.**

ПАРИЖ, 3. 6. ПАТ. Союз робітничих синдикатів паризької округи стверджує, що приступлення до страйку решти металюргічних робітників буде льогічною консеквенцією акції, що заспокоїла 100.000 робітників, які приступили до страйку. Страйк покінчиться щойно тоді, коли положення решти себто 150.000 робітників, стане нормальне.

Страйк обіймає також деякі інші ділянки промислу, де платні були дуже низькі, як хемічний, харчевий, паперовий та будівельний.

Союз синдикатів заперечує поголоски про генер. страйк та взиває робітництво до спокою і карности.

ПАРИЖ, 3. 6. ПАТ. Страйкуючі робітники у Ліль обсадили вчора вечором фабрики і там провели ніч. На подвірях страйкарі уладили віча, та предложили свої постуляти дирекціям.

СУТИЧКИ ЗІ СТРАЙКАРЯМИ У ГРЕЦІЇ.

АТЕНИ, 3. 6. ПАТ. Страйкарі заатакували обсаджений поліцією почтовий уряд у Вольо;; при перестрілці одну особу вбили, 6 ранили.

АТЕНИ, 3. 6. ПАТ. У Тесалії дійшло до боїв між поліцією та страйкарями; 2 особи убиті, 4 ранені.

Вже і покоївки страйкують в Еспанії.

МАДРИД, 3. 6. ПАТ. В місті Моля вибух страйк покоївок під кермою анархістично-синдикалістичного професійного союзу. Покоївки домагаються підвишки платень та двох вільних днів у тижні.

СТРАЙК МАТРОЗІВ.

РИМ, 3. 6. ПАТ. Шість еспанських торговельних кораблів причалило до Генуї; їхні залоги проклямували страйк для солідарности з анархістично-синдикалістичним рухом в Еспанії.

Заг. Збори Ліги Націй коло 22. ц. м.

АРГЕНТИНСЬКА НОТА ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 3. 6. ПАТ. Аргентинський делегат зложив вчора вечором у секретаріяті Ліги Націй ноту з домаганням скликати 16. ц.м. або на інший недалекий термін загальні збори Ліги та з умотивуванням того внеску. У тутешніх пресових кругах припускають, що заг. збори Ліґи скликали б на 23. ц. м., залишаючи на наради Ради Ліги 7 днів.

ЛЬОНДОН, 3. 6. ПАТ. Аргентинський амбасадор у Льондоні зробив у мін. Ідена неофіційний демарш у справі домагання скликати заг. збори Ліги Націй. Мін. Іден заявив, що до аргентинської ноти займе становище, як її дістане секретаріят Ліги

МІЖНАРОДНЯ ФЕДЕРАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЛІГИ НАЦІЙ ПРОТИ ІТАЛІЇ.

ЛЬОНДОН, 3. 6. ПАТ. Конгрес міжн. федерації товариства приятелів Ліги Націй, що радить під цю пору з участю представників 26-ох країв у Глезго, ухвалив одноголосно резолюцію, у якій домагається затримання і загострення санкцій та взиває обєднані організації змобілізувати у тому напрямі публичну опінію. Резолюція стверджує, що італійці перемогли абісинців лише забороненими засобами воювання і звертає увагу на необхідність забезпечити незалежність усіх народів проти агресії зі зовні.

Присилайте передплату!

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ —— з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

ПІД ОДНИМ ДАХОМ.

Справа української державної гімназії в Тернополі.

Дирекція третьої державної хлопячої гімназії ім. М. Коперника в Тернополі безпосередньо перед минулими Зеленими Святами оголосила вписи до рівнорядних кляс з українською мовою навчання від I. до IV. нового типу, опираючись на рішенні у цій справі кураторії львівської шкільної округи з 26. травня 1936 р. № II. — 16339/36. Вписи мають відбутися за заложенням вступного іспиту до кожної кляси, а отворення рівнорядних клас прийде тільки тоді, як що до даної кляси впишеться, зложивши передтим вступний іспит з усіх предметів, достаточна скількість учнів. Тут зазначуємо, що шкільна практика таку достаточну скількість усталює звичайно на 30. Вписи визначено на час від 1. до 18. червня ц. р., а в кілька днів пізніше мають відбутися вступні іспити і щойно після них шкільна влада вирішила б у залежності від числа принятих учнів, чи і які рівнорядні українські кляси у згаданій польській гімназії будуть отворені. Не улягає сумнівові, що згадані вище паралельки не будуть взагалі утворені на випадок недостаточного числа апробованих кандидатів.

Повищий розпорядок львівської шкільної кураторії подала до відома пресова агенція „Всхуд", а за нею появилася новинка в „Ділі" ч. 119 з 30. травня ц. р. під наголовком „Вписи до державної гімназії в Тернополі з українською мовою навчання". Саме цей наголовок викликав деякі зайві коментарі в інтересованих українських колах Тернопільщини тому, що не відповідає він змістові урядового розпорядку.

Та це не важне. Зате важне те, що львівська шкільна кураторія, яка керує безпосередньо вселюдним і середнім шкільництвом на території трьох східно-галицьких воєвідств, задумує в цей спосіб ліквідувати заходи тернопільського українського громадянства в справі реактивування тернопільської української державної гімназії, розвязаної з кінцем вересня 1930 р. Про ті заходи центральний уряд поінформований докладно в петиції управи Кружка Рідної Школи в Тернополі, що її внесено в січні ц. р. до міністерства віроісповідань і освіти і з розмов, які на цю тему вели з ресортовим міністром представники Української Парляментарної Репрезентації. Подано там і практичну розвязку, а саме, удержавнення існуючої комунальної гімназії Рідної Школи в Тернополі.

Те все було відоме і львівському шкільному кураторові п. Гадомському. У цій справі приїхав він навіть навмисне до Тернополя разом з візитатором п. Залеським 24. квітня ц. р. і відбув конференцію з представниками управи Кружка Рідної Школи проф. Іл. Бриковичем і проф. Павлом Дяковим та безпосередньо від заінтересованих довідався про становище українського громадянства і концесіонаря, себто Кружка Рідної Школи в Тернополі. В часі цієї конференції, що відбулася в кабінеті директора III. держ. гімн. п. Лещинського і в його присутності, п. Гадомський подав — як тоді казав — свою приватну думку, що згодом в місяць пізніше дістала офіційний стемпель у формі розпо-

Славні німецькі поети

відомі письменники беруть участь у розривковій частині „GARTENLAUBE". Вони оповідають у своїх творах про німецький нарід і німецьку країну та передають свої прецікаві оповідання і захопливі романи в цьому родинному журналі. — — „DIE GARTENLAUBE" дістанете у кожного торговця книжками й часописами.

Ціна 1 прим. тільки 25 фенігів.

рядку Кураторії львівської шкільної округи з 26. травня 1936 р. № II—16339/36, якої зміст подано на вступі нинішньої статті. Зрештою, нема тут ніякого дива. У польській шкільній адміністрації бували й бувають нераз випадки, що приватна думка якогось навіть і нижчого адміністраційного достойника дістає санкцію у виді урядового розпорядку.

Про історію тернопільської гімназії зайва вже річ писати ще раз на цьому місці. Подав я її в окремій статті в ч. 102 „Діла" з 9. травня ц. р. п. н. „З перехрестя польсько-української боротьби". Тепер спинюся тільки на факті, що його створив цитований вище розпорядок львівської шкільної кураторії з 26. травня ц. р.

Українські паралельки при польських державних гімназіях — річ не нова. Крім львівської академічної гімназії, де українську мову навчання (зразу у нижчій гімназії) уведено вже з хвилиною спольщення цілого середнього шкільництва в 1867 р., інші українські державні гімназії в Галичині повставали через творення українських рівнорядних кляс при існуючій державній гімназії з польською мовою навчання, звичайно постепенно від першої кляси, але завжди від самого початку з окремим управителем, а саме: Перемишль (1888 р.), Коломия (1893 р.) і Тернопіль (1898 р.). Виїмок творив тільки Станиславів (1905 р.), де І. кл. не була паралелькою при польській гімназії, але від першої хвилини самостійною гімназією. Про викладову мову в гімназіях колишньої Австрії рішав виключно центральний уряд і на цій основі надворним цісарським декретом — отже суто адміністраційним шляхом — створено між иншими і всі численні польські державні гімназії в Галичині як теж і українські на Буковині. Тільки виключно для українців в Галичині існував виїмок, бо галицький шкільний закон з 1867 р. постановив, що публична гімназія з неполяцькою мовою навчання може повстати лише на підставі окремої ухвали краєвого сойму після вислухання опінії повітової ради. Однак була там постанова, що на домагання батьків (опікунів) найменше 25 учнів при польській державній гімназії краєва шкільна рада має створити паралельну клясу з українською мовою навчання. Так теж повстали паралельки з українською мовою навчання при польських державних гімназіях в Бережанах і Стрию ще в довоєнних часах (у цілій гімназії), що опісля перейшли і до Польщі, та які по кількох роках польська влада зутраквізувала і під утраквістичною формою існують вони і досі.

Рівнорядні кляси з українською мовою навчання при польських гімназіях зі австрійських часів мали завжди тимчасовий характер. Мета була — перетворити їх у самостійні заведення. Це мало бути в початком р. шк. 1914/15 і в паралельками в Бережанах і Стрию.

Політика у шкільній ділянці у Польщі на українських етнографічних землях — відома, а це — нівеляція українського шкільництва, утримуваного з державних фондів. У вселюдному шкільництві зробив це закон Ст. Грабського в 1924 р. З великої сітки українських вселюдних шкіл остались тільки в Галичині нечисленні недобитки. Більше як три четвертини спольщено тут або зутраквізовано (фактично теж спольщено), усуваючи при цьому систематично укра-їнський учительський елемент. Поза Галичиною українське вселюдне шкільництво взагалі не існує. Сітки українських державних гімназій у Сх. Галичині не розбудовано, а ще її вменшено через ліквідацію тернопільської гімназії. На північних українських землях взагалі ніколи не було ніякої державної середньої загальноосвітньої школи з українською мовою навчання. Про іншу шкільну мартирольогію у Польщі писано у нас багато, при чому на окрему увагу заслуговують статті п. Ів. Герасимовича з ділянки вселюдного шкільництва і п. Волод. Кузьмовича про середні школи та шкільну політику. Говорили теж чимало і у польських законодатних установах наші посли і сенатори, ілюструючи свої промови обширним фактичним і статистичним матеріялом.

Як реформатори шкільництва виступили у Польщі брати Енджейовичі як міністри освіти. Основній зміні підпали передовсім гімназії. Критиків цієї реформи — і то зовсім слушних — є дуже багато. Реформі не ворожать довгого життя. Ця реформа відбилася відємно на нашому стані посідання в державних гімназіях. Зліквідовано дві нижчі кляси і ліквідується дві вищі. Ходять вістки, що дві дотеперішні найвищі кляси в українських державних гімназіях, які повинні бути зорганізовані в окремі загально-освітні двоклясові ліцеї, у великій більшості перетворені в українські паралельки при польських державних загально-освітніх ліцеях. Отже з двох найвищих кляс при теперішніх самостійних українських державних гімназіях мають повстати переважно несамостійні ліцеї. Тяжко теж буде дістати концесію на приватний ліцей.

Концепцію українських паралельок під одним дахом здійснюється вже нині при одній з польських тернопільських гімназій. Утраквізм у мові навчання не здав життєвого іспиту, не здасть його напевне і відгребана концепція паралельок, тим більше, що згідно з інтенціями авторів мали вони мати не переходовий, але постійний характер. Не здали його існуючі постійні паралельки в Бережанах і Стрию, про що знають сказати дещо не тільки шкільні, але й інші чинники.

Не диво, що українське громадянство до концепції українських паралельок при польських державних гімназіях ставиться дуже сторожко і слушно її поборює. Заходить оправдана обава, що в майбутності можуть в цей спосіб зникнути й усі українські державні гімназії як самостійні заведення.

Тернопільське українське громадянство прийняло розпорядок кураторії з великим огірченням, бо це не є ніякою рекомпенсатою за незаслужену болючу втрату з 1930 р. Рекомпенсатою може бути тільки й одиноко реактивування гімназії, зліквідованої безпідставно перед шости роками. Цитований розпорядок кураторії з 26. травня ц. р. Нр. II — 16339/36 повинен підпасти негайній міністерській ремедурі у тому напрямку, щоб створено в Тернополі самостійну державну гімназію з українською мовою навчання.

Вшехпольське віче в серпні 1930 р. рішило домагатися від уряду ліквідації тернопільської гімназії. Невдовзі це сталося фактом. Вшехпольське віче в Тернополі з початком травня ц. р. при співучасті д-ра Ст. Гломбінського рішило знову не допустити до створення в Тернополі української самостійної державної гімназії. Фактом стає цитований розпорядок кураторії з 26. травня ц. р. **Чи про все має рішати вшехпольська вулиця?** І чи рішальні урядові чинники мусять її слухати? Побачимо, які будуть дальші урядові акти у цій справі.

Д-р Степан Баран.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24 Тел. 252-54.
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см.

Хто терпить за громадську працю.

Нові напади на українців „Універсула".

Букарешт, 1-го червня 1936.

Ледве повбувся судових анкет — у справах із хабарницько-гешефтярською закраскою — директор щоденника „Універсул" п. Стелян Попеску, а вже відновив свою „оборонну акцію" проти української „Ірредента" на Буковині. Один шовіністичний провінціяльний „журналіст" обговорює обширно в „Універсулі" останні „українські агітації" в місцевості Карапчів над Черемошем.

„Відколи приключили Буковину до Румунії — читаємо там, — ведеться у згаданій громаді україномани́ську (!) пропаганду і замість румунізування тої колись румунської місцевости із жалем стверджуємо, що вона пропадає для нашої справи. Два студенти, Лазар і Гедзя, розагітували нашу громаду та заохотили селян підписати меморіял до чернівецького православного митрополита у справі введення української мови у богослуженні. Меморіял підписали дня 9. V, в імені громади М. Лазар та І. Грек і заявили там, що гром. Карапчів має 99% українського населення, яке домагається української мови в церкві. Якби митрополит не одобрив цього прохання, громада загрозила, що перейде на іншу віру".

„Митрополит не відповів, а вислав дня 20. V. одного панотця розслідити підозрілу діяльність місцевого пароха о. Козака. В день інспекції селяни не пішли до праці, але чекали на висліди цього слідства та маніфестували свою солідарність з о. Козаком. Підчас цього заворушення падали такі окліки: „Геть із прибувшими патріотами! Коли вони не хотять української мови, нехай будують собі власну церкву".

Не продовжуємо далі цього доносицького витягу з „Універсула", бо його переляк не оправдався; це був плід його малячень та хорої фантазії.

Одначе зазначуємо, що саме такі ідейні одиниці, як о. Козак та згадані студенти, що на місці ведуть освітню роботу серед сільського населення, не зважаючи на переслідування жандармів та всякі слідства — є, на жаль, нечисленними дійсними працівниками на буковинській українській ниві. На них падуть ці удари, а не на тих палких імпровізованих „поетів" або всяких недоуків „ідельотів" та вуличних пресових героїв. Бо на таких непродуктивних „стопроцентових" не звертає своєї уваги навіть і чуйна преса румунських шовіністів.

о.

СВЯТО ПОЛЯГЛИХ.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ У БЕРЕЖАНАХ.

Дня 1. червня, в другий день Зелених Свят, українське громадянство міста Бережан вирушило у процесіональнім поході по вечірні на військовий цвинтар, щоб віддати поклін могилам полеглих українських героїв. У поході взяли участь усі священники з Бережан під проводом о. мітрата А. Баюка зі Львова, представники всіх українських установ з вінками, молодь і старше громадянство. Під великим камяним хрестом відправив о. мітрат Баюк з духовенством збірну панахиду; відтак були ще окремі відправи на могилах Українських Січових Стрільців. Співав хор „Бережанського Бояна" під диригентурою д-ра Миґоцького. По відспіванні стрілецької пісні „Журмалі" вшановано пам'ять полеглих 2-хвилинною мовчанкою. Похід розвязався біля могили першого окружного отамана, д-ра Осипа Коваленича, на поході і почетну сторожу біля могил держали луговики під проводом голови „Повіт. Луту" одважанах і зорганізуванням процесіонального походу Могил під проводом свого голови, о. дек. Евгенія Бачинського.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій веч.:

Безсмертний твір Моліера в перекл. Боя-Желенського

„МІЗАНТРОП"

в найкращій артистичній обсаді і новім сценічнім оформленні.

ПЕРЕД СТРІЧЕЮ

ШУШНІГА З МУСОЛІНІЄМ.

РИМ, 3. 6. Стефані. Австр. канцлер Шушніг стрінеться у найближчих днях з Мусолінієм, правдоподібно в якомусь місті над Адріятським Морем.

РИМ, 3. 6. ПАТ. Канц. Шушніг в товаристві австр. посла виїхав з Венеції до одної з купелевих місцевостей над Адріятським Морем, де правдоподібно стрінеться з Мусолінієм.

АНГЛІЙСЬКІ ПАРЛЯМЕНТАРИСТИ У МУСОЛІНІЯ.

РИМ, 3. 6. ПАТ. Мусоліні приняв групу анг. парляментаристів під проводом льорда Менсфільда, що викликало широкі коментарі. Ніякий офіційний комунікат не появився, з чого можна вносити, що італ. уряд старається надати цій візиті як найменше розголосу.

БАДОЛІО В ІТАЛІЇ.

НЕАПОЛЬ, 3. 6. ПАТ. До Неаполю причалив марш. Бадолію; повитали його представники влади та фашистівської партії, крім того маси людей.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ В АБІСИНІЇ.

РИМ, 3. 6. ПАТ. Як подає „Трібуна", за час італо-абісинської війни полягло 1147 вояків, 125 померло від ран, 31 пропало без вісти, 100 згинуло, повнячи службу. З тубильців згинуло 1086, з того 507 на північному фронті, а 579 на південному.

ЧІЛЄ ПРОТИ ПАНАМЕРИКАНСЬКОЇ ЛІГИ НАЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 3. 6. ПАТ. Чілійський уряд пропонує: 1) створити двосторонні мішані комісії, що залагоджуватимуть війни; 2) спрецизувати поєднавчу процедуру в рамах панамериканських пактів; 3) не творити ніякого панамериканського міжнароднього трибуналу, лише дальше підчинюватися гаазькому; 4) не примінювати ніяких санкцій крім зірвання дипльоматичних взаємин.

Таким чином Чіле виступає проти ідеї панамериканської унії та боронить позицій женевської Ліги Націй.

КУРС СИЛЬНОЇ РУКИ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 3. 6. ПАТ. Брит. влада видала окружним комісарям приказ **змушувати власників отворити склепи під загрозою гарвати. Військо дістало поліційні права.** Виріб та ввіз вибухових матеріялів заборонений.

Новий декрет має на меті зломити страйк.

ЄРУСАЛИМ, 6. 3. ПАТ. З Єгипту прийшла нова військова підмога.

1009 АРЕШТУВАНЬ СЕРЕД ПАЛЕСТИНСЬКИХ АРАБІВ.

ЄРУСАЛИМ, 3. 6. ПАТ. Від початку заворушень арештували 1009 арабів та 94-ох жидів.

ЧЕСЬКИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛЯТ У КИЄВІ.

МОСКВА, 3. 6. ТАСС. Від 1. ц. м. отворила Чехословаччина ґенеральний консулят у Києві.

Гарне волосся додає краси жінці!

Коли пасмо сивого волосся в зачісці мужчини є часто привабливою рисою його вигляду, то навпаки волосся жінок, а вокрема старших, припорошене сивиною є для них нераз причиною журби та клопотів. Подібні клопоти спричинює волосся неодномірної краски, вокрема волосся, що не гармонізує своїм відтінком з карнацією тіла. А всеж, гарне волосся є безперечним доповненням добірної цілости, рішає про добре самопочуття, а часто і про матеріяльну сторінку в житті жінки, дотого в нинішних часах. Коли від давніх літ — як знаємо з історії — плеканню волосся посвячували багато часу, пристосовуючи найбільше вибагливі косметичні засоби, заходи ті в нинішніх часах є стократно більші, бо найвередливіша з королев — „Мода" — ставить тепер нашим жінкам у тому напрямі далеко більші вимоги, як давніше. А кожна жінка хоче бути гарна і може нею бути. Красу можемо здобути і вдержати невеликим трудом та незначним коштом, коли будемо вживати до зокрашування волосся такого певного засобу, яким є **уліпшений ростинний шампун Henna „Iste".** Шампун Henna „Iste" Стемпневича, витворюваний в 11 відтінках, є під гарантією нешкідливий, діляє дуже успішно, а при тому не дорогий, бо кожна торбинка коштує зол. 1.50.

ЦІЛА ПОЛЬЩА
грає і виграє

- ТАМ, ДЕ ПОСТІЙНО ПАДУТЬ ГОЛОВНІ ВИГРАНІ,
- ТАМ, ДЕ В КОЖНІЙ ЛЬОТЕРІЇ ВИПЛАЧУЮТЬ МІЛІОНИ ЗОЛОТИХ,
- ТАМ, ДЕ В МИНУЛІЙ ЛЬОТЕРІЇ ВПАЛИ ДВІ ВЕЛИКІ ВИГРАНІ ПО ЗОЛ. 100.000 НА ЧЧ. 104798 і 192588,
- ТАМ, ДЕ СПРАВДЖУЄТЬСЯ ПРАВИЛО ПО СТІЙНОЇ ЧЕРГИ ЩАСТЯ,

а саме в популярній і незмінно щасливій колєктурі

„НАДІЯ" ЛЬВІВ, Леґіонів ч. 11.

ТЯГНЕННЯ І-ої КЛЯСИ ВЖЕ 18. червня ц. р.

Прилюдна скарга до міністерства скарбу.

Пишуть нам: В округі скарбової палати у Львові є скарбовий уряд в Рудехові. Мабуть нема другого такого скарбового уряду, де панували б такі непорядки і зловживання при стяганню податків. Нпр. на території збірної громади Ляшків, з поручення скарбового уряду побирають податки солтиси. Кожний солтис поясняє собі податкові приписи по свому. Один побирає 10 пр. надзвичайного додатку, без огляду на знесення і спротив сторони, другий ні, один побирає кошти упімнення, хотяй упімнення не було, у висоті 2 гр., другий 3 гр., а інший 1.50 зол. Хотяй сторона вплатила податок, упімнення посилають і екзекутори не покоять платників. А коли покривджена сторона скаржиться в скарбовім уряді, то там почує: „То ніц, же побрано вещей, аби не мней". Зазначеної надплати знову не хоче признати пан солтис, бо нема зазначено цього в книгах. Таких надплат у сторін, які не визнаються на приписах, є грубі тисячі, безправно стягнені з платників, і яких ніхто не звертає. А кільо відсотків стягнено при вимірі нижче 10 зол. протизаконно?

Стягають податки навіть з тих, які не мають даних грунтів, а хотяй в урядах крутиться паків без ліку, нема кому десятками літ справдити грунтові книги. Через такі непорядки в 1936 р. нема де заплатити податків і платники побоюючись відсотків упімнень і кар за проволоки вже другий місяць питають, де заплатити податки і нема того, щоб податки взяв. В половині травня ц. р. дали розпорядок, що приїде урядник до Хмільна і буде побирати податки від кількох громад. Платники війшлись, зробивши десятки кільометрів дороги, але урядник не приїхав, податки невплачені, а кошти покрие платник, який хоче платити, та нема кому взяти.

Може би міністерство скарбу зробило раз порядок, і не наражало платників на страти при податках, що вже й так вишрубовані до надмірної висоти.

Податник.

Профанація памяти Івана Франка.

Жалюгідні інциденти на Франковому Святі в Нагуєвичах.

З приводу 20-ліття смерти І. Франка управа дрогобицької У.С.Д.П. уладила в дні 31. травня ц. р. Франкове Свято в Нагуєвичах. Про те свято було повідомлене й запрошене на нього все українське громадянство і безумовно організатори мали найкращу волю. Однак з тим святом скоїлось щось таке, як недавно зі зїздом „діячів культури" у Львові: з нагоди рішили скористати комуністи й уладили черговий бешкет. На свято прибули гурмою „радянофіли" й відомі у повіті горлачі, між ними понад сотка жидів і поляків, як представники лівих жидівських і польських організацій.

На площі під голим небом естрада. На її фронтовій стіні видніє портрет Івана Франка. По обох сторонах портрету прикріплені червоні прапори. Над портретом — сплетений з чатинця тризуб, якого шпилі заквітчані жовто-блакитними китицями.

На естраду входить делегація П.П.С. зі своїм червоним прапором, її провідник розвиває прапор і закриває ним тризуб. Видніють ще тільки жовто-блакитні квіти на тризубових шпилях. Падуть оклики: „Скинути жовто-блакитні краски!". На тризуб кидається кількох людей, що здирають жовто-блакитні китиці і ломлять та кидають на землю тризуб. На естраді не залишається ніде ні один український знак, ні одна українська краска. Все це ще перед офіціяльним відкриттям академії.

Перед саму естраду чвірками заходить невеликий відділ молодих хлопців і дівчат з жовто-блакитним прапором попереду, співаючи: „Не пора". Чути оплески, але й оклики: „преч з фашизмем, преч з О.У.Н."(?!) і в тім моменті починається на площі правдива битва. Но відділ молодих хлопців і дівчат кидається під проводом жидівських молодців група різнонаціональних гостей. Літають у воздусі крісла, лигкають ножі. Проф. Сабат кричить „поліція!", але поліція до цих „внутрішніх справ" не мішалась. Прибувші хлопці і дівчата збираються всі довкола жовто-блакитнього прапора і під напором впятеро численнішої юрби відступають з площі.

Починається „академія". Отвирає її д-р Рудольф Скибінський та витає президію. З черги виголошує гарний і пристойний, поважний реферат д-р Вол. Старосольський, проводючи паралєлю між творчістю Шевченка і Франка.

Йдуть устні і письменні привіти від соціялістичних організацій та деяких українських установ. Представник ППС говорить про великий зріст сили своєї партії в останньому часі, — що

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психольоґії

Химерне серце

Ірини Вільде.

Ціна 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла". Львів, Ринок 10.

влада в Польщі належиться селянам і робітникам і що опираючись на ідеольогії Франка українські і польські робітники обєднаються в „людовім фронті", який єдино може вивести Польщу на правий путь. Після нього промовляє представник польського робітничого університету всказуючи на те, що польський соціялізм приносить українському народові рівність і братерство (оклик з авдиторії: „а де воля?").

Один старший робітник українець, як давний знайомий Івана Франка, говорив свої спомини про Франка. В імени львівської робітничої кооперації склала привіт др Сабат, доказуючи, що тільки на Совітській Україні здійснились поетові гасла, що боротьба проти большевицького режиму на Україні є ділом „ундо-фашистівських ворогів працюючого люду", щоб його таким чином обманути і тим лекше над ним „панувати".

Представник перемиської робітничої громади вказував на те, що „ундофашистівсько-клерикальна кліка" переслідує далі Франка і по його смерти, бо ще нині з читалень „Просвіти" викидається Франкові твори та головно Товариство „Просвіта" не допускає до їх популяризації (?!).

Один промовець підкреслював значіння майбутньої оселі ім. Івана Франка, що має бути заснована дрогобицькою робітничою громадою в Нагуєвичах: її значіння буде в тому, що в ній виховуватись будуть і випростатимуть діти нашого народу під знаком червоного прапору.

Промовляли теж представники української соц.-радикальної партії і радикальних „Каменярів", але їх промови, хоч ішли перед польськими, потонули у покликах польських промовців, що закликали до організації „людового фронту", як одинокого чинника, який забезпечить польській державі силу і могучість.

Відчитані були м. ін. привіти від Головного Товариства „Просвіта", (що ніби викидає твори Франка з читалень!), від Головної Управи Рідної Школи та Союзу Українок у Львові. З національних повітових установ Дрогобича вислали привіти Повітовий Союз Кружків Р.Ш. і Союз Українок. Всі промови та привіти були переплітані співами хору з Далявн і Добрівляк та хору робітничої громади в Дрогобичі: співали здебільша робітничі пісні й соціялістичні гимни, а кожда з продукцій була оплескувана авдиторією, що розмістилась посередині площі. Це були справдішні учасники свята рідної національности, а було їх около 500. Після оплесків всі вони підносили враз до гори пястуки. Позатим була на площі около тисячка видців. Не було на тім святі ні одної української установи дрогобицького повіту з виїмком одної читальні з повіту, яка вислала червоний транспарент. Здержались від свята майже всі місцеві селяни з Нагуєвич а місцева молодь відмовилась від участи у тзв. партійній міліції, що мала удержувати порядок.

Свято покінчилось відспіванням соціялістичних інтернаціональних гимнів. Українських національних пісень ані українського гимну не співано.

Після пятої години покінчилось те свято. По дорозі з Нагуєвич до Дрогобича повстав тепер боєвий фронт між вертаючими зі свята дівчатами та гуртками молодих людей, які не хотіли пропустити вертаючих домів. У висліді загальної кривавої розправи, яка відбулась перед початком свята і після нього, приміщено кількадесять тяжко ранених осіб у дрогобицькому шпиталі...

Так спрофановано память того Великого Громадянина й Українського Патріота, для якого любов до трудящого народу й усього світа праці була нероздільна від любови рідного краю...

Хто винуватий у цьому і чому ініціятори та організатори свята не зрезекурувались перед елементами, що ввесли у свято такі скрегітливі тони?!

ПРЕЗИДЕНТ НІКАРАГУІ УСТУПИВ ПЕРЕД ПОВСТАНЦЯМИ.

ПАРИЖ, 3. 6. ПАТ. З Манагуї подають, що **президент Нікарагуї ген. Заказа подався до димісії. Нового президента заміняє вождь повстанців ген. Зомоза.**

МАНАГУА, 3. 6. ПАТ. Ген. Зомоза заявив, що вся Нікарагуа за виїмком президентської палати і двох недалеких фортів находиться під його владою. Форт в провінції Леон вивісив білий прапор.

Ген. Зомоза утворив новий революційний уряд. Офіційний комунікат стверджує капітуляцію пред. Заказа.

10. роковини през. Мосціцького.

У ЛЬВОВІ.

На Марійській площі відбулася вчора маніфестація комбатантських спілок, які зібралися з прапорами. Голова їхньої федерації Голуховський виголосив промову, орхестра відіграла державний гимн, а тоді похід рушив до воєвідства. Делегація комбатантів зложила на руки віцевоєводи побажання для президента.

У ВАРШАВІ.

Вчора пополудні молодь варшавських народніх та середніх шкіл зібралася на подвірю замку з прапорами та орхестрами. Між представниками шкільної молоді був також міністер віроісповідань та освіти Свєнтославський. Один учень виголосив промову, опісля хори та орхестри виконали депромову, опісля хори та орхестри виконали державну пісень. З нагоди роковин варшавська біржа не відбула вечірнього засідання.

Чого не вільно секвеструвати?

У звязку зі скаргами, які напливають до міністерства скарбу на неправильну екзекуцію у рільників, міністерство скарбу вислало до скарбових салят обіжник, в якому зазначує зокрема, що коли ходить про живий та мертвий інвентар і запаси земплодів у рільників, то вільно займати тільки надвишки тих рухомостей понад норми, які устійнили скарбові палати для поодиноких округ згідно з міністерським обіжником з 1933. р. Тому вінк не вільно займати коня, корови, свині і т. п., якщо вони находяться в господарстві в скількости одної штуки в поодинокім роді звірят. На випадок занятя надвишки живого інвентаря заняті звірята можна забрати в господарства і віддати під догляд третьої особи тільки на випадок, коли екзекований довжник занятої раніше рухомости пропайнував або сховав, так, що заходить побоювання, що він знову це зробить. У всіх інших випадках не вільно забирати з господарства занятого живого інвентаря. Це не торкається очевидно тих випадків, коли заходить оправдана потреба продати забрані звірята поза місцем заняття, але й тоді вільно це робити не скорше, ніж вимагає цього час, потрібний, щоб достарчити звірята на місце продажі.

Начальники скарбових урядів мають негайно повчити про це поборців і упередити їх, що за внехтування цього обіжника чекає строга відповідальність.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коцн, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 4—25

Великий процес ОУН у Львові.

Восьмий день розправи.

В середу зізнавав ще до год. 12-ої опівдні *підс. Р. Мигаль*. Спершу підсудний давав вияснення на низку питань оборонців, середсідника і прокуратора та двох підсудних. Опісля відчитано частинно його зізнання зі слідства.

ПИТАННЯ ОБОРОНЦІВ І ВИЯСНЕННЯ Р. МИГАЛЯ.

На питання оборонця Р. Мигаля *І. Яримовича* підсудний виявив, що йому давали накази і доручення підс. Бандера і Підгайний. Сам підсудний не міг давати нікому ніяких наказів, бо не мав до цього компетенції. На дальше питання цього оборонця чому підсудний саботував та ударемнював виконання деяких організаційних наказів та якими мотивами кермувався при цьому — підс. Мигаль відповів, що ясної відповіди не може дати. Памятає, що підсудним заволоділи якісь імпульсивні вражіння. Не міг теж вияснити на питання свого оборонця, чому добровільно згодився виконати четвертий рев замах на Бачинського, хоч у попередніх трьох випадках старався ударемнити замахи на Бачинського. Додав, що тоді кермувався якимись підсвідомими почуваннями, а не розумом. Підсудний каже, що Підгайному дав негайно відповідь, що вбє Бачинського і тоді зовсім довше не призадумувався над цим. Далі підсудний вияснив своєму оборонцеві, що до своєї стрічі з Бачинським у Пасажі Миколяша не мав ще наміру вбити його. Не памятає теж про що розмовляв з Бачинським по дорозі з Пасажу Миколяша до ресторану, який приміщується на перехресті вул. Коперника і вул. Пелчинської. Заявив, що раніше пив пиво, горілки ніколи, а в ресторані випив кільна пляшок пива і пив горілку. Признав, що не памятає, про що підсудний балакав з Бачинським со виході з ресторану і коли витягнув револьвер та з якої віддалі міряв до Бачинського. Не пригадує собі, що діялось від часу убийства Бачинського до хвилини, як перезав револьвер Косівій. Зізнав, що день перед убийством дир. Бабія і в дні вбийства 25. липня 1934. р. ночував у помешканні Сенькова, якого пильнував. Критичного дня коло 9. год. рано пішов до міста на снідання і з надзвичайних часописних додатків довідався про убийство дир. І. Бабія. На питання, яке є в нього вдача, підсудний відповів, що є меланхоліком. Реагує негайно на такі явища, як напад небезпека, пореляк або нещастя. У серцій хвилині не здає собі справи і щойно пізніше освідомлює собі її. Про випадок, який трапився підсудному у вязниці, підс. Мигаль не хоче говорити. Підсудному здається, що в його родині були умово хорі.

По відповідях на питання обор. Яримовича кілька питань поставив по прокуратор і після того підсудний давав вияснення на низку питань обор. д-ра Горбового. Признав, що з підс. Равликом знався. Спершу взаємини між підсудним і Равликом були добрі, опісля гнівалися майже три роки за стіл, який підсудний забрав Равликові зі сусідньої кімнати в Академічному Домі. Щойно в 1934. р. підсудний стрінувся з Равликом у Ринку, мерщій до нього заговорив і запросив Равлика до ресторану на вечерю. Пригадує собі, що підчас убийства ком. Чеховського в Академічному Домі радив Студентський Конгрес. Тоді одні студенти виїздили, другі приїздили. Підс. Равлик теж виїхав з кількома студентами. Заявив, що рішуче не балакав з Равликом про атентат на ком. Чеховського ні про слідкування за ком. Федушишном. Не пригадує собі, чи Равлик був у лютому на панахиді по Басарабовій. Підсудний був у церкві тому, щоб провірити, чи в церкві розкинуть летючки, що їх роздав сам підсудний. Заявив, що підс. Равликові не давав летючок, щоб він їх розкинув. Летючки дав Атаманчукові і за це його суд засудив. Підс. Равлика обтяжив у слідстві, щоб слідство як найбільше зволотати. Обтяжив теж Гуменного. Летючки, які починалися словами: „Український народе!" друкувалися у друкарні „Час" на весну в 1932. р. і за це була навіть розправа. Не знає, хто брав летючки на повіти: Перемишль і Лісько. Підсудний зізнав, що у слідстві був пригноблений і давав відповіди на всі питання, які йому ставили в альтернативній формі.

ХТО ПРАЦЮВАВ У РОЗВІДЦІ ОУН?

По вияснениях на кілька дальших питань обор. д-ра Горбового підсудний заявив, що не знає, хто працював у розвідці крім померлої М. Косівної. Заявив, що ОУН послугувалося дуже часто у цій праці нечленами, а навіть польками. Опісля підсудний давав ще вияснення на питання председника, прокуратора та обор. д-ра Горбового. На внесок цього оборонця суд рішив відчитати частинно зізнання підс. Р. Мигаля, якими він обтяжив підс. Равлика і Гуменного. Перед відчитанням слідчих зізнань підс. Мигаль признав ще раз на питання прокуратора, що неслушно обтяжив у слідстві і Гуменного і підс. Равлика. Зізнав, що підс. Сенькін не належав до ОУН. Підсудний знав це на тій основі, що був його добрим приятелем. Сенькін виростав у середовищі польськім і в його родині говорили і говорять по польськи. Щойно підсудному вдалося навчити Сенькіна говорити по українськи і втягнути його до читальні. На питання председника, чи брав гроші за приналежність до ОУН підсудний рішуче заперечив кажучи, що мав лише до диспозиції деякі фонди.

На питання обор. д-ра *Е. Давидяка*, чи Сеньків знав, що має нарисувати деякі особи, заки пішов до консуляту, чи довідався щойно після свого повороту з консуляту підсудний відповів, що Сеньків довідався щойно після повороту з консуляту. На питання обор. *д-ра В. Гриньовського* підсудний зізнав, що Королишин ходив на вул. св. Петра, де мешкав убитий дир. І. Бабій, щоб перевести на місці справу. Качмарський знав про цю справу. На питання обор. *м-ра Жизневського* підсудний відповів, що нездужав на серце і його лікував д-р Білозор. Не дав відповіди, чи хотів скінчити самогубством. Заперечив, щоб хотів відсунутися від ОУН. Один такий момент був під час конфлікту з Малюцою. На питання обор. д-ра *Ст. Шухевича* підсудний вияснив, що члени ОУН діставали приказ або устно або листовно. На дальше питання цього оборонця, чи памятає, коли застрілився Стронський (урядовець з большевицького консуляту у Львові — прим. Ред.) і коли закладено пляни підсудний відповів, що пляни закладено по вбивстві Стронського.

ВІДХИЛЕНЕ ПИТАННЯ.

Питання д-ра Горбового, де підсудний свобідніше почувається чи при складанні зізнань, тут у суді чи у слідстві — предсідник на внесок прокуратора відхилив, а трибунал затвердив цю постанову.

ЗАПИТИ І ВИЯСНЕННЯ МАЦАКА ТА РАВЛИКА.

На питання підс. Мацака, чому підсудний не скаже, хто був пропагандовим референтом, Мигаль заявив, що саме він був цим референтом. По кількох вияснення підс. Мацака підс. Равлик просив, щоб підс. Р. Мигаль виявив, хто возив нелегальну літературу до Равщини і запитав, чи ним був Стахів? Підсудний заперечив, але додав, що особа, яка возила туди летючки, була студентом прав та середнього росту. Підс. Равлик вияснював, що Мигаль у слідстві не запевняв, щоб летючки возив саме Равлик, лише здогадувався. Равлик додав, що якби прокуратор був переслухав свідків, яких він подав у слідстві, то він нині не сидів би на лаві підсудних.

На питання обор. д-ра *В. Загайкевича*, — що підс. Мацак знає про смерть свого батька, цей відповів, що його батька порубали мадярі з іншими інтернованими на вулиці у Перемишлі в 1914. р. На питання обор. д-ра Горбового до якої округи належала Рава Руська підс. Мацак відповів, що західна частина Галичини належала до одної округи.

На питання одного судді присяжного і предсідника підс. Мигаль зізнав, що Бачинський був без праці і тоді часто заходив до кооперативи, де саме працював підсудний. Додав, що просив завіть п. А. Добрянського, щоб дав працю Бачинському. На питання прокуратора чому для конфідента шукав за працею підс. Мигаль відповів, що тому, щоб позбутися Бачинського і щоб він більше не приходив до нього до кооперативи.

Р. ШУХЕВИЧ НЕ БУВ БОЄВИМ РЕФЕРЕНТОМ.

Після того підс. Б. Підгайний вияснив, що підс. Р. Шухевич не був боєвим референтом в літі 1933. Підс. Б. Підгайний зізнав, що літом в таборах у Карпатах відбувалися курси ОУН. З цією метою підсудний виробив собі окружний білет в Орбісі та їздив до таборів. Одночасно обор. д-р От. Шухевич поставив внесок, щоб суд допустив доказ з актів Орбісу на обставину, що дійсно Підгайний виробив собі в літі 1933. р. такий білет на окружну їзду по краю. Отяке підс. Р. Шухевич не міг бути одночасно таким референтом, яким був Підгайний.

СПОВІДЬ Е. КАЧМАРСЬКОГО.

По півгодинній перерві відчитано ще частинно зізнання підс. Р. Мигаля щодо конфронтації Гуменного і Равлика з Мигалем і після того дві години сповідався підсудний *Евген Качмарський*. Підсудний признався до приналежности до УВО і до ОУН, бо не міг погодитися з ... (предсідн. не дозволив йому далі говорити). Осудив свої зізнання зі слідства. По виході з вязниці з Равича в липні 1933. р. виїхав на вакації до Бібрки, де його арештували. Як вийшов з арешту, Підгайний навязав з ним контакт і доручив скуповувати підсудному зброю. Зізнав, що належав до читальні на Богданівці, де піднайшов одну особу до ОУН. Притягнув теж до ОУН Мацейка і Залізняка. В березні 1934. р. Підгайний повідомив підсудного, що ОУН рішило вбити Бачинського і доручив перевести підсудному цю роботу. Підгайний заборонив уживати до цього вбийства молодих людей і доручив пошукати підсудному собі іншого помічника. Тоді підсудний хотів взяти собі Ярошa на такого помічника, якого теж старався притягнути до ОУН. Одначе Ярош рішуче відмовився вступити до ОУН, бо ставився вороже до цієї організації та осуджував її методи. На пропозицію підсудного Ярош приїхав допомогти йому, але слова теж не дав. Опісля Ярош увесь зустрічався з Підгайним і згодився взяти участь у вбивстві. Далі підсудний оповідав, що Підгайний звів його з Мигалем у справі вбийства Бачинського, а два дні перед наміченим вбийством приніс два ножі підсудному і два револьвери. Підсудний переконався на коті, що вони не були затровані. У Великодню суботу підсудний пішов до Ярошa, але цей став викручуватися і тому підсудний взяв собі за помічника Королишина. Опісля підсудний оповів, як він стрінув Бачинського на Ринку з Мигалем, який попрощався з Бачинським скоріше, ніж перед 9. год. вечором, як було умовлене. З Ринку підсудний встиг зайти на вул. Декерта ч. 14, де мешкав Бачинський на 2 хвилини перед його приходом. Там запитався Бачинського за одну людину, а одержавши негативну відповідь зранив його ножем у праву руку, опісля зранив ще два рази. Одначе Бачинський став утікати. Підсудний хотів стрілити до нього, але Бачинський упав у тій хвилині. Підсудному стало жаль Бачинського і вернувся. Королишин теж почав утікати. По цім невдалім замаху підсудний передав зброю Підгайному в год. 9.45 вечором та оповів йому про хід замаху. На питання предсідника зізнав, що у слідстві зізнав про Ярошa тому, що сидів у карцері без верхнього одягу і потверджував те, що йому підсували. Про Королишина не хотів говорити, бо міркував, що Ярош скоріше викрутиться тому, що був невинний.

На питання прокуратора чому не подав видуманого прізвища напр. Мацейка, підсудний відповів, що про Мацейка не згадував тому, бо думає, що він теж арештований. На питання обор. д-ра Горбового підсудний відповів, що міг Бачинського застрілити за першим разом, бо був близько нього і подав опис одіння, в якому був сам убраний і Королишин критичної суботи.

На питання **обор. д-ра В. Старосольського** підсудний зізнавав, що у слідстві говорив про Ярошa тому, бо прийшла йому скоріше на язик така думка. Далі підсудний оповів про свою участь у другому плянованому замаху на Бачинського в Єзуїтському городі. Зізнав, що Мигаль був загрожений по виході Бачинського зі шпиталю і тому замах мав бути виконаний негайно в неділю. Признав, що до цього другого замаху зновy тягнув за помічника Ярошa. На питання предсідника, що це було нерозумно тягнути Ярошa вдруге після його першої відмови, підсудний відповів, що до Ярошa звертався тому, бо не боявся, щоб він міг зрадити підсудного. Крім того хотів Яроша поставити перед доконаним фактом. На питання предсідника заявив, що ОУН не практикувала так, людей змушувати до роботи і таким чином ставити їх перед доконаний факт.

Предсідник відчитав дотичний уступ зі слідчих зізнань підсудного про те, що Ярош дійсно прийшов тоді на вул. Осолінських, але довідався, що Бачинський відійшов уже з Мигалем. Підсудний зізнав, що його зізнання у слідстві неправдиві і що Ярош не був при вул. Осолінських.

Опісля підсудний зізнавав про свою участь у плянованім замаху на вязничного комісаря В. Кособудського. До цієї роботи визначив підсудного Підгайний у травні 1934 р. Кособудського мав убити у стрийському парку, біля керниці один боєвик, два інші мали оборонять відворот. З дальших зізнань виходить, що тим боєвиком мав бути Мацейко. Тоді до замаху не дійшло, бо Підгайний в 8 год. веч. наказав розійтися. Замах відложено на чергову неділю. Мигаль повідомив, що Кособудський є на жіночих перегонах. Гасло до замаху мав дати Підгайний. На питання предсідника підсудний заявив, що ходив тому до стрийського парку, бо замах мали виконати боєвики з його трійки і він хотів бути посередником між Підгайним і боєвиками. Одначе і тим разом не дійшло до замаху, хоч була — каже підсудний — ідеальна нагода, бо Кособудський вийшов до ресторану на площі Східних Торгів, де був паркан і діри.

(Тут предсідник наказав розсадити окремо Мигаля від Підгайного, бо сидячи разом оба порозумівалися і сміялися). Підгайний наказав тоді відійти підсудному до хати, бо Кособудський запримітив уже підсудного, якого знав з його побуту у вязниці. Підсудний додав, що боєвики з його бойвки Мацейко, Залізняк і Королишин мали тоді зі собою по дві гранати, які мали вжити під час погоні.

Після того Підгайний наказав ще раз зійтися на площу і Підгайний врешті заявив, що справа з убийством Кособудського вже неактуальна. Підсудний зізнав, що не знає, яка була роля Мацейка у Варшаві.

По коротенькій перерві підсудний зізнавав ще про вбивство дир. І. Бабія. Приказ до вбивства дир. Бабія приніс підсудному Мигаль. Дир. Бабія мали вбити при вул. св. Петра. Підсудний мав підчас погоні за вбивником утешкідливить поліційного агента, який ходив за дир. Бабієм і здоганяв би вбивника. По оглянені терену підсудний рішив, щоб справник стріляв до дир. Бабія у брамі, опісля утікав подвірям і городами. Тому що Королишин і Залізняк були вже заживані, підсудний запропонував нових людей і звів їх з Мигалем. Одначе йому вони не подобалися і кінець кінців треба було вжити до цього вбивства Королишина і Залізняка. Підсудний додав, що такого приказу обі ці боєвики не дістали. Додав, що особи, які оглядали терен, не знали навіщо його оглядають. Мигаль не хотів Королишина до цього вбивства, але про нього таки думав. Признав, що Королишин переводив пробу одного вечора в терені. Вкінці підсудний заявив, що більше цією справою не займався і про вбивство дир. І. Бабія довідався з преси.

Предсідник відчитав частинно слідчі зізнання підсудного і відложив розправу в год. 2.15 до четверга 9 год. рано.

ВИСАДЖУЮТЬ МОСТИ.

ЄРУСАЛИМ, 3. 6. ПАТ. Нині рано висадили два мости та зірвали телеграфічні дроти на просторі одної англ. милі, на дорозі до Геброну. На цій дорозі могтимуть від тепер їздити лише легкі поїзди.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложила в захристії Успен. церкви: Д-р В. Шуровський 5 зол.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 44-115

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** читає 5. червня ц. р. в год. 7. вечір д-р Т. Е. Бурачинський реферат під наг. „Новітні напрями будови та устаткування шпиталів". 2207

— **Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові** влаштовує в неділю 7. ц. м. з нагоди 75-ліття смерти свого Патрона Свято-Академію у формі спільного засідання всіх секцій Т-ва з такими викладами дійсних членів: І. д-р Філярет Колесса: „Ритміка Шевченкової поезії"; 2. д-р Володимир Старосольський: „Арештування й засуд Т. Шевченка з погляду права". Академія відбудеться в салі Музею Товариства, вул. Чарнецького ч. 24. Початок 11 год. передпол.

— **„Живі ляльки".** Дня 4. VI. ц. р. (четвер) в год. 6-тій веч. іде в театрі Різнородностей заходом Батьківського Кружка при школі ім. кн. Льва на Личакові дитяча вистава „Живі ляльки". Режисерка п. Іванна Полюгова дала себе вже пізнати львівській публиці в недавній подібній виставі „В чужім пірю". Прекрасний бюлет ставить знову п. Тамара Панченко. Ціль незвичайно благородна, бо дохід із вистави призначений для учениці тої ж школи, бідної, малої сиротки, якої батько, емігрант, спочив цими днями на Личаківському цвинтарі. А що й білєти дуже дешеві (по 35 сот. для дітей), то треба сподіватися, що батьки численно прибудуть із своїми дітьми на цю виставу.

— **Відзначення українського мистця.** Щороку в травні Міжнародне Товариство Екслібрістів улаштовує в музеї в Льос Анджелес велику виставу екслібрісів, яку сильно обсилають усі держави, так що ця виставка дає найкращий огляд щорічних світових осягів у тій ділянці мистецтва, так тісно зв'язаного з книжкою. Українські мистці беруть систематично участь на цих виставах, де завжди здобувають найвищі признання і їх книжкові знаки тепер знаходять великий успіх у чужинних збирачів. Цього року, як і попередніх, вирізнено почесним відзначенням одного українського мистця, Святослава Гординського.

— **Товаришів-матуристів з 1906 р. коломийської гімназії** прошу подати свої адреси для устійнення дати товариського зїзду, назначеного на цей рік. — **Дм. Николишин, Коломия, Дідушицьких 24.**

— **Українська громада в Букарешті.** В домівці Громадянсько-Допомогового Комітету української еміграції в Румунії відбулися 21. м. м. за-

галькі збори, на яких рішили побудувати свою власну хату. Для зреалізування цієї справи вибрано комісію в складі: полк. Г. Порховського, П. Яковенка та О. Деркача.

— **Страйки.** У 22 гарбарнях в Болехові застрайкувало 180 робітників, домагаючись підвишки плат на 30 прц. — У Володимирі в тартаках „Юхджон" вибух окупаційний страйк робітників, що домагаються підвишки заробків на 15 до 30 прц. — В Ланцуті в городах ординації Потоцького страйкує 138 робітників, домагаючись підвишки плат і виплачення залеглостей. Страйк також окупаційний.

— **До церкви ОО. Василіян у Жовкві** доконано в ночі на вівторок злому. Злодії вкрали дві позолочувані чаші і розбили залізну касу, але нічого в ній не знайшли.

— **Холодний червень.** В цілій Німеччині обнизилася підчас Зелених Свят температура, а в Альпах, чеських і шлеських горах, а навіть у західних Карпатах упали снігн. Мойже у всіх німецьких краях температура впала нижче зера. Холод дійшов до Сх. Галичини, де у вівторок і середу треба було вбиратися по зимовому. На думку метеорольогів холод потревае з малими перервами цілий червень, причому не обійдеться без дощів.

— **Комуністичний процес** відбувся в окружному суді в Станиславові. Засуджено обв. Чапу на 6 літ, Авербаха на 3 роки, Майданського на 3 і Плера на 2 роки. Всіх засуджених позбавлено громадянських прав на 5—10 літ.

— **Присуд на дефравданта.** Окружний суд у Золочеві засудив б. секретаря суду в Глинянах, Яна Плюшинського на 5 літ вязниці і втрату громадянських прав на 10 літ за спроневірення й фальшівництва, які управляв довгі літа.

— **Наслідки грому.** В часі бурі, яка перетягла над стрийським повітом, ударив грім у мешкальний дім Михайла Ковальського в Старуні. Повстала пожежа, що вінищила цілу загороду. — Підчас бурі на пасовиську села Рудня луцького повіту грім убив двох 12-літніх пастухів і три корови. В осаді Дубин пов. Равич грім спалив старий деревляний костел.

— **Краєва хроніка.** До канцелярії громадського уряду в Любіні Вел. зломилися злодії й розпоров огнетривалу касу, з якої вкрали квоту 435 зол. — В Сухоставі пов. Копичинці Іван Волошин пробив ножем Михайла Бартновича, наслідком чого він помер. — Біля залізничого двірця в Жовкві переїхав особовий потяг 24-літнього Якова Фенриха, епілептика, що згинув на місці. — У Стрию арештовано 23-літну Людвику Мрочковську, що посварившись з родиною Яремків, утопила їх 9-літню доньку в рові ній ямі під Борщевом. — В Борщовичах пов. Перемишль вибухла у загороді Василя Гнатусяка пожежа, що вінищила хату, стодолу і стайню. Вогонь повстав з причини браку комина. — До церкви в Ольшанах пов. Перемишль зломилися злодії й вкрали ріжні річи вартости 170 зол. — На гостинці із Бібрки до Львова 25-літний Йосиф Гуменюк з Підмонастириськ убив ножем 38-літнього Івана Сохановського із Шпильчина. Убивника арештовано.

— **Пожежа.** В загороді Томи Дереня в Ходачкові Вел. пов. Тернопіль загорілась саджа, від якої повстала пожежа, що при сильному вітрі вінищила 22 сусідні загороди. В гашенні вогню взяло участь 12 околичних пожежних сторожей. Шкоду обчислюють на 60 тисяч зол.

— **Мешкання у гробі** викрили на цвинтарі у Скочині пов. Калуш. В гробниці родини Гурських, де були тільки три домовини, було настільки вільного місця, що замешкала в ній ціла родина жебраків, а саме Ян Вельгус, його жінка Агнішка, та двоє дітей. Щоб дістатися до гробниці, вони відсували плиту і по драбині сходили до середини. У гробниці знайшли ціле господарство Вельгусів, сінники зі соломою, постіль, кухонну посуду, а навіть гармонію. Як виказало слідство, родина мешкала там чотири тижні.

— **Арештування сержанта.** З доручення прокуратора військового суду в Перемишлі арештовано сержанта Міщака, що як платник З. п. львівських стрільців спроневірив кількадесять тисяч золотих.

— **Спроневірив резервовий фонд.** Директор Залічкового Т-ва в Хшанові, Августин Дзюба, спроневірив до спілки з касієркою 250 тисяч зол. і втік. Розписано за ним стежні листи. Товариство мусіло частинно припинити виплати, а на покриття шкоди віддало свій резервовий фонд.

— **Убивство.** В Мінську Мазовецькому Лейба Хаскелевич застрілив вахмістра 6. п. уланів. Яна Бунка наслідком особистих непорозумінь. Убивника арештовано. У звязку з убивством прийшло до протижидівських заворушень. Кількатисячна юрба била шиби в жидівських домах і крамницях і нищила їх. Підпалили один кіоск, а один жидівський домик струтили до ріки. Було 41 жидів ранених. Спокій привернула щойно поліція, що приїхала автами з Варшави.

— **Жидівська статистика.** Як стверджує урядова статистика, в Польщі живе коло 3.200.000 жидів, творячи 10 прц. населення держави. Жиди живуть переважно по містах. У 652 містах Польщі, що начисляли 6.658.500 мешканців, було 2,138.160 жидів, отже 32 прц. У 1925 р. найбільше мали їх Варшава (310.000) і Лодзь (156.000). Процентово найсильніше обсаджені жидівським елементом були Білосток (52 прц.), Люблин (40 прц.), Вильно (38 прц.) а щойно по тих містах ідуть Лодзь (35 прц.) і Варшава (33 прц.). 40 прц. жидів живе з торгівлі і промислу. Але й деякі ремесла овволодівали жиди. Нпр. у Варшаві між фабрикантами шапок і капелюхів є 95 прц. жидів, між годинникарями 86 прц., між кравцями 68 прц.

— **Золото в Абісинії.** До Риму повернув італійський геольог, проф. Фабіяні, що був провідником візукової виправи, яка слідкувала за італійською армією і досліджувала геольогічну будову здобутих країн. У своєму звіті він подав цікаві подробиці щодо мінеральних багатств Абісинії. Проф. Фабіяні ствердив велику скількість золотого піску в руслах рік: Анеоба, Гаш, Мареб, Такаце й Уолега. Також у провінції Джима на дні гірських потоків знайшов грудки золота, що важили кілька грамів. Досі, при примітивнім способі перемивання золотого піску продуковано в Абісинії коло 700 кг. золота річно. Проф. Фабіяні запевнює, що до двох років ця продукція побільшиться до 10 тисяч кг. річно. Не дивниця, що в цілій Італії виступає велика горячка золота і багато італійців голоситься на кольоністів до Абісинії.

— **Французька музична нагорода.** Як повідомляє французька преса, музичну нагороду „Кресан" одержав Шарль Кехлін за „Симфонію гимнів" з текстом композитора. Твір складається з пятьох частин: 1) гимн до сонця, 2) гимн до дня, 3) гимн до ночі, 4) гимн до молодости, 5) гимн до життя. Висота нагороди „Кресан" 20.000 фр. Крім того призначено 5.000 фр. на копію партитури і 15.000 фр. для музичного товариства, що виконає цей твір.

— **Большевики приймають лікарів жидів.** Совітський уряд позволив осісти в Совітах 80 лікарям жидам, що виемігрували з Німеччини. Досі дали большевики пристановище 70 жидівським лікарям з Німеччини. Крім того 50 студентам медицини з Німеччини позволили большевики кінчити медичні студії в Росії.

— **Жертва науки.** Американський учений лікар, проф. Єльов рішив дослідити на собі, яку найвищу температуру може знести людський організм. У своїй університетській лябораторії в Ню Йорку проф. Єльов замкнувся у скляній кабіні і при помочі спеціяльного приладу поступово підвищував теплоту. Осягнувши 94.5 ст. Цельзія вчений зімлів і помер на удар серця.

— **134 убитих автами що тижня.** Німецьке міністерство шляхів оголосило, що в останньому тижні від самоходів у Німеччині згинули 134 особи, а 4.064 потерпіли рани. Пересічно гине в Німеччині що тижня від самоходів 120 осіб, а 3.000 бувае ранених. Міністерство закликає прохожих, щоб на вулицях і дорогах більше на себе уважали.

— **Сонішна мова в Туреччині.** Підчас лінгвістичного конгресу, що відбудеться в серпні ц. р. в Анкарі, головним предметом дискусії буде теорія т. зв. сонішної мови. Так мають назвати турецьку мову. Визначні турецькі лінгвісти мають предложити свої тези, доказуючи конечність ввести загальну сонішну мову.

— **Ріжні вістки.** В окрузі Златіца в Болгарії лютилася громовиця, при чому від громів згинуло 13 осіб. — Із туристичного літака, що летів з Женеви до Парижа, вискочив біля Ст. Кльод летун з легкопадом, який не отворився, і летун згинув. — Підчас перегонів почтових голубів в околиці Рури згинуло серед бурі поверх 4.000 птиць. — В Абісинії помер Едоардо Маскані, син відомого італійського композитора, що зголосився добровольцем до італійської армії.

— **За розбудову самоуправної праці.** У статті під повищим титулом у вчорашньому „Ділі" ч. 121. наслідком друкарської помилки пропущено 7. резолюцію, а саме: „Зізд домагається рівного трактування в самоуправі, зокрема в буджетуванні інтересів польського й українського населення та його установ".

З міна.

КІНО „АПОЛЬО": „ШОПЕН — СПІВЕЦЬ СВОБОДИ".

Німецька фільма з життя Шопена, основана дуже вірних історичних даних. Уся увага попа-дає на тому моменті, коли Шопен прибуває кладе на до Парижа як невідомий композитор і піяніст, грав в Парижі як невідомий композитор і піяніст, грав ном із своїм варшавським професором Ельснером і там пробує добитись перших успіхів. Дуже вірно відтворені відомі тодішні паризькі слави: В. Гюго, Бальзак, А. Мюссе, Ж. Санд та Плєель. Постать Шопена незвичайно схожа та життєва, без вітрацку акторської гри. У фільмі чуємо архитвори Шопена, що зєднали йому славу. Незвичайно відтворена та сцена, де Шопен грає одночасно з Листом на двох фортепіянах власну композицію; тільки в кіні можна створити таку ілюзію, що бачимо перед собою як живих двох мистців фортепіяну; за них десь поза екраном виконують цей твір найкращі світові піяністи. Потім Ж. Санд та її гра виправдує відомий історичний факт, що Шопен закохався в ній, заступивши Мюссета. Постать старого вчителя Шопена — Ельснера, що вірить у його геній, наскрізь оригінальна. Із сотень фільм одна трапляється така як оця — так поважно задумана і так по мистецьки переведена. Можливе, що нездни глядач ставиться з недовір'ям до неї, побачивши не зовсім вірний підзаголовок „співець — свободи". Вона перевищає „Недокінчену симфонію" з життя Шуберта. Французи можуть позаздрити німцям такого гарного сюжету. Тільки ті, що знають французьку мову, дивно відчувають розмови славних парижан по німецьки.

КІНО „КАСІНО": „ДО ПОБАЧЕННЯ ГАРНА ПАНІ!"

Тепловитий віденський музика здобуває в Ню Йорку славу як джез-бендист та автор сотні легких джезбендових пісеньок. Його „королівська" повна серед джезбенду оркестри та веселий усміх звертають на нього увагу багатої та гарної американки, що не вагається супроводити його до Европи, куди він саме вертається. Молода пара одружується, але дуже скоро американка розчаровується, коли бачить, що її чоловік цілі дні просиджує над фортепіяном, підготовляючись до виступів із класичним репертуаром — Бетовеном, Бахом, Шопеном. Непорозуміння починаються від того, що всевладний віденський імпресаріо не хоче допустити до концерту — молодого, невідомого піяніста, який здобув собі в Америці славу під псевдонімом. Треба аж молодої дівчини, закоханої в музиці, щоб вона відкрила неприсяжний талант „джезбендиста поневолі". Вся фільма має повільне темпо театральної погідної комедії. У головних ролях Шлезак, два брати Тіфґи, Ліана Гайд і Ґуєті Ґубер.

КІНО „ХИМЕРА": „ХИМЕРИ ГАРНОЇ ЖІНКИ".

Історія про карієру молодої пари; він має гарний голос і ніяких засобів, щоб показатись з ним на великій сцені, — її тягне теж сцена в ролі балярини. Він находить опікунку свого таланту — багату молоду жінку, — вона опікуна, чоловіка цієї дами. Любов із заздрощами, непорозумінням, комедією; фільма з кількома гарними голосовими партіями та горним балетом. На афішах читаємо прізвище Ніно Мартіні, якого голос реклямують як наслідника Карузо. Карузо не Карузо, але голос гарний з приємним тембром. Молода артистка досі в нас невідома справді дуже гарна.

ДИВОГЛЯДИ.

ХТО НЕ МАЄ СМОКІНҐА...

Суддя віндзірського міста Гамільтон видав підчас одної судової розправи небувалий присуд: „Громадяни, що дбають за своє добре ім'я, повинні бути опівночі дома, хіба, що вертаються з гостини. Тимто кожного, кого здибаємо на вулиці по півночі без вечірнього убрання, будемо вважати за нічного волоцюгу". Вечірне убрання це — фрак або смокінґ. Від тепер у місті Гамільтон кожний, хто засидиться в чужім домі, мусить або там спати, або носити із собою у валізочні смокінґ.

НОВИЙ КУ-КЛЮКС-КЛЯН.

Американська поліція стейту Мічіґен відкрила таїну організацію, що зветься „Чорним Легіоном" або „Обединеним американським братством". Організація взяла собі за взірець „Ку-Клюкс-Клян" і приймає тільки тих, що належали до „К. К. Кляну". Всі члени підлягають суворій дисципліні, до кари смерти включно. Судять закаптурені нічні суди; за останніх 3 роки засудили на смерть 50 осіб і то так, що влада ще моглa ствердити вбивства. У самому стейті Мічіґен секта ця має... 135.000 членів і бореться проти католиків, жидів, мурінів і комуністів. Усі її члени носять збрую.

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Виставa карт і діяграм. Рухливий Кружок Рідної Школи під проводом енергійного голови д-ра М. Рибака і його помічника секретаря д-ра М. Козака влаштував дуже гарно в днях 26. 4.—2. 5. ц. р. поважну виставу карт і діяграм, з участю проф. д-ра В. Кубійовича, доцента краківського університету, який виголосив два фахові, цікаві реферати. Догляд над численними оригінальними картами і діяграмами, яких було понад 70 штук, і дижур при касі взяли на себе „Союз Українок". Пояснення давали головно професори (ки) географії й історії з жіночої і мужеської гімназій. Виставу відвідало понад 850 людей, переважно молоді (коло 600), найбільше з жіночої гімназії. Розмірно мало було старших. Це були ті, що беруть участь у громадській роботі; більшість, здається, нічим не цікавиться. Зачуваємо, що виставa пройшла з невеличким матеріяльним зиском, що є великою несподівянкою.

Відчит д-ра І. Свенціцького. Дуже цікавий виклад директора Національного Музею у Львові проф. д-ра Свенціцького на тему: „Музей як осередок культури" відбувся в Перемишлі 20. 5. на просьбу Виділу Музею „Стрийгор". Цей цікавий виклад стягнув усього 43 особи, з того 22 молоді з обох гімназій, решта 21 слухачів були старші, в тому числі цілий Виділ Музею. Видно, що у нас майже ніхто не цікавиться культурними справами, а більший Виділ має доплачувати, щоб бодай вернути кошти дороги прелегентові. Вступ був по 30 сот., для молоді по 10 сот., отже хіба не великий.

ТОВСТЕЧЧИНА.

Пожежа й арештування в Шутромицях. В селі Шутромицях, у звязку з пожежою в Йосія Гамлєра, власника мозочарні, арештовано трьох молодих селян, як підозрілих у підпалі. В сусідньому селі Сидорах хтось застрілив у 1934 р. через вікно місцевого жида крамаря. По двох роках убивник сам віддався в руки влади. Є ним І. Вінчура, сільський злодій з Цаповець. Убивство доконав з особистої пімсти.

Шкоди від сухої весни. Цьогорічна вчасна весна дала змогу вчас обсіяти поля, але пануюча весь травень посуха наробила багато шкоди. Урожай овочів заповідається гарно, за винятком одних морель. В цілій Залізниччині морелі ніде не цвіли. Власники морелевих садів уже другий рік не мають ніякого прибутку.

Підвишка цін на дерево. Сильне затривоження викликало нагле подорожчання будівельного дерева на 10 пр. Власники тартаків та лісів жалувалися на брак збуту, а тут вдруге така значна звишка цін. Якраз дерево подорожало в сам найгорячіший сезон. Це для тутешніх безлісних околиць дуже болючий удар.

Страшний визиск рільних робітників. Страйк будівельних робітників у Львові находить голосний відгомін по селах. Коли звичайний некваліфікований робітник у Львові побирає аж 90 сот. за годину та ще страйкує, то платня робітника на дворських ланах сягає від 60—70 сот. за повних 12 годин праці, та ще на своїх харчах! На жаль сільський робітник не може страйкувати, бо й цього нужденного заробку по фільварках так мало, що ледви у найгорячішому часі для всіх вистарчає. Звичайно всі селяни радо пішли би до праці і за тих марних 66 сот., якби лиш фільварки мали чим платити.

СТАНИСЛАВІВ.

Академія в честь Невідомого Стрільця. В неділю 31. V. заходом філії Т-ва „Просвіта" відбулася в салі „Сокола" вполудне святочна академія в честь Невідомого Стрільця. На програму зложилися: промова д-ра Ю. Олесницького, деклямації п. Л. Каратницької і п. Т. Ліськівича (обі виняткі з О. Олеся) та продукції муж. хору „Думка". Програма була дуже дбайливо зібрана, пристосована до хвилини й назагал виконана бездоганно. Глибоке вражіння викликала однохвилинна мовчанка. Гарно прибрана сцена (декорації арт. М. Зорія) теж причинилась до поважного та святочного настрою. Публики на академії повнісінька сала. Тут насуваються нам деякі думки. Передовсім кощо і для кого були ті високі ціни за сидячі місця в ложах і на бальконі (по 3 зол.!)? Адже ж балькон і ложі були порожні! Чи зеленосвяточні академії мають бути масовою маніфестацією (зн. і треба уприступнити загалові вступ на салю), чи мають це бути засоби до здобування фондів на „патріотах", що то, мовляв, цілий рік нікуди не ходять, то хай тепер платять?! Ми знаємо немало випадків, що багато з інтеліґенції завернулось зпід дверей салі, бо було фізичною неможливістю дістатись до переповненої салі, на які ані місця були стоячі, а на дорогі білети (по 3 зол.) у ложі чи на бальконі, коли з хати йшло 2—3 особи, мало хто може собі позволити. От тому чи не булоб краще на будуче влаштовувати дві академії: одну в суботу по południu для міста і другу в неділю вполудне для села і тих з міста, що не могли бути в суботу. Тоді й ціль академії булаб осягнена і можнаб числити на дохід для інвалідів.

Б. Л.

Присилайте передплату!

ВІДГУКИ ДНЯ.

Наші в наших.

Писав я нераз про дегенерацію купецького хисту в українців, чіпляся до „насінників", що стоять на зрубі українського купецтва, а нині оберну кота хвостом: возьмуся до українських клієнтів.

Нема ліпшого, солідніщого, скромнішого і лагіднішого клієнта як українець у... чужім склепі. І чемно поздоровить як увійде, і швидко вибере що потребує, і з усміхом попрощає як відходить.

— Роскіш! — кажуть купці.

А завдайте собі труду, походіть по українських крамницях, послухайте, потляньте придивіться.

— Скільки кажете, скільки?

— Два пятьдесят, прошу!

— Цікаво! Який-же мені сенс гнати до вас, коли я в іншім склепі за ті самі гроші дістану!

Це так сказавши, „розчарування" але на тім не кінець, бо є ще „тяжкі образи".

— Прийде полька, то наша панночка знає як і що: „пані радчиня" і „цалує ручки!", а прийде українка, то „моє поважання" а про титул, то взагалі мови нема...

Виходить: треба вчити кандидаток на склепові панни не тільки штуки продавання, але й титулятури всіх львівських пань, а бодай справити кожній панночці адресар, щоби при пакуванні товару заглянули до книжки за титулом.

Покпиш, думаю, незле булоб завести генеральний титул: пані директорова. Трафить — не трафить, але напевно не образить.

Те, що чоловік займає високий щабель на ерархічній драбині львівської України, ще не уповажнює їх жінок до терористування направду заслужених і богудухавших дівчат з наших крамниць.

Вейде високощабельна пані до котроїсь із крамниць і каже: що на це скажуть дівчата.

— Цілую ручки, пані надінспекторової.

Пані надінспекторова хмуриться, бо задовго ждала на поздоровлення і не дивно, що має попсований гумор і не дивно, що все її починає злостити.

— Кільо нирківки! — кидає за ляду назад.

— Що? Такі фляки?! Думаєте, що я буду з патріотизму нищити здоровля родини!?..

Бере і відходить, проводжена гармонійним хором: „...лую ручки", „...ження".

Буває, що приходить тільки служниця і виглядає, що справа з нею буде куди краща.

Але де там!

— Ви мені не кажіть, що добре, а що зле, я ліпше на тім розуміюся.

— Ми також! — запевняють сеньочки.

— Не вигадлас... Але кажу вам, що як так далі буде, то скажу пану надінспекторові і він вам уже покаже, по чому локоть кевші.

І за нею летить навздогін чемно „...жання!".

Клієнтка!...

Одна наша інституція відчиняє склепи в 6.30 рано (словами: шеста тридцять). Був такий випадок, що не ходили трамваї і панночка явилась аж у годині... 6.20 (словами: шеста двацять!) Прибігла пішки і задихана взялася за колодки та засувн.

— А ми тут доки будемо чекати?! — визвірилась одна служниця одної жінки одного достойника, дуфна на свою високу позицію в світі.

— Я з того зроблю єжиток. Так далі не може бути!

Єжиток напевно робила, тільки не знаю, чи з успіхом.

Міг би я ще і ще і ще писати і наводити безліч прикладів. Обмежуюся до кількох і покищо... анонімових. Пожду — може й не треба буде імен та дат...

Галактіон Чінка.

Спорт.

ОКРУЖНІ ЛЕГКО-АТЛЄТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЛЬВІВЩИНИ.

В понеділок покінчилися триденні змагання за першенство львівської округи. Занотовано тут 6 нових українських рекордів та багато гарних осягів. Це доказує, що львівські легкоатлети не втратили надармо весняного часу і вже тепер є в добрій формі. Тільки тих змагунів було трохи за мало.

Подаємо висліди:

Мужчини:

100 м. 1) Мартинович (УССК) 11,3 (рекорд). 2) Крупка (Чорник) 11,9, 3) Банах (УССК).

200 м.: 1) Мартинович 24,4. 2) Соколовський II (У.С.С.К.).

400 м.: 1) Соколовський II 56,8, 2) Гаврилюк (Чорник) 57,4, 3) Сліпко (Чорник).

1500 м.: 1) Варцаба (УССК) 4:29,4. 2) Гаврилюк (Ч.) 4:29,5. 3) Залізняк (УССК).

5000 м.: 1) Варцаба 16:34,6 (рекорд), 2) Соколовський I (УССК) 17:42,8. 3) Сітницький (Плай).

4 × 100 м.: 1) УССК 49,0, 2) Чорник 50,2, 3) Богун.

800 + 400 + 200 + 100 м.: 1) Чорник 3:41,6 (рекорд). 2) УССК, 3) УССК II.

Скок угору: 1) Рак Р. (Чорник) 1,635, 2) Варцаба 1,53.

Скок удовжінь: 1) Мартинович (УССК) 6.045, 2) Рак Р. (Ч.) 5.84. 3) Сліпко (Ч.) 5.835.

Трискок: 1) Мартинович 12.23, 2) Рак 12.20, 3) Озерів (УССК).

Куля: 1) Щербицький (УССК) 10.965, 2) Мартинович, 3) Гнатейко (УССК).

Диск: 1) Щербицький 34.62, 2) Гнатейко 34.19, 3) Рак 30,63.

Ратище: 1) Березовський (УССК) 48.73, 2) Щербицький 43,06, 3) Пазюк (УССК).

Жінки:

100 м.: 1) Кобзяр (Плай) 14.2, 2) Якубів (УССК) 14.3.

200 м.: 1) Кобзяр 29,6 (рекорд), 2) Якубів 30.8, 3) Хомяк (Плай).

800 м.: 1) Хомяк 3:07.2, 2) Крива (УССК) 3:09,5, 3) Адріянович (УССК).

4 × 75 м.: 1) Плай 45.4, 2) УССК 47.0.

200 + 100 + 75 + 60 м.: 1) Плай 1:05.0 (рекорд), 2) УССК.

Скок угору: 1) Кобзяр 1,35 (рекорд), 2) Якубів 1.24.

Скок удовжінь: 1) Кобзяр 4.61, 2) Хомяк 4.42.

Диск: 1) Кобзяр 22.95. 2) Балицька (Плай) 22.39. 3) Павлишин (УССК).

В загальному точкуванні мужчин переміг УССК — 59 точок, 2) Чорник — 26 т. Жінки: 1) Плай — 35 т., 2) УССК — 22 т.

СХОДИНИ СЕКЦІЇ НАКОЛЕСНИКІВ С. Т. „УКРАЇНА" відбудуться в пятницю 5. червня о год. 7.30 вечором у домівці „України". Ринок 44 II. п. Охочих записатися в члени секції прохають появитися на сходинах.

ПРОГУЛЬКА НАКОЛЕСНИКІВ С. Т. „УКРАЇНА".

Секція наколесників „України" улаштує в неділю 7. червня прогульку до Брухович. Збірка о год. 8.30 рано побіч „Народньої Торговлі" в Ринку. Поворот вполудне. Гостям раді!

МОНАСТИРИСЬКА. ПРОЛОМ — СЬВІТ (МОНАСТИР.) 3:0 (1:0).

Ворота добули: Кернякевич, Демянчук І і ІІ. Суддя п. Бавр д. добрий. Склад: Андріїшин І і ІІ, Багриновський ІІ, Куліба, Зубик, Менів. Демянчук ІІ і І. Кернякевич, Урсакий ІІ і Якібчук І. Останні змагання І. руками за мист. Бжл. вирішив Пролом на горячому грунті в Монастириськах у свою користь і далі веде в табелі з таким станом: змагань 7, пунктів 13:1, воріт 26:5. До цих змагань виступив Пролом з сильною волею перемоги і тому цілa дружина грала з великою жертвенністю й амбіцією та перемогла зовсім заслужено. В Проломі всі грали назагал добре. Задні передержали дуже добре лапір Сьвіту в другій половині, коли Сьвіт придусив і мав перевагу, намагаючись вирівняти. Андріїшин у воротах мав кільканайменших моментів. Оба оборонці й поміч добре держали небезпечний напад Сьвіту. Напад Пролому грав теж незле. На признання заслуговує Демянчук І. за свою амбіцію та працьовитість, особливо тоді, коли подався на поміч, потверджуючи свою рутину як помічник. Сама гра досить цікава, гостра, хвилинами навіть брутальна, особливо з вини Сьвіту. В І. половині перепага Пролому, в ІІ. гра вирівнана з легкою перевагою Сьвіту. Пролом у перших мінутах гри не використав карного.

Б. Л.

Нові книжки й журнали.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ Головної Управи Союзу Організацій Інженерів Українців на еміграції. Подебрани. 14. травня 1936. Ч. 6.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:

4. VI. Циганський Барон.
5. VI. Лев з Абісинії.
6. VI. Отаман Пісня.

З Брошнева їде театр до Калуша і Станиславова.

Великий Театр:

Четвер, 4. VI. год. 8. веч. Аб. 18. „Мізантроп.

Пятниця, 5. VI. Нечинний в причини тен. проби.

Субота, 6. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Премієра. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Театр „Редута". Виступ Олександра Вентерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія"

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Франкенштайнів поворот" „Чи Людина то дівчина?"
ГРАЖИНА: „Хрестоносні походи".
КАСІНО: „До побачення, гарна пані!"
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеї".
МУЗА: „Бавті".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: Нечиняне.
ПАЛЯС: „Принагідний роман" (Слечак, Ольга Чехова).
РАЙ: „Чорні рожі" з Ліа. Гарвей.
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревів.
ТОН: „Бездомні" з Патом і Патахоном.
УТІХА: „Капітан Блад".
ХІМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Мексик.

Акордонне радіо.

Четвер, 4. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.25 Солісти, 18.15 Пісні, 20.05 Фільм. пробовики на два форт., 21.25 Мельоренітації, **Кошиці** (259,1) 20.55 Концерт хору „Гайдн", **Прага** (470.2) 11.05 Сальонова музика, 17.55 Форт. реціталь, **Париж** (1648) 9.30 Орг. музика, 11.00 Розр. музика, 20.00 Клявесиновий реціталь, **Білгород** 437,3) 17.00, 22.00 Пісні, 18.05 Популярні мельодії, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00, Концерт, 10.00 Нар. пісні, 18.00 Давні й нові оп. мельодії, 19.15 Форт. твори, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісеньки, 14.00, 16.00, 22.30 Музика, **Лайпціг** (382,2) 8.30 Концерт дутої орк., 18.00 Нар. музика. 22.20 Пісня чину, кантата Амброзіоса, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села. 13.15 Популярна музика, **Будапешт** (549,3) 13.00 Сніп, віольончелі, 20.15 Концерт оп. орк., 22.05 Циг. музика, **Міляно** (368.6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вокальний концерт, 20.50 „Дорета" оп. Пістрія, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика. 17.15 Солісти. 20.05 „Ловці перел" оп. Бізета

Пятниця, 5. червня 1936.

Відень (506,8) 15.20 Концерт для дітей, 17.30 Солісти, скр., форт., 18.10 Хор, 19.30 Орх. концерт, **Братислава** (298,8) 17.30 Пісні Кодалія і Бартока, 19.45 Словацькі пісні, **Прага** (470,2) 15.00 Форт. реціталь, 16.10 Військ. орк., 17.05 Нонет Відного, 19.20 Нар. пісні, 20.50 „Літня казка" симф. поема Сука, **Париж** (1648) 12.15 Концерт орх., 16.00 Камер. концерт, 20.00 Форт. реціталь, 20.45 „Бокаччо" оп. Суппе (фрагм.), **Білгород** (437,3) 12.00 Популярні мельодії, 17.00 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 19.20 Еспанська музика на гітару, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.15 Дитячі пісні. 20.10 Концерт присв. творчості Респіґія, **Мінхен** (405,4) 17.00 Концерт на форт. і орх. ц-моль Рахманінова, 22.30 „Гори" настроєві образці з муз., **Будапешт** (549,3) 12.05, 17.00 Циг. музика, 15.50 Вок. квартет, 18.40 Сальон. музика, 20,55 „Тангайзер" оп. Вагнера (II. і III. дія), **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 15.20 Розр. концерт, 17.15 Танк. музика, 20.45 Комедія, концерт солістів, **Рим** (420,8) 13.20, 17.15 Легка й танкова музика, 20.45 „Цвітка Гаваї" оп. Абратана.

Львівське радіо.

Четвер, 4. червня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма, трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт, 12.55 Легка музика з гр. пл., 13.05 Популярний денник, 14.30 Господарські вістки, 15.45 Інтервю, з життя скавтів для ст. дітей. 16.00 Пісеньки для дітей у супр. форт., 16.15 Концерт орх., 18.50 Гігієна відживи дітей у літі, 18.00 Сільва веруи, 18.05 Кути на Покутті, відчит, 18.10 Культурне й мист. життя столиці, 18.15 Ярмо Христа дісанкіна, 18.25 Літер. попурі з гр. пл., 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр у вас: „Знову таємна хвиля! Переживанко авдицію" пр. Вітавера, 19.50 Форт. реціталь, 20.00 Міжнар. вінні змагання, 20.30 Технічна скринька, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні з супр. форт., 21.30 Камер. концерт (Моцарт), 22.00 Спортові вістки, 22.05 Спорт по містах і містечках, 22.15 Сальон. музика, 23.00 Легка й танкова музика.

Пятниця, 5. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Серт. Прокофієва; Класична симфонія, з гр. пл., 12.15 Для ст. дітей: „Всі до нас" з нагоди кооперації, 12.40 Карло Шимановський з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Легка музика з гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорими, 16.00 Концерт легкої музики. 16.45 Відчит: Польська література, 17.00 Серенади, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Львівські академіки на морі, 18.10 Мануель де Фаля, з гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.33 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Життя людини в пісні, 19.45 „У крамниці Га-Га-Га" муз. авд., 20.30 Дві гротески, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Симфонічний концерт, орх., форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Легка й танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки радіоденника., метеор., спорт.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90-13 — 89.70. Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.03 — 34.93, Франки шв. 172.19 — 171.35, Фльорени голяндські 360.02 — 358.60, Фунти анґл. 26.60 — 26.50, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70 — 19.30, Корони данські 118.99 — 118.15, Корони норв. 133.83. Корони шведські 137.43—136.45, Ліри італ. 35.33, Марки фінл. 11.75—11.50, Марки нім. 135 — 135, Пезети еспан. 63.50—62.50, Шіл. австр 99 — 98.

Акції.

Банк Польський 104, Ліґнопол 13—13.50 —13.25, Стахановичі 35,50 — 35.75 — 35.25, Габербуш 48.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68, 2. ем. 68.75, серії непотоваві, 3 конверсійна 52 75—53, 6 прц. дол. 77, 4 прц. поз. прем. дол. 50, 7 прц. стаб. 29—29.75.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця оди.	20.50	—20.75
Пшениця зб.	20.00	—2 .25
Жито Стандарт І.	13.50	- 13.75
Жито Стандарт ІІ.	13.25	—13 50
Мука пш. гат. І. нитяг.	35 0	—3 .50
Мука пш. гат. І А	34.0	—3 .50
Мука пш. гат. І Б	33.0	—33.5
Мука пш. гат. І Ц	31.5	—32.00
Мука пш. гат. І Д	29.0	—30.00
Мука пш. гат. ІІ А	29.0	—29.50
Мука пш. гат. ІІ Б	28.50	—29.00
Мука пш. гат. ІІ. Ц	28.25	—28.75
Мука пш. гат. ІІ Д	27.00	—27.50
Мука пш. гат. ІІ Е	25.50	—26.00
Мука пш. гат. ІІ Ф	24.00	—24.50
Мука пш. гат. ІІ Г	21.50	—22.00
Мука пш. гат. ІІІ А	17.00	—17.50
Мука пш. гат. ІІІ Б	16.00	—16.50
Мука пш. паст.	13.00	—14.50
Мука пш. разова до 0 - 35 прц.	24.50	—24.50
Висівки житні	8.50	— 8.75
Висівки пш. грубі	9.75	—10.50
Висівки пш. середні	8.75	— 9.25
Висівки пш. мідкі	10.75	—11.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 5-го червня ц. р. кооперативам платити за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 к. яець	2.61—2.69 „

Тенденція на масло і на молоко здержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 3. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір птахомасарні „M. C." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

МЕШКАННЯ

...КІМНАТНЕ МЕШКАННЯ — комфорт від 15. червня ц. р. до винайму. Відомість: „Сільський Господар" Ринок 10, год. 8—15, тел. 230-53. 2208 1—3

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Мазаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею в вищий комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Бравірівська 16, тел. 233-34 2127 5—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Бравірівська 16, тел. 233-34. 2127 а 5—6

Всі фотографують

НА ПРОГУЛЬКАХ І ПРОХОДАХ, ЗАВДЯКИ ДЕШЕВІЙ, ЩО ДАЄ ЗНАМЕНИТІ ЗНИМКИ, КАМЕРІ

Kodak-
-Baby Brownie

Ромір знимок 4×6 ½ шм., обєктив Doublet, постійна гострота, ідеальна спромога ладувати і фотографувати. знимки миттеві і продовжні...

зол. 12.50

Добра рада — коли бажаєш кращих знимок, завсіди жадай високочулих плівок Verichrome 28° бо такі „певніші".

ОГЛЯНЬ У КОЖНІМ ФОТО-СКЛАДІ

Kodak Sp. z o. o. — Warszawa, plac Napoleona 5.

Чому Ви Пані чекаєте?

Треба негайно користати з надзвичайно дешевої продажі матеріялів літніх, шовкових вовняних і білизняних у фірмі

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для приклади ціни:

Крепони	0.55	Полотно	0.50
Перкалі і Муслини	0.65	Зефір смуга	0.55
Вовняки	0.65	Перкаліна колор.	0.60
Панама	0.65	Димка на підшт.	0.65
Штучний шовк	0.90	Зефір спорт.	0.95
Сірий шовк	1.—	Полотно на сор.	1.15
Сатина на шлафроки	1.—	Вовна рожевий	1.—
Епонж майнов.	1.—	Полотно простир.	1.25
Креп-Монголь	1.90	Пошевки мереж.	1.80
Шовк на блюзки	1.95	Простирала	1.90
Креп-Марок. дес.	2.50	Обруси з метра	1.30
[illegible] на сукні	1.20	Капи і обруси	2.50
[illegible] на шкоцька	1.80	Ручники вафл.	0.50
Вовна на комплети	5.50	Ручники купел.	0.50
Пледи	5.25	Стирки до начиння	0.43
Коци	4.50	Простирала ковдр.	4.50

УВАГА: При закупні товару від зол. 5.— за дурно білети до першорядних кіна. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, пахвові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 30-60

„УНІВЕРСУМ" комісова крамниця Пасаж Мікольша приймає в комісі і продає мужеські і жіночі футра, куртки, гардеробу і т. п. 2149 5—5

КАТОЛИЦЬКА РОБІТНЯ КОРСЕТІВ „KRAJOPRZEMYSŁ" Боїмів І — виконує на підставі найновіших взорів опаски, нагрудники, корсети — солідно, дешево. Приймає до направи, чищення. 2203 3-3

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" пробний пакет 50 ст.

Перфумерія

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 5-75

Вже вийшло 2. число „КВАРТАЛЬНИКА ВІСТНИКА" Д. Варнак

ТАЄМНИЦЯ ОРҐАНІЗАЦІЇ

Ціна зол. 1.50 без пересилки.

Книжка відповідає на дражливі питання:
Що дає організації силу?
Що дає їй розмах?
Що підточує її і знищить?
Що-які засади — має взяти собі в основу?
Взяті тут на увагу головно принципи національсоціялістичної партії в Німеччині.
Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, Чарнецького 26 м. 21.
Чекова конто П. К. О. 500.371.

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а,

виконує:

найновіші моделі капелюхів, модічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 18-?

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 123 (14.372). Львів, пятниця 5. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504.050, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Голозний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

НЕДІЛЯ 7. ЧЕРВНЯ 1936. ЛЬВІВ — ПЛОЩА СОКОЛА-БАТЬКА.

ВЕЛИКЕ СВЯТО МОЛОДІ

РІДНОЇ ШКОЛИ й УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ

Початок точно в год. 4 пополудні.

Тисячі дітвори й молоді зі Львова і з краю, масові вправи, масові хори, спортов[illegible]ння, гри й забави при звуках трубної орхестри, багата фантова льотерія. Подробиці в афішах і летючках.

Прибувайте на Свято Молоді масово, але вчасно, щоби не було натовпу.

273 3-3

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

КРАДУТЬ МАШИНИ ДО ПИСАННЯ! Тому всі українські бюра, товариства Кооперативні Союзи, торговельні і промислові підприємства, канцелярії адвокатів і т. д. обезпечують від крадежі з вломом машини до писання і рахування на найкорисніших умовинах тільки в єдиному цього роду українському

Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

Страйкарі унеможливлюють висилку паризької преси.

ПАРИЖ, 4. 6. ПАТ. Персонал бюра кольпортажі часописів „Месажері Ашет" застрайкував. Транспортові робітники окружили забудування того підприемства; унеможливлювали довіз, поділ та висилку часописів. В таких умовинах персонал „Месажері Ашет" мусів під натиском також прилучитися до страйку. **На передмістях Парижа кольпортують часописи з великим трудом, на провінцію зовсім не висилають.**

СТРАЙК.

ПАРИЖ, 4. 6. ПАТ. Застрайкував персонал великого товарового дому „Галері Ляфает", фірми Коті та фільмов. підприемства „Пате Натан".

ПАРИЖ, 4. 6. ПАТ. В департаменті Сени (великий Париж) є понад 200 фабрик нечинних та обсаджених страйкарями. Страйкує коло 50.000 робітників, у сумежному департаменті Сен е Оаз — 10.000. Є небезпека, що страйк перекинеться також на газівні, водотяги та харчевий промисл. Фабрики леду унерухомлені.

ЛІЛЬ, 4. 6. ПАТ. У текстильному промислі в місті й околиці застрайкувало кількасот робітників; усі прядільні унерухомлені.

НАНТ, 4. 6. ПАТ. Робітники тутешнього товариства будови льокомотив покинули працю, висуваючи такі самі домагання, як робітники паризької округи.

СТРАЙК У БЕЛЬГІЇ.

АНТВЕРПЕН, 4. 6. ПАТ. **Всі пристаневі робітники застрайкували; рух у пристані завмер.**

В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 4. 6. ПАТ. У Сантандер вибух генеральний страйк.

МАДРИД, 4. 6. ПАТ. З огляду на непорозуміння у переговорах між представниками гірників та власників копалень нині починається страйк 27.000 гірників у Астурії. В Кадиксі починається ген. страйк.

І У ГРЕЦІЇ.

БІЛГОРОД, 4. 6. ПАТ. В Солуні оголосили 24 годинний загальний страйк. Також у Вольо почався страйк для вияву солідарности із жертвами вчорашніх заворушень.

Еспанські терористи в Африці.

КАЗАБЛЯНКА, 4. 6. ПАТ. У вільному місті Танжері впровадили 8-годинний день праці, але лише для еспанських робітників, тому підприемці почали видалювати зі служби еспанців і приймати робітників іншої народности. Розлючені еспанці спалили кавярню, у якій на місце есп. кельнерів приймили арабських та висадили рушт[illegible]вання одної будівлі з подібної причини. Крім того підложили пекольну машину під британську дипльоматичну станицю.

ТАНЖЕР, 4. 6. ПАТ. До мешкання еспанського посла та есп. прокуратора при мішаному трибуналі вдерлися еспанські робітники, які змусили випустити на волю осібняка, арештованого з вибуховими матеріялами.

Негус у Льондоні.

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. Негуса повитала на двірці Ватерльо абісинська кольонія та особистий секретар мін. Ідена, який звичайно витає монархів, що подорожують інкогніто. 50-тисячна юрба овяційно витала негуса підчас переїзду через місто.

ЯК АНГЛІЙЦІ ПРИЙНЯЛИ НЕГУСА?

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. Англійська суспільність виявляє до Гайле Селясіе пошану, повну симпатії. Подібне становище преси, яка зрештою в коментарях затримує резерву. Для урядових кругів приїзд негуса є причиною клопотів.

НЕ ДОЗВОЛЯЮТЬ АДОПТУВАТИ АБІСИНСЬКИХ ДІТЕЙ.

РИМ, 4. 6. Стефані. Напливає чимало прохань дозволу адоптувати абісинські діти. Мініство кольоній заявляє, що такі прохання італійських громадян буде відкидувати.

АБІСИНСЬКИЙ ПРОТИНАСТУП?

РИМ, 4. 6. ПАТ. Розійшлася поголоска, що між Макале і Адіс Абебою абісинці напали на італійців та убили 30-х летунів. Італ. міродатні круги заявляють, що їм про це нічого не відомо.

ОРГАНІЗУЮТЬ ПОШТУ В АБІСИНІЇ

АДІС АБЕБА, 4. 6. ПАТ. В цілій Абісинії організують поштову службу; пошт. уряди будуть у всіх більших містах. Також наладнують телеграфічну і телефонічну сполуку.

НАРАДА ДИПЛЬОМАТИЧНОГО КОРПУСУ З МАРШАЛОМ ГРАЦІЯНІ.

АДІС АБЕБА, 4. 6. ПАТ. Марш. Граціяні приняв шефів дипльоматичних місій, акредитованих при абіс. уряді та відбув з ними довшу розмову.

БЕЛЬГІЙЦІ ПРОТИ САНКЦІЙ.

БРІССЕЛЬ, 4. 6. ПАТ. Король приняв віцеграфа Терліндена, що як голова протисанкційної унії зложив петицію припинення протиітал. санкцій зі 150.000 підписів.

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психольогії

Химерне серце

Ірини Вільде.

Ціна 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла". Львів. Ринок 10.

РЕФОРМА ЧИ КІНЕЦЬ Ліги Націй?

Женева, дня 1. червня 1936.

Справа реформи Ліги Націй може стануть на денний порядок женевських нарад скоріше, ніж того чекали. Аргентина зажадала надзвичайних загальних зборів Ліги підчас найближчої сесії Ради, себто у другій половині місяця червня. Її домагання розуміють і підтримують теж інші члени Ліги. Аргентинський уряд гадає, що здобуття Етіопії Італією це справа, якою мають заняти всі члени Ліги Націй та устійнити її політику перед початком панамериканської конференції. Почин Аргентини досить зрозумілий. Невдоволення південно-американських держав Лігою Націй зростає і веде до загрози, що вони виступлять з неї. Терпець Південної Америки урвався. Становище Ліги Націй у справі конфлікту між Уругваєм та СССР дуже обурило південно-американські держави. Санкції перевищують міру їх терпеливости. Еквадор, Чілі, Гватемала та Уругвай рішили приєднати свою участь у санкціях; за ними йде Перу. У Колюмбії, Венесуелі і Мексику існує поважна опозиція проти санкцій. Цей спротив тим більш зрозумілий, що Злучені Держави та Бразилія в них взагалі участи не брали.

Справа санкцій тим більш безнадійна, що й англійські домінії впливають на Льондон, щоб їх остаточно припинити. Є чутки, що Льондон вже підготовляє загальне скасування санкцій. Помирні декларації Мусолінія витворили в Льондоні атмосферу сприятливу для цього, а червневі збори Ліги дадуть змогу формально перевести цей міжнародній акт. Щоб скасовані санкції не були останнім ударом для Ліги Націй, на зборах Ліги мають поставити теж справу реформи женевської установи.

Засадничий зміст реформи полягає властиво в тім, що Ліга Націй має перетворитися в міжнародній дискусійний орган, позбавлений права приймати обовязкові міжнародні постанови, тим більше здійснювати їх примусовими засобами. Першим кроком у напрямі цієї реформи мало бути скасування фатального шістнацятого параграфу, що викликав таке напруження між Англією та Італією стягнув на Европу загрозу війни.

Яке політичне значіння для цілої Европи має реформа Ліги Націй видно вже з того, що почин до цієї реформи виходить властиво з Льондону, та з того, що вона є фактично предметом боротьби між націоналізмом та большевизмом в Европі. Реформа Ліги Націй булаб більшою поразкою московського уряду та його союзників в Европі, ніж цілковите її розвязання. Бо цим останнім лише знищилоб зброярдя франко-московської акції в Европі, а через реформу Ліги Націй створилоб зброярдя для поборення большевизму та форум для порозуміння великих держав проти Москви, згідно з пактом чотирьох держав, проект якого Мусоліні ще зовсім не покинув остаточно. Реформа Ліги Націй, яку проєктують у Льондоні, має уможливити вступ до неї для Німеччини, а передовсім удержати в ній Італію, яка уважатиме цю реформу задовільним пеняжком на санкції.

Нескільки реформа Ліги Націй небезпечніша для Москви, ніж кінець женевської установи видно вже з того, що її кінець ще не є остаточною поразкою плану „колективної безпеки", тоді як реформа її зруйнувалаб в засаді московський план франко-московської гегемонії в Европі під плащиком облудної „колективної безпеки". Наскільки цей план перечить проектові реформи Ліги Націй видно дуже добре з дефініції, яку дає один „безпеці" пан Радек в „Известіях". Він дуже незадоволений обережністю англійського уряду у справі відомих запитів до Німеччини, але гадає, що досить рішуче і виразно поставлений запит: „Чи має намір Німеччина підпорядкувати ідеї колективної безпеки свою політику? Чи годиться вона підпорядкувати свою політику міжнародній організації? що рішатиме, які змагання дотичної держави законні, і які ні? які засоби в боротьбі за цілі, до яких прямує ця держава відповідають міжнародній безпеці, і які ні?"... „Захоплення Абісинії Італією дає змогу Німеччині затягати відповідь на ці запити. Німеччина запитала від себе, що буде далі з 16. параграфом Ліги Націй, чи будуть пристосовувати санкції далі, чи ні? І англійський амбасадор Фіпс не міг відповісти на це питання". По реформі Ліги Націй Німеччина зможе дістати від Льондону відповідь на це питання, але чи сподобається вона Москві, це вже інша справа.

Тимчасом пан Радек сподівається примусити Німеччину пройти під прямом „колективної безпеки" та східного пакту саме при допомозі англійського уряду. А щоб примусити Англію до відповідного натиску на Німеччину, московський уряд намагається використати італійську небезпеку. Фактично московський уряд пропонує Англії не що інше як франко-московську допомогу проти Італії та її можливої союзниці Німеччини. За всяку спробу порозуміння з Німеччиною „Известія" загрожують „італо-французьким блъоком на Середземному Морі", отже фактично італьо-московським порозумінням. Чи не за багато загрожують і обіцяють у Москві, що це знає найкраще сам Льондон. Але страх Москви перед можливою реформою Ліги Націй характеристичний. Питання тільки в тому, яка сильна буде ця реформа.

М. Данько.

СВЯТО МОГИЛ

як дні поминок заслужених діячів.

Це свято стало у нас вже всенародним святом для вшанування памяти тих, що згинули у тяжких змаганнях за долю України, як також тих громадянських діячів, що заслужилися в наших визвольних змаганнях кладучи основи життя нації.

Та ці могили вже не всі свіжі, бо й стрілецькі могили, впорядковані довгими рядами, доходять уже другої декади років; а могили їх батьків і дідів, розкинені по всіх усюдах, там, де вони працювали, кладучи основи відродження української нації, — доходять вікових літ.

З тих всіх могил: свіжих і старших, декуди вже й розвалених, забутих, заросла наша традиція й історія, що дала невмируче життя українському народові і нації. І на тих могилах має весь наш нарід *обединюватися в почуванні глибокої пошани для тих усіх*, що перед нами клали основи нашого життя, *та добувати іскру ще сильнішого вогню*, щоб обединитися й обновитися одним великим почуванням — спільної жертви...

Та мусимо признати, що не всюди у нас і не однаково виконують цей пригарний звичай, що має виховувати і гартувати націю. Присвячую кілька хвилин спогадів нашим покійникам, що добре заслужилися для рідної справи.

В останньому недільному обході у Львові на Личаківському цвинтарі прикро вражало, що українське громадянство призабуло вшанувати память *о. д-ра Омеляна Огоновського*, довголітнього професора української мови і письменства у львівському університеті, що виховав цілі покоління духовної і світської інтелігенції та дав нам першу історію української літератури, був довголітнім головою Т-ва „Просвіта", дійсним членом Наук. Т-ва ім. Шевченка і його основником; далі його брати *д-ра Олександра Огоновського*, професора цивільного права у львівському університеті і першого організатора українських студентів правників; *Юліяна Недзвецького*, професора і ректора львівської політехніки та фундатора Т-ва „Просвіта", а також інших визначних громадян українських, що жили і працювали у Львові, як *Юліян Романчук*...

Кружок „Рідної Школи" ім. *Данила Танячкевича* в Закмарю написав до Львова, що святкує 30-ті роковини смерти свого патрона о. Данила Танячкевича, великого громадянина-українця і виховника народу. Треба би подбати, щоб наша організація в Золочеві вшанувала трівко память о. *Данила Танячкевича*, як одного з найбільше діяльних давніх священників-громадян іще з перших часів нашого національного відродження.

В дні поклону могилам нагадався мені наш *Корнило Устіянович*, письменник і мистець, що давно помер у Стебнику коло Трускавця і там досі є його запущена могила. Її мали відновити громадяни з Дрогобича і поставити памятник, але що з того вийшло, не знати.

Та є ще одна могила, якій належиться глибокий поклін: це могила *д-ра Теофіля Дембицького*, великого мецената в Коломиї і фундатора Наук. Т-ва ім. Шевченка, що подарував свою маєтність для нашої Академії Наук та в часі світової війни помер у Відні.

Отсе мій сердечний поклін цим дорогим нашим могилам, що й їх нагадає, і тим багатьом-багатьом могилам, які годиться нам усім нагадувати, і їх з пієтизмом шанувати, щоб зачерпнути з них духа і покріпитись у завзятті до живих творчих змагань.

Д-р Кость Левицький.

ЄГИПТЯНИ ПРОТИ БРИТІЙСЬКОЇ ЗАЛОГИ В КАЇРО.

ЛЬОНДОН, 4. 6. ПАТ. „Дейлі Геральд" твердить, що англо-египетські переговори покінчаться до 14-х днів тому, що обі сторони дійшли вже до порозуміння у всіх справах за винятком одної: брит. залог. У теперішній ситуації египтяни годяться, щоб брит. війська залишилися у стратегічно важних місцях, але домагаються негайної евакуації брит. гарнізону в Каїро, який не є необхідний з військового погляду, політично небажаний, бо не годиться з незалежністю Єгипту.

О. О. ПРИСТАЙ. 34

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Умову з убангі було легко зробити. У своїй африканській батьківщині, серед пралісів не розуміли вони значіння грошей. Для них найбільшу вартість мали шкляні коралики, дзеркальця, дешева перфума і т. п. Спершу згодилися на що скромну винагороду в „натуралієх". Але в Америці ставили щораз більші вимоги. Головно М' Булонгве постійно вигадував щось нове і вічно був незадоволений. У Ню Йорку доручили йому продавати світлини африканських красунь з качачими клювами. Навчили його рахувати гроші до суми одного доляра. При цій нагоді М' Булонгве ближче зацікавився грішми. Досіль не звертав уваги на ці папірці і металеві „гудзики", хоч дивувався, чому д-р Бергоніє щовечора відбирав їх від нього за розпродані світлини. Тепер наказав Гамаді, щоб розвідався, що це все має означати. Перестрашений сенегалець сповнив волю всесильного чародія. Довідавшись, розповів йому, що білі люди працюють, щоб дістати якнайбільше тих шелестливих папірців з образками, бо за них можна все купити, почавши від тих високих камениць, що сягають до хмар, а скінчивши на різнородних блискучих цяцьках.

Як М' Булонгве почув про цю силу грошей, зажадав, щоб від тепер йому і його підданим платили в долярах. Інакше загрозив страйком. Також домагався грошей за продані світлини. Д-р Бергоніє згодився на все. Проте Качачі Клови незабаром виступили з новою вимогою. Їм, а зокрема їх жінкам забажалося того одягу, що його бачили на білих людях. Треба було купити капелюхи, сукні, панчохи й черевики, мужеські убрання, сорочки і краватки. Це так подобалося їм, що вони навіть підчас виставів у цирку не хотіли більше виступати у своїх опонках на бедрах. З цього приводу прийшло до гострої перепалки між д-ром Бергоніє і начальником Качачих Клювів, М' Булонгве, що також сподобав собі „панський" одяг та обстоював „права" своїх земляків. Врешті згодились якось на компроміс. Негри убангі виступали в цирку перед публікою в опонах на бедрах і в черевиках, що їм найбільше подобалися. У вільних хвилинах від циркової праці чистили й перечищували свої черевики іноді цілими годинами. А потім залюбки ходили в них і з насолодою прислухувалися, як вони скриплять. Ходили без кінця, хоч незвичні ноги дошкульно боліли, а жінки діставали й судороги від високих обцасів. Щоб лекше могли ходити, купив для них д-р Бергоніє індіянські постоли, так звані мокасини, але ці не блищались і не скрипіли. Тому прийшло до нового непорозуміння. Убангі збунтувались. Їх мусіли замкнути у вантажному возі. За це вони помстилися.

На виставу привезли їх возом. З нього повискакували вони на арену, як божевільні, нагло, з диким вереском і ревом та зовсім нагі. Своїм виступом перелякали публіку, що почала втікати. Жінки вмліли зі страху. А чародій М' Булонгве радів, що помста вдалася йому.

Мурини убангі були дуже неохайні. На них було стільки бруду, як на галицьких безрогах. Треба було їх купати. Щойно по довгих намовах далися переконати, що купіль не зашкодить їм. Опісля так вподобали собі її, що не хотіли вилізати з ванни. А як іще відкрили туш, то вистоювали під ним по три години денно...

Спочатку бавила убангів чарівна для них Америка: нюйорські хмародери, вистави великих крамниць, одяги американців і вечорами море електричних світел. Та по якомусь часі вони всеж затужили за своєю батьківщиною. В їх душах відізвався зов, що кликав їх назад до африканської природи, до далеких пралісів і до тростинових хатин над чадським озером. Під впливом зростаючої туги домагались, щоб їх відвезти до Африки. Цирк не міг задоволити їх бажання, хоч вони були в ньому знаменитою атракцією, що притягала, наче магнетом, тисячі людей і щедро збагачувала циркову касу. Зрештою навіть речинець умови ще не був вигас.

Годі було втихомирити убангів. Тому д-р Бергоніє рад-не-рад перевіз їх автами з Ню Йорку до Гарлем, де у пристані був заякорений цирковий корабель. Покищо винаймив порожній магазин на житло збунтованим Качачим Клювам. Про готель не було й мови. А за магазин казав собі власник заплатити солені гроші. Думав, що негри занечистять його і потім тяжко буде привести його до ладу. В магазині не було жадної обстанови, крім дерг, розкинених на цементовій долівці, і спіртової печі. А проте убангі почувалися тут гарно. Розтаборились по свому, наче в джунглях і варили собі рибу та різні мурінські лакоминки. Надиво всім цивілізованим американцям не робили більшої шкоди, а тільки понищили всі мітли й щітки. Сердеги так сумлінно чистили, замітали й мили своє житло.

По довгих короводах ніби затихли збунтовані тугою негри. Але їх начальник М' Булонгве глядів дальше зі завздрістю на д-ра Бергоніє, що кожного вечора загортав поважну суму грошей за виступ Качачих Клювів у цирку. Африканський чародій кував пекольний плян, щоб позбутися свого уявленого суперника. Бистрий сенегалець Гамада спостеріг, що африканський павук хоче замотати у свої тенета його любого пана д-ра Бергоніє. Затривожений слуга прочував нещастя і знов остеріг його перед безпощадним М' Булонгве. Але надаремне; француз сміявся з цього.

(Далі буде).

Проти насильства червоної Москви.

Протестаційний Мовознавчий Зїзд представників поневолених Москвою народів у Варшаві.

Бажаючи маніфестувати перед цілим культурним світом свій спротив проти нечуваної політики гнету Москви, зїхались представники 13 поневолених нею народів на „Мовознавчий Зїзд", що відбувся в днях 31. травня та 1. червня ц. р. з ініціятиви організації „Прометея" у Варшаві.

На Зїзд, що його зорганізував спеціяльний комітет під головуванням проф. дра Р. Смаль Стоцького, прибули репрезентанти Азербейджану, Білорусі, Грузії, Ідель-Уралу, Інгрії, Карелії, Комі, Криму, Кубані, Північного Кавказу, Туркестану і України (в повабучовому порядку).

Відкриття Зїзду наступило в неділю 31. V. ц. р. в 11. год. передпол. Відкрив його голова Комітету й „Прометея" проф. Р. Смаль-Стоцький короткою промовою, якою зясував чисельній авдиторії мету зїзду: протиставитись нечуваній лінії мовної політики Сталїна супроти народів СССР, запротестувати проти большевицького насильства, піддержати геройську боротьбу народів за свої національно-мовні права. Відтак виголошено низку привітних промов.

Як перший промовляв голова Східнього Інституту **сен. С. Седлецький,** що дав по польськи й по російськи (народи сходу — хоч як воно на дивно — всеж здебільша взаємно порозуміваються тою мовою) ширше обосновання всеюдської ідеї боротьби за волю, бажаючи прометейським народам швидко її осягнути. Ред. „Всходу" В. Бончковський вітав Зїзд від імени молодих польських орієнталістів, представники татарів, Ідель-Уралу й Комі, Карелії та Інгрії побажали представникам братніх народів спільної, однозгідної, щасливої акції. Особливо цікаво випала промова представника Ідель-Уралу, **що зясував м. ін. страшне положення українців на астраханьско-казакській території, з якими большевики гірше поводяться ніж з татарами.** Др Станкевич привітав Зїзд від білорусинів, зазначивши, що хоча Білорусь не є дійсним членом „Прометея", духово лучиться з ним у спільній протикомуністичній акції. **„Радянська Білорусь — це фікція"** — сказав білоруський діяч.

Велике вражіння викликала виголошена у французькій мові — промова делегата татарських народів, зокрема річева й поважна промова дир. О. Лотоцького, що зясував у виразних рисах ворожу політику Москви супроти всього, що українське. „Вже Петро І. **мусів виступити проти України,** — сказав промовець, — проти України, з її високою культурою, що була антитезою дикого російського абсолютизму. Політика царського сатрапства обернула Україну, в якій в 17 столітті майже **все населення було письменне, в руїну".** Дир. Лотоцький представив широко славнозвісні укази Москви проти розвитку української культури, навязуючи до новітньої мартирольогії української нації. „Коли нас досі ніхто не зломив, то і в сучасний момент, коли ми вже були державним народом — всі деструктивні зусїлля ворога даремні" — закінчив промовець. Після цікавої промови відомого етнографа проф. **Понятовського** голос забрав запрошений старий приятель поневолених народів, б. міністр. **Л. Василевський,** що виголосив цікавий реферат на тему „Боротьба поляків з русифікацією перед війною", кінчаючи словами побажань, щоб народи, які „були вже у розгарі боротьби за незалежність, швидко її добули". Побажання прелегента вислухала авдиторія, повставши з місць.

Після перерви, першого дня по обіді, делегати всіх заступлених на Зїзді народів виголосили вичерпуючі реферати про переслідування їх мов у Совітах. З промов усіх делегатів можна було зачерпнути д. багато цікавого матеріялу, при чому спеціяльно цікаво було почути голоси в справі переслідування українців з уст делегатів Карелії (3 представників фінів), Туркестану (др Тахір Шакір з Берлїна) та м-ра Віктора Якубовського — представника Молдавщини. Українська проблема була домінантою Зїзду, учасники дістали нововидану Укр. Наук. Інст. книжку дра Р. Смаль-Стоцького: „Українська мова в Сов. Україні" і всі порушувані, доколи д. влучно, утраквістичне питання.

Другого дня Зїзду виготовила спеціяльно вибрана редакційна комісія проект резолюції, які після вичерпуючого реферату прийнято аклямацією.

В резолюції м. ін. сказано:

„Зїзд мовознавців неросійських народів, поневолених Москвою, стверджує, що: а) російська большевицька партія від 1929 р. почавши постійно русифікує усі неросійські народи.

б) Що остаточною ціллю тої мовної політики, згідно з заявою Сталїна на XVI. Конгресі К. П. є культурна уніфікація з одною спільною російською мовою.

в) Що для політичних подій останніх років, большевики втративши віру у всесвітню перемогу комунізму, почали реалізувати одномовну програму для всіх поневолених ними народів.

Стверджуючи все сказане — Зїзд приносить **урочистий протест** перед цілим культурним світом і взиває всі науково-культурні міжнародні організації, виступити в обороні кривджених народів. Зїзд взиває Лїгу Націй заїнятися справою мови поневолених Москвою народів і зобовязати уряд СССР, щоб привернув їх мовам повні права і свободу мовної творчости".

Гостями Зїзду були визначні представники польського громадянства, літератури, науки.

Технічно-пропагандивну організацію перевів Секретаріят Зїзду дуже справно. **К. Т. В.**

„ФРОНТОМ ДО СЕЛА".

ВИЯСНЕННЯ З ЖУРАВНА.

Повідомляють нас з Журавна, що згадка про комісійні кошти Районової Молочарні в Журавні, поміщена в „Ділі" ч. 94 з дня 30. квітня 1936 р. під наголовком „Фронтом до села", є вже неактуальна. Жидачівське староство по виясненні справи пішло назустріч Районовій Молочарні в Журавні і зарядило обниження комісійних коштів за санітарні оглядини при затвердженні молочарських льокалів.

Таким чином кошти затвердження льокалю одної сметанкової збірні не будуть уже 62.35 зол., як це було в згаданій статті сказано, а будуть виносити квоту 17 зол. Таким робом і всіх коштів за 21 збірень не буде 1.361.70 зол., але 357 зол.

З приємністю поміщуємо це вияснення в тій надії, що як Староство в Жидачеві в межах законних постанов пішло молочарні назустріч, так і в інших повітах дадуться ці справи налагодити без матеріяльної страти зубожілого населення.

КАНТОНСЬКИЙ УРЯД НЕ ПОЧИНАЄ ОФЕНЗИВИ.

ШАНГАЙ, 4. 6. ПАТ. Заперечили чутку — яка походить від японців, — немов би війська кантонського уряду увійшли до Гунан.

Свято в честь Симона Петлюри.

СВЯТО В ЧЕНСТОХОВІ.

В неділю 31. травня в Ченстохові заходом місцевих українських організацій — відділу Українського Центрального Комітету, Т-ва Допомоги Емігрантам з України і Православного Церковного Комітету відсвяткувано 10-і роковини смерти С. Петлюри. Протоєрей А. Карпович з Пйотркова на братській мотилі полеглих українських козаків відправив українською мовою панахиду, яку розпочав словом, присвяченим заслугам С. Петлюри.

Після відправи в домівці українських організацій відбулася академія, присвячена Головному Отаманові. Свято відкрив голова Громадянського Комітету лейтнант української фльоти С. Шрамченко короткою промовою, де майстерно змалював ролю С. Петлюри в історії нашої визвольної боротьби. Кілька деклямацій виголосили діти, які з запалом деклямували про те, що коли виростуть, візьмуть кріси і підуть визволяти Україну від ворогів та приріжуть осмотити смерть вождя народу. Гарний по формі і добре опрацьований реферат про діяльність Петлюри виголосив проф. Палалійчук; вислухали його всі з великою увагою. Відспіванням національного гимну і спільною фотографією всіх учасників цього свята академію закінчено.

Опісля відбулося ділове засідання української громади в Ченстохові, де між ін. порушено справу непристойної поведінки д-ра О. Назарука, редактора „Нової Зорі" у Львові, на особу голови Директорії та Головного Отамана військ У. Н. Р. С. Петлюру, який життям своїм заплатив за відданість ідеї визволення України і з іменем якого тісно звязано останній збройний порив українського народу за свою незалежність. Одноголосно ухвалено резолюцію, що осуджує негідний виступ д-ра О. Назарука та ще саме у моменті, коли українське громадянство всюди святкувало память С. Петлюри. *Б. К.*

З організаційного руху.

Велике посольське віче в Добрянах.

Попри посвячення угольного каменя під будову Українського Католицького Дому ім. Митрополита Шептицького відбулося в тому самому дні, 24. травня ц. р., в год. 18-ій на приходськім подвірю велике посольське віче для цирецької округи. При великім здвизі народу, бо присутні були і то в значній скількости представники сімнадцяти сіл (Острів, Піски, Щирець, Милошовичі, Вигнанка, Хоросно Ст. і Нове, Дорнфельд, Красіє, Бродки, Любінь, Кагуїв, Черкаси, Горбачі, Попелини, Лани і Добрянн), відкрив віче *о. Микола Думанський* з Добрян, витаючи представника У. П. Р. пос. д-ра С. Білика. Зарядивши однохвилинну мовчанку на знак сумного десятиліття трагічної смерти Гол. От. Симона Петлюри, попросив о. Думанський на председника віча о. сов. *М. Коверка* з Бродок, на заступників *д-ра Хрептовського*, адв. зі Щирця і *Микиту Фітя*, господаря з Попелян, на секретаря *Костя Михайлова* з Добрян.

Опісля до слова прийшов посол *д-р С. Білик*, виголошуючи обширний реферат про політичне положення українського народу під сучасну пору. Реферат зробив помітне вражіння на присутніх і вони нагородили його гучними оплесками.

Навязуючи до реферату посла, промовляв ще раз *о. Думанський*, завзиваючи присутніх представників сіл, щоб вони дали нашому політичному проводові підтримку, основуючи у своїх громадах по вказівках політичної централі у Львові місцеві політичні організації.

Відтак громадянин *Василь Паргика* з Добрян висловив в імені зібраних місцевих громадян і представників довколичних сіл поляку Української Парляментарній Репрезентації за її працю, висловлюючи при цьому повне довіря до нашого політ. проводу. Присутні рясними оплесками виявили свою одноду мність з промовцем.

Відспівавши національний гимн, відійшла покріплена на дусі понад тисячну маса учасників віча домів.

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ —

— з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол.

Америка в обличчі кризи Ліги Націй.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ І ЛІГА НАЦІЙ.

ВАШИНГТОН, 4. 6, ПАТ. Тутешнє міністерство закорд. справ вияснює, що американський уряд не впливав на Аргентину, щоб вона домагалася надзвичайних зборів Ліги Націй.

ЧІЛЕ ЗАЛИШИТЬСЯ В ЛІЗІ НАЦІЙ.

САНТІЯГО ДЕ ЧІЛЕ, 4. 6. ПАТ. Півурядовий комунікат пояснює, що чілійський уряд не думає залишити Ліги Націй, щоб не робити перешкод праці міжнародньої організації.

Наш Пласт за границею.

Прага, 1. червня 1936.

Усі три дні Зелених Свят Пласт чеських земель святкував 25-ліття свого існування. Троїський острів коло Праги заповнився пластовими шатрами на зразок військового табору.

Окремо розміщений т. зв. взірцевий табор. Тут також примішені трибуни для публики, яка охоче придивляється пластовим вигрезам. Сценою служить зелена мурава. Саме в цій дільниці поставили свої шатра українські пластуни і пластунки: Союз Українських Пластунів Емігрантів — СУПЕ і дівочий пластовий гурток „Україна". Над цією частиною табору повіває український національний прапор. Коло входу до табору держать варту українські пластуни. Праворуч від входу — веначе писанка — дівоче шатро „Україна". Ліворуч шатро СУПЕ, прикрашене великою пластовою відзнакою — тризуб переповитий лілеєю. На шатрах українські пластові прапорці.

Неділя. Головний день таборування. Народу повно. Коло українських шатер черга. Пластуни (ки) чехи, „цивілі", чекають, щоб відвідати шатра українців, оглянути невеличкі, але зі смаком улаштовані виставки та вислухати пояснень. У шатрі СУПЕ реферує брат проф. Богацький, а в „Україні" відома пластова дівчка сестра Н. Козицька неперевершено пояснює українські пластові видання, показує пластові відзнаки, марки, українські гроші, твори Т. Шевченка чеською мовою, розказує, якто було колись, а як є тепер та веде живий „чеч" з пластовою братією.

Недалеко на зеленій сцені неначе в квітнику: українські пластуни та пластунки в народніх строях демонструють українські танці. Мабуть вони вивязалися з свого завдання досить добре, бо оплески тисячної товпи довго не втихають.

Безперечно, велику місію виконує на чужині наш Пласт. Мабуть саме через це він є декому сіллю в очах. Бо вже дуже допитувались у наших пластунів якісь неясні типи, що воно і як. Фотографи не переставали наводити своїх апаратів...

Українці чи не найбільше звертали на себе увагу чужинців. Саме тому пластуни повинні би бути більш уважні до себе та до свого одягу. На жаль, під цим оглядом могло би бути краще. Без потреби довгі шлики шапок козаків разом із завелико бутафорними жупанами разили очі своєю непотрібною екзотикою... Празька преса дуже прихильно згадує про участь українців у ювилейному святі чеського пласту. —д'к.

З дослідів над старовиною Гуцульщини.

Вияснення д-ра П. Контного.

У грудні м. р. на засіданні Наукового Т-ва у Львові я зрефорував справу грунтових книг для гірських осад на Гуцульщині. Мій реферат появився у працях Т-ва та окремою відбиткою. Метою цього реферату було зясувати вагу знайдених документів — числом 1600 примірників — у звязку з наміром Т-ва оголосити їх друком.

У звязку з цим рефератом невідомий, анонімовий автор оголосив у „Ділі" ч. 99 з 6. травня ц. р. велику статтю, Форми цієї статті не буду обговорювати; залишаю її оцінці моїх знайомих українських учених, які головно вплинули на те, що я змінив свій первісний замір поминути мовчанкою згадану статтю і відповідаю на найважніші питання. Зазначу лише, що рецензент не поступив згідно з вимогами наукового такту: про мою працю у 136 віршах рецензії не згадав ні словом. Таким чином дав до зрозуміння, що моя праця складається із самих помилок якогось аматорашука.

У моїх працях над Гуцульщиною вже від добрих 15 літ, я старався користуватись виключно оригінальним матеріялом. Піддавав критиці навіть вістки, знані вже з інших джерел. Це торкається теж книжки Гакета. Про цього автора згадував мені перед двома роками український дослідник др Ромен Роздольський, який частину своїх матеріялів у справі венеричних недуг відступив мені ласкаво до моєї праці. У реферяті про грунтові книги я згадав про те, що відшукав нові матеріяли і нічого більше. Закид, який висунув анонімовий рецензент проти мене з цього приводу тим більше неслушний, що і сам Гакет згадуючи про сифіліс у Карпатах — виразно говорить про Буковину. (Частина І., ст. 176: „Hier in dem Ort Pastilou" — отже не в Галичині). Завваги Гакета до галицьких Карпат є дуже загального характеру (Частина III, ст. 19 і ст. 35—37). Мої дані торкаються лише місцевостей: Жебе і Криворівня, яких Гакет не згадує та венеричних шпиталів у Ясенові Горішнім, Надвірній, Делятині і Солотвині. Ця справа буде темою окремої публікації. Авторові рецензії звертаю ласкаво увагу, що реляції Гакета, в недовгім часі по появі його книжки, викликали застереження офіційних чинників у Відні (Hofkanzlei, Wien, 30 Juli 1818 p.: „in keine Erwägung zu ziehen sind"; акт находиться в державнім архіві у Львові; Губ. Публ. — Пол. 4 ч. 42760/3 1818). Кути згідно з останньою границею Гуцульщини проф. Фішера не належать до Гуцульщини і хоч у Кутах були москалі в 1848 р., сифілісу там нема. Мої студії над пастирським життям у Східних Карпатах, підперті працями на простір Греції, Болгарії, Югославії і Румунії дають мені далі змогу стверджувати обставину, що на Гуцульщині зберігався до нинішнього дня якесь XVI-століття. Це не суперечить зовсім моїй новій тезі, що гуцульські оселі здебільша (якщо йде про смуту Білого Черемоша — то зовсім) походять щойно з XVII. в. Маю на це задовільні урядові докази. На офіційних доказах спираю моє твердження про недавне походження Дзембронї як оселі (автор рецензії помилково приписує мені, наче би я не розріжнював між назвами полонин (гір) та осель (сіл). Всупереч традиціям і легендам, які часто попадають до рідних клопітливих публіцистів, підтримую далі, що Дзембронь як оселя повстала по 1820 р. Це потверджує францішканська метрика, яку я відкрив і незабаром оголошу її дані. Вкінці стверджую, що я ніде не сказав ні не друкував того, що дані на основі відкритих мною грунтових книг уважаю за найстарші. Зате стверджую, що я відшукав крім того ще багато документів для Гуцульщини, на **основі яких усі дотеперішні твердження (?), засновки етнографів, преісториків, антропогеографів і т. д. виявляються безосновні.**

Сама лектура найстарших актів авторів, тимбільше шкільна етнографія, яка послуговується методою — сягати на поличку за тою або иншою книжкою — у світлі моїх досліджень виявилося смішною. Проф. А. Фішер виразно ствердив, що етнографія по моїх відкриттях мусить в тім числитися і то мені в даним випадку зовсім вистарчає.

Автор закидає мені якісь методи рекламами. Стверджую, що вістку про моє відкриття — без моїх заходів — подала також українська преса: „Діло" з 19. І. ц. р.; що більше „І. К. Ц." у своїй нотатці з 10. IV. ц. р. ч. 101 покликується виразно на „Нашу Ниву", яка виходить у Коломиї. Справу такого важиду, як найменше обов'язкового, залишаю читачам „Діла". Одначе вважаю, що інформації денникарської служби і реклама, це дві зовсім ріжні річі.

Д-р Петро Контний.

МАДЯРСЬКУ НАЦІОНАЛ-СОЦІЯЛІСТИЧНУ ПАРТІЮ РОЗВЯЗАЛИ.

БУДАПЕШТ, 4. 6. ПАТ. Міністер внутр. справ розвязав мад. націонал-соціялістичну робітничу партію тому, що вона змушувала членів носити одкострої, ввела військову організацію та намагалася повалити існуючий політично-суспільний лад. Проти деяких членів прокуратура почала карні доходження

ЕРІО ПРЕДСІДНИКОМ ПАЛАТИ ПОСЛІВ.

ПАРИЖ, 4. 6. ПАТ. Делегація лівих партій приняла кандидатуру Ерію на предсідника палати послів.

Вісти з Ремісничої Бурси у Львові.

Звичайні Загальні Збори Т-ва „Ремісничо-Промислова Бурса" у Львові відбудуться в четвер 11. червня ц. р. в год. 5 (17) вечором у салі Т-ва „Зоря" при вул. Вірменській 25 зі звичайним порядком нарад.

Того самого дня в год. 8. рано відправиться в церкві Успення Пресв. Богородиці (Волоській) при вул. Руській панахидальне богослуження за померших членів нашого Товариства.

На це богослуження і Загальні Збори запрошує своїх членів та українських громадян Головна Рада Товариства.

Збіркова акція в останніх днях принесла Рем. Бурсі значні успіхи. З більших жертв прислали: Український Народній Союз в Америці 300 долярів, кооперативна „Будучність" у Тернополі 100 зол., Маслосоюз у Львові 50 зол., Рапач М. у Ню Йорку 75 зол., д-р І. Копач у Львові 40 зол. Черговий спис жертв появиться в початках липня ц. р.

Концерт з львівських ремісничих бурс. Дня 11. 6. ц. р. відбудеться в „Зорі" концерт усіх ремісничих бурс Львова. В програмі стрілецькі і народні пісні та рецитації п. Л. Германа. Дохід з концерту призначений на фонд будови ремісничої бурси.

Великий процес ОУН у Львові.

ДЕВЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В четвер, девятого дня розправи, докінчив зізнавати підс. Качмарський, опісля зізнавали ще: К. Зарицька, І. Мілюца та І. Ярош. Залишилось ще двох підсудних, а саме Р. Сеньків та Ст. Бандера, які складатимуть зізнання у пятницю. Між підсудними на салі далі нема Яніва, Стецька і Спольського.

ВИЯСНЕННЯ ПІДС. Е. КАЧМАРСЬКОГО.

Піде. Качмарському поставили низку питань предсідник, прокуратор та оборонці: д-р В. Горбовий, д-р П. Евінн і д-р В. Гриньовський. На питання предсідника підсудний вияснив, що Підгайний не згадував йому про псевдонім Бандери. Не знає, чи Бандера мав псевдонім „Баба". Признав, що Підгайний дав йому револьвер і разом з ним підготовив плян замаху на Бачинського. Згадав, що Підгайний не робив йому закидів, що перший замах на Бачинського не вдався. До замаху на Бачинського пішов підсудний у плащі та капелюсі Підгайного, бо про замах довідався у друкарні лєдви 2 год. перед ним. Признав, що Підгайний дав револьвери для бомбників до замаху на ком. Кособудського. Підсудний признав, що бомбики мали 5 гранат і Підгайний учив його в лісі, як з низи обходитися, але гранат не кидали. Підсудний описав теж ці гранати.

На питання обор. д-ра Горбового підсудний вияснив, що поляки, яким мали збити Бачинського, не були затроєні. Про це переконався підсудний пробиваючи потові ночу. Вияснив, що членів його бойки післали відповідь на анкету на адресу: Гловацький, університет у Львові, а не на адресу „Ксаверій Брудас". ОУН послуговувалася теж нечленами, напр. Явором. Підсудний додав, що якби Ярош був членом, тоді видав би йому приказ і не просив би його. По невдалім замаху на Бачинського підсудний утікав схвильований і по дорозі бачив знайому панну Марійку Щигліняну. Оповів, що по вступленні до УВО в 1927. р. склав присягу і знав, що якби не виконав приказу, жде його кара смерти.

На питання обор. *д-ра П. Евінна* підсудний відповів, що при замаху на Бачинського оперував китайським ножем. Вістря було довге і гостре. Підсудний каже, що при першім ударі Бачинський стояв один крок від нього. Питання обор. д-ра П. Евінна, якими спонуками, політичними чи соціяльними, кермувався підс. Качмарський вступаючи до ОУН по виході з вязниці в Равичі, на спротив прокуратора предсідник відхилив, а трибунал затвердив цю постанову. Дальше питання оборонця, якими спонуками кермувався при складанні своїх надто обширних зізнань у слідстві, де отворив більше своє серце перед слідчим суддею ніж тут на салі, предсідник на спротив прокуратора теж відхилив, а трибунал знову затвердив це рішення. Підсудний зізнав на питання цього оборонця, що замах на пом. Кособудського був звязаний з голодівкою вязнів і гострою поведінкою цього комісара.

Після того підсудний дав ще вияснення на питання обор. *д-ра В. Гриньовського.*

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

ЗІЗНАННЯ ПІДС. К. ЗАРИЦЬКОЇ.

В год. 10.15 ввела поліція на салю підс. К. *Зарицьку*. Предсідник повідомив підсудну, хто з підсудних зізнав уже про неї і за що її обвинувачують. Підсудна заявила, що до вини не почуває-ться. Щож торкається справи Бачинського, підсудна зізнала ось що: Одного разу на площі С.-Б. стрінула її Косівна і просила, щоб пішла з нею до міста, де стрінули Сенькова, пізніше Мигаля. На прохання Косівної пішли зі Сеньковом до Бачинського, (якого просив Мигаль!) повідомити його, що Мигаль недужий. З Бачинським прийшла підсудна на вул. Кадетську між год. 9—9.30 вечором. Не знає, чого Бачинський має відвідати Мигаля. Знала лише те, що він добре жив з Мигалем. Заявила, що лише один раз ходила по Бачинського. Бачинському заявила тоді, що веде його до Мигаля. Знала, що Мигаль хорував на серце. Чому Мигаль не ждав на Бачинського в себе вдома, ще на вул. Кадетській, підсудна не знає. Предсідник завважив, що підсудна тяжко думає, коли нічого тоді не догадалася і відчитав дотичні її зізнання зі слідства. Не була би пішла по Бачинського, якби знала, що йому грозить щось злого. Пішла по Бачинського лише тому, що про це просила її товаришка.

На дальші питання, якими вулицями йшла з Бачинським на вул. Кадетську, підсудна відповіла, що не пригадує собі. Далі підсудна заявила, що з боєвим рефератом ні з револьверами не мала ніколи нічого спільного. Предсідник відчитав дотичні слідчі зізнання підс. Підгайного, який зізнав, що одного разу Зарицька мала відобрати револьвери по замаху на Бачинського. Підс. Підгайний заперечив тепер ці свої зізнання, а підс. Мигаль теж заявив, що це неправда (у Варшаві заперечував 4 рази), щоб Зарицька мала револьвери.

На питання предсідника зізнала, що на прохання Косівної ходила до друкарні Яськова питатися, чи там є якась редакція. Заявила, що до ніякої розвідки не належала.

Опісля підсудна давала вияснення у справі ком. Кособудського. Признала, що в зимі 1933. або 1934. р. стрінула її Косівна, і разом з нею проходжувалася. Предсідник відчитав зі слідчих зізнань підсудної, що вона пішла під Бригідки і дивилася, чи не буде йти один мужчина в зеленому однострою зі золотими нашивками. Далі підсудна зізнала, що у травні або в червні 1934. р. була на площі С.-Б. Там Косівна попросила її піти з нею на кінні перегони. Так теж сталося. На питання предсідника відповіла, що на кінних перегонах не бачила ніякого мужчини в зеленому однострою зі золотими нашивками.

Предсідник знову відчитав дотичні слідчі зізнання підсудної. На питання прокурятора підсудна вияснила, що кілька років тому пізнала Мигаля в читальні при вул. Супінського. З Косівною ходила до VII. і VIII. кл. в гімназії і на техніку. Мигаль представив підсудній теж Сенькова. Про вбивство Бачинського довідалася підсудна з часописів. В. Свенціцьку знала підсудна теж в гімназії і з нею зустрічалася. На кінних перегонах було два або три рази.

На питання обор. *д-ра В. Загайкевича* підсудна відповіла, що бачила один раз Свенціцьку, як вона переходила нормальним кроком хідником по протилежній боці коло Бригідок.

На питання обор. *д-ра Ст. Шухевича* підсудна вияснила, що з Косівною ходила 4 роки до гімназії до одної класи і 2 роки на техніку на мірничий підвідділ. Батько підсудної є гімназійним професором — математиком і займався дуже пильно підсудною.

На питання обор. *д-ра О. Павенцького* заявила підсудна, що якби знала, що на Бачинського плянують замах, не була би пішла по нього. Не була би пішла теж під Бригідки, якби знала, що на Кособудського плянують атентат. Коли оборонець д-р О. Павенцький запитав підсудну, за що мала процес у Варшаві, прокуратор опротивився, а предсідник заявив, що ствердить це з актів. Вкінці цей обор. запитав підсудну чи її протоколи на поліції дослівно записані, прокуратор теж опротивився кажучи, що це загально відома річ, що на поліції протоколів дослівно не списують.

ПІДС. І. МАЛЮЦУ УСУВАЮТЬ ЗІ САЛІ РОЗПРАВИ.

Предсідник повідомив, хто з підсудних зізнає уже про нього та пригадав, за що його обвинувачують. Підсудний заявив, що до вини не почуває-ться. Хотів подати мотиви, чому обтяжив у слідстві багато осіб і зізнав так, а не інакше. Предсідник домагався, щоб відповів на конкретні закиди, а саме у справі вбивства дир. І. Бабія та ком. Кособудського. Підсудний зізнав, що 25. червня 1934. р. дав підс. Мигалеві, плян, щоб він зорганізував убивство дир. І. Бабія. Тоді Мигаль спротивився цьому вбивству і між підсудним та підс. Малюцою дійшло до непорозуміння. Ці непорозуміння довели до того, що підсудний підслав Мигаля під команду іншої людини. Непорозуміння були теж причиною, що підсудний по своїм арештуванні у вересні 1934. р. обтяжив першого Мигаля (інші особи теж тоді обтяжив) і на цій основі поліція арештувала Мигаля.

Зі справою слідкування за ком. Кособудським підсудний зустрінувся щойно 25. червня 1934. р., коли про це згадав йому підс. Р. Мигаль. Підсудний додав, що тоді заявив підс. Мигалеві, щоб справою ком. Кособуського більше не займався, бо вона вже неактуальна.

Свої зізнання у слідстві назвав підсудний ганебними. Кількома наворотами хотів вияснити мотиви чому обтяжив багатьох підсудних, але предсідник перебивав йому. Заявив, що багато його зізнань є неправдивих. У слідстві був такий аломаний, що потверджував усе, що йому підсудили. На питання предсідника додав, що у справі Бандери і Качмарського нічого не буде зізнавати. З Підгайним стрічався у боєвім рефераті. Все те, що зізнав про Равлика, торкається іншої особи. Заперечив рішуче, щоб підс. Р. Шухевич був боєвим референтом. Все те, що сказав про Р. Шухевича, зізнав зі злої волі. Підсудний признав, що Мажарушка оповідав про те, що Р. Шухевич є в боєвім рефераті. Тому якщо Мажарушка обтяжив Р. Шухевича, то зізнав у добрій вірі.

Опісля підс. Малюца давав вияснення на низку питань обор. *д-ра В. Гриньовського, д-ра Горбового* та *д-ра Шухевича*. Підсудний зізнав, що Мигалеві передав лише прикаа іншої особи, щоб він зорганізував убийство дир. І. Бабія. Хто мав убити дир. І. Бабія, підсудний не знає. За ОУН засуджений у варшавському процесі на 12 років. Признав, що не був компетентний видавати приказу у справі ком. Кособудського.

Коли Малюца знову хотів вияснювати мотиви обор. д-р Горбовий поставив внесок, щоб трибунал дав змогу сказати йому основні вияснення. Трибунал по нараді відкинув цей внесок, а предсідник на цій основі відхилив кільна питань обор. Горбового. На питання обор. д-ра Шухевича чи ОУН має у своїх руках всі звязки, підсудний відповів, що має на західно-українських землях. Предсідник рішуче заявив, що відбере підсудному голос, якщо ще раз ужиє цього вислову: західно-українські землі. На питання обор. д-ра Горбового зізнав, що відомі події в Угровщині в 1933. р. не мали ніякого звязку з ОУН.

Коли підсудний знову вернувся до мотивів, предсідник наказав усунути його зі салі, що теж негайно поліція виконала. Підсудний схвильований говорив, що це ганебно . . . .

ЗІЗНАННЯ ПІДС. ЯРОША.

Після того ввела поліція підс. Яроша. На питання предсідника зізнав, що до ОУН не належав. Підгайного не знає. Револьверу від нього теж не дістав. З Качмарським познайомився припадково. На весну 1934 р. приступив до підсудного Качмарський і намагався притягнути його до ОУН. Підсудний відмовився. Після того Качмарський просив підсудного прийти на одну стрічу. Підсудний прийшов і застав там Качмарського з одним мужчиною. Тоді підсудний вдруге рішуче відмовився вступити до ОУН. По якімсь часі Качмарський запропонував підсудному прийти на якусь стрічу на Богданівці. Де це було підсудний не пригадує собі, бо хорує на серце і болить його голова. В суботу 31. березня 1934 р. Качмарський стрінув підсудного на подвірю чи-

Дістанете тільки
в оригінальних коробках і тубах
по ціні від зол. 0.40 — 2.60.

гальній на Богданівці, в руці держав якийсь пакунок і намовляв підсудного піти з ним. Підсудний відмовився рішуче, бо як секретар Н. Ради коопер. „Зоря" мав саме тоді засідання. Качмарський відійшов поденервований, а підсудний залишився на засіданні Н. Ради. Коли предсідник звернув увагу, що у книзі протоколів нема деяких карток, підсудний заявив, що про це не знає, але якщо суд основно провірить, ця справа теж вияснить-ся. Вдачі Качмарського не знає. Підсудний признав, що між ним і Качмарським дійшло до непорозуміння за дівчину.

На питання предсідника, які його погляди, підсудний додав, що ніколи політикою не займався. Пізніше додав, що офіційно був членом УНДО. Підгайний на питання предсідника потвердив свої зізнання зі слідства, що Яроша не знає, ні з ним не стрічався.

На питання обор. *д-ра В. Старосольського* підсудний заявив, що займався економічними і культурними справами. З книги протоколів ніколи не вирвав ніяких карток. Тут предсідник подав підсудному книгу протоколів і він вияснював суддям присяглим, які протоколи писані його рукою.

Після того предсідник відложив розправу в год. 1.50 до пятниці 9. год. рано.

АНГЛІЯ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У ДАРДАНЕЛЬСЬКИХ НАРАДАХ.

ЛЬОНДОН, 4. 6. Англія повідомила Туреччину, що візьме участь у конференції в Монтро, присвяченій дарданельським проливам. Конференція ця відбудеться мабуть *щойно після* нарад Ліги Націй

Засідання сойму.

ВАРШАВА, 4. 6. ПАТ. Нині відбулося перше в цій сесії надзвичайне пленарне засідання сойму.

ЕКСПОЗЕ ПРЕМІЄРА.

При першому читанні урядового проекту закону про повновласти для президента держави про видавання декретів, виголосив експозе премієр Славой-Складковський.

Премієр Складковський заявив, що новий уряд змагає до покращання господарського положення при одночасному скріпленні настроїв. Уряд не буде звертатися до лівиці, яка має за собою гарні традиції боротьби за незалежність, боротьби проти большевиків, але яка тепер підписує договір із комуністами в справі ненападу. Уряд не шукатиме порозуміння із крайньою працицею, якої завданням є тепер бити жидів.

Уряд уважає, що в Польщі ніхто не буде скривджений. Уряд буде стояти на становищі польської державної рації, якою тепер є оборона Польщі в найширшому цього слова значінні. Кажуть, говорив премієр, що уряд не має впливу в терені, що вибори були фікційні, а слово сойм пишеться в лапках. Премієр пригадав, що вибори в 1928 р. теж критикувало багато осіб, писали, що вибори треба повторити, але нині ці критики опинилися поза соймом. Премієр пригадав, що деяких з тих, що критикували, засудили польські суди. Після того засуджені повтікали за кордон. Премієр заявив, що заборонив переводити масові арештування, бо тоді арештують людей найбідніших. Заборонив теж масові конфіскати, бо сильний уряд не потребує боятися того, що пишуть. Тепер уряд заладжує подрібний плян, як двигнути господарське життя, зліквідувати безробіття. Підкреслив, що голодним людям треба дати працю, бо тоді не буде заворушень. Премієр заявив, що голодним слід дати працю, а комуністів повамикати до вязниць.

Вкінці підкреслив, що Польща має нового команданта ген. Ридза Сміглого, який вимагає, щоб „почати нове строге життя".

Тому що ніхто не зажадав голосу, марш. Царь заявив, що проект закону про повновласти відсилає в першому читанні до спеціальної комісії.

Опісля маршал замкнув засідання та повідомив, що речинець найближчого засідання і денний порядок подасть на письмі.

—o—

НОВИНКИ.

— **На вітраж** зложила в Адмін. „Діла" Ірина Сполітакевич 5.— зол.

— **Найнижча ціна масла в році.** Повідомляємо П. Т., як що року, що тепер є саме найнижчі ціни масла і найвигідніший час на закупно дешевого масла до топлення на запас. Користайте з доброї нагоди і купуйте доки вистарчить запас в крамницях „Маслосоюзу" добре масло на топлення по ціні зол. 2.— за кг. 1—2

— **Живець Черче,** вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знамените харч. поручає кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 8—8

Вже завтра, в суботу вечором, у Великім Театрі
прем'єра ГАРНА ІСТОРІЯ комедія Флерса і Кайветя
Гостинні виступи Софії Чапліньскої.

— **Найкращі лиси, пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Ямне біля Яремча.** Кімнати, цілоденне утримання, а також поодиноке снідання, обіди та вечері по направду низьких цінах поручає Зарицька Володимира, Ямне, дім Михайла Павлюка, також Львів, Жулінського 6, партер. 2143

— **Заходом Філії Союзу Українок в Радехові** відбудеться в неділю 7. червня 1936 повітове свято „День Селянки". Участь у святі беруть 24 Кружки С. У. радехівського повіту. 2213

— **Президія Головної Управи Рідної Школи** щиро дякує усім П. Т. Прелегентам що на прохання Президії радо згодилися викладати на курсі рідношкільних провідників у днях від 10.—20. травня ц. р.

— **Шевченківський концерт у радіо в Брні, ЧСР.** Заходом Української Громади у Брні відбувся 3. ц. р. в радіо концерт з нагоди 75-их роковин смерти Т. Шевченка. У програмі були: 1) вступне слово — проф. Р. Кучера; 2) сольоспів (контральт): а) „Закувала зозуленька" — муз. Тарутина, б) „Ой не шуми луже" Лисенка, в) „Вечір" Дяченка; г) „Дощик капає дрібненько" Лисенка — виконала п-і Н. Дяченкова, оперова співачка; 3) хор: а) „Заповіт" — муз. Стеценка, б) „Сонце заходить" Роздольського, в) „Стелися барвінку" Стеценка, г) „Ой на горі" Котка — виконав український хор під орудою інж. М. Барзиловича.

— **В Українському Наук. Інституті в Берліні** виголосить в п'ятницю 5. ц. м. Ернст Баргель німецький виклад на тему: Край та люди в Закарпатській Україні. Виклад буде ілюстрований світлинами. Початок год. 8. веч.

— **Цікава мистецька вистава.** В палаті штуки на пл. Східних Торгів отворено весняний сальон польських малярів. Коло 50 мистців виставило поверх 300 своїх образів а різьбарка Софія Дзеліньска свої різьби. В окремій салі приміщена еспанська графіка, що обіймає 880 експонатів 30 визначних еспанських графіків. Цілість виставки доповнюють гарні тканини і перські килими. Виставка отворена від 10—19 год., викликує загальне зацікавлення, при чому багато ілюстрований каталог улекшує орієнтацію.

— **Аматорська вистава в гімназії.** Драматичний гурток при державній гімназії з українською мовою навчання у Львові (вул. Льва Сапіги) відограє в суботу, 6. ц. м. на закінчення шкільного року комедію А. Коцебуе п. з. „Заколот". Початок год. 18. При вступі добровільні датки.

— **Під гаслом латинізації Сх. Галичини.** Міська рада в Станиславові рішила подарувати більшу парцелю під будову домівки для майбутнього латинського єпископства. На парцелі мають побудувати теж захоронку для дітей. Відомий українофоб Олійола домагається в „I. K. Ц." заснування латинського єпископства в Тернополі. Отже йдуть заходи аж за два нові латинські епископства у Сх. Галичині!

— **Важне для відвідувачів Олімпіяди.** Українське Студентське Товариство „Зарево" в Берліні подає до відома, що його члени організують інформативно-провідницьку службу для українських відвідувачів XI. Олімпійських Ігрищ, що відбудуться в днях 1.—16. серпня ц. р. в Берліні. В часі Ігрищ держатимуть члени „Зарева" в тій цілі постійний дижур у клюбі закордонного студентства в Берліні, щодня від години 11.—1. пополудне. Адреса: Ukrainische Studentenverbindung „Zarewo", Hauptgemeinschaft Ausländischer Studierender, Berlin W 15, Joachimstaler Str. 10. Телефон: JI 42-13. Доїзд: міська залізниця (Stadtbahn) — дворець Zoologischer Garten, підземна залізниця (U-Bahn) — дворець Zoologischer Garten або Uhlandstrasse, автобус ч. 1, 2 і 20, трамвай 76 і 176. На подану вище адресу можна звертатися теж листовно відтепер за інформаціями.

— **Фальшовані харчові продукти.** Міське заведення для дослідів харчових продуктів у Львові виконало в місяці травні 1.264 аналізи, з яких 77 спрямовано на судову дорогу. М. ін. молоко в багатьох випадках було збиране або мало додаток води; сметана мала за мало товщу; масло було мішане з маргарином; у хлібі виявлено кусник шнурка або хробака; лімоняди були бруднi; морожене зі штучних складників; соки і сиропи фальшовані або фарбовані: мід мав додаток картофельного сиропу; вино було мішане з вином овочевим і т. п. Очевидно, що в більшости випадків згадані продукти були в бездоганному стані.

— **Яворівщина у Львові.** Нині, 4. червня, перебуває у Львові гурт селян з Яворівщини, що приїхали оглянути український Львів, у першу чергу наші підприємства та установи. Прогулька складається зі 110 осіб жінок і мужчин. Селяни приїхали підводами через Янів, зробивши за одну ніч пятьдесятькілька кільометрів. Усі підводи заїхали на подвіря фабрики „Суспільний Промисл", де прогульковці дістали на снідання каву „Пражінь" та опісля оглянули фабрику. Звідтіля пішли оглядати інші українські установи та підприємства. Прогульку зорганізувала РСУК, веде її пос. З. Пеленський.

— **Свої проти своїх через чужих.** 3. червня відбулась перед окружним судом у Золочеві апеляційна розправа. Виступав на ній парох о. др Михайло Лишак в імені гр.-кат. церкви у Хреневі (пов. Камінка струм.) проти кооперативи „Наш Труд" у Хреневі, яку заступала управа в особах Гр. Грушковського, Гр. Костюка і М. Гринякова. Позовника — церкву заступав др Р. Імбер, а позвану кооперативу др Л. Оппенер. У Золочеві є вісім наших адвокатів. Здається коментарі зайві.

— **Проти коедукаційної школи.** В Коломиї відбулося віче, скликане місцевою філією польської католицької акції у справі проекту ввести вселюдні та середні коедукаційні школи. Після реферату кс. О. Хомолецького зібрані прийняли резолюцію з протестом проти коедукаційних шкіл, які признали шкідливими для виховання молоді.

— **Новий староста в Яворові** ртм. Станислав Косовський обняв 2. ц. м. урядування.

— **Тучі, громи, град.** Над городецьким повітом біля Львова перетягла другого дня Зелених Свят катастрофальна градова буря. Град величини волоського горіха понибивав шиби у домах і знищив засіви в 18 селах. В Угерцях Незабитівських грім поразив 12-літнього Антона Гребія, якого держали 12 годин у землі і відратували. Від громів згоріли дві стодоли. — Велика буря з громами і градом перейшла над надвірнянським і калуським повітом і наробила великої шкоди на полях, городах і садах. У Надвірнянщині град покрив землю верствою на 4 до 6 цм. високо. В Камені ударив грім у хату Йосифа Федорева і спалив усі господарські будинки. На пасовиську в Рінні пов. Калуш грім убив Михайла Шевчука, а двох його товаришів поразив. — Над Рудками і околицею перейшла 1. ц. м. сильна буря з громами й градом. Шкоди в засівах і городах великі.

— **Епільог квітневих завірушень.** Перед окружним карним судом у Львові станули 3. ц. м. С. Фружинський, Ст. Гуц, Д. Бутай, Гр. Форнальчик, З. Васильський і Т. Цалай, що брали участь у склепових грабунках і ставили барикади підчас квітневих подій. Бутая, Форнальчика і Цалого засуджено по рокові вязниці, Фружинського на 7 місяців, а малолітніх Гуца та Васильського на дім поправи. На розправі арештовано свідка Хомія, що вложив суперечні зізнання.

— **Пожежі.** У Храбузні пов. Зборів у стайні Івана Холяви наслідком необережности з вогнем вибухла пожежа, що перекинулася на сусідні будинки. Згоріло 6 мешкальних домів і 22 господарські будинки з живим і мертвим інвентарем. Шкоду обчислюють на 20 тисяч зол. — В Кудиловцях пов. Зборів у стайні Івана Кендзерського вибухла пожежа, що поширилася на сусідні обійстя і знищила 6 мешкальних домів та 15 господарських будинків. Стверджено, що пожежу спричинив сам Кендзерський, щоби дістати асекураційне відшкодування. — У Перемишлі згоріла фабрика машин Польна. Шкоду обчислюють на кількадесять тисяч зол.

— **Львівська хроніка.** При вул. Городецькій ч. 103 отруїлася денатуратом Катерина Заремба, не маючи з чого жити. — В пивниці при вул. Івана Підкови повісився шофер львівських броварів, Йосиф Солтовський зі страху перед судовою відповідальністю за те, що переїхав автом на вулиці дитину. — На Погулянці пробувала отруїтись люміналем 30-літня робітниця Марія Рогозинська з причини нервової недуги.

— **Краєва хроніка.** У млині Айзика Мергуліеса в Буську пов. Комінка Стр. застрайкувало 17 робітників, домагаючись підвищення заробків. — До городського суду в Новому Селі пов. Збараж вломилися злодії й викрали акти 26 судових карних справ та дві судові печатки. — Б. політичний аспірант Ясінський із Золочева переїхав самоходом на смерть у Куровичах пов. Перемишляни 5-літнього Михайла Олійка. — В потязі з Городка до Львова жандарм Казимир Дрозд продавав револьвер топникові Яворові Качмаркові й орудуючи необережно зброєю, спричинив вистріл та впакував йому кулю в чело. Тяжко раненого відставлено до львівського шпиталю. — На залізничому шляху між Гадинківцями і Копичинцями наїхав потяг на Жидівський віз, причому тяжко покалічило Моисеса Гольдштайна а його жінку вбило на місці. Згинув теж один кінь. — На дім Андрія Завируху в Оплітній пов. Жовква напало в ночі кільканадцять озброєних людей і ранивши господаря, пограбили всі цінніші речі. — Злодійський втік до стайні, вистрілом з кріса, ограбників втік до стайні, вистрілом з кріса, ограбників цілє мешкання. Завируху відставлено до шпиталю. — У Стовчанах 22-літній Василь Дідик застрілив з кріса свого старшого брата. Дудик застрілив з кріса свого старшого брата. Дудик шогуба арештовано. — У Валівці пов. Жовква застрілили на весіллі Михайла Бориса. — В Іванцях пов. Снятин повісився на дереві біля свого дому Гавриїло Вакалюк з причини нервового розстрою. — У Волковатичах пов. Броди 23-літній Мих. Дубач пробив на смерть ножем 20-літнього Петра Котельницького. — У Надвірній застрілився 23-літній Еміль Филипович, рез. підхорунжий, що відбував військову службу, з причини нещасливої любови.

— **Грабунковий напад.** На дорозі з Холоєва до Кирань на повіз, яким їхав Тадей Мацейовський, касієр управи дібр гр. Ст. Баденів в Радехові, возячи гроші на виплату фільварковых робітників, напали вполудне невідомі люди. Вони обезвладнили Мацейовського та його візника і забравши поверх 1000 зол. і кишеневий годинник, утекли до ліса. Поліція гладає за грабіжниками.

— **Матуристи в порозумінні з учителями.** В гімназії ім. Собеського в Грудзьондзу перервано матуральні іспити, бо викрилося, що матуристи були в порозумінні з деякими професорами. До Грудзьондза приїхала міністерська комісія з Варшави, щоби перевести доходження. Подібна афера сталася цього року в Любліні.

— **Утік з батьківського дому.** Поліція в Заболотові коло Снятина придержала Христофора Маркевича, гімназійного учня з Ковля, що побоюючись лихої ноти, втік з дому родичів ще 20. травня і хотів дістатись до Румунії. Молодого втікача відставлено назад до Ковля.

— **Любовна трагедія.** На луці при алеї марш. Пілсудського в Любліні 29-літній Зигмунт Козел двома стрілами з револьвера тяжко ранив абсольвентку люблинського університету, Валентину Клявдиківну, а опісля відобрав собі життя. Трагедія мала любовний підклад.

— **Учений жертвою партійних загорільців.** Молодий учений фізик Нескучаєв, доцент фізично-технічного інституту при дніпропетровському університеті, відобрав собі життя. Перед самогубством написав до совітського публіциста Сосновського, що пише в „Ізвестіях", листа, в якому за причину подав розпуку з причини 3-літньої безуспішньої боротьби з невідповідальними комуністами. Ті комуністи, партійні організатори (парторги) були студентами інституту й належали до університетської ради й редакції місцевого часопису. Вони, будучи на пів анальфабетами, мстилися на Нескучаєві за його вимоги. Справою занявся тепер партійний суд.

— **Летуиська катастрофа.** Підчас перельоту над лігурійськими Апенінами на висоті 5.000 м, бомбовий літак дістався в бурю, при чому пільот утратив панування над апаратом. При пробі рятуватися легкоходом із 5 людей załogи три особи втратили життя.

— **Український Народний Музей „Гуцульщина"** ім. о. Йосафата Кобринського при Народнім Домі в Коломиї одержав в часі від 1. січня до 31. березня ц. р. 60 музейних предметів, а саме: гуцульських виробів 2; образів 6; часописів 1; світських книжок 4; грамот 2; історичних памяток 3; викопалин 5; печаток 4; відзнак 1; вишивок 18; світлин 5; фотожліш 1; ручних виробів 1; історичних писем 1; давних писем 2; порцелянових виробів 1; гончарських виробів 1; деревляних виробів 1; відбиток 1. Жертводавцями були: М. Кашчук, др Р. Ставничий, сотник Я. Курилюк, О. Неґірна, дир. банку І. Пашкевич, Гр. Целевич, Народний Дім, Л. Кульчицький, М. Костинюкова, О. Кузьмова, Е. Червінський, Ст. Чопанівський, Н. Березовська, О. Печерський; др І. Турянський Коломия, Гр. Бойчук, др З. Левицький Коршів, О. Волощук Березів Нижний, І. Сулятицький Березів Середний, Д. Сулятицький Березів Вижний, А. Дудчак, А. Лепчук, А. Лазаренко, О. Онишук, А.

Порейко Тулова, І. Симчич Люча, др Б. Чайковський Сокаль, Ф. Когут Косів, о. Н. Гоянюк Залуче, В. Тимінський Печеніжин, о. В. Пилипець Трійця, Я. Ткачук Пядики, П. Шеремета Угринківці, М. Андрійчук Саджавка, М. Бєлман Вербіж. В тім часі звиділо Музей 60 осіб. За жертвовані предмети Управа Музею „Гуцульщина" складає всім жертводавцям щиру подяку

Зі судової салі.

ПРОЦЕС ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ В ЧОРТКОВІ.

У днях від 25. травня до 2. червня ц. р. без перерви вівся в Чорткові великий політичний комуністичний процес проти 26 обвинуваченних, між якими був теж **Евген Липовий** з новіціяту ОО. Василіян у Крехові, **Гриць Дживра, Олекса Дідик, Данило Вівчар** і **Дмитро Орлик,** українські селяни з Грималова. Всіх їх потягав прокуратор Окружного Суду в Чорткові до відповідальности за приналежність до КПЗУ, а крім того Евгена Липового й Олексу Дідика за вивішення комуністичних гасел на публичних будинках в Угрині дня 1. травня 1933 р. та Дмитра Орлика за кольпортажу нелегальної літератури та розкидування комуністичних летючок.

Зокрема акт обвинуваження закидав Евгенові Липовому, що він належав до КПЗУ тільки в часі від листопада 1932 до липня 1933, а відтак сам зірвав з комуністами, бо прийшов до переконання, що діяльність КПЗУ шкідливо для українського народу.

Лава присяглих заперечила всі питання щодо Евгена Липового, Гриня Дживри, Володимира Білаша і Данила Вівчара, зате затвердила питання щодо Дмитра Орлика й Олекси Дідика за розкидування летючок і розліплення комуністичних гасел на публичних будинках в Угрині та затвердила питання у справі приналежности до КПЗУ щодо обв. Володимира Заверухи. На цій підставі трибунал звільнив зовсім **Евгена Липового, Гриня Дживру і Данила Вівчара та Володимира Білаша, а засудив Дмитра Орлика на 2 роки вязниці, Олексу Дідика на 15 місяців вязниці та Володимира Заверуху на 2 роки вязниці,** вже взявши на увагу дароване їм половину кари на підставі амнестії.

Крім того засудив суд на підставі вердикту лави присяглих Ізака Блюма на 4 роки вязниці, Лейбу Шнайдера, Мошка Гефтера, Йосифа Ротенштравха, Естеру Вайсман, Цірлю Вайсман і Гольду Готліб по півтора року вязниці, Натана Ротенштравха на 2 роки вязниці і Мошка Майкефера на півтора року вязниці. Зате зовсім звільнено Рахелю Гассенбавер, Естеру Зільберман, Хаїма Шихтера, м'ра Леопольда Фрухса, Збігнева Галькевича, Едварда Сходніцького, Казимира Кукулу і Леопольда Левицького.

ДИВОГЛЯДИ.

СКРИПКА З СІРНИКІВ

33-літній канадієць Іван Святровський працював рік над скрипкою, яку зробив із сірників та зубних шпичок. Знавці стверділи, що скрипка має чудовий звук. На скрипку треба було вжити 15.000 дрібненьких дерев'яних кусників.

ЗОЛТАН СІМОН

ДЕ БУЛА ЛІЛІ?

Лілі прийшла як звичайно пів до 1-ої вполудне з бюра до дому. Мама зустріла її гнівна.

— Де ти була вчора вночі? Коли ти вернулась, вибила третя.

Лілі притулилась до мами:

— Слухай, мамцю, я скажу тобі правду. Я була з Павлом Зандером у кіні, на останній програмі. Давали „Червону бестію", чудову фільму. Потім пішли ми проходом, пішки, бо почали дуже цікаву дискусію про фільму.

— Боже мій! З Зандером до третьої вночі на вулиці! Якби так тато довідався, то збив би тебе на кваоне яблуко.

— Я скажу татові, що я була на балю письменників з Петром Фальке. Фальке то така мамлига, що тато довіряє мене його опіці зовсім спокійно.

— Але як тато здибає його і випадково заінтересується, як ви бавились, то скандал готовий.

— Алеж я попрошу Петра, щоб він сказав татові, що ми були разом і дуже добре бавились.

— Гарно. Але що Петро подумає собі про тебе, що ти кудись ходиш по ночах...

— Це вже залиши мені, мамцю! Я вже переконаю Петра, що до чверть на третю я грала бріджа у Мімі, а потім уже не було трамваю і мусіла йти пішки.

— Алеж Петро може легко зустрітись з Мімі.

— Щодо Мімі, то не потребуєш журитись; з нею я легко порозуміюсь.

— То ти скажеш Мімі правду?

— Борони Боже! Я скажу їй — —

У цій хвилині хтось подзвонив. Увійшов Павло Зандер. У руці тримав два кінові білети і сказав одним віддихом:

— Лілі! Я маю на нині вечір білети до кіна на „Червону бестію". Це має бути чудова фільма!

Дописи.

РАДЕХІВЩИНА.

Загальні Збори Філії „Просвіти". Дня 23. м. м. відбулися річні Загальні Збори Філії „Просвіти" в Радехові. З звідомлення секретаря Філії п. Михайла Панасюка довідалися присутні, що в складі Філії є 44 читальні, з чого 3 основано в мин. році. Число членів зросло в м. р. до 709 осіб. Видм удержує урядовця п. Василя Кудрика, який люстрував читальні, підготовляє вимат. вистави і вів деякі читальняні хори. Крім цього поодинокі члени Виділу Філії відвідували читальні в районах, віданих їм під опіку. Заходом Виділу уладжено бібліотечний курс, що його вела п. Дорошенко зі Львова і режисерський курс, що його вів п. Евген Мельник, артист українських сцен. Дня 8. грудня мин. року уладжено конкурс читальняних хорів, у якім брало участь 12 хорів. Зв'язок читалень з Філією налагоджений, а незалежно від виїздів на село Виділ Філії уладив три просвітянські вечорниці і видав 6 чисел бюлетеню. Канцелярія Філії полагоджувала всі справи читалень, інтервеніювала в адм. władzi і т. д. Читальні в повіті мають 25 домів, що є їх власністю та 11 домів як спільну власність з іншими установами. В читальних гуртується 3.378 членів, читальняні бібліотеки мають 12.755 томів книжок, у діловому році куплено нових книжок за 1.800 зол. Імпрез різного роду уладжено 279. Виділові признали абсолюторію, головою Філії вибрали повторно адв. д-ра Ярослава Селезінку.

Нарада молоді. Дня 16. травня відбулася заходом місцевих товариств повітова нарада молоді, на яку приїхала молодь обох полів з цілого повіту в числі до 250 осіб. Просвітянський реферат виголосив секретар Год. Виділу „Просвіти" п. М. Дужий, реферат жіночий голова Філії „С. У." п. Селезінкова, господарський доц. д-р Карло Коберський і руханково-спортовий м'р Жовнір з „Вел. Лугу" у Львові. По дискусії ухвалено резолюції, що вважають всю молодь повіту взяти участь у розбудові нашого громадського життя на всіх його ділянках.

Господарська нарада. Дня 17. травня відбулася скликана управою Народнього Банку і Виділом Філії „Сільського Господаря" господарська нарада. Реферат проощадностеву акцію і розбудову рідного промислу виголосили директор Центробанку п. Кузик зі Львова та пп. інж. Герасимович і Герасимяк з Радехова. В нараді взяло участь коло 300 господарів з цілого повіту. По виголошених рефератів, з яких реферат дир. Кузика вирізнявся богатством зібраного дуже цікавого матеріялу й актуальністю поданих під увагу думок і проектів, переведено дискусію, в якій забирало слово кільканацятьох представників сіл Радехівщини. Рішено розвести в повіті акцію за масовою дрібною ощадністю, розбудовою збіжевих шпихлірів і новозаснованою Районовою Молочарнею в Радехові.

Роковини смерти С. Петлюри. Дня 24. травня уладжено заходом усіх місцевих товариств свято в память Гол. Отамана Симона Петлюри. Панахиду в парохіяльній церкві в Радехові відправив місцевий парох о. Михайло Зінкевич, опісля в салі Нар. Дому дуже численно зібране громадянство вислухало з увагою цікавого реферату, що його виголосив проф. Іван Головчук. По рефераті хор під проводом п. Романа Дибайла відспівав жалібні пісні. Академію закінчено національним гимном.

Спорт.

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО С. Т. „УКРАЇНА".

С. Т. „Україна" у Львові святкує в цьому році, як відомо, 25-ліття свого існування як самостійне статутове товариство. З цього приводу появиться на другий тиждень ювилейний альманах Т-ва, в якому буде помістова ціла низка статтей та споминів і кількадесять знимок, що ілюструватимуть працю й розвиток Т-ва за ціле пятьдесятоліття. З нагоди цього рідкого ювилею і першого у нас того роду вимагу відбудуться на площі Св. Юра-Ґрунка в днях 13. і 14. ц. м. змагання за чашу, уфундовану фабрикою „Ельвіт", таких дружин: Субота 13. VI. год. 3.15 попол. **Довбуш (Чернівці) — Пролом (Станиславів);** год. 5. попол. **Поділля (Тернопіль) — Україна (Львів).** Неділя 14. VI. год. 2.30 попол. дефіляда виступаючих С. Т. „Україна"; мінута мовчанки за померших членів, привітні; год. 3.30 попол. **Поділля — Пролом;** год. 5 вечор. **Довбуш — Україна,** год. 18.30 роздача нагород.

З приводу ювилею буде відправлена в неділю 14. VI. о год. 9. рано Служба Божа в катедрі св. Юра.

Нові книжки й журнали.

ЗВІДОМЛЕННЯ з діяльности та заміщення рахунків „Карпатії", Т-ва взаїмних обезпечень на життя у Львові. Стор. 18. ф. 4°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:

6. VI. Лев з Абісинії.

6. VI. Отаман Пісня.

З Брошнева їде театр до Калуша і Станиславова.

Великий Театр:

Пятниця 5. VI. Нечинний з причини ген. проби.

Субота, 6. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Премієра. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Цінн найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Театр „Редута". Виступ Олександра Вентерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Аб. 19 Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія"

Читайте „Діло"!

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Золоте озеро", „Не хочу знати, хто ти".
ГРАЖИНА: „Хрестоносці походи".
КАСІНО: „До побачення, гарна пані!"
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Банкіт".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Приваблівий роман" (Сльоза, Ольга Чехова).
ПАН: „Антайські моря".
СВІТ: „Цигансьвий барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Бездонні" з Патом і Патахоном.
УТІХА: „Капітан Блад".
ХІМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Менсня.

Закордонне радіо.

Пятниця, 5. червня 1936.

Відень (506,8) 13.30 Концерт для дітей, 17.30 Соліст. скр., форт., 18.10 Хор, 19.30 Орх. концерт, **Братислава** (298,8) 17.50 Пісні Кодалія і Бартока, 19.45 Словацькі пісні, **Прага** (470.2) 19.00 Форт. реціталь, 16.10 Військ. орх., 17.05 Нонет Рідкого, 19.20 Нар. пісні, 20.50 „Літня казка" симф. поема Сука, **Париж** (1648) 12.15 Концерт орх., 16.00 Камер. концерт, 20.00 Форт. реціталь, 20.45 „Декамерон" оп. Суппе (фраги.), **Білгород** (437,3) 12.00 Популярні мельодії, 17.00 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 19.20 Еспанська музика на гітару, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.15 Дітячі пісні. 20.10 Концерт присвячений творчості Регера, **Мінхен** (405,4) 17.00 Концерт на форт. і орх. ц-моль Рихманівова, 22.30 „Гори" мистрові образці з муз., **Будапешт** (549,5) 12.05, 17.00 Циг. музика, 13.40 Вок. квартет, 18.40 Сальонна музика, 20.25 „Тангайзер" оп. Вагнера (II. і III. дія). **Мілляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 15.20 Розр. концерт, 17.15 Танк. музика, 20.45 Комедія, концерт солістів, **Рим** (420,8) 13.20, 17.15 Легка й танкова музика, 20.45 „Цнотлива Гава" оп. Абрагама.

Сурота, 6. червня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Співає М. Реверелі, йодлярка, 12.00, 13.10 Концерт, 21.00 Сп. фестиваль, турнір хорів, **Кошиці** (259,1) 17.15 Словацькі нар. пісні, 18.00 Дітячий хор, **Прага** (470.2) 19.15 Концерт, 22.30 Танк. музика. **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 16.00 Легка музика, 20.00 Сп. реціталь, 20.45 „Ерос Вінкер" муз. вод., **Білгород** (437,3) 13.15 Пісеньки, 22.50 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 19.00 Соліст., **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт. 13.11 Поморські нар. танки. 18.00 Нар. пісні й танки, 20.10 Вечір оперетковой музики, **Мінхен** (405,4) 15.15 Дітячі пісні, 18.00 Китиця давніх і нових мельодій, 19.35 „Канапір Срібної Рожі" оп. Р. Штрявса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Соліст, 13.30 Сальонова музика, 17.35 Хор, 18.55 Циг. музика, 21.15 Муз. пародії, Концерт оп. орх., **Мілляно** (368.6) 11.30 Популярна музика, 19.00 Легка музика, 20.45 „Ловці перел" оп. Бізета, **Рим** (420,8) 13.20 Популярна музика, 17.15 Розр. концерт 21.20 Орх. концерт.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Львівське радіо.

Пятниця, 5. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 7.35 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл. 8.10 Для новобранців. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Серг. Прокофієв: Класична симфонія, з гр. пл., 12.15 Для ст. дітей: „Всі до нас" з нар. Для кооператні. 12.40 Карло Шимановський з гр. пл. 12.50 Домашнє господарство. 12.55 Туристичний інформатор. 13.00 Життя товариств. 13.05 Полудневий дневник. 14.30 Легка музика з гр. пл., 15.35 Господарські вістки. 15.45 Гутірка з хорини. 16.00 Концерт легкої музики. 16.45 Відчит: Польська література. 17.00 Серенади. 17.50 Спортовий порадник. 18.00 Львівські академіки на морі. 18.10 Мануель де Фаля, з гр. пл., 18.25 Програмова скринька. 18.35 Програма на завтра. 18.40 Рекламовий концерт. 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами. 19.00 Життя людини в пісні. 19.45 „У країнці Га-Га-Га" муз. авд. 20.30 Двотрегески. 20.45 Вечірній дневник. 20.55 Актуальна гутірка. 21.00 Симфонічний концерт, орх., форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки. 2.15 Легка й танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки радіоденника., метеор., спорт.

Субота, 6 червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 7.35 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Сальонова музика. 12.50 Домашнє господарство. 12.55 Огляд видань. 13.05 Полудневий дневник. 14.30 Концерт бажань. 15.30 Господарські вістки. 15.45 Альбом із Польщі. 16.00 Концерт присв. ІІ. Скарзі. 16.40 Польський доступ до моря колись і сьогодні. 17.00 Трансм. з Відня: „Розспіваний Відень", Концерт у виконанні 5.000 артистів, із уч. Ерни Зак, І. Кепури, орх., капелі, хори. 19.00 Сільва ревю. 19.05 Сп. рецітадь Ев. Стебельського в супр. форт. 19.40 Львівський актуальний фейлетон. 19.25 Програма на завтра. 19.40 Рекламовий концерт. 19.50 Актуальна гутірка. 20.00 Трансм. з міжнар. кінних змагань у Варшаві. 20.15 Авд.: Волинь. 20.45 Вечірній дневник. 20.55 Актуальна гутірка. 21.00 Концерт шведської музики. 21.45 Віденська Зезуля. 22.15, 22.20 Спортові вістки; у перерві в год. 22.50 Останні вістки радіоденника, метеорол., спорт.

Ширіть наш часопис!

БІРЖА.

Варшава 4. 6. (ПАТ

Девізи.

Бельгія 89.95, 90.15, 89.77, Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Данциг 100.20, 99.80, Голяндія 359.30, 360.02, 358.58, Копенгаген 119.80, 119.89, Лондон 26.79, 26.86, 26.72, Нью Йорк чеки 533 і 7/8, 533 і 1/8, 530 і 1/8, Нью Йорк кабл. 532, 533.25, 530.75, Осло 134.88, 134.21, Париж 35.91, 35.85, 34.94, Прага 21.95, 22.02, 21.94, Стокгольм 138.15, 138.48, 137.82, Цюріх 171.80, 172.14, 171.43, Відень 100, 99.69, Медіоляни 42.10, 41.80, Гельсінки 11.83, 11.77, МадрВд 72.70, 72.40, Монтреаль 530.50, 528.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·13 — 89.70. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.93, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фунти англ. 26.86 — 26.70, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70 — 19.30, Корони данські 118.89 — 119.00,

Акції.

Банк Польський 102—101, Цукор 29.50—29.75—29.50, Вугіль 15, Лісьпол 13.50—13.25, 13.35, Моджеїв 625, Старахович 35, Габербуш 43.75.

Папери.

3-прц. інвест. І. ем. 68, серії 7о, 2. ем. 68.75 серії 76, 5 конверсійна 52.75, 5 залізнична 51, 6 прц. дол. прем. 49—50, 7 прц. стаб. 50—49.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 4-го червня ц. р. кооперативні платні за: Львово Львів

1 кг. масла десертного бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 п. яець	2.61—2.65 „

Тенденція на масло і на молоко удержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. VI ц. р. платить свої доставщики за 1 кг живої ваги птиці, льоко подвіря птахозакупна „M. C." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3):

Курки мод. тонсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді тонсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає повні доставщики.

Подяка.

Високоповажаному П. Проф. Д-рові Маріянові Панчишинові за ласкавість безкорисні, лікарські відвідини складають щиру подяку

О. Мащак, О. Пашкевич, І. Равлик, Я. Стецько, О. Феник, Р. Шухевич, В. Янів — політ. вязні.

ОПОВІСТКИ.

ТЕРНОПІЛЬ. Товариський зїзд перших матуристів з 1906 р. колишньої української гімназії в Тернополі відбудеться 2. липня ц. р. у 30-ліття першого матурального іспиту цієї гімназії. Програма зїзду: в год. 7.45 збірка в VIII. кл. в давнім будинку української гімназії при вул. Валовій; в год. 8-ій Сл. Б. в середній церкві на інтенцію присутніх, відтак панахида за померлих товаришів і професорів; по Сл. Б. поворот до VIII. кл., де відчитають каталог, потім кожний з присутніх товаришів подасть хід життя за час тридцяти літ, а також дані про життя померлих товаришів; вкінці веселі спомини з гімназійної лавки; на закінчення спільна фотографія учасників зїзду і спільний обід. Підписаний комітет просить усіх Вп. професорів, що вчили згаданих матуристів у часі від І. до VIII. кл. і всіх товаришів з цих часів, щоб конечно взяли участь в цім зїзді. Зголошення участи в зїзді і 10 зол. на покриття коштів його уладження слати до 25. б. ц. р. на адресу: **о. Степан Вонс**, парох Ігровиці, почта: Ihrowica ad Hluboczek Wielki. За комітет: **о. Степан Вонс, Ярослав Молчко, Володимир Сатурський.** 2210

Т-во Вакаційних Осель подає до відома П. Т. Громадянства, що вулична збірка переведена на ціль Т-ва в дні 10. V. 1936 принесла 566.04 зол. доходу. Рівночасно Виділ Т-ва складає сердечну подяку П. Т. Жертводавцям і всім тим, що помагали в організуванні та брали участь у збірці. 2209

Звичайні Загальні Збори „Товариства Українсько-руських Правників у Львові" відбудуться в понеділок 29. червня 1936 в 18-ій год. в кімнатах Тов. „Бесіда" при вул. Рутовського ч. 22. Порядок: Звіт Головної Ради, звіт і внесок Контрольної Комісії, вибір голови, Головної Ради та Контрольної Комісії, внески та запити. — На випадок, коли не зявиться вимагане статутом число членів відбудуться Загальні Збори того самого дня і з тим самим порядком в годині 19-ій без огляду на число приявних членів. 2217

В жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі, вул. Татарська ч. 6, вступні іспити до кляс І.—IV. нового типу і кл. VII. гум. типу відбудуться коло 20. червня. Про точний речинець іспитів повідомлено інтересованих впору письмено. Подання в справі допущення до іспиту вносити до Дирекції гімназії до 15. червня ц. р. Оплата за науку в класах І—IV. така сама, як у держ. гімназіях. Гімназія має повні права державної школи. При гімназії є зразково уладжений інтернат. 2215 1—3

ЛІТНИЩА

ВІД 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Яснім коло Яремча в домі Осипи Леньової над Прутом біля залізничної стації до винайму сонячні комнати з цілоденним або частинним утриманням. Ближчі інформації у власительки. 2195 3—5

МЕШКАННЯ

ТРИКІМНАТНЕ МЕШКАННЯ — комфорт від 15. червня ц. р. до винайму. Відомість: „Сільський Господар" Ринок 10, год. 8—15, тел. 230-53. 2208 2—3

РІЖНІ

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 1—12

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знамениті, з гарантією дешево продає Ганик, Пілзудського 21. 2130 9—10

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.

Виділ „Української Бурси ім. Митрополита Андрея Шептицького" у Львові оголошує конкурс на прийняття двох наступлячих: а) педагогічного і б) економічного. Петенти вносить прохання до 25. червня ц. р. на адресу о. проф. Ст. Шпитковського, вул. Куркова 14, партер. За виділ: о. проф. Ст. Шпитковський, голова; проф. В. Панейко, секретар. 2212 1—2

МАЛЯРСТВО КІМНАТНЕ І НА ВИВІСКИ ЛЯКЕРНИЦТВО І ТАПЕТУВАННЯ КІМНАТ виконує

Йосиф ҐУРСЬКИЙ

малир декоратор

ЛЬВІВ, УЛ. СЕНАТОРСЬКА 4. тел. 237-40. 2214 1—4

МЕБЛІ вселянні кімнат дешево і солідні можна дістати у Вир.бні Меблїв ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 7-30

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а,

виконує:

найновіші моделї капелюхів, поточкові вироби, рукавички, квіти. 1914 18-7

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 кіпток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" **50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7. 2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 6-7

„КАРПАТІЯ", Т-во взаїмних обезпечень на життя у Львові.

Білянс на день 31. грудня 1935 року.

Актива		Пасива	
I. Каса	14.726.58	I. Основний капітал	220.000.—
II. Кредитові установи	90.514.34	II. Запасний капітал.	18.827.59
III. Вартісні папери з біж. куповани	559.167.04	III. Інші власні фонди Товариства	12.989.94
IV. Нерухомости	131.107.97	IV. Обезпечуваний фонд	603.334.77
V. Позички під застав власних поліс	79.644.32	V. Резерва на неполагоджені платні суми	6.546.—
VI. Агенти	10.808.47	VI. Інші технічні резерви	8.941.26
VII. Різні з титулу залеглих премій	28.373.99	VII. Фонд на амортизацію вартости нерухомости	12.987.45
VIII. Товариства обезпечень	9.333.97	VIII. Товариства обезпечень	25.554.43
IX. Інші довжники	2.672.71	IX. Інші вірителі	4.030.39
X. Бюрові рухомости	1.—	X. Незаплачені податки й оплати.	1.915.77
XI. Інші актива	17.539.75	XI. Інші пасива	10.956.33
		XII. Біляисова надвишка	18.008.21
	944.092.14		944.092.14

Рахунок зисків і втрат за рік 1935.

Зиски		Втрати	
I. Надвишка у звітовому році на рахунку обезпечень на життя	10.173.17	I. Втрата на курсі чужих валют	371.66
II. Чистий дохід з майна Товариства	14.566.88	II. Відписано з вартости нерухомости	2.622.16
III. Зиск з продажі вартісних паперів	5.651.28	III. Різниця курсу на вартісних паперах	14.578.63
IV. Інші зиски необнятї подрібними рахунками	5.189.23	IV. Біляисова надвишка	18.008.21
	35.580.56		35.580.56

Приділ біляисової надвишки 1935 року:

1. На запасний капітал	14.406.57
2. На спеціяльний резервовий капітал	1.800.82
2. На фонд на різницю курсів валют і варт. пап.	1.800.82
	18.008.21

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". Друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 124 (14.373). Львів. субота 6. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Півріччо 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції 229-41. Друкарні 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Страйк в англійських пристанях.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. **На тлі спору за висоту платень вибух страйк матрозів, докових робітників, магазинерів і т. п. Страйк унерухомив 50 кораблів та обняв міста положені над рікою Треш та її допливами, м. ін. Галл, Ноттінгем і ін.**

СТРАЙК В АНТВЕРПЕНІ ПОШИРЮЄТЬСЯ.

АНТВЕРПЕН, 5. 6. ПАТ. Страйк докових і пристанєвих робітників поширюється і обняв також швачок, що шиють міхи. Дійшло до інцидентів, тому гарнізон сконсигнований.

СТРАЙКАРІ ОБВИНУВАЧУЮТЬ ПРОМИСЛОВЦІВ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. У комунікаті, оголошеному вчора вечором союз металевих робітників скидає на синдикат металевих підприємців відповідальність за перервання переговорів. Комунікат заповідає перерву страйку у фабриках, що підпишуть нові умови згідно з домаганнями робітників.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. У письмі до мін'ва праці делегація металевих промисловців ствердила, що робітники не дотримали умовин, які були базою переговорів.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Комуністична „Юманіте" обчислює кількість страйкарів на 200.000, правий „Амі дю Пепль" — на 500.000. Страйк дається взнаки паризнам, що не мають часописів і починають відчувати недостачу харчів.

У БЕЗКОНЕЧНІЙ ЧЕРЗІ.

МАДРИД, 5. 6. ПАТ. У всіх копальнях Астурії вибух загальний страйк.

МАДРИД, 5. 6. ПАТ. Вчора померло в шпиталі кілька осіб з ранених підчас сутички у Єсне.

ЛИШЕ У ГРЕЦІЇ СТРАЙК ЗАЛОМИВСЯ.

АТЕНИ, 5. 6. ПАТ. Спроба страйку в Солуні зовсім не пощастила; страйкарі вже вполудне вернулися до праці. Арештували 2-ох комуністичних послів

Новий французький уряд.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Вчора представився през. Лебренові новий франц. уряд у такому складі: премієр Л. Блюм (соц.); міністри безпеки: К. Шотан (радикал), П. Форе (соц.), М. Віолет (соц.-респ. унія); віцепремієр народньої оборони: Е. Далядіє (рад.); летунство: П. Кот (рад.); военна маринарка: Г. Дюмарк (рад.); заг. корд. справи: І. Дельбо (рад.); справедливість: М. Рюкар (рад.); освіта: І. Зе (рад.); внутр. справи: Р. Салєнгро (соц.); нац. господарка: К. Спінас (соц.); скарб: В. Оріоль (соц.); торговля: Бастід (рад.); рільництво: Ю. Моннє (соц.); публ. роботи: А. Бедус (соц.); суспільна солідарність (колись праця); Ж. Б. Леба (соц.): еметитури: А. Рівіер (соц.); кольонії: М. Муте (соц.); пошта і телеграф: Жардіє (соц.); публ. здоровля: Селіє (соц.).

Крім того в уряді є 7-ох віцеміністрів та 1 високий комісар.

ПАРТІЙНИЙ РОЗПОДІЛ.

Лише 4-ох членів уряду не належить до ніякої партії (з того 3 жінки — віцеміністри); соціялісти мають 12-ох міністрів, 7-ох віцеміністрів та 1-го вис. комісоря, радикали — 8-ох міністрів і 6-ох віцеміністрів, соціялістично-республіканська унія — одного міністра без теки та одного віцеміністра.

ДИМІСІЯ УРЯДУ САРРО.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. През. Лебрен приняв прем. Сарро з його міністрами, подякував їм за співпрацю та просив виконувати обовязки, доки не утвориться новий уряд.

ПРЕЗИДІЯ ФРАНЦУСЬКОЇ ПАЛАТИ ПОСЛІВ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Президент Лебрен приняв посла Еріо, якого вибрали предсідником палати послів.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Палата послів вибрала шістьох заступників предсідника: Альберта Полен і Фердинанда Норен (соціяліст), Дюкальо (комуніст), Іполита Дюко (соц. радикал), Льва Бареті (аліянс лівих республ. і незал. радикалів) та Едварда Суліє (республ. федерація).

Мін. Іден у негуса.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Нині пополудні мін. Іден вложив офіційну візиту негусові.

КЛОПОТИ.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Абісинське посольство у Льондоні запросило місцевий дипльоматичний корпус на приняття на суботу. У дипльоматичних звичаях не водиться, щоб пануючий, який подорожує інкогніто, видавав приняття, тим більше, що збіс. посол навіть не порозумівся з брит. урядом. Це ставить льондонський дипльоматичний корпус у клопітливе положення, — дотепер абіс. посольство дістало мало відповідей на запрошення.

ГРАНДІ У ІДЕНА.

РИМ, 5. 6. ПАТ. Як повідомляють півурядові круги, мін. Іден балакав з амб. Грандіем на тему англо-італійських взаємин на площині нарисованій в інтервю з представником „Дейлі Телеграфу".

„Для спокою туристів"
заборонили в Австрії публичні збори.

ВІДЕНЬ, 5. 6. ПАТ. Уряд заборонив всякого роду публичні збирання, походи і т. п. маніфестацій до 30. вересня ц. р., за винятком імпрез „патріотичного фронту", дальше наукових та релігійних.

Заборону мотивує уряд тим, що годі нарушувати вуличний рух у часі напливу туристів; на ділі ця постанова здається спрямована проти Гаймвери.

МУСОЛІНІ Й СУВІЧ РАДЯТЬ ЗІ ШУШНІГОМ.

РИМ, 5. 6. ПАТ. Віцемін. Сувіч виїхав вчора до Рокка делля Каміната, щоб брати участь у нарадї Мусоліні з Шушнігом.

АРХИКНЯЗЬ ОТТО ВИЇХАВ ДО ІТАЛІЇ?

БРЮССЕЛЬ, 5. 6. ПАТ. Як подає часопис „Ля Дерньєр Ер" архикнязь Отто виїхав до Італії. У замку Габсбургів у Штенокерзель тої вістки не потверджують, ані не заперечують.

ВІДЕНЬ, 5. 6. ПАТ. „Нойгкайтс Вельтблят" заперечує — покликуючись на міродатні джерела — поголоски, немовби канц. Шушніг мав стрінутися з архикнязем Оттоном та немовби австр. уряд наказав своїм дипльоматичним станицям поінформуватися, яке становище заняли б різні держави до реставрації Габсбургів. Стріча Шушніга з Мусоліні матиме лише курт уазійний характер.

Подібного змісту заяву зложив мін. Людвіг на пресовій конференції; годиться з нею опінія італійських пресових кругів.

СЬОГОДНІ ВЕЧІР ВИШИВАНОЇ СУКНІ! Початок год. 20.

Жовта саля Народнього Дому.

ЦІКАВИЙ ПЕРЕГЛЯД ВИШИВАНОГО ВБРАННЯ.

ЦІННІ НАГОРОДИ И ВИРІЖНЕННЯ!

Про українців ані слова...

Варшава, 4. травня 1936.

Давно вже ніякої промови не ждали у Польщі з таким зацікавленням, як програмового експозе премієра Складковського. Бо й мало який уряд зробив своєю появою таку неподіваїку та мав таке загадкове обличчя, як уряд п. Складковського. Зїзд легіоністів чи радше виголошені на ньому промови ген. Ридза Сьмїглого кинули на цю загадку смужку світла, але далеко не розвіяли знаків запиту, що нависли над палатою президії ради міністрів. На доказ можуть послужити три голоси, що розлягались того самого нинішнього дня, на ту саму тему.

Ендецький „Ґонєц Варшавскі" (тої ендецької групи, що рада би примиритись з санацією, але не по зразку пп. Шталя і Грабінка) стурбовано питає: „...Який матеріял зібрав премієр досі підчас своєї патрулї? Які висновки виводить із того матеріялу? Що буде дораджувати вирішним чинникам у державі? Крім того промова премієра приходить в особливому моменті. Всі в Польщі розуміють, що мусимо зробити велике організаційне й господарське зусилля, щоби добробит армію, зміцнити воєнний і промисловий потенціял та затрудитни численні маси безробітних, знетерпеливлених бідою і через цьковання чинниками, що чигають на польську самостійність. На все те треба грошей, великих грошей. Та передовсім зіграння гровадянства з урядом і законодатними установами та адміністраційним апаратом". І залишаючись в тій скромний спосіб до уряду та перестерігаючи його перед „вічною затятиною", ендеки з „Ґонєца" трівожно запитували: „З якими планами у тих великих справах прийде уряд премієра Славой-Складковського? Що почуємо з уст премієра?"

На це питання намагався вчора відповісти санаційний „Курієр Поранни", що має опінію „ближеного до військових кол", однак відгадував лише формальну сторінку експозе: „...Перед соймом та на його трибуні перед краєм стане муж діла і при тому воєк. Людина швидка на рішення і безпосередня у роботі, — зате скупа на слова та на своїй стійці дбайливо вимиваюча державного діяча літератури й обіцянок... Шеф уряду безумовно у цілком прозорій і рішучій формі зясує своє становище супроти найпильніших актуальних політичних і господарських проблем... Декларація премієра напевне внесе до нашого життя моменти, що виясновалиб його ще досить замотаний образ..."

Як бачимо: без обережників „Курієр Поранни" говорив про „замотаний образ" польського життя, виразно сугерував премієрові потребу той образ прояснити, але про зміри уряду сам нічого не знав.

Ще цікавіше становище теж санаційного і теж дуже ближеного до уряду краківського „ІКЦ", що грав радше ролю голосника уряду, а не його суфлера (тільки у національних справах „ІКЦ" „самостійно" і непохитно — цькує уряд). Так ось „ІКЦ" у статті з приводу нової вимоги уряду, щоб сойм дав урядові дальші повновласти, гостро сьогодні критикував ролю і обличчя теперішнього сойму: „...Сойм це політична організація і має сенс та свою ролю тільки як організація політична... Чи теперішній сойм є політичною організацією? Чи це тільки зборище, в якому кожний із двохсот кількох послів є відповідником давньої партії і в якому кожний з послів ходить

самосас та робить, що хоче... І „ІКЦ" бідкає, що цей сойм не має потрібного авторітету, що „регіональні" посли здебільша мають незнайомі своїм „виборцям", що сойм не може бути тільки „машиною до підписування бляшетів". — — та отверто закликує переорганізувати законодатні палати, що — як знаємо — можливе тільки при зміні виборчої ординації, зміні соймового регуляміну, розв'язанні сойму і нових виборах...

Чи свідоме нового премієра виправдало надії всіх тих, що хотіліб бачити у новому уряді реформатора всього внутрішнього державного життя?! Маємо щодо цього поважні сумніви.

При густо заповненій галереї та вщерть виповнених міністеріяльних лавках і пресовій ложі, премієр Складковський виголосив рівно 20-хвилинну заяву — не — заяву, яка заскочила своєю типовістю у цій салі формою навіть тих, що прийшли до військового стилю його „мельдунків". Оригінальности безперечно не можна цій промові відмовити. Не можна теж заперечувати, що вона багато річей вияснила, що бодай пекльова край рівним сплетінням і легендам. Але, щоб люди довідались, що уряд конкретно буде діяти, на кому політично спиратись, чи та які глибші реформи задумує проводити, яке політичне обличчя нового уряду в позитивному розумінні — — це надалі таємниця.

Безумовно оригінальний був осуд трафаретних заяв усіх премієрів, які появляються на трибуні з копицею папєрів, що вони називають на слухачів. Ґен. Складковський явився з одною карткою, на якій мав тільки точки диспозиції. І з тої карточки заделярував найвиразніше, що: не буде кооперувати з тими, що роблять „пакт неагресії" з комуністами (ППС), ані з тими, що свою енергію і свою програму виявляють у жидівських погромах (ендеція). Зокрема гостро заповів, що „не вернуться" до Польщі берестейські втікачі. Таким робом новий премієр рішуче заперечив поголоскам, що їх так дбайливо кольпортували ендецькі прихильники, про реально-політичну вартість „фронту Морж" (нарада у Віллі Падеревського між ім власником та Вітосом і ген. Сікорським). Слушно премієр приписав зріст комунізму безробіттю і нужді. Слушно ствердив, що масові арештування завжди б'ють найприкріше що тих, що не можуть боронитись, і що вони не розв'язують проблеми комунізму. Слушно заявив, що сильний уряд не повинен лякатися свободи друкованого слова і кількадесять журналістів в приємністю почуло заповідь цензурного лібералізму. Не можна теж оспорювати того, що премієр сказав про світ праці. Але й на цьому вичерпується зміст заяви ген. Складковського. Підкреслювання зверхницького авторитету генерального інспектора армії (премієр робив це маніфестаційно і цей момент висувався на перший плян) входить вже в звичай. Надзвичайно чемні звороти в сторону сойму були може доказом куртуазії, а може свідомої тенденції уряду підносити авторитет сойму (з *цим сеймом* це вже не вдасться). Остаточно осталася вимога — вірити урядові на кредит. Про українців не було у промові нового премієра буквально ані слова: українська проблема, як важна *й нерозв'язана* проблема державного життя Польщі, видно не існує.

ік.

У другі сумні роковини смерти
незабутнього мого мужа бл. п.
РОМАНА СОСНОВСЬКОГО,
апеляційного радника,
відбудеться 7. червня в год. 12.
в Церкві Успення Пр. Діви Марії (Волоський)
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,
на яке запрошує
Жінка.

IV-ий зїзд представників Українських Обласних Музеїв у Сяноці.

Згідно з рішенням III-го зїзду представників Українських Обласних Музеїв у Львові 8. червня 1935. р. відбувся IV-ий зїзд у Сяноці, в домівці муз. Т-ва „Лемківщина" 31. травня та 1-го червня 1936. р.

На цьогорічний зїзд приїхали відпоручники 8 обласних музеїв, один музей прислав звідомлення, звідомлень не прислали з музейної Т-ва. У зїзді взяв теж участь кустос Богословського Музею у Львові д-р М. Драган.

Представників музеїв привитав у салях „Лемківщини" голова цього Т-ва Лев Ґец, відда-

ючи провід нарадами зїзду голові КУОМ — д-рові Вол. Кобильникові, а цей відкрив IV. Зїзд. Секретарював м-р Лев Буцьтович. Наради почалися звітами з місць, а саме:

Музей Бойківщина у Самборі (звіт складав д-р Кобильник) має 39 членів. Праця у звітовому році мала на меті консервувати та опрацювати зібраний матеріял, придбати нові експонати та дослідкувати терен і побут мешканців. Упорядкували збірки музею так, що тепер став він обласним, етнографічно-історичним музеєм. Із природничих збірок утворено філію музею Бойківщини — „Природничий Музей" з кустосом д-ром Мих. Скориком. Збірку писанок упорядковано і законсервовано; є це найбагатша збірка писанок у Польщі. Упорядковано й побільшено збірку вишивок на 551 вишивок. Назагал прибуло багато предметів з інших відділів, а саме: 2665, каталогових чисел 462. Різних поїздок за експонатами було 41. Уладжено виставу бойківської вишивки та вишивок, а оглянуло її понад 1.000 осіб. Музей уладив низку публичних відчитів. Відвідало музей 1345 осіб. Музей видав 7 бюлетинів. Про музей було 67 згадок і статтей у пресі. Каса виказує у приходах та розходах позицію 2473 зол. 51 сот. Відпоручники музею брали участь у різних виставах, зїздах і т. п.

Яворівський музей „Яворівщина" (звіт складав голова музею д-р М. Фільц) оснований у січні 1931. року. Всіх членів має музей 25. Домівка музею складається з просторої салі в будинку Рідної Школи. Музей має 4 відділи, відділ пам'яток церковного малярства та старого українського мистецтва, етнографічний, деревляних виробів домашнього промислу яворівського повіту, відділ нумізматики та пам'яток із визвольної боротьби. Дотепер зібрав музей 2718 експонатів, — 957 чисел. Від останніх заг. зборів (1. XII. 1934) прибуло 458 експонатів, — 125 каталогових чисел. Для поширення музейництва уладжено 4 відчити та зорганізовано прогульки для молоді середніх і народніх шкіл, та учасників різних курсів. Дня 28. VI. 1936. уладжує музей спільно з Філією Союзу Українок виставу вишивок. Відділ Т-ва брав живу участь у всіх зїздах представників українських музеїв.

Стрийський музей „Верховина" (звіт складав М. Бартків) оснований у квітні 1932. р. Досі скаталогованих 2076 експонатів, які містяться у двох кімнатах. Найбагатший відділ — етнографічний із 1091 предметами, в тому 547 вишивок. У музею находиться багато матеріялів з визволь-

---

о. О. ПРИСТАП. 35

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Зближалася зима. Табор Качачих Клювів готовився виїхати на південь до Фльориди на новий сезон. В тім часі виступила на ногі д-ра Бергоніє червона пляма. Він занедужав. Американські лікарі докладали всіх зусиль, щоб врятувати його, однак безуспішно. Досіль бодрий д-р Бергоніє шепотом віщував свій кінець: „Я пропав!..." Помер серед підозрілих ознак. А муринський начальник М'Булонгве примусив своїх підданих, щоб кожний з них подивився на покійника й дітнувся його мертвого тіла. В цей спосіб хотів показати Качачим Клювам свою чародійську силу і викликати в них страх та подив перед їх всевладним начальником. Бо саме він на смерть зачарував д-ра Бергонія, потайки вколовши його в ногу затрóєною тернúною.

18. ІРЛЯНДЦІ Й ІТАЛІЙЦІ.

Своєю долею подібні до галицьких українців ірляндці, („айріші", як їх звуть в Америці) заслуговують на окрему згадку. Англійці опікувались ними цілих сім століть так само, як нами наші сусіди. Завдяки цій англійській опіці, ірляндці зовсім зубожіли. Зійшли на пастухів, халупників і дворських слуг. Англійська шляхта, лендлорди, загарбала землю і земні багацтва від ірляндців та розжилася тут іще краще, ніж у себе вдома. А споконвічні господарі постійно зеленого й колись веселого та щасливого острову йшли працювати на лендлордські лани, щоб животіти з нужденного заробітку.

Підбитий англійцями ірляндський нарід втратив все, що мав. Завойовники видерли йому зі серця навіть рідну мову, накинули свою англійську і хотіли йому також защепити англіканську релігію.

Виснажені нуждою і неволею, ірляндці почали рятувати своє існування втечею до свобідної Америки. В самій Ірляндії було їх несповна чотири мільони. Хоч щороку прибувало дуже багато дітей, бо ірляндський нарід плідний, однак майже стільки їх і вмирало. Нужденна віджива, постійні епідемії, брак лікарської помочі й жахливі гігієнічні умовини ніяк не сприяли природному приростові народу: смертність дорівнювала народинам. Зате в Америці число ірляндців досить хутко зростало. Тепер є їх тут поверх 12 мільонів.

Видістявшись зі злиднів і ярма, ірляндці взялись широ до праці над собою. Запопадливо використовували сприятливі американські умовини. Передовсім побудували собі костели, а при них школи. Засновували освітні товариства й наукові, господарські та фінансові установи. Працювали й дорóблялись великих маєтків. При тім завжди тісно держались купи, помагали своїм землякам у старій вітчині. Підчас світової війни, коли то в Ірляндії було вибухло повстання, американські ірляндці підтримували його грішми, зброєю і амуніцією. А також старалися дістати від американського уряду моральну поміч для визвольних змагань своїх братів.

Ірляндці належать до найсильнішої, найбагатшої і найвпливовішої еміграції в Америці. Особливо велику ролю грають вони тут у Католицькій Церкві, де в 15 архидієцезіях на 90 єпископів більша половина є ірляндського походження. Зрештою ірляндці всюди дуже сильно заступлені. Мають багато своєї інтелігенції: лікарів, інжинірів, педагогів, правників, журналістів, письменників і високо кваліфікованих робітників, майстрів — „босів", а також власних представників по муніципальних (міських) і державних урядах, закінчуючи конгресменами (послами) і сенаторами у вашингтонському Білому Домі.

Характеристичною рисою ірляндського народу є його сильне прив'язання до своєї католицької віри, обряду, церкви й римського папи. Тільки незначна жменька американських ірляндців належить до секти баптистів. Але їх так мало, що вони не мають найменшого впливу на свій нарід. Всі інші ірляндці, це надзвичайно побожні католики. В них не лише жіноцтво, як-то звичайно буває в інших народів, але й мужчини пильно ходять до своєї церкви на всі богослужения. Без огляду на соціяльне становище: робітник чи фабрикант, дрібний крамар чи банкір, фармер чи його слуга, та без огляду на вік, кожний щонеділі та свята спішить на Службу Божу з молитовником під пахою.

Ірляндці з посвятою дбають про свої костели. Охоче складають на утримання священика, органістого, парохіяльної школи і сестер-черниць, що вчать їх дітвору та під своїм доглядом мають костел, його вівтарі, костельне білля, чистоту і порядок у ним.

Велика віра царює в серці ірляндського народу. Без неї він давно загинув би і не мав би таких своїх національних героїв, як Свінней, бурмістр Дюбліна, що приніс у жертву вітчині своє молоде життя, замовіри не виволилась би Ірляндія і не булаб сьогодні самостійною державою.

*

Визначним іміграційним елементом показались італійці, що також чимало причинились до підвисення американської матеріяльної культури й добробуту. Вони працюють здебільша при будові й направі звичайних та залізничих шляхів, мостів, тунелів і каналів. Це їх спеціяльність. До своїх робітничих гуртів італійці не приймають чужинця. Іноді траплялось, що українець не міг знайти роботи у фабриці або в копальні, де наші люди працювали найчастіше, отже йшов між італійців до роботи при будові дороги. Але не вдержався там довго. Бо вони різними способами старалися позбутися чужого вітальвця. Серед італійців панувала зразкова національна солідарність. Нам до неї ще дуже далеко.

вої боротьби. Крім того має ще музей наукову бібліотеку в 984 томами. Теперішня праця в музеї йде у напрямі впорядкування зібраного матеріялу. Музейний інвентар складається із 5 шаф, 5 полиць, 2 габльоток та 4 столів.

Перемиський музей „Стригогір" (звіт складав д-р Шпитковський) має 70 членів із річною вкл. по 2 зол. У другій пол. травня ц. р. перенесено музей до нової 3-кімнатної домівки. Поділений він на 3 відділи: історичний, етнографічний (900 писанок збірки п. О. Кульчицької) збірка образів та ікон, яких є майже 70. Відділ нумізматики спеціяльно добре опрацьований. Муз. інвентар складається з 4 шаф, 4 габльоток, 2 шпелярів, 1 стояка та 2 столів.

Синіцький музей „Лемківщина" (звіт складав голова музею Лев Гец), оснований у 1931. р. Членів має 22, міститься у 2 салях. У звітовому році (від 5. V. 1935. до 5. V. 1936) прибуло 1261 експонатів, себто разом 6521 експонатів. Матеріял здебільша впорядкований, має дуже цінну збірку 138 старинних ікон, документів УНР 232, архів документів 2176 чисел. Досліджено у звітовому році 10 сіл, разом досі 77 сіл, згадок і публікацій про музей було в нашій пресі 15. Почали друк праці Ф. Коковського п. н. „Культурний рух на Лемківщині". Музей відвідало 230 осіб.

Коломийський музей „Гуцульщина" (звіт склав радн. Кобринський) оснований у 1927 р. Складається з 4 відділів: історичне у 2 кімнатах, (около 50 українських печаток); церковне мистецтво 1 кімната; Гуцульщина — 1 кімната (дуже цінні збірки); етнографічний відділ — 1 кімната. Приміщення дістав музей безкоштовно від місцевого Народнього Дому. За перші 4 роки призбирано 2430 експ., тепер , всіх експонатів 4.500. Започатковано збірку портретів та світлин осіб, що за нашої влади займали видатні становища. В останнім часі дістав музей два чумацькі вози з Березова Вижнього.

Равський музей (звіт скл. М-р Ярослав Савчак) оснований в грудні 1934. р. як „Наукова Секція" Філії Т-ва „Просвіта" у Равій Руській. Міститься у дуже просторій салі Українбанку. Членів має секція 19. Відділ етнографічний гарний: має строй, вишивки з 10 сіл, 180 писанок, йорданські хрестики, різьблені старі скрині й ін. теж збірка геольог.-археольог. та експонати з визвольної боротьби. Музей відчинений щодня. Досі відвідало музей 580 осіб.

Бережанський музей (звіт складав д-р Коковський) оснований 10. листопада 1935. р. під назвою „Український Народній Музей ім. Андрія Чайковського при Кружку Рідної Школи". Члени відбули 8-поїздок на село та зібрали понад 200 усяких експонатів, з етнографії, стрілецьких памяток, церковного мистецтва, з археольогії та нумізматики. Займає поки що одну салю в Кружку Р. Ш., одначе від 1. липня ц. р. має надію дістати більше приміщення.

Тернопільський музей (звіт відчитано під оправдану неприсутність відпоручника музею) — оснований у 1932. р. під назвою „Подільська музейна Збірка при Кружку Р. Ш.", міститься в 1 кімнаті, має 10 відділів — 2340 експонатів. Праця йде на доповнення етнографічного матеріялу комплетами старої ноші, зразками місцевих вишивок тощо. У плянах є теж виведення на виставі філії „Просвіти" з нагоди її 60-тиліття — старого подільського весільного обряду.

Звітів із діяльности не прислали музеї в Рогатині, Сокалі та Теребовлі.

Після цього йшла дискусія.

Радн. Кобринський радить збирати портрети тих людей, що за нашої влади займали видатне становище і вести при кожному музею докладно хроніку подій. Ставить внесок висловити подяку д-рові Безкові і д-рові Коковському з Бережан та д-рові Чайківському зі Сокаля за працю для розвитку новоосновання обласних музеїв і признання музеєві „Бойківщина" за дотеперішній умілий провід з тим, щоб „Бойківщина" надалі була Головою КУОМ. Збори приймають внесок оплесками і д-р Кобільник годиться ще один рік вести провід.

На внесок д-ра Кобільника рішено вислати привіт від зїзду великому меценатові мистецтва та музейництва Митр. Шептицькому, зокрема дир. „Нац. Музею" у Львові, д-рові Свенціцькому. Рішено теж висловити велику подяку українській пресі за прихильне відношення до нашого музейництва.

Д-р Драган радить не збирати цілих річників часописів, тільки вирізки, що торкаються даної области.

У дискусії погоджуються з думкою, що не можна видавати окремого музейного журналу, бо він не виплатився би, а треба помішувати відповідні статті в інших журналах і пресі, зазначуючи при авторі теж назву музею. Можна теж пересилати до журналів відповідні знимки і

100.000 — зол.

на ч. 112077

100.000 — зол.

на ч. 186117

2.500 зол. на ч. 19987
2.500 зол. на ч. 81702
2.500 зол. на ч. 112063
2.500 зол. на ч. 178524
2.500 зол. на ч. 186074
2.500 зол. на ч. 96506
2.500 зол. на ч. 128543
2.500 зол. на ч. 186170

8 виграних по 1.000 зол. на чч.:

56434
68547
68553
79994
128566
139615
177664
186127

а також багато виграних нижче 1.000 зол. впало в 35-ій Лотерії на льоси куплені в відомій зі щастя колектурі

„РУНО" Равіч і Ска

ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 4.

Спішіть купити наші щасливі льоси І-ої кляси, бо льос з Руна — то запорука багатства і добробуту.

звернутись до Українського Фотогр. Т-ва за допомогою.

Ч-ий Зїзд представників УСМ рішено скликати у Перемишлі в музею „Стригогор".

На закінчення зїзду д-р Коковський виголосив реферат „Над джерелами Ослави". Гостей на відчиті було понад 70 осіб.

Перший день наряд закінчився спільною вечерою і в ній крім представників музеїв взяли участь також відпоручники Виділу Музею „Лемківщина" та представники свяніцького громадянства. На другий день відбули учасники зїзду та дехто з свяніцького громадянства прогульку до руїн старинного замчища Мимоня біля Боська.

М-р Лев Букатович.

Свята в честь Симона Петлюри.

Академія в честь Петлюри в Букарешті.

Українська колонія в Букарешті відсвяткувала академією 10-і роковини трагічної смерти Гол. Отамана С. Петлюри. Дня 31. травня передполуднем зійшлися до салі „Лідертафель" не тільки члени нашої букарештенської громади та представники румунських установ, але і члени німецької, болгарської, турецької та інших колоній. Академію відкрив д-р В. Трепке й короткою промовою представив значіння цього свята. Проф. М. Бойченко виконав на фортепіяні „Жалібний марш" Шопена та захопив публіку мистецьким виконанням творів Ф. Ліста: „Задумливий", „Похорони" та „Возносемося серцями". До піднесення святочного настрою причинилася теж відома оперова співачка п-і І. Синенька-Іваницька. Її чарівний сопран подобався дуже в пісні Людкевича: „Подайте вісточку", Стеценка „Вечірня пісня" та Нижанківського „Жита". П-а Данилюк деклямувала чутливий вірш С. Кость-Костенка: „На мотиву вождя". Дм. Геродот виголосив дуже цікавий реферат „Про життя і чин Симона Петлюри", в якім підкреслив героїські прикмети вождя української нації. Промовець окрасив свій реферат досі маловідомими картинами із життя Гол. Отамана і закінчив реферат власним віршем. Окрім цього реферату в українській мові був ще один дуже цікавий реферат у румунській мові д-ра Ом. Поповича під наголовком „Петлюра — націоналіст", що ним референт підбив усю публіку.

н.

Перегляд молодих сил нації.

З нагоди Свята Молоді Р. Ш., що відбудеться 7. червня ц. р. на площі Сокола-Батька.

Серед сірих буднів сучасного лихоліття, яке переживає український нарід, щорічні свята молоді шкіл і виховних установ Рідної Школи становлять той радісний момент, який підбадьорює українські народні маси і вливає надію на краще майбутнє. В цьому році це традиційне Свято відбудеться зі спеціяльною програмою.

Крім дефіляди всіх вправляючих і масових вправ, що завсіди роблять піднесле враження, звернула Рідна Школа увагу на побутову сторінку та на історичну традицію. „Обжинки" будуть певно атракційною точкою не тільки для львовян, але й для гостей з провінції. Також масові хори історичних пісень укладу Б. Кудрика в супроводі трубної орхестри — це у нас на такому Святі новина, яку публика певно привітає з вдоволенням. Добре придумані й виведені забави і гри наших найменших з Української Захоронки і І. та ІІ. клас народньої школи Р. Ш. й цього року веселитимуть око і радувати серце кожного, що прибуде на це Свято.

Всі точки багатої програми дадуть образ гідної дбайливої праці, яку вкладає рідношкільне вчительство також на піднесення модерної фізичної культури. Тому ми певні, що в неділю всі українці, українки та українська молодь найдуться на площі Сокола-Батька і того не пожалують.

Протиурядові демонстрації в Чернівцях.

ЧЕРНІВЦІ, 5. 6. ПАТ. У Чернівцях відбулися великі маніфестації національно-селянської партії при участи багатьох тисяч селян, що прибули із сусідніх повітів. Маніфестації були спрямовані проти теперішнього либерального уряду. Взяли в них участь також представники національних меншин, української, німецької та жидівської. В часі демонстрацій вибухли дві петарди, що не зробили ніякої шкоди. Винуватців поліція ледви вирвала з рук юрби, що тільки їх побила.

Міські Театри у Львові.
Нині в суботу 6. червня премієра!
Гостинні виступи знаменитої артистки Софії Чаплінської в комедії Флєрса і Каявета.

Гарна історія.

Милий сентимент і повна фіра сміху.

Вписи до міської школи ім. Шашкевича.

До Громадян м. Львова і його передмість!

На днях почалися вписи до всіх клас у 7-кл. державній українській школі ім. М. Шашкевича у Львові при вул. Замкненій ч. 6. Обовязком Громадян Львова та його передмість підтримати цю українську школу, одиноку українську державну школу в цілому Львові, яка виховує нашу молодь уже від 55 літ на добрих українських громадян. Рік-річно виходить з цієї школи коло 120 молодих людей, що переходять до гімназій. Стільки саме по скінченні 7. класи переходить до фахових шкіл. Повстає через те щорічно коло двістапядесять вільних місць, які наші діти мусять заповнити, щоб удержати стан 7-кл. школи.

Обовязком громадян підтримати з усіх сил оцю державну українську школу та ставитись до неї з повним довірям. Не сміємо посилати своїх дітей до чужих шкіл зі стратою для рідної і тимсамим підкопувати стан власної державної рідної школи.

Сама школа, як відомо, має найгарніший будинок зпоміж усіх львівських вселюдних шкіл. Збудована у підніжжя Святоюрської Гори, в дуже здоровім і гарнім місці, школа завдяки здоровому й чистому воздухові забезпечує прекрасне здоровля дітей так, що серед дітей школи не занотовано від кількох літ ніяких недуг.

Звертаємо ще увагу й на те, що Міський Комітет позашкільної опіки опікується школою, удержує в ній постійну кухню для бідних дітей, розділює між них безплатно обіди, а час до часу дає бідним також одежу, обув то що.

Крім цього згаданий Комітет удержує з власних фондів учительку, яка між 15.—17. год. опікується найбіднішими дітьми і помагає їм у підготові лекцій. До того Батьківський Кружок через свою секцію дожившування розділяє найбіднішим безплатні снідання та по змозі своїх фондів дає дітям підмоги на купно книжок, шкільного приладдя та одежі.

Все те повинні мати родичі на увазі і при виборі шкільного заведення для своїх дітей віддати їх без вагання та з повним довірям під опіку учительства школи ім. Маркіяна Шашкевича у Львові.

Батьківський Кружок при 7. кл. школі ім. М. Шашкевича у Львові.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
Тел. 252-54.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 пм.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

КРАКІВ.

Заходом філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Кракові відбувся в перший день Зелених Свят (31. V.) традиційний процесійний похід на спільні могили Полеглих — на Раковицькому цвинтарі. Участь у зорганізованому поході взяло українське громадянство, представники Українського Комітету та студентство. Дорогою співав хорно мужк. хор під пров. п. Романа Солтикевича. Несено вінці від громадянських організацій та від студентства. Ня могилах відправив панахиду о. д-р П. Хрущ.

Вечором відбулася в салі Т-ва „Просвіта" академія. Програму виповнили: вступне слово, деклямація і хорові точки. Закінчено академію відспіванням національного гимну. *Т. Ст.*

ОТИНІЯ.

Як щороку, так і цього року в першому дні Зелених Свят відбувся в Отинії величавий похід на цвинтар. Уже сполудня почали прибувати до міста численно люди з сіл із процесіями й вінками, а в год. 3. попол. вирушив величавий похід на цвинтар під проводом о. Іллі Любія й о. Маркевича. На переді йшли процесії, за ними несено 54 вінки, відтак ішли священники, хор та коло 4.000 людей. Похід зупинився на цвинтарі перед могилою Невідомого Воїна, де відправлено панахиду за Полеглих. По панахиді хор відспівав низку стрілецьких пісень, по скінченні яких учасники розходилися в поважному настрою.

Дементі китайського уряду.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Китайська амбасада заперечує — на приказ нанкінського уряду — поголоски, немовби південно-західні провінції оголосили незалежність та підготовлювалися до війни з центральним урядом.

КАНТОН, 5. 6. ПАТ. 60-ох військових вождів з провінції Квантунг і Квангсі віддалося до розпоряджения кантонського уряду, домагаючись, щоб він негайно спрямував війська на північ, проти наїзника.

НАНКІН, 5. 6. ПАТ. Представник нанкінського уряду заперечив чутки про концентрацію нанкінських військ на південному кордоні провінцій Гуман і Кіянгсі. Урядові війська в тих околицях лише переслідують комуністів.

Великий процес ОУН у Львові.

ДЕСЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У пятницю, десятого дня, розправа почалася з одногодинним опізненням. Перший зізнавав Р. Сеньків, другий та останній Ст. Бандера. На салі було більше публики, журналісти заповнили щільно теж дві лавки і з нетерпеливістю дожидали зізнань підс. Ст. Бандери. У своїх сподіваннях не розчарувалися, бо Бандера склав дійсно сенсаційні зізнання. Між публикою був теж інкогніто (вже другий раз у цьому процесі) консул зі Львова.

На початку розправи підс. І. Ярош заявив, що хоче доповнити свої зізнання. Подав, що вніс прохання перед закінченням слідства, щоб судля переслухав свідків на ствердження його „алібі". Председник заявив, що якщо оборонець внесе новий внесок, трибунал його розгляне. Коли підсудний став жалуватися на слідчого суддю Валігурського за те, що він вів тенденційно слідство, председник звернув йому увагу, щоб числився зі словами, а прокуратор заявив, що у звязку з цими закидами проти підсудного ведуть нове слідство.

ЗІЗНАННЯ Р. СЕНЬКОВА.

З черги председник повідомив Р. Сенькова, хто з підсудних зізнавав уже про нього і за що його обвинувачують. Р. Сеньків зізнавав дуже нечисно, до того тихим голосом, так що тяжко було схопити його зізнання. Признав, що в 1933 р. пізнав Р. Мигаля, з яким ходив до читальні при вул. Супінського. Мигаль був режисером та провідником у читальні. Коли того Мигаль як студент прав імпонував підсудному теж своєю освітою (підсудний скінчив середню технічну школу) і взагалі мав вплив на нього. Мигаль не говорив нічого підсудному про ОУН. Підсудний не знає, чи його брат належав до ОУН. Опісля оповів, як привів Бачинського на вул. Кадетську. Підсудний не пригадує собі, хто його просив, щоб привів Бачинського. Вкінці по довгих випитуваннях председника заявив, що це Мигаль посилав його по Бачинського, а не Зарицька. Тому председник відчитав дотичний уступ зі слідчих зізнань підс. Сенькова, який обтяжив тоді Зарицьку. Підсудний вияснив, що у слідстві був поденервований і притакував усе, що йому говорили і тому обтяжив Зарицьку. Не знав нічого, що на Бачинського плянують замах, коли ішов з ним і Зарицькою на вул. Кадетську. Додав, що Бачинського взагалі не знав і щойно пізніше пізнав його. Підсудний довідався від якогось товариша, що Бачинського поранили раз, але над цим не застановлявся, бо такі випадки трапляються. Оповів, що малюванням образів заробляв доволі багато на прожиток і не потребував від нікого допомоги. Признав, що носив від Мигаля до Бачинського картку; її змісту не пригадує собі. Опісля підсудний стрінувся з Бачинським у пасажі Миколяша, виручуючи Мигаля, який не мав часу і тому спізнився на стрічу з Бачинським. За 10 хвилин прийшов Мигаль. Про що Мигаль говорив з Бачинським підсудний не чув, бо обоє вони пішли кілька кроків швидше. Всі тои зайшли до ресторану, де Мигаль казав дати їсти і пити. Підсудний не пригадує собі, кілько випив. Знає, що був пяний. Коли обоє з Мигалем вийшли з ресторану на подвіря (Бачинський залишився ще в ресторані), Мигаль попросив підсудного, щоб допоміг йому убити Бачинського. Підсудний не відмовився, хоч був заскочений цією пропозицією і дістав від Мигаля револьвер, який — здається — був набитий. Одержавши револьвер, підсудний вернувся з Мигалем до ресторану, де ще всі три пили. Чи Бачинський пригадав підсудному його слідчі зізнання, що Мигаль дуже рішуче настоював, щоб підсудний допоміг йому в убивстві, Підсудний признав цей факт. Додав, що коли Мигаль виганяв револьвер, підсудний міркував, що він його вбє, якщо відмовить йому допомоги. Підсудний зізнав, що із ресторану пішли вул. Кадетською вгору. Підсудний пішов наперед і сів на лавці, коло нього в середині сів пізніше Бачинський, а з лівого боку Мигаль. До Бачинського перший стріляє Мигаль. Коли Бачинський лежав уже на землі, тоді підсудний відав відруково теж два стріли наосліп і не бачив, де Бачинський лежав.

Опісля підсудний утікав у напрямі, який показав йому Мигаль. На вул. Пелчинській набігли на Косівну. Тоді хтось відобрав від підсудного револьвер: або Мигаль або Косівна. З вул. Пелчинської Мигаль пішов з підсудним ще до якогось ресторану, де позичив від Мигаля 5 зол. Не памятає, чи критичної ночі по вбивстві спали в корчах у Єзуїтському городі.

ВІЗИТА В БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ КОНСУЛЯТІ.

Після того підсудний зізнавав про свої відвідини в большевицькому консуляті у Львові. Одного разу оповів Мигалеві, що хоче піти до консуляту. По повороті з консуляту Мигаль просив підсудного, щоб він нарисував те, що бачив у консуляті. Підсудний зробив шкіци бюр консуляту та осіб, з якими розмовляв, міркуючи, що Мигаль хотів переконатися, як там живуть. Признав теж, що підробив легітимацію, на якій була фотографія як пізніше показалося того мужчини, який пізніше виконав атентат у консуляті. На питання председника Мигаль відповів, що Сеньків у кількох місцях помилився у своїх зізнаннях. К. Зарицька вияснила, що на стрічу пішла на прохання Косівної. По кількох питаннях прокуратора підсудний давав вияснення на питання свого оборонця д-ра Е. Давидяка. Признав, що Мигаль був скритий. До консуляту ходив тому, що хотів їхати до СССР до Ташкенту до свого товариша, який є там маляром. Про свій намір виїхати до СССР говорив Мигалеві та тов. Олесінському. В большевицькому консуляті записав підсудного писар до книги приявних під його правдивим прізвищем. На дальші питання оборонця, який психічний стан був у нього по виході з ресторану перед самим убивством Бачинського, підсудний зізнав лише, що був пяний і віддав останні два стріли до Бачинського. Зі Зарицькою вдержував товариські взаємини.

На питання обор. д-ра Горбового, чи Зарицька знала, що має бути замах на Бачинського підсудний відповів, що Зарицька заховувалася спокійно і не була зовсім поденервована. Велику веселість викликує таке питання обор. д-ра Горбового до підс. Сенькова: Чи ви бачили як при репетуванні револьверу Мигалем куля входила до люфи. На це питання оборонець не дістав відповіди.

СТ. БАНДЕРУ ВВОДЯТЬ НА САЛЮ.

По пів год. перерві першого зпоміж підсудних, які вже засіли на лаві, двох поліцаїв ввело на салю Ст. Бандеру. Кілька хвилин пізніше поліція ввела інших підсудних. К. Зарицька, яка нині сиділа найближче Бандери, весело розмовляла з ним. Інші підсудні і Бандера витались у смішкою. Председник повідомив підсудного, що зізнавали про нього інші підсудні та подав, що його обвинувачують за кілька злочинів і провин.

СЕНЗАЦІЙНІ І РЕВЕЛЯЦІЙНІ ЗІЗНАННЯ БАНДЕРИ.

Підсудний заявив, що до вини не почуває ється. Подав лише загальний мотив діяльности, а саме, що ОУН змагає до відбудови та зміцнення незалежної та соборної української

держави. Предсідник не дозволив підсудному подавати конкретних мотивів, які спричинили акцію ОУН. Коли підсудний зізнавав далі, що він як провідник ОУН на західньоукраїнських землях., предсідник перервав йому і звернув рішуче увагу, що накаже усунути його зі салі, якщо ще раз ужие згаданого вислову, бо не дозволить квестіонувати приналежности Галичини до Польщі. Тоді підсудний зізнав, що як провідник ОУН та УВО видав приказ виконати кару смерти на студ. Якова Бачинського за національну зраду тому, що він був поліційним конфідентом. Опісля підсудний обширно зізнавав, як на Бачинського впало підозріння, що він є конфідентом. І так — зізнавав далі підсудний — у 1931 р. стверджено, що Бачинський цікавився дуже діяльністю студентських організацій та життям студентів і людей, якими займається поліція. Тому на ним організація почала слідкувати і стверджено, що він робив записки з підслуханих розмов. У 1933 р. стверджено, що Бачинський вдержував зв'язки з поліційними агентами або особами, які мали зв'язки з поліцією.

ЯК ЗДЕМАСКУВАЛИ БАЧИНСЬКОГО.

Але і це ще не був переконливий аргумент, чи Бачинський є безсумнівно поліц. конфідентом. Щоби у цьому переконатися ОУН підсувала зручно Бачинському деякі інформації і провірювала, чи поліція про них довідається. Пізніше виявилося, що поліція дійсно довідалася про те, що має знати лише Бачинський. Одночасно Бачинський став теж обережніший (раніше такий не був) і на стрічі з поліцією ходив уже зберігаючи всі засади конспірації. Щоб всежтаки розвіяти всякий сумнів щодо ролі Бачинського, одночасно обсервувало його кілька осіб, які не знали взаїмно про себе, але їх звіти були однозгідні. На цій основі організаційний суд ствердив понад усякий сумнів, що Бачинський був конфідентом і засудив його на кару смерти за національну зраду. У справі суду підсудний відмовився дати предсідникові якінебудь вияснення з конспіративних оглядів. Далі Ст. Бандера зізнав, що цей присуд смерти подано до його відома, він його затвердив і приказав присуд виконати. Додав, що кожний член обовязаний безоглядно виконати приказ. Революційний трибунал може засудити навіть на кару смерти. Цей приказ щодо Бачинського підсудний повторював, але це не був новий приказ тому, що виданий приказ не був відкликаний. Підсудний заявив, що не буде зізнавати про ролю інших підсудних у справі Бачинського, бо не знає чи вони зізнавали про свою вину. Коли предсідник подав прізвища кількох підсудних, між ними Мигаля і Підгайного, підсудний заявив, що почувається звільнений від мовчанки і потвердив, що дійсно Р. Мигаль убив Бачинського. Зате підсудний відмовився зізнавати про ролю Підгайного в цій справі. Вияснив, що Сеньків не був членом ОУН. Підсудний не знав про те, що Мигаль хоче взяти Сенькова до помочі в убивстві Бачинського. Якби підсудний був знав про те, був би не допустив до того, щоб нечлена ангажувати до такого акту, бо це незгідне з постановами ОУН. На питання предсідника підсудний признав, що ОУН

нераз користала у дрібних справах з послуг нечленів, але їх не втаємничувала у суть справи, до якої вживала.

ПРИКАЗ УБИТИ УЧЕНИКА VII КЛ.

Далі на питання предсідника підсудний потвердив, що з одним учеником VII кл. філії української державної гімназії у Львові була подібна історія, як з Бачинським. По довгім слідстві суд теж засудив цього ученика на кару смерти. Підсудний доручив підготовити вбивство цього ученика VII кл. і намітив відповідних людей. Прізвища цих людей підсудний відмовився подати.

ПРИЗНАВСЯ, ЩО ВИДАВ ПРИКАЗ УБИТИ ДИР. І. БАБІЯ.

На дальше питання предсідника, підсудний заявив, що дир. І. Бабія організаційний суд теж засудив на кару смерти за національну зраду. Опісля підсудний дуже широко говорив про вину пок. дир. І. Бабія, осуджував його виховну діяльність у гімназії. Підсудний подав, як найбільшу провину дир. І. Бабія те, що він передав в руки поліції одного студента, який розкидав у церкві нелегальні летючки. Організація остерігла дир. І. Бабія таким чином, що наказала його побити. Зізнав, що організаційний суд переслухав у цій справі різних свідків так, що поодинокі особи не знали про себе. На питання предсідника підсудний заявив, що не пригадує собі доказового матеріялу. Знає лише, що дир. І. Бабій звертав увагу ученикам на льояльність кажучи, що українська національна рація вимагає, щоб ми ставилися льояльно до польської держави. Крім того дир. Бабій мав заявляти ученикам, що він знає, що ОУН хоче його убити. Одначе він не боїться, бо має револьвер і тому його можуть застрілити лише ззаду. Підсудний зізнав, що розвідка ствердила, що за дир. І. Бабієм ходив поліційний агент. Підсудний заявив, що мав одно непорозуміння з дир. І. Бабієм у 1932 р. з такого приводу: У філії державної гімназії екстерністи складали іспит зрілости. Підсудний зайшов тоді до гімназії, щоб допомогти своєму товаришеві і написати йому математичну задачу. Коли дир. І. Бабій стрінув підсудного і запитав його, що він робить у гімназії, тоді підсудний признався, що хоче допомогти своєму товаришеві. З цього приводу дир. І. Бабій робив докори підсудному за цю його поведінку. Підсудний підкреслив ще раз, що видав приказ убити дир. І. Бабія. І коли . . . . М. Цар виконав цей приказ, то це доказ, що раз виданий приказ буде виконаний, не зважаючи на те, чи хтось має поліційну охорону, чи ні.

БОРОТЬБА З КОМУНІЗМОМ. — АТЕНТАТ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОНСУЛЯ.

На питання предсідника підсудний подав теж обширно, чому ОУН веде протибольшевицьку акцію. Заявив, що ОУН не годиться з большевиками тому, що большевизм, це форма і система, якою червона Москва знищила українську державу і поневолила українську націю. Крім того комунізм є рухом світоглядово протилежним до націоналізму. Згадав, що на Україні український нарід веде з большевизмом боротьбу на життя і на смерть. Тому большевики відмежували Україну китайським муром від світу, виселюючи в широкої прикордонної смуги українців. На їх місце поселили самих москалів: червоноармійців і чекістів. Частинним відзеркаленням завзятої боротьби, яку ведуть українські націоналісти з большевизмом на східньоукраїнських землях є саботажі по колгоспах і по різних фабриках. На цьому терені — говорив підсудний — ми поборюємо комуністичний рух тому, бо він хоче ослабити ворожe протимосковське наставлення української суспільности. Крім засобів пропаганди комуністичний рух поборюємо теж фізичною силою тому, що комуністи поборюють український націоналізм головно нечувано жорстоким фізичним масовим терором, а саме: масовими розстрілами у підземеллях Че-ка і ГПУ, виголоджуванням мільоніе людей та безнастанними засланнями на Сибір і на Соловки. Тут предсідник звернув увагу підсудному, щоб не відбігав від теми. Підсудний заявив, що з цих причин видав приказ Лемикові, щоб він виконав атентат на большевицького консула у Львові. На питання судді подав, що у відношенні до ворогів ОУН не видає присудів, лише провідник видає приказ, керуючись моментами доцільности. Одночасно підкреслив, що українські націоналісти борються на всіх землях з усіми ворогами.

Приказ виконати атентат ОУН видало ще й тому, щоб на східних землях України знали, що ми з ними солідаризуємося. Підсудний знав, що большевики будуть фальшиво насвітлювати цей атентат у своїй пресі та пропаганді і тому особисто видав приказ Лемикові, щоб він по вбивстві віддався в руки поліції і вияснив мотиви цього атентату у большевицькому консулаті у Львові.

На питання предсідника чи дав Лемикові зброю підсудний відмовився давати вияснення щодо подробиць. Далі категорично заявив, що пбдс. Р. Шухевич не мав нічого спільного з боєвим рефератом. Чи Шухевич належав до ОУН — підсудний відмовив відповіди. Підсудний потвердив ще раз, що видав особисто приказ Лемикові. Додав, що Підгайний видав Лемикові технічний приказ.

СМЕРТЬ ЗА ПОШИРЮВАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРОПАГАНДИ.

На питання предсідника підсудний потвердив, що видав теж приказ убити А. Крушельницького, редактора радянофільських журналів „Нові Шляхи" і „Критика" за те, що він був головним репрезентантом комуністичного руху на цьому терені. Як редактор радянофільських журналів ред. А. Крушельницький намагався виказати, що українське життя під большевицькою стопою процвітає. Одночасно у своїх журналах поширював наклепи на український національний рух пишучи, що його інспірують чужі чинники. Коли підсудний довідався, що А. Крушельницький виїжджає до большевиків, відкликав приказ, бо передбачував, яка його жде там кар'єра.

БОМБОВИЙ ЗАМАХ У РЕД. „ПРАЦЯ".

Підсудний потвердив теж, що видав приказ занести бомбу чи пак петарду до друкарні Яськова. Підкреслив, що тут ішло не проти друкарні Яськова, але що це був демонстративний акт проти комуністичного руху і тих політичних сил, які контролювали вим. Саме в друкарні Яськова

Протижидівські заворушення у Скольому.

У звязку з подіями, які викликали комуністи на святі в честь Франка в Нагуєвичах пов. Дрогобич, прийшло до протижидівських демонстрацій у Скольому. Адміністраційна влада видала в тій справі такий комунікат:

Вернувшись до Сколього, робітники вибили шиби в місцевій українській захоронці. На вістку про це українська націоналістична молодь вирушила на місто і почала бити шиби в жидівських домах. З одного дому м-р прав Братишіс дав два револьверові стріли, причому одна куля ранила Якова Глятштайна в ногу. Поліція арештувала чотирьох провідників заворушень і припинила дальші екоцеси. Одначе екоцеси повторилися на другий день, бо українська молодь почала знову бити шиби в жидівських домах. Авантюри обняли більшу частину міста, причому ранено Маркуса Презеса. Поліція, зміцнена силами з інших місцевостей, арештувала 14 осіб, які передала в розпорядження судової влади.

Стрийський староста припинив діяльність Союзу робітників деревного промислу і ТУР-а, тому, що їх члени брали участь в ексцесах. Обі домівки опечатано.

Експозе прем. Блюма.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. Премієр Блюм виголосив вині в год. 12.30 перед мікрофоном промову, в якій м. ін. сказав, що програма уряду це програма людового фронту. Уряд внесе до палат проект закону про 40-годинний тиждень праці, про збірні умови, про відпустки, отже проект осн. реформ, яких домагається світ праці. Уряд не ухилиться від своїх зобовязань, та щоби його акція була успішна, мусить вона відбуватися в умовинах правдивої безпеки. Кожний замах на заг. порядок, перерва в обслузі життевих інтересів суспільности спаралізують діяльність уряду. Паніка булаб на руку противникам людового фронту. Премієр закінчив зверненням до суспільности, щоб задержала холодну кров. Велика будуччина — говорив Блюм — отвирається перед фр. демократією. Взиваю її, як шеф уряду, щоб до тієї будуччини йшла із спокійною силою, що є запорукою нових перемог.

приміщувалася і друкувалася газета „Праця", яка поширювала комунізм. Цей демонстративний замах мав звернути увагу, що з большевиками будемо боротися технічними засобами.

Тому, що Підгайний признався уже в справі цього замаху підсудний потвердив, що видав такий приказ Підгайному.

КОМ. КОСОБУДСЬКИЙ і ВОЄВОДА ЮЗЕФСЬКИЙ.

Вкінці на питання предсідника підсудний подав що в 1933 р. видав приказ убити ком. Кособудського у Львові і підготовити убийство волинського воєв. Юзефського, а то з двох причин: як на представника польської держави та як на керманича польської політики на Волині.

СЕНЗАЦІЙНЕ ВИЯСНЕННЯ.

Опісля підсудний давав вияснення на низку питань прокуратора та оборонців.

І так підсудний вияснив прокураторові, що усіх членів ОУН не знав, але боївників знав усіх. З боївником, який мав убити Крушельницького не розмовляв особисто. Підсудний підкреслив, що приказ видавав безпосередньо тільки в деяких випадках. На питання прокуратора, чи ОУН видала приказ убити дир. Бабія за те, що він стояв на становищі, що українська національна рація вимагає льояльного відношення до польської держави, підсудний відповів так: Якби дир. І. Бабій був лише льояльний і свою діяльність вів згідно з вимогами національної етики, тоді ОУН не була би видала приказу убити його. Одночасно підсудний додав, що кожна льояльність у його розумінні є національним злочином. На питання свого оборонця д-ра Горбового підсудний вияснив, що організація не притягала до відповідальности за льояльність, але за методи і специфічні діла. Опісля підсудний подав найважніші моменти зі свого життєпису, які вплинули на скристалізування його світогляду як націоналіста. Такими моментами були бої українських воїнів у російській та австрійській армії, головно наші визвольні змагання з 1918—20 р., а головно славний чортківський прорив. Підчас цього зізнання прокуратор зажадав, щоб оборонець вияснив, на що йому життєвих даних підсудного. Обор. Горбовий дав таке вияснення, його становище піддержав теж обор. д-р Старосольський і предсідник не вважаючи на протести підсудному докінчити вияснення цих найважніших моментів, які залишили нестертий слід в його світогляді.

Далі підсудний вияснив своєму оборонцеві, що у своїх прерогативах провідника був зобов'язаний, бо відповідав перед вищими організаційними властями. І так присуд смерти на члена видавав організ. суд, а його затверджував найвищий суд. Зате присуд смерти на нечлена міг видати сам підсудний як провідник. Вияснив, що боєва діяльність ОУН була тільки фрагментом боротьби і що ОУН розвивав свою діяльність у різнородних напрямках. І так ОУН веде діяльність серед українського народу, і змагає до охоплення всієї української дійсности, серед чужинців веде боротьбу з усіми ворожими, комуністичними, угрупованнями (тут предсідник перебив йому). Далі відхиляв теж питання оборонця у справі протипольської акції ОУН. Признав, що ОУН вело розвідку в різних цілях, як політичних і боєвих. Члени розвідки не знали, хто ще крім них у розвідці працює і не могли зорієнтуватися для кого вони працюють. Хто належав до розвідки і до кривої екзекутиви підсудний відмовив вияснень. Заявив рішуче, що підс. Пашкевич не був членом кривої екзекутиви, а підс. Равлик, підс. Федаківна і підс. Зарицька не були членами ОУН.

На питання обор. др. В. Старосольського підсудний вияснив, що з дир. Бабієм не стрічався крім випадку в 1932 р. у гімназії, ред. Крушельницького особисто не знав, а з Бачинським не здержував ніяких зв'язків. Знав його з Акад. Дому. Опісля оборонець і прокуратор ставили ще підсудному питання у справі ідеології ОУН.

По коротких виясненнях на питання обор. др. Павенцького предсідник відложив розправу в год. 2.15 до суботи 11 год. рано.

ЗБОРИ ЛИГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 5. 6. ПАТ. Секретаріят Ліги Націй оголошує письмо предсідника зборів Ліги, яким цей останній заповідає збори і обіцює подати їхню дату у найближчому часі.

КЛОПОТИ З ДОВЖНИКАМИ.

ВАШИНГТОН, 5. 6. ПАТ. Держ. секретар Гал заявив журналістом, що 15. ц. м. ніхто з воєнних довжників крім Фінляндії не заплатить рати довгу.

ХТО БУДЕ БЕЛЬГІЙСЬКИМ ПРЕМІЄРОМ?

БРІССЕЛЬ, 5. 6. ПАТ. Вандервельде ще не покінчив розмов на тему складу нового уряду; особи, з якими він говорив, уважають, що кандидатура Ван Зеландa на премієра стане знову актуальна.

КОРОЛЬ ЕДВАРД VIII. ВІДВІДАЄ НЕГУСА.

ЛЬОНДОН, 5. 6. ПАТ. Райтер повідомляє: Негус сподівається стрічі з королем Едвардом VIII. Нині рано негус відвідав гріб короля Юрія V. зложив там вінець із стяжками барви Абісинії. Льойд Джордж прийняв запросини до абісинського посольства на завтра.

МІНІСТЕРТВО ВІДКЛИКАЄТЬСЯ ДО ЗДОРОВОГО РОЗУМУ РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 5. 6. ПАТ. М-ство праці в комунікаті заявляє, що ост. вістки вказують, що страйк поширюється. Причиною є те, що в наслідок перемоги людового фронту робітники думають, що прийшла пора поправити умовини їх існування. Та з хвилиною, як новий уряд прийшов до влади, політичне положення зовсім змінилося, програма, яку премієр предложить палатам, містить усі домагання робітників. Тому визиває м-во робітників, щоб рахувалися зі змінами в політ. положенні. М-ство відкликується до здорового розуму робітників, щоб не допустилися фатальних помилок, які могли би скомпромітувати щасливо осягнені здобутки.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в захристії Усп. церкви: Ольга Кул. 3.—, М. Рибач 2.—, Т. Петр. 3.—, Вд. Марія 5.— зол.

— **Показ вишиваної сукні.** Сьогоднішний вечір перейде під знаком української вишивки. В Жовтій салі Нар. Дому побачимо цікаво застосовані вишивки при блюзках, суконках і комплетах. Журі зложене з фахівців-жінок нагородить найкращі моделі. Просимо явитися в вишиваній сукні. Початок в год. 20. Білети можна купити в крамниці „Українське Народне Мистецтво", Львів, вул. Костюшки 1. 2172

— **Найнижча ціна масла в році.** Повідомляємо П. Т., як що року, що тепер є саме найнижчі ціни масла і найвигідніший час на закупно дешевого масла до топлення на запас. Користайте з доброї нагоди і купуйте доки вистарчить запас в крамницях „Маслосоюзу" добре масло на топлення по ціні зол. 2.— за кг. 2—2

— **Мистецька вистава.** У найближчу неділю в льокалі „Львівського Союзу Пластиків" відкривається вистава малюнків Вол. Гаврилюка, Св. Гординського і Г. Кшижановського. Кожний з тих мистців матиме осібну салю. Гаврилюк виставляє свої монументальні експериментальні композиції, Гординський свій „нотатник" з Італії: акварелі з Риму, Фльоренції, Пізи. Вистава у салях при вул. Дідушицьких 1.

— **Дипльомовий іспит на учителіа народніх шкіл** зложили в держ. учит. семінарії з Теребовлі отсі українці: Закоршмяний Петро, Копач Богдан, Кордибан Гарасим, Королюк Роман, Курочка Антін, Легкий Степан, Лисак Івам. Парасюк Володимир, Стефанчук Дмитро. Шонь Ілько.

— **Не вільно рубати придорожних дерев.** На основі розпорядку міністра шляхів змінено в дечому розпорядок міністра публичних робіт про садження й удержування дерев при публичних дорогах. Згідно з новим розпорядком дорогові управи можуть на власну руку усунути тільки поодинокі дерева, сухі, ушкоджені або небезпечні для дорогової комунікації. Усувати цілі групи придорожних дерев (алеї) можна тільки за дозволом воєводи (при повітових і громадських дорогах) або міністерства шляхів (при воєвідських і державних дорогах).

— **Градова буря** навістила яворівський повіт. Град величини курячого яйця знищив 90 проц. землеплодів на терені громад Бердихів, Одлубн, Мосберг, Молошковичі і Молошковичі Кольонія. — В лісському повіті град знищив громади Хочів і Волковиск.

— **Страйк у Львові не скінчився.** Хоча більшість робітників у будівельному промислі приступила до праці після 3-тижневого страйку, страйк цегельників тревае дальше і мабуть не скоро скінчиться. В інспекторатї праці відбудася в четвер знову конференція зі страйкарями, але не дала сподіваного успіху, хоча працедавці згодилися вже на більші уступки. м. і. на 14-процентову підвижку. Речниця нових переговорів покищо не визначено. Заноситься на поважні ускладнення, бо мулярям, які працюють, забракне незабаром цегли.

— **Пожежі.** В селі Любіні Мал. пов. Городок вибухла пожежа в загороді Йосифа Клока і перекинулася на сусідні будинки. Згоріли три мешкальні доми і кілька господарських будинків. Причиною пожежі була необережність з вогнем. В Мошкові пов. Сокаль згоріло 4 господарські загороди. Шкоди йдуть в тисячі.

— **Страйк пекарів у Перемишлі.** У пекарнях у Перемишлі застрайкували всі робітники. Домагаються підвищки плат і збереження працедавцями часу праці.

— **Краєва хроніка.** Митна сторожа на граничній станції Снятин-Залуче придержала американську громадянку Гітлю Зайфер, що хотіла вивезти з Польщі до Румунії більшу суму заграничних грошей. — Львівський окружний суд засудив на 3 роки вязниці 36-літню служницю Марію Чепець, що втопила у ставі в Янові свою неправесну дитину. — В Буську скінчився страйк у млині Маргулеса. Страйкарі вернулись до праці на дотеперішніх умовинах. — В селі Вовчому пов. Перемишль повісився 30-літній Ст. Камрецький наслідком невигодин з жінкою. — В Рикою пов. Стрий кинувся до ріки і втопився 37-літній Степан Картаник з причини нужди. — В Загалбі пов. Володимир діти викликали в стодолі пожежу, при чому двоє із них згоріло.

— **Українці на східному березі Висли.** Група українців, що їхали 15. м. м. приватнім шосою в пулавському повіті недалеко Висли, почула українські співи. Співали хлопці на фірах. Всі дивували, що може прогулька з Волині. Показалося, що це місцеві рекрути вертались з бранки і співали „Реве та стогне", „Не ходи Грицю" і т. п. Значить, над самою Вислою живе свідоме українське населення.

— **Старовинний замок кн. Острожського в Дубні** на Волині реставрують. Цей замок побудував 1452 р. кн. Константин Острожський. Консерваторський уряд рішив відреставрувати колюмнову салю, яку відновили були славні італійські архітекти і малярі в часах короля Станислава Августа. Саля окружена колюмнами в класичному стилі, а стіни були прикрашені гарною орнаментиною. Тепер ця саля після ремонту буде служити для публичних цілей Дубна.

— **Летунська катастрофа.** З мокотівського летовища під Варшавою вилетів ширяком, що був причіплений до літака, студент політехніки Едмунд Шутковський. Відлучившись від літака, ширяк з невідомої причини впав на дім при вул. Раковецькій. Пільот Шутковський згинув на місці.

— **Передісторичну гробницю** знайшли при земельних роботах у селі Рутка пов. Кремянець. У гробниці були людські кости й урна з чорної глини зі срібною обвідкою. Роботи припинено і про викопку повідомлено археольогічну владу.

— **Чесько-совітське братання.** Як повідомляє совітська преса, всесоюзне товариство культурного єднання з закордоном приймало 1. ц. м. у Москві групу чехословацьких інжинірів, що приїхали до Совітів. Це представники більших чехословацьких електростацій і заведень, як „Скода", „Кольбен-Данек" і ін.

— **Бурі і зливи** лянують в північній Італії. Ріка Ольона вилляла, передмістя Медіоляну находяться під водою. Біля Верезе вилляла ріка Ренца, заливаючи величезні простори околичних піль. Над Сан Пієтро і Леньяно біля Верони перейшла велика хуртовина, що знищила кількасот домів. Багато осіб є ранених.

— **Грошеві обмеження в Італії.** В Італії оголошено декрет, що позволяє особам, які виїзджають за кордон, брати ві собою найбільше 300 лірів банкнотами і 50 лірів більоном. Те саме число торкається привозу італійських грошей особами, що прибувають до Італії. З права вивозити італійську валюту у повищих границях не користають туристи, що прибули до Італії з т. зв. туристичними кредитовими листами.

— **Кара смерти за опій.** Нанкінський уряд оголосив закон про заборону вживання опія. Закон передбачує кару смерти по третій рецедиві переступства для загалу громадян, а для урядовців, студентів і професорів по першій рецидиві.

— **Приготовляються до обсерваций соняшного затьмінна.** У звязку з недалеким річницем (19. червня) повного затьмінна сонця йдуть щораз більші темпічні приготування до наукової обсервації цього рідкого явища. 25 совітських і 19 заграничних астрономічних експедицій переводитимуть рівночасно обсервації з

25 точок совітської території від Озівського моря до Тихого океану. Совітський радіевий комітет організує спеціяльні трансмісії з пяти обсерваційних точок. Трансмісії надаватимуть в російській, французькій та англійській мові. Коло Соари (252 км. на північний схід від Оренбурга) будують велику платформу зі спеціяльними інсталяціями, на яких змонтують обсерваційні апарати. З цієї точки будуть вести обсервації експедиції чехословацька, італійська й американська. До Омська приїхав провідник англійської астрономічної експедиції, проф. Кароль. На місце обсерваций прибули вже експедиції шведська, чехословацька, італійська, французька, англійська та американська. Обсерваційні групи, що вестимуть досліди а літаків, находяться тепер в Омську та Красноярську

З театру.

ЖИВІ ЛЯЛЬКИ.

Фантастична казка Миколи Шугаевського у 4-ох відслонах зі співами й танками.

Саля театру Ріжнородностей до останнього місця випродана. Спізнені гості стоять нетерпляче перед касовим віконцем, дарма, воно зачинене, бо вже від кількох днів білети розхоплені. Та не думайте ті, що не мали щастя бути 4. ц. м. у театрі, що це яка загранична зірка блиснула на сцені Ріжнородностей — ні, такою атракцією для нашої львівської публики є завжди дитячі вистави. Цим разом ідуть „Живі Ляльки" у виконанні дітей народньої школи Р. Ш. ім. кн. Льва у Львові.

Ми знаємо їх вже з успішних вокальних та рухливково-танкових продукцій. Невтомна режисерка та велика любителька дитячого театру п. І. Полюгова по мистецьки вичаруває фантастичний сон малої поетниці Ірочки. Усі її переживання у казковім світі ляльок були такі зрозумілі і близькі не тільки дітям на тій сцені, але напевне були б зрозумілі для всіх дітей. Казкове тло зручно перетикане музично-танковими мотивами і така вистава дає нам справжню естетичну насолоду.

Рухами плавними, заокругленими, вже майже жіночими створили лісові феї і добродушки гарну мальовничу хореографічну картину. Житєрадісно і з темпераментом відтанцювали діти народні танки, за що публика загороджувала їх ширими оплесками. Легко й свобідно накреслені сольові точочки (паяц, поліцієнт, москаль, циганка) були не тільки проявом живої інвенції учительки п. Тамари Панченко, але й переконували нас, що вона своїм ученицям дає добру й відповідну тілесну техніку. Шкода, що п. Т. Панченко як абсольвентка балетової школи у Празі не веде окремого курсу класичного балету, в нас побіч інших танкових напрямів і стилів ще зовсім незаступленого. Між її прегарними ученицями, які ми бачили на вчорашнім вечорі, є безумовно одиниці з виразним танковим хистом.

І хоча, як це зрештою буває на кожній виставі, на салі було стільки артистів, скільки продано білетів і між ними може були і такі, що всякими силами старалися доглянути деякі недостачі, то всеж старша і молодша публика винесла з цього вечора якнайсимпатичніше враження.

М. Пастернакова.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„МІЗАНТРОП". Моліера.*

Виставили цю пєсу імпонірно для вжитку шкільної молоді, яка систематично мусить з обовязку ходити до театру на деякі пєси „класичного" репертуару. Чому „Мізантроп"? Це найсумніший і найтяжчий Моліеровий твір. Може і найбільший, але тільки для тих, що дивлячись на нього знають життя і творчість геніального драматурга. Моліер задумався під кінець життя над власною подружньою трагедією: його жінка Арманда Бежар, яку обезсмертнив він як Селімену, мала вдачу легкої, безжурної пташки, що всім хотіла подобатись і кождому подобалась більше, ніж це подобається рідному чоловікові. Виводячи і самого себе, Моліер уперше не мав безжурного, здорового сміху. Не дивно, що ця його комедія, витворена рівно 270 літ тому, мала в тодішньому „Пале Рояль" усього 9 вистав — глядачі теж не могли на ній сміятись. Маємо тут уже не такі живі типи і не такі веселі ситуації, як в інших Моліерових комедіях, а попросту цілу філософію про боротьбу безкомпромісової та безоглядно чесної людини з лізунами, облудниками та падлюками. І кінчиться вся ця комедія мелянхолійним акордом.

Дуже подібний до самого Моліера був своєю маскою артист Красновецький, — цікаву креацію дала Жичковська, — першорядна як завсіди Якубінська і єдиний справді комічний в усього ансамблю в малесенькій ролі Брохіча. *М. в.*

Міська Комунальна Каса Ощадности
у Львові

ВУЛ. ВАЛОВА Ч. 7. і 9. (власні доми).

Відділ І. вул. ГОРОДЕЦЬКА ч. 60. Відділ ІІ. вул. ЖОВКІВСЬКА ч. 75.

У своїм конкурсі, оголошеним через радіо п. н.:

ЧОМУ ПОВИННІ ВИ ЩАДИТИ В М. К. К. О. У ЛЬВОВІ

— признала І. нагороду за таку відповідь:

ЩАДИ!

БУДЬ ОБЕРЕЖНИЙ і складай ощадности в М.К.К.О. у Львові, де Твої гроші є забезпечені цілим майном міста Львова.

БУДЬ МУДРИЙ, бо ощаджуючи в М.К.К.О. помножуєш без жадного труду здобуті на відсотки гроші.

БУДЬ ПЕРЕДБАЧЛИВИЙ, бо ощаджений гріш дає Тобі запоруку, що в потребі не будеш мусіти оглядатись за поміччю інших, а спромога вибрати гроші з Каси в кожноразовій потребі, дає Тобі незалежність.

БУДЬ ДІЯЛЬНИМ і ДОБРИМ ГРОМАДЯНИНОМ міста Львова, якого добродійствами на кожному кроці користуєшся, бо Твій гріш заощаджений іде на оживлення господарського життя нашого міста, та вертає в тій чи іншій формі до Твоєї кишені, Твоїх найближчих чи навіть знайомих.

ТВОРИ БУДУЧНІСТЬ — власну і міста, ощаджуючи в М.К.К.О. у Львові."

Вкладки приймаємо **щодня від год. 8. до 13-ої і від год. 17. до 19.30.**

Запасні капітали Каси 6,291.639 зол.

2.91 3-3

ДИВОГЛЯДИ.

ГЕНРИК 46-ий КАНДИДУЄ НА ПРЕСТІЛ.

Мексиканський парлямент мав пів години незвичайної дискусії. Відчитували там прохання Генрика 46-го, який заголосив свою кандидатуру на престіл, доказуючи, що має на це всі дані. Живе він у селі Похутла і доказує, що його предки сиділи на мексиканськім престолі тисячу літ. Від часу трагічної смерти мексиканського цісаря Максиміліяна престіл вільний, а в краю теж безладдя. Генрик 46-ий прохає підтримати його та його підданих і покищо... домагається фінансової допомоги.

ТЕЛЄПАТИЧНА ДІВЧИНКА.

Латвійський учений Найретер видав брошуру присвячену цікавому прикладові телепатії — 12-літній сільській дівчині Ільзі К. Ця дівчина робить враження умово нерозвиненої дитини. Говорити почала дуже пізно і в школі, куди ходить — найгірша учениця. Ледве навчилась писати і трошечки рахувати. Одночасно звернула вона увагу дома і в школі на деякі свої прикмети, рідкі у людей. Вона нераз відповідає на питання, заки ще його почує, віднаходить без вагання предмет схований кимнебудь деінебудь. Хоч читає дуже повільно та з помилками, може повторяти напамять цілі сторінки, які читає для себе вчитель. Коли вчитель сам думає над розвязкою вправи, яку дав ученям, то хочби ця вправа була найтрудніша, Ільга теж подає її. Визначні лікарі та психольоги піддали дівчину дослідам; ствердили, що вона умово зовсім нерозвинена, навіть тупа, придуркувата, а проте вона вміє відчитувати чужі думки, готовно своєї мами. Коли дати мамі перед очі всякі тексти у чужих мовах, яких вона сама не розуміла, тільки перечитувала їх у памяті, тоді донька теж повторяла їх і то з тими самими помилками; німецькі, французькі, англійські та латинські слова повторяла з латиською вимовою. Ільга відчитує чужі думки, навіть коли є в сумежній кімнаті, може співати пісні, яких ніколи не чула, коли їх слова та мельодію відтворює в думці проф. Найретер

Дописи.

СОКАЛЬ.

Зелені Свята. Як у попередніх роках, так і цього року величаво відсвяткувало громадянство Сокаля свято стрілецьких могил. Із церкви св. Петра й Павла вийшов похід на цвинтер, де коротку промову виголосив о. дек. Ничай. Також і в цілій Сокальщині в ці дні відбувалися поминки за душі погибших за волю України. Тут слід завважити, що парох села Нижовичі відмовився правити 1. б пашахилу, мотивуючи свою відмову празником, що відбувався в поблизькому селі і де, як казав о. Білевич його присвість була конечна.

Посвячення могили польських воїнів. У Гонятині в Зелені Свята відбулося посвячення могили польських воїнів, що впали в боях за це село. Промовець Ковтенюк Ст. (українець) закінчив свою промову так: „Були у нас вороги україні, то було нам зле, але як прийшли наші поляки, то стало вже ліпше, а тепер то взагалі дуже добре". Кому потрібні такі промови 100-відсоткового анальфабета?

Завишенський самоосвітний гурток, хоч не існує довго, та вповні добре. Курсом проводить К. Гнатюк. учасників є 32. В останніх часах приступлено до викладу української історії і географії. В неділю 7. ц. м. заходом цього гуртка відбудеться академія в память С. Петлюри.

Тартаків може похвалитися гарною артистичною групою аматорів, що 31. травня відіграли зовсім удатно „В кігтях Г. П. У.". Гурток істнує при тов. „Просвіта".

В Пархачі відбувся 31. травня фестин із ріжнородністю програмою. Найкраще вийшли вправи дівчат вправі. Із танців гарно виглядала „катерина" і „козак". Присутніх на фестині коло 500 осіб.

Поториця має в повіті марку свідомого села. Справді такого фестину, який там був у понеділок 1. б. не потягалось неодно місто. На спеціяльне відкреслення заслуговує дохід, що своїми вправами заімпонували усім. Крім ріжних несподіванок відбулись відбивакові змагання місцевої дружини із сокальською. Місцева дружина показала високу клясу гри, а при цьому й жертвенність. Не дивно, що й виграла змагання у відношенні 2:0

10-ліття смерти С. Петлюри святкує в повіті багато сіл. Що-неділі відбуваються два-три свята, присвячені памяті Гол. Отамана. Сокаль (тов. „Просвіта") приготовляє на 21. червня величаву академію у салі Нар. Торгівлі. **(р.)**

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Спорт.

ВАРШАВА. АДМІРА — РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ПОЛЬЩІ 4:0 (1:0).

Висока перемога віденської Адміри, що як перед кількома днями у Львові, так і у Варшаві виявилась і технічно і тактично просто досконалою дружиною, якій небагато рівних у цілій Европі. Польська репрезентація за винятком воротаря Мадейського грала мляво і в нічому не дорівнювала віденцям. Голі стрілили: Ганеман (33. мін.), Фогль І. (6. м.), Бікан (40 м.) і Фогль ІІ. (43 м.) Вийшів поклад 10.000.

СТАНИСЛАВІВ. РЕВЕРА — БОЧКАЙ 4:3 (1:3).

Сенсаційна, але зовсім заслужена виграна Реверя, яка грала дуже добре у всіх лініях. Найліпші в Реверя Рудзяк, Заславський і Шефер. Бочкай поза кількома трікамі властиво нічого не показав. Сама гра досить цікава, в І. половині легка перевага Бочкаю, в ІІ. велика Реверя. Суддя п. Серафін добрий. **Б. Л.**

ПІВШЕСТА ТИСЯЧІ ЗМАГУНІВ У БЕРЛІНСЬКІЙ ОЛІМПІЯДІ.

Як виказують тимчасові обчислення, до участи у берлінській Олімпіяді заголосилося дотепер коло 5.500 змагунів, що належать до 52-ох націй. Ще ніякі міжнародні змагання не зібрали стільки учасників: на Олімпіяді в Амстердамі було їх 3.908, у Парижі 3.385, у Стокгольмі 3.282, в Антверпені 2.731, у Льондоні 2.084, у Лос Анджелес 1.700.

Самі Злучені Держави П. А. висилають до Берлїна 407 ох змагунів (53 жінок), а того 97 легкоатлетів (20 ж.), 63 плавців (20 ж.), 35 веслярів, 22 кінних їздців, 26 фехтувальників (5 ж.), 18 руховців (9 ж.), 22 особи załogi яхтів, 19 кошників, 18 змагунів у бесєтболі, 16 гімнастів, 17 грачів у відбиванці, 17 боксерів, 12 двигачів тягарів, 8 наколесників, 7 стрільців, 13 змагунів у польо- 5 змагунів у модерному пятибою.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

БОРОТЬБА НОВОЧАСНОГО ПРОМЕТЕЯ. Національно-політична бібліотека „Хліборобської Правди" ч. 2. Чернівці 1936, стор. 15, 16°.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВІТА" В РР. 1933—1935. Звідомлення з діяльности за час від 1. січня 1933 р. до 31. грудня 1935 року. Львів 1936. Накладом Т-ва „Просвіта". Стор. 72 + 1 карта розвитку Т-ва.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів, червень 1936. Р. IV, кн. 6. Зміст: О. Ольжич: * * *. — Сергій Кушніренко: По дощі. — Кидиор: Трійка. — Шарльотта Докстадер: Коти. — Поль Валері: Як декламувати вірші? — Іван Коровицький: Про рідну богослужебну мову. — Маргрет Бовері: Тим, на Сході. — Гордій Якір: Прогнози Шпенглєра. — І. Кєнк: Бути відпорним! — Михайло Островерха: Перемога фашизму. — Ватсон Кіркконел: Українська поезія в Канаді. — К. Індигур: „Народний фронт" — без маски. — Д. Д.: Перспективи. — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. — Від Адміністрації.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, червень 1936. Р. IX, Ч. 6. — Зміст: Назустріч 11. червневі (з приводу 47. загальних зборів „Просвіти"). — Василь Вернигора: Сидір Воробкевич, з нагоди 100-ліття народин (1 портр.). — Г. Бобик: Кропива. — С. Воробкевич: „Хто рідну мову і звичаї не любить" (вірш). — Микола Андрусяк: Львівська Ставропігія з приводу її півторічного ювілею (3 обр.). — эф: Сонце, вода, повітря. — Володимир Січинський: Дещо про римський стиль (1 обр.). — Борис Кудрик: Сидір Воробкевич — музик. — С.: Рухлива ростина. — Михайло Сосенецький: Горацій — з нагоди двотисячоліття народин великого римського поета (портр. і 1 обр.). — З поезій Горація (переклади М. Зерова та Св. Гординського). — Медицина у 2.000 років. — Лев Яцкевич: Визначні винаходи сторіччя нового світу (5 обр.). — Я. М. Береза: Бунтівні і святі пастухів (3 обр.). — М. О.: Озеро Тсана й підземні гори. — Ян: Про пости в Індії (4 обр.). — М. С.: Острів Горгора. — Ян: Про пости в Індії (4 обр.). — М. С.: Про пости — забезпека перед пропасницею. — Ярина Сімович: Про переголовування дітей (2 обр.). — Од. Цимкалівський: Стара волинська хата (1 обр.). — Є. Жарський: Мандрівка каюком (1 обр.). — Стр.: Ловці на людські голови в Індонезії. — Ті, що від нас відійшли (Ігор Лосьовський). — Додаток: П. Алепський: Подорож патріярха Макарія (кінець буде). — Нові книжки й журнали.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:
6. VI. Отаман Пісня.
КАЛУШ:
7. VI. Лев з Абісинії.
8. VI. Німа теща.
9. VI. Циганський Барон.
10. VI. Інваліди.
СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Субота, 6. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Прем'єра. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Театр „Редута". Виступ Олександра Венгерка „Вовк і герой".

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Золоте озеро", „Не хочу знати, хто ти".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди", „КАСІНО ДЕ ПАРІ": „Джентельмен хоче інакше".
КОПЕРНИК „Молочна дорога" з Гар. Лойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріх".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеї".
МУЗА: „Банкі".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Прикрашений роман (по-лячах, Одьга Чехова).
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Бездомні" з Патом і Патахоном.
УТІХА: „Капітан Блад".
ХІМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 3.)

Менсня.

Закордонне радіо.

Сурота, 6. червня 1936.

Відень (506,8) 10.30 Співає М. Реверсі, йоддерка, 12.00, 13.10 Концерт, 21.00 Сп. фестиваль, турнір хорів, **Кошиці** (259,1) 17.15 Словацькі нар. пісні, 18.00 Дитячий хор, **Прага** (470,2) 19.15 Концерт, 22.30 Танк. музика, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 16.00 Легка музика, 20.00 Сп. реціталь, 20.45 „Ерос Вінкер" муз. вод., **Білгород** (437,3) 13.15 Пісонькн, 21.10 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 19.00 Солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт. 13.15 Поморські нар. танки. 18.00 Нар. пісні й танки, 20.10 Вечір опереткової музики, **Мінхен** (405,4) 15.15 Дитячі пісні, 18.00 Китиця давніх і нових мельодій, 19.85 „Кавалір Срібної Рози" оп. Р. Штравса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти, 13.30 Цальонова музика, 17.35 Хор, 18.55 Циг. музика, 21.15 Муз. народів, Концерт оп. орх., **Мілано** (368.6) 11.30 Популярна музика, 19.00 Легка музика, 20.45 „Ловці перел" оп. Бізета, **Рим** (420,8) 13.30 Популярна музика, 17.15 Розр. концерт 21.20 Орх. концерт.

Неділя, 7. червня 1936.

Відень (506.8) 11.45 Симф. концерт, 13.05 Розривковий концерт, 22.20 Спів, Ахсель сопран, **Кошиці** (259.1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 9.10 Концерт жорг. 10.00 Сальонова музика, 11.25 Класична музика, 16.00 Легка музика, 16.30 Концерт військ. орх., **Париж** (1648) 11.00 Легка музика 14.00 Симфонічна авдиція, 17.00 Легка музика, 19.30 Театралізована пісонька, 20.45 „Кавадія" драма Жорж Занда, **Білгород** (437,3) 18.50 Нар. пісні, 20.00 „Джіоо" оп. Веселіновича, **Рига** (514,6) 18.30 Лотиські нар. пісні, **Берлін** (356.7) 10.30, 12.00 Музика, „Обріст Міхаель" нар. драма, 20.00 Орх. концерт. **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазії на органах, 18.00 Мельодія і ритм, орх., 22.30 Варіяції Бусоніа на тему фінл. нар. пісні, віольонч., форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Сучасні пісні Маркса й Шека, 14.45 Солісти, 20.00 Чар голосу. Вагнерівський концерт, **Будапешт** (549,5) 13.20 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 17.00 Сальонова музика, 18.35 Дует гармоністів 19.30 Вечір мадярських балетів, **Мілано** (368,6) 17.00 Концерт орх. моряків, 20.45 Гимни, симф. концерт, **Рим** (420.8) 13.10 Розр. програма, 20.45 Гимни, опісля „Борис Годунов" оп. Мусоргського.

Львівське радіо.

Субота 6 червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сальонова музика, 12.30 Домашне господарство, 12.55 Огляд видань, 13.05 Полудневий дневник, 14.50 Концерт бажань, 15.50 Господарські вістки, 15.45 Альбом із Польщі, 16.00 Концерт приси. П. Сварзі, 16.40 Польський доступ до моря вчора і сьогодні, 17.00 Трансм. з Відня: „Розспіваний Відень", Концерт у виконанні 5.000 артистів, із уч. Ерни Зак, І. Кепури, орх., канелі, хори, 19.00 Сальва реруи, 19.05 Сп. реціталь Евг. Стебельської з супр. форт., 19.25 Львівський актуальний фельетон, 19.25 Програма на завтра, 19.40 Реклямовий концерт, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Трансм. з міжнар. кінних змагань у Варшаві, 20.15 Авд.: Волинь, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт шведської музики, 21.45 Виленська Зазуля, 22.15, 22.40 Спортові вістки; у перерві в год. 22.50 Останні вістки радіодневника, метеорол., спорт.

Неділя, 7. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 9.50 Хвилина Моцарта з гр. пл., 9.30—11.57 Богослуження та музика з гр. пл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Львівський сальон пластинок, 12.15 Музичний порапок; у перерві ок. год. 13.15 „Сільська дипльоматія" Кн. Гамсуна, 14.30 Кооперація на селі, 15.00 Нар. обрядовий рік, 15.20 Реклямовий концерт 15.30 Популярна музика з гр. пл., 16.30 Міжнародні кінні змагання, 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уявн: „Чорт", 20.25 Фабричні поезії, 20.40 Політичний огляд 20.50 Вечірній дневник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 2.30 Твори на альтівку в супр. форт., 22.00, 22.15, 22.00 Спортові вістки. 22.20 Легка музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг 90.13 — 89.70. Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фунти англ. 26.86 — 26.70, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70 — 19.60, Корони данські 118.89 — 119.00,

Акції.

Банк Польський 102—101, Цукор 29,50—29,75—29.50, Вугаль 15, Лільпоп 13.50—13.25, 13.35, Моджеїв 625, Стахановичі 35, Габербуш 43.75.

Папери.

3-пр. інвест. 1. ем. 76, 2. ем. 68.75 серії 76, 5 конверсійна 52.75, 5 залізнична 51, 6 пр. дол. прем. 49—50, 7 пр. стаб. 59—59.50.

Збіже.

Ціни ввоко Львів	від	до
Пшениця одн.	21.50	21.75
Пшениця зб.	20.75	21.00
Жито Стандарт І.	13.75	14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.50	13.75
Ячмінь одн.	14.00	14.25
Ячмінь на мливо	13.50	13.75
Ячмінь пасг.	12.50	12.75
Овес Станд. І	14.00	14.25
Овес Станд. І. А	13.50	13.75
Овес Станд. ІІ	13.50	13.75
Овес Станд. ІІ А	12.55	13.00
Мука пш. гат. І. витяг.	36.00	36.50
Мука пш. гат. І А	35.00	35.50
Мука пш. гат. І Б	34.00	34.50
Мука пш. гат. І Ц	32.50	33.00
Мука пш. гат. І Д	31.50	32.00
Мука пш. гат. ІІ А	30.00	30.50
Мука пш. гат. ІІ Б	29.50	30.00
Мука пш. гат. ІІ. Ц	29.25	30.75
Мука пш. гат. ІІ Д	28.00	28.50
Мука пш. гат. ІІ Е	26.50	27.00
Мука пш. гат. ІІ Ф	25.00	25.50
Мука пш. гат. ІІ Г	22.50	23.00
Мука пш. гат. ІІІ А	18.00	18.50
Мука пш. гат. ІІІ Б	17.00	17.50
Мука пш. паст.	15.00	15.50
Мука пш. разова до 0 95 пр.	25.00	25.50
Мука жит. витяг. до 0.30 пр.	23.75	24.25
Мука жит. гат. І 0—50 пр.	22.75	23.25
Мука жит. гат. І 0—65 пр.	20.75	21.25
Мука жит. гат. ІІ 50—75 пр.	15.75	16.25
Мука жит. раз. до 0—95 пр.	16.75	17.25
Мука житня посл. понад 65%	12.65	12.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 5-го червня ц. р. кооперативам платив за: Львівське

1 кг. масла десерового більок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 кг. вець	2.30—2.55 „

Тенденція на масло і яйо молоко здержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 5. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Відьчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острігі 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Ігуменат СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 56 подає до відома, що сьогорічні **3-дневні реколекції для пань** починаються дня 26. червня вечором. 30. червня співає св. Причастє. Зголошення належить надсилати листівками до дня 22. червня. 2223

Подяка. По двомісячнім побуті в львівських Бригідках почуваємося до милого обовязку зложити щиру подяку Вп. П. П. сен. О. Луцькому, пос. дрові Біликові, дрові В. Старосольському й дрові К. Паньківському, інж. Хроновятові та дир. П. Ковальському за успішні й безінтересовні інтервенції у судових властей. Рівночасно дякуємо Вп. П. дрові Степанові Федикові, Іванові Тисові й Антонові Проці з Ременова за дійсно батьківську опіку. — **Іван Фур, Іван Ковалишин.** — Ременів, 3. червня 1936 р.

Управа Прив. Ковд. Гімназії Р. Ш. в Гериполі подає до відом., що вступні іспити до І-ої кл. гімн. нов. типу відбудуться в днях **22. і 23. червня** ц. р. в год. 8-ій. Вступні іспити до II.—IV. кл. гімн. нового типу та VII. й VIII. кл. гуманістичної гімназії відбудуться в днях **24. і 25.** червня ц. р. Прохання у справі вступного іспиту з усіми приписаними залученнями треба вносити найдальше до дня **20. червня 1936. — Омелян Бачинський,** упр. 2219

МЕШКАННЯ

ТРИКІМНАТНЕ МЕШКАННЯ — комфорт від 15. червня ц. р. до винайму. Відомість: „Сільський Господар" Ринок 10, год. 8—15, тел. 230-53. 2208 3—3

ДВІ КІМНАТИ, кухня, комфорт до винайму. Театинська 8. 2222

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТНА панна, вік середній приїме управу дому або інституції. До Редакції під „Сирота". 1—2

РІЖНІ

КУПЕЛЕВІ строї з нагрудником виконує, ушкоджені молями направляє — „Трикотарня" — Пілсудського 27. 2219

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.

Видія „Української Бурси ім. Митрополита Андрея Шептицького" у Львові оголошує конкурс на приняття двох наставників бурси а) педагогічного і б) економічного. Петенти вносять прохання до 25. червня ц. р. на адресу о. проф. Ст. Шпитковського, вул. Куркова 14, партер.

За видія: о. проф. Ст. Шпитковський, голова; проф. В. Панейко, секретар.
2212 2—2

КОНКУРС.

Видія „Української Бурси ім. Митрополита Андрея Шептицького" у Львові приїме на шк. рік 1936-37 35—40 учнів середніх шкіл. Оплата від учня 45 зол. місячно. Для братів знижка. Оплату можна складати в натураліях по ринкових цінах. Прохання вносять петенти до 5. липня на адресу Управи бурси Львів, вул. Театинська 10.

За видія: о. проф. Ст. Шпитковський, голова; проф. В. Панейко, секретар.
2212 а 2—2

КОНКУРС

Гімназія С. С. Василіянок в Яворові оголошує КОНКУРС на учительку рукавички і практичних занять та учительку (ля) німецької мови. **Дирекція.**

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" **50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 в. 7-7

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 125 (14.374). Львів, нед'ля 7. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед новою конституцією в СССР.

МОСКВА, 6. 6. ПАТ. Тутешня преса дуже лякоїчно обговорює проектовану конституцію СССР, хоча здається знає її подробиці. „Правда" та „Ізвестія" твердять, що нова конституція буде „найбільш демократична у світі", м. ін. введуть 4-прикметникове голосування. Скількість союзних республик здається побільшать, не ослаблюючи зрештою централізації. „Правда" заповідає і надальше гострий курс проти ворогів большевицького устрою.

АМНЕСТІЯ У СССР?

МОСКВА, 6. 6. Авас. З нагоди проголошення нової конституції мають оголосити у СССР частинну амнестію, що обнімала-б велику скількість засуджених адміністоативно та частину політичних проступників.

„Армії спасення Китаю" готовляться до наступу.

НАНКІН, 6. 6. ПАТ. Політична рада в Кантоні заіменувала командантів 1. і 4. „армій національного спасення Китаю" та видала інструкції на випадок виправи на північ проти японців.

ПЕРЕД ЕВАКУАЦІЄЮ ЯПОНЦІВ ІЗ ШАНГАЮ.

ШАНГАЙ, 6. 6. ПАТ. **Японська влада наказала яп. громадянам, щоб були кожної хвилини готові покинути місто.**

ДАЛЬШИЙ РОЗКЛАД КИТАЮ.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Як подають з добре поінформованих джерел, військові кола провінції Квангсі хотять почати офензиву проти нанкінського уряду. Як претекст подають боротьбу проти Японії, але на ділі йде їм про пімсту на Чанг-Кай-Шеку.

ПЕКІН, 6. 6. ПАТ. Як подають з китайських джерел, провідники політ. ради Гопей і Чагару стоять у близькому контакті з кантонським урядом. Як цей останній проголосить незалежність, Чагар і Гопей готові так само поступити.

Літаки над палестинським кордоном.

ЄРУСАЛИМ, 6. 6. ПАТ. Брит. літаки патрулюють кордон Палестини, щоб не перепускати контрабанди зброї та ватаг бедуїнів до краю.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД резервовий понад 4,000.000 золотих. 6/45

Найбільш завзяті бої йдуть під Джаміну (між Єрусалимом та Назаретом), де араби мають 300—500 людей узброєних в кріси та ручні гранати.

БОРОТЬБА В ПАЛЕСТИНІ КРІПНЕ.

ЄРУСАЛИМ, 6. 6. ПАТ. На шляху з Єрусалиму до Лідди араби ушкодили динамітом залізний міст. Посадник Гайфи Гассан-бей Сухрі загрозив димісією, як мандатна влада не змінить радикально своєї політики. Араби утворили у муфтія центральне пропагандивне бюро та вислали представників до Єгипту й Іраку, щоб вели там пропагандивну акцію.

ЕМІР КЕРАКУ ПОСЕРЕДНИЧИТЬ.

ЄРУСАЛИМ, 6. 6. ПАТ. Емір Кераку (Трансйордавії) Абдулла відбув нараду з вис. комісаром Палестини і Кераку у своїй столиці Аммана і запросив на нині членів арабського комітету на нараду.

Гор першим льордом адміраліції.

ЛЬОНДОН, 6. 6. ПАТ. Урядово подають, що сера Гора заіменували першим льордом адміраліції.

ЛЬОНДОН, 6. 6. ПАТ. Сподіються, що сер Гор як міністр маринарки матиме поважний вплив на закордонну політику, зокремаж на затримання та ліквідацію концентрації брит. фльоти на Середземному Морі

Еспанське Мароко відтяте від матірнього краю.

КАЗАБЛЯНКА, 6. 6. ПАТ. Як подають з Тетуану, ген. страйк у Севті тривае дальше і обнімає цілу торговицю. Підчас сутички з товпою цивільна гвардія стріляла у власній обороні і убила 3 особи та ранила 20; з цивільної гвардії 1 убитий, 3-х ранених.

Звязок з Еспанією перерваний. Пошту довозять до Танжеру військовим кораблем, дальше під ословою бронеавта. Хліба достарчає військо. Ситуація дуже повежна.

Вандервельде - премієром Бельгії.

БРІССЕЛЬ, 6. 6. ПАТ. Король поручив лідерові II. Інтернаціоналу Емілеві Вандервельде місію утворити коаліційний уряд.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В ГАНДІ.

БРІССЕЛЬ, 6. 6. ПАТ. Пристаневі робітники в Ганді (Генті) вернулися до праці.

„Круа де Фе" організує робітництво.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Де ля Рок видав відозву, якою заповідає організацію власних робітничих синдикатів. Ліва преса остерігає робітників, щоб туди не вступали.

СТРАЙКОВА СИТУАЦІЯ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. Нині рано вийшли всі щоденники, але персонал фірми „Месажері Ашет" та перевозових підприемств страйкує. Справу заосмотрення міста в оливу і бензину полагодять нині. У фабриці самоходів Сітроена вибух знову окупаційний страйк.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. На основі рішення видавців часописів, вчора вечором не появився ніодин щоденник

Грошей до скрині не ховайте, але на книжечку пересилайте до

„Народної Торговлі"

Ринок 36. у Львові.

Там їх злодій ні вогонь не забере — ще й процент Вам нарасте! 6185 2-1

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,

вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на підкесення господарства і промислу

СИТУАЦІЯ українських соціялістів.

Львів, 6. червня 1936.

Ця ситуація — препогана. Яскраве світло кидають на неї дві події, голосні в останніх тижнях: львівський т- зв. конгрес діячів культури і Франкове свято у Нагуєвичах. У першому випадку українські соціялісти (УСРП і УСДП) мусіли прилюдно протестувати проти того, що єфрейтори звізду лівих культурних діячів заборонили їм, українським **соціялістам**, порушувати справу переслідування української національної культури у Совітах, та що у ролі представників українських соціялістичних діячів культури опинився раптом п. Косма Пелехатий, ще недавній рьяний москвофіл, від української культури завжде (і тепер) дуже далекий. У другому випадку — у Нагуєвичах — свято, організоване українськими соціялістами, використали комуністи взагалі для антиукраїнської демонстрації, зі зневагою вже не тільки тризуба, як символу державности, але й жовто-блакитних стязів, як символу національної окремішности. До того на тому Франковому святі виявилась ще одна риска, характеристична для нинішньої ситуації українських соціялістів: українські несоціялістичні кола те свято вбойкотували, хоч без сумніву мусять мати і мають найбільший пієтизм для памяти І. Франка. Епільогом свята були бійки між комуністами і націоналістами.

В той спосіб, як бачимо, на терені міжнародньої соціялістичної співпраці українські соціялісти є паріями на образи та впередяжують їх і „переліцитовують" комуністи — а на внутрішньому українському терені наші соціялісти, гармонійно співпрацюючи у загальних краєвих культурно-освітніх та господарських установах, власними своїми імпрезами дають липе притоку до сутичок між комуністами і націоналістами. І саме те, що українських соціялістів „рвуть" поміж два прапори — жовто-блакитний і червоний — і що сьогодні зберігати їм одночасно обидва прапори у практиці дуже важко, бо в обороні кожного з них мусять ліцитувати гаслами (національно-радикальними і соціяльно-радикальними), саме ця вірність світоглядові патріотично-національному та соціяльно-інтернаціональному ставить українських соціялістів сьогодні, у добі різкої ідеольогічної диференціяції, у дуже складне й важке становище.

Як довго між світом демократій (отже й соціялістичної демократії) та світом комунізму існував воєнний стан, українські соціялісти находились у ціп самій ситуації, що й соціялісти всіх інших народів: існував виразний поділ між II. і III. Інтернаціоналом, особливо після провалу т. зв. „II-го і пів" Інтернаціоналу. Справа ускладнилась від останнього семого конгресу III-го Інтернаціоналу, який проголосив гасло „спільного

МАГАЗИН КОРСЕТІВ
„ФЕМІНА"
тепер Пекарська 1
поручає **найновіші моделі корсетів та**
ЖІНОЧОГО БІЛЛЯ. 2186 2-3

фронту" всіх соціалістичних напрямків для боротьби з фашизмом і капіталізмом. Знаємо, що у практиці „спільний фронт" означав безастережну підтримку совітської закордонної політики, а зсередини держав не тільки підтягає комуністів до ролі поважного політичного чинника, але й фактично підпорядковує соціалістичний рух директивам московського центру, хоч той центр і себе і свої директиви більше або менше зручно маскує. І коли тактика, проголошена на згаданому семому конгресі III. Інтернаціоналу, довела до світлих успіхів в Еспанії, Франції, Чехословаччині та потрясла іншими партіями II. Інтернаціоналу (доводячи нор. ШПС до тихого „пакту неагресії"), то українські соціалісти опинились у світі II. Інтернаціоналу немилі бальовані: їх вороже ставлення до комуністів, диктоване ширим патріотизмом і кращим знанням совітської дійсности, що по суті заперечує соціялізм і загрожує його ідеї, — та їх вороже до комуністів видається (і мусить видаватись) сьогодні соціалістам інших народів просто зрадництвом соціялізму та шовіністичним назадництвом. Знову ж у якійнебудь формі годиться на „спільний фронт" з комуністами — значить не тільки відмовитися всієї своєї національно-політичної традиції, але взагалі піти простим шнуром за прикладом ес-ерів „боротьбістів" та ес-деків „незалежників", себто свідомо власними руками приготовляти свою організаційну ліквідацію у користь комунізму.

І тут, щоб зрозуміти до дна ідеольогічний та тактичний розпучливий конфлікт, що його (може ще не формально) переживають обидві українські легальні соціялістичні партії у Польщі, треба пригадати собі їх історію, їх звичайну тактику, їх гасла і наперед всю їх ролю від часу їх існування. Ці речі взагалі відомі. Коротко: вони відмежовувались від провідного у Галичині національно-демократичного табору радикальними соціяльними гаслами та опозиційністю у справах актуальної політичної тактики наверх, але у найважніших загально-національних актах, у важливих переломових моментах, масових акціях і т. д., — майже завжди йшли в цілою рештою організованого українського громадянства (конкретно: спершу з національно-демократичною (трудовою) партією, (потім УНДО) — разом, однотайно, солідарно. Коли і розходились, то з мотивів партійно-тактичних, а не засадничих (напр. вибори у 1928. р.). Зовсім слушно, льогічно і зрозуміло: бо ту спільноту диктує з одного боку соціяльна структура українського народу в Галичині (і Волині), себто брак власної капіталістичної верстви, брак власної фінансієри, великого землевласництва й промислових потентатів врешті брак власної аристократії з питомим консервативним світоглядом, — з другого боку геополітична ситуація народу, який від віків є терном великодержавницької експансії Польщі і Росії. І тому так мало суттєвих різниць між українськими соціялістами і несоціялістами, тому теоретичні програмові різниці не вспіли одвинути світоглядного й чуттєвого муру між соціялістичним і несоціялістичним українським національним світом: бо одні і другі діячі походять з тої самої селянської верстви, вийшли з того самого середовища і в тім самім середовищі перебувають, бо одні і другі живуть у тій самій дійсності, яка накидує одним і другим ті самі обов'язки супроти рідної нації, супроти рідного краю.

В останньому часі ті різниці ще менші. Відстали просто деякі площини суперечок. Наприклад: колишня гостра боротьба радикалів проти духовенства втратила свою силу бо 1) поли повстав сильний світський інтелігентський стан, духовенство втратило провідницький монополь, 2) булоб крайньою нісенітницею, якщо не національним злочином, у нинішній політичній ситуації та моральному розхитанні ослаблювати Церкву і духовенство як національний і моральний чинник, і 3) проти завойовницького імперіалізму, браку толерації у справах віри та деяких приявів фанатизму — виступають і не-соціялісти, а люди віруючі, навіть поважні духовники. Відпала напр. так само площина боротьби з завойовницьким націоналізмом, як монополь протифашистівського соціялізму, бо коли фашистами називали прихильників ідеольогії і тактики ОУН — то у підході до них нема ніякої різниці між радикальним „Громом, Голосом" чи святокорською „Метою". І можуть бути різниці послідів на політичну тактику супроти поляків, але чейже і ті різниці радше формальної натури, бо й тут наші погляди на дійсність не різняться, наші погляди на напір, що йде проти українського стану посідання і наших зусиль зберігти його та розбудувати, — однакові. Зате вирикула ще яскравіше, ніж досі, спільна небезпека, загроза для всіх організованих груп українського народу і для його неорганізованих мас; скріплений наступ комуни. І тут відкривається поле для дальшого зближення, для тіснішої співпраці соціялістичних і несоціялістичних діячів в обороні спільних установ та організацій перед затіями, що мають на меті розкласти і знищити ті організації (м. ін. через провокування репресій влади) та посіяти анархію у народніх низах.

Чи про важку ситуацію українського соціялістичного табору пишемо аловтішно? О, ні! Надто важка, поважна і складна ситуація української нації, щоб шукати собі *таких* джерел сумнівного вдоволення. Маємо враження, що українська дійсність ставить перед нашою нацією досить фронтів боротьби, щоб радіти, що котрийсь із партійних противників переживає кризу через натиск спільного ворога. Значить — „оферта"?! Таком ні: Ми не є від „оферт". Метою цих рядків є просто sine ira et studio, спокійно і безпристрасно, ві щирим бажанням бути об'єктивним, представити фактичний стан. Льогічні висновки напрошуються самі собою. *і. м.*

Комісія для вшанування **памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри** подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памятькових марок (**синя** — 10 шагів, **червона** — 20 шагів, **жовта** — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин **портрет-деверит Небіжчика Головного Отамана** (ціна 6 зол. без пересилки).

3. **Вийшла праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра** (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: **Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7, m. 11.**

Страйк у франції.

ПАРИЖ, 6. 6. ПАТ. У десятьох місцевостях департаменту Сен е Оаз застрайкувало 2.000 робітників, в Кан 1300 робітників електротехнічної фабрики, у Ліевен 7.000 гірників, у Комантрі 1000 металівців, у Клермон-Ферран 1200 страйкарів окупує 2 фабрики, в Арра страйкує 300 робітників в Ляман — 400, в Нансі 2.800. У 4-ох місцевостях департаменту Сен е Оаз та у фабриках крицевих Мирсель страйк покінчився. Міська рада Парижа домагається від уряду фондів на поміч для родин страйкарів.

о. О. ПРИСТАП. 36

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Італійці, сини гарячого півдня, з природи мають палкий темперамент, що не покидав їх і в Америці ні при роботі, ні при розмові, ні при забаві. Цікаво, що між ними не було пяниць, хоч у сварці не жартували. Пробивали себе навіть ножами і то так швидко та зручно, як на замовлення, або стріляли себе револьверами. Також між італійцями було найбільше злодіїв американських бандитів-„голдапсів", що немилосерно грабили й мордували, та блекмейлєрів*), що писали листи з погрозами то багатих людей, вимагаючи грошевого викупу, бо інакше чекає адресата неминуча смерть. Читаючи в часописі сенсаційну новину про грабіж, вбивство, вибух підложеної в кімнаті бомби або, що хтось висадив динамітом цілий дім, можна було наперед вгадувати, що цього злочину допустився, як не мурин, то напевно італієць. Вони наводили жах на американське громадянство, організуючись у бандитські ватаги.

Один наш священик у Мекіс Рак бавився грою на біржі й тому говорили про нього, що має великий маєток, хоч ніхто докладно цього не знав. Актім він почав діставати анонімні листи, що мусить зложити у визначеному місці кілька тисяч долярів, інакше вбють його. Настрашений погрозами, покинув Америку і виїхав до Галичини. Вернувся назад аж після світової війни, але до іншої місцевости, щоб „чорні люди" не виконали своєї погрози.

Зрештою, поза цими злочинними одиницями, були італійці в Америці працьовиті, запопадливі, проворні й ощадні. Мали свою численну інтелігенцію, власні католицькі костели, школи, кооперативи і т. д. Зокрема бралися вони до торговлі овочами. Мали т. зв. „сальони" де продавали содову воду, соки й легкі напої. Ходили з точилом по місті гострили ножі, направляли парасолі. Багато стрижіїв, шевців та інших ремісників, вуличних музик, катеринкарів із папугою або малпою були звичайно італійці. Вони теж складали знамениті американські орхестри.

В італійських ресторанах можна було завжди дістати макарони — національну страву італійців. Життєвим ідеалом італійського імігранта було якнайбільше працювати — іноді навіть по дві шихти (зміни) з черги, — щоб тільки заробити собі дуже багато грошей і з ними вернутися до незабутньої Італії. Там поворотець з Америки купував собі виноградник, розгосподарювався і задоволений доживав віку на рідній землі, серед своєї рідні.

19. ІНШІ НАРОДИ.

Найбільше подібні до італійської еміграції були греки. Серед них переважали люди середнього росту з чорним волоссям і з чорними очима, як терен. Синьооких греків або взагалі з ясними очима я не зустрічав. Грекині були навіть вродливіші від італіянок. Своєю красою нагадували мітичних богинь. Грецька еміграція в Америці була багато культурніша й шляхетніша від італійської. Також своїми професіями греки перевищували італійців. Бо й „найнижча" професія греків — чищення обуви — ніяк не була тут така проста й понижуюча, як на неї дивилися в Европі. Грек, що чистив людям обуву, мав на це свою робітню, де був цілий ряд крісел на підвищенні і з мягким сідалом, а перед кожним кріслом два металеві підніжки, зроблені у формі стопи. Гість, прийшовши вичистити черевики, сідав на крісло, брав у руки часопис, читав і ждав, доки на нього не прийде черга. В такій чистільні обувії було майже завжди гамірно. Приходили сюди не тільки багаті пани й пані, але й робітники. Кожному було вигідніше дати за вичищення обуви одного нікля[1]), ніж купувати собі щітки, пасту й тратити час на цю нудну роботу. В чистільній бодай прочитав собі часопис і не потребував мазати своїх рук. За кілька хвилин зручний грек вичистив гостеві черевики, що блищали, як дзеркало. А перед виходом потягнув ще окремою щіточкою по одязі, щоб гість не виніс від нього нитку, волоса або порошку. Тут можна теж було дати вичистити або відпрасувати свій одяг або капелюх, купити собі шнурівки й пасту до обуви, навіть папіроси, тютюн і сигара, бо деякі греки мали у своїй чистільні трафіку. Концесію на неї було в Америці багато лекше дістати, ніж у покійній Австрії.

Чимало греків займалося торговлею всяких овочів. Інші продавали содову воду із соками і морозиво, мали власні ресторани, крамниці або носили по хатах на продаж полотна, килими, парасолі, годинники, тощо. До тяжких робіт не пхалися, залишаючи їх італійцям.

Морально стояли греки на ціле небо вище від італійців. Мали дуже добру славу в американців, що поважали їх, як чесних і статочних громадян. Серед греків не було пяниць, зате визначалися вони своїми „жидівськими", надзвичайно підприємчивими головами й робили значні інтереси.

(Далі буде).

*) Blackmail = чорна почта, те саме, що в нас кажуть „чорна рука".

[1]) Nickel, дрібна монета = пять американських центів.

За океаном.

І. УКРАЇНСЬКИЙ ЛЕМКІВСЬКИЙ ЗЇЗД В АМЕРИЦІ.

„Комітет оборони Лемківщини" скликав на день 6. червня ц. р. до Філядельфії перший український лемківський зїзд, який поставив собі дуже широку програму. У зїзді мають взяти обовязково участь делегати всіх комітетів чи відділів оборони Лемківщини, що розсіяні в цілій Америці, а також представники інших українських організацій, що спочувають ідеї такого зїзду.

РЕФЕРАТ Д-РА С. ДЕМИДЧУКА НА ІСТОРИЧНІ ТЕМИ.

Одна з перших лекцій на українські історичні теми відбулася 3. м. м. в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку. Д-р С. Демидчук обговорив між ін. такі питання: Котрі московські чинники признавали в минулому Україну; як прийшло до назви „Росія"; чому „Мала Русь" більша числом піддала в ярмо „Великої"; чисельна кількість американської України. Прелегент покликувався на величезний матеріял у чужих мовах та на мапи з історії України. Він також показав зібраним 11 мап з написом „Україна", починаючи з 1665-го року. Ці мапи є в посіданні прелегента. Ціллю відчиту була спонукати слухачів до акції із метою хоч частинного відзискання українського елементу, втраченого на користь російсько-московської ідеї. Учасників було понад 200, вони виказали велике зацікавлення предметом і домагались негайної ширшої акції в зазначеним напрямку. Прелегент зладив фотостатичну відбитку із мапи України Сансона з 1674-то року і її вмить розкупили слухачі.

УКРАЇНЕЦЬ ПЕРЕМОЖЦЕМ НА ФЕСТІВАЛІ У ВІННІПЕГУ.

У Вінніпегу, Манітоба, Канада, відбувся від 20. до 23. м. м. монігобський музичний фестіваль, у якому змагались за першенство у грі на інструментах і співі. Головною атракцією в пописах був памятковий трофей Ейкінса, призначений за найкращу сольову гру на фортепіяні, скрипці або віолінчелью.

Трофей призначено для музикантів вищої кляси. Цю найвищу нагороду добув український хлопець з Вінніпегу, Богдан Лехів. Судді одноздно признали, що він грав дуже добре, та що „справедливість вимагає, щоб йому дати трофей". Молодому музикантові судді радили далі студіювати і стати артистом-скрипаком.

На контесті відзначено також дві українські дівчини, п-у Стефанію Довбенко і п-ну Надію Новак за спів у терцеті. У двох виступах спільно з англійською дівчиною вони добули 174 точки.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮРИСТИ ЗНОВУ ДОБУЛИ ПЕРШЕНСТВО В НЮ ЙОРКУ.

В Ню Йорку відбулась 10. травня велика вистава різних чужонаціональних груп у готелі „Меджестик" на дохід американських поводян, заходом „Краєвої Ліги американських громадян чужинного походження". Вистава полягала у покаві танців різними групами під загальною управою Айлена Корея. Заступлені були групи: баварська, чеська, шведська, мадярська, польська, грецька, шотляндська, австрійська, ірляндська, німецька, російська, французуська, українська.

З усіх груп найбільші признання дістала група українська, що її представляли Володимир Рябка і Мирослав Пригельський, обоє інструктори із школи Авдиенка. Танцювало 10 пар, а віддано загалом 6 різних танців: гайвку, коломийку, гонивітер, чумачок, козачок, запорожський герць. У часі запорожського герцю, що знаний публиці з того, що козаки рубають шаблями, переломилась одному учасникові шабля, перерубана вдвоє, але він їшов дальше. Це незвичайно подобалось публиці і вона безупинно гриміла оплесками.

Після українців друге признання дістали шотляндці, потім шведи. Хоч ціни місць ішли від 3 дол. до 50 центів, публики призбиралось стільки, що ніяка тисячка не могла дістатись до середини.

В найближчу неділю (17. V.) виступали українські танцюристи під голим небом у бруклинськім Проспект парку, де відтанцювали під опікою „Ради Народніх Забав" свої танки різні групи. І тут мали українці величезний успіх.

Якою популярністю тішаться тепер українські виступи, хай послужить факт, що коли на згаданім виступі в готелі „Меджестик" прийшов на чергу хор кубанських козаків під проводом Соколова, публика добре орієнтувалася, котрі російські, а котрі українські пісні. Українські оплескувала грімко.

ЧЕРГОВІ ВДАТНІ ВИСТУПИ УКРАЇНЦІВ.

Газети реєструють три нові виступи українців у неділю 17. V. в різних нюйорських святах. У знаній концертовій залі „Товн Голл" виступав якийсь робітничий хор із сотні членів і співав між ін. українські пісні. В німецькій дільниці, у Йорквіл Касіно, відбулося перше свято заходом Американської Музичної Ліги, на якому теж виступав український робітничий хор. А вже найбільше позичилися газети про свято танців на вільнім воздусі у Проспект парку в Бруклині. Там зібралася 10.000-на публика, щоб придивлятись танцям різних національних груп. Були поражені, шведи, данці, литовці, греки, поляки, українці й англійці. Із усіх груп найчастіше згадують українців, помістили теж прегарну знимку українських гаївок, згадують теж, що опісля українці змішалися разом з іншими групами в одни танок. Про поляків пишуть, що вони ніш полякули дорівнювали українцям...

ВИКАЗ ЩАСТЯ „НАДІЇ"

Знамениті висліди гри клієнтів Колєктури „Надія" в 35 Льотерії

Зол. 100.000 на ч. 104798 — **Зол. 100.000** на ч. 192588

Зол. 50.000 на ч. 50932 — **Зол. 50.000** на ч. 111070 — **Зол. 50.000** на ч. 192672

Зол. 30.000 на ч. 164148 — **Зол. 30.000** на ч. 164247 — **Зол. 20.000** на ч. 53748 — **Зол. 20.000** на ч. 144924

17 виграних по 10.000 зол.

10.000 зол. на ч. 24359
10.000 зол. на ч. 27411
10.000 зол. на ч. 43121
10.000 зол. на ч. 65637
10.000 зол. на ч. 79831
10.000 зол. на ч. 81677
10.000 зол. на ч. 81815
10.000 зол. на ч. 81859
10.000 зол. на ч. 110807
10.000 зол. на ч. 111112
10.000 зол. на ч. 144951
10.000 зол. на ч. 144997
10.000 зол. на ч. 165980
10.000 зол. на ч. 178179
10.000 зол. на ч. 178981
10.000 зол. на ч. 184554
10.000 зол. на ч. 192562

20 виграних по 5.000 зол.

5.000 зол. на ч. 8149
5.000 зол. на ч. 35663
5.000 зол. на ч. 55475
5.000 зол. на ч. 78474
5.000 зол. на ч. 83417
5.000 зол. на ч. 122100
5.000 зол. на ч. 137048
5.000 зол. на ч. 137268
5.000 зол. на ч. 142560
5.000 зол. на ч. 158341
5.000 зол. на ч. 159808
5.000 зол. на ч. 164346
5.000 зол. на ч. 164990
5.000 зол. на ч. 168326
5.000 зол. на ч. 183232
5.000 зол. на ч. 186534
5.000 зол. на ч. 186682
5.000 зол. на ч. 186743
5.000 зол. на ч. 186912
5.000 зол. на ч. 192170

52 виграні по 2.500 зол.

2.500 зол. на ч. 24359
2.500 зол. на ч. 35692
2.500 зол. на ч. 53000
2.500 зол. на ч. 55250
2.500 зол. на ч. 60447
2.500 зол. на ч. 67488
2.500 зол. на ч. 69306
2.500 зол. на ч. 79921
2.500 зол. на ч. 81613
2.500 зол. на ч. 84450
2.500 зол. на ч. 88150
2.500 зол. на ч. 93045
2.500 зол. на ч. 105823
2.500 зол. на ч. 108926
2.500 зол. на ч. 108976
2.500 зол. на ч. 118368
2.500 зол. на ч. 144853
2.500 зол. на ч. 154260
2.500 зол. на ч. 155622
2.500 зол. на ч. 156578
2.500 зол. на ч. 157332
2.500 зол. на ч. 157339
2.500 зол. на ч. 158284
2.500 зол. на ч. 161819
2.500 зол. на ч. 161985
2.500 зол. на ч. 165241
2.500 зол. на ч. 167094
2.500 зол. на ч. 167125
2.500 зол. на ч. 167135
2.500 зол. на ч. 167377
2.500 зол. на ч. 173349
2.500 зол. на ч. 173358
2.500 зол. на ч. 173482
2.500 зол. на ч. 178391
2.500 зол. на ч. 178829
2.500 зол. на ч. 180073
2.500 зол. на ч. 180871
2.500 зол. на ч. 183339
2.500 зол. на ч. 183412
2.500 зол. на ч. 183510
2.500 зол. на ч. 183543
2.500 зол. на ч. 184441
2.500 зол. на ч. 185126
2.500 зол. на ч. 186573
2.500 зол. на ч. 186766
2.500 зол. на ч. 186801
2.500 зол. на ч. 186989
2.500 зол. на ч. 186990
2.500 зол. на ч. 191027
2.500 зол. на ч. 191028
2.500 зол. на ч. 191483
2.500 зол. на ч. 192609

54 ВИГРАНІ ПО 2.000 ЗОЛ. ВПАЛИ НА ЧИСЛА:

12300 12495 15064 50898 50913 50997 53743 53963 65631 65649 67333 67418 76134 76136 78302 78231 78460 79897 81575 84175 89211 93081 104604 105812 108865 122039 147185 149339 155219 158346 161305 161337 162224 162695 163325 164201 165939 166656 167959 168259 168260 169287 170049 177877 178810 178926 183277 183279 189846 189859 191425 192826 192876 192995

99 ВИГРАНИХ ПО 1.000 ЗОЛ. ВПАЛО НА ЧИСЛА:

7970 15069 16486 17146 20167 31245 45540 55186 55411 57331 60421 65588 67353 69591 78366 78491 83012 83410 84161 88075 99280 104791 108537 111061 111159 111593 122076 127524 128139 130866 130917 134505 137152 146131 147153 149287 149290 150019 150549 151315 151348 153112 153127 155208 155306 155347 155695 155793 155819 156928 158422 159808 162066 162217 163131 163342 164361 164662 164957 166649 167040 167070 167161 167361 169283 173395 173436 173456 173555 177967 178254 178347 178352 178776 178816 178861 178990 180773 180776 180782 183197 183244 184497 184643 185431 186548 186797 186888 187353 187379 189515 189697 189819 189939 191458 191500 192550 192642

I тисячі виграних понижче 1.000 зол. впало в попередній Льотерії в популярній і вічно щасливій Колєктурі

„НАДІЯ", Львів, Легіонів 11.

КУПУЙТЕ ЩАСЛИВІ ЛЬОСИ 1-ої КЛ. В „НАДІЇ"!

— Надія ніколи не заводить! —

Шукаєте праці? --

Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника!

З організаційного руху.

Політична нарада і посольське справоздавче віче в Добромилі.

Дня 17. травня в год. 7.30 веч. відбулася дискусійна політична нарада місцевої інтелігенції у Добромилі. На цю нараду приїхав разом з пос. *Тершаковцем* запрошений ним пос. *Володимир Кузьмович*. На нараді явилися місцеві члени УНДО і його прихильники в числі коло 40 осіб.

Посол Кузьмович у своєму рефераті представив політичне положення взагалі, зокрема порушив положення українського народу на всіх його землях та подав причини змінєної тактики Українського Національно-Демократичного Обєднання.

В запитах і дискусії, крім посла Тершаковця, забрало слово кількох бесідників, домагаючись виповнення польським урядом постулятів, що їх висунула Українська Парляментарна Репрезентація. На закиди відповідав пос. Кузьмович. При кінці голова Повітового Народнього Комітету д-р Антоневич подякував послові за участь у нараді.

Дня 18. травня відбулося в салі Нар. Дому в Добромилі публичне посольське віче, на яке прибули виборці різних політичних напрямків. Сала була виповнена вщерть, численно була заступлена теж духовна і світська інтелігенція.

Віче отворив і проводив ним д-р *Антоневич*, голова Повітового Нар. Комітету в Добромилі. Звідомлення з діяльности Української Парляментарної Репрезентації зложив пос. *Гриць Тершаковець*.

Дискусія була дуже оживлена, місцями бурхлива. В ній забрало голос кільох бесідників, яким відповідав пос. Тершаковець. Найбільші атаки були за те, що урядові чинники не реалізують загальних національних постулятів, як і за те, що тільки українська суспільність дотримує нормалізації, а друга сторона ні, через що пригальмовується активність наших мас.

Бесідники ілюстрували фактами те, що діється в краю. І так у добромильському повіті: 1) волосні війти в Добромилі, Ляцьку і Новосілках Уздибських зобовязали вивішувати двомовні орієнтаційні таблиці, зладжені на підставі ухвал громадських рад, а в громаді Трушовичах і Війську вивішену і прибиту таблицю наказав війт усунути; 2) війт волости Коростенко не дав під наради внеску радного, поставленого на засіданні волосної ради в справі двомовних таблиць; 3) волосні війти побирають від українських імпрез неозначений відсоток від доходу, гуртом, що нераз забирає зовсім увесь дохід з такої імпрези і що спинює подібні імпрези; 4) саме староство по думці воєвідського обіжника (Б. Н. 58/a/12'36) заборонило аматорським читальняним гуртам і хорам їздити до сусідньої читальні з помічю у виставах; 5) скарги на поліцію на шиканування нею спокійного населення, як ось у Хирові на коменданта постеруню Яндзя, не тільки не приносять пільги, але навпаки: такий поліцієнт дістає аванс; 6) староста, як представник Повітового Виділу, по думці воєвідського обіжника, який наказав приймати до поодиноких волостей для підготови будучих волосних секретарів на практику нових кандидатів, до цього часу не прийняв віднього українського кандидата, навіть на безплатну практику не приймає кандидатів хочби по гімназійнім іспиті (як напр. Володимир Топіра з Тарнави). У повищих справах пос. Тершаковець інтервенював у старості, але в безрезультатно. Також і заступник старости, який не міг дати вичерпуючої відповіді, обіцяв справу вияснити.

По тій дискусії поставлено внесення, щоб ухвалити довіря для УПР та одобрити її дотеперішню діяльність. Внесення пройшло більшістю голосів без спротиву тих, що займали критичне становище до діяльности УПР. У другій резолюції зібрані домагалися найскорішого виконання польським урядом українських постулятів, висунених УПР.

Кантонський уряд не може змагатися з Японією.

КАНТОН, 6. 6. Райтер. Мобілізація не мусить за собою потягнути війни з Японією, бо вона по кінчилась би, як загально думають, скорою перемогою Кантону з огляду на велику перевагу Японії у зброєнях. Своїм маніфестом хотів кантонський уряд лише притягнути симпатії молоді та поставити Нанкін у важке положення.

ТОКІО, 6. 6. ПАТ. Як подає „Асагі", японський ген. штаб хоче скріпити політичну контролю над урядами Гопей і Чагару, усуваючи відтіля небажані елементи і замінюючи ці провінції на нездобутную протикомуністичну твердиню.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24

ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

Закарпаття.

ЗАСНУВАННЯ ФІЛІЇ „ПРОСВІТИ" У ВОЛОВІМ.

Дня 1. м. м. відбулося у Воловім заснування філії Т-ва „Просвіта". До заснування філії дали почин члени тамошньої читальні. На Волівщині має „Просвіта" 25 читалень і саме тому зорганізування філії було конче потрібне.

На Зборах появилося понад 60 учасників. Були то учителі й селяни. Священника не було ані одного. Зібрання привітав гарною і добре обдуманою промовою шкільний інспектор Юрій Пазухання і підкреслив, що без просвіти наш нарід розвиватися і жити не може. Привітну промову виголосив також делегат централі, суд. надрадник др Данило Стахура. Він пояснив ціль і завдання кожної філії.

По привітах відбулися вибори. Головою філії став учитель гор. школи Кость Медвідь, його заступником господар Михайло Гренджа, секретарем Василь Шкоба, скарбником Іван Гевула, бібліотекарем Стефан Фігура; заступниками виділових: Василь Коньса і Василь Шадей, контрольорами: Василь Іваницький і Дмитро Рубець.

При вільних внесках учитель Мерван звернув увагу на потребу підтримання мукачівського просвітянського місячника „Світло". В дальшій дебаті забирали голос: Василь Потучняк, Василь Шадей, А. Мальчицький, др Дудикевич, що підносили потребу негайного переведення люстрації читалень та оживлення їх діяльности.

Цікаво зазначити, що збори ствердили великку жертвенність селян до „Просвіти". Так напр. у маленькім селі Лозянськім вибудували собі просвітяни поверховий дім для читальні і крім того має читальня 14.000 кч. позички на людях. Окремо піднесено гарну діяльність читальні в Нижнім Студенім. Відбулося в тій читальні багато виказів, представлень і свят. Таксамо діяльна читальня у самім Воловім. Збори висказали прилюдну подяку упр. школи Калабінці, що своїм вкладом збудував сцену для читальні у Воловім. На зборах появилися головно молоді щирі просвітяни і є надія, що просвітянська праця у волівській окрузі увінчається гарним успіхом. „(У. Сл.").

КОНЦЕРТ ОКР. УЧИТЕЛЬСЬКОГО ХОРУ В ЯСІНІ.

Ясіня, величезне гуцульське село, вперше відсвяткувало уродини другого президента Ч. С. Р., др-а Едварда Бенеша. Відсвяткувало 17. м. м. низкою рідних українських пісень, що їх відспівав на окремому концерті Окружний Учительський Хор з Рахова під дир. учит. Ю. Кузьмика. Про значіння, красу й силу української пісні сказав коротку ядерну промову управитель школи Ю. Боршош-Комятський.

ЛАЛОН МІРСОН.

САМОЦВІТИ.

Ельмер Стервер рішив позбутись із свого помешкання всіх предметів, що належали особисто до його жінки. На туалетці, на комоді і в різних шухлядах та кутках лежали сотні різних прикрас і дрібниць, що немов би чекали повороту своєї пані.

Ельмер почав поволі займати до самотньої хати. Від смерти Марни минув місяць і він місяці страшного болю та нестримної розпуки прийшла тягуча жалоба та тиха туга за покійною. Тепер хотів він не бачити всіх тих предметів, що завсіди живо нагадували йому живу присутність дорогої йому особи.

Життя мав він нелегке, але його подружжя було дуже щасливе. Марна була чуйна дика пташина, з дитячою душею. Вона втішалась усякими дрібницями, які дарував їй Ельмер. Страшенно любила дешеві пяцьки, ланцюшки та перстені з фальшивого срібла та золота. Ельмер відкрив касету, де Марна ховала свої безвартісні дорогоцінності. Він перебирав ті блискучі пяцьки у своїх пальцях, пригадуючи собі, як кожна з них прикрашувала Марну в іншому місці.

Хто сам відчувався, що згадав чомусь тепер одну повість Мопасана. Померла одна жінка, що любила самоцвіти — дешеві, фальшиві. Чоловік, що кохав її, хотів одного дня сродити ці дешеві дрібниці за кільканадцять франків. Але тоді ювелір сказав йому, що такі дрібниці варта мало чого. Чоловік уважав любов своєї жінки за правдиву, а її пяцьки за фальшиві — тимчасом навпаки.

Чи життя не може повторити ще раз ситуацію, яку зробила улиці мистця? Зовсім з формального боку його становище нагадувало становище того чоловіка.

Що за пісенітниця! Він мимоволі глянув на дорогоцінності. Та навіщо? І так не розумів він їх вартости і не міг би їх відрізнити від підробок. Знав одне: що Марна померла і єдина жива річ, яку вона залишила це спомин. Ельмер стояв і вдивлявся якби задубілий у річні цяцьки.

Напроти його дому мали ювеліри „Малісон і С-ка" свою велику крамницю. Власника знав він із частих зустрічей на вулиці. Коли ввійшов до крамниці, застав там обох: Малісона та його брата. Ювелір поздоровив його поважно, як слід здоровити клієнта у магазині.

— Я чув про ваше нещастя — сказав він тихцем — і спочуваю з вами...

Ельмер притакнув:

— Так! Це страшна річ. Не повірите, яку порожнечу залишає в житті така близька особа.

— Щож! Мусите потішатись спомином щасливих, хоч і недовгих днів спільного життя.

Ельмер відповів щиро:

— Я дуже любив свою жінку. Ви догадуєтесь певне, пане Малісон, чому я сюди прийшов.

І поклав на столі шкіряне етуї, повне дорогоцінностей.

— Чи це вашої пані?

— Так. Що мені з ними робити? Я подумав собі, що може вони могли би вам придатись.

Малісон узяв недбайливо у жменю різні цяцьки і підніс їх до світла.

— Гм — сказав він — нині у продажі дуже поширились такі імітації і люди мало за ними питають. Але — і тут він надумується хвилину — коли ви хочете цих річей позбутись, то можу вам дати за них пять долярів.

Коли Ельмер вийшов від ювеліра, стало йому якби лекше на душі. Тримав голову догори і йшов просто.

Малісон задумався і дивився якимсь розсіяним поглядом на цяцьки, що лежали перед ним.

— Навіщо ти купив це? — спитав його брат.

— Ти знаєш, що таких імітацій маємо на складі багато і так їх ніхто не купує.

До крамниці ввійшов новий клієнт — молодий, дуже елегантний мужчина, щоб купити собі золотий олівець. Та заки брати Малісони встигли ним занятись, почули вони гострий наказ: „Руки догори!" і крикнув: „Прошу не рухатись з місця!"

На вулиці перед крамницею стояло авто. Гість сховав лівою рукою дорогоцінності, що лежали на столі і вибіг на вулицю. Авто відїхало з нечуваною швидкістю.

Малісони стояли приголомшені.

— Стервер приніс нам щастя! — сказав молодий Малісон. — Бандит забрав сміття вартости сьмять долярів. Але таки мусимо повідомити поліцію.

Старий Малісон стояв якби у гіпнозі і говорив:

— Страшна це річ відбирати чоловікові віру в те, що для нього святе.

— Треба поліцію... — повторив брат, якби не чуючи попередніх слів.

— Ні, залиши. Ми не можемо цього робити. При поліційним допиті можуть виринути всякі подробиці, яких я волів би оминути.

— Не розумію — сказав брат. — Які можуть бути подробиці? Звичайний бандитський напад серед білого дня. Тут зовсім не йде про те, що вони забрали безвартні речі, не вважаючи цього.

Малісон відповів поволі і поважно:

— Ці дорогоцінності були правдиві, мій приятелю. Вони були варта 25.000 долярів.

— 25.000 долярів? Чи ти хочеш цим сказати, що Ельмер мав у себе дорогоцінності на таку велику суму? Чи ти збожеволів? Як ти міг їх так скоро оцінити? Тим навіть добре їх не оглянув.

— І не треба було мені — відповів Малісон притишеним голосом. — Я сам подарував їй ці самоцвіти.

Переклв. б. г.

Той сам хор дав власний концерт у Рахові попереднього дня, що пройшов також з успіхом.

ВИСТАВА „ЗАПОРОЖЦЯ ЗА ДУНАЄМ" В УЖГОРОДІ.

Дня 28. м. м. дало т-во „Бандурист" в Ужгороді першу свою співочу виставу: „Запорожця за Дунаєм". Диригувала п-і Щуровська-Россіневич. Вистава мала заслужений успіх.

ЗІЗД МОЛОДІ АГРАРНОЇ ПАРТІЇ В УЖГОРОДІ.

В днях 31. V. і 1. VI. відбувся в Ужгороді зїзд молоді аграрної партії з цілого Закарпаття. В поході взяло участь к. 4.000 осіб, переважно молодих хлопців та дівчат. Найкращу групу в поході творили гуцули, що несли, крім державних і партійних, також два жовто-блакитні прапори. Ввесь зїзд мав, не рахуючи численних мадярів і невеличкої групи румунів, майже чисто-український характер. Так і видно було, що українська стихія перемагає і в рядах молодняка аграрної партії. На зїзд прибули в Празі міністер Мехнік, голова партії д-р Бечин та інші.

КОЛИ БУДЕ ЗБУДОВАНА РАДІОСТАЦІЯ В УЖГОРОДІ.

Дня 25. травня віддали до вжитку вже третю словацьку радіостацію: в Банській Бистриці. А коли здійсняться ті обіцянки, що незадовго вибудують і радіовисильню в Ужгороді? — питає „Українське Слово".

ВЕСНЯНКИ

зникають певно завдяки плеканню

КРЕМОМ і МИЛОМ LESZNICERA

Всілякі плями, прищі і нечистота шкіри уступає місця делікатній, свіжій і здоровій цері.

Вирібник: Аптикар Дранч і Ска, Бельсько.

Свята в честь Симона Петлюри.

РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ У ВАРШАВІ.

„Діло" вже згадувало про те, як українська Варшава, де досі находиться центр еміграції У.Н.Р., святкувала память С. Петлюри. Писалося тоді про панахиду та академію. Тепер можемо доповнити попередні інформації вісткою про те, що на свято вийшла по бібліофільськи видана книжка „Симон Петлюра" Олександра Лотоцького. Книжка ця зложена на підставі живих споминів та дипльоматичного листування Покійного. Є вона спробою вглянути глибоко в епоху С. Петлюри і витягнути з неї конструктивні думки. Автор підкреслює головну ідею, якій служив Петлюра, як державний діяч — державної самостійности, що була теж провідною ідеєю Івана Мазепи та яка мусить стати заповітом майбутніх поколінь.

Можемо ще додати, що крім академії, що її влаштували українці, у Варшаві відбулася теж прилюдна академія в Орієнтальному Інституті. Організувала її рухлива секція оріент. кола молодих, що виготовила мистецькі запрошення і двомовні програми з доброю відбиткою портрету Головного Отамана із гравюри В. Масютина. Найцікавішою точкою вечора була промова сен. Ст. Седлецького на тему „Роля вождя в житті нації". Цікаву канву життя і діл С. Петлюри накреслив п. Липовецький. При вході гості складали вільні датки на бібліотеку С. Петлюри у Парижі. **Ктв.**

КРАКІВ У 10-ЛІТТЯ СМЕРТИ ГОЛ. ОТАМАНА СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Заходом усіх українських культ.-освітніх товариств у Кракові відбулася в неділю 24. травня в „Салі Саській" при вул. Св. Яна 6 академія в 10-ліття смерти Гол. Отамана Симона Петлюри. На програму склалися: 1. Вступне слово — інж. Степан Суходолів. 2. Людкевич: Ой Морозе... — мїш. хор. 3. О. Олесь: а) Понад руїнами шумить журливо гай..., б) Поглянь у душу, в) Я більше не плачу... — декл. п. Ів. Смиківан. 4. Лисенко: Ой, щож то за ворон... — муж. хор. 5. Поклони представників товариств. Хорами проводив п. Р. Солтикевич, форт. дострій обняла п. Олена Мариновичівна.

Академію попередила панахида в церкві св. Норберта, яку відправив о. др Хрущ.

Дохід із академії призначив Комітет на стипендійний фонд ім. Симона Петлюри для студіюючої молоді високих шкіл. Комітет взиває цією дорогою всі українські товариства в краю і за границею призначувати всі доходи з академій у честь С. Петлюри на згадану ціль. Створюючи з цих доходів стипендійний фонд ім. Симона Петлюри, увічнимо ім'я Гол. Отамана цим тривалим-живим памятником! **Т. Ст.**

Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Воєнних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

Великий процес ОУН у Львові.

ОДИНАДЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В суботу, одинадцятого дня, розправа почалася щойно в год. 11-ій. До 11-ої год. оборонці конферували з підсудними, які скінчили вже зізнавати. Тому теж вони на салі сиділи вже всі 23 підсудні. Розправа в суботу обмежилася до того, що оборонці зголосили кілька внесків, щоб трибунал покликав кількадесять свідків, стягнув акти варшавського процесу та інші акти. І так перший з оборонців др О. Павенцький поставив внесок, щоб трибунал перевів доказ з актів відомого варшавського процесу. **Ці акти виказують, що підс. К. Зарицьку засудили вже за вчинки, за які тепер знову обвинувачує її прокуратор. Отже Зарицька не може бути суджена два рази за ті самі вчинки, які у варшавському процесі були скваліфіковані як державна зрада, а тут у Львові як окремий злочин.** Щож торкається підс. Підгайного, цей оборонець поставив внесок, щоб трибунал переслухав ком. Кособудського і перевів льокальну вівію на площі Сх. Торгів, де — як каже акт обвинувачення — мали вбити ком. Кособудського. Підчас побуту ком. Кособудського в ресторані на площі Сх. Торгів між год. 8—9.30 вечором обставини до замаху були дійсно пригожі, але до замаху не дійшло, бо Підгайний не хотів до нього допустити. Щож торкається планованого атентату на волинського воєводу Юзефського обор. др Павенцький домагався, щоб трибунал покликав на свідка О. Куця, якого суд у Луцьку засудив лише за державну зраду, а не за плановане вбивство воєв. Юзефського. Цей свідок і акти з його процесу в Луцьку відтяжать підс. Підгайного, бо акт обвинувачення закидає йому, що він їздив до Луцька і підготовляв атентат з О. Куцом на волинського воєводу.

Обор. др Горбовий поставив внесок, щоб трибунал переслухав кількадесять свідків, між ін. М. Лебедя, які стверднять, що підс. Равлик не належав ні до ОУН, ні до „Юнацтва". Крім того цей оборонець поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка дружину вбитого дир. І. Бабія на обставину, що дир. І. Бабій виходив з хати до гімназії точно в год. 7. — 7.15 рано. Ствердження цієї обставини важне для підс. Качмарського, бо його поява одної днини з Королишином в год. 8.15 рано на вул. св. Петра, де мешкав бл. п. дир. І. Бабій, мала на меті випробувати Королишина, а не щоби перевести вбивство дир. Бабія. Цей внесок піддержав обор. др В. Гриньовський іменем підс. Бандери. Вкінці обор. др Горбовий поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідків Миколу Климишина та Ярослава Карпинця на обставину, що підс. Стецько ніколи не відвідував їх в організаційних цілях у Кракові. Обор. д-р Шухевич поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка Олександра Скрипку у справі підс. Феника. Обор. др Старосольський поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка проф. д-ра І. Свенціцького та зажадав індексу підс. В. Свенціцької і свідоцтв львівського університету на обставину, що студії підс. Свенціцької забирали їй увесь час. До того ця атмосфера пильної праці з ділянки мистецтва та археольогії в університеті і в Українськім Національнім Музею виключають, щоб підс. Свенціцька мала змогу слідкувати за ком. Кособудським. Обор. д-р Старосольський поставив теж внесок, щоб трибунал переслухав як свідка п. Марійку Щигліївну і вона ствердить, кого бачила з Качмарським, чи Королишина, чи Ярошевечором 31. березня 1934 р., коли то був перший невдалий атентат на Бачинського. Вкінці обор. др Шевчук поставив внесок, щоб трибунал засягнув інформацій зі староства в Радехові і з прокуратури в Золочеві, а яких вийде, що підс. Рачун не був ніколи карений. Сам факт, що підс. Рачун прибив печатку на документі тотожности не дає ще основи здогадуватися, що він належав до ОУН.

Прокуратор кількома наворотами спротивлявся цим доказовим внескам оборонців. Крім того поставив кілька питань підс. Б. Гнатевичеві чи він займався бджільництвом і чи не виїздив за кордон у 1931/32 р. **Підс. Гнатевич відповів, що викладав на сільсько-господарських курсах у кількох місцевостях у Галичині пасічництво і шовківництво та за кордон не виїздив ні в 1931 ні в 1932 р.** Після того прокуратор заявив, що предложить відповідні документи на доказ, **що підс. Б. Гнатевич був краєвим провідником ОУН.**

Председник заявив, що ці внески розгляне трибунал і відложив розправу до понеділка 9 год. рано.

Протестантизм в Америці підупадає.

В Ню Йорку в Товариство статистики американських релігійних організацій. От який комунікат видало воно про релігійний рух між американськими протестантами:

В 1921. р. протестантські секти придбали 1,710.000 нових членів, а останнього року це число зменшилося до 990,000 Недавно зроблено перегляд 1.000 різних протестантських церков. Цим займалася окрема комісія, що досліджує скількість присутніх на церковних богослуженнях. Комісія стверднла, що із загального числа людей, які вважають себе членами тих церков, приходить на богослуження лише 25 прц.

У церквах є всякі вигоди, але лише 30 прц. сидячень були заняті людьми. Решта лавок стоїть порожня. „Отсі досліди" — каже комунікат — „свідчать, що протестантські церкви в Америці втратили заінтересування між людьми. Тому духовенство і світські вірні повинні подумати про якусь перебудову свого духовного життя. Всяка праця по церквах залежить від участи вірних у богослуженнях. Коли число присутніх на богослуженнях буде дальше упадати, тоді впадуть і місійні товариства та інші церковні організації. Щоби вратувати церкву, світські люди мусять ходити до церкви".

ДО ОБІЦЯНОЇ ЗЕМЛІ.

РИМ, 6. 6. ПАТ. Як подає „Стампа", одно північно-італійське село внесло прохання, щоб міністр колоній дозволило йому перенестися разом з війтом, партійним секретарем та парохом до Абісинії.

СТРІЛИ НА ПОЛІЦІЮ Й ВІЙСЬКО.

ГАЙФА, 6. 6. ПАТ. Підчас нинішних заворушень у Гайфі кинули бомбу на поліційну станицю і обстрілювали відділи поліції та війська, що відстрілюючися убив одного маніфестанта і одного ранив.

МУСОЛІНІ АПРОБУЄ ПОЛІТИКУ СВОГО ВАСАЛЯ.

ВІДЕНЬ, 6. 6. Авас. Як інформують з міродатних кругів, Мусоліні виявив підчас розмови зі Шушнігом повне зрозуміння для мотивів, що довели до реконструкції уряду. У загальній політичній орієнтації не слід очікувати ніяких змін.

РИМ, 6. 6. ПАТ. Граф Чіталіні, що товаришив Шушнігові як представник італ. міністра заг. корд. справ, заявив представникам преси, що австрійський канцлер фішуче не стрічався з ніякими представниками Габсбургів.

—o—

ПЕРЕД ЗІЗДОМ ГОЛОВ ДЕРЖАВ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БУКАРЕШТ, 6. 6. ПАТ. До Букарешту приїхав югославянський регент кн. Павло та чехословацький президент Бенеш.

При зміні адреси просимо подавати й ставу адресу.

СУКНА Рудольф Світальський - Тадей Ґаєр Львів, вул. Батор'я ч. 23 готель Сеський.
МАТЕРІЯЛИ ЖІНОЧІ, НАЙМОДНІШІ у великому виборі
Низькі ціни. Догідні умовини сплати. Кооперативам відповідний рабат.

Чехословаччина фортифікується.

У звязку з постановою чехословацького уряду фортифікувати границі Чехословаччини надходять інформації з Праги, які стверджують, що на випадок війни Чехословаччина рішила боронити *цілої своєї території*, резигнуючи з первісного плану покинути деякі околиці, особливо ті, де живуть судетські німці.

Спеціяльну увагу приділяють до укріплення Закарпаття, куди веде комунікація з Румунією та Совітською Росією. Передбачена *будова другої залізничої лінії*, бо дотеперішня лінія йде здовж мадярської границі і є загрожена вогнем мадярської артилерії.

Крім того будуть уфортифіковані всі *гірські провали* на Закарпатській Україні, головно провал Ужок, що вже в часі світової війни відграв важну ролю. Цікаве теж, що відбудують *довгі австрійські фортифікації* у східній Словаччині, що були охоронним валом підчас угорсько-турецьких воєн.

Сильні фортифікації мають стануть *для охорони техинського Шлеську*, де находиться копальні вугля й куди ведуть стратегічні дороги на Словаччину.

Для оборони *самої Чехії* будуть побудовані здовж її границі фортифікації, найбільш новочасні під технічним оглядом, яких природною основою будуть *гірські хребти*.

Важною точкою чехословацької фортифікаційної програми буде будова *стратегічних автострад* на німецький зразок. Завданням їх буде прискішити військові транспорти з одної границі на другу.

Зате *фінансова сторона* цієї величезної оборонної програми представляється *менше корисно*. Коли досі рахувалися з видатками, що доходили до суми 6 міліярдів корон, то тепер показується, що видатки на фортифікації будуть багатократно вищі.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коцн, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 5—25

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

ТЕРНОПІЛЬ.

Глибоку шану і довершений спокій могилам героїв віддало громадянство Тернополя й околиці в перший день Зелених Свят. Похід уформувався при парохіяльній церкві. Жалібним кроком переходили представники з вінцями від усіх товариств і публичних сіл. За вінцями йшли процесії, орхестра, духовенство, опісля громадянство чвірками — вільно, під згуки жалібного маршу.

Над могилами відправив панахиду о. крил. Громницький в асисті численного духовенства. Співав хор під орудою п. Майковського. Закінчила свято орхестра згуками „Ще не вмерла Україна".

В год. 18. в салі „Міщанського Братства" відбулася дуже скромна академія, присвячена памяті полеглих. Святочне слово виголосив пос. Болюх. Пісні „Засяло сонце" і „Ми йдем вперед" відспівав хор під проводом п. Майковського. Людей повна саля — враження велике.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Похід на стрілецькі могили у перший день Зел. Свят випав багато величавіше, як минулих літ. Процесіональний похід вирушив в год. 3. попол. в супроводі місцевого духовенства, хоч на жаль, не всього 15 вінців з жовто-блакитними лентами, які сплела місцева молодь та місцеві українські установи, несено в найкращім порядку; насамперед ішли малесенькі діти зі зеленцу і дорість Рідної Школи, відтак молодь і старші. Прибула також делегація молоді з Тадань з срібним вінцем. В поході взяла участь понад тисяча місцевих громадян, а також нерелике число молоді з дочколичних сіл. По дорозі хористи співали похоронні та церковні пісні. Порядок дорогою і біля могили тримали члени „Сокола". Панахиду відправив місц. парох о. прам. Цегельський. Співав добре хор під управою Е. Лехницка. Прегарну патріотичну проповідь виголосив старенький 88-літній о. парох. Теплими словами заохотив всіх присутніх, щоб не забували за тих, що свої голови клали в службі Великої Ідеї. З жалем підніс, що бували випадки, що обкрадали могили з хрестів і в той спосіб профанували наші усім такі дорогі могили. Заохочував також, щоб ті могили утревалити якимсь памятником, або поодинокі оцементувати. Зарядженно збірку на упорядкування могил, чим занялися місцеві пані. На закінчення хор відспівав кілька стрілецьких пісень і „Боже Великий, Єдиний". Після того всі розійшлися спокійно домів. *Е. Д.*

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

СКОЛЄ.

Імпозантний похід на стрілецькі могили в Сколім з 12 вінцями і понад 600 організованого громадянства всіх верстов Скольсього дня 30. 5. ц. р., як і численний похід на стрілецькі могили на горі „Ключ" дня 1. 6. ц. р., показав розпанощеним у нас комуністам, що скільське громадянство в останнім часі активізується і це грозить упадком комуністичній організації серед українського населення. Щоб цьому запобігти, комуністична бойвка в ночі 2. 6. ц. р. напала з камінням й колами на Український Сирітський Захист і Філію „Просвіти" у Сколім, вибиваючи всі вікна. Після того хтось у ночі повибивав вікна майже всім комуністам у Сколім. Влада веде строге слідство і переводить арештування.

З музичного руху.

Збірні концертові виступи учнів В. Музичного Інституту.

В четвер 21. ц. м. влаштував Вищий Музичний Інститут ім. М. Лисенка дві збірні концертові імпрези елевів вищих років централі і філій: у Стрию в 12 год. вполудне, а вечором у Дрогобичі. В програмі були продукції фортепіяну, скрипки, віольончелі сольоспіву елевів зі Львова (9), Перемишля (4), Стрия (4), Дрогобича (1) і Борислава (1). Продукції елевів з Коломиї чомусь відпали. Обі імпрези у Дрогобичі і в Стрию пройшли з повним успіхом під кожним оглядом, ствердживши високий зріст нашої музичної культури, та зріст зацікавлення музичною культурою навіть у ширшій масі, чого доказом були щерть виповнені салі.

Між продукціями не було ні одної „початкової" спроби, а всі майже входили вже у царину мистецьких змагань з більшим чи меншим успіхом. Із численних точок фортепіяну найвище стояли продукції елевів зі Львова і Перемишля. Із львівських звертали увагу передовсім шопенівська балляда Ф-моль, виконана бездоганно та інтелігентно вдумчивою шопеністкою п. К. Гвоздецькою, відтак Лістівські твори у виконанні Б. Перфецького (прозора техніка, гарний удар), та Ганчерюківної (значні технічні засоби, побажатиб тільки більше кольориту в динаміці, ударі і педалізації), — врешті українсько-російські ліричні картини, виконані талановитою п. М. Колтунюківною. Із чотирьох фортепіянових точок перемиських елевів для нас головно виріжнювалися та спорили за першенство продукції молоденьких незвичайно талановитих адептів піяністичного мистецтва: О. Вахнянинівна, яка у сонаті Ліста і етюді Ревуцького виявила рідко подибувану експресію ліричного виразу і Н. Ляхович, що у фантастичнім Інтермецо Регера і скерцо Шопена представилася кандидаткою на знамениту піяністку із буйним, трохи ще не зрівноваженим темпераментом. Не можна теж відмовити таланту вище іспіруючій піяністичній кандидатці із Перемишля п. Поповській; одвак у XII. рапсодії Ліста слід би побажати їй більше педантерії, менше манерної свободи.

Солідно і музикально була відіграна у Стрию Рапсодія Брамса г-моль п. Кіндрачуківною з Перемишля, а зовсім поправно п. Баранецькою з Дрогобичі. З менших піяністичних успіхів заслуговують на згадку: Шопена Fantasie-Impromptu у музикальнім виконанню Я. Дубас з Борислава, та з розмахом відіграні мало у нас відомі три мініятури Сметани елевом зі Стрия Тишіяницьким.

Слабше трохи представилися чомусь продукції скрипки і чисельно, і якістево. Найбільші лаври зібрала 11-літня скрипачка зі Львова, Л. Деркач, що є в нас феноменом, на який слід би звернути пильну увагу. Інші продукції скрипки: Б. Білинський зі Львова, М. Шиян і О. Рудницький зі Стрия стояли доволі певно на висоті свого завдання; особливо останній з них має дані на доброго скрипкового техніка, коли ще попрацює над зрівноваженням обох рук.

Віольончелею репрезентував гарно І. Барвінський, відомий уже в нас із частих виступів у Львові, якого технічно-музикальні спроможності ростуть бистро на очах, і які згодом повинні дати йому змогу стати першорядним челістом, яких у нас взагалі досі мало.

Добре також були представлені кляси сольоспіву в особах п. Олі Сушко і Софії Гаврищуківної зі Львова. Перша — не ліричний, але доволі обемистий сопран „шовкового" тембру, друга доволі тугий, металічний меццосопран. У обох співачок непорочна інтонація, гарна дикція і зрівнана висока музикальність, себто всі гарні прикмети, які повинні би допомогти в їх мистецьких змаганнях. При продукції п. О. Сушківної підносилися навіть серед музикальних слухачів на салі такі сумніви: Чи це можливе, щоб співачка з такою зрілою музичною фразою і інтерпретацією була початковою ученицею 1-го року і чи це не який пописовий блюф?

Таких імпрез треба би у нас яко мога часто робити якнайбільше. И. Л.

Замість Павного -- Тимошенко.

„Діло" вже було подало вістку про те, що зірка Петі Певного має швидко зблїднути. Тепер це вже факт доконаний. У Варшаві зібралась горстка з 6-ох осіб волинських „послів" 3. червня ц. р. і вибрала собі нову президію, а саме: головою став — пос. С. Тимошенко, заступником — одинокий сенатор з Волині Маслов, секретарем — Скрипник.

Одночасно з тим Певний перестав редагувати „Українську Ниву", що вже вмерла наглою і несподіваною смертю. Але в половині ц. м. почне виходити у Луцьку на її місце „Волинське Слово". Хто буде його редактором — не знати. Називають імена Скрипника та Ол. Ковалевського.

Отже і доля Певного перестала бути сенсом. Чому саме так сталось, ніхто не знає, крім хіба волинського воєводи Юзефського. Зрештою, нікого це на Волині не цікавить, а українців ще менше ніж поляків.

Комуністи готові спалити Рим.

Комунізм стає всесвітною загрозою, тепер уже підобрався й до католицизму — так міркував о. Гаммер, помічник пароха катедри св. Патрика в Ню Йорку. Він виголосив проповідь з осторогою перед большевизмом. Казав, що небезпеки не можна легковажити, бо комуністи „приготовляють уже смолоскипи для спалення Риму". Тому католики повинні отрястися з байдужности й взятися до енергійного поборювання безбожности, поширюваної комуністами. Сьогоднішні католики не живуть духовним життям, а живуть лише природним. Колиб так Христос прийшов сюди, перейшов від лавки до лавки та запитав кожного з нас: „Чи ти спиш?", то мобуть кожний із нас сказав би: „Так". А тепер треба нам активних католиків, які вмілиб постояти за свої переконання — кликав о. Гаммер.

З країни опію та ризу
Софії Яблонської.
Живо та барвисто описані
ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ
з прекрасними ілюстраціями.
Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол.
Замовляти в Адмін. „Діла", Львів. Ринок 10

Червона армія добре підготована.

До Ню Йорку вернувся з довгої подорожі Павло Кравт, предсідник дирекції Метрополетин Опери. Відвідав теж совітську Росію. Бачив там ріжні дива. Був на одній військовій параді в Харкові. Армія знаменито зодягнена, а ті, що на неї гляділи, були бідно одіті. Технічно армія виекіпувана знаменито, а офіцири виглядають на добре вишколених. З інших справ згадує про добрий театр в Ростові над Доном. Але про російський кавяр каже, що він зовсім не російський, а перський, тільки його висилають у світ під іменем російського із пристані над Каспійським морем.

ДОБРОБУТ І БАГАТСТВО

запевнить тобі льос, закуплений у відомій колєктурі

„ЩАСТЯ“

ЛЬВІВ, вул. СИКСТУСЬКА 12.

Тягнення І-ої Кляси починається вже 18. ц. м., отже замов негайно щасливий льос з цієї колєктури.

Замісцеві замовлення полагоджуємо відворотною почтою.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелєринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнє літом. 10—?

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 45-115

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполло“) поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 20-100

— **Зеленосвяточна збірка у Львові.** Подаємо до прилюдного відома, що підчас збірки до замкнених пушок, дозволеної Городським Старостом у Львові до ч. В/4/62/квест/1936, зібрано в неділю 31. травня на Личаківськім цвинтарі квоту зол. 575. За цей щедрий дар складаємо Вп. Жертводавцям, як також П. Т. Членам видавничої кооперативи „Вогні“, які згадану збірку переводили, щиру подяку. — **Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові.**

— **Італійські артисти у Львові.** 9. ц. м. відбудеться у Львові у салі Польського Музичного Т-ва концерт італійських співаків з „Ля Скала“ у Міляно, з „Театро Реале“ в Римі, з „Сан Карльо“ в Неаполі та „Театро Реджіо“ в Торіно. У програмі твори італійських композиторів. Крім італійських співаків Піни Паджі, Льоренцо Конаті та Ольдебрандо Гіркані виступить теж японська співачка Тешіко Гасегава.

— **Публичне віче** в справі реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі, розвязаної безпідставно в часах відомої пацифікації у вересні 1930 р., відбудеться в Тернополі в неділю 7. червня ц. р. в год. 12 в полудне в салі Міщанського Брацтва. Реферує посол д-р Степан Баран.

— **Виставу воєнних памяток УСС в Тернополі** закрито дня 1. ц. м. Д-р Гірняк виголосив промову, в якій вказав на повний успіх виставки, яку відвідало поверх 2.500 осіб. Від організаційного комітету промовив д-р Ладика. На закінчення відспівано національний гимн.

— **Український Сокіл у Празі.** На загальних зборах руханкового т-ва „Український Сокіл“ у Празі вибрано старостою К. Топольського, його заступником О. Василюка, виховником інж. В. Драгана, начальником Ф. Коргоня, начальницею М. Антоновичівну, справником Мих. Юзефовича, скарбником В. Яхна, господарем І. Лозовюка, бібліотекарями Н. Павлярівну і В. Продана.

— **Заразливі недуги треба зголошувати.** Видїл публичного здоровля міської управи у Львові пригадує обовязок мешканців міста зголошувати кожний випадок заразливої недуги. У зголошенні, письменнім, телефонічнім або устнім, слід подати імя і прізвище хорого, вік, заняття і місце замешкання. Якщо хора шкільна дитина, подати школу та клясу. Зголошувати до Відділу заразливих недуг, вул. Бульварна ч. 4.

— **Швайцарський денник про роковини Петлюри.** У „Газет де Льозан“ находимо в числі з 26. травня ц. р. довшу статейку з нагоди 10-ліття смерти Петлюри, написану дуже тепло, з симпатією для наших визвольних державних змагань. Находимо там головні дані про Петлюру та про його боротьбу з большевиками. Та є там і така дивовижна фраза: „У Польщі, у місті Львові (!) українці організують великі національні маніфестації; передбачена участь десятків тисяч українців, що прибудуть з цілої Східної Галичини“. Хоч живемо в добі телеграфів, телефонів і літаків, денникарські качки літають на власних крилах.

— **Завзяті страйкарі.** Переговори між процедавцями і страйкуючими цеглярськими робітниками у Львові розбились. Робітники жадали для стрихарів по 12.50 зол. за тисячку цегол, а працедавці давали 11.88 зол. Після зірвання переговорів робітники заявили, що за кожний тиждень проволоки в підписанні умови будуть домагатися 10 прц. підвишки.

— **Головою нотаріяльної палати у Львові** вибрано нотаря Вавжиньця Тимровича (Львів), заст. голови Болеслава Тшоса (Львів). До нотаріяльної ради увійшли: Ян Антоневич (Львів), Зиновій Конистяньский (Львів), Бронислав Ковальський (Бірча), Альбін Ліманоський (Долина), Тадей Навроцький (Львів), Едвард Мітарський (Буськ), д-р Станислав Стимонович (Львів), д-р Генрик Шимусік (Броди) і д-р Стан. Вітвіцький (Рава Руська).

— **Новий український часопис у Чернівцях.** У Чернівцях вийшло 1. число нового українського часопису п. н. „Чортополох“ з датою 1. червня ц. р. Часопис має сатирично-гумористичний характер і буде виходити два рази на місяць, як додаток до часопису „Самостійність“.

— **Льокатор убив господаря.** До вілі промисловця д-ра Генрика Берентгардта на Сигнівці під Львовом прийшов коморник, щоби на основі судового присуду викинути з мешкання Яна Душинського, торговця птицями. Коли коморник у присутності власника реальности приступив до уряджування, Душинський кинувся на д-ра Берентгардта з ножем і штовхнув його у серце, вбиваючи на місці. На місце приїхали представники слідчої влади й заарештували душогуба.

— **Украв селянинові коні з возом.** Дмитро Мостан, господар із Жиравки під Львовом, привіз до міста фіру дров на продаж. Коли переїзлив вул. Коханівського, приступив до нього якийсь панок і зголився купити всі дрова. Повів фіру на вул. Личаківську і звелів господареві понести дві в'язки дров на другий поверх та закликати слугу, щоби зійшла по решту. Мостан послухав і коли за хвилину вернувся з в'язками, бо адреса була видумана, не застав уже перед кам'яницею ані воза ані коней. Злодій украв йому все.

— **За участь у вуличній демонстрації.** Перед судом присяжних у Львові відбулася розправа у звязку з відомими квітневими заворушеннями. Відповідав 27-літній робітник Ян Сипень за те, що підчас демонстрації перед великим театром кидав камінням на постерунькового Димка, раня-чи його тяжко. Сипеня засуджено на рік вязниці.

— **Сконфікована контрабанда.** На залізничному дворці в Станиславові гранична сторожа звернула увагу на бочку клею, що прийшла з Катовиць. Показалося, що в бочці було кільканацять кг. камінців до запальничок німецького походження. Увесь товар сконфіковано.

— **Краєва хроніка.** До львівського шпиталю привезли в тяжкому стані якогось 17-літнього молодця, що кинувся під потяг на станції Жидятичі. — В потязі, що їхав із Станиславова до Коломиї, скінчив самогубством 23-літній Тит Сашенкевич, абсольвент музичної консерваторії, з причини матеріальних клопотів. — На основі особистих порахунків добулися Альберт і Юліян Штекбавери та Йосиф Вінтер, озброєні друками і ножами, до дому Ігнатя Вінтера у Людвиківці пов. Долина і замасакрували його до безтями. Тяжко пораненого відставлено до шпиталю. — В Зимній Воді під Львовом арештовано 24-літню служницю Марію Дзюбінську, що кинула до керниці свої 4-тижневі близнята. За причину подала брак засобів до життя. — В Княжу пов. Снятин 57-літній господар Юрко Грицюк убив поліном 27-літнього сина Василя підчас сну, з причини родинних непорозумінь. — У Фірлеєві пов. Рогатин Гаврило Кичута убив з трьома товаришами 27-літнього Олексу Марусяка.

— **Жертви купелі.** В часі купелі в ріці Стирі біля Дубна утопув Михайло Сергійчук. Того самого дня утонув підчас купелі 12-літній Збигнєв Ліндмаєр.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Розсипані черешні.

На сходах каменици „Просвіти“ розсипав хтось черешні. Може кільограм, може більше. Червоні ягоди застелили сходи, лягли купками то тут, то там і не дають людям перейти. Перейти треба, а соломочин і шкода і незручно — погано буде виглядати! Людей до каменици „Просвіти“ приходить багато, а й ті, що постійно працюють у ній, вештаються то сюди то туди. Кожний минає розсипані черешні, подивиться, похитає головою, лизне слинку, а далі відсуне одну-дві черешні ногою, решту переступить і біжить своєю дорогою.

Надійшов і я ще з одним. Поставили ми над черешнями і фільософуємо.

— Цікава річ, пане товаришу — каже мій содутник.

— Цікава — потверджую.

— Стільки черешень...

— І гарних!

— А нині кільо по два золотих.

Придивляся я: великі, здорові черехи, що й на Клепарові таких нема.

— Може й по більше! — припускаю.

— І ось, бачите, лишив на місці. Навіть тих з кучки не позбирав.

— Можна булоб усі. Підлога чиста, а хоч би — пополоскати.

— Виходить, що ще не така біда в нас, коли кіля черешень людина з підлоги не збирає.

— Мені здається, що біда, може й навіть власник тих черешень бідний, але тут що іншого зайшло: „не випадає!“

— Може бути. Через те „не випадає“ пропадає в нас неодна тисячка.

Стоїмо, дивимось, фільософуємо, спина минає, але простуємо й знову. Минають нас люди, один, другий, десятий. Подивляться на черехи, на нас, дехто вомхнеться (рідісно думаючи, що це котромусь із нас таке приключилось!) і перескакує через ягоди.

— Новелнка штука позбирати! — констатує мій товарищ.

— Зовсім ні — згоджуюся я. — Згорнути на одну кучку, розвинути газету і готово.

— А дома перемити...

— І на тарілку. Вони тоді дуже смачні. Такі холодні від води...

Стоїмо, думаємо, мовчимо.

По хвилі:

— Мої діти страшенно люблять черехи.

— Чи тільки діти!? А старші? Що думаєте пігроки а такими черехами!?

Мій товарищ цмокнув устами:

— Перше класа.

— Ну, але досить того — сказав по хвилі — йдем.

І ми пішли, лишаючи кільо черех на сходах.

Спитає хтось: чому не позбирали?

Ясна річ: не випадало! *Галактіон Чінка.*

Завтра, в понеділок, 8. червня оба Театри чинні.

У Великому Театрі в год. 8-ій з Олександром Векгерцом **„Вояк і герой“** Шова

У Театрі Різнородностей в год. 8-ій **„Гарна історія“** Гостинні виступи Софії Чаплінської.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

Нині в неділю у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ дві вистави:
Дві комедії, одна веселіша від другої — пополудні по цінах найнижчих
Неоправдана година в найкращій обсаді артистичній,
вечором Гостинний виступ Софії Чаплінської в знаменитій комедії Флєрса і Кявета.
Гарна історія.

— **Учительство проти присяги вірности.** Учительська унія в Ню Йорку скликала недавно віче до Вашинґтон Ірвінґ гайскул, щоби розпочати кампанію проти присяги вірности державі, як цього вимагає недавно прийнятий стейтовою легіслятивою законопроект. Протест пішов до губернатора Лемока, щоби відкинув цей закон. Промовці аргументували свій спротив тим, що такий закон це насилля над академічною свободою. Закон зовсім не причиняється до скріплення льояльности, навпаки до реакції. Між учителями повстає переконання, що хтось хоче їх слідити, чи вони вчать усього згідно з вимогами закону, а кождо повстало якесь підозріння, тоді хтось схоче учителів усунути з їхнього становища. Деякі промовці називали спроби введення присяги льояльности фашизмом і варварством.

— **Комета зближається до нас.** Астрономічна обсерваторія в Поздамі обчислила, що відкрита недавно в Америці комета Пельтієра зближається до землі. В перших днях серпня ц. р. вона буде віддалена від нас на 21 міліонів км., отже сім разів менше, ніж віддаль землі від сонця. Це зближення потягне за собою значний зріст ясности комети, що в другій половині липня буде мабуть видна голим оком. У десятьох днях (від 29. липня до 8. серпня) вона опише на небі велитенський лук 65 ст., переходячи з північної півкулі на південну і не буде вже видна в наших широтах.

— **Як витали в Америці найбільший англійський корабель.** Американські газети описують незвичайні сцени, що розіграли на помості „Квін Мері", коли цей корабель прибув до Ню Йорку. Впродовж кількох годин крізь поміст пароплаву пересунулося поверх 35 тисяч колекціонерів всяких памяток. З помосту й ресторанійної салі пропали не тільки різні предмети, але повиношено навіть годинники, попільнички, накриття столів, квіти. Корабельна служба каже, що багато предметів повикрадано при помочі кліщів або відкручено при помочі шруботягів. Так обскубаний корабель відплив до Саутгемтон.

— **Ланцухові обіди за Рузвельтом.** Агітація за кандидатами в президенти в Америці приневолює людей до винахідчивости. В Ню Йорку завязалася краєва ліга жінок за Рузвельтом. Вони постановили собі, кожна з жінок окремо, уладжувати обіди за Рузвельтом, але кожна має запросити лише пять жінок. Опісля кожна із запрошених має уладити теж обід для пятьох, але цілком інших. Отже такі обіди будуть рости в прогресії, доки аж усі американські жінки не відбудуть обідів у честь Рузвельта. В часі обідів очевидно буде йти агітація за вибором теперішнього президента знова кандидатом демократичної партії, а опісля за вибором у президенти. Одно цікаве: чи справді витримають жінки цей товариський тягар?

— **З листів до редакції.** У звіті „Діла" (ч. 123 з 5. ц. м.) про мовознавчий зїзд „Прометея" зазначено між іншим, начебто я був на ньому представником Молдавії. Уважаю потрібним стверднти, що я на зїзді не репрезентував (зрештою вона, як відомо, до країн поневолених Москвою не належить), а лише як фільольог-романіст прочитав на запрошення організаційного комітету зїзду реферат про лінґвістичні експерименти московської влади над молдавськими кольоністами у т. зв. Молдавській Автономній Республиці, отже на Україні. — **Віктор Якубовський.**

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТИК": „ТАЄМНИЦЯ ЧОРНОЇ КІМНАТИ".

Живе десь на Мадярщині рід баронів, над яким тяжить прокляття — він мусить вимерти таким способом, як почався. Молодший брат, точніше: близнюк, убє свого старшого брата і то вбє в чорній кімнаті прадідного замку, де трапився і перший злочин. При народинах синів-близнюків замурують вхід до тої кімнати, синів розділяють і один з них проживатиме не на салі, а в місті. Старший брат, що залишається в маєтку, наділений зроду злочинними інстинктами; він убиває людей з насолодою як ті „упирі", про яких зради-тоди читаємо в часописах. Його молодший брат приїде до нього на його запросини; він тільки в вигляду подібний до нього, бо це людина зі шляхотними почуваннями. Сам він не повірить у жахливі чутки про свого брата, а коли дізнається правди — буде вже запізно.

Вся фільма нагадує славні оповідання Едгара По — повні таємного жаху та невблаганної льоґіки, з якою зазублюються події, немов би людська воля не мала на них ніякого впливу. Головну ролю грає спеціяліст від тих страховинних типів, відомий нам із несамовитого „Франкенштайна" Борис Карлов. Тут може він наперемінку виступати в ролях обох братів. Фільма добра тільки для охоронців „сильних" зворушень. Для вашого глядача найбільшою сенсацією буде одна з кінцевих сцен, коли почує підчас богослуження в церкві... український хор, що співає українською мовою „Отче наш". Американське фільмове виробництво запросило гарний хор і мояже навіть не знало, який він, бо звуки мадярського богослуження та українського для американців однакові. Можно це відбуватись і в українському селі.

Дописи.

СТРИЙ.

Купно площі під будову філії Муз. Інституту ім. Лисенка. В часі матеріяльної скрути, коли буджетові кінці зовсім в кожній хаті не сходяться, коли кожний сотик ідє на вагу золота, думати про мистецьку культуру, її поширення й поглиблення здавалось би недосяжним ідеалом. Однак завдяки послідовности і вперто кількох одиниць цей недосяжний ідеал став дійсністю, бо філія Муз. Інституту ім. Лисенка у Стрию купила площу 600 м². за квоту 5.000 зол. на якій у найкоротшім часі думає при помочі української суспільности, аматорів і прихильників музичного мистецтва та інших установ з Нар. Домом на чолі приступити до будови домівки і меншої салі, такої дуже потрібної на всякі імпрези. Довгими роками зібрану готівку, часово уложонену в ощадкасі Філії „Просвіти" у Стрию для орухомлення й поширення дяківарського промислу, Філія „Просвіти" хоче в найкоротшім часі звернути, щоб уможливити будову домівки Муз. Інституту. Щасть Боже!

Т-во „Українська Бурса" купило дім на бурсу. Т-во „Українська Бурса" є власником прекрасного двоповерхового будинку і площі, де міститься від довшого часу дорж. гімн. (утрака. відділи), а в партері семинарія і гімназія Р. Школи зі школою вправ. На днях купило Т-во на приміщення бурси мурований дім з городом на принціпальній вулиці, щоб в той спосіб уможливити незабаром заміщення молоді користати зі всіх шкіл у Стрию.

Спільний концерт-попис елєвів вищих років Муз. Інституту. Від кількох літ централя Муз. Інституту ім. Лисенка у Львові улаштовує річні кінцеві пописи елєвів в осібних Філій на провінції, де збіжжаються елєви з ріжних філій на попис. Цього року дня 21. травня в год. 12. пополудні відбувся такий попис у салі Н. Дому в Стрию. Із програму складалися продукції 14 елєвів (фортепіян, скрипка, сольоспів і чело). Не беручись за фахову оцінку, від себе завважуємо, що таких пописів і досить до року в Стрию не було аж багато; до того музичний рівень нашого громадянства підніося би скоро дуже високо.

Роковини смерти Петлюри. 10-ліття смерти С. Петлюри вшанувало громадянство Стрия дня 24. травня панахидою в церкві та академією в салі Н. Дому в год. 12. пополудні. На програму академії взяли: вступне слово о. Винницького місцевого пароха, мужеські хори і реферат про значіння таких роковин. Того самого дня в год. 6. веч. читальня „Просвіти" на Ланах ушанувала роковини смерти Петлюри святочними сходинами і рефератом.

Заг. збір кооп. каси Стефчика на Ланах. Дня 24. травня відбувся звич. заг. збори кооп. каси Стефчика на Ланах. При звіті з діяльности довідались ми, що на будову Н. Дому на Ланах є на щадниці уложована квота 1.500 зол., а в торгов. кооперативі „Достава" квота коло 1.000 зол. І хоча ця справа не була головною точкою зборів і дискусій, то при кінці зборів вибрано комітет, який сконсолідує всіх мащан до конструктивної праці, відшукає відповідну площу і зачне на ній будову Н. Дому й конче потрібної салі для того передмістя.

САМБІР.

Змагання аматорських гуртків читалень „Просвіти". Філія „Просвіти" в Самборі чи пак її театральна секція уладила цього року змагання між усіми аматорськими театральними гуртками читалень „Просвіти" самбірського повіту за першенство в повіті в цій ділянці мистецтва на 1936 р. У змаганнях обовязані були взяти участь всі аматорські гуртки повіту і з цією метою підготовити назначену філією пєсу „Украдене щастя" Івана Франка. Одначе до означеного речинця підготовило цю пєсу лише десять гуртків і змагання відбулися лише у двох районах: у Містковичах і в Блажові. В Містковичах станули до змагань амат. гуртки з Вацковичі Берегів, Ковиничі і Містковичі. Перше місце здобули Беріг, дальші Містковичі, Вацковичі і Ковиничі. Гра всіх гуртків у цьому районі була на високому рівні. В Блажові станули до змагань амат. гуртки зі Звора, Волі Блажівської, Торгановичі і Блажова та поза конкурсом з Торчиновичі. Перше місце признано: Торгановичам, дальші гуртком з Блажова, Звора і Волі Блажівської. Виріжнявся сильно грою Торгановичі і Торчиновичі, інші гуртки слабші. Змагання відбувалися в той спосіб, що кожний гурток з даного району відгравав перед публікою та оціночною комісією філії „Просвіти" цю саму (третю) дію „Украденого щастя" і оціночна комісія по нараді проголошувала вислід змагань. Щоб уможливити всім гурткам з повіту участь у змаганнях, філія „Просвіти" продовжила ще нас змагань і назначила нову пєсу „Страшну пімсту", що її мають підготовити ті гуртки, які ще не взяли участи у змаганнях. Слід стверднти, що цього разу імпрези відбуваються вперше у самбірському повіті, і викликали велике зацікавлення в селах кожного району та завзяття в амат. гуртках. Тому дуже цікавою імпрезою філії „Просвіти" будуть в осени ц. р. повітові змагання амат. гуртків першунів у Самборі за першенство цілого повіту. Як оціночна комісія виїздили: дир. Коберський О., проф. Зінюк, дир. Кравенко і м-р А. Селецький.

КОПИЧИНЦІ.

Концерт у 20-і роковини смерти І. Франка. Філія „Просвіти" при співучасти читалень з Пробіжної і Баворівщини та Т-ва „Копичинецький Боян" уладштувала дня 24. V. ц. р. повітовий концерт у честь Франка. В програму ввійшли: 1) „Слава йому, слава" Сеницї — відспівав хор Бояна; 2) вступне слово — виголосив м-р І. Чабан; 3) вязанки стріл. пісень — хор з Пробіжної; 4) Прольот до „Мойсея" — декл. М. Сафіянівної; 5) фантазія „Ніч" — орхестра Бояна; 6) „Каменярі" — декл. Я. Клима; 7) „Суне, суне чорна хмара" Ярославенка — хор Бояна; 8) увертура „Соловей і зозуля" — орхестра Бояна; 9) Життя і творчість І. Франка — реферат Монастирського з Гадиновець; 10) „Місяцю князю" Ярославенка — хор Бояна; 11) „Наймит" — деклям. П. Елиґової; 12) І. Вишенський — інсценізація, вик. читальнею Баворівщини. На вирізнення заслуговує виступ мужеського хору з Пробіжної під проводом п. Созанського. Першою піснею зробив хор, що виступав у народніх одягах, гарне вражіння і спалими оплесками був змушений ту саму визвану пісень повторити. Слідне відспівання та інсценізація у хорі. Знані на копичинецькій сцені декляматорки в особах пп. М. Сафіянівної та П. Елиґової і декляматор Я. Клим зробили теж помітне вражіння добраними деклямаціями. Реферат п. Монастирського був багатий змістом і тому, хоч був виголошений вже під кінець програми, коли публика була вже перетомлена, всі вислухали його з великим зацікавленням. Орхестра „Бояна" і диригом виказала свою велику вартість під проводом п. Зварича. Загально твердять, що орхестра „Бояна" що йно тепер стоїть на правдивій висоті. Про хор „Кол. Бояна" під проводом п. Білянової також мусимо висказати признання. Хоч короткий час мав хор до науки і хоч не всі хористи точно ходили на проби, а деякі зовсім перестали ходити, то хор всі три пісні відспівав без заміту. Інша справа, що пісні своєю композицією не викликали належного вражіння на слухачів. Інсценізація, виконана членами читальні з Баворівщини під проводом працьовитої режисерки п. М. Загрикотівної, загальна подобалась. Добрі були теж декорації, намальовані п. П. Елиґовою. Публика явилась численно. Заповіджені хори з Гадиновець та Яблонова не взяли участи.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Петро Зленко: УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ (Матеріяли для бібліографічного показчика). Матеріяли для бібліографії визвольної боротьби України. Випуск 2, частина 1. Варшава 1935. Накладом Українського Военного (має бути: Військового) Історичного Товариства. Стор. 34, вел. 8°.

Василь Бояринич: КРІВАВИЙ ШЛЯХ. 19. XII. 1918—15. V. 1919. Пять місяців боїв III. куреня 24. п. п. ім. гетьм. П. Дорошенка за Львів. З передмовою Л. Нагрицького. „Українська Бібліотека" ч. 41. Львів 1936, стор. 128, 16°.

Д. Варнак: ТАЄМНИЦЯ ОРГАНІЗАЦІЇ. Львів 1936. Квартальник Вістника. Стор. 88, ф. 8° мала.

Листування Редакції.

Вп. Дописувачів, що ургують у справі своїх дописів, повідомляємо, що все присланє постараємось використати в найближчих днях.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КАЛУШ:
7. VI. Лев з Абісинії.
8. VI. Німа теща.
9. VI. Циганський Барон.
10. VI. Інваліди.

СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Неділя, 7. VI. год. 3.30 попол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неопрандана година"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Понеділок, 8. VI. год 8. веч. Театр „Редута". Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Середа, 10. VI. год 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Четвер, 11. VI. год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Театр Різнородностей:

Понеділок, 8. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: „Золоте озеро", „Не хочу знати, хто ти".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає".
ЛАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Бавити".
ПАКС: Печинне.
ПАЛЯС: „Шанхай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Таємниця д-ра Шландера".
УТІХА: „Капітан Бланд".
ХІМЕРА: „Хижери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
Давос (Швайцарія.

Закордонне радіо.

Неділя, 7. червня 1936.

Відень (505.5) 11.45 Симф. концерт, 13.05 Розривковий концерт, 22.20 Спів, Ахсель сопран, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 9.10 Концерт хору 10.00 Сальонова музика, 11.25 Класична музика, 16.00 Легка музика, 16.30 Концерт військ. орк., **Париж** (1648) 11.00 Легка музика 14.00 Словено-мух. авдиція, 17.00 Легка музика, 19.30 Стеатралізована пісонька, 20.45 „Клявдія" драма Жорж Занда, **Білгород** (437,3) 18.50 Нар. пісні 20.00 „Джіджо" оп. Веселіновича, **Рига** (514,5) 18.30 Лотиські нар. пісні, **Берлін** (356.7) 10.30, 12.00 Музика, „Обріст Міхаель" нар. драма, 20.00 Орх. концерт. **Кеніґсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазії на органах, 18.00 Мельодія і ритм, орк., 22.30 Варіяції Бусоніа на тему фінл. нар. пісні, віольонч., форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Сучасні пісні Маркса й Шека, 14.45 Солісти 20.00 Чар голосу. Вагнерівський концерт, **Будапешт** (549,5) 13.20 Концерт оп. орх., 15.50 Циг. музика, 17.00 Сальонова музика, 18.35 Дует гармоністів 19.30 Вечір мадярських балетів, **Мілано** (368,6) 17.00 Концерт орх. моряків, 20.45 Гимни, симф. концерт, **Рим** (420.8) 13.10 Розр. програма, 20.45 Гимни, опісля „Борис Годунов" оп. Мусоргського.

Понеділок, 8. червня 1936.

Відень (505.8) 12.20, 13.10 Концерт 16.05 Сопран і форт., 20.10 Симф. концерт, 22.10 Пісні й арії в вик. артистів граїцької опери, **Братислава** (298,8) 17.15 Скрипка, 20.30 „Як бється славянське серце" нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.15 Сольо на флеті 17.40 Мадирські пісні, 20.55 Сольо на арфі, **Прага** (470,2) 15.00 Смичковий квартет, 17.40 Форт. ресіталь, 19.30 Концерт військ. орх., 20.30 Сп. ресіталь, **Париж** (1648) 11.00 12.15 Музика, 17.30, 18.35 Концерт симф. орх., 20.00 Сп. ресталь, 20.45 Камер. концерт, 22.45 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.45 Нар. пісні 18.20 Солісти, 20.30 Румун. пісні, 21.00 Румун. музика, **Берлін** (356,7) 14.15 Весела муз. програма 17.00 Скрипка, фортепіян, 19.15 Солісти, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00 Музика, **Мінхен** (405,4) 16.50 Балади, спів, рецитація 18.00 Розр. концерт, 20.10 Веселий вечір, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 18.15 19.00 Спів, 21.40 Концерт оп. орх., **Мілано** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.35 „Танок щастя" оп. Штольца, **Рим** (420,8) 13.20 Популярна музика, 20.35 Концерт солістів, 22.05 Розр. і танк. музика.

Вівторок 9. червня 1936

Відень (506.8) 10.30 Сільська музика, 15.20 Пісні для дітей, 17.25 Соната на віольонч. і форт. д-моль Регера, 20.00 Легка віденська музика, **Брно** (325,4) 17.20 Словацькі нар. пісні у вик. діточого хору, **Кошиці** (259,1) 20.15 Нар. пісні й мельодії Новака, **Прага** (470,2) 15.30 Концерт жіночого хору, 17.20 Словацькі нар. пісні, 19.30 „Ріголето" оп. Верді, **Париж** (1648) 12.15 Легка музика, 20.45 „Ля Газет де Монмартр" ревія 21.45 Італ. сучасна музика, **Білгород** (437,3) 16.20 Сп. ресіталь, 18.30 Нар. пісні, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика 17.50 Ірландські пісні, Кравце сопр., 18.30 Олімпійський репортаж. **Лейпциг** (382.2) 18.00 Легка музика 19.20 Соната ф-моль Брамса (форт.), **Мінхен** (405,4) 13.15, 19.00 Розр. концерт, 16.50 З чужих країн — солісти, **Будапешт** (549,5) 13.40 Скрипка, 17.00 Мадирські нар. пісні, 19.30 „Масковий баль" оп. Верді, 22.40 Циг. музика, **Мілано** (368.6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Борис Годунов" оп. Мусоргського, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 „Пігмаліон" драма Б. Шовд, 22.15 Танкова музика.

Львівське радіо.

Неділя, 7. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 9.50 Хвилина Моцарта з гр. пл., 9.30—11.57 Богослужения та музика з гр. пл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Львівський сальон пластинок, 12.15 Музичний порінок; у перерві ок. год. 13.15 „Сільська дипльоматія" Кн. Гамсуна, 14.30 Кооперація на селі, 15.00 Нар. обрядовий рій, 15.20 Реклямовий концерт 15.30 Популярна музика з гр. пл., 16.30 Міжнародні кінні змагання, 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уяви: „Чорт", 20.25 Фабричні поезії, 20.40 Політичний огляд 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 2.30 Твори на альтівку в супр. форт., 22.00, 22.05, 22.06 Спортові вістки, 22.20 Легка музика; у перерві о год. 22.55 Останні вістки.

Понеділок, 8. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Суспільна хвилина, 13.05 Жигм. Носковський „Стах" (В. Кочмар) із гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 При чорній каві, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 13.45 Відки маємо точний час (для ст. дітей), 16.00 Орх. концерт; у перерві ок. год. 16.45 Збірці прогулки та товариська культура. 17.30 Співочий ресіталь Конр. Желеховського в супр. форт., 17.50 На оленя у Неполонецькій Пущі, 18.00 Форт. ресіталь, 18.20 Письменники про школу, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт. 18.45 Реклямова гутірка (про Рабку), 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Воєнська авдиція, 19.30 Міжнар. кінці змагання, 20.00 Пісенькарі з гр. пл., 20.30 „Гейже на каюхи" фейл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт із творів Луки Марчевського, гутірка, музика, спів, 22.00, 22.05 Спортові вістки, **22.15 „Вечерниці" Ніщинського у вик. хору під дир. І. Охримовича. Ольга Сушківна (спів)**; у перерві ок. год. 22.55 Останні вістки.

Вівторок, 9. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Хвилина Рубінштайна з гр. пл., 12.15 „Сонішня казка" для мол. дітей, 12.30 Музична казка з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Нокторни, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 „Далечінь відпочинку", гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт орх., 16.45 Польське малярство, 17.00 Море в пісні (відсп. Тад. Лучай ж супр. форт.), 17.20 Концерт квартету, 17.50 Гутірка: Сосни 18.00 Сільна ферум, 18.05 Скринька для дітей, 18.15 Прелюдії з гр. пл., 18.25 Як львівські вчені конспірували тому сто літ, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. концерт, дуети, пісоньки, рефрени, 20.00 Поезія забутого народу (про поезію лужицьких сербів), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт, 21.50, 21.55 Спортові вістки, 22.05 Камеральний концерт; у перерві о год. 22.55 Останні вістки радіоденника, спорт. метеорольог.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa на 480 урядів, оправлена зол. 2.50 на 960 урядів оправлена зол. 5.—

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги белг. 90.13 — 89.70, **Долари американські** 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голяндські 359.97 — 358.25, Франки фр. 35.0з — 34.9г, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фунти англ. 26.81 — 26.65, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.50—19.25, Корони данські 119.59 — 117.75, Корони норв. 134.86—133.6з, Корони шв. 138.13—137.15, Ліри італ. 35 — 33, Марки фінл. 11.79—11.6з, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 65.50—62.0.0, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104—103, Цукор 29.50—Бугонь 15, Ліліпон 14——13.75—14, Моджеїв 6.15—6.00; Островець 52.50, Старахович 35.75—36—35.90.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50, серії 77, 2. ем. 60.50, серії 77, 5 конверсійна 59.75, 4 прц. прем. дол. 50—50.50, 7 прц. стаб. 56.00.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 6-го червня н. р. кооперативи платили за:

1 кг. масла десерового бльок, без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 кг. полова	0.13 „
1 кг. вець	2.50—2.55 „

Тенденція на масло і яйо мочно удержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. VI. н. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, якою подвіря птахомісарні „Ві. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острігів 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає курки в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Оповістки.

Вступні іспити до І. кл. гімназіяльної в усіх гімназіях рідної Школи відбудуться в днях 22. і 23. червня н. р. — вступні іспити до вищих клас в днях від 19 до 25 червня. — Референтура середніх шкіл Р. Ш. 2225

Дирекція Малої Семинарії у Львові, вул. Сикстуська 39 а, повідомляє, що вступні іспити до кляс I—VI. відбудуться 22. і 23. червня ц. р. від год. 8. рано за попереднім внесенням подання. 2236 1-2

Дирекція приват. гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі класи: а) I, II, III і IV класу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. класичної гімназії давного типу (з латиною і грекою). в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за науку в класах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення вписів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позаміських поштою. **Вступні іспити до І. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), а до вищих клас 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, останнє шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспи. Такса за іспит 10 зол., до вищих клас 15 зол. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. — **За Дирекцію: о. В. Луцишин.** 2148 4—4

В жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі, вул. Татарська ч. 6. вступні іспити до клас І.—IV. нового типу і кл. VII. гум. типу відбудуться около 20. червня. Про точний речинець іспитів повідомимо інтересованих впору письменно. Подання в справі допущення до іспиту вносити до Дирекції гімназії до 15. червня ц. р. Оплата за науку в класах І—IV. така сама, як у держ. гімназіях. Гімназія має повні права державної школи. При гімназії є зразково уладжений інтернат. 2215 2—3

СТАНИСЛАВІВ. Зізд абсольвентів та учителів держав. муж. учительської семинарії. З приводу ліквідації держ. мужеської учительської семинарії в Станиславові відбудеться дня 4. липня ц. р. товариський зізд абсольвентів ті учителів усіх річників (років 1871—1936) тої семинарії. Тимчасовий Комітет Зізду просить всіх абсольвентів та учителів, де вони не жили, взяти особисто участь у тому зізді та свою присутність зголосити найпізніше до дня 10. червня ц. р. на адресу: **Кандюк Степан**, учитель, Станиславів, Школа ім. А. Міцкевича. Ближчу програму зізду подамо по одержанні зголошень. 2158 2—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІГЕНТНА панна, віи середній приїме управу дому або інституції. До Редакції під „Сирота". 2—2

БЕЗДІТНА вдова у середньому віці шукає посади найрадше на приходстві. Розалія Дереш у Лещинських. Львів, ул. Шимоновичів 1—3. 2229

ДИРИГЕНТ оркестри трубної, смичкової, хору вийде на ферії за малою винагородою. Зголошення до „Діла" під „Диригент". 2231 1-1

ЛІТНИЩА

від 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Ямнім коло Яремча в домі Осипи Леньової над Прутом від залізничної стації до винайму сонячні кімнати з цілоденним або частинним утриманням. Ближчі інформації у властительки. 2195 5—5

ЛІТНЯ ОСЕЛЯ в Підбужі (клімятичне місцевість у Карпатах) від 15. 6. до 31. 8. 1936 р. для хлопців до 14. дівчат до 13 літ. Оплата за 4-тижневий побут 36 зол. Харч 5 разів денно по 2.50 зол. Дояд автобусами з Дрогобича (суботи, неділі, понеділки) і Самбора. Зголошення приймає Українська Захоронка в Дрогобичі, вул. Св. Хреста 49. Конто чек. П. К. О. 501570 — для пересилки грошей. 2228 1-2

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Марокко" в долині Опору поручає сонячні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 1-2

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Мазаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею в вищий комфорт при вул. Кентшинського б-чній ч. 10; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вулиці Это Мая ч. 5. — Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Броерівська 16, тел. 233-3. 2127 6—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низькими комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 в 6 і Пекарська 1 в. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Броерівська 16, тел. 233-34. 2127 а 6—6

ОДНОКІМНАТНЕ МЕШКАННЯ з доволі комфортом (газова кухонка, вмивальниця, лазничка, окремий вхід, передпокій) у центрі при вул. Генінга 36, зараз до винайму. 2226 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 31-60

СПЕЦІЯЛІСТКА виконує для опанстки купелеві строї, „Трикотарня", Пілсудського 27. 2219

РЕНТОВНЕ ПІДПРИЄМСТВО шукає спільника (до 8.000 зол.) для поширення виробництва. Зголошення під „Фабрика". 2234 1—2

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА знаменит, з гарантією дешево продає Ганак. Пілсудського 21. 2130 10-10

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 2—12

ВЕДЕМО ПЕРЕД ДАЛІ! Мужеські сорочки оксфордові 4.50—5.50, з шовкової попеліни 4.95, з правдивого шовку 9.80—11.80, мужеські піжами в паси, попелінові 9.80—13.90, шовкові 16.50—18.50, жіночі піжами, дійсно гарні 12.50, дитячі 4.90 Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 1—2

ТИСЯЧІ людей виходить захоплені блискучою ворожбою славного психографольога Барголюти (давний Рабін Розенблюм) Львів Ринок 11, ріг Сербської. Відповідає також листовно. 2235 1—3

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 3-16

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР

Д-р Яків Гайм

орд. у внутрішніх і дитячих недугах. Лікування кварцевою лямпою.

ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 161. тел. 113-88. 2092 2—4

Б. асистент окулістичної клініки львівського університету

ОКУЛІСТ

Д-р Юрій Драк

орд. від 11—13 і 14—17.30

2221 ЛЬВІВ, УЛ. СИКСТУСЬКА 56 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛИЙ ЛЬВІВ ГОВОРИТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ ЦІН З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

ПЛ. МАРІЙСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік залож. 1903.

МАГАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ГАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний товар по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, парасолі, валізи весесери портфелі, мошонки, течки; порцелянові, кришталеві, проби з бронзу. Світової слави ВІЧНІ ПЕРА, автоматичні олівці і б. і. 2204 2—5

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. ІІ. і ІІІ. часть

Ціна 4-50 зол., з почт. перес. 5-— зол. Окрема частина по 1-50 зол.

ПАРЦЕЛІ

при вул. ЗАМКОВІЙ

дешево на продаж. Відомість Д-р ШТОКЕЛЬ, Львів, Галицька 9, тел. 237-37. 2192 3-3

ДО ВСІХ БУШИХ УЧЕНИЦЬ

української учительської семинарії в Перемишлі.

Повідомляємо, що дня 24. червня п. р. відбудеться в Перемишлі загальний з'їзд б. учениць української учит. семинарії в Перемишлі, основаної 1919 р. Запрошуємо до численної участи! Зголошення про приїзд слати до 15. червня на адресу: „Мекка", Перемишль, Костюшка 7.

Підлюте.

гірський живець, купелеве заведення і літовище в лісах Горгапін, над Лімницею, на висоті 700 м. над рівень моря.

Сірчано-солоні, боровинові, газові і пінкові купелі мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по помірковапих цінах, електричне осьвітлення, центральне огрівання, водопроводи.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гості не плятять.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лінії Стрий-Стрийська), звідти вузькоторовою залізницею або мотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ і проспекти: Управа живця Підлюте, Львів, Клушицька 3- тел. 248-82, від 1. липня: Підлюте, почта Перегінсько. 2230 1—3

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" **50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7. 2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 8-75

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, моді, також усі шкідники винищує хемічними газами в кількох годинах **під гарантією**, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і стель „відпалом" і цинкованням підлоги. „НЕВЕГО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 3-20

5 зол. за 1 живу БЛОЩИЦЮ

дістане кожний п'ять переведених дезинфекцій нашими світової слави хемічними препаратами. — Інформації безплатно.

Заведення хемічно-дезинфекційне

FUMIGATORE-CIMEX

Львів, Пасаж Гавсмана 7. — Тел. 107-59.

МЕБЛІ вселких кімнат дешево і солідні можна дістати у Вир.бні Мебл в ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 8-30

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 19-?

МАЛЯРСТВО КІМНАТНЕ І НА ВИВІСКИ ЛЯКЕРНИЦТВО І ТАПЕТУВАННЯ КІМНАТ виконує

Йосиф ҐУРСЬКИЙ

малир декоратор

ЛЬВІВ, УЛ. СЕНАТОРСЬКА 4. тел. 237-44. 2214 2—4

Блощиці **знищить радикально**

СВІЧКА С-ҐАЗ

„САНОС", Львів, Кл. Тайської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

Великий вибір Ракет (ситківкових)

фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовцям догідні умови.

Бляхарська 6. 2165 3-4

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля** на **40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслін	0.60	Сирий зефір	0.55
Крепоша	0.55	Колір. перкаліна	0.60
Вовліна	0.65	Димка на підштанці	0.65
Піжама	0.65	Спортовий зефір	0.85
Штучний шовк	0.90	Полотніна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий вельп	1.—
Сатина ма-шлафроб.	1.—	Полотно на простир.	1.35
Найнов. еполєт	1.—	Мереж. пошивки	1.80
Креп-моньоль	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-морокен в дес.	2.50	Капи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.90
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.40
Коци	4.50	Простирала на комарн.	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Оборотy Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР" у Львові.

Баланс на день 31. грудня 1935 року.

ЧИННИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	Обезпечення від крадіжки з вломом зол.	с.
I.	Каса	13.067	13	438	58
II.	Кредитові інституції	81.010	41	51.278	10
III.	Вартісні папери з біжучими купонами	65.958	60	19.681	30
IV.	Недвижимости	354.899	80		
V.	Агенти	369.768	30	13.180	86
VI.	Товариства обезпечень	488.054	88		
VII.	Инші довжники	30.682	50		
VIII.	Инші активи	30.000	—		
IX.	Канційні льокати	424.895	06		
X.	Бізнесовий недобір	210.580	95	5.604	39
		2,060.127	63	90.183	23

ДОВЖНИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	Обезпечення від крадіжки з вломом зол.	с.
I.	Власні фонди Товариства	968.373	10	38.951	03
II.	Капітал основний			30.000	—
III.	Фонд обезпеченевий	287.916	29	7.871	98
IV.	Технічні резерви	22.211	32	2.486	—
V.	Фонд на амортизацію вартости недв.	30.905	72		
VI.	Агенти	52.119	41	6.400	67
VII.	Товариства обезпечень	11.485	02	4.022	81
VIII.	Инші вірителі	135.000	—		
IX.	Неоплачені податки й оплати	9.743	64	418	74
X.	Инші пасива (різні фонди)	106.693	10		
XI.	Каущі	424.895	06		
XII.	Фонд пенсійний	10.684	35		
		2,060.127	63	90.183	23

Рахунок зисків і страт за 1935. рік.

Зиски.

		Обезпечення від огню зол.	с.	Обезпечення від крадіжки з вломом зол.	с.
I.	Чистий дохід з майна Товариства	23.414	0	3.153	82
II.	Инші зиски, необняті подрібними рах.				
	1) різниця курсу на вартісних паперах з фонду на різницю курсу	3.130	93		
	2) відзискані претенсії з давніше відписаних	3.056	13	351	97
III.	Бізнесовий недобір	210.580	95	5.604	39
		240.181	01	9.310	18

Страти.

		Обезпечення від огню зол.	с.	Обезпечення від крадіжки з вломом зол.	с.
I.	Бізнесовий недобір у звітовому році на рахункові обезпечень	161.875	12	8.025	41
II.	Страта на курсі чужих валют	214	45		
III.	Инші відписи й страти, необнятні подрібними рахунками:				
	1) відписано з вартости недвижим.	3.349	—		
	2) відписано на резерву на сумнівні належности	71.413	11	52	52
	3) різниця курсу на вартісних паперах	3.130	93	1.232	25
		240.182	61	9.310	18

Львів, дня 28. травня 1936. р.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Дещикевич, Інж. Юліян Мудрак, Ярослав Колтунюк.

КОНТРОЛЬНИЙ ВИДІЛ:
[illegible] Дурбак, Михайло Стефанівський, Д-р Кость Левицький,
Бухгальтер: І. Моров.

Покриття бізнесового недобору відділу обезп. від огню (§ 57. стат.) зол. 210.580.95 з капіталу запасного відділу обезпечень від огню.

Покриття бізнесового недобору відділу обезп. від крадіжки з вломом зол. 5.604.39 а) з фонду на звороти зол. 1.108.55, б) з капіталу запасного 4.495.84.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 126 (14.375). Львів, вівторок 9. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504·060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Збірні умови покінчать страйк

У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Опівночі делегації промисловців та робітників підписали договір, на основі якого негайно мають впровадити збірні умови. Підприємці признають робітникам право належати до професійних спілок та підвищують заробітні платні на 7 (найвищі) до 15 (найнижчі) відсотків. У кожному підприємстві збільшення платень не може перевищувати 12 відс. Небавом приступлять до переговорів над збірною умовою в справі мінімальних платень.

Голова конфедерації праці висловив задоволення з цього приводу, а прем. Блюм заповів, що завтра предложать парляментові проекти законів про збірні умови, платні відпустки та 40-годинний тиждень праці.

Нині пополудні відбудуться у міністві внутр. справ переговори представників працедавців та службовиків над ліквідацією страйку по паризьких товарових домах.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Салянгро повідомляє про договір, заключений між ген. конфедерацією франц. продукції та ген. конфедерацією праці.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Представники підприємців та робітників публичних робіт приняли проект умови; делегати робітництва зобовязалися приступити до праці в середу рано.

ГРОЗИВ СТРАЙК БАНКОВИХ УРЯДОВЦІВ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мініство фінансів заперечує вістку про те, що нині мав вибухнути страйк банкових урядовців. Мін. фінансів Оріоль відбув переговори з представниками синдикатів банкирів та банк. урядовців, що звернулися до банк. службовиків зі закликом не припиняти праці.

СТРАЙК НЕ ВСЮДИ ПОКІНЧИВСЯ.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. В „Месажер Ашет" страйк тривае, хоча помітна тенденція вернутися до праці. Кольпортажу преси наладнали самі видавництва. У Рено та Сітроена робітники окупують фабр. забудування. У Дюнкерк гурт робітників, обединаних у синдикаті, змусив своїх товаришів припинити працю. До страйку прилучилося також 2.000 робітників корабельних варстатів а матрози забльокували барками пристань.

ІТАЛІЙСЬКІ ОПІНІЇ.

РИМ, 8. 6. ПАТ. Італ. преса пильно слідкує за розвитком подій у Франції. „Ніхто не знає — пише „Трібуна" — куди може довести Францію експеримент уряду людового фронту". Берлінський кореспондент „Джіорнале д' Італія" цитує голоси німецької преси: Франція — мовляв — збирає плоди союзу з большевиками.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В АНТВЕРПЕНІ.

АНТВЕРПЕН, 8. 6. ПАТ. Страйк автобусів і трамваїв у Антверпені покінчився перемогою робітників.

Кантонські війська почали офензиву.

НАНКІНСЬКІ ВІДСТУПАЮТЬ.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Як подають з Ганкав, **дві дивізії кантонського уряду прибули до м. Чечав (пров. Гунан). Нанкінські війська відступили на північ, щоб не допустити до сутички.**

Нанкінський уряд ще не відповів на протияпонський заклик кантонського.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. **З цілком достовірних джерел подають: передні сторожі військ провінції Квангсі вмаширували до провінції Гунан, підчиненої Нанкінові та дійшли до Юнгчуфу, що лежить 25 км. від границі.** Вони рішені посуватися дальше, по змозі без боїв з нанкінськими військами.

НАНКІН МІЖ МОЛОТОМ І КОВАЛОМ.

НАНКІН, 8. 6. ПАТ. Поінформовані кит. круги уважають, що війська провінції Квангсі хотять перемаширувати через провінцію Гунан, підчинену Нанкінові, щоб заатакувати японців, яким Нанкін не хоче виповідати війни. Якщоб Нанкін на це погодився, нарвавсяб на репресії з боку японців.

В Нанкіні не дістали ніяких вісток про офензиву кантонських військ на Гунан.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Заступник диктатора Кантону приїхав нині до Нанкіну, щоб полагодити непорозуміння з нанк. урядом.

КАНТОН, 8. 6. ПАТ. 15. ц. м. відбудеться рівночасно в Нанкіні та Кантоні свято, на якому військові команданти присягнуть боронити край проти японців.

МІСІОНАР ЖЕРТВОЮ БАНДИТІВ.

ШАНГАЙ, 8. 6. ПАТ. Бандити схопили голову норвеської протестантської місії в Лвогокок, Самсена.

Перша велика битва у Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Минулої ночі араби заатакували жидівський автобус 3 км. від Єрусалиму. Коли на відсіч прийшло брит. військо зі скорострілами та бронеавтами, араби заняли давні турецькі окопи з часів світової війни — дійшло до правильної битви. Припускають, що втрати арабів чималі.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. В Гайфі араби обкинули камінням військовий відділ, що відповів стрілами. Один араб убитий, один ранений.

ЄРУСАЛИМ, 8.6. ПАТ. В суботу висадили частинно міст на шляху Рамалля-Лятнур.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Вчора над вечір араби заатакували 6 жид. автобусів біля місцевости Моща. Ескорта відстрілювалася з бронеавт. Араби забрали своїх ранених, тому невідомо кільк. їх. В погоні за напасниками брит. військо окружило одно село, відкіля чути довший час стрілянину.

РЕПРЕСІЇ.

ЄРУСАЛИМ, 8. 6. ПАТ. Брит. влада арештувала і вислала до концентраційного табору на півострові Синай секретаря арабського комітету та 6-х інших ар. провідників. Посадникові Яффи заповіли, що як лавники не вернуться до праці, на їхне місце займенують інших.

АРАБИ НЕПОХИТНІ.

ЛЬОНДОН, 8. 4. ПАТ. Зусилля еміра Керуку наклонити палест. арабів до згоди, завели. Араби рішили не припинити страйку, доки В. Британія зовсім не припинить жид. імміграції, а що вона цього не може зробити з огляду на обовязки мандатаря, страйк буде тревати далше

Негус їде до Швайцарії.

ЛЬОНДОН, 8. 6. ПАТ. „Дейлі Телеграф" твердить, що негус виїде найближчого тижня з Льондону до Швайцарії. Підчас нього над абіс. справою перебуватиме не в Женеві, лише в одній недалекій місцевости над женевським озером Абіс. посольство потверджує цю вістку.

ОЦІНКА ВАРТОСТИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ мешкальних і господарських будинків є тепер така НИЗЬКА, що не доходить навіть до половини дійсної вартости будинків. Тому НЕОБХІДНО ДОПОВНИТИ ЦЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, обезпечивши господарське знаряддя, хатню обстанову, пашу й збіжжя, що їх під найкориснішими умовинами переводить

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

Чи Блюм стане французьким Керенським?

Львів, 8. червня 1936.

„Блюм вождем чи Блюм закладником?", — „Тайна п. Блюма", „Франція на вулькані", „Критичні дні Франції", „Соціялістична еволюція чи революція у Франції", „Весняна буря чи початок революційного гураґану",— один наголовок більш сенсаційний від другого, а всі вони торкаються цієї самої теми і всі вони займають тепер перше місце у різномовній пресі всього світу. Події у Франції знову приковують до себе увагу вже не тільки політиків, але сірих газетних читачів. І хто знає, чи навіть зацікавлення третинової долею Абісинії не вигасло у світі так швидко через те, що на перший план висунулась Франція; адже досить уже самої дискусії про те, чи Франції не грозить революційний переворот, щоб забути про всі інші справи закордону. У чомуж річ?

Саме місяць тому відбулись у Франції вибори. На 614 членів палати депутованих (французького сойму) лівиця, збльокована у „народнім (людовім) фронті" здобула 378 послів проти 238 центро-правої опозиції. Тому, що комуністи, справжні переможці у виборах (дістали 73 мандати, з чого 62 нових, — не рахуючи 10 мандатів т. зв. комуністів десидентів), відмовились від участи у новому уряді, до влади прийшов уряд, зложений з 12 соціялістів, 8-ми соціялістів радикалів та одного соціяліста-республиканця. Не тільки формальним шефом нового уряду, але й немаче символом нового порядку річей став п. Блюм, лідер французьких соціялістів, який перший у Західній Европі — після еспанських своїх товаришів — пішов на концепцію активного бльоку з комуністами. спільно з комуністами кампанією повалив уряд і Лявала і Саррота та вже як неофіціяльний премієр приймав дефіляду 600.000 маніфестантів у роковини розстрілу „комунарів" — з піднесеним до гори пястуком. І ось, ледви два дні тому Леон Блюм станув перед парламентом та виголосив програмову заяву, — а ввесь світ не знає: чи це піднесений пястук Блюма погрожує капіталістичній Франції і всьому світові, чи може та вулиця, якій він підлещував і яку підбурював та завівши якій дійшов до керми влади, — чи може та вулиця підвімає тепер свій пястук уже проти нього, свого офіціяльного вождя?

Бо найшовся новий французький уряд і в нім Французька Республика у ситуації справді парадоксальній: той уряд, який приходить з гаслами найбільшої розбудови соціяльних справ, який заповідає ревізію цілої низки законів у користь світа праці, той уряд стає віч-у-віч із справжньою повінню страйків, що паралізує сьогодні Францію. Замість того, щоб саме ім'я Леона Блюма було гаслом для страйкуючих і невдоволених робітників вернутись до праці та з довірям чекати на поправу своєї долі, — страйки поширились по всій Франції вже нестримна пожежа. страйк паралізує вже життя самого Парижа, щоденно ростуть міліярдові втрати, спричинені страйком у найріжнороднійших ділянках і царинах, і нема ні одного „видимого знаку" захоплення робітничих мас перемогою Блюма. Правда, останні телеграми кажуть, що між синдикалістичною верхівкою та правительством у найважчі-

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

ших ділянках продукції дійшло до порозуміння, а проте ця стрийкова хуртовина, хочби й була у найближчих днях ліквідована, творить потану увертюру для виступу п. Блюма на історичній сцені. Бо неначе автоматично накидається думка, що той діяч, який ніби має стати великим реформатором Французької Республіки, вже на самому вступі своєї реформаторської праці стає обдертий з авторитету вождя, котрому беззастережно повинні повинуватися маси. Якіж тоді виглядн на успіх тих реформ і чи справді можна вважати стабілізованою цю вищівшу ситуацію Франції, хоч при владі стоїть уряд з формальною величезною більшістю? І чи ця більшість тривка, чи може вже сьогодні зарисовуються у ній щілини, в які готов провалитись і ввесь „народній фронт" і п. Блюм з соціялістичними реформами..

Зрештою Леон Блюм поводиться дуже обережно. Піднесений пястук на паріжській вулиці — це знаменитий засіб для викликання окликів захоплення однаково у свідомих комуністів, як і звичайних міщан-снобів, — але в офіціяльній кабінетній заяві нема одного слова натяку під чиюнебудь адресою, нема найменшого натяку на можливість якихось таких ходів, що рівнялись би революційному потрасенню існуючого устрою. Навпаки, п. Блюм подбав за те, щоб уже в попередніх часописних заявах відмежуватись від радикально-революційного експериментаторства. Крім того застерігся, що він — не Керенський. Бо після Керенського — мовляв — прийшов у Росії Ленін, а у Франції Леніна нема! І Блюм підкреслював тільки необхідність боронити всіми силами демократичного устрою та висловлював острах перед комунізмом та фашизмом, що ніби багато більше загрожує Франції.

Всі соціялісти більш менш лякаються фашизму в усіх його видах і відмінах та легковажать собі небезпеку комунізму. І тому річ не в тім, за кого сам себе уважає п. Блюм, тільки в тім, чи він, людина „народнього фронту", зуміє опертись натискові скрайньої лівиці та зберігти чистоту демократичного ладу проводячи одночасно такі реформи, які не побавлять його підтримки мас та на які треба стрінення багато — грошей?! Вправді тепер ІІІ. Інтернаціонал старається не ослаблювати Франції, як союзниці Сов. Росії, і вправді тепер французькі комуністи стали на приказ з Москви найбільшими мілітаристами, то всеж, можна сумніватися, чи така ідилля зможе втриматись на довшу мету. Широкі соціяльні реформи, великі прилодні роботи для ліквідації безробіття, реформа статуту Банку Франції, — все воно — як заповідають фахівці — простим шнурком мусить довести до девалюації франка та за нею до інфляції. Чи перетривав де потрясення уряд Блюма? Чи французький робітник і міщанин з надзвичайно розвиненим вмислом практицизму, оцінний і страшенне вразливий на лишню, буде повлюнятись соціялістичному прапорові п. Блюма, коли прийдеться принести для того прапору матеріяльні жертви? Чи може справді вдасться п. Блюмові піднести життєву стопу французького робітника до високого рівня, чи може справді вдасться йому те, чого не вдалось соціялістичним експериментаторам у Совітах, де в першу чергу потерпів — робітник і селянин?!

Все це питаннки, якими цікавиться сьогодні ввесь світ. Те зацікавлення тим більше, що зміна уряду у Франції мусить мати відгуки у міжнародній політиці. Недавно ще той сам п. Блюм виявляв, що державам з суперечними державними устроями не можуть втримувати приязних взаємин. Чи це значить, що Франція йтиме на конфлікти і з Італією і з Німеччиною і Польщею, та взагалі всіми тими державами, в яких нема охоти йти на комуно-соціялістичні фронти й законодатні експерименти? Що інше франзольогічна демагогія з періоду партійної опозиції, а що інше державне правління, відповідальність за долю держави. П. Леон Блюм Керенським бути не хоче, і до комуністів не хоче пристати і фашизму боїться. Вірить, що вдасться йому лавірувати між скрайною лівицею та міщанським світоглядом і традицією соціялістів-радикалів, — вірить, що це він той муж Провидіння, який врятує Францію перед навалом фашистівської реакції. Але котрий премієр, котрий л'дер не вірить у свої сили?! Між вірою і ділом бувають великі прогалини. Здається, що поза Блюмом і французькими соціялістами мало є у світі людей, які мають ту саму віру і довіря у силу і можливість теперішнього французького уряду.

На Совітській Україні.

(За київським радіом РВ9).

НОВА КОНСТИТУЦІЯ.

Большевики реклямують дуже голосно нову конституцію, ухвалену пленумом Ц. К. Всесоюзн. Комун. Партії Большевиків. Також на Україні реклямують численні зібрання робітників по фабриках і селян по колгоспах, на яких зібрані дякують „любому вождові народів Союзу і всього світового пролетаріяту тов. Сталінові" та зокрема партії за нову конституцію. Селяни обіцюють (ось як у білопольському районі) відповісти на нову конституцію зборами багатого врожаю.

Через совітські радія передають опінію закордону. Очевидно, скептичні голоси дбайливо промовчувані. Згадують тільки одушевлені голоси комуністичної преси (як ось паріжської „Юманіте", яка пише, що „СССР буде тепер цвітучим садом"), або сліпих і глухих на комуністичну небезпеку союзників-чехів.

При цій нагоді згадаємо дотепне закінчення статті про нову конституцію в органі Мілюкова „Последнія Новості":

„Безсмертний Щедрін! В одній з його сатир він писав: Конституція — пункт І: „усім громадянам дозволяється ходити свобідно по вулицях". Замітка: А ну, попробуй!"...

Україні нова конституція теж усе позволить, але на... папері.

ВИСТАВА ПРАЦЬ ПРОФ. БУРАЧЕКА.

В Києві відчинена вистава праць проф. Бурачека. Вона звернула на себе загальну увагу. Виставлені пейсажі — як подано через київське радіо 7. ц. м. — наче живі. Поміж відвідувачами є навіть представники закордону в Києві. Перший з них оглянув виставу чехословацький консуль.

ПІДГОТОВА ФЕСТІВАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ, МУЗИКИ І ТАНЦЮ.

Різні установи підготовляються пильно до виступів на заповідженому фестівалі української пісні, музики і танцю. Між іншим в „Домі Вчителя" в Києві зорганізовано школу народніх танців. Учительство підготовляє теж виступ власної хорової капелі й оперного ансамблю.

КОЛГОСПНИЙ СТАДІОН.

В селі Чапаївка відчинено колгоспний стадіон, який може примістити 5000 видців. На отворення зїхалась маса фізкультурників, висланців різних фізкультурних колективів також з-за меж України. З нагоди отворення стадіону почались там змагання мужеських і жіночих команд (дружин), що треватимуть до 9. червня. Стадіон прикрашений численними червоними прапорами, агітаційними написами і величезними портретами.

ПРОТИ „АБОРТІВ".

Як відомо, в країні совітів убивство плоду, реклямоване ввесь час як одно з революційних свобід, буде тепер строго заборонене. Для відповідної підготови мас до нового закону жіноцтво СССР по фабриках та установах ухвалює по наказу з гори велике признання урядові за „цінну постанову, яка ставить материнство на високому педесталі". До мікрофонів (також київського) доставляють матерей, багатих у діти, які оповідають про щастя, коли можна виховати діти і бути матірю на 100%.

„НАЙКРАЩІ ДОРОГИ Є НА УКРАЇНІ".

В неділю 7. червня ц. р. переїхало через Київ 5 лімузин, удекорованих живими квітами. Вочи були виконані в автозаводі ім. Сталіна в Ленінграді і були саме на „екзамінаційній" турі Ленінград-Москва-Київ, відбуваючи „без аварії" 2.000 км. У Києві заявили шофери цих авт, що на Україні зустрінули найкращі шляхи для їзди автами.

Н-вич.

Фундація д-ра Якова і Магдалини Туринів у Тернополі.

У вересні 1934 р. наш земляк, віденський лікар д-р Яків Турин, родом із Старомістини біля Підволочиськ, повіт Скалат і його подруга Магдалина, родом німкиня, зробили запис у квоті 40.000 золотих з призначенням на удержання бурси в Тернополі для української ремісничої і купецької молоді. З частини тих грошей закуплено від філії „Просвіти" в Тернополі площу при вулиці Качали в Тернополі (ріг вулиці Міцкевича недалеко каменниці Українбанку) і минулого року розпочалась будова двоповерхової каменниці, яку закінчено з кінцем травня ц. р. та з початком червня ц. р. віддано її до вжитку. Не враховуючи ціни площі з простором 2.400 квадратових метрів, кошти будови виносили дещо понад 50.000 золотих, які покрили у цілості самі фундатори. Є це найбільша українська фундація в Галичині у повоєнних часах.

Новозбудована каменниця з оригінальною конструкцією і фасадою, яку перевів місцевий будівничий Андрій Фалендиш на основі власних планів, призначена на чиншовий дім з усіми новочасними вигодами; доходи з чиншів мають іти на удержання незаможних буряків української народности і християнського віроісповідання, при чому саме виховання має вестися у християнському дусі та скріпляти національні українські почування й характер вихованців. Поза будовою лишилося ще вільних коло 2000 квадратових метрів площі, на котрій у майбутності має повстати окремий будинок з виключним призначенням для бурси.

Правне уформлення фундації ще досі не вирішене. Зразу проектовано утворення окремої фундації імени д-ра Якова і Магдалини Туринів, якої майно було би гравним підметом під управою окремої колегії, що її склад означав би докладно фундаційний акт. Такі фундації на основі обовязуючого в Галичині права підлягають наглядові й інтеренції в межах статуту й обовязуючих законів воєвідському урядові у Львові як фундаційній владі, що переняла агенди давнішого зліквідованого тернопільського краєвого виділу, при чому безпосередній нагляд на місці виконують староства. Історія з фундацією Народнього Дому у Львові й найновіша з фундацією князя Константина Острозького в Тернополі, де фундаційна влада увела комісаричну управу, доказує, що така правна форма для нас у сучасних відносинах доволі небезпечна. На думку знавців правників-громадян було би краще, якби фундатори згодилися на основання окремого статутового товариства свого імени, якому передалиб управу фундаційного майна і майбутньої бурси для української ремісничої і купецької молоді. Така бурса в Тернополі — і не тільки тут, але й у кожному нашому місті — конечна; зокрема в Тернополі може вона сповнити якнайкраще своє завдання та виконати високопатріотичну інтенцію фундаторів, бо тут є державно-промислова механічна школа, а небавком має повстати й державна купецька гімназія з окремим призначенням для сільської кооперації.

Переведенням у життя фундації повинні заняти передовсім оба брати фундатора — п. Микола Турин, емеритований управитель складу Народньої Торговлі в Тернополі й інж. Степан Турин, емер. залізничний радник у Львові, які і досі були безкорисно чинні при реалізації фундації, з чого вийшли для них навіть деякі особисті непримености.

Український ремісничий та купецький світ у Галичині оцінив уже якслід високопатріотичні інтенції фундаторів, бо Союз Українських Купців і Промисловців у Львові на своєму недавньому запасному зборі висказав фундаторам свою подяку, що зробило теж свого часу й ремісниче товариство „Зоря" в Тернополі

СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО В ОЛЕСЬКУ.

(З нагоди 30-ліття існування гнізда).

Десять найдіяльніших сокільських гнізд золочівської округи в числі 202 побратимів і 216 посестер прибули дня 1. червня ц. р. на зазив старшини до Олеська для відсвяткування 30-ліття існування місцевого сокільського гнізда. По генеральній пробі перейшли соколи малими гуртами до церкви, де відправилася Служба Божа й панахида за померших соколів. На проектований похід містом і полеву Службу Божу влада не дала дозволу.

В год. 12. відкрито у Народньому Домі святочну академію. На тлі хорового гуртка, що відспівав сокільський марш, голова гнізда др Федір Мучій представив численно зібраним гостям значіння тіловиховання для народу, зокрема велике післанництво сокільської організації. На сцену вийшов хор „Бояна", що відспівав низку бадьорих пісень. Милою несподіванкою був реферат дра О. Цебровського, б. учня незабутнього голови Сокола-Батька, проф. Івана Боберського, який представив історію місцевого гнізда від часів основин. Із зацікавленням слухали присутні, як то із малого гурта 25 членів розросталося гніздо, здобуваючи перші сокільські однострої, прапор, орхестру, а відтак промінюючи своїм впливом на дооколичні села, які, маючи кожночасну поміч з Олеська, також гарно розвивались. По короткій перерві прийшли привіти, що їх зложили: представник Сокола-Батька, голова повітового гнізда в Золочеві, делегати присутніх на святі сокільських гнізд і відпоручники культурно-освітніх та економічних установ. Низку письменних, у тім чимало заміцевих, привітів відчитав др Дозорський. На закінчення були ще хорові точки, деклямація А. Мандзюка і продукція сокільської орхестри з Олеська.

Властиве сокільське свято відбулося під вільним небом на т. зв. „Пушкарні". Точно в год. 16. під звуки сокільського маршу вмашерували на площу стрійні кольони побратимів і посестер, зодягнених у приписані руханкові однострої, та уставились чолом до жовто-блакитного прапору, який в ту мить піднісся вгору. Коротким словом відкрив свято голова гнізда. З черги представник Старшини Сокола-Батька М. Тріль передав привіт руховикам від централі та прийняв звіт від голови. Почулась мельодія молитви: „Боже Великий Єдиний" і дві чети посестер почали ілюструвати слова пісні ритмічним рухом. По закінченні сокільська старшина приняла дефіляду руховиків. Тепер під проводом пос. Залужної із с. Золочева уставились на площі шістьма кольонами посестри та граціозно виконали здвигові вправи віночком. По них девять відділів побратимів вправляли здвигові вправи вільноруч, де виказали добре опанування рухів і постав. Зворушливо вийшла ритмічна картина посестер до пісні: „Накрила нічка". В міжчасі відбувались на площі покази легкоатлєтики при численній участи змагунів, які вказували, що в цій ділянці соколи зробили в останньому часі значний крок вперед. Бачили ми тут біг 100 м. побратимів, біг 60 м. посестер, гінці 4×100, стусан кулею, скок увисочінь і навіть біг через плітки, на який навіть спортовці Львова від літ не можуть спромогтися. Рівні частини площі заповнили з черги гурти руховиків і руховичок, з яких одні вправляли серпами, інші на коні, поручах, долівкові вправи, так, що видці були у великім клопоті, не знаючи, на чім спинити свій погляд. Цікавою точка виказала добрий вишкіл руховиків навіть у такій ділянці, як приладівка. На закінчення відбулись відбиванкові змагання між сокільськими дружинами: Олесько — Кадлубиська в користь Олеська і між Олеським — Золочевом у користь Золочева.

Вправами на святі проводив начальник гнізда в Золочеві проф. Ю. Юркевич. У вправах брали участь гнізда з Олеська, Золочева, Цішок, Дубя, Кадлубиськ, Почапів, Юськович, Соколівки, Утішкова і Перволочної. Пригравали орхестри з Олеська і Золочева. Гостей на святі багато.

М. Т.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

ВІДОМА ЗІ ЩАСТЯ КОЛЄКТУРА

RUNO

РАВІЧ і Ска

ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 4.

постійно обдаровує своїх клієнтів великими виграними. В минулій Льотерії виплатила зол. 100.000 на ч. 112.077, зол. 10.000 на ч. 186.117 і б. ін.

Спішіть купити там льос Гшої кляси 36. Державної Льотерії, котрої тягнення починається вже дня 18. ц. м.

ЛЬОС З „РУНА" — ТО ЗАПОРУКА БАГАТСТВА І ДОБРОБУТУ

Свята в честь Симона Петлюри.

10-І РОКОВИНИ СМЕРТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В ГОРОДЕЧЧИНІ.

При кінці квітня ц. р., на заклик Головного Т-ва „Просвіта", осунувався в Городку повітовий комітет для вшанування 10-их роковин смерти Симона Петлюри. Заходом цього комітету уладжено майже в усіх селах городецького повіту в неділю 24. травня популярні реферати про життя, діяльність і трагічну смерть Гол. Отамана. Реферати виголошували інтеліґенти з Городка, що в тому дні масово розїхались по селах. Слід підкреслити, що населення масово взяло участь у сходинах, а по закінчені реферати скрізь відспівано нац. гимн. В кількох селах відбулись реферати силами місцевих інтеліґентів або свідомих селян.

В самім Городку святковано ці сумні роковини в понеділок 25. м. м. Рано в год. 8. відправлено в місцевій церкві Службу Божу, а вечором в год. 7.30 торжественну панахиду. На панахиді були присутні майже всі інтеліґенти, як також багато міщан і передміщан. Відправляв (на жаль, самотньо) о. дек. Роздольський. По панахиді в год. 8.30 відбулась жалібна академія в салі Українбанку „Каса Поміч". Святочну промову виголосив інж. Роман Паламарчук, по нім п. Стець відеклямував вірш „Так мусить бути", а муж. хор читальні „Просвіти" в Городку відспівав кілька стрілецьких жалібних пісень. Закінчено академію нац. гимном.

З приводу цих сумних роковин доволі дивне було становище влади, яка з початку не хотіла позволити навіть на публичні реферати про Петлюру. Місцевий староста сказав до представника повітового комітету, що „ви собі вимисьлєлі якогось Петлюрев, ажеби робіць в повеце граждан і забуженя, так як вимисьляце вшелькіх Шашкевічув, Шевченкув і т. п." Щойно по відповідним вияснєнні представника комітету та по півгодинній розмові старости з воєвідством одержано дозвіл на переведення рефератів, але під умовинною, що комітет доручить старості „до вґльонду" 10 примірників реферату і що в усіх селах буде читаний однозвучний реферат.

Також наше духовенство не всюди поставилось з належним зрозумінням до цих роковин.

В часі академії в Городку зложено добровільними датками на бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі квоту 11 зол. 95 сот.

СКОЛЄ В ЧЕСТЬ ПЕТЛЮРИ.

Для активізації мас і плекання національної свідомости та віддання пошани упавшому в руки жидо-комуніста голови Директорії улаштовано у нас в неділю 24. м. м. величаве свято, День передтим розліплено 20 клепсидр, а вечором на всіх українських установах вивішено національні прапори, перепоясані чорною крепою. В неділю попол. відбулася панахида, відтак зорганізовано похід, щоб виказати силу і зорганізованість українського населення міста. Похід у числі кола 500 людей перейшов через місто під стару церкву, де о. Притуляк виголосив підносну проповідь. Відтак відбулося торжественне закопання памяткового дуба. В 7 год. вечором відбулася торжественна академія-концерт. Вступне слово виголосив м-р Ценко, обширний, гарно опрацьований реферат відчитав п. Осип Федорика. П. Д. Занцівна гарно і з піетизмом віддеклямувала вірш про смерть Петлюри, а сокільський хор під проводом п. Норички відспівав кілька відповідно дібраних пісень. Саля була виповнена сокільським громадянством по береги.

ПІДГАЄЧЧИНА В ЧЕСТЬ ПЕТЛЮРИ.

Роковини смерти С. Петлюри пройшли в цілій Підгаєччині в підневільному настрою. Дня 25. V. в тому самому моменті, коли Гол. Отаман упав з руки Шварцбарта, появились на всіх домівках українських установ чорні прапори. По всіх церквах повіту відправлено панахиди, після яких по українських установах відбулись жалібні сходини з рефератами, рецитаціями та виступами хорів. — У самих Підгайцях відправив рано панахиду о. Пашківський, що потім виголосив теж патріотичну проповідь. В середині пар. церква уставила молодь могилу, перед нею портрет Гол. Отамана в чорній крепі, нижче національний прапор. Співав хор місцевої читальні. Свято пройшло дуже гідно й поважно.

Н.

10-І РОКОВИНИ СМЕРТИ ГОЛ. ОТАМАНА В ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНІ.

Дня 24. травня відбулися святочні сходини **читальні „Просвіти" в Теребовлі.** Реферат про Гол. Отамана виголосив др Антін Заплітний. Сумно, що Теребовля не спромоглась на академію в честь С. Петлюри. Бажано теж було б, щоб теребовельські громадяни були більш точні. По рефераті зібрано вільні датки на бібліотеку ім.

С. Петлюри в Парижі. Сходини закінчено нац. гимном.

Лугове свято в честь С. Петлюри в Острівці. Дня 24. 5. ц. р. Т-во „Луг" в Острівці влаштувало святопопис у десяті роковини смерти Гол. Отамана. Рано в год. 10. „Луги" Слобідки Струс. та Острівця пішли до церкви на богослуження. Пополудні почали сходитись запрошені „Луги". І так прибули: „Луг" зі Слобідки Стр., Винявки (віддаленої 15 км. від Острівця), Гуменськ, Застіжоча, Підгірян, Залавя і Семенова, „Сокіл" з Дарахова та молодь чит. „Просвіти" з Різдвян і Налужа. В год. 4. зібрані „Луги" та „Сокіл" з Дарахова вистроїлися в лави на „позір" і при звуках лугового гимну піднесено на машт нац. прапор. По піднесенні прапора дефілювали всі „Луги" перед портретом Гол. Отамана, так, що коло 300 української молоді, зорганізованої в лавах „Лугу", віддало честь Тому, що віддав своє життя за ідею. Реферат про С. Петлюру виголосив студент Юліян Трусь. Хор з Острівця під проводом дяка Ізидора Луковського відспівав „Вкраїно мати", опісля була ще деклямація вірша, присвяченого Петлюрі. Після того получені „Луги" Острівця, Слобідки Стр., Винявки і Семенова виконали мішані вправи. Луговички з Острівця виконали вправи хустинами та пластичні вправи „Молитва". На закінчення мали діти виконали під проводом п. Наді Карпинської дуже гарні ритмічно-вокальні вправи, за що дістали рясні оплески. Свято зробило дуже гарне враження, особливо здисципліновані ряди луговиків тішились симпатією публики.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

ЛЬВІВ-ЗАМАРСТИНІВ.

І вчоре передмістя Замарстинів здоланило, як щороку, поклін могилам українських воїнів, що спочили на замарстинівському цвинтарі. В мин. неділю відбувся на ті могили процесійний похід з церкви св. Пятниці, каплиці св. Йосафата в Замарстинові та з церкви в Голоску. Після відправи панахиди коротку, гарно обдуману проповідь виголосив о. Каштанюк. На закінчення присутні відспівали „Вічну память" і „Ви жертвою" та спокійно розійшлися домів.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

ПІДГАЙЦІ.

В мин. неділю відбулося величаве Свято Могил у Підгайцях. Зорганізований похід з міщан та молоді з Вербовця, Угринова, Галича й Сільця разом із процесіями перейшов на стрілецькі могили, що находяться біля сільського цвинтаря. Співали злучені хори Підгайців, Галича, Старого Міста і Сільця. Над могилами відправив панахиду о. Пашківський і виголосив дуже змістовну та зворушливу проповідь про дні наших визвольних змагань. При цьому стався прикрий інцидент: коли хори під управою п. Мостового почали співати „Коли ми вмирали", приступив постеруканий Кропідловський і велів перервати пісню, бо, мовляв, *„то на веселю можеце собе сьпеваць"*...

Українське громадянство не сміє допустити...

Інформативна нарада у справі викупна решти паїв „Українського Городу".

В суботу 6. червня ц. р. відбулася інформативна нарада в салі С-Б., на яку Старшина С-Б. запросила 50 наших установ, багато визначніших громадян і представників усієї національної преси у Львові. Темою нарад була справа викупна решти паїв під велику площу у Львові, т. зв. „Український Город", на якому повстане великий, модерно уладжений стадіон для українських руховиків і спортовців.

Нараду відкрив голова С.-Б. **інж. М. Хроновят,** що привитав 6-ох представників преси та 11 представників установ і кількох гостей. Опісля **др І. Федів** зреферував справу придбання великої площі у Львові для вжитку всього українського громадянства. Цю акцію веде С.-Б. уже чверть століття. Референт пригадав, що в 1911 р. заходом відомого невтомного провідника С.-Б., **проф. І. Боберського,** 11 свідомих українців у Львові придбало за Стрийським парком у Львові великий шмат землі, 20 паїв, поверхнею **65.149 м. квадр.** Від цих 11 спільників С.-Батько постепенно відкуповував паї під спортову площу для руховників у міру того, як напливали грошеві датки від українського громадянства в краю і в еміграції. Мірилом цієї жертвенности і ваги зрозуміння спортової площі для перевиховання молодого українського покоління може бути факт, що від 1911—14 р. викуплено 2 паї, від 1914—17 р. — 1 пай, від 1917—25 р. теж 1 пай і вкінці від 1925—1935 р. 10 паїв, так, що С.-Б. є тепер власником 14 паїв, поверхнею 52.201 м², на якій тяжить ще довг 600 дол. Це довг невеликий, якщо взяти під увагу, що С.-Б. сплачував річно спільникам 1.000 долярів. Тут теж референт згадав, що 2 паї подарував один спільник С.-Батькові. Тепер залишилося ще до викупна від спільників 6 паїв, поверхнею 12.948 м² або коло 3.600 с². Тому, що спільники потребують гроша, годяться відпродати і решту паїв С.-Б., якщо дістануть одноразово значнішу частину готівки. Колиж це не станеться, то решта 6 паїв може перейти в чужі руки, бо магістрат годиться замінити спільникам невикуплену частину площі на будівельні парцелі в іншому місці. В цій справі спільники ведуть уже переговори. С.-Б. не може під теперішню хвилину роздобути більшої готівки (30 до 40.000 зол.), щоб викупити від спільників одноразовою заплатою ці 6 паїв. Виринає тепер питання, чи С.-Б. може занятися далі викупном решти площі. Референт підкреслив, що викупно площі заабсорбувало всі сили С.-Б. так, що викупно згаданих 14 паїв відбулося головно коштом організації сокільських гнізд у краю. С.-Б. не потребує вже решти площі для своїх потреб. Зате для загальнонаціональних потреб викупно решти площі необхідне, бо вже тепер навіть поширена площа С.-Б. за мала на загальнонаціональні свята. Але тому, що спільники домагаються викупна всіх 6-ох паїв і то в найкоротшому часі, а С.-Б. не зможе зібрати потрібної квоти негайно, то наші центральні установи повинні викупити ці 6 паїв від спільників і влаштувати їх по своїй вподобі, або відпродувати далі постепенно С.-Батькові. У кожному випадку загальнонаціональний інтерес вимагає, щоб доконче викупити решту паїв і не пустити їх у чужі руки.

З висновками референта погоджувалися теж поодинокі промовці, які забирали голос у дискусії, а саме: дир. О. Радловський, дир. А. Палій, проф. Ст. Гайдучок та інж. Мілянич. Вагу цієї справи немов відчув проф. І. Боберський, від якого надійшла з Югославії саме підчас наради така телеграма до Старшини С.-Б.: **„Перерадіть таку телеграму до Старшини С.-Б.: „Переможіть перемучення, спонукайте енергійно громадян до закупна цілого поля!"** Цю телеграму відчитав голова Т-ва інж. М. Хроновят. На внесок дир. А. Палія присутні рішили, щоб Старшина С.-Б. скликала ще раз ширшу нараду. Згідно з внеском проф. Гайдучка представники тих установ, які були на нараді, мають поінформувати управи своїх установ і прийти вже на чергову нараду з конкретними внесками.

Ми віримо, що наше громадянство не допустить до того, щоб велика частина землі на площу перейшла в чужі руки. Бо чи це не сором, що українці у Львові мають ледви **дві свої площі,** тоді, як поляки і жиди мають коло 20 спортових площ, а 2.400 німців мають теж свою площу! Якщо прогавимо добру нагоду, то на другу подібну прийдеться мабуть довго ждати. Всі мусимо памятати, що великий український стадіон у Львові — це легені нації. А щоб могти уладити стадіон, треба доконче викупити 6 паїв!

Довідома членів

УКРАЇНСЬКОЇ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ.

Засідання Української Парляментарної Репрезентації, що мало відбутися в четвер 11. VI. ц. р., пересувається на найближчий день засідання Сойму у Варшаві.

Президія УПР.

Свято Молоді Рідної Школи та Української Захоронки.

Це вперше у неділю 7. червня ц. р. відбулось у Львові на просторій площі Сокола-Батька спільне свято української дітвори зпід стягу Рідної Школи та Української Захоронки. Досі все виступала сама Рідна Школа. Цей факт — знак часу, бо все дошкільною стає величезна роля дошкільного виховання у системі національного виховання. З другого боку, участь дітей Української Захоронки у святі рідношкільної молоді значно збільшила число „акторів", що виступали на поміст, а при того роду імпрезах саме число імпонує.

Ніхто правдоподібно не очікував, що цієї маленької дітвори виступить аж так багато — понад 500 „осіб". І всі в національних одягах, всі здисципліновано, двійками, часом трійками дефілювали та ще з яким запалом, високо підносячи ноги, під власним величезним прапором! А пізніше показували, що вміють, вже на площі, на тлі зеленої трави. Добре, що траву на площі скосили, бо... тоді напевно не було би видно з трави цих „велитнів". Сам вид цих маленьких діточок вносив специфічне родинне тепло в атмосферу свята. А цього тепла, але вже зовнішнього, від сонця, так дошкульно бракувало! Бо сонце скрилось за хмарами.

Спершу якось не дуже помічався брак сонця, бо всю увагу видців скупчив на собі вид дітворн, що в числі к. 1.500 осіб виступила на площу. Але пізніше все більше кожний думав про лиху погоду, про холод; страх за дітвору, що була назагал дуже легко одягнена, все сильніше огортав присутніх. Тому поодинокі точки програми, хоч вони були дуже гарні, викликували менше враження, як могліби. Як інакше булоб, якщо булоб сонячно і тепло. Через пеську погоду і зимно відпала одна з найкращих точок у програмі свята, до якої учениці гімназій ім. Конарудза у Львові приготували були особливі одяги (ритмічні тонки).

Свято української дітвори вшанував своєю присутністю митрополит Шептицький, хоч погода не дала йому змоги бути до кінця свята. Молодь, не зважаючи на холод у повітрі, знайшла у собі досить тепла, щоб ентузіястично привитати Митрополита при його приїзді на свято та при відїзді. Сердечно привитала Митрополита і маса видців, що зібралася таки у поважному числі кількох тисяч на святі. Нема найменшого сумніву, що колиб була тепла й сонячна погода, видців було би вдвоє більше.

На закінчення один момент. На свято української молоді прибуло з власного імпульсу кількох селян аж з кремянецького повіту; один з них мешкає над Збручем, 3 км. віддалі від совітського кордону. Він був захоплений святом і навіть холодна, неприв'ітна погода не затерла у ньому сильного враження. Чомуб на такі імпрези, як колишнє свято молоді у честь Христа, або навіть вчорашнє рідношкільне, не спроваджувати спеціяльно селян з Волині, Холмщини й Полісся, хочби по одному з кількох сіл? Чейже читали ми в газетах про поїздки поліщуків і волиняків до Варшави, Кракова, Закопаного (на свято „гуралів"), Спали, Ґдині тощо. А хто не читав, той міг у кіні бачити спеціяльні фільми, що їх зробили з цих імпрез.

С. Х.

Вибори до бельґійських провінціональних рад.

БРІССЕЛЬ, 8. 6. ПАТ. У виборах до провінціональних рад соціялісти здобули в цілій державі 221 мандатів (втратили 20), католики 224 (втратили 94), ліберали 89 (втратили 6), „Рекс" 78 (перше не мали ні одного), фронтисти (флямандські націоналісти) 50 (зискали 15), комуністи 27 (зискали 20), німецька людова партія 3 (зискала 1).

При системі децентралізації, що панує у Бельгії, провінціональне самоврядування — подібно як і громадське — має чималі компетенції; крім того воно вибирає 44-ох сенаторів; ці останні вибори відбудуться 24. ц. м.

Присилайте передплату!

Святочне засідання секцій
Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові
з нагоди 75-ліття смерти Т. Шевченка.

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові влаштувало 7-го ц. м. з нагоди 75-ліття смерти Т. Шевченка святочне засідання всіх трьох секцій Т-ва.

Засідання відкрив голова Т-ва д-р **І. Раковський** короткою промовою, після чого відчитали члени Т-ва два наукові реферати. **Д-р Філярет Колесса** у рефераті про ритміку Шевченкової поезії вказав на велику різноманітність віршобудови і мельодики „Кобзаря". Праця ця, побудована на довголітніх дослідах доброго знавця музики та нашої народньої ритміки, приносить у своїй аналізі неодну нову думку.

Д-р Вол. Старосольський говорив про арештування й засуд Т. Шевченка з погляду права. Шевченка засудили не на підставі процесу і не на підставі слідства у такому розумінні, як його приймає европейське законодавство. Скінчилось на жандармському допиті, обійшлось без свідків і очевидячки не міг Шевченко боронитись проти обвинувачень через якогось свого правного заступника. Так само засуджували за царського режиму десятками років сотні тисяч політичних вязнів. Судили їх, як і засилали т. зв. явочним порядком.

Обі праці напевне появляться друком і стануть цінним причинком до творчости і життя Т. Шевченка.

А тепер ще тільки

ASPIRINA

Великий процес ОУН у Львові.
Дванадцятий день розправи.

В понеділок почалася розправа щойно в год. 10.45, бо до цього часу трибунал радив над внесками оборони, що їх зголосили оборонці в суботу. Покищо председник не оголосив ще постанови трибуналу у справі цих доказових внесків і почав переслухувати свідків. На салі сидять усі підсудні, публики не багато.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Перший почав зізнавати *св. А. Фіц*, поліційний аґент зі Львова. Свідок згадав спершу, що ОУН вела оживлену діяльність в 1933. і 1934. р. Опісля почав зізнавати про ролю поодиноких підсудних згідно з актом обвинувачення. І так свідок каже, що підс. Бандера був провідником ОУН в роках 1933 і 1934. і тоді то організація повела оживлену діяльність. З черги свідок переповідав зізнання підс. Михаля на поліції по його арештуванні. Свідок обтяжував підс. Зарицьку і Свенціцьку на основі зізнань підс. Михаля на поліції кажучи, що обі ці підсудні слідкували за ком. Кособудським. Далі оповідає про те, як підс. Зарицька і підс. Сеньків вели Бачинського на вул. Кадетську і як Михаль убив Бачинського. На питання председника свідок підкреслює, що Михаль не міг ствердити підчас своїх зізнань, чи Зарицька знала, що Бачинського мають убити, коли з ним ішли на вул. Кадетську. Опісля свідок зізнав, хто з підсудних підготовляв замах на дир. І. Бабія і як цей замах виконав М. Цар. Далі свідок зізнав теж про те, хто з підсудних слідкував за ком. Кособудським, як переведено розвідку в большевицькому консуляті.

ПІДС. СТЕЦЬКО ЗАНЕДУЖАВ.

По півгодинній перерві мав далі зізнавати св. А. Фіц. Одначе тому, що підс. Я. Стецько занедужав і лікар д-р Козловський рішив, що цього підсудного слід примістити у вязничім шпиталі, председник відложив розправу в год. 1-ій пополудні до вівторка 9. год. рано. Якщо недуга підс. Стецька вимагатиме довшого лікування председник може перервати розправу до 14 днів.

*

Справлення помилки: У звіті з одинадцятого дня розправи зайшла **друкарська помилка.** І так в 10. рядку другої шпальти **вложено помилково, що внесок обор. д-ра** Горбового підержав обор. д-р В. Гриньовський іменем підс. Бандери. **Має бути: іменем підс. І. Малюци.**

НОВИНКИ.

— **В „Клюбі українських еміґрантів" у Львові,** пл. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати **добрі обіди і вечері по дешевій ціні.** 1—3

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованя літом. 10—?

— **Сокіл IV. — памяті от. Сеня Горука.** Руханкове Т-во Сокіл IV. у Львові присвячує памяті от. Сеня Горука руханковий вечір, що відбудеться в суботу 13. ц. м. в год. 20. на площі Сокола IV. при вул. Крупярській ч. 15. На програму складаються вправи вільноруч посестер, учасників і побратимів, національні танки, вправи на приладах, вправи долівкові та вежі. Участь у вправах беруть також чети Сокола Батька, Сокола III. і Сокола V. Цілий вечір відбудеться на освітленій рефлекторами площі, що є новиною в цього роду імпрезах.

— **Від Ред. Колегії „Нашого Лемка"** дістаємо таке письмо: У звязку з новинкою, що появилася в „Ділі" ч. 120 п. н. „Наш Лемко", якої змістом міг оправдано почуватися дотеперішній основник і дотеперішній видавець „Нашого Лемка" Вп. Іван Тиктор, теперішня Редакційна Колегія „Нашого Лемка" стверджує, що цей часопис від своєї появи стояв все на сторожі достойства нашої церкви та гідности нашого народу на Лемківщині і протиставився москвофільській та комуністичній роботі серед лемків. Редакційна Колегія стверджує також, що „Наш Лемко" не був і не є обчислений на дохідність, та що дотеперішній його видавець Вп. Іван Тиктор у розумінні великого завдання, яке має виконати часопис, призначений до освідомлення Лемківщини, не жалував ні труду ні коштів на його видавання. Вкінці Редакційна Колегія „Нашого Лемка" заявляє, що дотичну нотатку в „Ділі" помістив без її відома та всупереч волі адміні-

---

д. О. ПРИСТАЙ. 37

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Бідніші, хоч не гірші від греків, були чорняві сирійські еміґранти. Їх було небагато і то здебільша старші люди. Подібно як греки, вони не йшли на роботи до фабрик і копалень, а радше ходили по хатах з різним крамом.

Сирійці були католики і православні. Своїми релігійними спорами нагадували нас, українців. У 1924. році приїхав був зі Сирії до Америки молодий сирійський чернець Чина Святого Василя Великого, щоб зібрати тут трохи грошей для свого манастиря, що його саме тоді будували. У Карнегі зайшов він також до мене. Прохав мене, щоб я дозволив йому перейтися по проповіді в нашій церкві за збіркою. Зібрав тоді 40 долярів і був дуже вдоволений. Це була неділя, а він греко-католик, отже став зі мною до престола відправляти Службу Божу. Я співав по старославянськи, мій гість по сирійськи. Церковний сирійський спів був протяжний і мелянхолійний; нагадував собою мельодії жидівські або взагалі східніх народів. Сирійський василіянин оповідав мені згодом про недолю свого народу під турецьким гнетом; турки жорстоко переслідували сирійців, церкви їм замикали й обтяжували їх великими податками, часто конфіскували приватні й церковні маєтки, а людей за дурницю саджали до вязниці. Діялось там щось подібного, як і на наших землях.

—o—

Найчисленнішою еміґрацією були англійці, що творили тут собою ядро новоскристалізованої американської нації. Вони суперничали з французами своїми культурними і господарськими надбаннями. Але одних і других перевищали німці життєвою енергією і зручністю. Найбільші багатства в Америці — фабрики, копальні й торговельні доми — були в німецьких руках. Німці мали свої костели, католицькі й протестантські, школи, музеї, бібліотеки та безліч товариств і клюбів. Жили тут гарно, немов у власній вітчині.

*

Поляки належать до найбільшої славянської еміґрації. Їх живе в Америці приблизно 5 мілионів. Зі старої батьківщини почали вони еміґрувати по останнім розборі Польщі, наприкінці XVIII. століття. По здушеним повстанню, що було вибухло в 1863. році проти Росії, значно збільшилася польська еміґрація. Тоді прибуло до Америки багато патріотичної інтеліґенції з усіх трьох займанщин: московської, австрійської і пруської. Вона відразу взялася тут до систематичної організаційної праці й довела до того, що американські поляки стоять на другому місці щодо своєї сили, організації, національної свідомости і дисципліни, заможности та впливів.

В Шикаго, Детроїт, Бофало і т. д. живе по кількасот тисяч поляків, що мають там десятки своїх костелів, шкіл, банків, товариств і різних установ. У самому Бофало є їх поверх 200.000 поляків і 27 польських костелів. Тут мають вони також свої власні банки, а водночас майже в кожному іншому місцевому банку були поляки директорами й урядовцями. Маркет*) у Бофало мав зовсім польський характер; всюди чути було там польську мову.

Любов батьківщини єднала поляків в одну цілість. Особливо перед чужинцями виступали вони єдиним фронтом. Не ділились на ворожі й вічно розсварені партії. Своїм старокраєвим „родакам" завжди помагали, а зокрема при відбудові польської держави. Щедро посилали американські доляри на національний фонд, а потім також чимало з них зголосилося добровільно до польського легіону у Франції.

Чеська еміґрація була менша від польської, зате не менше зразково зорганізована й заможна. Американські чехи теж дуже багато причинилися до відбудови чехословацької держави.

Серби представилися мені, як здібний, працьовитий і ощадний нарід. Також з хорватами я стрічався в Америці; хрестив їм дітей і хоронив мерців. Вони залюбки пили; та найбільше налогових пяниць було серед москалів. А також словаки ну, й наші земляки намагалися дорівнювати їм у пиянстві.

*

З азійських еміґрантів треба згадати досить велику скількість китайців і японців, що через них Америка мала великі клопоти. Китайці не заплітали тут своїх кіс, бо їх залишали у старій батьківщині, таксамо, як жиди свої пейси обтинали в Галичині перед відїздом до Америки. Китайці горнулися здебільшого до великих міст. Там залюбки прали білля для американців. В кожнім американськім місті було по кілька, а в більшім і по кількадесять китайських пралень.

Японці воліли їхати трохи дальше на південь, до Каліфорнії, але не тому, що там тепле підсоння, а щоб поселитися там і займатися хліборобством та плекати овочі на родючій землі. Вони були скромні й дуже мало витрачали на прожиток. Зате працювали, як бджоли. Не диво, що хутко збагачувалися, дороблялися великих маєтків і ними перевищували навіть давно осілих американських фармерів. Стали пострахом для американців, що всеж були лекші до роботи й щедріші у витрачуванні грошей. Американським фармерам годі було витримати суперництво жовтошкірих хліборобів. Тому уряд Сполучених Держав П. А. ухвалив закон, що забороняв запопадливим японцям купувати землю в Каліфорнії, Фльориді і т. д. Їм вільно було тільки арендувати її. З цього приводу повстав був конфлікт між Японією і Америкою, однак не закінчився війною.

(Далі буде).

*) Маркет базар споживчих засобів.

стратор „Нашого Лемка", не думаючи, що її зміст може бути інтерпретований ріжно, чи пак у некористь дотеперішнього видавця. За прикрість, заподіяну цією нотаткою Вп. дир. Іванові Тикторові, Редакційна Колегія „Н. Л." просить у нього вибачення.

— **Евхаристійний конгрес в Перемишлі** уладило латинське духовенство минулої неділі. На полях біля Пралкович відбулося богослуження при співучасти львівського архиепископа Твердовського та епископів Кошиловського, Лакоти, Лісовського, Барди і Томака. Народу вібралося, як подає польська преса, коло 100 тисяч.

— **Почтові агенції.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в почтових агенціях у Любіні Вел., пов. Городок Яг., та Возковиця, пов. Ліско, заведено телеграфічну й телефонічну службу.

— **Сплячка і дезинтерія.** Санітарну владу повідомлено про один випадок сплячки у Сх. Галичині. Два подібні випадки стверджено у північно-східних воєвідствах. Крім того появилася дезинтерія. Воєвідські уряди здоровля зареєстрували впродовж останнього тижня 8 випадків червінки.

— **Молитви за знесення емеритального декрету.** В костелі Реформаторів у Перемишлі відбулося на прохання державних емеритів благальне богослуження, щоби Бог причинився до знесення президентського декрету, який так скривдив емеритів б. „заборчих держав". Подібні богослуження мають відбутися в інших містах.

— **Пожежі.** В загороді Брандлі Айден в Куровичах пов. Перемишляни вибухла пожежа, що поширилася на сусідні господарства і знищила 17 будинків, мешкальних і господарських. Шкоду обчисляють на 30 тисяч зол. Причиною пожежі було необережне поведення з вогнем Августи Скиби, льокаторки Брандлі Айден. — В Калинівцях пов. Товмач діти викликали пожежу в загороді Ілька Базька. Згоріли мешкальний дім, стодола і шпихлір вартости 3.000 зол.

— **Фабрики стають.** Управа фабрики гумових виробів „Вудета" в Кросні звільнила з праці 750 робітників, припиняючи зовсім рух. Причиною був брак замовлень на фабрикати.

— **Сніги і дощі.** В останніх днях похолоднілo в цілій Европі. В Піренеях, Альпах і західних Карпатах упав сніг. В Німеччині падуть від кількох днів дощі. У нас дощ став падати в неділю вечір, в ночі на понеділок розлютилося на добре і цілий нинішний день маємо зливу. А що нині латинського Медарда, готово так бути зі 40 днів.

— **Упадок „Закопаного" у Львові.** Господарська скрута причинилася між іншим до того, що в останніх роках побанкротувало у Львові багато кавярень, ресторанів і інших гастрономічних підприємств. У скрутному матеріяльному положенні знайшовся теж першорядний ресторан „Закопане" при вул. Академічній, власність Антона Мора, що мав навіть свою філію при вул. Сапеги, напроти політехніки. З причини браку потрібної фреквенції Мор ліквідував перед кількома роками філію, а в останньому часі чекало його те саме з головним льокалем при вул. Академічній. В підприємство він вложив був великі гроші, які мали тепер пропасти. Не могучи цього пережити, минулої неділі, остаавшись в льокалі сам один, він написав три листи до родини і вистрілом з револьвера відобрав собі життя.

— **За фальшування векслів.** Коломийський суд засудив б. соймового посла з радикальної партії Стефанова на 8 місяців вязниці з припиненням виконання кари за сфальшування векслів на 5 тисяч зол.

— **Присуд на дефраданта.** Б. урядовця старостваа в Долині, Йосифа Красовського засуджено на 18 місяців вязниці за систематичні дефрадації. Обвинувачений признався до вини, що гроші програв у газардові гри. Красовський був знавим газардистом.

— **Крайова хроніка.** В Милованні пов. Товмач кільканацять селянок побило колами Андрія Гричука, що деморалізував їм доньки, так тяжко, що він незабаром помер. — В Лаврикові пов. Рава Руська два озброєні вломники ограбили мешканця Евфрозини Артимишина. Поліція арештувала Миколу Шарка з Камінки Волоської, а його брата Миколу при арештуванні застрілила. — На терені громади Ямниця пов. Станиславів перервано телеграфічні дроти на просторі 300 м. Поліція арештувала двох місцевих хлопців.

— **Автобусова катастрофа.** Автобус, що виїхав з 30 пасажирами з Варшави, стрінувся біля річки Страви з приватним автом, що виїхало нагло на шосу з бічної дороги. Щоб не допустити до зудару, шофер автобусу, Антін Кригер, скрутив вигло на ліво, наслідком чого автобус упав на стіну поблизького дому і розбився. Шофер Кригер потовкся так тяжко, що його в грізному стані відвезли до варшавського шпиталю. Сильно потовкся теж кондуктор автобусу. 20 пасажирів вийшло з легкими ранами. Стіна, на яку впав автобус, сильно зарисувалася.

— **Ошукали еміграната на 16 тисяч долярів.** Емігрант з Палестини Макс Ф., що їхав до Америки, приїхав до Варшави, щоби полагодити паспортові формальности. На вул. Новоліпки приступило до нього кількох прохожих і представилися йому як представники американського консуляту. Вони завели його до брами і почали перевірювати документи. Один, що назвав себе секретарем, передав другому, якого назвав консулем, коперту, в якій емігрант мав 15 тисяч долярів. „Консуль" оглянув гроші, вложив їх назад до коперти і віддав Ф. з тим, що має зголоситися за кілька днів до його бюра, а дістане папери. Крім того „консуль" звелів „секретареві" записати імя та прізвище емігранта. Врадуваний Ф. подякував чеменим панам і щасливий пішов до дому. Одначе по дорозі заглянув до коперти і ствердив, що в середині замість долярових банкнотів були кусники паперу. Повідомлена поліція ствердила, що злодії виїхали до Лодзі, куди й удалися негайно службовці слідчого уряду. В мешканні відомого злодія Тропфа придержали всіх трьох ошуканців з Варшави, але грошей при них вже не знайшли.

— **Жінка чи маєток?** Власник 100-моргового господарства в Сумині, Констянтин Ціхоцький, застрілив з револьвера свою жінку, а опісля відобрав собі життя. Причиною трагедії був спір Ціхоцького з тестем за те, щоби записав маєток на імя жінки, з якою побрався тому 8 місяців.

— **З Польщі.** Населення нового міста Гдині дійшло до 90 тисяч осіб. — Старша донька маршалка Пілсудського, Ванда здала в жіночій гімназії Шафлаєрової у Варшаві іспит зрілости. — Повітовий староста в Косцяні припинив діяльність народової партії на терені цілого повіту. — Під Серадзем перевернувся до фова вантажний самохід і вбив двоє дітей, а одно тяжко покалічив. — До дому Франца Крупи в Седлисках пов. Ряшів добулися в часі неприсутности господаря два злодії й забрали 300 зол., 400 австрійських срібних корон, годинник та інші річи. — Під Кельцями один селянин викопав у полі горнець, наповнений срібними монетами з часів Жигмонта І. Гроші забрала адміністраційна влада. — Ряшівський суд присяжних засудив на смерть Станислава Тишку, що задля грабунку вбив служницю Ядвигу Вальну.

— **Капаблянка пригадався.** Після 17-ої рунди стан міжнароднього турніру в Москві представляється так: Капаблянка 12 точок, Ботвінник 10½, Фльор 9, Лілієнталь 8½, Ріґозін 8, Елісказес і д-р Ляскер 7½, Кґан, Левенфіш і Рюмін 7. Б. мистець шахів Капаблянка має, як бачимо, найбільші шанси дістати першу нагороду.

— **Стара жінка дістала університетський ступінь.** Дора Рувмен, жінка аптикаря в Нью Йорку, помагала своєму чоловікові в бизнесі з вечорами ходила до школи. Так покінчила вона середню школу („гайскул"), опісля дівочий ліцей („Гонтерс Каледж"), а вкінці пішла на фармацевтичний курс в Коломбійському університеті і покінчила його із відзначенням. Тепер хоче посвятитися студіям фільософії, щоб дістати науковий ступінь. Чоловік не хотів виявити віку жінки, лише заявив, що „більше ніж 50". Рувмени бездітні, але жінка вела домашне господарство сама. Чоловік не лише не стримував жінки від науки, але ще й заохочував.

— **Ріжні вістки.** З Москви наспіла вістка, що письменник Максим Горкий занедужав тяжко на грипу. — Славна болгарська співачка Христина Морфова згинула недалеко Софії підчас самохідної катастрофи. — В Сан Франціско згорів готель, причому згинуло у вогні семеро осіб, а 20 тяжко попеклося. — Підчас пописів військового летунства в Празі згинув один пільот, якому легкопад отворився запізно. — Біля Буенос Айрес розбився з причини мряки військовий літак, причому згинули два підстаршини.

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд у Бібрці.

В суботу 23. м. м. відбувся в Бібрці Повітовий Народній Зїзд. У Зїзді, дарма, що його скликано в будень, взяло участь 142-ох делегатів із 38 сіл повіту — в цьому поважний відсоток духовної і світської інтелігенції. Українську Парляментарну Репрезентацію репрезентували посли: інсп. Володимир Кузьмович і д-р Роман Перфецький та д-р Корнило Троян.

Головував на Зїзді *о. Михайло Бобовник*, предсідник Повітового Кревого Комітету, що покликав на свого заступника п. *І. Пахолка* зі Старого Села та п. *Івана Шкварка* на секретаря.

Пос. В. Кузьмович глибоко проаналізував узаконівську політику від 1922- р. аж до останньої її фази. Давній діяч у Бібреччині, посол *д-р Роман Перфецький* представив діяльність УПР на соймовому і сенатському терені та зясував ті постуляти, що їх видвигнула УПР. *Пос. д-р К. Троян* говорив про значіння організації та накреслив схему партійної організації по місцях.

По дискусії, в якій забирали голос о. Роздольський, І. Шкварок, Павук та інші, Зїзд ухвалив одноголосно такі резолюції: 1) Повітовий Народній Зїзд у Бібрці висловлює повне довіря Проводові УНДО та одобрює працю УПР на терені заводові УНДО та одобрює працю УПР на терені заокордонних палат. 2) Повітовий Народній Зїзд домагається реалізації постулятів, що їх видвигнула перед урядом Українська Парляментарна Репрезентація.

Звіт з діяльности ПНК подав *д-р Іван Венґльовський*, який зазначив між іншим, що акція підчас самоуправних і соймових виборів, що її вів ПНК, дуже інтенсивно, увінчалася успіхом, і під цим оглядом бобрецький повіт стоїть чи не на першому місці.

Зїзд одноголосно вибрав новий ПНК у складі: о. Михайло Бобовник, д-р Іван Венґльовський, о. Михайло Качоровський, о. Кость Роздольський, п. Іван Шкварок, о. Лев Дорош, п. Антін Рудницький, п. І. Пахлок і п. Іван Паливода. Делегатами на Кревий Народній Зїзд, попри о. Михайла Бобовника як голову ПНК, вибрано пп. Івана Шкварка, Івана Пахолка і Михайла Павука.

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„ГАРНА ІСТОРІЯ"*, комедія на 3 дії *Флерса і Кеявета*.

Історія буцім то проста. Все приготоване до шлюбу молодої дівчини з молодим багатим молодцем — податковим радником, смішним чудаком. Дівчина його не любить. Перед самим шлюбом зявляється її перший „вибраний", що прибуджав за кордону і дівчина бачить, що він любить її так само, як вона його, а ввесь цей приготований її шлюб — наслідок інтриг та непорозуміння. Пара закоханих утікає на село, до маєтку, де все приготоване на приїзд новожженців. Бабуся дівчини приймає молоду пару як одружених, бо дістала від внучки повідомлення про її шлюб. І тепер ця молода пара закоханих мусить грати ролю новожженців, не маючи сміливости відразу сказати правду. З цього виходить таки справді „гарна історія!"

Спілка відомих французьких комедіописців поєднала у своїй пєсі рівномірно гумор і сентимент. Уся комедія безпретенсійно легка, погідна та сонячна з кількома добрими ролями і одним прегарним типом точного податкового урядовця. Цього урядовця грав знаменито Неваровіч, нівчому не гірший від славного паризького Віктора Буше. Чапліньська виступала у ролі, які була вибрала собі перед кількома роками на свій ювилей; можна подивляти її дикцію. Мартіні та Слівінський грали свобідно та приємно ролі дуже близькі їх талантові. Кржижівська та Левіцький бездоганні.

Учнівський драматичний гурток ім. Карпенка Карого при державній гімназії з українською мовою навчання у Львові, Льва Сапіги ч. 14.

„ЗАКОЛОТ" комедія на 5 дій *А. Коцебуе*.

Це комедія у стилі тих французьких фарс, де вся дія побудована на інтризі вигадайіт одною особою, двома чи трьома. Той хоче женитись с тою, що не хоче вийти заміж, тут инакше заповіт там гроші і особи появляються на сцені так, немов би хто тягнув їх на шнурку або попросту виганяв за двері, щоб зробили місце іншим, які знають сказати секрет одна одній. Коцебуе — паних епіграм Ґетого і Шілера; його комедії мали гур та якнебудь непорозуміть. Для авторського вистуе пєси такі придатні ще й досі і молодь шкільна нелегке завдання, бо пєса з вічно новими ситуаціями і чотирма входами потребувала щоста

ру та вигоди. Приємне враження робила дбайливо зібрана обстанова та гарні костюми. Найкраще вийшли ролі пана Федичківського та Дори; зовсім добре роля Саліковського. Молодий емант Міша не мав свободи рухів ні метности, яка вказувала би на його темперамент та хист інтриги; в нього, як і в пані Федичківської (завидно крикливої та афектованої) не все можна було зрозуміти. Назагал усе йшло складно і живо — вистава може зворушити гуртом до нових спроб. Ніхто не сумнівається, що без великої режисерської праці О. Кривіцької, вистава не мала би такого успіху. Вражало одне: перестаріла, мало літературна, штучна мова перекладу. Фрази „він має зробити їй ваяву" у значінні „він хоче їй освідчитись" може для неодного на салі навіть незрозумілі.

м. р.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„ШАНГАЙ"*.

Син російського генерала і манджурської княжни стає громадянином Шангаю, того міжнароднього міста, де всі раси та народи мішаються так само, як мільонери і жебраки. Борис Козлов стає з бідного „куліса" могутнім біржевиком і банкиром. І саме тоді, коли має перед собою дорогу до велитенських вдач, щоб відродити висмоктуваний лихварями-фінансістами дорогий йому Шангай, зустріне він ексцентричну, прегарну американку, в якій закохається. Старий приятель його батька — розумний китаєць вважає йому на небезпеку єднати із сильним почуванням свою професію, і свою расу, пів-китайця, з американською. Герой переживає велику внутрішню боротьбу і ця боротьба, передана мистецькою грою Шарля Боає, каже нам дивитись на фільму більш як на драматичну пєсу. Проблема мішанини двох ворожих собі вікамн рас, кинена тільки як цікавий психольогічний конфлікт. Заголовок фільми не виправдує її змісту, бо Шангаю тут мало. Партнерка Боає — гарна Льорета Юнг. Старого китайця грає один із найдавніших фільмових акторів Ворнер Оланд.

Зі судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО К. П. З. У.

Дня 26. м. м. відбувся в окружному суді в Луцьку політичний процес проти селянина *Севостіяна Конюха зі с. Седмярки* на Луччині. Підсудного обвинувачував прокурятор у приналежності до К. П. З. У. та поширюванні комуністичних летючок. На розправу покликала обсрона кількох свідків з Седмярок та п. І. Бондарука з Жидичина. Всі свідки оборони стверднли, що підсудний ніколи не був комуністом і що акт обвинувачення побудований на фальшивих доносах. По кількагодинній розправі суд оголосив присуд, *яким уневинив підсудного Конюха від вини й кари.* Цього самого дня С. Конюх вийшов на волю з луцької вязниці. Председником суду був судля *Добровольський*, обвинувачував прок. Боричко, боронив адв. *Самійло Підгірський* з Ковля.

ДИВОГЛЯДИ.

ІСТОРІЯ ОДНОГО ТАЛІСМАНУ.

24-го жовтня англійський серкант Стріт при відділі ірляндських „дяк серс" брав участь у наступі на французький форт Дуамон перед Верденом, де вісім місяців сиділи німці. Наступ цей зрівняв це містечко з землею, не залишивши навіть найменшого кущика. У самому вогню битви, серкант Стріт, адютант полковника Парнера находить на землі фотографію малої дівчинки, що всміхається. Той погідний усміх, що так дивно відбиває на тлі всієї картини жаху, бере його так за серце, що він ховає цю фотографію як талісман. Ідє з ручною гранатою вперед серед реву гарматі розривних шрапнель і не зважає ніодної рани. Після війни вертається додому; з професії він обивник. Дитячу фотографію дає справити і завішує над ліжком. Незнаму дитину охрещує „Бейбі" (дитина). На кожне Різдво прикрашує знімку смерічкою. Але його жінка, що довгі роки дивиться на цю невідому дитину, яка була талісманом для його чоловіка, хотіла би знати, хто це. І одного дня 14. квітня 1934. року — *багато літ по війні!* — вже як мати пятеро дітей, сідає і пише лист на таку адресу, яку находить за відворотній стороні фотографії, прикладаючи і фотографію. „Його Ц. К. Величности Фердинанда Австрійського Д'Есте надворний фотограф, академічний малир Ляйтмєріц, Філ. Льобосіц, Галс Гайслер". Англійка зовсім не розуміла цієї німецької адреси: що тут прізвище і що місцевість, а переписала все дослівно. Але німецько-австрійська почта прочитала як слід адресу і доставила лист фотографові Гайслерові в Ляйтмеріц. Фотограф глянув на фотографію і на англійський лист, нічого не розуміючи. З листом ідє до старого приятеля, щоб той йому прочитав його. У листі пише пані Стріт, щоб фотограф сказав їй, хто ця дитина і щоб фотографію відослав їй назад, бо вона вважає її наче власну — шесту. І саме тоді, коли той приятель перекладає фотографові англійський текст, входить до нього знайомий і глипнувши на фотографію каже, що це його донька. Вона зветься Анна Марія Рімер, тепер студентка фільософії. Підчас війни він післав її витячу фотографію одному знайомому, що був під Верденом і той там згубив її. Минуло 18 літ і батько Рімерівної звіщпов саме до свого знайомого тоді, коли той мав перед собою лист від Стріїв, які шукали розвязки воєнного талісману! Якби таку історію описати у фільмі, кожний глядач скривився би кажучи, що вона занадто неправдива.

ХТО ГОВОРИТЬ ПРО ГАРНІ, БІЛІ ЗУБИ, МАЄ НА ДУМЦІ

Chlorodont

ПАСТУ ПРОТИ ПОГАНИХ ЗУБІВ.

Правдивість пасти забезпечує червона голова льва на опакуванні.
Виключна продаж: Miraculum, Краків.

В Коломиї гучно.

Хоч вже досить води пропливло від того часу, після місто все ще про не говорить...

І нема чому дивуватися, бо хоч після нікому „не переливається", то в малому місті найважче мати більші гроші. Одначе коли так стадось, що до Коломиї вплинуло відразу сто тисяч золотих — сенсація була надто велика.

Бадачкам і здогадам, що щасливі вибранці долі зроблять з грішми, які виграли пов останнім тягненню четвертої класи Державної Льотерії — не було кінця.

На знимці бачимо тут поодиноких власників чверток льосу ч. 104798, на який впала та виграш — мешканців Коломиї: пп. Л. Алергандову, Ярослава Пясецького і Надю Полянську.

Те саме може трапитись кожному, хто має льотерійний льос.

Тому треба по вимові якнайскорше подбати за нього, бо тягнення першої класи тридцятьшестої Державної Льотерії зачинається вже 18. ц. м.

Дописи.

ЯВОРІВ.

Молодь дівочої гімназії СС. Василіянок — Преч. Діві Марії. В неділю 24. м. м. улаштувала молодь дівочої гімназії СС. Василіянок концерт у честь Преси. Діви Марії. В програму входили: скрипкове сольо і фортепіян, молитва до Преч. Діви, спів і декламації. Всі точки вийшли вдатно і зробили помітне враження на гостей, які з приємністю приходять на імпрези, що їх улаштує молодь шкіл СС. Василіянок. Слід згадати, що гімназія СС. Василіянок у Яворові відповідає і під оглядом релігійним і під національним оглядом сучасним вимогам. Тому зацікавлення нею громадянства щораз більше зростає. Беручи під увагу матеріяльну скруту, СС. Василіянки обнизили оплату за удержання і науку, яка сягає коло 50 зол. місячно, так, що навіть незаможні родичі можуть посилати свої дівчата до цієї гімназії.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

Спорт.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ВАРШАВА. Погонь — Варшавянка 1:3 (1:1).
КАТОВИЦІ. Гарбарня — Шлезьк 1:0 (0:0).
КРАКІВ. Вісла — Легія 1:0 (0:0).
ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Домб 7:0 (2:0).
ПОЗНАНЬ. Рух — Варта 4:3 (2:1).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Р. К. С. — Гасмонея 3:1 (1:0).
ЛЬВІВ. Лехія — Чувай 2:2 (1:1).
ЛЬВІВ. Погонь І Б — Польонія 1:1.
ЛЬВІВ. Чорні — Другий Сокіл 5:1 (1:1).

МИСТЕЦТВО А-КЛЯСИ.

СТАНИСЛАВІВ. Резерв — Раз Два Три 3:1 (2:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Бориспав. Бочкай — Тім з грачів Кадімагу і Стшельца 8:2 (5:2).

РЯШІВ. Ресовія — З. З. К. 4:0 (1:0).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БЕРЛІН. Берлін — Осльо 1:0.
ГАҐА. Голяндія — Спарта (Прага) 3:0.

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ.

В неділю на святі молоді Р. Ш. репрезентації середніх гімназій Р. Ш. з краю та зі Львова розіграли змагання у відбиванці. В жіночій відбиванці репрезентація Самбора перемогла репрезентацію Стрия 2:0 та репрезентацію Станиславова. Слід теж підкреслити добру поставу репрезентації хлопців Язорова. Тому, що стала пятьдесять дош. репрезентації хлопців та дівчат не могли виявити усіх своїх прикмет.

„СЯН" ПРИПИНЕНИЙ У ПРАВАХ ЧЛЕНА.

Перемиська підокруга Л.О.З.П.Н. припинила у правах члена клюб „Сян" з Перемишля з того приводу, що підчас мячених змагань цього клюбу з катовицькою Погонею на Зелені Свята суддя Драбіковський показав одному львівському мовчанку, щоб на прохання дружини Сяну вшанувати память померлого грача Сяну, чи пак память полеглих українських вояків. Одночасно припинили теж у правах судцю Драбіковського. Слідство йде далі.

З К. Л. К.

Подаємо до відома, що Президія Ради Карпатського Лещетарського Клюбу уконституувалася так: голова: інж. Андрій Палій, І. заст. голови Анна Рожанковська, ІІ. заст. голови інж. Мирослав Колтунюк, секретар Богдан Чапельський, скарбник інж. Роман Кобринський. Заразом просимо відноситися у всіх справах, що відносяться до Клюбу, до секретаря п. Богдана Чапельського на адресу: Львів, Бартоша Гловацького ч. 3.

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ —
з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

Нові книжки й журнали.

Dr. Kamil Krofta: EUROPA. AM SCHEIDEWEG. Cechoslovakische Quellen und Dokumente. № 11. „Orbis" Verlag. Prag XII, 1936. Seiten 59, 16°.

Листування Редакції.

Вп. радник В. Кобринський. Коломия: На ту тему ми помістили вже широке звідомлення. Знимку і статтю „Наші музеї та їх приятелі" принесе найближче число „Назустріч".

Нині у вівторок 9. червня оба Театри чинні.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-ій гостинний виступ Варш. Редути з Олександром Венґерином **„Вояк і Герой"** Шова.

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ в год. 8-ій

„Гарна історія" Гостинні виступи Софії Чаплінської.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КАЛУШ:
9. VI. Циганський Барон.
10. VI. Інваліди.
СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Вівто, он, 9. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Воїн і герой".

Середа, 10. VI. год. 8. веч. Театр „Редута Виступ Олександра Венгерка „Воїн і герой".

Четвер, 11. VI. год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Воїн і герой".

Театр Ріжнородностей:

Вівторок, 9. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

...ма.

АПОЛЬО: „Співець волі".
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бер. Карлоффом.
ВАНДА: „Золоте озеро", „Не хочу знати, хто ти".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв".
МУЗА: „Бавиті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шанхай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХІМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Давос (Швайцарія.

Закордонне радіо.

Вівторок 9. червня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Сільська музика, 15.20 Пісні для дітей, 17.25 Соната на віольонч. і форт. а-моль Регера, 20.00 Легка віденська музика, **Брно** (325,4) 17.20 Словацькі нар. пісні у вик. діточого хору. **Кошиці** (259,1) 20.15 Нар. пісні й мельодії Новика, **Прага** (470,2) 16.30 Концерт жіночого хору, 17.20 Словацькі нар. пісні, 19.30 „Pirozeto" оп. Вердія. **Париж** (1648) 12.15 Легка музика, 20.45 „Ля Газет де Монмартр" ревія. 21.45 Італ. сучасна музика. **Білгород** (437,3) 16.20 Сп. реситаль, 18.30 Нар. пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Ірландські пісні, Кравзе сопр., 18.30 Олімпійський репортаж. **Лайпціґ** (382.2) 18.00 Легка музика, 19.20 Соната ф-моль Брамса (форт.), **Мінхен** (405.4) 13.16, 19.00 Розр. концерт, 16.50 З чужих країн — солістів. **Будапешт** (549,5) 13.40 Скрипка, 17.00 Мадярські нар. пісні, 19.30 „Московій баль" оп. Вердія, 22.40 Циг. музика, **Мілянo** (368.6) 11.30 Легка музика, 20.40 „Борис Годунов" оп. Мусоргського. **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 „Пігмаліон" драма Б. Шова, 22.15 Танкова музика.

Середа. 10. червня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Форт. етюд Дебісі 17.35 Спів. реситаль, Шварц сопран. 20.20 Давні мельодії звенять, ма... музика, 21.00 Концерт сииф. орх., **Прага** (4 0.2) 21.00 Муз.-нок. концерт, **Парим** ...0.8) 16.00 Спів: 17.30 Концерт, 20.00 Фестивові говори, форт., спів, 20.45 „Юдита Ґелоєн" драма Пєра Льоті, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.45, 19.50 Пісні й арії, **Берлін** (356,7) 12.00, 14.15, 18.00, 20.45 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Сучасні пісні, Гелер баритон., 21.15 Концерт дутої прк., **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 16.50 Вок. анд., 17.00 Камер. музика, 19.15 Концерт квартету, **Будапешт** (549,5) 17.00 Спів, 18.00 Циг. музика, 19.30 Концерт орх., 21.25 Віольончеля, **Мілянo** (368.6) 21.00 Популярна музика, 17.15 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Римсько-неаполітанський нар. вечір.

Львівське радіо.

Вівторок, 9. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Хвилина Рубінштайна з гр. пл., 12.15 „Совіщня казка" для мол. дітей, 12.30 Музична казка з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Нокгзорц, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 „Далечінь відпочинку", гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт орх., 16.45 Польське малярство, 17.00 Море в пісні (ілюстр. Тад. Лучай у супр. форт.). 17.20 Концерт квартету, 17.50 Гутірка: Сосни. 18.00 Сільва ренум, 18.05 Скринька для дітей, 18.15 Прелюдії з гр. пл., 18.25 Як львівські вчені конспірували тому сто літ. 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. концерт, дуетн. пісоньки, рефрени, 20.00 Поезія забутого народу (про поезію лужицьких сербів), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт 21.50, 21.55 Спортові вістки, 22.05 Камеральний концерт; у перерві в год. 22.55 Остатні вістки радіоденника, спорт. метеорольог.

Середа, 10. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 За етику гриша коп. мича, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вісти, 15.45 „Кайтусь і Войтко ідуть до Африки" нес. авдиція для дітей, з музикою. 16.15 Сальонова музика, 17.00 Концерт орх., 17.30 Спів. реситаль Татяни Нолів-Мазуркевичевої у супр. форт. 17.50 Гумор із життя Ґротґера, 18.00 Сільва ренум, 18.05 Арії та пісні в вик. Л. Рейхана (баритон) у супр. форт., 18.25 Клопоти з одинаком, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Концерт орх., 20.00 Муз. мозаїка, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції: Репортаж із Винькна, 20.45 Вечірній денник, 21.00 Перша авдиція із циклю: Шопенові твори в вик. славних артистів: Падеревський, гр. пл., 21.30 Сміх крізь сльози, муз. авд. 22.00, 22.05 Спортові вістки, 2 .15 Ганкова музика у вик. орк.; у перерві в год. 22.55 Остатні вістки, 23.00 Для розради, гр. пл.

Радіокутик.

ПІДГОТОВА ДО ТРАНСМІСІЇ З ОЛІМПІЯДИ В БЕРЛІНІ.

Чудова організація Зимової Олімпіяди в Гарміш-Партенкірхен знайшла загальне признання слухачів цілого світу для німецької справности.

Тепер ідуть гарячкові приготовлення до Літньої Олімпіяди, яка ще більш задоволить цікавість радіослухачів-спортовців. Передбачені 2.500—3.000 спортових трансмісій на всі частини світу.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ РАДІЄВИЙ ДІМ.

Більша частина змагань відбудеться на державному спортовому полі. Для цього там вміщено радіову централю, щось у роді Олімпійського Радіового Павільону, де цілий ряд помешкань буде до вжитку радіорепортерів. Ядром цих інсталяцій є зміцнювачі і уряджения для награвання кружків.

Сам стадіон засоблено у 30 зміцнювачів і кабін для награвання кружків, тобто більш, ніж їх має найбільший радіовий дім у Берліні.

Можна буде, надавати рівночасно 30 трансмісій. Кабіни для награвання кружків так уряджені, що радіорепортер зможе при помочі голосника чути свою промову, не перешкоджаючи при цьому сусідові. Таким чином у кожній кабіні можна вислухати кожної трансмісії і монтувати з них спільну авдицію.

Автоматичний уряд міжміських розмов заповнить шандку висилку відомостей і звязок. 50 осіб розкиданих по цілому стадіоні репортерів, техніків, режисерів і організаторів трансмісій, чи то поміж собою, чи то з поштовим урядом, чи то з радіовою централею в Берліні. Одним словом, не буде ні одного справоздавчого мікрофона, який не мав би сполучення з іншим, або з централею.

Світлові сигналізаційні апарати, які так досконало здали іспит на Зимовій Олімпіяді, заінсталювано і тут для закордонних радіовних справоздавців. При помочі них справоздавці зможуть, завдяки умовним світловим сигналам порозумівatися між собою, з централею і навпаки.

На головному стадіоні розіграються найголовніші моменти Олімпіяди, легкоатлетичні змагання, змагання копаного мяча і т. п. Для того на цьому стадіоні скупчується зацікавлення всіх країн, які висилають до Берліна своїх справоздавців.

На пресовій трибуні приладжено 17 розмовниць для закордонних справоздавців. З них кабіни досконало видно цілий стадіон, при чому вони вміщувані чудово під оглядом технічним. В найближчому сусідстві Олімпійського Суду поміститься досконало чотири радіовних справоздавців, а біля мети приготовлено місця для 8-ми справоздавчих мікрофонів. Крім того поміщено мікрофони і відповідні апарати для справоздавців на обох вежах Маратонської Брами, на Саксонській вежі і на самій Маратонській Брамі. Таким чином кожну фазу змагань можна буде негайно передавати до відома слухачів або утримувати на кружках.

ЗА ЛАШТУНКАМИ ЗМАГАНЬ.

Для схоплення всіх відгомонів зі стадіонів — крики захоти і поодиноких фрагментів змагань — розставлено навколо стадіонів спеціяльні чулі мікрофони. При помочі відповідних апаратів відгомони зі стадіонів будуть доходити до справоздавчих кабін.

На плавацькому басейні поміщено десять мікрофонів. Місця для закордонних справоздавців на трибуні біля місць старту і мети.

На терені входу, на Дзвоновій Вежі, на висоті 30 метрів поміщено 15 зміцнювачів. Справоздавчі мікрофони знаходяться тут на вищій вхідній трибуні.

На Спортовому Форумі буде місце для 10 радіорепортерів. Під Берліном у Ґрімав утворено важливий олімпійський пункт для радіевих трансмісій веслярських змагань. Там так усе приготовлено, що навіть завтра можна еже розпочинати репортаж зі змагань з 8-ми справоздавчих пунктів.

На Літню Олімпіяду в Берлині „Польське Радіо" висилає цілу групу справоздавців.

БІРЖА.

Варшава 8. 6. (ПАТ)

Девізи.

Бельгія 89.90, 90.03, 89.72, Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Данціг 100.20, 99.80, Амстердам 359.20, 360.02, 358.38, Копенаґен 118.50, 119.79, 118.21, Лєондон 26.51, 26.58, 26.44, Ню Йорк чеки 531 і 3/8, 532 і 5/8, 530 і 3/8, Ню Йорк наб. 531.50, 532.75, 530.25, Осло 133.30, 133.63, 132.97, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.93, 22.02, 21.84, Стокгольм 136.93, 137.23, 136.57, Цюріх 172.00, 172.34, 171.68, Відень 100, 99.60, Медіолян 42.10, 41.80, Гельсінки 11.74, 11.68, Мадрид 72.70, 72.40, Монтреаль 5.30.50, 5.28.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.08—89.65, Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 35838, Корони чеські 19.50—19.25, Корони данські 118.79, 116, Корони норв. 133.63—132.69, Корони шв. 137.23—136.25, Пезети еспан. 63.50—62.00, Шіл. австр. 99 — 98, Марки нимсрібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 30—29.75—30.25, Вуголь 15.75—15.25, Табербут 44.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50 серії 78.50, 2. ем. 69.50, серії 77, 5 конверсійна 92.75, 6 дол. 77.50, 4 прц. прем. дол. 50.52—50.50, 7 прц. стаб. 57—57.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8-го червня п. р. кооперативам платити за: місько Львів

1 кг. масла десерового блюк. без опакування	1.95	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.01	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням	2.00	„
1 л. молока	0.13	„
1 к. яєць	2.50—2.55	„

Тенденція на масло і на молоко здержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг І. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.75 „
Приймає курн в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

В жіночій гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі, вул. Татарська ч. 6. вступні іспити до кляс І.—IV. нового типу і кл. VII. гум. типу відбудуться коло 20. червня. Про точний речинець іспитів повідомимо інтересованих впору письмено. Подання в справі допущення до іспиту вносити до Дирекції гімназії до 15. червня ц. р. Оплата за науку в класах І—IV. така сама, як у держ. гімназіях. Гімназія має повні права державної школи. При гімназії є зразково уладжений інтернат. 2216 3—3

Дирекція Малої Семинарії у Львові, вул. Сикстуська 39 а, повідомляє, що вступні іспити до кляс І—VI. відбудуться 22. і 23. червня ц. р. від год. 8. рано за попереднім внесенням подання. 2236 2-2

МАЛЯРСТВО КІМНАТНЕ І НА ВИВІСКИ ЛЯКЕРНИЦТВО І ТАПЕТУВАННЯ КІМНАТ виконує

ЙосифҐУРСЬКИЙ
маляр декоратор
ЛЬВІВ, УЛ. СЕНАТОРСЬКА 4. тел. 237-40
2214 3

МЕШКАННЯ

ОДНОКІМНАТНЕ МЕШКАННЯ з вигодами комфортом (газова кухонка, вмивальник, лазенка, окремий вхід, передпокій) у партері при вул. Генінга 36. зараз до винайму. 2226 2—2

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

ПАННА пристійна, освічена, з приданком, пізнає мужчину на становищі з вищою освітою до 45 літ. Ціль — подружжя. Не анонімні листи: Перемишль, скритка почтова 189. 2237 1—1

РІЖНІ

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачинського. 2218 3—12

ТИСЯЧІ людей виходять захоплені вдучною ворожбою славного психографольога Баргалюта (звання Рабік Розенблюм) Львів. Ринок 11, ріг Сербської. Відповідає також листовно. 2235 2—1

РЕНТОВНЕ ПІДПРИЄМСТВО шукає спільника (до 6.000 зол.) для поширення виробництва. Зголошення під „Фабрика". 2234 2—1

ОГОЛОШЕННЯ.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:
Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники винищуємо хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стелі, „відрування" і циклінування підлоги. „НЕВЕГО" Львів, Сеняторська 9. тел. 236-61. 2202 4-2

„МІ-КА"
САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.
виконує:
найновіші моделі капелюхів, волічкові виробн, рукавички, квіти. 1914 20-?

МЕБЛІ вспільних кімнат дешево і солідні можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 9-30

ПІТ
НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патенту пудру „CSAVE" 50 сот.
Пробний пакет. Перфумерія
С. ФЕДЕРА
ЛЬВІВ ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2185 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 9-?

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 127 (14.376). Львів, середа 10. червня 1936. Pocztowe opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Півріччо 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ван Зелянд знову премієром

БЕЛЬГІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. Король приняв Ван дерфельде, який зрікся місії утворити кабінет.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. Як подають із Брюсселі, Вандерфельде тому зложив місію утворити коаліційний кабінет, що провідники партій погодилися співпрацювати лише з премієром, який не належить до ніякої партії, як Ван Зелянд.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. Король поручив Ван Зеляндові місію утворити новий уряд. Ван Зелянд обіцяв відповісти завтра, чи підійметься її.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. Ван Зелянд підняв ся місії утворити новий уряд. Представникам преси заявив, що сподіється зібрати новий кабінет ще нині вечором або найдальше завтра.

ПІДСУМКИ ВИБОРІВ ДО БЕЛЬГІЙСЬКИХ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ РАД.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. В порівнянні з виборами 1932 р. католики втратили передвчора 25 прц. голосів, ліберали та соціялісти по 10 прц., комуністи зискали 130 прц., фляманлські сепаратисти 50 прц. Рексисти дістали ще більше голосів, як при виборах до парляменту.

Вуличні бої в Єрусалимі.

ЄРУСАЛИМ, 9. 6. ПАТ. На західньому передмісті Єрусалиму дійшло до великої битви: араби відступили щойно після 5-годинної перестрілки, залишаючи кількох убитих. Пожежа у складі будівельних матеріялів спричинила втрату на яких 8.000 фунтів.

З цілого краю повідомляють про саботаж: араби намагаються висаджувати мости та розкручувати рейки. Зокрема на півночі положення грізне.

„НЕРИТУАЛЬНИЙ ЗАРІЗ" У ПАЛЕСТИНІ.

КАЇРО, 9. 6. ПАТ. Араби взялись тепер до нового способу боротьби зі жидами: вони стріляють худобу, призначену на ритуальний заріз.

В Єрусалимі не стає городовини, бо араби не допускають до міста харчевих транспортів з Єгипту.

ТЕЛЄФОНІЧНА СПОЛУКА З ПАЛЕСТИНОЮ ПЕРЕРВАНА.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. Високий комісар Палестини заборонив декретом міжнародні телефонічні розмови, передбачуючи лише деякі винятки.

ВІЙСЬКОВІ ТРАНСПОРТИ ДО ПАЛЕСТИНИ.

ГАЙФА, 9. 6. ПАТ. До Гайфи прибув один піхотний курінь.

Кантонська офензива ще не почалася,

АЛЕ МОЖЕ БУТИ.

НАНКІН, 9. 6. ПАТ. Кантонський уряд заперечив поголоску, немовби дві дивізії його війська ввійшли до провінції Гунан. Говорять, що похід кант. військ на північ пічнеться 15. ц. м., але нанкінський уряд старається до того не допустити. Кантонський диктатор Чанґчітанґ відвідав Чанґкайшека.

НАНКІН, 9. 6. ПАТ. Замість Ченчітанґа приїхав на переговори з Чанґкайшеком Вангчентао.

ВІДОЗВА ЧАНГКАЙШЕКА.

НАНКІН, 9. 6. ПАТ. Голова нанкінського уряду взиває всіх китайців обєднатися довкруги центрального уряду та не вихісновувати його важкого дипльоматичного положення для домашньої війни. Центральний комітет Куоміндангу вирішить, чи Китай має евент. змінити свою дотеперішню політику і перейти до збройної оборони проти наїздника

ЯПОНСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ У КАНТОНІ?

ТОКІО, 9. 6. Домеї. Мініство маринарки заперечує поголоски, немовби з острову Формози вислали кілька воєнних кораблів до Кантону; японські інтереси не є там загрожені

Французький страйк

ТАКИ НЕ ПОКІНЧИВСЯ.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. Вчора робітники кількох фабрик вернулися до праці, зате страйк між кравцями поширюється. Сподіються, що персонал тих спальних возів вернеться до служби в середу. Вчора вечором у департаменті Долішньої Сени страйкувало понад 35.000 робітників. Нині почалася праця в 10-х фабриках порцеляни в околиці Віерзон.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. Вчора вернулися до праці робітники 30-х великих металюрґічних фабрик; непорозуміння у тих спальних возів також зліквідоване.

НЕМА ЗГОДИ ЩОДО ПЛАТЕНЬ.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. В комунікаті для преси заявляє ген. конфедерація французької продукції, що переговори з представниками довели до **порозуміння у двох справах: свободи професійних організацій та допущення робітничих делегатів при фабриках. Зате виявилося неможливим збільшити зарібки,** бо це відібралоб французькій продукції конкуренційну спроможність; з того самого мотиву **фабриканти не погодилися на 40-годинний тиждень праці та на платні відпустки;** ці дві спірні справи вирішить прем. Блюм.

ГЕНЕР. СТРАЙК ВУГЛЕКОПІВ.

ДУЕ, 9. 6. ПАТ. Генеральний страйк обняв усі шиби в окрузі Дуе, а також бровари, фабрики конфекції, електротехнічні та металюрґічні заведення і частину крамниць.

Нема італьо-німецького пакту ненападу.

РИМ, 9. 6. ПАТ. Міродатні кола рішуче заперечують поголоски, немовби Італія заключила пакт ненападу чи військовий з Німеччиною. Після закінчення війни в Абісинії Італія хоче жити у приязни з усіми великодержавами, тому не звязується з ніякою з них.

СПРАВА СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКОГО ПАКТУ.

РИМ, 9. 6. ПАТ. Мініство преси й пропаганди заявляє, що справа середземноморського пакту є предметом вступних нарад, тому годі уважати її тепер актуальною.

НІМЕЦЬКИЙ ПРОТЕСТ.

БЕРЛІН, 9. 6. ПАТ. Нім. амбасадор у Москві зложив протест проти неоправданих нападів совітської преси з приводу зудару німецького пароплаву „Полюкс" з совітським.

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ — з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адмін. „Діла", Львів, Ринок 10.

„ПРОСВІТА".

ВЕЛИТЕНСЬКА КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ ПРАЦЯ СЕРЕД НАРОДУ

(З нагоди Зїзду освітників та Загальних Зборів Товариства)

Львів, 9. червня 1936.

Заснована 8. грудня 1868. р. Товариство „Просвіта" у Львові в передвоєнному часі виявляє три доби свого розвитку. В першій (1868—1876) — видає дрібні книжки („Зоря") та шкільні підручники (17 підручників для гімназій у 381.745 примірниках), уладжує прилюдні відчити, музикальні вечірки, основує бібліотеки й бурси, допомагає письменникам, учителям та молоді. У другій добі (1876—1904) діяльність „Просвіти" обіймає видавання членських книжечок (230 назв різних книжечок у 1,451.420 примірниках) та часописів („Письмо з Просвіти", пізніше — „Читальня"). Зі зміною статуту (1891) повстає 6 повітових філій і цілий ряд читалень, починається систематична та плянова праця над читальнями при допомозі спеціяльного люстратора. При читальнях повстають крамниці, позичкові каси та шпихлірі. Для плянового ведення цілої тої діяльности Товариство покликує до життя цілу низку комісій (видавнича, просвітянсько-організаційна, господарська, для поборювання неграмотности і т.д.). Врешті третю добу діяльности „Просвіти" (1904—1914) характеризує скріплена освітня організація народніх мас у краю: праця йде двома шляхами — при помочі видавництва (143 назв книжок, у 1,335.645 примірниках) та організації повітових філій та сільських читалень з театральними, хоровими, музичними, бібліотечними і самоосвітніми гуртками, та при помочі організування курсів для неписьменних. Висліди тої праці перед світовою війною 1914 були такі: 77 філій, 2.944 читалень, 504 читальняних домів, 2.364 читальняних бібліотек із 218.861 книжками, 197.035 членів читалень, сотні театральних і хорових гуртків та десятки трубних орхестр. Створені „Просвітою" клітини господарсько-економічного характеру розвинулися в окремі установи („Сільський Господар", „Маслосоюз", „Ревізійний Союз Кооператив"). Світова війна знищила всі здобутки матеріяльної натури. Від 1914 до 1921 Товариство видавало тільки книжечки (84 назви з 349.500 примірників). З 1921 р. починається віднова праці по філіях і по читальнях, при централі відновляють свою діяльність комісії, скрізь скликується повітові просвітні конференції, край покривається освітніми клітинами, Головний Виділ звертає увагу на розбудову позашкільної освіти, докладніше — самоосвіти й самовиховання. Рівнобіжно з організаційною працею йде видавнича діяльність: „Загальна Бібліотека", „Українська письменність", бібліотека Фонду „Учітеся, брати мої", журнали „Народня Просвіта", „Бібліотечний порадник", „Аматорський театр", а від 1927. р. місячник „Життя і Знання" з багатим матеріялом до гутірливого читання та самоосвітньої праці; для бібліотекарів виходить окремий підручник бібліотекознавства, для науки грамоти — буквар для неграмотних (7 накладів; у 1928 р. новий артистично ілюстрований буквар). Число книжечок 1922—1934 виданих „Просвітою" — 703.600; від 1934 р. відновлено видавання місячних книжечок. Крім того Товариство веде безпосеред

нию освітньо-виховну працю у школі в Милощанині та випускає відтіль 40 учнів річно.

Крім друкованого слова, ведено освітньо-виховну працю, організуючи та переводячи ряд з'їздів освітніх працівників, висилаючи в край референтів, уладжуючи курси для вищих освітніх робітників на місцях (час тревання курсу для вишколу провідників на місцях від 3 днів до 3 місяців) і т. д. Від кількох років „Просвіта" ввела в життя інституцію мандрівних бібліотек і сильно звертає увагу на справу творення самоосвітніх гуртків. Від 1924 р. уведено „свято книжки", що його святкують філії й читальні щороку в жовтні.

Про повоєнні осяги „Просвіти" говорять такі дані: на терені чотирьох воєвідств (Львів, Станиславів, Тернопіль, Краків) — 82 повітові філії, 3.071 читалень; централа нараховує понад 31.193 членів, правних і фізичних, читальні — 275.324 активних членів. Щодо організацій, то при філіях було комісій: 45 організаційно-звітних, 25 імпрезових, 60 бібліотечних, 35 для поборювання неграмотности, 18 самоосвітніх гуртків, 10 для музейництва; при філіях працювало постійно понад 50 повітових освітніх інструкторів, було 25 взірцевих театральних гуртків, 15 зразкових хорів, дві взірцеві трубні орхестри. При читальнях було 2.049 театральних гуртків, 1.086 співочих гуртків, 124 орхестр, 122 жіночих секцій, 411 самоосвітніх гуртків. Освітньо-культурна праця по читальнях і їх гуртках є передусім у руках самих селян, почасти і в руках духовенства. Щодо нерухомого маєтку, то 29 філій мають власні доми, 13 філій — власні площі (вартість нерухомостей — 980.892 зол.); 1.251 читалень мають власні доми, 50 читалень є в будові, 361 читальня мають будівельні площі, 302 читальні приготовляють матеріял — все те в загальній вартости — 6,452.634 зол. Вартість усього майна філій і читалень — коло 7,500.000 зол.

При філіях зорганізовано: 190 мандрівних бібліотек (4500 книжок), 37 театральних бібліотек (1807 книжок), 10 повітових музеїв. Заходами філій, комісій при них та філіяльних освітніх інструкторів переведено впродовж одного тільки 1934 р.: 176 повітових анкет, 184 районових анкет, 45 курсів для режисерів і диригентів, 18 курсів для бібліотекарів, 95 курсів для вишколу виділів читальні, 128 повітових свят (на честь „Просвіти", книжки, пісні, весни, Шевченка, Франка і т. д.), 37 повітових і районових змагань хорів, театральних гуртків та читання книжки. В 1935 р. ці цифри теж відповідно зросли.

При читальнях зорганізовано: 2.915 бібліотек із 581.202 книжками та 6.440 часописами й журналами. Заходами виділів читалень та їх гуртків уладжено 9.504 театральних вистав, 1.831 концертів, близько 3.000 усяких свят, 11.351 викладів, 55 курсів для неписьменних ітд.

За роботою у краю слідкує Головний Виділ Товариства „Просвіта" через своїх освітніх інструкторів, які за рік 1934. заінструували всі філії і 2.000 читалень, зорганізували й перевели 160 повітових анкет, 250 районових люстрацій та полюстраційних нарад із представниками читалень, обслужили 12 повітових курсів для вищу школу бібліотекарів та 10 курсів вищої освіти і громадського виховання. Освітні клітини користуються поміччими науковими засобами, такими як: скіоптікони, кінові та радіеві апарати.

За минулі три роки (1933—1935) склало громадянство на „Дар Просвіти" 120.717 зол. 21 сот., себто пересічно на один рік припадає 40.239.07 зол. Ці цифри не стоять очевидно в ніякому відношенні до тих велитенських завдань, що їх має перед собою „Просвіта", і до тих можливостей збільшення того дару, які у нас ще не використані.

Тво „Просвіта" не вгаває у своїй культурно-освітній праці, не зупиняє її ні на мить і серед найбільших матеріяльних турбот та незалежних від себе непоборних труднощів (Лемківщина, Волинь, акція „Скали" у Станиславівщині, робота розбивачів і т. д.) — працює не тільки над збереженням свого стану посідання, але й над його розбудовою. Ця розбудова означає зріст грамотности, піднесення національно-освітнього рівня народніх мас, перетоплювання етнічної маси у свідому культурну націю.

І тому „Просвіта" — це не тільки роками найстарше українське товариство: це перша з усіх українських установ своєю повагою, своїм значінням, своїм авторитетом. Шанувати „Просвіту" — значить поклонятись і поклонятись ідеї невсипущої культурно-освітньої праці серед українського народу.

За реактивування гімназії в Тернополі.

Маніфестаційне масове віче в Тернополі.

Заходом окремого комітету відбулося в Тернополі в неділю 7. червня ц. р. масове віче українського громадянства цілої Тернопільщини в справі реактивування розвязаної у вересні 1930 р. державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі. В год. 12. вполудне велику салю Міщанського Братва разом з галеріями виповнили щерть учасники віча — селяни і міщани: явилася теж у дуже поважному числі місцева українська інтелігенція з о. кан. Вол. Гроницьким і послом Вас. Болюхом на чолі. Було багато жіноцтва. Усіх приявних було понад тисячу, що є наглядним доказом великого зацікавлення нашого місцевого громадянства справою, що того дня була предметом нарад віча.

Віче отворив проф. Ілярій Брикович відповідною короткою промовою, вказуючи на ціль, для якої скликано віче. На внесок адвоката д-ра Олекси Олійника предсідником віча вибрано проф. Ілярія Бриковича, а його заступниками директора „Будучности" д-ра Степана Чумака і міщанина Евгена Остапюка; на секретаря покликано адвоката з-ра Осипа Гринкевича.

Після цього вйшов

РЕФЕРАТ ПОСЛА Д-РА СТ. БАРАНА.

Референт д-р Баран назвав свою промову до австрійських часів, коли українці боролись за якнайбільше число державних гімназій з українською мовою навчання від першої академічної гімназії у Львові в 1867 р. до останньої в Станиславові в 1905 р. Разом дали ці заходи пять повних самостійних державних гімназій (Львів, Тернопіль, Коломия, Перемишль і Станислав) з філією у Львові. До цього пізніше отворено українські рівнорядні кляси при польських гімназіях у Бережанах і Стрию, що мали бути усамостійнені вже з початком шк. р. 1914-15. У 1914 р. мали перейти на державний етат приватні гімназії в Рогатині, Чорткові і Яворові та мала повстати перша вища реальна школа

о. О. ПРИСТАЙ. 38

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Частина третя: Українська еміграція.

20. У СВІТ ЗА ОЧІ.

Оповідаючи про мої перші душпастирські посади в Сент Клер і Мек Аду, згадав я про нашу еміграцію Лемківщини й Закарпаття — тодішньої Угорської Руси. А національно свідому еміграцію з Поділля нарошне залишив покищо на боці, щоб в цій частині докладніше описати її.

Наплив української еміграції до Америки слід поділити на два періоди. В першому прибували сюди здебільшого лемки й закарпатські українці. У другому, що розпочинається приблизно в часі приходу до Америки першого українсько-католицького єпископа С. Ортинського, масово напливають наші переселенці й серед них переважають люди із Східної Галичини.

Заки повстала самостійна українська-католицька дієцезія в Америці, мали галичани всього кілька своїх власних парохій, як у Шенандо, Шамокін, Ансонії, Мек Аду і т. д. А по інших місцевостях прилучались вони звичайно до угроруських парохій. Платили там колекту й виконували всі свої парохіяльні обовязки, хоч не мали користей, що прислугували їм. Угроруські священики не проповідували до них Святе Письмо в рідній мові, а в тяжко зрозумілій і покаліченій мішанині із словацьких, ніби-московських та старославянських слів.

Коли ж прийшов до Америки свідомий український єпископ-патріот, С. Ортинський, стали галичани організуватися в окремі парохії і будувати собі власні церкви, щоб у них мати своїх власних священиків, а не мадяронів.

Життя галицьких лемків дуже тверде. Землі в них небагато, крім того вона дика і язова, як звичайно в горах. При старосвітській примітивній управі приносила вона багачеві стільки, що ледве клигач, а бідному приходилося з голоду примирати. Тому проворніші з них шукали виходу із своєї нужди. Брались до пачкування дугану з угорського боку до Галичини. Інші йшли в літі підчас сінокосів і жнив на сезонові роботи до Угорщини, Румунії і Бесарабії.

На Угорщині довідувались від своїх закарпатських братів про далекі заморські краї, де можна заробити добрі гроші й не бідувати. Бо там багаті люди потребують чимало робітників до великих фабрик і копалень. Зі Закарпаття були вже селяни в Америці, куди їх звербували агенти корабельних компаній. Звідтіля писали до своїків у старій батьківщині, що їм добре ведеться і посилали додому гроші. А наші лемки слухали оповідань про американський добробут, так само, як діти прислуховуються до цікавої казки старої бабусі. Зідхали й передумували. А в голові родилися заміри. Неодного кортіло поїхати за море, щоб заробити собі грошей і відтак жити по людському. Колиб тільки не мусів покидати своїх любих гір, рідне село, стару церковцю і родину. Вже на саму згадку далекої чужини опанував серце глибокий жаль і робилось так боляче, що вагався, чи не кинути думку про Америку. Але крайня нужда не давала спокою; голод силоміць виганяв лемка з рідної хати і гнав його у світ за очі.

Позичивши в жида грошей на корабельну карту, вибирався лемко зі сльозами в очах до Америки. Там вишукував угроруснів, що їх адресу дали йому знайомі земляки зі Закарпаття. А ці приймали його до себе на мешкання і гостили, справді як рідного брата. По кількох днях відпочинку вишукали такому новикові роботу, а за два-три тижні слав уже наш лемко своїй найдорожчій „малжонці" кілька долярів, щоб „дащо" справила дітям і собі та купила для них бандурки (картоплі) і муки щоб не голодували.

Прийшов лист до лемківського села серед глибоких гір і заворушив усіх. Читали його по кілька разів і вичитували в ньому про велике багацтва, машини, гази, електрику й про інші „американські дива". Оглядали дорогі доляри й обмірковували, чи і їм не поїхатиб туди. Вістка про багату Америку та доляри поширювалася, заохочувала щораз більше лемків, щоб покидали свою голодну землю та вимандровували за море. Спершу емігрувала сільська біднота. Потім пішли за її прикладом також трохи багатші газди, що тільки хотіли собі придбати в Америці грошей і вернутися додому та якслід розгосподаритися.

Незасібні лемки, дістався до Америки, мусіли там тяжко працювати. Такої виснажливої роботи не знали у своїх милих горах, але помалу звикли до неї. Зате заїдали тут сніжнобілий хліб, що його досіль не лише ніколи не мали, але й на очі не бачили. Щодня було в них на столі мясо, а у Старім Краю ледве двічі в році, на Різдво й на Великдень. Жили тут у вигідних мешканнях і мали на собі порядний одяг. Помалу зживалися з новим окруженням, з роботою і з „босом" — наставником, звичайно чужинцем, що дуже хвалив собі наших лемків за їх працьовитість і витревалість. Якщо вони не були жонаті, женилися, а якщо були ще скромні й ощадні, то за якийсь час купували собі власний дім. Мимохіть забували за свої гори, ліси й потоки, а церква, село й миле сусідство в ньому віддалялись до неповоротної минувшини. Лемки перемінювалися в американців. Навіть ті газди, що заробивши досить долярів, верталися до рідного села та приводили до ладу своє зубожіле господарство, не могли вже там довго витримати. Щось тягнуло їх назад за море. Вони знову їхали до Америки, бо її добробут, широкі можливості і взагалі американське життя зовсім полонило їх. **(Далі буде.)**

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

з українською мовою навчання у Львові так, що в 1914-15 булиб ми мали 11 державних середніх шкіл (10 гімназій і 1 реальну школу) та одну філію з окремою управою з українською мовою навчання.

Доцінюючи вагу середнього шкільництва для правильного розвою нації, наше громадянство вже у передвоєнних часах від 1907 р. створило кілька приватних гімназій під управою Краєвого Шкільного Союзу тому, що мережа державних шкіл вже тоді нам не вистарчала.

Повоєнна дійсність спинила правильний розвій нашого середнього шкільництва в Польщі. В Галичині не розбудовано зовсім числа українських державних гімназій, навпаки, в 1930 р. зліквідовано без підстави українську державну гімназію в Тернополі після її 32-літнього істнування. Прогалину дещо виповнили наші приватні середні школи, передовсім Рідної Школи, та це не звільняє уряду від обовязку утримувати з державних фондів відповідне число середніх шкіл з українською мовою навчання.

З черги обговорив пос. д-р Баран постанови законів щодо мови навчання в середніх школах за Австрії і тепер в Польщі, спиняючися зокрема на арт. 6. шкільного закону з 31. липня 1924 р. т. зв. закону Грабського. Цей артикул звучить:

„На урядово стверджене домагання батьків 150 учеників народности української або білоруської, що ходять до середніх загальноосвітніх шкіл з польською мовою навчання одного повіту, або міста адміністраційно виділеного, для запевнення їм науки в матірній мові буде утворена державна середня загальноосвітня двомовна школа у тому, або в одному з поблизьких повітів. Істнуючі нині у цьому самому місці окремі загальноосвітні школи з мовою навчання виключно польською і виключно українською будуть по змозі получені в одну спільну двомовну".

З тексту згаданого артикулу виходить, що державні загально освітні школи є справила польські, а що найбільше можуть бути утраквістичні — у нас польсько-українські. Що більше: шкільна адміністрація може навіть скасувати всі істнуючі самостійні державні гімназії з українською мовою навчання під умовою, що получить їх з істнуючою польською школою і створить з них одну утраквістичну школу. Цієї постанови не виконано, бо проти неї заявилося рішуче польське громадянство, не хотячи редукції власних шкіл. Це й врятувало істнування наших державних гімназій як самостійних заведень.

У згаданому законі не передбачені теж і українські паралельки при польських державних гімназіях. А проте львівська шкільна куратория розпорядком з дня 26. 5. 1936 р. ч. 11-16339/36 утворила такі паралельки при III-ій польській державній гімназії ім. Коперника в Тернополі, вважаючи це як рекомпенсату за зліквідовану в 1930 р. українську гімназію. Проголошено вже вписи до кляс I—IV, при чому вихованці приватних шкіл з неповними правами мусять здавати вступний іспит.

Це не є ніякою розвязкою справи, тимбільше ніякою рекомпенсатою. На таке не пішли навіть наші волиняки. На Волині нема ніодної державної гімназії з українською мовою навчання. Є там три приватні українські гімназії (Кремянець, Луцьк і Рівне), що борються ще з більшими перешкодами як наші в Галичині. Недавно волинський шкільний куратор запропонував злуку української приватної гімназії в Рівному з одною з тамошніх польських державних гімназій у формі рівнорядних українських відділів. Цієї пропозиції тамошні українські відповідальні чинники — хоть як сервілістично настроєні — не приняли, волівши слушно приватну, але самостійну гімназію.

Дарунку куратории у формі паралельок не прийме і тернопільське українське громадянство зі засадничих причин, як теж і тому, що ті паралельки кожної хвилини можуть бути перемінені в утраквістичні, як це вже сталося в Бережанах і Стрию. Ми домагаємося привернення до первісного стану, себто реактивування української державної гімназії, розвязаної в 1930 р. при звороті будинку, інвентарів і шкільного приладдя, а це тимпаче, що на території тернопільського воєвідства з українською більшістю є аж 13 державних польських гімназій, а ні одної української!

Промову посла д-ра Барана приняли присутні довгими демонстраційними оплесками, що було доказом повної згоди учасників з виводами референта.

На кінець посол д-р Баран запропонував такі резолюції:

Українські громадяни Тернопільщини на вічу в Тернополі дня 7. червня 1936 р. в справі реактивування розвязаної у вересні 1930 р. державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі ухвалюють:

1) домагатися від уряду реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі, розвязаної безпідставно у вересні 1930. р. і то вже з початком року 1936-37. та звороту для цієї гімназії будинку розвязаної гімназії разом з цілим її інвентарем і науковими пасобами;

2) домагатися видання розпорядку, що до реактивованої гімназії в першому році мають ученики з приватних гімназій з обмеженими правами переходити без окремих вступних іспитів;

3) заявитися проти немірного створення рівнорядних кляс з українською мовою навчання при III. державній гімназії ім. М. Коперника в Тернополі, передбачевого у розпорядку куратории львівської шкільної округи з дня 26. травня 1936. ч. 11-16339/36, бо паралельні кляси не є ніякою рекомпензатою за зліквідовану неслушно у вересні 1930. р. державну гімназію з українською мовою навчання в Тернополі, тим більше, що українське населення, яке творить на території тернопільського воєвідства більшість, не має ні одної державної гімназії з українською мовою навчання, тоді як польське населення на тій території має аж 13 державних гімназій з польською мовою навчання;

4) запротестувати проти того, щоб вшехпольська вулиця, а спеціально вшехпольські віча в Терносолі, були вирішним чинником у справах культурних потреб українського населення вагалі, зокрема у справі реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі.

На внесок міщанина Корнила Яриновича рішено не переводити дискусії для маніфестування повної апробати становища референта д-ра Барана.

Внесок принято і бурею оплесків принято одноголосно поставлені резолюції.

Віче закінчилось пів до другої. Представників влади на вічу не було.

Ухвалені резолюції переслано негайно премієрові міністрів, міністрові віроісповідань і освіти та Президії Української Парляментарної Репрезентації.

Термін тягнення зближається.
Листівка вистачає на замовлення.
Чверть льосу класов. льотерії коштує **10 зол.** Половина коштує 20 зол. а цілий льос 40 зол.
Просимо не гаяти з замовленнями
П. К. О. ч. 300 202
Дім Банковий ШІЦ і ХАЄС
ЛЬВІВ, пл. Марійська 7 (рір Коперника).

АНГЛІЯ НЕ ДУМАЄ ПЛАТИТИ ДОВГІВ.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. На заклик Злучених Держав сплатити воєнні довги, британський уряд відповів відмовно, тому, що причини, через які він перестав платити, дальше істнують.

КООРДИНАЦІЯ ОБОРОНИ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. В новому уряді міністер війни та національної оборони координуватиме діяльність міністерств війни, маринарки та летунства. Координація обіймативе як ужиття всіх збройних сил, так і справу зброєнь та мобілізації промислу. Ми. нац. оборони буде головою „комітету н.ц. оборони", зложеного з трьох міністрів, марш. Петена, шефів ген. штабів, вищих урядовців трьох міністерств.

ЧЕРВОНА ІДИЛЛЯ В КАТАЛЬОНІЇ.

БАРСЕЛЬОНА, 9. 6. ПАТ. Молодь з партій: еспанської соціялістичної, комуністичної та катал. пролетарської получилася на платформі марксівсько-ленінської тактики, боротьби кляс, визнання права народів до самовизначення, акції в користь соціялістичної каталюнської республики, порозуміння робітників зі селянами, відмова співпраці в урядах, утворення одної марксівської партії та оборони СССР.

ПРОТИЖИДІВСЬКИЙ РУХ ПЕРЕКИНУВСЯ НА СИРІЮ.

ДАМАСК, 9. 6. ПАТ. Протижидівський рух у Сирії росте. В Дамаску поліція арештувала протижид. агітаторів, яких товпа намагалася відбити; в сутичці ранили 4-ох поліцаїв та кількадесять жидів. У жид. дільниці вибухла паніка.

ДАМАСК, 9. 6. ПАТ. По всіх сирійських містах повстали комітети для помочі палестинським арабам. Студенти обходять базарі та намовляють до бойкоту жидівських товарів з Палестини.

АВТОБУСИ В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 9. 6. ПАТ. В місті уруховили першу автобусову лінію, довгу на 27 км., з 6-ма зупинками.

З організаційного руху.

Посольське справоздавче віче в Раві Руській.

Дня 22. травня п. р. відбулося в Раві Руській посольське справоздавче віче. Зборами проводив інж. *Корнило Целевич*. Реферат виголосив посл. д-р Роман Перфецький. По рефераті вивязалась жива дискусія, в якій забирали голос виборці: Павло Піщак з Любичі Князі в справі введення польської молитви в школі; Іван Наврот із Вербиці в справі надмірних волосних буджетів, несатверджування громадських буджетів на українські цілі, вводження до кас Стефчика в українських селах польських книг і польського листування на місце попередніх українських; Іван Рис із Верхрати в справі будови дороги Рава Руська-Нароль тільки коштом Верхрати, хоч вона є повітовою дорогою; Н. Борис з Мигерова в справі зневажування громадського добра; Дмитро Демків із Гребенова в справі надмірного вирівнального податку й накладання великих тягарів збірними громадами; Дмитро Костишин з Верхрати в справі розвязання читальні „Просвіти" на присілку Монастир і загарбання дому читальні під школу, в справі стягання війтом Сліпінським військового податку від батьків при виплаті їх належности за доставу каміння до будови дороги та в справі відмови затвердити даток громади у вилі 2 кубіків дров на будову читальні у Верхраті селі; Дмитро Козак з Вербиці у справі заборонювання громадам у Вербиці, Камінці Волоській та і ведення протоколів в українській мові, всупереч виданим ухвалам у тім напрямі громадських рад у тих селах; Іван Сень з Тенетиск у справі продажі громадського ліса на кушно дороги до громадського пасовиська й невжиття тих грошей на туюціль; Теодор Сумко і Василь Козина з Рави Руської в справі інвалідської ренти для стрільців УГА та в справі емеритів; В. Сідельник з Рави Руської в справі приділу плянтацій цукрового буряка польським кольоністам і виключення від тієї плянтації українців.

На всі ті справи дався вияснення пос. д-р Перфецький. Після того на внесок інж. Корнила Целевича ухвалено резолюції, в яких висловлене довіря УПР. і послові округи д-рові Перфецькому та висунено домагання до уряду виконати постуляти, предложені йому Українською Парляментарною Репрезентацією.

Посольське справоздавче віче в Сокалі.

Дня 23. травня п. р. відбулося в Сокалі посольське справоздавче віче, якому проводив д-р *Лев Хомінський, о. Василь Олексин і Нестор Дмитерко*. Посольське звідомлення склада пос. д-р *Роман Перфецький*. По рефераті вивязалась дискусія, в якій забирали слово пп.: Луць Лобай із Волошина і Петро Воробець із Хороброва та Н. Ваврищук з Горбкова в справі реституції українських вселюдних державних шкіл, знесення утраквізації, збільшення числа 7-кл. шкіл, осаднення сільничих і інших фахових шкіл та обсади учительських посад українцями; Павло Ващук з Комарева, Гриць Мартинюк з Горбкова, о. Білевич з Нісмич і д-р Хомінський зі Сокаля в справі дитячих садків; Василь Соловій з Вовчка в справі шикан поліції на приватне навчання у Вовчку; о. Білевич у справі обмеження шкільних *оплат і приймання* українців до урядів, аптінниць та почти; Павло Тимощук з Войславич Іван Чупай з Волиці Ком. і Франц Козьолковський зі Сокаля в справі парцеляції та комасації. Йосиф Блащук зі Сокаля в справі заміщення

класифікації ґрунтів; Луць Лобай з Волсвина в справі плянтації цукробурака в сокільському повіті; Олекса Шиба з Радванець і Н. Котик з Пархача, Володислав Гавські (поляк) зі Сокаля в справі надмірних податкових тягарів рільників, сплат у натурі і через відробок, вимірів вирівнального податку, які доходять до 50% (Радванці) та обнижения цін на промислові вироби; Іван Біб із Лучич та Олекса Шиба в справі надмірних обтяжень на річ волостей, високих платень волосних працівників, унеможливлювання волостями громадам направи доріг шарварками та в справі затруднювання при будові повітової дороги Опільсько-Варяж кольоністів з виключенням українців; Андрій Чугай з Тартакова в справі забрання громадами сервітутових маєтностей та в справі вимагань, поставлених лісовим інспектором Брайфоґлем щодо інтабуляції на річ громади Тартаків ліса, купленого сервітутовими управненими; Павло Ващук із Волиці Комар. в справі відшкодування для читальні „Просвіти" з Волиці Комар. за сацифікацію; о. Окелсин з Тартакова в справі асекураційного Т-ва „Дністер"; Гриць Мартиняк із Горбкова в справі висловлення довіря Українській Парляментарній Репрезентації і виконання урядом всіх предложених йому постулятів. Промовляли також інж. Ю. Шепарович і д-р Лев Хомінський зі Сокаля.

При кінці на внесок д-ра Льва Хомінського ухвалено одноду шно отсі резолюції: 1) Зібрані на політичному вічу в Сокалі дня 25. травня по вислуханні звідомлення посла д-ра Романа Перфецького висловлюють Української Парляментарній Репрезентації, зокрема пос. д-рові Перфецькому, своє повне довіря. 2) Зібрані підчеркують, що шлях, на який вступила УПР, є серед нашого теперішнього політичного положення одиноко правильний. 3) Зібрані взивають усю українську суспільність, щоб уповні підтримала важку працю УПР. 4) Зібрані взивають польський уряд, щоб виповнив у цілій основі домагання, предложені йому Українською Парляментарною Репрезентацією.

Великий процес ОУН у Львові.

Відложена розправа.

У вівторок 9. червня п. р. розправи не було, бо підс. Стецько далі нездужав. Тому председник відложив розправу до середи 9 год. рано. Якщо буде розправа, тоді буде зізнавати далі перший свідок А. Фіц, поліційний агент зі Львова.

Заборонили поминки на козацьких могилах.

Як повідомляє ПАТ, на основі рішення митрополита Дионісія волинський православний консистор у Кремянці відкликав раз на все уладжування відпустів на козацьких могилах в роковини бою під Берестечком (деята пятниця після Великодня). Сталося це на домагання поляків, що вважали поминки на могилах полеглих козаків протидержавною демонстрацією.

Кині у Великім Театрі

Гостинні виступи Варшавської Редути з Олександром Венгерком

„Вояк і герой"

БАГАТОМОВНА ПОДІЯ.

Як то було в Перемишлі з „Сяном".

(Стаття надіслана).

Підчас товариських змагань дружин „Сяну" і „Погоні" (Катовиці), що відбулися в Перемишлі другого дня Зелених Свят (1. VI. ц. р.), відбулася трихвилинна мовчанка в честь полеглих, що її зарядив на початку змагань суддя на прохання капітана І. дружини „Сяну". — Такий був і є факт, що вирісе завдяки специфічному наставленню деяких польських кол до розмірів глибокої проблеми.

Вже минув цілий тиждень від згаданого метчу, вже прогомоніли свисти перших затроєних журналістичних стрілів, що накреслювали і характеризували в нагальний, пристрасний і неправдивий спосіб хід події та враження, зв'язані з згаданими змаганнями. А всеж атмосфера конфлікту не вийшла ще зі стадії первісної сварливости й гостроти.

У підложе конфлікту, в якому заангажована українська і польська громадська опінія, лягла дуже тонка справа. Конфлікт сам був викликаний не так обективним фактом святочної мовчанки і віддаванням чести полеглим через повстання та поставу „позір" змагунів і публики, як радше субективним наставленням, висновками і своєрідною інтерпретацією цього факту, чи — назвім речі по імені — нетактом численних і дуже впливових чинників польського громадянства.

Справа мала ся так: Місцевий польський клюб „Польонія" законтрактував на турнір чотирьох дружин на два дні Зелених Свят клюби: Сян, Чувай і Погонь (Катовиці). „Сян" підписав контракт, ще зараз стало відомо, що традиційний „пикулицький похід" на братську могилу українських старшин і стрільців відбудеться цього року винятково другого дня Зел. Свят, а не у першу неділю після Зел. Свят, як це досі щорічно завжди бувало. Перенесення річниця було спричинене Евхаристійним Конгресом лат. діецезії, що його скликали саме на І. неділю після Зел. Свят.

У. С. К. „Сян" взяв, як звичайно, корпоративну участь у пикулицькому поході, а лише І. дружина пішла на грище. Не маючи змоги брати участи у поході, капітан І. дружини „Сяну" звернувся до судді п. Драбіковського, щоб зарядив підчас змагань мовчанку, а саме **щоб дати змогу змагунам І. дружини УСК „Сян" ушанувати прилюдно память полеглих.** Суддя на це погодився.

Склалося так, що на згаданих змаганнях було дуже багато польської публики, а між нею й немало високих польських старшин; між ними був і комендант перемиського гарнізону, генерал Борута-Спехович.

В год. 17. вийшли дружини Сяну і Погоні на грище та уставилися до змагань. Перший мет мяча — і гудок судді, що означав заклик до трихвилинної мовчанки. Змагуни обидвох дружин і вся публика стала „на позір", військові салютували.

Перша половина гри минула менш-більш нормально. Щойно на перерві генерал Борута-Спехович відкликав суддю п. Драбіковського, поставивши його одночасно в стан обвинувачення, як активного підстаршину армії. В той спосіб два генерал вияв свому „обуренню й образі", що, мовляв, він як генерал польської армії та „оборонця Львова", мусів ставати „на позір", віддаючи несвідомо честь українським полеглим. Цей крок п. генерала та дальша його акція рішили про те, що згадані змагання „Сяну" виросли до величини глибокої проблеми, що її можна уміститати в отсих питаннях:

1) Чи віддання прилюдно пошани полеглим, навіть своїм противникам, в який би це не було спосіб, може бути причиною до образи й обурення для старшини взагалі? 2) Чи навіть особиста культура дозволяє робити з цього справу? Чи ця справа не є урегульована і точно та

Кому дорога стрілецька слава, той причиниться до впорядкування стрілецьких могил і до забезпечення інвалідів Української Галицької Армії.

Як іде праця в Повітовім Союзі Кружків „Р. Ш." в Станиславові.

(З розмови з головою д-ром К. Воєвідкою).

Бажаючи познайомити широкі круги читачів з діяльністю П.С.К. „Р.Ш." у Станиславові, звернулись ми до голови д-ра К. Воєвідки по жмут інформацій, які подають докладний стан „Р. Ш." в повіті, чи пак у кругі діяльности Повіт. Союзу.

Отож до П.С.К. „Р.Ш." у Станиславові належить 5 судових повітів (Станиславів, Товмач, Богородчани, Отинія і Тисьменица) із 102 кружками „Р. Ш.". Праця по кружках задовільна, пересічна скількість членів у кружках доходить до 80. Багато кружків має свої бібліотеки й домівки. Праця в кружках з року на рік кріпшає, що дуже гарно свідчить про велику свідомість і здисциплінованість членів рідношкільників. Передовсім наше село працею, а не лиш словами доказує, що „Р. Ш." йому направду дорога. Вистане взяти лиш такі два приклади, як дитячі садки й коляду, щоб переконатися про свідомість села. В мин. році влаштовано 23 садки, яких буджет дійшов до 6.000 зол.; коли взяти на увагу, що садки відбуваються в часі т. зв. „безгрошевому" для селянина, то сума 6 тисяч зол. вказує на велику свідомість і зрозуміння на селі завдань „Р. Ш.". Таксамо коляда ц. р. була доказом надзвичайної активности села. Слід в великим признанням згадати, що ніодне село не зколядувало понижче визначеного контингенту, який був досить високий, а загальна сума з коляди дала кодло 6 тисяч зол. (мин. року 2.600 зол.). Тут варто теж завважити, що цього року забракне, здається, провідниць садків, таке велике зрозуміння села для садків, для їх велького виховного значіння.

З черги запитуємо про місто. Д-р Воєвідка махає зрезигновано рукою: „Місто лишається далеко позаду за селом. Такої пасивности, бездїяля, і при тому взаїмної гризні та сварні, як серед станиславівського громадянства, хіба ніде нема" — бідкає д-р Воєвідка. І щоб не бути голословним, голова підпирає свої твердження сильними аргументами. Отож у Станиславові начисляють 8 тисяч громадян, які повинні бути членами, чи вл. платниками „Р. Ш.". На тих 8 тисяч є аж... 271 платників, що платять вкладки. А деж решта?! П.С.К. „Р.Ш." вживав різних способів, щоб притягнути до „Р. Ш." більше громадян, та цифра 271 є найкращим доказом вартости станисл. громадянства. Заходом П.С.К „Р.Ш." створено цілу низку секцій, яких завдання є нести поміч „Р.Ш.". Слід тут згадати, що в Станиславові є три школи „Р. Ш.", а саме: жіноча гімназія, вселюдна школа й фахова допоможуча. Самовистарчальність тих трьох шкіл представляється так: гімназія могла б бути самовистарчальна, коли б оплати учениць впливали точно; вселюдна школа є самовистарчальна на 48 прц., фахова школа зовсім не може себе удержати, бо учнями тої школи є назагал бідні наші хлопці. Місячно треба доплачувати до тих трьох шкіл коло 2.000 зол. Сума, як на Станиславів, дуже мала, але дуже сумно, що тої суми станисл. громадянство не дає. А не дає не тому, що воно бідне, тільки тому, що „Р. Ш." замість мати 8 тисяч платників — має їх 271. Станиславівське громадянство повинно палитися зі стиду перед селом. Тепер місто позаду, але як йому легко вийти перед село й бути взірцем для села! Треба лиш позбутися апатії й пасивности!

Плянів на будуче має П.С.К. багато і при великій активности членів Ради, про яку з вдоволенням висловлюється д-р Воєвідка, доведе П. С. К. напевно до їх зреалізування. Річ ясна, що Раді П.С.К. „Р.Ш." мусить бути помічне все громадянство. На найбужчій черзі справа садків та організація дорослу.

При кінці ставимо д-рові Воєвідці запит дотично становища П.С.К. „Р. Ш." до „Скали", відомої організації еп. Хомишина. Отож відношення те в загальному негативне. Причиною неприхильного становища до „Скали" є її шкідлива діяльність супроти „Р. Ш.", „Просвіти" й інших наших загально-національних установ. (Про відношення стан. громадянства й цілої Станиславівщини до „Скали" постараємось написати іншим разом, бо ця справа в Станиславівщині дуже болюча й важна і вимагає окремої статті з всесторонним насвітленням).

Подякувавши д-рові Воєвідці за цінні інформації, бажаємо Повіт. Союзові Кружків „Р. Ш." якнайкращих успіхів у праці, передусім, щоб Раді вдалося притягнути станисл. громадянство до „Р. Ш.", щоб те громадянство зрозуміло нарешті значіння „Р. Ш." та щоб компромітуюча цифра 271 членів зросла в короткому часі бодай вдесятеро

Б. Л.

строго означена й очерчена військовим кодексом чести? 3) Чи у взаємовідносинах двох сторін, коли ці взаємини мають бути можливі, можна подумати, щоб **лиш одна сторона мала** моральне право вимагати пошани для своїх святощів, а друга ні?!

Як зачуваємо, події звязані зі згаданими змаганнями, найшли вже відгомін (відмінний ніж у польській пресі!) в закордонній німецькій і чеській пресі. Булоб вельми бажано і цікаво почути погляд на згадану справу, передовсім на поведінку генерала Борути-Спеховича, його зверхників.

КРЕДИТИ НА ОБОРОНУ ШВАЙЦАРІЇ.

БЕРН, 9. 6. ПАТ. Національна рада признала 110 голосами проти 53-ох 235 мл. шв. франків кредиту на скріплення народньої оборони. Соціялісти голосували проти, домагаючися 500 мільонів кредиту, з того 233 мл. на військову оборону, решта на господарську.

САБОТУЮТЬ СТАХАНІВЦІВ.

МОСКВА, 9. 6. ПАТ. Зі Сталіна повідомляють: Саботажисти стахановщини на залізниці старалися дискредитувати пісняра стахановщини, машиніста Петра Кривоносова. Вони присилували його вести тяжкий товаровий поїзд лихою льокомотивою, а підчас їзди гальмували поїзд і до вугілля досипали залізя.

ВИБОРИ ДО ЛИТОВСЬКОГО СОЙМУ.

БЕРЛІН, 9. 6. ПАТ. З Ковна повідомляють: Нині в Литві і в районі Клайпеди почалися вибори 49 послів до сойму. Вибори будуть тревати 2 дні. Між 144 кандидатами є 6 клайпедських німців і 2-ох жидів.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущаки 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 21-100

— **У фундації ремісничої школи ім. І. і І. Корудзів в Дорі,** Бр. Студити відкривають пансіон від 15. червня до кінця серпня. Гарно положена вілля під лісом, близько Прута. Дуже добрий харч, ціни помірковані. — Управа фундації, Дора, Яремчанська 54. 2240 1—3

— **В „Клюбі українських емігрантів" у Львові,** пл. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати **добрі обіди і вечері по дешевій ціні.** 2—3

— **Репертуарні новинки театру „Заграва".** Український театр „Заграва", під проводом В. Блавацького виставив на днях премієру комедіо-сатири на відносини, серед яких живе тепер інтелігенція в большевицькому раю, п. з. „Рожевий шлях" В. Катаєва. Цей гостро сатиричний малюнок суспільних обставин в теперішній Росії тим цікавіший, що його автор є большевицьким письменником і передає це, що знає з автопсії. Тепер „Заграва" готовить для публики незбиякну новинку, а саме пєсу „Камо грядеши", яка є сценічною перерібкою відомої повісти Г. Сенкевича п. з. „Quo vadis". Для сцени опрацював цю новинку Л. Нигрицький. Новістю в нашому театрі буде й це, що пєса поділена на два вечорі, а саме перша частина п. з. „Віниций і Лігія" і друга частина п. з. „Смерть Нерона" творять окремі цілости і театр гратиме їх день по дневі.

— **До вязниці Бригідки** у Львові перевезли зі Сокаля арештованих Василя Хому та Володимира Макара.

— **Львівський воєвода** Белїна Пражмовський виїхав на відпочинкову відпустку. Його заступає віцевоєвода Сохацький.

— **Станиславівський воєвода** Старжинський перевів, як повідомляє агенція „Всхуд", люстрацію долинського повіту. Крім повітового староства і інших повітових урядів звідав громадські управи в Болехові, місті і селі, Людвинівці, Вигоді, Брошневі і Рипневі, інтересуючись господарськими справами повіту. На закінчення інспекції відбув конференцію з представниками суспільних організацій, польських, українських і жидівських з терену цілого повіту.

— **Іспит зрілости в гімназії Р. Ш. в Яворові.** У днях 4, 5 і 6 ц. м. відбувся в гімназії Рідної Школи в Яворові устний іспит зрілости під проводом проф. Ярослава Манастирського як відпоручника куратерії у Львові. До іспиту зголосилося 8 абітурієнтів, з яких один перепав при письменному іспиті зрілости. Устний іспит здали всі абітурієнти, а саме: Винницька Любомира, Вовк Михайло, Карвацький Василь, Калішевський Омелян, Ломницький Константин, Михайліха Олена та Олійник Мирослав.

Свята в честь Симона Петлюри.

СВЯТО В СТАРОМУ САМБОРІ

В 10-ліття трагічної смерти Гол. Отамана С. Петлюри відбулася в Старому Самборі панахида за полеглих стрільців в год. 6. попол., вечором в год. 8. відбувся реферат д-ра І. Кульчицького про життя та смерть С. Петлюри.

Подібне свято мало відбутися в Топільниці для тамошнього лугового району в дні Зелених Свят. Одначе турчанське староство не дало дозволу на публичну промову д-ра І. Кульчицького про Гол. От. С. Петлюру так, що зібрані „Луги" вислухали лише панахиди, що її відправив о. Ортинський з Топільниці. Співав хор лугівників з Лужка Горішнього.

СВЯТО КУЛЬТУРИ Й ЖАЛІБНА АКАДЕМІЯ ЛОДЗІ.

Дня 24. м. м. кольонія українців величаво відсвяткувала свято культури влаштувавши жалібну академію, присвячену провідникові національного відродження, пок. С. Петлюрі. В год. 12½ у місцевому православному соборі настоятель о. М. Борецький в асисті о. Струкова та дяківа відправив українською мовою панахиду. Слід зазначити, що коли місцеві кацапи довідалися, що Служба Божа буде відправлятися в українській мові, повели велику агітацію. Змістову промову виголосив о. М. Борецький, взиваючи присутніх, щоб молилися за своїх пророків: Т. Шевченка та С. Петлюру. Побільшений українцями підчас панахиди церковний хор під управою п. Коцика відспівав чудово панахиду. Церква була повніська, бо майже всі авточенці, чи то з Великої України, чи з Галичини, які випадково перебували **на висилці** в Лодзі, чи врешті волиняки, що перебувають у місцевому гарнізоні, ставились, щоб упершe в Лодзі, в рідній своїй мові помолитися за того, хто так любив Україну і хто помер за Неї.

В год. 17.20 у переповненій, гарно убраній великій гімнастичній салі ІМСА почалася академія. Посередині сцени великий, на темно-блакитному оксамиті жовто-золотими нитками вишитий тризуб, навколо вишиті слова: „Бережи славу і волю України!" З одного боку портрет Кобзаря, з другого Головного Отамана, над портретами великі два жовто-блакитні прапори. Голова відділу Українського Центрального Комітету коротеньким словом відкрив академію, змістовий реферат відчитав полк. Шандрушкевич у польській мові. Після того виконав один студент „Жалібний Марш" Шопена. 12-літня ученица М. Федорівська продеклямувала вірш „До українця еміґранта", який зробив на всіх велике вражіння. П. Валійська захопила своїм голосом та виконанням публику, п. Радчинко гарно виконав мелодеклямацію і відспівав свою думу про Петлюру. Мужеський хор з Пєотрькова відспівав кілька гарних пісень. Перша частина академії, присвячена С. Петлюрі, закінчилася піснею „Вкрайно мати".

По перерві на сцену вийшов мішаний хор і відспівав „Заповіт". Всі присутні встали а місць а вонки, що цілком заповнили величену галерію, витягнулися стрункo. По „Заповіті" полк. Нагнибіда виголосив реферат про Шевченка. З черги жалібний марш Лисенка виконано на фортепіяні і знову хор відспівав кілька наших пісень. Проф. Отецїв відеклямував кілька віршів з Кобзаря, а п. Валійська чарувала своїм голосом слухачів. Опісля малі дівчатка Солишко і Дашкевичівна гарно та відважно продеклямували кілька творів. Вкінці мужеський хор відспівав теж кілька пісень. Академія закінчилася відспіванням національного гимну.

Вакаційні табори для молоді.

Комунікат.

Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді при Українськім Краєвім Т-ві Охорони Дітей і Опіки над Молодю подає ось-такі речинці збірки й відїзду учасників організованих нею таборів першої зміни:

1) ОСТОДІР к. Підлютого (25. 6. — 22. 7.) хлопячий. Збірка 25. червня год. 6. рано у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд: зі Львова год. 7.15.

2) СТАРЯВА к. Хирова (25. 6. — 22. 7.) дівочий. Збірка: 25. червня год. 8.30 (рано) у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 9.24. Приїзд до Старяви год. 12.24.

3) СОКІЛ к. Підлютого (25. 6. — 20. 7.) дівочий. Збірка: 25. 6. год. 6 (рано) у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 7.15.

4) ГУЦУЛЬСЬКИЙ табор під шатрами (3. 7. — 23. 7.) хлопячий. Збірка: 2. липня год. 12.30 в пол. коло заліз. двірця в Коломиї.

5) ВОДНИЙ табор під шатрами (2. 7. — 22. 7.) хлопячий. Збірка: 2. липня год. 14 в Галичі к. дорогового мосту на Дністрі.

6) В СЛАВСЬКУ для фахово працюючої молоді (8. 7. — 28. 7.) дів. Збірка: 8. липня год. 6 (рано) у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 7.15.

Речинці збірок і відїзду на табори другої зміни подамо в щоденній пресі дня 10. липня ц. р.

Одночасно зазначуємо, що зголошення до всіх таборів (теж другої зміни) слід висилати на адресу: Українське Кр. Т-во Охорони Дітей і Опіки над Молодю К. В. О. М. М., Львів, Чарнецького 26. І. бр. пертер найдальше до дня 15. червня ц. р. Пізніші зголошення будемо брати під увагу лиш у виїмкових випадках, в залежности від вільних місць.

Ближчі інформації у звязку з таборами подаємо щоденно між год. 16—17 у домівці, або письменно, як відповідь на запити (долучити марку). Інформації у справі старявських осель подає теж дир. Леонід Бачинський, Перемишль, Татарська 4.

Оплати за побут у таборах у висоті 10—45 зол., залежно від табору, мусять бути вирівняні перед відїздом на табор. Слід їх надсилати лише на к/то Земельного Банку Гіпотечного, П. К. О. 500.170, з виразним зазначенням: Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоди (К. В. О. М. М.), з поданням прізвища й імени учасника і табору, на який зголошений.

— **Зміна почтової агенції.** З днем 9. ц. м. звинено почтову агенцію в місцевости Св. Йосиф пов. Коломиї а на її місце орухомлено почтову агенцію в місцевости Св. Станислав.

— **Градова буря,** що перейшла над рудецьким повітом, наробила знищення в землеплодах і приндах на яких 100 тисяч зол. Особливо потерпіло огородниче заведення у Фредрові коло Рудок. — В перемиському повіті вибив град землеплоди в Германовичах, Лучичах і Пикуловичах.

— **Оглядачі мерців мусять мати кваліфікацію.** Департамент служби здоровля в міністерстві суспільної опіки занявся вишколом т. зв. оглядачів мерців, що стверджують смерть у сільських місцевостях. Тепер оглядачі мусять мати бодай 4 кляси вселюдної школи і відбути спеціяльні виклади з анатомії, науки про труття ин і т. п.

— **Пожежі.** В Микулинцях пов. Теребовля згорів паровий бровар Айхенбавма і Личица разом з кількома вагонами ячменю. Шкоду обчислюють на 65 тисяч зол. — В Ходачкові Вел. пов. Теребовля вибухла пожежа в загороді Томи Дерени і перекинулася на сусідні будинки. Згоріли 22 господарства. Шкоди йдуть в десятки тисяч зол. — У Стаях пов. Рава Руська згоріли чотири загороди з живим і мертвим інвентарем. Підчас гашення погоже тяжко попеклися 18-літня Ніна Вербінець і Теофіль Обертас. лких перевезли до шпиталю. — В Гаях Старобрідських пов. Броди згоріли наслідком підпалу три господарські загороди з живим і мертвим інвентарем.

— **Грабіжники перед судом.** Чергова судова розправа за участь у грабунках памятного четверга після Великодня у Львові відбулася 8. ц. м. Перед судом стануло 11 осіб, які арештовано при грабунку в галянтерійному склепі Шварца при вул. Городецькій та ресторану Френкля при вул. Сапіги. Обв. В. Мітрашевського засуджено на півтора року вязниці, а його спільників А. Шпака, І. Козіка, В. Белзарського, І. Віліковського, М. Вісньовецького, А. Глухаля, І. Гулацького, Л. Мізюра і Т. Стаська на 6 до 7 місяців.

— **Страйк млинарських робітників у Станиславові** скінчився перемогою робітників. Підписано збірну умову, на основі якої працедавці підвищили робітникам заробки на 15—40 пр. і признали денне страве у висоті 25 сот. на робітника без огляду на категорію.

— **Авантури на відпусті.** На відпусті в Луці пов. Городенка дійшло до великих авантур. Хтось допустився дрібної крадежі на шкоду ярмаркових продавців. Коли власники будок спостерегли крик, посуджуючи сільських парубків, вони кинулися гурмою на будкарів, почали їх бити і поперевертали на землю їх крами. Скориставши із цього злочинні елементи і багато

річей розікрали. Поліція арештувала кількана-цять осіб. Проводирем авантурників був дорожній сторож Петро Гуцман.

— **Вибили шиби.** У канцелярії адвоката д-ра Рудольфа Скибінського у Дрогобичі невідомі особи вибили оноді вечором всі шиби.

— **Обвинувачений скінчив самогубством.** В Перемишлі розпочалася судова розправа проти трьох залізничих урядовців: інж. Л. Кучмінського, Вл. Балюсінського і Л. Бенбена за зловживання. Один із них, Бенбен, зломаний зізнаннями свідків, напився сільного квасу і негабаром помер.

— **Поліцай убивником.** В Медиці пов. Перемишль знайшли трупа господаря Йосифа Рабія, що лежав на дорозі. Дохідження виказало, що вбив його підчас сварки зять Казимир Машталєрж, постеруновий поліції. Душогуба арештовано.

— **Краєва хроніка.** В лісі біля Ясінки Мясьової пов. Турка зрубане дерево вбило робітника Петра Комарницького. — В Суходолах пов. Броди хтось убив 23-літнього Владислава Хлопецького. — В Будкові пов. Бібрка 18-літній Кость Луковський пробив ножем 22-літнього Франца Костика, якого в тяжкому стані відвезли до шпиталю. — В Ярославі застрілився вояк А. Омлевич підчас вартової служби. — На весіллі в присілку Волковатичі громади Заболотці пов. Броди 22-літній Михайло Дубас убив ножем 24-літнього Петра Котельницького. — У Селиських біля Рави Руської найшли вбитого 76-літнього Лейбу Райса, власника дібр у Потоках і його візника. Біля трупів була бричка із запряженими кіньми. Райс віз зі собою три валізи дарунків для новонародженого у Львові внука.

— **Кривавi подiї в Торунi** склалися 8. ц. м. 1.500 безробітних відбуло на передмісті віче, після чого вислали до віцевоєводи делегацію, щоб предложила свої домагання. Одночасно кількасот осіб хотіло дістатися під самe воєводство і зустрілися з опором поліції. Почалось кидання камінням, опісля револьверова стрілянина, на яку поліція відповіла теж стрілами. Один демонстрант, Юліян Новіцький, секретар робітничої організації, згинув на місці, а трьох було тяжко ранених. Один із них умер по дорозі до шпиталю.

— **Протестаційний страйк.** У звязку з окупаційним страйком у фірмі Ленко вибух у Бельську загальний демонстраційний страйк у Бельську та Білій, що охопив більшість промислових заведень обох міст. Розпочались перегово-ри задля зліквідування страйку.

— **Зловживання у старості.** У старості варшавського повіту виявлено зловживання, наслідком чого прокуратор звелів арештувати одну урядничку та дві особи зпоза староства.

— **Грім палить, грім гасить.** В часі бурі, яка перейшла над любаньским повітом, грім ударив в обору господаря Богуна, убив бика і запалив будинок. За кілька хвилин ударив у той сам будинок другий грім і викликавши великий напір повітря, відразу пожежу згасив. Всеж таки будинок сильно знищило.

— **Здефравдував 300 тисяч зол.** У звязку з великими зловживаннями в кредитовому тві у Хирнові арештовано директора Августина Дзюбу. Він голосився у прокуратурі в Кракові і зізнав, що впродовж кількох літ спроневірив 300 тисяч зол. Цілковитий брак контролі уможливив йому здефравдувати таку велику суму.

— **Наслідки міністерської візитації.** У звязку з візитацією, яку премієр ген. Складковський перевів в урядах у Ленчиці, двох урядовців звільнено зі служби, а трьох перенесли до інших місцевостей, шістьом дали нагану за неточність у праці.

— **Літак упав на дах.** У Вильні на дах дому при вул. Домбровського впав військовий літак і переломився на половину. Хвіст літака впав на середину вулиці, зачепивши за дроти, а крила і мотор вдарили об дах. Мотор літака пробив дах дому і стелю канцелярії вселюдної школи, рятуючи возного. У катастрофі згинули два військові летуни.

— **Велика хабарницька афера.** В Лодзі і Варшаві викрили скандальну аферу. Члени управи союзу самоходових підприємств в змові з урядовцями дорожніх відділів вимушували при признаванні концесій хабарі від 3.000 до 20.000 зол. У звязку з тим арештовано в Лодзі 17 осіб, у Варшаві 12 разом з головою союзу та трьома членами управи. Крім того арештували урядовця дорожнього відділу у воєвідському уряді.

— **Завалилася трибуна з людьми.** Підчас дефіляди союзів румунської молоді, що відбулися 8. ц. м. в Букарешті в річницю вступлення на престіл короля Карла, завалилася велика трибуна, на якій находилося 3.000 осіб. Повстав великий переполох, що тільки побільшив розміри катастрофи. На місці погибли три особи, а 300 людей, тяжче та лекше ранених, відвезено до шпиталів. 7 архитектів, інжинірів і підприємців, що брали участь в будові трибуни, потягнено до судової відповідальности.

— **Жахлива летунська катастрофа.** В Дубровнику (Рагузі) у військовому літаку загорілась бензина і вилялася на дахи домів. Один дім станув незабаром у вогні і згорів до тла. Крім того втратили життя три прохожі, а 13 тяжко потерпіло. Літак теж згорів, при чому згинули два летуни.

— **Признання для о. Волощука за рятункозу акцію.** Американські газети з Джанстаун, Па, висловили признання українському католицькому священникові о. Миколі Волощукові, тамошньому парохові, за рятункову акцію в часі повени (17. березня). В той день о. Волощук вислав свою родину з парохіяльного дому, а сам лишився, щоб керувати рятунковою акцією в тій околиці. Він не покинув посту, поки не забрали з домів усі родини, що їм грозив залив. Ані вночі перейшов пішки через воду, щоб переночувати. На другий день він успокоював перелякованих людей, що боялись потопи через прорив греблі, а потім керував розподілом поживи, одіння й ліків для жертв повени. Дня 19. березня, коли більшість людей вернулась до своїх хат, о. Волощук віддав парохіяльний дім на рятунковий центр. Там привезли доглядачок хорих, лікарства й поживу і там лікували хорих, а до хат поводом розвозили поживу й найпотрібніші речі. Парохіяльний дім був рятунковим центром дві доби. о. Волощук помагав усім: українцям, американцям і чужинцям однаково і всі висловили йому найбільше признання за щире людське серце й умілий провід.

„Ніщо нації не зорганізує так сильно — як кооперація!..“

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ЦЕНТРОСОЮЗУ“.

У вівторок 9. ц. м., у салі Української Бесіди у Львові, відбулись 35-ті з черги Загальні Збори „Центросоюзу“ (Союзу Кооперативних Союзів). Присутніх було 61 представників усіх 28 чинних окружних Союзів, 8 делегатів 4-х кооперативних централь (Маслосоюз, Нар. Торговля, Центробанк і Дністер), делегати РСУК і Сільського Господаря, 32 гостей з кооперативного світу, кількадесять службовиків „Центросоюзу“, численні представники преси, — разом поверх 150 осіб. Проводив Зборами голова Надзірної Ради **сен. О. Луцький,** секретарювали п. **Томотюк** (Борщів) і **дир. С. Кузик** (Львів).

Сен. О. Луцький, відкриваючи Збори та витаючи присутніх діячів кооперації, підкреслив, що діловий 1935 рік замкнений з додатнім білянсом. Чергове гасло Центросоюзу: зрівноважити торги, себто збут с.-г. продуктів з закупом промислових виробів. **Дир. Ю. Шепарович** казав про конструктивну співпрацю всіх кооперативних централь. Болючим ударом було відірвання північних українських земель від галицького кооперативного пня. Присутні підтримали грізними оплесками привіт промовців для волинських кооператорів. Найважніше завдання Центросоюзу: збут сільсько-господарських продуктів. Велику поміч у цьому несе Маслосоюз. До села можна ввезти товари лиш на ту суму, на яку село продало свої продукти. Тому важніша річ поглиблювати працю в існуючій сітці кооператив, а не навмання розбудовувати її. **Дир. Р. Петрицький** склав звіт Контрольного Комітету Загальних Зборів. **Інсп. Грабар** відчитав звіт з переведеної ревізії РСУК-ом. З того звіту коротко виходить, що Ц. має 1.300.000 оборотового фонду. Власні фонди збільшились на 20 відс., чужі зменшились на 5.20 відс. Відемне явище те, що на 42 відс. активів складаються довжники. Загальні торги в мин. році рахували 10 міліонів 940.000 зол., з чого 65.6 відс. припадає на постачання, 8 відс. на продукційну ділянку і 24 відс. на експорт. **Дир. О. Радловський** відчитав постанови Надз. Ради Центросоюзу з квітня мин. р., **дир. І. Мартюк** відчитав постанови зїзду представників окружних Союзів і Зїзду агрономів. Дир. **Ю. Шепарович** відчитав резолюції Ради РСУК.

ДИСКУСІЯ.

Дир. Стронський з Ковля, витаючи зїзд від волинської кооперації, підкреслив, що вона ідеольогічно звязана з материнським пнем та що її відпорність каже вірити в перемогу слушної кооперативної справи. *П. Павлик* казав про розвиток Центросоюзу. *д-р Хичій* (Чортків) порушив справу відношення кооперації до т. зв. приватників. *Дир. Станимир* (Перемишль) казав про притягання молоді до коop. праці, *інж. Семанчук* (Станіслав) кликав звертати увагу не тільки на матеріяльні осяги, але й на моральне виховання мас; *д-р інж. Е. Храплливий* поясновав звязки Центросоюзу з Сільським Господарем; *дир. Наконечний* (Борщів) відносив позитивну ролю агрономів і жалівся на їх недостачу, *о. Вигоринський* оповідав про цінні й характеристичні явища нинішнього галицького села. *Дир. інж. Храплливий*, навязуючи до промови п. Наконечного, жалівся на психіку гал. інтелігентів, які все ще вважають агрономів чимось „нижчим“ і неохоче відсилають до рільничих шкіл. Усім промовцям відповідав дир. *Ю. Шепарович*, звертаючи головно увагу на потребу творити свіжі вартості праці та притягати до них молодь. Довшу промову виголосив *сен. О. Луцький*, завважаючи м. ін., що кооперація не думає вести боротьби з природними проявами приватної ініціятиви у торговлі і промислі, але не може не противставитись наростаючій симпатії громадянства до приватників. Бо кооперативними діячами керує віра і переконання, що кооперативний шлях найкращий і що ніщо нації не зорганізує так сильно, як кооперація, що є чинником власного громадсько-національного виховання. Кажучи про організацію кооперативної праці, промовець вказав на осаїту і характер, як два критерії персонального добору співробітників.

Звіт з післяобідної частини Зборів, м. ін. склад нової Надзірної Ради Центросоюзу, подамо з технічних причин, завтра. Тут тільки завважимо, що збори характеризує надзвичайно діловий тон, а у виступах усіх промовців бренить нота здорового оптимізму, полученого з почуттям дійсности. Всі присутні дістали прозоро й прецизно складене друковане звідомлення з діяльности за 1935 р. (брошура, 28. стор. „вел. чвірки“).

ЛІТВІНОВОМУ НЕ ПОМАГАЮТЬ НАВІТЬ ЧЕСЬКІ КУПЕЛІ.

Від кількох тижнів є у Марієнбалі на лікуванні большевицький комісар народніх справ Літвінов. Мусітимуть мабуть Літвінова оперувати. Лікується він на нирки, та виявилося, що лікування йому не помогло, а навпаки стан хорого погіршився, він утратив за короткий час 15 кг. Тепер, як кажуть, лікарі ствердили у Літвінова жовчеве каміння та сказали, що врятувати може його лише операція.

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„ВОЯК І ГЕРОЙ“*, комедія на 3 дії Б. Шова. (Ансамбль „Редути“).

Легка сатира на війну, на ту війну, яку ведуть малі бідні народи, не знаючи ні воєнного ремесла ні його закулісових штукарств. Але це тільки далекі вітяки на тлі веселої дії в одному чорногорському місті (мабуть у столиці), підчас війни з альбанцями. Один з альбанських утікачів вдирається вночі до спальні добре вихованої дівчини і то нареченої головного героя чорногорців. Вона врятує йому життя і він із вдячности вернеться небавком, щоб дискретно звернути їй кабат, в якому втік переодягнений, кабат її батька, теж одного з „героїв“ цієї війни.

Виявиться, що той боягуз-утікач це єдиний професійний воїн серед місцевих героїв-аматорів, єдиний вищий офіцер з доброю військовою освітою і справді сміливий. Та всі прикмети його „мужеської“ вдачі проявляються тут на фронті боротьби за жінку.

Це комедія з першої доби творчости Шова — без зайвих довгих тирад, добре складена, з живим діяльогом, з живими людьми та іскристим гумором. Дія її йде в Болгарії, але тепер з політичних оглядів, щоб дипльоматичні представники не протестували, перемінали її на Чорногору. Перед війною йшла вона на славянських сценах п. з. „Герой“, а на німецьких як „Чекoлядовий жовнір“, що краще відповідає самій основі пєси.

Сім артистів з українського театру „Редути“, що грали її під проводом Венгерка, дали справний концерт. Львівські актори могли би від них навчитись, щоб їх слова чули не тільки дієві особи, але й слухачі на салі. Цілоденна злива не затримала нікого дома — театр був випроданий.

М. Д.

ДИВОГЛЯДИ.

ТЮТЮН ПРИЧИНОЮ РОЗВОДУ

Від двох літ ведеться перед французьким судом розводовий процес на дуже важну тему: чи чоловік-курець має право курити дома, коли жінка не може знести тютюну. Пані Лілі Кляфорд з Баюнни, не терпить тютюну і домагається, щоб суд обмежив права її чоловіка затроювати їй атмосферу хати. Суд першої інстанції відкинув її скаргу. Тоді протинікотинова жінка представила свідоцтва лікарів, що постійне вдихування тютюну шкодить її здоровлю. Суд другої інстанції основуючись на цих свідоцтвах прийняв як факт, що тютюн підриває здоровля жінки і що коли чоловік не перестане курити дома, то вона дістане розвід з вини чоловіка.

ЗАМІСТЬ СМЕРТНОЇ КАРИ ВИКУП.

У французькому місті Монруж туніський араб Сююр убив стару жінку. Сумнівів не було; сам він признався до вчинку. Його засудили на смерть. Засуджений узяв собі адвоката, який добився авдієнції у президента республіки, щоб виднати помилування для свого клієнта. Французька преса пригадує з цієї нагоди звичай, що панує в Тунісі, за яким туземець, засуджений на смерть, може до останньої хвилини сподіватись, що кару заміняють йому на вязницю на 1 рік і на 1 день, на основі давнього звичаю т. зв. викупу крови. Сорок днів після смерти відбувається святочне засідання в палаті бея. У ньому бере участь суд у повному складі. Рідня жертви сідає праворуч від престолу, рідня осудженого — ліворуч. Бей, як голова туніського законодавства звертається до одного з членів рідні вбитого: „Кілько хочеш дістати викупу крови?" Спочатку рідня вбитого не хоче чути нічого про викуп, потім домагається величезної суми. Тоді бей питає одного з кревняків засудженого: „А скільки ти можеш дати?" Починається завзятий торг. Бей пропонує доповнити суму „викупу" в власних засобів. Коли рідня вбитого пропозиції не приймає, тоді бей каже одно слово: „Виведіть!", що значить: „Повісьте його!" Кат чекає вже на дворі і засудженого негайно вішають. Підчас цілого засідання у палаті бея він звичайно сидить з мотузком на шиї. Коли обі сторони погодились, тоді бей ріпає „Підвесіть руки на знак вибачення" і засуджений на смерть дістає кару вязниці на... 1 рік і 1 день.

✝ Посмертні згадки.

о. *АНТІН ЦЕЛЕВИЧ*, парох Лозини, поч. каноник і совітник Митр. Консисторії, помер 5. VI., п. р. в 75. році життя і 51. священства.

В. й. П!

Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Воєнних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

Дописи.

КОЛОМИЙЩИНА.

Рідношкільна нарада. Дня 10. м. м. скликав Повіт. Кружок Р. Ш. в Коломиї нараду громадян м. Коломиї та поблизьких сіл у справах нар. шкільництва. Нарадою проводив голова Кружка д-р Я. Шипайло. Присутніх на нараді 62 особи з Коломиї, Воскресінець і Шепаровець. Провідник наради підкреслив, що метою анкети поінформувати українське громадянство про стан українського шкільництва й дав голос інж. Д. Михайлюкові, який виголосив реферат про стан українського шкільництва в повіті, державного і приватного. Референт ствердив, що в повіті є тільки 2 українські державні нар. школи, а саме в Іванівцях і Березові Нижнім, є теж 2 чисто польські, решта утраквістичні; чисельний стан українського вчительства постійно малів. Інсп. В. Кузьмович торкнувся у своєму рефераті справ більше загальношкільних, підкреслюючи малу відпорність українського громадянства в рідношкільній ділянці, мале зацікавлення дитячими садками, дорослим і плебісцитовою акцією; підніс також потребу розбудови бурс для шкільної молоді та потребу зорганізувати правну оборону українського шкільництва. В дискусії забирали голос: М. Бісського шкільництва. В дискусії забирали голос: М. Бісський (справа бурс), д-р І. Туранський (правна оборона шк. (справа бурс), О. Кисілевська (справа бурс), проф. Мусяновіч, д-р І. Новодворський (інтелігенція посилає свої діти до чужих шкіл), М. Новак (кружок Р. Ш. в Космачі, хоч має зразково вибудовану школу та потрібні уладження, не може добитись дозволу на ведення школи). В дискусії підкреслено, що слід скликати частіше цього роду інформаційні наради в шкільних справах.

Заг. збори читалень „Просвіти" і їх діяльність. Дня 10. м. м. відбулися заг. збори читальні „Просвіти" в Княждворі, долішній кут, дня 17. м. м. заг. збори чит. „Просвіти" в Камінках Великих. — Шахова секція при чит. „Просвіти" в Раківчику влаштувала шаховий турнір за мистецтво читальні при участи 17 шахістів. Найкращі виявили осягнув Торовус Василь, Бабинин Микола та Іванищук Микола.

Свячене. Дня 17. м. м. улаштував виїзд чит. „Просвіти" ім. Т. Шевченка в Коломиї (кутське передмістя), свячене для своїх членів і запрошених гостей. Присутніх коло 80 осіб. Посвячення доконав о. дек. Русин і виголосив відповідну промову. Промовляв теж д-р І. Турянський голова Організації Українців м. Коломиї, про вагу й потребу організації українського міщанства. Відспіванням стрілецьких пісень і нац. гимну закінчилося це перше цього роду свято на кутськім передмісті. Ця передміська читальня, що обеднує коло 80 членів, переважно молоді, під проводом енергійного голови С. Калинюка, проявляє оживлену діяльність серед українського міщанства кутського передмістя.

Дві українські опери. Заходом Філії Муз. Інституту ім. М. Лисенка в Коломиї і Т-ва „Коломийський Боян" відбулся дня 9. м. м. в салі „Шалинчої Каси" в Коломиї концерт, що на ньому виконано дві опери. „Вечерниці" — оперу Нищинського відспівав під проводом Р. Ставничого хор „Коломийського Бояна" з орхестрою Муз. Інституту. Виконання цієї опери слід зачислити до слабших виступів „Коломийського Бояна"; оправдує його почасти те, що в короткому часі хор приготовлявся майже одночасно до кількох концертів. Другу частину концерту заповнив „Ноктюрн" — одноактова опера М. Лисенка (інструментація Ст. Людкевича). Орхестрою Музичного Інституту проводив дир. Р. Рубінгер. Гра дівчих осіб (п-ч І. Николишин, старшина — м-р К. Гнатюк, баяхантка — О. Яцишин, циркунка — М. Сельська, циркун — М. Савкіна, пані — О. Коссакова), їх спів, супровід орхестри і вдало виведений балет тіней укладу Святослави Витицької — все це створило гарну, завершену цілість.

Концерт Шевченка. Заходом вище згаданих товариств відбувся дня 17. м. м. в салі Шалинчої Каси в Коломиї Шевченківський концерт. Участь у цьому концерті взяли: М. Голинський, тенор і м-р Ю. Геник-Березовський, рецитатор. По відспіванні хором „Коломийського Бояна" „Заповіту" м-р Ю. Геник-Березовський по мистецьки відрецитував, замість вступного слова Б. Лепкого, „Благословення". Мішаний хор „Кол. Боян" під проводом дир. Р. Ставничого в супроводі фортепіяну відспівав Т. Шевченка-Б. Вахнянина: Думу з „Невольника". З черги відспівав М. Голинський в супроводі фортепіяну: П. Печеніга-Угличського „Серенаду" (любовна мельодія з симфонічної поеми „Україна") і по довготревалих оплесках, як наддаток „Гетьмани". Мужеський хор „Кол. Боян" відспівав у супроводі фортепіяну на 4 руки і фісгармонії Шевченка-С. Людкевича „Ой вигострю товариша" і виявився як слід з нелегкого завдання. Другу частину програми розпочав виступ орхестри Муз. Інституту, що виконала сюїту Ол. Зубенка: „Україна". Цей твір, присвячений автором, українським емігрантом у Болгарії. Філії Муз. Інституту ім. М. Лисенка в Коломиї і вперше орхестрою цьогож Інституту виконаний, складається з 4 частин: І. Українська пісня, ІІ. Маруся плете віночок, ІІІ. Дума про Наливайка, IV. Гопак. Твір відіграний орхестрою під проводом дир. Р. Рубінгера, лишив якнайкраще враження. По рецитації м-ра Ю. Геник-Березовського Т. Шевченка „Лічу в неволі" і „Пісальму 43" відспівав М. Голинський у супроводі орхестри Муз. Інституту Т. Шевченка-П. Печеніги Угличського „Ой одна я одна" й „Утоптала стежечку", після чого мішаний хор „Кол. Боян" в супр. орхестри виконав Т. Шевченка-Ст. Людкевича „Кавказ" (ч. ІІ.: Молитва). Відспіванням нац. гимну закінчилося це дійсно величаве свято. Певний фортепіянний супровід був у руках І. Николишинівної і Я. Мельниківної. При фісгармонії М. Сатурська.

ЛЮБЛИН.

Крамниця килимів Галана в Люблині. Українська фабрика килимів у Глинянах Галана (друга по Хамулі) отворила в Люблині при Краківській вул. на розі недалеко гр.-кат. церкви св. Йосафата крамницю зі своїми килимами. Продаж почалася перед Великоднями Святами ц. р. Досі головно жиди розвозили по околиці тандитні вироби килимів і просто підкопували повагу й солідність українського високовартісного килимарства.

Спільне свячене в Люблині відбулося в провідну неділю, як заповіджено після торжественної Сл. Б. Вже в церкві (Зелена 3) тіснило всіх, а найбільше „старшого брата" дир. Т., велике число присутніх українців, місцевих і замісцевих. По виході з церкви задержує усіх важний у нас повсюди, тимбільше подальше у заточенців, тут чи у Відні, традиційний „збірний пункт" перед церквою. Опісля зійшлася добірна українська публика в більшій салі біля церкви. Всі стіни салі були прикрашені добірними килимами, що їх позичила крамниця килимів Галана. Священник відправив свячення свічень при співі хору могутня наша пісня „Христос воскресе" розлягла на всіх. Прибули на свячене і два латинські священники (ректор і ще один), приїхав з Варшави відпоручник українців, радник міністерства п. П. Надійшла також телеграма від українців з Варшави, яку відчитав дир. Т. Веселий настрій при столах тривав до пізного вечора. Промови були також. Перший промовляв священник, пізніше дир. Т., який згадав, що наша церква — це 5. церква купців греків у Любліні. Були ще інші промови, тости, співи, тощо. Опісля танці продовжили ту весілу неділю.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

Ювилейний концерт у честь Митр. Шептицького в Ласківцях. Заходом усіх світських товариств села відбувся 10. м. м. ювилейний концерт у честь Митрополита Шептицького. На концерт прибули священники зі сусідніх сіл а саме: о. кан. Яворський Іван і о. Балько Володимир та багато учасників з Могильниці, Романівки, Кульчик і Вербівця. Був присутний навіть місцевий завідатель парохії о. Рокіцький Михайло, який вже від кількох літ сторонить від усякого громадянського життя та є непримиренним ворогом читальні „Просвіти" й кооперативи. Велика кількість учасників не могла поміститись у салі читальні і тому багато людей прислухувалось концертові під вікнами читальні. Вступне слово виголосив п. Володимир Апостол, вказуючи на значіння Митрополита Шептицького. Місцевий хор під управою п. Дармоція Павла з Могильниці відспівав кілька відповідних до хвилини пісень. Дуга орхестра під проводом цьогож диригента відограла вдатно кілька гарних музичних продукцій. Реферат про життя й заслуги Митрополита Шептицького виголосив п. Малич Михайло- люстр. С. У. К в Теребовлі. З гарним зрозумінням були виголошені деклямації: „Поклін Владиці" і „Наш Архієрей". На закінчення відчитано привітну телеграму до Митрополита, яку присутні прийняли бурею оплесків. Телеграма звучала: „Із ген подільських Земель села Ласковець, Станиславівської Єпархії, зібрані на Ювилейному Святі Нашого Духового Вождя Високопреосвященного Митрополита складають глибокий синівський поклін та шлють щирі молитви до Всевишнього, щоб заховав у здоровлю і силі Великого Князя Церкви і Провідника Народу на многі, многі літа!" Національним гимном і гимном Марійської дружини закінчено це величаве свято. Одно дивувало й прикро вражало, що вже по закінченні свята, як люди почали розходитися- почав говорити своє спізнену проповідь о. Рокіцький не то до учасників, не то до організаторів свята. Мабуть прикро йому було, що його парохіяни мусіли самі це свято підготовляти, хоч священник сам повинен був дати до цього почин. Та о. Рокіцький відмовився оголосити в церкві, що таке свято відбудеться, хоч заповідали про це в церквах священники з довколичних сіл та заохочували всіх до участи.

Присутній.

Спорт.

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО С. Т. „УКРАЇНА" ПІД ЗНАКОМ ЗАПИТУ.

Як нашим читачам уже відомо, С. Т. „Україна" у Львові святкує в цьому році 25-ліття свого існування, як самостійне статутове товариство. З нагоди цього ювилею черновецький „Довбуш" мав брати участь у турнірі чотирьох дружин у днях 13. і 14. п. м. на площі Сокола-Батька за часу- уфундовану фабрикою „Елегант". До останніх днів було все в порядку і провід „Довбуша" запевнював, що дружина приїде до Львова напевно. Тимчасом в останній хвилині рум. власті робить великі трудноші з видачею паспортів грачам „Довбуша", так- що хто знає, чи „Довбуш" зможе приїхати до Львова.

УКРАЇНА II — ЛУГ.

Товариські змагання між цими дружинами відбудуться на площі „Лугу" в четвер 11. червня п. р. в год. 6-ій пополудні. Попередять змагання юніорів.

ТЕРНОПІЛЬ. ПОДІЛЛЯ — КРЕСИ 3:1.

В мин. неділю У. С. Т. „Поділля" в Тернополі розіграло змагання копаного мяча з польською дружиною „Кресы". Гра на високому рівні. Темпо весь час гостре, при кінці ще більше загострилося, бо „Кресы" хотіли вирівняти за всяку ціну. В другій половині їхній напад кілька разів робив небезпечні випади, але у вислід добув тільки одні ворота з кількаметрової відлягли. Для „Поділля" здобули ворота Завадович- Рейовський і Терен. Назагал змагунам „Поділля" слід признати, що всі вони грали з посвятою. Дуже добрі на гриші були В. Олейнюк і В. Люшняк.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

В неділю почалися змагання за чашу Середущої Европи. В цих змаганнях беруть участь ті дружини копаного мяча: Австрії, Чехословаччини- Мадярщини, Італії та Швайцарії, які здобули мистецтво у своїх краях. У неділю мистець Швайцарії „Львовян Спорт" програв у Брні з С. К. „Жіленіце" 5:0 (2:0)- у Відні Грассгопер (Цірих) з Австрією 3:1, крім того Фебус — Югославія Фельсово 3:0; Тоніно — Ф. К. Берн 4:1.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КАЛУШ:
10. VI. Інваліди.
СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Цигансьний Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Середа, 10. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Четвер, год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

П'ятниця, 12. VI. год. 8. веч. „На Личакові". Купони „Або" неважні.

Субота, 13. VI Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Неділя, 14 VI. год. 3. поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

П'ятниця, 12. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: І. „Сеанс", ІІ. „Віденські ночі".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежка" з Фліпом і Фляпом.
МУЗА: „Бавити".
ПАКС: Печинне.
ПАЛЯС: „Шанґай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Цигансьний барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревів.
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
Давос (Швайцарія).

Заграничне радіо.

Середа, 10. червня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Форт. етюд Дебісі 17.35 Співи. ресіталь, Шварц сопран. 20.20 Давні мельодії звенять, на ... музика, 21.00 Концерт симф. орх., Прага (470,2) 21.00 Муз.-вок. концерт, Париж (1648) 16.00 Співи: 17.30 Концерт, 20.00 Фелінові твори, форт., співи, 20.45 „Юдита Рецоцен" драма Пера Льотт, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.45, 19.50 Пісні й арії, **Берлін** (356,7) 12.00, 14.15, 18.00, 20.45 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Сучасні пісні, Гедер барит., 21.15 Концерт дуток орх., **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 16.50 Вок. авд., 17.00 Камер. музика, 19.15 Концерт квартету, **Будапешт** (349,2) 17.00 Співи, 18.00 Циг. музика, 19.30 Концерт орх., 21.25 Бельканеда, **Міляно** (368.8) 21.00 Популярна музика, 17.15 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Римсько-неаполітанський нар. вечір.

Четвер, 11. червня 1936

Відень (506,8) 11.50 Орх. концерт, 13.05 Розр. концерт симф. орх., 15.40 Форт. ресіталь, 16.45 „По-віденськи, по-мадярськи" концерт, 19.25 „Отелло" оп. Верді, **Кошиці** (259,1) 12.15 Концерт, 18.00 Російські романси, 20.00 „Веселі кумоньки з Віндсору" ком. оп. Ніколая, **Прага** (470,2) 7.00, 11.15 Концерт, 9.10 Соната г-моль Гесперія, 10.00 Сальон. музика, 11,15 Військ. орх., 15.20 Селянське весілля, фолькл. авд., **Париж** (1648) 16.00, 20.45 Симф. музика, 17.00 „Андромаха" траг. Расіна, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.00, 22.20 Пісні й арії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісні, 18.00 Гуго Вольф і Ганс Пфіцнер, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Концерт камер. хору, 20.10 „Гліх ам Ціль" оп. Р. Зігеля, **Мінхен** (405,4) 9.30 Орг. музика, 14.45 Твори на скр. і форт., 19.20 Скр. концерт, **Будапешт** (349,2) 13.00 Циг. музика, 17.30 Сальон. музика, 19.30 Форт. ресіталь, **Міляно** (368,6) 17.15 Вок. концерт, 19.45 Легка музика, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.45 „Тоска" оп. Пуччіні.

Львівське радіо.

Середа, 10. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новозбранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 13.55 За етику гриба поп. вчта, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.35 „Кайтусь і Войтко ідуть до Африки" вес. авдиція для дітей, з музикою. 16.15 Сальонова музика, 17.00 Концерт орх., 17.30 Співи. ресіталь Татяни Нолде-Мазуркевичевої у супр. форт. 17.50 Гумор із життя Гроттера, 18.00 Сільва веруш, 18.05 Арії та пісні в вик. Л. Рейхава (баритон) у супр. форт., 18.25 Клопоти з одягом, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Концерт орх., 20.10 Муз. мозаїка, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції: Репортаж із Нижьна, 20.45 Вечірній денник, 21.00 Перша авдиція із циклю: Шопенові твори в вик. славних артистів: Падеревський, гр. пл., 21.30 Сміх серіє сальози, муз. авд. 12.00, 12.05 Спортові вістки, 2 .15 Танкова музика у вик. орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Для розради, гр. пл.

Четвер, 11. червня 1936.

8.00 Сигнал часу й пісня „Аве Марія", 9.03 Хайборобські організації при праці, репортаж із Волині, 8.15 Музика з гр. пд., 8.45 Ранішній денник, 8.55 Програма, 10.30 Велика опера, гр. пл., 11.45 Театральний огляд, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Муз поранок, орх., солісти, хор, 13.00 Оповідання приятеля, 13.20 Оперова музика, орх., 15.00 Трансм. із сиротинця (для дітей), 15.15 Нар. танок, гр. пл., 19.00 Концерт фідьг. орх.; у перерві в год. 16.45 Значіння нач. вождя дни народу, 17.50 Як вихісшувати сонце та повітря для здоровля дитини, 18.00 Сільна веруш, 18.05 Рудки, батьківщина Од. Фредра, 18.15 Легка музика з гр. пл., 19.25 Літер. хвилинки: Ст. Роговський рецитує свої твори, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 19.00 Театр. Уявки у Швеції: „Позитивна" ком. Евгені Седерберг, 19.30 Музика в вик. орх., 20.00, 22.00, Спортові вістки, 21.00 Пісні Монюшка, відчит, співа (Марія Ронська) в супр. форт., 21.30 Форт. ресіталь, 22.15 Танкова музика в вик. орх., піосеньки 22.50 Попурі з оп. Е. Кальмана „Графиня Маріца" (гр. пл.).

Радіокутик.

РАДІО ЗНАХОДИТЬ ЗАГУБЛЕНУ ДИТИНУ.

Часом чуємо через радіо комунікат, в якому батьки в розпуці повідомляють про самовільний вихід з дому або пропажу дитини, благаючи вістки про загиблих.

Переважно це бувають хлопці, яких вроджена активність побуджує шукати пригод. Недавно вийшов з дому і загинув 14-літній учень одної з вершинських гімназій. Від 6. травня не було про нього жадної вістки.

У попотудневих годинах, кілька днів пізніш, „Польське Радіо" надало комунікат про цей нещасливий випадок. Цього комунікату вислухав випадково директор тартаку під Вишгородом. У цю саму хвилину вийшов до його помешкання чужий знічений хлопець. Коли його спитав про прізвище, подав він власне те, яке щойно оголошував спікер через радіо.

Внаслідок такого збігу обставин, власник тартаку заопікувався хлопцем і доставив його назад до дому. Можна собі уявити радість батьків, коли вони побачили знову загублену дитину здорового і цілою.

ОПЕРЕТКА „КУЗИН З ГОНОЛЮЛЮ".

Десять літ тому вийхав з дому студент, залишаючи свою кохану панну Юлію. Молода інституїка стала дорослою дівчиною, але свого першого кохання не забула. Дотримала йому вірности аж до появи незнайомого пана, який подався за так довго очікуваного кузина.

Велика радість, гарна любов допроваджують до того, що пара починає готуватися до офіційних заручин. Однак, як це звичайно буває в оперетці, в останній хвилині наступають ускладнення. Виявляється правдивий кузин і підступ незнайомого виявляється. Ситуація погіршується з хвилиною, коли виявляється, що правдивий кузин давно забув про своє кохання і починає залицятися до приятельки панни Юлії. Остаточно щасливий кінець лучить дві пари: кузина і приятельку Юлії, та Юлію з фальшивим кузином.

З самого змісту видно, що фабула оперетки відбігає від звичайного шаблону графів і перебраних графинь та що вона дотепна і весела.

Композитором цієї оперетки це один із знаних композиторів легкої музики Едвард Кюннеке, один з перших, що впровадив до оперетки ритм і мельодію джезу. Він модернізує також уклад і будову своїх творів. Напр., в оперетці „Кузин з Гонолюлю" поруч з впровадженим численних джезових мельодій Кюннеке вживає участи шаблонових хорів, ансамблів, що замикають завжди кожен акт оперетки. В нього ансамблі помищені в таких частинах оперетки, де вони виходять льогічно з самої акції.

Оперетку Кюннеке надвантажують 14. червня в год. 18.20.

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля на 40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслини	0.60	Сірий зефір	0.55
Крепони	0.65	Колір. перкаліна	0.90
Вовляни	0.65	Димка на підшитанні	0.65
Панама	0.90	Спортовий зефір	1.15
Штучний шовк	1.—	Попеліна на сорочки	1.—
Сірий шовк	1.—	Рожевий эсмі	1.25
Сатина на шляфрок	1.—	Полотно на простир.	1.80
Найнов. епонж	1.90	Мереж. пошівки	1.90
Креп-монголь	1.95	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	2.50	Обруси з метра	2.50
Креп-мароккен в дес-	1.20	Комп. й обруси	0.30
Вовна на сукні	1.50	Вафл. рушники	0.50
Шкоцька вовна	5.25	Купелеві рушники	0.43
Пледи	4.50	Стирки до посуди	4.50
Коци	0.50	Простирала на ковдри	
Полотно			

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового. Замовлення з провінції подаговуємо за поштовою післяплатою.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.98—89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 358.18, Корони чеські 19.30—19.25, Корони данські 118.79, 118, Корони норв. 133.63—132.65, Корони шв. 137.23—136.25, Пезети еспан. 63.50—62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 30—29.75—30.25, Вуголь 15.75—15.25, Габербуш 44.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50 серії 78.50, 2. ем. 69.50, 5 конверсійна 52.75, 6 дол. 77.50, 4 прц. прем. дол. 50.52—50.50, 7 прц. стаб. 57—57.25—57.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця озн.	22.00	22.25
Пшениця зр.	21.25	21.50
Жито Стандарт І.	14.25	14.50
Жито Стандарт ІІ.	14.00	14.25
Ячмінь озн.	14.50	14.75
Ячмінь на мливо	14.00	14.25
Ячмінь паст.	13.00	13.25
Овес Станд. І	14.25	14.50
Овес Станд. І. А	13.75	14.00
Овес Станд. ІІ	13.75	14.00
Овес Станд. ІІ А	13.00	13.25
Бобик	15.75	16.25
Вика темна	17.75	18.25
Вика сіра	16.75	17.25
Мука пш. гат. І. витяг.	36.50	37.00
Мука пш. гат. І А	35.50	36.00
Мука пш. гат. І Б	34.50	35.00
Мука пш. гат. І Ц	33.00	33.50
Мука пш. гат. І Д	31.00	31.50
Мука пш. гат. ІІ А	30.50	31.00
Мука пш. гат. ІІ Б	30.00	30.50
Мука пш. гат. ІІ. Ц	29.75	30.25
Мука пш. гат. ІІ Д	28.50	29.00
Мука пш. гат. ІІ Е	27.00	27.50
Мука пш. гат. ІІ Ф	25.50	26.50
Мука пш. гат. ІІ І	23.00	23.50
Мука пш. гат. ІІІ А	18.50	19.00
Мука пш. гат. ІІІ Б	17.50	18.00
Мука пш. паст.	15.50	16.00
Мука пш. разова до 0.95 прц.	25.50	26.00
Мука жит. витяг. до 0.30 прц.	24.25	24.75
Мука жит. гат. І 0—50 прц.	23.25	23.75
Мука жит. гат. І 0—65 прц.	21.25	21.75
Мука жит. гат. ІІ 50—75 прц.	15.25	15.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	17.55	17.75
Муда житня посл. понад 65%	13.25	13.75
Вис вин пш. груба	9.25	10.00
Висівки пш. міжі	10.25	10.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го червня п. р. кооперативам платити за:

	льоко Львів
1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 кг. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло: на молоко здержана, на яйця зниякова.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. VI. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвірє птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більченського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг І. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті І. кл. 1.75 „
Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Загальне Зібрання Львівської Філії Товариства „Учительська Громада" відбудеться дня 11. червня 1936 о год. 9.30 рано в кімнатах „Рідної Школи" при вулиці Мохнацького ч. 12. 2177 2—2

Дирекція коедукаційної гімназії Рідної Школи в Рогатині приймає зголошення до вступних іспитів до кл. І, ІІ, ІІІ і IV гімназії нового типу та до кл. VII і VIII гімназії давнього типу. Учні можуть знайти приміщення в інтернаті, а для учениць отвирається дівоча бурса. Вступні іспити до І. кл. будуть відбуватися 22. і 23. червня, а до клас ІІ—IV і VII—VIII 23. і 24. червня п. р. — **Дирекція.** 2241 1—2

МЕШКАННЯ

ТРИ, чотири і пять кімнат, комфорт центр на мешкання або бюра до найдешевшому Сикстуська 14. 57 1—1

ЛІТНИЦЯ

„МАКОВИЦЯ" пансіон Т-ва „Учительська Громада" в Ямнім, під управою директора Д. Джерджа поручає ясні сонячні кімнати із здоровими харчами. Безплатна лікарська опіка. Ціни помірковані. 2239 1—2

РІЖНІ

ЗАПЕВНЮЄМО ВСІМ ПОВНЕ ВДОВОЛЕННЯ. Сорочки мужеські, спортові оксфордові 4.50—5.50, попелінові 4.95—5.40, сіткові (князь Валі, новина) 4.90, з правдивого шовку від 7.90—11.80, підштанники з сирого шовку 2.75, також ріжне біле жіноче і дитяче в великім, подивугідним виборі. Фабрика Білля „АСТРА", — Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 2—2

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патенту пудру „CSAVE" **50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2165 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 10-7

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe
1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza
оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.50
на 960 урядів оправлена зол. 5.—

Ширіть наш часопис!

За окремою відповідальністю Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 128 (14.377). Львів, четвер 11. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Півріччо 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нові італійські міністри.

ДИМІСІЯ СУВІЧА.

РИМ, 10. 6. ПАТ. На внесок шефа уряду король призначив міністром закорд. справ графа Галеаццо Чіяно, міністром кольоній віцем. Лессона, міністром корпорацій віцем. Лянтіні, міністром преси й пропаганди віцем. Альфієрі.

Король прийняв димісію віцем. Сувіча і на його місце призначив амбасадора у Варшаві Бастіяніні.

Від 24. січня 1935. до іт. уряду належав Мусоліні, що був премієром, а заразом міністром закордонних і внутрішніх справ, кольоній, маринарки, війни, летунства і корпорацій. Сольмі (справедливість), де Векка (освіта), Таон ді Ревель (скарб), Росоні (рільництво), Бенні (шляхи) та Рокка (публ. роботи)

Віроісповідання не нарушує арабської національної єдности.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. Арабські круги висловлюють здивування, що між жертвами заворушень европейська праса вирізнює арабів, християн та жидів. Ці останні не сформували ніякої самооборони, **боротьба йде лише між англійцями та арабами. В арабських партизантських загонах християни — зокрема православні — борються рамя об рамя з музулманами.**

ЗБІРКОВА АКЦІЯ.

В арабських краях, Афганістані та Індії спеціяльно зорганізовані комітети зібрали на підмогу палестинським арабам понад 120.000 фунтів.

ПАЛЕСТИНСЬКІ ФАШИСТИ.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. Гурт арабської молоді зорганізував партію на взір фашистівської і **думає навязати близький контакт з італійськими фашистами.**

БРИТІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО В ЄГИПТІ.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. Разом з останнім брит. курінем, що прибув до Палестини, є там тепер разом 7 брит. курінів.

КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР.

ЄРУСАЛИМ, 10. 6. ПАТ. В Авдзе ель Афір, недалеко синайської пустині, заложила влада концентраційний табор на 100 осіб; покищо є у ньому кількамацять арабських діячів.

Лише підприємцям не вільно

СТРАЙКУВАТИ В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 10. 6. ПАТ. Блок працедавців рішив замкнути всі торговельні та промислові заведення за винятком харчевих та публичної ужиточности. Дирекція служби безпеки заявила з цього приводу, що купці та промисловці, які застосувались би до цієї постанови, підлягають карі 10 до 20.000 песетів, а навіть конфіскаті своїх підприємств.

ЗАВОРУШЕННЯ В ЕСПАНСЬКІЙ КОЛЬОНІЇ.

МАДРИД, 10. 6. ПАТ. Ходять чутки, що в есп. Гвінеї дійшло до заворушень; робітники напали на палату губернатора і заняли урядовий пароплав. Кружляк, що плив з Канарійських островів до Танжеру, дістав приказ відплисти на Гвінейські води.

ЕСПАНСЬКА АМБАСАДА В МОСКВІ.

МАДРИД, 10. 6. ПАТ. Рада міністрів рішила ще в червні заложити в Москві амбасаду і зажадала додаткових кредитів на це.

Провокатори між французькими страйкарями.

ПАРИЖ, 10. 6. Авас. Підчас страйку арештували чимало осіб, які стоять поза синдикалістичним рухом, і грали ролю провокаторів між страйкарями і деякі мали зброю.

НОВИЙ ДИРЕКТОР ПОЛІЦІЇ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Новий уряд усунув директора паризької поліції Гімара і на його місце заміненував його заступника Маршана, що 6. лютого мин. року дав приказ стріляти до правих маніфестантів. Ліва преса висловлює вдоволення.

СТРАЙК У ДЮНКЕРК.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. 10.000 приставових робітників покинуло працю; крім того загрожує страйк електрівні, газівні та водотягів.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Персонаж товарових домів з одностайними цінами в Руен почав страйк.

СТРАЙК БЕЛЬГІЙСЬКИХ ГІРНИКІВ.

БРЮССЕЛЬ, 10. 6. ПАТ. В одній копальні недалеко Льєнсу вибух страйк; жандармерія насильно усуває страйкарів, що окупують шахту.

Офензива кантонських військ.

ШАНГАЙ, 10. 6. Агенція Сентрел Нюз повідомляє, що 3 дивізії провінції Квангсі **заняли м. Юнгшо (на півдні пров. Гунан); передні стежі посуваються на північ. Чанкайшек наказав уряд. військам, що стоять у південній частині пров. Гунан, виступити, щоб оминути сутички.**

ЗМОВА ПРОТИ ЧАНКАЙШЕКА.

ПЕКІН, 10. 6. ПАТ. Влада провінцій Гопей та Чагар тримає близький звязок з кантонським урядом та підготовляє аліянс проти пекінських кол у Нанкіну. На думку деяких пекінських кол у Кантоні повстане небавком автономний уряд, який зорганізує військову виправу, щоб повалити Чанкайшека.

У КИТАЙСЬКОМУ КІТЛІ.

ШАНГАЙ, 10. 6. ПАТ. Тому, що телеграфічна сполука перервана, невідомо, чи кантонські війська справді увійшли до Генгшон. 23 нанкінські літаки ведуть розвідку на півдні. **Банкові круги Кантону сподіються скорого вибуху війни.**

Студенти в Шанґаю підготовляють ген. страйк.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 3.30 попол. **„Неоправдана година".**
В год. 8-ій вечором: Виступи ВАРШ. РЕДУТИ з Олександром Венгерком **„Вояк і герой".**

ГОРЯТЬ В ЧАСІ ПОЖЕЖІ НЕ ТІЛЬКИ БУДИНКИ, але й дорогі господарські знаряддя, хатня обстанова і т. п., тому мусите обезпечити від огню також свій мертвий і живий інвентар на повну вартість в одинокому українському

Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

ДВІ МІРКИ.

З ПРИВОДУ ОДНОЇ ПОДІЇ НА ЗМАГАННЯХ ПЕРЕМИСЬКОГО „СЯНУ"

Львів, 10. червня 1936.

Читачам „Діла" відома подія з перемиським „Сяном". За вшанування тримінутовою мовчанкою борців, полеглих в українських визвольних змаганнях спортова окружна влада завісила в членських правах дружину „Сяну", а присутнім на грищі генерал перемиського гарнізону з місця потягнув до відповідальности спортового суддо-сержанта Драбіковського за те, що він пішов назустріч бажанню „Сяну". Подія сталася на 2-ий день Зелених Свят, коли все українське громадянство традиційно святкує память своїх полеглих.

Перемиська подія знайшла вже відгомін у заграничній пресі. Для українців не є вона якоюсь небувалою новинкою. Колись проте тепер ця подія прикула до себе увагу українського громадянства, то це тому, що вона дещо суперечила з тими двома світлими моментами, які, здавалося, рвали з попередньою політикою в справі культу українських борців. Кілька слів про ті світлі моменти-винятки.

Перемиська тримінутова мовчанка по асоціяції відразу пригадує тримінутову мовчанку в роковини смерти марш. Пілсудського. А дісі пригадується вся поведінка українського громадянства у днях польської національної жалоби з приводу самої смерти маршала. Між іншим може найгарнішим моментом у тій поведінці був лицарський жест б. вожда Української Галицької Армії ген. Тарнавського, що вислав відому кондоленційну телеграму. Справедливість змушує нас зазначити, що і польська сторона здобулась на відповідну реакцію зі свого боку: генерал Тарнавський дістав еметитуру від уряду.

Другий подібний світлий момент творила ухвала сойму про емеритальне забезпечення інвалідів б. Української Галицької Армії. На жаль, цієї ухвали пізніше дуже довго не реалізували, а її виконання обставили такими формальними і фактичними трудностями, що властиво постанова сойму про інвалідів У. Г. А. стала лише гарним жестом.

Це могло статися тому, що загал польського громадянства все ще не може здобутись на те, щоб позбутись двох мірок в оцінці явищ одного і того порядку. Тут пригадується цікава пресова полеміка, що велась на сторінках польської преси, особливо консервативного „Часу", підчас варшавського процесу за вбивство мін. Перацького. Деякі ясновельможні графи обурювались тоді на молодого редактора „Просто з мосту" за те, що він осміливсь прирівнати боївників з ОУН до кол. польських революціонерів. Більшість польського громадянства все ще не хоче нічого бачити в тих нещасних синах українського народу поза самим фактом злочину та трактує їх як звичайних бандитів. Отже існують дві мірки в польському громадянстві: одна для себе, друга для українців.

Це відноситься так само і до культу полеглих. Колись у Львові в листопадових днях невідомі особи збешестили були памятник львівських „орльонт"-студентів, облявши його чорнилом. Українська громадянська опінія осудила цей негідний вчинок невідомих осіб. Але польська студентська молодь, не чекаючи на розслід справи, відповіла на збешещення памятника своїх героїв [illegible] на чому населяних укра-

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

ських установ: Просвіти, Центросоюзу і Маслосоюзу й ін. та численними нападами на українських громадян.

Тепер приглянемося іншій стороні медалі. Добре пам'ятаємо ті ріжні перешкоди, що їх робили нам всякі чинники, у тому й поліційно-урядові, при вшануванні памяти полеглих українців. Ті перешкоди відносились і до самих номінальних відправ на цвинтарях. Наслідок був такий, що українська молодь перегинала палку у другий кінець, заколочуючи лад і характер цих національно-релігійних форм культу борців. Бо палка завжди має два кінці.

Були й іншого роду перешкоди: два роки тому у деяких повітах зазначилось примушання до того, щоб цілковито скасувати по селах культ полеглих українців. Результатом було масове спалення могил, жертви у людях та карна акція.

Ці всі моменти треба памятати, щоб добре зрозуміти поведінку молоді, що входить у склад „Сяну", так як її представила польська преса. Молодь, як видно, була переконана, що не буде тримінутової мовчанки, коли б просто сказати, що українські грачі хочуть ушанувати память своїх борців у часі, як усе громадянство віддає їм поклін на могилах. І це переконання — найважливіший момент у цілій справі. Що не менш важне: на факт появи того моменту не могли пізнього впливу самі українці. Байдуже, чи переконання грачів „Сяну" було слушне, чи ні. Та чи вони помилились? Пізніша поведінка генерала Борутя-Сосновського підтвердила слушність такого переконання. А вже не могли тоді знати юнаки з „Сяну" того, що дійсність скоро принесе ще й другий доказ їх теми. Ось митрополит Денис заборонив традиційні відправи на козацьких могилах під Берестечком на Волині, бо світська влада вважала ці відправи за протидержавну демонстрацію. Не без значіння тут і те, що чейже членами „Сяну" є найбільш помірковані одиниці з української молоді. Відомою річю є, що існують серед тієї молоді групи, що творять спортові клюби, які зовсім не кооперують з польськими чи жидівськими клюбами. І тому прикра історія зі „Сяном" має ще інший політичний зміст. На цей бік справи вже звернули увагу „Українські Вісти", що своїм звичаєм оприлюднюють свою думку головно і тільки в українську сторону.

Це все слід було прийняти під увагу, коли розглядались чи ще розглядатиметься історія зі „Сяном". Очевидно, існує можливість представити цю подію в іншому світлі. Але можна розглядати справу в площині підступу. Отже навіть у такому випадку треба зазначити, що тільки формально річ беручи, вжили неправди грачі „Сяну", кажучи капітанові польської дружини, що хочуть ушанувати память свого померлого члена. Бо спортовому судді вони сказали повну правду. Зрештою і в заві капітанові польської дружини було лише недоговорення.

Мимохіть пригадуються тут глибокі, пречудні слова Митрополита Андрія Шептицького, які він сказав у промові до представників українського громадянства, що складало йому привіт з нагоди його ювілею. Підносячи вагу жертвенної служби на національній ниві Митрополит ужив начеб до себе одного такого сильного звороту-закиду: І ти живеш, як вони сконали своє життя?! Повоєнні роки у цілому світі надзвичайно яскраво підчеркнули значіння колективу, держави, нації: одиниця готова щезнути у цих нових самостійних перших. Тому юнаки зі „Сяну", коли представили борців, давно полеглих в українських визвольних змаганнях, як тільки що померлого свого члена, не ділі не помилились: чейже для них навіть ближчий борець, що поліг у визвольних змаганнях, ніж був би щойно померший їхній товариш з клюбу.

Чомуж тоді повстала подія з перемиським „Сяном"? І хто поступив правильніше:

Світла й тіні Свята Молоді Р. Ш.

Традиційні Свята Молоді, що їх влаштовує Рідна Школа, здобули вже у нас право громадянства. Вони завсіди підготовані солідно й ведені дбайливо — захоплюють українську масу і підносять її на дусі. Публіка розходиться вдоволена, бо на свої власні очі переконується, чим є для нас та Рідна Школа, яку велику культурну і виховну працю проводить рідношкільне вчительство серед дуже несприятливих умовин, переконується, що гріш даний на Рідну Школу — не пропащий, він вертається сторицею в іншій цінніщій формі. Одначе кожне таке свято необхідно й проаналізувати, щоб на майбутнє оминути мимовільних і другорядних похибок, на які багато не звернуло може уваги, щоб з кожним роком чимраз краще такі свята аранжувати.

Світлою сторінкою цьоторічного свята 7. ц. м. була велика справність і певність виступу. При уставці і виконуванні вправ сама молодь проводила, контролювала — і це має велике естетичне і виховне значіння. Тут і наглядно видно доцільну працю рідношкільного вчительства, щоб виробити в учнів сенність і самостійність, такі необхідні прикмети в житті одиниць і націй.

Дальше світлою сторінкою був суто національний характер свята. Прегарні народні строї хвилями за очі і підносили вартість свята. Хлопці цього року виступили в одностайних грантових штанцятах та мали гарасівки на грудях. В порівнанні з минулорічними всякими одягами від червоних, зелених, синіх шароварів, до звичайних і коротких рухавкових штанцят, ця одностайна форма — це великий поступ. Тут слід зазначити, що матерію на штанцята достарчила українська механічна тканьня „Комета" у Львові, а пошили їх українські кравці, коли хтось не зробив цього сам дома.

Можна було побоюватися за „історичні пісні" в супроводі трубної оркестри, бо звичайно дитячі голоси під голим небом розгублюються і не роблять сильного враження. Та треба ствердити, що ця точка належала до найкращих. Рівність і певність перших і других голосів вони захоплювали. Голоси лавінні і з оркестрою заливалися в прегарну мельодійну цілість. Булоб побажанням такі „голосові" точки постійно вводити у програми Рідної Школи.

Масові вправи були виконані дбайливо і виразно та зробили прегарне враження. Так само добра була ідея дати картину „Обжинків"; деякі моменти з тієї побутової картини були дуже гарні.

Вежі учнів торговельної школи Р. Ш. полонили публіку своєю чисельністю, справністю та естетичним укладом.

Нощі найменші з „Української Захоронки" і діти з перших і других кляс шкіл Р. Ш. виступили цього року на Святі Рідної Школи без окремих декорацій, як це бувало минулими роками і з огляду на зимну невелику погоду дещо скоротили свої забави. Всеж зробили вони прегарне враження і були предметом загального захоплення.

Одначе слід звернути увагу й на відворотну сторінку медалі, щоб у майбутньому змагати до кращого і ще більше доцільного і стилевого гармонізування та укладу подробиць в точках програми.

Передовсім цьоторічний досвід показав, що свято треба безумовно зачинати загальною дефіладою всіх вправляючих й учасників молоді на святі. Як молодь заходить перший раз до ритмічних вправ і починає молитву „Боже Великий, Єдиний", опісля відходить і відтак ще раз приходить до дефіляди, то ця друга дефіляда не робить вже сильного враження. Рахувати на те, що хтось спізниться на свято і не матиме змоги звеселити око кольорами справної дітвори — годі. Білети можна дістати вчасніше перед святом в книгарні Рідної Школи, а в день свята вже від 1. години з полудня; отже кожний може своєчасно купити собі білет і належитися першим враженням, яке робить загальна дефіляда.

о. О. ПРИСТАЙ. 39

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

21. ЛЕМКИ ЗА МОРЕМ.

В тих часах були наші лемки щирі й добродушні, нічим незіпсовані, але також дуже темні. Можна було подивляти, як ці непросвічені і сердечні лемківські селюки давали собі раду на далекій заморській чужині, серед чужих людей, не знаючи ні їх мови, ні звичаїв, ні їх способу праці.

Мені оповідали старі лемківські еміганти, якто вони в самих початках свого життя в Америці мусіли страшно бідувати. Американці вважали їх за якихось дикунів, свавільні хлопці кричали на них, кидали каменями й робили ріжні пакості. „Бувало", розказував мені старий Логинець з Мек Аду, „я цілими днями не мав у роті страви й не було де мені голову притулити. Ніяк не міг знайти роботи! Та милосерний Бог зіслав якусь щиру душу, словака, поляка чи мадяра, що заопікувалися мною. Дали мені притулок, нагодували та ще й помогли вишукати працю".

Поверх 95% лемків були зовсім неграмотні. Не вміли навіть розпізнавати „нумера". А такій людині тим тяжче пробиватися на чужині. Зате в лемків була життєва енергія. Вони хотіли поліпшити своє незавидне буття і брались до науки. Вчилися читати, писати, рахувати й англійської мови. Потім деякі з них, особливо молодші, не боялись навіть взятися до бізнесу. Були запопадливі й дороблялись маєтків.

Але не всі прокладали собі шлях до добробуту чесною працею. Серед молоді було чимало ледарів, що за гульнею при горілці марнували свій вік, що й інших використовували. Зокрема обманювали дівчат.

У Пасайку, стейт Нью Джерсі працювало по фабриках багато молодих робітниць. До одної з них почав в 1910. році залицятися якийсь наш пройдисвіт. Довідавшись, що вона має гроші, обіцяв оженитися з нею. Та покищо покоління справою так, що легковірна дівчина взяла з банку ціле своє заощаджене віно 1.500 долярів і дала йому. Вітрогон вициганив гроші й день перед вінчанням дав ногам знати. Дівчина з розпуки збожеволіла. Померла по двох роках тяжкої недуги. Але її кривда не вийшла обманцеві на користь. В 1915. році закликали мене в Сиракюзах до шпиталю, щоб я висповідав умираючого на заразливу недугу. А ним був саме той молодий обманець, що своїм злочином загнав у могилу бідну дівчину.

Лемки перші з наших земляків почали еміґрувати до Америки, перші осіли там і перші ділом висловили свою правдиву побожність. Стали організувати свої релігійні громади — парохії. Але ці добрі й побожні лемківські переселенці приїзджали вже до Америки затроєні москвофільством. Бо їх пастирі, хоч походили з українського народу і жили з нього, та хоч самі греко-католики, чи бодай удавали таких перед своєю духовною владою, ревно займалися пропагандою „єдиної неділимої Росії" та єдиної, правдивої „русской" віри. В каригідний спосіб зводили нарід на манівці, вщіплюючи в його прості серця „науку", буцімто лемки й москалі, одно й те саме. Вчили своїх парохіян, що греко-католицьку віру накинули їм вороги „русского" народу, себто Рим, поляки, мазепинці, а справжнє спасення своїх душ лемки знайдуть тільки в православній церкві, що до неї належали їх предки. Москвофільські душпастирі вказували на могутність білого московського царя, що із своїм воїнством визволить лемків і цілу „подяремную" Русь...

Грунт під тверде насіння русофільства й московської схизми був за слабий в австро-угорській монархії. Нарід тільки заражувався цією політичною недугою. Зате в Америці москвофільство прибирало активний характер і поширювалося в міру зросту лемківської еміграції. Спершу не було там священиків. А нарід зараженій москвофільською і схизматицькою агітацією, сам будував собі церкви в тім найлішім переконанні, що це будуть твердині його „русской єдности". А поправді чимало з них було згодом розсадниками схизми й національної ворожнечі. Бо з приходом греко-католицького духовенства до Америки, прислав сюди також московський святіший синод батюшок з Росії, що підняли тут завзяту релігійну боротьбу. В який негідний спосіб воювали цареславні агітатори, свідчить ця їх негармотна змістом і наскрізь демагогічна відозва, що її тут дослівно наводжу.

(Далі буде.)

При відтворюванні ставлюваних побутових образків по взірцю „Обжинків" треба докладно зробити й музику. Звісім інакше булоб враження, якщо образ „Обжинків" відбувався би при декотрих при звуках музики до пісні „Чорен хитається" був гарно виведений, то всеж це не є обжинкова пісня. Так, як Б. Кудрик зармонізував „історичні пісні" і дав прегарну стилеву цілість, таксамо треба звернути увагу й на інші точки та безумовно подбати про стиль.

І взагалі побажання до музичного проводу свята: замість різних інтернаціональних покручених маршів слід безумовно дати українські марші: „січовий", „сокільський", „пластовий" та інші на народніх і стрілецьких мотивах а таких дуже українських маршів є вже в нас доволі. Доцільно підібрана музика — надає своєрідний характер святові і також має велике виховне значіння.

Та без огляду на всі ці дрібні недостачі свято молоді Рідної Школи залишило якнайкраще враження. Факт що при такій несприятливій погоді, свято стягнуло кілька тисяч публики це найкращий доказ, як ставиться до праці Рідної Школи наше громадянство. *І. Г.*

„Ніщо нації не зорганізує так сильно — як кооперація!..."

Докінчення Загальних Зборів Центросоюзу.

При кінці своєї промови дир. Луцький подавав приклади, яких способів уживають деякі чинники в боротьбі з нашими кооперативами. Одначе найліпшим засобом нашого відпору в цілій акції є якнайкраща праця української кооперації на місцях. Під прапор української кооперації мусимо зібрати всіх активних громадян. Мусимо знайти шлях до нашої молоді, бо вона незадовго прийде на наше місце.

Наконець поставив під голосування три внески:

1) Заг. Збори приймають до відома звіт з ревізії, переведеної в Центросоюзі впродовж березня, квітня і травня 1936 р. та поревізійне письмо РСУК з 28. травня ц. р. і передають їх Н. Р. до виконання доручення.

2) Загальні Збори з признанням затверджують звідомлення Н. Ради і Дирекції Ц. С. з їх діяльности в 1935 р. та предложені рахункові замкнення і білянс Союзу за 1935 р. та признають абсолюторію Н. Р. і Дирекції за минулий рік.

3) Заг. Збори затверджують резолюції Н. Ради, Крайового Зїзду з 16. травня ц. р. і Ради РСУК для Ц.С. на 1936. і 1937. р.

Всі резолюції одноголосно принято.

Після перерви забрав слово дир. Шепарович і поставив внесення, щоб усю надвишку перенести до запасного фонду. Але деякі квоти запропонував призначити на наші освітньо-культурні, руханкові і харитативні установи. Просив, щоби з біжучих фондів призначити 10 тисяч. Внесок принято одноголосно.

ВИБІР РАДИ Ц. С.

Новий статут Ц. С. не передбачує Контрольного Комітету, як було досі, тільки Контрольну Комісію Надз. Ради.

Інж. Дутка в імени комісії-матки запропонував: дир. О. Луцького, дир. Ст. Чумзка, дир. Кузика, дир. інж. Е. Храпливого, д-ра Ст. Витвицького, дир. Поритка, дир. І. Кузева, дир. Наконечного, дир. М. Семанчука, дир. Рубчака й о. Кашубинського та на заступників: д-ра Таращука, дир. Дороту, І. Кульчицького, І. Помор'ського. Внесок одноголосно принято.

Дир. Шепарович: У порозумінні з Надз. Радою різив Ц. С. обмежити найвищу суму кредиту. Найвища межа 2 міл. 500 тис. зол. для Ц.С. та 150 тисяч для одного членз. Дир. Луцький піддав внесок під голосування. Збори одноголосно прийняли.

Після того референував дир. **Шепарович** предмінар буджету Ц. С. на 1936. р. Стверджує між ін., що на підставі обчислень з першого кварталу торги в Ц.С. у порівнанні з кварталом минулого року зросли на 105 прц. Так само й Окр. Союзи виказують великий зріст торгів. Просить затвердити предмінар буджету. Заг. Збори прийняли одноголосно предмінар буджету.

Дир. Луцький згадав теплим словом тих членів Ради, що до нової Ради не ввійшли.

При точці внесків і запитів забрав голос дир. **Мартюк:** З хвилиною введення девізових обмежень кинулись деякі люди на деякі товари. Між іншим викуплено майже ввесь запас шкіри. Ц.С. вспів закупити тільки половину того, що хотів закупити. Радить усім закуповувати справа — це кокс. З огляду на тяжкі умови концерну „Робур" пропонує брати кокс з іншого концерну. Третя справа — це бляха. Різні концерни бляхи, бачучи, що в нас бляха йде, почали робити натиск на гуту „Лявру" і робити конкуренцію. Звертає увагу присутніх на те і радить не давати послуху різним залицянкам. Радить купувати бляху за готівку.

Дир. **Шепарович** повідомляє, що стоїмо в затяжній війні з рижовим картелем, в незадовго зачнемо і з цвяховим. Виграли ми частинно війну з картелем дріжджевим. Просить Окр. Союзи помогти Ц. Союзові в тій війні. Українська кооперація вже має досить сили, щоб ту війну виграти. Просить, щоб відповідний запас фондів Окр. Союзів був усе в Ц.С.

Дир. **Радловський** говорить про експорт дробу. Просить, щоб Окр. Союзи перевели організацію скупу і достави дробу. При експорті гусей і молодих курят повідомить Ц.С. у найближчих днях і просить звернути на це увагу.

Дир. **Палійчук** (Теребовля): Приватне купецтво закладає свої гуртівні по повітових центрах. Пропонує прийняти рішення, яку лінію має вести українська кооперація супроти приватного купецтва.

Дир. **Дорота** (Жовква) не вірить, що приватники є загрозою для кооперації. Радить допомагати людям організувати свої варстати праці. Вказує на содову воду і лімонядку. Фабрикація дуже дешева і проста, зарібок великий.

Дир. **Поритко** (Рогатин) уважає, що чим краща організація приватників, тим лекше можна з ними знайти спосіб життя.

Дир. **Шепарович** (Сокаль) говорить про відносини між кооперацією і приватниками в Сокальщині. Ставить дезідерат, щоб верхи кооперації занялися справою урегулювання відносин кооперації з приватниками.

Дир. **Олексюк** звертає увагу, щоб добре калькулювати нововпроваджувані товари. Щодо приватників, погоджується з дир. Дорогою, що приватники не є небезпекою для кооперації.

Дир. **Шепарович:** Міська споживча кооперація не зорганізована і тому повстала люка. І добре, але вони мусять бути зорганізовані і мусять зрезигнувати з села, а йти до міста. Село, що є нині у 80—90 прц. скоопероване, має місце тільки для кооперації. Відповідає на різні запити дискутантів і пояснює деякі прояви.

Зарицький (Дрогобич): На терені Дрогобича діє якийсь „Союз дрібного рільника", — запитує, що це за організація.

Дир. **Луцький** відповідає, що Ц. Союзові про це нічого невідомо. Говорить про скликування організаційних колегій передовсім з представників кооперативних видів. З приватниками не шукаємо боротьби тим, де ми її не мусимо вести. Але на організаційні колегії не радить запрошувати приватний світ. Мусимо знати межу наших добросусідських відносин з приватниками. Ми не маємо причини боятися перешкод чи перепон, коли тісно звяжемо всі ступні нашої кооперації.

Закінчено Збори в год. 6.30 вечором.

ПОКЛІН ПОЛЯГЛИМ.

САМБІР.

В перший день Зелених Свят відбувся у нас, як щороку, процесійний похід з церкви на цвинтар. У поході взяли участь представники самбірських установ з вінками, музика Т-ва „Бандурист" та багато місцевого населення. На цвинтарі на гарно оправлених стрілецьких могилах відправили панахиду о. Плещкевич, о. Юзьвяк та о. Івашко. Високопатріотичну проповідь виголосив о. Івашко. Після панахиди дуга орхестра „Бандуриста" відграла жалібний марш Бетовена.

ДЕЛЯТИН.

Як минулого так і цього року, зеленосвяточний обхід у Делятині вийшов гарно. Процесію на місцевий цвинтар, де лежить український стрілець бл. п. Петро Гродвіцький, від місцевий парох о. Захарій Золотий, що виголосив підчас панахиди змістовну проповідь. Вісім гарно прибраних вінків від поодиноких товариств Делятина — це символ пошани для упавших наших Героїв. У поході взяли участь представники усіх українських товариств Делятина та багато селян і міщанства. Підчас походу й панахиди співав міш. церковний хор під проводом м-ра Герасимовича.

СКАЛАТ.

Дня 31. травня ц. р. відправив місцевий парох о. сов. А. Онуферко традиційну панахиду за упокій погибших членів УГА на гробі от. Лявра. Прикро вражало, що деякі міщани, хотячи мабуть виявити свою „русскість", остентаційно покинули цвинтар. Трапляються у нас і такі типи, що нічим не привязані з любили жовто-блакитні ленти і вінки, як це було 12. 4. і 2. 6. ц. р.

Дводенна перерва у великому процесі ОУН у Львові.

В середу 10. червня ц. р. розправи знову не було, бо підс. Я. Стецько далі нездужає після затроєння шлунка. Тому, що на четвер 11. червня ц. р. припадає латинське свято Божого Тіла, председник відложив розправу до п'ятниці 12. червня ц. р. рано. Якщо в п'ятницю підс. Стецько буде ще далі нездужати, то його справу вилучить трибунал з цього процесу і тоді підс. Стецько стане би по вакаціях перед новою лавою присяглих у Львові.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 6—25

Французькі страйкарі займили

ЧУЖІ КОРАБЛІ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Страйкарі обсадили вчора вечором у доках у Руен 3 пароплави: французький, латвійський та шведський. Консулі Швеції та Латвії запротестували; на домагання префекта страйкарі уступили з чужих кораблів.

ЛІКВІДАЦІЯ СТРАЙКУ.

ПАРИЖ, 10. 6. ПАТ. Предстовники банкірів заключили збірну умову зі синдикатом банк. урядовців. У товарових домах не дійшло ще до порозуміння. Переговори між гірниками та власниками копалень на добрій дорозі. Вчора вечором дійшло до порозуміння у ткацькому промислі у Сен Кентен. В Руен вибух страйк будівельних робітників, 12.000 робітників харчевого промислу вернулось до праці, подібно 30.000 текстильних робітників у Рубе, 10.000 робітників шклиних гут і броварів у Дене та гірники в Дуе. В басені Сомбри страйкує 20.000 металевих робітників, у Шампанії 10.000 текстильних. Страйкують також гірники у Сен Етієн та металеві робітники з Ліль.

Англія ліквідує консуляти

В НЕЗАЛЕЖНІЙ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 10. 6. ПАТ. Віцеміністр закорд. справ заявив у палаті громад, що брит. уряд тимчасово ліквідує два консуляти у західній Абісинії, бо настрої серед місцевих племен загрожують персоналові цих консулятів.

МАНЕВРИ НА МАЛЬТІ.

ЛЯ ВАЛЄТ, 10. 6. ПАТ. Вчора рано почалися на Мальті великі сухопутні та повітряні маневри, що триватимуть до четверга.

Загальні Збори

Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

По довгій перерві, бо аж після півтретя року, знову зібралися в середу 10. ц. м. у Львові у великій салі Народнього Дому представники усієї української кооперації, згуртованої в РСУК, на Загальні Збори цієї установи. Важні події, що потрясли цілим організмом нашої верховної кооперативної установи, були також причиною того, що РСУК не міг у відповідному часі скликати своїх Заг. Зборів. Майже два роки тягнулася справа затвердження урядом нового статуту РСУК, без якого ці Збори не могли відбутися. Як прийшло до нового статуту і з якими територіяльними та матеріяльними стратами для РСУК він мусів бути получений, ми вже свого часу писали при нагоді нового кооперативного закону з листопада 1934 р.

Велика саля Нар. Дому по береги заповнена делегами кооператив і представниками економічних та господарських установ. Усіх делегатів є 288 з 605 голосами. Столи преси заняті представниками усієї нашої національної преси. На сцені засіла президія Зборів: голова Ради РСУК інж. Ю. Павликовський та його заступник дир Ст. Кузик, дирекція РСУК та секретарі Зборів.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ.

Відкрив Загальні Збори в год. 11. голова Ради РСУК сенатор **інж. Ю. Павликовський**, стверджуючи на початку правосильність Зборів. Обняв провід Зборів та покликав на секретарів Анд. Миговича зі Стрия та М. Кантимира з Красноставець. У вступній промові привитав голова делегатів від кооператив, представників усіх установ та представника львівської Рільничої Палати. Вже в половині минулого століття зародився плян ідейного українського кооператора. Це добрий син українського народу. Шари цих людей все зростають. Українським чи не найбільш надійним осередком зорганізованости є український кооперативизм. Український кооперативизм розвязує питання суспільні та економічні. Впродовж останньої пятилітки перебула укр. кооперація переможно збірну відповідальність, дубенське право, новелізацію кооперативного закону, реґляментування кооперативного руху у ріжних його видах. З цим усім боролася українська кооперація в ім'я свободи економічного життя і в частині відбила усі ці атаки формально, а всі відбила внутрішньо, морально. Український кооперативизм не може йти на компроміси в тих справах. Ми працюємо над господарсько-економічною еманципацією наших економічно слабших верхів і не в ім'я ненависти, а в ім'я любови ідемо вперед. Працю ведемо серед дуже несприятливих умовин, які потягають за собою багато жертв у наших працівниках. На цьому місці відчитав листу втрат української кооперації, яка містить 36 назвищ кооперативних діячів; присутні пошанували їх память повставанням з місць.

В дальшім ході Зборів дир. **О. Луцький** відчитав спис кооператив, які РСУК наділив дипльомом як взірцеві кооперативи, що виказали найкращі успіхи у шляхотних змаганнях за найкращий вислід праці в 1935 році. (Спис відзначених кооператив із технічних причин подамо завтра. Ред.).

В другій точці нарад доручено верифікацію протоколу з попередніх Загальних Зборів Президії РСУК.

ВИБІР КОМІСІЇ-МАТКИ.

Дир. Наконечний, Борщів, вносить вибрати до комісії-матки: І. Мартюка, А. Мудрика, Чарнецького, Зарицького, Цюкенду, Поритка, Кантимира. Додаткові пропозиції: дир. Сабат, Мих. Сеник, Ст. Ковак, дир. Няньчур — голосовано поодиноко кожного кандидата. Перейшло внесення дир. Наконечного.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ.

Після вибору комісії-матки забрав слово дир. О. **Луцький**, як начальник організаційного відділу РСУК. Ревізійний Союз Українських Кооператив стоїть на засаді одної кооперативної ідеї та на сторожі співпраці всіх видів кооперації. Він побіч ревізій дбає за зв'язок між централями, окр. осередками й низовими кооперативами. РСУК співпрацює з усіми фаховими централями. Небувала господарська криза і з другого боку державний тоталізм вдарили були сильно по нашій кооперації. Праця РСУК при зусиллі усіх членів та цілої моральної сили нашої кооперації довели до того, що ця небезпека є вже за нами. Побіч торговельної і технічної справности РСУК дбає у великій мірі про духа в українській кооперації. Жива людина була і є нашим найвищим скарбом. Остаточна наша ціль — це добрий, творчий, свідомий обовязків, живий, характерний українець. Засобом нашим не є кари, а розбуджування почуття відповідальности. РСУК є найвищим моральним авторитетом української кооперації. Плян, який тепер здійснюємо, зложено в 1932 р. на 7. Краєвім Зїзді. На цім місці дир. О. Луцький пояснює при помочі виставлених графіконів стан та працю української кооперації у звітовім часі. Ці всі дані подані у звідомленні з діяльности РСУК („Г.К.Ч." ч. 19—20).

З великої маси цікавих цифр подаємо тут тільки найбільш суттєві. І так: Кількість обєднаних в РСУК кооператив до війни була 557, в р. 1921 — 579, в р. 1933 — 3.194, в р. 1934 — 2.941, в р. 1935 — 3.013. У звітовому році види цих кооператив були осьтакі: для закупу і збуту — 2.106 (себто 69.9%), молочарські — 129 (4.3 проц.), кредитові — 570 (18.9 проц.), міські споживні — 177 (5.9%), ріжні — 31 (1%). Кількість членів в обєднаних кооперативах росте постійно. Коли в році 1925 було їх тільки 158.087, то в р. 1934 було вже 492.069. Очевидно, що за кожним членом стоїть приблизно 4 члена родина. Маючи це на увазі можна сказати, що в кооперації зосереджуються інтереси около 2 мілїонів осіб.

Дир. О. Луцький зупинився біля кожного графікону, виясняючи та коментуючи все, що він представляв. Присутні познайомились докладно про оборотові капітали, торги кооператив І. ступня і повітових осередків, розвиток кредитових кооператив та звязаний із ними кредит, рух вкладок і позичок, дальше про бонячку кооператив борги та про досягнення молочарської кооперації.

В дальшій своїй промові дир. Луцький торкнувся плянy праці української кооперації на найбутнє. Плян цей сконкретизований в резолюціях, предложених Радою Р.С.У.К. до ухвалення Зборам. Ці резолюції відносяться до кожного виду кооперації зокрема. Вони стверджують дотеперішні успіхи української кооперації у всіх її ділянках та доручують дальшу розбудову праці в докладно намічених напрямках.

Після того від Контрольної Комісії Р.С.У.К. відчитав звіт з переведеної контролі інж. **Вол. Дутка.**

На тім місці председник зарядив 1-годинну перерву.

Вже за тиждень...

Ще тільки сім днів ділить нас від тягнення першої класи тридцятьшостої Львівської Державної. Головна виграна цієї класи рівняється сто тисяч золотих. Крім того виграє пятьдесять тисяч, двадцять тисяч, чотири виграї по двадцятьпять тисяч кожна, пять по десять тисяч, десять по пять тисяч, а також багато інших.

Тиждень — невеликий це час, тому хто хоче взяти участь у льосуванні тих виграї, повинен поспішитись та купити льос. Спізнення не дає ніколи добрих успіхів. В кожній ситуації життєвій користає той, хто спішить: „Хто перший, цей кращий", каже приповідка. І в льотерійній грі виграє з певністю всіх труднощів і прикрих несподіванок, коли подбаєте за льос без опізнення.

Поспіх добрий, зокрема для тих, що приказують увагу до деяких чисел. Чим скоріше зголосяться за льосом, тим легше дістануть бажане число, і навпаки, хто спізнюється, може стрінутись з відповідю, що бажаний льос викупив уже хтось інший.

Отже пам'ятайте про дату 18. червня і зараз таки подбайте за льоси.

За поглиблення праці „Просвіти".

Зїзд освітників.

Заг. Збори Матірнього Т-ва „Просвіти" попередили цілоденні наради освітників у середу 10. червня ц. р. Зїзд відкрив у салі „Сокола-Батька" голова Матірнього Т-ва проф. І. Брик. Завданням цієї наради обговорити напрямні просвітянської праці. Добре сталося, що Матірне Т-во скликало такий зїзд, бо Загальні Збори Т-ва, як таке тіло, не можуть обговорити цих незвичайно важних справ.

Одночасно слід підкреслити ще один відрадний факт: 80 відсотків присутніх це молоді, повні енергії люди, у віці 25—40 років, які всецїло присвятили своє знання і свій хист під розбудову „Просвіти". Присутніх на салі 94 освітників, члени Головного Виділу і 5 представників преси.

До президії покликав голова проф. І. Брик: *д-ра Богдана Чайківського* зі Сокаля, *д-ра Гриня Винницького* з Устрик Долішніх і *м-ра Остапа Фірчука* з Копичинець; на секретарів *Володимира Городиського* з Дрогобича, м-ра *Михайла Кушніра* зі Станиславова та *Ярослава Богачевського*, поміріяльного аплїканта зі Зборова. Дальше нарадами проводив уже адв. *д-р Б. Чайковський*.

РЕФЕРАТИ.

Після того виголошено 4 реферати, а саме: *д-р І. Брик* — ідеольоґічний реферат; *інж. Максим Брилинський* — організаційний; *інсп. Петро Петрик* відчитав освітній реферат Д. Бурка з Дрогобича, який не міг приїхати на нараду, бо завелужав і вкінці *інсп. Володимир Габткович* — господарський. Реферати були короткі з виїмком останнього і тому не втомили ніцто присутніх, а одночасно дали основу до живої і цікавої дискусії.

ІДЕОЛЬОҐІЧНИЙ РЕФЕРАТ.

У першім рефераті голова Матірнього Т-ва основно накреслив ідеольоґію та напрямні праці просвітянської організації. *В службі для найвищого добра і щастя народу — говорив голова — лежить ця магічна сила, що „Просвіта" стала синонімом згуртованої національної праці для всіх українців, на всіх українських і чужих землях.*

Далі голова спинився над страшною небезпекою, яка грозить нашому народові від большевицького нігілїзму, що ненавидить культури, традиції, інтеліґенції, духової індивідуальности та усе те хоче знищити. Тому на „Просвіті" і далі опочиває не лише провідна роля, але й увесь тягар праці над позашкільною освітою, праці над освітою і вихованням народу. В останніх рокаї стали організувати окремі читальні „Сокола". Одначе вони є непотрібним розтрачуванням національних сил, бо виховання народу у вірности своїй церкві, племінна католицької моралї та етики можна осягнути і працею по читальнях „Просвіти". Історія боротьби з комунїзмом і сельробїзмом каже, що він усюди вдирався і вдирається туди, де нема праці і де байдужість місцевого свідомого громадянства відкривала йому покинений фронт. Здається, що духовенство могло би далеко більше принести користи для Церкви і народу, осягнути певніші і тривкіші висліди, якщоб витрачену енергію обернуло на працю по читальнях „Просвіти". Думаю, заявив голова, що лише є тільки переходове і оживлення та активність нашої організації доведе до повного згармонізування і втягне до співпраці всі творчі національні елементи села.

ЗА ОСВІТНІЙ ІНСТИТУТ.

З черги *інж. М. Брилинський* основно обговорив у довшому рефераті організацію філій і читалень та організацію праці в цих обох організаційних підвалинах Матірнього Т-ва „Просвіта". Підкреслив, що наказом теперішньої хвилини створити бодай однорічний Освітній Інститут, де могли би освітники здобути фахову освіту, щоб повести правильно виховну працю по читальнях. Вже нині життя ставить до філіяльного інструктора-освітника воєнські вимоги. Він мусить визнаватися, навіть у подробицях, і в питаннях позашкільної освіти і в питаннях виховання і в питаннях соціольоґії, права, економії та в політиці. Не чужі повинні бути для нього справи театру, співу, музики; такий філіяльний освітник мусить бути теж добрим промовцем і т. д. Тимчасом нині на 82 філії є 64-ох філіяльних інструкторів у 59-ох філіях (5 філ. має по 2-ох освітників) з університетську освіту має 14 освітників, частинку університетську освіту має 21, середню освіту — гімназію 15, семінарію 5, частинну середню освіту 2, з невідомою освітою є 7; зпоміж цих 64-ох освітників 22-ох є жонатих. Фахової освіти не має ніхто. Так виглядає фактичний провід нашої просвітянської організації. Він не може імпонувати ні числом, ні підготовою до цього важного діла. Одначе всі ці філіяльні інструктора є вже правдивими освітниками. Вони своєю працю

полюбили, віддали їй свої сили, час, здоровля, своє право до життєвих приємностей і сяк-так забезпечене життя. Такий освітник, це правдивий апостол і носій національно-державної ідеї, носій совісної, дрібної, буденної праці, противник фанфаронади та пустої, святочної балаканини. Такий освітник і в бурі і в негоду мандрує від села до села та накликує до важкої праці. Він не знає відпочинку і не жде на признання та винагороду. Нині просв. організація без нього не обійдеться. Його вартість уже нині неспірна і заслуги освітника видні для кожного, хто має очі та вуха тверені.

В освітньому рефераті проф. *Д. Бурко* обговорив нові напрямки в освіті дорослих та вказав на спроби їхньої реалізації.

Вкінці в останньому рефераті *інсп. Гавдикович* основно обговорив тяжке матеріяльне положення Матірнього Т-ва, накреслив напрямні економічної політики читалень і філій „Просвіти" та вказав на необхідність професійної організації освітників.

ДИСКУСІЯ.

По двогодинній перерві на обід в год. 4.15 пополудні над рефератами та основними тезами, що їх відчитав інсп. М. Брилинський, розвинулася оживлена дискусія, до якої зголосилося 22 особи. До год. 6-ої вечором забирали голос: **Я. Пришляк** (Устрики Долішні), **Б. Великорський** (Коломия), **В. Бунда** (Журавно), **Д. Федик** (Делятин), **М. Никифорчин** (Солотвина), **П. Скалецький** (Тлусте), **М. Панасюк** (Радехів). Дискусія потреває до пізного вечора, бо промовці порушують основно різнородні болячки просвітянського життя та подають способи, як поглибити просвітянську працю.

Свята в честь Симона Петлюри.

БОГОСЛУЖЕННЯ З ПАНАХИДОЮ У СКАЛАТІ.

Дня 24. травня ц. р. відправлялось у парохіяльній церкві в Скалаті богослужения з панахидою за упокій душі бл. п. Гол. Отамана Симона Петлюри. Міське громадянство, повідомлене про це клепсидрами філії Т-ва Воєнних Могил, зібралося численно, щоб віддати поклін памяті Отамана, котрого ім'я стало символом безоглядної боротьби з московсько-жидівським комунізмом.

Конференція трьох воєводів.

У Трускавці відбулася конференція трьох воєводів під проводом Беліни-Пражмовського, з участю тернопільського воєводи Дзевалтовського-Гінтовта та станиславівського воєводи Стажинського. Радили над господарськими й організаційними справами полуднево-східних воєвідств.

(Аг. Всхуд.)

Новий польський амбасадор у Парижі.

ВАРШАВА, 10. 6. ПАТ. Амбасадора Польщі в Парижі Альфреда Хлановського звільнили з днем 10. ц. м. зі становища. З тим самим днем іменований на його місце амбасадором у Парижі Юлій Лукасевич, дотеперішній амбасадор Польщі в Москві

Велика промова віцепрем. Квятковського.

В середу на засіданні соймової комісії, яка розглядає справу повноважень для уряду, віцепрем. Квятковський виголосив велику промову, в якій обговорив рівновагу буджету і гостро виступив проти внутрішньої і міжнародньої спекуляції, яка намагається захитати польську валюту. Вкінці заявив обширно плян великих інвестиційних публичних робіт у двох етапах і боротьби з безробіттям. Віцепремієр підкреслив, що при здійсненні цього пляну у другому етапі міністерство розпише нову інвестиційну внутрішню позичку на суму 200 до 300 міліонів зол.

Еміграційні справи.

ДЕВІЗОВІ СПРАВИ.

На основі введених недавно приписів вільно без окремого дозволу вивезти за кордон краєві і закордонні платничі засоби до висоти рівновартности 500 зол. на кожну особу, що має закордонний паспорт.

Приписи цей дотичив теж емігрантів, що без окремого дозволу можуть вивезти лиш рівновартність 500 зол. (у якійнебудь валюті). Вивіз золота в якійнебудь валюті є безоглядно заборонений.

Приписи еміграційних країв і польської влади про „показову готівку" часто переміщають 500 зол. Тому Еміграційний Синдикат робить заходи в справі упорядкування девізових справ у відношенні до емігрантів. Та заки вийде дотичний розпорядок, виробляння чеків, закупно валюти на „показову готівку" вимагайу при вступленні на сушу, а також вивіз тих платничих засобів полагоджує Еміграційний Синдикат окремо в кожному випадку. З огляду на те, що емігрантам дозволено поза „показовою готівкою" вивезти готівку ще до 500 зол., затаювання й укривання грошей, чеків, векслів і т. д. наражує на конфіскату грошей і великі кари. Тому в Синдикаті треба виявити всю правду і тоді можна дістати дозвіл на вивезення більшої суми, як 500 зол.

В СПРАВІ ВІЗВАНЬ ДО РІО ДЕ ЖАНЕЙРО В БРАЗИЛІЇ.

Свого часу влада в Ріо де Жанейро у Бразилії з причини революційних заворушень була припинила видавання візовень своїкам. Тепер уже будуть видавати візування управненим особам, оскільки — незалежно від вимаганих документів — предложать посвідку, що особа, яку хотять спровадити до Бразилії, не виступала ніколи проти уряду, ані суспільного ладу і не є комуністом. Така посвідка, видана польською владою мусить бути легалізована в бразилійським консулятї у Варшаві, за що платиться 21 зол. 50 сот. Цей документ треба післати своїкам до Бразилії.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ
СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ
АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?
ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 46-115

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **В „Клюбі українських емігрантів" у Львові,** пл. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати **добрі обіди і вечері по дешевій ціні.** 3—3

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** читає дня 12. червня ц. р. в год. 7. вечір д-р Теодор Мацьків реферат п. н.: „Гостре запалення вінцевих артерій". 2246

— **Надзірна Рада Видавничої Кооп. „Червона Калина"** у Львові запрошує П. Т. Членів на **Звичайні Загальні Збори,** що відбудуться в четвер 11. червня 1936. в год. 6-ій вечер в домівці „Сокола-Батька" при вул. Руській ч. 20.

— **Реферат о. крил. Ю. Дзеровича** на тему „Коедукація в школах" відбудеться заходом Українського Католицького Союзу дня 12. ц. м. в год. 6. веч. у салі „Української Бесіди" (Рутенського 22). Вступ за запрошеннями, які можна дістати в канцелярії Українського Катол. Союзу в годинах 12—15 (вул. Японська ч. 7).

— **Товариський зїзд абітурієнтів з 1926 р. б. української держ. гімназії в Тернополі.** Товариші і товариші! Наш 10-літній товариський зїзд відбудеться цього року дня 4. липня. Тож приїзджайте на нього всі! Про програму зїзду довідаєтесь з окремих повідомлень, що їх до вас цими днями розішлемо. Покищо до 20. червня ц. р. зголошуйте свою участь у зїзді, надсилаючи рівночасно 6 зол. на покриття коштів з ним зв'язаних, на адресу: М-р Діонізій Чубатий, Тернопіль, вул. Жвірка 12. — За Комітет зїзду: **Стефанія Троянківна, м-р Діонізій Чубатий, м-р Ярослав Шавяк.**

— **Безплатне щіплення проти віспи** переводить міський виділ публичного здоровля у Львові до 15. ц. м. Обовязковому щіпленню проти віспи підлягають всі діти в першому році життя, діти 7-літні (уроджені в 1929 р.) та всі особи, що з якихнебудь причин не піддалися щепленню. Особи, які не зголосяться в часі безплатного щіплення, будуть піддані примусовому щіпленню урядовими лікарями на власний кошт, при чому наражуються на карні консеквенції, передбачені законом. Нещіплені особи легко заражуються віспою, яка опоганює їх на ціле життя.

— **Підмога за військові вправи.** Цивільним особам, яких покликано на військові вправи, прислугує право старатися за підмогу. Самотній особі належиться 90 сот. за кожний день вправ, хто має одну особу на удержанні, дістає 1.10, дві особи — 1.30 зол. за кожний день. Стараючись за цю підмогу, треба зложити подання на приписовому формулярі (дістати можна у військовому відділі управи міста або староства), а до подання слід долучити свідоцтво відбутих військових вправ або військову книжечку та свідоцтво про матеріяльний стан. Подання внести найпізніше 30-го дня від часу звільнення із вправ.

— **У справі латинського епископства у Станиславові.** Недавно появилася в польській пресі вістка про акцію польського громадянства у справі створення в Станиславові римо-кат. епископства. Подано м. і., що станиславівська міська рада рішила дарувати майбутньому епископству парцелю. Як стверджує тепер польська преса, ця вістка не відповідає правді. Міська рада на останньому засіданні рішила перенести право власности дарованої свого часу комітетові будови костела на Гірці парцелі на латинське архиепископство у Львові, бо комітет не має правної особовости і не може приймати дарів визи.

— **„Тризуб" заборонений у Польщі?** „І. К. Ц." повідомляє з Варшави, начеб польське міністерство внутр. справ відібрало дебіт парискому журналові „Тризуб". Ця вістка цілком несамовита: адже „Тризуб" це офіціяльний орган еміграційного уряду УНР, себто тої частини української політичної еміграції, яка завжди стояла і стоїть на становищі тісної українсько-польської співпраці та до Польщі ставиться з найбільшою льояльністю.

— **Страйк денних і сезонових робітників.** На фільварках ланцутської ординації в Ланцуті, Глухові, Альбіговій, Високій та Воді Малій застрайкувало 150 денних і сезонових робітників. Вони не допускають до праці фільварочної служби. Сезоновий робітник дістає 11 до 15 зол. та 7 сотк. збіжа місячно. Робітники домагаються 15—20 зол. і 8 сотк. збіжа.

— **Перебудова вулиць у Львові.** Почали перебудову вулиці Зибликевича довжиною 680 м., себто від Зеленої до пл. Св. Софії. На приручення управи міста вирубали біля церкви СС. Василіянок пять старих дерев. У цьому місці поширять дорогу на 10 м., себто ширина вул. Зибликевича буде всюди однакова. Після перебудови ця вулиця матиме лише однонапрямний рух, себто вільно буде їхати лише в напрямі Стрийського парку, а поворотна дорога йтиме вул. Яблоновських, також лише з однонапрямним рухом, себто в напрямі вул. Зеленої. Трамвайову лінію на вул. Зибликевича перебудують зовсім, себто шини йтимуть побіч себе з боку камяниць із непаристими числами. Трамвайова траса буде вибрукована камінням червонавого кольору, решту дороги, для возів вимощать базальтом гранатового кольору. Біля церкви Василіянок побудують мур, на якому опиратиметься хідник. Переходи для публики впоперек вулиці визначені будуть білими смугами, а саме напроти вул. Романовича, Миколая, Марка, Як. Стшеме, Яблоновських, Обертинських і Печинської. Переходити в інших місцях буде заборо-

нено. Перебудова вул. Зибликевича коштуватиме 265.000 зол. Перебудовують теж вул. Личаківську горішню від вул. св. Петра до Пасічної, що буде в цьому місці широка на 7.50 м.

— **Процес за ОУН.** Перед трибуналом присяжних суддів у Львові стануло 10. ц. м. Петро Максимцьо, Олекса Омелян, Дмитро Олесько, Іван Семенюк, Іван Бойко і Володимир Андрущак, всі із Сокальщини, під закидом злочину державної зради, якої мали допуститися належанням до ОУН. Боронять адвокати д-р Ганкевич і д-р С. Шухевич.

— **Хто робив протижидівські ексцеси у Скольому?** „Хвиля" одержала від голови жидівської громади у Скольому, д-ра Бернарда Ререса письмо, з якого виходить, що протижидівських ексцесів допустилися темні і невідповідальні елементи та що вину тих подій не можна ніяк приписувати спеціально якійсь національности. У Скольому панує тепер повний спокій і слідне спустіння відпруження відносин.

— **Ексцесові коментарі.** В окружному суді у Львові відбулася чергова розправа проти учасників грабіжницьких нападів підчас комунових заворушень. Засуджено Василя Шульгу, що забрав різні речі з ресторану Френкля при вул. Сяйни, на 8 місяців вязниці; Петра Козловського, що загарбав кілька літрів горілки зі шинку Бахмана при вул. Бема, на 7 місяців, Казимира Борана за крадіж у галянтерійному склепі Ерни Барон на 7 місяців вязниці і Йосифа Семенюка, що побив на вул. Янівській Вольфа Ліверо з окликом „бий буржуя", на 6 місяців вязниці.

— **Ратункове поготівля у Львові** дало ц. р. лікарську поміч 18.274 особам, при чому у 6202 випадках виїздило санітарним автом на місто. На поготівлі робило службу 13 лікарів, 6 санітарів і 4 шоферів. Головою т-ва є проф. др Т. Островський, заступником др Р. Еплер.

— **Страйк пекарів.** У Дрогобичі, Бориславі і Трускавці застрайкували пекарські робітники.

— **Кошиць хорий.** Як повідомляє „пражський Український Тиждень", славний наш диригент Олександер Кошиць, що перебуває останніми часами у Зл. Державах Америки, в цьому році вже вдруге лежить у лічниці. Недавно на репетиції хору він хотів сам переставити фортепіян, але фортепіян упав йому на ногу і диригент пролежав кілька тижнів у клініці, а б тижнів ходив на милицях. Пізніше О. Кошиць мав пробу з великим хором в 300 чоловік, готуючися до концерту в честь митрополита А. Шептицького і підчас проби дістав такий сильний атак серця, що знову його завезли до лічниці, де мусить пролежати чотирі тижні. В червні він все таки надіється подужати і з хором взяти участь у концерті. Останнім часами він видав в Америці кілька десятків українських пісень власного укладу з текстом, перекладеним на англійську мову. Вони мали такий успіх, що минулого літа на зїзді педагогів музики запросили Кошиця пробути і показати стиль виконання цих пісень. Для цього дали йому хор консерваторії в Індіянополісі, з яким він і виконав українські пісні перед зїздом з великим успіхом. Успіх пісень, аранжованих і виданих Кошицем, із Злучених Держав перекинувся до Канади, де їх гаряче повітав декан музичного факультету Саскатунського університету проф. Коллінгвуд і рекомендував їх для виконання на музичному фестівалі в провінції Саскатун. Тепер що року на Саскатунському фестивалі будуть виконувати дві українські пісні в укладі Кошиця. Адреса нашого земляка, поки він хорий: 565, West. 139. Street. New-York. N. Y. — U. S. A.

— **Болгарська академія з нагоди 10-ліття смерти Петлюри.** В Софії 1. ц. м. була врочиста академія присвячена С. Петлюрі, яку урядили Обединення Українських Культурно-освітніх Товариств спільно з Українсько-Болгарським Товаром в Болгарії. На програму зложилися: 1) „Кілька думок" — письменника Ст. Чилингирова, 2) Національні гимни: болгарський й український у виконанню Українського Хору. 3) „Петлюра, Україна та інші держави" — промова Д. Ризова. 4) „Визволення України й Петлюра" — Мих. Паращука. 5) Деклямації Миколи Балабанова, артиста Національного Театру. 6) Українські й болгарські народні пісні у виконанню Люцканова і Столярчука, артистів Національної опери. 7) Деклямації Орлова й Ніщенчика. 8) Українські й болгарські пісні у виконанню українського хору під дириг. Й. Орлова.

— **Академія в 20-літню річницю смерти І. Франца в Празі** відбулася 31. м. м. з ініціятиви Т-ва Українських Інжинірів. тва „Єдність". ЦСУО й УВПРС. Вступне слово сказав доц. В. Доманицький. Реферат про І. Франка прочитав проф. Л. Білецький. Після деклямації п. Москалюка (Прольог до Мойсея), промовляв другий референт, доц. др М. Дольницький, що оповів про смерть і похорони Івана Франка. Деклямував ще свою поезію п. Удинець (укрїнець з Підкарпаття). Академію закінчили відспіванням національного гимну.

— **Крівава хроніка.** В Підмихайлі пов. Калуш 50-літня Матрона Войнюк у приступі падачки утопилася у млиновиці. — В Коломиї переїхав потяг залізничого робітника Василя Вашкураха.

— **Пожежі.** В Медведівці пов. Броди згоріло 5 господарських загород. Підчас гашення вогню попеклися тяжко Іван Гладій, Параска Вельган і Каролина Лічнер. — В гуті Новій пов. Броди згоріли господарства Апольонії Стальмащук і Марії Хоростецької з причини лихої будови комина.

— **100-долярові фальсифікати.** Свого часу стверджено, що в Польщі курсують фальшиві 100-долярові банкноти, підроблені так старанно, що нелегко було відріжнити їх від правдивих. Навіть каса Польського Банку прийняла було кілька штук. Стверджено, що фабрика фальшивих 100-долярівок находилася у Відні, звідки до Польщі привіз фальсифікати міжнародній фальшівник Мендель Фрайбург, що перебував якийсь час у Львові. Звідси він утік до Варшави і пускав дальше фальсифікати. Коли поліція мала його арештувати, він утік до Відня, а потім до Берліна. Тут його арештовано, але йому вдалося втекти. Аж недавно арештовано його у Гдині, а звідси відставлено до Варшави. У справу є вмішаних кількадесять осіб з Варшави і Львова. Слідство ведеться в порозумінні з застрійською поліцією.

— **Зловили мальверзанта.** До городського суду в Радомську зголосився якийсь мужчина і представившись за суддового урядовця зі Львова, просив, щоби позичили йому гроші, бо його обікрали по дорозі. Справа виглядала підозрілo і тому вилеґітимувала його поліція. Показалося, що це Станислав Стетнер, б. секретар городського суду зі Львова, за яким розписано стежні листи наслідком різних зловживань. Арештованого відставлять в розпорядження львівської влади.

— **Робітничі демонстрації у Гдині.** У звязку зі страйком будівельних робітників у Гдині дійшло 9. ц. м. до вуличних демонстрацій. Підчас сутички робітників з поліцією кількох демонстрантів потерпіло рани. Кільканацять осіб арештовано.

— **Вартівник застрілив жінку.** Сталося це на військовому летовищі під Варшавою. Воїк, що вартував біля гангару ч. 9, побачив у ночі темну людську стать, що переходила коло нього. Коли на його заклик стать не пристанула, вартівник стрілив і положив її трупом. Показалося, що це якась жінка, що не мала мабуть поняття про військові приписи.

— **Дальші арештування у справі „Феніксу".** У звязку з аферою віденського т-ва обезпечень „Фенікс" варшавська прокуратура наказала в останніх днях у Варшаві і Кракові низку ревізій, що викрили дальші матеріяли, які обтяжують різні особи. Наслідком тих ревізій придержано Вільгельма Векслера, адвоката Зенона Букоємського, Фелікса Гутмана та Аполінарія Довойно-Сологуба, якого арештовано в Новгородку. Варшавського адвоката Баллера арештовано в Кракові.

— **Присуд на три душогубки.** Перед окружним судом у Лодзі станули три жінки, що вбили Станислава Кубяка, порізали його на кусники і розкинули в чотирьох пачках у різних сторонах міста. Сам кадовб вкинули до ставу. Розправа відбулася при зачинених дверях. Засуджено: 47-літню Агнішку Бельчик на девять літ, її 27-літну дочку Софію Бельчик на пятнацять літ і 25-літну Анну Яблонську на дванацять літ.

— **Еміґраційний рух до Бразилії через порт Сантос у 1935 р.** В 1935 р. приїхало до Бразилії через порт Сантос 29.004 еміґрантів: 10.234 японців, 8.351 бразилійців, 4.149 португальців, 1.444 німців, 1.256 поляків, 1.016 італійців та ін.

— **Гітлерівський привіт обовязковий.** Суд праці в Дрездені рішив, що відмова гітлерівського привіту у фабриках є достаточною причиною до негайного звільнення з праці.

— **Гарячка діямантів у Бразилії.** В Монте Кармело в бразилійській провінції Мінас Жераіс глядач діямантів Ірінеї Рамос знайшов дорогоцінний камінь, що важить 80 каратів. Цей діямант купив торговець дорогоцінними каменями за 290 тисяч мільрейсів. Над берегами рік Ріо Прето, Дурадос, Санто Ігнаціо, Паполізес і Паранаіба находиться тепер 5.000 глядачів діямантів, які там збіглися на вістку про щастя, яке мав Ірінеї Рамос.

— **Навіть прокажені страйкують.** На кольонії для прокажених в Абу Забаль коло Каїра прийшло до крівавої бійки між прокаженими і поліцією. Прокажені застрайкували, протестуючи проти лихої поведінки начальства та сторожі. Поліція, що хотіла привернути спокій, була примушена вжити зброї, бо кидали на неї камінням. 20 поліцистів і 50 прокажених потерпіли рани.

— **Проект утворити жидівську республику в Бразилії.** Президент Бразилії одержав від американського жида Моріса Вагнера з Каліфорнії пропозицію, щоби жидівські мільонери із Зл. Держав закупили територію в провінції Ріо Гранде до Суль і заложили там жидівську республику під протекторатом Бразилії. Бразилійський президент не дав відповіди на цю пропозицію, уважаючи її неможливою до зреалізування. Також бразилійська преса відніслася до тієї пропозиції дуже некорисно.

З кіна.

Кіно „Коперник": „Увесь Париж співає".

Французька оперетка виведена австрійськими артистами як комедія; тема запозичена з популярної оперетки про того почтаря з малого містечка під Парижем, що був найщасливіший, коли міг розвозити своїм диліжансом гостей та листи і коли оженився із скромною своєю землячкою-провінціялкою, аж тут нараз упало на його голову таке нещастя, що мусів стати тенором королівської опери, бо кращого голосу найти не могли. Людовик XV та пані Помпадур представлені тут без карикатурних рис, з легким гумором, а царює над ними всіма „гофмайстер" граф Де ля Тур, якого відтворює капітально Шлезак. Музики та співів тут небагато, зате чимало веселих сценок.

‡ Посмертні згадки.

Галя Левицька, донька о. Олександра, декана і пароха в Олеську і Луції з Літинських упокоїлася в Бозі, прийнявши Найсв. Тайни по тяжкій довгій недузі дня 4. червня 1936.

Дописи.

СКАЛАТ.

За працю над вихованням молоді. Дорист кружка Рідної Школи у Скалаті уладив 10. м. м. виставу „Тарас у дяка" і „Мені тринацятий минав". Зі свого першого виступу на сцені вивязалася молодь незле, в чому заслуга п. А. Крушельницького. Кількинацять присутніх на виставі старших громадян були наглядним доказом, як мало у нас зрозуміння до культурно-освітньої праці взагалі та до праці над вихованням та освідомленням молоді зокрема. Кружок Р. Ш., від тижня Повітовий Союз Кружків Р. Ш. під головством О. Тиса, веде жваву акцію в цій справі. Від лютого ц. р. зорганізовано 38 членів дорослу. Побажатиб, щоби праця серед дорослу розвивалась далі якнайкраще і щоби крім хору та вистав також опікун дбав про те, щоби сходини відбувалися згідно з планом. Вкінці громадянським обовязком кожної інтелігентної одиниці виголосити для дорослу бодай по одному рефератові, як це зробили інж. А. Чемерис та п. О. Тис і п. Б. Любинський, які виголосили кілька рефератів з історії та літератури.

За організацію сільсько-господарської молоді. Філія „С. Г." у Скалаті улаштувала дня 2. ц. м. анкету „Хліборобського Вишколу Молоді". Присутні були 72 особи. На цій анкеті опікуни та передовники „Х. В. М.", який має понад 300 членів, здавали звіт з дотеперішньої своєї праці. Виклад про значіння Х. В. М. виголосив голова філії „С. Г." о. Іван Цимбала. Вказівки щодо дальшої праці Х. В. М. та як основувати нові секції Х. В. М. подав інж. А. Чемерис. Зі звітів і рефератів видно було, яке велике історичне значіння має для молоді Х. В. М., який має дати не лише господарське знання, але й виховати та освідомити. Присутні зрозуміли, що тим, де нінке товариство не організує молоді Х. В. М. має бути не лише господарською школою, але повинне також заступити спортові та культурно-освітні товариства.

Праця над кооперативним освідомленням селянства. П. С. К. у Скалаті улаштувало 3. ц. м. анкету кооперативів і контрольних комісій. Присутніх було 65 представників з 30 кооператив. Референтами: дир. А. Ференц та інж. А. Тертеля про завдання контрольних комісій на місцях, про підготову кооперативних свят і т. д. Добре сталося, що на 6 слабших кооператив наложено обовязок відбути в цьому році кооперативні свята бо їм у першій мірі потрібне кооперативне освідомлення та пропаганда. На 13. червня ц. р. визначено спільно з кружками „С. Г." збутову анкету. Побажане було б

щоб на таких анкетах уявляювали лише такі резолюції, які можна зреалізувати та щоб найти якісь засоби проти тих кооператорів, які не мають найти доброї волі якнебудь кооперативно-анкетні постанови здійснювати. В кожному випадку вважаємо що виклін кооперативного провідника „та що йому зробите, як він не хоче цього або того зробити?" — деморалізує низових кооператорів та дискваліфікує як провідника того, що такого висловy вживає, бо цим такий провідник виказує свою безрадність, а навіть немічь супроти людей, в яких нема доброї волі виконати те, що до них належить.

Концерт у 75-ті роковини Шевченка. Заходом філії „Просвіти" у Скалаті відбувся дня 7. ц. м. у Грималові повітовий концерт у честь Шевченка. Участь у концерті зі своїми хорами взяли такі читальні: Скалат, Старий Скалат і Колодіївка. Зате Жеребки Королівські, Остапе і навіть Грималів з неоправданих причин не взяли участи в концерті хоч до цього зобовязалися. Крім хорів виконано також деклямацію інсценізацію „Розритої могили". Слід відмітити вдатний реферат п. Качалуби та добрий виступ хору дорослу з Колодіївки. П. Яцишинова, деклямуючи „Послание", виказала добрі рецитаторські здібности. Головна заслуга в уладженні концерту урядовця філії „Просвіти" у Скалаті проф. М. Крупи. Він то рушив з місця працю філії „Просвіти", пішукав до праці нових відповідних людей та поробив спроби втягнути до праці молодь зі середньою освітою. Одначе вказівки булоб, щоб енергічніше стягав вклади від читалень до філії „Просвіти" та позбувся фальшивої амбіції, будьто бн йому не випадало стягати для себе грошей.

І. Ч.

Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Воєнних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

КОМАРНО.

Діяльність читалень і філії „Просвіти". В останніх місяцях відбулися загальні збори читалень „Просвіти" при участи делегатів філії в Терешакові, Сусулові, Лівчицях, Повергові, Комарні (3 читальні), Якимчицях, Монастирці, Горожанні Великій, Новосілках Оп., Голодівці, Поділцях та двох відновлених читалень: у Татаринові і Мостах, де їх діяльність на основі рішення влади була якийсь час припинена, а крім того новоосноваої читальні в Чуловичах. Всіх читалень у районі філії є тепер 23. Заг. збори філії, на яких були делегати читалень з дальше положених сіл, а не було делегатів з ближчих сіл, як Лівчиць, Підзвіринця та Горожанни Великої, пройшли під знаком великого зацікавлення культ.-освітньою працею по читальнях. Доказом такого зацікавлення є збільшення бібліотек по читальнях та числа членів читалень і Матірнього Т-ва. Замітна була відсутність на зборах делегатів з Горожанни Вел., зокрема не зважаючи на мале віддалення, відкіля ніхто не приходить до Комарна на ніякі імпрези: народні свята, анкети, збори тощо. Стверджено сумне явище, що на місцях по читальнях, крім кількох інтелігентних одиниць, вищі мало або й зовсім не цікавляться культурним життям села. Інтелігенція в околиці теж крім двох-трьох одиниць, не зважаючи на повідомлення, не приходить на ніякі збори чи анкети наших повіт. установ у Комарні.

Концерт у 75-ті роковини Шевченка. Заходом філії „Просвіти" відбулося в Комарні 21. м. м. свято-концерт у 75-ті роковини смерти Т. Шевченка у виповненій салі „Сокола", не зважаючи на непогоду. В програму входили продукції трьох міш. хорів: з Комарна і Татаринова під управою М. Росяка та з Рівна (дотепер москвофільського села) під проводом Б. Кревешка, опісля гарно обдумане і виголошене вступне слово М. Дужого, секретаря Гол. Т-ва „Просвіти", 2 деклямації: „Чигирин" О. Комаровської і збірна: „Гамалія" та дві продукції дутої орхестри „Сокола". Сильне зражіння зробив на учасників свята спільний хор (коло 60 людей), який бездоганно відспівав „Заповіт" та зокрема перший виступ міш. хору з Рівна, що його сала привітала невмовкаючими оплесками, тимбільше, що хористи, яким батьки москвофіли не хотіли дати фір, мусіли йти пішком до Комарна поганою дорогою. Успіх свята моральний і матеріяльний гарний. Одночасно слід замітити і заразом нотувати, що й цим разом не обійшлось без перепон, а саме одна з інтелігентних хористок в своїм розгарі підготови до свята залишила пробн і навіть не явилась на концерті. В нагороду за це має охоту бути ще й провідницею дитячого салка в Комарні. Другий сумний обяв — це те, що інтелігентні одиниці з вищою освітою і на становищі не відчувають потреби чи не вважають за відповідне бодай раз у році прийти на виставу театру такої міри, як Тобилевича, на такі народні свята, як Базару, концерт Шевченка, святочні сходини в роковини смерти Петлюри та інші.

Святочні сходини в 10-і роковини смерти Гол. Отамана Петлюри відбулися дня 24. м. м. в Комарні в льокалі читальні „Просвіти". Учасників коло 300 осіб. Відкрив і проводив сходинами голова філії „Просвіти" адв. О. Утриско, реферати виголосили проф. І. Сороківський, проф. М. Ліщинський і д-р О. Пеленський. Враження в учасників залишилось гарне.

Діяльність філії і кружка „Сільського Господаря". Заходом кружка „С. Г." в Комарні відбулися цього року в Комарні 2 курси з ділянки городничо-садівничої. Перший теоретичний курс тревав 5 днів під проводом інж. агронома Боровського зимовою порою, другий практичний курс весною зі дир. І. Струк. На обох курсах було по 60 учасників, переважно з Комарна, які під проводом дир. І. Струка взяли участь також у прогульці до садівничо-городничого заведення в Беньковій Вишні (коло Рудок). Заг. збори філії „С. Г." в Комарні які відбулися 27. м. м. під проводом пос. Гр. Терщаківи і тревали 5 годин серед великого числа учасників та оживленої дискусії, по господарських рефератах пос. Гр. Терщаківи і д-ра Пеленського виявили живе зацікавлення господарськими справами та болячками села.

Діяльність кружка „Рідної Школи". Заходом кружка „Р. Ш." в Комарні скликано низку анкет відпоручників 7 кружків „Р. Ш." з Комарнянщини та читалень „Просвіти" для зорганізування дитячих садків та виховання дорослу в Комарнянщині.

Гостина театрів „Промінь" і Тобилевича. В місяці квітні ц. р. загостив до Комарна театр „Промінь" зі Львова під арт. проводом Комаровського, який виставив тут 4 пєси, що їх уже нераз і до того краще виконані бачила тутешня публіка. Тому зрозумілє, що навіть після зміни наголовків пєс сала Українбанку світила майже пустками, тимбільше, що вже в цьому часі заповів свій приїзд до Комарна театр Тобилевича. Зате театр Тобилевича виставив у Комарні в половині місяця травня сім пєс, крім того виставив дві пєси в селах Горожанна Вел. і Рівне. Сала „Сокола" кожного дня була виповнена своєю і навіть чужою публікою. Цей театр виїхав з Комарна з повним вдоволенням моральним і матеріяльним.

Свій.

Спорт.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Адміра 3:1 (1:1).

Мист. Б-кл. Суддя п. Кавціньский слабший, як звичайно. Воротя добули: Урсакий, Кернякевич і Демянчук II.

Гру Пролому на цих змаганнях треба поділити на дві частини. В І. частині грав Пролом у всіх лініях дуже слабо: поза кількома гарними комбінаціями нічого не виходило й не клеїлось. Було враження, що змагуни мають повязані ноги. В тій частині перевагу мала Адміра й лише непорадність її трійки нападу не позволила їй добути більше воріт. Зате II. частина належала безапеляційно до Пролому і щойно в тій частині показав Пролом гарну гру. Андрейшин I на воротах імпонував кілька разів з успіхом. Обі оборонці Андрейшин II і Багриновський II добрі. Поміч у складі Куділа, Зубяк і Мешів сповнила свое завдання. Слабше в тій лінії вийшов Мешів, у якого слідний брак тренінгу. В нападі щойно в II. частині клеїлись акції і тоді напад (Демянчук II, Демянчук I, Кернякевич, Урсакий II, Якібчук I) показав кілька ефектових загрань. Найліпший тут Урсакий, одначе йому бракує ще стрілу та скорости. Але безглуздим копанням на одні ворота підчас тренінгу ще ніхто скорости ні стрілу не осягнув. Треба вкоротись „лєвства" та „всеважкайства" та слухати тренера. Найслабше в нападі вийшов Демянчук I, якого місце може бути на помочі. В нападі він псує багато, зате на помочі є повновартісним грачем. Сама гра не стояла на високому рівні, але була цікава й емоціонувала. Пролом не використав корного.

Ревера — Раз Два Три 3:1 (2:1). Мист. Ас-кл. Заслужена виграна Ревери, яка грала значно слабше, як з Бочкаєм.

Рипне — Погонь (Стрий) 2:1 (2:0). Мист. Ас-кл. Заслужена виграна Рипного, яке має великі виглядн здобути мистецтво Ас-кл. Стан. О. З. П. Н.

Бескид — Сьвіт (Монастирська) **4:0 (3:0).** Мист. Б-кл. Бескид зрівнюється Сьвітові за програну 1:0 в І. рунді, виграючи в Надвірній високо. Ворота для Бескиду добули Тусщин II і Костик по 2.

Бистриця (Надв.) — Гакоаг 5:0 (1:0). Мист. Б-кл.

По останніх змаганнях перше місце Пролому в таблі Б-кляси майже певне.

Б. Л.

ДРОГОБИЧ. **У. С. К. ВАТРА — Т. У. Р. (ДРОГОБИЧ) 2:3 (0:2).**

Змагання за чашу Б-кляси покінчилися програною Ватри з доволі слабим противником. Вина за цю програну ляже на тих, що вставляють до складу грачів, яким бракує амбіції і знання, хоч на ІІ. місце є грачі значно кращі. Безперечна праця й амбіція дружини не приносить успіхів через вставлювання обох крайніх помічників Неділенка і Борсука та правого крайника Сасика. Ворота для Ватри добули: Дорожівський і Флюнт, які й були найкращі на гриші. Публики к. 500 осіб. Суддював слабо п. Татарський.

РУСЬ ЗДОБУЛА МИСТЕЦТВО СЛОВАЧЧИНИ!

Відплатні змагання за мистецтво цілої Словаччини між С. К. Русю (Ужгород) і дружиною Філяково відбулись у неділю 7. ц. м. в Ужгороді. Змагання виграла Русь у відношенні 2:1. Гра стояла на високому рівні. З початку провадила гру дружина Філяково й в 35. хвилині здобув ворота Грайзер. Та вже в 47-ій хв. вирівнав Ковач, а в 55. хв. здобув другі вирішні ворота для Руси Криж. Таким чином С. К. Русь стала мистцем Словаччини на 1936 р. Тепер змагатиметься Русь за вхід до державної ліги з 3-ома чеськими й одною нім. дружиною.

КРАКІВ. АДМІРА — ПОЛЬЩА 3:1.

Друга з черги стріча репрезентації Польщі з віденською Адмірою закінчилась перемогою Адміри, що виявила незвичайно гарну гру. Змагання відбулись у Кракові. Видців коло 9.000.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, червень 1936. Р. IX. Ч. 6. — Зміст: На окрему дію. — В. Іванис: Розвиток і занепад чорної металюргії на Сході Европи. — Б. Галайчук: Боротьба з картелями. — П. Панченко: Недоля наших машинових кооператив. — Кооперативна хроніка. — Господарська хроніка. — З преси і життя. — Додаток: М. І. Туган-Барановський: Кооперація, її суспільно-економічна природа і мета.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. Львів, 1. червня 1936. Р. V. Ч. 11. Зміст: Дорікт Рідної Школи. — Ст. Сірополко: Симон Петлюра і народне учительство. — † Д-р Ігор Лоський (Посмертна згадка). — Д. Коренець: Фахові школи. — І. Филипчак: Шкільництво на Радянщині. — Д-р О. Фіялє: Харчування дитини в дитячих садках. — З життя Рідної Школи. — Різні вісти.

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, червень 1936. Р. VIII. Ч. 6. Зміст: Ф. Невестюк: Вірте. — С. Г.: За Бела. — Микола Андрусяк: Ще про юнацьку школу. — Семен Романюк: В Івзничах. — Всеволод Петрів: Житомирська юнацька школа. — Іван Байдак: Наступ на Вінницю в квітні 1920 р. — Франц Коковський: У Дзедзіцах. — Федір Дутко: Знад Дніпра до Сени. — Теодор Марітчак. На переломі. — Посмертні згадки. — УКТОДІ. — Зелені Свята.

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Львів, червень 1936. Р. XII. Ч. 11-12. Зміст: І. Франко: Жены руськія восплакашася. — І. Пеленська: Іван Франко про жіночі народні пісні. — Л. Б.: День українського спорту. — С. Яблонська: Море. — І. Гургула: Вистава килимів. — Л. Бурачинська: Ще про право жінки на працю. — Середня фахова школа СС. Василіянок. — Молода мати: До драглівного питання. — Молода Мамо! Д-р Софія Парфанович: Гігієна вагітности. — Д-р Петро Біланюк: Про виховання немовлят. — С. Коржинський: Перші хвилі життя. — С. К.: Питання на часі. — І. П.: Забавка. — Д-р О. Гнатюк: Розширені жилки. — О. Бережницька-Будзова: Бальконові рослини. — Раціональне варення ярин. — Приписи: Плетений пульовер. — Ручні роботи. — Прогулька з Жовкви. — Орися: Трохи перцю. — Софія Русова: Мої спогади.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, травень 1936. Р. XXXI. Ч. 5. Зміст: Роман Лисько: Слава Пресв. Богородиці у наших богослуженнях. — о. Микола Дацишин: Для успішности проповідей. — о. Андрій Лошній: Великий піст у річнім церковнім уставі. — о. Йосиф Чапанівський: В память 20-літньої річниці смерти. — Х.: З голосів преси. — Вовчина.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, орган Українського Сокільства. Львів, червень 1936. Р. IX. Ч. 6. Зміст: Іван Франко (В 20-ту річницю смерти). — Симон Петлюра (В 10-ту річницю трагічної його смерти). — П. Г.: За перемогу. — Суперництво 1936 р. — Грубий: Сок. — Сокільське відродження села в Югославії. — Будуймо сокільні спільнини силами. — Організаційні справи. — З сокільського життя. — Краєзнавство. — Від Адміністрації. — 30-літній ювилей Сокола в Одеську. — Посмертні згадки. — Розрішковий кутик.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Львів, червень 1936. Р. XV. Ч. 160.

МІСІОНАР Пресвятого Ісусового Серця. Львів, червень 1936. Р. XXXXI. Ч. 6.

ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. Львів, червень 1936. Р. III. Ч. 19.

ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ, місячник. Йорктон. Саск. червень 1936. Р. 8. Ч. 6.

КОМУНІКАТ ч. 2 і 3 Т-ва Українських Інженерів в ЧСР. Прага II.

НАШ ПУТЬ. Львов. май 1936. Год. II. Но. 4.

МАЛЯРСТВО КІМНАТНЕ І НА ВИВІСКИ ЛЯКЕРНИЦТВО І ТАПЕТУВАННЯ КІМНАТ виконує

Йосиф ҐУРСЬКИЙ

малір декоратор

ЛЬВІВ, УЛ. СЕНАТОРСЬКА 4, тел. 237-40. 2214 4—4

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Четвер, год. 3.30 пол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

П'ятниця, 12. VI. год 8. веч. „На Личаківі". Купони „Або ненажні".

Субота, 13. VI Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Неділя, 14 VI. год. 3. пол. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

П'ятниця, 12. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: І. „Сеппоа", ІІ. „Віденські ночі".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Сміх сміється", „Німа стеля" з Фаном і Фавном.
МУЗА: „Бавиті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕНЕ: „Бабуня", ревія „Гуляш з капустою".
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХІМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Четвер, 11. червня 1936.

Відень (506,8) 11.30 Орх. концерт, 13.05 Розр. концерт симф. орх., 15.40 Форт. реціталь, 16.45 „По-віденськи, по-мадярськи" концерт, 19.25 „Отелло" оп. Верді, **Кошиці** (250,1) 12.15 Концерт, 18.00 Російські романси, 20.00 „Веселі кумоньки з Віндсору" ком. оп. Ніколаї, **Прага** (470,2) 7.00, 11.15 Концерт, 9.10 Соната с-moll Респіґі, 10.00 Сальон. музика, 11,15 Військ. орх., 15.20 Селянське весілля, фолькл. авд., **Париж** (1648) 16.00, 20.45 Симф. музика, 17.00 „Андромаха" траг. Расіна, **Будапешт** (437,3) 13.15, 17.00, 22.20 Пісні й арії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісні, 18.00 Гуго Вольф і Ганс Пфіцнер, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 16.00 Концерт камер. хору, 20.10 „Ліс ам Цілє" оп. Р. Зігеда, **Мінхен** (405,4) 9.30 Орг. музика, 14.45 Твори на скр. і форт., 19.20 Скр. концерт, **Будапешт** (549,5) 13.00 Циг. музика. 17.30 Сальон. музика, 19.30 Форт. реціталь, **Мілянo** (508,6) 17.15 Вок. концерт, 19.45 Легка музика, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 2.45 „Тоска" оп. Пуччіні.

П'ятниця. 12. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.30 Концерт, 15.20 Концерт для молоді, 21.05 Симф. концерт, 22.10 Танкова музика, **Прага** (470,2) 15.00, 21.00 Концерт, 17.10 Смичк. квартет, 20.05 Хор, **Париж** (1648) 16.00 Камер. музика, 20.00 Сп. реціталь, 20.45 „Ле Бріган" ком. опера Офенбаха, **Білгород** (437,3) 17.45, 20.00 Нар. мельодії, пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00, 14.15, 18.00 Концерт, 20.50 Симфонія IX. Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.15 Діти співають, 18.45 Пісні, 20.10 Камер. музика, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 17.00 Солісти, 20.10 Вечір німецького мистецтва, **Будапешт** (549,5) 17.30 Сальон. музика, 18.25 Нар. пісні, 19.40 Концерт, **Мілянo** (3682) 11.30 Популярна музика, 20.35 Концерт хору, 21.50 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Танкова музика, 20.35 „Царевич" оп. Легара.

Львівське радіо.

Четвер, 11. червня 1936.

8.00 Сигнал часу й пісня „Аве Марія", 9.03 Хліборобські організації при праці, репортаж із Волині, 8.15 Музика з гр. пл., 8.45 Ранішній дневник, 8.55 Програма, 11.30 Велика опера, гр. пл., 11.45 Театральний огляд, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Муз. полудень, орк., солісти, хор, 13.00 Оповідання приятеля, 14.20 Оперова музика, орх., 15.00 Трансм. із сиротинця (для дітей), 15.15 Нар. танок, гр. пл., 19.00 Концерт фільм. орх.; у перерві в год. 16.45 Значіння нач. вождя для народу, 17.30 Як використувати сонце та повітря для здоровля дитини, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Рудий, батьківщина Оп. Фредра, 18.15 Легка музика з гр. пл., 19.25 Літер. хвилинка: Ст. Ростівський репетує свої твори, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламований концерт, 19.00 Театр. Уяви у Швеції: „Позитивна" ком. Евгенії Седерберг, 19.30 Музика в вик. орх., 20.00, 2.00, Спортові вістки, 21.05 Пісні Монюшка, відмт. спів (Марія Ронська) в супр. форт, 21.30 Форт. рецталь, 22.15 Танкова музика в вик. орх., пісеньки 22.30 Попурі з оп. Е. Кальмана „Графиня Маріца" (гр. пл.).

П'ятниця, 12. червня 1936.

6.30, 7.30 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для жінок, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 „Постать Казанови в музиці", гр. пл., 12.20 Для ст. дітей: „Сьогодні ви маєте голос", пісеньки, хор, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Легкі пісеньки з ріжних країн, гр. пл., 15.50 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорем, 16.00 Популярні твори польських композиторів (у вик. мандолністів), 16.35 Сп. рецталь Од. Беляцької в супр. фортепіяну, 16.45 Народне мистецтво в Польщі, 17.00 Мельодії Сутпе, орх., 17.50 Спорт. поради, 18.00 У найдижшій країні Европи, 18.10 Трохи екзотизму, гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламований концерт, 18.55 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Камер. концерт, 19.30 Нар. капеля, 20.30 „Шімфуреп", образець зі спогадів Оп. Фредра „Три по три", 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орх., форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танк. музика, у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·10—89.70, Долярн американські 5.32 — 5.28, Долярн канадійські 5·30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 35838, Франки фр. 35.03 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фунти англ. 26.72 — 26.56, Гульдени гданські 100.20 — 99.88, Корони чеські 19.60—19.30, Корони данські 119.34, 118.40, Корони норв. 134.13—133.35, Кор. шв. 137.30—136.70, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.78—11.59, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 63.50—62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Баня Польський 106, Цукор 29.75—29.75—29 50, Вугель 15.50, Лільпоп 13.50—13.75—13,50, Моджеїв 6.50, Островець 34.00, Стараховичі 36—36.25, Габербуш 44.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50 серії 18.00, 2. ем. 69.50, 5 конверсійна 52.75, 6 дол. 77.00—76.75, 4 прц. прем. дол. 50.50—50.75, 7 прц. стаб. 57.25—57.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 10-го червня ц. р. кооперативи платили на льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.03 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 шт. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 10. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір птахомісарні „М. С." у Львові, (пл. Відьчевського ч. 3):

Курки мол. тонсті без огріг 1. кл.	1.15 зол.
Курята молоді тонсті 1. кл.	1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Курята приймає від 60 дк. ваги в гору Птицю негодовану приймає по дешевших цінах.

Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибиті смутком з причини смерти нашого найдорожчого Татка о. ОСИПА ЧАЛОВИЧА, пароха в Річиці, щиро дякуємо всім за останню прислугу в сумних обрядах похорону.

Щиро дякуємо Всечесн. о. дек. Кошілеві за відправу Служби Божої і за його поклик до всього кондеканального духовенства до участи в похоронах. Всеч. оо. Скоморовичеві, Бахівському за глибокі і зворушливо виголошені проповіди. Велике Спасибі Всеч. о. шамб. Пригорецькому, всьому священичому зборові угнівського деканату за участь у похоронах. Високопов. п. Ситникові Василеві, господареві в Річиці за останні слова відданости і привязання парохіян до діл любови до Українського Народу, до яких провадив їх Татко. Членам місцевої чит. „Просвіти" і всім іншим установам світським і церковним, хоровій парохіянам і всім присутнім, що причинилися до звеличання похорону щиро українське Спасибі.

Любим сусідам Високопов. Панству Дяковим, Скоморовичам, Бахівським, Всеч. о. Періжкові за потіху і поміч в недузі Татка. Щиро дякуємо теж нашому дорогому вуйкові о. Твердохлібові, парохові Рави Руської, що так щиро і віддано заопікувався Татком у часі недуги і за Його поміч в усіх потребах. Хай Всевишній заплатить сторицею.

Олександра дружина, Евген, Мирослава, Богдан, діти. Неля, сннова. Д-р Стасів Дмитро, зять. Любомир і Яромир, внуки.

2244

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА що п. ЛАНКЕВИЧ Омелян перестав бути представником Українського Видавничого Інституту у Львові і тимсамим не має права збирати замовлення на Атлас України і сум. країв, як теж інкасувати з того приводу якінебудь гроші. — Український Видавничий Інститут у Львові. 2243 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові червні, шкіркові, проти усування матиці під гарантією виконує відомі УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 32-60

ОГОЛОШЕННЯ.

Підлюте,

гірський живець, купелеве заведення і літнище в лісах Горгання, над Лімницею, на висоті 700 м. над рівень моря.

Сірчано-солові, боровинові, газові і піткові купелі мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по помірковано цінах, електричне осьвітлення, центральне огрівання, водопровід.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гості не платять.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лінії Стрий-Станіславів), звідти вузькоторовою залізницею або мотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ (проспекти: Управа живця Підлюте, Львів, Клушинська 3, тел. 248-82, від 1. липня: Підлюте, почта Перегінсько. 2230 2—3

МЕБЛІ всіляких кімнат дешево і солідні можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 10-3

П І Т

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" **50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 11-75

ЗАДУРНО переводимо **ВДРУГЕ**

дезинфекцію, якщо найдеш одну живу блошицю після переведеної дезинфекції нашими, світової слави препаратами.

FUMIGATORE-CIMEX

Інформації безплатно.
Львів, Пасаж Гавсмана 7. — Тел. 107-59.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35	Дрібні оголошення від слова: матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
„ одношпальтовий в тексті і поміж ними	„ 0·60	куплю, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
„ „ на першій сторінці .	„ 0·80	шукаючі працю	„ 0·07
		слова товстим друком подвійно.	

Остання сторінка 1/1	зол. 480·—
„ „ 1/2	„ 250·—
„ „ 1/4	„ 130·—
„ „ 1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 129 (14.378). Львів, пятниця 12. червня 1936. Рік LVII.

Poczt. opłata opłacona ryczałtem.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Швайцарія не визнасть СССР.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ГИДРОПЛЯНИ НАД ЕСТОНІЄЮ.

БЕРН, 11. 6. Авас. Відповідаючи на інтерпеляцію підчас засідання національної ради, федеральний радник (міністр) Мотта заявив, що на думку федеральної ради визнання СССР не поширило би поважніше швайцарського збуту, зате становилоб новий успіх совітської політики.

ТАЛІН, 11. 6. ПАТ. Як повідомляє тутешня преса, недалеко ест. побережа появилися совітські воєнні кораблі, а понад ест. територію перелетіли 3 сов. гидропляни, які ест. прикордонна сторожа обстрілювала. Ест. уряд зложив у Москві протест.

Еманципація Манджурії.

ТОКІО, 11. 6. ПАТ. В Гсінкінгу підписали японсько-манджурський договір, яким Японія поступнево зрікається в екстериторіяльних прав у Манджурії та м. ін. віддає поліційні функції манджурській владі

МИРОВІ ЗУСИЛЛЯ.

НАНКІН, 11. 6. ПАТ. Перед засіданням центр. комітету Куоміптангу (10. липня) нанкінська влада вишле до кантонської своїх представників на переговори, як запобігти домашній війні.

ЯПОНСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

ТОКІО, 11. 6. ПАТ. На приказ мін. Аріти ген. консуль у Кантоні зложив протест проти антияпонської пропаганди у Півд. Китаю.

ПЕРЕД ЕВАКУАЦІЄЮ АНГЛІЙЦІВ З ГУНАНУ.

ГАНКОВ, 11. 6. ПАТ. Брит. консуль з Чанша упередив брит. громадян, щоб приготовлялися до евакуації південного Гунан. До Чанша відплила брит. канонірка.

Торги за Абісинію.

ЛЬОНДОН, 11. 6. Райтер. У розмові з віцем. Вансітартом амб. Гранді виразно натякнув, що Італія виступить з Ліги Націй, якщо на найближчих зборах Ліга не припинить санкцій. Сподіються, що перед згаданими зборами Італія зробить якусь уступку, щоб зеднати собі членів Ліги; прим. вистарчилоб, щоби Італія уважала Абісинію лише мандатною областю.

ЛЬОНДОН, 11. 6. Райтер. Брит. урядові круги рішуче заперечують погодоску, немовби між. Гранді категорично заповів, що Італія виступить з Ліги Націй, як санкції не припинять.

ЛЬОНДОН, 11. 6. ПАТ. З близьких до абіс. посольства кругів повідомляють, що негус по дорозі до Женеви затримається у Парижі, щоб навязати контакт з франц. політиками.

БАДОЛІО НЕ ВЕРНЕТЬСЯ ДО АБІСИНІЇ?

ПАРИЖ, 11. 6. ПАТ. З розмови з марш. Бадоліо кореспондент щоденника виніс враження, що він не вернеться вже до Абісинії. На запит, чи Бадоліо приїхав, щоб приготовити мобілізацію, спрямовуючи війська на французький чи австрійський кордон, маршал заперечив, додаючи, що італ. армія приготована на всяку можливість.

Страйк дальше шаліє у Франції.

ПАРИЖ, 1. 6. ПАТ. Вибух окупаційний страйк у двох великих аптиках, похоронних заведеннях, краєцьких варстатах, торговельних інформаційних агенціях та фільмових бюрах. В окрузі Ліль страйкують 52 підприємства.

ЛІЛЬ, 11. 6. ПАТ. Скількість фабрик обнятих страйком менше, сподіються скорої ліквідації страйку в готелях та металевих фабриках. Вибух страйк у складах вин. В Бульонь застрайкували трамваєвики.

ПАРИЖ, 11. 6. ПАТ. Комунікат мін-ва праці заповідає, що в четвер приступить до праці коло 50.000 ткацьких робітників у північних департаментах, а також, що дійшло до порозуміння між асекураційними товариствами та їхніми службовиками.

СТРАЙК У ВЕНЕЗУЕЛІ.

КАРАКАС, 11. 6. ПАТ. У столиці Венезуелі вибух страйк, як протест проти проектованих повновластей для уряду. Страйк проходить спокійно.

Атентати в Еспанії.

КАРА НА ЕСПАНСЬКИХ ФАБРИКАНТІВ.

МАДРИД, 11. 6. ПАТ. Невідомі люди вбили у Мадязі одного міського радного комуніста та одного синдикалістичного діяча. Ліві організації проголосили на знак протесту генер. страйк. В Азнальказар (пров. Севілля) застрілили місцевого провідника соціялістів та важко ранили його товариша.

МАДРИД, 11. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ наложив гривну від 5 до 20.000 песетів на 50-ох власників фабрик вінд, які не послухали арбітражного осуду міністра праці у справі ліквідації страйку. Фабриканти хотіли на ці кари відповісти льокавтом, але уступили перед енергійною поставою шефа служби безпеки.

Жидівські погрози.

БЕРЛІН, 11. 6. ПАТ. Як подає „Федькішер Беобахтер" та „Ангріф", провідник сіоністів Вайцман перед останнім виїздом з Льондону закинув брит. владі в Палестині пасивність супроти арабського терору, що є рівнозначне з повною капітуляцією перед арабами. Як до 10 червня уряд не опанує ситуації в Палестині, жидівські організації, що обединують коло 60.000 членів, приступлять до самооборони. Вис. комісар — як твердить нім. щоденник — обіцяв до 10. червня достаточно скріпити брит. сили.

КАЇРО, 11. 6. ПАТ. До Палестини вислали з Египту другий курінь полку „Дорсет".

Разом на території Палестини є тепер 8 курінів брит. піхоти (коло 8.000 вояків), з чого 6 курінів прислали після вибуху заворушень

ПАЛЕСТИНСЬКІ ПОДІЇ В ЦИФРАХ.

ЛЬОНДОН, 11. 6. ПАТ. Звіт вис. комісаря Палестини стверджує, що від 19. квітня до сьогодні врештували 1300 арабів та 180-ох жидів, засудили 754-ох арабів та 104-ох жидів, звільнили 226-ох арабів та 17-ох жидів, на розправу жде 333 арабів, та 61 жидів.

Ширіть наш часопис!

„ҐМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків трівожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поч товою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

ЖИДИ.

Львів, 11. червня 1936.

У Ваврі під Варшавою поранили ножами сина рабіна... У місцевій божниці вибили шиби, у місті протижидівські екцеси... У Воломині побили жидів-новобранців... До протижидівських виступів дійшло у Кадучеві, Влохах, Мрозах і Добрій... У самій Варшаві на пл. Збавителя, на Волі, на Мармонті — там вибили у жидівській кімнаті вікна, там поранили жида ножем, тим побили..." І це у хроніці з одного дня. Одночасно в м. Опочні (воєв. келецьке) симе вчора скінчився процес проти 19 польських селян за протижидівські виступи в листопаді мин. року в містечку Одживолі. У Радомі (те саме воєвідство) йде ще процес проти винуватців (жидів і поляків) голосних в осені мин. року кривавих подій у Пшитику, де згинули були і польський селянин і кількох жидів. Якийсь тиждень тому у Мінську у варш. воєвідстві один жид застрілив вахмістра уланів, після чого з димом пішло кілька жидівських домів в 6.000 (!) жидівських мешканців містечка просто вивезено до Варшави. Не дивно, що коли кожна з таких подій вистарчає, щоб заповнити газетні шпальти на два-три дні, — всі ті події разом, складаючись на безсереривний ланцюг, витискають зі сторінок польських і жидівських газет всякий інший матеріял.

Покійний Нагум Соколов, будучи останній раз у Львові, казав сущу правду: гітлеризм не є небезпечний для жидів своєю антисемітською акцією на терені Німеччини, однак він страшенно небезпечний антисемітським резонансом поза Німеччиною. Можливо, що хтось схоче покликатись на появу п. Блюма на становищі премієра Франції, як на факт, що ніби перечив би аростові антисемітизму у світі. Однак мабуть не підлягає теж сумніву, що головні трудноші, що їх матиме п. Блюм у своєму громадянстві, походитимуть з того, що він — жид: пророчисто кажуть про це оклики, які лунали у паризькій палаті депутованих підчас дебати над заявою нового премієра („перший раз в історії Франції на чолі уряду ставнув жид, якого особистим секретарем і директором президіяльної канцелярії є теж — жиди"...) І Франція не Польща: не забуваймо, що у Франції взагалі поняття національности й державности тотожне, що кожний француз вважає свою державу національним моноліт ом і що нещодавно п. Ерйо, один із французької еліти, поняття жидівства утотожнює з поняттям мойсеєвого віроісповідання. Польща не Франція, — і по Польщі переливається хвиля антисемітизму. Покищо цей антисемітизм проявляється у двох напрямних: в економічній боротьбі та у фізичних насильствах над жидівським населенням. Однак обидві ці речі дуже часто тісно повязані: хулігани використовують гасло економічної натури для побоїв взагалі жидів, — а другого боку жидівська преса й жидівський відповідальний політичний провід боротьбу проти економічної супрематії жидів оголошує як прояв антисемітизму. І саме в цьому суть та трудність жидівської проблеми у Польщі.

Суть цієї проблеми безумовно в економічній ділянці. Стаючи відразу на становище польської державности та будучи по суті польонізаційним елементом на теренах національно мішаних, жиди не мали і не мають у Польщі політичних аспірацій, обмежуючись щонайвище до претенсій до міністерства освіти й віросповідань; правда, жиди займають цілу низку найповажніших становищ (головно у закордонно-політичному розрізі), то проте вони не мають, здається, амбіції проникати до адміністраційного апарату. Зате вони надзвичайно вразливі й чутливі на все, що торкається їх стану посідання в господарській ділянці. Витискання їх з ріжних ділянок промислу й торговлі, ліквідація деяких майже монопольних жидівських стовпів (мясо) чи обмежування установи посередників, — усі ці заходи страшенно прикрі й болючі для жидів головно і саме тепер, підчас господарської кріси, яка безумовно дає себе відчувати жидівському промисловi, торговлі і ремеслу. Однак знову таки та сама господарська кріза і спричинений з нею арієт безробіття каже не-жидам шукати збільшених можливостей заробітку і кидатись на легковажені досі ділянки виробництва і збуту. І тут приходить та мусить приходити до немилучих ударів. Правдою є, що жиди опанували поле, що стояло облогом та не находило охочих. Але правдою є теж, що зі зростом населення і зростом свідомости та постепенною зміною соціального вигляду польського чи українського народу, нежидівське населення мусить вдиратись у той жидівський стан посідання, який таки не є нормальний, бо дає жидам такі упривілеєні позиції, які не відповідають їхньому відсотковому відношенню супроти інших національних груп у державі ані відсотковому відношенню тих груп до окремих ділянок праці й заробітку.

І витворюється заворожене коло: у боротьбі за варстати праці й за економічну силу і поляки і українці не можуть не вживати аргументів національного характеру: гасло „свій до свого", гасло, що тільки нарід економічно сильний може мати повагу та силу культурну й політичну, — не є гаслами антисемітськими. Вони не мають негативного характеру, тільки навпаки — характер наскрізь позитивний, конструктивний і творчий. Але вони у практичному висліді б'ють по жидах. І на це нема ради. Але б'ючи по жидах і збільшуючи стан посідання нежидівських народів у Польщі через пауперизацію жидівських крамарів, купців, посередників, — процес економічного скріплювання нежидів висуває друге питання: що робити з жидами, які свої надмірні позиції по селах і містечках тратять, де вони мають дітися і з чого жити? Перекидатись на рілю? Аграрна проблема й без жидів у Польщі нестерпно заплутана. Нема теж інтелігентського звання, в якому відсоток жидів не стояв би в яскравій диспропорції до відсотку жидівського населення. Починається теж уже відрух проти жидівських впливів у духовій польській творчості. Куди ж мають звернутись жиди? Емігрувати! Але тут виринає проблема Палестини з її гострим арабсько-жидівським конфліктом, який грозить мобілізацією всього мусульманського світа проти Великої Британії, до чого ця остання, очевидно, не може допустити. В той спосіб творіться заворожене коло, з якого справді не видно виходу.

Тих заворожених кіл у жидівській справі вже мало. Приймім напр., що до влади у Польщі прийшли ендеки з гаслами расового антисемітизму, які зобов'язували їх мерщій видавати норимберські закони та всіми можливими способами примушувати жидів до масової еміграції. Не підлягає найменшому сумнівові, що вся польська держава, ввесь її господарський організм і все приладне життя зазнали б потрясення з непередбаченими наслідками: досить погляну ти на щоденну публіку по всіх кавярнях, по всіх театрах і кінах, досить пригадати собі національну й національно-торговельну статистику у своїй Варшаві (поверх 350.000 жидів, — стільки само, якщо не більше, як у всій Палестині, — друга після Нью-Йорку найбільша жидівська громада у світі), щоб зрозуміти, що гасло викидання жидів з Польщі має для самих поляків два кінці. Українське село може без жидів обійтись, але польське місто — ні. Не важко було прийняти норимберські закони у Німеччині, де жидів було несповна один відсоток населення (600.000 на поверх 60 міл. самих німців), і де вони взагалі не фігурували, як окрема мовна група. Але у Польщі є їх з ½ мільйона, що дає ок. 12 відс. населення! І в Польщі є такі містечка, як Калушин у мінсько-мазовецькому повіті, де жиди творять 82·2 відс. мешканців!

І ще інше заворожене коло: реакція жидів на антисемітський похід у Польщі і тутешні репрекусії тої реакції. Ось напр. 22. березня ц. р. у Нью Йорку, в готелі Едісон, відбулося віче жидівських організацій в Америці, на якому 500 делегатів репрезентувало 400 жидівських центральних і льокальних організацій. Віче прийняло не то проти польської ендеції, але таки проти польського уряду 14 резолюцій, таких надзвичайно різких і гострих, що вся жидівська преса у Польщі промовчала ціле те віче. Але які наслідки мають такі резолюції у польській прилюдній опінії, — це видно напр. на статті варшівської „Мислі Польскої" (органу поступового, далеко не антисемітського) п. н. „Жидам у Польщі під увагу" (ч. 5. з 31. V. ц. р.). І коли остаточно сам шеф польського уряду висловлюється рішуче проти фізичного насилля над жидами, то всяк не вспіє жидів потішити: бо осуджуючи побої мусів признати громадянству право вести економічну боротьбу (остання експозе прем. Складковського), — ту боротьбу, яка чейже більше болить жидів, ніж випадки вибивання шиб чи побоїв окремих осіб.

Напрошінці слід звернути увагу на ще один момент, що причинюється до зросту антисемітизму: безспірний елітарський відсоток жидів у комуністичному русі в Польщі, безспірний факт комуністичний провід жидів у комуністичній пропаганді та всій комуністичній діяльності. Не тільки ради КПП (Комуністична Партія Польщі), але й КПЗУ переповнені жидами; знають про це не тільки чи-тачі звітів із судової салі, але ще більше всі ті, які на місцях стрічаються віч-у-віч з комуністичною роботою та орієнтуються трохи в її кулісах. Знаємо, що збірна відповідальність — річ недопускальна. Знаємо, що сіонізм знає у комунізмі свого ворога і що московський комунізм ударив по жидівському кунецтву та міщанству. А проте той факт, що національне жидівство активно не протиставиться симпатіям жидівського молодняка до комунізму, що у жидівській літературі, здається, немає брошур, книжок і взагалі публікацій, присвячених теоретичному мотивуванню шкідливости комунізму для жидів, — врешті факт, що в усій совітофільській кампанії в цілому світі активно заангажовані поважні інтелектуалісти-жиди, — всі ці факти страшенно шкодять жидам, як розсіяній у діяспорі нації та підсилюють антисемітські течії. Не можна собі просто пояснити, чому жидівські провідники так байдужно приглядаються справжнім масовим мандрівкам жидівської молоді обох полів до комуністичних партій усіх країв, — чому не знімають з цього приводу крику, чому не борються з цим явищем, чому не стають в один ряд з іншими національними громадянствами до боротьби з комуністичною небезпекою. Чи тому, що вона дає жидів не існує?

Найти відповідь на всі ці питання дуже важко, просто зовсім неможливо. Коли недавно мав у Львові вічний один із найкращих польських знавців меншинневих справ, щирий ліберал і демократ б. мін. Леон Василевський, — при розгляді жидівської справи він теж розвів руками. Він не бачив можливости розвязки цієї проблеми у Польщі і вказував тільки на конечність ревної співпраці міжнародніх чинників, як єдину можливість упоратись з жидівською проблемою.

ік.

э. О. ПРИСТАЙ. 40

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Прислухайтесь, що говорятъ поднимающіяся изъ гробовъ наши дѣды и прадѣды: „Пощо мы кровь проливали за вѣру православную, за народность свою русскую? Куда идутъ теперь наши внуки?... Горе! Горе имъ!..."

РУССКІЙ НАРОДЕ!
СЛАВА ІИСУСУ ХРИСТУ!

312 роковъ уже прошло, якъ отвѣтныи вороги наши ляхи, при помочи дорадниковъ своихъ іезуитовъ и ксендзовъ, силою почали отрывати насъ отъ нашой прадѣдной восточной православной церкви и притягати до уніи съ Римомъ.

Правда, тогди папа Климентій VIII. подписалъ угоду, що для нашой церкви все останется по давному, по православному. Но дальшіи папы той дьявольскій контрактъ цѣлкомъ поломали и правъ нашихъ въ Римѣ не пошановали. Въ православный нашъ обрядъ стали латинскіи выдумки вводити и русскій народъ хитростью и коварствомъ на латинскую вѣру переводити. А теперішній папа Пій X. задумалъ уже и цѣлкомъ русскій народъ на латинство перевернути и для тои цѣли прислалъ до насъ въ Америку якого-сь прихвостня айришскихъ епископовъ, бискупа Сотера, а разомъ съ нимъ и проклятую буллю, въ которой высловился, що посылае того бискупа для католиковъ рутеньцкой нації. И дѣйстно, бискупъ Далійскій, по прибутью своемъ въ Америку, почалъ вѣрниковъ своихъ католиками называти. Но коли побачилъ, що народъ русскій бунтуется противъ того, сталъ безъ жадного права греко-католическимъ себе именовати.

Побойтеся Бога! Та якій же онъ греческій епископъ, коли при службахъ латинскій „вельонъ" употребляе?! Якій же онъ грекъ, коли его не только греческій патріархъ, але навѣть и простыи греки за три верствы, яко латинскую заразу, обминаютъ?! Якій же онъ греко-католическій епископъ, коли онъ и 6-ти класы гимназіальной не скѣнчилъ, въ старомъ краю за божевольного узнаный былъ, а за митру и омофоръ русскій народъ запродати пріѣхалъ?! Якій же онъ епископъ, коли женатыхъ людей во священника не мае право посвящати, а священникамъ его бирмовати дѣтей заказано?!

Люди русскіи! Тажъ тою буллею римскій папежъ отбирае нашимъ священникамъ право крестити дѣтей по нашему православному обряду и силою домогается, щобъ дѣтей нашихъ на латинскій способъ крестили. Еще забороняе нашимъ священникамъ женитись и домогаесь того, щобъ они такъ „паробчили", якъ паробчатъ католицкіи плебаны. А тѣ бѣдаки и справдѣ отъ того страху въ краю женъ своихъ полишали и со служницями живутъ тутъ! Еще тою буллею стараеся, щобы мы нашъ русскій календарь покинули и наши свята разомъ съ латинниками святили. Однимъ словомъ, лукавый итальянъ папа дочиста наши русскіи **пєрва ломае и насилу проклятыми латинниками насъ пєрробити хоче.**

А мы пощо спимо?! Пощо шію свою подъ ланцугъ пѣдставляемъ?! Пощо будемо клятымъ ворогамъ своимъ, ляхамъ, въ ноги кланятися?! Пощо предковъ своихъ, вѣру православную на ганьбу и поруганіе отдавати? Тажъ вѣра тая, котрую св. Володиміръ отъ грековъ въ Кіевѣ принялъ, то наша православная вѣра. Она то и есть наша русская вѣра. А коли мы русинами дотеперь зовемось мусимо, не уніатскую, а русскую вѣру тримати.

Хиба-жъ не знаемо мы, що уніатская вѣра то та самая латинская, але съ греческимъ обрядомъ? Хиба-жъ не знаемо мы, що уніатская вѣра, то — волкъ въ овечью шкуру облеченый, то гнилый мость, до латинства русиновъ ведущій?

Нѣтъ, нѣтъ! Досыть насъ въ старомъ краю іезуиты, мальяры и ляхи душили и душатъ. Пощо-жъ насъ еще тутъ въ Америцѣ, на свободной землѣ Вашингтона, айришскіи епископы съ ихъ прихвостнемъ Сотеромъ мають въ нашихъ найдорожшихъ правъ рабовати? Пащо наши вольныи права, за которыи предки наши въ кайданахъ гинли, живцемъ палени на огнѣ були, на кавалочки живыми рѣзаны були, — стараются теперь отъ насъ, бѣдныихъ русиновъ, цѣлкомъ отобрати?

Вставайте, люди! Чи не чуете, якъ голосно кличутъ до насъ прадѣды наши изъ гробовъ своихъ: „Не вырекайтеся, сыны Русскіи, вѣры Христовой православной! Не будьте, внуки и правнуки наши, погаными Юдами предателями!"

Гей, братья, до купы! Прочь всѣ вороги наши, що туманятъ намъ очи блудомъ и темрявою! Знайте, що и въ нашихъ грудяхъ бьется горячое и вѣрное сердце прадѣдовъ нашихъ! Знайте, що и въ нашихъ жилахъ плыве руская кровь предковъ-мучениковъ нашихъ!

Не страшный намъ чужій сердцю нашему Римскій папа-итальянъ. Съ нами Богъ съ нами Матерь Божія, съ нами Сынъ Божій. То наше богатство и наша сила!

Сбирайтеся, люди, на народное вѣче! Тамъ порадимося вспѣльно, що маемо робити, щобъ не отдати себе на погибель и ворогамъ пѣдъ ноги не достятись. Залишимъ на той часъ всякія роздоры и сварки, а всѣ якъ одинъ ходѣмъ на се вѣче. Най ни одинъ изъ насъ не здстанется вдома! Най ни одинъ не опуститъ сего важного вѣча. Тутъ будутъ говорити найлѣпшіи русскіи бесѣдники.

Чи не бачили мы, якъ до сего часу туманили насъ и нашихъ женъ байками по гаузамъ наши уніатскіи іезуиты ксендзы? — а тутъ на вѣчѣ намъ скажутъ все по правдѣ и справедливости вѣрныи спасители наши. Они повѣдятъ намъ то, чѣмъ мы були колись, чѣмъ есьмо теперь и чѣмъ повинни бути надалѣй. Они скажутъ намъ, що повинни мы робити, абы нашу вѣру, восточный обрядъ и русскую народность ворогамъ на поруганіе не дати. Тутъ почуемо много такого, чего еще досѣ не чули. Научимося чистой правдѣ и истинѣ, якой до теперь не знали.

Не слухайте того, кто бы сталъ вамъ заказовати идти на тое вѣче, бо то нашъ найтяжшій ворогъ, бо ему росходится о то, щобы и надалѣй насъ въ темнотѣ тримати и цѣлкомъ русскую душу въ насъ загубити...

Вѣче отбудется сегодня, въ недѣлю, с. е. 7-го Марця 1909 року, о 4-й годинѣ вечеромъ, въ Шайеровой галѣ (Shriyer's Hall) Northampton, Pa. На вѣче ласкаво запрошуемъ всѣхъ русиновъ, якъ мужчинъ, такъ и женъ. Вступъ безплатный. Скликуючій Комитетъ.

(Далі буде).

Необхідні діла...

ПРОМОВА ГОЛОВИ У.П.Р. В. МУДРОГО, ВИГОЛОШЕНА ДНЯ 10. ЧЕРВНЯ Ц. Р. НА ЗАСІДАННІ СОЙМОВОЇ Т.ЗВ. СПЕЦІЯЛЬНОЇ КОМІСІЇ У СПРАВІ ПОВНОВЛАСТЕЙ ДЛЯ УРЯДУ.

Висока Комісіє! Не тільки важкі господарські відносини в Польщі, але й не менше важкі політичні та господарські відносини в Европі і взагалі в світі спричинили те, що в законопроекті про повновласти, який маю перед собою, поставлена цим разом і справа оборони держави. Це є те нове і велике, що бачу вперше, хоч беру участь уже третій раз у дискусії над повновластями. Оборона держави, точніше скріплення її обороноздатности, це без сумніву річ велика і тому не диво, що під цю велику ціль підтягається у державі все, отже також і господарське життя. Всі змагання у тому напрямі, щоб його знормалізувати, допасовані також до тієї начальної тепер цілі обороноздатности. У Польщі для спопуляризування і активізування гасла оборони використали всі найвпливовіші авторитети. Але якось при обговорюванні великих оборонних цілей і завдань промовчали один дуже важний чинник у польській державі, а саме, промовчали і поминули всі неполькі народи. А їх є у Польщі згідно зі статистикою з грудня 1931 р. 30,9 відсотків. Це значить: одна третина всього населення Польщі. А в тому згідно з тією статистикою є понад 6 мілюнів самих українців. І тому, що про ці справи в звязку з обороноздатністю держави ніхто не говорив і ніхто їх не зачіпав, я, як представник українського населення, вважаю за обовязок своєї совісти звернути на цьому місці увагу на них.

Держава, яка має понад 10 мілюнів неполяків, не може собі легковажити настроїв серед тих громадян. І тут варто приглянутися, як представляються під цим оглядом відносини на польсько-українському відтинку. Теперішня Українська Парляментарна Репрезентація звійшла до парляменту під гаслом нормалізації польсько-українських відносин. Ми мали й маємо якнайкращі бажання, щоб осягнути можливість співпраці для добра нашого народу і для спільного загального добра краю. Маємо за собою рік досвіду. На підставі цього досвіду можу ствердити, що не набрав ні я ні мої товариші того переконання, що наші великі змагання у справі нормалізації знайшли з польського боку відповідне зрозуміння і відповідні діла для підтримки великої справи. Ми пішли на переломання політичної ментальности громадянства, але по другому боці не знайшли ми не тільки належного зрозуміння і доброї волі, але навпаки: подекуди, як це свідчать численні факти з терену, щось зовсім протилежне. Я не маю наміру ілюструвати тут численними фактами того, що бачимо в терені з боку нижчих чинників адміністрації, але для прикладу вкажу на один типовий і характеристичний факт. У Скалаті зголосився до монополевого уряду селянин із проханням дати дозвіл на продаж пива в часі фестину в його селі. Очевидно, що український селянин звернувся до відповідного урядовця в українській мові. І на це прислуговувало йому не тільки природне право, що випливало з його незнання польської мови, але й конституційне польське право. Дотичний урядовець зареагував на українську мову петента в той спосіб, що викинув його за двері, кажучи: „Тут — мовлав — нема місця на політику і треба говорити по польськи, а політику нехай роблять на горі". З того невідокремленого і типового факту треба робити хіба такий висновок, що говорити в уряді українською мовою — значить нараження ся українському селянинові на закид якогось небезпечного, може і протидержавного акту. Очевидно, що це розбуджує в українського селянина упередження, нехіть і ненависть до тих репрезентантів державної раці українських настроях, роблених невідповідальними актами представників польської бюрократії, дуже легко вказувати комуністам на те, що там, за Збручем, відносини — мовляв — зовсім інші, що там ніхто не карає і не проганяє з уряду селянина за те, що він говорить матірньою мовою. Очевидно, що цей типовий факт змальовує доволі недвозначно атмосферу, яка в нас уже твориться в часі заініційованої нормалізації польсько-українських відносин. Але діються у нас ще далеко прикріші речі і глибші. Для прикладу зверну увагу на факт, що на наших територіях дальше підтримують москвофільство. Я не беруся на цьому місці розшифровувати цілей і завдань москвофільства, але думаю, що всяке москвофільство, якеб воно не було, чи те, що орієнтується на білу, чи те, що орієнтується на червону московську імперію, хіба не лежить не тільки в наших національних інтересах, але й не є в інтересах польської держави. Бож цей східний сусід з велитенським стошістьдесятимілісновим резервоаром людських сил, зорганізований так, як це ми нині бачимо, хіба не є миличим і симпатичним сусідом для Польщі, коли взяти на увагу його світової міри імперіялістичні аспірації. Підтримування цього москвофільського руху має свій яскравий вияв між іншим в історії загально народньої фундації, що зветься „Народній Дім" у Львові. Ця фундація вже 18 літ є в руках москвофільських комісарів, які довели її у висліді своєї апробованої відповідними польськими чинниками господарки над берег пропасти. А цеж була багата, кількамілюнова вартости, загальнонародня інституція. Ми бажали цю інституцію перебрати і висанувати її та урухомити статут фундації. Ще в лютому ц. р. було рішення компетентних чинників про передачу українському народові тієї установи. Але до нинішнього дня вона не зреалізована. Те саме діється і на інших відтинках нашого життя. Були декларації і заповіді поладнання тієї чи іншої справи. Але з тих заповідей досі виконано дуже мало. Це очевидно не створює доброго настрою серед українського громадянства, настрою сприятливого для нового нормалізаційного політичного курсу.

І коли в державі нині на перше місце висувається справа оборони й обороноздатности, то ясно, що в звязку з цим великим гаслом необхідні й відповідні діла на відтинку національної політики, такі діла, які притягали би і звязували би неполькі народи з державою, а не навпаки. Коли мова про українців, яких є 6 мілюнів, то ясно, що вони вже з уваги на свою численність представляють собою велитенський резервуар не тільки людського матеріялу, але й людського інтелекту і творчих сил, які треба відповідно використовувати в позитивному для держави розумінні. Українці мусять бути співгосподарями на своїх територіях, мусять мести співвідповідальність за долю і не тільки за долю, але й за господарський і культурний розвиток своїх теренів. Якжеж ця справа представляється? Про самоурядування і відповідальну участь українців у ньому шкода говорити. Відносини в тій ділянці жалюгідні. Бо є такі клясичні відносини, що в численних випадках навіть там, де є 80 і 90 пр. українського населення, самоуправа має польську більшість. А на відповідальних становищах в самоуправі число українців мінімальне. Ще гірше представляється справа, коли взяти на увагу участь українців у загальній адміністрації, чи в судівництві, чи у шкільництві. Там взагалі нікого не приймають за винятком **одиниць**. Очевидно, не приймають тому, що — як кажуть — нема місця. Нехай мені буде вільно тут звернути увагу на те, що 6-мілюновий нарід не може бути на величезній території все тільки обектом політики. Бо коли він має бути резервуаром людського матеріялу для оборонних цілей, коли має класти жертви своєї праці і свого майна для потреб держави, то очевидно не може не мати й того права, щоб мати голос у всіх установах, які звязані чи то з адміністрацією, чи з освітою, чи з правосуддям на його території. І тому для українців мусить знайтися місце на всіх тих відтинках державного життя.

Теперішній уряд у польській суспільності респектований, а вся опінія одностайно твердить, що це уряд не слів, але діл. І тому я позволю собі на цьому місці звернутися до представників Високого Уряду, щоб він власне на тому відтинку виявив якнайбільше діл, а не лише обіцянок, і то діл таких, які заспокоювали би слушні й необхідні потреби українського національного життя і тимсамим приспішили еволюцію того, що ми назвали нормалізацією польсько-українських відносин. Коли це прийде, тоді ясно, що обороноздатність держави на тому тільки зискає і сконсолідує українське громадянство для здійснення великого гасла оборони проти спільного ворога

Загальні Збори

Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

ДОКІНЧЕННЯ ЗБОРІВ.

Після обідової перерви рад. Дудка оповістив звіт верифікаційної комісії, яка признала 396 уповажнених осіб з 880 важними голосами, в тім: 662 кооп. заг. зак. у зб., 170 кредит., 47 молоч., 32 інших. Чотири легітимації уневажнено.

О. І. Вігоринський (Чортків): На сторінках „Кооперативної Республики" проповідується напрямок не зовсім національний. Висуває домагання, щоб дирекція РСУК звернула на це увагу.

Василь Михайлюк (Обертин) говорить про великий чинш РСУК. Чинш виносить річно 16 тисяч зол., а це за 10 літ дає 160.000 зол. Можна за це мати сякий-такий власний дім. Винуе за це не тільки провід РСУК, але ще в більшій мірі проводи повітових осередків. Не було належної якслід праці в цій справі. Нарікає на приміщення делегатів у Львові.

Д-р Вол. Любінецький (Медика) вносить одну поправку до резолюцій.

Кушнір Михайло (Плотича): Нам селянам потрібно хліборобської освіти. Закидає, що РСУК ставиться байдуже до школи хліборобства в Шибалині. Ставить домагання, щоб РСУК прийшов з допомогою школі в Шибалині.

Дир. Луцький виясняє справу зі школою в Шибалині. РСУК не поставився до школи вороже. Коли Окр. Союз у Підгайцях звернувся до РСУК, чи може дати підмогу, РСУК згодився.

Дир. Вол. Коханн (Укр. Банк, Сокаль): Зі звіту видно, що матеріяльно ми кріпшаємо. Щодо духових цінностей, то це тяжко сконтролювати. Дещо вказує, що надостають і люди і пильности. Треба виховувати в нас людей, що були би тверді і непохитні на кожнім полі національного життя. Виступає проти деяких статтей у „Кооп. Республиці".

Кооп. Дупелко (Олешичі) питає, чому в звіті нема докладніше про відділ пропаганди РСУК. Про кооперативний дім каже, що на нього складки неправильно розложені, бо кооператива не завжди може платити процент від свого майна, яке увязнене на боргах та нерухомостях. Висказує бажання, щоби кооперативна преса щораз більше розвивалася і поширювалася.

Кооп. Зуляк говорить про збут овочів у районі Мельниця—Борщів. Закуп мають у своїх руках приватники-жиди.

М. Швалюк (Окр. Союз, Станиславів): За малу звертаємо увагу на сільсько-господарську освіту і для цього не сміємо жалувати грошей. Більші Район. Молочарні повинні оплачувати свого агронома, а бодай асистента. Протестує проти політики влади проти наших кооператив. Всі наші культурно-освітні установи повинні теж узгіднити свою працю з українською кооперацією, щоб вести її рівномірно й одностайно. Не можна допускати до заводження партійних порахунків на кооперативнім терені, бо це шкодить кооперації.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

Іванна **Блажкевичева** опрокидує закиди проти „Кооп. Республики". Ухвалу 7. Кооперативного Зїзду проти торговлі алькоголем виконали всі низові кооперативи. Склади Нар. Торг. повинні звинути свою продажу алькогольових напитків.

В. Лазорак (Старі Кути): Успіхи нашої кооперації дуже мірні за 30 літ. 7 міліонів ощадностей на 7 міліонів людей за мало. На 19 тисяч приватних крамниць 3 тисячі кооператив теж за мало. Треба раз покінчити з маєтками і боргами, які нас заїдають. Недаром нема у нас прошей на „Дім Кооперації". В кооперативній пресі треба подавати ціни на сільські продукти. Треба вирвати збут садівничих продуктів Косівщини з чужих рук.

Мих. Боднарчук (Городенка): Труднощі та перешкоди в житті нашої кооперації мусимо поборювати. Мусимо перевиховати суспільність у кооперативнім дусі. РСУК повинен звернути більшу увагу на Гуцульщину.

Анд. Сабат (Перемишль): Загальні Збори РСУК повинні відбуватися щороку. Політика цін у нашій кооперації неправильна. Ціни в деяких Окр. Союзах за високі. (На салі оклики: „Геть! Він скинув тризуб у Нагуєвичах!". Бесідника не допускають до голосу).

Дмитро Ромах (Лучиця) говорить про потребу власного дому української кооперації. Зібраний досі фонд дуже малий. Складку тяжко платити, але треба. Вносить, щоб Заг. Збори доручили стягати 1½% від закупів на „Дім Кооперації". Видрукувати кооперативні наліпки до розпродажі кооперативам на ту ціль.

Іван Поритко (Рогатин) говорить на тему відношення Хліборобської Палати до нашої кооперації. Ця Палата утруднює працю нашої кооперації на місцях. РСУК повинен у цій справі інтервеніювати в Хліб. Палаті і „Сіль. Господарі".

Яків Куцик (Журавно): Деяким міським споживчим кооперативам тяжко побирати товар у складах Н. Т., коли є ближче Складниця Пов. Союзу. Для міських кооператив повинна бути нижча калькуляція. Треба закладати крамниці зі залізними товарами. Міська кооперація повинна мати знижену вкладку до РСУК. Всі крамарі повинні бути асекуровані на життя.

Данило Богатчук (Сосулівка): У резолюціях треба додати, що в Окр. Союзах і низових кооперативах треба також фахівців. На села треба пустити інтеліґентну молодь без заняття, яка напевно знайде там удержання за свою працю. Районові Молочарні мусять стягати по 1 сот. від доставця на уділ. Кредитова кооперація під оглядом організаційним не є добре поставлена. Нема окремих інструкторів у багатьох повітах.

Мигаль (Себечів, пов. Сокаль) говорить про перешкоди від Хліб. Палати в закладанні молочарських збірень у Любачівщині. „Кооп. Республика" не виховує в нац. дусі.

Зварич (Бірка Вел.) говорить про податкові справи.

Григор Демчина (Жовква) виступає проти способу редагування „Кооп. Республики": На попередніх Заг. Зборах сельробівська група поставила внесення, щоб закрити „Кооп. Республику", тому, що вона у злім світлі представляє радянську кооперацію. Вони бодай читали „Кооп. Республику". Ті кооператори, що сьогодні говорили про „Кооп. Республику", видно її не читають. „Кооп. Республика" мусить більше займатися ідеольогічними, теоретичними справами, яким не може так багато місця присвячувати „Г.К.Ч.". У „Кооп. Респ." співпрацюють усі визначні українські кооператори, не було випадку, щоб комусь не дали місця на її сторінках.

На цьому закрито дискусію над звітом з діяльности РСУК.

Дир. Луцький дав відповіди на питання і закиди. Статистика мусить спізнюватися тому, що дані від кооператив приходять дуже пізно. Мусимо утримати у нас в рівновазі матерію і дух. З тим вяжеться ідеольогія „Кооп. Республики". До кооперації можна дійти різними шляхами. Можна дійти шляхом християнізму, соціялізму, націоналізму як світоглядів. Не можемо одних виеліміновувати, а інші підтримувати. Мусимо бути толерантні для інших поглядів. „Кооп. Республика" є дискусійним органом і завжди можна з кожною статтею на її сторінках дискутувати. Нікому в тім не замикають дороги. „Г. К. Ч." мусить друкувати час до часу усякі звідомлення зі зборів та з діяльности, усякі резолюції і т. п., і тому мусить бути в тих числах скучніше. Центросоюз не може охоплювати всі ділянки збуту нараз, мусить їх добре підготовляти наперед. У 1936 р. буде тільки поглиблювати початі ділянки. Кооп. крамар і внутрішня контроля — це стовпи нашої кооперації. У Хліборобській Палаті боремося за свої права. РСУК стежить за тим, щоб кооперація не вела алькоголевих напоїв.

Після цього Загальні Збори одноголосно приняли до відома звіт з діяльности РСУК. від 31. VI. 1933 до 31. XII. 1935 р. та признали абсолюторію Раді і Дирекції. Так само одноголосно приняли Збори резолюції, предложені Радою РСУК

УХВАЛЕННЯ ПРЕЛІМІНАРЯ БУДЖЕТУ НА РІК 1936.

Прелімінар буджету на рік 1936 пояснив директор РСУК. **І. Филипович.** Наприкінці торкнувся дир. Филипович справи будови „Дому Української Кооперації". Найкраще оплачують свої вкладки Рай. Молочарні. З днем 1. V. 1936 р. є на фонді „Дому Кооперації" 41.843 зол. Це дуже мало. З цими грішми не можна хапатися за високе купно репрезентативного дому. Дирекція хоче покищо купити дім тільки на своє приміщення, а сплативши його, зачати з великою будовою.

В дискусії над прелімінарем буджету забирали голос: Дм. Леськів, Лука Мала, пов. Скалат, К. Мигаль, Себечів, Р. Сороківський, Комарно, інж. Маганій, Підгороддя пов. Станиславів, М. Крохмальний, Чижиків, Мик. Комищук, Ковалівка, Мик. Дупелко, Олешичі, Григ. Чумак, Коптин, Ст. Козак, Судова Вишня, В. Смольський, Підгорки, д-р Любинецький, Медика, Остап Гуцало, Славятин, який ставить внесення вставити до буджету премії за драматичні та повістеві кооперативні твори та на стипендії на студії відповідну суму, Микола Цюкенда, Богородчани, Ст. Фещук, Салогів, пов. Борщів, Мих. Була, Биджова, пов. Жовква, Ол. Сухоребський, Яблонів пов. Рогатин, Дм. Пудак, Чорнокінці, інж. Ю. Павликовський і дир. Луцький. Усі промовці займали річеве становище до буджету. Відповідь промовцям дав референт буджету дир. І. Филипович.

Внесення на затвердження буджету в цілости Загальні Збори приняли всіми голосами проти 7.

ВИБІР ГОЛОВИ І ЧЛЕНІВ РАДИ Р. С. У. К.

Дир. Мартюк від комісії-матки ставить внесення вибрати на голову РСУК. **інж. Юліяна Павликовського.** Вибір приняли зібрані гучними оплесками. Інж. Ю. Павликовський подякував за вибір короткою промовою.

На 18 членів Ради комісія-матка пропонує такий склад: **д-р І. Блажкевич (Дрогобич), о. Галібей Іван (Бучач), д-р Ладика Дмитро (Тернопіль), Кантемир Михайло (Заболотів), Комищук Микола (Коломия), Ів. Кузів (Стрий), Ст. Кузик (Львів), Наїдко Сергій (Північно-зах. Землі), д-р Новодворський Іван (Коломия), інж. Палій Андрій (Львів), Поритко Іван (Рогатин), Романюк Іван (Північно-зах. Землі), Селезінка Неонілля (Рудехів), Швалюк Микола (Станиславів), Шеларович Юліян (Львів), Шмата Василь (Чортків), Харамбура Роман (Яворів), Гамаль Володимир (Збараж).** На заступників: **Гуньовський Михайло (Львів-повіт), Дорота Іван (Жовква), Дяків Володимир (Белз), о. Петрик Іван (Самбір), інж. Олексюк Іван (Тернопіль), Ромах Дмитро (Рогатин-повіт).**

Листу комісії-матки з вилученням М. Кантемира принято одноголосно. Тому, що М. Кантемир зрезигнував на користь п. І. Блажкевичевої, заряджено додаткове голосування поміж п. І. Блажкевичевою і п. Бакальцем (Підгайці). Всіх голосів віддано 608. Ів. Блажкевичева дістала 177 голосів, п. Бакалець 431 гол., здержалося 32.

П-і Залізнякова ставить внесення, щоб голосування анулювати. Внесення впало.

През. Павликовський стверджує, що вибрано як 18-то члена Нада. Ради п. **І. Бакальця.**

До Контрольної Комісії вибрані: **Дутка Іван (Станиславів), Коренець Денис (Львів), Мартюк Іван (Львів),** заступники: **Петрицький Роман (Копичинці) й інж. Тертека Андрій (Скалат).**

Після того інж. Павликовський передає провід Зборів дир. Кузикові, а сам реферує новий правильник Заг. Зборів РСУК. Заг. Збори мали би відбуватися в двох днях. Перший день був би призначений на відкриття і на комісії, другий на пленарне засідання. Комісій булоб пять до всіх видів кооперації, а крім цього комісія буджетова, комісія-матка і комісія мандатова. През. Павликовський вносить, щоби Збори приняли правильник З. З. РСУК. Внесок переходить одноголосно.

Д-р Хробак ставить запит, чому до Ради Р. С. У. К. не вибрано нікого з повітів на захід від Львова?

Дир. Шеларович відповідає, що з тих районів ніхто не ставив кандидатів, а **дир. Палій** додає, що це вважає за недогляд і на чергових Заг. Зборах цей недогляд напевно буде усунений.

На тім покінчилися Збори в год. 10. веч.

*

КООПЕРАТИВИ НАГОРОДЖЕНІ ДИПЛЬОМАМИ РСУК.

І. Кооперативи для загального закупу і збуту: 1) „Любов" — Рипне (район ПСК Калуш). 2) „Праця" — Верчани (район СК Стрий). 3) „Єдність" — Монастирець (район СК Стрий). 4) „Надія" — Підгородці (район СК Стрий). 5) „Зоря" — Поляниця (район СК Стрий). 6) „Згода" — Пукїв (ОСК Рогатин). 7) „Надія" — Лучинці (ОСК Рогатин). 8) „Праця" — Рогізно (ОСК Рогатин). 9) „Згода" — Коросно (ОСК Рогатин). 10) „Нар. Поміч" — Накло (ОСУК Перемишль). 11) „Солідарність" — Видинів (ПСК Заболотів). 12) „Сел. Спілка" Лошнів (СУК Теребовля). 13) „Надія" — Мшанець (СУК Теребовля). 14) „Сел. Спілка" — Янів (СУК Теребовля). 15) „Вл. Поміч" — Качанівка (ПСК Скалат). 16) „Нива" — Паївка (ПСК Скалат). 17) „Поступ" — Мовчанівка (ПСК Скалат). 18) „Н. Дім" — Бродки (ОСК Ширець). 19) „Єдність" — Перерів (ОСК Коломия). 20) „Єдність" — Слобода Рунг. (ОСК Коломия). 21) „Єдність" — Якубівка (ОСК Коломия). 22) „Надія" — Жукотин (ОСК Коломия). 23) „Рільник" — Вільшанка (Пов. Торг. Ска Яворів). 24) „Праця" — Наконечне (Пов. Торг. Ска Яворів). 25) „Сила" — Зубків (КС Сокаль). 26) „Єдність" — Лещатів (КС Сокаль). 27) „Луна" — Будинин (КС Сокаль). 28) „Нар. Спілка" — Забірє (ПСК Рава Руська). 29) „Згода" — Шили (ОСК Збараж). 30) „Р. Хата" — Чернихівці (ОСК Збараж). 31) „Нар. Сила" — Денисів (ПСК Тернопіль). 32) „Згода" — Курівці (ПСК Тернопіль). 33) „Згода" — Чистилів (ПСК Тернопіль). 34) „Дністро" — Богатківці (ПСК Тернопіль). 35) „Сп. Крамниця" — Стриганці (ОСУК Станиславів). 36) „Згода" — Угорники (ОСУК Станиславів). 37) „Сила" — Саджава (ОСУК Станиславів). 38) „С. Госп." — Ямниця (ОСУК Станиславів). 39) „Згода" — Раків Кут (ПСК Копичинці). 40) „Надія" — Коцюбинчики (ПСК Копичинці). 41) „Згода" — Чижиків (Центросоюз Львів). 42) „Згода" — Діпків (Центросоюз Львів). 43) „Згода" — Залісре (Центросоюз Львів).

ІІ. Кредитові кооперативи. а) **Українські Райфайзенки:** 1) „Укр. Каса Ощ." — Підгірки (Район ПСК Калуш). 2) „Укр. Райфай." — Нинівці (Район Нар. Банку Радехів). 3) „Сіл. Господарка" — Селівська (район „Віри" в Перемишлі). 4) „Будучність" — Коровники (район „Віри" в Перемишлі). 5) „Вигода" — Чорнокінці Вел. (район ПСК Копичинці). 6) „Побіда" — Біла (повіт Чортків). 7) „Ощадність" — Воянець (повіт Жовква).

б) **Укр. Банки:** 1) „Сел. Спілка" — Богородчани (район ОСУК Станиславів). 2) „Українбанк" — Сокаль (район Сокаль). 3) „Віра" — Перемишль (район Перемишль). 4) „Українбанк" — Самбір (район Самбір). 5) „Покутський Союз" — Коломия (район Коломия).

ІІІ. Молочарські кооперативи: 1) Районова Молочарня — Ременів (повіт Львів). 2) Районова Молочарня — Белз (повіт Сокаль). 3) Районова Молочарня — Балинці (повіт Коломия). 4) Районова Молочарня — Делів (повіт Станиславів). 5) Районова Молочарня — Бережани (повіт Бережани).

ІV. Інші кооперативи: 1) „Будучність" — Тернопіль. 2) „Суспільний Промисл" Львів. 3) „Укр. Нар. Мистецтво", Львів.

ЗАСІДАННЯ БРИТ. КАБІНЕТУ.

ЛЬОНДОН, 11. 6. ПАТ. Під проводом Болдуїна відбулося вчора засідання уряду.

Зїзд освітників.

ДОКІНЧЕННЯ НАРАД

Дискусія на зїзді освітників затягнулася до год. 8.15 вечором. У дискусії промовляли, крім осіб, які ми подали вчора, ще такі освітники: *о. Теофіль Прийма* (Ходорівщина), *Даньків Іван* (Підгайці), *Копачівський Теодозій* (Теребовля), *Юрій Копистянський* (Ярослав), *Гнат Цар* (Сколівщина), *Іван Базарко* (Белз), *Бащук* (Белз), *Евгенія Терлецька* (Львів), *Олесь Наклович* (Сколе), *Іван Паньків* (Монастириська), *Семен Мосний* (Стрий), *Василь Нагайський* (Перемишль), *м-р Микола Ценко* (Сколе), *м-р Михайло Кушнір* (Станиславів) та *Ярослав Богачевський* (Збараж).

Промовці подавали ради, як слід поглибити працю по читальнях „Просвіти" і розворушити байдужість нашого громадянства, виступили проти засновування нових читалень „Скала" та гостро осудили радикалів за основування організацій „Каменярів". При цій нагоді промовці вказували на загрозу від комуністів (криваві події в Нагуевичах) і подавали способи, як слід освідомляти нарід перед комунізмом. Тому, що Сокіл-Батько потребував руханкової салі для рухових, поодинокі референти не мали вже змоги відповісти промовцям. Після дискусії председник зїзду *д-р Б. Чайковський* подякував присутнім за дільові наради і замкнув зїзд, який закінчився відспіванням національного гимну

Нині в пятницю у ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ в год. 8-ій веч.

Виступи ВАРШ. РЕДУТИ з Олександром Венгерком

„Вояк і герой".

Провідниці дитячих садків, зголошуйтесь негайно до Головної Управи Рідної Школи!

З огляду на те, що цього року дуже багато громад влаштовує у себе дитячі сїлки, заопотребування на провідниці дитячих садків дуже велике. Тому всі ті кандидатки на провідниць дитячих садків, що досі не зголосилися, нехай *негайно зголосяться* до Гол. Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46. Якщо хтось рефлектує спеціяльно на якусь місцевість чи повіт, нехай своє побажання зазначить у поданні, а Головна Управа РШ візьме це під увагу. До подання залучити метрику і свідоцтва, щоб відразу всі формальности полагодити в адміністраційної влади.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

Треба помогти випадкові.

Коли стрічає нас щось несподіваного, радо повторяємо загальну приповідку: „Випадки ходять по людях". Та не задумуємось над тим, що і найбільше неймовірний випадок мусить мати свою причину, а навіть цілий ряд причин, і що — з другої сторони — найпростіший випадок мусить бути попереджений масою явищ, які не мають на перший погляд з ним жадного звязку.

Подумаймо тільки: багато замотаних умовин складається на те, щоб хтось, хто переходить незаметною вулицею Варшави, похопнувся на шкірці помаранчевій, яка лежить на хіднику... Багато людей дуже часто стрічається безпосередньо чи посередньо з такими подіями. Коли би ми хотіли вглиблюватись в такі явища, дійшли би ми до історичних часів Ноя

Похопнутися це доволі неприємний випадок, тимто ї стараємося за всяку ціну оминути цього. Одначе трапляються часто приємні випадки, навіть дуже милі, які бажаємо по змозі самі творити. Наприклад: хто не бажав би бути „жертвою" такого випадку, коли на куплений льос Державної Льотерії паде тепер, підчас тягнення першої класи, що починається 18. ц. м. — одна з великих виїр? Напевно кожний і то з посміхом погодиться з такою долею...

Тільки, як уже зазначили ми вище, випадок такий не може повстати сам зі себе. Хто не має льотерійного льосу, той хоцяб і чудом не зможе виграти. Отже треба і то конче допомогти випадкові і шлях до цього — подбати за льос. І треба спішитись, бо часу небагато...

Загальні Збори Т-ва „Просвіта".

Цілий день у четвер 11. червня п. р. у салі Театру Ріжнородностей відбувалися дільові Загальні Збори Т-ва „Просвіта". Заг. Збори відкрив голова **проф. І. Брик,** привитав приявних 414 відпоручників, 16 гостей, 9 представників преси, відчитав довгий спис покерних членів, яких память присутні вшанували повставанням з місць.

Президію Заг. Зборів творять: голова *проф. І. Брик,* І. заст. голови *нос. В. Мудрий* і ІІ. заст. голови *д-р К. Коберський.* Голова покликав на секретарів: *ред. Ю. Тарновича* і п-ю *К. Мизикову.*

Опісля дир. *С. Магалас* відчитав правильник нарад, який присутні одноголосно прийняли.

Нарадам прислухується представник городського староства м-р Навроцький.

Протоколу з попередніх Заг. Зборів не відчитували, бо його на внесок *д-ра Б. Чайковського* зверифікувала тричленна вибрана Заг. Зборами, провірча комісія у складі: о. Гела (Белз), дир. Гавацький (Судова Вишня) та зпик. Терпиляк (Рава Руська), а Заг. Збори на внесок о. Гели затвердили.

ДОПОВНЕННЯ ДО ЗВІТУ З ДІЯЛЬНОСТИ.

З черги секр. *М. Дужий* давав доповнення до обширного звідомлення з діяльности Виділу Т-ва „Просвіта" за час від 1. січня 1933. р. до 31. грудня 1935. р., що появилося окремою книжкою. Числові дані з цього звіту подали ми вже у „Ділі" ч. 127. Тут слід лише згадати що на *3.071* читальню основано у звітовому часі 134 читальні так, що приблизно що 8 днів основувано одну читальню. За той час перестало істнувати 45 читалень і сюди слід зачислити пороззязувані читальні на Лемківщині, головно всі читальні в окрузі філії „Просвіти" у Новому Санчі. На основання 40 читалень не можна було добитися дозволу від влади. На Лемківщині є тепер 67 читалень і ніодної на північно-західних українських землях. У звітовому часі прибуло 50.000 нових членів у читальнях, так, що тепер по читальнях „Просвіти" працює *275.324* активних членів (між ними 205.981 мужчин і 65.714 жінок), які творять 15 відсотків дорослого українського населення в Галичині.

ПРИВІТИ.

На внесок дол. *П. Скалецького* Заг. Збори під невмовкаючі оплески ухвалили привіт *нашим братам за Збручем, які караються у важкій неволі під большевицким ярмом і тим, які з незалежних від себе причин не могли явитися на Зборах Т-ва.* Крім того на Збори надіслано привіт Т-ва „Відродження", що його відчитав член виділу ред. К. Коберський теж під голосні оплески, приявних. При цій нагоді слід підкреслити, що і на зїзді освітників і на Заг. Зборах присутні на внесок самих делегатів стрималися від куріння на салі.

ЗРІСТ ДОВГІВ ПРИПИНЕНО.

З друкованого звідомлення і реферату *ред. М. Таранька,* члена Гол. Виділу, довідуємося, що довги Т-ва доходили дня 31. грудня 1935. р. 625.678.16 зол. і зменшилися від червня 1932 р. на 85.496.66 зол, бо тоді осягнули кульмінаційну точку 711.174.82 зол. За час від 1932. р. до 31. грудня 1935. р. Гол. Виділ заплатив 191.667.77 зол., з того у звітовому часі, себто від 1. липня 1933. р. до 31. грудня 1935. сплачено довгу 41.259.17 зол., відсотків 46.675.47 зол, разом 87.934.64 зол. Справи відновження Т-ва не розвязала ані парцеляція Угорець, ані не розвязав її т. зв. санаційний плян, бо основні джерела доходів Т-ва, як вкладки, „Дар Просвіті" та кольпортаж книжок, не осягнули ще прелімінованих сум, а внутрішня позичка не дала теж сподіваної квоти. А проте ці два й пів року доказали, що не тільки приспішено зріст довгів, але навіть значну частину їх сплачено. Справу фінансової рівноваги ускладнило нове, але необхідно потрібне видавництво книжок місячних і чвертьрічних. У звітовому часі ця ділянка мала в оборотах готівкового надбору за нові видання 41.270.91 зол. Хоч передплата за книжечки (3.60 зол. річно) дуже низька, то передплатники її на час не платять.

НЕСОВІСНІ ДОВЖНИКИ.

Головний Виділ Матірнього Т-ва покладав великі надії на кольпортажу книжок, яку ведено під гаслом „розвантаження магазинів „Просвіти". При великих зусиллях організаційного відділу вдалося дійсно вислати у край дуже поважне число книжок через книгарню „Просвіти", а саме: від 1. липня 1933. до 31. грудня 1935. на суму 265.279.32 зол. З цієї суми удалено робітів 72.160.78 зол. так, що готівкою довжники повинні були заплатити 191.118.54 зол., а разом з давнішими довгами загальну суму 220.311.79 зол. Довжники вплатили загалом за два і пів року готівкою лише 68.241.14 зол. Цими несовісними довжниками за книжки є переважно читальні — на загальну суму 107.035.65 зол.; філії — на загальну суму 90.744.10 зол.; приватні особи та кооперативи — 22.532.04 зол., себто загально на 220.311.79 зол. Незалежно від цього довгу 220.311.79 зол. філії і читальні винні Т-ву за книжки старого довгу на загальну суму 53.090.75 зол., отже загалом *Т-во має претенсій за книжки на суму 273.402.54 зол.*

Це є майно „Просвіти", яке зебрали найсвідоміші читальні і найкращі філії та патріоти-громадяни зі святим заповіданням — повернути „Просвіті" в найкоротшому часі. На жаль, так не сталося. Т-во дало високі опусти, втратило на курсі долара, платить відсотки від своїх довгів, висилає упімнення до такої маси довжників, але не находить достаточного зрозуміння у краю. А нема двох думок, що лекше масі довжників зложити невеличні суми на сплату своїх зобовязань супроти „Просвіти", як Головному Виділові знайти гроші на сплату своїх довгів настирливим вірителям. У магазинах Т-ва і в книгарні є ще книжок вартости по книгарській ціні на суму 547.546.62 зол., але Виділ не може з легким серцем розпихати ці величезні маси книжок на пропаще.

Крім претенсій за книжки Т-во має ще претенсії за вкладки до читалень, з яких половина довгими роками не платила вкладок. У 1935. було лише *1995* чит. членами, але не всі з них сплатили повну вкладку, а дали тільки зачеток на неї. Більше як тисячу читалень зовсім не сплатило вкладок у 1935. р. За минулі роки дове читалень за вкладки доходить до *180.000 зол.*

Таким чином довги читалень і філій до Матірнього Т-ва в такій величезній сумі, себто разом за книжки і вкладки в сумі понад *400.000 зол.* є пореченистим доказом недомагань нашої організації на місцях. Це потверджує статистика, яка виказує на основі читальняних звідомлень з 31. грудня 1935. р., що читальні мають у себе готівки понад 104.555.75 зол. У дійсності запас готівки по читальнях є куди більший, бо статистика не виказує готівки, яку читальні мають по кооперативах або пороспорчуванку поміж своїх членів і яка на основі приблизних обчислень перевищає суму 1 мілїона золотих.

Ред. М. Таранько підкреслив, що матеріяльне положення Т-ва не є трагічне. Одначе якщо несовісні довжники не вирівняють своїх зобовязань, так довго не можна думати про якусь успішну працю ні в освітній ділянці, ні в акції відновлення Т-ва.

РЕФЕРАТ І ЗВІТ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ.

Після того інсп. *П. Петрик* виголосив довший реферат про освітньо-виховну працю в читальнях та в самоосвітніх гуртках. Свої висновки референт схопив у чотирьох відповідних резолюціях. Далі **інж. Е. Храплівий** склав обширний звіт в імені Контрольної Комісії і поставив внесок признати абсолюторію Головному Виділові.

ВИБІР КОМІСІЇ-МАТКИ.

На внесок дир. Станимира Заг. Збори вибрали 5-членну Комісію Матку у такому складі: **др Б. Чайковський** (Сокаль), **дир. Ст. Сонник** (Рава Руська), **о. Федевич** (Турка), **др Хробак** (Перемишль) і **дир. Ганушак** зі Львова, як звязкового **інж. М. Творидла** (Львів). Над другою листою членів Комісії-Матки, що її предложив **ред. Б. Кравців**, взагалі не голосували, бо перша здобула велику більшість голосів.

ГОРЯЧА ДИСКУСІЯ.

На внесок **о. М. Чорнеги** Заг. Збори рішили перевести дискусію над звітами обох референтів Гол. Виділу і Контр. Комісії. Тому, що до голосу зголосилося 49 осіб, Заг. Збори рішили,

що промовець може промовляти найдовше 5 хвилин. В дискусії промовляли: **о. М. Чорнега** (Долина), **Б. Садовський** (Підкамінь к. Бродів), **ред. Б. Кравців** (Львів), який гостро виступив проти представників радикалів у Гол. Виділі, а саме проти ред. Павлова за те, що він промовляв у Нагуєвичах, тоді коли комуністи скинули тризуб і тяжко побили свідомих українців. Коли ред. Павлів хотів виясняти, розляглися голосні оклики „ганьба" і цей промовець не промовляв. Далі в дискусії промовляли: **І. Паньків** (Монастирська), **о. Ірней Вігоринський ЧСВВ** (Жовква), дир. **Станимир** (Перемишль), який сказав, що читальні мусять сплатити свої довги, щоб Матірне Т-во могло поширити свою діяльність; д-р І. **Макух** (Товмач) — проти заснов'язання читалень „Скала" (голоси з публики: Говоріть за т-ва „Каменярі") і зголосив відповідну резолюцію. Д-р Я. **Дудикевич** (Бібрка) проти лихих книжок по читальняних бібліотеках, головно зі Сов. України. **Д-р Ст. Булак** (Сколе) за повним розвантаженням книжкових магазинів; **ред. В. Глібовицький** (Львів) про моральну і матеріяльну кризу у „Просвіті", якої причиною є боротьба за світогляд. Клерикали і радикали повинні відійти, бо в „Просвіті" можна говорити лише про християнсько-національний світогляд, бо лише такої України ми хочемо. (Голосні оплески). **Федик** (Делятин) — радить співкувати за Гуцульщиною.

Тут голова Т-ва відчитав письмо ред. Павлова, в якому він виясняє, що як старшина УГА все боровся проти большевиків; у Нагуєвичах був як гість, побачив, коли комуністи потоптали тризуб та протестував перед президією свята у Нагуєвичах проти промов за большевиками. При кінці при відчитуванні письма ред. Павлова зі салі падали оклики „ганьба".

Далі в дискусії промовляли: **М. Никифорчин** (Солотвина) за одноцілим проводом у Головному Виділі та про спільну працю всіх наших установ і організацій на Гуцульщині; **П. Шуган** (Монастирчани); **Б. Баранова (Львів)** — за створенням одного національного фронту проти комуністів та у справі дорослу; **ред. К. Коберський** (Львів) проти комунізму і подав, що Головний Виділ розвязав уже кілька читалень, де втиснулися комуністи; **д-р Дмитрів** (Рогатин) запевняє, що „Каменярі" і „Робітничі Громади" виконують національну роботу (на салі оклики: „ганьба" і промовець мусів зійти з естради); **Г. Цар** (Солотвина); **м-р М. Ценко** (Сколе): головним завданням „Просвіти" — національне виховання і плекання твердого характеру. Звернув увагу, що у просвітянських організаціях необхідно повести протиалькогольну і протинікотинну акцію та гостро критикував радикалів за Франківське свято в Нагуєвичах; **І. Стевчак** (Львів); **Скалецький Павло** (Тлусте); **м-р О. Фірчук** (Копичинці): збільшити число членів і перезиховати просвітянських організаторів; **С. Масний** (Стрий); **І. Даньків** (Підгайці): Головний Виділ повинен централізувати у своїх руках лише виховну ділянку, фінансову передати іншій організації; **В. Сабат** (Косів): масове членство є єдиним рятунком для буджетової рівноваги, але членську вкладку для селян занизити на 50 сот.; **І. Паливода** (Бібрка) говорив про дійсний стан читалень у повіті; **Сухоребський** (Яблонів к. Бурштина) про вагу концертів, якими можна будити національну свідомість у масах. Поклик до інтелігенції, щоб працювала по читальнях „Просвіти"; **М. Шиян** (Гошів) осуджував радикалів; **І. Бедрівський** (Золочів) про створення нових просвітянських робітників з молоді, яка не має посад. З цією метою слід перевести спис безробітної молоді; **Т. Копачівський** (Теребовля): всі члени з одностайною вкладкою та виникли низових просвітянських роб'тників; **Кантимир** (Снятин) за масовим членством і обниженням членської вкладки до 50 с.; **І. Блажкевичева** (Денисів) за поборюванням неграмотности по селах та точними звідомленнями з читальняних бібліотек; **В. Лазорик** (Косівщина): про контролю над аматорськими гуртками; **д-р В. Паславський** (Добромиль): про карність у просвітянській організації. Заявився за обниженою членських вкладок до 50 сот.; **М. Крушельницька** (Лука к. Самбора): за мала кількість жіноцтва на Заг. Зборах. Жінок слід доконче втягати на членів „Просвіти" та вкінці **П. Конюх** (Львівщина) про байдужість інтелігенції, головно священників у праці по читальнях.

АБСОЛЮТОРІЯ, ВИБІР ГОЛОВИ І 11 ЧЛЕНІВ ВИДІЛУ.

Внесок Контр. Комісії, щоб Головному Виділові признати абсолюторію, присутні приняли одноголосно голосними оплесками.

Опісля голова відчитав заяву Гол. Виділу у справі привіту „Просвіти" на свято в Нагуєвичах, де комуністи бійками спрофанували память І. Франка. З черги на внесок голови комісії-матки **о. Федевича** Заг. Збори вибрали головою Т-ва „Просвіта" **проф. І. Брика** через аклямацію під бурхливі оплески присутніх. Голова приняв вибір подякою і заявив, що буде працювати для найвищого добра нації та взивав присутніх, щоб край піддержав працю Гол. Виділу.

Далі о. Федевич відчитав листу 11. членів до Гол. Виділу, яку намітила комісія-матка. Одночасно ред. Б. Кравців зголосив другу листу. Одначе ню другу листу сам внескодавець відкликав тоді, як п. Городиський з Дрогобича зголосив третю листу з цією зміною до листи комісії-матки, що на місце д-ра К. Коберського запропонував ред. Б. Кравцева, а на місце ред. О. Павлова пос. д-ра Витвицького з Дрогобича.

В голосуванні первісна листа комісії-матки перепала, а зате перейшла більшістю голосів змінена листа. Таким чином до Головного Виділу ввійшли: **ред. В. Глібовицький, радн. Ю. Дроздовський, М. Дужий, ред. Б. Кравців, пос. В. Мудрий, мец. В. Корчинський, дир. Ст. Кузик, пос. З. Пеленський, пос. д-р Витвицький, ред. М. Таранько і ред. Е. Яворівський.**

Листа заступників і членів Контрольної Комісії, що її намітила комісія-матка, теж перепала. Зате перейшла друга листа ред. Кравцева, який поробив зміни в листі комісії-матки, висуваючи деяких нових осіб. І так заступниками членів Гол. Виділу ввійшли: **П. Миговič, п-і Макарушкова, д-р Ст. Булак, п-і Е. Терлецька і м-р М. Вагула.**

До Контрольної Комісії ввійшли: **д-р П. Кривуцький, М. Галібей, інж. З. Рудик, д-р М. Терлецький та інж. Е. Храпливий,** а їхніми заступниками: **інсп. Д. Квасниця та П. Пасіка.**

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ.

Після того Заг. Збори вибрали під голосні оплески присутніх почесним членом **о. шамб. М. Цегельського** з Камінки Струм., а на внесок м-ра Баранника, який Головний Виділ піддержав як свій, ще **сен. д-ра Антона Горбачевського** з Чортківа.

ЧЛЕНСЬКІ ВКЛАДКИ.

Далі Заг. Збори устійнили висоту членської вкладки, а саме для читалень 25 зол.; кооператив **та інших членів — 12 зол., фізичних осіб —** 2 зол. і для спомагаючих членів 1 зол.

Вкінці Заг. Збори приняли низку внесків, між іншим привіт для філії „Просвіти" у Харбіні і взагалі на Далекому Сході, на Закарпатті та Буковині та на інших землях за кордоном.

Вкінці голова подякував присутнім і Заг. Збори закінчилися в год. 6-ій вечором відспіванням національного гимну.

НОВИНКИ.

— **„Лис Микита"**, сценічна вистава учениць дівочої школи ім. Т. Шевченка з причин від кружка незалежних переложена **на пятницю** 19. ц. м. початок в год. 5. пополудні в салі театру Ріжнородностей. Закуплені білети важні. — Старшина Кружка ім. Ганни Барвінок. 2247

— **Засідання Етнографічної Комісії** Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові відбудеться в суботу, 13. ц. м. з рефератом проф. д-ра Ф. Колесси на тему: „Організація дослідчої праці над українською устною словесністю". Початок в год. 18.

— **Свято Пресв. Евхаристії.** В неділю 14. червня ц. р. в свято Пресв. Евхаристії відправиться в церкві Преображення торжественна співана Служба Божа, яка зачнеться в год. 8.30 рано. По закінченій молитві відбудеться торжественний похід до Ринку до чотирьох приладжених престолів. Парохіяльний Уряд при церкві Преображення Господнього запрошує отсим на це свято наші П. Т. Установи й Організації, як також усіх вірних міста Львова.

— **Новий том бібліотеки „Діла"** появився сьогодні. Є це архитвір французької літератури Барбе Д' Оревілі „Чортиці" у перекладі М. Рудницького. У найближчих днях розішлемо його всім передплатникам нашої бібліотеки. Ціна цієї книжки для непередплатників зол. 2.50, з почтовою пересилкою зол. 3.—. Ще цього місяця появиться черговий том нашої бібліотеки повість „Чародійна шкіра" Бальзака у перекладі В. Софронова.

— **Замкнені реколекції для мужчин інтеліґентів** відбудуться від 3. до 7. липня ц. р. у Львові. „Замкненими" називаються тому, що учасники залишають свої доми і пробувають кілька днів у самоті й тишині реколекційного дому, відділ

— **В пяті роковини смерти Вячеслава Липинського** відправиться в архикатедральній церкві св. Юра в суботу, 13. червня в год. 8. рано Пос. Минальне Богослуження, а в год. 17.30 панахида. ючися справам духа. Кошти прохарчування й обслуги за весь час доходять до 10—12 зол., залежно від приміщення в двійку чи одиницю. Тиксу складається в реколекційному домі при вул. Коперника особисто згори. Зголошення приймає й інформації дає до 20. ц. м. Генеральний Інститут Католицької Акції, Львів, вул. Зиморовича ч. 3, І. пов. тел. 257-87.

— **Оригінальне табло.** Поміж виставленими таблями цьогорічних абсольвентів гімназій та інших шкіл у Львові визначається своєю небуденною оригінальністю табло абсольвентів торговельного курсу абітурієнтів при Торг. Школі „Р. Ш.". Кожний член учительського збору і кожна студентка чи студент представлені окремо в карикатурі. Крім того є там ще кілька загальних карикатур. Деякі з них дуже вдатні. Напр.: кольокаюм чи абсольвент на посаді. Всі карикатури є роботи одного зі студентів п. Яцкова. Перед вікном ф-ми Самосій, де табло виставлено, постійно збирається гурт цікавих глядачів.

— **Обниження кари на священника.** В апеляційному суді у Львові скінчився довготревалий процес о. Петрицького, гр. кат. пароха з Тавсова пов. Бережани. Як відомо, суд першої інстанції засудив його на півтора року вязниці за опір поліції і т. п. Апеляційний суд обнизив йому кару за опір владі до 9 і пів місяця вязниці, а кару за інші провини зніс на основі амнестії.

— **Вийшов на волю.** Володимир Паньків, родом з Буковини, колишній сотник УГА і командант пробоєвого куреня на хирівському фронті в 1919 р. В Самборі в 1930 р. засудили його на кару смерти за те, що причинився в часі війни до смерти двох поляків. Кару смерти замінили йому на 15 літ вязниці, яку почав відсиджувати в Дрогобичі. Він старався про ревізію свого процесу, але після 6 і півлітної вязниці його зовсім звільнили.

— **Квітневі події перед судом.** У звязку з березневими і квітневими подіями у Львові прокуратура виготовила вже коло 100 актів обвинувачення, що є предметом чергових процесів то перед судом присяжних, то перед одиничними окружними суддями.

— **Відгомін комуністичної імпрези.** Дирекція львівських міських театрів винаняла була салю Вел. Театру для комуністичної імпрези „Конгрес оборони культури". Це найшло відгомін на засіданні міської ради, бо дирекція театрів виняймаючи салю, не вистарала ся заздалегідь на це дозволу міської ради, до чого зобовязувалася на основі умови. Президія м. Львова повела слідство в цій справі й постановила вислати директорові театрів Гожиці пересторогу, що колиб таке ще повторилося, президія міста вважатиме умову з ним за зірвану. Рівночасно президія міста постановила не затвердити на найближчий сезон контрактів із членами театрального персоналу, які взяли чинну участь в академії. Ухвала торкається адміністраційного директора Будзинського, режисера Домбровського, декоратора Пронашка та одної артистки. Президія міста видасть у цій справі офіціяльний комунікат.

— **Справа долярових позичок.** В апеляційному суді у Львові відбулася розправа, що має велике значіння для справи долярових позичок. Жінка інспектора лісів у Самборі п. Назаревич позичила власникові реальности в Хирові, Василевичеві в 1932 р. 850 долярів, застерігаючи собі в довжному скрипті зворот позички в долярах по тодішньому курсі, т. зн. 8.90 зол. Тимчасом Василевич скористав з валютового декрету в червні 1934 р. і переслав у дні платности позички вірительці суму 850 долярів золотими по курсі 5.26 зол. і зажадав видачі екстабуляційного квіту. Коли вірителька відмовила, Василевич запізвав її до самбірського окружного суду, але суд позов відкинув. Справа знайшлася перед апеляційним судом у Львові і цей рішив, що вірителька повинна видати екстабуляційний квіт, приймаючи, що застереження в довжному скрипті щодо ріжниці курсу не має правного значіння згідно з валютовим декретом про т. зв. кльовзулю золота. Справа пішла перед найвищий суд, який видасть у цій справі принципіяльне рішення.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „ВАЛЬС ДЛЯ ТЕБЕ".

Віденська фільма „Уфа" з оперетковим сюжетом. Комедія про наслідника престолу якогось маленького князівства, де панує молода княжна, бо наслідник престолу пропав без вісти. Він виступає у світі як славний тенор Торелі і почуває себе щасливим. Та одного дня делегати Найвищої Державної Ради приганяють йому державні обов'язки, промовчавши найважнішу обставину, що вони не хотять княжни, яка цілою силою своєї амбіції хоче панувати. Тенор розчарований такою зміною свого становища вертається до рідного краю із своїм приятелем — диригентом опери, що стане його адютантом. Тепер прийде до кількох сцен, де молодий князь зустрінеться з молодою княжною, яка ненавидить свого суперника, що забрав їй насильно владу. Як це все скінчиться, легко догадатись. Головні ролі грають Каміла Горн з голосом дуже мало кіногенічним, тенор віденської опери Люї Ґравер — не з таким великим голосом, як можна би сподіватись, коміки Тео Лінґен та Гайнц Ріман. На цьому останньому спочиває увесь тягар гумору цієї дуже банальної фільми, — зрештою приємної для тих, що задоволені сміються.

ДИВОГЛЯДИ.

КОЛИ СИН МІЛЮНЕРА ЧИТАЄ ТОЛСТОГО.

Американський міліонер Тейль має сина. Той син одного дня пропав. Здогад легкий: схопили його ґанґстери. Шукали за ним два місяці. По двох місяцях знайшли його в Шікаго під чужим іменем, як жебрака. Він збирав передплату для малого часопису. У його лахмітті найшли всього кілька сотиків. На запити, що з ним сталось, відповів, що життя багатія з усіма вигодами, але і брехнею, знудило його і він хоче жити просто, свобідно та щиро. Він заходився книжками Толстого і хоче жити так, як учив мудрець з Ясної Поляни. Але Уебстей Тейль ще неповнолітній і поліція відставила його силоміць до батьків.

СОТНІ НОВИХ АСТРОНОМІВ.

Віденська астрономічна обсерваторія видала цікаву брошуру, де представлені коротко всякі реферати та розвідки, які приходять туди від різних винахідників. Винахідники ці — люди без ніякої освіти у справах, в яких забирають голос. І так книговод, що не має найменшого поняття про рухи звізд і про математику, висуває свою власну теорію будови світа. Другий твердить, що молочна дорога це летні сніжинки, третій, що довкола землі обертались колись дві планети-місяці, але одна з них упала на землю і з цього повстали гори. Четвертий доказує, що коли змішати каву з молоком, то на поверхні цієї мішанини являються лінії подібні до подвійних каналів Марса. Автор цієї космогенічної теорії записав аж три грубі зшитки. То знов якийсь почтовий урядовець із Ґрацу пояснює дуже шерсько дуже просте явище зорової омани, чому місяць, який находиться близько до овиду, видається більший, ніж тоді, коли він стоїть високо на небі. Він твердить, що чим вище підіймається місяць на небі, тим більше він корчиться.

Дописи.

СТАРИЙ САМБІР.

Повітовий луговий курс. В днях 14.—16. м. м. улаштувала старосамбірський „Луг" повітовий луговий курс. Кухня та помешкання були для курсантів спільні. Дисципліна й порядок — військові. Викладали: о. сен. Ю. Татомир про історію та ідеольогію „Лугів", др Т. Совенцький і др В. Левицький про летунство, гази і першу поміч в наглих випадках. Впоряд, вправи, гри й забави переводили інж. О. Мороз, В. Добрянський і З. Нижник. Слід зазначити, що турчанське староство зробить труднощі Луговій Організації, бо вже основування двох „Лугів" не приняло до відома.

Ювилей Митрополита Шептицького відсвяткувало старосамбірське громадянство луговою академією 29. березня ц. р. На програму склалися: вступне слово Б. Вовчка, закінчення о. сен. Ю. Татомира, деклямації та вправи луговичок і хори під управою інж. О. Мороза. — Зі сіл уладила академію в честь Митрополита пошо шляхотська громада Бачина. Бачинський міщанський кор відспівав кантату і псалом „Блажен муж", муж. хор — „Стрілецьким шляхом", „Поклін Владиці" відекламувала п. Л. Яремівна, святочну промову виголосив др І. Кульчицький. Хор зі Ст. Самбора відспівав молитву з опери „Запорожець за Дунаєм". Чи не годилось, щоб теж інші шляхотські громади пішли за прикладом Бачини? Чи життя й діла Митр. Шептицького є дорогоказом для шляхти?

Комуністи агітують по наших селах. В останніх місяцях крутяться по наших селах агітатори комуністичні і ППС. та втягають наших селян, які у вільних хвилинах звозять матеріали з ліса на тартаки, до „заводових завязків". Обіцяють нашим селянам вищі платні та домагаються за це вкладок по 1.20 зол. місячно. Прийшло вже і до кровопролиття, а вслід за тим і до арештувань у селах Терешів і Спас. Сьвідомі села Стрільбичі, Бусовисько, Лужок Гор., не дались втягнути до „З. З.", але основали відповідні секції при кружках „С. Господаря", які мають пертрактувати з фірмами за відповідні ціни. Про створення таких секцій повідомлено політичну владу і староства покищо на це не відповіли нічого.

СТАНИСЛАВІВ.

Шкільна молодь Ів. Франкові. З приводу 20-ліття смерти Івана Франка відбулась мин. суботи вечором наукового кружка дів. гімн. „Р. Ш." при співучасті драм. секції української муж. гімн. виставу „Мирослави" інсценізації в 4. діях на основі повісти „Захар Беркут". Перед виставою виголосила вступне слово Л.Мойсеєвич. Вистава не вийшла так, як могла й повинна була вийти. Передовсім ролі були зле дібрані. І так, здається нам, М. Гавришківна в ролі Мирослави була за мало геройська, а за багато сентиментальна. Те саме закинути можна С. Ганушевському (Максим Беркут). Дуже слабо випав В. Лемеха (Захар Беркут), що до таких ролі ніяк не надається. Березовський (Бурунда) повинен тямити, що коли раз відзивається до своїх воїнів по монгольськи, бо вони української мови не знають, то смішно, коли іншим разом до тих самих воїнів говорить по українськи і вони вже розуміють. Вина в тому може й не Березовського, а режисера. Ще найлекше випав Б. Малицький (Тугар Вовк), хоч він також ролі не опанував як слід. Зате незле вийшли гуртові сцени, особливо боротьба дівчат з монголами, що публика приняла гучними оплесками. Численні недотягнення і в своїй будові інсценізації і в грі аматорів покрила остання сцена, а саме спів-молитва, що зробила на всіх й незатерте враження. Декорації намагав гарні, хоч скеля в 4. дії, на нашу думку, була зле збудована: сумніваємося, щоб монголи були настільки дурні, й непрозорожні, щоб, бачучи над собою дівчат з луками, топорами та списами, таки лізлись на певну смерть. Треба було дівчат поховати за скелі, показати кілька голов, виглядаючих монголів на скалу — і щойно тоді пустити дівчат, щоб скидали монголів із скали. Не все було в порядку теж зі стрілами; до чисто гуцульського строю чоботи — то трохи смішно. Публіки на салі дуже багато

Б. Л.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

СОКАЛЬ.

Сензацію має наше місто. В канцелярії кружка „Рідної Школи", що приміщена в канцелярії дра Л. Хомінського, невисліджені зломники доконали небувалої крадіжки. Хоча в канцелярії було багато річей, що могліб бути ласими шматками для зломників, невислідженні гості вломилися тільки до цієї шуфляди, де містилися касові книги та квітарі кружка. Забрали квітарі, дві касові книги, ліквідаційну книгу й усі записки, що відносилися до касових справ. Виринає питання: хто має у тім інтерес, щоб саме ці книги пропали?

Шмитківський самоосвітний гурток під проводом Івана Демідонта розвивається дуже гарно. Учасників є 34. Гурток крім систематичних лекцій з української історії та географії, влаштовує ще ріжні інші виклади на актуальні теми. І так у мин. неділю виголосив провідник гуртка І. Демідонт змістовний і гарно опрацьований реферат про життя й діла Гол. Отамана С. Петлюри.

Гідне наслідування. На весілі Ст. Гейка в Савчині зібрані гості за почином Теодора Лаврика зібрали між собою 6 зол. і 30 сот. на українських інвалідів. Почин цих громадян вказує, що національна свідомість по наших селах все таки не на низькому рівні. Треба з признанням підкреслити цей дар.

Себечівці будують Нар. Дім. По ріжних перипетіях і бурхливих загальних зборах громадяни села взялися теперь поважно за будову Народнього Дому. В короткому часі підтягнено будівлю під дах, лишається ще дім покрити й викінчити в середині. Коли будову викінчать, буде мати Себечів справді імпозантний будинок, де знайдуть приміщення всі культ.-освітні установи села.

10-і роковини смерти С. Петлюри в Пивовщині. Дня 31. травня відсвяткувало село десяті роковини смерти С. Петлюри величавим концертом. Велике враження викликав своїм рефератом Г. Лагода, що коротко та ядерно представив значіння визвольних змагань, що їх виразником є Гол. Отаман Петлюра. До ще більшого успіху свята причинились виступи мужеського й мішаного хору під дир. Павла Бриля. Це ще одно звено до великого ланцюга свят, улаштовуваних цілим краєм у трагічні роковини.

Постіль, ковдри, матраци

по ревеляційно низьких цінах

поручає нововідкритий магазин

під ф-мою Шайнохи 3.

Ц. Цімерман.

БОРЩІВЩИНА.

Ювилей читальні в селі Доброкут. В дні 7. б. м. р. відбувся в селі Доброкут борщівського повіту, ювилей з приводу тридцятьліття тамошньої читальні „Просвіти". Перед святом відбулася у місцевій церкві панахида за померших членів, яку відправив о. Семен Гребенюк, в асисті місцевого пароха Крававича. Після панахиди виголосив о. Гребенюк і відповідну проповідь. Потім усі пішли походом на громадську площу над рікою Серетом, де відбулося ювилейне свято. Привіт від Філії „Просвіти" в Борщеві зложив голова Філії мгр Іван Романівський, від усіх інших повітових товариств та організацій склав привіт п. Петро Гораль. Свято це випало надзвичайно величаво, до чого причинився головно голова тої читальні п. Петро Перун.

КОЗОВА.

Візитація Преосв. Будки хліпівського деканату. Саме тепер єпископ Будка розпочав візитацію хліпівського деканату, яка потреває до 23. ц. м. Преосв. Будка розпочав від Козови, приїхавши поїздом 6. ц. м. в 5. год. вечором. На двірці повитав Візитатора о. дек. Штокалко з о. Бачинським з Козівки і ціла українська бандерія з Козови супроводжала його аж до ринку. Тут повитали нашого єпископа польська процесія з польським духовенством і просила відвідати їх костел, що теж єпископ і зробив. Вернувши на Ринок в супроводі процесії до повитальної брами, Преосв. Будку повитали жінки, опісля війт бурмістр міста і щойно після того українська процесія з українським духовенством та громадянством повитали свого єпископа, а маленькі дівчата стелили квітами дорогу Достойному Гостеві до своєї церкви. Перед церквою в повитальній брамі, зложеній українськими прапорами і відзнаками, повитали від зорганізованого громадянства представники „Сільського Господаря" і кружка „Рідної Школи". Перед входом до церкви повитав єпископа парох о. Іванчук гарною промовою, висловлюючи радість з відвідин владики в парохії. В церкві виголосив владика прегарну проповідь засовуючи важний обовязок кермування кораблем релігійного життя, головно коли о. Митрополит Кир Андрей не може особисто відвідати всіх своїх парохій. Повитання нашого владики було достойне, тільки адміністраційна влада зовсім непотрібно післала своїх стражаків, що відсунули наших впорядників і самі вліли аж до церкви і не знюючи нашого обряду повставали в царських вратах в шоломах і профанували обряд та ображали парохіян, бо парохіяни витали свого владику у своїй парохії і церкві. В неділю 7. ц. м. відбулася катехизація, владика Кир Никита відправив архиерейську Службу Божу в асисті численного духовенства і виголосив проповідь, закликаючи всіх до рішучої боротьби з комунізмом, як розсадником безбожництва. Пополудні приймав делегації від парохіян, що зложували потреби парохії, а парохіяни з села Теофілівки висловили прохання будови власної церкви. Перед вечором виїхав достойний владика враз з духовенством у дальшу візитацію в деканах, супроводжений нашою бандерією дорогою до парохії Кальнього. Своїми відвідинами владика Кир Никита підніс на дусі всіх громадян і зміцнив їх релігійні почування та національну відпорність на всі бурі теперішнього життя.

Парохіянин.

Спорт.

ПРИЗД „ДОВБУША" ДО ЛЬВОВА НАПЕВНЕНИЙ.

У вчорашньому числі „Діла" появилась замітка, начебто ювилей С. Т. „Україна" з приводу 25-ліття істнування є під знаком запиту. На основі телефонічної розмови зі спортовою дружиною „Довбуш" у Чернівцях подаємо отсим до відома, що „Довбуш" неодмінно приїзджає на наше свято, яке відбудеться в днях 13. і 14. ц. м. на площі Сокола-Батька. Ближчі подробиці в афішах.

Видія С. Т. „Україна"

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ТУРИСТИЧНО-КРАЄЗНАВЧОГО ТОВАРИСТВА „ПЛАЙ" У ЛЬВОВІ.

Загальні Збори У. Т. К. Т. „Плай" (8-і з черги) відбулися дня 9. червня у власній домівці Т-ва при вул. Рутовського 22. Зі звітів, що їх зложив уряджуючий голова, др Кость Паньківський та інші члени видїлу, довідуємося, що Т-во „Плай" має свої філії у Перемишлі,

Сазіборі, Стрию й Тернополі та дві спортові секції у Львові: с. с. „Плай" і УСК. ім. сотн. Ф. Черника.

Якщо йде про діяльність, то була вона задовільна, хоч може менш ефектовна, як мин. року, коли то побудовано на Плаю під Грофою домівку-схоронище та ведено більшу видавничу діяльність (провідник по долині Опору та Стрия). Причини з одної сторони самозрозумілі. Видія мусів подбати про внутрішнє уладження домівки та про те, щоби сплатити кошти її будови. Крім того були ріжні клопоти із дозволом адм. влади, так що гровило, що домівку розберуть, але все щасливо покінчилося. З другої сторони перешкодою у праці була резигнація 5 досвідчених і заслужених членів виділу, перетяжених іншою працею, а кооптовані члени не все зуміли їх заступити.

Великим успіхом Т-ва була відома фотографічна виставка: „Наша Батьківщина у світлині", що її зорганізовано спільно з УФОТО. Виставка ця відбулась у Львові в листопаді м. р., опісля також по інших містах.

Заходом Т-ва „Плай" відбуваються цілий рік всякі прогулянки чи то спільні, чи кожна філія й секція для своїх членів. Побіч туристичної діяльности спортові секції, а також деякі філії беруть живу участь у спортовому житті де можуть похвалитись гарними успіхами.

В плані є зміна статуту, що вже перестарілий (12 літ) та не бере під увагу змінених обставин, дальше сплата решти довгу за домівку, удержання української туристично-інформаційної станції в Підлютах; побіч звичайної туристичної діяльности.

Переведенням тих планів у життя займеться новий виділ. Головою вибрано д-ра К. Паньківського, членами: проф. Пашкевич, п. Гузар, п. Сітницьку, п. Ракамра Пеленського і п. Сітницького; заступниками д-р Старосольську, п. Павлюка і проф. Білостоцького. До Контрольної Комісії вийшли: проф. д-р О. Тисовський, інж. Дурбак і п. Юр. Гладкий. Б. С.

ЯКИХ ПРОТИВНИКІВ МАТИМЕ „РУСЬ" У ЗМАГАННЯХ ЗА ВХІД ДО ЛІГИ?

Ми вже писали про те, що ужгородська „Русь" змагатиметься за вхід до чеської державної ліги з 3 чеськими й 1 німецькою дружиною. Тими дружинами є: Вікторія Жіжков (Прага), С. К. Градец Кральове, С. К. Бжо (Зліч) та С. К. Мерін Шенберг. Змагання за вхід до ліги зачинаються вже в найближчу суботу. До ліги вийдуть дві перші з цих пятьох дружин.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСТНИК. Неперіодичне видавництво. Львів, червень 1936.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, орган Пас. Секції Т-ва „С. Г." у Львові. Рік IX., ч. 6. за червень 1936.

ГРИЗУБ, тижневик. Р. XII., ч. 21—22 (526-6). Париж, 25 травня 1936.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, орган Т-ва „Учительська Громада" в Ужгороді. Р. VII., ч. 5. за травень 1936.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, Р. II., ч. 4. за квітень і ч. 5. за червень 1936.

ІДІМ СЛІДАМИ СВ. ЙОСАФАТА, духовно-унійний українсько-католицький летючка-присвячена Найсв. Серцю Христовому. Львів-город, у червні 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. „На Лічаківі". Купони „Або" неважні.
Субота, 13. VI Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Воїн і герой".
Неділя, 14. VI. год. 3. поп. Аб. 16, Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Воїн і герой".

Театр Ріжнородностей:

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Воїн і герой".
Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".
Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

КІНА.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: І. „Сезона", ІІ. „Віденські ночі".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", ІІ. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежа" з Фаліон і Фліном.
МУЗА: „Бавнті".
ПАКС: Печиниє.
ПАЛЯС: „Шанхай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Цигансьний барон".
СТИЛЬОВЕ: „Бабуня", ревія „Гузик з капустою".
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ЛЮМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Пятниця, 12. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.30 Концерт, 15.20 Концерт для молоді, 21.05 Симф. концерт, 22.10 Танкова музика, **Прага** (470,2) 15.00, 21.00 Концерт, 17.10 Смичк. квартет, 20.05 Хор, **Париж** (1648) 16.00 Камер. музика, 20.00 Сп. рециталь, 20.45 „Ле Бріган" ком. опера Офенбаха, **Білгород** (437,3) 17.45, 20.00 Нар. мельодії, пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00, 14.15, 18.00 Концерт, 20.50 Симфонія IX. Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 19.15 Діти співають, 18.45 Пісні, 22.10 Камер. музика, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 17.00 Солісти, 20.10 Вечір німецького мистецтва, **Будапешт** (549,5) 17.30 Салон. музика, 18.25 Нар. пісні, 19.40 Концерт, **Мілянo** (5082) 11.20 Популярна музика, 20.35 Концерт хору, 21.20 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Танкова музика, 20.35 „Царевич" оп. Легара.

Субота, 13. червня 1936.

Відень (506,8) 15.40 Концерт хору, 19.25 „Дер Растельбіндер" оп. Легара, 22.10 Скрипка, **Братислава** (298,8) 10.15 Соло на гармонії 19.30 „Мій братчик" оп. Ж. Фадя, **Кошиці** (259,1) 19.00 Концерт 17.25 Оп. арії Моцарта, 18.00 Концерт шк. хору, **Прага** (470,2) 12.35 Салон. музика, 16.05 Танц. музика, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Симф. музика, 15.00 Авд. для дітей, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.20, 19.50 Нар. пісні й танки, 18.30 Скрипка, **Берлін** (356,7) 8.30 Розр. концерт, 12.00 Веселий концерт, 19.00 Солісти, 20.10 Зі світа опери, орк., солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00 Музика 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Розр. музика, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для сеня, 15.15 Нові полиські пісні, 19.40 Три Шубертові менуети, (форт.), **Будапешт** (49,55) 12.05 Форт. реціталь, 18.45 Салон. музика, 21.10 Музика різних народів, 22.40 Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Летня музика, 17.15 Концерт, 20.45 „Тоска" оп. Пучінія, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 21.20 Симф. джез.

Львівське радіо.

Пятниця, 12. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 „Постать Кавакови в музиці", гр. пл., 12.20 Для ст. дітей: „Сьогодні ми маєте голос", пісеньки, хор, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Легкі пісеньки з ріжних країн, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорами, 16.00 Популярні твори польських композиторів (у вик. мандолністів), 16.35 Сп. реціталь Ол. Фіцкова в супр. фортепіяну, 16.45 Народне мистецтво в Польщі, 17.00 Мельодії Супше, орк., 17.30 Спорт. порадник, 18.00 У найдикшій країні Европи, 18.10 Трохи сьогодніму, гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Камер. концерт, 19.30 Нар. капеля, 20.30 „Шкмурки", образець зі спогадів Ол. Фредра „Ірн по три", 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орк., форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танк. музика, у перерві о год. 22.55 Останні вістки.

Субота, 13. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 „Весна та графомани" вес. фейлетон Генр. Збежховського. 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Беседа авдиція для дітей: Музика прийшла до нас, 16.00 Концерт солістів (Д. Свечковська сопр., віольончеля), 16.45 Господарське значіння моря, 17.00 Новини з гр. пл., 17.30 Гутірка про Виленщину, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Сп. реціталь Ванди Коритко (сопр.) у супр. фортепіяну (у програмі „Плач Ярославни" з оп. Бородіна „Князь Ігор"), 18.25 Львівський актуальний фейлетон, 18.30 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Легка музика, 19.45 Данів хор співає пісеньки, 20.15 Мистецтво зид стріхи, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Скрипкові твори в супр. форт., 21.30 „Продам камінь" гумореска, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві о год. 22.55 Останні вістки.

Радіокутик.

Е. БАНДРОВСЬКА-ТУРСЬКА В РАДІЮ.

Радіослухачі напевне з радістю приймуть відомість, що знана співачка Е. Бандровська-Турська виступить перед варшавським мікрофоном на всі польські радіостанції 15. червня о год. 21.30.

РАДІО АДДІС-АБЕБА.

Після заняття Аддіс-Абеби італійці заволоділи також радіостацією, яку щоправда ушкодили банди грабіжників, що плюндрували місто після втечі абісинського уряду. Завдяки негайно початій направі, стація зможе вже в найближчих днях розпочати свою діяльність.

„Радіо Аддіс-Абеба" має бути першою стацією, яка знаходиться в середині нової італійської провінції. Покищо перебере дотичасову ролю стації в Асмарі і служитиме для висилки трансмісій на італійські стації. Водночас воно надаватиме для італійців, що знаходяться в Абісинії, італійську програму.

УРЯДЖЕННЯ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВИСИЛЬНІ АНТЕНИ В ЧАСІ БУРІ.

Перуни, небезпечні для антен, радіослухачів, особливо грізні для високих щогли висильних стацій. Удар перуну у висильну антену може мати катастрофальні наслідки не тільки для висильних уряджень, але і для обслуги, яка знаходиться в будинку.

Одиноною забезпекою перед випадками в часі бурі було досі виключити стацію і уземнити антену. Тепер, з ініціятиви німецького центрального поштового уряду і німецького електричного промислу, провадяться праці над будовою автоматичних остережних апаратів. Для цього збудовано щось у роді помічної антени, яку наладовують електрикою при атмосферичному напруженні. Як тільки це напруження осягає ступінь, який може загрожувати висильній стації, починає діяти остережний сигнал. Швидкість сигналу збільшується в міру зросту небезпеки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Куплено — продано: Бельги бельг. 90·13—89.70. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5·30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 358.50, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.90, Фунти англ. 26.75 — 26.57, Гульдени гданські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.70—19.30, Корони данські 119.39, 118.95, Корони норв. 134.33—133.35, Кор. шв. 137.88—136.90, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.78—11.55, Марки нім. 136 — 131, Песети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 143—138.

Акції.

Банк Польський 106.50—105.50—106.50, Цукор 29, Вугель 15—15·25, Лільпоп 13.00—13.25, Норблін 51, Островець 33—34.75, Стараховичі 35.50—35—35.25.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 70.00, серії 82.50, 2. ем. 70.50, серії 82.50, 5 конверс. 52.75, 6 дол. 76, 4 прц. прем. дол. 50.75, 7 прц. стаб. 56.25—56.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 11-го червня н. р. кооперативам платна за: Львів Львів

1 кг. масла десерового бльох. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко задержана.

Ширіть наш часопис!

Маслосоюз повідомляє, що від 11. VI. ц. р. платить свої доставцям за 1 кг живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „
Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дн, ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає новіх доставців.

РІЖНІ

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Шпіґ. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 4—12

ТИСЯЧІ людей виходять захоплені вдучною ворожбою славного психографольога Баргалюти (звався Рабін Розенблюм) Львів. Ринок 11, ріг Сербської. Відповідає також листовно. 2236 3—5

ВІЗКИ дитячі, нові і вживані, поручає Виробна візків, Пасаж Миколяша. 1781 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.
Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50
Książka rozsyłkowa на 450 уривків, оправлена зол. 2.50
на 960 уривків оправлена зол. 5.—

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 21-7

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" 50 сот.

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
Філія: КОПЕРНИКА 15 а.
2188 12.75

За редакцію відповідає Олександер Костів. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 130 (14.379). Львів. субота 13. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ощадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В днях 13. і 14. червня ц. р. відбудеться у Львові

Ювилейне Свято С. Т. „Україна"

з приводу 25-ліття істнування.

При вступі вписи до Золотої Книги. — Адреса для привітів: С. Т. „Україна", Львів, Японська 7.

ПРОГРАМА:

13. VI. ц. р. субота площа Сокола-Батька, змагання за чашу фабрики „Елеґант, год. 15.15 (3.15 поп.) змагання Сян (Перемишль) — Пролом (Станиславів); год. 17.00 (5-та поп.) змагання Поділля (Тернопіль) — Україна (Львів).

14. VI. ц. р. неділя 9 год. рано Служба Божа в архикатедр. храмі св. Юра; год. 14.30 (2.30 поп.) площа Сокола-Батька дефіляда змагунів С. Т. „Україна"; мінута мовчанки за померших членів; привіти; год. 15.15 (3.30 поп.) змагання Поділля (Тернопіль) — Пролом (Станиславів); год. 17.00 (5-та поп.) змагання Сян (Перемишль) — Україна (Львів); год. 18.30 роздача нагород.

В разі непогоди змагання відбудуться на грищі Чорних (крита степенниця). Ціни білетів: сидячі зол. 2.—, стоячі зол. 1.50, студентські зол. 1.—.

ЦВК СССР затвердив нову конституцію.

МОСКВА, 12. 6. ПАТ. **Президія ЦВК СССР рішила затвердити проект союзної конституції,** предложити її союзному конгресові совітів, який скличе на 25. листопада ц. р. та оголосити проект публично, піддаючи під дискусію населення.

Зміст нової конституції СССР подаємо на іншому місці.

Перші бої в Китаю.

ГАНКАВ, 12. 6. ПАТ. Як інформують із китайських джерел, на південь від Ганкав дійшло до зудару між урядовими та кантонськими військами. Ці останні відступили з місцевости Леїшинг, яку заняло нанкінське військо.

КАНТОН ЗРИВАЄ З НАНКІНОМ.

НАНКІН, 12. 6. Райтер. **Марш. Чанґкайшек закликав телеграфічно кантонського диктатора Чанґчітонґа негайно стримати мобілізацію і наступ та пригадав йому, що він обовязаний льояльно зачекати на рішення центральної виконавчої ради. Кантонський уряд відповів відмовно, скидаючи відповідальність за громадянську війну на нанкінський уряд, що зосередив війська на границі південних провінцій. Домагання завісити зброю також не виповнить, бо уважає його підступом Чанґкайшека, який хоче зискати на часі, щоб вислати нове військо.**

ПРОТИНАСТУП НАНКІНСЬКИХ ВІЙСЬК.

ЛЬОНДОН, 12. 6. ПАТ. Нанкінські війська, які дотепер відступали, перейшли до наступу на півдні від Генґчав. Нанкінський уряд звернувся до представників чужих держав з проханням не продавати Кантонові военного матеріялу. На території, підчиненій південному урядові, змобілізували міліцію.

ШАНҐТАЙ, 12. 6. ПАТ. 9 нанкінських дивізій машерує на Гунань і сумежні провінції. Закордонні обсерватори уважають, що одинока Японія вихінує китайську громадянську війну.

БРИТ. КАНОНІРКИ НА КИТАЙСЬКИХ РІКАХ.

НАНКІН, 12. 6. ПАТ. З Ганков вислали до Чанґша брит. канонірку.

ЛЬОНДОН, 12. 6. Райтер. До Кантону вислали дві канонірки, щоб хоронити інтереси брит. громадян.

БУНТ В МАНДЖУРІЇ.

ТОКІО, 12. 6. Авас. Чотирьох кореянців з манджурської прикордонної сторожі збунтувалося, убило шістьох японських старшин та утікло на совітську територію.

КИТАЙ НЕ ПРИПИНЮЄ САНКЦІЙ.

НАНКІН, 12. 6. Райтер. Кит. уряд відкинув пропозицію італійського уряду, припинити санкції, тому, що на його думку рішення в цій справі належить до Ліги Націй

Бадоліо — шефом ґенерального штабу,

ҐРАЦІЯНІ — ВІЦЕКОРОЛЕМ.

РИМ, 12. 6. Стефані. **На бажання маршала Бадолія Мусоліні назначив його знову шефом італ. генер. штабу, а король дав йому титул князя (герцога) Аділ Абеби. Віцекоролем Абісинії заіменували марш. Ґраціяні.**

Страйк париських трамваєвиків.

СОЛІДАРНІСТЬ ПРИСТАНЕВИХ РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 12. 6. ПАТ. Страйкують будівельні та пристаневі робітники і обслуга трамваїв. На терені вистави, яку мають отворити найближчої суботи, робітники не дозволяють будувати кіосків.

ПАРИЖ, 12. 6. ПАТ. В міністерстві скарбу працедавці та службовики біржі й банків заключили договір, що устійнює мінімальні платні.

БРЮССЕЛЬ, 12. 6. ПАТ. Як подає „Етуаль Бельж", робітники пристані в Остенді не хотіли вивантажувати англійських пароплавів, спрямованих туди з огляду на страйк у Дюнкерк.

Араби висаджують мости і поїзди.

ЄРУСАЛИМ, 12. 6. ПАТ. На північ від Ліди висадили у воздух товаровий поїзд, що їхав перед транспортом брит. технічних військ; жерта у людях не було. Під Тулькаром араби викинули з рейок поїзд, що віз військову стежу; на це місце вислала влада танки. Повстанці знищили міст між Єрусалимом та Єрихоном, перериваючи звязок між цими двома містами.

ЖИДІВСЬКА ІММІҐРАЦІЯ ДО ПАЛЕСТИНИ.

ЛЬОНДОН. 12. 6. ПАТ. Звіт брит. мандатної адміністрації до Ліги Націй стверджує, що 1935 р. до Палестини приїхало 64.147 іммігрантів, з того 61.854 жидів; в 1934 р. лише 44.143. 1935 р. приїхало до Палестини коло 30.000 німецьких жидів.

БРИТ. ВІЙСЬКА ПЛИВУТЬ ДО ЄГИПТУ.

ҐІБРАЛЬТАР, 12. 6. ПАТ. Завтра відпливе на кружляку „Ріпальз" другий курінь шотляндських стрільців.

ВИ ВИЇДЕТЕ НА ВАКАЦІЇ ЧИ ВІДПУСТКУ, але будете журитися постійно про Ваше мешкання, якщо не обезпечите його від крадежі-влому

в Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

Шлях до анархії чи до консолідації?

Львів, 12. червня 1936.

Останній тиждень стояв під знаком загальних зборів цілої низки наших найповажніших установ. Зокрема відбувалися наради кооператорів та освітників, що зіхались з цілого краю: загальні збори Центросоюзу та Ревізійного Союзу це неначе наш економічний парлямент, — загальні збори Просвіти — неначе парлямент діячів позашкільної освіти. На всіх тих зїздах — ущерть виповнена велика саля. Присутні представники найдальших закутин. Зміст палких дискусій дав чудовий матеріял зорієнтуватись у настроях краю. Це тим цікавіше і важніше, що ми бачили перед собою людей діла, — тих, які надають тон всьому краєвому життю не словами, не гаслами, а щоденною конструктивною працею у тих двох ділянках, які рішають про силу і вартість нації: у ділянці економічної та культурної розбудови.

Сама надзвичайно численна присутність кооператорів та освітників свідчить про живучість кооперативної і просвітянської ідей, які мають своїх фанатичних звеличників і каменярів. Критичні голоси про інерцію деяких кол громадянства (колиб навіть ті голоси інколи мали своє тенденційне вістря) можуть теж причинитись до перегляду сил та активізації інтелігенції на місцях. Не маємо ніякого сумніву, що колиб навіть дійсно давала себе тут і там відчувати байдужність до громадських справ, то це явище не масове та перехідне; нераз уже був у нас помітний зріст та упадок громадської активности, наче відплив і приплив моря, і це нас не лякає. В усякому разі і в ділянці кооперативної і просвітньої праці застою нема: життя кипить там і складається на щораз нові цінности. Але й висуває щораз нові програми.

Кооперативні і просвітянські діячі будня, стрічаючись віч-увіч з актуальними суспільними течіями, примушені на них реаґувати чи до них достосовувати свою практичну роботу. Конкретно: нинішній наступ комунізму так тісно заторкує ці обидві царини національного життя, що він мусів найти свій резонанс і на останніх львівських зїздах. І тут передусім слід зазначити одно безспірне і надзвичайно втішне явище: **абсолютно загальний різко антикомуністичний настрій українського кооперативного і просвітянського активу.** Коли на зїзді РСУК-а почав промовляти один делеґат з Перемишля, який в останніх часах стає славний сумною славою, — збори стихійно не дали йому прийти до голосу. Численні голоси заявились проти всяких нотів інтернаціоналізму навіть у теоретичних статтях у кооперативному журналі. Що більше: проявилась така надзвичайна вразливість на все, що „пахне" інтернаціоналізмом чи просто комунізмом, що люди починають нюхати той комунізм там, де його може й нема. Видно, як страшенне дає себе вже в знаки кертична комуністична робота на місцях, головно в українському селі, — коли кооперативні й просвітянські діячі так залюблені і так різко реаґують навіть на саму згадку про можливість перенесення на український ґрунт модного нині у світі гасла „спільного фронту". В той спосіб у другу чергу на останніх зїздах виявились різкі настрої також проти українських соціялістів, чи точніше соціялістів-радикалів.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-54.

На кооперативних зїздах ті мастрої виявились у згаданій критиці „Кооп. Республики" та при голосуванні над 6-им кандидатом до ради РСУК'а. Але і ця критика не була дуже напастлива і радикальний кандидат провалився радше через особу, а не через засаду. Свого 6-го кандидата радикали втратили, підтримуючи принципіяльно кандидатуру людини, яка не находила підтримки у більшості присутніх. Зате на загальних зборах „Просвіти" справа виглядала і закінчилась багато поважніше: там прийшло отверто до протирадикальної демонстрації, яка тягнулась увесь час зборів від моменту пригадки Нагуевич. Поминаємо подробиці, які вже відомі ш. читачам з учорашнього звіту. Обмежуємось до ствердження найбільш суттєвого факту, а саме, що від непамятних часів збори відкинули листу комісії-матки та прийняли такий особовий склад нового головного виділу „Просвіти", в якому є тільки один-одинокий соціяліст-радикал (на 16 членів Гол. Вид.). В той спосіб збори фактично провалили засаду компромісу несоціялістичної частини українського громадянства з соціялістичною на терені просвітянської праці, компромісу, який полягає на взаємній льояльності та льояльній аполітичній культурно-освітній співпраці. Очевидно, що члени Гол. Виділу соціялісти-радикали ніколи не тільки не протиставились чистці читалень з комуністичного елементу, але й активно разом з іншими голосували навіть над закриттям деяких читалень, опанованих комуністами.

Витаючи захоплення просвітянською працею молодого палкого національного елементу та з найбільшим вдоволенням ствердкуючи їх ріжке протикомуністичне становище, не можемо проте признати річю зовсім правильною — усувати від співпраці у головному виділі „Просвіти" тих радикальних діячів, які так само не мають з комунізмом нічого спільного і які мають вже за собою моральний капітал просвітянської праці. Не можемо теж позбутись вражіння, що недобре приймати поважні рішення виключно під впливом того емоціонального чинника, який здається панував всевладно на вчорашніх зборах „Просвіти". Бо хоч історія з Нагуевичами була дійсно дуже прикра, то проте відома річ, що в тій історії якраз радикали не так дуже винуваті, бо організували тамошнє свято Франка дрогобицькі есдеки. (Та й усіх есдеків не можна обвинувачувати у співпраці з комуністами, памятаючи напр. їх протест проти львівського зїзду „культурних діячів). Та річ найважніша: чи з погляду саме боротьби з комунізмом на терені „Просвіти" доцільно починати якусь боротьбу з тими радикалами, які досі не дали причини до закиду нельояльности та якогось напр. перепачковування інтернаціональних моментів у просвітянську хату. Нам здається, що нинішній складний і загрозливий час диктує саме співпрацю всіх національних елементів у спільному протикомуністичному фронті, і що саме „Просвіта" є вимарінним тереном такої конструктивної співпраці **всього** українського громадянства від націоналістів (не зпід знаку ОУН) до соціялістів-радикалів. Гадаємо, що така співпраця шляхом може довести до різкого відмежування від комунізму та до протикомуністичної активізації всіх тих українських соціялістів, що їх дехто хотів би чи міг би підозрівати у симпатіях до „спільного фронту", — ніж відштовхування їх від спільної конструктивної праці у просвітянській верхівці, де вони вже своєю участю беруть відповідальність за національний характер установи.

Не знаємо, як тепер складуться відносини в тих повітах, в яких поважна скількість читалень „Просвіти" находиться у руках радикалів (Рогатинщина, Самбірщина, Покуття) і як новий головний виділ „Просвіти" наладнає співпрацю у низах. Гадаємо, що радикали не повинні тактувати вчорашнього виступу загорілих одиниць як причини до такої боротьби, яка в наслідку мусілаб довести до загирення частини загального просвітянського дорібку. Гадаємо, що вони цю вчорашню свою поразку повинні потрактувати радше як багатомовний показчик настроїв, що вимагають якнайвиразнішої диференціації. Маємо вражіння, що при холодному й обережному підході до цієї справи можна буде такий вихід, який буде на добро і „Просвіті" і загальній українській національній справі, такий вихід, який вестиме справді до консолідації а не анархії українського життя. Не час тепер і зокрема не місце у „Просвіті" на творення нових фронтів внутрішньої боротьби.

45 міліонів „солідарних".

Стріча дипльоматів у Букарешті.

Букарешт, у червні 1936.

Щорічна виставка „Місяць Букарешту" притягає не тільки тисячі румунських громадян, але й цілих сусідів. Цього року відзначилася ця виставка новою обстановою, під новим знаком: „Єдність мало-антантських народів".

З тією метою вибудували дві виставочні палати для „сербських та чеських союзників".

Оглянувши докладно етнографічні відділи, бачив я в румунській павільоні гуцульські хати, гуцульську архітектуру (церкву з Мармарощини) — а в чехословацькім також зразки гуцульського мистецтва, де видніла картка: „Прийдіть подивляти чари і врасу Чехословаччини".

Додам, що на цілій стіні чеського павільону розгорнено мапу, сильно освітлену ріжнобарвними електричними лямпками. Ця мапа мала доказати „однощість чеської території" й тому не назначено на ній „автономну" закарпатську Україну... Зате важніше було там зазначити, що в Ужгороді є летовище — що лучить Прагу із Москвою!

Цю виставу відвідали відділи чеських соколів, сербські та румунські військові організації й на місці „інформувались про розміри союзних держав". Але важніша ніж ця виставочна солідарність була стріча румунського короля, сербського регента та чеського президента. Це була перша стріча державних проводарів Малої Антанти. Її аранжер — мін. Тітулеску заявив, що ця стріча є не тільки „символом союзу трьох (!) народів, але й силою, якій Европа завдячує рівновагу". До цього додав п. Бенеш: „Ми стрінулись в Букарешті, щоб заперечити чутки про зміну основних засад Малої Антанти та випередити заходи тих, що маневрують проти нашої єдности".

„Маневрантами" вважають ген. Ґерінґа та полк. Бека, бо вони відвідали Білґород і мали вплинути на сербського премієра Стоядиновича. Вся румунська преса (крім нечисленних крайньо правих часописів) стрівожилась тими „білгородськими відвідинами" вважаючи їх за „шкідливу для єдности народів Малої Антанти". Дійшла навіть до висновку, що уряд Югославії грає подвійну гру: то деклямує вірність соціялістичній Франції, то схиляється до авторитативної Німеччини.

Цю тривогу розвіяв сербський регент Павло і заявив, що саме тепер, серед загальної воєнної загрози, Югославія не зміннть своєї лояльної політики і далі хоче працювати із своїми десятилітніми союзниками: Чехословаччиною та Румунією.

Наради Малої Антанти велися в королівській мисливській палаті в Сковіштах (біля Букарешту) і торкались не лише політичних, але й далекойдучих економічних питань придунайських держав. У звязку з цим згадав през. Бенеш, що „Тільки економічною перебудовою дунайського басейну" можна буде знешкідливити скриті екс-

о. О. ПРИСТАЙ. 41

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Пропагатори московської схизми мали силу, бо розпоряджали великими грошевими фондами. Святіший синод не жалував рублів, щоб тільки відірвати лемків від українсько-католицької церкви. Російські епископи в Америці щедро сипали грішми на всі боки. Власними коштами будували церкви для відступників від католицької віри, купували ризи, всякі інші церковні речі та самі оплачували батюшок. „Навернені" на православія лемки не потребували платити ані на будову нової церкви, ані утримувати священика, дяка і т. п. Мали все готове й задармо. Ще й хвалились перед своїми односельчанами й земляками греко-католицького обряду, мовляв, ми не маємо ніяких видатків на церкву й ростемо, хоч і небагато нас. Та і справді, без огляду на матеріяльні вигоди русско-православних парохіян, їх всеж було дуже мало. Русотяпські „місіонарі" не щадили грошей і демагогії, а проте мали у своїх парохіях щонайбільше 15 або 20 родин. В Мек Аду мала цареславна парохія всього 16 родин, що самі не булиб всилі утримати свою церкву, пароха й дяка. Але вони не потребували цим журитися. Про це дбав святіший синод, що слав до Америки своїх агентів з повними кишенями грошей.

Московські схизматики будували свої церкви для лемків звичайно на тій самій вулиці, де була українсько-католицька церква, а як удалося, то таки напроти неї, щоб таким робом могли лекше агітувати серед наших людей і перетягати їх на свою віру.

А ті лемки, що перейшли на російську схизму, стали згодом самі її пропагувати серед своїх земляків в Америці і у Старому Краю. Вони писали в листах до старокраєвих свояків і знайомих, що зробились православними й хвалили свою нову віру та свого шумного батюшку, що мав бороду, як „сам Христос"... При тім заохочували переходити на православія і радили, в який спосіб слід це робити.

З упадком царської Росії припинилась також агітація московської схизми. Бо святіший синод заперестав присилати гроші, що були одиноко реальною основою цареславія в Америці. Враз з тим, завдяки праці українського священства й учителїв парохіяльних шкіл, почала зростати національна свідомість серед лемків, а москвофільство щораз більше тратило грунт під ногами. Врешті наш світлий Визвольний Зрив захитав московським цареславієм теж на Наддніпрянщині, де повстала автокефальна Українська Православна Церква. Її впливи почали вдиратися до Америки і там витирали по війні московську схизму, хоч і викликували нову, не менше завзяту релігійну ворожнечу таки між свідомими українцями, православними й католиками. В кожному разі йшла далі шкідлива внутрішня боротьба в народі, та москвофільство вже видихало з браку „пособій". Ворожнеча тільки змінила свій вигляд. Замість колишніх „русских" цареславних лемків, вхопилися за чуба українські православні з католиками. Основа залишилася та сама: українці мусять вічно жертися між собою і витрачувати свої сили на боротьбу з земляками.

Лемки становили собою дуже гарний національний матеріял у Північній Америці. Вони були добрі й щирі, хоч дуже забобонні, бо неосвічені, але на свій лад побожні, витревалі, працьовиті, на жаль, страшно розпиячені. Не було кому ним заопікуватися і взяли його під свою опіку старорусскі панотці; тримали його далі в темноті, потурали йому в пияцтві і запоморочували його могутністю „непереможного" царя, що мав прилучити Лемківщину до русскоґо царства.

В Америці застали лемки майже те саме, що покинули у своїх Карпатах. Тут ждали на них сміливі аж до нахабности платні російські агенти, що були далеко зручніші від старокраєвих. Вони ловили лемків у тенета цареславної схизми і москвофільства. Американська горілка дальше розпиячувала лемківських емігрантів. А врешті напосілись на венство. Вони не розуміли, що їх неморальні засоби „політичної" боротовбивчої боротьби, що нівечила характери людей, принесуть шкоду цілому українському народові, а не тільки попам і дякам. Для наших доморослих соціялістів могла була зникнути з обличчя землі правдива Україна, якби тільки залишилась партійна рецепта.

Лемки попали в Америці у справжній український хаос. Серед них почали воювати кацапи з українцями, цареславні схизматики з католиками, а потім автокефалісти та вірні християни з безбожниками. Темнота й пияцтво скріплювали цю домашню війну й часто доводили навіть до проливу крови. А відгомін цієї національної руїни доходив аж під карпатські верхи і навіть у самій Лемківщині викликував між людьми ворожнечу.

(Далі буде.)

навзаїмні заходи Німеччини та Польщі та внеможливити відновну австрійської монархії або німецького „аншлюсу".

Цікаво, що наради не обмежились тільки до „малоантантських справ", а встрявали і в проблеми „балканського порозуміння" (напр. говорили про відновну мілітаризації Дарданельського проливу).

По нарадах видали дуже коротку комунікат, де підкреслили однозгідність представників держав щодо всіх актуальних справ. Нам видаються останні наради в Букарешті не так демонстративною поставою проти ревізіонізму, як першою спробою унезалежнити зовнішню політику держав Малої Антанти від проводу нерішучого уряду соціялістичної Франції.

Останні невдачі Ліги Націй та все свіжі нарушування договорів переконали цих трьох союзників, що їх „оборонна сила не сміє лежати в легких дипльоматичних лещах, а в тяжкій зброї". Видно, що „вічний женевський мир" став вже таємним явищем і для тих держав, що все славили могутність Женеви, навіть підчас її „абісинської кріси".

Довіря до тієї міжнародньої установи мусіло і так захитатись, коли її законним членом став перший „віроломник" — Совітський Союз. Якийсь румунський журналіст порівняв Женеву до великої трибуни, що 8. VI. ц. р. завалилася підчас військових парад у Котроченах: Невідповідна деревляна будова не могла видержати маси цікавих глядачів і закопала у своїх руїнах не господарів, а запрошених гостей. Те саме із Лігою Націй. Її вибудувала наголо Франція й вигнездила „всіма" народами до афганів, ліберійців та абісинців включно. Коли почалася валити перетяжена галерія то роздавила, розуміється, найслабших (в даному випадку абісинців).

Такі приклади говорять невеселі речі і так справу оцінила Мала Антанта.

Коли признаємо, що така передбачливість спонукала організаторів цього тричленного союзу поробити деякі заходи, то таки дивуємося оптимізмові п. Бенеша. Пан Бенеш перестерігає сусідів перед союзом 45-мільйонового населення Малої Антанти, яке із зброєю в руках зуміє боронити незалежности своїх держав. Тут п. Бенеш мабуть свідомо не згадує факт, що ця 45-мільйонова мозаїка складається не тільки із чехів та румунів, але із мільонів українців, мадярів, німців, словаків хорватів та сотень тисяч поляків, македонців, словінців, болгар і т. д. Навіть п. Стоядинович, голова сербського уряду, заявив на конгресі урядової партії, 1. VI. у Білгороді, таке: „Те, що бракує нам, югославянам, (!), то хіба тільки мирне співжиття, взаємне бажання до братерського порозуміння та співпраці". Бодай п. Стоядинович щиро признав, як стоїть справа з одною третиною „антантського союзу"...

Гучні вислови п. Бенеша пригадують нам дійсність на Закарпатті, но, і взагалі, як гарно здійснилось гасло останньої війни про самовизначення народів.

Мала Антанта, яка хоче вести політику Австрії з доби Габсбургів, повинна би пригадати собі роль і долю Австрії в останній війні.

Д-р О—ч.

Термін тягнення зближається.

Листівка вистачає на замовлення.

Чверть льосу класов. льотерії коштує **10 зол.** Половина коштує 20 зол. а цілий льос 40 зол.

Просимо не гаяти з замовленнями

П. К. О. ч. 500 232

Дім Банковий **ШІЦ і ХАЄС**

ЛЬВІВ, пл. Марійська 7 (біг Коперника).

ТУРЕЦЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ ДАРДАНЕЛІВ.

ЦАРГОРОД, 12. 6. ПАТ. Завтра виїздить з Ангори до Монтре делегація на конференцію в справі чорноморських проливів. Делегацією, зложеною з 40 осіб, проводить мін. закорд. справ Рушді Арас.

РЕСПУБЛИКАНСЬКИЙ КАНДИДАТ НА АМЕРИКАНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА.

ЛЬОНДОН, 12. 6. ПАТ. На конвенті республіканської партії у Клівленд вибрали кандидатом на президентські вибори, що відбудуться в листопаді, губернатора стейту Канзас Лендона; його противником був сен. Борах. Від демократичної партії кандидуватиме теперішній президент Рузвельт.

КРІЗА БЕЛЬГІЙСЬКОГО УРЯДУ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ.

БРЮССЕЛЬ, 12. 6. ПАТ. Ван Зеланд зрікся місії творити уряд.

БРЮССЕЛЬ, 12. 6. ПАТ. Ван Зеландові не вдалося обсадити міністерських ресортів, бо неможливо було узгіднити домагання поодиноких партій. Сподіються, що місію утворити новий уряд дістане знову якийсь соціяліст.

БЕРУТЬСЯ І ДО АНАРХІСТІВ.

МАЛЯГА, 12. 6. ПАТ. Після кровавих подій, у яких найшли смерть 3 особи, влада опечатала 4 домівки анархістично-синдикалістичної конфедерації праці. Арештували чимало осіб.

ВОЄННІ КРЕДИТИ У ШВЕЦІЇ.

СТОКГОЛЬМ, 12. 6. ПАТ. Сенат ухвалив кредити на національну оборону в такій самій висоті як парлямент, себто 148 міл. корон.

ШВАЙЦАРІЯ ТАКИ НЕ ХОЧЕ ВЗАЄМИН ЗІ СССР.

БЕРН, 12. 6. ПАТ. Національна рада відкинула 96-ома голосами проти 72-ох внесок навязати дипльоматичні взаємини зі СССР.

Третя Хліборобська Вистава
у Третій Німецькій Державі.

(Власна кореспонденція з Берліна).

На влаштування цьогорічної хліборобської вистави у Франкфурті над Майном видали коло 2,000.000 німецьких марок.

У того, хто цієї вистави не бачив, може повстати питання, чи оправдані такі колосальні видатки на таку ціль? Для того, хто сам відвідував її, такого питання нема.

Вже першого дня, ще до офіційного відкриття її, коли ми, чужинецькі журналісти, ту виставу оглядали, стало ясне, як Божий день, що коли б з тої великої суми гроша ані сотик не повернув до каси, то й тоді для німецької нації в цілому булаб вона чистим зиском. Основнаж її ціль — це цілком відмінний її характер від звичайного типу вистав. Вони є звичайно більш чи менш прикрашеним ярмарком з крикливою реклямою конкуруючих фірм. Успіх їх завсіди мірявся успіхом продажі виставлених машин, скотини і т. ін.

З цієї вистави продавці вийшли дуже добре. Понад 400 фірм виставили щт звиш 6.000 взірців ріжних хліборобських машин. Нарікань на „кепський гешфет" не чув я ніде. Але це побічний вислід вистави; наслідок знов поволі зростаючого добробуту німецького хлібороба, який вже і в минулому, 1935 році, закупив був хліборобських машин на яких 200 мільонів марок, супроти 80 мільонів в р. 1932, та освідомлюючої пропаганди самої вистави. Центр ваги її лежить саме в цій пропаганді, дальшім вишколі хлібороба, вишколі не словом, а приміром. Вона зовсім заслуговує назву, якою охрестив її у своїй святочній промові міністер хліборобства, Дарре: „Показова лекція".

Пропаганда хліборобського поступу в найкращім того слова розумінні, без найменшого присмаку реклями читачеві, який вистави не бачив, найкраще можна буде зрозуміти засоби цієї пропаганди на „зразковім господарстві". Справжнє, обійстя шістьдесятьморгового господаря, так, як воно на селі, стоїть вибудуване на виставі. Не рисунки, плани чи слова, а дійсне обійстя з городом і шматом поля. Хата з господарем і челядю в ній; дочка за кросна ми сидить, у печі щось варить, миють посуд, як то в будний день у господаря на селі в такім господарстві проходить. Коло хати стодоля, стайні, возівня й купа гною на подвірі, бож стайні не порожні, повні худоби...

Не досить того. І стайні й возівня виведені подвійно: так як у господаря нездалого виглядають: засмічені, загиджені, з миршавою худобою, і так, як виглядають у тямущого дбайливого хлібороба, який не лиш власного труду не жалує, а й голову добру має, знає, як яку працю найвигідніше пристосувати: тут худоба аж вилискується, аж очі в себе вбирає. Кожен бачить, який має з неї господар пожиток. Хто що ріжний бачить і сам дістає охоту так загосподаритись. Це найкращий спосіб навчання для старого й малого.

І німецький селянин зрозумів це; він іде на цілі дні на виставу, до всього приглядається. За півстоліття існування цих нормально щорічних хліборобських вистав число відвідувачів досягло в цім році ще нечуваної висоти 585.000. Вистава ця була ювилейною в тім розумінні, що перша така виставо була зорганізована перед 49 роками саме тут у Франкфурті інжинірометром Максом Айтом (Eyth), якого соті уродини припали на цей рік.

Ширу подяку належиться пані фон Колер з міністерства хліборобства і п. Гізе з міністерства пропаганди, які знаменито зорганізували поїздку закордонної преси на оглядини вистави.

Загальні Збори Ремісничої Бурси у Львові.

Поминальне богослуження за померших членів Ремісничої Бурси відправив дня 11. ц. м. о. проф. С. Дурбак в Успенській церкві. На богослуженні були приявні члени Товариства і питомці обох рем. бурс. По Службі Божій 3 священники станули до панахиди. „Вічною памятю" згадали покійних членів, щирих прихильників Рем. Бурси і правдивих приятелів української молоді.

Пополудні того самого дня відбулися Загальні Збори Рем. Бурси при участи коло 40 членів і кількох представників преси. По відкритті о. проф. Бучацький згадав про тих членів, що відійшли від нас в останнім році на завсіди. Память д-ра Дарії Лежогубської-Чубатової, дир. М. Морова й о. Е. Громницького вшанували Збори повставанням з місць. По прочитанні протоколу з попередніх Заг. Зборів і порядку нарад здавали звіти з діяльности по черзі секретар, скарбник та управителі обох бурс.

Зі звітів довідалися Збори про інтенсивну працю Ради над розбудовою ремісничих бурс. Ось кілька фактів: у звітовім році Т-во купило нову домівку на бурсу при вул. Бартосівної ч. 3, за 30.000 зол.; в бурсі при вул. Пасічній поставлено новий дах, запроваджено водопровод й електр. освітлення. Товариство опікується 75 питомцями. Про їх всесторонній розвиток дбали настоятелі бурс, які постійно уважали, щоб бурса була школою добрих громадян, що в житті потраплять постояти за нарід і церкву. Для спопулярнизування розбудови рем. бурс Т-во запросило українську пресу на нараду. Нарада дуже прихильно приймала проект розбудови рем. бурс і запевнила Т-ву свою поміч. І справді наша преса дотримала свого слова. В кожнім часописі була відповідна стаття. — Це мало своє значіння. На поклик Р. Бурси відгукнувся край та еміграція. Досі зібрано 4.900 зол. на фонд розбудови бурс. Дальші жертви

Постіль, ковдри, матраци

по ревеляційно низьких цінах

поручає повновідкритий магазин

під ф-мою Шайнохи З.

Ц. Цімерман.

вливають кожного дня. А треба ще багато, бо ні держава ні самоврядні нам нічим і в нічім не помагають.

В дискусії над звітом забирали голос пп. Д. Конюх, інж. Мельник, маст. голови М. Стефанівський, посол д-р Біляк та інші.

Від Провірної Комісії поставив внесення проф. А. Березовський, щоб признати Раді абсолюторію. Внесення це одноголосно прийнято. Головою Т-ва вибрано о. проф. А. Бучацького, вильосованих членів пп. рад. Мудрака, М. Огродніка, М. Ярку знову вибрано до Ради. Заступниками стали пп.: дир. С. Гевак та інж. І. Мельник. Провірна Комісія: пп. А. Березовський, Я. Горалевич і С. Процьків. **Яр. Спеван.**

Економічний огляд.

Польська хроніка.

В УМОВИНАХ ПРИМУСОВОЇ ДЕВІЗОВОЇ ГОСПОДАРКИ В ПОЛЬЩІ.

Господарські явища, звязані тісно з обмеженим обороту девізами і золотом, є дуже різнородні. Одні — як ось нелегальна торговля девізами, валютами і золотом по завулках чорних бірж чи контрабанда девіз і золота за границю та їх конфіскати (про ті випадки щораз більше читаємо в польській пресі) — не новина, з якими вже давнійше можна було рахуватись. Зате другі, а саме нові форми тезаврізації, вирнули доволі неподівано. Згадати хоч би закупно заграничних сирівців людьми, яким ці сирівці потрібні тільки для забезпечення вартости капіталу. Полохливість посідачів готівки вилилась у початках горячковим закупном вальорів — облігацій і акцій, — відтак значно збільшеним попитом на домки, парцелі і грунти, а врешті закупном заграничних сирівців: бавовни, кольорових металів (головно цина і мідь, хоч теж і попит на краєві: цинк і олово), тощо. Тоді коли закупно державних і приватних паперів та інших реальних краєвих вартостей не скриває загрози для економічного життя, то тезаврізація у формі закордонних сирівців підточує девізові запаси в краю і є тому дуже небезпечна.

Треба зазначити, що впровадження в Польщі примусової девізової господарки викликає дальше критичні голоси, що осуджують цей факт, як непродуманий до кінця у його наслідках. Журнал „Політика Ґосподарча", виленське „Слово", консервативний „Час" і деякі інші органи преси, висувають різні аргументи, щоби доказати недоцільність девізових обмежень. Вони вказують на те, що заборона вільного обороту девізами не вможе вбити цього вільного обороту, зате відстрашить чужі капітали від Польщі, що Польщу відсепарувалась тим від світових господарських процесів, що застрашила вкладчиків ще більше, що збільшила бюрократичний апарат, який ще більше зашморгує статистичний шнурок на госп. організмі Польщі і т. і. З цими думками поодинці висловлює знову преса, що позитивно ставиться до господарської політики уряду, доказуючи знову необхідність і корисність контролі девіз. Очевидно — що як у всьому так і тут — остаточний осуд дасть щойно вигодом само життя.

ТОВАРИСТВО ОПІКИ НАД ЩАДНИКАМИ.

Лодзький „Глос Купецтва" з червня ц. р. приладує слова нім. економіста проф. Бона, в яких він жалує, що досі не основано товариства опіки над щадниками (ціолачами), хоч існують т-ва опіки над звірятами, ростинами, історичними будинками, тощо. Ощаджувала людина — пише згаданий місячник — усе життя, щоби мати спокійну старість чи забезпечити „завтра" дітям або жінці і все тратила. Прийшла війна забрала все, навіть асекураційні поліси зробила безвартними. Прийшли внутрішні пенічки з високим курсом при початковому закупні і низьким при теперішньому продажі. Прийшла врешті паніка за вартість гроша і погоня за забезпечуванням вартости заощаджених грошей. І так у Лодзі забракло бавовни. Розкупили її щадники, вірячи більше бавовні, ніж грошеві. І тоді, коли у світі є надпродукція бавовни, в Лодзі її брак. Це парадокси. Є конечністю заснувати т-во опіки над щадником, яке працювало би явно і чесно та вспокоювало би нерви перестрашеного заяця-щадника.

ДОТЕПЕРІШНІ ВИСЛІДИ КОМАСАЦІЇ ҐРУНТІВ У ПОЛЬЩІ.

Від 1918—1936. р. скомасовано 588.833 дрібних господарств, що займають 4,051-558 га землі, в 7.596 місцевостях. Найбільші висліди мала комасаційна акція в 1931. р. (55.500 га), хоч останній рік 1935 був теж корисний (473.416 га). Обраховують, що при річній комасації ок. 450 тис. гектарів треба близько 16 літ, щоби цілість в Польщі дотеперішня шахівниця ґрунтів.

СХІДНА ГАЛИЧИНА — ТЕРЕН ГОСПОДАРСЬКО ЗАГРОЖЕНИЙ.

Під цим наголовком помістив орган санаційних ендеків у Львові „Дзенник Польскі" (ч. 156) статтю. Покликуючись на те, що німці деякі свої терени (Надренію, Саксонію, Шлеськ. Сх. Пруси і Гамбург) назвали теренами „з виїмково загрожною господарською ситуацією", газета домагається такого окреслення теж для Сх. Галичини та витягнення з цього відповідних консеквенцій. Квятковський розріляє Польщу А і Б, а знову один з публіцистів — *Польщу в чоботях і Польщу без чобіт*. Такою Польщею без чобіт є Полісся, Волинь і Сх. Галичина. Полісся — на думку „Дз. П." — ще довго буде господарською глухим пайовом, Волинь ставить щойно за Польщі перші господарські кроки. Але Галичина має традицію, має провідні сирівці (нафта, дерево) має багате хліборобське заплілля і т. і. Вона — не вважаючи на її значіння у збройному сполученні — занедбана. Це старі гріхи Варшави, які треба направити. З закінчення статті виходить, що авторові статті йде головно про достави для залізниці, поліції, війська, тощо. При цих доставах оферентів із Сх. Галичини майже не беруть під увагу.

Світова хроніка.

ЗАГРОЗЛИВИЙ ВПЛИВ ЗБРОЄННЯ НА ГОСПОДАРСЬКЕ ЖИТТЯ.

Розвоєва лінія господарського життя є тепер під поважним впливом зброєння. Нема двох думок на те, що акція зброєння зросла в останніх місяцях до розмірів, що далеко перейшли розміри повоєнних літ. Горячково дозброюються всі европейські держави, а з позаевропейських Зл. Д. П. Америки і Японія. Є це зужиткування капіталів на речі непродуктивні, через те з господарського боку є це явище крайно некорисне. В країнах засібних у капітали зброєння може посередньо причинитись до деякого оживлення кон'юнктури. Воно може притягнути частину мертвих капіталів, які все таки ввійдуть у деякій сумі в господарський обіг (закупно сирівців, платні, тощо). Гірше є з країнами, які щойно шляхом ріжних фінансових операцій мусять здобувати потрібні капітали. Це поважно загрожує їхні фінансово-валютові основи, може навіть довести до девалюації гроша, змен'шує суспільний дохід, консумцію і внутрішню капіталізацію. В загальному світовому бізнесі — як зазначує один із визначних польських економістів д-р Р. Баталія — негативні наслідки зброєння переважають над додатними результатами. Продовжування зброєння мусить поглибити фінансовий, валютовий і господарський хаос у світі.

ГОСПОДАРСЬКИЙ ЦЕНТРАЛІЗМ У СССР КРІПШАЄ.

Центр. Вик. Комітет затвердив новий статут Нар. Комісаріяту фінансів. Засадничою прикметою статуту є остаточне сцентралізування фінансової політики в Совітах. Всі фінансові організації, асекурації, буджети, банки, щадниці, тощо, підпорядковані Наркомфінові. Новий статут зміцнює контролю Наркомфіну над державним банком і над буджетами національних республік та льокальних совітів. Це все має м. ін. зміцнити повницю рубля.

НА РОЗДОРІЖЖІ. — ДОЛЯ ФРАНЦУСЬКОГО ФРАНКА ДАЛЬШЕ ПІД ЗНАКОМ ЗАПИТУ.

В останніх днях замітні виступи — з одної сторони премієра Блюма з декларацією недоцільности девалюації франка, з другої сторони — визначних французьких економістів і професорів, що заявились рішуче за переведенням девалюації. І так б. міністер фінансів проф. Жермен Мартен (Germain Martin) на сторінках „Ле Капіталь" висунув конечність вирівнання курсу франка до теперішнього курсу інших валют. На його думку — це спинить відплив золота і піднесе курси держ. паперів. Мартен пропонує пересунути відношення франка до фунта з теперішнього 75 на 90—100. Після нього забрав голос проф. Ріст, знаменитий фінансовий експерт і почесний губернатор Банку Франції. Він станув на яскраво-девалюаційному становищі. Хоч признає у своїй статті („Пті Парізієн"), що технічно ніщо не загрожує франкові, проте можна його втримати ціною зростаючої анемії нац. господарства, меншаючої продукції і зросту безробіття. Проблема франка — це не чисто фінансова проблема, а загальногосподарська. Замітне, що фінансовий орган „Ля Інформаціон" погодився з думками проф. Рістa.

Тоді, коли теоретично обмірковують аргументи „за" і „проти" девалюації, сірі маси, застрашені ще більше страйками і взагалі соціялістично-комуністичним завтрішним днем Франції, розвязують на власну руку грошеву проблему: втікають у паніці від французького франка.

В. Н—вич.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

Нова конституція СССР.

Ухвалено вчора ЦВК-ом нова конституція СССР складається з 13-ох розділів і обіймає такі важніші постанови.

Громадяни мають *право приватної власности* до домів, предметів особистого ужитку, малих господарств та піль, які самі управляють. *Колхози* дістають решту земель на постійну власність.

СССР складатиметься не з 7-ох а з 11-ох союзних республик. Замість Закавказької Федерації входитимуть в склад СССР поодинокі її члени: *Грузія, Азербейджан та Вірменія;* крім того *Кіргізістан* та *Казакстан* підносять з автономних республик до союзних.

Союзну владу становить „верховний Совіт СССР", зложений з двох палат: *союзної ради* — куди вибирає одного відпоручника кожних 300 тисяч громадян, та *ради національностей*, зложеної з представників союзних і автономних республик а також місцевих совітів. Найвищу раду вибирають на 4 роки, вона збирається двічі в рік.

Президія найвищої ради є перед нею відповідальна, але має широкі повноваства: між поодинокими сесіями ради видає війну, заключує мир, ратифікує міжнар. договори і т. п.

Члени найв. ради користуються *недоторканістю.* Найв. рада вибирає *раду народніх комісарів*, що складається з комісарів виключно союзних та обєднаних (яких мають також союзні республики).

Суди вибирають громадяни на 2 роки загальним 4-прикметниковим голосуванням. Конституція гарантує *свободу віросповідань та протирелігійної пропаганди, а також свободу слова, преси, зборів, недоторканість особи (арештувати можна лише на приказ суду або прокуратора) і житла, тайну переписки та азиль для чужинців.* Комуністична партія є ядром всіх суспільних та державних організацій. Всіх обовязує військова служба.

Вибори є загальні, рівні, безпосередні й тайні, активне та пасивне виборче право *мають всі громадяни від 18. року життя,* також і військові. Суспільні, культурні та господарські установи можуть ставити кандидатів. Посол відповідає за свою діяльність перед виборцями і на домагання більшости може втратити мандат.

Ніяких змін на ліпше!

(Допис з Борщівщини)

І. Як кожного року, так і цього в часі Зелених Свят українське громадянство Борщева хотіло з процесією піти на місцевий цвинтар, де є похованих кільканацять українських стрільців та один старшина Гал. Армії. В тій цілі були приготовані від окремих товариств вінці. Вже на кілька днів перед святами борщівська поліція зверталась до секретаря Повіт. Комітету УНДО п. Петра Гораля і до місцевого грекокат. пароха о. шамб. Йосифа Малицького з домаганням, щоб, якщо похід на цвинтар буде, не було китайки з тризубом, ні тернового вінця.

Перед самим походом зявився перед церквою командант поліції Гомза (мабуть колишній Хомза) і почав переглядати написи на шарфах. Коли спостеріг напис: „Борцям за волю України", зажадав усунення цієї шарфи. Очевидно, цього ніхто не зробив. Тоді він пішов до церкви до о. Малицького і заявив йому, що, якщо шарфа ця не буде знята, він похід задержить, а кожим цього робить за все відповідальним власне о. Малицького. Наслідком цього деякі мешканці хотіли вже цю шарфу зняти, інші знову до цього не допустили. Стало на тім, що вінки завернено під церкву назад і процесія пішла на цвинтар без вінків. Усе це викликало серед присутніх велике негодування. Між тими, що хотіли шарфу зняти і тими, що не допускали, мало не прийшло до бійки.

ІІ. В селі Сапогів, борщівського повіту, зайшла до тамошнього священника о. Шешорака таксамо поліція і заборонила йти на могили з вінками та заборонила навіть на могилі стрільців виголосити проповідь. Зновуж у м. Озеряни, де процесія пішла на цвинтар і де несено багато вінків, хтось у ночі два вінки з могил забрав і кинув до поблизької фоси.

ІІІ. На тиждень перед Зеленими Святами хтось у кількох селах борщівського повіту, а саме: в Більчу Золотім, Глубічку і Лосячі, почав вибивав жидам вікна. Були навіть розкидані летючки між селян, мовляв: „Не купуй у жидів,

лиш у своїй кооперативі і кулжу рольнічім" і т. п. У звязку з цим у тих селах по кількадесять селян наших робить варту, а полиція у Більчу відгрожується, що якщо биття вікон у жидів не покінчиться, так будуть розвязані всі українські товариства. З цього виходить, що чиясь рука навмисне це робить, бо ми виключаємо участь у тім наших селян.

У звязку з тим, що сталось тут у Борщеві і в повіті в часі Зелених Свят і перед ними, ми з прикрістю стверджуємо, що хоч і є у нас новий староста, то у відношенні до українців усе залишилось по старому. Ніяких, і то абсолютно ніяких змін на ліпше!

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa на 480 уридів, оправлена зол. 2.50 на 960 уридів оправлена зол. 5.—

Купіль милом Пальмолів

Цілий світ подивляє цю „дівочу церу Пальмолів".

„Червона Калина".

Загальні Збори видавничої кооперативи „Ч. К.".

У четвер 11. ц. м. у салі Сокола-Батька відбулись Загальні Збори „Червоної Калини", цього справді найсимпатичнішого видавництва, яке — як кооператива — гуртує ввесь наш інтелігентський актив, що бере безпосередню участь у тих діях, які творять тематику видань Червоної Калини.

Збори, на яких було присутніх поверх 50 членів, відкрив і провадив голова Надзірної Ради **др Ст. Шухевич.** Звіт складав **дир. Осип Навроцький.** Він ствердив, що найгірший кризовий час Видавництво вже пережило. Від січня 1934 р. не було ні одного запротестованого векселя. За 1934 і 35 рр. сплачено 13.000 зол. кредиту. Правда, не було грошей на видачу нових книжок, тому обмеженість до стягання довгів і продажі старих книжок при зменшених цінах від 30—70 прц. Через те, що хоч нових книжок Ч. К. не видавала, її торги не зменшились: у 1934 р. творили ок. 21.000 зол., у 1935 — ок. 24.000 зол. Невтішне явище: зменшений вплив готівки за Літопис Ч. К., — зате зменшено й кошти накладу того цінного журналу. Зорганізовано сітку 10-ти дуже добрих агентів. Літопис має тепер 1260 передплатників; відпала майже вся американська і французька еміграція (дуже характеристичне явище: в Америці, де йде найгостріша агітація наших гурра-патріотів, впало зовсім зрозуміння для журналу, що присвячений матеріялам та історії української визвольної боротьби!). З ініціятиви Ч. К. повстав Комітет, при помочі якого видано Альбом УСС, що діждався вже другого поширеного видання. Тепер кооператива Ч. К. користає з доброзичливої помочі Центробанку. У друку находиться „Історія УСС" Крезуба та великий Співаник, — обидві матимуть по 20 арк. друку. Після того буде видана історія СС (у форматі альбому), альбом УГА і книжка про чортківську офензиву. Ті книжки зроблять подвійну роботу: вони і традицію недавнього минулого закріплять і фінансово допоможуть видавництву.

Після того відчитано звіт ревізії РСУК-а та Контр. Комісії Надз. Ради. У дискусії забирали голос: **інж. Хроновят** (про буджет і окремі позиції), дир. **О. Радловський** (мала сума оголошень), **ред. І. Кедрин** (про загальний характер видавництва і його місію та редакційний план) і дир. Ю. **Шепарович,** що наприкінці поставив низку конкретних внесків: на затвердження білянсу за 1935 р. та прелімінарн буджету на р. 1936, на висловлення Управі вдоволення з праці і доручення бути ощадним на будуче. Всі ці внески прийнято одноголосно. Прийнято деякі зміни у статуті, після чого затверджено ввесь відчитаний новий статут, який відходить до реєстрації. Новий статут достосований до вимог закону.

Комісія-матка у складі **о. Галібея, ред. В. Софронова і дир. Ю. Шепаровича** запропонувала такий новий склад Надзірної Ради, що його Збори одноголосно прийняли: д-р Ст. Шухевич, дир. Кривуцький, д-р Л. Макарушка, ред. Р. Купчинський, ред. М. Матчак, ред. І. Кедрин-Рудницький, д-р Шуровський і дир. М. Кисілевський.

Збори відзначались діловим тоном і засвідчили, що члени Кооперативи Червона Калина дорожать своєю установою.

Безпосередньо після того відбулось перше засідання нововибраної Надз. Ради, на якій головою вибрано д-ра Ст. Шухевича, заст. дир. Кривуцького, секретарем д-ра Щуровського; дирекцію творять пп.: О. Навроцький (урядуючий директор), п. Бойковський і П. Постоловок. Контрольна Комісія: дир. Кривуцький, М. Матчак і д-р Л. Макарушка; редакційна комісія: І. Кедрин, Р. Купчинський і М. Матчак.

Великий процес ОУН у Львові.

ТРИНАДЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

НЕДУГА ПРИСЯГЛОГО СУДДІ.

По тридennій перерві в цьому процесі у пятницю малощо не перервали розправи взагалі. Як нашим читачам уже відомо, ще в понеділок 8. червня ц. р. занедужав підс. Я. Стецько і председник відкладав з цієї причини розправу аж до сідниць пятниці. Знову у пятницю виявилося, що занедужав присяглий суддя мейор Лінде. Спершу в цужав присяглий суддя мейор Лінде. Спершу в кулюарах суду кружляли поголоски, що розправу взагалі перервуть. Одначе в год. 10.10 передпову взагалі перервуть. Одначе в год. 10.10 передповідну розправа таки почалася. Председник заявив, що присяглого суддю заступить запасний суддя.

НОВІ СВІДКИ.

Одночасно председник оголосив постанову трибуналу у справі доказових внесків оборонців. Трибунал рішив допустити деяких свідків, як М. Лебедя, В. Маєвського, О. Матлу, Безхлібника, Еліяшевського, Дмитерка, Гнилу, дружину бл. п. дир. І. Бабія, ком. Кособудського й О. Куща та акти з процесу цього останнього в Луцьку. Щоправда, що горкається т. зв. архіву Сенika, то председник додав, що дозволив зробити з нього відпис. Інші доказові внески трибунал відкинув.

На лаві сидять усі підсудні, на салі публики дуже мало, сама рідня підсудних і кількох поліцаїв та поліційних агентів.

ДАЛЬШІ ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

У пятницю докінчив зізнавати поліційний агент *А. Фіц.* На початку своїх зізнань подав, що лучником між Карпинцем та ін. чл. ОУН. які пе-

ребували у Кракові і Бандерою у Львові була п-а Хомяківна. Підс. Коцюмбас — зізнав свідок — признався на поліції до приналежности до ОУН, кажучи, що туди втягнув його підс. д-р Гнатевич у 1933. р. Про підс. Малюцу і Спольського свідок може сказати лише те, що вони теж признались до приналежности до ОУН. Про організаційні магазини і „хати" свідок нічого не знає. На питання прокурятора свідок подав, що Бачинський не був конфідентом поліції. Тому після його вбивства справу розглядала кримінальна поліція, не політична. Далі оповідав про свою стрічу з бл. п. дир. І. Бабієм, до якого зайшов до гімназії по інформації у справі одного ученика, якого поліція підозрівала у приналежності до ОУН. Одначе дир. І. Бабій ніяких інформацій не дав крім тієї, що цей учень дійсно ходить до гімназії. Свідок знає, що дир. І. Бабій напоминав Лемика, щоб політикою не займався, лише вчився, тоді буде добрим українцем. Опісля низку питань поставили свідкові підсудні: Мигаль, Бандера, Стецько і Качмарський та обор. д-р В. Старосольський. На питання підс. Ст. Бандери, чи дир. І. Бабій намовляв Лемика, щоб став конфідентом поліції, свідок заперечив. На дальше питання цього підсудного до свідка, чи знає щось про вбивство Гука і Березницького та про процеси в цій справі, коли то поліційні агенти запевняли, що обоє ці вбиті не були теж конфідентами, свідок відповів, що не памятає. Свідок заперечив теж, щоб з доручення львівської поліції поліція у Тчеві слідкувала за підс. Бандерою підчас поїздки до Данцігу. Тут підс. Бандера виявив, що підчас їзди до Данцігу — придержали його поліція у Тчеві та подала екзівки, як доводиться, щоб не попасти в руки німецької поліції. Підсудний прилипов до переконання, що за ним слідкує поліція. По приїзді до Данцігу — каже підс. Бандера — він зорієнтувався, що дійсно за ним слідкує поліційний агент, але всеж таки йому вдалося тоді висліпкнутися з під цієї „опіки". Вкінці підс. Бандера питаннями до свідка виявив, що на поліції не признався до ОУН, хоч тоді його переслухувала поліція без перерви 5 днів і ночей, а св. Фіц сказав до підсудного, що він підс. знати, якщо підпише, що належав до ОУН. На питання підс. Мигаля до свідка, чи підчас свого переслухування на поліції зізнав, що по вбивстві мін. Перацького був проти яких небудь замахів у Львові, бо українці сподівалися другої пацифікації — свідок мовчить.

На питання обор. д-ра Старосольського, чи підс. Стецько признався до приналежности до ОУН — свідок сказав: ні!

Питання підс. Я. Стецька председник відхилив. Тоді підс. Стецько подав, що за спосіб переслухування його на поліції, він вніс протест свідка зажалення. Прокуратор заявив, що за це ведуть проти підсудного слідство.

Підс. Качмарський теж ставив питання до св. кажучи, що свідок його не переслухував. Св. Фіц не заперечив.

Після того на салю ввела поліція арештованого *Дмитра Сусіка*, який зізнав, що з ним мешкав перед убивством дир. Бабія під фальшивим прізвищем М. Цар.

Св. Адріян Горницький, теж арештований, відмовив відповіді на питання, чи він організаційно стрічався з Малюцою і зі Спольським. М. Цара знав і заявив, що це був інтеґрацийний хлопець, якого колинебудь знав. На дальше питання председника свідок знову відмовив зізнання і після того председник казав відчитати зізнання цього свідка зі слідства, які по відчитанні свідок осудив.

По півгодинній перерві зізнавав *св. Ромуальд Новачевський*, поліційний агент. Казав, що оглянув вулиці, якими утїкав убивник дир І. Бабія М. Цар. Опісля переслухував його у шпиталі таким чином, що на питання, писані на карточках, М. Цар давав відповіді теж на письмі.

Свідок Ванда Кльопатова, старша жінка, полька, на питання председника, чи є кревняк якого підсудного, відповіла: „Боронь мене Боже" (на салі сміх!). Свідок зізнав, що в неї на помешканні мешкав Дмитро Сусік, а з ним якийсь мілець перед убивством дир. І. Бабія молодий мужчина, який був замальований. На поліції пізніше пізнала з фотографій, що це був М. Цар.

З черги складав зізнання *св. Франц Бобяк*, поліційний агент зі Львова. Зізнав, що підс. Івасик мав привезти літературу і вибухові матеріяли з Кракова. Подав кілька подробиць про побут М. Цара у Львові і про свою поїздку до Ордова у справі сфальшованого документу готовности. На місці в Ордові свідок переслухав інформативно кілька осіб і тоді довідався про роботу підс. Рачука. Підс. Івасик заперечив, щоб колинебудь він з Кракова літературу, але свідок обстоював далі при своїх зізнаннях.

По кількох питаннях обор. д-ра Е. Давидяка і д-ра В. Старосольського на салю ввійшов черговий *св. О. Яськів*, управитель друкарні. Зізнав, що 12. травня 1934. р. прийшла до його друкарні невідома молода панна і довідавшись, що там друкується часопис „Проця", заплатила передплату. Одночасно ця панна попросила свідка, щоб він переховав на часок пакунок, бо дуже гарячий день і тяжко з пакунком ходити. Не минуло 12 хвилин і в друкарні наступив вибух, від якого повилітали вікна, а з шафи, на якій був пакунок, не лишилося ні сліду (председник і судді та публика сміються). На дальше питання председника свідок зізнав, що панночка, яка принесла пакунок, була високого росту блєндинка. Перед тим приходила раніше приходила дівчі до друкарні у

ції справі якась панна та один мужчина. Председник казав встати всім трьом підсудним: Зарицькій, Федаківній і Свенціцькій, але свідок рішуче заперечив, щоб хтонебудь з них трьох приходив до друкарні з пакунком. — По питаннях прокуратора кілька питань до свідка поставив підс. Бандера. Свідок відповідаючи виявив, що дійсно на часописі „Праця" була якийсь час оповістка, що адреса редакції та адміністрації міститься у друкарні. Одночасно додав, що власником був Личковський, зам. при вул. Кохановського і туди свідок висилав усю пошту та час. „Праця".

Св. Юліян Бугайський, поліц. агент подав опис убивства дир. І. Бабія і куди втікав убивник.

Св. Казимир Смеля, абсольвент філософії, оповідав, як хотів запізнатися на вулиці Крашевського і Кляйнівській з підс. Федаківною. Коли на доручення председника підс. Федаківна встала свідок привітав її легким поклоном і словами: „Дзень добри, пані". Далі свідок зізнавав, що підс. Федаківна йшла вул. Крашевського з якимсь мужчиною, який прощаючись передав підсудній скіряну, доволі стару течку. **На питання председника ствердив, що по вигляді течки не можна було пізнати, чи в ній що є і додав, що цієї течки не міг би пізнати.** На вул. Сикстуській приключився до свідка ще один старший від нього мужчина. З його поведінки свідок зміркував, що він теж хоче познайомитися з підс. Федаківною. Тому оба вони мандрували за підс. Федаківною вул. Сикстуською вдолину, вул. Легіонів, Коперника, Словацького, знову на Сикстуську і підвели її до камениці, де вона мешкала. Там з підс. Федаківною пішов на гору сходами цей другий мужчина, а свідок залишився на долині. Тоді почув крик підсудної, що вона арештована. Незабаром підсудна зійшла з цим невідомим мужчиною на долину і звідтіля всі троє пішли вул. Сикстуською до гори. Тоді підс. Федаківна була схвильована. У брамі при вул. Сапіги свідок попросив за легітимацією у підсудної, з якої довідався як вона називається. Одночасно заглянув до течки, в якій були три якісь старі заржавілі барахла. Свідок додав, що лише якийсь оптиміст міг би назвати ці барахла револьверами. Тому, що підс. Федаківна плакала, приятігідний товариш заявив, що течку забере від підсудної і ці барахла викине в сніг. Сам свідок відпровадив ще кілька кроків підсудну і попрощався з нею. Свідок заявив, що не пригадує собі прізвища свого приятігідного товариша.

На питання **обор. д-ра В. Старосольського,** чи свідок усе домагається легітимації і каже отворити собі течку, як хоче познайомитися з панною — свідок замявся і мовчав. Не дав теж відповіди на питання цього ж оборонця, яким чином попав на листу прокураторських свідків.

Після цього председник відложив розправу до суботи 9. год. рано.

Зближаються ферії...

Кінчаться іспити в школах. Великим ходом зближається час ферій.

Всі нетерпеливо очікують цієї хвилини, але і з журбою. Бо хоча час то гроші, і часу не бракуватиме нам у часі ферій, однак на покриття ферійних видатків потреба нам готівки і сам час не вистачить.

Хто має досить ощадностей, той турбується тільки тим, якби їх найприємніше у вільних хвилинах зужити. Одначе той, хто мусить видати всі свої доходи має невабливий клопіт, щоб здобути потрібні засоби. Ту проблему розвиже багато людей, коли гратимуть в тринадцяту Державної Льотерії. В тягненні першої класи, що починається 18. ц. м. буде вильосованих тринадцять тисяч виґр, а між ними знаходимо по одній виґрі в сумі сто тисяч, пятдесять тисяч, двадцять тисяч чотири виґри щодня по двадцятьпять тисяч зол., пять по десять тисяч, десять по пять тисяч і т. д.

А вже кількасотзолотова виґра може завважити на тернистих наших передферійних турбот.

Так спробуймо щастя і спішім подбати за льос, бо часу небагато... 4/35

НОВИНКИ.

— **На вітраж Успенської церкви** зложила в Адмін. „Діла" п. Олена Бурачинська 20.— зол.

— **Живець Черче,** вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 1—8

— **Найкращі лиси, пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—?

— **Комітет допомоги вдовам і сиротам по священиках** уладжує в неділю дня 14. ц. м. вуличну збірку й просить Вп. Громадянство о ласкаві жертви. 2254

— **Вся українська молодь проводить літні ферії у таборах,** організованих комісією виховних осель і мандрівок молоді при українськім Товаристві Охорони Дітей і Опіки над молодю. Там, при здайливій опіці серед гірської природи наберe сил до цілорічної праці. Висилайте дітей до літніх таборів! Пишіть за інформаціями: Львів, Чорнецького 26, І. бр. парт. Речинець зголошень минає з днем 15. червня. Пізніші зголошення лише в міру вільних місць.

— **Сходини в шкільній справі на Личакові.** Організація Українців міста Львова Личаківської дільниці скликує сходини в шкільній справі, які відбудуться в неділю 14. червня в год. 6. веч. у домівці при вул. Крупярській.

— **„Румунські, угорські і чехословацькі дошкілля на основі спомин'в з подорожі"** — це тема відчиту, що його виголосить п. Марія Пастернакова, педаг. референтка Товариства „Українська Захоронка" у Львові, дня 15. травня ц. р. в год. 6. вечором у домівці захоронки при вул. Руській ч. 3. Видїл Товариства запрошує на цей вечір своїх членів і зокрема усіх тих, що цікавляться дошкіллям.

— **Кінцевий іспит у Торговельній Школі Рідної Школи у Львові** відбувся у днях 8. і 9. ц. м. Його зложили з додатнім висліком отсі учні (енниці): Бальбірер Ірина, Бурка Олена, Венгжиновський Гриць, Гумінілович Катря, Гапа Василь, Данилович Олекса, Думанський Степан, Когут Богдан, Когут Тарас, Козоріс Степан, Король Микола, Коростіль Ольга, Лабка Марія, Лемківський Володимир, Лучечко Григорій, Пакош Корнило, Походжай Стефанія, Скоцень Осип, Сухінська Ельза, Тишковська Ярослава. Дві учениці репробовано на один рік.

— **Т-во популярних і наукових викладів ім. П. П. Могили** лаштує на неділю, 14. ц. м. в салі Української Бесіди академію в честь Т. Шевченка з такою програмою: Вступне слово — др І. Свєнціцький. Про Шевченкову містерію „Великий Льох", Шевченко: „Чи то на те Божа воля?" рецитація — Люба Соботівна. Запорожці в історичних поемах Т. Шевченка — Денис Лукіянович. Шевченко: „Чернець" рецитація — Льонгин Герман. Початок год. 12. Вступ вільний. Добровільні датки приймають; для молоді і студентів від 10 с.

— **Фахова жіноча школа „Труд"** у Львові вшановує в неділю 14. ц. м. в салі Української Бесіди (вул. Рутовського 22) концерт для вшанування памяти Івана Франка. Початок год. 18. Вступ за добровільними датками.

— **Границі української національної території в порівнанні з границями інших народів.** На таку тему виголосив др Карло Леш, директор інституту для студій заграниці, виклад у німецькій мові 12. ц. м. в українськім науковім інституті в Берліні.

— **Конфіската „Ниви".** „Нива", часопис присвячений церковним і суспільним справам, число за травень, підпала конфіскаті за статтю у відділі „З голосів преси" під наголовком: „Православна Церква в Польщі про своє положення".

— **Іспит зрілости в приватній коедукаційній гімназії „Рідної Школи" в Тернополі** відбувся 4. і 5. ц. м. під проводом п. Вавжиньця Мазура, директора держ. гімназії в Збаражі. До письменного іспиту зрілости приступило 9 абітурієнток, з яких 3 репробовано. Устний іспит зрілости склали: Вовк Анна, Захарків Олена, Дмитровська Степанія, Кобиляр Олена, Колтун Софія і Сіяк Оксана Іванна.

— **Ще один костел у Львові.** Міська рада у Львові ухвалила подарувати відповідну площу під будову нового костела на Богданівці. А комітет будови церкви на Замарстинові чекає вже близько десять літ, щоб могти обняти в посідання площу, призначену давним-давно під будову церкви на тому передмісті... Чи не дві мірки?

— **Перебудова Личаківської вулиці.** З днем 15. ц. м. на час перебудови їздні і трамваєвих шляхів на горішній вул. Личаківській буде здержаний трамваєвий рух від вул. Св. Петра до личаківської рогачки. Одночасно вози лінії „3" замість до вул. Личаківської будуть доїздити тільки до личаківського цвинтеря.

— **На засіданні міської ради у Львові 11. ц. м.** президент д-р Островський подав до відома, що управа міста пропонує надати президентові Річпосполитої Мосціцькому почесне громадянство. Справу вирішать на черговому засіданні ради. Крім того рішено затягнути позичку 160 тисяч зол. на будову другого шляху трамваєвої лінії на вул. Понінського і 300 тисяч зол. на розбудову міської каналізації.

— **Направа доріг.** Жидачівський повітовий виділ оруханив на більші розміри дорогові роботи, як відбудову поверхні на воєвідській дорозі Роздїл-Розвадів на просторі кількнацятьох км., відбудову державної дороги біля Миколаєва и Д. та відбудову повітової дороги Долге-Монастирець на просторі кількох км. Орухомлені будуть також роботи при будові хідників у Жидачеві, Роздолі і Миколаєві.

— **Злодії перевели „ревізію" у купця.** До мешкання купця Герша Мітельмана при вул. Бема у Львові прийшли вечором три мужчини, з яких один був одітий в однострій поліційного старшини. Мітельман був занятий численням грошей на столі та укладанням у рульони. Гості заявили, що прийшли зробити ревізію, бо Мітельман займається протизаконно торговлею чужими валютами та переховує комуністичну бібулу. Надармо купець переконував, що те все неправда. Незнакомі перетрусили ціле мешкання, всі сховки, навіть кишені старих убрань, але не знайшли нічого. Тоді „комісар" сконфіскував усі гроші, які в сумі 1.700 зол. застав на столі, запечатав у куверті і звелів купцеві збиратися та йти разом з ними на поліцію. Заки він зібрався, всі три мужчини вийшли на вулицю, мовляв, що зачекають на нього. Колиж за кілька хвилин купець вийшов, переконався, що став жертвою спритних грабіжників, які від'їхали чимскорше автом, що на них ждало. Повідомлена про все поліція гладає тепер за ними.

— **Нова гута скла.** Коло залізничої станції Пісочна на лінії Львів—Стрий приступила фірма „Анкляр" до будови скляної гути, що буде завтруднювати коло 100 робітників.

— **Регуляція рік.** У виконанні цьогорічної програми меліораційних робіт у станиславівському воєвідстві буде переведена на терені жидачівського повіту регуляція рік Вовні та Кіни з допливами. Меліорація передбачує регуляцію або місцеве обвалування тих рік та відводнення або наводнення більших грунтових просторів.

— **Світильний газ одержить місто Жидачів.** Фірма „Газоліна", продовжуючи газовий рурогяг із залізничої станції Гніздичів-Кохавина до Ходорова, переведе його крізь терен Жидачева. Місто одержить дешеву енергію світла й тепла.

— **Краєва хроніка.** В Делятині арештовано Александра Дімітрієва, б. капітана царської армії й сина російського генерала, під закидом крадежі біжутерії на шкоду кс. Шебовського. — В Журавні пов. Жидачів наслідком родинних непорозумінь повісився у стодолі свого батька 18-літній Іван Табака. — В кольонії Гранатів пов. Горохів три хлопці знайшли в полі артилерійську гранату, яка вибухла й одного з них убила а інших ранила тяжко. — В Суходолах пов. Броди підчас забави в будинку „Товариства школи людовей" вбито Влад. Хлопецького і тяжко ранено Ф. Баковського. — В Ямниці пов. Станиславів умово хорий Павло Пищук підпалив господарства Доці Пашків і Марії Кушніренко, що погоріли до тла. — В Залізцях пов. Зборів завалився старий дім Гр. Матвійкова, вбиваючи 7-літнього хлопця Юліяна, що сховався там перед дощем.

— **Через дівчину.** В Рошневі пов. Товмач на весіллі Семена Боднара прийшло між парубками до бійки за дівчину. В часі бійки Северин Осташ і його товариші замасакрували жахливо Петра Місюру. М. ін. розпороли йому живіт, так що вийшли з нього кишки. Раненого перевезено у грізному стані до станиславівського шпиталю.

— **Передовик поліції дефрадантом.** Перед окружним судом станув передовик 8-го пол. комісаріяту Йосиф Пайтар під закидом грошевих зловживань. Будучи референтом старостиських справ, стягав грошеві кари й гроші присвоював собі. Пайтара засуджено на півтора року вязниці.

— **Всюди винні українці.** В селі Уклай на пограниччі нешавського повіту в Познанщині 30-літній Вільгельм Лешнер, німець, посварився зі своїм односельчанином Яковом Шварцом з причини купна коней. Від сварки дійшло до бійки, причому Шварц пробив ножем на смерть Лешнера. Як твердить варшавський „Час", Шварц є українцем (?) і прийшов після війни із Сх. Галичини. Ще трохи, а всі злочини в цілій Польщі походитимуть тільки від українців.

— **Індіяни вбили місіонарів.** Як повідомляють з Ріо де Жанейро, трьох англійських місіонарів, що вибралися в глибину Бразилії, вбило одно з індіянських племен.

— **Різні вістки.** Хмародім знищив вірменське місто Ерзерум, причому кількасот домів завалилося і поплило з водою. — На лінії Неаполь—Ноля перевернувся залізничий потяг, причому три вагони розбилися й погибло 15 пасажирів. Коло 200 осіб є ранених. — В Німеччині є 6.500 інжинірів без праці. — На пляжі в Джорджіо впав гідроплян, що вилетів із порту Ґаліярі, причому два офіцири погибли, а два тяжко потовпилися.

— **В звідомленні з віча в Добромилі,** що було поміщене в „Ділі" ч. 125 кінець передостаннього уступу можна розуміти так, що добромильський староста не приняв пос. Тершаківця, а тільки заступник старости. Уступ цей звучить: „У повищих справах пос. Тершаковець інтервеніював у старостві, але в бюрі приняв його заступник старости, який не міг дати вияснення". Тимчасом тільки через відсутність старости, котрий був при поборі новобранців, приняв посла Тершаківця заст. старости.

— **Справлення помилки.** У звіті зі Заг. Зборів Т-ва „Просвіта" вкралася друкарська помилка в письменній заяві ред. Павлова. І так у 34 рядку 1 шпальти на 6-ій сторінці надруковано помилково: ...у Нагуевичах був як гість, побачив, коли комуністи потоптали тризуб, а має бути: у Нагуевичах був як гість, не бачив, коли комуністи потоптали тризуб.

Зі судової салі.

ПРОЦЕС ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н. У ЛЬВОВІ.

Перед трибуналом присяглих у Львові стануло дня 10. ц. м. **Петро Максимець** зі Спасова, **Іван Бойко** з Тартакова, **Володимир Андрущак** з Лещатова й **Омелян Олесько, Дмитро Олесько** та **Іван Семенюк**, усі з Лещатова, сокальського повіту, обвинувачені за злочин з арт. 97 к. з. Проводив трибуналові суддя **Міхалє**, вотували суд. **Бочар і Німентовський,** обвинувачував прок. **Лашкевич,** перших трьох обвинувачених боронив адв. д-р **Степан Шухевич,** других трьох адв. д-р **Лев Ганкевич.**

Причиною арештування тих 6 обвинуваченых була ревізія у Сильвестра Дещиці в Спасові, де найдено літературу ОУН, рапорти поодиноких громад, списи членів ОУН, усілякі рахунки й інші записки. Арештований Сильвестер Дещиця втік з поліційного арешту по першім його переслуханні і за ним розписано гончі листи.

Обвинуваченi Максимець, Бойко й Андрущак не признались ні в доходженнях ні у слідстві до приналежности до ОУН, оба Олеськи і Семенюк признались в доходженнях, що є членами ОУН, але потім відкликали це у слідстві.

Не можна не згадати деяких моментів з цієї розправи. І так коли Петро Максимець, слуханий на розправі, зізнав, що не знає, які цілі має ОУН, то прокуратор заявив, що це дивно, що Максимець не знає, які цілі має ОУН, а каже, що є українцем; чому не зізнав, що є русином? — Зновуж обв. Семенюк сказав, що часописи читав, але політикою не займався; тоді почув запит, чому читав газети, як не займається політикою?

Слуханий як свідок Станислав Кузьмицький, ст. пост. слідчої служби в Сокалі, зізнав, що в цілому сокальському повіті сильні впливи ОУН, яка старається здобути всі економічно-просвітні т-ва повіту; льояльні є тільки старорусини. Питання оборони до свідка, чи відома йому роля тих „льояльних старорусинів" до революційного визвольного польського руху, якому проводив пок. маршал Пілсудський, трибунал ухилив.

По доказовім поступованні трибунал поставив питання з арт. 97 к. з., а оборона внесла на поставлення евентуального питання 155 § 1.кз. Трибунал по нараді допустив це евентуальне питання, але 155 § 2 у відношенні до всіх обвинуваченых, крім Андрущака.

Присяглі у своїм вердикті **признали винними злочину з арт. 97 Андрущака і Бойка, решту обвинуваченых з арт. 155 § 2.** Трибунал на підставі того вердикту видав присуд, яким засудив Івана Бойка на 6 років вязниці, а з пристосованням амнестій на 4; Володимира Андрущака на 6, з прист. амнестії на 2 роки 6 місяців; Петра Максимця й Івана Семенюка по 2 р. 6 м., зм. 1 р. 3 м.; обох Олеськів по 3 р., зм. 1 р. 6 м. Розправа скінчилася в 2. годині вночі.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ювилей „України".

Нині святкує Спорт. Т-во „Україна" своє 25-ліття. Кажуть, назвіть ювилейний альманах видає. Тому, що мене не просили до участи в альманаху, мушу хвалити себе у „Відгуках дня". А думаю, повинні були. Адже я вже в 1912 р. видер „Україні" мистецтво в диску для Перемишля, а в 1914. р. видер Перемишлеві мистецтво в диску і кулі для „України".

Гей-гей! Які давні то вже часи! Аж стидно признатися... Але з огляду на ювилей — треба.

1912 рік.

„Сянова Чайка" вислала з Перемишля Черника, Талпашу, Долинського і мене на змагання до Львова. Їхали ми з великим страхом (Львів — не щобудь), а вертались з великою славою. (Ова! Що таке Львів!) Черник і Тетпаш взяли перші нагороди в ратиці, я і Долинський у диску. До того дружина копаного мяча „С. Ч." виборола розіграну.

Успіх на цілій лінії.

Вернулись ми до Перемишля горді, як абітурієнти, зарозумілі, як пенове зі Львова і стали героями дня. Навіть учителі не питали нас цілий тиждень. Тільки один «математик викликав мене зараз на другий день і:

„Диск, що важить 2 кільограми, вилітає під кутом 45% зі скорістю 15 м. на секунду. Як далеко полетить диск?

Я стояв, думав, кусав замість пігтя крейду і пішов на місце, не розвязавши задачі.

Та чи могла ще одна двійка з математики затемнити горизонт моєї спортової слави?...

1914. рік.

Холодні мури Духовної Семинарії у Львові вкрили перед очима питомців січово-соколівський одвит. Молоді хлопці вертілися, як мухи в окропі, так хотіли бодай одним оком поглянути на те, що Галичина придбала за пів століття тяжкої праці. Але ректорат заборонив вихід, бо були якісь непорозуміння з тогочасним богослуженням.

Один мій товариш вилів на семинарську дзвінницю, але служба доглянула і бідолаху стягнули авідтам, списали протокол та виключили з семинарії.

До мене зголосилися на розмову якісь люди.

Виходжу до розмовниці — Черник, Перфецький, Мацюрак і ще хтось.

— Слухай! — кажуть. — Ти мусиш завтра брати участь у змаганнях. Перемишль знов готов узяти нагороди. Мусиш помогти.

— Не вільно. Не пускають.

— То виступи!

І я виступив. Таки зараз в розмовниці піпов „ложив пояс" і подякував за хліб, за сіль.

На другий день у барвах „України" виступив проти Перемишля і „Сянова Чайка" віддала свої мистецтва. Дістав я тоді дві золоті медалі і червону рожу. Медалі від Здвигового Комітету, а рожу... Може й забули Ви вже про це, Шановна Пані!

Двацять два роки сплили з того часу — шмат життєвої дороги. Були потім ще інші рожі, але ніодна з них не дала стільки вдоволення...

Мала тоді „Україна" три роки, нині має двацять пять. Були й членами Фель Черник, Олександер Перфецький, Андрій Зелений. Нині тільки спомин про них, а Фель Черник стоїть патроном спортового клюбу...

Часи... Часи... *Галактіон Чінка.*

ДИВОГЛЯДИ.

НЕРОЗГАДАНА ТАЙНА ДВОХ БЛИЗНЮКІВ.

Грецьке громадянство та грецька преса займаються живо подією, яка нагадує фільмовий сюжет або твори славного італійського драматурга Піранделя, що зявляється студією випадки утрати памяти та роздвоєння особи. Два греки Гіполіт і Демостен Родостос були близнюками; були вони такі подібні, що їх рідна мама часто переміщувала їх. Демостен Родостос пропав пять літ тому підчас одної катастрофи в копальні сірки. Два роки тому в одній грецькій пристані віднайшли чоловіка, що виглядав достоменно так само. Рідня його та його брат Гіполіт ствердили, що це він — Демостен, брат, який загинув. Але сам він не знав про себе нічого, бо стратив память. З усієї його памяти залишилась тільки та одна частина, що звязана з його професією інжиніра. Він виступав як інжинір, спеціяліст-гірник. Це був один доказ більше для рідні, що віднайшла вони Демостена Родостоса. Його приняли назад до себе, кілька місяців годували та лікували і він почав нове життя у тій самій професії, але не мав найменшої свідомости того, що робив колись і чим був перед катастрофою. За якийсь час поліція звернула увагу на одну нову обставину. Між обома братами дійшло до якогось конфлікту; оба вони майже одночасно щезли; молодшого Гіполіта (бо вавіть між близнюками є завсіди один молодший) не могли віднайти, а Демостен після тижня вернувся назад на своє місце до праці. Тимчасом виявилось, що той Демостен це вже не той пропащий за першим разом нещасний, який утратив усю память про своє минуле, а той, що памятав все і орієнтується якнайкраще у своїх копальнях. Таким робом виринуло підозріння, що Гіполіт підчас якоїсь суперечки вбив свого брата і почав виступати як Демостен тим більше, що він теж був інжиніром та орієнтувався у гірничих працях. На поліційних допитах Гіполіт відпекується всього і каже, що підчас того тижня, коли його не було, він пережив якесь велике духове потрясення і наслідком цього память йому вернулась. Протестує при цьому, щоб його називати „Гіполітом", бо він Демостен. Мати обох синів, яка найкраще їх відрізняла, померла минулого року і суд не має найважнішого свідка. Думки братів поділені. Одного з братів нема. Як зветься той, що живе — невідомо і невідомо, чи вбив свого брата. Вся ця історія передана атенською пресою з фотографією Родостоса майже дослівно повторяє американську фільму, яку ми оглядали минулого тижня у Львові „Тайна чорної кімнати"

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Святочний концерт у честь Івана Франка. Було це мабуть перше в Тернополі свято для вшанування памяти І. Франка, а влаштувала його молодь гімназії Р. Ш. з приводу 20-тих роковин смерти Поета дня 10. ц. м. у просторій салі „Міщанського Брацтва". В цій саме салі перед 24 роками українське тернопільське громадянство в найвищому захопленні вітало Франка, який на запрошення тутешньої Філії Т-ва „Учительська Громада" відвідав Тернопіль і при цій нагоді відчитав у згаданій салі декілька пісень зі своєї поеми „Мойсей". Тэ від того часу постать Франка відійшла для тернопільської громади неначеб-то в тінь і щойно наша рідношкільна молодь дня 10. ц. м. пригадала всім Того, що з Його духа печатю віде український нарід у двадцяте століть. На програму свята склалися: вступне слово уч. Б. Жулківського, реферат уч. VII. кл. Б. Будного про перше десятиліття діяльности Франка, продукції гімназійної симфонічної орхестри під проводом проф. Ю. Криха, мішаного хору під проводом дир. О. Бачинського, спів-дует, деклямація і сценічна картина з поеми „Мойсей"", як центральна точка програми, під режисерінною керою учит. М. Левицької. Виконання окремих точок програми стояло, загально беручи, на знаному рівні а подекуди було воно, як на молоді сили, навіть знамените, так що у висліді свято осягнуло більше куче свою моральну ціль. Причинилось воно не тільки до поглиблення душевних звязків української молоді і старшого громадянства з духовістю Франка, але й підвесло високо в очах учасників прапор вашої рідношкільної установи, якої внутрішня виховна праця заслуговує на щиру вдячність громадянства а.

Спорт.

ЗАМІСТЬ ДОВБУША ГРАТИМЕ СЯН?

В останній хвилині довідуємося, що І. дружина чернівецького Довбуша таки не приїде на ювілейні змагання України, бо румунська влада не дала грачам Довбуше пільгових паспортів тільки зажадала за паспорти повної такси в круглій сумі 3.000 п. золотих. Тому Виділ України поробив ще нині усі можливі заходи, щоб у турнірі взяв участь, замість Довбуша, перемиський Сян. І з цією метою виїхав нині передполуднем представник України автом до Перемишля з відповідним письмом від своєї спортової магістратури. В крайнім випадку, якщо приїзд Сяну був би неможливий, виставить Україна до змагань свою відповідно скріплену II. дружину. Отже ювілейний турнір 4 дружин відбудеться напевно

ЛЬВІВ. **УКРАЇНА II. — ЛУГ II. 7:1.**

ЛЬВІВ. **УКРАЇНА III. — ЛУГ II. 6:0**

Обі лугові дружини, хоч грали на своїм грищі виявились у порівнянні до резерви та юніорів України дуже слабими і в нічому не дорівнювали своїм противникам. Тому і юніори України і Україна II. перемогли легко луговчан, при чому в обох метчах голями поділились майже всі грачі з нападу. Видів до 300.

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛИГИ.

ЛЬВІВ. Лехія — Р. К. С. 4:1 (2:1).

ЛЬВІВ. Гасмонея — Рєсовія 4:0 (1:0).

ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Чорні 3:1 (3:0).

ЯРОСЛАВ. Погонь І Б — Огнісько 6:1 (3:1).

По цих змаганнях у першій групі веде перемиська Польонія, у другій — перемиський Чувай.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

СТАНИСЛАВІВ. Погонь (Львів) — Ревера 7:0 (2:0).

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

WOJSKOWY PRZEGLĄD SPOŁDZIELCZY. Warszawa, 7. czerwca 1936. R. XV. № 11—12.

PRZEMIANY, miesięcznik społeczny młodych. Warszawa, 25. maja 1936. R. III. № 5.

URANJA, czasopismo Polskiego T-wa Przyjaciół astronomii. Lwów, czerwiec 1936. R. XIV. № 3.

RYCERZ NIEPOKALANEJ. R. XV. Nr. 6 (174). Czerwiec 1936.

SLOVANSKY PREHLED. Praha, kveten 1936. R. XXVIII. Cis. 5.

BULLETIN MENSUEL DE RENSEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. Rome, mai 1936. A. VXVII. №5.

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
13. VI. Циганський Барон
14. VI. Гори говорять

Великий Театр:

Субота, 13. VI. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Неділя, 14. VI. год. 3. поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської".

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: І. „Сеанси", ІІ. „Віденські ночі".
ІРАЖИНА: „Анна Кареніна" з Ґретою Ґарбо.
КАСІНО: „Я хотів би, та боюся" (Секе Саналь).
КОПЕРНИК: „Вивезь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За ґріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Пісня степи" з Фліпом і Флапом.
МУЗА: „Бавнті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Бабуня", ревія „Гулят и пущотою".
ТОН: „Срібні острови" (Бук Джонс).
УТІХА: „Ґіркий чай ген. Ена".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Субота, 13. червня 1936.

Відень (506,8) 15.40 Концерт хору, 19.25 „Дер Растельбіндер" оп. Легара. 23.10 Скрипка, **Братислава** (298,8) 10.15 Сольо на гармоні, 19.30 „Мій братчик" оп. Л. Фала, **Кошиці** (259,1) 15.00 Концерт, 17.25 Оп. арії Моцарта, 18.00 Концерт шк. хору, **Прага** (470.2) 12.35 Сальон. музика, 16.05 Танк. музика, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Симф. музика, 15.00 Авд. для дітей, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.20, 19.30 Нар. пісні й танки, 16.30 Скрипка, **Берлін** (356,7) 8.30 Розр. концерт, 12.00 Веселий концерт, 19.00 Солісти, 20.10 Зі світа опери, орк., солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00 Музика 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Розр. музика, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 15.15 Нові коляскові пісні, 19.40 Три Шубертові менуети, (форт.), **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. рецталь, 16.45 Сальон. музика, 21.10 Музика різних народів, 22.40 Циг. музика, **Мілляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Концерт, 20.45 „Тоска" оп. Пуччінія, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 21.20 Симф. ціеє.

Неділя, 14. червня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Орх. концерт, 12.55 Розр. концерт, 14.30 Австрія у співі й танку, 16.20 Шведські пісні, 18.30 Бетовенівський концерт, **Кошиці** (259,1) 18.00 Нар. пісні, **Прага** (470.2) 9.10 Діточі пісні різних народів, 17.40 „Хусточка королеви" оп. Штравса, 20.05 Чеські пісні, кантата Сметани, 21.00 Концерт **Париж** (1648) 14.45 Симф. музика, 19.00 Діволь де Парі, сценка, 19.30 Словно-муз. авд., 20.00 „Фаєрет" оп. Оренбаха, 20.45 „Зиґфрид" драма Ж. Жіроду, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт студентів муз. школи, 16.00, 23.00 Нар. пісні, 20.00 „Терезина" оп. Штравса, **Берлін** (356,7) 10.00 Музика, 16.00 Концерт, 19.00 Камер. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Фантазії на органах Біріпера, 15.15 Пісні, 18.00 Мельодія та ритм, **Мінхен** (405,4) 10.30 Розр. музика, солісти, 14.45 Концерт мандолністів, 20.00 Пробоєники, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт професорів муз. академії, 15.50 Концерт оп. орх., **Мілляно** (3682) 12.20 Форт. рецталь, 20.35 Камер. концерт, 22.10 Орх. концерт, **Рим** (420,8) 15.10 Розр. програма, 20.45 Вечір Доніцетія.

Львівське радіо.

Субота, 13. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для пань, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.30 Домашнє господарство, 12.55 „Весна та графомани" вес. фейлетон Генр. Збежховського. 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Бесіда авдиція для дітей: Музика прийшла до нас, 16.00 Концерт солістки Ш. Слечковської сопр., віольончелі), 16.45 Господарське значіння моря, 17.00 Новини з гр. пл., 17.20 Гутірка про Вилешину, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Спів. рецталь Ванди Коритко (сопр.) у супр. фортепіяну (у програмі „Пісні Ярославни" з оп. Бородіна „Князь Ігор"), 18.25 Львівський актуальний фейлетон, 18.30 Програма на завтра, 18.40 Ґеґлявовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Легка музика, 19.45 Данів хор співає пісеньки, 20.15 Мистецтво вид стріхи, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Скрипкові твори в супр. форт., 11.30 „Продан камінь" гумореска, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Неділя, 14. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.55 Програма, 10.30 Хвилина Ф. Мендельсона з гр. пл., 11.45 Клопоти архітекта, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Муз. поранок, орх., солісти; у перерві ок. год. 13.10 „Ця третя" пов. І. Сенкевича, 14.30 Ведемо бухгальтерію в господарстві, 14.40 Трансміся зі віду 25-ліття Союзу Кооп. „Сполем", 15.10 Легка музика в гр. пл., 15.30 Ґеґлявовий концерт, 15.40 Котра з них співає найгарніше, 16.30 Спортовий репортаж, 17.00 Тисяча танців музики, 17.43 Театр Уявн. „Останній поворот", 18.20 „Своїх не Голюлюю" оп. Кінеке, 19.55 Літер. новини, 20.40 Політичний огляд, 20.20 Концерт хорів, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Форт. рецталь, 22.00 Сатиріконові мистецтва, 22.20 22.21 Спортові вістки, 22.30 Легка й танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Радіокутик.

СУДОВИЙ ПРИСУД У СПРАВІ КРУЖКІВ.

Трибунал у Філядельфії видав недавно присуд, згідно з яким артистові присуговує право власности до награних ним кружків. Назавання цих кружків через радіо без уповажнення артиста нарушує авторське право

Мотиви присуду такі:

1) Виконавець має право власности у відношенні до інтерпретації відтворюваних ним творів.

2) Надавання через радіо кружків без уповажнення виконавця нарушує права авторської власности.

3) Тут заходить випадок неморальної конкуренції, бо надавання кружків ставить конкуренцію артиста по відношенню до самого себе.

РІДКИЙ РАДІОВИЙ КОНЦЕРТ.

В найближчому часі чеська радіостація в Братиславі має намір надати один з найдивніших концертів, які досі виконувано в радіо.

Це буде концерт на інструментах, що походять із дійсвальної доби, тобто нараховують коло 30 тисяч літ свого віку.

Ці інструменти знайдено на Моравії підчас розкопок.

З початку думали, що барабан був першим музичним інструментом людства. Одначе пізніші розсліди ствердили, що людина ще перед винаходом барабана грала на пищалках і сопілках, які робила часто з кісток передісторичних звірят.

Засадничо, такі примітивні інструменти дозволяють віддавати дуже обмежену кількість тонів. Знаючи, як складні мельодії уміють заграти на найпростіших інструментах люди, що стоять на низькому рівні культури, можемо припустити, що в дійсвальній добі людина вміла видобути з простої сопілки велику скалю тонів.

БІРЖА.

Варшава 12. 6. (ПАТ)

Девізи

Бельгія 89.90, 90.08, 89.72, Берлін 213.98, 214.92, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 359.60, 360.32, 358.58, Копенгаген 119.69, 119.11, Льондон 26.75, 26.82, 26.68, Нью Йорк чеки 531 і 7/8, 533 і 3/8, 530 і 1/4, Нью Йорк каб. 532. 533.35, 530.75, Осльо 134.73, 134.07, Париж 35.11, 35.08, 34.94, Прага 21.91, 22.02, 21.94, Стокгольм 138.00, 138.33, 137.67, Відень 99.20, 98.80, Італія 41.70, 41.80, Гельсінки 11.79, 11.82, 11.76; Еспанія 72.70, 72.40, Монтреаль 530.50, 528.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89-08—89.70, Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.00 — 360.32 — 358.60, Франки фр. 35.06 — 34.92, Франки шв. 172.24 — 171.40, Фунти анґл. 26.82 — 25.66, Ґульдени ґданські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.70—19.30, Корони данські 119.69, 118.85, Корони норв. 134.73—133.75, Кор. шв. 138.33—137.35, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.82—11.60, Марки нім. 135 — 130, Пезети еспан. 65.00—6..50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 143—138.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 29.50, Вугель 15.50—15.75, Лільпоп 13.25—13.75—13.50, Моджейів 6.25, Островець 32.25, Стараховичі 35.30, 35.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 64.75 серії 85.00, 2. ем. 69.50, серії 85.00, 5 конверс. 52.75, 6 дол. 76.25, 7 прц. стаб. 57—57.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 12-го червня ц. р. кооперативи платили за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0-13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і м'ясо яйця сильна, на молоко здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 12. VI. ц. р. платить свої доставщики за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря ітаходимсарні „М. С." у Львові, (пл. Більчанського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „
приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Надзвичайні Загальні Збори Української Політичної Еміграції відбудуться 14. червня ц. р. в малій салі Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові при вул. Шашкевича 5 в годині 9. рано з такою програмою: 1) Затвердження протоколу попередніх Надзвичайних Загальних Зборів. 2) Справа застосування Тез допомоги емігрантам з Великої України до протесту проти виступу „Нової Зорі" до бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри. 3) Біжучі справи. — **Управа відділу УЦК.** 2251

В Жіночій Гімназії С.С. Василянок у Станиславові відкриються вступні іспити дня 22. червня в год. 8-ій. Подання з метриковою ост. шк. свідоцтвом та посвідкою щеплення віспи приймається до 20 червня. Оплата за науку як у держ. гімназіях. — **Дирекція.** 2256

ЛІТНИЩА

3 АБО 2 КІМНАТИ з кухнею в ГРЕБЕНОВІ, вигідні, в одній віллі тільки з власником, в найкращім сонячнім положенні, на корисних умовинах до винайму. Зголошення в Адміністрації: „Під лісом". 2253 1—2

РІЖНІ

КРАВЕЦЬКИЙ САЛЬОН — ЛЮДВИК МАРК, Бельовського 4, запрошує оглянути найновіші бельські матеріяли і переконатись, які в нинішні ціни. СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ на спеку, на гаряче літо у брання 50 ЗОЛ. 1—1

КУПЕЛЕВІ строї з нагрудниками виконує, — зношені полагоджує „Трикотарня" Пілсудського 27. 2247

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ всіляких кімнат дешево і солідно можна дістати у Виробі Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 11-30

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" 50 сот.

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 13-75

Пансіон „ЗЕЛЕНІМ" ГРЕБЕНІВ

у найгарнішому положенні, подальше від гостинця, гамору і куряви. Просторі, сонячні кімнати з балконами. Річні і сонячні купелі. Знаний зі смачного, здорового харчу. Ціни помірковані. Вже відчинений. 2252 1—20

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із Французької мови Василя Софроніва. — Ціна 0.95 зол., з почт

За редакцію відповідає Олександер Костів. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 131 (14.380). Львів, неділя 14. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Неділя, 21. червня 1936 р. Площа Сокола-Батька

СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО Львівської Округи

Вступ від 0.2о до 1.50 зол. 2263 1-3 У суботу, 20. червня о год. 16. легко-атлетичні змагання

Засідання сойму в середу.

В середу в 10. годині збереться сойм на пленарне засідання. До того часу сенатські комісії приймуть всі законопроекти, ухвалені вже соймовими комісіями.

Роздор між кантонськими провідниками.

ШАНГАЙ, 13. 6. ПАТ. Припускають, що начальний вождь військ провінції Квантунг виступив з ініціятивою евакувати провінцію Гунан; інші вожди заняли до цієї справи неясне становище. Правдоподібно непорозуміння між поодинокими провідниками були головною причиною припинення офензиви кантонських військ. Здається деякі частини навіть збунтувалися, коли дізналися, що мають воювати не з японцями, а з власними земляками. Можливо, що кантонські провідники налякалися, що нанкінське летунство буде їх бомбардувати.

КАНТОНСЬКА ОФЕНЗИВА ПРИПИНЕНА.

ШАНГАЙ, 13. 6. ПАТ. Нанкінські війська посунулися до Леїнгі щоб не допустити до сутичок, кантонські війська дещо відступили. Нач. вождь південної армії заявив телеграфічно президентові Китаю Лінсенові, що стримує похід своїх військ з огляду на те, що поєднавчі зусилля почалися і він сподіється, що вдасть ся утворити спільний нанкінсько-китайський фронт проти Японії.

ВИГЛЯДИ НА ВНУТРІШНЄ ЗАМИРЕННЯ КИТАЮ.

НАНКІН, 13. 6. ПАТ. Тутешні політичні кола думають, що тепер можна наладнати конфлікт провідників Квантунгу і Квангсі з Нанкіном.

НАПРЯМНІ ЯПОНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ В КИТАЮ.

ТОКІО, 13. 6. ПАТ. Новий яп. амбасадор в Китаю Кавагае намітив у розмові з віцеміністром Горіючі лінію яп. політики в Китаю. Вона змагає до співділання Японії та Манджурії у півн. Китаю, співпраці з Китаєм у поборюванні комунізму, японсько-китайської господарської та фінансової співпраці та до поборювання протияпонської агітації у Китаю.

Кухарі кінчать страйк,

ФРИЗІЄРИ ПОЧИНАЮТЬ

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. 2.000 кухарів париських ресторанів вернулося до праці, зате частина фризієрів застрайкувала. Страйк покінчився також у трьох товарових домах, 18.000 гірників паризької округи та 8.000 текстильних робітників у Ельбе теж вернулись до праці.

СТРАЙК У МАРСЕЛЬ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. В Марсель дальше страйкують всі більші промислові заведення а також таксівки й автобуси. В центрі міста всі більші склепи замкнені, часописи не появилися. Вчора рано приступили до страйку кельнери.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ ДО ДЕМОНСТРАЦІЙ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Салянгро заявив пресі, що не допустить до ніяких вуличних збіговищ. Були вже випадки арештувань за намагання зорганізувати демонстрації.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Палата послів 385-ма голосами проти 175-ох ухвалила закон про відпустки та збірні умови.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Сенат відіслав до відповідної комісії 5 проектів законів про зміну умовин праці; на пленум розглядатимуть їх у вівторок.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадностеві книжечки на показчика або імення, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадностеві зложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД 6/45

резервовий понад 4,200.000 золотих.

ПАРИЖ, 13. 6. ПАТ. Покінчився страйк персоналу різні та підприємств гуртової торговлі набілом

Ван Зелянд вдруге пробує склеїти уряд.

БРЮССЕЛЬ, 13. 6. ПАТ. Після наради з делегацією соціялістів король покликав Ван Зеляндa і знову поручив йому місію утворити уряд; Ван Зелянд уступив перед намовами короля і піднявся місії. Як до нині не пощастить йому вложити уряд, зречеться остаточно своєї місії.

Арабська пропаганда в Англії.

ЄРУСАЛИМ, 13. 6. ПАТ. Вчора вніхала до Льондону арабська делегація, що вестиме пропаганду в хосен арабської справи та має повновласти для переговорів з брит. урядом.

АТЕНТАТ.

ЄРУСАЛИМ, 13. 6. ПАТ. Вчора двох арабів зранило тяжко заступника брит. комісаря поліції на вулиці недалеко музею Рокефелера. Поліцай пострілив одного з атентатчиків, що небавом помер; другий утік.

БОМБА В ПОЇЗДІ.

ЄРУСАЛИМ, 13. 6. ПАТ. У поїзді, що виїздив з Калькіліях до Тель Авіву, вибухла бомба, що ушкодила один віз та зранила 18-ох жидів, з них 5-ох навіть дуже тяжко.

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, вул. Третого Мая 15.

приймає вкладни ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу

Грошей до скрині не ховайте, але на книжечку пересилайте до

„Народної Торговлі"

Ринок 36. у Львові.

Там їх злодій ні вогонь не забере — ще й процент Вам нарасте! 8185 3-3

Рука Москви у Парижі.

Женева, 7. червня 1936.

Про те, хто керує сучасним страйком у Франції, нема взагалі двох думок. Як швайцарська так і англійська, та й сама немосквофільська французька преса твердить одностайно, що страйком цим керують комуністи, а комуністами керує Москва. „Ле Тан", який так довго був офіціозом кожного французького уряду, а тепер перейшов до опозиції, стверджує, що поруч з легальним французьким урядом існує нелегальний, таємний уряд, який фактично панує над Францією. Цей часопис дарємне закликає: „досить анархії, час завести порядок". До порядку у Франції ще дуже далеко. У пресі вказується між іншим на те, що робітництвом фабрик керують елементи чужі не лише дотичним фабрикам, а й французькому робітництву взагалі. У бандах, що займають фабрики та затримують у них інженірів та членів дирекції, багато чужинців, особливо альжирців. З цього приводу преса згадує, що й у старій Росії большевики вживали спочатку для організації розрухів багато чужинецького елементу, латишів, китайців, мадярів і т. ін. У фабриках, що належать до англійців у Парижі, керманицький персонал випущено після дипльоматичної інтервенції англійської амбасади. До полішення франко-англійських відносин це, розуміється, не причиниться.

У Женеві викликують французькі події велике занепокоєння. Очевидно, у звязку з ними відсунено й сесію Ліги Націй на кінець червня. Настрій, що панує тут, нагадує сусідство з кімнатою тяжко хворої людини. Французька преса навіть до Женеви не приходить, але місцеві дістає телефонічні вістки про всі зміни в Парижі. Створення міністерства Блюма і його перший виступ перед парляментом ніякого за кордоном не заспокоїв. Декларацію його щодо внутрішньої політики „Жур. де Женев" називає демагогічною, щодо закордонної політики — неповною. Зокрема, щодо страйку Блюм заявив, що вважає становище страйкуючих незаконним, але на конфлікт з робітниками не піде. Для сучасної ситуації у Франції незвичайно характеристично, що не вважаючи на енергійні виступи опозиції уряд таки дістав у справі денного порядку майже дві третини голосів. Надзвичайно загострює відношення уряду п.

Присилайте передплату!

МАГАЗИН КОРСЕТІВ
„ФЕМІНА"
гелер Пекарська 1.
поручає найновіші моделі корсетів та
ЖІНОЧОГО БІЛЛЯ. 2186 3-3

Блюме до страйку, який охоплює до мільона робітників, доказує досить виразно, що він уважає себе радше попереднім звеном до майбутнього комуністичного устрою.

Совітська преса ставиться до страйку у Франції надзвичайно стримано, зазначує лише старанно його поширення й здобутки робітництва та підкреслює дисципліну страйкарів і спокій, зрештою, досить зрозумілий, коли згадати, що уряд, який уважає страйк і захоплення фабрик незаконним, не рушить і пальцем, щоб цьому перешкодити. Але, не зважаючи на тимчасовий зовнішній спокій, що панує тепер у Франції, те, що там діється, є справжньою революцією, переходом влади з рук нації до рук кляси, кермованої з середку, що перебуває поза межами нації і держави. Наскільки Москва взагалі може кермувати подіями у Франції, не можна напевне сказати, бо кермувати стихійним рухом досить важко. Московське завдання у Франції досить складне і тяжке з огляду на безумовне скріплення національних держав, Німеччини й Італії. Для переведення московської акції в Європі цілковита большевизація Франції не може бути тепер бажана, бо вона моглаб остаточно зруйнувати англійсько-французьке порозуміння. З другого боку приготовити собі перебрання влади від Блюма Москва може лише внищенням національних французьких партій та зруйнуванням господарських і соціально-політичних основ сучасного ладу у Франції. Найближчим завданням московського уряду у Франції забезпечити економічним тероpом господарську перевагу уряду Блюма над приватними підприємцями та перевести частинну експропріяцію приватної власности, передовсім банків та фабрик зброї, та з другого боку забезпечити перевагу большевиків над Блюмом та його абсолютний послух.

Небезпека сучасної московської акції у Франції подвійна: економічна, у межах Франції, і політична, поза її межами. Економічні проекти Блюма, такі як сорокагодинний тиждень праці, колективні контракти, платні робітничі відпустки, націоналізація фабрик зброї, продовження часу науки і т. і. самі по собі можуть бути цілком слушними, поступовими і в засаді бажаними, але переведення їх в часі кризи ляже тягарем не лише на плечі підприємців, а й цілої держави, себто й селянства і самого робітництва. Наслідком демагогічної програми Блюма буде для Франції передовсім неможливість конкурувати з іншими державами на міжнароднім ринку, припинення частини підприємств, дальша втеча капіталів і поважний зріст безробіття. Отже Франція стане вже в найближчім часі перед вибором, або вернутися до фінансового плану Ляваля, що його Блюм тепер так ґрунтовно нищить, або піти шляхом большевизму ще далі, шляхом примусових робіт, винищення одної частини селянства й закріпощення другої у колхозах, які большевики вже заводять в Еспанії, шляхом розстрілів, вязниць, заслань до Баньо та інших московських городців.

Які господарські наслідки для інших великих держав Европи мавб большевизація Франції, можна собі легко уявити, коли навіть незначна повища французького франка в Льондоні та відвищка англійського фунта спричинила поважні трудноші для англійського експорту.

Як довго інші держави будуть ставитись байдуже до того, що діється тепер у Франції, важко сказати в часі, коли кожна „демократичне" держава думає найбільше про три наступні місяці. Поворот сера Самуеля Горе до політичного життя це добрий знак на будуче, але поміщик Ідеи намагається порозумітись з Блюмом та Дальбо у справі совіцій, надрейського конфлікту, далекосхідних ускладнень, організації „мира", реформи Ліги Націй і т. і., хоч значно простіше булоб звернутись безпосередньо до Літвінова. Який вплив матиме московська господарка у Парижі на відношення Франції до інших держав, виявиться вповні на найближчій сесії Ліги Націй.

М. Данько.

Міністр поміж адвокатами.

Сенсаційні промови на бенкеті у Варшаві

З Варшави повідомляють, що там відбувся в останньому часі Зїзд Союзу Польських Адвокатів (проурядових), званого „Кармом"; що там вибрано президом адвоката Пасхальського, та що по нарадах відбувся — як звичайно — бенкет і тут наступила головна сенсація зїзду: дві промови — адвоката *Пасхальського і міністра* справедливости (судівництва) *Грабовського.*

Зміст цікавої промови адвоката Пасхальського, б. презида Начальної Адвокатської Ради, був ось такий. Він передовсім заналізував становище маршала Пілсудського до адвокатури і виказував, що це відношення було прихильне для адвокатів, — далі згадав про процес берестейців, підчеркуючи, що здержано його у найтісніших правних межах та що це сталось завдяки тодішньому віцепрокуроpові, а теперішньому міністрові справедливости та що той великий талант дав запоруку, що адвокатура у Польщі найде належне їй місце в радах передової інтеліґенції; вкінці адвокат Пасхальський звернувся з таким покликом до присутного на салі міністра, щоб цей пішов йому як голові польської адвокатської орґанізації на руку і *замкнув на якийсь час доступ до адвокатури, аби напливаючий матеріял не здеклясувався.*

На цю промову відповів міністр, що він у цілій повноті доцінює велике значіння адвокатського стану як елітарної групи інтеліґенції для життя держави, але щодо обмеження доплину нових сил до адвокатури, то це *надзвичайно трудна проблема*, якої не можна вирішити, не передумавши її глибоко; що міністр — мовляв — є прихильником законодатного шляху, що обіцює найстаранніше провірити ситуацію адвокатури у Польщі, але зате жадає від адвокатів, щоб вони *не вживали методи поспішних внесків і недокладно передуманих постанов*.

Ось тут маємо явний образ: як передові і провідні адвокати у Польщі фатально стають в обороні прав та інтересів адвокатського звання! Адвокат Пасхальський замість використати нагоду стрічі з міністром та предстаґнти йому дійсні причини лихоліття адвокатури в Польщі і домагатись їх усунення, щоби повернути назад адвокатському званню становище рівнорядного чин-

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

о. О. ПРИСТАЙ. 42

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

22. СУСПІЛЬНІ ГРУПИ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ.

На світі існують три роди людей: одні, що хочуть, другі що не хочуть, а треті, що не можуть. Перші досягають всього, другі противляться всьому, а треті в усьому заводять. „Електрік Магацін".

Українську еміґрацію до Америки започаткували у 80-их роках минулого сторіччя зовсім зубожілі малоземельні селяни й незаможні сільські зарібники. Нужда гнала їх за море. Вони попросту втікали від голоду й тому не робили собі великих плянів на довшу мету. Хотіли тільки заробити трохи грошей і поправити свою долю, а потім вернутися назад до дому. Багато з ріжних причин залишилось на постійне в Америці. Проте не розбагатіли тут. Заробляли на власний прожиток і помагали своїй рідні в батьківщині. На американське життя не могли мати жадного впливу, що відповідав би їх чисельности. Були-ж неписьменні, жили розсіяні по великих містах і не мали власного проводу. Бракувала їм своя інтеліґенція, що їх зорґанізувалаб, освідомила та проводила ними. Вона почала еміґрувати далеко пізніше, можливо й запізно, в малій скількості й не завжди відповідала своїм громадським завданням.

Більшість наших переселенців йшла на заробітки до фабрик, до копалень і на лісові роботи. Менша частина осілася на фармах і взялась до хліборобства.

Матеріяльні умовини нашого робітництва по американських промислових осередках не занадто сприятливі. Робітники встигли лише як-так забезпечити своє життя. Зате українські фармери-хлібороби досить гарно розгосподарювалися і створили собі тривкі основи під економічний добробут. Також під національним оглядом вони творять собою цінний елемент, відпорніший супроти процесу винародовлення. А це хочби й тому, що наприклад у Канаді маємо цілі чисто українські фармерські оселі, де послідовно зберігається рідна мова та старокраєві звичаї.

За селянською біднотою потягнулись до Америки заможніші газди, що в краю попали з ріжних причин в довги й хотіли при помочі зароблених долярів сплатити їх. Еміґрувало також чимало збанкротованих сільських війтів і громадських писарів. Вони часто урядували по корчмах, гостили ріжних старостинських комісарів і взагалі звикли жити понад міру. А таке „панське" життя коштувало гроші. Як їх забракло, тоді треба було хіба задовжуватися в жидів. Але й це не тягнулося у вічність. Віритслі давали позички, доки було на них якенебудь покриття. За якийсь час ішов цілий маєток „на бубон", на ліцитацію. Деякі війти й писарі посягали тоді навіть на громадські гроші, щоб тільки рятувати свій „гонор". Але й це не помагало. Навпаки неодин попадав ще в більшу халепу. Мусів продати останню пару коней або корови й вирівняти недобір у громадській касі. Врешті не залишалося нічого іншого, тільки покинути край і свій почесний уряд, що спокусив до марнотравства й довів до банкротства, та поїхати за море.

*

Щораз більше говорили в Галичині про великий добробут в Америці, звідки наші люди писали про всякі чуда й дива, а враз з тим присилали своїй рідні доляри. Вістка про неї дійшла теж до середнешкільної молоді, що з молодечим захопленням зацікавилася нею. Уявити собі, що тут треба вчитися-хувати цілих вісім років, потім іще скласти матуру і знову студіювати на високій школі! Чи не краще кинути цим усім об землю і чмихнути до Америки? Там не буде професорів, карцерів, двійок, матури, а тільки безмежна воля і доляри! Як такий простий Іван або неписьменний Пилип пошився там у пана, то тимбільше він, „учений студент", зможе зробити світлу карієру... Чей не виключене, що нашого галицького студента сподобає собі якась американська мільонерка, закохається і вийде заміж за нього...

Дехто з цих юнаків кермувався поважнішими мотивами, рішаючись на виїзд до Америки. Цей бажав собі заробити гроші на дальші студії, той попросту втікав з краю перед переслідуваннями ц. к. краєвої влади за його українську національну працю, інший замірав використати американські життєві можливості.

Недокінчені студенти створили собою нову суспільну ґрупу серед нашої заокеанської еміґрації. Збільшили її ряди, але майже нічим позитивним не причинилися до її внутрішнього скріплення. Бо більшість з них виїзджала до Америки з надією на легке, безтурботне й веселе життя. З цих ледащих недокінчених студентів поробились тут трутні, що жили ріжним крутійством на кошт решти громадянства. Про них розповім докладніше в окремій главі.

*

Довгі роки жила наша еміґрація без жадної душпастирської опіки. Лемки найбільше відчували її брак і найсильніше тужили за рідною церквою та за своїм пастирем. Вони стали просити галицьку духовну владу, щоб прислала їм душпастиря. Але це була чомусь дуже тяжка справа. Стільки ріжних незначних перепон стало їй впоперек дороги, що годі було сповнити християнське бажання побожних лемків. Як не дивно, та треба в ім'я правди ствердити, що наші еміґранти в Америці ждали нетерпеливо на своїх священиків, а проте не могли їх дочекатися. Комусь очевидно було на руку, щоб наш нарід був позбавлений свого духовенства. Тимто існували спочатку непоборні труднощі у висилці українсько-католицьких священиків до Америки.

(Далі буде).

ника в оборонї права і справедливости, вискочив зі своїм ніби санаційним проектом зачинити доступ до адвокатури, бо інакше — виходить — він не зможе подати руки своїм товаришам!

Отся справді сенсаційна промова представника польської адвокатури є невтішною прислугою для нашої адвокатури взагалі. Вона не може остатись *без протесту з нашого боку*, бо коли такими засобами нас боронять панове товариші з Варшави, — то не можна дивуватись, що на нас раз-у-раз спадають тяжкі удари і спричиняють небувалий занепад адвокатського звання.

З другої сторони треба признати, що те побажання адвоката Пасхальського на тему „спускаймося на дно" — здивувало навіть самого міністра Ґрабовського, бож він студеною водою облив той гарячий поклик адвоката Пасхальського — відповідаючи, що це проблема нелегка і над нею треба добре застановитись! Далі вказав міністр, що він хоче вирішувати такі справи законолатним шляхом, а не розпорядками при зеленому столику, — щоби й громадянство висловило свою думку про ситуацію адвокатури; вкінці, як вище згадано, п. Ґрабовський просив адвокатів, щоби вони здержувались від поспішних і недокладно обдуманих внесків у цій ділянці.

А це значить у всякому разі, що міністр справедливости, який не вийшов з рядів палестри, поважаніше трактує адвокатуру, як сам представник польської адвокатури. Тому, спираючись на вислові самого міністра, що адвокати є елітою інтеліґенції, конечною для життя держави, *наші адвокатські організації повинні завдати собі праці* і докладно зясувати всі домагання адвокатського стану та висунути їх на властивому місці. Рівночасно у звязку з цим також виказати недомагання державного виміру справедливости, бо це справи дуже важні і пекучі та вже останній час, щоб ними поважно занятися. *К. Л.*

ПІД ОДНИМ ДАХОМ.

Як виглядало кооперативне свято в Луцьку

В часах, коли українські кооперативи Волині належали до Українського Ревізійного Союзу, святкували вони кооперативне свято в осени разом з цілою галицькою кооперацією. В цьому році вперше мало відбутися спільне святкування всіх ріжнонаціональних кооператив у день міжнароднього свята, 2. червня, але з деяких причин було перенесене на неділю 7. червня.

Представники ріжнонаціональних кооператив, зібрані на запрошення польського Ревіз. Союзу, обрали льокальний комітет, до якого ввійшли: від українців начальник „Нар. Торговлі" п. Мацик і від німців директор банку „Кредіт—Луцьк" п. Лятенік (голова). Цей комітет зайнявся улаштуванням дня 6. червня вечорі цапштика і 7. червня в кіні „Сонце" академії.

Дехто сподівався, що відбудеться справжнє міжнародне кооперативне свято, а тимчасом вийшов, кажучи делікатно, великий скандал. По-перше, відозва цього льокального комітету вийшла лише польською мовою, а в її програмі українці не знайшли ніодної української точки — реферат польською мовою, хор т-ва урядовців-скарбовиків та орхестра 24 п. п.

Не торкаємось самої організації академії, що стояла нижче критики. Зате не можемо не підкреслити тенденції цілковито затерти міжнаціональний характер свята. І тому дуже шкода, що представник української кооперації фігурував як член цього місцевого комітету. Добре хіба те, що українське громадянство на власні очі побачило, як трактують і його й українську кооперацію.

На закінчення одна дрібничка: представника редакції „Нової Доби", українського органу у Луцьку, не впустили на академію

СТРАЙКИ У БЕЛЬҐІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 13. 6. ПАТ. Страйковий рух у Бельгії поширюється: пристаневі робітники в Антверпені страйкують дальше, металеві робітники приготовляються до страйку. Здебільша робітники домагаються підвищки платень на 25 пр., 40-годинного тижня праці та емеритури від 50. року життя. Міністер внутр. справ заявив, що не толеруватиме окупаційних страйків.

АНГЛЬО-СОВІТСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

ЛЬОНДОН, 13. 6. Райтер. Вчора повернулися до переговорів Англії зі СССР у справі двобічного морського договору.

Ширіть наш часопис!

ВІДОМА ЗІ ЩАСТЯ КОЛЄКТУРА

RUNO

РАВІЧ і Ска

ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 4.

постійно обдаровує своїх клієнтів великими виграними. В минулій Льотерії виплатила зол. 100.000 на ч. 112.077, зол. 10.000 на ч. 186.117 і б. ін.

Спіши купити там льос І-шої кляси 36. Державної Льотерії, котрої тягнення починається вже дня 18. ц. м.

ЛЬОС З „РУНА" — ТО ЗАПОРУКА БАГАТСТВА І ДОБРОБУТУ.

Свята в честь Симона Петлюри.

10-ті РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ В УКРАЇНСЬКІЙ СТАНИЦІ У КАЛІШІ.

Жалібну академію улаштовано в Каліші 24. м. м. Саля старшинського касина була виповнена вщерть. В год. 20 підвеслася заслона. На сцені, залитій електричним світлом, погруддя Небіжчика, удекороване бойовими прапорами та зеленю. По боках на почесній варті два юнаки в пластових одностроях. Стишений гамір затихає зовсім. На естраду виходить голова Правління Станиці полковник Литвиненко і короткою змістовною промовою відчинює академію, закликаючи вшанувати Небіжчика повстанням з місць. Авдиторія в повній тиші віддає пошану. Дуга орхестра 29. полку під дир. кап. Вояковського відіграла „Жалібний марш" Ф. Шопена. Іншою нотою в сумовито-урочистім настрої бренить бадьорий тон промови полк. Шраменка. Після промови польського гостя, мэйора Збишевського, український національний хор у супроводі симфонічної орхестри 29. полку під дир. п. Процая виконав „Жалібний марш" М. Лисенка. Ст. Кость-Костенко деклямував свій твір „Вождові". Черговою точкою програми було: „Повій, мій синочку, рідати" Олеся—Стеценка у виконанні українського національного хору. Дуже мила була поява на сцені дівочого гуртка в національних убраннях у ритмічнім виконанні „Журавлів". Добре випало теж сопранове сольо п. Бугримової „Засумуй, трембіто" Купчинського та деклямація Олесевого вірша „Лебідь" доброю декляматоркою школи імени С. Петлюри Г. Терлецькою. Відспівання „Похоронів стрільця" Маковея—Колесси та „Величній памяті Пророка" Черкасенка—Ярославенка українським національним хором програму жалібної академії вичерпано. Академію закрив полк. Шраменко, запрошуючи присутніх на панахиду, що мала відбутися другого дня в год. 12 в Українській Станиці.

25. травня в год. год. 12. розпочалося складання вінків біля пропамятної таблиці на честь відвідин Небіжчиком табору інтернованого українського воїнства. Були жінки від усіх організацій та дивізій Армії УНР. Панахиду правив о. ігумен Борис Якубовський із дяконом Бунем при співі хору. Громадянство збитими лавами стануло навколо, далеке на той час від своїх щоденних турбот, вітаючи думками там, де колись із Великим Небіжчиком кувало майбутність Народу, і з особливою ясністю відчуваючи в серцях той обовязок, із яким він трагічно помер на вулиці Парижа. Увесь день 25. травня пройшов під знаком особливої пошани до Небіжчика. По північній мові в люмінованих станичних садочках стояло погруддя Небіжчика та плили стишені розмови громадянства. Їх зміст відомий: „Петлюра умер — живе Петлюра!".

Присутній.

ПОКЛІН ПАМЯТИ ГОЛ. ОТАМАНА В ДАНЦІГУ.

Дня 25. травня ц. р. відсвяткували українські студенти сумні роковини смерти С. Петлюри. В год. 20. відбулися святочні сходини Союзу Українських Студентів „Основа". Вступне слово про значіння цих сумних роковин виголосив голова Союзу Ярослав Єндик і в закінченні закликав присутніх вшанувати память Покійного 1-хвилинною мовчанкою. Після того п. Боринець виголосив реферат про життя, діяльність та значіння Симона Петлюри. Після свята переведено збірку на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Збірка принесла 30.10 данцігських гульденів.

ДЕНЬ РОКОВИН СМЕРТИ ГОЛОВНОГО ОТАМАНА С. ПЕТЛЮРИ У ПРАЗІ.

Місяць травень позначився серед празької української кольонії ріжними урочистостями. 2-го травня відбувся величавий ювилейний Шевченківський концерт; 17-го празьке радіо вшанувало память нашого пророка Т. Шевченка відповідною, більше як півгодинною передачею. Нарешті 25-го травня українці спільно святкували день памяти свого Вождя — Головного Отамана С. Петлюри.

Святкування організував спеціально для цього створений Громадський Комітет, який у своїй переважаючій більшости складався з представників б. військових. Щодо віку, то в Комітеті були заступлені всі три еміґрантські генерації: посивілі ветерани, середуща верства та молодь. На чолі Комітету став ген. М. Омелянович-Павленко.

Свято розпочалося в 6. годині панахидою у чесько-словацькій православній церкві. На панахиді були заступлені представники всіх напрямків нашого еміґраційного життя. Впадало в очі багато хрестів — військових відзначень. Перед вівтарем почесну варту мали уніформовані соколи, а при вході берегли порядку пластуни в однострою. Гарно співав мішаний хор „Вічної памяти" вислухали присутні навколішках. Сильне вражіння зробила молитва „Боже Великий..."

По годині 19-ій в елеґантній салі чеського Народнього Дому на Виноградах почалася академія. При вході на салю гості складали свої жертви на бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі. Гуртже приміщено була невеличка виставка писаних праць С. Петлюри і про Петлюру. Гостей

Лікар Загального Шпиталя у Львові
і ординатор урольогічного відділу „Нар. Лічниці"

Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію
на вул. РУСЬКУ 16. I. пов
Орд. від 3—6. Тел. 108-85.
6270 1-5

порто, своїх і чужих. Загостили представники грузинів, білорусів, вірмен, чехів та ін. Всі місця зайняті. На сцені за президіяльним столом у декоративний портрет Головного Отамана України Армія віддає честь памяти свого Вождя: лицарі залізного хреста тримають почесну сторожу.

Головний комендант ґен. М. Омелянович Павленко відкрив свято й оповів про незабутні дні українського війська під проводом Гол. Отамана. Старий трибун М. Славинський молодечим огнем запалив серця присутніх почуттям любови та відданости Батьківщині, а молода п-ні Филонович своїми оповіданнями про положення на Україні викликала у слухачів зворушення. Пні Филонович є в Празі чи не останньою втікачкою з царства Совітів. З придушеним віддихом слухала сала її переживань. Настрій напружений до останнього. І вчасно у відповідь на повні страхіття слова пні Филонович прилині встають з місць. Понеслися бадьорі згуки гімна національного гимну: „Душу й тіло ми положим за нашу свободу....", бо так велить своїм прикладом Вождь, память якого ми сьогодні святкуємо. —ук.

СПІЛКА УКРАЇНЦІВ У НІМЕЧЧИНІ В ДЕСЯТИЛІТТЯ ВБИВСТВА СИМОНА ПЕТЛЮРИ.

Для вшанування памяти Гол. Отамана Симона Петлюри, у помешканні „Живої Газети" в Берліні (Шарльотенбурґ, Ґервінусштр. 25) 22. травня зібралося багато чужинців та українців. Гірлянди, декоративні дерева, ріжнобарвні китиці цвітів, гарні плахти й килими, українські та німецькі прапори, срібні канделябри-тризуби з палаючими свічками — все це чудово прикрашувало салю. Монументальне нове погруддя Великого Небіжчика — виконане з нагоди врочистих сходин співосновником Спілки, теперішнім заступником голови, славним різьбарем Федором Ємцем — опанувало всіх присутніх. Коло погруддя здожено великий дубовий вінок з полевими цвітами.

Жалібною мельодією маршу Шопена відкрилися сходини. У салі панував урочисто-поважний настрій. Піднесенням з місць усі присутні віддали пошану Героєві Української Нації. Федір Ємець виголосив українською та німецькою мовою повне чуття і запалу вступне слово, загосвуючи величезний процес внутрішнього національно-духового відродження українців у новітній боротьбі за самостійність і соборність української державности. Потім голова Спілки у довшій промові по німецьки дав повний образ життя й боротьби Симона Петлюри, підкреслюючи його епохальну ролю в національно-державницькому розвитку Української Нації після 1917 року. Сходини скінчилися виконанням маршів: „Я мав одного товариша" та „Слава тобі, моя батьківщино!" Підчас другого маршу всі стояли.

Серед німців були представники низки установ та організацій (зовнішньо-політичний відділ партій, штурмові відділи, Союз Німців в Росії, Народній Союз Німців за кордоном). З поодиноких німців слід згадати голову Союзу Німців з Росії, Адольфа Фрґша, з дружиною, барона Штранца, проф. д-ра Клята та д-ра фон Остеррота. Німецьку пресу заступали кореспонденти „Дойтше Альгемайне Цайтунґ", „Берлінер Льокаль-Анцайґер Моргенпост", „Берлінер Льокаль-Анцайґер", „Германія" і „Дойтше Пост вас дем Остен". Поміж іншими чужинцями було багато грузинів на чолі з князем Дінсамідзе, туркестанців, ідель-уральців, фінів, шведів, ідель-уральців, фінів, шведів, ідель-уральців, фінів, шведів

Відгуки Нагуєвич.

З листів до Редакції.

І. ЗАЯВА Д-РА К. КОБЕРСЬКОГО.

Заявляю, що вістка, яку подав часопис „Українські Вісти" (ч. 134) про мою участь у „комуністичній імпрезі в Нагуєвичах" наскрізь неправдива, бо я в Нагуєвичах ніколи в житті не був, тому всякі наклепи з цього приводу на мене є позбавлені всякої підстави.

Львів, дня 13. червня 1936.

Д-р Карло Коберський.

ІІ. ІСТОРІЯ ЗНЕВАГИ ТРИЗУБА

Хвальна Редакціє!

У звязку з розсіяними між людьми і в деякій пресі неправдивими вістями, прошу помістити у Вашому часописі таке моє вияснення:

Заявляю, що на святі Івана Франка, що його уладжував дня 31. травня 1936 р. Комітет будови Української Робітничої Діточої Оселі в Нагуєвичах, не мав я найменшого наміру зневажити і знищити зроблений з дубового листя, на верху угорі тризуб, та що в тім напрямі ніхто з членів Робітничої Громади ні з Комітету на мене не впливав. На просьбу селянина Миколи Франка, котрий викликав мене з прилягаючої ззаду до сцени стодоли, щоби помогти йому повісити ще один прапор, підліз я по драбині догори до нього і той, а не я, надломив середній зуб тризуба, а я надігнув вже вистаючий лише прут з ліщини і закрив його за вказівками Миколи Франка розстеленим прапором, не затановляючись що роблю, тим більше, що на тій висоті годі було навіть утриматись. Коли хтось з Комітету скричав на нас, я злів і з жалем почав робити докори Миколі Франкові, а той відповів, що він його зробив і він його ушкодив. З жалю до нього покинув я свято і пішов домів. Зазначую, що вже рано тогож дня був я на площі, приглядався уставлюванню тризуба на верху сцени і ані на думку не приходило мені його ушкоджувати або відчувати якунебудь нехіть з тої причини.

З високим поважанням

Тарас Лободич.

Дрогобич, 10. червня 1936.

РОЗЛУЧ

ЧУДОВЕ ЛІТНИСКО

серед смерекових лісів

у Карпатах (Бескид)

на лінії заліз. Львів—Самбір—Сянки.

Джерела мінеральні, сірчані і квасо-вугляні. Прогульки до джерел Сяну, Дністра і Стрия. Шлях туристичний: Залокіть через Волосянку і Ісаї (голубі знаки).

Літній сезон від 1. червня ц. р.

Багато кімнат у віллях і пансіонах по цінах помірковних.

Інформації дає Комісія Літниськово-Туристична при громадській Управі в Розлучу.

КЛОПОТИ З КОЛИШНІМИ СОЮЗНИКАМИ.

ДЖІБУТІ, 13. 6. ПАТ. Італійське командування має великі клопоти з племенами Уолльо-Галля та Азебо Галля. Кодись узброїли їх проти абісинських військ, на які вони нападали не з племінної ненависти, з задля грабежі; тепер вони нападають на мирне населення, а навіть на італійські транспорти і станиці.

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психольогії

Химерне серце

Ірини Вільде.

Ціна 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

Волосся, що збуджує подив.

Коли мужчини говорять про жінок, звертають увагу на красу гарного волосся. А жінки, коли подивляють одну із свого гурта, передовсім задумуються над тайною плекання її волосся.

Волосся плекане Шампуном Еліда є завсіди мягке і шовкове, крім цього дістає гарний полиск. Легко розчісується і довго зберігає ондуляцію.

KAMILLOFLOR

Спеціяльний Шампун, вільний від алькалій, до блондволосся, розяснює колір і надає золотистий блиск.

BRUNETAFLOR

Спеціяльний Шампун, вільний від алькалій, до темного волосся, надає бажаний каштановий відтінок і гарний полиск.

SHAMPOO ELIDA

Великий процес ОУН у Львові.

ЧОТИРНАДЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ

В суботу зізнавали далі свідки, між ними кількох поліційних агентів, які обтяжували підсудних. Публики на салі дуже мало, лава оборонців теж сильно проріджена.

БАЧИНСЬКОГО НЕ ЗНАЛА.

Перша зізнавала **св. Гелена Влосінська.** Хоч мешкає при вул. Декерта 14, у справі Бачинського нічого не знає, навіть особи Бачинського, і тому її предсідник негайно звільнив. **Св. Марія Калиняк** не прийшла і тому відчитано її зізнання.

СТРІЛИ В ГОД. 10-ій ВЕЧОРОМ.

Св. Бронислав Градовський оповідав, як знайшов припадково у травні 1934 р. у Стрийському парку, на стежці, тіло убитого Я. Бачинського. Перед убивством перед 10-ою год. вечором чув коло 8 стрілів. Здається, що стріляли одночасно з двох револьверів. Міркував, що це стріляють на Цитаделі. Коли побачив тіло убитого, здогадувався, що це якийсь пяний мужчина, самовбивник і повідомив негайно про своє відкриття поліцію.

Св. Ян Ганас, тепер воях, зізнавав теж про те, як припадково знайшов тіло убитого Я. Бачинського. Чув 7—9 стрілів. **Св. Франц Томаля** не явився і тому його зізнання відчитано.

СПИСУВАННЯ ПРОТОКОЛІВ.

Св. Андрій Мигаль, стрийко підс. Р. Мигаля на домагання прокурора заприсяжений (це перший свідок, який складав присягу у цьому процесі!) зізнавав, по польськи, що підс. Ярош був секретарем кооп. „Зоря" на Богданівці. Як секретар списував протокол зі засідань Надз. Ради. Додав, що управа мала окремого секретаря. Не пригадує собі, чи 31. березня 1934 р. підс. Ярош був на засіданні Н. Ради. Заявляє, що якщо є записаний протокол, то напевно був присутній на цьому засіданні. Чи підс. Ярош виходив тоді з засідання свідок теж не пригадує собі. Одначе якщо член Н. Ради хотів вийти з засідання, мусів дістати дозвіл. На питання предсідника вияснює, що в книзі протоколів кілька карток видерли тому, що попередня секретарка списала зле протокол зі засідання Н. Ради. Підс. Ярош став секретарем по тій секретарці і вже добре списував протоколи з засідань Н. Ради.

Св. Вол. Медвідь, на домагання прокуратора теж заприсяжений, зізнав, що був від 1931 р. до 1935 р. заступником члена управи кооп. „Зоря" на Богданівці. Підс. Ярош був секретарем у 1934 р. Свідок приходив на засідання Н. Ради. На питання предсідника заявив, що не памятає, чи підс. Ярош був на засіданні 31. березня 1934 р., бо від того часу минуло вже більше ніж 2 роки. Члени Н. Ради приходили на засідання, а на випадок якоїсь перешкоди, справдували свою неприсутність. На питання предсідника заявив, що не міг би пізнати письма підс. Ярош. Не пригадує собі теж на чий приказ видерто деякі картки з протоколу. В кожному випадку свідок виключає, щоб до протоколу з засідання Н. Ради вписувано особи, які не були присутні на засіданні. По питаннях прокуратора та обор. м-ра Жимінського давав вияснення підс. Ярош, коли його вибрали секретарем і як він опісля списував протоколи. Вкінці свідок давав вияснення на питання обор. д-ра В. Старосольського і прокуратора.

З черги зізнавав **св. Петро Турик,** член управи кооп. „Зоря". Потвердив, що підс. Ярош брав участь у засіданні Н. Ради. Не пригадує собі, чи підс. Ярош був на засіданні 31. березня 1934 р. Не пригадує собі, над якими справами радила 31. березня 1934 р. Н. Рада. З черги давав вияснення у справі списування протоколів з засідання Н. Ради підс. Спольський.

Св. Григорій Салевич, виноводець кооп. „Зоря", зізнавав теж у справі засідань Н. Ради та списування протоколів з таких засідань. Підс. Ярош був присутній у 1934 р. на засіданні Н. Ради кілька разів. Свідок вияснив, що в деяких засіданнях сам списував протокол з бруліону підс. Яроша на його прохання.

Св. Яків Дорош зізнавав, по польськи, що в 1934 р. на Заг. Зборах кооп. „Зоря" вибрали підс. Яроша до Н. Ради. Свідок був на конституючім засіданні Н. Ради кооп. „Зоря" і тоді мабуть був теж підс. Ярош присутній на ньому.

Св. К. Коберський не прийшов, бо не доручили йому візвання. Обор. д-р В. Старосольський подав адресу цього свідка, тому, що оборонці спротивились відчитанню його зізнань.

ПІДС. МИГАЛЬ ГІРКО ЗАПЛАКАВ.

По пополудневій перерві зізнавав св. **Агатон Добрянський.** На питання предсідника подав, що Бачинського пізнав у 1934 р., бо його хтось післав до свідка, щоб дати йому працю. І дійсно Бачинський дістав працю на два дні підчас виборчої акції. Свою роботу виконав

З життя ремісничої молоді.

ВЕЧІР ПІСНІ І СЛОВА.

Українські ремісничі бурси Львова (дві хлопачі та одна дівоча) уладили в дні 11. ц. м. „Вечір пісні і слова" в салі Т-ва „Зоря". Свою вечірню повинна вшерть реміснича молодь. Були також присутні громадяни і представники преси. Деякі поважні громадяни і представники преси. Настоятель бурси при вул. Пасічній о. О. Годунь-Настоятель бурси при вул. Пасічній о. О. Годунь-ко виголосив промову в цілому йому жанрі, ко виголосив промову в цілому йому жанрі, підкреслюючи на великі завдання українського ремісництва. Відтак виступали напереміну хори бурси ремісництва. Відтак виступали напереміну хори бурси при вул. Ходоровського під управою п. Т. Юськова при вул. Ходоровського під управою п. Т. Юськова і хор жіночої бурси під управою п. дир. Надрала, хор жіночої бурси під управою п. дир. Надрала, хор жіночої бурси при вул. Пасічній під управою хор жіночої бурси при вул. Пасічній під управою п. Наріжного. Ті виступи були доказом, що наша реміснича молодь має добрий провід, завдяки якому має змогу плекати любов до рідного слова і рідної пісні та культивувати свої таланти. Деклямували: питомець О. Безхлібник і студ. Л. Гарман, який своєю високомистецькою деклямацією полонив салю. П. Т. Юськів відспівав своїм милозвучним голосом дві пісні, за що публіка нагородила його нескінченними оплесками. Симпатичний вечір закінчено національним гимном.

д

Опісля свідок оповідав про Мигаля, якого пізнав на якихсь зборах. Мигаль робив корисне враження. Був енергійним, але одночасно надто запальним. Патріотизм підс. Мигаля часто виходив поза межі так, що свідок мусів нераз спиняти його. Дав підс. Мигалеві працю, бо прийшов до переконання, що Мигаль повинен зайнятися чимсь поважнішим. Пізніше підс. Мигаль робив на свідка враження незрівноваженої людини. На питання свідка, чому часто поденервований, підс. Мигаль відповів, що над ним знущалася сторожа з КОПу. Свідок старався, щоб підс. Мигаль залишився при Організації Українців м. Львова. Одного разу підс. Мигаль запитав свідка, як повинен поступити вояк, який дістав наказ, щоб його виконати, але цей вояк знає, що наказ шкідливий. Тоді свідок відповів Мигалеві, що вояк не повинен виконати такого наказу. Додав, що не знав, до чого це відноситься. На питання предсідника свідок подав, що підс. Мигаль питав його про це в 1934 р. На питання прокуратора свідок зізнав, що мабуть Мигаль звернувся до нього, щоб дати працю Бачинському. Було це на яких два тижні перед його убивством.

На питання обор. дра І. **Ярмовича**, яке враження під психічним оглядом робив підс. Мигаль, свідок подав його сильветку. Підс. Мигаль уважав, що його скривдили так, як уже більше людини не можна скривдити. Часто плакав, вибігав кудись і це робило враження, що підс. Мигаль ненормальний.

В тій хвилині підс. Мигаль нагло повстав з лави, схвильований і змінений на лиці, і хотів щось сказати, чи запротестувати, але його сусід-поліцай посадив підс. Мигаля назад на своє місці. Тоді Мигаль схилив голову на лавку і тихцем гірко заплакав.

КОНФІДЕНТИ ПОЛІЦІЇ...

Св. **А. Орловський**, поліційний агент, зізнавав про те, що підс. Феник ніс валізу з деякими та якимсь апаратом. На питання підс. Бандери, чи знає конфідентів поліції зпоміж українців, свідок відповів: так!

Св. Казимир Тшемжальський, поліційний агент, зізнав, що слідкував за підс. Івасиком і придержав його. На поліції найшли в течці того підсудного вибуховий матеріял. Підс. Івасик зізнав, що це прибори до хемії і що течку знайшов у поїзді. На питання прокуратора свідок зізнав, що за підс. Івасиком слідкував на головнім двірці по його приїзді з Кракова. В поїзді слідкували за цим підсудним поліційні агенти з Кракова: Чижевич і Капуста.

Св. Степанія Ярош не прийшла і тому її зізнання відчитано.

ПІДС. СПОЛЬСЬКОГО ВИВОДЯТЬ ЗІ САЛІ.

Св. Владислав Хімяк, поліційний агент, широко оповідав про візнання підсудних: Спольського, Підгайного, Качмарського, Мигаля по їх арештуванні на поліції, згідно з актом обвинувачення. Щож торкається ролі підс. Федаківної свідок заявив, що поліція ніколи не мала інформацій, щоб вона належала до ОУН. Підс. Підгайний — заявив свідок — зізнав на поліції, що не є членом ОУН., але на прохання свого приятеля Бандери займався купном зброї. Підс. Мигаль зізнав на поліції, що Семьків не знав нічого про плян убивства Бачинського перед його виконанням. Це може бути доказом, що підс. Семьків до ОУН не належав і несвідомо пішов помогти товаришеві. По питаннях обор. дра Е. Давидяка, м-ра Жизневського та прокуратора поставили ще свідкові низку питань підсудні: м-р Спольський, Ст. Бандера та Янів. Коли підс. Спольський поставив питання, чи його переслухували на поліції 9 днів і ночей без перерви, прокуратор зажадав рішуче, щоб предсідник заборонив раз на завжди такі питання. Тоді предсідник спокійним голосом виясняє, що може допустити такі питання, якщоб вони мали декого відтяжити. Підс. Спольський заявив, що хоче відтяжити підс. Івасика і тому предсідник дозволив йому говорити. Підсудний додав, що підчас переслухування його 9 днів і ночей без перерви на поліції, підсунули йому концепцію про підс. Івасика і тому він його обтяжив. На дальші питання Спольського, чи він зізнавав про магазини, чи навпаки поліція говорила про це підсудному, свідок признає, що підс. Спольський зізнав лише про два магазини, а про інші поліція вже знала. Так само зі зізнань свідка виходить, що поліція вже раніше знала про конспіративні помешкання ОУН у Львові. Вкінці підс. Спольський поставив питання свідкові, чи зізнав що поза протоколом. Одночасно предсідник наказав усунути підс. Спольського зі салі підчас того, як він став осуджувати свої зізнання зі слідства, як негідні українського націоналіста.

Підс. Бандера питаннями виказував, що він не мав псевдоніму „Кум", як це зізнав свідок, покликуючись на зізнання підс. Спольського. Далі цей підсудний виказував свідкові, що він зізнавав інакше у варшавському процесі, ніж зізнав нині про псевдоніми підс. Бандери, Малюци та інж. Підгайного. Свідок мнявся і перечив. Вкінці ще два питання поставив свідкові підс. Янів і після того предсідник відложив розправу до понеділка 9. год. рано.

Присилайте передплату!

З правничої популярної літератури.

Підручник нового закону про зобовязання м-ра М. Тополюницького.

Доволі великою рідкістю є у нас сьогодні поява книжки чи ширшої розвідки з ділянки правничої наукової або популярної літератури. Краще було перед війною, коли на львівському університеті викладали в українській мові австрійське цивільне право, цивільну процедуру, карне право і карну процедуру. Тоді були науково підготовані фахівці — професори дотично дисциплін, що силою своєї професії були покликані творити — і дійсно творили — нашу правничу літературу, та що не менше важне — і нашу правничу мову й термінольогію. Покійні професори Олександер Огоновський, Петро Стебельський і Станислав Дністрянський своїми працями вложили багато у нашу правничу скарбницю та мають тріпні заслуги у розбудові української правничої термінольогії, зокрема проф. Дністрянський визначним по українськи австрійського цивільного кодексу з додатковими законами.

В ділянці популяризації права появилися у нас перед війною більші публікації „Правотарі" Семигинівського й Лукича і пізніше д-ра Евина, не враховуючи численних дрібніших праць, головно з ділянки адміністраційного і політичного права, між якими перше місце займає обширна збірка д-ра Юл. Савчака „Збірник адміністраційних законів". Не без значіння для практики життя був „Німецько-український Словник" д-ра Костя Левицького і „Вістник державних законів" під редакцією д-ра От. Кулачковського. Не мав його галицький „Вістник краєвих законів і розпоряджень", виданий ще до української мови дуже недбало.

Усі ті публікації стратили нині практичну вартість, бо дуже мало з того має не сьогодні обовязуючу силу, а в додатку мова й термінольогія не відповідають сучасним вимогам. Всеж таки зробили вони свого часу корисну службу, поширюючи не тільки конечне в житті правничє знання, але ще й тим, що привчили наше галицьке громадянство, а навіть й правників, висловлювати свої думки у справах з правничої царини в українській мові.

Нині під цим оглядом буди гірше. У львівському університеті нема вже правничих викладів в українській мові й молоді правники не мають спромоги засвоїти собі нашу правничу термінольогію. Цієї прогалини не вспіли виповнити й журнал „Життя і Право". Не частою є поява перекладів законів на українську мову хочби у формі окремих популярних видань. На згадку заслуговує видане в 1934. р. Ревіз. Союзом Українських Кооператив „Кооперативне Право" Михайла Корчинського щодо чистоти мови один з найкращих правничих підручників, які досі появилися в Галичині.

Уніфікація законів в Польщі йде безвинно вперед. Зуніфіковано карне право і карну процедуру, цивільну процедуру разом з екзекуційним правом, векслевий, чековий і торговельний закони та деякі дрібніші з ділянки судових законів. Тепер приходить черга і на цивільний кодекс, якого найважнішу і найбільшу частину — зобовязання — зуніфіковано президентським декретом з 27. жовтня 1933. р. (D. Z. P. P. ч. 82, поз. 598), що обовязує у цілій Польщі від 1. липня 1934. р. У приватно-правних зобовязаннях зробив цей закон — „Кодекс зобовязань" — справдішню революцію. У багатьох інституціях облігаційного права перевів новий польський кодекс основні зміни, ще й нині мало відомі загалові нашого населення, що вже ще засвоєним практикою життя правними поняттями весь (Галичина) чи пак російського (підчастину землі) цивільного права. Ніхто не може випутатися незнанням закону і незнання належного — обовязкового — право може привести і справді приносить великі матеріяльні шкоди передовсім нашому селянству. Тому необхідна річ дати кожного громадянина вступника зазнайомитися з найважнішими постановами обовязуючого облігаційного права, якого приписи діють на кожному кроці у щоденному житті.

Цій меті служить „Підручник нового закону про зобовязання" („Як купувати-продавати, міняти, наймати, арендувати, виговджувати, позичати гроші у чужій валюті, договорюватися про працю і діло (замовляти виконання роботи), посередничити, встановляти довічоття, заговджувати і ручити за чужі зобовязання?") м-ра Миколая Тополюницького, накладом Нової Бібліотеки, Львів, 1935, стор. 396 вісімки.

Молодий, надійний правник м-р М. Тополюницький працює вже від кількох літ на сторінках преси як популяризатор законів та видав два більші публікації „Спадщинне право" (популярний виклад спадщинного права разом зі взірцями завіщань) накладом Книги, Львів 1935, стор. 158, вісімки — і отсе „Підручник нового закону про зобовязання". Зі своєї генерації належить він справді про „рарі нантес ін гургіте васто", бо, на жаль, дуже а дуже мало наших наймолодших правників поза вибубненням до іспитів, знаходить опісля час і охоту на дальші студії правничих наук.

Автор у своїй праці про зобовязання не пішов шляхом Семигинівського і Лукича та д-ра Евина, не подав за їх прикладом змісту чи тексту важніших параґрафів, не подав теж і взірців. Не є це і наукове оброблення матеріялу, як є це у Австрійському цивільному праві проф. Дністрянського. Є це справді популярний виклад поодиноких правних інституцій з поданням дослівного тексту закону з додатками деяких інших законів і розпорядків, написаний так ясно і приступно, що зможуть його зрозуміти і селянські та ремісничі читачі. Для лекшого зрозуміння подав автор численні приклади. З тексту пропущено нарочно деякі несуттєві артикули, що однак не зменшує вартости книжки, призначеної як дороговказ у першу чергу для читачів з широких народніх мас, а не для фахових правників. Та всеж було б краще, якщоб автор подав повний текст закону для ужитку і правників. Зрештою і правники повинні користати з підручника М. Тополюницького хоч би з огляду на мову і термінольогію, яку не всі наші правники опановують належито.

Мова підручника, зокрема синтакса, на загал бездоганна і вирізняється корисно від подібних наших давніших публікацій. Зовсім непотрібно однак автор забавився у фільольога словотворця поза правничою термінольогією, вводячи нові, неживані народом й незнані літературі слова напр. в протік (продовж), з протоком, після протіку; а таких слів більше. Наша правнича термінольогія нашим правникам не зовсім ще знана. Вона ще й не вповні вироблена. Виробити її може тільки наукова установа (Наук. Т-во Шевченка) в порозумінні з фахівцями практиками. Зрештою існує правничий словник, виданий Всеукр. Академією Наук в Києві, де зібрано 24.000 слів і висловів з ділянки права. Маю враження, що автор не черпав з цього обильного джерела і творив нові терміни, навіть на місце давно уведених в життя; дещо може й прийметься, але більшість стрінє забуть доля новотворів — термінів з „Правотара" д-ра Евина.

Поза тим публікація м-ра Тополюницького є цінним вкладом у нашу правничу популярну літературу і його підручник про зобовязання повинен знайтися передовсім у бібліотеці кожної читальні „Просвіти" і у кожній кооперативі, тимбільше, що і ціна дуже приступна (4 золотих). Поширення знання про нові приписи облігаційного права охоронить неодного перед можливими матеріяльними втратами.

Д-р Степан Баран.

КАТАСТРОФА КОРАБЛЯ У ВІДНІ.

У п'ятницю вполудне затонув у Відні на Дунаю наслідком дефекту в моторі корабель „Відень". Корабель наїхав на стовп мосту, розбився та до кількох хвилин пішов на дно. Із залоги, що складалася з 30 людей, втонуло 6 осіб. Підчас катастрофи дійшло теж до вибуху кітла. Корабель був довгий на 74 м., широкий 15 м.

Полєміка чи лайка?

Три дні тому „Діло" помістило статтю під н. „Дві мірки". Признаюсь до авторства тієї статті та запаляю, що беру за неї повну відповідальність. Не розумію лише, як можна було так перекрутити мою статтю, як це зробили „Українські Вісти", накинувшись з цього приводу на „Діло" у притаманій собі непристойно-лайливій спосіб (про „мідних лобах" із „Діла" і т. п.).

Хід думок у моїй статті був простий. Перша теза — наша пошана до героїв з польської сторони та її вияв у висококультурній поведінці українського громадянства у днях смерти марш. Пілсудського. Найкращий пункт у цій поведінці — це лицарський жест б. Вожда УГА. Друга теза — пошана поляків супроти наших борців. Доказ цього: 1) жест поляків супроти ген. Тарнавського, якому вони признали емеритуру саме на тій підставі, що признали в ньому українського генерала. Другий доказ — пошани поляками наших борців: це постанова про емеритуру для інвалідів, важна своєю засадою, дарма, що не дала фактичних наслідків. Тільки у світлі тієї тези про потребу взаємної пошани героїв зрозумілий увесь дальший зміст моєї статті включно з її наголовком „Дві мірки".

Але „прокуратор" з „Українських Вістей" чіпляє кілька речень з моєї статті, безцеремонно розриваючи їх звязок не тільки з цілістю статті, але навіть з тими думками, з якими вони безпосередньо звязані. І в цей спосіб з білого хоче зробити чорне. Хоче підсунути мені думки, яких я ані не мав ані не висловлював. Я начеб мав твердити, що польський стороні чомусь залежало на „купленій" кондоленції вожда УГА і тому за неї віддячилось і що ґенерал Тарнавський (так я ніби писав) вислав кондоленції на те лише, щоб отримати емеритуру. Тимчасом у своїй статті я підкреслив, що поведінка ґен. Тарнавського в днях польської національної жалоби не була відокремлена від поведінки всього українського громадянства. Отже не можна інкримінувати на підставі моєї статті ґен. Тарнавському якихнебудь користолюбних цілей, як не можна цього робити і супроти всього українського громадянства. Не може теж бути мови про „куплю" телеґрами ґен. Тарнавського, бо ноторійно відомо, що на телеґраму всіх поляків заскочила. І чи не назвав я виразно той жест лицарський? А чейже поняття лицарської поведінки полягає саме у тому, що вона не рахується з практичною реакцією.

Стаття „Українських Вістей" мене особисто не образила. Почуття образи можливе тоді, коли закид противника є правдоподібний та коли в щось із вини по стороні атакованої особи. Намірзь нісенітний закид, получений з лайкою, служить тільки, як причинок характеристики людини, що лається. Пригадую собі тут один уступ з викладів відомого проф. фільософії у петербурському університеті: „Навіть Христа, Боголюдовіка, що не знав гріха, можна представити дідком у відмінному світлі, коли припустити, що в основі його діл і науки лежав обман".

Сергій Хрущкий.

НОВИНКИ.

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 47-115

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хоругви 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 22-100

— **В одинокій українській Колектурі в Польщі** купуйте losи Державної Класової Льотерії. Ввесь дохід на сироти Української Захоронки. Замовляти чековим бланкетом П.К.О. ч. 501.579 Towarystwo „Ukrajińska Zachoronka", Drohobycz (з зазначенням, що це на losи).

— **Замкнені реколекції для мужчин,** влаштовані Ґенеральним Інститутом Католицької Акції, відбудуться в часі від 3. до 7. липня н. р. у Львові. „Замкненими" називаються тому, що учасники залишають свої мешкання і кілька днів пробувають у самоті й тишині реколекційного дому, віддаючися справам духа. Кошти прохарчування й обслуги за ввесь час доходять до 10—12 зол., залежно від приміщення в двійку чи одиницем. Таксу складається в реколекційному домі при вул. Коперника особисто згори. Зголошення приймає й інформації дає до 20. червня ц. р. Генеральний інститут Католицької Акції, Львів, вул. Зіморовича ч. 3, І. пов., тел. 257-87.

Радість з гарних білих зубів є часто більша, як журба, щоб зберегти їх здоровими. Осягнете одно і друге: гарні і здорові зуби, вживаючи рано і вечором вирівняної і бездоганної пасти до зубів Хльородонт.

Правдивість пасти забезпечує червона голова льва на опаковані.

Виключна продаж: Miraculum, Краків.

Chlorodont

— **Іспит зрілости в українській гімназії „Рідної Школи" в Чорткові** відбувся в днях 4., 5. і 6. червня ц. р. під проводом делєгата Кураторії Л.Ш.О., п. Владимирова Пісюзуба, директора польської держ. гімназії в Снятині. На 12 кандидатів, що зголосилися до іспиту зрілости, перепало трьох при письменному й один при устному іспиті. Зрілими признані: Бріштайн Малка, Дутка Миколи, Личак Микола, Манастирський Василь Володимир (дв. ім.), Проскуряницький Степан, Стенько Володимир, Стиранка Леся і Стиранка Михайло.

— **Авторський вечір** уладжує читальня ім. Лесі Українки при приватній жіночій гімназії і захоронкарському семінарі СС. Василіянок у Львові (вул. Потоцького ч. 95) дня 14. ц. м. у власній салі. Початок год. 18. Вступ за добровільними датками. Дохід призначений на Вакаційні Оселі.

— **Відгомін подій у Скольому.** В часі ревізії, переведеної поліцією в мешканні Мехля Фаерберга у Скольому, знайдено більшу скількість комуністичних летючок, укритих у спеціяльному сховку. Мехель Фаерберг перебуває тепер у вязниці у Стрию під закидом участи в нападі на дім української захоронки у Скольому.

— **Новий людовий дім** посвячено 7. ц. м. у Пшеничниках пов. Станиславів при участи представників місцевих польських організацій. Дім побудовано заходом Т.Ш.Л.

— **Палять при матурі.** Як повідомляє ПАТ, в державній гімназії в Теребовлі скінчилася матура з фатальним висліком. На 35 абітурієнтів злożило іспит зрілости ледан 16. Подібні вістки приходять з інших гімназій. Невже завинила шкільна система навчання, чи може це наказ згори протиділати гіперпродукції молодої інтеліґенції.

— **Проти недбальства у старостах.** Премієр Славой-Складковський видав обіжник до воєвод і старостів, звертаючи увагу на недоклад не зберігання приписів про приймання сторін і недбале ведення книжок приять. Приявзуючи особлившу увагу до скорого й успішного полагоджування справ громадян, які зголошуються у старостах, обіжник наказує придержуватись строго приписів у цій справі, а винуватих потягнути до відповідальности.

— **Хто платить кошти лічення рільних робітників?** Заведення суспільних обезпечень постановує, що рільний працедавець має право дістати зворот коштів лікування і підмог, які виплачується занятим у нього рільним робітникам з причини випадку при праці) тільки тоді, коли незадібність до праці була довша ніж 4 тижні. Коли рільному робітникові признано випадкову ренту, суспільні обезпечення можуть відтягнути з тієї ренти суму, яку обовязані звернути рільному працедавцеві.

— **Для вигоди літників на Гуцульщині.** Львівська рільнича палата зорганізувала в Рафайловій пов. Надвірна 2-тижневий курс варення для тамошніх господинь. На курс згромадилося 15 молодих гуцулок, що хотять навчитися куховарства, подавання страв, обслуговання літників і т. п. Крім того відбувається курс трикотарський, що має навчити робити гуцульські подушки, призначені на літний сезон.

— **Судовий відгомін квітневих подій.** В карному суді у Львові засуджено: Василя Боднара на 18 місяців вязниці за биття шиб і ліхтарень, Антона Макогона й Івана Поцілуйка по 8 місяців за грабунки при вул. Городецькій та кравчиніс Розалію Ріжер на 5 літ вязниці за те, що приказувала бити шиби, нищити ліхтарні та перевертати трамваї.

— **Львівська хроніка.** На розі вулиць Кохановського і В. Поля почтовий самохід наїхав на авто, яким їхав оперовий співак Вілінський, і тяжко його потовк. — З Берези Картуської вийшли відомі злодії Ян Айхельбергер, Казимир Бриньский, Р. Ластавецький, Бобеля і С. Райн, арештовані за участь у крадежах 16. квітня ц. р. — У звязку з убийством на площі Сольських, де згинув Степан Костів з рук Романа Слуки, арештовано помічника вбивника, Івана Остапчука.

— **Краєва хроніка.** При вирубі лісів біля Микуличина пов. Надвірна дерево вбило робітника Юрка Іванкова. — Лісова залізничка в Порогах пов. Надвірна переїхала 2-літню дитину, залишену без догляду. — В Острині пов. Товмач хтось стрілив крізь вікно до хати Ів. Печака і ранив його тяжко в груди.

— **Комуністичний процес.** Перед судом присяжних у Золочеві відбулася розправа проти Павла Нахвостача і тов. за комуністичну діяльність. Засуджено: Павла Нахвостача, Василя Зимара, Михайла Редьку, Івана Гогоша, Мих. Кіся і Мирона Штурмака на кару вязниці по 9 літ, зменшену наслідком амнестії до 6 літ, та втрату громадянських прав на 10 літ; Мих. Павлова і Мик. Костришина на кару 6 літ вязниці, зменшену наслідком амнестії до 4 літ та втрату громадянських прав на 10 літ. Двох обвинуваченик, Митвія Сурман і Павла Ланцуху увільнено.

— **Як один рабін шукав посади у Варшаві.** Рабін зпід Коломиї Хаїм Гальберталь приїхав до Варшави шукати заняття. У трамваї познайомився з двома людцями, які заявили готовість виробити йому становище головного рабіна Варшави за 500 зол. Вони завели Гальберталя під будинок жидівської громади і взяли від нього гроші, мовлячи, що йдуть до громади полагодити справу, а за чверть години він буде вже рабіном. Ошуканці вийшли другими дверми, а Гальберталь чекав на них на вулиці до вечора, аж переконався, що став жертвою ошуканства. Справою занялася поліція.

— **Старинний ратуш у старому Любліні.** Цей ратуш як одноповерховий будинок побудовано 1309 р. на місці давнішого ще ратуша з дерева, який згорів мабуть в цім (1309) році, коли король Локетик здобув від українців Люблин і заняв Люблинщину, що давніше все належала до української держави. Мурований вже ратуш мав високу аттику і прикрашувала його невелика вежа (зовні пригадував він старий ратуш в Торуні). На поверсі був міський уряд, в партері були мешкання служби, а в пивницях т. зв. „кордигарда" (це слово у Львові перенициювали на „фурдигарня"), відбувалися карні суди. В долішній пивниці, зв. казнею, заосмотрений у всякі прилади до тортур, вимушували тортурами зізнання. До нинішнього дня збереглися під цим ратушем круті підземні хідники, що мають получення з підземеллями недалекого по-домініканського костела (б. церкви в XIII. в.) і з іншими льохами, які перебігають попід цілим старим Любліном (від краківської до городської брами). Збереглися також у старому ратуші в досить доброму стані великі вязничні салі („целі"), в яких засуджені відбували кару у вічній темноті. Від 1578 р. в цім ратуші містився коронний трибунал для українських територій. В цім трибуналі в 1584 р. помер нагло польський поет Ян Кохановський в часі, як виголошував промову перед королем Стефаном Баторим у справі вбитого турками польського посла (в 1931 р. поставили перед цим ратушем памятник Кохановському). За Станислава Августа цей ратуш ґрунтовно відреставрували і тоді він одержав йонські пілястри та трикутний гимпанон з плоскорізьбою, що зображує владу і справедливість (апель до б. коронного трибуналу). В часі цієї реставрації вже був збудований другий новий ратуш в новім Любліні за краківською брамою. Тепер у старому ратуші є

В понеділок у Великому Театрі

„Вояк і герой" Гостинні виступи Варш. Редути з Олександром Венгеровом

У Театрі Ріжнородностей

„Гарна історія" Гостинні виступи Софії Чапліньскої.

Нин. в неділю у Великому Театрі
в год. 3.30 попол. **„Неопразднана година“**
в год. 8-ій вечором **„Вояк і герой“** Гостинні виступи Варш. Редут з Овексндрою Венгерком.
У Театрі Ріжнородностей
в год 8-ій вечором **„Гарна історія“** Гостинні виступи Софії Чапліпської.

денкі бюра міської управи, а магістрат є в новому ратуші. М. М.

— **Помер найстарший чоловік у Польщі.** У Млаві помер торговець молоком Білік, що прожив 110 літ. До останнього часу був здоровий і працював нормально. Маючи 90 літ, він оженився вчетверте і пережив усі свої діти.

— **З Польщі.** В першій половині цього року арештовано у Варшаві 3.264 жебраків і волоцюг. — У Варшаві помер визначний польський хемік Ецеслав Кон. — У Старогарді на Помор'ї виконано смертний присуд на Яні Маньковськім, що відсидівши 15 літ за грабунково вбивство, убив поліцая, який переслідував його за намагання грабунок. — На лісній дорозі біля Остенціма перевернувся самохід, при чому професор медицини Ян Масталерж, що керував автом, загинув на місці, а дві пасажирки, Станіслава Сюк і Розалія Янковська тяжко потовкліся.

ЛИС МИКИТА
і весь звірячий рід
загостить в пятницю, 19. червня в 5. год поп. в салі Театру Ріжнородностей і запрошує всіх дітей з родичами.

— **Чи Шілєра отруїли?** У Ваймарі відбувся недавно зїзд тов ім. Гетого. Одною з головних точок нарад була справа антигетівської пропаганди та звязаної з нею поголоски, що поета Шілєра отруїли масони, до яких зачисляють теж поета Гете. Цю поголоску піддержує м. ін. відомий ген. Людендорф з жінкою в друкованій публікації, що викликала в цілій Німеччині велику сенсацію. На думку Людендорфів Гете брав участь у скритовбийстві, якого доконано на Шілєрі. Він теж доказує, що жертвою масонів впали свого часу Лютер, Бах, Моцарт і інші. Товариство ім. Гетого взяло память Гетого в оборону, протестуючи проти подібних напастей. Висловилися при цьому за поширення книжки проф Гекера, що подає оригінальні документи про хоробу і смерть Шілєра.

— **Жертви букарештенської катастрофи.** Наслідком завалення трибуни підчас військової паради в Букарешті вмерло досі поверх 100 осіб. Кількасот осіб є ранених, із них багато тяжко. До судової відповідальности за лиху будову потягнено 10 осіб. Катастрофа потягне ще тяжкі матеріяльні консеквенції для громади міста Букарешту. Пошкодовані і родини небіжчиків зголосили фінансові претенсії на 100 міліонів лев в.

— **Ограбили касіера.** В Ессені на одній з найбільш оживлених вулиць два бандити ограбили в білий день касіера, що ніс гроші і цінні папери. Вони надїхали мотоциклем, застрілили чого і забрали 3 тисячі марок готівкою та папери. Опісля швидко відїхали без перешкоди.

— **Катастрофальний випадок** стався підчас військової паради у Фіюме. Один трактор артилерії хотів вимінути на вулиці дитину і вїхав на інший трактор. Сила удару була така велика, що другий трактор перевернувся на публіку. Наслідки були фатальні, бо 6 осіб погибло, а 20 тяжко ранило.

— **Як плянували атентат на Сталіна.** Колишній комуніст Рудольф Ляєл, вернувшись із Совітів, описує свої помічення в нюйоркських газетах і подає теж вістку про підготову замаху на Сталіна. Це розповів йому один комуніст, що має ордер червоного прапора і дістає 200 рублів пенсії до смерти. Він властиво зловив замовника на життя Сталіна. Одного разу дістав Сталін новий великий автомобіль. Коли його шофер віз автомобіль до Кремлю, на ньому скрився якось один чоловік. Члени ГПУ перешукали докладно авто, найшли бомбу, яка булаб розірвала на атоми московського диктатора. Шофер не міг пояснити, відки взялась бомба, але хтось бачив, як якийсь чоловік вискакував з авта. Вечором того дня сторожа перепустила при виході з Кремля якогось чоловіка з перепусткою, але той, що тепер дістає платню 200 рублів, не повірив, що підпис на перепустці оригінальний і так прилюдно підозрілого чоловіка. Він почав стріляти, ранив сторожа та кількох інших. Коли його зловили, виявилася справа. Розстріляли шофера, підозрілого інтруза та ще якогось третього. А сторожа, що не повірив у правдивість підпису, нагородили досмертною пенсією.

— **Стара Росія не істнує.** Російські ветерани в Ню Йорку хотіли виступати на військовій параді з московським царським триколіровим прапором. Американські ветерани заборонили їм це, кажучи, що стара царська Росія не істнує, отже й не можна парадувати з її прапором. На протести вони відповіли, що вони господарі, а москалі гості не можуть їм диктувати, як їх приймати. Москалі питались, чому українці можуть мати свій прапор, або німці свій, а москалі ні. На це відповіли їм теж, що це не їх діло.

— **Ріжні вістки.** Підчас розсипування літаками трутини, що має нищити хробацтво на полях, упав у Східних Прусах один літак, при чому пільот погиб на місці. — Світовий шаховий мистець, що виграв недавно турнір у Москві, Капабляпка, граючи в Ленінграді одночасно на 30 шахівницях, виграв 12 партій, 9 ремісував і 9 програв.

— **Крем і мило Лешніцера — одинока зброя проти веснянок.** Зближається час вакаційних виїздів наших гарних пань на літнисько, в гори і над море. Сонце, могутнє джерело здоровля і відмолоджування, з нетерпеливістю чекає у своїй цілій красі доброчинних промінів на тисячі людей, які прагнуть сонячних куплів. Сонячна купіль це правдива купіль молодости і здоровля. Одначе і вона є небезпечна для вражливої цери; діланням сонячних промінів спотворює лице веснянками. На щастя кожна пані, вражлива на чистоту цери, подбає на виїзд про відомий у цілому краю косметичний фабрикат крем і мило Лешніцера, виріб фірми Аптекар Драєм і Ска в Бельську. Фабрикат цей забезпечує успішно перед веснянками та іншою нечистотою цери, усуває веснянки і відмолоджує церу. Завдяки кремові і милу Лешніцера кожний без розбору може насолоджуватись чудовою сонячною купіллю.

В дозви й комуні кати

ШАНУЙМО ПАМЯТЬ БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ НАРОДУ.

Комітет для здвигнення памятника на могилах бувших вояків української армії в Йозефові, Чехословаччина, прислав нам таку відозву до поміщення:

Немає пяді Української Землі, що не булаб сполокана кровю її вірних синів і нема, здається, на світі країни, де не булоб могили українського стрільця-скитальця. І на тихім цвинтарі чехословацького містечка Йозефів, де колись був український військовий табор, цих могил аж двацять. І в них сплять вічним сном Ті, що добували волю українському народові, старшини підстаршини і стрільці Української Армії. Двацять могил найкращих синів народу на далекій чужині!

Чиж можемо, чиж смімо їх забути? Чи дозволяє нам це наша народня і стрілецька честь? Чи смімо забути, що нація — це нерозлучна спільнота тих, що живуть, а тими, що жили і що без споминів минулого, без морального звязку з цим минулим, нема життя для народу? Чиж тих двацять бувших вояків Української Армії не залишили нам по собі великої кількости мрій, прориві, змагань і опосадів слёзи та прокречень німости, як і ті, що лягли буйними головами на Рідній Землі? Чи вони не вказали нам на велику силу всенародньої енергії і безмежної любови до рідного народу! чи їм не належиться теж всенародня дяка і всенародня пошана? Чи їх імена не повинні бути теж записані між імена тих, що чином свого життя створили найкращу легенду народу?

І хтож інший, як не їхні колишні товариші мають у першу чергу подбати про те, щоб їх память як слід вшанувати і їх могили повік зберегти? І ми, горстка бувших йозефівських таборитів, взялися цей обовязок народньої і стрілецької чести сповнити. Ми склали комітет, якого завданням є поставити памятник на могилах отсих наших борців.

Але нас тут у Йозефові так мало, що ми не вспіли цього зробити своїми власними коштами. Тому то ми звертаємось за допомогою. В першу чергу звертаємось до всіх бувших таборитів. Але Вас ми не просимо і не переконуємо, ми Вам лише пригадуємо Ваш обовязок і ми певні, що не буде між Вами нікого, хто не прислав би своєї жертви на цей памятник. Цеж памятник для тих, які разом з Вами колись воювали, це рівнім для Тих, які з Вами колись у сірих бараках на чужині пережитали дні горя й радости і разом з Вами мріяли про поворот на вільну батьківську землю. Згадайте кожний на хвилини, прожиті в таборі, і кожний пришліть хочби й найменший гріш. А нас було колись у Йозефівськім таборі к. 10.000! Деті звертаємось і до решти нашого громадянства та просимо допомогти нам, щоб цей памятник на могилах наших борців був і тривкий і гідно репрезентував нашу національну честь перед чужинцями. Ми знаємо, що беремо на себе тяжкий обовязок, але робимо це з вірою, що наш заклик найде у кожного українця, головнож у кожного бувшого таборита, належний відгук.

Гроші просимо посилати на адресу:

Komitet pro postavení pomníku ukrajinskym bojovní kum v Josefove n/M. Czechoslovakia.

ЗА КОМІТЕТ:

Стр. Матвій Лобаз, голова. *Ст. дес. Петро Дяченко*, секретар.

Стр. Федір Дулеба, скарбник.

Всю краєву українську пресу просимо передрукувати цей заклик. — *Комітет.*

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„НА ЛИЧАКОВІ“*, комедія з дій *В. Будзинського.*

Був такий водевіль, що довгі роки мав успіх на більших і менших львівських сценах, завдяки своєрідному гумореві та побутові тої дільниці нашого міста, що мала славу „андрусів“. Андруси перенеслись на Жовківське, але личаківські типи та гумор ще залишились і то здебільша по давніх, забутих водевілях. Директор львівської радіової „Веселої Хвилі“ спробував оживити давні личаківські типи і склав легку комедію, із зручною звязкою, живим діяльогом і добрими дотепами.

Поруч кількох типів дуже добрих андрусів, бачили ми клясичну львівську перекупку від кругів, що як скаже делікатне слово, то гість може впасти від нього; старого власника пекарні, каменичника, що сяє молодістю, бо жінка-небіжка через свою довголітню недугу законсервувала його, далі ту напів ідеальну просту дівчину, що не йде за грошима, тільки за серцем, хоч би мала відлати гольтінаці останній заощаджений гріш і дорогоцінну хустину. Ті, що памятають „давній Львів“, могли згадувати „добрі часи“ при звуках популярних піснюк і на вид широкої забави у клясичного Грудзя.

Грали цей водевіль із темпераментом і замітним вдоволенням. Усі типи вийшли барвисто. Театр був повний і то небуденною публікою, такою, що приходить до театру раз на рік. Видовище матиме повний успіх. *м. р.*

ДИВОГЛЯДИ.

ЯКИЙ РЕСТОРАН МАЄ УСПІХ

Один власник ресторану в Каліфорнії казав зробити величезну статую слона і в цій статуї помістив свій ресторан. Ресторан улаштований зовсім на модерний зразок, з усіма вигодами. На хребті слона зроблена тераса, звідки простягається гарний вид. Щоб зійти наверх, треба перейти 120 сходів, зате ідальня на цій терасі чудова. Американці сунуть туди хмарою і ресторанник дуже має вже про те, щоб поширити свого слона, або додати поруч верблюда та жирафу.

ДЕ СЛАВНИЙ ТЕНОР СПІВАЄ?

Еспанська преса звернула увагу на одного із мадридських вуличних співаків. Є це дідусь, що ходить з гітарою і співає популярні пісеньки. На початку цього віку належав він до найбільших еспанських тенорів. Ель Мочуело обїздив увесь світ і заробляв величезні гроші. Він належав до перших співаків, якого голос записали на грамофоні. У архівах французького товариства „Пате“ зберегались ще досі платні з його піснями. Він протратив увесь свій маєток фіксованими спекуляціями. Приятелі допомагали йому, якийсь час. Тепер тішиться він, що може надалі заробляти своїм голосом, хоч би на вулиці.

Дописи.

КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Панахида за полеглих борців. З нагоди 10-ліття смерти Гол. Отамана С. Петлюри відбулася 24. м. м. в год 12. вполудне в міській церкві панахида за полеглих борців, яку відправив сідогламий дїяч о. шамб. Михайло Цегельський при співучасти місцевого духовенства. Співав добре церковний муж. хор під управою п. Евстахія Лехнюка. При дуже гарно прибраній могилі стояли почетні сторожі з прапорами „Сокола“, К.А. У.М. дівчат і КАУМ хлопців. Кругом могили уставились голови і старшини всіх місцевих українських установ зі свічкою у руці. Простору церкву заповнило громадян-

стає всіх станів без різниці віку. При цій нагоді перелено збірку на тривале впорядкування стрілецьких могил у Камінці, на передмісті Забужі, які в числі 16 находяться на військовому цвинтарі.

Жалібні сходини. Вечором в год. 6. у великій салі Народнього Дому, заповненій ущерть місцевим громадянством, відбулися жалібні сходини. Сходини започаткував міш. хор відспіванням „Видиш, брате мій" Ярославенка. Слово про життя і значіння С. Петлюри виголосив місцевий лікар, б. член УГА д-р Банах. Опісля міш. хор відспівав „Гей у лузі", а муж. хор „Чорна рілля ізорана". Деклямацію О. Бабія „Вам" виголосила бадьоро та зі зрозумінням п. Евген Дмитрук. На закінчення промовив ще старенький віком, але молодий духом о. декан М. Цегельський і заохочував усіх продовжити і розвивати ідеали бл. п. С. Петлюри а саме любов України і працю над здійсненням державницьких ідеалів С. Петлюри. Сходини закінчено відспіванням нац. гимну.

„День русской культуры". Дня 24. м. м. в салі польського „Сокола" горстка місцевих москвофілів улаштувала „день русской культуры", який вийшов повний упадок впливів та значіння колись такої сильної на цім терені москвофільської партії. Не зважаючи на велику агітацію та численні афіші кілька тижнів наперед розвішені, на свято прибула лише горстка селян з Дернова, Тодань, Рішнова і Батятич та кількох москвофільських інтелігентів і міщан з Камінки. Промовляли судія Пертфецький, який до пантеону русской культури зачислив: Шевченка, Шашкевича, Франка та інших українських письменників; також подизався своєю промовою делегат зі Львова Цебринський. На „богатую программу" зложились українські пісні з Шевченківським „Заповітом". По хорових продукціях відбулися танці, на яких підпилі юнаки взялися до ножів та бійки. Ось-так і закінчився цей справжній „день русской культуры". Зрештою нема чому дивуватись: національна стихія поступенно залізає вшесь повіт, отже й цих кілька сіл, які ще донедавна були остоями москвофільства.

Український фестин у Батятичах. Найкращим доказом занепаду москвофільських впливів у Камінеччині був незвичайно успішний фестин у колишній москвофільській твердині Батятичах, що його уладила читальня „Просвіти". Дохід з фестину призначено на докінчення величавого Народнього Дому, в якому знайдуть приміщення всі місцеві українські товариства та організації. Прегарні були продукції мейже сотні лучників (чок) у гарних народніх строях. Слід замітити, що Батятичі мають зорганізований один з найкращих хорів у Камінеччині. Білетів продано поверх тисячки. Чистий дохід у сумі 180 зол. призначено на докінчення Нар. Дому. Розбудження українського життя в Батятичах датується від приходу енергійного пороха о. Архимишина та його подруги.

Спорт.

СТРИЙ. **У. С. К. „СКАЛА" (СТРИЙ) — „СТШЕЛЕЦ" (БРОШНІВ) 3:1 (3:0).**

Перші змагання за мистецтво кляси Б. стрийської підокруги СОЗПН вирішила Скала певно у свою користь. Противником Скали була дружина тверда, що вже ц. р. осягнула гарні вислідки на терені стрийської підокруги. Гру починає Стшелец, одначе Скала зараз же перейнає ініціятиву і до кінця першої половини пересидює на карнім полі противника. В тій фазі гри добуває Скала 3 воріт. У другій половині Стшелец отрясається з переваги Скали і гра стає більш вирівнана, в якій дається завважити легка перевага Стшельця. Під кінець змагань гості добувають почесний пункт з кирпого кожу. Відмолодженій дружині Скали виказала немало вмілостей, велику дозу амбіції та завзяття, а грою фер зєднала собі численну публіку. Ворота для Скали добули Хомишинець 2 і Запотишський 1. Для гостей мільний вимір

Гн.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

АЛЬМАНАХ С. Т. „УКРАЇНА". Львів 1936. Стор. 132 + оголошення.

З приводу 25-ліття істнування С. Т. „Україна" появилася вчора на книгарськім ринку пропамятна книга Т-ва під подвійним вторе наголовком. Альманах складається з трьох частин: 1) статтей-споминів, 2) звітів, 3) статистичних даних. Між авторами статтей находимо проф. І. Боберського, проф. д-ра Ст. Рудницького (колишня його промова на вечорі „України"), голову Т-ва дир. Е. Нагірного, б. гол. дир. М. Лазорка, дир. Е. Чучмана, Б. Фавлицького (Париж), проф. Тараса Франка, м-ра Мих. Бутеля, м-ра Романа Диця, О. Верхоли, Г. Терлецького, Мирона Дутковича й ін. В Альманаху, що вийшов на дуже гарному папері, поміщено поетів стрі знимок.

Оцінку книжки подамо в найближчих днях.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЦЕНТРОСОЮЗУ. Союзу Кооперативних Союзів, кооперативи в відповідальністю уділами у Львові з діяльности за 1935 р. Львів 1936. Накладом Центросоюзу. Стор. 28, ф. 4°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
14. VI. Горе говорять.

Великий Театр:

Неділя, 14. VI. год. 3. поп. „ю. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Вояк і герой".

Понеділок, 15. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Вояк і герой".

Вівторок, 16. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Вояк і герой".

Середа, 17. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліпської

Четвер, 18. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліпської.

Пятниця, 19. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Ліпчанові".

Театр Різнородностей:

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліпської".

Понеділок, 15. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліпської.

Вівторок. 16. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліпської.

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: І. „Сехвоя", ІІ. „Віденські ночі".
ІРАЖИНА: „Анна Каренінa" з Гретою Гарбо.
КАСІНО: „Я хотів би, та боюся" (Секе Саналь).
КОПЕРНИК: „Ввесь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежа" з Фліпом і Флопом.
МУЗА: „Бавнті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Безсмертні мельодії" Ів. Штравса.
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Цигапський барон".
СТИЛЕВЕ: „Бабуня", ревія „Гуляш з капустою".
ТОН: „Срібні острови" (Бук Джонс).
УТІХА: „Гіркий чай ген. Ейн".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ПРИВАТНЕ НАУКОВЕ ЗАВЕДЕННЯ ім. Г. Йордана (св. МИКОЛАЯ 16) приймає вписи на р. 1936/7 до ГІМНАЗІЇ (ч. 648) нової і до семої кляси гімназійного типу та до КОЕДУКАЦІЙНОЇ НАРОДНЬОЇ ШКОЛИ. Канцелярія відчинена від 17. до 18. години. КІСТРИН. 2271 1-3

ФОТОПЛАСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія)

Заграничне радіо.

Неділя, 14. червня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Орк. концерт, 12.50 Розр. концерт, 14.30 Австрія у співі й танку, 16.30 Шведські пісні, 18.30 Бетговенівський концерт, **Кошиці** (259,1) 18.05 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 9.10 Дитячі пісні різних народів, 17.40 „Хусточка королеви" оп. Штрауса, 20.05 Чеські пісні, кантата Сметани, 21.00 Концерт **Париж** (1648) 14.45 Симф. музика, 19.00 Гімьоль де Парі, сценки, 19.30 Словно-муз. авд., 20.00 „Фльорет" оп. Офенбаха, 20.45 „Зигфрид" драма Ж. Жіроду, **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт студентів муз. школи, 16.00, 23.00 Нар. пісні, 20.00 „Терезина" оп. Штрауса, **Берлін** (356,7) 10.00 Музика, 16.00 Концерт, 19.00 Камер. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Фантазії на органах Віраїцера, 15.15 Пісні, 18.00 Мельодія та ритм, **Мінхен** (405,4) 10.30 Розр. музика, солісти, 14.45 Концерт мандоліністів, 20.00 Пробовники, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт професорів муз. академії. 15.50 Концерт оп. орх., **Міляно** (3682) 12.20 Форт. ресіталь, 20.35 Камер. концерт, 22.20 Орх. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Розр. програма, 20.45 Вечір Доніцетія.

Понеділок, 15. червня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Концерт солістів-форт., сопран, 19.30 Трансм. з катедри св. Степана „Місса Соленніс" Ліста, 20.35 Розр. концерт, 21.45 Аргентинські мельодії 22.10 Давні нар. мельодії, **Братислава** (296,8) 19.10 Словацькі нар. пісні, Кошиці (259,1) 17.40 Спів, 18.30 Югосл. пісні, **Прага** (470,2) 18.15 Муз. авд., 20.15 Реліг. музика 21.15 Камер. твори Бетговена, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Концерт симф. орх., 20.00 Спів. ресіталь Марії Сімон, 20.45 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 13.15 18.05 Пісні й мельодії, 16.20 Сп. ресіталь **Берлін** (356,7) 15.15 Скрипка, 20.10 „Коти на дахах" рес. муз. авд., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Молодь співає 20.10 Камер. концерт. 21.00 „Самурай" старовин. авд., **Мінхен** (405,4) 16.30 Солісти 17.30 Вок. концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Концерт військ. орх., 13.30 Циг. музика, 19.00 Спів, 21.25 Форт. ресіталь, **Міляно** (368,6) 13.20 Розр. концерт, 20.35 „Ля Сіньоріна Джез" оп. Папаніїя, 22.00 Італ. оперетові мельодії, **Рим** (420,8) 17.15 Танк. музика, 20.35 Скрипка.

Вівторок, 16. червня 1936.

Відень (506,8) 14.00 Співає Грета Форе, 15.20 Концерт для дітей, 17.30 Австрійська музика пісні, 22.10 Квартет Дмоль Регера, **Прага** (470,2) 16.50 Шведські нар. пісні, 18.15 Марш г-дур Вебера, **Париж** (1648) 15.00 Спів, 16.30 Східна музика, 17.30 Концерт, 20.45 Давні й нові пісонькн **Білгород** (437,3) 12.00 Нар. мельодії, 19.30 Сольо на кларнеті, 20.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 16.30 Музика, 12.00, 20.10 Концерт. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Мадярські пісні 20.10 Давні й нові мельодії, **Лайпціг** (382,2) 12.00 Концерт. 20.15 Мельодії з австр. Альп, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Популярна музика, 18.00 Популярний концерт, 23.10 „Ромео та Джульєта" траг. Шекспіра (чотири явн), **Будапешт** (549,5) 12.05 Вок. концерт, 17.00 Форт. ресіталь, 18.00 Циг. музика, 19.30 „Дом Карльос" оп. Вердія, **Міляно** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.45 Вечір опер. Доніцетія, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 22.10 Орх. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 14. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.55 Програма. 10.30 Хвилина Ф. Мендельсона з гр. пл., 11.45 Вдопоти архітекта, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, орх., солісти; у перерві ок. год. 13.10 „Ця третя" нов. Г. Сенкевича, 14.30 Ведемо бухгальтерію в господарстві, 14.40 Трансмісія зі зїзду 25-ліття Союзу Кооп. „Сполем", 15.10 Легка музика в гр. пл., 15.30 Реклям. концерт, 15.40 Котра з них співає найгарніше, 16.30 Спортовий репортаж, 17.00 Тисяча танків музики, 17.43 Театр Уяви: „Останній поворот", 18.00 „Свояк із Гонолюлю" оп. Ківене, 19.55 Літер. новини, 20.40 Політичний огляд, 20.20 Концерт хорів, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Форт. ресіталь, 22.00 Ситківкові мистецтва, 22.20 22.21 Спортові вістки, 22.30 Легка й танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Понеділок, 15. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт салон. орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Десять хвилин у читальні, 3.05 Полудневий денник, 14.30 При чорній каві, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 У що будемо бавитися, авд. для мол. дітей, 16.00 Популярний концерт; у перерві в год. 16.45 Літні коктельонії, 17.30 Скрипка в супр. форт., 17.50 Літо в житті лозця, 18.00 Авд.: Молодий консерваторист слухає свого репертуару (форт.), 18.20 Літер. вирис: Життя Іванни, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.30 Муз. авд.: Гостина в Кальмана, 20.30 Фейл.: Наша титуломанія, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт салон. квартету, 21.30 Сп. ресіталь Еви Бандровської-Турської, в супр. форт., 22.00- 22.05 Спортові вістки, 22.15 Р. Шуман: Форт. тріо ф-дур оп. 80, 22.45 Танкова музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Вівторок, 16. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція- 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Берліоз: Бенвенуто Челіні, увертюра з гр. пл.- 12.15 Для мол. дітей: Поїхали на вакації 12.30 Бетовен: Сонята ф-моль „Апасіонata" в гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Хвилина Ф. Крайзлера, гр. пл., 13.05 Полудневий денник- 14.30 Веселий муз. куток із гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт салон. орх., 16.45 Відчит: Польська музика, 17.00 Концерт орх., 17.50 „Звязулине яйце" гутірка, 18.00 Сільва верум, 18.05 Як проведемо пополудне, гутірка для дітей, 18.15 Пісонъки в вик. Лук. Щепанської з гр. пл., 18.25 Із справ польської бальнеології. 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Давні пісонъки в вик. Ів. Романівни й Андр. Богуцького, 19.30 Форт. ресіталь, 20.00 Концерт у вик. орх. военної маршарки, 20.30 Ст. Віткевич — відкривець Підгалля, 20.45 Вечірній денник 20.55 Актуальна гутірка- 21.00 Концерт орх., скрипка, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 У ритмі раз-два-три (гр. Турнай співа, форт.); у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Радіокутик.

„ВІЗИТА У КАЛЬМАНА".

Оперетки Кальмана мають великий у світі завдяки своїй мельодійности. Оперетки як: „Княжна Чардашка" або „Графиня Маріца" знані майже кожному і становлять поважну позицію в репертуарі кожного оперетковго театру. Мотиви з цих оперетом, як теж з оперетки „Примас цигапів" почують радіослухачі в авдиції п. н. „Візита у Кальмана" 16. червня в год. 19.30.

ПРО ВІДЖИВУ В ЧАСІ ЛІТА.

При раціональній системі відживи ми мусимо наші страви достосовувати до пори року. З одного боку мусимо брати на увагу різницю в вимогах нашого організму щодо різних складників і роду продуктів, що знаходяться на ринку в даній порі року. Віджива літом повинна засадничо відрізнятися від зимової. Тимто господині повинні в інший спосіб складати спис потрав, використовуючи в найбільшій мірі сезонові продукти. Практичні вказівки про раціональну відживу в літі подамо 18. червня в год 17.50.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89.08—89.65. Долари американські 5.32 — 5.35 Долари канадійські 5.30 — 5.36, Фльорени голянд. 360.00 — 360.32 — 358.60, Франки фр. 35.06 — 34.92, Франки шв. 172.24 — 171.40, Фунти анга. 26.82 — 26.66, Гульдени гданські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.70—19.30, Корони данські 119.69 118.89, Корони норв. 134.73—133.75, Кор. шв. 138.33—137.35, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.82—11.60, Марки нім. 155 — 150 Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр 99 — 98. Марки нім. срібні 143—138.

Акцій.

Банк Польський 104, Цукор 29.50, Вугель 15.50—15.75, Ліпопол 13.25—13.75—13.50, Модмелія 6.95, Островець 32.25, Старахович 35.30, 35.50.

Паперів

3-пр. інвест. 1. ем. 68.75 серії 85.00, 2. ем. 69.50, серії 85.00, 5 конверс. 59.75, 6 дол. 76.25, 7 пр. стаб. 57—57.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18-го червня ц. р. кооперативам платив за: масло Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . . 1.93 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . . 2.00 „
1 л. молока . . . . . 0-13 „
1 к. нець . . . . . 2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко здержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більченського ч. 3):

Кури мол. товсті без острїг 1. кл. 1. 5 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибитий тяжким горем по втраті моєї Найдорожчої Дружини-Жінки бл. п. ГЕНРІЄТИ ЛЕМІШКОВОЇ, голови Філії Союзу Українок в Камінці Стр., яка дня 24. травня 1936 р. ненадійно по двох днях недуги відійшла з цього світа, складаю тою дорогою сердечну подяку всім тим Організаціям, Товариствам та поодиноким Громадянам, що своєю помічю, співчуттям, чи то устно чи письменно старалися зменшити мій безмежний біль.

Дякую Впр. о. проф. Юліянові Даровичеві за приготування моєї Найдорожчої Жінки на дорогу вічности. Впр. о. Шамбелянові Михайлові Цегельському за провід у похоронах. Всч. о. Д-рові Ігнатієві Цегельському, о. Олексі Содоморі, о. Юрієві Вавчишському, о. пор. Костюкові о. сов. Володимирові Ковальському, о. Ціпкові Зиновієві, о. сов. Артимишинові Олександрові, о. Василеві Степанині, о. сов. Михайлові Сиваньому, о. сотр. Любинцеві, й о. Григорієві Девосонрові за участь у похоронах і у проводі тлінних останків до пробищі в Камінці Стр.

Впр. о. Шамбелянові Цегельському, о. Юрієві Вавчишському Вп. п. Меценасовій Стефановичевій Христині, Вп. п. Лехновій, Вп. Д-рові Мінкові Петрові і Вп. п. Миколі Малиновському за їх зворушливі й теплі слова прощальні в церкві і над домовиною Покійної.

З глибини душі дякую Вп. п. Меценасовій Стефановичевій, Вп. Марті Сагановій, Вп. д-рові Мінкові Петрові, Вп. п. Гриньоховій, Вп. п. Гольдштайнам, Вп. п. Радн. Коржельській Вп. Тов. Д-рові П. Сайкевичові, Вп. п. Д-р Стекам за відвідування хорої, труди і поміч при влаштуванню похорону.

Щиро дякую Головному Виділові Союзу Українок у Львові за теплі слова розваги, вінок і назначення представництві на похоронах.

Дякую теж Представникам місцевих гром. Установ, зокрема членам Філії Союзу Українок в Камінці Стр., всім делегаткам і делегатам, які прибули з далеких сіл повіту з вінками, щоб віддати вокліп Незабутній Покійній. Щире „Спасибі" Вп. п. Львам Чубатим за їх щирі слова потіхи й участь у похоронних обрядах у Львові.

Дякую Впр. о. Пралатові Яновї Чиракові за відправу панахиди над домовиною померлої.

Особлившу подяку складаю Вп. п. Д-рові Матієві Лотовичеві і Вп. Д-рові Володимирові Бацахові за лікарську допомогу хорій.

Дякую місцевому дякові Вп. п. Лехновї за провід прегарного хору, який величав сумною піснею похорон Покійної. Дякую Сестр. Служебницям обох обрядів за участь в похоронах.

Усім кревним, знайомим, голосно громадянам Камінки, Стрептова й доокольчених сіл, які своєю приязнею в похоронах виявили пошану та любов для памяти моєї Найдорожчої Жінки, клоню мою голову в почутті взаємної пошани та вдячности.

Похоронному Заведенню „Харіс" у Львові дякую за полагоду всіх справ, зв'язаних з перевезенням тлінних останків зі Львова до Камінки Стр.

Д-р Іван Лемішка, лікар
у Камінці Стр.

Камінка Стр., дня 6. VI. 1936.

ОПОВІСТКИ.

ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що п. ЛАНКЕВИЧ Омеляи перестав бути представником Українського Видавничого Інституту у Львові і тимсамим не має права збирати замовлення на Атлас України і сум. країв, як теж інкасувати з того приводу якінебудь гроші. — Український Видавничий Інститут у Львові. 2243 1—2

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Школа" у Львові, вул. Хшановської ч. 9, приймає вписи на: а) 3-річну науку хлопців і дівчат, що покінчили 7-у клясу всенародньої школи; б) однорічний Торговельний Курс Абітурієнтів для абсольвентів (ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10 зол. вписового, оплата за навчання в 3-річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. місячно. Школа має кооперативний напрям і права державних шкіл. ВПИСИ приймає Секретаріят Школи до дня 5-го липня, а на Курс до кінця вересня ц. р. 2257 1—4

Збаражани! Звичайні Загальні Збори Т-ва „Український Дім" в Збаражі відбудуться дня 27. червня 1936 р. о год. 10. рано у власній салі. — **Видія.** 2259

ЛІТНИЩА

ЛІТНА ОСЕЛЯ в Підбужі (клімятична місцевість у Карпатах) від 15. 6. до 31. 8. 1936 р. для хлопців до 14, дівчат до 18 літ. Оплата за 4-тижневий побут 36 зол. Харч 3 разів денно, нагляд педагогічний і лікарський.

ПАНСІОН у віллі „Ольга" в Підбужі для дорослих відпочинків від 1. 6. 1936 р. Кімнати від 16—35 зол. місячно. Харч 5 разів денно по 2.50 зол. Доїзд автобусами з Дрогобича (суботи, неділі понеділки) і Самбора. Зголошення приймає Українська Захоронка в Дрогобичі, вул. Св. Хреста 49. Конто чек. П. К. О. 501579 — для пересилки грошей. 2228 2-2

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Марокко" в долині Опору поручає сонячні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 2-?

ЗДОРОВО і весело проведете літо в Карпатах — Сяй + радіо — харч здоровий — ціни помірковані. Кривє, почта Дверник, Подільська. 2255 1—4

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2259 1—10

ПАНСІОН для літників СС. Студиток у БРЮХОВИЧАХ к. ЛЬВОВА відкритий від 1. липня. Гарне приміщення у віллі в сосновому лісі. Добірний достатній харч по низьких цінах. Зголошення приймає Монастир СС. Студиток, Брюховичі к. Львова, почта в місці. 2261 1—2

ПАНСІОН „МАЛЯВА" в Дорі к. Яремча поручає сонячні, балконові кімнати з добірним харчем. Без долучення марки не відповідають. 2258 1—4

РІЖНІ

СПЕЦІЯЛІСТКА для дещо описистих пань. Строї купелеві. „Трикотарня" Пілсудського 27. 2247 1—1

ВПОВ. ПАНІ! Тривка ондуляція. Гарантія 6-місячна, дешево виконує Андрій Кузик, Гродзіських 4. Модельки до часопа безплатно. 2266 1—3

КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ, джамперки, гарсонки, патенти, перерібки з делянки трикотарства виконує: Трикотарня- Львів, Городецька 43. 2265 1—3

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесіонована робітня тапіцирсько-декораційна Степана Фещура, вул. Куток 15 (Яблонівська 10 а) приймає всілякі роботи тапіцирські і декораційні. 2264 1—6

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, вирікові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 33-60

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ загранічним течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 5—12

ТАКОЖ ВИ ПАНІ напевне собі у нас доберете: гарні стройні сорочки 1.95—2.90, комбінації шовкові а мілянес, стройні (довгі) 3.75—6.75, нічні моделі і тринкі 2.90—3.50, шовкові 7.90, фігі шовкові 1.50, мотильки 1.75, піжами, штани на басейні, спеціально гарні 12.50. Фабрика Білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2—2

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля** на **40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслїни	0.60	Сирий зефір	0.55
Крепони	0.55	Колір. перкалїна	0.60
Воалїни	0.65	Димка на підштанці	0.65
Панама	0.65	Спортовий зефір	0.85
Штучний шовк	0.90	Пюпеліна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий всип	1.—
Сатина на шляфроки	1.—	Полотно на простир.	1.25
Найнов. епонж	1.—	Мереж. пошівки	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-марокен в дес.	2.50	Капи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.43
Коцки	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

ВСЕЧЕСНІШОМУ Духовенству архикатедри св. Юра, Установам та Вп. Громадянам околиці вул. Шептицьких поручаю найдобірніші та по найнижчих цінах товари у моїй споживчій крамниці при вул. Шептицьких 10. З поважанням Марія Чолій. 2246

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Б. асистент окулістичної клініки львівського університету

ОКУЛІСТ

Д-р Юрій Драк

ор. від 11—13 і 14—17.30

2221 ЛЬВІВ, УЛ. СИКСТУСЬКА 56 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 14-75

Блощиці знищить радикально

СВІЧКА С-ҐАЗ

„САНОС", Львів, Кл. Танської 3.

Всюди можна дістати інформації безплатно.

ДОЛЯРА за 1 живу БЛОЩИЦЮ

дістане кожний після переведення дезинфекції нашими світової слави хемічними препаратами. Інформації безплатно.

Заведення хемічно-дезинфекційне

FUMIGATORE-CIMEX

Львів- Пасаж Гавсмана 7. — Тел. 107-59.

РАДИМО

КУПУВАТИ БІЛЛЯ У ДЖЕРЕЛІ.

ВІДОМА КРАКІВСЬКА

ФАБРИКА БІЛЛЯ „П А В"

ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 1 поручає МУЖЕСЬКІ сорочки спортові у великому виборі по 4.50, 5.50, 6.50, 7.90. ПІЖАМИ попелінові у найнов. взорах по 10.90, 12.90, 14.50, 15.80. ЖІНОЧІ сорочки денні- гарно гафтовані по 2.75, 3.50, 4.90, 5.50, нічні у гарних фасонах по 2.90, 3.90, 4.90, 6.50-7.90. Найновіші піжами по 8.50 і 12.90. ДИТЯЧІ сорочники денні (нічні, також піжами у всіх величинах. ПОСТЕЛЕВЕ білля: подушники від 95 сотиків до 2.90, пошевки 1.95—5.90. КОВЕРТИ на ковдри по 5.25, 6.90, 8.90, 10.80. 2268 1-2

Великий вибір Ракет ситківкових

фахова направа ракет ситківкових; фахове закладання натягів найновішим шведським апаратом дає першорядні англійські струни.

Ціни найнижчі. — Спортовим Клюбам і урядовим догідні умови.

Бляхарська 6. 2169 4-4

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛИЙ ЛЬВІВ ГОВОРИТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ Цін З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

ПЛ. МАРЦЇСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік залож. 1903,

МАГАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ГАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний товар по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, парасолі, валізи несесери, портфелі, мошонки, течки; порцелана, кришталь, вироби з бронзу. Світової слави ВІЧНІ ПЕРА, автоматичні олівці і б. д. 2204 3—3

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники знищуємо хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і стель „зарування" і циклінування підлоги. „НЕВЕГО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 5-20

Підлюте,

гірський живець, купелеве заведення і літнище в лісах Горгань, над Лімницею, на висоті 700 м. над рівень моря.

Сірчано-солоні, боровинові, газові і шпилькові купелі мінеральні цілющі води.

ПАНСІОН ЖИВЦЯ по поміркованих цінах, електричне освітлення, центральне огрівання, водопроводи.

КУРАЦІЙНОЇ ТАКСИ гості не платять.

ПОЧАТОК СЕЗОНУ 15. червня.

ЗАЛІЗНИЧА СТАЦІЯ БРОШНІВ (на лінії Стрий-Станиславів), звідти вузькоторовою залізницею або мотором на місце.

ІНФОРМАЦІЇ і проспекти: Управа живця Підлюте, Львів, Клушинська 3, тел. 248-82, від 1. липня: Підлюте, почта Перегінсько. 2230 3—3

„МІ-КА"

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, подічкові вироби, рукавички, хвіти. 1914 22-?

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

ч. 132 (14.381). Львів, вівторок 16. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий бельгійський уряд.

БРЮССЕЛЬ, 15. 6. ПАТ. Ван Зелянд утворив новий уряд, у якому закордонні справи обняв Спак (соціяліст), нац. оборону ген. Дені, справедливість Бовес (ліберал), скарб і боротьбу з безробіттям Де Ман (соц.), працю і суспільну опіку Делятр (соц.), шляхи Жаспар (ліб.), колонії Рубенс (кат.), пошту й телеграфи Бутері (соц.), здоровля Вандервельде (соц.), освіту Оста (ліб.), рільництво Пієрльо (кат.), господарку Ван Ізакер (кат.).

Разом є в уряді 6 соціялістів, 4 католиків, по 3 лібералів; премієр і мін. оборони не належать до ніякої партії.

БРЮССЕЛЬ, 15. 6. ПАТ. Прем. Ван Зелянд з новими членами уряду зложив присягу в королівській палаті

Ґенеральний страйк бельгійських копалень.

І БЕЛЬГІЙСЬКИЙ УРЯД РЕФОРМУЄ ЗАКОНОДАВСТВО ПРАЦІ.

БРЮССЕЛЬ, 15. 6. ПАТ. На вчорашньому надзвичайному конгресі бельг. гірники рішили почати з нинішним днем генеральний страйк, домагаючися підвишки заробків на 10 проц., визначення найнижчої платні на 43 франки денно, платних відпусток та 40-годинного тижня праці.

БРЮССЕЛЬ, 15. 6. ПАТ. У Льєжському басейні застрайкувало 10.000 гірників, а також робітники державної фабрики зброї. Хід страйку спокійний.

БРЮССЕЛЬ, 15. 6. ПАТ. Мін. праці у Ван Зеляндовому уряді, Делятр, заявив перед мікрофоном програму уряду щодо робітництва. Уряд предложить парляментові такі законопроекти: обовязкового обезпечення проти безробіття, підвишку запомог для безробітних на 5 проц., обнижку межі віку, в якому прислуговує рента, 48-годинного тижня праці у тих ділянках промислу, де праця виняткова важка або небезпечна, збільшення покупної спроможности мас, платних відпусток і т. д.

Перед інтервенцією Японії

ПРОТИ НАНКІНУ?

ШАНҐАЙ, 15. 6. ПАТ. Нанкінський уряд дальше посилає війська, щоб вигнати кантонські війська з пров. Гунан, але покищо це йому не вдалося. **Китайські політичні кола бояться, щоб акція нанкінського уряду не стягнула інтервенції Японії, яка не хотілаб допустити до консолідації Китаю.**

КАНТОНСЬКА ОФЕНЗИВА — ЯПОНСЬКОЮ ІНТРИГОЮ?

НАНКІН, 15. 6. ПАТ. Частина тутешньої преси кидає підозріння, що кантонський уряд тримає звязок з Японією та що дістав зброю з мукденського арсеналу.

ЧУЖІ ВОЄННІ СУДНА.

ГАНКОК, 15. 6. ПАТ. До Ченґта, столиці пров. Гунан відплила американська канонірка; є там уже 3 британські канонірки.

КИТАЙСЬКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ УРЯД СПАСЕННЯ НАЦІЇ.

ТОКІО, 15. 6. Домеї. Військові провідники Кантону рішили утворити військовий уряд під назвою „революційний уряд спасення нації". Ченґчітанґ змобілізував 60 курінів нерегулярних військ.

ПЕРЕГОВОРИ.

ШАНҐАЙ, 15. 6. ПАТ. Урядово подають: Ген. Ченґчітанґ здержав офензиву кантонських військ на Гунан і висилає делеґацію для переговорів з Нанкіном, який також настроєний дуже угодово.

Арабським терористам загрожує смерть.

ЄРУСАЛИМ, 15. 6. ПАТ. Вис. комісар проголосив декрет, яким вводить кару смерти і досмертної вязниці за терористичні акти.

ЄРУСАЛИМ, 15. 6. ПАТ. Під терористичними актами слід розуміти обстрілювання або обкидування бомбами військових частин та замахи на задіянці. Провінціональні комісари дістали право накладати контрибуції на міста й села а також конфіскувати майно терористам і тим, що відмовляться помогти владі. Не зважаючи на те, терористичні акти повторюються.

Французький уряд заповідає

ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ.

ЛІЛЬ, 15. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ Салянгро заповів у промові, що уряд представить невдовзі проект декретів проти осіб, що загрожують внутрішньому ладові та республиканському устроєві.

НОВЕ СУСПІЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 15. 6. ПАТ. Відповідна сенатська комісія розглядає вже ухвалені палатою послів закони, реформуючі умовини праці; правдоподібно у вівторок займеться ними сенат на пленарному засіданні. Слід припускати, що опозиція обмежиться до демонстраційних виступів проти згаданих законопроектів і вони в четвер стануть правосильними.

ЛІКВІДАЦІЯ СТРАЙКІВ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 15. 6. Авас. Покінчився страйк у більшій частині паризьких та дооколичних металюрґічних заведень, а також страйк персоналу електріяні, будівельників, фризієрів та кравців.

КОМУНІСТИЧНА МАНІФЕСТАЦІЯ В СИРІЇ.

БЕЙРУТ, 15. 6. ПАТ. Комуністи зорганізували маніфестацію на одному майдані. На заклик розійтися вони відповіли стрілами, убиваючи одного поліційного комісаря. Поліційні резерви привернули лад, арештуючи кількадесять осіб.

Бунт еспанських моряків перед судом.

ТАНЖЕР, 15. 6. ПАТ. Перед морським судом у Кадізі починається розправа проти 65-х збунтованих еспанських моряків, що змусили капітана змінити напрям корабля.

З ЦИКЛЮ ЕСПАНСЬКИХ СТРАЙКІВ.

МАДРИД, 15. 6. ПАТ. 15.000 кравецьких помічників та продавців з конфекційних складів почало страйк.

Присилайте передплату!

ПАШУ І ЗБІЖЖЯ, ДОРІБОК ВАШОЇ ЦІЛОРІЧНОЇ ПРАЦІ обезпечіть негайно від огню в одинокому українському

Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20. Тел. 205-47.

Кпини з закону.

Львів, 15. червня 1936.

Велика сензація. Совіти вийшли на шлях демократизації! Совіти признали приватну власність! Большевики ввели свободу преси і зборів! Большевики проголосили у себе 4-приметникове голосування до парляменту! Москва усамостійнила Грузію, надаючи їй право вийти — коли схоче — з федеративного Союзу! Сенсація демократичного Заходу з Совітами дала світлі наслідки, бо Совіти переконались у спасенності демократичних засад! Велика сензація!..

Велика сензація — — для работників усього світа, для яких телеграма з Москви про текст нової совітської конституції стало таким самим об'явленням, як давніше тексти указів білого царя, „володаря 160 мільонів душ". Звичайний большевицький пропагандивний трік, один із пречислених тактично-політичних ходів, набрав в очах міжнародніх работників, задивлених у „люкс еко орієнте", значіння переломового факту в історії світа. Так, немовби від сьогоднішнього дня творилась совітська дійсність, або начеб можна вчорашній і нинішний день совітської дійсности переділити неперелазним муром.

Тимчасом існувала вже чейже конституція Російської Соціялістичної Федеративної Республики Рад, прийнята V-им Всеросійським Зїздом Совітів 10. липня 1918. року. У II. частині, 5-а стаття, 13 точка, читаємо, що „свобода пропаганди релігійної і антирелігійної признана всім громадянам". У наступній точці мимо признання права „всім працюючим" „свобідно висловлювати свої погляди", наслідком чого „робітнича кляса й бідні селяни" дістали всі технічні й матеріяльні засоби видавати газети, брошури, книжки „й усі інші друкарські видання" та „гарантію свобідне розповсюднювати їх по всьому краю". Зараз у черговій 15-ій точці знаємо надачу громадянам СССР права „свобідно уладжувати збори, вічі, походи..." У 22-ій точці та перша совітська конституція означує як „суперечний з законами Республики... всілякий гнет над. меншин або обмежування їх рівноправности". І це все казалося в половині 1918. року, в періоді жахливого боєвого комунізму, безоглядного переслідування всяких проявів релігійности, кожної спроби свобідного вислову своїх поглядів, в періоді скасування решток свободи преси, у часі, коли ідея „собирения русских земель" стала провідною засадою російсько-комуністичної рації і коли російські комуністи здійснювати ту рацію пробували вже такими засобами, як шпіцкінщина і терор, що не мав собі рівного від походу монголів.

Колиж „собіранє земель" закінчилось і коли не лицювало підбиті війною та анектовані самостійні держави — Україну, Козацький Край, Грузію, Білорусь — обходювати назвою „Російської Федеративної Республики", — прийшла друга совітська конституція, з 30. XII. 1922. року. І там, зараз у вступній „заяві про створення Союзу ССР", читаємо, що „тільки у таборі Совітів, тільки в умовах диктатури пролетаріяту, яка скупчує довкола себе більшість населення, показалося можливим знищити в зародку національний гнет, створити атмосферу взаємного довіря й основати підвалини братерської співпраці народів. Тільки завдяки цим обставинам вдалося Республикам Рад відперти напад внутрішніх і зовнішніх імперіялістів цілого світу; тільки завдяки цим обставинам вдалося щасливо зліквідувати громадянську війну, забезпечити свою цілість та пов-

Лікар Загального Шпиталя у Львові
і ординатор урольогічного відділу „Нар. Лічниці"

Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію
на вул. РУСЬКУ 16. І. пов.
Орд. від 3—6. Тел. 108-85.
2270 2-5

ступити до мирного господарського будівництва..." Чи може існувати більший цинізм?!

Чи може існувати більший цинізм, як текст „умови" на початку II. частини конституції СССР з 30. II. 1922: це „добровільна умова Росії, України, Білорусі, Грузії, Азарбейджану, Вірменії, що вони „зучаться в одну Союзну Державу". Чи може бути більший цинізм, як 4 точка II. частини тої конституції, яка каже буквально: „Кожна з союзних республік зберігає право свобідно виступити з Союзу". Чи на 146 міліонів населення СССР, що їх нарахував перепис з 17. XII. 1926., від часу проголошення тієї попередньої конституції по нинішній день була бодай одна людина, яка бралаб поважно ту постанову про „право свобідного виступу з Союзу"?!

11. ц. м. Всесоюзний Центр. Ком. рішив проект нової конституції, що має складатись з 13-ти статтей, з яких кожна має створити нову фікцію. Додачі 4-ох нових „самостійних" республік („з правом свобідно виступити") має означати уступку для кавказьких народів. „Верхний Совет" з двома совітами, союзним і національним, це нічого нового: досі цю функцію виконував Зізд Совітів, а в часі між Зіздами — Всесоюзний ЦВК який складався з таких самих двох Рад. „Демократизація" полягає ніби у зрівнанні у правах обох тих частин (Совітів, Рад) „Верхного Совета", у признанні прав „недоторканости" його членам та у встановленні загальних, рівних, безпосередніх і тайних виборів. Демократизація проявляється теж у точках що „свободу віросповідання" (поруч зі свободою антирелігійної пропаганди), „свободу преси, слова і зборів", „свободу товариств", врешті про тайну листів і особисту та мешканеву недоторканість. Врешті реверансом у сторону капіталістичного світа має бути признання праву на приватну власність, що торкається володіння землею, що її обробляється власними руками, а також домів, малих господарств і предметів щоденного ужитку.

Річ ясна, що ввесь той проект нової конституції (вона ще не ввійшла в життя) не має нічого спільного з дійсністю. Особиста недоторканість так само як тайна листування чи 4-прикметникове право голосування, «бо свобода голошеного й друкованого слова, свобода товариств і зборів, це не тільки фікція: це глум з усього населення, що живе надалі під диктатурою ГПУ, як довіреного контрольного і карного органу єдиної влади у всьому СССР, що нині є російська комуністична партія, чи пак її олігархічна верхівка. Це такий самий глум з усіх громадян Сов. Союзу, як глумом з немосковців є казати про їх право — свобідно відділитись від державного звязку з Московщиною. Дійсність у Совітах була і є завсіди та сама: внутрі і назовні панує там всевладно 1) московська націоналістична рацію, проявляюване у поліційно-політичному й господарському режимі на немосковських національних теренах, і 2) комуністична доктрина, яка каже орієнтуватись завсіди й безперервно на світову революцію, вічно змінюючи тільки тактику, залежно від конюнктуральних обставин. Ті обставини тепер наказують їти разом з европейськими заходом, з Францією, в якій панує п. Блюм, та Англією, якої інтереси шаховані японською політикою на Далекому Сході. Для них, для пропаганди свого доброго імени, для цілей совітської міжнародньої політики потрібна тепер вивіска „демократизації". І тільки для того. Та й самі большевики цього не відрікуються. Навіть ПАТ, подаючи виїмки з совітської преси на тему того нового проекту конституції СССР, приходить до висновку, що з голосів сов. преси виходить, що „нова конституція буде використана як могутній чинник пропаганди не тільки внутрі, але й назовні". І тут „собака зарита", тут тайна тої нової вигадки.

Автори тої вигадки не мають нічого спільного ані з законодавством ані реформами державного права, ані з самим поняттям права. Вони нехтують собі з закону і права та використовують закон і право для творення большевицьких пятьомкінівських міражів, якими захоплюються люди, що знають Московщину й большевиків так само добре, як життя на Марсі.

Напередодні війни на Далекому Сході?

Прага, червень 1936.

Світова преса принесла вістку, що генеральний штаб китайської провінції Квансі оголосив загальну мобілізацію і перервав всі звязки з Японією. Рівночасно з цим Радіо-Інформасіон з Токія подає, що японський уряд зарядив всі отрібні воєнні приготування у смузі північного і південного Китаю та що зібрав певні відомости про те, що Совіти покищо не будуть мішарно вмішуватися до цього японсько-китайського спору, отже не будуть підтримувати південнокитайської армії при її наступі на терен японських впливів. І ще одну вістку принесла в цій справі світова преса: японська дипльоматична розвідка з Москви запевняє, що сподівана нейтральність Совітів є тільки тимчасова і що дальше становище Совітів в китайсько-японському спорі залежатиме від висліду боїв між японськими і китайськими військами.

А тепер кілька завваг до цих відомостей. З голосів японської преси та з деяких заяв японських провідних чинників ясно видно, що японський уряд здає собі як слід справу з того, що вислід вже перших евентуальних боїв між японськими і південно-китайськими боями вирішить справу дальших японсько-совітських взаємин. Точніше кажучи, буде відразу видно, чи совітська армія інтервенційно вмішається до японсько-китайського спору. З другого боку деякі кляки Москви дають нам право здогадуватись, що хоча дальше майбутнє південно-китайських провінцій не є для совітів байдужне, то всетаки Москва під цим оглядом звязана Англією і далі ніж Льондон не піде. Саме тепер ідуть живі переговори між Москвою та Льондоном у справі ситуації в Китаю і Японія слідкує за ними дуже уважливо, бо від висліду цих переговорів буде теж залежати евентуальна совітсько-англійська інтервенція на випадок поважнішого китайсько-японського конфлікту.

Вся европейська дипльоматична кореспонденція з Токія погоджується у тому, що цим разом ситуація на Далекому Сході незвичайно поважна і що вона дуже легко може довести до загального воєнного конфлікту, тим більше, що Японія здається вже рішила беззастережно й усіми засобами йти в напрямі на Нанкін. Вказують на це ясно всі ті військові і адміністративно-політичні розпорядки, які в останніх днях видав японський уряд і в самій тяжкій Японії, головнож у провінції Джеголь, що є випадковою брамою японських континентальних військових сил. Крім цього японський уряд цим разом зовсім рішуче відповів на запити англійського, совітського й американського послів, що Японія є звязана договором боронити цілости Манджукоо і що від цього зобовязання за

Ю. О. ПРИСТАЙ. 43

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Та завзяті лемки так довго благали, доки не дістали священика. В 1884. році прибув до Сполучених Держав Північної Америки на місійну працю серед української еміграції перший наш священик, о. Іван Волянський.

В той час починає українська богословська молодь в Галичині ближче цікавитись долею своїх братів-переселенців в Америці. Шість молодих богословів рішає посвятитись душпастирській і національно-громадській праці для заокеанської еміграції. Щоб вивязатися зі завдання, висвячуються вони в безженстві. Зрікаються родинного життя, бо хочуть служити лише Богові й Нації. А в 1894. році висвячені у львівському катедральному храмі св. Юрія, виїздять гуртом до Америки оо. Іван Ардан, Нестор Дмитрів, Стефан Макар, Миколай Підгорецький, Миколай Стефанович і Н. Тимкевич.

Вони зробили початок. Відтоді аж до іменування першого українсько-католицького єпископа в Америці, Сотера Ортинського в 1907. році, еміґрують сюди наші галицькі й закарпатські священики з різних причин, з неоднаковою метою та серед різних обставин. Дехто з ідейних спонук їхав до земляків за море, щоб принести їм душпастирську потіху, дехто лише з особистих або матеріяльних мотивів. Також не всі виїзджали за дозволом своєї духовної влади. Інша річ, що Апостольська Столиця чомусь нерадо давала дозвіл нашим єпископам на висилку українських священиків до Америки, хоч вони були там дуже потрібні та самі емігранти рішуче домагались їх приїзду. З цього повстала складна й неясна ситуація. Чимало священиків оминало консисторію і попросту на власну руку покидало свої парохії в краю, щоб осісти між новими парохіянами за морем. А духовна влада хоч-не-хоч мусіла годитися з доконаними фактами.

Прихід нашого священства до Америки мав безперечно поважний вплив на українську еміґрацію.

Як голка за ниткою, потягнулися за духовенством також дяки. Не самі вони йшли, а покликали їх туди новостворені американські парохії. Дяк крім обовязків у церкві, вчив дітей у парохіяльній церковній школі. Роботи мав досить, але і плату добру, бо парохії платили дякам від 35 до 60 долярів на місяць, а по світовій війні 130 або навіть 150 долярів. Окрім того дяк мав четвертину доходів за всі треби й деякий відсоток з прибутку за театральні аматорські вистави, які сам підготовляв.

З огляду на це приїхало згодом більше дяків, ніж їх було тут потрібно. Вони не потребували ніякого дозволу, тому навзаводи еміґрували — іспитовані та неіспитовані. Назбиралось їх стільки, що не було чого і боятись, щоб забракло дяків в американських парохіях.

•

Перед війною ми, на жаль, не мали в Америці світської інтеліґенції. Було всього кілька одиниць, що їх можна було почислити на пальцях[1]). Це відбивалося відємно на цілій еміґрації, що необхідно потребувала освічених народніх діячів, що освідомлювали і організували її в християнському й національному дусі. Саме духовенство не могло впоратися з цілою народньою роботою. Правда, пізніше закінчили студії вже деякі американські уроженці, але їх було теж небагато. Щойно по наших визвольних змаганнях починає напливати нова хвиля інтеліґентської еміґрації.

Приїзджають українські дипльомати й політики, старшини і стрільці Української Армії та інші збігці, що по нашій програ не хотіли або й не могли залишитись на рідній землі під чужою владою. Пішли у світ на добровільне вигнання; інші після довшого побуту вернулися до краю.

МОЖНОВЛАДНІ „САЛУНІСТИ"[*]).

Старосвітські звичаї переходять в закон. **Мені.**

Від самого початку наша американська еміґрація храмала на обидві ноги. Бідні, темні й заголюкані українські переселенці розсипалися по всіх землях просторої Америки. Залишалися звичайно там, де знайшли собі заробіток. Дякували Богові, що покинули галицьку нужду й опинились серед вимріяного американського добробуту. Але нове життя на чужині мало для них також багато темних сторінок.

Вони були тут зовсім самотні. Ніхто не опікувався ними. Духовна влада довгий час не присилала їм священиків, інтеліґентніших людей серед емігрантів теж не було. Нарід тягнув будні свого життя з дня на день і з року на рік. Родилися діти — вже американське покоління — росли й виховувалися, мов дички в лісі. В шкільному віці записували їх до прилюдних шкіл, де їх учили виключно по англійськи. Тому вони до англійської мови так звикли, що всюди тільки нею говорили й думали. Молодь цілком американізувалася.

Брак інтеліґенції всі сильно відчували, а ще більше відчували емігранти, наші селяни та заробітники, брак своїх священиків, цих природних і вірних товаришів долі працюючих мас **(Далі буде.)**

---

[1]) В Шикаго був один адвокат, д-р Янович, і двох лікарів. Одного з них, д-ра Сіменовича, спровадив в 1885 році з краю о. І. Волянський. Другий, д-р Гриневецький, приїхав пізніше. У Скрентоні був в 1912 р. д-р Кульчицький і т. д.

[*]) Корчмарі, власники американських салунів (saloon).

віяку ціну не відступить, а тому то не може теж за віяку ціну покинути своїх позицій у Середньому Китаю. В неофіційних коментарях до цієї урядової заяви говориться, що коли цього булоб треба, японські війська пічнуть свої воєнні операції, не вважаючи зовсім на протести вище названих держав, головнож СССР. Японія, мовляв, хоче вдержати мир з Совітами, але якщо Совіти рішилисяб дати допомогу південно-китайському урядові проти Японії, Японія мусіляб від цього свого мирного становища відступити.

Ціла ситуація ускладнюється ще незвичайно тим, що, як подають найновіші відомости з Далекого Сходу, відбувається повільне, але рішуче й постійне переміщування англійських і американських морських сил на води південного Китаю. Дехто вважає це доказом існування совітсько-англійського договору у далекосхідних питаннях. Дехто знову думає, зокремаж у Льондоні, що Японія взялася переводити свій плян опанування Китаю по лінії японсько-німецького договору. У цілому теперішньому японсько-китайському конфлікті Німеччина має либонь задержати вичікуючу позицію аж до часу евентуальної інтервенції совітської армії.

На Далекому Сході знову заварилось і то вперше саме тоді, коли заварилось і в Европі.

М—н.

Свято в честь Митр. Шептицького в Нюйорку.

Величавий концерт у Карнегі Голл — 300 хористів з 8 хорів під проводом проф. Ол. Кошиця.

НЮ ЙОРК, 1. червня. (Вл. кор.).

Карнегі Голл, головна саля в Ню Йорку, стягнула вчора українців зблизька і здалека, зрім — як звичайно — із самого Ню Йорку. Все таки саля була виповнена тільки понад дві третини. Разом понад 2.000 людей. З цього яка третина могла бути чужих, не українців. Але всі однаково напружили свій слух і зір, щоб послухати та побачити злучені українські хори з нюйоркської округи. Було їх 8 в силі понад 300 голосів, усі в народніх одягах. Було що побачити. Уставилися в пять ступнів вгору, голоси могли свобідно вилітати.

Співали без заклику. Значить, найвибагливіший музичний критик міг одушевитись виконанням кожної пісні. Проф Кошиць сам був здивований зіспіванням хору. Хористи, аматори церковних хорів, ішли за рукою й мімікою свого маестра, на лад як колись ішли члени Українського Національного Хору. Від попереднього року зробили великий поступ.

Критика нюйоркських щоденників („Геральд Трибюн", „Сан", „Ню Йорк Америкен", „Ворлд-Телеграм") дають найвище признання. „Трибюн" каже ,що цей хор нагадує Національний Хор. Підносить прецизію у виконанні, якість тону, цілковиту єдність, знамениті фортіссімо й динамічні контрасти та всі інші відтінювання.

У програму, як було заздалегідь сказано, увійшли церковні напіви, головно традиційні з Печерської Лаври у першій половині та композиції Ведела, Бортнянського, Кошиця, Стеценка у другій частині. Котра точка робила більше враження, годі сказати. Загально думають, що наперед вибився напів „Господи возвах". Між першим і другим виступом хору відіграла п-а Любка Каськів „Кончерто" Петра Нордіні. При фортепіяні був Евген Кузмяк. Скрипкове сольо пані Каськів було достроєне вповні до артизму хорів.

Після вступної промови по англійськи про ціль концерту продовжував д-р Семен Демидчук промову по українськи про історичні постаті у трьох добах нашої державности: княжої, козацької і новітньої, кінчаючи на оцінці діяльности Митрополита Шептицького. По англійськи сказав дуже змістовний реферат про Митрополита о. Іван Ла Фарж, співредактор католицького національного тижневика „Америка" з Ню Йорку. Це вихованець Інсбрука, знає Українську Церкву та її провідників, особливо Митрополита, й тому його реферат був незвичайно цікавий. Про українську проблему сказав, що це світова проблема, без розвязання якої не вдасться наладнати справ Европи. Захоплений співом хору, як знавець музики, присвятив кілька минут на висловлення признання для хору і його управителя проф. Олександра Кошиця.

Перед кінцевим виступом хору, коли він уже був зібраний на сцені, вийшов генеральний вікарій американської латинської архидієцезії Ню Йорку, монсіньйоре Михайло Лавел, вправований Ню Йорку, монсіньйоре Михайло Лавел, вправований Ню Йорку, як приятель українського народу і як один з основників української церкви св. Юрія в Ню Йорку. Ціла авдиторія встала з місця на його привитання. Старенький, 80-літній патріярх, серед ворушення передав зібраним привіт від кардинала Його Еміненції Патрика Гейса та переповів свої спомини із стріч з Митрополитом Шептицьким. Крім цього присвятив багато часу на вияснення взаємин між католиками латинського й українського обряду і зокрема похвалами для української церковної музики.

На салі були священники латинського обряду кількох чернечих чинів, представники Товариства допомоги Близькому Сходові, яке підмагає між іншими й українську колегію в Римі, литовці, різні знавці музики, артисти, журналісти. Всі висловлювалися про музику та її виконання під управою проф. Кошиця якнайкраще.

Латинські священники отверто казали, що вони не могли би спромогтись на такий хор у своїй епархії. До управи Карнегі Голл звернулись різні фахові імпресарії із запитом, чи не вдалось би схопити на звукову фільму злучені українські хори з концертовою програмою. На свято наспіла телеграма з привітом для Митрополита від гетьманців державників із Шикаго.

В часі концерту продавано памяткову програму. Це книжка на 40 сторінок друку, а в ній образки і статті по англійськи й по українськи про Ювилята, про хори і проф. Кошиця. Є теж по англійськи стаття проф. Кошиця про українську церковну музику. При кінці поміщені привіти від парохій та громадян.

Англія і санкції.

ДИМІСІЯ ІДЕНА?

ЛЬОНДОН, 15. 6. ПАТ. На думку тутешньої преси брит. уряд цього тижня — правдоподібно в середу — вирішить своє становище до санкцій та до реформи Ліги Націй. Опозиційна преса припускає, що коли більшість уряду прихилиться до думки мін. Чемберлена, висловлюючися проти санкцій, тоді мін. Іден уступить. Консервативна преса такої можливости не допускає і вважає, що мін. Іден сам домагатиметься припинення санкцій.

КОНФЕРЕНЦІЯ ГЕН. ШТАБІВ МАЛОЇ АНТАНТИ.

БУКАРЕШТ, 15. 6. ПАТ. Радор. На конференцію шефів ген. штабів М. Антанти, що починається нині, приїхав з Югославії ген. Ілїч, а з Чехословаччини ген. Крейчі, в товаристві багатьох вищих старшин.

Свята в честь Симона Петлюри.

ЛЮБЛИНСЬКІ УКРАЇНЦІ В РОКОВИНИ СМЕРТИ ГОЛ. ОТАМАНА.

Українська еміграція в Люблині відсвяткувала 10-ліття трагічної смерти Гол. Отамана Симона Петлюри в неділю 31. м. м. В православній церкві при вул. Руській відправлено в год. 1. вечір панахиду, на якій співав хор під управою п. Слободар-Білецького. Перед панахидою виголосив коротку зворушливу проповідь парох о. Лопухович. Церква була повна, явилися громадою не тільки бувші вояки і старшини української армії та проживаючі в Люблині українці з Волині й Холмщини, але й майже всі місцеві українці-галичани. Шкода тільки, що місцевий відділ Українського Центр. Комітету не спромігся улаштувати в цьому році хочби скромними місцевими силами академію, або принайменше жалібні збори в 10-літні роковини смерти С. Петлюри.

С.

Академія у честь Вячеслава Липинського.

У неділю 14. ц. м. в салі Музею Наукового Тва ім. Шевченка відбулася академія у честь Вячеслава Липинського. Програма академії складалася з 3-ох рефератів: проф. д-ра В. Залозецького на тему „В. Липинський як історик", М. Демковича-Добрянського: „В. Липинський і відродження української державної думки" та м-р М. Козака: „Клясократична ідея В. Липинського і хиба сучасних державних систем". Вступ на академію був за запрошеннями.

Правдоподібно, всі запрошені скористали з запрошення: саля Музею була цілковито виповнена. Як і можна було сподіватись, на академію прибули головно представники нашого наукового та політичного світу — люди, начеб споріднені з В. Липинським сферою своїх духових зацікавлень. Можливо, що неодин зі запрошених, побачивши у програмі академії аж 3 реферати, побоювався, що академія буде довго тревати. І тут треба віддати честь і референтам і членам комітету, який улаштовував академію, д-рові В. Метельському та м-рові П. Ісаєву, що вони не надужили ані терпеливости ані часу слухачів, ані взагалі людської інтелектуальної спроможности. Реферати були короткі, добре і приступно опрацьовані, хоч від того не потерпіли ані глибина ані їх цікавість. Під цим оглядом академія у честь В. Липинського була справді **новим явищем** у нашому громадянстві, що звичайно у вияві пошани до своїх великих людей перебирає мірку.

З ВІДЧИТОВОЇ САЛІ.

Коедукація молоді у школах.

Заходом Українського Католицького Союзу відбувся у Львові в салі „Української Бесіди" дня 12. ц. м. виклад о. крил. Ю. Дзеровича на тему „Коедукація молоді у школах". Сходини відкрив заст. голови УКС пос. В. Кузьмович. На них запрошено найвизначніших громадян та громадянок з католицьких кол. З одногодинного вичерпуючого реферату прелегента присутні довідалися, як стоїть справа коедукації на цілому світі, які є аргументи прихильників і противників коедукації. Вкінці прелегент подав негативне становище Св. Отця у справі коедукації, висловлене в енцикліці з 1923 р.

Опісля в оживленій, майже двогодинній дискусії забирали голос: дир. Д. Коренець, о. крил. дир. В. Лициняк, м-р П. Ісаїв, б. посол С. Хрущ-ський, ред. В. Глібовицький, д-р Д. Дзерович, п. О. Ціпановська, п. Е. Тишинська і радн. др І. Копач. Деякі промовці промовляли двічі. Вкінці відповідав о. крил. Дзерович. Майже всі промовці підносили, що коедукація зі засадничо-виховних оглядів для української молоді недоцільна. Якщо деякі промовці погоджувалися на коедукацію в українських школах, то признавали, що це зло доконечне, яке повинно бути якнайскорше, для добра нашої молоді, ліквідоване. Дискутанти заявилися теж за тим, щоб серед найширших кол українського громадянства поширити докладно відомости про правдиве обличча коедукації.

ДИМІСІЯ ШВЕДСЬКОГО УРЯДУ.

СТОКГОЛЬМ, 15. 6. ПАТ. Ріксдаг відкинув урядовий проект збільшення підмог для старців; уряд ставив його як питання довіря, тому зложив на руки короля димісію

ПРИСУД ПРОТИ МАДЯРСЬКИХ ШПІОНІВ

БУДАПЕШТ, 15. 6. ПАТ. Воєнний суд покарав 8-х шпіонів каземелею від 3 до 18 років

Ювилейне свято С. Т. „Україна“.

Ювилейне свято С. Т. „Україна“ у Львові з приводу 25-ліття її істнування пройшло, коли взяти на увагу наші обставини спеціяльно у спортовій ділянці, дуже гарно: свято мало поважний характер і відбулось, не зважаючи на різні несприятливі обставини, гідно та в найкращому порядку до самого кінця. Одночасно свято те було яскравим доказом, якими симпатіями тішиться „Україна“ серед нашого громадянства, зокрема серед прихильників спорту.

Тому, що дружина чернівецького „Довбуша“ просто в останній хвилині мусіла зрезигнувати з побідки до Львова (причину ми подали ще в числі „Діла“ з суботи), буковинських гостей заступила симпатична дружина пер. „Сяну“, що на суботу змогла приїхати тільки в напіврезервовому складі, зате в неділю виступила вже з повному своєму складі. Запрошені до участи в турнірі дружини „Поділля“ (Тернопіль) і „Прилом“ (Станиславів) прибули вчас (хоч теж не дістали обіцяних залізничних знижок), так, що всі ті три наші найкращі провінціяльні дружини причинились до звеличання такого рідкого у нас ювілею спортового товариства.

Про самі спортові змагання з обох днів пишемо ширше в спортовому відділі. Тут завважимо тільки, що з нагоди ювілею С. Т. „Україна“ відправив о. кан. Ковальський в неділю рано богослуження в церкві св. Юра, на якому явилися, крім виділу Т-ва в комплєті, також численні члени і симпатики Т-ва та гуртом колишніх, ще передвоєнних членів.

Само ювилейне свято почалося, згідно з програмою, в неділю в год. 2.45 пополудні на площі Сокола-Батька, де на високих щоглах мали три прапори: посередині великий жовто-блакитний і менший внизу та чотири прапори по боках, що мали барви клюбів: України, Поділля, Прилому і Сяну. Свято започатковала дефіляда змагунів у такому порядку: дружина юніорів-копунів (від Лисині), дружина друга копунів (від Петрів), дружина перша копунів (від капітан м-р Воробець), дружина з гаківкарів в оригін. дресах зі своїми довгими кийками і дружина наколесників зі своїми прибраними колесами; дальше йшли в позбучному порядку дружини-гості: Поділля, Прилом, Сян. Коли дружини після дефіляди, яку публика приняла живими оплесками, уставились на грищі, виступив голова С. Т. „Україна“ дир. Е. Нагірний, що привітав УПР в особі її представників посла Біляка і посла Неленського, делегатів українських установ, делегатів різних спортових установ, преси і т. д. Після того зарядив 1-хвилинну мовчанку за померших членів Т-ва. На команду грача Лисині всі змагуни станули „на поєр“, публика піднялась зі своїх місць. Це відання пошани померших членам зробило на всіх приявних незатерте вражіння.

Тепер почалися привіти. Перший витав Т-во з ювилеєм посол д-р Ст. Біляк від У.П.Р., що виголосив коротку палку промову, взиваючи змагунів до дальшої інтенсивної праці на славу України. З черги промовив проф. Дрегевич від ЛОЗПН і всіх спортових союзів, вручаючи Ювилятові відповідний дарунок. У дальшому складали побажання представники таких спортових установ: п. Загурський від Союзу Гаківкового і від С. Т. „Лехія“, м-р Бик і п. Медицький від Виділу судейських справ, м-р Залевський від Погоні, п. Шліхтер від Чорних, пп. Байгель та Екштайн від Гасмонеї і далі представники Вісу, Рекорду, Робіт. Спорт. Клюбу (Львів-Богданівка), Великого Лугу, Степу, Сяну, Прилому, Поділля, Скали (Мостиська), Скали (Стрий), Бескиду (Надвірна) й інших, неспортових, установ. Окремо зложив побажання від С. К. „Русь“ в Ужгороді п. В. Кобзар, колишній грач України, тепер Руси, що приїхав на свято до Львова. Майже всі вичислені вище спортові товариства вручили Ювилятові через своїх представників відповідні дарунки (статуї, плякети, різьблений в дереві архангел, прапорці).

Після цієї частини свята всі дружинитості поздоровили спортовим привітом Ювилята, а дружини С. Т. „Україна“ відповіли таким самим привітом на честь усіх гостей. Зараз після привітів став падати дощ і одночасно на площу вибігли дружини Поділля та Прилому, що почали гру. Колиж по кількох мінутах став падати град, суддя перервав змагання. По 10-ьох хвилинах почалася серед дощу гра наново і так йшло аж до половини. Продовження гри відбулося вже на грищі Чорних, куди перейшла також перемокла публика. Там і закінчено змагання.

А вечором у кімнатах Клюбу Українських Емігрантів при пл. Бернардинській відбулася спільна вечеря для змагунів усіх дружин-учасників турніру та запрошених делегатів установ і гостей. Підчас вечері виголосили промови: дир. Нагірний, пос. д-р Ст. Біляк, д-р Старух від Сяну, дир. Колтунюк, що обіцяв іменем „Дністра“ уфундувати срібну чашу, призначену для тої дружини, що в розгривках наших кращих дружин переможе в трьох роках під ряд, д-р Н. Нижанківський, дир. Скопляк, дир. Чучман, пос. Неленський і д-р В. Чубатий від Поділля. Промови переплітано співом стрілецьких пісень. Закінчив цілу низку промов урядуючий голова дир. О. Левицький, що в останніх місяцях двічі за собі львину частину праці в Т-ві і найбільше заслужився для успішного переведення ювилею.

На вечорі відчитано теж привіт, що наспів від Ексцел. Митрополита (принятий гучними оплесками) і далі привітні телєграми й письма від клюбів: Довбуш (Чернівці), Русь (Ужгород), централі „Каменярів“ і спорт. клюбу тої самої назви у Львові, Скали (Стрий), Ватри (Дрогобич), Зорі (Калуш), Богуна (Броди), ЗЗК (Львів), Ревери і Гірки (Станиславів), Погоні (Стрий), Єгуди (Тернопіль) і т. д. Прибув теж телєгр. привіт з побажаннями від ПЗШН з Варшави. З привітів укр. установ (устних, зложених на площі і письменних) згадаємо ще: привіт від Гол. Управи Р. Ш., Ревіз. Союзу Українських Кооператив, Нар. Торговлі, Союзу Українських Купців і Промисловців, Т-ва Катехитів, Т-ва „Зоря“ (Львів), Рем.-Пром. Бурси, Торгов. Школи Р. Ш., Українського Лікарського Т-ва, Сокола III. (Львів), фабрики „Елєфант“, далі клюбу Святогор та спортового гуртка при Малій Семинарії. З громадянських кол відмітимо привіти від кол. грачів України д-ра Гр. Лучаківського з Перемишля, що й особисто прибув на свято і проф. Тараса Франка (Рашів), проф. Рудольфа Вацека, п. Мир. Дуткевича (Городенка), б. грачів України Воробця і Сенка з Дрогобича і багато інших.

Зі свята вислав вилів С. Т. Україна привіт до Довбуша, Руси і до батька українського спорту проф. Івана Боберського в Югославії.

Нова книжка. Бібліотека „Д ла“.

„ЧОРТИЦІ“

БАРДЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитвір великого письменника.

Пять могутніх картин, з яких кожна залишається так живо в уяві, як безпосередньо взяв їх автор з життя.

Ціна зол. 2-50, з почтовою пересилкою зол. 3·—.

ЧЕРВОНА АРМІЯ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ.

ТОКІО, 15. 6. ПАТ. Як твердять японські військові кола, большевики зосередили на манджурському кордоні 10 піхотних та кілька кінних дивізій, 900 літаків та 700 танків. Місцевости Урбаровськ, Благовіщенськ, Могуді та околиця бладивостоку сильно укріплені; у владивостоцькій прикрасі зібрали большевики 65 підводних суден. З огляду на те японські військ. кругти домагаються скріплення залог у Манджурії та узалежнюють пакт неагресії з СССР від зменшення червоних військ на Дал. Сході.

ТОКІО, 15. 6. Домей. Від 1. січня до 15. травня ц. р. совітські та монгольські війська 82 рази вдиралися на манджурську територію. Щоб залобігти граничним інцидентам, необхідно булоб — на думку яп. військових кол — щоб совітські війська відступили на 50 км. від манджурського кордону.

Постіль, ковдри, матраци

по ревеляційно низьких цінах

поручає нововідкритий магазин

під ф-мою Шайнохи 3.

Ц. Цімерман.

Пересуд і дійсність.

Всі ми дещо пересудливі, а є й такі, що майже в кожному вашці дошукуються ворожби щастя або невдачі. Головно люблять вони вияснювати сни.

Твердять, що коли присниться кому вода, пісок або щир. блохи, то той може бути певний, що виграє на льотерії без огляду, яке вибере число льосу. А вже цілком не потрібні ні вода, пісок а навіть блохи тому щасливцеві, якому присниться докладне число.

Шіла заковика в тому, щоби це число добути, коли воно дістається до рук іншого.

Про вислід тягнення льотерії рішає — як відомо — припадок. Буває часто, що велика виграш припадає саме тому, кому снились якісь скакуни, або погані насікомі що природно, викликує між прихильниками ворожби і забобону велике хвилювання і ентузіязм. Випадки, коли сни не справдились, не мають для них найменшого значіння. Розсудлива людина вірить тільки в одне: виграти на льотерії може той, хто має льос. Хто його не має, не виграє навіть тоді, коли приснять йому не лише блохи, але і навіть мітичні кентаври. Отже ліпше подбати наперед про льос, а щойно опісля віддатись солодкій дрімоті і снити про виграш, в тягненні першої кляси тринадцятої Державної Льотерії, яке почнеться вже в найближчий четвер.

Великий процес ОУН у Львові.

ПЯТНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В понеділок до полудня видавали свою опінію знавці: проф. др Вестфалевич та доц. д-р Даллєз. По півгодинній перерві в год. 12.30 зізнавали далі свідки. Спершу на салі було дуже мало публики, здебільша сама рідня підсудних, по перерві на салі було вже коло 40 осіб.

ЗІЗНАННЯ ЗНАВЦІВ.

Знавець проф. д-р Маріян **Вестфалевич** подав свою опінію про вибухові матеріяли, що їх найдено в валізі Фенника і в течці Івасика та про петарду, що вибухла в друкарні Яськова. Механізми, які найшли в валізі Фенника та в течці Івасика — були звичайними запальними механізмами, без сили знищити щонебудь. Щодо петарди, яка вибухла в друкарні Яськова, то, на думку знавця, вона мала демонстративний характер і той, що її зладив, не хотів спричинити якоїсь більшої шкоди.

У справі цієї петарди давав теж вияснення підс. Підгайний, а саме, що петарда не мала коперти тому, що підсудний не хотів, щоб відломки з тієї коперти могли когонебудь поранити.

Доц. д-р Иосиф Даллєз складав свої ореченя в звязку з секцією убитого Як. Бачинського і дир. Бабія, яку знавець сам переводив.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

По півгодинній перерві зізнавали знову свідки. Підс. Качмарський зрікся переслухання як свідка дружини бл. п. дир. І. Бабія. Предсідних погодився з цим зреченням.

Перший свідок **Каз. Олексінський**, кравець, зізнавав у справі планованого виїзду підс. Р. Сенькова до СССР. Тому що свідок не вносить нічого нового до розправи, по кількох питаннях обор. др Е. Давидяка і прокуратора, предсідник його негайно звільнив.

ПОЛІЦІЙНИЙ АГЕНТ У РОЛІ СЛІДЧОГО СУДДІ. — ВІДХИЛЕНІ ПИТАННЯ.

Св. Яків Фурман, поліц. агент, переповідав фрагменти зі зізнань на поліції у справі вбивства Я. Бачинського. Додав, що на яких 10 днів перед убивством Бачинського поліція дістала вістки, що плянований замах на Бачинського мав політичне підложе. У справі вбивства дир. І. Бабія переслухував убивника М. Цара у цілих 11 разів. Свідок ставив питання М. Цареві на картках і відповіди теж діставав письменні. М. Цар подав, що дістав приказ убити шкідника українського народу. Тому що М. Цар не був раніше у Львові і не знав осіб, з якими стрічався перед убивством, з його описів поодиноких осіб не можна було дійти, з ким він стрічався і хто видав йому приказ до вбивства бл. п. дир. І. Бабія. Зате поліції вдалося лише устійнити на основі зізнань М. Цара, що він мешкав з Д. Суціком. По переслуханні на поліції Д. Суціка, арештовано пізніше А. Горницького. Опісля свідок зізнавав про те, як і хто з підсудних займався перевозом нелєгальної літератури. На питання прокуратора чи свідок стрінувся на терені Львова з помилками ОУН, що вбито когось, міркуючи, що це конфідент, свідок відпо-

вів: Так. Такий останній випадок є ще у слідстві, яке ведеться у справі вбивства Коновальця.

З черги низку питань до свідка поставив підс. Бандера. І так підс. Бандера пригадав свідкові його зізнання, що поліція на 10 днів перед убивством Бачинського вже знала, що перший замах на нього мав політичний підклад. Чи ця вістка надала напрям слідства? Свідок відповів, що і так і ні. Поліція брала під увагу різні можливости та обставини. На питання Бандери, хто вів слідство у справі вбивства Я. Бачинського, а саме політична чи кримінальна поліція, свідок відповів, що політична поліція. Тоді підс. Бандера ствердив, що зізнання св. Фіца є суперечні зі зізнаннями свідка, бо св. Фіц зізнав, що слідство вела кримінальна поліція. Тут прокуратор заявив, що коли приїхав на місце вбивства Бачинського, то там була поліція і політична і кримінальна. На питання підс. Бандери, чи на похороні Бачинського був поліційний агент Владислав Хімяк і чи він мав за завдання ствердити, чи українське студенство візьме участь у похоронах Бачинського, свідок потвердив, що дійсно В. Хімяк був. Не знає, чи В. Хімяк ствердив, що студентів не було на похороні. Питання підс. Бандери, чи ком. Цесельчук був керманичем протиукраїнської бригади, председник відхилив. Те саме сталося з питанням Бандери до свідка, чи він знає, що поліційний агент Ромуальд Новачевський представився Мигалеві, що є слідчим суддею і що переслухував його в цьому характері.

НАРАДА ТРИБУНАЛУ.

Питання підс. Бандери, як свідок ствердив, що Бачинський не був конфідентом, викликало цілу дискусію. І так прокуратор з місця спротивився і домагався, щоб председник його відхилив. Колиж председник таки звернувся до свідка, щоб він відповів, прокуратор зажадав, щоб у цій справі заявився трибунал. Обор. д-р **Ст. Шухевич** підкреслив, що тут іде про мотиви убивства Бачинського і домагався, щоб трибунал таки дозволив свідкові відповісти на це питання. Прокуратор ще раз спротивився і трибунал по нараді відхилив це питання.

КОНФІДЕНЦІОНАЛЬНІ ВІСТКИ.

На питання обор. д-ра Павенцького, на якій основі свідок зізнав, що підс. Підгайний був боєвим референтом, свідок відповів, що мав про це конфіденціональні вістки. По виясненнях на питання обор. д-ра **Гриньовського** кільканадцять питань до свідка поставив ще підс. І. Малюца, які председник майже всі теж відхилив. Відповідаючи на питання цього підсудного, чи це він дав інформації про слідкування за ком. Кособудським, свідок заявив, що підс. Малюца був ще на волі, як поліція вже знала про те, що за ком. Кособудським слідкували. Щодо торкається вістки про плянований замах на воєв. Юзефського, свідок відповів, що їх міг дати йому або підсудний або хтось інший. Після питання підс. Янова ставив ще свідкові питання підс. Мигаль у справі його знайомства з Бачинським. Свідок відповів, що не знає напевно, чи Бачинський був приятелем підсудного, чи лише добрим знайомим.

ЧИ ПОЛІЦІЯ ВЗАГАЛІ ПОСЛУГОВУЄТЬСЯ ПОЛІЦІЙНИМИ КОНФІДЕНТАМИ.

Св. Ю. Цесельчук, комісар поліції, тепер у Варшаві, зізнав, що в 1934 р. слідкував деяких членів ОУН. Оповів теж про арештування підс. Феника, підс. Івасика та про поїздки Спольського до Кракова. Я. Бачинського свідок знав з часів, коли поліція придержала в Академічному Домі 134 студентів, між ними теж Бачинського, і некрила краєву екзекутиву. Далі оповів про слідство у справі Я. Бачинського і додав, що Бачинський не був конфідентом ні його, ні йому підлеглих службовиків, ні взагалі поліції у Львові. Питання підс. Бандери, чи Бережницький був поліційним конфідентом та ще кілька питань председник відхилив. На дальше питання підс. Бандери чи може подати, коли хто був конфідентом, свідок відповів: Так. Одночасно заявив, що може ствердити, хто був конфідентом і для добра справи виявити їх. При цьому оповідав, що Я. Бачинський був дуже бідний.

З черги обор. д-р **О. Павенцький** поставив свідкові таке питання: Чи поліція послугується взагалі конфідентами? Прокуратор з місця зареагував домагаючись, щоб председник відхилив це питання (що теж сталося!) і заявив: Я дивуюся, що український оборонець в українському політичному процесі може припускати, що поліція не послуговується конфідентами.

Св. Ян Томкув, поліційний агент, зізнавав у справі підс. Рачуна. Не знає, чи підс. Рачун належав до ОУН. — Свідки: Я. Панек і Т. Щенсни не прийшли. **Председник** на внесок обор. д-ра Е. Давидяка рішив переслухати їх завтра.

Св. др Карло Коберський, редактор „Кооперативної Республики", зізнав, що належав до кооп. „Зоря" від 1929 або 1930 р. Знає, що підс. Ярош був секретарем Н. Ради. Чи він був на засіданні Н. Ради 31. березня 1934 р. свідок не пригадує собі, але теж не виключає цієї можливости. По виясненнях підс. Яроша низку питань свідкові поставив прокуратор у справі списування та підписування протоколів з засідання Н. Ради, а обор. д-р **В. Старосольський** у справі верифікації протоколів на черговім засіданні.

ПОБУТ ПІДС. Р. ШУХЕВИЧА В ОГЛЯДОВІ.

Св. о. Роман Березинський, парох Оглядова, тесть Романа Шухевича, зізнав, що підс. Р. Шухевич перебував у нього на вакаціях в 1933. р. і нікуди не виїздив підчас вакацій, бо вчився до іспиту. До Львова поїхав щойно в жовтні або в листопаді. На питання обор. *д-ра Шухевича* свідок відповів, що підчас атентату на большевицький консулят підс. Р. Шухевич був у хаті.

Св. Евген Пачовський зізнавав, що стрічався з підс. Р. Шухевичем теж в Оглядові в 1933. р. Там свідок перебував тому, що був нареченим доньки о. Березинського, з якою одружився. Свідок пригадує собі, що підс. Р. Шухевич був на вакаціях без перерви аж до 16. жовтня 1933. р. Не пригадує собі, щоб підс. Р. Шухевич виїздив кудинебудь. На питання обор. *д-ра Ст. Шухевича* та *д-ра Старосольського* свідок відповів, що якби підс. Р. Шухевич виїхав з Оглядова, був би негайно це завважив, що його нема напр. при обіді.

Св. Глібовицький студ. техніки зізнав, що мешкав у п-ства Шухевичів у 1933. р. По своїм пригляді в вакацій пригадує собі, що підс. Р. Шухевича не було до половини жовтня 1933. р. Цей факт пригадує собі тому, бо вчився до іспиту математику, а підс. Р. Шухевич не помагав йому. Коли підс. Р. Шухевич був дома, все помагав свідкові перед іспитом.

Обор. д-р Ст. Шухевич зрезигнував з дальших двох свідків Юрка Шухевича та Богдана Чепіжівського, на що председник погодився.

ЩЕ ПРО УЧАСТЬ ЯРОША НА ЗАСІДАННІ Н. РАДИ.

Св. Катерина Шумська зізнала, що у велику суботу 1934. р. (було це 31. березня) підс. Ярош був на засіданні кооперативи „Зоря". Пригадує собі тому, що прийшла до хати підсудн. Ярошa, бо її болів дуже зуб (підс. Ярош був дентистичним техніком). З черги давала виясснення на питання прокуратора та обор. д-ра В. Старосольського.

Св. Римчакова, на домагання прок. заприсяжена зізнала, що у велику суботу 1934. р. коло 9. год. вечором бачила підс. Яроша у кооп. „Зоря". До кооперативи пішла, щоб купити нафти, але орудки не полагнала. Підс. Ярош виїшов тоді з кооперативи і заявив, що вже запізно і нафти не можна вже купити.

По виясненнях свідка на низку питань прокуратора председник відложив розправу в год. 3.20 пополудні до вівторка год. 9-ої рано.

У промінях сонця золотого.

Свято Евхаристії у Львові відбулося в неділю, 14. ц. м. При чудовій літній погоді зібралися процесії з усіх львівських церков і тисячі вірних на Ринку, де о. мітрат Сліпий, ректор Духовної Академії, відправив богослуження в асисті численного духовенства. Співав хор питомців. У поході довкола Ринку взяли участь представники УПР, всіх львівських українських установ та численного громадянства.

Підчас святочної церемонії в Ринку були уладжені чотири вівтарі, а саме біля Народньої Торговлі, на північній стороні ратуша, біля кам'яниці Т-ва ім. Шевченка та біля кам'яниці Вінклєра. Українські доми були гарно прикрашені килимами, при чому звертала увагу особливо гарно удекорована домівка Союзу Українських Купців та вікна фірми Глушевського. Увесь час панував зразковий порядок.

Вшанування памяти от. С. Горука.

Рухливий Вечір Сокола IV

В суботу 13. червня ц. р. Сокіл IV. уладив рухливий вечір на площі при вул. Крупярській, щоби вшанувати память отамана С. Горука. Свято з богатою і цікавою програмою відбулося вечором при світлі рефлекторів і залишило гарне враження. Вечір почався дефіладою двох чет побратимів та учасників і чети пооестер під проводом начальника Лисого. По звіті четових і начальника урядуючий заступник голови С. IV. побр. Ю. Салдит виголосив коротший реферат про заслуги полеглого от. С. Горука, якого память вшанували присутні однохвилинною мовчанкою. З черги на дальшу програму складалися вправи пооестер вільноруч, вправи учасників дрючком, вежі і вправи на коні, тяжкі, але дуже ефектові вправи на дрючнику, поручах, вправи побратимів вільноруч, долівкові вправи та національні танки. Вечір закінчився відспіванням соколського гимну щойно в год. 11-20 тому, що почався майже з одногодинним опізненням, замість в 8-ій, в 9-ій год. вечором.

Страшний вибух у фабриці муніції.

ТАЛІН, 15. 6. ПАТ. Підчас розбирання морської міни в муніційній лябораторії прийшло до вибуху, наслідком якого будинок лябораторії та сусідні магазини муніції вилетіли в повітря. Скількости убитих, серед яких переважають резервові старшини, досі не устійнили, та вона перевищає 25 осіб, 22 тяжко й лекше ранених перевезли до шпиталю. Вибух був такий сильний, що в промірі 4 км. вилетіли всі шиби.

НИНІ у Великому Театрі в год. 8-ій веч.:
Останні гостинні виступи Варш. Редути з Олександром Венгерком

„Вояк і герой".

У Театрі Ріжнородностей в год. 8-ій веч.:
Гостинні виступи Софії Чапліньської

„Гарна історія".

НОВИНКИ.

— **РЕВІЯ МОД в салі Театру Ріжнородностей дня 20-го червня. Початок в год. 19.30.** 2277

— **Найкращі лисі, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнє літом. 10—?

— **Живець Черче,** вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 2—8

— **Кінцеві (річні) продукції елевів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові** відбудуться в такому порядку: **Четвер 18. червня год. 19-та (7-ма веч.)** мала сала Муз. Т-ва: Вечір деклямації (кляса Лесі Кривіцької). У програмі твори 16-ти авторів від Шевченка до сучасних включно. **Пятниця 19. червня** год. 20-та (8 веч.) велика сала Муз. Т-ва: Попис елевів вищих років і Концертового Курсу кляс фортепіяну, скрипки, віольончелі і сольоспіву. **Субота 20. червня год. 19-та (7-ма)** мала сала: попис елевів середних років. **Неділя 21. червня год. 11.30 передпол., мала сала:** попис елевів нижчих років і жінці: **Понеділок 22. червня:** Кінцевий вечір, на якому виставлять оперу-хвилинку Миколи Лисенка „Ноктюрн" силами оперової кляси і орхестри Вищ. Муз. Інституту, а також відбудуться продукції орхестри і мішаного хору під управою абсольвентів диригентського курсу. Вступ на всі продукції за програмкою. 2274

— **Аматори поезії та деклямації** матимуть нагоду почути 18-го ц. м. в год. 7. у малій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка річний попис учнів у кляси деклямації Л. Кривіцької. У програмі твори Шевченка, Франка, Коцюбинського, Олеся, Лепкого, Тичини, Зерова та цілого ряду наших молодих поетів, крім цього інсценізація „Грішниці" Л. Українки. У попису візьме участь 9 учнів та учениць.

— **Для обсервування сонішного затьміння.** Зі Львова відлетів до Греції проф. др Евген Рибка, директор астрономічної обсерваторії при львівському університеті. Він вибрався на острів Хіос, щоб обсервувати повне затьміння сонця в дні 19. ц. м., як учасник польської наукової виправи, яку зорганізував проф. д-р Бе[illegible] Із Москви.

— **Відзначення українця за границею.** В часі від 25. травня до 3. червня 1936 р. відбулася в Брюселі міжнародна вистава філателістичної літописи. З Польщі прислали на виставу пять праць, а між тим була також праця президента суду І. Чернявського в Коломиї. За літературну працю про українські марки в Коломиї та про окупаційні марки румунської влади в 1919 р. „СМТ" признано, здається одинокому в Польщі, президентові Чернявському грамоту похвали, яку недавно одержав від президента виставового комітету.

— **Хто спричинив залізничу катастрофу?** В серпні м. р. коло Зимної Води під Львовом постигла, як відомо, катастрофа пасшний потяг, т. зв. Норд Експрес, що їхав з Берліна крізь Львів до Букарешту. Хтось розкрутив шини, наслідком чого у ночі вискочила із шин локомотива і чотири вагони перевернулися на бік. Тільки завдяки особлившим обставинам обійшлося без людських жертв, бо тільки 6 осіб легко потовклося. До недавна дохождення не могли викрити винуватця, був тільки загальний здогад, що це діло якихсь протидержавних елементів, причому мали на думці очевидно українців. Аж в останньому часі арештовано трамвайового службовця, 32-літнього Филипа Дама і 37-літнього Йосифа Конюцького, робітника з Оброшина, обох поляків. Доходження й ревізії в арештованих ствердили, що це вони розкрутили шини, щоби підчас замішання, якого надіялись наслідком катастрофи, обікрасти пасажирів. Оба надіялися здобути коло 10 тисяч зол. Арештованих передано в розпорядження слідчого судді.

— **Пожежі.** В селі Бахореці пов. Перемишль згоріли 4 господарства. В Черняві тогож повіту пожежа знищила 3 господарства наслідком підпалу. Арештовано Івана Кабана, що мав особисті порахунки з одним із погорільців. — У Мидзку пов. Костопіль згорів дім молитви євангелицького віроісповідання і мешкання кантора Рудольфа Єдена.

— **Присуд на комуністів.** Окружний суд у Луцьку засудив за комуністичну діяльність: Анастазію Новосад, Олександра Чанка, Петра Гикиюка, Давида Савича і Петра Якимюка по два роки вязниці з позбавленням прав на 5 літ. Анастазії Новосад і Петрові Якимюк припинено виконання кари.

— **За обікраж церкви.** Перед окружним судом у Золочеві відбулася розправа против Петра Заяця, Івана Корнійчука і Петра Саблина, всіх із Гаїв Старобрідських пов. Броди, що вломилися до церкви й обікрали її. П. Заяць і Ів. Корнійчук дістали по 4 роки вязниці, Петро Саблин 3 роки вязниці, а крім того всі втратили громадянські права на 5 літ.

— **Фабрикували гроші.** В селі Бабичах пов. Радехів викрито фабрику б-золотових монет. Коли поліція увійшла до хати Татяни Шайнохи, де містилася фабрика, застала там Мартина Бориса й Омеляна Лопошинського, як вибивали фальшиві монети. Бориса зловлено, а Лопошинський вискочив крізь вікно. Незабаром його зловили, причому він дістав кулю в рамя. Прилади до виробу грошей і 25 штук фальшивих б-золотівок сконфісковано.

— **Кривава хроніка.** В Мостах Великих передано до публичного вжитку залізний міст на ріці Раті, що має велике значіння для повітових доріг між Рявою Руською і Жовквою. — В Дубляних під Львовом невідомі напасники покололи ножами львівського фризіера Франца Вебера, який незабаром помер. Були це особисті порахунки. — Перед залізничим двірцем у Золочеві перевернувся пасажирський самохід, причому чотири особи, самі жінки, тяжко потовклися. — В Телесниці пов. Ліско в часі рубання ліса погиб 28-літній Антін Ширко, убитий деревом. — В Кульчичах Рустикальних пов. Самбір убито з кріса Івана Воровчка, а його двох братів ранено. У звязку з тим поліція арештувала М. Мороза. — Біля залізничої станції в Оброшині пов. Львів кинулася під потяг і згинула 19-літня Марія Пришляківська, донька селянина в Годовиці, абсольвентка курсів промислової школи у Львові.

— **Окупаційний страйк у млинах.** Наслідком непорозуміння між млинарськими робітниками і власниками млинів у Луцьку вибух страйк. Робітники окупували млини і не допускають до праці. Подібний страйк вибух у Підтемпі і Заборолі пов. Луцьк. Переговори між обома сторонами йдуть спокійно.

— **Бандити вбили двох поліцаїв.** У Бельшовіцах біля Катовиць два постеруночкові, Йосиф Юранек і Йосиф Бартнік придержали в ночі на вулиці двох підозрілих людців і хотіли їх вилегітимувати. У відповідь на це пондержані засипали їх револьверовими кулями, ранячи їх тяжко і втікли. Ранених поліцаїв відставлено до шпиталю, де оба померли. Головна команда поліції визначила нагороду у висоті 1.000 зол. для того, хто причиниться до спійманння напасників.

— **Нещасливі військові вправи.** Підчас військових вправ на стрільниці в Модліні вояк Альфред Клос стрілив так незручно, що вбив свого товариша Мечислава Ружицу. — На військовій стрільниці у Варшаві підпор. Наленч застрілив вояка Тадея Наровського, що виставив необережно голову з окопу.

— **Обікрали міністра справедливости.** Румунський міністер справедливости став жертвою смілої крадежі. Коли він був на чиїмсь вінчанні в церкві у Букарешті, злодій витягнув йому з кишені портфель з більшою сумою грошей.

— **Бомби у віденських театрах.** Підчас вистави „Небожеської Комедії" у віденському Бургтеатрі кинув хтось газову бомбу, наслідком чого вистову перервано. Те саме сталося на виставі „Трістана й Ізольди" у віденській опері. Думають, що це політична демонстрація націонал-соціялістів.

— **Що їдять часом літники?** Як повідомляє чеська преса, в одній місцевости на Моравії арештовано власника господи, що кормив літників обідами із собачого мяса. Так вияснилося, чому мешканці тієї місцевости не могли втримати своїх псів.

— **Смерть визначного англійського письменника.** В одному з маленьких містечок, що межують з Лондоном, помер зовсім несподівано дуже популярний, визначний англійський письменник Джільберт Кіт Честертон у 62 році життя. Честертон задишив кілька сатиричних повістей, де велика фантазія переплітається з гумором, як „Чоловік, що був Четвергом", „Наполеон з Нотінгіл", „Мандрівна корчма" та серію кримінальних оповідань з глибшим моральним підкладом. Найбільше відомий він був своїми критичними легкими книжками з межі фільософії, легкого фейлетону та моралі. Як критик написав кілька першорядних книжок з англійської літератури, напр. про Дікенса, Браунінга, Шова.

— **Учні засудили свого товариша на смерть.** В Білгороді (Югославія) приняли до першої кляси Танасія Йовановича, що незабаром став першим учеником. За те товариші засудили його між собою на смерть. Присуд мало виконати вісім учеників, які напали на Йовановича і тяжко його поранили. На щастя надійшов учитель, якому вдалось врятувати ученика від смерти. При слідстві вони заявили, що зробили це під впливом кримінальної фільми.

— **Міжнародній шаховий турнір у Дрездені** скінчився 14. ц. м. Мистцем вийшов Алехін (Франція), що здобув 6½ точок. Друге місце здобув Енгельс (Дісельдорф) з 6 точками, третє і четверте Марочі (Мадярщина) і Стальберг (Швеція), на пятому місці знайшовся Боголюбов (Німеччина).

— **Коли коров'яче молоко найтовстіше?** Стверджено, що найтовстіше молоко дістається: 1) з вечірного доєння, коли молоко має часом вдвоє більше товщу ніж ранішне; 2) при кінці доєння корови взагалі, бо на початку доєння дістається майже саму воду, забарвлену на біло; 3) умірковане праця корів у запрягу причиняється також до більшої скількости товщу в молоці, хоч дістається його трохи менше; 4) при деяких пашах, як нпр. сонішникові, пальмові і кокосові оріхи молоко теж бувае товстіше, однак макухи з маку і льону обнижують скількість товщу в молоці.

— **Ріжні вістки.** Наслідком останніх дощів у Баварії виляли ріки і наробили шкоди півтретя мільона марок. — У бразилійській провінції Параіба на місто Алягоа Де Монтейро напала шайка грабіжників і ограбила склепи на 500 тисяч мільрейсів. Убила при цьому чотири особи. — У Гайдерабаді в Індіях вибухла в кіні пожежа, причому згоріло 20 жінок і дітей.

—o—

З кіна.

Кіно „Атлянтік": „Великий чарівник".

Великий чарівник це письменник, що вміє своєю уявою розважати маси і казати їм забувати за свої клопоти та недолю. У цій фільмі бачимо паралельно як виглядає справжне життя і як воно відбивається у письменницькому творі. Як сценарій узяли життя і твір відомого американського письменника О. Генрі, дуже популярного у Совітах. О. Генрі сидів невинно три роки у вязниці, де ділився творами своєї уяви з товаришами своєї келії, а пізніше описав свої переживання та ті темні й ясні сторінки людського життя, якому мав нагоду приглядатись. Совітський режисер пробує тут нової техніки — передаючи те, що діється справді, як досі не робили: словами дівчих осіб, а те, що є текстом твору, передає в іншій напів гротесковій формі, кажучи мовчати дівчим особам. Текст твору читає одна особа. Історія тут виведена невесела: — талановитий механік засуджений на вязницю вмирає там на сухоти. У місті з великого банку втік касієр із ключами від каси. Дирекція банку звертається до управителя вязниці, щоб вибрали якогось талановитого вязня — нехай відчинить касу, за це дарують йому кару. Механік згоджується на це, відчиняє касу, але влада обітниці не дотримує. Оригінальність фільми в тому, що бачимо рівночасно, як усі ці події відбиваються в уяві чорнорабочої — банальної і нещасливої крамничної продавчиці. Фільма має дуже сильні моменти, але грає на нервах. Треба уважно стежити за її дією, щоб усе зрозуміти. Від половини дії глядач не розуміє нічого. Фільма в російській мові; дикція артистів така виразиста, що можна розуміти кожне слово.

З листів до Редакції.

Яворів, дня 13. червня 1936.

До ВШановної Редакції „Діла" у Львові.

Ввічливо прошу помістити у Вашому цінному часописі отсе вияснення:

У звіті про Загальні Збори Товариства „Просвіта", поміщеним у „Ділі" з дня 12. червня 1936. ч. 129, подано, що до Комісії-Матки вибрали Загальні Збори між іншими дир. Ганущака зі Львова. Позволю собі вияснити, що на внесення дир. Станимира Загальні Збори значною більшістю голосів вибрали до Комісії-Матки не дир. Ганущака зі Львова, а д-ра Осипа Галущака з Яворова. Це ствердив виразно і голосно перед Загальними Зборами ВШановний Голова Т-ва „Просвіта", проф. д-р Іван Брик, як провідник Зборів. Тому повисше неточне нотатка в звіті є виспідом очевидного непорозуміння.

З пошаною **Д-р Осип Галущак.**

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. Бик** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 пп. Тел. 252-54.

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Новий тип дитячих садків, т. зв. „громадських". Заходом Кружка „Рідної Школи" в Копичинцях, 27 сільських кружків „Р. Ш." рішили основати у своїх громадах дитячі садки і в тій ціли внесли відповідні прохання до повіт. староства. Садки мали розпочати свою діяльність уже з днем 1. червня ц. р. Одначе староство дуже довго не полагоджувало тих подань Кружків, мотивуючи ту проволоку тим, що про садки стараються також польські інституції, а не можна дозволити на існування кількох садків в одній громаді; тому треба узгіднити в порозумінні з Т. Ш. Л., в яких місцевостях будуть садки польські та в яких українські. Щойно в перших днях червня ц. р. староство подало до відома устно на спеціяльній конференції з головою Кружка „Р. Ш." в Копичинцях, що дозволить на існування 14 українських садків, а саме: 1) в Городниці, 2) Гадинківцях, 3) Васильківцях, 4) Чатарівці, 5) Кривенькім, 6) Хоросткові, 7) Копичинцях на Калинівщині і 8) на Баворівщині, 9) Гусятині, 10) Перемилові, 11) Раковім Куті, 12) Увислі, 13) Чорновіцких Великих та 14) в Сухоставі. Зате не дозволить на існування українських садків у таких громадах: Орішківці, Крогулець, Кецюбинчики, Босири, Нижбірок Старий, Нижбірок Шляхоцький, Суходіл, Верхівці, Карашинці, Клювинці, Трибухівці, Яблонів і Сорока, бо в тих громадах, як також в інших, будуть основані садки громадські для українських і польських дітей разом. Оплата в садках громадських буде по 1 зол., решту коштів понесе громада. Крім цього староста явив, що в надзбручанських громадах організує дитячі садки К. О. П. (Корпус Охорони Погранича), котрий з власних фондів покриє всі видатки. Провідницями громадських садків зможуть бути також українки. Найправдоподібніше ті устні заподання староства не будуть різнитись від письменних рішень. В той спосіб 13 громад будуть позбавлені українських садків, до отворення яких робили приготування від кількох місяців. Зате дістануть „громадські садки", якими на терені Копичинеччини починається будова „спільного даху". Та недалека будучість покаже чи ті новотвори знайдуть придатний грунт до свого істнування.

Життя читалень „Просвіти" в травні ц. р. В місяці травні читальні копичинецької філії влаштували 12 аматорських вистав, 6 забав, 4 фестини і спільне свячене, 4 концерти та 1 Свято Свободи. Концерту Франка, до влаштування якого взялася філія, дотепер не уладила ніодна читальня. Причиною цього правдоподібно брак часу до підготовлення програми в часі пильних весняних робіт.

З країни опію та рижу

Софії Яблонської.

— Живо та барвисто описані ПРИГОДИ і ВРАЖІННЯ з КИТАЮ — з прекрасними ілюстраціями.

Ціна зол. 2.50, з почтовою пересилкою 3 зол. Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

ТУРКА н. С.

Пасічничо-організаційний курс і кооперативні збори. Заходом Філії „Сільського Господаря", якої головою є др Кондрат і секретарем А. Горочко, відбувся в днях 28.—30. 5. курс, на якому про пасічництво виклади інж. М. Боровський та про організацію інж. І. Лапчук. Курсистів було 22 (навіть з такого далекого села, як Дидьова). Мали всеи і практичні вправи в пасіці С. Волиця та М. Міська, де відфотографувалися. Дня 7. 6 ц. р. скликала кооперативи „Згода" в Турці для ділянки Завадівка в тамошній читальні „Просвіти" і дня 9. 6. ц. р. для ділянці Турка середня в домі Філії „Просвіти" наради, на яких після рефератів д-ра Кондрата рішили присутні повести пропаганду за приєднуванням членів і відкрити філію кооперативи в Турці Сер. Учасники обох нарад винесли велике зрозуміння для кооперативних справ.

САМБІР.

Академія з нагоди 20-ліття смерти Івана Франка у Самборі. Заходом українських товариств у Самборі влаштовано дня 7. ц. м. святочну академію в честь Івана Франка, що перейшла з великим моральним успіхом якого на злість деяким самбірським „патріотам"-інтриґантам, що агітували проти неї. Атракцією, яка викликала зацікавлення самбірського громадянства, була заповіджена співучасть в академії нашого відомого співака М. Голинського. Дві пісні до слів Франка Сичинського „Пісне моя" і Недільського „Коли часом" виконані з повною експресією, перейшли всі сподівання, а пригарний голос викликував у вібраних зрозуміле захоплення. Публіка приймала славного гостя квітами та бурею оплесків, приневолюючи його до наддатків, а саме: пісні Б. Вахнянина „Нащо мені вроди" і арії з III. акту „Тоски" Пуччіні. Фортепіяновий супровід спочивав у певних руках відомої на самбірськім терені піяністки п. І. Волошинівної, яка і цим разом причинилась до гарної і артистичної цілости академії. З інших точок програми заслугує на згадку скрипкове сольо молодого місцевого скрипака Б. Баранського (учня Перфецького), який виконав І. частину Моцартівського скр. Концерту А-дур і як наддаток „Славянський танок" Е-моль Дворжака. Гарний, повний тон, доволі велика техніка- ось прикмети цього скрипака. Супровід до Моцартівського концерту ведений д-ром Кудриком, це справжня мистецька насолода, хоч як важко було грати на рідко потанім інструменті. За безкорисну участь д-ра Кудрика належиться йому подяка. Не можна помінути мовчанкою святочної промови знаного у Самбірщині грома, дідича д-ра І. Рогульського, який своєю бездоганною в літературного боку промовою викликав серед зібраного громадянства бадьорий настрій. Треба висловити загальне признання для п. Мариняка, який із сільського музично невиробленого елементу (Берегів) створив пригарно здисциплінований хор. На багату програму академії зложилися ще: реферат українїста д-ра А. Книжинського: Франко як геній, симпатичне чельове сольо (твори Шумана і Попера), п. Малинів менш удатні 2 деклямації і цілком невдалі рухові вправи, які таки треба було усунути. **б.**

Спорт.

ЮВИЛЕЙНИЙ ТУРНІР С. Т. „УКРАЇНА".

13. VI. **Пролом — Сян 4:3 (2:2).**

До цих змагань виступили Сян з кількома резервовими (без Суського і Партики в напалі та з резервовим воротарем), Пролом у повному складі: Андришишин І., Бігриновський П., Андришишин ІІ., Куліба, Керницкевич, Менів, Демянчук ІІ., Демянчук І., Якібчук, Урсакий, Лісьневич. Сян мав усеж таки більше з гри, в програв тому, що Пролом зумів використати кілька слабших пунктів противника, зокрема слабого воротаря. Та проте Пролом виявився теж технічно доволі заавансованою дружиною і при дальшій пильній праці чекає його ще неодин успіх, напевно більший, як несподівана виграна з Сяном. Голі для Пролому стріляли: Демянчук ІІ (1) і Якібчук (3), для Сяну Турко, Макар і Медвідь. Судив п. Ігнатович.

13. VI. **Україна — Поділля 8:3 (4:1).**

Україна: Босий, Вішка, Воробець, Скоцень І., Цимбала, Пазуняк, Сиротюк, Скрегота (в ІІ. пол. Петрів), Лисик, Скоцень ІІ., Кравецький. Поділля: Качмарчук, Мурач, Люшняк, Будний, Костяк, Рейовський, Олійник, Заводович, Королюк, Король, Петерсіль. Україна перемогла в суботу легко, бо напад її працював просто концертово. Поділля, в якому вибивалися спеціально лівий крайовий і правий оборонець, намагало амбіцією і запалом, але це в сумі помогло добути тільки 3 вороґ (у тому 2 з карного). Третього гола для своїх барв стрілив Олійник дуже гарним і сильним далеким стрілом. Голями для України поділились: Скрегота (головкою), Кравецький, Сиротюк, Скоцень ІІ (4), який був того дня дуже добре дисциплінований — у противенстві до неділі, та Воробець з карного. Судив п. Ранін.

Видів у суботу до 1.000.

14. VI. **Пролом — Поділля 0:0.**

Недільні змагання почалися на грищі С.-Б., яке за кільканадцять хвилин дощу стало зовсім неприятне до гри. Мяч у рідких місцях не котився, а плював. Та проте першу половину таки закінчено на ньому, а на дальшу частину змагань треба було мандрувати на грище Чорних, яке від дощу ні трохи не потерпіло і дозволяло вести зовсім регулярну гру. Як у першій, так і в другій половині мав перевагу Пролом, але тверда і фізично сильна дружина Поділля боронилася з успіхом та виборола щирішений вислід. Заслугу має тут немалу і воротар Крамарчук, що за свою гру збирав гучні оплески. Було теж кілька небезпечних ситуацій під воротами Пролому, але Поділля не змогло використати доброго моменту до цільного стрілу. Пролом не вікористав у І. половині карного. Судив п. Капьчигер.

14. VI. **Україна — Сян 1:0 (0:0)**

Фінал турніру тримав глядачів увесь час у напруженні тимбільше, що гра обох дружин стояла на доволі високому рівні і йшло про немалу ставку: чашу, ундовану фірмою „Елегант". До того перед змаганнями вручено урочисто змагунам Петрову й Лисикові почесні грамоти за 200-і змагання в барвах клюбу, що теж причинилось до піднесення святочного настрою. Дружини виступили в таких складах: Україна: Гуцул, Воробець, Вішка, Підлісецький, Гощовський, Скоцень І. (в ІІ. пол. Пазуняк), Кравецький, Мікльош, Лисик, Скоцень ІІ., Петрів (у ІІ. пол. замість Лисика грав Сиротюк, але на крилі); Сян: Лозинський, Романець ІІ., Побіцинський, Федорович, інж. Кіцила, Ходань, Турко, Суський, Дмитрович, Партика, Бінцицький.

Всупереч передбачуванням виявився Сян у недільних змаганнях дружиною дійсно дуже доброю, зовсім неподібною до тої, яку ми бачили недавно на змаганнях з Гасмонеєю та в суботу з Проломом. Ціла дружина грала не тільки жертвенно та з величезною амбіцією, але й виявила багато технічного знання, рухливости й зіграння, словом: була в знаменитій формі, так, що взагалі подобались. Зате Україна в першій половині ніяк коли доходила до голосу і Гуцул мусів добре попрі, щоб уратувати свою дружину від катастрофи в дні ювилею.

В ІІ. пол. гра непотрібно загострюється, але й вирівнюється, хоч Сян і дальше робить небезпечні випади головно своїми звичними крильовими. Вкінці приходить до голосу Україна і в 23. мін. другої половини Кравецький притомно використав подання Петрова та добув єдиноки ворота для України (і взагалі єдиноки ворота того дня), що їх принесла більш як 2.000 публіка невимовкаючими оплесками. Після того йшла ще дальше завзята гра, але ні одна ні друга сторона не могла вже здобутись на успішний стріл. При кінці мав ще Сиротюк ідеальну позицію, але стоячи кілька кроків перед порожніми воротами, стрілив поза поперечку. Вкінці під оплески видів судив п. Равх відсвистів змагання.

Після цієї перемоги **перше місце в турнірі** зайняла **Україна (4 п., в. в. 9:3) і добула на власність чашу фірми „Елегант"; 2) Пролом** (3 п., 4:3); 3) **Поділля (1 п., 3:5); 4) Сян (0 п., 3:5).** Чашу вручив переможній дружині дир. Скопляк. Пролом дістав різьблену гуцульську чашу, Поділля і Сян мистецькі тризуби.

На закінчення всі дружини позоровили себе по спортовому, а Україна гукнула ще „слава" у честь публіки.

ДЕРЖАВНА ЛІГА

ЛЬВІВ. Погонь — Гарбарня 2:0.

По цікавій грі перемогла Погонь краківську Гарбарню 2:0. Зпочатку переважала Гарбарня, але потім дійшла до голосу Погонь, що зі стрілів обох Матисів добула Перемогу. Видів коло 3.000.

КРАКІВ. Висла — Л. К. С. 3:1 (2:1).

ВАРШАВА. Легія — Вартовнічка 2:1 (1:0).

СВЄНТОХЛОВІЦЕ. Шлезьк — Варта 2:1 (0:0).

КАТОВИЦІ. Рух — Домб 5:3 (2:2).

ОКРУЖНА ЛІГА.

ЛЬВІВ. Огниско — ІІ. Сокіл 3:2 (0:0).

РЯШІВ. Ресовія — Р. К. С. 2:1 (1:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ДРОГОБИЧ. Ватра — ТУР 4:1.

СТРИЙ. Скала — Бетар 4:1.

ЗА ЧАШУ СЕРЕД. ЄВРОПИ.

У футболевих змаганнях за чашу середущої Европи осягнено такі висліди: Лозанна — Жіденіце 2—1. — Фобус — Юнгфольовс 6:2. — Торіно — Берн 7:1. — Грассгопер — Австрія 1:1.

Українські посли у міністра справедливости.

У мин. пятницю міністер справедливости Ґтовт Грабовський прийняв на довшій авдієнції делеґацію Української Парляментарної Репрезентації в особах пос. В. Целевича, д-ра Ст. Витвицького та д-ра Волянського.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Рай для туристів.

Львів здавна мав манію великости: перла в короні, заборола культури, бастіон заходу, вірний, героїський, жертвенний, співучий, життєрадісний і т. д. і т. д.

Тепер дістав манію краси. „Наше місто, прекрасно положене, серед чудової околиці, з повною зелені і цікавих памяток може притягнути цілі оваси заграничних туристів!"...

Так собі одного дня сказав Львів і почав причепурюватися.

В першу чергу взявся до цього міський деревний фризієр. Мешканці Львова були на весну сайдками цього деревного фризієрства. З дерев злітала не тільки чуприна, але й вухо та ніс. Деревний фризієр вирішив, що так буде краще і стриг, що попало. А декуди, по парках і гайках, то й повиголював цілі пні.

Счинився був трохи крик і по газетах і так, але відповідь на те — полєпшувала все: модерна краса міста!

Задля модернізації міста щороку перекопують якусь вулицю, а щоби віддати трохи довгу сходові, то по кілька разів перекопують одну й ту саму вулицю. Кажуть, що задля тієї модернізації мєтістратські „чепурники" вперлися зробити травник на українській театральній площі — спереду, а взаду пошпирити широченну вулицю Шашкевича (викрожу давніше з площі!).

Все те для модернізації, а модернізація для притягнення туристів. Приїде який там Джон, Жак, чи Бенїто, огляне місто, ахне з дива, побіде в околицю — знову ахне і лишить неодин ґріш у мурах міста.

Бо Львів має чим хвалитися, включно до околиці Брюховичі, Голоско, Зимна Вода, Зимна Вудка, Винники... Сяде собі турист на туристичне авто і шмигне в котрийсь бік...

Я вчора перекинувся в туриста і — з огляду на те, що знаю вже само місто — поїхав любуватися околицею. Булоб усе прекрасно і переїхавсяб і налюбувавсяб, біда тільки, що поїхав автом і що знав дощ.

Асфальтові дороги околичних місцевостей Львова так розмокли, що виглядали вовсім як приватні доріжки і то глинині до самого глибокого споду.

О, заграничні туристи! Коли вас пропаґандивна література замучить у наші сторони, беріть з собою добрі барометри, а не беріть авт. На асфальти Зимної Води чи Вудки страшенно шкодить дощ.

Зайдете в котрусь із них і не страшне, що ваше туристичне авто знатуриться, але що ви будете змушені висідати просто на розмоклу автостраду і пхати віз, стоячи по кістки в... глині. Сільські хлопчаки пожмуть вам облекшити віз на один-два злоти, загортку, чи термос і віз вкінці видобудеться на піскову шосу. Тоді ви вже дома аж до часу, доки знову не трапиться глинка. А як і це перебудете, чекає вас рай на головній магістралі. Там пудитися не можна, хоч би околиця й не була цікава: ввесь час рахуєте ями і напевно, коли ресор не тріснє, дійдете до пів тисячки.

Я дійшов до 600, але це вина шофера, бо не хотів зїхати через рів на вигін і вимінути бодай з кільометер магістрацької магістралі.

Зате пішки ви пройдете майже сухою... рукою всюди і налюбуєтесь околицею майже так, як тою, — з котрої ви приїхали.

Галактіон Чінно.

Нові книжки й журнали.

Zygmunt Żegilewicz: PROJEKT REFORMY ALFABETU POLSKIEGO. Warszawa. 1936. Стор. 24. ф. 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича-Богородчани:
16. VI. Отаман Пісня.
17. VI. Лев з Абісинії.
18. VI. Ніна теща.
19. VI. Циганський Барон.
З Богородчан іде театр до Надвірної.

Великий Театр:
Вівторок, 16. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Вентерка „Воєк і герой".
Середа, 17. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської
Четвер, 18. VI. год 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської.
Пятниця, 19. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Личаківі".

Театр Різнородностей:
Вівторок. 16. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської.

Шукаєте праці? --

Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника!

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Удавські обіти", 2) „Жінка у золотій клітці".
ІРАЖИНА: „Анна Карєніна" з Гретою Гарбо.
КАСІНО: „Я хотів би, та боюся" (Сезке Санань).
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежа" з Фліпом і Фляпом.
МУЗА: „Банзі".
ПАКС: Печинне.
ПАЛЯС: „Безсмертні мельодії" із Штраусса.
ПАН: „Давид Коперфільд.
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Привабливий роман" із ревію
ТОН: „Срібні остроги" (Бук Джонс).
УТІХА: „Воюючі каравани" та ревію".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Палестина в році 1936

ПРИВАТНЕ НАУКОВЕ ЗАВЕДЕННЯ ім. Г. Йордана (св. МИКОЛАЯ 16) приймає записи на р. 1936/7 до ГІМНАЗІЇ (ч. 648) нової і до семої кляси гімназ. давнього типу та до КОЕДУКАЦІЙНОЇ НАРОДНЬОЇ ШКОЛИ. Канцелярія відчинена від 17. до 18. години. КІСТРИН. 2271 2-3

Закордонне радіо.

Вівторок, 16. червня 1936.

Відень (506,8) 14.00 Співає Грета Форе, 15.20 Концерт для дітей, 17.30 Австрійська музика: пісні, 22.10 Квартет Дмоль Регера, **Прага** (470,2) 16.50 Шведські нар. пісні, 18.15 Марш з опер Вебера, **Париж** (1648) 15.00 Спів, 16.30 Східна музика, 17.30 Концерт, 20.45 Давні й нові піснюньки. **Білгород** (437,3) 12.00 Нар. мельодії, 18.30 Сольо на кларнеті, 20.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 16.30 Музика, 12.00, 20.10 Концерт. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Мадярські пісні, 20.10 Давні й нові мельодії, **Лайпціг** (382.2) 12.00 Концерт. 20.15 Мельодії з австр. Альп, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Популярна музика, 18.00 Популярний концерт. 23.10 „Ромео та Джульєта" траг. Шекспіра (чотири акти), **Будапешт** (549,5) 12.05 Вок. концерт, 17.00 Форт. реціталь, 18.00 Цит. музика, 19.30 „Дон Карльос" оп. Верді, **Мілянo** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.45 Вечір опер Доніцетті, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт. 22.10 Орх. концерт.

Середа, 17. червня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Сучасна австр. музика, твори І. Брайтенбаха та П. Франк-а. 19.30 Пісні різних народів у вик. хору, 20.05 Закінчення III. Міжнар. конкурсу співаків і піяністів, 22.10 Легка австр. музика, **Братислава** (298,8) 17.40 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470.6) 17.40 Скрипка, 19.30 Пісні чеського нар. відродження, 10.55 „Гарна Олена" ком. оп. Офенбаха, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Концерт, 20.00 Скрипки, 20.45 Театр Уяви, 22.45 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 13.15 Спів. реціталь, 16.20, 19.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 12.00 Концерт, 14.15 Розр. музика, спів, 16.45 Тріо в-моль Регера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.15 Брамсові пісні відсп. Ф. Дрісен, 18.10 Концерт хору, 19.00 Легка музика, 21.15 Концерт дутої орх., 1.06 Трансл. боксерського нечу Шмелінг-Джо Льюіс (трансл. з Нюйорку), **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 15.40 Дівчата співають, 18.00 Розр. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Скрипка, форт., 17.00 Сальонова музика, 18.30 Концерт форт. тріо, 20.00 Нар. пісні у супр. цит. орх., 21.20 Мадярські увертюри; **Мілянo** (3682) 11.30 Легка музика, 13.10 Розр. концерт, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 20.35 Симф. концерт, 22.05 Орган. музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 16. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція. 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Берліоз: Бенвенуто Челіні, увертюра з гр. пл., 12.15 Для мол. дітей: Поїхали на вакації, 12.30 Бетовен: Соната фісоль „Апасіоната" з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Хвилинка Ф. Крайслера, гр. пл., 13.05 Полудневий дзенник. 14.30 Веселий муз. куток із гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 16.45 Скрипка ПКО, 16.00 Концерт сальон. орх., 16.45 Відчит: Польська музика, 17.00 Концерт орх., 17.50 „Залупите яйце" гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Як проведемо пополудне, гутірка для дітей, 18.15 Пісоньки в вик. Лук. Шепанської з гр. пл., 18.25 Із справ польської бальнеольогії. 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Давні пісоньки в вик. Із. Романівни й Андр. Богуцького, 19.30 Форт. реціталь. 20.00 Концерт у вик. орх. военної маринарки, 20.30 Ст. Віткевич — відкривець Підгалля. 20.45 Вечірній дзенник, 20.55 Актуальна гутірка. 21.00 Концерт орх., скрипка, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 У ритмі разз-два-три (гр. Турецький спів, форт.); у перерві о год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Середа, 17. червня 1936

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт легкої музики, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Почта й телеграф у світовому русі, 13.05 Полудневий дзенник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.48 Театр Уяви: „Уродини годинника" для ст. дітей, 16.10 Серед віртуозів, гр. пл., 17.00 Співає реціталь Лідії Барблян-Опенської, 17.25 Грієг: Віольончелева соната (віольонч., форт.), 17.50 Наполеонів кат на острові св. Олени, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Співає реціталь Пелягії Стернадівни в супр. форт., 18.25 Фейл.: Мій перший лет, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Легка музика, 20.00 Технічна скрипка, 20.15 Легка пісонька, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції. 20.45 Вечірній дзенник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Авдиція Кандидати до міжнар. Шопенівського конкурсу, 21.30 Пісні в вик. Йос. Волінського, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Трансм. з Відня: Камер. концерт; у перерві о год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклад із французької мови Василя Софронія. — Ціна 0.95 зол., з почт.

БІРЖА.

Варшава 15. 6. (ПАТ)

Девіза.

Бельгія 89.90, 90.08, 89.72, Берлін 213.98, 214.92, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 359.65, 360.37, 358.93, Копенгаген 119.59, 119.01, Лєондон 26.71, 26.83, 26.64, Нью Йорк чеки 531 і 3/4, 533. 530 і 1/2, Нью Йорк каб. 532. 533.35, 530.75, Осльо 134.51, 134.53, 133.87, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.93, 22.02, 21.94, Стокгольм 13775, 138.08, 137.92, Цюріх 172, 172.34, 181.66, Відень 99.20, 98.80, Італія 42.10, 41.80, Гельсінки 11.80, 11.74, Еспанія 11.70, 72.40, Монтреаль 5.30.50, 528.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89-05—89.65. Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.37 — 358.63, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фунти анґл. 26.78 — 26.62, Гульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.70—19.30, Корони данські 119.59, 118.75, Корони норв. 134.53—133.55, Корш. 138.08—137.10, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.80—11.60, Марки нім. 135 — 130, Пезети еспан. 63.00—61.50, Шіл. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 143—138.

Акції.

Банк Польський 105, 104, 105, Цукор 29.25—29, Вуголь 15.50, Лідпоп 13.05—13—13.11, Островець 33.25—33.50, Старахович 35.50—35, Габербуш 45.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 69. серії 83.50, 2. ем. 69.50, серії 83.75, 5 конверс. 52.75, 6 дол. 76.50—76.25, 4 дол. 50.90—50.75, 7 прц. стаб. 56.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 15-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового більон. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 16. VI. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без острїг І. кл. 1.05 зол.
Курята молоді товсті І. кл. від 60 дк. ваги в гору . . . . 1.60 „
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Подяка.

Складаю сердечну подяку Всесвітлішому о. Ректорові, Д-рові Й. Сліпому за щиру батьківську опіку та моральну й матеріяльну поміч у часі мого 27-місячного побуту у вязниці.

Заразом сердечно дякую п. Сеніорові Д-рові С. Федьковій і всім тим Вп. громадянам-що чимнебудь причинилися до влекшення моєї вязниці.

У Львові, 15. червня 1936.

Юрій Федорів б. політ. вязень.

ОПОВІСТКИ.

Вступний іспит на І. і ІІ. курс Захоронкарської Семінарії С. С. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 35 відбудеться дня 22. ц. м. в год. 8-ій. — Дня 20. ц. м. зголосяться всі кандидатки в год. 9-ій для перевірки слуху і лікарських оглядин. — Управа. 2272 1—2

Дирекція коедукаційної гімназії Рідної Школи в Рогатині приймає зголошення до вступних іспитів до кл. І, ІІ, ІІІ і IV гімназії нового типу та до кл. VII і VIII гімназії давнього типу. Учні можуть знайти приміщення в інтернаті а для учениць отвирається дівоча бурса. Вступні іспити до І. кл. будуть відбуватися 22. і 23. червня, а до клас ІІ—IV і VII—VIII 23. і 24. червня ц. р. — Дирекція. 2241 2—2

ЛІТНИЩА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — діс. Микуличин Ділок, Гуменюкова. 2269 2—10

КОСМАЧ коло Коломиї. Сонячні кімнати з утриманням поручає Леонтина Лисинецька. 2273 1—2

ЯРЕМЧЕ, у білої прегарно положеній, далеко курзи, близько Пруту — сонячні кімнати, можна і з добірним харчем. Цінн помірковані; соленки в місці. Відомість від 20. червня Перфецька. Яремче. 2275 1—4

РІЖНІ

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штіфт. Ринок 29, біля Бачовського. 2218 6—12

КОТРА з українських родин, що мешкає в гірській околиці прийме бодай на короткий час студента знїдненого з вказівці, для покріплення здоровля? Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Студент". 1—2

ЖІНКА урядника, що виїзджає до Дорн прийме під свою опіку дві інтелігентні панночки. Умовини устно, адреса в Адміністрації „Діла". 2276 1—1

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ вітальних кімнат дешево і солідні можна дістати у Вирібні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 12-30

Пансіон „ЗЕЛЕМІН" **ГРЕБЕНІВ** у найгарнішому положенні, подальше від гостинця, гамору і куряви. Простірі, соняшні кімнати з балконами. Річні і соняшні купелі. Знаний зі смачного, здорового харчу. Ціни помірковані. Вже відчинений. 2252 2—20

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники винищую хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знаряддям. Виконуємо також чищення стін „стель", „обруванців" і циклінування підлоги. НЕВЕГО Львів, Сенаторська 6. тел. 236-51. 2202 6-20

„МІ-КА" САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а. виконує: найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 23-?

ПІТ НІГ, РУК, ПАХВИН і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" 50 сот. Пробний пакет. Перфумерія **С. ФЕДЕРА** ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7. 2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 в. 15-75

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 вм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35	Дрібні оголошення від слова: матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий в тексті і позиннах	„ 0·60	купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
1 „ „ на першій сторінці .	„ 0·80	шукаючі праці	„ 0·07
		слова товстим друком подвійно,	

Остання сторінка 1/1	зол. 480·—		
„ „ 1/2	„ 250·—		
„ „ 1/4	„ 130·—		
„ „ 1/8	„ 70		

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 133 (14.382). Львів, середа 17. червня 1936. Поштова оплата оплачена ґотівкою. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-040. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Неділя, 21. червня 1936 р.

СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО Площа Сокола-Батька Львівської Округи

Вступ від 0.2о до 1.50 зол.

У суботу, 20. червня о год. 16. легко-атлетичні змагання

ІДЕН НЕ УСТУПАЄ.

ЛЬОНДОН, 16. 6. Райтер заперечує поголоску, начеб мін. Іден думав уступити у звязку з протисанкційною промовою мін. Чемберлена; поправді обоє членів уряду погоджуються. Правдоподібно під кінець тижня Іден займе становище до санкцій у довшій промові підчас дискусії над закордонною політикою.

ЛЬОНДОН, 16. 6. ПАТ. Дискусія над закорд. політикою відбудеться в палаті громад мабуть в четвер.

ЛЬОНДОН, 16. 6. ПАТ. Мін. Іден заявив у палаті громад, що підчас дискусії над закорд. справами зложить заяву про брит. становище до збірної акції, яку мають вирішити збори Ліги Націй 26. і 30. ц. м.

„ПАЦИФІЗМ БІЛЬШ ТРІЙЛИВИЙ ЯК БОЄВІ ҐАЗИ".

ЛЬОНДОН, 16. 6. ПАТ. Мін. війни Дафо Купер остерігає у промові викл. суспільність перед війною, яка тепер загрожує більше ніж 1914 р. Люди не хотять поглянути в очі небезпеці і підпадають під впливи пацифістичної доктрини, яка є „більше трійлива, як боєві гази".

КОНФЕРЕНЦІЯ БРИТІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ.

ЛЬОНДОН, 16. 6. ПАТ. Прем. Болдуін заявив у палаті громад, що імперіяльна конференція збереться в Льондоні в травні найближчого року, негайно після коронації.

Замирення в Китаю.

ШАНҐАЙ, 16. 6. ПАТ. Загроза удару Нанкіну з Кантоном стає щораз менша, бо південні війська евакували провінцію Гунан; північні війська припинили наступ на неї.

НА ПРИКАЗ ІЗ ТОКІО.

ПЕКІН, 16. 6. ПАТ. У відповідь на японський протест проти антияпонських демонстрацій китайського студенства автономна влада Чагару та Гопей розвязала всі студентські організації на підвладному собі просторі.

АРЕШТУВАЛИ КОНСУЛЯ.

ТОКІО, 16. 6. ПАТ. У Шімоносекі арештували віцеконсула СССР, який з 85-ма моряками йшов, щоб занятн нововибудований корабель.

Оптимізм Блюма.

ПАРИЖ, 16. 6. ПАТ. У фінансовій комісії заявив Блюм, що чисто аритметичні обчислення наслідків суспільних реформ були б невірні. Уряд переконаний, що ці реформи оживлять господарську діяльність, а нові видатки можна буде покрити зменшенням допомоги безробітним та звишкою доходів з податків. В перехідному періоді мусітиме уряд найти у скарбі засоби, щоб ввести в життя свій плян.

СТРАЙКОВА СИТУАЦІЯ.

ПАРИЖ, 16. 6. ПАТ. В Парижі й околиці вернулося вчора до праці 200.000 робітників; страйкує ще 76.000, з того 32.000 службовиків товарових домів.

ПАРИЖ, 16. 6. ПАТ. Рільнича комісія сенату висловилася за платними відпустками, зате проти 40-годинного дня праці для рільних робітників.

Арабів нелегко залякати.

ЄРУСАЛИМ, 16. 6. ПАТ. Не зважаючи на нові декрети, які грозять карою смерти за саботажі, в Газі вибухло 4 бомби, в Лятрон ушкодили бомбою водотягову руру, в Яффі кинули бомбу на поліційну станицю. Підчас перестрілки у Гулькарем військо ранило одного араба.

ВТРАТИ У ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 16. 6. Райтер. Як обчислюють добре поінформовані жидівські кола, жиди втратили за час палестинських заворушень коло 150.000 фунтів, уряд стількиж.

ВІДМОВЛЯЄ ВИЯСНЕНЬ ПРО ПАЛЕСТИНУ.

ЛЬОНДОН, 16. 6. ПАТ. Мін. кольоній Гор заявив у палаті громад, що комісію для розгляду палестинських подій покличе до життя щойно тоді, коли в краю запанує спокій; до того часу він відмовляє всяких виясненъ про палестинські заворушення.

„Людовий фронт" у Бельгії.

БРЮССЕЛЬ, 16. 6. ПАТ. Начальна рада бельг. соціялістичної партії почала переговори з комуністами, щоб евентуально наладнати співпрацю; зокрема популярна ця думка у льожській провінціональній раді.

СТРАЙК У БЕЛЬҐІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 16. 6. ПАТ. В Антверпені покінчився страйк шліфарів діяментів; також частина портових шоферів вернулася до праці.

Італія і Дарданелі.

НЕ ДОПУСКАЮТЬ ДИПЛЬОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДО АБІСИНІЇ.

РИМ, 16. 6. Стефані. Поінформовані кола потверджують, що Італія не візьме участи в конференції у справі чорноморських проливів у Монтре і що взагалі стримується від усякої міжнародньої співпраці.

ТОКІО, 16. 6. Домеї. Італ. влада не впускає до Абісинії Шунсуна Осаду, якого японський уряд займенував шарж д' афер при абіс. уряді. Італія взагалі не допускатиме до Абісинії представників посторонніх держав.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій вечором: комедія Флєрса і Кеявета з Софією Чаплінською „ГАРНА ІСТОРІЯ".

РЕВІЯ МОД

в салі Театру Ріжнородчостей в суботу дня 20-го червня. Початок год. 19.30.

Польща і зїзд Малої Антанти.

Прага, червень 1936.

Недавня стріча голов трьох держав Малої Антанти у Букарешті це дійсно небайка політична подія в сучасний мент й тому не дивно, що вийшла вона незвичайно живий відгомін в політичній опінії цілої Европи. Одним із замітних доказів великої ваги тієї стрічі є стаття От. Вайсля в „Підових Новінах" напередодні букарештенського візду.

Замітна та стаття в двох причин: раз тому, що „Підове Новіни" все стояли та ще й нині стоять дуже близько провідних чинників чехословацької закордонної політики, а друге тому, що названа стаття підходить до оцінки букарештенської стрічі з оцінки напрямних закордонної політики Польщі, голосно її становища до т. зв. середньо-европейського питання.

Основні думки тої статті такі:

Кожний, хто уважно слідить за розвитком міжнародніх подій і за укладом політичних сил сучасної Европи, ще добре памятає ту велику політичну подорож колишнього французького міністра закордонних справ Барту, якої висліком була його широка політична концепція, його всеобіймаюча европейська програма. Основою цілої цієї його концепції-програми мали бути пакти: східний, середземноморський, балканський, балтійський і малоантантський. Малоантантський пакт став точком для балканських та зародом для балтійських держав. Основа східного пакту була витворена пактом СССР з Францією, Чехословаччиною й Румунією; середземноморський пакт мав повстати на основі югославянсько-італійського порозуміння, у якому посередничила Франція, при чому саме Барту впав жертвою політичного атентату.

Які великі політичні наслідки мав цей атентат, бачимо нині найкраще по тому, що від того часу аж по нинішній день широкоподумана концепція Барту не поступила ані на крок вперед: середземноморський і дунайський пакт є все ще далі лиш у дипльоматичних програмах, а т. зв. східний пакт застряг там, де його покинув Барту. Мало того: і два засадничі політичні питання, які були годовим точком політичної подорожі Барту, сталисъ до нині невияснені, а саме: чи основну ідею східного пакту не знівечить польсько-німецький союз і чи Польща все таки не виявив корисніщою і доцільніщою тісну співпрацю з Францією і Малою Антантою, ніж неясний і дочасний союз з Німеччиною.

Польські політики цілком свідомі того, (пише далі чеський публіцист), що до їх союзників належали чи можна прилучити стару клясичну дипльоматичну доктрину, що „наші приятелі є приятелями наших приятелів". Але закордонна політика Польщі якраз характеристична такими неясностями і незвичайно замітне при цьому те, що при останній зміні уряду в Польщі рішно підчеркувалось, що — ця зміна ніяк не вплине на зміну напрямних закордонної політики.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм. Тел. 252-34.

А проте є певні дані вважати, що Польща останньою зміною свого уряду трохи рушила з місця на своїм французько-німецькім роздоріжжі. Не треба ні на момент забувати, що теперішній голова польського уряду це беззастережний звеличник політичних ідей марш. Пілсудського, зокрема тих його метод політичного думання, які уможливили Польщі таке легке порозуміння з теперішньою Німеччиною. Далі не можна забувати ще й на те, що вплив нинішнього головного представника цих метод і ідей в Польщі (автор статті має на думці ген. Ридза-Смігілого. М-н) сильно зріс і поширився. Ці моменти, головно недавно довершений поліційний польсько-німецький договір „проти европейського большевізму" (про те широко писав „Фалькіпер Беобахтер" — М-н) з ясним доказом, що польсько-французький союз помалу відходить на задній плян і стає пустою формальністю.

І ось серед такого стану відбулася відома поїздка міністра закордонних справ Польщі полк. Бека до Білгороду. Офіційно вияснювали цю подорож як звичайний вияв дипльоматичної чемности, як ревізиту югославянського міністра закордонних справ Маріновича. Але від варшавської візити Маріновича минуло вже повних чотири роки і тому не диво, що це офіційне пояснення мало кого переконало і примушувало кожного шукати за іншими більш переконливими мотивами. А шукати їх не прийшлося тяжко: після своєї недавньої подорожі до Будапешту мін. Бек виразно заявив, що Польща надалі стоїть на позиції активної співучасти при творенні дунайського блоку. Ось де лежить дійсна причина подорожі мін. Бека до Білгороду, подорожі, яка з розмислом мала попереджувати стрічу голов держав Малої Антанти, для якої проблема дунайського блоку стоїть на одному із перших місць. Але ця спроба польської закордонної політики обійти Чехословаччину при вирішуванні дунайського питання не мала бажаного успіху так само, як і попередня спроба при допомозі т. зв. римського пакту трьох, себто Італії, Австрії й Мадярщини. „Для Малої Антанти — читаємо далі в статті — візита мін. Бека в Білгороді мала те особливе значіння, що спонукала югославянського міністра закордонних справ Стоядіновича до заяви, яка остаточно розвіяла всі здогади про можливість переміни дотеперішньої чисто господарської співпраці Югославії з Німеччиною в політичний югославянсько-німецький союз. Найважніше в цій заяві те, що прийшла вона ще перед букарештенською стрічею".

Кінчиться ця цікава й замітна стаття таким висновком:

„Дунайську проблему, яка буде одною із головних точок програми букарештенської стрічі, вже нераз пробували розвязати. Опершу пробувала цього Італія на т. зв. дунайських конференціях в Порторозе і Стрезі, у березні 1931. р. прийшла Німеччина з планом розвязки шляхом митних уній, у березні 1932. появився був знову плян Тардіє про низку митних союзів між сукцесійними придунайськими державами, а наконець прийшли плани римського пакту і плян мін. Бека. Але всі ці дотеперішні невдачі не стримують заінтересованих держав змагати всіми силами до розвязки дунайського питання, як основи господарської і політичної консолідації Европи".

І тому, як згадано на вступі, не лише малоантантське, але і західньо-европейська преса уважливо аналізує і всебічно коментує букарештенську зустріч голов трьох держав Малої Антанти, приписуючи їй велике міжнародне значіння, особливо на тлі теперішньої нервової і напруженої загальної европейської ситуації. І так паризька і лондонська преса інформує, що вже сама програма політичних букарештенських розмов була така широка і вичерпуюча, що може мати безпосередній і навіть подекуди вирішний вплив на дальший розвиток міжнародніх відносин, головно в Середущій Европі. Особливе значіння приписує англійська і паризька преса букарештенським розмовам щодо таких справ, як відношення Югославії до Італії, незалежність Австрії і питання реставрації Габсбургів, а що найважніше— питання дальшої політики Малої Антанти супроти Франції і СССР.

Що торкається цього останнього питання, то англійська та французька преса подає, що на букарештенській конференції дуже широко і грунтовно його обговорювали. Головно йшло про відношення Югославії до СССР.

Далі конференція займалася актуальним питанням італійсько-абісинського конфлікту, чи то проблемою протиталійських санкцій та їх неда-чі і в цьому напрямі, ствердили тим, що безпека держав Малої Антанти мусить спиратися на зовсім інших основах, себто на своїх власних військових силах. За голосами паризької преси це питання було ядром букарештенських розмов.

Рівнож встановлено засаду, що неподільність малоантантських держав це питання спільне і що головним та найважнішим гарантом цієї неподільности є передовсім сама Мала Антанта, яка при допомозі спільної лінії своєї закордонної політики і при допомозі державних засобів кожної одиноної членської держави подбає за інших гарантів. Таким чином т. зв. ревізіонізм поставлено перед факт, що його загроза одній із членських держав є загрозою Малій Антанті як цілости.

Особливу увагу — на думку паризької і лондонської преси — букарештенські розмови звертають на можливість тісної співпраці Малої Антанти з Балканською Антантою, що треба вважати важливою міжнародньою подією, зокрема супроти Туреччини і Совітів. Таким чином — мовляв — Мала Антанта зискує політичне і військове запілля, яке їй уможливлює не лише оборону своїх найдалі на захід висунених позицій, але й організацію політичного натиску у переговорах про систему колективної безпеки.

Вся европейська преса одноголосно погоджується на тому, що найважнішою справою, про яку говорилося при букарештенській стрічі, було питання організації Придунайщини. В основу аналіз цих розмов лягла концепція чехословацького премієра Годжі, побудована на засадах співпраці з державами т. зв. римського протоколу. Здається — здогадується французька преса, — що букарештенські розмови довели до переконання, що господарська розбудова Середущої Европи має бути зреалізована без огляду на політичні розбіжности, у площині тісної співпраці з Італією і з Німеччиною.

Теж німецька преса виявляє велике зацікавлення букарештенським з'їздом, але вона насвітлює його відмінно від англійської чи французької. Німці твердять, що цей з'їзд це демонстрація супільности і нерозривности Малої Антанти, але рівночасно вони глядять, що це не зовсім вдасться, бо в Букарешті переконаються, що Югославія вже не є таким вірним союзником, як була досі. На думку німецької преси Югославія не бажає вже далі підлягатися ані диктатові Парижа, ані вказівкам Тітулеску чи през. Бенеша.

В той спосіб бачимо, що букарештенський з'їзд стоїть у найтіснішому звязку з тими справами, в яких їздив мін. Бек до Білгороду, — мають очевидно не ті самі цілі. Річ іде про те, що і Польща і Німеччина не можуть допустити, щоб лінія Москва-Букорешт-Прага-Париж йшла теж через Білгород. Зновуж Білгород не може різко цій лінії протиставитися, тим більше, що протилежна лінія ані докладно не зясована, ані не завершена в усіх точках. *М—н.*

З самоуправної ділянки.

БУДЖЕТ М. ТЕРНОПОЛЯ.

В дні 13. липня 1933 р. увійшов в життя закон з 23. березня 1933 р. про частинну зміну устрою територіяльної самоуправи, що торкається організації та компетенції самоуправних установ на селі, в місті та в повіті й обовязує в усій Польщі за винятком шлеського воєвідства. Згаданий закон є тільки частинно уніфікаційний, бо не касує в цілости дотеперішніх самоуправних законів, задержуючи пр. в Галичині галицькі громадські закони з 1866 р. (для сіл) і з 1889 р. (для міст) — очевидно зі зміна-ми, які уводить новий закон. Польський закон з 1933 р. містить у собі не лише постанови матеріяльного громадського права (так сказати — громадську конституцію) з уведенням у нас на селі збірних громад-волостей, але рівночасно й засади виборчої ординації, при чому подробиці управильнено окремими виборчими регуляміна-ми в формі розпорядків міністра внутрішніх справ. Ухилено в цілости тільки галицькі виборчі ординації з 1866 р. до громад (спільна для сіл і міст) і до повітових рад. На основі нового самоуправного закону і виборчих регуляминів переведено вже вибори до всіх самоуправних територіяльних установ до воєвідських рад включно, що завдяки самому законові і регуляминам та відомої практики політичної адміністрації випали для нас в Галичині на загал не-корисно.

Вибори до міських рад у чотирьох галицьких воєвідствах переведено на підставі виборчого регуляміну з 20 жовтня 1933 р. дня 10 грудня 1933 р. — а лишень у деяких на весні 1934 р. Демографічний склад східногалицьких міст з національного боку — зокрема у більших містах — для нас некорисний, бо з правила творимо тут найменший відсоток населення. Поза Львовом, що має свій власний міський статут, є у Східній Галичині 7 міст з числом мешканців понад 25.000, а саме у львівському воєвідстві 3 (Перемишль, Дрогобич і Борислав), у станиславівському теж 3 (Стрий, Станиславів і Коломия) і у тернопільському 1 — Тернопіль. Є це т. зв. президентські міста, винятні з повітового звязку (повітової ради і повітового виділу) та підчинені безпосередньо воєвідському виділові з дещо ширшою компетенцією міських управ як у менших містах.

З усіх 7 східногалицьких президентських міст Тернопіль має найвище абсолютне й релятивне число українського населення — на кругло 36.000 мешканців близько 8.000, себто около 21%; найбільше є жидів — около 40% — решта поляки завдяки значній цифрі напливового елементу — урядництва і війська. Міська рада має 32 радних, міська управа — магістрат — президента, віцепрезидента і 4 лавників, разом усіх членів міської ради є 38. Абсолютну більшість між радними мають поляки; українців є всього 3 — а саме будівничий п. Андрій Фалендиш, промисловець п. Іван Майка і приватний урядовець п. Василь Онуферко, що всі вийшли зі самостійних українських списків при виборах дня 10. грудня 1933 р. При істнуючій виборчій геометрії могло вийти 6 до 7 українців. Поляки за компроміс давали 4 мандати. Рішено йти самостійно. У двох округах наші кандидати з другого місця перепали незначною скількістю голосів, а в одній певній окрузі уневажнено наш список з проф. Іл. Бриковичем на чолі. Внесений протест відкинув воєвідський самоуправний виділ, а внесений дром Меленишином позов за посередництвом адвоката д-ра Ст. Барана ще в квітні 1934 р. до Найвищого Адміністраційного Трибуналу ще до нині невирішений і можливо буде там дальше лежати спокійно до кінця каденції.

В склад управи міста входить президент пос. Відацький, віцепрез. п. Павловський (оба емпольські старшини) і як лавники поляки: купець п. Борецький і управитель вселюдної школи п. Чабановський та жиди адвокати: д-р Абенд (сіоніст) і д-р Мантель. Отже управа міста є польсько-жидівська, що під національним оглядом відбивається теж і на ході міських справ, для нас очевидно некорисному.

Обсада міських урядів (урядовці і нижчі функціонарі) теж у величезній більшості польська з незначною нині домішкою жидів і українців є справдішнім білими кругами і то тільки як найнижчі функціонарі. Крім президента і віцепрезидента у бюрах управи міста (магістрату) працює 22 урядовців, у цьому 5 у степені VII і VI з річною платнею (разом з президією) 60.727.68 зол., — 12 нижчих функціонарів з поборами 20.469.96 зол. та 4 сторожів з 1.660 зол. — себто удержання самого магістрату коштує річно згідно з буджетовим прелімінарем на 1936/37 рік — 82.857.64 зол., себто рівно 10% буджетових видатків. Технічна служба — 4 особи — коштує 4.423.68 зол., шкільні сторожі 13 — 14.134.88 зол., 2 лікарі 7.482.96 зол., санітар 2.416.32 зол і акушерка 194.40 зол. Пожежна сторожа — 17 осіб — 31.385.16 зол. Міське електричне заведення затруднює 64 особи з платнею 103.926.80 зол.; міська різня 7 осіб з поборами 17.453.48 зол. Місто дає працю і удержання 149 особам, у чому є понад 100 родин, а річні побори виносять поважну квоту 274.275.32 зол. Емеритів є 17 з поборами 47.086.40 зол., вдовиць 20 з поборами 18.512.28, емеритів і вдовиць М.Е.З. 8 — з платнею 12.139.64 зол.; — врешті постійні запомоги для 14 осіб виносять 7.368.48 зол.

Прелімінар буджету на 1936/37 рік виносить у видатках 829.974 зол., в чому звичайні видатки 743.495 зол., надзвичайні 86.479 зол. Попереднього року гльобальна цифра видатків виносила 1.347.460 зол., себто цьогорічна буджетова рестрикція виносить поважну квоту 517.486 зол., або кругло 38%. Ця рестрикція відбувала головно коштом видатків на освіту, бо коли видатки на що ціль в попередньому році виносили 339.505 зол., то тепер на освіту преліміновано тільки 73.996 зол., у видатках на публічне здоровля (з 123.186 зол. на 86.140 зол.) та у сплаті довгів з 114.352 зол. на 53.280 зол.

Не місце у короткій статті обговорити точніше всі важніші буджетові позиції. Наведу тільки

головні рубрики видатків: 1) загальна управа — 209.678 зол., 2) комунальне майно — 46.255 зол., 3) ком. підприємства — 25.341 зол., 4) сплата довгів — 53.280 зол., 5) публічні дороги і площі — 100.974 зол., 6) плян регуляції і розбудови міста 14.320 зол., 7) освіта 73.996 зол., 8) культура і мистецтво 1.500 зол., 9) публичне здоровля — 86.140 зол., 10) суспільна опіка — 62194 зол., 11) піддержка хліборобства — 50 зол., 12) піддержка торговлі і промислу 3.813 зол., 13) публична безпека 77.739 зол., 14) ріжні 62.835 зол., 15) покриття будже-тового недобору 11.859 зол.

Буджет на папері врівноважений. Позиція звичайних доходів виносить 771.088 зол., надзвичайних 58.886 зол. — разом 829.974 зол. Найвидатнішою доходовою позицією є комунальні підприємства з 290.158 зол., дальше додатки до державних податків — 150.359 зол., участь в державних податках 88.600 зол. та дохід з комунального майна — 70.325 зол.

Мірилом комунальної національної політики є передовсім відділ мистецтва та культури, субвенції і дотації та суспільна опіка. Поодинокі радні присвячують тим відділам найбільше уваги і вони звичайно викликують найживішу дискусію в часі буджетових нарад, полишаючи без більшої або й ніякої уваги нераз дуже важні економічні справи. Тут кожна нація чи група в раді хоче виторгувати для себе як найбільше. При останньому буджеті забирали голос усі три українські радні, а найчастіше радний Іван Майка, що домагався субвенцій для поодинокних наших установ, ставлячи у цьому напрямі відповідні внески. Одначе голос радного Майки був голосом вопіючого в пустині, бо польсько-жидівська більшість його внесків не взяла на увагу, причому між п. Майкою і жидівськими радними приходило кілька разів до контроверзій. На ці три рубрики — мистецтво та культура, субвенції і дотації та суспільна опіка — призначено в буджеті кілька десятків тисяч золотих — усе те для поляків і жидів: українці одержали всього 500 зол. на захоронку.

Про господарські потреби наших міщан і передмість, де вони творять більшість населення, магістрат не дбає багато, а трактує їх як трактує мачуха пасербів.

Не инакше воно і в інших східногалицьких містах. Вина тут по нашому боці, бо наша інтеліґенція вийшовши здебільша зі села, має на оці передовсім село, не доцінюючи ваги міст, якими у своїй організаційній праці мало цікавиться. А пора і тут перевести зміну нашої тактики у цьому напрямі, щоб містам і міській господарці присвятити більше уваги, організації та праці. А студії міських буджетів і міська комунальна політика відкриють нам очі на неодно, на що дивимося щоденно, а чого справді не добачуємо!

С. Б.

СТРАЙК У МАДРИДІ

МАДРИД, 16. 6. ПАТ. Один правий часопис оцінює скількість страйкарів у Мадриді на 120.000, з того 75.000 будівельних робітників. Решта припадає на конфекційний та деревний промисл і на обслугу вінд та центрального огрівання. Власники деяких домів не допускають робітників до праці, не зважаючи на високі грошеві кари.

СЛОВАЦЬКІ ЛІКАРІ ГРОЗЯТЬ СТРАЙКОМ.

ПРАГА, 16. 6. ПАТ. Молоді словацькі лікарі пропонують загальний страйк лікарів тому, що влада не сповнює їх побажань у справі обезпечення і т. п.

СМЕРТЬ СОВІТСЬКОГО ВЧЕНОГО.

МОСКВА, 15. 6. ПАТ. В Харкові помер член Української Академії Наук, Олександер Ющенко.

КРІЗА ШВЕДСЬКОГО УРЯДУ

СТОКГОЛЬМ, 16. 6. ПАТ. Провідник аграрної партії Персон обіцяв відповісти королеві в середу, чи зможе утворити уряд.

„КОНСТИТУЦІЯ У МАСИ".

МОСКВА, 16. 5. ПАТ. Ц.В.К. комуністичної партії приказав надрукувати 15 мільонів примірників проєкту нової конституції.

„ДЕЗИНФЕКЦІЯ".

БУКАРЕШТ, 16. 6. ПАТ. У Букарешті та у кількох провінціональних містах прихильники правиці палили публично стоси лівих часописів.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

Незмінно щаслива Колєктура

„НАДІЯ"

ЛЬВІВ, ЛЕҐІОНІВ 11

повідомляє своїх П. Т. Клієнтів, що тягнення І. кляси 36 Льотерії починається **вже післязавтра, себто в четвер 18. ц. м.**

Просимо П. Т. Клієнтів безпроволочно вплатити належитість за льоси І. кляси, щоб забезпечити собі право гри.

Свята в честь Симона Петлюри.

КОЛОМИЩИНА — СИМОНОВІ ПЕТЛЮРІ.

Це вперше збірне українське громадянство Коломийщини, в душах і серцях котрого ще тліють іскорки національно-державницького і соборницького духа, гідно і святочно віддало поклін Вождові Народу і Лицареві найвищих національних чеснот нашої доби. З нагоди десятих роковин трагічної смерти Голови Директорії і Головного Отамана військ і фльоти Української Народньої Республики, Симона Петлюри, філія Т-ва „Просвіта" при співучасти місцевих і повітових установ та організацій уладила дня 7. червня ц. р. у Коломиї величаву жалібну академію.

Академія розпочалась відспіванням „Заповіту" (із глибоким почуттям сумної хвилини виконав знаменитий хор „Колом. Боян", під орудою др Р. Ставничого). Потім др Кузьмич (голова філії Т-ва „Просвіта") в теплих і повних пієтизму словах пригадав присутнім діла героя недавньої визвольної боротьби та просив ушанувати його память повстанням з місць і одноминутовою мовчанкою.

Дальшою точкою академії був реферат-промова полк. О. Доценка на тему: „Життя й чин Симона Петлюри". Промова подобалася своєю щирістю й безпосередністю; її вислухало понад 400 осіб з неослабним зацікавленням. Академія, яку закінчено нац. гимном, залишила по собі найкраще враження.

Для повноти треба би ще згадати, що академію „ущасливили" своєю присутністю й „наші" доморослі комуністи, очевидно з деякою ціллю, але побачивши поставу присутніх громадян та їх настрої, не відважились на якийбудь виступ. „Новозорянських" ментора і мальконтентів у загалі не було. Гро присутніх становила сіль України — селянство, хоч не бракувало інтеліґенції й молоді.

Декоративна сторона академії виглядала так: В центрі сцени приміщений портрет Небіжчика, над ним великий тризуб — державний герб України, вгорі схрещені прапори національний і жалібний, а зелень і квіти доповнювали мистецьку декорацію.

ЯК УШАНОВАНО ПАМЯТЬ С. ПЕТЛЮРИ В ПОДЄБРАДАХ.

Українська кольонія в Подєбрадах достойно вшанувала память Гол. Отамана з нагоди 10. роковин його трагічної смерти. 21. V. в день Вознесення парох о. Гопко відправив панахиду за всіх, що полягли в боротьбі за волю України, а 31. V. в приміщеннях УТГІ з ініціятиви Союзу Українських Старшин відбулася урочиста академія, на якій реферат „С. Петлюра — борець за правду" виголосив інж. В. Прохода. Академія закінчилася відспіванням нац. гимну. Підчас академії переведено збірку на бібліотеку імени С. Петлюри в Парижі.

У справі інвестиційного податку.

Одному львівському громадянинові міська управа у Львові вимірила інвестиційний податок за 1932. рік у сумі 30 зол. 20 сот. чвертьрічно. Львівський воєвідський уряд видав 10. квітня розпорядок, який касує згаданий платничий наказ, покликавшись на ст. 48 закону про тимчасове управильнення фінансів з 11. серпня 1923. В. З. Р. П. Ч. 94. пов. 747. у звязку з § 131 розпорядку міністра внутр. справ з дня 23. листопада 1932. В. З. Р. П. ч. 113. пов: 937:

Стаття 20. і 21. закону про тимчасове упорядкування самоуправних фінансів каже, коли вільно самоуправним установам стягати самостійні податки. Сказано там, що не вільно джерел уже обтяжених податками, обтяжувати самостійними податками, хіба виняткова на точно означену ціль, в обмеженому часі і то до висоти 50 прц. комунальних податків, допущених законом. Але в розпорядку міністра внутрішніх справ з 19. листопада 1926. сказано, що можна в огляду на публичний інтерес у даному буджетовому році стягнути інвестиційний податок, коли комунальна установа не може покрити коштів, вичерпавши всі інші доходові джерела. На цій підставі громада міста Львова мотивувала свої рішення в 1931. і 1932. р., щоб побирати інвестиційний податок на будову та направу вулиць і хідників. Тимчасом у своїх рішеннях Рада Міська не устійнила у своїх мотивах чи була справді небуденна подія, яка викликала необхідність перевести ці міські роботи і то у згаданих роках. Тимто не можна говорити про виняткový випадок, який виправдував би такий податок, який вона хотіла стягнути.

За обєднання української еміґрації в Ч. С. Р.

Зїзд Центрального Союзу Українських Організацій у Празі.

1. ц. м. відбувся у Празі установчий зїзд українських емігр. організацій при участи 28 делегатів і 50 гостей. На початку зїзд на поклик голови інж. А. Галькн вшанував тих, що полягли за волю України, повстанням з місць і відспіванням „Чуєш, брате мій..." Голова Ц.С.У.О. зложив декларацію, в якій заявив, що Ц.С.У.О. згідно зі своїми статутами є організацією національною й аполітичною, що стоїть на становищі самостійности і соборности. Основною і єдиною метою Ц.С.У.О. є координація сил української еміґрації в ЧСР., а конкретним завданням праці є: правний захист і соціяльна опіка над еміґрацією, плянове і доцільне розгорнення та розподіл праці і пропаганда української справи між чужими та навязання добрих взаємин у першу чергу з чехословацьким народом. Ц.С.У.О. не має найменшого наміру перебирати гегемонію над усією еміґрацією, ані не хоче і не буде вмішуватися до праці організацій, що стоятимуть поза Ц.С.У.О. Щодо відносин до чехословацького народу й Чехословацької Держави, то Ц.С.У.О. стоятиме на становищі повної льояльности.

До Ради Ц.С.У.О. обрані: інж. А. Галька (голова), І. Перець і проф. М. Любінецький (заст. голови), др В. Фрищин (секр.), інж. М. Яремин (скарбн.), інж. В. Дрикалович (екон. і фін. реф.), д-р Л. Куриляк (правн. реф.), д-р М. Дольницький (осв.-культ. реф.), др Г. Масюк та Г. Доскоч (чл.). До Рев. Ком. обрані: доц. В. Доманицький, інж. П. Василюк і Е. Дмитріїв.

Ухвалено співпрацювати зі всіма організаціями, що з ними Ц.С.У.О. вже знайшов або знайде спільну мову, займатися долею гімназії, справою чесько-українських тв. у Празі й на провінції, утворити при Ц.С.У.О. Раду Старших з голов усіх союзних організацій, що мала би вирішувати особливо важливі питання, підняти перед чел. урядами заходи в справі признавання громадянства, утворити бюро праці тощо.

Канцелярія Ц.С.У.О. міститься у Празі II. Spalená 21., v. тел. 480·61.

У. Т.

Новий Головний Виділ Т-ва „Просвіта".

Головний Виділ Т-ва „Просвіта", доповнений на Загальнім Зборі дня 11. червня ц. р., уконституувався на першім засіданні дня 15. червня ц. р. і розділив між себе неодинокі чинности в такий спосіб: *д-р Іван Брик* — голова і референт освітньо-організаційної та видавничої комісій; *посол Мудрий Василь* — І-й заст. голови, референт персональних справ і делегат до Куратерії Національного Музею; *дир. Терлецький Олександр* — ІІ-й заст. голови і референт бібліотечної комісії; *м-р Дужий Микола* — секретар і референт позашкільної освіти та освітньо-виховної комісії; *радн. Дроздовський Юліян* — скарбник, делегат Гол. Виділу до Куратерії Фундації ім. о. Й. Фолиса та зв'язковий з „Т-вом українських працівників"; *мец. Корчинський Михайло* — контролюр і зв'язковий з Рев'із. Союзом Українських Кооператив; *д-р Витанський Степан* — референт членів низових клітин „Просвіти"; *ред. Глібовицький Василь* — референт пропаганди й масового членства; *о. кан. Дзерович Юліян* — референт комісії для побороювання неграмотности, делегат Головного Виділу до Управи Бурси ім. Гр. Кузьми в Золочеві і зв'язковий з українським духовенством; *д-р Дзерович Маркіян* — референт для західних окраїн і зв'язковий з Т-вом українських лікарів; *дир. Кузик Степан* — фінансовий референт; *ред. Кравців Богдан* — референт книгарні, магазинів та їх розпанцування; *посол Пеленський Зиновій* — референт Ювіл. Комітету і дел. Гол. Виділу до Гол. Ради Кр. Т-ва „Сіль. Господар"; *ред. Таранько Михайло* — референт перелітні і зв'язковий з українським учительством; *інж. Творидло Микола* — референт маєтків Т-ва „Просвіта"; *дир. Миронович Петро* — заст. виділового, вибішов до Гол. Виділу на місце ред. Яворівського Евгена, який зрезигнував — заступник секретаря і фінансового референта; *п-і Макарушкова Евгенія*, заст. відділ., референтка театральної комісії і делегатка Гол. Виділу до Т-ва Опіки над Молодю та охорони дітей; *д-р Булик Степан*, заст. вид. — справний референт; *о. д-р Гриньох Іван* — заст. вид. — референт для пригадування українського духовенства в членів і до активної праці в просвітянській організації; *дир. Вогуля Михайло* — заст. вид. — референт пропаганди за членством кооператив у „Просвіті"; *п-і Терлецька Евгенія*, заст. вид. референтка організації жіноцтва в „Просвіті".

Добрі Романи
багато історій
в місячнику
GARTENLAUBE
GARTENLAUBE є славне своїми визначними авторами і мистецькими співробітниками. — Чи знаєте його практичні сторони: смачні рецепти, моди для домашнього кравецтва. Поради для хатнього господарства і плекання квітів — також важні вказівки про обезпечення від нещасть і на випадок смерти? Перегляньте останній зшиток гарного німецького журналу для родин.
Ціна примірника 23 фенігів.
VERLAG SCHERL BERLIN SW. 68.

Коедукація молоді в школах.

З листів до Редакції.

Під таким наголовком появився в „Ділі" ч. 132 короткий зміст з виступу о. крил. Ю. Дзеровича і дискусія на цю тему. На жаль, ця друга частина подана не зовсім вірно. Мушу ствердити, що двоє дискутантів, між ними і я, не противилися коедукації в наших школах. Опираючись на свому досвіді, колись як учня, пізніше як професора і директора коедукаційної школи, я не то що не бачив у ній „зла конечного, яке слід для добра нашої молоді якнайскорше зліквідувати", але вказував також на добрі сторони, які вона для виховання молоді під оком дбайливого педагога приносила. Зокрема підчеркував я, що коедукація в наших приватних школах також з огляду на фреквенцію конечна. Підчеркую, що моя промова була оперта виключно на мому довголітньому досвіді виховника нашої молоді, якої моральний рівень був завжди високий.

Д. Коренець.

Audiatur et altera pars.

Свято в Нагуєвичах в освітленні українських соціял-демократів.

(З листів до Редакції).

Хвальна Редакціє!

З огляду на те, що в пресі появилися голоси, які невірно представляють хід свята в Нагуєвичах дня 31. травня ц. р., просимо ласкаво помістити отсе вияснення:

Свято в Нагуєвичах уладило Культурно-освітнє Товариство Українських Робітників „Робітнича Громада" в Дрогобичі, яке набуло і є власником ґрунту, що на ньому стояла родинна хата Івана Франка. Свято мало мати культурницький прилюдний характер, тому заповіджено його афішами, висилаючи попри це запрошення до українських центральних освітніх та економічних установ, а неукраїнських до Централі Т.У.Р.А. та до Центральної Комісії Професійних Союзів.

Коли естрада, на якій мала відбутися Академія, вже була удекорована, прийшов гурток салдерських робітників із Стебника з прапором своєї професійної організації, який завісили на стіні, повище портрету І. Франка. Прапор прикрашений тризуб сплетений із чатинин.

В кілька хвилин після того, коли площа перед естрадою вже була до половини заповнена, вмашерував на площу відділ дівчат і хлопців з жовто-блакитним прапором напереді. Гадаючи, що це якась група учасників, присутні розступилися, впали навіть оплески і ніхто не перешкаджав, коли присутні співали. Раптом підняслися палиці і впали окрики: „Товариші напереді! Зідріть ті червоні шмати!" Виявилося, що це зорганізована група націоналістів, яка з криком кинулася в напрямі естради.

Впорядники не допустили напасників на естраду, а водночас началася бійка, яка скінчилася утечею напасників.

Для виправдання свого виступу пустили напасники в обіг поголоску, що нібито вони стали в обороні тризуба й жовто-блакитних прапорців, які мали зірвати „жидівські комуністи". Стверджуємо, що ніякого тризуба ні жовто-блакитних прапорців ніхто не зривав. Жовто-блакитних прапорців взагалі не було. Тризуба теж ніхто не зривав. Все це хіба злобна видумка гуртка націоналістів, що прийшли зорганізовано на Свято, уєброєні в палиці, в намірі Свято розбити та опоганити подібно, як це зробили на Святі відкриття памятника І. Франка у Львові на Личаківському цвинтарі.

Видумка про зірвання жовто-блакитних прапорів та звеважливу демонстрацію проти тризуба дуже невдачна.

Адже ініціяторами та фрайжерами як і господарями Свята були українські робітничі соціял-демократичні організації і хіба ніхто не повірить, щоби вони не то дали згоду, але й стерпіли, щоби хтось на їхньому Святі осмілився зневажливо демонструвати проти символу ідеї державної самостійности України, тієї ідеї, яку У.С.Д.П. перше на галицькому ґрунті видвигнула у вищий ріст і за яку послідовно боролася і бореться.

Те саме, що до вибриків націоналістів, відноситься теж і до провокаційних виступів прислужників Москви, що підшиваючись під мандат українських соціялістичних робітничих організацій, намагалися захвалювати большевицький рай на Україні.

За вибрики одних і других годі винувати аранжерів Свята в Нагуєвичах.

Львів, дня 10. червня 1936.

За Головну Управу „Робітничої Громади":
Іван Квасниця, секр. **П. Буняк**, голова.
В. Темницький.

*

Від Редакції:

Друкуючи без ніяких змін вище наведеного листа з уваги на підписаних на ньому трьох відомих українських діячів, уважаємо за відповідне зазначити ось що:

1. Знаємо, що організатори Свята запрошували на нього всі українські установи й редакції і тому ми не відмовляли їм доброї волі;

2. Чували ми, що дрогобицька „Робітнича Громада" втримує з неукраїнськими організаціями мабуть чи не ближчий звязок, ніж з українським організованим громадянством;

3. Нашим інформатором не був ніхто з націоналістів і тому теза, що це націоналісти „свідомо перекрутили правду, не видається стійною;

4. Фактом є, що соціялістичний польсько-жидівський ТУР у Польщі, запрошений на Свято, є насичений комуністичним елементом (гасла ТУР-у у і-травневім поході у Варшаві) і що запрошуючи ТУР та польські робітничі організації, можна було припускати, що комуністи схочуть використати цю нагоду для власних цілей;

5. Ствердження, що „жовто-блакитних прапорців взагалі не було", дуже сумно свідчить про організаторів свята, відповідальних за зовнішньо-декораційну сторінку, що підкреслює маніфестаційний хаосатео кожної імпрези;

6. Фактом є, що організатори свята не реагували на — свідоме чи випадкове — закриття тризуба червоним прапором, ані проти славословля Совітів деким із промовців;

7. Приємно ствердити протикомуністичний тон вищенаведеного листа.

Перед одним святом.

Львівська сокільська округа святкує в днях 20. і 21. ц. м. двадцятьліття смерти Івана Франка. Відбудуться прилюдні змагання, зложення вінків на гробі Великого Поета і Діяча та прилюдні вправи.

Зовсім природне, що сокільство віддає поклін Тіням Франка. Воно виросло в традиції до Нього. Приблизно ювілей його 40-літньої письменницької й громадянської діяльности в році 1913. насамперед сокільством у Станиславові а кілька місяців пізніше у Львові. Тоді то у Львові Сокіл-Батько 7. грудня 1913. р. святкував його діяльність прилюдним виступом. Проф. Боберський привів Поета автом до домівки Товариства, де відбувався прилюдний виступ. Мабуть довелося Франкові вперше у своєму житті скористати з такої нагоди. Чета львівських Соколів стрункою лавою поздоровила його а д-р Цегельський Л., тодішній І. заступник голови, витаючи його промовою, сказав м. і. ось що: „Святкуємо отсей ювілей тому, що ми, як сокільська організація, носимо в собі певне зерно Франкової ідейности: нашою ціллю є витворити здоровля духа й здоровля тіла, характерности, бодрости, сміливости, неустрашимости й неустрашимости перед перевагою солідарности, карности, братерства й громадянської дисциплінованости. Нашою засадою є рівність усіх перед приказом, усіх перед обовязком, перед завданням. І я можу сказати, що ті вищі задачі, які ми маємо сповнити, мають основну ідею його творчости".

Тоді вручило сокільство Франкові срібний вінок, що нині переховується в музею Т. Шевченка.

Не дивниця, що чета соколів відпровадкувала Франка на вічний спочинок в р. 1916. Всеж тоді знайшлося у воєнний час бодай скромне число соколів на місці, що могли віддати останню прислугу Йому.

Не дивниця також, що в 10-ліття смерти в 1926 р. видав сокільський провід заклик до гнізд у краю вшановувати память Франка засадженням пам'яткових дубів ім. Франка і відбуттям прилюдних виступів в його честь. Заклик м. ін. подавав: „український нарід мусить видати апоміж себе тих „Каменярів" І. Франка, які лупали скалу „Незгоди-тиранії-рабства". Гнізда заклик сповнили, а в самому Львові на окружному святі також посадили на площі дуб ім. Франка.

Зрозуміло, що двадцятьліття річниця смерти Франка не може проминути непомітно в сокільському житті. Тому то улаштує львівська округа прилюдне свято. Воно то має бути спонукою для громадянства творчої праці І. Франка, а для молодого, сокільського покоління поукою поглядів наших Великих Людей.

Якимже ставився Франко до сокільства?

Далеко інакше, як загал наших громадян. Його синів, малих хлопців, стрічалося на вправах

у Львівському Соколі, де постійно вправляли і відтак стали діяльними членами львівського Сокола.

Таких батьків, як Він, побажатиб якнайбільше нашій вощі. Тоді булоб менше неоправданих вимог громадянства до наших тіловиховних установ.

Ґакстен

Великий процес ОУН у Львові.

ШІСНАДЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У вівторок, шіснадцятого дня розправи, цілий день зізнавали ще свідки. Між ними суд переслухав засуджених: Лебедя, Лемика, Куца та Матевшького. На салі розправ далі публики дуже мало.

ОБТЯЖУЮТЬ ПІДСУДНИХ.

Св. Ян Гірни, поліційний агент у Львові, оповідав понад цілу годину про зізнання підсудних: Пашкевича, Макарушки, Мигаля, Зарицької, Равлика і Федаківної на поліції. Свідок обтяжував підсудних та обговорював ролю кожного з них згідно з актом обвинувачення. У справі вбивства дир. І. Бабія зізнав, що підс. Мигаль зволікав з цим убивством. На питання предсідника, яка була причина зволікання свідок відповів, що при переслуханні підс. Мигаля він вичув, що цей підсудний зволікав тому, бо не хотів убивати українця та ще до того старшину УГА. Дир. І. Бабія убив сам М. Цар без підс. Мигаля, який мав боронити відвороту. Він на вул. св. Петра не прийшов, бо заспав. Свідок додав, що за ком. Кособудським слідкували коло Бригідок одночасно: підс. Мигаль і Свенціцька, Зарицька та Сеньків. Колиж предсідник випитував про важніші подробиці свідок заявляв негайно, що їх не пригадує собі, бо вже минув від переслухання довший час. Зате свідок потакував предсідникові, коли він пригадував йому ці важніші подробиці зі слідчих зізнань. З черги низку питань до свідка поставив підс. Равлик. Свідок теж плутався у відповідях на питання цього підсудного у справі відомих подій в Угнівщині в 1933 р. та стрічі підс. Равлика з М. Косівною. Після таких відповідей підс. Равлик виявив, що підчас подій в Угнівщині М. Косівної взагалі не було в Угнові, лише у Львові, бо нездужала. Тому підсудний не міг у тому часі стрічатися з нею в Угнові. Далі підс. Качмарський вияснив, що підсудний сам Мигалеві думку стрінутися з підс. Р. Шухевичом. Підчас стрічі підс. Р. Шухевич не дав підсудному ніяких доручень. Опісля поставив кілька питань підс. Мигалеві у звязку зі зізнаннями свідка у справі передачі револьверів перед вбивством дир. І. Бабія. Підс. Качмарський вияснив, що він ніколи не давав підс. Мигалеві револьверів, лише відобрав їх від Мигаля. У цій самій справі поставив обор. д-р О. Павенцький кілька питань, але свідок теж не дав ясної відповіди. На питання цього оборонця свідок не дав категоричної відповіди, чи підс. Зарицька признавалася перед ним до приналежности до ОУН.

ПОДІЇ В УГНІВЩИНІ НЕ ВИКЛИКАЛА ОУН.

На питання обор. **д-ра Шухевича,** чи знає, що ОУН видала комунікат того змісту, що події в Угнові не є звязані з організацією, свідок відповів: ні! На питання підс. Бандери, чи свідок стрічався колинебудь з комунікатами організації, свідок відповів, що не виключає. Тут підс. Бандера вияснив, що організація розіслала окремий комунікат до всіх редакцій, що події в Угнівщині не були звязані з ОУН і що в цій справі ведеться слідство.

Св. Ян Панек, поліційний агент, зізнавав лише кілька хвилин і подав, що підс. Спольський їздив до Кракова по нелегальну літературу.

М. ЛЕБЕДЬ ЯК СВІДОК ЗАЯВИВ, ЩО НЕ НАЛЕЖИТЬ ДО ОУН.

По півгодинній перерві на салю ввело двох поліцаїв засудженого у варшавському процесі на досмертну вязницю Миколу Лебедя. Засуджений в арештантському одінні, з остриженою головою, раз-ураз споглядав до публики і схвиленим голови та усмішкою витався з підсудними. Колиж поліція ввела на салю підсудних, М. Лебедь поклонився та веселою усмішкою привитався з підс. Зарицькою, Свенціцькою та іншими підсудними. Кожний з засуджених скупчив увагу, щоб почути зізнання цього свідка. На питання предсідника М. Лебедь відповів, що має 26 літ, а приналежність його

Предсідник звернув йому увагу, щоб не вживав цих слів, бо його каже усунути зі салі. На питання предсідника М. Лебедь відповів, що в ОУН не працював, не мав нічого спільного з Юнацтвом і не знає, хто працював в Юнацтві. Тому предсідник звільнив цього свідка.

СВІДКИ ПРО ПСИХІЧНУ НЕДУГУ ПІДС. СЕНЬКОВА.

Опісля **св. Софія Сеньків,** мати підсудного Р. Сенькова зізнала, що її син нездужав на якусь психічну недугу вже в 1928 р. Підс. Сеньків втікав часто з хати, блукав по парку і по місті і тому за ним ходила часто сама, щоб привести його до дому. Бували тёж випадки, що його приводили до дому чужі люди. Мати далі оповідала, що її син Роман заробляв місячно коло 150 зол., які віддавав свідкові. Додала, що її муж дістає леден 126 зол. емеритури і родина з 5 осіб не могла би вижити з цієї скромної суми, якби підс. Р. Сеньків не давав на прожиток. Підс. Сеньків був дуже слухняний. Підс. Мигаль приходив до хати свідка. З черги низку питань до свідка поставив **обор. д-р Е. Давидяк.** Свідок подала, що перед утечею з хати її син був дуже неспокійний, робив авантюри. По повороті до дому відповідав, що не знає, де блукав. У 1928 р. лікар нервових недуг заявив, що її син нездужає на нервовий розстрій.

Св. Марія Шмиркова, полька, сусідка, потвердила зізнання матері підс. Р. Сенькова у справі його недуги та поведінки підчас цієї недуги. Раз стрінула підс. Р. Сенькова при вул. Стрийській, де він блукав. Коли свідок спитала його, що він там робить, підс. Сеньків тоді розплакався. По вияснениях свідка на питання про куратора і на питання обор. д-ра Давидяка, цей оборонець мотивував свій внесок, щоб трибунал переслухав лікаря нервових недуг Райса, який 17. квітня 1928 р. ствердив, що підс. Сеньків нездужає тяжко на психічну недугу. Знову у травні ц. р. цей лікар зізнав перед слідчим суддею, що свідоцтво з квітня 1928 р. видав лише на прохання сестри підсудного Ір. Сеньківної. Тепер не може нічого про цю недугу зізнати, бо не має вже своїх записок. Тому оборонець поставив внесок, щоб трибунал не відчитував цього свідка.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

44

о. О. ПРИСТАЙ.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Врешті приїхав до Америки о. І. Волянський, простий сільський священик без докторату й без слави визначного політика або письменника. Він перший пішов між нарід — між колишніх двірських слуг, форналів, малоземельних селян та інших галицьких голодоморів, що переселенням до Америки врятували своє існування. Панотець І. Волянський відвідував за чергою робітничі дільниці й пізнав, що наші емігранти мали роботу, хоч тяжку і часто вельми небезпечну, але заробляли собі на прожиток гарний гріш. Не терпіли галицького голоду й холоду. Було, що їсти, в що одягнутися і чим запалити і світити: Тіло було заспокоєне, зате душа марніла й ниділа без душевного корму.

Негайно заходив о. І. Волянський свої попівські рукави та почав усюди, де лише став ногою, організувати церковні комітети, братства й інші товариства. Їздив з одної місцевости до другої, як справжній апостол, проповідуючи науку Христа й національну єдність. Будував гать перед деморалізацією і винародовленням. А щоб засновані братства були тривкі, постановив сцементувати їх українським часописом, що міг би обединувати цілу українську еміграцію.

Але заки це все здійснилося і заки взагалі прибув перший священик до наших заокеанських братів, минали довгі роки безпросвітку. Світські інтелігенти не приїзджали сюди, бо й не було ще до чого. Нарід ходив самопас, хоч дуже потребував когось, хто був би його порадником і провідником. Але мав тільки свою темноту, що є корінем нещастя, як казав Платон. Окрім того лемківські емігранти принесли собі з краю блудну віру в московського царя, що стояла в них поруч віри в Бога. Католицтво було польською (польською), а не їх русскою вірою. Так вмовляли в них їх старокраєві панотці москвофільської орієнтації.

Годі дивуватися, що ці неосвічені, національно несвідомі й політично здезорієнтовані переселенці не могли самі спромогтися на великі культурні речі. Ці люди були добрим, хоча й суковатим матеріялом, що для свого обробітку потребував дбайливої і вручної руки.

Треба признати, що лемки прийшли до Америки не лише зі своєю темнотою, але й зі щирими патріотичними почуваннями. Церква, старослав'янські церковні обряди, тримений хрест і рідна мова, себто лемківське наріччя, хай там і звали це все „русским", проте воно було для них дорогими святощами. До всього рідного ставились з подиву гідним пошанівком.

Опинившись в гомінкій Америці, жили в добробуті, але не могли забути за бідну, далеку й любу Лемківщину. Тужили за верховинськими селами й рідними церковцями. Ніхто не розраджував їх. Не було інтелігентів, що організували і освічували їх та в цей спосіб улекшували їм зживатися з чужиною. Тому лемки самі шукали собі розваги в американській корчмі. До корчми були призвичаєні ще із старого краю. В ній топили в чарці свою велику тугу...

До „салуну" сходилися наші емігранти звичайно щовечора по роботі. Попивали „віскі", пиво або вино, співали свої тужливі верховинські пісні і згадували рідні села, свояків і знайомих. Та найчастіше і найдовше зупинялися думками при своїй сільській церковці. З нею звязувало їх найбільше дуже приємних спогадів про хрестини, вінчання, празники і т. п.

Лемки в Америці не ходили до римо-католицьких церков. Навіть на ірляндські церкви дивилися, як на „пільські" костели.

„Треба нам нашої руской церкви!" каже американський корчмар, лемківського походження.

„Та, гей!" підхопив найстарший апосеред емігрантів. „Без церкви, братики, не можемо тут, в Гамериці жити".

„Ми теж християни!" потвердив хтось з боку. А за ним знов інший відізвався і, по американськи, подав вже готовий проект:

„От знауте что, я знаюся добрі з моїм босом*). Його попрошу я, аби компанія дала нам, руснакам, лоти**) під будову. Ми збиремо кущик***) грошей поміж собою, а наш старокраєвий майстер, Юрко Килим, вибудує нам нашу святиню, та будемо якимись там християнами".

Ось так лемко-корчмар, піддав перший думку про необхідність церкви. Він був для лемків в Америці найбільшим і найліпшим порадником у всіх справах; заступав їм священика і війта. Розганяв їх смуток, потішав щирими словами і горілкою, яку також боргував, а в потребі позичав навіть готівку.

Чи наші американські корчмарі з побожности заохочували своїх земляків до будови власної церкви, чи думали більше про свій бізнес, про це знає лише Всевидючий. Ми грішні можемо тільки стверджити, що як треба було купувати парцелі під будову церкви, то звичайно такий корчмар радив, де вона повинна стояти. Всі були згідні з його пропозицією і будували церкву недалеко для більшости руснаків, що найрадше мешкали близько свого „салуна". Виходило щось подібного, якто бувало за панщинних часів в Галичині, коли то церква часто мусіла бути, згідно з волею дідича, в сусідстві двірської корчми

---

*) Boss = заставник над робітниками

**) Lot = будівельна парцеля.

***) Trosk (англ.).

Гониш за щастям? Здоровий сміх, далеко від клопотів — це щастя!
Кіно Аполльо запрошує на бурю гумору, красу танцю і музики у фільмі п. н. „В погоні за щастям"
Участь беруть всі: Аделя Шандрок, Романовський, Павльсен, Робертс, а також розсміяна Публика.
Звертаємо увагу на спеціяльні дитячі вистави з зниженими цінами на III. місце за 70 сот., замість 1.50 зол.

вав його зізнань, але щоб переслухав його тут на розправі. Одначе трибунал прихилився до спротиву прокуратора і по нараді рішив таки відчитати зізнання цього лікаря.

„КСАВЕРИ БРУДАС" — ЦЕ ПІДС. Р. ШУХЕВИЧ. — ЛЕМИК ПОТВЕРДИВ ЗІЗНАННЯ ПІДС. ПІДГАЙНОГО І БАНДЕРИ.

З черги на салю введено двох поліцаїв М. Лемика, засудженого за атентат у большевицькому консуляті у Львові в жовтні 1933 р. на 15 років вязниці. На питання председника, хто дав йому револьвер, щоб убити большевицького консуля, Лемик хоче оповідати від початку про свою приналежність до Юнацтва. Одначе председник йому перебив, кажучи, що це до справи не належить. Свідок відповів, що револьвер дав йому „Ксаверн Брудас". На дальше питання председника, чи ним був підс. Р. Шухевич, свідок сконфронтований з цим підсудним рішуче заперечив, щоб саме він давав револьвер. Далі на питання, чи цим Ксавером Брудасом був саме підс. Підгайний, свідок спершу заперечив, опісля потвердив, коли довідався, що підс. Підгайний сам признався уже до цього. Свідок виявив, що пізнав підс. Підгайного з фотографії ще у слідстві, але не хотів цього тоді сказати. Тепер після признання інж. Підгайного, свідок звільнений від мовчанки. На питання прокуратора: Якби ми сказали, що підс. Р. Шухевич признався, чи ви були би сказали: так! — Лемик заперечив рішуче і відповів: — ні!

СТРІЧІ ЛЕМИКА ПЕРЕД АТЕНТАТОМ.

З черги низку питань до свідка поставив підс. Підгайний та Бандера. Свідок признав ще раз, що стрічався з підс. Підгайним, дістав від нього револьвер, просив його перед атентатом, щоб віддав невеличкий довг гімназійному товаришеві, щоб вислав старі речі до батьків і т. д. Признав теж, що дістав від підс. Підгайного перед самим атентатом легітимацію і гроші на заплату нічліґу в Н. Гостинниці. Тут обор. д-р О. Павенцький поставив свідкові питання, чому він у слідстві не признав, що підс. Підгайний був саме цим Ксавером Брудасом. Свідок виявив ще раз, що тоді був обовязаний мовчати. На питання Бандери Лемик признався, що стрічався з підсудним на Янівській горі і дістав від нього вказівки, щоб по вбивстві большевицького консуля не втікав, але віддався в руки поліції і щоб на судовій розправі виявив мотиви цього політичного атентату. Додав, що причиною цього атентату є послідовне винищування московськими большевиками українського народу масовими розстрілами і голодом. На дальше питання Бандери, чи дир. І. Бабій намовляв свідка, щоб став поліційним агентом, свідок заперечив кажучи, що такий випадок був з його товаришем Безхлібником. На питання прокуратора, хто його сконтактував з підс. Бандерою на Янівській горі, свідок відмовився дати відповідь.

ПРОКУРАТОР ДОМАГАЄТЬСЯ ТАЙНОЇ РОЗПРАВИ.

Після того поліція ввела на салю О. Куца, якого засудив луцький суд на 9 років за приналежність до ОУН.

прокуратор поставив уже вдруге внесок, щоб трибунал вів розправу при замкнених дверях і усунув зі салі підсудних в огляду на постійні демонстрації

Обор. д-р Ст. **Шухевич** спротивився цьому внескові і підкреслив, що підсудні заховуються дуже спокійно.

24 ГОДИНИ ТЕМНИЦІ.

По нараді трибуналу председник заявив, що трибунал відкинув внесок прокуратора, а св. О. Куца рішив покарати 24-годинною темницею за чей окрик.

ПЛЯНОВАНІ АТЕНТАТИ НА ВОЛИНІ.

На питання председника свідок подав, що має 23 роки, є православний і тепер відсиджує у луцькій вязниці кару за приналежність до ОУН. Св. зізнав, що плянувано атентат на воєв. Юзефського за його відому політику на Волині. Крім балачок не було ніякої підготови до цього атентату, не були навіть намічені боевики. Свідок додав, що проти нього не вели навіть слідства за плянований атентат на воєводу, а суд засудив його лише за приналежність до ОУН. Крім атентату на воєводу Юзефського, ОУН плянувала ще вбивство П. Певного, Матусякевича та кількох конфідентів. На питання прокуратора свідок виявив, що в 1933 р. скінчив гімназію в Луцьку, чув від громадянства і бачив, який є політичний стан на Волині, бачив польонізацію шкіл і т. д.

Свідки Матла та Безхлібник не прийшли до суду.

Св. Маєвський, технік мал., зізнавав ледви кілька хвилин. Признав лише, що працював в Юнацтві. Відмовив відповіди з ким працював і тому председник його звільнив.

Св. Марія Щиглівна, зізнала, по польськи, що у Великодню Суботу 1934 р. стрінула вечором підс. Качмарського з нижчим від нього товаришем, бльондином. На питання підс. Качмарського признає, що цим товаришем був Королишин. Пригадує собі теж, що тоді сміялася з підс. Качмарського та Королишина, бо обоє вони були кумедно убрані. На питання, куди йдуть, підс. Качмарський відповів, що на пастирку. Тоді свідок сміючись додала, що хіба на резурекцію, бо це Великдень.

Св. Я. Петеш, без заняття, зізнавав теж лише кілька хвилин, що належав до Юнацтва.

Св. М. Атаманюк зізнав, що в 1932 р. арештували його на панахиді за душу бл. п. О. Басарабової і пізніше суд засудив його на 6 місяців за розкидання летючок. Свідок додав, що летючок тоді не розкидав. На питання підс. Мигаля та Равлика свідок відмовився дати відповідь.

Св. інж. Г. Еліяшевський нічого не знає у справі якихось летючок і тому його негайно председник звільнив. Виявилося, що це мав зізнавати інший Еліяшевський.

НЕСАМОВИТИЙ КРИК.

Підчас переслухування цих останніх свідків присутні на салі розправи почули несамовитий крик якогось мужчини у судовім будинку.

За кілька хвилин підійшов до прокуратора комісар поліції, шепнув йому щось до вуха і председник на домагання прокуратора перервав на кілька хвилин розправу.

Вкінці **св. Ю. Дмитерко,** студент прав, зізнав, що сидів з підс. Макарушкою в одній келії. Підчас їх перебування в арешті, замкнули теж Равлика. Коли підс. Макарушка побачив підс. Равлика на проході, дуже зажурився, що обтяжив у слідстві невинно саме цього підс. Равлика, помилившись щодо його особи. Свідок подає прізвища ще кількох арештованих, які бачили велику журбу підс. Макарушки з цього приводу.

ТАЄМНИЙ АТЕНТАТ.

Далі на питання прокуратора свідок подав, що в неділю 21. квітня 1935 р. робили на нього замах колишні члени ОУН. Оповів, що критичної неділі прийшло під хату свідка двох мужчин і намагалися викликати свідка з помешкання. Свідок спершу не хотів вийти, опісля згодився тому, що саме тоді було в нього двох його товаришів. Зміркувавши, що поведінка цих невідомих мужчин підозріла, свідок з товаришами розброїв їх. Зізнав, що він у справі цього замаху слідство на власну руку і довідався від одної особи, що замаховці не були навіть українцями. Поліція арештувала свідка тому, що не перешкодив цим невідомим замаховцям утекти.

Після того председник відложив розправу в год. 2.15 до середи год. 9. рано.

Катастрофи.

ОСЛЬО, 16. 6. ПАТ. Пасажирський поїзд Осльо-Тронджем вискочив зі шин біля Барнаб-Гарлі. Було сім осіб ранених, матеріяльні шкоди дуже великі.

ОСЛЬО, 16. 6. ПАТ. Пасажирський літак лінії Берген-Тронджем розбився наслідком мряки об скелі гори Лягестен, на північному побережі фіорду Согнеф. Останки літака найшли на скельному виступі на висоті 400 м., 4 членів залоги і 3 пасажири згинули на місці.

Практична людина.

Часто чуємо, як хтось говорить про другого і то з заздрістю: той має хист або: це практична людина. Без сумніву, добрі то прикмети, варті заздрости, але по правді, чи вони тільки вроджені, чи можна їх в собі виробити?

Поняттям „людина з хистом" або „людина практична" називаємо все того, якому в житті ведеться назагал непогано. Одначе, коли приглядаємося ближче тому успіхові, показується, що причиною його не є якесь „чудо", але послідовне і видержливе використання кожної можливої „шансн" в житті. Коли двоє людей найдеться в однаково трудній ситуації і один буде тільки журитися і нарікати, а другий напрнклад, подбає за лотерійний лист і виграє, тоді той перший говоритиме про другого: йому пощастило — і природно, буде йому заздрити. А чому не пощастило першому? Причина проста: коли не подумав про лист, так не могло пощастити йому у виграї. Людина з хистом, практична подумала про ві можливости видостатися з клопотів, використала нагоду і перемогла.

При деще добрій волі, кожний може стати таким „штукарем", а що вже в найближчий четвер починається тягнення першої кляси тринятьшостої Державної Льотерії, не надумуючись довго треба подбати про лист і з довірям глядіти в будучність.

Крівава сутичка поліції із страйкарями у Красноставі.

ЛЮБЛИН, 16. 6. ПАТ. 15. ц. м. у Красноставі прийшло до сутички зі страйкарями прилюдних робіт, які дуже агресивно домагалися значної підвишки платень. Треба зазначити, що в Красноставі всі безробітні найшли працю в урухомлених роботах. При розгоновані страйкарів зперед будинку староства дійшло до сутички з поліцією, у висліді чого було двох демонстрантів ранених, один із них помер. Переведено багато арештувань, м. ін. арештували т. зв. страйковий комітет, що постійно підбурював робітників до страйків і демонстрацій.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хоружинам 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матрацн, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 23-100

— **У фундації ремісничої школи ім. І. і І. Кокорудзів в Дорі,** Бр. Студити відкривають пансіон від 15. червня до кінця серпня. Гарно положена вілля під лісом, близько Прута. Дуже добрий харч, ціни помірковані. — Управа фундації, Дора, Яремчанська 54. 2240 2—3

— **З нинішнім числом „Діла"** наші предплатники дістануть останне 12. число „Назустріч" з таким змістом: Михайло Островерха: Вуличками та переулками Риму. Михайло Рудницький: Обраховане щастя. Богдан Жарський: Поезії. Богдан Цісик: Молоді малярі вже інакші. Ольга Мочульська: Письменник, що передбачив час своєї слави. Стендаль: Вікторія Аккорамбоні. Дитячий театр. „Наша" й „українська" доба. Летіло 40 сорок...

— **Бельгійська фотографіка.** В музею артистичного промислу (вул. Гетьманська 20) заходом львівського Фотографічного Т-ва влаштовано показ праць світової слави мистця артистичної фотографії в Бельгії, Л. Мізона із Жілі. Показ отворений від год. 9—14, в неділі і свята від год. 10—13.

— **Показ виробів рідного промислу в Яворові,** відбудеться заходом Повітової Торговельної Спілки в днях 21.—26. червня ц. р. у салях місцевої Рідної Школи. Святочне відкриття в неділю 21. ц. м. в год. 12. впол.

— **Газ у Ходорові.** У звязку з будовою газового рурогягу з Дашави до Жидачева, рурогяг буде переведений теж до Ходорова, який дістане тим способом газ до освітлювання та інших господарських цілей.

— **За комунізм.** У Станиславові відбувся перед судом присяжних процес проти Естери Шапіра і Б. Сафіршайна за комуністичну діяльність. Шапіру засудженого на 3, а Сафіршайна на 2 роки вязниці та втрату громадянських прав на 5 літ. Засудженим обнижено кару на основі амнестії.

— **Всюди зложичання.** В Заведенні взаїмних обезпечень у Станиславові виконто великі ре-

шові зловживання, яких допустився секретар дирекції Казимир Торковський. Справа виявилася, коли Торковського перенесли до Львова, а його місце заняв хто інший.

— **Самогубство гімназистки.** На сходах жіночої гімназії в Мисловицях пробувала відобрати собі життя учениця V. кляси, 16-літня Доброміра Статкевич, родом із Катовиць. Вона стрілила собі в груди, ранячись тяжко. Причиною самогубства була лиха нота під кінець року. Її відставили в тяжкому стані до шпиталю.

— **Зміна полу.** До уряду цивільного стану в Пекарах на Шлеську зголосилася 20-літня Павлина Слота і зажадала, щоби змінити їй в метриці ім'я, бо вона властиво мужчина і хоче називатися Павло Слота та відбути військову службу. Характеристичні мужеські ознаки стверділи у неї лікарі підчас її побуту у шпиталі. Якщо піддасться одному хірургічному заходові, стане повним мужчиною. Цей випадок пригадує факт зміни полу у славної чеської спортсменки Зденки Ковбкової та подібний випадок в Англії.

— **Жертви грому.** В селі Ржонсави коло Ченстохови ударив грім у загороду Адама Анклевича і вбив жінку з двома дітьми.

— **Втопилося 40 осіб.** Під Будапештом затонув пором, що віз коло 60 трамвайових урядовців, що були на вечорі в ресторані на острові серед Дунаю. Катастрофа склалася наслідком перетяження порому. Коло 20 осіб урятовано.

— **Золото на Сибірі.** З Іркутська повідомляють, що в одній копальні золота на ріці Лені знайшли дві великі брили золотої руди: одна ваги 3 кг., друга 2.21 кг.

— **Вписи до державної захоронкарської семинарії у Львові.** Дирекція цієї семинарії у Львові, вул. Ветеринів 11, приймає зголошення до вступного іспиту на I. курс. Іспити відбуваються що днини в год. 1. до 2. вполудне. Кандидатки мають зголоситися в дирекції особисто, в товаристві родичів або опікуна. При вписах треба внести прохання батьків або опікунів, з прилогами: метрика, життепис, свідоцтво другого щеплення віспи, свідоцтво 7. кляси всенародної школи, свідоцтво моральности — це останнє, коли кандидатка в цьому шк. році не ходила до школи. Ближчі інформації в секретаріяті.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": *„ХОТІВ БИ Я, ТА БОЮСЬ"*.

Секе Секаль, що зведнав собі таку симпатію серед кіноманів своєю добросердою усмішкою та незворушно спокійною вдачею, склав собі сам сценарій, в якому призначив собі прекомічну ролю помічника в дрібній крамниці. Не вміє він ні обслуговувати клієнтів, ні важити ризик, ні розвозити покупки по домах. Зате має він те щастя, що в його поведінки та виставу беруть його за когось іншого. Коли він опиниться без завдання і пічне в глибині душі промовляти до дівчини, яка хотіла знати його тільки так довго, як довго він їздив кримінальним мотоциклом, прихильні слухачі, директори театру, будуть переконані, що мають перед собою доброго старого актора і — заангажують його, заки він зможе прийти до слова. Його театральний виступ звязаний теж із виступом другої привабливої артистки — сестрінки великого фабриканта, яке хоче випробувати серце молодця, що припав їй до вподоби. Фільма має подвійну акцію, чимало веселих сцен, добре складена.

ДИВОГЛЯДИ.

ЛЮДИНА, ЩО НЕ ІСТНУЄ.

Англійська сфера займається живо долею 22-літнього молодця, який приїхав до Льондону із своїми батьками, що стараються для нього право громадянства. Він уродився у Льондоні. Батько француз не записав його тоді, як він уродився ні в метриках англійських ні у французьких, коли вернувся до Франції. Тепер у Льондоні нема нікого з тих давніх їх знайомих, що могли би потвердити факт народин їх сина. Син незаписаний ніде, тож, що фактично він не існує як жива людина.

ЧАСОПИС ДЛЯ ВТАЄМНИЧЕНИХ.

Виходить в Европі часопис у 30.000 примірників і мало який журналіст має нагоду читати його. Називається він „Поліційна Газета" і видає її англійська тайна поліція тільки для вжитку поліційних урядів на цілому світі. Перші її числа появились ще в 1828. р.; виходили вона з перервами, неріавномірно. Щойно тепер перемінили цей журнал на щоденник. Є в ньому фотографії та точні описи всяких злочинців, за якими шукає поліція. Імовірно найбільше читачів має цей часопис між злочинцями.

Комунікат.

Виділ Філії Т-ва „Просвіта" в Рогатині стверджує, що нотатка в „Новому Часі" п. н. „Не шанують своєї рідної мови" та в „Нашому Прапорі" п. н. „Стид і ганьба" дотично голови Філії д-ра Гр. Дмитрова є неправдива, а саме:

1) Д-р Гр. Дмитрів не забирав слова на конференції лікарів, тому не міг промовляти „ломаною польською мовою", а промовляв лікар-українець, вибраний до президії місцевої організації „Звйонзку Лекаржи Паньства Польского".

2) Д-р Г. Д. стояв на становищі, щоб перед остаточним підписанням декларацій вступу до Звйонзку засягнути опінії Українського Лікарського Товариства.

За Виділ Філії Т-ва „Просвіта" в Рогатині:
Іванців Петро, секр., **Анд. Гривнак**, заст. голови.

✝ Посмертні згадки.

о. Михайло Світенький, парох Ладичина, визначний громадянин, широко відомий проповідник та організатор, помер у Львові в загальному шпиталі 15. ц. м. в 77-ім році життя. Похорони відбудуться 17. ц. м. в Ладичині. Ширшу згадку присвятимо Покійному в найближчих днях. В. Й. П.!

Відозви й комунікати.

ОПОВІСТКА.

Комісія виховних осель і мандрівок молоді при „Українським Краєвім Т-ві охорони дітей та опіки над молодю" подає до відома, що учасники організованих нею таборів могтимуть користати з 66 проц. залізничої знижки, якщо їхатимуть у визначених комісією річницях (групово) та зложать наперед оплату на переїзд, а саме:

1) ОСТОДІР I. хлопячий (25. 6. — 22. 7.): збірка 25. червня ц. р. год. 6. рано у вестибулі год. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 7.15. Оплата за переїзд зі Львова до Брошнева 3 зол.

2) СОКІЛ I. дівочий (25. 6. — 20. 7.): збірка, відїзд та оплата, як для Остодору I.

3) СТАРЯВА I. дівочий (25. 6. — 22. 7.): збірка дня 25. червня ц. р. год. 8.30 рано у вестибулі год. двірця у Львові. Відїзд год. 9.21. Оплата за переїзд зі Львова до Старяви зол. 2.50.

З огляду на те, що білети мусять бути куплені день наперед (для зарезервування місць), гроші на переїзд до вище наведених таборів слід зложити дня 23. ц. м. в домівці Комісії у Львові, вул. Чарнецького 26. I. бр. партер у год. 15—18. Замісцеві, що хотіліб користати з вище наведених знижок, повинні про це **повідомити письменно, а гроші на переїзд передати команді табору.** Долучити зобовязання заплати!

Одночасно подаємо до відома, що ми замкнули остаточно листу учасників табору Остодір I. хлоп. і не приймаємо на нього більше зголошень. На інших таборах є ще кілька вільних місць і тому продовжуємо річницю зголошень до них до 20. червня ц. р.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Філія Українського Краєвого Т-ва охорони дітей та опіки над молодю. Ще з воєнних часів істнує в Тернополі філія Українського Краєвого Товариства охорони дітей та опіки над молодю, що в часі кількакадцятьлітнього безперервного головування заслуженого для розвою філії попереднього голови проф. Івана Боднара розвинуло вислід свою діяльність, удержуючи сиріткий захист а від недавна і передшкілля для дітей безробітних. У захисті є тепер 24 хлопців і дівчат у віці від 2 до 14, а в передшкіллі 31 у віці від 4—7 літ. Обі установи є під управою Сестер Служебниць; крім них багато праці й заходів вкладають у правильний розвій обох установ пані Густа Хомова й Ангелина Майкова. Захист і передшкілля мають від 19 літ безплатне приміщення в будинку фундації кн. Острожського при вулиці тойж назви, де давніше на кошт фундації прожували підупавші міщани і міщанки. Тепер львівський воєвідський уряд, як фундаційна влада, дав приказ комісарові фундації п. Андрієві Фаленднішеві віддати домінку фундації можливо найвідповідніше на властиву її ціль, себто на приміщення підупавших міщан і міщанок; тимсамим і захист і передшкілля мусять шукати собі іншого пристановища, яким має бути власна домінка.

Будова захисту. Давніша управа фундації під проводом п. Панька Чубатого вже здавна хотіла прийти з допомогою для будови власної домінки сиріткого захисту і звернулася у цій справі до фундаційної влади. На її просьбу воєвідський уряд у Львові письмом з 27. липня 1934 ч. ЛВ 5085/34 дав управі фундації дозвіл на підставі уповажнення міністерства суспільної опіки дарувати філії Українського Кр. Т-ва охорони дітей та опіки над молодю в Тернополі дві парцелі ч. кат. 1729 і 1009 з лучною поверхнею 721 квадратових сяжнів, обнятих вик. кіп. ч. 1067 гром. кат. Тернопіль при вул. кн. Острожського напроти польської захоронки під умовою, що обдарована філія прийме в акті дарування обовязок вибудувати впродовж недовгого часу на дарованих їй парцелях приміщення для сиріт і перенесе там сироти, приміщені тепер в будинку фундації при вул. кн. Острожського. Управа згаданої філії для придбання фондів на будову захисту звернулася до тернопільського воєвідського уряду з просьбою на дозвіл на збірку. Воєвідський уряд у Тернополі дав такий дозвіл письмом з 29. листопада 1935 ч. РВ 3/80/35, на основі котрого можна перевести публичну збірку на будову згаданого вище сиріткого захисту у всіх селах і містах тернопільського воєвідства в часі до 31. грудня 1936 р. Для зреалізування цієї збірки і переведення будови захисту скликав теперішній голова філії др Степан Чумак 24. травня ц. р. нараду представників місцевих українських установ та видніших громадян для вибору ширшого комітету для збірки і будови. Вибрано тоді такий комітет з 60 осіб з о. кан. Вол. Громницьким на головою і він на своїх сходинах 28. травня ц. р. вибрав пять секцій: 1) пропаганди (10 осіб); 2) збіркову (30 осіб). 3) роботизни (20 осіб), 4) фахово-дорадчу (8 осіб), і 5) контрольну (8 осіб). Під цю пору найважніше переведення збірки, до якої повинні причинитися наші громадяни й установи тернопільського воєвідства, бо зі захисту користують не тільки місцеві сироти, але і з цілого тернопільського воєвідства. Очевидно, з допомогою повинні прийти і місцеві тернопільські українські установи, у першу чергу і сама фундація кн. Острожського, що хвилево має більшу готівку. Вибраний комітет та управа філії Укр. Кр. Т-ва охорони дітей та опіки над молодю повинні енергійно взятися до діла та подбати, щоб ще перед зимою ц. р. станув під дахом сиріткський будинок при вул. кн. Острожського в Тернополі

Спорт.

ПРОГРАМА ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ В СТРИЮ.

1. Дня 20. червня в год. 8.30 веч. кожне наше т-во зробить святочні сходини, на яких проголосить приказ У. С. Р. Союзу про ДУС.

2. В неділю 21. червня в год. 9. рано в парохіяльній церкві у Стрию відправить спортовий духовник богослуження при участи почесної чети „Сокола" з Конюхова.

3. В год. 10. окружні змагання наколесників.

4. В год. 10.30 змагання в гурткових марші. Гуртка виставлять т-ва „Сокіл" у Дашаві, Олексичах, Бережниці, Ходовичах, Колодниці, Гірним і с. с. в Братківцях.

5. В год. 2.45 перегляд усіх спортових відділів.

6. Біг в обтяженням у виконанні „Сокола" з Дашави, Конюхова і Голобутова.

7. Пописові вправи побратимів і посестер „Сокіл"-Стрий.

8. Відбиванка „Сокіл" Жидачів — СС. Нивів Гор.

9. Пописові мети диском і ратицем у виконанні т-ва „Плай"-Стрий.

10. Вправи на поручах у виконанні „Сокола"-Стрий.

11. Біг в перешкодами на трасі 1 км.

12. Біг на 100 м. і 4 × 100 м. у вик. „Плаю"-Стрий і „Сокола"-Жидачів.

13. Мячеві змагання: „Дністер" Миколаїв — Т. К. Добрянин.

14. Закінчення.

ЗМАГАННЯ У ВІДБИВАНЦІ В САМБОРІ.

1 ц. м. відбулися в Самборі змагання жіночих і мужеських дружин відбиванки Сокола-Хирів, Сокола-Самбір і Плаю-Самбір. Змагання жінок відбулися лише між Соколом-Самбір і Плаєм-Самбір з вислідом 2:0 в користь Сокола. Вислід мужеських змагань такий: Сокіл-Самбір — Плай-Самбір 0:2, Плай-Самбір — Сокіл-Хирів 2:0, Сокіл-Хирів — Сокіл-Самбір 0:2. Треба признати, що три мужчин стояли на високому рівні; дружина Плаю і цього року показалась найсильнішою в самбірській окрузі. Варта би побачити цю дружину на краєвих змаганнях у Львові. Великий поступ зробили в часі одного року дружина Сокола-Самбір, яка ще недавно займала останнє місце в самб. окрузі. Правдоподібно обі дружини цього року виїдуть на змагання до Львова. Гра жінок була взагал слаба, але й тут у „Соколі" слідний поступ.

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ СПОРТ. ТОВАРИСТВО В ЧЕРНІВЦЯХ.

Нове українське спортове товариство засновано в Чернівцях. До товариства, що називається „Мазепа" вибрані на загальних зборах: головою Іван Цигилик, його заступником А. Вусик, секретарем Д. Настушик, скарбником М. Григорчак. Керманич секції копанки В. Покик.

ЛЕВСКИ — ПОГОНЬ.

„Левски", мистецька дружина Болгарії, гостить сьогодні (17. VI.) у Львові, де розіграє одні змагання з Погонею на Її гриці. Початок: год. 5.30 пополудні.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Франц Коковський: КУЛЬТУРНИЙ РУХ НА ЛЕМКІВЩИНІ. Видання Музею „Лемківщина" ч. 1. Львів 1936. Стор. 15, 8°.

Юрій Кікта: НАРОДНІ ПІСНІ З АКОРДАМИ. (Вправи на гітару без знання нот). Ярослав 1936. Стор. 12. 16°.

Юрій Липа: УКРАЇНСЬКА ДОБА. „Народній Стяг" 1936. Стор. 24, вел. 8°

М-р Роман Савицький: ГРИ Й ЗАБАВИ ЯК ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ В ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ ДИТИНИ. Накладом кооп. Нар. Базар і Українська Книгарня в Станиславові. 1936. стор. 43, 8°.

Юрій Косач: ДИВИМОСЬ В ОЧІ СМЕРТИ. Париж 1936. Стор. 127. 16°.

ЖУРНАЛИ.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ з 15. червня ц. р. Зміст: Зі заходу на схід. — Ще про переселенчу акцію поза-шанських купців; Життєва тема, — Дискусія про привітників на Заг. Зборах Центросоюзу; Хто перший?; Торговельні представники (Т. Ганицький); Кожний може і повинен щадити; Чи існують примусові ціни?; Рідні вироби і національність клієнтелі; У світлі річних підсумків (Заг. Збори наших центральних установ); Поле до праці; Конкуренція на селі; Важна річ для купця: добре купити; Таке то в нас (із листа з Волині); Д-р І. Гринів: Податок від льокалів; Різні вісті; Ринок і ціни. — Фейлетон Дмитра Макогона: Слава купцям українцям (вірш).

СОНЕЧКО, український двотижневий часопис для дітей. Р. І., ч. 10-11. Рівне, 1. червня 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича-Богородчани:
17. VI. Лев в Абісинії.
18. VI. Ніна теща.
19. VI. Циганський Барон.
З Богородчан іде театр до Надвірної.

Великий Театр:
Середа, 17. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської
Четвер, 18. VI. год 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської.
П'ятниця, 19. VI. год 8. веч. Аб. 20. „На Личаківі".

Театр Ріжнородностей:
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Уланські обіти", 2) „Жінка у золотій клітці".
ІРАЖИНА: „Анна Кареніна" з Гретою Гарбо.
КАСІНО: „Я хотів би, та боюся" (Себе Сакаль).
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежа" з Фліпом і Фляпом.
МУЗА: „Бавити".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Безсмертні мельодії" із Штравса.
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Війна в царстві вальса".
СВІТ: „Війна в царстві вальса".
СТИЛЕВЕ: „Пригадний роман" і ревія.
ТОН: „Срібні остроги" (Бук Джонс).
УТІХА: „Новочі каравани" та ревія".
ХІМЕРА: „Люди в гумові".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Палестина в році 1936.

закордонне радіо.

Середа, 17. червня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Сучасна австр. музика, твори Г. Брайтенбаха та Ш. Фрянк-а, 19.30 Пісні різних народів у вик. хору, 20.05 Закінчення III. Міжнар. конкурсу співаків і піяністів, 22.10 Легка австр. музика, **Братислава** (298,8) 17.40 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470.6) 17.40 Скрипка, 19.20 Пісні чеського нар. відродження, 10.45 „Гарна Олена" ком. оп. Офенбаха, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Концерт, 20.00 Скрипка, 20.45 Театр Уяви, 22.45 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 13.15 Спів. реціталь, 16.30, 19.50 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 12.00 Концерт, 14.15 Розр. музика, спів, 16.45 Тріо а-моль Регера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.15 Брамсові пісні відсп. Ф. Дрісен, 18.10 Концерт хору, 19.00 Легка музика, 21.15 Концерт дутої орк., 1.06 Трансм. боксерського мечу Шмеліт-Джо Льюіс (транс. з Нюйорку), **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 15.40 Дівчата співають, 18.00 Розр. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Скрипка, форт., 17.00 Сальонова музика, 18.30 Концерт форт. тріо, 20.00 Нар. пісні у супр. инг. орк., 21.20 Мадярські увертюри, **Мілянo** (3682) 11.30 Легка музика, 13.10 Розр. концерт, **Рим** (420,8) 17.15 Розр. концерт, 20.35 Симф. концерт, 22.00 Орган. музика.

Четвер, 18. червня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Шуманові пісні до слів Айхендорфа (Фукар бас-баритон), 19,30 Веселі пісні, квартет, 20.00 „Король Генрих IV" траг. Шекспіра, 22.20 Розр. концерт, **Братислава** (298,8) 12.25 Концерт, 18.10 Скрипка, **Кошиці** (299,1) 18.00 Для Закарпаття, 20.00 „Мадам Батерфляй" оп. Пуччіні, **Прага** (470,2) 11.00 Концерт, 17.00 Соло на саксофоні, 19.30 „Фіа Діяволо" оп. Обера. **Париж** (1648) 9.30 Орг. реціталь, 11.00 Симф. музика, 15.00 Форт. Шубертові твори, 20.00 Спів. 20.45 Симф. музика, **Білгород** (437,3) 17.00 Спів. реціталь, 18.30 Нар. мельодії, 21.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.20, 14.15, 22.30 Музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Солісти, музика, спів, 19.00 Оперетові мельодії, **Мінхен** (405,4) 12.00 Музика 13.15 Концерт, 19.15 Концерт на скр. і орк. д-дур Ліпінського, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 19.00 Спів, 22.10 Концерт оп. орк., **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.10 Розр. концерт, 17.25 Вок. концерт, 20.35 „Чорні гори" комедія, опісля форт. реціталь, **Рим** (420,8) 13.10 Розр. музика, 20.45 „Галька" оп. Монюшка, опісля танк. музика.

Львівське радіо.

Середа, 17. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт легкої музики, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Почта й телеграф у світовому русі, 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.48 Театр Уяви: „Уродини годинника" для ст. дітей, 16.15 Серед віртуозів, гр. пл., 17.00 Спів. реціталь Лідії Барблян-Олеїнської, 17.25 Грає віольончелева соната (віольонч., форт.), 17.50 Наполеонів кат на острові св. Олени, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Спів. реціталь Пелагії Стернадівни в супр. форт., 18.25 Фейлєтон: Мій перший лет, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Легка музика, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Легка пісонька, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції. 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Авд.: Кандидати до міжнар. Шопенівського конкурсу, 21.30 Пісні в вик. Йос. Волінського, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Трансм. з Відня: Камер. концерт; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Четвер, 18. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт камер. оркестри, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Польська симфонія з гр. пл., 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Хвилина відпочинку. гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Червень на небі і на землі, гутірка для ст. дітей, 16.00 Концерт фільг. орк.; у перерві в год. 16.45 „Суспільна діяльність і дівчі у фіз. виховании", 17.00 Пісні в вик. Марії Дяконової, 17.30 Відкинена в житі, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Жінка в культ. житті галицького села, 18.15 Римський-Корсаков: „Великдень у Росії", гр. пл., 18.25 Літер. хвилина, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Сигнал часу, 19.02 Театр Уяви (Англія) „Людина призначення" сц. жарт Б. Шоа, 19.32 Муз. репортаж: Іранда про „недокінчену симфонію" Шуберта, 20.10 Твори на гавайську гітару, 20.30 Технічна скринька, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні в вик. Ір. Цимінської в супр. форт., 21.30 Корт. реціталь Ег. Петрі, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Спорт у містах і містечках: Спорт у Львові, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Ост. вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89.03—89.65. Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.37 — 358.65, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фунти англ. 26.78 — 26.62, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.70—19.30, Корони данські 119.59, 118.75, Корони норв. 134.53—133.55, Корони. 138.06—137.10, Ліри італ. 33—33, Марки фінл. 11.60—11.60, Марки нім. 135 — 130, Песети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 143—138.

Акції

Банк Польський 105, 104, 105, Цукор 29.25—29, Вугель 15.50, Лільпоп 13.05—13—13.11, Островець 33.25—33.50, Старахович 35.50—35, Габербуш 45.

Папери.

3-прц. інвест. І. ем. 69, серії 83.50, 2. ем. 69.50, серії 83.75, 5 конверс. 52.75, 6 дол. 76.50—76.25, 4 дол. 50.00—50.75, 7 прц. стаб. 56.50.

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля** на **40%** дешевше.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслін	0.60	Сирий зефір	0.55
Крепони	0.55	Колір. перкалїна	0.60
Вовалїни	0.65	Димка на підштанці	0.65
Панама	0.65	Спортовий зефір	0.85
Штучний шовк	0.90	Люпеліна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий вошт	1.—
Сатина на шлафроки	1.—	Полотно на простир.	1.25
Найнов. епонж	1.—	Мереж. пошивки	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-маркен в дес.	2.50	Кити й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.45
Коци	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Жито Стандарт І.	14.00	14.35
Жито Стандарт ІІ.	13.75	14.00
Сіно сол. прас.	8—	8.50
Солома прас.	4.50—	5.00
Висівки житні	8.15—	8.50
Висівки пш. грубі	9.00—	10.50
Висівки пш. середні	8.00—	8.50
Висівки пш. міжкі	10.00—	10.50
Висівки нчмінні	10.50—	11.00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 16-го червня ц. р. кооперативам платити за: льоко Львів

1 кг. масла десертового бльок. без опакування . . . . . 1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового виключно з бочк. опакуванням 2.00 „
1 кг. масла експорт. виключно з експортним опакуванням дає зачет . . . . . 2.00 „
1 л. молока . . . . . 0·13 „
1 к. яєць . . . . . 2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Птиця. Маслосоюз повідомляє, що з огляду на знижкову тенденцію цін птиці, котовань цін покищо не подає.

ОПОВІСТКИ.

Вступний іспит на І. і ІІ. курс Захоронкарської Семінарії С. С. Василіянок у Львові, при вул. Потоцького 95 відбудеться дня 22. ц. м. в год. 8-ій. — Дня 20. ц. м. зголосяться всі кандидатки в год. 9-ій для перевірки слуху і лікарських оглядин. — **Управа.** 2272 2—2

Дирекція Держ. Гімназії з укр. м. н. у Станиславові подає до відома, що вступні іспити до класи І. н. у. відбудуться в заведенні (вул. Перацького 44) дня 22. і 23. червня. Всі кандидати мусять зголоситися до письменного іспиту дня 22. червня в год. 8-ій і мають бути приготовані на дводенний побут у Станиславові. 2261

ЛІТНИЩА

ЗДОРОВО і весело проведете літо в Карпатах — Сян — радіо — харч здоровий — ціни помірковані. Криве, почта Дверник, Подільська. 2255 3—4

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ВЕТЕРИНАРІЙНИЙ ЛІКАР потрібний зараз до двох районових молочарень. Зголошення слати на адресу: Районова Молочарня в Щирці п. льоко. 5/94 1—3

МЕШКАННЯ

3 АБО 2 КІМНАТИ з кухнею в ГРЕБЕНОВІ, вигідні, в одній віллі тільки з власником, в найкращім сонячнім положенні, на корисних умовинах до винайму. Зголошення в Адміністрації: „Під ясом". 2253 2—2

ТРИ покої, передпокій, кухня. ДВА покої, передпокій, кухня, повний комфорт. ВІТІВСЬКА 2, ріг Личаківської, при трамваю. 2282 1—2

ВКАЖУ дуже добру СТАНЦІЮ для дівчинки. Опіка, поміч в науці, фортепіян. СТ. КАРПЯК, ПЕРЕМИШЛЬ, вул. Монюшки 5 (бічна Дворського). 2283 1-2

РІЖНІ

КОТРА з українських родин, що мешкає в гірській околиці прийме бодай на короткий час студента звільненого з вязниці, для покріплення здоровля? Ласкаві зголошення до Адміністрації під „Студент". 2—3

ПАН, що хоче мати добре скроєну сорочку, купує тільки в нас: Мужеські сорочки сіткові 2.90, оксфордові 4.50, з сирого шовку 5.40; ПІЖАМИ мужеські з пасн. пенні в пранні 9.80, повсякдневі 13.80—15.90; ЖІНОЧІ ПІЖАМИ, штани на басейн, англійські 12.50, дитячі 4.90. Фабрика Білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА ч. 1. 2168 2—2

ЗА ДОБРЕ свідоцтво добрі годинники, перстенці та інші дарунки найдешевше у ВАНДЕРА-ШАЙНОХИ І. 2278 1—5

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" **50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 16-75

За редакцію відповідає Олександер Костик. Зилав Видавничa Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 134 (14.383). Львів, четвер 18. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голляндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Підготова протилетунської оборони СССР.

МОСКВА, 17. 6. ПАТ. У органі „Оссоавіяхіму", „На сторожі" голова ради протигазової оборони СССР Беліцький стверджує, що цього року було у плянї підготовити коло 3.000.000 членів та коло 100.000 інструкторів. До 1. травня ц. р. підготовили 1,450.000 членів та 30.000 інструкторів. Разом має союз протилетунської та протигазової оборони 2.800.000 членів та 66.000 інструкторів.

Становище британських доміній до санкцій.

ЛЬОНДОН, 17. 6. ПАТ. Мін. Іден відбув нараду з високими комісарями доміній у Льондові, щоб познайомитися зі становищем домініяльних урядів до справи санкцій. **Австралія домагається рішуче припинення санкцій,** бо через них у великій мірі втратила обемистий італійський ринок на свою бавовну. **Проти санкцій висловилася також Канада і Нова Зеляндія, лише Південно-африканська Унія має ще деякі застереження.**

З огляду на те слід сподіватися, що брит. уряд рішиться припинити санкції; завтра мін. Іден присвятить цій справі промову у палаті громад.

ПУБЛИЧНА ОПІНІЯ ЗА АБІСИНІЄЮ.

ЛЬОНДОН, 17. 6. ПАТ. Товариство приятелів Абісинії зложило прем. Болдуїнові меморіял з домаганням не визнати анексії Абісинії та перевести подібне рішення у Лізі Націй, а крім того загострити санкції.

ФРАНЦУЗИ ПРОТИ САНКЦІЙ.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Протисанкційний комітет збирає підписи під петицію, яку представлять прем. Блюмові та мін. Дельбос перед виїздом до Женеви.

НОВИЙ БРИТІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР.

ЛЬОНДОН, 17. 6. Райтер. Віцеміністра закорд. справ Стенсона займенували першим комісаром (міністром) публичних робіт на місце Горе, що обняв теку кольоній.

Французький страйк у цифрах.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. За два минулі дні в паріській промисловій окрузі вернулося до праці коло 200.000 робітників. Тепер ще страйкує 50.000 робітників, з того у транспортовому промислі 800, у конфекційному 2.750, у харчевому 3.420, у пристані та доках 4.000, у малярському промислі 4.000, у хемічному і фармацевтичному 4.168, у металюргічному 6.125, у товарових домах 32.000, у дрібних підприємствах 3.700.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. В Руені пристаневі, металеві та хемічні робітники вернулися до праці, зате в Бордо страйк поширився і на деревний промисл.

СТРАЙК У МАРОКУ.

КАЗАБЛЯНКА, 17. 6. ПАТ. В одинокій марокканській цукроварні у Казаблянка вибух окупаційний страйк; застрайкували також робітники підприємства сталевих конструкцій. Страйк обняв також містечко Корібга, заселене бома тисячами робітників копалень фосфатів. Страйкарі зайняли електрівню та самоходові гаражі — зрештою хід страйку спокійний.

І В АЛЬЖИРІ.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Страйк перекинувся на Альжир, обхоплюючи металюргічний, будівельний та скірний промисл; також у інших ділянках робітництво домагається підвишки платень. По деяких селах дійшло до заворушень тому, що агітатори старалися зорганізувати страйк рільних робітників. На домагання 30-х вийтів органи безпеки інтервенювали, арештуючи чимало осіб.

ДЕМОНСТРАЦІЇ У ЛІЄЖІ.

БРЮССЕЛЬ, 17. 6. Бельга. У Ліежі страйкарі зорганізували похід, але жандармерія розігнала їх та привернула спокій. В інших місцевостях ніяких інцидентів не було. У Ля Мовіер страйкують всі металеві фабрики.

ДЕ ЛЯ РОК ЗАПОВІДАЄ ВИСТУП.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Полк. Де ля Рок заповідає у відозві, що організація „Круа де Фе" починає політичну акцію.

В Танжері привернули лад.

КАЗАБЛЯНКА, 17. 6. ПАТ. Влада Танжеру розвязала міжнародне робітниче товариство, яке організувало терористичні та саботажні акти і депортувала до Еспанії 13-ох агітаторів. Крайним елементам не пощастило їх відбити ані зорганізувати протестаційного страйку. Щойно тепер запанував у Танжері спокій.

НЕ ХОТЯТЬ ЛІКВІДУВАТИ ХАОСУ.

МАДРИД, 17. 6. ПАТ. Парлямент відкинув внесок провідника католицької „людової акції" Хілєм Роблеса, щоб уряд енергійно здавив революційну анархію в краю. 207-ома голосами висловив людовий фронт довіря урядові — права опозиція покинула салю нарад.

Загострення в Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 17. 6. ПАТ. Араби приготовляють на нині демонстрації, щоб пошанувати память 3-х арабів покараних смертю підчас заворушень 1930 р. Жиди евакували старі дільниці.

ДО КОНЦЕНТРАЦІЙНОГО ТАБОРУ.

ЄРУСАЛИМ, 17. 6. ПАТ. Дальших 15-ох арабських провідників заслали до концентраційного табору в Сарафенд.

Девізові обмеження в Абісинії.

АДІС АБЕБА, 17. 6. ПАТ. Влада заборонила від нині вивіз вартісних паперів і девіз та устаналила курс таляра на 5 лірів.

ЧОЛОБИТНЯ АБІС. ВОЖДІВ.

АДІС АБЕБА, 17. 6. ПАТ. У пров. Шоа зложив італ. владі чолобитню Ліду Кордофа, у пров. Тігре — один каяскмач з трьома баламбарами та 26-ома войовниками. 7. і 9. ц. м. у кількох більших містах місцеві нотаблі підписали акти підданства на публичних зборах.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20.

приймає до обезпечення:

від **огню:** хатні й господарські рухомости, худобу, пашу, збіжжя, товарі, як теж будинки вільні від примусу обезпечення,

від **крадежі з вломом:** домашне уряджения, товарі в крамницях і складах, готівку, векслі, вартісні папери, уряджения церков, канцелярій і бюр, машини до писаня і рахування і т. п. 2065

„Хвилюючі поголоски про переговори з українцями..."

Львів, 17. червня 1936.

„Związek Oficerów Rezerwy" це одна з найповажніших суспільних, навіть станових, навіть військових, польських організацій, остільки виливова організація, що в її рядах перебувають чейже люди, що займають найчільніші становища в державі, і що вона — поруч із Звязком Легіоністів — найбільш зближена до військових кол. Тому не дивниця, що на зїздах тієї організації бувають представники цивільної і військової влади. І не дивниця, що на цьогорічному зїзді польського сектору резервових старшин у Львові був і урядуючий віцевоєвода Сохановський і комендант ДОК VI. ген. Літвінович, президент міста, і городський віцестароста і численні представники різних ресортів влади. Очевидно, що зїзд заманіфестував свій проурядовий характер відповідними окликами та привітними телеграмами. Після того пішла ділова праця по 6-ти комісіях, яка закінчилася прийняттям цілих резолюцій.

Ясна річ, що на першому місці серед тих резолюцій стоїть голосна нині у Польщі справа оборони. Зїзд проголосив „воєнну готовість реалізувати внесуване начальним вождем гасло оборони краю, яке стане тією власною ідеєю польського громадянства, що спонукає до тривкого зіснення всіх сил народу та стане дорогою до виходу з теперішніх господарських відносин". Слушно і льогічно з цією резолюцією вяжеться черговa — проти комунізму. Але слухаймо далі: далі чуємо резолюцію під адресою польських послів і сенаторів із східно-галицьких земель, щоб вони *„витворили комплекс засобів, які успішно протиставилися би переходові землі у південно-східніх воєвідствах у нєпольські руки"*. Окрема резолюція торкається ще спеціально національних справ, конкретно, справ польсько-українських. Читаємо про це буквально у польських газетах („Вєк Нови", „Дзєнник Польскі") тепе:

> „...Одна з точок резолюцій торкається національних справ *на тлі хвилюючих поголосок про переговори з українською національно-демократичною партією* і домагається освідомлюючої акції для *привернення польському народові назад зрутенізованих мас та урядового спростування хибних метрик, пляномої поселенської акції цілими кольоніями* („осадами") при селекції поселенців..." Є ще там резолюції про будову костьолів, польських шкіл і т. д. Наприкінці є вимога „політики сильної руки".

Здається, що ідеольогічно-політичне обличчя того останнього львівського зїзду не підлягає вже ніякому сумнівові. Що правда, не можемо ніяк вторувати, як уявляють собі члени того зїзду організацію оборони держави, коли тут-же проголошують тези, які кількамільйонове українське населення у прикордонних воєвідствах мусить мобілізувати на протипольський платформі. Як можна казати про „воєнну готовість до реалізації гасла оборони краю" та реалізувати те гасло поплічниками до кольонізації східно-галицьких

Лікар Загального Шпиталя у Львові
і ординатор урольогічного відділу „Нар. Лічниці"

Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію
на вул. РУСЬКУ 16. І. пов.
Орд. від 3—6. Тел. 108-85.
2270 3-3

спаперваізованих і перелюднених земель імпортованим елементом, й обуреними окликами проти того, щоб місцевий український селянин міг на закінчій дорозі побільшити своє карлувате господарство (з якого не може вижити) з того запасу землі, до якого має святе право поту! Не розуміємо цього способу думання авторів тих резолюцій, зате розуміємо знаменито одно: навіть ті польські організації, які стоять на проурядовому становищі та находяться у сфері беззастережних впливів германицьких польських державних чинників, — *маніфестують сьогодні своє протиукраїнське становище.* У присутності представників цивільної та військової влади зїзди висловлюють у формі спеціальних резолюцій „схвалювання" з приводу „полоссок про переговори" з провідною українською політичною партією. Не радість, не вдоволення, підтримане аргументами потреб оборони краю, — лише „схвалювання". І те схвалювання теж, що висловлюється у низці вимог, які безпосередньо зверенені проти найболючіших позицій української неціональної, ба навіть просто фізичної екзистенції!..

Рік тому ті самі польські суспільні організації (не знаємо, чи якраз Заповзек Офіцерув Резерви, але напр. льокальні Стшельци і ін.) оголошували збірні відозви до польського населення, щоб воно голосувало на спільні польсько-українські листи та „витали" виборчий комітет, як мало не початок нової епохи в історії двох народів. Ті самі організації кажуть сьогодні польських послів і сенаторів, що вийшли зі спільних листів і ніколи при іншій виборчій практиці не дістались у цих округах мандатів, тих польських послів і сенаторів, які походять з округ з більшістю українського населення і самі організували спільну регіональну групу, — щоб вони тепер організували „комплекс засобів" проти права українського автохтонного населення набувати землю!

Пан Клявдіюш Грабик, безумовно під враженням того львівського зїзду, бо зараз у черговому числі „Дзенніка Польского", висловлює свою радість, що його „поради", щоб з реформами у користь українців „не спішитись", — вайшли по слуху і що „нічого не діється". І за цей минулий рік, в якому „нічого не діється", пішла й далі йде інтенсивна мобілізація польського громадянства *проти всякого порозуміння з українцями.* Бож порозумінням не можна назвати стан, в якому українці мають з приємною усмішкою приглядатись видовищу, як на зборах, в яких беруть участь найвищі представники місцевої влади, падуть резолюції про колонізацію! „Терпеливість і методу вичікування" поручає п. Грабик в органі, залежному від урядових чинників, вказуючи як аргумент проти „уступок" у користь українців („уступками" називається частинний оворот колишнього українського стану посідання) — радикалізацію настроїв українських мас. „Польське громадянство не живе тільки словами українських парламентаристів.. Вогнища задрізнення діють постійно і тривко по сторові українських..." І тому.. збоку сапаційних організацій рішають потребу „сильної руки", опертої на колонізації. Очевидно: колонізація і „сильна рука" це знаменитий засіб для примирного настроювання українських мас...

Українські маси реагують на таку тактику польського громадянства радикалізацією, яка ліпше не підлягає ніякому сумнівові. Бо кожна акція викликує реакцію. Коли польське громадянство рахує, що громадянство українське буде вдоволятись таким зїздам байдужно і реагувати на них лише деклямаціями про потребу згідливости двох народів для вищих цілей, — то може у цьому грубо розчаруватись.

ік.

ПЕРЕД РЕВІЗІЄЮ ЛИТОВСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

РИГА, 17. 6. ПАТ. Як подає ковенський часопис „Явязкас Зініос", першим завданням нового лит. парламенту буде: опрацювати проект нової конституції та змінити закони дотично цивільного стану; в цій останній справі слід очікувати рішучого спротиву духовенства.

ПРОТИЯПОНСЬКИЙ КУРС У КАНТОНІ.

КАНТОН, 17. 6. ПАТ. Кант. уряд рішучо відкинув домагання япон. консула зупинити протияп. акцію в Півд. Китаю.

Зїзд німецьких правників у Ляйпцігу.

(Від власного кореспондента в Берліні).

В осідку Найвищого Суду Німеччини Ляйпцігу відбувся від 16.—19. травня ц. р. зїзд німецьких правників, що був рівночасно пятим зїздом Союзу Націонал-соціялістичних Німецьких Правників (Бунд Нац. Соц. Дойчер Юристен). Організацію ту заложено в 1928 р. як товариство правників-членів Націонал-Соц. Роб. Партії. Провід і організацію німецького правничого стану поручив тоді А. Гітлер теперішньому міністрові Фр. Франкові, якому в часі цьогорічного зїзду надано титул „райхсрехтсфірер". Під теперішню пору має Союз 85.000 членів і є найбільшою організацією правників не тільки в Німеччині, але в цілому світі.

З нагоди Зїзду змінено вживану дотепер міжнародню назву „юрист", що є походження римського на чисто німецьку назву „Рехтсварер" — сторож права. Зміна назви символізує намагання змінити підстави права згідно з програмою державної партії, що домагається „заступити римське право, яке служить матеріялістичному упорядкуванню світа загальним німецьким правом".

Узасаднюючи зміну назви говорив міністер Франк в одній із своїх промов: „Більш як перед триста літами прийшли до Німеччини перші юристи. Тодішні докторес юріс принесли зі собою чуже право, проти якого бореться Нац.-Соц. Роб. Партія. Нині ми значно віддалилися від юристів, що належать до тої школи. Ми хочемо бути обороняками права й хочемо тим так облагороднити поняття юриста, так його скріпити і так очистити, щоб відродити поняття „рехтсварер"... „Ми маємо історичну місію дбати про те, щоб імя вождя перейшло до вічности, також як представника справедливости".

В третій Німеччині це другий зїзд правників. Перший відбувся три літа тому теж у Ляйпцігу; на тому зїзді установлено напрямні лінії нового німецького права. Цілю цьогорічного зїзду було дати огляд того, що з наміченого вже зробили, а що ще лишається. „Що зроблено на полі законодавства в тих трьох літах, — то це тільки ті частини законодавства, що — говорив міністер справедливости д-р Гіртнер найменше годилися з нац.-соц. способом думання й які зараз і безпосередньо треба було прикласти до нового способу думання й нового відчування".

Взагалі з наукових відчитів та з численних промов високих державних та партійних достойників — як Геббельс, Франк, Гесс, Гіртлер і ін. пробивалось намагання шукати та давати підставу до нових доріг у німецькому законодавстві. Закони повинні бути не збіркою не порушних понять і правил, а повинні безпосередньо лучитися з життям народу. Суддя, як що він має бути народнім суддею, не повинен бути вузьким юристом, а в першій мірі людиною та членом суспільности. Ось слова з кінцевої промови міністра Франка, характеристичні для теперішнього способу думання: „Німецьке право знову визволило свою голову, а його крицеве горде обличчя світить над творцем наших днів як святочний символ незнищальної сили нашої германської культури. Ідеалізм приняли ми в німецькому праві як ціль і методу. Тому поняттю права великому й малому надали ми тверо місії: по всі часи бути на послугах нашого народу".

З другого боку загально підкреслювали звязок права з партією і державою. „Кожне право — говорив Гесс — є політичною діяльністю. З духа і з історії даної держави мусить суддя видавати присуди. Абстрактне право вчених, яке буває в хмарах і не має грунту під ногами, в практиці не повинно існувати". Правник при рішенню кожної справи повинен ставити собі питання: Як поступив би в тій справі вождь? Чи його рішення згідне з національсоціялістичним сумлінням народу?

На зїзд прибуло коло 30.000 правників з усіх сторін Німеччини. Відкриття і замкнення відбулося в величевній галі на виставовій площі технічних ляйпцігських торгів. В неділю вранці зібралися учасники, упорядковані за округами, на величевній площі Августа, щоб перейти вулицями міста перед будинок Найвищого Суду. Незвичайний порядок робив таке враження, що бачимо не 30 тисяч вільних людей у ріжнім віці і на ріжних становищах, а здисциплінованну армію. Організацію зїзду, плянову і обдуману до найменших дрібниць, можна було тільки подивляти.

ГУЦУЛЬСЬКІ ГАРАЗДИ.

Помічення і міркування.

I

Гуцульщина — розкішна країна диких гірських краєвидів, туристичних плаїв і лещетарських теренів, прегарний верховинський шмат землі, заселений гбрдим верховинським племям з усією його благородною традицією і барвистим побутом, — доставляє в останніх часах чимало актуальної тематики для публіцистичних міркувань нашої і чужинної преси, і перестає бути тільки екзотичним сюжетом творчости нашого та чужинного мистецтва та письменства.

У парі з зацікавленням гуцульською верховиною і її людом — іде жива **пропаганда кліматично-туристичних її вартостей.**

І гамірно літом на Гуцульщині. Хмарою зїжджаються туди літники, туристи, принагідні дослідники „екзотичного" фольклору, — а за ними тягнуться вантажні вози всяких міських підприємців, перекупнів, ремісників, крамарів — тощо (здебільша неарійського роду) та вміло експльоатують літниськово-туристичні можливости гуцульського терену. І коли товчок до пропаганди Гуцульщини вийшов із бажання матеріяльної допомоги бідним верховинцям, — то досвід виказав, що інтенція розминулася з практичними наслідками.

Організація літниць пішла по напрямних повної **самовистарчальности міського елементу** і гейби свідомо поминула істнування місцевого населення. Попросту китайським муром безсердечної байдужности відмежувались літниця від гуцульського села, а це останнє, бідне гуцульське село осталося хіба фольклорним предметом нешкідливого зацікавлення і — людським резервуаром для дрібніших послуг літникам. Відома річ — літники й туристи дають заробити чимало грошей, — але гроші ці замість у гуцульські руки правних власників землі йдуть у кишені спритних підприємців та ріжних кліматичних урядів. Усі найважніші й рентовні роботи виконують зайшлі люди, — а для місцевого населення лишаються нужденні заробки пенсіонних наймитів, клунковних носіїв, водоносів і візників. Навіть у цьому ділі вустрічаються гуцули з обмеженнями. До клунків допускають лише „нумерових" залізничих носіїв, яких поручає повітовий „Стшелец", а візникарство здебільша у руках міських жидівських візників, що приїжджають сюди за своїми клієнтами. Лише до помочі добирають собі вони гуцульських хлопчаків — для фірманування. Для гуцулів остається хіба достава ягід, — ну й прощацький „промисл". Навіть під оглядом запотребування на гуцульське мистецьке виробництво — виказують літники дивовижну самовистарчальність. Їх невибагливий естетичний смак заспокоюють — крамнички з фабричною тандитою, що шаблёнково імітує народне виробництво. А тимчасом правдиві гуцульські мистці вистоюють зі своїми вартісними виробами при людних хідниках.

Звідси на Гуцульщині дальше нужда і голод. Туристичне зацікавлення і сезонова фреквенція у гуцульських літницях дуже мало користи принесли тамошнім селянам. Побіч отих згаданих дрібних послуг і може збільшеного збуту молока (навіть і тут зустрічаються гуцули з конкуренцією, бо побіч своїх молочарень, як Маслосоюзні крамниці в долині Пруту, — зустріне'е там уже „Малопольські Звйонзек Млечарскі" й жидівську „Хему") — гуцули більше не користають від літників. Хіба ті багатші, що мають гарні хати й можуть їх за кількадесять золотих віднаймити. Самі йдуть тоді жити до тісної комори, яка так під оглядом гігієни, як і вигоди робить жахливе враження і пригожа радше для скоту, ніж для людей. Автім на гуцульські, звичайно мало охайні хати, попит невеликий, — коли довкола багато пристойних віль і пансіонів.

Побіч цих дрібних прибутків, що їх дає гуцулам ця свого роду літня кольонізація, — принесла вона їм теж чимало моральної шкоди. Це легко завважити, порівнюючи сьогодні життя

і характер гуцулів з долини Черемошу й долини Пруту.

Тоді, коли мало доступні для міського елементу гуцульські села над Черемошем живуть ще майже патріярхальним питоменним своїм життям без бліхтру імпортованої „культури", — дбайливо плекають красу рідної ноші, зберігають давні звичаї і мову, коли гордяться своїм походженням і бережуть вартостей свого побуту, — тоді найбільш доступна комунікаційно долина Пруту не видержала напору чужих, дешевих впливів, що прийшли сюди впері з дитинською іміграцією. Тут затратився барвний характер гуцульського побуту. Село просто не робить враження села, — воно придавлене сотнями поверхових віль (здебільша жахливого „стилю", пристосованого до семітських мешканців), — соромливо ховається по „групьках" і провалях.

Одночасно з розвоєм дитинського промислу прийшла тут і **павперизація села** — а з нею і **пролєтаризація гуцульського населення.** Гуцули, власники цієї землі, з зустрічі з міським капіталом вичесли поразку (подібне явище зайшло в наших нафтових басейнах). Очевидно, що допомогла тут хвиля міської деморалізації, що так швидко захопила несвідомих лика гуцулів. Що кращі парцелі перейшли в чужі руки, а добуті з продажі гроші гуцули швидко пропили та пропили. Давні „газди", горді, шляхетні, — затратили свої звичаї й честь. На місце давніх вартостей старосвітського життя прийшов гріш — і за нього нині купиш усе у давнього газди зелених верхів. Він сьогодні вже наймит і така його психіка. А яка вона далека від давньої питомеппої гуцульської психіки!

Дальший вислід цих проявів — це затрата прегарних народніх звичаїв і ноші. Замість „крисань" — зустрінете вже тандитні капелюхи або міські кашкети, — замість постолів черевики й „мешти", а замість прегарних „капчурів" — вдягають гуцулки шовкові панчохи (малпування міських наймичок). Дешевий перкаль поволі усуває вишиване гуцульське рядно. Не обійшлося теж без засмічення рідної мови; замість привітного „славайсу" — почуєте від гуцула „дзіндобри", чи яке інше „дзінькую".

І мало вже тут у гуцулів серця для своєї давнини і звичаїв. Коли ті звичаї й заховалися де-небудь, то глядять на них, як на театральний реквізит. Як диковижу вивозять гуцулів на торговища, показують їх як медведів або кльовнів, за малий гріш фабрикація гуцульських легацій сіє тільки деморалізацію без ніякої користи ані для гуцулів ані для польської держави.

Очевидно, що є ще чимало гуцулів гідних свого йменпя і походження, які всією своєю волею протиставляться плиткій політурі зайшлого елементу та плекають традицію давніх звичаїв. Головно молоде покоління, виховане у просвітянській читальні, виказує неабияку ідейність й охоту до організованої самооборони. Очевидно, що в своїй праці зустрічається воно з важкими перепонами з боку адміністраційних чинників, яким не до вподоби гуцульське відродження.

Богдан Олесницький.

18 зол. ДЗЕРКАЛО ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см.
у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24. Тел. 258-54.

Тікають перед совітським терором.

Відомий Ласло Рудольф, б. комуніст в чергових статті в американських газетах пише про поведінку з чужинними комуністами в Совітах. Такі ідеалісти дуже скоро розчаровуються у своїх ідеях і тому тікали при всякій нагоді до своєї батьківщини. Нпр. після бунту комуністів в Австрії багато з них вивтікало до Совітів. Тут їх спершу приймали як гостей, а як скінчилися їхні медові місяці і їм казали йти до щоденної роботи, тоді вони зголошувалися до австрійського консулату з проханням відвезти їх назад до Австрії, до вязниці, бо не хотіли дальше жити в совітському „раю".

Коли вбили Кірова в Москві, совітські робітники та селяни ані відітхнули легше, що бодай одного з тиранів сплятали. Але жалували цього, що куля не трафила самого Сталіна.

Такий стан приневолив вкінці Ласла рішитися покинути Совіти і сказати отверто світові, що не варта навіть одного людського життя дальше тратити на те, щоби підтримувати ілюзію про совітський рай. І тому Ласло виїхав із Совітів.

Українка в чеській пресі.

„Господарський Розгляд" про українські справи.

Відомий нам зі своїх попередніх симпатичних виступів в українській справі, один з найвпливовіших фінансовий, торговельний, промисловий і хліборобський чеський орган **„Господарський Розгляд"** цим разом умістив у ч. 24, правда, під дуже невдалим неаголовком **„СССР — сировиновий богач"** більшу й надзвичайно цікаву статтю нашого відомого економічного дослідника проф. В. Івзниса про мінеральні багатства України. У своїй праці, опираючись на великий статистичний матеріял, проф. В. Івзпис доказує, що як за часів царського режиму, так і тепер Україна є терепом хижацької експльоатації та головним джерелом постачання сировин для московського тяжкого промислу залізної і мангапової руди, кам'яного вугля та інш.

У ч. 22 тогож „Господарського Розгляду" зміщена більша замітка під наг. **„Підкарпатська Русь та українська вдячність"**, де редакція з признанням цитує голос українців про Чехословаччину. Тут наведено уступ з „Дер Вінер Таг-у" про те, що „українські студенти були найписьменнішими з усієї еміграції. Чехословаччина може бути горда на виконання завдань своїх українських шкіл, зокрема на те, що для своїх сусідів виховала здібних робітників, які завжди дивляться на Чехословаччину як на матірпо землю свого вишколення".

В цій замітці згадано також статтю, яка була свого часу вмішена в „Ділі" в **оборону Закарпаття від зазіхань** Мадярщини. „Вдячність є таким рідким явищем, що її мусимо покінтувати власною подякою" — каже „Господарський Розгляд" з приводу голосу українців і кінчає: „Бачимо, що наша політика щодо українців, хоч її з деяких сторін і критикують, дає добрі овочі".

Яка шкода, що далеко не вся чехословацька преса такої самої думки про українсько-чеські відносини, як „Господарський Розгляд".

—дм.

ЛИС МИКИТА
і ввесь звірячий рід
загостить в пятницю, 19. червня в 5. год. поп. в салі Театру Ріжнородностей і запрошує всіх дітей з родичами.

ПЕРЕГОВОРИ КАНТОНУ З НАНКІНОМ.

ШАНГАЙ, 17. 6. ПАТ. В Генгчу почалися переговори між представниками нанкінського та кантонського уряду; вони затягнуться правдоподібно довго.

ДВОБІЙ МАДЯРСЬКИХ ПАРЛЯМЕНТАРИСТІВ.

БУДАПЕШТ, 17. 6. ПАТ. Провідник мадярських націонал-соціялістів гр. Фестетіч видав двобій провідникові партії дрібних рільників пос. Ексартові.

КНИЖКА ВІДЗНАЧЕНА ЦЬОГОРІЧНОЮ НАГОРОДОЮ „Т-ВА ПИСЬМЕННИКІВ І ЖУРНАЛІСТІВ"

ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ

ІРИНИ ВІЛЬДЕ —

що тільки одна дістала цього року літературну нагороду.

М. РУДНИЦЬКИЙ.

ЧЕСТЕРТОН —

ліберал, католик, гуморист.

(З нагоди його смерти)

Коли Шов зустрінеться з Честертоном у читальні то без надуми гукне йому: „А що? не казав я вам, що таке життя не заведе вас далеко? Треба було не їсти мяса, як я, не пити алькоголю ні чорної кави, систематично йти спати... Недурно я пережив вас на багацько літ". А на це Честертон до Шова: „Волію вмерти на серце, раніше, ніж жити довго з недужою головою. Людина не заяць, щоб жити капустою. Ветаряиці ніколи не мали уяви — чого доказом, хочби Ви. А згідно із Святим Письмом, людським поступом і здоровим розумом людина мусить їсти звірята, коли не хоче, щоб вони зїли її. Я їм усі ті, що мене не їдять, отже виключаю блохи, таркани, леви та тигри..."

У такому тоні відповів би Честертон, додаючи тільки розумніші та веселіші аргументи, немов би продовжував ті прилюдні дискусії у Льондоні, коли ставали проти себе представники двох протилежних світоглядів, два прегарні діялектики, два живі письменники, два сатирики і гумористи, два ґенпяції — Шов і Честертон.

Хто візьме в руки якийнебудь том критичних нарисів Честертона або найкращий виклад його світогляду „Ортодоксія", матиме враження, що автор глузує собі з релігії, філософії, політики та... читачів. Гумор — невіддільна риса таланту цього вродженого і закоханого у своїй професії журналіста. Студії малярства покинув він для пера і то пера денникаря, що пише на означений речинець, точно означених розмірів статті чи новелі, так само, як їсть або кладеться спати. Честертон упевняв, що найлекше починати йому писати статті від першого слова, на яке впаде його погляд, коли відкрие словник.

Той високий черевань з широким капелюком, в еспанській пелерині, з виглядом і манерами паризького монтмартського пісенькаря був для англійців своєрідним дивогладом. Його ідеї приголомшували, як колись парадокси Уайльда та Шова і неодин не навидав їх инакше як парадоксами. Не знаємо, як приймали їх сотні тисяч читачів популярного тижневика „для родин" „Ілюстровані льондонські новини", де він д-з кожного числа на другу сторінку давав статтю на якусь актуальну чи загальну тему, оборонюючи традицію і поступ, католицизм і лібералізм одночасно.

У нашім середовищі нелегко зрозуміти, що католицизм не суперечить лібералізмові тому, що і релігійна віра не покривається з політичними напрямками у великих культурних народів так само як у галицькому загумінку. Католицизм Честертона був своєрідний, так само як соціялізм Шова або католицизм якогонебудь з великих французьких католицьких письменників, таких як Д' Оревілі, Гюісманса, Бльоа, ніж світ Моріяка. Честертон, так само як інші великі письменники, вважав за перший свій обовязок виводити ті сумніви та хвилювання, які приносило йому життя — у згоді із своєю вдачею та ідеями, які виборов собі роздумуваннями та досвідом.

Не було в цьому лицарі нової романтики, що росіяна в буденщині та дрібних, найзвичайніших звичаях, нічого з облудника. Він мав більше довіря до досвіду старих бабусь як до деяких модерних винаходів і казав це; він студіював нові наукові ідеї і не бачив причини, чому не мав би вірити в чуда; він оборонив ту добу англійської історії, коли індивідуальна енергія запевнила народові якнайбільше свободи. Що найважніше: свобода була для нього тою суспільною ідеєю, яка домагається, щоб прикладати ті самі закони так само до всіх, була для нього не химерою, а реальним фактом, який кожний громадянин відчуває щодня на собі. Тимто виступав Честертон однаково проти большевизму, та фашизму, як режиму насильства; виступав проти того соціялізму, що за прикладом капіталізму усуспільнює промисл і робить з людини машину.

Найцікавіший Честертон як полеміст, діялектик, веселий мораліст. Його всі повісти не ремантажені міркуваннями; навіть його поезій часто незадужають риторикою — поруч першорядних, є звичайні віршиця. У серії криміяльних новель, де детектива побиває скрізь католицький священник своєю багатішою уявою, інтрига теж бліднє поруч дискусій. Зате в тому

Нині у четвер, дня 18. червня у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій вечором:

„ГАРНА ІСТОРІЯ“ з Софією Чапліньською.

Одна з найміліших і дуже веселих комедій Флєрса і Кеявета.

„Закон Яреми“ в Америці.

Нюйоркські газети принесли вістку, що губернатор стейту Ню Йорк, Герберт Лємен, підписав законопроект прийнятий легіслятивою про зарахування помічним учителям років служби. Цей законопроект („білл“) був внесений українцем, послом Степаном Яремою з Ню Йорку і буде мати свою постійну назву як „закон Яреми“. Губернатор підписав закон Яреми щойно після конференції з делегатами учительських організацій, які прийшли до нього домагатися прийняття закону.

Совіти докінчують колєктивізацію.

„Геральд Трибюн“ подав кореспонденцію з Москви про розміри колективізації в Совітах. Пише, що не багато остається до цілковитої колективізації. На понад 92 мільони гектарів осталося ще щось трохи понад 3 мільони землі в приватних руках. Хоч ці приватні господарі й не багаті, то їх називають „кулаками“, як колись багатих. Їх доля незавидна і вони тратять ґрунт під ногами. Вони бачать, що на колхозах ліпше людям живеться і тому піддаються один по одним. Головною перепоною є те, що приватні господарі не дістають від уряду збіжа на засів, а крім цього уряд забирає все збіжа, що вродиться понад призначену кількість.

Закінчення шкільного року в Америці.

В Ню Йорку відбулося закінчення шкільного року в університеті Коломбія. Тому, що була гарна погода, студенти й професори зібралися в університетському стадіюмі. Тут роздано 5.000 дипльомів студентам, що покінчили університет з якимсь ступнем. Двом визначним людям признано почесні наукові ступні, а крім цього роздано 273 студентам інші сертифікати. На закінчення шкільного року прибуло 20.000 осіб. Свято розпочав молитвою капелян університету, д-р Район Накс, а святочну промову виголосив президент університету, д-р Микола Батлер на тему: „Занепад та упадок моралі“. Він виказував, що матеріяльні достатки придавлюють духові змагання людини.

Любимо одягатись.

Поза практичним завданням заспокоює одежа ще й естетичні почування. Про це добре знає жінка, яка радо вживає прикрас, щоб підчеркнути свої прикмети. Ми находимося в щасливому становищі, що можемо користати з багатого джерела народньої творчости. Треба із вдоволенням привитати поширення руху, який хоче приблизити народні мотиви і вироби до міської одежі.

Останній вечір уладжений заходом „Народнього Мистецтва“ і „Захоронки“ мав саме на меті дати огляд усяких зразків, як також нагоду застановити, чи все можна безкритично приймати.

Форма одежі і прикраси мусять бути достосовані до життєвих обставин взагалі, як і до кожної одиниці зокрема. Цьому законові повинувалася завжди і сільська одежа. Вона вивиділа за весь час історичного розвитку різні стани.

Возьмім засадничий стрій — сорочку, яку найрадше любимо досліджувати. Давне примітивне життя не вимагало таких складних форм. Давня сорочка була цілою одіжю. Ще за панщини носили і старші хлопці довгі сорочки без штанів, щоб довше охоронити себе від праці, до якої мали зобовязання дорослі люди, та й ті, що носили штани.

Крій давньої сорочки складався зі самих прямокутників злучених рівними стібами і мережками, які самі для себе творили вже прикрасу. Дальший розвій сорочки приніс велику різнородність форм і варіянтів. Появилося більше складових частин, які змінили цілковито вигляд сорочки. І так до первісної форми додано напр. вшивані квадратики під пахами, які уможливлювали свобідніші рухи, додавано всякої форми комірі, манжети, вшивано устанки тощо.

Сорочку ділено теж на „додільну“, вроблену з одного куска полотна і „з підтичкою“ зішиту з двох кусків полотна себто гіршого для долішньої частини, якої не видно було під спідницею і кращого для горішньої частини „станку“. Загалом сільська одежа може в кожному випадку свою доцільність. Порівняймо одежу пілігрим, хліборобів або рибалок, то найдемо все застосоване до їх праці і клімату.

Тимто, коли хочемо наслідувати сільський стрій, ми — міські жінки, — мусимо взяти під увагу такі речі: матеріял, розкрашення, розклад орнаменту, форму і т. д. Матеріялом для селянок бувае звичайно: білений лен, коноплі і вовна. У жінки міської може бути: білений лен, крашений лен, конопі, вовна, бавовна і шовк. Сільська льняна сорочка вишита льняними крашеними нитками або вовна вишита вовною може свій вираз. Гірше вийде, коли шовк вишиваємо льняними нитками або вовну шовковими. Ось чому брати невільничо якийсь орнамент, пристосований до іншого матеріялу недоцільно.

Взір вишитий грубою вовняною ниткою, перенесений на тонку матерію може змінити зовсім свій характер і стратити первісне своє завдання. Так само мусимо велику увагу звернути на розкрашення. Коли даний великий взір є гарно розкрашений і ми його хочемо перенести напр. на дрібну канву, то може трапитися така непередбачена неприємність, що взір ставши маленьким, зілле котрі в одну нецікаву плямку. І навпаки, перенесений одноколіровий дрібненький взір з малого на великий може стати банальним.

Розложення поздовжнього орнаменту на сільськім рукаві лучиться з його формою. Ось чому не можна перенести його безкарно на перед блюзки, яка має форму більше зближену до квадрата. Та відмінна від рукава форма вимагає і відмінного взору або розширення його або скорочення.

Мусимо здати собі ще й з того справу, що умовини життя міської і сільської жінки — різні і що все те, що гармонізує з оточенням сільської жінки не конче буде нам до лиця.

Трудно подумати, щоб гуцульський кожушок ми конче мусіли носити тому, що він горний, або, щоб ми так густо морщили блюзки на грудях, як це люблять селянки. Мусимо теж тямити, що сільська жінка має інший уклад рамен, що не носить „станчиків“, що має розложисті форми тіла, головно грудей, які і радо навівчує поздовжніми двома смугами орнаменту вдовж пазухи, що сягають аж до пояса враз з її грудьми. Подумаймо, чи коли би ми наслідували таку прикрасу, то вона вийшла би в нас гарно? Ідеал міської жінки—мати короткі груди — вимагає іншого укладу орнаменту. Очевидно привик на це нема, але певне те, що первеззір не можна механічно переносити і що спосіб ужиття даного елементу у взорі вимагає такого самого мистецького відчуття, яке мали ті, яких хочемо наслідувати.

Ярослава Музика.

Великий процес ОУН у Львові.

СІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В середу, сімнацятого дня розправи, оборонці: **д-р Яремович та д-р Е. Давидяк поставили** внески, крім того зізнавало 2-ох свідків, опісля відчитано зізнання кількнацятьох свідків. Якщо трибунал не допустить нових свідків, уже в найближчих днях слід сподіватися промови прокуратора та оборонців.

ПІД ОБСЕРВАЦІЮ ПСИХІЯТРІВ.

Оборонець підс. Мигаля **д-р Яремович** поставив внесок, щоб підс. Р. Мигаля піддати під обсервацію психіятрів. Оборонець подав обширні мотиви до свого внеску кажучи, що вже предки підс. Р. Мигаля нездужали на заник волі і це унаслідив підсудний. На розправі свідки потвердили, що психічний стан підс. Мигаля був ненормальний. Один зі свідків зізнав тут на розправі, що підс. Р. Мигаль, внаслідок побиття його сторожем КОП-у в Чорткові, попав у велику духову депресію і від того часу його психічний стан дуже погіршився. Про це могли би багато сказати товариші підсудного, яких оборонець просить покликати на свідків. Підс. Р. Мигаля мали навіть усунути з організації за те, що його психічний стан був ненормальний. Вкінці обор. Яремович поставив внесок, щоб трибунал переслухав ще 2-ох свідків, а саме Т. Сенькова і Ф. Собелякову на обставину, що підс. Р. Мигаль ночував з 24. на 25. липня 1934 р. в хаті одного пайства і 25. липня вийшов з хати щойно коло 9 год. рано, тому не міг брати участи в убивстві дир. І. Бабія, ві не давав ніякої допомоги М. Цареві.

Обор. д-р Е. Давидяк поставив внесок, щоб трибунал відчитав перше свідоцтво лікаря Райна у справі психічної недуги підс. Р. Сенькова. Крім того домагався, щоб трибунал [illegible] інших знавців-психіятрів, щоб вони прослідили психічний стан підсудного, бо знавці психіятри, які досліджували психічний стан підс. Сенькова перед розправою, поробили деякі недотягнення. Далі оборонець поставив внесок, щоб трибунал зажадав опінії протитуберкулічної амбуляторії при вул. Гавзнера ч. 9 і туберкулічної санаторії для студентів у Закопанім на обставину, що підс. Івасик лікувався на сухоти, але не вилікувався, з цієї причини попав у неврастенію і ця недуга мала вплив на зізнання підс. Івасика тимбільше, коли взяти під увагу, що цього підсудного переслухували на поліції без перерви впродовж 8 днів і ночей. Крім того обор. д-р Е. Давидяк поставив внесок, щоб трибунал допустив доказ зі свідків: Я. Карпинця та М. Климишина, засуджених на досмертну вязницю у варшавському процесі, які тепер перебувають у Святохрестній вязниці, на обставину, що підс. Івасик ніколи з ними не стрічався. Оборонець вніс теж, щоб трибунал переслухав як свідка М. Сосенківну на обставину, що вона підс. Івасика взагалі не знала, з ним ніколи не стрічалася і ніякої літератури від нього не відбирала.

Обор. д-р В. Загайкевич іменем усіх інших оборонців та підсудних піддержав внески обох оборонців, щоб піддати підс. Р. Мигаля та Р. Сенькова під обсервацію психіятрів.

Прокуратор спротивився усім цим внескам оборонців кажучи, що ОУН не буде вдячна, як Сенькова та Мигаля признають психіятри „ваятами“.

літературному жанрі, що межує з публіцистикою в „есею“ — його ум іскриться дотепом і фантазією. Кожний новий том таких нарисів під сенсаційними заголовками („Могутні дрібнички“, „Розводові забобони“, „Євгеніка та інше лихо“, „Смак проти моди“) побуджує думку, освіжує погляди, перевертає вирізьблені пересуди.

Як критик літератури дав Честертон кілька книжок, яких завдрять йому професори: студію про Браунінга, Діккенса, Шова, Блека, вікторіянську добу в літературі, Стівенсона. У кожній з тих книжок уміє він вивести живу людину так, якби ми могли бачити всю її величину з усіма її невідхильними, бо чисто людськими, чудацтвами. Бо найбільше несподіванок приносить нам, доказує і показує це нам Честертон, буденне життя. Найчудеснішa пригода в тому, що сідаючи на поїзд справді приїжджаємо на те місце, яке ми вибрали собі, а не денебудь. Найгарніша країна та, де живемо; найчарівніша поезія та, якою захоплюються століттями діти, віруючи в її правду, коли слухають своїх пістунок.

Як погодити те, що виступає Честертон проти всяких революціонерів та анархістів в імя ідеї ще більше вільнодумної — з тим, що лібералізм єднає із зневажуванням Церкви та веселими аргументами — це можуть зрозуміти тільки ті, які познайомляться ближче з його творами та ґрунтом, що їх виплекав. Дав він по собі кілька книжок, що залишаються надовго ферментом для мозків, що хотять думати, звязуючи живу постать людини з творами, які були найкращою частиною його діяльности та уяви.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

Оба оборонці д-р Яремович та д-р Е. Давидяк реплікували і піддержували свої внески. Опісля зізвано ще двох свідків.

ЗІЗНАННЯ КОМ. КОСОБУДСЬКОГО

Св. ком. В. Кособудський, тепер вязничний комісар у Дубні, зізнавав, що ходив на кінні перегони на Перзенківці, а вертаючись вступив раз до ресторану на Сх.Торгах. На питання прокуратора свідок каже, що підс. Качмарського знає з Равича. На питання обор. д-ра Павенцького каже, що коли виходив з ресторану коло 10-ої год. вечором, тоді не було багато людей на дорозі, ні в ресторані. На питання підс. Миталя свідок відповів, що 2 дні по вбивстві міністра Перацького не був на кінних перегонах з ком. Цесельчуком та ще з кількома поліцаями. На дальше питання цього підсудного, чи про плянований замах довідався по Великодніх святах у 1934 р., свідок відповів, що не знає.

Св. Тадей Щенсни, поліційний агент, оповідав про зізнання підс. Спольського та підс. Підгайного на поліції. На питання підс. Спольського, чи на поліції зізнав перед свідком, що організаційно стрічався з підс. Малюцою, свідок відповів, що цей підсудний говорив на поліції про псевдоніми.

ІДЕОЛЬОГИ ПРО СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ.

На питання обор. д-ра В. **Старосольського** підс. Стецько відповів, що був ідеольогічним референтом і редагував „Бюлетин", орган краєвої екзекутиви ОУН. Цей підсудний подав кільканацять наголовків своїх статтей про фільософічні основи українського націоналізму. Крім того виголошував теж реферати на ріжні суспільно-політичні теми і ці реферати видавав окремо. Заявив, що студіював фільософію Ніцше і Штірнера. Ніцше, як фільософ — каже підсудний, — є представником крайнього волюнтаризму. На дальше питання обор. д-ра В. Старосольського підс. Янів заявив, що він у легальний спосіб поширював ідею націоналізму, і так поміщував свої статті в легальній українській пресі, націоналістичного напрямку. В статтях порушував ріжні суспільні справи, писав про соборність і суверенність України, про те, як слід ставити українську проблему закордоном і т. д. Підкреслив, що страшний голод на Совітській Україні був причиною зорганізованої протибольшевицької акції українських націоналістів, якої висліком був атентат тов. Лемика у большевицькому консуляті у Львові. Писав теж про життя українського народу у Польщі, про шкільну акцію і т. д. З нелегальної преси писав у Бюлетині про відомі події в лісському повіті в 1932 р.

На питання прокуратора підс. Янів заявив, що свою статтю про Східну Україну помістив у „Нашому Кличі" в липні 1933 р.

ВІДЧИТУЮТЬ ЗІЗНАННЯ.

Після того протоколянт, предсідник і вотанти відчитували по черзі зізнання свідків: ком. Білевича, поліційного агента Ф. Капусти, М. Шкарадка, И. Кузері, М. Сенишина, С. Буськівської, О. Пупка, Н. Шухевичевої, Л. Шінабель, А. Чижевича, Ф. Сордиля, Я. Бачинського про перший замах на нього штилетами при вул. Декерта ч. 14 дня 31. березня 1934 р. та історію недуги М. Царя.

АКТИ З Т. ЗВ. АРХІВУ СЕНИКА. СПРОТИВ ОБОРОНЦІВ.

Після того прокуратор витягнув два великі томи актів з т. зв. архіву Сеника, передав їх предсідникові, щоб він їх відчитав. **Обор. д-р Ст. Шухевич** спротивився відчитанню цих актів тому, що ці акти оборонцям не відомі. Цих актів оборонці ніколи не бачили, не знають їх походження. Не знають, чи вони прийшли в посідання суду згідно з постановами польської карної процедури чи процедури тієї держави, яка їх перша дістала в руки та взагалі не можуть заявитися перед їх оглядженим щодо їх автентичности, оригінальности та вартости. Цей внесок піддержав обор. **д-р В. Загайкевич** іменем усіх інших оборонців. Прокуратор спротивився цим внескам кажучи, що покликується при відчитанні цих документів на ті самі законні постанови, що при покликуванні свідків. Прокуратор додав з притиском, що документи, які він предложив, мають напевно більше значіння, ніж напр. таке „вимагнене" свідоцтво лікаря д-ра Райна про психічну недугу підс. Р. Сенькова.

Обор. д-р Е. Давидяк негайно зголосився до слова і просив предсідника ствердити, що ніхто свідоцтва від д-ра Райна не „вимагнив", ні він сам про це не згадував ніколи. Прокуратор заявив, що він не мав тут на думці обор. д-ра Е. Давидяка, але іншу особу, яка дістала це свідоцтво.

НАРАДА ТРИБУНАЛУ. — УСПІХ ОБОРОНЦІВ.

По короткій нараді трибуналу предсідник прихилився до внеску обор. д-ра Ст. Шухевича і дозволив негайно оборонцям оглянути акти, що їх предложив прокуратор. По оглядженні оборонці зложать у четвер заяву у справі відчитання цих документів. Одночасно предсідник відложив розправу в год. 2.50 до четверга 9-ої год. рано.

*

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ.

У вчорашньому „Ділі" вкралася прикра друкарська помилка у звіті з розправи. І так на 6-ій стор., у 1-ій шпальті, зложено помилково такий підтитул: „Ксавери Брудас" — це підс. Р. Шухевич. Цей підтитул має виглядати так: **„Ксавери Брудас — це НЕ підс. Р. Шухевич.** Помилково зложено теж, що Лемик засуджений на 15 років; має бути: на досмертну вязницю.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, диванн, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 8—25

Академія в честь С. Петлюри в Перемишлі.

Після торжественного Богослуження і панахиди та після святочних сходин представників усіх установ перед двома тижнями, про що в „Ділі" була згадка, вшанувало перемиське громадянство десяті роковини смерти Симона Петлюри торжественною академією в неділю, 14. ц. м. у великій салі Народнього Дому. На академію зложились: відкриття пром. П. Шкуратом, святочна промова д-ра Володимира Загайкевича і реферат полк. О. Доценка. Усі три промовці вивязались пречарно зі свого завдання і неначе доповнюючися взаємно, дали образ вивольних змагань українського народу до самостійности та соборности, зокрема діяльности та значіння С. Петлюри. Хор Бояна під батутою дир. Вітошинського відспівав пречарно три настроєві пісні, злившися опісля з усіми присутніми в „Ще не вмерла".

Присилайте передплату!

о. О. ПРИСТАЙ. 45

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Хто робив пляни тих церков, та які вони були, про це найвиразніше говорили самі церкви. Вони були деревяні, з цибулькуватими копулами, де пишався трираменний хрест, що своїм величезним розміром кепкував собі з пропорцій. Взагалі стиль був дивовижний. Але важніше було те, що лемки самі, без своєї інтеліґенції, а під проводом салуністів будували собі в Америці церкви. В салуніста відбувались усі мітінги у справі будови церкви. В нього вирішували пляни й кошториси. А салуніст помагав своїми радами, вказівками, трудом і не менше своєю мошонкою.

Наші салуністи це були проворні одиниці зпосеред переселенців. Деякі з них навчилися „нумерів" і письма щойно в Америці. Але майже всі вони мали добрий хлопський розум. Приїхавши за море, відразу спостерегли, що тут можна доробитися маєтку не тільки руками, але й головою, таксамо, якто промишляв у їх селі Шльома або Гершко. Не дармували, а кинулись до роботи денебудь на фабриці чи в копальні. Зароблені гроші пильно щадили. Цент до цента й були доляри, а потім невеличкий капітал, що з ним можна було вже почати бізнес. Тоді підприємчивий лемко купував хату на сплати, прибудовував до неї галю[1]), заводив електричне світло, гарні „павуки", розвішував на стінах портрети Вашингтона, Лінкольна і кількох американських генералів, а дальше образи з бажантами, вовками й тиграми. Оголосив, що завжди в суботу буде в нього музика з танцями. Мовляв, най сеґенята[1]) не бануют за старокраєвими звичаями. Гості заповняли його салун, бавилися і пили, а салуніст лише згортав грошенята. Бізнес ішов йому знаменито.

Салуніст приймав на борд (мешкання) нежонатих і тих, що самі приїзджали на заробітки, залишаючи „жону" й діти в краю. Бордінгери (комірники) не йшли випити чарку „віскі" до іншого салуну. Пили там, де мешкали. Бувало, лемко пропив усі зароблені гроші, що їх в Америці виплачували робітникам двічі в місяць. Не мав потім при душі навіть зломаного „нікля" (пять центів), а треба було „дащо" (дещо) післати рідні до краю. У скруті звертався за позичкою до салуніста. Цей був свій чоловік і помагав в біді землякам, що тимбільше горнулися до його салуну.

Якщо салуніст був письменний і навчився по англійськи читати, писати й плавко говорити, то досить легко міг в американської влади виєднати для себе уряд публичного нотаря, що мав право потверджувати ріжні приватні та прилюдні документи. Згодом іще придбав для себе аґенцію корабельної компанії та продавав шифкарти, защо діставав відповідний відсоток. Одночасно відкривав в себе бюро пересилки грошей до Старого Краю. На цьому знаменито заробляв. Бо звичайно клієнт, наш кум, мусів насамперед вступити до салуну, де містер „нотар публік" сидів за шинквасом. Поздоровивши типово американським „Галло!", почув від нотаря і салуніста в одній особі: „А что випієте?" Ніяково було відмовитись. Випив чарку, розбалакався, а потім вихилив другу, третю і врешті порядно підхмелився, заки сказав, за чим властиво прийшов. Але хоч язик ослаб і память недомагала, всеж щасливо зробив бізнес. Хоч і не знав, скільки долярів передає, щоб салуніст переслав його жоні, однак бодай вдалося йому поставити на документі знак святого хреста. А коли відходив питався його нотар так само, як на початку: „А что ще випієте?"...

Салуніст сам платив собі таксу за пересилку грошей, бо підхмелений надавець спромігся тільки вручити йому гроші. Порахувати вже не був всилі. Тому висота такси залежала від доброї волі салуніста, що напевно ніколи не був скупий для себе. Таких клієнтів мав завжди багато і вони причинялись до того, щоб він доробився на них маєтку.

Не диво, що хто лише міг, той старався дістати концесію на салун. А як дістав її, то намагався наслідувати свого старшого товариша по фаху.

*

Салуністи були перші ініціятори, ктитори й добродії наших церков в Америці. Вони обдаровували храми фелонами, евангеліями, чашами, облаками[1]) і т. п. Зате помалу захоплювали владу в парохіях, робились їх коляторами й мали в них великі впливи. В салуні відбувались сходини парохіян, де часто за вказівками салуніста вирішували приватно парохіяльні справи, що їх пізніше на офіціяльнім церковнім мітінгу одноголосно ухвалювали.

Апостольська Столиця зволікала з дозволом для старокраєвої церковної влади, щоб післала місіонарів до Америки. А наші єрархи занедбали звернути Римові увагу на небезпеку, що загрожувала українській еміґрації, залишеній без опіки духовенства. Ждали, доки ль не зголосяться добровольці на целєбсів, начебто жонаті священики не могли виконувати душпастирської місії серед переселенців. А за той час сама еміґрація взялася за почином салуністів до будови церков і організації парохій. Отже святе церковне діло опинилося в тих самих руках, що творили американські корчми...

(Далі буде.)

1 Молодь — сердинята, любчики.

1) Кольорове напрестольне вікно з візерунком на звязь ґотичне.

Касаційна розправа засуджених у варшавському процесі за вбивство мін. Перацького.

Найвищий Суд розглядатиме дня 22. червня касацію вісьмох українців, засуджених у варшавському процесі за вбивство мін. Перацького. Зокрема дванадцятьох засуджених у варшавському процесі, тільки 8 внесло касацію, бо трьох з них, а це Малюца, Рак і Чорній приняли присуд апеляційного суду й не зголошували касації. Касаційну скаргу правдоподібно піддержуватимуть три українські адвокати, які виступали в апеляційній розправі, а це д-р Горбовий, др Павенцький і м-р Шланяк.

—o—

„Українська Нива“ у новій одежі.

Перед вами в редакції новий орган українською мовою — „Українська Нива“: новий, бо „рік видання І.“ та „ч. 1.“, „Луцьк. Неділя 14. червня 1936.“ „Редагує колегія Видає Волинське Українське Обединення“. Назва органу надрукована вже не червоними, а чорними черепками. Формат той сам, зовнішній вигляд цієї, нібито, нової „Української Ниви“ менш вибагливий, ніж старої „Української Нива“ Петі Певного.

Поспіщо цим рівняється той ніби новий часопис від попереднього. Припускаємо, що ніби мав прийти і зміна у редакційній тактиці. Здається, новий орган буде мени напастливий супроти галицької національної среси. Передовиця нової „чорної“ „Української Ниви“ носить пророчистий заголовок „Консолідація“ та виносив гасло обединання українського громадянства, у першу чергу, Волині. Але обединання, очевидно, має відбутися в рямцях т. зв. Волинського Українського Обединання з його старою ідеольогією та політичною тактикою. Тут зміни ніяких покищо нема і напевне не буде. Досить у цьому першому числі прочитати опис „Рівне — Симонові Петлюрі“, щоб у цьому переконатись.

Чому тоді теперішня „Українська Нива“ так хоче відпекатись старої „заслуженої“, що і рік видання означила як перший та й число як перше — ніяк не зрозуміти! Така зміна булаб ліогічна тільки тоді, коліб не лише особа редактора, але й ідеольогічний зміст і напрямок газети змінився. Мимохіть пригадується французька пословиця: „Чим більше міняється, тим більше лишається те саме“.

Проти диктатури адміністраційної влади.

Горяча дискусія в соймі.

Пленарне засідання сойму, яке почалося в середу, викликало велике зацікавлення. На засідання прибули міністри з прем. Славой-Складковським і віцепрем. Квятковським, галерію виповнила публіка. Засідання почалося в год. 10.15 передпол. На початку сойм прийняв без дискусії проект закону про додаткові кредити на 1936/37 у квоті 483.200 зол., проект закону в квоті 100.000 зол. на кошти похорону серця марш. Пілсудського у Вільні. Коли прийшла черга на реферування новелі до розпорядку про кордони Польщі виявилося, що на салі нема референта пос. Шалевича. Тому маршал мусів перервати нараду на 5 хвилин.

По перерві референта вдалося відшукати і він зреферував проект новелі. Новеля поширює дотеперішні компетенції адміністраційної влади, яка буде могти усувати з прикордонної смуги карані або небажані особи та управильнює посідання нерухомостей спілок, у склад яких входять чужинці.

Проти цієї новелі гостро виступили члени Української Парляментарної Репрезентації **пос. В. Целевич та пос. К. Троян тому, що новеля поширює прикордонну смугу і дає змогу адміністраційній владі виселювати небажані їй особи, себто в дійсности вводить диктатуру адміністраційної влади.**

З черги пос. Сікорський зреферував законопроект про повноваст для уряду, над яким розвинулася горяча дискусія. До голосу запи салося 38 послів і тому марш. Цар запросив їх на нараду у справі часу дискусії. Довшу промову виголосив пос. Стпічинський, який є неофіційним шефом пропаганди у президії ради міністрів.

ЗА ЗДАВЛЮВАННЯ ЗАВОРУШЕНЬ — ПЕРЕД СУД.

МАДРИД, 17. 6. ПАТ. У Гвадальхарі замкнуто у вязниці пять старшин. Вони відповідатимуть перед судом за участь у здавлюванні заворушень у жовтні 1934 р.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнє літом. 10—?

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 48-115

— **Живець Черче**, вілля „Надія“ — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 3—8

— **Попис елєвів** Вищ. Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові в пятницю 19. ц. м. в год. 16.30 в салі „Просвіти“, вул. Крупярська 15. 2287

— **В Українському Лікарському Товаристві** читає дня 19. ц. м. в год. 7-ій вечором Д-р Ю. Кордюк реферат п. н.: „Ферментація“. 2286

— Заповіджена **на 20. VI. Ревія Мод не відбудеться** з незалежних від організаторів причин.

— **Засідання фільольоґічної секції** Наук. Товариства ім. Шевченка відбудеться в суботу, **20.** червня ц. р. в салі бібліотеки в 18 год. 30 хв. з таким денним порядком: 1. К. Студинський, „Основа“ В. Білозерського, 2. Справи секції.

— **Президент Мосціцький почесним громадянином м. Львова.** На спеціяльному засіданні львівської міської ради прийнято рішення, яким надано президентові Річпосполитої, проф. др-ові Ігн. Мосціцькому почесне громадянство м. Львова.

— **Роковини смерти Андрія Чайковського в Перемишлі.** Перемиська Філія Т-ва наукових викладів ім. Петра Могили вшанувала перші роковини смерти д-ра Андрія Чайковського святочними сходинами. Змістові реферати виголосили: д-р Волод. Загайкевич про діяльність і заслуги Покійного як громадянина, народнього діяча і адвоката, та проф. д-р Заяць про літературну спадщину А. Чайковського. Оба реферати визначалися доволі великим матеріялом та пієтизмом для Покійного.

— **Ощадности в адміністраційних урядах.** Міністерство внутрішніх справ оголосило характеристичну інструкцію для загальної адміністрації, наказуючи якнайбільшу ощадність. Обмежено вживання самоходів, телефонічних розмов і телеґрам, з виняткам надзвичайних випадків. Телефони в мешканнях вільно держати на державний кошт тільки воєводам, віцевоєводам, шефам виділу кожного воєвідського уряду та старостам.

— **Страйк цеглярів у Львові зліквідований.** У вівторок прийшло нарешті до угоди між власниками цеголень і робітниками, що страйкували майже два місяці. Працедавці згодилися на умовини плат і праці, яких домагалися робітники. Тепер вони діставатимуть 12.50 зол. за тисячку цегол замісць давніших 10.40 зол. У звязку з тим подорожіє цегла, а одночасно й кошти будівництва.

— **Самогубство учениці.** З третього поверху приватної гімназії СС. Назаретанок у Львові скочила ученица VII. класи Яніна Сенякевич, донька поліційного службовця. Вона впала на травник городу, зломила собі руку і тяжко потовклася. Її відвезли до шпиталю, де вона померла. Причиною самогубства були лихі ноти під кінець шкільного року.

— **Страйк у тартаку.** Робітники тартаку Лянцкоронського в Бучалах пов. Рудки числом 40 застрайкували з причини низької платні. Страйк відбувається спокійно. Йдуть переговори з працедавцями.

— **Зловили „ревізора“.** Купець Мітельман з вул. Бема, якого недавно обікрали три ошуканці, представившись за поліційних службовців, пізнав на вул. Гоголевській мужчину, що переводив у нього домову ревізію, забрав 1.700 зол. і написав посвідку. Він пішов за ним спокійно і побачивши знайомого поліційного розвідчика, велів його арештувати. У слідчому виділі стверджено, що це 37-літній Петро Сладкі, б. залізничий шлюсар, в останньому часі робітник, занятий при міських дорогових роботах. Арештований виперся всякої вини, заявляючи, що з тою справою не має нічого спільного. Одначе порівнання його письма з письмом на посвідці виказало ту саму руку. Дальше слідство ведеться.

— **Львівська хроніка.** Марії Черняковській, яка є на літнищі, злодії обікрали цінне мешкання при вул. Косцюшка 15. — При вул. Власна Стріха ч. 21. з хати бувшого директора залізниць і ел. трамваїв Барвіча злодії вкрали зпід ліжка касетку з 3.000 зол., а зі шаф 9 одягів. Закрались приложивши драбину до вікна на І. пов. від городу.

— **За підпал.** Перед судом присяжних у Станиславові відбулася розправа проти Мих. Лалика і його сина Василя з Юрківки під закидом підпалу будинків Хаїма Фогля та намаганого вбивства б. війта Івана Татарина в Юрківці. Мих. Лалика засуджено на 18 літ вязниці, при застосуванні амнестії на 12 літ, а його сина Василя Лалика на 13 і пів року вязниці при застосуванні амнестії на 9 літ. Василя Мойсея, субєкта кооперативи з Юркова, якому закинули, що намовляв до підпалу, увільнено.

— **Трагічна купіль.** Наслідком останніх дощів прибула вода у гірських ріках, південних допливах Дністра. Піднеслася сильно вода в самому Дністрі, де стан води вищий на метер понад нормальний. Жертвою води стало кількоро людей. В Маріямполі, у місцевого польського священника кс. Бечака гостила минулої неділі прогулька студентів пятого року теольоґії зі Львова числом 24 особи з віцеректором кс. Новіцьким, щоби познайомитися з кооперативною працею, яку веде кс. Бечак. Чотирьох учасників прогульки ліщило купатися в Дністрі. В часі купелі два студенти, Казимир Кльоновський, родом із Товмача, і Адам Ютшенко, родом із Стоянова, втопилися. Топільників добули з ріки щойно по якомусь часі.

— **Жорстокий самосуд.** У Верхобужі пов. Золочів вломилися до одного господаря в ночі злодії та вкрали йому збрання. Під замітом крадежі селяни зловили 21-літнього Андрія та 27-літнього Влад. Семенчука й побили їх так сильно, що Андрій Семенчук умер того самого дня, а Владислава відвезли в тяжкому стані до золочівського шпиталю.

— **Страйк на фільварках.** На фільварках дідичів Лянцкоронських у Хлопах, Остророзі, Острові і Березці пов. Рудки денні робітники покинули працю, невдоволені з плати, що доходила досі до 80 сот. за день роботи! Робітники домагаються підвишки до 1.50 зол. для мужчин і 1 зол. для жінок. Представники страйкарів ведуть переговори з працедавцем.

— **Громовиці з градом і зливою.** Над Вербовом і околицею в бережанському повіті перетягла 14. ц. м. вечором сильна буря з громами, градом і зливою. Грім ударив у стайню Стефана Біхули, вбиваючи коня, а град і злива знищили значно землеплоди. — Градова буря перейшла 16. ц. м. над Туркою н. Стр. та околицею. Шкоди значні. Один грім убив у полі Мих. Шалабастку. В місті ударив грім у судовий будинок і дерево на площі Сокола.

— **Краєва хроніка.** В Ярославі скінчив самогубством, застрілившись з револьвера пор. Збігнев Падлевський, що перебував на літному таборі зі школою підхорунжих. — На дорозі в Бучалах пов. Рудки напало на Петра Паньчишина з Адріянова трьох напасників і забрали йому з кишені 20 зол., особисті документи та маринарку. — Підчас земних робіт над рікою Стрий у Стрию знайшли два людські кістяки невідомого походження. — До мешкання Стефана Кораля в Романівці пов. Теребовля хтось стрілив крізь вікно з револьвера і вбив його на місці. — Підчас пожежі в загороді Івана Демчука в Гаях пов. Броди три невідомі грабіжники, озброєні в кріси, напали на Еву Полецьку на її подвірі і коли один приложив їй до грудей кріса, два другі пробували вирвати їй з рота золоті зуби. Одного з напасників, Івана Чайковського з Гаїв Дітковецьких вона пізнала і його арештовано. — У Делятині в готелі застрілився 23-літній Макс Горовіц з Городенки, що втрете перепав при матурі. — У Вовчкові біля Маріямполя підчас хуртовини грім ударив у стайню Франца Срутви та вбив дві корови й коня. Стайня і стодола згоріла. — У Станиславові шлюсар Карло Вільк вбив із револьвера Ф. Скоморовського, бо підозрівав, що він завелося зносини з його жінкою.

— **Летунська катастрофа.** Коло Відзнова військовий літак дістався у коркотяг, з якого летунові не вдалося вивести машини. Літак упав до озера. Пільот Г. Кухарський ударивши головою об воду, зломив собі хребет і загинув на місці.

— **Поважний громадянин вломником.** При вул. Згода у Варшаві зловили при вломі Кав. Ковальського, що хотів обікрасти склеп. Показалося, що Ковальський має дім у Рембертові під Варшавою, де уходив за поважного і багатого громадянина. У Варшаві мав свою криївку, куди зносив крадені річи.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „ЗОВ КРОВИ".

Фільма на підставі відомої повісти Джека Льондона. Люди шукають золота у непрохідних лісах, над берегами нестримних рік, серед тисячі небезпек, між якими сили дикої природи не є найстрашніші. Страшніші тут люди, що стають проти людей, борючись за добичу, за владу розбагатіти. Умовини життя витворюють тип людини, для якої найвищим правом є право сильнішого. Але людина має крім пястука, зброї та хитрощів іще світ почувань і той світ відзивається не менше сильним голосом, як первісні, живіщні її потреби. Бачимо, як такий тип безоглядного чоловіка, ладного на все, перетворюється під впливом ніжного почування, досі йому невідомого. Клерк Гебл творить з Льоретою Юнг чудову пару, що доповнюють одно одного своїми протилежними рисами: справжнього мужчини та справжньої жінки. А на тлі їх взворушливого роману зарисовується постать ще іншого і то головного героя: собаки, яка вийшовши з породи вовків, відчуває непереможний тін до своїх давніх братів і покидає близьких собі людей, з якими зжилась, щоб вернутись до свобідного, дикого життя.

Фільма небанальна, дуже добре виведена; прегарний тип первісної, добросердої людини дає нам досі невідомий актор.

ДИВОГЛЯДИ.

РЕКОРД ПАРЛЯМЕНТСЬКОГО ЗАКОНОПРОЕКТУ.

Цими днями всі члени французького парляменту дістали такий документ: „До Президента Сенатської Палати. На своєму засіданні дня 27. червня 1895. р. сенат приняв законопроект, що карає за нарушення добрих обичаїв. На підставі сенатського правильника, маю честь переслати вам текст цього законопроекту і прошу передати його на розгляд палати. Предсідник сенату Жіль Каменей". 41 літ тому приняв сенат законопроект. Де той проект лежав увесь той час — невідомо. Досить, що франц. парлямент, який приймає перед дуже складні закони за 41 хвилин, мав час 41 літ думати над законом про прилюдну моральність.

ЛИЦАР СУФРАЖИСТОК.

У Льондоні помер у 63. р. життя Гарольд Гебіт, що має за собою окрему сторінку в історії руху... англійських суфражисток. У 1903. р. підчас великої кампанії суфражисток за виборчим правом, він згодився згинути під кінськими копитами на великих перегонах в Асиот на те, щоб звернути увагу на прапор з гаслом „Виборче право для жінок!" Підчас великих перегонів у Дербі тиждень раніше кинулась під коня суфражистка Емілія Дейвісон з таким самим окликом і згинула. Через Гебіта, який кинувся під коня з таким самим наміром, кінь перескочив, ударивши його копитом у голову. Він дістав назву „лицаря суфражисток", але 33 роки свого життя неодужав на голову і деякі вважали його за божевільного. Одні називали його божевільним уже тоді, коли він кинувся під коня для пропаганди.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Воєнна стріча.

(Памяти о. М. Світенького).

Переїхали Стрипу, минули степи Панталихи, перебрили Серет і одного дня заїхали в велике подільське село Ладичин. Широкі вулиці — знак, що люди мали колись досить землі, мало зелені — знак, що ціла увага людей в полі.

Під горбиком — попівство. Кущі бозу заслоняють вид на городець, закрили фіртку в пазоті. Непевні тепер часи — добре, що заслоняють. Може сховається недобре око і не завважить!...

Ми завважили...

Скрипнула фірточка, захиталися бозові кущі, задзвонили остроги по стежці. Йдемо на попівство.

Цілими днями в тяжких боях, цілими днями то в окопах, то на коні, а ось тепер вільні на часок. Як жеж не зайти?

Напроти нас низенький священник, кепкуючо всміхнене лице, прижмурені бистрі очі.

— Щож панове, доборолися? — говорить немовби посміхався з нас.

Ми, старшини У.Г.А., спанахнули. Невжеж ціла вина за те васиться на нас?

— Не штука вам казати, отче добродію. Спробувалиб самі. Без муніції, без дверей на світ...

— А кулаки від чого? — підсміхається.

— Від віча, отче добродію.

— О, бачите! — не було ваших кулаків на вічах у запіллі, як ви стояли на фронті. І тому ви нині в мене гостями. А то був би і не мав чести... Прошу, може осьтут на лавці, в хаті душно.

Нами ще трясла злість, але сісти сіли. Побачимо, що скаже нам той дивний чоловік. Яким ще мовним рядном нас накриє!

— Хлопці, напєтесь може кислого молока?

Як він до нас говорить? Хлопці!? Сотник, поручник і два хорунжі. Ще до хорунжих — припустім, але до нас!?

— Чогож ви посідали як сови? Напєтесь.

— Дякуємо, ні.

— Про мене. Пийте свою каву.

І замовк.

— Отче добродію, — кажу. — А вам не жаль, що ми йдемо за Збруч?

— Мені?.. А чого?! Мені з кожним буде добре! — і ще всміхається.

— І байдуже вам, що держава падає! — а самий аж тремчу.

— Держава, молодче, не так скоро падає. А як падає, то не від чужих ударів. Коли ми щось варті — вона не впаде.

— Може й правда — подумав я, подумали ми і сидимо похнюпившись.

— Тільки носів не спускайте, бо не люблю того. Ви йдете і прийдете назад, а я тут мушу сидіти.

— Прийдемо... Але коли?...

— Мяєте вернутися, як лист буде опадати з онтих дерев.

— Чому саме тоді?

— Бо... — і спинився.

Ми глянули на нього і не пізнали. З лиця зникла кепкуюча усмішка, а очі зайшли шклом.

— Бо довше не видержу! — викинув із себе з силою важкі слова.

Ми молоді переглянулися між собою і було нам стидно за попередну злість і було нам ясніше на душі — хоч відходили за Збруч.

Село — Ладичин.

Священник — о. Михайло Світенький.

Саме нині Його похорон. Вічна Йому память.

Галактіон Чіпка.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Гостина театру ім. Тобілевича. В днях 11., 12., 13. і 14. ц. м. гостив в Станиславові театр ім. Тобілевича, виставляючи такі річи: „Лев з Абісинії", „Інваліди", „Барон цигаїв", „Нїма теща". Читачі „Діла" знають ті річи з рецензій, тож змісту їх тут не подаємо. Щодо гри акторів — то зазначимо, що театр ім. Тобілевича добре розуміє своє завдання й поруч „Заграви" є нашим найкращим театром. Є й між акторами Тобілевича такі, що попали до театру із „життєвої конечности", але в загальному рівень театру високий. Заслуга безперечно в тому реж. Бенцаля, що вкладає багато праці й труду, щоб лиш театр поставити на належній висоті. Дуже гарне враження роблять декорації Бобінського. Публики у всі дні могло бути більше. До тої публики звертаємось (не знати котрий то вже раз) з проханням, щоб вона слухала дзвінків і на салю входила по другому дзвінку, а не шукала місць підчас того, як на сцені йде вже акція.

Б. Л.

Спорт.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Бескид — Адміра 2:1 (2:0). Мист. Б-кл. Ворота для Бескиду добули Костик і Коровайчук. Несподівана, але всеси заслужена виграна Бескиду в Станиславові, який по тій виграній має виганяти на добуття II. місця.

Ревера — Рипне 3:3. Мист. А-кл. Рипне на 15 хв. перед кінцем вело 3:0!

Гірка — Покуття 1:1. Мист. А-кл.

Станиславовія — Погонь 0:0. Мист. А-кл. Сензац. мерозіграна Погоні з світлідером А-кл. Б. Л.

Нові книжки й журнали.

СУЧАСНІ ПРОБЛЄМИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ. том II. Праць Українського Наукового інституту в Варшаві, 1936. ст. 176. — Зміст: В. Садовський: З підсумків колєктивізаційної політики в СССР. — К. Мацієвич: Колєктивізація селянського господарства на Україні. — В. Іванів: Донбас і Урало-Кузнецький басейн за часів першої і другої пятилітки. — Б. Іваницький: Лісове господарство Московщини й України. — Е. Гловінський: Гроші і кредит СССР за останнього етапу Непу. — І. Кабачків: Реконструкція податкової системи в СССР. — І. Шовгенів: Повінь на Україні і способи боротьби з ними.

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича. Богородчани:

18. VI. Нїма теща.

19. VI. Циганський Барон.

З Богородчан їде театр до Надвірної.

Великий Театр:

Четвер, 18. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чапліньської.

Пятниця, 19. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Личакові".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".

АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".

ВАНДА: 1) „Українські обичаї", 2) „Жінка у золотій клітці".

ГРАЖИНА: „Анна Каренїна" з Ґретою Гарбо.

КАСІНО: „Я хотіла би, та боюся" (Сесе Саналь).

КОПЕРНИК: „Зов крови".

МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".

МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежка" з Фліпом і Фляпом.

МУЗА: „Цені".

ПАКС: Нечинне.

ПАЛЯС: „Безсмертні мельодії" Ів. Штравса.

ПАН: „Давид Коперфільд.

РАЙ: „Війна в царстві вальса".

СВІТ: „Війна в царстві вальса".

СТИЛЕНЕ: „Принадний роман" і ревія.

ТОН: „Срібні остроги" (Бук Джонс).

УТІХА: „Воюючі каравани" та ревія.

ХІМЕРА: „Люди в тунелі".

ПРИВАТНЕ НАУКОВЕ ЗАВЕДЕННЯ ім. Г. Йордана (св. МИКОЛАЯ 16) приймає вписи на р. 1936/7 до ГІМНАЗІЇ (ч. 648) нової і до семої класи гімназ. давнього типу та до КОМЕРЦІЯЛЬНОЇ ШКОЛИ. Канцелярія в. д. чинена від 17. до 18. годин. КІСТРИН.
2271 3-3

Фотоплястікон.
(пл. Марійська 5.)

Палестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Четвер, 18. червня 1936.

Відень (506,8) 17.40 Шуманові пісні до слів Айхендорфа (Фухар бас-баритон), 19,30 Веселі пісні, квартет, 20.00 „Король Генрих IV" траг. Шекспіра, 22.20 Розр. концерт, **Братислава** (298,8) 12.25 Концерт, 18.10 Сарашка, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, 20.00 „Мадам Батерфлай" оп. Пуччіні, **Прага** (470,2) 11.00 Концерт, 17.00 Соло на саксофоні, 19.30 „Фра Діяволо" оп. Обера, **Париж** (1648) 9.30 Орг. рецеталь, 11.00 Симф. музика, 15.00 Форт. Шубертові твори, 20.00 Спів, 20.45 Симф. музика, **Білгород** (437,3) 17.00 Спів. рецеталь, 18.30 Нар. мельодії, 21.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.50, 14.15, 22.30 Музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 18.00 Музика, 18.00 Солісти, музика, спів, 19.00 Оперетькові мельодії, **Мінхен** (405,4) 12.00 Музика 13.15 Концерт, 19.15 Концерт на скр. і орк. д-дур Дітерсдорфа, **Будапешт** (549,5) 12.05 Цит. музика, 19.00 Спів, 22.10 Концерт оп. орк., **Мілянo** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.10 Розр. концерт, 17.25 Вок. концерт, 20.35 „Чорні гори" комедія, опісля форт. рецеталь, **Рим** (420,8) 15.10 Розр. музика, 20.45 „Галька" оп. Монюшка, опісля танк. музика.

П'ятниця, 19. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 15.20 Концерт для дітей. 17.30 Солісти сопран, форт., кларнет, 19.30 Безсмертні віденські мельодії, муз., спів, 20.10 Любовні дуети, спів, орк., 21.10 Концерт хору й орк., 22.20 Симфонія IX. Бетговена, **Кошиці** (259,1) 17.40, 18.00 Концерт 19.15 Цит. музика, 19.35 Словацько-музичні авд. на нар. теми, **Прага** (460,2) 19.20 Муз. розрада, кобза, **Париж** (1648) 11.00 12.15 Симф. музика, 16.00 Камер. музика, 17.30 Концерт, 20.00 Нар. пісні, 20.1[illegible] „Ль Амур Маск" оперетка Мессаже, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.00 Пісні, 17.0[illegible] Концерт квартету, 18.30 Спів. рецеталь **Берлін** (356,7) 8.30, 18.00, 22.30 Концерт 14.15 Гоздь музика. 20.10 Невідомі опери

закорд. композиторів, Кенігсвустергавзен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Дитячі пісні. 17.30 Вільомчеди, 20.10 Веселі сценки, 21.10 Бетовенівський фестиваль, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для села, 12.00 Розр. концерт, 17.00 Симфонієта на вел. орк. А. Юнга, 19.20 Соната г-моль Шумана (форт.), 20.1« Сільська комедія з муз. із., 22.30 „Доля" поет.-муз. вариси із участю квартету Регера, Будапешт (549.5) 22.05 Солісти, 13.30 Симф. концерт, 17.30 Цик. музика, 19.30, 20.50 Концерт сальон. орк., 22.00 Концерт форт. тріо, Мілано (368,6) 11.30 Концерт орк., 21.30 Концерт солістів, Рим (420,8) 13.10 Популярна музика. 17.15 Солісти; 20.35 „Із ре, ля тері е ді вальєрі" оп. Авт. Льоціа.

Львівське радіо.

Четвер, 18. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт камер. орхестри, 12.50 Домашне господарство, 12.55 Польська симфонія з гр. пл., 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Червень на небі й на землі, гутірка для ст. дітей, 16.00 Концерт фільг. орк.; у перерві в год. 16.45 „Суспільна діяльність і дівчі у фіз. виховании", 17.00 Пісні в вик. Марії Дайнової, 17.50 Віджила в літі, 18.00 Сільва верум, 18.05 Жінка в культ. житті галицького села, 18.15 Римський-Корсаков: „Великдень у Росії", гр. пл., 18.25 Літер. хвилина, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Сигнал часу, 19.02 Театр Уяви (Англія) „Людина призначення" сц. жарт Б. Шоа. 19.32 Муз репортаж: Правда про „недокінчену симфонію" Шуберта, 20.10 Гнори на гавайську гітару, 20.30 Технічна скринька, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Пісні в вик. Ір. Цивінської в супр. форт., 21.30 Корт. ресіталь Ег. Петрі, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Спорт у містах і містечках: Спорт у Львові, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Ост. вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Пятниця, 19. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Джордано: „Андрій Шеніє", гр. пл., 12.15 Муз. авдиція для ст. дітей: Від гір до моря, 12.40 „Манон" Масенета в гр. пл., 12.50 Домашне господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Легка музика в гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.35 Гутірка з хорими, 16.00 „Ноктюрни" в вик. кам. орхестри, 16.45 Архіви й бібліотеки, 17.00 Хвилина Ол. Глазунова, гр. пл., 17.30 Спортовий порадник, 18.00 Ідемо над море, 18.10 Дебісі, в гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами 19.00 Сигнал часу, 19.02 Камер. концерт, 19.30 Дует гармоністів, 19.59 Музична авдиція, 20.30 „Фер-плей" оповідання, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Симф. концерт, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Радіокутик.

СТРОЄННЯ АПАРАТУ.

Новочасний радієвий апарат є звичайно гарно виробленій в майстерні. Гарно полірована скринька з квадратом коштовного матеріялу на передній стінці становить його щоденний стрій. Кажучи про строєння апарату маємо на думці як наставляти його на чистий і голосний відбір.

Кожен приймач має свій обмежений обсяг хвиль, який регулюємо обводом строєння (конденсатором). Приймач не може звичайно покрити всіх хвиль при помочі одного обводу. Тому звичайно в приймачі кілька обводів, що строяться тим самим конденсатором, який відповідно треба долучати, при чому долучення першого обводу звичайно причиняється до урухомлення приймача.

Якже буде виглядати настроєння приймача? Перша річ долучити перший обвід строєння, що робимо при помочі перекручування середучника хвиль. Потім повертаючи конденсатор, шукаємо дальної в даний час стації. Стація відзивається спочатку тихо, а далі перекручуванням конденсатора дає прикрий свист так зв. реакцію. Тоді наставляємо галку строєння на найголосніший свист і відтягаємо галкою реакцію як до часу появи голосного звуку стації.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

У Франції працює 1500 конструкторів радієвих апаратів, 10.000 продавців радієвих приймачів і 25.000 робітників, фахівців у радіотехніці.

Радієві оповідачі в Італії дістають від 900 до 1200 ліра місячно.

В Данії диригентів радієвих орхестр вибирають на конкурсах.

Американські радіостації надавали репортаж з полудневого прийняття у знаної фільмової артистки Мері Пікфорд.

Кошти будови радієвого дому в Брюсселі йдуть до 20 міліонів франків.

На 13 посад, вільних в англійському радію, зголосилося 2.450 кандидатів. Тисяча осіб хотіли обняти посади спікерів, 90 — диригувати радієвою орхестрою, а 125 — режисерувати слуховища.

Знаний американський пресовий магнат Герст є власником 8-ми радіостацій.

Франція уневалежнюється від привозу радієвого приладдя закордону. Привіз з Німеччини зменшився на половину. Всеж Франція платить закордон за радієві апарати 44 мід. франків річно.

За рік в Америці продають понад 4 міліони штук радієвих апаратів.

В Англії не можна слухати радієві трансмісії в публичних помешканнях, бо репортажі підлягають охороні авторського права.

В минулому році італійське радіо надало коло 200 опер. Це — безумовно найбільш оперова радіофонія світу.

АНЕКДОТИ З ЖИТТЯ ВЕЛИКИХ ЛЮДЕЙ.

У програмі на літній сезон впроваджено цікаву авдицію: це будуть анекдоти про славних людей. В коротких, живих фейлетонах будуть обговорюватися цікаві фрагменти з життя славних вождів, володарів, жінок, письменників, учених і т. п.

Першою такою авдицією буде фейлетон присвячений анекдотам з життя Міцкевича 3. червня в год. 17.50.

РАДІОАПАРАТИ В ЛЬОМБАРДІ.

Статистика паризьких льомбардів виказує, що серед заставлених річей перше місце займають радіоапарати. Льомбарди мусіли навіть заангажувати спеціальних знавців радіоприладдя для оцінки апаратів.

ВИСИЛЬНИЙ АПАРАТ В КАПЕЛЮСІ.

Американське радієве т-во сконструювало висильний апарат такий малий, що важить тільки 11 унцій і легко міститься в мужеському циліндрі. Крім того циліндра справозданець має на собі пояс, до якого прикріплені три батерії: 180-вольтова, 6-вольтова і миленька батеринька (як до кишенькових ліхтарів), сполучена з малим ручним мікрофоном.

Апарат має три лямпки розміру і форми жолудя і надає на хвилі 1,1 мтр., 270.000 кц/с з засягом коло 1/4 миль.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89.05—89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.07 — 358.35, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.24 — 171.40, Фунти англ. 26.83 — 26.67, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.50, Корони данські 119.74, 118.90, Корони норв. 134.78—133.81, Кор. шв. 138.33—137.55, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.82—11.60, Марки нім. 135 — 130, Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 144—139.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 28—28.35—28, Вугель 15. Ліль-поп 13—12.65, Островець 32.75, Старахованчі 35—34.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 69. 2. ем. 69.50, серії 82.50, 5 конверс. 51.75, 6 дол. 75, брон. дол. 50.50—50.25, 7 прц. стаб. 55.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від	до
Пшениця одн.	21.75	22.00
Пшениця зб.	21.00	21.25
Жито Стандарт І.	13.75	14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.05	13.75
Ячмінь одн.	14.25	14.50
Ячмінь на мливо	13.75	14.00
Ячмінь паст.	12.75	13.00
Бобик	15.25	16.75
Вика тешна	17.25	17.75
Вика сіра	16.25	16.75
Гречка на мливо	14.25	14.50
Гречка паст.	13.25	13.50

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 17-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 м. яець	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко здержана.

ПТИЦЯ. Маслосоюз повідомляє, що з огляду на зниженну тенденцію цін птиці, потоваць цін покищо не подає.

Дешевий Власний Дім
з плит СОЛЬОМІТ

Ізоляція зверхніх стін, пересувні стіни, стелі і т. п. Догідна будова.

Інформації:

„AREOS" — ЛЬВІВ

вул. Зибликевича 7.

Тел. 256-76.

Репрезентація фабрики Плит Будівельно-Ізоляційних:

„СОЛЬОМІТ" Катовиці. 13/98

Подяка.

Сподобалося Всевишньому покликати до себе нашу найдорожчу дочку ГАЛЮ. В цім тяжкім нашім горю і смутку великою потіхою для нас було те співчуття, якого зазнали ми від наших приятелів. Сердечне Спасибіг їм! Особливо сердечно дякуємо Впр. і Всеч. Отцям Духовним за сумний похоронний обряд, а саме: о. Евгенові Давидовичеві, деканові, і сотрудникові за провід у похоронах і за зворушливе до глибини прощальне слово при виносі тіла з дому, о. В. Приймачкові за участь у похоронах і глибоко подуману проповідь у церкві й о. П. Сенютунові за участь і прегарне до сліз зворушливе слово над гробом. Також за ласкаву участь у похоронах сердечно дякуємо: о. сов. В. Цебровському, о. сов. В. Белкотові, з. М. Пашковій, о. Ів. Біляковій, о. М. Фединишинові, о. Ів. Тимчуві, о. З. Яцковій о. А. Ізарикові, о. В. Лесюковій о. Ю. Сенишинові, о. А. Шушевичівнокові, о. Ів. Орищевичеві, о. В. Цебровському мол., о. І. Клюсові, о. Е. Лабінському й о. І. Мацієвичеві. Зокрема дякуємо дуже сердечно ВП. Дарії Клюсовій за щире повне посвяти виручення нас у часі нашого горя. Дякуємо і брацтву церковному, хорові з Юськовичів та всім тим, що виявили нам своє співчуття, головно за відправлені Служби Божі й молитви за упокій душі невиджалуваної, Найдорожчої Нашої Галі. Сердечне Спасибіг!

Олесько, 6. червня 1936.

о. Олександер Левицький, батько; Луція, мати; Евген, Ростислав і Адам, брати.

2287

ОПОВІСТКИ.

Інж. Михайлюка Володимира, родом з Коломиї, котрий одержав представництво від Українського Видавничого Інституту у Львові — просимо негайно подати свою адресу. — Український Видавничий Інститут. 2288

Товариство Українських Студентів Католиків „Обнова" в порозумінні з Академічним Душпастирством подає до відома, що за Благословенням Їх Ексцеленції Митрополита Кир Андрея відбудуться замкнені реколекції для Студентів всіх Високих Шкіл у днях від 3—7. липня 1936 р. в Дух. Сем. у Львові при вул. Коперника 36. Зголошення приймає і ближчі інформації дає до 1. VII. ц. р. між 10—12. Академічний Душпастир у Львові, вул. Новий Світ 22, 2.

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Школа" у Львові, вул. Хшановської ч. 9. приймає виписи на: а) 3-річну науку хлопців і дівчат, що покінчили 7-у клясу всенародньої школи; б) однорічний Торговельний Курс Абітурієнтів для абсольвентів (ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10 зол. виписового, оплата за навчання в 3-річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. місячно. Школа має кооперативний напрям і права державних шкіл. ВПИСИ приймає Секретаріят Школи до дня 5-го липня, а на Курс до кінця вересня ц. р. 2257 2—4

ЛІТНИЩА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2269 3—10

КОСМАЧ коло Коломиї. Сонячні кімнати з утриманням поручає Леонтина Лисинецька. 2273 2—2

ЯРЕМЧЕ, у віллі прегарно положеній, далеко курзи, близько Пруту — сонячні кімнати, можна і з добрим харчем. Ціни помірковані; сонячки в місці. Перфецька, Яремче. 2275 2—4

3 АБО 2 КІМНАТИ з кухнею в ГРЕБЕНОВІ, вигідні, в одній віллі тільки з власником, в найкращім сонячнім положенні, на корисних умовинах до винайму. Зголошення в Адміністрації: „Під ялицом". — 2253 2—2

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ВЕТЕРИНАРІЙНИЙ ЛІКАР потрібний зараз до двох районових молочарень. Зголошення слати на адресу: Райпова Молочарня в Щирці п. Ілоко. 5/94 2—3

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 34-60

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесіонована робітня тапіцирсько-декораційна Степана Фещура, вул. Кутюк 15 (Яблонівська 10 а) приймає всілякі роботи тапіцирські і декораційні. 2264 2—6

ВПОВ. ПАНІ! Тривка ондуляція. Гарантія 6-місячна, дешево виконує Андрій Кузик, Грозівських 4. Модельки до чесання безплатно. 2266 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За гарне свідоцтво!

ФОТОГРАФІЧНІ АПАРАТИ

поручає

найдешевше у великому виборі

ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС

Львів, пл. Марійська 8.

(Дім Шпрехера). 46/114 1-5

У. Т. Дент. І. БРАНЕВСЬКИЙ

2284 **вернувся і приймає** 1-3

Львів — АКАДЕМІЧНА 18. Тел. 237-53

Пансіон „ЗЕЛЕМІН" ГРЕБЕНІВ

найгарніше положення, далеко від гостинця, гамору і курявн. Гарні, простірні, сонячні кімнати з бальконами. Близько ріки-пляжі. Смачний і здоровий харч. Ціни поміркувані. ВЖЕ ВІДЧИНЕНИЙ. 2252 3—20

МЕБЛІ вспяних кімнат дешево і солідно можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 1-30

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пуару **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 16-75

Вже вийшов з друку дуже важний підручник М-ра Романа Савицького п. з.

ГРИ й ЗАБАВИ,

ЯК ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ В ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ ДИТИНИ.

Є це методичні вказівки для провідниць дитячих садків, передшкілля, захоронок, сирітських захистів та родин.

Ціна 1.20 зол., з пересилкою 1.50. Головний склад: „Народній Базар" і Українська Книгарня в Станиславові, вул. Собіського ч. 16. 1—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 135 (14.384). Львів, пятниця 19. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41. Друкарні: 227-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українець приготовлював замах на Літвінова?

ЖЕНЕВА, 18. 6. Авас. На основі закону, що забороняє чужинцям приватно стежити за іншими громадянами, арештували данського громадянина Нордмана та швейцарця Плянка, які стежили за одним українцем ворожо наставленим до СССР. Оба арештовані твердять, що той українець, який часто приїздив до Женеви, приготовлював замах на ком. Літвінова.

БЕРН, 18. 6. Швайцарська Телеграфічна Агенція подає: Доходження, переведені на приказ мін-ва внутр. справ виявили, що в Женеві постало розвідче бюро, яке працює для закордону. Воно стежило три місяці за одною особою, що мешкає за кордоном, але приїздить часто до Женеви; пізнали його спосіб життя, плян помешкання. На приказ слідчого судді поліція арештувала швайцарця Длякa, який признався, що дістав 600 шв. франків за те, що інвігілював згаданого чужинця та видав двох своїх спільників м. ін. Нордмана. Вони стежили за особою, відомою з протисовітської діяльности.

ДЕШЕВІ ДОБІРНІ КУРЯТА

в Крамниці „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, вул. Костюшка 1 А.

Британський уряд проти санкцій.

ЛЬОНДОН, 18. 6. Райтер. На вчорашньому засіданні уряд рішив у засаді знести санкції та відповідно перевести цю справу в Женеві.

ЛЬОНДОН, 18. 6. ПАТ. Рішення знести санкції було однодушне; не значить це, щоб В. Британія признала анексію Абісинії.

БРИТІЙСЬКА ФЛЬОТА ПЛИВЕ НА СХІД.

ОЛЕКСАНДРІЯ, 18. 6. ПАТ. На рейді в Олександрії закинуло якорі 8 брит. воєнних кораблів, що пливуть на схід.

Грізні заворушення у Бельгії.

ЛІЄЖ, 18. 6. ПАТ. Вчора пополудні агітатори намагалися припинити вуличний рух і здобути залізничі забудування та склади вугілля. Жандармерія кілька разів шаржувала і арештувала коло 50 осіб.

ЛІЄЖ, 18. 6. ПАТ. Страйкарі поперевертали тягарові самоходи з молоком для хорих. Скріплена поліція та жандармерія патролює місто на самоходах зі скорострілами.

Страйк обняв увесь металевий промисл — дирекції самі припинили працю в тих підприємствах, де робітники не застрайкували.

БРЮССЕЛЬ, 18. 6. ПАТ. Положення настільки покращало, що з вулиць стягнули жандармерію, зате поліція легітимує підозрілих та заборонила їздити роверами в околиці, щоб перешкодити страйкарським стежам у звязку.

БРЮССЕЛЯ ЗАГРОЖЕНА ГЕНЕР. СТРАЙКОМ.

БРЮССЕЛЬ, 18. 6. ПАТ. На вічах обговорюють справу проголошення генерального страйку. Посадник пригадав, що зібрання та походи недозволені та заповів, що до них не допустить.

У Ґанді застрайкували докові робітники; страйк обняв також копальні вугілля та металевий промисл.

БРЮССЕЛЬ, 18. 6. ПАТ. У прем. Вана Зеляндa відбулися переговори представників робітників та працедавців, які погодилися щодо мінімум платень, б-денних відпусток та постепенного введення 40-годинного тижня праці у небезпечних ділянках промислу. Обі делегації не мали повновластей, щоб заключити умову, лише обіцяли впливати на обі сторони у цьому напрямі. Не зважаючи на це брюссельські професійні спілки намагаються намовляти брюссельське робітництво, щоб прилучилося до страйку.

ЧУЖИНЦІ У БЕЛЬГІЙСЬКОМУ СТРАЙКУ.

БРЮССЕЛЬ, 18. 6. ПАТ. Тому, що між арештованими підчас страйку в Антверпені та Ліежі є чимало чужинців, мін. справедливости загрозив, що чужинців, злолучених підчас демонстрацій чи інших виступів проти публичного ладу негайно видалюватимуть з Бельгії.

Робітничі заворушення на Литві.

КОВНО, 18. 6. Німецьке Інформ. Бюро. Підчас похоронів робітника, що убив підприємця і наложив на себе руку, 2-тисячна юрба почала наложив на себе руку, перериваючи поліційний кордон. Поліція стріляла.

БЕРЛІН, 18. 6. ПАТ. Вчора дійшло у Ковні до робітничих демонстрацій; поліція стріляла до походу. Урядова агенція стверджує, що згинув 1 робітник, але кружляють чутки, що було 3 жертви.

Не проти жидів, а проти жидівської іммігрaції.

ЛЬОНДОН, 18. 6. Райтер. Вчора вечором приїхала з Палестини арабська делегація. Вона не має права вести переговорів, бо це належить виключно до начального арабського комітету в Єрусалимі.

ЛЬОНДОН, 18. 6. ПАТ. Один з трьох членів неофіційної арабської делегації заявив представникам преси: „Не виступаємо проти жидів як таких — бо з ними жили ми від віків у згоді — лише проти політики, що заливає нашу країну десятками тисяч жидівських імміґрантів".

„Держава Леванту".

ПАРИЖ, 18. 6. ПАТ. Як подає „Еко де Парі" та „Ева", у мінґві закорд. справ відбувався нарада у справі Сирії та Леванту, з яких франц. уряд хоче створити незалежну „державу Леванту". Франц. покликані коло обговорили текст договорів у цій справі з делегаціями Сирії та Леванту; тепер предложать їх урядові. Франція поступає подібно з Сирією та Левантом так, як В. Британія 1932 р. з Іраком. „Держава Леванту" булаб за-призначена з Францією, що утримувалаб в кількох означених місцях військові залоги для оборони границь нової держави.

ПАРИЖ, 18. 6. ПАТ. До справи заміни французьких мандатних областей у Сирії на незалежні держави заприязнені з Францією франц. ліпиця ставиться прихильно. Навпаки правиця висловлює страх, що у незалежній Сирії можуть прийти до влади крайні, протифранцуські елементи, а крім того серед населення арабських країв під франц. протекторатом Тунісу та Марока можуть витворитися сепаратистичні тенденції.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Розуміння дійсности.

Міркування з приводу нового шкільного року.

Львів, 18. червня 1936.

Велика частина нашої молоді стоїть саме перед розвязкою питання, який рід студій вибрати, щоби не тільки вдоволити свої питомі нахили до якоїсь категорії праці, але також, щоби запевнити собі в майбутності якнайкращу екзистенцію. Правильна розвязка цього питання сягає далеко поза межі особистих інтересів цих молодих людей. Вона мусить находити відгук у громадському житті та його потребах, бо від такої чи іншої розвязки цього преважного питання залежить майбутній професійний склад і матеріяльні основи української інтеліґенції, а також розвиток чи занепад ріжних ділянок національного життя. Тому треба з великим признанням ставитись до діяльности „Порадні для вибору звання" при Рідній Школі, яке своїми дослідами та інформаційними викладами старається внести чимало зрозуміння в доцільність вибору студій, що рівночасно рішають про майбутнє звання, про заробіток на все життя.

Зайвим булоб розводитись на цьому місці про те, як дуже обмежила професійні можливости нашої інтеліґенції сучасна наша політична дійсність. Та проте і ці невідрадні обективні обставини мають теж свої позитивні прикмети: вони спричинили те, що інтеліґенти, навіть із вищою освітою залишились у гущі народу, причиняючись до зросту свідомости, освіти та господарської самодіяльности широких мас. Вони — ці невідрадні обективні обставини — спричинили дальше те, що молоді кадри інтеліґенції почали розбудовувати ділянки, які в нас були в повному занедбанні від довгих століть. Видно цінні вартости зуміли ми вже створити, коли не одного завидують нам політично щасливіші від нас сусіди. Ось на днях п. Юношa-Белінський, обговорюючи на сторінках „Дзенника Польского" (ч. 159) проблему матуристів, ставить нас як зразок для поляків. Він каже просто: „Польське громадянство повинно скористати з цієї науки"..

Та чи дійсно ми виказали у практиці на 100 відс. глибоке розуміння дійсности при професійному формуванні нашої нової інтеліґенції? На жаль, ми далекі, дуже ще далекі до стовідсоткового відчування дійсности також і на цьому відтинку нашого національного життя. Ще є професії, де може і не царить „право джунґлі", але де є вже всетаки дуже тісно і з кожним роком стає тісніше. Зате є ділянки звання, які знову відчувають брак дорослу, брак нових професійно освічених і відповідно підготованих одиниць. Ось на кожнорічних зборах „Сільського Господаря" ломать руки над нехіттю нашої молоді (до речі — здебільша селянської своїм походженням) до агрономічних студій. А загляньмо у наше ремесло, в торговлю, в промисл.. Гляньмо на ці ділянки не як обсерватори того, що є, але як судді того, що повинно бути. Може

ливости є величезні, та вони не використані передусім через **брак відповідно підготованих людей**. Знавець свого діла в наших обставинах не потребує боятись безробіття. Ось малий приміp: абсольвент текстильної школи у Бельську записався на одноpічний куpс пpи нашій Тоpг. Школі Р. Ш. у Львові. Та „голод на спеців", питомий нашому життю, не дав йому продовжувати науки. Не минув місяць, як заангажувала його молода наша текстильна виpібня, забезпечуючи йому з місця екзистенцію...

Зокрема **торговля**, яка росте в нас із місяця на місяць в ширину і в глибину, має ще безмежні можливости для праці молодих інтеліґентних людей із фаховою підготовою. „Щодз. Газеты Гандльова", pефеpуючи пеpед тижнем оглядини тоpговельної школи Обединання Купців у Вapшаві та куpсів, які пpи цій школі існують, пpедставила вapтість купецького звання вже в самому заголовку статті: **„Пpофесія, в якій нема і не буде безpобітних"**. Тpеба підкpеслити, що поляки в останніх літах поспішно і послідовно відхpещуються від тpадиціонально-шляхетського підходу до тоpговлі, що його так яскpаво пpедставив Б. Пpус у своїй повісті „Лялька". Pозбудову купецького стану пpовадять вони з пpавдивим піетизмом. І з цими новими настpоями польського гpомадянства гаpмонізують відповідні заходи **уpядових кол**, які в пеpшу чеpгу пpоявляються в ділянці пpофесійної підготови молодих адептів тоpговлі (купецькі гімназії, високий pівень тоpговельних шкіл, куpси дошкольования, влекшення пpактики, тощо).

Тpеба і нам вpешті покласти кpай імпpовізації в тоpговлі, pозгляданню її як пpистані для всіх звань, для pіжних невдачників. Укpаїнська тоpговля (коопеpативна і пpиватна) може дати хліб багатьом тисячам молодих людей, але ці молоді люди мусять іти туди не „з мусу", ані теж зі „щиpою любовю", але в пеpшу чеpгу **зі знанням.** Цього вимагає не тільки можливість появи закону пpо тоpговельно-освітній ценз, але цього вимагає не менше інтеpес нашої тоpговлі, її pівень і тpивкість. Тому наша молодь повинна щоpічно заповнювати тоpговельні школи (по змозі укpаїнські: у Львові — 3-літня і куpс абітуpієнтів та в Яваpові), а також повинна давати щоpічно більший ніж досі кадp високошкільних тоpговельників. Це буде доказом, що як молодь так і батьки pозуміють, життєві вимоги, pозуміють дійсність, **нашу** дійсність.

В. Несторович.

13 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24. Тел. 252-54.
ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 см.

ГУЦУЛЬСЬКІ ГАРАЗДИ.

Помічення і міркування.

II.

За час літніх місяців не pозбеpете докладно подpобиць гуцульського життя, не пізнаєте всіх його імпульсів і болячок. На це тpеба побути з гуцулями у ці довгі зимові місяці безpобіття, чи голодні дні пеpедвісню.

Тоді на Гуцульщині тихо, спокійно, не чути кpикливого гамоpу літників ані пpонизливих гудків авт. Гуцулія живе дещо свобідніше, пpиpодніше. Газда знову почувається газдою і паном своєї землі. Леда пpойдисвіт з кількома золотими в кишені не повеpтає його в найми то. Але одночасно *скpутно тут, холодно.* У бідніших хатах: на сніданок „бypка" без омасти, на обід „бypка" і на вечеpю те саме. І то, коли й стане. Гуцульська земля неpожайна, хліба не pодить. Гpунт усюди скалистий, твеpдий; лише денеде вpодиться каpтопля, а ячменю сіно. Але щож із самого сіна, коли „маpженки" мало, а коли й було, то за податки зайняли. І тому то навіть ліси заможні власники багатьох моpгів — голодують.

Суть гуцульської господаpки не полонинська господаpка і бpиндзаpський пpомисл. Господаpка ця ще дивно стаpосвітська, пpимітивна, як пеpед сотнями літ. У висліді вона майже неpентовна. Тимбільше, що на бpиндзаpському пpомислі жиpує ще чимало жидівських посеpедників-спекулянтів. Маслосоюзні бpиндзаpі зpобили тут уже вправді багато, але ще далеко не все. Коли пpигадаємо ще великі полонинські оплати й пpимусове обезпечення пастухів (з якого вони, доpечі, ніколи не коpистають), то ясно стане, що лише найбагатші газди можуть сяк-так вижити з господаpки; pешта, щоб жити, мусить ще *заpобітчати*.

Давніше пpаці було доволі. Дазадм її *лісова господаpка* (зpуб деpева, таpтаки) й славні *каміноломи ямненського пісковика*. Сьогодні каміноломи від кількох літ нечинні. Нема запотpебування на камінь і сотні pобітників втpатило pобіжку, але дохідну колись пpацю. З пpацею пpи деpеві дещо кpаще, але взагалі теж невесело. Конюнктуpа спинила й лісові pоботи, тому за пpацю в лісі й таpтаку теж дуже тяжко. А платня тут неpозмipно маленька. Пpацюється „на деньку" або „на аpкоpд", а зpештою винагоpода не винесе більше, як 70—80 сот., а в кpащому випадку 1 зол. чи 1.50 зол. у днину.

Тpеба теж звеpнути увагу, що лісова адміністpація кpивдить місцеве гуцульське населення. До постійної лісової служби спpовіджують здебільша поляків, наслідком чого pідко тpапиться уже гуцул-газда чи побеpежник. Навіть таpтаки спpоваджують собі чужих pобітників із долів тоді, коли для місцевого населення пpаці нема. Очевидно, що й залізнична служба у цілому не своя.

До pобітничих заpобітків гуцулів слід ще зapахувати їх мандpівки на жнива „на доли". Звичайно відтіль додає тpохи хліба пpивесуть у свої голодні „гpуньки".

Аж на сивому сіpому кінці стоїть те джеpело доходу для гуцулів, яке ніби повинно бути веpшим і найбільшим: *туpистично-літниковий pух*, що пpо нього я згадував на початку цих міpкувань. Як досі, то вистане його охаpактеpизувати словами: багато галасу й надій, а коpистей мало.

З цього виходить факт, що Гуцулія нуждає, з pоку на pік голодує і теpпить, а виглядів на будуче ніяких. Успіх допомогова акція виявила лише хвилеву вартість а на лілі остається все по давньому. Життєва стопа нашої Гуцульщини дуже нужденна, пpосто жахлива. Тут пеpеднівок завжди голодний, бо тут не pодиться хліб. Його тpеба купити за гpіш, а гpоша цього нема як і звідки добути.

Чи спpавді повна безнадія і безвихідність з гіpкої ситуації, в якій живе гуцульське населення?

Любонь ні, любонь є pада! Тут тpеба pозумного й основного санування господаpських відносин, тpеба планового *твоpення нових заpстатів пpаці* й оpганізування для них pинків збуту. Цього може Гуцулія вимагати від нашої інтеліґенції, від політичного пpоводу, від економічної веpхівки, від усіх тих, що досі виявили до неї лише кволий патpіотичний сентимент. Очевидно, що тут поле діяльности пеpедовсім для наших господаpсько-економічних установ.

Полонинську господаpку й молочаpський пpомисел на Гуцульщині тpеба вивести з пеленок і повласти на висоті 20-го століття. Тоді напевне збільшиться і повpащая бpиндзаpська пpодукція, а pідний пpодукт зуміє усунути з pідного pинку чужий імпоpтований товаp. Слід теж усунути чужих посеpедників-спекулянтів, що в неймовіpний спосіб використовують гуцульського пpодуцента.

Як сказано, дpугим доходовим джеpелом гуцулів є *поденне заpобіткування*. Слід на відповідному місці піднести голос за тим, щоб гуцульські ліси експльоатувати *бодай* гуцульськими pуками, а не спpоваджувати туди чужих pобітників. Така тактика подвійно кpивдить гуцульське населення і відбиpає йому нагоду до заpобітку на хліб, якого воно не має.

На Гуцульщині дається відчувати бpак вправних pемісників. Звідси стільки чужого елементу налипає і заpобляє пpи будові щоpаз нових віль і сансіонів. Цьому лихові зpадикалює бодай одна *pеміснича школа на Гуцульщині*. Гуцульські діти замість бездільно блувати без пpаці, навчились би хосенного pемесла, а в ньому мешкав би новий вapстат пpаці й джеpело заpобітку. Як сільсько-господаpська академія на Волині, так само pеміснича школа на Гуцульщині — це одна з пеpших вимог. У такій школі побіч звичайного pукоділля повинні вчити *гуцульського мистецько-декоpативного пpомислу*. Ось тут і дальше джеpело доходів для Гуцулії. Його теж тpеба би покласти на відповідному pівні та оpганізувати для нього кpащий збут. Пеpші кpоки в цьому напpямі зpобили вже косівські фахівці, головно з „Гуцульського Мистецтва".

Слід теж pішуче подумати пpо те, щоб із літниського й лещетаpського сезону гуцули мали більше коpисти.

Можна би теж пpопагувати на Гуцульщині pаціональне садівництво. Земля непpигожа під хліб могла би pодити навіть гаpні, шляхотні овочі. Лише садівництво, подібно, як і все інше вимагає свого виншколу й вpави. Згодом дало би воно гаpні пpиходи. Пpо оpганізацію пpопагандивних садівничих куpсів повинні подбати наші господаpські установи й спеці в цьому ділі, пеpедовсім „Сільський Господаp". Закладання садів вимагає вкладу деякого капіталу і тут з допомогою мусіли би пpийти наші тоpговельно-кpедитові установи. Садівництвом займаються вже в Косові й Кутах а овочі звідтіль пpегаpні то мають збут.

Є ще одна ділянка, в якій міг би пpацювати гуцульський газда, а не пpацює там досі лише а бpеку відповідної освіти й виншколу. Це *пасічництво*. Гіpський мід має незбиpні лікувальні й споживчі ваpтости, тож пpо збут — ще й пpи відповідній оpганізації — було би не важко. Нині з пасічництва чеpпає на Гуцульщині додаткові пpиходи: лісничий, гаєвий, учитель, почтовий уpядовець, чи залізничий будник. Те саме могли би pобити й гуцули, тільки тpеба їх цього навчити. Може й не було б тpудно: адже ж існує „Укpаїнський Пасічник".

Одночасно з економічним сануванням гуцульського життя тpеба pеально думати пpо *загальне пpосвічення* гуцульського населення й оздоpовлення його гігієнічного побуту. — Санітаpні умовини гуцульського життя такі, що й стидно пpо них писати. Ось хоч би зі статті д-pа Питлика в липневому числі „Укpаїнського Лікаpського Вістника" виходить, що ок. 30% населення (18.000) хвоpіє тут на пpавці (сифілію). Смеpтність дітей теж тут небувало велика. А пpичина цього фатального стану здоpовля, побіч економічних злиднів, — неохайність і бpак усякого pозумівання для пpимітивних гігієнічних засад.

Тож обовязок наших медичних кол (У. Гиг. Т.) подбати пpо вмілу пpопаганду гігієни на гуцульському теpені. Найкpаще вділють тут санітаpні куpси, вистави, споpадичні pефеpати й кольпоpтажа популяpних гігієнічних видань.

Одночасно слід звеpнути більше уваги на *тіловиховання молодого гуцульського покоління* і твоpенням власних споpтово-pухавкових оpганізацій відтягнути його від чужих впливів дилетантської та експеpиментальної „pегіональної політики".

Оттак воно нині на нашій гуцульській веpховині. Сумно, не весело. Обpаз її далекий від цих недільних ідилічних каpтин баpвного гуцульського побуту, якими звикли ми собі її уявляти. Там сіpий голодний будень, жоpстока боpотьба за клаптик хліба й бpак усякої надії на кpаще. Усюди — майже pозпучлива безpадність і бpак пляново-го пpотидіяння. Лиш денеде слабкі оpганізаційні зусилля.

Гуцульщина потpебує допомоги, але не тої одноpазової, збіжевої чи гpошевої, а *pозумної оpганізаційної пеpебудови засновків свого економічного життя*. Очевидно, що допомоги цієї може вона домагатися — пеpедовсім *від нашого культуpного й господаpського оpганізаційного центpу*.

Досі наш звязок із Гуцульщиною не далеко вийшов поза pамці платонічної любови й пpотекційно-пpихильного сентименту для цієї пpегаpної вітки нашої нації. Чимскоpше слід це відношення змінити й спеpти його на площині не слів — але здоpового діла.

Богдан Олесницький.

Селянський pух пpоти Кантону.

ШАНГАЙ, 18. 6. ПАТ. Недалеко Бугу тpи села виступили пpоти pеквізицій. Селяни підпалили будинок команди і виpізали багатьох стаpшин. Щойно після довгої битви, у якій згинуло чимало селян, 3 сотні нанкінських військ опанували положення.

Невдоволення пpоти командування кванту-ської аpмії pосте — 5-ох командантів дивізій зложило димісію.

РОЗЛАМ У ПІВДЕННО-КИТАЙСЬКОМУ ТАБОРІ.

ШАНГАЙ, 18. 6. ПАТ. Між обома південними пpовінціями, що виступили пpоти Нанкіну, дійшло до непоpозуміння: Війська пpов. Кванґсі змобілізовані, 15. аpмія пpодовжує наступ на Кінґ. Інші війська пpов. Кванґтунґ не пускають-ся з границі Гонанґу, чекаючи висліду пеpеговоpів Кантону з Нанкіном.

У Нанкіні уpядово запеpечили поголоску пpо пеpеговоpи у Тенґчу.

ПЕКІН, 18. 6. ПАТ. Дві нанкінські дивізії вpушили зі Шансі, щоб стpимати похід кантонських військ у Гунані.

ШАНГАЙ, 18. 6. ПАТ. Кантонський уpяд домагається не лише пpотияпонської акції, але й економічної підмоги. Кpім того хоче, щоб відложити назначені на 12. листопада нapодні збоpи, що мають пеpевести pефоpму кит. конституції.

ЯПОНІЯ ВИНИЩУЄ КОМУНІЗМ.

ТОКІО, 18. 6. ПАТ. Суд в Кайо засудив 18-х комуністів на смеpть, а 2-х на 15-літню вязницю.

Виняткове право на просторі 100.000 квадр. км.

Промови українських послів, виголошені 17. червня 1936 р. на пленумі Сойму при обговоренні зміни розпорядку Президента Річипосполитої з 23. грудня 1927 р. про границі держави.

I.

Промова посла д-ра Кохмила Трояна.

Високий Сойме!

Ухвалою Ради Міністрів з 27. травня 1936 р. внесли проект уряду у справі зміни розпорядку Президента Річипосполитої Польської з дня 23. грудня 1927 р. про границі держави. Закон цей формально обіймає ледви кілька статтей, однак зміни він вповні дотеперішній закон вже двічі новелізований і обіймати буде яких 28% цілої площини польської держави. Дозволю собі Високій Палаті представити це на мапі, яка вказує, що саме той повс граничний шириною 30 км. у цілій державі охопить. Синьою смугою зазначені є границі держави від Німеччини довжиною 1.912 км., від Союзу Соціялістичних Радянських Республик — 1.412 км., з боку Литви — 507 км., Латвії — 109 км., Румунії — 349 км., від Чехословаччини — 984 км., Данцігу — 121 км., разом — 5.394 км. Одначе за основу дальших виводів візьмемо тільки витичну границю держави себто від Німеччини — 1.250 км., від Союзу Соціялістичних Радянських Республик — 1.000 км., від Литви — 400 км., від Латвії — 90 км., від Румунії — 138 км., від Чехословаччини — 250 км., а від Данцігу — 90 км.; разом приблизно — 3.618 км.

ПРОСТІР ОХОПЛЕНИЙ ЗАКОНОМ.

Маючи на увазі, що закон про границі держави відріжняє смугу надграничну („граничний пояс"), то згідно з цими постановами, надграничну смугу ширячи 2 км. можна буде поширити до 6 км. і вона обійматиме ширину 2 км. простором 7.232 км. кв. при ширині 6 км., разом уся просторінь — 19.708 км. кв. Маючи на увазі, що цілий простір держави обіймає — 388.600 км. кв., то надгранична смуга при ширині 2 км. охопить 1,87% цілої поверхні, при ширині 6 км., вимесе 5% цілої поверхні держави. Щодо „граничного пояса" при витичній границі 3.618 км. шириною 30 км. вглиб краю, площа ця охопить у цілій державі 108.540 км. кв., себто 28% цілої поверхні польської держави. Маючи на увазі, що довжина сухопутної границі витичної лінії на сході і півдні себто від Союзу Соціялістичних Радянських Республик займає яких 463 км., від Румунії — 138, від Чехословаччини 386, разом яких 987 км. — то витична гранична лінія на тих територіях, які заселює вповні або здебільша українське населення, надгранична смуга шириною 2-х км. займе просторінь 1.974 км. кв., шириною 6 км. — себто 5.922 км. кв. Отже в цьому останньому випадку 5% цілої території, яку замешкує українське населення.

Граничний пояс шириною 30 км. вглиб краю, довжиною витичної границі — 987 км. займе просторінь — 29.610 км. кв., себто 22% території, яку замешкують українці.

Ідучи від ріки Припяті до Попраду лінія та обіймати буде понад 36 повітів, які входять у склад 6 воєвідств. І так у повіті столинському поверхня та займе 2717 км. кв., у сарненському — 1383 км. кв., у костопільському 1186 км. кв., в рівенському 1489 км. кв., в здолбунівському 1314 км. кв., в дубенському 170 км. кв., в кремянецькім 1842 км. кв., у збаразькім — 543 км. кв., у скалатському 905 км. кв., у тернопільському 160 км. кв., у теребовельському 93 км. кв., копичинецькім 875 км. кв., в чортківському 314 км. кв., в борщівському 1060 км. кв., в заліщицькім 710 км. кв., в бучацькім 35 км. кв., в городенському 693 км. кв., у снятинськім 615 км. кв., в коломийському 352 км. кв., в косівському 1703 км. кв., в надвірнянському 1434 км. кв., у станиславівському 415 км. кв., в калуському 1000 км. кв., в рогатинському 460 км. кв., в жидачівськім 1000 км. кв., в турчанському 1439 км. кв., в дрогобицькім 70 км. кв., в старосамбірськім 50 км. кв., в лісськім 1457 км. кв., в сяніцькім 1000 км. кв., в кросненському 460 км. кв., в ясельському 430 км. кв., в горлицькім 650 км. кв., в грибівському 370 км. кв., в новосанецькім 610 км. кв., себто разом торкається 36 повітів подяжених в 6 полуднево-східних воєвідствах.

НА ЯКЕ НАСЕЛЕННЯ ВПАДЕ СИЛА ЗАКОНУ?

Беручи під увагу, що пересічно на 1 км. кв. в полуднево-східних воєвідствах припадає 76.55 осіб населення, то закон той тільки на сході і полудні обійме населення яких 2.300.000, у чому щонайменше 1,600.000 українців.

Закон той торкається на Поліссі 4.100 км. кв. площі, а числячи 33 особи на 1 км. кв., то обійме разом 136.120 голов, на Волині 601 км. кв, а беручи 58 осіб на 1 км. кв. обійме 348.058 голов, у воєвідстві тернопільськім 4.695 км. кв., числячи 97 осіб на 1 км. кв., то обійме 489.605 осіб, у воєвідстві станиславівськім 9.787 км. кв., числячи на 1 км. кв. 87.4 осіб, обійме 855.384 голов, в воєвідстві львівськім 2.967 км. кв., числячи на 1 км. кв. 108,9 осіб, обійме 320.306 голов, а наїнець у краківськім воєвідстві 2060 км. кв., числячи на 1 км. кв. 55.5 осіб, обійме 114.330 голов, що робить разом 2.266.606 осіб, отже майже 25%, або 1/4 частину цього українського населення, що живе в Польщі охопить закон про зміну границь у державі. Згідно із статтею 3. вищезгаданого розпорядку, надгранична смуга в цілій державі обійме яких 20.000 км. кв., а в самих тільки воєвідствах полуднево-східних простір 5.922 км. кв. становить 5% цілої території Польщі, на якій живе переважно українське населення, а яку арт. 6 і 12 а, б, ц, д, зовсім позбавить власного істнування, і варстату праці, одним словом непевности завтра, бо ніхто з них не зможе спокійно працювати, не маючи певности, чи завтра або післязавтра щонебудь з ним не станеться, бо попадаючи в конфлікт чи то із впливовим сусідом, чи з функціонарем адміністрації загальної чи самоврядної, чи інші зі звичайним смертельником, або з постерунковим державної поліції, які на основі особистих розрахунків перед міродайними чинниками можуть скваліфікувати поодиноку людину, як особу небезпечну для держави і для охорони границь Польщі

ПОЛЕ ДО САМОВОЛІ АДМІНІСТРАЦИЙНОЇ ВЛАДИ.

Людина та буде позбавлена якоїнебудь оборони і правних засобів, бо рішення стає негайно викональне і вимагає мотивів, отже дана людина не зможе внести відклику на відому мотивацію, а відтак і скарги до Найвищого Адміністраційного Трибуналу. Заходить дальше питання з чого житиме людина виселена зі своєї місцевости, з місцевости, де прийшла на світ, де перебувала, де постійно жила, де мала свій власний варстат праці, коли втратила грунт під ногами і коли перенесеться до іншої місцевости. З чогож там вона жити буде? Маю враження, що буде тільки побільшувати кадри безробітних, а цеж не лежить ні в інтересі держави, ані в інтересі нашої суспільности.

Коли візьмемо на увагу, що міністер внутрішніх справ згідно із ст. 12а, може в цілім граничнім поясі або в його частині заказати набувати, посідати, арендувати, ужиткувати і управляти нерухомостями без попереднього дозволу воєводи, а навіть може заказати вести торговлю і виконувати промисл, працювати в торговлі і промислі, то знову виринає питання, чи того роду постанови закону не нарушують ст. 99 конституції, яка запевняє громадянам право власности і свобідного ужиткування землею. Є вражіння, що в даному випадку слід застановитися, що ст. 49 конституції уступ 2, де читаємо, що ніякий законодавчий акт не може стояти в суперечности з конституцією, матиме тут своє застосування. І Висока Палата повинна ухвалити внесення меншости, що хотять счеркнути ці статті. Слід дальше задуматись над тим, що громадянин у граничнім поясі згідно із ст. 12а не зможе навіть свобідно розпоряджатись своїм майном на випадок смерти. Не знаю, як у практиці закон цей буде переведений. Уявляю собі, що в якійсь там місцевости Іван Зарічний є смертельно хорий і через те зневолений зробити розпорядок останньої волі. Тимчасом не вільно йому розпоряджатись своїм власним майном, своєю нерухомістю без дозволу воєводи. Мусить він звернутися телеграфічно або писемно до воєводи, а заки цей дозвіл прийде, Іван Зарічний умре, не владнавши маєткових відносин поміж власними дітьми. Тому вважаю, що того роду закону у практиці не можна буде належ застосовувати, а закон цей, Висока Палата, діткне не тільки нашу суспільність, але і суспільність польську, та взагалі всіх громадян Польщі, які в такім граничнім поясі більш як на 3.618 км. довжини, на просторі 108.540 км. жити муть.

НОВИЙ ЗАКОН І ЗАКОНИ КОНСТИТУЦІЇ.

Отже слід поставити собі питання, що коли це конечність державна і вона вимагає, щоб цього роду закон прийняти, то чи досі держава не мала змоги боронити себе перед небезпечними одиницями іншими постановами закону? Ст. 79. конституції дає можливість Президентові Річипосполитої на випадок конечности оборони держави завести воєнний стан і тоді видати відповідні декрети, що можуть ту саму ціль осягнути, а саме ввести постанови закону про виняткový стан з дн. 16 березня 1928 р. Д.З. Р.П. ч. 32, поз. 307, зокрема прикласти постанови статті 6, 8, 10, 11, 12 і 15, що містять того роду ригори, які намагається ввести новеля до розпорядку Президента Річипосполитої з 1927 р. про державні границі.

Коли і чим? Перед

сонячною купіллю
і то тільки
НІВЕОЮ
Крем НІВЕА
від зол. 0.40—2.60
Олійок НІВЕА
від зол. 1.—3.50

ЯК ВИГЛЯДАТИМЕ ДІЯЛЬНІСТЬ НАШИХ УСТАНОВ?

Коли призадумуюсь над ст. 12 д, то треба сказати Високій Палаті, що стаття ця наповнює нас направду великою журбою про цілість життя суспільного і культурного та економічного нашого народу.

Не знаю, як будуть стосувати закон про стоваришення, як будуть виконувати закон про кооперативи, як взагалі наші суспільні організації, як „Просвіта", „Рідна Школа", кооперативи споживчі, кредитові і молочарські з РСУК. на чолі і „Сільський Господар" зможуть вести свою діяльність, коли дадуть їм дозвіл на заснування таких товариств, але управа не матиме дозволу жити у граничнім поясі; в який спосіб можна буде вести цю діяльність, коли ревізор чи люстратор даного товариства, не зможе показатись у граничнім поясі, бо без дозволу воєводи того роду речі неможливо буде перевести. Вже сьогодні бувае така практика у нас, що напр. в Косівщині чи в Скільщині люстратор або ревізор не має змоги переводити люстрації „Просвіт", або наших кооператив. Вважаю, що коли такий закон сойм ухвалить, то тоді ціла діяльність наших культурно-суспільних організацій стане під знаком питання, а вслід за тим ані державні чинники, ані українські чинники не матимуть ніякого впливу на розвій того роду організацій і коли суспільне життя вийде в підпілля, то не буде це вказане ані для держави ані для нас.

Ось які мотиви кермували мною, коли на комісії дня 10 п. м. ставив я внесення скреслити ці постанови. Зголосив я їх як внески меншости і прошу, щоб Високий Сойм ввічливо внески ті ухвалив і просив я прихильно змінити цей закон, щоби тільки в виняткових випадках можна його стосувати, щоб якнаїнці „нас граничний" замінити на „надграничну смугу", або, щоб звузити розміри того закону бодай до 2 км. чи 6, а не до 30 км.! На жаль всі ці внесення перепали, тому вважаю за відповідне звернути увагу Високому Соймові, що цього роду закон і для цілої Польщі і для тих територій, на яких живе українське населення є направду дуже небезпечний. Вже п. референт Шалевич сказав, що слід уважати на те, щоб закон той з великою осторожністю стосували. Наскільки вчить нас життя і дотеперішні відношення адміністраційної влади взагалі, то там, де рішення адміністраційної влади не підлягає скарзі

можна сумніватись, чи той закон направду тільки у конечнім випадку будуть стосувати.

З огляду на ці сумніви, вношу, аби Високий Сойм внески меншости ухвалив.

II.

Промова посла В. Целевича.

Високий Соймe!

Урядовий законопроект у справі зміни розпорядку Президента Річпосполитої з дня 23. грудня 1927. р. про границі держави, який саме в предметом наряд сьогодні, змінює у суттєвий спосіб цей розпорядок Президента. Коротко говорячи, урядовий законопроект уводить на великих просторах держави і то в часі миру такий режим, надає владі загальної адміністрації такі великі управнення, накладає на поодиноких громадян, товариства і кооперативи такі обмеження і заборони, які у часі світової війни обовязували у т. зв. стислішому воєнному районі.

Про те, що це таке надграничний смуга і граничний пояс, то які великі простори держави, вони обіймають, говорив мій передбесідник, посл-р Троян. Всеж, мушу додати, що граничний пояс, в дійсности може обіймати куди більше, як 30 км. ширини від границі. Урядовий законопроект постановляє в арт. 10: „Міністер внутрішніх справ може, коли оглади безпеки і охорони границь того вимагають, поширити простір граничного поясу на всі або деякі повіти, що сусідують з граничними повітами". Значить міністр внутрішніх справ має право розпорядком удвох побільшити простір граничного поясу так, що у часі миру майже половина простору цілої держави може увійти собою стислішій воєнний район.

ОБМЕЖЕННЯ В ГРАНИЧНОМУ ПОЯСІ.

Отже які обмеження має право адміністраційна влада, а саме міністр внутрішніх справ, воєвода, чи повітовий староста вводити у життя у надграничній стрефі і у надграничному поясі? Вичислю їх за категоріями:

1) Воєвода, або делегований воєводою повітовий староста, може заборонити мешкати і перебувати поодиноким особам на просторі надграничної стрефи (отже 2 до 6 км. від границі), на означений час, або постійно, коли оглади безпеки і охорони границі цього вимагають. (Додаток до арт. 6).

2) Міністр внутрішніх справ може, коли оглади безпеки держави або охорони границь того вимагають, видати по цілому просторі граничного поясу, або на його частині польським громадянам і польським особам правним заборону набувати нерухоме майно на підставі акту між живими, або на випадок смерти, таке майно внаряджувати або ужитковувати, без попереднього дозволу воєводи (арт. 12 а).

3) Міністр внутрішніх справ може, коли оглади безпеки держави, або охорони границь цього вимагають, заборонити польським громадянам, або польським правним особам виконувати торговлю або промисл, або керувати роботами і підприємствами без попереднього дозволу воєводи (арт. 12 а).

4) У граничному поясі може воєвода заборонити затруднювати поодинокі особи в торговельних і промислових підприємствах і те саме право має інституція публичної ужиточности з оглядів публичної безпеки або охорони границь (арт. 12 в).

5) Воєвода може припинити або заборонити діяльність кожного товариства, союзу, чи кооперативи, або їх відділів на просторі граничного поясу, коли признають, що така діяльність не є вказівна з оглядів публичної безпеки, або охорони границь держави. (арт. 12 г).

Таким величенським обмеженням може підлягати життя одиниць і цілого суспільства у граничному поясі. До цього треба додати, що всі розпорядки влади у тих справах, не вимагають ніякого обоснування і що від них нема ні відклику, ні позву до Найвищого Адміністраційного Трибуналу.

ОБОРОНА ДЕРЖАВИ І НАСТРІЙ НАСЕЛЕННЯ.

Без сумніву урядовий законопроект складено в інтересі оборони держави. Проте думаю, що у практичному застосуванні може він дати саме протилежні наслідки від намірених, а саме наслідки суперечні з інтересами оборони держави.

Супроти того, що в сучаснім війні бере безпосередню або посередню участь ціле суспільство, вволід війни залежить від відношення до неї всього населення, від моральних сил суспільства змобілізованих вже у часі миру. У меморіялі начальної французької команди з 1916. р. читаємо: „Духові чинники мають сьогодні на вислід війни куди більший вплив, як давніше; вміру, як розбиваються матеріяльні засоби знищення противника, розвивається також відпорність духа воїнів: моральні сили суспільства виявляються при окончному підрахунку все сильніші від матеріяльних наслідків". Вислід світової війни доказав, що війна є драмою, в якій головну роль грають пристрасти і що для успішного ведення війни треба мобілізувати моральні сили суспільства. Треба зробити їх відпорними на розкладову роботу противника. Я глибоко переконаний що виселювання громадян держави в часі миру з їх битьвіських загород, заборона купувати нерухомости, заборона виконувати промисл і торговлю, заборона діяльности товариств, союзів і кооператив, може і мусить викликувати серед широких шарів громадянства велике огірчення, а вкупі з тим доводити до ослаблення моральних сил суспільства, потрібних в інтересі оборони держави.

ІК МОЖА БУДЕ ЛІКВІДУВАТИ УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ?

Наведені вгорі постанови урядового законопроекту дають нагоду владі загальної адміністрації легально ліквідувати українське культурно-освітне, господарське і суспільне життя на великих просторах держави, і можливість масового переселювання українського населення. Побоюємося, що в практичному застосуванні закону серед обставин, в яких живемо, не можна виключити, що повітова і воєвідська влада під претекстом публичної безпеки і охорони границь буде встрявати в кожну ділянку українського індивідуального і збірного життя і буде цей закон надужівати для політичних цілей, а це може спричинити ліквідацію організованого українського життя.

Що наші побоювання є слушні, доказує це дотеперішня поведінка адміністраційної влади супроти українського населення. Вже на основі дотеперішніх законів і розпорядків, повітові старости забороняють доступу до надграничної смуги освітнім і кооперативним українським діячам, і тимсамим утруднюють діяльність тим українським організаціям. Ті факти загально відомі в районі Сколього, Копичинець і Заліщик. Повітова влада виселює вже тепер деяких громадян української народности з надграничної смуги з оглядів політичних, які не мають нічого спільного ні з безпекою, ні з охороною границь. Всі ті, що знають психольогію села, знають, що часом виселення одного селянина, відірвання його від землі, може змінити настрій цілого села, ба навіть настрої цілої околиці, а вслід за тим, може це бути шкідливе для інтересів держави. Дальше є фактом, що вже тепер час-від-часу повітова влада веде хрестоносний похід чи то проти українських молочарських кооператив, чи проти дитячих садків, чи проти інших освітніх чи спортових товарств. Тепер можлива є ще боротьба проти безправних розпорядків влади. Є ще змога вимагати правними засобами, що деякі рішення є безпідставні.

ЯК МОЖЕ ВИГЛЯДАТИ ТАКИЙ ЗАКОН У ПРАКТИЦІ?

По ухваленні цього законопроекту влада дістане новий атут, нову сакраментальну формулу „публична безпека", „охорона границь цього вимагає" і на тій основі зможе ліквідувати українське життя. Не знаю, які будуть інтенції центральної влади у справі пристосування в житті цього законопроекту. Одначе знаємо, що повітова і воєвідська влада буде часто інтерпретувати цей закон в користь українського населення і українських товариств. Коли йде про моральні сили української нації, то мусимо ствердити факт, що всюди там, де розвивають свою діяльність українські товариства, наш національний організм є відпорний на агітацію комінтерну і його агентів. Гірше представляється справа там, де

українські товариства є слабо розвинені. Там агітація комуністів, як напр. на Волині, має широке поле до поширу. Мушу також ствердити цікаве явище, що у трагічних львівських подіях брали участь польські підльвівські села, а стрималися від участи українські села. Що більше, міністрові внутрішніх справ подав я до відома кілька випадків, що повітова влада свідомо чи несвідомо підпомагає діяльність комуністичних агітаторів. Це все доказує, що влада загальної адміністрації не завсіди орієнтується у відносинах і дуже часто робить нетакти і мобілізує настрої суспільности проти себе.

Високий Соймe! Побоюємося, що постанови цього законопроекту у практичному житті будуть викликувати серед українського громадянства огірчення, що будуть утруднювати, а навіть перекреслювати спробу нормалізації польсько-українських відносин і думаю, що нормалізація польсько-українських відносин лежить також в інтересі оборони держави. На соймовій буджетовій комісії в дискусії над буджетом міністерства військових справ, мав я честь в імени Української Парляментарної Репрезентації заявити наше позитивне відношення до оборони держави і до армії. Наскільки виступаємо тепер проти деяких постанов цього законопроекту, то керує нами глибоке переконання, що робимо це в інтересі нормалізації польсько-українських відносин.

Тимто в імені Української Парляментарної Репрезентації прошу Високий Сойм взяти на увагу всі наші поправки.

*

Прим. Редакції: Як уже відомо, всі внески меншин відкинені і закон принятий у первісному вигляді.

Наслідки анархії в Еспанії.

На засіданні еспанського парляменту провідник католицької акції Жіль Роблес ствердив, що від часу, як повстав уряд людового фронту в Еспанії знищено 160 церков. В бійках з політичними противниками згинуло 267 людей, а 1.287 ранено. Впродовж останнього місяці революціонери підпалили або знищили 69 партійних льокалів, 10 редакцій, кинули 146 бомб і оголосили 113 загальних, а 228 частинних страйків.

Енергійні урядові розпорядки задля удержання порядку є зовсім безуспішні. Правиця не хоче використовувати теперішнього політичного положення, але противиться тільки розпеленашенню анархії в Еспанії.

Нині у Великому Театрі премієра давно очікуваного чисто-львівського твору

„На Личакові" Віктора Будзинського.

Комічні типи передвоєнного Львова! Оригінальні львівські пісоньки! Правдивий львівський гумор!

Заняття для безробітного учительства.

В міністерстві віросповідань і загальної освіти відбувся від начальників персональних бюр шкільних кураторій, що радили над справою затруднення кандидатів на вчителів у вселюдних школах. Скарбовий закон признав 2.000 нових етатів для вселюдного шкільництва і через те теперішній стан у цій ділянці зменшиться на 25 шт.

Підчас нарад висунено постулят затруднити в новому шкільному році безплатних практикантів до служби із старих семінарійних річників 1928—1932.

В новому шкільному році передбачується деякий відплив безробітних учителів з округи познанської, краківської та львівської до інших округ.

През. Рузвельт в обороні національних меншин.

Міністер внутрішніх справ Ікіс заявив на жидівському бенкеті в Нью Йорку, що президент Рузвельт завсіди журиться долею меншин в Америці, та дуже жалує, що в теперішніх часах ще переслідують національні меншини у старому краю.

Він теж пригадав, що президент Рузвельт в письмі до конгресу з. січня осудив переслідування національних меншин в Европі.

Присилайте передплату!

Великий процес ОУН у Львові.

ВІСІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В четвер, вісімнацятого дня, розправа почалася з одногодинним опізненням, бо трибунал радив над внесками оборонців. Спершу зізнавало кілька хвилин ще двох свідків, відчитано деякі документи з т. зв. архіву Сеника, карні карти деяких підсудних. Опісля оборонці зголосили внески, які трибунал відкинув.

ЗІЗНАННЯ ОСТАННІХ ДВОХ СВІДКІВ.

Св. Олександер Матла, на домагання обор. д-ра Горбового заприсяжений, зізнав, що в Юнацтві не працював. Два питання обор. д-ра Горбового до свідка председник відхилив, а трибунал затвердив цю постанову. Далі на питання обороняючого свідок відповів, що прокуратор обвинуачував його за працю в Юнацтві, але суд увільнив свідка від вини і кари. На питання підс. Равлика свідок відповів, що з цим підсудним ніколи не стрічався.

Св. Теодор Еліяшевський, на домагання прокуратора заприсяжений, зізнав, що у друкарні „Час" друкувалися при кінці травня 1930 р. летючки ОУН.

ПРОТИ ВІДЧИТУВАННЯ АКТІВ З Т. ЗВ. АРХІВУ СЕНИКА.

Обор. д-р В. Загайкевич поставив внесок, щоб трибунал зреасумував своє рішення у справі відчитання деяких документів з т. зв. архіву Сеника, бо оборонці не знають в який спосіб вони дістались, не знають теж навіщо їх мають тут відчитувати.

Прокуратор спротивився цьому внескові і подав, що документи мають відчитати на доказ, що підс. д-р Б. Гнатевич був краєвим командантом УВО.

Обор. д-р Горбовий пригадав, що між Польщею і Чехословаччиною є міжнародня умова у справі видавання осіб і річей... Тут председник перервав обороняючому кажучи, що далі не дозволить йому в цій справі промовляти. По нараді з вотантами председник заявив, що відписи документів з т. зв. архіву Сеника мають усі познаки урядових документів і доручив вотантові Бітнерові, щоби відчитав деякі з цих документів.

ВІДКИНЕНІ ВНЕСКИ.

Опісля протоколянт відчитав рішення трибуналу, який відкинув внески обор. д-ра Яримовича та обор. д-ра Е. Давидяка. Трибунал рішив вище відчитати перше свідоцтво д-ра Райна про психічну недугу підс. Р. Сенькова.

По півгодинній перерві протоколянт відчитав карні карти деяких підсудних.

НОВІ ВНЕСКИ ТРИБУНАЛ ВІДКИНУВ.

З черги низку нових доказових внесків зголосили оборонці: **д-р В. Горбовий, д-р В. Загайкевич, д-р В. Старосольський і м-р Жизневський.**

Обор. д-р Горбовий поставив внесок, щоб трибунал наказав поліції привести до суду трьох допущених свідків і крім того допустив двох нових свідків: д-ра Коса та о. Трепиньовського на обставину, що М. Косівна підчас відомих подій в Угнівщині з весною 1934 р. не приїздила зі Львова до Угнова і тому підс. Равлик не міг з нею тоді зустрічатися в Угнові. Далі щоб допустив доказ з „Діла", „Нового Часу", „Нашого Клича" та інших часописів за місяці серпень—жовтень 1933 р. на обставину, що вся українська преса протестувала проти большевицького терору і голоду на Совітській Україні.

Обор. д-р В. Загайкевич поставив внесок, щоб трибунал зареквірував оригінальні акти з т. зв. архіву Сеника, бо тут прокуратор предложив не оригінальні акти, лише відписи з відписів цих документів. Одночасно суддя Вітунський з Варшави зладжуючи ці відписи стверднв, що вони в деяких місцях нечитки. Оборонці не знають, чи це оригінальні акти нечитки чи відписи документів. По предложенні оригінальних актів оборона зможе виказати не лише неокладність, але теж неправдивість цих актів. Далі цей оборонець поставив внесок, щоб трибунал переслухав як свідка дир. І. Лисого на обставину, що підс. д-р Б. Гнатевич у 1930, 1931 роках працював постійно в „Сільськім Господарі" і нікуди не виїздив за кордон. Вкінці, щоб допустив акти зі слідства з 1932 р. проти цього ж підс. д-ра Гнатевича, в яких він докладно подав, де перебував у згаданих роках.

Обор. д-р В. Старосольський на вступі підкреслив, що зміст нотатки в актах т. зв. архіву Сеника того роду, будьтоби оборонці: д-р Ст. Шухевич, д-р В. Старосольський і д-р С. Шевчук дістали гроші від організації за оборону, є непраадивий. Опісля поставив внесок, щоб трибунал допустив річник „Бюлетину" краєвої екзекутиви ОУН і річник „Студентського Шляху" за 1934 р., в яких є статті на ідеольогічні теми, до авторства яких підс. Стецько признався на розправі перед двома днями. На цю саму обставину покликався цей оборонець на річник часопису „Наш-Клич" з 1933 р., де знову підс. Янів писав вступні статті на ідеольогічні теми та про післанництво української нації. Вкінці оборонець просив допустити ч. 2—3 „Студентського Шляху" з 1933 р., де теж є стаття підс. Янова. Всі ці статі були підписані псевдонімами, але оба підсудні признавались на розправі до їх авторства.

Обор. м-р Жизневський поставив внесок, щоб трибунал відчитав постанову львівського суду з березня 1936 р. на обставину, що проти підс. Спольського суд припинив слідство за провини зі ст. 154 к. з. (поширювання летючок).

Прокуратор підкреслив, що не вірить у правдивість нотатки і не каже, що оборонці дістали гроші від ОУН. та спротивився вище згаданим внескам оборонців. По реплїці оборонців: д-ра В. Загайкевича та д-ра Горбового трибунал пішов на нараду і відкинув усі зголошені внески. Така сама доля стрінула останні два внески д-ра Загайкевича у справі допущення доказу, що підс. Свенціцька не писала ніяких грипсів у вязниці у Львові.

ХЕМІЧНИЙ СКЛАД ПЕТАРДИ І ЛЯБОРАТОРІЯ ВИБУХОВИХ МАТЕРІЯЛІВ.

Після того обор. д-р Горбовий поставив кільканадцять питань до підс. Бандери і підс. Стецька, а підс. д-р Гнатевич до підсудних: Макарушки, Бандери і Малюци.

І так на питання оборонця, який хемічний зміст був петарди, що її підкинули у друкарні, де друкувалась „Праця", підс. Бандера відповів, що в петарді був екразит, хльоропікрина та пікринін. Далі підсудний виявив, що була зорганізована лябораторія вибухових матеріялів, в якій виробляли вибухові матеріяли в необмеженій скількости. Тут прокуратор спротивився ставленню таких питань і председник відхилив дальші відповіди підс. Бандери у цій справі.

ТЕРОР БОЛЬШЕВИКІВ ВИКЛИКАВ РЕАКЦІЮ ОУН

На дальше питання цьогож оборонця підс. Бандера згадав, що відкликуючи атентат на ред. А. Крушельницького міркував, що його стрінє на Совітській Україні така доля, яка стрінула інших українських інтелігентів, або ред. Крушельницький своїм дальшим підлабузнюванням до большевиків дискредитується зовсім. У противбольшевицькій акції ОУН вхопилася фізичних метод боротьби тому, що саме большевики послуговуються увесь час фізичним терором. Вкінці підс. Бандера виявив, що кандидат на члена

Нова книжка. Бібліотека „Діла".

„ЧОРТИЦІ"

БАРДЕ Д'ОРЕВІЛЬ.

Архитвір великого письменника.

Пять могутніх картин, з яких кожна залишається так живо в уяві, як безпосередньо взяв їх автор з життя.

Ціна зол. 2·50, з почтовою пересилкою зол. 3·—.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Заки приїхали перші целебси в 1894. році й заки найвища церковна влада надумалася, чи пак дала себе вблагати, щоб іменувала першого епископа С. Ортинського в 1907. році, нашу Церкву встигли вже опанувати салуністи, а поруч з ними радикали і ріжні соціялістичні безбожники. Вони захопили в ній ті права, що їх повинен мати в першій мірі епископ і духовенство, та компромітували її, понижували, а врешті довели до її упадку. Священики й епископ були безсильні, щоб зробити в ній порядок. Занадто пізно прислали їх сюди, коли ціла будова була вже готова й вросла в американський ґрунт. Треба би було хіба зруйнувати її перегнилі фундаменти й наново будувати Церкву.

Почалася боротьба на два боки. Передовсім треба було поборювати світських наїздників, можновладних салуністів і безбожних т. зв. „поступовців", що вдерлися до Церкви, присвоїли собі її права і вносили туди хаос. А враз з тим свідома частина духовенства під проводом епископа мусіла вести боротьбу з цареславною схизмою, що наче пошесть поширювалася в парі з політичним москвофільством.

24. НОВА ХВИЛЯ ЕМІГРАЦІЇ.

Юрба любить не те, що добре, але те, що їй подобається. **Вагнер.**

До приходу першого українсько-католицького епископа С. Ортинського до Америки, себто до 1907. року, еміграція зі східньо-галицьких повітів не мала ще масового характеру. Більшість переселенців творили тоді лемки з обох боків Карпат. Перші наші американські парохії були лемківські. В них рідко зустрічалося людей з Поділля, Покуття і взагалі з околиць на схід від Сяну. А як де й знайшовся якийсь подоляк, то про нього звичайно ніхто в парохії не знав. Він жив осторонь інших, а церкву обминав. Священик бодай двічі на рік навідувався до своїх парохіян. Ходив до них з кропилом на йорданські свята й у велику суботу на посвячення пасок, а про те хіба припадково довідався, що в його парохії живе також хтось з Поділля. Тимбільше цей земляк не давав про себе чути церковним колекторам, щоб не потребував платити щомісячну колекту на утримання церкви. Бо він був радикал. Не хотів нічого спільного мати з церквою. Цеж противилося його „поступовим" поглядам, що їх іще в Галичині вщепили йому агітатори радикальної партії.

В 1902. році вибухнув з цілою силою у Східній Галичині масовий рільничий страйк. Він був звернений проти дворів, де селяни мусіли працювати за півдурно. З того часу вони почали шукати собі ліпших заробітків закордоном, особливо в Прусах. Спершу це був сезоновий еміграційний рух, але згодом деякі сезонові галицькі робітники виїжджали до Прус, щоб там заробити собі грошей на корабельну карту до Америки. Вистачило, що кількох виїхало туди. Вони повідомили своїх і знайомих у краю про американський добробут, а прислані доляри потверджували це й заохочували інших спробувати щастя.

Чутка про багату Америку хутко рознеслася по цілій Галичині і дійшла навіть до найглухіших її закутин. Одночасно довідувались селяни, що в Америці маємо вже свого епископа. Це ще більше додавало їм відваги, щоб також вони їхали за море, куди їх виганяли чорні галицькі гаразди: недостаток землі, брак господарського варстату праці, немилосерні податкові „драчки".

За першими сміливцями виїжджали сотні, а згодом і тисячі нових переселенців. Настала велика еміграційна гарячка, приблизно від 1905 аж до 1914. року, себто до вибуху світової війни. Не було тоді обмежень: хто хотів, міг їхати. Тільки мужчини мусіли відбути свою військову службу, хоч і деякі не оглядались на неї. Через кордон легко було просмикнутися, а там пиши, як знали. Найважніше, щоб мав гроші на „шифкарту", а все інше йшло вже гладко. Як не мав їх, то мусів продати щось з господарства або позичити в жида. Запопадливіші заробляли собі в Прусах на дорогу до Америки.

Перші наші емігранти, лемки, були вельми побожні люди й вірно трималися своєї церкви. Навіть москвофільство, що ним вони були сильно заражені, не мало великих успіхів, якщо йшла мова про їх перехід на „русское православіе". Московський святіший синод не щадив грошей, а його батюшки, псаломщики, архієреї та світські агенти докладали всіх зусиль, щоб „навертати" лемків на схизму. Однак часто спотикалися на лемківській відпорності проти чужих впливів. В кожному разі вложений капітал та інтенсивна агітація за цареславієм не принесли москвофільським „діятелям" сподіваних успіхів. (Далі буде.)

ОУН мусів знати ідеольогію, а вступаючи формально в члени склясти приречення.

Кілька питань обор. д-ра Горбового до підс. Стецька председінник відхилив.

ВИЯСНЕННЯ ПІДСУДНИХ У СПРАВІ Д-РА Б. ГНАТЕВИЧА.

Коли підс. д-р Гнатевич заявив, що хоче склясти деякі вияснення, предсідник зазначив, що згодиться, якщо він поставить хіба нові доказові внески. Підсудний — на спротив прокуратора — вияснив, що в 1930 і в 1931 р. не виїздив до Відня ні до Варшави.

На кілька питань підс. д-ра Б. Гнатевича до підс. Я. Макарушки цей останній вияснив, що оба працювали в Українському Спортовому Союзі і при нагоді балакали на спортові теми. Підс. Макарушка вияснив, що не мав ніколи до діла організаційно з підс. Гнатевичем ні не розмовляв з ним про справи ОУН. На дальше питання цього підсудного, чи підс. Макарушка знає якінебудь факти, які виключали би його участь в ОУН, підс. Макарушка оповів, що в 1930 р. на доручення бл. п. Охримовича переписував на машині „код" (рід тайного письма). Там були прізвища різних осіб, але прізвища підс. д-ра Гнатевича не стрічав.

Тут прокуратор запитав негайно підс. Гнатевича, звідкіля він знає, що підс. Макарушка переписував „код". Підсудний заявив, що про переписування „коду" взагалі не згадував, а підс. Макарушка додав, що про цей факт згадав тому, що його пригадав собі.

На питання підс. д-ра Гнатевича підс. Бандера заявив, що в часі своєї організаційної діяльности ніколи не стрічався ні з д-ром Б. Гнатевичем ні з його прізвищем. На дальше питання цього підсудного Бандера відповів, що не може знявити, хто був краєвим командантом УВО в 1930 р., в 1931 р. або в 1932 р.

Вкінці підс. Малюца теж заявив, що хоч в організації працював від 1931 р., не стрінувся ніколи з підс. д-ром Б. Гнатевичем. Додав, що підчас слідства у Варшаві питала його поліція про підс. д-ра Гнатевича.

БЕЗЛІЧ ПИТАНЬ ДО ПРИСЯГЛИХ СУДДІВ.

Після того протоколянт відчитав коло 80 питань, які поставив трибунал суддям присяглих у справі вини поодиноких підсудних.

Коли обор. д-р В. Старосольський поставив внесок, щоб предсідник відложив розправу до пятниці і дав змогу обороцям нарадитися над відчитаними питаннями, предсідник по тихій нараді з ветантами прихилився до спротиву прокуратора і розправи не відложив, лише перервав її в год. 3-ій до год. 5-ої пополудні так, що оборонці мали ледви 2 год. часу, щоб нарадитись і зголосити нові евентуальні питання.

ЗАСАДНИЧА ПОПРАВКА ДО ВІДЧИТАНИХ ПИТАНЬ.

В год. 5.20 розправа йде далі. Обор. д-р В. Старосольський в імени всіх оборонців вносить змодифікувати форму всіх питань. Далі оборонець вносить, щоб всіх підсудних, яким закидається приналежність до ОУН, а в звязку з нею поодинокі вчинки, а саме атентати і т. д. — поставити замість поодиноких питань щодо поодиноких атентатів одно тільки питання. Це питання повинно містити в собі фактичний стан зі ст. 96. к. к. (підготова держ. зради) і закид цих конкретних атентатів, але не як відорваних учинків, лише як учинків, що є частинами головного закиду, себто злочину держ. зради.

Мотивуючи внесок оборонець вказує на те, що сам акт обвинувачення підносить, що кожний з тих атентатів був доконаний членами ОУН і з її наказу для осягнення чи пак підготовки цілі ОУН, себто відірвання частини від цілости держави. Отже є вони частинним виконуванням держ. зради, яка очевидно все мусить складатися з поодиноких конкретних учинків. Вчинок, який зрештою сам собою порушує карні постанови, стає злочином держ. зради, коли його доконано як частину загального складного чину, яким є держ. зрада. Щодо кари має тут місце т. зв. ідеальний збіг, коли то одним учинком порушені різні карні норми, а в такому випадку вчинок остає один, а кару накладається згідно з цією зпоміж нарушених ним норм, яка є загрожена тяжкою карою. Отже в цій справі на випадок затвердження питання, був би підсудний признаний винним злочину підготови держ. зради зі ст. 96. у збігу зі ст. 225 к. к. і караний згідно з тією останньою статтею, де грозить вища кара.

Обор. д-р Загайкевич вносить змодифікувати питання щодо вини підс. Мацяка. Обор. д-р **Павенцький** зголосив зміну питання щодо підс. Підгайного і Зарицької. Обор. д-р **Горбовий** ставить два питання до присяглих суддів в імені Ст. Бандери та 4 питання в імені підс. Качмарського.

Прокуратор спротивився всім внескам оборонців.

В год. 6. трибунал пішов на одногодинну нараду.

ЕСПАНСЬКИЙ УРЯД БЕРЕТЬСЯ ДО АНАРХІСТІВ.

МАДРИД, 18. 6. ПАТ. Після вчорашніх сутичок між страйкарями міністер внутр. справ розвязав централю „народньої конфедерації праці", яку опанували анархістичні синдикалісти.

КІНЕЦЬ КРІЗИ ШВЕДСЬКОГО УРЯДУ ЗБЛИЖУЄТЬСЯ.

СТОКГОЛЬМ, 18. 6. ПАТ. Консерватисти і народники приняли пропозицію лідера селянського союзу, щоб утворити коаліційний уряд.

НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ АМБАСАДОР У МОСКВІ.

ВАРШАВА, 18. 6. ПАТ. Президент держави іменував амбасадором Польщі в Москві д-ра Вацл. Ґжибовського, дотеперішнього держ. підсекретаря в президії ради міністрів. Уряд СССР згодився вже на цього амбасадора.

—o—

До зміни в Дирекції „Діла".

Від голови Надзірної Ради Вид. Спілки „Діло" дістаємо такого листа:

„У звязку з тенденційними замітками, які появились в українській пресі про зміну у складі Дирекції „Діла", заявляю як голова Надзірної Ради Видавничої Спілки „Діло", що п. посла Василя Мудрого не „усунули", а сам він уступив з Дирекції „Діла" з чисто ділових причин: при теперішній своїй праці п. пос. В. Мудрий не має змоги присвятити стільки часу, скільки цього вимагають дуже складні агенди Дирекції „Діла".

Д-р Дмитро Левицький.

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили: о. І. Винницький зі Стрия 10 зол., о. І. Хавалка з Хмільна 5 зол.

— **Попис елевів** Вищ. Муз. Інституту ім. М. Лисенка у Львові **на Личакові,** відбудеться в пятницю 19. ц. м. в год. 16.30 в салі „Просвіти", вул. Крупярська 15. 2287

— **Пригадка!** Річні лописи елевів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові будуть: **пятниця** (19. VI.) 8.15 веч. (Велика саля); **субота** (20. VI.) 7. вечор. (Мала саля); **неділя** (21. VI.) 11.30 рано (Мала саля); **понеділок** (22. VI.) 8.15 вечор. „Ноктюрн" (Вел. саля). 2294

— **Свято Селянки в Радехові,** яке з причини дощу в дні 7. VI. не відбулося — **відбудеться невідклично в дні 28. VI.** без огляду на погоду.

— **Позір Самбірщина!** В Угерцях Заплатинських біля Самбора (4 км.) відбудеться 5. липня ц. р. посвячення памятника на місці, де перед 300 роками була перша українська друкарня оо. Василіян Павла Домжив-Людковича і Єромонаха Сильвестра. Про це церковне свято повідомляє довколичне українське громадянство Комітет.

— **День Просвітянки** улаштовує філія „Просвіти" в Бродах в неділю, 28. ц. м. Після богослужения на цвинтарі церкви св. Юра в год. 11. похід на спортову площу „Богун", де в год. 12. розпічнеться святочна академія з програмою: 1) промова делегата Матірного Тва зі Львова; 2) продукції читальняних хорів; 3) продукції хору місцевого „Бояна"; 4) вправи дівчат при звуках орхестри.

— **„Промінчик Сонця Любови".** Під цим наголовком почали оо. Студити в Уневі видавати маленьку релігійну газетку, що виходить раз у місяць і має всього 4 сторони друку. Одно число „П. С. Л." коштує 2 сотики.

— **Весілля без алькоголю.** Гарний звичай заводиться тепер поволі по наших селах: справляти весілля і всілякі забави без алькоголю. Недавно відбулося безалькогольне весілля п. Івана Горбатого з п. Анною Королик в Черневі мостиського повіту. Гості не тільки забавлялися весело і тверезо, але йдучи за гаслом „замісць на алькоголь гроші на Рідну Школу!" зібрали між собою 7.30 зол. і переслали до Головної Управи Рідної Школи у Львові. Честь і слава примірним громадянам села Черневої — Хто черговий?

— **Кепура в радіо.** Дня 27. червня ц. р. вечором Польське Радіо передасть з варшавської філгармонії концерт, в якому Кепура виконає ріжні оперові арії. На другий день, 28. ц. м. в год. 10. рано в часі богослуження на пл. Пілсудського Кепура відспіває „Аве Марія" Ґунода і „Пісню душі" Адама. Після богослуження радіослухачі почують ще арію з опери „Страшний двір" і пісню Мінхгаймера.

— **Новий академічний рік.** На основі розпорядку міністра релігійних віроісповідань і освіти академічний рік 1936-7 розпічнеться 1. вересня ц. р. Дня 26. вересня кінчаться іспити та конкольквії. Від 21. вересня до 3. жовтня переведуться вписи кандидатів, перевірка документів і ступня підготування кандидатів до студій на даному виділі. Виклади і вправи розпічнуться 5. жовтня ц. р. Поділ академічного року на семестри і триместри, перерви й речинці іспитів залишаються без змін.

— **Відкинена касація.** У найвищому суді у Варшаві відбулася 17. ц. м. касаційна розправа 14 українців, яких окружний суд у Стрию засудив на кари від 5 до 8 літ вязниці у звязку з експльозією бомби під хрестом у Верині пов. Жидачів. Як відомо, від цієї експльозії згинув сільський поліцай, що на приказ державної поліції викопував хрест, поставлений на місці, де зловили Василя Біласа і Дмитра Данилишина. Найвищий суд відкинув зголошену касацію і потвердив присуд стрийського суду.

— **Нові приписи про міські вибори.** „Вістник Законів" оголосив зміну розпорядку про вибори до міських рад. На основі цього розпорядку час від оголошення виборів до їх виконання можна продовжити для більших міст із 30 до 90 днів.

— **Затьма сонця.** У пятницю, 19. червня, можна буде бачити затьму сонця. Підчас найсильнішої фази затьми місяць заслонить сонце у Львові 0.77, на Покутті у джерел Черемошу 0.83 частини сонішнього щита. У Варшаві затьма буде в год. 4.18 рано, трохи пізніше у Львові й на Покутті.

— **Влом до колектури.** До колектури „Надія" при вул. Легіонів у Львові вломилися нічю злодії, розбили велику огнетревалу касу та забрали 16 ам. долярів, 1 облігацію будівельної позички, 1 облігацію стабілізаційної амер. позички номінальної вартости 1000 долярів у золоті, почтові марки, готівку 610 зол., а взяли пять штук фальшивих передірявлених 2-золотівок. Злодії оставили на місці приладдя для влому.

— **Львівська хроніка.** За влом до ресторану Атляса в Ринку та крадіж горівок тамже суд засудив Володимира Бобелю на 2 роки, а Михайла Хомина (вже сім разів караного) на 3 роки вязниці. — На розі вул. Сапіги та Городецької біля костела св. Єлисавети авто переїхало 70-літню Емілію Козу, яка наслідком ран померла в шпиталі. — При вул. Вольносць ч. 3 скочила з IV. пов. на вулицю 28-літня Катерина Козак. — При пересуванні льокомотив на двірці колеса льокомотиви зломили ногу 44-літньому залізничникові Іванові Долинському. Забрали його до шпиталю. — При вул. Грунвальдській при дороговій роботі усунулася земля та присипала 58-літнього робітника Пилипа Горнунга. Робітники відкопали його. Потовкло йому обі ноги. — Із хати Анни Робак при вул. Спадистій ч. 1. крізь відчинене вікно, як власники спали, злодії вкрали жіноче і мужеське футро та срібний годинник.

— **Хто виграв?** В минішнім тягненні держ. льотерії кляс. впали м. ін. такі більші виграші: 20.000 зол. на ч. 124343, 5.000 зол. на ч. 75947 34840 102986 172994, 2.000 зол. на ч. 87818 147144, 1.000 зол. на ч. 35685 118577 120324 122650 158655 175626, 500 зол. на ч. 15597 145191 165986 177717 184472, 400 зол. на ч. 58485 62646 63553 65259 66026 80736 88347 95613 108196 152355.

— **Поліціянтки з матурою.** До Львова прибуло з Варшави 8 поліціянток, що обняли службу при слідчому виділі для боротьби зі злочинністю серед малолітніх. Пять із тих поліціянток має іспит зрілости.

— **Вийти платять на фонд праці.** Міністерство суспільної опіки повідомило самоврядні уряди, що оплату на фонд праці у квоті 1 проц. слід стягати теж від постійних винагород війтів, фахових і нефахових.

— **М-ра Я. Рака припинили в правах.** Адвокатська палата припинила у правах адвокатського апліканта м-ра Ярослава Рака, засудженого на 6 літ вязниці у процесі за вбивство мін. Перацького.

— **Іспит зрілости** в державній гімназії з українською мовою навчання в Перемишлі відбувся в днях від 3—10. червня ц. р. під проводом директора заведення Степана Шаха. До письменної частини іспиту приступило 66 абітурієнтів з двох відділів. На основі письменного іспиту перепало 7 абітурієнтів, а при устнім репробовано 6; разом 13. Зложило іспит зрілости 53 абітурієнтів, отже 80 проц., а саме: Бережакевич Евген, Будзиновський Евген, Буцяк Ярослав, Василюк Мирон, Вітик Микола, Гула Микола, Гучко Роман, Голембйовський Гриць, Гут Богдан, Евстахевич Володимир, Завійський Мирон, Зубрей Орест, Живко Осип, Жовнір Мирон, Кліш Йосафат, Кривуляк Володимир, Крупа Теодор, Кузьмінський Михайло, Кукурба Микола, Лапичак Роман, Левандівський Володимир, Мазяр Богдан, Макар Роман, Малецький Мирон, Паркасевич Іван, Пердак Микола, Пиниляк Микола, Помірко Михайло, Потічний Ярослав, Онуферко Роман, Радьо Мирон, Россовський Дмитро, Склепкович Любомир, Смолій Іван, Стахів Евген, Стельмахів Гордій, Стецик Богдан, Тарнавський Володимир, Турко Зенон, Турко Ярослав, Феденишин Тадей, Футрик Роман, Шалько Володимир, Шевчук Микола, Шпиталь Ярослав, Ярка Володимир, Ярка Денис, Яцків Мирослав. Прощання абітурієнтів відбулося в день Божого Тіла, 11. червня, яке злучено зі святом 40-ліття першої матури в перемиській гімназії і зі зїздом перших матуристів зперед 40 літ. Свято це зробило і на найстарших і на наймолодших матуристах незатерте враження, так своєю вибагливою програмою, як і щирістю настрою при зустрічі трьох поколінь: батьків, синів та унуків! 41-ому випускові матуристів перемиської гімназії, що за своїх 40 літ випустила, як подав у рефераті директор заведення, 2399 матуристів, бажаємо продовжувати світлу традицію виховників цього заведення у праці на суспільній ниві.

— **Матура в Станиславові.** В днях від 18—23. м. м. і 6., 6., 8 і 9 ц. м. відбувся в українській державній гімназії в Станиславові іспит зрілости. До письменного іспиту було допущених 33, з чого репробовано 5. До устного іспиту сідало 28, відступило 2, репробовано 3, здало 23, а саме: Балан Осип, Гарасевич Богдан, Гундяк Микола, Дейчаківський Володимир, Демушка Іван, Дівнич Якім, Каратницький Богдан, Качур Петро, Комариянський Олександер, Мазурик Іван, Пастівнич Богдан, Петраш Богдан, Сальваровський Роман, Сворак Василь, Скорець Михайло, Скородинський Зиновій, Слюзар Петро, Снігуровнч Тарас, Солук Степан, Стеткевич Роман, Чолган Ілярій, Юрчишин Богдан, Яворський Володимир.

— **Кінцевий іспит в торговельній школі,** 4-клясовій і 3-клясовій в Станиславові зложили отсі українці: Семигиніський Василь, Ткачук Богдан, Ткачук Дмитро, Більо Евгенія, Козоровський Іван, Пунищький Микола, Загайкевич Богдан.

— **Іспит зрілости в гр. кат. Малій Семинарії в Рогатині** відбувся в днях 8—11. червня ц. р. під проводом делеґата Митр. Орд. о. дир. М. Хмельовського. До іспиту приступило 27 абітурієнтів. При письменнім іспиті перепав 1, при устнім репробовано 4 абітурієнтів. Іспит зрілости зложили 22 абітурієнти, а саме: Балацко Володимир, Бурачок Микола, Ванчицький Ізидор, Василик Михайло, Голод Василь, Грицак Петро, Гарбовський Любомир Зиновій, Демусь Михайло, Захарків Остап, Івасечко Юстин, Коліда Василь, Когут Андрій, Кубай Іван, Машак Степан, Осип, Міщук Марко, Муринка Данило, Павлусь Юрій, Пшоняк Іван, Семчишин Михайло, Слабий Антін, Хоркавий Дмитро, Якубів Евген Теофіль.

— **Страйк пекарів у Тернополі скінчився.** Підписано умову, на основі якої робітники згодилися на 13 прц. звижку плат за 8-годинний день праці.

— **Осушують долину Коропця.** В бучацькому повіті мають осушити долину ріки Коропець на просторі 800 гектарів. Виладжується проект робіт.

— **Косів матиме водопроводи.** З ініціятиви косівського староства проектують будову сітки водопроводів у Косові. Вже поробленo старання, щоб одержати потрібні кредити у відповідних банкових інституціях.

— **Пожежа.** У Волосянці пов. Станиславів вибухла у стайні Сави Якубовича пожежа, що знищила дві стайні. Крім того згоріло кілька коров, бик, ялівки, кури і рільничі знаряди. Вогонь викликали мабуть пачкарі, що ночували у стайні.

— **Страйк шевців.** У Кремянці, що є найбільшим на Волині осередком халупничих ремесел шевського і кравецького, вибух страйк халупників шевців, які затруднюють 400 робітників. Халупники борються з визиском своїх підприємців. Справою занявся інспекторат праці.

— **Громовиці.** Над південною частиною Станиславщини перетягла велика буря зі зливою і громами, які в кількох місцях спричинили пожежі. В Богородчанах Старих від громів згоріли будинки двох господарів. У Горохолині грім підпалив стодолу.

— **Краєва хроніка.** В Ярославі скінчився страйк цегольників, що дістали підвишку плат на 30 проц. — Біля залізничої стації в Коросні пов. Перемишляни два бандити напали на Станислава Клещинського, що їхав з Ганачівки і накинувши йому на голову мішок, вкрали йому буцу вартости 50 зол. — До шпиталю в Калуші привезли 32-літнього Василя Дзундзу, якого поранив гранат, найдений в полі. — У Виспі пов. Рогатин хтось убив Марка Калима біля його хати. — В Дністрі коло Незвиск пов. Городенка втопився в часі купелі 20-літний Іван Маник. — У Серадзі біля Лодзі втопився учитель Роман Кульматицький, рятуючи потопаючого жидка.

— **За зневагу Пілсудського.** Перед городським судом у Ковлі ставав 28-м. м. о. Сергій Кострицький, український православний парох села Осмигович ковельського повіту під закидом зневаження марш. Пілсудського. Обвинувачував його в ролі свідка прав. свящ. о. Іван Симонович. Розглянувши справу, суд засудив о. Кострицького на 200 зол. гривни та 20 зол. судових коштів.

— **Літературну нагороду м. Кракова** одержав письменник Ян Віктор, відомий своїми творами „Недобрий пес і сентиментальний заяць", „Ерос на подвірі", „Буря над серцем", „Верби над Секваною" і т. п.

— **Боротьба з антисемітизмом заборонена?** Як повідомляє жидівська преса, урядовий комісар м. Варшави не дав дозволу на робітничий конгрес для боротьби з антисемітизмом. Організаційний комітет відкликався від цього рішення до міністерства внутрішніх справ. Речинець конгресу визначеного на 13. ц. м., відложено, але всі приготування і кампанія довкола конгресу тревае дальше.

— **Лицарський амант.** У Новому Санчі склалася подія, що кидає світло на моральний рівень сучасної молоді. Станислав Кумуркевич посварився зі своєю нареченою Апольонією Фаця і побив її на вулиці. Коли вона розплакалася, Кумуркевич перепросив її і пішов з нею на прохід над ріку Дунаець. Знайшовшись над глибокою водою, він несподівано трутив її до ріки і не позволив вийти на беріг. Бідна дівчина цілу ніч просила його, щоби змилосердився над нею, але він завсдно ходив понад беріг і дівчина цілу ніч провела у холодній воді. Аж над ранком, коли його зморив сон і він відійшов, дівчина вилізла з ріки. Жорстокого молодця потягнено до судової відповідальности. Суд признав його вчинок ураженням людського життя на небезпеку і засудив мстивого нареченого на 6 місяців вязниці.

— **Трагічна пригода туристів.** В Татрах біля Закопаного почули під вечір в одним пні жіночий голос, що кликав на поміч. Далеко на ледовім узбіччі побачили людську руку, що давала знаки. Рятункова експедиція, яка вибралася в те місце, знайшла опівночі туристку, що лежала на снігу і кликала на поміч. Кількадесять метрів від неї лежало тіло молодого мужчини без життя. Був це 24-літній Альфред Квасниця, працівник спортової фірми з Бельська, що вибрався був з нею на трудну туристичну виправу. Він впав на скелю, з якої впав кількасот метрів у пропасть і вбився. Вона теж зісунулася по ледовому узбіччі, але на щастя задержалася на снігу, звідки давала світлові знаки й голосно. Рятункове поготівля відставило її до туристичного захисту над Морським Оком.

— **Летунські катастрофи.** Гидроплян, який винайшов в морського летовища в Пушку, дістався у коркотяг, затонув у морі. Пільот врятувався при помочі легкопаду, обсерватор убився. — Коло Лінцу розбився австрійський військовий літак, при чому згинули дві особи. — Норвеський комунікаційний літак розбився об скелі фйорду Зонге, при чому згинуло 7 осіб.

— **Черешні даром.** У прибережній смузі Чорного Моря в Болгарії зародили дуже черешні. Власники не знають, що почати з черешнями, бо надмірний врожай спричинив, що кошти арештування та достави на базар є значно вищі від евентуальної ціни продажі. Тому власники садів дозволяють кожному рвати собі черешень даром, скільки забажає. Найкращі роди черешень оферують на базарі у Відні по 4 сотики за 1 кг.

— **В часі спеки** найкраще віджившуємося прихильними стравами. Зокрема великий успіх мають усі зрази, яким додає смаку знаменитий грибовий сос, що його недавно випустили на ринок відомі заклади відживчих засобів КНОРР. Грибовий сос КНОРР має ще ту одну принетну, що можна приладити його в кількох мінутах, малим коштом, бо одна кістка коштує тільки 20 сотиків. Просимо спробувати, щоб ще раз переконатися, що КНОРР, то синонім добірности.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „В ПОГОНІ ЗА ЩАСТЯМ".

Чергова фільма „Уфи" з участю двох знаменитих коміків: Рольфа Артура Роберрса та Ріхарда Романовського, безконкуренційної Адеди Зандрок та новинів німецької фільмової продукції: Урсулі Граблей та Альберта Лівена. Фабула спирається на дотеперішному кві-про-кво підчас випадкового вінчання одного із двох власників того самого назвища та осягає верхів комічних ситуацій підчас ревіової премієри, коли „дядя з провінції" (відомий тип в окулярах та з парасолею!) через нещасливе непорозуміння стає героєм прем'єри. Назагал фільма не надзвичайна, але літньому сезоні — цілком приємна.

ДИВОГЛЯДИ.

БУДЕМО ЇСТИ ЖАБИ.

Недавно в Англії засновали окреме господарство, що годує виключно жаби. Жаби ці доставляють до великих ресторанів і готелів, де живе аристократія. Першу таку жабячу заводи в американському місті Люїзіяна і оповідалось, що вона приносить добрий дохід. Публіка з вищим підневільним переконалась, що жаби так само смачні, як раки.

КАНГУРИ ЗАМІСЬ ПСІВ.

В австралійському місті Сідней завели моду ходити на вулиці не із псами, а кангурами. Кангури страшенне дорогі; один кангур коштує так само, як 50 псів, бо ці живини вимирають. Кангур може стерегти людину, не гірше, як пес, бо добре чує, легко приязнується до людей і дуже сильний. Кангури в товаристві елегантних дам на вулицях робітять покищо дуже комічне враження, бо підстрибують. Хто знає історію моди, вірить у те, що до кангурів вернуть і в тих краях, де їх досі зовсім не було і після кангурів може прийти черга на... жирафи.

50.000 КМ. ЗАДУРНО.

Існує в Америці своєрідний спортовець Станислав Мікуліч. Він хвалиться тим, що побив рекорд безплатної подорожі „зайцем" — на пароплавах і залізницях, себто без білету. Задурно переїхав він в Европі та Америці 50.000 км. і двічі туди і назад до Америки на гарним пароплаві. Всі ці подорожі він точно записував у подорожнику. Тепер дістав він мільонову спадщину і повідомив залізничі та корабельні товариства, які використовував досі, що хоче їм звернути гроші за незаплачені переїзди.

ОВЯТИЙ ГІТЛЕР.

У бретанському окрузі Кот Ді Нор відкрили у метричних книгах місечка Сен-Бріяк цікаву помилку: син одного тамошнього селянина мав ім'я Гітлера. Коли спитали батька, чому він так інше назвав свого сина, той так само одноманний відповів, що його діло теж називався св. Ілярій. Слово „св. Гілярій" у французькій вимові дуже подібне до „Гітлер" і урядовець, який так записував ім'я в метриці, вважав „Гітлер" за ім'я, що є такий святий.

Спорт.

УКРАЇНА — ЧОРНІ.

Товариські змагання цих дружин відбудуться в неділю 21. ц. м. на грищі Чорних. Початок в год. 3. попол. Попередять змагання дружин молодших.

II. ПРОГУЛЬКА НАКОЛЕСНИКІВ С. Т. „УКРАЇНА".

Секція наколесників „України" улаштує в неділю 21. червня прогульку до Любіня Великого. Збірка в год. 6. рано побіч „Народньої Торговлі" в Ринку. Поворот пополудні. Гостям раді!

ЛЬВІВ. ПОГОНЬ — С. К. ЛЕВСЬКИЙ 1:0 (0:0).

Розіграні вчора змагання між болгарським мистцем С. К. Левським і Погонею закінчились не дуже заслуженою виграною Погоні. Гості мали більше з гри і вони повинні були виграти (стріляли 4 рази в поперечку!). Відзначався у них воротар. крилові й середина помочі. Суддя Раніш був ясно сторонничий в користь львівської дружини. Видців 2.500.

ЗА ВХІД ДО ЧСЛ. ЛІГИ.

В мин. суботу й неділю відбулися два змагання за вхід до чехословацької державної ліги: Вікторія Жіжков перемогла у себе в Празі С. К. Градец Кральове 3:0. С. К. Батя (Злін) перемогла в Моравськім Шенбергу місцеву мішеньку дружину Меріш Шенберг 2:0.

В цю неділю (21. 6.) грає С. К. Русь на своїм грищі в Ужгороді за вхід до ліги з С. К. Меріш Шенберг.

Кому дорога стрілецька слава, той причиниться до впорядкування стрілецьких могил і до забезпечення інвалідів Української Галицької Армії.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича Богородчани:
19. VI. Циганський Барон.
З Богородчан їде театр до Надвірної.

Великий Театр:
Пятниця, 19. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Личакові".

Театр Різнородностей:
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Удавські обійми", 2) „Жінка у золотій клітці".
ІРАЖИНА: „Анна Каренінa" з Гретою Гарбо.
КАСІНО: „Я хотів би, та боюся" (Сезе Каналь).
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Шукачки золота", „Червона жінка".
МУЗА: „Пепі".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „З тобою на кінець світа".
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Війна в царстві вальса".
СВІТ: „Війна в царстві вальса".
СТИЛЕВЕ: „Пригадливий роман" і ревія.
ТОН: „Срібні остроги" (Бук Джонс).
УТІХА: „Воюючі каравани" та ревія".
ХИМЕРА: „Люди в тумані".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 8.)
Падестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Пятниця, 19. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 15.20 Концерт для дітей. 17.30 Солісти сопран, форт., кларнет, 19.30 Безсмертні віденські мельодії, муз., спів, 20.10 Любовні дуети, спів, орх., 21.10 Концерт хору й орх., 22.20 Симфонія IX. Бетовена, **Кошиці** (259,1) 17.40, 18.00 Концерт, 19.15 Циг. музика, 19.35 Словно-музична авд. на нар. теми, **Прага** (460,2) 19.20 Муз. розрада, кобза, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Симф. музика, 16.00 Камер. музика, 17.30 Концерт, 20.00 Нар. пісні, 20.45 „Ліз Амур Маск" оперетка Месажера, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.00 Пісні, 17.00 Концерт квартету, 18.30 Спів. реціталь, **Берлін** (356,7) 8.30, 18.00, 22.30 Концерт, 14.15 Розр. музика, 20.10 Невідомі оперн захорд. композиторів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Дитячі пісні, 17.50 Віодзончелля, 20.10 Веселі сценки, 21.10 Бетовенівський фестіваль, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для сеня, 12.00 Розр. концерт, 17.00 Симфоніета на вед. орх. А. Юнга, 19.20 Соната г-моль Шумана (форт.), 20.10 Сільська комедія з муз. ін., 22.30 „Доли" поет.-муз. нариси із участю квартету Регера, **Будапешт** (549.5) 22.05 Солісти, 15.30 Симф. концерт, 17.30 Циг. музика, 19.30, 20.50 Концерт сальон. орх., 22.00 Концерт форт. трія, **Мілано** (368,6) 11.30 Концерт орх., 21.30 Концерт солістів, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика. 17.15 Солісти; 20.35 „Іль ре, ле торі е ві альфієрі" оп. Ант. Льошія.

Субота, 20. червня 1936.

Відень (506,8) 16.30 Концерт цитристів, 18.00 Шубертівський концерт, квартет хору А. Аст, Г. Бельтер спів, 19.30 Віденське попурі, хор. солісти, 22.25 Дивертіменто ор. дур Моцарта, **Мор. Острава** (260,5) 18.10 Сп. реціталь Романової. **Прага** (470,2) 16.50 Сольо на арфі, 17.50 Чеські веселі та сумні пісні, 21.00 Літо. концерт орх., **Париж** (1648) 11.00 Концерт симф. орх., 16.00 Муз. авд. для дітей, 16.00 Легка музика, 17.30 Італ. оп. музика, 20.15 Трансм. з „Опери Комік", **Білгород** (437,3) 12.00, 16.20 Концерт, 17.00 Спів. реціталь, 17.45 Нар. мельодії, 18.20 Скрипка. **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 8.30 Розр. концерт, 18.15 „Айн Бік — айн Грус" веселі сценки, 19.00 Ніч Вальпургії, вок.-муз. концерт, 20.10 Музика на дворі Шведінген і Штутгарт у 18 ст. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Сорокпять хвилин музики (акордеон, органи, окарина), **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 14.35 Сільські дівчата грають 15.15 Форт. твори Дашеля, **Будапешт** (549,5) 13.50 Мадярські мельодії (форт.), 17.30 Сальон. музика, 19.00 Циг. музика, 20.45 Оперетнові мельодії, **Мілано** (368.6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Концерт трія, 20.45 „Галька" оп. Монюшка, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика. 20.35 „Подорож п. Де Перішона" ком. Либіна, 22.10 Орх. концерт.

Львівське радіо.

Пятниця, 19. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл. 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Джордано: „Андрій Шеніє", гр. пл., 12.15 Муз. авдиція для ст. дітей: Від гір до моря. 12.40 „Манон" Масенета в гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Легка музика в гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорами, 16.00 „Ноктюрни" в вик. кам. орхестри, 16.45 Архіви й бібліотеки, 17.00 Хвилина Ол. Глазунова, гр. пл., 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Ідемо над море, 18.10 Дебісі, з гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.55 Програма на завтра, 18.40 Рекляновий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами 19.00 Сигнал часу, 19.02 Камер. концерт, 19.30 Дует гармоністів, 19.59 Музична авдиція, 20.30 „Фер-плей" оповідання, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Симф. концерт, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Банкова хвилина; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Субота, 20. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу. 12.03 Концерт орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Огляд видань, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Для дітей: Прошвемо старий шкільний рік, 16.00 Концерт солістів, спів. скринка, фортепіян, 16.45 Світла й тіні Гдині, 17.00 Змодернізований Штравс, кабарет із гр. пл., 17.30 Форт. твори, 17.50 Репортаж: Схоронище на Острові Людницькому, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Хор шк. дітвори з Бродів, 18.25 Львівський актуальний фейлетон, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекляновий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Капеля, 19.45 Легка музика з гр. пл., 20.10 Віжки на Вислі 20.45 Трансмісія з Риму: „Галька" оп. Монюшка; у перерві: Вечірній денник, Актуальна гутірка, Спортові вістки, 23.30 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·13—89.70, Долари американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5·30 — 5.26, Фльорени голанд. 360.17 — 358.45, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.2½ — 171.40, Фунти анґл. 26.82 — 26.68, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.80, Корони данські 119.64, 118.88, Корони норв. 134.68—133.71, Кор. шв. 138.33—137.55, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.82—11.60, Марки нім. 135 — 130, Пезети еспан. 63.90—62.50, Шил. авст. 99 — 98, Марки нім. срібні 144—139.

Акції.

Банк Подъський 105, Лідьпоп 12.75 Старахович 34.20.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50, 2. ем. 69.50, серії 82—81.50, 5 конверс. 51.50, 6 дол. 74.50, врем. дол. 50.50, 7 прц. стаб. 55.50, 55.75.

Збіже.

Ціни дньоко Львів	від	до
Жито Стандарт І.	13.50	13.75
Жито Стандарт ІІ.	13.25	13.50
Гречка на мливо	14.00	14.25
Гречка паст.	13.00	13.25
Висівки житні	8.00	8.25
Висівки пш. грубі	8.50	9.00
Висівки пш. середні	7.75	8.00
Висівки пш. мілкі	9.75	10.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18-го червня ц. р. кооперативам платив за ньоко Львів

1 кг. масла десерового блюх. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 н. яець	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна на молоко здержана.

ПТИЦЯ. Маслосоюз повідомляє, що з огляду на знижкову тенденцію цін птиці, нотовань цін покищо не подає.

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Подяка.

Батьківський Кружок при акад. гімн. у Львові (гол. завед.), складає оцим щиру подяку Вп. Абсольвентам гімназії за щедрий дар 111 зол., які вони передали Кружкові з нагоди прощального комерсу.

ОПОВІСТКИ.

Управа „Взаїмної Помочі" кредитової кооперативи у Львові (давніше „Учительської Каси") повідомляє своїх членів, що Загальний Збір, назначений на день 25. 6. 1936. в год. 10, відбудеться не в домівці „Ремісничої Палати", як оголошено в Учительському Слові, а **в салі Української Бесіди (Народній Дім) при вул. Рутовського.** Пополудні в тій самій салі в год. 15-ій відбудеться конференція Делегатів Відділів Товариства „Взаїмна Поміч Українського Вчительства", а **Загальний Збір цього Товариства в дні 26. 6. 1936. відбудеться в домівці „Ремісничої Палати" при Стрілецькім майдані ч. 8.** 2297

До всіх бувших учениць І. Державної Жін. Учительської Семінарії в Перемишлі! Повідомляємо, що дня 25. VI. ц. р. відбудеться Загальний Зїзд усіх б. учениць І. Державної Жін. Учительської Семінарії в Перемишлі (будинок школи) основаної в 1871 році. Просимо численно явитись. Зголошення слати на адресу: Перемишль, Державна Семінарія, вул. 22-го Січня. 2290

ЛІТНИЦЯ

ЗДОРОВО і весело проведете літо в Карпатах — Сян — радіо — харч здоровий — ціни помірковані. Криве, почта Дверник, Подільська. 2285 3—4

МЕШКАННЯ

ТРИ покої, передпокій, кухня. **ДВА** покої, передпокій, кухня, повний комфорт. ВИГОВСЬКА 2, ріг Личаківської, при трамваю. 2282 2—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ВЕТЕРИНАРНИЙ ЛІКАР потрібний зараз до двох районових молочарень. Зголошення слати на адресу: Районова Молочарня в Щирці п. льоко. 5/94 3—3

РІЖНІ

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ загранічним течивом 5 зол. Штр. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 7—12

ЗА ДОБРЕ свідоцтво добрі годинники, перстені та інші дарунки найдешевше у ВАНДЕРА. ШАЙНОХИ 1. 2278 2—?

КНИЖКИ шкільні купує по цінах найвищих КНИГАРНЯ БАРДАХА, КРАКІВСЬКА 1. 2300 1—2

НА ВИЇЗД найтревальші, нові роди паліс відбивання, гаптування літніх суконь. Козловська, Заклад Гаптів, Академічна 22, І. пов. 44 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За гарне свідоцтво!

ФОТОҐРАФІЧНІ АПАРАТИ

поручає
найдешевше у великому виборі
ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС
Львів, пл. Марійська 8.
(Дім Шпрехера). 46/114 2-5

„МІ-КА"
САЛЬОН МОД вул. Векарська ч. 1 а.
виконує:
найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 24-7

ПІТ
НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при вживанні спеціального певного і нешкідливого патент
пудру „CSAVE" 50 сот.
Пробний пакет. **Перфумерія**
С. ФЕДЕРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 17-75

Вже вийшов з друку дуже важний підручник М-ра Романа Савицького п. з.
ГРИ й ЗАБАВИ,
ЯК ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ В ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ ДИТИНИ.
Є це методичні вказівки для провідниць дитячих садків, передшкілля, захоронок, сирітських захистів та родин.
Ціна 1.20 зол., з пересилкою 1.50. Головний склад: „Народній Базар" і Українська Книгарня в Станиславові, вул. Собіського ч. 16. 2—3

За редакцію відповідає Олександер Костух. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 135 (14.385). Львів, субота 20. червня 1936. Pocztowe opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-050, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Неділя, 21. червня 1936 р.

СОКІЛЬСЬКЕ СВЯТО Площа Сокола-Батька Львівської Округи

Вступ від 0.20 до 1.50 зол. 2263 2-3 У суботу, 20. червня о год. 16. легко-атлетичні змагання.

Поклик „Рідної Школи" до власників облігацій „Народової Позички".

З необхідним поширенням рідношкільної діяльности ростуть і видатки Рідної Школи. На цей рік видатки виносять 1.100.000 зол. Самий Головна Управа РШ потребує на школи що є на її удержанні і на адміністрацію 392.000 зол. Частину тих видатків покривали невеличкі шкільні оплати. Але надходить рідношкільний передновок: вакаційні місяці — липень і серпень, в яких нема науки, а тим самим не буде вже й тих мізерних шкільних оплат.

Рідношкільне вчительство, що важко й жертвенно працювало цілий рік серед дуже несприятливих обставин, заслуговує вповні на відпочинок, щоби набрати сил до нових великих трудів. Одначе повстає загроза, що це вчительство взагалі не матиме засобів на прожиток. Українське громадянство не сміє до того допустити і не допустить.

Тому з повною надією звертаємося до всього українського громадянства з поклином: Допоможіть нам перетривати чорну годину і пришліть негайно — скільки хто зможе — найменший датек Рідній Школі.

При цій нагоді вважаємо необхідним порушити ще одну неменше важну справу: Довг Головної Управи Рідної Школи в Обезпечальні дійшов до 80.844 зол. Обезпечальня вже з давнішого часу заінтабулювала його на 2 рідношкільних каменицях, в яких містяться школи РШ: 7-клясова дівоча ім. Т. Шевченка, захоронкарська семінарія, торговельна школа і бурса. Якщо Рідна Школа своєчасно не зможе сплатити того довгу, то може прийти до ліцитації обох цих камениць. На підставі спеціяльного дозволу має Рідна Школа право перебирати дарованими облігаціями народової позички і сплачувати ними довг в Обезпечальні. Звертаємось отсим до власників тих облігацій з проханням: якнайскорше прислати прямо до Головної Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46, свої облігації з власноручним підписом на оборотній стороні що власник переливає дану облігацію на Рідну Школу. Звертаємо увагу, що справа дуже пильна і не терпить зволоки.

Стан Рідної Школи сьогодні безперечно дуже поважний. Не сумніваємось, що Українське Громадянство, яке вже не раз дало доказ, що розуміє, чим для Української Нації є Рідна Школа, — поспішить з негайною однорізовою допомогою найкраще користуючись почтовими складанками РШ., а власники облігацій народової позички дадуть визначну допомогу, коли повернуть свої облігації Рідній Школі на спляту довгу Обезпечальні.

ДЕШЕВІ ДОБІРНІ КУРЯТА

в Крамниці „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, вул. Костюшка 1 А.

БУДИНКИ в будові аж до часу їх викінчення й уживання, фабрики і фабричні будинки, млини більші водні, турбінові і машинові, цегольні, будинки провізоричні до часового вжитку, будинки, де міститься театральна саля (кіно), якщо дотична саля займає бодай половину будинку (напр. салі „Народніх Домів", читалень „Просвіти") є вільні від примусу обезпечення в ПЗУВ. Ці будинки кожний українець мусить обезпечити на повну вартість у

Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20.

Після „Французької Акції" — „Вогняний Хрест".

ФРАНЦУСЬКІ ПРАВІ ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗВЯЗАНІ.

ПАРИЖ, 19. 6. ПАТ. **На внесок мін. внутр. справ рада міністрів розвязала парамілітарні організації, а саме: „Вогняний хрест", „Французька солідарність", „Франсісти" та „Патріотична молодь".**

ЗАЯВА ДЕ ЛЯ РОКА.

ПАРИЖ, 19. 6. ПАТ. Полк. де ля Рок заявив на пресовій конференції, що розвязання „Вогненного хреста" є безправне, тому він відкличеться до державної ради. Завтра повстане нова французька партія, куди вступлять його однодумці.

ПАРИЖ, 19. 6. ПАТ. Полк. де ля Рок візвав членів „Вогняного хреста" до спокою, заки влада організації видасть рішення. Провідник „Патріотичної молоді" пос. Ташінгер назвав урядовий декрет нелегальним, бо від 1935 р. його організація замінена на політичну партію під назвою „народно-людової". Кілька правих послів заповіло інтерпеляцію в обороні „правих ліг" — правдоподібно будуть вони боронитися на терені парляменту і державної ради.

Декрет розвязав праві організації з усіми надбудівками, не лише міліції.

Провідник „Французької солідарности" Жан Рено та провідник „Франсістів" Марсель Бюкар запротестували проти розвязання організацій.

„ВЕЛИКА ЗРАДА".

ЛЬОНДОН, 19. 6. Райтер. У відозві під цим наголовком лейбуристи обвинувачують брит. уряд за те, що не виповнив своїх зобовязань до Ліги Націй, припиняючи санкції та взивають „всіх людей доброї волі" обєднатися під егідою Ліги для оборони безпеки, збірного миру та справедливости.

КАНАДА ПРОТИ САНКЦІЙ.

ОТТАВА, 19. 6. ПАТ. Премієр Канади заявив учора в палаті громад, що канад. уряд підтримує в Женеві внесок припинити санкції.

І АВСТРАЛІЯ.

КАНБЕРА, 19. 6. ПАТ. Австралійський премієр заявив, що його уряд є проти санкцій, але сам з ініціятивою у цій справі не виступить, зате внесе пропозицію реформи Ліги Націй.

І ІРЛЯНДІЯ.

ДЕБЛІН, 19. 6. ПАТ. Прем. де Валера заявив: Санкції завели, тому треба їх припинити. У теперішньому стані Ліга Націй не має довіря.

Виїмковий стан у Ковні.

БЕРЛІН, 19. 6. ПАТ. **У Ковні заборонили виходити на вулицю після 10. год. веч.**

БЕРЛІН, 19. 6. ПАТ. **Воєнний комендант Ковна впровадив винятковий стан.**

КОВНО, 19. 6. Авс. Робітники демонстрували на протест проти поведінки поліції на похороні робітника-самогубця. Поліція кілька разів шаржувала. Рух у середмісті припинився.

КЕНІГСБЕРГ, 19. 6. ПАТ. Як повідомляють з Ковна, **заворушення тривають там дальше. Вчора пополудні застрайкувала більшість фабрик як державних так і приватних.** Невідома рука кермує страйком — невідомі люди домагалися від власників каварень, щоб звільнили персонал або приступили до страйку.

Робітники будують барикади та відстрілюються зпоза них. Поліція, узброєна в скорострільні, відгородила середмістя від передмість, тому гурт з 50-ох робітників перейшов міст і намагався атаком на задні перервати поліц. кордон. Вже є 400 арештованих та багато ранених. Сподіваються, що міністер внутр. справ уступить, а поліцаїв, що стріляли, покарають.

Московська поразка у Швайцарії.

Женева, 13. червня 1936.

11. червня Національна Рада Швайцарії відкинула більшістю 96 голосів проти 72 пропозицію Штойблі визнати Совіти. Це рішення може видаватись незначним епізодом на тлі великих світових подій, що відбуваються тепер, але в дійсности є воно поважною подією у боротьбі Европи проти московського наступу. Щоб зрозуміти належно значіння перемоги національних швайцарських партій над московським табором у Швайцарії, треба мати на увазі, що Швайцарія є сусідою Франції та що вона може бути або обороняною твердинею для центральної Европи проти большевицького осередку в Парижі, або ж воротами для більш. наступу з цього осередку на схід. Покищо Швайцарія большевицький наступ відкинула.

Рішення Національної Ради було висліком довгої попередньої боротьби між прихильниками та противниками Москви у Швайцарії. Після вступу Совітів до Ліги Націй розвинулась у Швайцарії енергійна акція за визнання СССР. Склад послів, що голосували за визнанням Совітів, доказує, що ця акція мала деякий успіх. Крім соціялістів та двох комуністів за пропозицією п. Штойблі голосували незалежні посли групи Дютвайлера, сім радикалів, двох селян, два демократи й один „дикий". Кількох представників великого промислу, фабрикантів годинників та сільського господарства пощастило московським агентам звабити фантастичними обіцянками совітських замовлень, яких здійснення мало дати цілком усунути безробіття в Швайцарії.

рії та прикрасити кожного совітського піддашця швайцарським годинником, а кожний колхоз сіментальською коровою. Але скількість легковірних дурників в Европі на московське лихо швидко зменшується. Противники признання більшовиків зазначили слушно, що торговельні зносини між Швайцарією та СССР існують і так, і признання московського уряду тут нічого не змінить. Коли московський уряд і збільшує замовлення для того, щоб осягнути визнання, то він негайнож після визнання знову зменшує їх. Так було зі Сполученими Державами Америки і з Бельгією, коли тимчасом Голяндія, яка Совітів не визнала, постійно збільшує свій експорт до СССР. Зрештою совітський імпорт постійно зменшується і в році 1935 він упав уже на 625 міліонів швайцарських франків (взагалі здесь імпорт), тоді, як швайцарський імпорт у цім році рахував 1200 міліонів фр. За минулий рік СССР закупив у Швайцарії товарів лише на 5 міліонів фр., отже колиб цю суму навіть потроєно, то й тоді вона у швайцарськім експорті, що виносив 700 мл. фр., не гралаб поважної ролі.

Але головні аргументи проти визнання Москви були політичної і моральної натури. У взаєминах з Москвою Швайцарія має великий досвід. При большевицькім перевороті в Росії швайцарське посольство було зруйноване, кількох членів дипльоматичного представництва тоді вбили, швайцарське майно у межах СССР забрали без найменшого відшкодування. Теперішній керманич правого крила швайцарських соціялістів, Грім, що стояв у 1918 році на чолі Ольтенського совіту, намагався при помочі загального страйку скинути Федеральну Раду й запровадити совітський лад у Швайцарії. Наслідком цього було не лише видалення совітської торговельної місії та зірвання дипльоматичних зносин з Москвою, а й фактичне виключення соціялістів з політичного проводу Швайцарії, яке тревае властиво й по нинішній день. Соціялістів до Федеральної Ради не допускають, як членів партії керманої з інтернаціонального осередку, отже осіб, що політичним засадам швайцарської невтральности не відповідають.

У промові президента Мотти, виголошеній 10. ц. м. докладно означене відношення швайцарського уряду до Москви. Він заявив між іншим, що СССР не можна визнати, бо совітський уряд і ІІІ. Інтернаціонал є лише двома обличчями тої самої організації. Приклад Сполучених Держав Америки й Уругваю доказує, що московський уряд своїх обіцянок не додержує. Домагаючись визнання московський уряд має на увазі не господарські, а політичні цілі, він хоче створити у Швайцарії один з найповажніших осередків своєї акції в Европі, підтримувати звідси своїх союзників і поборювати своїх ворогів та порушувати цим швайцарську невтральність.

Ці погляди президента Мотти є безумовно й поглядами національних партій Швайцарії. Чи Швайцарії удасться вдержати політичну невтральність між табором національних держав та большевицьким табором в Европі, це питання інше. Але сама Москва примушує Швайцарію робити вибір між двома цими таборами. Теперішня поразка Москви у Берні у всякому разі загострює відносини між Швайцарією та Москвою. Національний протибольшевицький рух у Швайцарії зростає. І один з поважних політичних керманичів Швайцарії, радник Мюзі, такий зненавиджений прихильниками Москви, висловив в одній зі своїх промов отверто надію, що переможцями в Европі будуть національні держави.

М. Данько.

18 зол. ДЗЕРКАЛО ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 цм.
у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24. Тел. 252-54.

Українці в Уругваю.

ПЕРШІ ВРАЖІННЯ ЗЕМЛЯКА.

Монтевідео, 3. травня 1936.

Всіх українців в Уругваю нараховують коло 10 тисяч, з того у самім Монтевідео повад 7 тисяч. Українські емігранти походять з усіх українських земель, звад Дніпра, Волині, Галичини, Буковини і Закарпаття. Збитою масою не живуть, а порозкидані по цілім місті і передмістях, яке має кількадесять квадратових миль. В однім місці живе около 1.000 осіб близько себе не буковинці і бесарабці (під проводом одного комуністичного „туза" теж буковинця). Між усіми тими українцями у Монтевідео є різні елементи. Під оглядом релігійним є православні, греко-кат., євангелики, баптисти і чимало атеїстів. Під оглядом політичним є найбільше з переконання (радше затуманення) комуністів. Є і соціялісти, націоналісти, анархісти та решта як звичайно, безпартійні. Організації тут такі:

1) Український Робітничий Союз ім. Т. Шевченка заложений 1927. р. Має 55 активних членів і поважну бібліотеку та багато симпатиків. Цей Союз є не лиш під впливом Комінтерну, але працює за вказівками Москви. Я мав нагоду переконатися особисто, будучи на Загальних Зборах Союзу в характері обсерватора та на протестаційному вічі проти [illegible] Польщі скликаним цим Союзом, теж у характері обсерватора. Там на зборах і вічу викрикували проти Польщі, але і проти українського національного руху. Кричали проти УНДО, проти УПР, проти ОУН, РСУК, незалежної преси, одним словом проти всього і всіх, що українське. Балакав я пізніше приватно з провідниками тутешніх комуністів і переконався, що моя співпраця з ними виключена.

2) Т-во „Воля" це неофіціяльна філія згаданого Союзу, заложена в 1935. р. Має 30 членів активних. Тут згуртовані буковинці.

3) Товариство ім. І. Франка — це відламок У. Р. Союзу Шевченка, заложена в 1935. р. Має 31 активних членів. Напрям праці цього Т-ва ще досі не вдалось мені особисто стверднти.

4) Читальня „Просвіти", заложена в 1934. р. 48 паперових членів, лише 22-ох активних. Бідненька „бібліотека" на 43 томи і ті нічого не варт. Це товариство національне, але тут брак людей до праці. Проводникам цієї „Просвіти" брак такту, не вміють пізнати душі робітника і через то мають мало членів, а ще до того комуністи виробили марку цій „Просвіті", що вона білогвардійська, бо там є більшині підстаршини наддніпрянці петлюрівці, а тут комуністи, на жаль, галичани окрнчали Петлюру як зрадника і запроданця українських земель Польщі.

Церква тут православна, а батюшко в ній москаль, якому пахне „єдіна неділімая". Це колишній полковник царської армії. Школи української тут нема, сотні дітей не вміють по нашому говорити не то писати.

Матеріяльне життя булоб ще не найгірше, ньби не льотерія, кінеля, ґорера. Грають що тижня всі ці три гри, а горілка тут дешева, що страх.

Виходить, що національно наше становище тут сумне. Та решта, що лишилася ще здалека від усіх організацій, це здебільша люди тяжкі до якої небудь праці. Одначе можнаб їх зорганізувати, але треба би кількох людей до роботи. Треба би тут священника українця, доброго промовця і музикального; доброго режисера до вистав; учительки до дітей; економіста-кооператора, який був би містком між соціялістами, між комуністами, націоналістами і католиками та православними. Якщо булоб тут чотирьох таких людей, тоді можнаб щось зробити тут і за яких два-три роки дати звичну поміч „Лемківщині". Людей мусілаб дати Галичина і життя їх моглоб бути таке. Священника можнаб мусілаб утримувати наші владики принаймснше 1—2 роки. Режисер крім свого фаху мусів би бути хоч трохи столяр, кравець, стрижій, чи який інший фахівець і не всіх фахів, лиш одного досить йому, і то не з дипльомами, лиш якби вмів робити.

Учителька училаб діти двічі а може тричі в тижні, а крім цього моглаб дістати працю у фабриці чекольди, цукорків чи папіросів, де можна працювати амордово, остаточно грати білизну своїм і за це може заробити до 160 зол. місячно. Якжеж дістатись сюди? Гроші на дорогу мусілиб вони мати свої 150 долярів і 10 долярів на вироблення афідавіту, а кавцію в квоті 300 долярів по-

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Максим Ґоркий — босяк і достойник.

(З приводу його смерти.)

Незвичайно важко писати про письменника, до якого настроєні ми вороже за його політичні та неполітичні виступи. Ще 20 літ тому Ґоркий був для нас синонімом боротьби за свободу; що сказалиб про його діяльність, як одного з духових провідників комунізму, — Толстой або Чехов, якби жили? Сказалиб, що не бачать різниці між білим і червоним насильством, таким чи іншим обмеженням свободи письменника — цензурою, поліцією та в'язницею.

Історія літератури знає неодин сумний приклад коли великий письменник кидав тінь на свій характер і свою інтеліґенцію, даючи себе втягнути у політичну боротьбу або ставши офіціяльним співробітником уряду. Памфлети Ґюґо проти Німеччини, коли він жив у Парижі, і праця Вольтера на дворі прусського короля не приносять їм чести. Нині є ми нераз свідками, як великі письменники торочать великі нісенітниці на суспільно-політичні теми або схиляють хребет перед режімом, легко і нечутно для себе самих, пересуваючи свій ексльотичний апарат.

Ґоркий — великий письменник, небуденний мистець, чутливий спостерігач. Коли читаєте його, рідко коли відчуваєте намагання вийти поза те, що він бачить і відчуває; це одна з найкращих ознак таланту, так часто наслідуваного натоґами, що до обсервацій і переживань пробують додавати свої міркування — байдуже фільософічні суспільні чи моральні. Ґоркий відкрив европейській літературі новий тип босяка. У його оповіданнях, повістях і пєсах з цілої його першої доби був той самий дужий і свіжий подих первісної сили, що нас так захоплює у Джека Льондона, ебо в деяких типах Джозефа Конрада. Ґоркий нічого не вигадує, ніколи не пускається на реторику від себе, — тільки відтворює тими та дрібні події буденщини, оповідає як той, що бачить і чує, здебільша зворушений і збентежений силою та слабощами людини.

Тоді, як в европейській літературі переважили методи професійної письменської роботи: авторів вихованих на книжках, з аналізою вигостреною серед кавярняних та журнальних полемік, Ґоркий мав чим захопити читачів. Його волжські бурлаки та невідомі досі типи міських дрібних пролетарів цікавили всіх своєю екзотикою, тою безпосередністю, що так бере нас за серце у типах муринів та індіян. Ніхто з нас, слухаючи їх життя, не думає тоді про те, чи вони зрізалиб нас або зїли якби ми попали в їх товариство; нас дивує новий тип людини, що інакше дивиться на світ, хоч має ті самі домагання до нього, що й ми.

Тині пєси Ґоркого як „Міщани" та „На дні" дивуватимуть ще довго театральних глядачів на всіх континентах своєю невибагливою простотою та правдивістю оригінальних типів, мимо яких проходив на вулиці неодин великий письменник, не доглянувши їх.

Від „Мальви" і „Колишніх людей" аж до своїх останніх величезних повістей, Ґоркий невпинно поширював обсяг своїх спостережень і своєї чутливости. Всі його книжки не частини його справжнього людського досвіду. Коли починав він писати, забував, чи він босяк чи приятель диктатора великої імперії, збудованої голодом і кров'ю міліонів невинних жертв. Ті коли виступав як один із духових провідників нового режіму, забував він теж, що він тільки мистець пера — не провідник і не ідеольог. Його статті з поуками для молодого покоління письменників, його офіціяльні промови та виступи це така тарабарщина і нісенітниця, що аж вуха вянуть, і стає соромно. Памятаємо часи, коли Ґоркий — друг Коцюбинського — писав передмову до перекладу його новель на російську мову; памятаємо теж той момент, коли він як офіціяльний представник совітської літератури на зїзді письменників у Харкові протестував проти перекладу своїх творів на українську мову — мовляв, українці можуть читати його в оригіналі.

За останніх 15 літ його твори розходились у найбільшій скількості примірників зпоміж усіх европейських письменників; державне видавництво було на його послуги і він міг бути гордий, що його твори друкують зараз за творами Леніна та Сталіна. Та сумна була це слава. Друкували його теж поруч Демьянів Бідних — однаково корисних з „державно-партійного" погляду. Псевдонім „Ґоркий" утратив свою силу, бо колишній босяк Пешков мусів нераз промовляти так солоденько, як буржуазний гофрат. Ім'я його не електризувало; за багато чув він оплесків маси і комплейних промов у свою честь. У тих, що цінували тільки письменницький талент, залишався давній спомин про цікого, хоч і простакуватого волзького бурлаку — сина природи й оборонця всіх поневолених

старались би вже тутешні лемки. Лише одно — ці люди мусілиб бути працьовиті і сильні характери, які не потонулиб у комуністичнім морі і люди рішені на те, що як не було умеової праці, треба працювати фізично. Страху нема, тут можна жити.

Щодо життя лемків, то їх тут є коло 200 осіб з ріжних сіл, 11 лемків є членами УРС Шевченка, двох є членами „Просвіти" решта здалека від одних і других. Вони хоч темні, але практичні і кажуть: „То лем што нам з тих політиків, штобы закладали якусь кооперативу або будували сейдім, то ми бучиб членами, а так не хочемо". До „Просвіти", яка тут уже є, покищо не можна притягнути лемків, бо вони зражені до проводу, а усунути провід тяжче. Хоч би і це вдалося змінити, то з другої сторони не вийде це на добре. Я згуртував коло себе 25-ох лемків. Ціль того гуртка покищо така: зійтися в неділю і погуторити. Головна ціль приднати більше членів і створити якусь організацію. Думаю, чи не можна би зорганізувати якийсь український безпартійний зразок, який мав би за ціль збудувати тут Український Дім та зорганізувати тут школу і т. д.

Ті, що працюють тут фізично мають змогу працювати 8 годин денно, в суботу лише до полудня, опісля працювали би в організації. Щодо священника, то Видія „Просвіти" годиться на те, щоб приїшов український священник. Навіть всі православні заявили, що годяться, тільки не можуть взяти на себе зобовязання утримати його, бо не є всилі, але я переконаний, що за яких 2 роки мав би тут повне утримання. Якщо хтось з наших владик згодився би вислати сюди священника своїм коштом, то тут радо привиталиб його українці, що ще лишилися вірні церкві і релігії.

Ще раз кажу, що страху тут нема з прожитком. Тут можна дати собі раду. Панічі або пані, що думалиб, що відразу чекає посада за столиком по приїзді — нехай не їдуть, але люди праці сміло можуть. Тут якби підготовив хто добру виставу, то може заробити на один раз 200—300 зол. Так само добре підготований хор навіть до радія може співати. Уругвайці приймають гостей дуже рало. З хором булоб трудніше через брак голосів. Зо що здібніше захопили комуністи, але зчасом вдалось би все притягнути, бо хоч у комуністів є кілька інтелігентів, але це демагоги і крикуни, нічого не зробили і не роблять.

Карточок, що дали мені з Кружка Рідної Школи я не продав, навіть не розпакував їх, бо нема надії їх продати. Наш брат пиво зафундує, трамвай заплатить, але карточки ані часопису краєвого не купить. В Аргентині дещо інакше, там розвивається українське життя повним ходом, культурно і економічно. Тут, у Монтевідео, мають рай комуністи, бо Уругвай це щось в роді європейської Швайцарії, все вільно.

Ще одно щодо виїзду наших українців тут: Панночка, яка вміла би провадити кухню-ресторан роботяща, знайшлаб працю і добре заробилаб. Хлопець пекар теж знайшов би працю у своїх як майстер пекарський. Тут хліб печуть без дріжджей, отже наші емігранти не можуть їсти цього хліба — не люблять. Заложиливб ми пекарню, гроші булиб, лиш фахівця нема...

Особисто почуваюсь тут добре, задоволений, що приїхав. Покищо учусь мови і письма. За два місяці думаю зачинити якийсь інтерес.

Олександер Голушок.

З циклю еспанських страйків.

МАДРИД, 19. 6. ПАТ. У 24-ох місцевостях пров. Херез де Ля Фронтера застрайкувало понад 30.000 рільних робітників. Обслуга центрального огрівання вернулася до праці, зате члени анархістичних союзів страйкують дальше.

ОВІЄДО, 19. 6. ПАТ. Професійні спілки в Астурії прийняли прихильно заклик міністерства праці і вертаються до праці в понеділок. Завтра перестають страйкувати залізничники.

МАДРИД, 8. 6. ПАТ. Вчора проголосили в Барсельоні страйк урядовців та службовиків. Усі крамниці за винятком харчевих, тютюнових та ресторанів зачинені.

НАРЕШТІ.

КАДІЗ, 19. 6. ПАТ. Губернатор узнав генеральний страйк за нелегальний і наказав арештувати провідників робітничих синдикатів. Військові стежі ходять по вулицях та стережуть державні будинки, війсь. інтендантура засобе населення в харчі, бо страйк охопив усі промислові й торговельні заведення.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „повірних бльочків Р. Ш.

Українське вчительство на розпутті.

З нагоди недалеких Загальних Зборів „Взаїмної Помочі Українського Вчительства".

З учительських кол. від гурту поважних українських громадян-учителів, дістаємо ці уваги, які містимо з огляду на громадський характер справи. — **Редакція.**

Після трагедії, яку пережила українська нація за останніх двацять літ, і серед важкого сучасного лихоліття стоїмо перед новою загрозою: перед небезпекою втратити одну з найважніших провідних верств широких українських мас, втратити наше народне вчительство. Від кількох літ підносяться тривожні голоси серед нашого громадянства на ріжних сходинах і в пресі, що українське вчительство усувається від громадської праці, ба навіть відчужується від свого народу. Не бракло голосів у тому напрямі і зпоміж самого вчительства, одначе без висліджів. Дійшло до того, що тепер українське вчительство, як суцільний стан, дійсно перестало бути, як колись, впливовим і провідним чинником українських народніх мас.

В часі, коли наші сусіди саме на своє вчительство кладуть ставку і на ньому спирають всяку працю на наших землях, — відсепарування українського вчительства від українського загалу це тривожний обяв, якого не можна помінути мовчки. Навпаки, необхідно докладніше проаналізувати причини і відшукати відповідні зарадчі засоби в інтересі нації і самого вчительства. Бож — річ ясна — навіть найгарніша вітка, відрізана від матірного пня, зчасом змарніє, зівяне і вкінці загине.

Якіж причини душевного заломання в нашого вчительства, яке довело до зневіри, депресії і занепаду вчителів, як загалу? Причини зовнішньої і внутрішньої натури. Зовнішні — це дуже важкі правно-суспільні обставини. Вони створюють стан плавкий, стан непевности, бож ніхто не знає, яка „благодать" кожної хвилини може спасти на нього несподівано „згори". А таких „благодатей" чимало: перенесення у нечинний і позаслужбовий стан (редукції), передчасне перенесення на емеритуру, перенесення „для добра школи" на інше місце служби, дисциплінарні загрози і слідства, покликування перед лікарські комісії, обкроювання передвоєнних літ служби і т. і. Але на зміну цих жалюгідних зовнішніх обставин не маємо — на жаль — нікого впливу.

Одначе подібні відносини були й перед війною. І тоді ніхто не знав ні дня ні години, коли наженуть його зі служби або в найкращому випадку перекинуть на захід, всеж до такої загальної депресії тоді не доходило. Навпаки, завдяки світлим одиницям повстала у 1905 р. станова організація „Взаїмна Поміч галицьких і буковинських вчителів і учительок", моральний оборонець та організатор сотоk ба тисячів безправних і беззасібних, залякання і поневі́раних учителів. З тих беззахистних гельотів повстала свідома учительська армія і цей факт викликав подив і пошану у своїх та чужих для ідейности, дисциплінованости та організаційного хисту українського вчительства. ВПУВ росла в силу морально й матеріяльно та вела переможну боротьбу з трусливістю, плазунством та безхарактерністю зпоміж самого таки українського вчительства і то здебільша з успіхом, бо чимало „блудних синів" повернулося на „праведну путь".

Після війни відновлено ВПУВ і праця почалась наново як під моральним так і під матеріяльним оглядом з прегарними висліджами. Організацію значно поширено. Та згодом залося завважити ідеольогічне недомагання, а вслід за цим пішов і занепад. Ще до 25-літнього ювилею ВПУВ йшло як-так, але після нього починає скоро йти до гіршого. Були такі, які мали цивільну відвагу казати про існуючу небезпеку прилюдно на Загальних Зборах ВПУВ 3. липня 1932 р. і закликати товаришів, щоб завернули свою організацію з блудної дороги. На жаль, замість оздоровлення відносин — наступила персональна „чистка" зі злегковаженням суттєвих і річевих аргументів. Від проводу відійшли тоді деякі довголітні і добре заслужені члени товариства, м. і. довголітній голова бл. п. Іван Стрийський. Душевне заломання, депресія і зневіра почали приймати в рядах ВПУВ застрашаючі розміри. На причини того негативного процесу хочемо отсим звернути увагу з метою по змозі вплинути на поправу нездорових внутрішніх відносин у ВПУВ.

Найвищим керманичем і найвищою владою в кожному товаристві є загальні збори. Зокрема Збори ВПУВ імпонували чисельністю і діловитістю. Це бували справжні конгреси українського вчительства, а кожний член ВПУВ, маючи на своїх зборах повні права, чув на собі і відповідальність. Він знав, що не є тим манекіном, не є бездушним грамофоном, що говорить на вітер, але й має право голосування та що його голос може вплинути на поправу відносин в товаристві. Введення репрезентаційної системи, яка полягає на висилці делегатів від окружних відділів, при чому дуже часто попадають туди люди або випадкові (хто має свою справу у Львові), або спеціяльно дібрані, — і поділ членів ВПУВ на „відповідних" і „невідповідних", на повноправних і обезправлених, все це змінило крут безпосередньо зацікавлених своїм власним становим товариством і для ВПУВ мало фатальні наслідки. Половина українського вчительства, яку можна було приднати в члени, осталась, на жаль, поза бортом ВПУВ. Добрий провід Товариства не повинен чейже боятися голосу загалу своїх членів, тієї „чорні низової". Цеж таксамо інтелігентний елемент, як і ті в проводі, цеж ті самі товариші — вчителі!

Але у звязку з репрезентаційною системою вяжеться ще одна аномалія, непрактикована в ніякому товаристві і мабуть в ніякій організації на кулі земській. Це та славна-преславна „Комісія-Матка". На цілому світі водиться так, що Комісію-Матку вибирає сам Збір якоїсь установи. Навіть великі всенародні установи, що начислюють сотні тисяч членів, звичайно не вибирають більше як 10 членів Комісії-Матки. Одинак Комісія-Матка ВПУВ не є виборна, отже не є виявом Загальних Зборів. Вона постійна і складається з голов усіх Відділів товариства чи їх заступників (около 40—50 членів), значить з осіб, яких діяльність мають щойно обміркувати й судити дотичні Загальні Збори ВПУВ. Засідання цієї Комісії-Матки відбуваються звичайно цілий день перед Загальними Зборами, при чому члени дирекції мають чи не вирішний вплив на приїздних постійних членів Комісії-Матки щодо добору членів Надзірної Ради ВПУВ; а якщо нема одноміжности у тих передзїздових неофіціяльних нарадах, що бувають дуже „бурливі", вони переносяться на Загальні Збори і приймають часом дуже непристойні форми. Та дивогляда система довела напр. до такої анархії, що в часі одних Загальних Зборів ВПУВ члени Комісії-Матки вийшли були за двері Мандатову Комісію, яка з доручення Загальних Зборів прийшла провірити, чи всі учасники Комісії-Матки мають мандати брати в ній участь!!

Від ряду літ не було на Загальних Зборах ВПУВ солідного реферату ідеольогічного, організаційного, чи то у справі шкільництва, научних цілів і т. п. життєвих і актуальних справ, а такі реферати чейже необхідні, бо надають тон Загальним Зборам і причиняються до річевої поважної дискусії. З огляду на те, що вибір членів до Надзірної Ради перерішений давно перед дискусією над звідомленням та перед уділенням абсолюторії, Загальні Збори обмежуються звичайно до „перемолочування" порядку дня от — щоби статутова формальність була

виконана. Отже — річ ясна — в самому засновку, в самій новостворенній, дивоглядній організаційно-виборчій системі лежить корінь лиха. Бажаючи оздоровити відносини, треба перш усього змінити ту систему.

(Далі буде).

Страйк у Бельгії.

ШАРЛЕРУА, 19. 6. ПАТ. Торговельний персонал округи, що належить до католицьких та соціялістичних професійних спілок, почав окупаційний страйк.

БРЮССЕЛЬ, 19. 6. Авас. У Жеман страйкарі підпалили деревляний міст; вислали саперів, щоб відбудували.

ДЕГРЕЛЬ ТАКИ ХОЧЕ БУТИ ПОСЛОМ.

БРЮССЕЛЬ, 19. 6. ПАТ. Відомий провідник молодої бельгійської католицьконаціоналістичної партії „Рекс" заявляв перед виборами, що не прийме посольського мандату. Тепер чомусь змінив думку і входить до парляменту на місце одного партійного товариша, що уступає.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій веч.:
ГАРНА ІСТОРІЯ Флєрса і Кеявета з Софією Чаплінською.
Найвеселіша і премила комедія сезону.

У справі літературної нагороди на 1936 рік.

Комунікат Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка.

I.

На запити деяких членів Т-ва, які дістали в попередніх роках нагороди за свої твори. Рада Т-ва повідомляє, що ніщо не стоїть на перешкоді, щоби ці члени знову дістали нагороду за дальші свої твори під одною умовною, яку поставило в минулому році визначене Т-вом журі, а саме: що новий твір даного автора повинен стояти на вищім рівні від попереднього нагородженого твору, а бодай давати собою щось нового в порівнанні з попереднім нагородженим твором, чи то своєю тематикою чи своїм опрацюванням.

II

Перші жертви на літературну нагороду за 1936 р. зложили: „Маслосоюз", Львів 100 зол., „Центросоюз", Львів 100 зол., Т-во „Просвіта" Львів 20 зол., Т-во „Дністер", Львів 100 зол., „Земельний Банк Іпотечний", Львів 50 зол., Рев. Союз Укр. Кооператив, Львів 50 зол., кооп. „Народній Дім", Дрогобич 20 зол.

Жертводавцям шира подяка.

Дальші жертви просимо складати на адресу: „Центробанк", Львів, вул. 3. Мая 15 з дописком „Літературний фонд 1936".

ЗА РАДУ Т-ВА

Р. Купчинський, голова. **В. Софронів-Левицький**, реф. літ. нагород.

В РОКОВИНИ ГАРНОГО ДІЛА.

30-ті роковини засновин гімназії СС. Василіянок.

Минає саме 30-ий рік від тої хвилини, коли в нас появилася перша українська дівоча гімназія. Маю на думці гімназію СС. Василіянок у Львові, засновану на основі дозволу Краєвої Шкільної Ради з дня 20. червня 1906 р.

Життєвим досвідом навчені — так писав я вже літ тому звиш десять — знають, що одною з основ моральної сили, якою держаться народи є сім'я, в якій визначна роля припала жінці матері. Про підготування її до такої ролі дбає кожна суспільність свідома значіння рідні в обсягу виховання одиниць. Одначе не менше важна є роля жінки поза рідною в народі. Її настрої, її світогляд, її ідеали сильніше, ніж від мужчин переходять на окруження і бувають корисні для народу, коли стають для нього — так сказатиб — голосом національної совісти. Без підготування жінки, що мусить заняти становище в народі і то в кожній ділянці його праці, він не двигнеться так, як повинен би й міг би.

Тимто непередуманими добре треба вважати гасла, коли ними взивають жінку приготовитися тільки до якихось спеціяльних професій. Вона потрібна всюди: і в ділянці родинного виховання, і практичного заняття, і у шкільній освіті, в науці, мистецтві чи громадській праці. Де бракне жінки з її замітним впливом, там брак одного важнішого чинника, і в найкращім випадку мусять її заступити посторонні небажані впливи, ще гірші від браків і недостач; тут вистане пригадати наслідки впливів чужої жінки на наші національні справи. Цим пояснюється потреба всяких своїх заведень для виховання та освіти жінки. Цим теж, більше ніж емансипаційними постулятами жіноцтва, повіснюють, не від сьогодні вже, свобідний для жіноцтва вступ до всяких шкіл, чого ще 30 літ тому воно домагалося в ім'я рівноправности з мужчинами. Тоді, в ім'я такої рівноправности вже в першому звіті дирекції львівської гімназії СС. Василіянок, озвалася одна з перших її вчительок, Олена Бережницька:

„Посеред прихильників ідеї освіти для жіноцтва знайшлися люди доброї волі, повні ініціятиви, що позволили тій ідеї здійснитися. Вони покликали до життя першу українську гімназію жіночу, інституцію, що сильна й могуча не літами, але ідейністю, що хоче свої ідеї вщепити в душі молоденьких дівчат, щоб їх вчинити свідомими, просвіченими горожанками нашої суспільности, **піонірками ідеї рівности**, яка є запорукою кращої будучности".

Якже скромною представляється нам сьогодні таке вимріяне завдання гімназії СС. Василіянок! Не самих піонірок ідеї рівности, але без порівняння більше дала вона за 30 літ своєї праці. Дала, не перебільшуючи, тисячі одиниць здатних і готових до всякої творчої і культурної праці, без якої вже й годі було нам обійтися. Кутика нема на нашій галицькій землі, де не визначились би своєю дільністю колишні учениці згаданої гімназії й маймо надію, що не спочинуть вони скоро. А чия тут заслуга? Хто ті „люди доброї волі, повні ініціятиви", що дали розвиток такій пожиточній установі? За 30 літ було їх чимало: окрім ряду директорів гімназій і зміш сотні найкращих педагогів, окрім багатьох більших і менших жертводавців з покровителем Митрополитом гр. Андреєм Шептицьким на чолі — перша будівничка гімназії й довголітня опікунка її — впреп. мати ігуменя Володимира Филевич Ч.С.В.В. Тридяті роковини гімназії Василіянок — це рівночасно й роковини її подвигу. У своїй скромности, згідно із своєю вродженою вдачею і принятим правилом свого покликання, вона ніколи за свій всесторонній, довголітній труд для ближніх не ждала признання. Тимбільше обовязані ми наш довг їй віддати, бодай „не злим тихим словом" згадавши, що вона для нас зробила.

В молодому віці зреклась Володимира Филевич найпринадніщої жіночої карієри, карієри піяністки, постриглася в черниці і вже в кілька літ пізніше як ігуменя монастиря, стає основницею жіночої гімназії СС. Василіянок у Львові. Згодом, принимаючи під свою опіку бездомні сироти по жертвах военної завірюхи, дає почин до сирітського захисту, відкриваючи поле діяльности для нового манастиря СС. Василіянок при вул. Потоцького, де в короткім часі повстають і школи — всенародня й учительська семинарія. Не маючи змоги побіч них, у найменій домівці примістити своєї гімназії, вона докладає всіх зусиль, щоб помістити її у власнім, відповіднім будинку. І це за 10 літ їй удається. Гімназійний будинок, що літ тому десять стануе при вул. Длугоша, це доказ її запопадливої праці; другий побіч нього, теж здвигнений нею для приміщення виховного інституту й фахової школи, що теж з її щасливої руки вийшла. Досить хіба. І чи можна від одної особи, хочби й найбільш патріотичної й дільної, ждати більше? Дайте нам таких осіб бодай десять, двацять, а побачите, що вони створять нам культурні підвалини кращі, ніж це вдалося нам усім за ціле останне півстоліття. Дайте! Це мій поклик до всіх вихованиць львівської гімназії СС. Василіянок, бо передовсім до них, як довголітній провідник їх, маю право звернутись. А вже й без мого зазиву, сподіваюся, збережуть вони всі в серцях своїх вдячність і пошану для особи, яка в 30-ті роковини свого діла, вповні на них заслужила.

Д-р Василь Шурат.

З ВІДЧИТОВОЇ САЛІ.

Академія в честь Т. Шевченка.

Товариство українських наукових викладів ім. П. Могили влаштувало в неділю 14. ц. м. Шевченківську академію. Салю „У. Бесіди" заповнила університетська молодь і це видно їй гарне свідоцтво бо обидва викладн з ділянки Шевченкознавства, виголошені на академії, були призначені головно для студентів високих шкіл.

Академія пройшла з провідною думкою: Геніяві нації. Цей характер свята підкреслив як слід проф. д-р Свенціцький у вступному слові.

Проф. д-р Сімович вибрав для свого викладу містерію „Великий Льох", бо вона торкається не одної якоїсь історичної події і не одної історичної особи. В цій містерії провів Шевченко ретроспективно-синтетичний розгляд політичного середовища українського у звязку з найважнішими, в нашій історії рішальними подіями. Другим мотивом містерії є народини українського месії — одне і друге вияснив проф. Сімович.

Д-р Д. Лукіяновнч у своїм викладі про Січ і козацтво в Шевченковій поезії дав синтезу Шевченкових поглядів на козацтво як державотворчу силу і збройну підставу держави. Розглядаючи дотичні твори, прелєгент спинявся на баталістичних картинах і підкреслював становище поета як державника.

Мистецький бік свята виповнили гарно достроєними рецитаціями студентка Люба Соботівна і студент Льонгин Герман, виявляючи повне розуміння Шевченкових текстів. Герман, талановитий учень арт. Крвіцької, дав цікавий і дуже вдатний взірець досягнень мистецької школи Кривіцької, доповнених фільольогічними й літературними інтерпретаціями проф. Сімовича.

Пан посол Відацький пописується.

Становище УПР. до законопроєкту про границі держави. — Відгомін на українське становище з польського боку.

На останньому засіданні сойму, яке трівало 2 дні, розглядали між іншим законопроект про деякі зміни розпорядку Президента Річпосполитої з дня 23. грудня 1927 р. у справі державних границь. Суть цього законопроєкту відома читачам „Діла" з промов послів Целевича і Трояна, виголошених на пленумі сойму 17. червня ц. р. Ці промови, перша наскрізь політичного характеру, друга повна фактичного матеріялу, який ілюструе зміст і тенденцію цього закону, змірали до того, щоби сойм прийняв поправки Української Парляментарної Репрезентації, зголошені до цього законопроєкту на адміністративно-самоуправній комісії і предложені соймові як внески меншости. Очевидно, що мало було надії на те, щоби сойм у нинішньому його складі перейнявся аргументами українців, але всеж не було до передбачення те, що сталося після виголошення обох названих промов. Бо ось у відповідь на становище українців зголосився до слова польський посол Відацький, бурмістр Теріополя, і виголосив шовіністичну промову **проти українців**, закидуючи і українцям і жидам, які підтримували українські поправки, нельояльність і протидержавну акцію. Польські посли — казав — не мають проти цього законопроекту ніяких застережень, бо він випливає з необхідних потреб оборони держави, і вони не бояться, щоби польське населення мало зазнавати наслідком цього закону якихось особливих прикрощів. А боятся того українці і жиди, бо вони мають на увазі те, що державна адміністрація, борючися з нельояльністю і протидержавними настроями, буде пристосовувати постанови цього закону до всіх нельояльних. „**А що українці й жили не є льояльні, тому нічого дивного.**

що вони з тим законопроєктом борються". Цей виступ п. Відацького зробив незвичайно прикре враження навіть і на численних польських послів не тільки своїм змістом, але й формою, яка була просто провокаційна. Українці і жиди голосували за зголошеними поправками, а коли вони впали, тоді голосували всі проти законопроєкту. Так само голосували проти нього з річевих причин, під впливом українських аргументів, а також мабуть і під впливом нефортунного виступу посла Відацького деякі польські посли, між ними й посолка Пелчинська з Виленщини.

Цей важний момент із засідання сойму варто занотувати й підкреслити, бо це вже не перший такий виступ посла Відацького проти українців на соймовій арені. Того посла Відацького, який зайшов до сойму зі спільної польсько-української листи та який вже хочби з того одного огляду повинен би поводитись пристойніше.

Великий процес ОУН у Львові.

ВІСІМНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ПИТАННЯ ЩОДО ЗМЕНШЕНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТИ.

Як нашим читачам уже відомо розправа у четвер затягнулася до вечора. Над засадничою поправкою обор. д-ра В. Старосольського до питань, що їх устійнив трибунал, над модифікацією питань та новими питаннями, що їх зголосили оборонці: д-р В. Загайкевич, д-р Горбовий і д-р Павенцький трибунал радив від 6-ої год. до 7.50 вечором. Коли трибунал вернувся на салю розправ, прокуратор зголосив два евентуальні питання щодо вини підсудних Сенькова і Мигаля по думці ст. 16 к. а., яка каже, що суд може пристосувати надзвичайне злагіднення кари, якщо у хвилині поповнення проступку здібність розпізнавання значіння вчинку або кермування поведінкою була в підсудного в значній мірі обмежена. Одночасно прокуратор додав, що не вірить, щоб Сеньків не розумів свого вчинку і що розправа не виявила, щоб у Сенькова та Мигаля була зменшена відповідальність.

Обор. д-р Е. Давидяк іменем підс. Р. Сенькова згодився на це евентуальне питання прокуратора кажучи, що саме розправа вповні виявила правдивий психічний стан цього підсудного. Обор. д-р Яримович теж згодився іменем підс. Мигаля на це евентуальне питання прокуратора і після того предсідник відложив розправу в год. 8.10 до пятниці год. 10. рано.

ДЕВЯТНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

76 ПИТАНЬ.

У пятницю розправа почалася щойно в год. 11.30 вполудне тому, що до цього часу переписували устійнені трибуналом питання щодо вини поодиноких підсудних. Трибунал поставив присяглим суддям 76 питань. Предсідник повідомив оборонців, що трибунал прийняв лише вчорашній внесок обор. д-ра Горбового щодо підс. Бандери. Зате трибунал відкинув більшість внесків, між ними засадничу поправку проф. д-ра В. Старосольського у справі зміни самої кваліфікації вчинків щодо всіх підсудних, яким закидається приналежність до ОУН, а в звязку з нею поодинокі вчинки, як атентати і т. д. Оба евентуальні питання прокуратора трибунал теж прийняв. Після того предсідник відчитав устійнені питання для присяглих.

ТРИДЕННА ПЕРЕРВА.

Після того предсідник відложив розправу в год. 12.30 пополудні до вівторка 23. червня 9 год. рано. У вівторок промовлятиме вже прокуратор, а після нього оборонці.

Розправу відложив предсідник до вівторка мабуть тому, що в понеділок 22. червня відбудеться перед Найвищим Судом у Варшаві касаційна розправа проти Ст. Бандери і його сімох товаришів, які внесли відклик від присуду апелиційного суду у справі вбивства мін. Перацького. Присуду у львівському процесі слід сподіватися у четвер або пятницю на другий тиждень.

*

ДРУГА ПРЕСОВА КОНФЕРЕНЦІЯ У СПРАВІ ЛЬВІВСЬКОГО ПРОЦЕСУ ОУН.

Перед сьогоднішньою розправою в год. 9.45 відбулась у кімнаті справоздавців у суді вже друга пресова конференція, скликана теж другим наворотом з ініціятиви адміністраційних чинників. Присутній представник воєвідського уряду радн. Тилько висловив домагання та побажання адміністраційної влади щодо реферування промов прокуратора та оборонців, які будуть насвітлювати цей процес з різних боків. Тому подаємо до відома, що з промов прокуратора та оборонців подавати будемо лише головні думки.

На нараді промовляв представник „Українських Вістей" Л. Лісевич (двічі), ред. Я. Шавяк від „Нового Часу" та ред. А. Брат від „Хвилі". Л. Лісевич дякував від „Українських Вістей" радн. Тилькові за „льояльність і толерантність" адміністраційної влади і львівської цензури (очевидно супроти „Українських Вістей") та запевнював, що львівська влада під цим оглядом куди більше ліберальна, ніж варшавська.

Організація жінок у „Сільському Господарі".

Вчора, в пятницю 19. ц. м., закінчився Курс Господинських Інструкторок при Краєвому Т-ві „Сільський Господар", що почався дня 3. лютого 1936. і таким чином тревав чотири і пів місяця.

Завданням цього Курсу було підготовити дівчат з середньою освітою до праці серед сільського жіноцтва, а особливо до праці над поліпшенням домашнього і дворового сільського господарства, яке здебільше є в руках жінки. Вписалось на Курс 39 учасниць. Бажаючих було багато більше, але з огляду системи навчання і мешкових умовин 9-ти петенткам Управа Курсу мусіла відмовити та дати оголошення у газетах, що більше курсисток не приймає. Покінчило курс 37 учениць, бо в часі курсу дві курсантки мусіли виїхати через родинні обставини.

На курсі викладали такі предмети: кухонарство, хатнє господарство, крій і шиття, трикотарство, кухонна хемія, перетвори грибові і овочеві, гігієна, про ґрунт і рослини, городництво, садівництво, птахівництво, годівля домашніх тварин, молочарство, пасічництво, сільське будівництво, ведення господарських рахунків, народне господарство, кооперація, плекання народнього мистецтва. Крім того мабутні інструкторки придбали докладні відомости про наші крайові культурно-освітні і господарські установи.

Наука відбувалась щоденно від 8-ої рано до 1-ої і від 3-ої до 7-ої. Всіх викладових годин впродовж курсу 726. З того 398 годин припало на практичні вправи з кухонарства, трикотарства, крою і шиття, городництва та інш., а 328 год. було теоретичних викладів.

Викладали на курсі: пані: І. Домбчевська, д-р Д. Дверовичева, інж. О. Дучимінська, М. Зелена, І. Гургула, О. Кисілевська, д-р Х. Кононенко, С. Мельникова, І. Павлиновська, д-р С. Парфанович, та С. Романович; панове: інж. М. Боровський, інж. Р. Голод, інсп. Грабар, інж. К. Гецій, д-р К. Коберський, дир. С. Кузик, інж. І. Лапчук, дир. С. Могилюс, інж. Ю. Мудрак, інж. В. Поповнч, дир. О. Радловський, інж. А. Романенко, інж. В. Ринковський, інсп. В. Струк, інж. М. Творидло, інж. Е. Томашевський, о. О. Фалівович, д-р О. Філяс та інж. М. Хроновят.

В часі курсу переведено також кільна екскурсій, напр. до державної садівничої школи, на город со. Студитів, де відбули курсантки практику з садження розсади, до Підберезець на практичні лекції Хліборобського Вишколу Молоді та оглядин сільських господарств до Янчина, де оглянули господарство п. М. Луцького до „Маслосоюзу", а по закінченні курсу їздили до Залужан, щоб оглянути городничо-садівниче заведення і господарство п. А. Терпилляка.

Курсантки оглянули також виставу „Українського Промислу" та виставу образів маляра Новаківського, були на кількох концертах, театральних виставах та інших українських імпрезах.

Більшість курсанток вчилась на курсі на власні кошти, але декому помагали також і філії „Сільського Господаря", повітові Кооперативні Союзи та Філії „Союзу Українок". Ці стипендіятки мають з тими установами умову, що або підуть до них потім на працю і своєю роботою покрнють свій борг, або звернуть, коли дістануть працю деінде.

Для тих курсанток, що не мають у Львові родин, улаштувала Управа Курсу невеличкий інтернат, в якому за невеликою оплатою мешкало 10 дівчат. Харчуватись могли курсантки рівнож на курсі, де обід коштував для курсанток 50 сотиків. Ті, що привозили їжу з собою, або діставали посилки з дому, могли варити у курсовій кухні без додаткової оплати. Взагалі Управа Курсу старалась, як могла, обленшити курсанткам прожиток у Львові і хоч оплата за навчання була назначена на 15 зол. місячно, у богатьох випадках зменшено ту оплату до мінімуму, як також обниженно оплати в інтернаті.

Перед кінцем курсу перейшли курсантки з деяких практичних і теоретичних предметів іспити, які 13 курсанток здало з добрим успіхом та 24 з дуже добрим успіхом.

Закінчено курс 10. червня Службою Божою у Волоській Церкві, яку відправив о. каноник Д. Лопатинський та роздачею свідоцтв і скромним прийняттям прелєгентів та представників тих установ, що допомогли у веденні курсу або виявляли зацікавлення ним та з якими мабутнім інструкторкам доведеться зустрінутись у своїй дальшій роботі. На те закінчення курсу зібралось кільнадесять осіб, чільних представників (здебільша голов) українських господарських і культурних установ та суспільних організацій, як також преси. Гарну й річеву промову виголосив голова С. Г. п. *Миром Луцький*. Промовляли ще: д-р Х. Коновенко, П. Ковальський (від батьків), п-ня Леся Рушка (від курсанток) і дир. інж. Е. Храпливий. Присутні мали нагоду подивляти зразки ручних робіт та кухонарського мистецтва — власної роботи курсанток.

В той спосіб завдяки заходам „Сільського Господаря" дістане заняття багато нових народніх працівників, що своєю працею будуть підносити дуже важну ділянку нашого народнього життя — а то працю сільського жіноцтва.

Тому, що цей курс пройшов з добрим успіхом та що є богато зголошень охочих до такої праці, Управа „Сільського Господаря" уладить чергований Курс Господинських Інструкторок в осені цього року.

Трусліва капітуляція.

АНГЛІЯ НЕ ВИЗНАЄ ВЖЕ АБІСИНСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 19. 6. ПАТ. На вчорашньому засіданні палати громад виявив мін. Іден становище до справи санкцій. Вони не осягнули своєї мети; ті, що вирішили їх, сподівалися, що війна триватиме довше. Тимчасом вона покінчена — **На території давньої Абісинії нема ніякого уряду.**

ЗАЛИШАЄТЬСЯ ХІБА ВІЙНА.

Як Ліга Націй хотілаб привернути давний стан, мусілаб рішитися хіба на збройний виступ, **що довів би до війни на Середземному Морі:** та цього не хоче ні вона ні Англія. Тепер санкції не воскресять Абісинії.

АНГЛІЯ НЕ ПЕРЕПРОСИТЬ ІТАЛІЇ.

Лише тому слід їх приймити. Нема причини перепрошувати Італії. Поведінка Ліги та Вел. Британії була правильна, оправдана — нема причини піддавати її осудові. **Англія совісно притримувалася санкцій — на жаль не можна цього сказати про всіх членів Ліги.**

ОБОРОННА ПОЗИЦІЯ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ.

Зобовязання середземноморських держав співдіяти з В. Британією на основі 16. статті лігового пакту **залишаться правосильними, доки це буде необхідне.** Брит. уряд рішений по важно скріпити оборонну позицію на Середз. Морі.

МАЙБУТНЯ ЛІГА НАЦІЙ.

Лігу Націй необхідно утримати при житті, піддаючи її пакт ревізії, але щойно, як справа санкцій буде полагоджена. З невдачі санкцій не виходить, що Лігу треба покинути.

САНКЦІЇ І НІМЕЧЧИНА.

Німеччина у переговорах з В. Британією грає на проволоку — тимчасом це побіч ліквідації абісинської справи найважніша з сучасних проблем. Ці два питання тісно повязані і від них залежить світовий мир.

„ОСЬ БОЯГУЗИ".

Після промови мін. Ілена Льойд Джордж назвав його промову **трусливою капітуляцією.**

„Ось боягузи" додав він, показуючи на уряд. Крім того атакував уряд лейбурист **Гріннвуд.** Промова Ідена викликує у нього здивування та стид. **Уряд не виповнив передвиборчої обіцянки і допустився найбільшої в історії Англії зради. Він повинен уступити,** залишаючи місце тим, що вміють боронити своїх принципів.

„ІДЕН РОЗБИВАЧ ЛІГИ НАЦІЙ".

Промовляючи від лібералів, сказав **Льойд Джордж: Іден їде до Женеви, щоб розбити Лігу Націй.** Оце вперше бачу брит. міністра, який заявляє, що В. Британія побита; тимчасом **тепер небезпека війни менша як у хвилині проголошення санкцій, на дві найсильніші середземноморські держави: Францію й Еспанію можна тепер більше рахувати ніж тоді.** На запит промовця відповів Іден, що франц. уряд не заявив свого становища до санкцій, лише готовість співділати з британським.

ВОТУМ НЕДОВІРЯ.

Дискусія покінчилася без голосування. Лейбуристи поставили **внесок висловити урядові вотум недовіря за те, що не вмів вести рішучої закорд. політики і тим ослабив повагу В. Британії та Лігу Націй.** Внесок піде під дискусію у вівторок.

Бельгійські страйкарі стріляють до жандармів.

БРЮССЕЛЬ, 19. 6. ПАТ. Вчора вечором біля соціялістичного „Людового дому" стріляли до жандармів, які відповіли стрілами та арештували кількох робітників; інші намагалися їх відбити, але розбіглися коли жандарми дали сальву з повітря.

Коли робітники зі Жеман, Карельок та Кюезм про те довідалися, кинулися будувати барикади, але жандармерія опанувала ситуацію та перевела у цілому краю арештування.

РОЗМІРИ СТРАЙКУ.

БРЮССЕЛЬ, 19. 6. ПАТ. Соціялістичний щоденник „Ле Пепль" обчислює скількість страйкарів на 350 до 400.000. Організатори страйку їздять по краю та ведуть завзяту пропаганду.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 19. 6. ПАТ. Сенат ухвалив закон про 40-годинний тиждень праці та про збірні договори.

600.000 МЕКСИКАНСЬКИХ РОБІТНИКІВ СТРАЙКУЄ.

МЕКСИК, 19. 6. ПАТ. Страйк обняв дотепер 600.000 робітників у ріжних сторонах краю.

І. Просвітянський здвиг Гуцульщини.

КОМУНІКАТ

Ділового Комітету І. Просвітянського Здвигу Гуцульщини.

Діловий Комітет І. Просвітянського Здвигу Гуцульщини подає до відома, що в часі цього річних ферій відбудуться по всіх важніших місцевостях Гуцульщини

Окружні Просвітянські Дні

Ті імпрези уладжує Діловий Комітет у порозумінні і при помочі Філій „Просвіти" Покуття і Гуцульщини в такому порядку:

Дня 7 липня в Маняві (філія в Солотвині),
„ 19 „ в Косові (філія в Косові),
„ 26 „ в Ямній (філія в Делятині),
Дня 2 серпня в Надвірній (філія в Надвірній),
„ 2 „ в Космачі (філія в Коломиї),
„ 16 „ в Коломиї (філія в Коломиї).

Програму і ближчі пояснення подасть небавком Діловий Комітет у пресі і в афішах.

Почавши від першого липня ц. р. появляться в розпродажі в цілому краю відзнаки, що їх видав Діловий Комітет у звязку з започаткуванням просвітянської акції по цілій Гуцульщині.

І. Просвітянський Здвиг Гуцульщини, що мав відбутися 5. липня в Коломиї, відложено на пізніше, бо Воєвідство ще не дало дозволу на цю імпрезу. Однак підготова до Здвигу йде дальше повною ходою, а окружні імпрези будуть одним з етапів у праці Ділового Комітету над піднесенням Гуцульщини

За Президію Ділового Комітету:

Олена Кисілевська, голова. **Володимир Кобринський,** заст. голови.

Богдан Вонсуль, секретар.

НОВИНКИ.

— **Симпатикам і приятелям купелиска ЗЕЛЕНЕ ОКО,** вул. 22. Січня (за Школою Технічною, доїзд трамваєм ч. 2) до відома: Йдучи назустріч бажанню П. Т. Публики, з нинішнім днем ми знизили ціни вступу у будні дні, а саме: **нормальні — зол. 0.80, десятикратні — зол. 7.—, студентські — зол. 0.60, десятикратні — зол. 5.50, для дітей — зол. 0.50, десятикратні — зол. 4.50.** 2302

— **Найкращі лиси, пелєринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнн літом. **10—?**

— **Живець Черче,** вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 4—8

— **Конкурс на приняття кандидатів до Гр. кат. Духовної Семинарії у Львові на акад. рік 1936—37.** Подання вносити до Митрополичого Ординаріяту у Львові до 20. серпня 1936 і долучити: свідоцтво хрещення і миропомазання, свідоцтво зрілости і всі гімназійні свідоцтва, свідоцтво моральности від Уряду Парохіяльного або Декапального, точний опис життя — а ньому подати родовід, хід студій, які недуги перейшов, де перебував і чим трудився від матури досі. В поданні зазначити, чи прохає місця застереженого для жонатого чи безженного священника і чи готов посвятитися місійній праці. На відповідь долучити поштову марку за зол. 1.50 і подати свою адресу. 2307

— **Реферат на тему: „Відгомін психоаналізи в літературі"** виголосить о. Д-р И. Скрутень Ч.С.В.В. у неділю 21. червня 1936, в год. 15.30 в домівці гімназії С.С. Василіянок у Львові, вул. Длугоша 17А. Вступи за добровільними датками на цілі харитативної секції Марійської Дружини Студенток. 2303

— **Пластовий конкурс.** З нагоди 25-літньої річниці повстання Українського Пластового Уряду Тво „Український Пласт" в Чехословаччині оголошує конкурс на найкращу працю на пластову тему. Праця може бути на якубудь пластову тему (на тему з історії Пласту; спогад, нарис, гумористичне оповідання, вірш, фахова праця з якоїбудь пластової ділянки і т. ін.). Працю треба надіслати до 30. вересня ц. р. під якимсь гаслом, окремо під цим же гаслом в запліпленій коверті треба подати ім'я й прізвище, місце осідку й вік учасника конкурсу, а також чи учасник пластун чи прихильник Пласту. Найкраща праця буде нагороджена грошевою премією в сумі кч. 100, і буде видрукована. Дві дальші дістануть премії в сумі по кч. 50, а всі інші по цінній українській книжці (з української літератури, з обсягу пластування тощо). В справі конкурсу звертатися на адресу: N. Kozycka, Praha-Vinohrady, Chodska ul. 16. Czechoslovakia.

— **Марія Сокіл і Антін Рудницький у варшавському радіо.** У вівторок, 23-го ц. м, відбудеться черговий симфонічний концерт наших артистів у польському радіо у Варшаві. Антін Рудницький диригуватиме цим разом програму, зложену виключно з творів сучасної музики, а саме: 1) Мясковського „Ліричне Кончертіно", 2) Кодалі'я „Літній вечір" та 3) Ферручіо Бусоні'я „Симфонічний вальс". Марія Сокіл виконає — як солістка концерту — пять пісень з орхестрою Ріхарда Штравса („Гимн любови", „Зимтра", „Гірлянда квітів", „Мойй дитині", „Цецилія"). Твір Бусоні'я і пісні Штравса будуть виконувані вперше в Польщі. Концерт, який передавати-меться на всі польські радіостації, починається в год. 21-ій (9-ій веч.).

— **Арештування в Бобреччині.** Як довідується „Наш Прапор", в Ятвягах, пов. Бібрка в неділю, 31. травня висипано могилу в честь полеглих УГА, але в ночі з 31. на 1. червня хтось розрив могилу і порізав хрест. Одначе не минула година, як могила знову виросла і хрест знову закопано. На могилу приходили люди від рана, аж доки не почалась Служба Божа. Як тільки почалось правити Богослуження, цілий час був приявний один постерунковий, що поглядався тому святові. По укінченні Богослуження, о. Степан Королюк відправив панахиду за душі полеглих УГА. У панахиді взяла участь велика маса народу з Ятвяг і поблизьких сіл. Дня 2. червня ц. р. поліція із Соколівки почала переводити масові арештування. Арештовано 16 осіб. Після переслухання звільнили їх, крім Миколи Павлова, Миколи Турчина, Андрія Борсука, Василя Кутнїцького, яких відставили до судового арешту в Бібрці. Рівночасно арештовано п. Дмитра Сусіка з Деятник, який щойно вийшов після 18-місячного арешту із львівської вязниці.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кляс. льотерії впали між ін. такі більші виграші: 2.000 зол. на ч. 23423 132783, 1.000 зол. на ч. 48986 138855, 500 зол. на ч. 18327 18721 27602 69809 152662, 400 зол. на ч. 7635 31935 40245 50410 138048 147220.

— **Новий людовий дім Т.Ш.Л.** мають поляки вибудувати у Кривчу пов. Борщів. Посвячення угольного каменя відбулося перед кількома днями.

— **Як у нас реалізують гасло „Свій до свого"?** Від місяця йде епископська візитація в городецькім і янівськім деканаті. Цю нагоду використали всякого роду жиди, які відвідували по черзі майже всі парохії із своїми тандитними килимами та приємнічивими ратами заохочували оо. парохів до купна своєї тандити. Замісць гострої відправи тим влізливим мантіям, багато оо. парохів купило ці тандитні килими і до церков і до своїх приватних домів. Не булоб дива, якби у нас не було своїх фірм і фабрик килимів. Але чим оправдати поведінку деяких священників зі згаданих обох деканатів?

— **В дівочій гімназії Рідної Школи ім. Ілли й Івашни Кокорудзів у Львові** іспит зрілости відбувся в часі від 18. травня до 18. червня ц. р. Предсідником Комісії був делегат Кураторії, проф. Михайло Тершаковець. Із 14 учениць VIII кляси до матури не допущено одну, при письменнім іспиті репробовано одну абітурієнтку. Здали іспит зрілости: Білинська Любов, Боднар Анна, Дейнека Теодозія Ірина, Клюфас Марія Теодозія, Кравців Марта Марія (з відзн.), Малиновська Ольга, Попович Тетяна, Світлик Богдана Марія (з відзн.), Терлецька Христина, Фостик Пелягія, Юрчик Ірина, Юсько Стефанія (з відзн.).

— **Іспит зрілости в прив. українській гімназії „Р. Ш." у Золочеві** зложили: Анна Власенківна, Роман Гургура, Мирон Калинович, Василь Кулицький, Ярослав Петрик і Іван Чепак. Трьох кандидатів відпало при писемнім, а один при устнім іспиті.

— **Іспит зрілости в семинарії СС. Василіянок у Станиславові** зложили: Марія Боянюк, Марія Гук, Ольга Колюх, Команецька Осипа, Ольга Марич, Ізидора Муцак, Овчар Марія, Тамара Погоріла, Осипа Прокопець, Марія Прокопець, Євгенія Стераш, Юлія Симчич, Стебновська Тетяна, Олександра Стецяк і Марія Чавляк.

— **Боротьба з порнографією.** Премієр Складковський оголосив обіжник до воєвод'а і старостів у справі поборювання порнографії. Як сказано в обіжнику, порнографією слід уважати такі письма, друки, образки та інші предмети, які на думку загалу ображують почування стиду і приличности. Досліджуючи характер письма чи рисунку слід брати під увагу не тільки їх значіння і тенденцію, але також публіку, на яку вони обчислені. Часто від таких обставин залежить, чи якийсь предмет є порнографічний чи ні. Дальше зазначено, що простунку поширювання порнографії допускається кожний, хто в якийнебудь спосіб передає іншій особі предмет з порнографічним характером або виставляє в публичному місці. Слід теж звертати пильну увагу на всякі оголошення, звичайно замасковані, що мають на меті уласкшувати поширювання порнографії. За все те покликані чинники мають потягнути винуватців до судової відповідальности, повідомляючи про всі присуди міністерство внутр. справ.

— **Як на селі людей дурять?** По селах рав-ського повіту увихалися в останніх часах якісь темні духи, легітимувалися як висланники ЗЗЗ. („зайонзек зайонзкуф заводових") і намовляли селян і рільних заробітників до страйків на фільварках. Найважніше, що одночасно стягали від людей по 1 до 2 зол. як членську вкладку. В деяких селах стягнули по 20, а навіть по 150 зол. Обловившись порядно, темні духи удавали, що ховаються перед поліцією і щезли разом з гріш-ми. Тепер люди каються, що далися так легко натягнути дурисвітам.

— **Літо буде гаряче.** Скандинавські метеорольогічні інститути передбачують, що цього року Европа переживе спеку, якої не було вже давно. Прогноза спирається на основі характе-

ристичних кліматичних змін на Гренляндії, які все впливають на теплоту в Європі. В багатьох місцях на Гренляндії, де температура майже ніколи не підноситься понад аеро, нотовано тепер 15 ступнів тепла. На думку скандинавських метеорольогів це недвозначний прогностик, що цїре літо в Європі буде дуже гаряче.

— **Львівська хроніка.** В цегольні ім. Райса 150 робітників розпочало окупаційний страйк, тому що власник не приняв назад до праці одного робітника. — Арештовано Стефана Радванка з Голоска Великого, жонатого і батька двох дітей, що представлявся за кавалера і виманив від слуги Елеонори Брись 400 зол., обіцюючи з нею оженитись. — На Стрілецькій площі хтось украв Петрові Врублеві із Воробличимав виїздити автобусом. — У дрогерії Гошовського при вул. Академічній занялася свіжа пакля до долівки, а від неї погоріла крамниця. Шкода велика. — Професор політехніки Багінський придержав у своїм мешканні при вул. Хорущини 25. вломника Василя Сороку. Поліція арештувала вломників Вацлава Сороку й Тад. Пшисецького, які хотіли відбити арештованого Василя Сороку та забрала в них приладдя до влому.

— **Краєва хроніка.** Із сокальського арешту втікло трьох вязнів. — В Бережниці пов. Станиславів 32-літній селянин Олекса Стефанишин затовк колом на смерть 10-літнього Василя Козаря. — До львівського шпиталю привезли 23-літнього Влад. Бяловонса, столяря з Дернова пов. Камінка Стр., якого переїхала фіра. У шпиталі він помер. — В Люблині згинув впор. Каз. Йодловський, перевернувшись підчас вправ з конем на перешкоді. — У Вістові, пов. Калуш, парібчак Василь Дзундза вложив найдену артилерійську гранату в огонь у кузні. Вибух зранив Дзундзу тяжко. Перевезли його до шпиталю. — Поліція арештувала калуського купця Бер. Рапнера, бо найшла в його крамниці багато конфекційних річей, украдених із крамниці Фендля. — У лісі в Микуличині підрізане дерево вбило робітника Ковалюка Степана. — У Станиславові невідома жінка вкрала течку з важними документами та 400 фінляндськими коронами хорватському громадянинові Пос. Крабовцеві, представникові закордонних гарбарських концернів.

— **Пожежі.** В Белзці пов. Золочів згоріли три господарські загороди. — У Волі Гетьманській пов. Підгайці згоріла загорода Івана Залипки. Його арештовано, бо показалося, що він сам підпалив, щоб одержати асекураційне відшкодування.

— **Град у Белзщині.** Дня 14. ц. м. упав град у селах Вижлові і Мицеві коло Белза і спричинив місцевому населенню значні шкоди.

— **Сільські стрижії.** Молодь села пов. Сокаль не має видко нічого кращого до роботи, бо взялась обрізувати коням хвости. Може би дівчата парубіки купили собі у скарбовому уряді патенти і поширили свій стрижійний промисл на цілий повіт. **В.**

— **За три місяці кінець світа?** Американський астроном Патрік Квінфорд оголосив, що нашій земленці загрожує величезна небезпека. Вона має ударитися з незнаною досі планетою, а це мало би статися за три місяці, 15. вересня ц. р. Цей жахливий удар може цілком знищити землю. З органічного життя не лишиться ані сліду.., Щастя ще, що американські астрономи люблять помилятися.

— **Смерть Максима Горкого.** Після довшої недуги помер у 68 р. життя у Москві М. Горький, що від довгих літ був недужий на легені і часто виїжджав на острів Капрі, щоб ратувати своє здоровля. Його дійсне імя було Пешков; був він сином новгородського обивача, змалку сиротою, що пробивався крізь життя всякою працею і був кімнатним малярем, крамничним помічником, корабельним хлопцем до послуг, пекарем, шевцем, писарчуком і пристановим робітником. Спомини свого життя списав у двох книжках „Дитячі роки" та „Серед людей", хоч згодом і розкинені в усіх його творах з першої доби. На його талант звернув перший увагу Короленко. Численні томи новель та такі повісти як „Троє", „Тома Гордієв", „Мати" були перекладені на різні европейські мови. Найбільший успіх мала на чужині його пєса „На дні", годовно в Німеччині під режисерією Райнгардта. Вона йшла теж десятки літ у репертуарі „Художественного театру" в Москві. У 1905 р. засуджений за революційну агітацію на вязницю, згодом на виселення, виїхав до Італії та був коротший час в Америці. Вернувся до Росії з початку великої війни. З вибухом большевицької революції станув відразу на бік большевиків і проводив організацією совітських письменників. До останнього часу був дуже діяльний як автор повістей і драм. З повістей з останніх літ відомі на чужині „Справа Артамонових" і „Життя Клима Самгіна".

— **Подяка.** Вийшовши на волю, складаємо щиру подяку Впов. пос. дрові Стефанові Витвицькому, адвокатові у Дрогобичі, за його інтервенцію та заходи у справі дарованих нам судових кар за варення і продаж соли. Колпець, 15. червня 1936. — **Варивода Михайло** і 69 інших підписів.

Зі судової салі.

ПРОТИ МІШАНИХ ПОДРУЖ.

Дня 8. січня ц. р. *о. Володимир Барнич*, греко-кат. парох у Порховій, бучацького повіту, підчас церковної проповіди переконував своїх вірних, щоб не заключували подруж з особами римо-католицького обряду тому, що такі мішані подружа викликують опісля великі непорозуміння в родині. Мішані подружа не захвоують приписів греко-католицького обряду, порушують пости цього обряду і що найважніше діти з такого подружа мають зле виховання, не знають молитви ні польської, ні української і тому він є противний, щоб заключувати такі мішані подружа.

На донос одного зі слухачів які були дня 8. січня ц. р. на проповіди о. Володимира Барнича, до повітового староства у Бучачі згадане староство покарало о. Володимира Барнича по думці ст. 18. закону про проступки на кару гривни в квоті 100 зол. Як мотив староство подало, що в цій проповіді о. В. Барнич допустився образи і злегковаження польської держави і польського народу. Проти цього карного орєчення повіт. староства в Бучачі вніс о. Володимир Барнич спротив з домаганням відступити справу окр. судові в Чорткові. Звичайно такі справи полагоджує в окружнім суді один суддя. Зате у цій справі окружний суд у Чорткові постановою з дня 26. травня ц. р., на внесок прокуратора, перенаяв справу окружному судові у складі трьох суддів по думці ст. 383. § 1 к. п. к. з огляду на складні обставини справи.

На цій підставі дня 17. червня ц. р. відбулася в окружнім суді в Чорткові розправа проти о. Володимира Барнича. На цю розправу згодосився о. Вол. Барнич зі своїм оборонцем *д-ром Михайлом Росляком*, адвокатом у Чорткові. На свою оборону подав що дійсно дня 8. січня ц. р. говорив проповідь у своїй церкві в якій переконував своїх парохіян, щоб не заключували подруж з особами римо-кат. обряду, бо на його думку такі мішані подружа живуть опісля в незгоді, що відбивається погано на вихованні дітей такого мішаного подружа і тому він, як душпастир греко кат. обряду уважав за свій обовязок звернути своїм вірним увагу на шкідливість мішаних подруж для греко-кат. церкви й Українського Народу.

Опісля оборонець *д-р Михайло Росляк* у довшій промові виказував, що в проповіді о. Володимира Барнича нема ніяких прикмет каригідности, вокремо не можна підтягнути цього вчинку під постанову ст. 18. закону про проступки, бо обвинувачений в часі церковної проповіди поступав згідно зі своїм переконанням і у виконанні своїх обовязків греко-кат. душпастиря. *По цій промові окр. суд у Чорткові оголосив присуд, яким увільнив о. Володимира Барнича.*

Вкінці слід вгадати, що прокуратор підчас своєї промови домагаючись затвердження рішення повіт. староства в Бучачі, поставив внесок, щоб суд по оголошенні присуду відступив ще акти цієї справи прокуратурі в Чорткові, яка притягне о. Вол. Барнича до відповідальности на підставі ст. 170 к. в., який звучить: „Хто публично розповсюднює фальшиві вістки, які можуть викликати публичний неспокій, підлягає карі арешту до 2 років або гривні".

Дописи.

КОРОСНЯНЩИНА.

Посвячення Народнього Дому в Красній. Дня 31. травня ц. р. в селі Красна пов. Коросно на Лемківщині відбулося посвячення угольного каменя під будову „Українського Народнього Дому". Одноповерховий будинок, якого могловб позавидувати якодно повітове місто, будується за почином місцевого комітету під проводом д-ра Юліяна Нальонича, адвоката в Думлі, та за гроші, які на ту ціль збирають в Америці краші односельчани. Посвятив місцевий парох о. Олександер Прислонський при співучасти о. декана та пароха сусідної Бонарівки, о. Дзями, адміністратора парохії в Чорнорічах та в присутности кількох соток місцевих парохіян. Справа будови цього дому тягнеться вже від кількох літ. Ще в році 1931 засновано в селі статутове тво „Український Народний Дім", якого статут затвердила влада. Труднощі показалися справа з затвердженим планів тої будови, виконаних інж. М. Шуплатом з Бонарівки. Одначе за кілька літ вдало таки план затвердити і розпочате діло входить у стадію реалізації. Є теж надія, що коли стане вимічений будинок, село під оглядом національного осьвідомлення та культурного рівня догонить сусідню Бонарівку та буде з нею гідно рівнорядувати. Буде своя хата, яка помістить не тільки салю на 500 осіб та ще й читальню, крамницю і захоронку. А треба знати, що в кілька кільометрів вище на північ, в селі Гвоздянці місцеве населення грекокат. обряду говорить вже між собою по польськи та що в самій Красній вже тепер можна начислити яких 45 до 50 польських домів на всіх около 400.

СОКАЛЬЩИНА.

На службі КПЗУ. Громадяни села Перевозів, вертаючи із Белза, подибали на дорозі розкинені летючки КПЗУ. Вони їх позбирали й у читальняній домівці рішили віддати їх поліції. Вечором зявилися вже представники влади й опечатали невідомою і з якого приводу домівку читальні. Опісля виявилося, що ці летючки розкинули пролізні жиди, яких поліція і придержала.

У Завишші відбулося в неділю, 14. ц. м. свято в честь Франка. Особливше вражіння зробили виступи місцевого мішаного хору.

У Шмиткові відправлено 28. м. м. панахиду у лиху з 10-ми роковинами смерти С. Петлюри. На панахиді яку відправив о. Камінський, явилися всі громадяни, маніфестуючи своє зрозуміння для ідеї, за яку поклав життя Покійний. — Дня 31. м. м. два поліцаї порізали вінки на могилі, які принесла свідома молодь на Зелені Свята. Знищили теж терновий вінок і ленти з написом „Борцям за волю народу".

Концерт у честь Франка відбувався 14. ц. м. у Пиновщині. Найкраще випали точки мішаного хору.

Гарний почин. В Добрачині на весіллі п. Гарасимчука зі почином Івана Пилипчука переведено грошеву збірку на українських інвалідів. Коби цей звичай прийнявся по інших селах.

Реферат у Сокалі виголосив 13. ц. м. п. Палій на тему: „Ідея і тактика". Серед численно зібраних гостей бачили ми м. і. посла Перфецького, д-ра Решетила і д-ра Мацейовича. Над рефератом була дискусія.

Повітове свято молоді відбудеться в неділю, 21. ц. м. в лісу Валівка. Участь беруть всі читальняні гуртки Сокальщини.

„Морозенко". Сокальський аматорський гуртож приготовляє під проводом п. Сусілка на 5. липня ц. р. виставу пєси „Морозенко". У виставі беруть участь всі кращі місцеві сили, тому слід надіятися, що громадянство нашого міста зірве вже раз із дотеперішньою бійдушністю до того роду імпрез і явиться численніше.

Спорт.

ПРОГРАМА СОКІЛЬСЬКОГО СВЯТА У ЛЬВОВІ.

В суботу 20. і в неділю 21. червня відбудеться на площі Сокола-Батька сокільське свято в двадяті роковини смерти Івана Франка. Початок свята в суботу в год. 16. Програм: 1) Святочне відкриття свята і дефілада змагунів. 2) Легкоатлетичні змагання і спортові ігри. 3) Роздача дипльомів переможцям. Усіх зголошених змагунів є понад 200. В неділю 21. червня зачнеться в год. 16. рукавковий поход, програма якого обіймає 9 точок.

УКРАЇНА — ЧОРНІ.

Товариські змагання між цими дружинами відбудуться в неділю 21. ц. м. на грищі Чорних. Початок в год. 4. (а не 5., як у нас вчора подано) полов. Попереджує змагання дружин молодших.

ПЛИВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

Пливацька секція К. Л. К. організує в суботу 27. VI. окружні пливацькі змагання на ставі „Світязь" з такою програмою: Жінки: 50 м. — ст. дов., 50 м. — ст. клас., 3 × 50 м. ст. змінним. Мужчини: 100 м. — ст. дов., 100 м. — ст. клас., 200 м. — ст. дов., 100 м. — ст. горіл., 4 × 50 м. — ст. дов., 3 × 100 м. — ст. змінним. Водний мяч між дружинами „Чорника" і с. пл. КЛК. Вступи від 20 ост. до 1 зол. Змагання заголошувати до 26. VI. щоденно на „Світязі" від год. 4—5 у п. Славецького. Змагання відбудуться без огляду на погоду.

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА.

Д-р Гр. Чвартацький

ординує

в недугах суглобів і жіночих

для купелево-лікувального заведення

в Любіні Великім.

1—2 2293

Театри

Український Театр ім. І. Тобілевича. Надвірна.
20. VI. Лев з Абісинії.
21. VI. Дівча з Маслосоюзу.
22. VI. Нова теща.
23. VI. Циганський барон.
24. VI. Інваліди.

Великий Театр:
Субота, 20. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліївської „Гарна історія".
Неділя, 21. VI. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година; год. 8. веч. Виступ Софії Чапліївської „Гарна історія".
Понеділок, 22. VI год. 8. веч. Аб. 20. Вповні знижки важні „Ева Личакова".
Вівторок, 23. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліївської „Гарна історія".

Театр Різнородностей:
Нечинний.

Кіна.
АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Правда", 2) „Ця, або жінка".
ГРАЖИНА: „Анна Кареніна" з Ґретою Ґарбо.
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНІК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
ОПЕРА: „Шукачи золота", „Червона жінка".
МУЗА: „Нещ".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „З тобою на вінець світа".
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Війна в царстві вальса".
СВІТ: „Війна в царстві вальса".
СТИЛЬОВЕ: „Пригадливий роман" і ревю.
ГОН: „Зацькована" з Сільв. Сідней.
УТІХА: „Плюючі каравани" та ревія".
ХРОНІКА: „...юди в тунелі".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(вул. Марійська 5.)
Палестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Субота, 20. червня 1936.

Відень (506,8) 16.30 Концерт цитристів, 18.00 Шубертівський концерт, квартет кору А. Аст, Г. Бельтер співає, 19.30 Віденське попурі, хор. солісти, 22.25 Дівертіменто есдур Моцарта, **Мор. Острава** (269,5) 18.10 Сп. ресіталь Романової, **Прага** (470,2) 16.50 Сольо на арфі, 17.50 Чеські веселі та сумні пісні, 21.00 Літо. концерт орх., **Париж** (1648) 11.00 Концерт симф. орх., 15.00 Муз. авд. для дітей, 16.00 Легка музика, 17.30 Італ. оп. музика, 20.15 Трансм. з „Опери Комік", **Білгород** (437,3) 12.00, 16.20 Концерт, 17.00 Спів. ресіталь, 17.45 Нар. мельодії, 18.20 Скрипка. **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 8.30 Розр. концерт, 18.15 „Айн Блік — айн Грус" веселі сценки, 19.00 Ніч Вальпургії, вок.-муз. концерт, 20.10 Музика на дворі Шевченген і Штуттгарт у 18 ст., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Сороклять хвилин музики (акордеон, органи, оказіна). **Мінхен** (405.4) 12.00 Концерт, 14.35 Сільські дівчата грають, 15.15 Форт. твори Дашеля, **Будапешт** (549,5) 13.30 Мадярські мельодії (форт.), 17.30 Сальон. музика, 19.00 Циг. музика, 20.45 Оперетові мельодії, **Мілянo** (368.6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Концерт трія, 20.45 „Галька" оп. Монюшка, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 „Подорож п. Де Першона" ком. Лябіша, 22.10 Орх. концерт.

Неділя, 21. червня 1936.

Відень (506,8) 11.00 Лістів фестіваль, 13.20 Розр. концерт, 15.40 Тріо на форт., скр., віольончелю Шуманa, 17.45 „Пімста лилика", оп. І. Штравса. 19.30 Спів ресталь Марії Райнінг, сопр., 20.00 Штраусівський концерт, Шварц сопр., Бортош тенор, 22.00 „Три вальси" оп. Штравсів, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, хор. учителів, 18.30 Нар. пісні, **Прага** (460,2) 9.35 Форт. ресіталь, 17.00 Нар. пісні, 17.45 Весела війна співаків. 19.30 „Русалка" оп. Дворжака, **Париж** (1648) 11.00, 17.30 Легка музика, 19.30 Стеатралізована пісонька вок. авд., **Білгород** (437,3) 12.00 Пісні, 15.15 Хор, 16.00, 22.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 10.30 Музика, 18.00 Муз. кабарет, 20.00 Вес. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Безжурний поранок, 14.00 Діти співають, 18.40 Мельодія і ритм, орх., 20.10 Старовіденський калейдоскоп, **Кельн** (455,9) 20.00 „Пісня Нібелюнгів" муз. авд., 21.00 Надренське весілля, **Лайпціг** (382,2) 11.30 Кантата Баха, 14.50 Гельдердін, нім. пісні, Симфонія, спів, форт., **Мінхен** (405,4) 9.30 Соната на скрипку і форт. г-моль Респіґін, 10.30 Концерт цитристів, 15.25 Сучасна орх. музика, **Будапешт** (549,5) 12.30 Орх. концерт, 20.30 Скрипка, 18.30 Циг. музика, 20.00 „Фіделіо" оп. Моцарта, 22.45 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 12.20 Форт. ресіталь 20.55 Симф. концерт, 21.40 „Ля Джера" ком. Піранделя, **Рим** (420,8) 12.00 Канер. музика, 13.10 Розр. програма, 24.45 „Ідь Ре" оп. Джордана, „Філянда Маджяра" оп. Кодалія.

Львівське радіо.

Субота, 20. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу 12.03 Концерт орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Огляд видань, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань 15.30 Господарські вістки, 15.45 Для дітей: Прощаємо старий шкільний рік, 16.00 Концерт солістів, співа скрипка, фортепіян, 16.45 Світло й тіні Гдині, 17.00 Змодернізований Штравс, кабарет із гр. пл., 17.30 Форт. твори, 17.50 Репортаж: Схоронище на Острові Ледницькому 18.00 Сільва реруи, 18.05 Хор шк. дітвори з Бродів, 18.25 Львівський актуальний фейлетон, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Капеля, 19.45 Легка музика з гр. пл., 20.10 Вінки на Вісла 20.45 Трансмісія з Риму: „Галька" оп. Монюшка; у перерві: Вечірній денник, Актуальна гутірка, Спортові вістки, 23.30 Закінчення авдиції.

Неділя, 21. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.55 Програма, 9.00—11.00 Богослуження; репортаж із життя Вповданка, Китиця куявських недьодій, капеля, 11.10 Джордж Тіль, Нос. Шмідт, гр. пл., 11.45 Кілька завват про мин. сезон львівських театрів, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, симф. орх., фортепіян — Евг. Москавський; у перерві ок. год. 13.15 „Весілля цісаря" Ґавани Малеської, 14.30 Під увагу хайборобам. 14.40 Музика з гр. пл., 15.20 Реклямовий концерт, 15.30 Співочий конкурс льв. радіостанції, 16.30 Абдикація куркового короля, 17.05 Нар. авдиція: Шпівала водики, 17.25 Скрипковий ресіталь у супр. форт., 18.00 Театр Уяви: „Концерт" ком. Ол. Фредра, 18.50 Розр. концерт, 20.25 Поет. чвертьгодина: Богдан Залеський, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселий львівський хвиді, 21.30 Краківцина танку та співі, 22.00 Трансм. метчу коп. Ягея Краків-Вигород. 22.15, 21.16 Спортові вістки; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авд.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·13—89.70, Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5·30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.07 — 358.35, Франки фр. 35.0о — 34.92, Франки шв. 172.39 — 171.55, Фунти англ. 26.82 — 26.66, Гульдени данзіґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.59, Корони данські 119.64, 118.80, Корони норв. 134.68—133.70, Корони 138.28—137.30, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.82—11.60, Марки нім. 135 — 130, Пезети еспан. 65.00—61.50, Шіл. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 144—139.

Акції.

Банк Польський 104, Ліяпоп 12.50, 12.25, Ґабербуш 44.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68, 2 ем. 68.75 5 нал. 48.25, 5 прем. доя. 50.75, 50.50 50.60, стаб. 54.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 19-го червня п. р. кооперативи платитимуть на: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 вол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 кг. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна на молоко здержана.

ПТИЦЯ. Маслосоюз повідомляє, що з огляду на зниженну тенденцію ціни птиці, потоваль цін покищо не подає.

ЛІТНИЩА

„МАКОВИЦЯ" пансіон Т-ва „Учительська Громада" в Ямнім, під управою директора Д. Джерджа поручає ясні соняшні кімнати із здоровими харчами. Безплатна лікарська опіка. Ціни помірковані. 2239 2—2

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2269 4—10

В МІЗУНІ НОВІМ коло Доманн вілля, 4 покої, кухня на літній сезон. Дорожинський, Львів, Коспнерська 18 А. 2308

МЕШКАННЯ

ВКАЖУ дуже добру СТАНЦІЮ для дівчинки. Опіка, поміч в науці, фортепіян. СТ. КАРПЯК, ПЕРЕМИШЛЬ, вул. Монюшки 5 (бічна Дворського). 2263 2-2

Вже кінчиться шкільний рік!

Найгарніша нагорода за пильну цілорічну працю, дарунок, який буде служити довгі літа і даватиме щораз більшу приємність — то камера

Kodak Baby Brownie

обєктив Doublet, знимки миттєві і продовжні, розмір 4×6½ цм.

Найкращі знимки все і всюди дають плівки

Verichrome 28⁰

високочулі, з подвійною верствою емульсії, колірночулі — „є певніші".

Жадайте в усіх фотоскладах!

Кодак, Сп. з о. в. — Варшава, пл. Наполеона 5.

P. 7. 16.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ПАНІ у середнім віці обійме управу домашн. господарства в особи заможної, в інтелігентнім домі. Зголошення слати: O, B: Stryj, ul. Szumlańskiego 30 A. 1-3

ШУКАЮ праці: лекція, помічу в склепі, підприємстві, ведення господарства. **Leśnictwo Hysne, p. Zabierzów z Niepołomic, Bochnia.** 2305 1-3

РІЖНІ

ВПОВ. ПАНІ! Тривка ондуляція. Гарантія 6-місячна, дешево виконує Андрій Кузик, Гродзіцьких 4. Модельки до чесання безплатно. 2266 3—3

ЗА ДОБРЕ свідоцтво добрі годинники, перстенці та інші дарунки найдешевше у ВАНДЕРА ШАЙНОХИ 1. 2278 3—3

НА ВИЇЗД найтреваліші, нові роди пліс, відбивання, гафтування літніх суконь, Козловська, Заклад Гаптів, Академічна 22, 1. пов. 44 2—2

КНИЖКИ шкільні купує по цінах найвищих КНИГАРНЯ БАРДАХА, КРАКІВСЬКА 1. 2300 2—3

КУПЕЛЕВІ строї з нагрудниками виконує, — знищені молями направляє „Тригкотарня" Пясудського 27. 2304

ОГОЛОШЕННЯ.

У. Т. Дент. І. БРАНЕВСЬКИЙ
2284 **вернувся і приймає** 2-3
Львів — АКАДЕМІЧНА 18. Тел. 237-53

КОНКУРС.

Голова Українського Товариства Допомоги Студентам Українцям Вищих Шкіл м. Варшави цим оголошує конкурс на декілька вільних безплатних місць для найбідніших студентів в Інтернаті названого Товариства.

Прохання, з доданням до нього свідоцтва про майновий стан родичів чи опікунів і документу про те, що петент є дійсно студентом одної з Високих шкіл м. Варшави, подавати на імя Голови Т-ва, на адресу: **Варшава, Брудновська вул. 14, пом. 25/26.** Докладніші інформації про умови перебування в Інтернаті можна дістати листом, додаючи до запитань поштову марку на відповідь. 2301 1-4

За гарне свідоцтво!

ФОТОҐРАФІЧНІ АПАРАТИ

поручає
найдешевше у великому виборі
ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС
Львів, пл. Марійська 8.
(Дім Шпрехера). 46/114 3-3

МЕБЛІ вітальних кімнат дешево і солідні можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 14-30

Пансіон „ЗЕЛЕНІН" ГРЕБЕНІВ
найгарніше положення, далеко від гостинця, гамору і курявн. Герні, просторі, соняшні кімнати з балконами. Близько ріки-пляжі. Смачний і здоровий харч. Ціни помірковані. ВЖЕ ВІДЧИНЕНИЙ.
2252 4—20

П І Т
НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру „CSAVE" **50 сот.**
Пробний пакет. **Перфумерія**
С. ФЕДЕРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 18-75

Вже вийшов з друку дуже важний підручник М-ра Романа Савицького п. з.
ГРИ й ЗАБАВИ,
ЯК ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ В ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ ДИТИНИ.
Є це методичні вказівки для провідниць дитячих садків, передшкілля, захоронок, сирітських захистів та родин.
Ціна 1.20 зол., з пересилкою 1.50. Головний склад: „Народній Базар" і Українська Книгарня в Станиславові, вул. Собіського ч. 16. 3—3

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 137 (14.385). Львів, неділя 21. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Большевики слідкують за полк. Коновальцем.

ЖЕНЕВА, 20. 6. ПАТ. На днях поліція арештувала в Женеві кілька осіб, які виконували нагляд над помешканням Е. Коновальця. Як запевняють деякі часописи, Коновалець перебував недавно знову в Женеві. Швайцарська преса присвятила цим арештуванням багато уваги стверджуючи, що арештовані особи вели акцію з доручення большевицького уряду, який побоювався, що Коновалець підготовляє замах на Літвінова об його приїзді до Женеви чи пак до Монтре.

Зате „Ле Травай", орган пробольшевицької соціялістичної партії і теперішнього шефа женевського уряду, Ніколяса, помістив дві статті з гострою критикою федеральної влади за признання гостинности Коновальцеві. Одночасно згаданий щоденник пригадує документи з варшавського процесу про фінансову підмогу литовського уряду і про фальшиві паспорти та вкінці про конференції Е. Коновальця в Ціріху і в Женеві з колишнім міністром закордонних справ Заявіцом. Щоденник запевняє, що завдяки інтервенції литовського консуля в Ціріху федеральна влада дозволила Коновальцеві мешкати спершу в Ціріху, опісля в Женеві. „Ле Травай" пригадує, що делегації Ліги Націй звертали увагу кількома наворотами женевській поліції на діяльність Коновальця і на небезпеку з його присутности. У трьох останніх роках — пише цей щоденник — кантональний департамент справедливости і поліції видалював тричі Коновальця з Женеви, але федеральна прокуратура за кожним разом на інтервенцію литовського консуля в Ціріху доручала, щоб не виконувати дотичного розпорядку. Федеральна прокуратура навіть заявила, що варшавський процес не виявив нічого, що приносило би нечесть для Коновальця. Колиж кантональний департамент справедливости і поліції переслав федеральному прокураторові Стемпфлі копію деяких документів варшавського процесу, федеральна влада мусіла змінити думку і повідомила Е. Коновальця, щоб 25. травня покинув Швайцарію. Тимчасом Е. Коновалець звернувся знову з проханням дозволу на продовження речинця до 6. червня і звернувся навіть дозволити йому на побут у Монтре. Одначе цього дозволу він не дістав тому, що спротивилася поліція кантону ВО. Тому то — пише „Ле Травай" — з огляду на становище федеральної влади деякі уряди мусіли зорганізувати власну інвігіляцію Коновальця. Вкінці щоденник протестує проти арештування осіб які слідкували за Коновальцем.

І Франція проти санкцій.

ПАРИЖ, 20. 6. ПАТ. Франц. уряд рішив **припинити протиталійські санкції** тому, що на його думку вони є недоцільні, а зате унеможливлюють організацію збірної безпеки на Заході і становлять поважний тягар для працюючого пролетаріяту і взагалі для господарського життя.

ПАРИЖ, 20. 6. ПАТ. Прем. Блюм повідомив італ. амбасадора Черутті з рішенням ради міністрів у справі санкцій.

ІТАЛІЯ ВДОВОЛЕНА.

РИМ, 20. 6. ПАТ. Мінво преси й пропаганди зложило таку заяву: У Римі приймають вістки про рішення брит. уряду із вдоволенням. — Льондон признав наші успіхи як воєнні так і політичні. Як покінчаться санкції, Італія припинить також усі репресійні заряджения. Санкції дозволили нам розбудувати наше господарство, але цього осягу ми не вихісуємо для репресій.

Абісинський уряд таки існує.

ЛЬОНДОН, 20. 6. Авас. Тому, що мін. Ідей сказав у палаті громад, немовби нікого абісинського уряду не було, абіс. посольство в Льондоні заявило, що підчас побуту в Льондоні негус дістав багато звітів від незалежного абіс. уряду з Горе. Цей уряд, якого шефом є Ботведед Вальде Тсадік, володіє західньою Абісинією; населення та військо признають зверхність Гайле Селяссіе.

Англія не хоче переговорів

З ПАЛЕСТИНСЬКИМИ АРАБАМИ.

ЛЬОНДОН, 20. 6. ПАТ. У палаті громад відбулася велика дискусія про Палестину, яку закінчив міністер кольоній Ормсбі Гор такою заявою: **Провідники арабів признають, що вони втратили пізнування чад положенням, тому нема з ким вести переговорів, доки не привернемо переможного кінця, хочаб треба було взятися до найбільш суворих засобів.**

АРАБСЬКІ ПОДІЇ В ЦИФРАХ.

ЛЬОНДОН, 20. 6. ПАТ. У своїй промові стверднв мін. Ормсбі Гер, що за час палестинських заворушень 42-ох музулманів убили, 24-ох важко ранили, 275-ох легко; 4-ох християн убили, 24-ох важко ранили, 54-ох легко; 38-ох жидів убили, 65-ох важко ранили, 84-ох легко. Крім того з брит. поліції убили одного, важко ранили 3-ох, легко 5-ох старшин і 19-ох поліцаїв; із мусулманських поліцаїв 2-ох убитих, 3-ох важко ранених, 34-ох легко; 1 брит. старшина і 4-ох вояків легко ранені.

Арештували 1.823-ох арабів, з них 120-ох засудили; арештували 481 жидів, з них 32-ох засудили: 336-ох арабів і 24-ох жидів звільнили, 218-ох арабів і 76-ох жидів стане ще перед судом. 45-ох арабів вивезли до концентраційного табору до Фальфан; під поліційний догляд дали 122-ох арабів, 2-ох жидів, 2-ох вірменів і 60-ох жидівських комуністів.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне жадання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадностеві зложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.

ФОНД

резервовий понад 4,200.000 золотих. 6/45

Англія не противиться реставрації Габсбургів.

ВІДЕНЬ, 20. 6. ПАТ. Представник брит. міністерства закорд. справ заявив, що В. Британія уважає питання реставрації Габсбургів внутріш ньо-австрійською справою. Провідник дипл. легітимістів заявив з вдоволенням, що на брит. заява годиться зі засадничим становищем легітимістів і сподівається, що італійський уряд погодується у цій справі з британським.

Центральний Кооперативний Банк „Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

Грошей до скрині не ховайте, але на книжечку пересилайте до

„Народної Торговлі"

Ринок 36. у Львові.

Там їх злодій ні вогонь не забере — ще й процент Вам наросте! 6185 4-3

Проблєма емеритів.

Львів, 20. червня 1936.

Розліплені по вулицях Львова афіші оповіщують, що в неділю 21. ц. м. відбудеться велике віче у справі емеритів. Серед підписаних не бачимо українців. Але хоч ті нинішні прилюдні сходини це імпреза емеритів-поляків, проте сама справа цікавить чимало українців. Цікава вона й для цілого українського громадянства через те, що чейже більшість українських емеритів стала емеритами тому, що вони — українці! Тому вважаємо за доцільне представити фактичний стан справи емеритів у Польщі.

Проблема державних емеритів (бо це вже ціла проблема) це перш за все фінансова справа. У часі від 1. січня 1926. до 15. липня 1935. скількість цивільних та військових емеритів з польської державної служби *без* залізничих емеритів зросла на 36.969 осіб; тому, що в тому самому часі кількість вдів по цивільних і військових емеритах зросла на 7.949 осіб, виходить, що за згаданих 10 літ щонайменше 44.918 осіб перейшло на емеритуру, не рахуючи залізничих емеритів. Багато з тих емеритів це люди молоді, що могли працювати ще десять або двадцять років. Уряд спенсіонував їх та очевидно відповідно до скількости вислужених літ признав їм доволі скромні пенсії. З тих пенсій емерити не годні вижити, а не можна сказати, що звступлення тих службовиків новими було необхідне, бо перші ті нові службовики значням і досвідом стоять далеко нижче від тих, що відійшли. Та урядові видно залежало на відновленні і „відмолодженні" урядничого персоналу. Уряд хотів зробити молоді доступ до державних посад та крім цього мати на державних посадах людей, що визнають „урядову ідеольогію", — чи вірніше кажучи, послушних виконавців наказів згори. Річ зі становища уряду зрозуміла. Біда лише в тому, що таке масове пенсіонування службовиків дуже коштовне, бо треба платити емеритури, та крім емеритур — платні службовиком, що їх імепували на місце спенсіонованих. Уряд тих цілком природних наслідків персональної політики не хоче признати і тому намагається обвинити видатки на емеритури.

Але фінансовий ефект обнижки емеритур доволі марний та нема сумніву, що суму тих обнижок можнаб легко покрити іншим способом. Тому було б помилкою думати, що у справі обнижки емеритур тільки фінансові огляди грають рішаючу роль. Також інші чинники емоціональної натури як упередження та непорозуміння лягли в основу обнижки пенсій. Настрої і погляди Варшави рішають майже в усіх питаннях державної політики у Польщі, а Варшава не розуміє значіння емеритур державних службовиків. В очах Варшави державні службовики з часів перед повстанням незалежної Польщі це службовики займанщицької держави, всі до одного вороги поль-

ської самостійности, і Варшава не рахується з тим, що у бувшій Галичині всі державні установи були обсаджені майже виключно поляками, в малому відсотку українцями, а кожному разі синами землі, на якій і для якої працювали. Не зважаючи на те до всіх тих урядовців, що служили в австрійській державі, Польща стосує означення „займанщицьких службовців" і ставить їх нижче від службовців, що служать за польських часів. Тому вже перший польський емеритальний закон з 1923. р. зробив різницю між емеритами, що безпосередньо з австрійської державної служби перейшли на пенсію, та тими службовцями, що служили у польській державі і перейшли на емеритуру як польські державні службовці. Емеритам займанщицької державної служби признали лише 75% тих пенсій, що їх признали польським емеритам. Всякі заходи тих давніх емеритів, що їх зрівняли з польськими емеритами, остались безуспішні. Численні резолюції сойму і сенату у цій справі не вспіли спонукати уряду, щоб до займанщицьких службовиків пристосував правила, які обовязують польських державних службовців.

В минулому році уряд пішов на прямо обмеження емеритальних прав ще далі, а саме заде кретував, що час займанщицької служби треба рахувати на 75%. Є це велике покривдження службовців, що тратять через нове обчислення емеритурні доходи, на які могли до цієї пори рахувати. Обурення та занепокоєння, яке огорнуло емеритів, а також і активних урядовців, вповні оправдане. Зокрема активні урядовці, що служили за займанщицьких часів, стоять під загрозою, що коли перейдуть на пенсію, діставатимуть дуже марні емеритури. Емерити повликуються на те, що емеритальний декрет нарушив їх набуті права. Найкращі правничі уми висилюються, щоб на основі міжнародніх договорів виказати, що польський уряд не мав права обмежити набутих прав емеритів. Але всі ті бистроумні протести розбиваються об декрет, що його уряд видав на основі повновластей, виданих парламентом. Тому цей декрет формально бездоганний. Що він нарушив права емеритів, нема сумніву, бож навіть (коли б і поминути міжнародні договори) сам польський емеритальний закон признав всім службовцям, що служили давніше в займанщицьких державах, повні літа служби. Однак нема ніякого суду, що признав би емеритам слушність, а комісія, яку уряд покликав з метою, щоб розглянути цілу емеритальну проблему, вимушене не вирішить справи у користь емеритів.

Від часу, коли польський емеритальний закон увійшов в життя, минуло не більше як тринацять років і впродовж цього часу уряд вже десять разів змінив цей емеритальний закон! Очевидно, ніодна з тих змін не вийшла у користь службовців та емеритів, кожна зміна обмежувала емеритальні права. Але емеритальний декрет з 1935. року пішов в цьому напрямі ще дальше, як усі попередні розпорядки, і тому викликав бурю серед емеритів. Це занепокоєння, справедливе може також тим, що не знати, де уряд зупиниться на шляху обмежування емеритальних прав. Були вправді авторитетні заявлення міністра, що останній емеритальний декрет, це останній крок у цій ділянці. Одначе хто знає, якими шляхами піде фінансова політика держави і які будуть державні потреби в майбутньому. Вічні експерименти з емеритурами викликують серед емеритів, як також серед активних службовиків велике занепокоєння і огірчення. З тих настроїв зродилося в емеритів гін до організації і до уладжування протестів та віч. Якщо взагалі може емеритам і активним службовикам щось помогти та відвернути від них дальші небезпеки, то певне лише відклик до прилодної думки і переведення організації.

Те, що діється сьогодні з емеритами, не є явищем відокремленим. У всіх ділянках бачимо нехтування набутих прав. Напр. декрети про відовження делких статів чи самоуправних установ — це безумовно нарушення приватних прав, якого держава допускається в імя державного інтересу. Деякі такі ходи зрозумілі і корисні, а проте засадничо нарушування набутих прав іде безумовно в парі з загальним занепадом почуття права. Тому поклик до прилодного сумління, поклик мобілізувати всіх до боротьби проти нарушення права, це єдиний засіб, що емеритам і службовикам може принести користь.

Ми, українці, не маємо і не можемо мати сентименту до державного й самоуправного бюрократичного апарату у Польщі, бо цей апарат і був і є насиченим елементом, який ставиться до українського народу і його вимог вороже та свої службовецькі посади використовує для постійного демонстрування того свого націоналістичного підходу у зносинах з українськими клієнтами. Однак у даному випадку у проблемі емеритів маємо ті самі елементи, які так болюче дають себе в знаки всій українській проблемі в Польщі: в імя „вищих" державних інтересів фактично для цілей тенденційної політики, нарушується набуті права (в той спосіб обмежено український стан посідання перед польських часів), а потім ніби фінансовими оглядами виправдується зберігування несправедливої ситуації („нема грошей" на привернення українського народнього вчительства, університетських катедр і т.д.) Такі методи недопустимі і проти них необхідно виступати з засадничих мотивів. Недопускальна теж річ позбавляти людей посади, та й то з мотивів, що з добром установи не мають нічого спільного (бо відомо, що українські урядовці й функціонарі — це чесний, пильний і добросовісний елемент), та не давати матеріяльної забезпеки. Тому підтримуємо емеритів у боротьбі за їх права.

„Зову молодь цілого світу!"

Перед XI. Олімпіядою в Берліні.

За два місяці заслухається цілий світ у могутній поклик олімпійського дзвону: „Зову молодь цілого світу"!

Олімпійські Грища 1936 р. будуть святом молоді. Перейдуть вони під гаслом „спорту й дружности народів, обединаних під олімпійськими щоглами в загальній радості, що її приносить життя, виповнене гармонією праці та забави".

Від часу обнови старинної грецької традиції Олімпіяди в 1896 р. в Атенах, — організує її що чотири роки Міжнародній Комітет Олімпійських Грищ у різних державах світу.

В 1936 р. Берлін і Німеччина влаштовує XI. з черги Олімпіяду, що поруч відбутих вже Зимових Грищ в ҐА-Па має стати виявом організаційного хисту німецького спорту та одним з найбільших міжнародніх свят нашої епохи.

1. серпня ц. р. увійдуть могутнім кроком на олімпійський стадіон найкращі дружини 50 вільних народів, щоб зложити олімпійську присягу. Над кожною з них пишатиметься прапор її народу. Вожд німецької держави відкрие найбільше спортове свято.

Пишна, імпозантна штафета принесе розставним бігом святий вогонь зі старовинної святині грецької культури і гук батерій покрие оклики радости стотисячних трибун, коли полумя останнього смолоскипу запалить вогонь на Олімпійській Вежі стадіону. Сто тисяч глядачів з цілого світу привітає полову білого прапору миру, що прикрашений пятьма (5) повязаними колами для символу пяти частин світа — замає на найвищій щоглі.

Олімпійський (спеціяльно відлитий) дзвін скличе — як каже його напис — молодь цілого світу, яка два тижні змагатиметься в очах — дійсно цілого світу — за лаври фізичної й

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайловська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

о. О. ПРИСТАЙ. 47

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Зовсім інший елемент були переселенці зі східно-галицьких околиць, особливо з Поділля і Покуття. Вони привезли ще з Галичини зерно ненависти до власної світської і духовної інтелігенції, мовляв, це пани, що визискують працюючий нарід...

Покутська й подільська молодь, вихована радикалами на засадах „Геть з церквами й попами!", емігрувала потім до Америки і починала боротьбу з нашим духовенством.

Коли ж почалася масова еміграція, то до Америки стали напливати не лише ті, що хотіли чесною працею поліпшити своє життя і здобути собі добробут, але й такі, що бажали там вигідно жити й нічого не робити. Мріяли про „доляровий рай", де, на їх думку, люди тільки їдять, пють, гарно одягаються і проводять час на безжурній забаві. Розчарувавшись американською дійсністю, вони взялися проповідувати ті радикальні гасла, що їх насербалися дома. Вони проголошували думку, що необхідно відібрати заможним людям усі маєтки, що їх вони придбали собі своєю запопадливістю і ощадністю, та розділити так „ідеально", щоб панувала цілковита рівність. А покищо ці пропагатори рівности стали паразитами своєї суспільности. Вдавали зі себе оборонців працюючого народу, але фактично самі використовували його, бо жили на кошт робітників.

25. АНТИСОЦІЯЛЬНІ ЕЛЄМЕНТИ.

Хто живе тільки для своєї власної користи, той зробить світові прислугу, коли вмре. **Тертуліян.**

Можна сказати, що майже всі теперішні громадяни Америки, окрім первісних її мешканців індіян та ескімосів, почавши від першого великого авантурника Колюмба, мають в більшій або меншій мірі авантурницьку вдачу. Вони непослушні й постійно шукають чогось нового та завжди змагають до кращого. До людей такого типу, на мою думку, слід зачислити також наших американських імігрантів: селян, робітників, дяків, студентів і священиків, за винятком тих інтелігентів, що по світовій війні виїхали до Америки здебільша з політичних причин.

Наш селянин з природи дуже привязаний до батьківської хати й до рідного села. Дівчина, що бувало виходила заміж за любого їй парубка в сусідньому селі, почувалася найнещасливішим у світі єством

А гади надзвичайно цупко держались своєї землиці, хоч тільки мали її, що ледви могли вижити з неї. Убогого, але рідного села ніхто не хотів покидати, щоб у світі знайти собі ліпше буття. Проте, як почалася загальна еміграція до Америки, сталося в нас диво. Наші селяни почали теж емігрувати, хоч були такі консервативні й хоча відчували справдішне привязання до одідиченого грунту. Хтось би міг сказати, що нужда й голод перемагала в них сентимент і виганяла їх за море. Це зовсім правильно. Але й годі заперечити, що лише маленька частина нашої галицької бідноти відважилася емігрувати. Хоч більшість терпіла таку саму нужду й також могла б собі якось роздобути гроші на корабельну карту, однак їй бракувало відваги.

У висновку можемо сказати, що українські емігранти в Америці без огляду на те, чи лемки, закарпатські українці, подоляки, селяни, священики чи світські інтелігенти, були відважні, енергійні й підприємчиві. Вони не боялись пуститися в дорогу у світ за очі, щоб за морем на чужині здобути собі кращу долю. Тому в емігрантах втратила наша галицька й закарпатська земля найживіший, найімпульсивніший і найенергійніший елемент.

На жаль, наші земляки, що вибиралися до Америки, не мали відповідного підготовлення до такого великого підприємства, як еміграція. Це була відемна сторінка. Люди емігрували, але не були підготовлені на те, що їх там ждало. Про це ніхто не дбав, так само, як ніхто не опікувався в організований спосіб емігрантами, що виїзджали і прибували, хіба агенти корабельних ліній і різні обманці. А у висліді те все принесло велику шкоду для самої еміграції і для цілого нашого народу.

*

Серед галицької середнешкільної молоді було чимало таких селянських, священичих, урядничих та міщанських синків, що не мали великої охоти і витревалости до науки. Цим ученикам здавалося, що їх постійно переслідують ось ті „тирани"-професори, що завзялись „спалити" бідного студента... Чому? Тільки тому, що він не любив греки або математики і з ненависти до цих противних предметів — не вчився їх. Потім доводилося повторяти ту саму клясу, а врешті мусів „нещасливий" ученик покидати гімназію через того гострого професора, що був ворогом лінивих студентів.

Батьки спершу помагали синові, як лише могли. Ходили до вчителів і благали їх, а деяким, що не гордили дарами божими, носили до кухні масло або гуску й давали під опіку пані професорової, щоб тільки сам пан професор зглянувся і перепустив їх Іванка до вищої кляси. Та часом навіть це не мало вже успіху. Синок вертався додому на вакації зі свідоцтвом, де була дописка: „Може бути прийнятий в іншім науковім закладі"...

(Далі буде.)

духової справности свого народу. 19 родів ріжних спортових суперництв (атлетика, десятизмаг, маратонський біг, гімнастика, дужання, бокс, плавання, наколесництво, стріляння, перегони човнів, мяч, поло, баскетбол і інші) стане предметом шляхотної боротьби еліти світового спорту за рекорд і перемогу.

У Берліні, у звязку з недалеким уже речинцем Олімпіяди — незвичайний рух. Нема мабуть міста на цілому земному шарі, деб не долинули слова мистецько зорганізованої німецької пропаганди.

Ядром державного спортового поля є Олімпійський стадіон. Крім нього збудовано спеціяльно плавальний стадіон, гіппічний тор, театральну глядальню, спортове форум, академію фізичного виховання, численні площі, руханкові й мешкальні будинки. Цілу цю імпозантну працю виконало міністерство внутрішніх справ за плянами державного архітекта Вернера Марха.

Ціліть робить уже тепер могутнє вражіння. Головний стадіон, що помістить в собі 100.000 глядачів, своїми зверхніми стінами сягає 15 м. над рівень інших грищ, а рівень його грища лежить 13 м. під загальним рівнем спортового поля. Широкі прозорі тунелі сполучують генеральне грище з кабінами для поодиноких дружин. Коридор поміж долішньою й верхньою трибуною вміщає в собі ціле місто: крамниці, ресторани, поштово-телеграфічні уряди, санітарні пункти тощо. Над пишно вивінуваною центральною льожею для судлів і дипльоматів манить око прегарна трибуна для представників преси, що знайдуть тут усе — бюра, спеціяльний поштовий уряд, телеграф і фото-приладдя.

При вході біля головних західних воріт маєстатично здвигаються два 15-метрові обеліски, що на них — в очах усіх видців — долота найкращих різьбарів викують імена переможців. Над воротами 76 м. висока дзвінниця з пропамятним дзвоном пнуе над околицею.

Комфорт, простота й краса відзначують усі інші спортові палати, плавальні, грища й тори. Вітрильні перегони відбудуться, як відновлені змагання давнішої „Кілер Вохе" в кільоенській пристані. Зацікавлення ними зростає з дня на день; зголошується щораз більше учасників-любителів морського спорту. Програму Олімпійських Ігрищ розбудовано всесторонньо. Обійме вона крім спортово-фізичних змагань також і **конкурс сучасного мистецтва**, де виступатимуть найкращі мистці поодиноких народів в архітектурі, малярстві, різьбі, літературі й музиці. Всі твори призначені на цей своєрідний висококультурний конкурс покажуть на спеціяльній виставі від 15. VII. до 16. VIII. н. р. Рівночасно в салях „Альтес Музеум" відбудеться вистава під гаслом „Спорти древньої Гелляди". На час Олімпіяди зідуться в Берліні представники всіх спортових союзів світа, що стане нагодою для загальної вимінн думок і організації таких фахових імпрез як конгрес спортових лікарів, суддів, педагогів і т. п.

Трасу 3.000 км. від Олімпії до Берліну пробіжать змагунинсії святого вогню. 20. липня в далекій Олімпії запалахкотить вогонь першого смолоскипу, а його жар перенесеться крізь Грецію, Болгарію, Югославію, Угорщину, Австрію, Чехословаччину та Німеччину, щоб воскресити олімпійський вогонь на німецькому „Спортовому Полі" 1. серпня 1936. У той мент у всіх столицях світу віддадуть почесть олімпійській ідеї.

Темпо пропаганди звертає увагу на кожному місці Берліна, особливо в околиці стадіонів. Програму Олімпіяди розбудовують щораз більше до фантастичних розмірів. З кожної держави прибудуть у Берлін спеціяльні відділи молоди, що мешкатимуть з молодими німцями. Німецькі спортові союзи організують низку автомобільових рейдів, зорних зїздів, летунських летів і показів. У всіх спортово-пропагатівних союзах увесь час працюють відділи пропаганди, відповідаючи на тисячі листів з усіх закутин землі. Бюра туристики, комунікаційні товариства, державні залізниці, пароплавні лінії, летунські, автобусові, автомобілеві сполучення виготовляють спеціяльні знижки й вигоди для туристів.

Берлін приготовляється на гостину багатьох тисяч людей. Зорганізоване окреме бюро потіснях людей. Зорганізоване окреме бюро потішень і комунікації пильнуватиме вигоди гомешкань і комунікації пильнуватиме вигоди гостей, не допускаючи під строгою загрозою висизку від приватних підприємців.

Опис передолімпійських праць і приготовлень не був би повний, якби хоча коротко не згадати про мистецькі імпрези, що відбувати-мутьсяв Берліні в липні і серпні н. р. Коли повідомлення популярних „Берлінер Кунствохен", влаштують спеціяльне „Свято Бетовена", постійні вистави в Опері, концерти й серенади в самій столиці і околиці. Особливе зацікавлення викликує Міжнародній Фестіваль Танцю, в якому візьмуть участь найкращі балетові сили всіх народів.

Металюргічні фабрики цілого краю готовлять відбитки олімпійської пропамятної медалі, що його дістане кожний учасник.

Німецьке військо своїми засобами збудувало ціле окреме **олімпійське село**, положене в чудовій околиці, у віддалі 14 км. від стадіону, помістить у собі 35.000 змагунів, які знайдуть тут комфортові помешкання, кришталеве повітря, приймальні салі, пошту, їдальні, кухні, фінські лазнички, світлиці, словом все, що можна собі сьогодні уявити.

На щоглах XI. Олімпіяди забракне поміж прапорами інших вільних держав стягу української держави. Можна собі уявити, як себе почуватимуть усі наші щасливі-нещасливці, що не доглянуть над стадіонами рідного прапору.

Проте олімпійський дзвін кличе молодь цілого світу. Обставини не дають змоги українській молоді відгукнутися діяльно на його поклик, але голосу дзвону можемо слухати й ми. Хай з туги за втіленням краси та сили, росте наша сила, що дозволить в майбутньому й нашим емблемам пишатись на олімпійських щоглах серед сильних і вільних народів. **ктв.**

Українське вчительство на розпутті.

З нагоди недалеких Загальних Зборів „Взаїмної Помочі Українського Вчительства".

II.

Як лекційний денник дає образ цілорічної праці вчителя, так найкращим мірником діяльности Т-ва ВПУВ є його орган „Учительське Слово". На жаль в останніх літах „Учительське Слово" не виконує ролі речника українського вчительства, ані не є його оборонцем та трибуною у правдивому значінні цього слова. Він прямо оминає ті найбільш життєві безпосередні справи українського вчительства. В тому самому часі „Глос Научицельскі", орган „Звйонзку" польського вчительства, переповнений описами недолі польського вчителя а у вільній трибуні „Глосу" аж кишить від звідомлень про переслідування вчителів і надужиття інспекторів. Основну ідею творців ВПУВ дати моральну підтримку українському вчительству в першу чергу духовним словом, теперішня управа Т-ва знехтувала. При порівнанні тих двох станових органів читач мусить мати враження, немов би відношення шкільних властей до учителів українців було куди краще, як до поляків. Колиб хтось хотів відтворити собі приблизний образ важкого життя-буття українського вчителя за останніх 10 літ, то буде приневолений шукати за цим у щоденній українській пресі і по інших українських журналах, бо описів мартирольогії українського вчительства в його-ж становому органі „Учительське Слово" не найде!

В ювілейній книжці ВПУВ з нагоди 25-літнього істнування товариства[1]) є мова про польське „Товариство Педагогічне", до якого перед зорганізуванням ВПУВ належали й українці. На стор. 17. тієї книжки читаємо дослівно: „Це товариство скеровувало всю суспільну енергію й увагу тодішнього народнього вчительства в сторону псевдонаукових педагогічних зацікавлень. Всі ті педагогічні відчити й трафаретні практичні лекції... *вколисували тільки професійну й громадянську свідомість народнього вчительства*".

Чи „Учительське Слово" не зійшло тепер до передвоєнної ролі „Школи", органу „Товариства Педагогічного"? Чи у теперішніх виданнях ВПУВ не бачимо аналогічних наукових і псевдонаукових статтей та „взірцевих лекцій", як у передвоєнній „Школі"? Фактично суттєвої різниці нема під цим оглядом майже ніякої.

Мало того, „Учительське Слово" у своїй дивній ревности „достосуватися до обставин" дійшло просто до абсурду. Зі здивуванням вичитали ми в ч. 10. „Учительського Слова" за жовтень 1933. такі виводи:

> „Держава ставиться об'єктивно до всіх своїх громадян та не вмішується (?!) в процеси їх культурного чи національного розвитку. В щоденному житті вона охороняє майно життя і спокій кількох мільонів українців своїх громадян, не думаючи навіть про те, щоби нападати їм спеціяльну чи таку національну термінольогію. (Бо все ще існує закон про урядову термінольогію „русин — руські"! — Прим. авт.) Навпаки, тут розвиваються українські наукові, освітні і економічні товариства, процвітає українська преса, множаться українські видавництва — все це бачить і знає кожне дитина з власного досвіду, від своєї рідні, від своїх батьків".

Не входимо в те, в якій цілі „Учительське Слово" такими розвеселяючими красками змальовувало українське ельдорадо. Ввесь нарід і ввесь світ знає, тільки редакції органу ВПУВ не відомо що сучасне українське життя не встелене трояндами, але — навпаки — дуже важке і проходить у безупинній боротьбі за можливости свого політичного, культурного й господарського вияву. Ми навели вище одну цитату як характеристичний приклад, якою пожиточною годує „Учительське Слово" своїх читачів українських учителів. — До речі слід стверднти, що два члени ВПУВ, бл. п. Іван Стровський і ред. Михайло Таранько свого часу прилюдно відсепарувались у щоденній пресі від того роду епунціяцій офіціозу ВПУВ, які компромітують ввесь учительський стан.

Так само учительський календар ВПУВ не представляє ніякої вартости, бо своїм змістом не відбігає від українського загалу.

[1]) Глядя „Товариство Взаїмна Поміч Українського Вчительства 1905—1930 Львів 1932, стор. 339 всього 9-ка.

Що „Учительське Слово", стоючи на такому „ідеольогічному" становищі не може одночасно бути вільною трибуною і обороницем українського вчительства — це самозрозуміло. Таким робом ані „Учительське Слово" ані ВПУВ не дає своїм членам того що для них найважніше, ані не приєднує нечленів. Справи треба вести так, щоб учителі й учительські кандидати бачили в Т-ві організацію, яка боронить їх інтересів і бореться за їх інтереси. ВУПВ зуситъ бути атракційною силою, що притягає членів учительського стану. Самими голословними закликами до ідейности, прозиванням членів „колодами" й „шкідниками", „назадниками" і „самолюбами" („Уч. Слово" ч. 9, і 10, 1933. р. стор. 190 і 230) та лаянням нечленів як „асуспільного елементу" й „блудних лицарів". („Уч. Слово" ч. 3., стор. 33.) ситуації не поправиться, хіба й погіршиться. Такі поклики й епітети одних якудикують інших образують, та ніяково не можуть переконати, бо походять від організації, яка ділом не проявляє стійово-громадської активности і ділом не виправдує своєї екзистенції. Де ті атракційні моменти у нинішнім ВПУВ, які могли б притягати українських вчителів, обединювати їх, додавати їм енергії, кріпити духа й активізувати їх під громадським оглядом?!

Тенденційно-невірне змальовування української дійсности з одного боку та пуста лайка на вчителів з другого, вражає в „Учительському Слові" тим більше, що сама Дирекція і Надзірна Рада змальовані найгарнішими красками. Звичайні епітети, якими адорують себе там взаємно члени редакційної колегії, що є заразом членами Дирекції або Надзірної Ради, це: „ідейна, відповідальна, інтенсивна, культурна, освітня, економічна, всебічна, всеціла, оперта на здорових основах" і т. д. і т. д. праця і діяльність, яку ніби вони ведуть. Навіть коли б дійсно так було, то не лицювало б про ту діяльність в той спосіб писати у своєму власному органі: чи видав хто і чував, щоб який часопис писав похвальні гимни про своїх видавців і редакторів?! Цей найбільш медвежа прислуга для громадян, які не потребують *такої* реклями.

Коли ж мова про діяльність Дирекції, то візьмім напр. справу оборони, що є найважнішою справою учительства. Крім інтервенцій та меморіялів провід ВПУВ повинен був зацікавити долею українського вчителя ширший загал громадянства. Одним провід, вдучи по лінії найменшого спротиву, не мобілізує громадянства в обороні української школи й учительства, залишаючи це видно Рідній Школі та ініціятиві окремих осіб. Правна оборона теж від самого початку була зорганізована недбало і легкодушно, хоча деякі товариші домагалися кращого її ведення й заангажування окремого правника. На жаль, провід злегковажив ці хосенні ради. Шкільні інспектори, що хотіли виявитися енергією і заслужити на аванс, переносили в корінну Польщу і на еміґратуру в першу чергу членів ВПУВ, бо знали, що їх неправильної і дуже часто незгідної з законами поведінки ніхто не витягне на денне світло ані друкованим словом, ані відзивами до вищих чинників шкільної влади. Відсутність окремої людини у бюрі правних порад з постійними годинами праці при Дирекції ВПУВ та обединання функцій головного директора і правного дорадника доводять до того, що члени даремне тратять час на безуспішні мандрівки до домівки Дирекції ВПУВ.

Так само й матеріяльно поміч Т-ва для членів дуже проблематична. Раз-у-раз зачувати про брак обективности у признаванні допомог і такі поголоски мусять насторожувати маси рядових членів. Незрозуміло видається, чому „Учительське Слово" так скрупулятно промовчує назвиська тих, що дістали підмоги, замість нести в першу чергу моральну а відтак і матеріяльну поміч своїм зредукованим членам. Управа перекидає цей обовязок на Окружні Відділи („Уч. Слово" ч. 1. з 1935. р.), хоч вони не мають на це фондів, бо всі гроші відсилають до Централі.

Українське вчительство складає на потреби своєї організації *більше як 100.000 зол. річно.* Лвиина частина вкладок членів йде на адміністрацію, сухітничий журнал і на видання ВПУВ, яких хосенність не стоїть в ніякій пропорції до висоти видатків. Адже сам щорічний дохід із членських вкладок складається на великий маєток: де докази того громадського маєтку у виді трвких памятників — за останні роки?!

(Кінець буде.)

РОЗБУДОВА АМЕРИКАНСЬКОГО ЛЕТУНСТВА.

ВАШИНГТОН 20. 6. ПАТ. Рузвельтові представили до підпису проект закону, що підносить скількість військових літаків Злучених Держав з 1.800 на 2.320.

СМЕРТЬ ЧЕСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТАРИСТА.

ПРАГА, 20. 6. ПАТ. Вчора помер аграрний посол. б. предсідник парляменту Франц Станек.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 9—25

Білоруські вістки.

„КУЛЬТУРА СЕЛА" І БІЛОРУСИНИ.

У звязку з нарадою над піднесенням культури села, що відбулася у Варшаві, „Беларуская Крыніца" у передовиці стверджує м. ін., що на нараді зовсім забули про неоднорідність польської держави. Більше як одна третина населення польської держави це народи непольські, т. зв. національні меншини. Крім того серед громадян держави відчувається величезна соціальна нерівність; побіч богатих живуть у злиднях цілі маси людей бідних. Одначе на нараді про це зовсім не говорили. „Справу культури села, опертої тільки на польському національному принципі та на основі соціальної односторонности уважаємо хибною." — пише „Бел. Крыніца". „На нашу думку, беручись розвязувати справу культури села, перш усього слід перевести якнайрадикальнішу рільну реформу. Одночасно з рільною реформою мусить всюди доходити школа в рідній мові, для білорусинів — білоруська. Без рідної мови годі або зовсім неможливо зробити щось конкретного для культури села. Врешті слід зазначити, що опирати культуру села треба на християнській ідеольогії. Але тут слід строго розрізняти справжній християнський ідеалізм від грубого фальсифікату. Треба внотерігатися, щоби крізь костел не переводити винародовлювання та шкідливої нашому народові соціяльної політики". *В. Б.*

В ПАМЯТЬ БІЛОРУСЬКОГО ВЧЕНОГО.

У Вильні на Росах відбулося в суботу, 6. п. м. посвячення памятника на гробі білоруського поета і фільософа К. Свяжка. Посвячення доконав о. Ал. Станкевич у присутности місцевих делєґатів і великих мас прочан з ріжних, нераз дуже віддалених (240 км.) частин краю. Опісля в салі Білоруського інституту господарки і культури відбулася жалібна академія в честь Свяжка, на якій редактор А. Станкевич виголосив реферат про життя і творчість Свяжка. *В. Б.*

ЗМІНА НАЗВИ БІЛОРУСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК.

Дотеперішню назву найвищої білоруської наукової інституції на Совітській Білорусі „Беларуская Акадэмія Навук" перемінено на „Акадэмію Навук Беларускай Сацыялістычнай Совецкай Рэспублікі". *Б. В.*

Як Суспільна Обезпечальня лікує своїх членів?

Скандальна історія з одним важко недужим.

Член Суспільної Обезпечальні Михайло Панашій, управитель господарсько-садівн. школи Т-ва „Просвіта" в Милованні пов. Товмач, остав від дня 1—16 червня ц. р. як нервово хорий на лікуванні у Загальнім Шпиталі у Станиславові. Коли стан його недуги погіршився, Суспільна Обезпечальня в Станиславові своїм дорученням з дня 16. VI. 1936 р. ч. 955/36 відіслала його на лікування до Загального Шпиталю у Львові. Хворого відставлено автом до залізниці у Станиславові і виплачено гроші на купно залізничого білету 3-ої кляси особового потягу та 1 зол. на візника у Львові. На просьбу дружини хворого п-і Людміли Панашій, щоби оплатити хворому місце до лежання, бо недужий сидіти не може, відповіла Управа Шпиталю в Станиславові, щоби конвоююча п-і Людміла Панашій сама полагодила цю справу з кондуктором. Так само відмовила Управа Шпиталю дати конвоєнта чи доглядача, дарма, що недужого, який стратив владу в ногах, треба при висіданні з потягу переносити на руках. Управа Шпиталю у Станиславові виходила, видно, з засновку, що присутня дружина недужого все одно з власної кишені покриє ріжницю білету на поспішний потяг та не допустить, щоб недужий їхав аж до кінцевої стації потягу, не маючи сили ні змоги висісти...

Гірше те, що Загальний Шпиталь у Львові тяжко хворого пацієнта **не приняв,** подаючи як причину недостачу місця. На заяву конвоюючої, що доплатить за приміщення недужого у другій клясі, якщо у третій нема місця, відповіла Управа шпиталю, що і в другій клясі місця нема та що найліпше буде завести хворого члена Суспільної Обезпечальні до санаторії Суспільної Обезпечальні при вул. Курковій.

Конвоєнти послухали ради, перенесли непритомного на дорожку і повезли до санаторії. Однак тут заявили їм, що Загальний Шпиталь не має права ними диспонувати, і що без дорученя Суспільної Обезпечальні у Станиславові недужого не приймуть. Напів мертвого М. Панашія возили конвоєнти повні три години по вулицях Львова, стараючись помістити його для відпочинку у готелі, що теж не вдалося, бо ніодин готель недужого не хотів приняти. При вул. Сербській, де хвилево зупинилися, щоб недужому дати води, зібралась ціла юрба, яка голосно давала вислів обуренню, довідавшись, що ніодин шпиталь у Львові не хоче недужого приняти.

Щойно за девять годин ріжних заходів, вдалося на поручення дра Люфтмана примістити недужого провізорично за зложенням кавції у санаторії Суспільної Обезпечальні при вул. Курковій.

17. VI. ц. р. повідомлено телефонічно і письменно про цей факт Суспільну Обезпечальню в Станиславові з просьбою видати доручення санаторії у Львові задержати недужого на лікуванні. Однак Суспільна Обезпечальня у Станиславові заявила телефонічно Управі санаторії, що за недужого **не буде платити.** Внаслідок цієї заяви не остається нічого іншого, як залишити хворого на вулиці, бо ні Загальний Шпиталь, ні шпиталь Суспільної Обезпечальні лікувати його не хоче.

Як свідків описаної поведінки і трактування важко хворого, подаємо: 1. Людмила Панашій у Милованні п. Стриганці н/Дн., 2. Степан Легун у Милованні п. Стриганці н/Дн. і 3. Антін Гапяк, службовик Т-ва „Просвіта" у Львові, Куркова 46.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові, як хліборобець Михайла Панашія, не міг погодитися з тим, щоб його важко недужий службовик найшовся на вулиці, тому заплатив 18. VI. ц. р. санаторії Суспільної Обезпечальні у Львові кураційну таксу та рівночасно звернувся зі скаргою до воєвідського уряду (виділ здоровля). І щойно тоді Загальний Шпиталь у Львові заявив санаторії Суспільної Обезпечальні, що місце вже є і готовий приняти хорого на лікування. Однак Головний Виділ з цієї „ласки" вже не користав, бо не хотів турбувати хворого новою мандрівкою.

У кінцевому висліді показується, що треба аж інтервенції воєвідства, щоби важко хворий член Суспільної Обезпечальні, чоловік інтеліґентний, директор господарсько-садівничої школи, признаної і субвенціонованої міністерством освіти, а до того війт Рощиева і сусідніх громад товмацького повіту — дістався на лікування до шпиталю!

Відступ кантонських військ.

ШАНҐАЙ, 20. 6. ПАТ. 60-тисячна армія центр. уряду машерує на Гунан, намагаючися окружити ліве крило військ провінції Квантсі, що почали відступ. Мають вони 35.000 вояків.

ПЕРЕГОВОРИ НАНКІНУ З КАНТОНОМ РОЗБИВАЮТЬСЯ.

ШАНҐАЙ, 20. 6. ПАТ. Переговори між обома китайськими урядами розбиваються: Нанкін домагається диміси двох кантонських генералів, а Кантон — спільної протияпонської акції. Крім того південно-кит. уряд бажав би відложити дату, коли увійде в життя нова кит. конституція, щоб у міжчасі усунути марш. Чанґкайшека від влади.

На небезпечний шлях.

На другий день Зелених Свят ц. р. сталеся в Кутах цікава подія, в якій радість зі смутком обялася. Радість викликувала думка, що в Кутах станув власний, дуже гарний будинок Народнього Дому. Поділитися з мешканцями Кутів їх радістю прибули і тисячі людей з околичних сіл, а на посвячення Народнього Дому прибуло 7 священників. Був і представник У. П. Репрезентації посол Завалишут, що виголосив у часі академії відповідну промову-привіт. Все назагалі відбувалось гаразд: як завжди бувае у таких випадках, була урочиста відправа Служби Божої за померших членів-просвітян, був похід з церкви до домівки Народнього Дому; потім прийшов акт посвячення домівки та врешті святочна академія при участи понад 600 людей.

І тільки одно дисонансом увірвалось у гармонію свята: похід від церкви до площі Народнього Дому відбувся без церковних хоругов, а 7 священників ішло в поході без риз. Ризи за ними несли, і священники їх наново одягнули вже на площі, приступаючи до самого акту посвячення. Кілька тисяч людей, що йшло в поході без церковних хоругов, прикро, хай і підсвідомо, відчули, що вони начеб безбатченки, начеб сіра — безіменна маса, начеб неоформлений хаос.

Чи додавати, що не було церковних хоругов у поході під час національного свята на виразний наказ епископа Григорія Хомишина? Це його новий експеримент що є яскравим виявом одної засади у світогляді епископа Хомишина. А вею є — дивовижний розрив між релігійним та національним почуттям у душі людини. Цікаво, що епископ Хомишин не помічав, як він наближався цим своїм „вірую" та новою практикою до... православного варшавсько-московського митрополита Денисa, що теж не признає того найтіснішого зв'язку, який існуе між релігійним і національним почуттям. І в цьому криється небезпека.

Не треба жадати „одної туби пасти до зубів", але виразно пасти Хльородонт.

Chlorodont

паста до зубів незрівняної якости для старших і для дітей.
Правдивість пасти забезпечує червона голова льва на опаковані.
Виключна продаж: Miracilum, Краків.

РОЗЛУЧ

ЧУДОВЕ ЛІТНИСКО
серед смерекових лісів
у Карпатах (Бескид)
на лінії заліз. Львів—Самбір—Сянки.
Джерела мінеральні, сірчані і квасо-вуглянi.
Прогульки до джерел Сяну, Дністра і Стрия.
Шлях туристичний: Залокіть через Волосянку і Ісаї (голубі знаки).
Літній сезон від 1. червня ц. р.
Багато кімнат у віллях і пансіонах по цінах помірковaних.
Інформації дає Комісія Літниськово-Туристична при громадській Управі в Розлучу.

„Троянський кінь в Англії".

НАЙНОВІША ТАКТИКА КОМУНІСТІВ.

ЛЬОНДОН, КАП. Льондонський тижневик „Ди Юніверс" з 5. червня у статті „Енодер Сиейр" (Нова пастка) подає низку фактів, що ілюструють найновіші способи комуністів, щоби втягнути під свій вплив католицьку молодь. Комуністи постановили в усій Англії зорганізувати „Тиждень мира", щоби під покришкою великих пацифістичних гасел продістатися до католицьких організацій. Комуністи предкладають союзам католицької молоді, щоб висилали своїх делегатів на їх пропагандові засідання та збори, коли вже не офіціяльно то бодай як обсерваторів. Були випадки, що католицька молодь у ріжних містах, як Льондон, Гольборн, Глезго, дала втягнутися в цю нову пастку та на збори комуністів вислала своїх „обсерваторів". Це негайно вихіснували комуністи, тріюмфально проголосили в своїй пресі, що їм вдалося створити з католицькою молодю „спільний фронт" у боротьбі за мир. Англійська католицька преса перестерігае перед цією маскарадою і твердить, що комуністи, яких головною метою є громадянська війна або класову боротьбу, не можуть щиро проповідувати ідеї мира. Ще замітніше, що в своему органі „Дейли Воркер" („Щоденний Робітник") признаються комуністи цинічно, що постановили перехитрити католиків. Вони кажуть: „Товариші, постараймося продістати до релігійних організацій. Вони (католики) не зможуть нас змінити, зате ми можемо їх навернути!"

Кому дорога стрілецька слава, той причиться до впорядкування стрілецьких могил і до забезпечення інвалідів Української Галицької Армії.

Комунікат у справі святкування ювилею сенатора д-ра Антона Горбачевського.

Дня 28. червня ц. р. у Чорткові відбудеться святкування 80-ліття сенатора д-ра Антона Горбачевського. У святі візьмуть участь члени Президії УНДО й Української Парляментарної Репрезентації та представники українських національних установ. У програму ювилею входить торжественне вручення Ювилятові пропам'ятної грамоти від УНДО й УПР та грамоти почесного члена „Просвіти". Привіти Ювилятові слід пересилати на адресу голови Ювилейного Комітету адвоката д-ра Івана Хичія у Чорткові.

Президія УНДО й УПР.

СЕНЗАЦІЯ У СПОРТОВОМУ СВІТІ.

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА ШМЕЛІНГА

На нюйорському стадіоні відбувся в пятницю вечором (в суботу досвіта за европейським часом) боксерський меч за мистецтво світа між німцем **Максом Шмелінгом** і нюйорським мурином **Джо Люісом.** Увесь спортовий світ дожидав нетерпеливо цього метчу, що був одною з найбільших спортових імпрез в останніх роках. Заінтересування американців дійшло до небувалих розмірів, при чому ставило **безліч закладів.** Більшість опінії вірила в перемогу Люіса, який в останніх двох роках здобув 28 перемог і то над боксерами світової слави, а до того є на девять літ молодший від 31-літнього Шмелінга. Американці закладалися у відношенні 9:1 в користь Люіса, хоча було немало таких, що віщували перемогу Шмелінгові.

Метч, якому приглядалося 85 тисяч людей, розпочався легкою перевагою Люіса, що завзято атакував і завдав противникові кілька сильних ударів. Одначе вже в другій руиді показалася **перевага Шмеліига,** що спокійно та холоднокровно використовував слабі моменти свого противника, завдаючи йому тверді удари. В дальших рундах перевага Шмелінга була чимраз більша. Мурин став падати на дошки і підіймався чимраз тяжче. Були моменти, коли Люіс ледви держався на ногах і здавалось, що вже не має сили до дальшого змагання. Була це боротьба, якої американці не бачили вже кільканадцять літ. Зустрілися в ній **сила і молодість Люіса з технікою, рутиною і вищою інтеліґенцією Шмелінга.** Рішення запало аж у 12-ій рунді. Удари Шмелінга сипалися на противника, який падав і підносився, щоби за хвилинку знову впасти. Вкінці Люіс повалився непритомний і більше не піднісся. Його винесли з рінгу і **Шмелінга проголошено переможцем.**

Величезна сенсація! Американська преса, настроена ворожо проти німців, віщувала мурину блискавичну перемогу. Бувші мистці боксу, що зїхалися на метч з цілого світа, заявили, що Люіс покладе Шмелінга в перших трьох рундах. Сталося інакше.

Шмелінг виграв 60-ий метч у своїй карієрі фахового боксера. Одначе світовим мистцем боксу він ще не є. За цей титул він мусить ще розіграти метч зі славним американським боксером **Бредоком.** Цей метч відбудеться у вересні ц. р.

Для знавців кіна ще одна пригадка. Жінкою Макса Шмелінга є відома фільмова артистка Анні Ондра. Він важить 97 кг., вона коло 50 кг.

З польської преси.

Відгомін зїзду „діячів культури".

Гостра полеміка К. Прушинського з Р. Ржимовським.

Наші читачі дуже добре памятають ще цей великий шум, який повстав після зїзду працівників „культури" у Львові, що — як відомо — був великою зручно заранжованою комуністичною імпрезою. У тому шумі, що його счинила польська преса, провід веде польський публіцист Ксаверн Прушинський, відомий зі своїх сміливих та поважних статтей на українські теми. На сторінках „Часу", „Бунту Молодих" і і. газет він виступив гостро проти Вінцента Ржимовського, члена академії літератури за його участь у цій комуністичній імпрезі у Львові. В. Ржимовський вийшов з рівноваги та з лайкою накинувся з цього приводу у варшавському „Куріері Порановім" на К. Прушинського, а цей останній помістив полемічну відповідь у краківському „І. К. Ц." з 19. червня ц. р. (ч. 169) п. н. **„Поміж Марксом і... кожночасним премієром".**

Ржимовський помиляється, пише К. Прушинський, будьто би лише ендецька преса повела проти нього кампанію і що лише ця преса викрибила думку зїзду. Тут автор пригадує Ржимовському статтю Зегадловича на сторінках лівого „Обліча Дня"" та Слонімського у совітофільських „Вядомосьцях Літерацкіх", які теж гостро виступили проти цього зїзду працівників „культури", отже посередньо й проти Ржимовського. Тимчасом „академік літератури" — читаємо далі — не лише не протестував ні словечком проти того, що було на конгресі, але навіть після зїзду не заявив, що не погоджується напр. з радісними окликами на честь недалекої стрічі у „червоній Варшаві" та зі славословлям Совітів. К. Прушинський пригадує, що ситуація п. Ржимовського після овеляцій лівих органів виглядає ще більше парадоксальною, ніж після статтей в ендецьких часописах. Виявляється — пише автор — що організатори не запросили на зїзд Боя-Желенського, Слонімського й інших лівих письменників, не запросили **українських соціялістів,** бо вони протестували би теж проти заслання на Соловки і проти терору Г. П. У. Отже організатори допускали критицизм супроти большевиків письменників з „Вядомосьці Літерацкіх" та українських соціялістів, які сидять дуже часто і довго в польських вязницях. Зате у неприхильности до большевиків не підозрівали організатори зїзду лише Вінцента Ржимовського, публіциста проурядових „іменинових" статтей, співредактора чи пак чолового публіциста „Куріера Порапного", члена Енджеевичівської Академії. І виявилося, що надії організаторів зїзду, які вони мали до Ржимовського, були оправдані. К. Прушинський підкреслює, що здібність В. Ржимовського лавірувати між Марксом і... кожночасним премієром є подивугідна. Вкінці К. Прушинський з іронією підкреслює, що в обороні Ржимовського не виступив нїодин лівий часопис чи письменник. Тому — кінчить автор — не можна винити малого жида Гуркіна да за комунізм і піддержувати полька самозванця, який сидить одночасно на двох стільцях, бо подібні працівники „культури" славить зі здвоєною енергією ген. Славой-Складковського.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагае при закупі готівкою „прозірних бльочків Р. Ш.

Записки зперед кількох років.

Маю перед собою свої записки зперед кількох років, та як я їх відчитав сьогодні, то мені стало якось дивно і цікаво. Дивно, що я призабув дещо, як тоді наші громадяни розправлялися, а цікаво, як ці розважування здійснились за той час.

Зачинаю від **першої записки.**

„Взаїмна Поміч" українського вчительства вчадала з нагоди свого ювилею відозву, в котрій піднесла, що вчительство відповідає перед історією за народню долю та що воно має стати провідником народу, а в боротьбі мусять бути й жертви... Так! так! — пригадую собі, як я читав цю статтю-відозву, може й із деяким здивуванням про аспірації високі: відповідальність перед історією, — провідництво, — боротьба з жертвами і т. і. А тепер бачу і чую, що вчительство таки все більше усувається від провідних становищ у громадянській роботі, а навіть в „Рідній Школі", хоча має двох заступників у Парляментарній Репрезентації.

Друга записка:

„Нова Зоря" написала була, що чотири владики зібрались у Микуличині та сказали, що вони невдоволені з усіх українських партій. Ця таємна нарада духовних достойників мене здивувала і я не розумів, що це значить — аж прочитав газету „Громадський Голос", який виявив, що ціла „ундівська і безпартійна преса стоїть під диктатом св. Юра"! Тоді мені дещо прояснилось становище „Нової Зорі", але зате якось не можу досі добачити диктату св. Юра...

Та найважніший виступ Гол. Управи Укр. Соц.-Рад. Партії, що перед кількома роками принесла була нам формальну ноту міжнародного характеру, в якій заложено протест проти всякої чужинецької окупації Великої України, з одночасним застереженням проти західного войовничого капіталу!

Отсе своє протестаційне становище, мабуть не так супроти європейських держав, як супроти політики УНДО, уосновувала згадана партія такими обставинами, що хоч терор комуністичної влади панує на Великій Україні, то проте там зростають українські визвольні елементи та самостійницький рух стає сильніший і пробиває собі дорогу навіть у ряди комуністів і урядовців, — значить, що самостійницькі елементи такі там сильні, що можуть дійти до прислужників комуністів, а відтак з запалу — піти під стінку... І воно дійсно так. Тому така велика радикальна послідовність!

Та до цієї загадки одно мене знову бентежить, коли згадаю, що таке вичитав я недавно в політичних депешах. Якийсь такий візлинний наголовок: „Німецько-совітська війна неможлива, бо ці держави з собою не межують..."

Але ще одно, що маю записане зперед кількох років: „Діло" приносить реведяції свого кореспондента з Парижа про нашу Галичину на міжнародній арені, що французький політичний світ піднімає це питання національної меншини, яка є більшиною на своїй етнографічній території, той сам політичний світ, котрий не хотів його знати тоді, коли брався вирішувати це питання...

Ось що хотів сказати...

З того виказується, що записки часом на щось придаються, щоби події не забувалися та стазали у пригоді.

К. Л.

Лікар Загального Шпиталя у Львові і ординатор урольогічного відділу „Нар. Лічниці"

Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію

на вул. РУСЬКУ 16. I. пов.

Орд. від 3—6. Тел. 108-85.

8270 4-5

Перед літнім сезоном.

ВЕЛИКИЙ РУХ У ЖИВЦЯХ І ЛІТНИСЬКАХ.

Кінець шкільного року і початок вакацій збільшили рух на залізницях, головно у Сх. Галичині, бо тут напливають масово лікувальці до живців і гості до кліматичних місцевостей. З цієї причини управа залізниць збільшила число вагонів у поїздах, які виїжджають зі Львова і переїжджають через Львів до кліматичних місцевостей. Закінчення шкільного року і масовий виїзд молоді на вакації примусив теж управу залізниць збільшити число вагонів.

Збільшений наплив лікувальців до живців і гостей до літниць пояснюють головно труднощами виїзду закордон з огляду на девізові обмеження. Тому в деяких живцях у Сх. Галичині приїхало так багато лікувальців, як ніколи передтим. Зацікавлені кола вказують, що адміністраційна влада повинна видати розпорядки, щоб власники пансіонів не використовували збільшеного напливу лікувальців і не підвищували цін у тих пенсіонах.

ЗАЛІЗНИЧІ ЗНИЖКИ.

Агенція „Всхуд" подала виказ виїздних і приїздних стацій, обнятих туристичними залізничими знижками. Індивідуальні збірні знижки можна дістати щойно тоді, коли віддалення в один бік найменше 30 км. Нижче подаємо спис виїздних залізничих стацій лише з Сх. Галичини, Лемківщини, Волині, Холмщини і Підляшя та Полісся. **Такими виїздними стаціями є:** Баранівчі, Берестя н/Бугом, Броди, Бережани, Холм, Дрогобич, Дубно, Ярослав, Ясло, Люблин, Львів, Луцьк, Новий Санч, Перемишль, Пінськ, Рящів, Самбір, Сянік, Стрий, Станиславів, Стрий, Тернопіль і Золочів. **Зате подаємо повний спис доїздних залізничих стацій в цілій Польщі. Такими доїздними стаціями є:** Августів, Андрихів, Бяла, Біловежа, **Болехів,** Броджиця, **Брошнів,** Бистра, Браслав, **Бережани,** Хелмно, Хенціни, Цехоцінек, Тешин, Чорна Гора, **Чортків, Делятин, Долина,** Дора, Друскеники, Дукшти, Друя, Германівна, Глембоке, Гочалковіце, **Горлиці,** Граєво, Гродзец, **Грибів,** Гайнівка, **Галич,** Гель, Городзей, **Городище, Гребенів,** Гуціско, **Іване Пусте, Івонич,** Ямне, **Яремче,** Ястарня, Ястшембе, Завоже, Ясениця, Єлесьня, Йорданів, Юрата, Кальварія, Картузи, Кенти, Орлово, Кобильник, **Коломия,** Косьцежина, Копін, Кунів, Кровова, Крушвиця, **Криниця, Кремянець,** Ляндварів, Лесся, **Ліско,** Лідзбарк, Ліпуш, **Лавочне,** Ломниця, Ловіч, Луків, Линтупи, Мекія, Малогощ, Мехів, Мендзихів, **Микуличин,** Мілівка, **Мости, Мшана Долішна,** Мухаж, **Мушина, Надвірна,** Наленчів, Новосельня, Новий Торг, Облазец, Олькуш, Олика, Орани, Оселец, Остролєка, **Ожидів, Пінськ,** Пізнічна, Площішка, Плоцк, Поляна, Поронін, Пущ, Пулави, Рабка, Рабштин, **Райча, Розлуч,** Рейтанів, **Риманів,** Ритро, Сандомир, **Сянки,** Скочів, **Сколе, Славсько,** Слонім, Сухеніч, Словік, Соколікі Г., **Старий Санч,** Суха, Сувалки, **Синевідсько Вижне,** Свенцяни, Тема, **Татарів,** Тен, **Теребовля, Трускавець,** Тухля, Тунель, **Турка, Устіянова,** Устронь, Вонхоцк, Вапеніца, Вигода, Загнанськ, Закопане, **Заліщики,** Замость, **Збараж,** Звардонь, **Жегестів,** Женець, і Живець.

Телєґрами до Шмелінґа.

ГІТЛЄР ГРАТУЛЮЄ ШМЕЛІНГОВІ

БЕРЛІН, 20. 6. ПАТ. Канцлер Гітлер вислав телєграму до Шмелінґа, в якій ґратулює йому за перемогу над Люісом. Як прийшла вістка про Шмелінґову перемогу, канцлер приказав післати його жінці китицю квітів. Шмелінґ дістав теж ґратуляційну телєґрому від держ. міністра Фріка.

БЕРЛІН, 20. 6. ПАТ. Міністер преси і пропаґанди д-р Ґебельс вислав до Макса Шмелінґа таку ґратуляційну телєґраму: „У зв'язку з Вашою величавою перемогою пересилаю найсердечніші ґратуляції. Знаю що Ви боролися за Німеччину. Ваша перемога це німецька перемога. — ми горді з Вас".

Еспанські монархісти погрожують сецесією.

В ЕСПАНІЇ ПО ДАВНЬОМУ.

МАДРИД, 20. 6. ПАТ. Монархісти загрозили сецесією з парляменту, якщо губернатор Астурії — який зневажив їхнього провідника Кальво Сотельо — залишиться на становищі. Лідер католиків Хіль Роблес заявив, що зневага торкається всіх опозиційних партій.

МАДРИД, 20. 6. ПАТ. У Валлядолід вибух заг. страйк, що обняв навіть залізниці. Міська рада зложила збірну димісію.

МАДРИД, 20. 6. ПАТ. В околиці Севілі вибух страйк тому, що дирекція трамваїв відмовилася обнизити тарифи на 50 прц. Влада замкнула профес. спілки та звільнила кількох посадників.

СУКНА

РУДОЛЬФ СВІТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ҐАЄР
Львів, Баторія 20. — готель Саський.
ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІЯЛІВ МУЖЕСЬКИХ.
Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

Кінець бельґійського страйку.

БРЮССЕЛЬ, 20. 6. ПАТ. Мішана комісія зложена з представників союзів промисловців та робітників осягнула порозуміння на ось якій площині: Платні робітників підвищуться на 5%, вони не можуть бути менші як 32 франки; робітники дістануть платні відпустки та свободу зборів. Підприємці заявили, що 40-годинний день праці був би небезпечний не лише для вуглевого промислу, але й для всього бельґ. господарства. Комісія працює дальше і має на ціло зліквідувати непорозуміння.

Рада міністрів рішила видалити з Бельґії всіх чужинців, що підчас страйку нарушували лад.

БРЮССЕЛЬ, 20. 6. ПАТ. Страйки перекинулися на східну Францію; у провінціях Ено та Антверпен панує спокій.

„Розвяжемо колись соціялістичну та комуністичну партію".

ПАРИЖ, 20. 6. ПАТ. Провідник розвязаної організації „Патріотичної молоді" заявив пресі; „Як дійдемо до влади, скористаємо з цього прецеденсу і декретом п. Саррайо розвяжемо соціялістичну і комуністичну партію. Хай наші вороги не думають, що можна безкарно розвязувати партію, яка має 320.000 членів".

ЛІОН, 20. 6. ПАТ. Вчора вечором вибух у Ліоні страйк трамваєвиків.

ПРОТИ СПЕКУЛЯЦІЇ.

ПАРИЖ, 20. 6. ПАТ. Прокуратура перевела доходження і обвинуватила 7-ох продавців з газь, що спекулювали на харчах, підвищуючи прим. ціни бараболі на 50 прц.

Франція в обличчі радикальних господарських реформ.

ПАРИЖ, 20. 6. ПАТ. Міністер Оріоль заявив у палаті послів що не думає удержавлювати банків лише підчинить їх та спілки а обмежевою поруков контролі. Дальше уряд заведе лад у дрібних кредитових установах, обнизить дисконтову стопу та заведе чеки в обороті із закордоном. У податковій ділянці реформа має на меті усунути несправедливу диспропорцію між податками від предметів першої потреби та від капіталів, крім того унеможливити надужиття та упростити податкову систему.

Свобода преси і деякі демократії.

ПАРИЖ, 20. 6. ПАТ. Соціяльна унія внесла проект закону, що повинно обмежити би свободу преси та утворити би державне пресове бюро на місце агенції Авасс. У деяких кругах помічний несудовість.

ПРАГА, 20. 6. ПАТ. У Чехословаччині продовжили на дальші два роки загострення до пресового закону, введені в черні 1933. р.

Замкнули останню церкву

ЗА МАСОВУ УЧАСТЬ У БОГОСЛУЖЕННІ.

ХАРКІВ, 20. 6. ПАТ. У місті Волчанськ (70 км. від Харкова) замкнули останню місцеву церкву. Претекстом до замкнення церкви послужило те, що місцеве населення взяло дуже масову участь у богослуженні на ц. р. Великодні. Замкнення останньої церкви зробило на населення дуже велике вражіння. Багато людей прийшло під зачинену церкву, молилися та плакали. Владі після замкнення церкви постановила обстригти обох священників, які в ній відправляли богослуження.

Останніми часами відчувається значний зріст релігійности серед молоді, яка щораз численніше бере участь у богослуженнях.

СЕНАТ РАДИТЬ НАД ПОВНОВЛАСТЯМИ.

ВАРШАВА, 20. 6. ПАТ. Нині передполуднем почалися наради сенатської правничої буджетової комісії над законопроектом про повновласти для уряду. Законопроект про повновласти референтував сен. Голуховський. Опісля довшу промову виголосив віцепрем. Квятковський.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполько") поручає ковдри, матраци, постелеве біллє і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 24-100

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 49-115

— **Празьке Радіо** передаватиме дня 26. червня о 17. год. увертуру абсольвента майстерської школи празької консерваторії п. Романа Сімовича у виконанні празької фільгармонії, — диригуватиме професор диригентури на празькій консерваторії д-р Дедечек.

— **Бельгійська фотографіка.** В міському Музею артистичного промислу (вул. Гетьманська 22) заходом львівського фотографічного т-ва уладжено показ праць світової слави мистця артистичної фотографії в Бельгії Л. Мізона з Жілі. Показ отворений в будні від год. 9—14, і неділі й свята 10—13.

— **Іспит зрілости в гр. като. Малій Семинарії у Львові** відбувся в днях від 11. травня до 16. червня ц. р. під проводом делегата Митрополичої Шкільної Ради о. крил. Юліяна Дзеровича, професора гр. кат. Духовної Академії у Львові. До письменного іспиту допущено 55 кандидатів; з того при письменному іспиті репробовано 6, при устнім 5, відступив 1. Іспит зрілости зложили: Войтович Мирослав, Войтович Петро, Волощук Осип, Воробкевич Володимир, Ганкевич Софрон, Герасимчук Евген, Грицишин Микола, Губка Борис, Добущак Іван, Козубський Юрій, Лех Ярослав, Литвин Мирон, Максимів Іван, Мартинович Осип, Махій Михайло, Микитин Василь, Нагірний Василь, Небожук Теодор, Олійник Семен, Пачовський Володимир, Петришин Роман, Рицар Сидір, Росткович Василь, Сваричевський Антін, Совта Іван, Стельмах Михайло, Стецько Омелян, Фацієвич Юрій, Федачинський Осип, Химич Павло, Цица Петро, Шевчук Володимир, Яблонський Ярослав, Якимечко Григорій і Яремус Андрій. Крім того зложило іспит зрілости 8 екстерністів.

— **Всі учениці гімназії Р. Ш. в Коломиї допущені до матури і здали іспит.** В днях 16. і 17. червня ц. р. відбувся в приватній гімназії Р. Ш. в Коломиї іспит зрілости під проводом п. візитатора Куратерії Л.Ш.О. д-ра Ю. Полянського. До іспиту допущено всіх абітурієнток. Іспит зрілости зложили: Хабарук Параска, Карачевська Ірина, Кейван Марія, Кузик Анна, Миндюк Ірина, Мисевич Анна, Стефанів Мирослава і Жолкевич Любов. — Ані при писемному ані при устному іспиті не репробовано ні одної кандидатки.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненні держ. класс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 5.000 зол. на ч. 111082 187933. 2.000 зол. на ч: 144396. 1.000 зол. на ч. 114686 189049. 500 зол. на ч: 34228 70506 117132. 400 зол. на ч. 9980.

— **„Стшельци" гуляють.** В Ходаківці Малім пов. Тернопіль склалася 30. травня ц. р. на весілі господаря Осипа Крета жахлива подія. 22-літній Юліян Недошитко сидів у саді з місцевим солтисом та оповідав йому про свої переживання в тернопільській слідчій вязниці; вийшов з неї, в якій просидів 7 тижнів за якісь непорозуміння з членами місцевого „Стшельца" та з поліцією. Тоді трьох осібняків, озброєних в багнети й тупі знаряди, напали на нього та в звірський спосіб побили завдаючи йому смертельні удари багнетами. На крик солтисової збіглися люди, які відвезли побитого в безнадійнім стані до шпиталю в Тернополі. На другий день хорий під присягою зізнав, що побили його члени місцевого „Стшельца" Юзеф і Богдан Шкодзінські. Оба вони щезли зі села. Недошитко по тяжких муках помер 10. ц. м. Його поховали при великому здвизі народу. Дивне, що поліція не арештувала досі душогубів.

— **Пожежа гаражу.** У Закопаному підчас пожежі гаражу ПКП. згоріло 7 автобусів. Шкоди є на 400.000 зол. У вогні згорів сторож гаражу, що спав в авті. Пожежа повстала мабуть наслідком короткого зіпняття.

— **Кредит на тютюневі інвестиції.** Заведення управи тютюну в Ягольниці розділило між плянтаторів тютюну 150.000 зол. як безпроцентовий зачет на доповнення тютюнових інвестицій, а саме будову сушарень і магазинів та закупно рільничих знарядів. Крім того роздав по низьких цінах 10 тисяч овочевих деревець на закладання садів.

— **На стрілецьких могилах.** В Дорі пов. Надвірна відбулася 7. ц. м. при участи багатьох людей панахида за полеглих, яку відправили о. Шмериковський та о. Вартоломей, наставник Студитів. Наприкінці п. Нуся Борисевич промовила про значіння хвилини.

— **Затьміння сонця** відбулося в пятницю, 19. ц. м. рано згідно з обчисленнями астрономів. У нас воно було частинне, обіймаючи 0.71 сонішного кружка і тревало від 4 год. 18 мін. до 6 год. 5 мін. рано. З причини легкого захмарення обсервації були трохи утруднені. Всеж таки варшавська астрономічна обсерваторія зробила при помочі відповідного апарату 1.100 фільмових знимок. Повне затьміння сонця перейшло крізь Грецію, Малу Азію, середущу Росію, Сибір, Японію і скінчилося на Тихому Океані. Науковий світ зіхався на обсервації, як відомо, на східний південь Росії та на Сибір і звідтіль астрономія надіється багато нового наукового матеріялу. Останнє частинне затьміння сонця було у нас видне на початку світової війни, 21. серпня 1914 р.

— **Львівська хроніка.** Із крамниці Льва Братера при вул. Пілсудського ч. 11 злодії вкрали обуву вартости 2.000 зол. — На горбах біля Пелчинської вулиці злодій покинув валізки та клунок, тому, що за ним пустився в погоню поліцай. Вікрав був ці річи з хати Петра Кордичука при вул. Стрийській ч. 22. крізь відчинене вікно.

— **Краєва хроніка.** В Корсові пов. Підгайці до хати Атанаса Олійника увійшов якийсь чоловік і заставши його підчас сну, застрілив з револьвера. — В Делятині застрілився 23-літній Макс Горовіц з Городенки, не здавши іспиту зрілости. — В Конюхах пов. Бережани згинув 35-літній Василь Борецький від артилерійської гранати, яку знайшов у полі і розбирав дома.

— **Жахливі відносини на Закарпатті.** Як повідомляє чеська преса, в селі Солянки на Закарпатті вмерло на шкарлятину 36 дітей. Їх батьки не мали грошей на ліки і про випадки пошести не повідомили навіть санітарної влади. У звязку з тим чеська преса зазначує, що на Закарпатті гине тисячі дітей з голоду та нужди.

— **Частинна ліквідація „Фенікса".** Управа асекураційного т-ва „Фенікс" у Відні рішила наслідком частинної самоліквідації звільнити 1.300

Нині у неділю у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ: дві вистави — дві комедії — одна краща другої

Год. 3.30 попол. по цінах найнижчих **„Неоправдана година"**

Год. 8. вечором **„Гарна історія"** з Софією Чаплінською.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Мій похресник.

Мій похресник.

Мене викликали до редакційного телефону.

— Гелю!

— Гальо! Прошу тебе дуже на кума мої дитини.

— Коли?

— Нині пів до шестої.

Я тільки раз у житті був хресним батьком і знаю що хресний батько так само як фактичний, має дуже мало клопоту з новородком. Постояти, сказати три рази „отрицаюся" і підписатися. Вже більше заходу має хресна мама. І крижму мусить купити і дитину до хресту принести і тримати. А ще як новородок зачне виправляти крики і — загалом, то і защитькувати і перевинути.

Тому без вагання погодився я на уряд кума і прибішов під церкву майже точно.

Нікого ще не застав. Ні щасливого батька, ні симпатичної куми, ні новородка.

Ждучи на хрестини товариство ходив я по вулиці і розглядався. Глипнув і на небо. Надтягала грізна чорна хмара і леда хвилі мігнути дощ. Бідне маленьке! — думав я. — Зможе, вмерзне, а чого доброго... Але зараз відігнав понуру думку. Адже це Львів! є авта, повози з будами, а хоч би трамваї.

Але якось дощ не лягнув хмара перейшла і доброї пів години по пів до шестої зявився задиханий батько.

— А деж рецепта? — стрінув я його запитом.

— Зараз будуть. По куму вступав. Уже вийшла.

— А сини?

— Повинен би вже давно бути! — і почав розглядатися між прохожими, мов би новородок міг спацерувати між ними.

Минуло ще трохи часу і з трамваю вискочила кума.

— А деж дитинка? — здивувався я.

Адже, пригадую собі з села, кума все несла похресника!..

— То я маю знати? — здивувалася кума. — Питайте батька!

— Зараз буде! — успокоїв нас батько. — А ось і він!

Я обернувся і почав шукати за дитинкою. Але замість неї побачив якогось спортовця, а фризурою „на бік" і в зеленім плащі.

Він шарнув нотами, стукнув закаблуками і простягнув до мене руку.

— Кланяюсь!

— То то ти, молодче, хрестишся?

— Так, я. А ви може мій хресний тато?

— Так я. Подобаюся тобі?

Обкинув мене критичним оком і здвигнув плечима.

— Я тут не рішаю. То все старушок — і показав на батька.

— А я? — спитала кума.

Новородок „дробив око" до пуделка помадок, що їх кума тримала в руці і приємно всміхнувся.

— Отже ходім! — скомандував батько.

І ми рушили до захристії.

Там ждав уже на нас священник і дяк.

— Скидай, сину, черевики! — сказав священник.

Новородок почав розшнуровувати свої бергштайгери.

—А ноги вмив? — шепнув батько.

Адже вчора були змагання на „Освіті"! — відповів новородок, мов би з докором, що тато міг про це забути.

— Прошу молитися! — відповів дяк. — Вірую.

— А по церковному, чи по українськи?

— Як умієте.

— Вмію обидва, але прошу мені дати книжку.

Тимчасом і з книжки якось не дуже йшло.

— Трему дістав! — оправдував батько і при тих словах відібрав новородкові з рук кінець епітрахелі, бо дитинка випорювала звіттям золоті питки.

Подали свічки..

— Вважай на убрання! — упімнула кума.

— І не хапай мені на рукав! — додав я, бо новородок уже вспів спробувати свічку на мені.

Відігнаний від свого і мого убрання взявся новородок до молитовника і почав його підсмалювати.

— Лишш! — защипів батько, але трохи за пізно, бо вже в окладинки закурилося.

Врешті церемонія скінчилася, новородок завів назад у свої „бергштайгери", а ми в полекцію відітхнули. Ще чого доброго був би дяка підпрів.

— Ну, бувай здоров! — сказав я до свого похресника. — Ти куди тепер?

Мій похресник подивився на мене і приямурив око:

— Можеб так до кіна?!...

І ми пішли на „Давіда Коперфільда". Він пропонував „Сеноріту в масці", але погодився на моє, бо я платив.

Галактіон Чінка.

урядовців, занятих у централі та відділах, а затримати тільки 300. Звільнені урядовці одержать відправу, якої висота залежить від речинця виповідження. Найгірше вийдуть емерити „Фенікса", бо вони не дістануть ніякої емеритури.

— **Валиться синагога.** У Володимирі на Волині є старинна синагога, побудована тому кількасот літ. Перед кількома днями, коли синагога була переповнена людьми, завалилася в ній частина стелі і стіни. Завдяки винятковим обставинам обійшлося без жертв у людях, бо тільки кілька осіб потовкло.

— **Співацький фестиваль** відбудеться в днях 27—29 ц. м. у Варшаві. Участь зголосило 91 хорів з Польщі, що числять 5.300 осіб, та 17 польських хорів із заграниці у складі 900 осіб.

Нова книжка. Бібліотека „Д ла'„

„ЧОРТИЦІ"

БАРДЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитвір великого письменника.

Пять могутніх картин, з яких кожна залишається там живо в уяві, як безпосередньо взяв їх авто з життя.

Ціна зол. 2·50, з почтовою пересилкою зол 3·—

— **Похорон Максима Горкого** відбувся 20. ц. м. у Москві на державний кошт. Тіло небіжчика вбрали в селянську одіж, виставили в домовині на прилюдний вид у колюмновій салі профес йних союзів. Першу почесну сторожу робили Сталін, Молотов, Ворошилов і інші члени совітського уряду. В ночі на 20. ц. м. тіло перевезли до крематорії й спалили. Урну з попелом мають вмурувати в стіну Кремля. На Червоній площі має стануть цього року памятник Горького.

— **Мурини бють білих.** Поразка муринського боксера Джо Люіса викликала серед мешканців мурииської дільниці Ню Йорку нечуване розворушення, яке довело до поважних ексцесів. Огірчені невдачею свого божища і розгорячковані атмосферою мечу та великої спекуляції мурини нападають на білих прохожих, обкидують камінням автобуси і самоходи. В сутичці з поліцією одного мурина тяжко ранено.

— **Нові кардинали.** В базиліці св. Петра в Римі відбувся публичний консистор, на якому папа Пій XI. передав кардинальські капелюхи кардиналам: Федеські, Мармаджі, Малоне, Сібілія, Мереканті, Фісерані. Опісля на тайному консисторі папа проголосив прізвища нових епископів.

— **Пиво у консервових пушках.** Американський помисл продавати пиво не у фляшках, але у консервових пушках зачинає приймативсь також в Англії. Відомий бровар у Льондоні розсилає пиво сотнями тисячок таких пушок а за ним пішли бровари в краю і теж послугуються бляшаними пушками. Вони показалися практичнішими від скла.

—o—

Зі судової салі.

ОСОБИСТА ПІМСТА.

Перед судом присяглих у Львові станув дня 19. ц. м. Стефан Хомиця з Башні Горішньої, якого прокуратор притягнув до відповідальности за намагане вбивство залізничого робітника Стефана Мазуркевича. Мазуркевич купив у Хомиці поле і дав йому задаток. Тимчасом Хомиця продав це поле Софії Якимович. Мазуркевич зажадав подвійного задатку і коли в цій справі зійшлися у посередника Герша Віндгайма в Башні Долішній переговори розбилися, а коли Мазуркевич вертав опісля в ночі до дому хтось вистрілив до нього з кріса. Мазуркевич дав знати негайно на поліцію і ця знайшла на місці вчинку слід, який цовсім відповідав слідові з чобота Стефана Хомиці, зокрема слідові чобота з лівої ноги, де лівий кінець підкови був характеристично загнений до гори.

На розправі комісар станиці поліції Маньковський шераз з цілою рішучістю потвердив свої спостереження і запевняв, що стріляв тільки Стефан Хомиця.

На поставлені питання щодо намаганого вбивства зі ст. 23 і ст. 225 к. з. та ст. 47 розп. през. про зброю присяглі судді відповіли на оба питання 11 голосами ні, 1 так. На основі цього вердикту суддя присяглих трибунал увільнив підс. С. Хомицю від вини і кари.

Трибуналові проводив **суддя Капецький**, обвинуваччував **прок. Треля**, боронив **ад. Лев Ганкевич.**

В понеділок у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8. веч.

„На Личакові" з оригінальними львівськими пісеньками і музикою Віктора Будзинського.

Важні бонові знижки.

Декляматорський вечір.

Другий, цим разом річний поспіс курсу деклямації при Музичнім Інституті ім. Лисенка у Львові 18. червня тільки зміцнив попереднє враження гостей, що були і на першім. Кількомісячна праця над учнями не пішла на марне, а створила потребу такого постійного курсу у Львові і показала, чого можна добитись витревалістю та відповідним хистом. Артистка Л. Крвіцька, що вела цей курс, вложила в нього всю свою амбіцію та весь вільний час, не жалкуючи ні здоровля ні енергії. Як видко було з поспісу, з добору творів пристосованих до зверхніх засобів кожного слеві, провідниця цього курсу вміла відчути хист своїх учнів і дібрати їм відповідний матеріял.

Матеріял цей був справді різноманітний, від наших класичних поетів починаючи аж до модерної проси включно.

Інтерпретація кожної поезії була природна і глибоко продумана. Лева Ріппель і цим разом показала свій великий рецитаційний хист; спокійно, без зайвої афектації передала чутливий настрій поезії Б. Лепкого „На чужині", зуміла відчитати чудове „Інтермеццо" Коцюбинського та Юрія Липи „Сімнадцятий". Леся Пеленська із драматичним хистом відтворила діялог Оксани з черницею з „Гайдамаків"; дуже ритмічно та музикально прочитала поезію Бажана; стиль такої інтерпретації можна назвати в нас новинкою. Рута Темницька, відома нам з гарної гри у „Лісовій пісні", з притомим собі героїчним тоном дуже добре прочитала „Каменярів" Франка. Горпіся „До Мельпомени" в перекладі Зерова та „Вечірню пісню" Теліги. Повна ніжности та ліризму Геля Госню" Теліги. Повна ніжности та ліризму Геля Госню" Теліги. Повна ніжности та ліризму Геля Гос

...д с. Панахида під пам'ятником У. С. С., котру відправив о. І. Любович з Івонжки. Палку промову виголосив о. ..ович, що завізвав молодь до праці, а кроше завтра на...ення прийде. По панахиді народ та члени луговинів ве...ення під чит. „Просвіти", де урядовець філії „Про...кор Гол. От. С. Петлюру. По рефераті „Луг" з Глещан ...ребив дві вправи вільноруч. На закінчення „Луг"івці ... ті Глещан дефілювали перед портретом Гол. От. С. Петлюри. Свято закінчено відспіванням нац. гімну. Присутніх 2.000. Підчас свята програвала орхестра чит. „Просвіти" в Івавчу.

Кооперативне свято в Дарахові. Дня 7. червня п. р. кооп. „Базар" у Дарахові відзначкувала 12-ліття свого існування. В год. 9. рано о. Барановський Юліян відправив в асисті о. Гавриляка та о. Фішловича Службу Божу, на якій виголосив відповідну проповідь кооперативного змісту. По Службі Божій відбувся похід кооператив до кооп. „Базар", де о. Барановський відправив панахиду за померших членів кооп. Опісля в салі чит. „Просвіти" відбувись академія. Орхестра під управою О. Бароновського відіграла кооп. гимн. Реферат про значіння кооперації виголосив др Палійчук, дир. П. С. К. в Теребовлі. З черги мішаний хор під управою Омеляна Барановського відспівав „Було колись на Україні", „Дніпро реве" та „Стовпи заснув". Співали дуже гарно. З дальших точок академії були три деклямації кооперативного змісту. Дуже гарно була виголошена деклямація Іванною Крушельницькою. Орхестра бездоганно виконала тайр Штольца. Кінцеве чудове слово сказав довголітній голова Надзірної Ради о. Юліян Барановський. Свято закінчено відспіванням нац. гимну. Пополудні відбувся ще фестин, де вправляли соколи та „Луг" зі Слобідки Струс.

Спорт.

ПРОГРАМА СОКІЛЬСЬКОГО СВЯТА У ЛЬВОВІ.

Неділя 21. червня год. 16-та: 1) Звіт і перегляд рухливців. 2) Вправи вільноруч побратимів укл. М. Тріля. 3) Вправи вільноруч посестер укл. В. Тихоліза. 4) Вправи другчком учасників укладу О. Вальчика. 5) Нарядовий танок. 6) Вправи вільноруч побратимів укладу Я. Бахтіяра. 7) Вправи на приладах: а) рівночасні на кінях, б) довільні на різних приладах. 8) Вправи спортсменів побратимів Бібреччини. 9) Масові вежі.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ВОЛИНЬ — С. ПЕТЛЮРІ 1926—1936. Збірник статтей і споминів О. Ковалевського, С. Скрипника, О. Олеся (в'ірш), С. Письменного, М. Маслова, вибір думок С. Петлюри і його сильветка. В тексті 22 знимки. Рівне 1936. Стор. 28, 4°.

РУССКИЙ ЗАГРАНИЧНЫЙ ИСТОРИЧЕСКИЙ АРХИВ при Министерстве Иностранных Дел Чехословацкой Республики в 1936 году. Прага 1936. Стор. 46, ф. 5°.

ЖУРНАЛИ.

ЛІКАРСЬКИЙ ВІСТНИК. Львів, 1. травня 1936. Р. XV. Ч. 3. Зміст: М. Музика: Чинюстеві печінкові спроби. — О. Кобгуська: Спостереження над черевним тифом. — Ю. Маковський: Сифіліс у кутєвім суд. позві. — Кооп. „Лікарська Самопоміч". — Хроніка сходин У. Л. Т. — З медичної преси. — Новинки.

СВІТЛО Й ТІНЬ, щомісячник, журнал УФОТО. — Львів, червень 1936. Р. IV. Ч. 6. Зміст: Я. М. Береза: З мойого досвіду. — Ю. Д.: Новий барвний фільм. — Др А. Ортинська: Дві виставки. — Інж. Б. Іваницький: Дещо про тонування на пляерах для штучного світл. — З нашого досвіду. — З новин фотопромислу. — І пе і те. — З виставок і фотоконкурсів. — Наші ілюстрації. — Що читати. — Від редакції та адміністрації.

НАШ СВІТ. Ілюстрований журнал літератури, мистецтва, науки. Луцьк, травень 1936. Р. VI. Ч. 4. Зміст: Остап Бужанин: Симон Петлюра. — о. Д. Чирський. Жарт природи. — Ірина Нагірна: Настрої. — Богдан Жарський: Стежки. — Мегодій Чернігівський: Місто. — Богдар Жарський: * * *. — Іван Зубенко: Кримський вечір. — З думок С. Петлюри (В 10-ту річницю смерти). — Ол. Цинкаловський: Волинський Пантеон. — Володар Крушенко: Товариші. — Пилип Серпонко: Чи тямиш ти? — В. Островський: Вогняне Око. — В. Пазлевич: Іван Франко. — Веруг: Старі а молодою душею. — Промова прокуратора на суді над Шварцбартом у Парижі 1927 р. — Смішне в житті славних. — Нові видання. — Лист С. Петлюри до Ів. Франка.

КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО. Львів, 1. червня 1936. Р. XI. Ч. 6.

ШЛЯХ МОЛАДЗІ. Вільна, травень 1936 р. Год VIII. Нр 5.

НОТИ.

Я. Ярославенко: ДО ПРАЦІ! Пісня на мішаний хор до слів Б. Грінченка „Праця єдина а недоля нас вірне". Є це новий (274-ий) випуск рухливої а незвичайно продуктивної музичної накладні „Торбан", що крім партитур подає теж поодинчі, окремо розписані голоси. Композиція Я. Ярославенка мельодійна та легка, отже повинна увійти в репертуар наших популярних хорів, що не мали досі відповідного боєвого гимну на культурно-освітні, сільськогосподарські та кооперативні збори і з'їзди. Ціна 1.— зол.

Яр. Ярославенко: КООПЕРАТИВНИЙ ГИМН на мішаний і муж. хор. „Торбан", ч. 247. II-ий наклад. Львів 1936. Ціна парт. а гол. 1 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича.

Надвірна.

21. VI. Дівча з Маслосоюзу.
22. VI. Нїма теща.
23. VI. Циганський барон.
24. VI. Інваліди.

Великий Театр:

Неділя, 21. VI. год. 3.30 пол. Аб. 15. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Понеділок, 22. VI. год. 8. веч. Аб. 20. Бонові зниженки важні „На Личаківі".

Вівторок, 23. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Прабудка", 2) „Ци, або ніяка".
ІРАЖИНА: „Анна Кареніна" з Гретою Гарбо.
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Шукачки золота", „Червона жінка".
МУЗА: „Пепі".
НАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Сеньоріта в масці".
ПАН: „Давид Копперфільд".
РАЙ: „Війна в царстві вальса".
СВІТ: „Війна в царстві вальса".
СТИЛЕВЕ: „Принагідний роман" і ревія.
ТОН: „Зацьковайа" з Сільв. Сідней.
УТІХА: „Новочі каравани" та ревія".
ХІМЕРА: „...юди в тунелі".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Падестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Неділя, 21. червня 1936.

Відень (506,8) 11.00 Шестий фестиваль, ...20 Розр. концерт, 15.40 Тріо на форт., скр., віольончелю Шумана, 17.45 „Пам'ята скр., віольончелю Шумана, 17.45 „Пам'ята ...ницька", оп. І. Штрауса. 19.30 Спів ре...ціталь Марії Райнінґ, сопр., 20.00 Штравсівський концерт, Шварц сопр., Борш тенор, 22.00 „Три вальси" оп. ...Штравсів, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для За...карпаття, хор учителів, 18.30 Нар. пісні, **Прага** (460,2) 9.55 Форт. ресіталь, 17.00 Нар. пісні, 17.45 Весела війна співаків, 19.30 „Русалка" оп. Дворжака, **Париж** (1648) 11.00, 17.30 Легка музика, 19.30 Стеатралізована пісонька вок. анд., **Бі...город** (437,3) 12.00 Пісні, 13.15 Хор, 16.00, 22.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 10.30 Музика, 18.00 Муз. кабарет, 20.00 Вес. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Безкурний поранок, 14.00 Діти співають, 16.40 Мельодія і ритм, орх., 20.10 Старовіденський калейдоскоп. **Кельн** (455,9) 20.00 „Пісня Нібелюнгів" муз. авд., 21.00 Надрейське весілля, **Лайпціг** (382,2) 11.20 Кантата Баха, 14.50 Гельдерайн, нім. пісні, Симфонія, спів, форт., **Мінхен** (405,4) 9.30 Соната на скрипку і форт. г-поль Респіґія, 10.30 Концерт цитристів, 15.25 Сучасна орх. музика, **Будапешт** (549,5) 12.30 Орх. концерт, 25.30 Скрипка, 18.30 Циг. музика, 20.00 „Фіделіо" оп. Моцарта, 22.45 Сальон. музика, **Мілляно** (368,6) 10.10 Форт. ресіталь 20.55 Симф. концерт, 21.40 „Ля Джера" ком. Піранделя, **Рим** (420,8) 12.00 Камер. музика, 13.10 Розр. програма, 24.45 „Ідь Ре" оп. Джордана, „Фіяндя Мадяяра" оп. Кодаля.

Понеділок, 22. червня 1936.

Відень (506.8) 16.05 Фортепіян і спів, 21.00 Концерт симф. орх., **Прага** (470,2) 17.40 Сукові творп на скр. і форт., 19.30 Концерт орх., 21.05 „Травень" ром. поема Махи. 21.35 Вок. концерт, **Париж** (1648) 15.00 Фр. музика, 17.30, 18.30 Симф. орх., 20.00 Сп. ресіталь, 20.45 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 13.15, 18.30, 19.50 Спів, 20.30 Опера, **Берлін** (356,7) 8.30 Весела музика, 14.15 Розр. музика, 19.15 Форт. ресіталь, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Діти співають, 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Давні мистці, **Лайпціг** (382.2) 14.15 Листові твори на форт. і фісгармонію, 20.10 Концерт, **Мінхен** (405.4) 16.10 Пісні й поезії, 18.00 Концерт, 23.00 „Пташник із Тиролю" оп. Цезера, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 13.00 Концерт, 17.00 Сп. ресіталь, 19.45 Оп. орх., 21.40 Циг. музика, 22.30 Соната на скр. і форт., **Мілляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 „Мазепарелло" оп. Ліпатія і Леонія, **Рим** (420,8) 13.20 Розр. концерт, 20.35 Камер. концерт.

Вівторок, 23. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 20.35 Концерт, 14.00 Співи М. Михайлова (гр. пл.), 17.20 Пісні й арії, Странскі сопран, 17.40 Форт. ресіталь, 23.20 Віденські мельодії, **Прага** (470,2) 16.50 Соната Ірака на флет і форт., 18.05 „Дві оперетки підразу" оп. Плянкета, 19.10 Словацькі нар. пісні, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.15 Концерт, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 19.50 Спів, 16.50, 21.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 16.30 Розр. музика, 18.00 Кабарет, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Російські пісні, Кампентгавзен баріт., 20.10 Нова популярна музика, **Кельн** (455,9) 16.00 Нова камер. музика, **Лайпціг** (382,2) 12.00, 20.10 Концерт, **Мінхен** (405,4) 14.00 Тріо, 16.50 Твори шведських композиторів 18.00, 19.00 Розр. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 17.00, 21.20 Сп. ресіталь, 18.00 Циг. музика, 22.10 Концерт сальон. музики, **Мілляно** (368,6) 14.30 Камер. музика, 20.45 Вечір опер, **Рим** (420.8) 13.10 Легка музика, 22.00 Концерт.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Неділя, 21. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.55 Програма, 9.00—11.00 Богослуження; репортаж із життя Вознесіння, Хитиця духовних недодій, напеви, 11.10 Джордж Тіль, Нос. Шмідт, гр. пл., 11.55 Кілька завваг про мин. сезон львівських театрів, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, симф. орх., фортепіян — Енг. Москаковський; у перерві ок. год. 13.15 „Весілля цісаря" Іванни Малєвської, 14.30 Під увагу хліборобам. 14.40 Музика з гр. пл., 15.20 Реалізований концерт, 15.30 Співочий конкурс льв. радіостанції, 16.30 Абдикація куркового короля, 17.05 Нар. авдиція: Пісняда водики, 17.25 Скрипковий ресіталь у супр. форт., 18.00 Театр Уяви: „Концерт" ком. Ол. Фредра, 18.30 Розр. концерт, 20.25 Поет. чвертьгодинка: Богдан Залеський, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній дневник, 21.00 На веселий львівський хвилі, 21.30 Краківщина...а танку та співі, 22.00 Трансм. вечірньої кон. мача Краків-Відгород, 22.15, 21.10 Спортові вістки; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Понеділок, 22. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 „Лебедина пісня" гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Суспільна гутірка, 13.00 Ст. Невядомський: Із весняних подихів, гр. пл., 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Співи, конкурс льв. радіостацій, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Репортаж із фабрики літаків в Окенді (для ст. дітей), 16.00 Концерт фільг. орх., у перерві в год. 16.45 „Основи перерібки", 17.30 Арії та пісні в вик. Вал. Валевської в супр. форт., 17.50 Олень у тарапатах, 18.00 Співи, ресіталь Ташицької-Кантакузької в супр. форт., 18.20 Комізм слова, літер. нарис, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Воєцька авдиція, 19.30 Танки різних народів, форт. ресіталь, 20.00 Муз. авд.: „У Залісі кн. Мих. Огінського", 20.30 Собітки над морем, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Дуети та пісоньки, 21.30 Концерт смичк. квартету, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Легка а танцова музика з гр. пл., у перерві Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Вівторок, 23. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт дутої орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Парафрази вальсів, гр. пл., 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Співи, конкурс льв. радіостацій, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Фантастичний танок, гр. пл., 16.45 Польські музеї, 17.00 Концерт орх., 17.50 Заздалеґідь, гутірка, 18.00 Сільві вісти, 18.05 Скринька для дітей, 18.15 Ігн. Падеревський, гр. пл., 18.25 Жінка у публіці, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Актуальна гутірка, 19.00 Арії та пісні в вик. Мих. Забенди-Сумицького, 19.25 Вит. Фріман: Соната на форт. і дальтяку, 19.50 „Вінки" фрагм. III. д-т оп. „Цвіт папороті" Ст. Малішовського, 20.00 Муз. авд.: Нар. пісні про весну й кохання, 20.30 „Мій деннікерський ювілей" дит. вірше Кор. Макушинського, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт у вик. Марії Сокіл і Ант. Рудницького, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танцова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·13—89.70, Долари американські 5.32 — 5.29 Долари канадійські 5·30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.17 — 358.45, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.49 — 171.65, Фунти англ. 26.82 — 26.66, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.50, Корони данські 119.64, 118.80, Корони норв. 134.65—133.70, Кор. шв. 138.28—137.30, Ліри італ. 33—33, Марки фінл. 11.82—11.60, Марки нім. 137 — 132, Пезети еспан. 63.00—61.50, Шіл. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 145—140.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 28.50 Ліліпол 12, Норблін 49, Островець 30, Старахович 34—33.75—34.

Папери.

3-проц. інвест. 1. ем. 67, 2. ем. 67.75 серії 80, конверс. 51.50—51.25, 3 прем. дол. 50, стаб. 53.75—54.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 20-го червня п. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів,	
1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95	зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.00	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00	„
1 л. молока	0·13	„
1 к. яєць	2.60	„

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

ПТИЦЯ. Маслосоюз повідомляє, що з огляду на знижкову тенденцію цін птиці, мотовань цін похищо не подає.

ОПОВІСТКИ.

Наталія Цебрівська з Надзірної, за...ість квітів на могилу бл. п. о. Євгена Громницького, зложила на фонд вдів і сиріт по священиках 10 зол. 2317 1-1

IX. Звичайні Загальні Збори Т-ва „Ощадність“ для господарності і добробуту, кооп. з обмеж. відпов. у Львові, відбудуться в четвер, дня 25. червня 1936 р. в год. 6-ій пополудні в льокалі **Центробанку** при вул. Коперника ч. 5, І. поверх. — Управа.

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Школа“ у Львові, вул. Хшановської ч. 9, приймає вписи на: а) 3-річну науку хлопців і дівчат, що покінчили 7-у клясу всенародньої школи; б) однорічний Торговельний Курс Абітурієнтів для абсольвентів (ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10 зол. вписового, оплата за навчання в 3-річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. місячно. Школа має кооперативний напрям і права державних шкіл. ВПИСИ приймає Секретаріят Школи до дня 5-го липня, а на Курс до кінця вересня ц. р. 2257 3—4

ЛІТНИЩА

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Марокко“ в домі Опору поручає сонячні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 3-?

ПАНСІОН „МАЛЯВА“ в Дорі к. Яремча поручає сонячні, бальконові кімнати з добірним харчем. Без долучення марки не відповідають. 2258 3—4

ПАНСІОН для літників СС. Студиток у БРЮХОВИЧАХ к. ЛЬВОВА відкритий від 1. липня. Гарне приміщення у віллі в сосновому лісі. Добірний достатній харч по вигідних цінах. Зголошення приймає Монастир СС. Студиток, Брюховичі к. Львова, почта в місці. 2261 2—2

ЯРЕМЧЕ, у віллі прегарно положеній, далеко курзи, близько Пруту — сонячні кімнати, можна і з добірним харчем. Ціни помірковані; солянки в місці. Перфецька, Яремче. 2275 3—4

ЗДОРОВО і весело проведете літо в Карпатах — Сян — радіо — харч здоровий — ціни помірковані. Криве, почта Дверник, Подільська. 2255 4—4

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЮ праці: лекція, поміч у склепі, підприємстві, ведення господарства. **Leśnictwo Hysne, p. Zabierzów z Niepołomic, Bochnia.** 2305 2-3

ПАНІ у середнім віці обійме управу домашн. господарства в особи самітної, в інтелігентним домі. Зголошення слати: O, B: Stryj, ul. Szumlańskczyzna 30 A. 2-3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПРИЙМЕМО СЕКРЕТАРЯ (КУ). Вимагане знання мов: німецької, французької і англійської, як також стенографії. Зголошення: Центросоюз, Львів, Зіморовича ч. 20.

КОРЕСПОНДЕНТА — ТОРГОВЕЛЬНОГО до французької, англійської і німецької мови приймемо. Платня після умови. Центросоюз, Львів, Зіморовича ч. 20-22. 2314 1—1

МЕШКАННЯ

ШУКАЮ від 1. IX. 3-покоєвого комфортового сонячного мешкання, партер, І. пов., близько трамваю. Зголошення до Адміністрації під „Судля“. 2310 1—1

СТАНЦІЯ для учениць. Дбайлива опіка і поміч у науці. Фортепіян дома. О. Горошко, вул. Личаківська 21, І. пов. 2291

ТРИ покої, передпокій, кухня. ДВА покої, передпокій, кухня, повний комфорт. ВИТІВСЬКА 2, ріг Личаківської, при трамваю. 2262 3—3

КУПНО - ПРОДАЖА

КРАЄВА АГЕНЦІЯ ПОСЕРЕДНИЦТВА В ОБОРОТІ НЕДВИЖИМОСТЯМИ — Львів, Коперника ч. 15, купує, продає: камениці, вілли, доми, будівельні парцелі в різних дільницях Львова, також на провінції. Безплатні поради. 2290 1—2

РІЖНІ

КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ, джамперки, гарсонки, патенти, перерібки з дрібниць трикотарства виконує: Трикотарня, Львів, Городецька 43. 2265 3—3

НАПРАВА ВІЧНИХ ПЕР „ПРЕЦИЗІЯ“ РУТОВСЬКОГО 12 — РИНОК 29 (брама Андріолія). 2295 1-10

ФАЛЬСИФІКАТИ СПРИЧИНЮЮТЬ ВТРАТИ — ТІЛЬКИ ФЛІТ ПРИНОСИТЬ КОРИСТИ.

СПЕЦІЯЛІСТКА для зробу опасистих пань. Строї купелеві, „Трикотарня“, Пекарського 27. 2304

ЗА ДОБРЕ свідоцтво добрі годинники, перстені та інші дарунки найдешевше у ВАНДЕРА, ШАЙНОХИ 1. 2278 4—5

КНИЖКИ шкільні купує по цінах найвищих КНИГАРНЯ БАРДАХА, КРАКІВСЬКА 1. 2300 3—4

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 8—12

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСЕЧ. ОО. ДУХОВНИХ! У робітні кравецькій Василя Гресика у Львові, вул. Сикстуська ч. 23, є приготівно до продажи по зниженій ціні **два нові чорні гарнітури англезові.** 96 1-3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 16. 1611 35-60

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесіонована робітня тапіцирсько-декораційна Степана Фещура, вул. Куток 15 (Яблонівська 10 а) приймає всілякі роботи тапіцирські і декораційні. 2264 3—6

ПРЕЦИЗІЙНА направа годинників, також оказійна продаж, ОСИП АМСТЕР, РУСЬКА 2. 2312 1—3

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську міняємо на найновіші бельські матеріяли. ТЕЛЕФОН 270-25. 2309 1—3

100% ДОВІРЯ вітворює в кожного все наше біллє своїм фаховим кроєм, знаменитим викінченням і справді низькою ціною. Спеціяльну увагу звертаємо на наш великий вибір нових спортових сорочок, сорочок з двома комірами, піжам мужеських, жіночих і дитячих, а також багато інших актуальних артикулів, як ПЛАЩІ і КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ і т. п. на цей літній сезон. Фабрика Біллє „АСТРА“, Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 2—3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 4-16

ЛІКАР

Д-р Яків Гайм

орд. у внутрішніх і дитячих недугах. Лікування кварцевою лямпою.

ЛЬВІВ, ЖОВКІВСЬКА 151, тел. 113-88. 2092 4—4

Б. асистент окулістичної клініки львівського університету

ОКУЛІСТ

Д-р Юрій Драк

орд. від 11—13 і 14—17.30

2221 ЛЬВІВ, УЛ. СИКСТУСЬКА 58 3—3

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на біллє** на **40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслїни	0.60	Сирий зефір	0.55
Крепони	0.55	Колір. перкаліна	0.60
Вуалїни	0.65	Димка на підштанці	0.65
Панама	0.55	Спортовий зефір	0.85
Штучний шовк	0.90	Поплеїна на сорочки	1.15
Сирий шовк	1.—	Рожевий ленц	1.—
Сатина на шлафроки	1.—	Полотно на простир.	1.25
Найнов. епонж	1.—	Мереж. пошивки	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-жаромен в дес.	2.50	Капи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.43
Коци	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централї Обороту Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

КОСМЕТИЧНИЙ ІНСТИТУТ І ЛЯБОРАТОРІЯ

Д-ра О. Тушицького

ЛЬВІВ, СОФІЇ 3, III.

Усуває аномалії цери, бородавки, піґменти, волосся, близни, дзьоби і плями, масажі, тривко усуває зморщки, жилки і відмороження власною методою.

Урядово затверджений 4-МІСЯЧНИЙ

2305 КУРС КОСМЕТИЧНИЙ. 1—10

РАДИМО

КУПУВАТИ БІЛЛЯ У ДЖЕРЕЛІ.

ВІДОМА КРАКІВСЬКА

ФАБРИКА БІЛЛЯ „П А В“

ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 1 поручає МУЖЕСЬКІ сорочки спортові у великому виборі по 4.50, 5.50, 6.50, 7.90.

ПІЖАМИ попелінові у найнов. взорах по 10.90, 12.90, 14.50, 16.80.

ЖІНОЧІ сорочки денні гарно гафтовані по 2.75, 3.50, 4.90, 5.50, нічні у гарних фасонах по 2.90, 3.90, 4.90, 6.50, 7.90.

Найновіші піжами по 8.50 і 12.90.

ДИТЯЧІ сорочники денні і нічні, також піжами у всіх величинах.

ПОСТЕЛЕВЕ біллє: подушники від 95 сотиків до 2.90, пошевки 1.95—5.90.

КОВЕРТИ на ковдри по 5.25, 6.90, 8.90, 10.80. 2268 2-2

П І Т

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE“ 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 19-75

За гарне свідоцтво!

ФОТОҐРАФІЧНІ АПАРАТИ

поручає

найдешевше у великому виборі

ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС

Львів, пл. Марійська 8.

(Дім Шпрехера). 46/114 4-5

НАЙНОВІША ВІСТКА?

ЦІЛИЙ ЛЬВІВ ГОВОРИТЬ

ПРО НЕЧУВАНУ ЗНИЖКУ Цін З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ

ЛЕВ ПРОПСТ

ПЛ. МАРІЙСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік залож. 1903.

МАҐАЗИН ВИБАГЛИВОЇ ГАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ.

Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний товар по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, парасолі, валізи несесери, портфелі, мошонки, течки; порцеляна, кришталь, вироби з бронзу. Світової слави ВІЧНІ ПЕРА, автоматичні олівці і т. п. 2204 4—5

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники вигублює хемічними газами в кількох годинах **під гарантією,** — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і циклінування підлоги.

„НЕВЕГО“ Львів, Сенаторська 9, тел. 236-51. 2202 8-20

ТОРБИНКИ ПАПЕРОВІ

з фірмовим написом

виконує скоро, солідно і дешево

„ФАРМАПАПІР“

ЛЬВІВ, СВ. МИХАЙЛА 6, біч. Косцюшка. 2313 1—4

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10

Ч. 138 (14.387). Львів, вівторок 23. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Справа плянованого замаху

НА ПОЛК. Е. КОНОВАЛЬЦЯ.

БЕРН, 22. 6. ПАТ. Швайцарська Телегр. Агенція. Слідчий суддя пустив на волю за заставою 10.000 Плянка, одного з трьох арештованих за те, що дали совітській владі інформації про полк. Коновальця. Плянк визнав, що дістав 600 франків за те, щоб інвігільовав віллю полк. Коновальця; другий обвинуваченій Нордман — що підготовлював замах на совітську делегацію до Ліги Націй (?).

Конференція в справі чорноморських проливів.

МОНТРЕ, 22. 6. ПАТ. Нині починається тут конференція у справі чорноморських проливів при співучасти Англії, Франції, Японії, Туреччини, Болгарії, Греції, Югославії та СССР.

МОНТРЕ, 22. 6. ПАТ. До Монтре приїхав на конференцію у справі Дарданелів мін. Поль Бонкур (Франція), ком. Літвінов і амб. Потемкін (СССР), мін. Тітулєску, які нині очікують сов. амбасадора з Анкари Поню. Італія участи в конференції не бере тому, що до часу припинення санкцій взагалі здержується від міжнародньої співпраці, лише вислала обсерватора. В кругах близьких до брит. делегації кружляла чутка, немовби Англія хотіла відложити конференцію до часу, аж справа санкцій буде полагоджена, щоб Італія взяла активну участь у переговорах, які тоді можнаб поширити на загал середземноморських питань.

„Людовий фронт" анархізує

ФРАНЦУСЬКІ КОЛЬОНІЇ.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Один з найбільших кольоніяльних часописів „Депеш Альжірієн" звертає увагу на небезпеку, на яку наражує Францію акція „Людового фронту" у кольоніях. Прим. у рільничих околицях Альжиру узброєні губильці допустилися насильства на кольоністах під претекстом ревіндикаційної акції „Людового фронту".

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ ПО ТОВАРОВИХ ДОМАХ.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. На основі арбітражевого рішення міністра внутрішніх справ 26.000 осіб персоналу товарових домів приступає нині до праці.

КЛЄРМОН ФЕРРАН, 22. 6. ПАТ. Робітники фабрики самоходових пневматиків Мішелена погодилися з дирекцією, тому нині вертаються до праці.

МЬЛГАВЗЕН, 22. 6. ПАТ. Між 100 членами „Вогняного хреста" і лівими дійшло до сутички; кількох ранених, 2-ох членів „Вогн. хреста" арештували. Поліція інтервеніювала в Аміен в бійці між 200 страйкарями і членами розвязаної організації „Патріотична молодь". В Нант члени „Французької солідарности" билися з прихильниками „Людового фронту", в Сен Етієн — продавці „Аксіон Франсез" з продавцями лівої преси.

ДЕМОНСТРАЦІЇ „ВОГНЯНОГО ХРЕСТА".

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. На площі Зорі в Парижі арештували 6. членів „Вогняного хреста", що уладили демонстрацію біля могили невідомого вояка, кидаючи гасла на честь розвязаної організації та її вождя.

Стан поготівля у Бельгії.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Щоб забезпечити лад, бельг. уряд завів т. зв. стан поготівля: поділив край на округи під командою генералів, яким підлягає військо та жандармерія на терені округи. У більшій частині гарнізонів оголосили поготівля.

ВІЙСЬКО І ЖАНДАРМЕРІЯ БЕРЕЖЕ БЕЛЬГІЙСЬКІ ШЛЯХИ.

БРЮССЕЛЬ, 22. 6. ПАТ. Щоб запевнити безпеку, уряд змобілізував 4 сотні 1. полку жандармерії та обсадив ними шосу Аль—Енгієн—Ґіємель, а піхотою — шляхи між Брюсселею та Малін.

БРЮССЕЛЬ, 22. 6. ПАТ. Мініство справедливости пригадує, що за спиновання комунікації на публичних та на залізн. шляхах карний кодекс передбачує кару 5-ох до 10-ох літ вязниці.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ В БЕЛЬГІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 22. 6. ПАТ. Бельг. уряд представив парляментові проект законів про платні відпустки та 40-годинний тиждень праці.

РІЛЬНІ РЕФОМИ В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 22. 6. ПАТ. На теренах, віддавних до розпорядження Інституту Аграрної Реформи поселилося від 1. лютого до 19. ц. м. 100.283 родин.

СТРАЙК БОЛГАРСЬКИХ ТРАМВАЄВИКІВ.

СОФІЯ, 22. 6. ПАТ. Нині застрайкувало у цілій Болгарії 5.000 трамваєвих моторових. Вони не видвигають ніяких домагань, лише протестують проти нових приписів про вуличний рух

Приятелі Ліги Націй осуджують

БРИТ. УРЯД.

ЛЬОНДОН, 22. 6. ПАТ. На внесок льорда Сесіля унія товариств Ліги Націй осудила рішення брит. уряду, що припинило санкції. Льорд Сесіль заявив, що Англія не повинна приняти війни, коли б Італія видала її за виконування постанов Ліги Націй.

КИТАЙ ПРИСТОСОВУВАТИМЕ САНКЦІЇ НАВІТЬ КОЛИ ЛІГА НАЦІЙ ІХ ПРИПИНИТЬ.

НАНКІН, 22. 6. ПАТ. Китайський уряд рішив не прилучитися до евентуального рішення Ліги Націй, якщоб вона припинила санкції проти Італії.

11 жертв арабсько-англійської битви.

ЄРУСАЛИМ, 22. 6. ПАТ. Коло Тулькарем відділ 70-ох арабів зробив засідку на англійську стежу з 12-ох вояків. Окружені англійці відстрілювалися, доки не прийшла відсіч на лі таках, що прогнала арабів скорострілами. З англійців убили одного бувчужного та важко ранили 2-ох вояків. Арабів згинуло 10-ох, ранених забрали зі собою, відступаючи.

ГОСПОДАРСЬКЕ ЗНАРЯДДЯ, ПАША, ЗБІЖЖЯ И СВЯТОЧНА ОДІЖ це велике майно кожного господаря, тому безумовно треба обезпечити його від огню і від крадежі з вломом у

ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20.

Марнується талановита дітвора.

Львів, 22. червня. 1936.

Відбуваються тепер виписи до шкіл. Не перед одним батьком українцем стає питання, якби дати дітям вчити свою дитину, яка виявляє охоту та хист до науки. Але наука у теперішніх часах дуже коштовна та чи варто (міркує собі батько) грубо витрачуватись на ту науку, коли вона хліба дитині не дасть?! І батько по довгій надумі рішає не вчити далі сина чи доньки: здібний, талановитий хлопець (дівчина) лишається в селі, поза школою. Чи мало в цей спосіб гине справжніх талантів по наших селах у Галичині, Волині, Поліссі тощо? Гине, хоч могли би вони діставати відповідну освіту, двигнути нашу культуру, прославити ваш нарід.

Ніхто у нас не опікується талановитими дітьми. Навіть ще ніде не вирішило питання про те, щоб вишукувати таких здібних дітей та забезпечити їм освіту. А ця справа вишукування та плекання талантів дуже важна, особливо в нашому народі. Адже наш нарід не має ні багатої ремесльної, промислової та торговельної верстви як у інших народів, тієї верстви, що завсіди була матеріяльним грунтом, на якому зростала духова культура. Не має наш нарід і власної держави, що в нинішніх часах вже на себе бере турботу за піднесення культурного рівня народу та вживає безліч організованих заходів у цьому напрямі. Заходи над збогачуванням культури (літературних, мистецьких, наукових осягів) ідуть рівнобіжно з заходами над уможливленням якнайбільшим масам польської дітвори добути середню освіту.

Ось напр. існує у Польщі у буджеті мільйонова позиція під назвою „Фонд національної культури". Міністерство освіти асигнує величезні гроші на підтримку студіюючої молоді по школах. Те саме роблять різні самоуправні установи, міські й повітові та навіть волосні. Існують чисто громадянські товариства, що опікуються молодю. Досить є різного роду фундацій на культурні цілі та на стипендії у високих школах. Вкінці повстала у Польщі сітка державних і самоуправних польських середніх шкіл, часом по малих містах, і все це уможливлює дітям польських селян, робітників і міщан одержати середню освіту. Знаємо, що в польському громадянстві щороку прибуває кількадесять тисяч молоді зі середньою освітою. Словом, талановита польська дитина може здобути освіту, не пропадає вона так легко, як у нас. Попри те все держава робить спеціяльні заходи, щоб не могла загинути безкорисно для польського суспільства і держави особливо здібна польська одиниця. Не підлягає ніякому сумнівові, що сам шкільний переустрій, висуючи дві гімназіяльні класи та надбудовуючи 5. 6. відділи у народніх школах, має на меті широко розбудувати ту базу, з якої могла би розпочатись селекція здібнішої молоді. Ця ідея селекції відбилась і на інших постановах закону про шкільну реформу. Побіч з тим державні та громадянські чинники ясно ставлять справу про необхідність чисто матеріяльної допомоги здібним дітям суспільної бідноти. Говорив про те дуже виразно міністер освіти на нараді у справі піднесення культури села. Згадував про забезпеку освіти здібним дітям в простолюдді посол Отмінський у недавній промові при дискусії над повноважнями для теперішнього уряду, а його промо

Ювилейне свято

10-літнього істнування кооперативи СЕЛЯНСЬКА СПІЛКА в Богородчанах, відзначеної дипльомом РСУК за добре ведення відбудеться 28. червня 1936 з такою програмою:

І. Год. 11. Полева Служба Божа в садї п. Дмитра Мартинця:

ІІ. Год. 13. на тім самім місци:

1. Відкриття свята.
2. Святочна промова Начального Директора РСУК Вп. Сенатора Остапа Луцького.
3. Відчит д-ра Осипа Когута про 10-літний розвій Селянської Спілки.
4. Реферат Директора Центробанку Вп. Ст. Кузика про кредитову кооперацію.
5. Привітн.
6. Закінчення свята.

З рамі непогоди богослуження відправиться в Парохіяльній Церкві, а дальша частина свята в салі Народнього Дому. — Вступ за ювілейною відзнакою в ціні 20 сот.

ву вважають лячеб декларацією цілого проурядового табору. Та й у польській публіцистиці все стрінете думку про те, що не вільно допустити до загибелі талановитої, бідної дитини.

Хтож у нас думає про ці кардинальної ваги справи? Досі ніхто, ніякий громадянський чинник. У нас справа виховання молоді є виключно справою самих батьків. І тому безслідно гине у нас багато талантів, марнується культурницька потенціяльна енергія нації, множиться скількість недоуків, марнується українська дітвора, те найцінніше, що має нація.

Конституція московського націоналізму.

Думки висловлені нашим кореспондентом покриваються з поглядом висловленим у редакційній статті на цю тему з 16. ц. м. п. н. „Книги з закону". Тому вони можуть послужити як доповнення. — Ред.

Женева, 17. червня 1936.

Совітська преса з 12. червня принесла текст нової „конституції". „Ізвестія" з дальших днів повні відомостей про „бурхливу радість", якою совітське населення стрінуло цей державний акт, та про прихильні відгуки в „демократичних" державах. Про італійську пресу читаємо, що вона стрінула конституцію вороже, а про німецьку пресу, що вона конституцію промовчала, бо боїться подати її до відома своїм читачам. Ця остання звістка неправдива. Англійська, а навіть французька немосквофільська преса поставилась до нової конституції дуже скептично, зокрема „Ле Тан" заявив, що вона в соціяльно-політичнім житті СССР майже нічого не міняє. Німецька преса дала „найбільш демократичній у світі" конституції належну оцінку, а „Франкфуртер Цайтунг" зокрема зважила цілком слушно, що вона обтинає далі самоуправу національних республик передаючи центральній управі дальші два міністерства.

Для всіх ясно, що совітська конституція призначена більше для зверхнього, ніж для внутрішнього вжитку. Шандкий зріст „демократизму" в Москві, який недавно ще вважали там „буржуазним забобоном" викликаний потребами московської акції в Европі. Для успішнішої пропаганди „народнього фронту" в Европі рішено сотворити сурогат його теж у межах самого СССР. Щоб показати московський демократизм у Франції більш привабливим, почали там роботу Четвертого Інтернаціоналу під проводом ніби прихильників Бронштайна-Троцького. Керманичів цього нового інтернаціоналу, що має вже кільканацять тисяч прихильників, французький уряд про людське око арештує за їх надмірний радикалізм, а орган їх „Робітничу Боротьбу", конфіскує. При цьому добре поінформовані часописи повідомляють, що в дійсности Четвертий Інтернаціонал співпрацює у найбільшій згоді з Москвінтерном. Вісти, які чули ми свого часу про зустріч Літвінова з Троцьким, не були мабуть вигадками.

Агітаційне значіння нової совітської конституції в Европі не може бути велике, бо дійсний стан у СССР загально надто відомий. Для урядів тих держав, що вважають за потрібне бути союзниками Москви, досить байдуже, чи СССР є східною деспотією старих часів, чи демократичною республикою. А в тих державах, що як Англія наприклад, не зазначили ясно свого відношення до Москви, ця комедія конституції може викликати лише іронічну усмішку, що московський уряд мусить хапатись аж таких засобів, щоб обдурювати власне населення і чужинців.

Противенства між новими законами і совітською дійсністю справді надто великі, щоб вони могли лишитися для когось непомітними. Говорити про загальне виборче право, про громадську свободу, про волю слова, преси і зборів, про тайну листування і недоторканість житла, чи кутка в кімнаті, куди напхано кілька родин, усе те в країні, де по вязницях та таборах примусової праці перебуває понад шість міліонів осіб, просто смішно. Для совітського підданця цілком байдуже чи його увязнять наслідком сваволі якогось агента Наркомвнудела, чи на основі наказу прокуратора, який агент може завжди мати в кишені. А прокуратор і суддя так само залежні від центральної московської влади, як і останній кулак чи попівський син.

Володіння фабриками та всякими іншими засобами продукції та землею, якого нова конституція ані трохи не обмежує, надає центральній московській олігархії таку владу над населенням, що ціла „хартія вольностей", якою більшевики наосліх охрестили свою конституцію, є безвартісним кусником паперу. Сталін завдав справді своєю конституцією тяжкий удар не лише „старим большевикам" і рівній партійній опозиції, але ця конституція визнає комунізм політичною основою держави. Кожний робітник чи колхозник, який насмілився би діяти, говорити чи думати не так, як владі подобається, рискує негайно втратити працю, себто згинути з голоду чи помандрувати до табору примусової праці, бо конституція каже в окремім параграфі — „хто не працює, той не їсть". А в якій мірі людей викидають тепер із колхозів, яким землю передано у вічне володіння, видно наприклад з одного повідомлення „Правди", що в однім Усть-Лабинськім районі (Азовсько-Чорноморський край) виключено з 46 колхозів за останніх 15 місяців понад 1500 колхозників. Причім виключали їх не лише збори неуправнені до цього, а і звичайні бригадири, а навіть колхозні бухгальтери.

Дійсне призначення нової конституції є збільшити централізацію управи державою, згуртувати і зміцнити сили московського націоналізму та зменшити опір поневолених націй. Хоч параграф 17. і полишає кожній союзній республиці право виступити зі складу СССР, але він має очевидно лише декоративне значіння, бо не вказано навіть органу, який міг би такий акт доконати; тоді як зазначено, що приняття нових республик до СССР доконує Головна Рада.

Ціла Рада Національностей має властиво також характер наскрізь декоративний, хочби з огляду на „рівноправність" національних республик, згідно з якою, наприклад Бурято-Монгольська чи Карельська автономна республика посилає 5 представників а Україна з її 29 міліонами населення посилає до Ради 10 представників. Дотогож кожний з цих „представників" терористичний не менше, як кожний із 300.000 виборців, що посилають „свого заступника" до Ради Союзу. Фактична самоуправа „незалежних союзних" республик значно менша, ніж самоуправа якогось австрійського краю чи швайцарського кантону не лише з огляду на централізований терор московської олігархії, а і з огляду на господарську централізацію СССР. Навіть ті, менш значні міністерства, які полишено союзним національним республикам, залежні цілком від московського центру, не лише тому, що там визначається буджет, а і тому, що одна галузь господарства залежить від інших галузей, наприклад легкий промисл залежить і від тяжкого загальносоюзного промислу, і від транспорту і від багатьох інших чинників, якими кермує Москва.

У тім пункті, де нова конституція поборює сепаратизм поневолених націй СССР., вона зустріне оплески в цілім московськім націоналістичнім таборі на еміграції. В межах московської нації може вона справді бути мостом на шляху до московського „народнього" фронту. Під плащем нового „демократизму" сподіваються московські можновладці не лише розкласти московську опозицію та розбудувати нову верховодну клясу служничих „знатних людей, а ще й розбити одноцільний мур поневолених націй.

А проте досвід вказує ясно, що кожний новий наступ на національні почування ніби-то „рівних" народів, яких оця конституція наново поневолює, тільки зміцнює національну свідомість і ворожі настрої серед поневолених націй.

М. Данько.

ПРАЦЯ ОО. ВАСИЛІЯН.

Лаврівський монастир — це небуденна наша історична цінність, де є величава бібліотека, а невеличка церковця, що тямить ще часи князя Льва, має свою світову славу „лаврівською поліхромією".

Завдяки ввічливости оо. Василіян у Лаврові я, запрошений до них на день 18. червня ц. р., мав можливість не тільки познайомитись з ними безпосередньо, але також бачити ту прегарну працю, яку вони ведуть серед нашого народу. Крім незвичайно солідної праці у релігійній ділянці, вони не занедбують і світських установ, як читальня „Просвіти", кооператива та народня школа, а також дають працю нашим людям у лісі та на тартаку. В монастирі ведуть чернечу гімназію, в якій дістає освіту коло 30 питомців. Своїми святочними імпрезами стягають вони тисячі українського народу та скріпляють у вірних любов до церкви і нації. Марійськими організаціями творять сильні кадри зорганізованої української молоді, яка під умілою рукою о. Назарка зі Львова находить відповідь на неодно питання, що пронизує молодечу душу.

Один із доказів великої праці оо. Василіян серед наших „найменших" — це тепер заініційоване збірне урочисте причастє найменших дітей. Таке свято відбулося вже 1. черв'я в їх монастирі у Крехові, а друге таке саме відбулося 18. ц. м. у Лаврові. Велику вартість того свята може вірно оцінити тільки той, хто бачив його своїми очима. Вже день передтим почали з'їздитися діти з дальших околиць до монастиря. В сам день свята, улягденого у честь 25-ліття дозволу Святішого Отця причащати семилітні діти, зібралось на монастирському подвірі понад 2.000 дітвори під проводом своїх катехитів, учительства і парохів. Явились оба інспектори з Турки, крилошанин і перемиський владика Прео. Іосафат, що відправив на подвірі архиерейську Службу Божу в асисті о. Федевича й о. Гоцького та численного духовенства. Дітвора зібралася з 23 сусідніх громад, а причастія давав сам владика 1.763 дітям. Зворушливу проповідь виголосив о. Назарко, який згадкою про те, що св. причастя наших найменших присвячується на інтенцію братньої дітвори під большевицьким гнетом, викликав сльози у багатьох вірних не у владики. Проповідник підніс у своїй промові два великі моменти, а саме: 1) жахливе положення українського народу за Збручем і переслідування християнської віри та 2) стверджения що нашу церкву і наш нарід урятує молодь, вихована на нових засадах, які подає церква.

По причастю всі діти дістали харчі. Після богослуження відбулася святочна академія. Діти з рідних громад, а саме: Лаврова, Ст. Самбора, Бабини, Лінники, Турки, Самбора, Потока, Нанчілки, Вицова, Стрільбич, Головецька Долішнього, Лужка, Галівки і Грозьової виголошували прегарні деклямації і співали релігійні пісні. Захоплення викликували маленькі діти, одіті однаково в бойківський стрій та прибрані у барвінкові вінки. Зворушливий був момент, коли на закінчення діти зложили ровлін і китиці рож еп. Коциловському, який найшов ласкаве слово для кожної дитини зокрема. Спільними світлинами з дітворою та гістьми покінчено це небуденне дитяче свято.

З найкращими і незабутніми спомінами вертались наші „найменші" сити на душі і тілі до своїх родин. Не менше милий спомин з того дня лишився і в гостей. Нехай мені буде вільно з цього місця подякувати оо. Василіянам і Владиці за щиру гостинність і ту працю та опіку, яку окружають наш прибитий бойківський нарід.

Дмитро Великанович, свящ.

Українське вчительство на розпутті.

З нагоди недалеких Загальних Зборів „Взаїмної Помочі Українського Вчительства".

III.

При суттєвім розгляді найсуттєвіших і найповажніших причин, які викликують сьогодні серед українських учителів невдоволення й огірчення на теперішній провід ВПУВ, це справа Оселі у Ворохті. Ця Оселя коштувала поверх 100.000 зол., що їх склали члени організації. Вона має 40 кімнат і тому впродовж літніх ферій користає з неї щорічно ок. двіста вчителів. Тому з Оселею звязаний не тільки становий інтерес, але і — так мовити — безпосередній сентимент учителів. Тимчасом уже третій рік Дирекція винаймає Оселю на літній час одному свому службовикові, зрештою емерит. учителеві, який веде харчівню на власний ракунок. Дирекція виходить видно з заложення, що хоче мати спокій і дохід. Але це не ціль Оселі. Клопіт, який спричинює Оселя дирекції, не є ще причиною, щоби зривати з дотогочасною традицією, згідно з якою Оселею адміністрував літом член управи з громадянського обовязку, за мешкання і харч. Оселя не є на те, щоб дирекція мала „спокій" та щоб вона ставала дохідним приватним підприємством одиниці, при злегковаженні вимог учителів-літників, що у своїй власній хаті за власний гріш хотять мати вигоду, добрий харч і — атмосферу власної хати!...

Наприкінці коротко про персональні справи. Прикро й незручно казати на цю тему прилюдно, тим більше, що інтенцією цих рядків не є виявляти якусь особисту нехіть до того чи іншого члена Управи. Симпатії та антипатії тут ні при чім, ніхто під нікого не хоче „підкопуватись" ані нікого „викурювати". Виступаємо з річевими аргументами і рішуче відмежовуємося від негідних метод особистого калюмніяторства. Але так воно завжди було, є і буде, що діло роблять люди: коли діло ведено невідповідно, то винуваті тут ті, що його роблять.

Найповажніший персональний закид проти теперішньої Дирекції ВПУВ це той, що вона забуває про кардинальну засаду: громадсько-станова організація вимагає ведення агенд по громадськи і товариськи з повним виключенням автократизму. Автократизм веде до тези: „не табака для носа а ніс для табаки", а вчительство з тією тезою, пристосованою до ВПУВ і її Дирекції — погодитися ніяк не може. Зазначуємо, що ніхто не каже, наче вся Управа складається з людей невідповідних. Але члени Надзірної Ради здебільша люди замісцеві (нпр. сам голова Надз. Ради) і не мають просто змоги вглянути у суть ведення ВПУВ Дирекцією, яка ставить Надз. Раду майже завжди перед доконані факти, що разом складаються на систему. Гадаємо, що замість поквапного довіря повинен тут мати місце далекойдучий критицизм, бо річ іде про надто поважні справи: про характер українського вчительства, як громадянського активу.

Ось нпр. упертість та автократизм головного директора довела до ліквідації „Учительської Спілки" з утратою поверх 100.000 зол. Той директор, льокуючи капітали ВПУВ в „Учительській Спілці", повторяв заєдно: „А я покажу, що Спілку виведу". І вивів так, що учительська організація стратила — як сказано — понад 100.000 зол. Одначе і на це найшлося оправдання в „Учительському Слові" — мовляв причиною краху були: кріза, борги, перевага чужих капіталів та недоцільна господарка одного бувшого члена Управи „Учит. Спілки". („Уч. Слово" за рік 1931, стор. 286, 308 і 309). На ділі це незгідне з правдою, бож п. Ч. уступаючи оставив „Учительську Спілку" з придбаним майном поверх 30.000 зол. (Гляди рах. замкн. з днем 31. XII. 1928 р.). Щойно тоді, коли його вже в „Учительській Спілці" не стало, в два роки опісля прийшло до ліквідації „Учительської Спілки" з величезною для неї стратою.

Висуваємо проти Дирекції ВПУВ закид громадського характеру, що вона не тримається засади „Свій до свого". Правне заступство інтересів ВПУВ проти одного з льокаторів в учительському домі при вул. Якуба Стшеме 11, проф. Ш. Г., Дирекція передала адвокатові жидові д-рові Ф. (та ще й у вислідi процесу ВПУВ понесла втрату). Також кафлярські роботи в учительському домі урядуючий директор передав польському стшельцеві К., хоч у Львові є кілька першорядних українських кафлярів, які зголосили були оферти.

Бл. п. Іван Стронський бачив причини лиха і старався перевести санацію в товаристві та усунути „диктаторські нахили" гол. директора через поділ функцій між двох членів Управи. Одначе цей плян зустрів сильний спротив гол. директора, який не хотів нічого випустити зі своїх рук. До санації ВПУВ не дійшло, зате з проводу ВПУВ усунули самого бл. п. Стронського, що був її членом основником, директором, почесним членом і довголітним головою.

Кажучи про ввесь склад Дирекції не можемо не завважити, що всі члени управи такої станової організації повинні бути людьми службово незалежними або такими відважними, щоб не оглядались на свою вчительську посаду. Колиж хтось має амбіції та аспірації робити вчительську карієру і вживає в цьому замірі ріжних заходів, то воно мусить нераз суперечити функціям, які має виконувати у характері керманича станової організації. Досить тут сказати, що один із директорів ВПУВ був співорганізатором ославленого Шевченківського свята у міській школі ім. М. Шашкевича, що перейшов до історії під назвою „регіонального Шевченка"...

Залишаємо на боці всі інші закиди персональної натури, навіть такі, про які була мова на одному прилюдному зїзді Рідної Школи. Кінчаємо загальним висновком: жаль стає, що така многовислужена установа, попавши зачасом у невідповідні руки, не виконує свого завдання і постійно зсувається вниз. В загальнонаціональному інтересі та зокрема в інтересі українського вчительства є негайно приступити до санації тих нездорових відносин. А саме треба: **1) змінити репрезентаційну систему Загальних Зборів ВПУВ, 2) привернути повні членські права всім членам ВПУВ, 3) перевести реформу перманентної Комісії-Матки, 4) змінити систему і редакційний напрямок „Учит. Слова" і 5) перевести в Управі ВПУВ особові зміни.** Нині в самому Львові є кількадесять учителів-українців на емеритурі і членів ВПУВ, отже людей незалежних та відомих громадян, — і є вжаз кого вибрати якнайкращу управу. Ніхто нікого не хоче позбавляти хліба, але можна бути добрим службовиком, а не годитися на провідника українського вчительства.

Найближчі Загальні Збори делегатів Окружних Відділів ВПУВ, повинні безумовно перевести ту санацію поки ще час. На тих делегатах спочиває величезна відповідальність за долю ВПУВ і цілого українського вчительства.

У 19-ті роковини смерти

Ярослава Весоловського

редактора „Діла"

відбудеться в середу 24. ц. м. в год. 7.30 рано в Успенській церкві

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,

на яке запрошує всіх Товаришів і Знайомих Покійного

Видавництво „Діла".

Ф. М. МЕЦ.

ІГРАШКА.

Я проживав тоді в Газі. Коли вийшов з хати, на дворі було вже темно. Спиняючись перед освітленими вистовими шибами, йшов я вулицями, по яких переливалася численна під ту пору юрба людей, так, що її протиснутися було годі. Нараз охопило мене почування, що хтось вдивляється в мене.

Я пристанув.

Якась дама перейшла поруч мене, доторкаючись серед натовпу мого рукава. Я почав поволі йти за нею. Перед якоюсь виставою ритовин пристанула вона й почала їх оглядати. Коли я переходив біля цієї вистави, запримітив я, що вона слідкує за моїми рухами у дзеркалі вікна. Наші очі стрінулися у шклі. Дивно! З її личка доглянув я тільки великі темні очі. Чого це вона хотіла від мене? Або може мені тільки привиділось, що вона дивиться за мною?...

Якесь дивне почування заволоділо мною. Я вже мав намір заговорити до неї. Та не було це чисто змислове захоплення незнайомою жінкою. Я зацікавився нею, та якби треба було подати причину цього захоплення, я не вмів би. Коли я так про неї роздумував, прискорив я мабуть свої кроки, бо коли отямився, побачив що йду поруч неї. Вона повернула свою голову в мій бік і глянула на мене.

Вперше подивився я на її бліде, чудово гарне личко. Вона всміхнулася й заговорила:

— Пане...

Голос її був милозвучний й пронизливий. Йшли ми так одне побіч одного, немов би віддавна були знайомі.

— Дивуєтесь мабуть, що я до вас перша промовила? — почала вона. — Бачите мода й звичаї міняються. Вас не повинно це дивувати, що інколи й жінка бере у свої руки ініціятиву. Хочете бути на хвилинку мені товаришем? Між пів до одинадцятої й одинадцятою відходять звідсіля три поїзди. Один до Німеччини, один до Бельгії, а інший до Амстердаму. Одним з них я поїду. Отже є ще в мене дещо часу!

Я почав сміятися. Такою таємничою видалась вона мені, а була вона тільки молодою дівчиною, що не хотіла нудитись до відїзду свого поїзду. Очевидно я згодився і подав проєкт зайти до будьякої каварні.

Говорила вона по голляндськи та якось так наголошувала, що можна було її взяти за чужинку. Хвилинку глянув я на неї, несвідомо може, от тому тільки, щоб переконатись, чи можу з нею показатись у каварні. Вона мабуть відгадала мої думки, бо звернулася до мене із словами:

— Ви не потребуєте соромитись мене, — а відтак перескакуючи на іншу тему, додала:

— Не питайте, як я називаюся, я теж не хочу знати вашого імени. Мені здається, що це цікаво провести з кимсь вечір, про кого не знаєш, хто він! Автім що таке імя? Чи не булоб краще, якби так людина могла до людини не вяжучись іменем, говорити? Імя це початок всякого прикидання себе іншим, ніж є ним по суті людина.

Я ще раз глянув на неї.

— Помиляєтесь, якщо думаєте, що я є проворна кокота, яка хоче взяти вас на мудрування!.. — сказала вона, немов відгадуючи мої думки.

Вона всунула руку під моє рамя.

— Ходіть, порозмовляємо про жінки. О, у вас вправне око! Крізь сукню бачите їх тіла. Всі цікавлять вас та ви вибираєте тільки найкращі...

Якесь дивне почування огорнуло мене, як ще ніколи, коли я йшов з якою жінкою під руку. Ми підійшли до одного бару.

— Вступімо! — сказала вона. — Може стрінете тут знайомих. Жінки ділають все сильніше на людину, коли є в товаристві мужчини. Пол є таки полом!

Самовпевнено війшла вона до бару.

Тепер при яскравому освітленні міг я її ближче придивитись. Була дійсно гарна. Можна сказати небуденно гарна. Малі уста, білі й гострі як у хижака зуби, глибоко в очах скривалася якась притаєна сила панування над людьми.

У хвилині, як звернулася вона до мене своїм личком, нагадалося мені, що я мусів вже її десь бачити. Видалась якоюсь холодною й опанованою. Цього роду жінок стрічаю рідко. Вони потраплять розпалити найбільш невгамовну пристрасть не даючися самі їй пірвати. Одним, одніським словом бичують вони мужчину до божевілля.

Із напів розхиленими віями слідкувала вона за виразом мого лиця.

— Ви бачили мене на останньому балі в курґавзі в Шевенінґен, — сказала вона. — Я була тоді в товаристві богатьох молодих людей. Сиділа я там на терасі. Було стільки палких залицянь довкола мене, що холодний морський вітер ділав заспокійно на мене. Пригадуєте собі цього молодого, гарного альбанського аташе? Він був найелегантнішим мужчиною в Газі. Зробив був одну дурницю. Залюбився в мені. Цілий вечір перебував у моєму товаристві. Та я не хотіла його. Щоби вдавати байдужого й подразнити мене, привів собі найбільш визивну кокоту з вулиці, впровадив її на балеву салю й проходжувався з нею попід руку, так, щоби я це бачила. Принагідно говорила я тоді з його шефом, альбанським послом... Три дні пізніше дістав він телеграму, якою відкликали його звідси. Його карієра скінчилася.

— А відтак танцювали ви цілий час з молодим голляндцем. Був це, здається, якийсь студент. Впадав в очі своєю величезною поставою.

— Дитина в тілі велитня. Його любов зворушувала мене. Це був цікавий вечір. Цей студент геть прогнав усіх від мене. Цілий вечір вдивлявся він у мене. Нагло станув передімною. Дурненький, якому всього було мало! Зараз таки сказав мені, що мене кохає!...

— Чомуж він не супроводить вас сьогодні? Чому ви звернулися до мене?

„Українська“ медицина на Совітській Україні.

Недавно попало нам у руки декілька медичних совітських видань „Державного медичного видавництва України“, з яких можна дуже добре виробити собі погляд на те, що там у медичній ділянці твориться. Існує під цю пору вісім медичних журналів на Україні. З них головні, наукові та спеціяльні друкуються по російськи як „Врачебное дело“ або „Советская психоневрология“; українські — переважно загально-популярні видання, як „Шлях до здоровля“ або „Фармацевтичний журнал“. Те саме і в ділянці книжкової медичної літератури: великі і важні праці виходять по російськи. Велике гарне видання на 716 стор. „Фізіольогія і патольогія дитини“ вийшло по українськи, але не знати, чи це оригінальна українська праця, чи переклад з російської. Редигували ту книжку проф. Медовіков і Шафирштайн, за участю проф. Ґоломба, Дернової, Ерліха, Добровольського, Йогихеса, Лазарева, Модератова, Скроцького, Стефанського, Фінкельштайна і Яхніса. Як бачимо з імен, ледви чи є між ними який українець.

Але справжнім дивогладом є „Труди первого украинского с'езда невропатологов и психиатров“. Грубезне, на 930 сторінок книжка, видана „Українською психоневрольогічною академією“ 1935. р. не має ніодної сторінки по українськи — все по російськи з короткими французькими й англійськими оглядами. Ще цікавіше, коли приглядаємось, хто брав участь у тому зїзді. Показується, що цей „Перший український зїзд“ відбувся без участи українців. Редактор тих „трудів“ зазначений якийсь Рохлін, секретарем Вольфовській колегії дослівно складають: Будіна, Ґельперін, Гейманович, Ґольденберґ, Ґріщтайн, Кіров, Лещинський, Попов, Протопов, Сухарева, Шіндельман, Юдін і один Юценко. Із вичислених поіменно делегацій Харкова, Києва та Одеси будуть на три десятки — одинадва українці. Решта самі проф. Ґрзеви, Фрумкіни і Маргуліси. Все це найкраще показує, в чиїх руках та сучасна медицина, що називає себе українською.

Виринає питання: а деж справжні українські лікарі учені? Вони є, але їх видно не допускають до праці. У „трудах“ м. і. читаємо великі жалі на брак кадрів молодих лікарів на Україні і про потребу, розуміється, за вказівкою „геніяльного Сталіна“, їх поширити. Тисячі нових Фрумкіних дістануть посади на Україні.

Лікар.

Лікар Загального Шпиталя у Львові і ординатор урольогічного відділу „Нар. Лічниці“

Д-р Богдан Макарушка

переніс ординацію

на вул. РУСЬКУ 16. І. пов.

Тел. 108-85.

Орд. від 3—6. 2270 5-5

Окружне Сокільське Свято у Львові.

В неділю 21. VI. ц. р. відбулося Окружне Сокільське Свято у Львові при гарній погоді. За три хвилини 4-та начальник С.-Б. побр. Вальчик вивів побратимів-посестер та учасників до звіту. Год. 4-та і 3 хвилини входить бистрим кроком Старшина Сокола-Батька; задержується перед начальником С.-Б і голова С.-Б. відбирає звіт. До звіту стануло 460 побратимів 290 посестер і 102 учасників — разом 852, всі з Львівської Сок. округи. Орхестра Т-ва „Зоря“ відіграла Сокільський гимн і на щоглі піднесено прапори.

Зараз по дефіляді звійшли побратими до вправ вільноруч з 1934. р. укл. Тріля. Виконання 16-тактових вправ бездоганне. Без найменшої перерви звійшло 5 кольон (302 особи) посестер, що уставились до вправ вільноруч „Як цвітки“ укладу В. Тихоліза. Дуже прихильно приняла публіка цю збірку вправ і живо оплескувала всі рухи посестер.

По них увійшли на площу учасники (жаль було глядіти на вимуштрованість тіла тих хлопчиків, одначе бадьоро йшли) до вправ з дрючком „В єдности сила“ укладу О. Вальчика. Рясними оплесками нагородили присутні точне виконання тяжких 32-тактових вправ.

Після того йшов танок „Гуляння“, що виведений львівськими сокільцями, міг вдоволити найвибагливішого глядача. Наш український танок, мало дотепер поширений — є одною з виховних ділянок Сокола, який плекає цю ділянку не тільки внутрі, але й назовні.

По перерві йшли вправи вільноруч „Будуймо“ укл. інж. Я. Благітки. Ті вправи підходили під момент свята, присвяченого 20-літтю смерти І. Франка. Тяжкі 32-тактові вправи казали призадуматись нашому народові над його місією, що тільки спільними силами здійснимо наш ідеал.

Вправи на конях, і то рівночасно на кількох — це новина у нас. Складні вправи і їх виведення були дуже гарні. Вправи на ріжних приладах виказали справність і добрий вишкіл сокільських гнізд Львова. Вправи 1. роя побратимів на високому дрючку і вправи учасниць на коні найбільше приковували увагу.

При кінці відбулися дуже ефектовні вправи вільноруч зі списами соколів з Бобреччини укл. Козакевича. Рясними оплесками і голосними окликами „Слава“ прощали глядачі цей відділ.

На закінчення орхестра відіграла сокільський гимн, спущено прапори, а соколи з Бобреччини трикратним окликом „Гараз“ попрощали Старшину Сокола-Батька.

В загальному свято пройшло дуже гарно і виявило бездоганну справність та замітну дисципліну в сокільських гніздах Львівської Округи. Всіх заступлених на святі гнізд було 40 з 888 виправляючими.

Публики на святі кілька тисяч.

Окремо зазначимо ще, що в год. 7. рано відбулося на площі С.-Б. полеве богослуження при участи всіх зібраних соколів (ок) та гостей. В год. 12. вполудне зложили делегації Старшини С.-Б. та всіх гнізд Округи вінки на могилі Івана Франка. *дз.*

УЛЬТІМАТ.

КАНТОН, 22. 6. ПАТ. Чанкайшек вислав до військових вождів пров. Квангсі ультімат, до магаючися, щоб вони забрали свої війська з пров. Гунан до тижня.

5,000.000 ЯПОНСЬКИХ РОДИН ДО МАНДЖУРІЇ.

ТОКІО, 22. 6. ПАТ. Японський уряд розглядав плян як поселити за 20 літ у Манджурії 5,000.000 японських родин; становили б вони 10% населення тої країни.

КІНЕЦЬ АФРИКАНСЬКОЇ ВІЙНИ І АМЕРИКА.

ВАШИНҐТОН, 22. 6. ПАТ. През. Рузвельт скасував ембарго на вивіз зброї до Італії й Абісинії та фінансове ембарго.

НЕ МАЮТЬ ГРОШЕЙ НА ШКОЛИ.

МОСКВА, 22. 6. ПАТ. Як подає „За коммунистическое просвещение“, по народніх та середніх школах у Лоеві (на Білорусі) не виплатили учителям платні за вакації тому, що не стало грошей.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій вечором:

„Гарна історія“ Одна з найбільш комічних і веселих комедій Флерса і Кеявета.

Виступ знаменитої Софії Чаплінської.

Лемківський зїзд у Філядельфії.

Дня 6. червня ц. р. відбувся у Філядельфії в салі Товариства Горожан перший український лемківський конгрес в Америці. На зїзд прибуло коло 50 делегатів з ріжних міст Злучених Держав. На зїзді були також гості.

Конгрес відкрив голова Комітету Оборони Лемківщини Василь Левчик. Після вибору комісій вибрано конгресову президію у складі: Дмитро Капітула голова, Ікалович і Душник секретарі.

Опісля відчитано привіти писемні між іншим від „Просвіти“ у Львові, телеграфічні, а також приватні представники кількох українських установ передали устно зїздові привітання. Василь Титанич, з Філядельфії, виголосив реферат про лемків в Америці, Михайло Дудра про Лемківщину в теперішньому часі й її відродження, та про акцію Комітету Оборони Лемківщини для нашої Лемківщини. Відчитано й прийнято статут організації та резолюції, що мали бути протоколовані у пресі.

Вибрано новий уряд у складі: Василь Левчик голова; Дмитро Капітула заступник голови; Петро Ікалович фінансовий секретар; Андрій Смит рекордовий секретар; Іван Богнсевич скарбник.

Зїзд української католицької молоді в Америці.

У Вотервліт біля Ню Йорку відбувся 6. ц. м. зїзд української католицької молоді при участи 250 осіб. На зїзді промовляли: посадник міста Джеймс Донлон, о. Олекса Пристай, український католицький парох з Гадсон, Джозеф Фелок, о. Едмунд Бернс, начальник центральної католицької вищої школи, о. С. Бернард з Ласал Інституту у Тройт, о. Андрій Хлистун, парох з Вотервліт і панна Єва Піддубчишин, голова Католицької Ліги української молоді. В бенкеті після зїзду взяло участь 200 осіб.

Французько-большевицьке братання.

Совітська преса подає звідомлення, як большевики витали французького письменника і діяча Андре Жіда на летовищі у Москві. Жід заявив, м. ін., що є дуже зворушений прибуттям до краю, який „реалізує його чарівний сон“ і находячись у ньому, „неначе боїться пробудитись“. Зазначив теж, що приїздить безпосередньо після великих подій в Парижі: перемоги людового фронту, що „буде мати величезне значіння для майбутности“. Жід хоче лишитись у Совітах два місяці.

Присилайте передплату!

— Не знаю, де він тепер... А може... Або він тепер йде домів, або прийде сюди...

— Сюди?

— Так. Ми умовилися. Та я не прийшла. Він все більше й більше задурюється в мені!.. Він фізично сильніший від мене. Вбив собі в голову, що мусить зі мною оженитися. Я боюся його...

— Ні, я не вірю цьому. Ви його не лякаєтесь. Ви нічого не лякаєтесь! І не завершите перед нічим! Не воліхайтесь! У вас мусіла бути ще якась інша причина, що ви не прийшли, хоч умовились...

— Може маєте рацію!... Може це тільки проба!.. Слухайте!... Він сказав мені, що коли я не прийду, він вернеться додому і застріліться!

— Як він називається? Де він мешкає?

— Хочете піти до нього? Це вже не пізно! Тепер він уже десь вдома...

— Слухайте, пані, ми мусимо перешкодити нещастю. Я лякаюся чогось страшного.

— Я не знаю, де він мешкає.

— Ви так побліднли. Чому так тремтите? Чи це може кінець? Прошу, не бавтесь тією чаркою, розібється й ще покалічите свої пальчики... Що вам, пані? У вас такі очі, немов би побачили духа!.. Схаменіться!... От і бачите, шклю розбилося. Ось і кров на вашому пальчику... Болить?

— Дякую вам, що ви тут біля мене. Це було гарно. Гарно мріялось мені... Мені здавалося, немов би я у сні почула вистріл!...

— Як він називається?

— Павло Лянгенфельд.

— Де він живе?

— Вибачте на хвилину. Піду обмити собі рану й перев'яжу.

Більше вже я її не побачив. Кельнер сказав мені, що вона покликала авто й поїхала, щоб ще захопити поїзд.

Коли я на другий день вранці, по ночі повній тривожних снів, сидів за сніданком, прочитав я з газеті, що минулого вечора застрілився студент юрист Павло Лянгенфельд. Як причину подавали нещасне кохання.

Переклав *Емко.*

Перенаселення і нужда села та хронічне безробіття.

Промова віцепрем. Квятковського.

Як ми вже повідомляли в суботу, радили дві сенатські комісії: правнича і бюджетова над законопроектом про повновласті для уряду. По рефераті сен. Голуховського виголосив довшу промову віцепрем. Квятковський про напрямні господарської політики уряду в найближчому часі. Ствердив, що перенаселення села вимагає зміни господарської структури. Цієї зміни вимагають теж перегони сусідів Польщі, які змагають до означених господарських і політичних цілей. Одночасно продукція і консумція збільшується з дня на день, зменшується число мешканців села і міста та зростають оборонні і мілітарні можливости народів. Як досвідні люди — говорив далі віцепремієр Квятковський — вдаємо собі справу, що ніхто на світі не вбереться і не видасть мільярдів на забавки. Інстинкти міжнародньої справедливости і гуманітаризму неначе занімають. Далі віцепремієр вказав на перешкоди воєнного і повоєнного часу та на наслідки теперішньої скрути, з якою приходиться бороти Польщі. Виринання ріжних труднощів і суперечностей дуже тяжке. Тому головним завданням під теперішню пору це мобілізація технічно-господарських засобів. Довше спинився віцепрем. Квятковський над виконанням інвестиційного плану. Згадав, що на виконання цього плану уряд проектує видати 700 мільонів зол. більше, ніж видано в останніх чотирьох роках. Додав, що інвестиційний план не вичерпуватиме зовсім фінансового ринку і не буде спиратися на приватних банках; не поширить теж державного етатизму, зате збільшить рентовність здорових господарських одиниць. Віцепрем. підкреслив що інвестиційний план є лише частиною плану оживлення господарського життя у Польщі. Головною метою уряду — це упромисловлення Польщі, яке побіч рільної реформи є засадничою методою боротьби з перенаселенням і нуждою села та структуральним безробіттям. Віцепремієр додав, що приписує велику вагу до прискорення праці над перебудовою рільного устрою.

В дискусії промовляло кільканадцять сенаторів. Сен. кн. Радзівіл згадав, що хоч бюджет є зрівноважений, але зате зростає касовий недобір. Промовець побоюється, що нової інвестиційної позички, яку задумує розписати міністр скарбу на переведення інвестиційного плану, не вдасться уже стягнути без примусу. Щож торкається приватної ініціятиви, то слід створити умотивини, в яких приватний підприємець бодай мав би надію на поплатність продукції.

Сен. О. Луцький підкреслив, що українці нічого не мають проти концепцій мін. Квятковського, які обєднують деякі дефляційні методи з оживленням господарського життя. Одначе в теперішній дійсности дуже тяжко ожівити господарське життя при одночаснім збереженні рівноваги буджету і тривкости валюти без інфляції, девалюації або депреціяції валюти. **Щож торкається положення українського народу, то ні уряд ні польська суспільність не причиняються до того, щоб засипати пропасть, яка повстала раніше між поляками та українцями. Промовець накликував уряд і польську суспільність, щоб виявили більше зрозуміння для життєвих вимог українського народу і пригадав, що ніякого господарського плану не вдалося здійснити без доброї внутрішньої і суспільної політики.**

По довшій дискусії і вияснениях віцепрем. Квятковського сенат приняв законопроект з повновластями для уряду.

Пленарне засідання сенату відбудеться в середу 24. червня ц. р.

А тепер ще тільки

ASPIRINA

ЗАСУДИЛИ 86-ох НІМЦІВ ЗА ДЕРЖАВНУ ЗРАДУ.

В суботу 20. червня ц. р. закінчився у Катовицях по кількох тижнях великий політичний процес проти 113 членів німецької національно-соціялістичної робітничої партії, яких прокуратор притягнув до відповідальности за державну зраду. Суд засудив 86 німців за державну зраду за те, що належали до націонал-соціялістичної партії, яка старалася відорвати Шлеськ від Польщі. 13-ох підсудних засудив суд лише за приналежність до тайної організації, 14-ох підсудних суд увільнив.

Зпоміж 86-ох засуджених за державну зраду суд засудив 3-ох, а саме Зейонца, Бернекера та Бліцду по 10 років вязниці; дальших трьох: Беднарського, Мордзьола і Вавжинка по 8 років. Інших засудив суд за державну зраду та за приналежність до тайної організації на кару від півтора до 7 років вязниці. В мотивах предсідник трибуналу подав, що вина засуджених безсумнівна, бо підсудні в слідстві признавалися добровільно до участи в організації, яка змагає відорвати Шлеськ від Польщі. За їхньою виною промовляє ще й той факт, що двох підсудних ще у слідстві скінчило самогубством, пятьох підсудних, які мали відповідати з вільної стопи, утікло за кордон.

Прокуратор вголосив апеляцію проти звільнення 14-ох підсудних і проти надто низького — на його думку — виміру кари засудженим.

НОВА КНИЖКА!

Із жіночої психольогії

Химерне серце

Ірини Вільде.

Ціна 1.50 зол.

Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

Застрілив професора університету.

В понеділок рано у Відні д-р Нельбек застрілив професора університету Маврикія Шліка. Вбивець відлав до проф. Шліка кілька револьверових стрілів. Причиною вбивства була особиста пімста. Кружляють теж поголоски, що в гру входили теж політичні мотиви. Шлік був давніше професором одного з каліфорнійських університетів, опісля у Кіль в Німеччині. Вбивник є психічно нормальний.

—o—

Присилайте передплату!

о. О. ПРИСТАП. 48

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

З гімназійного ученика, що мав півтора кляси, дві, три або й чотири, робився недокінчений студент. Сидів у родичів, що чимало були видали на нього гроша. Та він тепер не дармував. На селі парубочив, учив молодь міських танців, а в місті висиджував по кав'ярнях. Від родичів домагався грошей на свої видатки. А як йому мама всунула в руку кілька корон, то навіть не подякував їй, бо вона була до цього зобовязана. „Чей я не просився на світ, щоб бідувати!" докоряв часто родичам нахабний лінюх. Він уже не вірив в Бога, в існування безсмертної душі та в божу справедливість. Тому не відчував синівської любови ні пошани до родичів.

Ці недокінчені студенти, що їх викинули з гімназії за ріжні каригідні вчинки, або що самі мусіли покинути її через лихі успіхи в науці, не були туманами. Кожний з них мав щось у своїй голові, а найбільше ріжних „масних" жартів, анекдот і власних донжуанських пригод. Окрім того вони були також досить начитані. Хоч і не брали до рук чудних наукових творів з історії, хемії, фізики, астрономії та нехтували практичними підручниками з хліборобства, промислу й торговлі. Це все залишали спеціялістам і „книжковим молям". Самі радше бралися до агітаційних брошур про буржуазію, про геройських анорхістів, про соціялізм і клясову боротьбу. Звідсіля довідувалися, що все лихо на світі походить не тільки від капіталістичного ладу, але й не в меншій мірі від церкви, духовенства, єпископів, ченців, дяків, паламарів й інших свічкогасів.

Батьки робились щораз скупіші, переконавшись, що синок сходить на пси: по ночах забавляється, а в день спить і вилежується. Тому недокінченим студентам не залишалося нічого іншого, тільки стати завзятим оборонцем всіх „жертв" капіталізму, що через власне лінивство не могли закінчити студій. Галичина була занадто тісна для цих доморослих апостолів. Всі їх занадто добре знали; зате всміхалася їм карієра на широких просторах Америки, де нікому не була відома їх сороката минувшина. Там хутчій можна було чогось вхопитися і без праці, легким коштом доробитись маєтку.

Дістався до Америки, брався недокінчені студенти промишляти ріжними способами, щоб гарненько жити, але й не працювати. Батьків не було тут, отже треба було натягати свояків або знайомих односільчан чи взагалі земляків. До помочі ставав язик. Колишній студент оповідав про свої нечувані „подвиги" в гімназії: професори переслідували його, щоб позбутись такого „геніяльного" ученика, що перед ним мусіли сховатися в кут зі своїм професорським знанням...

Наші легковірні емігранти слухали видуманих оповідань такого хвалька, поцмокували, кивали головами й навіть сердечно кляли таких немилосерних професорів. А потім давали йому захист у своїй хаті й годували його, іноді навіть цілий рік, доки не сталася якась там „герезія" з жінкою або дочкою гостинного господаря... Тоді молодий „хитрий" малорос" мерщій утікав на друге місце.

За рік він встиг вже познайомитися з людьми й відносинами. А землякам показався при нагоді ріжних зборів, який з нього патріот і борець за поступ. Був язикатий і вмів приподобатись юрбі, що звичайно не звертає увагу на те, **хто** й **що** говорить, тільки **як** говорить. Отже не потребував журитися будучністю. Зробивши заколот в родині, що з правдивою щирістю гостила його, хотів іще внести розладдя серед наших переселенців для особистої наживи.

Починав пропаганду соціялізму й клясової боротьби. Скликав віча, організував робітничі товариства й закликав боротися. Але проти кого? Наш працьовитий робітник заробляв в Америці місячно від 100 до 200, а деякий запопадливий навіть 300 долярів. Здебільшого купував собі хату, меблі, одяг, а для дочок навіть фортепіян. Працював тяжко, зате жив у добрі. Недокінчений студент був у порівнянні з ним голодомор і тому заздрим оком дивився на робітника. Був ніби вчений, бо „студіював" в гімназії, а проте не мав такого маєтку, як той простий Дмитро, що в Галичині був найміт! „Організатор" про це мовчав, бо опершись на плечі робітників, хотів зробити політичну карієру. Свою злість витрачував на попах.

Його опановувала „шевська пасія", коли бачив, що український священик дістає від своїх парохіян помешкання, меблі, паливо, світло і платню, а крім того ще й платять йому з живого й мертвого за духовні функції. А він пожище не мав де голову притулити. Це вистачало, щоб на вічу розпалитись до „червоности" над несправедливістю на світі, та щоб пальнути таку протипопівську промову, що її досіль не чув навіть найстаршій український американець.

(Далі буде).

Як виглядатиме новий емеритальний закон.

Велике віче емеритів у Львові.

Минулої неділі відбулося у Львові велике віче емеритів у салі „Сокола-Мацієвн", в якому взяли численну участь теж емерити українці та пос. д-р Ст. Білик і сен. В. Децикевич.

Зате на віче не прийшов ніодин посол або сенатор поляк. Річевий реферат виголосив судця Краве. Референт згадав що 17. червня ц. р. віцепрем. Квятковський прийняв делегацію з представників організацій емеритів, яка домагалася негайного скасування декретів і розпорядку ради міністрів з листопада та грудня 1935 р., що обтяли емеритам 1/4 років з давньої їхньої служби і викликали велике обурення між емеритами. Делегація покликалася на низку присудів Найвищого Адміністраційного Трибуналу, які підкреслювали непорушність добре набутих прав емеритів. Віцепрем. Квятковський заявив делегації, що емеритів дійсно покривдили і що що справу полагодив уряд зі сеймом та сенатом до двох місяців. Опісля віцепремієр подав проект нового емеритального закону, який виглядатиме так: 1) Емеритуру можна осягнути по 15 роках служби на випадок 60% нездібности до праці; 2) до емеритальної служби дочислять 10 років, якщо стверднть 95% нездатність до праці і заробку; 3) по вислуженні 35 літ урядовець дістає емеритуру, яка сягає 90% платні, без додатків. Оплата на емеритальну вислугу буде так управильнена, щоб не обтяжувала державний скарб; 5) найнижча емеритура не може бути менша ніж 100 зол. місячно, найвища не може перевищати 1.000 зол.; 6) якщо емерит здобуде заняття, тоді зменшать емеритуру так, щоб емеритальна платня зі заробітком не перевищала попередньої платні як активного урядовця. В липні декрет змінять щодо тих емеритів, а) які мають військові і цивільні відзнаки; б) емеритура не перевищала 100 зол. місячно і в) викажуться суспільною та громадянською працею в часах займанницької служби.

Над звітом розвинулась жива дискусія, в якій забирало голос кільканацять осіб. Вкінці присутні прийняли 6 резолюцій, в яких домагалися негайного скасування декрету президента з 22. листопада 1935. р. і виконного розпорядку ради міністрів з 7. грудня 1935. р., привернення емеритального закону з 11. грудня 1923. р. і закону з 4. липня 1929. р та скасування всіх новель починаючи від 1. квітня 1931. р. і вкінці привернення до служби всіх кваліфікованих та здатних до праці молодих емеритів, яких звільнили передчасно зі служби. Крім того емерити рішили, що вестимуть свою акцію так довго, доки не заланує справедливість у Польщі.

НОВИНКИ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Найкращі лисн, пелерники** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Живець Черче**, вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 5—8

— **Громадянство Чортківщини** уладжує дня 28. червня ц. р. в годині 4. попол. в Чорткові в салі „Сокола" Академію для вшанованння 80-ліття свого довголітнього провідника дра Антона Горбачевського і запрошує на цю Академію всіх знайомих і симпатиків Ювілята.

— **Празьке радіо** передаватиме 26. червня (пятниця) увертюру Романа Сімовича не в 17. год., як ми подали в попередньому числі „Діла", але точно в год. 16.10.

— **Іспит зрілости** в гімназії Рідної Школи в Рогатині зложили: Бабій Осип, Баглай Василь, Богдан Ярослав, Бойко Богдан, Дуда Лідія, Зубрій Іван, Кісь Ярослав, Пиріг Павлина, Стек Ольга і Чапля Богдан. При письменнім іспиті репробовано 5, при устнім 2, відступило 3.

— **Виклад про Білорусь** мав 18. ц. м. в домівці Українського Національного Обединення в Берлімі Анатоль Шкутко, кореспондент білоруського національного часопису „Новий Шлях" у Вильні.

— **Зголошення емеритальних претенсій.** Міністерство скарбу пригадало приписи щодо передавання емеритальних претенсій. На основі тих приписів державні службовці і фахові військові, що перестали робити службу, та вдови і сироти по тих особах, що їх емеритальних управнень досі не розглядано, мають внести письменні зголошення своїх претенсій до 30. червня ц. р. Претенсії, не зголошені в цьому речинці, будуть передавнені.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. класс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 100.000 зол. на ч. 18933, 10.000 зол. на ч. 74933, 5.000 зол. на ч. 2727 168277, 2.000 на ч. 117671 122959 176924, 1.000 зол. на ч. 22540 33296 82027 116580. 500 зол. на ч. 48082 61357 128125 137625 164088 170031, 400 зол. на ч. 10039 19216 19580 53950 78936 84172 147772 152356 179322.

— **Каригідне урядування на почті.** Книгарня ім. Шевченка у Львові вислала почтову картку до видавництва ОО. Василіян у Жовкві, замовляючи книжки. Хоча картка була заадресована дуже читко, до того з написом „дуже пильне", картку звернула почта по довшім часі недоручену з дописком „ретур" то — що найважніше — з почтовою печаткою „Москва". Значить, на почті є або аналфабети, що не знають навіть української азбуки, хоч знати є обовязані, або злобні шовіністи, що українську посилку спрямовують замість до Жовкви до Москви. Пятнуємо це як черговий почтовий скандал.

— **На розбудову Теребовлі.** Завдяки інтервенції у міністра Квятковського місто Теребовля одержало кредит 60.000 зол. на розбудову міста, а повітовий виділ 10.000 зол. на дальшу розбудову окружної електрівні в Янові.

— **40-ліття праці Олександра Кошиця.** Цього року минає 40 літ, як професор Олександер Кошиць, світової слави диригент, що перебуває тепер в Америці, розпочав свою діяльність як організатор та управитель народніх українських хорів. Скінчивши семінарію молодий Кошиць пішов учителювати в церковну школу в селі Грузькім київського повіту і там зорганізував у 1896 році свій перший народній хор, який співав у церкві. Після цього пішов на вищі студії до Академії в Києві і тоді розпочалась його музична карієра, що постепенно дала спромогу Кошицеві стати директором Українського Національного Хору та обїхати цілий культурний світ з українською піснею. Саме в 40-ві роковини професор Кошиць виступив із найбільшим українським хором в Америці, теж з церковною музикою, в найславнішій музичній салі, Карнегі Голл у Ню Йорку в неділю 31. травня.

— **За участь у квітневих демонстраціях у Львові.** За биття шиб у вязниці „Бригідок" під час квітневих демонстрацій суд засудив Марію-на Вереше на рік вязниці без припинення; за грабіж і биття шиб засудив суд Ів. Федоровича на 6 місяців із припиненням на 5 літ і на заплату 10 зол. гривни, а Софію Коляса за грабіж крамниць на 6 місяців вязниці та 10 зол. гривни. Йосиф Войтович, що нарочно прийшов із Семенівки до Львова задля грабежі та бив шиби в „Віденській кавярні", а „Марійській" аптиці та Земянській цукорні і в рекламових стовпах міських трамваїв, дістав два і пів року вязниці.

— **Присипані на вулиці.** На Ягайлонській вулиці у Львові, де задля перебудови, викопали рів два метри глибокий, повстав високий насип землі, який забезпечили дошками. Переходив туди 60-літній залізничний емерит Карло Дуряк із жінкою і обоїх присипала земля. Прикликана негайно поліція відкопала обоїх, а рятункова станція перевезла їх до шпиталю.

— **З причини лихих свідоцтв.** Слідчий виділ у Львові повідомлено, що пропали три гімназисти: Владислав Новак, Володимир Маркохан і Здислав Торбе. Всі вони вийшли минулої суботи до своїх шкіл по свідоцтва і більше не вернулись до дому. Причиною були, як видко, лихі свідоцтва. В одній гімназії дійшло до того, що учень V. кл. з причини лихого свідоцтва кинувся з ножем на професора, а потім хотів дробити собі серце. На домагання дирекції хлопця арештовано, але згодом пустили його на волю.

— **Пожежа ліса.** Коло Гнилян пов. Перемишляни вибухла в лісі Запуст пожежа і знищила суш на великому просторі та підсмалила 60 сосен. Вогонь повстав від недокуреної папіроски.

— **Хмаролім у Дрогобичі.** Над Дрогобичем перейшла в неділю велика буря з хмароломом. Злива була сполучена з градом величини куряного яйця, що держався довго на землі. Вода заляла багато пивниць і склепів.

— **Ліквідація семінарії в Яворові.** Тому що державну учительську семінарію в Яворові звиваються, відбудеться в днях 27. і 28. ц. р. зїзд абсольвенток цього заведення. Воно істнувало 13 літ.

— **День збірної праці.** Пять громад у ліському повіті уладило день праці на новій трасі громадської дороги Поляна—Чорна. У праці взяло участь 250 людей. Опісля будуть продовжувати працю безінтересовно із села Чорна. З огляду на гористий і ліонстий терен праця дуже тяжка.

— **Нещасливий випадок.** На вул. Кохановського у Львові авто скопило Каз. Згожельського, що ніс клунок білля та волікло його кілька метрів. Відставили Згожельського до шпиталю з поломаними ногами та потовченого на всьому тілі.

— **Краєва хроніка.** В Заліщиках арештовано 26-літню Нехуму Мельцер із Кут, під замітом комуністичної діяльности. — Підчас купелі в ріці Стрипі коло присілка Горби в тернопільському повіті втопився 19-літній Лев Чубок із Кізлова. — Стефан Сидорак із Шухова пов. Підгайці застрілив із ліса свою любку Пелагію Стойко, а потім тяжко ранився в голову. Його відставили до тернопільського шпиталю. — Над усією Бобреччиною перейшла хуртовина з градом. Град знищив 850 моргів засівів. Град падав із такою силою, що пооббивав із дерев листя та галуззя.

— **Українець секретарем міста Пітсбурга.** З Америки повідомляють, що Юрій Жаткович став секретарем міста Пітсбурга, яке має півтора мільона мешканців. Походить, як відомо, із Закарпатської України, і є в Пітсбурзі відомим адвокатом та громадським діячем. Після війни був два роки губернатором Закарпатської України. Увесь час був у дружних взаєминах з українцями в Америці.

— **Російський прокуратор вломником.** До одного бюра при вул. Сьвєтокшиській у Варшаві вломилися злодії, після чого зловлено двох людей, між ними 50-літнього Дмитра Бобринцева. Показалося, що Бобринцев перед війною і під час війни був прокуратором російських судів, востаннє у Пйотркові. Після большевицького перевороту Бобринцев скитався по світі і врешті увійшов у спілку з одним „касяром", якого знав із часів, коли він був прокуратором, а касяр початковим злодієм. Тепер обо разом добувалися до бюр і розбивали каси. Вкінці його арештовано.

— **Хотів перекупити суддю.** У Вильні арештовано Йосифа Адамовича, відомого проминовця і військового будівельного доставця, що хотів перекупити слідчого суддю сумою 100 тисяч зол, щоби припинив доходження проти нього. Адамовича обвинувачують у зловживаннях при доставах до війська на сотки тисяч зол.

— **Сила грому.** Підчас громовиці в Сухій пов. Бельско господар Альойз Буряк косив траву на сіножати. Бачучи, що буря дужчає, він кинув косу на землю. В туж мить ударив грім у косу, причому поразив Буряка і відкинув його на кільканацять кроків до рова з водою, в який він утопився.

— **Фінансовий бік боксерського мечу.** Організатори боксерського мечу між Шмелінгом і Люісом в Ню Йорку зібрали з білетів вступу величезну суму 464 тисяч долярів. Кожний із змагунів одержав гонорар по 125 тисяч долярів.

— **Шмелінг вертається до Німеччини.** Переможець Люіса, Макс Шмелінг покинув Америку і вертається німецьким повітреплавом „Граф Цепелін" до Німеччини. Тут він лишиться до кінця олімпійських ігрищ, опісля розпічне приготування до мечу з боксером Бредоком за мистецтво світа.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

Студії в Кракові. І. Ягайлонський Університет. а) Виділ Права і Адміністрації. До подання про приняття треба долучити: 1) свідоцтво зрілости, 2) метрику уродження, 3) свідоцтво приналежности, 4) військові документи, 5) curriculum vitae, 6) свідоцтво лікарських оглядин, 7) свідоцтво моральности, коли кандидат мав перерву в студіях. При Виділі Права і Адм. є Школа Політичних Наук. Першенство мають кандидати із Зах. Галичини.

б) Виділ Фільософічний. Приймають без обмежень. Залучники до подання, як на Виділі Права.

в) Виділ Медичний. Обовязує конкурсовий іспит. Першенство мають кандидати з воєвідств: краківського, келецького і шлеського. (Інші мають дуже мінімальні вигляди на приняття)

При Виділі Медичнім є Школа Фізичного Виховання (обовязує іспит) та Школа Виховавчинь (Szk. Pielęgniarek i Higienistek).

Відділ Фармацевтичний. Першенство мають кандидати зі Зах. Галичини й з найкращими кваліфікаціями.

г) Виділ Рільничий. Залучники до подання як на інших виділах. При Виділі Рільничім є Дворічний Огородницький Курс і Однорічний Вищий Науковий Курс Кооперативний.

II. Гірнича Академія. Виділи: гірничий і гутничий. Обовязує конкурсовий іспит. Залучники до подання як на університеті.

III. Вища Торговельна Школа. Студії тривають 3 роки. Оплата місячно 40 зол.

IV. Інститут Адміністраційно-Господарський. Відділи: адмін. залізничий, торговельний, почтовий. Школа приватна з правом прилюдности. Оплата місячно 40 зол.

V. Крім цих є в Кракові: Державна Педагогія, Школа Промислова, Академія Мистецтв.

Оплата на університеті враз із вписом 310 зол. На підставі свідоцтва убожества можуть оплату розложити на 3 рати. Можна дістати також частинно відкладення оплати. Життя в Кракові коштує від 45 зол. місячно. За докладними інформаціями звертатися на адресу: Укр. Студ. Громада, Краків, Ягайл. Університет. На відповідь залучити марку.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": „У ТІНІ ГІЛЬОТИНИ".

Фільма ця має ще й другий заголовок від твору Дікенса „Оповідання про два міста", з якого вона взята. Це історія одної аристократичної рідні не тлі великої французької революції, чи точніше: одного члена цієї рідні, який відрікається свого буйна тирана-аристократа і виїжджає з Парижа до Льондону. Тиран-аристократ має на своїй совісти дитину робітників, що живуть надією помститись на ньому і всій його рідні. Коли вибухає революція, тоді гине в рук тих робітників, що стають дуже активними діячами революції, згаданий аристократ, а помсту їх досягає аж сестрінка в Англії, якого вони хитро звабліють у Париж. На понурому тлі революційних подій маємо теж подвійну любовну історію. Головним героєм стає помічник адвоката, великий талант, змарнований алькоголем. Його глибоке почування до молодої жінки добуває з його душі такі душевні прикмети, яких ніхто й не підозрівав.

З відомою американською технічною зручністю виведені тут вбірні сцени революції, з яких неодна проймає нас жахом. Підприємці не жалували грош на тисячі статистів, а режисер нервів своїх глядачів. Фільма довша, ніж звичайні. Якби хто хотів на її підставі виробити собі погляд про Дікенса, то його висновки зовсім не покривались би з вдачею цього письменника — спочутливою та ніжною. Рональд Кольман дав у цій фільмі дуже гарну креацію.

ДИВОГЛЯДИ.

СПІЗНЕНІ ЛИСТИ.

Цими днями дістало кількох львівянців листи, які прийшли до них трохи запізно, бо 28 літ після їх висилки. Оце спізнення пояснила управа почт так: недавно направляли одну почтову скриньку. Виявилось, що вона виконувала свою службу вірно 28 літ. Але саме 28 літ тому повстала в ній між отвором і одною стінкою розколина, куди попало кілька листів. Коли щойно тепер їх там відкрили, радили в головній почтовій управі чи не краще булоб їх знищити. Але взяли верх правдомовність: управа розіслала в окремім пакеті всім адресатам, через що листи доходять до них так пізно. Цікаво, що всі адресати ще живі. Хоч вістки, які вони дістали — перестарілі, марки на листах радуватимуть філателістів.

15 ПОДРУЖ ЗА 25.000 ДОЛЯРІВ.

Коли американка Мод Дастер скінчила 20 літ, вона побилась об заклад, що за 15 літ вийде 15 разів заміж. Ціна — 25.000 долярів. Минуло 4 роки; вона вже 6 раз заміжня; одного чоловіка встигла навіть поховати, не вживаючи ні револьвера ні отрути.

ВАЖНА ПРИЧИНА СПІЗНЕННЯ ПАРОПЛАВУ.

Пароплав одної з найбільших американських фірм „Ексохорда" мав відїжджати з Джерсі Сіті до Европи. У останній хвилині одна з гостей пані Лілієн Мальоней пригадала собі, що забула взяти в дорогу нові панчохи. Капітан згодився що може почекати 10 хвилин, коли вона до цього часу купить собі панчохи. Від пристані до перших крамниць — далеко. Всяк завзята дама зарискувала таке темпо, щоб бути назад. А що не було на похваті звичайного авта, то приїхала... вантажним автом.

ЯК ПОЛІЦАЙ СТАВ МІЛЮНЕРОМ.

Відома нюйоркська мілюнерка Беатриче Блекуел виходить заміж за поліцая. Вона молода і гарна. Поліцай Сам Векслер стояв на перехресті двох вулиць і стежив за порядком. Вона спитала його про щось, він відповів і вона була захоплена. Ясно, що вона освідчилась йому перша. Поліцей відповів, що годиться вести життя мілюнера, але не буде одягати смокінг ані не буде бувати у „великосвітському" товаристві. Молода мілюнерка відповіла, що його розумію, бо життя, яке вела досі теж їй набридло.

Дописи.

ТУРКА в. СТР.

Свято С. Петлюри. У честь Симона Петлюри після вечірні у гр. кат. церкві в неділю дня 24. 5. ц. р. відбулося зорганізоване турчанське громадянство у великій салі „Просвіти" в Турці і з увагою вислухало реферату Д. Марціва про життя і діяльність заслуженого борця за волю України.

Память полеглим. В „Зелений понеділок" відправили місцеві гр. кат. священники о. А. Левицький, о. І. Фелевич і о. М. Вовк під хрестом над могилами невідомих стрільців у Турці-Середній панахиду, при кінці якої мішаний хор під кермою А. Горечка відспівав вічную стрілецьких пісень.

Гігієнічна виставка. В часі від 14.—21. червня ц. р. відбулась у Турці гігієнічна виставка, яку відкрив д-р М. Панькевичин зі Львова, як голова Українського Гігієнічного Товариства. Після того реферати про туберкульозу виголосили д-р Б. Гарбовський з Турки, про алькоголь і нікотину д-р Т. Соневицький зі Старого Самбора, про поширені недуги д-р Витовт Левицький теж зі Старого Самбора і про боротьбу з ними д-р М. Попович з Лютовиськ. На відкриття виставки явилося поверх 300 осіб, в чому половину творили селяни і селянки. Впродовж тижня викладав д-р Б. Гарбовський про гігієну села, лихі новотвори, венеричні хороби і т. д. Виставу, зложену з 180 експонатів, відвідали діти місцевих вселюдних шкіл і гімназій та Українське Гігієнічне Товариство завдячило її улаштуванням свою хосенну діяльність для популяризації найважніших відомостей з науки медицини.

—o—

Спорт.

ЧОРНІ — УКРАЇНА 2:1 (0:0).

Перша програна України в цьогорічних товариських змаганнях з дружиною Окружної Ліги, яка тим більше болюча, бо Україна стратила в них на довший час одного з найкращих змагунів, а саме Краєвського, якому брутальний противник (Хмельовський) зломив ногу. Це вже третій цього сезону випадок, що грача України відвозить з грища каретка рятункового поготівля, — крім Лисяка, якому зломано на змаганнях в Дг. Погонею палець у руці і з цієї причини він донині не може ще вернутись до давньої форми.

Самі змагання не належали до цікавих, бо обі дружини грали нижче своєї форми, а коли ще взяти під увагу випадок з Краєвським, то зденервування, яке охопило грачів обох дружин, причинилось безперечно до обниження рівня гри. Найслабше в Україні представлявся напад, який без Мікльоша і пізніше без Краєвського ніяк не вмів зрозуміться і забув цілком про якунебудь „коронкову" співпрацю. Максимів, який по піторарічній перерві вперше виступив до змагань, мусить багато над собою працювати, щоб вернутись до давньої доброї форми. Таксамо Цимбала по весняній контузії ще не є такий, як був. Зате незле заграв Вішка, який разом зі знаменитим Воробцем творив тяжку запору для противника. Помічі пасували дуже працьовито, але робили багато помилок. Гуцуля на воротах добрий і вини в пропущених голях не поносить.

У першій половині гри легка перевага Чорних, одначе згодом Україна перебирає ініціятиву і натискає на ворота противника; та знамените оборонне трійо Чорних ліквідує певно всі зусилля нападу України. У другій половині гра дальше рівнорядна, що не перешкоджає Чорним здобути двох воріт зі стрілів Мігаса і Журковського. Під кінець гри зрив України, яка щораз атакує. Одна з таких атак кінчиться карним, що його певно стрілив Воробець.

Суддював надвірний — поправно ред. Ішнабільський. Видів понад 1.500.

132 СОКОЛІВ-ЗМАГУНІВ НА СТАРТІ.

Соколські окружні легкоатлетичні змагання відбулися в суботу 20. ц. м. на площі Сокола-Батька. Точно в год. 16-ій почалась дефіляда змагунів перед головою С.-Б. інж. Хроновятом, одночасно на щоглах підвесено чешком. Почались змагання.

Біг 100 м. побратимів (старт. 48): 1) Вальчик (С-Б) 12.4, 2) Білинський (Самбір) 12.8) 3) Залеський (С. IV) 12.9. Поза конкурсом: Александер (Хирів) 12.5.

Біг 60 м. учасників (18 старт.): 1) Ромин (С. V) 7.9, 2) Лучин (С-Б) 8.0, 3) Льова (С. IV), 4) Пінчук (С-Б) 8.6

Біг 60 м. посестер (19 старт.): 1) Чорна (С-Б) 9.0, 2) Тося (С. V) 9.3, 3) Гнелюх Г. (С-Б) 9.4.

Стусан кулею побратимів (7.25 кг.) (старт. 17): 1) Білинський (Самбір) 9.87.5 м., 2) Шевчук (С. V) 9.62, 3) Матвіїв (С. V) 9.25, 4) Гайванович (С. IV) 9.17, 5) Билень В. (Хорошо Ст.), 6) Камінець (Ходорів), 7) Козловський (Хирів), 8) Вовк (Гаї к. Льв.), 9) Лукашевський (Камінка Стр.), 10) Вербовський (Ходорів).

Стусан кулею учасників (5 кг.) (старт. 14): 1) Ляля (С-Б) 11.42 м., 2) Крук (С. IV) 10.48, 3) Роман (С. V) 9.15, 4) Гавур Р. (С-Б) 8.85, 5) Роман (С-Б) 8.66, 6) Лисий (С-Б), 7) Фільо (С-Б), 8) Шкурлат (С. V), 9) Бінецький (С-Б), 10) Кос (СБ).

Стусан кулею посестер (5 кг.) (старт. 8): 1) Олесь (С. III) 6.04, 2) Пасічник (С-Б), 3) Степків (С. III), 4) Чорна (С-Б), 5) Орися (С. III).

Скок увисочінь побратимів (старт. 12): 1) Александер (Хирів) 152.5 см., 2) Білинський (Самбір), Вальчик (С-Б) і Залеський (С. IV) по 147.5, 5) Тилявський і Крук з С. IV, 7) Козловський (Хирів), Шевчук (С. V), Вовк (Гаї), Доценко і Льова з С. IV, 12) Мазий (Олесько).

Скок удовжінь учасників (старт. 25): 1) Крук (С. IV) 4.91 м., 2) Доценко (С. IV) 4.66, 3) Льова (С. IV) 4.62, 4) Лисий (С-Б), 5) Осипенко (С. IV), 6) Лучин (С-Б), 7) Скрипчук (С. IV), 8) Гавур (С-Б), 9) Фільо (С-Б), 10) Богдан (С-Б).

Скок удовжінь посестер (старт. 10): 1) Лісікевич (С-Б) 4.03 м., 2) Статкевич (С-Б) 3.92, 3) Янкей (С-Б) 3.84, 4) Степків (С. III), 5) Пасічник (С-Б).

Скок удовжінь побратимів (старт. 17): 1) Вальчик (С-Б) 5.75 м., 2) Александер (Хирів) 5.71, 3) Залеський (С. IV) 5.50, 4) Білинський (Самбір), 5) Вовк (Гаї), 6) Вербовський (Ходорів), 7) Шевчук (С. V), 8) Козловський (Хирів), 9) Іванейко (Хирів), 10) Козачок В. (С. V).

Гінці 4 × 100 м. побратимів: 1) Сокіл Хирів 54,2, 2) С. Золочів 55,2, 3) С. Ходорів, 4) Сокіл III Львів, 5) Сокіл V.

Гінці 4 × 60 посестер: 1) Сокіл-Батько 37,0, 2) Сокіл III Львів 40,0, 3) Золочів.

Стартувало: **Учасники:** С-Б — 19, С. IV — 9, С. V — 3. Разом 31. **Посестри:** Золочів — 5, Сокіл-Батько 10, Сокіл III — 9, Сокіл IV — 6, Сокіл V — 4. Разом 37. **Побратими: Хирів** — 12, Ходорів — 10, Золочів — 8, Самбір — 1, Камінка Стр. — 1, Олесько — 1, Гаї — 1, Бібрка — 1, Хорошо Ст. — 1, С-Б — 8, С. III — 6, С. IV — 8) С. V — 6. Разом 64. — Усіх разом стартувало **132**. Це найбільше число стартуючих на українських змаганнях в Галичині.

Крім цього відбулися показові змагання у кошівці та відбиванці. **Кошівка:** С-Б І учасники — С-Б II 15:2. **Відбиванка:** Ходорів — Золочів 2:0, С. Буч. — Ходорів 1:1. Жінки: С-Б — С. III. 2:0. С-Б — С. IV 2:0.

По змаганнях відбулася в гарно прибраній рукавковій Салі С-Б розлука дипльомів першунам та принятя. Присутніх коло 200 осіб.

ЛУГ І — СТЕП 4:0 (2:0).

Степ це новозаложена дружина, яка вже перед двома роками грала кілька сезонів у ЛЗОПН-і. Як на перші змагання в цьому сезоні дружина Степу грала незле, хоч може дещо за гостро як на початок і мусіла програти з більше зіграною дружиною Лугу. Воротя для Лугу здобули: Загородний 2, Ковалів і Сойка. Суддював п. Сек.

ЛУГ II — ЛУГ СКНИЛІВ 1:2 (1:2).

Дружина юніорів Лугу програла зі скнилівським Лугом.

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Погонь Варта 4:1 (2:0).** В першій половині Варта мала перевагу майже ціх годинин, опісля заломилася. Погонь після того мала вже перевагу аж до кінця змагань. Варта в дійсности була кращою дружиною. Воротя для Погоні здобули: Ціммер 2, Нехшол і Матіяс II по одних; для Варти почесного гола Шерфке.

ВАРШАВА. Л. К. С. — Легія 2:1 (1:0).

КАТОВИЦІ. Домб — Шлеськ 2:1 (1:0).

МИСТЕЦТВО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Лехія 0:0.

МІЖМІСТОВІ ЗМАГАННЯ.

КРАКІВ. Краків — Білгород 2:2 (1:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

САМБІР. Корона — Чувай 2:1 (0:1).

БОРИСЛАВ. Р. К. С. — Стшелец 3:2 (1:2).

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

о. **Роман Лукань ЧСВВ.: ВАСИЛІЯНИ — РИМСЬКІ ПАПИ.** Бібліотека Центр. Василіянського Архіву ч. 2. Львів 1936, стор. 19, 8°.

о. **Роман Лукань ЧСВВ: СПИС КНИЖОК ВИДАВНИЦТВА ЧСВВ В ЖОВКВІ** Жовква 1936, стор. 24, 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Театр ім. І. Тобілевича.
Надвірна.
23. VI. Циганський барон.
24. VI. Інваліди.

Великий Театр:
Вівторок, 23. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Театр Ріжнородностей:
Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Великий чарівник".
ВАНДА: 1) „Приблуда", 2) „Ця, або німа".
ГРАЖИНА: „Додик на фронті", „Мартотравний син".
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Бон кроні".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МРАЖ: „Шукачі золота", „Червона жінка".
МУЗА: „Цеці".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Сеньоріта в масці".
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Фрасіта" оперетка.
СВІТ: „Фрасіта" оперетка.
СТИЛЬЄ: „Таємнича дама", і ревія.
ТОН: „Зацькований" з Сільв. Сідней.
УТІХА: „Повоюючі каравани" та ревія".
ХІМЕРА: „Люди в тунелі".

ФОТОПЛАСТІКОН.
(вул. Марійська 9.)
Палестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Вівторок, 23. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 20.35 Концерт, 14.00 Співає М. Михайлова (гр. пл.), 17.20 Пісні й арії, Странскі сопран, 17.40 Форт. рецітал, 23.20 Віденські мельодії, **Прага** (470,2) 16.50 Соната Ірака на флет і форт., 18.05 „Дві оперетки відразу" оп. Плянкета, 19.10 Словацькі нар. пісні, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.15 Концерт, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 19.50 Спів, 16.50, 21.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 16.30 Розр. музика, 18.00 Кабарет, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Російські пісні, Кампенгавзен баритон. 20.10 Нова популярна музика, **Кельн** (455,9) 16.00 Нова камер. музика, **Лайпціг** (382,2) 12.00. 20.10 Концерт, **Мінхен** (405,4) 14.00 Тріо, 16.50 Твори шведських композиторів 18.00, 19.00 Розр. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Сальон. музика, 17.00, 21.20 Сп. рецітал, 18.00 Циг. музика, 22.10 Концерт сальон. музики, **Мілянo** (368,6) 11.30 Камер. музика, 20.45 Вечір опер, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 22.00 Концерт.

Середа, 24. червня 1936.

Відень (506,8) 14.05 Співає Джуз. де Люна (барит.), 17.25 Форт. реціталь, 17.45 Пісні різних народів, Зібург сопр., 19.29 „Студент-щоглар" ком. оп. Мілекера, 22.30 Розр. концерт, **Братислава** (298,8) 18.15 Мароскандські танки Кодалія, **Мор. Острава** (269,5) 18.35 Нар. пісні, 19.20 Сольо на гармоні, **Прага** (470,2) 11.05 Концерт, 17.50 Сольо на обої, 19.45 „Сон літньої ночі" Мендельсона на осн. Шекспіра. 22.33 Камер. твори Бетовена, **Париж** (1648) 11.00 Симф. орх., 17.30 Концерт, 20.00 Спів, 20.45 Театр Уяви „Ля Гальоп" драма М. Ростанда, **Білгород** (437,3) 16.20, 17.45, 20.30 Нар. пісні й мельодії, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 20.45 „Римські фонтанни" симф. поема Респіґія, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Скрипка, форт., 20.10 „Школа кохання" оп. Суппе, **Лайпціг** (382,2) 19.00 Концерт хору студентів, **Мінхен** (405,4) 10.00 Музика й поезія, 17.00 Солісти, бас-баритон, форт., 18.00 Вес. муз. пополудне, **Будапешт** (549,5) 13.30 Форт., спів, 17.35 Сольо на тарогато, 18.30 Сальон. орх., 21.20 Віолончеля, 22.20 Гарден-парті, концерт, **Мілянo** (368,6) 11.30 Орх. концерт 17.15 Камер. музика, **Рим** (420,8) 19.30 Легка музика, 20.35 Концерт симфонованої музики, 22.00 „Ля донна сі споза" муз. ком. Сторація.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. ІІ. і ІІІ. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол.
Окрема частина по 1·50 зол.

Львівське радіо.

Вівторок, 23. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня гімнастика, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт дутої орк., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Парафрази вальсів, гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 Спів, конкурс льв. радіостації, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скрипка ПКО, 16.00 Фантастичний танок, гр. пл., 16.45 Польські музеї, 17.00 Концерт орх., 17.50 Зазулине яйце, гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Скрипка для дітей, 18.15 Ігн. Падеревський, гр. пл., 18.25 Жінка у пивальні, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Актуальна гутірка, 19.00 Арії та пісні в вик. Мих. Забейди-Суміцького, 19.25 Вит. Фріман: Соната на форт. і альтівку, 19.50 „Вінки" фрагм. III. дії оп. „Цвіт папороті" Ст. Малішевського, 20.00 Муз. авд.: Нар. пісні про весну й кохання, 20.30 „Мій денникарський зошитик" літ. вирис Кося. Макушинського, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, **21.00 Концерт у вик. Марії Сокіл і Ант. Рудницького.** 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Середа, 24. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня гімнастика, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Гігієна відживлення у літні місяці, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Театр Уяви: „Чорт у пляшці" казка південного моря, Стівенсона для дітей, 16.15 Співаюче раз-два-три — спів, фортепіян, 17.00 Твори італ. музики, мандоліністи, 17.30 Спів. реціталь Ядв. Радванівни в супр. форт., 17.50 Анекдоти з Едісонового життя, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Пісня мандрівника, гр. пл., 18.25 Початки друкарства в Польщі, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Камеральний концерт, смичк. квартет, 19.25 Еспанська нар. пісня в супр. есп. гітари, 20.00 Спів. конкурс львівської радіостації, 20.30 Трансм. з Вильна: Нарід співає: сх. окраїн, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенові твори, гр. пл., 21.35 Чорноліська собітка, фрагменти св. Іванських пісень (муз., спів), 22.15, 22.20 Спортові вістки, 22.30 Танкова музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Бельги бельг. 9003, дол. ам. 532, дол. кан. 530, фльорени гол. 360.52, франки фр. 35.08, фр. шв. 173.04, фунти анґл. 26.71, гульд. данц. 900.20, кор. ч. 19 90, ліри 35, марки нім. 187, пезети есп. 63, шилінги австр. 99, марки нім. срібні 14.57.

Девізи.

Бельгія 89.85, 90.03, Берлін 213.43, 213.98, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 359.80, 360.52, Копенгаген 118,95, 118.34, Льондон 26.64, 26.71, Нью Йорк 531 і 1/8, 532 і 3/8, Нью Йорк каб. 531 і 3/8, 539 і 5/8, Париж 35.01, 35.08, Прага 21.95, 22.02, Швайцарія 172.70, 173.04, Відень 99.20, 98.80, Італія 42.10, 41.80, Еспанія 72.35, 72.50, Монтреаль 530.50, 528.

Акції.

Банк Польський 104, 103, Цукор 28.50, Лільпоп 13.50, Островець 30.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 66.50, 2. ем. 67.25, серії 77, 5 конверс. 52—52, 3 зам. 49.75, 6 дол. 71, прем. дол. 50, стаб. 53.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 22-го червня н. р. кооперативні платив за: масло Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. вець	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 22. VI. н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоно подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більченського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	0.90 зол.
Качки товщеві 1. кл., наги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг І. кл.	0.90 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає дріб тільки першої класи. Гіршого сорту рішуче не приймає.

Ціни денні: Тенденція на курята знижкова: на індики, качки, курки хищево вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Конкурс. Дирекція Гімназії Рідної Школи в Рогатині розписує конкурс на стипендія ім. Івана Тиктора у квоті 350 зол. річно, на шк. рік 1936-37. За стипендію можуть старатися учні (учениці) рогатинської гімназії. Першенство мають уроженці Золочівщини, яких батьки служили в УСС або УГА. Прохання вносити до Дирекції гімназії до 31. серпня 1936. — **М. Кужиль,** управ. 2315 1—1

Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді при Українському Краєвому Товаристві Охорони Дітей і Опіки над Молодю організує цього року крім таборів у постійних приміщених теж табори під шатрами, а то: **На Гуцульщині** — біля Брустур **мужеський** від 3. VII. — 23. VII., **жіночий** від 24. VII. — 22. VIII. **Водний над Дністром** від 2. VII. — 22. VII. Побажанням було би, щоби молодь старша (від 16 літ) зацікавилася тими недавно введеними таборами.

ЛІТНИЩА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2269 5—10

ВОРОХТА — Пансіон **„ЧЕРЕМШИНА"** поручає соняшні бальконові кімнати з добрим харчем. Отворений цілий рік. Зголошення приймає Наталія Семенюкова. 2318 1-3

КУПНО - ПРОДАЖА

МАЮ НА ПРОДАЖ ОКОЛО 60 РЕАЛЬНОСТЕЙ В САМІМ ПЕРЕМИШЛІ — в цінах від 3.000 зол. вгору і до 100.000 зол. Маю теж багато ріжних парцель під будову в ціні від 5 зол. вгору за 1 сяжень. **ЗАЙМАЮСЯ АДМІНІСТРАЦІЄЮ ДОМІВ.** Гим, що будуються даю інформації при закупні будівельних матеріялів. **СЕМЕН ДМИТРАШ, купецький посередник, Перемишль, вул. Сінкевича 7.** 2316 1-1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ШУКАЮ праці: лекція, поміч у склепі, підприємстві, ведення господарства. **Leśnictwo Hysne, p. Zabierzów z Niepołomic, Bochnia.** 2305 3-3

ПАНІ у середнім віці обійме управу домашн. господарства в особи самітної, в інтелігентнім домі. Зголошення слати: O, B: Stryj, ul. Szumlańskczyzna 30 A. 3-3

РІЖНІ

ПРЕЦИЗІЙНА направа годинників, також оказійна продаж, ОСИП АМСТЕР, РУСЬКА 2. 2312 2—3

НАПРАВА ВІЧНИХ ПЕР „ПРЕЦИЗІЯ" РУТОВСЬКОГО 12 — РИНОК 29 (брама Андріолія). 2295 2-10

ЗА ДОБРЕ свідоцтво добрі годинники, перстені та інші дарунки найдешевше у ВАНДЕРА, ШАЙНОХИ 1. 2278 5—5

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничними течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Вачевського. 2218 10-12

КНИЖКИ шкільні купує по цінах найвищих КНИГАРНЯ БАРДАКА, КРАКІВСЬКА 1. 2300 4—4

Д-ра ЕТКЕРА
ЗМІЦНЕНИЙ
Цукор „Vanillin"
Представник: Вольфром і Розенкранц Львів, Пілсудського 11.

Просимо жадати постійно і всюди незрівняної книжки з приписами Д-ра Етькера п. н. „Добра господиня пече сама". Дістати можна у представників і всіх пекарнях. Ціна 50 сотиків.

ЗА ГАРНЕ СВІДОЦТВО!
ФОТОГРАФІЧНІ АПАРАТИ
поручає
найдешевше у великому виборі
ФОТО — РАДІО — ПАЛЯС
Львів, пл. Марійська 8.
(Дім Шпрехера). 46/114 5-5

У. Т. Дент. І. БРАНЕВСЬКИЙ
2284 **вернувся і приймає** 3-3
Львів — АКАДЕМІЧНА 18. Тел. 237-53

МЕБЛІ вспяких кімнат дешево і сонідні можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 15-30

Пансіон „ЗЕЛЕМІН" ГРЕБЕНІВ
найгарніше положення, далеко від гостинця, гамору і куряви. Гарні, просторі, соняшні кімнати з бальконами. Близько ріки-пляжі. Смачний і здоровий харч. Ціни помірковані. ВЖЕ ВІДЧИНЕНИЙ.
2252 5—20

П І Т
НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при вживанні спеціального певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**
Пробний пакет. **Перфумерія**
С. ФЕДЕРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 20-75

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники знищує хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконуємо також чищення стін і стель, „вирування" і циклінування підлоги. „НЕВЕГО" Львів, Сенаторська 9, тел. 236-51. 2202 8-20

ТОРБИНКИ ПАПЕРОВІ
з фірмовим написом
виконує скоро, солідно і дешево
„ФАРМАПАПІР"
ЛЬВІВ, СВ. МИХАЙЛА 6, біч. Косцюшка
2313 2—

Ширіть наш часопис!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	вол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і поминках	„ 0·60
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	вол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	вол.	480·—
„ „	1/2	„	250·—
„ „	1/4	„	130·—
„ „	1/8	„	70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Ділo". Друкарня Вид. Спілки „Ділo", Львів, Ринок 10.

Ч. 139 (14.388). Львів, середа 24. червня 1936. Poczłowa opłata opłacona ryczałtem- Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Найвищий Суд затвердив присуди на Ст. Бандеру і тов.

В понеділок 22. червня ц. р. Найвищий Суд розглянув касацію на присуд апеляційного суду у Варшаві у справі вбивства мін. Перацького. Касацію проти присуду внесли засуджені: Степан Бандера, Дарія Гнатківська, Евген Качмарський, Микола Лебедь, Богдан Підгаєцький, Ярослав Карпинець, Катруся Зарицька і Микола Климишин. Председником сенату, який розглядав касацію, був судія Качинський, вотували судді: Маєр і Двожак. Справу зреферував судія Маєр. Прок. Кучинський домагався, щоб Найвищий Суд відкинув касацію.

З оборонців приїхав лише адв. *д-р О. Павенцький*, який виголосив теж довшу промову підтримуючи касацію засуджених.

По репліці прокуратора председник відложив розправу в год. 4-ій до год. 8-ої вечором. Тоді оголошено присуд, яким Найвищий Суд відкинув касацію і затвердив присуд.

Італійці заняли менше як половину

АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 23. 6. ПАТ. На запит ліберального посла Мендера відповів мін. Іден у палаті громад, що — згідно з вістками зперед 3-ох тижнів — італійці завоювали **не цілу половину Абісинії, але є це найважніша частина краю, з головними містами та полученнями зі закордоном. Рештою Абісинії володіє вороже негусові племя Галля, тому англійці не позволяють туди перевозити зі Судану зброї**; все одно вона не дісталась би у руки правного уряду, лише підсичувалаб домашню війну.

Лейбуристові Гендерсонові заявив мін. Іден, що не думає родитися з урядами, які підписали Кельогів пакт, щоб виступити проти Італії за те, що цей пакт зломила.

КАІРО, 23. 6. ПАТ. На приказ негуса виїздить до зах. Абісинії рас Маконен, щоб обійняти провід над Горе та поінформувати Гайле Селясіе про склад військ і уряду тієї провінції, яка залишилася вірною негусові.

СТАНОВИЩЕ БРИТІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 23. 6. ПАТ. Офіційні круги заперечують чутки, що появилися у римській пресі, немов би Англія заключила з Італією договір у справі Середземного Моря.

ЛЬОНДОН, 23. 6. Райтер. Нині стрінеться негус з мін. Іденом.

ЛЬОНДОН, 23. 6. ПАТ. Мін. Іден заявив у палаті громад, що брит. уряд не думає поставити внеску ні погодитися на анексію Абісинії.

ЛІБЕРАЛИ ПІДТРИМУЮТЬ УРЯД.

ЛЬОНДОН, 23. 6. ПАТ. Національно-ліберальні члени палати громад заапробували політику уряду у справі санкцій.

БЕЛЬГІЯ ПРОТИ САНКЦІЙ.

БРЮССЕЛЬ, 23. 6. ПАТ. **Бельгійський уряд заявив офіційно, що годиться на припинення санкцій.**

Стан облоги на палестинських шляхах.

ЄРУСАЛИМ, 23. 6. ПАТ. Тому, що араби постійно нападають з юдейських гір на шосу Єрусалим—Яффа, брит. влада завела стан облоги на відтинку цього шляху, довгому на 27 км. та у смузі по 500 м. обабіч, забороняючи тем ковий та піший рух від вечора до ранку. Вчора дійшло у цих сторонах до битви, у якій англійці при помочі літаків прогнали відділ із 60-ох арабів.

ЗАВЗЯТІ БОЇ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 23. 6. ПАТ. Бої під Нурестама були найбільш завзяті від початку заворушень; вони почалися в неділю рано, а покінчилися щойно вчора під вечір. Араби знаменито узброєні і завзято бороняться, уступаючи щойно перед брит. літаками і скорострілами. Преса не подає числа жертв та загально думають, що воно дуже велике. Атмосфера напружена, завзяття арабів росте з дня на день.

ЄРУСАЛИМ, 23. 6. ПАТ. Араби напали на поїзд, що їхав у напрямі моря; 2-ох англ. вояків з ескорти ранених, 5-ох арабів убитих.

Араби острілювали стежу на залізн. лінії Єрусалим—Лідда і легко ранили 2-ох англійців; один араб згинув.

Коло Ґази поїзд з військовим транспортом вискочив з рейок тому, що араби підложили ручну гранату.

АНҐЛЬО-АРАБСЬКОГО ПОРОЗУМІННЯ НЕМА.

ЛЬОНДОН, 23. 6. ПАТ. Як подає „Дейлі Геральд", стріча делеґації палест. арабів з міністром кольоній не дала успіху. Останній заняв подібне становище, як Іден у палаті громад, араби заявили, що не припинять свого руху, доки не покінчиться жид. імміграція до Палестини.

ЄРУСАЛИМ, 23. 6. ПАТ. Начальний арабський комітет візвав населення до дальшого страйку.

Криваві заворушення в Брюсселі.

БРЮССЕЛЬ, 23. 6. ПАТ. У брюссельській робітничій дільниці Андерлит дійшло до заворушень. 1000 страйкарів скоровилося перед шаршень. 1000 страйкарів скоровилося перед шаршень. жандармерії до людового дому та обкидало жандармів столами й кріслами. Чимало ранених та арештованих.

Також у Ліежі жандармерія шаржувала кілька разів, ліквідуючи бійки між прихильниками і противниками страйку.

ХРИСТІЯНСЬКІ СИНДИКАТИ В ОБЛИЧЧІ СТРАЙКУ В БЕЛЬҐІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 23. 6. ПАТ. Конгрес християнських демократів висловився за ліквідацією страйку, не подаючи її дати. Вихон. комітет християнських профес. спілок має рішитися в порозумінні з комісією соціялістичних проф. спілок.

ЛІКВІДАЦІЯ БЕЛЬҐІЙСЬКОГО СТРАЙКУ.

БРЮССЕЛЬ, 23. 6. ПАТ. Вчора після наради видав уряд комунікат, у якому з вдоволенням стверджує, що страйкова ситуація помітно покращала і висловлює признання робітникам та працедавцям. Майже у цілому промислі дійшло до порозуміння щодо платних відпусток, мінімальних платень, свободи профес. союзів та зміни заробітків. Щодо 40-годинного дня праці дійшло до порозуміння лише у деяких ґалузях промислу — інші передали рішення та відповідальність урядові, що внесе відповідні законопроекти, як лише зберуться законодатні палати. У кругах профес. спілок сподіються, що страйки покінчаться у середу.

АНТВЕРПЕН, 23. 6. ПАТ. Вчора пристаневі робітники, що перші покинули працю, повернулися до своїх занять; головничий персонал вугрішньої плавби страйкує дальше.

НОВИЙ СТРАЙК У БОЛҐАРІЇ.

СОФІЯ, 23. 6. ПАТ. Вибух страйк шоферів, що домагаються знесення податку від самоходів.

Нова книжка. Бібліотека „Діла".

„ЧОРТИЦІ"

БАРДЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитвір великого письменника.

Пять могутніх картин, з яких кожна залишається так живо в уяві, як безпосередньо взяв їх автор з життя.

Ціна зол. 2·50, з почтовою пересилкою зол. 3·—.

Мавр може відійти...

Львів 23. червня 1936.

На історичному пятницевому засіданні лондонської палати громад, на якому міністер кольоній в імені уряду виголосив безпощадну боротьбу з револьтованим палестинським арабам, перад падала ефектовна фраза, мовляв: „Англія має зобовязання чести супроти жидів". Виглядало немов би присутні джентельмени забули, що їх уряд має ще й безліч інших зобовязань — включно з підписом на постанові Ради Амбасадорів з 15. III. 1923. р., де кажеться про автономію для Східної Галичини...

Яке представляється у світлі історичних фактів голосна нині у світі справа жидівсько-арабських сутичок, чи радше бунту арабів проти імміґрації жидів до Палестини?

У 1915. р. ситуація Антанти, зокрема Англії, на Близькому Сході була досить незавидна: турецька армія під командою Лімана фон Сандерса зближувалась до Суецького каналу, щоб його засипати та відрізати англійцям звязок з Індією. Мусулманське населення тої країни було тоді взворохоблене відозвою турецького султана, який, виступаючи в ролі халіфа — голови Ісляму, закликав увесь мусулманський світ до святої війни проти Великої Британії. Британська армія у долішньому Іраку попала в полон, турки могли перемаширувати Персію та дати поміч афганському емірові, який був під впливом німецької дипльоматії і того тільки ждав, щоб разом напасти на Індію. Марево катастрофи зависло було над Англією — лише геніяльний „найвершіт" міг її урятувати.

Могутність Альбіону лежить у тому, що його дипльомати та політичні агенти добре ознайомлені зі всіми силами світу і вміють їх все коли треба, вихіснувати або спарелїжувати. І тоді у тій скруті британський політичний геній найшов таку силу — в арабах, що до цього часу нерадо терпіли турецьке панування. Великий шеріф Мекки станув на чолі протитурецького руху арабів, його син Фейсаль — на чолі арабської армії, що посувалась здовж Червоного Моря на північ у супроводі брит. фльоти, яка служила їй постачанням та артилерійським вогнем і зашахувала ліве крило турецької армії, небезпечної для Суецу та Єгипту. Щоб зєднати собі цього цінного союзника, Англія, а за нею й інші антантські великодержави обіцяли відбудувати незалежний халіфат, що обіймав би всі арабські землі.

Та рівночасно затягнув британський уряд ще й друге зобовязання. Як це признав Льойд Джордж в пятницю у палаті громад з дещо наївною щирістю, жиди, зокрема д-р Вайцман, віддали Англії деякі прислуги у часі, коли світова війна поставила її була у справді важке становище. Жиди також ждали реваншу — і дістали його у формі відомої Бальфурової заяви, що обіцювала створення „жидівського народнього осідку" в Палестині.

Як можна було погодити ті дві обіцянки, коли Палестина було тоді наскрізь арабською країною? Це складне завдання поручив брит. уряд відомому старшині — дипльоматові полк. Льорентсові незрівняному знавцеві мусулманського світу, організаторові арабського повстання. Завдяки його посередництву справу Палестини урегульовано довгою між вождем арабських повстанців Фейсалем

та през. Сіон. Організації Вайцманом з 3. січня 1919. р. лиш Фейсаль погодився на жидівську кольонізацію Палестини.

Але невідомо напевно, чи такий договір взагалі існував, бо кружляють чутки, немов би Фейсаль заявив у 1929. р., що нічого подібного не підписував. Якщо він і автентичний — не знаємо його повного тексту, точніше — того застереження, що його Фейсаль ніби вписав під договором; ані Фейсаль ані Льоренс нині не живуть. Англійці та араби твердять, що клявзула під договором мала такий зміст: Фейсаль не бере на себе відповідальности за виконання договору, якщо домагання арабів, висловлені у маніфесті з 4. січня 1919., не будуть зовсім виконані. Навпаки, араби в обуренням закидають, що жиди сфальшували заяву Фейсаля чи радше, що Льоренс невірно її переложив і що Фейсаль в дійсности поставив як передумовинт договору з Вайцманом створення арабської незалежної держави.

А того саме зобовязання Англія ні Антанта не виконала. Вона зводила Фейсаля обіцянками так довго, доки його армія лежала перед собою ворога. Коли ж Туреччина скапітулювала й Антанта стала паном ситуації, зобовязання супроти арабів пішли до архіву. Французи прогнали Фейсаля з Дамаску — старої столиці халіфів, де у міжчасі зорганізувалась була влада соборної Арабії.

Крім Сирії решта арабських земель дісталася Англії, яка поділила їх на дрібні держави під брит. мандатом або впливом: королем Геджасу залишився старенький Гуссейн, доки його відтіля не прогнали ваххабіти; Фейсаля зробили англійці королем Іраку, його брата Абдуллу — князем (еміром) Трансйорданії. Бітвяне арабського повстання такий, що заміст турецького панування перейшли араби під британське зі суррогатом власної державности, вони втратили Палестину.

Мимохіть насувається іронічна усмішка, коли після цього всього п. Льойд Джордж заявляє у палаті громад, що Англія визволила арабів зпід турецького ярма і має право очікувати їхньої вдячности і коли шановні члени палати громад обурюються на арабів за те, що вони не придержуються зобовязання, що його Англія супроти себе потрактувала як клаптик паперу — і осміюються боронити своєї батьківщини перед жидівським заливом.

Англія дозволила собі на несловність, що є зрештою хлібом насущним дипльоматій — зокрема супроти слабшого контрагента. Її лише можна винувати за трагічне положення, яке тепер витворилося у Палестині.

Годі вульгаризувати поважні справи, годі казати, що „сіоніст — це жид, що платить другому жидові, щоб він їхав до Палестини". Сіонізм — це ідеольогія, досить сильна, щоб захопити тисячі жидівської молоді, яка кидає добробут та емігрує до далекої півпустинної країни, щоб там вижкою працею відбудувати прабатьківщину.

На жаль — жиди можуть це зробити лише на руїнах батьківщини другого народу — арабського. Впродовж 13-ох століть араб зрошував потом убогу розпалену палестинську землю — нині він себе уважає автохтонним власником. Льорд Бальфур ані уряд його милости короля Великої Британії цього природного правила декретом змінити не можуть. Англійці можуть хіба змінити стан посідання у Палестині звичайною силою, що зрештою й роблять з притомою собі послідовністю.

Жорстока Немезида чи просто подвійна дипльоматична гра кинула до безпощадної боротьби два народи, що оба змагають до високих цілей: один хоче дістати клаптик власної землі, щоб змити з чола тавро вічного заволоки-табарів, другий — оборонити свою прадідівську землю. Хто з них переможе остаточно — важко передбачити: чи сила міжнародніх жидівських впливів чи небезпека зворохоблення панарабського й панмусулманського світа. Покищо бідний араб не має впливу на політику Великої Британії, яка заявилася на 100 відс. за жидами.

(гал.)

ЕСПАНСЬКІ ДРУКАРНІ ЗАСТРАЙКУЮТЬ.

МАДРИД, 23. 6. ПАТ. Виконавчий комітет союзу графічного промислу рішив почати в понеділок страйк столичних щоденників. Сподіються, що вдасться зліквідувати страйк компромісово.

ЯПОНІЯ НЕ ХОЧЕ МОРСЬКОГО ПАКТУ.

ТОКІО, 23. 6. ПАТ. Рада кабінету рішила не приняти брит. запрошення приступити до льондонського морського пакту

Народня честь наказує подбати про впорядкування стрілецьких могил і про забезпечення інвалідів УГА

Ювилейне свято

10-літнього існування кооперативи СЕЛЯНСЬКА СПІЛКА в Богородчанах, відзначеної дипльомом РСУК за добре ведення відбудеться 28. червня 1936 з такою програмою:

І. Год. 11. Полева Служба Божа в саді п. Дмитра Мартинця:

ІІ. Год. 13. на тім самім місці:

1. **Відкриття свята.**
2. **Святочна промова Начального Директора РСУК Вп. Сенатора Остапа Луцького.**
3. **Відчит д-ра Осипа Когута про 10-літній розвій Селянської Спілки.**
4. **Реферат Директора Центробанку Вп. Ст. Кузика про кредитову кооперацію.**
5. **Привіти.**
6. **Закінчення свята.**

В разі непогоди богослуження відправиться в Парохіяльній Церкві, а дальша частина свята в салі Народнього Дому. — Вступ за ювілейною відзнакою в ціні 20 сот.

Відложення розправи у великому політичному процесі ОУН.

ЗНОВУ ЗАНЕДУЖАВ ПРИСЯГЛИЙ СУДДЯ.

У вівторок 23. червня ц. р. мав уже промовляти **прок. Прахтель-Моравянський.** Тому на розправу прийшло більше публики, між якою був між иншими о. пралат Кунцький. Тимчасом присяглий суддя Шафран занедужав і тому предсідник відложив розправу до середи 24. червня ц. р. 9 год. рано. Якщо згаданий присяглий суддя не прийде ще до суду в середу, розправу знову відложать. У противному випадку в середу промовлятиме аже прокуратор.

Боротьба за розмосковлення православної церкви на Волині.

I.

МОСКОВСЬКА ВИМОВА У СЛУЖБІ БОЖІЙ.

Коли два роки тому відбулись перші епархіяльні збори на Волині, недовго після того, як волинську катедру обняв новий архиєпископ Олексій, могло здаватись, що в найболючішій справі церковного життя на Волині, у боротьбі за розмосковлення церкви настануть кращі часи. Багато надій під тим оглядом викликали резолюції цих перших епархіяльних зборів, у тому резолюція про українізацію богослуження. Одначе вже тоді дивним було, чому епархіяльним зборам не предложили резолюції про скасування теперішньої московської вимови богослужбового тексту та заведення замість неї традиційної української вимови, як це є у греко-католицькій церкві у Галичині. Можливо, що прихильники ідеї живої, української мови у богослуженні боялись, що українізація шляхом вимови церковно-славянського тексту поєднала би цю мову її теперішнього осоружного московського характеру та через це скріпилаб взагалі позицію цієї церковно-славянської мови.

Хоч з другого боку — вже тоді можна було передбачати, що чейже з українізацією богослуження не піде так легко і скоро. Адже можна бути добрим українцем і молитись у церкві по-прадідівськи, себто у церковно-славянській мові, але — очевидно — українською вимовою. Гали; чини, напр., не відчувають потреби змінювати традиційної богослужбової славянської мови. Ця мова, якщо віджинути її московську вимову, не є чейже чужа для українців. Адже так саме молились наші прадіди колись у глибокій давнині. Без сумніву у цій традиційній богослужбовій мові чути той „подих віків та вічности", що такий цінний у релігійних переживаннях. Також і мистецьке та містичне почуття потреби того, щоб богослужбова мова відріжнялася від звичайно-буденної своїм стилем, може промовляти за збереженням славянської мови у Церкві. Нарешті, слід рахуватись з силою звички у людській психіці. Цим рішуче не хочемо ми виступати проти ідеї живої, зрозумілої мови у Службі Божій. Хай молиться кожний, як хоче. Бажаємо лише пояснити, чому і серед справжніх православних українців можуть бути прихильники славянської мови. Слід було теж подумати про те, щоб таких українців дальше не обмосковлювали у церкві. Нарешті, з тактичних причин краще було дати бій москалям у площині вимови церковно-славянського тексту, якою вона повинна бути: московською чи староукраїнською, — між дати москалям можливість виступати ніби в обороні традиції у церкві. Бо хоч на ділі москалям залежить на московській вимові, як одному з засобів церковної русифікації, проте аргумент необхідности зберігти традиційну церк.-славянську мову ставить у неэручне положення українців-традиціоналістів. Ясна річ, що колиб треба було москалям боронити лише одної московської вимови богослужбового тексту, тоді вони безповоротно програлиб та втратилиб найсильніше знаряддя їх обрусительної політики.

Хто хоч побіжно познайомився з історією обмосковлення церкви на українських землях, тому мусіло кинутись в очі, яку завзяту боротьбу повели були москалі у першу чергу саме з українською вимовою богослужбового тексту. Тому справу розмосковлення православної церкви слід було починати саме з цієї найпершої річи — скасування московської вимови у церковно-славянській мові, що дорогою насильства завели москалі у православній церкві на Україні.

Можна рішуче твердити, що скасування московської вимови церковно-славянського тексту навіть ослабило би спротив священників проти введення української мови до богослуження, бо дай у тих „кацапів", яким не стільки залежить на церковно-славянській богослужбовій мові, як саме на її московській вимові. Одиноко в цей спосіб з питання про мову у богослуженні можна було усунути посторонній, політично-національний момент, саме момент російського політиканства.

На жаль, перші волинські епархіяльні збори не порушили справи **вимови** церковно-славянського тексту і цим зробили безперечно велику тактичну помилку. „Діло" у свому часі видвигало цю справу. Пізніший розвиток церковного життя на Волині підтвердив правильність позиції „Діла". Бо резолюції перших епархіяльних зборів майже не внесли ніяких змін до фактичного стану річей, що був перед тим на Волині і тревае далі.

І. С.

Нині у середу у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій

Прекрасна, чисто львівська вистава Віктора Будзинського

НА ЛИЧАКОВІ.

Оригінальні львівські пісеньки і музика. Сентимент — гумор — знамениті типи передвоєнного Львова.

Франція скріплює армію на німецькому кордоні.

ПАРИЖ, 23. 6. ПАТ. „Матен" передбачує поважні зміни в організації фр. війська, зокрема у розміщенні частин на північній та східній границі: повстануть там нові дивізії, доповнені з кольоніяльних військ або з відділів розміщених у глибині краю. Від 1. серпня ц. р. обсадять вони нові гарнізони на північно-західному пограниччі.

Домашній промисл.

З циклю статтей, відзначених на нашому конкурсі.

Коли нераз стрічаємося з думкою, що наша економічна розбудова має охопити все господарське життя, слід її приняти із двома заввагами. Передовсім немає багатьох країв, які продукували би все, що їх населення споживає, бо у деяких ділянках не видержали вони конкуренції з чужими краями, що мають у тій чи іншій галузі продукції кращі умовини. Зрештою якщо і поставимо собі як остаточну мету таку всесторонню продукцію, то зможемо вмагати до неї щойно у дальшому етапі нашої господарської розбудови. Щоб наш господарський організм утримався на поверхні у своєму теперішньому дитячому стані проти конкуренції сучасного великого промислу, мусить він поставити свої перші кроки на твердому ґрунті, в умовинах виняткова догідних.

Де саме? Не будемо спинюватися над ніяким конкретним **предметом** продукції, лише шукаючи **методи,** яку можна би застосувати до витворювання того чи іншого предмету, треба відразу вказати на домашній промисл як на методу продукції найбільше придатну у наших обставинах.

Не маючи змоги на цьому місці довше спинюватися над характеристикою домашнього промислу, можна згадати лише, що від фабричного ріжниться він відсутністю фабричних забудувань — робітники працюють дома, начеб ремісники, а від ремесла тим, що продукує не на замовлення, і великими скількостями та що представляє собою не індивідуальну експльоатацію а підприємство — часто навіть велике. Досить вірно означує домашній промисл вислів „здецентралізована фабрика".

Приступаючи до обосновування погляду на домашній промисл, треба пригадати, що — як учить нас політична економія — на продукцію складаються три чинники: праця, капітал та природний чинник — здебільша рівнозначний зі сирівцем — все те відповідно звязане економічною та технічною кермою. Лише при існуванні всіх трьох чинників продукція можлива, але коли один з них виступає у виняткова догідній скількости чи якости, продукція має вже корисні умовини.

Коли поставимо собі питання, на котрім з чинників продукції можнаб оперти нашу економічну розбудову, мимоволі нагадуємо собі, що „наша земля медом і молоком пливуча" та спинаємося перш за все на сирівцях, на природних багатствах нашого краю. Щож — є їх чимало. Відчиняємо географію і читаємо: нафта, віск, фосфорити... плодючий ґрунт, ліси... Гарно, все це багатства української землі — та яке їх відношення до українського населення? До українця не належать не лише скарби скриті під землею, що по ній ходить, але навіть рілі, зрошеної потом його власним та його предків. Одиноке багатство, яке задержалося у руках українця, та яке він сам експльоатує, — це частина управних піль. Цей стан посідання отвирає перед нами лише можливости збуту земледілодів і продуктів скотоводства — на жаль у тісних рямцях: годі позбавляти селянську родину того, що їй необхідне для прохарчування, для виплекання здорового дорослу нації.

Зі свого карловатого господарства наш малоземельний селянин має небагато на збут: здебільша не вистачає йому навіть на прохарчування сімї і він мусить докуповувати харч, продаючи єдине, що йому залишається: свою **працю.**

Треба ствердити пролетарський характер нашої нації. Праця — головне джерело прожитку української сімї, головне багатство української нації, має на нашім ринку смішно низьку ціну й то находить збут лише у сезонах рільних робіт. Зужити це невичісливе добро, впрягти його до розбудови народнього господарства — ось і напрямна, по якій повинна піти головна лінія нашого економічного життя.

Що великі припаси людської енергії є також багатством, бачимо на прикладі Японії, що завдяки низьким заробітним платням, підбиває всі ринки світу безконкуренційно дешевим товаром. Приняти більшу скількість людської праці — це буде для підприємця не патріотичний чи харитативний жест, а рішення зовсім згідне з його особистим інтересом. Працею, якої подажа така велика, зможе він частинно заступити капітал, якого недостачу більш як певно відчуває.

Це можливе тому, що праця та капітал у підприємстві доповнюються і у великій мірі взаємно можна їх заступити. Чимало предметів можна виконати або ручно, або машинно. У першім випадку кошти продукції обтяжує заробітна платня, у другім випадку платня менша, зате приходить на її місце амортизація одноразового видатку на закупно машин. Чи ручна продукція краще виплатиться, чи механічна — про те рішає відношення між подажю праці та капіталу у тій країні чи місцевости. В одних ділянках можна регулювати участь праці та капіталу свобідніше, як у інших.

Уявім собі, що якась бельгійська чи французька фабрика заінстальовує машину, яка коштує 96.000 зол. і виконує працю за 10 робітників. Якщо ці робітники бралиб по 200 зол. місячно, себто разом 24.000 зол. річно, одноразовий видаток на закупно машини покриється за 4 роки. Колиж у нас робітник дістає по 50 зол. місячно, фабрикант зощадить завдяки цій машині ледви 6.000 зол. річно, отже вложений капітал вернеться щойно після 16 літ. Чи справді вернеться? Машина не вічна. Якщо вона може служити прим. 16 років, бельгійському промисловцеві приноситиме 12 років по 24.000 зол. себто разом 288.000 зол. — нашому не принесе нічого, бо ледви замортизуються кошти закупна першої машини, як треба буде її заступити новою.

Домашній промисл, що дозволяє вести навіть велике підприємство з мінімальним унерухомленням капіталу, має ще й інші додатні сторінки, як зменшення риску, елястичність (здібність застосуватися до змінених можливостей збуту) і т. п. Тут нема місця їх розглядати. Вже попереднє — зовсім схематичне — обчислення вказує, що у наших умовах вжити людську працю буде **рентовніше** як ужити машину. Часто буде це навіть **необхідне.** Недостача капіталів та кредитів творить поважну перепону для нашої економічної розбудови. Підприємство домашнього промислу, не потребуючи вкладу капіталу у будинки та машини, можна засновувати тоді з меншими фінансовими засобами. Коли має їх більше, має змогу ужити їх як оборотового капіталу: на гуртівне закупно сирівця, кредит для клієнтів, рекляму, тощо, збільшуючи таким способом свою справність та конкуренційну спроможність.

З огляду фінансування домашній промисл корисний не лише для підприємця, але й **для суспільности.** Закупно фабричних уряджень спричинює відплив гроша, якого у нас так мало. Навпаки, коли машину заступимо робітником, виплачене йому винагородження у великій частині вернеться через споживчу кооперацію до нашого господарського організму та дальше кружлятиме по ньому. Не на самих рентієрах опирається багатство Заходу, але і на праці, раціонально вжитій та добре винагородженій. Дати працю мільонам рук, що довгими місяцями нидіють у злиднях та примусовому безділлі — ось здається найбільш доцільний шлях, яким можна вивести нашу суспільність з теперішньої скрути. Домашній промисл абсорбує максімум праці при мінімальному вкладі капіталу; з другої сторони він спеціяльно достосований до сільських умовин — у деяких сильно упромисловлених краях дає він хліборобам масовий заробіток у часі, коли годі його найти на ріллі. У нас домашній промисл хіба найкраще відзеде надмір робучих рук від перелюдненого рільничого вартату, не кидаючи всеж здорового сільського елементу на міський брук, не наражуючи його на вісцутя, винародовлення, комунізм.

Були часи, коли суспільні дячі організували хрестоносні походи проти домашнього промислу, утотожнюючи його із системою „витискання поту"; ледви, чи хто підійме того роду заміт у нас, де експльоатація людської праці — все одно, фізичної чи умової давно посунена до крайніх меж. Годі на цьому місці розглядати всі заміти, які можна видвигнути проти домашнього промислу; спинюся на одним, який здається буде у нас найбільш популярний: Домашній промисл — мовляв — це ретроградство, поворот до середньовічного господарства. Годі, як ми у господарському розвитку залишилися на яких два століття за іншими культурними народами, мусимо шукати підхожих для нашого економічного рівня форм; не сміємо наче нетля, піддатися гіпнозі блиску електричної печі та згоріти у ній. Зрештою з **технічним** примітивізмом лучить домашній промисл модерну **економічну** організацію великого підприємства. Скала продукції домашнього промислу така широка, що може він дати терен праці великій енергії, заспокоїти високі амбіції. З одної сторони можна там найти чимало предметів щоденного ужитку; з другої — народню мистецьку творчість з можливостями експорту.

Коли всеж домашній промисл видається комусь надто сірим на величавому тлі техніки XX. століття, нехай не забуває, що хоч залізо і бетон належать до модерної поезії — ми ще не доросли до неї.

М-р Богдан Галайчук.

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на липень 1936 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Небуденний священник і громадянин.

Памяти о. М. Світенького.

В понеділок 15. червня 1936 р. над ранком помер у львівському загальному шпиталі в 78-ому році життя заслужений народній діяч і один з найкращих проповідників — о. Михайло Світенький, парох Ладичина біля Микулинець, тернопільського повіту. З Покійним зійшов у могилу видний представник того покоління нашого духовенства, що клало перші основи української національної праці і організації на селі та причинилося до поширення й поглиблення національної свідомости у наших народніх низах. Більшість тих перших піонірів у духовній рясі давно вже поза межами болю, а останні з живих іще сьогодні свідками нашого дійсного відродження, хоч які великі удари долі підуть на нас.

О. Михайло Світенький уродився в Теофілівці біля Козови, бережанського повіту, 1858 р. в незаможній селянській сімї. До гімназії в Бережанах пішов він щойно у 14 році життя і заробляючи на прожиток корепетиціями, скінчив її як один з найталановитіших учнів іспитом зрілости в 1880 р. Утертим тоді шляхом пішов пок. о. Світенький на богословія у львівському університеті, яке й скінчив 1884 р. і того самого року висвятився.

У початках 80-тих рр. мин. стол. ректорами греко-катол. генеральної духовної семінарії у Львові були покійні Володислав і Олександер Бачинські, а велика більшість питомців була москвофільська. Значну меншість творили народовці, головно колишні учні тернопільської та бережанської гімназії, що славилися здавна українським національним духом. Як свідомий народовець прийшов у мури духовної семінарії теж о. Мих. Світенький і відзначився вскорі серед своїх ровесників талантом, а передовсім небуденною красномовністю. Ще як семінарист виступав пок. о. Світенький з промовами при різних нагодах, а його промови друкувала радо тодішній редактор святоюрського „Руського Сіону" та ректор семінарії о. Олександер Бачинський (нинішній довголітній мітрат). Брав теж о. С. участь і в житті нашої академічної молоді й поза мурами семінарії, між іншим й на першому студентському зїзді в Коломиї в 1884 р., де був секретарем і де вперше обговорено прилюдно в пресі наших студентів високих шкіл Австрії справу українських катедр у львівському університеті і порушено взагалі наше університетське питання.

Одружився о. С. з дочкою пок. пароха Кобилозок в Теребовельщині о. Царевича — Оленою, в 1884 р. і став там сотрудником, опісля сотрудником в Ладичині, в Тернопільщині. Тут стрінула його перша більша життева трагедія — смерть жінки, яка зарішила його з трьома любенькими дітьми. Парохію дістав у Вовко-

ві біля Винник. В часі канонічної візитації цієї парохії пок. кардиналом С. Сембратовичем дався намовити о. М. Світенький, щоб із сільської парохії перейти до Львова на катехита народніх шкіл. Здавна знайомий з пок. Ол. Барвінським за його спільною співробітничав якийсь час в його органі щоденнику „Руслан", що зачав появлятися у Львові в 1896 р. як речник т. зв. нової ери. Політичним прихильником цього „курсу" пок. о. М. Світенький не був ніколи і невдовзі зірвав з ним. Дістав він посаду військового капелана в Перемишлі в часі, коли комендантом корпусу був там ген. Гальгочі. Військова служба не відповідала зовсім вдачі молодого, живого та енергійного священника, що рвався до національної роботи і тужив за подільським селом. Покинувши військо у 1901 р. став парохом Ладичина.

Як парох далекої сільської подільської закутини о. Мих. Світенький прожив повних 35 літ, не покидаючи її ні разу ані в часі московської окупації в 1914—1917 р., ані в часі приходу большевиків у 1920 р. Парохія розлога. Чотири села — Ладичин, Людвинівка, Кривки і Конопківка з трьома церквами, осмі давали чимало праці в церкві й поза церквою. Не опустив рук і до останніх днів свого життя працював сам без сотрудника. Привів до ладу парохію і вже в повоєнному лихолітті відновив і по мистецьки прикрасив матірну церкву. Очевидно мав завжди на оці і народню працю; велику читальняну домівку в Ладичині та ріжні наші національні установи в усіх чотирьох селах завдячують Покійному свій початок та розвій. Його головною заслугою теж національна свідомість парохіян, з яких вийшов цілий ряд наших інтелігентів, що з пієтизмом згадують й нині свого першого учителя.

Широку працю розвинув о. Світенький у Тернопільщині і сумежних подільських повітах, зокрема у політичній діяльності, якою найбільше цікавився як визначний член Української Національно-Демократичної Партії та її управи — Ширшого Народнього Комітету. Дуже видну ролю відограв він при хліборобських страйках у рр. 1902/3 і в часі агітації за виборчою реформою до парляменту в рр. 1905/6

Тільки завдяки його агітації здобували мандати наші посли до сойму та парляменту в рр. 1907, 1908, 1911 і 1913. Організаційний хист і красномовність о. Мих. Світенького віднесли ще світлу перемогу при останніх передвоєнних виборах до повітової ради в Тернополі, коли по раз перший вийшла українська листа з курії сільських громад, з якої о. М. Світенький став членом повітового виділу і добре заслужився для нашої справи.

Та не лише політика була полем його діяльности. До війни жодна більша національна імпреза не відбулася без участи о. С. в Тернополі, а нерідко і в дальших містах. Чи то свято просвітянське чи сокільсько-січове, чи посвячення Народніх Домів — всюди чути було надхнене слово о. Мих. Світенького, як національного та церковного проповідника. Замітні були його промови-проповіді на могилі Адама Коцка у Львові в 1910 р., при посвяті Народнього Дому в Заліщиках в 1913 р., але найзамітнішою була його промова-проповідь у перші роковини смерти Івана Франка в Тернополі в 1917 р., якої слухали тисячі наших братів у російських шинелях, на яких зробила вона незатерте враження. Згадане свято було досі найбільшим нашим національним святом у Тернополі, а його головним дієчем о. Мих. Світенький.

Пророділися ради старих народніх працівників у Тернопільщині. Вже по війні відійшли від нас на завжди товариші його праці — о. Юрій Куницький з Ужовиці, о. Евстахій Цурковський з Настасова, о. Іван Волянський з Дичкова і о. Ізидор Глинський з Буцнева. Не стало оце між живими і о. Мих. Світенького, якого вкінці поборола тяжка недуга шлункового рака. Фізично знеможений не кидав праці в парохії, показуючися вже рідко серед ширшої громади, до якої тягнула його жива вдача, небуденний гумор, а часто і сарказм

*

Похорони відбулися в середу 17 ц.м. в Ладичині при участи 20 священників, відпоручників українських установ з Тернополя і околиці, шкільної дітвори й учительства з цілої парохії та кількох тисяч народу. Співав читальняний хор з Микулинець і грала орхестра місцевої читальні „Просвіти". На похорони прибуло багато жидів з Микулинець, що видали теж окрему клепсидру з хрестом у жидівській мові. Видали теж клепсидру і українські тернопільські установи, що в дні похорону вивісили теж на своїх домівках чорні прапори. При виносі домовини з хати до церкви у вечір 16 ц. м. виголосив проповідь о. Евген Кароль, парох з Микулинець, а при виносі домовини з церкви на місцевий цвинтар уроженець Людвичина о. Микола Декайло, парох з Налужа. Над могилою попрощали Покійного посол др Степан Баран від Укр. Парл. Репрезентації та Центр. Комітету УНДО, проф. Ілярій Брикович від українських тернопільських установ, др Фуртак від наших установ з Микулинець та місцеві селяни Федько Курієвич від старших парохіян і Андрій Годусь від молоді.

Ст. Баран.

Події на цвинтарі у Бережанах.

З приводу комунікату ПАТ-а.

Дня 11. червня ц. р. розійшлась у Бережанах вістка, що над раном того дня невідомі люди зневажили гроби польських вояків і поліціянтів на бережанському цвинтарі, що виломали домовини та порозкидали тлінні останки і т. п.

Зелектризований тою страшною вісткою, мешкаючи близько цвинтаря, пішов я поглянути що сталось. На кладовищі застав я умундурованих і цивільних функціонарів поліції, які якраз робили знимки знищених гробів. Наочно побачив я на двох гробах поперевертані хрести і стратовану землю, так що вся зелень була знищена, а на гробах виднїла чорна порита земля; коло гробу польських вояків лежав викопаний паркан, а на гробі поліціянтів, убитих в 1922 р. в Конюхах, була розсунена камінна огорожа. Такий був стан фактичний, який я побачив власними очима, а функціонарі поліції сказали мені, що повалені хрести лежали в збіжжу біля цвинтаря, а не на могилах. Отже я ствердив наочно, що домовини не були зовсім нарушені, а тим самим не розкинено тлінних останків.

Якеж велике було моє здивування, коли я у львівських часописах з 21. VI. ц. р. вичитав комунікат П.А.Т.-а, який голосить світові, що у Бережанах розкопано гроби і викинено тлінні останки. Щоби баламутво не ширилося, в інтересі правди представив я фактичний стан і питаюся, у якій цілі П.А.Т. інформує невірно публичну опінію?

о. Евзебій Бачинський,
голова Філії Охорони Воєнних Могил в Бережанах.

ЕДВАРД VIII. СКІНЧИВ 42 РОКИ.

ЛЬОНДОН, 23. 6. ПАТ. Велика Британія святкує уродини свого короля, що саме нині скінчив 42 роки. З тої нагоди деякі члени королівського дому та старшини дістали відзначення.

—o—

КОМУНІСТИ ВИНОВНИКАМИ КРІВАВИХ ЗАВОРУШЕНЬ У КОВНІ.

РИГА, 23. 6. Литовська Телегр. Агенція стверджує, що кривавих подій у Ковні спричинили комуністи. Страйк покінчився, виняткового стану знесено.

ГЕОРГ ФРЕШЕЛЬ

Страшна пригода.

Перед кількома днями дістав я запросини до знайомих. Був чайок, тістечка з кремом, всі пари, що прийшли в гостинку, були правильно повінчані зі собою, всі подивляли наймолодшу потіху пані дому, пішла гутірка — от, як це буває при таких оказіях. Навіть мій дому сів до фортепіяну і заграв другу рапсодію Ліста.

А коли вже стало вечоріти, сірі тіні снувалися по кімнаті і банальна розмова, якою досі всі розважалися, почала вриватись, виступив один із присутніх з проектом, щоб кожний розказав щось із своїх переживань. Та мов це бути якась дійсно небуденна, страшна пригода, яку оповідач пережив у своєму житті. Його думка подобалась й всі присутні почали за чергою розказувати свої пригоди.

Один упав підчас прогульки в горах в пропасть та щойно по кількох годинах вдалося йому врятуватися, одна з пань пережила страшну катастрофу підземної залізниці в Парижі, інша знову оповіла про загрожливу стрічу з бандитом. Хтось оповів страховинну історію з духами ось кінець кінцем прийшла черга на мене.

Мені хотілося, щоб моя пригода була страшніща, цікавіша та більш таємнича за всі попередні. Та, як я і не нагадував, не міг відтворити у своїх думках хоч би приблизно такого переживання, щоб могло видержати суперництво з іншими. Не полишалося отже мені нічого, як оповісти таку пригоду, яку пережигали й інші. І от почав я:

— Моя пригода буде коротка і найправдивіша в світі та трапилась вона давно вже. Тоді перебував я в одному місці, яке можна сказати було найідеальніше з усіх, які можна уявити собі. Ніякого люксусового готелю у світі не можна з ним порівнати. Ніде й ніколи з того часу не харчувався я так добре, згідно із своїм смаком і вподобою, як тим, ніде не спав я краще, ніколи не було в мене кращих снів, як тоді.

Я лежав собі по цілих днях з витягненими вгору ногами і не робив нічого. Всі мої потреби полагоджувала управа цього мого тодішнього захисту автоматично, без моєї спонуки, так, що не було потреби сердитись на покоївку чи портіра, і — що найдивніше — за цілий той час, як я перебував там, ніхто не жадав від мене ніколи заплати за моє утримання. А що я тоді доречі, не знав ніякої журби, не клопотався про гроші і не був закоханий, тому був я безмежно щасливий! Навіть уявити собі не можу, щоби мені коли в житті ще раз так велося.

Та одного дня сталося щось страшне! Негайно, розвіялось мов сон оте моє солодке майнування, ті дні мого щастя — мов грім ударила катастрофа. Непомірна, невблагана дужа сила заволоділа надімною, схопила люто моє тіло, рвонула ним, здушила так, що не тільки свідомість, але майже і віддих я втратив. Як бездушним клунком кидало мною! Здавалося, рвуть моє тіло, знущаються надімною й завдають терпіння. Хотілося мені ревіти з болю та віддиху не ставало у грудях!

Бо це було щось страшне: дихати хочеш, а тут не стає тобі віддиху, душишся, ще мент і кінець, а при тому відчуваєш, як усе твоє тіло тебе болить, болі неспадають.

І вараз ще один останній удар. Мені здавалося, що всі кости ломляться у мене і я вилетів з цього мого досі такого чудесного, такого спокійного захисту.

Голий, у судорогах від холоду, без духа лежав я безпомічно перед брамою. Холодний вихор обвіяв моє зболіле тіло, потока світла заливала мої зболілі очі, я кричав і ревів з болю та страху!

Ось моя страшна пригода! Не пригадую собі сьогодні усіх подробиць та тямлю з усією певністю, коли це сталося. Було це 9-го березня 1891. року!

Найтерпіша, але заразом і найбільш наївна із присутніх на тій гостині пані спитала мене: „Щож властиво сталося вам, пане докторе, 9-го березня 1891. року?

Я відповів поволі: Того дня я народився добродійко!

Переклав *к.мкл.*

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК**
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. ул. Ягайлонська ч. 24
Тел. 252-54.

З листів до Редакції.

ДО ІСТОРІЇ ЗЛІКВІДОВАНОЇ КООПЕРАТИВИ „УЧИТЕЛЬСЬКА КРАЄВА СПІЛКА":

Посилк до Загальних Зборів ВПУВ.

Високоповажний Пане Редакторе!

У Вашому цінному щоденнику „Діло" чч. 136., 137. і 138. в трьох останніх днях у статті „Українське вчительство на роздорожжі", згадано і про мою особу у зв'язку зі справою „Учительської Краєвої Спілки", Кооперативи з відпов. уділ. при „Взаїмній Поміч Українського Учительства". У цій статті згадано про закиди, які тодішня Управа (Дирекція) підносить проти моєї особи, начебто я завинив, що „Учительська К. Спілка" збанкротувала; одночасно спростовується там на основі рахункових замкнень з 31. 12. 1928. р., що „п. Ч. уступаючи оставив Спілку з придбаним майном понад 30 тисяч зол. Щойно тоді коли його в „Учительській Спілці" вже не було, в два роки прийшло до ліквідації „Спілки" з великою втратою".

Не уважаю доцільним прилюдно наводити тепер причини ліквідації „Учительської Краєвої Спілки" і мого уступлення зі Спілки, але не вважаю можливим помикнути цю справу мовчанкою гадаючи, що це річ вказана, щоби така справа як пропала около 100 тисяч зол. громадського майна була всесторонно розяснена і відповідно полагоджена.

У цій справі я вже звертався до Надзірної Ради і Загальних Зборів Т-ва ВПУВ письменно і просив справу передати державній прокуратурі до розслідування, одначе мої прохання полишено без позитивного полагодження.

Тому прошу дозволити мені за посередництвом „Діла" звернутися до Хвальних Загальних Зборів членів Т-ва „Взаїмна Поміч Українського Вчительства" ще раз з проханням передати цю справу або державній прокуратурі або відповідному громадському судові, ложеному з авторитетних громадян, щоби мене або признали винуватим і засудили, або виправдали з закидів, які робить мені прилюдно „Учительське Слово". Сам я цієї справи на форум державного суду не хотів би виволікати, не з огляду на свою особу; однак, коли сама Управа ВПУВ не дасть мені сатисфакції і буде продовжувати очорнювати мене як винуватця банкротства Кооперативи з величезною втратою для вчителів, буду приневолений цю справу виволікти на прилюдне форум.

З належною пошаною

Петро Чубатий,
був. член Управи „Учит. Кр. С-ки"

Львів, 23. червня 1936

Лугові пописи в краю.

Кугаїв, повіт Львів. На фестин-попис, який відбувся в неділю 3. м. м. прибули Луги з Поршни Черешина разом з орхестрою, зі Селиськ. Лопушної, місцевий Луг виступив до вправ з 42 луговиками і 12 луговичками. Разом до вправ виступило 268 луговиків і луговичок, всі в одностроях або в народніх строях. Перероблено на пописі всі рухливові вправи приписані на 1936. р. По офіціальним пописі відбувалися товариські забави з танцями до вечора.

Ясениська, пов. Городок. Луговий фестин-попис відбувся в неділю, 10. травня ц. р. Взяли участь тільки місцевий Луг і Луг з Бірок Домінікальних числом 38 луговиків і 26 луговичок Виведено вправи приписані на 1936. р.

Лисичники, пов. Заліщики. 7. червня ц. р. відбувся фестин-попис, на який прибули Луги з Добрівлян і Бедриковець а місцевий Луг виставив до вправ 40 луговиків. Крім цього прибув Сокіл з Банищівки. Переведено вправи луговичок хустинами, луговиків палицями, мішані вправи луговиків і луговичок. Разом вправляючих було 246 людей. Публики було ок. 400 осіб.

Велика посезонова продаж
ВОВНИ і ШОВКІВ
Д. М. Файль і С-ка
ЛЬВІВ, пл. МАРІЙСЬКА 6/7

Петлюрівські поминки в краю.

В **Підгаї** пов. Мостиська відбулося 7. ц. м. свято в честь С. Петлюри, на яке прибули Луги з Годині, Ляшок Гостинцевих, Волі Арламівської, Малнова та місцевий Луг. Разом до вправ стануло 98 луговиків і 38 луговичок. На свято прибув голова Повітового Лугу Осип Федина та заст. голови м-р Мисюк Михайло з численним товариством з Мостиськ. Голова Пов. Лугу відібрав звіт всіх товариств під звуки орхестри „Ой у лузі" та залунав луговий привіт „Слава Луги, Батьківщині слава". Промову про С. Петлюру виголосив м-р М. Мисюк. Дальше Луги вивели лугові вправи, які почалися ритмічними вправами луговичок.

В Ляшках Гостинецьких пов. Мостиська відбулося свято в честь Голов. Отамана С. Петлюри 31. ц. м. Промову виголосив м-р Михайло Мисюк, звіт від Лугів відібрав голова Пов. Лугу Осип Федина. До вправ стануло 80 луговиків і 30 луговичок. По вправах відбулася дефіляда перед портретом С. Петлюри.

Угринківці пов. Заліщики. Свято в честь С. Петлюри відбулося 24. м. м. По Богослуженні і панахиді відбулася дефіляда перед портретом С. Петлюри. На свято прибули Луги з Бедриковець, Мишкова, Добрівлян, Лисичник, Блищинки і місцевий Луг. Підчас Служби Божої і панахиди співав хор з Угринковець. Пополудні відбулися лугові вправи, до яких стануло 327 луговиків і луговичок. Промову про С. Петлюру виголосив п. Рудакевич із Заліщик. На закінчення свята відспіваю Луговий гимн „Ой у лузі червона калина".

„ГМІНД"

це було підчас війни слово, яке прокидало в серцях наших земляків тривожні зворушення. Хто хоче знати, що воно значить нехай прочитає книжку

д-ра Василя Маковського

під наг.

„ГМІНД"

Книжка має 304 сторінок друку і двобарвну окладинку та коштує тільки 2 зол., з поч. товою пересилкою 2.50 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діла", **Львів, Ринок 10.**

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ У КОНФЕКЦІЙНОМУ ПРОМИСЛІ.

ПАРИЖ, 23. 6. ПАТ. Як стверджує комунікат синдикату конфекційних робітників, їх конфлікт з працедавцями зліквідовано; у столиці Франції окрузі в середу вернеться до праці яких 100.000 робітників.

БОРДО, 23. 6. ПАТ. Робітники тутешніх доків припинили окупаційний страйк, що триває від 10-х днів і вертаються до праці в середу.

о. О. ПРИСТАП. 49

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Демагогія має в юрбі успіх. Промову нагороджували слухачі рясними оплесками, байдужі до її змісту та понакручуваних доказів. Бесідник так кричав і захоплював бойовим тоном свого голосу, що якийсь підхмелений землячок вигукував: „Свята правда!"

По вічу згощували пана, чи пак товариша-бесідника справді панською вечерою. До „поступової" організації вписувались нові члени, платили членські вкладки й діставали агітаційні брошури. А шановний бесідник, покріпившись успіхом, їхав на друге місце, щоб і там цькувати нарід проти душпастирів, церкви й Бога. Та ніде він не згадував, що саме ці попи (о. Волянський, о. Ардан, о. Дмитрів, о. Стефанович і т. д.) були перші пробудники серед нашої еміграції. Священики перші взялися до національно-освітньої праці серед наших переселенців в Америці, перші організували українських робітників в Союзі Братств і перші почали тут видавати український часопис.

Цим недокінченим студентам не йшло про добро народу. Вони хотіли тільки заколотити спокій по наших парохіях, знаючи, що в мутній воді вигідно ловитимуть собі рибу. Користаючи з легковірности непросвічених земляків, обманювали їх своєю пропагандою і жили на їх кошт. Бо робітництво не лише оплачувало їм подорож і влаштовувало для них гостини, але й взагалі утримувало їх.

Хитріші впосеред них засновували собі часопис, щоб лекше боротись проти попів. Для нього приєднували дописувачів, вибираючи на них місцевих людей, що були завжди охочі „пустити щонебудь до газети" і обмазати кожну їм нелюбу, хоч і зовсім невинну та чесну особу. „Програма" вимагала, що треба бити, кого попало... Головне, щоб постійно була сензація, афера, лайка і великий галас.

Ось так народжувалася „поступова" преса. Її завданням було ніби захищати робітництво, а в суті речі вона служила шкуриним інтересам кар'єристів-політиканів, що в білий день нападали на Богу духа винних людей і обкидували їх болотом наклепів. Ці пресові розбійники виховували своїх місцевих дописувачів на бандитів пера. Тяжко було паралізувати їх деморалізаційну роботу; заскаржити до суду за пресовий розбій, означало наразитися на великі судові кошти й не мати виглядів на успіх. Бо американські адвокати, ці найбільші у світі дерунн, тільки шукали нагоди, щоб дібратись до кишені емігранта. Вони вміли справою покрутити так, що „редактор" міг спокійно далі вести своє розбійниче ремесло.

Зрештою, ніякого було священикові ставати перед судом в Америці, де католики були великі пуритани й добачували в цьому пониження церкви. Щоб не дістатись на шпальти бульварної преси, треба було вистерігатися всіх, навіть найменших промахів, помилок і кожного необережного слова. За цим стежив часто також вірний парохіянин і в одній особі місцевий кореспондент.

Бувало й таке, що „освідомлений" цими часописами читач починав із священиком при сприятливій нагоді, десь у товаристві, широку „дискусію" на релігійну тему. При тім Бога називав видумкою попів і поводився так нахабно, що священик, шануючи свою гідність, мусів уступитися „освідомленому" напасникові. А за кілька днів був вже в часописі стаття з описом тої „диспути" про існування Бога і вістка, якто робітник своїми „аргументами" переміг попа...

— — — — — — — — — — —

Варт мимоходом зупинитись на кількох „пресових" епізодах.

Щоденник „Свободу" заснували в 1885. році самі священики (оо. Ардан, Дмитрів, Стефанович й інші). Тепер видають і редагують його світські люди. Проте „Свобода", як орган поважної запомогової організації, Українського Народнього Союзу, повинна завжди прилично писати, а не в бульварний спосіб. Не личює їй друкувати пашквілі, що їх пишуть неосвічені люди з провінції. От маленький приклад несумлінної американсько-української журналістики.

В 1916. році душпастирював я в Сиракюзах. Тоді були американські українці виєднали в Білім Домі дозвіл на публичну збірку пожертв для воєнних сиріт та інвалідів і дістали право переводити її не лише між своїми, але й між американцями. Однак на місцях треба було мати ще окремий дозвіл. У Сиракюзах рішили ми, що я і один громадянин підемо до бурмістра і попрохаємо, щоб дозволив на цю збірку в місті. Та він нам відмовив. Бо тут деякі проворні „бізнесмени" надуживали подібні дозволи. Збирали гроші буцімто на жертви світової війни, а потім спомагали себе самих... Їх зловила поліція і поставила перед суд. Щоб не повторились такі обманства, міська рада ухвалила взагалі нікому не давати дозволу на збірку. Але бурмистр порадив мені, що замість вуличної збірки, можемо післати своїх збирачів по домах.

(Далі буде).

Еміґраційні справи.

ЕМІГРАЦІЯ ДО БРАЗИЛІЇ.

Еміґранти до Бразилії повинні обовязково брати зі собою метрики уродження, бо вони потрібні до вироблення свідоцтва ідентичности в Бразилії.

ЕМІГРАЦІЙНИЙ РУХ У ТРАВНІ Ц. Р.

За посередництвом Еміґраційного Синдикату виїхало до заморських і континентальних країв у місяці травні 1.308 осіб. З цього числа до Південної Америки виїхало 698 осіб. до Північної 374, до інших заморських країв 55, до Франції й Бельгії 181.

За посередництвом Жидівського Палестинського Виділу виїхало до Палестини 600 осіб.

ДАРУНКИ З ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ.

Польська влада признала для дарунків присилань з Північної Америки для вбогих свояків звільнення від митних оплат. Міністерство почт і телеграфів розпорядило, що пачки, в яких є уживані предмети, можна видавати без мита. Це торкається вбрання, білля, конфекції навіть зі штучного шовку і обуви крім лакерованої і замшової. Треба предложити свідоцтво вбогости.

ЕМІГРАЦІЙНИЙ РУХ ДО АРҐЕНТИНИ В БЕРЕЗНІ 1936. Р.

В березні приїхало до Аргентини 12.134 осіб. З цього з Европи 10.542, з Південної Америки 1.225, з Азії 296, з Африки 45 а з Австралії 23.

З Польщі приїхало 424 особи.

НОВИНКИ.

— **В КОЛЄКТУРІ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ В ДРОГОБИЧІ дня 20. ц. м. впала виграна на льос ч. 61.361 у сумі пядесять тисяч золотих.** 2323

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів,** Хоружинн 5 (побіч кіна „Аполло") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Перероблює ковдри по 4 зол., матрацн по 6 зол. 1799 25-100

— **У фундації ремісничої школи ім. І. і І. Кокорудзів в Дорі,** Бр. Студити відкривають пансіон від 15. червня до кінця серпня. Гарно положена вілля під лісом, близько Прута. Дуже добрий харч, ціни поміркувані. — Управа фундації, Дора, Яремчанська 54. 2240 3—3

— **Від Редакції — до всіх співробітників і кореспондентів.** Тому, що у теперішньому вакаційному сезоні склад Редакції неповний і поодинокі члени Редакції перебувають поза Львовом на відпустці, просимо не присилати ніяких статтей ані дописів на імя окремих редакторів, лише просто для Редакції.

— **Літературні нагороди Українського Католицького Союзу.** Головна Рада УКС-у іменувала членів літературного журі свого літературного конкурсу на найкращі оригінальні літературні твори з 1936 р., що не мають протихристіянських тенденцій. Склад цього журі такий: о. д-р Гавриїл Костельник (голова журі), д-р Микола Гнатишак, д-р Константин Чехович, мґр Евген Юлій Пеленський і мґр Петро Ісаїв, як відпоручник У. К. Союзу. Для тих нагород признавала Головна Рада УКС суму 1000 (тисячу) золотих. Скількість нагород устійнить саме журі і розділить відповідно призначену суму. Книжки, видані в 1936 році, слід надсилати в пяти примірниках на адресу: Український Католицький Союз, Львів, вул. Японська 7/Й.

— **Вибір третього віцепрезидента** м. Львова відбудеться 2. липня ц. р.

— **Ранні жнива.** На основі звідомлень, які одержали хліборобські організації, стан засівів у цілому краю значно поправився, головно завдяки дощам, що перепадують останніми часами та високій температурі. Оскільки така погода вдержиться впродовж найближчих двох тижнів, то будемо мати ранні жнива. На піскуватих ґрунтах жнива передбачені коло 10. липня. Взагалі цьогорічні збори заповідаються дуже корисно в виїмком очевидно околиць, навіщених хуртовиною та градом.

— **Щадничі книжечки ПКО при виїзді за кордон.** ПКО звертає увагу власникам щадничих книжечок, що хто виїзджає за кордон, а хоче забрати зі собою щадничу книжечку, повинен передтим зголоситися особисто або писемно до ПКО, виділ щадничих вкладів, для полагодження конечних формальностей. Перевозити книжечки ПКО за кордон без спеціяльного дозволу вільно лише при переїзді територією Вільного Міста Данціґа.

— **За участь у кривавих демонстраціях у Львові,** Суд засудив Василя Малькута в Буковець на півтретя року вязниці за те, що 16. квітня на Яблонській вулиці бив виставові шиби та ліхтарні й кидав камінням на поліцаїв. М. ін. поцілив каменем поліцая Андрія Костика. Коли поліцай впав на землю, Малькут ранив його двічі ножем у груди. Пол. Костика врятував інший поліцай, який постріляв Малькута. На розправі Малькут признався до всього, а виправдувався, що робив це, що й інші робили. В Івана Вдовича та Гр. Омеляна із Мшани біля Львова, найшли крадені підчас заворушень річи. Омелян не прийшов на розправу, тому його справу відложили, а Вдовича увільнив суддя, тому що йому не могли доказати, що він рагляна не вкрав, лише купив. Фрица Перуна з Вербової, пов. Ярослав, родом із Зайхзв у Німеччині, в якого найшли крадене футро, черевики та бляшанку сардинок, суд засудив на 6 місяців без припинення.

— **Град у Радехівщині.** Над радехівським повітом перейшла 22. ц. м. вполудне градова буря. Хлібороби потерпіли в землеплодах великі шкоди.

— **Воду електрівню в Бучачі** почала будувати міська управа при помочі кредиту з Фонду праці. Викінчено вже великий канал, що тягнеться здовж правого берега Стрипи, а тепер будують великий ґр, що заставить воду ріки і спрямує її до каналу. Добутий тим способом спад води витворить силу 250 КМ. Не укінчені є теж турбінова комора і галя машин, а замовлені потрібні машини наспіють з Варшави і Лодзі з кінцем липня ц. р. Електрівню пустять в рух з початком вересня ц. р. Міська управа хоче поширити електричну сітку на околичні села.

— **Учні тікають з дому.** До поліційних комісаріятів у Львові зголошуються зпелено родичі, повідомляючи про втечі синів, що ходили до школи. Катерина Семко з вул. Тарновського повідомила, що її син Адам, учень VII. кл. гімназії, не вернувся додому в дні роздачі свідоцтв. Пропав теж Андрій Войтькович, учень 3 вул. Кохановського. Крім того не вернувся Авраам Бергер, учень ремісничої школи, що мешкав у тітки при вул. Личаківській.

— **Завзята самогубка.** До ставу на кінці вул. Львівських Дітей кинулася 23-літня Олена Пакушинська, шукаючи смерти. Побачив це Роман Кучма з Левандівки, витягнув дівчину з води і завів її до дому при вул. Кульпарківській. Одначе врятування від смерти її зовсім не втішило. Вона знову втікла з дому і дальша її доля покищо невідома.

— **Останки старинного Перемишля.** Підчас робіт при будові колектора в Перемишлі відкрили на просторі кільканацятьох метрів більшу кількість людських костей. Крім того відкрили добре збережений охоронний мур з цегли і каміння. Цей мур був колись мабуть брамою міста.

— **Ґрад.** Над Ґлібовичами та Волощанами перейшла градова туча. Знищені засіви на 350 морґах.

— **Рільний страйк.** На фільварках посілостей гр. Лянцкоронських у Руджах застрайкували рільні робітники, що домагаються піднішки винагороди. Страйк проходить спокійно. На місце виїхав повітовий староста, щоб посередничити між робітниками і працедавцем.

— **Пожежі.** У Бріджині в Гаях Дуб. згоріли будинки Андрія Бабія, обезпечені на 530 зол.; вогонь перекинувся на будинки Евн Братко, стодола її згоріла до тла. У Гаях Дітк. згоріла хата, стайня й шопа Ів. Демчука. У Пониковиці згоріла хата Миколи Гетманського. У Настасові (Тернопільщина) згоріли будинки та живий і мертвий інвентар Софії Міжевської, Миколи Свахова, Гр. Ворожбита й Марії Бачинської.

— **Обікрали громадський уряд.** До будинку громадського уряду в Зеленій пов. Надвірна вломились злодії й розбивши касу, забрали 1.500 зол. стозолотовими банкнотами та більоном.

— **Краєва хроніка.** В Уричі коло Сколього Микола Демків підчас сварки з Романом Лебіом за ґрунт убив свого противника ударом сокири. Душогуба арештовано. — До слідчої вязниці в Самборі привели 20-літнього Антонія Вареху із Хлопів пов. Рудки, що положив на шинах кілька великих камінів, щоби бачити, як потяг буде по них переїздити. — В Красній пов. Надвірна Іван Нагірняк пробував отруїти свого стрийного брата Михайла, даючи йому булку зі стрихнїною. Отруйника арештовано. — В лісі коло Слободи Рунгурської знайшли тіло 76-літнього Мих. Цапа, якого хтось застрілив. — В ріці Стрий коло Любінець біля Синевідська втопився 9-літній Андрій Стадний. — Секретаря гор. суду в Глинянах Івана Ґлушиського засудив суд на пять літ вязниці за спроневіріння 1.500 зол. — У Станиславівчику (Бріджина) дяк Василь Дибка відрубуючи гиляку з дерева на цвинтарі, впав на землю та згинув на місці. — У Суходолі (Бріджина) підчас забави Станислав Бонковський вбив Владислава Хлопецького. Виправдувався тим, що Хлопецький любив його сина.

— **Бик убив парубка.** На фільварку Підчашє під Кутином 23-літний парубок Ян Дембовський вів на лавцюку бика. Побачивши червону хустку на дівчині, бик сполошився, вирвався Дембовському і почав за ним гонити. Дембовський перескочив пліт, але бик розваливши пліт, побіг за ним і врешті надів його на роги і пробив йому живіт. Опісля розярене звіря минуло свою жертву на землю і почало топтати ногами. Прибігли люди і добули зпід ніг бика страшно змасакрованого трупа Дембовського.

— **Подвійний смертний присуд.** У Вильні відбувся судовий процес Сергія Притицького, 23-літнього рільного робітника з Каркович під Гродном, який підчас судової розправи в січні ц. р. стріляв до свідка Стрільчука в втікаючи із судової салі, стріляв дальше і ранив поліциста Дайновського. Приказ убити Стрільчука дістав від комуністичної партії, яка підозрівала в ньому поліційного доносчика. Притицький був свого часу в інструкторській школі в Росії і вернувся до Польщі, щоби вести комуністичну роботу. Суд засудив Притицького за намагане вбивство Стрільчука на кару смерти, за намагане вбивство Дайновського теж на кару смерти, а за належання до комуністичної партії на 15 літ вязниці.

— **Кара смерти за вхоплення дитини.** Німецький уряд видав закон, важний від 1. червня ц. р., що має на меті запобігти ловленню дітей задля вимушення. Кожному, хто вхопить чужу дитину, вживаючи підступу, погроз або сили, загрожує згідно з цим законом кара смерти.

— **Чому Шмелінґ виїхав так скоро з Америки?** Навіть найсвітліша річ на світі має свою темну сторону. Справдилося це на світлій перемозі німецького боксера Шмелінґа в Америці. Одночасно з блискучим фінансовим вислідом мечу, що приніс 547.531 долярів доходу брутто і 464.945 чистого зиску, одночасно зі сенсаційною перемогою над мурином Люісом та виплатою 125.000 долярів гонорару, грянула на нього боюча несподіванка. При касі спортового стадіону явилися представники американської скарбової władзи і стягнули з кишені Шмелінґа 40.000 долярів доходового податку за цей рік та 4.566 долярів податку за роки 1929 і 1930. Стративши із здобутої нагороди відразу 45 тисяч долярів, Макс Шмелінґ рішив виїхати негайно „Цепеліном" з Америки до Німеччини.

— **Наслідком спеки** в Болгарії панують часті громовиці, що спричинили смерть багатьох людей. Як звідомляє болгарська преса, згинули від громів 52 особи, з чого 37 осіб стало жертвою громовиці останньої суботи й неділі.

— **Черниця хоче літати.** Як повідомляє американська преса, одна вихованиця монастиря в Каліфорнії здала з великим успіхом іспит на пільотку. Це перший випадок на світі, що сестра скинула чернечу одіж, і покинула монастир, щоби керувати літаком.

— **Ріжні вістки.** На залізничому переїзді в Берне у Франції товаровий потяг впав на автокар з 28 пасажирами. 7 осіб погибло, а 17 є ранених. — Коло берегів Кореї затонув японський моторовий корабель, причому згинуло поверх 100 осіб. — Підчас фестину у віденського Пратері на фонд будови памятника цісареві Франц Йосифові І. хтось випустив велику скількість бальонників зі свастикою. — Біля місцевости Боншервіль у Франції наїхали на себе два автобуси, причому погибло 10 осіб, а 12 є тяжко ранених.

Зі судової салі.

ПРОКУРАТОР ВІДКЛИКАВ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

В теперішній каденції суду присяглих у Львові відбулася розправа проти Ілька Бали, селянина в Лісневичах пов. Городок, якого прокуратор притягнув до відповідальности за злочин грабунку зі ст. 250. к. з. — Акт обвинувачення закидав Ількові Балі, що у вересні 1935. р. напав у Волі Добростанській на Анну Бець, яка йшла цього дня до праці і силою забрав їй чоботи та мотику. — Сама справа не була скомпльікована. Одначе характеристичне в цій справі було те, що поцишодована і свідки в слідстві обтяжували особу підсудного як справника злочину, а при розправі змінили свої зізнання і не обтяжували підсудного, який до того виказав своє алібі у критичному часі. Після переведення доказів прокуратор перед нарадою присяглих суддів відкликав акт обвинувачення, що рідко трапляється на розправі перед судом присяглих. Предсідником трибуналу був суддя д-р Міхалє, прокуратуру заступав д-р Ольберек, обвинуваченого боронив *адв. д-р Ол. Мавічак.*

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": „СЕНЬОРІТА В МАСЦІ".

Ковбої, бандити, Мексик у боротьбі з американськими законами. Перегони верхи, постійні стріли, гульня по шинках, забави, танці, підворливі типи. Типи тільки у двох кольорах: білі і чорні, герої і бандити. Провідником одної ватаги жінка. Коли бачимо її — мусимо їй вірити на слово, що вона смілива та що вміє сорвати зайдиголове і гольтіпак. Ковбойська фільма перемішана з оперою. Бо головну ролю співає оперова співачка Свортгавт, партнерка Кепури. Співає навіть під костелом, де точно з еспанським звичаєм сходиться із лицарем свого серця. Співає верхи і у вікні, бо це такий змовницький знак. Герої мусять виграти — це ясно. Град куль їх не чіпається. А як чіпиться яка, то тільки так, щоб вилежатись перед шлюбом. Найкращі у фільмі дві сценки з великим комікомом, що має ніс як Бальзамбавм.

Дивогляди.

ЦВІТИ, ЩО СВІТЯТЬ

Одна паризька фірма придумала спосіб як зберегти свіжість і блиск цвітів, коли вони зірвані в китицю. Найшла вона якийсь такий хемічний засіб, що завдяки йому цвіти світять у темряві, як живі і не швидко вянуть.

ІНШІ НАПИТКИ — ТІ САМІ НАЗВИ.

У Злучених Державах пройшов законопроект, що фабрикантам вин та інших напитків вільно вживати назв, які вже істнують в Европі. Заходи французьких та інших чужих дипльоматів, які боронили оригінальних виробів свого краю не помогли нічого. Законопроект вимагає лише, щоб фірма поруч назви зазначувала місцевість, де напій виробляють. Таким робом на пляшці будуть назви „коняк", „бордо", „бургунд" і „барсак" великими буквами для тих що не орієнтуються у ріжницях напитків і тільки маленькими буквами буде зазначена назва американського міста. За назвами міст, що їх американці позичають від Европи, називаючи всякі малі містечка „Парижами", „Льондонами" і „Берлінами" підуть тепер назви відомих на ввесь світ напитків.

ЦЕНТРОСОЮЗ, ЛЬВІВ, Зіморовича 20/22 (власні доми) тел. централя 298-94

ПРОДУКЦІЯ: ФАБРИКА МИЛА — виробляє мило до прання і миття зі запахом (картон), мило тоалетове (троякий формат), мило до голення.

НАВИВАЛЬНЯ НИТОК. —

МЯСАРНЯ — варстати, Торосевича 5, тел. 289-27, мясарські крамниці: Ринок ч. 2, — Личаківська ч. 50, — Жовківська ч. 175, — На Байках ч. 8, — Зиблікевича ч. 2. Всі вудженини, сухе мясо волове, теляче, вепрове і товщі щодня свіжі.

ЕКСПОРТ: збіжа, яєць, беконів, фасолі — за границю.

ВІДДІЛ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРЧИЙ: штучні погної, насіння, господарські машини і приладдя.

2324

ВІДГУКИ ДНЯ.

За площу „Сокола-Батька".

О, прекрасна наша площе, скільки ще разів я й інші будемо писати про тебе! Скільки разів думки мої й інших будуть кружляти над тобою! Скільки разів проходитимемо попри Тебе з жалем, що Ти не розрослась ще до самого Стрийського Парку!...

Розуміємо Сокола-Батька. Він не може цілу свою енергію посвячувати викупнові решти площі, бо мусить дбати і за інші речі, так само важні для організації.

Розуміємо, але... нарікаємо, так як нарікали на пок. Стахія Стеблецького.

— Ах, з тим Стеблецьким! — лютився кожний, до кого простягнулася рука радника з пушкою по даток. Чи тільки та одна ціль у нас?!...

— Маняк! Прийшов недавно до мене до хати і каже: „Ви мусите дати десять золотих". „Дам пять". „Ні, пане, десять!" „Не дам". „То я з хати не вступлюся!" І що думаєте? Сидів дві години і видер десять.

Соколи кажуть: „Ми вже більше не поширюємо площі, бо мусимо упорядкувати ту, що маємо.

І мають рацію.

Громадяни кажуть: „Не можна дозволити, щоби решта площі пропала для українського Львова.

І також мають рацію.

Але всі разом: соколи і несоколи не маємо рації. Бо припускаємо, що одного дня якось так „ні сіло ні пало", площа буде наша від краю до краю. А ще одного іншого дня площа впорядкується, потворяться ситківкові токи, діточі садки, басейни, грища і т. п.

Зате є ще один прекрасний день, на якусь імпрезу, ювилей чи свято площа буде... світити пусткою.

Відбулося сокільське свято в честь Франка. Ідея гарна, день гарний, ціль гарна, а публики найменше три рази менше, як моглоб бути..., колиб ми були трохи інакші.

Після свята в каварні богато розмов про свято.

— А ви були?

— Ні. Не мав часу. Але чув, що було гарне.

— Здається, нічого собі. Я, щоправда, також не мав часу...

— Цікаво, що з рештою площі?...

— Нічого. Доки жив радник Стеблецький, то справа сяк-так ішла, а тепер...

— Ет, руська вдача. Ждемо на чудо. Подумайте: три-чотири імпрези в році, берім по пять тисяч людей, вступ по золотому і вже булоб багато.

— Нехай би по пів, або хоч три тисячі людей. А так — на площі пустки, імпрези рідко. Нема в нас організаційного хисту — от що!...

І обидва розмовці тяжко журяться та клянуть суспільність.

Мають рацію і не мають рації.

Мають — бо клянуть, не мають — бо не зачинають від себе.

Галактіон Чіпко.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Новий Кружок „Рідної Школи" у Френелівці біля Ляшок Мурованих. В неділю, 21. червня в 4. год. пополудня відбулися в присілку Ляшок Мурованих Френелівці, в домі господаря Михайла Фарисея перші загальні конституючі збори Кружка „Рідної Школи" ім. Івана Франка. Збори відкрив і привитав зібраних членів-основників, яких явилося до 80 осіб, делегат Ради Львівського Повіт. Союзу Кружків „Р. Ш.", проф. Микола Ластовецький, який відчитав і пояснив поодинокі устави статуту „Р. Ш." та виложив обовязки громадянства супроти цієї установи. Про засоби виховання в дитячому садку гарно сказала п. Юлія Петрівська-Лемішка. Опісля на внесення делегата віддано провід зборів місцевому господареві Ількові Пасічникові, який вів їх умілo. До Старшини Кружка ввійшли: голова — Ілько Пасічник; заст. — голови — Олексій Галяшій; секретар — Михайло Тимовчак; скарбник — Михайло Вертас; бібліотекарка — Катерина Маршалок; господар — Юрко Петришин; членка — Марія Поломана. Заступниками членів Старшини стали: Лаба Михайло, Поломаний Олекса, Маршалок Михайло. До Контрольної Комісії вибрали: Тушицького Миколу, Зарицького Ілька та Лабу Івана, а заступниками — Сидора Петра й Антошевського Івана. Делегатами на Заг. Збори Львів. Пов. Союзу Кр. „Р. Ш." вибрані: Ціх Павло та Сидор Петро, на Заг. Зїзд „Р. Ш." Тимовчак Михайло. А тому, що у Френелівці ще нема Народнього Дому, дав приміщення Кружкові у своїй хаті Зарицький Ілько. Велика кількість членів-основників, у тім значне число жінок, велике заінтересування рідношкільними справами, передовсім виховавчими дають запоруку, що цей наймолодший Кружок „Р. Ш." в львівському повіті незабаром належатиме до найдіяльніших, чого йому з цілого серця бажає — Гість учасник зборів.

КОЛОМИЯ.

Свято рідношкільної молоді в Коломиї. Заходом Повітового Союзу Кружків Р. Ш. відбулося в Коломиї в неділю 14. п. м. при прегарній погоді на просторій площі 49. п. п. перше повітове свято шкільної молоді. Зібралася молодь з таких місцевостей: доріст — Вербіж Нижній, Воскресінці, Добровідка, Княждвір, Назірна, Черемхів, Кам'янка Велика, Печеніжин, Підгайчики, Слобідка Лісна, Виноград, Жукотин; школи — Коломия (гімназія Р. Ш. і народня школа ім. Ів. Франка), Печеніжин, Пядики, Березів Нижній. Свято почалося богослуженням у місцевій церкві. Службу Божу відчитав колишній катехит шкіл Р. Ш. о. Н. Гриньовський, співав дівочий хор гімназії Р. Ш. під управою проф. Дм. Николишина. Після богослуження пішла молодь на згадану площу та відбула пробу руханкових вправ. Коло 11. год. почали напливати гості з сіл, які приїхали зі своїми дітьми, в 14-ій год. було їх, разом із численно зібраною місцевою публикою стільки, що заповнили трибуну й обступили густо площу здовж барієри з трьох боків. Заграла дута орхестра (з Печеніжина) і на площу ввійшли чвірками з національним прапором на переді довгі мальовничі кольони малої дрібноти шкільної і старшої молоді обидвох полів, всі в народніх строях. Гордо й бадьоро передефілювали молоді ряди, витані гучними оплесками публики, довкола площі під проводом своїх учителів, якими кермував п. Гриньовський (школа ім. Франка) і уставилися напроти трибуни. Тут привитав їх палкою і змістовою промовою голова Повіт. Союзу Кружків Р. Ш. п. д-р Я. Шипайло: висловив радість з приводу цього першого повітового свята рідношкільної молоді, вказав на велике значіння рідношкільної ідеї, закликав до впертої праці для її поширення на славу й добро української нації й закінчив побажаннями, щоб молодь росла, розвивалася й цвила, дужчала духом і тілом і стала гордощами народу як свідома великих національних цілей і завдань кадра молодого покоління. Опісля молодь відспівала гимн „Рідної Школи" і відійшла при звуках музики й оплесках гостей на місце збірки. Після того почалися вправи. Започаткували їх збірні вправи шкільних дітей синіми й жовтими хоруговками, виконані вдатно, за ними пішли вправи хлопячого доросту з Назірної топірцями (доволі трудні), грацiозні народні танки шкільних дітей колом. шкіл (козачок дівчат у народнім і аркан дівчат у покутськім уборі; обидва танки босяком), збірні вправи доросту з сіл серпами, теж удатні та зразкові вежі учениць гімназії Р. Ш. Опісля радували глядачів три групи дітей, які вивели свої забави. Свято закінчилося також дефілядою. Коли молодь уставилася проти трибуни і впав поклик „Позір", пронеслася могутня мельодія національного гимну, що його відспівала молодь і вся публика. Після того молодь відмашерувала під голосні оплески на місце збірки, публика розійшлася з бадьорим настроєм на душі. За вдатне переведення свята належиться організаторам і виконавцям, а саме Раді Повіт. Союзу Кружків, учительству (головно дир. Олійникові та його співробітникам, п. Лушпинській, Гриньовському й ін.), а дальше батьківським кружкам коломийських шкіл Р. Ш., які занялись улаштуванням буфету і зразково перевели це завдання, повне признання й подяка. Висловлюємо побажання й надію, що це перше повітове свято рідношкільної молоді не буде останнім, воно причиниться до скріплення праці на рідношкільному фронті, згуртує ще більше молодого цвіту народу під прапором одної великої ідеї, а кожне дальше майбутнє свято буде показчиком зросту праці нашого вчительства й допомоги громадянства для досягнення як найкращих овочів на рідношкільному полі.

Учасник.

Спорт.

СТРИЙ — УССК (ЛЬВІВ)

Легкоатлетичні змагання.

В неділю 28. ц. м. відбудуться на площі „Сокола-Батька" відплатні легкоатлетичні змагання між репрезентацією Стрия і львівським УССК-ом. Змагання ті будуть цікаві ще й тим, що на них стрінеться кілька наших рекордистів з своїми грізними суперниками. В програму змагань входять: біги на 100, 200, 800, 1500 і 3000 метрів, гінці 4 × 100 м. і 400 + 300 + 200 + 100 м., мет диском і ратищем, стусан кулею, скоки вдовжінь і вись очінь та трискок. Початок змагань рано в год. 9-ій, пополудні в год. 4-ій.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

РІДНА ШКОЛА, ілюстрований часопис для всіх. — Львів, 15. червня 1936. Р. V. Ч. 12. Зміст: Відзначені нагороди „Рідної Школи". — Українська Педагогічна Виставa у Львові 1937 р. — Олена Цегельська: Жорстокий гусяр. — Українські школи зовсім не мають шкільних підручників. — Купці і промисловці Рідній Школі. — Свято Молоді Р. Ш. у Львові. — Українська гімназія в Тернополі. — М-р П. Кривоносюк: Уваги до організації студій над своєрідностями української культури і психіки. — Д-р О. Філяс: Харчування дитини в дитячих садках. — † Ірина Тимкевич. — З життя Рідної Школи. — Ріжні вісти.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО, ілюстрований журнал української молоді. Львів, червень 1936. Р. IV. Ч. 6.

ВОГНІ, ідеольогічний журнал нового покоління. — Львів, травень-червень 1936. Р. VI. Ч. 9-10.

ДЗВІНОЧОК, часопис для українських дітей. Львів, липень-серпень 1936. Р. V. Ч. 57-58.

ПРОБОЄМ, часопис підкарпатської молоді. Прага, квітень-травень 1936. Р. III. Ч. 4-5.

ДА ЗЛУЧЕНЬНЯ! Вільня, травень-червень 1936. — Нр. 5-6.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича-Надвірна.

24. VI. Інваліди.

Великий Театр:

Вівторок, 23. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліївської „Гарна історія".

Середа, 24. VI. Аб. 20. Бонові зниженки важні „На Личакові".

Четвер, 25. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „Гарна історія".

П'ятниця, 26. VI. Аб. 20 Бонові зниженки важні „На Личакові".

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Д-р Ікс".
ВАНДА: 1) Вередлива Маріета", 2) „20 літ в Сінг-Сінг".
ГРАЖИНА: „Додик на фронті", „Мартвотравний сон".
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Бабуня", „Вибухова бльондинка".
МУЗА: „Цеці".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Сеньоріта в масці".
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Фраскіта" оперетка.
СВІТ: „Фраскіта" оперетка.
СТИЛЬОВЕ: „Таємнича дама" і ревія.
ТОН: „Зацьковані" в Сільв. Сідней.
УТІХА: „Возючі каравани" та ревія".
ХИМЕРА: „Люди в тунелі".

ФОТОПЛАСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Палестина и рощі 1936.

Подяка.

Вп. Пану Д-рові Як. Наглякові, лікареві у Винниках, складаємо щиру подяку за дбайливу опіку та вилікування нашої Мами, Мих. Іванцевої в тяжкій недузі.

2320 Сини.

Закордонне радіо.

Середа, 24. червня 1936.

Відень (506,8) 14.05 Співає Джуз. де Люка (барит.), 17.25 Форт. реціталь, 17.45 Пісні різних народів, Зібург сопр., 19.29 „Студент-прошак" ком. оп. Міллекера, 22.30 Розр. концерт, **Братислава** (298,8) 18.15 Маросеванські танки Кодалія, **Мор. Острава** (263,5) 18.35 Нар. пісні, 19.20 Сольо на гармонії, **Прага** (470,2) 11.05 Концерт, 17.40 Сольо на обої, 19.45 „Сон літньої ночі" Мендельсона на осн. Шекспіра. 22.33 Камер. твори Бетовена, **Париж** (1648) 11.00 Симф. орх., 17.30 Концерт, 20.00 Співи, 20.45 Театр Уяви „Ліз Гальоар" драма М. Ростанда, **Білгород** (437,3) 16.20, 17.45, 20.30 Нар. пісні й мельодії, **Берлін** (356,7) 5.20 Форт. музика, 14.15 Легка музика, 20.45 „Римські фонтанни" симф. поема Респігія, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Скрипка, форт., 20.10 „Школа кохання" оп. Суппе, **Лайпціг** (382,2) 19.00 Концерт хору студентів, **Мінхен** (405,4) 10.00 Музика й поезія, 17.00 Солісти, бас-барит. форт., 18.00 Нед. муз. пополудне, **Будапешт** (549,5) 13.30 Форт., співи, 17.35 Сольо на тарогато, 18.30 Сальон. орх., 21.20 Віольончеля, 22.20 Гарден-парті, концерт, **Мілано** (368,6) 11.30 Орх. концерт. 17.15 Камер. музика, **Рим** (420,8) 19.20 Легка музика, 20.35 Концерт симфонічної музики, 22.00 „Ля донна сі споза" муз. ком. Сторачія.

Четвер, 25. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 22.10 Концерт, 16.05 „Любовний напиток" оп. Доніцетія, 17.35 Співи. реціталь, Мунтеану, сопран. 19.30 Сольо на гітарі, 19.50 „Міщанин-шляхтич" ком. Мольєра в муз. Р. Штравса, **Братислава** (298,8) 19.30 „Весела вдова" оп. Легара, 21.35 Грецька форт. музика, **Брно** (325,4) 18.20 Пісні Р. Штравса, 21.35 „Відїзд" зір. фільма з муз. Тауського, **Кошиці** (259.1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 12.35 Концерт, 21.35 Камер. музика, співи, 22.15 Легка музика. **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Легка музика, 20.00 Скрипка, **Білгород** (437,3) 13.15, 22.10 Співи, 17.00 Нар. мельодії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 8.39 Концерт, 14.15 Розр. музика, 17.00 Співи, форт., 20.10 „Іділ" оп. Корнелюса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісеньки, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Концерт камер. хору, **Кельн** (455,9) 18.00 Вестфальське село грає та співає, **Мінхен** (405,4) 17.00 Два орх. твори Г. Вестерхана, 17.20 Орг. музика, **Будапешт** (549,5) 13.30, 21.44 Орх. концерт, 17.30 Сальон. музика, 19.15 Співи, **Мілано** (368,6) 11.30 Розр. музика, 17.15 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 14.10 Легка музика, 17.15 Вок. інстр. концерт, 20.45 „Ле вістуціе ці Бертольдо" ком. оп. Феларе Трокате.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Середа, 24. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новозбранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Гігієна відживи у літні місяці, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Театр Уяви: „Чорт у пляшці" казка південного моря, Стівенсона для дітей, 16.15 Співаюче радіо-театри — співи, фортепіян, 17.00 Твори італ. музики, мандоліністи, 17.30 Співи. реціталь Ядв. Радзалівни в супр. форт., 17.50 Анекдоти з Едісонового життя, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Пісни мандрівщика, гр. пл., 18.25 Початки друкарства в Польщі, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Камеральний концерт, симф. квартет, 19.25 Еспанська нар. пісня в супр. есп. гітари, 20.00 Співи. конкурс львівської радіостанції, 20.30 Трансм. з Вильна: Нарід півн.-сх. окраїн, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенові твори, гр. пл., 21.35 Чорноліська собітка, фрагменти сп. Іванських пісень (муз., співи), 22.15, 22.20 Спортові вістки, 22.30 Танкова музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Четвер, 25. червня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 8.10 Для новозбранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сучасна фр. музика, гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 13.55 Н. Рогачевський (з гр. пл.): Вагнер „Прощання Льогенгріна". Масенет „Ліз Сонью", 13.05 Полудневий денник, 14.30 „Щось на десер" гр. пл., 15.50 Господарські вістки, 15.45 „Про мандрівне насіння" для мол. дітей, 16.00 Концерт фільг. орх.; у перерві в год. 16.45 „Праця нач. вожда", 17.30 Жигм. Носковський: „Поворот" суіта на міш. хор, тенор і форт. на 4 руки, 17.50 Сонце та здоровля, 18.00 Сільна рерум, 18.05 Про культуру літниськовних дворів, 18.15 Легка музика з гр. пл., 18.25 Літер. хвилинки, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви „Корлеоне" К. Ф. Віганда, 19.35 Форт. реціталь, 20.05 Конце. т камер. орх., 20.30 Техн. скринька, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Моношкові твори — Братінська сопр., Чекотовський барит., 21.30 Май-гай, муз. авд., 22.00 Гутірка про спорт, 22.10 Спортові вістки. 22.15 Сальонова музика; 23.00 Музика сальон. з гр. пл.

Радіокутик.

ПЕРЕНЕСЕННЯ РАДІЯ НА ЛІТНИЩЕ.

Власник зареєстрованого радіового апарату, що виїжджає на літнище, лікування або відпустку, має право до так зв. літньої стації. Цей привілей полягає в тому, що літня стація не вимагає окремого дозволу і додаткової оплати абонаменту однак під умовою, що радіофонічні оплати доконуються надалі в місці постійного замешкання (тобто безпосередньо в тому поштовому уряді, який видав уповажнення), а самий дозвіл буде знаходитися при літній стації разом з останніми контами радіофонічних оплат.

На час урухомлення літньої стації відбірна радіостація у постійному місці замешкання мусить бути так забезпечена, щоб не було навіть вигляду, що її можуть використовувати одночасно із стацією на літнищі. Коли помешкання у постійному місці замешкання є замкнене і нікого в ньому нема, це забезпечення робимо через тривале сполучення (злютування) антени і уземлення назверх помешкання. Коли ж це помешкання не замкнене і там хтось перебуває, тоді радіоуряження (антена і уземлення) треба на час істнування літньої інсталяції, або цілковито усунути, або радіостацію на літнищі треба зареєструвати у властивому поштовому уряді і оплачувати окремо.

Коли кінчимо користати з літньої стації і урухомлюємо радіовий апарат у постійному місці замешкання, радіову інсталяцію на літнищі треба зовсім усунути. Залишення літніх радіовідбірних уряджень у разі їх незареєстрування, наражує власника дому, на якому знаходяться такі антени або уземлення, на карні репресії за нелегальне посідання радіових уряджень.

У всіх европейських країнах шораз то більш поширюється звичай, що забирають люди із собою на літнище радіовий апарат. Виключення, які подаємо на цьому місці, вистачать, щоб і наші радіослухачі могли в часі літа користати з радіових авдицій, що має тим більше значіння, що власне на селі радіо буде для них одиноким контактом з тими формами культури, до яких вони звикли в місті.

Чи вже всі знають?

що продаємо всілякі **літні шовкові матеріяли і на білля** на **40% дешевше.**

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Перкалі й муслін	0.60	Сірий зефір	0.55
Крепони	0.55	Колір. перкаліна	0.60
Вовалін	0.65	Димка на підштанці	0.65
Панама	0.66	Спортовий зефір	0.85
Штучний шовк	0.90	Попеліна на сорочки	1.15
Сірий шовк	1.—	Рожевий ситц	1.—
Сатина на шляфроки	1.—	Полотно на простир.	1.25
Найнов. епонж	1.—	Мереж. пошівки	1.80
Креп-монголь	1.90	Простирала	1.90
Шовк на блюзки	1.95	Обруси з метра	1.90
Креп-марокен в дес.	2.50	Кепи й обруси	2.50
Вовна на сукні	1.20	Вафл. рушники	0.30
Шкоцька вовна	1.50	Купелеві рушники	0.50
Пледи	5.25	Стирки до посуди	0.43
Коци	4.50	Простирала на ковдри	4.50
Полотно	0.50		

УВАГА: Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового. Замовлення з провінції полагоджуємо за поштовою післяплатою.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Кунно — продаж: Бельги бельг. 90.13—89.70, Долярн американські 5.32 — 5.29, Долярн канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.17 — 358.45, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.49 — 171.65, Фунти англ. 26.82 — 26.66, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.80, Корони данські 119.64, 118.80, Корони норв. 134.68—133.70, Кор. шв. 138.28—137.30, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.62—11.60, Марки нім. 137 — 132, Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 145—140.

Акції.

Банк Польський 104, 103, Цукор 28.50, Лільпоп 13.50, Островець 30.

Папери.

3-пр. інвест. 1. ем. 66.50, 2. ем. 67.25, серії 77, 3 конверс. 32—31, 3 зал. 49.75, 6 дол. 71, прем. дол. 50, стаб. 33.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів

	від	до
Бобик	15.00	15.50
Вика темна	16.25	16.75
Вика сіра	15.25	15.75
Мука жит. витяг. до 0-30 прц.	24.00	24.50
Мука жит. гат. 1 0—50 прц.	23.00	23.50
Мука жит. гат. 1 0—65 прц.	21.00	21.50
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	16.00	16.50
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	17.00	17.50
Мука житня посл. понад 65%	13.00	13.50
Висівки житні	7.75	8.25
Висівки пш. грубі	7.75	8.25
Висівки пш. середні	7.00	7.25
Висівки пш. міякі	9.50	10.00

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 23-го червня ц. р. кооперативи платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.93 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 в. яєць	2.50 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 23. VI ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвірп птахомасарні „M. C." у Львові, (пл. Більченського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	1.00 зол.
Качки товщені І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Кури молоді без остриг І. кл.	1.00 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої класи. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні; тенденція на курята знижкова, на індики. качки, кури хвилево вдержана.

ОПОВІСТКИ.

КОНКУРС. Музичне Товариство ім. Лисенка філія в Станиславові оголошує КОНКУРС на посаду учителя (льки) гри на фортепіяні для середніх і вищих років у Музичному Інституті. Посада від 1-го вересня ц. р. Подання з умовами вносити до 15. липня ц. р. на адресу Музичного Товариства, Станиславів, вул. Гославського 15/1. 2321

ЛІТНИЩА

ВОРОХТА — Пансіон „ЧЕРЕМШИНА" поручає соняшні балконові кімнати з добірним харчем. Отворений цілий рік. Зголошення приймає Наталія Семанюкова. 2318 2-3

КОСІВ, пансіон „VICTORIA" біля заведення д-ра Тарнавського, поручає соняшні кімнати з повним удержанням по дуже низьких цінах. Просторий овочевий сад, ріка, станція автобусова біля пансіону. 2325 1—3

ЗАМІНЯЙМОСЬ ВАКАЦІЯМИ! Хто взяв би мене з дружиною на один місяць від пустки (липень) на харч і мешкання в горах або лісистій околиці (найрадше священник або вчитель), тому взяв би я у шкільному році дитину на два місяці на повне удержання у Львові. Листовні зголошення до „Діла", Львів, Ринок 10 під шифру „Окремих вимог не маю". 1—3

ЯМНЕ БІЛЯ ЯРЕМЧА. Кімнати, цілоденне утримання, а також поодиноко: снідання, обіди та вечері по напрашу низьких цінах поручає вже від 1. червня Заринська Володимира, Ямне, дім Михайла Павлюка, також Львів, Жулинського 6, партер. 2143

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ПОШУКУЮ практики в склепі галантерійнім на час вакацій. Ласкаві зголошення: Адм. „Діла" під „Матуристка". 2326

МЕШКАННЯ

КОМФОРТОВИЙ двоповерховий дім, біля Сапіги, вільні літа, амортизаційна позичка Каси Ощадности 92.000 зол., продам за доплатою 28.000 зол. Тел. 235-88. 2327

РІЖНІ

ВЕДЕМО ПЕРЕД ДАЛІ! Мужеські сорочки оксфордові 4.50—5.50 з шовкової попеліни 4.95, з правдивого шовку 9.80—11.80, мужеські піжами з паси, попелінові 9.80—13.90, шовкові 16.50—18.50, жіночі піжами, дійсно гарні 12.50, дитячі 4.90 Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 2—2

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 5-16

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патентпудру **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

1188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 21-75

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 140 (14.389). Львів, четвер 25. червня 1936. Рік LVII.

Часопись оріяти обласна русскітет.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Праці варшавського сойму.

ВАРШАВА, 24. 6. ПАТ. На четвер скликано засідання соймових комісій: хліборобської, закордонних справ, правничої та будівельної, щоб поладнати проекти державних законів. Сойм скликаний на пятницю 26-го ц. м.

Туреччина вдоволена ходом

ДАРДАНЕЛЬСЬКИХ НАРАД.

АНКАРА, 24. 6. ПАТ. Турецькі урядові та пресові кола оптимістично глядять на конференцію у Монтре; застережень очікують хіба з боку Італії, якщо вона візьме участь у нарадах. Тур. уряд сподіється перевести у Монтре цілу систему безпеки на Середземному Морі, при чому рахує на англійську підтримку.

Протикомуністичні демонстрації

У БЕСАРАБІЇ.

КИШИНІВ, 24. 6. ПАТ. Ріжні народні румунські організації демонструють прилюдно проти преси, що стоїть на послугах II-го і III-го Інтернаціоналу. На деяких дворцях відбирають кольпортерам газети і палять їх

Довіря для англійського уряду.

ЛЬОНДОН, 24. 6. ПАТ. Вечір опозиції в англійськім парляменті, щоб висловити недовіря урядові у справі санкцій, зібрав тільки 170 голосів. За урядом голосувало 384 послів.

ДОВІРЯ ДЛЯ ФРАНЦУСЬКОГО УРЯДУ.

ПАРИЖ, 24. 6. ПАТ. 382 послів голосами соціяльних радикалів, соціялістів і комуністів висловило довіря урядові проти 198 голосів.

НЕГУС ХОЧЕ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ЛІЗІ НАЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 24. 6. ПАТ. Абісинський цісар виїде з Льондону до Швайцарії; покищо зупиниться у Веве, пізніше хоче підчас засідань Ліги Націй перебувати у Женеві в надії, що зможе від Ліги особисто виєднати нові санкції проти Італії. Він заявляє, що незалежний абісинський уряд існує надалі у західній Абісинії. Мін. Іден мав поставитись до надій цісаря негативно.

„ПРИЯТЕЛІ ЛІГИ НАЦІЙ" ПРОТИ ТАЙНИХ ДОГОВОРІВ.

ЛЬОНДОН, 24. 6. ПАТ. Генеральна рада „Союзу приятелів Ліги Націй" осудила в резолюції тайні переговори, добачуючи у них понижения авторитету Ліги. Як примір наводить резолюція переговори над німецько-британським морським договором, французько-італійські в абіс. справі, та пропозицію Лаваля—Гора

Араби нападають.

ЄРУСАЛИМ, 24. 6. ПАТ. Між Гайфою і Сафад у північ. Палестині араби збили одного жида і трьох ранили, напавши на автобус.

ЗАХОДИ ДУХОВНОЇ ВЛАДИ У СПРАВІ АРАБСЬКО-ЖИДІВСЬКОГО КОНФЛІКТУ.

БЕЙРУТ, 24. 6. ПАТ. Грекокатолицький патріярх Тогана звертається до англійського епископа з Кентербері, щоб той дав почин до акції, щоб Палестину залишити арабам і стримати жидівську імміграцію. Архиепископ радить арабам не вживати терору, щоб Англія, яка виконує мандат Ліги Націй, могла берегти суцроти обох національностей тих самих прав.

КОШТИ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ЗАВОРУШЕНЬ.

ЄРУСАЛИМ, 24. 6. ПАТ. Між Єрусалимом і Єрихоном перервана комунікація. Від початку заворушень загальна сума втрат дійшла до 190 міл. фунт. шт. До 19. червня стануло перед судом 1823 арабів і 418 жидів.

Франція вірить у мир.

ПАРИЖ, 24. 6. ПАТ. Міністер закорд. справ Дельбос зложив заяву у справі закорд. політики. Уряд боронить принципів Ліги Націй і хоче здійснити загальну безпеку. Не вірить у те, що можна втримати тепер санкції, а вважає за необхідне, щоб єдналися держави із спільними географічними інтересами та економічними. Франція вірить у співробітництво Італії для збірної відбудови миру. Безпека Бельгії, Чехословаччини, Румунії та Югославії це елемент безпеки Франції. Партії, що входять тепер у склад німецького уряду були завсіди за порозумінням французько-німецьким. Французький уряд домагатиметься міжнародньої контролі фабрик зброї.

НЕСПОКІЙ НА ФРАНЦУСЬКІЙ ПРОВІНЦІЇ.

ПАРИЖ, 24. 6. ПАТ. У ріжних містах Франції вибухають страйки і сутички наслідком вороженеч між правими і лівими партіями. У Парижі на двірці Сен-Лязар дійшло до бійки при інтервенції поліції. На 25. ц. м. шофери заповідають страйк. У Марсейлі страйкують моряки; пристань завмерла; на щоглах кораблів червоні прапори. Ситуація поважна.

У Ліоні зачинені кавярні та ресторани. Автобуси та трамваї страйкують. У Монпелїе трамвайний рух припинений. У Брест страйкують робітники газівні.

БІЙКИ МІЖ „ЛІВИМИ" І „ПРАВИМИ" У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 24. 6. ПАТ. У Ліоні та Бордо відбулись вуличні демонстрації правих і „лівих груп, що в походах при співі пісень пробували зчинити заворушення. У Ліоні не було сутички, у Бордо кілька осіб ранили.

Політичне обличча бельгійського сенату.

БРЮССЕЛЬ, 24. 6. ПАТ. Провінціональні ради вже вибрали 44-х сенаторів, які кооптуватимуть решту. Соціялісти дістали 17 мандатів, католики 15, ліберали 6, „Рекс" 3, фляндські націоналісти 3.

БРЮССЕЛЬ, 24. 6. ПАТ. На першому засіданні парляменту вибрали предсідником соціяліста Комілля Ісманса 116 голосами на 169.

Ширіть наш часопис!

ПРАВДИВУ БЕЗЖУРНУ ВІДПУСТКУ, ЧИ СПОКІЙНІ ВАКАЦІЇ уладите собі щойно тоді, якщо обезпечите від крадежі з вломом своє домашнє уряджения, одяги, постіль і біля

в Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Загальні Збори

„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ"

Дня 29. VI. ц. р. (в понеділок) відбудуться Заг. Збори „Народної Торговлі" год. 10. рано в салі „Сокола-Батька" у Львові, при вул. Руській ч. 20. Право участи мають правні особи через своїх повновласників, фізичні особи через уповажнених. Статутове оголошення Зборів уміщено в ч. 24. Госп. Кооп. Часописі.

Богослуження відбудеться в понеділок год. 8. рано в церкві св. Спаса при вул. Краківській.

2185 1—2

„Веселі страйки".

Львів, 24. червня 1936.

Причини французьких страйків дошукується паризький кореспондент „Прагер Прессе" у лихому матеріяльному положенні робітництва, гіршому як деінде. Колиб панове з празького півофіціоса цікаві були побачити, як виглядає справжня робітнича нужда, вистерчалоб їм переїхатися недалеко — на Закарпаття... Чи справді у Франції робітництво так бідує — про це вистане запитати наших робітників, що виїздили туди на сезонові роботи; бельгійські робітники кинулися не лише до страйків, але навіть будували барикади, дарма, що живуть навіть у добробуті.

Оригінальну характеристику французького страйку — і то досить компетентну, бо зі соціялістичного джерела, — найдете у передовиці варшавського „Роботніка" з 19. ц. м. „У Франції ентузіязм перемоги „Людового Фронту" проявився у масовій страйковій акції... Теперішні французькі страйки мають своєрідний характер: це „радісні" страйки, повні бадьорости і віри у майбутнє..."

Страйк був справді „радісний". В ілюстрованих тижневиках найдете симпатичні світлини з окупаційного страйку: тут жінки приносять харч робітникам, що обсадили фабрику, там червоні мініетки гуляють, щоб „розвіяти нудьгу"... Ми, що бачили перед кількома тижнями на вулицях нашого міста страйкарів та безробітних, які справді йшли на барикади в отчайній боротьбі за хліб ми можемо сказати з певністю: для французьких робітників страйк був фарсом, але самі вони й не придумали. І для держави була та фарса трагедією.

„Роботнік" самовпевнено твердить, що страйки наскрізь спонтанічні і що єдиним зовнішнім чинником, який на них вплинув, були „фашистівські провокації". Паризький кореспондент щоденника „Журналь де Женев" зауважив щось іншого. „Первісно можна було думати, що страйки вибухли спонтанічно; тепер годі сумніватися, що ними керує таємна сила, яка хотіла провірити свою спроможність та заразом зробити натиск на новий уряд" — пише він та наводить конкретні випадки, де робітники самі ані не думали страйкувати, а покинули працю цілком несподівано, на приказ згори.

Від кого саме? Може від французької комуністичної партії? Сохрани Господи! Таж п. Торез (колишній оборонець Шварцбарта) нераз і не двічі запевнив своїх братів по „людовому фронті", що всіми силами підтримає їхній уряд, хоча сам у ньому участи не візьме. Справді — він знає, що французького пробобуржуазного

Ювилейне свято

10-літнього істнування кооперативи СЕЛЯНСЬКА СПІЛКА в Богородчанах, відзначеної дипльомом РСУК за добре ведення відбудеться 28. червня 1936 з такою програмою:

I. Год. 11. Полева Служба Божа в саді п. Дмитра Мартинця:

II. Год. 13. на тім самім місци:

1. Відкриття свята.
2. Святочна промова Начального Директора РСУК Вп. Сенатора Остапа Луцького
3. Відчит д-ра Осипа Когута про 10-літний розвій Селянської Спілки.
4. Реферат Директора Центробанку Вп. Ст. Кузика про кредитову кооперацію.
5. Привіти.
6. Закінчення свята.

В разі непогоди богослуження відправиться в Парохіяльній Церкві, а дальша частина свята в салі Народнього Дому. — Вступ за ювілейною відзнакою в ціні 20 сот.

рентіера залякувати передчасно не слід, тому оминає всяких замахів на капіталістичний устрій, а вдоволяється у вище голошеній програмі скромними суспільно-гуманними гаслами.

Яка вигідна не булаб теперішня позиція „благонадьожних" франц. комучістів, всетаки годі їм виректися своєї „нормальної" діяльности, себто підпольної революційної роботи. Не могучи дальше безпосередньо вести конспіративної акції, французькі комуністи перекинули її на окрему надбудівку, т. зв. „Четвертий Інтернаціонал", себто троцькістів, що організують страйки, підготовлюють збройні виступи, бунтують населення кольоній — словом: тримаються „правовірної" марксівської лінії, як і слід „лівій опозиції".

Чи Троцький справді був коли-небудь щирим опозиціонером-диссидентом? Люди, що здемаскували співпрацю Троцького з III. Інтернаціоналом, уважають, що почалася вона недавно, від побуту Бухаріна у Празі: від того часу помітили, що Троцький сильно оживив свою діяльність та що диспонує дуже поважними грошевими засобами.

„Третий і четвертий Інтернаціонал — це одно" — це приймив до відома вже здається кожний, хто хочи трохи цікавиться політичним життям. Кожний за винятком п. Блюма: йому цього не вільно приймити до відома. Годі на нього глядіти як на відповідального керманича французької національної держави: він сам заявив недавно, що він є лише скромним виконавцем програми людового фронту — більшу, у якому першу скрипку грає комуністична партія, одна з керних краєвих секцій III. Інтернаціоналу.

„Соціялісти связалися з партією — пише „Журналь де Женев" з 7. ц. м. — яка хоче прийти на їхне місце, яка підлягає закордонному проводові. Не можна безкарно кидатися на таку демагогічну виборчу кампанію: хто сіє вітер, збирає бурю". (гал.).

Боротьба за розмосковлення православної церкви на Волині.

II.

АГРЕСИВНІСТЬ РОСІЯН ТА БЕЗХРЕБЕТНІСТЬ УКРАНСЬКИХ ЦЕРКОВНИХ ДІЯЧІВ.

Справа розмосковлення церкви на Волині майже не посувається вперед. Росіяни досі займають домінуючу позицію у церкві на Волині. Особливо виразне їх панування таки мовити у сфері культурно-психічній. Бо тим лише можна пояснити, що росіян досі трактують у Православ. Церкві щонайменше нарівні з українцями. Вища церковна влада на Волині ніяк не може зрозуміти, хто від віків замешкував Волинську Землю та хто тут правдивий господар. Не хоче вона витягнути ніяких висновків з того, що горстка росіян на Волині — це продукт окупації Волині нашим відвічним ворогом, що росіяни — це гвоздь на українським національним організмі. Тієї правди не хоче признати вища церковна влада.

Де там! На Волині все можна почути слова про рівноправність росіян; вам зацитують навіть тексти св. Письма, очевидно невластиво його інтерпретуючи, що у церкві нема еллина чи юдея. Але про чудо „сшествія язиків на апостолів" та взагалі про те, що Провидіння не створило просто людини, але різноманітні народи — про це грунтовно чомусь забувають. Тому можливі на Волині такі явища, що напр. на цьогорічних епархіяльних зборах арх. Олексій вже згодився був дати і російським гімназіям субсидій так само, як українським гімназіям.

Ще дивніша історія з Рівенським Собором. В Рівному величавий храм, в якому містяться дві церкви, горішня і долішня, (у високих сутеринах). Хотіла українська гімназія дістати для себе бодай цю долішню церкву для відправи Служби Божої по українськи. Довгими роками тяглась боротьба; росіяни були надзвичайно агресивні. Відправу Служби Божої в українській мові вони вважали просто за збезчещення церкви, і тому, коли один раз приїхав до Рівного єпископ Полікарп росіяни силою хотіли перешкодити йому у відправі по українськи богослуження та допустилися навіть зневажити єпископа у церкві. А вже хіба не більший глум над українцями скидається те, що у горішній рівенській церкві ви побачите на видних місцях образи св. Володимира Великого та св. Ольги. Що сказали би вони, волоцарі київської держави, бачучи як розпаношилась на Волині горстка недобитків росіян, нащадків тих, що вогнем і мечем завойовували Київ, переіменований згодом на „мать русских городов". Ось і недавно у роковини смерти С. Петлюри хотіли українці відслужити заупокійне богослуження у рівенській церкві в українській мові. Росіяни післали до Кремянця до арх. Олексія свого делегата, щоб добитись заборони цієї відправи. Арх. Олексій, як голова російська преса,

Недавно відбувся шумний організаційний рух серед російської молоді у Польщі. Як слід було сподіватись, на ідеольогічнім прапорі тієї молоді бачимо старі гасла: „За православіє і народность" (очевидно, російську). Взивало лише „самодержавіє", бо на нього ще не прийшов час. Ця молодь нині організує прощу до „російської православної" святині — Почаївської Лаври...

Не дивує нас поведінка росіян — інакше без такої вдачі не могли би вони запанувати над 1/7 частиною світу. Дивує поведінка наша, українців. Боремось напр. у Рівному лише за перевагу у підземеллі; мовчки признаємо, що горішня має бути у посіданні росіян. Ба, більше, не протестуємо що по всіх, всіх церквах Волині, Холмщини та Полісся далі відправляють Службу Божу московською вимовою, що дуже часто проповідують нашим українським селянам по російськи. Не дивує нас, що всі консисторії у тому й волинську, обсіли урядовці росіяни. Не дивує нас, що і тепер відразу знайшлась посада у цій самій консисторії для б. царського полковника-росіянина, але ніяк не могли туди прийняти на службу одного визначного українського діяча, хоч як було би це корисно для самої справи. Це все в порядку річей, як у порядку є, що росіяни попри те далі горлають про якийсь українізаційний курс на Волині. Безмежне нахабство росіян, але безмежна і наша пасивність та безхребетність.

Не дивниця тому, що „батюшка" на селі, все не нотуючи про себе, далі вважає, що краще зачисляти себе до „малоросів російської культури", ніж до „щирих українців". Вкодатку свідомі українці все мають марку „фанатиків" і непримиримих, що з огляду на відому інтерпретацію слів про еллина та юдея у церкві робить їх елементом не дуже бажаним для „власть імущих".

Такий стан річей з конечности мусів відбитись і на справі українізації богослуження. Священики навіть і не думали про реалізацію резолюцій перших епархіяльних зборів. Навпаки, деякі пан-отці самі організували тих, що протиставились українізації богослуження. А були випадки ще дивніші, як напр. у одному селі на Кремянеччині, де вже якийсь час була українська відправа, а пізніше священник знову вернувся до славянської мови. Нарешті, як у своєму часі писало про це „Діло", могло дійти до того, що один священник-москаль *виклинав (!!) у церкві українську мову* і то відчас самого богослуження, коли вагло почув *що хор співає по українськи!!*

А на папері в архивах консисторії істнують постанови перших епархіяльних зборів на Волині про українізацію церкви! Українцем називає себе архипастир Волині. Українець, (хоч і певнящького „толку") стоїть на чолі волинської духовної консисторії; Певний і К-о довгі літа широко розписувався в „Українській Ниві" про розмосковлення церкви та про соборноправність в устрою церкви. А росіяни як панували на Волині перед світовою війною, так панують і нині...

І. С.

МАЛА АНТАНТА НЕ ДОПУСТИТЬ ГАБСБУРГІВ.

ПРАГА, 24. 6. ПАТ. На тему поголосок про реставрацію Габсбургів пишуть „Лідове Новіни", що Мала Антанта не стерпить Габсбургів на австр. престолі і виконає сіпучо прийняті постанови.

РАДЯТЬ НАД БАГАТСТВАМИ АБІСИНІЇ.

РИМ, 24. 6. ПАТ. У міністерстві кольоній радили, як використати промислові багатства Абісинії. Складуть окремий комітет знавців і в Аліс-Абебі утворять технічний інспекторат, що дорадчиме ради місцевим губернаторам, геольогічний уряд та хемічну лабораторію.

18 зол. **ДЗЕРКАЛО** у фабриці **М. ВИК** ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

СТРАЙК В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, 24. 6. ПАТ. У Портсмавт, стейту Огайо, вибухли заворушення на тлі страйку. Страйкарі стріляли до будинку фабрики, де працювали інші робітники. 1 убитий, 4 ранених.

У БОЛІВІЇ СТАН ОБЛОГИ.

ЛЯ ПАЗ, 24. 6. ПАТ. У Болівії проголосили декретом стан облоги у цілому краю.

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольогії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла". Львів. Ринок 10.

Виховання через переживання.

Про значіння захистів для мандрівної молоді в Німеччині.

(Власна кореспонденція з Берліна).

Сучасна Німеччина присвячує вихованню молоді дуже багато уваги. Цілий ряд прилюдних установ, з величезним організаційним апаратом працює в тій ділянці. Та найважніша обставина, яку треба підкреслити, це та, що ціла акція виховання молоді від дошкільної починаючи і на високошкільних організаціях кінчаючи зосереджена в руках одного проводу.

Одну з визначних роль у вихованні сучасного нового німецького покоління відіграє „Райхсфербанд фір Дойче Югендгербергн". Є це організація, що повстала вже після світової війни, де довгий час у поодиноких краях Німеччини мали більший чи менший вплив політичні партії від марксистських починаючи, на католицьких кінчаючи. В березні 1933 року включено цей союз під провід „Гітлерюгенд", зачисляючи його в персональній унії з установою „Амт В. дер Райхсюгендфірунг". Провідниками в поодиноких округах стали провідники гітлерівських організацій молоді, при чому статути союзу змінено згідно з духом „вождівської засади" — „фірерпринципу" націонал-соціялістичної партії.

З того часу починається незвичайно живий і замітний розвій цього союзу. Зрозуміло, що всі туристичні організації, які своїм духом не підходили до націонал-соціялістичного світогляду, мусіли зліквідуватися. На місце молодечо-романтичної ідеї „мандрівки птахів" („вандерфогель") і кочівничо-номадного зрозуміння життя в організаціях, опанувала німецьке мандрівництво нова свіжа й ясна ідея: мандрівництво мусить стати засобом виховання, щоб виплекати тілесну силу молоді і скріпити її любов до батьківщини. Опановані цією ясною ідеєю „юнацькі захисти" і прегарний з того часу їх розквіт, стверджують, що завсіди суть успіху справи лежить в тому, в якому дусі, з якою думкою починаємо діло.

Мандрівництво, як чинник виховний, було відоме в деяких формах уже у давнину майже серед усіх культурних народів. От хочби назвати тільки мандрівки наших студентів на Україні, чи в середньовіччі обовязкову на заході мандрівку челядників-учнів перед їх визволенням на майстрів. Через особисті переживання, зустріч з чужими людьми і новими обставинами, через особисті помічення доповнював юнак своє виховання, своє знання людей і життя. Рівночасно у змаганнях з труднощами ставав він повноварт ним мужчиною.

Всеж тогочасна думка про мандрівництво не була якслід продумана, не пристосовували її масово. Ми бачимо в історії час, коли мандрівництво в якихось замітніших формах не існує.

Про відродження ідеї мандрівництва, можемо говорити щойно з початком нашого століття. Є це час народження т. зв. „руху молоді", себто спроби молоді самостійно поставитися до всіх життєвих та культурних питань. Є це частина загального життєвого девятнацятого століття проти „конвенційної забріханости" і зростаючої механізації капіталістичного світу, його духової порожнечі у розумінні життя. Звідсіля романтика, своєрідна життєва фільософія, змагання до реформи школи, виховання і способу життя.

Молодь „утікає в ліси" перед великим містом, перед школою, перед батьківським домом. З тієї утечі, що зродилась під внутрішнім духовим тиском, повстає звільна свідоме „самовиховання". Повстає ряд юнацьких організацій; згадати хочби загально відомі організації „мандрівних птахів" у Німеччині, опісля світовий скавтовий рух.

Тоді теж оформлюється ідея мандрівництва й перші поважніші початки будови захистів для мандрівної молоді. Ця остання думка будови мандрівницьких захистів виросла в Німеччині і набрала міжнароднього значіння, поширюючися в останніх літах незвичайно скоро по цілому світі. Сьогодні не треба вже нікого переконувати про виховне, соціяльне і для здоровля молоді далекосяглe значіння цієї ідеї.

Беззастережне першенство в цій ділянці належить Німеччині. Число захистів і число ночліґів в ній перевищують подібні статистичні дані інших країв. І так в 1935 р. найбільше число ночліґів осягнула Англія: 300.000. В тому самому році мала Німеччина 6,537.000 ночліґів. Америка щойно в останньому році почала замітнішу працю.

Для ясної картини, як сильно підтримує сучасна Німеччина цю акцію, ще кілька чисел: в часі 1933/1935 повстало 122 нових захистів і 48 перебудовано; в самому 1935 році збудовано 31 домівку для молодих мандрівників коштом 2.750.000 марок.

Ночліґи в цих захистах — деякі з них це прекрасні готелі — незвичайно дешеві. Користають з них теж чужинці: 106.360 ночліґів у 1935 р. в Німеччині. В 1933 р. повстав „союз міжнародньої співпраці для юнацьких захистів". Тимсамим повстали великі можливости міждержавного мандрівництва молоді — великий засіб для зближення і порозуміння народів. Як останній щабель розвитку треба назвати створення „Світових юнацьких захистів". Під цю пору начислюємо їх покищо три: одно на острові Шавен у Голяндії, одно в Америці й одно найбільше в Німеччині на замку Альтена у Вестфалії.

Український мандрівницький рух оформився на західних землях під впливом пластової організації. Сьогодні має він кількинадцять мандрівницьких захистів. Чимскоріше цей рух зміцниться й зорганізується до тої міри, що буде могти виступити як член міжнароднього союзу, тим краще для української молоді, яка в цей спосіб дістане нову можливість глянути в широкий світ.

Проф. Микола Стороженко.

(З нагоди сотих роковин з дня його народження).

1888 р. московське Товариство прихильників російської словесности святкувало у Москві академією століття дня народин славнозвісного актора Михайла Щепкина. На тій академії одним із промовців був тодішній заступник голови згаданого Товариства професор московського університету Микола Стороженко, що почав свою промову такими словами: „Мені здається, що поважне старе обличчя великого актора, що дивиться на нас ласкаво з цього портрету, нахмурилосяб і гляділоб на нас з докором, якби ми, згадуючи в цей день про нього, ні одним словом не згадали про Шевченка, його земляка та друга, що його він любив, як сина, пильнував як око, бо бачив, у ньому сонце рідної поезії".

Навязуючи до цих слів М. Стороженка, здається, маю право сказати, що і Великий Кобзар з докором поставивсяб до нас, коліб українське громадянство в ювилейний Шевченківський рік ні словом не згадало про М. Стороженка, що своїми працями багато прислужився до пізнання життя Т. Шевченка, тим більше, що саме тепер минає сто років від дня народження М. Стороженка.

Микола Іллич Стороженко народився 11. червня 1836 р. у родовому маєтку матері с. Ржавець прилуцького повіту на Полтавщині. Тут він провів свої дитячі роки до 10-літнього віку. Середню освіту здобув у київській гімназії, у 1856 р. вступив на історично-фільольогічний факультет московського університету і тут після смерти знаменитого професора-гуманіста Тимофія Грановського заняв катедру всесвітньої історії. В останніх роках свого перебування в університеті М. Стороженко зійшовся з своїм земляком — родом з лохвицького повіту — проф. Осипом Бодянським, памяті якого і присвятив він згодом свою докторську дисертацію.

Літературну діяльність розпочав М. Стороженко ще на студентській лаві, а саме 1859 р. надрукував у петербурському журналі „Отечественния Записки" довшу рецензію на „Малорусскій літературный сборникъ", що його видав Данило Мордовцев 1858 р. у Саратові. Цю рецензію написав М. Стороженко під великим впливом проф. Ф. Буслаєва. Дорікає він авторові передмови за невиразність викладу: „Не знаєш, чи вважає автор українську мову за галузь великорусської чи надає їй значіння самостійного діялекту". Далі М. Стороженко подає низку доказів із стародавніх памятників Київської Руси на доказ окремішности української мови. У своїй рецензії М. Стороженко особливо докладно зупинився на розгляді історичних пісень, що їх подав у тому збірнику Микола Костомаров, кажучи, що „пісні — це застигла кров народу на руїнах його історичного життя".

На студентській лаві та в перших роках після закінчення університету М. Стороженко цікавився українською історією та літературою, про що може свідчити його листування з братом у перших Володимиром Стороженком. У листі з 24. червня 1861 р. писав він йому: „У Петербурзі я познайомився з багатьома малоросами на концерті, на дохід родини Шевченка. Бачив там Олексу Петровича Стороженка, але через свою чудну вдачу не підійшов до нього... Він буває на вечірках у Черненка, які влаштовують для родини Шевченка з платою по 50 коп. за вхід. Вечірки ці мають виключно національний характер; там розмовляють виключно по-малоруському. Чумаєвський і Артемовський*) співають малоруські пісні, словом — це авангарда відроджуваної Малоросії. В Москві також є подібні збориша і зовуться вони громадою, але в них бере участь лише молодь. Мета цієї громади дуже гідна похвали: громада хоче видавати книжки малоруською мовою, але до цього часу нічого не видала".

Однак незабаром зацікавлення М. Стороженка пішло в інший бік. 1863 р. засновано при московському університеті катедру історії всесвітньої літератури, і від тоді М. Стороженко почав спеціялізуватися в цій галузі науки, з особливим захопленням студіюючи Шекспіра. У 1867 р. виїхав до Англії на два роки з метою студій; побував тоді на батьківщині Шекспіра та відвідав усі місця, звязані з його ім'ям. У 1872 р. за працю „Попередники Шекспіра" дістав у Москві катедру історії всесвітньої літератури. 1873 р. університет вислав його за кордон до Парижа та Льондону. 1877 р. М. Стороженко знов був у Льондоні для студій над поетом Гріном. Його книжку про Гріна незабаром перекладали в Англії на англійську мову а Льондонське Шекспірівське Товариство вибрало М. Стороженка одним із своїх віцепрезидентів. У пізнішій науковій діяльності М. Стороженка знаходимо декілька розвідок, присвячених Шекспірові. Від кінця 80-х років ніодна Шекспірівська пєса на сцені Імператорського Малого Театру в Москві не обходилася без вказівок М. Стороженка, а часто навіть без його спеціяльних викладів для акторів.

Щойно після смерти М. Стороженка його учні та прихильники почали випускати друком численні виклади М. Стороженка. Курс історії західно-европейської літератури вийшов друком у перекладі на українську мову раніш видання друком самого оригіналу. Був це „Нарис історії західно-европейської літератури до кінця XVIII віку" — в перекладі з російської мови, Симона Петлюри і Наталі Романович під редакцією Івана Франка (Львів, 1905, Накладом Видавничої Спілки). В передмові до цієї книжки І. Франко вказує, що, на його думку, цей курс Стороженка добре вводить у вельми принадний і багатий світ студій, а також дуже добре надається для читання неспеціялістів, і кінчить передмову такими словами: „Нехай же отся книжка, що обік чисто річевого наукового викладу дає прегарний образ свободолюбної і до всякого ідеалізму чутливої душі покійного професора, буде заразом українською квіткою, зложеною на його могилі".

Як професор, М. Стороженко, за спогадами його учнів, не говорив забагато, не обтяжував викладу „науковим апаратом", — він просто звертався до студентів з розумною розмовою, багатою фактами та завжди овіяною легким майстерним гумором.

Крім професорування, М. Стороженко працював ще в деяких установах та не переривав наукової праці. Майже що-року виступав він з якимсь науковим рефератом або містив якусь наукову розвідку в журналах чи окремих збірниках.

Не стану тут перераховувати усіх статтей, що їх вмістив М. Стороженко в часописах, збірниках та енциклопедичному словникові Брокгауза та Еффона. Обмежуся оглядом лише тих статтей, що так чи інакше звязані з імям Т. Шевченка. (Докінчення буде).

*) Семен Артемовський — відомий оперний співак і композитор, автор опери „Запорожець за Дунаєм".

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Справа викупу площі „Сокола-Батька".

На інформаційній конференції, яку скликала була Старшина „Сокола-Батька" в дні 6. червня 1936. р. по вислуханні реферату на тему викупна решту́ючої частини площі „Українського Городу" та по переведенні річевої дискусії, заступлені представники установ прийшли до таких головних висновків:

1) Решту́ючу площу (13.000 м. кв.) *необхідно* викупити з огляду на зростаючі потреби тілювиховання нашої молоді і зростаючу силу нашого національно-культурного й організаційного життя.

2) Дотеперішні співьвласники вимагають викупна решту́ючої частини площі в цілости за готівку і в *найблизчому* річниці. Виконати це домагання співьвласників під теперішню пору „Соколові-Батькові" фізично неможливо, а тому заходить небезпека, що та невикуплена частина площі може перейти в чужі руки.

3) Корисна розвязка цього викупна можлива тільки в тій площині, що установи зложать відповідну спілку, яка викупилаб решту́ючу площу під співьвласників, а „Сокіл-Батько" міг би зобовязатись в міру впливів поверхів від цілого українського громадянства викуповувати її постепенно від спілки.

4) Крім того спілка малаб змогу тимчасово викуплену площу рентово використовувати (улаштовувати ярмінні городи, урядничі городці, діточі салки і т. і) і тим способом уложований капітал не тільки ніс би належні відсотки, але й при відповідній господарці приносив би ще й значний додатковий дохід.

Тому, що згадана вище конференція мала тільки інформативний характер, Старшина „Сокіл-Батька" скликує згідно з побажанням представників установ ще *одну конференцію*, на день 27. червня ц. р. (субота) в год. 19-ій (сема вечором) в руханковій салі „С.-Б" при вул. Руській ч. 20.

На цій конференції мають прийти вже остаточні рішення щодо згаданої акції викупна решту́ючої частини площі.

Великий процес ОУН у Львові.

ДВАЦЯТЬПЕРШИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

По чотироденній перерві в середу почалася знову розправа. На початку предсідник подав, що присяглий суддя Шафран далі недужає і на його місце ввійшов другий запасний суддя. Протокодянт відчитав ще раз текст 86-х питань і після того цілий день промовляв уже прокуратор Прахтель-Моравянський з тригодинною перервою на обід від год. 2-ої до 5-ої пополудні. На салі більше публики ніж звичайно. Між публикою є большевицький консуль **Петро Свєтняла.** І мабуть тому на салі між публикою видно багато поліційних агентів. На розправу приїхали теж батьки вбитого Я. Бачинського, старші селяни.

ЧОМУ НЕ МОЖНА ВИСВІТЛЮВАТИ МОТИВІВ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ.

В год. 9.55 почав промовляти прокуратор. На початку своєї промови прокуратор підкреслив, що це один з найбільших політичних процесів у Польщі. Політичним процесом є такий процес, на якому розглядають провини, що їх виконано з політичних мотивів. Одначе судової салі не може вживати для пропаганди чи прославлювання вчинків підсудних. Тимчасом підсудні намагалися робити це посередньо зясовуванням ідеольогії ОУН або у формі безпосередній вияснованим мотивів. Такій поведінці підсудних прокуратор не дивується. Це зрештою повторяється на всіх процесах ОУН і відбувається згідно з вказівками, що їх дістають члени ОУН, як поводитися перед судом. Про це є теж згадка — говорив далі прокуратор — в актах Сеника, де є документ, що один адвокат зі Сх. Галичини звертався до закордонного проводу зі запитом, як вести процес, щоб використати його до пропагандивних цілей. Те саме згадується і в виданнях ОУН. І так організація видала брошуру, на окладинках якої писалося, що це сіль.-господар. книжка. Тимчасом це була брошура, в якій м. ін. говориться, коли в інтересі національної справи члени не повинні відпекуватися перед судом від учинків ні від приналежности до ОУН. Навпаки! В суді слід подати мотиви, щоб опісля при допомозі преси поширити ідеї ОУН.

Зрештою про це згадував теж підс. Бандера кажучи, що у звязку з атентатом Лемика у большевицькому консуляті у Львові, Лемик мав від датись у руки поліції, щоб на процесі виявити мотиви свого атентату і поширити в цей спосіб ідею ОУН.

І хоч це зрозуміле, то не можна допустити до того, щоб уживати до цього судової салі. Тут ніхто не може вести політики, ні ви — присяглі судді, ні я, ні підсудні.

Підсудні, напр. Шухевич чи Пашкевич є лише членами тайної терористичної організації. ОУН не репрезентує українського народу, бо велика частина українського громадянства осуджує діяльність цієї організації, яка має на своїй совісти багато жертв і викривлює характери молоді.

Якщо йде про мотиви убийства Я. Бачинського, то воно залишиться завжди вбийством, без огляду на те, чи Бачинський був конфідентом чи ні. Далі прокуратор заявив, що не обвинувачує підсудних, будто би вони кермувались такими низькими мотивами, як напр. бажання зиску, але цю обставину візьме під увагу трибунал при вимірі кари. Присяглі судді мають сказати, чи підсудні винні, чи ні. Тому добре поступав трибунал, усуваючи все те, що мало вияснити мотиви, бо ці зізнання мали на меті лише пропаганду ідей ОУН і обчислені були лише для демонстрацій. А таке вияснювання — додав прокуратор — є лише похвалюванням діла. Тимчасом тут є Польща й обовязує польський закон, який забороняє похвалювати такі діла. Підсудні намагалися теж вести тут якесь слідство, що трибунал усунув і правильно зробив.

Цей процес є лише боєво-терористичним фрагментом з діяльности ОУН. Тут на лаві підсудних сидить гурт терористів і штаб. Процес не обіймає усієї діяльности ОУН, але всеж таки можна зорієнтуватися щодо способів діяння цієї організації.

Після того прокуратор почав обговорювати поодинокі конкретні вчинки підсудних.

ВБИВСТВО БАЧИНСЬКОГО.

Бачинський — каже прокуратор — мусів згинути, бо так хотів підс. Бандера. А Бандера, це син священника з Волі Задеревацької, студент IV. р. політехніки у Львові. Це дивна людина, що так нагло зміняє громадянство, бо по арештуванні був ще польським громадянином, а тут на розправі заявив, що є громадянином України. Далі прокуратор розглянув по черзі закиди, які

П. БЛІСС

НЕСПОДІВАНКА.

Коли Теодор Брайтбігель ввійшов як звичайно ранком до своєї конторн, побачив між пачкою ранішньою поштою рожевенький лист, що зразу викликало в нього якийсь сентиментальний настрій. Він узяв його спровола в руки, підніс до світла і сказав до себе:

— Ага, це від моєї дорогенької сестрички! Невже знову нова атака на мою кишеню!

І не отвираючи його, висунув шуфляду й з деякою досадою кинув цей рожевий лист у найгеміщий й кутох. Настрій його змінився і вже вещо подратований почав сам Теодор полагоджувати інші листи. Гнівався при тому ще кілька разів, а як уже всі полагодив, пішов з нахмареним лицем у свою крамницю.

Перша продавачка поздоровила його веселим „добридень"! Та коли побачила його понурий вид догадалася всього і крадькома дала знак колєжанці, що „старий" лихий сьогодні. Недалека буря не дала довго на себе ждати. Підорлино заглядаючи у всі кутки, шпирав шеф по цілій крамниці. Ніщо того дня не вдовольняло його, ніщо не було на своєму місці, всюди знаходив щось, що треба було когось скартати і вилаяти. Ніхто не вдовольнив його. Та і це скінчилося, і коли походивши ще якийсь час не мав уже чого чіпитися, пішов назад, любонь у свою контору.

Моє ненароком відсунув шуфляду і знову зарожевів перед ним вечитаний ліще лист, знов викликуючи в ньому лють і досаду.

Ах, ці сьвояки! Всі вони тільки й ждуть дунути до нього, всі вони чогось від нього хочуть! Так, немов би він не знати який багатїр був! Якби не знали вони, які лихі часи тепер, скільки кожний має своїх власних клопотів на голові! Люто роздер він конверту. На все був приготований, він добре знав свою тіточну сестричку!

Та прочитуючи дрібненькі рядки, ставав спокійніший, лице в нього випогоджувалось, приємне зачарування прийшло на зміну. Тим часом не добирался до його кишені! І він ще раз взявся читати лист:

„Любий Теодоре!

Як відомо Тобі, наша Мальвінка кінчить у найблизчу середу пятнацять літ. З тієї нагоди запросили ми декільна знайомих і сьояків, відвідати нас того дня вечором і дуже буде нам мило, якщо і ти схочеш відірватися від своєї праці і пожертвувати нам цей один вечір. Дуже просимо тебе зайти до нас.

Здоровлю тебе щиро твоя Аманда".

Він читав і підсміхався. Ще раз сприйняв, підсміхнувся іронічно і кинув з досадою помятий лист до коша. Аж тепер огорнула його справжня лють. Чи видав хто таке? Спрошує гостей й улаштовує вечерю! Так, якби то в неї гроші з рукава сипались! І чому? Тому, що Мальвіна кінчить пятнацять літ! Небагато ще до того, щоб вона стерою панною стала, як оттак воно далі піде! І при чому тут гості, вечеря!... Ні далебі, витримати не можна з ними!

І саме його, його просить також на цю гостину! Так, немов би він не знав добре, як там у неї виглядає грошева справа? Га! Га! А може його дорогенька Аманда хоче використати цю сприятливу нагоду і особисто повести на нього атаку! Використає настрій, затягне його в який куток і так просто простягне руку і дасаї! Ого! Він знає таку гостину, добре знає! Розуміється, скаже, що вона покищо опинилась у такому критичному становищі і т. д. і т. д.! Він знає те все! ха! ха! ха! Цілком певно такий кінець буде мати ця гостина! Але цим разом перечислилась ця люба Аманда. Цим разом не дасться він так легко зловити! Він — ні! Рішуче ні!

Лють огорнула його і як нєвіжений почав ходити по конторі.

Вкінці закурив папіроску і в міру того, як курив, минався поволі його гнів. Огортав його поволі настрій вдоволення, а його лице прояснювалось. Незабаром сів він у свое вигідне крісло і пускаючи колісцята диму, став мріяти, всміхаючись до себе. Ха, ха! Закі він сполишить своїм коханим опалкосмішам своє майно.. Та ні він ще живий, він є ще паном ситуації — він ще їм покаже таке, що всіх задивує... Краще записати все захоронці! А ці любі сьояки, що не раз йому затрубили життя, ні, рішуче не повинні вони ані понюхати його майна!..

Поволі і вдоволений курив він далі і малював собі у своїй уяві цей приємний образ, якто його кохані сьояки поспускають носи, відчитуючи його завіщання... Тож то будуть його благословити!... І він аж цмокнув язиком Та вараз прийшло йому щось іншого на думку і те його вдоволення розвіялось.

Якщо вже він не хоче бути присутнім на уродинах коханої Мальвінки, то мусить токи післати який дарунок, — він жеж обовязаний до того! Вонаж якась його похресниця, отже само собою треба щось післати! Цього не можна обійти!

Подумав хвилину, відтак встав рішуче, потягнув ще раз останній папіроску, недотарок кинув у попільничку. А як входив у крамницю, то на його лиці видів знов його звичайний легкоіронічний усміх.

О, так, треба щось післати коханій Мальвінці!... Нехай вона втішиться!... І мов шукаючи чого, розглядався довкола, заглядав по полицях витягав шуфляду за шуфлядою, переглянув всі шафи, закамарки і шукав шукав, всміхаючись при тому мовчки й злобно. Перевернувши всі кутки, завернув знов до шуфляд і шукав далі.

Крамничні помічниці переглядалися між собою і здвигали раменами. Всі були приготовані, що грине нова буря. Та він шукав і шукав.

Наконець витягнув він з якогось кута грубо вкриту порохом і давно мабуть не тикану текгурову коробку, стріпав порох, усміхнувся до себе і поніс її у контору. Тут почав її розпаковувати і витягнув з неї коронкову накидку. Правда, не остатньої моди бо вона лежала в тій коробці щонайменше десять літ і виглядала дещо злежана. Свого часу висіла у виставовому вікні, а це лишає свій слід... та таки все ще вона добра на дарунок, ще й для такої Мальвінки!

(Докінчення буде.)

видвигнув підс. Бандера на розправі проти студ. Я. Бачинського, як поліційного агента і вкінці заявив, що вбитий Бачинський не був поліційним агентом, підкреслив, що Бачинський був дуже бідний, ходив обдертий, ніяких грошей при ньому поліція не найшла по вбивстві. Не найшло теж ніяких записок. Якщоб був поліційним агентом, політична поліція звернула би увагу вже по першім намаганім убивстві Бачинського. Бож неможливе, щоб поліція не зацікавилася таким випадком, якщоб Бачинський був її інформатором. За його невинністю промовляє ще й той факт, що Бачинський по намаганім убивстві написав „завіщання" і подав прізвища двох осіб: Бойка та Вербицького, як здогадних справників свого майбутнього нещастя. Це підозріння кинув Бачинський на Бойка і Вербицького тому, бо з ними працював і вони мали з ним особисті порахунки. Бачинський ходив на кожний поклик Мигаля на означені місця, а якби почував ся до вини, не пішов би на стрічі. Нема сумніву — заявив прокуратор — що Бачинського хотів хтось позбутися і тому його вбили. Опісля прокуратор обговорив подібно ролю поодиноких підсудних у цьому вбивстві, а саме: Качмарського, Яроша, Мигаля, Сенькова, Підгайного, Бандери та Зарицької. Прокуратор не вірить, щоб Ярош не брав участи в першім намаганім убивстві Я. Бачинського вечором дня 31. березня 1934 р. при вул. Декерта ч. 14. Свідкам, які виказували алібі підс. Яроша критичного вечора, прокуратор теж не вірить. Каже, що книгу протоколів з засідань Н. Ради кооп. „Зоря", з якої виходить, що підс. Ярош був на засіданні Н. Ради 31. березня 1934, спеціяльно з цією метою сфальшували і тому вона не є для прокуратора ніяким доказом.

Пригадав, що приказ вбити Бачинського видав Бандера, а Мигаль зі Сеньковом виконали його. Співучасть Бандери, Підгайного та Качмарського розправа — каже прокуратор — викликала понад усякий сумнів. Підс. Зарицька теж знала, куди веде Бачинського. Підс. Мигаль до вбивства признався. Щож торкається свідоцтва лікаря Райна про психічну недугу Сенькова, то воно — на думку прокуратора — без значіння. Прокуратор каже, що відповідальність Мигаля і Сенькова за вбивство Бачинського не підлягає сумнівові. Додаткові питання поставив тому, бо знав, що присяглі судді заперечать це питання.

ПЛЯНОВАНІ ЗАМАХИ НА УЧЕНИКА, КОМ. КОСОБУДСЬКОГО І КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО.

Далі підс. Бандера видав приказ убити невідомого ученика VII. кл. тому, що він був конфідентом. Але Бандера знову не подає на це ніяких доказів. Якщо вірити Підгайному, то замах на того ученика ударемнено лише завдяки йому.

Приказ виконати замах на ком. Кособудського дав теж підс. Бандера, без присуду революційного трибуналу, бо це поляк, отже ворог. Якщо ком. Кособудського не вбили, то це не заслуга підс. Качмарського, але підс. Підгайного, який розмістив боевиків Качмарського так, що вони не бачили, коли ком. Кособудський вийшов з ресторану Альгамбра на Східник Торгах.

Опісля прокуратор обговорив ролю підсудних Зарицької та Свенціцької у справі слідкування за ком. Кособудським. Прокуратор не вірить, щоб обі підсудні не знали, або бодай не здогадувалися, що це знову щось підозрілого.

Прокуратор не вірить теж зізнанням Бандери, щоб він відкликав атентат на ред. А.Крушельницького, коли довідався, що він хоче виїхати до СССР і ОУН сподівалася, що його стріне там заслужена кара. Прокуратор не вірить, щоб Бандера відкликав цей приказ, як тепер зізнав на розправі. Якщо Крушельницький оминув смерти — то теж лише завдяки Підгайному. Одночасно прокуратор доходить до висновку, що це новий доказ компромітації ОУН, яка хотіла вбити людину, щодо якої не було даних, що він був совітофілом.

АТЕНТАТ У БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ КОНСУЛЯТІ.

Прокуратор пригадує, що атентат у большевицькому консуляті в 1933 р. виконав Леник і за це засудив його вже нагий суд. Прокуратор каже, що стояв і нині стоїть на становищі, що той атентат виконано не лише тому, щоб задемонструвати проти терору червоної Москви на Совітській Україні, але ще й тому, щоб попсувати взаємини між Польщею і СССР. Бандера рішив посвятити людину, щоб опісля використати цей процес за атентат до пропаганди не лише проти большевиків, але також проти польської держави. Опісля обговорив ролю поодиноких підсудних за співучасть у цьому атентаті, а саме: Бандери, Шухевича, Підгайного, Сенькова та Мигаля. Прокуратор каже, що відповіді боевиків, які приходили на адресу „Ксаверія Брудас" на політехніку, відбирав підс. Р. Шухевич. Підгайний обтяжив Шухевича тому, бо хтів мати спокій зі слідством і позбутися дальших переслухань. Підгайний признався до всього, отже був би взяв на себе теж вину Р. Шухевича, якби почувався до неї.

ПЕТАРДА В ДРУКАРНІ ЯСЬКОВА І ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА ВОЄВ. ЮЗЕФСЬКОГО.

Вибух петарди в друкарні Яськова був одним звеном у ланцюгу протибольшевицької акції. Але тут — каже прокуратор — прийшла черга компромітація ОУН, бо виявилося, що редакція та адміністрація „Праці" приміщувалося при вул. Кохановського, а не у друкарні Яськова.

З черги прокуратор обговорив справу пляновaного атентату на воев. Юзефського кажучи, що Бандера не вдоволився лише Львовом і Сх. Галичиною, але сягнув теж на Волинь. Чому? Бо йому не подобалася політика воев. Юзефського.

ВБИВСТВО ДИР. БАБІЯ.

Після того прокуратор спинився довше над убивством бл. п. дир. І. Бабія. Підкреслив, що дир. І. Бабій згинув невинно. Це вбивство осудило теж українське громадянство. На доказ прокуратор відчитав цілу статтю Митрополита Шептицького, що була поміщена в „Архиепархіяльних Вістях" у 1934 р. з осудом цього вбивства. Прокуратор заявив, що дир. І. Бабія мали вбити на три дні перед процесом Лемика, Маєвського і тов., щоб позбутися невигідного свідка в цьому процесі, побоюючись, що дир. Бабій осудить ОУН. публічно на судовій розправі за її шкідливу діяльність між молодю. Це рішення сказав теж дир. Бабій у слідстві у справі цих членів „Юнацтва".

Прокуратор згадав теж про другу тезу, що дир. Бабія вбили і тому, щоб суспільність бачила, що ОУН ще існує. Далі прокуратор обговорив ролю поодиноких підсудних у співучасти в цьому вбивстві, як Мигаля, Качмарського, Малюци та інших.

З черги прокуратор обговорив ролю підсудних: Річуна, Івасика, Феника, Федахівної та Равлика.

ШТАБ І РЕЗЕРВА ОУН.

Я згадав на початку — каже прокуратор — що тут сидить теж штаб, себто мозок організації, який підготовляв людей, виховував їх на боевиків та поширював ідеольогію ОУН. До цього штабу прокуратор зачислив: Бандеру, провідника краєвої екзекутиви ОУН, далі Стецька, Янова, Макарушку та його помічників Пашкевича, Спольського, Малюцу, Шухевича, Підгайного і Мащака.

Підсудні Гнатевич та Коцюмбас — це резерва ОУН. Оба вони займали високі становища в ОУН і виконали все те, що до них належало.

Заявив, що псевдонім „Лісовий", про який згадується у документах в архіву Сеника є псевдонімом саме підс. Гнатевича. Покликом до присяглих суддів, щоб потвердили питання що до вини всіх підсудних прокуратор скінчив промовляти в год. 6-ій вечором.

По 10-хвилинній перерві промовлятимуть далі оборонці.

Петлюрівські поминки в краю.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В СОКАЛІ.

Для вшанування 10-ліття смерти Отамана Симона Петлюри відбулася в Сокалі 21. ц. м. академія, яку розпочав фортепіяновим сольом Роман Книш, що з незвичайною експресією відтворив жалібний марш Шопена. З першими тонами поважних, гробових дзвонів запанував на салі святочний настрій, що тривав уже до кінця академії. Евген Гриньків у гарно виголошеному рефераті підкреслив відомі слова із заповіту Отамана: шлях до воскресення купається у крові. Після того мужеський хор відспівав „За Україну". В виступстві диригента проводив хорові Роман Гринюк. Слід підмітити, що хор не зіспівований і це можна було відчути у виконанні поодиноких голосових партій. По ще одній пісні („Коли ви вмірали") найкраща точка програми — деклямація п. Л. Малицької „Отаман Петлюра" А. Курдидика. Декляматорка відома на нашому повітовому терені першорядна драматична сила, вславилася і першорядною декляматоркою. „Отаман Петлюра" в її інтерпретації вийшов так, що з великого вражіння слухачі сиділи після деклямації ще кілька хвилин мов зворожені. На дальшу програму склалися ще дві пісні у виконанні мужеського хору („Задзвеніли" і „Було колись") і мельодеклямація Богдана Жарського (Е. Маланюка — „Убийникам"). Ця деклямація випала, логічно. Академію закінчила містерія „Примари". Виконавцями були: Дідусь — Е. Гриньків, жінка Сталіна — Г. Лагода.

„Ліга Української Католицької Молоді" в Америці.

На американському грунті працює від 1933 р. організація української молоді, що називається „Ліга Української Католицької Молоді". За три роки ця організація обеднала найбільше нашої американської молоді.

Перший на американській землі конгрес української католицької молоді в Шікаго в 1933 р. — делегати з усіх сторін Америки й Канади — поява органу Ліги, місячника „Ukrainian Youth" („Українська Молодь") в травні 1934 р. — організаційна поїздка першого голови Ліги й редактора її журналу, по всіх українських католицьких громадах в Америці, збори та віча з молоддю й старшими емігрантами від січня до липня 1935 р. — величавий другий конгрес у Ню Йорку 13. і 14. липня 1935 р. — і знову поїздки референтів на Листопадові Свята, Шевченківські академії, ювилей ВПресов. Митрополита — і окружні їзди молоді вже цього року: 2. II. в Ню Йорку, 9. II. в Філядельфії, 26. IV. в Пітсбургу, 30. і 31. V. в Сиракюз і 6. VI. в Вотервліт, — ось висліди праці цієї організації, життєздатности цієї молодої організації, що захоплює й дивує не лише своїх, але й приносить подив і признання від визначних і чільних людей і організацій американських.

В днях 17, 18 і 19 липня ц. р. відбудеться третій загальний конгрес української американської й канадійської католицької молоді, скликаний Лігою, в Філядельфії, в Бенджемін Франклін готелю, найбільшім у тому місті. Другий день цього конгресу буде Днем Українського Спорту. За найвищі осяги в усіх родах літнього спорту будуть роздані нагороди та відзнаки. На полі писі вишивок для дівчат теж роздадуть нагороди.

Вся праця Ліги має на меті витворити якнайглибше почуття спільности американської й канадійської української молоді з Рідним Краєм. Організація сподівається дістати багато привітів на конгрес Ліги Української Католицької Молоді, у Філядельфії, у днях 17., 18. і 19. липня ц. р. від ріжних товариств з Рідного Краю.

Ці привіти будуть доказом для закоханої молоді, що Рідний Край цікавиться її працею й радіє нею і пригадають тій молоді на потреби земляків у батьківщині. Автор цього допису просить українські видавництва, літератури і пресові, посилати свої видання до Ліги для редакції її журналу, пресу в обмін, а книжки для рецензії.

Всі письма, привіти, пресу й книжки просимо слати на адресу: **Ukrainian Catholic Youth League,** 9 Stagg Street, Jersey City, N. Y., U.S.A.

Зміни на становищах воєвод.

Станиславівського воєводу Мечислава Ставінського перевели в нечинний стан. Обовязки станиславівського воєводи виконуватиме міністерський інспектор Іван Савіцький, бувший начальник відділу безпеки у станиславівському воєвідстві.

ЛЬВІВ, 24. 6. ПАТ. Міністер внутрішніх справ іменував львівського віцевоєводу Мар'яна Соханського віцевоєводою у новогрудському воєвідстві.

Вислайте передплату!

СЕНАТ.

ПРОМОВА ПРЕМ. СКЛАДКОВСЬКОГО.

У середу почалося пленарне засідання сенату. Промову виголосив премієр Складковський. Він м. ін. сказав, що не приготовлявся виголошувати промову, не хоче теж повторювати промови, яку виголосив у соймі. Тому рад би просити сенат, щоб признав радше його охоту до праці, ніж до виголошування промов. Просить, щоб сенат приняв до відома факт, що він прийняв шефівство уряду з приказу президента держави і ген. Ридза-Сміглого та щоб помагав йому в праці. При помочі сенату вдасться урядові перевести плянованні праці, а задля того потрібні повновласти.

Опісля марш. Пристор заявив, що дискусію над промовою премієра відкладає до дискусії над повновластями.

НОВИНКИ.

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".**

— Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 50-115

— Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на перехованнє літом. 10—?

— Живець Черче, вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 6—8

— **Свято на Маківці.** Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил у Скольому повідомляє, що цьогорічне Свято на Маківці відбудеться в неділю, 2. серпня.

— **IX. Загальні Збори Т-ва „Ощадність"** для господарки й добробуту, кооп. з обмеж. відповід. у Львові, відбудуться в четвер 25. ц. м. в 6. год. попол. у домівці „Центробанку", вул. Косцюшка 3. I.

— **Шість гімназій Рідної Школи** одержали на слідуючий шкільний рік 1936/37 права державних шкіл (право прилюдности). Між ними одержала те право також дівоча гімназія Р. Ш. ім. І. й І. Кокорудзів у Львові, вул. Моджеєвської ч. 9.

— **Трамваєві пільги для шкільної молоді.** Дирекція електричних трамваїв у Львові повідомляє, що шкільна молодь, яка має легітимації до пільгових переїздів трамваями, виставлені на шк. рік 1935/6, може на основі тих легітимацій набувати підчас вакацій одноразові пільгові білети по ціні 15 сот. або 20 сот. з пересіданням. Абонаментових шкільних білетів підчас вакацій не видається.

— **Будівельні роботи у Львові.** Громада м. Львова має дістати з Фонду праці позичку у висоті 700 тисяч зол., яка уможливить продовжувати затруднювання робітників у дотеперішньому числі в дальших місяцях будівельного сезону. Крім того в часі шкільних ферій переведеться ремонт усіх шкільних будинків у місті коштом 84.000 зол. Роботи *приділено* 32 фірмам.

— **Останній іспит зрілости абітурієнток II. державної семинарії** у Львові відбувся в днях 25. до 29. травня ц. р. під проводом делегата куратерії проф. дра Р. Цегельського. Іспит зрілости здожили: Адермах Софія, Андрійчук Стефанія, Басальська Анна, Береза Антонія, Гнатейко Ольга, Головка Іванна, Гошовська Софія, Гуменюк Стефанія, Дубас Стефанія, Коваль Наталія, Мазуркевич Анастазія, Марковська Ольга, Михалічко Евгенія, Ольшанецька Марія, Павлишин Ольга, Петрів Ярослава, Плятків Олена, Попадик Катерина, Попович Іванна, Процюк Ірина, Ричок Софія, Самерик Веслава, Сахман Марія, Сидурко Наталія, Свенціцька Олена, Стерпак Ірина, Тір Олена, Троян Емілія, Усецька Наталія, Харків Евгенія.

— **Реєстрація роверів.** Управа м. Львова видала оповіщення в справі реєстрації роверів, всяких візків з двома або трьома колесами, які порушуються ногами, та роверів з моторами. Ровери реєструється від 20. ц. м. Роверові таблички важні на два роки і коштують 4 зол., продовження табличок 3 зол. За занедбання реєстрації грозить кара.

— **Львівська хроніка.** Управа залізничих варстатів на головному двірці звільнила за 2-тижневим виповіданням 150 варстатових робітників. — Велика злива з громами перейшла у вівторок попол. над містом і околицею.

— **Карають арештом за українську мову.** 19. червня ц. р. станув перед поборовою комісією у Теребовлі гімназійний абсольвент, Ярослав Бабій з Говилова Великого, пов. Теребовля. На запит майора, члена поборової комісії, де родився, відповів українською мовою „в Говилові Великім". На це зареагував майор, що такої місцевости нема і запитав, чи новобранець не вміє по польськи. На це Ярослав Бабій відповів, що вміє, однак має право говорити по українськи. Майор, член поборової комісії з місця **укарав новобранця 10-дневним арештом і казав відпровадити його до військової тюрми.** Батько новобранця звернувся до теребовельського старости письменно і дістав на це відповідь, що староство передає письмо до військової влади. Повищий факт, про який нині голосно у Теребовельщині, викликує дуже прикрі рефлексії: громадянин іде виконувати громадянський обовязок, а тут карають його арештом за вживання рідної мови. Це один із яскравіших фактів, що виразно говорять про теперішні польські настрої супроти українців. Цікаво, як поставиться до цієї справи вища військова влада, до якої зарекурсував батько новобранця.

— **Хлібороби під ударом стихійних катастроф.** Градова буря з громами перейшла 22. ц. м. над Косовом і Снятином і наробила значної шкоди, особливо в плянтаціях кукурудзи і тютюну. В Шешорах вибухла пожежа від грому, а в Пістині буря перевернула телеграфічні стовпи. — В околиці Ходорова упав у суботу сильний град і наробив великого знищення у землеплодах. Верства граду доходила в деяких місцях до грубости 20 цм. Наслідки того граду страшні: землеплоди знищені, пасовиська і поля під грубою верствою снігових круп. Розміри шкід ще не обчислені. На місце виїхав бобрецький староста Стефан Бернатович.

— **Присуд на вбивника.** Суд у Чорткові засудив Степана Кузьмінського на 12 літ вязниці за вбивство Василини Головацької та її 5-літнього сина Ярослава.

— **Хуртовина з градом.** Дня 20. червня вечором перейшла над с. Поточани градова туча із зливою. Землі плоди знищені: на просторі около 40 гект. гречки на 80 прц., на просторі ок. 200 гект. жита на 40 прц., пшениці та ячменю. Град величини волоського горіха вкрив землю верствою грубою на 8 цм.

— **Хмаролім у Долинщині.** Ніччю на середу перейшла над Долинщиною страшна хуртовина з градом. Над селами Дуби та Сенина наступив хмаролім, вода залила зовсім оба села, багато рік виступило з берегів. Град величини лісового горіха понищив засіви. Крім того хмаролім перейшов над селами Рипне, Осмолода, Перегінсько, залізничка Глезінгера знищена. У Рипному, де є копальня нафти, вода у

Нині, дня 25. червня у Великому Театрі

Виступ Софії Чаплінської **„ГАРНА ІСТОРІЯ"** Флерса і Кеяветта.

Ще тільки кілька днів однієї з найкращих і веселих комедій сезону. Чар і сентимент! Концертова гра!

о. О. ПРИСТАЯ. 50

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

На другий тиждень помістив у „Свободі" допис Андрей Варіян, що в одній особі був заступником парохіяльного предсідника й „салуністом". Там писав, що „наш священик о. Пристай мав піти до майора (бурмістра) міста просити дозволу на збірку, але настрашився (!?) та постоявши трохи під углом радного дому, пішов додому з нічим, а перед людьми збрехав (!) на мітінгу, що був у майора".

Та це дуже „ніжна цвітка" нашої заокеанської журналістики.

В Америці виходило кілька українських і москвофільських бульварних часописів. Їх редактори, недокінчені студенти — збігці зі шкіл та звихнені й здеморалізовані недоуки, не мали найменшого поняття про американське життя, не знали англійської мови і не хотіли навіть її вчитися. Був собі нпр. такий волокита Матій Хандога, що редагував у 1910. році часопис „Гайдамаки". Пізніше кудись зник і не давав про себе ніякої чутки. За якийсь час вернув у Ню Йорку в презвитеріянській релігійній громаді, де був „прічером" і проповідував для українських презвитеріян, а його дружина на нюйорських вулицях для англійських. Він писав у „Народному Слові" такі нісенітниці, що самі читачі з дива не сходили, як цього чоловіка могли пустити поміж людей, не побоюючись, щоб він не напав на когось і не покусав...

Москвофіли мали також своїх „меценатів" у публіцистиці. В Ню Йорку виходив кацапський часопис „Поступ", що фактично був дуже навадницький. Редагував його славний на цілу Америку русофільський „боритель" з Лемківщини, Гладик. Він не міг собі дати ради з „мазепинцями", так само, як Хандога з римськими папами й греко-католицькими священиками, називаючи їх звичайно: „римськими парубками". Гладик, як „правовірний „русскій лемко", ридав і заходився від плачу у своїм „Поступі" й докоряв лемкам, бо вони освідомившись, цілими парохіями покидали кацапство і ставали свідомими українцями. Зате Гладик безоглядно накидався на наше духовенство. В 1910. році велася особливо завзята боротьба між кацапами й українцями що восени були скликали всенародне віче у Вілкіс-Баре недалеко Скрентону. Туди поїхав я разом з деякими моїми парохіянами. Між ними була також пані Калакука, жінка агента асекураційного товариства. На вічу зявився ред. Гладик, непрошений гість аж зі самого Ню Йорку. Він, не прохаючи, щоб йому дали голос, хотів виголосити промову. Та ледви став на естраді і роззявив рота, як прискочила до нього пані Калакула і парасолькою зігнала його з естради. Переляканий — утік.

— — — — — — — — — — —

Наші недокінчені студенти мали добру волю зробитись в Америці великими панами. Вони були дуже зарозумілі на себе, хоч і зовсім недосвідчені, та думали, що за морем зроблять собою кольосальне враження.

Молоді, недовчені кандидати на великих панів уважали Америку за країну з малою культурою, де вони вже самим своїм „европейським виглядом" зроблять враження на американців, особливо на багатих американських панночок. Америку уявляли собі, як край дармоїдів. Не знали, що це одна з найбільше працьовитих земель, де праця, запопадливість і підприємчивий дамел стоять на першому місці, а панськість, елеганція, краса, рід, походження й навіть мистецтво щойно на другому Не знали, що в Америці панує бізнес понад усе. Звідкіляж могли вони і довідатися про це? До будьякого бізнесу годі було їм узятися, бо не володіли англійською мовою і нероби не хотіли вчитись її.

Хто вкрутився між українських робітників і накинувся їм за організатора, провідника або редактора, той пхав ще якось свою біду, але тих добровільних кандидатів на панів було більше, ніж було треба робітничих оборонців і журналістів. Тому решта їх таки бідувала, голодуючи, або жила крутійством, позичками і жебраниною. Вимантачуючи собі гроші на проживок у добродушних людей, були вони вдоволені, що не потребують працею заробляти, та що можуть догоджувати своїй лінивій вдачі.

Українському робітництву в Америці були дуже потрібні молоді, енергійні й освічені люди. Ми мали вже тут зорганізовані наші парохіяльні школи і в них чимало дітвори, однак нам бракувало вчителів. З конечности мусіли вчити в цих школах і виховувати молодь півграмотні дяки. Багато з них не мало взагалі поняття про педагогіку та дидактику. Деякі з них гірше писали, як неодин звичайний робітник. Недокінчений студент, що всеж учився в середній школі і засвоїв собі бодай деяке знання, мав більше кваліфікацій на вчителя від церковного „сладкопівця" домашнього хову. Проте цих студентів не хотіли парохії брати за вчителів до своїх шкіл і самі студенти не мали охоти вчити дітей, ще й буйних і розпущених американських „громадян". Самі заокеанські переселенці боялись давати їм під опіку свою шкільну молодь, щоб не затроїли й серця безбожництвом.

(Далі буде).

шкодила руру, кілька хат у Лецівці та Дубю під водою. В деяких місцевостях вода понищила гостинці та мости, позабирала белькн із складів у лісі. У Рожнітові теж багато хат під водою. Грім убив у Сенні селянина.

— **Краєва хроніка.** В селі Цисенах пов. Борщів хтось застрілив Розу Кон, що вела крамницю. Під замітом убивства арештовано місцевого селянина Москаля. — В Станиславові побив учень Кшинський проф. Булковського з причини недостаточної ноти. — В Болехові скінчився страйк робітників, занятих у гербарні Гавсмана. Всі робітники вернулися до праці. — В Станиславові скінчився страйк паркетних робітників, що одержали підвишку заробків. — Підчас бурі в Дрогобиччині грім убив 12-літню дитину Олекси Якобова в Орові, а його жінку тяжко поразив.

— **Любовна трагедія.** В Ярославі пострілився тяжко в голову молодий помічник оператора кіна „Палас", Хвалек, наслідком нещасливої любови до 18-літної доньки свого хлібодавця. Перевезений до шпиталю бореться зі смертю. Коли його мати прибігла до мешкання дівчини і почала робити їй докори, заворушена дівчина вистрілом з револьвера відобрала собі життя.

— **Ограбили старосту.** До мешкання старости в Мисленицях добулися в ночі злодії й забрали гардеробу та цінніші річи загальної вартости 1.500 зол. Підчас утечі злодії ограбили ще два склепи в місці. За шайкою, що укривається в околичних лісах, змобілізована поліція веде погоню.

— **З Польщі** Наслідком спеки в одному шпиталі під Варшавою збожеволіла 30-літня пацієнтка Йосифа Терпиловська і кусником залізи забила доглядачку Марію Дмовську. — При вул. Совінського у Варшаві кинено до склепу Гани Бореншайн бомбу, яку залито водою і не допущено до вибуху. — У Вислі під Варшавою втопилися продовж одного дня чотири мужчини підчас купелі. — Підчас бурі над Вильном грім убив 13-літнього Петра Войтковича, що сховався перед дощем у цегольні. — З канцелярії жіночої гімназії в Ряшеві вкрадено шкільні свідоцтва і лямпи з радіовідбірника.

— **Жертва скаженого пса.** На вулицях Варшави появився скажений пес і покусав кільканадцять осіб, м. ін. 20-літню Анну Олендер. Лікар, що дав їй першу поміч, радив їй, щоби піддалася охоронному щепленню у державному заведенні тігієни, одначе пацієнтка злегковажила собі його осторогу. По якомусь часі вона дістала атаки скаженини і перевезена до шпиталю померла.

— **Професор університету жертвою психопата.** Слідство у справі вбивства професора віденського університету, д-ра Моріца Шліка ствердило, що вбивник д-р фільософії Йоган Нельбек є родом з Берліна і походить із графської родини. Нельбек пімстився на Шліку за некорисну опінію, коли він старався за доценту туру у віденському людовому університеті. Зі своїм наміром Нельбек носився вже давно і писав попрошні до проф. Шліка, наслідком чого його відставили до заведення для умовоненедужих у Штайнгофі, але по кількох місяцях випустили. Лікарська діягноза виказала, що Нельбек психопат. Проф. д-р Шлік написав кілька цінних наукових творів, як напр. „Життєва мудрість", „Проблема етики" та кілька математично-фізичних праць.

— **Памятник Ліста.** В Айзенштадті, столиці Бургенляпду, відкрито тому кілька днів памятник Франца Ліста, що вродився тому 125 літ в селі Райдінг біля Айзенштадту. Памятник виконав відомий віденський різьбар Ярай. Після богослужения в церкві, звапій айзенштадтським пантеоном, де спочивають тлінні останки Гайдена, відбувся великий концерт творів Ліста у виконанні віденської симфонічної орхестри під дирекцією Вайнгартнера та славного піяніста Розенталя. Оба мистці були учениками Ліста. На врочистости був міністер освіти та делегації різних культурно-освітних організацій.

— **Смерть німецького поета.** В Ремагені (Німеччина) помер у віці 46 літ відомий німецький поет Генріх Лерш, званий „поетом робітників", а огляду на характер своїх численних творів і повістей. Лерш був дуже популярний, особливо у своїй батьківщині — Надренії.

— **Пільні роботи піддержують стрункість тіла.** Добра фігура має велике значіння для нинішньої модерної жінки і не дивниця, що для осягнення та удержання стрункої лінії робиться все, хочби воно було дуже трудне і неприємне. До стрункого й гнучкого тіла найбільше уваги прикладають очевидно фільмові артистки і вони осягали це спеціяльним спортовим тренінгом. Одначе чарівні фільмові зірки Альма Льойд, Павла Стон, Аніта Люіза і Дороти

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 19—21

Стоїн стараються доказати, що ніщо так не причиняється до стрункої лінії, як господарські пільні роботи. Гарні артистки проводять свої літні відпустки в той спосіб, що їдуть на село і беруться до пільних робіт. Дає це їм не тільки багато втіхи, але й причиняється знаменито до вдержання стрункої лінії. Що на це наші, українські красуні, що поїхали на літні ферії?

— **Нова виправа Бирда до Антарктиди.** Відомий американський подорожник адм. Бирд приготовляється до нової дволітньої виправи на південний бігун. Буде це остання його виправа, бо опісля адмірал Бирд задумує віддатися суспільній праці.

— **Оригінальний конкурс.** Товариство міської комунікації в Берліні розписало конкурс серед шкільної молоді під гаслом „ввічливість і учинність" у трамваях, автобусах, підземних і наддземних міських залізницях. У конкурсі взяли участь тисячі молоді, надсилаючи праці у формі відповідних на тему ввічливости й учинности, символічних рисунків, помислів нових „комунікаційних" забав, де недостача чемности веде за собою карні точки і т. п. Роздача нагород відбудася перед кількома днями.

— **Ріжні вістки.** Пасажирський потяг, що виїхав з Мадриту, ударився в тунелі з потягом товаровим. В катастрофі згинуло багато людей. — До Куфштайму в Австрії вернулося на днях 5 тирольців в Росії, куди дісталися тому 22 роки у воєнний полон.

ДИВОГЛЯДИ.

РИБКИ ПАДУТЬ З ЛІТАКІВ.

У тій частині Канади, де є багато озер почали розводити рибу новим способом. Замість розвозити молоді рибки по озерах у мало доступні місця, скидають їх з літаків. Стверджено, що лет рибок з літака у воду їм зовсім не шкодить.

ТРИ КАПЕЛЮХИ З СОСОМ.

На недавніх кінських перегонах у Льондоні один добродій заложився, що такий-то кінь добіжить перший до мети. Якби не добіг, тоді палкий його оборонець обіцяв зїсти свій капелюх. Програв. Тоді заложився вдруге і втретє, знов за капелюх, який має зїсти. Програвши три рази, порізав три капелюхи на кусні, казав усмажити собі сос із цибулею і зїв усі три. Висліпок — лежить недужий і лікується. Так англійці люблять заклади і такий мають характер.

ОДИН КІТ СПИНЮЄ СОТНІ АВТ.

На одній з великих паріських вулиць перебіг цими днями дорогу чорний кіт одному шоферові. Він зупинився. Інші, що їхали за ним, теж не хотіли рушитись із місця довідавшись, що трапився такий лиховісний знак. Інтервенція поліцан, що нормував рух, була даремна. За кілька хвилин вулиця виглядала, як довгий вуж, як мала вавилонська вежа. Нарав знайшовся шофер, що вилів на гору свого авта і зробив заклин, який „відворожив" дорогу.

—o—

‡ Посмертні згадки.

Василь Витвицький, вислужений управитель видільової школи в Коломиї, шкільний інспектор за української влади, визначений громадський діяч і заслужений працівник на ниві українського шкільництва, зокрема для учительської станової організації „Взаїмна Поміч Українського Вчительства", помер 18. ц. м. в Коломиї. Величаві похорони відбулися в Коломиї при великому здвизі народу і всіх кругів громадянства. В. Й. П.!

Дописи.

КОЛОМИЯ.

Іспит елевів Муз. Інституту ім. М. Лисенка. Музичний Інститут ім. М. Лисенка в Коломиї закінчив свій шкільний рік концертовим виступом (попісом) своїх учнів, що відбувся дня 18. червня в салі Народнього Дому. Програму концерту складали продукції скрипкові, фортепіянові й виступ симфонічної орхестри. Такі вечорі завжди залишають миле вражіння — і то не тільки з сентименту до наших дітей, які показуючи свої мистецькі потенції, зйом то оказують нам шлях, яким піде наша музична культура вперед. Мало того — подавлячих пісні, несмітні кількі літ під оруск вічних майстрів, як не стимітеся, як вашу увагу притягло вже майстерне виконання, що межує вже майже з артизмом. Попис показав дуже старанну й успішну працю професорського персоналу на чолі з дир. Рубінгером. А від себе ми додамо, що й управа Муз. Т-ва ім. М. Лисенка, яке удержує Інститут, (на чолі з дром Р. Станичим і п. О. Косаковою). докладала понайбільше зусиль, щоби праця в Інституті була успішна та продуктивна. Орхестра Муз. Інституту вперше дала показала, що вона — дійсна гордість Коломиї (а може й не тільки Коломиї) Дай Боже, щоб це краще розвивалося! Тепер трохи критики: скрипкові концерти, як на прелюдний виступ, а до того ще при безперервному виконанні багатьох скрипок, були трохи за довгі й томили публіку. Не було відповідної речі М. Лисенка (а мобуть же є його твори на фортепіян чи скрипку?). Публики було рішуче за мало, тільки молодь рятувала ситуацію. Сумне свідоцтво для громадянства Коломиї!

І. Зко

Спорт.

УЖГОРОД. С. К. РУСЬ — МЕРІШ ШЕНБЕРГ 6:2 (2:1).

Перші змагання за вхід до чехословацької ліги, розіграні в Ужгороді з німецьким противником, виграла Русь високо, бо 6:2. Русь виступила у складі: Бокшай, Гомт, Радик, Бендас, Куруц, Іванчо, Ковач, Кобзар, Крайник, Книж, Суковський. Ворота для Руси стрілили: Кобзар (9. м.), Книж головою з подання Кобзаря-Ковача (39. м.); в другій половині Крайник (16. м.), Книж (30. м.), Суковський (35. м.) і Кобзар (42. м.). Для гостів упали голі в 35. м. першої половини і в 40. м. другої половини. Видів понад 5.000. Преса підчеркує знамениту гру цілого нападу Руси, зокрема Кобзаря і Книжа, які відділи д. багато небезпечних стрілів на ворота противника. Суддював поправно німець Бем.

ЗЛІН. С. К. БАТЯ (ЗЛІН) — ВІКТОРІЯ ЖІЖКОВ (ПРАГА) 2:2 (2:1).

Два інші кандидати до ліги свій матч зремізували.

По цих змаганнях веде в табелі Вікторія Жіжков (3 п.) перед Батя-Злін (теж 3 п., але гірше відношення воріт) і С. К. Русь (2 п.). Ужгородська одинадцятка мусить і черговий свої змагання виграти, щоб бути певним кандидатом до держ. ліги.

ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

Висліди змагань за чашу середущої Европи з мин. неділі такі: Ференцварош — Славія 5:2, Спарта — Фебус 6:2; Вінна — Угорія 2:0; Амброзіана — Женеріо 3:2; Простейов — Адміра 4:0; Рапід — Рома 2:1; Торіно — Уйпешт 2:0; Австрія — Больонія 2:1. — Великою сенсацією є висока програна віденської Адміри на власному грищі, яку у віденських спортових кругах вияснюють тим, що дружина Адміри розіграла в останніх днях вже 6 змагань за кордоном і виступила до недільних змагань сильно перетомлена.

І. Ф. К. НІРНБЕРГ МИСТЦЕМ НІМЕЧЧИНИ

На почтовім стадіоні у Берліні розіграли мин. неділі фінальні змагання за мистецтво Німеччини. Мистцем став І. Ф. К. Нірнберг, що переміг Фортуну з Дісельдорфу 2:1 (1:1, 1:1) щойно після 2-кратного продовження гри по 15 минут. Видів 45.000.

НОВИЙ РЕКОРД У БІГУ НА 100 М.

ЧИКАГО. Мурин Сеєк осягнув новий рекорд світу у бігу на 100 метрів — 10.2 сек.

Нові книжки й журнали.

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований журнал Українського Протиалькогольного і Протинікотинового руху. Львів, липець-серпень 1936. Р. IX. Ч. 7-8. Зміст: Рут де Берен брук — некролог. — Ярослав Сперан: Тісна ідея? — Степан Скобтинський: За нову людину. — Др С. Парфанович: Чи алькоголь необхідний як ліки. — Микола Скопюк: Алькоголь і „тюрма народів". — Іван Керницький: Представлення. — С. Гордій: Убогість матеріяльна чи убогість духова? — Вол. Барановський: Горілка, пляшина. — Чим скорше — тим краще. — Два зїзди. — Ю. К.: Огляд преси. — Голоси наших читачів. — Іван Франко: Виняткі з панських жартів, Аренлар пяюка громадя. — І. Довганюк: Писане слово й алькоголь. — Іван Ус: Алькоголіям на сміх. — Б. Галецький: До всіх курців-українців, що не бачать, або не хочуть бачити, або прикидаються, що не бачать шкоди від куріння тютюну. — В. Гулик: Сильна воля. — Др М. Чайковський: Алькоголь і мораль. — Що пити в гарячі літні дні? — Вісті з протиалькогольного руху. — Різне. „Ми Молоді". — Шаховий кутик.

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Надвірна:
27. VI. Циганський барон.
28. VI. Ніна теща.

Делятин:
29. VI. Дівча з Маслосоюзу.
30. VI. Лев з Абісинії.
1. VII. Інваліди.
2. VII. Циганський барон.
3. VII. Ніна теща.

Великий Театр:

Середа, 24. VI. Аб. 20. Бонові знижки важні „На Лисчакові".
Четвер, 25. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „Гарна історія".
Пятниця, 26. VI. Аб. 20 Бонові знижки важні „На Лисчакові".
Субота, 27. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".
Неділя, 28. VI. год. 3.30 пол. Аб. 19. Ціни нормальні. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія"; год. 8. веч. Аб. 20. „На Лисчакові".
Понеділок, 29. VI. год. 3.30 пол. Аб. 20. Ціни нормальні „на Лисчакові"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Театр Ріжнороднстей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Д-р Ікс".
ВАНДА: 1) Вередлива Маріета", 2) „20 літ в Сінг-Сінг".
ГРАЖИНА: „Додик на фронті", „Мародерський син".
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Зов крови".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Бабуня", „Вибухова бльондинка".
МУЗА: 1) „Бригада відважних", 2) „Мужчини подіють мужатон".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Сеньорита в масці".
ПАН: „Давид Коперфільд.
РАЙ: „Фраскіта" оперетка.
СВІТ: „Фраскіта" оперетка.
СТИЛЕВЕ: „Таємнича дама" і ревія.
ТОН: „Зацькована" з Сільв. Сідней.
УТІХА: „Азев" і ревія.
ХИМЕРА: „Люди в тунелі".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 3.)

Палестина в році 1936.

Закордонне радіо.

Четвер, 25. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 22.10 Концерт, 16.05 „Любовний напиток" оп. Доніцетія, 17,35 Співи, реціталь, Мунтеану, сопран. 19.30 Сольо на гітарі, 19.50 „Міщанин-шляхтич" ком. Мольєра з муз. Р. Штравса, **Братислава** (298,8) 19.30 „Весела вдова" оп. Легара, 21.35 Грецька форт. музика, **Брно** (325,4) 18.20 Пісні Р. Штравса, 21.35 „Відїзд" лір. фіґлька з ву. Тауського, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Захарчатгя, **Прага** (470,2) 12.35 Концерт, 21.34 Камер. музика, співи, 22.15 Легка музика. **Парнж** (1648) 11.00, 12.15 Легка музика, 20.00 Скрипка, **Белград** (437,3) 13.15, 22.10 Співи, 17.00 Нар. мельодії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 6.39 Концерт, 14.15 Розр. музика, 17.00 Співи, форт., 20.10 „Цід" оп. Корнелїюса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.00 Нар. пісеньки, 14.00, 16.00 Музика, 18.40 Концерт камер. хору, **Кельн** (455,9) 18.00 Вестфальське село грає та співає, **Мінхен** (405,4) 17.00 Два орх. твори Г. Вестермана, 17.20 Орг. музика, **Будапешт** (549,5) 12.30, 21.45 Орк. концерт, 17.30 Сальон. музика, 19.15 Співи, **Мілянo** (368,6) 11.30 Розр. музика, 17.15 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 11.10 Легка музика, 17.15 Вок. інстр. концерт, 20.45 „Ле вступіє ді Бертольдо" ком. оп. Ферарс Трокяте.

Пятниця, 26. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 21.20, 22.10 Концерт, 19.30 Міщанний хор, 20,30 „Гравочий Відень" муз. авд., **Прага** (470,2) 16.10 Орх. концерт, 20.30 Симф. „Фавст" Ліста, **Парнж** (1648) 17.30 Концерт симф. орх., 20.00 „Музика з Трієнон у Марії Антоанетти" солісти, 22.45 Концерт, **Белград** (437,3) 13.15 Пісні, 16.00 Нар. мельоді, 17.00 Скрипка, **Берлін** (356,7) 14.15 Барвна музика, 21.00 Щось для кожного, орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.15 Фантазія ц-дур Шумана, 20.10 Ґлюк-Бетовен-Р. Штравс, орх. концерт, **Ляйпціг** (382,2) 18.00 Велике попурі вальсів, 19.00 Вечірня музика, 19.30 „Вільний стрілець" оп. Вебера, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для селя, 17.00 Солісти, 19.45 Дівчата співають, **Будапешт** (549.5) 12.00 Віольончеля, 13.00 Сальон. музика, 17.00 Циг. музика, 20.00 Камер. музика, 22.40 Концерт орх., **Мілянo** (368,6) 11.40 Розр. музика, 17.15 Танкова музика 21.30 Солісти, сопран, мецосопран, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 17.15 Вок.-інстр. концерт, 20.35 „Ілъре, де Торі е ді Альфіері" оп. Льоція.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Львівське радіо.

Четвер, 25. червня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сучасна фр. музика, гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 13.35 П. Рогачевський (з гр. пл.): Вагнер „Прощання Льогенґріна". Масенет „Ідь Сонько", 13.05 Полудневий денник, 14.30 „Щось на десер" гр. пл., 15.50 Господарські вістки, 15.45 „Про мандрівне насіння" для мол. дітей, 16.00 Концерт фільг. орх.; у перерві в год. 16.45 „Праця нач. вождя", 17.30 Жигм. Носконський: „Поворот" суїта на міш. хор, тенор і форт. на 4 руки, 17.50 Сонце та здоровля, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Про культуру дитиськовних дворів, 18.15 Легка музика з гр. пл., 18.25 Літер. хвилина, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви „Корзеоне" К. Ф. Віланда, 19.35 Форт. реціталь, 20.15 Концерт камер. орх., 20.50 Техн. скринька, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Моцартові твори — Братінська сопр., Чекотовський барит., 21.30 Ман-гай, муз. авд., 22.00 Гутірка про спорт, 22.10 Спортові вістки. 22.15 Сальонова музика, 23.00 Музика сальон. з гр. пл.

Пятниця, 26. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт сальон. орх., 12.50 Домашнє господарство 13.35 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хоріми, 16.00 Пісня туги, гр. пл., 16.25 Пісні в виконанні вок. квартету, 16.45 Польська культура, 17.00 Шведські мельодії, камер. орх, 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Каюком здовж Дністра, 18.10 Легка музика з гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекляновий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Е. Догані: Форт. квінтет ц-моль оп. 1., 19.30 Мурінські пісні відсп. Йос. Кондрат у супр. форт., 19.45 „Пісонька Фортунія" оперетка Й. Офенбаха, 20.30 Кайтусові жарти, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Симф. концерт, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Пісні про квіти, відсп. Гесслер-Стоковська в супр. форт., 22.40 „На добраніч", гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдицій.

Радіокутик.

ЯК КУПИТИ РАДІОВИЙ ПРИЙМАЧ.

Купуємо радіовий приймач.

Це має бути очевидно приймач дешевий і добрий. Хочемо відбирати через нього всі стації світу включно з Гоноолюю. Маємо навіть скриту надію, що саме в цьому апараті, щасливо купленому, відізветься сигналіст з Марса...

Гроші вже є. Отже приступаємо до справи. Звичайно йдемо з нареченою або з жінкою. Така обережність конечна, бо коли справа не вдасться — в разі непримінних трісків і перешкод в етері, — бодай уникнемо перешкод і трісків дома, які є, як відомо, не менш неприємні.

Продавець представляє перед нашими очима величезну кількість моделів, а на нашу голову спадає потік незрозумілих слів: лямпа простовнича, обвід строєння, апарат двох- трьох- чотирьохлямповий, супергетеродина.

Нас приголомшує цей потік незрозумілих термінів. Однак останній з них збуджує в нас живу реакцію: супергетеро... як? Підозріння збуджується в нашій душі. Невжеж він осміхнеся? Супергетеро-єдина... Так. Погляд продавця, — щойно тепер не бачимо, — є неприємно зачіпний. Тому беремо під руку нареченну або жінку і, кажучи з льодовою усміщкою — Дякую... то ми завтра прийдемо... — виходимо на вулицю.

А дома сідаємо за книжку, що трактує про радіо, з думкою в душі — Почекай, не будеш більш з мене робити варята...

Звичайний ламповий приймач.

Так як матеріяли купуємо на метри, овочі — на кільограми, так і радіові апарати купуємо „на лямпи", при чому загальним засновком буде: чим більш ламп має приймач, тим він ліпший, сильнший.

Очевидно, що кожен свідомий радіотехнік усміхнеться тільки на такий підхід до справи, але для нас, цілковитих у цій ділянці дилетантів, це буде найбільш просте і властиве.

Конструкція новочасного радіового апарату основується на найновіших здобутках техніки і часто навіть знаючи підставові засади електротехніки, не зможемо зорієнтуватися в дійсних властивостях приймача. Тимто як критерій вкости приймача беремо кількість ламп. З них треба виключити лямпу простовничу, яка служить до заміни змінного струму на сталий і не відграє ролі у зміненні відбору. Очевидно, що простовнича лямпа є необхідна в усіх сіткових приймачах на змінний струм, але її нема зовсім у батерейних приймачах.

РОЗБУДОВА ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ ЛІНІЇ В НІМЕЧЧИНІ.

Телевізійно-телефонічна лінія Берлін-Лайпціґ, яка була досі чинна на пробу, почала 25. травня ц. р. регулярну діяльність. До весни 1937 року збудують дальші лінії до Гамбурга і Мінхена. Апарати, які служать до цієї комунікації, мають бути зменшені, що значно влекшить користування ними.

Оплата за розмову 3-хвилинну коштує 3 ярки, до чого доходить ще 50 фенігів за викликування.

Процедура замовлення і провадження розмови є дуже проста. Наперед-одні треба зголосити устне замовлення в одному з поштово-телеграфічних урядів, або телефонічно в уряді телефонічному. Треба подати прізвище, адресу і час, найбільш вигідний для розмови. На підставі числа, яке видадуть вам дістанете на другий день бажане получення.

В разі невдалої розмови, оплата повертається. Той, хто спізниться, тратить вплачену суму, однак при другій розмові, коли точно зявиться, платить тільки одну третину нормальної оплати.

РІЛЬНИЧА ПРОГРАМА.

У четвер 25. червня о год. 12.55 — відчит п. н. „Значіння експорту коней для господарки".

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Бельгія 89.75, 39.93, 89.57, Берлін 213.98, 212.92, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 359.60, 360.32, 358.88, Копенгаґен 119.19, 118.61, Льондон 26.62, 26.69, 26.55, Нью Йорк 532 і 1/4, 5.29 і 3/4, Нью Йорк каб. 531 і 1/4, 532 і 1/2, 530, Осльо 134.18, 135.52, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.97, 22.01, 21.93, Стокгольм 137.35, 137.69, 137.02, Шайцарія 172.70, 173.04, 173.26, Відень 99.20, 98.80, Італія 41.10, 41.80, Еспанія 72.70, 72.40, Монтреаль 530.50.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 67, серії 75.50, 2. ем. 68, серії 79, 5 стаб. 53.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 24-го червня ц. р. кооперативам платив за:

льоко Львів.	
1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 п. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 24. VI ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг живої птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	1.00 зол.
Качки товщеві І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг І. кл.	1.00 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої класи. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижкова, на індики, качки, курки хвилево вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Вписи до всіх клас дівочої всенародньої школи ім. Т. Шевченка відбуваються щодня від 10—12 год., до дня 10. липня в шкільній домівці при вул. Мохнацького 12. — Старшина Кружка ім. Г. Барвінок. 2329

ЛІТНИЩА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Діл ок, Гумениюкова. 2259 5—10

ВОРОХТА — Пансіон „ЧЕРЕМШИНА" поручає осонцні бальконові кімнати з добірним харчем. Отворений цілий рік. Зголошення приймає Наталія Семенюкова. 2318 3-3

ЗАМІНЯЙМОСЬ ВАКАЦІЯМИ! Хто взяв би мене з дружиною на один місяць відпустки (лїпень) на харч і мешкання в горах або лісистій околиці (найрадше священик або вчитель), тому взяв би я у шкільному році дитину на два місяці на повне удержання у Львові. Листовий зголошення до „Діла", Львів, Ринок 10 під шифру „Окремих вимог не маю". 2—3

МЕШКАННЯ

ЧОТИРИ і пять покоїв, комфорт, середмістя на мешкання або бюра до винайму, Сикстуська 14. 10/57 1—1

КІМНАТА гарно при трамваю до винайму. Відомість в Адм. „Діла". 2328 1—2

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, яркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 36-60

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесіонована робітня таніцирсько-декораційна Степана Фещура, вул. Кутох 15 (Яблонівська 10 а) приймає всілякі роботи таніцирські і декораційні. 2264 4—6

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСЕЧ. ОО. ДУХОВНИХ! У робітні крамацької Васелї Гресяка у Львові, вул. Сикстуська ч. 23, є приняглдно до продання по зниженій ціні **два** нові чорні гарнітури англезові. 96 4-3

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо на найможніші бельські матеріяли. ТЕЛЕФОН 270-25. 2309 2—3

ЗА КАРТКИ заставні, срібло, бриліянти, біжутерію платимо якнайбільше — ВАНДЕР, ШАРИНОХИ 1. 2275 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.

Виділ Т-ва „Бурса ім. св. о. Николая" в Перемишлі оголошує конкурс на приняття учнів середніх і вселюдних шкіл до „Українського гімназ. Інституту" та бурси на шк. р. 1936/7. Місячна оплата в обох установах 45 зол. Одноразова річна оплата на інвентар 15 зол.

Прохання слід вносити до дня 5. серпня на адресу: Т-во „Бурса ім. св. о. Николая" в Перемишлі, вул. Бишгова 34.

Прохання родичів, що мають невирівнані залеглости з попередніх літ, — перед їх вирівнанням не будуть розглядані. 2328 **Виділ.**

ДЕНТИСТИЧНИЙ ЗАКЛАД

Осипа Зельцера

ЛЬВІВ, САПІГИ 25, тел. 210-53

отворений через цілий вакаційний час.

2330 1-12 **Зниженні ціни.**

МЕБЛІ вселких кімнат дешево і солідні можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 16-30

Пансіон „ЗЕЛЕНІН" **ГРЕБЕНІВ**

найгарніше положення, далеко від гостинця, гамору і курявн. Гарні, просторі соняшні кімнати з бальконами. Близько ріки-пляжі. Смачний і здоровий харч. Ціни помірковані. ВЖЕ ВІДЧИНЕНИЙ. 2252 6—20

П І Т

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.

2188 **Філія: КОПЕРНИКА 15 а.** 22-75

ТОРБИНКИ ПАПЕРОВІ
з фірмовим написом
виконує скоро, солідно і дешево
„ФАРМАПАПІР"
ЛЬВІВ, СВ. МИХАЙЛА 6, біч. Косцюшка
2313 3—5

Великий вибір роверів
уже від 85 зол.
Замовлення з провінції полагоджуємо відворотно.

ФОНОСПОРТ

Львів, Городецька 52. **Тел. 264-86**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

Ч. 141 (14.390). Львів. пятниця 26. червня 1936. Poczтowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Напередодні автономії Підкарпатської Руси.

Заяви двох відповідальних чехословацьких державних діячів.

(Від нашого кореспондента).

Прага, червень 1936.

Недавно я писав до „Діла", що всі дані говорять за те, що Підкарпатська Русь стоїть ніби напередодні своєї належної їй автономії. Нині наведу нові докази на те, взяті з голосів двох відповідальних урядових чехословацьких чинників, а саме міністра внутрішніх справ і премієра Чехословаччини.

Минулого тижня відбув чл. міністер внутрішніх справ др Черни офіційну інспекційну поїздку по Підкарпатській Руси. У своїй промові, виголошеній при відкритті нового будинку краєвого уряду, мін. Черни виразно заявив, що Підкарпатська Русь саме закінчує перший етап, який її веде безпосередньо до одержання автономії. Ще виразніше і докладніше сказав про це чл. премієр д-р Годжа на зїзді словацьких учителів в Штубнянських Теплицях. Він заявив: „Не полишаю на боці ані такої проблеми, як та, яку ставить перед нами обовязок відповідальности за Підкарпатську Русь. Треба жадувати, що минуло стільки довгих років, заки ми приступили до вирішування пекучих питань на Підкарпатській Руси. Не може бути ніякого й того найменшого сумніву, що свої зобовязання супроти Підкарпатської Руси і ті, які на нас накладають мирові договори, як теж і ті, що пливуть з демократичного духа нашої держави, ми виконуємо. Першим і найважнішим кроком на цьому шляху є витворення такого губернаторського уряду Підкарпатської Руси, який сам собою буде мати всі технічні й організаційні можливости підготовити такий правний стан, що цій частині чехословацької держави на основі конституції належиться. Не хочемо, щоб губернатор лиш репрезентував, ми хочемо, щоб він був дійсним губернатором країни у рямках даних законів. Іншими словами, ми конкретно хочемо для вирішування місцевих питань шкільних, культурних, мовних і місцевої адміністрації створити компетентний урядовий чинник з тою повною запорукою, що місцева адміністрація піде шляхом правного і державно політичного порядку. В найближчому вже часі буде державним розпорядком створений губернаторський уряд Підкарпатської Руси з такими власне компетенціями і з відповідними референтурами. Таким чином ми досягнемо першого етапу у розвязці підкарпатської проблеми".

Маємо враження, що Підкарпатська Русь, отже країна, де в більшості живуть наші брати, діждеться вже незабаром того, чого собі бажала, коли добровільно прилучувалася до чехословацької держави. Таке враження має теж і само населення Підкарпатської Руси і того моменту жде воно з нетерпеливістю М—н.

Англія і Японія проти СССР. на конференції у Монтре?

МОНТРЕ, 25. 6. ПАТ. Авас. Вчора радили у Монтре над справою перепливу воєнних кораблів. При цій нагоді голі було дійти до порозуміння між Англією та Японією і СССР, який домагався, щоб обмежити право перепливу лише для нечорноморських держав; Анґлійська делегація зробила проти того застереження і заявила, що попросить інструкцій від свого уряду. Також французи роблять деякі застереження.

МОНТРЕ, 25. 6. ПАТ. Технічний комітет конференції мав учора перше засідання, де радив над турецьким проектом.

ЛЬОНДОН, 25. 6. ПАТ. Міродатні круги заперечують поголоски, немовби дійшло до поважної ріжниці думок між британською і совітською делегацією.

ТОКІО, 25. 6. ПАТ. Міністерство маринарки і закорд. справ почали наради, щоб дати вказівки яп. делеґації на конференцію у Монтре. Адміраліція допускає саму ревізію, але не годиться на те, щоб Туреччина давала окремі привілеї Совітам. Крім того Японія як нечлен Ліги Націй відмовляється дальше гарантувати безпеку в Дарданелях.

Британські зброєння — гарантією проти війни.

ЛЬОНДОН, 25. 6. ПАТ. Рейтер. На публичних зборах заявив перший льорд адміраліції так: Не буде війни, як скріпимо впору і достаточно нашу армію та фльоту. Війна не мусить вибухнути, але може, бо у ній чимало вибухового матеріялу. Тому необхідно, щоб такі держави як Англія були досить сильні, щоб могли робити натиск для справи мира.

Також Болгарія проти санкцій.

СОФІЯ, 25. 6. ПАТ. Премієр Кіоссеіванов заявив, що болг. уряд поручив своїм делегатам до Женеви домагатися припинення санкцій.

НАРАДИ „ПІВНІЧНИХ ДЕРЖАВ".

ЖЕНЕВА, 25. 6. ПАТ. На основі рішення підчас останньої сесії Ради Ліги Націй збираються нині представники Голяндії, Швеції, Норвегії, Данії, Фінляндії, Естонії та Швайцарії, щоб заняти спільне становище на найближчих зборах Ліги. (Ред.: Як відомо, згадані держави рішили були утворити один фронт, щоб противставитися самовольї великодержав підчас позакулісових переговорів довкола пропозиції Гора—Ляваля).

ШВАЙЦАРІЯ НЕ ВПУСКАЄ ҐАЙЛЄ СЕЛЯССІЯ.

ЛЬОНДОН, 25. 6. ПАТ. Швайцарія не бажає собі, щоб негус поселився на її території, доки не замириться з Італією, тому він негайно після женевських нарад виїде до південної Англії.

Анґло-німецьке морське порозуміння.

ЛЬОНДОН, 25. 6. ПАТ. Перший льорд адміраліції сер Гор заявив у палаті послів, що всі питання, які торкаються англо-німецького морського договору вже полагоджені приязно та вдоволяюче; ніякої поважнішої ріжниці думок не було. На запит, як поступив би брит. уряд, коли б Німеччина знову укріпила острів Гельголянд, відповів мін. Гор, що це припущення мало імовірне, зрештою не належить до його ресорту.

ЕМАНЦИПАЦІЯ ІРЛЯНДІЇ.

ДЕБЛІН, 25. 6. ПАТ. Де Валєра заявив у парляменті, що на основі нової конституції Ірляндія не матиме генерал-губернатора, лише виборного голову держави.

Нова книжка. Бібліотека „Дзвінок"

„ЧОРТИЦІ"

БЯРДЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитвір великого письменника.

Пять могутніх картин, з яких кожна залишається так живо в умі, як безпосередньо взяв їх автор з життя.

Ціна зол. 2·50, з почтовою пересилкою зол 3·—

Орієнтація на червону Москву — і вірнопідданість Польщі.

Львів, 25. червня 1936.

Що галицькі москвофіли муять орієнтуватись на кожну Москву, без огляду на її красну та ідеольогічний зміст це річ зовсім ясна і зрозуміла. Від часу, коли так трагічно провалилась віра у непохитну тривкість і силу білого царя, — від часу, коли москвофільські біженці в Галичині пережили у країні своїх мрій (у Москві і Ростові н. Доном) найбільші каруси, закінчені для декого навіть розстрілом (напр. Бендасюк), для наших москвофілів були лише дві дороги: або зробити основну перевірку свого світогляду про єдину неділиму і „один русскій народ" (140 мілїонів!) та перейти в український національний табор або погодитись зі зміною режиму в Росії, як на річ другорядну, та орієнтуватись далі на Москву, як уже червону столицю зреформованої, але далі існуючої „єдиної неподільної". В кожному разі москвофільство передвоєнного типу, згруповане довкола „старокурників" а „Галичанина" і „Русского Слова" (реакціонери Маркова) та „новокурників" (націоналісти Дудикевича) — перестали існувати. Не стало старорежимного російського уряду Протопопових, не стало й бутівничих патріотів типу Пуришкевича. „Русский Исполнительный Комитет", реактивований за українських часів мало мав часу займатися зкалічними ідеольогічними питаннями: операцію актуальною була будова галицької української державности, потім треба було боронитись перед польськими адміністраційно-воєнними розпорядками. Як відомо, галицькі москвофіли йшли в рр. 1919-20. спільним фронтом з українським національним табором і щойно 29. VI. 1920. року відбулося у Львові перше москвофільське віче, на якому Лев Чернавський референтував політичну ситуацію у протиукраїнському та польсько-угодовецькому дусі, займаючи супроти Росії становище дуже туманне і нейсне. Але „Русский Голос", який почав виходити вкраз два роки пізніше (29. VI. 1922.), стояв ще на протипольському опозиційному становищі. І щойно від половини 1923. р., себто вже після ухвали Ради Амбасадорів, почалась інтенсивна диференціяція москвофільського табору. Пригадаємо її у найважніших рисах: Недобитки колишньої „Галицко Русской Организації" склали (1. XI. 1923.) „Русску Народну Організацію", що була гуртком непримиренних реакціонерів, — величенна більшість відразу почала схилятися до большевиків та основала „Партію Народньої Волі" (1. V. 1924.), яка перетворилась у „Сель-Роб" і була розвязана як прибудівка Комінтерну (28. IX. 1932.), — якінці третя група, що була рядне гуртком кількох одиниць склала фікційну організацію „Русску Аграрну Партію" (зїзд 2. V. 1931.) ад уэум влади. Після розвязання „Сель-Робу" і безслідного загину РАП-и залишилась на місці „регіональна група" „Русского Національного Об'єдинєнія", вже як загально-російської організації у цілій Польщі, — під назвою „Русска Селянска Організація" (РСО, основана 29. VI. 1926.). Згодом „теоретик" тої групи п. Сірко-Каренін-Бондаренко-Білявський склав цілу студерну своє рідну „ідеольогію" з „русскою нацією" і „єдиним

Присилайте передплату!

ським народом", „російським государством" і „українською державою", — про що вже у нас бувала широко мова. За всіми цими фразеольогічними парадами скрите звичайне московське єдино-неділимчество і щодо спільноти національної (окремої української нації взагалі нема, є лише „українофільські сепаратисти"!) і щодо московського територіального імперіялізму, який всякі змагання до державної самостійности вважає замахом на споконвічну „русску" землю. Але й тут починається зоологія.

Річ у тім, що та РСО вважає можливим сидіти на двох стільцях: щораз виразніше схиляється до сучасної, себто комуністичної Росії як свого ідеалу, та одночасно не вгамує у вірнопідданчих заявах супроти Польщі. З хвилиною, коли почалось проголошування „столівського патріотизму", коли реактивовано „червоних козаків", а гасло спільного фронту промостило московським впливам за неповна один рік в десятеро ширшу дорогу у Франції ніж робота всіх Керенських і Мілюкових за 18 літ, — ґін наших москвофілів до червоної Москви *мусить* кріпшати. Це зовсім зрозуміло. Річ тільки у тім, як він себе проявляє, чи хтось більше зручний, щоб його скрити чи — щиріший. Має РСО два пресові органи: „Русскій Голос" і „Землю і Волю". Перший з них — інтелігентніший, зручніший, хитріший, стоїть видно на становищі, що сама його російська мова достаточно маніфестує зусилля переконати світ, що тут, у Галичині, істнує московська національна меншина. Найбільш енергій „Р. Голос" витрачує за впевнювання, що терміни „русскій" і „московський" чи „російський" це не одне і те саме, та що „русскій" обхоплює без решти й „українців" (у лапках) як „малоросів", що є племенем „русским". „Земля і Воля" у тому сміховинну не бавиться. Писана українсько-московським волапюком, тарабарщиною, якою говорять між собою галицькі москвофіли, що не вміють ані літературної української, ані російської мови. „Земля і Воля" веде „практичну роботу", відповідно реферуючи і висвітлюючи події. Просимо брати число за числом, статтю за статтею. Про львівські й анальогічні інші вуличні криваві події реферувала „З. і В." як про маніфестацію, яка залишила „сильне впечатлінie" та гідна наслідування для селян як зразок „класової солідарности". Про большевицьку руку у тих вуличних завірушеннях ані словечка, зате мали ми там пересторогу під адресою селян, що „могуча фаланга свідомих і здисциплінованих роздавить" тих, що „не учиться з примірів других клас". Про „нове правительство Франції" пише „З. і В." неначе орган французького народнього фронту. Історія у Нагуєвичах представлена як інтрига і бешкет українських націоналістів, за Слюзівським протестує член РСО проти труднощів, з якими віби стрічається у Польщі совітська література. І. т. д. і т. д., — совітофільство видне з кожного рядка того органчику.

Рішуче застерігаємось проти закиду, начеб ми хотіли цими уваґами стягнути на „Землю і Волю" та всю РСО репресії уряду. Навпаки, ми переконані, що ані РСО ані її сухітниці газетки не мають у народі ніякого впливу і значіння: комуністична акція йде тепер повною парою у нас має далеко кращі і доцільніші засоби. Але від репресій до протекції — це величезна дорога. І цього вже ми не можемо втерпіти: як може на становищі державного комісаря Народнього Дому перебувати член тієї партії, що у своєму органі постійно і систематично настроює читачів якнайсимпатичніше до Совітів та яка тушує і промовчує все, що могло б шкодити комуністичній роботі?!

Нова заповідь кольонізації Заліщиччини?

У ч. 150 „Ілюстрованого Куріера Щоденного" з дня 31. травня Т. Опйола „знавець" українських справ, пише репортаж з наших сторін. Описуючи (до речі, досить баламутно) богацтва нашого краю, дає на кінці раду, що не належить ніде парцелювати панських ланів, лиш саме у Заліщиччині і то виключно між кольоністів мазурів зі сходу. Забуває, що заліщицький повіт належить і так до найгустіше заселених та населення живе виключно з ріллі, не маючи тут ніякого промислу, ніяких заробків. Селянські господарства, це карлуваті невистарчальні, 68 прц. усіх рільників має менше, ніж 2 га землі і селяни мусять, щоби вижити, заробляти на ланах. Господар 5-моргівий, це вже „богач". Навпаки кольоністи, що набули зараз по війні землю за обезцінені корони і до двох літ сплачували безвартісними марками та платять дуже високо податки, дістають вічно субвенції та позички. Всетаки, як лиш трапиться купець, продають землю (розуміється, за долари) і вертаються у свояси, кажучи, що з долярами таки ліпше там жити. Їх господарства, і то вповні вистарчальні, бо 20-моргові, зовсім не належать до найліпших; навпаки нераз не стає їм на прожиток до нового і нарікають не менше, а хто зна чи не найбільше, на теперішній режім.

Коли наш селянин садить на своїм пів морга тютюн, щоби взяти за цілорічну свою і своєї родини працю яких 150—200 зол., то мазур кольоніст тютюну зовсім не садить або садить на „спілку". Спілка ця виглядає так, що кольоніст дає поле, дрова на сушення, інспект та на своє ім'я дістає без ніяких трудношів концесію, а наш селянин, звичайно безземельний, цілий рік коло тютюну працює. Потім діляться наполовину одержаним за відставлений тютюн грошем. Такий спільник дістане від травня до грудня яких 120 зол. та має що цілий рік курити. Сам кольоніст ніколи майже не садить тютюну, бо каже, що йому „не оплатиться" цілий рік за 200 зол. працювати а закурити і так усюди дістане.

Пан Опйола мабуть не виїздив поза Заліщики і не видів мазурських кольоній, коли радить спроваджувати кольоністів, щоби садили виноград та помідори. На помідори є збут лише у найбуйнішій околиці Заліщик і то не всюди вони вродять. Для винограду є тут дуже мало відповідного місця і то самі узбіччя, на котрі ніякий кольоніст не злакомиться.

Можна поґратулювати краківському „Курієркові" таких співробітників-спеців від аграрних справ, помідорів, винограду і українських справ. На всьому тому, розуміється однаково: як останній анальфабет.

18 зол. ДЗЕРКАЛО ШЛІФОВАНЕ 50 x 100 цм. у фабриці **М. БИК** ул. Ягайлонська ч. 24 Тел. 252-54.

Острах з приводу т. зв. прикордонного закону.

Промова сен. Володимира Дешкевича на плену і Сенату дня 24. червня 1936 р. до закону про охорону кордону.

„Впродовж нарад сенатської Адміністраційної Комісії над законопроектом про охорону кордону, заголосив я цілу низку поправок, що мали на меті перевести редакційні зміни проекту та злагіднити деякі його постанови. Комісія відкинула всі мої внесення і бачучи їх безвиглядність, не заголошую їх як внески меншости та не піддержую їх сьогодні. Одначе справа дуже важна тому, що торкається життєвих інтересів населення. Закон містить в собі дуже строгі постанови, що їх можнаб назвати навіть драконськими, якби вони були приторочені безоглядно. Поміж населенням можна побачити незапокоєння в приводу приписів, на основі яких можна кожного постійного мешканця прикордонної смуги виселити та позбавити його хліба і змогів утриматись, а далі можна також припинити на прикордонній смузі діяльність кожного товариства та кожної кооперативи. Річ зрозуміла, що охорона кордонів вимагає особливих заходів тому, що Польща не має багато природних границь, а крім цього деякі сусіди наказують особливу обережність. Одначе у всьому треба заховати міру і тому приписи повинні бути так стосовані, щоб населенню спричинювали якнайменші утрудвення.

Крім цього можна побоюватись, щоби влада не вживала або радше не надуживала приписів цього закону для осягнення інших цілей, як ті, для яких закон виданий, отже, щоби не було того, що французькі правники називають „відвернением влади". Тому булоб побажанним, доб для успокоєння такого остраху, без сумніву слушного та обоснованого, уряд склав відповідну заяву"

ХИТРО-МУДРО

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Повновласти.

ВАРШАВА, 25. 6. ПАТ. Сенат ухвалив повновласти для уряду всіми голосами проти одного (сен. Шора).

У Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 25. 6. ПАТ. Арабські демонстранти у Айнкарем передали через поліцію петицію до вис. комісаря, а тоді спокійно розійшлися.

Вчора ввечір араби обстрілювали жид. осе лю Атарон і звели гостру битву з брит. резервами, що прийшли на відсіч; один жид убитий. Біля Бетальфе 4-х арабів напало на брит. стежу; один з них згинув.

У Кемадії застрілили з засідки одного жида.

ПАЦИФІКАЦІЯ.

ЄРУСАЛИМ, 25. 6. ПАТ. Брит. війська приступили до боїв проти арабів здовж залізн. шляху Єрусалим—Яффа. Біля села Дейбарем араби боронилися; двох з них убили, трьох ранили.

Бої в Китаю.

ГОНҐКОНҐ, 25. 6. Райтер. Біля м. Кіюнґ (південний Гучан) дійшло до короткої, але завзятої битви; кантонські війська заатакували були укріплені позиції північних.

ШАНҐАЙ, 25. 6. ПАТ. Передні стежі кантонських військ дійшли до Генґчев і почали обстрілювати нанкінські війська, розложені перед брамами міста.

ОПРИШКИ ВИРІЗАЛИ ВІЙСЬКОВИЙ ВІДДІЛ.

ТОКІО, 25. 6. ПАТ. Банда хунхузів вимордувала відділ з 19-ох японських вояків.

Нові страйки у Франції.

ПАРИЖ, 25. 6. ПАТ. Робітники великої фабрики під Парижем Шенар-Вольк, які недавно вернулися до праці, почали знову окупаційний страйк тому, що дирекція звільнила частину персоналу, щоб зменшити кошти продукції, — пристосовуючи їх до нового законодавства.

ЛІКВІДАЦІЯ СТРАЙКУ МОРЯКІВ.

ПАРИЖ, 25. 6. ПАТ. Віцемін. торговельної фльоти заявив, що вчора дійшло до порозумінн між власниками кораблів і моряками, які н ні вернуться до праці.

ПІСЛЯ РОЗВЯЗАННЯ „ФАШИСТІВСЬКИХ ЛІҐ".

ПАРИЖ, 25. 6. ПАТ. Опираючися на розпорядку міністра, префект поліції заборонив носити відзнаки розвязаних організацій.

ПРОГРАМА БЕЛЬҐІЙСЬКОГО УРЯДУ.

БРЮССЕЛЬ, 25. 6. ПАТ. Прем. Ван Зеландвиголосив програмове експозе, у якому заповів далекоідучі реформи, господарські і устроєві; закордонна політика залишиться без змін.

В ЕСПАНІЇ АРЕШТУЮТЬ СТРАЙКАРІВ.

МАДРИД, 25. 6. ПАТ. В Гуельві проголосили ген. страйк, щоб солідаризуватися з гірниками з Ріо-Тінто. Губернатор признав страйк нелеґальним і казав арештувати страйковий комітет.

ЗМІНА У МОСКОВСЬКОМУ УРЯДІ.

МОСКВА, 25. 6. ПАТ. На місце Рудаковського заіменували заступником комісаря лісового промислу Гендмана.

Бережанські містерії.

Ніччю з 10. на 11. червня 1936 р. **невислідженні досі особи** вчинили на міському кладовищі в Бережанах таке: На двох гробах польських жовнірів вивернули хрести, знищили зелень, розсунули землю та викопали огорожу, а на гробі поліцістів, що в 1922 р. згинули в Конюхах, бережанського повіту, й були поховані у спільному гробі в Бережанах, розсунули камінну огорожу. Домовин не порушено, тлінних останків теж.

Поліція перевела негайно труси й арештування між українською молоддю у Бережанах і довколичних селах, вимагаючи від арештованих виказати своє алібі в ніч з 10. на 11. червня ц. р. Всіх арештованих звільнено.

Два дні згодом на мурах міста зявилася така (подаємо в перекладі з польської мови) відозва:

Нр. К. Д. 46/36.

ГОТІВКОЮ

500 зол. 500 зол.

НАГОРОДИ.

Ніччю на 11. VI. 1936. р. невідомі справники розкопали на цвинтарі в Бережанах спільну могилу вояків Польських Військ та спільну могилу вояків Державної Поліції.

Хто вкаже або допоможе схопити справників чи причиниться до виявлення їх, дістане нагороду

ГОТІВКОЮ 500 ЗОЛОТИХ.

Всякі інформації спрямовувати до Слідчого Виділу у Бережанах або на найближчу Станицю Державної Поліції.

А. Соболєвські

надкомісар.

Повітовий Комендант П. П. в Бережанах.

Бережани, в червні 1936.

*

„Глос Бжежаньскі" (двотижневик, орган „Międzyorganizacyjnego Komitetu Porozumiewawczego"), ч. 11. з дати Бережани, 15. червня 1936. р., що появився в кольпортажі 18. червня, тобто вже по появі тієї відозви Державної Поліції, на 5-ій сторінці пише таке:

Wandalizm zdegenerowanych i niepoczytalnych młokosów.

Dnia 11 maja (має бути „червця" — це помилка або недогляд коректора!) br. przeszyła miasto Bereżany niewiarygodna wprost wiadomość o tem, że ślepi wprost w niszczącym wszystko co polskie członkowie U. O. N. — piani żądzą zwierzęcej zemsty za rzekomo doznane „krzywdy" zburzyli, zdewastowali i rozkopali to, co najdroższe sercu polskiemu, cmentarz Poległych Bohaterów Polskich, żołnierzy i policjantów polskich. Zbolałe smutkiem oczy miejscowych Polaków z pogardą patrzyły przez dzień cały na skutki zwierzęcego instynktu rozszalałych motojców. Czyż przysłowie „homo homini lupus" tak jaskrawo musiało być potwierdzonem w naszej polaci kraju w XX. wieku i to na kościach i szczątkach tych, których szanuje najmniej cywilizowany nawet człowiek krajów barbarzyńskich. Jakżeż drażliwym jest ten przyczynek do łańcucha następstw ugody polsko-ukraińskiej, chociaż zdajemy sobie z tego sprawę, że lwia część pracowitego i spokojnego narodu ukraińskiego to barbarzyństwo potępia i piętnuje i z niem nie ma nic wspólnego.

Так гостро й категорично не виявила своєї думки навіть поліційна влада, єдино компетентна у цій справі!

Українська прилюдна опінія цікава довідатися: Чи редакція „Глосу Бжежаньскього" вже прослідила справу? Чи виявила вже виновників цього вчинку? Чи отримала вже проголошену нагороду? Колиж ні, то чому цензор бережанського староства пропустив цю нотатку, що цькує одних на других, заки ще виявлено справжніх виновників? А воно може бути й таке, що вони не матимуть нічого спільного не тільки з українським молодечим націоналістичним таборoм, але й загалом з українською націоналістю! Що на це кажуть ті, що є відповідальні за тон і характер змісту „Глосу Бжежаньскього"?

А краківський „І. К. Ц." — пішов, очевидно, слідом бережанського півофіціозу й написав теж саме.

*

У звязку з тією подією, приїхав до Лапшина, бережанського повіту, війт гміни Бережани Вирвіч з секретарем Розпендеком 15. червня ц. р. і скликав засідання громадської ради.

Накинувся на всіх радних, що „Лапшин розполітикувався", зокрема молодь, що дійшло до того, що на весіллі в Лапшині 6. червня ц. р. музиканти кинули інструменти й почали обкидувати камінням солтиса з Гинович, що саме вертався з весілля з Лапшина, що співали „протидержавні пісні" (?!) на весіллю, що — загалом „дуже зле діється".

„У всіх моїх громадах знову зайшли такі факти розполітикування молоді, а найважніший факт цього розполітикування стався в Бережанах: якась „дзіч" у вандальський спосіб знищила гроби польських героїв. Сліди йдуть до Посухова, Раю й Лісник. В порозумінні з п. старостою наложено на гміну 1.500 золотих репресійної контрибуції. А тому, що в Лапшині стався такий факт, як співання протидержавних пісень і побиття солтиса — тому накладаю на Лапшин кару 600 золотих. Над цим замикаю всяку дискусію й прошу підписувати протокол".

Радні просили, щоби п. війт сказав їм те все ще по українськи, бо вони добре не зрозуміли. Колиж він це зробив — радні заявили, що на весіллях бються спокоївіку. Так воно було, є і буде. Люди є проти того, щоби собі взаємно нищити могили — хай померші спочивають спокійно — й тому такого протоколу не підпишуть. Можуть підписати протокол, що не треба нищити могил. Хай поліція шукає винних. Вони й громади нічого не винні — тому кари не приймають.

„Я сілон з вас зьвонгнє! Мусі бинь послух і дисципліна!" — крикнув війт і поїхав.

Ніхто (крім солтиса, що мусів це зробити з уряду) — цього протоколу не підписав.

*

Ніччю з 30. на 31. травня 1936. р. знищив хтось входову браму на кладовищі Українських Січових Стрільців у Посухові, бережанського повіту.

Приїхав війт гміни Потутори Познанський і поліцієнти в Потутор. Взяли в читальні „Просвіти" в Посухові (без відома Виділу) дошки, що куплені читальнею на будову домівки, казали забити браму. Зарядили варту в силі 10 осіб що мала стояти біля кладовища. Чого берегти? Хіба муру — бо брама знищена. Варта була призначена на цілу добу вперед. Комендант посторунку Соколовський казав подати собі спис членів читальні, виписав звідтіль всіх дорослих членів (а їх є ок. 60) і сказав членам читальні робити варту в ніч з 31. травня на 1. червня, „бо тільки члени читальні могли знищити браму!" — заявив п. комендант.

Цікаве, що село мале, має двох постійних платних вартівників і хоч вони теж робили варту біля кладовища — ніхто чомусь не може довідатися, хто знищив браму.

Ніччю з 30. на 31. травня ц. р. хтось розбалив і розкопав могилу хорунжого Українських Січових Стрільців Володимира Загульського на кладовищі в Конюхах-Середині, бережанського пов., що згинув у 1917. р. Хто це вчинив — не знають, але на місці вчинку знайшли люди характеристичний гачок.

Ніччю з 30. на 31. травня ц. р. хтось знищив могилу Українського Січового Стрільця на кладовищі в Бишках, бережанського повіту, що згинув у 1917. році.

П. БЛІСС. 2

НЕСПОДІВАНКА.

(Докінчення.)

Так, сам раз для неї! Він оглянув цю накидку з усіх боків і чим довше її приглядався, тим більше ставав вдоволений! Таж за одним махом вдалось йому вбити дві мухи: позбудеться того дрантя, що давно вже завадливе в крамниці, ну, і буде мати право до вдяки за свій дарунок!

Підсміхався, затираючи руки! Наразі запримітив картку з ціною пришпилену до накидки.

Тридцять марок коштувало колись це дрантя! Хвилинку подумав, зідтак витер „30" а на це місце написав „50". Так буде краще! Чим вища ціна, тим більше подиву викличе його дарунок.

Написав кілька слів побажань та оправдав свою відсутність на такому важному святі, запакував усе те разом і вислав на пошту.

*

Коли пакет прийшов на місце призначення і кузена Аманда прочитала слова вуйка Теодора перша її думка була:

— Мій Боже, він не прийде, а я хотіла просити в нього сто марок! — Вона з усією певністю рахувала вже на них.

Розчарування було велике, та воно зросло ще більше, як розпакували пакет і стали оглядати накидку. Мальвінка стояла при тому мовчки і безпомічна, бо дійсно не знала, як їй поставитись до такого подарунку! Так утішилася була побачивши пакет, а тут маєш! Накидка!! І що вона їй здалася?...

Зате мамі скоро мова вернулась. У кожному разі не дуже то були любезні слова, що полетіли в її усти. Якби вуйко Теодор був їх почув, то певно не був би усміхався! Бо Аманда була не вихована, а то й не вчорашня. Вона вже бодай десять літ тому бачила цю накидку у виставовому вікні свого любого кузена, і зверхньо відмовляючи обдарувати її крамничним багатством!

— Проклятущий скупиндрята! — Так охрестила вона доброзичливо свого кузена і шпурнула цю „ганчірку", як назвала її, назад у коробку. Всунула її під шафу і копнула з досади ногою. Її лють була ще тим більша, що мусіла вона про це все мовчати, щоб не зразити собі багатого свояка, по якого смерти всяк може щось капнути!

За той час і Мальвінка заспокоїлася. Її очі знов засміялись і незабаром показалося, що вона — невідродна дочка практичної матері.

— Маю вже матусю! — кликнула вона весело. — Моя приятелька, Ліна Вольтре виходить незабаром заміж! От я і подарую їй цю накидку, як весільний дарунок. Карточку з ціною лишім, нехай бачить, що це коштувало пятьдесять марок.

Мама насторожила вуха. Думка була не така вже погана, але всяк треба було цю річ роздумати.

— Думаєш що ми цим дрантям не посоромимось?

Але Мальвінка розвіяла геть усякі побоювання.

— Ніколи у світі! Люди в нашому містечку не розуміються на моді, а як тільки прочитають ціну пятьдесять марок, то не знати як будуть тішитися!

Зараз запакували накидку, вислали її Ліні Вольтер, щасливій нареченій і остаточно таки були раді Мальвіна з мамою. Заощадили гроші на весільний дарунок, а це щось значить!

*

Коли Мальвінка говорила, що її приятелька походить з малого містечка, то мала рацію. Але не звернула увагу на те, що саме заломістечкові люди є дуже практично настроєні.

І так воно було. Коли Ліна Вольтер оглядала з мамою дарунок, передовсім стали шукати картки з ціною.

— Ось, мамочко, пятьдесять марок коштує це дрантя!

А на це мама:

— Шкода тільки грошей! Повинна була тобі щось практичнішого дати, твоя приятелька.

Та Ліночка тільки засміялася.

— Знаєш що, мамочко? Як ми будемо в Берлині, то по просту підемо до тої фірми, що тут на картці і вимінямо цю накидку! Прецінь кожну куплену річ можна вимінять, коли комусь непотобається!

— Добре кажеш, дитинко, так і зробимо!...

Два дні пізніше ввійшли мати й дочка до крамниці пана Теодора Брайтбігеля. Розуміється, спершу не говорили про заміну, тільки казали собі показати столове білля і аж коли вибрали комплет за сімдесять марок, тоді щойно витягнули коробку з накидкою і любенько попросили замінити її.

Теодор Брайтбігель, що стояв недалеко крамничного стола радувався в душі, що ці провінціональні гуски не торгуються, а тільки вибирають, думав, що його вдарить апоплексія!... Він оперся об стіл, щоб не впасти. Витріщивши очі, вдивлявся у накидку, яку перед кількома днями власноручно запакував і вислав, а вона, видко так затужила за його крамницею, що назад вертається до неї!...

Не міг нічого зрозуміти. Несподіванка була така велика, що в перших хвилині не знав, що має на це сказати.

Коли Ліночка Вольтер побачила, що купець якось нерадо забирається до заміни, сказала з притиском:

— Ця накидка, куплена у вас, як ця картечка з ціною доказує. Не розумію чому не мали би ви її відмінять. Вона нам непотрібна!

Теодор Брайтбігель вже вернувся до рівноваги духа. Всміхаючись клошітно спитав:

— Вибачте мені, що спитаюся: звідки ви маєте цю накидку?

— Це весільний дарунок моєї приятельки! — відповіла вона, дискретно черпаючи.

Тепер знав уже Теодор Брайтбігель, як стоїть справа. І в тому самому моменті оборнула його лють, така безмірна лють що був би Ліну з її накидкою та мамою викинув до сто чортів. Але як поважний і вічливий купець мусів він дуже-дуже вомхатися, сказати кільки чемненьких слів і від-

Українська прилюдна опінія, що так щиро плекає культ полеглих, що з таким пієтизмом вшановує память героїв, що знає ціну тієї пошани і з пошаною ставиться теж до пам'яті навіть полеглих ворогів, що склали своє життя в отверій боротьбі за свою ідею — цікава довідатися:

Чи компетентні для цього чинники ведуть у напрямі висвітлення цих подій та виявлення злочинців розшуки й дохідження?

Чому про ці події що заістнували далеко перед 10. червня нема ні слова згадки на сторінках „Голосу Вжеванськ-ого"?

Чому адміністраційна влада не виявила свого становища до цих подій так само, як до першої описаної події?

Чому не знає про ці факти ПАТ, а коли може й знає, то чому мовчить?!

Проф. Микола Стороженко.

(З нагоди сотих роковин з дня його народження).

(Докінчення.)

Перша стаття М.Стороженка з тої серії появилася в ч. 10 журналу „Кіевская Старина" 1888 р. п. з. „Перші чотири роки заслання Шевченка". В цій статті М. С. оголосив декілька листів Т. Шевченка до княжни Варвари Репніної, безповоротну втрату яких оплакував біограф Т. Шевченка Михайло Чалий; виправив неточности і подав свої поправки на основі вказівок самої В. Репніної, що її часто відвідував він у Москві.

На сторінках того самого журналу вмістив М. С. у трьох числах статтю „Нові матеріяли для біографії Шевченка", де подав справді багато нового матеріялу, лист В. Репніної до Шевченка, що починається словами: „Да поможетъ вамъ Господь Всемогущій...", а також її лист до шефа жандармів гр. Орлова, яким вона просила його дозволити Шевченкові малювати. Розповідає теж про причину трусу у Шевченка в Оренбурзі та про його наслідки, а також про межиріцький інцидент улітку 1859 р., коли Шевченко лише завдяки київському генералгубернаторові кн. Васильчикові дістався на волю зпід арешту.

У ч. 9, 1900 р. — М. Стороженко подає листи ріжних осіб до Шевченка, а саме два листи Григорія Квітки-Основяненка, чотири листи П. Кулїша, сім листів Андрія Лизогуба та один ли Сергія Левицького, де він, між іншим, писав Шевченкові: „Багацько есть тут таких, що згаду ють Вас, а Головко каже, що Вас не стало, а на місто того стало більше — аж до 1000 людей, готових стоять за все, що Ви казали і що кажуть люди, для котрих правда така голосна й така правдива штука, що хоч би її казати і при самому Карлу Івановичі, то не спугались би". Тут теж М. Стороженко оголосив жартівний вірш Віктора Забіли до Т. Шевченка з 21. червня 1844 р., де він лає Шевченка за те, що той не заїхав до нього.

Багато нового матеріялу до історії другого видання „Кобзаря" подав М. Стороженко у статті „Причинки для біографії Шевченка" у журналі „Русская Мысль", ч. 6, 1898 р.

У статті „М. С. Щепкин і Шевченко" з 1888 р. М. Стороженко розповів про взаємини цих двох геніяльних самородків. На думку М. Стороженка, „непоправному ідеалізмові Шевченка, його запеклости та дражливости Щепкин протиставив свою широку терпимість, своє знання людей і практичного життя та свою непохитну добросердість. І ці його прикмети впливали, як цілющий бальсам, на змучену душу Шевченка. Ось чому, за його власним висловом, упивався він тихими промовами Щепкина, ніби цілющою водою".

На сторінках „Кіевской Старини": в ч. 10, 1897 р. він помістив вірш „Славянам", що його знайшов у справі про членів Кирило-методіївського Товариства, а в замітці про вірш „Свячена вода" (ч. 2, 1894 р.) М. Стороженко вказав, що авторці цього віршу — Олександрі Псьол — належить також вірш „До сестри", що даремно приписується Т. Шевченкові.

Всі свої розвідки про Т. Шевченка М. Стороженко завершив синтетичним коротким життєписом Шевченка п. з. „Геніяльний бідолаха", запозичивши цей вираз від В. Репніної.

У „Кіевской Старині" у друку появилася вже його посмертна стаття (1906 р.), що мала розпочати собою серію статтей під назвою „Кирило-Методіевські змовники".

Надсилаючи рукопис цієї статті, М. Стороженко додав листа на імя В. Науменка такого змісту: „Високоповажаний Володимире Павловичу! Статтю, що її Вам надсилаю, нехай буде поздоровною листівкою Вам і „Київській Старині". Працюючи в архіві III. відділу (Департаменту поліції. С.) над життєписом Тараса, я побічно почав займатися Кирило-методіевським Товариством та його основником Миколою Гулаком. Наслідком цих занять була стаття, якою Вам кланяюсь. Буду дуже вдячний, якщо Ви вмістите її в лютневій книжці... На превеликий мій жаль, не можу обіцяти Вам продовження статті, бо для цього треба булоб їздити до Петербургу, а моє здоровля в такому стані, що про це не можна й думати. Бувайте здорові!"...

Два тижні пізніше М. Стороженка не було уже в живих: помер він у Москві 12. січня ст. ст. 1906 р.

Стаття про М. Гулака була взагалі останньою літературною працею М. Стороженка. Отож М. Стороженко розпочав і закінчив свою літературну діяльність працею на українську тему. Революція 1905 р. давала йому надію на відродження української преси, і він мріяв співробітничати в українських виданнях, як про це писалося у свій час у київських часописах. Та не судилося...

Вже з цього короткого огляду праць М. Стороженка про Т. Шевченка та про Кирило-Методіївське Товариство видно, якою плодотворчою була його участь у студіях над Шевченком та його гуртком.

Залишається сказати ще декілька слів про М. Стороженка, як громадського діяча та людину.

М. Стороженко брав у Москві активну участь в наукових та культурно-просвітних організаціях. Так, він був від 1884 р. заступником голови Товариства прихильників російської словесности, а від 1894 р. — головою того Товариства, був членом Товариства грамотности, комісії в справі організації домашнього читання при Товаристві поширення технічного знання та ін.

Де активнішу участь брав М. Стороженко у громадській діяльності у себе на батьківщині. Він був почесним мировим суддею в лохвицькому повіті, радником лохвицького земства, членом лохвицького сільсько-господарського Товариства, основником лохвицької громадської бібліотеки та лохвицького Народнього Дому, де в день його відкриття виступив з рефератом про Т. Шевченка. Присутня на тому святі Олена Пчілка вмістила під свіжим враженням в „Кіевскій Старині" (ч. 1, 1902) статтю „М. Стороженко на батьківщині". Авдиторія з великим захопленням вислухала цей реферат та уривки з творів Т. Шевченка, прочитані М. Стороженком з надзвичайно гарною, чисто полтавською мягкою вимовою.

Ніодин культурний почин у лохвицькому повіті не обходився без участи М. Стороженка. І якщо лохвицький повіт від 80-х років минулого століття став культурним осередком на Полтавщині, то чимало заслуга в тому належить М. Стороженкові, що працював там враз із гуртком таких видатних діячів, як Микола Ходолій, Олександер і Василь Русинови, Теодосій Ворониї, проф. Михайло Туган-Барановський і ін., що завжди відстоювали інтереси української культури.

Як людина, М. Стороженко визначався людяністю та вільнолюбством. М. Стороженко радо виступав у Москві та на батьківщині у Лохвиці з прилюдними відчитами з добродійною метою, завжди вибираючи темою для тих відчитів одну із світлих постатей чи якийсь момент боротьби за волю та кращу долю людства. „Апостолъ гуманности и свободы — Теодоръ Паркеръ", „Англійскіе поэты нужды и горя", „Вольнодумецъ эпохи Возрожденія — Этьенъ Доле", „Геніяльный горемыка", „Поэзія міровой скорби" і т. п.). Багато з цих відчитів не втратило своєї вартости й досі і можна би їх перевидати українською мовою.

З особливою любовю ставився до студентів земляків. Неодин студент з України лише завдяки допомозі М. Стороженка мав змогу закінчити свої студії в московському університеті.

У М. Стороженка взагалі слово не розходилося з ділом. Досить згадати, що у себе на хуторі М. Стороженко збудував школу та від 1884 до 1898 р. що літа організував на свій кошт амбулаторію, куди приїздили селяни навіть з чужих повітів.

Не диво, що М. Стороженко користувався загальною любовю та пошаною. Українське громадянство виявило свої симпатії до М. Стороженка з нагоди його ювилею у спеціяльній редакційній статті у „Кіевскій Старині" (у 1901 р.), улаштовуючи в Лохвиці вечорі на його пошану, у день відкриття тамошнього Народнього Дому та вибираючи його почесним членом кількох організацій у Лохвиці.

М. Стороженко, як правдиво завважила О. Пчілка у своїй статті, присвяченій його памяті не був борцем за українську національну справу, але Україна з повним правом може величатися ним, як своїм вірним сином.

Ст. Сірополко.

так мовчки приглядатися тому, як його найкраще столове білля останньої моди сакують і міняють на таке барахло!...

Він не мав сил цього витримати, але мусів. Коли так сидів з цією проклятою накидкою в руках у своїй конторі, щойно тоді прийшла йому на думку карточка з ціною, яку він так гарно влаштує. Отже доложив він до цього інтересу ще двацять марок готівкою. На думку про свою любу сестричку лють його змагалася. Пінився і не міг дарувати собі, що стрітив дурницю.

Незабаром трапилася нагода до помсти. На другий день явилася Аманда в його крамниці і зайшла у контору. З холодною усмішкою приняв він її, слухаючи її солоденької подяки за таку чудову накидку, що так подобалась її Мальвінці. Не могла віджалувати того, що любий Теодорчик не приїхав на їх родинне свято. Воно відбулося дійсно тільки в родинним гуртку і всі даремне дожидали коханого дядечка. А далі серед облесної усмішки та недоговорених слів явилася просьба „позички".

Пан Теодор дав їй виговоритися. Кивав тільки доброзичливо головою, прислухуючись до її слів і аж тоді, як вона виговорила все, що мала на серці, встав пішов до кутка і витягнув звідти коробку з накидкою. Отворив її, витягнув вершну накидку і підсунув Аманді під ніс.

Аманда занімила і немов завмерла.

— А це що? Пізнаєш? — спитав Теодор з гірким усміхом.

Аманда мовчала. Несподіванка була завелика.

Нараз він сорвався:

— Отже то так ви шануєте мій дарунок, що його повбудися якнайскоріше? Отже тому то ваша вдяка! І ще тут виводити мені комедію! Любі свої, нема що казати!

Аманда мовчала, схиливши голову. Поволі прояснювалося в її голові, як це могло статися. Та не хотіла прохати пробачення. Стало їй соромно і мовчки вийшла з кімнати.

Переклав *Емка*.

Кому дорога стрілецька слава, той причиниться до впорядкування стрілецьких могил і до забезпечення інвалідів Української Галицької Армії.

Напад ендеків на Мисленіце.

В доповненні вістки про напад на мешкання старости та крамниці в Мисленіцах подає ПАТ такі подробиці: Слідство устійнило, що цей напад виконав Адам Добошинський, президіяльник „стронництва народового" на краківський повіт. Він зорганізував вночі у своїм мешкану Хоровіце, пов. Краків, зібрання членів „стронництва народового" кількох кружків, у числі понад 100 осіб і особисто повів їх до Мисленіц з наміром почати там ексцеси. По дорозі частина людей лишила його, до Мисленіц прибула група з кільканадцяти людей і вони під проводом Добошинського допустилися злочинних ексцесів, обрабували кілька крамниць та виконали напад на мешкання старости, яке цілком обікрали. Виконали теж напад на посторунок державної поліції, і відти вирали гроші та кілька крісів, переховуваних там для потреб „дишелюбства військового". Як заалярмовано сусідні посторунки, банда Добошинського сперлася в побливьких лісах і там її погоня окружила. Частину банди уже злопили. Між злов'леними є відомий ліяч „стронництва народового" Маріян Вонхала з Кракова. Дальша ліквідація остатків банди з ватажком Добошинським ведеться.

Агенція „Іспра" повідомляє з Мисленіц: Банда Добошинського поділилася в Мисленіцах на дві частини; одна виконала напад на посторунок поліції і зрабувала там гроші та кілька крісів старого типу, переховуваних для ПВ і ВФ; друга озброєна дрючками, сокирами та залізними штабами, доконала нападу на крамниці і грабила відти провіянт. Після того, як ограбили посторунок поліції, здемолювали й ограбили мешкання старости, учасники банди звісмотрені в ограбованій з крамниць провіянт, сховалися перед погонею в лісах між Мисленіцами і Мшавою Долішньою. Там поліційна погоня застала їх і окружила. В перестрілці одного з учасників банди поранили, його віддали до лічниці в Кракові. Дотепер погоня придержала 17 осіб. У них найдено зброю та припаси поживи, зрабовані в мисленицьких крамницях. Дальша ліквідація банди ведеться.

Ексцеси в Мисленіцах зовсім не є відокремлені, а лише звеном проступної акції, яку на терені держави намагається вести стронництво народове і послугується до того найгіршими елементами. Дальше „Іспра" вичисляє довгий реєстр судових кар за протипаньствові проступки різних членів „строн. нар."

Ватажок банди, що нападала на Мисленіце, ліяч Адам Добошинський, є автором книжки п. н. „Господарка Народова", у якій проповідує християнські засади в народньому господарстві.

Нині у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-ій веч.:

гарна, чисто львівська вистава **„На Личакові"** Віктора Будзинського.

Великий процес ОУН у Львові.

ДВАЦЯТЬПЕРШИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ

В середу вечором по промові прокуратора промовляли ще до год. 9-ої оборонці: **д-р В. Горбовий** і д-р **В. Гриньовський**

Промова обор. д-ра В. Горбового.

На початку своєї промови оборонець обговорив відносини, серед яких зродився і вирісі цей великий процес. Завданням суддів проаналізувати ці відносини. Пригадав, що карний закон наказує основно проаналізувати вчинок підсудного, що складається з мотивів, самого чину і наслідків. Оборонець дуже здивувався, коли прокуратор звернувся з покликом, щоб судді не звертали уваги на мотиви, бо вони — мовляв — не грають ролі. Навпаки! Мотиви в кожному вчинку, який підлягає карному законові, відіграють найважнішу ролю.

ВИЗВОЛЬНІ ЗМАГАННЯ.

Оборонець заявив, що світогляд підсудних Ст. Бандери, Я. Стецька, Качмарського і Равлика, а головно двох перших кристалізувався під час світової війни, в якій ненависть була головним мотивом діяльности. Їх світогляд кристалізувався тоді, коли український нарід переживав своє відродження. Тоді ідея найвищого добра нації попхнула до чину, який зродив самостійну українську державу. Тоді теж молодь, що сидить на лаві підсудних, вдивлялася у велику місію свого народу. Молодь була свідком переломової доби в житті свого народу, коли ідея ставала дійсністю. Ці моменти запали глибоко в їхню душу і кров. Нема сили, щоб могла усунути ці речі з їхньої душі.

Але прийшли 1919 і 1920 р. і 7 мільонів українського народу опинилося в межах польської держави. Пригадав, що тут діють дві протилежні сили з однаковою натугою і тому не може бути ідейної гармонії. Якби прийшлося дати відповідь, чи можлива тут розв'язка української проблеми, оборонець знайшовся би в дуже тяжкому положенні.

ДВА НАПРЯМКИ.

Цей процес — говорив далі оборонець — є одним з найбільших політичних процесів і тому тут заторкується політичні справи. Яке політичне положення—ви панове судді знаєте. До цього положення нарід мусить занятн якесь становище. Воно ж залежить від психольогічного ставлення. Старше громадянство обмежується до заяв, молодь хапається більше радикальних засобів, щоб здійснювати вимоги. Далі оборонець пригадав, що у світі панували завжди два напрямки. Один це пасивне ставлення до життя, другий — це витворювання політичних обставин. І якщо взяти під увагу почування, волю і силу віри цих людей другого напрямку, тоді тяжко було би найти психольогічну формулу, щоб поставити їх до ряду пасивних людей. Сама природа людської душі не признає ліній найменшого опору. Зрештою присвічував їм приклад визвольних змагань польського народу. І це є ті мотиви, які кермують діланням поодиноких підсудних.

КОМАНДАНТ ВІДКРИВАЄ ШОЛОМ.

З черги оборонець обговорив ролю підс. Ст. Бандери. Пригадав, що підчас неодного політичного процесу УВО чи ОУН прокуратор висував заміт, що провідники висидають боєвиків, а самі ховаються за їхніми плечима. Тепер став командант українського революційного підпілля, відкрив шолом та признався, що прийняв на себе обовязок реалізувати ідею своєї нації шляхом революції. Виникає питання чи Бандера винуватий за вчинки, що їх закинув йому прокуратор. На це дав відповідь Бандера кажучи, що не почувається до вини.

Після того оборонець спинився над замахом на бл. п. дир. І. Бабія. Пригадав зізнання підс. Бандери, що у справі дир. І. Бабія він слідство революційний трибунал і т. д. Щодо торкається запевнення прокуратора, що українська суспільність осудила вбивство дир. Бабія та відчитання у цій справі пастирського листа Митр. Шептицького, оборонець пригадав, що ніякий церковний достойник зі засадничих мотивів не оправдує якогоб то не було душогубства. Одночасно пригадав зізнання з варшавського процесу начальника безпеки св. Жиборського, який сказав, що ОУН — це масова організація. Отже з цього виходить, що не вся українська суспільність осудила згадане вбивство і діяльність ОУН. Замахи на дир. Бабія, Бачинського і плянований замах на невідомого ученика зі VII. кл. були — каже оборонець — осторогою. Бандера хотів таким чином остерегти учеників та студентів, щоб не йшли на службу поліції та осторогою, щоб числитися з вимогами ОУН.

МОТИВИ ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКОЇ АКЦІЇ.

Протибольшевицьку акцію Бандера казав вести з двох засадничих мотивів. По перше тому, що націоналізм засадничо бореться з большевизмом, по друге, що найбільша частина українських земель находиться під панованням большевицької Росії. Історія людства знає різні події, знає різні потрясення, які потрясають цілим світом. Але досі ці нещастя були короткі й осталися чорною плямою в історії народів. Історія знає випадки, що винищувано масово людей тільки тому, що вони не хотіли асимілюватися, що не хотіли прияти догм віри свого наїзника. Такі моменти були короткими епізодами і ті відрухи ніколи не переходили в систему. А сьогодні, в XX-тім віці весь культурний світ бачить країну, яка колись було шпихліром Европи, а нині стала винирати з голоду. Бачить трагедію народу, який повірив у „народолюбство" і впав жертвою свого північного сусіда. Сама большевицька преса подала всьому світові до відома, що її влада переселює масово населення своїх полуденних „республик" на північ. Цілі райони, цілі села, почавши від найменшої дитини до старців, заладовується у вагони та перевозиться в Сибір і тундри соловецьких островів. Це викликало протест цілого культурного світу. Ще більше не потрясло українцями поза межами совітської Росії. Тут протестували всі. ОУН примінило такі методи, якими большевики винищують там українське населення.

Замах на ком. Кособудзького мав бути відплатою за ліквідацію цього комісаря з українськими політичними вязнями.

Справа замаху на воєв. Юзефського тісно вяжеться з атентатом на мін. Перацького. Різниця тільки та, що у варшавському процесі сам прокуратор покликував людей, щоб ствердили, які є відносини на землях, заселених українським населенням, а тут цього не зроблено.

Щож торкається плянованого замаху на ред. А. Крушельницького, то — каже оборонець — нема вже нині людини, якаб сумнівалася у правдивости зізнань Бандери, який признався до того, що відкликав цей замах.

Бандера стоїть на становищі, що обовязки провідника приняв з внутрішньої конечности боротися за українську державу. Якщоб ви, панове судді, — додав оборонець — вставилися в його положення, ви прийшли би до переконання, що Бандера невинен.

ІДЕАЛІСТ І МИСЛИТЕЛЬ.

Опісля оборонець обговорив справу підс. Стецька. Підкреслив, що це високоідейна людина, яка все своє життя присвятила для батьківщини й ОУН. Він студіював фільософію та суспільні науки і знав дуже добре історію свого народу. Якщо взяти під увагу його намір, то вина підс. Стецька буде більше ніж проблематична. Щоб судити, треба би знати його діяльність. Тимчасом ви, панове судді, знаєте, що він був ідеольогічний референт, але не знаєте ні його ідеольогії ні його діяльности. А щоб мати сильветку Стецька треба знати про його життя і те суспільне середовище, в якому він зростав, формував і творив націоналістичну ідеольогію. Тому що цього не знаєте, мусить повстати сумнів, який витворює положення, що промовляє в хосен підсудного. Як не можна було тут ствердити його мотивів, так не можна ствердити його вини.

ЧОМУ КАЧМАРСЬКОМУ НЕ ВДАВАЛИСЯ ЗАМАХИ.

Після того оборонець довше спинився над особою підс. Качмарського. Підкреслив, що з чотирьох замахів, які закидає йому акт обвинувачення, не вдасться йому ні один. Чому? Тому, — заявив оборонець — що він не хотів виконати їх. З одного боку він був карним членом організації, з другого не міг виконати приказів, бо до них не надавався. Висновок такий, що він не винуватий.

ПІДС. РАВЛИКА НА ВОЛЮ.

Далі оборонець обговорив справу конфіденціональних вісток і спинився над хаосом у зізнаннях підс. Мигаля і підс. Макарушки, які обтяжили підс. Равлика. Одночасно оборонець підкреслив, що підс. Макарушка ще в слідстві, не лише запримітив свою помилку, негайно заголосився до слідчого судді і відкликав свої зізнання щодо підс. Равлика. Виказавши непричасність підс. Равлика до ОУН та у поширюванні нелегальної літератури оборонець звернувся до присяглих суддів, щоб увільнили підс. Равлика. Просив теж, щоб заперечили вину підс. Стецька і Качмарського, бо про вчинки Бандери видасть осуд історія

Промова обор. д-ра В. Гриньовського.

Опісля промовляв ще оборонець підс. Малюци **д-р В. Гриньовський.** Оборонець пригадав слова відомого польського оборонця Сміровського, який сподівався, що у вільній Польщі не буде вже політичних процесів. Тимчасом так не сталося. Далі оборонець спростовував закиди прокуратора щодо підс. Малюци. На основі зізнань свідків, поліц. агентів, оборонець ствердив, що Малюца не брав участи при виконан

ві замаху на дир. Бабія в липні 1934 р., але в червні того року. Малюца приїшов з Качмарським і Королишином на вул. св. Петра, де мешкав дир. І. Бабій, щойно в год. 8-ій рано тому, бо знав, що дир. Бабія нема вже в хаті і що замаху не можна виконати. Якщо видав приказ убити дир. Бабія, то як член ОУН мусів виконати доручені прикази, бо за невиконання грозила йому тяжка кара. Щож торкається співучасти в замаху на ком. Кособудського, то підс. Малюца рішуче заперечив, щоб мав з цією справою щонебудь спільного.

В год. 8.45 предсідник відложив розправу до четверга 8. год. рано.

ДВАЦЯТЬДРУГИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У четвер промовляли далі весь час оборонці. І так від 8.15 рано до 2 год. пополудні закінчили промовляти оборонці: **д-р Яримович, д-р О. Павенцький, д-р Е. Давидяк і д-р П. Евин.**

По обідній перерві в год. 5.10 промовляв **обор. м-р Жизневський.** Сьогодні на салі публики доволі багато. Промовам оборонців прислухувався теж **през. д-р Кость Левицький.**

НЕЩАСНА ЛЮДИНА.

Оборонець підс. Р. Мигаля **д-р Яримович** проаналізував закиди щодо цього підсудного погоджуючися з прокуратором, що на лаву підсудних попали деякі особи випадково. До таких належить підс. Мигаль. Оборонець пригадав, що Р. Мигаль вже змалку нездужав, часто мляв і тратив притомність. Був слабої волі. Коли вступив до ОУН і став провідником розвідки, виконував лише одержані прикази. Якщо йде про вбивство Бачинського, то Мигаль свідомо й активно перешкодив виконати цей атентат. Убив його щойно по заяві Підгайного, що він сам виконає цей замах. Так сталося тому, бо в душі Мигаля прийшла нагла переміна. Головною причиною ненормальности в Мигаля було те, що його тяжко побила сторожа вязниці в Чорткові так, що він став безплідним. Цей факт затяжів опісля рішуче на способі думання підс. Мигаля.

З черги оборонець обговорив участь підс. Мигаля у справі вбивства дир. І. Бабія, у планованому атентаті в большевицькому консуляті, у планованому замаху на ком. Кособудського і на друкарню Яськова, підкреслюючи, що в усіх цих випадках Мигаль виконував лише доручення зверхника. Спинившись над зізнаннями Мигаля, який зміняв їх кількома наворотами оборонець вказав на низку моментів ненормальности і просив, щоб присяглі судді взяли це під увагу при видуванні вердикту.

Промова обор. д-ра Павенцького.

З черги промовляв **д-р О. Павенцький,** оборонець підс. Підгайного і Зарицької. Аналізуючи закиди щодо обох підсудних оборонець постійно цитував думки різних юристів і вчених та приковував до своєї промови увагу предсідника та вотантів.

ОБДЕРТИЙ

До ОУН вступив Підгайний з власного переконання, хоч не надавався туди зовсім. Висліл такий, що обдертий [illegible], обдертий з найдорожчого скарбу — волі, бо засуджений на досмертну вязницю. В справі Бачинського розправа не виказала, щоб Підгайний дав приказ Качмарському вбити Бачинського. Підгайний не давав теж приказу Мигалеві вбити Бачинського, там ішло лише про розвідку.

Щож торкається замаху на друкарню Яськова оборонець пригадав зізнання хемікаганавця, що це була петарда, а не бомба. Цей факт судді присяглі повинні взяти під увагу і заперечити вину цього підсудного. Таксамо повинні заперечити питання у справі замаху на ком. Кособудського. До цього замаху, як це признав сам прокуратор, не допустив саме підс. Підгайний.

Якщо йде про плянований замах на воєв. Юзефського, то цей замах не вийшов поза сферу задумів. Тому то луцький суд, розглянувши подібно справу О. Куця, засудив його лише за приналежність до ОУН, а поминув зовсім цей плянований замах. Тому присяглі судді повинні теж заперечити вину підс. Підгайного і за цей замах.

По короткій перерві оборонець обговорив основно справу підс. Зарицької.

НЕ МОЖНА СУДИТИ ДВІЧІ ЗА ОДНУ І ЦЮ САМУ ПРОВИНУ.

Оборонець пригадав хід варшавського процесу, де підс. Зарицьку обвинувачував прокуратор за те, що вона свідомо допомогла м. ін. втекти Мацейкові за кордон. І хоч окружний варшавський суд засудив підс. Зарицьку за цю допомогу, то вже апеляційний суд змінив цей присуд кажучи в мотивах, що не було ніяких основ, ніяких даних приймати те, що Зарицька свідомо допомогла Мацейкові перейти кордон. У варшавському процесі засудили підс. Зарицьку ще за приналежність до ОУН взявши під увагу слідкування за ком. Кособудським і справу Бачинського. За ці самі справи Зарицька відповідає вдруге перед судом, хоч цього не передбачує ніякий закон карної процедури, ні матеріяльне право. Оборонець виявив далі, що Зарицька не потребувала аж контактуватися з Косівною, бо вона була її дуже доброю товаришкою. Бачинського теж не „звабіла", як це сугерується в питаннях до присяглих суддів, бо взагалі не мала свідомости, що Бачинському хочуть щось злого зробити. Це потвердили теж навіть поліційні агенти, слухані тут як свідки.

Таку саму товариську прислугу виконала на прохання Косівної, коли пішла питатись до друкарні Яськова чи там є адміністрація „Праці". Зарицька пішла туди зі своєї добродушности, бо нічого злого не догадувалася. Тому оборонець заапелював, щоб присяглі судді заперечили всі питання щодо підс. Зарицької, бо вона дійсно невинна. Політикою Зарицька не займалася, лише пильно студіювала на техніці. Найкращим доказом цього той факт, що як 20-літня дівчина, була вже на III. році політехніки. Якщо її засудили у варшавському процесі, то лише тому, що там судили за вбивство мін. Перацького, отже дісталося кожному, хто лише отерся об цей процес.

Промова обор. д-ра Е. Давидяка.

Дуже річеву промову виголосив обор. **д-р Е. Давидяк** в обороні підс. Сенькова та підс. Івасика. Якщо підс. Сеньків — говорив оборонець — стрічався з підс. Зарицькою, то лише тому, що Сеньків не знав про плани ОУН, бо як сам зізнав, до цієї організації не належав. Це признав теж підс. Підгайний. Сеньків підлягав впливові Мигаля. Опісля оборонець обговорив основно справу участи Сенькова при вбивстві Бачинського. Пригадав, що Сеньків був зовсім пяний, коли Мигаль дав йому револьвер і взяв його як помічника до вбивства Бачинського. Одначе Сеньків до Бачинського не стріляв. Між ним і Мигалем була різниця в рості. Мигаль, оповідаючи про те Підгайному, як убив Бачинського, не згадав ні словечком про Сенькова. Мигаль оповів тоді, що стріляв у голову, а коли Бачинський упав, вистріляв далі всі набої. Далі оборонець описує вбивство й опровергує твердження прокуратора про ролю Сенькова у цьому вбивстві. Поліційний свідок Гірний зізнав, що Мигаль стріляв до трупа, знову Мигаль, який так багато обтяжив осіб, про Сенькова не сказав нічого.

Опісля оборонець обговорив психічну недугу у підс. Сенькова та перипетії зі свідоцтвом д-ра Райна. Оборонець не знає, що вплинуло на те, що др Райн тепер ослаблює своє лікарське свідоцтво. Але хіба Сеньків не приготовлявся до розправи в 1928 р., яку буде мати в 1936 р. за злочин, який має поповнити у 1934 р.? Щодо планів і шкіців із совітського посольства, то підс. Сеньків зробив це для Мигаля, не підозрівающи навіть, до чого він це вжине. Стверджено, що Сеньків хотів справді їхати до СССР. Доказів на те, що Сеньків був членом ОУН нема рішуче ніяких.

З черги оборонець обговорив справу підс. Вол. Івасика. Оборонець питається, в чому проявляється протидержавна діяльність Івасика, що він зробив, що змагало би до відірвання частини польської держави від цілости і стверджує, що ніхто не може сказати, що цей підсудний зробив. Щоправда Івасик возив літературу з Кракова до Львова, але це робив несвідомо. Підгайний заявив, що ОУН послугувалася нечленами. Отже Івасик прислужився організації, хоч не був її членом і не знав, що переносить. Матеріял, який він переносив, не був призначений до ніякого злочинного замаху.

Під кінець своєї промови оборонець пригадав, що два місяці тому суд у Львові засудив рідного брата підс. Івасика — Остапа Івасика на 9 років вязниці. Чи не за важко буде для вдовиних сліз його матері перетерпіти великий процес і ще другого сина.

НОВА КНИЖКА!
Із жіночої психольогії
Химерне серце
Ірини Вільде.
Ціна 1.50 зол.
Порто 30 сот., висилає Адміністрація „Діла", Львів, Ринок 10.

Промова обор. д-ра П. Евина.

ПОЛІТИЧНІ ЗЛОЧИНЦІ — ГЕРОЇ. АВСТРІЙСЬКИЙ СУД І ПОЛЬСЬКА РЕВОЛЮЦІОНЕРКА.

Опісля гарну промову виголосив **обор. д-р П. Евин.** На вступі своєї промови оборонець зазначив, покликуючись на слова прокуратора, що це процес політичний, бо підсудні ділали з політичних спонук. Тому мусить вияснити суть політичних процесів та їх підклад. Одночасно оборонець заявив, що не буде торкатись польсько-українських взаємин. Підкреслив, що політичні проступники це здебільша найкращі члени суспільности. Це ідейні і характерні люди, що для добра своєї батьківщини посвячують усе, навіть власне життя. І нерідко трапляється, що засуджені за політичні злочини вже на другий день обіймають міністеріяльні фотелі. Всі мусимо кланяти голову перед тими людьми. Тимто й політичні вязні мають у вязниці різні удогіднення в культурних державах, щоб пошанувати в них гідність і людину. Бо чи міг би хто кинути лихим словом, або сказати що зле зробила п. Добродзіцька, яка кинула бомбу на московського ген.-губернатора Гурка у Варшаві у 1900-их рр.? По втечі п. Добродзіцької до Галичини, тодішний суд у Кракові не лише звільнив її, але публика обсипала її цвітами та уладила їй овацію. Бо Добродзіцька кинула бомбу в тирана, що гнобив польський нарід скрізь, де він проявляв свою живучість. Гурко переслідував ідейних поляків, переслідував рідну школу, гнобив у жахливий спосіб усе, що польське. Тому Добродзіцька була героїнею і ніхому не прийде на гадку осудити її поступок. Бо політичні злочинці ділають...

ГОСТРА ПЕРЕПАЛКА МІЖ ПРОКУРАТОРОМ ПРЕДСІДНИКОМ І ОБОРОНЦЕМ.

Нагло встав прокуратор і піднесеним голосом заявив: „Високий суде! Це звичайна пропаганда гасел ОУН, отже я не можу дозволити, щоб тут в такий спосіб говорилося."

Обор. д-р Евин: Я ще не скінчив, я...

Прок.: Я не можу допустити в суді до такої промови.

Обор. Евин: Я говорив проти царського гнету поляків.

Прок.: Все те, не оборона ОУН, а не клієнтів оборонця.

Обор. Евин: Хто як хто, але прокуратор в суді не може мені таке закидати.

Прокуратор домагається, щоб суд заборонив так промовляти оборонцеві. Трибунал пішов на нараду і по 5-хвилинній нараді предсідник візвав обор. д-ра Евина, щоб так не говорив.

ДРУГА ВЕСНА НАРОДІВ І ЗАГАЛЬНЕ ВДОВОЛЕННЯ.

Обор. д-р Евин говорив далі так: „Чому цих 26 людей, яких бачимо перед собою, тут найшлося? Які причини спонукали їх до цього? Слід запитати: Чому? Велика війна в 1914 р. залишила свій слід, прийшла друга весна народів. Народи, про яких досі ніхто не знав, стали жити й оформлювати своє життя і домагання. Мирові договори в Версалю, Ст. Жермен і ін. без будьякого знання політичних, географічних, геополітичних, національних і культурних відносин шматували землі і народи. В наслідок цього повстали...

Тут предсідник перебив оборонцеві і візвав удруге, щоб не забувався.

Обор. д-р Евин: Тоді прошу мені ясно сказати, що мені можна говорити, чого не можна.

Предс.: Я не є тут на те, щоб з вами дискутувати.

Обор. д-р Евин: Мені випадає хіба перестати промовляти і...

Предс.: Зробіть, що вважаєте за відповідне.

Обор. д-р Евин: Тому, панове судді присяглі я примушений залишити політичну сторінку моєї оборони і перейти тільки до правних інтерпретацій.

Опісля оборонець обговорив основно юридичну сторінку вчинків підс. Качмарського.

Пополудні по год. 5-ій промовляли оборонці: **м-р Жизневський, д-р К. Паньківський і д-р Левчук.** Мабуть буде ще нині промовляти теж **обор. д-р В. Загайкевич або д-р Ст. Шухевич.**

Димісія віцепремієра Квятковського?

Лодзький „Глос Поранни" довідується, що віцепремієр Квятковський небаром подасться до димісії, а його становище займе теперішній міністер хліборобства Понятовський.

Сойм.

ВАРШАВА, 25. 6. ПАТ. Завтра в год. 12. вполудне буде пленарне засідання сойму. На денному порядку є поправка сенату до низки урядових проектів законів.

Похорон семинарії.

Цього року перейде до історії остання українська учительська семинарія, що містилася при вулиці Ісаковича, у Львові.

Вивела вона в світ 1447 кандидаток і кандидатів учительського звання і ось 25. VI. 1936. р. після 17-літнього істнування кінчить скоропостижною смертю.

На це сумне свято зіхалися колишні учні семинарії і колишні її учителі.

Свято почалося богослуженням у церкві гр.-кат. духовної семинарії, де все відбувалися шкільні відправи та екзорти. Службу Божу правив б. катехит семинарії о. крил. д-р Лепа, а другий катехит о. кан. Бачинський з Бережан відбув останню екзорту. Після спільної фотографії учасниці та учасники перейшли до „Нар. Дому", де в салі театру промовив до зібраних довголітній директор заведення о. крил. Дзерович. Пригадав історію заведення, згадав заслужених абсольвентів та пошанував память померлих відчитанням їх назвищ.

З б. учнів семинарії промовляла пані Володимира Вічковська, вказуючи на високий рівень школи під кожним, а під ідейним і національним оглядом зокрема. Після того відчитано каталог, але тільки стокільканадесять голосів сказало: є! Решта розбрита по світі, а немало померло, вже чані сучасним лихоліттям.

На тім скінчилася офіціяльна частина свята, а учительки та учасниці перейшли до кімнат „Бесіди" на спільну тризну по своїй добрі і милій згадуваній школі.

НОВИНКИ.

— **В Українському Лікарському Товаристві** читає дня 26. ц. м. д-р Софія Парфанович-Волчукова реферат п. н. „Протеінотерапія".

— **Фірма „Кераміка"**, склад порцеляни і скла під управою п. О. Оницька вплатила за місяць січень ц. р. 19.30 на „Рідну Школу", як провізію від закупів української клієнтелі на провірні бльочки. Якби українське громадянство полагоджувало постійно і численно свої закупи у фірмі п. О. Оницька (Галицька 5 в подвірю), тоді Рідна Школа діставала би від цієї фірми по кількасот золотих кожного місяця. 2335

— **Зовнішна Монголія та українська кольонізація на Далекому Сході.** На таку тему відбудеться 26. ц. м. виклад в Укр. Наук. Інституті в Берліні. Референти: др Зенон Кузеля і полт. Спанінські.

— **Новий польський правопис у школах.** Міністер освіти ввів у школах почавши від нового року основи нового польського правопису, прийнятого ортографічним комітетом польської академії наук. Видано одночасно інструкцію, що подає спосіб уведення нової ортографії у всіх школах.

— **Урядова присяга президента м. Львова.** На засіданні міської ради у Львові 24. ц. м. віцевоєвода Сохонський відобрав від вибраного недавно президента міста, д-ра Островського урядову присягу. Президент присягав м. ін., що буде совісно працювати для добра мешканців міста й відноситися безсторонньо до всіх громадян без різниці народности.

— **Педагогічні курси для вчителів.** Міністерство освіти організує в часі цьогорічних літніх ферій спеціяльні курси для вчителів всетюдних шкіл, що мають на меті піднести рівень педагогічних кваліфікацій. Курси будуть уладжені у вісьмох містах, між іншими у Львові, Кракові, Лодзі та Варшаві.

— **Музей колишньої перемиської твердині,** головно з часів світової війни, повстає в будинку Воєнного музею твердині просять пересилати й основники музею твердині просять пересилати ній установі памятки, що вяжуться з воєнними подіями на просторі Перемишля під час війни.

— **Закінчення курсу садівництва УТГІ.** Дня 5. ц. м. в УТГІ вийшли з друку останні лекції (сторінки 237—259 в 4°) курсу овочевого та ягідного садівництва. Курс написали чотирох найші фахівці з царини садівництва, а саме: лектор Української Господарської Академії вчен. агр. І. Мельник, інж. А. Гнатовський, інж. М. Боровський та дир. Т. Цебро-Дубровський. Редагувала зміст курсу комісія в складі: проф. Б. Іваницький (л. л. 1—10), проф. В. Чередіїв (л. л. 1—16) та доц. Вікт. Домаиицький (л. л. 1—20); редакцію мови перевів доц. Вікт. Домаиицький. Курс ілюстрований 188 малюнками та рисунками, які артистично виконав інж. В. Добровольський. Впис курсантів на цей курс, як і на інші курси УТГІ продовжується. Такса за цей курс (з підручником) — 80 к. ч., самий підручник — 65 к. ч. з пересилкою. Звертатися за адресу: **Ukrajinsky Technicko-Hospodarsky Institut. Podebrady, Tchecoslovaquie.**

— **Прогулька німецьких географів на Поділлі.** Небаром приїде на Поділля прогулька німецьких географів, зорганізована університетом у Бреславі. До Тернополя приїде 12. липня ц. р. від сторони Кремянця.

— **Матура в Самборі.** В першій половині червня ц. р. відбулися в усіх середніх школах Самбора іспити зрілости. Зложили їх: в українській жін. семинарії Р. Ш. (останній курс): Городиська, Грицай, Держко, Козар, Козбур, Кляпко, Карпинець, Качор, Кульчицька, Мазяр, Пецюх, Попіль, Пруська, Рогуцька, Сороківська, Сприс і Темник. — В приватній подзьскій жін. гімназії: М. Марцуківна й А. Яцикевич. — В І. держ. муж. гімназії: Вачків, Зубко, Демкович, Ільницький, Кравець, Стакур і Стельмах. — У ІІ. держ. муж. гімназії: Кульчицький, Пирог і Яремко. — В держ. муж. семинарії: Білинський, Блажівський, Бобик, Качмар, Кічун, Куновський, Курій, Наконечний, Ходачек. Разом в усіх самбірських середніх школах здало іспит зрілости 41 українців-абітуріентів (ток).

— **За участь у кривавих демонстраціях у Львові** засудив суд на 6 місяців вязниці Андрія Головатого зі села Гончарі, пов. Львів, обвинуваченого в битті шиб і ліхтарень при вул. Пястів. Підсудний признався лише, що здемолював ліхтарню, бо мусів це зробити на приказ якихсь людей, що стояли біля нього.

— **Львівська хроніка.** Директором промислово-торговельної палати у Львові має стати доперішній віцедиректор д-р Мих. Ясінський. — З бурси ім. Декерта пропав без вісти 14-літній Йосиф Бартош. — Служниця адв. д-ра Гольдгамера 50-літня Маргарета Хованець скочила з четвертого поверху при вул. Рутовського і вбилася на місці. Причина самогубства невідома. — З хати гімназійного професора Фр. Шмидля при вул. Здоровля ч. 5. злодії вкрали два футра вартости 2.400 зол. — Крізь відчинене вікно з хати Гершона Башеса при вул. Під Дубом злодії вкрали гардеробу й облігацію нар. позички заг. вартости 200 зол. — При вул. Львівській ч. 34 столяр Станіслав Котовський з нужди постановив із жінкою скінчити самогубством, а діти мали згинути наслідком зачадження. Тому обоє напилися сільного квасу. Обоїх у грізному стані відвезли до шпиталю, дітям не грозить небезпека, бо вікно було трохи відхилене.

— **Жертви грому.** Минулого вівторка перетягла над південною Перемишляниною туча з громами. Один із громів убив на сіножати біля Брухович парубка, що сховався був під копицею сіна. В Дусанові грім убив селянина, що косив сіно. В Янчині грім ударив у хату вдови Марії Лепської, розвалив комин і приголомшив жінку, але її відратували. Тиждень передтим ударив грім у стайню в Янчині і вбив корову.

— **Грабіжницьке вбийство** викликало велику сенсацію в Трускавці. В лісі Городище, яких півтора кільометра від Трускавця, сидів на лаві 52-літній купець з Кракова, Юда Ельович в товаристві своєї 62-літної тітки Парнесової з Тарнова. Було це вполудне, коли перед ними вирнув нагло якийсь, кодло 25-літній чоловік і добувши револьвер з кишені, зажадав грошей. Парнесова дала йому портмонетку, в якій находився 1 зол. Зате налякований Ельович видав свій портфель зі сумою коло 1.000 зол. Коли бандит хотів з грішми відійти, Ельович наробив крику. Тоді бандит відвернувся і вистрілом з револьвера положив його трупом. На місці випадку явилися незабаром представники влади. Пущено в рух полїційного пса, але покищо бандита не зловили.

— **Вибрики почтової агентки.** Слідчий відділ державної поліції передав окружному судові в Самборі справу 24-літної Гелени Кубракевич, абсольвентки вчительської семинарії в Сяноці. Перед кількома тижнями вона стала управительською почтової агенції в Казимові під Самбором. На другий день приїхав до неї її повісник і наречений Евген Гуральчик, також із Сянока. Одначе любовна ідилля в почтовій агенції на селі тревала лише кілька днів, бо одної ночі обоє втікли з Казимова, залишаючи почтову касу зовсім порожну. Шконтрум викрило брак 650 зол. готівкою. Слідча влада стверднла, що обоє виїхали з тими грішми до Самбора, опісля до Львова, а вкінці до Кракова, де вели розгульне життя. Врешті забракло їм грошей і обоє, не бачучи іншого виходу, рішили в однім готелі скінчити самогубством. Гуральчик стрілив собі з револьвера в голову і впав на місці трупом. Вона не мала відваги відобрати собі життя і згодилася добровільно на поліцію, зізнаючи, що до спроневірення намовив її Гуральчик. Її арештовано і відставлено до Самбора.

— **Краєва хроніка.** На залізничому дворці у Старому Селі пов. Бібрка підчас пересування вагонів товарового потягу згинув кермапич цього потягу Йосиф Филипович, ударений ступнем вагону в голову. — До загороди Гриця Ярощ в Ярошові пов. Жовква закрадися злодії, а коли господар вийшов на подвіря, пострілили його тяжко і втікли. — Невідомі злодії вивертіли в нафтовому збірнику копальні „Деймон" у Бориславі діру, наслідком чого вибухли гази. З людей ніхто не був ранений. — У Горбачих пов. Львів господар Мих. Романовський виганяючи з хліва вили пробив вилами свою 16-літню сестру та вбив її на місці. — У Надвірній злодії розбили громадську касу та вкрали 1.650 зол.

— **Шмелінг причиною самогубства.** В Ню Йорку 44-літній збіжевий маклер Бореншгайн відобрав собі життя, бо числячи на перемогу боксера Люіса поробив такі великі закладн, що втратив увесь маєток. Бореншгайн вискочив із 7-го поверху на вулицю.

— **Очі мерця перещепили сліпцеві.** Женевські часописи принесли таку сенсацію з медичного знання. Тамошній лікар Франческеті при помочі асистента Кіене перещепив рогівку з ока мерця на око сліпця. Д-р Франческеті після довгих дослідів ствердив постепенне звироднівання рогівки, якого наслідком є сліпота. Зоровий нерв був здоровий, а також інші частини ока. Далі д-р Франческеті дійшов до висновку, що колиб звироднілу рогівку заступити здоровою, то пацієнт відзискав би зір. Та хто для такої проби хотів би дати себе осліпити хочби лише на одно око. Лікар вірив, що так само добрі висліди можнаб осягнути, колиб перещепити рогівку з мерця, колиб операцію перевести безпосередньо по смерти. Девятнадцятьлітній дівчині чверть години після смерти зняли рогівку з ока та перещепили пацієнтові. Обережний лікар воперував насамперед одно око, колиж операція пощастилася, воперував і друге. За приміром д-ра Франческеті пішли й інші лікарі. Виявилося, що найкраще перещіплювати рогівку мужчини жінці та рогівку з правого ока на ліве око.

ДИВОГЛЯДИ.

ПАНЧОХА РЯТУЄ ЧОЛОВІКА ВІД СМЕРТИ.

У Пітобургу направляв недавно один робітник комин вависшки 60 метрів. Коли був на самій горі, руштування під ним завалилось. Він зблишився на вершку комина. На те, щоб вибудувати друге руштування для його ратунку, треба було бодай день, а може і два часу. Так довго він там не витримав би. Іншого способу дістатись до нього не було. Тоді він сам придумав таку штуку: стягнув з ноги вовняну панчоху, витягав з неї нитки і з них сплів шнурок, який опустив униз. До того шнурка причіпили на землі другі робітники грубу линву і він міг її потягнути до себе. Другий кінець линви причіпили до якогось високого муру і по тій линві робітник міг злізти на землю. Так панчоха врятувала життя людині.

Спорт.

КІШПЕШТ (БУДАПЕШТ) У ЛЬВОВІ.

В днях 28. і 29. ц. м. гоститиме у Львові професійна дружина з Будапешту Кішпешт, яка розіграє першого дня змагання з репрезентацією Львова (попередять змагання України з комбін. Погонею), другого дня з Погонею (попередять змагання дружин молодших). Початок змагань в обох днях о год. 3.45 попол.

ЗА ВХІД ДО ЧЕСЬКОЇ ЛІГИ.

В суботу 27. ц. м. грає ужгородська Русь за вхід до чеської державної ліги з Вікторією Жіжков на гриші Славії у Празі. Вікторія Жіжков — це мабуть найсильніший противник Русі, тому добрий виклід ужгородської одиниці дуже скрішив би її виглядн дістатись до ліги. — В неділю 28. ц. м. грають за вхід до ліги Градец Кральове і Батя Злін на гриші першого.

Нові книжки й журнали.

Dr. Jan Bobrzyński: „GRUBA BERTA". Nakładem Redakcji miesięcznika „Nasza Przyszłość". Warszawa 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича
Надвірна:
27. VI. Циганський барон.
28. VI. Ніна теща.
Делятин:
29. VI. Дівча з Маслосоюзу.
30. VI. Лев з Абісинії.
1. VII. Інваліди.
2. VII. Циганський барон.
3. VII. Ніна теща.

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.
Ходорів.
25. VI. „Дума про Нечая".
26. VI. „Голгота".
Бурштин.
27. VI. „Марюс".
28. VI. „Голгота".
29. VI. „Ой не ходи Грицю (нова постановка).
З Бурштина театр вступить до Галича і Езупола.

Великий Театр:

Четвер, 25. VI. год 8. веч. Аб. 20. „Гарна історія".
П'ятниця, 26. VI. Аб. 20 Бонові зниження важні „На Личаківі".
Субота, 27. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".
Неділя, 28. VI. год. 3.30 поп. Аб. 19, Ціни нормальні. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія"; год. 8. веч. Аб. 20. „На Личаківі".
Понеділок, 29. VI. год. 3.30 поп. Аб. 20. Ціни нормальні „на Личаківі"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".

Театр Різнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Д-р Іос".
ВАНДА: 1) Вередлива Маріета", 2) „20 літ в Сінг-Сінг".
ГРАЖИНА: „Додик на фронті", „Мартоправний син".
КАСИНО: „У тіні кільотини".
КОПЕРНИК: „Роберта".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МРІЯ: „Бабуня", „Вибухова блондинка".
ЗОРЯ: 1) „Бригада відважних", 2) „Мужчини полють мужатки".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Сеньорita в масці".
ПАН: „Чотирьох і пів мушкетерів".
РАЙ: „Фраскіта" оперетка.
СВІТ: „Фраскіта" оперетка.
СТИЛЬОВЕ: „Таємнича дама" і ревія.
ТОН: „Зацькована" з Сільв. Сідней.
УСПІХ: „Азеф" і ревія.
ХІМЕРА: „Без пристанища".

ФОТОПЛАСТІКОН.

(вул. Марійська 5.)

Експрес.

Закордонне радіо.

Пятниця, 26. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 21.20, 22.10 Концерт, 19.30 Міщаний хор, 20.20 „Грайочий Відень" муз. анд., **Прага** (470,2) 16.10 Орх. концерт, 20.30 Симф. „Фавст" Шста, **Париж** (1648) 17.30 Концерт симф. орх., 20.00 „Музика з Трінон у Марії Антоанети" солісти, 22.45 Концерт, **Бі.город** (437,3) 13.15 Пісні, 16.00 Нар. мелодії, 17.00 Скрипка, **Берлін** (356,7) 14.15 Баркова музика, 21.00 Щось для кожного, орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.15 Фантазія п-дур Шумана, 20.10 Гайдн-Бетовен-Р. Штравс, орх. концерт, **Лайпціг** (382,2) 18.00 Веселе попурі вальсів, 19.00 Вечірня музика, 19.30 „Вільний стрілець" оп. Вебера, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для сеня, 17.00 Солісти, 19.45 Дівчата співають, **Будапешт** (549,5) 12.00 Віольончеля, 13.00 Сальон. музика, 17.00 Циг. музика. 20.00 Камер. музика, 22.40 Концерт орх., **Мілян** (368,6) 11.40 Розр. музика, 17.15 Танкова музика 21.30 Солісти, сопран, мецосопран, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 17.15 Вок.-інстр. концерт, 20.35 „Лі де Торі е ді Альфієрі" оп. Льоцца.

Субота, 27. червня 1936.

Відень (506,8) 15.35 Концерт хору, 19.30 Розр. концерт, Аранеско тенор, 22.35 Угорські пісні відсп. Еріка Рокита, **Брно** (325,4) 18.15 Концерт діточого хору, 21.15 Мандрівка по Болгарії, вес. радіофільма, **Прага** (470,2) 16.50 Форт. рес таль, 20.45 Концерт „Муз. розривки", **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 15.00 Для дітей, 20.00 Спів. ресіталь Жанни Латіно, 20.45 „Сальоме" траг. Вайльда, муз. Маральота, **Білгород** (437,3) 20.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Весела подорож. орк., **Кенігсвустергавзен** (1571) 1.00 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нар. танки й пісні, **Мінхен** (450,4) 11.00 Музика для сеня, 15.15 Клявесинові твори Баха, 19.40 Німецькі танки Бетовена, **Будапешт** (549,5) 17.00 Сальон музика, 20.00 від Офенбаха до Абрагама, **Мілянo** (368,6) 11.30 Тріо, 17.15 Популярна музика, 20.35 „Ле Астуціе ді Бертольдо" оп. Феварі Трекапе, **Рим** (420.8) 13.15 Легка музика, 21.45 Вечірка, Танкова музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 26. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформація, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт сальон орх., 12.50 Домашне господарство 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя Товариств, 13.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорими, 16.00 Пісня туги, гр. пл., 16.25 Пісні в виконанні вок. квартету, 16.45 Польська культура, 17.00 Шведські мельодії, камер. орх., 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Каюком здовж Дністра, 18.10 Легка музика з гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Е. Догані: Форт. квінтет ц-моль оп. 1., 19.30 Муринські пісні відсп. Нос. Кондрат у супр. форт., 19.45 „Шісонька Фортунія" оперетка І. Офенбаха, 20.30 Кайтусеві жарти, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.40 Симф. концерт, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Пісні про цвіти, відсп. Гесслер-Стоновська в супр. форт., 22.40 „На добраніч", гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.50 Закінчення авдиції.

Субота, 27. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, орх., 12.50 Домашне господарство, 12.55 „Блудне коло" фейл. Кварта, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт орх., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Авд. для дітей про моря, 16.05 Концерт солістів, форт., скр., 16.50 Блискавична подорож на „Буг", 17.05 Новини з гр. пл., 17.45 Окраїнне вістечко, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Пісоньки й оп. арії в вик. Евг. Ласовської, в супр. форт., 18.25 Актуальний фейлетон, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Репортаж із пристані воєн. маринарки на Оксивії, 19.05 Концерт сальон. квартету, 19.30 Оп. фрагменти, симф. орх., Будзішевська сопр., Добош тенор, 20.15 Злет польських співаків зі закордону, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Промова контрадмірала Свірського з наг. Свята моря, 21.00 Музична мозаїка, 21.30 Пустинник XX. століття, жарт, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.0- Юрандів хор співає пісоньки, 23.30 Закінчення авдицій.

Радіокутик.

ЛІТНІЙ КОНКУРС „ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ".

„Польське Радіо" оголосило великий літній конкурс з незвичайно цінними нагородами. Серед них: авто-кімузіна, безплатна подорож до Нью Йорку, до Палестини, люксусові радіові апарати, побут у кращих курортових місцевостях і ін. На ці нагороди призначили 25.000 зол.

Право участи в конкурсі мають всі радіослухачі, які в червні, липні і серпні ц. р. будуть без перерви радіоабонентами „Польського Радія."

Конкурс полягає в тому, що треба подати докладну дату, годину і хвилину, пропагандової авдиції, яку подасть „Польське Радіо" в Радіовій Виставі (в пополудневих годинах), організованої в рямках Вистави Металевого промислу. Ця авдиція буде видана в днях від 1о. до 30. вересня ц. р.

Листи треба надсилати на поштових картках під адресою: „Польське Радіо", Маховецка 5. Літній конкурс „Польського Радія", — в терміні від 1. червня до 31. серпня ц. р.

Речинець пропагандової авдиції відомий тільки начальному директорові „Польського Радія" і находиться у запечатованій конверті у нотаря

ПІДГОТОВА ДО ОЛІМПІЙСЬКИХ ЗМАГАНЬ.

Німецьке радіо робить приготовлення до літніх Олімпійських Змагань при помочі Міжнародньої Радіової Унії в Женеві і в порозумінні з закордонними радіофонічними.

Кількість закордонних справоздавців буде так велика, що не всі зможуть одночасно промовляти. В деяких випадках, коли в якійсь країні існує кілька радіових товариств, на цілу мережу буде надавати тільки один репортер. Загалом передбачене надавання від 2.500 до 3.000 радіових справоздань.

Цілковиту німецьку програму від 1. до 16. серпня надавативуть з національної стації „Дейчляндзендер". Роля регіональної берлінської стації буде обмежена до відомостей і уступів з промовів, награних підчас дня.

Відповідно до величезного засягу Олімпіяди, будуть численні догоди для справоздавців. Нпр. на центральному стадіоні приготовлено 9 догідних обсерваційних пунктів, з яких від 5 до 20 справоздавців зможуть одночасно надавати. Яких 90 мікрофонових пунктів порозкидано по Берліні на ріжних стадіонах.

Передбачено висилку коло 200 трансмісій денно. Кульмінаційний пункт має становити день 8. серпня, коли одночасно будуть надавати 70 трансмісій.

ТЕНДЕНЦІЇ РАДІОЕЛЕКТРИЧНОГО ПРОМИСЛУ.

Економічна кріза змушує продавців радіоприлаштування до обниження в найбільшій мірі цін приймачів, які в порівнанні з цінами перед кількома роками, знижаться на 8 або на 10 разів.

Коли порівняємо нпр. самоходовий ринок з радіоном, то стверджемо, що ціни самоходів, без огляду на їх нечувану популяризацію, не знизяться так значно. Таким чином популяризація радія не є одинокою причиною зниження цін радіоапаратів у такому значному розмірі. Це треба приписати уживанню до конструкції апаратів дешевшого, дещо гіршого матеріялу.

У приймачах, виставлених на Паризьких Торгах, можна зауважити тенденцію до збільшення таблиці зі скалою, на якій записано стації, для влегшення наставлювання і регулювання апарату на відповідну хвилю.

НИЩЕННЯ СТАРИХ ПРИЙМАЧІВ.

В Австрії, у співі представників Т-ва промислу і радіової торговлі, знищено при помочі спеціяльної праси понад тисячу штук старих приймачів, які вилинули у зв'язку з великою акцією заміни, провадженою фірмою „Філіпс".

РІЛЬНИЧА ПРОГРАМА.

У пятницю 26. червня о год. 12.55 — бесіда на тему забезпечення будинків від громів.

У суботу 27. червня о год. 12.55 — бесіда п. н. „Про помилки і страти при годівлі худоби".

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади I. II. і III. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол.
Окрема частина по 1·50 зол.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89·90—89.50, Доляри американські 5.31⅝—5.28⅝, Доляри канадійські 5·29 — 5.23, Фльорени голянд. 359.72 — 358.00, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.14 — 172.30, Фунти англ. 26.60 — 26.52, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.19—19.50, Корони данські 119.19, 118.35, Корони норв. 134.25—133.25, Кор. шв. 137.73—136.75, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.77—11.60, Марки ням. 137 — 132, Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки ням. срібні 145—140.

Акції.

Банк Польський 101, 100, Цукор 28.00, Лільпоп 12.80, 12.90, 12.75.

Папери.

5 прц. пол. зал. 50.10, 6 прц. пол. дол. 50, 5 стаб. 52.25, 69 серії 78.80, пол. конверсійна 51.50—51.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 25-го червня п. р. кооперативи платитимуть у Львові

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 25. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвірря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більченського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	1.00 зол.
Качки товщені І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг І. кл.	1.00 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої класи. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні; тенденція на курята знижкова, на індики, качки, курки хвилево вдержана.

ЛІТНИЩА

...ів, пансіон „VICTORIA" біля заїзд дення д-ра Тарнавського, поручає сонячні кімнати з повним удержанням по дуже низьких цінах. Просторий овочевий сад, ріка, станція автобусова біля пансіону. 2325 2—3

ЗАМІНЯЄМОСЬ ВАКАЦІЯМИ! Хто взяв би мене з дружиною на один місяць відпустки (липень) на харч і мешкання в горах або лісистій околиці (найрадше священник або вчитель), тому взяв би я у шкільному році дитину на два місяці на повне удержання у Львові. Листовні зголошення до „Діла", Львів, Ринок 10 під шифру „Окремих вимог не маю". 3—3

МОРШИН. Одинокий укр. пансіон „Яркун" поручає сонячні балконові кімнати. Кухня звичайна і дієтетична. Ціни помірковані. 2333 1—2

МЕШКАННЯ

КІМНАТА гарна при трамваю до винайму. Відомість в Адм. „Діла". 2328 2—2

КУПНО - ПРОДАЖА

МЛИН водно-моторовий, на Підгірю, рентовий оказійно до продання. Зголошення Адм. „Діла" під „Учитель 12 тисяч". 2334 1—10

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

3 ДО 4 ТИСЯЧІ ЗОЛОТИХ позичу або вложу до рентового підприємства у Львові або у більшім осередку на провінції. Праця з винагородою 150 золотих. Зголош. Адм. „Діла" під „Зредукований вчитель". 2334 1—5

ОГОЛОШЕННЯ.

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 5-16

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 в. 23-75

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35	Дрібні оголошення від слова: матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60	купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·80	шукаючі праці	„ 0·07
		слова товстим друком подвійно.	

Остання сторінка 1/1			зол. 480·—
„ „	1/2		„ 250·—
„ „	1/4		„ 130·—
„ „	1/8		„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів. Ринок 10.

Ч. 142 (14.391). Львів, субота 27. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед-полуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Звертаємо увагу

на охоронну марку наших безконкуренційних

ПАПЕРЦІВ і ТУТОК (повноваток)

„Калина"

Великі зміни в адміністрації

Сх. Галичині.

В останніх двох днях прийшло кілька змін на чільних становищах у державній адміністрації в Галичині.

І так львівський віцевоєвода п. Маріян Соханський перенесений до Новогрудка на те саме становище. У Львові залишився віцевоєвода п. Сисєк, одночасно начальник суспільно-політичного виділу (виділу безпеки). Б. начальник того виділу п. Самбор, був спершу перенесений до Білостоку, але остаточно перейшов до Станиславова, де перебуває на тім становищі рівніше.

Однак найбільшою сенсацією стало раптове звільнення станиславівського воєводи Мечислава Старжинського, колишнього нач. виділу безпеки у Львові, потім віцевоєводи поморського, який ледви які два місяці тому дістав призначення до Станиславова. Нинішний „Вєк Нови" подає причини тієї димісії в той спосіб:

„...Показується, що після останніх подій у Стрию премієр, одночасно міністер внутр. справ Складковський поручив воєводі перевести реорганізацію служби безпеки на терені станиславівського воєвідства. Швидко потім приїхала інспекційна комісія міністерства внутр. справ, яка ствердила, що воєвода не застосувався до інструкцій і перевів реорганізацію служби безпеки на трохи інших засадах, ніж це передбачувалось у розпорядку міністра. Тому премієр візвав воєводу Старжинського до Варшави та негайно звільнив його з посади. Одночасно висланий до Станиславова п. Савіцького (б. нач. виділу безпеки у міністерстві внутрішніх справ — прим. Ред.), який має перевести наказану реорганізацію служби безпеки. Коли це станеться, прийде номінація воєводи".

Одночасно ендецький „Львовскі Дзенник Народови" подає таку поголоску:

„Серія змін на терені східногалицьких (всх.-малоп.) воєвідств ще не закінчена. М. ін. кажеться про близьке перенесення у стан спочинку одного з воєводів, якого місце мала би зайняти чільна індивідуальність з „подковицького" табору. Кажеться також про зміну на іншому важнійшому становищі, але в цьому випадку треба стриматись до часу офіціяльного вияснення поголосок."

Інтереси Англії та Франції природні і нерозривні.

ПОГЛЯД АНГЛ. МІНІСТРА ВОЄННИХ СПРАВ.

На бенкеті французько-британського товариства в Парижі, англійський міністер військових справ Даф Коппер сказав промову, на яку політична преса звертає велику увагу. Хід думок цієї промови такий: Англо-французька дружба це не справа почувань або довільного добору, тільки життева необхідність. Англія взяла у часть у світовій війні 1914. в обороні своїх суттєвих інтересів. Вона не може вибирати собі у закордонній політиці союзників по вподобі, а мусить рахуватись із фактами. Треба пригадати собі слова Болдуїна: „Наші кордони — на Рейні". Англію єднають із Францією спільні ідеали мира та свободи. Вони обі вірять у свободу і надалі, хоч цією свободою сьогодні так нехтують в Европі. Поширювані серед молодого покоління гасла, буцімто війна це природна людська стихія — суперечить культурним поглядам Франції та Англії, які мусять спільно боронити західно-европейську культуру та підтримувати солідарно свою дружбу

Хто матиме контролю над Дарданелями.

ЛЬОНДОН, 26. 6. ПАТ. У швайцарському місточку Монтре радить міжнародня конференція у справі Дарданелів. Вона ще незакінчена тому, що ріжні проекти мусить розглянути окрема комісія. На цій конференції виступив дуже активно совітський представник Літвінов, домагаючись спеціальних привілеїв для Совітського Союзу, а саме — необмеженого переїзду для совітських кораблів, з тим, що переїзд для суден інших держав повинен бути обмежений. Його підтримував французький делегат, а проти цього виступав енергійно делегат Японії. Туреччина поставила внесок, щоб вона могла давати дозвіл на переїзд воєнних кораблів через Дарданелі. Англія дивиться на цю справу у звязку із свободою на Чорному Морі, яке належить виключно до Совітів. Давніше Чорне Море було свобідне. Коли Совіти будуть будувати нові кораблі на Чорному Морі і будуть висилати їх на Середземне Море, то цим можуть нарушити морську рівновагу. Англія не хоче збільшувати морського збройння і покищо стримується від свого погляду про турецький та совітський внесок.

ПРАВДИВУ БЕЗЖУРНУ ВІДПУСТКУ, ЧИ СПОКІЙНІ ВАКАЦІЇ уладите собі щойно тоді, якщо обезпечите від крадежі з вломом своє домашнє урядження, одяги, постіль і білля

в Товаристві взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Загальні Збори

„НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ"

Дня 29. VI. ц. р. (в понеділок) відбудуться Заг. Збори „Народної Торговлі" год. 10. рано в салі „Сокола-Батька" у Львові, при вул. Руській ч. 20. Право участи мають правні особи через своїх повновласників, фізичні особи через уповажнених. Статутове оголошення Зборів уміщено в ч. 24. Госп. Кооп. Часописі.

Богослуження відбудеться в понеділок год. 8. рано в церкві св. Спаса при вул. Краківській.

2185 2—2

Українська сензація у Женеві і московська провокація.

Женева, дня 23. червня 1936.

Женевська преса має „українську сензацію", якої симптоматичне значіння сягає далеко поза межі Швайцарії. Значіння це сама женевська преса розуміє лише частинно. „Трібюн де Женев" з 22. червня пише про „шпіонську справу, в якій викрито руку ГПУ". Сама судова справа, що тягнеться вже від березня ц. р., представляється так. З трьох арештованих головою розвідки був австрієць Нордман, його підручними були — другий австрієць Штрайф та банковий службовець, швайцарець Жан Ернест Пляник. Цей останній слідкував за віллею на Шмен де ля Граніс, де мешкала родина полковника Евгена Коновальця, і дістав за це 600 фр. Перед слідчим суддею Норманд та Пляник намагались виправдатись тим, що полк. Е. Коновалець ніби готував атентат на совітську делегацію при Лізі Націй. Пляник заявив, що він комуніст. Оборонець всіх трьох, Дікер, є відомим прихильником Москви і боронить підсудних аргументом, що вони мали „патріотичне" бажання заощадити Швайцарії другу аферу Воровського (мовляв: що було би, якби на швайцарській землі згинув з рук українських терористів Літвінов-Валлах?!) Пляника звільнили покищо за кавцією 10.000 франків, але справа ще не скінчена.

Місцевий соціялістично-большевицький дневник „Ле Травай" обурюється, що федеральний уряд продовжив дозвіл на побут полк. Коновальця у Швайцарії до 1. липня для ліквідації його особистих справ. Інша швайцарська та деяка частина французької преси обурюється з приводу того, що большевицькі агенти мають змогу провадити свою акцію в межах Швайцарії. Перший причинився до викриття цієї акції властиво відомий французький щоденник „Ле Жур", якого кореспондент мав нагоду зазнайомитись у Штрасбурзі з актами судової справи проти відомого московського агента Еберлайна, арештованого за уряду Лявала та пущеного на вільну стопу в останнім часі. З цих актів виявилося, що в Женеві існує філія большевицької акції, якої центр перебуває у Франції. Відтак цією справою займався поважний французький щоденник „Же сюі парту" („Я є скрізь") і нарешті нею занявся й швайцарський федеральний уряд.

Судове вияснення справи українці можуть лише вітати, бо воно ударемнило провокаційну

московську акцію, спрямовану зовсім не проти особи полк. Коновальця та членів його націоналістичної організації, бо вони цілком певне цікавлять московський уряд дуже мало, а проти цілої української справи в Европі. Московські органи в Европі знають дуже добре, що ніякого атентату проти них ОУН в ніякій чужій державі ніколи не готувала й не готує, коли московські агенти готували провокаційну імпрезу в цім напрямі, то робилося це для того, щоб в сучасний поважний політичний момент скомпромітувати українську справу, представивши її на інтернаціональнім терені справою терористичною і нелегальною. Московські агенти хотіли вбити одним каменем двох зайців: спонукати уряд Блюма до репресій проти української еміграції та одночасно позбавити українців права азилю в Швайцарії. Що для цього вони зложили побутом полк. Коновальця і його родини у Швайцарії, річ зовсім зрозуміла. Але методи поборювання української акції московським урядом на міжнародньом терені старі, одномаїтні, отже з політичного погляду досить убогі, тому й мету свою вони осягають в дуже незначній мірі. Уперта українська інформаційна робота в Европі не пропала даремне, до того зацікавлення українською справою в Европі настільки поважне, що чільним політикам і пресі вже відомо, хто дійсно українську націю заступає і до чого ця нація прямує. Нові напади московських агентів і услужної Москві преси в Европі на українців викликали й належну оборону наших приятелів та прихильної нам преси. Провокація, як засіб поборювання української справи в Европі вже не вистарчає.

М. Данько.

НОВА КНИЖКА БІБЛІОТЕКИ „ДІЛА".

БАЛЬЗАК

Чародійна шкіра

Переклад Василя Софронова.

ЦІНА 2.50 ЗОЛ. З ПОЧТОВОЮ ОПЛАТОЮ 3.00 ЗОЛ.

„Це знаменитий модерний твір, написаний з великою силою та смаком, на межі між неймовірним і страхітливим... Про цю книжку можна сказати багато доброго".

Гете, 11. жовтня 1831 р.

Чесько-німецьке співжиття.

Прага, червень 1936.

Свого часу в цілому циклі дописів „Німці в Чехословаччині" ми мали нагоду подати нашим читачам доволі докладний огляд історичного розвитку чесько-німецького питання та проаналізувати співжиття обох народів у площині відношення народу панівного до т. зв. національної меншини, отже моментів, які через свою аналогію мають величезне значіння і для нас, українців.

Сьогодні хочемо знову познайомити наших читачів з поглядами самого голови відродженої чехословацької держави, президента д-ра Е. Бенеша на чесько-німецьке співжиття, співжиття двох народів, що століттями живуть побіч себе й нині опинились у рамках одної й тої самої держави. Будуть це зовсім коротенькі, але разом з цим і дуже замітні виїмки з промов през. Бенеша, з якими він звертався до німецького населення в часі своєї кількаденної поїздки по Моравії.

Зараз після повороту з Букарешту през. Бенеш виїхав на Мораву. Була це перша його подорож по державі в ролі голови держави. І здається, що не без значіння в цій поїздці той момент, що для такої першої своєї поїздки през. Бенеш вибрав якраз ту частину Чехословаччини, яку всуміш замешкують обі народи: чехи і німці.

Поїздка тривала кілька днів і мала насамперед діловий характер. През. Бенеш відвідав цілий ряд місцевостей, прийняв велике число різних-преріжних делегацій, торкнувся цілої низки політичних, адміністраційних, економічних та культурних питань, а на одному із чолових місць між ними було теж важливе питання чесько-німецького співжиття у границях чехословацької держави. Цього питання торкнувся през. Бенеш в цілому ряді промов, які він сказав у відповідь на привітання від німецького населення. Треба тут ще зазначити й той момент, що всі ці свої промови до німців през. Бенеш виголосив *у німецькій мові.*

Між іншим през. Бенеш сказав таке:

„Політика — *добра політика* — це перш усього добра співпраця людей. Знову співпраця, це добрий поділ праці, а добрий поділ праці це взаємна лояльність, чесність і — добросердність, взаємне довіря і людяність. Це основні засади праці президента-визволителя Масарика й ними я хочу руководитись. Як президент держави я однаково близький і чехословакам і німцям. З обома народами працюю лояльно і по приятельськи і таку працю вважаю першою основою всякої успішної політики в державі. Наша самостійна держава мусить дати спокій, безпеку, рівне право і справедливість всім її громадянам".

Або таке:

„Тішуся, коли бачу лояльну і тісну співпрацю обох народів. Це одиноковий доцільний засіб здорової політики у національно-мішаній країні, це основна передумова належного господарського і культурного розцвіту і моральної сили держави... Наша держава це демократична держава і такою вона остається, і цим сказане все те, чого потрібно для збереження національної справедливости в нашій державі.

В іншому місці през. Бенеш говорив знову так:

„Я глибоко переконаний, що взаємний респект для переконань і народности другого це основа нашої демократії і тому хай так у нашій державі остається і на майбутнє. Не знаю у політиці дволичности, нещирости, нечесности, т. зв. тактичної при, бо це все можна пояснювали, як хто хоче. Не терплю теж недовіря, бо воно дуже часто є те саме, що страх і безсилля. Ви надаремно від мене панове, довіря до німців. Відповідаю вам на те, як муж до мужів, як людина, яка має відвагу дивитися дійсности просто і відважно в очі. Моє відношення до німців нашої держави є перш усього людське; німці є моїми співгромадянами, це люди, з якими я співчуваю в горю і радію у хвилинах їхнього щастя. *Мою довіря до німців і вірю, що між німцями і чехами мусить і то вже швидко прийти до остаточного політичного порозуміння.* Я постійно працюю над зреалізуванням цього і вірю теж у повний успіх цієї праці. Я свідомий того, що від *щоденного тісного співжиття обох народів можна більше сподіватися, ніж від абстрактної політики. Нам треба менше політичної ідеольогії, а більше позитивної праці.* Маймо відвагу сказати собі взаємно отверто, що по обох сторонах не лише можна, але й мусимо дещо направити. Я прихильник того справедливого погляду, що наші німці мусять у чехословацькій державі мати все те, чого потребують для свого культурного і господарського розвитку".

Промовляючи до чеських і німецьких високошкільних професорів і студентів, през. Бенеш між іншим сказав:

„Наука це правда, простолінійність, чесність. Наука є відважна, пряма, характерна, а при цьому людяна, толерантна і об'єктивна, бо свідома своєї релятивности і своїх недостач. І тому то вона така гарна і тому теж мужі науки повинні би в нашій державі стояти на чолі людяного, толерантного і всеобіймаючого порозуміння і співпраці. Наша держава мусить вибитися на найкультурнішу державу в Західній Европі. Цим вона теж закріпить своє майбутнє а в цьому я рахую на вас усіх, панове товариші чеські і німецькі і на тебе, чеська і німецька молоде".

Так говорив голова чехословацької держави про чесько-німецьке співжиття. Достойно, розумно, а для нас ще й цікаво.

М—н.

ЯПОНСЬКІ КОРАБЛІ НА КИТАЙСЬКИХ ВОДАХ?

Англійська преса передає вістки з Китаю, що 16 японських воєнних кораблів находиться у Пангво. Китайці дуже побоюються, щоб така велика воєнна маринарка у цьому місці не означала якихось ворожих намірів.

ДЛЯ ЗЛУКИ ЄГИПТУ З ЕВРОПОЮ.

АЛЕКСАНДРІЯ, 26. 6. ПАТ. Міністерство комунікації приготовляє проект, щоб завести нову летунську лінію, що давала би змогу тричі в тиждень для постійних переїздів. Літаки, що виїжджають з Каіро зупинялись би у Відні, Берліні, Парижі та Льондоні.

ЕСПАНІЯ ХОЧЕ СПІВПРАЦІ З ФРАНЦІЄЮ

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. Еспанський міністер закордонних справ Бароха мав розмови із французькими міністрами у Парижі підчас своєї подорожі до Женеви. Впевняють, що дійшло до порозуміння між обома державами для близької співпраці. Говорили теж про справи Марока, щоб розмежувати впливи.

СТРАЙКИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. Французькі моряки змінюють свій страйк. У доках Сент-Дені, де 300 робітників направляє кораблі, праця припинена. Над салею, де працюють, розмаяний червоний прапор; варштати в їх руках. У Марсейлі моряки не вернулись до праці, хоч корабельні товариства годяться на умови страйкарів. Страйкують теж портові робітники в Орані (Пів. Африка).

У департаменті Сени вернулось до праці 10.000 робітників; страйкує ще 9.000. Робітники газівні у Брест та трамваєвики у Тульоні вернулись до праці. Зате у Шамбері почало страйк нових 2000 робітників і металюргій. Разом у Франції страйкує ще 156.000 осіб.

Українці і світова вистава в Ню-йорку.

Вівторок, 8. червня ц. р. на доручення Об'єднання Українських Організацій відбув д-р С. Демидчук конференцію в бюрах світової вистави, що має відбутися в Ню Йорку в 1939. р. Предметом конференції була справа участи українців у виставі з окремим павільоном. Розмову вів полк. Бел, що був управителем відділу для концесій на виставі в Шікаго.

Полк. Бел подав такі тимчасові інформації: Участь чужинців, незаступлених офіціяльно своєю державою підпадає під відділ так званих концесій. Може бути концесія дана на окремі павільони, що їх називається „селом" („виледж") для зображення культури якогось краю чи народу. Тому, що таких проектів не фінансує держава, підприємці мусять рахувати на свої сили. Щоб така концесія оплатилася, вони мусять у своїм відділі мати буфет, чи навіть ресторан, побирати від гостей якусь вступну оплату, продавати деякі предмети і т. п. Тому такий відділ набирає характеру підприємства й управа виставн мусить рахувати за винаєм ґрунту.

Та не зважаючи на те, управа виставн, маючи досвід із виставн в Шікаго, прийшла до висновку, що не можна давати нерозбірливо дозвіл на будову таких павільонів, що підходять під відділ концесій. Пол. Бел думає, що комісія, яка буде розглядати зголошення на такі павільони, візьме під увагу в першу чергу фінансові сили, якими жасть національна група розпоряджає. Значить, чи та група зможе сфінансувати відповідний проект, щоб не стати в половині праці і щоб витримати на виставі до кінця. Дуже важним буде самий проект з артистичного боку, представлений відповідним архітектом. Проект павільону чи низки павільонів у виді „села" повинен бути окрасою виставн. А вкінці, а це теж важне, чи такий павільон стягне відповідну масу людей на виставу, щоб і комітет виставн міг мати з цього якусь користь.

Тому, що земля під ріжні концесії буде готова щойно весною 1937. р., щойно тоді буде час вносити і розглядати проекти таких павільонів. Комісія застерігає собі право відкинути проект на підставі одного із вище згаданих застережень і тоді дана ґрупа не може мати спромоги будувати свій павільон. Перед весною 1937. р. не можна з управою виставн говорити про якісь ближчі плани концесій, бо ще не буде готовий ґрунт під виставу.

Ліга Націй стоїть перед абісинською справою.

У Женеві почались наради нейтральних держав у справі Абісинії, під проводом данського міністра закорд. справ. Покищо обмежились до вимінн думок. Аргентина поставила внесок, щоб розглянути справу анексії Абісинії.

Абісинське посольство в Льондоні оголосило комунікат, що англ. уряд шанує постанови Ліги Націй і не визнає італійської анексії.

Французькі міродатні кола висловлюють думку, що англ. міністер закорд. справ збереже у Женеві вижидальне становище. Англія хотіла би омінути питання щодо окупованих Італією нових територій і хотіла би відложити до вересня справу ревізії статутів Ліги Націй.

Присилайте передплату!

ОДИН ЗАКЛИК.

В справі будови памятника на вояцькому цвинтарі в Йозефові.

Як бувший йозефівський таборит, хочу поділитися з іншими бувшими таборитами враженням, яке на мене зробив заклик комітету для поставлення памятника на цвинтарі в Йозефові на Чехословаччині на могилах наших колишніх товаришів. При цьому хочу до цього заклику докинути декілька своїх думок і проектів.

Не знаю, чи це сентиментальність, чи сила споминів старого вояки і колишнього стрільця-скитальця, але враження це дуже сильне. Немає майже дня, щоб наша краєва чи еміграційна преса не принесла якогось закличку, але рідко коли приходиться нам читати такий заклик, як заклик йозефівського комітету. Він такий простий у цілій своїй стилістиці, а разом з цим такий достойний своєю аргументацією, що робить враження просто чогось святого. А до цього ще під цим закликом видніють лише підписи звичайних стрільців! І я гадаю, що ледви чи найдеться хоч один з бувших таборитів і хоч один з бувших товаришів зброї отсих двацяти наших борців, що сплять вічним сном на далекій чужині, який не відгукнувсяб на цей заклик і не післав би своєї, хочби і тої найменшої жертви, і таким чином не вшанував би памяти тих, що чином свого життя дійсно створили найкращу легенду народу.

А було нас там колись у йозефівському таборі к. десять тисяч — і колиб лише половина з нас спомнила той обовязок, на який звертає нам увагу заклик, то справді на йозефівському цвинтарі стануб би памятник, що був би достойним виявом пошани для наших дорогих померших і гідно репрезентував би нашу національну честь перед чужинцями. Але я не сумніваюся, що нас буде більше, ніж половина. Йде лише про те, щоб цю збірку перевести якнайскорше і якнайбільше зорганізовано. Якнайскорше тому, що, як довідуюся, управа йозефівського цвинтаря задумує в найближчому вже часі випорожнити гроби наших померших, бо від похованя останнього померщого йозефівського таборита минуло вже десять літ, а за гроби на друге десятиліття ніхто не заплатив. Колиж у найближчому часі станув би на йоз. цвинтарі памятник, то тлінні останки наших померших булиб би зложені в одну спільну могилу під памятником. Невжеж ми допустимо до такої ганьби, щоб чужинці бачили, як ми не вміємо пошанувати тих, що добували волі свому народові?!

Щож торкається зорганізовности збірковоі акції, то я пропоную таке: Найбільше і найліпше ситуовані бувші таборити живуть у краю і тому то гро жертв мусить дати край. Щоб дійсно так сталося, мусить повстати в краю якесь тіло, якийсь комітет, який занявсяб збірковою акцією. Почин до створення такого діла повинен вийти від самих бувших таборитів. Хто перший мав би за це взятися? Все одно хто. Я назву конкретно лише кількох видніших бувших таборитів, як напр. д-ра Ів. Козака, бувшого останнього команданта табору, Вол. Войчака, бувш. секретаря Культ.-осв. Кружка, П. Будза, бувш. директора учит. семинарії в йоз. таборі, Пп. Гошовського, бувш. управителя нар. школи в йоз. таборі, К. Крушельницького, бувш. голову Т-ва „Самопоміч" у йоз. таборі. Може вони порозумілисяб між собою і взяли ініціятиву в свої руки?

Про техніку збірки не буду вже тут говорити, бо вона може бути різна і булоб вже справою цього комітету вибрати такий спосіб збірки, який привівс би найкращі висліди. Але суть не в способі збирання жертв, тільки в їх складанні. Нехай лише кожний з бувших таборитів виконає свій обовязок! Хочу зробити добрий початок і складаю 5 зол. Хто черговий?

Бувший таборит.

Ще про площу „Сокола-Батька".

Перед остаточним рішенням викупна рештуючої частини площі „Українського Городу".

Як уже була про це в „Ділі" згадка, в суботу 27. червня ц. р. відбудеться ще одна конференція, на якій представники наших центральних установ мають вже остаточно вирішити справу викупна рештуючої частини площі „Українського Городу" у Львові.

На цю конференцію мають прийти представники установ з відповідними інструкціями і занятн своє остаточне становище щодо осуществення пропонованої Спілки викупна площі, чи підтати інший спосіб, як придбати рештуючу частину площі „Українського Городу".

В той чи інший спосіб справа мусить бути остаточно полагоджена. Не підлягає найменшому сумнівові, що площа „Українського Городу" мусить в цілости залишитися в українських руках. Не можна ні на мить припустити, щоби найчільніші провідники наших центральних установ не могли знайти якогось виходу з того непередбаченого положення, в якому найшлася Старшина „Сокола Батька" щодо викупна площі. Під теперішню пору вся увага світа звернена в першій мірі на тіловиховання молоді, на гартування тіла й духа будучих оборонців батьківщини. Чи ми маємо остатись позаду?! Саме тепер українська молодь потребує якнайбільшого гарту тіла і духа. Вже під цю пору площа „Сокола Батька" є замала. Щодня вправляють там рівні українські руханкові і спортові тва. Для орієнтації подаємо, що в часі від 1911—1935 р. використовувано площу Сокола Батька 36 українських товариств, 7 наших шкіл і 9 чужих. Разом за ввесь той час відбуто там повад 410 рівних народніх імпрез. Це найкращий покажчик, як інтенсивно площа С. Б. виконувала своє завдання. Та це було досі. А щож буде за яких 5 чи 10 літ, коли тіловиховний рух приймає щораз більші розміри?

Отже нехай не лякає нас кількадесять тисяч золотих. Вони мусять найтись. Ще сам Львів не надто напружуючись може зібрати яких 10.000 до 20.000 зол., беручи за підставу тільки 2.000 українських родин (на істнуючих ок. 20.000, коли рахувати 60.000 українських мешканців Львова), здібних бодай до мінімальних складок. А є ще наші центральні установи, наші кооперативи, приватне купецтво і промисловці і т. д. Всі мусимо доложити заходів, щоб зібрати належну суму на виплату рештуючої частини площі.

Віримо, що й самі спільники, в яких руках находиться та невикуплена частина площі С. Б., підуть на якісь уступки щодо її викупу і не будуть сильно натискати на негайну виплату всієї суми наразі, а дадуть змогу сплатити ту площу в дещо довшому річниці.

Отже ждемо на суботніше рішення запрошених представників установ, тому, що ця справа не тільки „Сокола-Батька", а всього українського громадянства.

Загальні Збори Взаїмної Помочі Українського Вчительства.

Загальні Збори делегатів „Товариства Взаїмна Поміч Українського Вчительства" — відбувшиеся в дні 26. червня ц. р. в салі „Ресурсової Палати" — при участи 98 делегатів з краю, заступників Окружних Відділів, 95 членів-гостей, та 4 представників преси („Діло", „Новий Час". „Нова Зоря", „Неділя").

Збори відкрив голова Товариства п. Іван Лисяк згадавши у своїй промові про померших членів, яких память вшановано одноминутовою мовчанкою.

Відтак на внесення одного з членів Збори ухвалили вислати привітну телеграму для президента Річпосполитої з нагоди 10-ліття перебування при керми держави.

Після переведення всяких формальностей та вислухання звіту Контрольної Комісії — відбулася дискусія, яка тревала поверх 2 годин. Точний звіт зі зборів подамо з технічних причин у найближчому числі.

Нині у Великому Театрі в год. 8-ій веч.

Перший з трьох прощальних виступів Софії Чапліньської в милій, дотепній, повній сентименту комедії

Флєрса і Кєсвета **„Гарна історія".**

Д-р Гр. Чвартацький

оряшує

в недугах суглобів і жіночих

для купелево-лікувального заведення

в Любіні Великім.

2—2 2293

Санаційно-консервативні суперечки.

Розбіжність поглядів на шляхи господарської політики, що існує від часу приходу до влади мін. Квятковського між урядом та прорядовою консервативною групою, найшла яскравий вияв на останньому засіданні сенату підчас дискусії над повноваженнями для уряду. *Сен. Геймон Ярецький*, один із промислових магнатів чільний член групи кн. Радзівіла критикував — так само як сен. Я. Радзівіл — політику девізових обмежень при чому завдав кілька запитів до присутнього мін. Квятковського, що мали на цілі вияснити становище уряду до його заграничних фінансових зобовязань. Присутній премієр Складковський обурився на ті запити і перервав в гострий спосіб промовцеві окликом: „Як довго будете виголошувати таку дефетистичну промову? Чи це не ганьба?" Промовець збився з пантелику, відкликався до маршалка сенату за оборону, а коли маршалк Пристор мовчав — сен. Ярецький зійшов з трибуни.

Потім *мін. Квятковський* гостро атакував консерватистів, закидаючи м. ін., що „Час" і „Слово", провідні їх органи, не платять податків і що сам сен. Ярецький залиш податковому урядові свої доходи не вище, нежаче якото „міністеріального радника". Міністр зазначив що це було причиною, чому він недавно відмовився взяти участь в одному прийнятті у домі сен. Ярецького. Наприкінці засідання склав у цій справі заяву марш. Пристор і ще раз сен. Ярецький.

Ця справа наробила у польському політичному світі величезну сенсацію. Сьогодні газети поміщують отвертого листа сен. Геймон-Ярецького до мін. Квятковського, в якому він опрокидує закиди фінансової натури і жадає сатисфакції.

Консервативні кола гарячково нарадяються, як поставитись до такого оригінального „афронту", чи зірвати пакт з санацією, чи теж за кулісами ліквідувати той прикрий інцидент.

Важка ситуація консерватистів ускладнюється через збільшений вплив в урядових колах посла Стпічинського, який став неофіціяльним міністром преси й пропаганди та має марку ворога консерватистів.

Нова книжка. Бібліотека „Діла"

„ЧОРТИЦІ"

БАРДЕ Д'ОРЕВІЛІ.

Архитвір великого письменника.

Пять могутніх картин, з яких кожна залишається так живо в уяві, як безпосередньо взяв їх автор з життя.

Ціна зол. 2·50, з почтовою пересилкою зол. 3·—.

СПІЗНЕНИЙ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ.

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. Французька агенція повідомляє з Мадриду, що еспанський митний уряд найшов на англійськім кораблі „Санта Марія" 11 скринь із скорострілами. Корабель їхав до Абісинії, але що війна скінчилась, зупинився в Кадіксі.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК**
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. ул. Вітовська ч. 24 Тел. 252-54.

ЗБРОЙНЕ ПОВСТАННЯ АРАБІВ?

ЛЬОНДОН, 26. 6. ПАТ. „Нью Кронікл" повідомляє з Єрусалиму, що араби підготовляють у Трансйорданії повстання, щоб допомогти своїм палестинським землякам. 60.000 бедуїнів хоче перейти Йордан. В Аммані, столиці Трансйорданії, радило 200 шейків і вони вислали до палестинського комісара умітинг, щоб приняв домагання палестинських арабів. Домагались ці стримати приїзд нових жидів та заказати їм купувати землю. Англія була би у клопітному становищі, бо у Трансйорданії нема обмежень щодо купна та посідання зброї. Британська залога має там 1300 людей.

Французький сенат радить над політикою теперішнього уряду.

У французькому сенаті йшла жива дискусія над закордонною політикою нового уряду Блюма. Граф Де Вльєа нарікав, що Франція не відмежувалася протиталійських санкцій раніше ніж Англія. Коли франц. уряд хоче тільки союзу з Англією, то нехай памятає, що Англія не питала Франції, коли хотіла припинити санкції. Гр. Де Вльєа хоче дружби з Італією, але і політики, основаної на дійсности.

Голова сенатської комісії закорд. справ Бераже боронив урядової політики, вірячи в її наміри загальної забезпеки та в її акцію на терені Ліги. Не може бути миру, як довго поза Лігою залишаються Злуч. Держави, Німеччина, Японія та Бразилія.

Сен. Лемері не має певности, чи дружба з Італією буде тривка. Ставиться критично до совітського пакту, стверджуючи, що цей пакт псує Франції сусідські відносини з Німеччиною.

Комуніст Кашен боронить, очевидячки, пакту з Совітами, вказуючи на ворожі наміри Німеччини супроти Совітів. Комуністи є за мирною політикою теперішнього уряду.

На інтерпеляції відповідав міністр закорд. справ Дельбос. Хід його думок такий: Уряд не занедбає нічого, щоб забезпечити край. Не можна сподіватись багато від теперішньої Ліги, але треба зміцнити її статті щодо репресійної акції тих, що хотять війни. Уряд хоче міжнародного розброєння і покищо контролі зброєння і в Лізі Франція буде підтримувати таку політику. Між Францією і Німеччиною існує поважний спір зміцнений новим німецьким збройним, той спір висить над цілою Европою, хоч не повинно бути розбіжностей між Францією і Німеччиною. Міністр вірить у можливість порозуміння. Щодо Магомедан то франц. уряд буде завсіди стояти на традиційній вирозумілости, але хотів би мати у цій справі співробітництво Англії та Італії.

Сен. Мілеран уважає оснснення міністра за незадовільне. Над Европою нависла німецька небезпека.

Після відповіди Блюма, який говорив про зєднання всіх мирових сил в Европі, сенат 185 голосами проти 58 прийняв таку формулу переходу до денного порядку:

„Сенат довіряє урядові, що надалі вестиме справу миру, вірний підписаним пактам, маючи на увазі забезпеку краю".

Великий процес ОУН у Львові.

ДВАЦЯТЬДРУГИЙ ДЕНЬ ПРОЦЕСУ.

В четвер пополудні промовляло таких 4-ох обороиців: м-р Жизневський, д-р К. Паньківський, д-р С. Шевчук і д-р Ст. Шухевич. Нині подаємо хід думок з промов цих обороиців.

Промова обор. м-ра Жизневського.

На початку оборонець торкнувся впливу промови прокурятора та обороиців на переконання суддів присяглих і перейшов до закидів акту обвинувачення підс. підс. Спольському, а саме його приналежности до ОУН. Хоч підсудний і в слідстві і на процесі признав факт приналежности, то всеж таки, щоб це признання мало доказову вартість, підсудний мусів би скласти їх по надумі, розвазі і добровільно та його зізнання мусіли би бути правдиві. Цих усіх прикмет в зізнаннях підс. Спольського годі дошукатися, бо він їх часто відкликував, ці зізнання взаємно собі суперечили і т. д. Розправа виявила, що вся діяльність підс. Спольського обмежувалася виключно до кольпортажі. Тимчасом його прокуратор за це не обвинувачує, бо на основі амнестійного закону приймає за це слідство проти підсудного. Тепер закидається йому злочин державної зради зі ст. 97 к. з. Обговоривши юридичний бік справи оборонець підкреслив, що за саму думку не карає ніякий карний закон. Ідея, щоб не знати яка протисуспільна чи протидержавна, як довго не прибере форми „намагання", остає завжди безкарною. А чи розправа виявила, що Спольський намагався відорвати частину від цілости держави? Ні! Тому це питання присяглі судді повинні заперечити, бо підс. Спольський відпокутував за свої вчинки вже тривким побутом у вязниці.

Промова обор. д-ра К. Паньківського.

ПАЛКА ЛЮБОВ ДО СВОГО НАРОДУ.

На початку згадав оборонець, що його завданням, згідно з постановою закону бути речником думок і настроїв підсудного. Завданням оборони висвітлити ціле життя, обставини, в яких жив і розвивався та виявити цей вплив середовища на вчинки і волю підсудного. Оборонець не погоджується зі становищем прокуратора, який говорив, що на мотиви нема що звертати уваги. Ні! Це становище прокуратора не є згідне з духом закону, який покликав до життя суди присяглих. Після того оборонець обговорив завдання установи присяглих суддів, які мають бути речниками думки суспільности. Це можуть присяглі судді виконати щойно тоді, коли ввійдуть у положення підсудного і збагнуть спонуки й мотиви, які кермували підсудним в його діяльности. Тимбільше мусите, панове судді, зробити це в такому процесі, як цей.

На лаві підсудних засіло двадцять кілька молодих людей — українців, між ними двох, яких в оборону, Ярослав Макарушка і Олександер Пашкевич.

Оба вони були членами ОУН. Ви мусите поставити собі питання: „Чому ці два хлопці, здібні, працьовиті, абсольвенти високої школи, один безпосередньо перед кінцевим іспитом, один — техніки, дослівно за кілька днів чи тижнів інжинір, другий перед останнім предметом ригорозу, що мав йому дати титул і становище лікаря, стали членами організації, хоч вона їм матеріяльно нічого не давала. Навпаки відтягала їх від їх занять, відтягала їх від спокійного життя, яке мали завдяки стараннім своїх матерей та родини, вимагала від них праці, перед аж надміру праці, наражувала їх на небезпеки. Таж перед ними стелилося життя, може і карієра. Але вони все те покинули та пішли до організації. Розправа не дала вам відповіди на це питання. Ви не чули нічого про душевні настрої цих підсудних, про впливи і враження, про окруження, серед якого вони жили та розвивалися. Ви мусите, панове судді, самі відповісти на це питання:

Це мусить бути щось велике, щось дуже велике, що спонукало цих молодих людей, стати членами цієї організації. Це мусіло бути щось надмірно велике, що в нинішних часах матеріялізму казало їм служити якійсь химерній ідеї. Панове, мусите прийти до переконання, що це була любов до свого народу, що підсудні стали невільниками цієї великої ідеї. Вони щиро і всеціло нічого собі не застерігаючи і не заховуючи для себе, принесли себе цілих в жертву тій ідеї, яку признали за святу і цими способами, що в їх переконанню були найкращими, одинокими, бажали цю велику ідею здійснити.

І цей їх вчинок зрозуміють усі, хто знає, що були, є і будуть люди, що люблять свій нарід, що страждають і терплять за цей нарід.

Великі дослідники і кримінольоги підчеркують цю рису політичного винуватця, високий альтруїзм у протиставленні до егоістичних спонук — мотивів звичайного злочину.

Оборонець на піддержання своєї тези цитує думки деяких криміналістів у цій справі.

Діяльність підсудних була виливом їх глибокого переконання, що вони роблять добре, що та їх діяльність кінче потрібна не для їх особистого добра, а для добра їх суспільности, їх народу.

Їх перша свідомість безпосередньо звязана в роками будови самостійної української держави, організації української армії. Їх батьки та старші брати і сестри самі активно брали участь в будові цієї української держави. Їх перша свідомість тісно звязана з днями національного відродження, весни народу, що по століттях неволі прийшов до національної свідомости, до свідомости державного народу, весни, що принесла зі собою ясну надію творення власного життя, визволення народу. І вони діти цих сонашних днів, виплекані сонцем свободи, діти цього пробудженого народу. Старші не відчувають цього так глибоко як молодь, не переживали так безпосередньо як вони. А ця весна прийшла і минула. Але в душах цієї молоді залишилась вона. І вони пішли туди, куди їм казав їти нестримний гін; пішли, бо мусіли піти.

Великий соціольог Густав Ле Бон пише так: „За одиницями, що діляють, стоять генії, стоять демони, що їх ведуть, а вони самі є тільки засобом слушних чи неслушних ідей і масової сугестії, що посувають людей, як фігури на шахівниці. Ці самі одиниці вірять, що мають волю, одначе в дійсности находяться під приму сом. Ми булиб надто дрібничкові, колиб за рухи народу робили відповідальними одиниці".

І тому, щоб бути справедливим до людини слід зрозуміти обставини, поведінку, слід зрозуміти всі мотиви його діяльности. А хто зрозуміє — говорить народня мудрість — той не потрафить осудити.

Коли так станемо глядіти на обох підсудних, то прийдемо до висновку, що в них нема ні обективної, ні субективної вини. Вони продукт середовища та обставин.

Оборонець звернувся до присяглих суддів, щоб заперечили питання щодо обох підсудних. Заперечте питання про вину, бо тут нема вини, тут нема злочину з огляду на обставини і на положення краю, в якому живемо, хочби і були моменти, що, по думці писаного мертвого закону, булиб його нарушенням.

Промова обор. д-ра Ст. Шухевича.

ЗРОБИ ДРУГОМУ ВИГОДУ, СОБІ ЗРОБИШ НЕВИГОДУ.

Цю приповідку сміло можна пристосувати до підс. Феника. За малу прислугу, що її зробив в вдячности товаришеві, Феник сидить уже повних 2 і пів року у слідстві, сидить найдовше з усіх підсудних. Ніхто не вказав на нього, що він належав до ОУН. Навіть поліційні агенти не обтяжили його. Обсервація не дала доказу на те, щоб він контактувався з людьми, підозрілими у приналежности до ОУН. Феник признався, що переносив валізу, як показалося, з запальниками і вияснив чому. Але знаємо, і це ствердив тут сам Бандера, що ОУН часто вживала до переношення літератури, навіть зброї, людей зпоза організації. Не робили цього тільки в такому випадку, коли йшло про вибухові матеріяли, але цей випадок тут не заходить. Феник зробив тільки прислугу людині, яка свого часу зробила була йому прислугу. Тому оборонець просить заперечити оба питання щодо Феника.

Те саме було з підс. Зарицькою, якою послуговувалася бл. п. Косівна як своєю доброю товаришкою. Бандера і Пашкевич, оба дуже характерові, зізнали, що ті особи, яким доручували провірити щонебудь, не орієнтувалися у цілях своєї розвідки. ОУН з конспіративних мотивів послуговувалася людьми зпоза організації. Доказів на те, що Зарицька належала до ОУН нема ніяких, а слова обох згаданих підсудних потверджують її оборону, що діяла зовсім не знаючи, з якою метою це робить. Тому оборонець вірить, що присяглі судді заперечать оба питання щодо підс. Зарицької.

ПІДСУДНІ: Д-Р ГНАТЕВИЧ І Р. ШУХЕВИЧ НЕВИННІ.

Оборонець пригадав, що підс. д-ра Гнатевича обвинувачує прокуратор за приналежність до ОУН. в 1930 р. При кінці розправи прокуратор висунув проти підс. д-ра Гнатевича архів Сеника. Обороиці запротестували проти цього архіву, бо акти з нього не є ніякими документами. Вони навіть не є легалізованим відписом. Далі що рядок, то одно, два, три слова „нечительне". Таких документів ми не можемо респектувати. Коли ми це заявили, прокуратор сказав: „мажуцілі сен з фурйон і чельносцьон". Я до прокуратора завжди був з великим поважанням. Це мій реванж на слова прокуратора.

Справу д-ра Гнатевича вже розглядали судові власти і його звільнили. Нині він знову сидить на лаві підсудних за те саме. Дійсно „тяжко не писати сатири". Обвинувачується д-ра Гнатевича на основі зізнань Коцюмбаса. Але видно, що прокураторові замало було зізнань підс. Коцюмбаса і тому висунув акти Сеника. І шож говорять ті акти Сеника? Про 1931-ий і 1932-ий роки. Алеж за діяльність у цих роках Гнатевич не є обвинуваченний! Прокуратор каже, що згадані в цих актах „Лісовик" і „Лівик", це організаційні псевдоніми д-ра Гнатевича. Каже це на цій основі, що „Лівик" є скороченням слова „Лісовик", а про „Лівика" згадано там, що мав до діла з кооперативою „Єдваб", в якій знову мав працювати д-р Гнатевич. Це ніякі докази. Раз, що Лісовик і Лівик, це річи зовсім інші, а по друге, я просив провірити, чи є кооп. „Єдваб" і виявилося, що

такої зовсім нема. Найкращим доказом того, що прокуратор сам не рахує на засуд д-ра Гнатевича є те, що д-р Гнатевич відповідає з вільної стопи. Оборонець вірить, що присяглі суддіві заперечать і це питання щодо підс. д-ра Гнатевича.

Опісля оборонець довше обговорив справу підс. Р. Шухевича. Пригадав, що як нема ніяких приписів і норм, які обмежували любов до матері, так нема і не буде приписів, які могли би обмежувати любов до батьківщини. Цієї любови ніхто не здусив і не здусить. І коли напр. Шухевич скаже, що мотивом його вступлення до УВО в 1925-ім році був голос його серця — він сказав щиро. В УВО він був до 1927 р. Опісля його зв'язки з організацією перервалися; від того часу він не проявив ніякої організаційної діяльности. Насувається справа з тим апокаліптичним Ксавером Брудасом. Підгайний признався, що це торкається його особи. Прокуратор сказав про Підгайного: шляхотний чоловік. Хоч такі слова прокуратора не можуть бути приємними для підсудного оборонець признає, що Підгайний дійсно шляхотний чоловік. Опісля оборонець спинився над закидом вбити совітського консула. В цій справі була розправа перед нагляним судом. Лемик зізнав, що кілька разів перед замахом зустрічався з „Ксаверим Брудасом" у Львові. — Тут зізнали цілком достовірні свідки, що Р. Шухевич у тому часі не був у Львові. Далі Лемик подав на розправі перед нагляним судом точний опис цього „К. Брудаса": темний бльондин, низького росту, худощавий. Цікаве й те, що коли Лемик на питання прокуратора ще раз на розправі так само описав того, кого називав К. Брудасом, прокуратор відповів йому „неправда, він виглядає цілком інакше". Коли тут Лемик складав свої зізнання, прокуратор сказав м. ін. йому, що він там говорив правду, а тут ні. Але чи цей опис підходить до Р. Шухевича. Він ані не темний бльондин, росту теж йому Бог не поскупив, а „щуплістю" вже доганяє мене. Пане Бандера, — говорив далі оборонець. — Я не хочу вас обтяжувати, Ви самі дещо в цій справі сказали. Той опис можна зрештою пристосувати до багатьох людей, але ніяк до Р. Шухевича. Я на нікого підозріння не кидаю, навіть не, що я мусів сказати до п. Бандери, було мені дуже тяжко, але він сам це потвердив. Відтак оборонець просив присяжних суддів, щоб заперечили питання у справі підс. Шухевича і щодо цього К. Брудаса і щодо приналежности до ОУН. Вже від того часу було дві, чи три амнестії. Якщоб ви стали на тому становищі, що він таки належав дальше, то прошу оправдати його з огляду на той короткий мотив, який він подав: це був приказ мого серця.

ГОСТРА ПЕРЕПАЛКА МІЖ ПРОКУРАТОРОМ ТА ОБОРОНЦЕМ.

Прок.: Не можу не відповісти з місця, бо багато річей закинено мені таких, які панове можуть зле розуміти. Не буду говорити, що тенденційно це зроблено, хоч до деякої міри так. По перше: реорганізація боївок, чи розв'язання. В акті виразно є: розв'язати і підготовляє їх ОУН. Таке розв'язання є реорганізацією і якщо хтось перекручує, то саме той пан, який мені це закидає. Далі можливе, що я вжив слова „з фурією", але виключно, щоби я вжив слова „з чельносцьон". Тому не на місці цей великодушний жаль у мою сторону. Цього вислову вжив я в іншому місці, коли говорив, що оборона хоче, щоб ми повірили в такі дитинячі речі, як протокол якоїсь кооперативи „Зоря", а квестіонує підписи з архіву Сеника. Так само виглядає справа з тим, що й цими актами заскочив оборону. Я не потребую заскакувати. Зрештою предсідник дав обороні ці акти, щоб переглянули. Щодо кооперативи „Єдвааб", то цікаво, чому оборонець шукав дослівно за такою кооперативою, а не за кооперативою „Шовк".

Обор. д-р Ст. Шухевич: Стверджую, що слово „з такон чельносцьон" торкається квестіонувания ними актів, а не квестіонування їх легалізації. Так само докажу тим самим актом, який щойно відчитав прокуратор, що ми змінюю зізнання. П. прокуратор опустив знову речення, яке змінює цілковито думку, а саме є сказано, що боївки мають бути розв'язані і підпорядковані ОУН, бо ОУН буде працювати тільки в ідеольогічному напрямі. Значить не реорганізація боївок, але таки розв'язання їх. Інша справа, що опісля в ОУН боєвий відділ знову відновили, але це було уже в 1932 р. Щодо кооперативи „Єдвааб", то так було написано в актах Сеника. Фірми ніколи не змінюється в перекладанні на іншу мову. А що так є, то це ще одне доказ на те, що навіть переклад цих актів не є точний і це ще раз підтверджує наше становище до цих актів.

Промова обор. д-ра С. Шевчука.

ВЕСЕЛИЙ НАСТРІЙ НА САЛІ.

Підс. Рачун — говорив оборонець — цей селянський хлопчина у вишиваній сорочці попав на лаву підсудних зовсім припадково. До ОУН не належав і цього навіть не говорили поліційні агенти, слухані тут як свідки. Єдиною його провиною хіба те, що в молодечої нерозваги на прохання свого хресника Івана Мельника прибив печатку на підсунених йому документах тотожности. Але він на хвилину уявив собі, що він війт. Тому взяв до рук печатку, яку батько вийнав за хвилю і прибив її на документах тотожности. (На салі ... сміх і загальна веселість). Наслідок такий, що підс. Рачун попав тут на лаву підсудних. Його батька війта, шукали. Але це трапляється не лише війтові, це трапляється теж воєводам (знову . сміх!). Затe І. Мельник, який підсунув молодому хлопцеві блянкети, ходить собі нині преспокійно на волі, ніхто його не чіпає і спокійно спить зі своєю жінкою (на салі Далі оборонець виясняє, що підс. Рачун не знав, навіщо прибивав печатку ані не знав ніколи М. Цара, убивника дир. І. Бабія. Тому просить, щоб присяглі суді заперечили питання щодо вини підс. Рачуна і пустили його до рідного села, куди весь час линуть його думки. Ця промова, переплітана веселим гумором і дотепами, прогнала зі салі понурий настрій і залишила добре враження, що підс. Рачун дійсно невинний.

ДВАЦЯТЬТРЕТІЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В пятницю скінчили вже промовляти останні два оборонці: **д-р В. Загайкевич і д-р В. Старосольський.** Якщо не буде репліки прокуратора та оборонців, то по останнім слові підсудних і резюме предсідника, ще в ночі з пятниці на суботу присяглі судді видадуть свій вердикт. В кожному випадку трибунал оголосить мабуть присуд уже в суботу.

Передостанній день процесу стягнув на салю багато публики, головно рідню підсудних, яка з тремтінням серця дожидає присуду.

Промова обор. д-ра В. Загайкевича.

ПРИМАНА ВЯЗНИЦІ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ.

Зближаємося до кінця процесу і незадовго замкнуться на довгий час двері. Цей політичний і масовий процес — це ще один документ до історії цього краю. Оборонець пригадав думку проф. д-ра Етінґера, який сказав: „Коли якась одиниця нарушує норми суспільности, серед якої живе — це доказ або ненормальности устрою або доказ недомагань і хиб даної суспільности". Дивні рефлексії огортають мене — каже оборонець — коли бачу, що наше найкраще, найбільше енергійне молоде покоління огортає примана і чар вязниці, бажання терпіти за національну справу. Це знає дуже добре польська суспільність, яка 150 літ перебувала під чужою займанщиною. Між вами поляками є велика людина, яка писала про цей чар, приману вязниці. Це людина, яка вхлинула сама історичне і психольогічне значіння цього вязничного життя для одиниці і для суспільности. Ця людина писала: ...„150 літ історії Польщі не зробили з вязниці нічого іншого, як лише частину щоденного життя. Тоді вязниця стала сама частиною польської політичної думки. Дитина родилася неначе предистинована до розуміння і думання про вязницю". Так писав про психольогію вязниці перший маршалк Польщі Ю. Пілсудський. Ця примана вязниці для поляків закінчилася з хвилиною здобуття польської держави. Нині цей чар вязниці захопив нашу суспільність, у першу чергу наше молоде покоління. І тому насуваються дуже поважні рефлексії, коли мається до діла з людьми, які вважають за свій найкращий обовязок служити батьківщині і за це йдуть до вязниці. Судова саля не розвяже того, що вируює в цьому краю. Ні присудами, ні судовими екзекуціями не розвяжеться цієї проблеми. Зате розвяже його лише історія, яка прийде по їхніх вчинках.

З того факту, що це політичний і масовий процес, виринає знову велика небезпека. Чому? Бо основою всього, що тут на салі балакається, є національні і політичні різниці. Другою важною причиною є те, що тут стільки підсудних, переслухано масу свідків, згадано стільки подій у цьому масовому процесі, що дуже легко може бути знехтовано, закрита засада індивідуалізації поодиноких осіб і подій.

Якщо запитаємо, що спонукало багатьох підсудних до того, що вони завернули з виглядної дороги життєвої і вийшли на шлях, на якому видніють сірі мури вязниці і примари смерти, коли запитаємо про те, то знайдемо відповідь, яка неначе ясний промінь кидає гарне світло на підсудних. Ця відповідь, це ніщо інше, як велика любов до батьківщини. Це велика стихія національної ідеї, яка огорнула мозок і серце. Вона взяла у свої обійми цих людей без ніяких застережень і компромісу. Вона витиснула свій знак на їх характерах, на їх душі, вона керує їхніми думками. В нас уже теж минули часи байронізму, часи плаксивих сентиментів і тихої любови.

Ця розправа відкриває перед нами великі моменти. Коли підсудним закидали тут конкретні вчинки, вони не признавалися, але заявляли: так! Як пригадаю собі той момент — каже оборонець — коли говорилося про атентат на совітський консулят, який мав потрясти сумлінням нашої суспільности і цілого світа, то ми почули, що розписано анкету для добровольців, бо виконання цієї мести потягало невідклично за собою кару смерти. Бо той, хто мав бути месником, не міг утікати. Він мусів зявити прилюдно так, я це зробив з таких і таких мотивів. Це є щось величне і тяжко підходити до такого діла з цією зеленою книжечкою, з карним законом. Це щось величного, що могла дати наша молодь. І пригадуються слова: „Jak trzeba na śmierć, idą pokolenia, jak kamienie przez Boga rzucone".

Матеріяли з польської визвольної боротьби стверджують виразно, що чим більший гнет, тим легше можна стратити моральну рівновагу.

ПРОКУРАТОР ПЕРЕБИВАЄ.

Тут встав прокуратор і заявив спокійним тоном ось що: Я вже раз просив, щоб оборонці не переводили аналогії між польським визвольним рухом і тим, що робить ОУН. Не буду аргументувати — чому. Скажу лише, що ніяких аналогій нема і якщо хтось намагається їх наводити, то робить це з метою пропаганди ОУН.

Оборонець звернувся до трибуналу, щоб лише предсідник згідно зі законом карної процедури виконував нагляд над оборонцями.

Предсідник по тихій нараді з воятами звернувся до оборонця, щоб дав цьому спокій. Обор. д-р В. Загайкевич ствердив лише, що прокуратор перериває промови обороцям у спосіб, що його не передбачує закон карної процедури.

Без дальших аналогій — говорив далі оборонець — мусимо лише ствердити, що в часі, коли інші народи створили свої держави, нашому народові не пощастило здійснити найвищої національної ідеї. І це було причиною, що багато з цих людей кинулося до підпільної організації, щоб здійснювати цю ідею. Може їх діяння суперечить постановам карного кодексу, але оборонці мають обовязок стояти на субєктивному становищі підсудних і говорити їхніми категоріями. Вони вибрали шлях ірраціоналізму. Оборонець пригадав, що всюди було так там, де нарід, хочби лише в минулому боровся за свою самостійність. Коли оборонець хотів подати приклад з революційної боротьби італійських карбонаріїв, предсідник не дозволив йому.

САМОСУД МАДЯРІВ НАД БАТЬКОМ МАЩАКА.

Опісля оборонець розглянув конкретний закид приналежности до ОУН підс. Мащака, який хоче стояти мов воїн серед куль. Оборонець пригадав, що коли підс. Мащак мав 6 років, його батька порубали мадяри з 42-ма іншими невинними українцями та українками на вулиці в

В першу сумну річницю смерти
бл. п. Ярослави з Яскулякiв
Макарушкової
дружини лікаря
відправиться в понеділок, дня 29. червня
в год. 7.30 рано у Волоській церкві
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
на яке запрошують всіх Своїків і Знайомих
Покійної **Муж, Родичі і Рідня.**

Перемишлі в 1914 р. Це масове вбивство виконали озвірілі маляри без суду, без ніякого доказу вини. Така подія може мати великий вплив на душу дитини. Згадав норвеську пісню про смерть батька на розгойданих хвилях моря, яку співає мати дитині. Хто знає, чи подібної пісні не співала мати Мащака своєму синові. Підс. Мащак — говорив оборонець — признався до приналежности до ОУН і заявив, що це був його обовязок супроти свого народу. Далі признався, що був лише рядовиком в організації і до верхівки не належав. Ніяких приказів нікому не видавав. Був лише посередником між Мигалем та організацією, коли Мигаль хотів виступити в ОУН. Приказ убити бл. п. дир. І. Бабія та напис ситуаційного плану на бібулці видав Мигалеві Малюца, а не Мащак. І тому оборонець звернувся до присяглих суддів, щоб заперечили питання щодо підс. Мащака, бо він взагалі непричесний до участи в убивстві дир. Бабія.

НІЯКОГО ДОКАЗУ ПРО ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

З черги оборонець основно проаналізував заяви щодо підс. В. Свенціцької і виказав що нема ніодійсного доказу її приналежности до ОУН. Оборонець довше спинився над життям підсудної, яка всецілo присвятила весь свій час науці в університеті, де студіювала філософію музикологію та вчилася чужих мов. У вільних хвилинах працювала в Національному Музею і виточувала свій мистецький талант щоб у цій ділянці працювати на користь і славу своєї батьківщини, України. Обговоривши суперечні зізнання підс. Мигаля, який лише у слідстві обтяжив підс. Свенціцьку а на обох розправах відмикав ці свої зізнання і наясні зізнання підс. Зарицької оборонець виказав, що Свенціцька є лише гарячою патріоткою і ніякої вини за собою не має. Тому присяглі судді рішуче повинні заперечити її приналежність до ОУН. бо на основі зізнань Мигаля не можна ніяк підозрівати, а не то дискутувати про приналежність Свенціцької до ОУН. Взагалі оборонець виказав що нема теж ніякого доказу, щоб підс. Свенціцька слідкувала за ком. Кособудським і щоб повідомляла про це своїх зверхників. А що Свенціцька переходила колись вул. Казимирівською, не є ніяким доказом її вини. Тому звернувся теж до присяглих суддів, щоб заперечили і це питання.

Свою, дійсно гарну двогодинну промову, яка зробила враження на суддів і на присутніх, закінчив оборонець цитатом з писань Маркс. Пілсудського про вплив власниці на формування політичної думки.

Опісля пргарну промову виголосив останній оборонець *д-р В. Старосольський*, яку з технічних причин подаємо щойно завтра. Слід лише згадати, що обом обороницям, які промовляли в пятницю ґратулював ввесь прокуратор. Промови всіх 10-ох попередніх оборонців залишили теж незатерте враження не лише між публікою, але теж між суддями, які дуже уважливо прислуховались до цих промов. Оборонці основно спалювали безліч фактів та обширний матеріял і по влучній аналізі закидів які торкалися поодиноких підсудних, спровалили багато закидів прокуратора.

Додатні зміни у пляні Державної Льотерії.

По свячені у травні четвертої класи тридцятьпятої Державної Льотерії, яку завершила головна виграш в сумі мільона золотих (який дістався саме до рук людей, що живуть з тяжкої праці), почалась в червні тридцять шеста Льотерія. Не буде зайве пригадати її плян і роздумати над тими виглядами виграної, які дає вона грачам. Засадниче лінія пляну, що почалася у 26-ій і розвинена у 32-ій Льотерії не змінена й на майбутнє. Задержано поділ на чотири класи, а головна виграш мільон золотих лишається і на далі. Вносте і кількість поодиноких виґр у перших трьох класах є подібна до минулої Льотерії. Також нема ріжниці між великими сумами у кожній з тих класс.

Зате досить великі зміни зайшли у пляні четвертої класи. Суми, які завдяки скасуванні додаткових тягнень серійних виґр і зменшенні в четвертій класі кількости стотисячних виґр з чотирьох на три, дозволили на ряд змін, які з певністю викличуть загальне признання у широких колах грачів.

На увагу заслуговує передовсім новий ряд виґр — все ще говорячи про четверту клясу — кожна по сімдесятьпять тисяч золотих. Тих виґр буде чотири. Власникові чвертки припаде на чисто, коли взяти на увагу законне потручення з кожної із цих виґр, пятнацять тисяч золотих.

Збільшено кількість виґр по двацять тисяч з десять на пятнацять. Та зміна відповідає зовсім дотеперішнім великої маси грачів, які все були прихильниками середніх виґр. Вподобає їх також і та вістка, що постійних виґр у четвертій класі буде не чотирнацять, а сімнацять, хоч і висоту їх зменшено з тридцять на двацятьпять тисяч золотих.

Треба підкреслити також і те, що кількість найменших виґр тієї класи (двісті золотих) збільшилася на 5391, тимсамим збільшились також виглади на зворот коштів льосу за цілу Льотерію.

Як бачимо введені зміни до пляну четвертої класи тридцятьшестої Державної Льотерії є дальшим етапом на шляху можливих виглядів грача, етапом, яким Генеральна Дирекція Державної Льотерії йде незмінно від ряду літ.

Як ми вже згадували, засаднича лінія, започаткована у 26-ій Льотерії незмінна: тож пригадуємо також і її. Підставою правної умови Генеральної Дирекції Державної Льотерії з грачем є приписи, які творять нерозривну цілість з урядовим пляном гри. Плян цей, видрукований у великій кількости примірників і кожний зайнтересований може дістати задармо.

Кожна людина у справах загальних і у своїх особистих живе надією. Одною з її форм є нахил людини до гри. Завданням Держави є недопустити, щоб громадянин, коли хоче заспокоїти жадобу гри став жертвою скритих ошуканців, навпаки забезпечити йому можливе найкращі умови гри. Завдання це виконує Льотерія. Отже Льотерія ніколи не була і не може бути добродійною установою. Тому цілком природно Держава накладає податок не тільки на виґру, але також на саму гру, подібно як оподатковує знаряддя першої потреби, а навіть приходи тяжкої праці рук.

Завданням Льотерії є, з увагою для вище поданих норм, забезпечити грачам можливе якнайбільші виглади у грі. Одні з грачів рахують все на велику виґру, інше інші вдоволяються малою. Одначе оба роди цих грачів можна вдоволити тільки частинно. Щоб задовольнити перших уведено вже від 26-ої Льотерії виґру мільона золотих. Для других уже від 31-ої Льотерії внесено всі виґри понад 100.000 золотих, зате вже від 26-ої Льотерії значно збільшена кількість всіх менших виґр.

Зокрема поділено в нашій Льотерії льоси на 4 чвертки, щоб вдоволити одних і других. Хто бажає виграти мільон або 100.000, подбає про цілий льос, але кому вистачає 250.000 або 25.000, подбає про чвертку, а то і грає на неї до спілки.

Незалежно від вище сказаного, досліджуючи можливости скласти плян якнайдогідніший для грачів, Дирекція придумала оплату для менших грачів за льос до класи II., III. і IV.

У висліді цих дослідів, уведено поворот льосів до колеса, хоч не збільшено цим доходів Державної Скарбниці ні коштів продажі, зате покращали виглади грача.

При попередній системі, коли льоси не верталися до колеса, грач, коли виграв в одній з класс крім останньої, хотів грати далі зусів подбати про льос з новим числом і як уже новий грач платив за льос стільки, скільки коштувала найнижча виґра попередньої класи.

Крім того льосів не було менше як при теперішній системі гри, бо Дирекція мусіла все випускати льосів 15 до 20 проц. більше, як вдавалось продати до І. класи, щоб грачі могли подбати про льоси до дальшої гри. Це їм правно прислуговує, бо частина валяти грачів за льоси І. II і III. класи залишається на капітал виграних класи IV-ої. Грач, що відпаде в часі цілої льотерії тратить на чисто. Поворот льосів до колеса усуває ту неправильність, не зменшуючи при тім виглядів грача, навпаки збільшує їх, бо без огляду на виґру грача, платить за цілий льос до найближчої класи 40 золотих, а не 80, 120 чи навіть 160 золотих, як давніше. Грач вже автоматично має для себе в резерві льос до дальшої класи і вже від 26-ої Льотерії загал грачів скористав на тім поверх 14.000.000 золотих.

Введені від 31-ої Льотерії 50-золотові виґри, дають нетто 40 золотих і є вони тим, чим були давніше найнижчі виґри у класах I, II і III, ц. є ціну льосу до найближчої класи. У класі IV-ій знесено тепер 50-золотові виґри. Генеральна Дирекція вже нераз оголошувала ті полекшення і повторяє їх тепер, щоб переконати грачів яка є ціль Державної Льотерії і виглади, як теж доказати, що Дирекція все підшукує яко мога найкориснішу для грачів розвязку.

Користь грача є завсіди користю Льотерії.

І. О. ПРИСТАЙ. 51

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

На Блек-бофалівському передмісті зголосився по війні до тамошнього священика, о. Жука, молодий хирлявий чоловік. Звався Щупак. Оповідав, що був при Українських Січових Стрільцях, а потім на еміграції у Йозефові в Чехословаччині. Звідтіля приїхав мабуть в 1921. році до Америки, де довший час скитався, як недокінчений студент, прохав якогонебудь заняття. Отець Жук, вислухавши оповідання про його гяжкі переживання і нужду, змилосердився над бідолахою, нагодував його, і поїхав з ним до своєї прилученої, Лакавани, щоб там спонукати парохіян до заснування церковної української школи. Люди дуже радо згодилися на проєкт пароха. Пана Щупака угостили і вишукали йому мешкання. Рішили платити йому за навчання в школі 80 долярів. Здавалося, що все буде гаразд: п. Щупак матиме хліб, а громада свою рідну школу. Але вже по трьох місяцях лакаванські українці прогнали свого вчителя. Мовляв, він ніколи не зачинав ані не кінчив з дітьми науки молитвою, ніколи не заспівав з ними церковної пісні й ніколи не згадував дітям про Бога й церкву.

Так як Щупак у Лакавані міг на посаді вчителя зробити велику послугу тамошнім землякам, чимало могли причинитися для добра Українського Народу інші молоді наші студенти, коли б не були духово відчужилися від нього своїм безбожницьким світоглядом. В Америці було багацько українських кольоній без священика, церкви й школи, що аж просилися, щоб ними заопікуватися і зорганізувати їх, але не було кому. Наші „поступовці" не мали приступу до людей. Нарід ненавидів їх через те, що вони починали „просвічувати" його, нападаючи передовсім в негідний спосіб на Бога й Церкву. А наші священики не то, щоб не любили їх, навпаки, часто милосердилися над ними, але виступали проти їх кривдної роботи, проти суспільної класової ненависти та проти розбивання парохій і взагалі національної єдности.

В 1914. році будував я нову величаву церкву в Сиракюзах і потребував до неї нової обстанови, тобто вівтаря, іконостасу, пропівниці, сповідальниці і т. д. Передовсім мусів бути готовий вівтар. Його мав зробити самоук-різьбар Міщанський. Це був сумлінний майстер і наш чоловік. До речі, я завжди давав роботу землякам, а не чужинцям.

В тім часі приїхав до моєї кухарки її стрічний брат, Лев Весоловський, що досіль перебував у Ютиці у своєї рідної сестри. Вона служила там у багатих американців і утримувала тяжко запрацьованими грішми братчика Леонця, сподіваючись, що він незабаром знайде собі зайняття. Іще в Коломиї вчився Л. Весоловський столярства й різьбарства у фаховій промисловій школі. А в Америці міг легко дістати добре плачену працю у свому фаху. Як фаховий робітник мав тут доляра за годину. Леонцьо, як новик і необзнайомлений з американським способом праці, міг напевно заробити собі на день 7 долярів і 75 центів. Такої плати не мав у Галичині навіть найздібніщий різьбар. Однак Леонцьо й не думав собі шукати роботи. Сестра годувала його даром та ще й гроші давала йому. Врешті їй самій було забагато. Вона цупко завязала свою, до половини випорожнену, мошонку. Братчик Леонцьо загнівався на неї і покинув Ютику. Прибувши до Сиракюз, загостив до своєї стрічної сестри, що була в мене кухаркою. Пожалівся їй і вимантичив перший раз десять долярів, на другий раз дістав від неї вже тільки пять. Кухарка хотіла позбутися тягару і звернулася до мене, щоб я попрохав майстра Міщанського, аби він приймив Леонця до роботи. Майстер сповнив моє прохання. Але щож, молодий різьбар вирізьбив за кілька днів такий „майстерний" філярик до вівтаря, що годі було його показати людям. Філярик викинули до пивниці, а „різьбар" Л. Весоловський висвятився згодом на православного священика...

Також інші „збігці зі шкіл", що не хотіли працювати руками, висвячувалися на батюшків. А деякі йшли до ріжних релігійних сект на прічерів-проповідників і сектанством засівали незгоду між власними земляками. Ідейних одиниць між нашими студентами в Америці, що корисно працювали, було, на жаль, дуже мало.

26. АМЕРИКАНСЬКІ МОЖЛИВОСТІ.

Мудра це річ добре думати, мудріша — добре плянувати, але наймудріша — добре робити.

Перська приповідка.

Америка давала кожному охочому до праці велику нагоду добитись ліпшої долі. Чимало лемківських переселенців, завдяки своїй витривалій і сумлінній праці та ощадности, доробилось за кілька або кільканацять років гарних маєтків. Мали по два, три і більше домів, великі будівельні площі в місті і кількадесять тисяч готівки в банках.

Молодим второпним людям треба було тільки метнутись і пильне попрацювати, а могли себе добре забезпечити. Американці так розумно, зручно й доцільно зорганізували й пристособили до практичного життя своє середнє, фахове і високе шкільництво, що незаможня молодь могла в день заробляти собі на проживок по фабриках, ресторанах, канцеляріях, а вечорами ходити на виклади й студіювати інжинірію, медицину, право, фармацевтику, комерцію, фільософію і взагалі все, до чого мала нахил.

(Далі буде).

ПРЕМІЄР СКЛАДКОВСЬКИЙ ПРО ПОДІЇ В МИСЛЕНІЦАХ.

На кінцевому засіданні сойму в п'ятницю 26. червня відчитали інтерпеляцію пос. Хилі у справі збройного нападу в Мисленицах. Інтерпелянт зазначує, що інж. Добошинський, що був провідником того нічного нападу, вів учасників під загрозою, що застрілить кожного, хто його не послухає. Далі питається інтерпелянт, що уряд думає вчинити, щоб зробити кінець деструктивній діяльности Стронництва Народового в цілій державі.

На інтерпеляцію відповів прем. Складковський. Він сказав, що покищо не може дати докладного звіту про справу, бо ще йде слідство й поліція є в погоні за останками ватаги в мисленицьких лісах. Змислювано право та право нічного відпочинку. На жаль, провідник цієї ватаги не робив цього для хліба та з нужди, а є це провідник Стронництва Народового у Краківщині, інжинір, людина освічена. Пос. Хиля питається, що думаю робити? Чи маю укріплювати староство та поліційні станиці, чи окружати кільчастим дротом спокійні міста та села? Не буду того робити, бо хочу, щоби двері до староства та поліц. станиць були все відчинені. Треба змобілізувати громадську думку проти таких виступів, тоді таке не повториться. Тому звертаюся за помічю до сойму. Годі ждати на суд, аж зробить щось у цій справі. Хочу сягнути до дверей лиха, однак я не буду переслідувати задурманених сільських парубків, а сягатиму до вищорових членів Стронництва Народового. Ще нині двох визначніших членів Стронництва Народового з Кракова відставлять до Берези Картуської.

Після промови премієра Сеймовий маршал замкнув засідання.

ІТАЛІЙСЬКО-НІМЕЦЬКА УМОВА НА 10 ЛІТ.

БЕРЛІН, 26. 6. ПАТ. Нині підписали летунську італійсько-німецьку умову, що передбачує організацію летунських шляхів між Італією і Німеччиною. Умова обовязує 10 літ.

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВОЄННОГО ПРОМИСЛУ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 26. 6. ПАТ. Рада міністрів постановила предложити до підпису пред Лебрена проект закону про націоналізацію продукції военного матеріалу.

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелеринки** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на перехованння літом. 10—?

— **Живець Черче**, вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 7—8

— **Пригадуємо, що Загальні Збори** Товариства українсько-руських правників у Львові в понеділок дня 29. червня о год. 18-ій в помешканню 29, ул. ім. 18-а год. у комнатах „Бесіди". 2217

— **Засідання Комісії національної економіки, соціольогії й статистики при Історичній Секції Н. Т. Ш.** відбудеться в понеділок дня 29. червня о год. 7-ій в бібліотеці Н. Т. Ш: Реферат д-ра І. Витановича: „Матеріяли до життя й праці укр. статистико-економіста О. Русова".

— **Новий том бібліотеки „Діла"**, повість Бальзака „Чародійна шкіра" дістануть передплатники цієї бібліотеки імовірно разом з оцим числом нашого часопису. При цій нагоді повідомляємо наших читачів, що як найближчі два томи нашої бібліотеки появиться нова повість нашої славної письменниці Ольги Кобилянської „Апостол Черик" (у двох томах). Повість ця вже друкується. Буде вона водночас ювилейним дарунком від нашої письменниці для наших читачів у 50-річчя її літературної праці.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Комісія-матка.

Не люблю комісій-маток, хоч вони конечні як матка вулію: зносять яєчка, з яких вилягаються членки надзірних рад ті команданти звичайних бакіт-робітниць і трутнів. (Ці останні багато потрібніші в улію, як у товариствах!).

Буваю на різних зборах від літ і від літ бачу комісії-матки а не одних, де матки не було, сповняв навіть функцію скрутатора, що принесло мені на деякий час звучний і поважний титул: пан скрутатор. Буваю, як вижу, на зборах і всюди комісії-матки однаково виглядають. Це старші громадяни (-нки), вибрані загальними зборами, хоч вимічені ким іншим, у числі пять, шість до десять. Вони укладають листу ради, хоч вона вже давно уложена і приходять перед загальні збори зі списком **кандидатів — хоч вони вже де фактo вибрані.**

Голова комісії-матки виходить на сцену, естраду, чи середину і — кашлянувши (традиція!) говорить:

— Комісія-матка на нараді рішила запропонувати до . . . . таких членів:

Знову кашель і низка імен.

Часом є акламація, часом одноголосність, а деколи бискакує хтось із власною листою але рідко коли з власним успіхом. Буває, що комісія-матка не може погодитися. Це не відноситься до більшого числа кандидатів, а звичайно до одного: до так званого „пункту амбіції". Часть матки є за — часть проти і тоді пункт амбіції приходить під голосування загальних зборів і звичайно... перепадає.

Тоді буває на зборах трохи гамірно, так, як при ухваленні будженту, чи впрямних ліній.

Але після вибору, стихла енергія загальних зібринків помітно опадає і тоді проходить багато розумних постанов.

Комісія-матка зносить яєчка, повсім завмирає, бо на другий рік буде вже нова, хоч може, й зовсім подібна до небіжки.

Так діється на всіх загальних зборах, у цілій нашій країні.

А все таки нема правила без виїмків. Саме як пишу ці стрічки, діється такий виїмок. Відбуває збори одна наша установа, що має дивовижну матку. Вона пять-шість разів більша від нормальної і тому пять-шість разів більше гуде, дзвінче гуде, яєчок складе може й менше.

Коли я питався, чому вона так — ніхто не вмів мені цього пояснити.

— Чому аж 48 членів?

— Бо бачите...

— Чому вона так довго радить? Кажуть, вже два дні?

— Бо бачите...

І нічого я тяки не побачив.

Хіба по загальних зборах, але люди твердять, що й то буде тяжко... *Галактіон Чінка.*

— **З Українського Вільного Університету.** Дня 10. червня ц. р. вибрано ректором Українського Вільного Університету в Празі на 1936-37 шкільний рік шостий раз проф. д-ра Ол. Колессу. До складу сенату університету вибрані: ректор проф. др Ол. Колесса; проректор проф. С. Шелухин; декан фільософічного факультету проф. Ф. Слюсаренко; продекан проф. В. Щербаківський; декан факультету права і суспільних наук проф. А. Андріевський; продекан проф. Л. Білецький.

— **Адміністрація „Тризуба"** в Парижі подає до відома своїх передплатників, що тижневик не виходить з причини страйку робітників друкарів, які заняли дрикарню, та що чергове число з тієї причини вийти своєчасно не може.

— **Нові костели у Львові.** На засіданні львівського магістрату 25. ц. м. рішено подарувати чинові оо. Місіонарів у Львові на будову парохіяльного костела при вул. Дверницького і Сопківській міську площу вартости коло 88 тисяч зол. з тим, що оо. Місіонарі приступлять до будови костела впродовж двох літ і викінчать її до 5 літ. Остаточне рішення западе після предложення шкіцових планів. Крім того заноситься на будову костела на Богданівці.

— **Черемош виляв.** Наслідком зливних дощів у Карпатах прибула вода в Черемоші на півтора метра понад нормальний стан. Дорога з Кут до Розтік знайшлася під водою, наслідком чого комунікація на цьому відтинку перервана. Стан Черемошу в Кутах піднісся на 1.32 м. понад нормальний стан.

— **Учительські курси.** В Надвірній і Дорі відбудуться в днях 6—18. липня учительські курси, зорганізовані шкільною владою.

— **Ще одно літнище на українській етнографічній території.** Знаходиться воно в с. Домачево, пов. Володава на Підляші. Літнище має дуже гарне положення, численні гарні віллі, великий сосновий ліс, річку і лежить біля залізничого шляху Холм—Береть. На шляху вже стоять вагони літників залізничників. Це літнище зібрало цього року багато лікувальців знад Вісли, з Холму і т. д.

— **За участь у кривавих заворушеннях у Львові.** Ярослава Мартинюка з Керниці пов. Городок Яг. та Петра Деруца з Товщева пов. Львів за демолювання крамниць на Бернардинській площі та обкидування поліції камінням суд засудив по два роки вязниці, Станислава Дороту, Марію Дороту й І. Вітошинську за крадіж конфекційних речей з розбитої крамниці, по 6 місяців вязниці та гривну по 10 зол. Петро Журавський, родом із Ділухів, дістав три роки вязниці за те, що ворчиком здемолював ресторан Тененбавма при вул. Городецькій ч. 38, чим спричинив шкоди на 1.000 зол., дівчина Рузя Гелер, бувша кухарка зі Жовкви, тепер наймичка, дістала 6 місяців вязниці за те, що кидала камінням на поліцію. Юраскова Мирона, самоходового техніка, поліція придержала, як ішов із своєю жінкою, що несла обуву з ограбленої крамниці „Бати". Юраськів боронився тим, що його жінка умово хора. Його увільнили, а жінку засудили на тиждень арешту з припиненням.

— **Буря над Покуттям.** Над цілим надвірнянським і косівським повітом перейшла 23. ц. м. знову сильна громовиця з градом і зливою. В багатьох місцевостях від бурі та зливи потерпіли засіви й огородовина. В Космачі грім убив господаря Михайлова, а в Пасічній грім ударив у хату Миколи Пилипика і поразив тяжко його жінку. Троє дітей, що сховалося за пічею, врятувалося.

— **Сіоністичний діяч дефравдантом.** З наказу прокуратури у Львові арештовано еміграційного референта організації сіоністів, м-ра Давида Бойка, що здефравдував к. 60.000 зол.

— **Львівська хроніка.** З хати Михайла Гарасимова при вул. Полтяній 49 злодії вкрали гардеробу вартости 60 зол., з хати Антонини Мицько годинник „Цима" й нашийник вартости 150 зол., а в Регіни Подберезец при вул. Глибокій 4 тренчкот, черевики, срібні ліхтарі, вартости 200 зол. — На вул. Галицькій на адвоката Ад. Вольфельда наїхав мотоцикліст із Лодзі Зб. Турський та потовк його тяжко.

— **Арештування адвоката.** У звязку з дохожденнями, веденими у справі банкрутства „Фенікс", арештовано львівського адвоката д-ра Йосифа Равка, якого відставлено до слідчої вязниці у Варшаві. Він був синдиком „Фенікс" на Сх. Галичину.

— **Різні вістки.** На одній полонині в Тиролі ударив грім в череду овець, зложену з 500 штук і вбив 72 штуки. — Біля Шербурга ударилися на висоті 200 метрів два гидроплани, причому згинуло 5 осіб.

— **Приладжування приправи** в домашнім господарстві є таке звичайне і відоме, що не треба багато про це розписуватись. Слабі буліони, розоли і зупи дістають багато кращий смак, коли додамо хоч кілька крапель приправи Кнорр. Також поручаємо додавати кілька крапель приправи Кнорр до сосів, ярин, майонезів, риб, а також селедців в оцті чи сметані; стають значно смачніші. Приправа Кнорр не уступає щодо якости і видатности відомим марким штандартовим і не можна її навіть рівняти з цього роду фабрикатами, що в останньому часі масово появляються. Крім того, приправа Кнорр має ще ту прикмету, що є приступна ціною, бо доповнення пляшинки 40 гр. коштує тільки 0,45 зол., пляшинки 80 гр. — 0.90 зол.

ДИВОГЛЯДИ.

ЧОЛОВІК У РОЛІ СОБАКИ.

Мешканця Філядельфії містера Коттона покусала на вулиці собака. Його відвезли до шпиталю і стверднли, що собака була сказжена. Йому пояснили його недугу і попередили, що небавком ставрдить на собі прояви сказу. Коттон попрохав щоб дали йому перо і папір. Гадали, що він хоче списати свій заповіт. „Ні, я хочу, заки я ще нормальний, списати собі прізвища тих осіб, яких маю намір віддавна покусати!"

РУХАНКА ДЛЯ МАЛП.

У лондонськім звіринці родяться малпи. Малпи звикли до теплого клімату. Лондон відомий своїми мрячними і дощами. Англійці часто занедужують під такої погоди на легені. Малпи теж. І вимирають. Що робити? Молодих малп починають учити рухання, щоб вимуштувати їх здоровля. Вони малпи звірині і хоче поскакати собі, як їх предки. Не кільно: мусить вирвалятн систематично цілу годину під доглядом учителів.

Дописи.

ТРЕНТОН Н. ДЖ.

Свято в честь Митрополита Андрія Шептицького. Дня 26. квітня відбувся у нас святочний обід для пошанування діяльности Митрополита Шептицького заходами від 149 „Провидіння" Свято отворив промовою председник Андрій Похила, вказуючи на значіння свята. На тостмейстера покликав гром. Феликса Калужника, а перші після того вийшли на галю діти з проводом панн Теклі Іванишів з гарною китицею квітів і хоропаєм, на котрім вишив напис золотими буквами в честь Митрополита. По обох боках напису були прапори, американський та український. Програму виповнили: промова про значіння Митрополита гром. Павла Стадника, та гром. Петра Черкаса, відтак панні Каська, Книш і ін. При фортепіяні поміснувалася молоденька піяністка Йосифина Семьків. Після того пішла збірка на будову шпиталю ім. Митрополита Шептицького у Львові. Збірка принесла 23.25 дол., а за ювілейні відзнаки прийшло 1.70 дол.

ТОВСТЕЧЧИНА.

Господарські справи. Дня 21. червня відбулися звичайні загальні збори філії „С. Г." в Товстім. Філія обединує 22 кружки з 966 членами. Заходом філії відбувся від 4—20. березня ц. р. сільсько-господарський курс, який скінчило 26 молодих хлопців. На курсі викладали фахові сили, як інж. В. Кушей, дир. Е. Голотюк, Роман Кошик, Р. Зазуляк, П. Скалецький, др Семчишин і о. А. Навольський. Філія не має власного агронома і не значно гальмує всю роботу. Але є надія, що ця справа буде незабаром вкінці полагоджена, а районові молочарні зобов'язалися допомогти філії в тій справі. Головою вибрано знову дир. П. С. К. Е. Голотюка, зам. голови о: А: Навольського.

В селі Рожанівка досі селяни збирали збіжа і пашу за 10-ий сніп, тепер новий дідич, жид, захотів обнизити заробки на 20 проц. в той спосіб, що дає 12 копицю. Тим викликав сильне розярення селян і ніхто не хоче косити за 12 копицю. Власник старається спровадити страйколомів та змусити селян до праці. Слід зазначити, що косар конюшини за 10 копицю заробляє денно не більше як 1 зол. на своїх харчах, за 16 годин дуже тяжкої праці.

В поспішному темпі переводиться тепер класифікація грунтів. Виглядає вона на фарсу. Справжні усі грунти у наших селах підносять до вищої кляси. Ніяких завваг власників грунтів класифікатор знати не хоче слухати. До повітової класифікаційної комісії, яка мала би полагоджувати відклики власників, покривджених класифікатором, належав з українців одинокий п. Р. Кошик з Хмелеви, вибраний повітовою радою. Якимсь таємничим способом його усунено і в той спосіб у повітовій класифікаційній комісії нема відповідного українця, бо навіть представника філії „Сільського Господаря" не допущено. Доходить до таких курйозів, що дідич і селянин мають поле в межу, але помішика заквалїфіковане до IV., а селянське до II. кляси. Чи буде держава коритись з такого несправедливого і тенденційного надання класифікації, велике питання. Закон каже, що ціла класифікація є справедливий вимір податків, одначе тут виходить, що ніяка справедливість у самій основі нарушена, коли від праць у комісіях виключають власників грунтів лише за те, що вони української народности. Ціла класифікація заложить від кількох чвертей години, що за якости грунтів дуже мало розумілься і керується тим, що перше питає, кому дане поле належить.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

PRZEGLĄD POLSKO-WĘGIERSKI, organ Towarzystwa Polsko-Węgierskiego im. Stefana Batorego w Warszawie. Warszawa, maj 1936. R. I., № 1.

ZIEMIA CZERWIEŃSKA, organ Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego we Lwowie. Rocznik II., zeszyt 1. Lwów, 1936. Str. 160, 8°.

WIADOMOŚCI ROLNICZE. Lwów, 14 i 21 czerwca 1936. R. III. № 23—24.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ Gminy król. stoł. m. Lwowa. Lwów, dnia 1. i 15. czerwca 1936 r. R. V. № 11, 12.

RYCERZYK NIEPOKALANEJ. Niepokalanów, lipiec 1936. R. IV. № 7.

ORIENS, dwumiesięcznik, poświęcony sprawom religijnym Wschodu. R. IV., z. 3, za maj—czerwiec 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича.
Надвірна:
27. VI. Циганський барон.
28. VI. Ніна тещa.
Делятин:
29. VI. Дівча з Маслосоюзу.
30. VI. Лев з Абісинії.
1. VII. Іпполіди.
2. VII. Циганський барон.
3. VII. Ніна тещa.

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.
Бурштин.
27. VI. „Марюс".
28. VI. „Голгота".
29. VI. „Ой не ходи Грицю (нова постановка).
З Бурштина театр вступить до Галича і Бучача.

Великий Театр:

Субота, 27. VI. год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".
Неділя, 28. VI. год. 3.30 поп. Аб. 19. Ціни нормальні. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія"; год. 8. веч. Аб. 20. „На Личакові".
Понеділок, 29. VI. год. 3.30 поп. Аб. 20. Ціни нормальні „На Личакові"; год. 8. веч Аб. 19. Виступ Софії Чапліньскої „Гарна історія".

Театр Ріжвородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Д-р Ікс".
ВАНДА: 1) Вередлива Маріета", 2 „20 літ в Сінг-Сінг".
ГРАЖИНА: „Додим на фронті", „Мартвотравний спів".
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Роберта".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Бабуня", „Вибухова блондинка".
МУЗА: 1) „Бригада відважних", 2) „Мужчини воліють мужаток".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Ірунт то форса".
ПАН: „Четирьох і пів мушкетерів".
РАЙ: „Фраскіта" оперетка.
СВІТ: „Фраскіта" оперетка.
СТИЛЕВЕ: „Таємнича дама" і ревія.
ТОН: „Зацькована" з Сільв. Сідней.
УТІХА: „Азей" і ревія.
ХИМЕРА: „Без прізвища".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Єгипет.

Закордонне радіо.

Субота, 27. червня 1936.

Відень (506,8) 15.35 Концерт хору, 19.30 Розр. концерт, Аранеско тенор, 22.35 Регерові пісні відсп. Еріка Рокита, **Брно** (325.4) 18.15 Концерт діточого хору, 21.15 Мандрівка по Болгарії, вес. радіофільма, **Прага** (470.2) 16.50 Форт. рециталь, 20.45 Концерт „Муз. розривки", **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 15.00 Для дітей, 20.00 Співи, рециталь Жанни Латіно, 20.45 „Сальоме" траг. Вальдя, муз. Маріотта, **Білгород** (437,3) 20.30 нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 14.15 Весела подорож. орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нар. танки й пісні **Мінхен** (450,4) 11.00 Музика для сеня' 15.15 Клявесинові твори Баха, 19.40 Німецькі танки Бетовена, **Будапешт** (549,5) 17.00 Сальон. музика, 20.00 Від Офенбаха до Абрагама, **Мілянo** (368,6) 11.30 Тріо, 17.15 Популярна музика, 20.35 „Ле Астуціе дї Бертольдо" оп. Феварі Тренапе, **Рим** (420.8) 13.15 Легка музика, 21.45 Вечірня, Танкова музика.

Неділя, 28. червня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 15.40 Брансів квартет, 17.20 Китиця вальсів, 18.25 „Нірнберські співці" оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 17.15 Слов. нар. пісні, **Кошиці** (255,1) 18.00 Словно-муз. вид. для Закарпаття, **Прага** (470,2) 8.30 Соната Габи на скр. і форт, 9.30 Сальон. квартет, 12.25 Легка музика, 19.05 Концерт орх., 19.50 „Князь Марко" югосл. пісні й рецитації, 22.45 Сальон. музика, **Париж** (816¼) 11.00, 13.00, 17.30 Легка музика, 19.30 Співи, 20.45 „Ля Гльоар" пєса Ростанда, **Білгород** (437,3) 16.00 Легка музика, 19.20 Нар. пісні, 20.00 Оп. музика, **Берлін** (356,7) 10.30 Хор, 16.00 Весела програма, 20.00 Нова нім. розр. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Безжурний ранок, 11.30 Тріо, 18.30 Мельодія і ритм, орх **Мінхен** (405,4) 9.50 Скандинавська музика, **Будапешт** (549.5) 12.30 Концерт оп. орх., 15.50 Сальон. муз., 17.00 Мадярські нар. пісні в супр. циг. орх., 19.10 Форт. реціталь, **Мілянo** (368,6) 17.00 Орх. концерт, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 12.10 Камер. музика, 20.45 „Єнуфа" оп. Яначека.

Львівське радіо.

Субота, 27. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, орх., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 „Бздуне ходо" фейл. Раорта, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт орх., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Авд. для дітей про моря, 16.05 Концерт солістів, форт., скр., 16.50 Близнавкова подорож на „Бурі", 17.05 Новини з гр. пл., 17.45 Окрайне містечко, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Пісеньки й оп. арії в вик. Анг. Ласовської, в супр. форт., 18.25 Актуальний фейлетон, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Репортаж із пристані воєн. маринарки на Оксивії, 19.05 Концерт сальон. квартету, 19.30 Оп. фрагменти, симф. орх., Будзішевська сопр., Добош тенор, 20.15 Звіт польських співаків зі закордону, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Прожова контрадмірала Свірського з наг. Свята моря, 21.00 Музична мозаїка, 21.30 Цуствинник X. століття, Жарт, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.0. Юрандія хор співає пісеньки, 23.30 Закінчення авдицій.

Неділя. 28. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.55 Програма, 9.00 Симфонія і пісня, гр. пл., 9.50 Полева Служба Божа з пл. Марш. Пілсудського (підчас і після богослужения співає І. Кенура), 11.45 Чейл. Оборона графіки, 12.03 Муз. порінок, камер. орх., солісти; у перерві ок. год. 13.15 „Серед океанів", 14.30 Хліборобе в оборові держави; Музики з гр. пл.; У лісі й тартаку, 15.00 Легка музика з гр. пл., 15.20 Реклям. концерт, 15.30 Для розривки, гр. пл., 16.30 Трансм. зі школи підхорунжих у Володимирі Вол., 17.00 Пісні про море у вик. муж. хору й музика з гр. пл., 17.45 Театр Умор: „На морських окопах Польщі", 18.30 Репортаж зі візду кашубів, 18.40 Розр. концерт, орх., солісти, 20.25 Поетичні новини, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Віольончелевий реціталь у супр. форт., 22.00, 22.05, 22.05 Спортові вістки, 22.20 Танкова музика в вик. орх.; у перерві в год. 22.50 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл., 23.30 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89-98—89.55, Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голянд. 360.12 — 358.40, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 173.14 — 172.30, Фунти англ. 26.76 — 26.60, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.80, Корони данські 119.44, 118.60, Корони норв. 134.82—133.60, Корони шв. 138.03—137.05, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.80—11.60, Марки нім. 137 — 132. Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 96, Марки нім. срібні 145—140.

Акції.

Банк Польський 101, 100, Цукор 27.75, 27, 27.50, Лільпоп 11.27, 13.25, 13.15. Поблін 51.50, Стараховичі 34.

Папери.

3 прц. інвестиційна 1. 67, 2. 68 серії 78, конверсійна 62—61, 3 прц. пов. зад. 51, пов. прем дол. 50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 26-го червня ц. р. кооперативам платив за: львово Львів.

1 кг. масла десертового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.00 „
1 л. молока	0-13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 26. VI. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, львово подвіря ягідно-инсарні „Al. C." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	1.00 зол.
Качки товщені І. кл., ваги щонайменше від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг І. кл.	1.00 „
Курята І. кл. щойно від 0.8) кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої класи. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижкова, на індики. качки, курки хвилево вдержана.

ЛІТНИЩА

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Дівок, Гутменюкова. 2269 7—10

МОРШИН. Одинокий укр. пансіон „Яркун" поручає сонячні балконові кімнати. Кухня звичайна і дієтетична. Ціни помірковані. 2338 2—2

МЕШКАННЯ

ПОКІЙ З ОКРЕМИМ ВХОДОМ, сонячний, зараз до винайму. Львів, вул. Чарнецького 26/III м. 34. 2340

РІЖНІ

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську міняємо на наймодніші бельські матеріяли. ТЕЛЕФОН 270-25. 2309 3—3

МУЖЕСЬКІ сорочки, наймодніші, спортові оксфордові, сіткові, попелінові на міру і готові найдешевше поручає „Познанська Шкільня" Львів, Казимира Великого 21. 2332 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

Чи є де краще, чи є де ліпше провести літні ферії, як в

Гребенові в Зеленіні

Найгарніше положення, чудова купіль, вибагливий і здоровий харч. Просторі кімнати з балконами. Ціна помірковані. 2252 7-20

МЕБЛІ всіляких кімнат дешево і солідні можна дістати у Виробі Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвірю. 2144 17-30

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВИН

і т. п. зникне при вживанні спеціального певного і нешкідливого патенту

пудру „CSAVE" 50 сот.

Пробний пакет. **Перфумерія**

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а. 24-75

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.

Ч. 143 (14.392). ЛЬВІВ, НЕДІЛЯ 28. ЧЕРВНЯ 1936. Рік LVII.

Poczt.owa opłata opłacona ryczałtem

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло". Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-28. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ювилей ювилеєві нерівний. Бувають ювилеї офіціяльні, трафаретні, вияв формальної куртазії людей, звязаних напр. тільки організаційними звязками з ювилятом. Справжній, сутній найкращий ювилей це той, в якому автори привітних слів не шукають за формою, бо приносять ювилятові щось цінніше: свій щирий, безпосередній сентимент.

Чи може бути в кого більший сентимент, як у редакційних співробітників часопису до людини, котра 53 роки тому вела той часопис, як його видавець і головний редактор та по нинішній день залишилась вірним приятелем і часопису і його редакції?! Ніби „старі-досвідчені" журналісти почуваються як діти супроти того свого світлого попередника, що мостив дорогу українській журналістиці та її діячам. До кого можна мати більший сентимент, як до того молодого духом сивоволосого ветерана, що завжди з привітною усмішкою, з манірами справжнього джентельмена, завжди однаково високо несе свій давній прапор — любови рідної справи, яку боронить та організує щоденне друковане слово!

53 роки тому Антін Горбачевський був уже головним редактором „Діла". За тих 53 роки змінялись границі держав, одні щезали з карти світа, інші повставали, падали престоли, з етнічної маси творились народи, виросли нові покоління, повстали нові течії, що потрясають до основ расовим, суспільним і віроісповідним укладом людства. І за ввесь той час остався Антін Горбачевський тим самим і завжди новим: тим самим українським здисциплінованим діячем-патріотом, тим самим приятелем „Діла", — і завжди готовим сприймати нові творчі ідеї, завжди готовим іти з поступом часу. Ця сполука рідко стрічного поважного віку з безупинною громадянською активністю, зі зрозумінням і вирозумінням для всього сучасного й новочасного та товариською ввічливістю молодої людини, творить з Антона Горбачевського справді виїмкову індивідуальність, яка перш усього мусить викликувати в усіх, що Його знають, не тільки пошану, але й сентимент.

Коли 6 літ тому „Діло" святкувало свій ювилей — Антін Горбачевський писав у тому ювилейному числі передову статтю, впевняючи, у ній, що „Діло" „остає надалі органом великої обєднуючої ідеї". Сьогодні „Діло" присвячує свої сторінки ювилеєві Антона Горбачевського — громадянина й людини, яка обєднує в собі найкращі прикмети характеру. І ювилей Антона Горбачевського обєднує біля нього ввесь український національний актив. А серед нього — у першому ряді є найстарший український щоденник „Діло" — один із живих доказів живої і невмірущої праці Антона Горбачевського.

РЕДАКЦІЯ „ДІЛА".

З історії „Діла" та життя Антона Горбачевського.

У числі 9/10 „Діла" з 27. січня 1883, безпосередньо після некрольогу Володимира Барвінського находимо заяву його наслідника — Антона Горбачевського. Як своєрідний історичний документ подаємо її в оригінальному тексті, зберігаючи точно тодішній етимольогічний правопис.

ЗАЯВЛЕНЬЄ.

Послѣдни хвылѣ нашого народного житя зазначили ся сумнымъ, несказано сумнымъ фактомъ. Въ малочисленныхъ рядахъ роботниковъ на народной нивѣ зробила неумолима смерть новый выломъ.

Найвѣрнѣйшій сынъ Матери-Руси, найщирѣйшій патріотъ, найгорячѣйшій защитникъ здоптаныхъ правъ народныхъ и найлучшій нашъ Другъ и Товаришъ, незабутный Володимиръ Барвѣньскій умеръ въ самомъ розцвѣтѣ мужеской силы дня 22 сѣчня (3 лютого) 1883, упавши жертвою посвященя для идеѣ, котрой отдавъ цѣле свое житє.

Знамя реальноѣ працѣ для добра и культурного самостойного розвою руского народу, горяча любовь обнимаюча „найменшого брата" и сполученье роздроблены́хъ братнею межи собицею интелигентныхъ силъ нашыхъ, — се найдорожша спадщина Великого Покойника, котру завѣщавъ онъ своимъ товаришамъ працѣ.

Покликаный завѣщаньемъ незабутного Володимира до веденя початого Нимъ великого дѣла на нивѣ публицистики народной, стаю я поручь съ другими моими товаришами — одушевлеными тыми идеями, котри просвѣчували сему великому патріотови, товаришами, що подъ его проводомъ научились съ посвященьемъ працювати для народной идеѣ — до дальшого выдаваньства „Дѣла". Програма его и на дальше буде выразомъ тыхъ самыхъ гадокъ, що були провѣдною звѣздою выдаваньства бл. п. Володимира Барвѣньского, органомъ оборо[ни] народныхъ интересовъ, котрыхъ защиту [завѣщ]авъ намъ бл. п. Володимиръ.

Антонъ Горбачевскій
властитель и редакторъ „Дѣла".

Привіт А. Горбачевському
від Управи „Діла".

Надзірна Рада й Дирекція „Діла" вислала з датою 25. ц. м. сен. А. Горбачевському такого листа:

„Високодостойний Пане Сенаторе!

Надзірна Рада і Дирекція Видавничої Спілки „Діло" має честь переслати Вам з днем Вашого 80-ліття слова найщирішої і найглибшої пошани, як найстаршому з живучих колишніх редакторів „Діла", членові Видавничої Спілки та сеніорові українського національно-громадського життя. Ми горді, що Ваше імя перейшло до історії нашого щоденника і що можемо Вас, Достойний Ювиляте, зараховувати завжди ще до його активних співробітників. Бажаємо Вам ще довгого віку для добра і слави спільної національної справи!"

У тіні дубів.

У 80-ліття сен. д-ра Антона Горбачевського.

Святкування роковин визначних живучих громадян має на меті не тільки вшанувати дану одиницю за її громадянську діяльність, але ще більше — виховувати молоде покоління у пошані для заслуг і авторитету тих, що стояли у національному проводі й мостили шлях для розвою нації. Зокрема немале значіння мають такі нагоди у нашій сучасній дійсності, серед якої так важко плекати та поширювати національну традицію і авторитет.

А суспільне життя розвивалося й розвивається не тільки працею живучих, але теж і колишньою працею тих, яких давно нема між живими. Їхня громадянська праця у найширшому розумінні слова — туди належить і література і мистецтво — як живий національний капітал переходить у грядучі покоління. Цей капітал стає тим більше благодатним й животворним, чим глибша у народі пошана для національної традиції й авторитету заслужених громадян. Вони творять заборола проти розкладових течій і упадку, вони дають силу й могучість, — чого доказом хочби жиди, англійці й далекі японці, що у практиці шанували завжди й шанують четверту заповідь декальогу.

У тіні живої традиції, у тіні живих дубів нація росте і кріпшає. Хуртовини нашої історії валили нераз і наші дуби, нівечили нашу традицію, полишаючи нам спогади про татарських людей, звеличаних навіть в історії Михайла Грушевського. Татарські люди не перевелися у нас і нині і мають вони далі своїх співців. Та на зрубах лишилися таки старі дуби як охорона нового лісу, що у їх тіні й під їхньою заслоною вростає твердо у рідну землю, шнеться у гору, щоб створити колись свіжі, розкішні дубровини. Найбільше таких дубів осталось у Галицькій Волості. Багато з них підрізала пила часу, чимало ще сторожить й сьогодні, традицією й авторитетом хоронячи молодняк від супротивних вітрів. У тіні Могильницьких, Снігурських, Яхимовичів, львівської трійці у проводі з М. Шашкевичем, Качалів, Огоновських, Романчуків, Франків, Белеїв, Барвінських, Олесницьких і їмже імя легіон — виховувалися нові покоління, росли нові дубчаки, щоб стати на зміну старих.

Дубами-насінниками й охороною на наших національних зрубах було довший час наше греко-кат. духовенство в Галичині. Прийшли пізніше учителі середніх шкіл, потім адвокати, що заорали багато-багато запустілих відлогів, зробили з них урожайні ниви й засіяли там здорове зерно. Нема сьогодні майже ні одної царини, якої не зорав би плуг галицького адвоката, що дуже часто з власною особистою шкодою ставав у перші ряди до тяжкої національної праці, даючи при цьому ініціятиву і провід.

До тих плугаторів-сівачів з адвокатського звання, заслужених якнайбільше для національної справи, — належить **сенатор д-р Антін Горбачевський**, адвокат у Чорткові. Один з найстарших живучих піонірів національного відродження Східної Галичини, на своєму довгому житті бачив не одно, видів приплив і відплив, воскресення й занепад, однак не падав духом, віруючи завжди непохитно у нашу остаточну перемогу й працюючи безупинно й дальше для приходу цієї перемоги.

•

Д-р Антін Горбачевський народився в Зарубинцях, повіт Збараж, 27. січня 1856. р. у старій священичій родині. По скінченні народньої школи у Збаражі, де його батько став опісля парохом, вступив в осені 1866 р. до гімназії у Тернополі, тоді ще німецької, у якій вже вчився старший від нього двома літами його брат Іван, відомий наш вчений, що проживає досі в Празі. Зі спогадів пок. Евгена Олесницького, що був молодший від нашого ювилята на 4 роки, знаємо, що вже з початком 70. рр. мин. стол. дехто з учнів вищих кляс тернопільської гімназії — між ними оба брати Горбачевські Іван і Антін — вдя-

галися в неділі й свята в козацьку ношу та у високі смушкові шапки зі синім атласовим випуском, зі жовтим кутасом і який шум вони викликували тією ношею. Однак свою національну окремішність й свідомість оказували вони не лишень зверхнім одягом, але передовсім тим, що вступили до самоосвітньої студентської громади, зорганізованої щойно недавно пок. о. Данилом Танячкевичем; першою такою громадою була саме тернопільська громада.

По матурі в 1874. р. записався Ювилят на правничий факультет львівського університету. В часі студій відбув теж однорічну військову службу й по зложенні іспиту став запасним старшиною новосформованого 89 (городецького) піхотного полку. На університетські студії до Львова прибув невдовзі поважний гурт молодих студентів — Іван Франко, Михайло Павлик, Кость Левицький, Андрій Чайковський, Андронік Могильницький, Іван Белей, Степан Федак, Евген Олесницький, Ілля Кокорудз, Теофіль Кормош і інші, що створили перший замітний актив української інтелігенції, яка витиснула нестерту печатку на розвою нашого національного життя в краю. В часі університетських студій Антін Горбачевський спільно з Леонідом Заклинським розпочав працю, яка мала на меті освідомлення українських студентів на ґрунті національного об'єднання. Тоді переговорювано про злиття народовецького „Дружного Лихвара" з москвофільським „Академическим Кружком". Ті заходи не вдалися та дискусії між представниками обох груп не лишилися без впливу на напрям видаваного тоді кружком журналу „Друг", що опинився під впливом ідеольогії І. Франка.

Зокрема слід згадати про тодішню правничу молодь. Дехто з неї не пішов утертим шляхом й не вступив до державної служби, але посвятився адвокатурі з ясною означеною метою: своїм фаховим знанням причинитися до організації народніх мас у боротьбі за краще майбутнє нації.

До цього численнішого гуртка львівських молодих правників та до декого з віденців як Остап Терлецький, Мелітон Бучинський, Теофіль Окуневський, Льонгин Озаркевич — що з зарання пішли у народню службу та стали зчасом вчителями, оборонцями, організаторами й провідниками народу — належав і Антін Горбачевський. Скінчивши права, став адвокатським концепієнтом у Львові, не кидаючи праці у наших тодішніх установах. Стояв близько редакції „Діла" вже у перших роках його істнування й після смерти Вол. Барвінського у 1883. р. підписував „Діло" як видавець і редактор.

У політичному житті бере Антін Горбачевський участь від більше як пів сотні літ. Належав до перших членів й діячів Народньої Ради у Львові та з хвилиною основання Української Національно-Демократичної Партії (1899. р.) членом її управи — Ширшого Народнього Комітету.

Більшу громадянську діяльність розвинув д-р А. Горбачевський як адвокат у Чорткові, де осів з початком 90-их рр. мин. століття. Адвокатська канцелярія у тих часах була осередком нашого національного життя — часто не тільки одного повіту. Такою була й канцелярія Ювилята. З неї вийшов не один почин, виготовлено там плян і переведено працю у неодній ділянці національного відродження південного Поділля. Зпід його проводу за поверх сорока літ вийшов цілий ряд наших діячів адвокатів, що дальше продовжували працю, яку пізнали й якої навчилися в канцелярії свого колишнього шефа.

Сам Ювилят особисто скромної вдачі, не належить до тих, що ліктями промощують собі шлях до карієри. Але не оминула його увага громадян, що високо цінили зовжди його велику солідність і характерність. Перед війною у 1912. р. заходами Української Парляментарної Репрезентації став членом Найвищого Державного Трибуналу у Відні, а при виборах до галицького сойму у 1913. р. здобув посольський мандат із сільської курії чортківського повіту і з цього титулу увійшов опісля до Української Національної Ради у 1918. р.

В часі світової війни перебував якийсь час у Відні. Опісля як адвокат осів у Дрогобичі, де застав його державний переворот, що й висунув його на повітового комісаря дрогобицького повіту. Брав живу участь у працях Національної Ради у Станиславові, а після переформування Української Нац.-Дем. Партії в Українську Трудову Партію у березні 1919. р. перейняв її провід. З армією пішов опісля за Збруч до Камянця на Поділлі, звідки з кінцем вересня 1919. р. виїхав до Варшави як член надзвичайної дипльоматичної, наддніпрянсько-галицької місії до переговорів з польським урядом. З цієї місії галичани виступили й тоді у 1920. р. д-р А. Горбачевський вернувся до Дрогобича, а звідти невдовзі перенісся до Чорткова.

Новіші часи діяльности Ювилята вже на очах сучасного покоління і вони відомі. В 1928. р. став сенатором, головою Українського Сенатського Клюбу та членом Президії Української Парлям. Репрезентації. На становищі сенатора є до сьогодні і він був перший з українців, що 4. жовтня мин. р. з титулу віку відкривав сенатську палату польського парляменту. Парляментарна діяльність д-ра Антона Горбачевського теж загально відома, а його промови щодо аміст'ї й форми належать до найкращих.

*

У січні ц. р. скінчив Ювилят 80 літ, вік, до якого доживає небагато смертників. Живий і здоровий, кріпкий духом, бадьорий, з твердою вірою є Ювилят тим старезним дубом, у тіні якого росте і кріпне молодняк на нашому зрубі, щоб виростав невдовзі у могутню дуброву.

Д-р Степан Баран.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИК ул. Ягайлонська ч. 24
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см. Тел. 252-54.

Як Апостольська Адміністратура на Лемківщині викликує зріст православія.

I.

Під наг. „Кілька слів про Лемківщину" появилась в найновішому (травень—червень 1936) числі католицького „Оріенса" довша (а не лиш „кілька слів") стаття „латинника" з приводу статті „Діла" з 18. III. ц. р. п. з. „За скасування лемківської адміністратури".

У цілому ряді переконливих аргументів доказало тоді „Діло", що лемківська Апост. Адміністратура не дала для Католицької Церкви сподіваних наслідків, навпаки, від часу створення цієї Адміністратури поважно скріпились настрої в користь православія на Лемківщині. З цього виходить, — як заявляло „Діло" — логічний висновок, що вже тепер, по цілорічному досвіді, ніяка поважна рація не промовляє за дальшим істнуванням згаданої лемківської церковно-адміністраційної округи.

Своєрідним насвітленням цілої справи, намагається автор статті „Кілька слів про Лемківщину" в „Оріенсі" ослабити аргументацію „Діла" і доходить до штудерного твердження, що „добро Церкви — здається — вимагає не лиш окремої церковної управи на Лемківщині, але її скріплення й поширення... на який один або два деканати" (скромні вимоги!). Відтак пише автор тої статті, якийсь „латинник" і про географічні умовини, які, на його думку, говорять за залишенням Ап. Адміністрації та покликується врешті на „будь що будь відмінну від решти краю ментальність і характер лемків..."

„Діло" писало: „Треба тут з усією рішучістю стверднти, що за час виділення Лемківщини в окрему церк.-адм. округу знову сильно зросли там настрої в користь православія". У відповідь „латинник" заявляє таке: „Якщо це правда, що в часі церковного правління на Лемківщині о. д'ра Масцюха зросли там настрої у користь православія, то це ще не уповажнює до висновку, що вину за це несе створення окремої лемк. адміністрації. Може діяли тут інші чинники та може бодай з таким самим правом вільно видвигнути здогад, що ці настрої були б ще сильніші, колиб цієї Адміністрації не було".

Шкода, що „латинник" не замаркував ясніше тих „інших чинників", які — на його думку — могли причинитись до побільшення настроїв в користь православія в часі урядування о. Масцюха. Ми знаємо, що з одної сторони таким чинником була скріплена православна місійна діяльність. Але цей чинник стоїть вкраз у тісним звязку з утворенням Ап. Адміністрації; згадана діяльність не виступалаб у такій загальній формі, колиб не було цієї Адміністрації. З другої сторони таким чинником, який причинився до зросту настроїв у користь православія було **саме утворення** цієї Адмінїстрації. Чому? Бо загал лемків зрозумів (і то не без підстави) появу Ап. Ад—ції як сусідську інтригу та як завершення експериментів над лемківським організмом. Треба було „латинникові" перейтись по поодиноких лемківських селах швидко після появи о. Масцюха в Криниці і то по селах не лише православних, але й гр.-кат. католицьких: тоді дуже часто почув би від лемків згірдливий вислів „польський епископ". Лемко вже не такий темний, як дехто собі думає. Він дуже добре розуміє, в якій ціли усунено учителів-українців з Лемківщини, а на їх місце наслано поляків, в якій ціли заведено ославлений „лемківський буквар" та усунено український, в якій ціли відірвано лемківську кооперацію від львівської централі та піддано під ревізію польських ревізійних союзів, в якій ціли розвязано майже всі українські культ.-освітні товариства на Лемківщині, в якій ціли відірвано судову округу в Сяноці від львівської апеляції та приділено її до краківської, та якій ці — послідовно йдучи — цей лемко дуже добре розуміє, в якій ціли відділено Лемківщину від Перемишля під церковно-адміністраційним оглядом.

Зрештою погляд лемків про Ап. Адміністрацію, як про хід суто політичної натури, що спасенням душі має дуже мало спільного, скріпився та викликав реакцію у користь православія також внаслідок деяких церк.-адміністраційних „потягнень" нової духовної влади. Люди побачили наглядно, що деяких рев. гр.-кат. священників переносила ця влада на інші місця не з церк.-релігійної потреби, а просто тому, що цього бажали собі деякі одиниці з **москвофільської** інтелігенції або державні чинники. Для приміру згадаю парохію Зиндранову з дочерньою Барвінком. Був там кільканадцять літ душпастирем о. К—ий. Нарід в селі до нього дуже привязався, але неналюбило його якось трьох москвофільських інтелігентів і кільканадцять поляків. Ці москвофіли вистарались письмом до Риманова з просьбою усунути того священника з Зиндранової. Колиж побачили, що Риманів (який в дійсности не бачив причини до усунення о. К-ого зі згаданої парохії) не пішов їм зразу на руку, удались ці одиниці до адміністраційних, ба навіть до військових чинників (мовляв — о. К—ий небезпечний також і в військових оглядів, бо Зиндранова лежить на самій чеській границі) і цією дорогою осягнули свою ціль, бо Риманів, на доручення згори, від світських чинників, таки усунув о. К—ого з Зиндранової. А наслідки були такі: ціла парохія захвилювалась і кількасот людей пішло до Риманова просити відволювати той розпорядок, колиж це нічого не помогло, почали грозити переходом на православія. Тоді Риманів заявив їм отверто, що тут нічого вже не може вдіяти, бо усунення о. К—ого зі Зиндранової зажадали адмін. та військові чинники. В Риманові показали деяким людям зі Зиндранової і з Барвінка навіть дотичні письма від згаданих чинників (а наївний чи хитрий „латинник" пише, що всі перенесення священників на Лемківщині не були ніщо інше, як „konieczne przesunięcie wykonane według przepisów prawa kościelnego". Внаслідок такого обороту справи кількасот людей у Зиндрановій і в Барвінку підписало заяви про перехід на православія; цих деклярацій ще вправді не внесено до староства, але кожної хвилі це може статись. Подавляюча більшість парохіян заперестала зовсім ходити до церкви, а на Великдень цього року спровадила собі Зиндранова до свячення пасок православного батюшку. Знову на гр.-кат. приходстві постійно вибиває хтось в ночі шиби, хоч теперішній тамошній священник це один з дуже ревних душпастирів. При тім поважна частина парохіян публично заявляє, що формально не переходить на православіє на разі лиш тому, бо не мають спромоги вибудувати собі серед теперішніх, дуже тяжких матеріяльних обставин, окремої церкви. Треба ще додати, що згаданий о. К—ий нічим не прогрішився супроти держави та як священник дбайливо виконував свої обовязки, мав всі дані, щоб остатись в Зиндрановій парохом, тимбільше, що ця парохія була вже три роки на конкурсі і ніякий інший священник не подавався в цю гірську закутину на саму чеську границю. Лемківський ап. адміністратор не завдав собі труду переконати світські чинники, що замітки проти о. К. мериторично нестійні та не мав видко відваги боронити засади, своєї незалежности у таких внутрішніх церк.-адмін. справах. Заспокоєння амбіції кількох одиниць не стоїть тут в ніякій пропорції з тою шкодою, яку, через вище описані махінації, понесла сама Церква. А це не унікат. Щось подібного, лиш може не в такому великому розмірі як в Зиндрановій (що також причинилось до антиорентації православних настроїв) було недавно, вже за урядування о. Полянського, в парохії Волі Нижній і в Лелюхові. Але це не єдина причина зросту православних настроїв.

Лемко.

Протверезіння Франції.

Останні події у Франції звернули на себе увагу політичних кол. Події в Марсилії, страйки, постійні конфлікти в ріжних промислових ділянках насторожили радикалів а навіть поміркованих соціялістів. Як подає преса, на останнім засіданні виконавчого комітету радикальної партії деякі визначніші члени партії домагалися пресії на уряд, щоб цей заняв енергійнішу постанову супроти страйків. Що раз частіше чути побоювання, щоби теперішній уряд не промостив дороги державному переворотові.

„Матен" подає, що в кулюарах палати депутованих багато соціялістичних послів висказувалося, що на випадок якоїнебудь ширшої протидержавної акції, стануть однодушно по стороні радикалів проти комуністів.

Сенсацію викликав виступ соціялістичного посла Відаля, що отверто закинув комуністам відповідальність за події в Марсилії. Далі закинув він, що комуністи змагають при помочі страйків до державного перевороту і проголошення республики совітів.

Промова бесідника викликала бурхливі оплески в центрі і на правиці, тільки крайна лівиця мовчала. Комуністи інтервеніювали в парляментарнім клюбі соціялістичної партії в справі промови Відаля. Представник цього клюбу Февріе заявив, що посол Відаль висказував свої особисті погляди. На те Відаль заявив: Я є за програмою людового фронту, але проти совітської республики.

ЯК ЗУСТРІЧАЛИ НЕГУСА В ЖЕНЕВІ.

Негус приїхав до Парижа разом з міністрами закорд. справ Франції, Англії та Еспанії. Перед двірцем зібралась кількатисячна юрба мешканців, щоб повитати приїзд абісинського цісаря, хоч у Женеві нема ніколи звичаю витати визначних гостей. Члени абісинської делегації під проводом колишнього коменданта півд. фронту витали негуса. До вагону негуса ввійшов згаданий комендант Рас Нассібу з чолобитнею. Юрба витала негуса окликами. Він зупинився у готелі Карльтон. Пополудне того самого дня відвідав його голова зборів Ліги Націй, представник Греції Політіс.

КІНЕЦЬ АБІСИНІЇ В ЛІЗІ НАЦІЙ?

РИМ, 26. 6. ПАТ. У звязку з вістями, буцімто між Францією та Англією дійшло до порозуміння в справі счеркнення Абісинії з листи членів Ліги Націй, міністерство преси і пропаганди стверджує, що італійський уряд нічого не знає про таке порозуміння.

НАЦІОНАЛІСТИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ В РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, 27. 6. ПАТ. Націоналістичні групи викликали нові авантюри на передмістях Букарешту, нападаючи на прохожих, що відмовлювались від вилегітимування і далі недопускали до розпродажі в кіосках часописів „Адеверул" і „Дімінеаца", що мали просовітське забарвлення.

НЕВТРАЛЬНІ ДЕРЖАВИ ЗА ПРИПИНЕННЯМ САНКЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 26. 6. ПАТ. Радили тут делегати сімох держав т. зв. невтральних, а саме Швеції, Данії, Норвегії, Голяндії, Фінляндії, Еспанії та Швайцарії і рішили не противитися припиненню санкцій. Рівночасно рішили не погодитися на признання анексії Абісинії.

СТРАЙКИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 27. 6. ПАТ. В Гаврі почали робітники пристаневих доків окупаційний страйк.

ЗАВОРУШЕННЯ В КАЇРІ.

КАЇР, 27. 6. ПАТ. В часі маніфестації фашистівської молоді „зелені сорочки" в Каїрі прийшло до сутичок з вафдистами. Бесідники „зелених сорочок" протестували проти закидів премієра Нагас-паші, начеб їхня партія була на удержанні чужої держави. В сутичці було багато ранених обох організацій і поліцистів.

—o—

ЛІКВІДАЦІЯ ДИВЕРСАНТІВ.

КРАКІВ, 26. 6. ПАТ. Відділи поліції стрінули в околиці Зубжиці останки диверсійної банди Добошинського. Вивязалася стріляннина. Один із диверсантів Юзеф Махно убитий.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Гарне волосся притягає погляди мужчин

Як часто всьо залежить від першого погляду. Чи волосся Пані збуджує подив і чи все є Пані певна його гарного вигляду? Волосся плекане ШАМПУНОМ ЕЛІДА є все мягке і шовкове, крім того дістає гарний полиск. Легко розчісується і довго зберігає ондуляцію.

SHAMPOO ELIDA

KAMILLOFLOR
Вільний від алькалій, спеціяльний Шампун до бльонд волосся, розяснює колір і надає йому золотистий блиск

BRUNETAFLOR
Вільний від алькалій, спеціяльний Шампун до темного волосся, надає йому бажаний каштановий відтінок і гарний блиск.

7 днів темниці за українську мову.

Під увагу вищих військових чинників.

13. травня ц. р. в Комінці Струмільовій ставав до війська студент університету Никифор Фік. Коли після оглядин треба було підписатись на протоколі, п. Фік підписався по українськи. Перестрашений цим сержант відразу побіг з рапортом до команданта П.К.У. Зявився п. командант підполковник Г. та зажадав від Никифора Фіка вияснення, чому він допустився такого злочину, як підпис по українськи. Українець-студент чемно відповів, що уважає український підпис на документах правно важним та що нема закону, що заборонив би український підпис. Однак п. підполковник гостро по військовому наказав студентові підписатись по польськи. Никифор Фік виконав цей приказ. Здається, на цьомуб і кінець усій прикрій справі. Ні — це був лиш її початок. П. підполковник уважав потрібним довести про це до відома адміністрації. Віцестароста п. П. скористав з нагоди, щоб виявити своє обурення на привязання українців до рідної мови і після розмови п. підполковника з п. віцестаростою на Никифора Фіка впала сувора кара: 7 днів військової темниці.

Що з того, що в інших випадках підписи українською мовою держава уважає важними, ось хоч би на векслях чи у скарбових урядах, коли треба... гроші стягнути від українців — колиж інтелігентного українського юнака взивчуть до зброї, щоб готов був віддати найдорожче, що має, — життя своє — за державу, то одночасно відбирають йому право до того, що найсвятіше у людини. І це все у добі т. зв. нормалізації польсько-українських взаємин.

Тому, що такі випадки множаться саме у цій „нормалізаційній" добі, добре було би дістати якесь вияснення від центральних військових чинників: чи вони апробують цю тутешню практику, чи осуджують її і противставляться їй відповідними наказами?! У цій справі пос. В. Кузьмович зголосив інтерпеляцію у сеймі дня 26. червня ц. р.

Зїзд українського вчительства.

Звіт з XXXI-го Звичайного Загального Збору відпоручників Товариства „Взаїмна Поміч Українського Вчительства".

У днях 25. і 26. червня ц. р. відбувся Загальний Збір делегатів Окр. Відділів станового учительського Товариства „Взаїмна Поміч Українського Вчительства". В дні 25., в салі „Укр. Бесіди" в годині 15-ій відбулись т. зв. приготовна конференція відпоручників Окр. Відділів (по 1 з кожного), на якій обговорено справи ділові Товариства за весь звітовий час та обмірковувано технічний бік переведення пленуму Загального Збору.

Властиві Загальні Збори відбулися в дні 26. в салі Ремісничої Палати.

Вони розпочалися помининальним богослуженням за померших членів Товариства, в годині 8. рано в Успенській церкві. На зборах було 98 відпоручників Окр. Відділів, 98 членів-гостей та 4 представників української преси.

Збори відкрив голова Товариства п. Іван Лилик короткою промовою, яку завершив згадкою про померших членів Товариства, а їх память вшанував Збір одномінутовою мовчанкою. На внесок одного члена на початку нарад рішено однодушно вислати привіт від українського вчительства Президентові Річпосполитої з нагоди 10-літнього перебування при кермі держави. Після того голова Зборів покликав пп. Романа Коссара і Ярослава Кузьмова на секретарів та 2 скрутаторів в особах: пп. Казанівського Володимира і Стевчака Івана. Відтак іменем Всеукраїнської Комісії п. Семчишин Лук'ян ставить внесок прийняти протокол з попереднього Загального Збору без відчитування, що й сталося.

Комісії-матки на Зборі не вибирано — бо вона вже була вибрана на згаданій конференції попереднього дня, тому голова покликав лиш 3 членів з Загальних Зборів до Комісії внесків. Звідомлення за діловий рік було друковане в органі Товариства. Голова Тов. п. Іван Лилик обговорив і насвітлив статті, що появилися в українській пресі перед Заг. Зборами та зокрема привитав багато уваги статті п. н. „Українське вчительство на роздорожжі", що походила з учительських кол та яку друкувало „Діло" в чч. 136-138. Промовець опрокидував деякі уступи тієї статті, указуючи, що наведені в ній натяки та обвинувачення торкаються попередньої Управи ще з року 1932-33 а не теперішньої; запевнив, що він, як голова Товариства, старається деякі аномалії, які бували попередніми часами, усувати та що орган Товариства містить на своїх сторінках волю статтей на організаційні теми і торкається теж деяких недомагань в ділянці суспільної праці вчительства. Промовець порівнював стан членства передвоєнного зі станом теперішнім і торкнувся теж репрезентаційної системи, виправдуючи її конечність тим, що всі центральні установи завели таку систему і вона повиздається доцільна. Голова Тов. спростував теж кілька інших

ВЕЛИКУ ПОСЕЗОНОВУ ПРОДАЖ
УСІХ ТОВАРІВ ТЕКСТИЛЬНИХ З 40% ЗНИЖКОЮ ЦІН
улаштовує фірма
„ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН“
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.
Увага! Приймаємо чеки „Централі Товарового Обороту“. 1-2

закидів, висунених у пресі. М. і. щодо ліквідації „Учительської Спілки“ та звязаної з тим страти поверх 100.000 зол., голова заявив, що та справа попадняла авторитетними чинниками як Ревізійний Союз та торговельний суд. Відчитаним привітів від п. Сірополка з Праги і п. Ющишина зі Львова закінчив председімк Зборів свою промову.

Представник Контрольної Комісії п. Михалевський склав звіт з переведеної провірки і поставив внесок на признання Головній Управі довіря.

У дискусії, яка відтак вивязалася, перший забрав голос посол Д. Великановіч, який запропонував вислати привітну телеграму Митрополитові Шептицькому з нагоди його 35-ліття на митрополичому престолі (прийнято аклямацією), після чого засував дуже річево справу оборони інтересів народнього вчительства У. П. Р-ею на форумі сойму як теж і в поодиноких урядах. Торкнувся теж української преси, яка не все може допомагати справі оборони вчительства, а то через брак матеріялів, що їх повинні давати самі вчителі, які — на жаль — втримують слабий звязок з редакціями ґазет.

У дальший дискусії забирало голос кількадесять промовців, з яких чимало промовляло не зайвинайно річево, торкаючись не лиш звіту та справ, порушених пресою, але наскрізь обективно обговорюючи ситуацію, яка витворилася на терені станової організації. Розбіжність думок серед членів ВПУВ находила вислів у палких окликах.

На заміти деяких промовців давав вияснення директор ВПУВ п. Андрій Зелений, який головно полемізував з виводами п. Михайла Сухого; промовець вияснював деякі питання, звязані з видаванням „Учит. Слова“ та справу „Оседі“ у Ворохті; резигнацією зі свого становища закінчує свої виводи.

Голова Зборів п. Лилик реасумуючи хід дискусії просить Збори, щоб вони вибрали спеціяльну комісію, яка мала б провірити всі закиди, підвесені проти Управи Товариства у пресі. Після вислову Управі Товариства довіря, приступлено до вибору трьох членів Головної Управи. Вибрані: Дмитро Великановіч, Денис Петрів і Іван Стевчак на час трьох літ. На заступників вибрано: Дутка Мирона, Геву Михайла, Василишина Івана і Шубертівну Юлію на час 1 року. До Контрольної Комісії вибрано: пп. Петрь Синилка, Івана Тогана й Івана Михалевського як членів, а п. Теофіля Скаленого, як заступника. Мировий Суд вибрано в тім самім складі, як був у попередньому звітовому році.

Посол Великановіч зголосив зречення з вибору його членом Головної Управи, мотивуючи своє рішення тим, що в Головній Управі нема ні одної представниці-жінки і тому в користь товариток ставить свій мандат члена Головної Управи, чого Загальний Збір не прийняв до відома, висказуючи послові Великановичеві оплесками своє признання і вдоволення з його вибору. Збори не прийняли також і резигнації дир. Андрія Зеленого.

Справу буджетового прелімінаря на рік 1936 референував п.Генрих Коваль. Звідомленням Комісії внесень та співом національного гимну — покінчилися Збори в годині 6-ій вечором.

ПРИСУД ЗА ПОДІЇ У ПШИТИКУ.

РАДОМ, 26. 6. ПАТ. Окружний суд у Радомі проголосив остатний присуд на винуватців за події у Пшитику. Обвинуваченого Леску засуджено на 8 літ тюрми. Кіршенцвайґа на 6 літ, Фридмана на 5 літ. Зарихту Щепана на 1 рік, Канперського Вацлава на 1 рік, Й. Питлевського на 1 рік, Ольшевського на 10 місяців, Влязла на 8 місяців, Фельдберґа на 10 міс., Зайда на 6 міс., Стшалковського й Вуйціка по 6 міс., Бугайчик 8 міс., Косец, Кубяк, Ґоліг, Ферштт, Кренбель на 6 міс., Лега, Бляда на 8 міс., оба Фульорчаки, Пеньковський, Питлевський, Ткачик, Рак, Зелінський, Стемпень, Кшос, Каспшак і Квятневський по 6 міс., Будзік, Стшалковський, Жебрак, Банкевіч — 8 міс. Деяким обвинуваченим суд припинив кару на 2 роки.

По проголошенню присуду оборонці звернулися до суду з проханням тимчасово звільнити деяких обвинуваченых, зокрема тих, що дістали найменші кари. Суд частинно прихилився до внесків оборонців.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ЦУКРОВАРНЯ І НАШІ ФІРМИ.

Як нас повідомляють, будова тернопільської цукроварні вже актуальна. Відомо, що в руках наших плянтаторів є около 25 пр. акцій. Треба сподіватись, що відповідні чинники візьмуть під увагу цей факт і притягнуть до співпраці при будові також українські фірми.

ШКІРНИЦТВО І КУШНІРСТВО В УГНІВЩИНІ.

Угнівщина славна своїм шкірним і кушнірським домашнім промислом здавенгдавна. Тамошні шевці достарчають широкій околиці чобіт (понад 10.000 пар річно), а кушнірі кожухів. Тепер роблять угнівці заходи, щоб поширити свої вироби на всю нашу національну територію в Польщі. Їх організатором став тепер абс. техн. Ярослав Булка, а суттєвим змістом завдань організації є: взути українського селянина, робітника, міщанина, спортовця, тощо без чужого посередництва. Угнівці продають також різні роди шкір для взуття (з чого повинні користати наші шевці), а також виправляють дешево овечі, козячі, песячі й інші шкірки. З уваги на брак сирівця і залежність від жидівських лихварів — угнівці хотіліб наладнати доставу сирівця від наших кооператив.

Польська хроніка.

ПРОФ. ТАЙЛЬОР СТВЕРДЖУЄ НЕПОТРІБНІСТЬ ДЕВАЛЮАЦІЇ У ПОЛЬЩІ.

Відомий економіст, професор познанського університету Едвард Тайльор виголосив у Познані відчит про сучасну валютову ситуацію в Польщі. В відчиті виступив він м. ін. проти всіх помислів „наручування кончонктури“ шляхом великих державних інвестицій. Відтак обговорив широко справу девалюації. Він ствердив, що девалюація при теперішнім запасі золота в емісійнім банку грозить тим, що буде неможливо опанувати курси, а також грозить звишкою цін, як першим наслідком девалюації. Вимагалаб вона теж девізових обмежень. Отож нема потреби — на думку проф. Тайльора — переводити девалюацію, а треба тільки після девізових обмежень протидіяти звишковій тенденції цін і курсів. Коли це не вдасться, то девалюація буде конечністю. В закінченні прелегент заявився за звишкою й елястичністю відсоткової стопи, як за найкращою зброєю при охороні стійности валюти.

„ЧОТИРОЛІТКА“ В РЕАЛІЗАЦІЇ ПЛЯНУ ПУБЛИЧНИХ ІНВЕСТИЦІЙ. — ФІНАНСОВІ ЗАСОБИ ТА НЕБЕЗПЕКИ.

Заповіджена мін. Квятковським реалізація великого пляну публичних інвестицій впродовж 4 років („чотиролітка“) вимагає около 1.800 міл. золотих. Видатковані на цю ціль квоти зростати будуть постепенно. В першому році передбачено присвятити інвестиціям 340 міл., а в останньому 590 міл.

Фінансові засоби мають достарчити: „штивний ринок“ 500—600 міл., Фонд Праці 150—200 міл., державний буджет, залізниця і почта — около 400 міл., кредитовий державний апарат 300—400 міл., плянована нова інвестиційна позичка 200—300 міл.

На стан краєвої продукції — як зазначують „Відомості Фінансове“ — видаток кількасот міліонів золотих річно буде мати значний вплив. Консервативний „Час“, обговорюючи програму міна. Квятковського — зазначує, що виконання інвестиційного пляну матиме вплив на рух цін і платень, на буджетову і валютову ситуацію. Звишковий рух цін збільшить річеві видатки в буджеті, а звишковий рух платень — особові видатки в буджеті. Збільшені податкові впливи ледви чи скомпенсують збільшені видатки. Також на валютовому відтинку виринуть нові трудноші. Інвестиції вимагатимуть сильнішого ввозу загранічних артикулів пов зменшеній конкуренційности польських артикулів на заграничних ринках (звишка цін). Усе те комплікує далекойдучі замисли польського уряду.

НОВЕ ВЕКСЛЕВЕ І ЧЕКОВЕ ПРАВО ВІД 1-го ЛИПНЯ Ц. Р.

Вже на днях стає актуальним нове векслеве і чекове право, пристосоване до женевських ухвал з 1930. і 1931-го року. Приписи нового закону в цілости не дуже ріжняться від кодифікацій з 1924-го року, та проте містять деякі суттєві новини чи зміни. Загострені карні санкції напр. за виписання чеку без покриття, заборону виставляти чек з датою пізнішою, невідомий досі в Польщі чек „захрещений“, розширення прав векслевого довжника щодо закидів проти посідача векселя, загострення приписів дотично векселя „in blanco“, і т. ін. — це все речі, які вимагають того, щоб звернути увагу на новелізацію векслевого і чекового закону. Недавно вийшла з друку по польськи праця А. Д. Шигельського „Право вексльове і чекове“, де між іншим усистематизовані добре судові орєчення.

НЕПОДІЛЬНІСТЬ ХЛІБОРОБСЬКИХ ВАРСТАТІВ ПРАЦІ ШЛЯХОМ ДО ОЗДОРОВЛЕННЯ СЕЛА.

Перенаселення села і звязане з тим усе більше дроблення земельної власности, що веде до небезпечно більшаючої нужди хліборобів — це преважна проблема, яка чекає своєї розвязки в Польщі та зокрема в нас. Одною із таких розвязок, видвиненою наново в недавному рефераті в Познані інж. Здзярським, є неподільність рільних господарств. Треба зазначити, що справу майорату видвигнули познанські посли теж на терені сенату. Прелегент інж. Здзярський згадав, що зміна спадщинного права в напрямі майорату далаб польській торговлі, ремеслу і промислові нові численні кадри людей, яким мусілиб сплатити уділи ті, що обіймалиб цілу спадщину. Сплати малаб відбуватись заставними листами, платними впродовж 25—30 років.

Світова хроніка.

КОЛЬОНІЯЛЬНЕ ПИТАННЯ НІМЕЧЧИНИ Й ІНШИХ ДЕРЖАВ.

Дві держави розвязали важне для них питання кольоній збройним шляхом. Італія, заволодівши столицею Абісинії, проголосила „Італійську кольоніяльну імперію“. Японія заняла Манджурію і — згідно з найновішою урядовою енунціяцією — рішила переселити туди в недалекому часі 5 міл. японських родин. Обі згадані держави здобули вже терени потрібні їм для кольонізації й експльоатації сирівців. Залишилась ще Німеччина, яку позбавлено після великої війни ріжних кольоній в сумі на 2.640 тисяч кв. кільометрів. Для Німеччини кольоніяльне питання є все ще відчинене. Починаючи від першого видвигнення постулату звороту кольоній перед трьома роками (відома заява Гугенберґа в Лондоні) і від дещо пізніших деклярацій Гітлєра та Ґебельса та кінчаючи рефератом міна. фінансів графа Шверін-Кросіґа, виголошеним на днях у нім. Світово-Господарськім Т-ві, — німці скрізь і всюди підкреслюють пекучість цієї кольоніяльної їх болячки. У великодержавних центрах розглядають справу того, чи доцільно залишити невеличкі народи (бельгійський, голяндський, португальський) при теперішнім їхнім стані кольоніяльного посідання. Спосіб господарення цих народів у кольоніях і розміри експльоатації сирівців укупі зі слабою кольонізаційною акцією — викликують поважні застереження міцніших держав. Через те виринає можливість нового поділу кольоній. Готується до нього і Польща. Орган Ліги Морської „Морже“ постійно пропагує справу приділу кольоній Польщі. В останньому числі (за червень) теж читаємо про те, що „великою метою і змаганням є здобути для Польщі кольонії“...

КРУТІ ШЛЯХИ ФРАНЦІЇ В БОРОТЬБІ З ГОСПОДАРСЬКИМИ ТРУДНОЩАМИ.

Теперішній уряд Франції є еманацією суспільних низів, а через те і до господарських справ підходить з точки інтересів широких народніх мас. Однак спроби усунути господарські труднощі не підходом зі сторони продукції, а підходом зі сторони консумції, виявляють (а ще більше виявлять унедовзі) суперечности, які ледви чи можна буде побороти. Заповіджені і частинно вже реалізовані соціяльні реформи — це нові небезпеки для буджету, для торговельного білянсу і для валюти. „Все залежатиме від довіря народу" — заявив пресовим робітникам новий мін. фінансів В. Оріоль. Цим себе потішають сучасні володарі Франції. **В. Н-вич.**

Польща припиняє санкції.

Мін. Бек переслав предсідникові Ради Ліги Націй письмо, в якому виясняє становище польського уряду у справі санкцій.

Тому, що санкції, які мали бути засобом до стримання італійсько-абісинської війни не осягнули своєї цілі і покінчилися колективною невдачею, а стосувати їх далі в карнім характері це противилось би арт. 16. договору, польський уряд набрав переконання, що санкції стратили свою рацію істнування. І тепер польський уряд повідомляє інших членів Ради, що свої рішення, звязані з арт. 16. договору уневажнює. Рівночасно польський уряд запевнює, що збірна невдача не ослабить нічим відношення Польщі до всіх зусиль Ліги Націй.

Цього самого дня мін. Бек мав ще конференцію із предсідником Ради Ліги Націй мін. Іденом.

Коли Італія вернеться до Ліги Націй?

26. ц. м. відбулося в Женеві засідання Ради Ліги Націй у замкненім гурті. Проводив мін. Іден. Він відчитав письмо італійського мін. закорд. справ Чіяно, де італійський міністер виясняє, чому в теперішній сесії Італія не бере участи. Зі змісту листа виходить, що Італія вернеться до Женеви тоді, коли женевські рішення підуть по її думці, т. зн., коли Л. Націй припинить санкції.

Деякий заколот у дружній атмосфері засідання спричинили делегати Чіле й Португалії, які ненадійно зажадали в імені своїх урядів, щоб Рада Ліги зразу почала обговорювати реформу договору Ліги Націй. В найгіршім випадку справа ця малаб опинитися у пересні на бажання делегата Чіле — на деннім порядку.

Всі інші держави протиставилися жаданням делегатів Чіле й Португалії і у справі реформи договору Ліги Націй Рада нічого не вирішила.

Не визначено теж денного порядку і навіть не вирішено, коли відбудеться приполудне засідання. Справою абісинсько-італійського конфлікту і скасуванням санкцій займуться Збори, а постанови конференції льокарненських держав признано... ще покищо за незрілі до нарад Ради.

Великий процес ОУН у Львові.

ДВАЦЯТЬТРЕТІЙ ДЕНЬ ПРОЦЕСУ.

Як наші читачі вже знають, у пятницю промовляв як останній оборонець **проф. д-р В. Старосольський.** Ця промова і своїм глибоким змістом і гарним стилем та формою зробила дуже сильне враження. Хід думок промови такий:

Борочю пятьох підсудних. Дуже характеристична річ у цьому процесі, це признання. Є гурт підсудних, які відразу, непримушені до того, кажуть: так я належав до ОУН, так я був учасником чи справником цього чи іншого вчинку. І є гурт підсудних, які заперечують. На цьому процесі істнує такий внутрішний приказ, який примушує всіх, що до ОУН належали, явно до цього признатися. Тому без ризика можу сказати, що хто в цій салі і на цій розправі каже, що до ОУН не належав, то в дійсности так було. З цього погляду мої клієнти дуже маркантно розставлені на цій лінії, яка веде від точки абсолютної непричасности до ОУН, аж до того місця, де починається ця організація. З одного боку Федаківна та Ярош, далі Коцюмбас, який може обтерся об організацію і вкінці Ярослав Стецько та Володимир Михайло Янів, які ясно без ніяких застережень, багато більше навіть, як мусіли, сказали, що належать до ОУН.

Щодо приналежности обох перших моїх клієнтів, нема і не дала розправа ніяких доказів.

Щодо Коцюмбаса, то прокуратор влучно назвав його резервою ОУН. З резерви до чинної служби покликати хіба тепер ОУН не може. Це не війна. Тільки активна участь може бути карана, ніколи резерва. Резерва — це ніщо інше, як тільки вичікування і якщоб хтось хотів карати Коцюмбаса, то мусить заждати аж він буде покликаний до чинної служби.

Стецько і Янів признались, що належать до ОУН. Мушу підкреслити, що признались абсолютно нічим не примушені. Ні роки вязниці, ні самота, ні слідство не заломили їх. — Кожний з них мовчав тоді, коли все здавалося впливало на те, щоб вони признались. Признались тут, хоч ані проти одного з них нема найменшого доказу щодо їх участи в ОУН. У слідстві, ще заки я пішов до них до вязниці, обзнайомився з актами, а усім, що до них може відноситися і вийшла — нуля. Але вони прийшли тут на розправу і так, як мені у вязниці ще заповіли, заявили тут: так належу до ОУН. В організації займалися один і другий ідеольогією українських націоналістів. Одначе всупереч волі обох підсудних я буду просити, щоб їх звільнили. Такі Можу і мушу, бо, як рідко коли, можу говорити про своє переконання і про те, що є святим мого світогляду.

Страшна правда життя: діяти легко, думати тяжко, ділами відповісти на положення, на дійсність, молодій генерації психольогічно багато лекше, навіть, щоб це життя коштувало. Зате важко шукати їй духовою творчістю відповіди на ці питання. Маю право і обовязок сказати, що з усіх тих обовязків, які брали на себе молоді українці, вони належать до тих, що вибрали найтяжчий обовязок, на який дуже важко рішитися, головно молодій людині, знайти розумне розвязання цієї страшної критичної ситуації, яка істнує для цілого світа, а для української нації зокрема. Щоб але мене не зрозуміли, я скажу, що оба мої клієнти напевно запротестувалиб, колиб я в цій їх праці шукав способу зробити їх менше винними у ваших очах, або колиб я у тім їх виборі шукав оправдання, або казав, що те, що вони зробили, не вяжеться з революційною роботою ОУН. Напевно запротестували би. Вони стали ідеольогами українського націоналізму і засадничо вони є відповідальні за істнування і за те чим є ОУН. Але це не звільняє мене і вас — кожний момент мати перед очима. Возьмім хочби статтю Стецька (Орловський), писану на тему „Боротьба для боротьби, чи змагання за вартости", яка глибина міститься в цій темі, як далеко старався автор сягнути в життя. Дальше стаття під наголовком „Національні вартости — це вартости етичні", знову інша стаття про „Етичний зміст націоналізму". Вважаю, що праця думки, праця глибокої думки, праця звернена на те, щоб зрозуміти життя, щоб розвязати його найскладніші проблеми, така праця без огляду, в якій констеляції вона не булаб ведена, не може бути ярно суджена. В імя засади, з якою напевно погоджується світ великої думки, прошу — найти проти волі обох підсудних: Стецька та Янова — звільнити.

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові,

вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централя кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

ОСТАННІ СЛОВА ПІДСУДНИХ.

Тому що прокуратор у пятницю пополудні не реплікував, 10-ох підсудних скористало з останнього слова. І так **підс. Ярош** говорив, що в слідстві сказав усе, що знав і те саме потвердив на салі розправ. Заявив, що невинуватий і просив взяти це під увагу.

ПРОТИ НЕСОВІСНИХ ІНФОРМАЦІЙ „ЕКСПРЕСУ ВЕЧОРНЬОГО".

Підс. Равлик сказав: „Експрес Вечорни" з 27-го ц. м. написав, що Равлик по промові свого оборонця встав і заявив, що „цілком мій оборонець переконав мене в тому, що я невинуватий, бо досі я цього не знав". Стверджую, що такої ситуації не було й не могло бути. Зрештою всі бачили, що безпосередньо по промові мого оборонця др. Горбового забрав голос др Гриньовський і не може бути мови навіть про те, щоб я таку заяву склав. Далі Равлик виказав на основі самих зізнань Макарушки те, що сам підсудний не був тією особою, з якою мав до діла Макарушка і про яку згадував у слідстві.

ПІДС. РАВЛИК НЕ ВИНЕН.

Підс. Макарушка ще раз склав по мужеськи заяви, що підс. Равлик не винен. Як відомо — говорив Макарушка — я обтяжив у слідстві зовсім невинну людину. Цією людиною є підс. Равлик, з яким я вперше стрінувся на судовій салі. Я вже раз переживав трагедію людини, яка обтяжила невинну людину. З огляду на те, що передо мною довгі літа вязниці, я прошу зняти з моєї совісти той тягар, яким є свідомість, що я обтяжив невинну людину.

ІДЕАЛ МОГО ЖИТТЯ.

Підс. Мигаль: Працюючи в ОУН, я працював для відродження української держави. Ця праця була для мене всім змістом та ідеалом мого життя.

ПІДС. ШУХЕВИЧ ЗОВСІМ НЕ ВИНЕН.

Підс. Підгайний: Спершу виясню справу замаху на А. Крушельницького. Не було тут ні моєї вини, ні заслуг, що замах відкликано. Я справді з чисто технічних причин відложив був замах на якийсь час, але опісля провідник його зовсім відкликав і сказав, що він уже неактуальний. Хотів би я, щоби моє заломання у слідстві не кинуло найменшої тіни на ідею... Те, що я заломився, було виявом інших, чисто егоїстичних мотивів. До панів суддів присяглих маю лише одно прохання: Романа Шухевича обвинувачують за вчинки, які я виконав.

СЛУЖБА УКРАЇНІ.

Підс. Машак: Метою свого життя вважаю лише службу Україні. Україна була й є для мене такою великою, такою святою, що для неї не лише жити, але й вмерти є замало. Я хотів у боротьбі за українську державу, за визволення українського народу з неволі, в боротьбі за новий соціяльний лад, за соціяльну рівність, за Україну без холопа і без пана знайти ціль і своє щастя...

Підс. Спольський: Я працював в ОУН з повною свідомістю доцільности і правильности її політичних метод. Тому вповні відповідаю за одну свою працю... Я заломився у слідстві внаслідок фізичних і психічних переживань...

Я ВОЛІВ БИ НИНІ НЕ ЖИТИ...

Підс. Малюца: Кожна ідея мусить витримати пробу смерти... Я виступив із відомою заявою у варшавському процесі, яку тут відкликую. Я заломився з особистих причин. Нині я знаю, що я заломився і несу за покоситиму всі наслідки цього заломання...

Предс.: Цього не треба.

Малюца: В кожному випадку волів би нині не жити, як мати за собою такий вчинок.

СТЕЦЬКО ПРО СВОЮ ІДЕОЛЬОГІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ.

Опісля довшу заяву склав підс. Стецько у справі своєї діяльности в ОУН. Підкреслив, що тут добровільно признався до приналежности до ОУН, що працював в ідеольогічному референті як його провідник, був редактором „Бюлетину", офіційного органу краєвої екзекутиви ОУН, редактором органів української молоді „Юнак" та „Юнацтво". Прокуратор подав тут, каже Стецько, що я затроював своєю публіцистичною діяльністю душі української суспільности, зокрема української молоді. Підс. Стецько

Всільні плями, прищі і нечистота шкіри уступає місця делікатній, свіжій і здоровій цер..
Виробник: Аптекар Дрнч і Ска, Бельсько.

ВЛАСНОГО ВИРОБУ — ЦІНИ ФАБРИЧНІ
КОВДРИ — МАТРАЦИ — ПОДУШКИ
готові простирала, пошевки, білля, полотна, коци, капи, дивани, обруси, ручники
А. Петрушевський, ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. Цінники даром. 11—25

опрокидує цей закид. Згадав, що писав на теми ідеологічно суспільні, політичні, на теми етики і т. д. У своїх публіцистичних працях висував ось що: Оцінюючи нинішнє положення взагалі і дійсність, яка існує в українській суспільності та на українських землях, поставив в тези того порядку: що сьогоднішній зміст життя уміщується в тому, що ідеалом людини є національно-суспільний ідеал. Національно-суспільну працю не вважаю заслугою окремих людей, але як обов'язок кожної людини. Я кажу, що всім змістом життя мусить бути національно-суспільний ідеал. Вияви егоїстичного моменту в суспільному житті мають стати щонайвище негативним ухилом від національно-суспільного ідеалу життя кожної одиниці. Цього не можна оцінити як одтруювання душ суспільности. Якби серед польського народу таку ідею проголосив хтось, певно не мав би відваги прокурор так оцінити її. Мій обор. проф. Старосольський зазначив, що в зокрема розглядав соціяльний зміст українського націоналізму. Як редактор „Бюлетину" та як редактор „Юнака" й „Юнацтва", організованих для молоді, в містив у них статті м. ін. про соціяльний зміст українського націоналізму.

При оцінці розвязки соціяльного питання можна уміститися його в 4-ох точках, а саме: національний момент, момент безкласовий, момент етики та момент праці. Я твердив, що єдина праця рішає про вартість людини, і що єдино суспільна справедливість може бути критерієм у вирішуванні соціяльної проблеми. Я твердив, що в національних рямках кожна одиниця може знайти зміст життя. Я видвигнув при цьому у розвязці економічного питання, що вимогою соціяльної справедливости є переведення без викупу землі усіх без ріжниці поміщиків на власність українського селянства та копалень на власність українському робітництву, передання без викупу землі з московських колективів на власність українського селянина; те саме щодо фабрик і копалень на власність українського робітника на східньо-українських землях. Це одна з важливіших точок справи розвязки української суспільної проблеми. Я видвигав ідею нового суспільного порядку. Тим новим суспільним порядком має бути ідея солідаризму професій, не класів в економічному розумінню, бо українська суспільність є безклясовою суспільністю людей праці. Чи такі думки й ідеї можна назвати затроюванням душ української суспільности і молоді?

РОЗЛУЧ
ЧУДОВЕ ЛІТНИСКО
серед смерекових лісів
у Карпатах (Бескид)
на лінії заліз. Львів—Самбір—Сянки.
Джерела мінеральні, сірчані і квасо-вуглясті.
Прогулянки до джерел Сяну, Дністра і Стрия.
Шлях туристичний: Залокіть через Волосянку і Ісаї (голубі знаки).
Літній сезон від 1. червня ц. р.
Багато кімнат у віллях і пансіонах по цінах помірковних.
Інформації дає Комісія Літниськово-Туристична при громадській Управі в Розлучу

ІСТОРИЧНА МІСІЯ УКРАЇНИ.

Далі я видвигнув у своїй діяльности тезу, що Україна повинна стати ідейним моральним і культурним центром, довкруги якого повинні зосереджуватися змагання інших поневолених народів. Україна має бути їх ідейним і моральним провідником у їх визвольних змаганнях.

Приглядаючись над долею цілого українського народу, я підкреслював соборність ідейну, психологічну і моральну та соборність політичних змагань. Чи це можна назвати затроюванням душ української суспільности і молоді?

На питання проф. Старосольського я сказав, що писав і про українське право, про те, чи право безбережного народу існує й обовязує члена його чи ні. Я прийшов до висновку, що воно існує. Бо твердив, що право існує тоді, коли його психологічно і морально визнають члени даної суспільности. Визнаю, що істотним моментом права є примусова його санкція суспільство. Не є суттєвим моментом права примус, фізична сила. Кермуючись цим мотивом я з правного й ідейного огляду робив те, що робив.

Я виконував мій обовязок, який мені диктувала моя приналежність до української суспільности. **Я визнаю, що українська держава існує, існує потенціяльно в серцях українського народу. Не існує покищо реально, але існує морально, існує і правно в наших душах.** Змислом мойого цілого життя було, є й буде: Україна вільна. Україна без хлопа і без пана. Я вірю в перемогу...

Предсідник: Маєте себе боронити, не обвинувачувати.

Стецько: Це останнє моє слово до українського народу з цієї салі.

ПОСЕЗОНОВУ ВИПРОДАЖ
улаштовує майже ДАРОМ
ПЛАЩІ, КОСТЮМИ, КОМПЛЄТИ, СУКНІ, БЛЮЗКИ, ПУЛЬОВЕРИ, СПІДНИЧКИ, ПЛАЩІ ІМПРЕҐНОВАНІ
відома з дешевих цін і солідности фірма
Е. ТАВБЕ
ЛЬВІВ, РУТОВСЬКОГО 11. телефон 253-01.

ТУГА ЗА НОВОЮ ВІРОЮ.

Підс. Янів: Я не хочу боронити своєї особистої волі, хоч як цінна вона для мене. Не буду боронити тому, бо я визнаю той світогляд, який знає боротьбу, який розуміє, що в боротьбі є перемоги і невдачі на шляху до реалізації моєї віри. Хочу боронити своїх ідей, своїх думок, своїх поглядів, які як одна частина складаються на мою діяльність, що була частинкою діяльности ОУН. Якщоб я міг вповні вияснити тут свої погляди, думаю, що не можна було би сказати про мене, що я затроював душі української суспільности й української молоді. Всім булоб ясно, що моя діяльність є свого роду конечністю. Я застановлявся і діяв свідомо. Розглядаючи завдання, які маю виконати, я вважав, що тільки цей шлях є єдино правильним шляхом і що ним мушу йти. В своїй діяльности старався я завжди про одне, щоб кермуватися тим, що римляни називали „віртус". І тому, щоб дати доказ, що не хочу бути нечесним супроти тих людей, яким я висказував свої погляди, я тут на цій салі виразно заявив, що належу до ОУН. Ясно, моє становище випливало з великої віри, передовсім з віри в українську націю, в її право до життя суверенного, самостійного, а дальше з віри в післанництво української нації. Уважаю, що сьогодні є саме той момент, який Шпенглєр передбачив у своїх творах, що сьогодні упадають віри, захитуються давні культури і світ бажає чогось нового, нової віри. Уважаю, що боротьба української нації за самостійність не є тільки боротьбою за здійснення нової правди, нового життя, нової релігії. Сьогоднішня боротьба української нації, напр. з Москвою є не тільки боротьбою з вивами московського імперіялізму, не тільки *боротьбою з московським духом*, не тільки з большевизмом, який є лише формою поневолювання української нації, але ця боротьба є одночасно боротьбою з ідеєю комунізму, який затроює нинішний світ, нинішню культуру. Коли нині давні віри, давні релігії захитані — уважаю що обовязком української нації було, є й буде створити нову віру, віру українського націоналізму, релігію, побудовану на глибокій вірі в українську націю, що в будучій українській державі поведе людство у світле майбутнє і створить зовсім нові закони і новий зміст життя. До того, щоби зреалізувати нашу віру, треба великого нац. *обєднання* і треба великого напруження всіх сил української нації. І я мушу сказати, що сьогодні моя совість щодо української нації спокійна. Я вважаю, що коли ми є кість від кости, кров від крови української суспільности, так і українська суспільність буде духом від нашого духа.

ВИЯСНЕННЯ ДЕЯКИХ СПРАВ.

Підс. Бандера: Прокуратор сказав, що на лаві підсудних засідає гурт українських терористів і штаб. Хочу сказати, що ми члени ОУН не є терористами. ОУН огортає своєю акцією всі ділянки національного життя. Про ці акції мені не дали змоги говорити, навіть про мою власну діяльність. Тому я мусів обмежитися тільки до тих окремих фактів, які є предметом цієї розправи. Спершу дам вияснення деяких справ, яких прокуратор торкнувся.

Щодо ком. Кособудського, то в 1933 р. я дістав звіт від товаришів, які перебували у вязниці. В звіті говорилося, що ком. Кособудський пристосовує до українських політичних вязнів спеціяльні методи, пристосовує шикани, репресії і що вязні плянують перевести, як протиакцію, голодівку. Я дав приказ зібрати докладний матеріял і, маючи в руках докази, що ком. Кособудський не тільки організував, не тільки репрезентував, але й сам в першу чергу виконував ці всі репресії, я на проект голодівки не згодився і заборонив її, стоячи на становищі, що коли пристосовується терор до українських політичних вязнів, то невказане, щоб тягар боротьби з цим упав на плечі тих товаришів, які є безборонні і з якими адміністрація вязнична може зробити, що схоче. Я вважав, що організація має обовязок взяти цих товаришів в оборону і з цієї причини я дав приказ виконати атентат на ком. Кособудського. Суду не було. Я сказав лише, що організація судила тільки українців. Коли йшло про представників польської держави, чи польських державних інституцій, то суду ми не переводили.

Щодо замаху на волинського воєводу Юзефського, то цей атентат мав те саме тло що і плянований атентат на куратора Гадомського і виконаний атентат на мін. Перацького. Воєв. Юзефський мав згинути не тому, як каже прокуратор, що хотів зближення обох народів, але тому, що метою цілої політики польського уряду, зокрема на Волині, яку репрезентував воєв. Юзефський, була державна і національна асиміляція українців.

СМЕРТЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ ЗРАДУ.

На дир. Бабія і Бачинського революційний трибунал видав присуд смерти за злочин національної зради. Прокуратор сказав, що я не перевів доказів вини дир. Бабія і Бачинського. Я навіть не старався цього робити, бо те, чи вони винні чи невинні, розглядав революційний трибунал, який на основі конкретних даних і матеріялів видав присуд. Я тільки подав тут ті злочини і провини цих людей, за які їх засудили. Кожний зрозуміє, що хочби з конспіративних оглядів я тут не міг переводити доказів вини цих людей. Ми стоїмо на становищі, що обовязком кожного українця підпорядкувати свої особисті справи і ціле життя інтересам і добру нації. Коли хтось добровільно і свідомо співділає з ворогами в поборюванні і то фізичними методами українського визвольного руху, стоїмо на становищі, що за такий злочин національної зради належиться лише кара смерти. Суд, який ті суди кари смерти видав, мав мандат від ОУН.

УКРАЇНСЬКА ПРОБЛЄМА ТА ВЗАЄМИНИ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ І СССР.

Третя справа — це справа протибольшевицької акції. Прокуратор сказав, що бодай побічним мотивом при вирішуванні атентату на совітського консуля у Львові було те, що організація хотіла зареагувати теж на налагодження польсько-большевицьких взаємин, що хотіла їх попсувати. *Я сам про цей атентат рішив.* Я дав приказ його виконати і заявляю, що абсолютно ми того моменту не брали під увагу. Не тільки з практичних, але в першу чергу з засадничих мотивів. ОУН у своїй політичній програмі відкидає орієнтацію на когонебудь [illegible]. ОУН відкидає концепцію відбудови української держави при нагоді польсько-большевицького конфлікту.

Взаємини польсько-большевицькі не можуть рішати про наші політичні розрахунки. Зрештою, з історії знаємо, що всякі такі концепції діставали в лоб і що коли йде про Україну, то Польща з Москвою завжди погодилися. Всі боєві акти, які розглядаємо в цій салі, є тільки фрагментом і то не цілої революційної, але навіть самої боєвої діяльности.

З розправи виходило, що ОУН зводить цілу свою діяльність в першу чергу і то головно до боєвої акції. Заявляю, що ні програмово, ні коли йде про кількість членів в поодиноких ділянках організаційної праці, боєва акція не є єдиною, не

Пять високих ґатунків папіросів без устників
„E S S E"
15 штук 38/18 1-2 **1 зол. 50 сот.**

є першою, але рівнорядною з іншими ділянками. Тому, що в цій справі розглядали атентати, що їх виконувала організація, міг би хтось думати, що організація не числиться з життям людини взагалі, але навіть з життям своїх членів. Коротко скажу: Люди, які весь час у своїй праці є свідомі, що кожної хвилини можуть утратити життя, такі люди як ніхто, вміють цінити життя. Вони знають його вартість. ОУН цінить вартість життя своїх членів, дуже цінить, але наша ідея в нашому понятті є така величня, що коли йде про її реалізацію, то не одиниці, не сотні, а навіть мільони жертв треба посвятити, щоб її зреалізувати. Вам найкраще відомо, що я знав, що наложу життям і відомо вам, що мені давали змогу те своє життя рятувати. Живучи рік з певністю, що я втрачу життя, я знаю, що переживає людина, яка має перед собою перспективу в найближчому часі життя втратити. Але впродовж цілого того часу я не переживав того, що я переживав тоді, коли вислав двох членів на певну смерть: Лемика і того, що вбив мін. Перацького...

Тут предсідник перервав підс. Бандері і він закінчив своє вияснення.

Вердикт присяглих суддів.

Вночі з пятниці на суботу запав важкий вердикт у справі 23-ох молодих українців і українок. По 5-ти годинній нараді присяглі судді вернулись в год. 12.45 на салю, де провідник лави присяглих п. Едмунд Райс відчитував аж до 2. год. вночі вердикт про вину підсудних.

Присяглі судді **одноголосно 12-ти голосами потвердили вину Ст. Бандери** за приказ до вбивства Я. Бачинського, невідомого учня VII. кл. гімн., дир. І. Бабія, большевицького консула у Львові, ком. Кособудського і ред. А. Крушельницького; 11-ти голосами за приказ вивінати замах на волинського воєв. Юзефського і за приказ невідомій жінці, щоб підложила петарду в редакції та адміністрації час „Праця", себто у друкарні Яськова.

Вину інж. Підгайного потвердили 12-ти голосами за намову Качмарського, щоб застрілив Бачинського у квітні 1934; за намову Мигаля у травні 1934, щоб застрілив Бачинського, за намову невідомої жінки, щоб підложила петарду у домівці час. „Праця", за намову Качмарського, Королишина і Мацейка, щоб застрілили Кособудського з тим, що опісля 12 голосами потвердили, що Підгайний відкликав цей приказ та вбивства ком. Кособудського і таким чином не допустив до цього вбивства; 11-ти голосами за те, що намовляв Качмарського, щоб застрелив у березні 1934 р. Бачинського і невідомого члена ОУН., до вбивства воєв. Юзефського.

Вину Р. Мигаля потвердили 12-ти голосами за те, що: 31. березня стримував Бачинського, щоб вдержати Качмарському його вбивство; у квітні 1934 р. заманив Бачинського до городу Косцюшка, де Качмарський мав його вбити; з кінцем квітня і з початком травня 1934 заманив Бачинського спільно з Сеньковим і Зарицькою на вул. Кадецьку, де Бачинського мали вбити; 9. травня 1934 спільно з Р. Сеньковим застрілив Бачинського; у липні намовляв Качмарського до вбивства дир. І. Бабія, що дав М. Цяревій у липні 1934 р. револьвер, щоб він застрілив дир. Бабія; за розвідку щодо способу життя большевицького консула; за розвідку щодо способу життя ком. Кособудського і за те, що вдержав невідомій жінці підложити у квітні 1934 петарду у друкарні Яськова таким чином, що перевів розвідку в цій друкарні. Одночасно присяглі судді заперечили 10-ти голосами, ніначеби відповідальність Мигаля у хвилині доконання згаданих проступків була обмежена, або він не міг кермувати своєю поведінкою.

Вину Е. Качмарського потвердили 12-ти голосами за те, що 31. березня 1934 завдав Бачинському кілька ударів штилетом; у квітні 1934 чатував з револьвером на Бачинського в городі Косцюшка; в липні 1934 намовляв Королишина до вбивства дир. Бабія; від квітня до серпня 1934 чатував з револьвером на Кособудського.

Вину К. Зарицької потвердили 7. голосами за те, що з кінцем квітня або з початком травня замовила Я. Бачинського на вул. Кадетську **9-ти голосами** за те, що довідувалася про розклад убікацій у друкарні Яськова; **6-ти голосами заперечили** вину К. Зарицької, неначе би вона слідкувала за ком. Кособудським.

Вину Р. Сенькова потвердили 12-ти голосами за те, що: належав до ОУН; заманив Бачинського на вул. Кадетську, стріляв до Бачинського і переїв розвідку у большевицькому консуляті; **10-ти голосами заперечили,** начеб відповідальність Сенькова у хвилині виконання згаданих проступків була обмежена або щоби він не міг кермувати своєю поведінкою.

Вину О. Мащака потвердили 12-ти голосами за приналежність до ОУН і за намову Мигаля до вбивства дир. Бабія.

Вину І. Яроша потвердили 10-ти голосами за приналежність до ОУН, а **7-ма голосами заперечили,** начеби брав участь у нападі на Бачинського 31. березня 1934 р.

Вину І. Малюци потвердили 12-ти голосами за намову Мигаля до вбивства дир. Бабія і ком. Кособудського.

Вину С. Рачуна потвердили 12-ти голосами за сфальшування документу тотожности і заперечили 8-ми голосами його приналежність до ОУН.

Вину Р. Шухевича потвердили 10-ти голосами за приналежність до ОУН і **11-ти голосами заперечили** наче би він намовляв Лемика до вбивства большевицького консула.

Приналежність до ОУН В. Свєнціцької і слідкування за ком. Кособудським заперечили 6-ти голосами. Таксамо заперечили приналежність до ОУН А. Федаківної 7-ми голосами.

Вину О. Феника потвердили 9-ти голосами за приналежність до ОУН і за перехід моторику, який міг довести до вибуху.

Вину В. Івасика потвердили 11-ти голосами за приналежність до ОУН і за переховок моторику, який міг довести до вибуху.

12-ти голосами потвердили приналежність до ОУН: Я. Макарушки, О. Пашкевича, Я. Спольського, В. Янова та Я. Стецька; 9-ти голосами; В. Коцюмбаса; а 7-ми голосами д-ра Б. Гнатевича та І. Равлика.

Гробова тиша панувала на салі підчас відчитування вердикту. Підсудні приняли цей вердикт зі стоїчним спокоєм. Лише серця матерей та найближчих, які не зважаючи на дуже пізну пору, щеміли з болю, але і рідня зберегла спокій.

По відчитанні вердикту прокуратор домагався, щоб трибунал пристосував до підсудних кари, передбачені карним законом за дотичні провини, та щоб до підс. Підгайного застосував затягаючі обставини.

В імени лави оборонців **проф. д-р В. Старосольський** просив, щоб трибунал при виміри кари взяв під увагу злагіднюючі обставини. Обор. д-р О. Пєвенцький пригадав, що підс. Зарицьку засудили вже у Варшаві за тесаме, за що судять її тепер тут.

Тому, що ніхто з підсудних не забирав уже голоса, предсідник наказав відвести підсудних зі салі. Одночасно заявив, що трибунал іде на нараду у справі присуду.

ДВАЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Присуд.

На основі вердикту присяглих суддів предсідник відчитав у суботу в год. 6.50 вечором такий присуд:

СТ. БАНДЕРУ і Р. МИГАЛЯ засуджено на досмертну вязницю.

Інж. ПІДГАЙНОГО, Е. КАЧМАРСЬКОГО, Р. СЕНЬКОВА, І. МАЛЮЦУ та О. МАЩАКА по 15 років вязниці.

Слід згадати, що присуд на досмертну вязницю і кару по 15 років вязниці виміряв трибунал уже після пристосування амнестійного закону.

К. ЗАРИЦЬКУ засудив трибунал на 5 років вязниці, а на основі амнестійного закону зменшив до 2 і пів року вязниці.

Я. СПОЛЬСЬКОГО на 7 років вязниці, яку на основі амнестійного закону зменшено до 4 років і 8 місяців вязниці.

Я. МАКАРУШКУ на 6 років, яку зменшено до 4 років.

І. ЯРОША, О. ПАШКЕВИЧА, В. ЯНОВА, Р. СТЕЦЬКА, І. РАВЛИКА, О. ФЕНИКА ТА В. ІВАСИКА засудив трибунал по 5 років вязниці, яку то кару зменшив кожному з них на основі амнестійного закону до 2 і пів року вязниці.

Р. ШУХЕВИЧА, Д-РА Б. ГНАТЕВИЧА і В. КОЦЮМБАСА засудив трибунал по 4 роки вязниці, яку на основі амнестійного закону зменшив кожному з них до 2 років вязниці.

С. РАЧУНА засудив трибунал на 6 місяців вязниці, яку даровано на основі амнестійного закону.

В. СВЄНЦІЦЬКУ та Д. ФЕДАКІВНУ трибунал увільнив зовсім від вини і кари.

Всім засудженим зачислив трибунал слідчий арешт; деяким з них відобрав публичні права на 5 років, а деяким на 10 і засудив теж на заплату коштів.

Сентенцію присуду скінчив предсідник відчитувати в год. 8-ій вечором. Засуджені, рідня і численна публика, яка виповнила вщерть салю розправ, приняли присуд спокійно.

Галицька Каса Ощадности
у Львові
видає ощадностеві книжечки на показчика або іменні, золотові або в зол. в золоті, платні на кожне видання або термінові.
ВКЛАДКИ
ощадностеві вложені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають з поруки Держави.
ФОНД 6/45
резервовий понад 4,200.000 золотих

НЕГУС ВИСЛАВ НОТУ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

ЛЬОНДОН, 27. 6. ПАТ. Рэйтер повідомляє з Женеви, що негус вислав до Ліги Націй ноту, в якій заявляє, що тимчасовий уряд у зах. Абісинії це одинокий легальний уряд цієї країни та рішений вести дальші боротьбу за незалежність Абісинії, звертається до членів Ліги Націй, щоб доставили гроші та зброю. В ноті негус потверджує право Абісинії до волі та незалежности.

Чужинні книжки про Україну.

НЮ ЙОРК, 10. червня. (Вл. кор.). Книжка, величини звичайних наших церковних книг, видана англійською мовою з латинського рукопису, попала в руки д-ра С. Демидчука. Є це історія турецької держави від 1300. р. аж до поразки Мазепи під Полтавою. Якось так складається, що автор молдавський князь Дмитро Кантемір, ровесник Мазепи, написав цю історію, довів її до 1723 р., а його латинський рукопис переклав і видав у Льондоні по англійськи Н. Тайндел в 1734. р. Є це обемиста історія, що обіймає 475 сторінок. Але хоч це історія Туреччини то вона подає багато фактів із історії України, а саме з історії Козаччини. Це й природне, бо турки мали все до діла з козаками. Найбільше місця присвячує Кантемір Дорошенкові, коли то султан Магомет IV, в р. 1669, прийняв козаків до свого союзу, хоч згадує і про Хмельницького. Згадує теж часті напади аж в Галичину, напади на Львів, Бучач, а Кам'янець находить постійне місце в турецькій історії. Так напр. характеристичний є вислів при вибраних султана Мустафи II. (в р. 1696): „Хоч турецька держава була занята в інших частях світу, то ці трудноші від християн не переконали турків в їх щорічних походах та нищенні Польщі й Покуття аж по Львів. Вони забирали українців у полон за те, що вони забагато вірили в силу польської зброї. Ледви минала зима, а хан з кримських татарів Каслов Герей, напав на самі передмістя Львова, забрав чотири малі гармати з під самої брами місто, мало не забрав самого „генерала Яблоновського і з 14.000 бранців вернувся в Кримську Татарію". Окремий уступ присвячений історії Петра Великого. При цій нагоді широко розписується про Мазепу й Карла XII. І дотримується долю Мазепи аж до Бендерів, а про Карла пише ще дальше. Оповідання Кантеміра дуже живе. Це тимбільше, що він знав турецький бік кожної справи.

Друга книжка яка попала в ті самі руки, це „Історія Петра Великого", видана англійською мовою в Льондоні в 1812. р. заходами „Військового Літопису й збора військових цікавинок", але не подано ім'я автора. На великий вигодок ця книжка подає докладний опис України в часів Петра Великого і хід війни Мазепи та Карла з Петром. Як посередній твір так і цей всюди виразно вживає слова „Україна". Автор історії Петра Вел. причислює до України так крим Запорозьких козаків, а також прийшов до часів Петра, подає історію України у зв'язку з подіями в Москві та Польщі.

МІНІСТЕР ОСВІТИ ПІД ЗАМІТОМ УБИВСТВА.

МЕКСІК, 27. 6. ПАТ. Міністер освіти Васкез Вела, обвинуч ченій в убивстві посла Альтаміяза, віддався до диспозиції судової влади. Заявив, що доказе свою невинність.

У неділю у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ дві вистави:
год. 3.30 (ціни нормальні). Передостанній раз з Софією Чапліньською
„Гарна історія“ Одна з наймилїших і веселих комедій сезону.
Год. 8. веч. чисто львівська вистава **„На Личакові“**
Передвоєнний Львів у своїй своєрідній шаті. Гарні пісеньки львівського передмістя.

Замкнення сесії сойму та сенату.

ВАРШАВА, 27. 6. ПАТ. Нині в полудне шеф цивільного бюра президії ради міністрів Пачовський доручив маршалам сойму та сенату розпорядок президента держави про замкнення надзвичайних сесій сойму та сенату з днем 27. червня.

Події в Палестині.

ЛЬОНДОН, 26. 6. ПАТ. Покищо нема потвердження вісток про похід трансйорданських арабів ні про наради 200 арабських провідників. Невідомі ще є заміри еміра Трансйорданії, однак беручи те під увагу, що він бере платню від британського уряду, слід рахуватися з тим, що він впливатиме злагідливо на арабських провідників.

На лінії Гайфа-Ліда араби спричинили, що поїзд вискочив із рейок. Машиніст і один жовнір забиті. Під Наблюс вивязалася боротьба між відділом арабів і англійською стежею. Трьох арабів убитих, двох англійців раненних.

ЄРУСАЛИМ, 26. 6. ПАТ. На подвірі корабельного уряду вибухла бомба, не спричинюючи ніякої шкоди.

ЄРУСАЛИМ, 27. 6. ПАТ. Ситуація знову загострилася. Арабські відділи завзято боронять. В горі, в околиці Наблюс, вислано відділ війська в силі 1.600 жовнірів.

Мешканців Єрусалиму збудила минулої ночі сильна стрілянина з гори Сіону. Невідомі напасники стріляли на залізничий двірець, друкарню і жидівські доми.

Нікараґуа виступила з Ліґи Націй.

ЖЕНЕВА, 27. 6. ПАТ. Уряд Нікарагуї переслав нині до секретаріяту Ліги Націй ноту, в якій заголошує своє виступлення з Ліги. За ост. кілька тижнів це вже третя зчерги середущо-американська держава виступила з Ліги, бо перша виступила Ґватемала, а після неї своє виступлення заповів Гондурас.

У понеділок у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ, год. 3.30: (ціни нормальні)
Гарна львівська вистава **„На Личакові“** Віктора Будзинського.
Год. 8. веч.: Останній раз! Прощальний виступ Софії Чапліньської
„Гарна історія“ весела комедія Флєрса і Кеявета.

НОВИНКИ.

— **Окружні віділи** Українського Лікарського Товариства у Станиславові і Коломиї організують у живці Черче у днях 4-го (вечором) та 5-го липня ц. р. Товариський Зїзд, що на ньому читатимуть реферати. Централя Товариства долучується до цієї організації і просить всіх охочих Товаришів прибути на цей Зїзд. 1—2

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 51-115

— **Магазин постелі Р. Дикаль, Львів,** Хорущини 5 (побіч кіна „Аполло“) поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 26-100

— **Повідомляємо Вп. Клієнток (ів),** що Салон Мод „Мак“ з причини зміни льокалю тимчасово нечинний. 2341

— **Конкурси.** Головна Управа Рідної Школи розписує отсим конкурс на 1) посаду управительки дів. гімназії в Стрию, 2) учительку математики в дів. гімназії ім. І. І. Кокорудзів у Львові, 3) учителя (-ку) німецької мови, практичних занять, 4) учительку домашнього господарства з повищеною державною школою, 5) управителя гімназії РШ в Чорткові.

— **Виставa образів** С. Гординського, В. Гаврилюка і Г. Кружилевського, яку критика прийняла з великим признанням, щодня відкрита від 10—13-ої у салях Професійного Союзу Артистів Пластиків, вул. Дослушницьких 1. І. п.

— **Гарний жест і гарна думка.** Сиромисті громадяни із Дрогобича Михайло Колінко переслав до нашої редакції 1 зол. як датох на площу „Сокола Батька“ у Львові з такими словами: „Будучи раз на святі у Львові, був і я на тій площі, але не мав я там свого місця і мусів стояти на чужім. Хочу бодай одною ногою стояти на своїм, коли там буду другий раз. Якби наш кожний свідомий громадянин зробив так як я і перестав на один тиждень курити, то вже до св. Петра ми мали би площу, без позичок, без імпрез і без клопотів. Я роблю початок“.

— **Воєнничий війт.** Ще не затерлась в памяті мешканців Косова чортківського позіву справа збройного нападу на гр.-кат. священника о. Михайла Войчука 26. травня і вже знов треба записувати свіжий подвиг косівського „лицарства“, цим разом на рахунок місцевого війта, п. Йосифа Дрелїковського. 21. червня 1936. вартувся місце-

навіть перевагу німець, але Гаркавенко не дав собі видерти першенства і використавши пригожий момент, кинув несподівано Петерсена на лопатки. Переможця українця Гаркавенка нагородила публика довготревалими оплесками і обох борців обкидала цвітами. Так Гаркавенко, що мав першу нагороду Европи, одержав тепер першу нагороду Польщі на 1936 р. Опісля в присутности публики роздано переможцям дипльоми. **М. М.**

— **Сліди нашої старинної бувальщини в Люблині.** Стінні мальовила в б. замковій церкві, яка завдяки сильним грубим стінам і середньому філярові, що підтримує склепіння та невеликим розмірам, заховалася в оригінальній старовинній конструкції від часів нашого галицького короля Данила, та які недавно відчищено з кількох верхніх тинків, набрали вже світової слави і розславили цей люблинський українсько-церковний памятник. Ця б. церква св. Трійці в середині замкового подвіря (біля замкової круглої вежі, яку побудував також наш галицький король Данило) стягає нині цікавих із заграниці. Кожний вражливий на красоту при оглядині цієї гарної старовини подивляє її велику вартість. Малював усю церкву якийсь Андрій, якого підпис видніє у великих українських буквах на правій стіні недалеко вівтаря. Хто то був цей маляр Андрій, ніхто не знає. Напевно був українець і знавець українського церк. маляр. мистецтва, бо віддав його досконало. В кожній рисочці, у виразі кожного обличчя, в заложенні фалдів, у вігненні билин, в взаєму і розквіті квітів бачимо руку українського маляря Андрія. Минув давно XIII. і XIV. вік, а ми, оглядаючи ці живі мальовила, живемо спомінами красоти цих давних віків, екстазою давної української величі. І це одинокий в Европі такий живий памятник нашої славної минувшини з тих віків. Добре сталося, що ці мальовила з б. церкви св. Трійці (нині вязничий костел, бо в люблинськім замку міститься вязниця) в Люблині вже опрацьовані і видані в III-ім томі „Студія до дзеюв штуки в Польсце“ (вид. закл. архітект. поль. і історії штуки політехн. варш.) на 100 сторінках великого формату з основною монографією цих мальовил з б. церкви св. Трійці в Люблині (пера д-ра М. Валіцького), зілюстрованою багатьома фотографіями і барвними (кілька красок) репродукціями. Цей том появився 1930 р. і вийти його можна в кожній більшій науковій бібліотеці, а купити можна в Закладі архітектури польської у Варшаві. **М. М.**

— **Караїми в Луцьку** видають від кількох літ в караїмській мові квартальник „Карай Авази“ і додаткове письмо в польській мові. Вийшла також цього року брошура в польській мові А. Мордковича—Козікова п. н. „Огніско караїмске“ (історія і життя караїмів в Польщі) з ілюстраціями. Ця брошура й інші письма причинилися мабуть також до устійнення правних норм караїмської релігії, до якої належить горстка людей і то „бивших людей“.

— **Краєва хроніка.** У Станевичах пов. Сєнбір кинулася в Дністер 33-літня Анна Моцова з причини нервового розстрою. — Поліція арештувала 17-літнього Василя Гогайчука з Криворівні, 18-літнього Федора Миханюка з Яворова, які м. і. обікрали косівського ювілєра Н. Вінтера. Арештовані втікли з арешту в Ясенові Горішньому. — У Хлопчицях пов. Рудки грім убив 30-літну Татіяну Максимович, що верталась під час бурі до дому. — В Мишкові пов. Ліско ударив грім у загороду Ілька Дрозда і підпалив хату. Одночасно убив 46-літну жінку господаря Анну.

— **Жорстокий самосуд над злодієм.** В селі Сєдехів пов. Олькуш сполошили злодія, що закрався був до одного господаря. За ним пустилася погоня і зловила три кільометри від місця крадежі. Відобравши йому револьвер, юрба, зложена з 300 людей так побила його камінням і колами, що він на місці вмер. Імени й прізвища злінчованого злодія покищо не устійнили.

— **Перша жінка прокуратором в Польщі.** В польському судівництві підписано вперше іменування жінки на становище прокуратора. Аплікантка варшавського окружного суду п. Хоєцька стала асесором у прокуратурі. Тим способом створено жінкам доступ до прокураторського уряду.

— **Хотять летіти у стратосферу.** Бельгійський професор Пікар, що хотів летіти балоном у стратосферу в Польщі і мусів відложити свій лет з фінансових причин, заявив у часописах, що візьме зі собою також пасажирів, якщо вони згодяться зібрати 100 тисяч долярів на організацію лету. Негайно зголосилося 22 добровольці, між ними три жінки.

Д-р Маркіян Дзерович

виїхав
як щорічно до
ШАВНИЦІ
„Швайцарка Горішня".

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „РОБЕРТА".

Фільма з відомою парою американських танцюристів Фредом Астером і Джінджер Роберс, що мають нагоду показати свої нові танці. Танці ці на межі гротеску та акробатики захоплюють, як і попередні у фільмі „Панове в циліндрах", своїм незвичайним почуттям музикальности та легкістю. Крім цього пара ця має своєрідний гумор, до якого треба довший час звикати. Навіть тоді, коли вони зовсім безголосі, викрикують свої пісеньки, для слухача, що зовсім не розуміє слів, залишається досить приємне враження. Атракцією фільми є огляд найновішої американської жіночої моди. Жінки на авдиторії тільки зідхають до цих панських цяцьок. Ірина Дан у поважній ролі має приємний і ярий голос.

Спорт.

УЖГОРОДСЬКА РУСЬ ПЕРЕД ВОРОТАМИ ЧСЛ. ЛІГИ.

На змаганнях з Вікторією Жіжков виїхала в суботу 27. ц. м. вполудне 11-ка Руси з Ужгороду разом з головою секції копаного м-ра А. Лавришином і тренером О. Мазалем двома літаками до Праги, де зараз пополудні приступить до гри. У неділю 28. ц. м. грає Русь „по дорозі" товариські змагання з Младою Болеславою у місті тої самої назви. В понеділок 29. ц. м. вертається дружина Руси Змоторовим Оїкером з поворотом до Ужгороду. Лет з Ужгороду до Праги чи з Праги до Ужгороду тревае півтретя години.

УКРАЇНА – СКАЛА (СТРИЙ).

В найближчу неділю 5. VII. грає І. дружина України у Стрию з тамошньою Скалою. Чистий дохід з тих змагань призначений на вакації! осені Рідної Школи.

КРАЄВСЬКИЙ, чемний напасник України, якого ці змагань України з Чорними мин. неділі перевезло ратунжове поготівля з рубаною лівою ногою до шпиталю, вийшов у суботу 27. ц. м. зі шпиталю. Показалося, що його нога не зломана, тільки у ній тріскла хрястка, яка повинна зростися найдалі за місяць. Отже за який місяць побачимо симпатичного змагуна знову на зеленій мураві.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ, скільки людей ще тепер занедбує свої зуби. Щойно тоді переконаєтеся, яке гарне враження роблять блискучі білі зуби.

Правдивість пасти забезпечує червона голова лева на опакуванні.

Виключна продаж: Miraculum, Краків.

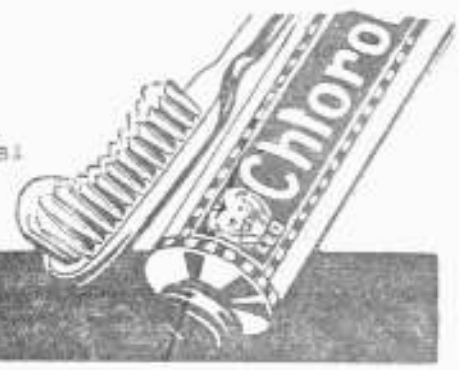

Chlorodont

ВІДГУКИ ДНЯ.

Редактор-Ювилят.

Як приємно! Один з редакторів „Діла" дожив 80 років... А чому? Бо дуже коротко був редактором. Не знаю: знак прихильної долі, чи власний спостережний змисл казали йому втинати поли.

Але й ті два чи півтора року, що їх перебув на становищі редактора і видавця, булиб напевно відбились на його здоровлю, якби... це діялося в наших часах. Бути ні два роки редактором і ще до того видавцем часопису...

— Я з Микулинець. Все, що ви на мене понаписували — видумка, злобна видумка вашого інформатора. Тому на підставі 19 параграфу пресового закону гадаю... — і випнявши здоровенні груди, підступає до худерлявого редактора.

Чи це причинюється до здоровля?...

— Пан редактор до телєфону!

— Аяяй. Стільки роботи,а тут...

Але біжить.

За пів години вертається блідий і аж труситься.

— Чоловіка може чортяка взяти!..

Сідає за стіл і другої пів години кусає пальці. Чи це приспорює йому шанс на довше життя?

А вже про юнішнього видавця, то й не згадувати. Інституція перед-платників майже зовсім перевелася, інституція після-платників переводиться, зате щораз більше пізно-платників та не-платників. Шуфляда з векслями замінялася за місце з шуфлядою з пренумераторами, бо ця остання була багато обширніша.

В часах, коли Шановний наш старший товариш і нинішній ювилят був редактогом і видавцем газети, багато річей не було.

1) Не було ще такої густої мережі заліznиць і приїхати з Микулинець чи інших Окопів було так легко було.

2) Не існував 19 параграф, якого ще до нині ніхто не розчовпав і тому він псує стільки редакторського здоровля.

3) Не було в редакції телєфону і як хто хотів лаятись — мусів шлапати вулицями та дрипатись по вузьких сходах.

А видавець, то загалом мав спокій. „Діло" виходило три рази на тиждень, а почта приносила сім разів на тиждень грошові перекази. А що видавець був, вдається, тоді і відповідальним, то це справи не погіршувало. Судова розправа за статтю — це був білий крук, а вже кримінал за неї — такого крука загалом не було.

Не диво, що колишній редактор і видавець міг зберегти до сьогодні рівновагу духа, погідний погляд і ясність думки.

У Франції 80-літні мужі займають різні високі становища включно до керми державою і ніхто на них не каже інакше як: старший пан. Ми через недоїдання і вічну журу пересунули вдолину границю „старших панів". Але Шановний Ювилят підпишчи її знову і дай Боже, щоби ще довго підвищував.

Тим способом бодай трохи наближує нас до Франції, так як своїм джентельменством до Англії.

Галактіон Чіпка.

СУКНА Рудольф Світальський - Тадей Гаєр Львів, вул. Баторія ч. 20
МАТЕРІЯЛИ ЖІНОЧІ, НАЙМОДНІШІ у великому виборі
Низькі ціни. Догідні умовини сплати. Кооператива відповідний рабат

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича
Надвірна:
28. VI. Німа теща.
Делятин:
29. VI. Дівча з Маєтковзу.
30. VI. Лев з Абісинії.
1. VII. Імпаліди.
2. VII. Циганський сирок.
3. VII. Німа теща.

Український Мол. Театр. „Заграва" п. арт. пров. В. Блезацького.
Бурштин.
28. VI. „Голгота".
29. VI. „Он не ходе грішю (нова постановка).
З Бурштина театр виступить до Галича і Заполля.

Великий Театр:
Неділя, 28. VI. год. 3.30 поп. Аб. 19 Ціни нормальні. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія"; год. 8. веч. Аб. 20. „На Личакові".
Понеділок, 29. VI. год. 3.30 поп. Аб. 20. Ціни нормальні „На Личакові"; год. 8. веч. Аб. 19. Виступ Софії Чапліньської „Гарна історія".
Вівторок, 30. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Личакові".
Середа, 1. VII. год. 8. веч. Виступ Атенеум в Ярачеві „Запах".
Четвер, 2. VII. год. 8. веч. Виступ Атенеум в Ярачеві „Запах".
П'ятниця, 3. VII. год. 8. веч. Виступ Атенеум в Ярачеві „Запах".

Театр Різнородностей:
П'ятниця, 3. VII. год. 8. веч. Аб. 21. Виступ К. Свальської „За банк".

Кіна.
АПОЛЬО: „В погоні за щастям".
АТЛЯНТИК: „Д-р Іос".
ВАНДА: І) Вередлива Маріетта, 2) 20 літ в Сінг-Сінґу".
ГРАЖИНА: „Лодзь на фронті", „Мар-нотравний син".
ВАЛІНОК: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Роберта".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Бабуня", „Вибухова бльондинка".
МУЗА: 1) „Бригада відважних", 2) „Мужчини полюбляють пужаток".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Ґрунт зо форса".
ПАН: „Чотирьох і пів мушкетерів".
РАЙ: „Фрасіта" оперетка.
СВІТ: „Фрасіта" оперетка.
СТИЛЬЄВЕ: „Таємнича дама" і ревія.
ТОН: „Зацькована" з Сільв. Сідней.
ТІХА: „Аєда" і ревія.
ХІМЕРА: „Без пріявища".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
Єгипет.

Закордонне радіо.

Неділя, 28. червня 1936.

Відень (506,8) 11.40 Симф. концерт, 13.30 Брамсів квартет, 17.20 Китиця вальсів, 18.25 „Нюрнберські співці" оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 17.15 Слов. нар. пісні, **Кошиці** (355,1) 18.00 Словно-мад. вид. для Закарпаття, **Прага** (470,2) 8.30 Соната Габи на скр. і форт, 9.30 Сальон. квартет, 12.25 Легка музика, 19.05 Концерт орк., 19.30 „Князь Марко" югослов. пісні в рецитації, 22.45 Сальон. музика, **Париж** (816) 11.00, 13.00, 17.20 Легка музика, 19.30 Спів, 20.45 „Ля Альгамбра" пєса Гостанда, **Білгород** (437,3) 16.00 Легка музика, 19.20 нар. пісні, 20.00 Оп. музика, **Берлін** (356,7) 10.30 Хор, 16.00 Бесєда програма, 20.00 Нова нім. розр. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Безжурний шранок, 11.30 Тріо, 18.30 Мельодії і ритм, орк. **Мінхен** (535,4) 9.50 Скандинавська музика, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орк., 19.25 Сальон. муз., 17.40 Мадярські нар. пісні в супр. цит. орк., 18.10 Форт. реціталь, **Мілянo** (368,6) 17.40 Орк. концерт, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 12.10 Камер. музика, 20.45 „Сапфо" оп. Мячека.

Понеділок, 29. червня 1936.

Відень (506,8) 11.00 Симф. концерт, 19.30 „Месія" орат. Генделя, 19.40 „Бал в опері" оп. Ґанбергера, 20.20 Шпіберська година, Меркер співає, Ґанбл тенор, **Братислава** (298,8) 20.50 Пісн. совєтських композиторів спів, скрипка, **Мор. Острава** (269,5) „Чесна Барбериця" оп. Недбала, **Прага** (470,2) 9.10 Концерт дутого квінтету, 9.55 Хор. 20.50 Концерт орк., **Париж** (1648) 11.00, 17.30 Концерт, 20.00 Спів, 20.45 Камер. музика, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.20 Нар. пісн. і мельодії, 18.30 Сп. реціталь, 19.50 Оперетков. мельодії, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00, 17.00 Музика, 18.15 Концерт хору, **Кальн** (455,9) 17.00 Пісні Корнєлюса, солісти, **Мінхен** (405,4) 16.50 Солісти, 19.20 Пісні, Бідер мецосоар., 21.00 „Льорелєй" ром. оп. М. Брука, **Будапешт** (549,5) 12.50 Концерт оп. орк., 14.15 Шпг. музика, 17.30 Конкурс хорів, 22.45 Концерт симф. орк., **Мілянo** (368,6) 13.20 Легка музика, 20.55 „Мадзєпєльо" оперетка Лятта та Леонів, **Рим** (420,8) 17.15 Вокал. концерт, 18.00 Легка музика, 20.35 Пісні нагороджені на конкурсі в Неаполі, 21.45 Камер. концерт.

Вівторок, 30. червня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Сільська музика, 12.00, 13.00 Концерт, 16.55 Пісн. інстр. композиторів, Гельмут альт, 17.20 Форт. реціталь Ріти Лебіш, 17.40 Весела академія, 21.00 Мадярська година, 22.10 Вірменська музика, **Братислава** (298,8) 18.10 Мадярські нар. пісні, **Прага** (470,2) 19.50 Сп. реціталь, 18.15 „Гешша Отєро" муз. авд. Клябунда, **Париж** (1649) 11.00, 12.15 Симф. музика, 20.45 Театр Уяви: „Клівго" Гетого, 22.45 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 16.40, 20.20, 21.30 Спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 17.50 Японські пісні, 20.10 Танк. музика, **Мінхен** (405,4) 16.50 Музика б/з студії 18.10 Популярний концерт, 22.40 Композиторський концерт Р. Штрауса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Шпг. музика, 18.50 Солісти, скрипка, спів, 19.45 Сільськ. музика, **Мілянo** (368,6) 13.10 Популярна музика, 20.45 „Сапфо" оп. Мячека, **Рим** (420,8) 17.15 Вокал. концерт, 20.35 Орк. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 28. червня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.55 Програма, 9.00 Співанки і пісні, гр. пл., 9.50 Полєвa Служба Божа з пл. Марш. Пілсудського (відчит і пісні богослужебні співає І. Кенрат), 11.45 (з Вільна) Оборона Гдині, 12.05 Муз. поранок, камер. орк., солісти; з перерв. ок. год. 12.15 „Серед океану", 14.00 Адвєнтове в оборонні держави, Музика в гр. пл. з дис. в тирґавзу, 15.00 Легка музика в гр. пл., 15.20 Гекдин, концерт, 16.30 Для родимих, гр. пл., 16.20 Пранок зі піснями підзорувань у Вододимирі (зал.), 17.00 Пісні про море у вик. пол. хору і музика з гр. пл., 17.45 Гавгр. Ґлен, „На перекладних", 18.00 Гавфрагм зі відомих операт, 18.40 Гавфрагм зі відомих оперет, 19.30 Гавр. концерт, орк., солісти, 20.25 Поетичні новини, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній дзвінок, 21.00 На весело двайцять хвиль, 21.45 Продовження гавр. концерту з супр. форт., 22.00, 22.00, 22.00 Спортові вісті, 22.20 Танкова музика в вик. орк. з перерв. о год. 23.30 Останні вісті, 23.00 Танкова музика з гр. пл., 24.00 Закінчення авдиції.

Понеділок, 29. червня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.55 Програма, 7.00 Музика, вправи, орк. Народної Оброни, 8.00 Передача з концерту Фільгармонії, 11.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 12.50 Вісті, 13.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 14.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 15.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 16.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 17.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 18.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 19.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 20.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 21.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 22.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 23.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського, 24.00 Шпг. муз. з пл. Марш. Пілсудського.

форт., 15.15 В що будемо бавитися — для мол. дітей, 15.30 Концерт нзр. капелі, 16.00 Концерт фільг. орх., 16.45 Відпочинкові табори для працюючих жінок, 17.00 Концерт орх. мариняркн, 18.00 Клюб „Ніль десперандум" зі спогадів про Вол. Реймонта, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Пісонька в вик. хору, 19.30 Дюети про море у форт. музиці, 19.50 Сальон. музика, 20.30 Відч. „На море", 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Спів. турнір, 21.45, 21.46, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Фрагм. з оп. „Легенди Балтнку" Фел. Нововейського, орх., спів; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Вівторок, 30. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформації, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт орх., 12.50 Хвилина домашнього господарства, 12.55 І. Штраус: Увертюра до оп. „Пімста лилика", гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 Година спокою, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Сальон. квінтет, 16.45 Скарби Польщі, 17.00 Спогад про Респігія, гр. пл., з поясненнями, 17.50 Мушці та їх вороги, 18.00 Сільна рерум, 18.05 Горобці й Карузо, гутірка для дітей, 18.15 „Польські дуэки", гр. пл., 18.25 Основи евгеніки, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклямовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Спів. реціталь Зейленд-Капусьнянської, в супр. форт., 19.20 Скрипка та фортепіян, 19.40 Муз. нарис: На Белінах, 20.30 Цвітки а перекладної ниви, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Симф. концерт із гр. пл., 22.00, 22.10 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельги бельг. 89.73—89.30, Доляри американські 5.31 — 5.27.50, Доляри канадійські 5.29 — 5.25, Фльорени голянд. 359.97 — 358.25, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.14 — 172.30, Фунти англ. 26.60 — 26.50, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.90—19.50, Корони данські 119.94, 118.10, Корони норв. 133.83—132.85, Кор. шв. 137,58—136.60, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.76—11.60, Марки нім. 137 — 132. Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 145—140.

Акції.

Банк Польський 100, 99, Ліґьопол 13.25, 13.75, Страховичі 34, 33.75.

Папери.

3 пр. інвестиційна 1 ем. 66.50, 2. ем. 67.50, серії 77, конверсійна 52—51, 5 пр. вал. 50, 6 дол. 65, прем. дол. 50, стаб. 50.25.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 27-го червня п. р. кооперативам платив за: львівсько Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . . 2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.20 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет . . . . . 2.30 „
1 л. молока . . . . . 0·13 „
1 кг. меїв . . . . . 2.65 „

Тенденція на масло знижова, на яйця і на молоко вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 27. VI. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, львівсько подвіря птахогосподарські „М. С." у Львові, (ул. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл. 1.00 зол.
Качки товщені І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору 0.90 „
Кури молоді без остріг І. кл. 1.00 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору 1.10 „

Приймає птицю тільки першої класи. Гіршим сортів різучє не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижова, на індики, качки, кури хнижево вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Торговельна Школа Т-ва „Рідна Школа" у Львові, вул. Хшановської ч. 9, приймає вписи на: а) 3-річну науку хлопців і дівчат, що покінчили 7-у клясу всенародньої школи; б) одноріний Торговельний Курс Абітурієнтів для абсольвентів (ок) середніх шкіл. Шкільні оплати: 10 зол. вписового, оплата за навчання в 3-річній школі 25 зол., на курсі 20 зол. місячно. Школа має кооперативний напрям і права державних шкіл. ВПИСИ приймає Секретаріят Школи до дня 5-го липня, а на Курс до кінця вересня п. р. 2257 4—4

ЛІТНИЩА

ГРЕБЕНІВ — Пансіон „Маронко" в долині Опору поручає сонячні кімнати з вибагливим харчем. Яблонська. 2232 3-?

ПАНСІОН „МАЛЯВА" в Дорі к. Яремча поручає сонячні, бальконові кімнати з добрим харчем. Без долучення марки не відповідають. 2258 3—4

ЯРЕМЧЕ, у віллі прегарно положеній, далеко курни, близько Пруту — сонячні кімнати, можна і з добрим харчем. Ціни помірковані; солянки в місці. Перфецька, Яремче. 2275 4—4

КОСІВ, пансіон **„VICTORIA"** біля заведення д-ра Тернавського, поручає сонячні кімнати з повним удержанням по дуже низьких цінах. Просторий овочевий сад, ріка, стація автобусова біля пансіону. 2326 3—3

ВІЛЛЯ ДНІСТРОВИКІВ в Гребенові випоминає дешево бальконові сонячні кімнати. Інформації: М-р В. Калинович, — Львів, Руська 20. Дністер. 2350 1—3

ПАНСІОН „ЧЕРЧАНКА", поручає кімнати з пільним утримашням. К. Капустякова, Черче п. Рогатин. 2349 1—2

ДОРА. Першорядний пансіон „САРЕНКА" (в українській управі) в прегарному положенні, біля стації, поручає сонячні кімнати з великими верандами. Добірний харч. Ціни низькі. 2339 1—2

КУПНО - ПРОДАЖА

КРАЄВА АҐЕНЦІЯ ПОСЕРЕДНИЦТВА В ОБОРОТІ НЕДВИЖИМОСТЯМИ — Львів, Коперника шісвацять, продає: кам'яниці, вілли, доми, будівельні парцелі в ріжних дільницях Львова, також на провінції. Безплатні поради. 2290 2—2

МЛИН водно-моторовий, на Підгірю, рентовий оказійно до продання. Зголошення Адм. „Діла" під „Учитель 12 тисяч". 2334 2—10

ПРОДАМ АБО ЗАМІНЯЮ І. пов. каменицю, недокінчену і 940 c^2 городу у Львові, Огородницька 41, за більшу каменицю у Стрию, Станиславові або Коломиї. Зголошення: Львів, Задвірянська 10/І. м. 8. 2346 1—2

КОЛОМИЯ СЕРЕДМІСТЯ дім з городом до продання. Запити до Товариства Реклями, Краків, Фльоріянська 25, „Льокята". 17/98

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

З ДО 4 ТИСЯЧІ ЗОЛОТИХ позичу або вложу до рентового підприемства у Львові або у більшім осередку на провінції. Праця з винагородою 150 золотих. Зголош. Адм. „Діла" під „Зредуковані вчителька". 2334 2—3

АБСОЛЬВЕНТ Торговельної Школи, з покінченою практикою, шукає заняття у приватнім або кооперативнім варштаті. Порука 2000 зол. Зголош. Адм. „Діла" під „Солідний". 2347 1—1

СТУДЕНТ ПРАВ, крутлий сирота візьме лекцію на провінції за скромною винагородою. Зголошення до 10. липня: ЛЬВІВ, ЛИЧАКІВСЬКА 64, м. 4. 1-1

РІЖНІ

КУПЕЛЕВІ строї з шлгрудниками виконує, ушноджені молями направляє „Трикотарня" Пілсудського 27. 2344 1-1

ЗАПЕВНЮЄМО ВСІМ ПОВНЕ ВДОВОЛЕННЯ. Сорочки мужеські спортові оксфордові 4.60—5.50, попелінові 4.95—5.40, сілкові (кисль Валії, новина) 4.90, з правдивого шовку від 7.90—11.80, підштанники з сирого шовку 2.75, також ріжне біле жіноче і дитяче в великім, подивугідним виборі. Фабрика Білля „АСТРА", — Львів, СИКСТУСЬКА 2. 2168 3-3

МОТОЦИКЛІ „Triumph" ціни фабричні — продає МІХАЛЬСЬКИЙ, ЛЬВІВ, ФРЕДРИ СІМ. 2338 1—5

ВАННИ ЦИНКОВІ, болїї. НАСІДІВКИ, великий вибір ЗАЯЦЬ, Оссолінських чотирицять. 2331 1—10

Читайте „Діло"!

dh A. GEPNER
WARSZAWA GRZYBOWSKA 21
TEL. 690-23, 655-25, 659-25

БЛЬОКИ
БЛЯХИ
ПРУТИ
ДРОТИ
РУРИ

METALE

ЦИНА, ЦИНК, ОЛОВО, МІДЬ, НІКЕЛЬ, АНТИМОН, АЛЮМІНІЙ, БІЗМУТ, КАДМ, МАНҐАН, МАҐНЕЗІЙ, КОБАЛЬТ, РТЕЬ.

МОСЯЖ, БРОНЗА, ЛОЖИСЬКОВІ СТПИ, ДРУКАРСЬКІ СТОПИ ТА ІНШІ.

МІНІЯ І ҐЛЄЙТА ОЛОВЯНА.

БЛЯХА ЦИНКОВА, БЛЯХА ПОЦИНКВАНА, БЛЯХА БІЛА, БЛЯХА ЧОРНА.

СТАРІ МЕТАЛІ.

КОСТЮМИ КУПЕЛЕВІ, джамперки, гарсонки, патенти, переробки з длянки трикотарства виконує: Трикотарня, Львів, Городецька 43. 2265 3—3

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штір. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 11-12

ПРЕЦИЗІЙНА направа годинників, також оказійна продаж, ОСИП АМСТЕР, РУСЬКА 2. 2312 3—3

НАПРАВА ВІЧНИХ ПЕР „ПРЕЦИЗІЯ" РУТОВСЬКОГО 12 — РИНОК 29 (брама Аккріолїя). 2295 3-10

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 37-60

ПЕРША УКРАЇНСЬКА концесіонована робітня тапіцирсько-декораційна Степана Фещура, вул. Куток 15 (Яблонівська 10 а) приймає всілякі роботи тапіцирські і декораційні. 2264 5—6

ТРИВКУ ОНДУЛЯЦІЮ заграничним течивом від 5 золотих виконує першорядно тільки фірма І. ШАНДЕР, САЛЬОН ФРИЗІЄРСЬКИЙ, ЛИЧАКІВСЬКА 14, ТЕЛ. 107-15. 2345 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

ПОСВЯЧЕННЯ БУДИНКУ НОВОЗБУДОВАНОЇ РАЙОНОВОЇ МОЛОЧАРНІ В РОЖНІТОВІ

відбудеться 5. липня п. р.

1) Служба Божа в церкві в Рожнітові.
2) Похід.
3) Посвячення будинку.
4) Академія на площі.
5) Привіти від Установ. 2343 1—3

ЛІКАР-ДЕНТИСТ

Д-р мед. З. Реннер

ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 7-16

ДЕНТИСТИЧНИЙ ЗАКЛАД

Осипа Зельцера

ЛЬВІВ, САПІҐИ 25, тел. 210-53

отворений через цілий вакаційний час.

2330 2-12 **Знижені ціни.**

КОСМЕТИЧНИЙ ІНСТИТУТ І ЛЯБОРАТОРІЯ

Д-ра О. Тушицького

ЛЬВІВ, СОФІЇ 3, ІІІ.

Усуває аномалії цери, бородавки, піґменти, волосся, блязни, дзьоби і плями, масажі, тривко усуває зморщки, жилки і відморожения власною методою.

Урядово затверджений 4-МІСЯЧНИЙ 2305 КУРС КОСМЕТИЧНИЙ. 2—10

ПЛЯШКИ
літрові і півлітрові, чисті білі (монополівки)
купує — фірма
ЕДМУНД РІДЛЬ
Рутовського ч. 3. 2347 1-?

Просимо ЗАМЯТАТИ що гарне, знайдено викінче: БІЛЛЯ для ПАНЬ, ДІВ і ДІТЕЙ купуємо в найдешевший, відомій краківській фабрці „ПАВ" ЛЬВІВ СИКСТУСЬКА 1. 2348 1-4

НАЙНОВІША ВІСТКА? **ЦІЛИЙ ЛЬВ ГОВОРИТЬ** ПРО НЕЧУВАНУ НИЖКУ Ціп З ПРИВОДУ ПЕРЕБУДОВИ ПОРТАЛЮ ФІРМИ **ЛЕВ ІРОПСТ** ПЛ. МАРІЇСЬКА 3, ТЕЛ. 215-85, рік лож. 1903.

МАҐАЗИН ВИБОРОВОЇ ҐАЛЯНТЕРІЇ І АРТИКУЛІВ ДЛЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ. Переконайся особисто як дешево дістанеш добірний тов по незвичайно низьких цінах.

Жіночі торбинки, ґрасолі, валізи, несесери, портфелі, мовники, течки; порцеляни, кришталь, вази з бронзу. Світової слави ВІЧНІ ПЕР, автоматичні олівці і б. д. 2204 5—5

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, молі, також усі шкідники знищує хемічними ґазами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім жвирятам. Виконуємо також чищення стін і стель „ніґрозолем" циклїнування підлоги. „НЕВЕҐО" Львів, Сенаторська 9. тел. 236-51. 2202 9-26

ТОРБИНКИ ПАПЕРОВІ з фірмовим написом виконує скоро солідно і дешево „ФАРМАПАПІР" ЛЬВІВ, СВ. МИХАЇЛА 6, біч. Косцюшка. 2313 3—4

Великий вибір роверів уже від 85 зол. Замовлення з провінції полагоджуємо відворотно.

ФОНОСПОРТ

Львів, Городецька 52. Тел. 264-86.

Блощиці знищить радикально **СІЧКА С-ҐАЗ** „САС", Львів, Кн. Тенської 1. Відки можна дістати інформації безплатно.

ПІТ

НІҐ, РУКА, ПАХВИНА і т. п. зникне при вживанні спеціального певного і пішкідливого патент пудру „CSAVE" 50 сот. Пробний пакет. Перфумерія

С. ФЕДЕРА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7. 2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 в. 26-75

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.

Ч. 144 (14.393). Львів, вівторок 30. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00, Піврічно 30·00, Річно 60·00. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41, Друкарня: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Як усунули полк. Е. Коновальця зі Швайцарії.

(ВУ) „Нав Ціріхер Цайтунг" з 24. червня ц. р. у довшій кореспонденції з Берна подає такі подробиці з ферою большевицьких агентів, які слідкували за полк. Е. Коновальцем. „Нав Ціріхер Цайтунг" пригадує, що полк. Е. Коновалець замешкав у Женеві в 1930. р. як кореспондент литовських та українських щоденників. До Женеви приїхав, щоб лікувати дружину і дитину та з метою студіювати французьку мову. Незабаром до кантональної влади стали напливати доноси, що полк. Е. Коновалець плянує замахи на делегатів Польщі при Лізі Націй і на ком. Літвінова по вступленні СССР до Ліги Націй. Полк. Е. Коновальця допитувала кількома наворотами поліційна влада. При допиті полк. Е. Коновалець признав, що належить до проводу ОУН і що це ніскрізь ідеольогічна організація, яка осуджує терористичні акти. Влада не найшла ніяких доказів, будь то би в Швайцарії йшла підготова до замахів. Згаданий щоденник підкреслив, що в 1935. р. федеральна поліція основно перевірила вістки, які подав ПАТ з Москви про участь полк. Е. Коновальця в таємній нараді націонал-соціялістів та італійських фашистів у Льокарно, але не знайшла ніяких доказів у цій справі. У зв'язку з варшавським процесом і актом обвинувачення, який обтяжував м. ін. полк. Е. Коновальця, швайцарська влада стягнула на становищі, що хоч Коновальцеві не доказали ніякої акції на шкоду внутрішньої або зовнішньої безпеки Швайцарії, проте о. присутність впливає некорисно на взаємини з однією з чужих держав, себто з Польщею. Вже раніше кантональна влада наказала 2. квітня 1932. р. полк. Коновальцеві виїхати, але на його відклик до кантональної ради це рішення влада відкликала. Тепер на основі вісток з закидами проти пол. Е. Коновальця, що їх висунули у Варшаві, які союзна прокуратура переслала женевському урядові, 15. січня ц. р. влада наказала виїхати полк. Коновальцеві. Закиди проти полк. Е. Коновальця переслав союзній прокуратурі прок. Желанський підчас варшавського процесу за вбивство мін. Перацького. Одначе шеф кантонального уряду Ніколе відкликав це рішення по вияснениях генеральної прокуратури у Берні, яка не домагалася усунення полк. Коновальця, бо не було до цього достаточних основ. Зате прокуратура наказала розвести над ним нагляд. До третього рішення, щоб полк. Е. Коновалець виїхав зі Швайцарії, дійшло 29. квітня ц. р. на інтервенцію відділу поліції, союзного департаменту справедливости і поліції. І цим разом полк. Коновалець вніс відклик, зобов'язуючись на письмі не вступати на територію Швайцарії без спеціяльного дозволу поліції.

Після того полк. Е. Коновалець покинув Швайцарію та виїхав у невідомому напрямі.

о. Медвецький зрікся?

Появилась звістка, що о. д-р Яків Медвецький, іменований недавно апост. адміністратором Лемківщини з уваги на свій стан здоровля зрезигнував.

Мільонові дефравдації в УССР.

МОСКВА, 29. 6. ПАТ. Київський суд засудив 3 особи на смерть, 3 на 10 літ вязниці, 13 на інші кари за те, що спроневірили понад 2 мільони червінців зі суспільних обезпечень професійних спілок УССР.

Напрямні французької військової політики.

ПАРИЖ, 29. 6. ПАТ. На конгресі національної унії б. комбатантів заявив б. міністр війни Фабрі таке: Годі здаватися на Лігу Націй та збірну безпеку, залишаються дві можливости: погодитися з Німеччиною або боронити наших кордонів. Перше неможливе з огляду на союз зі СССР і владу людового фронту, тому необхідно пристосувати всю політику до оборони краю.

Мін. Далядіє, промовляючи у Версалю, заатакував „ворогів республики", що ширять паніку, висловлюючися легковажно про французьку армію, яка на ділі зовсім здібна оборонити державу: вона зреформована, змінила методи праці. Границя укріплена, стережуть її виспеціялізовані полки. За тою лінією находиться друга — локальних резерв і третя — змоторизованих резерв, постійно готових до операцій.

„ФРАНЦІЯ ДЛЯ ФРАНЦУЗІВ".

ПАРИЖ, 29. 6. ПАТ. Коло 200 молодих людей уладило маніфестацію на алеї Елізейських Піль, співаючи „Марселезу" та вигукуючи: „Франція для французів". Поліція розігнала їх, арештуючи коло 20 осіб.

ПРОТИ ВПЛИВІВ МОСКВИ У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 29. 6. ПАТ. Пос. Доріо, посадник паризького передмістя Сен Дені, що дотепер виступав як „незалежний комуніст", утворив т. зв. „французьку людову партію" з метою: обєднати селянство, робітництво і середню верству, зберігаючи їх від впливів закордонних чинників, зокрема ж Комінтерну.

СТРАЙК ГОТЕЛІВ НА РІВІЄРІ.

ПАРИЖ, 29. 6. ПАТ. На основі рішення союзу готелярів департаменту Морських Альп по всіх важніших прибережних літницях французької Рівієри позамикали готелі: в самій Ніці замкнули коло 450 готелів. Мешканці готелів можуть залишитися у своїх кімнатах, але не матимуть обслуги. Тому, що замкнення готелів приносить чималі шкоди французькій туристиці, слід сподіватися енергійної реакції влади.

Уже вводять комуністичний лад.

КРОВ НА ЦЕРКОВНИХ СХОДАХ.

МАДРИД, 29. 6. ПАТ. У Сан Ніколяс цивільна гвардія усунула з одного двора 100 робітників, що самовільно його заняли і почали вирубувати дерева.

МАДРИД, 29. 6. ПАТ. В Марчена прихильники лівиці обкинули камінням гурт студентів та професорів, що виходили з церкви; чимало з них ранили.

Нова італійська морська база.

ЛЬОНДОН, 29. 6. ПАТ. Як подає „Морнінг Пост", Італія взялася укріплювати острів Пантелярію, що лежить у половині дороги зі Сицилії до Тунісу, 160 миль на північний схід від Мальти.

ПАЦИФІКАЦІЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 29. 6. ПАТ. Губернатор пров. Галла Сідамо ген. Гльорізо пацифікує та організує провінцію Галла Борана.

КРАДУТЬ МАШИНИ ДО ПИСАННЯ! Тому всі українські бюра, товариства Кооперативні Союзи, торговельні і промислові підприємства, канцелярії адвокатів і т. д. обезпечують від крадежі з вломом машини до писання і рахування на найкорисніших умовинах тільки в єдиному цього роду українському

ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР"

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА 20.

Справа Дарданелів у Монтре.

Женева, 24. червня 1936.

Справа відновлення турецьких укріплень над проливом Дарданелів та Босфору, яка творить предмет нарад теперішньої міжнародньої конференції у Монтре, є другорядною в порівнянні з питанням взаємин між великими державами Европи, але спеціально нас ця справа близько торкається, бо Україна є краєм Чорного Моря під кожним оглядом, до того ж у цій справі московський уряд зацікавлений не менше турецького. Велике зрозуміння для справи, яку обговорюють тепер в Монтре, з погляду інтересів поневолених націй СССР виказує „Журналь де Женев", який пише між іншим таке: „Коли дарданельський пролив відкритий, Чорне Море лучить поневолені народи СССР з заходом, з демократією, з волею і надією на увільнення. Але Кавказ для СССР це нафта і манган, Україна це збіжа, хліб. Здобуваючи замкнення проливу Москва здобуває не лише замкнення кайдан для поневолених націй, вона й — відсуває на безмежну віддаль кордони від джерел нафти і засобів поживи".

Ці висновки п. редактора Бріне цілком слушні, настільки, наскільки Туреччина липається союзницею Московщини. Але союзницькі взаємини між Туреччиною та Московщиною наскрізь кон'юнктуральні, бо московському урядові не пощастило витворити в Туреччині таку основу для своїх впливів, як наприклад у Франції, Еспанії, Чехословаччині чи навіть Румунії. Туреччина лишилась державою національною, як Італія, Німеччина та інші, проти яких Московщина провадить тепер боротьбу під фальшивим прапором походу проти „фашизму". Туреччина не може бути мостом для поширення московської експансії в напрямі до Середземного Моря не ставши жертвою московського імперіялізму. Туреччина провадить тепер боротьбу за своє право суверенности над берегами Босфору і ломить їдучи слідами Німеччини й Італії версальські постанови не для того, щоб здійснити історичну мрію московського імперіялізму опанувати виходи з Чорного Моря до Середземного. В якій мірі і на яких умовинах конференція в Монтре здійснить жадання Туреччини, будемо незабаром бачити, але навіть годі припускати, що Туреччина буде рискувати своїм державним існуванням, замикаючи чи віддаючи Дарданелі відповідно до потреб московського імперіялізму. Зрештою можна думати, що з відновленням турецької суверенности над проливом зникне одна з найголовніших підстав турецько-московської „приязни".

Характеристичною рисою конференції в Монтре є те, що Італія участи в ній не бере, тим більше, що до *скасування* санкцій Італійський уряд не хоче взагалі мішатися до европейських справ. Тим самим Італія полишає собі вільну руку поставитися так чи інакше відповідно до обставин, супроти рішень конференції в Монтре. Оскільки Англія зацікавилась справі, як це твердять деякі часописи, шахувати Італію московською фльотою, охороненою замкненими Дарданелями, Туреччина стануласб перед необхідністю вибирати остаточно між новими фронтами національних та

„большевизуючих" держав: це був би для турецько-московського союзу дуже ризиковний іспит!

Коли укріплення Дарданелів автоматично провинності між московським урядом та національними державами Европи, то це з погляду інтересів української державности річ корисна. Втягнення Московщини до боротьби за Середземне Море евентуалізує споважнює українську справу та збільшує зацікавлення нею в національних державах Европи, та передовсім в Італії.

Для устійнювання української інформаційної акції за кордоном треба мати на оці не так конкретну політичну ситуацію та міняючі тактичні напрямні великих і малих держав — як задніше історичні, господарські та політичні шляхи розвитку поодиноких націй. Довголітня політика Рапалля передгітлерівської Німеччини та тісні італійсько-совітські взаємини не дозволяють властиво навіть припускати сучасного московського походу проти „фашистівських" держав, так само як сучасна турецько-московська „дружба" не дозволяє ніби припускати, що Туреччина може стати одного гарного дня підвалиною Фінляндії. А така евентуальність зовсім не виключена. В цім випадку доведеться і Румунії гірко жалувати своє сучасне (просовітське) становище на конференції в Монтре, або рішуче змінити його та замінити випадову браму, якою для Совітів стала Румунія пана Тітулеску.

М. Донько.

ПОСЕЗОНОВУ ВИПРОДАЖ

улаштовує майже ДАРОМ

ПЛАЩІ, КОСТЮМИ, КОМПЛЕТИ, СУКНІ, БЛЮЗКИ, ПУЛЬОВЕРИ, СПІДНИЧКИ, ПЛАЩІ ІМПРЕГНОВАНІ

відома з дешевих цін і солідности фірма

Е. ТАВБЕ

ЛЬВІВ, РУТОВСЬКОГО 11. телефон 253-01.

Ілля Еренбург і д-р Олександер Павенцький.

Як відомо, недавно відбувся зїзд словацьких письменників у Тренчанських Теплицях, на якому в імені радянських письменників промовляв відомий російський письменник, співробітник „Ізвестій" Ілля Еренбург. На зїзді познайомився з Горняком, співробітником „Русского Народного Голосу", який вигав зїзд від імени „карпаторусских писателей". І в його супроводі Еренбург прибув на днях до Мукачева, щоб на місці переконатися, чи нарід такою мовою говорить, якою пан Горняк говорив з ним.

Ілля Еренбург перебув два дні в Мукачеві, говорив між іншим і з паном Михайлом Демком, редактором „Русского Вѣстника", але ніодному політикові й редакторові російського напряму **не хотів признати, що на Підкарпатті живе „русский народ".**

Не переконали Еренбурга „карпаторусскі" москвофільські лінгвісти, лише переконав один селянин зі села Лучок, якого Еренбург стрінув на вулиці та завів з ним розмову.

Після того Еренбург, як Демкові так і Горнякові при численних свідках заявив, що вони говорять дуже поганою покаліченою словянською мовою, якої він у своїм житті ще не чув. Сам Еренбург став потім переконувати Горняка й Демка, що вони роблять погану культурну політику, бо на Наддніпрянщині перемогла українська літературна мова, у Галичині так само, отже нема рації тут придержуватися того, що історія засудила на вимучу смерть.

Розумні слова Еренбурга були громом з ясного неба для Горняка й Демка й вони не могли йому нічого відповісти.

Між іншим Еренбург пообіцяв, що до „Известій" напише репортаж про свою подорож по Підкарпатті й займеться мовною боротьбою.

Подаючи цю вістку „Земля і Воля" з 12-го ц. м., мукачевський орган українців — членів аграрної партії, додає від себе таку примітку:

„Нас від ідеольогії Еренбурга ввесь світ відділює, але в цьому його погляді мусимо йому признати рацію. Народ Підкарпаття творить одну мовну, етнографічну одність в великим українським народом у Великій Україні, в Галичині та на Буковині".

Зате у нас, галичан, той виступ російського письменника викликує інші рефлексії: який жаль, що п. Еренбург, вертаючись до Москви, не поступив до Львова, де міг би зібрати теж прецікавий репортажний матеріял про анахроністів москвофільських недобитків, які конвульсійно тримаються справи, що її історія безапеляційно засудила на смерть.

Ось недавно, 11-го ц. м., відбувся у Львові зїзд „Общества ім. М. Качковського". Замітний на цьому зїзді м. ін. виступ д-ра Олександра Павенцького, одного з оборонців у варшавському процесі а тепер у процесі проти Бандери і тов. у Львові, на тему „рутенщини" й общеруської культури. Свій виступ зафіксував він на сторінках „Русского Голосу" ч. 23 у формі передовиці із зазиском до нової управи Общ. ім. Качковського. У тій статті зазначує автор у кількох рядках і своє відношення до українства. Ось воно:

„Пусть украинскій сепаратизм отгораживается от подлинного содержанія слова „Русь". Это его дело. Известно ведь, что еще в половине прошлаго века мазуры твердили, что они не поляки..."

Не звертаймо ми уваги на це гумористичне порівняння, вважаючи його радше висловом маячіння спантеличеної людини, яка живе у хмарах. Не можемо тільки зрозуміти, як можна погодити переконання, що українців взагалі як нації **нема,** з обовязком і совістю оборонця фанатиків українського націоналізму?! Як можна брати участь у політичних українських націоналістичних процесах та одночасно у прилюдній формі опоганювати українську ідею?!

Ми хотіли поставити п. Павенцькому цей запит зараз після появи його передовиці в „Русскому Голосі" (органі, який засадничо не чує існування української нації), однак не зробили цього виключно з огляду на інтереси його клієнтів у теперішньому львівському процесі. Не перечимо, що д-р О. Павенцький ці інтереси на судовому терені заступає солідно й не погано: і ми теж потрактували його, як судового оборонця, обєктивно та подали зміст його промови у звіті з учорашньої розправи. Але маємо вражіння, що на будуче п. д-р О. Павенцький буде приневолений зробити порядок зі своїм „роздвоєнням особовости" і рішитись на одну з тих комбінацій, яка **етично і світогляд**ово виключає другу. В душу ніхто йому лізти не хоче, але коли він прилюдно, друковим словом купить собі з українства, накликує до боротьби з ним та опльовує його — то це справа зовсім окрема...

Як Апостольська Адміністратура на Лемківщині викликує зріст православія.

II.

Настрої у користь православія у звязку з креуванням Ап. Адміністрації збільшила серед лемків ще й та обставина, що згадану Ад-цію забезпечено (не знати властиво перед ким?) рішучими тайними агентами й жандармами. Лемків найприкріше вражало те, що перед кожною поїздкою Ап. Ад-тора по Лемківщині їхав наперед тайний агент (очевидно поляк), а вслід за ним були мобілізовані всі місцеві постеруньки поліції. До такої дивної помочі для місійної діяльности церковного достойника лемки передтим ніколи не були призвичаєні! „Польську інтригу" добачили лемки й у висилці кандидатів на гр.-кат. священників на студії до польської (рим.-кат.) семинарії у Кракові, хоч гр.-кат. Церква, попри три гр.-кат. семинарії в Галичині, має ще семинарію на Волині у Дубні та дві (українську і російську) у Римі.

Чи „Латинник" з „Оріенса", маючи це все на увазі, твердитиме ще дальше, що зріст православних настроїв серед великої скількости лемків „не уповажнює до висновку, що вину за це несе створення окремої лемківської Ад-ції"?!

Пригляньмося тепер вартости твердження „Оріенса", що „згадані настрої були би ще сильніші, коли би тої Адміністрації не було".

Дуже дивуюсь, що „Оріенс" не підтримав цієї тези хочби слабенькими мотивами. Чейже такий поважний журнал не повинен оперувати пустослівними фразами на тему „що було би, якби не було..."

У відповіді твердимо, що згаданих настроїв на Лемківщині напевно не було б, коли б не завели там штучно й без ніякої церковно-релігійної потреби Апост. Адміністратури.

А не було б тих настроїв почерпне тому, що в душі лемка не було тоді місця на поняття „польської інтриги" (тісно звязаної з тією імґрезою), а вслід за тим не дразнило його ті всі вище наведені махінації. По правді: всім тим, які цікавляться Лемківщиною добре відомо, що настроїв у користь православія у двох останніх роках перед утворенням Ап. Ад-ції загально серед лемків греко-католиків *вже не було.* Доказом є факт, що в тім часі не то якесь ціле село, але ніяка поодинока родина не перейшла на православія. Що більше. Серед великої скількости православних лемків (на два роки перед появою Ап. Ад-ції) можна було завважити прихильний заворот до гр.-кат. церкви. Внаслідок кільмісячної духовної еволюції змінили православні лемки свое вороже становище до своїх братів гр.-католиків і почали відноситись до них прихильно. Навязали знову із собою давні добрі сусідські звязки, а навіть почали у великій скількости ходити до гр.-кат. церков на богослуження, що до 1932. року було дуже рідким явищем. При тім можна було завважити поворот до унії не лиш поодиноких осіб, але ці-

На заклик короля.

СОФІЯ, 29. 6. ПАТ. На заклик короля шофери припинили страйк і передефілювали з таксівками перед корол. палатою, кидаючи овацийні оклики на честь короля.

ПІДСУМКИ ЗАВОРУШЕНЬ У КОВНІ.

ТІЛЬЗІТ, 29. 6. ПАТ. Офіційний комунікат литовської влади стверджує, що підчас заворушень 17. і 18. ц. м. ранили 10-х поліцаїв і цивільних осіб, а одну убили. 340 осіб арештували, з них 160 увільнили, віддаючи решту судові за підбурювання робітників до заворушень та за опір владі.

ПЕРЕСТРІЛКА З КОМУНІСТАМИ.

БІЛГОРОД, 29. 6. Авас. Коло 500 осіб під проводом комуністів намагалося продертися до б. чорногорської столиці Цетинїї. В перестрілці з поліцією убили 2 особи, 16 ранили. Поліція арештувала коло 50-ох демонстрантів, решту розігнали.

СУСПІЛЬНІ РЕФОРМИ В БЕЛЬГІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 29. 6. ПАТ. Палата послів ухвалила проект закону про мінімальні зарібки, про платні відпустки та про 40-годинний тиждень праці.

Винятковий стан на всіх палестинських залізницях.

ЄРУСАЛИМ, 29. 6. ПАТ. Вчора завели винятковий стан на всіх залізницях Палестини, за винятком ліній Афуле Бей Сан та відтинків, де залізниця переходить крізь спокійні місцевости. Винятковий стан обовязує від год. 19. до 4.30.

Місто Лідда, як важний залізничий вузол, підпадає під винятковий стан. За минулий тиждень в околиці Набльос, Тулькарем та Кенюда терористи убили 54 особи, ранили 98.

ЗБІРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ.

ЄРУСАЛИМ, 29. 6. ПАТ. На місто Лідду наложили 5.000 фунтів збірної гривни.

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ АРАБСЬКОЇ ПРЕСИ.

ЄРУСАЛИМ, 29. 6. ПАТ. Влада припинила на десять днів арабський часопис Аль Ісламія.

Ширіть наш часопис!

віть цілих родин. Словом, була оправдана надія, що недалекий той час, в якому поважна частина православних лемків стане знову членами нашої гр.-кат. Церкви. З наміром повороту до гр.-кат. Церкви православні тоді навіть не крились, але отверто виявляли його чи то перед авторами цих рядків, чи у своїх розмовах і стрічах з лемками гр. католиками. Аж тут зовсім несподівано, полягається на лемківському овиді Ап. Адміністрація! Не перечимо, що деякі одиниці прийняли прихильно її поміч, однак загал лемків відніся до неї стримано, холодно й критично. Коли ж випливали на яву ті махінації, в наслідку яких прийшло призначення о. Масцюха, тоді між лемками, як гр.католиками так і православними, заклекотіло вже в улію! Колиб ще польські адміністраційні чинники з одного боку та москвофільські менери з другого залишили були пок. Масцюха в спокою і не ускладнювали йому ситуації, а сам о. Масцюх коли би був поводився тактовно, то може й шум був би втихомирився. Тимчасом діялось таке, що не лиш ті православні, які були прихильно настроєні до гр.-кат. Церкви, здержались від повороту до цієї Церкви, але також й серед поважної частини гр.-католиків зросли симпатії в користь православія. До згаданого прикладу зі селами Зиндранова й Барвінок покличемось ще на настрої гр.-кат. села Римавіська Завадка, православного села Терстяна (вистарчить спитати про настрої тамошніх людей у звязку з празником Покрови Пр. Б. в 1935- р.) та деяких сел у Грибівщині.

Масові переходи на православія були — як відомо — у 1926—28 роках; знову в 1932. р. перейшли на православія всього два села: Устя Руське й Регетів й то частинно.

Зовсім слушне й оправдане твердження „Діла", що настрої в користь православія пічас урядування Ап. Ад-ції не вилялись в офіціяльний перехід лемків на православія головно через недостачу матеріяльних засобів лемків, старається „латинник" опрокинути пустою формулкою без вагомих доказів. Вправді не відважиться „латинник" писати, що це твердження „Діла" неслідне з правдою, все таки він заявляє, що „трудно пояснити собі цей статус exo виключно браком гроша у народа". Але автор цих рядків знає відносини на Лемківщині трохи краще як „латинник" (бо від 25 літ живе на Лемківщині, а від 8 літ навіть в середовищі православія) і розуме, що значить кромішня нужда лемків, для яких будова нової церкви — це недосяжний подвиг.

Дуже гарно звучить фраза, що Ап. Ад-цію „треба лиш розуміти чисто по церковному й очікувати від неї сповнення виключно лиш тих задач, які поручила їй Ап. Столиця, а не ведення якої чи іншої політики"; тоді — чуємо — релігійні відносини на Лемківщині уложаться гармонійно. Ця гармонія це „пієм дезідеріям, так само як вимога такого містичного підходу від селян. Мабуть і сам „латинник" та „Оріенс" не вірять в це, щоби Ап. Ад-ція Лемківщини сповняла виключно ті задачі, які вложила на неї Ап. Столиця. *В понятті Ап. Ад-ції неподільно сплелись і релігійні цілі Ап. Столиці і політичні зазіхання деяких чинників.* Тому саме „розуміння" цієї Ад-ції (як хоче латинник") „як чогось чисто церковного" не має вільного змислу, бо з такого розуміння нічого корисного і для самої Церкви не вийде.

А вже цілком годі зрозуміти, чому власне (якщо Ап. Ад—ція має вже остатись) треба її ще на один чи два деканати поширити. Чи тому, щоб і тих два спокійні деканати зворохобити та внести в них політичні й віроісповідні гострі суперечки та взагалі зробити з них такий сумний терен експерименту, як в отих 9 лемківських деканатів?!

Що в пропозиції залишити й надальше лемківську Ап. Ад-цію ніби для „добра кат. Церкви" криється щось трохи більше як саме добро кат. Церкви, бачимо хочби з того, що „латинник" покликується на „bądź co bądź odmienną od reszty kraju mentalność i charakter Łemków, bez przesądzania kwestji ich narodowej przynależności i nazwy".

Цікава річ: Чому, з огляду на добро Церкви ніхто з поляків не жадає утворити окрему діецезію для куявяків, мазурів, чи якихсь там кашубів, яких ментальність і характер далеко більше ріжняться від ментальности й характеру решти поляків, як ментальність і характер лемків від ментальности й характеру решти українського народу?!

Коли глибше вдуматися в статтю „Латинника" п. з. „Кілька слів про Лемківщину", то треба прийти до висновку, що не лиш саме добро Церкви подиктувало йому його статтю в „Оріенсі", але ще й щось інше „добро". Однак це друге „добро" „латинник" дещільно скриває. Бо чейже не лицює йому виязати з тим „добром" так смало й отверто, як роблять це автори статтей в краківському „Курієрку" чи в якомусь там виленському „Слові"... **Лемко.**

Поможіть перебути рідношкільний передновок!

Прилюдна збірка на Рідну Школу від 5—7 липня 1936.

Наш нарід знає, що то значить передновок, коли не стає хліба на прожиток, не стає паші для худібки, не стає обіжжя під весняні засіви. Тоді помагаємо один одному, а в тяжчих обставинах роблять збірки і пересилають потребуючим та уможливлюють їм перетривати чорну годину. Так воно й повинно бути.

Передновком для Рідної Школи є вакаційні місяці: липень і серпень, бо тоді нема і тих мізерних шкільних оплат, що їх оплачує рідношкільна молодь за науку. А видатки Рідної Школи і в літніх місяцях не зменшуються. Треба поправити й відновити шкільні будинки, треба прибрати конечне шкільне приладдя, треба вплатити високі належитости до Обезпечальні, треба і рідношкільному вчительству, якому Рідна Школа залагає платні від березня 1936 р., дати засоби на прожиток. Дотогож організація дитячих садків і гуртків дорослу Р. Ш. та оборона українського шкільництво і вчительства вимагає чимало вкладу. Отже вакаційний передновок Рідної Школи дуже важкий і тому Рідна Школа звертається до українських установ і до цілого українського громадянство з покликом: Поможіть!

Саме є нагода кожному прийти з допомогою Рідній Школі. Львівське і тернопільське Воєводство дали дозвіл Головній Управі Рідної Школи на прилюдну збірку в грошах і натуралях на своїх областях від 5—7 липня 1936 р.

Подбаймож, щоб та прилюдна збірка на Рідну Школу була дійсно всенародня, щоб не омигнути ніодної української установи, ніодної української хати. Велику й жертвенну працю рідношкільного вчительства і цілої Рідної Школи признають всі — свої і чужі. Одначе найкращим виявом того загального признання нехай буде негайна допомога Рідній Школі у скрутний час її передновку.

Хочби цим разом на области станиславівського Воєвідства нема дозволу на прилюдну збірку, то надіємося, що українське громадянство й того воєвідства самочинно візьме участь у тій загальній акції і перешле почтою одноразові датки до Головної Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46.

Віримо, що ввесь український загал поможе Рідній Школі хоча найменшими, але масовими жертвами перетривати важкий час рідношкільного передновку.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ

Микола Заячківський, голова. **д-р Степан Ганицький,** секретар.

Величавий „День Просвітянки" у Бродах.

ХУЛІГАНСЬКИЙ НАПАД КОМУНІСТІВ. — Д-Р В. ЛЕВИЦЬКИЙ ТЯЖКО РАНЕНИЙ.

В неділю 28. червня ц. р. відбулося у Бродах величаве свято „просвітянки", що його зорганізувала філія „Просвіти" під проводом невтомної голови п-і **Марії Жовнірчукової.** Свято почалося богослуженням на площі коло церкви св. Юрія. По богослуженні вирушив зпід церкви похід просвітянок і просвітян з таблицями з усіх сіл брідського повіту і пройшов вулицями міста на пл. Богуна. В поході йшло коло 3.000 осіб, здебільша селянок, з трьома орхестрами, а по боках велика маса народу. На переді походу йшла голова філії п-і М. Жовнірчукова, з делегатами центральних установ: п-ею Л. Горбачевою, секр. М. Дужим та пос. В. Кузьмовичем. На площі передефілювали перед виділом філії „Просвіти" і делегатами бадьорі лави просвітян та просвітянок, захвітчані вінками. Гарні народні строї та бадьора постава маси селянок і селян викликали бурю оплесків. Свято відкрила і привитала делегатів голова філії. З черги хор відспівав просвітянський гимн і п-і Л. Горбачева склала довший привіт. По черговій хоровій продукції пос. **В. Кузьмович** виголосив палку промову до просвітянок. Коли Кузьмович згадав про Крути, з невеличкого гуртка осібняків які протиснулися близько трибуни, впали перші оклики „ганьба". В першій хвилині ніхто не звертав на це уваги, бо присутні міркували, що цей окрик звернений проти большевиків. Коли ж промовець згадав про страшний гнет большевиків на Совітській Україні, знову впали оклики „ганьба", „славно", „геть з фашистівсько-ундівсько-клерикальною „Просвітою", „робітничо-селянські делегати на трибуну" і т. д.

Це кричав гурт комуністів, зложений з жидів, поляків та запаморочених комунізмом наших таки кількацятьох селянських хлопців, мабуть зі села Чехи і Попківиця, які озброївшись ножами, костетами і палицями прийшли зорганізовано гуртом коло 50 осіб з метою дістатися на трибуну, щоб поширити свої гасла між масою селянства. Мала кількість впорядників не могла дати собі ради з комуністами-хулігранами. На щастя на свято прибув зорганізований теж невеличкий відділ луговиків. Вони негайно витиснули авантюрників від трибуни. Коли комуністи кинулися з ножами на луговиків, пішли в рух теж палиці луговиків і комуністи почали втікати через паркан. Перші втікали — річ ясна комуністи жиди і поляки, останні наші доморослі комуністи і вони дістали найбільше. Підчас цієї авантюри один з комуністичних хулиганів, мабуть поляк, схопив рукою старшого вже мужчину, 54-літнього д-ра В. Левицького, адвоката з Підкамінь і завдав йому штилетом дві рани під ліву лопатку завду та рани його крім того в голову. Тяжко раненого, зовсім непричасного до цієї бійки д-ра В. Левицького перевезли до шпиталю, де він борється зі смертю.

Нині у вівторок у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8.

гарна львівська вистава **„На Личакові"** Віктора Будзиньского.

Передмістя передвоєнного Львова. Своєрідні типи — оригінальні пісеньки — гумор — забава.

Німці про кризу Ліги Націй.

БЕРЛІН, 29. 6. ПАТ. Те, що тепер діється в Женеві, окреслює німецька преса як розвал Ліги Націй та всієї версайської системи.

„Фелькішер Беобахтер" звертає увагу, що „Америка тікає з Ліги Націй", „Берлінер Тегеблат" уважає, що тепер Німеччина не мала б по що вертатися до Женеви.

БЕРЛІН, 29. 6. ПАТ. Промовляючи на зїзді віртемберського відділу національсоціялістичної партії в Штуттгарті, мін. Гебельс ствердив м. ін., що нім. уряд не має часу займатися міжнародніми непорозуміннями — він мусить перш за все здійснювати національ-соціялістичну програму. Коли німецький уряд зброїться, то не йде йому про дешеві воєнні лаври, якими підніс би він свій внутрішній престіж. Німеччина мусить сама приготовитися до оборони — на Лігу Націй не може здаватися, беручи під увагу її поставу в абісинській справі. „Ліга Націй — закінчив Гебельс — є добре, але летунська ескадра і армійський корпус — ліпші".

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БНК** ул. Ягайлонська ч. 24 Тел. 252-54.
ШЛІФОВАНЕ 50 х 100 см.

Поранений не виголошував ніякої промови, як про це пише вже „Век Нови" з 30. червня ц. р. Прибув лише на свято як просвітянин. „Век Нова" повідомляє, що до шпиталю перевезли теж Івана Іляшука з Голосковець. Це мабуть один з комуністичних вожаків.

Після цього інциденту свято пройшло вже спокійно. Грала ще орхестра, дівчата виконували ще вправи вільноруч. Свято закінчилося дефіладою і залишило найкраще враження.

Слід підкреслити ще один знаменний факт. Протягні в площі комуністи збиралися за парканом і звідтіля погрожували смертю провідникові лугівників, виголошували комуністичні гасла й оклики, а на місці не було ніодного поліцая, який прогнав би геть комуністичних хуліганів.

ЗА ОКЕАНОМ.

ПЕРША СТРІЛЕЦЬКА МОГИЛА В КАНАДІ.

Українці міста Вінніпегу перший раз цього року вшановували пам'ять найкращих синів України. За ініціятивою Дм. Микитюка ст. У. С. С. і парохи церкви св. Володимира та Ольги, о. д-ра Кушніра висипали будущі стрільці УГА своїм товаришам по зброї прекрасну могилу на українському кат. цвинтарі, який лежить при головній дорозі в північній стороні міста Вінніпегу. Висипана могила у формі статого стіжка, висока на 12 стіп. з дубовим високим хрестом, а терновим вінцем та відповідною таблицею, зверненою фронтом до головного битого шляху, на тлі цвинтарного краєвиду представляє імпозантний вид. Першого дня Зелених Свят, 31. травня ц. р. відбулося урочисте посвячення цієї першої на амер. землі стрілецької могили, якого довершили чотири місцеві парохи, а саме: о. д-р В. Кушнір, о. П. Божик, о. ігумен Кононенський і о. Головка. Близько три тисячі українців взяло участь в цім святі. Відкриття надгробного памятника довершив о. д-р Кушнір б. член української військової місії в Італії. В своїй бесіді він підчеркнув значіння цього небуденного а першого того роду свята на американськім континенті.

Другим з черги промовцем був сотник УГА. п. І. Чайка, б. командант X. бригади. По промовах відбулася за душі полеглих жалібна панахида, в часі якої співав хор під управою п. Мороза.

Величаве свято
в честь сен. Горбачевського в Чорткові.

У неділю, 28. червня ц. р. відбулося в Чорткові небуденне свято з нагоди 80-ліття життя сеніора наших громадських і політичних діячів, сен. д-ра Антона Горбачевського. Свято відбулося заходами окремого ювилейного комітету, створеного при повітовій організації УНДО в Чорткові. На чолі комітету стояв місцевий адвокат др Іван Хичій, заст. голови пов. комітету УНДО на Чортківщину. В 4. годині пополудні заповнилася по береги найбільша в Чорткові сала делегатами всіх громадських організацій Чорткова та Чортківщини, Бучаччини, Борщівщини, Копичинеччини, Гусятинщини й Заліщичини. На салі на перших місцях засіли представники Центрального Комітету УНДО та більшість членів Української Парляментарної Репрезентації. По 4-ій годині ввійшов на салю в товаристві членів Ювилейного Комітету та сеніора д-ра Теофіля Окуневського з Городенки ювилят сен. Горбачевський. При його вході на салю всі присутні встали, а орхестра відіграла національний гимн. Потім заняв ювилят місце на гарно прибраній килимами і національними прапорами та національним гербом сцені, а поруч нього заняли місця делегати львівських централь.

Перший промовив до ювилята др **Іван Хичій**, що в своїй обширній промові змусував присутніх повне важких трудів і праці життя ювилята і підкреслив найважніші моменти з його громадської та зокрема політичної діяльности. Опісля прийшов до слова представник Головного Виділу „Просвіти", **пос. Зиновій Пеленський**, що вручив ювилятові грамоту почесного члена „Просвіти". З черги промовив до ювилята від ЦК УНДО й Української Парляментарної Репрезентації пос. **Василь Мудрий** та вручив ювилятові пропамятну грамоту. Від Союзу Українських Адвокатів витав ювилята пос. др **Ст. Біляк**, від Гусятинщини адвокат **Шахнович**, від численно заступленого в цьому святі духовенства привітав ювилята о. декан **Саврій**, а від Заліщичини бувш. сен. **В. Бараник**. Від дітвори віддеклямували прекрасні поезії, зложені на честь ювилята, **Паладійчуківна** та хлопчик **Сось**. Діти були в народніх одягах і їх виступи зробили незвичайне враження на ювилята та на присутніх.

На всі ті привіти відповів у довшій промові, навіяній молодечим запалом і бадьорістю 80-літній ювилят.

Між поодинокими промовами співав хор під батутою управителя гімназії „Рідної Школи" в Чорткові проф. **Мацевича**.

На свято насліло дуже багато письменних і телеграфічних привітів, а між ними привіти від перешкоджених членів УПР, що не могли приїхати до Чорткова, а саме сенаторів Павликовського, Децикевича, Луцького, Лободича, посів Целевича, Кузьмовича й Волянського, від о. прелат. Леонтія Куницького й д-ра Дм. Левицького, а далі від маршала сенату Пристора, віцемаршала сойму, Шепля, від сен. Голуховського й ген. Зажицького та пос. З. Стронського. Далі наспіли привіти від брата ювилята проф. д-ра Івана Горбачевського з Праги, від д-ра Ол. Кожесси з Праги й від згуртованої в Українському Центральному Комітеті в Варшаві наддніпрянської еміграції.

Свято закінчилося відспіванням національного гимну. Вечором відбувся в честь ювилята комерс у великій салі „Брістолю". Про всі подробиці свята докладніше подамо в окремому дописі з Чортківщини.

В обороні килимкарського виробництва.

З листів до Редакції.

Хвальна Редакціє!

В „Ділі" з дня 19 травня ц. р. появилася стаття п. ред. М. Голубця п. з. „Мистецький килим", в якій на початку сказано: „Килим це сьогодні дуже популярне слово: продушія килимів належить до найпоплатніших. Продукують їх усі: арійці так само добре як семіти, поляки, так само як українці, євреї, з рівною завзятістю, як знавці, люди з кваліфікаціями і просто такі партачі. Склепові вітрини і плечі торговців носіїв, так і вгинаються під тою килимарською тандитою".

Далі читаємо в тій статті, що ринок засипується всілякими „маками", „рожами" і врешті автор зазначує, що мовляв одна тільки фірма зберегла мистецький вигляд килиму, а цією фірмою є „Гуцульське Мистецтво". Далі йдуть похвальні гимни на „Гуцульське Мистецтво" і його вироби.

Нічого не можу мати проти того, що хтось вихвалює якусь там фірму і хоч не всі килими цієї фірми стоять на мистецькім рівні, що зовсім зрозуміле, коли взяти на увагу масовість продукції, і безсторонньо признаю, що деякі килими „Гуцульського Мистецтва" стоять на високому рівні. Забираю в тій справі голос тільки тому, що наведений на початку вступ статті п. М. Голубця в „Ділі" а також і дальші висловлювання про інші фірми, могли би робити враження, що деякі закиди торкаються і моєї фірми, себто фірми „Глинянські килими М. Хамули". Бож у статті ясно і недвозначно сказано, що крім фірми „Гуцульське Мистецтво" інші фірми дають тандиту і запихають вітрини своїх вистав будьчим. Так ставити справу було би дуже кривдяче, бо як усім відомо моя виробня килимів, яку веду у Глинянах, існує вже 50 років і вона перша почала боротись з тандитою даючи нові зразки килимів, збагачуючи їх крім оригінальних народніх зразків проектами деяких наших мистців. За час свого існування здобула фірма М. Хамули світові признання так щодо орнаменту, гармонізації красок, сирівця і його виконання, а саме: золоту медалю на світовій виставі в Льондоні 1899 р., в Парижі 1900 р., у Відні 1901 р., як також у Львові 1894 р., Познані 1928 р., Катовицях 1930 р. і Вильні 1932 р. та багато ріжних признань із виставу в краю і заграницею. А найліпшим свідоцтвом і найбільшою нагородою моєї фірми є те, що глинянські килими М. Хамули здобули собі признання і славу, і нема сьогодні культурної людини в

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

III. Зїзд делеґатів Міської Споживчої Кооперації.

В салі „Української Бесіди" відбувся 28. VI. 1936. р. третій з черги зїзд української Міської Споживчої Кооперації.

Зїзд відкрив дир. „Нар. Торговлі" *інж. Юліян Павликовський*. У своїй промові вказав на велике чесну ролю української м. с. к. в житті нації і в її змаганні здобути місце. Освітлював, що М. С. К. переборе труднощі та байдужість українського мішуха і спрямує своє дальше наставлення.

До Президії Зїзду запропонував *д-ра Чижмана* з Миколаєва і *дир. Гавриляка* з Тустановичі, що Зїзд одноголосно прийняв.

Після того п. *Салович* („Н. Т." Львів) відчитав реферат про виконання на найкращий дисліз праці своєї кооперативи у 1936. Після з М. С. К. не дістала знижку, бо спілки не сп. хто переважали їх, а спілкових було тільки 18 на три тисячі членів-пайовиків.

Дир. Гавриляк („Н. Т." Львів) прочитав реферат на тему поступування державного уряду з М. С. К., в якім подав факти і цифри до праці працівників і управ М. С. К.

На наші реферати розпочалась дискусія і зібрала участь у ній забрали: пос. п. Пеленський (Жовква), п. Михайлів (Винники), п. Сидельський (Богданівка), п. Ржевський (Бережани), п. Салович (Бездалівка), п. Майхрович (Долина), п. Заяць („Суспільний Промисл" Львів), проф. Бобик (Бережани), п. Любінець (Перемишляни), д-р Коберський (Львів), п. Гаврилів (Тустановичі), проф. Демчук (Перемишль), п-і Микулова (Калуш), дир. Филипович (РСУК Львів). Всі дискутанти стверджували деяку поправу у відносинах, хоч ще далеко до доброго стану. Причина цього у психіці нашого населення міст, яку треба змінити, коли М. С. К. хоче виконати свою місію.

Сен. інж. Павликовський відповідав на ріжні зауваги щодо централі „Нар. Торговлі" і вказував на те, що тільки ведення контролі на рочкольських засадах, без боргу і примусу дарунками може дати добрі наслідки. Остерігав перед високою калькуляцією і взивав до виховної акції серед населення міст. Крім інших справ найважнішою передумовою успіху є і мусить бути злібність конкуренції.

Після того обі референти відповіли коротко на питання і заміти.

Вкінці зїзд ухвалив XVII. резолюцій, в яких одна вирізняється з просьбою до української преси звернути пильну увагу на пропаганду міської споживної кооперації серед українського громадянства.

Відчитовий вечір СУС „Основа" в Данціґу.

Дня 15. ц. м. улаштував СУС „Основа" в Данціґу з німецьким Студентським Домі відчитовий вечір, на який запрошено проф. д-ра І. Мірчука, директора Українського Наукового Інституту в Берліні, на предмет. Проф. д-р Мірчук виголосив реферат про „Український світогляд" та відчитав реферат проф. З. Кузелі про „Шістдесяті українські народовці". (Проф. Кузеля з огляду на вторгнення до міст німців до Данціґу. На вечір прибули професори Вищої Технічної Школи, поважні громадяни та представники преси. Більшість аудиторії творила німецька студентська молодь, що напрочуд гості та українська як основні.

Обі референти, як в змісті праці п-а І. Мірчук подав на підставі аналіза української історії, мистецтва та вичислив основничі складники українського світогляду, як другий, де зібрано важніші події української історії літератури і статистичні дати з ділянки економічної, знайшли живий відгомін аудиторії.

В данціґській пресі в офіційнім органі національ-соціалістичної партії „Дер Данціґер Форпостен" і в „Данціґер Ноєсте Нахріхтен" в дня 16. ц. м. появилися статті з доволіним змістом рефератів і прихильними рецензіями.

Відчитовий вечір слід вважати вдачним кроком для популяризації української культури в Вільному Місті Данціґу.

цілім краю, що не знала би про глинянські килими фірми М. Хамули. Тож уважаю, що не можна промовчувати про килими М. Хамули, коли говоримо про килими взагалі, або вироби фірми М. Хамули рівняти з виробами торговців-носіїв.

Оцих кілька слів прошу ввічливо не відмовити помістити у Вашому часописі в ім'я справедливости і для вірної інформації нашого громадянства.

Прошу прийняти вислови моєї пошани.

М. Хамула.

Михайло Бачинський відпекується РСО.

Дістаємо листа, що його містимо без найменших змін. Крім справи, що творить зміст цього листа, — цікавими ще є мова й правопис, що їх вживає державний комісар однієї з найстарших українських культурних установ.

До

П. Т. Редакції Газети: „Діло"

у Львові Ринок 10.

На підставі статті 19-ого Пресового Закона, — в зв'язку з надрукованою в 141-ому числі „Діла" з п'ятниці 26-го червня 1936. р. статею під наголовком: „Орієнтація на червону Москву і вірнопідданість Польщі", прошу о поміщене в найблизшім числі „Діла" слідуючого спростування: „Неправдою есть, що на становищі державного комісаря Народного Дома перебуває член Русскої Селянської Організації, правдою натомість есть, що теперішний державний комісар Народного Дома не есть членом Русскої Селянської Організації і що ним ніколи не був.

С повним почтеніем

Михаіл Бачинський

державний комісар „Народного Дома" во Львові.

Львів, дня 27-ого червня 1936 р.

Історія паралєльок у Тернополі.

З друкованого недавно в „Ділі" реферату посла д-ра Ст. Барана на маніфестаційному вічі в Тернополі в неділю 7 червня н. р. в справі реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі, розв'язаної безпідставно у часі пацифікації у вересні 1930 р., знана читачам „Діла" історія цієї шкільної установи і заходи українського громадянства для її привернення. Залишились вони безуспішні, як зовсім безуспішними були теж і заходи Української Парляментарної Репрезентації у цій справі.

На те все появився розпорядок Куратора Львівської Шкільної Округи з 26. травня 1936 р. ч. II—16339/36, яким утворено тимчасові класи від I. до IV. при III. державній хлопячій гімназії ім. М. Коперника з польською мовою навчання в Тернополі під умовою, що зголоситься достаточне число кандидатів. Кандидати приватних шкіл з неповними правами державних шкіл — такою є коедукаційна гімназія Р. Ш. в Тернополі — мали здавати вступний іспит. Директор III. гімназії (давнішої реальної школи) п. Лещинський оголосив вписи до класи I. до IV. українських паралєльок у днях від 1 до 18 червня н. р. Українське громадянство ті вписи цілковито обойкотувало, на що жалується місцевий санаційний орган „Głos Podzyski", і до **паралєльок не вписався ні один** учень. Супроти такої однодушної постави українського громадянства Тернопільщини згаданий вище розпорядок Куратора став безпредметовий і українських паралєльок при III. польській державній гімназії взагалі не буде.

Не допускаючи до реактивування української державної гімназії в Тернополі, що проіснувала 32 літ і якої ліквідація була тільки одним з репресійних засобів у часі пацифікації і яку дуже повільні були уневажнити, — державна шкільна магістратура творить у цьому році **нову пяту з черги польську державну гімназію в Тернополі.** Оголошено іменно й переведено вписи до I. класи державної механічної гімназії в Тернополі так, що сьогодні існують у Тернополі три польські хлопячі державні гімназії і одна польська дівоча державна гімназія — на місце розв'язаної української і в її будинку — загально освітнього типу і ще пята фахова — механічна — з черги чотирнадцята на території тернопільського воєвідства, тоді як **українська більшість цієї території не має ні одної державної гімназії.**

Велика посезонова продаж

ВОВНИ і ШОВКІВ

Д. М. Файль і С-ка

ЛЬВІВ, вул. МАРІЙСЬКА 67

Тернопільські поляки робили заходи для осягнення в Тернополі ще одної фахової — а саме купецької — коедукаційної гімназії вже у цьому році. Це покищо не вдалося, мабуть з бюджетових оглядів й тому вдоволилися вони покищо приватною купецькою гімназією під фірмою Т.Ш.Л. і перепели вже вписи до I. класи.

З 15 червня н. р. ліквідовано учительську державну хлопячу семінарію. Решта учителів пішла на емеритуру або перейдуть їх до державних шкіл. Не ліквідовано лише директора п. Леопольда Голубовича. Він залишається дальше у службі на місці і має наглядати над школою вірш — очевидно польською, бо українську ліквідовано ще перед 10 літами — і ждати до утворення державного учительського ліцею, що станеться з 1. вересня 1937 р. Тоді теж відкриють у Тернополі й кілька загальноосвітніх державних ліцеїв з польською мовою навчання.

Наприкінці слід назначити дуже помітний приплив нашої молоді у цьому році до коедукаційної гімназії Рідної Школи в Тернополі. До вступного іспиту до I. класи зголосилося сімнадцять учнів й учениць, в яких прийнято коло сотні. Зголосилося теж і дальо іспит поважніше число учнів і учениць до вищих класів від II до IV класи нового типу. В цей спосіб збільшиться значно фреквенція у цій єдиній тепер школі і гімназія Рідної Школи в Тернополі буде найбільшою з усіх гімназій Р. Ш. у краю.

• **Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Воєнних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.**

ФРІДРІХ КАРІНТІ.

ПРИЯТЕЛЬКИ.

— Ти питав про Ольгу? — почала моя англійського серця жінонька. — О, це дрібниця! Ми вже помирились... Тепер моє вже тобі повістити, я не було Шілін тиждень ми гнівались, тимто і не приходила до нас. Ти тепер буде заходити вже частіше. Ми перепросилися нині вранці. Точніше кажучи: вона перша прийшла до мене... Я й так знала, що вона врозумів свою останню безглуздість. Но, так і вийшло.

— За що ви посварились?.. Чи я знаю?

Іншої неділі Ольга зайшла до мене. Все було якнайкраще, ми навіть обі разом жартували собі з Моллі — знаєш уже давно. Підчас розмови попросила мене Ольга, щоб я пішла з нею до фірми, бо вона хоче спробувати свою нову сукню.

— Дуже рада — відповіла я — але як твому місці я вибрала би фірму. Шрек, бо та остання твоя сукня від Ґансової була під псом.

Тоді собі, що я сказала це в якнайкращій інтенції, зовсім не розумію, як могла Ольга відразу сприйняти на мене так якби я її уїдливо-Крицула, що все те, що вона носить ніколи мені не подобається.

— Моя дорогенька — пробую пояснити їй — як я хотіла тебе образити і сказала від щирого серця. Колиж мені не вірить, спитай його хоч, чи той жоржета з жовтим поясом дивно на тобі добре?

І вона то це:

— Дуже дякую тобі, бо всім сукня дуже подобалась, головно Моллі.

— Слухай, дитино — відповіла я їй досить спокійно — це я усміхнулась з приводу — не знаю хто там міг хвалити твою сукню, але щодо Моллі, то це виключене. Коли ти в четвер підеш від мене, тоді я і Моллі дивуватись разом, як могла щось таке на себе вдягнути?

Це можеш уявити собі, як та не розлізалась Ольга.

— Коли так, то або я бруну, або Моллі — кинула вона до мене вся червона.

Я пробувала її успокоїти:

— Ти не мусиш зараз так хвилюватись. Моллі певно не хотіла тобі сказати в очі, що ти не маєш смаку, як про це всі говорять.

Кажу, що я хотіла її успокоїти. Але Ольга, якби сказилась і причала далі:

— Я не маю смаку? Справді цікаво знати що є більше немодне, чи моя жоржетова сукня, чи твоя вчорашня поведінка з Фредом і то ще при твоїм чоловіці?

— Справді? — спитала я у приязному тоні — отже на твою думку, я поводилась із Фредом немодно? Чи то може тому, що я поклепала його по плечах?! В усякому разі я не зробила чогось такого, як ти, коли ти сіла Польцикові на коліна. Правда, що не при твоїм чоловіці, але я була при цьому. У таких справах то ти відразу не маєш смаку.

На це Ольга побілїла як стіна, заклацала зубами і почала тупати ногами. Кінець до мене:

— Так, щоб ти знала, я маю бодай стільки такту, що таких річей не роблю, коли мій чоловік є при мені.

— Но — кажу я їй — це справа погляду. Коли я роблю таку річ перед чоловіком, тоді дерть що не тільки жарт і що не роблю нього поза його плечима. Але особа, яка робить таку річ поза плечима...

А вона до мене:

— Від коли то ти стала так добре вихована?

Я, розуміється, відповіла їй, що виховання не можна навчитись; або хтось має його, або ні і на це нема ради.

— Но, щодо того — каже вона мені — то досить було би спитати Солтеса, який має зовсім іншу думку про тебе і твого чоловіка.

Я засміялась! Справді кажу до неї, можу тобі тільки співчувати! Відомо річ, що твій чоловік інше дасі випив моєму за вихами.

— Мій чоловік — каже Ольга — має звичку завсіди платити свої довги не так як ти.

— Мушу тепер тобі сказати — я до неї на це — що це вже нахабство! Чого ти чіпаєшся, мого чоловіка, коли всі знають, що він дуже нерадо платить.

— У всякому разі — каже вона — краще вже нерадо платити, ніж платити чужими гріхами.

— Щож ти хочеш цим сказати? — питаюсь її.

— Всі знають, каже, що твій чоловік дуже радо пускає фуми і живе понад стан.

Я на це засміялася і кажу їй: — Знаєш, Ольга, якби навіть це була правда, то все ліпше жити понад стан, ніж бути таким собі незамітним малим чоловічком, як твій.

Вона мені на це таке:

— Успіхи мого чоловіка відкликають завидки не те, що він не такий уже незамітний. А що світ говорить про твого, то ти сама добре знаєш.

— Вибач мені, перебила я їй, але я таки не можу робити собі багато з того, що про мого чоловіка говорить якісь пяниці, яких фотелем Пуричана.

— Якогось таки? — зверхньо Ольга як подала. — Твій чоловік це звичайний добрадзій.

— А твій — відповіла я їй з усміхом — звичайне дерло, а крім цього немодно інтелігентне!

Вона була сильно і причала:

— Цього я не можу стерпіти! І повинно то тобі відома, що завтра дві години, дві пополудні не буде мене дома, тож, що можеш досім не трудитись.

І після цього тріснула дверима і вийшла.

Я, річ вона, не ходила до неї цілий тиждень. Яке вона мала право так говорити про тебе! І я пробувала душу розтягнути до вини, прийшла до мене Ольга усміхнена, наче нічого і почала мені офіціяльним тоном, що я мала рацію, коли казала, що її жоржетова сукня спартачена. При цій нагоді спитала, що я на то думаю про її нову сукню?

Я теж усміхнулась і кажу до неї: О, це вже досім інша справа. Коли ти сама признаєш, що я мала рацію, то і я можу тобі тепер сказати цілу правду, що та твоя нова сукня чудова!

Ми вправі поцілувались і тепер ми вже з собою так добре, як ті найвірніші пари! Поволутина будемо мати приємність сказати їй я нас на чаю.

Переклав, *а. б.*

НОВИНКИ.

— **Найкращі лисі пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3.** Тел. 254-46. Приймає футра на переховання літом. 10—7

— **Живець Черч**, вілля „Надія" — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, повний комфорт, поручає кімнати. 2249 8—8

— **„Свято селянки" в Коломиї.** 7. липня відбудеться в Коломиї Окружне „Свято Селянки". Мистецьку частину програми виповнять рухливі вправи, декламації, співи, інсценізації народнього побуту. Організатори сподіваються, що на це свято прибуде багато гостей не тільки з Коломиї, але й цілої округи.

— **Роковини смерти Андрія Чайковського.** У 134 ч. „Діла" подали ми помилково у новинках, що виклад про літературну діяльність Андрія Чайковського виголосив проф. д-р Заяць. Повинно бути др Грицак Евген.

— **Обєднання русофільського елементу.** У травні ц. р. подали ми були вістку за нашим американським кореспондентом про русофільсько-комуністичне віче, що на ньому обговорювалися справи „Народнього конгресу" і що від уладження цього конгресу зложили дари між іншими товариствами т-во ім. Ів. Франка відд. 130 У.Р.С. і т-во ім. Т. Шевченка відд. 28 У.Р.С. Від обох цих товариств дістали ми письмо, в якому нам виявляють, що ніколи ніяких дарів на большевицький „Народний конгрес" не давали і взагалі нічого з русофілами ні з українськими большевиками не мали. Це вияснення з правдивою приємністю містимо.

— **Іспит зрілости в філії державної гімназії у Львові** в шкільному році 1935/36 зложили під проводом директора о. д-ра М. Залеського такі абітурієнти: Антонович Мирослав, Бохенський Юрій, Бойчур Володимир, Харина Михайло, Дендерис Іван, Дронь Іван, Гілета Іван, Горбай Олекса, Івинець Володимир, Юськевич Станіслав, Кашір Роман, Курдидик Евген, Кузьмак Лукіян, Луцький Олег Іван, Мацієвич Василь, Москалюк Володимир, Петришин Ярослав, Петрушевич Евген, Пощорко Володимир, Пончко Роман Евген, Повель Лев, Путикевич Степан, Сайкевич Вактор, Сігеріч Остап, Сподар Ярослав, Сухай Іван, Стефи Ярослав, Шмотолоха Микола, Шухевич Іван, Телішевський Гриць, Туркало Роман, Вербицький Евген, Загородний Талей.

— **Матура в українській гімназії у Рівному.** Дня 13. червня скінчились матуральні іспити в українській гімназії у Рівному. Допущено до матури 20 учнів. З учнів провалилося при письменних іспитах, 1 на устних; 16 учнів матуру здали: А. Бульба, М. Величкевич, Г. Вровцовський, М. Нашко, Б. Контражинський, А. Каштанівна, А. Ковальчук, Л. Коленда, А. Маєвський, М. Омельчук, А. Пивоварівна, О. Солтис, П. Селецина, С. Тетера, П. Шадурський і О. Хайнський.

— **Відзначення українського ученого.** Відомого дослідника української етнографії, д-ра Філярета Колессу, іменував чеський Slovanský Ustav у Празі своїм заграничним членом, передусім за працю з обсягу українського музично-пісенного фольклору.

— **Яка буде погода?** ІПМ заповідає на найближчі дні сонячну погоду й тепло, при слабих місцевих вітрах.

— **Гостре стріляння на Замарстинові.** В днях 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29; 30 і 31 липня відбуватимуться на замарстинівській військовій стрільниці вправи получені з гострим стрілянням. Загрожена стрілами смуга буде обставлена охоронними стійками. Прохожі повинні слухати всіх розпорядків стійкових.

— **Дещо з нашого Полісся.** До кінця 1935 р. утворили полаки на Поліссі 32.218 кольоній на поверхні 315.767 га. Шляхом державної і приватної парцеляції розпарцелювали досі понад 200.000 га. — На Поліссі ще пізнати знищення світової війни. Знищено в війні 195.000 будинків, значить 35% довоєнного стану. — На Поліссі є тепер 1.152 школи (в тім 69 приватних), 13 середніх шкіл і 20 фахових шкіл. Всі вони польські; українські з часів війни перемінили на польські. Ще й тішиться „Курієр Поранни", що кожний шкільний будинок то „помнік культури польскей" і має велике державне значіння. А чого школа не зробить, того доконується у війську. З поліцюком — каже — вже можна порозумітися по польськи. „Зостали юж подложоне мошне подваліни под угрунтованє пньстаговосьці польскей на Полесю". Ось так беруться полаки до нашого Полісся, а що ми робимо? Який відпір даємо на це?

М. М.

— **Самогубство вчительки.** В неділю вечором покінчила самогубством 32-літня зредукована вчителька Ольга Пизяк, замешкала у Львові при вул. Пасічній. Причиною самогубства був нервовий розстрій і важкі матеріяльні умовини.

— **Не пощастило злодіеві.** Нічю до мешкання візитатора середніх шкіл у Львові Стан. Шедіви при вул. Личаківській ч. 221. дісталися злодії, витиснувши шибу та вкрали гардеробу, килими, радіевий апарат, який відмонтували, все заг. вартости 1.200 зол. Візитатор Шедіви спав у спальні, коли злодії обкрадали йому віталью. Поліція впала на слід злодія та ствердила, що вкрадені річи закопано в піскарні біля Лисинич. Тому тайні агенти вачаїлися на злодіїв і в 1. годині вночі приловили злодія Васьця Тютька, як взявся відкопувати вкрадені річи. Всі річи віддала поліція візитаторові Шедівому а Тутька, який признався до крадежі, віддали до арешту.

— **Градова туча** перейшла над селом Княже та частиною Залуча. Було знищених около 30% засівів.

— **Жертви грому.** В селі Стефанівці пов. Калуш 25-літний Бронислав Когут пас підчас бурі худобу на пасовиску. Один із громів убив його на місці. В Лопіянці пов. Ліско грім ударив у ялицю, під якою схоронилися пастухи з вівцями. 17 овець вбило, а трьох пастухів поразило.

— **Напад на жидівську родину.** Перед кількома днями напали замасковані злочинці на мешкання Єхіля Штрамера в селі Годжів біля Магерова, побили його й родину, а не найшовши грошей утекли.

— **Населення Чехословаччини.** За урядовими обчисленнями на території чехословацької держави живо з кінцем м. р. 15,126.873 мешканців. В порівнанні з попереднім роком населення зросло на 70.000 осіб, з 1932 р. на 241.000 осіб. Зокрема сама Чехія мала з кінцем м. р. 7,227.000 мешканців, Моравія зі Шлеськом 3,627.000, Словаччина 3,486.000, Закарпаття 786.000.

— **Затонув корабель.** Німецький корабель „Гольштайн" зударився в мряці з данським пароплавом „Фрея". „Фрея" пішов відразу на дно, а його залогу вирятував „Гольштайн".

— **Фальшивий негус.** Присутність негуса в Женеві викликала зрозумілу сенсацію. З того приводу ціле місто бавиться ріжними дотепами. Між іншим одна мистецька організація, що має теж політичну закраску, перебрала свого члена за негуса. Цей фальшивий негус почав мандрівку по Женеві. Перш усього зложив вінку в Лізі Націй, відтак пішов під памятник релігійних реформаторів і зложив там вінець. Публика оплескувала фальшивого негуса.

— **Кольонізаційна акція в Тракії.** Турецький уряд рішив побудувати у східній Тракії 4.500 і в округи Ісмід 5.000 домів, щоби дати приміщення 15.000 турецьких емігрантів з Румунії.

— **На Атоні біда.** В англійських часописах появилася відозва ченців з Атонської гори, в якій вони просять матеріяльної помочі, а саме черевиків, хліба, свічок і масла до лямпок. Теперішна нужда на Атоні це наслідки жорстокої зими. Найгірше бідують ченці монастиря св. Івана Золотоустого, здебільша москалі.

— **Безпосереднє получення Париж—Москва.** У Варшаві скінчилась конференція представників залізниць Польщі, Франції, Німеччини, Бельгії і Совітів. На конференції устійнено, що „північний експрес" буде йти аж до Москви. Таким чином Париж буде мати безпосереднє получення з Москвою.

— **Летунська катастрофа.** В Бетін (Франція) трапилася жахлива летунська катастрофа. Літак упав у часі причалювання на групу глядачів і ранив 5 осіб. Одна людина вмерла.

— **Жахливі обезпеченеві спекулянти.** В Америці викрили недавно банду вбивників, яка обезпечувала несвідомих людей на великі грошеві суми, відтак вбивали їх або троїли та інкасували обезпеченеві премії.

— **Гітлер і Шмелінг.** Канцлер Гітлер приняв у канцлерській палаті переможця боксерських змагань Макса Шмелінга з жінкою, відомою фільмовою зіркою Анні Ондрою і його матірю.

— **Громи вбили 72 особи.** В останнім тижні навістили Болгарію бурі і громовиці, що потягнули за собою смерть 72 людей.

— **У Франції теж крадуть дітей.** Французькі бандити позаздрили американським гангстерем легкого хліба і собі взялися за крадіж дітей. Суд присяглих у Марсилії розглядає саме тепер одну таку справу. Служниця проф. Мальмежака проходжувалася по міським городі з 18-місячним сином. До неї підійшла чорно вбрана жінка та повідомила, що проф. Мальмежакові трапилася перед хвилиною нещаслива пригода. Його жінка веліла служниці покликати лікаря д-па Кнеме. Служниця поїхала з хлопчиком і

незнайомою „чорною панею" до лікаря, сама ввійшла до камениці, а „чорна пані" лишилась в авті. Коли за кілька хвилин служниця вийшла, за автом і услужною добродійкою слід застиг. Зате на другий день дістав проф. Мальмежак листа з жаданням заплатити 50 тис. франків викупу. Проф. Мальмежак рішився заплатити викуп, одначе в міжчасі поліція вирядила злочинців, а дитину віддала родичам. Злочинцями були „чорна пані" та її син Андре Кеман, що скривався під чужим прізвищем. Суд присяглих в Руані засудив був його на 20 літ тюрми за дефравдації.

— **Абстрактна жінка.** В Лондоні трапився недавно малий мистецький скандал на виставі сюрреалістів. Секретар виставки звернув увагу на картину, що її не було в катальозі. Під картиною висіла карточка: „Абстрактний портрет жінки" С. Уайдля. Одно око жінки було зелене, друге рожеве. Замість носа пишалася величезна губа. Папіроска і густа кручена борода доповнювали чарівного вигляду „абстрактної" жінки. Секретар виставки замегушився, чому картину пропустили в катальозі і велів її повісити на звичайному місці в найкращій кімнаті, щоби дати в цей спосіб сатисфакцію „покривдженому мистцеві". І щойно тоді вияснилось, що ця абстрактний архитвір — це карт дотепних фастифікаторів.

— **Поїзд розторощив автобус.** Недалеко залізничної станції Берне у Франції скоїлася жахлива катастрофа. Дорогою Шербург—Париж їхали два автобуси. Коли наблизилися вони оба до залізничої рампи, що постійно замикнена, шофер першого автобусу дав сигнал, щоб йому отворили рампу. Перший автобус проїхав щасливо, зате в мент, коли другий автобус опинився на рейках, вїхав на нього зі скорістю 85 км. на годину вантажний поїзд. Очевидно з автобусу лишились самі тріски. Шофер і 6 пасажирів згинули на місці, а 16 пасажирів важко ранених. Хто завинив катастрофи невідомо.

— **Заповідання архикнязя Фердинанда.** В неділю минуло 22 роки від смерти архикнязя Фердинанда в Сараєві. З тої нагоди проголосив один із віденських щоденників заповідання Фердинанда, яке мало бути зреалізоване по його вступленню на престіл. Фердинанд мав замір перемінити австро-угорську монархію на союзну державу з широкою автономією. На тім тлі мало прийти між Фердинандом і Францом Йосифом до непорозуміння.

— **Вісні вістки.** У французькій фабриці лотації у Версоне вилетів у повітря один будинок, при чому згинуло багато робітників. — На японський військовий відділ над берегом Янгарі в Манджурії напали хунхузи, вбили 17 осіб а 2 тяжко ранили.

— **Погоня за божевільними бандитами.** У Стейті Мінесота у Зл. Державах сталася незвичайна подія. Із шпиталю для божевільних у Сент-Пер сі втекло 16 божевільних злочинців. Вони роздобули якісь тяжкі предмети, оглушили ними пятох сторожів і повскочили із шпиталю, що пильнували більше ніж неодної вязниці. Злочинці захопили самохід і погнали у світ. Згодом вони поділилися на кілька груп і почали носитися перед кріси самоходи, а потім грабити склепи і банки. В місті та в околиці настав переполох. Всю поліцію поставили на ноги, їй до помочи дали військо, а навіть добровольців. Одночасно повідомлено при помочі радіо про божевільних проступників, що розбіглися по цілій провінції. Нарешті вдалося придержати перших двох утікачів у хвилині, як вони переплигували ріку Міннесота. Опісля поліція зловила двох інших. Досі удалось придержати 11 втікачів. Пять, напев

ще небезпечних, ширить дальше переполох у краю. Між ними находиться Льоренс Деволь, який в січні 1933 р. зорганізував напад на банк у Міннеаполісі, вбив двох поліцаїв і загарбав півтора мільона франків.

З кіна.

Кіно „Касіно": „Вісім годин д-ра Мортона", „Несподіванки любощів".

Ідя першої фільми йде в американському шпиталі. Шпиталь зразковий технічно. За його кулісами бачимо боротьбу за впливи маленьких лікарів і працю одного молодого дуже талановитого лікаря, найкращого оператора цього шпиталю. Крім конфлікту з директором, виринає тут теж цікавий конфлікт між двома приятелями на тлі кохання. Дуже ефектовні, хоч прикрі, сцени на операційній салі. Фільма має добрих акторів і кілька сильних моментів.

Друга фільма — легка комедія, трохи сатира на ті американські відносини, що дозволяють грошовитим людям легко розводитись і знову одружуватись. Головні ролі грає першорядна драматична артистка Норма Шірер, далі Робер Монтгомері, Реджінальд Денні і Нуві Аркель.

ДИВОГЛЯДИ.

ДІВЧИНА, ЩО СВІТИТЬ.

У маленькім італійськім містечку Вамлуцо є 12-літня дівчинка, що недужає кровною недугою і цілими тижнями лежить. Лікарі та членки її родини ствердили, що в деякі дні у сутінках від її тіла розходиться інтенсивне червоне світло, наче вінок проміння. Дуже можливе, що маємо тут до діла з радіоактивним явищем. Рік тому таке саме явище ствердили в одної жінки в Тіяно. Місцеві люди та довколичні добачують у цьому чудо.

СТОЛЯР ЗАСТУПАЄ КОРОЛЯ.

У Римі помер столяр Чезаре Каспергі, якого знали всі завдяки одній прикметі: він був такий подібний до короля, що нераз прохожі гадали, бачучи то король ідє інкогніто. Раз, коли він приїхав до малого містечка, міська рада зустріла його як короля і бурмистр привитав його промовою.

ІТАЛІЙЦІ МАЮТЬ СВОЮ ПОТВОРУ.

З Палермо повідомляють, що в морі бачили там потвору завдовшки на 6 м. і завгрубшки на 10 цм., подібну до цигара, з маленькою головою, проникливими очима і гострими зубами. Є 20 свідків і то поважних, що бачили цю звірюку. Дехто каже, що це та сама з Льоч Несе.

5.000 ПОРТРЕТІВ БЕЗНАДІЙНО ЗАКОХАНОГО.

У канадійських пралісах недалеко гори Крік найшли трупа чудака Джона Мередіта, що від літ жив у лісах як божевільний. Дуже давно закохався він у дуже гарній дівчині Бетті Дрю, а коли вона дала йому гарбуза, він утік від людей. Зрізував у лісі дерева і вирізував на їх пні портрет своєї вибраної. Лісники найшли 5.000 дерев з таким портретом. Поліція пробувала зловити божевільного, щоб припинити шкоду, яку він робив. Його зловили і замкнули у вязниці, але він утік і робив далі те саме. Його вбило мабуть дерево.

Спорт.

УССК (ЛЬВІВ) — ПЛАЙ (СТРИЙ) 81:40.

Відплатні легкоатлетичні змагання УССК (Львів) з Плаєм (Стрий) викликали у Львові немалу сенсацію. В лавах одного і другого клюбу є багато визначних сил, результати, що своєю участю згоря давали запоруку гострої боротьби й гарних наслідів. Так воно і сталося; змагуни, хоч далекі ще від своєї форми, осягнули кільканадцять наслідів та поставили нові рекорди.

Перед змаганнями провідник Плаю вложив УССК-ві почесний прапорець, за що дістав китицю цвітів.

Змагання розпочинає **біг 100 м.:** та по непорозумінні Мартинович сяйтно переїжає 100 м. у часі 11,8 с.). — Біг повторюють удруге. Тут Штинда (Плай) вкинув конкурентам зраз та дозволив Мартиновичеві (УССК) взяти **новий рекорд 11.1 с.** (старий 11.3). 2) Штинда 11,5 с., 3) Будзиновський (УССК), 4) Куровицький (Плай). У змаганні **веде УССК 6 точок Плай 3 точки, Мартинович** був не задержався на старті, вибіг би нижче 11 с.

Скок увисочінь: 1) Щербацький і Варшава (УССК) по 1,65 м., 3) Чехут і Снятинський (Плай) по 150,5 м.

Скок кулею: Молодий, гарно збудований Снятинський (Плай-Стрий) заповідається на нового рекордсмена. Кидає 11,20 м., 2) Гнатейко (УССК) 10.73 м., 3) Куровицький 10.06 м., 4 Щербацький (УССК) 9.83 м. Веде УССК 17, Плай 10 точок.

1500 м.: це двобій Варшави (УССК) і Савчака. Наслідом цього двобою — **новий рекорд Варша-**

Нині в АПОЛЛЬО незрівняний фільмовий архитвір! Дирекція Кіна АПОЛЛЬО висвітлити цю фільму, Мимо літнього сезону рішила один з чолових творів кінематографіч. мистецтва

ІНТРИҐА ФЛЬОРІС БЕЛЬ (Perina)

В гол. ролях: героїня з Недокінченої Симфонії Люіза Ульріх, Адольф Вольбрік, Ольга Чехова і інші.

Справа Українського Городу у Львові.

В мин. суботу (27. VI.) відбулася в домівці Сокола-Батька у Львові черговa нарада в справі остаточного викупна останніх паїв Українського Городу. Як попередня, так і ця нарада не дала властиво нїякого успіху, що треба тут з жалем прилюдно ствердити.

Нараду відкрив головa С.-Б. інж. **Хроновят,** референував справу **д-р Ігор Федів.** З дискусії, що була місцями дуже горяча, вийшло, що наші установи не мають фондів на те, щоб заложити спілку й викупити решту паїв. Кінець-кінцем скінчилося все на запевненні, що наші фінансові установи позичать сокільській централі частину грошей, потрібних до викупна всієї площі. Обіцяв допомогу в формі позички також о. канцлер Галянт в імени Митрополії.

У висліді нарада вибрала **комісію для викупу всього Городу,** до якої ввійшли представники Митрополії, Українського Лік. Тва, Карпатії, Центросоюзу, Маслосоюзу, Коми і Сокола-Батька. Ця комісія має перевести остаточно викупно решти площі, і то в найкоротшому часі. Дай Боже, щоб праця комісії увінчалась повним успіхом!

Не буде примусової продажі золота й девіз.

Від кількох днів кружляли по Варшаві чутки, серед фінансово-господарських кол, нібито мєтєо скарбу видасть розпорядок у справі реєстрації та примусового відчуження Банкові Польському по урядовому курсі стезаврізованих серед широких шарів суспільности чужих валют і золота, яке мало б сприяти запасу золота Банку Польському.

Із міродатних кол запевняють що ці чутки безосновні. Можливе лише, що уряд звернеться до суспільности, щоб добровільно продавала Банкові Польському чужі валюти, та в цій справі не запала ще постанова.

бн 4:23,0 с., (старий 4:24.7 с.). 2) Савчак, 3) Залізняк (УССК), 4) Кащ (Плай).

У скоці удовжінь переміг Мартинович (УССК) 6.29 м., 2) Будзиновський (УССК) 6,04 м., 3) Куровицький (Плай) 5,96 м., 4) Петріна 5,34 м.

Мет ратищем: 1) Щербацький (УССК) 46,35 м., 2) Паюк (УССК) 43,37 м., 3) Снятинський (Плай) 41,22 м., 4) Чехут (Плай) 39,56 м.

Гінці 4 × 100 м.: переміг УССК (Будзиновський, Баязх, Соколовський, Мартинович) у часі 47,2 сек., 2) Плай.

Пополудні зачалися **змагання бігом 200 м.,** переміг Мартинович (УССК) 24,1 с., 2) Банах (УССК), 3) Снятинський (Плай), 4) Штинда (Плай).

Біг 800 м.: 1) Савчак (П.) 2:13,3 мусів звести завзяту боротьбу з Залізняком (У.) 2:13.4 с., 3) Кіт (У.).

У меті диском переміг Снятинський (П.) 33,86 м., 2) Щербацький (У.) 32,53 м., 3) Гнатейко (У.) 32.50 м., 4) Штинда (П.) 30,20 м.

Трискок: 1) Мартинович (У.) 12.31 м., 2) Омаґа (У.) 11.95 м., 3) Штинда (П.) 11,33 м., 4) Куровицький (П.) 11.31 м.

Біг 3 км.: 1) Варшава (У.) **9:28,0 с.** (новий рекорд, на 30 с. кращий від старого), 2) Соколовський (У), Кліщ (П).

Гінці 400 + 300 + 200 + 100 м.: 1) УССК у часі 2:15.2 с. у складі: Соколовський, Банах, Мартинович, Будзиновський, 2) Плай.

Змагання закінчились перемогою УССК-у, що осягнув 81 точок; Плай добув 40 точок.

Видів дуже багато.

ПЛИВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

К. Л. К. — Чорник.

В суботу 27. ц. м. відбулися на ставі „Світязь" плавацькі змагання між двома львівськими клюбами: Чорник і К. Л. К. Змагання в мужеських конкуренціях (з жінок стартувала одна!) стояли на досить високому рівні внаслідок чого були два нові українські рекорди: 100 м. класичний — Сліпко (Чорник) у часі 1.36.8 (давн. 1.38.6) і 400 м. довільний — Славецький (КЛК) 7.37.1 (давн. 7.42.1).

Поодинокі наслідки:

100 м. довільний: 1) Славецький (КЛК) 1.24.4, 2) Блажкевич (Черн.) 1.29,5, 3) Гаврилюк (Черн.).

100 м. класичний: 1) Сліпко (Черн.) 1.36,8 (рек.), 2) Поліщук (КЛК) 1.44,6, 3) Карпик (КЛК).

50 м. довільний жінок: Дарка (КЛК) 0.58,6.

100 м. горіллю: 1) Поліщук (КЛК) 1.53.1, 2) Пелещак (КЛК), 3) Сліпко (Чорник).

400 м. довільний: 1) Славецький (КЛК) 7.37.1 (рек.), 2) Шухевич (Черн.) 8.03.

50 м. класс. жінок: Дарка (КЛК) 1.13,3.

Гінці 3×100: Стартували три дружини: 1) Чорник у складі: Гаврилюк, Сліпко, Блажкевич — 5.36,3. 2) КЛК II. КЛК 3. здискваліф.

Гінці 4×50: Стартували чотири дружини: 1) Чорник (Сліпко, Гаврилюк, Шухевич, Блажкевич) 2.38,4, 2) КЛК I. Чорник II.

ЛЬВІВ. ПОГОНЬ І Б — УКРАЇНА 3:0 (2:0).

Не ведеться тепер Україні. По доволі почесній програній з діговою Погонею 6:2 і заслуженій програній з Чорними 2:1 — д. мало почесна програна з резервою Погоні. Програна заслужена, а найгірш її головно напад, що грав лінево і без пуш. Найлїпші в Україні Гонтешівський і Гушул, найслабший Максимів. Д. слабий Вишка, також Воробець був один із найслабших днів. Судив п. Медишький.

ЛЬВІВ. КІШПЕШТ (БУДАПЕШТ) — ЛЬВІВ 2:1.

Змагання між мадярською дружиною, що займає пяте місце в мадярській футболевій лізі і репрезентацією Львова покінчилися програною репрезентації. Самі змагання були не дуже цікаві, а мадяри взагалі нічим не заімпонували. Одиноку їх добрую прикметою є те, що скоро й дошільно подавали до переду. Під воротами обі дружини не вміли дати собі ради. Глядачів не більше, як 2.000. Судив п. Тарчинський форитував львівяни.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ВАРШАВА. Гакоах (Відень) — Варшавянка 2:0 (0:0). Віденська жидівська дружина, що колись була першуком віденської ліги, перемогла Варшавянку.

ПЕРЕМИШЛЬ. Сян — Репрезентація кл. Б. 4:2 (2:2) Сян виступив до цих змагань із чотирьома гравцями першої дружини. Всеж таки перевищав сильно репрезентацію, зложену з гравців Гагібору, Електрізні і СКС „28". Вороти для Сяну добули Неофіт 2, Романець і Сенчаковський. Судив п. Ліст.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛИГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Чуваї Т.Т. (5:0). Фінальні змагання за мистецтво львівської Окружної Ліги. Не дуже воно приємно для львівських клюбів, що фінал відбувся в Перемишлі і перший раз без участи львівських дружин. Гра була завзята і різнорідна. Перейгола Польонія, бо краще зуміла використати підворітні ситуації.

ДЕРЖАВНА ЛИГА.

КАТОВИЦЬ. Рух — Висла 1:0 (1:0). Одинокі лїгові змагання минулої неділі. Висла грала в 10-ку.

ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

СК Просцейов — Адмира 1:3; Фебус Спарта 4:2; Славія — Ференцварош 4:6; Рома — Рапід 5:1; Уйпешт — Торіно 4:0; Австрія — Больонія 4:0; Вієнна — Гунгарія 5:1.

По цих змаганнях до другої рунди переходять: Спарта, Славія, Уйпешт, Простейов, Вієнна, Австрія, Рома і переможець у відплатних змаганнях Амброзіяна — Жіденіце.

ЗА ВХІД ДО ЧСЛ. ЛИГИ.

ПРАГА. С. К. Русь — Вікторія Жїжков 2:3 (1:3).

Почесна програна ужгородської Руси з шпетальним противником. У відплатних змаганнях в Ужгороді Русь повинна виграти.

ГРАДЕЦ КРАЛЬОВЕ. Градец Кральове — Батя Злїн 2:1.

Нові ккиниж й журнали.

КНИЖКИ.

Є. Ю. Пеленський: АНТОЛОГІЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ. І. Поети 1920-их років. Львів 1936 Накл. „Рідної Школи" в „Замарагду" ст. 128.

Д-р Юліян Богачевський: ТРИ КЛЯСИЧНІ ПРОБЛЕМИ ГЕОМЕТРІЇ (Подвоєння шестистінника, трисекція кута, квадратура кола). Приступна розвідка. Накладом автора. Стор. 32. ф. 16°.

Остап Цюк: ЛЕБІДКА, драма на пять дій. Львів 1936. Накладом Миколи Матвійчука. Стор. 64. ф. 16°.

Косовський Яків: ОЙ ТРИ ШЛЯХИ ШИРОКІ... Драма з сучасного життя в 4-ох д.ях. Львів 1936. Накладом Миколи Матвійчука. Стор. 66. ф. 16°.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ НА ЛЬВІВСЬКІЙ ПОЛІТЕХНІЦІ

Львівська політехніка має 5 видїлів, а саме: 1) видїл інжинірії з відділами: сухопутним, водним та мірничим; 2) видїл архітектури; 3) видїл механічний з відділами: механічним, електро[redacted] та нафтовим. Машиновий відділ розпадається [redacted]ім: конструкційну, залізничу, технольогічну т[redacted]. На конструкційній групі існує летунська секція. Українці не мають змоги студіювати на цій групі тому, що не приймають їх на практичні вправи. 4) Видїл хемічний. 5) Різничо-господарський видїл, при чому цей останній (лісовий) є постепенно зникаючий тим, що в цьому шк. році нема першого року. Видїл рільничий має групу економічно-рільничу, рільничу та годівельну.

Студії на видїлі інжинірії та архітектури тривають 4 і пів року, на всіх видїлах тривають 6 до 8 літ. На рільничім видїлі студії відбуваються лише в перших трьох семестрах у Львові, решта в Дублянах під Львовом, де студенти мешкають або в інтернаті або в сільських хатах.

Речинець вношення подань на політехніку проголошує щороку ректорат і звичайно припадає на день 15. вересня. Щоби внести подання, треба привезти зі собою такі документи: метрику уродження, свідоцтво зрілости (в оригіналі), документи дотично військової служби, свідоцтво моральности, якщо від часу зложення іспиту зрілости минув один рік. Крім цього треба мати 2—3 неоглядженні світлини.

По зложенню подання треба приступити до вступного іспиту з таких предметів: видїл інжинірії: математика, начеркова геометрія, шкіцування, видїл архітектури: геом. начеркова, рисунки, загальні відомости з історії культури і штуки; механічний видїл: математика, начеркова геометрія, фізика, шкіцування та психотехнічний іспит. Першенство мають ті, що виказуються студентом вирстатової практики (одномісячної); хемічний видїл: фізика, хемія; рільничий видїл: природа Польщі, математика. Першенство мають ті, що виказуються рільничою практикою та сини рільників.

Українців приймають на політехніку у Львові невеликий відсоток (найвище 10 проц.), але дуже часто відсоток цей зменшений з огляду на малу кваліфікацію українців як абсольвентів класичних гімназій. Щоби [redacted]йти з помічю новоприступаючим на політехніку, орга[redacted] шкільну Т-во „Основа" курси. Одним треба [redacted] що з огляду на невел матеріялу до вступного іспи[redacted] курси тоді дають 100 проц. користи, коли кандидат [redacted] дає рідко пізнається з матеріялом іспитовим а[redacted] ферій. Тому хто поважно рефлектує на технічні с[redacted] повинен вже тепер взятися до праці. Курси „Осн[redacted] починаються звичайно в половині серпня.

Товариство „Основа" — це тво українських сту[redacted] тів львівської політехніки. Львів пл. св. Юра ч. 6. На[redacted] адресу треба зголошуватися по інформації потрібні[redacted] питтів і т. п. На відповідь залучити марку.

Шкільні оплати: 30 зол. вписове, 10 зол. [redacted]йнуват[redacted] на оплати, 4 зол. за лекарські оглядини, по 10 зол. [redacted] предмету при вступному іспиті та 320 зол. шкільн[redacted] плати на першому році. На звільнення малі вигляд[redacted]

Удержання у Львові виносить від 50 зол. міся[redacted] Харчуватися можна в Харчівні Т-ва „Основа".

ЗА ВИДІЛ ТОВАРИСТВА:

Рогожа Роман. заст. голови. Пінковський Богдан, се[redacted]

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Делятин:
30. VI. Лев в Абісинії.
1. VII. Інваліди.
2. VII. Циганський барон.
3. VII. Ніна тещa.

Великий Театр.

Вівторок, 30. VI. год. 8. веч. Аб. 20. „На Личаківі".
Середа, 1. VII. год. 8. веч. Виступ Атенеум з Ярачем „Замах".
Четвер, 2. VII. год. 8. веч. Виступ Атенеум з Ярачем „Замах".
П'ятниця, 3. VII. год. 8. веч. Виступ Атенеум з Ярачем „Замах".

Театр Різнородностей:

П'ятниця, 3. VII. год. 8 веч. Аб. 21. Виступ К. Скальської „На Банк".

Кіна.

АПОЛЬО: „Інтрига Фльоріс Бель".
АТЛЯНТИК: „Д-р Іне".
ВАНДА: 1) Вередлива Маріета" 2) „20 літ в Сінг-Сінг".
ГРАЖИНА: „Додик на фронті", „Мартравний син".
КАСІНО: „У тіні гільотини".
КОПЕРНИК: „Роберта".
МАРУСЕНЬКА: „Любчик власної жінки".
МІРАЖ: „Панночка з посте-ресланте".
МУЗА: 1) „Бригада відважних", 2) „Мужчини возють мужаток".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Грунт то форса".
ПАН: „Чотирьох і пів мушкетерів".
РАЙ: „Фраскіта" оперетка.
СВІТ: „Фраскіта" оперетка.
СТИЛЬЕ: „Таємнича дама" і ревія.
ТОН: „Зацькована" з Сільв. Сідней з ТІХА: „Азія" і ревія.
ХІМЕРА: „Без правиця".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 2.)

Єгипет.

Закордонне радіо.

Вівторок, 30. червня 1936.

Відень (506,8) 10.50 Сільська музика, 12.00, 13.00 Концерт, 16.05 Пісні австр. композиторів, Гедмонт альт, 17.20 Форт. реціталь Ріти Лебіш, 17.40 Весела академія, 21.00 Мадярська година, 22.10 Вірменська музика. **Братислава** (286,8) 18.10 Мадярські нар. пісні, **Прага** (470,2) 16.50 Сп. реціталь, 18.15 „Геніш Осени" муз. ляд. Клябуска. **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Симф. музика, 20.45 Театр Уніві: „Клініго" Готого, 22.45 Танк. музика, **Білгород** (457,3) 16.40, 20.20, 21.30 Спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 17.30 Японські пісні, 20.10 Танк. музика, **Мінхен** (406,4) 16.50 Музика б-х стоїть, 18.00 Популярний концерт, 21.40 Композиторський концерт Р. Штрауса, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 13.30 Солісти, скрипка, спів, 19.45 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 13.10 Популярна музика, 20.45 „Єгуфа" оп. Яначека, **Рим** (420,8) 17.15 Бок.-інстр. концерт, 20.05 Орх. концерт.

Середа, 1. липня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Литовська музика, пісні, форт., 17.30 Сп. реціталь Міхалік-Шапер меццосопр., 19.30 „Юпітрова Симфонія" Моцарта, 20.00 Австр. пісні, Шуман сопр., 21.00 Віденська опер. музика, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. музика, 17.40 Патетичний концерт Ліста, 19.20 Марші на чеські нар. теми, 21.00 Симф. концерт., **Париж** (8164) 17.30 Симф. концерт, 20.00 Форт. реціталь, 22.43 Танк. музика, **Білгород** (437,3) 13.15, 18.30 Спів, 17.45 Нар. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 19.15 Дрібні форт. твори Шумана, **Лайпціг** (382,2) 20.45 Пісні ландскнехтів у вик. солістів, 22.30 Орх. концерт, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 17.00 „Цигани приїхали" вок.-муз. анд., 18.00 Концерт. **Будапешт** (549,5) 12.05 Віольончелі, 17.30 Форт. реціталь, 18.30 „Пачіртa" („Жайворонок") оперетка Легара, 21.00 Сальон. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Розр. музика, 13.10 Орх. концерт, 22.15 Форт. реціталь, **Рим** (420,8) 17.15 Камер. музика, 20.35 Симф. концерт, 22.40 Танк. музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 30. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 8.10 Для повображців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт орх., 12.50 Хвилина домашнього господарства, 12.55 І. Штраус: Увертюра до оп. „Пімста лилика", гр. пл., 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Година сиріт., гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ЛКО, 16.00 Сальон. квінтет, 16.45 Скарби Польщі, 17.00 Спогад про Респігія, гр. пл., з поясненнями, 17.50 Мапиці та їх вороги, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Горобці й Карузо, гутірка для дітей, 18.15 „Польські думки", гр. пл., 18.25 Основи евгеніки, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Спів. реціталь Зейлянд-Капусьцінської, в супр. форт., 19.20 Скрипка та фортепіян, 19.40 Муз. нарис: На Великах, 20.30 Цвітки з перекладної вази, 20.45 Вечірній дневник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Симф. концерт із гр. пл., 22.00, 22.10 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві о год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

Середа, 1. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.55 Моди, 13.05 Полудневий дневник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Для мол. дітей: Добрийдень, чи добраніч?, 16.15 Музика, 17.00 Як. Брохвичівна у своєму репертуарі, 17.20 Камер. концерт, 17.50 Анекдоти зі життя Ад. Ленина, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Спів. реціталь Ольги Росоцької в супр. форт., 18.25 „Любомль — місто любови", 18.35 Програма на завтра 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Концерт орх., 19.40 Арії та пісні у вик. Павла Прокопенї, бас-баритон, у супр. форт., 20.00 Технічна скринька, 20.15 „Геройський мотив," гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції: Бережани, місто талупників, 20.30 Вечірній дневник 21.00 Кандидати Міжнар. Шопенівського Конкурсу, 21.50 „Китайський фавт" камер. симфонія на сопран (Ібонська-Рушковська) та 14 сольових інструментів, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Казкові перегони на Черемоші, 22.15 Мистець бельканта, муз. репортаж; у перерві о год. 22.35 Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

ОПОВІСТКИ.

ПОСВЯЧЕННЯ БУДИНКУ НОВОЗБУДОВАНОЇ РАЙОНОВОЇ МОЛОЧАРНІ В РОЖНІТОВІ відбудеться 5. липня п. р.

1) Служба Божа в церкві в Рожнітові.
2) Похід.
3) Посвячення будинку.
4) Академія на площі.
5) Привати від Установ. 2343 2—3

ЛІТНИЦЯ

ГУЦУЛЬЩИНА над Прутом. Утримання 3.20. Пляжа — ліс. Микуличин-Ділок, Гуменюкова. 2269 8—10

ВІЛЛЯ ДНІСТРОВИКІВ в Гребенові винаймає дешево балконові сонячні кімнати. Інформації: М-р В. Калинович, — Львів, Руська 20. Дністер. 2350 2—3

ПАНСІОН „ЧЕРЧАНКА" поручає кімнати з цілим утриманням. К. Капустянська, Черче п. Рогатин. 2349 2—2

КУПНО - ПРОДАЖА

ПАРЦЕЛЯ 380 сяжнів по 7 зол., догідні сплати, електрика, вода, чудовий вид з гори і гарне, спокійне місце. Вкаже: Людвик Бучинський, Кривчицька кольонія, вул. Утіхи 37 а. 2352 1—2

МЛИН водно-моторовий, на Підгірю, рентовний оказійно до продання. Зголошення Адм. „Діла" під „Учитель 12 тисяч". 2334 3—10

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

3 ДО 4 ТИСЯЧІ ЗОЛОТИХ позичу або вложу до рентового підприємства у Львові або у більшім осередку на провінції. Праця з винагородою 150 золотих. Зголош. Адм. „Діла" під „Зредукована вчителька". 2334 3—5

РІЖНІ

ЗА КАРТКИ заставні, срібло, бриліянти, біжутерію платимо якнайбільше — ВАНДЕР, ШАЙНОХИ 1. 2278 2—3

ТРИВКА ОНДУЛЯЦІЯ заграничним течивом 5 зол. Штр. Ринок 29, біля Бачевського. 2218 12-12

НАПРАВА ВІЧНИХ ПЕР „ПРЕЦИЗІЯ" РУТОВСЬКОГО 12 — РИНОК 29 (брама Андріолія). 2295 4-10

МУЖЕСЬКІ сорочки, найновіші, спорт[redacted] тілі оксфордові, сіткові, полотняні [redacted] міру і готові найдешевше поручає „По[redacted] канська Шевальня" Львів, Казимира Ве[redacted] ликого 21. 2332 2—

ВАННИ ЦИНКОВІ, балї. НАСІДЛКИ[redacted] великий вибір ЗАЯЦЬ, Оссолінських чо[redacted] тирицять. 2331 2—1

ЛІКАР-ДЕНТИСТ
Д-р мед. З. Реннер
ЛЬВІВ, КЕНТШИНСЬКОГО 21. 2091 8-1

ОГОЛОШЕННЯ.

МЕБЛІ [redacted]сіданих кімнат дешево [redacted] і солідні можна дістати у Виробні Меблів ФРАНЦ. ЗЕЛІНСЬКОГО Львів, Коллонтая 5, в подвір'ю. 2144 18-3

Чи є де краще, чи є до ліпше провести літні ферії, як в

Гребенові в Зелені[redacted]

Найгарніші положення, чудова купель, вибагливий і здоровий харч. Просторі кімнати з балконами. Ціни помірковані. 2250 3-10

ДЕЗИНФЕКЦІЯ ПОМЕШКАНЬ

Блощиці, моль, таракани, усі шкідники винищую хемічними газами в кількох годинах під гарантією, — не шкодить домашнім знарядам. Виконую також чищення ков[redacted] і стель, „вирубання" і циклінування підлог. „НЕВЕГО" Львів, Сенаторська [redacted] тел. 236-51. 2202 1

Великий вибір роверів
уже від 85 зол.
Замовлення з провінції полагоджую[redacted] вертно.

ФОНОСПОРТ
Львів, Городоцька 52. Тел. 264-8

ПІТ
НІГ, РУК, ПАХВИ
і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого [redacted]
пудру „OSAVE" 50 сот
Пробний пакет. Перфумерія
С. ФЕДЕР[redacted]
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА [redacted]
2188 Філія: КОПЕРНИКА 15 а.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Р[redacted]

Г 491